வாழ்வியற் களஞ்சியம்

தொகுதி பத்து

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்

Digitized by the Internet Archive
in 2022 with funding from
University of Toronto Scarborough Library

https://archive.org/details/socialscienceshu10unse

வாழ்வியற் களஞ்சியம்

தொகுதி பத்து

தரகர்கள் — தொழில் பொருத்தப்பாடு

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்

ISBN: 81-7090-132-4

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு : 53-10

திருவள்ளுவராண்டு 2019 - 1988

நூல்	:	வாழ்வியற் களஞ்சியம் தொகுதி பத்து
ஆசிரியர்	:	முனைவர் நா.பாலுசாமி முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்
மொழி	:	தமிழ்
பொருள்	:	களஞ்சியம்
பதிப்பு	:	முதற்பதிப்பு 1988 மறுபதிப்பு 2005 2009
பக்கம்	:	1026
தாள்	:	டி.என்.பி.எல் மேப்லித்தோ 16 கிலோ
அளவு	:	1/4 டெம்மி
நூற்கட்டுமானம்	:	முழு காலிக்கோ கட்டு
விலை	:	உ௫.800/-
படிகள்	:	500
அச்சு	:	நடராஜ் ஆர்ட்ஸ் கிராப்ட்ஸ், சிவகாசி.

வாழ்வியற் களஞ்சியம்

வேந்தர்

மேதகு டாக்டர் பி.சி. அலெக்சாண்டர்

ஆளுநர், தமிழ்நாடு

துணைவேந்தர்

பேரா. டாக்டர் ச. அகத்தியலிங்கம்

முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்

பேரா. டாக்டர் ந. பாலுசாமி

பொறுப்பாசிரியர்கள்

பேரா. தெ. பாலசுப்பிரமணியன்

திரு. உ. பழநி

பதிப்புக் குழு

முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்:

பேராசிரியர் டாக்டர் **நா. பாலுசாமி**, எம்.ஏ.,பி.எல்.,எம்.லிட்.,பிஎச்.டி.
(4.4.84) — சட்டம், அரசியல்

பதிப்பாசிரியர்:

1. டாக்டர் அ.மா. பரிமணம், எம்.ஏ.,எம்.லிட்.,பிஎச்.டி. (20.9.84) — மொழி, மொழியியல், தத்துவம்
2. பேராசிரியர் தெ. பாலசுப்பிரமணியன், பி.ஏ., (ஆனர்சு), எம்.ஏ.,எம்.ஏ., (விசுகான்சின்), (எப்.ஐ.எச்). (5.8.86) — வரலாறு, அகழாய்வு

செய்தி திரட்டுவோர்:

1. திரு சீ. பக்தவச்சலு, எம்.ஏ.,எம்.ஏ. (4.2.85) — மானிடவியல், கல்வியியல்
2. திரு பூ. தர்மலிங்கம், எம்.ஏ.,எம்.பில். (1.8.86) — உளவியல், சமூகவியல்
3. திரு சா. உதயசூரியன், எம்.ஏ.,எம்.பில். (25.11.87) — மொழி, மொழியியல், தத்துவம்
4. திருமதி கா.தி. இந்துமதி, எம்.ஏ.,எம்.பில். (4.12.87) — பொருளியல், வணிகவியல்

மொழி வல்லுநர் - மெய்ப்புத் திருத்துநர்:

திரு. உ. பழநி, எம்.ஏ., பி.ஓ.எல். (1.10.84)

பத்தாம் தொகுதி — கட்டுரையாளர் பட்டியல்

அ.அ.

திரு அ. அப்துல்மஜீத், எம்.ஏ.
பதிவு அலுவலர் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை
22, இக்பால் காலனி
தோல்கேட்
திருச்சி.

அ.அ.கி.

டாக்டர் அ. அனந்தகிருட்டிணபிள்ளை, எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
இந்துக் கல்லூரி
நாகர்கோயில்.

அ.ஆ.

திரு அ. ஆனந்தராசு, எம்.ஏ.
தமிழ்த்துறை
ஆறுமுகம்பிள்ளை சீதையம்மாள் கல்லூரி
திருப்பத்தூர்.

அ.இரா.

திரு அ. இராசேந்திரன்
காப்பாளர்
டேனிசு கோட்டை அருங்காட்சியகம்
தரங்கம்பாடி.

அ.இராம.

டாக்டர் அப்பன் இராமானுஜம், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
24, சங்கம் முதன்மைச் சாலை
இலக்குமிபுரம்
குரோம்பேட்டை
சென்னை.

அ.உ.

பேரா. அ. உசுமான்செரீப், எம். ஏ.
9 கான்வெண்ட் சாலை
செனாய்நகர்
சென்னை.

அ.க.

பேரா. அ. கணபதி எம்.ஏ.
வரலாற்றுத்துறை
சமால் முகமது கல்லூரி
திருச்சி.

அ.கே.

பேரா. அ. கேசவன், எம்.ஏ.
3, மேட்டுக் கம்மாளத்தெரு
காஞ்சிபுரம்.

அ.சி.

பேரா. அ. சிவசங்கரன், எம்.ஏ.
வரலாற்றுத்துறை
திரு வி. க. அரசு கலைக்கல்லூரி
திருவாரூர்.

அ.சு.

டாக்டர் அ. சுப்பையன், எம். ஏ.பிஎச்.டி.
வரலாற்றுத்துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

அ.நா.

திரு அறந்தை நாராயணன்
19/14, பீட்டர்ஸ் சாலை
சென்னை.

அ.பா.

பேரா. அ. பாசுகரபாண்டியன், எம்.ஏ.
தமிழ்த்துறை
ஆதித்தனார் கல்லூரி
திருச்செந்தூர்.

அ.பி.பொ.

திருமதி அ. பி. பொற்கொடி, எம்.ஏ.,எம்.எல்.
இளநிலைப் பேராசிரியர்
சட்டக் கல்லூரி
மதுரை.

அ.மா.ப.

டாக்டர் அ. மா.பரிமணம், எம்.ஏ., எம்.லிட்.,பிஎச்.டி.
20, கிருட்டிணன் கோயில் 3-ஆம் தெரு
மானம்புச்சாவடி,
தஞ்சாவூர்.

அ.மு.ப.

பேரா. அ. மு. பரமசிவானந்தம், எம்.ஏ., எம்.லிட்.
26, அய்யாவு நாயுடு வீதி
செனாய் நகர்
சென்னை.

அர.க.

திரு அர.கமலதியாகராசன்,எம்.ஏ., எம்.பில்.
19, புதுத்தெரு
திருவாரூர்.

அ.வி.

டாக்டர் அ. விசுவநாதன், எம்,ஏ., பிஎச்.டி.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
அழகப்பா பல்பலைக்கழகம்
காரைக்குடி

ஆ.ச.

பேரா.ஆ. சந்திரசேகரன், எம்.ஏ., எம். எல்.
'சொர்ணம்'
டி-69-ஏ, 7வது அவென்யூ
பெசண்ட் நகர்
சென்னை.

ஆ.செ.

பேரா. ஆவுடைத்தாய் செயராமன்
9 தவுலத்நகர்
கடலூர்.

ஆ.ந.

டாக்டர் ஆனந்தநடராசன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
இணைப்பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

ஆ.மு.

திரு ஆதிமுருகவேள், எம்.ஏ.,
சிறப்புநிலைப் பேராசிரியர்
இலக்கியத்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

இ.தி.

டாக்டர் இ.திவியன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
வரலாற்றுத்துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

இர.ஆ

திரு இர.ஆலாலசுந்தரம், எம்.ஏ.,
முதல்வர்
திரு வி.க.அரசு கலைக்கல்லூரி
திருவாரூர்.

இர.கி.

டாக்டர் இரத்தின கிருட்டிணமூர்த்தி, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
சண்முகபுரம்
பழனி
அண்ணா மாவட்டம்.

இரா.அ.

பேரா. இரா.அண்ணாமலை, எம்.ஏ.,எம்.லிட்.
ஏ 54 அண்ணாநகர் கிழக்கு
சென்னை.

இரா.இ.

புலவர் இரா. இளங்குமரன்
தமிழியல்துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
அழகர்கோயில் சாலை
மதுரை.

இரா.குரு.

திரு இரா குருநாதன், எம்.ஏ., எம்.பில்.
துணைப் பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை
கரந்தை கலைக்கல்லூரி
தஞ்சாவூர்.

இரா.கோ.

டாக்டர் இரா. கோலப்பபிள்ளை, எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
தத்துவ மையம்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
காஞ்சிபுரம்

இரா.ச.

புலவர் அம்பை இரா.சங்கரன்
பெருஞ்சொல் அகராதித்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

இரா.சா.

டாக்டர் இரா. சாரங்கபாணி, எம்.ஏ., எம்.லிட்., பிஎச்.டி.

330, குறள் இல்லம்
மாரியப்பா நகர்
அண்ணாமலைநகர் அஞ்சல்
தெ.ஆ. மாவட்டம்.

இரா.செ.

டாக்டர் இரா. செயபால், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
அ.வீ.வா. நினைவு புட்பம் கல்லூரி
பூண்டி
தஞ்சை மாவட்டம்.

இரா.டி.செ.

டாக்டர் இராமகிருஷ்ண டி.செட்டி, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப்பேராசிரியர்
மொழியியல் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

இரா. பா.

டாக்டர் இரா. பாலசுப்பிரமணியன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்த்துறை
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்
காரைக்குடி.

இரா.பால.

டாக்டர் இரா. பாலகிருஷ்ணன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
மொழியியல் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

இராம.சி.

டாக்டர் இராம. சிதம்பரம், எம்.காம்.,எம்.பில்.,பிஎச்டி.,பி.எட்.
நிறுவனப் பிரிவுத் துறை
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்
காரைக்குடி.

இராம.பெ.

டாக்டர் இராம. பெரியகருப்பன், எம். ஏ.; பிஎச்.டி.
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

இரா.வே.

டாக்டர் இரா. வேங்கடராமன், எம்.ஏ,,பிஎச்.டி.
இணைப்பேராசிரியர்
வரலாற்றுத்துறை
மதுரை காமராசர்ப் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

இரா. ஜெ.

டாக்டர்இரா.ஜெயகோபால்,எம்.ஏ.,எம்.எட்.,பிஎச்.டி.
அஞ்சல்வழிக் கல்வித்துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

இல.மு.

திரு.இல. முத்துக்குமாரசாமி, எம். ஏ.,
பூம்புகார் கல்லூரி
மேலையூர்
தஞ்சை மாவட்டம்.

ஈ.ஞா.வே.

டாக்டர் ஈ.ஞா. வேதநாயகம், எம்.,எம்.எட்.,பிஎச்.டி.
கல்வியியல் பேராசிரியர்
சென்னைப் பல்கலைக்கழம்
சென்னை.

எம். இரா.

திரு எம்.இராமசாமி,எம்.ஏ.
திருவரங்கம்
7, எல்லப்பச் செட்டியார் காலனி
இராசீபுரம்
சேலம் மாவட்டம்.

எம்.சீ.

திரு.எம். சீராளன் பி.ஏ.
நூலகர்
சரசுவதி மகால் நூலகம்
தஞ்சாவூர்.

எம்.ந.

டாக்டர் எம். நரசிம்மாச்சாரி. எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
பேராசிரியர்
வைணவ இருக்கை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

எம்.ஜ.

திரு எம். ஜபருல்லாகான்
அரசியல் துறை
சென்னை கிறித்தவக் கல்லூரி
தாம்பரம்
சென்னை.

எல்.ஜெ.

திரு.எல். ஜெயசேகர், எம்,ஏ.,எம்.பில்.
சமூகவியல்துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

என்.அ.

திரு என். அரிநாராயணா, எம்.எஸ்சி.
அருங்காட்சியகங்களின் இயக்குநர்
அரசு அருங்காட்சியகம்
எழும்பூர்
சென்னை.

என்.எஸ்.பா.

டாக்டர் என்.எஸ். பாலசுப்ரமணியன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
பொருளியல் துறைத்தலைவர்
என்.எம்.எஸ்.எஸ். வெள்ளைச்சாமி நாடார் கல்லூரி
மதுரை.

என்.மா.

டாக்டர் என். மாரியப்பன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
தியாகராசர் கல்லூரி
மதுரை.

எஸ்.அ.

திருமதி எஸ்.அன்புக்கொடி
318/எச்.ஐ.ஜி.பெல்லி ஏரியா
அண்ணாநகர்
சென்னை.

எஸ்.அ.நோ.

திரு எஸ். அந்தோணிநோர்பெர்ட்
புவியியல் துறை
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
சென்னை.

எஸ்.கி.

திரு எஸ். கிருஷ்ணசாமி ஐயங்கார், எம்.ஏ.,பி.எல்.
'சுதர்சனம்' ஆசிரியர்
புத்தூர் அக்ரகாரம்
திருச்சி.

எஸ்.ச.

பேரா. எஸ். சந்தானம், எம்.ஏ.,எம்.எட்.
23சி, தெற்கு அவென்யூ
காமராஜ் நகர்
திருவான்மியூர்
சென்னை.

எஸ்.சா.

திரு எஸ். சாகுல்அமீது
வரலாற்றுத்துறை
இராசா சரபோசி அரசு கலைக் கல்லூரி
தஞ்சாவூர்.

எஸ்.சு.

டாக்டர் எஸ். சுவாமிநாதப் பிள்ளை,
எம்.ஏ.,எம்.எட்.,பிஎச்.டி.
கல்வியியல் பேராசிரியர்
தொழில்நுட்ப ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனம்
தரமணி
சென்னை.

எஸ்.த.

பேரா. எஸ். தங்கவேலு, எம்.ஏ.,எம்.எட்.
தியாகராசர் கல்வியியல் கல்லூரி
மதுரை.

எஸ்.ந.

பேரா. எஸ். நடராசன், எம்.ஏ.,எம்.எட்.
அரசு கல்வியியல் கல்லூரி
புதுக்கோட்டை.

எஸ்.மோ.

டாக்டர் எஸ். மோகன், எம்.ஏ.,எம்.எட்.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
கல்வியியல் துறை
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்
காரைக்குடி.

ஏ.ஆ.

டாக்டர். ஏ. ஆதித்தன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
மொழியியல் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

ஏ.சு.

பேரா. ஏ. சுப்பிரமணியம், எம்.ஏ.,எம்.பில்.
தமிழ்த்துறை
அப்துல் அக்கீம் கல்லூரி
மேல்விசாரம்
வ.ஆ. மாவட்டம்.

க.சொ.

செல்வி கஸ்தூரி சொக்கையா, எம்.ஏ.,எம்.லிட்.
மீனாட்சி பெண்கள் கல்லூரி
மதுரை.

க.நா.

பேரா. க. நாராயணன், எம்.ஏ.
சக்தி நிலையம்
புதுப்பேட்டை
இராஜாஜிநகர்
பாண்டிச்சேரி.

க.பூ.சீ.

திரு. க. பூ. சீனிவாசன்
வரலாற்றுத்துறை
அரசு கலைக்கல்லூரி
முசிறி.

கா.தி.இ.

திருமதி கா. தி. இந்துமதி, எம்.ஏ.,எம்.பில்.
வே. காளியாபுரம் அஞ்சல்
பொள்ளாச்சி.

கி.இரா.

டாக்டர் கி. இராசேந்திரன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்/உளவியல் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

கி.க.

திரு. கி. கந்தன், எம்.ஏ.
கல்வெட்டுத்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

கி.கோ.

பேரா. கி. கோதண்டபாணி, எம்.ஏ.,பி.ஓ.எல்.
11/13, திருமகள் இல்லம்
பிரதாப சிம்மபுரம்
தஞ்சாவூர்.

கி.பி.

திருமதி கி. பிரகதாம்பாள், எம்.ஏ.
64-பி நாச்சியார் அம்மாள் இல்லம்
வெளிப்பட்டினம்
கென்னிக்கரை
இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

கி.வி.

திரு. கிராஸ்பி விஜயகுமார்
அரசியல் துறை
சென்னை கிறித்தவக் கல்லூரி
தாம்பரம்
சென்னை.

கி.ஸ்ரீ.

திரு. கி. ஸ்ரீதரன், எம்.ஏ.
306,நடேச நகர்
விருகம்பாக்கம்
சென்னை.

கு.சு.

டாக்டர் கு. சுந்தரமூர்த்தி, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
முதல்வர்
செந்தமிழ்க் கல்லூரி
திருப்பனந்தாள்
தஞ்சை மாவட்டம்.

கு.தி.

டாக்டர் கு. திருமேனி, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
14,வீரேசுவரம்
சீரங்கம்
திருச்சி.

கு.வெ.பா.

டாக்டர் கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியம்,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
இலக்கியத்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

கே.ஆ.

டாக்டர் கே.ஆதிநாராயணா, எம்.ஏ., எம்.எட்.,பிஎச்.டி.
கல்வியியல் பேராசிரியர்
இலட்சுமி கல்வியியல் கல்லூரி
காந்திகிராமம்.

கே.என்.இரா.

டாக்டர் கே.என். இராமானுஜம், எம்.காம்.,எம்.லிட்.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
வணிகவியல் துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

கே.சே.

டாக்டர் கே. சேசாத்திரி, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
வாலாற்றுத்துறை
அஞ்சல்வழிக் கல்வித்துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

கே.நி.

டாக்டர் கே. நிர்மலானந்தா ரெட்டி,எம்.எஸ்சி., பிஎச்.டி.
விரிவுரையாளர்
மலையின மக்கள் ஆய்வு மையம்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
உதகமண்டலம்.

கே.பா.

திரு.கோ. பாலகிருட்டிணன், எம். ஏ.,பி.எட்.
தலைமை ஆசிரியர்
பசுபதிசுவரர் முனிசிபல் உயர்நிலைப்பள்ளி
கரூர்.

கே.பா.ர.

டாக்டர் கே. பாண்டுரங்கன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
அரசியல் அறிவியல் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

கே.ஜி.கி.

திரு.கே.ஜி. கிருட்டிணன், எம்.ஏ.
711, வைஜயந்தி
16-ஆம் மெயின் தெரு
சரசுவதிபுரம்
மைசூர்.

கோ. இரா.

டாக்டர் கோ. இராமதீர்த்தம், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
பேராசிரியர்-தலைவர்
சமூகவியல் துறை
மதுரைக் கல்லூரி
மதுரை.

கோ.கோ.

டாக்டர்.கோ. கோபாலகிருட்டிணன், எம்.காம்., எம்.லிட்.,பிஎச்.டி.
வணிகவியல் துறைப் பேராசிரியர்
தொலைதூரக் கல்வி இயக்குநரகம்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

ச.கி.

திருமதி சரோஜா கிருட்டிணன், எம்.ஏ.,
21, 3-வது குறுக்குத்தெரு
மகாகவி பாரதி நகர்
சென்னை.

ச.ச.

டாக்டர் ச. சவகர்லால், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
ஆறுமுகம்பிள்ளை சீதையம்மாள் கல்லூரி
திருப்பத்தூர் அஞ்சல்
பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம் மாவட்டம்.

ச.சா.

டாக்டர் ச. சாம்பசிவம், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
அஞ்சல்வழிக் கல்வித்துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

சா.உ.

திரு சா. உதயசூரியன், எம்.ஏ.,எம்.பில்.
பெருமாங்குப்பம் அஞ்சல்
(வழி) கீ.வ. குப்பம்
வ.ஆ. மாவட்டம்.

சி.ஆர்.ச.

டாக்டர் சி.ஆர். சர்மா, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தெலுங்கு மொழித் துறைத் தலைவர்
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

சி.ஆர்.வ.

டாக்டர் சி.ஆர். வசந்தா, எம்.ஏ.,எம்.எட்.,பிஎச்.டி.
கல்வியியல் துறை
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்
காரைக்குடி.

சி.இரா.

டாக்டர் சி. இராமசாமி, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
கன்னட மொழித்துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

சி.இரெ.

பேரா.சி.இரெத்தினம். எம்.ஏ.
மனை எண். 58
முருகவேள் நகர்
திருச்சிராப்பள்ளி.

சி.என்.ந.

டாக்டர் சி.என். நடராசன். எம்.ஏ.,பி.எல்.,பிஎச்.டி.
தலைவர், சமூகவியல் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழக விரிவாக்க மையம்
பாளையங்கோட்டை.

சி.கே.சி.

டாக்டர் .சி.கே. சிவப்பிரகாசம், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
வரலாற்றுத்துறை
அ.வீ.வா. நினைவுப் புட்பம் கல்லூரி
பூண்டி
தஞ்சை மாவட்டம்.

சி.சா.

பேரா. சி. சாம்பசிவம், எம்.ஏ.
எல்.ஐ.ஜி, பிளாட்-2
பிளாக்-29
12-வது அவென்யூ
அசோக் நகர்
சென்னை.

சி.சி.

திரு சி. சின்னையன், எம்.ஏ.,எம்.பில்.
துணைப் பேராசிரியர்
வரலாற்றுத்துறை
அ.வீ.வா. நினைவுப் புட்பம் கல்லூரி
பூண்டி, தஞ்சை மாவட்டம்.

சி.பா.

டாக்டர் சி. பாலசுப்ரமணியம், எம்.ஏ.,எம்.லிட்., பி.எச்.டி.
தமிழ் மொழித்துறைத் தலைவர்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

சி.ம.

திரு சி. மகேசுவரன், எம்.ஏ.,எம்.ஏ.
உதவிக் காப்பாட்சியர்
அரசு அருங்காட்சியகம்
எழும்பூர்
சென்னை.

சீ.ப.

திரு சீ. பக்தவச்சலு, எம்.ஏ.,எம்.ஏ.
52, ஜெயராம் நகர்
கொளத்தூர்
சென்னை.

சு.ஆ.

திரு சு. ஆறுமுகம், எம்.ஏ.,பி.லிப்.எஸ்ஸி.
நூலக உதவியாளர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்

சு.இரா.

திரு சு. இராசவேலு, எம்.ஏ.,எம்.ஏ.,எம்.பில்.
வேந்தன் வீதி
அண்ணா நகர்
சேப்பாக்கம் அஞ்சல்
வேலூர்.

சு.சா.

டாக்டர் சு. சாமி ஐயா, எம்.ஓ.எல்., பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

சு.சு.

பேரா.சு. சுவர்ணகாளீசுவரன்
ஓய்வு பெற்ற தமிழாசிரியர்
தியாகராசர் காலனி
திருவையாறு
தஞ்சை மாவட்டம்.

சு.சு.தே.

டாக்டர் சு. சுனந்தாதேவி, எம்.ஏ.,எம்.பில்.,பிஎச்.டி.
தமிழ்த்துறை
இராணிமேரிக் கல்லூரி
சென்னை.

சு.சொ.

திரு சு. சொக்கலிங்கம், எம்.ஏ.,எம்.பில்.
துணைப் பேராசிரியர்/சமூகவியல் துறை
மதுரைக் கல்லூரி
மதுரை.

சுப.அ.

டாக்டர் சுப. அண்ணாமலை, எம்.ஏ.,எம்.லிட்., பிஎச்.டி.
முதல்வர்
தியாகராசர் கல்லூரி
மதுரை.

சு.மா.

திரு சு. மாணிக்கவாசகம், எம்.ஏ.,எம்.பில்.
தமிழ் விரிவுரையாளர்
அஞ்சல்வழிக் கல்விப்பள்ளி
எண்.5 கேவல்ரிலைன்ஸ்
தில்லி.

சூ.இ.

டாக்டர் சூ. இன்னாசி, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
கிறித்தவ இலக்கியத் துறைத் தலைவர்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

செ.இரா.

புலவர் செ. இராசு, எம்.ஏ.
இணைப் பேராசிரியர்
கல்வெட்டுத்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

செ.செ.

டாக்டர் செ. செந்தூர்ப் பாண்டியன், எம்.ஏ., எம்.எட்.,பிஎச்.டி.
பேராசிரியர்
அரசு கல்வியியல் கல்லூரி
புதுக்கோட்டை.

செ.வா.

திருமதி செ. வான்மதி, எம்.ஏ.,எம்.பில்.பி.எட்.
தமிழாசிரியை
விழுப்புரம்.

செ.வை.

பேரா. செ. வைத்தியலிங்கம், எம்.ஏ.,எம்.லிட்.
பதிப்பாசிரியர்
பெருஞ்சொல்லகராதித்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

செ.வை.ச.

டாக்டர் செ.வை. சண்முகம், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
மொழியியல் பேராசிரியர்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

சே.தா.

டாக்டர் சேக்கிழார்தாசன்,எம்.ஏ.,எம்.எட்.,பிஎச்.டி.
கல்வியியல் பேராசிரியர்
அரசினர் கல்வியியல் கல்லூரி
ஒரத்தநாடு
தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

சை.வே.சி.

டாக்டர் சை.வே. சிட்டிபாபு எம்.ஏ.,பி.டி.,டிலிட்.
முன்னாள் துணைவேந்தர்
4, இராசாராம் மேத்தாநகர்
சென்னை.

சொ.ச.

டாக்டர் சொ. சண்முகானந்தம், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
முதல்வர்
அரசர் கல்லூரி
திருவையாறு
தஞ்சை மாவட்டம்.

சொ.சா.

திரு சொ. சாந்தலிங்கம்,
தொல்லியல் அலுவலர்
தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை
அரண்மனை வளாகம்
தஞ்சாவூர்.

சொ.சி.

டாக்டர் சொ. சிங்காரவேலன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
ஏ.வி.சி. கல்லூரி
மன்னம்பந்தல்
மயிலாடுதுறை.

சோ.ந.க.

டாக்டர் சோ.ந.கந்தசாமி, எம்.ஏ., எம்.லிட்.,பிஎச்.டி.
இலக்கியத்துறைத் தலைவர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

சௌ.இல.

பேரா.சௌ. இலட்சுமி நரசிம்மன், எம்.ஏ.
ஆங்கிலத்துறை
அரசு கலைக்கல்லூரி
கரூர்.

டி.சு.

குமாரி டி. சுசிலாதேவி
செயலாளர்
ஆந்திரமகிளசபா
மைலாப்பூர்
சென்னை.

த.இரா.

டாக்டர் த. இராசகணேசன், எம்.ஏ., எம்.எட்., பிஎச்.டி.
கல்வியியல் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

தா.எ.

டாக்டர் தா. எட்மண்ட்ஸ், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
வரலாற்றுப் பேராசிரியர்
டி.பி.எம்.எல். கல்லூரி
பொறையார்.

தா.ஈ.

டாக்டர் தா. ஈசுவரப்பிள்ளை, எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
விரிவுரையாளர்
இலக்கியத்துறை
தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம்
தஞ்சாவூர்.

தா.ப.

டாக்டர் தா. பத்மநாபன்
பதிப்பாசிரியர்
கலைக்கதிர்
அவினாசி-சாலை
கோயம்புத்தூர்.

தி.ஆ.இ.

திருமதி தி.ஆ. இசைமதி, எம்.ஏ., எம்.எல்.
இளநிலைப் பேராசிரியர்
சட்டக் கல்லூரி
மதுரை.

தி.ஆர்.இரா.

பேரா.தி.ஆர் இராமச்சந்திரன், எம்.ஏ., எல்.லிட்.
37, 8வது குறுக்குத் தெரு
செனாய் நகர்
சென்னை.

தி.கை.

திரு தி. கைலாசம், எம்.ஏ.
வரலாற்றுத்துறை
ஸ்ரீ வாசவி கல்லூரி
ஈரோடு.

தி.சீ.

டாக்டர் தி. சீனிவாசன், எம்.ஏ., எம்.லிட்., பிஎச்.டி.
துணைப்பேராசிரியர்/உளவியல்துறை
அரசு கலைக்கல்லூரி
கோயம்புத்தூர்.

தி.சு.

திரு தி.சு. சுப்பிரமணியம், எம்.ஏ.,
காப்பாட்சியர்
இராசராசன் அருங்காட்சியகம்
தஞ்சாவூர்.

தி.சு.சா.

திரு தி. சு. சாமிநாதன்
கெஜலெட்சுமி தியேட்டர் உரிமையாளர்
திருப்பூர்.

தி.செ.

திரு தி. செயராமன், எம்.ஏ.,
உதவிப்பேராசிரியர்
வரலாற்றுத்துறை
ஏ.வி.சி. கல்லூரி
மயிலாடுதுறை.

தி.மு.

டாக்டர் தி. முருகரத்தனம், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
தமிழ்ப்பேராசிரியர்
திருக்குறள் இருக்கை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
அழகர் கோயில் சாலை
மதுரை.

தி.லீ.

டாக்டர் தி. லீலாவதி, எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
தமிழ்ப்பேராசிரியை
இராணிமேரிக் கல்லூரி
சென்னை.

தெ.சொ.

டாக்டர் தெ. சொக்கலிங்கம், எம்.ஏ., பி.ஓ.எல்., பிஎச்.டி.
இணைப்பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்
காரைக்குடி.

தெ.ஞா.

டாக்டர் தெ. ஞானசுந்தரம், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
சி. கந்தசாமி நாயுடு ஆடவர் கல்லூரி
அண்ணாநகர் கிழக்கு
சென்னை.

தெ.பா.

பேரா. தெ. பாலசுப்பிரமணியன் பி.ஏ (ஆனர்சு)., எம்.ஏ., எம்.ஏ.
182, பூங்காத் தெரு
மாரியப்பா நகர்
அண்ணாமலை நகர்.

தே.ஆ.

டாக்டர் தே. ஆண்டியப்பன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
இணைப்பேராசிரியர்
அஞ்சல் வழிக் கல்வித்துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

ந.க.ம.

பேரா. ந.க. மங்களமுருகேசன், எம்.ஏ.
வரலாற்றுத்துறை
அஞ்சல்வழிக் கல்வித்துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

ந.சீ.

திரு.ந. சீனிவாசன்
21, ஏ.எஸ்.எம். காலனி
இராமநாதபுரம் அஞ்சல்
தஞ்சாவூர்.

ந.து.

டாக்டர் ந. துரைராஜ், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியர்
பொருளியல் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

ந.மா.

டாக்டர் ந. மாணிக்கம், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
தியாகராசர் கல்லூரி
மதுரை.

ந.மா.பூ.

டாக்டர் ந. மாத்ருபூதம், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
உளவியல் மருத்துவம்
2579, அ197 வி பிளாக், இரண்டாம் தெரு
அண்ணாநகர்
சென்னை.

நா.பா.

டாக்டர் நா. பாலுசாமி, எம்.ஏ., பிஎல்., எம்.லிட்., பிஎச்.டி.
முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்
வாழ்வியற்களஞ்சியம்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

நா.பெ.சீ.

டாக்டர் நா.பெ. சீனிவாசன், எம்.காம், எம்.பில்., பிஎச்.டி.
வணிகவியல் துறைப் பேராசிரியர்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

நா.ஜெ.

பேரா.நா. ஜெயபாலன், எம்.ஏ.,
வரலாற்றுத்துறை
அரசு கலைக்கல்லூரி
கரூர்.

ப.அ.

திரு ப. அருளி பி.எஸ்சி.,பி.எல்.
தூய தமிழ் அகராதித்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

ப.இரா.

திரு ப. இராசமோகன், எம்.ஏ.
அரசு அருங்காட்சியகம்
எழும்பூர்
சென்னை.

ப.சி.பா.

டாக்டர் ப.சி. பாலசுப்பிரமணியன், எம்.ஏ., எம்.எட்., பிஎச்.டி.
கல்வியியல் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

பழ.த.ஆ.

திரு பழ.த. ஆறுமுகம்
கௌமார மடாலயம்
சின்ன வேடம்பட்டி
கோயம்புத்தூர்.

பா.அ.

திரு பா. அருளரசு, எம். எஸ்ஸி.
24, ஆறாம் குறுக்குத் தெரு
மகாகவி பாரதிநகர்
வியாசர்பாடி
சென்னை.

பா.ச.

திருமதி பா. சரோசினி லிங்கணன்
24, சுசிலா குடியிருப்பு
சாத்தமங்கலம்
மதுரை.

பா.சூ.

டாக்டர் பா. சூரியநாராயணன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
21, கம்பர் தெரு
எஸ்.எஸ். காலனி
மதுரை.

பா.ம.

திருமதி பா. மணிமேகலை ஆழ்வார், எம்.ஏ., எம்.எட்., எம்.பில்.
சரண்யாதேவி இல்லம்
8/25, கவியரசு கண்ணதாசன் நகர்
சென்னை.

பா.வி.

திருமதி பா. விசயலட்சுமி கணபதிசாமி, பி.ஏ., பி.எட்.
3, ஏரிக்கரைத் தோட்ட முதல் தெரு
கே.கே. நகர்
மதுரை.

பா.ஜெ.

திரு. பா. ஜெயக்குமார், எம்.ஏ., எம்.பில்.
கல்வெட்டுத்துறை
தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

பா.ஜோ.

திரு. பா. ஜோசப் சத்தியராஜ், எம்.ஏ.,
துணைப் பேராசிரியர்
தத்துவத்துறை
கிறித்தவக் கல்லூரி
தாம்பரம்
சென்னை.

பி.தெ.

டாக்டர் பி. தெட்சிணாமூர்த்தி, எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
5, வ.உ.சி. வீதி
திருநெல்வேலி.

பி.பி.

டாக்டர் திருமதி பி. பிரேமா, எம்.ஏ., எம்.எட்., பிஎச்.டி.
கல்வியியல் துறை
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்
காரைக்குடி.

பு.எ.மோ.

டாக்டர் பு.எ. மோகன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
வரலாற்றுத்துறை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
அண்ணாமலைநகர்.

பூ.த.

திரு. பூ. தர்மலிங்கம், எம்.ஏ., எம்.பில்
195, விருதுநகர் ரோடு
திருமங்கலம்
மதுரை மாவட்டம்.

பெ.இரா.

டாக்டர் பெ. இராஜா, எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
இயக்குநர்/பேராசிரியர்
மதுரை சமூகப் பணிக் கல்லூரி
அழகர்கோயில் சாலை
மதுரை.

பெ.சி.

டாக்டர் பெ.சின்னையன்,எம்.ஏ.,எம்.எட்.,பிஎச்.டி.
பதிவாளர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

பெ.சு.

டாக்டர் பெ.சுயம்பு, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்த் துணைப்பேராசிரியர்
ஆதித்தனார் கல்லூரி
வீரபாண்டிய பட்டினம்
திருச்செந்தூர்.

பொ.க.

திரு பொ. கண்ணன், எம்.ஏ.,
வரலாற்றுத்துறை
அரசு கலைக்கல்லூரி
கரூர்.

பொன்.சு.

திரு பொன். சுப்ரமணியம்,எம்.ஏ.,
பி/41, 5வது குறுக்குச்சாலை.
அண்ணா நகர்
செங்கல்பட்டு.

பொன். சௌ.

டாக்டர் பொன்.சௌரிராஜன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
திருவேங்கடவன் பல்கலைக்கழகம்
திருப்பதி.

பொன்.பா.

டாக்டர்பொன்.பாலசுப்பிரமணியன்,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
தேவாங்கர் கலைக்கல்லூரி
அருப்புக்கோட்டை.

ம.இ.

பேரா.ம.இராசசேகர தங்கமணி, எம்.ஏ.
வரலாற்றுத்துறை
அரசு கலைக்கல்லூரி,
கரூர்.

ம.இரகு.

டாக்டர் ம.இரகுராம்சிங்,எம்.ஏ.,எம்.எட்.,பிஎச்.டி.
கல்வியியல் பேராசிரியர்,
தமிழ்நாடு கல்வியாராய்ச்சிப் பயிற்சி நிறுவனம்
சென்னை.

ம.கா.

பேரா.ம.காந்தி,எம்.ஏ., எம்.எல்.
47, இளங்கோ நகர்
பாண்டிச்சேரி.

ம.சி.இரா.

திரு ம.சி. இராமர்,எம்.ஏ.,
361, ஆழ்வார் நகர்
நாகமலை
மதுரை.

ம.ந.பு.

திருமதி ம.ந.புஷ்பா, எம்.ஏ.,
உதவிக் காப்பாட்சியர்
அரசு அருங்காட்சியகம்
எழும்பூர்
சென்னை.

ம.பெ.

பேரா.ம. பெரோஸ்
உளவியல் துறை
எஸ்.ஆர்.கே.வித்யாலயா கல்வியியல் கல்லூரி
கோயம்புத்தூர்.

மரு.ப.

திரு மரு.பரமகுரு
திருவண்ணாமலை ஆதீனம்,
குன்றக்குடி
பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம் மாவட்டம்.

மா.அ.

திரு மா. அண்ணாதுரை, எம்.ஏ.,பி.எல்.
வழக்கறிஞர்
161, மூன்றாவது மாடி
தம்பு செட்டித்தெரு
பாரி முனை
சென்னை.

மா.இரா.

திரு மா.இராமச்சந்திரன்.எம்,ஏ.
துணைப் பேராசிரியர்
ஆதித்தனார் கல்லூரி
திருச்செந்தூர்.

மா.கா.

டாக்டர் மா. காந்திதாசன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
7/188, என்.ஜி.ஓ. காலனி
நாகமலை
மதுரை.

மா.வ.

திரு மா. வண்ணமுத்து, எம்.ஏ
தமிழ் விரிவுரையாளர்
அஞ்சல்வழிக் கல்வித்துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை.

மீ.அ.

பேரா.மீ. அப்துல்ரசாக் கபூர்கான், எம்.ஏ.,எம்.எல்.
இளநிலைப் பேராசிரியர்
டாக்டர் அம்பேத்கார் அரசினர் சட்டக் கல்லூரி
பாண்டிச்சேரி.

மு.இரா.

திரு மு.இராமச்சந்திரன்,எம்.ஏ .,எம்.லிப்.,
எஸ்ஸி.
நூலக உதவியாளர்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

மு.இராம.

டாக்டர் மு. இராமதாசு, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
பொருளியல் துறைத்தலைவர்
மையப் பல்கலைக்கழகம்
பாண்டிச்சேரி.

மு.கு.ஜ

திரு மு.கு.ஜகந்நாத ராஜா
தலைவர்
மணிமேகலை மன்றம்,
இராஜபாளையம்
காமராசர் மாவட்டம்.

மு.ச.

பேரா.மு. சண்முகம்பிள்ளை
61, கவிமணி இல்லம்
பாலகிருஷ்ண நாயக்கர் வீதி
மேற்கு மாம்பலம்
சென்னை.

மு.செ.

திரு மு. செல்லம், எம்.ஏ.
துணைப்பேராசிரியர்
கரந்தைக் கலைக்கல்லூரி
தஞ்சாவூர்.

மு.த.

டாக்டர் மு.தமிழ்க்குடிமகன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
முதல்வர்
யாதவர் கல்லூரி
மதுரை.

மு.தி.

டாக்டர் மு.திருமலை, எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
விரிவுரையாளர்
தமிழ்த்துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை

மு.நா.

டாக்டர் மு.நாகநாதன்,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப்பேராசிரியர்
பொருளியல் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

மே.ஜோ.லூ.

டாக்டர் மேரி ஜோசபின் லூயி,எம், எம்.ஏ.,எட்.,
பிஎச்.டி.
கல்வியியல் பேராசிரியர்
அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழகம்
கொடைக்கானல்

ரா.கி.

பேரா.ரா. கிருட்டிணமூர்த்தி ஐயர், எம்.ஏ.,எல்.டி.
டி.34, திருநகர்
மதுரை.

வ.தே.சா.

டாக்டர் வ.தே.சாமிநாதன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
40, முத்தியாலு செட்டித்தெரு
வேப்பேரி அஞ்சல்
சென்னை

வி.வ.

டாக்டர் வி.வரதாச்சாரி,எம். ஏ.,பிஎச். டி.
சிறப்பு ஆய்வாளர்
பிரெஞ்சு இந்தியவியல் நிறுவனம்
பாண்டிச்சேரி.

வீ.கு.

பேரா. வீ.குமாரசாமி
முன்னாள் முதல்வர்
சிவஞானபாலய சுவாமிகள் தமிழ்க் கல்லூரி
மயிலம்.

வீ.சே.

திரு வீ.சேகர்,எம்.ஏ. ,எம்.பில்.,பி.எட்.
காட்டுக்கூடலூர் அஞ்சல்
பேர்பெரியான் குப்பம் வழி
பண்ருட்டி வட்டம்
தெ.ஆ.மாவட்டம்.

வீ.சொ.

புலவர் வீ. சொக்கலிங்கம்
தத்தோஜியப்பா தெரு
தஞ்சாவூர்.

வெ.பா.

டாக்டர் வெ.பாலாம்பாள்,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
இணைப் பேராசிரியை
வரலாற்றுத்துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை.

வெ.வே.

திரு வெ.வேதாசலம், எம்.ஏ.
காப்பாளர்
நாயக்கர்மகால்
தமிழ்நாடு அரசு தொல் பொருளாய்வுத்துறை
மதுரை.

வே.சா.அ.

டாக்டர் வே.சா.அருள்ராஜ், எம்.,ஏ.,பிஎச்.டி.
தொல்தொழில்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்.

வே.செ.

திருமதி வே.செல்லாத்தாள்
பேரூராதீனம்
பேரூர் அஞ்சல்
கோயம்புத்தூர்.

வே.ந.

டாக்டர் வே.நடராஜன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.,டி.லிட்.
சமூக உளவியலறிஞர்
பொதுச் சுகாதாரம் நோய்த்தடுப்பு ஆணையகம்,
சென்னை.

ஜி.ஆர்.கி.

டாக்டர் ஜி.ஆர்.கிருஷ்ணமூர்த்தி, எம்..ஏ,பிஎச்.டி.
தமிழ்ப்பேராசிரியர்
அ.வீ.வா. நினைவு புட்பம் கல்லூரி
பூண்டி
தஞ்சை மாவட்டம்

ஜி.ரா.

டாக்டர் ஜி.இராஜமோகன், எம்.ஏ.,பிஎச்.டி.
உளவியல் துறை
மாநிலக் கல்லூரி
சென்னை.

ஜி.ச.

திரு ஜி. சங்கரராசுலு, எம்.,ஏ., எம்.லிட்.
45, சித்ரா காலனி
திருநகர்
மதுரை.

ஜி.பா.

டாக்டர் ஜி.பாஸ்கரன், எம்ஏ,எம்,.பில்.,பிஎச்.டி.
தத்துவத்துறைப் பேராசிரியர்
பூம்புகார்க் கலைக் கல்லூரி
மேலையூர்.

ஜி.வி.ச.

டாக்டர் ஜி.வி.சரோஜா, எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
27, இராமகிருஷ்ணபுரம்
மேற்கு மாம்பலம்
சென்னை.

ஜே.இர.

திரு ஜே. இரமேஷ் சுந்தர்
அரசியல் துறை
சென்னை கிறித்தவக் கல்லூரி
தாம்பரம்
சென்னை.

ஹ.அ.

பேரா.ஹ.அமீர் அலி
வரலாற்றுத்துறை
ஏ.வி.சி.கல்லூரி,
மயிலாடுதுறை.

ஹே.ந.

டாக்டர் ஹேமலதா நடேசன், எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
பேராசிரியர்/தலைவர்
உளவியல் துறை
அவினாசிலிங்கம் மனையியல் உயர் கல்வி நிறுவனம்
கோயம்புத்தூர்.

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

அகம்.	...	அகநானூறு
அபி.சி.	...	அபிதான சிந்தாமணி
உரூ.	...	உரூபாய்
எ.டு.	...	எடுத்துக்காட்டு
கி பி.	...	கிறித்துவுக்குப் பின்
கி.மீ.	...	கிலோ மீட்டர்
கி.மு.	...	கிறித்துவுக்கு முன்
கி.வா.	...	கிலோ வாட்டு
குறி.	..	குறிஞ்சிப் பாட்டு
குறுந்.	...	குறுந்தொகை
ச.கி.மீ	...	சதுர கிலோ மீட்டர்
சிலப்.	...	சிலப்பதிகாரம்
சுந்த.	...	சுந்தரர்
செ.மீ.	...	செண்டி மீட்டர்
சொல்.	...	சொல்லதிகாரம்
திருஞான.	...	திருஞானசம்பந்தர்
திருநா.	...	திருநாவுக்கரசர்
தேவ.	...	தேவாரம்
தொல்.	...	தொல்காப்பியம்
நற்.	...	நற்றிணை
நூ.	...	நூற்பா
நூற்.	...	நூற்றாண்டு
ப.	...	பக்கம்
பக்.	...	பக்கங்கள்
புறம்.	...	புறநானூறு
பெ.பு.	...	பெரிய புராணம்
பொரு.	...	பொருநராற்றுப்படை
மது.	...	மதுரைக்காஞ்சி
மி.க.அ.	...	மில்லியன் கனஅடி
மீ.	...	மீட்டர்
மெ.வா.	...	மெகா வாட்டு

நன்றியுரை

பத்தாம் தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள ஒளிப்படங்களுக்குப் பயன்பட்ட நூல்கள்

Encyclopaedia Britannica, Encyclopedia Americana, Compton's Encyclopaedia, The Illustrated Encyclopaedia of Mankind, The Art of India By C. Sivarama Murthi, Archaeological Remains, Monuments and Museums, Parts I & II., Larousse Encyclopaedia of Archaeology, The World Book Encyclopaedia, Anthropology by Victor Barnouw, Physical Anthropology by Philip L. Stein and Bruce M. Rowe, Physical Anthropology by Gabriel W. Lasker, Sociology by Elbert W. Stewart, Sociology by David Popenoe, Social Problems by Frank Scarpitti.

ஒளிப்படங்கள் வழங்கிய தனியார் மற்றும் பொது நிறுவனங்கள்

அரசு அருங்காட்சியகம், சென்னை; தமிழ்நாடு அரசு தொல் பொருள் ஆய்வுத்துறை, சென்னை; திரு.என். அரிநாராயணா, சென்னை; திரு. ப. சவகர், சென்னை.

மேலே கண்ட நூல்களின் உரிமையாளர்களுக்கும், தனிப்பட்ட பெரு மக்களுக்கும், பொது நிறுவனங்களுக்கும் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வாழ் வியற் களஞ்சிய மையத்தின் சார்பில் எனது உளமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முந்திய தொகுதிகளைப் போன்றே இத்தொகுதியும் சிறப்பாக அமைவதற்கு ஆலோசனைகள் வழங்கிய மதிப்பிற்குரிய துணைவேந்தர் பேரா. டாக்டர் **ச. அகத்தியலிங்கம்** அவர்களுக்கு எனது உளமார்ந்த நன்றி உரியது. அயராது உழைத்து வரும் வாழ்வியற் களஞ்சிய அனைத்துப் பணியாளர்களுக்கும், களஞ்சியச் செயற்பாட்டிற்குத் துணைநிற்கும் பதிவாளர் முனைவர் பெ. சின்னையன் அவர்களுக்கும், துணைப்பதிவாளர் திரு.இரா.சுப்பராயலு அவர்களுக்கும், பொறுப்புடன் விரைவாக அச்சிட்டு உதவிய அண்ணாமலைநகர் கே.பி.டி. அச்சக உரிமையாளர் திரு. சேரன் அவர்களுக்கும், அழகிய முறையில் வெளியிட்டுதவிய தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக மறுதோன்றி அச்சகத்தார்க்கும், ஓவியர் திரு.தே. நெடுஞ்செழியன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றி.

தஞ்சாவூர்
நாள்: 7—9—88

நா. பாலுசாமி
முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்

வாழ்வியற் களஞ்சியம்

தரகர்கள்: வாங்குவோருக்கும், விற்போருக்கும் இடையே பேரங்கள் (bargain), உடன்பாடுகள் (agreements) நடத்த இடைப்பதிலாளாக இருப்பவர்கள் தரகர்கள் என்று சொல்லப்படுவர். இப்படிப்பட்ட தரகர்கள் (brokers) தனிப்பட்ட முறையில் வணிகச் செயல்களை (Business transactions) நடத்தினாலும், அவர்களைப் பணியில் ஈடுபடுத்துபவர்கள் அவர்களுக்குப் பொது அதிகாரம் கொடுப்பதில்லை. மாறாக வணிகப் பேரங்களை மட்டிலுமே முடிக்குமாறு விட்டுவிடுகின்றனர். வணிகத்திற்காகப் பண்டங்களை உடைமையாக்கிக் கொள்ளவோ கொள்முதல் செய்த பண்டங்களை ஏற்றுக் கொள்ளவோ, அங்காடிகளில் காணப்படும் இடர்களைச் சமாளிக்கவோ, வணிகத்திற்கான நிதியைக் கொடுக்கவோ, பண்டங்களுக்கான உரிமையை மாற்றவோ, வேறுவிதமான பணிகளில் செயற்படவோ தரகர்கள் எக்காலத்திலும் முற்படுவதில்லை. வணிகத்திற்கான ஒப்பந்தம் (Contract) முடிந்தவுடன் அது நிறைவாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் அதற்குரிய தரகுப் பணத்தைத் (brokerage) தரகர் பெற்றுக் கொள்கிறார். முதன்முதலாக எந்த ஒரு வாணிகக் கட்சியுடன் (வாங்குபவர்கள் அல்லது விற்பவர்கள்) தரகர் தொடர்பு கொள்கின்றாரோ அவர்களிடம் தரகு பெற்றுக்கொள்கிறார். நடைமுறையில் வணிகர்களும், விற்பனையாளர்களும் சில வேளைகளில் தரகர்களாகச் செயலாற்றுகின்றனர். வாங்குவோர், விற்போரிடையே பெரும்பாலும் தரகர்கள் பணி செய்தாலும் வணிகர்களையே சார்ந்துள்ளனர்.

ஒரே வணிகருக்கு அவர் சார்பாகப் பல வணிகச் செயல்களில் தரகர்கள் ஈடுபட்டாலும் அவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் தனிப்பட்டதேயாகும். தரகருக்கு விலைகளைக் குறிப்பிடுவதில் முக்கிய பங்கில்லை. மாறாக வணிகத்தில் கொடுக்கல் வாங்கலைப் பேசித்தீர்த்துப் (negotiate) பிற பணிகளை வணிகர்களிடம் ஒப்படைத்து விடுகின்றனர். அதிகமான அங்காடிகளில் தரகர்கள் விற்போராகவும், வாங்குவோராகவும் காணப்படுகின்றனர். அங்காடி பற்றிய விவரங்களில் தேர்ச்சியுடையவராக இருப்பதாலும், கையாளப்படுகின்ற பண்டங்களைப் பற்றிய விவரங்கள் தெளிவாக உள்ளனவாதாலும் தரகர்களின் பணிகள் பிறரால் விரும்பப்படுகின்றன. குறிப்பாக பெரிய தொழில் நிறைந்த நகரங்களில், அவ்விடங்களின் தொழில் தேவைகளை உணர்வதில் தரகர்கள் விறுவிறுப்பாகச் செயற்படுகின்றனர். இவர்கள் பண்டங்களின் உற்பத்தியை முறைப்படுத்துவதில் பங்கேற்று உயரிய நெறியில் பணியாற்றி வருகின்றனர். சில உற்பத்தியாளர்கள் ஆண்டு முழுவதும் உற்பத்தி செய்வதற்கும் பண்டங்களை விரிவான அங்காடிகளில் விற்பனை செய்வதற்கும் தரகர்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

சிறிய உற்பத்தியாளர்களும் விற்பனையாளர்களும்கூடத் தாமாகவே வணிகத்தை மேற்கொள்ளாமல் தரகர்கள் மூலம் நடத்திக் கொள்கின்றனர்.

காப்பீட்டு அங்காடித் தரகர்கள் (Insurance market), அங்காடியிலுள்ள காப்பீட்டு நிறுவனங்களில் பங்குகொண்டுள்ளவர்களையும், காப்பீடு தேவைப்படுகின்றவர்களையும் (அனுமதி பெற்ற காப்பீட்டுத் தரகர்கள்) இணைக்கின்றனர். பலவகையான பாதுகாப்புத் தேவைப்படுவோருக்கும், வணிகத்தில் ஏற்படும் பெருத்த இடர்களைப் (risks) பகிர்ந்து கொள்வதற்கும் தரகர்கள் தகுந்தவிதத்தில் பயனளிக்கிறார்கள்.

சொத்துக் கொடுக்கல் வாங்கலில் பங்கேற்கும் தரகர்கள், பங்குத் தரகர்கள், சொத்துத் தரகர்கள் (Real estate) என்று குறிப்பிடப்படுகின்றனர். சொத்துத் தரகர்கள், பண்ணைகள், வீடுகள், காலி மனைகள், வணிக நிலங்கள், சொத்துகள் போன்றவற்றில் கொடுக்கல் வாங்கலில் ஈடுபடுகின்றனர். சில சமயங்களில், சொத்து வாங்குவோருக்குத் தேவையான பண வசதி, காப்பீட்டு வசதி போன்றவைகூட அளிப்பதற்கும் முன்வருகின்றனர். கப்பல் தரகர்கள் (Ship brokers) அவ்வப்போது கப்பல் போக்குவரத்துப் (Cargo) பற்றியும், சரக்குக் கப்பலிலுள்ள இடவசதி பற்றியும், பண்டங்கள் ஏற்றிச் செல்லுவதற்குரிய கட்டணம் பற்றியுமான விவரங்களை அறிந்து கப்பலில் சரக்கு அனுப்புபவர்களுக்குத் தகவல் கொடுக்கின்றனர். கப்பல் உரிமையாளர்கள் தங்கள் பேராளர்களைக் கொண்டு செயற்பட்டாலும் தரகர்கள் சில முக்கிய விவரங்களைக் கொடுத்துப் போக்குவரத்துக்குப் பணி செய்கின்றனர். இவ்வகைப்பட்ட தரகர்கள் அஞ்சல் பிரதிநிதிகளாகவும் பணி செய்கின்றனர். இவ்வகைப் பணியில் பண்டங்களுக்கான விலைகள், கப்பல் பணியாளர்களுக்குரிய ஊதியம், கப்பலுக்கான காப்பீட்டுக் கொடுக்கல் வாங்கலை நிதானித்தல், சரக்குக் கப்பல்களுக்குரிய காப்பீட்டுத் தொகை போன்றவற்றையும் தரகர்கள் மேற்கொள்கின்றனர். கப்பல் தரகர்கள், கப்பல் உரிமையாளர்களுக்கும் ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கும் இடையே உடன்படிக்கை ஏற்படுத்திக் கப்பல்களைப் பேரம் பேசி வாங்கவும் விற்கவும் உதவுகின்றனர்.

தானியங்கள், உணவுப் பண்டங்கள் பங்கு அங்காடிகளில், பெரும்பாலும் அதிகார முறையிலான வணிகர்கள் (Commission Merchant) நேரடியாக வணிகத்தில் பங்கு கொள்வதால், ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட அங்காடிகளில் தரகு முற்றிலும் நீக்கப்படுகிறது. ஆனால், நகரங்களுக்கிடையே விறுவிறுப்பான பண்டமாற்றம் நடைபெறாதபோது, பிற பண்டங்கள் விரைவாக விற்கப்படும்பொழுது தரகர்களின் கை ஓங்கிவிடுகிறது. மேலும், ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட அங்காடிகளின் உறுப்பினர்கள் அதிகார முறையிலான வணிகர்களாக அல்லது தாமே வணிகர்களாக வணிகம் செய்கின்றனர். எனினும், நியூயார்க்குப் பங்கு அங்காடியில் (New York Stock Exchange) அங்கத்தினர் குழு ஒன்று தங்களை 'இரண்டு-டாலர் தரகர்கள்' (Two-Dollar Brokers) என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டு தரகர்களாக, அதிகார முறையிலான வணிக அமைப்புகளுக்குப் பேராளர்களாகப் பணி செய்கின்றனர். இதில் அவர்களுக்கு யாதொரு உத்தரவாதமும் இல்லை.

இங்கிலாந்தில் உண்டியல் தரகர்களாகப் (Bill Brokers) பணியாற்றிய பகுதி, இப்பொழுது உண்டியல் கழிவு அங்காடிகளாக (Discount Houses) வாக்குறுதிப் பத்திரங்களையும் (Promissory Notes), ஏற்பு உண்டியல்களையும் (acceptances) வாங்குவது,விற்பது போன்ற பணிகளில் செயற்படுகின்றது. இதைப் போலவே அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் பத்திரத் தரகர்களுக்கு வேறாக இப்பொழுது வணிக உண்டியல் அங்காடிகள் (Commercial Paper Houses) பணி ஏற்றுள்ளன. இவை வணிகர்களிடமிருந்து வாக்குறுதிப் பத்திரங்களைப் பெற்று வங்கிகளுக்கு விற்பனை செய்கின்றன. ஏற்பு உண்டியல்கள் (Acceptances),வெளிநாட்டு மாற்று உண்டியல்கள்(Foreign bills of exchange) போன்ற உண்டியல்களைக் கையாளுபவர்களை அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் ஏற்பு உண்டியல் வணிகர்கள் என்கின்றனர்.

சுங்க வரித் தரகர்களை உண்மையான தரகர்களாகக் கருதுவதில்லை. ஏனெனில், அவர்கள் இறக்குமதியாளர்மீது சுமத்தப்படும் சுங்க வரியைக் கணக்கிட்டுப் பண்டங்களை எடுத்துச் செல்லும் பணியையே மேற்கொள்கின்றனர். தனிப்பட்ட வட்டிக் கடைக்காரர்கள் (Money lenders) இலேவாதேவித் தரகர்கள் (Pawn brokes) என்று கூறப்பட்டனர். இங்கிலாந்தில் 1960-இல் இலேவாதேவித் தரகர்கள் சட்டம் அமுல் செய்தபோது இலேவாதேவித் தொழிலில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு விளக்கம் தரப்பட்டது. கடன் வாங்குவோர் ஒரு பொருளை ஈடுகாட்டிக் கடன் வாங்கும்பொழுது உயர்ந்த அளவாக 50 பவுன் அளவு பணம் தரப்படலாம் என்றும், கடன் பெறுவோர் கடனை ஆறு மாதங்களுக்குள்ளாகத் திருப்பித் தரவேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தது. பழைய பண்டங்களை ஈடாகப் பெற்றுக் கடன்தரும் தரகர்கள் கடன் திரும்பச் செலுத்தப்படாத நிலையில் அப்பண்டங்களை

அல்லது சொத்தை விற்றுவிடலாம் என்றும் கூறப்பட்டது. மேலும், இங்கிலாந்தில் இலேவாதேவித் தொழிலில் ஈடுபடுகின்றவர்கள் அதற்குரிய உரிமத்தை உள்நாட்டு நிதித்துறையிடமிருந்து (Inland Revenue) பெற்றுப் பணி செய்யவேண்டும்.

மேற்கூறிய தரகர்கள் தவிர இந்தியாவில், நிதித் தரகர்கள் (Finance brokers) என்று ஒரு வருக்கத்தினர் நகர அங்காடியில் காணப்படுகின்றனர். இவர்கள் தனியாகப் பம்பாய், கான்பூர், தில்லி, அமிர்தசரசு முதலிய நகரங்களின் துணி அங்காடிகளிலும், கல்கத்தாவின் சணல் அங்காடியிலும், பிற பண்டங்கள் விற்பனையாகும் அங்காடிகளிலும் செயற்படுகின்றார்கள். சிலர் முழுநேரத் தரகர்களாகவும், பிறர் பகுதி நேரத் தரகர்களாகவும் செயலாற்றுகிறார்கள். நிதித் தரகர்கள், கடன் வாங்குவோருக்கும் கடன் அளிப்போருக்கும் இடையில் தரகர்களாக அல்லது இடையீட்டாளர்களாகப் (middle man) பணிபுரிகின்றனர். வணிக நிதியாளர்களாகிய சிக்கார்புரி வங்கியாளர்கள் தங்களின் பெரும்பான்மையான நிதியை வைத்துக் கடன் தருகிறார்கள். இவர்கள் கடன் வாங்குவோரின் முக்கிய அலுவல், அவர்களின் செலவுத்தன்மை போன்றவற்றைப் பற்றி நன்கு அறிந்த தரகர்கள் மூலம் கடன் தருகிறார்கள்.

வணிக நிதியாளர்களல்லாத நிதித்தரகர்களும் தங்களுடைய உபரிநிதியை வைத்துக் கடனாகப் பணம் தந்தாலும் அவர்கள் முழுநேரக் கடன் தரும் தொழிலை மேற்கொண்டவர்களல்லர். அவர்கள் பெரும்பான்மையாகச் செல்வம் படைத்தவர்கள், விதவைகள், ஓய்வு ஊதியம் பெறுபவர்கள், உபரி நிதியைக் கடனாகக் கொடுக்கக்கூடிய தொழில் நிறுவனங்கள் ஆகியோரவர்.

சிறிய, பெரிய தரகர்கள் பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற நகரங்களில் அமைந்திருக்கும் அழைப்புப் பண அங்காடிகளில் (Call Money Market) செயற்பட்டு ஒருங்கிணைந்த நிறுவனங்களுக்கு ஓரிரு நாட்களுக்குத் தேவையான அழைப்புக் கடனைப் பெறுவதற்கு வசதி செய்கிறார்கள். இவ்வகையான கடன் மிக அதிகமான கடன்தொகையைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பளிக்கிறது. குறைந்தபட்சக் கடனாக உரு. 5 இலட்சம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதற்குரிய நடைமுறை வட்டிவீதம் 8.5 விழுக்காட்டிலிருந்து 10 விழுக்காடு வரை உள்ளது. தரகர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய தரகு வாங்குகின்ற கடன்தொகையில் ½ விழுக்காடாகும். பெரிய தரகர்கள் பெரும்பாலும் பங்கு அங்காடியின் தரகர்களாவர். அவர்கள் நிறுவனங்களின் வைப்புத் தொகைகளையும்கூடத் தரகு செய்கின்றனர். சிறுபான்மைத் தரகர்கள், அங்காடிகளுக்கிடையேயும், அங்காடிகளுக்குள்ளும் தேவையான கடனைத் தனியார் நிறுவனங்களும்(Single Proprietors), கூட்டாளி நிறுவனங்களும்(Partnerships) பெறுவதற்கு வகை செய்கிறார்கள். க.சொ.

துணை நூல்கள்:

Gupta, Suraj B., Monetary Economics, Institutions, Theory and Policy, S. Chand & Co., New Delhi, 1982.

Hanson, J.L., A Dictionary of Economics and Commerce, The English Language Book Society, Macdonald and Evans Ltd., London. 1975.

Sayers, R.S., Modern Banking, Oxford University Press, London, 1970.

Sinha, J.C., Principles of Marketting and Salesmanship, R Chand & Co., New Delhi, 1984.

தரங்கம்பாடி: தமிழ்நாட்டில்தஞ்சை மாவட்டத்தில் மயிலாடுதுறை வட்டத்தில் அவ்வூர்க்கு 3 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள கடற்கரைப் பட்டினம். இவ்வூர் கி.பி. 1306க்கு முன் 'சடன்கன்பாடி' என்று வழங்கப்பட்டது. தேனிசு கம்பெனியாருக்குத் தஞ்சை மன்னர் இரகுநாதநாயக்கர் கி.பி. 1620–இல் தரங்கம் பாடியில் 62 ச. கி.மீ. பரப்பளவுள்ள நிலத்தைத்தானமாக அளித்து,கோட்டை கொத்தளம் அங்கு அமைத்துக் கொண்டு வணிகம் செய்துகொள்ள உரிமையும் வழங்கினார். தேனிசு கமாண்டர் ஓவ் கோட்டி (Ove Gedde) என்பவரால் இவ்வூரில் ஒரு கோட்டை கட்டப்பட்டது. தேனிசு காலனி ஒன்று கி.பி. 1620–இல் கடற்கரையை ஒட்டி அமைக்கப்பட்டது. தேனிசுக்காரர்கள் 157 பேரும் பிரெஞ்சு மற்றும் ஆங்கிலேயர்கள் 62 பேரும் இவ்வூரில் கி.பி. 1790–இல் வாழ்ந்துள்ளனர். இவர்கள் வாழ்ந்த நகர வீதிகள் அழகாக வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தன. இராசா தெரு (Raja St.), இராணித்தெரு (Queen St.), 'அட்மிரல்' தெரு எனப் பல தெருக்கள் இங்கு அமைந்திருந்தன. தென்மார்க்கு அரசர் கி.பி. 1706–இல் தரங்கம் பாடியில் சீர்திருத்தக் கிறித்தவ மதத்தைப் பரப்ப வழி வகுத்தார். இவ்வூரில் உள்ள உலூத்திரன் ஆலய நிருவாகத்தில்தான் ஆடவர் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி, தொடக்கப்பள்ளி, உயர்நிலைப்பள்ளியும் இயங்கிவருகின்றன. கத்தோலிக்கச் சபை நிருவாகத்தில் பெண்கள் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியும், பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியும்,தொடக்கப் பள்ளி ஆகியவை நடைபெற்று வருகின்றன. இந்தியாவின் முதல் அச்சுக்கூடம் இவ்வூரில்தான் தொடங்கப் பெற்றது.

தேனியர் கோட்டை

கடல்கொண்ட மாசிலாமணிநாதர் சிவன்கோயிலும் (கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு) வரதராசப் பெருமாள் (12-ஆம் நூற்றாண்டு) கோயிலும் இவ்வூரில் உள்ளன. தரங்கம்பாடி கி.பி.1845 முதல் 1860 வரை தஞ்சை மாவட்டத்தின் தலைநகராக இருந்துள்ளது.

கோட்டை நுழைவாயில்

தரங்கம்பாடித் தேனிசு சொத்துகள் அனைத்தும் கி.பி. 1845-ஆம் ஆண்டு $12\frac{1}{2}$ இலட்சம் ரூபாய்க்கு ஆங்கிலேயருக்கு விற்கப்பட்டன. எனினும் ஆங்கிலேயர், 4 ஆயிரம் ரூபாயை மராட்டிய மன்னருக்கு வாடகையாகத் தரவேண்டும் எனத் தரங்கம்பாடி விற்பனை ஒப்பந்தம் கூறுகிறது.

மாவட்ட நீதிமன்றமும் இவ்வூரில் கி.பி. 1880 வரை இயங்கி வந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. மீன்பிடி தொழிலில் வளம்பெற்றுள்ள இவ்வூரில் இப்போது 6 ஆயிரம் மீனவர்கள் வாழ்கின்றனர். இவ்வூரில் பழைய உப்பளங்கள் உள்ளன. தேனிசுக் கோட்டையில் அருங்காட்சியகம் ஒன்றும் இயங்கி வருகிறது. இவ்வூரின் மக்கள்தொகை 18,607 (1981).

தரங்கம்பாடிக் காசுகள்: தேனிசு வாணிகக் குழுவினர் கி.பி. 1637-ஆம் ஆண்டிலிருந்து தரங்கம்பாடியில் இருந்து காசுகள் வெளியிட்டுள்ளனர். எனவே இவற்றைத் 'தரங்கம்பாடிக் காசுகள்' அல்லது தேனிசுக் காசுகள் எனக் கூறுகின்றனர். இவர்கள் வெளியிட்ட காசுகளில் ஒருபுறம் தேனிசு அரசர் பெயரின் முதல் எழுத்தும் மன்னரின் வரிசை எண்ணும் உள்ளன. நான்கம் கிறிசுதியன் என்னும் அரசரைக் குறிக்க என்றும், நான்காம் பிரடரிக்கைக் குறிக்க பி4 (F4) என்றும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும். மறுபுறம் தேனிசுக் கிழக்கிந்தியக் குழுவின் (**Dansk Ostindisk Compagni**) முதலெழுத்துகளான தி.ஒ.சி. (DOC) என்ற எழுத்துகளும் ஆண்டுக்குறிப்பும் காணப்படும்.

மாசிலாமணிநாதர் கோயில்

சில காசுகளில் தேனிசுக் கப்பல்கள் சிலவற்றின் பெயரோ உருவமோ குறிக்கப்படுதலும் உண்டு. சில காசுகளில் எலிபெண்டன் என்ற கப்பலைக் குறிக்க யானை உருவம் காணப்படுகிறது. சிலவகைக் காசு

களில் தேனிசு ஆளுநர்களின் பெயர்களும், நகரப் பெயர்களும் காணப்படுகின்றன. தேனிபோர்கு கோட்டையைக் குறிக்கும் காசுகளையும் இவர்கள் வெளியிட்டனர். இக்காசுகளில் தேனிசுபோர்கு (Danni Borg) என்ற சொல் ஒரு புறமும், திரங்கம்பாடி (Trangebari) என்ற சொல் மறுபுறமும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

புதிய செருசலம் ஆலயம்

தேனிசு ஆசியக் குழு(Dansk Asiatisle Compagni) கி.பி. 1732-ஆம் ஆண்டில் அதனுடைய பெயர் பொறித்த காசுகளை வெளியிட்டது. குழு தன் அதிகாரத்தை கி.பி. 1777-க்குப் பிறகு தேனிசு அரசரிடம் ஒப்படைத்தது. அதன்பிறகு இப்பகுதியை ஆண்ட தேனிசு ஆளுநர்கள் வெளியிட்ட காசுகளில் குழுவின் பெயர் இல்லாமல் அரசரின் பெயர்களே உள்ளன.

தேனிசார் தரங்கம்பாடியில் இருந்து வெளியிட்ட காசுகளுள் இதுவரை 397 வகையான காசுகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஈயம், செம்பு, வெள்ளி, தங்கம் ஆகிய நால்வகை உலோகங்களில் இக்காசுகளை வெளியிட்டனர். ஈயத்தில் 1 காசு மட்டும் வெளியிடப்பட்டது. இது கி.பி. 1622 முதல் கி.பி. 1695 வரை வழக்கில் இருந்தது.

செம்பில், ஒரு காசு, இரண்டு காசு, நான்கு காசு, பத்துக் காசு என நால்வகைக் காசுகள் வெளியிடப்பட்டன. இவை கி.பி. 1667 முதல் கி.பி. 1845 வரை வழக்கில் இருந்தன.

வெள்ளியில் இரயாலின் (Royalin), 11 இரயாலின் என்ற இருவகைக் காசுகள் வெளியிடப்பட்டன. ஓர் இரயாலின் என்பது 80 செம்புக் காசுக்குச் சமம். இரயாலின் என்ற வெற்றிக் காசு பணம் (Fano)என்ற பெயரால் கி.பி. 1816 முதல் கி.பி. 1819 வரை வெளியிடப்பட்டது. எட்டு இரயாலின் என்பது 1 ரூபாய்க்குச் சமம். ஏழாம் கிரிசுடியன் காலத்தில் 1 பக்கோடா (Pagode) தங்கக் காசும் வெளிவந்தது.

எல்லாக் காசுகளிலும் தேனிசு எழுத்தும், மொழியும் காணப்படுகின்றன. இக்காசுகளை வார்க்கும் நாணய அச்சுக்கூடம் இன்றைய தரங்கம்பாடி மகுதி இருக்கும் இடத்தில் இருந்ததாகத் தேனிசு ஆவணங்கள் கூறுகின்றன. அ.இரா.

தரப்படுத்தப்பட்ட சோதனை: கல்வியாளர்கள் தாங்கள் மேற்கொண்ட சோதனைகளுக்கான நோக்கங்களுக்கேற்பப் பல்வகைச் சோதனைகளை உருவாக்குகின்றனர். அவற்றில் சில சோதனைகள் குறிப்பிட்ட நோக்கங்களை முன் கூட்டியே வரையறுத்துக் கொண்டு அவற்றைச் சோதிப்பதற்காக அறிவியலடிப்படையில் உருவாக்கப்படுகின்றன. தரப்படுத்தப்பட்ட சோதனைகள் இவ்வகையிலடங்கும்.

ஒரு தரப்படுத்தப்பட்ட சோதனைக்கான நெறிமுறைகள், கால அளவு, சோதனைத் தாள்கள், சோதனையை நடத்துவதற்கான குறிப்புரைகள் ஆகியன ஒவ்வொரு முறையும் அச்சோதனை நடத்தப்படும் போது மாற்றம் பெறுவதில்லை. தரப்படுத்தப்பட்ட சோதனைக்குச் சில நல்லியல்புகள் உள்ளன. அவை நம்பகத் தன்மை (Reliability), ஏற்புடைமை (Validity) புறவயத் தன்மை (Objectivity), பயன்படு தன்மை (Usability), பிரித்துணரும் தன்மை (Discriminating power), உயர்நிலைகள் (Norms) ஆகியனவாகும். தரப்படுத்தப்பட்ட சோதனைகள், ஒரு குழுவின் சராசரி செயற்பாட்டுத் திறனைக் கண்டறிந்து அதனுடன் தனிமாணவனது திறமையை ஒப்பிட்டறிய உதவுகின்றன.

ஒரு தரப்படுத்தப்பட்ட சோதனையை உருவாக்கச் சில வழிமுறைகள் உள்ளன. பெருமளவு மாணவர்களைக் கொண்டு சோதித்த பின்னரே, இவற்றை இறுதி செய்ய முடியும். கல்வி, உளவியல், சமூகஇயல் ஆகிய துறைகளில் அளவற்ற தரப்படுத்தப்பட்ட சோதனைகள் ஆய்வாளருக்குக் கிடைக்கின்றன. இவற்றின் நம்பகத்தன்மை, ஏற்புடைமை, உருப்படிப் பகுப்பாய்வு (Item analysis) ஆகியன புள்ளி விவர அடிப்படையில் உறுதி செய்யப்படுகின்றன.

நம்பகத் தன்மை என்பது, சோதனைக் கருவியின் மாறாத் தன்மையைக் குறிப்பதாகும். அக்கருவி எதை

அளக்க வேண்டுமோ அதைச் சரியாகவும் துல்லிய மகாவும் அளக்கும் திறன் பெற்றிருப்பதோடு பல்வேறு நிலைகளில் கையாளப்படும்போது நிலையானதாகவும் இருக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு குறிப்பிட்ட சோதனை ஒரு மாணவனுக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட முறைகளில் தரப்படும்போது, அவன் பெறும் மதிப்பெண்கள் ஏறத்தாழச் சமமாக இருந்தால், அச்சோதனை நம்பகத் தன்மையுடையது எனலாம். ஆகவே, ஒரு சோதனையின் நிலைத் தன்மை (Stability) ஐயத்திற்கப்பாற்பட்டதாக இருக்கவேண்டும். இதைக் கண்டறியச் சில வழிமுறைகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு சோதனையும் ஒரே குழுவினருக்கு இருமுறை அளிக்கப்படும்போது அதன் உடன் தொடர்புகெழு (Coefficient of correlation) உயர் அளவில் 5க்குக் குறையாமல் இருந்தால் அதை நம்பகமுடையது என ஏற்கலாம்.

ஒரு குறிப்பிட்ட மாணவக் குழுவிற்கு ஒரே சோதனையை அளித்தபின், சில நாள்கள் இடைவெளி தந்து மீண்டும் அதே சோதனையை அளிக்கவேண்டும். இரு சோதனைகளிலும் பெற்ற மதிப்பெண்களை நம்பகக் கெழுவின் வாயிலாக உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும். இதை சோதனை - மறு சோதனை முறை (Test Retest Method) என்பார்கள். இரு சோதனைகளுக்குமிடையே கால இடைவெளி அதிகமிருந்தால், புதிதாகக் கற்றவை, மறதியின் விளைவுகள், அறிவில் ஏற்படும் வளர்ச்சி போன்றவை சோதனை முடிவுகளைப் பாதிக்கும் என்பதையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

சோதனையாளர் ஏறத்தாழ ஒரே அளவு கடினத் தன்மை, பொருட் செறிவு, வினா அமைப்புப் போன்ற பொதுத் தன்மைகளையுடைய இரு சோதனைகளைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட மாணவக் குழுவினருக்கு இரு சோதனைகளையும் அளித்து, அவர்கள் பெறும் மதிப்பெண்களடிப்படையில் நம்பகக் கெழுவைக் கண்டறியலாம். சோதனை உருப்படிகள் ஏதேனும் ஓர் இயல்புக் கூறினை ஒட்டியதாக இருக்கும். இம்முறையை இணைச் சோதனை முறை (Parallel Forms Method) என்பர்.

பெரும்பாலான கல்வி ஆய்வுகளில் நம்பகத் தன்மையை உறுதி செய்து கொள்ள வெட்டுக் கூறு முறை (Split Half Method) பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு சோதனையிலுள்ள உருப்படிகளை வரிசை எண் அடிப்படையில் ஒற்றைப் படை உருப்படிகள், இரட்டைப்படை உருப்படிகள் என இரு கூறுகளாகப் பிரித்து, அவற்றிற்கு வழங்கப்பட்ட மதிப்பெண்களை தனித்தனியே தொகுத்து, அவ்விரு தொகுதிகளுக்கு மிடையேயான நம்பகக் கெழுவைக் அறுதியிட்டுக் கொள்ளலாம். இம்முறையைக் கையாளும்போது சோதனை ஓரளவு நீண்டதாக அமைவது நம்பகத் தன்மையை அதிகரிக்கும். இறுதியாக நம்பகத் தன்மையை ஒரு குறிப்பிட்ட சோதனைகளுக்கிடையே உள்ள உருப்படிகளின் அக உடன் தொடர்பினை நம்பகக் கெழுவாகக் கணக்கிட்டு உறுதிசெய்து கொள்ளலாம். இதைப் பகுத்தறி சமன்பாட்டு முறை (Rational Equivalance Method) என்பர்.

ஒரு சோதனையைத் தரப்படுத்த நம்பகத் தன்மையைப் போலவே, ஏற்புடைமையும் சிறப்பான இடத்தை வகிக்கிறது. ஓர் ஏற்புடைய சோதனை நம்பகத் தன்மையையும் பெற்றிருக்கும். ஒரு சோதனை எத்திறனை அளவிடக் கருதப்பட்டதோ அதை உண்மையாகவும் துல்லியமாகவும் அளவிடுகிறதா என்பதைப் பொறுத்தே ஏற்புடைமை அமையும். வல்லுநர்களால் சிறந்த சான்றாக ஒரு துறையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட திட்டமான அளவுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதால் ஏற்புடைமை உறுதிசெய்து கொள்ளப்படுகிறது.

ஏற்புடைமையில் சில வகைகள் உள்ளன. ஒரு சோதனையை ஒட்டுமொத்தமாகவும் ஒவ்வொரு கூறாகவும் சோதனையின் நோக்கங்களோடு பொருந்தியுள்ளதா என ஆராய வேண்டும். எடுத்துக் காட்டாக, கூட்டி எழுதுதலுக்கென மட்டுமே உருவாக்கப்பட்ட சோதனையில் வேகமாக எழுதுதலுக்குச் சிறப்புத் தருவதில்லை. எனவே, பாட அறிவுச் சோதனைகளில் இப்பண்பு கூர்ந்து கவனிக்கப்படுகிறது. உள்ளடக்கப் பொருள் ஏற்புடைமை (Content validity) என்று சொல்லப்படும் தன்மை தரமான நூல்களை ஆராய்வதாலும், வல்லுநர்களின் கருத்துரைகளினடிப்படையிலும் நிலை நாட்டப் பெறலாம்.

ஒரு நல்ல சோதனையானது பின் நிகழ உள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட போக்கினை முன்கூட்டியே உணர்த்த வல்லதாக இருக்க வேண்டும். இசை நாட்டம், தொழில் நாட்டம், பல்வேறு தொழில்களுக்கான நாட்டங்கள் ஆகியவற்றை முன்கூட்டியே அறிந்து கூற இயலும். உயர் தொழில் படிப்புகளுக்கான நுழைவுத் தேர்வுகள் இந்த நம்பிக்கையினடிப்படையில்தான் நடத்தப்படுகின்றன. இவை வருவதுரைக்கும் ஏற்புடைமை (Predictive validity) உடையன.

ஒரு சோதனையைத் தரப்படுத்தப் பண்பு ஏற்புடைமையும் (Construct validity) இன்றியமையாததாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட கோட்பாட்டினடிப்படையிலமைந்த மாறி (Variable) ஒன்றினைச் சோதனை

யானது எந்த அளவு துல்லியமாக அளக்கிறது என்பதைக் கண்டறிய வேண்டும். சோதனையாளரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒவ்வொரு நிகழ்வு நிலையும் அல்லது பண்பாட்டுக் கூறும் பகுத்தாராயப்பட்டு வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்கப்படல் வேண்டும். இதற்கு நன்கு கற்றறிந்த துறை வல்லுநர்களது உதவி பெறப்படல் வேண்டும். இவர்களால் பண்பு ஏற்புடைமையுடையதாகக் கருதப்படும் சோதனை, இதனையொத்த ஏனைய தரப்படுத்தப்பட்ட சோதனைகளோடு பெருமளவு உடன் தொடர்புடையதாக உள்ளதா எனவும் கண்டறிதல் நன்று.

இறுதியாக உடன் நிகழ்வு ஏற்புடைமையையும் (Concurrent validity) குறிப்பிடலாம். ஒரு புதிய சோதனையை உருவாக்குவதற்குச் சற்று முன் அல்லது சற்றுப்பின் நிகழ்ந்த ஒரு செய்தி வேகத்தோடு அதை ஒப்பிட்டு ஏற்புடைமையின் அளவை நிருணயிக்கலாம். பழைய சோதனை முறை ஒன்றினைக் காலச் சிக்கனத்துக்காக மாற்றநேரும்போது, புதிய சோதனையின் நம்பகக் கெழு, பழைய சோதனையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் உயர்வாக உள்ளதா எனக் கண்டறியப்படல் வேண்டும். இதனை ஒரு சிறிய மாணவர் குழுவினரை இரு சோதனைகளுக்கும் உட்படுத்துவதன் மூலம் காணலாம்.

நம்பகத் தன்மையையும் ஏற்புடைமையையும் கண்டறிந்த பின், ஒரு சோதனையுட்பட்ட உருப்படிகளையும் (Test items) பகுப்பாய்வு செய்ய வேண்டும். அதனால் ஒவ்வொரு சோதனை உருப்படியினுடைய கடினத்தன்மை, பாடப் பொருள் தொடர்பு, பிரித்துணரும் ஆற்றல் ஆகியன அறியப்படும்.

ஒரு சோதனையின் தரமும் சிறப்பும், அதிலடங்கியுள்ள உருப்படிகளையே சார்ந்தன. எனவே, ஒரு சோதனையைத் தரப்படுத்துகையில் ஒவ்வொரு சோதனை உருப்படியையும் நுட்பமாக ஆராய வேண்டும்.

ஒரு சோதனை உருப்படியின் கடினநிலை, பிரித்துணரும் ஆற்றல் ஆகியவற்றைச் சோதனை மதிப்பெண்களைக் கொண்டு அறியலாம். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு சோதனை உருப்படியை ஒரு வகுப்பிலுள்ள 40 மாணவர்களில் 15 பேர்களே சரிவரச் செய்திருந்தால் அதன் கடின நிலையினை

$$\frac{\text{சரியாக விடை தந்தோர்}}{\text{விடை தந்த மொத்த மாணவர்}} \times 100$$

என்ற சூத்திரத்தைப் பயன்படுத்தி $\frac{15}{40} \times 100 = 37.5$ எனக் கண்டறியலாம். கடின நிலை அளவுக்கான பிரிநிலைப் புள்ளி 50 எனக் கொண்டு, அதை விடக் குறைவாகக் கடின நிலை காணப்பட்டால் அதிகக் கடினமானதெனவும், ஐம்பதிற்கதிக மென்றால் மிக எளிதானது எனவும் அறியலாம்.

சோதனை உருப்படிகளின் பிரித்துணரும் ஆற்றலையும் காண வேண்டும். ஒரு சோதனையின் எல்லா உருப்படிகளும் ஒரு வகுப்பில் காணப்படும் ஒரு திறன் நிலை மாணவர்களுக்கு மட்டுமே ஏற்றதாக இருக்கக் கூடாது. ஒரு சோதனையிலடங்கிய ஒவ்வொரு உருப்படியின் மதிப்பெண்ணும், சோதனையின் ஓர் உட்பகுதி அல்லது சோதனையின் மொத்த மதிப்பெண்ணுடன் ஒப்பிடப்படலாம். அதனால், சோதனையில் ஒருபடித்தான தன்மை (Homogenity) வெளிப்படும்.

பிரித்துணரும் ஆற்றலைக் கணக்கிட ஓர் அளவுக் குறியீடும் உள்ளது. மதிப்பெண்களினடிப்படையில் விடைத் தாள்களை இறங்கு வரிசையில் அடுக்கிக் கொள்ள வேண்டும். விடைத் தாள் கட்டிலிருந்து மேல் மட்டத்தில் 27% விடைத் தாள்களையும், கீழ் மட்டத்தில் 27% விடைத் தாள்களையும் அகற்ற வேண்டும். இவ்விரு தொகுதிகளிலுமிருந்து முறையே ஒரு குறிப்பிட்ட வினாவிற்குச் சரியான விடையைத் தந்தவர்களது எண்ணிக்கையைக் காணவேண்டும். பிரித்துணர் திறன் அளவுக் குறியீட்டினைக் காண

$$\frac{\text{மேல்மட்டத்தில் சரியான விடையளித்தவர்} - \text{கீழ் மட்டத்தில் சரியான விடையளித்தவர்}}{\text{மேல் மட்டத்தில் (27\%) சரியான விடையளித்தவர்}}$$

என்ற சூத்திரம் கையாளப்படுகிறது. இதனால் கிடைக்கும் அளவுக் குறியீடு. 4 ஐ விட அதிகமாயிருப்பின் அவ்வுருப்படி ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

தரப்படுத்தப்பட்ட சோதனைகளை உருவாக்க மிக்க முயற்சியும், வல்லுநர்களது ஒத்துழைப்பும், பொருட் செலவும் தேவைப்படுகின்றன. இச் சோதனைகள் பெருமளவு ஒத்த வயதும், குறிப்பிட்ட பண்பு நிலையும் உடையோரிடம் சோதித்து இறுதியாக்கப்படுகின்றன. ஆசிரியர்களும் குறிப்பிட்ட துறைகளில் ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்கிறவர்களும் இவற்றை நேரடியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்; அல்லது அவர்கள் தயாரிக்கும் சோதனைத் தாள்களுக்கு முன் மாதிரியாகவும் அமைத்துக் கொள்ளலாம். தமிழகத்தில் தரப்படுத்தப்பட்ட சோதனைகள் கையாளப்படுகின்றன. அவற்றுள் குழந்தைவேலு

உருவாக்கிய 'உடல்நலம் பற்றிய வினா நிரல்', பொன்னம்பலம்- விசுவேசுவரன் உருவாக்கிய 'ஆசிரியர் தொழிலைப் பற்றிய மனப்பான்மை அளவுகோல்' போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். எஸ்.ந.

தராகுமாரர் வட அமெரிக்காவின் தென் மேற்குக் கோடியிலுள்ள மெக்சிகோ கடற்கரைப் பகுதிகளில் வாழும் பழங்குடிகள். இவர்கள் சியாரா (Sierra) மலைப்பகுதிகளில் பெருமளவு வாழ்கின்றனர். இவர்கள், தாம் இப்பகுதிகளில் 1000 அல்லது 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வந்து குடியேறினர் எனக் கூறுவர். அதற்குமுன் தராகுமாரர்கள்(Tarahumaras) 1600 கி.மீ. களுக்கு அப்பாலுள்ள அமெரிக்கப் பகுதியில் வாழ்ந்தனர் எனக் கூறுவர். தராகுமாரர்கள் என்று வெளியார் குறிப்பிட்டாலும் இவர்கள் தங்களை இரரமூரி (Raramuri) என்றே குறிப்பிடுவர்.

தராகுமாரர்–ஆடவர்கள்

தராகுமாரர்கள் அழகான உடலமைப்பைப் பெற்ற இனத்தவர்களுள் ஒரு குடியினர். ஓரளவு குள்ளமான இனத்தவர்களாகக் காணப்படினும் அகன்ற தோள்பட்டையைக் கொண்டவர்கள். இவ்வினத்தவர்கள் இமயமலைப் பகுதிகளில் வாழும் கூர்க்கர்களைப் (Gurkhas) போன்றே உள்ளனர். தராகுமாரர்கள் அகன்ற மார்பையும், சொறசொறப்பான அலைஅலையான (Wavy) தலைமயிரையும், இரப்பை அடிமடிப்பையும் (Epicanthic Fold), செம்பழுப்பு முதல் மஞ்சள் கலந்தது வரையிலான தோலின் நிறத்தையும் கொண்டும் முகத்தில் மயிரின் அளவு குறைந்தும் காணப்படுகின்றனர். இப்பண்புகள் மங்கோலிய இனக்கூறுகளைக் காட்டுகின்றன. மலைப்பகுதிகளில் வாழ்வதால் அகன்ற மார்பினைப் பெற்றுள்ளனர். இப்பகுதிகளிலுள்ள காற்று மென்மையான தன்மையைக் (Thin Air) கொண்டதாதலால் மிகுந்த அளவு காற்றினை இழுத்து மூச்சு விட வேண்டியுள்ளது.

பல குடும்பங்களாகச் சேர்ந்துவாழும் கிராம வாழ்க்கையை இம்மக்கள் கொண்டிருக்கவில்லை. நெருக்கமான உறவினர்கள் கூட்டுக் குடும்பமாகச் சேர்ந்து வாழ்கின்றனர். அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கிராம அமைப்பில் வாழ்வதை எதிர்க்கின்றனர். இதற்காக மெக்சிகோ அரசு மேற்கொண்ட பல முயற்சிகள் தோல்வியடைந்தன. ஒவ்வொரு கூட்டுக் குடும்பத்தார்களும் அவர்களுக்கென்ற விளை நிலங்களின் ஒரு மூலையில் எளிமையான குடிசையைக் கட்டிக் கொண்டு வாழ்கின்றனர். குடிசை பொதுவாக தாழ்வாரம் போன்றது. ஒரு மூலையில் மக்காச் சோளக் கிடங்கும் மறு மூலையில் விலங்குகள் தங்கும் கொட்டகையும் அமைக்கப்படுகின்றன.

தராகுமாரர்களின் முக்கிய உணவு மக்காச் சோளமும் பீன்சுமாகும். இவர்களின் விளைநிலங்கள் செழிப்பானவையல்ல. மலைப்பகுதிகளிலும், மலையடிவாரத்திலுமுள்ள தாழ்நிலப் பகுதிகளிலும் உள்ள நிலங்கள் குளிர்காலம், கோடைக்காலம் ஆகிய பருவங்களுக்கேற்பப் பயிரிட உதவுகின்றன. கோடையில் மலையுச்சியிலும் குளிர்காலத்தில் மலையடிவாரத்திலும் சென்று பயிரிடுகின்றனர். பொதுவாக மலையுச்சியிலுள்ள நிலங்கள் வளமற்றனவாக உள்ளமையால் குறைவான விளைச்சலே கிடைக்கிறது. இவர்கள் இவ்விரண்டு பயிர்களை விளைக்கக் கற்றுக்கொண்டாலும் வேட்டையாடியும் மீன்பிடித்தும் உண்பதை முக்கிய தொழில்களாகக் கொண்டுள்ளனர். மான்களையும் பிற பாலூட்டிகளையும் விரும்பி வேட்டையாடுகின்றனர். மலைப்பகுதிகளில் ஓடும் ஆறுகளில் கட்டு மரங்களைக் கொண்டு நீண்டதூரம் சென்று மீன்பிடித்துத் திரும்புகின்றனர். மீன் பிடிப்பதில் இவர்கள் நஞ்சைக் கலந்து பிடிக்கும் முறையைக் கொண்-

தராகுமாரர்களின் குடும்பங்கள்

டுள்ளனர். இவர்கள் வாழும்பகுதிகளில் ஒருசில நச்சுத் தாவரங்களைக் கொண்டு நச்சு உருண்டைகளைத் தயாரித்துக் கொள்கின்றனர். அவற்றை ஓட்டமில்லாத, நிலையான நீரில் போட்டு நீரை நச்சுப்படுத்தி விடுகின்றனர். நச்சு நீரை உண்ட மீன்கள் மிதக்கத் தொடங்கும்போது அவற்றைப் பிடித்துக்கொள்கின்றனர். இக்காலங்களில் வெடிக்கும் பொருள்களைக் கொண்டும் மீனைப் பிடிக்கின்றனர். இவர்களின் மாய வித்தைச் சடங்குகளிலும் பெருமளவு தாவரவகைகள் பயன்படுகின்றன. இம்மக்கள் தாவரங்களை மிகுதியான எண்ணிக்கையில் தெரிந்து வைத்திருப்பதுடன் அவற்றைப் பலவகையாகப் பகுத்துக் காணும் முறையினையும் தெரிந்துள்ளனர்; கால்நடைகளையும் மிகுதியாக வளர்க்கிறனர்.

இவர்கள் சமூகத்தில் போட்டி மனப்பான்மை அறவே இல்லை; ஒற்றுமை உணர்வே மிகுதியாக உள்ளது. ஒரு குடும்பத்தினர் செய்யமுடியாத பெரிய வேலை ஏற்படும்போது அண்டைய குடும்பத்தினர்களை அழைக்கின்றனர். அனைவரும் வேலையைப் பகிர்ந்து செய்தபின் பயனடைந்த குடும்பத்தார் மக்காச்சோளத்தைப் புளிக்கவைத்துத் தயாரிக்கும் ஒருவகை மதுவை அனைவருக்கும் கொடுத்து மகிழ்கின்றனர்.

உலகப் பழங்குடிகளிலே தராகுமாரர்களின் ஓட்டத்திறனுக்கு ஒத்த பழங்குடியினர் இல்லையென லாம். அப்பாச்சி (Appache) பழங் குடியினரும் மிகச் சிறந்த ஓட்டக்காரர்கள் என்றாலும் அவர்களையும் மிஞ்சுமளவிற்கு இவர்கள் திறன் பெற்றுள்ளனர். கால்நடைகளைப் பல கல்களுக்கப்பால் ஓட்டிச் சென்று மேய்த்து வரவேண்டியுள்ளதால் இளம் பருவத்திலிருந்தே வலிமையான கால்களையும் மனத் திறனையும் வளர்த்துக் கொள்கின்றனர். இவர்கள் ஓடும் விளையாட்டு, பந்தினை அடித்து விரட்டிக் கொண்டே ஓடும் ஆட்டமாகும். இவ்வகை ஆட்டமே இவர்களின் பண்பாட்டில் மிகச்சிறந்த விளையாட்டாகும். பல்வேறு பகுதியிலிருந்து வரும் குழுக்கள் பங்கு பெறும் இவ் வாட்டத்தில் இளைய வயதினர் 80 முதல் 95 கி.மீ. தூரம் வரையில் ஓடி ஆட்டத்தை முடிக்

அலங்கரிப்புடன் தராகுமாரர்கள்

கின்றனர். முப்பது வயதிற்கும் மேற்பட்டவர்கள் பங்குபெறும் ஓட்டம் 256 கி.மீ. முதல் 320 கி.மீ.வரையில் இருக்கும். முதலில் மணிக்கு 16 கி.மீ வேகத்தில் தொடங்கும் இந்த ஓட்டம் பின்னர்ப் படிப்படியாகக் குறைந்து 10 கி.மீ. வேகத்திற்குக் குறையும். இரவு நேரங்களில் ஓட்டக்காரர்கள் இருமருங்கிலும் தீப் பந்தம் பிடித்துக்கொண்டு ஓடுவர். உணவிற்காக ஓட்டத்தை நிறுத்துவதில்லை. ஓடும்போதே அதனை முடித்துக்கொள்கின்றனர். இவ்வீரர்களை ஆயத்தம் செய்வதில் தெய்வத் தன்மையுற்றவன் பெரும்பங்கு பெறுகிறான். இவ்விளையாட்டிற்கு முன்னர்ச் சிறந்த பயிற்சியும் உணவு வகைகளும் கொடுத்துக் கவனித்துக்கொள்வார். இவ்விளையாட்டின்போது பந்தயப் பணத்தை மிகுதியாகக் கட்டுகின்றனர்.

இம்மக்களுள் பெரும்பாலானோர் கிறித்தவ சமய நெறியைத் தழுவியுள்ளனர். இவர்களின் சிறப்புமிக்க சமயவிழாவானது இயேசுநாதர் உயிர்த்தெழுந்த நாளைக் குறிக்கும் (Easter) விழாவேயாகும். இவ் விழாவின்போது இவர்களின் பண்டைய வழக்கங்களைக் கைவிடாமல் அலங்கரித்துக்கொண்டு விழாவினைக் கொண்டாடுகின்றனர்.

இவர்களின் அரசியல் முறை மிக எளிது. விரிவாகப் பழங்குடி அரசியலமைப்பு ஏதுமில்லாமல் ஒரு தலைவனை மட்டும் கொண்டுள்ளனர். இவர்களிடையே எழும் சிக்கல்களை அவரவர்களாகவே தீர்த்துக் கொள்கின்றனர். மிகவும் பெரிய சிக்கல்கள் மட்டுமே அனைவரின் முன்னிலையில் தலைவரால் தீர்த்து வைக்கப் படுகின்றன.

இவர்கள் வாழும் பகுதி நாகரிக மக்களின் பகுதிகளிலிருந்து மிகவும் தனித்திருப்பதால் வேகமான மாற்றங்கள் ஏற்படவில்லை. இப்போது மெக்சிகோ அரசு பல நலத் திட்டங்களை இப்பகுதிகளிற் செயற் படுத்திவருகிறது.

சீ.ப.

தரிசனங்கள்: இந்தியத்தத்துவ வரலாற்றில் தரிசனங்கள் என்று கூறப்படும் ஆறும் வேதத்தை பிரமாணமாகக் கொண்டுள்ளன. நியாயம், வைசேடிகம், சாங்கியம், யோகம், மீமாம்சை, வேதாந்தம் என்பனவே ஆறு தரிசனங்கள். ஒவ்வொரு தரிசனத்துக்கும் ஒருதனி நூல் உண்டு. அந்த நூல்கள் சூத்திரங்களால் ஆனவை. அவற்றை இயற்றிய ஆசிரியர்களும் உண்டு.

கௌதமர், நியாய சூத்திரங்களின் ஆசிரியர் கணாதர் வைசேடிகத்தையும், கபிலர் சாங்கியத்தையும் பதஞ்சலி, யோகத்தையும் செய்மினி மீமாம்சையை யும் பாதராயணர் வேதாந்த சூத்திரத்தையும் தோற்றுவித்தனர் என்று கூறப்படுகின்றது.

நியாயமதத்தை நையாயிகம் என்று கூறுவர். மனிதன் காணும் பொருள், மனத்தில் மட்டுமன்றி வெளியுலகிலும் இருக்கின்றது என்று நையாயிகர் கருது கின்றனர். நையாயிகர் காட்சியை மட்டும் ஆதார மாகக்கொண்டு இந்த முடிவைக்கொள்ளவில்லை. நையாயிகர் கைக்கொணரும் இரண்டாம் பிரமாணமும் மூன்றாம் பிரமாணமும் முறையே கருதலளவையும், உரையளவையும் ஆகும். நான்காம் பிரமாணம் உவமையளவை. மனிதன் முன் கண்டிராத செடியைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்க உதவுவது, அவன் அறிந்த செடி ஒன்றைக் கூறி, முன்காணாத செடிக்கும் அதற்கு முள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளைக் கூறித் தெரிந்து கொள்ளச் செய்தலாகும். ஆன்மாவைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது, அதுஅழியாப் பொருள், அறி வுடைமை அதன் சிறப்பியல்பு என்பர் நையாயிகர்.

வைசேடிகரின் அணுக் கொள்கை நையாயிகருக் கும் பொருத்தமானது. பதார்த்தங்களின் தொகை வகையில் இருவருக்கும் வேற்றுமையுண்டு. ஆன் மாவுக்கு அறிவு என்பது ஒரு குணம். உடல், மனம் ஆகியவற்றின் துணையால்தான் அக்குணம் வெளிப் படும். முத்தியில் ஆன்மாவுக்கு எவ்வித இயல்பு மில்லை. உடல், மனம் ஆகியவற்றின் துணையில்லா மலே அறியவல்லவன் இறைவன்.

சாங்கியம் என்ற சொல்லுக்குப் பூரண அறிவு என்பது பொருள். மாற்றம், நிலைபேறு இரண்டும் உண்மை. எது மாற்றம் அடைகின்றதோ அது அறிவுள்ள பொருள் ஆகாது. அறிவு சொரூபமான பொருள் எதுவோ, அது மாற்றம் அடையாது. சாங்கியம் மூலப்பொருளை ஒன்று எனக் கொள்ளாது இரண்டு எனக் கொள்ளத் தலைப்பட்டது. அவ் விரண்டனுள் ஒன்று அறிவே சொரூபமானது. அது சாங்கியத்தில் புருடன் எனக் கூறப்படுகிறது. மற்றது அறிவில்லாதது. அது அசேதனம். அதனைச் சாங்கியர் பிரகிருதி அல்லது பிரதானம் என்பர். அந்தப் பிரகிருதி இந்த உலகின் முதற்காரணம். உலகம் தோன்றுவது அந்தப் பிரகிருதியிலிருந்துதான். பின் போய் ஒடுங்குவதும் அந்தப் பிரகிருதியில்தான். பிர கிருதியின் குணங்கள் மூன்று. சத்துவம், இராசதம், தாமதம். சத்துவம் இலேசான தன்மையது. சக்தி, அறிவு, ஒளி போன்ற அனைத்தும் சத்துவகுணம். சத்துவம், தாமசம் என்ற இரண்டையும் இயக்கு வது இராசதகுணமே. தீப்பரவுவதும், காற்று வீசுவதும், மனிதன் புலன்கள் மேற் செல்லுவதும் இராசதகுணத்தினால்தான். துக்கத்துக்குக் காரணம் இதுவே. தாமசம் இயக்கத்தைத் தடுப்பது. கனம், மந்தம், அயர்வு, மயக்கம், இருள் போன்றவற்றின் காரணம் தாமசம். சத்துவத்துக்கு வெண்மை யையும், இராசதத்துக்குச் செம்மையையும், தாம சத்துக்குக் கருமையையும் வண்ணமாகக் கூறுவர். இந்த மூன்று குணங்களிடையே எதிரெதிரான இயல்புகள் இருந்தாலும் இந்த மாறுபட்ட இம்முக் குணங்களும் சேர்ந்து உலகிலுள்ள பொருள்கள் அனைத்தையும் உண்டுபண்ணுகின்றன. எந்தப் பொரு ளிலும் மூன்றும் சமநிலையில் இருப்பதில்லை. ஏதா வது ஒரு குணம் மேலோங்குவதே, பல்வகைப்பட்ட பொருள்கள் உற்பத்தியாவதற்கும் வளர்வதற்கும் காரணமாகும். மூன்றும் சமநிலையில் இருக்கும் பொழுது பரிணாமம் அல்லது மாறுதல் பிரகிருதியில் ஏற்படுவதில்லை.

யோகம் தியானத்தை வற்புறுத்துகிறது. சித்த சுத்தி ஏற்பட்டு, நான் எனது என்ற நினைவு அறவே ஒழிதலே யோகமாகும். இச்சித்தசக்தியின்பொருட்டுப் படிப்படியாக மேற்கொள்ள வேண்டிய இயமம் முத லான எட்டு விதிகளை யோக மதத்தினர் வகுத்த னர். இயமம் என்பது உயிர்களை வருந்துதல் பொய் பேசுதல், களவாடல், உடைமைகளைப் பெருக்குதல் போன்றவற்றைத் தவிர்த்தலாகும். நியமம் இது தகும் என உடன்பாட்டு முகமாக விதிகளை வகுப்பது. தூய்மை, திருப்தி, நல்விழைவு, தத்துவஞான நூல் களைக் கற்றல் இறைவழிபாடுஆகியவை நியமம். ஆச னம்,பிராணாயாமம் ஆகியவை மனம் ஒருநிலைப்படு தற்குச் செய்ய வேண்டியவையாகும். தியானத்தின் பயனாக விளைவதே கடைசி நிலையான சமாதி.

மீமாம்சகர் கடவுளுண்மையைப் பின்வருமாறு மறுக்கின்றனர். கடவுள் உண்டு என்பதைக் கண் காணக் காட்டுவது அரிது. இறைவன் உண்டு என் பதை அநுமான மூலம் நிரூபிக்கலாமே என்று கூறி னால், பிரத்தியட்சமே அநுமானத்துக்கும் அடிப்படை என்பது புலனாகும். கடவுள் உண்டு என்று கூறுவ தற்கு வேதவாக்குத்தான் முக்கிய ஆதாரம். வேதத் திற்கு மீமாம்சகர் கொடுக்கும் அளவு மதிப்பை வேறு எவருமே கொடுக்கவில்லை. வேதம் சிற்றறிவுடைய மனிதனால் ஆக்கப்பட்டது எனக் கொள்ளின், அதற்கு அப்பரிபூரணத்துவம் ஏற்பட இடம் இல்லை. வேதம் மனிதனால் செய்யப்பட்டது என்பது மீமாம்சகர்க்கு உடன்பாடன்று. வேதம் கடவுளால் செய்யப்பட்டது என்ற கொள்கையையும் அவர்கள் ஏற்பதில்லை. வேதம் யாராலுமே செய்யப்பட்டது அன்று என்பதே

அவர்கள் கொள்கை. இதனை உணர்த்தவே அவர்கள் வேத்தை அபௌர்டேயம் என்று கூறுகின்றனர். வேதம்நித்தியம். அது யாராலும்செய்யப்படவில்லை. செய்யப்பட்டது எனக் கொண்டால்தான் செய்தவன் ஒருவன் உளன் என்று கொள்ள வேண்டும். இது மீமாம்சகர் கொள்கை.

இந்தியத் தத்துவ ஞானத்திலே மொத்தம் ஆறு பிரமாணங்கள் பேசப்படுகின்றன. அவற்றுள் பிரபாகரர் ஐந்தை மட்டும் ஏற்றுக் கொள்வார். குமாரிலர் ஆறையும் பிரமாணமாகவே ஏற்பர். குமாரிலர் ஏற்கும் இந்த ஆறாம் பிரமாணம் அனுபலப்தி எனப்படும். அபாவம் அல்லது இன்மையை அறியும் வழியே அனுபலப்தி. ஒருபொருள் ஒரு இடத்தில் இல்லை என்பதை எப்படி அறியலாம் என்ற கேள்விக்குத் தரும் விடையை ஒட்டி வேற்றுமை ஏற்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக மேசை மீது புத்தகம் இல்லை என்பதை எங்ஙனம் அறியமுடியும்? இல்லாத புத்தகத்தைக் காணமுடியாது. ஆகையினால் இல்லாத புத்தகத்தையும் அதேசமயம் அதன் இல்லாமையாகிய அபாவத்தையும் காணுதல் என்பது பொருந்தாது. புத்தகம் இருந்தால் அதை ஒருவன் காண்கிறான் என்று கூறலாம். புத்தகம் இல்லாவிட்டால் அதை ஒருவன் காண்கிறான் என்று கூற முடியாது. ஆனால் அது இல்லாததை ஒருவன் காண்கிறான் என்று கூறத்தான் வேண்டும். அதனால் இந்த இன்மையை அறியும் வழியையும் ஒரு புதுப் பிரமாணமாக்கி அதனை அனுபலப்தி என்று கூறுகின்றனர். இன்மையை உணர்த்த ஒரு தனிப் பிரமாணம் வேண்டாம் என்பதே பிரபாகரின் கருத்து. குமாரிலரும், பிரபாகரும் தம்முள் வேறுபடும் இடங்களுள் சிறப்பான மற்றொன்று திரிபுக் காட்சி. சாலையிலே பகற்பொழுதிலே உந்து வண்டியில் செல்லும்போது எத்தனையோ சமயங்களிலே எதிரிலே தண்ணீர் இருப்பதாகத் தெரிகின்றது. ஆனால் உண்மையில் அங்குத் தண்ணீர் இல்லை. இல்லாத நீர் இருப்பதாகத் தோன்றுவது திரிபுக் காட்சி. இது ஒன்றை மற்றொன்றாகக் காண்பதே திரிபுக்குக் காரணம் என்று குமரிலரும், இரண்டை வேறுபடுத்தி அறியாததே அதற்குக் காரணம் என்று பிரபாகரரும் கூறுவர்.

மீமாம்சகரின் கருத்துப்படி ஆன்மாக்கள் என்றும் உள்ளவை; எங்கும் நிறைந்தவை. தனு, கரண புவனங்களோடு ஏற்பட்ட தொடர்பே ஆன்மாவுக்குப் பந்தம். உலகோடு ஆன்மாவுக்குள்ள தொடர்பு உண்மையானது. இந்தத் தொடர்பு தேவையற்றது என்பதனை ஆன்மா உணர்வதே முத்தி.

வேதாந்திகளில் அத்வைதிகள் உயிரைப் பற்றிக் கூறுவனவற்றைக் கவனிக்க வேண்டும். ஒரேயொரு மூலப்பொருளாயுள்ள பிரம்மமே பல சீவன்கள் ஆகின்றது. கட்டுண்ணாத நிலைதான் பிரம்மம். அந்தப் பிரம்மம் கட்டுண்ட நிலையே சீவாத்மாவாகும். ஈசுவரனின் சக்தி என்ற பொருளில் மாயை என்ற சொல் வழங்குகிறது. இந்த மாயைக்கு இரண்டு இயல்புகள் உண்டு. ஒன்று உள்ளதை மறைக்கும் இயல்பு. மற்றது அந்த இடத்தில் இல்லாததைத் தோற்றுவிக்கும் இயல்பு. மறைக்குமியல்பு ஆவரணம் எனப்படும். இல்லாததைத் தோற்றுவிக்குமியல்பு விட்சேபம் எனப்படும். மாயை ஆவரண சக்தியினால் பிரம்மத்தை மறைக்கின்றது. விட்சேப சக்தியினால் உலகத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றது. அவித்தை என்பது இந்த உண்மையை அறியாமை. பரமாத்மாவாகிய ஒரு பொருள் சீவாத்மாவாகிய பலவாகக் காணப்படுவதற்கு இந்த அவித்தையே காரணம். இரண்டும் பிரம்மத்திலேயே தோன்றிப் பிரம்மத்தையே மறைக்கும் ஒரு சக்தி. மாயை சுத்த சத்துவ குணத்தால் மட்டுமே ஆயது. அவித்தை சத்துவ குணம் மட்டுமன்றி இராசசத, தாமச குணங்களும் சேர்ந்தது. மாயை ஈசுவரன் தோன்றக்காரணம். அவித்தை சீவர்கள் தோன்றக் காரணம். மாயை ஈசுவரனைப் பாதிப்பதில்லை. ஆனால் அவித்தை சீவர்களைப் பாதிக்கின்றது.

விசிட்டாத்துவைத வேதாந்தந்தினரான இராமாநுசர் கருத்துப்படி இந்த உலகையும் உயிர்களையும் இயக்குபவன் இறைவன். உடலை உயிர் இயக்குகிறது. உயிரை இறைவன் இயக்குகிறான். இறைவ்னைப் பொறுத்தமட்டிலே மனித உயிர்களும் அவனுக்கு உடலாகி விடுகின்றன. மனித உடலை நோக்க உயிராக உள்ளது, இறைவனை நோக்க உடலாகின்றது. உயிர்கள் அனைத்தும், உலகமும் இறைவனது சரீரம். இறைவன் சரீரி.

வேதாந்தியான மத்வரின் கருத்துப்படி ஆன்மா வேறு. இறைவன் வேறு. எல்லாமே வெவ்வேறு.

ஈசுவரன், சீவன், சடம் ஆகிய மூன்று பொருள்களும் என்றுமே உள்ளவை என்பது மத்துவரது கொள்கை. இம்முப்பொருள்களைப் போலவே இவற்றுக்கிடையேயுள்ள பேதங்களும் நித்தியமானவை என்கிறார் மத்துவர். சீவனுக்கும் ஈசுவரனுக்குமிடையே உள்ள பேதம் சீவேசுவர பேதம். சடத்துக்கும், ஈசுவரனுக்குமுள்ள பேதம் சட ஈசுவரபேதம். சீவனுக்கும் சடத்துக்குமுள்ள பேதம் சீவசடபேதம். ஒரு சீவனுக்கும், மற்றொரு சீவனுக்குமுள்ள பேதம் சீவ பரசுபர பேதம். ஒரு சடத்துக்கும் மற்றொரு சடத்துக்குமிடையேயுள்ளபேதம் சடபரசுபர பேதம். இரா.கோ.

துணை நூல்:

RadhaKrishnan,S., Indian Philosophy Vol.2, Blackie & Son Publishers Pvt. Ltd., Madras, 1977.

தரு: 'தரு' என்னும் சொல் தமிழிலக்கணத்தில் கூறப்படும் 'தரவு' என்பதன் மரூஉ. தரவு–தருவு–தரு என்று மாற்றம் பெற்றது. இதனையே, பரதமுனிவர் தாம் இயற்றியுள்ள நாட்டிய சாத்திரத்தில் 'துருவ பதம்' என்று குறிப்பிடுகிறார். அதனால் தரு என்பது மிகப் பழமையான காலந்தொடங்கி இன்றளவும் வழங்கி வருகிற இசைமரபைக் குறிக்கும் பெயராகும் என்பது தெளிவு.

இந்தத் தருக்கள், இசை நாடகங்களிலும், இசை நாட்டிய நாடகங்களிலும், நாட்டிய அரங்குகளிலும் பாடி நடிக்கப்பட்ட உருப்படிகளாகும். தஞ்சையை ஆட்சி செய்த இரகுநாத நாயக்கன், விசய ராகவ நாயக்கன் (கி.பி.1614-1673) ஆகியோர் காலத்தில் அரண்மனை நாட்டிய அரங்குகளில் 'சக்கினி தரு' 'சலாம் தரு' 'துருவ பதம்' ஆகியன நடிக்கப்பட்டதற்கான சான்றுகள் உள்ளன. மேலும், விசயராகவ நாயக்கன் மீது இயற்றப்பட்ட 'சலாம் தரு' இன்று கிடைக்கும் மிகப் பழைய தருவாகும். விசயரங்க சொக்கநாத நாயக்கன் காலத்தில் எழுந்த 'சித்திரகூடமான்மியம்' என்னும் நாட்டிய நாடகம் சிதம்பரத்தில் நடிக்கப்பட்டது. அதில் சக்கினி தருக்களும், சலாம் தருக்களும் ஆடப்பட்டன. 'சக்கினி', 'சலாம்' என்பவை நாட்டிய வகைகள். இத்தகைய ஆடல்களுக்குப் பயன்படுத்தும் பாடல்களே 'தரு'க்கள் என்று கூறப்படுகின்றன.

இத்தகைய தருக்கள் கி.பி.16 முதல் கி.பி.18-ஆம் நூற்றாண்டு வரை நாட்டிய அரங்குகளில் பாடப்பெற்று மக்களிடையே புகழ்பெற்றிருந்தன. ஆனால், கி.பி.18-ஆம் நூற்றாண்டுக்குப்பின் இந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு மாறாகத் 'தில்லானா'க்கள் இடம்பெற்றதாகச் சிலர் கருதுகிறார்கள். அருணாசலக் கவிராயர் (கி.பி.17நூ) இயற்றிய இராமநாடகக் கீர்த்தனைகளில் பல தருக்களை இயற்றியுள்ளார். அந்தத் தருக்களில் பல்லவி-அனுபல்லவி-சரணம் போன்ற அங்கவேறுபாடுகளுடன் நூல் அச்சாகியுள்ளது. மராட்டிய மன்னன் இரண்டாம் சகசி (கி.பி.1684-1710) பழைய இசைமரபுகளைப் பேணிக் காத்தவருள் ஒருவன். இவனே ஒரு இசைப் புலவனாக விளங்கியதால் பழைமையான முறையில் பல சலாம் தருக்களையும், சக்கினி தருக்களையும் இயற்றியுள்ளான். அவற்றில் பல்லவி-அனுபல்லவி-சரணம் என்ற அங்க வேறுபாடுகள் காணப்படவில்லை.

'தரு' என்பது கி.பி. 19-20-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மக்களிடையே செல்வாக்கையிழந்து வழக்கொழிந்தது எனில் மிகையாகாது. இன்றுள்ள தருக்களை ஆராயும்போது சிருங்காரம்-பக்தி, மதுரபக்தி ஆகிய சுவைகளைக் காணமுடிகிறது. அவை தெய்வத்தையும்-மனிதரையும் புகழும் உருப்படிகளாகும். தருக்களின் அமைப்பு, எதுகை,மோனை கடைசி எழுத்தில் ஒற்றுமை ஆகியவற்றுடனும், மாத்திரை அளவுகளுடனும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. முதலில் உருப்படியும், அதன்பிறகு சொற்கட்டு–சுவரசதிகள்-மீண்டும் சொற்கட்டு ஆகியவற்றுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய தருக்கள் தஞ்சை அரண்மனையில் நடிக்கப்பட்ட நாட்டிய நாடகங்களில் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. ந.சீ.

தருக்க சங்கிரகம்: 'தருக்க சங்கிரகம்' என்பது தருக்க சாத்திரத்தின் சுருக்க நூலாகும். முன்னோர்கள் பலவகையான ஆராய்ச்சிகளைச் செய்து அதன் பயனாக ஒரு சிறந்த வழியைத் தேர்ந்தெடுத்து அதனையே முடிவாகக் கொண்டனர். அந்த முடிவையே 'தரிசனம்' என்றும், 'சாத்திரம்' என்றும் கூறுகின்றனர். அத்தகைய தரிசனங்களில் ஒன்று சொல்லையும் மொழியையும் ஆராய்ச்சி செய்கிறது. அதனை வியாகரண தரிசனம் (இலக்கணம்) என்பர். மற்றொன்று உலகிலுள்ள பொருள்களையும், ஐம்பூதங்களையும் ஆராய்கின்றது.அதனைத் தருக்க சாத்திரம் என்பர். இத்தகைய ஆராய்ச்சிகளின் பயனாக ஆறு வகைப்பிரிவுகள்(தரிசனங்கள்)தோன்றின.அவை தருக்கம், மீமாம்சம், சாங்கியம்,யோகம்,வேதாந்தம், வியாகரணம் என்பன. அவை 'வைதிக தரிசனங்கள்' என்ற பொதுப் பெயரால் குறிக்கப்பெறுகின்றன. காரணம் அவை வேதநெறியின் வழிவந்த கருத்துகளைப்பின்பற்றியெழுந்தவை. ஆனால், வேத நெறிக்குப் புறமான கருத்துகளைக் கொண்டெழுந்த சாருவாகம், பௌத்தம், சமணம் போன்ற தரிசனங்களை அவைதிகதரிசனங்கள் என்று கூறுகின்றனர்.

அவற்றுள் தருக்க சாத்திர அடிப்படையில் இரண்டு பிரிவுகளுண்டு. அவை 'நியாய தரிசனம்' என்றும் 'வைசேடிக தரிசனம்' என்றும்பெயர் பெறும். நியாய தரிசனத்தைத் தோற்றுவித்தவர் 'கௌதம முனிவர்', வைசேடிக தரிசனத்தைத் தோற்றுவித்தவர் 'கணாதர்' என்னும் முனிவர், நியாய தரிசனம் தோன்றுவதற்கு முற்பட்ட பழமையுடையது வைசேடிக தரிசனம். அவையிரண்டும் பல நூற்றாண்டுகளாகத் தனித்தனியாகவே இயங்கிவந்துள்ளன. பிற்காலத்தில் இவையிரண்டையும் ஏற்றுக்கொண்ட அறிஞர்கள் நியாய வைசேடிக தரிசனங்களின் அடிப்படைக்

கருத்துக்களைக் கொண்டு பல நூல்களை இயற்றினர். அதனால் அத்தகையவர்களை 'நவீனர்' (புதுக் கொள்கையுடையவர்கள்) என்று குறிப்பிடலாயினர். அந்தப் புதிய கொள்கையைத் தழுவியெழுந்த நூல்களுள் 'தருக்க சங்கிரக'மும் ஒன்று.

இதனை இயற்றியவர் அன்னம்பட்டர் என்ற புலவர். இவர், கி.பி.16–ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்தவர்; கௌசிக கோத்திரத்தினர். இவர் தந்தை 'மேலகிரி திருமலாச் சாரியார்' என்பவர். இவரது பரம்பரையினர் நல்ல சாத்திர அறிவு பெற்ற புலவர்கள் ஆவர்.

இந்நூலாசிரியர்அத்துவைத வேதாந்தம்,வியாகரணம், மீமாம்சம் முதலிய நூல்களை ஐயந்திரிபறக் கற்றுணர்ந்தவர். இந்தச் சாத்திரங்களை முறையே பிரம்மேந்திர சரசுவதி,சேடவீரேசுவரர், விசுவநாதன் ஆகியோரிடம் கற்றார். இவர்தம் மாணவர்களுள் 'மீமாம்சா சூத்திர தீபிகா' என்னும் நூலை எழுதிய 'எல்லுபட்டரும்' ஒருவர். இவர் எழுதிய தருக்க சங்கிரகமும் அதன் உரையான தருக்க சங்கிரக தீபிகையுமே இவர் புகழடையக் காரணமாயின. இவர் கற்றுணர்ந்த மேலே குறிப்பிட்ட தரிசனங்களையும் சேர்த்துப் பதின்மூன்று நூல்களை இயற்றியுள்ளார். தருக்க சாத்திரத்தில் ஐந்துநூல்களும், மீமாம்சா சாத்திரத்தில் மூன்று நூல்களும், அத்வைத வேதாந்தத்தில் இரண்டு நூல்களும், வியாகரண சாத்திரத்தில் இரு நூல்களும் எழுதியுள்ளார். இவற்றைத் தவிர 'சுவர விவேகா' என்ற பெயரில்வேத லட்சணம் பற்றியும் ஒருநூல் இயற்றியுள்ளார்.

இவரியற்றிய தருக்க சங்கிரகத்திற்கு நியாய போதினி, சித்தாந்த சந்திரோதயம், தருக்க சங்கிரக சந்திரிகைபோன்ற பல உரைநூல்களும் அந்த உரை நூல்களுக்குப் பல குறிப்புரை, அரும்பதவுரை போன்ற பல நூல்களும் பல புலவர்களால், பல காலங்களில் இயற்றப்பெற்றுள்ளன. தமிழ், ஆங்கிலம், இந்தி, பிரெஞ்சு, செருமன், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளில் இந்த நூல் மொழியாக்கம் செய்யப் பட்டு வெளிவந்துள்ளது. இந்தத் தருக்க சங்கிரகத்தையும் தீபிகையையும் திருவாவடுதுறையாதீனத் தம்பிரான் சிவஞான முனிவர் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். மக்கள் விரும்பிப் படிக்கும் நூல்களுள் தருக்க சங்கிரகமுமொன்று. ந.சீ.

தருக்கவியல்: காண்க: அளவை இயல்.

தருப்ப சயனம்: காண்க: திருப்புல்லாணி.

தருபன்: தென்னாப்பிரிக்காவிலுள்ள நேட்டாலின் துறைமுகம். எப். சி. பேர்வெல் (F.C.Farewell) என்பார் தலைமையில் கி.பி.1824-ஆம் ஆண்டு இங்கே ஆங்கிலேயக் குடியேற்றம் ஏற்பட்டது. இவ்விடத்தைச் சூலூ (Zulu) இன மன்னர் சாகா (Shaha) பேர்வெலிடம் ஒப்படைத்தார். இங்கு ஒரு கோட்டை கி.பி.1824-ஆம் ஆண்டுகட்டப்பட்டது. இப்போது அக் கோட்டை அருங்காட்சியகம் ஆகிவிட்டது. ஆங்கிலத் தளபதி சர் பெஞ்சமின் தருபன் (Sri Benjamin Durban) என்பார் தென்னாப்பிரிக்காவில் தமது நாட்டுக்காகச் செய்த சேவைகளுக்காக அவருடைய பெயரால் இத்துறைமுகம் தருபன் (Durban) என வழங்கப்படலாயிற்று.

தருபனின் பரப்பளவு 245 சதுர கி.மீ. ஆகும். இங்கே பல பூங்காக்கள் உள்ளன. தாவரவியல் தோட்டங்கள் (Botanical Gardens), சேம்சன் பூங்கா, உரோசா மலர்த்தோட்டங்கள், பல நச்சுப் பாம்புகளைக் கொண்ட பாம்புப் பூங்கா ஆகியவை மிகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. இங்கே 1979-இல் ஒரு பல்கலைக் கழகம் உருவாக்கப்பட்டது. பல அருங்காட்சியகங்களும் இந்திய, பண்டு (Bantu) அங்காடிகளும் இங்கு உள்ளன. இது கி.பி.1855-இல் உலகிலேயே சிறந்த துறைமுகமாயிற்று. இங்கிருந்து தாதுப் பொருள்கள், நிலக்கரி, சருக்கரை, தானியம் ஆகியவை ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. மேலும் இங்கிருந்து எண்ணெய், குழாய் மூலம் சோகன்சுபர்க்கிற்குக் கொண்டு செல்லப்படுகிறது.

முதல் உலகப் போருக்குப் பின் இது வானளாவிய கட்டடங்களைக் கொண்ட ஓர் எழில் நகரமாக மாறியது. இது தென்னாப்பிரிக்காவின் சருக்கரை, மீன்பிடி தொழில்களின் தலைமையிடமாகத் திகழ்கிறது; சுற்றுலாமையமாகவும் திகழ்கிறது. இதன் மக்கள்தொகை 990,235. இதில் 26 விழுக்காடு வெள்ளையர், 38 விழுக்காடு பண்டுக்கள், 32 விழுக்காடு ஆசியர், 4 விழுக்காடு சூலூக்கள் ஆவர். காந்தி அடிகளின் வாழ்க்கை வரலாற்றில் இந்நகருக்குச் சிறந்த இடமுண்டு. கே.சே.

தருமசாத்திரம்: தருமசாத்திரங்களின் அமைப்புக்களை இந்து மதத்தில் மூன்று வகையாகப் பிரித்துக் கூறுவர். அவையாவன: சூத்திரம், சுலோகம், வியாக்கியானம். முதல் இரண்டும் இசுமிருதிகளில் காணப்படும் வடிவங்களாகும். அவை முனிவர்களால் இயற்றப்பட்டவை. வேதத்திலுள்ள பொருள்களை முனிவர்கள், தம் மனத்தில் நினைத்து நியதிகளாக ஏற்படுத்தினர். அவைகளே இசுமிருதிகள். இசுமிருதி என்பதற்கு நினைப்பது என்று பொருள். இசுமிருதிகளான வேதங்களில் சொன்னவற்றைக் குறித்து அதன்படி செய்தல் என்பது கருத்து.

இசுமிருதிகள் பதினெட்டு வகைப்படும் என்று செவிவழிச் செய்தி கூறுகின்றது. சூத்திரமாகச் செய்யப்பட்ட தரும சாத்திர நூல்கள் கௌதமர், ஆபசுதம்பர், போதாயனர், வசிட்டர், விட்டுணு ஆகியோரால் சிறிய சிறிய குறள் வடிவான வாக்கியங்களால் செய்யப்பட்டவை. சூத்திரங்கள், சுலோகங்களைக்காட்டிலும் பழையன. சுலோகங்கள் கவிவடிவங்களான செய்யுள்களாகும். சுலோகக் காலங்களிலும் சில சூத்திரங்கள் இயற்றப்பட்டன. யாக்ஞவல்கியர் இசுமிருதிகளைப் பின்வருமாறு தொகுத்துள்ளார். அவையாவன: மனு, சுத்திரி, விட்டுனு, காரிதர், உசனர், ஆங்கீரசர், யமர், ஆபசுதம்பர், சம்வர்த்தர், சாத்தியாயனர், பிருகசுபதி, பராசரர், வியாசர், சங்கர் விகிதர், தக்கர், கௌதமர், சாதாதபர், வசிட்டர்.

மனு என்பவர் முதல் இசுமிருதி கருத்தாவாக எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டவர். யாக்ஞவல்கியரின் இசுமிருதி ஆசார காண்டம், வியவகார காண்டம், பிராயச்சித்த காண்டம் என்று பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆசார காண்டம் சமூக, சாதிக் கடமைகளைப் பற்றியும், வியவகார காண்டம் சமூக, குற்றச் சட்டங்களைப்பற்றியும், பிராயச்சித்த காண்டம் பாவங்களுக்குரிய பிராயச்சித்த முறைகளைப் பற்றியும் கூறுகின்றன. நாரதருடைய இசுமிருதி எல்லா இசுமிருதிகளிலும் மிகத் தெளிவாகவும் விஞ்ஞான முறைப்படியும் வகுக்கப்பட்டதாகும். அது சமய, சன்மார்க்க கருத்துக்களைக் கூறாமல் முற்றிலும் சட்டக் கருத்துகளையே கூறுகின்றது.

வியாக்கியானம் என்பது, இசுமிருதிகளை அனுசரித்து அவற்றின் உரையாக எழுதப்பட்டது. வியாக்கியானங்களுள் சிறந்தவை மேதாதியும், குல்லூகப் பட்டரும் செய்தவையாகும். மிதாச்சரம் என்பது யாக்ஞவல்கியரின் இசுமிருதிக்கு விஞ்ஞானேசுவரர் எழுதிய உரையாகும். இதுவே தென்னிந்தியா, காசி முதலிய இடங்களிலுள்ள இந்துக்களுக்குச் சிறப்பான சட்டம். விஞ்ஞானேசுவரர் சாளுக்கிய விக்கிரமாதித்தன் காலத்தில் கல்யாணபுரத்தில் வசித்த ஒரு துறவி. நிபந்தங்கள் என்பவை இசுமிருதிகளை அனுசரித்துத் தனியாக இயற்றப்பட்ட சட்டங்களாகும். அவைகளுள் சிறப்பானது வங்காளத்தில் சட்டமாகவுள்ளதும் சீமூதவாகனனால் இயற்றப்பட்டது மானதாயபாகம் பம்பாயிலும் குசராத்திலும் சிறப்புச் சட்டமாகவுள்ளவை நீலகண்டரால் ஏற்பட்ட மாயகம், கமலாகர பட்டரால் ஏற்பட்ட நிருணயசிந்து, விசயநகர சாம்ராச்சிய பிரதான மந்திரியான மாதவாசாரியரால் ஏற்பட்ட பராசர மாதவீயம், தேவணபட்டனால் ஏற்பட்ட இசுமிருதிசந்திரிகை, காசியில் மித்திரமிச்ரரால் இயற்றப்பட்ட வீரமித்திரோதயம் ஆகியவை ஆகும்.

குபேரன் செய்த தத்தக சந்திரிகையும், நந்த பண்டிதன் செய்த தத்தக மீமாம்சையும் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் ஏற்பட்ட நீதி மன்றங்களில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. சிறப்பான ஆதாரமாக வைத்துக்கொள்ளப்பட்ட இசுமிருதி முக்தாபலம் தென்னிந்தியரான வைத்தியநாத தீட்சிதரால் செய்யப்பட்டதாகும். இரா.கோ.

தருமநியாயமுறை என்பது சாதாரணப் பேச்சு வழக்கில் நன்னெறிப் பண்பையும் (Fairness), மனித நேயத்தையும் (Humanity) உணர்த்தும் ஒரு தொடராகும். இத்தொடருக்கு யாவரும் பின்பற்ற வேண்டிய நெறிமுறை என்பதுதான் முதலில் இருந்த பொருள். ஆனால் நீதி செலுத்தும் ஆட்சிமுறையில் தருமநியாயம் (Equity) என்பது சட்டத்தின் சொற்களுக்கு உரிய துல்லியமான பொருளை மட்டுமே கொள்ளாமல், அதற்கு மாறாக, நாகரிக சமூகத்தில் வாழும் மக்களுடைய உரிமைகளைப் பற்றிய நடைமுறைக் கருத்துகளை ஒட்டிய சட்டத்தையும் குறிப்பிட்டது. சட்டத்துறையில் தருமநியாய முறை என்ற தொடர், சட்டத்தின் சொற்களுக்கு உரிய துல்லியமான பொருளை மட்டுமே கொள்ளாமல், அவற்றின் பொதுநலத் தன்மையை மனத்திற்கொள்ளுதல் வேண்டுமென்ற நெறியைக் குறிப்பிடுகிறது.

ஆங்கில நாட்டின் வரலாற்றில் தரும நியாய முறை என்பது, ஆங்கில நாட்டின் பொதுநேர்மைத் தனி மன்றத்தால் (Chancery Court) ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட உரிமைகளையும் நிவாரணங்களையும் (Remedies) குறிப்பிடுகிறது.

இந்தியா ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்குள் வந்த காலத்தில் இங்கிலாந்தில் இருந்தது போன்ற சட்டநீதி மன்றங்கள் (Law Courts) அமைக்கப்பட்டன. அப்போது ஆங்கில நாட்டிலிருந்த சட்ட நீதிமன்றங்கள், தரும நியாயமுறை மன்றமாக அமைக்கப்பட்டதைப் போல, இந்திய நாட்டின் சட்டநீதி மன்றங்களும் தரும நியாயச் சட்டத்தைப் பின்பற்றும் நீதிமன்றங்களாக அமைக்கப்பட்டன. ஆகையால் இந்தியாவிலுள்ள ஒவ்வொரு சட்டநீதிமன்றமும் (Law Court), எழுதப்பட்ட சட்டத்தை மட்டும் ஆதாரமாகக் கொண்டு நீதி வழங்கும் நீதிமன்றமாக மட்டும் இல்லாமல், தவறுகளை நீக்கி, நேர்மை நெறியை அதாவது தரும நியாய சட்டத்தைப் (Equity Law) பின்பற்றும் நீதி மன்றமாகவும் (Equity Court) இருக்கிறது.

தோற்றம்: தரும நியாய முறை என்ற சட்டத்தை இங்கிலாந்தில் பொது நேர்மைத் தனிமன்றம் பின் பற்றித் தீர்ப்பு வழங்கிற்று. பொதுச் சட்டத்தைப் (Common Law) பின்பற்றி நீதி வழங்கிய பொதுச் சட்ட நீதிமன்றங்களிலுள்ள (Common Law Courts) சில குறைபாடுகளை நீக்குதற்காக ஆங்கில அரசர்கள் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் பொது நேர்மைத் தனி மன்றத்தை அமைத்தனர். இது ஆங்கிலக் குற்றவியல் சட்ட வழக்குகளை விசாரிக்காமல், ஆங்கிலக் குடிமை இயல் சட்டத்தில் வரும் (Civil Law) பல வழக்கு களை விசாரித்துத் தருமநியாயமுறை விதிகளின்படி, நிவாரணங்களை வழங்கித் தீர்ப்பளித்தது. ஆகை யால் தருமநியாய முறை அல்லது நேர்மை நெறி என்ற தொடர், பொது நேர்மைத் தனிமன்றத்தை யும், அதனால் பின்பற்றப்படுகிற இயற்கை நீதிச் சட் டத்தையும் குறிப்பிடும் தொடராகவே கையாளப் பட்டது.

நிவாரணங்கள்: தனியார் இழைக்கும் தவறுகளுக் குப் புதியவகை நீதி நிவாரணங்களைப் பொது நேர் மைத் தனி மன்றம் அளித்தது. அது அளிக்கும் எல்லா நிவாரணங்களிலும் காணப்படும் ஒரு பொதுவான சிறப்பு என்னவென்றால், அதனுடைய நீதிபதி (Chancellor)தவறு செய்தோருக்குத் தம்நேர்முக ஆணையை (Personal mandate) விடுத்து, அதனைத் தவறு செய் தோர் தம் நேரிலேயே நிறைவேற்றுமாறு செய்தற்கு அதிகாரம் பெற்றிருந்தார் என்பதே ஆகும். இம் மன் றத்தின் நீதிபதி அரசரின் பெயரில் தீர்ப்பளித்தா ராகையால், அவர் விடுக்கும் ஆணைக்கு எவரேனும் கீழ்ப்படியாவிட்டால், அச்செயல் அவமதிப்புக் குற்ற மாகக் கருதப்பட்டுச் (Contempt), சிறைத் தண்ட னைக்குரியதாகும். நீதிபதியின் நேர்முக ஆணையைப் பெறுகிற கட்சியாளர் அதனை நிறைவேற்றியே தீர வேண்டும். ஏதேனுமொரு ஒப்பந்தத்தில் தொடர்பு கொண்டவர் தாம் நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமை களைச் செய்யுமாறு அவரைத் தூண்டுதற்கும் இவ் வாணை பயன்பட்டது; அப்பொழுது அதற்குக் குறிப் பிட்ட பணி செய்யப்படுதற்கான தீர்ப்பு (Decree for Specific Performance) என்று பெயர். சட்டத்தின் வழியாக நிவாரணம் பெறமுடியாத (Legal Remedies) அவ்வாணை மிகவும் பயனுடையதாகையால், அது அவற்றில் கையாளப்பட்டது.

தடையாணை (Injunction): தருமநியாய நீதிமன் றம் (Equity Court or Chancery Court) விடுக்கும் நேர்முக ஆணையின் மற்றொரு வடிவமே தடை யாணை என்று குறிக்கப்பெறும். அது வழக்கில் பிரதிவாதியானவர் (Defendant) சில செயல்களைச் செய்யாதவாறு தடுத்தற்கும், அல்லது ஒரு செயலைச் செய்யுமாறு ஆணை பிறப்பித்தற்கும் உரிய ஓர் ஆணையாகும். பிரதிவாதியானவர் வாதியின் நிலத் தில் குழிதோண்டுதலைத் தடுத்தற்கு விடப்படும் ஆணை தடைஆணை (Prohibitory Injunction) என் றும், நிலத்தை அதன் முன்னைய நிலைக்குக் கொண்டு வரும் பொருட்டு, அதில் பிரதிவாதி தோண்டிய குழியை அவரே நிரப்புமாறு அவருக்கு விடப்படும் ஆணைக்கு செயலுறுத்துக் கட்டளை (Mandatory Injunction) அல்லது செயலாணை என்றும் பெயர்.

பொதுச் சட்டநீதிமன்றமும், தருமநியாய நீதிமன்ற மும்: பொதுச் சட்டநீதிமன்றத்துக்கும் (Common Law Court) தருமநியாய நீதிமன்றத்துக்கும் (Equity Court) வேறுபாடுகள் உள்ளன. பொதுச் சட்ட நீதி மன்றத்தின் நீதிபதிகள் வழக்குகளில் அளிக்கும் நிவா ரணங்கள் (Remedies) போதுமானவை என்று பொது நேர்மைத் தனி மன்ற நீதிபதி எண்ணினால், அவ் வழக்குகளில் அவர் நிவாரணம் ஏதும் அளிப்பதில்லை. மற்றொரு வேறுபாடு வாதியினுடைய நீதிமன்ற நிவாரணம் பெறும் உரிமையைப் பற்றி இவ்விருவகை நீதிமன்றங்களும் கொண்டுள்ள கருத்தைப் பற்றிய தாகும். பொதுச் சட்ட நீதிமன்றத்தில் பிரதிவாதி வேண்டும் சட்ட நிவாரணத்தை (Legal Remedy)அதா வது பணநட்ட ஈட்டை மறுக்கக்கூடிய எதிர்தரப்பு வாதம் எதுவும் இல்லையாயின், பிரதிவாதி கேட்கும் நிவாரணம் அளிக்கப்படுதல் வேண்டுமென்று பொதுச் சட்ட நீதிமன்றம் கருதிற்று. ஆனால், பொதுநேர்மைத் தனிமன்ற வழக்குகளில் அளிக்கப்பட்ட நிவாரணங் களெல்லாம் தனிப்பட்டவைகளாக இருந்தன. அதா வது, அதில் நீதிபதி,தாம் வழக்கில் தொடர்புள்ள எல் லாக் காரணிகளையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்தற்கும் தரும நியாயங்களை ஆராய்தற்கும், வாதிவேண்டும்; சட்டப்படியான நிவாரணம் பொதுநலனென்னும் கொள்கைக்கு உகந்ததாக இருந்தால், அப்பொழுது அந்நிவாரணத்தை அவருக்கு அளிக்காமல் விட்டு விடு தற்கும் அல்லது அதை அவருக்கு அளித்தற்கும் தமக்குத் தம்விருப்ப அதிகாரம்(Discretionary Power) இருப்பதாக எண்ணினார். எடுத்துக்காட்டாக ஒரு தொழிற்சாலை ஒரு குடியாளின் நிலத்தினருகில் உள்ள காற்றையும் தண்ணீரையும் கெடுத்து, நிலத் துக்கு இடர்ப்பாடு விளைவிப்பதாகக் கருதப்பட்டுத் தொழிற்சாலைமீது தருமநியாய நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடரப்பட்டால், அந்நீதிமன்றம் அத் தொழிற்சாலை அமைந்துள்ள பகுதி மக்களுக்கு அளிக்கும் நன்மையைக் கருத்திற்கொண்டு, தொழிற் சாலைக்குத் தடையாணையை விடுக்கமாட்டாது. அந் நிலையில் வாதி, சட்ட நீதிமன்றத்திலே (Common Law Court), வழக்குத் தொடுத்து, தொழிற்சாலை

யினால் தான் அடையும் இடர்ப்பாடுகளுக்கான இழப்பீட்டைக் கேட்டுப் பெறுதல் வேண்டும்.

தருமநியாய நிவாரணமானது இரக்கத்தின் காரணமாக (grace) அளிக்கப்படுகிறதே தவிர, உரிமையினடிப்படையில் அளிக்கப்படவில்லை. இவ்விரக்க நிவாரணத்தைப் பெறுதல் வேண்டுமாயின் வாதியானவர், ஒரு செயலினால் தனக்குப் பாதிப்பு ஏற்படுதல் கூடுமென்று உணர்ந்தவுடனேயே, அதாவது, பாதிக்கும் செயல் செய்து முடிக்கப்படும் வரை காத்திராமல், காலங்கடத்தாமல் கேட்டுப் பெறுதல் வேண்டும்.

பொதுச்சட்ட நீதிமன்றங்களின் முறையற்ற தீர்ப்புகளைச் சீராக்குவதற்காகவே தருமநியாய மன்றம் பலவகை நிவாரணங்களை வழங்கிற்று.

செயற்பாடு: இங்கிலாந்தில் கி. பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் சட்டநீதிமன்றங்களும் தருமநியாய முறை மன்றங்களும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டன. அமெரிக்க நாட்டிலும் அவ்வாறே இரண்டும் இணைக்கப்பட்ட நீதிமன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இந்நீதிமன்றங்கள் தருமநியாய முறையில் நிவாரணம் வேண்டும் வழக்குகளை விசாரிக்கும்போது, தீர்ப்புச் சான்றாளர் குழுவின் உதவியுடன் (Jury system) அவற்றை விசாரிப்பதில்லை. இந்தத் தீர்ப்புச் சான்றாளர் குழு விசாரிப்பு முறையானது சட்ட வகையான நிவாரணம் (Legal remedies) வேண்டும் வழக்குகளில் தான் கையாளப் படுகிறது.

சிறப்பும் மதிப்பும்: தருமநியாய முறைப்படி தீர்ப்பு வழங்குவதென்பது அமெரிக்க நாட்டில் குடிமை உரிமைகளின் (Civil Rights) பாதுகாப்புக்கு உகந்த ஒரு வலுவான கருவியாகக் கருதப்படுகிறது. தடையாணை நிவாரணமுறை (Injunctive Relief) அமெரிக்க நாட்டின் நீதிமன்றங்களில் கையாளப் படுகிறது. அங்கு வாக்களிக்கும் உரிமை, வீட்டில் அமைதி காத்தல் முதலிய பல தனி ஆள் உரிமைகளெல்லாம் தருமநியாய முறையின் வாயிலாகப் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. சட்ட நிவாரணமுறை என்பது பண வடிவத்தில் இழப்பீடு அளிக்கிறது; இது சட்டத்தை ஆராயும்போது அதற்குரிய பொருளை ஒட்டிச் செல்லுகிறது. தருமநியாய முறை என்பது சட்டநிவாரண முறையில் காணப்படாத ஒரு நெகிழ்வு இயல்பை (Flexibility) உடையது. இத்தகைய நெகிழ்வியல்பையுடைய பல நிவாரண முறைகள் நீதிமன்ற முறைகளிலிருந்து தோன்றவே, இக்காலத் தருமநியாய முறை தோன்றிற்று. மிகவும் விரைவாக ஏற்பட்டுவரும் சமூக மாறுதல்களையும், மனித தேவைகளையும் ஆங்கில-அமெரிக்கச் சட்ட அமைப்புகள் ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு, தருமநியாய முறை நீதிபதிகள் வகுத்துக் கையாண்ட நிவாரண முறைகள் மிகவும் பயனுள்ளயவையாக இன்றும் இருக்கின்றன. பா. சு.

தருமபுத்திரன்: தருமபுத்திரன் என்ற பெயருடைய அரசன் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்தவன். அவனைக் கோதமனார் என்ற புலவர் பாடியுள்ளார். தருமன் பாண்டவர்களுள் மூத்தவன். இவன் எம தருமனுக்குப் பிறந்ததால் இவனை அறவோன் மகன் என்று கூறுவதுண்டு. அந்த முறையில் தருமன் என்ற இந்த அரசனையும் கோதமனார், 'அறவோன் மகனே' என்று தம்பாட்டில் விளித்துள்ளார். அப்பாட்டில் தருமன் 'செங்கண் மகளிரோடு சிறுதுளி அனைஇ அங்கட்டேறல் ஆய்கலத்து உய்ப்ப' (புறம். 366). என வாழ்ந்தது போன்று சுட்டப்படும் நிகழ்ச்சிகள் பாரதத் தருமனுக்குப் பேசப் பெற வில்லை. ஆதலால் இவன் அவனின் வேறானவன்.

இவனுக்குப் பாலைக் கோதமனார் என்ற புலவர் நிலையாமைக் கருத்துகளைக் கூறுகிறார். காஞ்சித் திணையில் பெருங்காஞ்சித் துறையில், 'உலக முழுதும் தமது ஒரு மொழியே வைத்து உலகாண்ட வேந்தரும் தம்புகழை நிறுவி விட்டுச் சென்று மாய்ந்தனர். அதனால் யான் உனக்குக் கூறும் அறிவுரையைக் கேட்பாயாக. நீ நின்னுடைய வலிமையைப் பிறர் அறியாத வகையில் காத்துக் கொள்க. பிறர் கூறும் கூற்றுக்களிலுள்ள மெய்மையைத் தெரிந்து கொள்க. பகற் போதில் ஆள்வினை புரிக. அவ்வினை புரிவோருக்கு உதவுக, இரவில் அடுத்த நாள் இயற்ற வேண்டிய செயல்களை ஆராய்க. அவ்வினை ஆற்றுவோரை அதன்கண் செலுத்துக. நின் மனையகத்து மகளிர் தரும் தேறலை உண்டு மகிழ்க. சூட்டிறைச்சியும் புழுக்கலும் சோற்றோடு வேண்டுபவர்க்கு இலையிலையாகப் படைத்து அளித்து நீயும் உண்பாயாக. வெறியாடு களத்துப் பலிக்கெனத் தொகுத்த ஆடுகள் தப்பாமல் இறப்பது போல உலக வாழ்வில் அனைவரும் இறப்பது என்பது பிழைபடா உண்மை என்பதைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்க. இவ்வுலகில் செய்வன செய்து நுகர்வன நுகர்ந்து நில்லா உலகில் நிலைபெறும் புகழ் நிறுவி மேம்பட்டு வாழ்க' என அறிவுறுத்துகின்றார். இத்தகைய அறிவுரையைக் கேட்டுச் செம்மாந்து வாழ்ந்தவன் தருமன். கு. தி.

தருமபுர ஆதீனம்: காண்க: திருமடங்கள்.

தருமபுரி: இவ்வூர் தருமபுரி மாவட்டத்தின் தலைநகரம். இந்நகரம் சங்க காலத்தில் தகடூர்

ஒய்சாளர் கோயில்

எனும் பெயரால் வழங்கப்பட்டது. அதியமான்கள் எனும் அரச மரபினரின் தலைநகரமாக விளங்கிய இந்நகரம் வரலாற்றுச் சிறப்பும் பழமையும் வாய்ந்தது. இங்கு ஒய்சாளர்கள் கட்டிய கோயில் ஒன்று உள்ளது. தருமபுரியில் மாவட்ட அலுவலகங்கள் செயற்படுகின்றன. இங்கு அரசு கலைக் கல்லூரியும் அருங்காட்சியகம் ஒன்றும் உள்ளன. இந்நகரின் மக்கள் தொகை 51,164(1981). சு. இரா.

தருமபுரி மாவட்டம்: காண்க: தமிழ்நாட்டு ஆட்சிப்பிரிவுகள்.

தரும பூதஞானம்: பண்பு அடைமொழியான அறிவு விசிட்டாத்துவைத அறிவாராய்ச்சியியலில் ஓர் அடிப்படையான உண்மையாகும். அது இயற்பொருளின் தன்மையை விளக்கும். அது மூன்று மேலான உணர்வுகளைத் தரவல்லது. ஒன்று அண்டத்துக்குரிய உணர்வு. மற்றொன்று ஆன்மிக உணர்வு. மூன்றாவது பிரம்மனைப் பற்றிய உணர்வு. உணர்வானது எப்பொழுதும் அதன் அடிப்படையாக ஓர் ஆன்மாவை உணர்த்தும். ஞானமானது இயற்பொருளோடும் ஒன்றாது; ஆன்மாவோடும் ஒன்றாது. இயற்பொருளும் ஆன்மாவும் வேறாக இருந்தாலும், பிரிக்க முடியாதவை. இருத்தலும் அறிதலும் ஒன்றாயின், அறிவாராய்ச்சி என்பது இருத்தலோடு ஒன்றியிருக்கும். அறிதல் என்பது இருத்தலோடு தொடர்பில்லையானால் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால் அது ஐயக் கொள்கைக்கு வழிவகுக்கும். எண்ணம் எப்பொழுதும் இயற்பொருளை அறியமுடியாது. இல்லை என்னும் கொள்கை (Neti method) தூய உணர்வை (Pure consciousness) அதன் தன்மையிலிருந்து பிரித்து விடுகிறது. இல்லை என்ற கொள்கையானது அறிவை மறுப்பதிலோ இல்லை என்று கொள்வதிலோ அடங்கியிருப்பதில்லை. ஒருமைக் கொள்கை, தத்துவத்தில் ஐயுறுவதில் தொடங்கி மறுப்பதில் முடிகிறது. ஒருமைக் கொள்கையானது உள்ளே இருக்கிற உணர்வு பூர்வமான ஆன்மா, வெளியே இருக்கின்றவற்றை உணர்ந்து அவை உண்மையல்லவென்று கூறி, மனமும் பொய் என்று கூறுகின்றது. இது தான் ஐயக் கொள்கை எனப்படும். மறுத்தல் செய்வதும் ஒரு விதத்தில் ஒரு செயலாகும். அது ஒருவிதமான தோற்றம் என்று கருதினாலும், உண்மை நிகழ்ச்சியாகும். ஒருமைக் கொள்கையினருக்குத் தோற்றம் (Illusion) எவ்வாறு ஏற்படுகிறது என்று கூற இயலவில்லை. அவித்தை அதன் காரணம் என்று கூறினால், அவித்தை எவ்வாறு தோன்றியது என்ற வினா எழும். ஒரு குணம் அந்தக் குணம் ஏற்படக் காரணமாயிருந்த பொருளை உணர்த்தும். ஒருமைக் கொள்கையானது பொருளை மட்டும் குறிப்பிட்டு, அதன் தன்மையை மறுத்தால், புத்தக் கொள்கை போல அறிவின் அடிப்படை, நிகழ்ச்சியுணர்வுகள் மட்டுமே என்ற கோட்பாடு (Phenomenalism) அதனை மறுக்கும்.

தருமம் அல்லது குணம், தருமி அல்லது குணம் படைத்தவரைக் குறிக்கும். இவற்றில் ஒன்றை மறுத்தால், மற்றொன்றையும் மறுக்க நேரிடும். இத்தகைய மறுப்பானது, அறிவு பெறுதற்குரிய சாதனங்களை மறுக்கிறது. பொருளானது தானே விளங்கும் இயல்பினதாயின், அதனை அசடம் (Ajada) என்றும், அது சடத்திலிருந்து வேறுபட்டிருப்பதாகவும் கூறலாம். அது ஆகாயத்தைப் போலும், காலத்தைப் போலும் அமையும். அசடம் என்பது (Ajada) உணர்வாகும். அது உணர்கிற ஆன்மா என்றும், அதன் அறிவு தர்மபூத ஞானமென்றும் சொல்லப்படும். அசடம் (Ajada) என்பது உணர்வுள்ள ஆன்மா. அது எல்லையுள்ளதும் எல்லையில்லாததுமாகும். அது அனுபவத்தில் உணரப்படும் பொருளாகும். அதன் குணம் அறிவு, உணர்வு. அது அடக்கமானது, புத்தியுடையது. இயல்பான அறிவும் (Susbtantive Intelligence) குணமான அறிவும் (Attributive Intelligence) பிரிக்க முடியாதவை. தரும பூதஞானம் (Dharma-bhuta-Jnana), தானே விளக்கமுடையதாகவும் (Svayam prakasa) பொருள்களை விளக்கும் தன்மையுடையதாகவும் (Artha-Pra kasaka)அமைந்திருக்கிறது.

அது மதி (Mati), பிரக்ஞை (Prajna), செமுசி (Semushi), சம்வித்து (Samvit) எனவும் சொல்லப் படும். அது ஆன்மாவைப்போல் தன்னை உணரும் தன்மையதன்று. சேதனத்திற்கும் (Cetana) சடத்திற் கும் (Jada) இடைநிலையில் அமைந்துள்ளது. அது விளக்குப் போல் பொருள்களைக் காட்டும், ஆனால் அதற்குத் தெரியாது. அது ஆன்மாவில் அமர்ந்தி ருக்கிறது. ஆன்மாவிற்கும் ஞானத்திற்குமுள்ள தொடர்பு விளக்கிற்கும், அதன் ஒளிக்கும் உள்ள தொடர்பு போல் அமைந்திருக்கிறது. ஆன்மா அறி கின்ற தன்மையது. அது வெறும் புத்திமட்டுமன்று. ஞானம் என்பது தானே தோன்றியது. பகுத்தறிவு (Reason), புலக்காட்சி, உணர்வு முதலியன எல்லாம் ஞானத்தினால் விளக்கம் பெறுகின்றன. ஆனால், ஞானம் தானே விளக்கம் அளிப்பது. ஞானம் மனத் தின் மூலமாகச் செயற்படும். இயல்புணர்ச்சிகளி லிருந்து பக்தி, விவேகம் முதலியவை ஈறாக எல்லா உணர்வுகளும்-புலக்காட்சி, அனுமானம், சப்தம் முதலி யவைகளெல்லாம் ஞானததால் நிலைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களாகும். புறஉலகில் காணப்படும் பொருள் களை ஞானத்தினால் அறியலாம். உலகக் கண்ணோட் டத்தில் ஞானம், புலன்கள் மூலமாகப் பொருள்களை அறியச் செய்கிறது.

ஆன்மா சித்து ரூபமானது (Cid-Rupam), ஆன்மா அணு. ஆனால் அதன் உணர்வு பரந்து காணப்படு கிறது. ஞானமானது தெரிந்துகொள்ளக் கூடிய நிலை யில் கர்மத்தினால் கட்டுண்ட நிலையில் காணப்படு கிறது. தூங்கும் பொழுது ஞானத்தின் தன்மை, தமோகுணத்தால் (Tamas) ஆளப்படுகிறது. அது முன்பு விளக்கிற்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டது. ஞானம் ஆன்மாவின் உள்ளுறைத் தன்மையாகவும், நிலையான தன்மையாகவும் அமைகிறது. தருமபூத மான ஞானம் கர்மத்தின் தொடர்பால் பொருளைப் போல் சுருங்குவதும் விரிவதுமாகச் செயற்படுகிறது. நிலையான உணர்வு கர்மத்தினால் மாறுகிறது. பழையபடி முக்திநிலையடையும் பொழுது புலன் களின் பிடியிலிருந்து விடுதலை பெறுகிறது.

ஞானமானது இவ்வாறு மாறுவதும், மாறாமலி ருப்பதும், பொருளாக அமைவதும், அதன் குணங்க ளாக அமைவதுமாக இருக்கிறது. இரா.கோ.

துணை நூல்:

Srinivasachari, P.N., The Philosophy of Visishtadvaita, The Theosophical Society, Adyar, Madras, 1970.

தருமம்: தருமம் என்பது வடசொல். இந்தியத் தத்துவ ஞானம் பல்வேறு கருத்துகளில் இந்தச் சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறது. 'தர்மம்' என்ற சொல் த்ரு (dhr) என்ற சொல்லிருந்து வந்தது என்று கூறலாம். 'த்ரு' என்றால் ஆதரித்தல் என்று பொருள். எல்லா மனிதர்களையும் ஒன்று சேர்ப்பது தருமம். தருமம் என்பது அறம். அது தனிமனிதனைச் சமூகத் தோடு இணையச் செய்து ஆதரவளிக்கின்றது என்று கூறலாம். அது ஓர் ஒழுங்கு முறை. ஆகையினால் அது இன்ப நிலைக்கு மனிதனை அழைத்துச் செல் லும். மனிதன், சமூகம் ஆகிய இரண்டின் நல்ல நிலை மைக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் தருமம் தேவை என்று கருதப்படும்.

தருமம் என்ற கருத்துஓர் ஒழுக்க இயலின் அடிப் படையில் எழுந்தது. ஆகையினால் தருமத்திற்கு மக்கள் பலன் கருதாமல் அடிபணிய வேண்டும். சாரு வாகரும், இன்பக் கொள்கையினரும் அதனைப் புறக் கணிக்கிறார்கள். கடமையைக் கடமைக்காகச் செய்ய வேண்டும் என்ற மேனாட்டு அறிஞரான காண்ட்டின் கொள்கையில் தருமம் என்ற கருத்து இருந்தாலும் சில வேற்றுமைகளைக் காணலாம்.

அறிவிற் சிறந்த ஆரியர்கள் மனித இயற்கை யின் இரட்டைத் தன்மையைத் தெரிந்திருந்தார்கள். அத்தன்மைகள் தான் என்கின்ற எண்ணத்தையும் தன் னுடைய நலத்தையும் கருதுகின்றவை. மேலும் பகுத் தறிவு பிறருடைய நன்மைகளையும் கவனிக்கத் தூண்டியது. ஆப்சு (Hobbes) என்ற மேனாட்டு அறிஞர் கூறுகின்றது போல மனிதன் இயற்கையிலே ஒரு சமூகநோக்குப் படைத்தவன். ஆகையினால் ஒழுங்கான வாழ்க்கைக்குத் தான் என்னும் எண்ணமும் பிறருடன் கொள்ளும் அன்பும் தேவை. தனிமனித நிலை (Personality) அல்லது ஆன்மா, எல்லோரிடத் திலும் அமைந்திருக்கிறது. மனிதர்கள் எல்லோரும் தெய்வத்தின் ஓர் அமிசம் என்று மட்டும் கருதாமல் எல்லோரும் தெய்வம் என்றும் கூறலாம். சூரியன், பாத்திரங்களில் இருக்கின்ற தண்ணீரில் பல சூரியன் களாகக் காணப்படுவது போல, ஒரே தெய்வம் பல உருவங்களாகத் தோற்றமளிக்கிறது. ஆகையினால் பிறருடைய இன்பமும், தனது இன்பமாகக் கருதுதல் வேண்டும். காண்ட்டு (Kant) குறிப்பிட்டதுபோல மனிதர்களை முடிவாகக் கருத வேண்டுமேயொழிய (end) ஒருவரின் சுயநலத்திற்கு ஏற்ற ஒரு துணைக் கருவியாகக் (means) கருதுதல் கூடாது. சமூக நன்மை யைக்கருதுமிடத்துத் தனி மனிதனும் அதனால் நன்மை யடைகிறான். எந்த வேலையும் இழிவில்லை என்று மகாத்மாகாந்தியடிகள் கூறுகிறார். மனிதன் தனக்குப் பணித்த வேலையைச் செய்யும் பொழுது, எல்லோரும் நன்மையடைய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் செய்ய வேண்டும். அதுபோலவே சமுதாயமும் தனிப்பட்ட

வரின் நன்மையை மனத்தில் எண்ண வேண்டும். சீவன் முக்தர் கூடச் சமூகச் சேவையைக் கருத்தில் கொள்கிறார்கள். செயல் செய்வது தான் ஆன்மாவின் இயற்கைக் குணம். எந்த மனிதனும் செயல் செய்யாமல் ஒரு நிமிட நேரமாவது சும்மா இருக்க முடியாது என்பது பகவத்கீதை. தருமத்திற்குக் கீழ்ப் படிந்து நடந்தால் இம்மையிலும் மறுமையிலும் இன்பம் கிடைக்கும்.

பல்வேறு வகைப்பட்ட நிலையில் தருமம் வேதத் திலும், இராமாயணம், மகாபாரதம் முதலிய இதி காசங்களிலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சிறப்பாகப் பகவத் கீதையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கருமத்தை பற்றியும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. பலன் கருதாமல் கடமையைச் செய்ய வேண்டும். எந்தவித பாச உணர்விற்கும் இடம் தரலாகாது. கடமையைச் செய்தால்தான் நிறைவு அல்லது முத்தியடைய முடியும். ஒருவன் கடமையைச் சரியாகச் செய்தலே தருமமாகும். அதுவே இறைவனின் ஆணையுமாகும். ஒருவனுடைய கடமை, அவனுடைய குணத்தினடிப்படையில் அமைந் திருக்கிறது.

ஒருவர் தம் கடமையைச் செய்யும்பொழுது சில சமயங்களில் இரண்டு முரண்பட்ட செயல்களில் ஒன்றைமட்டுமே செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் உரு வாகும். அப்பொழுது பகுத்தறிவு கொண்டு ஆராய்ந்து எந்தச் செயலை முதலில் செய்ய வேண்டுமோ அதனை முதலில் செய்ய வேண்டும் அல்லது நல்ல வர்கள் அந்நேரங்களில் எப்படிச் செய்திருப்பார்கள் என்று பார்த்து அப்படிச் செய்ய வேண்டும். அதுவும் முடியாவிட்டால் மனச் சாட்சிக்கு வேற்றுமையின்றிச் செயற்பட வேண்டும் என்பது பாரத அறவியல் நூல் களின் துணிபு. இரா.கோ.

தருமன்: இவனைத் தருமபுத்திரன் என்றும் கூறுவர். காட்டிற்கு வேட்டையாடச் சென்ற குருகுல வேந்தன் பாண்டு என்பான் இணைவிழைச்சால் களித்திருந்த மானை அம்பெய்து கொன்றான். அதுகண்டு கிந்தம முனிவனிட்ட சாபத்தால் மனை மருவி மகப்பேற்றுக்கு வழியின்றி நிரயம் புகும் அச்சமுற்றிருந்தான். அதனைப் போக்கக் குந்தியென்ற அவன் மனைவி, இளமையில் துருவாச முனிவருக்குப் பணிவிடை செய்ததற்காக அவர் அளித்த ஆறு மந்திரங்களில் ஒன்றாகிய இயமனை அழைக்கும் மந்திரத்தால், அவனை அழைத்துப் பெற்ற மகனே தருமன். பாண்டு இறந்த பின் அவன் பெரியதந்தை திருதராட்டிரனால் வளர்க்கப்பெற்றான். தன் தாய்க்கும், தன் இளைய தாய் மாத்திரிக்குமாக மந்திர ஆற்றலில் பிறந்த வீமன், அர்ச்சுனன், நகுலன், சகாதேவன் என்று தம்பிய ரோடு கிருபன் துரோணன் முதலிய குருக்களின் வாயிலாக வில்லாற்றல் பெற்றான். கண்ணிழந்த திருதராட்டினன், குலத்து மூத்த மகன் என்ற முறை யில் இளவரசுப் பட்டங்கட்டப் பெற்றான். திருதராட் டினனுக்கு மூத்தமகனாகப் பிறந்த துரியோதனன், தருமன் முதலியோர் வில்லாற்றலோடு பண்புடையர் களாக, அரசு பெறுதற்குரிய வாய்ப்புற்றிருப்பதைப் பொறாது, அவர்களோடு பிணங்கிக் கலாம் விளைத்து அதுவழிக் கொல்ல முனைந்தான். ஆயினும் இறவாது வாழ்வதைக் கண்ட திருதராட்டிரன், தன் மகன் மகிழ்ந்து வாழத் தருமன் முதலியவர்களைக் கொல்லத் துணிந்தான். அரக்கு மாளிகையொன்று அமைத்து அதில் வாழச் செய்து தீயிடச் செய்தான். சூழ்ச்சியறிந்த தருமன் அதனின்றும் தப்பி வேத்திர கீயம் என்ற இடத்திற்குச் சென்று வாழ்ந்தான். அங்கு அர்ச்சுனன் விற்போட்டியில் வென்று கொணர்ந்த திரௌபதியென்பாளுக்குத் தாயின் சொல்வழித் தானும் கணவனானான். அவளை ஆண்டுக்கு ஒருவன் மனைவியாகக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் ஒருவரோடு அவள் வாழ் வழிப்பிறர் அவளைக் காணக்கூடா தென்றும், வியாசன் கூறிய அறிவுரையின்படி, அவ ளோடு அத்தினாபுரம் போந்து, கண்ணன் அருளால் இந்திரப்பிரத்தம் என்ற எழிலுடை நகராக்கி, நாரதர் ஆணை வழி இராசசூய யாகம் செய்து, சாம்ராட்டு என்ற பட்டத்தையும் பெற்றுத் தன்னேரில்லாது வாழ்ந்தான். இத்தகைய பேறுகளைப் பெற்றதைக் கண்ட துரியோதனன் தருமனோடு அவன் தம்பியரை யும் செல்வநிலையினின்றும் தாழ்த்திக் காட்டில் திரிய விடக்கருதினான். தானும் ஒரு மாளிகை அமைத்து அதைக் காணத் தருமனை அழைத்துச் சூதாட வைத்தான். தன் மாமன் சகுனியைக் கொண்டு தனக் காகச் சூதாட வைத்துத் தோற்கச் செய்து, தருமன் பெற்றிருந்த நாடு முதலிய செல்வம் அனைத்தையும் தனதாக்கிக் கொண்டான். தனக்கு அடிமையான தருமன் முதலியோரை மானமிழக்கச் செய்தான். அவர்களுக்கு மனைவியாய் அமைந்த திரௌபதியை யும் மன்றில் அழைத்துத் துயில் நீக்கித் துன்புறுத்தி னான். அதுகண்டு கடுஞ்சினங் கொண்ட தம்பியரைப் பொறுமையாக இருக்கப் பணித்தான் தருமன். பாஞ்சாலியின் வேண்டுகோளால் மறுசூதாடித் தன் அரசை மீண்டும் பெறற்குத் துரியோதனன் முதலி யோர் விதித்த வண்ணம் நிபந்தனைகளோடு காட்டிற்குச் சென்றான். தருமன் நிபந்தனைகளைத் தான் ஏற்று வந்த வண்ணம் பதின்மூன்று ஆண்டுகள் கழிந்தபின் தனக்குரிய நாட்டினைத் திருப்பித் தருமாறு உலூகனைத் தூதனுப்பினான். அது பயனில் லாது போகக் கண்டு கண்ணனைத் தூதனுப்பினான். போர் முகிழ்த்தால் உற்றார் உறவினரோடு பொர

நேரிடுமென்று நினைந்து அது தவிர்த்து வாழ நினைத்தான். தருமன் மேற்கொண்ட பொறுமை உடன்பிறந்த, மரியாதை தரும் வீமன் போன்றோரால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத அளவிற்குப் பெரிதாகும்.

பின்னர்ப் போர்மூண்டது. முதல் நாட் போரில் விராடன் மக்கள் சுவேதனும் உத்தரனும் இறந்தது கண்டு விராடனோடு துன்பம் பகிர்ந்தான். பதினெட்டாம் நாட்போரில் களம்புகுந்து, துரோணனோடு கடும்போர் புரிந்து, குருவாகிய அவனைக் கொல்லக் கூடாதென்பதாலும் கொல்லமுடியாது என்பதாலும் போர்க்களத்தினின்றும் போனான். பதின்மூன்றாம் நாள்போரில் அபிமன்னுவைப் போருக்கனுப்பி அவன் இறந்தது கேட்டுப் பெரிதும் நொந்தான். பதினாறாம் நாள்போரில் துரியோதனனோடு தன்குருவிற்கும் மேனியெல்லாம் அம்பால்துளைத்துக் குருதியொழுகச் செய்தான்.

விசயன் தன் வில்லைப் பழித்தவர் எவராயினும் அவரைக் கொல்லும் திறன் படைத்திருந்தும், தருமன் கன்னனைக் கொல்லாத விசயன் வில்லைப் பழிக்க, அவன் தன்னைக் கொல்ல விற்குனித்தது கண்டு துறவு மேற்கொள்ள முனைந்தவன். சல்லியன் என்ற பேராற்றல் படைத்தவனைக் கொன்றவன்.

போரில் தம்பியர் அனைவரும் மாய்ந்தது கண்ட துரியோதனன், பொய்கை யொன்றில் புகுந்து தவமியற்றிப் பெற விருந்த பெருவலிமையைத் தடை செய்த போது துரியோதனனை அரசேற்றுக் கொள்ளுமாறு வேண்டினான். இறுதியில் திருதராட்டிரனைக் கண்டு அவனுக்குரிய மரியாதை செய்து அரசேற்றுத் தம்பியரோடு மகிழ்ந்து வாழ்ந்தான். பாரதமென்ற இதிகாசத்திற்குத் தன்னேரில்லாத் தலைவன் தருமன்.

தருமன் என்ற பெயரில் வேறு பதினைந்து பேர் இருந்திருக்கின்றனர்.

1) வருணன் குமாரன். இவன் மனைவி நிருதி. இவனுக்கு மகாபயன், பயன் மித்யு என்ற ஆண்மக்களும், காக்கை, சேனை, பர்கினி, திருதராட்டன், சுகி என்ற பெண்மக்களும் உண்டு. 2) திரேதாயுகத்தில் விட்டுணுவின் பெயர் தருமன். 3) ஓர் அரசன். அவன் மனைவி குனிநுருதை. 4) ஒரு வணிகன், தாய் தந்தையர் இறக்கக் குட்டநோயுற்றுப் பசியால் வருந்தி நாகைக் காரோணத்துப் பலிபீடத்திருந்த உணவை உண்டு இறைவனருளால் பெருஞ்செல்வம் பெற்று வாழ்ந்தவன். 5) காந்தாரனின் குமரன். இவன் மகன் கிருதன். 6) கேகேயன் மகன். இவன் மகன் நேத்திரன். 7) பிருதுசிரவசுவின் மகன். இவன் மகன் உசநசு. 8) திருக்குறளுக்கு உரை எழுதிய பலருள் ஒருவர் தருமர். 9) அருகன் என்பானின் தந்தை. 10) மாநந்தை என்ற தாசி சிவபக்தி மேலீட்டால் தான் வளர்த்த கோழிக்கும் குரங்கிற்கும் உருத்திராட்சம் அணிவித்து வருங்கால் சிவபிரான் ஒரு வணிகன் போல் போந்து இரத்தின இலிங்கம் காட்டினார். அதனைத் தாசி விழைந்த போது அப்பிரான் தம்மோடு மூன்று நாள் இருந்தால் தருவதாகக் கூறத் தாசியும் அவ்வாறே இருந்து வரும்போது நள்ளிரவில் வீடு தீப்பற்றிக் கொண்டது. அப்பொழுது அவள் குரங்கையும் கோழியையும் விடுவித்தாள். பின் அவ்விரத்தின இலிங்கமும் தீயில் வேகக் கண்டு அச்செய்தியை வணிகருக்குக் கூற, அது கேட்ட வணிகன் தான் 'இனிவாழேன்' என்று தீப்புக, அவரும் செட்டியாருக்கு மூன்று நாள் அடிமையாக இருக்க இசைந்ததால் செட்டியாருடன் தீப்புகுந்தார். அப்பொழுது சிவபிரான் தம் உண்மை வடிவைக் காட்டி முத்தியளித்தார். அக் குரங்கும் சேவலும் தருமன், தாருகன் என்ற பெயரில் காசுமீரத்து அரசனும் அமைச்சனுமாகப் பிறந்தனர் (பிரமோத்தர காண்டம்). 11) கோதமனார் என்ற சங்கப்புலவரால் பாடப் பெற்றவர். அறவோன் மகன் என்ற பெயரும் உண்டு. 12) இயமனுக்குரிய ஒரு பெயர்.

13) சுபத்திரன் என்பவனுடைய மகன். இவன் சந்திர சேகரன் துறவியானதைக் கேட்டுத் தானும் துறவியாக நினைந்தபோது பிருகுமுனிவன் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை உபதேசித்து இல்லறத்தில் இருக்கச் செய்தார். சந்திரசேகரன் துறவியாகிச் சித்திவல்லபம் பெற்றுத் தருமனிடம் போந்து தன் சித்தி வல்லபத்தால் இந்திரனை அழைத்தான். தருமன் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தால் பிரமனை அழைத்தான். இதனைக் கண்ட சந்திர சேகரன் தருமனைத் தன் குருவாகக் கொண்டு பஞ்சாட்சர மந்திர உபதேசம் பெற்றான்.

14) இவன் ஒரு மனு. தக்கனுடைய பல பெண்களை மணந்தவன். அவர்கள் கீர்த்தி, இலக்குமி, துருதி, மேதா, புசுடி, சிரத்தை, கிரியை, வருத்தி, இலக்சா, மதி, குமாரர், சமன், இராமன், அருடன் (பாகவதம்).

15) சமண தீர்த்தங்கரர்களில் பதினைந்தாமவர். தந்தை பாறுகோரன் என்பார். தாய் சுப்பிரபை. இவர் மாசி மாதம் சுக்ல பாடித் திரியோதசி பூச நட்சத்திரத்தில் பிறந்தவர்; நாற்பது வில் உயரம் உடையவர்; பொன்மேனியர்; பத்து இலட்சம் வயதுடையவர். இவருக்கு சுதர்மன், கணநாதர், அரிட்ட

சேகரர் முதலிய நாற்பத்து மூவர் மக்கள் பிறந்தனர். இவர் காலத்து வாழ்ந்த அரசர்கள் சுதர்சனர், பலதேவன், புருடசிம்மன், வாசுதேவன், மதுக்கிரீடவன், பிரதிவாத தேவன். இவர் காலத்துச் சக்ரவர்த்தி மகவான் சநத்குமாரன் என்பவராவார். கு.தி.

தருமி: இவர் ஆதிசைவ மரபில் வந்த சிவமுனி என்பாரின் மகனாவார். இவர் நீதி, நேர்மை வாய்மை, தூய்மை, நல்லொழுக்கம், சிவபக்தி மிக்கவர். திருவாலவாய் என்னும் மதுரையில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள சொக்கலிங்கப் பெருமானை நாடோறும் பூசிக்கும் கடப்பாடுடையவர். இவர் மகனுண்டாக வேண்டித் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் விருப்பத்தால் இறைவனை (சோமசுந்தரக் கடவுளை) வேண்டி நின்றார்.

அப்போது மதுரையை ஆண்ட வங்கிய சூடாமணி பாண்டியர் தம் மனையாளோடு நந்தவனத்தில் அமர்ந்திருக்குங்கால், நல்ல மணமொன்று வீச, அது தம் பாண்டிமாதேவியின் கூந்தலினின்றும் வந்ததறிந்து, இம் மணமானது இவளது கூந்தலுக்கு இயற்கையோ? அன்றிச் செயற்கையோ? என்று ஐயுற்றுத் தன்ஐயம் தெளியப் பாடவல்ல புலவருக்குப் பொன்னாயிரம் கொடுப்பேனென்று சொல்லிப் பொற்கிழியினைச் சங்க மண்டபத்தில் தொங்கவிட்டிருந்தான். வழுதியின் ஐயம் தீர்க்கும் பாடல் பாடவல்ல புலவரிலாமையால் அக்கிழி அறுப்பாரின்றி அப்படியே இருந்தது.

சொக்கலிங்கப் பெருமான், தருமியிடம், 'கொங்குதேர் வாழ்க்கை' எனத் தொடங்கும் பாடலைக் கொடுத்து, 'இதை, நீ பாண்டியனிடம் தந்து, பொற்கிழி பெறுக' என அனுப்பினார். அப்பாடலுக்குப் பாண்டியன் இசைய, நக்கீரர் மறுத்தார். உடன் சோமசுந்தரக் கடவுள் பாட்டியற்புலவனாகி வந்து சங்க மண்டபம் புகுந்து, கீரனுடன் வாதிட்டார். 'இறைவி என்று உலகம் ஏத்தும் ஞானப் பூங்கோதையின் கூந்தலுக்கும் செயற்கை மணமே' என்று தருக்குடன் கூறியதால், கீரனை மடுவில் விட்டார். பின்னர்த் தருமி பொற்கிழி பெற்றார். இவ்வாறு திருவிளையாடற் புராணம் கூறும்.

பாண்டி நாட்டில் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அதனால் துன்பம் அடைந்த தருமி, ஆலவாயண்ணலையடைந்து 'அண்ணலே! இனியும் இவ்வூரிலேயே இருப்பின் இறந்து படுவேன். அதனால் வேற்றூர் சென்று, இது செழுமையடைந்தபின்னர் வருகின்றேன். அதுவரை உன்னை எப்படிப் பிரிந்திருப்பேன்' எனத் தொழுது அழுதான். அப்போது, இறைவன், 'அன்பனே! அழாதே. வழுதி பொன்னாயிரம் கொண்ட கிழியினைச் சங்க மண்டபத்தில் தூக்கினன். இப்பாவினைக் கொடுத்து அதனைப் பெறுதி' என்று,'கொங்குதேர் வாழ்க்கை'எனத் தொடங்கும் குற்றமற்ற செய்யுளைத் தந்தார். தருமி சங்கப் புலவர்களிடம் கொடுக்க, நக்கீரன் குற்றம் கூறவே இறைவன் நன்பாட்டுப் புலவனாய்ச் சங்க மேறி, வாதிட்டு, நக்கீரனுக்குக் குட்ட நோய் வரச் சாபமிட்டுத் தருமிக்குப் பொற்கிழியினை வழங்கினார். இது சீகாளத்திப்புராணம்.

தருமி[2]: இவன் தான் படைத்த பொருள்களையெல்லாம் சிவாலயத்துக்கும் சிவத்தொண்டுக்கும் அளித்து, கைலை சேர்ந்த ஒரு வேதியன். இவன், சவிதா என்னும் சிங்கள தேசத்துச் சிறந்தோன் மகனாவன். வீ.சொ.

தல்கௌசி: இந்தியாவில் கி.பி.1848 முதல் 1856 வரை தலைமை ஆளுநராகப் பதவி வகித்த தல்கௌசி பிரபு (Lord Dalhousie) சார்சு இராம்சே தல்கௌசி என்ற பிரபுவின் மகனாக கி.பி.1812–இல் இசுகாட்லாந்தில் (Scotland) உள்ள தல்கௌசி என்ற ஒரு கோட்டையில் பிறந்தார். இவர் இந்தியாவில் பின்பற்றிய சில கொள்கைகளும் செயல்களும் கி.பி.1857–ஆம் ஆண்டு இந்தியச் சிப்பாய்க் கலகத்திற்கு வழிவகுத்தன. இந்தியாவுக்கு வருவதற்கு முன்னர் இவர் கி.பி.1837-இல் இங்கிலாந்தின் நாடாளுமன்றக் கீழ்சபைக்குப் பேராளராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பிறகு நாட்டின் வணிகக் குழுவுக்குத்தலைவராகத் தேர்வு பெற்றார்.

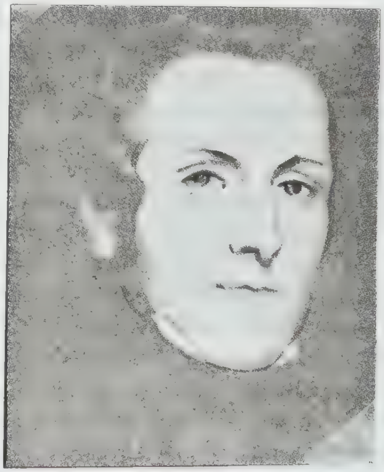

தல்கௌசி

தலைமை ஆளுநராக வந்த தல்கௌசி, அப்பொழுது பஞ்சாபில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த சீக்கியர் கலகத்தை அடக்கினார். அதனால் மகிழ்ச்சி

யுற்ற ஆங்கில அரசு இவருக்குக் கோமான் (Marquess) என்ற உயர் பட்டத்தை வழங்கியது. தல்கௌசி பஞ்சாபை ஆங்கில இந்தியாவுடன் இணைத்துக் கொண்டார். அடுத்து கி.பி.1852-இல் இரண்டாம் பர்மியப் போரை நடத்தி, அதில் வெற்றி கொண்டதன் மூலம் தெற்குப் பர்மாவைத் தம் நாட்டுடன் இணைத்துக் கொண்டார். இந்தியாவில் விளங்கிய குறுநில மன்னர்களின் நாடுகளில், ஆங்கிலேய ஆட்சி முறை புகுத்தப்பட்டால், மக்களுக்கு அது நன்மை தரும் என்பது இவரது உறுதியான நம்பிக்கை ஆதலால், 'அவகாசியிலிக் கொள்கை' (Doctrine of lapse) என்னும் நாடு சேர்க்கும் முறையை இவர் பின்பற்றினார். அதன்படி, வாரிசு இல்லாத குறுநில மன்னர்களின் நாடுகள், ஆங்கிலேய இந்தியாவுடன் (British India) இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டன. மேலும் கி.பி.1856-இல் அயோத்தி நாட்டில் ஆட்சிச் சீர்கேடுகள் காணப்பட்டதால், அதையும் தம் நாட்டுடன் இணைத்தார். ஆட்சி முறையில் பல சிறந்த சீர்திருத்தங்களை இவர் புகுத்தினார். அவற்றின் விளைவாக இந்தியாவில் சாலைகள் சீர் செய்யப்பெற்றன; இருப்புப் பாதைகள் போடப்பட்டன; பாலங்கள் கட்டப்பெற்றன; மக்களுக்குப் பயன்படும் கல்விமுறை புகுத்தப்பெற்றது. முன்னேற்றமான சீர்திருத்தங்கள் பல இவரால் கொண்டு வரப்பட்டன. எனினும், மக்கள் இவரைப் பெரும்பாலும் விரும்பவில்லை. முக்கியமாகப் பழைமை வாதிகள் இவருடைய சீர்திருத்தங்களைக் கண்டு அச்சமடைந்தனர். இவர்மீது ஏற்பட்ட வெறுப்பு கி.பி.1857-இல் சிப்பாய்க் கலகம் தோன்றக் காரணமாயிற்று.

தல்கௌசியின் தலைமை ஆளுநர் பதவி கி.பி. 1856-இல் முடிவுற்றது. இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பிய இவர் தாம் பிறந்த தல்கௌசி கோட்டையிலேயே, கி.பி.1860-ஆம் ஆண்டில் காலமானார். தெ.பா.

தல்கௌசி நகரம்: கனடாவில் உள்ள முக்கிய நகரங்களுள் ஒன்று தல்கௌசி (Dalhousie). இது வடக்கு நியூ பிரன்சுவிக்கு மாநிலத்தின் மையப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. இந்நகரம் கனடாவில் இருந்து சுமார் 224 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இரெசுடிகவுசு ஆறும் (Restigouche River), செயின் இலாரன்சும் இதன் எல்லைகளாக அமைந்துள்ளன.

இந்நகருக்கு கி.பி. 1826-ஆம் ஆண்டு தல்கௌசி நகரம் (Dalhousie) என்று பெயரிடப்பட்டது. கனடாவின் தலைமை ஆளுநராக கி.பி.1819-1828-ஆம் ஆண்டுகளில் பதவி வகித்த ஒன்பதாம் கோமான் தல்கௌசியின் நினைவுக்கு அறிகுறியாக இப்பெயர் சூட்டப்பட்டது. இசுகாட்டு (Scots) இனத்தவர் இப்பகுதியில் முதன்முதல் குடியேறத் தொடங்கினர். நாளடைவில் ஆங்கிலேயர் இப்பகுதியில் குடிபுகத் தொடங்கினர். இப்போது ஆங்கிலேயரே இந்நகரின் மக்கள் தொகையில் மிகுந்த எண்ணிக்கையில் உள்ளனர்.

இந்நகர் கி.பி. 1905-ஆம் ஆண்டு ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது. இந்நகரின் முக்கியதொழில்கள் கப்பல் கட்டுதல், மீன்பிடித்தல், செய்தித்தாள் தயாரித்தல், சோடா, குளோரின் தயாரித்தல் போன்றவையாகும். இந்நகரின் மக்கள் தொகை 6,255(1980). சு.ஆ.

தல்லசு அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் தெக்சாசு மாநிலத்தின் இரண்டாம் பெருநகரம்; தல்லசு ஆட்சிப்பகுதியின் தலைமையகம் (Seat of Dallas Country) ஆகும். இந்நகரம் அமெரிக்காவின் வடக்கு மத்திய சமவெளியிலுள்ள பரந்த 'பிரைரிப்' புல்வெளிப் பகுதியில் திரினிட்டி (Trinity) ஆற்றின் கரையில் அமைந்துள்ளது. விண்ணை முட்டும் அளவிற்கு உயர்ந்த அழகிய கட்டடங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட எழிலார்ந்த வணிக நகரமாகவும், சிறந்த துறைமுகமாகவும் விளங்கும் இது, தெக்சாசின் முதற் பெருநகரான ஊசுடனுக்கு (Houston) வடமேற்கே ஏறத்தாழ 360 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது.

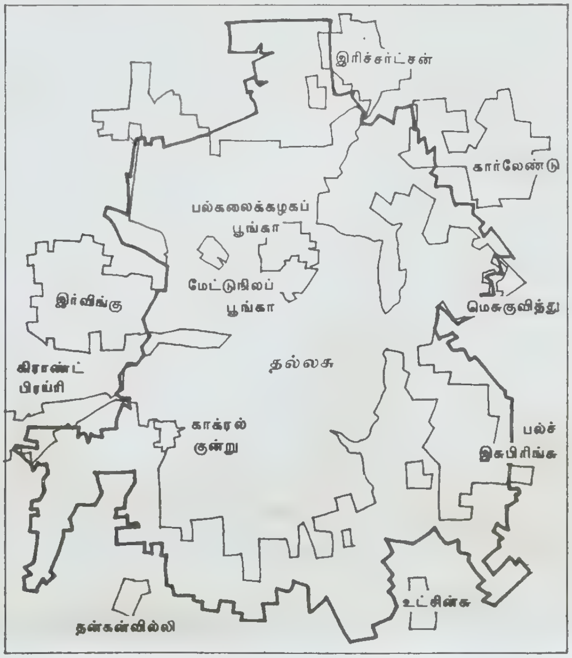

தல்லசு அமைவிடம்

இந்நகரம் வரலாற்றுச் சிறப்பும், பழம் பெருமையும் கொண்டது. இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்னர் இந்நகரம் நான்கு திசைகளிலும் விரிவடைந்து இன்று பரந்துபட்ட நகராகத் திகழ்கிறது. கவர்ச்சியே உருவான இந்நகரம் சுற்றுலாப் பயணியர்களுக்கும் இன்பப்பொழுது போக்குபவர்களுக்கும் விளையாட்டு ஆர்வம் கொண்டோருக்கும் ஒரு சுவர்க்க பூமியாகும்.

தொடக்க காலத்திலிருந்தே இது ஒரு முக்கியமான சந்தை மையமாக உள்ளது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் மொத்த வணிக மையங்களுள் இந்நகரம் மூன்றாம் இடத்தைப் பெறும் சிறப்பிற்குரியது. பூ வேலைப்பாடு கொண்ட கிறித்தவப் பாதிரியார் உடைகள் (Apparel), பரிசுப்பொருள்கள், கைவினைப் பொருள்கள் ஆகியவை இங்கு அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. ஆண்டின் இருபது வாரங்களில் இங்கு வாணிகக் கண்காட்சிகள் (Trade Shows) சீரிய முறையில் நடைபெறுகின்றன. தல்லசு விற்பனை மையம் (Market Centre) ஒன்று, அறுபது எக்டேர் (150 ஏக்கர்) கொண்ட பெருநிலப் பரப்பில் இங்கு அமைந்துள்ளது. மிகப்பெரிய மொத்த விலைக்கடைகள் மட்டுமன்றிப் பல சில்லறை விலைக் கடைகளும் இம்மையத்தில் உள்ளன.

இந்நகரம் கி.பி. 1870க்குப் பின்னர்ப் பருத்தி வணிகத்தில் சிறப்பிடம் பெற்று விளங்கியது. இது கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் அமெரிக்காவிலேயே பெரிய பருத்தி வணிக மையமாக விளங்கியது. இங்கு 1960க்குப் பின்னர் எண்ணெய்க் குழுமங்கள் பல நிறுவப்பட்டன. தல்லசில் ஐந்நூறுக்கு மேற்பட்ட எண்ணெய் நிறுவனங்கள் உள்ளன.

தொழில் துறையில் வியக்கத்தக்க வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ள இந்நகரம் இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் விமானங்கள் தயாரிப்பதிலும், மின்னியற் பொருள்கள் தயாரிப்பதிலும் மேம்பட்டு விளங்குகிறது. இங்கு 200க்கு மேற்பட்ட அரசாங்கத் துறை அலுவலகங்களும், அமெரிக்கத் தரைப்படை, ஆகாயப்படை தலைமையகங்களும், விளம்பர நிறுவனங்கள், திரைப்படத் தயாரிப்பு நிலையங்கள், ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகங்கள், வணிகக் கழகங்கள், பல நாட்டினைச் சேர்ந்த பாங்குகள், வழக்கு மன்றங்கள் ஆகியனவும் செயற்படுகின்றன. கூட்டாட்சி இருப்பு வங்கியின் பதினோராம் மாவட்டத் தலைநகராகவும் தல்லசு விளங்குகின்றது. வேளாண் கருவிகள், உரங்கள், பூச்சிமருந்துகள் ஆகியனவும் இங்கு அதிக அளவில் தயாராகின்றன.

தல்லசு நகரம்

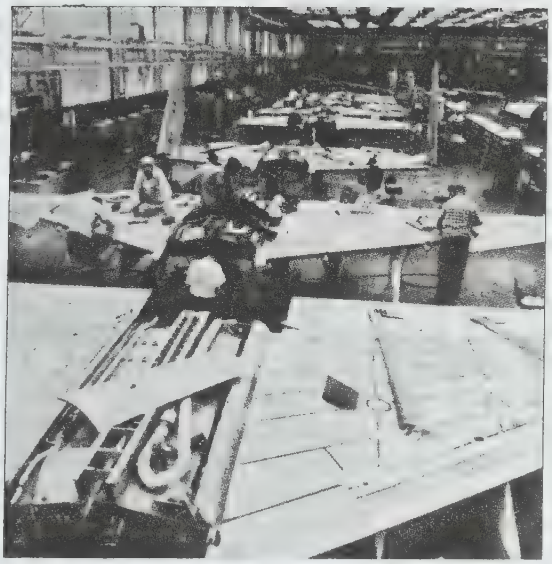

விமானங்கள் தயாரிக்கும் இடம்

தல்லசு போக்குவரத்துத் துறையில் பெரிதும் முன்னேறியுள்ளது. நியூயார்க்கு, இலாசு ஏஞ்சல்சு, சிகாகோ, மெக்சிகோ ஆகிய பெரு நகரங்களுக்கு மத்தியில் இந்நகரம் அமைந்துள்ளதால் விமான, தொடர்வண்டி, சாலைப் போக்குவரத்தில் நல்ல முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. அமெரிக்க நாட்டின் புகழ்மிக்க 'தல்லசு காலைச் செய்தி' (Dallas Morning news) முதலிய சிறந்த செய்தித்தாள்கள் இங்கிருந்து வெளிவருகின்றன. வானொலி, தொலைக்காட்சி நிலையங்களும் இங்குள்ளன.

மிகப் பழமையான பல்கலைக்கழகங்கள் முதல் அண்மைக் காலப் புதிய பல்கலைக்கழகங்கள் வரையில் இங்குள்ளன. இவற்றுள் 1911-இல் நிறுவப்பட்ட தென்மெதடிசுட்டுபல்கலைக்கழகம், 1955-இல் நிறுவப்பட்ட தல்லசு பல்கலைக்கழகம் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன. பல கிளைகளையும், நடமாடும் நூல் நிலையங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள தல்லசு பொது நூலகம் அறுபது மாடிக் கட்டடத்தில் இயங்குகிறது. இங்கு $1\frac{1}{4}$ மிலியனுக்கு மேற்பட்ட நூல்கள் உள்ளன. தல்லசு வரலாற்றுப் பேரவை நூலகம், நுண்கலை அருங்காட்சியக நூலகம் ஆகியனவும் சிறந்த நூலகங்கள் ஆகும்.

இந்நகரின்கண் புகழ்மிக்க அருங்காட்சியகம், படக்காட்சிச் சாலைகள், இசைக் கழகங்கள் ஆகியன உள்ளன. இங்குத்தான் 1900-இல் தொடங்கப்பட்ட உலகப் புகழ்பெற்ற 'தல்லசு இசைக்குழு (Dallas Symphony) உள்ளது. இலீபார்க்கு, ஓயிட்ராக்கு, இலேக்கு, மார்சலிசு முதலான 200க்கு மேற்பட்ட கவின்மிகு பூங்காக்களும் இங்குள்ளன.

இது ஒரு பெருநகராட்சி. இதில் மேயர் ஒருவரும், எட்டு அங்கத்தினர்களும் உள்ளனர். பிரயன் என்பாரால் திட்டமிடப்பட்ட இந்நகரம் 1931-இல் இருந்தே பெருநகராட்சியாகத் திகழ்கிறது. ம.இ.

தல்லசு, சான் பாசுடர்: அமெரிக்காவில் ஐசனோவர் குடியரசுத் தலைவராயிருந்தபோது 1953-59-இல் வெளியுறவு அமைச்சராக இருந்தவர் சான் பாசுடர் தல்லசு (John Foster Dulles). இவர் கி.பி.1888-இல்அமெரிக்கத்தலைநகர் வாசிங்டனில் பிறந்து, பிரின்சுடன் மற்றும் சார்சு வாசிங்டன் பல்கலைக்கழகங்களில் பயின்றார். இவரது பாட்டனாரான சான் பாசுடர் என்பவரும் வெளியுறவு அமைச்சராயிருந்தவரே. அவரோடுகூட சில உலக மாநாடுகளிலும் இளைஞரான தல்லசு கலந்துகொண்டு பயிற்சி பெற்றார். அப்போது ஒரு புகழ்வாய்ந்த சட்ட ஆலோசனை நிறுவனம் ஒன்றினையும் பாசுடர் தல்லசு நடத்தி வந்தார். எனவே முதலாம் உலகப் போரின் முடிவில் நடந்த வெர்சேல்சு சமாதான மாநாட்டில் சட்ட வல்லுநர் என்ற முறையில் கலந்து கொண்டு இழப்பீடு நிருணய ஆணையத்தில்(Reparation Commission) சட்ட உறுப்பினராய்ப் பணியாற்றினார். ஐ.நா. சபையை நிறுவுவதற்கெனக் கூட்டப்பட்ட தம்பார்ட்டன் ஓக்சு(Dumbarton Oaks)மற்றும் சான் பிரான்சிசுகோ மாநாடுகளிலும் அமெரிக்க அரசின் சார்பில் இவர் பங்குகொண்டார். அமெரிக்க வெளியுறவுகளில் இவ்வாறு நிறைந்த அனுபவம் பெற்றிருந்த காரணத்தினால் சப்பானுடனான சமாதான உடன்படிக்கையைத் தயாரிப்பதற்கான பேச்சு வார்த்தைப் பணி இவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. சமாதான மாநாட்டைக் கூட்டினால் சோவியத்து நாட்டையும் அழைக்க வேண்டியிருக்குமென்பதால் அத்தகைய சருவதேச மாநாட்டைக் கூட்டாமலேயே சோவியத்து நாட்டின் எதிர்ப்பையும் புறக்கணித்து சப்பானுடனான சமாதான ஒப்பந்தத்தைத் தல்லசு தயாரித்தார்.

இச் சாதனை காரணமாக வெளியுறவு அமைச்சர் பதவி 1953-இல் இவருக்கு அளிக்கப்பட்டது. பொதுவுடைமை நாடுகளைப் பின்வாங்கச் செய்யும் கெடுபிடிக் கொள்கையினை இவர் பின்பற்றலானார். அமெரிக்காவுக்கும் பொதுவுடைமை நாடுகளுக்கு மிடையிலான உறவுகள் இவரது பேச்சாலும் செயலா

தல்லசு, சான் பாசுட்டர்

லும் மேன் மேலும் பாழ்பட்டுக் கெடுபிடிப் போர் உச்சக் கட்டத்தை எட்டியது. ஆசிய–ஆப்பிரிக்க நாடுகளிடையே கூட்டுச் சேரா இயக்கம் அப்பொழுதுதான் எழுச்சியுற்று வந்தது. அந்த இயக்கத்தையும் அதனைச் சார்ந்த நாடுகளையும் பற்றி அரசதந்திரத்தை மறந்து, தாறுமாறாகத் தாக்கிப் பேசி, அந்த இயக்கத்தையும் தல்லசு பகைத்துக்கொண்டார். மக்கள் சீனாவுக் கெதிராகச் சியாசு–கே–சேக்கின் தைவான் அரசை ஆதரித்துச் சீனாவுடன் ஒரு போருக்கும் தல்லசு தயாரானார். சோவியத்து நாடு பற்றியும் மிகவும் கடுமையாகப் பேசி அணு ஆயுதப் போருக்கும் தனது நாடு தயார் என்று அடிக்கடி அறைகூவல் விடுத்தார்.

முடிவில் புற்றுநோயால் பீடிக்கப்பட்டு 1959 ஏப்பிரலில் தல்லசு பதவியைத் துறந்தார். அடுத்த திங்களிலேயே அவர் இறந்தார். இர.ஆ.

தலபுராணங்கள்: தமிழ் மூவேந்தர்களின் ஆட்சி குன்றி வேற்றவர் ஆட்சியும், வேற்று மொழிகளும், வேற்றுப் பண்பாடுகளும் தமிழகத்தில் நுழையத் தலைப்பட்ட காலத்தில் தோன்றியவை தலபுராணங்களாகும். பெருங் காப்பியங்களில் நாடு நகரங்களைப் பாராட்டிப் போற்றும் அமைப்புக் காணப்படுகின்றன. அவற்றைத் தலபுராணத் தோற்றத்திற்கு ஓராற்றான் அடித்தளமாகக் கருதலாம். ‘ஊரான் ஓர் தேவகுலம்’, ‘திருக்கோவில் இல்லாத திருவில் ஊரும்’, ‘கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்’ என்பன போன்ற தொடர்களால் ஊர்தோறும் கோயில் இருக்கவேண்டுவதன் இன்றியமையாமை தெரியவருகின்றது. அவ்வவ்வூர்களில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனை, அவரவர்களும் தாம் தாம் வணங்குவதோடன்றித் தமக்கு முன்னரும் பலர் வணங்கினர் என்றும், அவர்கள் இம்மண்ணுலகினரேயன்றி விண்ணுலகத்தினருமாவர் என்றும் கருதத் தொடங்கினர். அதற்குக் காரணம் அவ்வவ்விடங்களில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனைச் சிறப்பித்தலும், ஆங்காங்கு உள்ள மக்கள் மேலும் எழுச்சி பெற்று இறைவழிபாடாற்றி உய்ய முயல்வதுமாகும். தலபுராணங்களில் முதற்கண் எழுந்த புராணம் கோயிற் புராணம் என்பர். அதனை அருளியவர் உமாபதி சிவம் ஆவர். அதன்பின் ஆங்காங்கு இருந்த புலவர் பெருமக்களும் திருமடங்களைச் சார்ந்த அருளாளர்களும் தலபுராணம் பாடத் தொடங்கினர். திருவொற்றியூர்க் கமலை ஞானப்பிரகாசர் திருவொற்றியூர்ப் புராணத்தையும், சம்பந்த முனிவர் திருவாரூர்ப் புராணத்தையும், அழகிய தேசிகர் திருப்பரங்கிரிப் புராணத்தையும், புராணத் திருமலைநாதர் சிதம்பரப் புராணத்தையும் பாடியுள்ளமை எண்ணத்தக்கதாம். இவை கி.பி. 16–ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன் எழுந்தவை. இவையன்றி கி.பி. 16–ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய அருணாசலபுராணம், விரிஞ்சைப் புராணம் (எல்லப்ப நாவலர்) ஆகியனவும், கி.பி. 17–ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய திருவெண்காட்டுப் புராணம், திருச்செங்காட்டுப்புராணம்(சைவ எல்லப்ப நாவலர்) ஆகியனவும், வேதாரணிய புராணம், கும்பகோணப் புராணம் (அகோர முனிவர்) ஆகியனவும், திருக்கூவப்புராணமும் (சிவப்பிரகாசர்) குறிப்பிடத்தக்கனவாம். அடுத்து, கி.பி. 18–ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய திருக்குற்றாலப்புராணம் (திரிகூடராசப்பக் கவிராயர்), காஞ்சிப்புராணம் (சிவஞானமுனிவர்), திருவானைக்காப்புராணம், பேரூர்ப் புராணம், தணிகைப் புராணம் (கச்சியப்பர்) ஆகியனவும், கி.பி. 19–ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய திருப்பெருந்துறைப்புராணம், திருநாகைக் காரோணப் புராணம் (திரிசிரபுரம் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை) ஆகியனவும் குறிப்பிடத்தக்கனவாம். இத்தல புராணங்கள் அனைத்தும் அவ்வத் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள மூர்த்திச் சிறப்பையும், தீர்த்தச் சிறப்பையும், ஊர்ச் சிறப்பையும் விளக்குவனவாம். கு.சு.

தலாக்கு: இசுலாமியச் சட்டத்தில் ‘தலாக்கு’ என்பது மணமுறிவினை ஏற்படுத்தும் வகையில் அமைந்த ஒன்றாகும். இவ்வகை மணமுறிவில் கணவர் மண உறவிற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கிறார். இசுலாமியச் சட்டத்தின் கீழ் நீதிமன்றத்தின் இடைமறிப்பு ஏதும் இல்லாமல் எக்காரணங்களும் காட்டாமல் கணவர் விவகாரத்துச் செய்யலாம். இது இசுலாமியர் சட்டத்தில் மட்டும் காணப்பெறும் தனித் தன்மையாகும். கணவருக்கு இந்த அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருப்பினும் இது பல வழிகளில் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது.

தலாக்கு என்னும் இசுலாமிய மணமுறிவு மூன்று வகைப்படும். அவையாவன: 1. தலாக்கு அகசன் (Talak Ahasan), 2. தலாக்கு கசன் (Talak hasan), 3. தலாக்கு-உல்-பித்தத்து (Talak-ul-biddath).

முதலாவதான தலாக்கு அகசன் மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப்படுவது. இம்முறையில் கணவர் தாம் மணமுறிவு செய்ய எடுத்த முடிவை மறுபரிசீலனை செய்ய வாய்ப்புண்டு. தாம் அம்முடிவை விரைவாக எடுத்திருப்பின் அவர் அதனைப் பின்னழிப்புச் (Revocation)செய்யலாம். இவ்வகை மணமுறிவைக் கணவர் தகர் (Tuhr) என்னும் காலத்தில் கூறுதல் வேண்டும். இரண்டு மாதவிடாய்க் காலத்திற்குள்ள இடைவெளியே தகர் (Tuhr) எனப்படும். இவ்வகை மணமுறிவில் கணவர் தம் மனைவியிடம் 'மணமுறிவு செய்கிறேன்' என்று தம் எண்ணத்தினை வெளிப்படையாகக் கூறுவார். கணவர் தம் எண்ணத்தை வெளிப்படையாகக் கூறுங்கால் மனைவி முன்னர்த் தான் கூறவேண்டுமென்பது இல்லை. ஆனால், இவ்வகை மணமுறிவில் கணவர் தம் மனைவியின் பெயரைக் கூறி, அவரை மணமுறிவு செய்வதாகக் கூற வேண்டும். அவர் சொல்லும் சொற்கள் மூலம் மணமுறிவு ஏற்பட்டதாக அறிவிக்க வேண்டும். கணவர் இவ்வகையில் கூறும் முறைவாய்மொழி மூலமாகவோ எழுத்தாகவோ அமையலாம். இசுலாமியரில் சீயா (Shia) என்ற பிரிவினர் உண்டு. சீயாப் பிரிவினருக்கான சட்டத்தின்படி இவ்வகை மணமுறிவு எழுத்தால் அமைந்திருப்பின் அது செல்லுபடியாகாது. சீயா சட்டத்தில் தகுதி வாய்ந்த இரு சாட்சியின் முன்னர் இவ்வகை மணமுறிவைக் கணவர் கூறுதல் வேண்டும். தலாக்கு அகசன் என்னும் மணமுறிவு இதத்து என்னும் காலம் முடிந்த பின்னரே உறுதிப்படும். இதத்து என்பது மணமுறிவு கூறிய நாளிலிருந்து மூன்று மாதவிடாய்க் காலங்கள் ஆகும். இதத்து என்னும் காலத்தில் கணவர் மனைவியுடன் உடலுறவு கொள்ளுதல் கூடாது. அவர் அவ்வாறு உடலுறவு கொண்டால் அவர் மணமுறிவு குறித்துத் தம் மனத்தை மாற்றிக் கொண்டதாகவும் மற்றும் மணமுறிவு பின்னழிப்புச் செய்யப்பட்டதாகவும் கருதப்படும். இவ்வகை மணமுறிவில் கணவர் தம் முடிவை மறுபரிசீலனை செய்யச் சீரிய வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. எனவே, இம்முறை மணமுறிவே சீரிய முறையாகக் கருதப்படுகிறது.

இரண்டாம் மணமுறிவு முறை தலாக்கு கசன் எனப்படும். இதுவும் சரியான முறையே. ஆனால், மிகவும் சீரிய முறையன்று. இம்முறையில் தலாக்கு தகர் என்னும் காலத்தில் கணவரால் சொல்லப்படுகிறது. இரண்டாம் முறையாக அடுத்த தகர் காலத்திலும் தலாக்கு என்னும் மணமுறிவைக் கணவர் மறுபடியும் சொல்லுவார். மூன்றாம் தடவையாக அடுத்து வரும் தகர் காலத்திலும் தலாக்கு என்னும் மணமுறிவுச் சொல்லைக் கணவர் சொல்லுவார். மேற்கண்ட எல்லாக் காலகட்டத்திலும் கணவர் மனைவியுடன் உடலுறவு கொள்ளுதல் கூடாது. மூன்றாம் தடவையாகக் கணவர் தலாக்கு என்று கூறியவுடன் மணமுறிவு உறுதிப்படுகிறது. இம்முறையில் கணவர் இதத்து என்னும் காலம் முடியும் வரை காத்திருக்க வேண்டியதில்லை. அதற்கு முன்னரே மூன்றாம் தடவையாகக் கணவர் தலாக்குக் கூறினால் அதனை மணமுறிவு எனக் கருதுவதில்லை. கணவருக்குத் தாம் எடுத்த முடிவை மறுபரிசீலனை செய்ய வாய்ப்பு இருப்பதால் இதனைப் பலர் சரியான மணமுறிவு வகைகளுள் ஒன்றாகக் கருதலாம்.

மூன்றாம் மணமுறிவு முறை தலாக்கு-உல்-பிதத்து எனப்படும். இசுலாமிய சமய முறையில் மற்றும் சித்தாந்தத்தில் இது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு முறையன்று. இதனைச் சீயாச் சட்டம் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. ஆனால், சுன்னிப் பிரிவினர் இதனைப் பின்பற்றுகின்றனர். இம்முறை சுன்னிப் பிரிவினரால் சாதாரண முறையாகப் பின்பற்றப்படுகிறது. உமையாத்து என்பவர் முடியரசோச்சுங்கால் இம்முறை பழக்கத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. பிதத்து என்பது, தலாக்கு என்று ஒருமுறை கூறியவுடன் மணமுறிவு நடைமுறைக்கு வருவதால் இது மிகவும் அதிகமாகச் சுன்னி பிரிவினரிடத்தில் பரவி வந்தது. இம்முறையில் கணவர் ஒரு தகர் காலத்தில் 'நான் உன்னைப் பின்னழிப்புச் செய்ய இயலாத் தலாக்குச் செய்கிறேன்'(Talak-ul-bain) என்று கூறல் வேண்டும். இவ்வாறே கணவர் மூன்றுமுறை தொடர்ந்து 'தலாக்கு, தலாக்கு தலாக்கு' என்று கூறினால், அது 'நான் உன்னை மணமுறிவு செய்கிறேன்', 'நான் உன்னை மணமுறிவு செய்கிறேன்', 'நான் உன்னை மணமுறிவு செய்கிறேன்' எனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டுப் பின்னழிப்புச் செய்ய இயலா மணமுறிவு செய்ததாகக் கருதப்படும். இவ்வாறாக மூன்று முறை தலாக்குச் சொல்லுதல் திருமணத்தை உடனடியாக மணமுறிவுக்குக்கொண்டு செல்வதால்.இதனைத் தலாக்கு-உல்-பெய்ன் (பின்னழிப்புச் செய்யஇயலா மணமுறிவு)என்பர். இம்முறையில் கணவர் விரைவாக முடிவெடுத்து மணமுறிவு செய்யக்கூடாது என்பதற்காகக் கடும் கட்டுப்பாடு ஒன்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது. மணமுறிவு செய்து பின்னர் அவர் மணமுறிவு செய்த பெண்ணை மணம்புரிய விரும்பினால் அதற்காக ஒரு நடைமுறை ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மணமுறிவு செய்த பெண்ணை வேறொருவருக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தல் வேண்டும். அவர் அப்பெண்ணுடன் உடலுறவு கொண்டு திருமணம் நிறைவடைதல்வேண்டும். அதன் பின்னர் அத்திருமணம் முடிவுக்கு வந்த பின்னரே

முதல் கணவர் திருமணம் புரிந்து கொள்ளலாம். இவ்விதி முறைக்குக் கட்டுப்படாமல் நடக்கும் திருமணங்கள் முறைகேடான (Irregular) திருமணங்கள் எனப்படும். மணமுறிவு முதலில் கூறப்பட்டுள்ள முறைகளால் கணவரால் சொல்லப்பட்டால் இந்நடைமுறையைப்பின்பற்ற வேண்டியதில்லை. முதலில் கூறப்பட்ட இரு முறைகளால் மணமுறிவு செய்து கொண்டவர்கள் எவ்வித தடையுமின்றி மறுமுறையும் திருமணம் செய்து கொள்ளலாம். மீ.அ.

தலாடியர் **(கி.பி. 1834-1970):** தலாடியர் எட்வர்டு கி.பி.1884-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இளமையிலேயே கல்வி பயில்வதில் ஆர்வம் உள்ளவராகத் திகழ்ந்தார். தமது தொடக்கக்காலத்திலேயே எட்வர்டு தலாடியர் (Edouard Daladier) பொதுப் பணியில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். பிரான்சில் கீழ் அவையின் (Chamber of Depties) உறுப்பினராக 1919-ஆம் ஆண்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அவ்வவையில் 1940-ஆம் ஆண்டு வரை ஒரு முக்கிய சீர்திருத்த உறுப்பினராகத் திகழ்ந்தார். பிரான்சு அமைச்சரவையில் பல சிறந்த பொறுப்புகளை வகித்தார். இரண்டு முறை பிரான்சின் குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இடதுசாரிக் கட்சியின் முக்கிய தலைவராகவும் திகழ்ந்தார். இதுவே, பிற்காலத்தில் இவருக்குப் பெரும் வெற்றியைத் தேடித்தந்தது. இலியோன் புளும்சு (Leon Blums) அமைச்சரவையில் இராணுவ அமைச்சராக இருந்தார்.

தலாடியர், எட்வர்டு

பழமைப் பற்றுக் கட்சியின் உதவியுடன் 1938-ஆம் ஆண்டு பிரான்சின் குடியரசுத் தலைவரானார். இரண்டாம் உலகப்போர்த் தொடக்கத்தில் செருமனி, போலந்தைத் தாக்கியபோது, தலாடியர் ஆங்கிலேயப் படையுடன் கூட்டுச்சேர்ந்து, செருமனி மீது போர் தொடுத்தார்.

இவர் குடியரசுத் தலைவர் பதவியை 1940-இல் இழந்தார். இருப்பினும் சூன் வரையிலும் அமைச்சரவையில் இடம்பெற்றிருந்தார். அரசியல் கைதியாகச் செருமனுக்கு 1940-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பரில் கைது செய்யப்பட்டு, நாடு கடத்தப்பட்டார். அமெரிக்கப் படைகளால் 1945-ஆம் ஆண்டு விடுதலை செய்யப்பட்டார். மீண்டும் 1946முதல்1958 ஆம் ஆண்டு வரை பிரான்சின் குடியரசுத் தலைவராக இருந்தார். பிரான்சின் தலைநகரான பாரிசில் 1976-ஆம் ஆண்டு காலமானார். சு.ஆ.

தலாய்லாமா திபெத்தில் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்படுத்தப்பெற்ற இலாமா (Lama) சமயத்தின் தலைவர். இலாமா மகாயான புத்த சமயத்தின் ஒரு பிரிவு. இலாமாக்கள் துறவிகள். இவர்களே சமயத் தலைவர்களாயினர். இந்தத் துறவிகளின் தலைவர் தலாய்லாமா (Dalai Lama) எனப்பட்டார். இத்தலைவரை மக்கள் தெய்வமாக மதித்து வணங்கத் தொடங்கினர். நாட்டின் ஆட்சிக்கும் இவரே தலைவரானார். தலைநகர் இலாசா (Lhasa) நகரின் புறத்தே உள்ள குன்றின்மீது கல் அரண்மனையில் தலாய்லாமா வாழ்கிறார். அரசியல் சமயத் தலைவர்கள் தலாய் லாமாவைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். சிறு குழந்தையாயிருப்பவரைத் தேர்ந்தெடுப்பது அவர்கள் வழக்கம். சீனப் பொது உடைமை அரசு 1944-இல் ஆதிக்கம் பெற்றுத் திபெத்தைச் சீன ஆட்சியின்கீழ்க் கொணர முயன்று வெற்றி பெற்றது. திபெத்து 1950-இல் சீனாவுக்கு அடிபணிந்தது. தலாய் லாமாவின் உள்நாட்டு ஆட்சியில் சீனா தலையிடாதென்றும், திபெத்தின் அயல் நாட்டு அலுவல்களைச் சீனா கவனித்துக்கொள்ளுமென்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

திபெத்திய வரலாற்றில் 14 தலாய் லாமாக்கள் குறிக்கப் பெற்றுள்ளனர். அவர்களின் மாணாக்கர்கள் அப்பதினான்கு பெயர்களையும் 14 உடம்புகள் பெற்ற ஒரே தலாய் லாமா என்றே கருதுகின்றனர். சிறு குழந்தையைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு அக்குழந்தையின் முன்னைய ஞானத்தைச் சோதனை செய்து, அக்குழந்தை, தானே முன்னர் இருந்த தலாய் லாமா என்பதைக் குறிப்பாலுணர்த்த அதன் அடிப்படையில் அக்குழந்தை புதிய தலாய் லாமாவாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது திபெத்திய மரபாகும்.

முதல் தலாய் லாமாவின் பெயர் காண்டன் துருப்பா (Ganden Truppa–கி.பி.1391–1474). தெ.பா. காண்க: திபெத்து.

துணை நூல்:

Bell, Sir Charles A., Portrait of the Dalai Lama, London, 1946.

தலைக்கோட்டைப் போர்: விசயநகரப் பேரரசர் கிருட்டிணதேவராயருக்குப் பின் அரசாண்ட அச்சுத தேவராயர் காலமான பின் அவருடைய மகன் முதலாம் வெங்கடா, குழந்தையாக இருக்கும்போதே அரியணையில் அமர்த்தப்பட்டான். ஆட்சிப் பொறுப்புகளைக் கவனித்துவந்த திருமலா என்பவர் ஆட்சியைக் கைப்பற்றச் சூழ்ச்சி செய்தார். மக்களும், கோமக்களும் திருமலாவின் கொடிய ஆட்சியை வெறுத்தனர். அத்தருணத்தில் கிருட்டிணதேவராயரின் மருமகன் இராமராயர் ஒரு படையைத் திரட்டித் திருமலாவைத் தோற்கடித்து அவருடைய உறவினரான சதாசிவராயரை கி.பி. 1543–இல் அரியணையிலேற்றினார். சதாசிவராயர் பெயரளவில் அரசராக இருந்தார். இராமராயர், தம் விருப்பம்போல் தமக்கு வேண்டியவர்களையும், உறவினர்களையும் முக்கியப் பதவிகளில் அமர்த்தினார். பல முகமதிய அதிகாரிகளைப் படையிலும், ஆட்சியிலும் அமர்த்திக்கொண்டார். விசயநகரப் பேரரசின் தொடக்கத்திலிருந்தே இராயர்கள் தக்காண சுல்தான்களின் செயல்களில் தலையிட்டதில்லை. ஆனால், முதன்முதலில் இராமராயர், முகமதிய அரசர்களின் அரசியலில் தலையிட்டார். தமது திறமையினாலும், தந்திரத்தாலும், படைவலிமையாலும் மிக வேகமாக வளர்ச்சியுற்றார். அதனால் அவருடைய பகைவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து விசயநகரப் பேரரசின் விதியை முடிவு செய்த தலைக்கோட்டைப் போரில் அவரைக் கொன்றனர்.

அகமது நகர் அரசர் பருகான் நிசாம் சா, கி.பி. 1543–ஆம் ஆண்டு இராமராயருடனும் கோல்கொண்டா அரசருடனும் கூட்டுச் சேர்ந்து கொண்டு பீசப்பூர்மீது படையெடுத்தார். பீசப்பூர் அரசர் தம் திறமையினால் அக்கூட்டணியை உடைத்தார். சில ஆண்டுகள் கழித்து மீண்டும் அகமது நகர் அரசர் இராமராயருடன் சேர்ந்து முட்கல், இரெய்ச்சூர், கோலாப்பூர் போன்ற இடங்களைக் கைப்பற்றிப் பீசப்பூர்க் கோட்டை வரை சென்றார். ஆனால் நிசாம் சாவின் உடல்நிலை மிக மோசமாக இருந்ததால் அகமது நகருக்குத் திரும்பிவிட்டனர். பின்னர்ப் பீசப்பூர் அரசர் அதில்சா கோல்கொண்டா அரசருடனும், இராமராயருடனும் கூட்டுச் சேர்ந்து அகமது நகர்மீது தாக்கிப் பெரும் சேதம் விளைவித்தார். அத்தருணத்தில் விசயநகர வீரர்கள் அகமதுநகர் சுல்தானின் படையிலுள்ள எண்ணற்ற முகமதிய வீரர்களைக் கொன்று குவித்தனர். இறுதியில் அகமது நகர் அரசர், பல இடங்களைக் கொடுத்துச் சமாதானம் செய்துகொண்டார். அதன் பிறகு இராமராயரின் நிலை மிகச் சிறந்திருந்தது.

இந்நிலையில் முகமதிய அரசர்கள் இந்து அரசரான இராமராயரின் வளர்ச்சியைக் கண்டு அஞ்சினர். இராமராயர் செல்வாக்குடனும் வலிமையுடனும் இருப்பது தங்களுக்குத் தீமையாக முடியும் என நினைத்தனர். விசயநகரப் படைவீரர்கள் அகமதுநகர் மீது படையெடுத்தபோது முகமதியர்களைக் கடுமையாகத் தாக்கினர். அதற்கு வஞ்சம் தீர்த்துக் கொள்ள விரும்பினர். தங்கள் வேற்றுமைகளை மறந்து பீசப்பூர், கோல்கொண்டா, அகமதுநகர், பீடார் மன்னர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து நால்வர் கூட்டணி ஒன்றை ஏற்படுத்தினர். பேரார் சுல்தான் மட்டும் இதில் சேரவில்லை.

கூட்டணிப் படை, கிருட்டிணா நதிக்கு வடக்கே சுமார் 35 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள தலைக்கோட்டை என்னும் சிறிய நகருக்கு, கி.பி. 1564–ஆம் ஆண்டு திசம்பர் 26–ஆம் நாள் வந்துசேர்ந்தது. ஆனால், உண்மையில் கிருட்டிணா நதிக்குத் தெற்கே 19 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள இரு கிராமங்களுக்கிடையே (இரக்குசசி–தங்காடி) சண்டை நடந்ததால் இச்சண்டைக்கு இரக்குசசி–தங்காடி என்ற பெயரும் உண்டு.

எதிரிகள் பெரும்படையுடன் வருவதைக் கேள்விப்பட்டு இராமராயரும் போருக்கு வேண்டிய ஆயத்தங்களுடன் வந்தார். இரு தரப்பினரின் படைகளும் பண்டைய முறையில் அணிவகுத்து நின்றன. தக்காண சுல்தான்களின் படை அணிவகுப்பில் அலி அதில்சா வலப்புறத்திலும், உசைன் நிசாம் சா நடுப்பகுதியிலும், இப்ரகீம் குதுப்சாவும் அலி பரீத்தும் இடப்புறத்திலும் தலைமை தாங்கினர். துப்பாக்கி வீரர்கள் நடுப்பகுதியில் இருந்தனர். விசயநகர அணிவகுப்பில் மையப்பகுதியில் இராமராயரும், வலப்பகுதியில் இராமராயரின் சகோதரர் வெங்கடாத்திரியும், இடப்பகுதியில் திருமலாவும் தலைமை தாங்கினர். போர் கி.பி. 1565–ஆம் ஆண்டு சனவரி 23–ஆம் நாள் செவ்வாய்க்கிழமை தொடங்கியது. இரு தரப்பினரும் மிகக் கடுமையாகப் போரிட்டனர். அப்பொழுது இராமராயருக்காகப் போரிட்ட இரு முகமதிய படைத்தளபதிகள் இராமராயரைக் கைவிட்டனர். இராமராயர் எதிரிகளிடம் பிடிபட்டுக் கொல்லப்பட்டார். பீதியுற்ற இந்துப் படைவீரர்கள் நாற்புறமும்

ஓடலாயினர். வெற்றி பெற்ற வீரர்கள் ஓடி வந்தவர்களைத் தொடர்ந்து கொன்றுகொண்டே விசய நகருக்கு வந்தனர். இப்போரில் சுமார் நூறாயிரம் வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். முகமதிய அரசர்கள் தங்களுடைய போர்வீரர்கள் போரில் கவரும் பொருள்களைத் தாங்களே வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றதனால் முகமதிய வீரர்கள் விசயநகரத்தை வரலாறு காணாத அளவிற்கு அடியோடு அழித்தனர். சீரும் சிறப்பும் பெற்றுச் செல்வங் கொழித்த விசய நகரம் தரைமட்டமாகியது.

இத்தலைக்கோட்டைப் போர் இந்திய வரலாற்றில் நடந்த மிக முக்கியமான போர்களுள் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. இது விசயநகரப் பேரரசின் படைவலிமையை அடியோடு அழித்தது; இழந்த புகழை மீட்க முடியாத அளவிற்கு அழிவும் ஏற்பட்டது. இப்போர் தக்காணத்தில் தலைசிறந்து விளங்கிய இந்துப் பேரரசின் ஆட்சிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது. அ.சி.

துணை நூல்கள்:

Majumdar, R.C., (Ed.), The History and Culture of the Indian People, Vol. VII. The Mughal Empire, Bharatiya Vidya Bhawan, Bombay, 1974.

Sathianathaiar, R., History of India, Vol. II, S. Viswanathan (Printers and Publishers) Pvt. Ltd., Madras, 1976.

தலைத்தக்கோலம்: கிரேக்க நாட்டு நிலவியல் அறிஞரான தாலமி தக்கோலத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றார். அவருடைய குறிப்பில் இது 'தகோலா' என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. மலேயாவின் மேற்கரையில் கிராபூசந்திக்குத்(Isthumus of Kra) தெற்கே தகோபா மாநிலத்தின் தலைநகராகத்தகோபா என்னும் நகரம் உள்ளது. இந் நகரமே பழைய தலைத்தக்கோலமாகும் என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். அகில் வகைகளில் அருமணவன், தக்கோலி, கிடாரவன் என்பன சிலப்பதிகார உரையில் அடியார்க்கு நல்லாரால் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் 'தக்கோலி' என்பது தக்கோலத்திலிருந்து தமிழ் நாட்டிற்கு அக்காலத்தில் இறக்குமதி செய்யப்பெற்ற அகில் என்று கருதப்படுகின்றது. எனவே அவ்வூர் தமிழ்நாட்டுடன் தொடர்புகொண்டிருந்தது என்பது விளங்குகின்றது. இத் தக்கோலத்தை முதலாம் இராசேந்திரன் வெற்றி கொண்டு தன்னடிப்படுத்தினான் என்று கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன. தி.சு.

தலைமை: சமூகம் என்பது ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புள்ள பல மக்கள் குழுக்களைஉள்ளடக்கியது ஆகும். இம் மக்கள் குழுக்கள் யாவற்றுள்ளும் தலைமை (Leadership) என்பது முக்கியமானதும் மிகச் சிக்கலானதுமான ஒரு செயலாகும். இது ஒரு குழு நிகழ்ச்சியாகும். இது ஆதிக்கம்-பணிவு என்னும் இயல்பூக்கங்களைச் சார்ந்து நிற்கிறது. இதை அனைவரும் ஏற்கும்வகையில் விளக்குவது எளிதன்று. ஏனெனில் இதைப்பற்றிய கருத்து வேறுபாடுகள் பல உண்டு.

ஒவ்வொரு மனிதனும் சமூகத்திலுள்ள குழுக்களில் ஓர் உறுப்பினனாக இருந்து அவற்றின் செயல்களில் பங்குகொள்கிறான். ஒருகுழுவிற்கும் அதில் அங்கம் வகிக்கும் மனிதனுக்குமுள்ள தொடர்பு இருசார்புடையது ஆகும். தனி மனிதன் குழுவைச் சார்ந்து நிற்கிறான்; குழுவின் செல்வாக்கினால் அவனுடைய நடத்தையும் மாறுதலடைகிறது. தன்னுடையதனித் தன்மையை மறந்து குழுவிற்குள் இணைந்து அதன் சொற்படி அவன் நடக்கிறான். இவ்வாறே சில சமயங்களில் தனி மனிதர்களும் குழுக்களைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொணர்ந்து அவற்றின்மேல் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றனர்.குழுவின் சிந்தனைகளையும், உள்ளக் கிளர்ச்சிகளையும், செயல்களையும் தங்கள் இச்சைப்படி இவர்கள் உருவாக்குகின்றனர். இவ்வாறு குழுக்களின்மேல் ஆதிக்கம் செலுத்துபவர்கள் அக் குழுக்களின் தலைவர்கள் எனப்படுவர்.

குழுக்களுக்குத் தலைவர்கள் ஏற்படுவது இயற்கையாகும். ஒன்றுபட்டு ஒரு குழுவாகப் பலர் தம்மை அமைத்துக்கொள்ளும்போது அக் குழுவைக் கட்டுப்படுத்திஇயங்கவைக்கத் தலைவர்கள் தாமே தோன்றுவர். தலைவனால் குழு நடத்தையைத் தோற்றுவிக்கவும்,அதைத் தான் நினைத்தவாறு மாற்றியமைக்கவும் இயலும். ஆனால், பின்பற்றுவோர் இல்லையேல் தலைவன் என்றொருவன் இருக்கவியலாது. குழுக்களில் காணப்படும் பின்பற்றுவோர்கள் மூவகைப்படுவர் என்று சில சமூகவியலறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். அவர்கள் 1) இயல்பாகப் பின்பற்றுவோர்கள். இவர்களுக்குத் தாமே செயற்படும் ஆற்றல் மிகக் குறைவு. 2) ஆக்கப் பண்புமிக்க பின்பற்றுவோர்கள். இவர்களிடம் தலைமை தாங்குவதற்கான பண்புகள் பல இருப்பினும் தாமே முன்னின்று பொறுப்பேற்கத் தயங்குவர். தலைவர்களுடைய வலக் கரங்களாக இவர்கள் செயற்படுவர். 3) வேறுசிலர் தமக்குத் தலைவனைப் பிடித்திருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலோ அத்தலைவனைப் பின்பற்றுவது தமக்குச் சில நன்மைகளை அளிக்கக்கூடும் என்பதனாலோ பின்பற்றுவோர்களாக இருப்பர். ஒரு குழு திறம்படச் செயலாற்றவும், உயர்வாக அமையவும் அதற்கொரு தலைவன் இன்றியமையாதவனாகிறான். தலைவன் குழு வாழ்க்கையின் 'மையம்' போன்றவன். இவன் மற்றவர்களைத் தன் வழியே நடத்திச் செல்கிறான்.

தன் குழுவின் தேவைகளைத் தன்னுடைய ஆற்றல் மூலம் வெளிப்படுத்தி அவற்றை நிறைவேற்ற முயலு பவனும் இவனே.

தலைவருள் சிலர் பிறப்பிலேயே ஆற்றல் மிக்க வர்களாக இருப்பர். தலைமை எய்துவது இவரைப் போன்றவர்களுக்கு மிக எளிது. வேறு சிலர் அரிய உழைப்பின் பயனாகத் தலைமைப் பதவியை எய்து கின்றனர். எப்படியிருப்பினும் தலைவன் என்றொரு வனிருந்தால் அவனிடம் அக்குழுவின் பிற உறுப்பினர் கள் போற்றும் பல பண்புகள் இருக்கும். தலைவன் தன் குழுவில் ஒரு சாதாரண உறுப்பினனல்லன். பெருமைபடைத்த, மதிப்புமிக்க உறுப்பினனாவான்; இப்பெருமையினாலேயே அவனால் பிறரைத் தன்வழிக் குக்கொணர்தல் எளிதாகிறது.ஒரு தலைவனின் பண்பு களே பெருமளவு அவனை அந்நிலைக்கு உயர்த்தி குழுவை மேற்பார்வையிட்டுக் கட்டுப்படுத்தும் திறனை அவனுக்கு அளிக்கின்றன.

தலைமைக் கோட்பாடுகள்: தலைமைப் பதவி எவ் வாறு ஒருவனுக்கு அமைகிறது என்பது பற்றிப் பல கோட்பாடுகள் சமூகவியலில் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் முக்கியமானவை பின்வருவனவாகும்: 1) தலைவனிடம் பல்வேறு சிறப்பான ஆளுமைப் பண்பு கள் இணைந்து சமநிலையில் காணப்படும். இச் சம நிலையே அவனைத் தலைமை தாங்கத் தகுதியுள்ள வனாக்குகிறது. 2) தன்னிடமுள்ள உளச் சக்திகளனைத் தையும் திரட்டிக் குவித்துச் செயற்படும் ஆற்றல் மிகுந்திருத்தலால் ஒருவன் தலைமையை அடைகி றான். 3) பின்பற்றுவோரிடத்தில் காணப்படாத சில பண்புகளைப் பெருமளவில் பெற்றிருத்தலே தலைமைப் பதவியை அவன் அடைவதற்குக் காரண மாக அமைகிறது. 4) குழுவை எதிர்நோக்கியுள்ள பல்வேறு புதுச் சிக்கல்களை எளிதில் தீர்க்கவல்லவனே தலைவனாகிறான். 5) தன்னிடமுள்ள ஒரு குறை பாட்டுக்கு ஈடுகட்ட வேறொரு துறையில் ஆர்வமுடன் செயற்படுவதன் மூலம் ஒருவன் அத்துறையில் தலை மையடைகிறான். 6) தம் தந்தையின் நிலையில் வைத்துத் தலைவன் பிறரால் பின்பற்றப்படுகிறான் எனப் பிராய்டு (Freud) கருதுகிறார்.

தலைமைக்குத் தேவையான சில பண்புகள்: பல தலைவர்களை ஒப்புநோக்கினால் அவர்களிடம் சில பொதுவான பண்புகளையும், குணங்களையும் காண லாம். ஒருவனிடம் குறிப்பிட்ட பண்புகளிருப்பின் அவன் நிச்சயமாகத் தலைவனாவான் என நினைத் தல் தவறாகும். இக்காலச் சமூகவியலறிஞர்கள் பண்புக்கோணத்திலிருந்து தலைமையை நோக்காமல், நிலைக்களக் கோணத்திலிருந்து நோக்கி அறிய முற்படு கின்றனர்.

தலைமை என்பது தலைவன் என்னும் ஒரு தனி மனிதனுடைய சிறந்த பண்புகளால் மட்டும் ஏற்படுவ தன்று என்றும், அது ஒரு குழுவின் இப்போதைய நிலை யைப் பொறுத்த பயன் என்றும் கருதும் இக்கருத்து வலியுறுகிறது. குறிப்பிட்ட ஓர் ஆளுமைப் பண் பினையோ இணைந்த பல ஆளுமைப் பண்புகளையோ பெற்றிருத்தலினால் மட்டுமே தலைமை எழுவதில்லை. ஒரு நிலைமையில் எல்லா உறுப்பினர்களிடமிருந்தும் தேவைப்படும் ஒத்துழைப்பைப் பெறக்கூடிய சமூகத் தொடர்களிலிருந்தே தலைமை எழுகிறது. உலகத்தி லுள்ள மக்கள் அனைவருமே தலைவர்களாக மாட் டார்கள். சமூக மாற்றங்களையும் முன்னேற்றத்தை யும் சிறந்த தலைவர்கள் தோற்றுவித்துள்ளனர் என்பது உண்மையே. எனினும், வரலாற்றுச் சூழ் நிலை அவர்களுக்கு ஏற்றதாக அமைந்திருந்தால்தான் அவர்களால் இவற்றைச் சாதிக்கமுடியும். வரலாற்றுச் சூழ்நிலை சரியாக அமையாததால் சிறந்த மேதை களும் தம்மைப் பின்பற்றுவோரின்றித் தலைமை நிலையை அடைய முடிவதில்லை. குழுவின் நிலைமை மாறுபட்டால் தலைமைப் பதவிக்குத் தேவைப்படும் பண்புகளும் மாறுபடும்; தலைவர்களும் மாறலாம். எப்படி இருப்பினும் ஒரு நல்ல மாண்புடைய தலைவன் பொதுவாகப் பின்வரும் பண்புகளைப் பெற்றிருப்பான். அவை பின்வருவன:

1) ஒரு நல்ல தலைவன் பொதுவாக அறிவாற் றல் மிக்கவனாக இருப்பான். அவ்வாற்றல் நூலறி வால் அமைவதுண்டு; அல்லது இயற்கையிலேயே உள்ள நுண்ணறிவால் அமைவதுண்டு. எந்த அளவு அறிவாற்றல் தலைவனிடம் இருக்கவேண்டும் என்பது அவன் நடத்திச்செல்லும் குழுவின் பொது அறிவு நிலையைப் பொறுத்தது (Relative to the Group). பொதுவாகத் தலைவர்கள் தம்மைப் பின்பற்று வோரைக் காட்டிலும் நுண்ணறிவு மிக்கவர்கள். ஆனால், தலைவர்களுடைய நுண்ணறிவு பின்பற்று வோருடைய சராசரி நுண்ணறிவைக் காட்டிலும் மிகவும் அதிகமானதாக இருப்பின் அவர்களிடையே தலைமைத்தொடர்பு எழாது என கிப்பு (Gibb)என்ற அறிஞர் குறிபபிடுகிறார்.

2) ஒரு நல்ல தலைவனிடம் அறிவுத் திறனுடன் பல நல்லொழுக்கப் பண்புகளும் அமைந்திருக்கும். நேர்மை, வாய்மை, பிறர் நம்பிக்கை வைக்கக்கூடிய நடத்தை, துணிவு, சூழ்நிலைக்குத் தகுந்தவாறு செய லாற்றும் அறிவு நுட்பம், தற்பெருமையின்மை, பிறர் நலனில் அக்கறை முதலியன அப்பண்புகளில் சில.

3) சிறந்த தலைவனிடம் போதிய உடல் வலு, உறுதி மனப்பான்மை, தொல்லைகளையும் எதிர்ப்பு

க்ளையும் தாங்கும் திடம், தொடங்கியது முற்றிலும் முடிவு பெறும்வரை அயராமை, தனிப்பட்ட முறையிலும் குழு உறுப்பினர்களின் மதிப்பினைப் பெற்றிருத்தல், பொறுமை, நெகிழ்ச்சி ஆகிய பண்புகளும் அமைந்திருக்கும்.

4) ஆதிக்க மனப்பான்மை மட்டும் தலைமையை நிலைநிறுத்தப் போதாது. பின்பற்றுவோரின் தேவைகளை உணர்ந்து அவர்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெறும் ஆற்றலும் தலைவர்களிடம் இருத்தல் வேண்டும். முரட்டு ஆதிக்க மனப்பான்மை கொண்ட தலைவனுக்குத் தன்னுடைய குழுவினரிடமிருந்து எதிர்ப்புத்தான் தோன்றுமேதவிர ஒத்துழைப்புக் கிட்டாது. வெற்றியுடன் தலைமை தாங்கும் ஒருவன் தன்னைப் பின்பற்றுவோரின் மனப்போக்குகளை அறிந்து அவர்களையும் கலந்தாலோசித்து அவர்களுடைய தேவைகளுக்கேற்பச் செயற்படுகிறான். எனவே, யாருக்குத் தலைமைதாங்க விழைகிறானோ அவர்களை ஒரு வழியில் தலைவனே பின்பற்றுகிறான்.

'ஆதிக்க மனப்போக்கு, துணிந்து துரிதமாகச் செயலாற்றும் திறன், சொல் வன்மை, எடுத்த செயலை முடிக்கும் திறன், மனவெழுச்சிப் பெருக்கம், பிறரிடம் பரிவு, பிறருடன் சேர்ந்து செயலாற்றும் திறன், பிறரைச் செயற்பட வைக்கும் திறன், அளவற்ற சக்தி பின்நிற்பது போன்ற அடக்கம் ஆகியவையே உண்மைத் தலைவனிடம் காணப்படும் பண்புகள்' என ஆல்போர்ட்டு (Allport) என்ற அறிஞர் கூறுகிறார்.

தலைவன் ஆற்றும் பணிகள்: ஒரு தலைவன் தான் தலைமைதாங்கும் குழுவிற்காக ஆற்றும் பணிகள் பலவாகும். குழுக்கள் எத்தகையனவாயிருப்பினும் அவற்றின் தேவைகள் எத்தன்மையனவாயிருப்பினும் அவற்றின் தலைவர்களால் கீழே குறிப்பிடப்படும் பணி யாவற்றையும் ஓரளவேனும் ஆற்றவேண்டிய தேவை எழும் என்று கிரச்சு (Krech), கிரட்சுபீல்டு (Crutchfield) ஆகிய அறிஞர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர்.

தலைவன் தன் குழுவைத் திட்டமிட்டு முன்னேற்றப் பாதையில் நடத்திச் செல்கிறான். மாறுபட்ட கருத்துடைய குழு உறுப்பினர்களின் ஒத்துழைப்பையும் பெற முயல்கிறான். முன்னேற்றத்திற்கான கொள்கைகளை உருவாக்கி வேலைகளைத் திட்டமிட்டு, பாகுபடுத்திப் பலரிடம் ஒப்படைக்கிறான். பலருடைய செயல்களை இணைத்து நெறிப்படுத்துபவனும் தலைவனேயாவான். தலைவனே குழுவிலுள்ள நிபுணன்; அதன் வழிகாட்டி; அதற்கு அறிவுரை வழங்குபவனும் அவனே. குழு மேற்கொள்ள வேண்டிய வழிகளைத் தானாகவோ பிறருடன் கலந்தோ வகுப்பவன் தலைவனே. குழுவின் நடத்தைத் தரம் கெடாமல் காப்பதும் அவனுடைய பணிகளுள் ஒன்றாகும்.

தன்னுடைய குழுவிற்கும் பிற குழுக்களுக்கும் இடையே எவ்வாறான தொடர்புகள் ஏற்படவேண்டுமென்பதை நிருணயித்து அவற்றைத் தோற்றுவிக்க முயலுவதும் தலைவனுடைய பணியாகும். குழுவினுள் சண்டைகளும், சச்சரவுகளும் எழுந்தால் தலைவன் அவற்றை அகற்ற முயற்சி மேற்கொள்கிறான்.

தலைமையின் வகைகள்: தலைமை பலவகைப்படும். இயற்கையாகவே ஆளப்பிறந்தவர் சிலர் உள்ளனர். வேறு சிலர் உழைப்பால் அந்நிலைக்கு உயருகிறார்கள். சமூகத்தினால் அளிக்கப்பட்டதாகவோ, தன்னாலேயே பெறப்பட்டதாகவோ தலைமை அமையக்கூடும். பண்டைய சமூகங்களில் சாதி, மரபு, செல்வம் போன்றவற்றினின்றும் எழும் மதிப்பு ஒருவனைத் தலைமைப் பதவிக்குத் தகுதியுடையவனாக்கியது. ஆனால் இன்றைய முற்போக்குச் சமூகங்களில் ஆற்றல், அரும்பெரும் பணிகள் ஆகியன கொண்ட ஒருவனே தலைமைநிலையை அடைய இயலும். அவ்வாறு அடைவதற்கும் குழுவின் பிற உறுப்பினர்களின் ஒப்புதல் தேவைப்படுவதாகும். தம் தொழில்நுட்ப அறிவினாலும், திறனாலும் ' சிலர் தலைமைப் பதவி பெறுகின்றனர். இது 'அறிவுத் தலைமை' எனப்படுகிறது. தோற்றம், சொல்வன்மை ஆகியவற்றால் தலைமை அடைந்தோரும் உண்டு. இத்தகைய தலைமை 'விருப்பத் தலைமை' எனப்படும். இந்த இருவகைத் தலைமைகளில் முன்னது பின்னதைவிட நிலையானது.

தலைவர்களில் தன்னிச்சைத் தலைவர்களும் உண்டு; குடியாட்சித் தலைவர்களும் உண்டு. தன்னிச்சைத் தலைவர்கள் பிறரை மிரட்டித் தம் நிலையைக் காத்துக் கொள்கின்றனர். ஆனால் குடியாட்சித் தலைவர்கள் தம்மவரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்; தம்மைப் பின்பற்றுவோரைத் தாம் செய்யத் தூண்டுபவைகளுக்குக் காரணம் காட்டி ஒப்புக்கொள்ளச் செய்பவர்கள். இவ்விரு தலைமைகளில் குடியாட்சித் தலைமையே சிறந்தது என கர்ட்டு இலெவின் (Kurt Lewin), ஆண்டர்சன் (Anderson) போன்ற அறிஞர்களின் ஆய்வுகள் தெளிவாக்குகின்றன. எதேச்சாதிகாரத் தலைவனும் பெரும்பாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவனாகவே தன்னுடைய தலைமையைத் தொடங்குகிறான். ஆனால் காலம் செல்லச்செல்லத் தன் ஆற்றல் தரும் மயக்கத்தில் தன் விருப்பப்படி செயற்படுகிறான்.

அதிகார வருக்கத் தலைமை

தலைமை நேர்முகமாகவோ, மறைமுகமாகவோ செயற்படக்கூடும். தலைமையில் நிருவாகத் தலைமை, கிளர்ச்சித் தலைமை என இருவகை உண்டு. தலைவருள் சிலர் பழமைப்பற்று மிக்கவர்கள்; வேறு சிலர் புரட்சி வேண்டுபவர்கள். இத்தகையோர் பழமையினால் கண்ட பலன்களையும் புறக்கணித்து மாறுதல்களை உண்டாக்க விழைபவர்கள்.

இவ்வாறே மசும்தார் (Mazumdar) இதை மரபு சார்ந்த தலைமை, அதிகாரவருக்கத் தலைமை, கவர்ச்சித் தலைமை என வகைப்படுத்துகிறார். மரபுசார்ந்த தலைவர் மரபுவழியில் தாம் பெறுகின்ற தகுநிலையின் அடிப்படையில் அதிகாரத்தைப் பெறுகிறார். இந்துச் சமூகத்திலுள்ள பார்ப்பனர்களின் தலைமையை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். அதிகார வருக்கத் தலைவர் தம் அதிகாரத்தை உறுப்

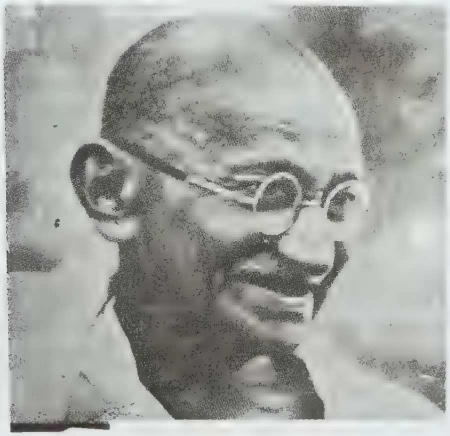

பர்ச்சித் தலைமை

பினர் குழுவின்மூலம் பெறுகின்றார். அதாவது, தேர்தலின் மூலமோ நியமனத்தின் மூலமோ பெறுகிறார். ஆனால் கவர்ச்சி சார்ந்த தலைவர் தன்னுடைய சிறப்பான ஆற்றலாலும், நற்குணங்களாலும், வீரப் பண்புகளாலும் மக்களைக் கவர்ந்து அதிகாரத்தைப் பெறுகிறார். இட்லர், காந்தியடிகள், எம்.ஜி. ராமச்சந்திரன் முதலானோர் இத்தலைமைக்கு எடுத்துக் காட்டாவர். பூ.த.

துணை நூல்கள்:

Bogardus, Sociology, Macmillan, NewYork, 1965.
Gisbert, P., Fundamentals of Sociology, Orient Longmans Ltd, Bombay, 1965.

Krech, D., and Crutchfield, R.S., Theory and Problems of Social Psychology, Mc-Graw Hill Book Co., New York, 1979.

தலைமைப் பயிற்சி: நாட்டில் ஒவ்வொரு குடிமகனும் தன்னுடைய கடமையை நன்றாகச் செய்யும் பொழுதுதான் அது ஒரு குடியரசாக இருக்கமுடியும். கல்வி மிகச்சிறந்த தலைவர்களை உருவாக்கும் வல்லமையும், தன்மையும் படைத்தது. சமூகத்துறை, அரசியல் துறை, தொழிற்றுறை, கல்வித்துறை, பண்பாட்டுத்துறை போன்ற வற்றிற்கு ஏற்ற தலைவர்களைக் கல்வியால் உருவாக்கமுடியும். எனவே, 'தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்பவர்களுக்குத் தலைசிறந்த கல்வியை அளிக்கவேண்டிய தேவை உள்ளது. மேலும் நல்லமுறையில் தொழில் புரியவும் மேன்மைமிக்க குடிமகனாக விளங்கவும், தன்மைகளையும், திறமைகளையும் பயன்படுத்தி வாழ்க்கையை நடத்தும் தன்னம்பிக்கை குடிமக்களுக்கு இருக்கவேண்டும். தலைவர்கள் தம்முடைய காரியங்களில் முன்னோக்கிச் செயல்புரியவும், வெற்றியை எட்டிப் பிடிக்கும் தகுதி உடையவர்களாகவும் விளங்கிட உரிய பயிற்சி கொடுப்பது நன்மை பயக்கும்.

தலைவனின் தனிப் பண்புகள்: தலைவன் என்பவன் தன் உடனுள்ளோரைப் பற்றி நன்கு தெரிந்து கொண்டவனாகவும் நல்லுறவை ஏற்படுத்தும் பண்புகளை உடையவனாகவும் இருத்தல் நலம் பயக்கும். எந்த ஒரு சிக்கல் ஏற்படினும் சிறந்த அறிவு நுட்பத்துடன் அதனை அணுகி அந்தச் சிக்கலைத் தீர்க்க வேண்டும். மற்றவர்களுடன் சமமாகப் பழகும் நோக்கம் கொண்ட தலைவன், மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து விவாதிக்கும்பொழுது நல்ல வரைமுறைகளின்படி நடத்திச்செல்ல வேண்டும். முடிவில் அனைத்துக் கருத்துகளையும் தொகுத்துச் சொல்பவராகவும்

செயற்பட வேண்டும். தலைவன் சிறந்த கருத்துகளை உடையனவாகவும் சொல்வன்மை உடையவனாகவும் இருக்கவேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறான். மனித நேயப் போக்கோடு தலைவன் மற்றவர்களுக்கு உரிய நல்ல மதிப்பைத் தரவேண்டும்.

மேலும், உடனுள்ளோர்பால் ஒற்றுமை மனப் பான்மையையும் சிறந்தஒருமைப்பாட்டையும் வளர்க் கும் கடமையும் தலைவனைச் சாரும். கருத்துகள் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவையாக இருத் தல் வேண்டும். ஏதேனும் கருத்து வேறுபாடு இருந் தாலும் அதைத் தெளிவுபடுத்திப் புரிந்துகொள்ளச் செய்யலாம். முன்னேற்றத்தையும் வெற்றியையும் தேடுவதில் முழு குழுவும் முனைப்பாகச் செயற்பட வேண்டும்.

ஆனால், தலைவர்கள் அதிகாரப் போக்குடைய தலைவர்களாக இருத்தல் கூடாது. அதிகாரப் போக் குடைய தலைவர்கள் தம்முடைய கருத்துக்கும்செயல் களுக்குமே முதன்மை கொடுப்பார்கள். சில சமயங் களில் தலைவர்கள் செயல்களைநிறைவேற்றுவதையே குறிக்கோளாகக் கொள்வதால் மனிதநேயப் போக் கைக் கடைப்பிடிக்காதவர்களாகி விடுகிறார்கள். ஆனால், அன்பும் மனிதநேயப் போக்கும் இருக்கும் பொழுதுதான் செயல்களைச் சரிவர நடத்த முடியும்.

வகுப்பறையிலும் கூட அதிகாரப் போக்குடைய வர்களிடம் மாணவர்கள் வெறுப்பையும் பின்வாங்கும் போக்கையுமே காட்டுகிறார்கள். மாணவர்கள் சிறுவர் களாய் இருந்தும்கூட அவர்களிடமும் அதிகாரப் போக்கின்றிச் சமமாகப் பழகும்போது, ஆசிரியரிடத் தும்கல்வியிடத்தும் ஒரு விருப்பத்தையும், நாட்டத் தையும் நல்ல முறையிலான செயற்பாங்கையும் பார்க்க முடிகிறது. எனவே, ஆசிரியர்கள்பாடங்களை நடத்துவது எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வளவு முக்கியம் மாணவர்களிடம் நடந்துகொள்வதும் முறையும் ஆகும். ஆசிரியர் மாணவர் உறவே கல்வியில் மேலான நிலைய அடைய ஏதுவானதாகிறது. ஆசிரியர்களின் தோற்றமும் அவர்களின் பண்பு நலனும் மாணவர் களுக்குக் கவர்ச்சியுடையதாக இருத்தல் நல்லது.

அதிகாரப் போக்குடையவர்கள் தங்களின் எண் ணங்களையே மற்றவர்கள் பின்பற்றும்படி எதிர் பார்க்கிறார்கள். மாணவர்கள் அடுத்த செயல்முறை என்னவென்று தெரியாத நிலைக்கு ஆளாக்கப்படு கிறார்கள். மாணவர்களுக்குச் சுதந்திரம், விருப்பம், செயல்முறையில் நாட்டம் ஆகியவைகளுக்கு இடமின் றிப் போகிறது.

மற்றொரு வகையான தலைவர்கள் திறமை மிக்கவர்களாகச் செயற்படத் தவறுகிறார்கள். குழுத் தோழர்களைக் கட்டுப்பாட்டுடனும் கண்டிப்புடனும் அவர்தம் வெற்றியும் நோக்கி நடத்திச் செல்லத் தவறுபவர்களாகிறார்கள். மிகுந்த சுதந்திரம் கொடுப் பவர்கள், தலைவர்கள் எடுக்கவேண்டிய முடிவைக் குழுக்களின் உள்ளோர் பக்கமே விட்டுவிடுவதால் குழப்பமும், ஒற்றுமையின்மையும் ஏற்படுகின்றன.

கே.ஆ.

தலைமை வங்கித் திட்டம்: இந்தியாவில் 14 வணிக வங்கிகள் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டபின், வங்கி முறையைக் கிராமங்களுக்கு நீட்டிக்க கிளை விரிவாக்கத் திட்டம் ஒன்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அதனைக் கருத்தில் கொண்டு பேராசிரியர் காட்கில் (D.R. Gadgil) தலைமையில் 1968-ஆம் ஆண்டு தேசிய கடன் ஆராய்ச்சிக்குழு(National Credit Council Study Group) முதலில் கிளைகள் ஏற்படுத்துவதற்கான இட அமைப்பு பற்றிய சாத்தியக் கூறுகளைக்கண்டறிந்தது. அதன்படி தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள், உள் நாட்டு வேளாண்மை, சிறு தொழில்களின் உற்பத்தி ஆற்றல் ஆகியவற்றை மிகுதிப்படுத்தும் எண்ணத் தோடு இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்துச் செயற்படுத்த வேண்டும். அவ்வகைப் பணிக்கு இந்திய மைய வங்கி யின் ஆளுநர், 1969-இல் நாரிமன் (F.K.F. Nariman) தலைமையில் வங்கியாளர் குழு ஒன்று அமைத்துத் தேவையான வங்கி வசதிகளை,வங்கி வசதி குறைவா யுள்ள மாவட்ட, வட்டாரப்பகுதிகளுக்கு ஏற்படுத்து வது பற்றிய திட்டம் ஒன்றை வகுத்துக் கொடுக்கப் பணித்தார். அதன் அடிப்படையில் இக்குழு தனது அறிக்கையைக் காட்கில் குழுவின் அறிக்கையை ஒட் டியே இந்திய மைய வங்கியிடம் அளித்தது.

இதன்பின்னர் இந்திய மைய வங்கி, நாட்டின் 380 மாவட்டங்களுக்கான தலைமை வங்கித் திட் டத்தை (Lead Bank Scheme) 1969-ஆம் ஆண்டு இறுதியில் ஏற்றுக்கொண்டது. பாரத மாநில வங்கியும் (State Bank of India) அதன் கிளைகளும், நாட்டு டைமையாக்கப்பட்ட 14 வணிக வங்கிகளும், 3 தனி யார் வங்கிகளும் ஆகியவற்றிற்குத் தனித்தனியாக மாவட்டங்கள் ஒதுக்கப்பட்டுத் தலைமை வங்கியாகச் செயற்பட கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டன. மாவட்டங் களை ஒதுக்குவதற்குச் சில அடிப்படைக் காரணிகள் குறிக்கப்பட்டன. அது வங்கிகளின் அளவு, வங்கிப் பணிகளை ஏற்று நடத்தத் தேவையான நிதி, மாவட் டங்களின் தன்மை, ஒரு தலைமை வங்கிக்கு மேல் செயற்படும் மாநிலங்களின் தேவை போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய திட்டமாகச் செயல்பட்டது. இத்திட்டத் தின் கீழ் 25 வங்கிகள் நாட்டின் எல்லா மாவட்டங் களிலும் விசாரணை நடத்தி வங்கிகள் அமைப்பதற்

குரிய ஏதுக்களை வளரச் செய்யும் பணிகளை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன.

தலைமை வங்கித் திட்டத்தின் கொள்கைகள்: ஒவ்வொரு தனி வங்கியும் ஒரு தனி மாவட்டத்தை ஏற்று, அதனுடைய தீவிர வளர்ச்சியில் பங்கு கொள்வதே அடிப்படை நோக்கமாகும். தலைமை வங்கிகள் ஆங்காங்கே மாவட்டங்களிலுள்ள கூட்டுறவு வங்கிகள், வணிக வங்கிகள் பிற நிதி நிறுவனங்களின் பணிகளை ஒருங்கிணைத்துச் செயற்படுத்தும் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்று, மாவட்டங்களின் முன்னேற்றத்தில் அக்கறை கொண்டு விளங்க வேண்டும் என்பது எதிர் பார்க்கப்பட்டது. மேற்கொண்ட விசாரணைகளைப் பயன்படுத்தி அப்பகுதிகளின் வைப்புத்திறன், கடன் இடைவெளி போன்றவற்றைக் கணக்கிட்டு வைப்புத் திறனை மிகுதிப்படுத்தி, கடன் இடைவெளியைக் குறைக்க முயற்சி செய்யவேண்டும்.

தலைமை வங்கி ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டாரத்தோடு கொண்டுள்ள நெருங்கிய தொடர்பினால், அப் பகுதியின் வைப்புத் திரட்டப்படுவதோடு, வேளாண்மை, சிறு தொழில் விரிவாக்கத்திற்குத் தேவையான நிதி அளிப்பதற்கும்ப்பயன்படுகின்றது. இவ்வகையான பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ள தனி வங்கிகள் தாங்கள் எடுத்துக் கொண்ட பகுதிகளைப் பற்றிய விரிவான விசாரணைகளை மேற்கொண்டு, அப்பகுதியின் வளத்தை எவ்வாறு பயன்படுத்த இயலும் என்பது குறித்துத் திட்டங்கள் வரைந்து, அவற்றை வட்டார வளர்ச்சியோடு செயற்பட வைக்க வேண்டும். இவ்வகைத் திட்டத்தின் மூலம் பின்வரும் சாதகமான விளைவுகள் எதிர்பார்க்கப்பட்டன: அ) நாடு முழுவதும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கூட்டுறவை வணிக வங்கி அமைப்புகள் மூலம் செயற்படுத்தல், ஆ) வங்கி விரிவாக்கம், மேற்பார்வை, நெறிப்படுத்துதல் போன்றவை மிகவும் தேர்ச்சியுடையனவாக்குதல், இ) மாவட்ட அளவில் வணிக வங்கிகள், கூட்டுறவுக் கடன் நிறுவனங்கள் அரசு அதிகாரிகளுக்கிடையே நெகிழ்வுள்ள உறவுகளை ஏற்படுத்துதல், ஈ) கடன், வங்கிப் பணிகளைப் பிற பணிகளோடு நெருக்கி இணைத்தல், உ) மாவட்டங்களின் வளர்ச்சியில் காணப்படும் பெரும் இடர்ப்பாடுகளைத் தெரிந்தெடுத்துத் தலைமை வங்கி தகுதியான அமைப்புகளைத் தூண்டிச் செயலில் ஈடுபடுத்தி அவற்றின் குறைகளைத் தீர்க்க வழி செய்தல்.

தலைமை வங்கித் திட்டத்தின் பணிகள்: விசாரணைகள் (Surveys): இந்திய மைய வங்கியின் பரிந்துரையின்படி தலைமை வங்கிகள் ஒவ்வொரு மாவட்டத்தையும் பற்றிய விவரங்களைச் சேகரித்து, அதனடிப்படையில் வங்கிக்கிளைகளை ஏற்படுத்தி வைப்புகளைத் திரட்ட வேண்டிய பொறுப்பும் கடன் தொகைகளைப் பற்றி நிருணயிக்கும் பொறுப்பும் கொடுக்கப்பட்டன. அவற்றுள் மொத்த வைப்புகளின் அளவு, வளர்ச்சிக்கேதுவான வழி முறைகள் ஆகியவற்றைத் தெரிந்தெடுத்து அவை எவ்வாறு பொருளாதாரம் முதலிய துறைகளில் பயன்படுகின்றன என்பது குறித்தும் அறிய வேண்டியதாயிற்று. பெரும்பான்மையான தலைமை வங்கிகள் தங்களின் முதல் சுற்று விசாரணையை 1970-இல் முடித்துக் கொண்டுள்ளன. மாவட்டங்கள் தோறும் ஆலோசனைக் குழுக்களை ஏற்படுத்தி அவற்றின் கூட்டத்தில் நிலைகளில்லாத பகுதிகளில் மையங்கள் ஏற்படுத்த முடிவு செய்யப்பட்டது.

மாவட்ட ஆலோசனைக் குழுக்கள் (District Consultative Committee): இந்திய மைய வங்கியின் வற்புறுத்துதலுக்கேற்ப மாவட்டங்களில் ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன. அவை பின்வரும் மூன்று சிறப்பான பணிகளை மேற்கொண்டுள்ளன. அ) மாவட்டங்களில் கடன் தேவைப்பட்டோர்கள் முதன்மைத் துறைகளுக்குக் (Priority sector) கடன் அளிப்பது பற்றிய சில முக்கிய முறைகள் பற்றிக் கண்டுபிடித்து அவற்றை வங்கிகளிடையே பரிமாற்றம் செய்தல்; ஆ) அரசுத் திட்டங்களுடன் மேலும் சில திட்டங்களை வகுத்து அவற்றுள் வங்கியால் உதவக் கூடிய திட்டங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றிற்கு நிதி உதவி அளித்தல்; இ) முதன்மைத் துறைகளுக்கு நிதி அளிப்பதில் எழுகின்ற இடர்ப்பாடுகளைக் கண்டறிந்து அவற்றைத் தீர்க்கும் தீர்வகமாக அமைதல்.

ஆலோசனைக் குழுக்களின் முக்கிய குறிக்கோள் வங்கி வளர்ச்சியை மாவட்டங்களில் ஏற்படுத்துவதாக உள்ளமையால், அக்குழுக்கள் 'வங்கி வளர்ச்சியை அமுல்படுத்தும் மாவட்ட ஆலோசனைச் குழுக்கள்' என்று குறிக்கப்படுகின்றன. உதவி ஆணையர், அல்லது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அல்லது மாவட்ட நீதிபதி ஆகியோர் இந்தக் குழுக்களின் தலைவர்களாக உள்ளனர். அவர்கள் வங்கியின் முதன்மை அலுவலர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பெற்று நிதி நிறுவனங்கள், அரசு நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பெறுவர். ஆலோசனைக் குழுக்களின் கூட்டம் ஒழுங்காக வருடத்தில் மூன்று முறைகள் கூட்டப்பட வேண்டும். மாவட்டக்கடன் திட்டங்கள், ஆண்டுப் பணித் திட்டங்கள் ஆகியவை ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு அவற்றை நிறைவேற்றும் பணியை மாவட்ட ஆலோசனைக்குழு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

மாவட்டக் கடன் திட்டம் (District Credit Plan): இது மூன்று முக்கிய துறைகளாகிய தொழில்,

வேளாண்மை, வளர்ச்சி போன்ற துறைகளில் திட்டங்களைத் தீட்டி, உரிய காலத்தில் நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையான கடன் அளிப்பது பற்றிய திட்டமாகும். இதனை உருவாக்கும்போது மாவட்ட வளர்ச்சித் திட்டம் கருத்தில் கொள்ளப்பெற்று உருவாக்கப்படும். முதன் முறையாக ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் மாவட்டக்கடன் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. அச்சுகாலத்தில் வரையறுக்கப்பட்ட குறிக்கோள்கள் கிடையா. தனிப்பட்ட தலைமை வங்கிகள் தாங்களாகச் சில வழிமுறைகளை வரையறுத்துக் கொண்டு தங்கள் மாவட்டங்களுக்குக் கடன் திட்டத்தை உருவாக்கின. இரண்டாவது சுற்று மாவட்டக் கடன் திட்டம் தயார்செய்வதற்கு இந்திய மைய வங்கி 1980-82-இல் சில 'ஒழுங்கு முறைகளை வெளியிட்டது. இதில் மாவட்ட அளவில் பெரும்பான்மையான நிறுவனங்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்டன.

மேலும், ஆண்டுப் பணித் திட்டம் (Annual Action Plan) என்ற புதிய கொள்கையையும் புகுத்தியது. திட்டக் காலங்களைச் சார்ந்து அறிமுகம் செய்யப்படும் தொடர் ஆண்டுப் பணித்திட்டத்தின் மூலம் மாவட்டக் கடன் திட்டம் செயற்பட வேண்டியதாயிற்று. சுருங்கச் சொல்லின் ஆண்டுப் பணித் திட்டம் என்பது ஓர் ஆண்டிற்கான மாவட்டக் கடன் திட்டமாகும். இவ்வகையில் இரண்டாம் சுற்றுத் திட்டம் 1982-ஆம் ஆண்டு திசம்பர்த் திங்களிலும், மூன்றாம் சுற்றுத் திட்டம் 1983-85 ஆம் ஆண்டிலும் தயார் செய்யப்பட்டன.

இத்திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவது அரசு நிதி நிறுவனங்களைச் சார்ந்ததாகும். கடன் வழங்குவது மாவட்டத்திலுள்ள பல நிதி நிறுவனங்களின் பொறுப்பிலிருந்தது. மேலெழு நிலை வசதிகள், உதவித் தொகை வழங்குவது போன்றவையெல்லாம் அரசு நிறுவனங்களின் கீழ் இருந்தன.

தலைமை வங்கியின் குறைபாடுகள்: தலைமை வங்கி குறைகளுடன் தொடங்கப்பட்டது. தலைமை வங்கியினைப் பற்றிய கொள்கைகளும், பரப்பும் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டமையால் சரியாகச் செயற்பட இயலவில்லை. இந்திய மைய வங்கி இதனைக் குறித்து எழுதும் பொழுது குறிப்பிடுவது விசாரணை பற்றிய குறிக்கோள்கள் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டமையால் மாவட்டத்தில் தலைமைப் பொறுப்பு சிறப்பாக இல்லை. வங்கிகளிடையே தலைமை வங்கித்திட்டம ஒரு செயற்படும் குறிக்கோளுடன் காணப்படவில்லை. வங்கிக்குழு தலைமை வங்கித் திட்டத்தைப் பற்றி இரண்டு மாறான கருத்துகளைக் கண்டறிந்தது. மாவட்டத் தலைமை வங்கி, மாவட்ட விசாரணையை மேற்கொண்டு, வங்கி செயலாற்றக் கூடிய பகுதிகளைக் கண்டறிந்து, அதைப் பற்றிய பட்டியலை வங்கிக்கிளை தொடங்குவதற்கு விருப்பம் உள்ளவர்களுக்குக் கொடுப்பது அல்லது தலைமை வங்கியே பிற வங்கிகள் செயற்படாத இடங்களில் தலைமை வங்கிக் கிளைகளைத் தொடங்குதல் போன்றவை முதன்மை கருத்தாகத் திகழ்ந்தது. இரண்டாவதாக, தலைமை வங்கி தனக்குக் குறிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் கிளைகளை 'தொடங்க முழு உரிமை பெற்றிருந்தது. இவ்வாறான கருத்து வேறுபாட்டினால் தலைமை வங்கியைப் பற்றிய பொருள், அதனுடைய தத்துவம், வளர்ச்சி போன்றவை பாதிக்கப்பட்டன.

அருகிலுள்ள மாவட்டங்களையே வங்கிகள் எடுத்துச் செயற்படுத்த வேண்டும் என்பது நடைமுறையில் வெற்றி தரவில்லை. அறிமுகமில்லாத மாவட்டங்களும், மாநிலங்களும் சில வட்டார வங்கிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டன. பெரும்பாலான தலைமை வங்கிகளால் வட்டார அளவில் காணப்பட்ட இச்சிக்கல்களுக்குத் தனிக் கவனம் செலுத்த இயலவில்லை. மற்றுமொரு இடையூறு, வட்டார வங்கிகள் தங்கள் வங்கிப் பணி மையங்களிலிருந்து தூரமான பகுதிகளில் தலைமை மாவட்டங்கள் (LEAD DISTRICTS) அமைந்திருப்பதால் புதிய பணியாட்களை அவ்விடங்களுக்குப் பணியிலமர்த்தல், முன்னரே உள்ளவர்களை இடமாற்றம் செய்தல் ஆகியவற்றிற்குச் சிரமம் உண்டாகிறது. அவ்விடங்களில் பேசப்படும் மொழிகளில் தேர்ச்சி இல்லாமலிருத்தல், பண்பாடுகள், மக்களின் விருப்பு, வெறுப்புகள் போன்றவற்றைப் பற்றிய அறிவில்லாமை (ignorance) போன்றவற்றால், வங்கித் தலைமையகம், தலைமை வங்கிகளை மேற்பார்வையிடுதல், கட்டுப்படுத்துதல், நெறிப்படுத்துதல் போன்ற பணிகளை மேற்கொண்டு சீரிய முறையில் செயல்படுத்த முடிவதில்லை. மேற்சொன்ன இடர்ப்பாடுகளைத் தவிர்க்க, மையப் பணி இடங்களுக்கு வெகு தூரத்தில் மாவட்ட வங்கிகள் அமையாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சரய்யா (R.C. Saraiya) என்பவர் தலைமையின் கீழ் 1969-ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்ட வங்கிக்குழு, தலைமை வங்கிகள் மாவட்ட விசாரணை மேற்கொள்வதற்குத் தேவையான தகுதி பெற இல்லை என்று குறிப்பிட்டிருந்தது. ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட திட்டத்திற்காக மாநில அரசுகள் விசாரணை மேற்கொண்டு செயற்பட வேண்டும். வங்கிக் குழுத் திட்டம் செயற்படுத்துதலும், வங்கிப் பணிகளும் வெவ்வேறானவை என்று உறுதியாகக் கூறிற்று. ஏனவே, மாநில அரசுகள்தாம் மாவட்டங்களின்

வளர்ச்சியைப் பற்றித் திட்டமிட வேண்டும். தலைமை வங்கிகளுக்கு இவ்வகைப் பணிகளில் பங்கில்லை என்று திட்டவட்டமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

இத்திட்டம் செயற்படுவதில் காணப்பட்ட சில சிக்கல்கள் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டது. தலைமை வங்கி, வணிக, கூட்டுறவு வங்கிகளின் குறுகிய கால, நீண்ட காலக் கடன் நிதி நிறுவனங்கள், மாநிலத்தின் மாவட்ட அதிகாரிகளை இணைக்கும் அமைப்பாக செயற்படும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. தலைமை வங்கி பிறர்மீது அதிகாரம் செலுத்த முடியாது என்றும், அவ்வங்கியை எவ்விதக் குறிப்பிட்ட உதவிக்காகவும் அணுக வேண்டிய தேவையில்லை என்றும் குழு தெரிவித்தது. மிகவும் தூரமாகவுள்ள தலைமை வங்கிகளில் மிகக் குறைந்த அனுபவம் உள்ள வங்கி அதிகாரிகளை நியமிப்பதால் அப்பகுதியில் இருக்கும் பிற வங்கி மேல் அதிகாரிகளிடமிருந்து தேவையான ஆதரவு கிடைப்பது கடினம். மேற்கூறிய இடர்ப்பாடுகளினால் தலைமை வங்கி, தலையாய பங்கை ஏற்பது தவிர்க்கப்படுகிறது.

தலைமை வங்கியைச் செயற்படுத்துவதில் விழிப்புணர்வு தேவை என்றும் குழு கூறியுள்ளது. ஒருபகுதி முன்னேற்றத்திற்கு வங்கி வசதிகள் மட்டுமன்றி பிற மேலெழு நிலை வசதிகளும் தேவைப்படுகின்றன. அவ்வித வசதிகள் அளிக்கப்படாமல் இருக்குங்கால் தலைமை வங்கியின் செயலாக்கம் மிகக் குறுகிய அளவிலேயே இருக்கும்.

தலைமை வங்கித் திட்டத்தின் இப்போதைய நிலை: தலைமை வங்கித் திட்டம் பற்றிய 380 மாவட்டங்களின் விசாரணை முடிவுகள் 1973–74 ஆம் ஆண்டில் வெளி வந்தன. அவற்றுள் 90 விழுக்காடு பின் தங்கிய மாநிலங்களாகிய அசாம், பீகார், மேற்கு வங்காளம், ஒரிசா, உத்தரப் பிரதேசம், மத்திய பிரதேசம் ஆகியவற்றைப் பற்றியதாகும். சில வங்கிகள் ஆழ்ந்த விசாரணைகளை மேற்கொண்டு அவற்றின் விளைவாக வளர்ச்சித் திட்டங்களைச் சில குறிப்பிட்ட பணிகளுக்காக நிறைவேற்றியுள்ளன. அவ்வங்கிகள் மாவட்ட ஆலோசனைக் குழுக்களைத் தொடர்ந்து செயற்படுத்தி வருகின்றன.

குசராத்து, மகாராட்டிரம் ஆகிய மாநிலங்களில் தலைமை வங்கித் திட்டம் எவ்வாறு செயற்படுத்தப் பட்டுள்ளது என்று அறிந்து கொள்ள, இந்தியமைய வங்கி, 1975-ஆம் ஆண்டு ஆகசுட்டுத் திங்களில் இரண்டு விசாரணைக் குழுக்களை ஏற்படுத்தியது. அவை, தலைமை வங்கிகள், நுட்பம், பொருளாதார அடிப்படையில் செயற்படும் சில திட்டங்களை முதன்மைத் துறைகளுக்கு 3 முதல் 5ஆண்டுகளுக்குள் செயற்படுத்தப் பரிந்துரைத்தன. இந்தியமைய வங்கி 1976-ஆம் ஆண்டில் ஓர் உயர் சக்திக்குழு (High Power Committee) ஒன்றை ஏற்படுத்தித் தலைமை வங்கித் திட்டத்தின் ஒட்டு மொத்தமான வளர்ச்சியைக் கவனிப்பதற்குச் சில வழிமுறைகளை வகுத்தது.

உயர் சக்திக் குழு குறிப்பிட்டிருந்த வழிமுறையின் படி தலைமை வங்கி மாவட்டக் கடன் திட்டங்களை 3 வருடங்களுக்குச் சேர்ந்தாற் போல் வகுத்தது. இவை தவிர, இத்திட்டங்களை நாட்டின் ஐந்து ஆண்டுத் திட்டங்களுடன் இணைத்து செயற்படும் வண்ணம் அமைத்தன. மாவட்ட கடன் திட்டம், எல்லா வகையான கடன் குறியீடுகளையும், மாவட்ட, நிறுவன நிதி அமைப்புகளுக்கும், துறைகளுக்கும் ஏற்ற வகையில் அமைத்தது.

ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் (Integrated Rural Development Programme) 1980-ஆம் ஆண்டு புகுத்தப்பட்டது. கடமைகளைப் பிரித்து நிதி வழங்குவதால் தலைமை வங்கிகள் கிராமங்கள் தோறும் நடவடிக்கைகள் எவ்வாறு பிரிக்கப்பட்டுள்ளன என்றும், மாவட்ட, ஊரக அமைப்புகளின் நிதி உதவிகள், கடன் தேவை எவ்வாறு அமைந்துள்ளன என்றும் ஆராய்ந்தது. திட்டங்கள் கண்டு, பணித் திட்டங்களோடு இணைக்கப்பட்டு, வங்கிகளின் குறிப்பிட்டபணிகளை ஏற்று, மனுக்களைத் தெரிவு செய்து, எதிர்பார்த்த பயனைப் பெற்ற மனுதாரர்களுக்குத் தேவையான கடனை ஒதுக்கீடு செய்வதற்காகத் தலைமை வங்கி, வங்கித் திட்டங்களைத் தயார் செய்யும்படி பணித்தது.

மாவட்டத் திட்டத்தினுள் புகுத்தப்பட்ட அமைப்புகள் யாவும் வெற்றி பெறும் வண்ணம் செயலாக்கப்படவில்லை. இதற்கு அவை சரியாகத் தேர்வு செய்யப்படவில்லை என்றும், மேலெழு நிலை அமைப்புகள் சரியாக அமையவில்லை என்றும் முன்னோக்கிய, பின்னோக்கிய இணைப்புகள் சரிவர இணைக்கப்படவில்லை என்றும் காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. முதல் பணிக்குழு (Working group) ஒன்று 1981-ஆம் ஆண்டு நவம்பர்த் திங்கள் அமைக்கப்பட்டுத் தலைமை வங்கித் திட்டம் செயல்படுவது குறித்து மறுபரிசீலனை செய்து வருகிறது.

மாநில அரசு அதிகாரிகள், வங்கி அதிகாரிகள் போன்றோருக்கு அவ்வப் பொழுது தலைமை வங்கித்திட்டத்தின் கொள்கைகள்,செயலாக்கம் பற்றிக் கூட்டங்கள், விவாதங்கள் போன்றவை அமைக்க உயர் சக்திக்குழு பரிந்துரைத்தது. தேசிய வங்கி மேலாளர் அமைப்பு அவ்வப்பொழுது, மாநில, மாவட்ட அள

வில் தலைமை வங்கிகள் எவ்வாறு திட்டங்களை அமைத்துச் செயற்படுகின்றன என்பதைப் பரிசீலிக்கிறது.

தலைமை வங்கித் திட்டம் வெற்றி பெறப் பல முயற்சிகள் மேற் கொள்ளப்பட்டன. அவை: (அ) தலைமை வங்கி தனியாக வங்கி அதிகாரிகளைப் பணியிலமர்த்தி மாவட்டக் கடன் திட்டங்களோடு இணைத்தல்; ஆ) மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூடித் தலைமை வங்கி செயல்படும் விதம் குறித்து ஆராய்ந்து அதன்படி கடன் திட்டங்களை அமுல் செய்தல்; இ) மாவட்டக் கடன் திட்டங்களைத் தயார் செய்வதில், செயலாக்குவதில் இந்திய மைய வங்கியின் ஒத்துழைப்பு கிடைக்கிறது. அவ்வப் பொழுது அறிக்கைகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு அவற்றைச் செயற்படுத்துதல்; ஈ) வணிக வங்கிகளின் தலைமைச் செயலகம் ஒவ்வொன்றும் தன்னுடைய கிளைகளை மேற்பார்வையிட்டு, குறிப்பிடப்பட்ட நோக்கங்கள் மாவட்டங்களில் செயற்பட்டுள்ளனவா என்று ஆராய்ந்து அறிதல்.

மாவட்டங்களில் செயற்படும் வங்கித் திட்டத்தின் மூலமாக நிதித் திரட்டப்பட்டு நகர, ஊரக பகுதிகளில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட திட்டங்களுக்கு நிதி உதவியளித்தல் போன்றவற்றிற்கு அரசும், இந்திய மைய வங்கியும் தலைமை வங்கிக்கு முதன்மை கொடுத்து வருகின்றன. தலைமை வங்கித் திட்டம் நன்றாகச் செயற்பட்டால் நாடு முழுவதும் ஒரே வகையான திட்டங்களை ஏற்று நடத்த முடியும் என்பது திண்ணம். க.சொ

துணை நூல்கள்:

Davar, S.R., Law and Practice of Banking, Progressive Corporation Pvt. Ltd., Bombay, 1986.

Desai, Vasant, Indian Banking - Nature and Problems, Himalayan Publishing House, Bombay, 1979.

Bulletin, R.B.I., The Lead Bank Scheme - Progress and Perspectives, R.B.I. Bulletin, Bombay.

தலையமைப்பியல்: மனித மூளையின் மேற்பரப்பிலுள்ள மேடு பள்ளங்களுக்கும் மனித அறிவு, நடத்தை முறைகளுக்குமுள்ள தொடர்பைப் பற்றி விளக்க முற்பட்ட முதல் அணுகுமுறையாகத் தலையமைப்பியல் (Phrenology) பிரிவு விளங்குகிறது. இப்பிரிவைத் தோற்றுவித்தவர் பிரான்சு சோசப்பு கால் (Franz Joseph Gall) என்னும் செருமானியர். இவர் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இவ்வகை ஆய்வுகளில் ஈடுபட்ட உடனேயே மனித மூளையின் மேற்பரப்பிலுள்ள இருவகையான திசுப் (Tissue)

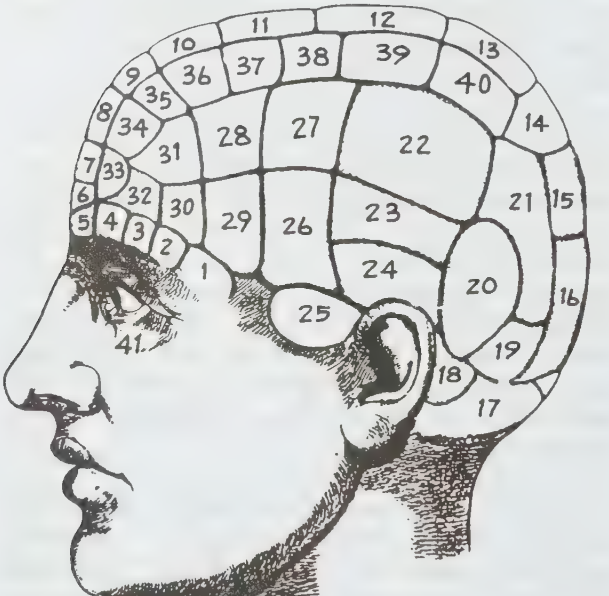

1.கணக்கிடுதல் 2.ஒழுங்கு 3.நிறம் 4.பளு 5.அளவு 6.கடப்பாடு 7. விளைவு நேர்வு 8.ஒப்பீடு 9.மனித இயல்பு 10.அறவிருப்பம் 11.கண்ணியம் 12.உறுதியாயிருத்தல் 13.தன்மதிப்பு 14.தொடர்ச்சி 15.தங்கும்போக்கு 16.பெற்றோருடன் அன்பு 17.காதல் 18.உள்ளுரம் 19.மணஉறவு 20.மறப்பண்பு 21.ஒட்டுப் பண்பு 22.விழிப்புடைமை 23.ஒளிமறைவு 24.அழிக்கும் பண்பு 25.உணவுவிருப்பம் 26.கைப்பற்றுதல் 27. பணியும் பண்பு 28.இயல்புநிலை 29.ஆக்கப்பண்பு 30.இசைவு 31.களிப்பு 32.கால அளவு 33.வாழிடம் 34.செயல் நோக்கம் 35. ஏற்கும் பண்பு 36.போலி செய்தல் 37. இறைமை 38.நம்பிக்கை 39.நனவு நிலை 40.பாராட்டுதல் 41.மொழி.

பொருள்களைக் கண்டறிந்தார். மூளையின் மேற் பரப்பிலுள்ள சாம்பல் நிறப் பொருள்கள் (Grey matter) மிகவும் சுறுசுறுப்பாகச் செயற்படுவன. இவையே மூளையின் செயற்பாட்டிற்கு இன்றியமையாதன எனக் கருதினார். சாம்பல் நிறத் திசுக்களோடு ஒட்டியுள்ள வெள்ளைப் பொருள்கள் (White matter) சாம்பல் நிறப் பொருள்களுக்குத் துணை நிற்கின்றன. கால் கண்டறிந்த இந்த உண்மை இன்றும் போற்றத் தக்கதாக உள்ளது.

இதற்கடுத்து, மூளையின் ஒவ்வொரு பகுதியும் மனித உடலின் ஒவ்வொரு பகுதியைக் கவனித்து வருகின்றது என்றும் அதோடு ஒவ்வொரு பகுதியும் ஒவ்வோர் உளப் பண்பிற்குக் காரணமாக உள்ளது என்றும் கருதினார்.

சோசப்பு கால் என்பாரின் இக்கருத்துகள் சமுதாய அறிவியல் அறிஞர்களைக் குறிப்பாக மானிடவியலாரையும், உளவியலாரையும் கவர்ந்தன. இவரது கூற்று உண்மையானது என நரம்பியலாரும் ஒப்புக்கொண்டனர். கால் என்பாரின் அடுத்தகட்ட கருத்துகள் பெரும் விவாதத்திற்குள்ளாயின. இவரது கருத்துப்படி மூளையின் ஒவ்வொரு பகுதியும் ஒவ்வொரு வகையான உளப்பண்பினை நிலைநிறுத்திச் செயற்படுத்துகிறது என்பதாகும். எடுத்துக்காட்டாக வீரம், அன்பு, கலைத்திறன், பெருமிதம் முதலான ஒவ்வொரு மனிதப் பண்பும் மூளையின் குறிப்பிட்ட பகுதியோடு தொடர்புடையது என்று வாதிட்டார் கால். ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி மற்றதைக் காட்டிலும் அளவில் பெரியதாக இருந்தால் அப் பகுதிக்கான பண்பு ஒருவரிடம் மிகுந்திருக்கும் என்றும் கருதினார்.

சோசப்பு கால் என்பாரின் கருத்துகளை மேலும் வலுவுடையதாக்க அவர் மாணவர்கள் முனைந்து செயற்பட்டனர். அவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் சான் காசுபர் இசுபர்சீம் (Johann Casper Spurzheim). இத்துறையை முதன்முதலில் ஒருமுகப்படுத்தியதால் இசுபர்சீம் என்பாரே இதன் முன்னோடி எனச் சிலர் கூறுவர். இவர்தம் குருவின் முயற்சியை ஒருமுகப் படுத்தித் தனித்துறையாக வளர்ப்பதற்குப் பல நாடுகள் சென்று தலையமைப்பியல் துறை பற்றிய கருத்துகளைப் பேசிவந்தார். இவரது முயற்சியினால் தலையமைப்பியல் பற்றிய அறிவியல் பிரான்சு இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா முதலான நாடுகளில் விரைந்து பரவியது. மனித ஆளுமையை நிருணயிக்கும் மூளைப் பகுதிகள் எவை எவை என்பதை அறிவதில் பொது மக்கள் பேரார்வங் கொண்டனர். சாதகக் கலைக்கு இன்றுள்ள வரவேற்பினைப் போன்று தலையமைப் பியலுக்கு அக்காலத்தில் மேற்கூறிய நாடுகளில் மிகுந்த வரவேற்பு இருந்தது. மூளையின் பாகங்களும் அவை எப் பண்புகளுக்கு உரியவை என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கும் மூளை வடிவிலான பொம்மைகள் பெருமளவில் விற்பனையாயின. எப் பண்பு வேண்டுமென்று ஒருவர் விரும்புகிறாரோ அப்பகுதியைத் தொடர்ந்து கைவிரல்களால் தட்டிக்கொடுத்து வந்தால் வளரும் என்ற ஒரு நம்பிக்கையும் மக்களிடையே பெருகிற்று. ஆண்ரூ கோம்பு (Andrew Combe) என்பார் எடின்பர்க்கில் தலையமைப்பியல் இதழ் (Phrenological Journal) ஒன்றை அவர் கி.பி. 1847-இல் இறக்கும்வரை நடத்திவந்தார். அமெரிக்காவில் 19–ஆம் நூற்றாண்டில் ஆர்சன் பவுலர் (Arson Fowler) இத் துறையைப் பற்றிப் பெருமளவில் எழுதிவந்தார்.

மனித இனங்களுக்கிடையே உள்ள வேறுபாடுகளைப் பற்றிப் பேசிவந்த அறிஞர்களுக்கும் உளவியற் கூறுகளை ஆராய்ந்த உளவியலாருக்கும் இத்துறை அறிவு தொடக்கக்காலத்தில் பெரும் பயனுடையதாய் இருந்தது. ஆனால் கி.பி. 19–ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்காலத்தில் மனித நரம்பு மண்டலத்தைப் பற்றிய அறிவு, மிகுந்த மேம்பாட்டினை அடைந்தபோது கால், இசுபர்சீம் ஆகியோரின் கருத்துகள் அறிவியல் அடிப்படையில் அமையவில்லை என்பது வெளிப்படையானது. இதனால் இத்துறையின் சிறப்பு அதிலிருந்து மங்கிவிட்டது. ஆனால், மனித மூளையின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் மனிதப் பண்புகளுக்கும் உள்ள தொடர்பினை அறியும் முதல் பிரிவாக இது விளங்குகிறது. கால் கண்டறிந்த திசுப் பொருள்களின் தன்மை இன்றும் அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சீ.ப.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்: இவன் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் எனவும் குறிக்கப் பெறுவான். ஆரியப் படைகடந்த நெடுஞ் செழியனினும் இவன் வேறானவான். இவன் ஓர் அரசப் புலவன். இவன் பாடிய வஞ்சினப் பாவால் குடிபழி தூற்றுவதை அஞ்சும் செங்கோலாட்சியினன்; புலவரைப் போற்றும் சிறப்பினன்; இரப்போர்ப் புரக்கும் கொடைஞன் என்பது போதரும். இதனைப் பாடிய புலவர்கள் இடைக்குன்றூர் கிழார், மாங்குடி மருதனார், கல்லாடனார், குட புலவியனார், நக்கீரர், பரணர், ஆலம்பேரி சாத்தனார், குறுங்கோழியூர் கிழார், பொதும்பில் கிழார் மகானார் ஆகியோராவர். யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரலிரும் பொறையைத் தன் இளம் பருவத்திலேயே பொருது சிறைப்படுத்தினான். வேள் எவ்வியின் மிழலைக் கூற்றத்தையும் வேளிரின் முத்தூற்றுக் கூற்றத்தையும் கைப்பற்றினான். கூடற் பறந்தலையில் சேர சோழ வேந்தர்களைத் தாக்கிப் புறங்கண்டான். பின் ஆலங்கானப்

போரில் சேரன், செம்பியன், திதியன், எழினி, எருமையூரன், இருங்கோ வேண்மான், பொருநன் என்னும் எழுவரையும் ஒருபகற் பொழுதில் முரசொடு வெண்குடையையும் அகப்படுத்திக் களவேள்வி செய்தான். இப்போர் நிகழ்ச்சியைத் தம் அகப் பாடலில் கல்லாடனார், பரணர், மதுரை நக்கீரர் முதலியோர் குறிப்பிட்டுள்ளனர். மறக்கள வேள்வி செய்ததை விரித்துக் கல்லாடனாரும் மாங்குடிகிழாரும் புறநானூற்றில் (புறம். 26, 371, 372) பாடியுள்ளார்கள். மிக்க இளம் பருவத்திலே இப்பாண்டியன் வேம்பின் தளிரை உழிஞைப் பவரொடு மிலைந்து ஆலங்கானத்தில் எழுவர் நல்வலம் அடக்கியதை இடைக் குன்றூர் கிழார் வியந்து பாராட்டுவர் (புறம். 76–79). இவனுக்குக் குடபுலவியனாரும் மாங்குடி மருதனாரும் அரசியலுக்கும் வாழ்வியலுக்கும் வேண்டிய அறங்களைக் கூறியுள்ளனர். பத்துப் பாட்டில் ஒன்றான மதுரைக் காஞ்சிக்கு இவனே பாட்டுடைத் தலைவன். அதன் ஆசிரியரான மாங்குடி மருதனார் இவன் பண்பியலையும் ஆட்சிச் சிறப்பையும் நாட்டு வளத்தையும் நன்கு புலப்படுத்தியுள்ளார். இவர் இப்பாண்டியனை இரவலர்க்குக் களிறு கொடுத்துப் பொற்றாமரைப் பூச்சூட்டி நன்கலம் வழங்கினான் என்றும், நட்டவர் குடியை உயர்த்திச் செற்றவர் அரசினை அழிப்பான் என்றும், உயர் நிலை உலகம் அமிழ்தொடு பெறினும் சொல் தவறாத நட்பினன் என்றும், பகைவர் மிகப் பெரியராயினும் அஞ்சி அடங்கி ஒழுகான் என்றும், விழுநிதி பெறினும் பழி ஏலான் என்றும் புகழ்ந்துரைப்பர். யாப்பருங்கல விருத்தி மேற்கோள் பாடலான ‘பல்யானை மன்னர் முருங்க’ என்பதும் இவன் வரலாற்றின் ஒரு பகுதியைத் தெரிவிக்கும். இரா.சா.

தலையாலங்கானம்: சங்ககாலப் பாண்டியர் வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பு படைத்த ஊர் ஆலங்கானம் ஆகும். தலை என்ற சொல் ஆலங்கானத்திற்கு அடைமொழிச் சொல்லாக அமைந்து இவ்வூர் தலையாலங்கானம் என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சொல் அவ்வூரின் தொடக்கப் பகுதியைக் குறிக்கக்கூடிய சொல்லாக விளங்கியிருக்கலாம். மதுரைக் காஞ்சியின் பாட்டுடைத் தலைவனான பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் தனது இள வயதிலேயே இரு பெருவேந்தரோடு ஏழு சிற்றரசர்களைத் தலையாலங்கானத்தில் நடைபெற்ற போரில் முறியடித்து வெற்றிவாகை சூடினான். ஆலங்கானத்தில் நடைபெற்ற போரில் நெடுஞ்செழியன் உழிஞைப் பூச்சூடிச் சென்று போரிட்டான் என்று புறப்பாடல் கூறுவதால் இங்கமைந்திருந்த கோட்டையை முதலில் நெடுஞ்செழியனே சென்று தாக்கியிருக்கவேண்டுமெனத் தோன்றுகிறது. போருக்கு எழுந்த பாண்டியனோடு சேரன், செம்பியன், திதியன், எழினி, எருமையூரன், இருங்கோவேண்மான், பொருநன் என்ற எழுவரும் சேர்ந்து போர் புரிந்திருக்கின்றனர். இதில் முதலிருவரும் பெரு வேந்தர்களான சோழனும், சேரனும் ஆவார்கள். இப்போரில் நெடுஞ்செழியன் மின்னுகின்ற வேற்படையின் துணைகொண்டு பிறர் துணையின்றி கினை முழக்கத்துடன் ஒரு பகலிலேயே தன் பகைவர்களை வென்று வாகை சூடினான்; பகைவரின் முரசு, குடை முதலியவற்றைக் கைப்பற்றிக் களவேள்வி செய்தான் என்று அவனது வீரச்செயல்களை நக்கீரர், மாங்குடி மருதனார், இடைக்குன்றூர் கிழார், கல்லாடனார், குடபுலவியனார், வெங்கண்ணியார் போன்ற சங்கப் புலவர்கள் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளனர். தலையாலங்கானத்துப்போரில் நெடுஞ்செழியன் வெற்றிவாகை சூடியமையால் தலையாலங்கானத்துச் செரு வென்ற நெடுஞ்செழியன் என்று புலவர்களால் போற்றப்பெற்றான். மதுரைக்காஞ்சி, நற்றிணை, அகநானூறு போன்ற பழந் தமிழிலக்கியத் தொகுதிகளில் இவ்வெற்றியின் சிறப்பு விளக்கப் பெற்றுள்ளது.

நெடுஞ்செழியன் பெற்ற இவ்வெற்றியின் பெருமையை அவனுக்குப்பின் தொள்ளாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப்பிறகு பாண்டிய நாட்டில் ஆட்சிபுரிந்த பாண்டிய மன்னர்களும் போற்றி மகிழ்ந்திருக்கின்றனர். 9, 10–ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பாண்டிய நாட்டில் ஆட்சிபுரிந்த பராந்தக வீர நாராயணனின் தளவாய்புரம் செப்பேடு பாண்டியர்களின் பழம் பெருமைகளையெல்லாம் தொகுத்துக் கூறும்போது அதில் ஆலங்கானத்து அமர்வென்ற பெருமையையும் பாண்டியரது பெருமைகளுள் ஒன்றாக எடுத்துக் கூறுகின்றது. சங்கப் பாண்டியரின் வரலாற்றினை மாற்றும் வகையில் இப்போர் நடைபெற்ற தலையாலங்கானம் இன்று தஞ்சை மாவட்டத்தில் தலையாலங்காடு என்ற பெயரில் வழங்கி வருகின்றது என்று உ.வே. சாமிநாத அய்யரவர்கள் கருதுகின்றார். இத் தலையாலங்காடு பக்தியியக்கக் காலத்தில் சிவன் உறையும் தலமாக மாறியுள்ளது. நாயன்மார்களால் போற்றப்பெற்றிருக்கின்றது. இவர்களில் அப்பரும், கபிலதேவநாயனாரும் இவ்வூரைப் பாடியுள்ளவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் ஆவார்கள். சேக்கிழாரும், சம்பந்தர் இத்தலத்தினை வணங்கிச் சென்றதாகப் பெரியபுராணத்தில் குறிப்பிடுகின்றார்.

வெ.வே.

தலையிடாக் கொள்கை: காண்க: தொன்மைப் பொருளியற் கருத்துகள்.

தலையீடு: பன்னாட்டுச் சட்டத்தில் மிக அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படும் சொல்இது. இதனை, இடையீடு (Intervention) என்றும் கூறுவது உண்டு

பன்னாட்டுச் சட்டம் எல்லா நாடுகளின் இறைமையையும் மதிக்கின்றது. இறைமையின் முக்கிய கூறாகச் 'சுதந்திரம்' கருதப்படுகின்ற காரணத்தால் ஒரு நாட்டின் ஆள்வரைக்கு உட்பட்ட விவகாரங்களை அந்தநாடு மட்டுமே கவனித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும், அவற்றில் வேறு எந்த நாட்டின் தலையீடும் கூடாது என்றும் பன்னாட்டுச் சட்டம் எடுத்துரைக்கிறது.

இரண்டு நாடுகளுக்கு இடையே உள்ள சிக்கலில் மற்றநாடு இடைநின்றிணைப்பதையோ தன் தூதர்கள் மூலமாக ஆலோசனை தருவதையோ தலையீடு எனக் கருதுவதில்லை. இந்த இரண்டு நிலைகளையும் கடந்து ஒரு நாடு மற்றொரு நாட்டின் சுதந்திரத்தைப் பாதிப்பது போல் நடந்து கொள்ளுமேயானால் அதனைத் தலையீடு என்று கூறலாம். ஒரு நாடு மற்ற நாட்டின்மீது எடுக்கும் இராணுவ நடவடிக்கைகள் சுதந்திரத்தைப் பாதிக்கின்ற செயலாகக் கருதப்படுகின்ற காரணத்தால் இத்தகைய நடவடிக்கைகளைத் தலையீடு என்று கூறலாம்.

தலையீடுகளைப் பல வகையாகப் பிரிக்கலாம். அவையாவன: உள் நாட்டுத் தலையீடு, வெளிநாட்டுத் தலையீடு மற்றும் தண்டனை நோக்குடைய தலையீடு என்பவையாகும்.

உள்நாட்டுத் தலையீடு:'அ' என்ற நாடு ஏற்கெனவே உள்நாட்டுக் கலகத்தில் சிக்கியுள்ள 'ஆ' என்ற நாட்டின் உரிமையுள்ள அரசையோ அதனை எதிர்த்து அமைக்கப்பட்ட எதிர்ப்பாளர் அரசையோ ஊக்குவித்தால் அது உள்நாட்டுத் தலையீடு எனப்படும்.

வெளிநாட்டுத் தலையீடு: வெளிநாட்டுத் தலையீடு என்பது ஏற்கெனவே உள்நாட்டுத் தலையீட்டின் காரணமாக இரண்டுக்குமேற்பட்ட நாடுகளுக்கு இடையிலான வெளிநாட்டுஉறவுபாதிக்கப்பட்டிருக்கும் போது,அவற்றில்ஏதாவது ஒரு நாட்டினைஆதரிப்பதன் வாயிலாக ஒரு நாட்டுக்கு நண்பனாகவும் அதே நேரத்தில்மற்றொரு நாட்டிற்கு எதிரியாவதையும்குறிக்கும்.

எடுத்துக்காட்டு: இரண்டாம் உலகப் போரின் போது செருமனிக்கும், இங்கிலாந்துக்கும் போர் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது இத்தாலி நாடு செருமனியை ஆதரித்தன் காரணமாக இங்கிலாந்தின் பகை நாடாக மாறியது. இத்தாலியின் இந்த வகைத் தலையீடு வெளிநாட்டுத் தலையீட்டுக்கு ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டாகும்.

தண்டனை நோக்குடைய தலையீடு: ஒரு நாடு பழி வாங்கும் நோக்கோடு போரைத் தவிர வேறு ஏதாவது ஒரு நடவடிக்கையை மற்ற நாட்டின் மீது எடுக்குமேயானால் அத்தகைய நடவடிக்கையைத் தண்டனை நோக்குடைய தலையீடு என்று கூறலாம். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு நாடு தன்னோடு செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தை மீறி விட்டதன் காரணமாக அந்த நாட்டின் மீது அம் மீறுதலினால் பாதிக்கப்பட்ட நாடு தடைவளைப்புச் செய்யுமேயானால் இவ்வகைத் தடைவளைப்பு, தண்டனை வகைத் தலையீடாகும்.

பொதுவாக ஒரு நாடு ஏனைய நாடுகளின் விவகாரங்களில் தலையிடக் கூடாது என்று பன்னாட்டுச் சட்டம் தடைவிதித்திருந்தாலும், கீழ்க்காணும் காலங்கள் நாடுகளுக்குத் தலையீட்டு உரிமை வழங்கும் விதிவிலக்கான காலங்களாக அமைகின்றன.

அ. ஐக்கிய நாடுகள் சங்க ஆவணத்தின் படியான நாடுகளின் 'கூட்டுத் தலையீடு'.

ஆ. வெளி நாட்டில் தன் நாட்டின் மக்கள் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான தலையீடு.

இ. தனக்கு எதிரான வெளிநாட்டின் ஆயுதத் தாக்குதலினின்று தன் நாட்டைக் காத்துக் கொள்வதற்கான 'தற் பாதுகாப்பு' நோக்கங் கொண்ட தலையீடு.

ஈ. தன் பாதுகாப்பில் இருக்கும் ஒரு நாட்டின் பாதுகாப்பைக் கருதிச் செய்யப்பட்ட தலையீடு.

உ. சட்டம் மீறிய வகையில் ஒரு நாடு மற்றொரு நாட்டின் விவகாரத்தில் தலையிடும் போது, அதனை எதிர்க்கும் முகமாகப் பாதிக்கப்பட்ட நாடு, சட்டம் மீறிய நாட்டின் மீது செய்கின்ற தலையீடு.

மேற்கண்ட வகையிலான காலங்கள் அனைத்தும் பன்னாட்டுச் சட்டத்தின் படி தலையீடு செய்யத் தகுந்த காலங்கள் ஆகும். ம.கா.

தலைவேட்டை: இறந்த மூதாதையரை வழிபடவும், வேளாண் சடங்குகளில் சடங்குப் பொருளாகப் பயன்படுத்தவும் பழங்குடியினர் அவர்களின் எதிரிகளின் தலைகளை வேட்டையாடும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தனர். இதுவே, தலைவேட்டை (Head Hunting) எனக் கூறப்படுகிறது.

உயிர்ப் பொருட் கொள்கையும் தலைவேட்டையும்: இரத்த இழப்பால் விலங்குகள் உயிரிழப்பதைக் கண்ணுற்ற பழங்கற்கால மனிதன், உயிருக்கும் இரத்தத்திற்கும் இடையேயுள்ள உறவை உணர்ந்தான். இரத்தத்தில் 'உயிர்ப்புச் சக்தி' இருப்பதாக நம்பிய

மனிதன், சக்தி குன்றிக் காணப்படும் வயதில் முதிர்ந்தோர் மீதும், இறந்து போனவர் மீதும் இரத்தத்தைத் தெளிப்பதன் வழியாக அவர்களை உயிர்ப்பிக்கவியலும் என நம்பத் தலைப்பட்டான். எனவே, இரத்தத்தைப் படையல் பொருளாக அளிப்பதை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினான். இதைப் போன்றே, உடலின் சில உறுப்புகளும் அவற்றின் சுரப்பிகளும் உயிர்ப்புச் சக்தியைக் கொண்டிருப்பனவாக மனிதன் எண்ணத் தொடங்கினான். எடுத்துக்காட்டாக, தலை, குடல், கல்லீரல், தொப்புள் கொடி, உமிழ்நீர், தோல், நகங்கள், பற்கள் முதலியனவும் உயிர்ப் பொருளை உடையனவாகக் கருதப்பட்டன. இம்மனித உறுப்புகளும் தலையும் உயிர்ப் பொருளை மிகுதியாகக் கொண்டுள்ளதாக நம்பத் தொடங்கியதால் இறந்த மூதாதையர் வழிபாட்டிலும், பயிர்த் தொழிற் சடங்குகளிலும் ‘மனிதப்பலி’ (Human Sacrifice) தொடர்புடையதாயிற்று. இதையடுத்து தலை வேட்டையாடலும் இணையானதொரு இடத்தைப் பெறலாயிற்று.

தலை வேட்டைக்கான பயணம்: பழிவாங்கும் பொருட்டோ, மந்திர-சமயம் சார்ந்த சடங்குகளின் பொருட்டோ தலைவேட்டையாடும் பழங்குடியினர் அதற்கெனத் தலைகளைக் கையகப்படுத்தப் பயணம் மேற்கொள்கின்றனர். இந்தப் பயணம் நன்கு திட்டமிடப்பட்ட பின்னரே மேற்கொள்ளப்படும்.

முதலில் தலைவேட்டையாடத் திரண்டுள்ள குழுவினருள் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் எதிரிகளின் நடவடிக்கைகளை வேவு பார்க்கும் பொருட்டு, எதிரிகளின் குடியிருப்பையொட்டியுள்ள அடர்ந்த காட்டுப் பகுதிக்குச் சற்று முன்பே அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றனர். எதிரிக் குடியிருப்பைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் மறைவாக, யாரும் அறியா வண்ணம் ஒளிந்திருந்து இவர்கள் எதிரிகளின் நடவடிக்கைகளை மிகுந்த விழிப்புடன் கண்காணிக்கின்றனர். தலைவேட்டைக்கெனத் திரண்டுள்ளோரின் எஞ்சிய பகுதியினர் எதிரிகளின் குடியிருப்புப் பகுதியை, விடியலுக்கு ஒரு மணி நேரம் முன்னதாக அடைகின்றனர். இந்நேரத்திலேயே மனிதர் அயர்ந்து உறங்குவர் என்பதனாலேயே இந்தக் குறிப்பிட்ட காலத்தைத் தேர்வு செய்கின்றனர். உலர்ந்ததும் எளிதில் தீப்பற்றக்கூடியதுமான மரப்பட்டைகளிலிருந்து செய்யப்பட்ட பந்துகளில் நெருப்பு மூட்டி, இந்நெருப்புக் கோளங்களை எதிரிகளின் வீட்டுக் கூரைகளின் மீது வீசுகின்றனர். தீப்பிழம்புகளால் வீட்டின் மூங்கில் கழிகளும் சுவர்களும் வெடித்து விழும் பேரொலிக்கிடையே தலைவேட்டைக்கு வந்துள்ள வீரர்களின் போர்க் கூக்குரலும் சேர்ந்து மிகவும் அஞ்சத்தக்கதொரு சூழலை உருவாக்குகிறது. எதிரிகள் எவரும் தப்பவியலாதவாறு, பாதைகள், ஆற்றங்கரை ஆகிய வற்றில் கூட்டுக் காவலையும் ஏற்படுத்தியிருப்பர். இவற்றையும் மீறி, ஆற்றில் குதித்து, நீந்தி தப்பிச் செல்ல முயல்வோரைக் கொல்லத் தலை வேட்டையாடும் குழுவினருள் ஒரு பகுதியினர் ஆற்றின் நடுவே தோணிகளில் விழிப்புடன் காத்திருப்பர்.

கொழுந்து விட்டெரியும் தீயால் ஆடவர்களையும், பெண்டிரையும் இவர்களால் எளிதில் அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடிகிறது. தீப்பிழம்புக்குப் பயந்து வெளியேறும் எதிரிக் கூட்டத்தினரிடையே ஆண்களை மட்டும் ஈட்டியால் குத்தியும், வாளால் வெட்டியும் கொல்கின்றனர். தலைவேட்டையின் போது கைதாக்கப்படும் வயதான பெண்டிர் உடனே கொல்லப்படுகின்றனர்; எஞ்சியுள்ள பெண்டிரும் சிறுவரும் அடிமைகளாக்கப்படுகின்றனர். உயிரோடு கைது செய்யப்பட்ட ஆடவரின் தலைகள் வெட்டப்படுகின்றன. இவ்வாறு அரிய முயற்சிகளுக்குப்பின் கையகப் படுத்தப்பட்ட தலைகளை நெடுங்காலம் வெற்றிச் சின்னங்களாகப் (Trophies) பாதுகாக்கும் எண்ணத்தில், உள்ளிருக்கும் மூளைப்பகுதியைத் ‘தலையோட்டின் பெருங்குழி’ (Foramen Magnum) வழியே சிறு குச்சியின் துணை கொண்டுவழித்தெடுத்தபின், நெருப்பிலிட்டு வாட்டிப் பதப்படுத்துகின்றனர். இவ்வாறு பதப்படுத்தப்பட்ட தலைகளை ‘இளையோர் கூடங்களில்’ (Dormitories) குவியல் குவியலாகப் பாதுகாத்து வந்தனர்.

தலைவேட்டையின் போது, சிறிய அளவில் மழை பெய்வதைத் தலைவேட்டையாடுநர் பெரிதும் விரும்புகின்றனர். ஏனெனில், மழை பெய்யும்போது எதிரிகள் இன்னும் சற்று அயர்ந்து உறங்குவர் என்று இவர்கள் நம்புகின்றனர். அதே சமயம், பெய்யும் மழையளவும் மிகுந்து விடக்கூடாது என விரும்புகின்றனர். ஏனெனில், பெரு மழையால் கூரையின் மீது எறியப்படும் நெருப்புப் பந்துகள் கூரையில் தேங்கும் மழைநீரால் ஊறி விடும்; அதனால், எதிரிகளிடமிருந்து ஆவலோடு எதிர்பார்க்கப்படும் கூச்சல், குழப்பத்தைப் பெறவியலாது போய்விடும் என எண்ணுகின்றனர்.

எதிரிகளின் தலையை வெட்டும் முறையில் பல்வேறு குழுவினர் வேறுபடக் காணலாம். சான்றாக, இந்தோனேசியாவின் தயாக்குப் (Dyaks) பழங்குடியினரின் பல பிரிவுகளிடையேயும் வேறுபாடுகள் இருந்தன; கடல் தயாக்குகள் (Sea Dyaks) தலையை வெட்டும்போது கழுத்தையும் சேர்த்தே வெட்டினர். மாறாக, மலைவாழ் தியாக்குகள் (Hill Dyaks) தலை

யைப் பிளந்தும் உடைத்தும் மிகவும் அலட்சியமான முறையில் தலைவேட்டையில் ஈடுபட்டனர்.

தலைவேட்டை நிகழ்த்தப்படும் காலங்கள்: பொதுவாகப் பழங்குடியினரின் பயிர்கள் நல்ல விளைச்சலைப் பெறுவதிலும், அவர்தம் கால்நடைச் செல்வங்களை வளர்ப்பதிலும் தலைவேட்டை நெருங்கிய தொடர்புடையதொன்றாக மதிக்கப்பட்டது. போர்னியோத் தீவின் காயன் பழங்குடியினரிடையே நெல் விளைவிப்பதில் தலைவேட்டையாடும் வழக்கம் தொடர்புடையதாக இருந்தது. அதற்கு மாறாக, சில இந்தோனேசியப் பழங்குடியினர் தாம் யாருடைய தலையை வேட்டையாடிக் கொண்டு வருகின்றாரோ அவர் மறு உலகில் தமக்கு அடிமையாவார் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் இவ்வழக்கத்தை மேற்கொண்டிருந்தனர். இந்திய நாகர் பழங்குடியினரிடையே நடவுக் காலமும், அறுவடைக் காலமும் தலைவேட்டையாடலின் முதன்மைப் பருவங்களாகக் கருதப்பட்டன. இவர்கள் தம் இளையோர் சடங்குகளில், ஏற்புச் சடங்குகளின் ஓர் இன்றியமையாக் கூறாகத் தாம் அதுவரை பெற்ற போர்ப் பயிற்சியைக் காட்டும் மறப் பண்பின் வெளிப்பாடாகத்-தலை வேட்டையைக் கைக் கொண்டிருந்தனர். எனினும், செழிப்புச் சடங்கில் (Fertility rite) வெளிப்படையாகவே இவர்களிடைத்துத் தலைவேட்டை திகழ்ந்து வந்தது என்பது வெளிப்படை.

பல்வேறு இனக்குழுக்களிடையே தலைவேட்டை: இந்தியாவின் வடகிழக்கு எல்லைப் பகுதியில் (NEFA) வாழும் பல்வேறு நாகர் பழங்குடியினரிடையே தலைவேட்டையாடும் வழக்கம் இருந்தது. நிலச் செழிப்பு, உடல் செழிப்பு முதலியவற்றைப் பெரிதும் போற்றி வந்த நாகர் தலை வேட்டையையும் செழிப்பு வழிபாட்டின் வெளிப்பாடாகவே கொண்டிருந்தனர். பயிர் நிலத்திற்குரிய செழிப்பை மனிதத் தலை உணர்த்தி நிற்பதாக உறுதியாக நம்பிய இவர்கள் தலைவேட்டையாடலைத் தம் வாழ்வியலின் இன்றியமையாக் கூறாகவே கொண்டிருந்தனர். மேலும், தலைவேட்டையின்றிச் செழிப்புச் சடங்கு முற்றுப் பெற்றதாக இவர்கள் எண்ணுவதில்லை. அதனால், நாகர் தாம் மேற்கொண்ட தலைவேட்டையில் பெரும் பொழுதைச் செலவிட்டனர். கையகப்படுத்திய தலைகளைப் பதப்படுத்திப் போர் வெற்றிச் சின்னங்களாக (War Trophies) அவற்றைத் தம் இளையோர் கூடங்களில் பாதுகாத்து வந்தனர். அவ்வாறு கையகப்படுத்தப்படும் தலைகள் தலைவேட்டையாடலில் வெற்றி பெற்ற வீரரின் மதிப்பை அவரது சிற்றூரில் உயர்த்தி நின்றன. ஏனெனில், அவ்வாறு தலைகளை இளையோர் கூடங்களில் திரட்டி வைப்பதனால் தம் இனக் குழுவின் செழிப்புத் தன்மையையும், விளைநிலத்தின் செழிப்புத் தன்மையையும் மிகுதியாக்கவியலும் என இவர்கள் நம்பினர்.

பர்மாவின் மேட்டு நிலப் பகுதிகளில் வாழும் இடாப் பழங்குடியினர் (Ida) அபின் செடியில் மலர்க் கொத்துகள் பூத்துக் குலுங்கும்போது, மனிதத் தலைகளைப் பெறுதற்கெனத் தலைவேட்டைக்குக் கிளம்புவர். எதிர்ப்படும் எந்தவொரு வெளியாரின் தலையையும் வெட்டிக் கொண்டு வருவர். தலைவேட்டையிலிருந்து வெற்றியுடன் திரும்பும்போது மக்கள் அவர்களுக்குச் சீரியதொரு வரவேற்பளிப்பர்.

பிலிப்பைன்சுத் தீவில் வாழும் பொன்டாக்குப் (Bontac) பழங்குடியினர் விதைப்பின் போதும், நடவின் போதும் குறைந்தது ஒரு புதிய மனிதத் தலையைப் பண்ணையில் நடக்கும் சடங்கில் தவறாது வைக்க வேண்டும் எனக் கருதினர்.

மனிதப் பலி போன்றே தலைவேட்டையும் பயிர்களின் வளர்ச்சிக்கு உதவும் என்று அசாந்திப் (Ashanti)பழங்குடியினர் நம்பினர். அதனால் புதிதாகக் கிழங்குகளைத் தோண்டியெடுக்கும் பொழுது அக்குழியில் புதிதாக வேட்டையாடப்பட்ட ஒரு மனிதத் தலையை வைப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். அதன் மூலம் மேன்மேலும் கிழங்குகள் வெகுவாக வளரும் என இவர்கள் நம்பினர்.

தலைவேட்டையும் தசையுண்ணலும்: நைசீரியாவின் தங்கேல் (Tangale) பழங்குடியினர் முழுக்கமுழுக்க தலை வேட்டையாளர்களாகவே திகழ்ந்தனர். இவர்கள், தலை வேட்டையின்போது தாம் கையகப்படுத்திய எதிரிகளின் தலைத் தசையை உண்பதில் மிகவும் விருப்பமுடையவர்கள்.

நியூசிலாந்தைச் சேர்ந்த மவோரிப் (Maori) பழங்குடியினரின் ஒரு பிரிவினரான 'வைக்கத்தோ (Waikato) மக்களும், தரனக்கி (Taranaki) மக்களும் தாம் வேட்டையாடிப் பெற்ற மனிதத் தலைகளின் தசையை உண்டு, எஞ்சிய தலைப் பகுதிகளைப் பதப்படுத்தி, வெற்றிச் சின்னங்களாகவும் நினைவுப் பொருள்களாகவும் பாதுகாத்து வந்தனர்.

தலை வேட்டையின் இன்றைய நிலை: தலை வேட்டையின்போதும், அதற்கு ஈடாக மேற்கொள்ளப் படும் பழிவாங்கும் தலைவேட்டையின்போதும் ஏற்படும் உயிரிழப்புகளைத் தவிர்க்க இன்றைய ஆட்சியாளர்களால் தலைவேட்டை உலக முழுமையும் தடை செய்யப்பட்டுவிட்டது. இன்று இம்முறை இல்லை என்றே கூறலாம். இந்நிலையில், தலைவேட்டையின் வெற்றிக்குப் பின் முன்னர் ஆடப்பட்ட தலைவேட்டை

நடனம் அதன் பொருளை இழந்த நிலையில் ஒரு பழங்குடி நடனம் என்ற அளவில் இன்றும் ஒரு சில குழுவினரால் ஆடப்பட்டு வருகிறது. சி.ம.

தவணை நீட்டிப்பு: திரும்பச் செலுத்தவேண்டியகடன் அல்லது நிதிப் பொறுப்பை ஒத்திப்போடுதல் தவணை நீட்டிப்பு (Moratorium) எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இதனைத் தொடர்ந்து அரசு 'ஆணை அல்லது சட்டம் பிறப்பிக்கப்படுகின்றது. கடன் தரும் அரசு, கடன் பெற்றிருக்கும் அரசுக்குக் (Debtor Government) கொடுக்கும் தவணையாகும். அதாவது, திரும்பத் தர வேண்டிய கடன்தொகை அல்லது வட்டிவீதம் நீட்டிக்கப்பட்ட அல்லது ஒத்திப் போடப்பட்ட நாள்வரைக்குள் கடன் பெற்ற அரசு செலுத்த வேண்டும் என்பதாகும்.

தவணை நீட்டிப்பு, பொதுவாகப் பணமதிப்பு சரியும்போதும் (Monetary Panic), அரசியல் அல்லது தொழில் சம்பந்தப்பட்ட துறைகளில் ஏற்படும். மேலெழுச்சியின்போதும் (Upheaval), நாட்டில் உண்டாகும் போர், பஞ்சம், வெள்ளம், நில நடுக்கம் ஆகியவற்றின்போதும் கையாளப்படும் உத்தியாகும். கடன் திரும்பத் தராமல் இருக்கும்போது சட்டத்திற்குட்பட்டுத் தள்ளிப்போடுவதற்குத் தவணை நீட்டிப்புக் கையாளப்படுகிறது. இதன்படி கடன் பெற்றவர் கடனைத் திரும்பத்தராமல் இருக்கும்போது அதனை முற்றிலுமாக விடுதலை செய்யாமல் கடன் தரும் நாளை ஒத்திப்போடுவது ஆகும்.

உலகம் முழுவதும் இவ்வகைக் கடன் கொள்கை பயன்படுகிறது. வணிகக் கடன்களைத் திரும்பத் தரும் நாளை ஒத்திப்போடுதல் என்ற எண்ணத்துடன் தவணை நீட்டிப்புக் கையாளப்படுகிறது. இவ்வாறு கடன் தவணை நீட்டிக்கப்படும்போது காலக் குறிப்புடன் செயற்படும் மாற்று உண்டியல்கள், வங்கி வைப்புகள், காசோலைகள் போன்றவை பெரும் பாதிப்புக்குள்ளாகின்றன. அவற்றைக் குறிப்பிட்ட காலக்கெடுவுக்குள் திரும்ப வாங்க இயலாது போகின்றது. ஆனால், தனிப்பட்ட குடும்ப அடிப்படையில் பெறப்படுகின்ற கடன்களுக்கு இவ்வகை நீட்டிப்புப் பொருந்தாது. அவை தவணை நீட்டிப்பிற்கு அப்பாற்பட்டவை ஆகின்றன.

முதலாம் உலகப்பெரும்போருக்கு முன்னர்த் தவணை நீட்டிப்புகள் பொது ஆபத்துகள் ஏற்படும் போது மட்டுமே பயன்பட்டன. முதன்முதலில் 1914–ஆம் ஆண்டு போரின் காரணமாக இங்கிலாந்து தவணை நீட்டிப்பைக் கையாண்டது. அந்நாளில் இலண்டனில் மாற்று உண்டியல்களுக்கானபணம் உலகப் போரினால் கிடைப்பது அரிதாயிற்று. செருமனியின் நிதிநிலையைச் சமாளிப்பதற்காக1931–இல் அரசுகளுக்கிடையே உள்ள கடன்களை ஓராண்டு தவணை நீட்டிப்பின்மூலம் தள்ளிப் போடவேண்டியதாயிற்று. உலகப்பெருமந்தம் ஏற்பட்டபோது அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் பிராங்க்ளின் டி.உருசுவெல்ட்டு(Franklin D.Roosevelt) அமெரிக்கஐக்கிய நாடுகளின் நிதி நிலையைச் சீராக்கும் பொருட்டுத் தவணை நீட்டிப்புச் செய்தார். அதன்படி அமெரிக்க வங்கிகள் தங்களுடைய கடன் பொறுப்பைத் தாமதிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டன.

இன்றும்கூட இந்தியாவில் 1987–இல் ஏற்பட்ட வறட்சி, பஞ்சம் காரணமாக நிலவரி வாங்குவது ஒத்திப்போடப்பட்டுள்ளது. நாட்டில் ஏற்பட்டபலவித இயற்கை, பொருளாதார, அரசியல் காரணங்களால் தவணை நீட்டிப்பு முறை கையாளப்பட்டுள்ளது. அதன்படி விவசாயிகள் வாங்கிய கடன் திருப்பித் தர வேண்டிய நாள் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. க.சொ.

தவணைப் பொறுப்புகள்: வங்கியர்களின் பொறுப்புகள் இரு வகைப்படும். அவை முறையே காலப்பொறுப்புகள், தேவைப் பொறுப்புகள் (Demand Liabilities) எனப்படும். வங்கியர்கள் வாடிக்கையாளர்களிடமிருந்து பணம் பெறும்போது, அப்பணத்தை வட்டியுடன் திருப்பித்தர வங்கியர்கள் உடன்படுகின்றனர். எனவே வாடிக்கையாளர்கள் வங்கியில் செலுத்தியுள்ள பணம், வங்கியரைப் பொறுத்தவரை பொறுப்புகளாகும்.

வாடிக்கையாளர்களிடமிருந்து பல்வேறுவழிகளில் அதாவது, சேமிப்புக்கணக்கு, நடப்புக் கணக்கு, தவணை வைப்பு அல்லது நிலைவைப்புக் கணக்கு ஆகிய முறைகளில் வங்கியர் பணம் பெறுகின்றனர். அவற்றுள் மூன்றாம் வகையான தவணை வைப்பு அல்லது நிலைவைப்பு வங்கியரைப் பொறுத்தவரை காலப் பொறுப்பு (Time liabilities)எனப்படும்.

நிலை வைப்பு (காலப்பொறுப்பு) முறையில், ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு வங்கிக்கணக்கில் வாடிக்கையாளர் பணம் செலுத்தி வைப்பார். அக்காலக்கெடு முடிந்தவுடன் வட்டியுடன் வங்கியர் வாடிக்கையாளருக்குப் பணத்தைத் திருப்பிக்கொடுப்பார். ஒவ்வொரு வாடிக்கையாளரும் தம் தேவைக்கேற்பப் பல்வேறு வகையான காலத்திற்குப் பணம் செலுத்தி வைக்கலாம். இந்தியாவில் இக்காலம் குறைந்தது 15 நாட்கள் முதல், கூடுதல் 5 ஆண்டுகள் அல்லது அதற்கு மேலுமாகப் பல்வேறு நிலைகளில் உள்ளது. குறிப்பிட்ட காலம் முடிந்தவுடன்தான் வாடிக்கையாளர் பணத்தைத் திரும்பப் பெற முடியும். எனவே வங்கியர், அக்கால முதிர்வு நாள்வரை வாடிக்கையாளரிடமிருந்து

பெற்றபணத்தை ஊதியம்தரும்வகையில்முதலீடுசெய்திட வாய்ப்புள்ளது. எனவே தான், மற்றவகைக்கணக்குகளுக்கு அளிக்கும் வட்டி விகிதத்தை விட நிலைவைப்புக் கணக்குகளுக்கு, வங்கியர் மிகுதியான வட்டி விகிதத்தை வழங்குகின்றனர். அண்மை ஆண்டுகளில் இவ்வகை நிலை வைப்புக்கணக்குகள் இந்திய வங்கிகளில் நிறைந்த அளவில் வாடிக்கையாளரால் தொடங்கப்படுகின்றன. நிலைவைப்பு தொடங்கப்பட்டவுடன் வங்கியர் வாடிக்கையாளருக்கு ஓர் இரசீது வழங்குகிறார்; அதற்குத் தவணை வைப்பு இரசீது என்பது பெயர். அதில் வாடிக்கையாளரின் பெயர், தொகை, காலமுதிர்வுநாள், கணக்குத் தொடங்கப்பட்ட நாள் ஆகிய விவரங்கள் அடங்கி இருக்கும். வாடிக்கையாளர் பணத்தைத்திரும்பப் பெறுவதற்கு இந்தத் தவணை வைப்பு இரசீதை வங்கியரிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும்.

சாதாரணமாக முதிர்வு நாளுக்குப் பிறகுதான் கால வைப்புகளை வங்கியர், வாடிக்கையாளருக்குத் திருப்புவர். ஆனால், வாடிக்கையாளர் விரும்பினால் தவணை முதிர்வு நாளுக்கும் முன்பாகவே பணத்தைத் திரும்பப் பெறலாம். ஆனால், அச்சந்தர்ப்பங்களில் வங்கியர், வட்டி விகிதத்தில் சிறிது பிடித்தம் செய்த பிறகே தொகையைத் திரும்ப வழங்குவர். அவ் வட்டி இழப்பிற்கு வாடிக்கையாளர் இசைய வேண்டும்.

பலநேரங்களில் கால வைப்புகள் கூட்டுக் கணக்குகளாக வாடிக்கையாளர்களால் தொடங்கப்படுகின்றன. இரண்டு அல்லது அதற்கும் மேல் எண்ணிக்கையிலான வாடிக்கையாளர்களின் பெயர்களில், வங்கியில் கணக்குத் தொடங்கப்படும். அதற்குக்'கூட்டுக்கணக்கு' என்பது பெயர். அவ்வகைக் கணக்குகள், வங்கியருக்கு காலக் கூட்டுப்பொறுப்புகளாகும். பணத்தைத் திரும்ப அளிக்கும்போது, கூட்டுக் கணக்கு வாடிக்கையாளர் அனைவரிடத்திலுமோ ஒருவரிடமோ தவணை முதிர்வில் வங்கியர் அளிக்க வேண்டும்.

வாடிக்கையாளர் விரும்பினால் தவணை வைப்புக் கணக்குகளிலிருந்து கடன் பெறவும் வசதியுண்டு. இவ்வகைக் கடன்கள் வாடிக்கையாளருக்குப் பொறுப்பாக மாறி விடுகின்றன; அக்கடன்களுக்கு வாடிக்கையாளர், வங்கியருக்கு வட்டி செலுத்த வேண்டும். இவ்வகை வட்டி விகிதம் வங்கியர், வாடிக்கையாளருக்குத் தவணை வைப்பின் மீது அளிக்கும் வட்டி விகிதத்தைவிடக் குறைந்தது 2% கூடுதலாக இருக்கும்.

தவணை முதிர்வில் வாடிக்கையாளருக்குத் திரும்ப அளிக்கப்படும் தொகை வட்டியுடன் சேர்ந்து உரூ10,000க்கும் கூடுதலாக இருந்தால், வங்கியர் அத்தொகையைக் கீறலிடப்பட்ட காசோலை அல்லது வரைவோலை மூலமாகத்தான் வழங்கவேண்டும் என மத்திய அரசு ஓர் ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இந்த விதிமுறை தவணை வைப்புக்கணக்குகளுக்கு மட்டுமே பொருந்தும்; மற்ற வகைக் கணக்குகளுக்குப் பொருந்தாது.

நா.பெ.சீ.

தவணை முறை: பொருள்களை விற்பதில் கையாளப்படும் சிறப்பு விற்பனை முறைகளில் தவணை முறை (Instalment System) ஒன்றாகும். விற்பனையைப் பெருக்குவதில் இம்முறை பெரிதும் பயன்படுகிறது. நுகர்வோர் தங்களது குறைந்த வருமானத்தைக் கொண்டு பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்து பயன் தரத்தக்க பொருள்களைப் பெறுவதற்குத் தவணை முறை சிறந்த வழியாகும். எடுத்துக்காட்டாக, உரூ. 2,000 மாத வருமானம் உள்ள ஒருவர் தவணை முறை மூலம் உரூ.10,000 விலையுள்ள வண்ணத் தொலைக்காட்சிப் பெட்டியினை உடனடியாக உரூ. 1,000 முதல் தவணையாகச் செலுத்திப் பெற்றிட முடியும். பாக்கியுள்ள தொகைக்கு 19 அல்து 20 மாதங்களுக்கு மாதமொன்றிற்கு உரூ. 500 வீதம் பணம் செலுத்தவேண்டும். இம்முறையில் அவர் குறித்த விலையைவிட உரூ.500 அல்லது 1, 000 அதிகம் தரவேண்டியிருக்கும். இந்தக் கூடுதல் விலை, தவணை முறையில் தாமதமாகத் தரப்படும் பணத்திற்கு வட்டித் தொகையாகும். இம்முறை இல்லையெனில் அவர் தமது வருமானத்திலிருந்து மாதம் உரூ.500 வீதம் 20 மாதங்களுக்குச் சிறுகச் சிறுகச் சேமித்து வைத்துப் பிறகே உரூ.10,000 முழுதுமாகக் கொடுத்துப் பொருளைப் பெற வேண்டியிருக்கும். அந்த 20 மாதங்களில் சேமித்த பணத்திற்கு வேறு செலவுகள் ஏற்பட்டுத் தொலைக்காட்சிப் பெட்டியை வாங்க இயலாமற் போய்விடலாம். மற்றும் அதன் விலை முன்பு இருந்ததைவிட அதிகமாகியிருக்கவும் கூடும். பணம் சேமித்து முடிந்தபிறகு அவர் விரும்பும் தொலைக்காட்சிப்பெட்டி சந்தையில் கிடைப்பதற்கரியதாகவும் போகலாம்.

தவணை முறையின் பயன்கள்: தவணை முறை, பயன் தரக்கூடிய பொருள்கள் பலவற்றையும் நுகர்வோர் எளிய முறையில் பெறுவதற்கு வழிவகுக்கிறது. அதனால் சேமிப்பு மறைமுகமாக ஊக்குவிக்கப்படுகிறது. முதல் தவணையைச் செலுத்திப் பொருளை வாங்கிவிட்டபிறகு மற்றத் தவணைகளைச் செலுத்துவதற்குப் பணத்தை வருமானத்திலிருந்து சேமிக்கும் கட்டாயத்திற்கு வாங்கியவர் உள்ளாகிறார். ஆனால் அதன் எதிர்பயனாக முழுத் தொகையையும் சேமிப்பதற்கு முன்பாகவே பொருளைப் பெற்று அதன் பயனை வாங்குபவர் அனுப

விக்க முடிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு மோட்டார் ஓட்டுநர், தவணை முறையில் மோட்டார் வண்டியின் பத்தில் ஒரு பங்கை முதல் தவணையாகக் கட்டி விட்டுப் பொருளைப் பெற்று வந்துவிடலாம். பிறகு அந்த மோட்டார் வண்டியைக் கொண்டே வருமானம் ஈட்டித் தவணைகளைச் செலுத்திக்கொண்டு வந்து விடலாம். மூன்று அல்லது நான்கு ஆண்டுகளில் தவணைக்காலம் முடிந்தபிறகு வாங்கியவர் அதன் முழு உரிமையாளர் ஆகிறார். மோட்டார் வண்டியின் ஆயுட்காலம் தவணைக்காலம் முடிந்து பல ஆண்டுகள் நீடிக்குமாதலால் அவர் ஒரு நிலையான வருமானம் பெறுவதற்குத் தவணை முறை உதவியாக அமைகிறது.

எனவேதான், பொருளாதாரநிலையில் மேம்பட்டு இருக்கும் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலும், நாகரிக முதிர்ச்சி பெற்றுப் பற்பல நவீன வாழ்க்கை வசதிக் கருவிகளை நிரம்பப் பயன்படுத்தும் சப்பான் நாட்டிலும் தவணை முறை மிகவும் வரவேற்பைப் பெற்றுப் பரவலாகக் கையாளப்படுகிறது. வாழ்க்கைத் தரம் (standard of living) ஒரு நாட்டில் ஒருவர் பெறும் வருமானத்தைவிட மிகவும் உயர்ந்து விளங்கிக் காணப்படுவதற்குத் தவணைக் கொள்முதல் முறையையே காரணமாகக் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கும். அமெரிக்க நாட்டிற்குப் புதிதாக வேலைக்குச் செல்லும் ஒருவர் தனது அலுவலகத்திலிருந்து பெற்ற வருமான அட்டையைக் காட்டி அவரது நிலைக்கேற்றவாறு ஒரு மோட்டார் வண்டி, ஒரு பனிப்பெட்டி (Refregirator), தொலைக்காட்சிப் பெட்டி முதலியயாவற்றையும் தவணை முறையில் பெற்று உயர்ந்த அமெரிக்கர் வாழும் வாழ்க்கைத்தரத்தை உடனடியாக எட்டிவிடலாம். தவணை முறை இல்லையெனில் அவர் வேண்டும் பொருளை ஈட்டி அப்பொருள்களை வாங்குவதற்குப் பல மாதங்கள் தாமதமாகலாம்.

பொருள்களை விற்பனை செய்பவருக்கும் தவணை முறை உதவுகிறது. முழுப்பணத்திற்குப் பொருள்களை விற்பதைவிடத் தவணை முறையில் மிகுந்த அளவில் பொருள்களை விற்பனை செய்யமுடிகிறது. அதனால் விற்பனை பெருகுவதோடு உற்பத்தி பெருகித்தொழில் வளம்பெற்று வேலைவாய்ப்புகள் கூடுதலாகின்றன. மிகுந்த உற்பத்தியினால் உற்பத்திச் செலவு குறைகிறது. பொருளாதார மந்தக்காலங்களில் தேங்கிக் கிடக்கும் பொருள்களை விற்பதற்குத் தவணை முறை சிறந்த சாதனமாகும்.

தவணை முறையில் விற்பதற்கேற்ற பொருள்கள்: தவணை முறையில் விற்பதற்கு எல்லாப் பொருள்களும் ஏற்றவையாகக் கொள்ளமுடியாது. அவை சில சிறப்பியல்புகளைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். முதலாவதாகச் சாதாரண மாத வருவாய் உள்ள ஒருவர் பலமாதங்கள் சேமித்து வாங்கக்கூடிய அளவில் விலை மதிப்புள்ள பொருள்கள் மட்டுமே தவணை முறை விற்பனைக்கு ஏற்றவையாகும். மிகக் குறைந்த விலையுடைய பொருள்களுக்குத் தவணை முறை தேவையில்லை. இரண்டாவதாகப் பெரும்பாலோர் உபயோகத்திற்குவிரும்பும்பொருள்களாக அவை இருத்தல் வேண்டும். மூன்றாவதாகப் பொருள் பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்து பயன் தரத்தக்கதாக இருத்தல் வேண்டும். காலம் நீண்டிருந்தால்தான் மிகுந்த தவணைகளில் குறைந்த தவணைத் தொகை செலுத்திப் பலரும் பயனடைய இயலும். எனவே இத்தகைய சிறப்பியல்புகளைக் கொண்டிருக்கும் தொலைக்காட்சிப் பெட்டி,வானொலிப்பெட்டி, மின்விசிறி, தையல் பொறி, தட்டெழுத்துப் பொறி, பனிப்பெட்டி, மோட்டார் வண்டி, மிதிவண்டி, இரும்பு அடுக்கு நிலைப் பெட்டி (Steel Cupboard), அரவைப் பொறி (Grinder) போன்ற பொருள்கள் தவணைமுறையில் விற்கப்படுகின்றன. இவற்றைத்தவிரத் தொழில் நிறுவனங்கள் விலை அதிகமுள்ள இயந்திரங்கள், பொறிகள், மின் இயக்கச் சாதனங்கள் முதலியவற்றைத் தவணை முறையில் வாங்குவதுண்டு.

தவணை முறை விற்பனையின் உட்கூறுகள்: எழுத்து மூலமான ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில்தான் தவணை முறை விற்பனை செய்யப்படுகிறது. அவ்வொப்பந்தத்தில் விற்பனையாளரும் வாங்குவோரும் கையெழுத்திட்டு உறுதிசெய்து கொள்வார்கள். இதற்கான அச்சிட்ட படிவங்களை விற்பனை நிறுவனங்கள் தயார் செய்துவைத்திருக்கும். ஒப்பந்தத்தில் தவணை முறையில் பொருளின் நிருணயிக்கப்பட்ட விலை, முதல் தவணையில் செலுத்தவேண்டிய தொகை, எத்தனை தவணைகளில் தொகை செலுத்தப்பட வேணடுமென்பது, தவணை இடைவெளி, தவணையைக் குறித்த காலத்தில் செலுத்தத் தவறிடின் கட்டவேண்டிய அபராத வட்டித்தொகை (Penal interest), தவணையைத் தொடர்ந்து கட்டத் தவறினால் விற்றவர்க்குள்ள உரிமை முதலிய இன்றியமையாத விவரங்கள் குறிக்கப்பட்டிருக்கும்.

தவணை முறையில் விற்பனை செய்யப்படும் பொருளின் விலை, உடனே முழுப்பணம் கொடுத்து வாங்கும் விலையைவிட அதிகமாக இருக்கும். பொருளுக்கான அசல் விலையுடன் வட்டித் தொகையும் சேர்த்து தவணை விலை கணக்கிடப்படுவதால், அதிகத் தொகை கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஒவ்வொரு முறையும் தரப்படும் தவணைத் தொகையுடன் மீதி நிற்கும் நிலுவைத் தொகைக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட விழுக்காட்டில் வட்டி சேர்த்துக்

கட்டவேண்டும் அல்லது பொருளுக்கான உரொக்க விலையுடன் கணக்கிடப்பட்ட மொத்த வட்டித் தொகையையும் கூட்டி ஒவ்வொரு தவணையிலும் ஒரே சீரான தொகையாகக் கட்டும்படியாகவும் விற்பனை செய்யப்படுவதுண்டு. எடுத்துக்காட்டாக, உரூ. 9,200 ரொக்க விலையுள்ள பொருளுக்குத் தவணைக்கால மொத்த வட்டித் தொகையான உரூ. 800 கூட்டி உரூ. 10,000த்தைப் பத்துத் தவணைகளில் உரூ. 1,000 கட்டும்படியாக விற்பனை செய்யலாம்.எத்தனை தவணைகளில் பொருளை விற்பது என்பது பொதுவாகப் பொருளின் விலையைப் பொறுத்த தாகும். விலை அதிகமாக உள்ள பொருள்களைத் தவணை எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பதன்மூலம் வாங்குபவர்கள் எளிதில் தொகையை செலுத்தும்வகையில் விற்பனை செய்யலாம். பத்துத் தவணைகளில் உரூ. 1,000 வீதம் கொடுத்து வாங்கக்கூடிய பொருளைத் தவணையின் எண்ணிக்கை இருபதாக அதிகப்படுத்தினால் தவணை ஒன்றிற்கு உரூ.5,00 செலுத்தினால் போதுமானதாகிறது. அதனால் அப்பொருளின் விற்பனை பெருக வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

தவணை இடைவெளி எவ்வாறிருக்கவேண்டும் என்பதனையும் விற்பனையாளர் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். தவணைத் தொகையை மாத இடைவெளி, காலாண்டு இடைவெளி, அரையாண்டு இடைவெளி, ஆண்டு இடைவெளி என ஏதேனும் ஒருவகையில் செலுத்தும்படி விற்பனை செய்யலாம். இடைவெளி குறிப்பது பொருளின் தன்மையையும், வாங்குவோரின் வருமான நிலையையும் பொறுத்து அமைகிறது. மாத வருமானத்தின் துணைக் கொண்டு வீட்டிற்குத் தேவையான பொருள்களை வாங்கும்போது மாதத் தவணை சிறந்ததாகும். உழவர்களால் வாங்கப்படும் இயந்திரக் கலப்பை (Tracktor) போன்ற பொருள்களுக்கு அரையாண்டு அல்லது ஆண்டுத் தவணைகள் அவர்கள் விற்கும் விவசாய விளைபொருள்களைக் கொண்டு கட்டுவதற்கு வசதியாக அமையும்.

தவணை முறை விற்பனை ஒப்பந்தத்தில் தவணைகளைக் கட்டவேண்டிய காலக்கெடு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். தவணைத் தொகையைக் குறித்த காலத்திற்குள் கட்டத் தவறினால் தாமதத்திற்கு அபராத வட்டியும் சேர்த்துக் கட்டவேண்டியிருக்கும். தாமதத்தைக் குறைப்பதற்காக அபராத வட்டி கூடுதலான விழுக்காட்டில் குறிப்பிடுவது வழக்கமாகும்.

தொடர்ந்து பொருளை வாங்கியவர் தவணைத் தொகையைக் கட்டத் தவறினால் விற்பனையாளர் நிலுவையாக நிற்கும் தொகையை ஒப்பந்தத்தின் வாயிலாக வழக்காடிப் பெறும் உரிமையைப் பெறுகிறார். இவ்வகையில் தவணைக் கொள்முறை விற்பனை, வாடகைக் கொள்முறை (Hire-purchase) விற்பனை முறையிலிருந்து மாறுபடுகிறது. வாடகைக் கொள்முறை விற்பனையில் வாங்கியவர் கடைசித் தவணையைச் செலுத்தியபிறகே பொருளின் மீதான உரிமை மாற்றப்பட்டு அதன் சொந்தக்காரர் ஆகிறார். அதுவரை விற்பனையாளரே அதன் சொந்தக்காரராக விளங்குவார். எனவே வாங்கியவர் தவணையைச் செலுத்தத் தவறினால் அவர் இதுவரை செலுத்திய தவணைகள் பொருளைப் பயன்படுத்தியதற்கான வாடகையாகக் கருதப்பட்டு, விற்றவர் பொருளைத் திரும்பவும் எடுத்துச் சென்றுவிடலாம். ஆனால், தவணைக் கொள்முதல் முறையில் வாங்கியவர் முதல் தவணையை செலுத்தியவுடன் அவர் பொருளின் முழு உரிமையாளர் ஆகிவிடுகிறார். தவணைகள் ஒழுங்காகச் செலுத்தப்படாவிடின் விற்றவருக்குப் பொருளின்மீது உரிமை ஏதுமில்லை. அவர் அதற்குரிய பணத்தை மட்டுமே வழக்காடிப் பெறமுடியும்.

தவணைமுறையின் குறைபாடுகள்: இம்முறையில் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள்கூடக் கட்டுப்பாடின்றி ஆடம்பரப் பொருள்களை வாங்குவதற்கு ஊக்குவிக்கப்படுகிறார்கள். தவணைகளை மாத வருமானத்தில் பிடித்தம் செய்வதால் தங்கள் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பெற வருமானம் போதாமல் தொல்லையுற நேரலாம். நுகர்வுப் பொருள்களைப் பெருக்குவதற்கே நாட்டின் பொருளாதார வளங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு வளர்ச்சித் திட்டங்கள் தேக்கமடைய நேரலாம். வாங்குவோரின் நிதி நிலைமையைக் கருத்திற் கொள்ளாமல் விற்பனையைப் பெருக்கும் நோக்கம் மட்டும் கொண்டு செயற்படும்போது வாராக் கடன் மிகுதியாகி வாணிக நிறுவனங்கள் இழப்பு அடைய நேரிடும்.

ஆனால் இவை யாவும் களையக்கூடிய குறைபாடுகளே. தவணை முறையில் மக்களுக்கும் நாட்டிற்கும் ஏற்படக்கூடிய நன்மைகளை நோக்கும்போது இவை யாவும் பெரிதல்ல என்றே கருதிட வேண்டும்.

தவணை முறை வளர்ச்சிக்கான வழிகள்: தவணை முறை பெருகுவதற்கு விற்பனை நிறுவனங்களுக்குக் கூடுதல் பணம் தேவைப்படுகிறது. எனவே, வங்கிகள் அத்தகைய நிறுவனங்களுக்கு மிகுந்த நிதி ஒதுக்கீடு செய்தால்தான் இம்முறை வளர்ச்சியுறும். மேலை நாடுகளில் தவணை முறை விற்பனைக்கெனவே தனி நிறுவனங்கள் உள்ளன. வங்கிகள் கூட நுகர்வோரின் பொறுப்பில் முழுத் தொகையையும் விற்பனையாளருக்கு அளித்துவிட்டு வாங்கியவரிடமிருந்து பொருளுக்குரிய பணத்தைத் தவணை முறையில் வட்டியுடன் பெற்றுக்கொள்கின்றன. ஆனால், இத்தகைய சலுகையை வங்கிகள் தங்கள் வாடிக்கையாளருக்கு

மட்டுமே அளிக்கும். இந்தியாவில்கூட வங்கிகள் தவணைமுறையில் பொருள்களை வாங்குவதற்கு இவ்வகையில் உதவி வருகின்றன.

திட்டமிட்ட பொருளாதார வளர்ச்சி, மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை இந்திய நாட்டில் பெரிதும் உயர்த்துவதற்கு அடிகோலியிருக்கிறது. உயர் மட்டத் தினரால் பயன்படுத்தப்படுபவை எனக் கருதப்பட்ட பனிப்பெட்டி, தொலைக்காட்சிப் பெட்டி போன்றவை யாவும் மாத வருமானம் நிலையாக உள்ள நடுத்தரக் குடும்பத்தினரின் அடிப்படைத் தேவைகள் என மதிக்கப்படுகின்றன. தவணை முறை விற்பனைக்கான தனியார் நிறுவனங்களும், வாடிக்கையாளர் தவணை முறையில் பொருள்களைப் பெறுவதற்கு வங்கிகளின் நிதியுதவியும் பெருகி வருகின்றன. எனவே, தவணை முறை விற்பனைக்கு ஒரு சிறப்பான எதிர் காலம் இந்திய நாட்டில் உள்ளதென உறுதி கொள்வ தில் தவறில்லை. கோ.கோ.

தவம்: ஆன்மிக வாழ்வினை இம்மை, மறுமை, வீடு என மூன்றாகச் சமய நூலோர் பிரித்துள்ளனர். இம்மை என்பது மக்கள் வாழ்கின்ற இந்த உலக வாழ்க்கை. மறுமை என்பது தேவர்கள் வாழ்கின்ற உலகிலுள்ள வாழ்வு. வீடு என்பது இவ்விரண்டினும் சிறந்ததான பேரின்ப வாழ்க்கை. இப்பேரின்ப வாழ்க்கையை அடையச் செய்யும் முயற்சியே தவம் என்று கூறுவது. ஆன்ம வாழ்வு இவ்வுலகத்தோடு முடியவில்லை. இவ்வுலகில் தானெடுத்த உடம்பினை விட்டுப் பிரிந்த ஆன்மா மற்றொருஉடம்பிலோ வேறு உலகத்திலோ தோன்றும் என்பது நம்பிக்கை. இத னைப் பல சமயவாதிகள் ஒத்துக்கொள்கின்றனர். ஆகையினால் இவ்வுலக வாழ்வினுக்காகப் பாடுபடுதல் எவ்வளவு இன்றியமையாததோ, அது போலவே மேலுலக வாழ்வினுக்காகப் பாடுபடுதலும் இன்றி யமையாதது. திருவள்ளுவர் பொது நெறியில் நின்று உலக அறங்கள் அனைத்தையும் தொகுத்துக் கூறி னார். ஆயிரம் வேள்விகளைச் செய்வதைவிட, ஓர் உயிரைக் கொல்லாமை நல்லது என்று கூறுகின்றார். மேலும், தவம் செய்பவர்கள்தாம் தங்களுடைய கருமஞ் செய்பவர்கள் என்று கூறுகிறார். தொல்காப் பியரும், மனையறங் காத்த நல்லோரெல்லாம் நாள டைவில் உலக ஆசை தீர்ந்து, உற்றார் உறவினர் மக்கள் சூழ இருந்து தவம் பயிலுதல் வேண்டும் என்று கூறுகிறார்.

வேந்தர்களும் கடைசியில் வீரவுணர்ச்சி குன்றிய காலத்துத் தங்கள் மைந்தர்களுக்கு முடிசூட்டித் தாங்கள் தவம் பயில வேண்டும் என அறநூல்கள் கூறுகின்றன.

தவம் மிகப் பெருமையும் பேராற்றலும் வாய்ந்தது. விசுவாமித்திரர் முனிவராவதற்கு முன் னர் மன்னராக இருந்தவர். ஒரு சமயம் வசிட்ட முனிவரோடு மாறுபட்டுத் தோல்வியடைந்தார். தம் பேராண்மையும் படைபலமும் வசிட்டர்முன் சிதறிப் போயின என்று உணர்ந்த விசுவாமித்திரர் தவத்தின் பெருமையுணர்ந்து தவநெறியை மேற்கொண்டார். இலங்கைமாநகரத்தைச் சுற்றிப்பார்த்த அனுமான்அந் நகரத்தின் பெருமை எல்லாம் இராவணன் இயற்றிய தவத்தினால் ஏற்பட்டது என்று உணர்ந்து வியந்தான். அது போலவே சூரபதுமனும் பேராற்றலைக் கடுந் தவத்தினால் பெற்றிருந்தான் எனக் கந்தபுராணம் கூறுகிறது. மூர்க்கத் தனமாகக் கடுந்தவம் செய்த அசுரர்களும் வேள்விகளைச் செய்த தேவர்களும் பதவி விரும்பியவர்களே. கடவுளைக் காணும் பேறு பெற்றும் இராவணனும் சூரபதுமனும் ஞானமோட் சத்தை விரும்பாமல் பதவி போகங்களையே விரும்பிப் பெற்றார்கள். முடிவில் அவர்கள் துன்பமடைந்தார் கள். பேரின்பத்தையும் அமைதியையும் தருவதே தவத்தின் பெருமையென உணரவேண்டும்.

தவம் என்பது உடலைவருத்திச் சுருக்குவதை முதன் மைப் பொருளாகக் கொண்டது. பல்வேறு சமயத் தினர் தவ நெறிகளைப் பல்வேறு வகைகளாகக் கூறி யுள்ளார்கள். சமண பௌத்த சமயத்தினரும் தவம் சீலம் முதலியவற்றை வற்புறுத்துகின்றனர். பௌத் தர்கள் இன்னாசெய்யாமையே தவம் என்று கூறுகின்ற னர். சமணர்கள், ஐம்புலன்களை அடக்கல், உண்மை பேசுதல் முதலியவற்றைத் தவம் என்கின்றனர். உலக மக்கள் துன்பத்தினைத் துடைக்க வழிகண்டு பிடிக்கக் கௌதமபுத்தர் அரச வாழ்க்கையை உதறித் தள்ளிப் போதிமரத்தின் நிழலில் ஐந்தாண்டுகள் ஊண் உறக்கமின்றித் தவம் இருந்தார் என்று கூறப் படுகிறது. வெளியுலகில் தாவி அலையும் மனத்தை அகமுகமாகத் திருப்பி ஓரிடத்தில் நிறுத்தி, ஆழ்ந்த சிந்தனையில் மூழ்கிப் பசி, களைப்பு, உறக்கம் முதலிய உணர்வில்லாமலிருப்பது தவம் என்று கூறலாம். திருவள்ளுவர் ஐந்தவித்தலைப் பற்றிக் கூறுகின்றார். ஆன்றவிந்தடங்கிய சான்றோரைப்பற்றிப் புறநானூறு கூறுகின்றது.

தவ நெறியில் நிற்பார் தமக்கு வருந்துன்பத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டும். பிற உயிர்க்குத் தீங்கு செய்யக்கூடாது. தெய்வத்தை அடைவது தவத்தின் நோக்கம் என்பர் சிவநேசச் செல்வர். சிவ பெருமான் தடுத்தாட்கொண்ட பின்னர்ச் சுந்தர மூர்த்தி திருத்துறையூர்ப் பெருமானை வணங்கித் 'தலைவா நின்னை வேண்டிக்கொள்வேன் தவ நெறியே' என அவ்வூர்ப் பதிகத்துப் பத்துப் பாடலி

லும் வேண்டுகின்றார். யோக நெறியில் நின்று இறைவனை வழிபட்டவர் சுந்தரர் என்பது சைவ சமயச் சான்றோர்கள் கருத்தாகும். ஆகையினால் அவர் வேண்டிக்கொண்ட தவநெறி யோக நெறி தான் என்பது தெளிவாகும். பொதுவாகக் கூறு மிடத்துத் தவம் என்பதும் யோகம் என்பதும் ஒன்றே எனக் கருதலாம். யோகம் என்றால் ஒன்றுதல் என் பது பொருள். ஆன்ம அறிவு தெய்வப் பேரறிவோடு ஒன்றுதலே யோகம் எனப்படும். உடம்பில் கட்டுண்டு உலவும் ஆன்மாவினுக்குச் சாக்கிரம், சொப்பனம் சுமுத்தி, துரியம், துரியா தீதம் என ஐந்து வகையான நிலை உண்டு. அவற்றுள் சாக்கிரம், சொப்பனம், சுமுத்தி என்னும் மூன்றையும் மனிதர் அனைவரும் அனுபவித்து வருகின்றனர். ஆனால் துரியம், துரியா தீதம் என்ற இரண்டும் யோக நெறி கைவந்த ஞானி கள் தாம் அனுபவிக்கமுடியும். துரிய நிலையில் ஆன் மாவும் பிராணனும் இருக்கும். துரியாதீத நிலையில் ஆன்மாவும் திருவருளுமே இருக்கும். இந்த நிலையில் தான் ஆன்ம அறிவு, தெய்வப் பேரறிவோடு ஒன்று பட்டு மெய்ப்பொருள் காட்சியினைப் பெறுகின்றது.

சைவ சித்தாந்த முதல் நூலாகிய சிவஞான போதம் எட்டாம் சூத்திரத்தில், முன்செய்த தவப் பயனாக இறைவனே ஆன்மாக்களுக்குக் குருவாகவந்து உண்மை ஞானத்தைக் கொடுப்பான் என்று கூறுகிறது. அங்கே சரியை, கிரியை, யோகங்களே தவம் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. சிவாலயத்திற்கும் சிவனடியார்க்கும் தொண்டுசெய்து வழிபடுதலே சரியை என்று கூறலாம். இவ்வாறு தொண்டு செய்தால் மனமாசுஅகன்று தூய வாழ்வு உண்டாகும். அவ்வாறு மனமாசு அகன்றவர் கள் ஏதாவது ஒரு திருவுருவத்தின் மூலம் இறைவனை பூசித்தல் கிரியைத் தவமாகும். அபிடேகம், ஆரா தனை, அருச்சனை, நைவேத்தியம் முதலிய பல அங்கங்களோடு புறத்தே வழிபாடு செய்து, அகத்தே யும் அப்பெருமானை நினைத்துப் பூசித்தல் சிவபூசை எனப்படும். யோகம் என்பது ஆசனம், பிராணா யாமம், தியானம் என்ற மூன்று அங்கங்களாலாகியது. தியானத்தில் நிலைத்திருந்து சமாதிகூட மன உரமும் உடலுறுதியும் வேண்டும். ஆசனமும் பிராணாயா மமும் முறையே உடலுறுதியையும் மன ஊக்கத்தை யும் கொடுக்கும். பின்னர்த் தியானம் சமாதியை அடையச் செய்யும். இவை மூன்றும் சேர்ந்ததே யோகம் எனப்படும். சரியை, கிரியை, யோகம் என்ற மூன்றும் ஞானத்தை அளிக்கும். உலக நன்மைக்காக வும், உண்மை ஞானத்திற்காகவும் செய்யும் முயற்சி களெல்லாம் உண்மையான தவம் ஆகும். இரா.கோ.

தவிர்த்தல் பயிற்சி: இதனைத் தவிர்த்தல் ஆக்கநிலையிருத்தம் என்றும், தவிர்த்தல் கற்றல் என்றும் சொல்லலாம். ஓர் உயிரி (Organism) தண்ட னையை விளைவிக்கும் அல்லது துன்பத்தைத் தரும் தூண்டுதலிலிருந்து விலகவும் தவிர்க்கவும் அறிந்து கொள்கின்ற செயல் தவிர்த்தல் பயிற்சி (Avoidance Training) எனப்படும். விளக்கு சுடுவதைத் தெரிந்து கொள்வதையும், மின்சாரம் அதிர்வை ஏற்படுத்தும் என்று அறிந்து கொண்டு எச்சரிக்கையாக இருப்ப தையும் சான்றாகக் கூறலாம். ஒரு சோதனையில் ஒரு நாய்க்கு ஒலியுடன் (ஓசையோடு) மின் அதிர்வை யும் கொடுத்து ஒரு வேலியைத் தாண்டக் கற்பித் தனர். நாய் மின் அதிர்வினின்று தப்பிக்க வேலியைத் தாண்ட முயன்று கற்றுக்கொண்டது. பின்னர் ஒலியை அல்லது ஓசையை எழுப்பிய உடனேயே நாய் வேலி யைத் தாண்டியது. காரணம் தவிர்த்தல் பயிற்சியின் விளைவேயாகும், ஜி.இரா.

தவிர்ப்பு உறவுமுறை: நடைமுறையில் ஒவ் வொரு சமுதாயத்தினரிடையேயும் ஒரு வரையறுக்கப் பட்ட உறவுமுறை காணப்படுகிறது. அதன்மூலம் திரு மணம், குடும்பம் முதலான உறவுகளில் ஒழுங்குமுறை ஏற்படுத்தப்படுகிறது. குறிப்பாகத் திருமண அமைப்பில் உறவுமுறை மிக நுணுக்கமாகக் கவனிக்கப்படுகிறது. ஏனெனில், ஒருவர் குறிப்பிட்ட ஒரு சிலருடன் மட்டுமே மணத்துணையைப் பெற இயலும் என்ப தால் மற்றவர்கள் அவருக்குத் தவிர்ப்பு உறவா கின்றனர். தவிர்ப்பு உறவுமுறை (Avoidance Relationship) மூலம் உறவினர்களுக்கிடையே நெருங்கிப் பழகும் முறையிலும் மணத்துணை பெறுவதிலும் ஒரு வரையறை ஏற்படுத்தப்படுகிறது.

தவிர்ப்பு உறவின் விதிமுறைகள்: தனி மனிதர் களுக்கிடையே ஏற்படும் உறவின் தன்மையை நெறிப் படுத்தும் அமைப்பாக உள்ளதே தவிர்ப்பு உறவுமுறை யாகும். பல சமுதாயத்தினரிடையே காணப்படும் ஒழுக்கமுடைமை விதி, சகோதர சகோதரியரிடையே நெருங்கிய நட்பு ஏற்படுவதைத் தடுக்கிறது. இதற்குத் தக்க எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்வது இப்போதைய சமுதாயம் ஆகும். இதில் ஆண்கள் பொதுவாக தம் உள்ளார்ந்த எண்ணங்களைப் பற்றித் தம் சகோதரி யரிடம் விவாதிப்பதில்லை. ஆனால், அதேசமயம் அவற்றைப் பற்றி தமக்கு நிச்சயிக்கப்பட்ட பெண் ணுடன் பேசத் தயங்குவதில்லை. 'இரிப்' பழங்குடி யினர் தம் பெற்றோரின் நேர் உடன்பிறந்தாரின் பிள்ளைகளுடன் நெருங்கி விவாதிப்பதைத் தவிர்க் கின்றனர். அதேசமயம் தம் சகோதரன் மனைவி யிடம் மனம்விட்டு விவாதிக்கின்றனர்.

இரத்தத் தொடர்புடைய உறவினரிடையே நில வும் தவிர்ப்பு விதிமுறைகளுள் சகோதர சகோதரி

யரிடையே உள்ளதவிர்ப்பு உறவுமுறை ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதாகஅமைந்துள்ளது. சில மெலனேசியக் குழுவினரிடையே சகோதரசகோதரியர், ஒருவரையொருவர் பெயரிட்டு அழைப்பதோ ஒருவர் இருக்கும் குடிசையில் மற்றொருவர் நுழைவதோ தவிர்க்கப்படுகிறது. இலெபர் தீவினரிடையே(Leper's Islanders) பெண் பூப்பெய்தியவுடன்அவள் சகோதரனிடம் இருந்து பிரிக்கப்படுகிறாள். இங்ஙனம் பிரிக்கப்பட்ட பின் என்றாவது சகோதரனும் சகோதரியும் ஒரே பாதையில் சந்திக்க நேர்ந்தால், சகோதரி பாதையைவிட்டு விலகுகிறாள். சகோதரனும் சகோதரியும் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொள்வதைத் தவிர்க்கத் தலையைக் குனிந்து கொள்கின்றனர். இங்ஙனம் ஒருவரையொருவர் தவிர்ப்பது இறப்பின்போதும் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. இருவரில் ஒருவர் இறந்துவிட்டால் மற்றவர் இறந்தவர் வீட்டிற்குள் நுழையாமல் வெளியிலிருந்தே துக்கம் கடைப்பிடிக்கின்றனர்.

திரோபிரியாண்ட்டு தீவினரிடையே ஒரு ஆண், தன் சகோதரியை வேற்று ஆண்மகன் கெடுப்பதை அல்லது தன் சகோதரி வேறு ஆண்மகனுடன் காதல் புரிவதைக் காண நேரிட்டால் மூவருமே தற்கொலை செய்துகொள்ளும் நிலை காணப்படுகிறது. சமவெளிப் பழங்குடிகளான குரோ (Crow) அரபாகோ (Arapaho) பழங்குடிகளிடையே சகோதர, சகோதரியர் மனம்விட்டுப் பேசுவது தடை செய்யப்படுகிறது. வெத்தர் (Veddas) பழங்குடியினரிடையேயும் சகோதரன்-சகோதரி ஒரே வீட்டில் தங்குவதோ, உணவருந்துவதோ தவிர்க்கப்படுகிறது. இவர்களிடையே எவ்வித நெருக்கமும் தடை செய்யப்படுகிறது.

தவிர்ப்பு உறவுமுறையில் மாமியார் விலக்கு அனைத்துச் சமுதாயத்திலும் காணப்படுகிறது. மாமியார்-மருமகன் உறவு பெரும்பாலும் தவிர்ப்பு உறவாக உள்ளது. வெத்தர்களிடையே மாமியார் வீட்டிற்குள் இருக்கும் மருமகன் வீட்டிற்குள் செல்வதற்கு முன், உரத்த குரலில் சத்தமிட்டுத் தனது வரவை அவனது மாமியார்அறியச் செய்கிறான். அவன் தனது மாமியாரிடமிருந்து உணவையோ வேறுஎந்தப் பொருளையோ ஏற்பதில்லை. அவன் மனைவி அல்லது மாமனார் முன்னிலையில் மட்டுமே அவன் தன் மாமியாருடன் பேச அனுமதிக்கப்படுகிறான். இப்பழங்குடியினரிடையே மாமியார்-மருமகனுக்கு இடையில் ஏற்படும் நெருக்கத்தைக் குறைப்பதன் வழி, பெற்றோருக்கும் அவர்தம் மகன்களுக்குமிடையே ஏற்படக்கூடிய சச்சரவுகள் தவிர்க்கப்படுகின்றன.

மாமியார்-மருமகன் தவிர்ப்பு உறவு ஆப்பிரிக்கா, ஆசுத்திரேலியா முதலான பல பகுதிகளிலும் காணப்படுகிறது. சைபீரியாவின் சில பகுதிகளில் ஒரு பெண்ணுக்கும் அவள் கணவனின் தந்தைக்குமிடையே சமுதாய உறவுகள் தவிர்க்கப்படுகின்றன.

குரோ இந்தியரிடையே, மாமியாரும் மருமகனும் ஒருவருடன் ஒருவர் பேசுவதோ, ஒருவர் பெயரை மற்றவர் கூறுவதோ அனுமதிக்கப் படுவதில்லை. இவர்கள் இருவருள் யாரேனும் ஒருவரது பெயரைக் கூற நேரிட்டால் அப்பெயரை மறைமுகச் சொற்றொடர் வழி குறிப்பிடுகின்றனர். இம்முறை தமிழ்ச் சமுதாயத்திலும் உள்ளது.

நைல் நிலப்பகுதியினைச் சார்ந்த நீக்கிரோக்கள், தம் மாமியார் வசிக்கும் கிராமத்தைக் கடந்துசெல்ல நேரிட்டால் தாம் செல்லும் பாதையில் தமது மாமியார் குறுக்கிடாமலிருக்கத் தமது வரவை அவர்களுக்கு முன்கூட்டியே அறிவிக்கின்றனர்.

பொதுவாக மாமியார்-மருமகன் தவிர்ப்பு உறவு தேவையற்றதாகக் கருதப்படுகிறது. ஏனெனில் ஒருசில சமுதாயத்திரைத் தவிரப் பிற சமுதாயங்களில் இவர்களிருவரும் சேர்ந்து ஒரேயிடத்தில் வசிப்பதில்லை. எனவே, அவர்களிடையே எவ்வகையான சச்சரவோ நெருக்கமோ உண்டாகும்வாய்ப்பு மிகக் குறைவாக உள்ளது எனலாம். அதே நேரத்தில் மருமகள் தனது மாமியார் வீட்டில் நிரந்தரமாக வாழச்செல்வதால் சச்சரவினைத் தவிர்க்க அவளுக்கும் அவளது மாமனாருக்குமிடையிலான உறவு வரையறுக்கப்படுகிறது.

இப்போதுள்ள சமுதாயத்தில் பெரும்பான்மையினரிடையே திருமணமான பெண் பல்வேறு காரணங்களால் தனது கணவனின் பெற்றோருடன் வாழ்வதில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் இத்தகு தவிர்ப்பு உறவின் தன்மைகள் மாறி வருகின்றன.

தவிர்ப்பு உறவுமுறை சமுதாயத்திற்குச் சமுதாயம் மாறுபடுகிறது. இந்த உறவுமுறையைக் குறித்து வட அமெரிக்காவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுஅங்குள்ள பெரும்பான்மைப் பழங்குடியினரிடையேஇத்தகு தவிர்ப்பு விதி காணப்படவில்லை என்பதைத் தெளிவாக்கிஉள்ளது. மாமியார்-மருமகன் தவிர்ப்பு உறவு பல்வேறு வாதங்களை வெளிக் கொணர்ந்துள்ளது. மாமியார் விலக்கு நடப்பு, தன்னுடைய மகளினால் அதிகப்படுத்தப்படுகிறது.அதைப்போன்றே மருமகனின் விலக்கு நடப்பு, அவன் மனைவியினாலும் அவளுடன் அவன் கொண்டுள்ள தாம்பத்திய உறவைப் பாதிப்பதாலும் அதிகப்படுத்தப்படுகிறது. மருமகன்-மாமியார் தவிர்ப்பு குடும்ப வாழ்க்கையில் எவ்வித முரண்பாடும் ஏற்படாமலிருக்க ஓர் விதிமுறையாகக் கையாளப்படு

கிறது. தவிர்ப்பு உறவுமுறையைக் குறித்து மானிடவியலார் பல்வேறு கருத்துகளைக் கூறியுள்ளனர்.

மனித வரலாற்றின் தொடக்க நிலையில், தாய் வழிக் குடும்பத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் மாமியார் இல்லத்தில் தன் மனைவியுடன் வாழச் செல்லும் கணவன் தன் மாமியாருடன் கொள்ளும் உறவு ஓர் வரையறைக்குட்படுத்தப்படுகிறது அல்லது தவிர்க்கப் படுகிறது என்பது தைலர் (Taylor) கருத்து. தவிர்ப்பு உறவுமுறையினை இவர் உறைவிட முறையுடன் தொடர்பு படுத்திக் காட்டியுள்ளார்.

பிரேசர் (Frazer), பிராய்டு (Freud) ஆகிய இருவரும் தவிர்ப்பு உறவுமுறையினைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, ஒவ்வாப் பாலுறவைக் குறித்து நிலவும் வெறுப்பின் அடிப்படையில் அமைந்ததே இத்தவிர்ப்பு உறவுமுறை என்கின்றனர். தொல் பழங்குடியினரான இலங்கை வெத்தர்களிடையேயுள்ள தவிர்ப்பு உறவு, திரோபிரியாண்ட்டுத் தீவினரிடையே சகோதர–சகோதரிகளுக்கு இடையிலுள்ள உறவு முதலானவை பிரேசரின் கூற்றுக்கு அடிப்படையாக அமைந்தவை. தகாப் புணர்ச்சியினைத் தவிர்ப்பதே தவிர்ப்பு உறவுமுறையின் நோக்கம் என்பது இவர் வாதம்.

வெவ்வேறு வகையான உறவினரிடையே உண்டாகக்கூடிய பாலின நெருக்கத்தையும், பாலீடுபாட்டையும் தவிர்க்கவேண்டியதன் இன்றியமையாமையினை மையமாகக் கொண்டதே தவிர்ப்பு உறவு என்பார் பிராய்டு. இவரது கருத்துப்படி ஒரு சிறுவனோ, சிறுமியோ தம் இளம்பருவத்தில் தாங்கள் முறையானவர்களா இரத்த உறவுடையவர்களா என்று எண்ணிப் பார்க்காமல் பாலுணர்வு கொள்கின்றனர். இத்தகைய உணர்வை அடக்கியாளவும், பாலின விதிமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்கவும், குடும்பத்தின் உறவுகள் நிலையானதாக ஏற்படுத்தவும் உண்டானதே தவிர்ப்பு உறவு என்பார் பிராய்டு.

தவிர்ப்பினை ஓர் சமுதாயச் செயலாகக் கருத வேண்டும் என்பார் இராட்கிளிப் பிரௌன் (Radcliffe-Brown). மக்கள் ஒருவரோடொருவர் தொடர்பு கொள்ளும்போது ஒத்துப்போகவோ, போகாமலிருக்கவோ வாய்ப்புண்டு. அதனால், ஒருவருக்கொருவர் இணக்கமாக நடந்துகொள்ள வாய்ப்பில்லாமலும் போவதுண்டு. இங்ஙனம் ஏற்படும் இணக்கமற்ற தன்மையைத் தடுக்க உறவினரிடையே நெருக்கமேற்படுவது தடை செய்யப்படுகிறது. இதனால் ஏற்பட்டதே தவிர்ப்பு உறவுமுறை என்பார் இராட்கிளிப் பிரௌன்.

ம.ந.பு.

துணை நூல்கள்:

Fox.R., Kinship and Marriage, Penguin, England 1967.

Linton, Ralph., The Study of Man, Appleton-Century Crofts, New York, 1936.

Lowie.R., Primitive Society, Routledge and Kegan Paul, London, 1921.

தழும்பன்: சங்க இலக்கியத்தால் அறியப்படும் ஒருவீரன், குறுநில மன்னன். இவனது இயற்பெயர் அறியவியலவில்லை. போரிற் புண்பட்ட தழும்புடைமையின் தழும்பன் எனக் காரணப்பெயர் பெற்றான். பரணர் 'பெரும்புண் ஏஎர் தழும்பன்' (நற். 300) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். ஊணூர் என்பது இவனுக்குரியதாகும். அவ்வூரில் தங்கிப் பாண் சுற்றத்திற்கும் பிச்சைக்கு வந்தோர்க்கும் வரையாது வழங்கிய கொடைஞன் ஆவான். ஒரு தலைவியினது எழில் நலத்தைக் கூறும்பொழுது, பரணர் 'வாய்மொழித் தழும்பன் ஊணூர் அன்ன குவளையுண்கண் இவள்' (புறம். 348) என்று இவனது ஊரை உவமை காட்டிச் சிறப்பித்துள்ளார். அதனால் அவ்வூர் ஐம்புல நுகர்ச்சிக்கும் இடனாய்ச் சிறந்திலங்கியது என அறியமுடிகிறது. நக்கீரர் தம் அகநானூற்றுப் பாடலில் (227) தழும்பன், தூங்கல் என்னும் புலவராற் பாடப் பெற்ற ஓங்கு பெரு நல்லிசை உடையவன் என்று, பாடியிருத்தலால், வழுதுணங்காய் போலும் பெரிய தழும்பினைப் பெற்ற பெரும் புகழ் வாய்ந்தவன் என்றும், இவனது மதில் சூழ்ந்த ஊணூர்க்கு அப்பால் மருங்கூர்ப் பட்டினம் உள்ளது என்றும் தெகிறது. ஆனால் தூங்கல் என்னும் புலவர் பாடியதாகக் கூறப்பெறும் பாடல் இப்பொழுது கிடைத்திலது. இவனைப் புகழ்ந்து பாடிய நக்கீரர், பரணர் தம் பாடல்கள் இவன் விழுப்புண்பட்ட சிறந்த மறவன் எனவும் வரையாது வழங்கும் கொடைஞன் எனவும் சிறந்த வாய்மையாளன் எனவும் உணர்த்துகின்றன.

இரா.சா.

தளர்ந்த முதுமை: வயோதிகத் தன்மை காரணமாக உடல்வலிமை குறைந்து, உளச் செயல்களில்– குறிப்பாக நினைவாற்றல், துடிப்புடன் செயற்படும் தன்மை, சிந்தனைத் தெளிவு போன்றவை குறைந்து காணப்படும் நிலைமை தளர்ந்த முதுமை (Senility) எனப்படும். தளர்ந்த முதுமை என்பது உளப்பிணி சார்ந்த முதுமையைக் குறிப்பிடுவது ஆகாது. நாற்பது வயது அடைந்தவர்களுக்குப் பார்வை, கேட்டல் ஆகிய புலன்களில் சிறு குறைபாடுகள் உண்டாகத் தொடங்கும். முதுமையால் ஒளியின் பல்வேறு தன்மைகளை உணர்வதும், நீல

நிறத்தை அறிவதும் சிரமமாகிறது. செவி நரம்பணுக்கள் சக்தியை இழப்பதால் முதியோர் பின்னணி ஓசைகளைக் கேட்க இயலாமற் போகிறது. அதனால் ஒலியைச் சரிவரப் புரிந்துகொள்ள இயலுவதில்லை. ஒலியின்மையும் அமைதியும் தேவையில்லை; மிகுந்த வெளிச்சமும், ஓசையுந்தான் தேவை. அறுபது வயதில் 50 விழுக்காடு சுவை உணர்வு இழக்கப்பட்டு விடுகிறது. 30 விழுக்காட்டுக்குமேல் மூளை மின் அளவு அலைகளில் மாறுபாடு தோன்றுகிறது. நண்பர்கள், உறவினர்கள், குழந்தைகள் போன்றோரின் ஆதரவு குறைவதால் கவலை உண்டாகிறது. அதனால் தளர்ச்சி ஏற்படுகிறது. ஜி.இரா.

தளர்நடைப் பருவம் என்பது குழவி (Child) பிறந்த இரண்டு வாரம் முதல் இரண்டு ஆண்டு வரை உள்ள காலமாகும்(Hurlock, 1975). ஒரு குழவியானது பிறந்த இரண்டு ஆண்டிற்குள் சிறிது சிறிதாகத் தற்சார்புடைய நிலையை (Independence) அடையக் கற்றுக்கொள்கிறது.

தளர்நடைப் பருவத்தில் குழவியின் வளர்ச்சி: வாழ்க்கைப் பருவங்களில் தளர்நடைப் பருவத்திலும் பூப்படையும் பருவத்திலுந்தான் (Puberty) ஒரு மனிதனுக்கு மிக வேகமான வளர்ச்சி ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக, உடல் வளர்ச்சி முதல் ஆண்டில் குழவியினுடைய உடல் எடை, உடல் உயரத்தின் வீதம் ஆகியவற்றைக் காட்டிலும் மிகுதியாகக் கூடுகிறது. ஆனால், முதல் ஆண்டு நிறைவு பெற்றதும் இரண்டாம் ஆண்டில் இதற்கு நேர்மாறான வழியில் (அதாவது உடல் உயரம் எடையின் வீதத்தைக் காட்டிலும் மிகுகின்றது) குழவி வளர்கிறது. இப் பருவத்தில் குழவிகளிடையே உயரத்தைக் காட்டிலும் எடையில் மிகுந்த வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இவ்வேறுபாடுகளுக்கு உடற்கூற்றமைப்பும் (Body Build) உணவருந்தும் பழக்கங்களும் (Eating Habits) பெரும்பான்மையான காரணமாக இருக்கின்றன.

1) **புலனுணர்வு வளர்ச்சி**: பிறந்த மூன்றாம் வாரத்தில் குழவி நகருகின்ற பொருள்களின்மீது தன்னுடைய கண்களைத் திருப்புகிறது. வெளிச்சம் மிகுதியாகும்போது திடுக்கிடுகிறது. பார்வைத் துலங்கல்களை (Visual Responses) விடக் கேட்டல் (Auditory) சிறிது தாமதமாகவே நடைபெறுகிறது. இது முதல் மாதத்தில் முதிர்ச்சியடைகிறது. சில சமயங்களில் குழவிகள் ஒலியைக் கேட்கலாம். ஆனால், துலங்காமல் இருந்துவிடுவதுண்டு. ஏனெனில், பிறந்து சில நாள்கள் வரையில் குழந்தையின் மையச் செவி ஒருவகை பனி போன்ற திரவத்தால் (Amnioric Fluid) மூடப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அரைச் செவிடாகக் குழவி இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதை வெளியில் எடுத்துவிட்டால்தான் ஒலிகளைத் தெளிவாகக் குழந்தைகள் கேட்கமுடியும்.

சுவையுணர்வு மற்றப் புலனுணர்ச்சிகளைப் போல் உடனடியாகக் குழந்தையிடம் ஏற்படுவதில்லை. குறைந்தது 7 மாதங்கள் ஆனபிறகுதான் குழந்தைக்குப் பற்பல சுவைகளைப் பகுத்துணரும் ஆற்றல் உண்டாகிறது. மோப்பம் (Olfactory), தட்பவெப்பம் (Temperature), தசையியக்கம் (Kinesthetic), தொடு (Touch) புலன் உணர்ச்சி ஆகியவற்றைப் பற்றிச் சிறு குழந்தையிடம் விவரங்கள் கிடைப்பது மிகவும் அரிதாகும். வலியுணர்ச்சியைக் குழந்தை தொடக்கத்திலேயே உணரத் தொடங்கிவிடுகிறது. குழந்தையின் கூருணர்ச்சி (Sensitivity) முதல் வாரத்திலிருந்தே மிகத் தொடங்குகிறது.

2) **தசை இயக்க முதிர்ச்சி**: குழந்தைகள் வளர்ந்து முதிர்ச்சியடையும் செயல்முறையில் தசை இயக்க முதிர்ச்சியை ஆராய்ந்தவர்கள் குழந்தையிடம் 10 விதமான பிடிப்புகளைக் (Grasping) கவனித்திருக்கின்றனர். அவை 1) தொடர்புகொள்ள முடியாமை, 2) தொடர்பு கொள்ளுதல், 3) முதிர்ச்சி அடையாத அழுத்தம், 4) நசுக்கல் பிடிப்பு, 5) கைப்பிடிப்பு, 6) உள்ளங்கைப் பிடிப்பு, 7) மேலோங்கிய உள்ளங்கைப் பிடிப்பு, 8) கீழான பிடிப்பு, 9) முன்விரல் பிடிப்பு 10) மேலான முன்விரல் பிடிப்பு என்பவையாகும். குழந்தையின் வயது ஏறக்குறைய ஒன்றரை ஆண்டு (60 வாரங்கள்) ஆகும்போது குழந்தையின் பிடிப்பு முழு மனிதனின் பிடிப்புக்குச் சமமாக இருக்கின்றதென்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

தவழ்தல் (Crawling), ஊர்ந்து செல்லுதல் (Creeping), நடத்தல் என்று குழந்தைகள் படிப்படியாகத் தசை இயக்க முதிர்ச்சியில் முன்னேற்றத்தைக் காண்பிக்கின்றன. செர்லி (Shirley) என்பவரின் ஆராய்ச்சிப்படி குழந்தைகள் நான்கு கட்டங்களில் அடங்குகின்றன. அவை 1) அடியெடுத்து வைக்கத் தொடங்கும் காலம்; 2) உடல் பளுவைக் காலில் தங்கவைத்து உதவியுடன் எழுந்துநிற்கும் காலம்; 3) நடத்திச்செல்லும் போது நடக்கும் காலம்; 4) உதவியின்றித் தனியாக நடக்கும் காலம் என்பன. எல்லாக் குழந்தைகளும் இந்த நான்கு கட்டங்களுக்குள் அடங்குவதில்லை.

3) **பேசும் திறன் முதிர்ச்சி**: நாள்கள் செல்லச் செல்லக் குழந்தையின் பேச்சு உறுப்புகள் வலிமையுடன் முதிர்ச்சிபெற்றுப் பக்குவம் அடைகின்றன. எனவே, முறைப்படி ஒலிகளை எழுப்பிப் பேசுவதற்குக் குழந்தைகள் கற்றுக்கொள்கின்றன. சாதாரண

மாகக் குழந்தைகள் ஓர் ஆண்டு முடியும்போது பேசுவ தற்குக் கற்கின்றன; ஒன்றரை ஆண்டில் சுமார் 25 சொற்களைக் கற்கின்றன. ஆனால் இதில் தனிமனித வேறுபாடுகள் உண்டு.

4) **உள எழுச்சி முதிர்ச்சி**: குழந்தையின் உள எழுச்சி நடத்தைகள், கற்றல் (Learning) மூலமும் பக்குவமடைந்து வருவதன் மூலமும் முதிர்ச்சி அடைகின்றன. உள எழுச்சிகள் இயல்பாக அமையவில்லை. சில நாளமில்லாச் சுரப்பிகளின் நடவடிக்கைகள் மிகுவதன் மூலம் உளஎழுச்சித் துலங்கல் உண்டாக முடியும். குழந்தைப் பருவத்தில் உள எழுச்சிகள் நீண்ட நேரம் நிலைத்து நிற்பதில்லை. குழந்தைகளின் உள எழுச்சிகள் வெளிப்படையான செயல்களில் துலங்கச் செய்கின்றன. குழந்தை வளரவளரச் சமூகத் தடைகள் அக் குழந்தையின் வெளிப்படையான துலங்கல்களின் மீது கட்டுப்பாடுகளை உண்டாக்குகின்றன. அதனால், நாளாக ஆகப் பெரியோர்களைப் போன்று உள எழுச்சிகள் மெதுவான வெளிப்பாடுகளை உண்டாக்கும் உள எழுச்சி நிலைகளாக (Moods) மாறுகின்றன.

5) **சமூக வளர்ச்சி**: மனிதர்களையும் மற்றப் பொருள்களையும் குழந்தை, வேறுபாடு கண்டறிகின்ற அனுபவம் ஏற்படும்போதுதான் அக்குழந்தையின்சமூக நடத்தை தொடங்குகிறது. முதல் இரண்டு ஆண்டு காலம்வரையில் குழந்தைகளின் சமூக நடத்தை ஒரே தன்மையாகத்தான் நடைபெறுகிறது. குழந்தைகள் முதல் மாதத்தில் மனிதர்களின் குரலுக்குத் துலங்குகின்றன. இரண்டாம் மாதத்தில் பெரியோர்களின் கொஞ்சும் குரலைக் கேட்டவுடன் அழுதுகொண்டிருக்கும் குழந்தை அழுகையை நிறுத்துகிறது. மூன்றாம் மாதத்தில் தாயையும் தந்தையையும் அடையாளம் கண்டுகொள்கிறது. நான்கு, ஐந்து, ஆறு மாதங்களில் கோபக் குரல்களைப் புரிந்துகொள்கிறது. எட்டாம், ஒன்பதாம் மாதங்களில் பெரியோர்களின் பேச்சைத் திருப்பிச்சொல்ல முயலுகிறது. ஓராண்டில் பெரியவர்கள் சொல்லும் சொற்களின் பொருளைப் புரிந்து துலங்குகிறது. இரண்டு வயதாகும்போது பல வழிகளிலும் பெரியவர்களோடு குழந்தை ஒத்துழைக்கிறது. சில குழந்தைகள் இரண்டாம் ஆண்டிலும் புது மனிதர்களைக் காணும்போது கூச்சம் கொண்டு தங்களுடைய தாயாருக்குப் பின்னால் சென்று முகத்தை மட்டும் மறைத்துக்கொள்கின்றன; பேசவும் மறுக்கின்றன.

தளர்நடைப் பருவத்தில் நேரக்கூடிய இடையூறுகள்: தாய்ப்பால் அருந்துவதை நிறுத்துவதினாலும் (Weaning), தூக்கப் பழக்கவழக்கங்களில் ஏற்படும் திடீர் மாற்றங்களினாலும் கழிவுப் பொருள்களை அகற்றுவதில் உண்டாகும் சிக்கல்களினாலும் குழந்தைகளுக்கு உடல்நிலையில் சில இடையூறுகள் உண்டாகின்றன.

சில பெற்றோர்கள் குழந்தைகளைத் தொடக்கத்தில் மிகவும் கண்டிப்பதாலும், சிலர், குழந்தைகளை மிகவும் போற்றிப் பாதுகாப்பதாலும் குழந்தைகளின் ஆளுமை பாதிக்கப்படும். வ.தே.சா.

துணை நூல்கள்:

Hurlock, F.B., Developmental Psychology, Tata McGraw-Hill, New Delhi, 1975.

Shirley, M.M., A Motor Sequence Favours the Maturation Theory, Psychological Bulletine, 28,204-205, 1931.

தளிச்சேரிப்பெண்டுகள்: பிற்காலச் சோழர்களின் காலத்தில் பல கோயில்கள் எடுக்கப்பட்டு அவற்றின் நிருவாகம், மற்றும் திருவிழாக்கள் நல்ல முறையில் நடைபெறப் பலவகையானவேலையாட்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். அவ்வாறு நியமிக்கப்பட்டவர்களுள் தளிச்சேரிப்பெண்டுகளும் ஒரு வகையைச் சார்ந்தவர்கள். தளிச்சேரிப்பெண்டுகள் பரதத்திலும் இசையிலும் கைதேர்ந்திருந்தனர். இவர்கள் நாள்தோறும் முக்காலங்களிலும் கோயிலுக்குப் பணியாற்ற வேண்டியிருந்ததால் திருக்கோயிலைச் சார்ந்த இடங்களில் வாழ்ந்து வந்தமையால் தளிச்சேரிப்பெண்டுகள் என்றும், இறைவனுக்குத் தொண்டு புரிந்து வந்தமையால் தேவரடியார் என்றும் நாட்டியத்தில் வல்லுநராக இருந்தமையால் நாடகக் கணிகையர் என்றும் வழங்கப் பெற்றனர்.

தஞ்சாவூர்ப் பெரிய கோயிலில் முதலாம் இராசராசனின் 29-ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டு தளிச்சேரிப் பெண்டுகளைப் பற்றிய விரிவான விளக்கம் தருகின்றது. இராசராசனின் ஆட்சிக்குட்பட்ட பல்வேறு இடங்களில் இருந்த தளிச்சேரி பெண்டுகள் 400 பேர்களைக் கொண்டு வந்து தஞ்சையில் புதிதாகக் குடியமர்த்தினான். இவர்களுக்கென்று தென் தளிச்சேரி, வட தளிச்சேரி என்ற இரு புதிய தெருக்களை உருவாக்கி அங்கு இவர்களைக் குடியமர்த்தினான். இந்த வீடுகளில் மொத்தம் 400 தளிச்சேரிப்பெண்டுகள் இருந்தனரெனத் தெரிகிறது. அவர்கள் எந்த ஊரில் இருந்து வந்தவர்கள் என்பதும், அவர்களுடைய பெயர், வீட்டின் எண்ணிக்கை ஆகியனவும் இக்கல்வெட்டில் கிடைக்கின்றன.

தளிச்சேரிப் பெண்டுகளுக்கு நிலையாக ஒரு குறிப்பிட்ட நிலம் கொடுக்கப்பட்டது. அதில் இருந்து

வருகின்ற நெல்லில் ஒவ்வொருவரும் 100 கலம் நெல் கூலியாகப் பெற்றனர். இத்தகைய நெல் ஆட வல்லான் என்னும் மரக்காலால் அளக்கப்பட்டு வந்தது. தளிச்சேரிப் பெண்டுகள் உயிர் நீத்தால் அல்லது வேலையைவிட்டு நின்றுவிட்டால் அவர்களுக்குப் பதிலாக வேறு ஆட்களை நியமித்துக் கொண்டனர். உயிர் நீத்த தளிச்சேரிப் பெண்களின் உறவினர்களைக் குறிப்பாக அந்தப் பணியில் நியமிப்பர். அத்தகைய உறவினர் தகுதியானவராக இல்லாவிட்டால் வேறு தகுதியுள்ள ஆட்களை நியமிப்பார்கள். அவ்வாறு நியமிக்கப்பட்டவர்கள் எல்லாவிதமான சலுகைகளையும் அனுபவிக்க உரிமையுள்ளவர்கள் ஆவர். இத்தகைய தளிச்சேரிப் பெண்டுகள் பெரியபுராணம் குறிப்பிடுகின்ற சிவத்தலங்கள் அனைத்திலும் இருந்துள்ளனர்.

தளிச்சேரிப்பெண்டுகள் பெரிய கோயில்களின் பெயரிலும், அரச பரம்பரையைச் சார்ந்தவர்களின் பெயரிலும் தங்கள் பெயரை வைத்திருந்தனர். எடுத்துக்காட்டாகத் திருமூலட்டானம், இராசகேசரி, அருள்மொழி, குந்தவை, சேரமங்கை போன்ற அரச வமிசத்தாரின் பெயர்களிலும் இவர்களின் பெயர்கள் உள்ளன.

தளிச்சேரிப்பெண்டுகள் யாரையும் மணந்து கொள்ளாமையால் பதியிலார் என்றும் சொல்லப் பட்டனர். எனினும் சிலர் தாம் விரும்பியவரை மணந்து வாழ்ந்த செய்தி கல்வெட்டில் கிடைக்கின்றது. திருவொற்றியூரில் இருந்த சதுரன்சதுரி என்பவர் நாகன் பெருங்காடனுடைய இல்லாள் என்று கல் வெட்டுக் கூறுகின்றது. ஆகவே, பதியிலார் என்று சொல்லப்படுகின்ற தளிச்சேரிப் பெண்டுகள் மணம் முடித்துக்கொண்டும் இருந்துள்ளனர் என்பது தெளிவு.

சோழ மன்னர்கள் இசையிலும் நாட்டியத்திலும் வல்ல பதியிலார்க்குத் தலைக்கோல் என்னும் பட்டம் அளித்துச் சிறப்பித்துள்ளனர். ‘பதியிலாள் நக்கன் அரிங்கமான சமயங்கொண்ட சோழத்தலைக் கோலியும்’ என்னும் கல்வெட்டுத் தொடரால் இது விளங்குகின்றது. கடைச் சங்க நாளில் நாடகக் கணிகையர் நூல்களிற் சொல்லப்பட்டுள்ள முறைவழுவாமல் அவிநயத்தோன்ற அரசவையில் ஆடிக்காட்டி அரசன்பால் தலைக்கோற் பட்டமும் பரிசில்களும் இப்பெண்கள் பெற்றுள்ளமை சிலப்பதிகாரத்தில் கூறப்படுகின்றது. அவ்வழக்கம் பிற்காலச் சோழர்களின் ஆட்சியிலும் தொடர்ந்து நிலைபெற்றிருந்தது என்பது பல கல் வெட்டுகளின் வாயிலாய்ப் புலனாகின்றது. தளிச்சேரிப் பெண்டுகள் சோழர் காலத்தில் மட்டுமன்றி விசய நகர, நாயக்கர்கள் ஆட்சிக் காலங்களிலும் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பது தஞ்சைக் கல்வெட்டுகளில் இருந்து தெரியவருகின்றது.

தி.சு.

தற்கருத்தேற்றம்: ஒருவர் தமக்குத் தாமே கருத்தேற்றம் கொடுத்துக் கொள்வது தற்கருத்தேற்றம் எனப்படும். உளவியல் மருத்துவத்தில் தற்கருத்தேற்றம் (Auto Suggestion) ஒரு சிறந்த பங்கை வகிக்கிறது.

ஒருவரிடம் உள்ள குறையைப் போக்கவும் பலக் குறைவைப் போக்கவும் தற்கருத்தேற்றம் பெரிதும் உதவுகிறது. எடுத்துக்காட்டாகத் தன்னம்பிக்கையில்லாமல் தாழ்வு மனப்பான்மை கொண்டு, எதிலும் வெற்றி பெற முடியாமல் வருந்துபவன், ‘நான் நிச்சயம் வெற்றி பெறுவேன், என்னால் எதையும் சாதிக்க முடியும். இனி என் வாழ்வில் தோல்வி என்பதே கிடையாது. வெற்றி, வெற்றி இனி என் வாழ்வில் எப்போதும், எதிலும் வெற்றி தான்’ என்று ஆணித்தரமாகத் தனக்குத்தானே கூறிக் கொள்ள வேண்டும். உரக்கக் கூற வேண்டியதில்லை. மனத்தில் நினைத்தாலே போதும். ஆனால் ஒரே ஒரு முறை கூறினாலோ நினைத்தாலோ போதாது. நாடோறும் இரவு படுத்துத் தூங்குமுன் மூன்று முறை கூற வேண்டும். மறுபடி காலை எழுந்ததும் மூன்று முறை கூற வேண்டும். எந்தக் காரியத்தையும் தொடங்குமுன் தனக்குள் கூறிக் கொள்ள வேண்டும். இப்படிக் கூறுவதோடு நிறுத்தாமல், செயலிலும் அதே நம்பிக்கையோடு ஈடுபட வேண்டும். இவ்வாறு தொடர்ந்து செய்யும் பொழுது தன்னம்பிக்கை மிகுந்து, தாழ்வு மனப்பான்மை அறவே நீங்கிவிடும்.

கல்வியில் கவனம் செலுத்த முடியாமல், நாளுக்கு நாள் நினைவுச் சக்தியும், கவனமும் குறைந்து வருகிறது; முன்புபோல் படிக்க இயலவில்லை எனக் கவலைப்படும் மாணவ, மாணவியர் எந்த மருத்துவரிடமும் போக வேண்டியதில்லை. ஒருவன் ‘என்னிடம் எந்தக் குறையும் இல்லை. இன்று நான் புத்துணர்ச்சியுடன் இருக்கிறேன். என் நினைவுச் சக்தியும், கவனச் சக்தியும் நாடோறும் மிகுந்து வருகிறது. என்னால் நன்கு கற்க முடியும், சிறந்து செயற்பட முடியும்’ என்று நாடோறும் தனக்குள் கூறி வந்தால் நல்ல பயனைக் காணலாம்.

தற்கருத்தேற்றத்தின் மூலம் பயம், குழப்பம், மறதி, தாழ்வு மனப்பான்மை, கோபம் போன்ற தேவையற்ற குணங்களை அறவே நீக்குவது மட்டுமன்றித் தைரியம், பலம், தன்னம்பிக்கை, கவனம், நினைவாற்றல் மன நலம் முதலியவற்றையும் உறுதியாகப் பெற முடியும். வாழ்வில் வெற்றி பெற விரும்பும் எவரும் தற்கருத்தேற்றம் பெற்றிட வேண்டும்.

ஹே.ந.

தற்காதல்: உளவியலின் தந்தை என்று சொல்லப்படும் சிக்மண்ட் பிராய்டு (Sigmund Freud) தற்காதல் (Narcissism) என்ற சொல்லை முதன் முதலாகப் பயன்படுத்தினார்.

கிரேக்க நாட்டுப் புராணத்தில் வரும் நார்சீசன் என்னும் அழகிய இளைஞனைப் பின்னணியாகக் கொண்டு பிறந்தது தற்காதல் என்ற பொருளைத் தரும் நார்சீசன் என்ற சொல். அந்த இளைஞன், தன் அழகிய பிம்பத்தைக் கண்டு மயங்கித் தன் மேலேயே காதல் கொண்டானாம்.

தற்காதல் சிறு குழந்தைகளிடம் இயற்கையாகவே காணப்படுகிறது. ஆனால், நாளடைவில், அந்த அன்பைப் பிறர்மேல் செலுத்தக் குழந்தைகள் கற்றுக் கொள்கின்றன. ஆனால் சிலரிடம் இந்தக் குணம் ஓரளவு நிலையாகவே அமைந்து விடுகிறது.

தற்காதல் உடைய ஒருவன் தன் கவனம் முழு வதையும் தன் மேலேயே செலுத்துவான். அதனால் அவன் தன்னைச் சுற்றியுள்ள மற்றவர்களின் தேவை களைப் பற்றிக் கவலைப்படுதில்லை.

தற்காதல் உள்ள சிலர் நன்றாகப் பேசுவார்கள்; பிறரிடம் அடிக்கடி குற்றம் கண்டுபிடிப்பார்கள்; உள்ளே ஒரு பொருளை வைத்துப் பேசுவார்கள்; ஆனால், அவர்கள் செய்கையில் பெரிதாக ஒன்றும் இருக்காது.

தற்காதல் உடைய பெண் தன் அழகைப் பற்றி மிகவும் பெருமை கொள்வாள். பிறர் அவள் அழகைப் புகழாவிடில் மனமுடைந்து வருந்துவாள்.

தற்காதல் உடைய சிலர், மற்றவர் மத்தியில் இருக்கும்போது, எல்லார் கவனமும் தன் மேலேயே இருக்கும் வரை மகிழ்ச்சியாக இருப்பார்கள். ஆனால், அப்படியில்லாதபோது கோபமும் ஆத்திரமும் கொள்வார்கள்.

தன்னைத் தானே காத்துக் கொள்வதற்கான வழிமுறைகளுள் (Defense Mechanisms) ஒன் றாகத் தற்காதல் கருதப்படுகிறது. அந்த முறை யில், சாதாரணமாக எவரும் இதைப் பயன்படுத்து வார்கள். எடுத்துக்காட்டாக ஓர் ஆசிரியர் தம் மாணவர் முன் தமக்கு எல்லாம் தெரிந்ததாகக் காட்டிக் கொள்ளவே விரும்புவார். அவருக்குத் தெரியாத ஒன்றை ஒரு மாணவர் கேட்டு விட்டால், ‘புத்திசாலியான உனக்கு இது கூடவா தெரியவில்லை? நீயே இதற்கு விடை தெரிந்து கொண்டு வந்து நாளை சொல்!’ என்று தம் அறியாமையை மாணவனுக்குத் தெரியாமல் மறைப்பார். அவரது அறியாமை வெளிப்படுவதற்கு அவரது தற்காதல் இடம் கொடுப்பதில்லை.

தற்காதல், உளச்சிதைவு நோயாளரிடம் மிகுதி யாகக் காணப்படுகிறது. இவர்களது எண்ணம் எப் போதும் ‘தங்களைச்’ சுற்றியே இருக்கும். ஹே.ந.

தற்காப்பு உரிமை: தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளல் என்பது, மற்ற எல்லா விலங்குகளுக்கும் இருப்பதுபோல் ஒவ்வொரு மனிதனும் சமூகத்தின் ஓர் அங்கமாக ஆகும்போது குடிமக்களின் உரிமை களையும் பாதுகாப்பது ஓர் அரசின் கடமையாகும். ஓர் அரசு தன்னால் இவ்வாறான பாதுகாப்பினை அளிக்க இயலாவிடில், தன் குடிமக்களை அவரவர் உரிமைகளைக் காத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கும். தமக்கு எதிராக நியாயமற்ற தாக்குதல் நடைபெற்றால் ஒரு குடிமகன், கோழைபோல் அஞ்சிஓடத் தேவையில்லை. ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வரம்புகளுக்கு உட்பட்டு எதிர்த்துப் போராடலாம். உடலையோ உடைமை யையோ பாதுகாத்துக் கொள்ள அவனுக்கு உரிமை யுண்டு.

தற்காப்புச் சட்ட விதிகளை மெயின் (Mayne) என்பவர் தொகுத்துரைத்துள்ளார். அவர் கூற்றின்படி (1)சமூகம் தனிப்பட்டவரின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க உத்தரவாதம் அளிக்கிறது. பெரும்பாலான வழக்கு களில் உடல் மற்றும் சொத்தின் மேலான சட்ட விரோதத் தாக்குதலிலிருந்து பாதுகாக்க அதனால் முடி கிறது. (2) எப்போது அரசின் உதவி கிடைக்கிறதோ அப்போது அதனை நாடுதல் வேண்டும். (3) அரசின் உதவியைப் பெறமுடியா நிலையில் தம்மைப் பாது காத்துக் கொள்ள வேண்டியதனைத்தையும் தனியார் ஒருவர் செய்து கொள்ளலாம். (4) ஆனால், பயன் படுத்தும் வன்முறையானது தன்மீது ஏவப்பட்டவன் முறையைத் தடுக்க வேண்டிய அளவிற்குத் தக்க விகிதத்தில் இருக்க வேண்டும். அது தண்டிப்பதாக அல்லது பழிவாங்கும் எண்ணத்துடன் செயற்படுவதாக அமையக்கூடாது.

தற்காப்பு உரிமை வரம்பற்ற உரிமையன்று. சில வரம்புகளுக்கு உட்பட்டே இவ்வுரிமையைப் பயன் படுத்த வேண்டும். வரம்புகளாவன. 1) அரசின் பாது காப்புக் கிடைக்கும்போது இவ்வுரிமையைப் பயன் படுத்த முடியாது. 2) சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு வன் முறையைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இவ்வரம்புகள் உரிமையைப் போன்று முக்கியமானவை. ஏனெனில், ஒருவருக்கு அளிக்கப்படுவது தற்காப்பு உரிமையே யன்றித் தண்டிக்கும் உரிமையன்று. மேலும் தற்காப்பு உரிமை, அவ்வாறான தற்காப்பிற்காக இல்லாத போது ஒரு குற்றத்தை நியாயப்படுத்துவது

ஆகாது. தவிர ஒருவர் தானாக முன்வந்து தாக்கு தலைத் தொடுக்கும்போது அவர் தற்காப்புரிமையை (Right of private defence) வேண்ட முடியாது.

இவ்வாறான தற்காப்பு உரிமையானது தன் பொருளையும், சொத்தினையும் பாதுகாக்க மட்டு மன்றி மற்றவர் உடலையும் சொத்தினையும் பாதுகாக்கவும் பயன்படுத்தப்படலாம்.

இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் 96 முதல் 106 வரையிலான பதினொரு பிரிவுகளில் இவ்வுரிமை குறித்த சட்ட விதிகள் உள்ளன. இனி, தற்காப் புரிமையை யாருக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தலாம்? எவ்வரம்புகளுக்குட்பட்டு இதைப் பயன்படுத்தலாம்? எந்த அளவிற்கு இதனைப் பயன்படுத்தலாம்? எப்போது இவ்வுரிமை தொடங்குகிறது? எவ்வளவு காலம் இவ்வுரிமை நீடிக்கிறது? என்ற வினாக்களுக்கு விடை காணுதலும் இன்றியமையாதது.

99-ஆம் பிரிவில் கூறப்பட்டவர்கள் தவிர மற்ற அனைவர் மீதிலும் இவ்வுரிமையைப் பயன் படுத்தலாம். பொது விதியானது 96-ஆம் பிரிவில் கூறப்பட்டுள்ளது. அதன்படி, தற்காப்பு உரிமையைப் பயன்படுத்தும் போது அவர் செயல் குற்றமாகாது. ஒவ்வொருவருக்கும், 99-ஆம் பிரிவில் கூறப்பட்டுள்ள கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டு முதலாவதாக, மனித உடலைப் பாதிக்கும் எந்தவொரு குற்றத்திற்கும் எதிராக, தன் சொந்த உடலையும் வேறொருவரின் உடலையும், இரண்டாவதாக, திருட்டு, கொள்ளைக் குற்றம், அல்லது சொத்தொழிப்பு, அத்துமீறல் குற்றம் முதலியவைகளுக்கான முயற்சி ஆகியவற்றின் வரையறையின்கீழ் வருகின்ற எந்தவொரு குற்றத் திற்கும் எதிராகத் தன்னுடைய அல்லது மற்ற வருடைய அசையும் அல்லது அசையாச் சொத்தினைப் பாதுகாக்க ஓர் உரிமை உண்டு (பிரிவு 97).

இதிலிருந்து, ஒருவர் தனக்கு எதிராகத் தாக்குதல் நடக்கும்போது தன்னையும் தன் சொத்தையும் பாது காத்துக் கொள்ளலாம் என்பதும், உடலைப் பாதிக்கும் சிறு குற்றங்களுக்காக மற்றவர்களையும் அவர்களது சொத்துக்களையும் பாதுகாக்கலாம் என்பதும் தெளிவாகின்றன. அதுபோல் புத்தி சுவாதீனமற்ற ஒருவர் தாக்கும்போது தன்னைப் பாது காத்துக் கொள்ள அவரையும் தாக்க 98-ஆம் பிரிவின் கீழ் உரிமையுண்டு.

தற்காப்பு உரிமைக்கான வரம்புகள்: 99-ஆம் பிரிவு எந்த வரம்புகளுக்கு உட்பட்டுத் தற்காப்பு உரிமை யினை ஒருவர் பயன்படுத்தலாம் என்பதைக் கூறு கிறது. சில சூழ்நிலைகளின் கீழ்ப் பொதுப்பணியாளர் களுக்கு எதிராகத் தற்காப்பு உரிமையைப் பயன் படுத்த முடியாது என்று முதல் வாசகம் கூறுகிறது. நல்லெண்ணத்துடன், அலுவல் காரணமாகப் பொதுப் பணியாளர் செயற்படும்போது, குறிப்பிட்ட அவரது செயல் சரியெனக் கூறமுடியாது. எனினும் அவருக்கு எதிராகத் தற்காப்புரிமை வேண்ட முடியாது. ஆனால் அவரது செயல்கள் சட்ட விரோதமாக இருப்பின் மற்றச் சாதாரண தனியாராகவே கருதப்படுவார். சிறப்புப் பாதுகாப்பினை அவர் பெற முடியாது. அரசின் பணிகள் சுமுகமாக நடைபெற வேண்டும் என்ற நோக்கிலே இப்பிரிவு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

அடுத்த வாசகம், பொது நிருவாகத்தின் உதவியை நாடத் தேவையான கால அவகாசம் இருக்கும்போது தற்காப்பு உரிமை கிடையாது என உரைக்கிறது. இதன்படி தற்காப்பு உரிமை வேண்டுபவருக்குத் தாக்குதல் பற்றிய முன் தகவல் இருத்தல் வேண்டும். அத்தகவல் சரியானதாகவும் நம்பகமானதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். தக்க அதிகாரிகளிடம் தகவல் கொடுக்க வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். இவ்வாறான சூழ்நிலைகள் அமைந்திருக்கும் போது ஒருவர் சட்டத்தைத் தன் கையில் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. அரசின் உதவியை அவர் நாட வேண்டும். ஆனால், தாக்குதல் திடீரெனவும் முன்திட்டமிட்டதாக வும் இருந்தாலும் பொது அதிகாரியின் உதவியை நாட வசதி இல்லாமல் இருந்தாலும் அல்லது அத்தகைய உதவி வரக் கால தாமதம் ஆனாலும் இவ்வாசகம் பொருந்தாது. அவ்வமயத்தில் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளத் தேவையானதைச் செய்து கொள்ளலாம்.

99-ஆம் பிரிவின் நான்காம் வாசகம், தற்காப்புக்குத் தேவையானதைவிட அதிகமான ஊறினை ஒருவர் ஏற்படுத்தக் கூடாது என்று கூறு கிறது. ஒருவர் வீட்டில் அத்துமீறி நடக்கிறார் அல்லது இரவில் திருட வருகிறார் என்று வைத்துக் கொண்டால். உடனே அவரது அரிவாள் கொண்டு தாக்கிக்கொல்வவோ, கொடுங்காயம் விளைவிப்பதோ கூடாது. திருப்பித் தாக்குதல் தேவைக்கு அதிகமா இல்லையா என்பதற்கு வழிகாட்ட எவ்வித விதி முறைகளையும் கூறமுடியாது. அது சூழ்நிலை களையும் வழக்கின் விவரங்களையும் பொறுத்தது. ஆள்களின் உடல்வலு, நடத்தை, நேரம், முன் விவகாரம், மற்றச் சூழ்நிலைகளைக் கவனத்தில் கொண்டே இவை தீர்மானிக்கப் படுகின்றன.

உடல் மற்றும் சொத்து ஆகியவற்றைப் பாதுகாக்க எந்த அளவு ஊறு விளைவிக்கலாம்? ஒருவர் தம் முடைய உடல், மற்றும் மற்றவருடைய உடல் அல்லது சொத்து ஆகியவற்றைக் காத்திட எந்த அளவிற்குத் தாக்குதல் நடத்துபவர் மீது ஊறு

விளைவிக்கலாம் என்பதை இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 100, 101, 103, 104 ஆகியவை உரைக்கின்றன. இதற்காக ஒருவர் மரணத்தைக்கூட ஏற்படுத்தலாம் என்பதைப் பிரிவுகள் 100, 103 ஆகியவை தெரிவிக்கின்றன.

100-ஆம் பிரிவின்கீழ் உடலைப் பாதுகாக்கத் தற்காப்பு உரிமை மற்றவர் உயிரைப் பறிக்கக்கூட இடமளிக்கிறது. எதிரி நடத்தும் தாக்குதலின் விளைவு, கொடுங் காயத்தினை ஏற்படுத்தும் என்ற தக்க அச்சம் இருக்கும்போது எதிரியைக் கொல்ல உரிமையுண்டு. எதிரி தன்னைக் கொல்ல வரும்போது அல்லது கொடுங்காயம் ஏற்படுத்த முனையும்போது அல்லது தாக்குதலின் நோக்கம் கற்பழிப்பு அல்லது இயற்கைக்கு முரணான காமவெறி அல்லது கடத்திச் செல்லல் அல்லது சிறைப்படுத்தல் என்றிருக்கும்போது எதிரிக்கு மரணத்தை அல்லது மற்ற எந்த ஊறினை யாவது ஏற்படுத்தலாம். ஆனால் இவ்வுரிமைப் பிரிவு 99-இல் கூறப்பட்டுள்ள வரம்புகளுக்கு உட்பட்டது என்பதை நினைவிற் கொள்ள வேண்டும். தற்காப்பு உரிமை வாதத்தின் அடிப்படையில் மற்றவர் உயிரைப் பறிக்க நியாயப்படுத்த வேண்டுமெனில் கீழ்க்காணும் நிபந்தனைகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். முதலாவதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் அத்தகைய போராட்டத்திற்குக் காரணமாக இருக்கக் கூடாது. இரண்டாவதாக, உயிருக்கு அபாயமோ பெருங்காயம் ஏற்படும் நிலையோ இருக்க வேண்டும்.மூன்றாவதாக, தன் பாதுகாப்பிற்கோ தப்பிச் செல்வதற்கோ வழி ஏதும் இருக்கக் கூடாது. மற்றும் உயிரைப் பறிக்கத் தேவை இருக்கவேண்டும். இத்தகைய அச்சம் உண்மையானதாக இருக்க வேண்டும். கற்பனையாக இருக்கக்கூடாது. ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் ஒருவர் கொண்டிருந்த அச்சம் உண்மையானதா அன்றா என்பது ஒவ்வொரு வழக்கின் விவரங்களையும்,ஆயுதங்களையும் மற்றச் சூழ்நிலைகளையும் பொறுத்தது. அரிவாள், கத்தி போன்ற கூர்மையான ஆயுதங்களால் ஒருவர்தாக்க வருகின்றார்என்றால் அவரது எண்ணம் கொல்ல வருவதுதான் என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

100 ஆம் பிரிவு உடலைப் பாதுகாத்திட மரணத்தைக்கூட ஏற்படுத்தலாம் என்று கூறுவதைப் போல் 103 வது பிரிவு சொத்திற்கு எதிரான சில குற்றங்களுக்குஎதிராகச் சொத்தினைப் பாதுகாத்திட மரணத்தையும் விளைவிக்கலாம் என்று உரைக்கின்றது. கொள்ளைக் குற்றம் இரவில் வீட்டை உடைத்துப் புகுதல், தீ மூலம் சொத்தழிப்பு, தற்காப்பு உரிமையைப் பயன்படுத்தாவிட்டால் உயிருக்கு ஆபத்து விளைவிக்கும் திருட்டு, சொத்தழிப்பு, மனை அத்துமீறல் ஆகிய குற்றங்கள் அவை. இப்பிரிவில் கிடைக்கும் உரிமையுங்கூட 99 ஆம் பிரிவில் கூறப்பட்டுள்ள வரம்புகளுக்கு உட்பட்டது.

தற்காப்பு உரிமை எப்போது தொடங்குகிறது? எவ்வளவு காலம் அது நீடிக்கிறது? தற்காப்பு உரிமையின் தொடக்கத்தினையும்காலவரையறையையும் இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் 102 மற்றும் 105 பிரிவுகள் எடுத்துக் கூறுகின்றன. பிரிவு 102, உடலைக் குறித்த பாதுகாப்பினையும் பிரிவு 105 சொத்துக் குறித்த பாதுகாப்பினையும் கூறுகின்றது. குற்ற முயற்சி அல்லது அச்சுறுத்தல் மூலம் உடலுக்கு அபாயம் ஏற்படும் என்ற நியாயமான அச்சவுணர்வு எழும்போது உடலுக்கான பாதுகாப்புரிமை உடனே தொடங்குகிறது. அத்தகைய அபாய அச்சம் இருக்கும் வரை இவ்வுரிமை தொடர்ந்து இருக்கும். முன்பு குறிப்பிட்டுள்ளதுபோல அச்சவுணர்வு போதிய காரணத்துடன், உண்மையில் இருக்க வேண்டும். ஒரு குற்றம் செய்வதற்கான ஏற்பாடு மட்டும் போதாது. ஒருவன் தன்னிடம் ஓர் ஆயுதம் வைத்திருக்கும் வரை இவ்வுரிமை எழுவதில்லை. ஆனால் தன்னிடம் உள்ள ஆயுதத்தைப் பயன் படுத்த முனையும்போது தற்காப்புரிமை உடனே எழுகிறது. இவ்வாயுதம் பறிக்கப்பட்டாலோ நிராயுதபாணியாக அவன் ஆக்கப்பட்டாலோஇவ்வுரிமைமடிந்து விடும். தாக்கப்படுவோம் என்ற அச்சவுணர்வு மறையும் போது பாதுகாப்புரிமையும் மறைந்துவிடும். இதேபோன்ற சொத்துப் பாதுகாப்புரிமை குறித்த சட்ட விதிகள் 105 ஆம் பிரிவில் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆ.ச.

தற்காப்புக் கல்வி: நோய் அறிதல், நோய் தடுத்தல், நோய்க்குச் சிகிச்சை ஆகியன மருத்துவக் கல்வியாக அமைவது போல எதிர்பாரா இடர்களுக்கான காரணங்களை அறிதல், அவற்றைத் தடுத்தல், அவை நேரும்போது துணைபுரிதல் போன்றவை தற்காப்புக் கல்வியாக விளங்குகின்றன. தற்காப்புக் கல்வியானது கல்வி ஏற்பாட்டில் உடல்நலக் கல்வியின் ஒரு பகுதியாக உள்ளது. மேலும் தற்காப்புக் கல்விக்கும் உடற் கல்விக்கும் அதிகமான தொடர்புண்டு.

எதிர்பாரா இடர்களால் உயிரிழப்பும் உடற்பாதிப்பும் ஏற்படுகின்றன. உயிரிழப்பு பெரும் பாதிப்பு. உடற்பாதிப்பு மனப் பாதிப்பாகவும் சமூகப் பாதிப்பாகவும் ஏற்பட்டு விடுகிறது. எனவே, அவற்றைத் தடுப்பதில்முன்னேற்பாடும் அவை நேர்ந்துவிடும்போது பயமின்றிச் செயற்படலும் தற்காப்புக் கல்வியின் (Safety Education) பொருளடக்கமாகின்றன.

பள்ளிகளில் 5 வயது முதல் 17 வயது வரையிலான பருவத்தினர் பயில்கின்றனர். இவர்கள் பகற் பொழுதுகளில் பெரும்பகுதியைப் பள்ளியில் கழிக்கின்

றனர். மேலும் ஓராண்டில் பெரும்பாலான நாள்களில் பள்ளியில் வாழ்கின்றனர். எனவே, இவர்களின் பாது காப்பு பள்ளியைச் சார்ந்ததாகி விடுகிறது. ஆகவே, பள்ளிகள் இவர்களுக்குத் தற்காப்புக் கல்வி தருவது இன்றியமையாத ஒன்றாகிறது.

பள்ளிப் பருவத்தினரிடையே இயல்பான சுட்டித் தனமும் துடுக்குத் தனமும், சற்று முரட்டுத் தனமும் காணப்படும். மேலும் ஆர்வம், வியப்புக் காரணமாக முன்னெச்சரிக்கையுடன் செயற்படாத தன்மையும் இருக்கும். சிலவேளையில் அறியாமை காரணமாகச் செயற்படவும் செய்வர். இவர்கள் பள்ளிப் பொழுதில் வகுப்பறைகள், ஆய்வுக்கூடங்கள், விளையாடுமிடங் கள், பள்ளி சார்ந்த பொதுவிடங்கள் அனைத்திலும் இயங்கிக் கொண்டிருப்பர். இந்நிலையில் இவர்களுக்கு இடர்கள் நேராதிருக்கத் தற்காப்புக் கல்வி தருவது பொருத்தமுடையதாகும். பள்ளிகளில் மின்சாரம், தீ, வேதிப் பொருள்கள் போன்றவற்றின் ஆக்கப் பயன் களும் அழிவுச் செயல்களும் தெரிதல் வேண்டும். விளையாடுமிடங்களில் விதிமுறைகளைப் பின்பற்ற வில்லையென்றால் ஏற்படும் மோதல்கள், பாதிப்புகள் போன்றவற்றை அறிதல் வேண்டும். இவை பற்றிய கல்வி தற்காப்புக் கல்வியாக அமைகிறது.

பொதுவாகப் பள்ளிகளில் மின்சார இணைப்பு களில், மின்சாரக்கம்பிகளில் கவனத்துடன் இருத்தல் வேண்டும் என்ற கருத்து வேண்டும். பள்ளிச்சமூகப் பாடிவாழ்க்கை போன்ற வேளைகளில் தீயினைப் பயன்படுத்தும்போது தீ பரவாத முறையில் எச்சரிக்கை களை மேற்கொள்ளல் வேண்டும் என்ற கருத்து வேண்டும். ஆய்வுக்கூடங்களில் வேதிப்பொருள்களின் பெயர் தெரிந்து, இயல்பறிந்து பயன்படுத்தும் தன்மை வேண்டும். பள்ளிக் குடிதண்ணீரைப் பயன்படுத்தும் இடங்களில் வழுக்கல் போன்றவை நிகழாத எச்சரிக்கை வேண்டும். இவை தற்காப்புக் கல்வியில் இடம்பெறும்.

பள்ளி மாணவர்கள் மிதிவண்டிகள் மற்றும் இரட்டைஉருளைவேக வண்டிகளைப் பெரிதும் பயன் படுத்துகின்றனர். எனவே, சாலைப் போக்குவரத்து விதிமுறைகளை அறிதல், போற்றுதல், பின்பற்றுதல் ஆகியவை தற்காப்புக்கல்வியில் இடம்பெறுகின்றன. இன்று பள்ளிப் பேருந்துகள் பல இயங்கிக்கொண்டிருக் கின்றன. இவற்றில் கூட்டமிகுதியினால் வரும் கேடுகள் பற்றிய அறிவும் மாணவர்கள் பெற்றிருக்கவேண்டும். பள்ளிப் பேருந்து ஓட்டுநரின் பொறுப்பையுணர்ந்து மாணவர்கள் அவருக்கு ஒத்துழைக்கும் செயலும் தற் காப்புக் கல்வியில் இடம்பெறுகிறது.

பள்ளிப் பருவத்தினரின் வாழ்க்கை வீடு, பள்ளி, சாலைகள் ஆகியவைகளோடு முழுத் தொடர்புள்ளது. பள்ளியில் சாலைகளில் விபத்து நேராதபடி கல்வி தருவதோடு வீடுகளிலும் தீ, மின்சாரம் போன்றவற் றால் விபத்து நேராதிருக்க வீட்டுத் துப்புரவு, வீட்டுப் பகுதிகளில் ஒழுங்குமுறை ஆகியவை பற்றிய கல்வியும் தற்காப்புக் கல்வியாக அமைகிறது.

தற்காப்புக் கல்வியைப் பாடப்பகுதிகளோடு தொடர்புபடுத்தித் தருதல் வேண்டும். தற்காப்புக் கல்வியில் 'தற்காப்புப் பயிற்சி பெறுதல்' சிறப்பிடம் பெறும். தீயணைப்பான்களைப் பயன்படுத்துதல், தீயணைப்பு நிலையங்களுக்குச் சென்று செய்தி தெரிந்துவரல், சாலைப் போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாடு களில் பயிற்ச்சிபெறல், சுற்றுப்புறத் தூய்மை செய்தல் போன்றவை பயிற்சிகளாக விளங்குகின்றன.

மேலைநாட்டுப் பள்ளிகளில் தற்காப்புக் கல்வியில் தீ பாதுகாப்பு விதிகள், மிதிவண்டி ஓட்டுதலில் பாது காப்பு முறைகள், பள்ளிப் பேருந்தில் பயணப் பாது காப்பு நெறிகள், விமானத் தாக்குதலினின்றும் பாது காத்துக்கொள்ளும் முறைகள் ஆகியவற்றில் பயிற்சிகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அழிவுத் தீ ஏற்பட இன்று அதிக வாய்ப்புகள் உள்ளதாலும் சாலைப் போக்கு வரத்து நெருக்கடி ஏற்பட்டுள்ளதாலும் உலக நெருக் கடியின் விளைவாக நாடுகளுக்குள் போர்கள் மூண்டு விமானத் தாக்குதல்கள் இயல்பாகிவிட்டதாலும் மேலைநாட்டினர் தற்காப்புக் கல்வியில் மிக அதிக கவனம் செலுத்துகின்றனர்.

அமெரிக்காவில் தீத்தடுப்பு, தீயணைப்புப் பற்றிப் பள்ளிகளில் கற்றுத் தருகின்றனர். ஆண்டொன்றுக்குக் குறைந்தது 9 முறைகள் ஒத்திகைப் பயிற்சியை ஏற் படுத்துகின்றனர். ஒவ்வோர் ஆண்டும் அக்டோபர் 9-ஆம் நாளிலிருந்து தீத்தடுப்பு வாரம் கொண்டாடு கின்றனர். பள்ளிகளில் தீ அணைப்பான் வைத்திருக்க வேண்டுமென்ற சட்டம் உள்ளது. சாலையில் எதிர் பாராஇடர் தடுப்புகளுக்கும், விமானத் தாக்கு தலினின்றும் பாதுகாப்புக்கும் முறையான பயிற்சிகளும் ஒத்திகைப் பயிற்சிகளும் தரப்படுகின்றன.

மேலைநாட்டுப் பள்ளிகள் தற்காப்புக் கல்வியைத் 'தற்காப்புத்திட்டங்கள்' வழியே தருகின்றன. பொது வான 'தற்காப்புத் திட்டம்' ஒன்றில் விளங்கும் கூறு கள் பின்வருவன: 1) மிகவும் அவசர நேரங்களில் யாது செய்யவேண்டும் என்ற அறிவு பெறுதல், 2) தனி மனிதர் ஒருவர் தம்மையும், பிறரையும் பாதுகாப்ப தற்குத் துணைசெய்யும் திறன்கள் அடைதல், 3) இடர்கள் தொடர்பான பாதுகாப்பு நிலை பற்றிச் சரியான மனப்பான்மை கொள்ளுதல், 4) தீ, மிதிவண்டி மற்றும் பிறவற்றை எச்சரிக்கையுடன் பயன்படுத்து

தலை உணர்ந்து போற்றும் தன்மை பெறுதல், 5) மிகவும் அவசரங்குறித்த அறிகுறிகளுக்கு உடனடியான துலங்கள் தெரிதல், 6) இடர்களைத் தடுப்பதில் ஒத்துழைப்புச் செய்தல், 7) குழந்தைகளின் பாதுகாப்பில் பொறுப்புணர்வுடன் செயற்படுதல், 8) விபத்து நேர்ந்து விட்டபோது தற்குலைவின்மை, மனம் சிதறாமை.

பள்ளிக் காலத்தே தற்காப்புக் கல்வி மூலம் தொடக்கநிலை முதல் கல்வி பெற்றால் இடர்கள் குறையும், மேலும் இடர்கள் நேர்ந்துவிட்டபோது சரியான தடுப்புமுறைகள் கையாளப்படும். எனவே தற்காப்புக்கல்வி மூலம் பள்ளிப் பருவத்தினர் வீடு, சாலை, பள்ளி ஆகியவைகளில் எதிர்பாராஇடர்கள் நேராதபடி கல்விபெறுதல் சாலச் சிறப்புடையதாகும். செ.செ.

தற்கொலை: மனிதன் கிடைக்கக் கூடிய அனைத்து வழிகளையும் பயன்படுத்தித் தன்னுடைய உடல் நலத்தைக் காத்து வாழ்வை நீடிக்க விரும்புகிறான். தன்சக்தியையும், செல்வத்தையும் செலவிட்டு நீண்டநாள் வாழ முயற்சி செய்கிறான். சாவை வென்றிட அவன் ஆசைப்படுகிறான்; கனவும் காண்கிறான். சாதாரணமாக ஏற்படுகின்ற சிறிய சிறிய காயங்களைக்கூடத் தவிர்க்க விரும்புகிறான்.

இவ்வுண்மைகள் ஒருபுறம் இருந்தபோதிலும் சிலர் தங்கள் வாழ்விற்கு அவர்களாகவே ஒரு முடிவைத் தேடிக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் தற்கொலை (Suicide) செய்து கொள்கிறார்கள். இவ்வாறு நடந்து கொள்பவர்களின் எண்ணிக்கை சற்றுக் குறைவாக இருப்பினும், அது நாளுக்கு நாள் பெருகிக் கொண்டே போகிறது. இப்படிப்பட்டவர்கள் ஏதேனும் ஒருவகையில் இயற்கைக்கு மாறானவர்கள். வாழ்க்கையில் இவர்களுடைய எதிர்வினையும் ஒருசில செய்கைகளும் முற்றிலும் மாறுபட்டு இருக்கும்.

தற்கொலை செய்துகொள்வது என்பது உலகில் பொதுவானதும் காலவரையற்றதுமாகும். தற்கொலை நிகழாத ஒரு சமுதாயமோ ஒரு குறிப்பிட்ட காலமோ கிடையாது. தற்கொலை என்பது ஒரு தனி ஆள் தொடர்பான சம்பவமாக இருந்தபோதிலும் இது ஒரு சமுதாய நிகழ்ச்சியாகும். ஆகவேதான் தற்கொலையை ஒரு சமூகச்சிக்கலாக உலகம் முழுவதும் கருதுகிறார்கள்.

உருத்.எசு. கேவன் (Ruth S. Caven) என்பவர் தற்கொலையை விவரிக்கும்போது 'வேண்டுமென்று ஒருவனுடைய வாழ்வை எடுப்பது அல்லது சாவு தன்னை நெருங்கும்போது அதிலிருந்து காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பிருக்கும்போது தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளத் தவறுவது தற்கொலை' எனக் கூறுகிறார்.

தற்கொலை ஒரு சிக்கலான பிரச்சினையாகும் இதை எண்ணற்ற வழிகளில் அணுகவும் முடியும்.

சில புகழ்பெற்ற உளவியல் அறிஞர்கள் மனோதத்துவ நூல் கருத்துப்படி தற்கொலையைப் பற்றி ஆராய்ந்து விவாதித்துள்ளனர். அவர்களுள் முக்கிய மானவர் சிக்மெண்டு பிராய்டு (Sigmund Freud). என்பவராவார். இவருடைய கருத்துப்படி மனிதன் மனத்தில் உயிர்வாழ வேண்டும் என்ற ஆசையும், சாக வேண்டும் என்ற விருப்பமும் அடிப்படை உணர்ச்சி வேகமாகச் செயற்பட்டு மனிதனை எதிர்திசைகளில் இழுத்துக்கொண்டும் ஒன்றையொன்று ஆதிக்கம் செய்யச் சண்டையிட்டுக் கொண்டுமுள்ளன. ஏதேனும் சில காரணங்களால் சாக வேண்டுமென்ற விருப்பம், உயிர் வாழவேண்டும் என்ற ஆசையை வெற்றி கொள்ளுமேயானால் மனிதனின் வாழவேண்டும் என்ற ஆசை குறைந்து பலனற்றுப் போய்விடுகிறது. இதன் விளைவாகச் சாவதுதான் ஒரு சிறந்த வழிமுறை என்ற முடிவுக்கு வருகிறான். தற்கொலை பற்றி விவரித்துக் கூறும்போது பிராய்டு மூளை, நரம்பு கோளாறுகளுக்கான காரணங்களைக் கண்டுபிடிக்க மனத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியின் (PsychoAnalysis) அடிப்படை எண்ணங்களுள் ஒன்றான முழுவதுமாகத் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்வதைக் குறிப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார். முழுவதுமாகத் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொள்வது என்பது மனத்திற்குரிய செய்முறை. அதன்படி மனிதன் ஒரு நோக்கத்துடனோ ஒரு குறிக்கோளுடனோ, ஒரு கருத்துடனோ மிக நெருங்கிய உறவை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அதற்காக மட்டும் வாழ்வதையே வாழ்க்கை என்றும், அது இல்லையெனில் உலகில் மற்றவையாவும் பயனற்றவை, பொருளற்றவை, மதிப்பற்றவை என்றும் கருதுகிறான். தற்கொலைக்கு இந்த எண்ணமே காரணியாகி மனிதன் தன்னைத்தானே அழித்துக்கொள்வதோடு தன்னை முழுவதுமாக ஈடுபடுத்திக்கொண்டு தற்கொலை செய்துகொள்கிறான்.

சமூகவியல் அறிஞர்களுள் பிரான்சு நாட்டைச் சேர்ந்த புகழ்பெற்ற எமிலி தர்க்கீம் (EmileDurkheim) என்பவர் தற்கொலை பற்றி விரிவாக ஆராய்ச்சி செய்து கருத்துகளைக் கூறியவர்களுள் முக்கியமானவர். சமூகச் சூழ்நிலைகளும், கூட்டான உணர்வுகளும் தான் தற்கொலைக்கு முக்கிய பொறுப்பு என்பது தர்க்கீமின் கருத்தாகும். இவர் மனிதனின் தனிப்பட்ட குணங்களை அடிப்படையாகவைத்துத் தற்கொலையை மூன்று விதமாகப் பிரித்துக் கூறுகிறார். அவை

1) தன்முனைப்பு சார் தற்கொலை 2) பொது நலப் பண்பு சார் தற்கொலை 3) முரண்பாட்டு நிலை சார் தற்கொலை என்பன.

இந்த அனைத்துவிதமான தற்கொலைகளுக்கும் முக்கிய காரணி சமூக முறிவு, ஒருவனுடைய தனிப்பட்ட குணத்திற்கும் சமூகத் தேவைக்கும் ஒவ்வாமையும் தவறான பொருத்தமும் ஏற்படும்போது ஒருவன் தற்கொலை செய்துகொள்கிறான். எப்போது ஒருவன் அவனுடைய சமுதாயத்தில் வாழத் தகுதி யில்லாதவன் என்று நினைக்கிறானோ அப்போது அவன் தற்கொலை செய்துகொள்ளத் தூண்டிவிடப் படுகிறான்.

தன்முனைப்பு சார் தற்கொலை என்பது தற் புகழ்ச்சிக்கும் சுய மரியாதைக்கும் அதிக முக்கியத் துவம் கொடுப்பவர்கள் தற்கொலை செய்துகொள் வதைக் குறிப்பதாகும். யாருடனும் அன்பு அல்லதுபிரிய மில்லாது தனியாக வாழ்பவர்கள்தான் தற்கொலை செய்துகொள்ளும் தன்மையுடையவர்கள். அதேபோலத் திருமணம் செய்து கொண்டு மனைவி, மக்களுடன் வாழ்பவர்களைவிடத் திருமணம்செய்து கொள்ளாமல் தனியாக இருப்பவர்கள், விதவைகள், மனைவியை இழந்தவர்கள் போன்றவர்கள்தாம் தற்கொலை செய்துகொள்ளும் தன்மையுடையவர்கள். அதுபோலக் குழந்தைப் பாக்கிய முள்ளவர்களுடன் ஒப்பிடும்போது குழந்தை இல்லாதவர்கள் தற்கொலை செய்துகொள் ளும் தன்மையுடையவர்களாகவே இருக்கிறார்கள் என்று கூறுகிறார்.

இரண்டாம் வகையான பொதுநலப் பண்பு சார் தற்கொலை என்பது ஒரு குழுவுடனோ சமுதா யத்துடனோ மிக் நெருங்கிய தொடர்புடைய ஒருவன் அந்தக் குழுவின் நன்மைக்காகவோ அந்தச் சமுதா யத்திற்காகவோ தற்கொலை செய்துகொள்வதாகும். இந்தவகையான தற்கொலைக்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகப் போர் வீரர்களின் இறப்பைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். பழங்காலத்திய பழக்கமாகிய 'உடன் கட்டை ஏறுதலை'யும் (Sati) ஓர் எடுத்துக்காட் டாக தர்க்கீம் கூறுகிறார்.

மூன்றாம் வகையானது முரண்பட்ட நிலைசார் தற்கொலையாகும். இம்மாதிரியான தற்கொலைகள் சமூகச் சீர்குலைவுடனும் பதட்ட நிலையுடனும் தொடர்புடையன, வாழ்க்கையில் ஏற்படுகின்ற எதிர் பாராதபிளவுஇவ்வகையான தற்கொலையில் முடியும். பொருளாதார நிலையில் ஏற்படுகின்ற ஏற்றத்தாழ்வு களைவைத்து இவ்வகையாகத் தற்கொலையைவிவரிக் கத் தர்க்கீம்முயன்றுள்ளார். இலட்சாதிபதியாக இருந்த ஒருவனுக்கு எதிர்பாராதவிதமாகப் பொருளாதாரச் சீர்குலைவு ஏற்பட்டால் அவன் தற்கொலை செய்து கொள்ள முடிவு செய்கிறான். இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் பொருளாதாரமன்று. ஆனால் அவனுக்கு ஏற்பட்ட பொருளாதார மாற்றத்தின் விளைவாக, சமுதாயத்தில் அவன் பெற்றிருந்த மதிப்பு, அதன் உறவுமுறை ஆகியவைகளை இழந்துவிடுவதால் அதைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாமல் அவன் தற் கொலை செய்துகொள்ள முடிவு செய்கிறான்.

ஒரு மனிதன் தற்கொலை செய்துகொள்வதற் குரிய காரணிகளை அடிப்படையாக வைத்துச் சில அறிஞர்கள் சில தத்துவத்தை முன் மொழிந்துள்ள னர். அவைகளுள் முதலாவதாகக் கூறப்படுவது பருவ காலத் தற்கொலைத் தத்துவம். இத் தத்துவப்படி கோடைக் காலங்களாகிய மே,சூன் மாதங்களில் தற் கொலைகளின் எண்ணிக்கை மழைக் காலங்களாகிய திசம்பர், சனவரி மாதங்களில் நிகழ்கின்ற தற்கொலை களைவிட அதிகமாக இருக்கும். ஆனால், இந்த வேறு பாட்டிற்கான காரணம் அந்தக் காலங்களிலுள்ள தட்பவெப்பநிலை அன்று என்று தர்க்கீம் கூறுகிறார். ஆனால், உண்மையான காரணம் கோடைக்காலத்தில் மனிதனின் சமூக உறவுகள் அதிகமாக இருப்பதும், மழைக்காலங்களில் இதுபோன்ற சமூக உறவுகள் குறைவாக இருப்பதும்தான் என்று கூறுகிறார்.

அடுத்தபடியாகத் தற்கொலைக்கு முக்கிய காரணமாகச்சொல்லப்படுகின்ற மனோநிலை அல்லது ஆண், பெண் பாகுபாடு பற்றி விளக்கம் கொடுக்கும் போது சமூக நிபந்தனையை அடிப்படையாகக் குறிப் பிட்டுக் கூறுகிறார். பெண்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது ஆண்கள்தான் அதிகமாகத் தற்கொலை செய்துகொள்கிறார்கள் என்பது ஒரு கருத்து. இதற்கு தர்க்கீம் விளக்கம் கொடுக்கும்போது பெண்களைவிட ஆண்கள்தாம் சமூக நிபந்தனைகளால் மிகுதியாய்ப் பாதிக்கப்பட்டு இயங்கக்கூடியவர்கள். மனச் சோர் வடைந்த ஒருவன் தற்கொலை செய்துகொள்வதற்கு முக்கிய காரணம் அவனுடைய மனச்சோர்வு அன்று. ஆனால், சமூக நிபந்தனைக்கு அவன் காட்டுகின்ற அதிகமான உணர்ச்சிதான் காரணம் என விளக்கம் கூறுகிறார். தனிப்பட்ட மற்றும் மனோநிலை தத்துவக் கருத்துகளையும் அவர் மறுக்கிறார். அவருடைய கருத்துப்படி மனோநிலையும் தனிப்பட்ட காரணி களும் சமூக நிபந்தனையின் விளைவேயாகும் எனக் கூறுகிறார். அலட்சியம், பகை கோபம்,வெறுப்புணர்ச்சி கள் ஆகியன சமூக நிபந்தனையின் வெளிப்பாடேயா கும் என்று கூறுகிறார்.

தற்கொலைக்குத் தனிப்பட்ட காரணிகள் சில உள்ளன. முதலாவதாக உளவியல் காரணிகளைப் பற்றி அறிதல் அவசியம். மன அமைதி குலைந்தவர் கள் அல்லது நிதான மனோநிலை இல்லாதவர்கள்

தான் அதிகமாகத் தற்கொலை செய்துகொள்வதாகக் கூறப்படுகிறது. சில உணர்ச்சிகளும், மனக் கிளர்ச்சிகளும் உலகில் பொதுவானவை. ஆனால், சில சமயங்களில் அவை மனிதனின் மனோநிலையை மிகுதியாகப் பாதித்துவிடுகின்றன. எடுத்துக் காட்டாக கோபம், பயம்,ஏமாற்றம், வெறுப்பு, கவலை, கட்டாயப்படுத்துதல், பழிவாங்கும் மனப்பான்மை, தாழ்வு மனப்பான்மை போன்றவை மனிதனின் அறிவையும், சீரிய மனோநிலையையும் பாதித்துவிடுகின்றன. சில மனோவியாதிகளும் தற்கொலைக்கு முக்கியக் காரணியாக விளங்குகின்றன.

இரண்டாவதாகப் பொருளாதாரக் காரணிகள் உள்ளன. பொருளாதார நிலையில் ஏற்படுகின்ற ஏற்றத் தாழ்வுகள் நேரடியான விளைவுகளை ஏற்படுத்தாவிட்டாலும் மறைமுகமாகத் தற்கொலைக்கான காரணிகளாக விளங்குகின்றன. பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வின் விளைவாக ஒருவனுக்குச் சமுதாய வாழ்வில் ஏற்படுகின்ற இழப்புகளைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாமல் அவன் தற்கொலை செய்ய முயற்சிசெய்கிறான். அடுத்தவகையில் வேலையில்லாதவர்கள் வறுமையின் கொடுமையால் தற்கொலை செய்துகொள்கிறார்கள்.

மூன்றாவதாக, சமூகக் காரணிகள் உள்ளன. தற்கொலைக்கான சமூகக் காரணிகளில் மிக முக்கியமானது குடும்பக் காரணிகள். அதாவது காதல், மணப்பணம், திருமணமுறிவு, பொருத்தமில்லாத குடும்ப வாழ்க்கை, இறப்பு ஆகியவை குறிப்பிடத் தக்கன. இன்றைய நாகரிக உலகில் ஆண்களும்,பெண்களும் நெருங்கிப் பழகப் பல வாய்ப்புகள் உள்ளன. இதன் விளைவாக ஒருவரோடொருவர் காதல் கொள்கிறார்கள். சமுதாயத்தில் காணப்படுகின்ற பல்வேறு கட்டுப்பாடுகளின் விளைவாக அவர்களின் காதல் நிறைவேறாவிடில் அதுவே தற்கொலைக்குக் காரணியாகி விடுகிறது.

இந்தியாவில் இன்றைய முக்கிய சமூகச் சிக்கல்களில் ஒன்றான மணப்பணம் (வரதட்சணை) இளம் பெண்களின் தற்கொலைக்கு முக்கிய காரணியாக உள்ளது என்று புள்ளி விவரங்கள் கூறுகின்றன. அடுத்தபடியாக இந்நாட்டுப் பண்பாட்டின்படி திருமணம் என்பது பெற்றோர்களால் உறுதி செய்யப்பட்டு நிறைவு செய்யப்பட வேண்டியது. சில சமயங்களில் கணவன் மனைவியின் குணங்கள் அல்லது ஆண், பெண் உறவு பொருத்தமில்லாமல் இருப்பதும் தற்கொலைக்கு ஒரு முக்கிய காரணியாக விளங்குகிறது. மாமனார், மாமியாரின் கொடுமை தாங்காமல் தற்கொலை செய்துகொள்ளும் இளம் பெண்களின் எண்ணிக்கையும் பெருகிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. பொதுவாகவே சமுதாயத்தில் பெண்களின் நிலை மோசமாக உள்ளது.மணப்பணம், குழந்தை இல்லாமை, குடும்பத்தில் ஏற்படுகின்ற துன்பங்கள், துயரங்கள் அனைத்திற்கும், புதிதாக வந்துள்ள மருமகள்தான் காரணம் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டு அவர்கள் துன்புறுத்தப்படுகின்றனர். ஒரு பெண் விதவையாகிவிட்டால் அப்பெண்ணிற்கு ஏற்படுகின்ற துன்பங்கள் எண்ணற்றவை. இதுவே அவர்களின் தற்கொலைக்குக் காரணமாகிறது.

அடுத்தபடியாக சமூக அமைப்பு முறையிலும், பண்பாட்டு ஒழுங்கு முறையிலும் ஏற்படுகின்ற மாறுதல்கள் மனிதனின் மனநிலையில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தித் தற்கொலைக்குக் காரணியாக விளங்குகின்றன. நிலையான மற்றும் உறுதியான சமூக அமைப்புடனும் பண்பாட்டுடனும் விளங்கும் சமுதாயத்தில் வாழும் மனிதன் மன உறுதியுடனும், மகிழ்ச்சியாகவும் வாழ்கிறான். இல்லையெனில் மன அமைதி இல்லாமல் தன்னைச் சுற்றி ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களுக்கு ஈடு கொடுக்க இயலாமல் தன்னைத்தானே அழித்துக்கொள்கிறான்.

இன்றைய வளரும் நாடுகளின் முக்கிய சிக்கலான நகரமயமாதல், தொழில்மயமாதல் போன்றவை தற்கொலைக்குரிய முக்கிய காரணிகளாக உள்ளன. கிராம வாழ்க்கைக்கும், நகர வாழ்க்கைக்கும் அதிக வேறுபாடுகள் உள்ளன. கிராமங்களிலிருந்து பல்வேறு காரணங்களால் நகரத்தில் குடியேறியவர்கள் நகர வாழ்க்கைக்கேற்பத் தங்களை மாற்றிக் கொள்ள இயலாமல் சுய ஒழுங்கு குலைவுக்கும் மனோநிலை பாதிக்கப்பட்ட நிலைக்கும் தள்ளப்பட்டு, செய்வதறியாது நிலை தடுமாறி, தற்கொலை செய்துகொள்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, போர்க்காலங்களில் ஏற்படுகின்ற விளைவுகள் தற்கொலைக்கு நேரடிக் காரணிகளாக விளங்குகின்றன. போரின் விளைவால் ஏற்படுகின்ற பொருளாதார,அரசியல், சமூக மாற்றங்களைத் தாங்கிக்கொள்ள இயலாமல் பலர் தற்கொலை செய்துகொள்கிறார்கள். மேலும், சிலர் குடும்பத்தலைவனைப் போரில் பறிகொடுத்துவிட்டு அந்த இழப்பைத் தாங்கிக்கொள்ள இயலாமல் வாழ்வில் வெறுப்புற்றுத் தற்கொலை செய்துகொள்கிறார்கள்.

நான்காவதாக, உடல் தொடர்பான காரணிகள் உள்ளன. மனிதனின் உடலில் ஏற்படுகின்ற நோய் அல்லது பெருந் துன்பத்தின் விளைவாகப் பலர் தற்கொலை செய்துகொள்கிறார்கள். இதுபோலப் பல நாள்பட்ட வியாதிகள் அல்லது தீராத நோய்கள், எடுத்துக்காட்டாக, புற்று நோய், பாரிச வாயு நோய், நீரிழிவு நோய், ஆண்மையற்ற நிலை, மேலும் சில

வினோதமான நோய்களினால் ஏற்படும் தொடர்ச்சி யான வலியைத் தாங்கமுடியாமல் தற்கொலை செய்துகொள்கிறார்கள்.

ஆகவே, தற்கொலை தனிப்பட்ட மனிதன் தொடர்பானதாக இருந்தபோதிலும் அது சமூகத் திற்குப் பெரும் அபாயமாகவிளங்குகிறது.இந்த சமூகச் சிக்கலுக்கு முடிவுகட்டவேண்டியது அனைவருடைய கடமையாகும். ஆகவே, தற்கொலையைக் குறைப்ப தற்கு அல்லது அடியோடு நீக்குவதற்குச் சில அறி வுரைகள் இங்குக் கூறப்பட்டுள்ளன.

முதலாவதாக, தற்கொலைக்கு மிக முக்கிய காரணியாகக் கருதப்படுகின்ற சமூகச் சீர்குலைவும், பிரிந்துபோன சமூக அமைப்புகளையும் சரிசெய்ய அனைத்து நாடுகளும் எல்லாவிதமான வழிகளையும் பின்பற்றிச் சமூகத்தில் அமைதியான சூழ்நிலையை ஏற் படுத்த முயற்சி செய்யவேண்டும். சமூகம் போதைப் பொருள்களுக்கு அடிமையாகும் பழக்கத்தையும், பலாத்காரம் போன்ற சமூகச் சிக்கல்களுக்கும் முடிவு கட்டவேண்டும்.

இரண்டாவதாக, பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு களை அகற்ற முயற்சி செய்ய வேண்டும். வேறு பாடற்ற சமூகம் அமைக்கப் பாடுபட வேண்டும்.

மூன்றாவதாக, தற்கொலைக்கு எதிராக மதக் கொள்கை பரப்பல்கள் செய்யவேண்டும்.

நான்காவதாக, திருமண வாழ்க்கையில் உள்ள மணப்பணம் கொடுத்தல் போன்றவற்றை மாற்றி யமைக்கப் பாடுபட வேண்டும். விதவை மறுமணத்தை ஊக்குவிக்க வேண்டும். சமூகத்தில் மக்கள் மனநிறை வோடும் மன அமைதியுடனும் வாழ வழிவகை செய்ய வேண்டும். கோ.இரா.

தற்கொலை முயற்சியும் குற்றவியற் சட்டமும்: சட்டம் மனித உயிரை மேலாக மதிக்கிறது. மனிதன் தனக்காக மட்டுமன்றி மனிதர்களால் ஏற்படுத்தப் பட்ட நாட்டிற்காகவும் வாழ வேண்டும். ஏனெனில், இடர்வரும் காலத்தில் நாடே அவனைப் பாதுகாக் கிறது. தன்னுயிரை மாய்த்தல் குற்றவியல் சட்டத்தின் கீழ்த்தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. மனிதன் பிற மனிதனை அழித்தால் கொலை என்று கருதப்படுவது போல் தன்னுயிரை அழித்தலும் குற்றமாகவே கருதப் படுகிறது. தற்கொலை புரிந்தவரைத் தண்டித்தல் இயலாது; ஏனெனில் தற்கொலை புரிந்தவர் செயலுக் குப் பின்னர் இவ்வுலகில் வாழ மாட்டார். எனவே, தண்டித்தல் இயலாது. எனவே, தற்கொலை செய்ய முயற்சி செய்தல் குற்றமாகக் கருதப்பட்டு விலக்கப் பட்டுள்ளது.

இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் 309-ஆம் பிரிவு தற்கொலை செய்ய முயற்சி செய்தல் குறித்துக் கூறுகின்றது. அரசு தரப்பினர், 1) குற்றம் சாட்டப் பட்டவரின் செயல் குற்ற முயற்சி எனவும்; 2) குற்ற முயற்சி செயல் நடைபெற்றது எனவும் மெய்ப்பித் தல் வேண்டும். குற்ற முயற்சியின்போது முழுக் குற்றத்தையும் செய்யும் பொருட்டு மூழ்குதல், தம்மைச் சுடுதல், நஞ்சு அருந்துதல் முதலான செயல் களொன்றில் ஈடுபட்டிருத்தல் வேண்டும். எடுத்துக் காட்டாகத் தம்முயிரை மாய்க்கும் பொருட்டு கிணற் றில் விழுபவரைக் கூறலாம். பின்னால் அவர் வேறு ஒருவரால் காப்பாற்றப்பட்டால் அவர் தற்கொலை செய்ய முயற்சி செய்தல் என்ற குற்றத்திற்கு ஆளா வார். ஆனால், அவர் தற்கொலை செய்து கொள்ளும் பொருட்டு மனத்தில் எண்ணம் கொண்டு கிணற்றை நோக்கி ஓடிக் கொண்டிருக்கும்போது காப்பாற்றப் படுவாரானால் அவர் செய்த செயல் குற்ற முயற்சி ஆகாது. ஏனெனில் அவர் இன்னும் முன்னேற்பாடு என்னும் நிலையில்தான் உள்ளார். மேலும், தம் முயிரை மாய்க்கும் பொருட்டு நச்சு விதைகளை அரைத்தலும் குற்ற முயற்சி ஆகாது. அவரது செயல் முன்னேற்பாடு நிலையில்தான் உள்ளது. அவர் குற்ற முயற்சி செய்வதன் முன்னர்த் தம் எண்ணத்தை அல் லது கருத்தை மாற்றலாம். அவர் தம் செயலுக்காக வருந்தலாம்.

சிலவேளைகளில் ஒருசில காரியங்களுக்காக ஒரு சிலர் சத்தியாக்கிரகம் செய்வதும், சாகும்வரை உண்ணாவிரதம் இருப்பதும் உண்டு. அவ்வேளைகளில் அரசு தரப்பினர் அவர்கள்மீது தற்கொலை செய்ய முயற்சி செய்ததாக வழக்கிடுவர். ஆனால், பல வழக்கு களில் அவ்வாறு சாகும் வரை உண்ணா நோன்பிருத் தல் தற்கொலை செய்து கொள்ளும் முயற்சியாகாது எனத் தீர்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இங்கிலாந்தில் தற்கொலை செய்து கொள்வோர் நீரில் மூழ்குதல், கயிற்றில் தொங்குதல், தன்னைச் சுடுதல் முதலான முறைகளைப் பின்பற்றுகின்றனர். மேலும், அந்நாட்டில் தற்கொலை செய்து கொள்ளும் ஏழு பெண்களுள் அறுவர் நீரில் மூழ்கும் முறையில் தற்கொலை செய்துகொள்வதையே பின்பற்றுகின்ற னர். இந்தியாவில் தற்கொலை செய்துகொள் வோரில் ஆண்களும் பெண்களும் சமமான விகிதத்தில் உள்ளனர். இந்தியாவில் தற்கொலை செய்து கொள் வோர் பெரும்பாலும் நீரில் மூழ்கும் முறையைப் பின் பற்றுகின்றனர்.

தற்கொலை செய்துகொள்ளும் முயற்சியில், முயற்சி என்னும் செயல் கண்டிப்பாக இருத்தல் வேண்டும். அப்போது தான் அவர் தற்கொலை

செய்து கொள்ள முயற்சி செய்த குற்றம் செய்தவராகக் கருதப்படுவார். வேறு செயல்களுக்காகக் கிணற்றில் குதித்தல், பயத்தால் கிணற்றில் குதித்தல் ஆகியவை தற்கொலை செய்து கொள்ள முயற்சி செய்தது ஆகாது.எடுத்துக்காட்டாக ஒருவர் காவல் துறையினரிடமிருந்து தப்பிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணித்தில் கிணற்றில் குதித்தார்; பின்னர்க் காப்பாற்றப்பட்டார். அப்போது அவர் தற்கொலை செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் கிணற்றில் குதித்தார் என்று மெய்ப்பிக்கப்பட்டால் தான் அக்குற்றம் செய்தவராகக் கருதப்படுவார். அவர் காவல் துறையினரிடமிருந்து தப்பிக்கும் பொருட்டுக் கிணற்றில் குதித்த காரணத்தால் தற்கொலை செய்து கொள்ளும் முயற்சியை மேற்கொண்ட குற்றவாளியாக மாட்டார்.

மேலும், கணவரின் துன்புறுத்தலால் மனைவி வீட்டை விட்டு வெளியேறலாம். அப்போது கணவன் துரத்தி வருவதால் தன் கைக்குழந்தையுடன் அவரிடமிருந்து தப்பிக்கும் பொருட்டுக் கிணற்றில் குதித்தாலும் தற்கொலையாகாது. ஏனென்றால் அப்பெண் தற்கொலை செய்து கொள்ளும் எண்ணத்தோடு கிணற்றில் குதிக்கவில்லை. தற்கொலை செய்துகொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு கிணற்றில் குதித்திருந்தால் அது தற்கொலை செய்து கொள்ளச் செய்த முயற்சி எனப்படும்.

மதத்தின் பெயரால் அல்லது இனத்தின் பெயரால் சதி (Sati) என்னும் பெயரில் கணவர் இறந்தவுடன் மனைவியும் தம்முயிரை மாய்த்துக் கொள்கிறார். இதுவும் தற்கொலையில் ஒருவகையே. ஆனால், நீதிமன்றங்களால் இச்செயல் செய்ய முயற்சி செய்வோரை மற்றும் தூண்டுபவர்களை இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ள பிரிவுகளால் தண்டிக்க முடிவதில்லை. எனவே, சதி என்னும் உடன்கட்டை ஏறுதலைத் தடுத்திட இப்போது நாடாளுமன்றத்தில் இரு அவைகளிலும் ‘சதித் தடுப்பு மசோதா’ நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. மேலும் சிலர் பூரண–நிலையடைய–நிருவாண நிலையடைய–தம்மை இறைவனுடன் ஒன்றுபடுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் தம்முயிரை மாய்த்துக் கொள்கின்றனர். இதுவும் தற்கொலையே.

சாதாரணமாக, ஏற்கெனவே கூறியது போல், பட்டினிப் போராட்டம் செய்தல் தற்கொலை முயற்சி ஆகாது; பட்டினிப் போராட்டத்தின் பின்னர் உணவுகொள்ளாமல் பல நாள்கள் இருந்தால் உடல் வலுவற்ற நிலையை அடையலாம். இன்னும் சில வேளைகளில் உணவு கொள்ளாமல் அல்லது செலுத்தப்படாமல் இருந்தால் அவர்உயிர் போகும் நிலையை அடையலாம். அப்போது அவர் தற்கொலை முயற்சி செய்ததாகக் கருதப்படுவார்.

தற்கொலை செய்தல் தன்னுயிரை முழுவதுமாக அழித்தல் ஆகும். தன் உடலுறுப்புகளைக் காயப் படுத்துதல், தன்னைத் தானே ஆண்மையிழக்கச் செய்தல் முதலானவை தற்கொலை செய்து கொள்ளும் முயற்சிகள் அல்ல. தற்கொலை செய்து கொள்ள முயற்சி செய்தல் ஒரு பிடியாணை வேண்டாக் குற்றம். அதாவது பிடியாணை இல்லாமலேயே காவல் நிலையப் பொறுப்பு அதிகாரி குற்றம் சாட்டப்பட்டவரைக் கைது செய்யலாம். இது ஒரு பிணை விடு குற்றம். இக்குற்றத்தை மாநகரக் குற்றவியல் நீதிபதியோ முதல் அல்லது இரண்டாம் வகுப்பு நீதிபதியோ குற்ற விசாரணை செய்யலாம். இக்குற்றம் செய்தோருக்கு மிகுந்த அளவாக ஓராண்டுச் சிறைத் தண்டனையோ தண்டத்தொகையோ இரண்டுமோ விதிக்கலாம். ஆனால், குடும்பத்தில் சரியாகப் பராமரிக்கப்படாத காரணத்தால் அல்லது குடும்பத்தில் ஒருவரை இழந்து விட்ட காரணத்தால் அல்லது அதுபோன்ற காரணங்களால் தற்கொலை செய்து கொள்ள முயற்சி செய்தால் மிகுந்த அளவு சிறைத் தண்டனை விதித்தல் நன்றன்று.

இப்போது இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தில் 309–ஆம் பிரிவு நீடித்திருக்க வேண்டுமா ஏன்பது குறித்துப் பல்வேறு விதமான மாறுபட்ட கருத்துகள் நிலவுகின்றன. இந்தியக் குடிமகன் வாழ்வதற்கு இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 19 மற்றும் 21 ஆம் பிரிவுகளில் அடிப்படை உரிமை வழங்கப் பட்டிருப்பதுபோல் அவன் தன் உயிரை மாய்த்துக் கொள்வதற்கும் அடிப்படை உரிமை உண்டு என்று வாதிடுவோர், இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் 309 –ஆம் பிரிவு இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்குப் புறம்பானது என்பர். அரசு நாட்டு மக்களின் நலனைப் பாதுகாத்திடுதல் வேண்டும். அவர்களுக்கு உணவு, உடை மற்றும் இன்னோரன்ன அடிப்படைத் தேவைகளை அளித்துப் பசி, பட்டினி, வறுமை போன்ற பிணிகளிலிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்றுதல் அரசின் பொறுப்பு. அக்கடமைகளையும் பொறுப்புகளையும் நிறைவேற்ற முடியாத அரசு குடிமக்களை எங்ஙனம் கட்டாயம் வாழ வேண்டும் எனக்கட்டாயப்படுத்துதல் இயலும் என்பது இவர்களின் வாதம். மேலும், தற்கொலையைத் தண்டிக்க முடியாததால், தற்கொலைசெய்து கொள்ள முயற்சி செய்தல் பொருத்தமில்லை என்கின்றனர் இவர்கள்.

மேற்கண்ட வாதங்களைப் பம்பாய் உயர்நீதி மன்றம் ஒரு வழக்கில் (1986) ஏற்றுக் கொண்டு தற்

கொலை செய்து கொள்ள முயற்சி செய்தலுக்குத் தண்டனை விதித்தல் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்குப் புறம்பானது என்று கூறியது. அவ்வழக்கில் காவல் துறை ஆணையர் காவலர் ஒருவர் மீது அலுவலகத்தின் முன்னர்த் தற்கொலை செய்து கொள்ள முயற்சி செய்தாரெனக் குற்றம் சாட்டப்பட்டது. அவர்கைது செய்யப்பட்டார். அவர் மீது குற்றச்சாட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது. பம்பாய் உயர்நீதி மன்றம் இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் 309-ஆம் பிரிவின் கீழ், கீழ் நீதிமன்றங்களில் உள்ள எல்லா வழக்கினையும் நிறுத்திடுமாறு ஆணை பிறப்பித்தது. இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் 309-ஆம் பிரிவு இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்குப் புறம்பானது எனவும் கூறியது. மீ.அ.

துணை நூல்கள்:

Durkheim Emile., Suicide- A Study in Sociology, Translated by John A., Spaulding & George Simpson., Edited by George Simposon. Routledge & Kegan Paul Ltd., Broadway House, carter Lane, London, 1951.

Sharma R.N., Indian Social Problems., Media Promoters & Publishers Private Ltd., Bombay, 1989.

தற்சுட்டுப்பெயர்: ஒருபெயர்ச் சொல்லுக்குப் பதிலாக இட்டு வழங்கப்பெறும் பிறிதொரு பெயரே பதிலிப்பெயர் (Pronoun) எனப்படும். பதிலிப்பெயர் வகைகளுள் ஒன்றான தற்சுட்டுப்பெயர் (Reflexive Pronoun) வாக்கியத்தின் எழுவாயாகச் (Subject) செயற்படும் பெயர்ச்சொல்லைப் பிரதிபலித்து நிற்கும். 'கண்ணன் தன்னையே வருத்தினான்' என்னும் வாக்கியத்தில் 'தன்' என்னும் வடிவம் கண்ணனுக்குப் பதிலியாக (Substitute) அமையப்பெற்று வாக்கியத்தின் எழுவாயாகிய கண்ணனைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் செயற்படுவதால் தற்சுட்டுப்பெயராகக் கருதப்படுகின்றது.

பதிலிப்பெயர்களின் முன் வடிவம் (Antecedent) பெரும்பாலும் பதிலிப்பெயர்கள் வரும் வாக்கியத்தில் அமைவதில்லை. ஆனால், தற்சுட்டுப் பெயராகிய பதிலிப்பெயரின் முன் வடிவம் தற்சுட்டுப் பெயர் வரும் வாக்கியத்தில் அமையப்பெறும்.

ஆங்கில மொழியில் தற்சுட்டுப்பெயர்கள் மூவிடங்களிலும் அமையப் பெற, தமிழில் இப்பெயர்கள் படர்க்கை இடத்தில் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. தமிழில் 'தான்', 'தாம்' என்னும் எழுவாய் வடிவங்களும் 'தன்', 'தம்' என்னும் வேற்றுமை ஏற்கும் வடிவங்களும் தற்சுட்டுப் பெயர்களாகச் செயற்படுகின்றன.

தற்சுட்டுப் பெயர்கள் பால் வேறுபாடின்றி ஒருமை, பன்மையாகிய எண் வேறுபாட்டுடன் அமையப்பெற்றுள்ளன. 'தான்', 'தன்' என்பன ஒருமையிலும் 'தாம்', 'தம்' என்பன பன்மையிலும் செயற்படும். ஓரோவிடத்துப் பன்மைத் தற்சுட்டுப் பெயர்கள் உயர்வு ஒருமையிலும் செயற்படுவதுண்டு. பன்மைத்தற்சுட்டுப் பெயர்கள்உயர்வு ஒருமையில் வழங்கப்பெறுவதால் இக்காலத் தமிழில் 'தாங்கள்', 'தங்கள்' என்னும் வடிவங்கள் பன்மைத் தற்சுட்டுப் பெயர்களாகச் (மக்கள் தங்கள் பொருளை இழந்தார்கள்) செயற்படுகின்றன. படர்க்கைப் பதிலிப்பெயர்களே தமிழில் காலப் போக்கில் தற்சுட்டுப் பெயர்களாகச் செயற்படுகின்றன.

ஆங்கில மொழியின் வாக்கியத்தில் செயலைச் செய்கின்ற எழுவாயும் செயப்படுபொருளும் ஒன்றாக அமையும் நிலையில் செயப்படுபொருளைக் குறிப்பதற்குப் பயன்படும் பதிலிப்பெயரே தற்சுட்டுப் பெயர் எனப்பெறும். தமிழில் எழுவாயினைப் பிரதிபலிக்கும் தற்சுட்டுப் பெயர் எப்போதும் செயப்படுபொருளாக அமைவதில்லை. தற்சுட்டுப் பெயர் தமிழில் பெரும்பாலும் எழுவாய் வடிவத்தின் பின்னிடத்ததாக அமைந்துவரும்.

சில சூழல்களில் தற்சுட்டுப் பெயர்களைக் கொண்ட வாக்கியத்தின் வினைப்பயனிலையில் பிரதிபலிப்புத் துணைவினை (கொள்) வரப்பெறுதல் (இராமன் தன்னையே அடித்துக்கொண்டான்) உண்டு.

தற்சுட்டுப் பெயர்களாகச் செயற்படும் வடிவங்கள் வலியுறுத்தல் பொருண்மையினைச் சுட்டும் வகையில் ஒரு நிலைச் சொற்களாகச் (Particles) செயற்படுவதுண்டு. 'கண்ணன் தான் திருடினான்' என்னும் வாக்கியத்தில் 'தான்' என்னும் வடிவம் வலியுறுத்தல் பொருளைச் சுட்டும் ஒரு நிலைச் சொல்லாகச் செயற்படுகின்றது. தமிழில் இடப் பதிலிப்பெயர்களும் (Personal Pronouns) வாக்கியத்தின் எழுவாயினைப் பிரதிபலிக்கும் வகையிலும் அமைவதுண்டு. ஏ.ஆ.

தற்பால் காமம்: ஆண்பாலினர் தமக்குள் ஒருவரை ஒருவர் காமுற்றுக் கொள்வது தற்பால் காமம் (Homosexuality) எனப்படும். பெண்பாலினர் தமக்குள் இவ்வாறு காமுற்றுக் கொள்வதை வேறு பெயரால் குறிப்பிடுவர். அது மகளிற் தற்பால் காமம் (Lesbianism) எனப்படும். பழங்காலக் கிரேக்க, உரோம, பாரசீக, முகம்மதிய நாகரிகங்களில் ஆண்பாலினரின் தற்பால் காமம் ஒப்புதல் அளிக்கப்படாத ஒன்றாக இருந்தது. ஆனால், பிற்காலக் கிரேக்க, உரோம நாகரிகங்களில் தற்பால் காம வகையில் பரத்தமை (Homosexual Prostitution) பொதுவாக நிலவி

யது. உண்மையில் உரோமில் தாதியர்கள் அடிமைப் பெண்களுடன் காம உறவு கொண்டு வந்தனர். நெதர்லாந்து, தென்மார்க்கு போன்ற நாடுகளில் தற்பால் காமத்தைத் தடை செய்யச் சட்டங்கள் இல்லை. ஆனால், அது சமுதாயத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத ஒன்றாக இருந்தது. இந்தியச் சமுதாயத்தில் தற்பால் காமம் என்பது கைது செய்யப் படுவதற்கும், சிறைத் தண்டனை தருவதற்கும் உட்பட்டதாகும். தற்பால் காமத்தினர் இந்தப் பிறழ் நிலை (Abnormal) நடத்தை உடையவர்களாயினும் வாழ்க்கையை நன்கு அமைத்துக் கொண்டவர்களாகவும், கற்றவர்களாகவும் தங்கள் தொழிலில் வெற்றி உடையவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். சிலர் இசை போன்ற சில துறைகளில் சிறந்த வல்லுநர் களாகப் புகழ் பெற்றுள்ளனர். மாவீரன் அலெக்சாண்டர், மைக்கேல் ஏஞ்சலோ, ஆசுகார் ஒய்ல்டு, வெர்சினியாஉல்பு போன்ற வரலாற்றுப் புகழ் பெற்றவர்கள் தற்பால் காமம் கொண்டவர்கள் என்று கருதப் படுகின்றனர்.

எதிர்பால் காமம் (Hetrosexuality) என்பது ஒழுங்கான காம நடத்தை. ஆனால், தற்பால் காமம் என்பது ஒரு வகையான மனநோய். ஆகவே, இவ்வகையினர் சிகிச்சைக்குட்பட வேண்டியவர்கள் என்று உளவியல் வல்லுநர்கள் கருதுகின்றனர்.

தற்பால் காமத்தை ஐந்து வகையாகப் பாகுபடுத்துவர். அவை 1. மிதமான தற்பால் காமம் (Balant Homosexual), 2. வெறிமிகுந்த தற்பால் காமம் (Desparate Homosexual), 3. இரகசியத் தற்பால் காமம் (Secret Homosexual), 4. சூழ்நிலைத் தற்பால் காமம் (Situational Homosexual), 5. இரு வகைக் காமம் (Bisexual) எனப்படும்.

1. **மிதமான தற்பால் காமம்**: இவ்வகைக் காமம் பெரும்பாலும் இருபாலாரிடமும் உள்ளது. ஆனால், அது ஆண்பாலாரிடமும் பெண்பாலாரிடமும் வேறுபாடான வகையில் அமைந்திருக்கிறது. ஆண்பாலார் இவ்வகைக் காமத்தில் குழந்தை போன்று உரையாடுவர்; கை, கால் முதலியவற்றைத் தழுவியவாறு விளையாடிக் கொள்வர்; ஒருவரை ஒருவர் கேலி செய்து கொள்வர். பெண்பாலார் இவ்வகைக் காமத்தில் தம்மிடம் மிகுதியான ஆண்தன்மை நப்பது போலத்தம் உடற்செயல்களால் காட்டிக் கொள்வர்.

2. **வெறிமிகுந்த தற்பால் காமம்**: இது ஆண்பாலாரிடம் மட்டும் காணப்படுகிறது. இவ்வகையினர் தம் செயலுக்குப் பொதுக் கழிப்பிடங்களைக் கூடப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர். ஆகவே இது பிறவகைத் தற்பால் காமத்தைவிட வெறுக்கத்தக்கதாகக் கருதப் படுகிறது. இவ்வகையினரில் பெரும்பாலோர் திருமணமானவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இயல்பான எதிர்பால் காமம் தரும் இன்பத்தை விட இவ்வகையில் மிகுதியான இன்பம் பெறுவதாக அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

3. **இரகசியத் தற்பால் காமம்**:இவ்வகையில் ஆண்பாலினர் திருமணமானவர்கள். இவர்களுடைய மனைவியர் இவர்களின் இரட்டை நடத்தையை அறியாதவர்கள். இவ்வகையினர் சிக்கென்று பிடித்த ஆடையை அணிந்து ஆண்மைத் தோற்றம் பெரிதுங் கொண்டவர்களாகக் காட்டிக் கொள்வர். ஆனால், இவர்கள் இன்பம் அடையும் இச்செயலுக்காகப் பொதுக்கழிப்பிடத்தை நாடுபவர்கள் அல்லர். ஆனால் இவ்வகையினர் வாலிபப்பருவம் முழுவதும் மறைமுகமாகப் பிறருக்குத் தெரியாமல் இதில் ஈடுபடுவர்.

4. **சூழ்நிலைத் தற்பால் காமம்**: சில சூழ்நிலைகள் இருவகைப் பாலினரையும் தற்பால் காமத்தில் ஈடுபடுத்துவதாக அமையும். எடுத்துக் காட்டாகச் சிறையில் இருக்கும் ஆண்பாலாரும், பெண் பாலாரும் எதிர்பால் காமத்தில் ஈடுபட முடியாததால் தற்பால் காமத்தில் ஈடுபடுவர். சிறையில் இருக்கும் வரைதான் இவ்வின்பத்தை நாடுவர். விடுதலை அடைந்ததும் எதிர்பால் காமத்தையே நாடுவர். சிறைக் கைதியினர் சிலர் தற்பால் காமப் பரத்தைமைத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இவர்கள் தற்பால் காமம் தரும் இன்பத்தைவிட அதில் கிடைக்கும் பண இலாபத்தையே குறிக்கோளாகக் கொண்டிருப்பார்கள்.

5. **இருபால் காமம்**: இவ்வகையினர் தற்பால் காமம், எதிர்பால் காமம் ஆகிய இரண்டிலும் நீண்ட காலமாக ஈடுபட்டவர்கள். பெரும்பாலான வெறிமிகுந்த தற்பால் காமத்தினர் (Desparate homosexuals) குறிப்பாகத் திருமணமானவர்கள் இதில் அடங்குவர்.

தற்பால் காமத்தில் ஈடுபடக் கீழ்க்கண்ட நான்கு காரணங்கள் முதன்மையானவை என்று உளவியல் வல்லுநர்கள் கருதுகின்றனர். அவை

1. மரபுவழிப் பண்பியல் மற்றும் நாளமில்லா உட்சுரப்பி சார்ந்த காரணிகள் (Genetic and Hormonal factors),

2. தற்பால் காம அனுபவமும் அதன் ஊக்குவிப்பும் (Homosexual Experiences and their reinforcement),

3. எதிர்பால் காமத்தினிடத்து (Negative Conditioning) வெறுப்பு மனநிலை,

4. பொதுவான சமூகப் பண்பாட்டுக் காரணிகள் (General Socio-Cultural factors) எனப்படும்.

1. **மரபுவழிப் பண்பியல் மற்றும் நாளமில்லா உட்சுரப்பி சார்ந்த காரணிகள்:** சில உளவியல் ஆராய்ச்சியாளர்கள் மரபுவழிப் பண்பியலும் மற்றும் நாளமில்லா உட்சுரப்பி நீரும் தற்பால் காமத்திற்குக் காரணம் என்று கூறுவர். ஆனால், சில ஆய்வுகள் இம் முடிவுக்கு உடன்பாடாக அமையவில்லை. கருவாய் இருந்த காலத்தும், பிறந்த பின்னரும் (Prenatal & Postnatal) ஏற்படும் உட்சுரப்பிகளின் சரிவிகிதங்களே (Hormonal Balance) பிற்காலத்தில் சரியான காம நடத்தைக்கு அடிப்படையாக அமைகின்றன என்று சில ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. இவை அனைத்தும் முடிந்த முடிவுகள் அல்ல; மேலும் ஆய்வுக்கு உரியன.

2. **தற்பால் காம அனுபவமும் அதன் ஊக்குவிப்பும்:** தற்பால் காமம் தரும் இன்ப அனுபவமே இளம் வயதினரை அதில் ஈடுபட வைக்கிறது; மேன்மேலும் ஈடுபட ஊக்குவிக்கிறது. சில சூழ்நிலைகளாலும் (Situations) மற்றும் தற்பால் காமத்தில் ஈடுபட உடன்படுபவர்களாலும் பெரும்பான்மையான இளம் வயதினர் தற்பால் காமத்தில் ஈடுபடுவதுண்டு.

3. **எதிர்பால் காமத்தினிடத்து வெறுப்பு மனநிலை:** எதிர்பால் காமம் சிலருக்குச் சில நேரங்களில் வெறுப்பை அளிக்கும். எடுத்துக்காட்டாக, ஓர் ஆணோ பெண்ணோ எதிர்பாலினரை அணுகும் பொழுது அவர்களால் அவமானப்படுத்தப்படுதல் போன்ற காரணங்களால் அவர்களுக்கு எதிர்பால் காமத்தில் வெறுப்பு ஏற்படும். அதனால் அவர்கள் தற்பால் காமத்தை நாடுகின்றனர், மேலும் அவர்கள் காம உணர்வைத் தணிக்கத் தற்பால் காமமே பாதுகாப்பான வழிமுறை என்று நம்புகின்றனர். ஒரு தாய் தன்னுடைய வயது வந்த மகனையோ மகளையோ எதிர்பாலினரிடம் நட்பாகப் பழகுவதைக் கண்டிக்கும் பொழுது அவர்களுக்குத் தற்பால் காமத்தில் ஈடுபடும் மனநிலை தோன்றும்.

4. **பொதுவான சமூகப் பண்பாட்டுக் காரணிகள்:** சில சமூகப் பண்பாட்டுக் காரணிகள் ஒருவரைத் தற்பால் காமத்தில் ஈடுபடத் தூண்டும். சில சமுதாயத்தில் திருமணத்திற்கு முன் உடல் உறவு என்பது தடை செய்யப்பட்டதாகும். அச் சமுதாயத்தில் உள்ள இளம் வயதினர் தற்பால் காமத்திலோ தற்காமத்திலோ (Masturbation) ஈடுபடுவர். சில இனத்தில் பிறப்பைக் குறைக்கத் தற்பால் காமத்தை ஊக்கமூட்டுவர்.

பரத்தைத் தொழில் நடைபெறும் இடம் மற்றும் பாலுணர்வைத் தூண்டும் ஆபாச புத்தகங்கள் விற்பனை செய்யும் இடம் ஆகியவற்றில் வசிக்கும் இளம் வயதினர் இச்சூழ்நிலைகளால் தற்பால் காமத்திற்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். தி.சீ.

துணை நூல்கள்:

Churchill, W., Homosexual behaviour among males: a cross cultural and cross-species investigation, Hawthorne, New York, 1967.

Gagnon, J.H.& Simon, W., Sexual conduct, the social sources of human Sexuality, Aldine, Chicago, 1973.

James, C. Coleman., Abnormal Psychology and Modern Life, scott, Foreman and Company, Illinois, 1976.

Masters, W.H., & Johnson, V.E., The Pleasure bond: a new look at sexuality and commitment, Little Brown, Boston, 1975.

தறுவாய்க் கொள்கை: மனம், உடல் ஆகிய இரண்டிற்கிடையான தொடர்பு தத்துவச் சிக்கல்களுள் தலையானது. மனமே அடிப்படை, மற்றவையெல்லாம் அதன் வளர்ச்சியே என்பாரும், பொருளே அடிப்படை, பிறவெல்லாம் அதன் வளர்ச்சியே என்பாரும் ஒருமைக் கொள்கையர் எனப்படுவர். மனம், உடல் ஆகிய இரண்டுமே அடிப்படை உண்மைகள், அவை இரண்டும் முரண்பட்ட பண்புகளால் சுட்டப்பட்டு அறியப்படுகின்றன என்று கூறுவோரை இருமைக் கொள்கையர் என்று தத்துவ வரலாறு குறிக்கிறது. தத்துவ வரலாறு நெடுகிலும் இருமைக் கொள்கை பற்றிய குறிப்பிருந்தாலும் பிரஞ்சு நாட்டுத் தத்துவ அறிஞர் தேகார்ட்டு (Descartes) (கி.பி. 1596–1650) என்பவரே இக்கொள்கைக்கு முதன்மையும் முழுமையும் தந்தவராவார்.

காட்சிக்கு உட்படாத நுண்பொருள் மனம், காட்சிக்கு வரும் பருப்பொருள் உடல், முரண்பட்ட பண்புகளாலான இவற்றுக்கிடையே நிலவும் நெருக்கமான தொடர்புக்கும் இயக்கத்திற்கும் விளக்கம் காண கி.பி.17–ஆம் நூற்றாண்டுத் தத்துவ அறிஞர்கள் முனைந்து நின்றனர். அவர்களுடைய சிந்தனையால் விளக்கங்கள் பல வெளிவந்தன. அவ்விளக்கங்களுள் எதிரியக்கக் கொள்கை (Interactionism), இணையியக்கக் கொள்கை (Parallelism), தறுவாய்க் கொள்கை (Occasionalism) என்பன முதன்மை பெறுகின்றன.

மனத்தால் உடலும் உடலால் மனமும் தாக்குறுவதை நடைமுறை வாழ்க்கை காட்டுகிறது. உடலில் ஏற்படும் மாற்றங்களால் மனத்தின் இயக்கமும் உணர்வுகளும் மாறுகின்றன என்பதைப் போதைப் பொருள், மயக்க மருந்து போன்றவற்றை உண்டோரின் அனுபவத்திலிருந்து அறியலாம். அச்சம், சினம், அன்பு, பகை, விருப்பு, வெறுப்புப் போன்ற உணர்வுகள் மனத்தில் ஏற்படும்போது உடல் பாதிக்கப்படுவதையும் (Alspace)அனுபவம் காட்டுகிறது.மன நிலை உடல் இயக்கத்திற்கும் உடல்நிலை மன உணர்வுகட்கும் காரணமாக அமைகின்றன என்பதைக் காட்டும் இவ்வனுபவங்களைக் கொண்டு மனம், உடல் ஆகியவற்றின் இயக்கத்திற்குக் காரண-காரிய நியதியைச் சிலர் கற்பித்தனர். மனம், உடல் இவற்றிடைக் காணப்படும் எதிர்செயல் இயக்கத்திற்கு முதன்மை தந்தவர்கள் காரண-காரிய விளக்கம்கூறினர்; உளவியல் சோதனைகள் சிலவற்றை ஆதாரம் காட்டினர்.

காரண-காரிய நியதியைக் கொண்டு மனம், உடல் ஆகியவற்றின் இயக்கங்கட்கு விளக்கம் கூறுவதில் ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. முற்றிலும் முரணான பண்புகள் உடையவை எவ்வாறு ஒன்றுக்கொன்று காரணமாதல் கூடும் என்பதே அச்சிக்கல். இச்சிக்கலுக்கு முதன்மை தருவோர் இணை இயக்கக் கொள்கையை விளக்கமாக்குகின்றனர். மனமும் உடலும் இணைநேர் கோடுகள் போன்றவை. ஒன்றையொன்று தாக்குமளவு தொடர்பில்லாதவை. உடலில் ஏற்படும் மாற்றமும் அதிர்வும் மனத்தையோ, மனத்தில் ஏற்படும் மாற்றமும் அதிர்வும் உடலையோ பாதிப்பதில்லை. எனவே, மனம், உடல் ஆகிய இரண்டின் இயக்கங்களைக் காரண-காரிய சங்கிலியால் இணைக்க முற்படுவது ஏற்வுடையதன்று. சம அளவில் முடுக்கி விடப்பட்ட இரண்டு மணிப்பொறிகள் ஒன்றேபோல் காலம் காட்டும்; ஆனால்,ஒன்றுக்கொன்று காரணமாவதில்லை. நடைமுறை அனுபவமும் சில உளவியற் சோதனைகளும் இணை இயக்கக் கொள்கைக்கு ஆதரவாக அமையவில்லை.

மனமும் உடலும் தொடமுடியாத இணைநேர் கோடுகளாகவும் இல்லை; ஒன்றையொன்று நேரடியாகத் தாக்கி எதிரியக்கம் நடத்தும் காரண-காரியமாகவும் இல்லை என்ற கருத்துடையோர் தறுவாய்க் கொள்கையைத் தந்தனர். முரண்பாடுடைய மனமும் உடலும் எவ்வாறு தொடர்பு கொள்கின்றன என்ற வினா, காரண-காரிய விதியைக்கொண்டு உலகப் பொருள்களையும் நிகழ்ச்சிகளையும் விளக்கமுற்பட்ட தேகார்ட்டின் தத்துவக் கோட்பாட்டில் ஓர் இடைவெளியைக்காட்டுகிறது. இவ்விடைவெளியை நிரப்பும் பொருட்டு மேல்பிரான்சு (கி.பி.1638-1715) என்னும் பிரஞ்சுத்தத்துவ அறிஞர் தறுவாய்க் கொள்கையை உருவாக்கினார். மனமும் உடலும் ஒன்றுக் கொன்று காரணமாக இருப்பதுபோல் தோற்றமளிக்கும்; இது உண்மையன்று. வரையறைக்கு உட்பட்ட எதுவும் முழுமையான காரணமாக எதற்கும் அமையமுடியாது. வரம்பிலா இறைமையின் இயக்கமெனும் காரணப் பேராற்றில் வந்து கலப்பவையே உலகப் பொருள்களும் நிகழ்ச்சிகளும். காரண-காரிய விதியைக் கொண்டு உலகப் பொருள்களையும் நிகழ்ச்சிகளையும் அளவையியல் அடிப்படையில் விளக்க முற்பட்ட தேகார்ட்டின் கொள்கைக்கு மாறானதாகத் தறுவாய்க் கொள்கை அமைகிறது.

இணைநேரியக்கம், எதிரியக்கம் என்ற இரு கொள்கைகளையும் ஒருங்கிணைத்து 'இறைமையின் தலையீடு' என்ற கருத்தைப் புகுத்தித் தறுவாய்க் கொள்கை உருவாக்கப்படுகிறது. இறைமையின் இடையறாத தலையீடுதான் மனத்தின் இயக்கத்தையும் உடலின் இயக்கத்தையும் ஒருங்கிணைக்கிறது. இறைமைச் செயல் என்ற ஒன்றைத் தவிர வேறு இயற்கை விதிகட்கு உட்பட்டு மனமும் உடலும் இயங்குவதில்லை. மனம், உடல் ஆகிய இரண்டின் இயக்கங்களும் இறைமை விருப்பின் விளைவுகளாக அமைகின்றன, ஒன்றுக்கொன்று காரணமாக அமைவதில்லை. உடலில் மாற்றம் ஏற்படும் தறுவாயில் மனத்தில் எண்ணத்தையும் மனத்தில் எண்ணம் எழும் தறுவாயில் உடலில் இயக்கத்தையும் இறைமையின் தலையீடு விளைக்கின்றது.

தறுவாய்க் கொள்கை தரும் விளக்கம் ஓர் ஆன்மிக விளக்கமாக அமைகிறதே தவிர அறிவுச் சோதனைக்கு உட்படுவதாக இல்லை. க.நா.

தன்கர்க்கு, வடக்குப் பிரான்சின் முக்கியத் தொழில் நகரமும், துறைமுகமும் ஆகும். இந்நகரம் தோவர் சலசந்தியின் கிழக்குக் கோடியில் பெல்சிய நாட்டு எல்லைக்கு அருகில் கடற்கரையில் அமைந்துள்ளது. பிரான்சு நாட்டின் ஏற்றுமதிப் பொருள்களில் பெருமளவு இத்துறைமுகத்தின் மூலமாகவே செல்கின்றன.

நிலக்கரி மற்றும் தாதுப் பொருள்கள் இறக்குமதியைப் பொறுத்தமட்டில் தன்கர்க்கு (Dunkirk) பிரான்சு நாட்டிலேயே முதலிடம் வகிக்கின்றது. மொத்த ஏற்றுமதிப் பொருள்களின் அடிப்படையில் பார்த்தால் இத்துறைமுகம் மூன்றாம் இடத்தைப் பெறுகிறது. சுறுசுறுப்புடன் இயங்கிவரும் இத்துறைமுகம் பத்து கி.மீட்டருக்கும் மேற்பட்ட தொலைவு கொண்ட தளத்தைக் கொண்டுள்ளது. இத்தளம் பொருள்களை இறக்க, ஏற்ற வசதியாக உள்ளது.

தன்கர்க்குத் துறைமுகம்

பிரான்சு நாட்டின் பெரிய தொழில் நகரமாக விளங்கும் தன்கர்க்கில் எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலைகளும், இரும்பு எஃகுத் தொழிற்சாலையும் உள்ளன. பிரான்சு நாட்டிலுள்ள மிகப் பெரிய இரும்புத் தொழிற்சாலைகள் ஆறுள் இங்குள்ளதும் ஒன்று என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இலில்லி, தூர்கோனிங்கு, உரூ, பெக்கிசு முதலான வடக்கு மாநிலங்களில் காணப்படும் தொழில் நகரங்கள் தமது ஏற்றுமதிக்கு இத் துறைமுகத்தையே நம்பியுள்ளன. பிரான்சின் தொழில் வளர்ச்சி மிக்க மாவட்டங்களுள் வடக்கு மாவட்டமும் ஒன்றாக விளங்குவதற்கு தன்கர்க்குத் துறைமுகமே குறிப்பிடத்தக்க காரணமாக அமைந்துள்ளது.

வரலாறு: பழமைச் சிறப்புக் கொண்ட இந்நகரத்தில் முன்பு பல போர்களும், முற்றுகைகளும் நடைபெற்றுள்ளன. இந்நகரம் முறையே பருகண்டியர், இசுபானியர், ஆங்கிலேயர் முதலானவர்களின் ஆளுகைக்கு முன்பு உட்பட்டிருந்தது. தன்கர்க்கில்தான் கி.பி. 1658-ஆம் ஆண்டில் ஆங்கிலேயரும், பிரஞ்சுக்காரரும் இசுபானியரைத் தோற்கடித்தனர். அந்நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னர் இந்நகரம் நிரந்தரமாகப் பிரான்சு நாட்டிற்கு உடைமை ஆயிற்று. இந்நகரத்தின் பொருட்டு ஆங்கிலேயருக்கும், பிரஞ்சுக்காரருக்கும் இடையே கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் பகைமை மூண்டது.

தூய மரியன்னை ஆலயம்

கப்பற்படைத் தளமான தன்கர்க்கு நகரம் முதலாம் உலகப் பெரும் போரின் போது பேரழிவிற்கு உள்ளாயிற்று. இரண்டாம் உலகப் போரின் போது இந்நகரம் 1940-ஆம் ஆண்டு, மேமாதம், 29-ஆம் நாள் முதல் சூன் மாதம் இரண்டாம் நாள் முடிய செருமானியப் படை வீரர்களால் சூழப்பட்டது. இச் சமயத்தில் இங்குக் கடும் போர் நடைபெற்றது; பல்லாயிரக்கணக்கானோர் உயிரிழந்தனர்.

இந்நகரம் 1945-ஆம் ஆண்டு நேசப்படையினரின் பிடியில் வீழ்வதற்கு முன்பும் கடுமையான போரைக் கண்டது. இப் போர்களில் இந்நகரின் 85 விழுக்காட்டுப் பகுதி அழிக்கப்பட்டது. இரண்டாம் உலகப் பெரும் போருக்குப் பின்னரே இந்நகரமும், துறைமுகமும் புதுப்பிக்கப்பட்டன. இன்று தன்கர்க்குத் துறைமுகம், நவீனப்படுத்தப்பட்டுப் பிரான்சின் வாணிக வளர்ச்சிக்குப் பெருந்துணையாக உள்ளது. இந்நகரின் மக்கள் தொகை 26,197.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் சௌத்தகா (Chautauqua) நாட்டுப் பிரிவில், நியூயார்க்கின் தென்மேற்கில் தன்கர்க்கு என்னும் பெயரில் மற்றுமோர் நகரம் உள்ளது. ஈரி ஏரிக்கரையில் அமைந்துள்ள இந்நகரம் சிறந்த துறைமுகமாகவும் விளங்குகிறது. விவசாயப் பிரதேசத்தின் மையப் பகுதியில் இந்நகரம் அமைந்துள்ளது. இப்பகுதியில் எண்ணெய் சுத்திகரிப்புச் செய்யப் பயன்படும் எந்திரம், கொதிகலன் (Boiler),

கப்பல், உந்து வண்டிகள், மின்சாரக்கருவிகள் ஆகியன தயாரிக்கப்படுகின்றன.

பிரான்சு நாட்டின் முக்கிய துறைமுகங்களுள் ஒன்றாக விளங்கும் தன்கர்க்கு, கடந்த சில ஆண்டு களாக நல்ல முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. ம.இ.

தன் தூண்டுதல்: உடற்கூறு அமைப்புகளுக் கும் இயக்கங்களுக்கும் உணர்வுகளுக்கும் நேரடித் தொடர்பு இருப்பதாக அறிஞர்கள் கண்டறிந்துள்ள னர். குறிப்பாக, மத்திய நரம்பு மண்டலம், மூளை ஆகியவை உணர்வுத் தூண்டுதல், அதன் அடிப்படையி லான நடத்தை ஆகியவற்றுக்குக் காரணமாக உள்ளன என உடலியல் அறிஞர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர்.

மூளையில் மின் அதிர்வுத் தூண்டுதல்: மூளையில் மிகமிக மெல்லிய மின் கம்பிகளைப் பொருத்தி மின் அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தி, உணர்வுகளைப் பதிவு செய்யும் முறையை அறிவியல் ஆய்வாளர்கள் கண்ட றிந்துள்ளனர். அதன் மூலம் மூளையின் சிறு பகுதி களில் உணர்வுத் தூண்டுதலைச் செய்ய முடியும். அத்தகைய தூண்டுதலினால், குறிப்பிட்ட மூளைப் பகுதிகளின் செயல் முறைகளைக் கண்டறிய முடியும்.

இந்த முறையின் மூலம் மூளையின் பகுதிகளுக்கு மின் சக்தியைச் செலுத்தி மூளையின் செயல் முறையை அறிய முடியும். பிரிட்சு (Fritsch), இட்சிகு (Hitzig) ஆகியோர் கி.பி. 1870-இல் இம் முறையில் ஆய்வுகளை நடத்தியுள்ளனர். அண்மைக் காலத்தில் வில்டர் பென்பீல்டு (Wilder Penfield-1959) என்னும் நரம்பியல் அறுவை மருத்துவர் இந்த மின் அதிர்வு முறையைக் கொண்டு நினைவாற்றலைத் தூண்ட முடியும் என்று கண்டறிந்துள்ளார். அதாவது, ஒரு வருடைய கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்த ஏதேனும் ஒரு நிகழ்ச்சியை இம் முறையின் மூலம் நினைவிற்குக் கொண்டு வர முடியும் என்று கண்டுபிடித்துள்ளார்.

மூளையின் உணர்வுத் தூண்டுதல்: சேம்சு ஓல்ட்சு (James Olds) என்பவர் 1953-ஆம் ஆண்டில் மூளை யின் உணர்வலை விளைவுகளை அறிந்து கொள்ள எலிகளின் மீது ஒரு சோதனை நடத்தினார். அவ் வாய்வுகளில் இருந்து உணர்வுத் தூண்டுதல் பெற்ற எலிகளின் உழைப்புத் திறன் மிகுதியானதாகவும், சுறு சுறுப்பும் உழைப்பாற்றலும் தொடர்ந்து நீண்ட நேரம் இருப்பனவாகவும் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. சோதனையில் எலிகள் தன் தூண்டுதலைத் தேடி மீண் டும் மீண்டும் பெற்றன. மேலும், தன் தூண்டு தல் பெறும் எலிகள் மிகுந்த வலியையும், அதிர்ச்சிகளையும் பொறுமையுடன் தாங்கிக் கொள்ளு பவையாக உள்ளன. மூளைத் தூண்டுதலில் நல்லதும் தீயதுமான விளைவுகளுக்கு அடிப்படையாக உள்ள தூண்டுதல் நிலையின் இயல்பை விளக்கப் பல்வேறு கொள்கைகள் முனைந்துள்ளன. உணர்வுத் தூண்டு தலில் நல்லவிளைவுகளும் தீயவிளைவுகளும் முதன்மை யான விளைவுகள் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். நல்ல விளைவுகளும் தீயவிளைவுகளும் உணர்வுத் தூண்டுதலினால் செயற்பட விரைந்தெழும் குறிப் பிட்ட இயக்கங்களின் இரண்டாம் நிலையிலான விளை வுகள் என்று ஏனையோர் கருதுகின்றனர். தன் தூண்டு தல் பெறும் விலங்குகள் கடுமையாக உழைக்கவும், மிகுந்த துன்பத்தைத் தாங்கிக் கொள்ளவும், வல்லமை யுள்ளனவாகக் காணப்படுகின்றன. தன் தூண்டு தலுக்கு அடிப்படையாக உள்ள உணர்வு நிலை மிகவும் உறுதியும், உந்து ஆற்றலும் உள்ளதென்று ஆய்வு கள் தெளிவு படுத்துகின்றன.

உணர்வுத் தூண்டுதல் மகிழ்ச்சியுடன் கூடிய அனு பவத்தை உருவாக்குவதாகவும், அத்தகைய நன்மை பயக்கும் பகுதிகள் 'மகிழ்ச்சி நிலைகள்' என்றும் தொடக்கக் காலத்தில் கருதப்பட்டன. மனிதர்களின் மூளைத்தூண்டுதல் பற்றிய ஆய்வுகள், பொதுவாக விலங்குகளிடையே காணப்படும் உணர்வுத் தூண்டு தலினால் ஏற்படும் வெறியுணர்வு, மனிதர்களிடையே ஏற்படுவதில்லை என்று தெளிவுபடுத்தியுள்ளன.

வே.ந.

தன்மயமாதல்: பண்பாட்டால் வேறுபட்ட பல மக்கள் தாங்கள் குடியேறிய இடத்தில் உள்ள சமூகச் சூழ்நிலைக்கேற்றவாறு தங்களை மாற்றிக் கொண்டு அதனுடன் ஒருங்கிணைந்துவிடுதல் தன்மய மாதல் (Assimilation) எனப்படும்.

தன்மயமாதல் என்பது மனிதன் சமூகத்திற்கேற்ற வாறு தன்னை மாற்றிக்கொள்ளும் தன்மையாகும். இச் செயற்பாங்கில் தனி மனிதன் மெதுவாகத் தான் வாழும் சூழ்நிலைக்கேற்பத் தன்னையும் அறியாம லேயே ஐக்கியப்படுத்திக்கொள்கிறான். தன்மயமாதல் என்பது மெதுவாகவும் ஒரே சீராகவும் ஏற்படக்கூடிய செயற்பாங்காகும்.

இது மிகவும் சிக்கலான (Complex) செயற் பாங்காகும். தன்மயமாதல், சமூக மனப்பான்மையில் மாற்றத்தை உருவாக்குகிறது. இதுசெயற்பாங்கும் (Process), நிலையும் (State) ஆகும்.

தன்மயமாதல் தனி மனிதனுக்கும் சமுதாயத் திற்கும் இடையிலும், கணவன்-மனைவிக்கிடையிலும், குடும்பத்தில் உறவினர்களுக்கிடையிலும், சமூக நிறு

வனங்களுக்கிடையிலும், பண்பாடுகளுக்கிடையிலும் காணப்படுவதால் இது ஒரு சமூக, உளவியல் மற்றும் பண்பாட்டுச் செயற்பாங்காகும்.

தன்மயமாதலை ஊக்குவிக்கும் காரணிகள்: அ) சகிப்புத் தன்மை: இது நெருங்கிய சமூக உறவிற்கு இன்றியமையாதது. நெருங்கிய சமூக உறவு தன்மயமாதல் ஏற்பட வழி வகுக்கிறது.

ஆ) சமூக உறவு: சமூக உறவு வளர்ச்சிக்குத் தகுந்தாற்போல் தன்மயமாதலின் வேகமும் இருக்கும்.

இ) கலவை: குருதி உறவு தன்மயமாதலை இன்னும் விரைவாகச் செயற்பட வைக்கும். வெவ்வேறு குழுவைச் சேர்ந்த மக்களின் கலப்பு மணங்கள் இதற்கு வகை செய்யும்.

ஈ) பண்பாட்டு ஒற்றுமை: இரண்டு குழுவினரிடையே சில பண்பாட்டு ஒற்றுமை காணப்படின் அவர்களிடையே அதிகமான சகிப்புத் தன்மையும், நெருக்கமும் காணப்படும். இது தன்மயமாதலை ஊக்கப்படுத்தும்.

உ) பொருளாதாரச் சமத்துவம்: பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு, மக்களிடையே வெறுப்பு, பொறாமை, முதலியவற்றை ஏற்படுத்தும். அவ்வாறில்லாமல் பொருளாதாரச் சமத்துவம் காணப்பட்டால் அது மக்கள் வெறுப்பின்றி ஒற்றுமையோடுவாழ வழி வகுக்கும். அதனால் தன்மயமாதலுக்குத் தடை ஏற்படாது.

தன்மயமாதலுக்குத் தடையாகவுள்ள காரணிகள்: அ) தப்பெண்ணம்: தங்கள் சமுதாயத்தைப் பற்றி உயர்வான கருத்தும் மற்றவர்களைப் பற்றித் தாழ்வான எண்ணமும் கொண்டிருத்தல் வெறுப்பையும், கலகத்தையும் உண்டு பண்ணும். அதனால், அவர்களிடையே தொடர்பு, நெருக்கம், சமூக உறவு முதலியவை குறையும். அதன் காரணமாகத் தன்மயமாதல் தடைப்படும்.

ஆ) தனிமை: பெரும்பான்மைச் சமுதாயத்துடன் ஒன்றி வாழாமல் தனியாக வாழுதல் சமூகத்தொடர்பையும், உறவையும் தடுக்கிறது. அதனால் தன்மயமாதல் ஏற்பட வழியில்லை.

இ) உடற்கூறு வேறுபாடுகள்: நிறம் மற்றும் உடற்கூறு வேறுபாடுகள் மனிதர்களுக்குள் ஏற்றத் தாழ்வுகளை உருவாக்குகிறது. இவை உயர்வு, தாழ்வு மனப்பான்மையை உருவாக்கி நெருங்கிய சமூக உறவைத் தடுக்கின்றன. அதனால், தன்மயமாதல் ஏற்பட வழியில்லை.

ஈ) பண்பாட்டு வேறுபாடு: பண்பாட்டில் காணப்படும் வேறுபாடும், அதனால் மக்களிடையே உருவாகும் வேற்றுமைகளும் தன்மயமாதலுக்குத் தடையாக இருக்கின்றன.

உ) மேலாதிக்கமும் கீழ்நிலையும்: சிலர் உயர்வு மனப்பான்மையால் மற்ற குழுவினைச் சேர்ந்தவர்கள் மேல் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்கள். அதனால், அவர்கள் மற்றவர்களைச் சமமாக நடத்துவதில்லை. மற்றவர்கள் அடிமையாகவும், கீழ்நிலையில் வாழவும் வேண்டிய சூழ்நிலையில் தன்மயமாதல் ஏற்பட வழியில்லை.

ஊ) சமூகச் சுரண்டலும் சமூக அநீதியும்: மக்களிடையே வெறுப்பு, கலகம், வன்முறை ஆகியவற்றை சமூகச் சுரண்டல், சமூக அநீதி (Social Exploitation and Social Injustice) முதலியவை தூண்டிவிடும். இதனாலும் தன்மயமாதல் தடைப்படும்.

தன்மயமாதல் ஒரு சிறப்பான சமூகச் செயற்பாங்காகும். இதனால் சமுதாயத்திற்குச் சில பயன்கள் உண்டு. தன்மயமாதல், பண்பாட்டு ஒற்றுமைக்கு வழிகோலும். தனி மனிதன் மற்றும் குழுவின் ஆளுமையையும் (Personality) இது மாற்றியமைக்கிறது. முழுமையான தன்மயமாதல் சமூக ஒருமைப்பாட்டை வளர்க்கிறது. சு. சொ.

துணை நூல்கள்:

Bhatia, Hans Raj., Elements of Social Psychology, Somaiya Publications Pvt. Ltd., Bombay, 1974.

Sharma, Ram Nath., Principles of Sociology, Media Promotprs and oublishers Pvt. Ltd., Bombay, 1982.

Turner, Jonathon H., Sociology, Studying the Human System, Good Year Publishing Company, California, 1978.

தன்மாத்திரை: தைசதாகங்காரத்தினின்றும் மனம் தோன்றிய பின்னர், ஒன்றன்பின் ஒன்றாகச் செவி, தோல், கண், நாக்கு, மூக்கு என்னும் ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் அந்தத் தைசதாகங்காரத்தினின்றும் தோன்றும். இவை கேட்டல், உறுதல், காண்டல், சுவைத்தல், மோத்தல் என்பவற்றிற்குக் கருவியாம். ஓசை முதலியவற்றை இவ்வாறு அறிதலின் இவை ஞானேந்திரியம் எனப்பட்டன. கன்மேந்திரியம் எனப்படுபவை. வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயு, உபத்தம், என்ற ஐந்தும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வைகாரிக அகங்காரத்தினின்று தோன்றும்

வாக்கு பேசுதற் கருவி. பாதம் போக்கு, வரவு புரிவதற்குள்ள கருவி. பாணி ஏற்றல், இடுதல்களைச் செய்யும் கருவி. உடல் உறுப்புகளை உயிர் அசைத்தற் கெல்லாம் இதுவே கருவியாம். பாயு, கழிவுப் பொருளை விடுதற் கருவி. உபத்தம், இனப் பெருக்கம் செய்தற்குள்ள கருவி. இவையும் வாய், கால் முதலிய உறுப்புகளில் நின்று இச்செயல்களைச் செய்யும் சக்தியைக் குறிப்பனவேயாகும். கன்மேந்திரியங்களின் பின்னர், 'சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம்' என்னும் தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பூதாதியகங்காரத்தினின்றும் தோன்றும். தன்மாத்திரை என்பது 'பொதுமையில் நிற்றல்' என்னும் பொருளுடையது. அதாவது வல்லோசை அல்லது மெல்லோசை எனச் சிறப்பாய்த் தோன்றாமல் பொதுமையில் நிற்பது சத்த தன்மாத்திரை. அதே, போல வல்லிது அல்லது மெல்லிது எனச் சிறப்பாகத் தோன்றாமல் பொதுமையில் நிற்பது பரிச தன்மாத்திரை. இதுபோலவே ஏனையவற்றையும் உணர வேண்டும். இந்தத் தன்மாத்திரைகளே பஞ்ச பூதங்களுக்கு முதற் காரணமாதலின் இவை சூக்கும பூதம் எனப்படும். சத்தம் முதலிய ஐந்தும் முறையே ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றம் எனத் தமிழில் சொல்லப்படும். இரா.கோ.

தன்முனைப்பு: ஒவ்வொரு தனி மனிதனின் குணநலமும், மூன்று தன்மைகளை உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது என்றும், அவை முறையே, (1) தன்னுணர்வுந்துதல், அதாவது தனிப்பட்ட ஒருவரின் சாதாரண உணர்வு உந்துதல். (2) தன்முனைப்பு, (Ego) அதாவது நான் என்னும் முனைப்பு, (3) தன்முனைப்பின் உச்ச அளவு (Super Ego), அதாவது தன்னொழுக்க நெறி. இவை மூன்றும் தனித்தன்மையுடன் கூடிய, ஆனால் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புள்ள உளவியற் செயல் முறைகள் ஆகும் என்று அறிஞர் பிராய்டு (Freud) கூறுகிறார். தன்னுணர்வுந்துதல் என்பது தனியொருவரை ஊக்குவிக்கின்ற இயல்பான அடிப்படை உயிரியல் உந்து ஆற்றல்கள் ஆகும். பசி, தாகம், பாலுணர்வு, மற்றும் உயிர் வாழ்வுக்கு உதவும் அல்லது மகிழ்ச்சி அளிக்கும் அல்லது துயர்துடைக்கும் பிற வேட்கைகள் தன்னுணர்வுந்துதல் ஆகும். தன்னுணர்வுந்துதல் வாழ்க்கை முழுவதும் மாறாததாகவும், வலிமையுடையதாகவும், செயல்திறனுடையதாகவும் இருக்கிறது. ஆனால், அதனுடைய தொடர்ந்த ஒரே சீரான தேவைகள் தன்முனைப்பினால் தூண்டப்பட்டும், கட்டுப்படுத்தப் பட்டும் வெளிப்படுகின்றன. தன்னுணர்வுந்துதலின் செயற்பாடுகள் மனிதன் அறியாவண்ணம், அவனுடைய உணர்வுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு நிகழ்வன. தன்முனைப்பு, சமூகம் ஏற்றுக்கொண்ட வரம்புகளுக்குட்பட்டு நிறைவளிக்கும் வகையில் தன்னுணர்வுந்துதலைக் கட்டுப்படுத்திச் செலுத்துகிறது. தன்னுணர்வுந்துதல் போலன்றி தன்முனைப்பின் செயல்கள் மனிதன் உணரத்தக்கவை. தன்முனைப்பு, தனி ஒருவனுக்கு துன்பத்தையோ ஆபத்தையோ அழிவையோ ஏற்படுத்தாத உணர்வுகளின் நல்ல தன்மைகளைக் காணும் ஒரு நிருவாகியைப் போலச் செயற்படுகிறது.

உச்ச அளவு தன்முனைப்பு என்பது, பெற்றோர் சமூகம் ஆகியவற்றிடமிருந்து பெறுகின்ற இலட்சியங்கள், வாழ்வின் பெருமைகள் ஆகிய தனக்கு உள்ளார்ந்தசக்தியாகும். உச்ச அளவுத் தன்முனைப்புத் தன்னொழுக்கப் பகுதியாகும். அது உண்மையைப்போல் அல்லாமல் இலட்சியத்தைப் போல் தோன்றும். அதாவது எப்படி இருக்கிறது என்பதைவிட எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டது. மேலும், தன்னுணர்வுந்துதலின் பாலுணர்வு ஆதிக்க உணர்வு ஆகியவற்றை உச்ச அளவு தன்முனைப்பு, உணர்வுகளை நிறைவு செய்வதை விடுத்து, சமூகம் ஏற்றுக் கொண்ட அறநெறிக் கோட்பாடுகளுக்கு ஏற்பச் செயற்படுமாறு தன்முனைப்பை உந்துகிறது. ஆக, தனி மனிதனின் மூன்று குணநலக் கூறுகளுள் ஒன்றான தன்னுணர்வுந்துதல் மனித இயந்திரத்தை இயக்குகிறது. இரண்டாவதான தன்முனைப்பு அதைப் பாதுகாப்பான வழியில் செலுத்துகிறது. மூன்றாவதான உச்ச அளவுத் தன்முனைப்பு, தன்முனைப்பை அறநெறியில் செலுத்தி இலட்சியங்களை நோக்கிச் செயற்பட வைக்கிறது. வே.ந.

தன்முனைப்பு வாதம்: 'தற்பற்று' என்பது எல்லா உயிர்களிடத்தும் இயல்பாகவே இருக்கின்ற உணர்ச்சி. தன் உயிரையும் உடைமைகளையும் காத்துக்கொள்ள முயலாத உயிரினமே இல்லை. இம்முயற்சியில் வெற்றி பெறும் உயிரினங்கள் வாழ்கின்றன; வளர்கின்றன. மனித இனமும் அவ்வாறே. கல்வியும், சமூகப் பழக்க வழக்கங்களும் பயிற்சிகளும் மனிதனின் தற்பற்று உணர்ச்சியை ஒழுங்குபடுத்த முயலுகின்றன. சமூக வாழ்க்கை என்ற நிலையில் மனிதன் பிற உயிரினங்களிலிருந்து வேறுபட்டு வாழ்கின்றான். தனி மனிதனுக்கும் அரசியல், சமூகப் பொருளாதார அமைப்புகட்கும் இடையே ஒரு போராட்டம் நிகழ்ந்தவண்ணமிருக்கிறது. அப்போராட்டத்தின் ஆழமும் அழுத்தமும் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப வேறுபட்டாலும், அதனைச் சந்திக்காத தனிமனிதனும் சமுதாயமும் இருக்கமுடியாது. அத்தகு போராட்டச் சூழலில், 'தற்பற்று' என்னும் இயல்புணர்ச்சியின் வெளிப்பாடாகத் தன் முனைப்பு வாதம் கிளைக்கிறது.

தன்னையும் தன் உணர்வுகளையுமே முதன்மையாக்கிப் பிறவற்றையெல்லாம் அவற்றுக்கேற்பப் புனைந்

துரைக்கும் கொள்கையைத் தன்முனைப்பு வாதம் என்பர். உலகியல் நடைமுறை, புறப்பொருள் இயல்புகள், சமுதாய ஒழுங்கு போன்றவற்றைப் புறக்கணித்துத் தனிமனித உணர்வுகளைத் தாங்கி நிற்பது இக்கொள்கையின் தனிப்பண்பு. தனிமனித விருப்பும் மகிழ்ச்சியும் வளர்ச்சியும் வாழ்வும் அறவினைகள் அனைத்துக்கும் அடிப்படையாதல் வேண்டும். தன்னையும் தன்னைச் சார்ந்தவற்றையும் முதன்மையாக்கிக் கொண்டே அறக்கோட்பாடுகளை அமைத்துக்கொள்கிறான் மனிதன். 'நான்' என்னும் தன்முனைப்பே முதன்மையான உண்மை, பிறவெல்லாம் அதன் உடைமைகள். இக்கருத்தை மையமாகக் கொண்டு அறக்கோட்பாடுகளை உருவாக்க வேண்டுமென்று செருமானிய தத்துவ அறிஞர் இசுடர்னர் (Stirner) கூறுகிறார்.

தற்காப்பு, தன் விருப்பம், தன்வெற்றி, தன்மகிழ்ச்சி என்பவற்றை முன்னிறுத்தித் தனிமனிதனின் முழுமையான வளர்ச்சிக்குத் துணை செய்பவனாக அறக்கோட்பாடுகள் அமைதல்வேண்டும். அரசியல், சமூகப் பொருளாதார அமைப்புகள் யாவும் தனிமனிதப் பாதுகாப்பிற்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் வழிக்காட்டிகளாக உருவாதல் வேண்டும். தனிமனித வளர்ச்சிக்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் தடையாகும் அறக்கோட்பாடுகளையும் பிற அமைப்புகளையும் மறுக்கவேண்டும் அல்லது மாற்றி அமைக்க வேண்டும். தனி மனிதர்களும் அவர்களுடைய தன் முனைப்புகளும் ஒன்று சேர்வதால் சமுதாயத்தின் தன் முனைப்பு உருவாகிறது. எனவே, சமுதாயத்தின் ஒவ்வோர் அமைப்பிலும் தனிமனிதன் தன்னுடைய வெற்றியையும் மகிழ்ச்சியையும் காண விரும்புகிறான்· தன்விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தாத அமைப்புகளை மனிதன் வெறுக்கிறான்.

தன்முனைப்பு வாதத்தின் நீட்சியால் சமுதாய ஒழுங்கு சீர் குலையும். சமுதாயத்திற்கும் அதன் அமைப்புகட்கும் முதன்மைதரும் பொதுவுடைமைச் சமுதாயத்தின் தன் முனைப்பு வாதம் இழிவாகக் கருதப்படுகிறது. கார்ல் மார்க்சு, எங்கல்சு போன்ற பொதுவுடைமை வாதிகள் தன்முனைப்பு வாதத்தைக் கடுமையாகச் சாடுகின்றனர்.

சமுதாய ஒழுங்கிற்காகத் தன்முனைப்பால் விளையும் விருப்பு வெறுப்புகளைச்சற்றே ஒதுக்கிப் பொது விதிகளைப் பின்பற்ற வேண்டும். சமுதாய ஒழுங்கு என்ற பெயரால் தனிமனிதன் புறக்கணிக்கப்பட்டால் காலப்போக்கில் சமுதாய அமைப்பே இருக்காது என்பதையும் நினைவு கொள்ளவேண்டும். க.நா.

தன்வார், பீகார் மாநிலத்தில் சோட்டா நாக்பூர் பகுதியில் வாழும் ஒரு பழங்குடி இனத்தவர் இவர்கள் தனுகார் (Dhanuhar) என்றும் குறிக்கப் படுகின்றனர். தன்வார் (Dhanwar) அல்லது தனுகார் என்பதன் பொருள் வேட்டையாடும் மக்கள் என்பதாம். இவர்கள் அண்மைக்காலம் வரை வேட்டையாடி உணவு சேகரித்து வாழும் தொழிலையே முதன்மையாகக் கொண்டிருந்தனர். இன்று இத் தொழிலைத்தவிர வேறுசில தொழில்களையும் கற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

இம்மக்கள், தொன்மை ஆசுத்திரேலிய இனத்தைச் (Proto-Australoid) சேர்ந்தவர்கள். நடுத்தர உயரம், நிமிர்ந்த நெற்றி, நேரான மூக்கு, அலை அலையான (Wavy) தலைமயிர், கரும்பழுப்பு முதல் பழுப்பு நிறம்வறையிலான தோல் நிறம், உடலில் மயிரின் அளவு மிகுதி முதலான பண்புகள் இவர்களை அடையாளம் காட்டக்கூடியவை.

தன்வார் சமூகம் ஓரளவு சிறியதாகையால் இவர்களிடையே அக மண உட்பிரிவுகள் (Endogamous Sects) இல்லை. ஆனால், குலக்குறியின் (Totem) பெயரைக் கொண்டு பல உட்பிரிவுகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு குழுவினரும் அவர்களின் குலக்குறியிலிருந்து தோன்றியவர்கள் என எண்ணுவதால் அனைவரும் இரத்த உறவுடையவராகின்றனர். இதனால் ஒவ்வொரு உட்பிரிவும் புறமண அமைப்புடைய குழுவாக (Exogamous Group) விளங்குகிறது. பெரும்பாலான குலக்குறிக் குழுக்கள் விலங்குகள் அல்லது தாவரங்கள் ஆகியவற்றில் ஏதோ ஒன்றை குலக்குறியாகக் கொண்டுள்ளன. ஒவ்வொரு குலக்குறிக் குழுவினரும் அவர்களின் குலக்குறியைக் கொல்வதோ உண்ணுவதோ இல்லை.

தன்வார்ப் பழங்குடிகளின் பொருளாதாரம் வேட்டையாடுதலையும், உணவு சேகரித்தலையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. அவர்களின் குடியிருப்புகள் பெரும்பாலும் காடுகள் அடர்ந்து உயரமான மலைப் பகுதிகளில் இருப்பதால் வேட்டையாடுவதற்கும் காட்டுப் பொருள்களைச் சேகரிப்பதற்கும் வசதியாக உள்ளன. ஆண்கள் தனியாகவும், தன் குலத்தைச் சார்ந்த பலருடன் குழுவாகவும் வேட்டைக்குச் செல்வர். வேட்டையில் கிடைக்கும் இறைச்சியை அனைவரும் பகிர்ந்துகொள்கின்றனர். பொதுவாகப் பெண்கள் காட்டுப் பொருள்களைச் சேகரிக்கின்றனர். அவை அன்றாட உணவிற்காகப் பயன்படுகின்றன. மேலும், அவற்றுள் சில பொருள்களை வெளியாருக்கு விற்பதன் மூலம் பணம் அல்லது தங்களுக்குத் தேவைப்படும் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன.

இன்று இவர்களின் தொழிலில் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. வேட்டையாடுதலும்

காட்டுப் பொருள்களைச் சேகரித்தலும் மட்டும் இவர்களின் தேவையை நிறைவு செய்யவில்லை என்பதால் பயிரிடுதல், கூலிவேலை செய்தல் முதலானவற்றையும் மேற்கொள்ளத் தொடங்கியுள்ளனர். பெரும்பாலும் காடுகளை அழித்துத் தினை வகைகளையும், சோள வகைகளையும், காய்கறிகளையும் பயிரிடுகின்றனர். இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு விளை நிலத்தை மாற்றுகின்றனர். இதற்காக வேறொரு காட்டுப் பகுதியை அழித்து வெட்டிய மரங்களை அங்கேயே எரித்துவிடுகின்றனர். இதனால் கிடைக்கும் சாம்பல் மட்டுமே இவர்கள் இடும் உரமாகும். இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நிலத்தின் வளம் குறைவதால் இடம் மாறிமாறிப் பயிரிடுகின்றனர்.

இப்பழங்குடிகளின் திருமண முறை சற்று விரிவானதாகும். ஒரு குலத்தவர்கள் வேற்றுக் குலத்தவரையே மணக்கவேண்டும் என்ற முறை உள்ளது. பெரும்பாலும் பெற்றோர்கள் மணமக்களைத் தேர்ந்தெடுத்து திருமணம் செய்யும் முறையே வழக்கிலுள்ளது. திருமணத்திற்கு முன் மணஉறுதி செய்யும் விழாவும், மணமக்கள் சந்தித்துக்கொள்ளும் விழாவும் நடைபெறுகின்றன. திருமணப்பந்தல் செவ்வக வடிவில் அமைக்கவேண்டும் என்பது மரபு. இதில் 7 அல்லது 9 தூண்கள் மூன்று வரிசையில் நடப்படும். பெண்கள் பூப்பெய்தும் காலம் முழு நிலவுக் காலமாக இருக்குமானால் திருமணம் அமாவாசை ஒட்டியநாட்களில் நடைபெறும். பூப்பெய்தும் காலம் அமாவாசை ஒட்டிய நாட்களாக இருந்தால் திருமணம் நடைபெறும் காலம் முழு நிலவுக் காலத்தை ஒட்டி அமையும். திருமணத்தின்போது மணமகன், மணப்பெண் நெற்றியில் ஒருவகை எண்ணெய் தடவியபின்னர் மணநிகழ்ச்சிகள் நிறைவு பெறும். திருமணம் முடிந்தபின்பு மணப்பெண் வீட்டிலும் மணமகன் வீட்டிலும் பல சடங்குகள் நடைபெறுகின்றன.

தன்வார் சமூகத்தில் விதவைகள் மறுமணம் செய்துகொள்ள அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். விதவைகள் மறுமணத்தை உண்மையான திருமணமாகக் கருதுவதில்லை. ஒரு பெண் வாழ்நாளில் ஒரு முறையே நெற்றியில் எண்ணெய் தடவி மணம் செய்துகொள்ள முடியும் என்பது இவர்களின் கருத்தாகும். இதனால் மறுமணம் மிக எளிமையாக நடைபெறுகிறது.

குழந்தை பிறந்தபின் தாய் மூன்றாம் நாள் தவிர முதல் ஐந்து நாள்களுக்கு உணவு உட்கொள்வதில்லை. மூன்றாம் நாளில் ஒருவகை திரவ உணவு மட்டும் உள்கொள்வர். ஆறாம் நாள் வீட்டிலுள்ள ஆண்கள் அனைவரும் முகச்சவரம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

தன்வார்ப் பழங்குடியினர் பல தெய்வங்களை வழிபடுகின்றனர். தாக்குர் தியோ (Thakur Deo) என்னும் கடவுள் வேளாண் கடவுளாக வழிபடப்படுகின்றது. தூல்கா தியோ (Dhulha Deo) என்னும் கடவுள் குடும்பக் கடவுளாக வழிபடப்படுகின்றது. இவர்களின் அண்டையப் பழங்குடியினரான கோண்டுப் (Gond) பழங்குடிக் குருமார் ஒருவர் ஆண்டில் இருமுறை தாக்குர் தியோ கடவுளுக்கு வழிபாடுகள் செய்வார். தன்வார் பழங்குடியினர் மிகவும் கடுமையான தீங்குகள் ஏற்படும்போது இத் தெய்வத்திற்கு ஆடு பலியிட்டு வணங்குவர். இவர்கள் ஆவிகளின்பாலும், மாய வித்தையின்பாலும் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர். மாய வித்தைச் சடங்குகளைக் கடவுள்களுக்கு வழிபாடு செய்யும் குருமார்களோ, மருத்துவம் புரியும் மனிதர்களோ செய்வர். வாழ்க்கையின் அன்றாட நிகழ்வுகளாக ஏற்படும் உடல்நலக் குறைவு, பயம், பீதி, இயற்கையினால் விளையும் ஆபத்துகள், எதிரிகளால் விளையும் இன்னல்கள் முதலான அனைத்திற்கும் மாய வித்தையின் மூலம் தீர்வுகாண முற்படுகின்றனர்.

இறந்தவர்களைப் புதைக்கும் வழக்கத்தை இவர்கள் கொண்டுள்ளனர். புதைப்பதற்கு முன் பிணத்தொடு புதைகுழியைச் சுற்றி ஏழு முறை வலம் வருவர். புதைப்பதன் மூலம் மக்கள் வாழ்வின் நிறைவைக் காண்பதாக இவர்கள் எண்ணுகின்றனர். புதைப்பதன் மூலம் ஒருவருக்கு இறுதித் திருமணம் நடைபெறுவதாகக் கருதுகின்றனர். பிறக்கும்போது மண்ணில் விழும் ஒருவர் இறக்கும்போதும் மண்ணோடு சேருவது அவர் பிறந்து வளர்ந்த பூமியை மணந்து கொள்வதற்கு இணையானது என்ற கருத்து இவர்களிடையே ஆழ்ந்து நிலைபெற்றுள்ளதால் இறந்தவர்களைப் புதைக்கும் முறையைக் கொண்டுள்ளனர்.

சீ.ப.

தன் விருப்பாற்றல்: அறம் செய்யவேண்டும் என்று மேலோர் கூறுவர். ஆனால் அறம் செய்யவேண்டுமாயின் செய்வோன் என்ன செய்ய நினைக்கிறானோ அச்செயலைத் தேர்ந்தெடுத்து, அதனைச் செய்ய அவனுக்கு உரிய சுதந்திரம் தேவை. சுதந்திரம் இல்லாமல் செயற்பட்டால் அச்செயல் சரியானது அல்லது தவறானது என்று அறத்தின் அடிப்படையில் மதிப்பிடுவதற்கில்லை. இச்சுதந்திரத்தைத் தன் விருப்பாற்றல் (Freedom of will) எனலாம். இது அறவியலின் அடிக்கோள்களுள் (Postulates) முதன்மையானது. ஆதலின் அறம் தழைக்க மனிதர்கள் அனைவரும் தன் விருப்பாற்றலுடையவர்களாக இருக்க வேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.

அறிவியல் முறையில் பார்த்தால் ஒருவனுடைய செயல்கள் அனைத்தும் முழுமையாக நிருணயிக்கப்

பட்டவையே. தன் விருப்பாற்றலுக்கு (Free-will) வழியே இல்லை எனலாம். இந்நிலையினைப் புரிந்து கொள்ள உடல் நூலும் (Physiology), உளநூலும் (Psychology) துணை செய்யும். மனிதனின் இயல்பும் அவனது செயல்களும் முன்னமேயே நிருணயிக்கப்பட்டு விட்டதாக இவ்விரு அறிவியல்களும் கூறுகின்றன. உடல் நூலின் கண்ணோட்டத்தில் மனிதனைப் பார்க்கையில் அவன் மனநிலையும், செயல்களும் அவனது உடலின் அமைப்பைப் பொறுத்திருக்கின்றன என்பது புலனாம். உடல் நலமற்றவனின் மனநிலை, உடல்நல முடையவனின் மனநிலையின்று வேறுபடுகிறது. கேடயச் சுரப்பி (Thyroid) குறைவாகச் சுரந்தால் மூளை மந்தமாகிறது.குண்டிக்காய் அடுத்த சுரப்பி (Adrenal) மிகுதியாகச் சுரந்தால் கோழையாகிறான். உள நூலின் உணர்வு நிலைக்கும் (Consciousness) கீழே உள்ள பகுத்தறிவில்லாத (Non-rational) சக்திகளால் மனிதனின் விருப்பாற்றல் (Will), பகுத்தறிவு (Reason), மனச்சான்று (Conscience) ஆகியவை நிருணயிக்கப்படுகின்றன. மனிதன், இயற்கையிலேயே, விலங்கினங்களைப் போல் இயல்புணர்ச்சிகள் (Instincts), உந்து விசையாற்றல் (Impulse) முதலியவற்றால் தூண்டப்பட்டுச் செயற்படுகிறானே தவிர, உண்மையிலேயே அறிவு பூர்வமாகவும், அறத்தின்படியும் செயற்படுவதில்லை. இயற்கையிலேயே அவனது தன்மை விலங்கினங்களின் தன்மையுடன் ஒத்திருக்கிறது. செயல்களுக்கு அடிப்படையாக உள்ள இயற்கைச் சக்திகளின் உண்மை நிலையினை முழுவதும் அறிய இயலாதவாறு பகுத்தறிவு தடையாக உள்ளது. பகுத்தறிவு உள்ளத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கும்இயல் புணர்ச்சிகள், உந்துவிசையாற்றல் ஆகியவற்றின் உண்மையை அறிந்துகொள்ள முடியாதவாறு அவற்றை அறிவுக்குப்பொருந்தக் கற்பித்துவிடுகிறது. பகுத்தறிவின் இவ்வேலைக்கும், தன் விருப்பாற்றலுக்கும் என்னதொடர்பு என்ற எண்ணம் எழலாம். தன் விருப்பாற்றலுக்கு இரு கட்டுப் பாடுகள் உள்ளன. ஒன்று, இருவேறு செயல்களின் தகுதிகளை நடுநிலை தவறாது சுதந்திரத்துடன் மதிப்பிடுதல். அதற்குப்பகுத்தறிவு தேவை. இயல்புணர்ச்சிகள், உந்து விசையாற்றல் முதலியன விரும்புவதைப் பெறுதற்கு அது வழி வகுக்கும். அவற்றின் அடிமையாகப்பகுத்தறிவு செயற்படாதிருக்க வேண்டும். இரண்டாவதாக, பகுத்தறிவு தெரிவிக்கும் நற்செயலைத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய விருப்பாற்றல் தேவை. பகுத்தறிவு சொல்வதைவிட்டு இயல்புணர்ச்சிகள், உந்து விசையாற்றல் முதலியவற்றில் மயங்கும் விருப்பாற்றல் ஆக இருக்கக் கூடாது.

மேலே கூறியுள்ள அறிவியலின் நியதிவாதம் (Determinism) சரியானதன்று என்று தன் விருப்பாற்றலை ஆதரிப்பவர்கள் கூறுவர். அவர்களது கருத்தைப் பின்வருமாறு விரித்துரைக்கலாம்: 1) வகைப்படுத்துதல் (Classification), 2) நிகழப் போவதென்னவென்று முன் கூட்டியுரைத்தல் (Prediction) ஆகிய இவற்றைச் செய்ய, விஞ்ஞானி குறிப்பிட்ட ஒரு பொருளைப் பிரித்து அதன் பகுதிகளைக் காண்கிறான். இதுகாறும் தெரிந்திராத அப்பொருளின் பகுதிகள், முன்னமேயே தெரிந்துள்ள பொருளின் பகுதிளை ஒத்திருப்பது புலனாகிறது. ஆதலால், இவ்வாறு தெரிந்திராத பொருளைத் தெரிந்துள்ள பொருளுடன் தொடர்புடையதாக்குகிறான். தான் அறியாத பொருள்கள் பலவற்றிற்கும் இம்முறையைக் கையாண்டு, இதன் மூலம் அவற்றினை வகைப்படுத்தி, இவ்வாறு வகைப்படுத்துதலினால், இவ்வகையான பொருள்கள் அனைத்தும் இயங்கும் முறைமையைத் தன்னிடத்தே கொண்டுள்ள ஒரு வாய்பாடை (Formula)வரைகிறான். அதன் பின், தெரியாதிருக்கும் பொருளை இவ்விலக்கணத்தின் கீழ்க் கொண்டுவந்து அப்பொருள் குறிப்பிட்ட சூழ் நிலையில் எவ்வாறு இயங்கும் என்று முன்கூட்டியே சொல்கிறான். ஆனால், இம்முறையைச் சரியானதாகக் கருதவேண்டுமெனில், ஒவ்வொரு பொருளையும் மீதி இல்லாதபடி பகுதிகளாகப் பிரித்தெடுக்க முடியும் என்பதையும், அப் பகுதிகளைக் கொண்டு வகைப்படுத்த முடியும் என்பதையும் விஞ்ஞானி தன் அடிப்படை நிலையாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, அறிவியல் வருவதுரைத்தல் (Prediction) என்னும் வேலையைச் செய்ய வேண்டுமெனில், ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் உரிய காரணம், அப்பொருள் எதிலிருந்து உற்பத்தியாகிறதோ அதில் முழுமையாக இருக்கிறது என்பதை விஞ்ஞானி தன் அடிப்படை நிலையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சுருங்கச் சொல்லின், அறிவியலுக்குப் பின்வரும் இரண்டு அடிக் கோள்கள் உள்ளன:–

1. ஒவ்வொரு பொருளும் எந்தப் பகுதிகளால் ஆக்கப்பட்டதோ அந்தப் பகுதிகளின் சேர்க்கையின் மொத்தமேயாகும். அப்பொருளில் அதற்கு மேல் ஒன்றுமில்லை.

2. ஒரு பொருள் எவ்வாறு உற்பத்தியாகிறது என்று அறிந்து கொண்டால், அந்த அறிவின் மூலம் அப்பொருளைப் புரிந்து கொண்டு விளக்க முடியும்.

அறிவியலின் முறையை மனிதனுக்குப் பயன்படுத்த இயலாமை: அறிவியல் தனதுமுறையை மனிதர்களுக்கும் பயன்படுத்த முயல்கிறது. ஆனால் தன் விருப்பாற்றல் உள்ளது என்பவர்கள் இதற்கு உடன்படுவதில்லை. அறிவியல் கூறும் பொருளில் மனிதனின் செயல்களை நிகழ்ச்சிகள் என்று சொல்வதற்கில்லை என்று கூறு

கிறார்கள். மனிதச் செயல் காரணம் உடையது என்பதும், அக்காரணம் அச்செயலை நிருணயித்துள்ளது என்பதும் உண்மையே. அது எவ்வளவிற்குக் காரணம் உடையதோ அல்லது நிருணயிக்கப்பட்டதோ அவ்வளவிற்கு அது அறிவியல் கூறும் பொருளில் நிகழ்ச்சி என்று சொல்லாம். ஆயினும், மனிதச் செயல் முழுமையாகக் காரணத்தினால் நிருணயிக்கப்பட்டதாகத் தன் விருப்பாற்றலை ஆதரிப்பவர் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. ஆனால், அறிவியலின் முறை மனிதனைப் புரிந்து கொள்ளக் கையாளும்பொழுது, மனிதச்செயல் முழுமையாகக் காரணம் உடையது என்பதும், அது அக்காரணத்தால் முழுமையாக நிருணயிக்கப்பட்டது என்பதும் உண்மை என்று தொடக்கத்திலிருந்தே எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. அதனால் தான் அறிவியல் நியதிவாதத்திலேயே உறுதியாக நிற்க வேண்டியுள்ளது. இந்த அறிவியலின் அணுகு முறையை அடிப்படையாகக் கொண்ட நியதிவாதம் தான் கருதும் பொருள் அல்லது செயல், எந்த எந்தப் பகுதிகளால் ஆக்கப்பட்டதோ அந்த அந்தப் பகுதிகளின் சேர்க்கையின் மொத்தமேயன்றி அதற்குமேல் ஒன்றும் இல்லை எனக் கருதுகிறது. ஆனால், அறிவியலின் இக்கருத்து மனிதனின் விருப்பாற்றலுக்குப் பொருந்தாது என்று தன் விருப்பாற்றலை ஆதரிப்பவர் கூறுவர்.

அறிவியல் விளக்கத்தை மீறிச் செல்லும் மனிதனின் சிறப்பியல்பு: அறிவியல் கூறுவதுபோல், ஒரு மனிதனைப் பகுதிகளாகப் பிரிப்பதாகக் கொண்டால் ஒவ்வொரு பகுதியையும் ஒவ்வொரு அறிவியல் துறை எடுத்துக் கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்து அப்பகுதியைப் பற்றிய செய்தியைக் கொடுக்கும். இவ்வாறு வெவ்வேறு துறையிலிருந்து கிடைக்கும் செய்திகளைச் சேர்த்துத் தொகுத்து ஒன்றாகஅமைத்துக் கொண்ட பின்னரும் மனிதனைப் பற்றிய உண்மை நன்கு தெரிவதில்லை. அதற்குக் காரணம், மனிதன் எந்தப் பகுதிகளால் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறானோ அப்பகுதிகளைக் கூட்டிக் கிடைக்கும் மொத்தத்திற்கும் அதிகமாக அல்லது மேலாக மனிதன் இருப்பது தான் எனலாம். மனிதனைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால், அவனது முழுமையைக் காண வேண்டும். ஆனால் அவனது முழுமை, அவனது பகுதிகளின் மொத்தத் தொகைக்கும் மேலானதாகும். ஆனால், அறிவியல் ஒவ்வொரு பொருளையும் அதன் பகுதிகளின் மொத்தத் தொகைக்குச் சமம் என்றும் அதற்கு மேல் இல்லையென்றும் கருதுவதால், அறிவியல் மனிதனைப் பற்றிய முழு உண்மையை அளிக்கத் தவறுவதில் வியப்பில்லை. எந்த அளவிற்கு மனிதன் தன் பகுதிகளின் சேர்க்கையில் மொத்தத்திற்கு அதிகமானவனோ, அந்த அளவிற்கு அவன் அறிவியலின் வலையினின்று தப்புகிறான். ஆதலினால், அவன் எந்த அளவிற்குத் தன் பகுதிகளின் சேர்க்கையில் மொத்தத்திற்கு அதிகமானவனோ அந்த அளவிற்கு அவனது செயல்கள் அப்பகுதிகளால் நிருணயிக்கப் படவில்லை. அதாவது, அந்த அளவிற்கு அவனுக்குத் தன் விருப்பாற்றல் உண்டு எனலாம்.

மனிதனின் சிறப்பியல்பைப் பொறுத்தவரையில் இங்குக் கூறியுள்ளது உண்மையென்றால், அவனது பல செயல்களைப் பொறுத்த வரையிலும் கூட இது உண்மையாகத் தான் இருக்க வேண்டும். அதற்குக் காரணம், அவனது சிறப்பியல்பு தான். அறிவியலின் கண்ணோட்டத்தில் நிகழ்ச்சி என்பது எப்படியோ அது போன்றே மனிதச் செயலையும் நிகழ்ச்சி எனக் கொள்ளலாம். ஆனால், மேலே விளக்கப்பட்டவாறு அவை நிகழ்ச்சிகளை விட 'அதிகமாக' உள்ளன என்பதை மறுக்க முடியாது. அவை எந்த அளவிற்கு 'அதிகமோ' அந்த அளவிற்கு அறிவியல் அவற்றிற்குப் பொருந்தாது. இவ்வாறு மனிதச் செயல் 'அதிகமான' நிகழ்ச்சியாக இருப்பதால் அச்செயல்கள் புதிதாகப் படைக்கப்பட்டவையாகும். இந்த 'அதிகமான' தன்மையின் காரணமாகத்தான் அவை தன்விருப்பாற்றலுடையவை என்று சொல்லப்படுகின்றன.

ஒருவன் தன்னியல் நிகழ்வையோ(Reflex Action) உந்து விசையாற்றலால் தோன்றும் செயலையோ (Impulsive action) செய்தால் அப்பொழுது அவனுக்குத் தன் விருப்பாற்றல் இருப்பதாகச் சொல்வதற்கில்லை. ஆனால், அவன் விருப்பாற்றலால் தோன்றும் செயல்களைச் (Willed actions) செய்யும்பொழுது தான் தன் விருப்பாற்றல் உண்டு என்று சொல்லப்படுகிறது. இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட செயல்களில் எதனைச் செய்ய வேண்டும் என்று அவன் நன்கு சிந்தித்து, அச்செயல்களைச் செய்வதால் விளையும் நன்மை தீமைகளையும், தன் கடமை எச் செயலைச் செய்வதில் உள்ளது என்பதையும் தன் சிந்தனையில் நடுநிலையில் நின்று ஆய்ந்தறிந்த பின்பு தான் எந்தச் செயலைச்செய்வதெனத்தேர்ந்தெடுத்து முடிவு செய்தானென்றால், அப்பொழுது அவனது செயல் விருப்பாற்றலால் தோன்றும் செயல் என்று பெயர் பெறுகிறது. அவ்வாறு முடிவெடுத்தற்கு இரண்டு கட்டுப்பாடுகள் உண்டு. அவையாவன:
1) பல்வேறு செயல்களின் தகுதிகளை நடுநிலை தவறாமல் சுதந்திரத்துடன் மதிப்பிடப் பகுத்தறிவு தேவை. இயல்புணர்ச்சி உந்துவிசையாற்றல் முதலியன விரும்புவதைப் பெறுவதற்கு வழிவகுக்கும். அவற்றின் அடிமையாகப் பகுத்தறிவு செயற்படாதிருக்க வேண்டும்.
2) பகுத்தறிவு தெரிவிக்கும் நற்செயலைத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய விருப்பாற்றல் தேவை. பகுத்தறிவு சொல்வதைவிடுத்து, இயல்புணர்ச்சிகளிலும் உந்து

விசையாற்றலிலும் மயங்கும் விருப்பாற்றலாக இருக்கக் கூடாது.

இவ்வாறு சிந்தித்துச் செயற்படுவது விருப்பாற்றலால் தோன்றும் செயல்கள் எனப்படும். இந்த விருப்பாற்றலால் தோன்றும் செயல்களைச் செய்யும் பொழுதுதான் செய்பவனுக்குத் தன் விருப்பாற்றல் உண்டு.

இவ்வாறு விருப்பாற்றலால் தோன்றும் செயல்களைச் செய்யும் பொழுது, செய்பவன் இயல்புணர்ச்சிகள், உந்துவிசையாற்றல் ஆகியவற்றின் மேலாண்மையினின்று விடுபட்டிருப்பதுடன், தான் சிந்தித்துத் திட்டமிட்டபடி செயற்படுகிறான் என்பது தெளிவாகிறது. செய்பவன், அறிவு பூர்வமாகச் செயற் படாதவாறு அவனை அவனது பாதையினின்றும் விலகச் செய்யும் பொருட்டு அவனை மயக்கும் உந்துவிசையாற்றல் போன்றவற்றிலிருந்து அவன் தன்னை விடுவித்துக் கொள்வதே தன் விருப்பாற்றலாகும். ஆனால், செயல் ஒன்றினாலும், நிருணயிக்கப்படாதிருப்பதில் தான் சுதந்திரம் இருக்கிறதென்று தன் முடிவுரிமையில் கருதக்கூடாது. செயல், நடுநிலை வகிக்கும் பகுத்தறிவு சொல்வதைக் கொண்டு நிருணயிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு செயற்பட ஒருவருக்குத் தேவை, நன்கு நிலைத்த குணமாகும். குணத்தைச் செம்மையாக அமைத்துக் கொண்டுள்ளவரால் தான் உந்துவிசையாற்றலுக்கு அடிமையாகாதவாறு செயற்படமுடியும். குணத்தைச் செவ்வனே பெறாதவர்தான் அடிக்கடி உந்துவிசையாற்றலினால் பாதிக்கப்பட்டு, விருப்பாற்றலால் தோன்றும் செயல்களைச் செய்யாதிருப்பார்கள்.

ஒருவன் சிந்தனைகளை மயக்கும் சக்திகளினின்றும், தன் விருப்பாற்றலைப் பிறழச் செய்யும் சக்திகளினின்றும் விடுபட்டுச் செயற்பட முடியுமாதலால் தன் விருப்பாற்றல் உண்டு எனலாம்.

நியதிவாத மறுப்புக் கோட்பாடு: இது நியதிவாதத்தை முழுமையாக மறுக்கிறது. இது, செயல் எதுவும் செய்பவனுக்கு வெளியில் இருப்பனவற்றாலோ அவனுக்குள் இருப்பனவாகிய அவனது விருப்பம் உந்து விசையாற்றல், தேர்ந்தெடுக்கும் திறமை, குணம் முதலியவற்றாலோ நிருணயிக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. மனித செயலுக்குக் காரணம் ஒன்றும் கிடையாது. ஆதலின் ஒருவன் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் ஒரு குறிப்பிட்ட செயலைச் செய்த போதிலும், அவன், அதே சூழ்நிலையில் அச்செயலைச் செய்யாது வேறு ஏதேனும் ஒரு செயலைச் செய்திருக்கக் கூடும். செயல் காரணமற்றதாகையால் அது நிருணயிக்கப்படாததாகிறது. ஆதலின் அச்செயல் சுதந்திரத்துடன் செய்யப்பட்டதாகப் பேசப்படுகிறது.

இக்கொள்கையைச் சிறந்ததாகக் கருதலாமா என்பதை அறிய ஓர் எடுத்துக் காட்டு தேவைப்படுகிறது. ஒருவன் கைகள் இக்கொள்கையின்படி, சுதந்திரமுடையதென்று கொண்டால் அடிக்கடி, மேலும் கீழுமாக, தெற்கும் வடக்குமாக, கிழக்கும் மேற்குமாக, இப்படியும் அப்படியும் ஆக ஆடிக்கொண்டேயிருக்கின்றன. ஆனால் இவ்வியக்கங்களுக்குக் காரணமாக ஒன்றும் இல்லை. இவை சுதந்திரமுடையன. 'என் கையின் இந்த இயக்கங்களுக்கு நான் காரணம் ஆகேன். அவை எந்த நேரத்தில் எப்படி இயங்கும் என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆதலின் அதன் இயக்கத்திற்கும் எனக்கும் எவ்வித தொடர்பும் இல்லை. எதிர்பாராதபடி, என் கைகள் என் அருகில் உள்ளவரைத் தாக்கலாம். ஏன் இப்படித் தாக்கியது என்று காரணம் கேட்டால் என்னால் ஒன்றும் சொல்ல இயலாது' எனக் கூறின் கையின் இயக்கங்களுக்கு விளக்கமே கிடையாததாகிறது.

இவ்வாறு இயங்குவதைச் சுதந்திரமுடைத்தென்று சொல்வதற்கில்லை என்பதே உண்மை. 'எனது கையின் இச்செயல்களுக்கு நான் பொறுப்பேற்க முடியாது. நான் என் விருப்பாற்றலுடன் செயல் செய்தேனென்றால் தான், செயல் என்னுடையதென்ற நிலையிருந்தால் தான், நான், அதற்குப் பொறுப்புடையவனாவேன். என்னிடமிருந்து என்னைக் காரணமாகக் கொண்டு, தன் விருப்பாற்றலுடன், செயல் பிறக்கவில்லையென்றால் அதற்கு நான் எப்படிப் பொறுப்புடையவனாவேன்'

நியதிவாத மறுப்புக் கோட்பாடு (**Indeterminism**) அறத்தை அழிக்கும் தன்மையுடையது. செயலொன்றும் செய்தோனைச் சாராதிருப்பதால், பொறுப்பு இல்லாமற் போகிறது. நற்செயல் செய்தமைக்குப் பாராட்டுதல், பரிசளித்தல், தவறு இழைத்தமைக்கு இகழ்தல், கண்டித்தல், தண்டித்தல் முதலியன பொருளற்றன வாகின்றன. இவற்றிற்கு எவருடைய வாழ்விலும் இடமில்லை என்ற நிலை ஏற்படுமாதலால் இக்கொள்கையை எவரும் ஆதரிப்பதற்கில்லை.

முடிவாகக் கூறினால், சுதந்திரத்தை அல்லது தன்விருப்பாற்றலைத்தன் துணிப்பாற்றலின் (**Self-determinism**) வாயிலாகக் கொள்வதே சிறப்பும், உண்மையும் உடையதாகும். சி.சா.

தன்னாட்சி: தன்னாட்சி என்பது பொதுவாக ஓர் அமைப்பு சுதந்திரமாக இயங்குவதைக் குறிக்கும். அரசியல் அறிவியலில் இச்சொல் ஒரு கூட்டாட்சி அரசில் உள்ள மாநில அல்லது பிராந்திய அரசாங்கங்களும், நாட்டின் பொது அரசாங்கமும் மற்றவற்றின்

தலையீடின்றிச் சுதந்தரமாக அவற்றின் பணிகளைப் புரியும் உரிமையைக் குறிக்கும்.

கூட்டாட்சி அரசில் (Federal State) வெளிநாட்டு விவகாரம், பாதுகாப்பு, வங்கி போன்ற நாட்டு அளவில் முதன்மை வாய்ந்த அதிகாரங்கள் மத்திய அரசாங்கத்திடமும், கல்வி, பண்பாடு, சுகாதாரம், வேளாண்மை போன்ற அதிகாரங்கள் மாநில அல்லது பிராந்திய அரசாங்கத்திற்கும் கூட்டாட்சி விதிமுறைப் படி அரசியலமைப்புச் சட்டத்தால் பிரித்தளிக்கப் படுகின்றன. இந்தியா போன்ற நாடுகளில் அரசாங்க அதிகாரங்கள் மூவகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை மத்திய பட்டியல் (Central List), மாநிலப் பட்டியல் (State List), ஒருங்கிணைவுப் பட்டியல் (Concurrent List) ஆகும். கூட்டாட்சி அமைப்பைத் தோற்றுவித்தவர்கள், மாநில அல்லது பிராந்திய அரசாங்கங்களின் சுதந்திரத்தைப் (தன்னாட்சியை) (Autonomy) பாதுகாக்கும் பொருட்டு, அந்நாட்டின் அரசியலமைப்புச் சட்டம் எழுதப்பட்டதாகவும், நெகிழ்ச்சியுடையதாகவும் அமையும்படி செய்தனர். மேலும் அதிகாரப் பிரிவினை தொடர்பாக எழும் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கு சுதந்திரமாகச் செயற்படும் உச்ச நீதிமன்றத்தையும் தோற்றுவித்தனர். சுருங்கக்கூறின், கூட்டாட்சி அமைப்பில் உள்ள மக்கள் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண வேண்டும் என்றே அரசியல் மேதைகள் விரும்பினர்.

செய்தித் தொடர்பு மற்றும் போக்குவரத்துத் துறையில் 20-ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்தால் உலகம் சிறியதாயிற்று. விளைவு ஒவ்வொரு சிக்கலும் தேச முதன்மை பெற்றது. இது தவிர, போர், பொருளாதார நெருக்கடி, உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள், மாநிலங்களுக்கு அளிக்கப்படும் மத்திய அரசாங்க நிதியுதவி போன்ற தேசஅளவிலான முக்சிய பொதுக் காரணங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் தலையீடு, மாநில அளவில் ஏற்பட வழிகோலின. மிகுந்த அதிகாரங்கள் பெற்றிருந்து தன்னாட்சி நடைபெற்ற அமெரிக்கக் கூட்டாட்சி அமைப்பில் உள்ள மாநிலஅரசாங்கங்களே மத்திய அரசாங்கத்தின் தலையீட்டால் பாதிக்கப்பட்டு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தன. இந்தியா போன்ற அரைக் கூட்டாட்சி நாடுகளில் மாநில அரசாங்கங்களுக்கு மற்ற நாடுகளைவிட குறைந்த அதிகாரங்களே அளிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் கூட மத்திய அரசாங்கத்தின் தலையீடு1967-க்குப்பின் உணரப்பட்டது. இதனால் மாநில அரசாங்கங்களிடம் இருந்த குறைந்த சுதந்திரமும் பறிபோகத் தொடங்கியது. எனவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் போன்ற பிராந்தியக் கட்சிகள் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் அளிக்கப்பட்டு மாநில அளவில் தன்னாட்சியும் (சுயாட்சி) மத்திய அளவில் கூட்டாட்சியும் அமைய வேண்டும் என இன்று கோரிக்கை விடுகின்றன. ஆனால் மாநில அரசாங்க அதிகாரங்களை மத்திய அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வது தடுக்கவும் தவிர்க்கவும்முடியாததாக இன்று உள்ளது. மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களில் மாநில அரசாங்கங்கள் தலையிட இயலாது. எம்.ஜ.

தன்னிச்சையாக: குற்றமனமில்லாச் செயல் குற்றமென ஆவதில்லை என்பது இயற்றாச் சட்டத்தின் அடிப்படை விதி. குற்றமனம் (mens rea) என்ற சொல் இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தில் கையாளப் படவில்லை. ஆயினும், அதன் பொருள் தொனிக்கின்ற பல்வேறு சொற்களான தன்னிச்சையாக (Voluntarily), கருத்துடன் (Intentinally) கவனக்குறைவுடன் (Negligently), தெரிந்தே (Knowlingly), மோசடியாக (fraudulently) கள்ள மனத்துடன் (dishonesıly) முதலான சொற்கள் கையாளப்பட்டுள்ளன. இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் 39 ஆம் பிரிவு தன்னிச்சையாக என்ற சொல்லின் இலக்கணத்தைக் கூறுகிறது. இச்சொல்லின் பொருள் கருத்துடன் (intentionally) என்றசொல்லின் பொருளை விடப்பரந்த நோக்குடையது.

காரியம் ஒன்றைக் கருதிச் செய்தல் அல்லது அக்காரியம் குறித்த வழியால் விளையும் என்பதைத் தெரிந்தோ, காரணத்துடன் நம்பியோ அவ்வழியில் அதைச் செய்தல் 'தன்னிச்சையாகச்' செய்தல் எனப்படும். (இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் 39-ஆம் பிரிவு).

எடுத்துக்காட்டாக, கொள்ளையடிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் பொருட்டுப் பெரிய நகரம் ஒன்றிலுள்ள குடியிருக்கும் வீடொன்றுக்கு 'அ' என்பவர் இரவில் தீ வைக்கிறார். இவ்வாறாக ஒருவரின் மரணத்தை விளைவிக்கிறார். இங்கு மரணம் விளைவிக்கும் உட்கருத்து 'அ' என்பவருக்கு இல்லாமலிருக்கலாம்; மற்றும் தமது செய்கையால் மரணம் நேரிட்டதற்கு வருத்தப்படவும் செய்யலாம். ஆனாலும், பெரும்பாலும் மரணம் விளைவிக்கக்கூடும் என்று அவர் அறிந்திருந்தால், அவர் தன்னிச்சையாக மரணம் விளைவித்திருக்கிறார் என்று கருதப்படும்.

சட்டத்தில் தன்னிச்சையாக என்றசொல் தம் விருப்பமாக என்ற பொருளைக் குறிப்பதில்லை. ஒருவர் ஒரு செயலின் விளைவைத் தெரிந்து அல்லது விளைவினை எண்ணத்தில் கொண்டு செயற்படுவதைக் குறிப்பதாகும்.

பொதுவாக மனித உடல் மற்றும் உயிருக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் குற்றங்களின் இலக்கணத்தை

கூறும்போது இச்சொல், இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

எடுத்துக்காட்டாக, அபாயம் விளைவிக்கக்கூடிய ஆயுதங்கள் மூலம் தன்னிச்சையாகக் காயம் விளைவித்தலை இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் 324–ஆம் பிரிவு தடைசெய்கிறது.

மேலும் அபாயம் விளைவிக்கக்கூடிய ஆயுதங்கள் மூலம் தன்னிச்சையாகக் கொடுங்காயம் விளைவித்தலைஇந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் 326 ஆம் பிரிவு தடை செய்கிறது. மீ.அ.

தன்னுண்மைப் பொருள்: அறிவின் இயல்பு பற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஏற்படும் சில சிக்கல்களுக்கு விளக்கம் தரத் 'தன்னுண்மைப் பொருள்' என்ற கருத்து உருவாக்கப்படுகிறது. அறிவு எதைப்பற்றி அமைகிறது? பொருளைப் பற்றியா? பொருள்கள் வெளிப்படுத்தும் பண்புகளைப் பற்றியா? பொருளே பண்புகளா? பண்புகளே பொருள்களா? இவ்வினாக்களுக்கு விடைகாண முனைந்த தத்துவ அறிஞர்கள் சிலர், பண்புகள் வேறு, பண்புகளைத் தாங்கிநிற்கும் பொருள்கள் வேறு என்று கருதுகின்றனர். பண்புகளின் வழியாகப் புலன் அனுபவ எல்லைக்கு வரும் பொருளைத் தோன்றும் பொருள் என்றும், பண்புகள் அனைத்தையும் களைந்தபின் எஞ்சி நிற்கும் பொருளைத் தோன்றாப் பொருள் என்றும் கூறலாம். பண்புகளை மட்டுமே காணும் தகுதி வாய்ந்த புலன்களுக்குப் பண்புகளைக் களைந்து தனித்திருக்கும் தன்னுண்மைப் பொருள் தோன்றாது. இக்கருத்திற்கு முதன்மையும் முழுமையுமான விளக்கம் தந்தவர் இம்மானுவேல் காண்ட்டு (கி.பி. 1724–1804) என்னும் செருமானியத் தத்துவ அறிஞர்.

பொருள்களின் எடை, நிறம், தன்மை, அமைப்பு, வடிவம் என்பன போன்ற பண்புகளே புலன் அனுபவத்திற்கு வருகின்றன. இப்பண்புகளுள் எதுவும் தனித்த பண்பாக எங்கும் இருப்பதில்லை, ஏதேனும் ஒரு பொருளின் பண்பாகவே வெளிப்படுகிறது. சான்றாக, சிகப்பு என்னும் நிறத்தைத் தனித்துக் காண முடியாது. ஏதேனும் ஒருபொருளின் மீதுதான் இந்நிறத்தைக் காணமுடியும். புலன்களால் அறியப்படும் இப்பண்புகளை ஒவ்வொன்றாகக் களைந்து அப்பண்புகளைத் தாங்கி நின்ற பொருளை மனம் அனுமானிக்கிறது. மனம் அனுமானிக்கின்ற இப்பண்புத் தாங்கியை-பண்புகளைத் தாங்கி நிற்கும் பொருளை–தன்னுண்மைப் பொருள் என்பர். இது காட்சிப் பொருள் அன்று; மனத்தால் கருதப்படும் பொருள். பண்புகளின் வழியாக வெளிப்படும்போது இது புலன்களுக்குத் தோன்றும் பொருள். பண்புகளை அறவே களைந்தபின் புலன்களுக்கு இது தோன்றாப் பொருள்.

ஒருவனுடைய அனுபவ அறிவுக்குக் கருப்பொருளாகப் பொருள்களின் தோற்றங்களே அமைகின்றன. ஒருபொருள் ஒருவன் புலனுக்கு எவ்வெவ்வாறு தோன்றுகின்றதோ அவ்வவ்வாறே அறியப்படுகிறது. இத்தோற்றங்களுக்கு அப்பால் அப்பொருள் உண்மையில்–தனக்குத்தானே என்ற நிலையில்–எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதை ஒருவனால் அறிய முடியாது. புலன்களின் வழியாகத்தான் மனிதன் ஒருபொருளை அறிகிறான். புலன்களோ பொருள்களின் தோற்றங்களைத் தாண்டிச் செல்லும் தகுதியற்றவை. எனவே, பண்புகளைக் கடந்து நிற்கும் தன்னுண்மைப் பொருளை மனிதனால் எவ்வாறு அறியமுடியும்? மனிதனால் அறியமுடியாது என்பதால் தன்னுண்மைப் பொருளை வெற்றுக் கற்பனை என்றுங் கூறிவிடமுடியாது. தன்னுண்மைப் பொருளின் இருப்பு நிலையை–தன்னுண்மைப் பொருள் உண்டு என்ற நிலையை–அனுமானிக்க முடியும், கருதிப்பார்க்க முடியும்.

மனிதன் குவித்து வைத்திருக்கின்ற அறிவியல், சமூகவியல் அறிவுத் தொகுதி யாவும் பொருள்கள் எவ்வெவ்வாறு தோற்றமளிக்கின்றன என்பதைப் பற்றி விளக்குகின்றனவே தவிர உண்மையில் அப்பொருள்கள் தமக்குத்தாமே என்ற நிலையில் எவ்வாறு இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி விளக்குவன அல்ல. க.நா.

தன்னுணர்வு: தன்னைப் பற்றிய எண்ணம் அல்லது பிறரிடமிருந்து தன்னை வேறுபடுத்தி நினைத்துக் கொள்ளும் எண்ணம் தன்னுணர்வு (Self Awareness) எனப்படும். ஒருவர் தன்னைத்தானே அறிந்து கொள்ளுதல் அல்லது புரிந்து கொள்ளுதல் என்பது ஒரு சுவையான பொழுது போக்கு அன்று. அது வாழ்வின் முதன்மைத் தேவையாகும். 'தன்னை அறிந்தால் தனக்கொரு கேடில்லை, தன்னை அறியாமல் தானே கெடுகின்றான்' என்ற சான்றோர் கூற்று இதனையே விளக்குகிறது.

வருங்காலத்தைத் திட்டமிடவும், வாழ்க்கை வழியைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளவும் வருங்காலச் சூழ்நிலைகளில் மனிதனுடைய நடத்தை எவ்வாறு அமையும் என்பதையும் அனைவரும் அறிந்திருத்தல் வேண்டும். இது தன்னறிவுக்கு ஒரு நடைமுறை வழிகாட்டியாக விளங்கும். மக்களுடைய தனி வாழ்வைக் கூர்ந்து கண்காணித்துச் சமூக வரலாறு எழுதி வைக்கப்படுவது போல, பண்பாட்டை வரலாறாக எழுதி வைப்பதில்லை. மக்களின் கடந்த காலம் சிதறிய நினைவு

களைக் கொண்டே அறியப்படுகிறது. கடந்த கால நிகழ்ச்சிகளையும், கருத்துகளையும் மனிதன் மறந்து விடுவதால் மட்டும் அவை தவறான அல்லது சிதறிய நினைவுகளாவதில்லை. நிகழ்காலத்துடன் கடந்த காலம் ஒத்திருக்குமாறும், பொருந்துமாறும் மனிதன் வாழ்வைத் திருத்திக் கொள்ளலாம்.

மனிதன் தன்னைத் தானே அறிவது வளர்ச்சி முறையின் அடையாளம். பிறந்த குழந்தை நடை பழகுவதைப் போல, பேசிப் பழகுவதைப் போல, பிற ருடன் தொடர்பு கொள்ளப் பழகுவது போல அதே முறையில் தன்னைத் தானே அறிவதையும் மனிதன் கற்கிறான். எனவே குழந்தை உளவியலில் 'வளர்ச்சி' வலியுறுத்தப்படுகிறது. குழந்தை உளவியலின் பெரும் பாலான ஆராய்ச்சிகள் குழந்தைகள் காலப் போக்கில் திறமைகளை எவ்வாறு வளர்த்துக் கொள்கின்றன; சமூகப் பழக்க வழக்கங்களால் எவ்வாறு பாதிக்கப் படுகின்றன என்பவற்றை ஆராய்கின்றன.

மனிதன் தன்னைத் தானே அறிய மாட்டானா? என்ற கேள்வியைக்கேட்கத்தோன்றலாம். பொதுவாக அறிய முடியும் என்பதுதான் இதற்கு விடையாக அமையும். ஏனெனில் மனிதனுக்கு என்ன நேர்ந்தது, எத்துடன் அவன் மனநிறைவடைய வேண்டும், அவனு டைய எண்ணங்கள், உணர்வுகள் என்ன?என்பனவெல் லாம் அவனே அறிவான். ஆனால் தன் கடந்த கால வாழ்வின் சில ஆண்டுகளில் தன்னுடைய அனுபவங் களை அல்லது குழந்தைப் பருவ நிகழ்ச்சிகளை நினைவு கூருமாறு ஒருவனைக் கேட்டால் அவன் விவரங் களை உடனே நினைவுக்குக் கொண்டு வருவது கடின மாக இருக்கும். எனவே ஒருவன் தன்னை முழுவது மாக அறிந்துள்ளான் என்று சொல்ல முடியாது. தன்னைப் பற்றிய எல்லாத் தன்மைகளைப் பற்றியும் அவனால் எளிதாக நினைவுக்குக் கொண்டுவர முடி யாது. பொதுவாக மனிதனால் மறக்கப்பட்ட நினைவுகள் அவனுடைய நிகழ்கால உணர்வுகளையும் நடத்தையையும் பாதித்த போதிலும் அவை தன்னு ணர்வு நிலையை எட்டமாட்டா. இத்தகைய தன்னு ணர்வு நிலைக்கு உட்படாத தன்மையின் பகுதியை அறிஞர் பிராய்டு சிந்தனை உணர்வுக்கப்பாற்பட்ட நிலை என்கிறார். அவருடைய கொள்கைப்படி 'தன்மை' என்பது மிகப் பழமையான பாலுணர்வு மற்றும் மேலாண்மைப் போக்கின் ஆதாரம், கற்ற நீதி நெறிமுறைகள் பற்றிய மிகுந்த உணர்வு, தன்னுணர்வு ஆகியவற்றினால் ஆனதாகும். எனவே முதலில் கூறிய அடிப்படை மிருக உணர்வுகளும், மிகுதியான மனச்சாட்சித் தன்னுணர்வு அடிப்படை யும், சிந்தனைக்கப்பாற்பட்ட உணர்வுநிலையின் அடிப்படை என்பது பிராய்டின் கருத்தாகும். மனப் பகுப்பாய்வு மருத்துவமுறையில் பயன்படுத்தப்படும் 'கட்டற்ற தொடர்புகள்','கனவுப் பகுப்பாய்வு' முத லான சிறப்பு முறைகள் மட்டுமே 'தன்மை' யின் இத் தகைய சிந்தனை உணர்வற்ற நிலையை அறிய உதவக் கூடும். தன்னுணர்வு அல்லது தன்மை அறியும் தன் விழிப்பு நிலையின் பல்வேறு அளவுகள் பற்றி பிராய் டின் கொள்கை புகழ் வாய்ந்தது. ஏனெனில் அது பெரும்பாலோரின் உணர்வாற்றல் அனுப வத்தின் பிரதிபலிப்பாக உள்ளது.

சுருங்கக் கூறவேண்டுமானால் ஒவ்வொரு மனித னும் தன்னைப் பிறரிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் கொள் ளும் தனித்தன்மையையும் தன்னுடைய சொந்த அனுபவங்களின் முழுமை அல்லது செறிவு எண்ணத் தையும் காலத்தின் தொடர்ச்சியுடன் வளர்த்துக் கொண்டுள்ளான்.மனிதன் தன்னுடைய முன் அனுபவத் தாலுண்டான தனித்தன்மையை வைத்துக் கொண்டு அதனையொட்டி வாழ்வை அமைத்துக் கொண்டுள் ளான். மற்றவர்களுடைய எண்ணங்களைத்தன்னுடன் ஒப்பிட்டு அனுபவங்கள் ஒத்தியல்வதாகக் கருதிக் கொண்டு மனிதன் தன்னுணர்வு உள்ளனாகவும், தன் விழிப்பு நிலை உடையவனாகவும் வாழ்ந்து வரு கிறான். வே.ந.

தன்னுணர்வுக் கொள்கை: தன்னுணர்வு என்ற சொல் பல பொருள்களைக் கொண்டுள்ளது. மேனாட்டுத் தத்துவத்தில் தன்மை என்பது பல்வகை யாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஒருவரே உடல் பெற்றவ ராகவும், மிருக இயல்பு பெற்றவராகவும், அறிவு பெற்றவராகவும், சமூகப் பண்புடையவராகவும் விளங்குகிறார். உணர்வு என்னுஞ் சொல், ஆன்ம ஒடுக்கம் (Self-Suppression), ஆன்ம தியாகம் (Self-Sacrifice) என்னும் பொருள்களைத் தருகிறது.

சைர நெய்க்கு என்ற சிலர், ஒரு தனிப்பட்டவரின் சிறந்த நன்மை இன்பமே என்பர். ஆதலின் தன் னுணர்வு பெறுவது என்பது மிகுதியாக இன்பத்தை அடைவது எனப் பொருள்படும். இவர்களுடைய கீழ்த் தரமான ஆசை, வெறி ஆகியவற்றைச் சிற்றின்ப வேட்கையினர் (Epicurians) சிலர் கண்டித்தாலும், அறநூல் வகையில் இன்பமே சிறந்த நலம் என்னும் இக் கொள்கையை (Hedenism) ஆதரித்தனர்.

மனித அறிவை ஆன்மாவின் உண்மையான வெளிப்பாடாகக் கருதினால், தன்னுணர்வு என்பது, அறிவுபெற்று உணர்ச்சிகளையும் விருப்பங்களையும் அடக்கித் தன்னடக்கம், தியாக மனப்பான்மை ஆகிய வற்றைப் பெறுவதாகும் என நல்லதில் நம்பிக்கையற் றோரும் (Cynic), இன்ப துன்ப நடுநிலைக் கோட் பாட்டினரும் (Stoics) கூறியுள்ளனர். அரிசுடாட்டில்

என்னும் தத்துவஞானி 'இன்பமே சிறந்தது, இவ் இன்பம் நற்பண்புடன் வாழும் வாழ்க்கையால் ஏற்படுவது' என்றுரைத்தார்.

பிறருக்கு உதவி செய்வதையே சிறந்ததெனக் கருதுவோர் தன்னுணர்வைச் சிறந்த நன்மை எனக் கருதமாட்டார்கள், பிறர் உணர்வுக்கு அடங்கிய தன்னுணர்வுச் செயலே நற்செயல் எனக் கருதுவர். இக் கருத்தே இந்தியத் தத்துவத்திலும் சர்வ முத்தி அல்லது எல்லோரும் வீடு பெறுதல் என்ற கொள்கைக்கு இடமளித்துள்ளது.

உபநிடதங்களின் நோக்கம் முத்தி பெறுவதாகும். முக்தி என்பது அடையப்பெறும் ஒன்றன்று. ஆன்மாவின் நித்தியமான தன்மையே முத்தி அல்லது தன்னுணர்வாகும். இதை அறிவதைத் தடுப்பது அஞ்ஞானம். அஞ்ஞானத்தை ஞானத்தால் நீக்கினால் இருப்பது தன்னுணர்வு.

ஒரு செயல் நால்வகையான பலன்களை அளிக்க வல்லது. தன்னுணர்வு அல்லது முத்தி இந் நால்வகைப் பலன்களைப் பெற்றதன்று. ஆன்மா அடையப்பட்ட ஒன்றன்று; உற்பத்தி செய்யப்பட்டதன்று; தூய்மை அடைந்ததன்று; மாற்றமடைந்ததன்று. தன்னுணர்வு என்பது, ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தை நீக்குவது என அத்துவைதம் கூறுகிறது.

விசிட்டாத்துவைதம் போன்ற கடவுட் கொள்கையில், தன்னுணர்வு ஞானத்தால் பெறப்பட்டு, ஆன்மா தன்னைக் கடவுளைச் சார்ந்ததாக அறிகின்றது எனக் கூறப்படுகின்றது. இந்நிலை யடைந்த ஒரு சீவன், கடவுளின் தன்மைகளையறிந்து பத்தி வயப்பட்டு முத்தி நிலையடைகிறான். கடவுட் கொள்கையுடைய சமயங்களில், தன்னுணர்வு முத்தி நிலைக்குக் கீழ்ப் பட்டது.

நியாய, வைசேடிக சமயங்களில், ஆன்மாவைக் குணங்களற்றதாக, உணர்வற்றதாக அறிவதே தன்னுணர்வாகும். சாங்கிய, யோக மதங்களில், ஆன்மா (புருடன்), பிரகிருதியினின்றும் வேறுபட்டது; பிறப்பு, இறப்பற்றது; மாற்றமடையாதது; நிலையானது என்றறிவதே தன்னுணர்வாகும்.

பலன் விரும்பாக் கருமம், கரும-யோகம் ஆகியவற்றைச் செய்து மனத்தூய்மையடைந்து, பத்தி யோகத்தால் ஒரு நோக்கம் பெற்றுப் பின், ஞான யோகத்தால் சீவன் தன்னுணர்வை யடைய இயலும் என்பது சங்கரரின் கூற்று. தன்னுணர்வு பெற்றவரே சீவன் முக்தராவர். தன்னுணர்வு மட்டிலும் பெற்ற ஒரு சீவன் மறுபிறவி எடுக்கிறான் என விசிட்டாத்துவைதம் கூறுகிறது. ஜி.வி.ச.

தன்னுறுதி இயல்பு என்பது ஒருவர் மற்றவர்களுடைய உரிமைகளைப் பறிக்காமல் அவற்றிற்குரிய மரியாதை அளித்து, தம்முடைய உரிமைகளை அஞ்சாமல் நிலைநாட்டுவது ஆகும். தன்னுறுதி இயல்பு என்பது ஓர் ஆளுமைப் பண்பாகும். இப் பண்பு நிறைந்தவர்களுக்கு வலுவான ஆளுமை இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப் பண்பு குறைந்து காணப்படுபவர்களது ஆளுமை வலிமை குன்றியதாக இருக்கும். ஆனால் இத் தன்னுறுதி இயல்பைத் தகுந்த பயிற்சி மூலம் நன்கு வளர்க்கலாம். இதனால் ஒருவரது ஆளுமை வலிமையடையும்.

தன்னுறுதி இயல்பு பயிற்சி முதன்முதலில் ஆண்ட்ரு சால்டர் (Andrew Salter)என்பவரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு சோசப் உல்பே (Joseph Wolpe),அர்னால்ட் லாசரசு (Arnold Lazarus) முதலியோரால் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டுப் பரப்பப்பட்டது. இப் பயிற்சி மூன்று இலக்குகளைக் கொண்டது. அவை 1) தன்னுடைய உரிமைகளைப் பற்றி நன்கு தெரிந்து கொள்வது; 2) தன்னுறுதி, தன்னுறுதியின்மை, எதிர்ப்புத் தன்மை ஆகிய மூன்றையும் யாவை என்று ஒன்றுக்கொன்று வேறுபடுத்தித் தெரிந்துகொள்வது; 3)சொல்திறம் மற்றும் அனைத்துத் திறன்களையும் வளர்க்கக் கற்றுக் கொள்வது ஆகும்.

தன்னுறுதி இயல்புப் பயிற்சியில் பொதுவாகப் பயிற்சியாளர் எந்தச் சூழ்நிலைகளில் பொருந்தி அமையாத துலங்கல்களை வெளிப்படுத்துகிறாரோ அந்த சூழ்நிலைகளைக் குறித்துக்கொள்ளல் வேண்டும். பின்னர் அவரை அந்தச் சூழ்நிலைகளில் எங்ஙனம் நடக்கிறார் என்று படம் எடுத்து அல்லது ஒலிப்பதிவு செய்து அதைக் கூராய்வு செய்யவேண்டும்.

தன்னுறுதி இயல்பு பயிற்சியில் ஐந்துவித செய்முறைகள் கையாளப்படுகின்றன. அவை: 1) நேரடியான அல்லது மறைமுக மாதிரி மூலம் தன்னுறுதித் துலங்கல்களை வளர்த்துக்கொள்வது எப்படி என்று கற்றுத் தருவது, 2) நடத்தை ஒத்திகை, பங்கு வகித்தல் மூலம் புதிய தன்னுறுதித் துலங்கல்களை வெளிக்கொணருதல், 3) இவ்வாறு தோன்றிய புதிய துலங்கல்களைத் தகுந்தவாறு எடுத்துச்சொல்லி, திருத்தி, செப்பனிடவும் வலுப்படுத்தவும் செய்தல். 4) தன்னுறுதி நடத்தையுடன் போட்டியிடும் பிறழ்வு எண்ணங்களை நல்லவிதமாக மாற்றியமைத்து தன்னுறுதி இயல்பைப் பேணிக் காக்கும் எண்ணங்களாக்குதல். 5) பயிற்சியாளரைப் பாதிக்கும் சூழ்நிலையிலேயே பயிற்சியாளரை அழைத்துச் சென்று தன்னுறுதி நடத்தையை வளர்க்கச்செய்தல்.

தன்னுறுதி இயல்பு பயிற்சி 1) உளவழி நரம்புத் தளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தவும் 2) திறனில் குறைவு

ஏற்படுமாயின் அதைத் தீர்த்துச் சீராக்கவும் ஆக இரு விதங்களில் பயன்படுகிறது. வ.தே.சா.

துணை நூல்:

Gambrill, E.D., Behaviour Modification, Jossey-Bass Publishers, Sanfrancisco. 1975.

தன்னேமாற்றம்: ஒரு தனிமனிதன் கவலையிலிருந்தும் அச்சத்திலிருந்தும் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள பல தற்காப்பு முறைகளைக் கையாளுகின்றான். பெரும்பாலும் இத் தற்காப்புக் கருவிகள் நனவிலி உள்ளத்தினால் இயக்கப்படுகின்றன என உளப்பகுப்பு வல்லுநரான சிக்மண்ட் பிராய்டு கருதினார். இத் தற்காப்புக் கருவிகள், எவ்வகையிலும் மனிதனைத் தாக்கவிருக்கும் இன்னலின் உண்மையான நிலையை மாற்றியமைப்பதில்லை. ஆனால் அவை அந்த இன்னலைப் பற்றி மனிதன் கொண்டுள்ள நோக்கை மாற்றியமைக்கின்றன. இவ்வாறு மனிதன் தன்னுடைய நோக்கை மாற்றியமைக்கும்போது ஓரளவிற்குத் தன்னைத்தானே ஏமாற்றிக்கொள்ள நேரிடும். அதற்குத் தன்னேமாற்றம் (Self Deception) என்று பெயர்.

புறத்தே இருக்கும் அபாயத்திலிருந்து தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் தற்காப்புக் கருவிகளில் ஒருவகையான தன்னேமாற்றத்தில் மனிதன் சில சமயங்களில் நடப்பவை உண்மையல்ல என்று உண்மைநிலையை மறுப்பான். எடுத்துக்காட்டாக ஒரு தாய் தன் குழந்தை சாவுப்படுக்கையில் இருக்கையில் தன் குழந்தைக்கு ஏதும் குறையில்லை என்று கூறுவது ஆகும். அத் தாய்க்குக் குழந்தையின் மோசமான உடல்நிலையைப் பற்றியும், ஆயுள் முடிவைப் பற்றியும் மருத்துவர் கூறியிருந்தாலும் அத் தாய் அதை ஏற்க மறுப்பாள். ஏனெனில் குழந்தை தன்னைவிட்டுப் பிரிந்துவிடுமோ, அங்ஙனம் பிரிந்துவிட்டால் அப் பிரிவின் துயரம் தன்னை எங்ஙனம் ஆட்டிப் படைக்குமோ என்ற அச்சத்தினால் மருத்துவரின் சொற்களை ஏற்காமல் தன் குழந்தைக்கு நோய் ஏதும் இல்லையென்று பிடிவாதமாக நினைப்பாள்.

தன்னேமாற்றம் சில சமயங்களில் உளப் போராட்டங்களால் ஏற்படுகிறது.உளப் போராட்டங்களைச் சமாளிக்க, தான் என்ற உணர்வு பற்பல தற்காப்புக் கருவிகளைப் பயன்படுத்துகின்றது. அவற்றுள் தன்னேமாற்றத்திற்கு முக்கியமான காரணமாக இருப்பவை நசுக்குதல், காரணங் கற்பித்தல், புறத்தோற்றம் முதலியவை ஆகும்.

மனிதப் பற்றுக் கோட்பாடு உளவியல் வல்லுனரான கார்ல் ரோசர்சின் (Carl Rogers) கருத்துப்படி இருவகை உள்ளுயிர்கள் இருக்கின்றன. அவை: 1) உண்மையான உள்ளுயிர்; 2) உயர்குறிக் கொண்ட கருத்தியலான உள்ளுயிர் என்பன. இவ் விரு உள்ளுயிர்களும் ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருக்கும்போது அல்லது உண்மையான உள்ளுயிர், இயற்பொருள் உலகுடன் முரணாக இருக்கும்போது மனிதனின் உள்ளம் அமைதியற்ற நிலையில் இருக்கச் செய்யும். இந்த அமைதியற்ற நிலையிலிருந்து மனிதன் தன்னை ஒருசில வகைகளில் விடுவித்துக்கொள்ள முயலுகிறான். அவற்றுள் ஒன்றுதான் தன்னேமாற்றம் ஆகும். உரோசர்சின் எண்ணப்படி மனிதன் தன்னுடைய உண்மையான உள்ளுயிரின் நிலையை உயர்குறிக் கொண்ட கருத்தியலான உள்ளுயிர் நிலைக்கு ஏற்றிக் கொண்டு உண்மையாக அவ்வாறு இல்லாமல் இருந்தால் அவன் தன்னைத்தானே ஏமாற்றிக்கொள்கின்றான் என்று பொருள்.

தன்னேமாற்றம் என்பது ஒரு மனிதன் தன்னை மிக உயர்வாக நினைத்து அவ்வாறு நடக்காமல் இருத்தலை மட்டும் குறிக்காது. அதற்கு மாறாக ஒருவன் தன்னுள் இருக்கும் நற்பண்புகளை அறியாமல் தன்னைத்தானே குறைத்துக்கொண்டு நடந்தாலும் தன்னேமாற்றம் ஏற்படுகிறது எனலாம். தன்னேமாற்றம் மிக நீண்ட காலம் ஒருவனிடம் காணப்பட்டால் அவனுக்கு நாளடைவில் உளச்சிக்கல் ஏற்படும் என்பதில் ஓர் ஐயமும் இல்லை. வ.தே.சா.

தன்னைத்தானே வருத்தும் பிறழ்நிலை, என்னும் கருதுகோளுக்கு மூலகாரணமானவர் இலியோபோல்டு வான் சாசர் மசோசு (Leopold Von Sacher Masoch) என்னும் ஆசுத்திரிய நாட்டு நாவலாசிரியராவார். இவர் கி.பி. 1885-இல் எழுதிய நாவலொன்றில் சில கதைமாந்தர்களிடம் இத்தன்மை காணப்பட்டது. அதாவது அவர்கள் தம்மீது துன்பத்தை ஏற்படுத்தும் பெண்களை விரும்பினர். அவர்கள் தம்மைத்தாமே தாழ்த்திக் கொண்டு பெண்களின் காலடியில் கிடந்து காமவேட்கைக் கொண்டனர். சரியாகச் சொல்வதானால் தம் உடல்மீது ஏற்படுத்தப்படும் காயம், வலி மற்றும் தண்டனை அனுபவித்தல் வழியாகப்பெறும் காமத் தணிப்புதான் தன்னைத்தானே வருத்தும் பிறழ்நிலை (Masochism) எனப்படுகிறது. இக்காலத்தில் இக்கருதுகோளுக்குப் பல்வேறு பொருள்கள் இருப்பினும் அது பொதுவான துன்பத்தைக் குறிக்கின்றது.

சாதாரணமாகத் தன்னைத்தானே வருத்தும் பிறழ்நிலையினைப் பிறரைத் துன்புறுத்தும் இயல்

புடன் இணைத்துப் பிறரையும் தன்னையும் வருத்தும் பிறழ்நிலை என்று சொல்லப்படுகின்றது.

பாலுணர்வு பற்றி எதிர்மறை மனப்பாங்கு கொண்டுள்ள ஆண்களும், பாலுணர்வில் பின்தங்கிய உணர்வுள்ளோரும் இத்தகைய பிறழ்நிலையைப் பெற்றிருக்கின்றனர். தம்மீது முழுக் கட்டுப்பாடற்ற மனச் சிதைவு நோயாளரும், மன நோயாளரும் இதற்கு அடிமையாகின்றனர்.

உடலை அல்லது அங்கங்களை இறுகக் கட்டுதல், காலால் மிதித்தல், மென்மையாகக் குரல்வளையை நசுக்குதல், அடித்தல், மிலாரினால் விளாசுதல், ஊசிகளைக் கொண்டு குத்துதல் போன்ற பல்வேறுவகைத் துன்ப உணர்வுகளால் உடலை வருத்திக் கற்பனையாகக் காமஇன்பம் பெறுவது தன்னைத்தானே வருத்தும் பிறழ்நிலைச் செயல்களுள் அடங்கும். ஈசுட்டு என்பார் இத்தகைய நடத்தையுடைய பெண்ணைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார். ஓர் இளம்பெண் தனது கை, கால், மார்பகங்கள் போன்ற இடங்களில் அடிக்கடி வெட்டி அங்கெல்லாம் தோலுக்கடியில் ஊசிகளைச் செருகி வைப்பாளாம். இக்காயங்களிலிருந்து கொட்டும் குருதியைப் பார்க்கும் போதும் வலியை உணரும்போதும் அவளுக்கு உண்மையான பாலுணர்வு இன்ப அனுபவம் ஏற்பட்டு ஒருவித விடுதலை உணர்வு கிடைத்திருக்கிறது. இத்தகைய தன்னைத் தானே வருத்தும் பிறழ்நிலை ஆண்களைக் காட்டிலும் பெண்களிடம் மிகுந்து காணப்படுவதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. துன்பத்தில் பாலுணர்வு தொடர்பான ஒரு கீழ்ப்படியுந்தன்மை பெண்களின் பண்பாட்டுக் குணமாக இருப்பது இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

தன்னைத்தானே வருத்தும் பிறழ்நிலைக்கு அடிப்படைக் காரணங்கள் சில உள்ளன. அவை பின்வருவன:

1) பாலுணர்விற்காகத் தன்னைத்தானே வருத்திக்கொள்ளுதல், ஒருவர் தன் வாழ்வைப்பற்றிக் கொண்டுள்ள மனப்பாங்கின் காரணமாகத் தன்னைத் தானே வருத்திக்கொள்ளும் பிறழ்நிலையின் ஒரு வெளிப்பாடாகும். இத்தகையோர் வாழ்வில் பிடிப்பினைத் தகர்த்திடும் துன்பக் களியாட்டங்கள், மற்றும் தன் இழிவுச் செயல்களில் மூழ்கியமையின் காரணமாக வாழ்வில் பெரும் ஏமாற்றங்களைச் சந்தித்திருக்கக்கூடும். பாலுணர்வு பற்றி குற்ற மனப்பான்மை, ஏமாற்றம், அவமானம் ஆகிய உணர்வுகளைக் கொண்டுள்ளோருக்குத் தன்னைத்தானே வருத்தும் பிறழ்நிலை ஏற்படும். இத்தகைய நேரங்களில் இவர்கள் துன்பத்தை அனுபவித்து அதன்வழியாகப் பாலுணர்வு இன்பத்தினைத் தேடிக்கொள்கின்றனர். அதாவது குற்ற உணர்வுடைய நடத்தைக்கு, அது நிகழுமுன்னரே அதற்கான விலையைக் கொடுத்துவிடுகின்றனர். இங்கே அவர் கொடுமையை அனுபவிக்க விரும்புகிறார் என்பதன்று ஆனால் பாலுணர்வு இன்பத்திற்கான வழியைத் திறந்திடுகின்றார் என்பதே கருத்தாகும்.

2) இளமையில் துன்ப அனுபவத்தினைத் தரும் நிகழ்ச்சிகளின் பயனாக ஏற்படும் தன்னைத்தானே வருத்தும் பிறழ்நிலை பாலுணர்வுக் கிளர்ச்சி மற்றும் இன்பவுணர்வுடன் தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றது. சான்றாக, முதலாவது குழந்தைப் பிறப்பின்போது தமக்கு ஏற்பட்ட காட்டுத்தனமான வலியையும் துன்பத்தையும் தாய் தம் மகளிடம் மிகுதியாக வருணிப்பது அவ் இளம்பெண்ணின் மனத்தில் பாலுணர்வு என்றாலே வலி, துன்பம் என்று பதிந்துவிடுகின்றது. அடுத்து அப்பெண்ணிற்கு ஏற்படும் சுயஇன்ப அனுபவத்தின் வலி, தாய் சொன்ன அனுபவத்தை மேலும் வலிமையூட்டுகின்றது.

3. தன்னைத்தானே வருத்தும் பிறழ்நிலை பாலுணர்வு இன்பத்தினைப் பெருக்கும் செயலாகின்றது. பெண்களிடம் காணப்படும் தன்னைத்தானே வருத்தும் காமநடத்தை பாலுணர்வு செய்கைகளின் உளக் கிளர்ச்சித் தூண்டலாக அமைந்து, பாலுணர்வு இன்பத்தின் உச்சக்கட்ட நிறைவைப் பெற உதவுகிறது. இத்தகைய உணர்வினைத்தான் ‘ஆணின் கைகளுக்குள் கசங்குதல்’ அல்லது ‘முத்த மழையினால் மூச்சடைத்துப் போதல்’ என்னும் விருப்பச் சொற்றொடர்கள் குறிக்கின்றன. தன்னைத்தானே வருத்தும் காமச் செயல்கள் ஒருபோதும் இரணத்தை உண்டு பண்ணுவதில்லை. மாறாக, தடுத்திடப்பட்ட அல்லது பிறழ்வுச் செயல்களின் வழியாகக் கிளர்ச்சியினைத் தூண்டிவிடும் தூண்டல்களாகித் துன்பமும் தவறான பயன்பாடும் ஓர் இயற்கை நாடகமாகின்றது. இங்கும் இளமைக்கால துன்ப அனுபவங்கள் ஒரு காரணமாக அமைகின்றன.

4. பிறரைத் துன்புறுத்தும் உளக்கிடக்கை தன்னைத்தானே வருத்தும் பிறழ்நிலையின் எதிர்மறை மறிவினையாக உருவாகின்றது. இவ்வகைப் பிறழ்நிலை உளப்பகுப்பாய்வுக் கொள்கையினரால் பெரிதும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. நீதிநெறிக் கொள்கைகளைக் கற்பது பிறரைத் துன்புறுத்தும் தன்மையினைக் கீழே அமுக்கிவிடுவதோடு தன்னைத்தானே வருத்திக்கொள்ளும் பிறழ்நிலை இயல்புடைய சமய மனப்பாங்கு வளர்ந்திட உதவுகின்றது. இந்தச் சமய உணர்வு, அமுக்கப்பட்ட பிறரை வருத்தும் தன்மை

யினைக் கட்டுக்குள் வைத்திடும் வண்ணம் விரிவாக வளருகின்றது. இவ்விதம், ஒருவன் தான் துன்புறுத் தப்படும் நிலைக்காக ஏங்கி நிற்கின்றான். ஏனெனில் இந்த உணர்வுகள்தாம் பாலுணர்வு இன்ப நடத் தைக்கு அவனை இட்டுச்செல்கின்றன. இருப்பினும் எப்போதாவது அமுக்கி வைக்கப்பட்ட உணர்வுகள் மேலெழுந்து தன்னைத்தானே வருத்தும் பிறழ்நிலை யாளன் பிறரை வருத்தும் இயல்பினனாக மாறி அவ னின் பாலுணர்வுக் கூட்டாளியைக் கொலையோ உடலுறுப்புகளைச் சிதைத்திடவோ செய்கின்றான்.

கி.இரா.

துணை நூல்கள்:

Coleman, J.C., Abnormal Psychology and Modern Life (3rd Indian Edition), D.P. Taraporewala Sons & Co. Pvt. Ltd., Bombay, 1972.

Shanmugam T.E., Abnormal Psychology, Tata Mc. Graw-Hill Publishing Co-Pvt. Ltd, NewDelhi, 1981.

தன்னைத் தானே வளர்த்துக் கொள் ளும் நிலை: பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்குப் பல காரணங்களும், இயல்புகளும் உண்டு. முன்னேற் றம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும்போது ஒன்றோ டொன்று தொடர்புடைய பல காரணிகளின் செய லைக் காணலாம். பொருளாதார, பொருளாதாரச் சார்பற்ற காரணிகள் பொருளாதார முன்னேற்றத் தின் போக்கை நிருணயிப்பதில் மிகச் சிறப்பான இடம் பெறுகின்றன. பொருளாதார, சமுதாய நிலையக் (Institutional) காரணிகள் பொருளாதார வளர்ச்சி யில் ஆற்றும் பங்கின் அடிப்படையில் பொருளாதார வளர்ச்சி நிலைகளை அறிஞர் பெருமக்கள் பலர் விளக்கியுள்ளனர்.

பொருளாதார வளர்ச்சி நிலைகளை வேட்டைப் பருவம் (Hunting stage), ஆயர் பாடிப் பருவம் (Pastoral stage), வேளாண்மைப் பருவம் (Agricultural stage), தொழிற் பருவம் (Industrial Stage) எனப் பல நிலைகளில் ஆடம் சுமித்து (Adam Smith) விளக்கு கிறார். அடிமை நிலை, ஆயர்பாடிப் பருவம், வேளாண்மை நிலை, பொறிசெய் நிலை, வாணிக நிலை என்று பிரடரிக் இரிசித்து (Frederick Ristl) விளக்குகிறார்; பண்டமாற்றுப் பொருளாதாரம், பணப் பொருளாதாரம், கடன் பொருளாதாரம் என்று கில்டி பிராண்டு (Hilde brand) வகைப்படுத்தி விளக்குகிறார்; நிலப்பண்ணை முறை (Feudalism), முதலாளித்துவம் (Capitalism), சமதரும பொருளா தாரம் (Socialism), பொது உடைமைப் பொருளா தாரம் (Communism) என்று காரல் மார்க்சு (Karl Marx) வகைப்படுத்தி விளக்குகிறார். இந்த அடிப்படை யில் ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டுப் பேராசிரியரான உரோசுதோ (W.W. Rostow) பொருளாதார வளர்ச்சி நிலைகளை 1. பழைமை நிலை (Traditional Stage), 2. எழு நிலைக்கு முன்னோடி நிலை (Stage of Preconditions to take off stage), 3. எழு நிலை (Take-off stage), 4. முதிர்ச்சியை நோக்கிச் செல் லும்நிலை (Stage of Divine to maturity) அல்லது தன்னைத் தானேவளர்த்துக் கொள்ளும் நிலை (Stage of self-sustained growth), 5. முதிர்ச்சி நிலை அல்லதுபேரளவு நுகர்வுநிலை (High mass consumption stage) என விளக்கியுள்ளார்.

ஏழ்மையும், அறியாமையும் நாடு முழுவதிலும் பல்கிப் பெருகி நின்று, செல்வர்கள் விருப்பப்படி செயல்களும் நிகழ்ந்து மக்கள் பெருமளவில் பெருகியும் மடிந்தும் உள்ள பழைமை நிலையிலிருந்து மாறுபட்டு வளர்ச்சிக்குத் தேவையான பக்குவத்தை எழு நிலை யின் முன்னோடி நிலையில் பொருளாதாரம் பெறு கிறது. போக்குவரத்துத் துறையில் சமுதாயக் கட்ட மைப்பு, மூலதனத்திரட்சி, பெருகிவரும் மக்களின் தொழில்களுக்கு ஈடு செய்யும் அளவுக்கு வேளாண்மை யில் உற்பத்திப் பெருக்கம், மூலதனப் பெருக்கம், இறக்குமதி அதிகரிப்பு போன்ற பல மாற்றங்கள் விரைவாக ஏற்படுகின்றன. இவற்றின் விளைவாகப் பொருளாதாரம் உந்து நிலை, கீழிலிருந்து மேல் எம்பிச் செல்லும் நிலை, எழு நிலை (Take-Off Stage) என்று சொல்லப்படும் மிகவும் இன்றியமையாத ஒரு பொருளாதார நிலையை அடைகிறது. எழு நிலை யில் முதலீட்டு விகிதம் கூடுகிறது; முதன்மைத் துறை கள் அல்லது முன்னோடித் துறைகள் (leading sectors) விரைவாக வளர்ச்சி பெற்றுப் பிற்சேர்க்கை வளர்ச்சித் துறைகள் (supplementary growth sectors), பெறப் பட்ட வளர்ச்சித் துறைகள் (derived growth sectors) ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்குத் துணை நிற்கின்றன; அரசியல், சமுதாய நிலைக் காரணிகளில் தீவிரமான மாற்றங்கள் நிகழுகின்றன. பாதையில் ஓடிக் கொண் டிருக்கும் ஒரு விமானம் பேரளவு உந்து ஆற்றலைத் தோற்றுவித்துக் கொண்டு தரையிலிருந்து மேலெழும் பிச் செல்வதைப் போன்று பொருளாதாரம் வறுமை என்னும் நச்சுக் கழலை உடைத்துக் கொண்டு பொரு ளாதார முன்னேற்றப் பாதையில்செல்லத் தொடங்கு கிறது. இந்நிலையை அடைந்த பின் பொருளாதாரம் தன்னைத் தானே வளர்த்துக் கொள்ளும் நிலையை அடைகிறது என்பது உரோசுசோ (W.W.Rostow) என்பவரின் கருத்து.

தன்னைத் தானே வளர்த்துக் கொள்ளும் நிலை: நாட்டின் மூலவளங்கள் யாவும் மிகச் சிறப்பான முறையில் புதுமையான தொழில் நுட்ப அடிப்படையில் பயன்படுத்தப்படும் நிலை இது. எழு நிலையின் முடிவில் பொருளாதாரம் அடையும் இந்நிலையில் தன்னைத் தானே வளர்த்துக் கொள்ளும் நிலையைப் பொருளாதாரம் பெறுகிறது; வளர்ச்சிக்கான உள்ளாற்றல்கள் எல்லாம் எவ்விதச் சிரமமும் இல்லாமல் தோன்றிச் செயற்படுகின்றன; முதலீட்டு விகிதம் நாட்டு வருமானத்தில் 10 முதல் 20 விழுக்காடு அளவிற்கு அதிகரிக்கிறது; மக்கட் பெருக்க விளைவையும் மிஞ்சியதாகப் பண்டங்கள், பணிகள் ஆகியவற்றின் உற்பத்திப் பெருக்கம் அமைகிறது; உழைப்பாளர்களின் உற்பத்தித் திறன் பேரளவில் பெருகுகிறது; வேளாண்மைத் துறையைக் காட்டிலும் தொழில் துறை சிறப்பான இடத்தைப் பெறுகிறது; தொழில் துறையில் ஈடுபடும் மக்களின் விழுக்காட்டளவு மிக விரைவாக அதிகரிக்கிறது; மூலதனக்காரர்களைக் காட்டிலும், தொழில் முனைவோரைக் காட்டிலும் மேலாண்மை வகுப்பினர் (Managerial class) மிகுதியான சிறப்பிடத்தைப் பெறுகிறார்கள். தன்னைத் தானே வளர்த்துக் கொள்ளும் நிலையின் கால அளவு ஏறத்தாழ அறுபது ஆண்டுகளாக இருக்கும் என்பது உரோசுதோ அவர்களின் கருத்து.

இந்நிலையின் இறுதிக் கட்டத்தில் மூன்று வித மான சிறப்பான மாற்றங்கள் நிகழும் என்று உரோசுதோ (Rostow) குறிப்பிடுகிறார். முதலாவதாக, உழைக்கும் இனத்தின் திறனில்மாறுதல் ஏற்படும். திறம்பட்ட உழைப்பாளர்களின் எண்ணிக்கை பெருகுவதோடு, தொழிலாளர்களின் நாட்டங்கள், பழக்க வழக்கங்கள், நுகர்வு அளவுகள், நுகர்வு அமைப்புகள் ஆகிய எல்லாவற்றிலும் மாற்றங்கள் நிகழுகின்றன. தொழிலாளர்களும் ஏனையோரும் பேரளவில் நகர்ப் பகுதிகளுக்கு இடம் பெயருகின்றனர். இரண்டாவதாக, தலைமையின் பண்புகளில் மாற்றங்கள் நிகழும். பரம்பரை பரம்பரையாக வரும் முதலாளிகளிடமிருந்து திறமையும் பயிற்சியும் பெற்ற நிருவாகிகள் தொழில்களின் தலைமைப் பொறுப்பேற்கிறார்கள். நிருவாகத்தில் தொழிலாளர்களும் பங்கேற்கும் நிலை தோன்றுகிறது. மூன்றாவதாக, சமுதாயத்தின் எண்ணங்களில் மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன. தொழில் வளர்ச்சியின் மீது மக்களுக்கு இருந்த மோகம் குறைந்து வேறு ஏதாவது புதுமைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்ற சிந்தனை ஓட்டம் சமுதாயத்தில் தோன்றுகின்றது.

தன்னைத் தானே வளர்த்துக் கொள்ளும் நிலையின் இறுதிக் கட்டத்தில் செல்வச் செழிப்பு மிகுந்த பேரளவு நுகர்வு நிலையைப் பொருளாதாரம் அடைகிறது. தொழிலாளர்களின் உற்பத்தித் திறன் பல்கிப் பெருகி, மக்கள் புதுமை வசதி வாய்ப்புகளுடன் நகர்ப் பகுதிகளில் ஏராளமான அளவில் பண்டங்களையும் பணிகளையும் நுகர்ந்து நல வாழ்வு வாழ்வதை விரும்புகின்றனர். என்.எஸ்.பா.

தனி அரசு முறை: அரசின் அமைப்பு அடிப் படையில் தனி அரசு முறை (Unitory government), கூட்டரசு முறை (Federal government) என இரு வகைப்படுத்துவர். நாடு தழுவிய அளவிலான எல்லா விதமான அதிகாரங்களையும் ஒரே அரசு பெற்றிருக்கும் நிலையைத் தனி அரசு முறை என்றும், பல அரசுகள் தங்களின் தனித் தன்மையை இழந்து விடாமல் தம் பொது நலன் கருதி தங்களுக்குள் ஒரு மைய அமைப்பை உருவாக்கி அதன் மூலம் எல்லா அரசுகளும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்க பொதுவான விதி முறைகளை ஏற்படுத்திச் செயற்படும் ஒரு நிலையைக் கூட்டரசு முறை என்றும் குறிப்பிடுவர்.

தனி அரசு அமைப்பில் நாடு முழுவதிற்கும் ஓர் அரசு செயற்படும்: நாடு முழுவதிற்குமான எல்லா விதமான அதிகாரங்களையும் பெற்றுள்ளதாக இவ்வரசு செயற்படும்; இந்த அரசு அமைப்பில் உள்ள சட்ட மன்றமும் (Legislature), நிருவாகத்துறையும் (Executive), நீதித் துறையும் (Judiciary) தலைமை நிலையை வகித்து வருபவைகளாக இருக்கும். நிருவாக வசதிக்காக நாட்டைப் பல மாநிலங்களாகப் பிரிக்க ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் ஓர் அரசு அமைப்பு இருக்கலாம்; அல்லது நாட்டைப் பல நிலப் பகுதிகளாகப் பிரித்து அவற்றை ஆளும் நிருவாகக் குழுக்கள் இருக்கலாம். ஆனால் இத்தகைய மாநில அரசுகளுடன் அல்லது நிருவாகக் குழுக்களுடன் மைய அரசு அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதில்லை. இவ்வமைப்புகள் யாவும் மைய அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்குட்பட்ட துணை அமைப்புகளாகவே செயற்படும் நிலை இருக்கும். நாட்டுக்குத் தேவையான எல்லாவகையான சட்டங்களையும் மைய அரசே அமைத்துச் செயற்படுகிறது.

நாட்டின் நிலப்பரப்பு குறுகியதாக இருந்தால் தனி அரசு முறை மிகவும் பொருத்தமானதாக இருக்கும் என்று சிலர் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

ஒற்றுமையும் உறுதிப்பாடும் இம் முறையில் காணப்படும். மக்கள் ஒருசில அல்லது பல அரசுகளுக்கு நன்றியுடன் இருக்க முயலும்போது தோன்றும் சிக்கல்கள் இவ்வமைப்பில் இல்லை. ஒரே அரசாக இருப்பதால் மக்கள் அவ்வரசின் மீது எளிதில் பற்று

டையவர்களாக இருக்க முடியும். கொள்கைகளிலும் கோட்பாடுகளிலும் அரசு மாற்றங்களைப் புகுத்த விரும்பினால் ஒரே அரசாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அது எளிதாக இயலும். நிருவாக முடிவுகளை விரைவாக எடுக்க முடிவதால் நிருவாகம் சீராகவும் எளிதாகவும் சிக்கலின்றியும் செயற்பட வாய்ப்புகள் உண்டு. யாரும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளத் தக்க இவ் அரசு முறையில் அரசின் அங்கங்கள் பல இல்லாதிருப்பதால் நிருவாகச் செலவுகள் இம்முறையில் குறைவாக இருக்கும் வாய்ப்புகளும் உண்டு.

தனி அரசு அமைப்பில் பல நன்மைகள் இருந்தாலும் பல குறைகளும் உண்டு. தலைமையில் உள்ளவர்கள் பதவிக்கும் அதிகாரத்திற்கும் ஆசைப்பட்டு விட்டால் நாடு முழுவதிலும் பல குறைகள் தோன்றி விரும்பத் தகாத நிலைகள் தோன்றி விடலாம். மேலும் நாட்டின் பலபகுதிகளிலும் வளங்களும்,தேவைகளும், மக்களின் பண்பாடுகளும், இவை போன்ற பலவும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும் வாய்ப்புகள் மிகவும் குறைவு. உள்ளூர்த் தேவைகள் இம்முறையில் நிறைவேற்றப்படாமல் போகலாம். உள்ளூரில் அல்லது அந்தந்த நிலப் பகுதிகளில் உள்ள மக்களின் திறமைகளும் முழு அளவில் பயன்படுத்தப் படாமல் போவதற்கும் இம்முறையில் வாய்ப்பு உண்டு. அரசு இருக்கும் இடத்தில் ஏதாவது ஒரு கலகம் அல்லது போர் தோன்றினால் நாட்டின் முழு நிருவாகமும் கேடுறும் வாய்ப்பும் இம் முறையில் மிகுதியும் உண்டு. இந்தியா போன்ற பெரிய நாடுகளுக்குத் தனி அரசு முறை பொருந்தாது எனக் குறிப்பிடுவர்.

என்.எஸ்.பா.

தனிஆள் வருமான வரி: ஒருவர் வருமானத்தைப் பெறுவதற்கு அரசும் அதன் பங்கை ஆற்றியிருக்கிறது என்பது உட்கருத்து. அரசு ஆக்கித் தந்திருக்கும் சமுதாயப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்புக்களினாலும் (Social and economic infrastructure) தனி ஆள்கள் அவரவர்கள் தகுதி, திறமை, வசதி,வாய்ப்புக்களுக்கேற்ப வருமானத்தைப் பெறுகிறார்கள். எனவே, வருமானத்திற்கு வரி விதிக்கப் பெறுவதும், வருமானம் கூடக் கூட வளர் விகிதத்தில்(At progressive Rates)வரிவிதிக்கப் பெறுவதும் முறையே என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

வருமான வரியில் தனிஆள் வருமான வரி(Personal income tax), நிறுவனங்களின் வருமான வரி (Corporate tax), வேளாண்மை வருமான வரி (Agricultural income tax) எனப் பலவகையுண்டு.

இந்திய வரலாற்றில் திருப்பு முனையாக அமைந்த சிப்பாய்க் கலகம் என்ற மாபெரும் வரலாற்று நிகழ்ச்சியின் விளைவாக அரசுக்கு ஏற்பட்ட நிதி நெருக்கடியைத் தவிர்க்க கி.பி. 1860-இல் சர்சேம்சு வில்சன் (Sir James Wilson)என்பவரால் முதன் முதலில் வருமான வரி விதிக்கப் பெற்றது. அதற்குப்பின் பல கால கட்டங்களில் இவ்வரியை மாற்றியமைத்து பிரிட்டிசு ஆட்சியினர் வரி விதித்தனர். இந்திய விடுதலைக்குப் பின்மைய அரசால் விதிக்கப்படும் நேர்முக வரிகளுள் குறிக்கத்தக்க வரியாக வருமான வரி கருதப்படுகிறது. இவ் வரியை மைய அரசு விதித்து வசூலித்து நிகர வசூல் தொகையை நிதிக் குழுவின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் மைய, மாநில அரசுகள் பகிர்ந்து பெற்றுக் கொள்கின்றன.

இருவகைகள்: தனிஆள் வருமான வரி இந்தியாவில் மட்டுமல்லாமல் உலகின் பல நாடுகளிலும் மிகச் சிறப்பானதொரு வரியாக விளங்குகிறது. தனிஆள்கள் தாங்கள் பெறும் வருமானத்திலிருந்து செலுத்தும் வரியே தனிஆள் வருமான வரி. தனிஆள் வருமான வரியை ஒவ்வொரு தனிஆளும் தனிஆள் (Idividual) என்ற அடிப்படையிலும், இந்துக் கூட்டுக் குடும்பத்தின் தலைவர் (Kartha of Hindu Undivided family) என்ற அடிப்படையிலும் செலுத்துவதற்கு வாய்ப்புகள் உண்டு.

தனிஆள் வருமான வரியை 1) தனிஆள்கள், 2) பிரிக்கப்படாத இந்து வளர்ச்சிக் கூட்டுக் குடும்பங்கள், 3) தனிஆள்களின் சங்கங்கள் (Associations of persons) 4) பதிவு செய்யப்படாத நிறுவனங்கள் (Unregistered firms), 5) செயற்கையான நியாய மேலாண்மை பெற்ற தனிஆள்கள் (Artificial-Judicial persons) மீது அரசு விதிக்கிறது. சமய அறக் கட்டளைகள் (Religious Trusts), கொடை அறக் கட்டளைகள் (Charitable trusts) ஆகியவைகளுக்கு இவ் வரியிலிருந்து விலக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது.

விலக்குகள்: வருமான வரி விதிக்கும்போது பல வகையானவிலக்குகள் அல்லது தள்ளுபடிகள் தரப்படுகின்றன. நீண்ட காலச் சேமிப்புகளை மேற்கொள்ள மக்களைத் தூண்டுவதே இத் தள்ளுபடிகளைத் தருவதன் நோக்கம். எடுத்துக்காட்டாக, ஆயுள் காப்பீட்டுப் பிரீமியம் (Life Insurance Premium), சேம நலச் சேமிப்புக்குச் செலுத்தும் தொகை (Provident fund), திரள் கால வைப்புக்களுக்காகச் செலுத்தும் தொகை (Cumulative deposits) போன்ற நீண்டகாலச் சேமிப்புகளுக்குத் தள்ளுபடிச் சலுகைகள் தரப்படுகின்றன. இவ்வாறு கொடுக்கப்படும் தள்ளுபடித் தொகைக்கும் ஓர் எல்லை உண்டு. அதாவது, மேற்குறிப்பிட்ட இனங்களிலான நீண்ட காலச் சேமிப்புகளில் முதல் ரூ. 6000/-க்கு 100 விழுக்காடுவரி விலக்கு

உண்டு. நீண்டகாலச் சேமிப்பில் முதல் ரூ. 6000/-க்கு மிகுதியான தொகைகளுக்கு வரி விலக்குத் தரப்படும் விகிதமும் தொகையும் பலவகையாக மாறுபடுகின்றன.

வங்கிகளில் வைத்திருக்கும் வைப்புகள் (Deposits with banks), நிறுமங்களின் சரி ஒப்புரவு மூல தனங்கள் (Equity capital), ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பங்குகளின் மீதான முதலீடு (Investment in Equity in companies), யூனிட்டுகளின் (Units) மீதான முதலீடுகள் போன்றவற்றினால் பெறும் வருமானத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு வரை வரித் தள்ளுபடி தரப்படுகிறது. இத்தகைய முதலீடுகளின் அளவை மிகுதியாக்குவதே இச் செயலின் அடிப்படை நோக்கம். இவை தவிர வரி விதிக்கத் தக்க வருமானத்தைக் கணக்கிடும்போது, மூலதன ஆதாயங்களையும் கணக்கிடுவது கிடையாது.

வருமானத்தை மதிப்பிடல்: வருமானத்தை மொத்த, நிகர வருமானமென இருவகைப்படுத்தலாம். நிகர வருமானத்தின் மீதே வருமான வரி விதிக்கப் பெறுகிறது. மாதச் சம்பளம் பெறுபவர்களின் மொத்த வருமானத்தில் 'நிலையான கழிவு'த் (Standard deduction) தொகையையும், அவர்கள் பல வழிகளில் சேமித்திருக்கும் தொகையின் அடிப்படையில் பல்வேறு விகிதங்களில் கழித்துக் கொண்டும் நிகர வருமானத்தை மதிப்பிடுவர். ஒருசில நாடுகளில் வரி செலுத்துவோருக்கும், அவரது குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கும் ஆகும் மருத்துவச் செலவுகளையும் மொத்த வருமானத்திலிருந்து கழித்துக் கொண்டு நிகர வருமானத்தைக் கணக்கிடுகின்றனர். ஒருசில நாடுகளில் உழைத்துப் பெறும் வருவாய் (Earned income), உழைக்காமல் பெறும் வருவாய் (Unearned income) ஆகியவற்றுகிடையே உள்ள வேறுபாடுகளையும் நிகர வருவாயைக் கணக்கிடும்போது கருத்தில் கொள்கின்றனர்.

அடுக்கு முறை: வருமான வரி விதிப்பில் அடுக்குமுறை (Slab system)கையாளப்படுகிறது. குறிப்பிட்ட அளவு வருமானத்திற்கு வரி விலக்கு உண்டு. அதற்கு மேல் உள்ள வருமானத்தைப் பல அடுக்குகளாக வகைப்படுத்தி வளர் விகிதத்தில் வரி விதிக்கப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, ஒருவரின் நிகர வருமானம் ரூ. 50,000/- என்று கருதிக் கொண்டால் கற்பனையான ஓர் அடுக்குமுறையைக் கீழே உள்ளதைப் போன்று அமைக்கலாம்.

ரூ. 1/- முதல் ரூ. 10,000 வரை- வருமான வரி இல்லை. ரூ. 10,000/- முதல் ரூ.15,000 வரை (ரூ.5,000/-க்கு)5% வரி. ரூ. 15,000/-முதல் ரூ. 25,000 வரை (ரூ 10,000/-க்கு) 10% வரி. ரூ. 25,000/-முதல் ரூ. 50,000 வரை (ரூ. 25,000/-க்கு) 15% வரி. இம் முறையில் ரூ. 50,000/- நிகர வருமானம் பெறுபவர் செலுத்தும் வருமான வரியின் அளவு ரூ. 4,250/- (0 + 250 + 1000 + 3000).

மிகைவரி (Surtax): வருமான வரி செலுத்துபவர்களை வரிக்கு வரி (tax on tax) எனப்படும் வரியையும் செலுத்தும்படி அரசு குறிப்பிடலாம். மிகை வரி விகிதம் 10% என்றிருக்குமானால் ரூ. 4250/- + ரூ. 425/- ஆக மொத்த வரி அமைகிறது. இவ் அடுக்கு முறை வருமான வரிவிதிப்பு அரசின் நிதி, பொருளாதாரக் கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப மாறுவதும் உண்டு.

வருமானம் பெறும் காலம்: வருமான வரி விதிப்பிற்குரிய வருமானத்தைக் கணக்கிடும் போது, ஓராண்டுக் காலம் பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. ஏப்ரல் திங்கள் முதல் நாள் தொடங்கி மார்ச்சுத் திங்கள் 31 ஆம் நாள் முடியும் நிதி ஆண்டுக் கால அளவை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரி விதிக்கத் தக்க வருமானம் மதிப்பிடப்படுகிறது. ஆனால் இந்தியாவில் பல வகையான சமூகத்தவர்களும், நம்பிக்கையுள்ளவர்களும் இருப்பதால் வரி விதிக்கத் தக்க வருமானத்தை மதிப்பிடுவதற்கான ஓராண்டுக் காலத்தின் தொடக்கத்தையும், முடிவையும் வருமானம் பெறுபவர்களின் வசதிக்கேற்ப மாற்றியமைத்துக் கொள்ள வாய்ப்புகளும் உண்டு.

வரியைச் செலுத்தும் முறை: வருமான வரியைச் செலுத்தப் பலமுறைகள் உண்டு. ஓராண்டுக்கு ஒரு முறையோ, மாத வருமானக்காரர்கள் மாதந்தோறுமோ, ஒருசில தவணைகளிலோ வருமான வரியைச் செலுத்தலாம். ஆனால், வருமானத்தைக் காட்டும் விண்ணப்பத்தை (Return of income) அதற்குரிய காலத்தில் அதிகாரிகளிடம் கொடுக்கும் முன்னர் வருமான வரியை முழுமையாகச் செலுத்தியிருக்க வேண்டும். எவ்வளவு வரி செலுத்த வேண்டுமோ அதற்கு மிகுதியான அளவில் வரியைச் செலுத்தியிருந்தால் வருமானத்தைக் காட்டும் விண்ணப்பத்தைப் பரிசீலிக்கும் அதிகாரிகள், கூடுதலாகச் செலுத்தப்பட்ட தொகையைச் செலுத்தியவருக்குத் திருப்பிச் செலுத்துவர்.

முன் வரி: குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மிக்க வருமானமுடையவர்கள் முந்திய ஆண்டு அல்லது ஆண்டுகள் வருமானத்தின் அடிப்படையில் முன் வரியைச் (Advance tax)செலுத்திவிட வேண்டும் என்ற முறையும் இந்தியாவில் கையாளப் பெறுகிறது.

வருமான வரியைச் செலுத்தும் முறை: தோற்றுவாய்ப் பிடித்தம், வருமானம் பெறும்போதே செலுத்

தும் திட்டம், தற்காலிக மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் செலுத்தும் திட்டம், இறுதியான மதிப்பீட்டின் அடிப் படையில் செலுத்துதல் எனப் பல வழிகளில் வருமான வரியைச் செலுத்தலாம். வருமானத்தைப் பெறும் போதே அதற்குரிய வரியைச் செலுத்துவதையும், மாத ஊதியம் பெறுபவர்களுக்கு அவ்வூதியத்தைக் கொடுப்பவர்கள், கொடுக்கும்போதே அதற்குரிய வருமான வரியைப் பிடித்தம் செய்து கொண்டு அரசுக்குச்செலுத்துவதையும்தோற்றுவாய்ப்பிடித்தம் (deduction at source) என்பர். வருமானம் பெறும் போதே, முன் ஆண்டின் வருமானத்தை அடிப்படை யாகக் கொண்டு, நடப்பு ஆண்டிற்கான வருமான வரியை மொத்தமாகவோ, சிறு சிறு தவணைகளிலோ செலுத்தலாம். இதனை வருமானம் பெறும் போதே செலுத்தலாம். இதனை வருமானம் பெறும் போதே செலுத்தும் முறை (Pay as you earn scheme) என்பர். முந்திய ஆண்டின் வருமானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வருமான வரி அதிகாரிகள் தற்காலிக வரி மதிப்பீட்டை அறிவிப்பார்கள். அதன் அடிப் படையில் செலுத்துதல் (Provisional assesment) என்பர். வரி அதிகாரிகளின் இறுதியான மதிப்பீட்டின் படி செலுத்த வேண்டிய வரியைச் செலுத்துவதை இறுதியான மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் செலுத் துதல் (Payment on Final assesment) என்பர்.

இந்தியாவில் தனிநபர் வருமான வரி: இந்தியாவில் உச்ச அளவு வரிவிகிதம் ஒரு காலத்தில் 97.5 விழுக் காடாக இருந்தது. இதைப்பற்றி ஆய்வு செய்த நீதிபதி வாஞ்சு இது மிகவும் கூடுதல் என்று குறிப்பிட்டு இதனை மாற்றியமைக்கப் பல பரிந்துரைகளைக் குறிப்பிட்டார். இவ் உயர் விகிதம் படிப்படியாகக் குறைக்கப்பட்டு 1985-86 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 50 விழுக்காடாகக் குறைக்கப் பட்டது. 1985-86-ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத்திட்டத் தில் மிகை வரி (Surcharge) நீக்கப்பட்டது. இந்திய நாட்டில் நிலவிய வறட்சியைக் கருத்தில் கொண்டு வறட்சி நிவாரணப்பணிகளுக்காக 1987-88 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தில் உரூ.50,000 வருமானத்திற்கும் கூடுதலாக வருமானம் பெறுபவர் களுக்கு வருமானவரி மேல்வரி (Surcharge) ஓராண்டு காலத்திற்கு மட்டும் என்று உறுதி மொழியுடன் புகுத்தப்பட்டது. ஆனால் 1988-89ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் இவ்உபரி வரி தொடர்ந்து இருக்கும் என்று அறிவிக்கப் பட்டிருக் கிறது.

1985-86-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவுசெலவுத் திட் டத்தின்படி வருமானவரி விகிதங்களும் வரிவிதிக்கத் தக்க அடிப்படைகளும் கீழே தரப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்தியாவில் வருமானவரி விகிதங்கள்
(1985-86 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தின்படி)

வரி அடிப்படை(வரி விதிக்கத் தக்க ஆண்டு நிகர வருமானம்) (உரூபாயில்)	வருமான வரி விகிதம் (விழுக்காட்டில்)
உரூ. 18,001 முதல் உரூ. 25,000 வரை	25
உரூ. 25,001 முதல் உரூ. 50,000 வரை	30
உரூ. 50,001 முதல் உரூ. 1,00,00 வரை	40
உரூ. 1,00,001 க்கு மேல்	50

வரிபற்றிய கருத்துகள்: 1) சமத்துவ விதிக்கும் (Principle of equity) வரி தாங்கும் திறன்படி வரி விதித்தல் என்ற நியதிக்கும் உகந்தது, 2) வரி நிலைப் பாட்டைக் காண்பது எளிது, 3) செல்வ, வருமான ஏற்றத் தாழ்வைக் குறைக்கப் பயன்படுகிறது, 4) பொருளாதார உறுதித் தன்மை, வேலை வாய்ப்புப் பெருக்கம் ஆகியவற்றிற்குத் துணை செய்கிறது, 5) வரி விதிகளுக்கு (Canons of taxation) உட்பட்டது, 6) நுகர்வின் அளவைக்கேடுறச் செய்யாது, 7) மக்களுக்கு நாட்டு உணர்வை உண்டாக்குகிறது போன்ற பல குறிப்புகள் இவ் வரி விதிப்பிற்கு ஆதரவாகக் குறிப் பிடப்படுகின்றன. அதேசமயம், 1) சேமிப்பைக் கெடுக் கிறது, 2) வரி ஏய்ப்பிற்கும் ஊழலுக்கும் வழி வகுக் கிறது, 3) தவறாக வழிப்படுத்திக் கருப்புப் பொரு ளாதாரம் தோன்ற வழி வகுக்கிறது, 4) நேர்மைக் குத் தண்டனை போன்றிருக்கிறது என்ற பல குறிப் புகள் இவ்வரிக்கு எதிராகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

இந்திய நாட்டைப் பொறுத்த மட்டில் வருமான வரி அமைப்பில் குறைகள் பல இருப்பதால் அவற்றைக் களைதல் வேண்டும் என்பதோடு வரிச் சட்டங்களை எளிமையானவையாக்கி, வழக்குமன்றங் களை நாடினாலும், வரி அதிகாரிகளின் முடிவு சரியானதாகவும், நேர்மையானதாகவும் இருக்கும் என்று மக்கள் நம்பும் அளவிற்கு நேர்மையைப் புகுத்திச் செயற்படுவது நன்று என்று குறிப்பிடுவர் பலர்.

என்.எஸ்.பா.

தனி உரிமை அதிகாரங்கள்: ஒரு நாட்டின் இறைமையாளர் பொதுநலனுக்காகச் சட்டத்தின் ஆதரவின்றியும், சில சமயங்களில் சட்டத்திற்கு எதிராகவும் தன் கருத்துப்படி செயலாற்றும் அதி காரமே தனிஉரிமை அதிகாரமாகும் என சான் லாக்கு போன்ற அறிஞர்கள் விளக்குகின்றனர். இச்சொற் றொடர் பிரிட்டனின் அரசியலமைப்பு வரலாற்றில்

ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. உரோமானிய வரலாற்றில் தனிஉரிமை அதிகாரம் என்பது முதலில் வாக்களிக்கும் உரிமையைக் குறிக்கின்றது.

பிரிட்டன் ஒரு குடியரசற்ற மக்களாட்சி நாடு. ஏனென்றால் மன்னராட்சி, அரசியலமைப்பிற்குட்பட்டு அங்குத் தொடர்கிறது. மன்னரலுவலகத்தின் (Crown) அதிகாரங்கள் சட்ட அதிகாரங்கள் (Statutory Powers), தனி உரிமை அதிகாரங்கள் (Prerogative Powers) என இருவகைப்படும். பாராளுமன்ற சட்டங்கள் மூலம் மன்னரலுவலகத்திற்குக் கிடைத்தவைகளே சட்ட அதிகாரங்களாகும். பிரிட்டனில் நீதி மன்றங்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பு மரபுகள் பொதுச் சட்டம் அல்லது பொது நீதி என குறிக்கப்படுகிறது. அதன் மூலம் முன்னர் மன்னருக்கும், பின்னர் மன்னரலுவலகத்திற்கும் கிடைத்த அதிகாரங்களே தனிஉரிமை அதிகாரங்களாகும்.

நிலமானிய முறை (Feudalism) பிரிட்டனில் இருந்தபோது பிரபுக்களின் மீது மன்னருக்கு அளிக்கப்பட்ட உரிமைகளே இவை. பின்னர் முழு மன்னராட்சி (absolute monarchy) யில் இவை வளர்ந்து வலுப்பெற்று, மன்னர் அதிகாரத்தில் பாராளுமன்ற தலையீடு இல்லாதவரை தொடர்ந்தன. பதினேழாம் நூற்றாண்டில், ஒரு புறம் மன்னர் இவற்றைத் தன்னகத்தே வைத்துக்கொள்ளவும், மற்றொருபுறம் பாராளுமன்றம் இவற்றைத் தன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரவும் போராடினர். இப்போராட்டத்தில் பாராளுமன்றமே வெற்றி பெற்றது. கி.பி. 1628-ஆம் ஆண்டின் உரிமைகள் விண்ணப்பம் (Petition of Rights) மூலம் சில அதிகாரங்களை மன்னர் இழந்தார். கி.பி. 1689-இன் உரிமைகள் சட்டப்பகர்வும் (Bill of Rights)கி.பி.1701-இன் அரசுரிமை நிருணயச் சட்டமும் (Act of Settlement) மன்னரின் சில அதிகாரங்களை மட்டுமன்றி மன்னர் பதவி யாருக்கு என் பதிலும் பாராளுமன்றம் தலையிட வழிகோலின. கி.பி. 1714-ஆம் ஆண்டிற்குப்பின் முதலாம் சார்சு மன்னர் கால முதல்-மந்திரிகளின் ஆலோசனையின் படி இவ்வதிகாரங்கள் மன்னரால் அனுபவிக்கப்பட்டன. மேலும் காலப்போக்கில் மக்களாட்சியின் வளர்ச்சிக்கேற்ப மீதமிருந்த மன்னரின் தனிஉரிமை அதிகாரங்களும் மன்னர் அலுவலகத்தை அடைந்து விட்டன.

இவற்றை வெளிநாட்டு விவகாரங்கள்,உள்நாட்டு விவகாரங்கள் தொடர்பானவை என இருவகைப் படுத்தலாம். முதல் வகையில் போர் அல்லது சமாதானம் செய்தல், அயல் நாடுகளிடம் செய்த உடன்படிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ளல், புதியநாடுகளுக்கு ஒப்புதல் அளித்தல் போன்ற அதிகாரங்கள் அடங்கும். பாராளுமன்றத்தைக் கூட்டல் மற்றும் கலைத்தல், பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதாக்களுக்கு ஒப்புதல் அளித்தல், பிரபுக்களவையில் புதிய பிரபுக்களை (Peers) நியமித்தல், அரசாங்க ஊழியர்களை நியமித்தல் மற்றும் பணி நீக்கம் செய்தல், குற்றவாளிகளின் தண்டனையைக் குறைத்தல் அல்லது மன்னித்தல் போன்ற பல அதிகாரங்கள் இரண்டாம் வகையிலடங்கும்.

வால்டர் பேசாட்டு (Walter Bagehot) என்ற அறிஞன் மன்னரை அரசாங்கத்தின் அலங்காரப் பகுதி என்றும் அமைச்சரவையைச் செயலாற்றும் பகுதி என்றும் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே கூறியுள்ளார். அக் கூற்றுப்படியே இன்று தனிஉரிமை அதிகாரங்களனைத்தும் மன்னருக்குப் பதிலாக மந்திரிகளால் அதிலும் குறிப்பாக, தலைமை அமைச்சரிடம் உள்ளன. எனினும் மன்னரிடம் அமைச்சர்கள் கலந்து ஆலோசிக்கவேண்டிய உரிமையும்(Right to be Consulted) ஊக்குவிக்கும் உரிமையும் (Right to encourage) அமைச்சர்களை எச்சரிக்கும் உரிமையும் உள்ளன. இவற்றின் மூலம் பட்டறிவும், ஆற்றலும், நாட்டு பத்தியும் நிரம்பிய மன்னர் அமைச்சர்களுக்குச் சிற்சில சமயங்களில் வழிகாட்டலாம். எனினும் எதிலும் இறுதி முடிவு அமைச்சர்களால், அதிலும் குறிப்பாக தலைமை அமைச்சரால் எடுக்கப்படுகிறது. அதற்கு அமைச்சரவையே பாராளுமன்றத்திற்கும் மற்றும் மக்களுக்கும் மக்களாட்சித் தத்துவ அடிப்படையில் பொறுப்புடையதாக உள்ளது. எம்.ந.

தனிக்கூறு ஆய்வுமுறை: சமூகத்திலுள்ள ஏதேனும் ஒரு நிகழ்ச்சியை விளக்கமாகவும், முழுமையாகவும் ஆராய்வது தனிக்கூறு ஆய்வு முறை (Case Study Method) எனப்படும். இது சமூகவியல் ஆய்வு முறைகளில் முதன்மையான ஒன்றாகும். இது ஒரு மனிதனைப் பற்றியோ, ஒரு குழுவைப் பற்றியோ, ஒரு நிகழ்ச்சி அல்லது ஒரு நிலையமைப்பைப் பற்றியோ, ஒரு சூழ்நிலையைப் பற்றியோ நன்கு நுட்பமாக ஆராயும் முறையாகும்.எடுத்துக்காட்டாக அரசுத்துறையில் பல பேருந்து நிறுவனங்கள் உள்ளன. அவற்றில் ஒரு நிறுவனத்தை விரிவாக ஆராய்வது தனிக்கூறு ஆய்வுமுறையாகும். அதுபோலவே சமூகத்திலுள்ள மகிழ்ச்சியற்ற ஒரு குடும்பம், மகிழ்ச்சியான ஒரு குடும்பம், ஒரு சமுதாயம், ஒரு நிலையமைப்பு போன்றவற்றையும் தனிக்கூறு ஆய்வின்மூலம் அறியலாம்.

ஒரு முழுத் தொகுதியை மூன்று வழிகளில் ஆராய்ந்து அதைப்பற்றிப் பொதுவான முடிவுகளை ஏற்படுத்தலாம். 1) அதிலுள்ள கூறுகள் அனைத்தை

யும் ஒன்றுவிடாமல் ஆராயலாம். 2) அதன் கூறுகளில் சிலவற்றை மாதிரியாக (Sample) எடுத்துக்கொண்டு ஆராயலாம் 3) ஒரு பானைச் சோற்றுக்கு ஒரு சோற்றைக் கொண்டு பதம்பார்ப்பது போல ஒரே ஒரு கூற்றை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு ஆராயலாம். இவற்றில் மூன்றாவது முறையே தனிக்கூறு ஆய்வு முறையாகும்.

இம்முறையின் மூலம் ஒரு கூற்றைக்கொண்டு அது சேர்ந்துள்ள முழுத் தொகுதியையும் பற்றிப் பொது முடிவுகள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. இது ஒரு சிக்கலான பணி. ஆகவே முழுத் தொகுதியின் சிறப்பியல்புகளை எடுத்துக்காட்டக் கூடிய ஒரு கூற்றை இனங்கண்டு அதை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அத்தகைய கூற்றை இனங் காண்பதே இந்த ஆய்வுமுறையில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பகுதியாகும்.இதற்கு ஆய்வாளருக்கு நிறைந்த அறிவும் முறையான ஆய்வுப் பயிற்சியும் இருத்தல் இன்றியமையாதது. எடுத்துக்காட்டாக ஊரகச் சமூகத்தை ஆராய்கின்ற ஆய்வாளர் ஒரு சரியான (Typical) கிராமத்தை இனங்கண்டு அதைத் தனிக்கூற்று ஆய்விற்கு உட்படுத்தி ஊரகச் சமூகத்தைப் பற்றிய பொது முடிவுகளை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

பொதுவாக ஒரு தனி மனிதனை அல்லது ஒரு குழுவினை அல்லது நிகழ்வினை மட்டும் ஆய்வு செய்வதைப் பொறுத்துப் பொதுவான முடிவுகள் ஏற்படுவதில்லை. ஆனால் ஒரு பொது முடிவினை நிரூபிப்பதற்கு இவ்வாறான தனிக்கூறு ஆய்வுமுறையைப் பயன்படுத்தலாம். அதாவது இந்த ஆய்வுமுறை அனுமானங்களுக்கு (Hypothesis) ஒரு மூலாதாரமாகவோ பொது முடிவிற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகவோ விளங்குகிறது.

ஒரு பெரிய கூட்டத்தினரிடமிருந்து சேகரித்து ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட தரவுகளின் அடிப்படையிலேயே பொதுவான முடிவுகள் மிகுந்த அளவு ஏற்படுகின்றன. ஆனால் அப்பெரிய கூட்டத்தினரிடமிருந்து தரவுகளைத் திரட்டுவதற்கு மிகுதியான செலவுகள் உண்டாகும். மேலும் திரட்டப்பட்ட தரவுகளின் சராசரியைக் கணிப்பது அல்லது பிற புள்ளியியல் கணக்கீடுகளின் கூடுதல்களைக் கண்டுபிடிப்பது எளிதன்று. எனவே அனுமானங்களைச் சோதனை செய்வதற்குத் தனிக்கூறு ஆய்வு சிறந்த வழியாகக் கருதப்படுகிறது. ஒரு சிறந்த தனிக்கூறு ஆய்வு சரியான பொது முடிவுகளைத் தரும் என்பது திண்ணம். எடுத்துக்காட்டாக சிறார் குற்றத்திற்கும் (Juvenile Delinquency) சிதைந்த இல்லத்திற்கும் (Broken Home) ஒரு நெருங்கிய தொடர்புண்டு என்பதற்கான பல சான்றுகள் உள்ளன. இதில் எவ்வாறு சிதைந்த இல்லம் குற்றத்தைத் தூண்டுவதற்குக் காரணமாகிறது என்பதற்கான தெளிவான விளக்கத்தை ஒரு தனிக்கூறு ஆய்வினால் தர இயலும்.

மேலும் ஆய்வுக் கள உற்றுநோக்கலில் (Field Observation) தனிக்கூறு ஆய்வுமுறையே பொதுவாகப் பயன் படுத்தப்படுகிறது. ஏனெனில் ஆய்வு செய்யப் படுகின்ற பொருளைப்பற்றி முழுமையான விளக்கங்களை இந்த ஆய்வு முறையே அளிக்கிறது. இந்த ஆய்வு முறையில் ஆய்வாளர் பங்குகொள்ளும் உற்றுநோக்கல் முறையையோ (Participant Observation), பங்குகொள்ளாத உற்றுநோக்கல் முறையையோ (Non-Participant) பயன்படுத்தலாம்.

கடந்தகாலத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றியதாகத் தனிக்கூறு ஆய்வு இருப்பின் ஆய்வாளர் அந்த நிகழ்ச்சிக்குத் தொடர்பான அனைத்துக் குறிப்புகளையும் நன்கு ஆராயவேண்டும். மேலும் அப்பகுதியில் உள்ள அனைத்து மக்களையும் காணவேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக ஓர் ஊரில் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வளர்ந்துள்ள ஒரு சமய இயக்கத்தைப்பற்றி ஆராய விரும்பினால் ஆய்வாளர் அந்த ஊருக்குக் கட்டாயம் செல்லவேண்டும். பின்னர் அந்த ஊரிலுள்ள முதியோர்களிடம் அந்தச் சமய இயக்கத்தைப் பற்றி நன்குவிசாரிக்க வேண்டும். மேலும் அந்த ஊரைப் பற்றிய குறிப்புகள், பழைய நாளிதழ்கள் ஆகியவற்றைச் சேகரித்துத் தொடர்பான தகவல்களை அறியவேண்டும். இவை சமய இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்தவர்களையும், அதில் பங்குகொண்ட உறுப்பினர்களையும் பற்றிய விவரங்களைக் கூறலாம். பூ.த.

துணை நூல்கள்:

Cohen, Bruce. J., Theory and Problems of Introduction to Sociology, McGraw Hill Book Company, Newyork, 1979.

Lin, Nan., Foundations of Social Research, Mc Graw Hill Book Company, NewYork, 1976.

தனிச்செய்யுட் சிந்தாமணி என்பது 1908-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த திரட்டு நூல். இது சென்ற நூற்றாண்டில் திரட்டி வெளியிடப்பெற்ற ‘தனிப் பாடற் திரட்டு’ என்னும் தொகைநூலை ஒத்தது; புலவர் பலரால் தனி நூலாகவன்றிப் பல்வேறு சமயங்களில் பாடப்பெற்ற தனிப்பாக்களைக் கொண்டது. இவற்றுட் பெரும்பாலன அவ்வப் புலவர்களின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளோடு தொடர்புடையவை. இவையெல்லாம் செவிவழியாக வந்த தமிழ்ச் செல்வங்களாம்; கற்றாரும் மற்றாரும் போற்றிப் பாராட்டும் தகைமையன; எல்லார் உள்ளங்களையும்

கொள்ளை கொண்டு நிற்பன. சொல்லழகு, பொருட் பொலிவு, உவமை முதலிய அணிநயங்கள் வாய்க்கப் பெற்றன.

தனிச்செய்யுட் சிந்தாமணியில் ஏற்கெனவே நூல்களில் வந்துள்ள தனிப்பாடல் நிலையிலுள்ள பாடல்களும் தரப்பட்டுள்ளன. 'திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைகூட்டும்' என்று தொடங்கும் வெண்பா இத் திரட்டு நூலின் காப்புச் செய்யுள் ஆகும். இது பதினோராந் திருமுறைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்றான, கபிலதேவ நாயனார் அருளிய 'மூத்தநாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலை'யின் முதற் பாடல். இதனை அடுத்துவரும் பாடலும் இத்திருமுறையின் முதலிலுள்ள திருவால வாயுடையார், பாணபத்திரருக்குப் பொருள்தரும்படி சேரமான் பெருமாள் நாயனாருக்கு எழுதிய 'மதிமலி புரிசை மாடக் கூடல்' எனத் தொடங்கும் திருமுகப் பாசுரமாம். மூன்றாவதாக வுள்ளது இறையனார் பாடிய 'கொங்குதேர் வாழ்க்கை' எனத் தொடங்கும் குறுந்தொகைப் பாடல். இங்ஙனமே திருமுருகாற்றுப்படையின் ஈற்றில் காணும் முருகன் துதியான வெண்பாக்கள் பத்துள் முதல் ஏழு வெண்பாக்கள் நக்கீரர் தனிப் பாடல்களாகத் தரப்பட்டுள்ளன. பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடிய பொதுத் தனிப்பாடல்களுள் 'காதற்ற ஊசி' பற்றிய பாடலும், அவர் தம் தாயாருக்குத் தகனக் கிரியை செய்தபோது பாடிய பாடல்களும் தரப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறாக முன் வந்த நூல்கள் சிலவற்றில் காணும் தனிக்கருத்துரைக்கும் ஒருசில பாடல்களையும் தொகுப்பாசிரியர் இதில் சேர்த்துள்ளார். இவையெல்லாம் அவ்வப் புலவர் வாழ்வில் நேர்ந்த சில நிகழ்ச்சிகளின் வெளிப்பாடுகளாதலின் தனிப்பாடல்களாகக் கருதப் பட்டுள்ளன எனலாம்.

இத்தொகுப்பினைத் திரட்டி அமைத்தவர் மு.ரா கந்தசாமிக் கவிராயர். இவர் சேற்றூர் சமசுதான வித்துவான்; மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் புலவருள் ஒருவர்; மதுரை 'விவேகபாநு'ப் பத்திரிகையின் ஆசிரியர். இவருக்கு இத்தொகுப்பினை ஆக்குதற்கு ஊக்கமளித்து, அச்சிடுதற்குப் பொருளுதவியும் புரிந்தவர் பொருட்செல்வர் முறையூர் பழ. சண்முகம் செட்டியார் ஆவர். இந்நூலுக்கு அப்பொழுது செந்தமிழ்ப் பத்திராதிபராயிருந்த மு.இராகவையங்கார் முகவுரை தந்துள்ளார். இவர் இந்நூலின் அமைப்பும் சிறப்பும் குறித்து எழுதியவை வருமாறு:

'இந்நூல் நினைத்த பாடல்களையெல்லாம் தருதற்கேற்பத் 'தனிச் செய்யுட் சிந்தாமணி' என்ற பெயர் புனைந்திருத்தல் பொருத்தமாம். இதனுள் சங்க காலத்தும் அதன் பிற்காலத்தும் விளங்கிய புலவர்கள் பாடல்களோடு இப்போதுள்ள வித்துவான்கள் பலர் கவிகளும் சேர்த்து வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இவையெல்லாம் பேருழைப்புடன் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவைகளாம். இப்பாடல்கள் இயற்றிய புலவர்களின் சரித்திரக் குறிப்புகளும் தெரிந்தவரைச் சுருக்கமாக அதனதன் தலைப்பில் எழுதப் பட்டுள்ளன. இந்நூலில் இக்காலப்புலவர் பாடல்களை இறுதியில் தொகுத்திருத்தல், இக்கால மக்களும் பின்னோர்களும் அறிந்து மகிழ்தற்கும் பேருதவியாம் என்பது சொல்ல வேண்டா. இங்ஙனமாக இத்தனிச் செய்யுட் சிந்தாமணியில் தொகுக்கப் பெற்ற பாடற்றொகை மொத்தத்தில் 3815–ஆம் இவை பாடிய வெவ்வேறாய புலவர் தொகை180க்கு மேலாம். இத்தனிப் பாசுரங்கள் அவ்வவ்விடங்களுக்கு ஏற்றனவாகவும் படிப்பவர் மனத்தைத் கவரத் தக்கனவாகவும் விளங்குதலை ஒவ்வொருவரும் தாமே அறிந்து கொள்ளக்கூடும் என்பது திண்ணம் (முகவுரைபக்.5.).

இச்சிந்தாமணியிலுள்ள 3815 பாடல்களுள் முற்பட்டு வாழ்ந்த புலவர் 159 பேர் பாடிய பாடல்கள் 3036. ஏனைய 779 பாடல்கள் தொகுப்பாசிரியர் காலத்து வாழ்ந்திருந்த 23 புலவர்களின் பாடல்கள். இருபத்து மூவருள் தமிழ்த் தத்தா என்னும் அருமைப் பேரால் குறிப்பிடப்பெறும் மகாமகோபாத்தியாய உ.வே.சாமிநாதையர் பாடல்களை முன்வைத்து ஏனையர் பாடல்களைத் தந்துள்ளார்.

இத்தொகுப்பில் அடங்காதன பல உளவாதலையும் தொகுப்பாசிரியர் மு.ரா. கந்தசாமிக் கவிராயர் கண்டார்; அவற்றையெல்லாம் தொகுத்து இரண்டாம் பாகம் வெளியிட வேண்டும் என்று கருதினார்; எனவே, இந்நூலைத் 'தனிச் செய்யுட் சிந்தாமணி' - முதற்பாகம் என்று குறித்துள்ளார்.

'பதிப்பிட்டு முடிந்த பின்னர் நக்கீரர், கம்பநாட்டாழ்வார், புகழேந்திப் புலவர், ஒட்டக்கூத்தர், பொய்யாமொழிப் புலவர், இரட்டையர், காளமேகப்புலவர் முதலிய பண்டைத் தமிழ்ப் புலவர்கள் பாக்கள் நூற்றுக்கணக்காகக் கிடைத்தன. தற்காலத் தமிழ் வித்துவான்கள் பாக்களோ ஆயிரக் கணக்கில் வந்து குவிந்துள்ளன. இவையனைத்தையும் ஒரே புத்தகமாக்க முடியாமையால் முடிந்தவற்றை முதற்பாகம் ஆக வெளியிட்டுள்ளோம். இப்போது கிடைத்த கவிகளுடன் இன்னுஞ் சேர்வன சேர்த்து அவற்றை இரண்டாம் பாகமாகக் கூடிய விரைவில் வெளியிட நிச்சயித்துள்ளோம். வித்துவ சிகாமணிகள் தங்கள் தங்கள்பாலுள்ள தனிப்பாடல்களை எமக் கனுப்பி உதவுவார்களாயின் அது மிகப் பேருதவி

யாகும்' என்பது தொகுப்பாசிரியரின் பதிப்புரையில் காணும் செய்தி. இதன்படி இரண்டாம் பாகம் சிந்தா மணிக்கு வெளிவாராமலே போயிற்று. கவிராயர் தொகுத்து வைத்திருந்த பாடல்களும் உலகிற்குப் பயன்படாது ஒழிந்தனபோலும். மு.ச.

தனித் தமிழ் இயக்கம்: மொழி மனிதன் பிறரொடு கலந்து வாழப்பயன்படுகிறது. வளர்ச்சி அடைந்த மொழிகளில் இலக்கண இலக்கிய வளங் களும் நிரம்பியிருக்கும். அத்தகைய மொழிகள் பல உலகில் உள்ளன. நம் நாட்டிலும் பல மொழிகள் உள்ளன. அவற்றுள் தென் இந்தியாவில் பேசப் பெறு கின்ற மொழிகள் 'திராவிட மொழிக் குடும்பத்தை'ச் சார்ந்தவை. அம்மொழிகளுள் தொன்மையானது, தாய்மையாகக் கொள்ளக் கூடியது தமிழாகும். அதில் பிற மொழி கலவாது காக்க எழுந்த இயக்கமே 'தனித் தமிழ் இயக்க' மாகும்.

தமிழ் மொழி மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேற் பட்ட இலக்கிய வளம் வாய்ந்தது. பழமையான இலக் கணமாகிய தொல்காப்பியத்திலும் பின்வந்த சங்க இலக்கியங்களிலும் தமிழின் தனித்தன்மையினையும் பண்பினையும் காண முடியும். சங்க இலக்கியங்களில் ஒருசில வேற்று மொழிச் சொற்கள் இருப்பினும் அவை விரல்விட்டு எண்ணக் கூடியவையாகும்.

பிற்காலத்தில் வேற்றுநாட்டு அரசியல் படை யெடுப்பு மட்டுமன்றிச் சமய, சமுதாய நுழைவு களாலும் வடக்கிருந்து வந்த வடமொழியாகிய சமசு கிருதம் தமிழ் மொழியில் புகுந்தது. எனினும் தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் போன்று, அவ் வடமொழி தமிழில் அதிகமாகக் கலக்கவில்லை. களப் பிரர் காலமாகிய கி.பி.3 முதல் 6-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலத்திலும் பிற்காலச் சோழர் காலத் திலும் வடமொழி சமய, வாழ்வியல் வகைகளில் அதிகமாகக் கலந்த போதிலும், அது அடுத்தடுத்து ஒதுக்கப்பெற்றது.

சென்ற நூற்றாண்டில் சமயம் வளர்க்க மேலை நாட்டிலிருந்து வந்த கால்டுவெல் பெருமகனார் இத் திராவிட மொழிகளை ஆராய்ந்து ஒப்பிலக்கண நூலை எழுதினார். அதில் பிற மொழிகள்-சிறப்பாக ஆரிய மொழி, திராவிட மொழிகளில் கலந்தமை காட்டி, தமிழின் தனித்தியங்கும் தன்மையினை விளக்கியுள்ளார். (Dravidian Languages Independent of Sanskrit -1956 ed. P. 40-52). திராவிட மொழி கள் வடமொழி இன்றியே தனித்தியங்கவல்லன என்றே தனித்தலைப்பிட்டு, அவற்றை விளக்கிக் காட்டியதோடு, தமிழ் வடமொழியின்றியே தனித் தியங்கிச் சிறப்புறும் என்பதனை திட்டமாகக் கூறியும் உள்ளார். ('Tamil can readily dispense with the greater part or the whole of the Sanskrit, and by dispensing with it rises to a pure and more refind style- p. 47). இது தனித்தமிழ் இயக்கத்துக்கு வித்து எனலாம்.

இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலே தமிழ் நாட்டில் அரசியல் மறுமலர்ச்சி அடிப்படையில் ஓர் எழுச்சி அமைந்தது. தொடர்ந்து நீதிக்கட்சி ஆட்சி யில் அமர்ந்தபோதும், பின், ஈ.வே. இராமசாமிப் பெரியார் போன்றோர் சமுதாயப் புரட்சி கண்ட போதும் அவற்றின் வேகம் மொழியிலும் தாக்க ஆரம் பித்தது. அதுவே பின் தனித்தமிழ் இயக்கம் எனப் பெயர்பெற்றது. தத்தம் வடமொழிப் பெயர்களைத் தமிழ்ப் பெயராக மாற்றி அமைத்துக் கொண்டவர் சிலர். 'சூரியநாராயண சாத்திரியார்' 'பரிதிமாற் கலைஞ'ரானார். சுவாமி வேதாசலம் 'மறைமலை அடிக'ளானார். இந்த வகையில் பெயர் மாற்றமின்றி எழுதுவது பேசுவது அனைத்திலும் தனித் தமிழ்ச் சொற்களே இடம்பெற வேண்டும் என்று சிலர் துணிந் தனர். அவர்களுள் முன் நின்றவர் சுவாமி வேதா சலம் என்னும் மறைமலை அடிகளாவர். நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் போன்ற அறிஞர்களும் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக வ. சுப்பையாப் பிள்ளை போன்ற செயலர்களும் இந்த இயக்கத்தில் தீவிரமாகப் பங்கு கொண்டனர். பெரியார் ஈ.வே.ரா. போன்றவர்கள் இந்த இயக்கத்தில் அவ்வளவாக ஈடு படவில்லை எனலாம்.

பின், இராசகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் முதலமைச்சரான காலை கட்டாய இந்தியைப் புகுத் தியபோது அனைவரும் ஒன்று திரண்டு எதிர்த்தனர். அந்த எதிர்ப்பின் காரணத்தாலும் 'தனித்தமிழ் இயக்கம்' தலை நிமிர்ந்து நின்றது. தனி மனிதர் பெயர்களும் சில ஊர்ப் பெயர்களும் பண்டைத் தமிழ்ப் பெயர்களாக மாற்றப் பெற்றன. பழந்தமிழ்ப் பெயர்களைத் தத்தம் மக்களுக்கும் மனைகளுக்கும் சிலர் இட்டு மகிழ்ந்தனர். எனினும், இந்த இயக்கம் பொது மக்கள் இயக்கமாக மாறவில்லையாதலால் நாட்டில் நிலைத்துக் கால் கொள்ளவில்லை. அறிஞர் சிலரும் அவரைச் சார்ந்தோரும் தனித்தமிழ்ச் சொற் களை அழைப்பிதழ் போன்றவற்றிலும் பிறவற்றிலும் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள்.

பொதுவாக இந்த இயக்கம் நிலைத்துக் கால் கொள்ளாவிடினும் இன்று நாட்டின் பல ஊர்ப் பெயர்கள் பழந்தமிழ் பெயர்களைப் பெற்றுவரு கின்றன. மக்களுள் சிலர் நல்ல பழந்தமிழ்ப் பெயர் களை மக்களுக்கு இட்டு அழைக்கின்றனர். உரை நடை, கவிதை இலக்கியங்கள் ஓரளவு தனித்தமிழ்

மரபைப் பின்பற்றுகின்றன. என்றாலும் முற்றும் இந்த இயக்கம் வெற்றிபெற்றது என்று சொல்ல இயலாது.

அண்மையில் தமிழில் வடமொழியையேயன்றி ஆங்கிலத்தையும் கலந்து கதைகளும் பிறவும் எழுதப் பெறுகின்றன. அவற்றை வெளியிடும் இதழ்களே இலட்சக் கணக்கில் விற்பனையாகின்றன. அறிஞர்களும் அதுபற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. கவிஞர்களும் புதுக்கவிதை அமைப்பதில் எத்தனையோ வேற்று மொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். தமிழ் வளர்க்கும் அரசாங்க அறிக்கைகளும் தனித் தமிழில் இல்லை. எனவே, இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலே வீறுற்றுப் பரவிய இந்தத் 'தனித் தமிழ் இயக்கம்' இந்த நூற்றாண்டின் இறுதியிலே மற்றொரு இருண்ட கால நிலையினை எய்துமோ என்ற அச்சம் உண்டாகிறது. ஆயினும் கால்டுவெல்லும் பிற அறிஞர்களும் காட்டியபடி, தமிழ் என்றும் தன் தனித்தன்மை கெடாது விளங்கும் என்பது உறுதி. அ.மு.ப.

தனித்துவம்: தனி மனிதச் சுதந்திரத்தையும் தனி முயற்சியையும் ஆதரிப்பது தனித்துவம் (Individualism) எனப்படுகிறது. இது கூட்டு முயற்சிக்கும். அதிகாரத் தன்மைக்கும் எதிரான கொள்கையாகும், சமூகம், அரசியல், சமயம் முதலிய துறைகளில் கட்டுப்பாடும், வெளியுதவியும் உதவாது என்பது தனித்துவத்தின் கொள்கையாகும்.

நல்ல பயனை அளிக்கின்ற செயலெல்லாம் நற்செயலே என்றும் துன்பம் தருகின்ற செயலெல்லாம் தீய செயலே என்றும் கூறுகின்ற பயனெறி முறைக் கோட்பாடு (Utilitarianism) தனித்துவத்தின் ஒரு பகுதியாகும். தம் விருப்பம் போல் நடப்பதைப் பிறர் தடுக்காத வரையில் மனிதர்கள் அனைவரையும் தம் விருப்பம்போல் நடக்கவிட்டுவிட வேண்டும் எனப் பென்தாம் (Bentham) என்ற அறிஞர் கூறுகிறார். இவ்வாறு ஒவ்வொரு மனிதரும் அவரவர் விருப்பத்தை நாடும்போது அனைத்து மனிதர்களும் அனைவருடைய விருப்பத்தையும் நாடுவார்கள் என்று அவர் நம்புகிறார்.

எந்தவொரு மனிதனும் பொது நலத்திற்குக் கட்டுப்பட்டுத் தன் சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும் எனத் தனித்துவவாதிகளில் சிலர் ஒப்புக் கொள்கின்றனர். இருப்பினும் சமூகம், அரசியல் ஆகிய துறைகளில் எவ்வாறு அதிகாரம் செலுத்தப் பட வேண்டும், எவ்வகையில் சுதந்திரம் அனுமதிக்கப் பட வேண்டும் என்பதற்கான விளக்கங்களை அவர்கள் கூறவில்லை. ஆனால், பயனெறிமுறைக் கோட்பாட்டைப் பின்பற்றிய தனித்துவவாதியாகச் சான் இசுடுவேர்ட்டு மில் (John Stuwart Mill) தாம் எழுதிய 'விடுதலை' என்ற கட்டுரையில் இவை பற்றிப் பின் வருமாறு விளக்குகிறார்.

ஒரு செயலின் பலன் அச்செயலைச் செய்பவனை மட்டுமே சார்ந்ததாயிருந்தால் அச்செயலைக் கட்டுப் படுத்த வேண்டியதில்லை. ஆனால், செயலின் பலன் பிறரைச் சார்ந்ததாயிருந்தால் அச்செயல் அதிகாரத்திற்குக் கட்டுப்பட்டது. ஒரு சமூகமோ, அரசாங்கமோ ஒருவனை ஓர் அறிவாளியாகவோ, அறிவிலியாகவோ ஆக்க முடியாது. இது தனி மனிதனையே சார்ந்தது. பொதுவாக மக்கள் அனைவரும் தம்தம் மனம் போலத் தங்கள் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டால் சமூகமும், அரசாங்கமும் முன்னேற்ற மடையும். ஒருவனுடைய எண்ணங்களும் பேச்சுக் களும் கட்டுப்படுத்தப்படும்போது அவனுடைய ஆளுமை (Personality) வளர்ச்சியும் தடைபடுகிறது. ஓர் அரசாங்கம் செய்கின்ற குற்றங்களையும், குறைகளையும் எடுத்துக் காட்டும் உரிமை மக்களுக்கு இருந்தால் அங்கு மக்களாட்சிச் செம்மையாக நடைபெறும். மேலும், இவ்வாறு வாக்குவாதங்கள் செய்யும் பொழுது தவறுகள் நீங்கி உண்மை வெளிப் பட வாய்ப்புண்டு. எனவே, அரசாங்கம் தனி மனிதனுடைய சுதந்திரத்தைத் தடுக்கக்கூடாது என மில் கூறுகிறார்.

மில்லின் கருத்துகளில் சில நியாயமெனத் தோன்றினாலும் அவர் கூறுவதை முற்றிலும் ஏற்றுக் கொள்ள இயலாது. எந்தவொரு செயலையும் செய்பவனை மட்டும் சார்ந்துள்ளதா அல்லது பிறரையும் சார்ந்துள்ளதா என வரையறை செய்ய இயலாது. பெரும்பாலும் பிறரையும் சார்ந்தே உள்ளது. ஒருவனுக்குப் பேச்சுரிமை அளிக்கப்படும் போது அவன் பிறரைப் பழிக்காமலும், தூற்றாமலும், புறக்கணித்துப் பேசாமலும் இருக்கவேண்டும். மேலும், அரசாங்கத்திற்கு எதிராகப் பிறரைத் தூண்டாமல் இருக்கவேண்டும். எனவே, ஒரு மனிதனுடைய பேச்சுரிமை குறிப்பிட்ட கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டு இருத்தல் நியாயமாகும்.

எட்பர்ட் இசுபென்சர் (Herbert Spencer) என்ற சமூகவியலறிஞர் படிமலர்ச்சிக் கோட்பாட்டின் (Evolutionary Theory) மூலம் தனித்துவத்தைப் பற்றி விவரிக்கிறார். 'அனைத்து உயிரினங்களும் உயிர் வாழுவதற்கு ஓயாது போராடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அப்போராட்டத்தில் வெற்றி பெற்றுத் தப்பிப் பிழைக்கின்றவை வாழத் தகுதியாகின்றன. இது இயற்கையின் விதியாகும். அரசாங்கத்தின் நோக்

கமும் இயற்கை விதியை ஆதரிப்பதாகும். எதிரிகள் வெளியிலிருந்து தாக்காதவாறு பாதுகாப்பதும், மக்கள் தமக்குள் செய்து கொள்ளும் பொருளாதார ஒப்பந்தத்தை மீறினால் தண்டிப்பதும் அரசின் கடமையாகும். இவ்விரு கடமைகளைத் தவிர்த்துப் பிற பணிகளில் அரசாங்கம் தலையிடுதல் கூடாது. இதற்கு மாறாகச் சமூகத்தில் தகுதியற்றவர்களைத் தகுதியுள்ளவர்களோடு சமமாக்குவது பெரிய குற்ற மாகும். தடையற்ற போட்டியே மக்கள் அனை வருக்கும் சுதந்திரம் அளித்துப் பொதுநலத்தைக் காக்கின்ற வழியாகும். எனவே, பொருளாதாரத் துறையில் அரசாங்கம் தலையிடுதல் கூடாது. தனித் துவமே அங்கு மேலோங்கி இருக்க வேண்டும் என இவர் கூறுகிறார்.

இசுபென்சருடைய தனித்துவக் கொள்கை களிலும் பல சிக்கல்கள் உள்ளன. ஏனெனில் இவருடைய படிமலர்ச்சிக் கோட்பாடு நிரூபிக்கப் பட்ட உண்மையன்று. எனவே, இதை ஆதாரமாகக் கொண்டு தனித்துவத்தை விளக்குவது தவறாகும். மேலும் மக்களை வாழத் தகுதியுள்ளவர், தகுதி யற்றவர் எனப்பகுத்துக் கூறுதலும் இயலாது. படி மலர்ச்சிக் கொள்கைவாதிகளும் இதுபற்றி விவர மாகக் கூறவில்லை. தடையற்ற போட்டியே அனை வருக்கும் சுதந்திரம் அளிக்கின்ற பொதுநலம் என்பதும் தவறு. தகுதியற்றவர்களையும், தகுதியுள்ள வர்களையும் சரிசமமாக்குவது தவறு என்றால் தடை யற்ற போட்டியின் மூலம் வலியோரையும், மெலி யோரையும் சமமாக்குவதும் தவறாகும்.

அரசாங்கத்தின் கடமை வெளி எதிரிகள் தாக்காதவாறு பாதுகாப்பதும், குற்றங்களைத் தண்டிப்பதிலும் மட்டும் அடங்கி விடுவதில்லை; மக்கள் அனைவருக்கும் நியாயம் அளிப்பதிலும் அடங்கியுள்ளது. இதற்கு அரசாங்கம் பொருளா தாரத் துறையில் தலையிடுவது இன்றியமையாத தாகிறது.

எனவே, அதிகாரத்தை அதிகமாகத் தடுப்பதும், சுதந்திரத்தை அதிகமாகக் கொடுப்பதும் தவறாகும். அரசாங்கத்தின் அதிகாரம் அளவாக இருப்பதுடன் மனிதனுக்குச் சுதந்திரமும் இன்றியமையாதது என்பதையே தனித்துவத்தின் கொள்கையாக மனிதன் கொள்ளவேண்டும். பூ. த.

தனிநாயக அடிகள்: தமிழின் சிறப்பை 20-ஆம் நூற்றாண்டில், பாரறியச் செய்த பெருமைக்குரியவர்களுள் தவத்திரு தனிநாயக அடிக ளார் ஒருவராவார். இலங்கை, யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த தனிநாயகம் கத்தோலிக்கக் கிறித்தவச் சமயத்தினர். இவர் கி.பி. 1913-ஆம் ஆண்டு பிறந் தார்.

பள்ளிப் பருவத்திலேயே கல்வியிற் சிறந்து விளங்கினார். குருவாகச் சேவை செய்ய எண்ணிக் கொழும்பில் உள்ள குரு மடத்தில் சேர்ந்தார். பின் னர் உரோமையிலுள்ள குருத்துவக் கல்லூரிக்குச் சென்று இறையியல் பயின்றார். இறையியலில் டாக்டர் பட்டமும் (Doctor of Divinity) பெற்றார். இவர் 1938 மார்ச், 19-இல் குருவாகத் திருநிலைப்படுத்தப் ட்டார்.

பின்னர்த் தமிழகம் வந்து தூத்துக்குடி மறை மாவட்டத்தில் உள்ள வடக்கன் குளத்தில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஆசிரியப் பணி புரிந்தார். அதன் பின் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்ந்து தமிழ் முதுகலைப் பட்டமும், ‘பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை’ என்னும் தலைப்பில் ஆய்வு செய்து எம்.லிட். பட்டமும் பெற்றார். பின்னர் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் கல்வித் துறையில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். அதன்பின் 1961-இல் மலேசியப் பல்கலைக் கழகத்தின் இந்தியப் பிரிவுக்குத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றுப் பணிபுரிந்து 1969-இல் ஓய்வு பெற்றார்

தமிழ், ஆங்கிலம், இத்தாலி, இலத்தீன், பிரஞ்சு இசுபானிசு, செருமன் ஆகிய மொழிகளில் புலமை பெற்றிருந்த தனிநாயக அடிகளாருக்கு ஈபுரு, கிரீக்கு, சமசுகிருதம், போர்த்துகிசு, உருசியன், மலாய், சிங்க ளம் ஆகிய மொழிகளும் தெரியும். இவர்தம் பன் மொழிப்புலமை, தாய்மொழியாம் தமிழ்மீது கொண் டிருந்த பற்றினைச் சற்றும் குறைத்திலது.

பன்முறை உலகச் சுற்றுப்பயணங்களை மேற் கொண்டு ஆங்காங்குள்ள பல்கலைக் கழகங்களில் சொற்பொழிவாற்றியுள்ளார். தமிழின் புகழை, உல கெங்கும் தம் சொற்பொழிவுகளின் வாயிலாக அறி வித்த தமிழ்த் தூதுவராக விளங்கினார். உலக நாடு களில் உள்ள அறிஞர்கட்குத் தமிழைக் கற்கும் ஆர் வத்தைத் தூண்டிப் பல்கலைக் கழகப் பாடத்திட்டத் தில் தமிழைச் சேர்க்குமாறும், தமிழ் பற்றி ஆய்வுசெய் தற்குரிய வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்துமாறும் செய்தார்.

அனைத்துலகத் தமிழ் ஆய்வு மன்றத்திற்கு (1964-International Association of Tamil Research) அடிப் படையிட்டோருள் இவரே முதல்வர். அம்மன்றத்தின் சார்பில் முதல் உலகத் தமிழ் மாநாட்டை 1966-இல் கோலாலம்பூரில் நடத்திய சிறப்பும் இவருக்குரிய தாகும். சென்னை, பாரிசு, யாழ்ப்பாணம் முதலிய

இடங்களில் பின்னர் நடைபெற்ற மாநாடுகளில் இவர் தம் பங்கும் பணியும் போற்றத்தக்கன.

கிறித்தவ இலக்கிய வளர்ச்சியை நோக்கித் தூத்துக்குடியில் தமிழ் இலக்கியக்கழகம் என்ற நூல் வெளியிட்டு நிறுவனத்தைத் தொடங்கினார். அது இப்பொழுது திருச்சியில் இயங்கி வருகிறது. தமிழ் மொழி, தமிழ்ப் பண்பாடு பற்றிய ஆய்வியல் கட்டுரைகளைத் தாங்கி வந்த தமிழ்ப் பண்பாடு (Tamil Culture) என்னும் காலாண்டு இதழை 1952-இல் தொடங்கித் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகத்தின்(Academy of Tamil Culture) வழியாக வெளிவருமாறு செய்து, 1967 வரை அவரே அதன் முதன்மையாசிரியராய்ப் பணியாற்றினார். பின்னர் அவ்விதழின் வேறாகத் தொடங்கப்பட்ட இதழுக்கு (Journal of Tamil Studies) 1969 வரை இவரே முதன்மையாசிரியராய் இருந்தார்.

இவரது டாக்டர் பட்ட ஆய்வு நூல் (The Carthaginian Clergy) 1942-இல் வெளியிடப்பட்டது. எம்.லிட். பட்டத்திற்கான ஆய்வு நூல் 'தமிழ் நூல்களில் இயற்கை' (Nature Poetry in Tamil) என்னும் தலைப்பிலும், பின்னர் 'நிலமும் செய்யுளும்' (Landscape and Poetry) என்னும் தலைப்பிலும் வெளிவந்துள்ளன. 'தமிழ்த்தூது' என்னும் நூல் இவர்தம் திறனாய்வுக் கட்டுரைகளைக் கொண்டதாகும். 'ஒன்றே உலகம்' இவர் மேற்கொண்ட பயணம் பற்றிய நூலாகும். இவர்,மேலும் பல ஆங்கில நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். தமிழ்-போர்ச்சுக்கிய அகராதியை (The Tamil Portuguese Dictionary of Proenca,1679) புகைப்படப் பதிப்பாக முன்னுரையுடன் வெளியிட்டுள்ளார். சிறந்து விளங்கிய இவர் 1980-இல் காலமானார். சூ.இ.

தனி நிறுமம், குறைந்த அளவு இருவரையும், உயர்ந்த அளவு ஐம்பது பேர்களையும் உறுப்பினர்களாகக் கொண்டுள்ளது. நிறுமத்தில் வேலை பார்த்தவர்களையும், வேலையில் இருப்பவர்களையும் மேற்கூறிய உயர்ந்த அளவில் சேர்த்துக்கொள்ளக் கூடாது. இந்நிறுமத்தின் பங்குகளை மாற்றித்தர இயலாது. பொதுமக்களுக்கு இந்நிறுமத்தின் பங்குகள், கடனீட்டுப் பத்திரங்கள் (Debentures) போன்றவை வழங்கப்படுவதில்லை. இதன் உறுப்பினர்கள் பெரும்பாலும் ஒரு குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லது அவர்களின் உறவினர்கள் அல்லது அவர்களின் நெருங்கிய நண்பர்கள் ஆவார்கள். எனவேதான் மேற்கூறிய நிபந்தனைகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு உறுப்பினர்கள் ஒருவரையொருவர் நன்கறிந்திருப்பதால் சட்டம் இதன் நிருவாகத்தில் அவ்வளவாகத் தலையிடுவதில்லை. இத்தகைய நிறுமங்கள் தம் பெயர்களின் இறுதியில் 'தனி வரையறுத்தது' (Private Limited) என்ற சொற்களை அவசியம் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பொது நிறுமத்திற்கும் தனி நிறுமத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடுகள்: 1) தனி நிறுமத்தை அமைப்பதற்குக் குறைந்தது இரண்டு உறுப்பினர்களும், கூடிய அளவு ஐம்பது உறுப்பினர்களுக்கு மிகாமலும் இருந்தால் போதும். ஆனால் பொது நிறுமத்திற்குக் குறைந்த அளவு ஏழு உறுப்பினர்கள் வேண்டும். மேல்வரம்பு இல்லை. எவ்வளவு உறுப்பினர்கள் வேண்டுமானாலும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படலாம். 2) தனி நிறுமத்தில் பங்குகள் பொதுமக்களுக்கு வழங்கப்படுவதில்லை. ஆனால் பொது நிறுமத்தின் நோக்கமே பொதுமக்களுக்குப் பங்குகள் வழங்குவதுதான். 3) தனி நிறுமத்தில் பங்குகளை மாற்றித்தர முடியாது அதாவது ஒருவர், தன் பங்கை மற்றவருக்கு மாற்றித் தர முடியாது. ஆனால், பொது நிறுமத்தின் உறுப்பினர்கள் தம் பங்கை மற்றவர்களுக்கு மாற்றித் தந்திடலாம். 4) தனி நிறுமம் (Private Company) பதிவுச் சான்று பெற்றவுடனே தன் தொழிலைத் தொடங்கிவிடலாம். நிறுமப் பதிவாளரிடமிருந்து தொழில் தொடக்கச் சான்றிதழ் பெற்ற பின்னரே பொது நிறுமம் தொழில் தொடங்கலாம். 5) தனி நிறுமத்தில் குறைந்த அளவு இரண்டு இயக்குநர்களும் பொது நிறுமத்தில் குறைந்த அளவு மூன்று இயக்குநர்களும் இருக்கவேண்டும். 6) தனி நிறுமத்தில் நிறுமத்தின் முதற்கூட்டமான சட்டமுறைக் கூட்டம் (Statutory Meeting) நடத்தவேண்டிய அவசியமில்லை. பொது நிறுமம் இக்கூட்டத்தைக் கட்டாயம் நடத்தவேண்டும். 7) தனி நிறுமத்தின்மீது அரசின் கண்காணிப்பும் கட்டுப்பாடும் மிகுதியாக இல்லை. ஆனால் பொது நிறுமத்தின் நடவடிக்கைகளை நிறுமச் சட்ட நிருவாகத்துறை நுணுக்கமாகக் கண்காணித்துவருகிறது. மேலும் நிறுமச் சட்டம் விதிக்கும் கட்டுப்பாடுகள் எண்ணிக்கையில் பல. 8) தனி நிறுமத்தின் பங்குகள் பங்கு மாற்றுச் சந்தையில் விற்கப்படுவதில்லை. பொது நிறுமத்தின் பங்குகளைப் பங்குச் சந்தையில் வாங்குவதும் விற்பதும் உண்டு.

தனி நிறுமத்தின் தனியுரிமை: மேற்கூறிய ஒப்பு நோக்குகளினால் பொது நிறுமத்தைவிடத் தனி நிறுமம் சில சிறப்புரிமைகளையும், தனிச் சலுகைகளையும் பெற்றுள்ளது தெரியவருகின்றது. தனி நிறுமத்திற்குக் குறைந்த அளவு உறுப்பினர்கள் இருந்தால் போதும். இரண்டு இயக்குநர்கள் போதும். அவர்களின் ஒப்புதலை நிறுமம் பதிவாளருக்கு அனுப்ப வேண்டிய அவசியமில்லை. பதிவாளரிடம் தகவல

றிக்கை அல்லது அதற்குப் பதிலாக உள்ள அறிக்கை முதலியவற்றை ஒப்படைக்க வேண்டிய கட்டாய மில்லாமல் பதிவுச் சான்றிதழ் வந்தவுடனே தொழிலைத் தொடங்கலாம். பங்குகளின் வகை, குறைந்த அளவு பங்கெடுப்பு, பங்கு ஒதுக்கீடு போன்றவை மீது தனி நிறுமத்தில் எவ்விதக் கட்டுப்பாடும் இல்லை. நிறுமத்தின் முதற்கூட்டமான சட்டமுறைக் கூட்டம் நடத்தவேண்டிய இன்றியமையாமையில்லை. விகித அளவு வாக்குரிமை இல்லாத பங்குகளை அது வெளியிடலாம். கூட்டம் நடத்துதல், ஒட்டுரிமை, இயக்குநர்களை வேலைக்கு அமர்த்துதல், இயக்குநர்களை முறைப்படி ஓய்வு பெறச்செய்தல், இயக்குநர்களுக்குக் கடன் வழங்குதல், நிருவாக முகவர்களை அமர்த்துதல், நிருவாக ஊதியம் வழங்குதல் போன்றவை மீதுள்ள கூட்டுப்பாடுகள் தனி நிறுமத்திற்குப் பொருந்தா. எனவே, தனி நிறுமம் ஒருபுறம் கூட்டுப் பாங்கு நிறுமத்தின் சிறப்புக்கூறுகளான சட்டத்தோற்றம், நிரந்தரமான இயக்கம், வரையறுக்கப்பட்ட பொறுப்பு போன்றவைகளை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மறுபுறம் பொது நிறுமங்களின் மீதுள்ள கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து விடுபட்டு உள்ளது. எனவே, பல விதங்களில் பொது நிறுமத்தைவிடத் தனிநிறுமம் தனி உரிமைகள்பல பெற்றுச் சிறந்து விளங்குகிறது.

தனி நிறுமத்தைப் பொது நிறுமமாக மாற்றுதல்: தனி நிறுமத்தைப் பொது நிறுமமாக மாற்றுவதற்குக் கீழ்க்காண்பவற்றைச் செய்ய வேண்டும்.

1) தனி நிறுமம் என்ற முறையில் தன்மீது விதிக்கப்பட்டிருக்கும் மூன்று வரையறைகளை நீக்கும் வண்ணம் தன் செயல்முறை விதிகளைத் திருத்தியமைப்பதற்காக அதுசிறப்புத் தீர்மானம் ஒன்று இயற்ற வேண்டும்.

2) இச் சிறப்புத் தீர்மானம் இயற்றப்படும் அன்றே அது தனி நிறுமமாக இயங்குவது நீங்கிப் பொது நிறுமமாக இயங்கத் தொடங்குகிறது. 3) தன் செயல்முறை விதிகளில் பொது நிறுமத்திற்கு ஒவ்வாமல் இருக்கிற ஏனைய விதிகளையும் தக்கவாறு மாற்றியமைக்க வேண்டும். 4) தன் பெயரிலிருந்து 'வரையறுத்தது' என்ற சொல்லுக்கு முன்னேயுள்ள 'தனி' என்ற சொல்லை அகற்றவேண்டும்.5) தன் உறுப்பினர்கள் எழுவருக்குக் குறைவாக இருந்தால் குறைந்தது அந்த அளவுக்காவது உறுப்பினர் எண்ணிக்கையை உயர்த்த வேண்டும். அதுபோலவே இயக்குநர் எண்ணிக்கையையும் மூன்றாக உயர்த்த வேண்டும். 6) மேற்கூறிய தீர்மானம் இயற்றப்பட்ட 30 நாள்களுக்குள் அ)அத்தீர்மானத்தின் அச்சிடப்பெற்ற அல்லது தட்டச்சால் எழுதப்பெற்ற நகல் ஒன்றையும், ஆ) நிறுமச் சட்டத்தின் அட்டவணை இரண்டின் I, II ஆம் பகுதிகள் குறிப்பிடும் செய்திகளைத் தாங்கிய தகவலறிக்கை (prospectus) அட்டவணை IV இன் முதற்பகுதி குறிப்பிடும் செய்திகளைத் தாங்கிய 'தகவலறிக்கைக்குப் பதிலான அறிக்கை' (Statement in Lieu of prospectus) களில் ஒன்றையும் பதிவாளரிடம் தாக்கல் செய்ய வேண்டும். நிறுமப் பதிவாளர் அந்த ஆவணங்களை ஆராய்ந்து அந்த நிறுமத்தின் கூட்டுருவாக்கச் சான்றிதழில் தக்க மாற்றங்களைச் செய்து தருவார்.

பொது நிறுமத்தைத் தனி நிறுமமாக மாற்றுதல்: பங்கு முதலையும் ஐம்பது பேருக்கு மிகாத உறுப்பினர்களையும் கொண்டுள்ள ஒரு பொது நிறுமம் தன்னைத் தனி நிறுமமாக மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமானால் கீழ்வரும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். 1) தனி நிறுமங்கள்மீது பொதுப்படையாக விதிக்கப்படும் மூன்று வரையறைகளைத் தன் செயல்முறை விதிகளும் கொண்டிருக்குமாறு அவற்றை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். அ) தன் பங்குகளை உரிமை மாற்றம் செய்வதற்கான வரையறை, ஆ) எப்பொழுதும் உறுப்பினர்கள் 50பேருக்கு மிகாமல் இருக்க வேண்டும் என்ற வரம்பு, இ) தன் பங்குகளையோ கடனீட்டுப் பத்திரங்களையோ எடுத்துக்கொள்ளுமாறு பொது மக்களுக்கு அழைப்பு விடுப்பதற்குத் தடை என்னும் இத்திருத்தங்களையும், மாற்றங்களையும் செய்வதற்காகத் தன் பேரவைக் கூட்டத்தில் சிறப்புத் தீர்மானம் இயற்ற வேண்டும். 2) தன் பெயரில் 'தனி' என்ற சொல் 'வரையறுத்த' என்னும்சொல்லுக்கு முன்பாக வருமாறு அதைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும். குறிப்பாக இந்த மாற்றத்தைத் தன் அமைப்புமுறை ஏட்டிலுள்ள பெயர்ச்சரத்தில் செய்ய வேண்டும். 3) தனி நிறுமமாகத் தன்னை மாற்றிக் கொள்வதற்கு மைய அரசின் இசைவைப் பெறவேண்டும். அதைப் பெறும்வரை தன்னைத் தனி நிறுமமாக மாற்றிக் கொள்வதற்காக இயற்றிய தீர்மானம் நடைமுறைக்கு வராது. எனவே, அந்நிறுமம் சிறப்புத் தீர்மானம் இயற்றிய மூன்று மாதங்களுக்குள் மைய அரசின் இசைவு கோரி, அதற்குரிய கட்டணத்தையும் செலுத்தி ஒரு விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டும். அவ்விண்ணப்பத்தில், 1) மேற்கூறிய சிறப்புத் தீர்மானம் இயற்றிய சிறப்புப் பேரவைக் கூட்ட (Extraordinary General Meeting) நடவடிக்கைக் குறிப்பின் நகல், 2) 25-க்கு மேற்பட்ட பங்காளர் இந்த மாற்றத்தை ஆதரித்து வாக்களிக்காதிருப்பின் அவர்கள் அனைவரின் எழுத்து மூலமான இசைவு ஆகியவற்றை இணைக்கவேண்டும். இம்மாற்றத்திற்குப் பங்காளர்களிடையே உடன்பாடு இருக்கிறது என்றால் மைய அரசு உடனே இசைவு தரும். இவ் இசைவு பெற்ற

ஒரு மாததிற்குள் அந்நிறுமம் திருத்தப்பெற்ற தன் செய்முறை விதிகளின் அச்சிட்ட படி ஒன்றை நிறுமப் பதிவாளரிடம் சேர்க்கச் செய்யவேண்டும். மேலும் சிறப்புத் தீர்மானம் இயற்றப்பட்ட முப்பது நாள் களுக்குள் அத்தீர்மானத்தின் அச்சிட்ட அல்லது தட்டச்சால் எழுதப்பட்ட படி ஒன்றையும் பதிவாளரிடம் அளிக்கச் செய்யவேண்டும். கே.என்.இரா.

துணை நூல்:

Ashok K. Bagrial, Company Law, Vikas Publishing House Pvt.Ltd., New Delhi, 1982.

தனிப்பாடற்றிரட்டு: காளமேகப்புலவர், ஒளவையார், திருவள்ளுவர், கம்பர் முதலிய பெரும் புலவர்கள் பல்வேறு நிலைகளில் பாடியனவாக வழங்கிய தனிப்பாடல்களை எல்லாம் ஒருங்கு சேர்த்து முதலில் 'தனிப் பாடற்றிரட்டு' என்னும் பெயரால் வெளியிட்டவர் சென்ற நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இரு பெரும் புலவர்கள். அவர்கள் தில்லையம்பூரிச் சந்திர சேகர கவிராச பண்டிதரும் காஞ்சீபுரம் வித்துவான் கச்சபாலய அய்யரும் ஆவர். இத்திரட்டினை ஆக்கு வதற்கு இவர்களுக்கு ஊக்கம் தந்து உதவியவர் இராமநாதபுரம் சமசுதானம் பொன்னுசாமித் தேவர் ஆவார். தேவரவர்கள் திருக்குறள் – பரிமேலழகர் உரை, திருக்கோவையார் உரை முதலிய நூல்கள் வெளிவருவதற்கு முதற் காரணமாய் அமைந்தவர் என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தகும்.

இத்தனிப்பாடற்றிரட்டு கி.பி. 1862–ஆம் ஆண்டு முதற்புத்தகம், இரண்டாம் புத்தகம் என இரு தொகுதிகளாக வெளிவந்தது. பெரும் புலவர் கோ. சபாபதி முதலியார் இதற்குச் சிறப்புப் பாயிரம் பாடியுள்ளார். இதற்குச் சாத்துக்கவிகள் பாடியளித்தவர் நால்வர். அவர்கள் திருத்தணிகை விசாகப் பெருமாளையர், காஞ்சிபுரம் சபாபதி முதலியார், அட்டாவதானம் வீராசாமிச் செட்டியார், கூடலூர் இரிசப்ப உபாத்தியாயர் என்போர்.

இத்திரட்டு நூலில் புலவர்தம் பாக்களின் மூல பாடம் மட்டும் ஒருங்குதரப்பட்டுள்ளனவேயன்றி அவற்றைப் பாடிய சூழ்நிலை முதலியன விளக்கப் பெறவில்லை. பாடல்களும் சீர்முறைப்படிப் பிரிக்கப் படாமல் அடிவரையறை செய்யப்பட்டுக் காண்கின் றன. முதற் புத்தகத்தில் 1248 பாடல்களும் இரண் டாம் புத்தகத்தில் 850 பாடல்களும் காணப்படுகின் றன. செய்யுளகராதியும் நூலிறுதியில் தந்துள்ளனர்.

இதற்கு அடுத்தபடியாக கி.பி.1873 இல் காஞ்சி புரம் வா. வரதராசுலு நாயுடு பதிப்பு வந்தது; காஞ்சிபுரம் இயற்றமிழ் விளக்க அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிடப் பெற்றது. இதில், 'இராமநாதபுரம் சமசுதானம் பொன்னுசாமித் தேவர் அனுமதியினால் தில்லையம்பூர் கவிராச பண்டிதரும் காஞ்சிபுரம் வித்துவான் கச்சபாலய அய்யரும் பரிசோதித்து வெளியிட்ட பிரதிக்கு இணங்க இப்பதிப்பு அமைந்துள்ளது' என்னும் குறிப்புக் காணப்படுகிறது. எனவே, இது முதற் பதிப்பை அப்படியே பின்பற்றி வந்த பதிப்பு என்பது பெறப்படும்.

இதன்பின் கி.பி.1877-78–இல் சென்னைக் கலாரத் நாகரப் பதிப்பு இரு பாகங்களாக வந்தது. இப்பதிப் பில் பாடல் பாடிய சூழ்நிலைகள் தரப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் அருஞ்சொல் விளக்கமும் அங்கங்கே பாடல்களை அடுத்துத் தரப்பட்டுள்ளது.

மேலும் இந்த நூற்றாண்டில் கி.பி. 1884–இல் திருவெண்காடு ஆறுமுக சுவாமிகளால் ஒரு பதிப்பு வந்துள்ளது. இதில் முதற்பதிப்பைப் பின்பற்றியதோடு சில பாடல்களை மிகுதியாகச் சேர்த்தும் வெளியிட் டுள்ளார். இதன் மறுபதிப்பு கி.பி. 1887–இலும் வந்தது.

இதன்பின் பல வித்துவான்களின் உரையுடன் கூடிய பதிப்புகள் 20–ஆம் நூற்றாண்டில் வந்தன. இவற்றுள் முற்பட வைத்துக் கூறத்தக்கது காஞ்சிபுரம் மகாவித்துவான் இராமசாமி நாயுடு என்பவரால் செய்யப்பட்ட உரையுடன் கூடிய பதிப்பு. இப் பதிப் பில் (1911) ஒவ்வொரு புலவர் பாடிய பாடல்களின் முன்பாக அவ்வப் புலவரின் வரலாறு கிட்டிய வரையி லான செய்திகளுடன் உரைநடையில் தரப்பட்டிருக் கிறது. பாடல்களின் தொடக்கத்தில் பாடல் பாடிய சூழ்நிலை பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகிறது. பாடல் களை எல்லாம் சீர்முறைப்படிப் பிரித்து அழகுற அச் சிட்டுள்ளனர். அதன்பின் பதவுரை, விளக்கவுரைகள் ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் காணப்படுகின்றன. இரு பாகமாய் அமைந்த இந்நூல்களில் முதற்கண் நூலுள் அமைந்த முறையில் புலவர் பெயர்களும் அவர் பாடிய பாடல் தொகையும் அவை தொடங்கும் பக்க எண்ணும் தரப்பட்டுள்ளன. அடுத்துச் செய்யுளகராதி யும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வுரைப் பதிப்புகள் 1926–ஆம் ஆண்டிலும் பின்னரும் சில பதிப்புகளைப் பெற்றன.

இதனை அடுத்துச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்க உரைப்பதிப்பு 1939–ஆம் ஆண்டு சென்னை இரத்தின நாயகர் சன்சு வெளியிட்ட பதிப்பு. முற்பதிப்புகள் போலவே இரண்டு பாகங்களாக இத்திரட்டு நூல் வந்துள்ளது. இதற்கு உரையெழுதி உதவியவர்

தமிழ்ப் பேராசிரியரும் தாகூர் சட்ட விரிவுரையாளரு மாகிய திருநெல்வேலி கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர் களாவர். இவர் புலவர் பாடிய பாடல்களை வர லாற்று முறைக்குத் தக்கபடி மாற்றி வைத்து அடைவு செய்துள்ளார். பாடங்கள் பல திருத்தங்களைப் பெற் றன. யாவரும் எளிதில் படிக்கும் வண்ணம் தேவையான குறிப்புகள் முதலியவற்றைச் சுருக்க மாகவும் எளிமையாகவும் அமைத்துள்ளார். முதற் பாகத்தில் கி.பி. 17–ஆம் நூற்றாண்டு வரைத் திகழ்ந்த புலவர் பாக்களும் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள் ளன. இவற்றில் முறையே 870, 865 பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இதுவும் மேலும் சில பதிப்புகளைப் பெற்றுள்ளது.

இவ்வாறாகத் தனிப்பாடல் திரட்டு மூலமாகவும் உரையுடனும் பல பதிப்புகள் பெற்றமை இந்நூலைப் பலரும் விரும்பிப் படித்துப் போற்றினர் என்பதை எடுத்துக்காட்டும்.

இத்தனிப்பாடல் திரட்டு நூலை மேலும் விரிவு படுத்தி வெளியிட்ட முயற்சி ஒன்றும் குறிப்பிடத் தக்கது. சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தினர் கருப்பக்கிளர் சு.அ. இராமசாமிப் புலவரைக் கொண்டு பழைய தனிப்பாடல் திரட்டு நூலுக்குப் புத்துரை கண்டு வெளியிட்டனர். அதோடுசென்றநூற் றாண்டிலும் இந்நூற்றாண்டிலும் வாழ்ந்த புலவரும் வாழ்பவருமாகிய புலவர் பாடல்களையும் தொகுத்து ஐந்து தொகுதிகளாக வெளியிட்டுள்ளனர். இவற் றுள் 550–க்கும் மேற்பட்ட புலவர்களின் தனிப்பாடல் கள் ஏறத்தாழ 5000–க்கு மேல் தரப்பட்டுள்ளன.

தனிப்பாடல் என்னும் பெயருடன் சில ஏடுகள் சென்னை அரசாங்கக் கீழ்த்திசைச் சுவடி நிலையம், தஞ்சாவூர் சரபோசி மகாராசாவின்சரசுவதி மகால் நூல் நிலையம் போன்ற சுவடி நிலையங்களில் உள் ளன. இவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்ப்பின் தனிப்பாடல்கள் மேலும் பலவாம். கி.பி. 1867–இல் புலவர் ச. பாலசுந்தரனார் சரசுவதி மகால் ஏடுகளை ஆராய்ந்து இதுவரை வெளிவராத 216 பாடல்களைத் ‘தனிப்பாடற்றிரட்டு’ என உரையுடன் பதிப்பித்துள்ளார். புலவர் பாடிய பாயிரக்கவிகள், சாற்றுக்கவிகள், சாசனப் பாடல்கள் போன்ற பற்றை யும் தனிப்பாடல்களாகக் கருதித் தொகுத்துப் பார்ப்பின் தனிப்பாடல்கள் பல்லாயிரக்கணக்காக அமையும். மு.ச.

தனிமகனார்: இவர் சங்க காலப் புலவருள் ஒருவராவர். இவர்தம் இயற்பெயர் தெரியவில்லை. இவர் பாடிய ஒரே பாடல் நற்றிணை 153 ஆக இடம் பெற்றுள்ளது. பாலைத் திணையில் பிரிவிடை மெலிந்த தலைவி கூற்றில் இப்பாடலைப் புலவர் அமைத்துள்ளார். கீழ்க்கடலில் நீரை முகந்து மேற் றிசை சென்று இருண்டு, உலகம் விளங்கக் கம்மாளர் செம்பினாற் செய்த பானையைக் கடைந்தாற்போல் மின்னி எங்கும் மழைபொழிந்த மேகம், தெற்குப் பக்கம் சென்று ஒழிந்தாற்போலத் தலைவியின் நெஞ் சம், அவளிடம் தங்காமல் தலைவனிடம் சென் றொழிந்தது. அதனால், வெஞ்சினப் பகைவேந்தன் அலைத்தலின் கலங்கி ஊரில் வாழும் குடிமக்கள் எல் லாம் குடியோடு நீங்கிய பாழ்பட்ட நகரத்தைக் காவல் கொண்டிருந்த தனிமகனைப் போல அவ ளுடம்பு காக்கப்படும் தன்மையுடையதாயிற்று என் பதுவே அவர் பாடிய பாடற் கருத்தாகும். தலைவி தன் உடலைக் காத்தமைக்குப் ‘பாழ் காத்திருந்த தனிமகன் போன்றே’ என உவமை கூறிய திறத்தால் அவ்வுவமைத் தொடராலேயே தனிமகனார் என இப்புலவர் பெயர் பெறுவாராயினார். இது போலவே செம்புலப் பெயனீரார், விட்ட குதிரையார், ஓரேருழ வனார் முதலிய புலவர்களும் சங்க காலத்தில் உவ மைச் சிறப்பால் பெயர் பெற்றவர்களாவர்.

இரா.சா.

தனிமொழி: ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ஒரு மனிதன் பேசும் பேச்சின் தொகுதியே தனிமொழி எனப்படும். சிலரிடம் இரண்டு தனிமொழிகள் காணப் படுகின்றன. எனினும் இவ்விரு தனிமொழிகள் பற்றிய இணையான அறிவு இவர்களிடம் அமையப் பெற்றுள் ளதா என்பது சிக்கலாகவே உள்ளது. பல தனிமொழி களின் சேர்க்கையே மொழி என்பதால் தனிமொழி (idiolect)பற்றிய ஆய்வுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட் டுள்ளது. ஒரு மொழியின் குறிப்பிட்ட சில தனிமொழி களைஆய்வு செய்வதன்வாயிலாக அம்மொழியினைத் தெரிந்து கொள்ளுதல் இயலும்.

ஒருவரின் தனிமொழியை நன்கு ஆராயின் அது பேசுவோரின் நடை வேறுபாடு, சமூக நிலையில் அவருடைய பங்கு ஆகியவற்றிற்கேற்ப வேறுபட்டமை வது தெரிய வரும். பேச்சு நடை என்பது கேட்போ ரின் தகுதிக்கும் எண்ணிக்கைக்கும் ஏற்ற முறையில் அமைய, பேச்சுமுறையோ பேசுகின்றவர் சமுதாயத் தில் எந்த நிலையிலிருந்து பேசுகின்றார் என்பதனை அடியொற்றி அமையும்.

ஒருவரின் தனிமொழியை இன்னொருவர் புரிந்து கொள்ளும் நிலையில், இருவரின் தனிமொழிகளுக் கிடையே புரிதிறன் (mutual intelligibility) காணப்படுகின்றதெனவும் ஒருவர் பேசுவதை இன் னொருவர் புரிந்துகொள்ள இயலாத நிலையில் இரு வரின் தனிமொழிகளுக்கிடையே புரிதிறன் காணப் பெறவில்லை எனவும் கூறலாம்.

ஒற்றுமைக்கூறுகள் பெரிதும் காணப்பெறுகின்ற பல தனிமொழிகள் இணைந்து ஒரு கிளைமொழி (dialect) அமையப்பெறுகின்றது. ஈண்டுத் தனிமனிதப் பேச்சு வழக்கில் கருத்துப்பரிமாற்றத்திற்கு ஏற்பச் சில வேறுபாடுகள் நீக்கப்பெற்று, பொதுவாகத் திகழும் பெரும்பான்மையான ஒற்றுமையின் அடிப்படையில் அவை ஒருங்கிணைந்து ஒரு கிளைமொழி என்ற நிலையினைப் பெறுகின்றன. கிளைமொழியைப் போன்றே மொழியும் ஒற்றுமைக் கூறுகள் காணப் பெறும் பல தனிமொழிகள் இணைந்தே அமையப் பெறுகின்றது. கிளைமொழியில் உள்ள தனிமொழிகளுக்கிடையே காணப்பெறும் ஒற்றுமைக் கூறுகளைக் காட்டிலும் ஒரு மொழியின் கண்ணுள்ள தனிமொழிகளுக்கிடையே மிகக் குறைந்த அளவு ஒற்றுமைக் கூறுகளே காணப்படும். இங்ஙனம் தனிமொழிகளுக்கிடையே காணப்பெறும் புரிதிறனுக்கு அடிப்படையாக அமையும் ஒற்றுமைக் கூறுகளை அடியொற்றியே மொழி, கிளைமொழி என்ற பாகுபாடு அமையப் பெறுகின்றது.

மொழியின்கண் காணப்பெறும் தனிமொழிகள் பெரும்பாலும் ஒன்றுக்கொன்று புரிதிறன் உடையனவாக அமைந்து நேரடித் தொடர்புடைய சங்கிலித் தொடர் போல் அமையப் பெற்றிருக்கும். பெரும்பான்மையான தனிமொழி இணைகள் புரிதிறன் பெரிதும் உடையனவாக அமையும் நிலையில் ஒரு கிளைமொழியில் நெகிழ்ச்சி மிகவும் குறைவாக இருக்கும். ஏ.ஆ.

துணை நூல்கள்:

Hall, Rodert, A.J., Idiolect and Linguistic Super -Ego, 'Studia Linguistica', Vol. 5, 1951.

Hockett, C.F., A course in Modern Linguistics, Oxford Publication co, New Deihi, 1958.

தனியார் உரிமைக் கொள்கை: அரசியல் நூலில் ஆய்வு செய்யப்படுகிற பல குறிப்பிடத்தக்க கேள்விகளுள், "அரசாங்கத்தின் கடமைகளின் எல்லை அல்லது வரம்பு யாது?" என்ற கேள்வியும் ஒன்றாகும்; இந்தக்கேள்வி பற்றி இங்கிலாந்தில் கி.பி.18- ஆம் நூற்றாண்டில் ஆராயப்பட்டபோது தோன்றிய ஒரு கொள்கையே தனியார் உரிமைக் கொள்கை (Individualism) ஆகும். பொருள்களைச் செய்தல், விற்றல், வாங்குதல், தொழில்களை நடத்துதல் முதலிய அரசியலல்லாத துறைகளிலுள்ள செயல்களிலெல்லாம் அரசாங்கம் தலையிடாமல், அவற்றையெல்லாம் தனியார்களே திட்டம் செய்து நடத்தும் படியாக விட்டுவிடுதல் வேண்டுமென்பதே இக்கொள்கையின் சாரமாகும்.

இக்கொள்கையின் தோற்றம்: ஐரோப்பாவில் கி.பி.16-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய தேசிய அரசுகளில் அரசர்கள் வரம்பற்ற அதிகாரங்களைச் செலுத்தி வாழ்வின் எல்லாத் துறைகளிலுமுள்ள செயல்களைக் கட்டுப்படுத்தினர். ஆகையால் ஆளுவோரின் நலன்களுக்கும் குடிகளின் நலன்களுக்கு மிடையேயுள்ள வேறுபாடு நன்கு உணரப்பட்டது. மக்களுடைய நலன் சார்பாகக் கருத்துகளும் கிளர்ச்சியும் தோன்றின. அக்கிளர்ச்சியின்போது, மக்கள் நலன் சார்பாக இயற்கையின் சட்டம் என்ற கொள்கை சுட்டிக் காட்டப்பட்டது. அக்கொள்கையை கி.பி.17-ஆம் நூற்றாண்டில் சான் இலாக்கு (John Locke) என்ற ஆங்கிலச் சிந்தனையாளர் விரித்துரைத்து மனிதனுடைய இயற்கையான, உள்ளார்ந்த உரிமைகளே அரசாங்கத்தின் செயல்களுக்கான எல்லைகளை அல்லது வரம்புகளை ஏற்படுத்துகின்றன என்று குறிப்பிட்டார். இலாக்கு குறிப்பிட்ட இந்த விளக்கமே கி.பி.18-ஆம் நூற்றாண்டில் யாவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு, அதுவே கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டில் தனியார் உரிமைக் கொள்கைக்கு ஒரு தத்துவ இயல்புடைய சான்றாக அல்லது தோற்றுவாயாக ஆயிற்று. இக்கொள்கை கி.பி.18-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் இருந்த அரசின் விரிவான அதிகாரக்கொள்கைக்கு ஓர் எதிர்ப்புக் கொள்கையாகத் தோன்றிற்று. வாணிகத் துறையில் பல வகையான கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கும் அரசாங்கச் சட்டங்கள் இருந்தன. கப்பல் போக்குவரவுச் சட்டம், தானியச் சட்டம், சுங்கவரிச் சட்டங்கள் முதலியன வெல்லாம் தடையற்ற வாணிகக் கொள்கைக்குத் (Free Trade) தடையாக இருந்தன. இச்சூழ்நிலையில் புதிய இயந்திரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு நூற்பு, நெசவு முதலியவற்றில் இயந்திரங்கள் கையாளப்பட்டுப் பெருமளவில் ஒரேமாதிரியான பொருள்கள் குறைந்த காலத்தில் செய்து குவிக்கப்பட்டன. இங்கிலாந்துக்குக் குடியேற்ற நாடுகள் கிடைக்கவே அவற்றில் ஆங்கிலப் பொருள்களை விற்கவும், கச்சாப் பொருளை வாங்கவும் சந்தைகள் தோன்றின. இச்சூழ்நிலைகளில் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாடுகளும் சட்டதிட்டங்களும், மூலதன வசதியுடைய தனியார்கள் தங்கள் விருப்பம்போல் தொழில்களைத் தொடங்கி நடத்துதற்கும், வாணிகம் செய்தற்கும் தடையாக இருந்தன. இதனை உணர்ந்த சிந்தனையாளர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் அரசாங்கம் தலையிடுதல் கூடாதென்று கருதி இக்கோட்பாட்டை வகுத்தனர்.

கொள்கையிலுள்ள கருத்துகள்: தனியார் உரிமைக் கொள்கையை (Individualism or laisser faire)விளக்கிச் சான் இசுடூவர்ட்டு மில் (John Stuart Mill) 'விடுதலையைப் பற்றி' (On Liberty) என்ற தம்

நூலில் கூறும்போது மனிதர்கள் கூட்டாகவோ, தனித்தனியாகவோ, தங்களில் எவருடைய செயலிலும் சுதந்திரத்திலும் தலையிடுதற்கு ஒரே காரணம் தான் இருத்தல் கூடுமென்றால் அது அவருடைய தற்காப்புக்கு மட்டுமே ஆகும் என்றும், ஒருவர்மீது அரசாங்க அதிகாரம் கையாளப்படுதற்குரிய ஒரே காரணம் அவர் மற்றவருக்குத் தீங்கு செய்யாமல் தடுத்தல் என்பதுதான் என்றும், ஒவ்வொருவரும் தம்மைப் பொறுத்த செயல்களிலெல்லாம் முழுமையான, வரம்பற்ற சுதந்திரமுடையவரென்றும், ஒவ்வொருவரும் தம் உடம்பையும் அறிவையும் பொறுத்தவரை தலைமை அதிகாரமுடையவரென்றும், எவருக்கும் கட்டுப்பட்டவரல்லர் என்றும் கூறினார். ஏறக்குறைய இவைபோன்ற கருத்துகளை எர்பர்ட்டு இசுபென்சரும் (Herbert Spencer) கூறினார். அவருடைய கருத்து தனியார்களை வெளிநாட்டுப் பகைவர்களிடமிருந்தும், உள்நாட்டுப் பகைவர்களிடமிருந்தும் காப்பாற்றுதல் என்ற பணியையும், தனியார்கள் தமக்குள் செய்துகொள்ளும் ஒப்பந்தங்கள் சட்டப்படி நிறைவேற்றப்படுமாறு செய்தல் என்ற பணியையும் மட்டுமே அரசாங்கம் செய்தல் வேண்டும்; இவற்றைத் தவிர அரசாங்கம் வேறெந்தப் பணியையும் செய்தலாகாது என்பதாகும்.

இக் கொள்கைக்குச் சார்பான மூன்று வாதங்கள்: ஒன்று தனியார் உரிமைக் கொள்கைக்குச் சார்பாகக் கூறப்படும் ஒழுக்க இயலான வாதம் (Ethical Argument). இக்கொள்கையானது தனியாருடைய முழு ஒழுக்க வளர்ச்சிக்கு மிகவும் ஏற்றது என்பதே ஆகும். மற்றொன்று, ஒவ்வொருவரும் தம் வாழ்க்கையைத் தம் கருத்துகளுக்கு இயைய உருவாக்கிக் கொள்ளும் சுதந்திரத்தைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்; இச் சுதந்திரமும் அவர் அரசாங்கத்தின் தலையீடோ, பிறரின் தலையீடோ இல்லாமல் தற்சார்பும் (Self - reliance), தன் முயற்சியும் உடையவராக இருத்தல் வேண்டும். இக் கொள்கையின் சார்பாக உயிரியலிலிருந்து ‘தகுதி உடையது நிலைத்து வாழும்’ என்ற ஒரு சொற்றொடரை (The survival of the fittest as a phrase) எர்பர்ட்டு இசுபென்சர் கூறுகிறார். தாழ்ந்த உயிரினங்களில் ஒவ்வொன்றும் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, அதில் வெற்றி பெறுவதே நீடித்து வாழ்வது போல, மனித இனத்திலும் அரசாங்கத்தின் தேவையற்ற தலையீடும், கட்டுப்பாடும் இன்றி ஒவ்வொருவரும் தத்தம் திறமைகளைத் தாமே வளர்த்துக் கொள்ளவும், வாழவும் சுதந்திரம் இருந்தால் மனிதருள் வாழ்வதற்குத் தக்க திறமையும் வசதியும் படைத்தவர் வாழ்வர்; மற்றவர் வாழ இயலா நிலைக்குத் தள்ளப்படுவர். பிறிதொன்று பொருளியல் சார்பானதாகும். பொருளியல் சார்பாக இக் கொள்கைக்குக் கூறப்படும் சான்றும் வலுவானதாகும். ஒவ்வொருவரும் தமக்குகந்த நலனைத் தாமே நன்கு அறியவும், அதற்குகந்த வழியைப் பின்பற்றவும் வல்லவராயிருக்கிறார். பொருளாதாரத் துறையில் அரசாங்கத்தின் தலையீடு இல்லாமல் சுதந்திரமான போட்டி இருக்குமானால், நுகர்வோர் பொருள்களுக்கும் பணிகளுக்கும் நிறைய தேவையை உண்டாக்குவர்; உற்பத்தியாளர்கள் இத் தேவையை நிறைவு செய்வதற்கு முயற்சி செய்வர்; நுகர்வோருக்கும் உற்பத்தியாளருக்குமிடையே நிலவும் இப்போட்டியின் காரணமாகத் தரமான பொருள்கள் மலிவான விலையில் கிடைக்கும். இம்மூவகைக் காரணங்களும் அரசாங்கம் தனியார் சுதந்திரத்தில் தலையிடாமலிருத்தல் வேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்தின. ஆடம் சுமித்து (Adam Smith)என்ற பொருளாதாரப் பேராசிரியரும் அரசாங்கம் பொருளாதாரத் துறையில் தலையிடுதல் சரியன்று என்று கூறினார்.

கொள்கை செயற்படுதலும், அதன் விளைவுகளும்: தனியார் உரிமைக் கொள்கை இங்கிலாந்தில் ஏறக்குறைய ஒரு நூற்றாண்டுக் காலத்துக்கு (கி.பி. 1750 முதல் கி.பி. 1850 வரை) பொருளாதாரத் துறையில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. பழைய வணிக இயல் கொள்கை (Mercantilism) கைவிடப்பட்டது. பிரிட்டனுடைய அமெரிக்காவிலிருந்த குடியேற்ற நாடுகள் கி.பி. 1780-இல் சுதந்திரம் பெற்றுவிடவே, வணிக இயல் கோட்பாடும் மதிப்பிழந்தது. இயந்திரங்கள் வாயிலாகப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் ஆலைத் தொழில் முறை பெறுகிற்று. தொழிலதிபர்களும், வணிகர்களும், முதலாளிகளும் அரசியல் செல்வாக்குப் பெறவே, அரசாங்கம் தொழில் மீதும், வாணிகத்தின் மீதும் இருந்த கட்டுப்பாடுகளையெல்லாம் சிறிதுசிறிதாக நீக்கிற்று. சுங்க வரிகள் கி.பி. 1784-86-இல் குறைக்கப்பட்டன. கப்பல் போக்குவரவுச் சட்டம் கி.பி. 1796-இல் தளர்த்தப்பட்டு கி.பி. 1849-இல் முற்றிலும் நீக்கப்பட்டது. தானியச் சட்டங்கள் கி.பி. 1846-இல் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன. இந்திய வாணிகம் யாவருக்கும் உரியதாக கி.பி. 1813-இல் ஆக்கப்பட்டது.

பொருளாதாரத் துறையில் இத்தகைய நல்ல பல விளைவுகள் ஏற்பட்டபோதிலும், தனியார் உரிமைக்கொள்கையினால் நாளாவட்டத்தில் பல சமூகச் சீர் கேடுகளும் தீங்குகளுமுண்டாயின. இக்கொள்கையினால் பயனடைந்தோர் முதல்வளம் உடையவர்களே;முதல் வசதி இல்லாதோர் வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக ஆலை முதலாளிகளிடம் எந்த அளவு ஊதியத்துக்கும், எந்தச் சூழ்நிலையிலும் வேலை செய்யவேண்டிய அவல நிலையிலிருந்தனர். நீண்ட நேரப் பணி, போதிய ஊதியமின்மை, இடர்ப்பாடான, நல்வாழ்

வற்ற தொழிற்சாலைகள், 8 அல்லது 9 வயதுச் சிறுவர், சிறுமியரும் வேலையிலமர்த்தப்பட்ட கொடுமை முதலிய தீங்குகளெல்லாம் தொழிலாளர் நிலை பற்றிய அரசாங்க ஆய்வுக் குழுக்களின் அறிக்கைகளில் காணப்பட்டன.

இக்கொள்கையின் நன்மைகளும் தீமைகளும் இக்கொள்கையிலிருந்து 'சமநிலைக் கொள்கை' (Socialism) என்ற எதிர்நிலைக் கொள்கையைத் தோற்றுவித்தன. தன் முயற்சி என்ற சீரிய பண்பை இக்கொள்கை வலியுறுத்தி, அதை அழிக்காத அளவில்தான் சமூக அல்லது அரசாங்கத்தின் செயல் இருத்தல் வேண்டுமென்ற உண்மையைச் சுட்டிக் காட்டிற்று. பா.சு.

துணை நூல்கள்:

Joad, C.E.M., Introduction to Modern Political Theory, Oxford, 1924.

Sidgwick, H, The Development of European Polity, Macmillan, 1903.

Wilson, F.G., The Elements of Modern Politics, Mc Graw-Hill, 1936.

தனியார் துறை: ஒரு நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் வேளாண்மை தொழில், வங்கியியல் ஆகியன பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. சோவியத்து உருசியா, மக்கள் சீனா போன்ற சில பொதுவுடைமை நாடுகளைத் தவிர, மற்ற நாடுகளில் வேளாண்மை தனியார் துறையில் தான் இயங்கி வருகிறது. ஆனால், தொழில்கள், உள்நாட்டு, அயல் நாட்டு வாணிகம், வங்கியியல் போன்றவற்றில் பொதுத் துறையும் (Public Sector), தனியார் துறையும் (Private sector) தம் பங்கை ஆற்றி வருகின்றன.

தனியார் துறை என்பது தனி மனிதனுக்குச் சொந்தமான நிறுவனம் என இனிக் கருத முடியாது. தனியார் துறைக்கும் சமுதாய நோக்கமும், சமுதாயக் கடமைகளும் உள்ளன. பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்குத் தேவையான ஊக்கத்தினையும், தூண்டுதல்களையும், தனியார் துறை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. தலை சிறந்த தொழில் வல்லுநர்களைக் கவனத்தில் ஈர்ப்பது தொழிலில் கிடைக்கும் இலாபம் மட்டும் அல்ல; மற்ற முக்கிய அமிசங்களும் அதில் அடங்கி உள்ளன. விடா முயற்சி, உற்பத்தியில் ஏற்படும் மகிழ்ச்சி (Jay of Creation), பெருமையினை அடைய வேண்டும் என்ற ஆவல், போட்டி மனப்பான்மை போன்றனவும் காரணங்களாகின்றன.

இந்தியாவில் தனியார் துறை: தொடக்கக் கால, இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சியில் தனியார் துறை முக்கியப் பங்கினை ஆற்றியது. பெரும் முதலீடு சிறந்த நிருவாகம், தீர்க்கதரிசனம், விளைவுகளை எதிர் நோக்கி ஏற்றுக் கொள்ளும் மனத்திட்பம், இடர்ப்பாட்டை ஏற்று அல்லது தவிர்த்துத் தொழிலில் முன்னேறும் விடாமுயற்சி போன்ற பல குணங்களை இந்தியாவில் தொடக்கக் காலத் தொழில் முனைவோர்கள் (Entreprenuers) பெற்றிருந்தனர்.

இந்தியாவில் சிறந்த தொழில்களாகக் கருதப்படும் பருத்தி நூற்பாலை, சணல் தொழிற்சாலை, இரும்பு எஃகுத் தொழிற்சாலை போன்றவற்றைத் தொடங்கித் திறம்பட நிருவகித்து, இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு அடிகோலியது தனியார் துறையே எனத்துணிந்து கூறலாம். பருத்தித் துணி உற்பத்தி செய்யும் 55 நாடுகளில் ஐக்கிய அமெரிக்கா, மக்கள் சீனா ஆகியவற்றுக்கு அடுத்து இந்தியா மூன்றாம் இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. ஆண்டு உற்பத்தி, தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கை ஆகியவற்றில் எதை எடுத்துக் கொண்டாலும் பருத்தி நூற்பாலை, சிறப்பாக அமைந்த தொழில்களில் முதலிடத்தைப் பெறுகிறது. பருத்தித் துணி ஏற்றுமதி வணிகத்தில் உலகில் இந்தியா இரண்டாம் இடத்தை வகிக்கிறது. இவ்வளவு சிறப்பு வாய்ந்த இத்தொழில் தனியார் துறையின் பங்குக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

இரும்பு எஃகுத் தொழில் நாட்டின் விரைவான தொழிற்புரட்சிக்குஅடிப்படையாகத் திகழ்கிறது. இந்தியஆங்கில அரசுக்கு அடிமைப்பட்ட காலத்திலேயே, 1908-ஆம் ஆண்டு, அப்போது சாக்ச்சி (Sakchi) என்றும் இப்போது சாம்செட்பூர் என்றும் சொல்லப்படும் இடத்தில் 'டாட்டாஇரும்பு எஃகுத் தொழிற்சாலை' நிறுவப்பட்டது. இதுவே, இந்தியாவில் மட்டுமன்றி ஆசியக் கண்டத்திலேயே இரும்பு எஃகுத் தொழிற்சாலை ஏற்பட அடிப்படையாக இருந்தது. இது சே.என். டாடா என்னும் பணம் படைத்த, பார்சி இனத்தைச் சேர்ந்தவரால் தொடங்கப்பட்டது. இந் நிறுவனம் திறம்பட வளர்ந்தது. பல இடங்களில் கரி, இரும்பு, கனிவள ஆராய்ச்சி நடத்தி, பரின் (G.Parin), வெட்டு (G.M. Weld) போன்ற சிறந்த பொறியியல் வல்லுநர்களின் துணையோடு சே.என். டாடாவின் முயற்சியால் உண்டான இந்தியாவின் முதல் இரும்பு எஃகுத்தொழிற்சாலை, இன்று தனியார் துறை, பொதுத் துறை ஆகியவற்றில் இரும்பு எஃகுத் தொழிற்சாலைகள், ஆசிய நாடுகளில் தோன்ற ஒரு முன்னோடியாக விளங்குகிறது.

சணல் தொழில் இந்தியப் பொருளாதாரத்தில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. இந்தியாவுக்குக் கிடைக்கும் மொத்த அயல்நாட்டுச் செலாவணியில் சணல் தொழில் 20 விழுக்காடு பெற்றுத் தருகிறது. உலகில் உள்ள மொத்தச் சணல் தொழில் தறிகளில் 58 விழுக்காடு இந்தியாவில் உள்ளன. உலகில் பயன்படுத்தப் படும் 3 மிலியன் கண்டி சணல் பொருள்களில், இந்தியா 40 விழுக்காட்டிற்கும் மேல் அளிக்கிறது. சணல் உற்பத்தி, வழங்கல் ஆகியவற்றில் அரசாங்கப் பங்கே இல்லை எனலாம். அனைத்தும் இந்திய சணல் ஆலைகள் சங்கத்தால் (Indian Jute Mills Association) நிருவகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. எனவே, சணல் தொழில் இந்தியாவில் முழுதும் தனியார் துறையிலேயே உள்ளது.

மற்றும் இரசாயனப் பொருள்கள் உற்பத்தி, சர்க்கரை ஆலைகள், காகிதச் தொழிற் சாலைகள், கண்ணாடித் தொழில் ஆகியவற்றிலும் தனியார் துறை சிறப்பான பங்கை ஆற்றி வருகிறது.

பல தொழில் கொள்கைகள் மூலம் தனியார் துறைக்கும் பொதுத் துறைக்கும் உரிய பணிகளை இந்திய அரசு வரையறுத்துள்ளது. தனியார் துறைக்கு அரசாங்கம், அந்நியப் போட்டியிலிருந்து பாதுகாப்புக் கருவூலத் தூண்டுகோல்கள் (Fixed incentives), எளிய கடன்கள் (Cheap loans) போன்ற அடிப்படை வசதிகளை அளித்துள்ளது. தனியார் துறை வளர்ச்சிக்கு இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கி (Industiral Development Bank of India), ஆயுள் காப்பு நிறுவனம் (Life Insurance Corporation), இந்தியத்தொழில்கள் முதலீட்டு நிறுவனம் (Industrial Credit and Investment) போன்ற நிறுவனங்கள் மிக்க நிதி உதவியை அளித்துள்ளன. இவ்வளவு சலுகைகளும், நிதி உதவியும் பெற்றும், தனியார் துறை தன் பங்கைச் சரியாகச் செய்யவில்லை என ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. கடந்த திட்டக் காலங்களில் தனியார் துறை பெற்ற கடன் மற்ற உதவிகள் அளவிற்கும், அது நாட்டிற்குச் செய்த பணிக்கும் சரியான தொடர்பு இல்லை என்று சிலர் குற்றம் சாட்டுகின்றனர்.

முக்கியமான குற்றச்சாட்டுகள்: தொழில்கள் தொடங்க உரிமை கொடுத்த பின்னும் தொழில்கள் தொடங்க தனியார் துறை காலத் தாமதம் செய்கிறது என இந்திய மைய (Reserve Bank of India) வங்கியின் அறிக்கை கூறுகிறது.

மிகுதியான வருமானத்தைத் (Surplus income) தொழில் மேம்பாட்டுக்குப் பயன்படுத்தாமல், மற்ற நிறுவனங்களின் சொத்துகளை வாங்குவதிலும் சொத்துகளைக் குவிப்பதிலும் (Wealth Accumulation) தனியார் துறை மிகுந்த கவனம் செலுத்துகிறது.

அரசாங்கத்தின் கடன் மற்றும், கருவூலத் தூண்டுகோல்களையும், சலுகைகளையும் மிக்க அளவில் பெற்று, உண்மையான, நியாயமான சிறு தொழில்களின் வளர்ச்சியைத் தனியார் துறை தடை செய்கிறது.

உணவுத் தானிய வணிகத்தில் தனியார் துறையின் வணிகப் போக்கு மிகவும் கண்டிக்கத் தக்கதாக உள்ளது. வெள்ளம், மழை, வறட்சி போன்ற தேசத் துயர்களை இயற்கை அளித்த நல் வாய்ப்பாகக் கருதி, தனியார் துறை கொள்ளை இலாபம் அடிக்கிறது.

ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியில் தனியார் துறைக்கும் பொதுத் துறைக்கும் உரிய பங்கும் கடமையும் உள்ளன. ஒன்றுக்கு ஒன்று போட்டி அமைப்பு ஆகாது. விரைந்த பொருளாதார வளர்ச்சி, மக்கள் நல்வாழ்வு, நாட்டு மேம்பாடு ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, தனியார் துறையும், பொதுத் துறையும் தோளோடு தோள் நின்று செயற்படவேண்டும்.

ந.து.

துணை நூல்கள்:

Kuchtal, S.C., Industrial Economy of India, Chaitanya Publishing House, Allahabad, 1985.

Seth, M.L., Theory and Practice of Economic Planning, S. Chand & Co., New Delhi, 1984.

Sivayya, K.V., and V.B.M. Das., Indian Industrial Economics, S. Chand & Co. Ltd, New Delhi, 1986.

தனியாள் உளவியல்: உளவியலில் பல பிரிவுகள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று 'தனியாள் உளவியல்'. இது ஆல்பிரெட் ஆட்லர் (Alfred Adler–கி.பி 1872–1937) என்பவரால் அளிக்கப்பட்டது. ஆளுமையின் கோட்பாடுகளுக்குள் (Pesonality theories) தனியாள் உளவியல் முக்கியமான ஒன்றாகும்.

ஆட்லர், உளவியலின் தந்தை எனச் சொல்லப் படும் சிக்மண்டு பிராயிடின் (Sigmund Freud) மாணவர். ஆனால் ஆட்லரால் பிராய்டின் பல விளக்கங்களை ஒப்புக் கொள்ள முடியவில்லை. பிராய்டின்

உளப்பகுப்பாய்வுக் கோட்பாட்டில் பால் உணர்வுக்குப் பெரிய முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுவது தேவையற்றது என ஆட்லர் கருதினார். எனவே, ஆட்லர் பிராய்டின் கொள்கைகளுக்கு மாற்றாகச் சிலவற்றைத் தொகுத்தார். அதுவே 'தனியாள் உளவியல்' (Individual Psychology) எனப்படுகிறது.

தனியாள் உளவியல், பிராய்டின் கோட்பாடு போன்று அத்துணை விரிவானதன்று. பொதுவாக, மனிதனின் செயல்களையும், மனிதன் பிறக்கும்போது செயலற்ற நிலையில் இருந்து பின் வாழ்வில் வெற்றி பெற எதையும் சிறந்த முறையில் செய்ய வேண்டும் என்று முயலுவதையும் அவனது 'தனியாள் உளவியல்' படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

மனிதனின் தனித்தன்மையை உளவியல் முறையில் ஆராய்ந்த ஆட்லர், அவனது ஆளுமையை முழுமையான ஒன்றாகக் கண்டார். ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் தன் ஐக்கியம் (Self unity), மேன்மைத் தன்மை (Perfection), குறிக்கோள் முதலியன உண்டு என்பதை வற்புறுத்திக் கூறுகிறார் ஆட்லர்.

'தான் முன்னேற வேண்டும், பிறரை விட மேம்பட்ட நிலையில் இருக்க வேண்டும்' என்ற எண்ணத்தால் ஏற்படும் அவனது நம்பிக்கையோடு கூடிய முயற்சி தான் மனிதனை இயக்கும் ஆற்றல் என்கிறார் ஆட்லர்.

ஆளுமையின் ஒற்றுமை ஒரு மனிதனின் முயற்சியால் ஏற்படுகிறது. அதுபோல, மன அடிப்படையிலான எல்லா நிகழ்ச்சிகளும், ஒவ்வொரு மனிதனின் தனித்தன்மை பொருந்திய உருவாக்கும் சக்தியால் உருவாக்கப்படுகின்றன. ஒருவன் மேன்மை பெற வேண்டும் என்று விரும்புவானாயின், அவன் மனமே அவன் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தும். இங்ஙனம், தனியாள் உளவியலில் உடலைவிட மனத்திற்கு மிக்க முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேம்பட்ட நிலைக்காக முயற்சிசெய்யும் மனநிலை, சிறு வயதில் ஏற்பட்ட குறைபாடுள்ள, முழுமை பெறாத, தாழ்ந்த நிலையின் காரணத்தால் தோன்றுவதாகக் கூறப்படுகிறது. குழந்தைகள் பிறந்தவுடன் தத்தம் தேவைகளைக்கூட நிறைவு செய்து கொள்ள முடியாமல், பிறரையே நம்பி இருப்பதால், அவர்களிடம் தாழ்வு மனப்பான்மை தோன்றுகிறது. எனவே, ஒவ்வொருவரும், தமது தாழ்வு மனப்பான்மையையும், செயலற்ற நிலையையும் போக்கவும் மிகுந்தசக்தியும், மேன்மையான நிலையும் பெறவும் பெருமுயற்சி செய்கிறார்கள்.

ஒருவனது நிகழ்கால வாழ்க்கை, அவனது வருங்கால மேம்பட்ட நிலையின் எதிர்பார்ப்பின்படி அமைகிறது. ஒருவன் எதிர்பார்த்தபடி, அவன் வாழ்வில் எல்லாமே நடப்பதில்லை. ஆனாலும், எதிர்பார்ப்பது வாழ்க்கைக்கு ஒரு நோக்கமாக அமைகிறது. இப்படி அமையும் பல்வேறு நோக்கங்களே வாழ்வை வழி நடத்திச் செல்கின்றன.

இவ்வாறு, மேம்பட்ட நிலையை நாட வேண்டும் என்ற மனநிலை, சமூகத்தின் நடுவில் அவனது தனி வாழ்வை வெளிப்படுத்துவதாகவும், தன்அமைதியைத் தேடுவதாகவும் அமைகிறது. ஒவ்வொருவரும் வாழ்க்கையில் மேம்படத் தம் அனுபவத்தின்படி தமக்கே உரிய ஒரு வழிமுறையை வகுத்துக் கொள்கின்றனர். இதனை ஆட்லர் வாழ்க்கைப் போக்கு (Style of Life) என்கிறார்.

மனிதனின் தனித்தன்மையையும் ஆக்க உணர்வையும் வளர்க்கும் முக்கியமான பொறுப்பு அவன் குடும்பத்தாரையே சாரும் என்கிறார் ஆட்லர். ஒருவனது ஆளுமை வளர்ச்சியில் முக்கியமான பங்கு பெற்றோருடையது என்ற பிராய்டின் கூற்றை மறுக்கும் ஆட்லர், பெற்றோர் மட்டுமன்றிக் குடும்பத்திலுள்ள மற்ற எல்லோருக்குமே அவன் வளர்ச்சியில் பங்கு உண்டு என்கிறார். இரண்டு பெற்றோர் ஒரே மாதிரியாக இருந்தாலும், அவர்களுள் ஒரு பெற்றோரின் ஒரே குழந்தையும், மறு பெற்றோரின் ஐந்து குழந்தைகளுள் நடுக் குழந்தையும் ஒரே மாதிரியான ஆளுமை பெறுவதில்லை; மிகவும் வெவ்வேறாகவே இருப்பார்கள் என்று கூறுகிறார். ஒருவனது பிறப்பு எண்ணிற்கு (Order of Birth) மிக்க முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் ஆட்லர், அவனது குழந்தைப் பருவத்தில் ஏற்படும் நிகழ்ச்சிகளும், சகோதர-சகோதரிகளுக்குள் ஏற்படும் பொறாமை, பூசல்களும் அவனது வாழ்வில் நன்மை பயக்கவோ தீமை உண்டாக்கவோ பெரிதும் காரணமாகின்றன என்கிறார்.

குழந்தைகளிடம் தவறான வாழ்க்கைப்போக்கு ஏற்படப் பெற்றோரின் வளர்ப்பு முறையும் ஒரு காரணமாகும். மிகுதியாகச் சலுகை காட்டுவதால் குழந்தை பொறுப்புடையவனாகவும், சுதந்திரமாகவும் வளர்வது தடுக்கப்படுகிறது. அவன் தன்னலம் கருதுபவனாகவும், பிறர் ஆதரவின் கீழ் இருப்பவனாகவும் வளர்கிறான்.

பெற்றோரால் வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்ட குழந்தை வாழ்வில் சுதந்திரமாக வாழப் பழகுகிறான். ஆனால், பெற்றோர் மேல் ஏற்பட்ட வெறுப்பின் காரணமாகச் சமுதாயத்தின் மேல் வெறுப்புக் கொண்டு, அதனை எதிர்த்து, வழி முறை

களை மீறி வாழ முற்படுகிறான். அவன் திருடுதல் போன்ற தீய பழக்கங்களையும் மேற் கொள்கிறான்.

சிறு வயதில் தங்கள் சூழ்நிலையைச் சரிவரப் புரிந்து கொள்ளாவிடில், சீரான வழியில் வாழ்க்கைப் போக்கு அமைவதில்லை. இதுவே பல மன நோய் களுக்கும் வித்தாகிறது என்கிறார் ஆட்லர்.

ஆட்லரின் தனியாள் உளவியல், அறிவியல் அடிப் படையின்றி அனுபவத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதாகப் பிற உளவியல் வல்லுநர் களால் கண்டனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எனினும், அவர் கருத்துகள் படிப்பறிவற்ற மக்களுக்கும் எளிதில் புரியும் வண்ணம், மனிதனின் செயல்களுக்கு விளக்கம் கூறுவதாக அமைந்துள்ளன. இன்றும் பல அன்றாடச் சிக்கல்களைத் தீர்க்கப் பலராலும் தனி யாள் உளவியல் பயன்படுத்தப் படுகிறது. அது மட்டு மன்றி, இன்று வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் வேறு பல ஆளுமைக் கோட்பாடுகளுக்கும் இது ஓர் அடிப் படையாக அமைந்துள்ளது. ஹே.ந.

தனியாள் கொள்கை என்பது அண்மைக் காலத்தில் வளர்ச்சி பெற்ற ஒரு கொள்கையாகும். இக்கொள்கையின் அடிப்படைக் கருத்தினை ஒருவர் முற்காலச் சிந்தனைப் போக்கிலேயே காணமுடிகிறது. என்றாலும், கி.பி. 17, 18-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர்த்தான் இக்கொள்கை வளர்ச்சி பெற்ற ஒன் றாகக் கருதப்படுகிறது. சமுதாயத்திலும் சமுதாய நிகழ்வுகளிலும் தனியாளின் முக்கியத்துவத்தை வலி யுறுத்துவதால் இக்கொள்கை தனியாள் கொள்கை எனப் பெயர் பெற்றது எனலாம். சமுதாயத்தில் 'மந்தைப்'ப் போக்கு மிகுந்து தனியாளின் முக்கியத்து வம் பெரிதும் குறைந்துபோன நிலையில், இதனை எதிர்த்துத் தனியாளின் தன்மையை, வலிமையை, சிறப்பினை வெளிப்படுத்தும் நோக்காக இச்சிந்தனை எழுந்தது. இத்தகைய தனியாள் கொள்கை எவ் வாறு பல்வேறு அறிஞர்களால் விளக்கப்படுகின்றது? எவ்வாறு பல்வேறு இயல்களில் எடுத்தாளப்படு கின்றது? மேலைநாட்டு மெய்ப்பொருளியலில் இதன் பங்கு என்ன? இக்காலத்தில் இதன் வளர்ச்சி எவ் வாறு அமைந்துள்ளது என்பன பற்றி ஆராய்ந்தறிதல் இன்றியமையாதது.

தனியாள் கொள்கை என்பது பற்றிப் பல்வேறு அறிஞர்கள் பலவாறு விளக்கியுள்ளனர். இராபர்ட்டு ஓர்த்து பிராங்கு என்பவர், சமயக் கலைக்களஞ்சியத் தில், தனியாள் கொள்கை என்பது தனிப்பட்டோரின் விருப்புகள், உரிமைகள், முயற்சிகள், நல்விருப்புப் போன்றவற்றைச் சமயம், அரசியல், பொருளாதாரம், சமுதாயவாழ்வு ஆகியவற்றில் இணைக்கும் கொள்கை என விளக்குகிறார். சார்சு எச்.மீட்டு என்பார், தனி யாள் கொள்கை என்பது அரசியலிலும் அறிவியலி லும் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு கருத்து எனச் சமயம் மற் றும் அறவியல் அகராதியில் விளக்குகிறார். அதன்படி ஒரு சமுதாயத்தின் நன்மை என்பது அச்சமுதாயத் தில் அங்கம் வகிக்கும் தனிப்பட்டோர் நன்மைகளின் கூட்டேயாகும். தனியாள் கொள்கை என்பது சமுதாயக் கொள்கையை எதிர்த்து எழுந்த கருத்தே யாகும் என்கிறார் மீட்டு. மெய்ப்பொருளியல் அக ராதி, தனியாள் கொள்கை என்பது தனி மனிதனை முக்கியப்படுத்தும் ஒரு கொள்கை எனக் குறிப்பிடு கிறது. அதாவது தனி ஆளைக் கூட்டமைப்பிற்கு எதி ராகவும் சமுதாய விருப்புகளைத் தனிஆள் விருப் புக்கு ஆட்படுத்தும் ஒருவித இயக்கமாகவும் விளக்கு கிறது. தனியாள் கொள்கை என்பது, சமுதாய நலனைப் போன்று தனிப்பட்டோரின் சுதந்திரமும் முக்கியமான ஒன்று என்ற நம்பிக்கையாகும். இவ் வகையில் தனிப்பட்டோரை முக்கியப்படுத்தும் எந்த வித அறவியல், பொருளாதார, அரசியல் கொள்கை களும் தனியாள் கொள்கையாகும் என உலகப புத்தக அகராதி விளக்குகிறது.

தனியாள் கொள்கையும் பிற இயல்களும்: தனி யாள் கொள்கை என்பது சமூகவியல், சமயம், அரசியல், பொருளாதாரம்,அறிவியல் மற்றும் மெய்ப் பொருயளில் போன்ற பல இயல்களிலும் இடம்பெறு கிறது. குறிப்பாகச் சமுதாய நலனிற்குத் தனிமனித நலனை முக்கியப்படுத்தும் வகையில் சமூகவியலிலும் உலக மீட்பிற்குத் தனிமனித மீட்பின் முக்கியத்துவத் தைக் கூறித் தனியாளின் மேன்மையை முக்கியப் படுத்துவதனால் சமயத்திலும் தனியாள் கொள்கை எடுத்தாளப்படுகிறது எனலாம். நாடு தனிப்பட்டோ ருக்காக உள்ளது. தனிப்பட்டோரைச் சார்ந்து உள்ளது. அதனால் தனிமனித சுதந்திரத்தில் நாடு கூடுமானவரையில் குறுக்கிடக்கூடாது என்று கூறுவத னால் அரசியலிலும், அரசோ நாடோ எல்லாவித தொழில் வணிக முயற்சிகளையும் தன்வசம் வைத்துக் கொள்ளாது தனிப்பட்டோரின் முயற்சிகளை ஆத ரிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடுவதனால் அரசியல் பொருளாதாரத்திலும் தனியாள் கொள்கையின் தாக்கத்தைக் காண முடிகிறது. மேலும் எல்லாவித அறநெறிகளும்,பண்புகளும், கடமைகளும் தனிப்பட்ட வர்களிடமிருந்தே தொடக்கம் பெறுகின்றன. மேலும் தனிப்பட்டோர் விருப்புகளின் மொத்தமே சமுதாய விருப்பாகும் என வலியுறுத்துவதனால் அறவியலிலும் தனியாளின் முக்கியத்துவம் புலப்படு கிறது. 'சிறப்பு மனிதன்', தனியாள்–சமுதாய வேறு

பாடு, தனியாளின் பரிதாபநிலை போன்ற பல்வேறு கோணங்களில் சிந்தனையாளர்களால் எடுத்தாளப் படுவதாலும் மெய்ப்பொருளியலிலும் தனியாள் கொள்கை இடம்பெறுவதை அறியலாம். மேலை நாட்டு மெய்ப்பொருளியற் சிந்தனையில் தனியாள் கொள்கையின் இடம் என்ன என்பதையும் அறிதல் வேண்டும்.

மேலைநாட்டு மெய்ப்பொருளியலில் தனியாள் கொள்கை: மேலைநாட்டு மெய்ப்பொருளியல் வரலாற்றில் தனியாள் கொள்கையின் சுவட்டினை முற்காலத்திலிருந்தே காணமுடிகிறது. எடுத்துக்காட்டாகப் பிளேட்டோவின் அரசியல் மெய்ப்பொருளியலில் தனியாளின் முக்கியத்துவம் குறிப்பிடப்படுகிறது. நாட்டிற்கும், தனிமனிதனுக்கும் உள்ள உறவைப் பற்றிக் கூறும்பொழுது அவர் தனிமனிதனைச் சார்ந்தே நாடு இருக்கிறது என்கிறார். அதனால் தனிமனிதன்தான் நாட்டிற்கு முதலில் வருபவன் என வாதாடுகிறார் பிளேட்டோ. மேலும் தனிப் பட்டோரின் பல தேவைகளை நிறைவு செய்ய இருப்பதே அரசு என்றார்.

அரிசுடாட்டில் என்ற முற்காலச் சிந்தனையாளர் தனிமனிதனுக்கும் நாட்டிற்கும் உள்ள உறவை மிக நெருக்கப்படுத்திக் காட்டுகிறார். இவரது கருத்துப் படி எந்த ஒரு தனிமனிதனும் தன் தேவைகள் அனைத்தையும் தானே நிறைவு செய்துகொள்ள முடியாது. இதற்கு மாறாகக் கூறுபவன் பேயாகவோ கடவுளாகவோ தான் இருக்கமுடியும். ஆகவே, தனியாள் ஒரு சமுதாயத்தில் அங்கம் வகிப்பவனாகத் தான் இருக்கமுடியும் என்கிறார்.

பிற்காலச் சிந்தனையாளர்களுள் எகல் என்பவர் தனிமனிதனைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். தனிமனிதனுக்கும் நாட்டிற்குமிடையே குடும்பம், சமுதாயம் என்ற இருப்புகளைக் கொண்டு வருகிறார். திருமணத்தின்மூலம் தனிப்பட்டோர் இருவர் ஒன்றாக அதனால் ஒரு குடும்பம் உருவாகிறது. இக் குடும்பத்தில் உள்ள தனிப்பட்டோர், இதனைப் போன்ற பல குடும்பங்களின் தனிபட்டவரோடு அதாவது, மக்கள் சமுதாயத்துடன் உறவு கொள்கின்றனர். இந்தத் தனிப்பட்டோர் தங்கள் வாழ்க்கை முறையை வகுத்துக்கொண்டு, நோக்கங்களை ஏற் படுத்திக்கொள்கின்றனர். இம்முறையில் நாடு என்பது குடும்பம் மற்றும் மக்கள் சமுதாயத்தின் ஒருமைப்பாடே என்பது இவர் கருத்து. நாடு என்பது பொது நினைவுத் தன்மை போன்றது. இதில் அங்கம் வகிக்கும் தனியாள் எந்த அளவிற்குத் தன் நினைவு கொண்டுள்ளானோ அதே அளவிற்குத்தான் ஒரு பொது நினைவுத் தன்மையின் அங்கம் என உணரவேண்டும் என்கிறார் எகல்.

தனி மனித சுதந்திரம் பற்றி சே.எசு.மில் என்ற பிற்காலச் சிந்தனையானர் விளக்கும்பொழுது தனியாள் கொள்கை பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். எந்த ஒரு அரசும் தனி மனித சுதந்திரத்தில் கீழ்க்காணும் மூன்று காரணங்கள் இருக்கும்பொழுது குறுக்கிடக் கூடாது. 1) தனிமனிதன் குறிப்பிட்ட காரியத்தை நல்ல முறையில் செய்யமுடியும் என்கிறபொழுது; 2) அரசு குறிப்பிட்ட காரியத்தைத் தனிமனிதன் நல்லமுறையில் செய்யமுடியும்பொழுது, தனிப்பட்டோரின் வளர்ச்சி மற்றும் கல்வி ஆகியவற்றை அவர்களே செய்துகொள்வது விரும்பப்படத்தக்கது. 3) அரசிற்குத் தேவையில்லாமல் மிகுந்த அதிகாரம் வந்துசேரும் அபாயம் ஏற்படும் பொழுது. இவ்வகையில் சுதந்திரத்தைப் பற்றிய மில்லின்வாதம் தனியாள் கொள்கை வாதமாகவே அமைகிறது.

இக்கால மெய்ப்பொருளியற் சிந்தனையில் தனியாள் கொள்கைக்கருத்து மிகுதியும் இடம் பெறுவது இருத்தற் கொள்கையில்தான். தனியாளின் இருத்தல் நிலையை ஆதாரமாகக் கொண்டு இச்சிந்தனை அமைகிறது. புதிய இருத்தற் கொள்கையின் தந்தை எனக் கருதப்படும் கீர்க்ககார்டு (Kierkeegaard) என்பவர் 'கூட்டம்' அல்லது 'பொது' என்ற கருத்தை எதிர்த்துத் தனியாள் கருத்தை வலியுறுத்துகிறார். பொதுக் கொள்கை என்பது, தனியாளின் முக்கியத்துவத்தைக் குறைத்துச் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தி, அவனது பொறுப்புகளைக் குறைக்கின்ற காரணத்தால் உண்மையில்லாத ஒன்று என்கிறார்.

கீர்க்ககார்டு 'கூட்டம்' என்று குறிப்பிடுவதை நீட்சே 'மந்தை' என விளக்குகிறார். இந்த மந்தை தனியாளின் வாழ்க்கையைப் பெரிதும் கட்டுப்படுத்துகிறது. இப்போக்குத் தனிமனிதனை ஒரு முழுமையின் சிறுபகுதியாக மட்டும்தான் இருக்க அனுமதிக்கிறது என்கிறார். இந்தக் கருத்தே எய்டகரின் (Heideggor) சிந்தனையிலும் வெளிப்படுகிறது. இவர் இந்தக் 'கூட்டம்', 'மந்தை' என்னும் கருத்தை 'அவர்கள்' என்று விளக்குகிறார். இந்த 'அவர்கள்' தனியாளின் தெரிந்தெடுக்கும் தன்மையைப் பறித்து அவனது பொறுப்புகளைக் குறைத்து, அவனை மிகச் சாதாரண நிலைக்குக் கொண்டுவந்து, அவனது வாழ்க்கை முறை, ஒழுக்கநெறி ஆகியவற்றை வகுக்கின்றனர் என்கிறார். மேலும், தனியாளுக்கும் 'அவர்களுக்கும்' உள்ள உறவைப் பற்றிக் கூறும்பொழுது, இச்சிக்கலான உறவு தவிர்க்கப்பட முடியாதது. ஆனால் இவ்வுறவு தனியாளை அவனது உண்மைத் தன்மையிலிருந்து பெரிதும் பிரிக்கிறது. அவன் பிறரால் ஆளப்படும் தன்மையை ஏற்படுத்துகிறது. என்றாலும் இம்முரண்பாடான உறவிற்குத் தனிமனிதனே காரணம் என்கிறார் எய்டகர்.

பியூபரி, மார்சல் (Marcel) போன்றவர்கள் தனியாளை முக்கியப்படுத்தும் இச்சிந்தனைப் போக்கிலிருந்து சிறிது மாறுபட்டுத் தனிப்பட்டோரிடையே உள்ள உறவைப் பற்றி எடுத்துக் கூறுகிறார்கள்.

தனியாளின் பொறுப்புகள், தெரிந்தெடுக்கும் சுதந்திரம் அதனுடன் தொடர்ந்து வரும் விளைவுகளை ஏற்கவேண்டிய கட்டாயம் என்று பல வாறாகத் தனியாளின் நிலையை விவரிக்கும் சாத்தர் (Sartre) தனியாளுக்கும் பிறருக்கும் உள்ள உறவு பாதுகாக்கப்படவேண்டிய ஒன்று என்கிறார். தனியாளின் சுதந்திரம் பிறரின் சுதந்திரத்திற்குத் தடையாக இருக்கக்கூடாது என்று கூறுவதன் மூலம் சாத்தர் தனியாளருக்கும் சமுதாயத்திற்குமிடையே நல்வுறவை ஏற்படுத்த முயல்கிறார். இவ்வாறாக மேலை நாட்டு மெய்ப்பொருளியல் வரலாற்றில் இடம்பெற்ற தனியாள் கொள்கை, இக்காலத்தில் பல்வேறு கோணங்களில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது.

தனியாள் கொள்கையின் இக்கால வளர்ச்சி: தனியாள் கொள்கை இக்கால மெய்ப்பொருளியல் சிந்தனையாளர்களால் பெரிதும் எடுத்தாளப்படுகின்றது. முழுமைக் கொள்கைக்கும் தனியாள் கொள்கைக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் புதிய காலச் சிந்தனையாளர்களால் பெரிதும் விவாதிக்கப்படுகின்றன. எஃப்.ஏ. எய்க்கு, கே.ஆர்.பாப்பர் (K.R.Popper) போன்றவர்கள் இக்கொள்கையைப் பெரிதும் மேன்மையுறச் செய்தவர்களாவர். இவர்களது கருத்துப்படி 'திட்டமிட்ட சமுதாயத்தில்' உள்ளதாகக் கருதப்படும் கொடுமைகளை எதிர்க்கும் கருவியாக இக்கொள்கை கருதப்படுகிறது.

மிகப் புதிய காலத்தில் இக்கொள்கையைப் பற்றிப் பெரிதும் வாதாடியவர்களுள், கே.டபிள்யு. என்.வாட்கின்சு(K.W.N.Watkins)என்பவர் குறிப்பிடத்தக்கவராவார். தனியாள் கொள்கையின் தேவையைப் பற்றிக் கூறும் பொழுது சமுதாயத்தின் வளர்ச்சி, நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள், இவற்றின் விளக்கம் ஆகியவை பின்வரும் இரண்டு காரணங்களிலிருந்து பெறப்படுகின்றன என்று விளக்குகிறார். அ) இதில் ஈடுபடுகின்ற தனிப்பட்டோரின் நடவடிக்கைகளை ஆளுகின்ற கொள்கைகள். ஆ) அவர்களின் சூழலைப் பற்றிய விளக்கங்கள். இவ்வகையில் சமுதாயத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்குத் தனியாள் கொள்கை மிகவும் தேவைப்படுகிறது என்கிறார் வாட்கின்சு. இது எப்படியென்றால், தனித்தனி உற்பத்தியாளரும்,நுகர்வோரும் எவ்வகையில் ஒரு பெரிய அளவிலான சந்தைக்குக் காரணமாயிருக்கிறார்களோ அது போலவே என எடுத்துக்காட்டுத் தருகிறார். இவ்வாறாக வளர்ந்து வந்த தனியாள் கொள்கையானது இப்பொழுது வழிமுறையியல் தனியாள் கொள்கை எனவும் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது.

தனியாள் கொள்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்: தனியாள் கொள்கையின் மையக் கருத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கு இக்கொள்கையில் ஏற்பட்ட நான்கு வகையான மாற்றங்கள் தரப்படுகின்றன.

அ) விளக்க நிலைகள்: சமுதாயத்தில் ஏற்படும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு மிகப்பரந்த பெரிய அளவில் தரும் விளக்கம் சில சமயங்களில் உண்மையானதாகவும் தகவல் தருவதாகவும் இருக்கும் என முதலில் தனியாள் கொள்கையாளர் கருதினர். ஆனால், மிகச் சிறிய நுணுக்கமான அளவுடைய (தனிமனிதர் அளவு) விளக்கந்தான் இந்நிகழ்ச்சிகளை நன்கு புரிந்து கொள்ள உதவுகிறது எனப் பின்னர் வழிமுறையியல் தனியாள் கொள்கையாளர் வலியுறுத்துகின்றனர்.

ஆ) பெயர் தெரியாத தனிப்பட்டோர்: சமுதாய நிகழ்வுகளுக்குக் காரணமாக அதில் ஈடுபட்ட, குறிப்பிட்ட சில தனிப்பட்டவர்களைக் காட்டுவது கடினமான காரியம் எனக் கருதினர், தனியாள் கொள்கையினர். சமுதாயத்தில் ஏற்படும் சில நிகழ்ச்சிகளுக்கு விளக்கந் தேடி, அதன் அடிப்படைக் காரணங்களை அலசினாலும் சில சமயங்களில் பெயர்தெரியாத தனிப்பட்டோர் இவற்றிற்குக் காரணமாய் விளங்குவதைக் காணலாம் என்கின்றனர் வழிமுறையியல் தனியாள் கொள்கையினர்.

இ) எண்ணப்படாத விளைவுகள்: சமுதாயநிகழ்வுகள் வேண்டும் என்றோ தெரிந்தோ தனிப்பட்டோரால் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன என்று கூறுவது மிகக் கடினம் என்கின்றனர் தனியாள் கொள்கையினர். சமுதாய நிகழ்ச்சிகள் என்பவை அதில் ஈடுபடும் பல மனிதர்களின் செயற்பாட்டின் எண்ணப்படாத விளைவுகளே என்ற கருத்தை வழிமுறையியல் தனியாள் கொள்கையினர் எதிர்ப்பதில்லை.

ஈ) விலக்குகள்: சில தனியாள் கொள்கையினர் பிற கொள்கைகளுடன் ஒத்துப் போகும் நோக்குடன் மேலும் சில மாறுதல்களை இக் கொள்கையில் ஏற்படுத்தியுள்ளனர். அதன்படி, தனிப்பட்ட விளக்கங்களுக்குட்படாத சில சமுதாய நிகழ்ச்சிகளும் அனுமதிக்கப்படுகின்றன.இவை இரண்டு வகைப்படுகின்றன. அ) புள்ளியியல்படி விளக்கப்படும் நிகழ்ச்சிகள். ஆ) தொடர்புடைய தனிப்பட்ட பகுதிகளின் சமூகச் செயற்பாடு. இந்த இரண்டாம் வகைக்கு எடுத்துக்காட்டாக, உடல்உறவுகொள்ளும் தம்பதிகளின் உடல்சார்ந்த கூட்டு, சமயக் கூட்டங்களின் பரவசப்பாட்டு போன்றவற்றை வாட்கின்சு

குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் இந்த விலக்குகளைத் தனியாள் கொள்கையினர் ஏற்பதில்லை.

வழிமுறையியல் தனியாள் கொள்கை: வளர்ச்சியடைந்த தனியாள் கொள்கையானவழிமுறையியல் தனியாள் கொள்கையினைப் பற்றிய பின்வரும் ஐந்துவிதமான வாதங்களை வாட்கின்சு தருகிறார்.

இயல் கடந்த நிலை வாதங்கள்: அ) சமுதாயம் உண்மையிலே மக்களை மட்டும் கொண்டுள்ளது என்ற அனுமானந்தான் வழிமுறையியல் தனியாள் கொள்கையின் இருத்தல் இயல் ஆதாரம். சமுதாயப் 'பொருள்கள்' தனிப்பட்டவர்களால் 'உருவாக்கப் படுகின்றன' என்று கூடச் சொல்லலாம். இருந்த போதிலும் தனியாளின் செயல்கள், சிந்தனைப் போக்கு ஆகியவற்றை ஆளுவது சமுதாயச் சட்டமே என்பதைத் தனியாள் கொள்கையின் இருத்தல் இயல் நம்பத் தயங்கினாலும்,அதுதான் உண்மை. ஆ) தனித்தனியானவர்கள் தம்தம் பொருள் வசதிகளைக் கூட்டாகச் சேர்த்து சமுதாய நிகழ்ச்சிகளை ஏற்படுத்துகின்றனர். இதனை வாட்கின்சு 'இயல் கடந்த நிலைப் பொது இடம்'என்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார். இவரது கருத்துப்படி தனிப்பட்டவர்கள் மீது சமுதாயப் போக்கு என்ற ஒன்று எங்கிருந்தோ திணிக்கப்படுதில்லை.

அறிவாராய்ச்சியியல் வாதங்கள் இ) சமுதாய நிகழ்வுகளை, தன்மைகளை மொத்தமாக விளக்கவோ முன்கூட்டிக் கூறவோ மற்றும் கட்டுப்படுத்தவோ ஒருவர் அறிந்திருந்தாலும் அவைகளைத் தனியாள் செயற்பாடுகளின் கூட்டாகக் காணவில்லை என்றால், அவைகளைப் பற்றி அவர் சரியாகப் புரிந்து கொண்டதாகக் கூறமுடியாது என்கிறார் வாட்கின்சு.

ஈ) இயல்நிலையில் இருக்கின்ற தனிப்பட்டவர்களின் அனுபவ பூர்வமான நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில்தான், இயல் நிலை கடந்து இருக்கும் சமுதாய அமைப்பு என்பதனைப் பற்றிய விளக்க உரை அறிவைப் பெறமுடியும்.

மொழியியல் வாதம்: உ) தனியாள் கொள்கைப் படி விளக்க உரையில் பயன்படுத்தப்படும் எல்லாக் கருத்துகளும் தனிமனித விருப்புகள், செயல்கள், எண்ணங்கள் என்ற முறையில் விவரமாகப் பகுப்பாய்வு செய்து விளக்குவனவாக இருக்கவேண்டும். இக்கருத்தினை வழிமுறையியல் தனியாள் கொள்கையின் மையக்கருத்தாக வாட்கின்சு ஏற்கவில்லை. என்றாலும், பின்னர் இதனை விளக்கும் பொழுது தம்மை அறியாமலே இக்கருத்தினை ஏற்கிறார். எடுத்துக்காட்டாக 'யூத குலம் கூட்டாக வாழக் கூடியது' என்ற வாக்கியம் ஒரு தனியாள் கொள்கையாளருக்கு அனுபவ பூர்வமாக பொருள் உள்ளதாக வேண்டுமென்றால் – 'யூதர்கள் பொதுவாக யூதர்களை மணப்பார்கள்' என்ற பொருள்படி பெயர் தெரியாத தனியாள் பற்றிய வாக்கியமாக அமையவேண்டும் என்ற கருத்தினை வாட்கின்சு ஏற்கிறார். ஆக, சமுதாய வழக்குகளுக்குரிய மிகச் சரியான பொருளைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் அவற்றைத் தனித்தனியாக விளக்கவேண்டும் என்றமேக்சு வீபரின் கருத்தை வாட்கின்சு ஆதரிக்கிறார்.

தனியாள் கொள்கையின் குறைபாடுகள்: சமுதாயத்தில் ஏற்படும் முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் தனிப்பட்டோரின் செயற்பாட்டின் விளைவே என்ற தனியாள் கொள்கைக் கருத்து இதன் குறைபாடாகக் கருதப்படுகிறது. காரியத்தின் மொத்த விளைவைப் பாராது அதன் காரணத்தைத் தனிப்படுத்துவது சரியானதாக இல்லை எனப் பல அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

சமுதாய வழக்குகளுக்கு எப்பொழுதுமே 'ஏன்'? 'எப்படி?' என்ற விளக்கங்களையே தனியாள் கொள்கை தர முயல்வதால், சமுதாய வழக்குகளை உளவியல் வழக்குகளைக் கொண்டு மாற்றிச் சமுதாயச் சட்டத்தை உளவியற் சட்டமாகக் குறைத்துவிடுகின்றது என்ற குறையும் இக்கொள்கைக்கு எதிராகக் கூறப்படுகிறது.

இவ்வாறாகத் தனியாள் கொள்கை என்பது, பொதுவாக 'மந்தை'ப் போக்கை எதிர்த்து எழுந்த கொள்கையாகவும், தனியாளைத் தனிப்படுத்தும் கொள்கையாக அல்லாமல் சமுதாயத்தில் தனியாளின் சிறப்புத்தன்மையை வெளிப்படுத்தும் கொள்கையாகவும் அமைகிறது. மேலும் இக்கொள்கை தனிப்பட்டோர் ஒருவருக்கொருவர் கொள்ளும் நல்லுறவினையும் வலியுறுத்துகின்றது. தனியாள் கொள்கை சமுதாயம் என்னும் உண்மையை மறுப்பதில்லை.இக்கொள்கைப்படி தனியாளின் செயற்பாட்டிற்கும் வளர்ச்சிக்கும் உதவுகின்ற களமாகவே சமுதாயம் கருதப்படுகின்றது. இவ்வாறு தனியாள் கொள்கை என்பது, தனி மனிதர்களின் முயற்சி, பகுத்தறிவு, சுதந்திரம், தன்நினைவு, ஆக்கபூர்வ சிந்தனை ஆகியவற்றைச் சமூக நிகழ்வுகளுக்குக் காரணமாக முக்கியப்படுத்தும் கொள்கையாகத் திகழ்கிறது. சுருங்கச் சொன்னால் தனியாள் கொள்கை என்பது, அதன் மிகச் சிறந்த குணங்களில்,முறைப்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தின் உற்பத்திப் பொருளேயாகும். பா.ஜோ.

துணை நூல்கள்:

George H. Mead, 'Individualism', in S. Mathews and G. Birney Smith, eds. A Dictionary of Religion and Ethics, London, 1921.

Macquarrie John, Existentialism, Penguin Book, New York, 1977.

Munitz, K., Milton (Ed.), A Modern Introduction to Ethics, The Free Press of Glencoe, New York, 1961.

Stumpf Enoch Samuel, Socrates to Sartre, A History of Philosophy, Mc. Graw Hill Book Company, New York, 1975.

தனியாள் விபத்துக் காப்பீடு: விபத்தினால் இறப்பு அல்லது உறுப்பிழப்பு ஏற்பட்டால் காப்பீடு பெறுபவருக்கோ அவருடைய சட்டப்படியான பிரதிநிதிக்கோ பணம் செலுத்துவதாகக் காப்பீடு அளிப்பவர் அளிக்கும் உறுதிமொழிதான் தனியாள் விபத்துக் காப்பீடு (Personal Accident Insurance) ஒப்பந்தம் ஆகும். விபத்து என்ற சொல்லை விளக்குவது கடினம். விபத்து என்பது எப்பொழுது ஏற்படுமென்று எவராலும் சொல்லமுடியாது. ஒருவர் வேண்டுமென்றே ஓடும் இரயிலில் விழுந்து இறப்பாரானால் அது விபத்து அன்று. ஆனால் அவர் இரயிலில் பயணம் செய்துகொண்டிருக்கும்போது தற்செயலாக நழுவி விழுந்து இறந்துவிட்டால் அல்லது காயமடைந்தால் அது விபத்தாகும்.

தனியாள் விபத்துக் காப்பீடு, ஆயுள் காப்பீடு போல் தோன்றினாலும் இதில் ஈட்டுறுதி ஒப்பந்தம் இல்லை. விபத்து ஏற்பட்டால் திட்ட ஆவணத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பணம் கிடைக்கும். விபத்திற்குக் காரணமாக இருந்தவர் ஏதாவது பணம் கொடுத்தால் அதைக் காப்பீடு நிறுமம், தான் தந்திடும் இழப்பீட்டுப் பணத்தில் கழித்துக்கொள்ள முடியாது. அதேபோல் மாற்றமர் அடைமான உரிமையும் (Subrogation) இழப்பீடு தந்துவிட்ட பின்னர்ப் பெறமுடியாது. மற்றக் காப்பீடு வலியுறுத்தப்படுவதைப் போல் இதுவும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. காப்பீட்டின் பொதுக் கோட்பாடுகளான நன்னம்பிக்கை, காப்பீடு செய்யத்தக்க நலன் போன்றவை இதற்கும் பொருந்தும். அண்மைக் காரணம் இங்கு அவசியம் இருக்கவேண்டும். விபத்து நேரடியாக ஏற்பட்டு இறப்பில் முடிந்தால் காப்பீடு நிறுவனம் பொறுப்பேற்கும். இறப்பு தொற்று நோயினால் ஏற்பட்டாலும், விபத்தினால் ஏற்பட்டாலும் விபத்தினால் முடமாக்கப்பட்டாலும் காப்பீடு நிறுவனம் இழப்பீடு தரவேண்டும். மேலும் நோய் விபத்தினால் இருக்க வேண்டும். அவ்வாறில்லாமல் விபத்து ஏற்படுவதற்கு முன்பே அவருக்கு நோய் இருந்தாலும் அல்லது முடமாக இருந்து விபத்து ஏற்பட்டதும் இறந்துவிட்டாலும் காப்பீடு நிறுவனம் இழப்பீடு தரவேண்டிய அவசியமில்லை. ஒருவர் மது அருந்தியுள்ளபோது ஏற்பட்ட விபத்திற்கும், உயிருக்கு ஆபத்து விளைவிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது ஏற்பட்ட விபத்திற்கும் காப்பீடு நிறுவனம் பொறுப்பாகாது.

கே.என்.இரா.

துணை நூல்கள்:

Ahmad, M.M., and Khan, M.A., Theory and Practice of Insurance in India, Educational Book House, Aligarah, 1985.

Kuchhal, M.C., Mercantise Law, Vikas Publishing House Pvt. Ltd., New Delhi, 1981.

தனியாளும் சமூகமும்: குழந்தை பிறக்கும் பொழுது ஒரு சதைப் பிண்டமாகத்தான் இருக்கிறது. உயிர் இருக்குமே தவிர அதனால் பகுத்தறிந்து இயங்க முடியாது. நாள்கள் செல்லச் செல்லத்தான் வளர்ச்சியடைகிறது. வளர்ச்சி அடைய அடையச் சமூகமயமாதலின் வாயிலாக அக் குழந்தையைப் பயனுள்ள ஒரு மனிதனாக மாற்றலாம்.

ஒரு குழந்தை மக்களோடும் பொருள்களோடும் கொண்டுள்ள தொடர்பால் சமூகத்தோடு தன்னை இணைத்துக்கொள்கிறது. அக்குழந்தைக்கு ஒரு சமூகச் சூழ்நிலையைச் சுற்றியிருக்கின்ற மக்களும் பொருள்களும் உண்டாக்கிக் கொடுக்கின்றனர்.

பிறந்த குழந்தை சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலையை அறியும் மன நிலையில் இருப்பதில்லை. முதலில் தன்னைச் சுற்றியுள்ள பொருள்களை உணரத் தொடங்குகிறது. படிப்படியாகச் சுற்றியுள்ள மக்களை உணரத் தொடங்குகிறது. மக்களுள் முதலில் தன்னைப் பெற்றெடுத்த தாயைக் கண்டு கொள்கிறது. பின்னர்த் தந்தையைக் கண்டு கொள்கிறது. இவர்கள் அக் குழந்தைக்கு உலகை அறிமுகப்படுத்துகிறார்கள். சமூகவியல் அறிஞர்களும் உளவியல் அறிஞர்களும் குழந்தையின் இந்தத் தொடக்க கட்டம், மிகவும் சிக்கலான ஒன்றாகும் என்று வருணித்துள்ளனர்.

தாய், தந்தை என்ற குறுகிய வட்டத்திலிருந்து படிப்படியாகக் குடும்பத்திலுள்ள உறவினர்கள், பின்னர் விளையாட்டுப் பருவக் குழந்தைகள்

பள்ளித் தோழர்கள், ஆசிரியர்கள், நண்பர்கள் பின்னர் வெளியிலுள்ளவர்கள் ஆகியோரை அறிகின்றனர். இவர்கள் எல்லோரும் ஒரு தனிமனிதனைச் சமூகமயமாக்கினாலும் முதனிலைக் குழு என்று குறிப்பிடப்படுகின்ற குடும்பம்தான் முக்கியபங்கு வகிக்கின்றது.

வளருகின்ற குழந்தைக்குக் குடும்பத்தில் இடும் கட்டளைகள் மூலமும், பின்னர் நண்பர்கள், வெளியாள்கள் ஆகியோரோடு பழகுவதன் மூலமும் சமூகத்தின் நிலையை நன்றாக உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

''தனிமனிதன் சமூகமயமாதலுக்குச் சமூகம் தான் ஒரு காரணி'' என சார்சு மீடு (George H. Mead) என்ற அறிஞர் கூறியுள்ளார். இது போன்ற கருத்தையே தர்க்கீம் (Durkheim) என்ற அறிஞரும் தெளிவுபடுத்துகின்றார். 'தனிமனிதன், தான் சார்ந்திருக்கின்ற குழுவை வைத்துத்தான் சமூகத்தில் உருவாக்கப்படுகின்றான்' என்கிறார். சம்னரின் (Sumner) நாட்டவர் வழக்குக் கோட்பாட்டிலும் இது தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

தனி மனிதன் முதிர்ச்சி அடைய அடைய ஆளுமைக்கு உட்படுகிறான். கிம்பால் யங்கு (Kinball Young) என்ற அறிஞரின் கூற்றுப்படி ஆளுமை என்பது மக்கள் கடைப்பிடிக்கும் பழக்கங்கள் மனோநிலை, எண்ணங்கள் ஆகியனவ்ாகும், எனலாம். எனினும், சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலைகளும் தனிமனிதனின் ஆளுமையைத் தீர்மானிக்கும் ஒன்று எனப் பல ஆராய்ச்சியாளர்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றனர்.

மனிதனின் ஆளுமையைப் பாகுபடுத்தும் முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை. எனினும் கிரேக்க அறிஞன் இப்போகிரட்டசு (Hippo Crates) மக்களை நான்கு வகையாகப் பிரிக்கிறார். அவை தைரியம் மிக்கவர்கள், கோழைத்தனம் மிக்கவர்கள், வருந்திக்கொண்டே இருப்பவர்கள், கோபப்பட்டுக் கொண்டேயிருப்பவர்கள் என்பனவாகும். யுங்கு (Jung) என்பவர் மக்களைப் புறப்பொருள்களிடம் அக்கறை காட்டுபவர்கள், அகப் பொருள்களிடம் அக்கறை காட்டுபவர்கள் என இருவகையாகப் பிரிக்கிறார்.

ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் உள்ள பண்பாட்டிற் கேற்றபடி மனிதனின் ஆளுமையும் மாறுபடுகின்றது. உரூத்து பெனிடிக்டு (Ruth Benedict) என்ற அறிஞர், பண்பாட்டின்படி மக்களை இரு வகையாகப் பிரிக்கிறார். முதல்வகை மக்கள் தன்னடக்கத்தோடும், நிதானமாகவும், ஒத்துழைப்புமனப்பான்மையோடும் நடந்து கொள்கிறவர். மற்றொரு வகையினர் எழுச்சி மிக்கவர்களாகத் தன்னடக்கமில்லாமல் அதேசமயம் தகுதி பார்ப்பவர்களாகத் தனித்தன்மை யோடும், போட்டி மனப்பான்மை மிக்கவர்களாகவும் விளங்குபவர் என்கிறார்.

சமூகத்தில் நிருணயிக்கப்பட்ட நெறிகளுக்கும் பழக்க வழக்கங்களுக்கும் ஒரு மனிதன் கட்டுப்பட்டு நடக்கவேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சில சூழ்நிலைகளில் அவ்வாறு அவன் நடக்க இயலாமற் போகலாம். அதன் பொருள் அவன் சமூகத்தை விட்டு விலகிச் செல்கிறான் என்பதாகும். அதன் காரணமாகக் குற்றம் செய்யும் குழுக்களுடன் அவன் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. அவன் அவ்வாறு விலகிச் செல்வதற்கான சூழ்நிலைகளை ஏற்படுத்துவதும் சமூகந்தான் என்பது வெளிப்படை. ஆகவே, அவன் சமூகத்தை விட்டு விலகிச் செல்வதற்குச் சமூகமும் ஒரு காரணமாக அமைகின்றது எனலாம். தனி மனிதனின் மனத்தில் உதிக்கின்ற போராட்டந்தான் பின்னர் அவன் சமூகத்தோடு தொடர்கின்ற போராட்டத்திற்கு அடிப்படையாக அமைகின்றது.

பண்பாடு மிக்க ஒரு சமூகம் சிக்கல்கள் நிறைந்ததாகவே காணப்படும். சமூகத்திலுள்ள ஒருவனுக்குக் குடும்பத்தில் கற்பிக்கப்படுவதற்கும், அவனிடம் உலகம் எதிர்பார்ப்பதற்கும் இடைவெளி காணப்படுகின்றது. ஒரே செயலுக்கு அவன் சார்ந்திருக்கின்ற பல குழுக்கள் பலவிதமான விளக்கங்கள் கொடுத்துக்கொண்டேயிருக்கும். அதற்கிடையில் சமூகத்தில் புதிய சிந்தனைகளும், புதிய மாற்றங்களும் நிகழும். இச்சூழ்நிலைகளை உணர்ந்து நடந்துகொள்பவர்கள் சமூகத்தோடு ஒன்றிச் செல்வார்கள். மேற்கண்ட சூழ்நிலைக்கேற்பத் தம்மை மாற்றிக்கொள்ள இயலவில்லையெனில் அவர்கள் குற்றவாளிகளாகவும், நரம்பு நோய் பிடித்தவர்களாகவும், கலகக்காரர்களாகவும் மாறுவதோடன்றி அகால மரணமும் அடைகின்றனர். சமூகத்தோடு அவர்கள் தொடுக்கின்ற போரில் அவர்கள் தோற்றுவிடுகின்றனர்.

பண்டைய சமூகங்களை நோக்கும்போது சமூகத்துடன் தனி மனிதன் தொடர்ந்த போர் மிகவும் குறைவாகவே காணப்பட்டது. சிலசமயம் முற்றிலும் இல்லாமலும் இருந்திருக்கிறது. சமூகத்திலுள்ள குழுக்கள் ஒன்றாக இணைந்து செயற்பட்டதே அதற்குக் காரணம் எனலாம். பண்டைய சமூகங்களில் சமூகத்தை ஒழுங்குபடுத்தும் பணிகளை விடச் சமூகத்தின் இணைப்புத்தான் முக்கியமாகக்

கருதப்பட்டது. மேலைநாட்டு நாகரிகத்தோடு இச் சமூகங்கள் தொடர்பு ஏற்படுத்திக்கொண்ட பின்னர்த் தான் தனிமனிதன் நிலைகுலைந்து போனான் என்று பல மானிடவியல் ஆராய்ச்சிகள் கூறுகின்றன.

தாமசு என்பவரின் ஆராய்ச்சிப்படி போலந்து சமூகம் அமைதியான வாழ்க்கைமுறை கொண்ட தாகும். எளிமையாக மக்கள் வாழ்ந்துவந்தனர். அவர் கள் எளிமையான வாழ்க்கை முறையிலிருந்து சிக்கல் நிறைந்த நகர நாகரிக வாழ்க்கை முறைக்குத் தம்மை மாற்றிக்கொண்ட பின்னர்த்தான் தனிமனி தச் சீர்குலைவுகள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன.

சிக்கல் நிறைந்த வாழ்க்கையும் அத்துடன் இணைந்த சிக்கல்களும் தனி மனித மனநிலை முறி வுக்குக் காரணமாக அமைகின்றன. மனநிலை பாதிக் கப்பட்டவர்களின் புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கிற போது அவர்கள் வேளாண்மைச் சமூகத்தைவிடத் தொழில் சமூகத்தில் மிகுதியாகவும் கிராமப் பகுதியை விட நகரப் பகுதிகளில் மிகுதியாகவும் காணப்பட்டமை தெரியவருகின்றது. இராபர்ட்டு பேரிசு (Robert E.L Farris) வாரன் தன்கம் (H. Warren Dunham) ஆகி யோர்களின் ஆராய்ச்சிப்படி நகரப் பகுதிகளில் மன நிலை பாதிக்கப்பட்டவர்களின் அளவு இடத்திற் கேற்ப மாறுபட்டிருப்பது தெரியவருகிறது. சேரிப் பகுதிகளில் மனநிலை பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மிகுதி யாகக் காணப்படுகின்றனர்.

தனி மனிதனைக் கட்டுப்படுத்தும் உரிமை சமூ கத்திற்கு உள்ளது. இதைச் சமூகக் கட்டுப்பாடு என்று சொல்வார்கள். இராசு (E.A. Ross) என்ற அறிஞர் தான் முதன்முதலில் 'சமூகக் கட்டுப்பாடு' பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார். சமூகக் கட்டுப்பாட்டிற் குப் பலவித காரணிகள் காணப்படுகின்றன. அவை பொதுக்கருந்து, சட்டம், நம்பிக்கை, சமூகப் பிரேரணை, சமயம், எண்ணங்கள், சடங்குகள், கலை, ஆளுமை ஆகியவையாம். கேயெசு (Hayes) என்ற அறிஞர் சமூகக் கட்டுப்பாட்டிற்குப் பலமான ஒரு வழி வகுப்பது கல்வியாகும் என்றும் அதைச்செயற்படுத்து வது குடும்பம் என்றும் கூறுகின்றார்.

இதிலுள்ள உண்மை, தனி மனிதனுக்கும் சமூகத் திற்குமுள்ள உறவு எப்பொழுதும் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது என்பதாகும். மனிதனால் தனித்து வாழ முடிவதில்லை. பிறரோடு கூடி வாழும் இயல்பை அவனால் கைவிட்டுவிட முடியாது. மனித னுடைய தேவைகள் ஒரு மனிதனால் தனித்துநின்று நிறைவேற்றப்பட முடியாதவைகளாக அமைந்திருப் பதால் பிறரைச் சார்ந்து அவர்களுடன் சேர்ந்து வாழ வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு உட்படுகிறான்.

ஒருவனிடம் மனித குணங்களும் இயல்புகளும் ஏற்பட வேண்டுமானால் அவன் சமூகத்தில், சமூக உறவுகள் நிலவும் ஏதாவதொரு குழுவில் வாழ்ந்தாக வேண்டும். அந்த வாய்ப்பு ஏற்படாமற்போனால் அவன் மனித குணங்களுடன் விளங்க முடியாது. மேலும் ஒருவன் 'தான் யார்' என்பதை உணரவும் சமூகத்தொடர்பு அவசியம் தேவைப்படுகிறது. 'தான் யார்',? 'எந்தப் பாலினத்தைச் சார்ந்தவன்?' என்ற உணர்வு பெறவும் சமூகத்தொடர்பு தேவைப்படு கிறது. அறிவு வளர்ச்சியடையவும், உணர்ச்சிகள் பக்குவம் பெறவும் சமூகத் தொடர்பு உதவுகிறது. இவ்வாறு மனிதனுக்குச் சமூகம் மிக இன்றியமை யாத காரணியாகிறது.

மனிதர்கள் ஏன் பிறரோடு கூடிப் பழகிச் சமூக உறவுகளை ஏற்படுத்திக்கொள்கிறார்கள்? ஏன் தங்க ளுக்குள் சமூகம் என்ற ஓர் அமைப்பை உருவாக்கிக் கொள்கிறார்கள்? இவ்வினாக்களுக்கு விடை 'மனிதத் தேவைகள்' என்பதாகும். அத் தேவை களின் காரணமாகத்தான் மனிதர்கள் தங்களுக்குள் சமூகம் என்ற அமைப்பை அமைத்துக்கொண்டு கூடி வாழ்கிறார்கள். தனி மனிதனின் தேவைகளே சமூகம் என்ற அமைப்பு ஏற்படக் காரணம் என்று பிளேட்டோ (Plato) கூறுகிறார்.

சமூகத்தை ஓர் உயிரினத்திற்கு நிகராகக் கருதும் எர்பர்ட்டு இசுபென்சர் (Herbert Spencer) போன்ற வர்கள் ஓர் உயிரினம் உயிர்வாழ உயிர்மங்கள் (Cells) எப்படித் தேவையோ அவ்வாறே சமூகம் நிலைத் திட மக்கள் தேவை என்று கூறுகிறார். எஸ்.ஜெ.

துணை நூல்கள்:

Lindesmith, Alfred R., and Anselm L., Stranss, The Study of Human Intension, Holt Rinehart and Winston, New York. 1973.

Marshall, W.A., etal, The Seven Ages of Man, Los Altos, Catif, William Kaufaren, 1973.

Samuel Koening, Men and Society., The Basic Teachings of Sociology, Barnes & Noble, Inc., New York, 1957.

தனி வங்கி முறை: பல விதமான வைப்பு களின் வடிவங்களில் குறைந்த வட்டி விகிதங்களில் கடன்களையும் பல்வகை நிதிகளையும் பெற்று அதிக மான வட்டி விகிதங்களில் பல விதமான கடன் களைக் கொடுத்தும், உண்டியல்களைக் கழிவு செய் தும், பிற வங்கிப் பணிகளையும் ஆற்றிச் செயற்

படும் நிதி நிறுவனத்தை வங்கி என்பர். வங்கிகளில் மைய வங்கி (Central Bank), வணிக வங்கி (Commercial Bank), பரிமாற்ற வங்கி (Exchange Bank), தொழில் வங்கி (Industrial Bank), கூட்டுறவு வங்கி (Cooperative Bank), சேமிப்பு வங்கி (Savings Bank) எனப் பல வகையுண்டு. வங்கி அமைப்பின் அடிப்படையில் வங்கிகளைத் தனி வங்கி முறை (Unit Banking), கிளை வங்கி முறை (Branch Banking), தொகுப்பு வங்கி முறை (Group Banking), தொடர் வங்கி முறை (Chain Banking) எனப் பலவகைப் படுத்துவர்.

கிளைகள் (Branches) எவையும் இல்லாமல் ஒவ்வொரு வங்கியும் தனித்து இயங்கும் தன்மையுடையதாயின் அந்த அமைப்பைத் தனி வங்கி முறை என்பர். இவ் வங்கிகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் மூலதனம், இடம், இயக்குநர் குழு, சட்டங்கள், விதிமுறைகள் போன்றவை எல்லாம் தனித்தனியாக இருக்கும். ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டில் நிகழ்ந்த உள்நாட்டுப் போருக்குப் பின் இம்முறை அந்த நாட்டில் தோன்றிப் புகழ் பெறத் தொடங்கியது. வங்கித் தொழிலைத் திறம்பட நடத்தவும், சருவாதீனப் போக்கு உருவாவதைத் தவிர்க்கவும் இம்முறை சிறந்ததெனக் கருதப்பட்டது.

சிறப்புகள்: குறிப்பிட்ட நிலப் பகுதியின் மூலதனமும் பிற விவரங்களும் அப் பகுதியின் வளர்ச்சிக்கே பயன்படுத்தப்படுவதால் இம்முறை வட்டார வளர்ச்சியைப் பேணுகிறது என்று குறிப்பிடலாம். ஒவ்வொரு நிலப் பகுதியும் பல வழிகளில் தனித் தன்மைகளைப் பெற்றிருக்கலாம். எனவே, அப் பகுதியின் தேவைகள், வளர்ச்சி வாய்ப்புகள், சிக்கல்கள் ஆகியவை எல்லாம் தனித் தன்மை உடையனவாக இருக்கலாம். தனி வங்கி முறையில் உள்ள வங்கியாளர்கள் (Bankers) அந்தந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பார்களாதலால் நிலைமைக்கேற்பச் சிறப்பாகப் பணியாற்ற வாய்ப்புகள் உள்ளன. சிறு அளவில் இருப்பதாலும், வங்கியின் செயல் திறன் நடவடிக்கைகள் பற்றி வாடிக்கையாளர்களுக்கும் முழுஅளவில் தெரிந்திருப்பதாலும், தவறுகளும், மோசடிகளும் தவிர்க்கப்பட்டு நேர்மையான நிருவாகத்தைப்பெறும் வாய்ப்புகள் இம் முறையில் மிகுதியாக உண்டு. கிளை வங்கி முறையில் இருப்பதாகச் சொல்லப்படும் காலதாமதம், சிகப்பு நாடாமுறை (Red tapism), உள்ளூர்த் தேவைகளின் புறக்கணிப்பு, சீரற்ற வட்டார வளர்ச்சி, சருவாதீன அமைப்புத்தோன்றும் வாய்ப்பு, தவறுகளும் மோசடிகளும் நிகழுவதற்கான வாய்ப்புகள் போன்ற குறைகள் தனிவங்கி முறையில் இல்லை.

குறைகள்: இக்காலத்தில் நிகழும் பேரளவு வங்கி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள இவ் வங்கி முறையில் வாய்ப்புகள் இல்லாதிருப்பதால் இலாபத்தின் அளவு குறைவாக இருக்கும்; இடர்களைத் தாங்கிக் கொள்ளும் தன்மையும் இவ் வங்கிகளுக்கு மிகவும் குறைவாகவே இருக்கும். மூலதனப் பற்றாக்குறை, நாடு தழுவிய அளவில் வங்கி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள இயலாமை, பொருளாதாரக் காரணிகளுக்கேற்பப் பண நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள இயலாமை போன்றவை இம்முறையில் உள்ள பிற குறைகளாகும். செல்வமும் செல்வாக்கும் படைத்த ஒருசிலரின் நன்மைக்காக மட்டும் செயற்படத் தக்க விரும்பத் தகாத நிலைகள் தோன்றிவிடலாம். தரமும் தகுதியும் இல்லாமல் அதே நேரத்தில் வலிமையும் வன்மையும் கொண்ட உள்ளூர்க்காரர்கள் கடன் கேட்கும் போது, வங்கியாளர்கள் மறுப்பதால் அதன் மூலம் பல விதமான உள்ளூர் எதிர்ப்புகளை எதிர்நோக்க வேண்டிய சூழ்நிலைகளும் உருவாகலாம்.

என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

பாலசுப்பிரமணியன், என்.எஸ்., பணம், பாங்கு, பன்னாட்டு வாணிகம், உமா பப்ளிகேஷன்ஸ், மதுரை, 1987,

Vaish, M.C., Monetary Theory, Retan Prakash Mandir, Agra, 1975.

தனிவாக்கியம்: சொற்களின் தொகுதியே வாக்கியம் எனச் சொல்லப்படுகிறது. வாக்கியங்கள் பல வகைப்படும். அவற்றில் ஒன்று தனி வாக்கியமாகும். ஒரே ஒரு வினையை அல்லது வினைமுற்றை ஏற்று வரும் வாக்கியம் தனி வாக்கியம் என்றுசொல்லப்படும். எடுத்துக் காட்டாக, 1) இராமன் வந்தான் என்பதில் வந்தான் என்னும் ஒரே ஒரு வினை முற்றே வந்துள்ளது. இராமன் என்பது எழுவாயாகும். தனி வாக்கியங்களில் செயப்படு பொருளும் எழுவாயோடு சேர்ந்து வருவதையும் காணலாம். 2) இராமன் கண்ணனை அடித்தான். வாக்கியம் 2-இல் கண்ணன் செயப்படு பொருளாகவும், இராமன் எழுவாயாகவும் அடித்தான் பயனிலையாகவும் வருகின்றன.

பொதுவாக, எல்லா மொழிகளிலும் ஒரு வாக்கியத்தில் பெயர்ச் சொல் தொடர், வினைச்சொல் தொடர் என இரண்டு தொடர்கள் காணப்படும். தமிழில் வாக்கியம் 1 இல் இராமன் என்பது பெயர்ச்சொல் தொடராகவும், வந்தான் என்பது வினைச்சொல் தொடராகவும் உள்ளன. ஆனால் தமிழில், ஒரே வாக்கியத்தில் இரண்டு பெயர்ச்சொல் தொடரும் இருக்கும்.

3) அவன் இராமன். பெயரும் பெயரும் ஏற்று வாக்கியமாக வருவதை வாக்கியம் 3-இல் காண லாம். உண்மையிலே 3-ஆம் வாக்கியத்தின் புதை நிலை அமைப்பைப் பார்த்தால் அவன் இராமன் ஆவான், என்ற அமைப்புக் கிடைக்கிறது. வாக்கியம் 4-இல் ஆவான் என்பது இணைப்புச் சொல்லாகும். இதுபோன்ற வாக்கியங்கள் ஆங்கில மொழியிலும் மலையாள மொழியிலும் காணப்படுகின்றன.

5) அவன் இராமன் ஆணு (மலையாளம்)

6) He is Rama (ஆங்கிலம்)

ஆங்கிலத்தில் is என்னும் சொல்லும் மலையாளத்தில் ஆணு என்னும் சொல்லும் தமிழில் ஆவான் என்னும் சொல்லும் இணைப்புச் சொல்லாகச்(Copula) செயற் படுவதைக் காணலாம். இணைப்புச் சொல்லும் வினைச் சொல்லாகவே செயற்படுகின்றது.

ஒரு சொல்லே தனிவாக்கியமாக அமைதலும் உண்டு. ஓடு என்பது ஒரு தனி வாக்கியமாகும். இலக் கணப்படி நீ ஓடுவாய் என்று இருக்க வேண்டும். ஆதலின் ஓடு என்னும் ஏவல் ஒருமை வினை முற்றில் ஆய் என்னும் விகுதி கெட்டது என இலக்கணம் கூறும். பேச்சு வழக்கில் ஓடுவாய் என்ற வடிவமே இல்லை. எழுத்திலும் அதற்கு இடம் இல்லை என்றே கூறலாம்.

எனவே, ஓடு என்பதே வாக்கிய வடிவம் என லாம். ஒருவன் தன் முன்னிலையாக நிற்கும் மற் றொருவனுக்குக் கூறும் சொற்றொடர் இது. முன் நின்றானுக்கு ஏவலை உணர்த்தும்போது 'நீ' என்று குறித்துக் கூறுவது மிகையாகும். ஆதலின் ஓடு என்ற சொல் மட்டும் நின்று தனி வாக்கியமாக வழங்கு கின்றது.

இதற்கு அடுத்த நிலையில் வளர்ந்து அமைந்த வாக்கியம் தான் எழுவாயும் பயனிலையாகவும் இரண்டு சொற்கள் தொடர்ந்த எளிய வாக்கிய மாகும். பல சொற்கள் தொடரும் எளிய வாக்கியங் களை ஆராயின் அங்கும் எழுவாயும் பயனிலையு மாகிய இரு சொற்களே வாக்கிய அமைப்பிற்கு இன்றியமையாதனவாக விளங்கும். மற்றச் சொற் கள் எழுவாய்க்கோ பயனிலைக்கோ இரண் டிற்குமோ அடையாக நிற்பன. இவ்வாறு அமையும் வாக்கியங்களை முழு வாக்கியங்கள் என்றும் மற்ற வாக்கியங்களைக் குறை வாக்கியங்கள் என்றும் புளூம்பீல்டு பாகுபாடு செய்கிறார்.

தமிழில் தனி வாக்கியங்களை இணைக்க எச்சங் கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. எச்சங்களைப் பயன் படுத்தித் தனி வாக்கியங்கள் தொடர் வாக் கியமாக அமைக்கப்படுகின்றன. எடுத்துக் காட்டாக இராமன் வந்தான். இராமன் பாடம்படித்தான். என்னும் இரு தனி வாக்கியங்கள், இராமன் வந்து பாடம் படித்தான் என்னும் தொடர் வாக்கியமாக மாற்றமைப்புப் பெறுகின்றது. வே.சா.அ.

தனி விலக்குரிமை: சட்டம் சட்டப் பொறுப் பிலிருந்து விலக்களிப்பதின் மூலமாகச் சிலருக்கு விலக் குரிமை அளிக்கிறது. 'சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம்' என்ற கொள்கையினைக் கடைப்பிடிக்கின்ற நாடுகள் கூட இந்த விலக்குரிமையினைச் சிலருக்கு வழங்குகிறது. ஒரு காலத்தில் அரசர்களுக்கு மட்டுமே அளிக்கப்பட்டிருந்த இந்த உரிமை, இன்று ஒரு நாட் டின் இறைமையானது எந்தப் பொறுப்பில் உள்ளவர் களிடத்திலெல்லாம் நிலவுவதாகச் சட்டம் காட்டு கிறதோ அவர்களுக்கெல்லாம் வழங்கப்படுகிறது. எனவே தனி விலக்குரிமை (Immunity) இக்காலத்தில் தொழில் அடிப்படையிலேயே தரப்படுகிறதாதலின் ஒரு தனி ஆளின் உரிமையாக இது கருதப்படுவ தில்லை.

எடுத்துக்காட்டாக, குடியரசுத் தலைவரின் தனி விலக்குரிமையையும் நாடாளுமன்றம் மற்றும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களின் தனி விலக்குரிமையையும் குறிப்பிடலாம். இவர்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கின்ற தனி விலக்குரிமையானது முழுமையான தனி விலக் குரிமையன்று. சில வகையான வழக்குகளுக்காகச் சில குறிப்பிட்ட நேரங்களில் மட்டுமே இவர்களுக்குச் சட்டப் பொறுப்பிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக் கின்றது.

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 194 ஆம் பிரிவு ஒரு சட்டமன்றத்தின் உறுப்பினர் சட்ட மன் றத்தில் பேசிய பேச்சுகளுக்காகவோ அவர் சட்டமன்றத்தில் எந்த வகையில் வாக்களித்தார் என்பது குறித்தோ எந்த நீதிமன்றத்திலும் வழக்குத் தொடர முடியாது என்று கூறுகிறது. எனவே, இது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் தனி விலக்குரிமை ஆகிறது.

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 361-ஆம் பிரிவு இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர், மாநில ஆளுநர், இராசபிரமுகர் ஆகியோருக்குச் சட்டப்படியான தனிவிலக்குரிமையைப் பற்றிக் கூறுகிறது. இதன்படி ஒருநாட்டின் குடியரசுத் தலைவரை அல்லது ஒரு மாநிலத்தின் ஆளுநரை ஒரு குற்றவியல் வழக் குக்காகக் கைது செய்ய முடியாது. இது மேற்கண்ட பதவிக்கு அவர்கள் வந்ததிலிருந்து அப்பதவிக் காலம் முடியும் வரையிலேயே பொருந்தும். ஏற்கெனவே அவர்கள் மீது வழக்கு ஏதாயினும் இருக்குமேயா

னால் அது அவர்களது பதவிக் காலம் வரை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு அவர்கள் பதவிக்காலம் முடிந்த பின்னர்த் தொடரும்.

இது போலவே, நீதிபதிகள் தங்கள் தொழில் முறையில் பேசிய சொற்களையும் செய்த செயல்களையும் எதிர்த்து எந்த நீதிமன்றத்திலும் வழக்குத் தொடர முடியாது. ஏனெனில் மேற்கண்ட செயல்களுக்கான தனிவிலக்குரிமையை நீதிபதிகள் பெற்றிருக்கின்றார்கள்.

'சுதந்திரம்' என்பது இறைமையின் இன்றியமையாத கூறாகக் கருதப்படுவதால் ஒரு நாட்டின் இறைமையைக் காட்டுகின்ற எந்த ஒருவரையும் அல்லது பொருளையும் அயல் நாட்டு நீதிமன்றங்கள் கூடத் தன் ஆள்வரைக்குள் சேர்த்துக் கொள்வது இல்லை.

எடுத்துக்காட்டாக: ஆங்கில நீதிமன்றத்தில் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரை வழக்கு ஒன்றில் தரப்பினராகச் சேர்க்கப்படுமானல் குடியரசுத் தலைவரின் தனிவிலக்குரிமையைக் கருத்திற்கொண்டு அந்த வழக்கின் மீது தனக்கு ஆள்வரை இல்லை என்று கூறிவிடும். அவரை நீதிமன்றத்திற்கு வரவழைப்பதற்கான ஆணை எதுவும் அனுப்பாது. ஏனெனில் அவர் ஆங்கில அரசிக்கு இணையானவராக ஆங்கிலச் சட்டங்களால் கருதப்படுகிறார்.

ஆங்கில அரசி தனிவிலக்குரிமை பெற்று விளங்குவதால் அவருக்குச் சமமான குடியரசுத் தலைவரும் தனிவிலக்குரிமை பெற்றவராகத் தீர்மானிக்கப்படுகிறார். அரசி வழக்கின் ஒரு தரப்பினராக விளங்கும் போது நீதிமன்றம் அந்த வழக்கு தனது ஆள்வரைக்குள் இல்லாத ஒன்றாகத் தீர்மானிப்பது போலவே இந்தியக் குடியரசுத் தலைவருக்கு எதிரான இந்த வழக்கும் அந்த நீதிமன்றத்தின் ஆள்வரைக்குள் வாராத ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது.

இது போலவே வெளிநாட்டுத் தூதர்களும், வெளிநாட்டு அரசுக் கப்பல்களும் கூடப் பன்னாட்டு சட்டத்தின் கீழ்த் தனிவிலக்குரிமை பெற்று விளங்குகின்றன.

ஓர் 'இறைமை ஆற்றல்' மற்றொரு இறைமை ஆற்றலைத் தனது ஆள்நில வரையின் கீழ்க் கொண்டு வருவதில்லை என்ற கொள்கையும், ஒரு நாடு மற்ற நாட்டுடன் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமோ அது போலவே ஏனைய நாடுகள் அந்த நாட்டுடன் நடந்து கொள்ளும் என்ற கருத்தும், 'இறைமை உரிமை' கொண்ட நாடுகளுக்கு எதிராக ஓர் அயல் நாட்டு நீதிமன்றம் தன் தீர்ப்பினை நிறைவேற்ற முடியாது என்னும் கருத்தும் கொண்டே பன்னாட்டுச் சட்டம் சிலருக்குத் தனிவிலக்குரிமை நல்குகிறது. ம.கா.

தனுசு: மார்கழி மாதம் சூரியன் கடந்துவரும் இராசியைத் தனுசு என்று குறிப்பிடுவர். தனுசு என்பதற்குக் கார்முகம், வில், சராசரம் என்ற பெயர்களும் உண்டு. தனுசு இராசியில் இடம்பெறும் விண்மீன்கள் மூலம், பூராடம், உத்திராடத்தின் முதற் பாகம் என்பவை ஆகும். பறவை ஒன்றை அம்பால் வீழ்த்த வேடன் ஒருவன் குறிவைப்பதுபோல் இந்த விண்மீன் கூட்டம் காட்சியளித்ததால் முன்னோர் தனுசு (வில்) என்று பெயரிட்டனர். வேடனோ விலங்கின் உடலும் மனிதத் தலையும் உடையவன். அடுத்த இராசியாகிய மகரத்தில் திருவோணம் என்ற நட்சத்திரம் அமையும். அதனைச் சிறகோணம் என்றும் குறிப்பர். அதன் பொருள் சிறகுடையது என்பதாகும். எனவே, வேடன் அம்பெய்யும் கருத்து வலுப்பெறுகிறது. தனுசு என்னும் வீட்டில் சந்திரன் நிற்க ஒருவர் பிறந்தால் அவர் தனுசு இராசியில் பிறந்தவர் எனப்படுவார். இலக்கினம் அல்லது பிறந்த நேரம் தனுசில் அமைந்தால் தனுசு இலக்கினம் என்று கூறுவர். தனுசு என்பது வியாழனுக்குரிய வீடு; அதில் அவன் ஆட்சிபெற்றிருப்பதாக நூல்கள் கூறும். தனுசு இலக்கினத்தில் பிறந்தவர்களுக்குச் செவ்வாயும் சூரியனும் நல்ல பலனைத் தரும். செவ்வாய் ஐந்துக்கு அதிபதி; சூரியன் ஒன்பதுக்கு அதிபதி. எனவே பஞ்சமாதிபதி, பாக்கியாதிபதி என்ற முறையில் அவை நற்கோள் ஆயின. எட்டாம் இடத்திற்குரிய தீமை சந்திரனுக்கு இல்லை. சனி இரண்டாம் இடத்திற்கு அதிபதியாவதால் கொல்லான். சுக்கிரனும் புதனும் கொல்லும் உரிமை கொண்டவர்கள். தனுசு இலக்கினத்தில் பிறந்தபோது சூரியனும் புதனும் எங்கேனும் கூடி நின்றால் அல்லது ஒருவரையொருவர் பார்த்து நின்றால் அரசயோகங்களை அடைவதுண்டு. தனுசு இலக்கினத்தில் பிறந்தோர் ஒரு நிறுவனத்தை வளர்த்துப் பெரிதாக்கும் ஆற்றல் பெற்றிருப்பர் என்று சோதிட நூல் குறிப்பிடும். தே.ஆ.

தனுசுகோடி, தமிழ்நாட்டில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் தென்கிழக்கில் இராமனின் புண்ணியத் தலமான இராமேசுவரத் தீவின் தென்கிழக்குக் கோடியில் அமைந்திருந்த நகரம். பல நாடுகளின் சுற்றுலாப் பயணிகளால் பெரிதும் கவரப்பட்ட சிறந்த சுற்றுலாத் தலமாகவும், சிறந்த மீன்பிடித் துறையாகவும் விளங்கிய இந்நகரம் 1964–ஆம் ஆண்டில் வீசிய பெரும் புயலினால் இம்மியளவும் அடையாளம் காண முடியாத அளவிற்கு அழிக்கப் பட்டுவிட்டது. இந்துக்களின் புண்ணியத்தலங்களில்

இதுவும் சிறந்ததாக இருந்தது. இராமன் பெயரால் தீர்த்தக்கட்டம் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. இராமன் இலங்கை செல்ல நெடுங்கடலைக் கடக்க வழிதரும் படி வருணனை நோக்கித் தவங்கிடந்தும் வருணன் வாராமையால் சீற்றமுற்றுத் தன் வில்லை வளைத்துச் சுடுசரம் துரந்த இடம் இதுவாதலால் இது தனுசு கோடி என்று பெயர்பெற்றதாகப் பெரியோர் கூறுவர். தனுசுகோடி என்ற பெயர் வடமொழிச் சொல்லான 'தனுசு' என்பதிலிருந்து தோன்றியது. தனுசு என்பதற்கு 'வில்' என்றும் 'கோடி' என்பதற்கு ஓரம் அல்லது கடைசி என்பதும் பொருளாகும். அதாவது இராமேசுவரத் தீவு ஒரு வில்லைப் போன்று அமைந்திருப்பதாகவும் அதன் (தனுசு) ஒரு ஓரம் (கோடி) தான் தனுசுகோடி என்பதாகவும் அறியப்படுகிறது. தனுசுகோடிக்குச் 'சேது' என்ற மற்றொரு பெயரும் உண்டு. சேது என்பதற்குப் பாலம் என்பது பொருள். இங்கு இராமனால் இலங்கையை அடைவதற்கு ஒரு பாலம் அமைக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. அதன்மூலம் இலங்கை சென்று திரும்பிய இராமன் தனுது வில்லின் கடைசிப்பகுதியால் இந்தப் பாலத்தை அழித்து விட்டதாகவும் சமயக்கதைகள் கூறுகின்றன. இராமன் இலங்கையிலிருந்து திரும்பும்போது தனது புட்ப விமானத்தில் தன்னுடன் வந்த சீதையிடம் இந்த இடத்தைக் (தனுசுகோடியை) காட்டி இது 'சேதுபந்தம்' என்றும், மூன்று உலகத்தாராலும் வணங்கக்கூடிய புண்ணிய இடமாகும் என்றும், மேலும் இது பல பெரிய பாவங்களை விரட்டக் கூடிய இடமுமாகும் என்றும் கூறுவதாக இராமாயணம் படைத்த வால்மீகி இந்த இடத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறார். தனுசுகோடி பற்றிப்பல சமசுகிருத நூல்களும் தமிழ் நூல்களும் கோடிட்டுக் காட்டு கின்றன. தனுசுகோடியில் குளிப்பது ஒரு புண்ணிய மாகக் கருதப்பட்டது. இதற்கு முக்கிய காரணம் இந்த இடத்தில்தான் முக்கிய கடல்களான வங்காள விரிகுடாவும், இந்தியப்பெருங்கடலும் சந்திக்கின்றன.

தனுசுகோடியை அடைய நிலமார்க்கமாக வழி யில்லை. இது ஒரு சிறந்த தீவாகக் காட்சியளித்த தோடல்லாமல் ஒரு சிறந்த துறைமுகமாகவும் காணப்பட்டது. இந்திய-இலங்கை விருப்பப்படி 1914-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 1-ஆம் தேதி இது ஒரு துறைமுகமாகத் தொடங்கி வைக்கப் பட்டது. இதுஇந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்குமிடையே உள்ள ஒரு முக்கிய நுழைவாயிலாகக் கருதப்பட்டது. இத் துறைமுகம் பயணிகள் மற்றும் சரக்குக் கப்பல் போக்குவரத்து மூலமாக இலங்கையின் தலைமன்னா ருடன் தொடர்புகொண்டிருந்தது. பயணிகள் கப்பல் 2மணி நேரத்தில் தனுசுகோடியிருந்து தலைமன்னார் சென்றது. தென்னிந்தியாவின் முக்கிய பொருள் கள் இதன்வழியாக இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கிருந்து மற்ற வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப் பட்டன.

இராமேசுவரத்திலிருந்துதெற்கே 19கி.மீ.தொலை வில் ஒரு தொடர்வண்டி நிலையம் இருந்தது. இராம நாதபுரம் வழியாக வரும் இரயில்பாதை கடைசி யாக இங்கு முடியும்படி அமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால், 1964-ஆம் ஆண்டின் புயலில் சிக்கித் தனுசு கோடித் தொடர்வண்டிப் பாதை அடித்துச் செல்லப் பட்டது மட்டுமல்லாமல் மக்களால் இன்றும் மறக்க முடியாத ஒரு பெரிய பேரிழப்பான தொடர்வண்டி விபத்தும் ஏற்பட்டது. இந்த விபத்தில் ஒரே பெட்டி யில் பயணம்செய்த பெங்களூரைச் சேர்ந்த 13 மருத்துவர்கள் மாண்டனர்.

மேலும் சுங்க இலாக்கா அலுவலகம், தபால் -தந்தி அலுவலகம், பொதுத் தொலைபேசி நிலை. யம், இரண்டு மருத்துவமனைகள், மேல்நிலை தொடக்கப்பள்ளி,பயணிகள் தங்கும் வடுதி, சத்திரங் கள், இரண்டு பொழுதுபோக்கு மையங்கள், விநாயகர் கோயில், காவல் நிலையம், துறைமுகப் பாதுகாவல் நிலையம், கப்பல் செப்பனிடும் பட்டறை, பஞ்சாயத்து அலுவலகம் போன்ற முக்கிய அரசு அலுவலகங்களும், பொதுநல மையங் களும் தனுசுகோடியில் செயற்பட்டு வந்தன. இவ் விடத்தில், இறந்தவர்களை எரியூட்டிய சாம்பலை எடுத்துவந்து கடல்நீரில் கரைப்பதை மக்கள் இன்றும் அவர்கள் சமயத்தின் ஒரு புனித நெறி யாகக் கடைப்பிடித்து வருகின்றனர். பா.ஜெ.

தனைனா இந்தியர் வட அமெரிக்க இந்தியப் பழங்குடியினருள் ஒரு பிரிவினர். இவர்கள் தெற்கு அலாசுகா (Alaska) பகுதியிலுள்ள கிளார்க்கு ஏரிப் பகுதியிலும் குக்கு கால்வாய்ப் (Cook Inlet) பகுதியிலும் வாழ்கின்றனர். தனைனா (Tanaina) என்ற சொல்லிற்கு 'மக்கள்' என்பது பொருளாகும். இவர்கள் கனைகோட்டனா (Knaiakhotana) என்றும் சொல்லப்படுவர்.

இவர்கள் வாழும் பகுதி உயரம் மிகுந்த மலைப் பகுதியாகும். இப்பகுதி கடலோரத்தில் உள்ளதால் மலையின் செங்குத்தான பாறைகள் கடலிலிருந்து எழுந்து நிற்பதுபோல் காணப்படும். கடலும் மலை யும் ஒன்றுசேர்ந்து பகுதியாக இருப்பதால் இவர் களின் பொருளாதாரம் கடலில் கிடைக்கும் மீன் களையும், காடுகளில் கிடைக்கும் வேட்டை விலங்கு

களையும் சார்ந்துள்ளது. இவர்கள் உணவிற்காகப் பலவகை மீன்களைப் பிடிக்கின்றனர்; கிளிஞ்சல் மீன்களை (Shell Fish) விரும்பிப் பிடிக்கின்றனர்; மலைப்பகுதிகளில் வாழும் ஒருவகை ஆடுகளையும், எலி, கலைமான்களையும் வேட்டையாடி உண் கின்றனர்.

இப் பழங்குடிகள் பல பிரிவினராகப் பாகுபட் டுள்ளனர். ஒவ்வொரு பிரிவும் புறமண முறையைக் கொண்ட இரு பெருங் கூட்டங்களாகப் (Moiety) பிரிகிறது. ஒரு கூட்டத்தைச் சேர்ந்தோர் அவர் களுக்குள் மணம் செய்துகொள்வதில்லை. சமூகம் இரண்டு புறமணக் குழுக்களாகப் பிரிக்கப்படுவது போன்றே சமூகத் தகுதி அடிப்படையில் மக்கள் சாதாரண மக்களென்றும் (Commoners), உயர்குடி யினர்(Nobles)என்றும் இரு வகையினராக உள்ளனர்.

கிராமங்கள் பொதுவாகக் குறைந்த எண்ணிக் கையுடைய குடும்பங்களைக் கொண்டுள்ளன. வீடு களின் அமைப்பு மிகவும் வியக்கத்தக்க முறையில் உள்ளது. நிலையான வீடுகள், மிக நீண்டவை. வீடுகளைப் பாதியளவு பூமிக்குள் புதைந்துள்ளவாறு கட்டுகின்றனர். அதனால் இப்பகுதியில் நிலவும் கடுமையான குளிரிலிருந்து பாதுகாப்பாக வாழ முடிகிறது. கோடைக் காலங்களில் சிறிய குடில்களை பூமிக்குமேல் கட்டிக்கொள்கின்றனர். மீன் பிடிக்கச் செல்லும்போது தொலைதூரப் பகுதிகளில் தங்கி யிருந்து திரும்ப வேண்டியுள்ளதால் இடைக்காலக் குடிசைகளை மிக எளிய முறையில் கட்டிக் கொள் கின்றனர். பிடிக்கும் மீன்களை உலர வைப்பதற் கென்று புகையை நிரப்பிக் காப்பதற்கு ஏற்ற அள விலும் குடிசைகளைக் கட்டுவர். பொருள்களை ஒரு பகுதியிலிருந்து வேறொரு பகுதிக்கு எடுத்துச் செல்ல எசுக்கிமோக்கள் பயன்படுத்தும் சிலட்சு (Sledge) போன்ற வண்டிகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு தலைவர் உள் ளார். இவர் பெரும்பாலும் சமூகச் செயல்களில் மக்களுக்கு அறிவுரை கூறுபவராகவே செயற்படு கிறார். அண்டைப் பழங்குடிகளுடன் போரிடும் போதும் மற்றக் குழுவினரிடமிருந்து பொருள்களைக் கொள்ளையடிக்கும்போதும் மட்டுமே உண்மையான தலைவனும் அவனுக்குதவியாகச் சில உறுப்பினர் களும் நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

வடஅமெரிக்க இந்தியப் பழங்குடிகளிடையே நடைபெறும் விரயச் சடங்கு (Potlatch)இவர்களிடை யேயும் நடைபெறுகிறது. இச் சடங்கில் ஒருவர் தம் இனத்தவர் அனைவரையும் அழைத்துச் சிறப்பான முறையில் விருந்து வைத்து அன்பளிப்பு களைத் தருவார். இது அவரவர் தகுதியைக் காட் டும் அளவில் நடைபெறும். சிலர் இச்சடங்கினை அண்மைக்காலத்தில் இறந்த உறவினருக்காகச் செய்வர். சிலர் குடும்பத்தில் பிரிந்தவர்கள் ஒன்று சேரும் நிகழ்ச்சிக்காகச் செய்வர். சிலர் திருமணத் தின்போதும் மகன் முதன்முதலில் வேட்டைக்குச் செல்லும்போதும் விரயச் சடங்கினை நடத்துவர். நிகழ்ச்சி எவ்வகையாக இருப்பினும் இச்சடங்கின் அடிப்படை அவரவரின் தகுதியை வெளிப்படுத்து வதேயாகும்.

இப் பழங்குடிகள் உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு உயி ருள்ள பொருளிலும் இயல்பிறந்த இயற்கையின் ஆற்றல் (Supernatural Power) உள்ளதென்று நம்பு கின்றனர். இந்த ஒவ்வொரு பொருளையும் காக்கும் ஆவி ஒன்றுள்ளது எனக் கருதுகின்றனர். இந்த ஆவி களோடு தொடர்புகொண்டு நல்ல பலன்களைப் பெறத் தெய்வத்தன்மையுற்றவர்களால் (Shamen) மட்டுமே முடியும் என்று இவர்கள் நம்புவதால் தெய்வத்தன்மையுற்றவர்களுக்கு மிகுந்த மதிப்பும் மரியாதையும் கொடுக்கப்படுகின்றன. சீ.ப.

தா மேல் அண்ணத்தின் நுனியை நாக்கு அழுத்திவரும் ஒலியும் பிறகுஉடனேயே வாய் அங்காந்து தொடர்ந்து ஒலித்தால் வரும் ஒலியும் சேர்ந்து இந்த ஒலி உண்டாகிறது. த, ஆ என்ற இரண்டிற்கும் உரிய குறிப்பைப் பார்க்க.

பொருள்: 'தா' என்பது ஓரெழுத்தொரு மொழியாகத் தனிப்பட்டு வழங்கும்பொழுது 'கொடு' என்ற பொருளில் வருகிறது. ஈ, தா, கொடு என்று மூன்று சொற்களின் இடையில் இருக்கும் இந்தச் சொல் இணையான நிலையில் இருக்கும் இருவரில் ஒருவர் மற்றவரைக் கொடுஎனக் கேட்பதைக் குறிக்கும். இது தொல்காப்பியர் காலநிலை.

பெயர்ச் சொல்லாக வரும்பொழுது வலிமை, வருத்தம், கேடு, குற்றம், பகை, குறை என்ற பொருள்களைக் கொடுக்கும்.

வா–வரு என்று ஆவதைப் போல தா–தரு என்று மாறி வினையின் அடியாகவும் வழங்கும். இது பயன்படுத்தப்படும் சூழ்நிலைக்கொப்பப் பல பொருள்களை அளிக்கவல்லது. ஆசிரியர் மாணவரிடையே அறிவுறுத்தல்; மனையவர்–விருந்தினருக்கு அளித்தல்; மன்னர்–படையினர் இடையில் கிடைக்கும்படி செய்தல்; நூல் இயற்றுதல், பொருள் பெறுதல், அழைத்தல் எனப் பலவாறாகப் பொருள் தருகின்றது. இறந்த காலத்தைக் காட்டும் இடைநிலைக் குறியாக மொழியியல் நூலார் த்+ஆன் என்று பிரித்துப் பொருள் கூறுவார். துணைவினையாகவும் 'தரு' என்பது, போதரு, திரிதரு என்று வழங்கும்.

வரிவடிவம்: இதன் வடிவம் தகரத்துக்கு நேர்ந்த முறையிலேயே அமையும். ஆ காரம் வலப்புறம் இழுக்கப்பட்ட கோட்டிலிருந்து கீழே இழுக்கப்பட்டுப் பிறகு தனியாகப் பிரிந்துவரல் ஆயிற்று.... ... ...

கி.பி. முதல் நூற்றாண்டு வரை குகைக் கல்வெட்டுகளில்... ...

கி.பி. 2-ஆம்அல்லது 3-ஆம் நூற்றாண்டில் அரச்சலூரில் கண்டபடி...

கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டில் செங்கம் வட்டத்துச் சோமாசிமாறன் வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டில்(இது தமிழுக்கு அமையும்)... ... ...

கி.பி.7–ஆம் நூற்றாண்டில் பல்லவ மகேந்திரவர்மனின் வல்லம்கல்வெட்டில்... ... ... 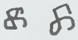

கி.பி. 8–ஆம் நூற்றாண்டில் இரண்டாம் பல்லவ பரமேச்சுவரவர்மனின் திருவதிகைக் கல்வெட்டில்... ... ...

கி.பி. 9–இலிருந்து 12–ஆம் நூற்றாண்டு வரை தஞ்சை இராச ராசன் கல்வெட்டு... ... ... 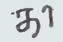

திருவாலங்காடு இராசேந்திரன் கல்வெட்டு, மூன்றாம் குலோத்துங் கன் காலக் கல்வெட்டுகள் வரை.... ... ...

கி.பி. 13–ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 14–ஆம் நூற்றாண்டு வரை குன்றத்தூர் இராசநாராயண சம்புவராயர் கல்வெட்டுகள் வரை. ...

விசயநகர காலத்தில்அதாவது கி.பி. 14–ஆம் நூற்றாண்டு முடிவி லிருந்து இக்காலம் முடிய ... ...

வட்டெழுத்தில் தகரத்துக்குரிய குறிப்பே இதற்கும் பொருந்தும். ஐந் தாம் நூற்றாண்டில் வட்டெழுத்தின் உருவம் தோன்றத் தொடங்கிற்று. ... ...

கி.பி. 4–ஆம் நூற்றாண்டு இருளப்பட்டிக் கல்வெட்டு.... ...

கி.பி.5, 6, 7, 8, 9-ஆம் நூற்றாண்டு செங்கம் நடு கற்கள்... ...

கி.பி. 10–ஆம் நூற்றாண்டு தளவாய்புரம் பாண்டியர் செப்பேடு. ...

கே.ஜி.கி.

தாக்க முனைதல்: தாக்கமுனைதல் என்னும் குற்றம் மனித உடலைப் பாதிக்கும் குற்றங்களுள் ஒன்று. சாதாரணமாக ஒருவர் மற்றவரது உடலில் காயம் விளைவித்தால்தான் 'தாக்கியதாக', தாக்க முனைந்ததாகக் (Assault) கருதுவது இயல்பு. ஆனால், சட்டத்தில் தாக்க முனைதல் என்னும் செயலுக்கு ஒருவர் மற்றவரது உடலைத் தொட்டி ருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. தாக்க முனைதல் என்னும் செயல் சொல்லால் அல்லது செயலால் நிகழலாம். இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் 351 ஆம் பிரிவு தாக்க முனைதலின் இலக்கணத்தைக் கூறித்தடை செய்கிறது.

வன்முறை தம்மீது பயன்படுத்தக்கூடும் என எதிர் நிற்பவர் அஞ்சும்படி வேண்டுமென்றே எவர் ஒருவர் ஒரு சைகை அல்லது ஆயத்தம் செய்கிறாரோ அவர் தாக்க முனைதல் என்ற குற்றம் இழைத்தவர் ஆவார்.

சொற்களால் மட்டுமே தாக்குதல் ஏற்படாது. ஆனால், ஒருவருடைய சைகைகளை அல்லது முன் னேற்பாடுகளைத் தாக்குதலாக ஆக்கும் அளவிற்கு, அவர் பயன்படுத்தும் சொற்கள், அவருடைய சைகை கள் அல்லது முன்னேற்பாடுகள் இருக்கலாம். இக் கோட்பாடு பின்வரும் சில எடுத்துக்காட்டுகளால் விளங்கும்.

1. 'அ' என்பவர் 'ஔ' என்பவரைத் தாக்கப் போகிறார் என்று 'ஔ' என்பவரை நம்ப வைக்கும் உட்கருத்துடன் அல்லது அவர் பெரும்பாலும் நம்பக் கூடும் என்ற எண்ணத்துடன் 'அ' 'ஔ' வை நோக்கிக் கை முட்டியை ஆட்டுகிறார். இச்செயல் 'தாக்க முனைதல்' என்னும் குற்றமாகும்.

2. 'ஔ' என்பவரை நாய் தாக்கும்படி செய் யப்போகிறார் என்று 'ஔ'வை நம்ப வைக்கும் உட் கருத்துடன், அல்லது அவர் அநேகமாக நம்பக்கூடு மென்ற எண்ணத்துடன் ஒரு கடிநாயின் வாய் மூடியை 'அ' என்பவர் அவிழ்த்துவிடத் தொடங்கு கிறார். 'அ' 'ஔ' என்பவர் மீது தாக்க முனைதல் என்னும் குற்றம் செய்தவராகிறார்.

3. 'நான் உன்னை அடிக்கப் போகிறேன்' என்று 'ஔ' என்பவரிடம் சொல்லிக்கொண்டே 'அ' என்ப வர் ஒரு தடியை எடுக்கிறார். இங்கு 'அ' பயன்படுத் திய சொற்கள் சாதாரணச் சூழ்நிலைகளில் குற்ற மாகாதென்றாலும், இங்கு வேறு சூழ்நிலையான சைகையோடு சேர்ந்து தாக்க முனைதல் என்னும் குற்றமாகக் கருதப்படும்.

சாதாரணச் சூழ்நிலைகளில் அச்சுறுத்தல் மட்டும் தாக்கமுனைதல் என்னும் குற்றமாகி விடாது. ஆனால், அதனைச் சொல் வடிவத்தில் மாற்றும் போது, அடுத்தவர் மனத்தில் குற்றமுற வன்முறை யைப் பயன்படுத்தப் போகிறார் என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தும்போது அது தாக்க முனைதல் என்னும்

குற்றமாகிறது. தாக்க முனைதல் என்னும் குற்றச் சாட்டிற்குக் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் அடுத்தவர் மீது உடற்காயம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதில்லை. எதிர் நிற்பவர் அஞ்சும்படி சைகை அல்லது ஆயத் தம்செய்தல்மட்டுமே போதும். எடுத்துக்காட்டாகக் குண்டுகள் நிரம்பிய துப்பாக்கியை எதிரில் நிற்பவர் மீது அவர் அஞ்சும்படி குறி வைப்பது தாக்க முனை தல் ஆகும்.

குற்றவியல் சட்டத்தின்கண் ஒருவரைத் தாக்க முனைதற் குற்றத்திற்கு ஆட்படுத்த இரு கூறுகள் பொருந்தியிருக்க வேண்டும். அவையாவன: 1. சைகையோ ஆயத்தமோ அடுத்தவர் முன்னிலை யில் ஒருவர் செய்வது, 2. செய்பவர் உட்கருத் துடனோ தெரிந்தோ செயற்படுதல்.

தாக்க முனைதற் குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒரு வர் குற்றம் புரிந்ததாகக் கூறப்பட்ட வேளையில் தாக்கும் திடம் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். எடுத்துக் காட்டாக ஓடிக் கொண்டிருக்கும் புகை வண்டியில் சைகை மூலம் ஒருவர் புகைவண்டி நிலையத்தில் நிற்பவரைத் தாக்குவேன் என்று கூறுதல் தாக்க முனைதல் என்னும் குற்றத்தின் பாற்படாது.மேலும் இராணுவப் பயிற்சி நடந்து கொண்டிருக்கும் இராணுவ வீரர் ஒருவர், மற்றவரைத் தாக்குவேன் என்று கூறும்போதும் அந்த இராணுவ வீரரைத் தாக்க முனைதல் என்னும் குற்றத்திற்கு உள்ளாக்க முடியாது.

தாக்க முனைதல் குற்றத்திற்கு ஒருவரைத் தண் டிக்க வேண்டுமெனில் கீழ்க்காணும் கூறுகள் மெய்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். 1. குற்றம் சாட்டப் பட்டவர் வன்முறைத் தாக்கு புரிவதற்காகச் சைகை அல்லது முன்னேற்பாடு செய்தார், 2. அச் செயல் குற்ற முறையிடுபவர் முன்னிலையில் நடைபெற்றது, 3. அவர் உட்கருத்துடன் அல்லது அறிவுடன் அல்லது தெரிந்தே செயற்பட்டார், 4. அவர் வன்முறை தம் மீது பயன் படுத்தப்படும் எனக்குற்ற முறையிடுபவர் அஞ்சும்படி வேண்டு மென்றே அச்செயலைச் செய்தார், 5. அச்செய்கை யால் அல்லது முன்னேற்பாட்டால் குற்ற முறையிடு பவர் அஞ்சினார்.

தாக்க முனைதற் குற்றத்திற்குக் குற்றமுறை யிடுபவர் ஆத்திர மூட்டாத வேளைகளில் உயர்ந்த அளவாக மூன்று மாத மெய்க் காவல் சிறைத் தண்டனையோ ஒரு நூறு உருபாய் தண்டத் தொகையோ இரண்டுமோ விதிக்கலாம்.

குற்ற முறையிடுபவர் ஆத்திரமூட்டிய காரணத் தால் குற்றவாளி தாக்க முனைதல் குற்றம் செய் திருப்பின் உயர்ந்த அளவாக ஒருமாதம் சிறைத் தண்டனையோ உருபாய் இருநூறு தண்டத் தொகையோ இரண்டுமோ விதிக்கலாம்.

பொது ஊழியர்கள் தங்கள் பணியைச் செய்ய விடாமல் தடுத்திடத் தாக்க முனைதலும் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. பெண்ணை மானபங்கப்படுத் தும் பொருட்டுத் தாக்க முனைதலும் குற்றமே. இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின்படி பொது ஊழியரை, அவர் கடமையைச் செய்வதிலிருந்து தடுப்பதற்காகத் தாக்க முனைதற் குற்றத்திற்கு உயர்ந்த அளவாக இரண்டாண்டுகள் சிறைத் தண் டனை அல்லது தண்டத்தொகை அல்லது இரண்டும் விதிக்கலாம். பெண்ணின் மானத்திற்குப் பங்கம் ஏற் படுத்தும் உட்கருத்துடன் தாக்க முனைதல் குற் றத்திற்கும் முன்கூறிய அளவே தண்டனை விதிக்க லாம். கடுமையாக ஆத்திர மூட்டப்பட்டதனாலன்றி ஒருவரை அவமானப்படுத்தும் உட்கருத்துடன்தாக்க முனைதலுக்கும் உயர்ந்த அளவாக மேற்கூறிய தண் டனை விதிக்கலாம். ஒருவர் கொண்டு செல்லும் பொருளைத் திருட முயலும்போது தாக்க முனை தலுக்கும் இதே அளவு தண்டனையை விதிக்கலாம். அதே போன்று ஒருவரைச் சட்ட விரோதமாக அடைத்து வைக்க முயலும்போது தாக்க முனை தலுக்கும் மேற்கூறிய தண்டனையை விதிக்கலாம்.

சாதாரணத் தாக்க முனைதற் குற்றம் பிடி யாணை வேண்டுங் குற்றம். இது ஒரு பிணை விடு குற்றம். எந்தக் குற்றவியல் நீதிபதியும் குற்ற விசா ரணை செய்யலாம்.

பொது ஊழியரைப் பணியைச் செய்யவிடாது தாக்க முனைதல்,பெண்ணின் மானத்திற்குப் பங்கம் ஏற்படுத்தும் உட்கருத்துடன் தாக்க முனைதல், ஒருவர் கொண்டு செல்லும் பொருளைத் திருட முயலும் போது தாக்க முனைதல் மற்றும் ஒரு வரைச் சட்ட விரோதமாக அடைத்து வைக்க முய லும் போது தாக்க முனைதல் முதலிய குற்றங்கள் பிடியாணை வேண்டாக் குற்றங்கள். தாக்க முனை தல் குறித்த அனைத்துக் குற்றங்களும் பிணைவிடு குற்றங்கள். எல்லாக் குற்றவியல் நீதிபதிகளும் குற்ற விசாரணை செய்யலாம்.

தாக்க முனைதல் என்னும் செயலுக்காக அச் செயலால் துன்படைந்தவர் குற்றவியல் வழக்குத் தொடருவதோடல்லாமல் உரிமையியல் நீதிமன்றங் களில் தீங்கீடும் வேண்டலாம். ஏனெனில், தாக்க முனைதல் என்னும் செயல் குற்றச் செயலாகவும், மனிதருக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் தீங்காகவும்

கொள்ளப்படுகிறது. தீங்கியற் சட்டத்திற்கும் (Law of Tort) ஏற்கெனவே கண்டுணர்ந்த இலக்கணங்கள் பொருந்தும். தாக்க முனைதல், காயமேற்படுத்துதல், மற்றும் தவறான சிறைவைப்பு முதலியன மனிதர்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் தீங்குகளாகும்.

தாக்க முனைதல் என்னும் தீங்கிற்கு ஒருவரைப் பொறுப்பாக்கும் போது அவர் அத்தீங்கைப் புரியும் நிலையில் இருக்க வேண்டும். 'இராணுவ வீரர் இப்பொழுது மட்டும் பயிற்சி நேரம் இல்லையென்றால் உன்னிடமிருந்து இந்தச் சொற்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்க மாட்டேன்' என்று கூறி விட்டு வாளில் கைவைத்தால் அது தாக்கமுனைதல் என்னும் தீங்காகாது.

கி.பி.1840–ஆம் ஆண்டு தீர்வு செய்யப்பட்ட வழக்கில் குண்டுகள் இடப்படாத துப்பாக்கியை வைத்துக் குறிவைத்தல் தீங்காகாது என முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால், இது நல்ல முடிவன்று என வாதிடுவோரும் உண்டு. எதிர்வாதி வாதியைத் தாக்க முனையும் போது மூன்றாம் ஆள் ஒருவர் தடுப்பதால் வாதி மீது அடிவிழுவது தடுக்கப்படுகிறது. அப்போது எதிர்வாதிமீது வாதி தீங்கீடு வேண்டி வழக்குத் தொடரும் போது மூன்றாம் ஆள் இடைமறித்து விட்டார் என்று எதிர்வாதம் கூறுவது நீதிமன்றத்தால் அனுமதிக்கப்பட மாட்டாது.

மீ.அ.

தாக்கர்சே பல்கலைக் கழகம்: மகாராட்டிர மாநிலத்தில் பம்பாய் நகரில் பெண்களுக்காக இப் பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டது. முதன் முதலில் இப் பல்கலைக்கழகம் 1916-ஆம் ஆண்டு டாக்டர் டி.கே. கார்வே (Dr.D.K. Karve)என்பவரால் நிறுவப்பட்டது. தோக்கியோவிலுள்ள (Tokyo) பெண்கள் பல்கலைக்கழகத்தை மாதிரியாகக் கொண்டு நிறுவப்பட்ட இப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு 1920-இல் வள்ளல் சர். வித்தால்தாசு தாக்கர்சே (Sir. Vithaldas Thackersey) உரூ. 1.5 மிலியன் அவர் தாயாரின் நினைவாக நன்கொடை அளித்து இதன் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டார் அதனால் இப்பல்கலைக்கழகம் திருமதி நத்திபாய் தாமோதர் தாக்கர்சே (Shreemathi Nathibai Damodar Thackersey) பல்கலைக்கழகம் எனப் பெயரிடப்பட்டது.

இப் பல்கலைக்கழகத்தின் மைய வளாகம் பம்பாய் நகரில் அமைந்துள்ளது. இதன் வளர்ச்சிக்காக மகாராட்டிர அரசு புறநகர்ப் பகுதியில் 21 ஏக்கர் நிலத்தை ஒதுக்கியுள்ளது. இங்குமனையியல் கல்லூரி, பல்தொழில் நுட்பக் கல்லூரி (Polytechnic), மருந்தியல் (Pharmacy) கல்லூரி, நூலகம், மாணவர் விடுதிகள் முதலானவை உள்ளன. பம்பாய் நகரிலிருந்து 150 கி.மீ. தூரத்திலுள்ள புனே நகரிலும் ஒரு வளாகம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது மகரிசி கார்வே வித்யாவிகார் (Maharishi Karve Vidyavihar) என்னும் பெயரில் அமைந்துள்ளது. இங்குக் கலைத்துறைகள் மனையியல் முதலானவற்றைக் கற்பிப்பதற்கு மூன்று கல்லூரிகள் உள்ளன. இப் பல்கலைக்கழகத்தில் 20க்கும் மேற்பட்ட கல்லூரிகள் இணைப்புரிமை பெற்றுச் செயற்படுகின்றன.

மகாராட்டிர் அரசு 1951-இல் இப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு ஏற்பாணை வழங்கியது. இப் பல்கலைக் கழகம் பெண்கள் கல்வியில் மாதிரி நிறுவனமாகச் செயற்படுவதில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டது. இதன் இரண்டு குறிக்கோள்கள், தாய்மொழியில் கல்வியறிவினைப் பயிற்றுவித்தலும் சமூகத்தில் ஆண், பெண் பங்குப் பணிகள் தொடர்பான பல துறையறிவுகளைப் பயிற்றுவித்தலுமாகும்.

தாக்கர்சே பல்கலைக்கழத்தில் கலை (Arts), கல்வியியல், கவின் கலைகள் (Fine Arts), மனையியல், நூலகவியல், செவிலியர் கல்வி (Nursing), சமுதாய அறிவியல் முதலான புலங்கள் உள்ளன. இதன்கண் பல துறைகள் இயங்குகின்றன. இந்தி, குசராத்தி, மராத்தி, ஆங்கிலம், சமசுகிருதம், வணிகவியல், பொருளியல், சமூகவியல், உளவியல், புவியியல்,உடற் கல்வியியல், நோயியல், நுண்ணுயிரியல் (Microbiology), உணவுத் தொழில்நுட்பம் (Food Techno logy), மருந்தியல் (Pharmacy), குழந்தை வளர்ப்பு, மனை மேலாண்மையியல், உணவும் ஊட்ட உணவும், இசையியல், கலையும் வண்ணந் தீட்டலும், உடைகள் தயாரித்தல், நெசவுத் தொழிலும் உடைகளும் (Textiles and Clothing) முதலானதுறைகள் உள்ளன. அறிவியல் அல்லாத அனைத்துத் துறைகளிலும் பயிற்றுமொழிகள் குசராத்தி, மராத்தி, இந்தி ஆகியனவாம்.

இங்குப் புகுமுக வகுப்பு இல்லை. மாணவியர்கள் இளம் பட்டப்படிப்பு முதல் ஆராய்ச்சிப் பட்டங்கள் வரை பயின்று பட்டங்கள் பெறலாம். மாணவியர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் பயின்றும் (Private Study), பட்டங்கள் பெற இங்கு வாய்ப்புள்ளது. ஒருசில பாடங்களில் குறிப்பிட்ட காலம் கல்லூரியில் தங்கிப் பயிற்சி பெற்றபின்னர்த் தனிப்பட்ட முறையில் பயின்று பட்டம் பெறலாம்.

பட்டப் படிப்புகள் தவிர்த்து இங்குப் பட்டயப் படிப்புகளும் (Diplomas), சான்றிதழ்ப் படிப்புகளும் வழங்கப்படுகின்றன. இப் பல்கலைக்கழகத்தில் தொடர்கல்வியும் முதியோர் கல்வியும் வழங்கும் பொருட்டு ஒரு துறை ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதில்

மக்கள்தொகையியல் பற்றி ஆராயும் பிரிவும் செயற்படுகின்றது. இத்துறை பல்வேறு இடங்களில் மாணவியர்களுக்கு விரிவுரைகள் வழங்குதல், குறுகிய காலக்கல்வி வழங்குதல், பட்டயப்படிப்பு, சான்றிதழ்ப் படிப்பு முதலானவற்றை வழங்குதல் முதலான பணிகளைச் செய்கிறது.

இப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஏறக்குறைய இரண்டு இலட்சம் நூல்களைக் கொண்ட சிறந்த நூலகம் ஒன்றும் உள்ளது. ஒவ்வொரு வளாகத்திலும் கிளை நூலகங்களும் உள்ளன. பெண்கள் மட்டுமே பயின்றாலும் இப் பல்கலைக்கழகத்தில் தேசிய மாணவர் படை, விளையாட்டுத் துறை, நாட்டு நலப் பணித் துறை முதலானவை நன்கு செயற்படுகின்றன.

சீ.ப.

தாக்கரே வில்லியம் மேக்பீசு: இவர் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த, புகழ்பெற்ற ஆங்கிலப் புதின ஆசிரியர். இவர் கல்கத்தாவில் கிழக்கிந்திய வணிகக் குழுவில் பணியாற்றிய இருச்சுமாண்டு (Richmond) என்பாரின் மகனாக கி.பி. 1811-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர் தம் மூன்றாம் வயதிலேயே தந்தையை இழந்தார். அதனால் இங்கிலாந்தில் தம் தாயின் அரவணைப்பில் இவர் வளர்ந்தார். இலண்டன் மாநகரில் பள்ளிப்படிப்பை நிறைவு செய்தபின் கேம்பிரிட்சுப் பல்கலைக்கழகத் திரினிட்டி கல்லூரியில் (Trinity College) சேர்ந்தார். அங்குப் பட்டம் பெறாமலே வெளியேறி, சட்டம் படிக்கத் தொடங்கினார். அதனையும் தொடராமல் இடையில் படிப்பை நிறுத்திவிட்டார். இவரிடம் இயல்பாக அமைந்த எழுத்தாற்றல் பிற துறைகளில் ஆர்வம் செலுத்த இவருக்குத் தடையாக அமைந்தது எனலாம்.

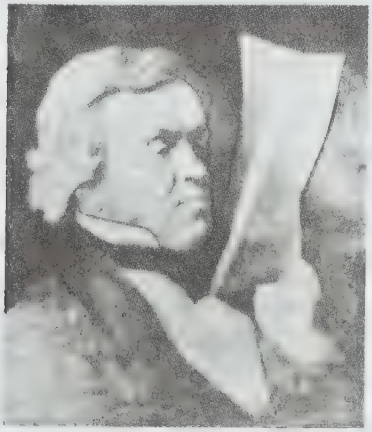

தாக்கரேவில்லியம் மேக்பீசு

தாக்கரே வில்லியம் மேக்பீசு(Thackeray William Makepiece) ஆங்கில இலக்கியங்களையும் திறனாய்வு நூல்களையும் ஆழ்ந்து பயின்று, அக்காலத்தில் புகழ் பெற்ற கவிஞர்களாக விளங்கிய கதே (Goethe), தென்னிசன் (Tennyson) ஆகியோருடன் நட்புக் கொண்டிருந்தார். இவர் தமது 21-ஆம் வயதில் சொந்தமாக ஓர் இதழ் தொடங்கினார். இதழியல் அனுபவமின்மையால் ஓராண்டிற்கு மேல் அதனை நடத்த முடியாமல் பெரும் இழப்புடன் இதழை நிறுத்திவிட்டார். நலிவடைந்த பொருளாதாரச் சூழ்நிலையில் கி.பி. 1836-ஆம் ஆண்டு பாரீசு நகரில் 'இசுபெல்லா சா'(Isbella Shaw) என்பாரை மணந்து கொண்டார்; குடும்பத்தை நடத்த வேண்டிய கட்டாயத்தால் மீண்டும் இதழியல் துறையில் ஈடுபட்டார்; பல்வேறு ஆங்கில இதழ்களின் செய்தியாளராகப் பணிபுரிந்தார்; குறைந்த வருவாயுடன் தமது உயர்ந்த எழுத்தாற்றலை வெளிப்படுத்த முடியாமல் அவதியுற்றார்; இதற்கிடையில் மனநோயால் பாதிக்கப்பட்ட மனைவியைப் பிரிந்து வாழ வேண்டிய அவலநிலை ஏற்பட்டது. எனினும், இவர் தொடர்ந்து எழுத்து வேலையை மேற்கொண்டார். இவர் தம் கட்டுரைகள் யாவராலும் புகழப்பட்டு இவரது எழுத்தாற்றல் இங்கிலாந்து முழுவதும் பரவத் தொடங்கியது.

இவர் எழுதிய முதல் நூலாகக் 'கேதரின்' (Catherine)என்ற சிறுபுதினம் கி.பி.1839–ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. அதன் பின்னர் கி.பி.1848–ஆம் ஆண்டு இவருடைய புகழ் பெற்ற 'பகட்டுச் சந்தை' (Vanity Fair) என்னும் புதினம் வெளியாயிற்று. கதைத் தலைவன் இல்லாமலேயே உயர் வகுப்பாரின் தன்னலப் போக்கை விரிவாகவும், எள்ளல் சுவையோடும் விளக்குவது இப்புதினத்தின் தனித் தன்மையாகும். இந்நூல் தமிழிலும் மொழி பெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது. மனம் போன போக்கில் வாழும் ஓர் இளைஞனின் தான்தோன்றித் தனமான வாழ்வை இவருடைய 'பெண்டெனிசு வரலாறு' (The History of Pendennis) என்ற புதினம் சித்திரிக்கிறது. புதிய வரவுகள் (The New Comes), உலகில் அவன் பாதை (His way through the world), என்றி எசுமாண்டு (Henry Esmond) போன்றவை இவருடைய தலை சிறந்த புதினங்களாகும். பொதுவாக, இவர்தம் புதினங்கள் அனைத்தும் நடுத்தர, உயர்தர வகுப்பாரின் வாழ்நிலையைச் சித்திரிப்பனவாக அமைந்துள்ளன.

இவர் ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளுக்கும் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் பலமுறை பயணம் செய்து பல்வேறு இலக்கியச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தியுள்ளார். இப்பொழிவுகள்

தனித்தனி நூல்களாகவும் வெளிவந்துள்ளன. சார்லசு டிக்கன்சுக்கு நிகரானவராக, இன்னுஞ் சிலரால் அவரினும் மேம்பட்டவராக இவர் கருதப் படுகிறார். அக்கால நிலையில் தோன்றிய முதல் சமூக மேம்படுத்துநராக இவரைத் திறனாய்வாளர் கருதுவர். இவர் கி.பி.1863-ஆம் ஆண்டு மறைந்தார்.

சா. உ.

தாக்கா: இந்தியாவில் மேற்கு வங்கத்திற்கு அண்மையில், மத்திய வங்கதேசத்தில் உள்ள தாக்கா (Dacca) வங்கதேசத்தின் தலைநகர். மேலும் இது ஒரு சிறந்த தொழில் மையம். நகரின் பழைய பிரிவு சதார்கட்டு என்று சொல்லப்படுகிறது. இங்கே மாவட்டத்தின் முக்கிய கடைகள் உள்ளன.

தாக்கா அமைவிடம்

தாக்காவின் மக்கள் தொகை 34,40,147(1981). பல நூற்றாண்டுப் பழைமை வாய்ந்த மசூதிகளும் சதார்கட்டில் உள்ளன. இங்கே ஏழைகள் கூட்டங் கூட்டமாகக் குடிசைகளில் வாழ்கின்றனர். இங்கேயுள்ள மக்கள் தொகையில் நடுத்தர வருக்கத்தினரும் செல்வரும் கூடுதலாக இருக்கின்றனர். தாக்காவிற்கு வடக்கே இரம்னா நகரம் இருக்கிறது. இங்கேதான் தாக்கா பல்கலைக்கழகம் உள்ளது. இவ்விடத்தில் கவின்பெறு பூங்காவும் கடைகளும் உள்ளன.

தாக்கா மையப்பகுதியில் இருப்பதால் இது நாட்டின் முக்கிய வணிகத் தொழில் மையமாக மாறிற்று. இந்நகரத்தின் பல பகுதிகளில் பல தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. பருத்தி ஆடைகள், கண்ணாடி, தோல், உலோகங்கள், சர்க்கரை, சணல் ஆகியவை இங்கே உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

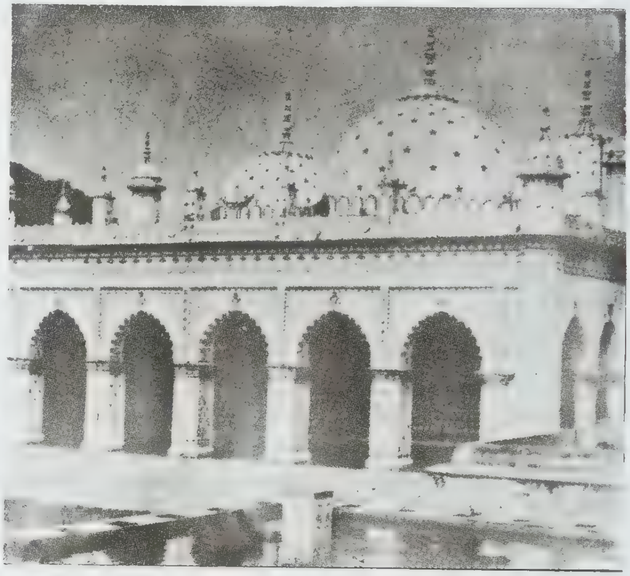

தாக்காவிலுள்ள நட்சத்திர மசூதி

தெற்கு ஆசியாவிலிருந்து சிலர் இங்கே வந்து கி.பி.600-இல் குடியேறினர். இந்நகரம் கி.பி.1608-இல் வங்கத்தின் தலைநகராகியது. அப்போது மொகலாயர் இதை ஆட்சி செய்தனர். பின்னர் கி.பி.1700-ஆம் ஆண்டின் மத்திய பகுதியில் இது ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்குள் அடங்கியது. இந்தியாவும் பாகிசுத்தானும் 1947-இல் பிரிந்தபோது தாக்கா கீழைப் பாகிசுத்தானில் இருந்தது. வங்கதேசம் 1971-இல் தனிநாடாக ஆகியபோது தாக்கா அதன் தலைநகராயிற்று. இன்றுவரை இது அதன் தலை நகராகத் தொடர்ந்து இருந்துவருகிறது.

கே. சே.

தாக்கும் நடத்தை: 'தாக்குதல்' என்ற சொல்லிற்குப் பலரும் பலவாறு பொருள் கொள்கின்றனர். தாக்குதல் என்ற சொல்லில் அடங்கும் பல்வேறு நடத்தைகளைக் கவனித்தால் அது புலப்படும். பிறரை வருந்தச் செய்யும்செயலினைத் தாக்குதல் என்னுஞ்சொல் குறிக்கும். தாக்குதல் என்பது ஓர் இலக்கினைத் துன்புறுத்தும் வாய்மொழியான அல்லது உடலாலான நடத்தையென வரையறை செய்யப்படுகிறது. அது கெடுதலையும் அழிவையும் விளைவிப்பதனால்தான் அது தாக்குதல் எனப்படுகின்றது.

கருவியாகும் தாக்குதலும் பகைமைத் தாக்குதலும்: பல்வேறு வகையான தாக்குதல்கள் உள்ளன. அவைகளின் வேறுபாடுகளைக் காணவேண்டும். உணவிற்காக வேட்டையாடுவது, மனிதர்களைக் கொல்லும் கூலிக் கொலையாளிகளின் நடத்தை ஆகியன தாக்குதல் நடத்தையிலிருந்து வேறுபட்டனவாகும். இதனைத் தற்காப்பு அல்லது கொடூரச் செயல் எனலாம். இந்த நிகழ்ச்சிகளில் தாக்குவோர் தாக்கப்படுபவருக்குத் துன்பம் அல்லது அழிவினை ஏற்படுத்துகின்றனர். முதலாம் வகைத் தாக்குதல் கருவியாகும் தாக்குதல் எனப்படும். ஏனெனில், அத்தகைய தாக்குதலின் நோக்கம் பணம் அல்லது உணவினைப் பெறுவதேயாகும். தாக்குதல் ஒரு கருவியாக மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுகிறது. வெறுப்பு அல்லது கொடூர உணர்வின் அடிப்படையில் ஏற்படும் தாக்குதல் பகைமைத் தாக்குதல் எனப்படும். இதில் ஏதோ ஒருவகைக் காயம் ஏற்படுத்துவதே தலையாய காரணமாக இருக்கிறது. கோபத்தின் காரணமாக ஒருவர் மற்றொருவரைத் துன்புறுத்தும்படி நேரலாம். சில விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகள் ஒருவருக்கு ஏற்படும்போது அவர் பகைமைத் தாக்குதல் உணர்விற்கு ஆளாகின்றார். ஒரு வேண்டடத்தகாத சூழலிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள அல்லது ஓர் அபாய நிலையிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள மேற்கொள்ளப்படுவது தற்காப்புத் தாக்குதலாகும்.

தாக்குதல் மனநிலை எப்படி வருகின்றது? தாக்கும் மனநிலை ஒரே தன்மையாகத் தோன்றுவதில்லை. சிக்மண்டு பிராய்டு, கோணார்டு இலாரன்சு ஆகியோரின் கூற்றுப்படி தன் நிலை நிலைநாட்டுதல், வெற்றியடைய முயற்சி செய்தல், கட்டுப்பாடற்ற சுதந்திரம் பெற்றிட முயற்சி செய்தல் போன்ற நடத்தைகளில் நிகழ்கின்ற தாக்குதல் நடத்தையின் ஒவ்வொரு வடிவத்திலும் ஓர் உந்து சக்தி செயற்படுகிறது. இந்தத் தாக்கும் தன்மை அல்லது திறன் உடலினுள்ளேயே தோன்றி வலுப்பெற்று வந்து முடிவில் உடலிலிருந்து வெளியேறத் தொடர்ந்து முயற்சி செய்கிறது. இந்தத் தாக்குந் தன்மையினை விளையாட்டுகள் வழியாகவோ ஒரு பொய்யான தாக்குதல் வழியாகவோ வெளியேற்றிட வேண்டும். இல்லையெனில், அது திடீரென வன்முறையாக மாறும் விளைவினைக் கொண்டதாகும்.

தாக்கும் உந்துதல் இருப்பதாகச் சொல்லப்படும் கருத்தினைச் சிலர் ஏற்பதில்லை. அதுபோலவே தாக்கும் தன்மை தேங்கிக் கிடக்கும் இடமாக மனிதர்கள் இருக்கின்றனர் என்னும் கருத்தினையும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஐயப்படுகின்றனர். தாக்கும் தன்மை ஓர் அனுபவிக்கத்தகுந்த நிகழ்ச்சியென்று சிலர் கருதுவதினால் அவர்கள் பிறரைத் தாக்க முற்படுகின்றனர். தாக்குவதனால் ஏதோவொரு நன்மை கிடைக்கிறது என்பதனால் சிலர் பிறரைத் தாக்குகின்றனர். ஒருவர் கடுங்கோபத்துடன் இருக்கும்போதல்லாது பிற நேரங்களில் பிறரைத் துன்புறுத்தச் செல்லும் தாக்கும் தன்மை அவர் உடலினுள் குடைந்து கொண்டிருப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை.

'தாக்கும் உள்ளுணர்வு' இருப்பதாகக் கூறப்படும் கருத்தினை அதுபற்றி ஆராய்ந்த ஆராய்ச்சியாளர்கள் மறுக்கின்றனர். பிறரைத் துன்புறுத்த அல்லது அழித்திட நினைக்கின்ற பிறவிக்குணம் மனிதர்கள் அல்லது விலங்குகள் எவருக்குமில்லை. ஒருவரிடம் இருப்பனவெல்லாம் உடலியல் அல்லது உளவியல் சார்பு இயக்கங்களே. இந்த இயக்கங்கள் செயற்படத் தொடங்கும் முன்னர் வெளியுலகுத் தூண்டுதல் ஒன்றினால் தக்கமுறையில் தூண்டிடப்படவேண்டும். இத்தகைய இயக்கங்களுள் சில பிறவியிலேயே ஒருவர் பெற்றது; மற்றவை அவர் கற்று அறிந்தவையாகும்.

கருவியாகும் தாக்குதல் ஒருவர் ஏற்கெனவே கற்றுக்கொண்டுள்ளனவற்றால் பாதிக்கப்படுகிறது. பாராட்டுப்பெறும் செயல்களையே ஒருவர் மீண்டும் மீண்டும் செய்ய விழைகின்றார். சமூகத்தில் மதிப்பு, பணம், அல்லது பிறரின் உடன்பாடு ஆகியவற்றைப் பெற்றிடத் தாக்குதல் உதவுமாயின் ஒருவர் தாக்கும் மனப்பான்மையினைத் தொடர்ந்து கைக்கொள்ள விழைவர். பிறரைத் துன்புறுத்தும் கொடுமையுடையவர்கள் அவ்வாறு கொடுமையுடையவர்களாக இருப்பதற்குக் காரணம் அவர்களைக் காட்டிலும் தாழ்ந்தோரை அச்சுறுத்துவதன் வாயிலாக அவர்கள் விரும்பியதைப் பெற முடிவதேயாகும். வன்முறையாளர்கள் தன்னிச்சைப்படி இருப்பதற்குக் காரணம் அத் தன்னிச்சை அவர்களுக்குக் குழுவில் ஓர் உயர்ந்த நிலையினைப் பெற்றுத்தருவதேயாகும்.

துன்பம் விளைவித்தலையே தலையாய நோக்கமாகக் கொண்ட பகைமைத் தாக்குதல் ஒரு கலப்படத்தன்மை வாய்ந்ததாகும். பிறரைத் துன்புறுத்துவது இன்பமாக இருப்பதாகக் கற்றுக்கொண்டதனால் சிலர் தாக்கும் இயல்பினராக இருக்கின்றனர். இந்த மகிழ்ச்சியினை விரும்பும்போது வெறுப்பு இல்லாவிடினும்கூட அவர்கள் பிறருக்குக் கசையடி கொடுக்கின்றனர். விரும்பத்தகாத அனுபவம் ஏற்பட்டதன் விளைவாகக் கோபமாக இருக்கும்போது ஒருவர் மிக்க உளக்கிளர்ச்சியுடன் பகைமைத் தாக்குதல் மனநிலையினைப் பெறுகிறார். இந்த மனநிலை ஏற்படக் காரணம் உயிரியல் பண்புக் காரணமாக அவர் இதனை வளர்த்துக் கொண்டிருப்பதேயாகும்.

இருப்பினும் இதிலும் 'கற்றல்' மிக இன்றியமையாததாக உள்ளது. ஒருவர் கோபம் காரணமாகப் பிறரைத் தாக்கும்போது அதனால் பிறருக்குத் துன்பம் விளைகின்றதே என்று வருந்தாமல் மகிழ்ச்சியுறுவது மீண்டும் பகைமைத் தாக்குதல் உண்டாவதற்கு ஏதுவாகும்.

பிறரைத் தாக்கிட ஏற்படும் சந்தர்ப்பம், அப்போது பிறர்படும் துன்பத்தைக் கண்டு ஒருவர் உணரும் வெற்றி ஆகியன மேலும் தாக்கிடும் மன நிலையினைப் பெற ஊக்கமூட்டுவதாக அமைகின்றன என ஆராய்ச்சிகள் வலியுறுத்துகின்றன. ஆனால், நிச்சயமாகத் தாக்கும் இயல்பு உளக்கிளர்ச்சியினை வெளிப்படுத்தும் அடிப்படையில் செயற்படுவதாகாது.

விடை காணல்: தாக்கும் இயல்பு இன்று உலகில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செயலாகும். உளவியலாளருக்கு விடப்பட்ட மிகப்பெரிய அறைகூவல் அதனைப் புரிந்துகொள்வதும் குறைப்பதும் கட்டுப்படுத்துவதுமாகும். தாக்கும் நிலை ஏற்படுவதைக் குறைத்திட ஒரு வழி, கோபத்தினையும் தாக்கத் தூண்டும் விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகளின் எண்ணிக்கையையும் குறைத்திட முயல்வதாகும். ஒருவர் கோபமாக இருக்கும்போதுகட்டுப்பாட்டுடன் இருக்கவேண்டும். மனக்கிளர்ச்சியினால் தூண்டப்படும்போது அழிவுச் செயல்களில் ஈடுபடாது மக்கள் தங்கள் சிக்கல்களைப் பயனுள்ள வழியில் தீர்த்துக் கொள்ளக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எல்லாவற்றையும்விடத் தாக்கும் நடத்தையினை ஊக்கமூட்டுவதையோ பாராட்டுவதையோ மக்கள் கைவிட வேண்டும்.

கி.இரா

தாக்வில், அலெக்சி (கி.பி. 1805-1859): இவர் பிரான்சு நாட்டு முற்போக்கு அரசியல்வாதியும் எழுத்தாளரும் ஆவார். இவர் கி.பி. 1848-ஆம் ஆண்டுப் புரட்சிக்குப் பின் அரசியலில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். பின்னர், கி.பி. 1849-ஆம் ஆண்டில் அலெக்சி தாக்வில் (Alexisde Tocqueville) வெளியுறவுக் கொள்கை அமைச்சராக இருந்தார். இவர் மனிதகுல சுதந்திரத்தை ஆதரித்த போதிலும், பெரும்பான்மையினரின் ஆதிக்கத்தைக் கண்டு அஞ்சினார். அமெரிக்காவில் தண்டனைச் சட்டத்தைப் பற்றி ஆராய்ந்து வரப் பிரெஞ்சு அரசாங்கம் அனுப்பிய குழுவைப்பற்றிய இவர்தம் கருத்துகள் 'அமெரிக்காவில் சனநாயகம்' (Democracy in America) என்னும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்நூல் பிரெஞ்சு மொழியில் இருபாகங்களைக் கொண்ட நூலாக கி.பி. 1836-ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. ஆங்கில மொழியில் நான்கு பாகங்களைக் கொண்ட நூலாக கி.பி. 1835-40-இல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் முதல்தரமான அரசியல் இலக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது இந்நூலின் தனிப் புதுமையுடைய உள்நோக்கு மற்றும் அறிவு விளக்கம் காரணமாக இன்றும் பயனுடையதாக உள்ளது. இந்நூலில் சனநாயக அரசியல், சமூக அமைப்பு ஆகியவற்றின் நிறைகுறைகள் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன. அதேநேரத்தில் இது சனநாயக மரபை ஆதரித்து எதிர்காலத்தில் அதனுடைய உய்வும் வெற்றியும் குறித்து எடுத்தியம்புகிறது. இவருடைய பிற நூல்கள்: பழைய ஆட்சியும் புரட்சியும்' (the old Regime and the Revolution) இது கி.பி. 1856-இல் ஆங்கில மொழியில் பெயர்த்தெழுதப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்கு முன் தொடங்கிய பல நிலைகள், புரட்சிக்குப் பின்பும் தொடர்கின்றன என்பதை வலியுறுத்துகிறது. இவரது 'நினைவலைகள்' (The Recollections of Alexis Tocqueville) கி.பி.1893-இல் பிரெஞ்சு மொழியில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதை 1896-இல் அலெக்சாண்டர் தெக்சினா-டி-மேடாசு என்பவர் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். மற்றும் இவரது பல நூல்களும், கடிதப் போக்குவரத்து மற்றும் பயணக்குறிப்புகள் ஆகியனவும் ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

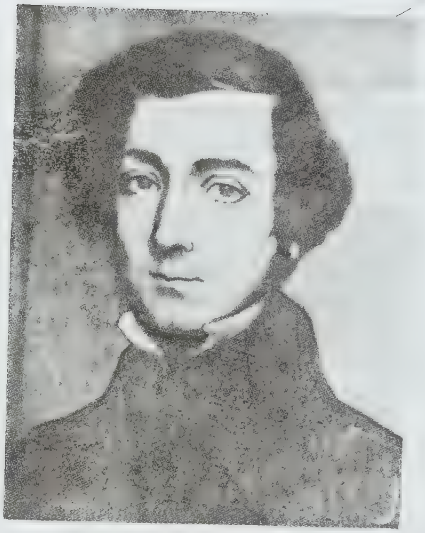

அலெக்சி தாக்வில்

இ.தி

தாகுபன்: தாகுபன் பிலிப்பைன்சு நாட்டிலுள்ள இலூயிசன் என்னும் மாநிலத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு நகரம்; இது பிலிப்பைன்சுத் தலைநகரான மணிலாவிற்கு வடக்கே 270 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. ஆப்பிரிக்காவிற்கு கி.பி. 1590-ஆம் ஆண்டு வந்த இசுபானியர்களால் (Spaniards) ஏற்படுத்தப்பட்டு தாக்னோட்டன் எனப்பட்ட இடமே பின்னர்த் தாகுபன் (Dagupan) எனப்பட்டது. இரண்டாம் உலகப்

போரின்போது சப்பான் 1941-இல் மணிலாவை நோக்கி முன்னேறியபொழுது முதலில் தாகுபனைக் கைப்பற்றியது. நேச நாடுகளின் படையினால் 1945-இல் இந்நகர் மீட்கப்பட்டு விட்டது. பிலிப்பைன்சு 1947-இல் குடியரசாகியபின் தாகுபன் ஒரு முக்கிய நகரமாயிற்று.

அக்னோ நதி, பிலிப்பைன்சின் தேசிய இருப்புப் பாதை, இலிங்கேயன் வளைகுடா ஆகியவை சந்திக்கும் இடத்தில் இந்நகர் அமைந்திருக்கின்றது. இதன் இருப்பிடமே இது ஒரு வணிக மையமாகத் திகழவும் காரணமாக இருக்கின்றது. இந்நகர் இதன் மீன்பிடி குளங்களுக்குப் பெயர் பெற்றதாகும்.

தாகுபன் ஒரு துறைமுக நகரம். பல காலமாகவே இந்நகர் கொப்பரை, தானியங்கள், சருக்கரை, அரிசி, புகையிலை போன்ற பொருள்களின் வாணிக மையமாகத் திகழ்ந்திருக்கின்றது. இத்துறைமுகத்திலிருந்து மீன், அரிசி, தானியங்கள், சருக்கரை, கொப்பரை, உப்பு, புகையிலை முதலிய பொருள்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. இந்நகரின் மக்கள், தொகை 89,000 (1970). ஆ.செ.

தாகூர்கள்: சீனாவின் மங்கோலிய இனமக்களான தாகூர்கள் (Dagurs) என்பவர்கள் மஞ்சூரியாவில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இம்மக்கள் குள்ளமானவர்கள். கூடிய அளவு உயரம் ஐந்து அடி ஆறு அங்குலத்திற்கு மேல் இல்லை. தட்டையான முகமும், சப்பை மூக்கும் கருப்புநிற முடியும் உடையவர்கள். இவர்களது நிறம் மஞ்சள்.

தாகூர் என்னும் பெயர் முதலில் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே வரலாற்று ஆதாரச் சான்றுகளில் இடம் பெற்றுள்ளது. இச்சமயத்தில் இவர்கள் அமூர் ஆற்றுச் சமவெளியில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர். உருசியாவிலிருந்து வந்து சீனாவில் குடியேறிய உருசியர்கள் தாகூர்களைக் கிறித்துவ மதத்திற்கு மாற்றுவதற்கு முயன்றனர். திருச்சபை அங்குச் சமயப் பரப்பாளர்களை அனுப்பியது. ஆனால் சீன அரசு தாகூர்களிடையே உருசியர்களின் செல்வாக்குப் பரவுவதைத் தடுக்க எண்ணி அவர்களை வேறு இடங்களில் குடியேற்ற முயன்றது.

இவர்கள், கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அமூர் சமவெளிப்பகுதியிலிருந்து வெளியேறி நொன்னி ஆற்றுக்குத் தெற்கே சென்றனர். 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தாகூர்களில் பெரும்பாலானோர் கெய்லங்கியாங்கு மாநிலத்தில் கெய்லர் என்னும் நகரத்தைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் சிச்சிகாயர்க் (Ch.i. Chi. ha - erb) நகரின் அருகிலுள்ள நென்சியாங்குச் சமவெளியிலும் வாழ்ந்தனர்.

மஞ்சுக்கள், சீனர்கள் ஆகியோருடன் தொடர்பு கொள்ளும் முன் தொடக்கக்காலத்தில் காடுகளில் வேட்டையாடுவதும் கால்நடை வளர்ப்பதும் இவர்களது முக்கிய தொழிலாக இருந்து வந்தது.

20-ஆம் நூற்றாண்டில் இவர்கள் கிராமங்களில் தங்கி நிலையான வாழ்க்கை வாழத் தொடங்கினர். பயிர்த்தொழில் செய்ய முற்பட்டனர். தானியங்கள், காய்கறிகள் போன்றவை பயிரிடப்பட்டன. கால்நடை வளர்ப்பு, கோழி, பன்றி, குதிரை போன்றவற்றை வளர்த்தல் இவர்களுடைய பிற தொழில்களாகும்.

இம்மக்களிடையே பொதுக் குடிமரபுக் குழுமுறை (Clan system) வழக்கத்திலிருக்கின்றது. ஒரு கிராமத்தில் வாழும் மக்கள் அனைவரும் உறவினரே. வெளியார் வந்து வசிக்க விரும்பினால் கிராமத்தாரின் அனுமதி பெற்றபின்னரே தங்க வேண்டும்.

ஒரு சில கிராமங்கள் சேர்ந்த கூட்டம் ஆலா என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஓர் ஆலாவில் வாழும் மக்கள் அனைவரும் ஒரே குடிவழியைச் சேர்ந்தவர்களாகக் கருதுகின்றனர். ஆகவே, அந்த ஆலாவிற்குள்ளேயே மணம் முடிப்பது தடை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. தாகூர்களிடையே குல முதல்வர்களை வழிபடும் வழக்கம் இருந்தது. இம்மக்கள் மாயவித்தை, சூனியம் ஆகியவற்றை உட்கூறுகளாகக் கொண்ட சாமனிசம் (Shamanism) என்னும் மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். சிலர் பௌத்த மதத்தைப் பின்பற்றுகின்றனர். தாகூர்களால் பேசப்படும் மொழி தாகூர் மொழி எனச் சொல்லப் படுகின்றது. இது மங்கோலிய மொழித் தொகுதியின் ஒரு சிறுபான்மை மொழியாகும். ஆ.செ.

தாசன்: தாசன் கனடா நாட்டின் யூகன் (Yukon) என்ற மாநிலத்திலுள்ள ஒரு முக்கிய நகரம். கனடாவின் மண்ணூல் சுற்றாய்வுத்துறை இயக்குநராக இருந்த சார்சு.எம். தாசன் யூகன் பகுதியில் முதன் முதலில் ஆய்வுகள் நடத்தினார். அவரது பெயராலேயே இந்நகரம் தாசன் (Dawson) என்று சொல்லப்படுகிறது.

தாசன் நகரம் யூகன் ஆறும் கொலாண்டைக்கு ஆறும் கூடும் இடத்தில் யூகன் ஆற்றின் வடகரையில் அமைந்துள்ளது. இப்பகுதியில் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தங்கப்படுகைகள் கண்டுபிடிக்

தாசன் நகரம்

கப்பட்டபொழுது ஐரோப்பியர்கள் போட்டிபோட்டுக் கொண்டு இங்குக் குடியேறத் தொடங்கினர். தாசன் பன்மொழியாளர்கள் வாழும் ஒரு முக்கிய எல்லைப்புற நகரமாகும். யூகன் மாநிலம் கி.பி. 1898-ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டபொழுது தாசன், மாநிலத் தலைநகரமாகியது. தாசன் கனடாவின் மற்ற முக்கிய நகரங்களுடன் சாலைவழியாகவும், விமானப் போக்குவரத்து மூலமாகவும் இணைக்கப் பட்டுள்ளது.

தங்கச் சுரங்கம் நிறைந்த யூகன் பகுதியில் 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து தங்கச் சுரங்கங்களில் தங்கம் கிடைப்பது மிகவும் குறையத் தொடங்கியது. அதன் காரணமாகத் தாசனின் சிறப்புக் குறையலாயிற்று. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப்பின் மாநிலத்தின் முன்னேற்றத்தில் தாசனின் பங்கு அறவே இல்லை. ஆகவே, கி.பி. 1953-இல் தாசனுக்குப் பதிலாக ஒயிட் கார்சு என்னும் நகரம் மாநிலத்தின் தலைநகராக்கப்பட்டது. தாசன் பகுதியில் 1966-ஆம் ஆண்டு இயங்கிவந்த கடைசிச் சுரங்கமும் மூடப்பட்டுவிட்டது.

தாசன் பகுதியில் குளிர்காலத்தில் மிகக்கடுமையான குளிர் நிலவும். குளிரின் காரணமாக இப்பகுதியில் வாழும் மக்கள் பலர் குளிர்காலத்தில் வெளியிடங்களுக்குச் செல்வது வழக்கம். இச்சமயங்களில் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் தடைப்பட்டுவிடும். வெயில் நிறைந்த கோடைக்காலங்களில் தாசன் நகரைச் சுற்றிலும் காய்கறிகளும் வண்ணமலர்களும் பயிர் செய்யப்படுகின்றன. இது ஒரு சுற்றுலா மையமாகத் திகழ்கின்றது. இந்நகரில் பல நவீன வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஆ.செ.

தாசுகண்டு: இது உசுபெக்குச் சோவியத்துச் சமதருமக் குடியரசின் தலைநகரமாகும். இது உருசியாவின் நான்காம் பெரிய நகரம். மாசுக்கோ, இலெனின்கிராடு, கீவு ஆகியவை மற்ற மூன்று பெரிய நகரங்களாகும்.

தாசுகண்டு (Tashkent) சர்சிக்குப் பள்ளத்தாக்கிற்கு மேற்கே உள்ள சத்கல் மலைகளில் உள்ளது. சர்சிக்கு ஆற்றின் ஓடைகள் இங்கே ஓடுகின்றன. இது கி.மு. 2-ஆம் நூற்றாண்டிலோ, முதலாம் நூற்றாண்டிலோ தோன்றியிருக்கலாம். இதனுடைய மற்றப் பெயர்கள் சாட்சு, சேக்கண்டு, சக்கண்டு, பின்கண்டு ஆகியவை. தாசுகண்டு என்றால் கற்கிராமம் எனப்பொருள்படும். இச்சொல் கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து வழக்கில் இருக்கிறது.

தாசுகண்டு நகரக் கடைத்தெரு

இந்நகரம் ஒரு சிறந்த வணிக மையமாகும். குறிப்பாக கைத்தொழிலுக்குச் சிறந்த இடம் இது. இந்நகரம் ஐரோப்பாவிற்குச் செல்லும் ஒட்டகப் பாதைகளில் உளது. இந்நகரத்தை முதன்முதலில் அராபியர் கி.பி 8-ஆம் நூற்றாண்டில் வென்றனர். பிறகு பல முசுலீம் மன்னர்கள் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இது இருந்தது.

இது கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மங்கோலியர்கள் ஆட்சியின் கீழ்க் கொணரப்பட்டது. பிறகு தைமூர் இதை ஆண்டார். அவருக்குப் பிறகு இதுதனி நாடாக இயங்கியது. கோகண்டு நாட்டை ஆண்ட கானேட்டுகளின் பேரரசுக்குள் இது கி.பி. 1814-இல் கொணரப்பட்டது. பின்னர் கி.பி.1865-இல் துருக்கியர்களால் கைப்பற்றப்பட்டபோது 70,000 மக்கள் வாழ்கின்ற ஒரு சுவர் நகரமாக இருந்தது. இது உருசியாவுடன் வாணிகத் தொடர்பும் கொண்டிருந்தது. துருக்கித்தானத்தின் நிருவாக மையமாக கி.பி.1867-இல் இது ஆகியது. புதுப்பொலிவும் இதற்குக் கிடைத்தது.

இந்நகரில் 1917-நவம்பரில் ஏற்பட்ட இராணுவக் கிளர்ச்சியின் விளைவாகச் சோவியத்துகளின் ஆட்சி ஏற்பட்டது. சோவியத்துகளின் தலைநகராக இது 1924 வரைஇருந்து மீண்டும் 1930-இல் அவர்களின் தலைநகராகியது.

தாசுகண்டில் பருத்தி வேளாண்மை

இன்று தாசுகண்டு, மைய சோவியத்து ஆசியாவின் பொருளாதார, பண்பாட்டு மையமாகத் திகழ்கிறது. பஞ்சாலைகள் பல இங்கே உள்ளன. கல்வி மையமாகவும் இது திகழ்கிறது. இங்கு1920-இல் ஒரு பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டது.இது1943-இலிருந்து ஓர் அறிவியல் மையமாகவும் திகழ்கிறது. நாவாய்ப் பொது நூலகமும், ஒன்பது நாடக, நடனஅரங்குகளும், கலை அரண்மனை ஒன்றும் இங்குள்ளன. பல அருங்காட்சியகங்களும், பூங்காக்களும், விளையாட்டு மைதானங்களும் இங்குள்ளன.

இங்கே 1966-இல் புவி அதிர்ச்சி ஏற்பட்டதன் விளைவாக 30,000 மக்கள் வீடிழந்தனர். இப்போது இந்நகரம் புதுப் பொலிவுடன் விளங்குகிறது. இலெனின் நவீன அருங்காட்சியகம் காண்போரை வியப்பில் ஆழ்த்தக்கூடிய ஒரு புதிய கட்டடமாகும். மேலும்இங்குகி.பி.15,16-ஆம்நூற்றாண்டைச்சார்ந்த பல சமய நினைவுச் சின்னங்கள் உள்ளன. இங்கு வாழும் மக்களில் 41 விழுக்காடு உருசியர்கள். 37 விழுக்காடு உசுபெக்கு இனத்தவர்கள். தாதர்கள், யூதர்கள், உக்கிரேனியர்கள் ஆகியோர் சிறுபான்மையினர். இந்நகரின் மக்கள்தொகை 1,689,000 (1977).

இங்குத்தான் இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் இலால்பகதூர் சாத்திரியும் பாகிசுத்தான் அதிபர் அயூப்கானும் சோவியத்துத் தலைமையமைச்சர் கோசிசின்னும்1966-ஆம்ஆண்டு சந்தித்துத்தாசுகண்டு ஒப்பந்தத்தைச் செய்து கொண்டு இந்தியாவிற்கும் பாகிசுத்தானுக்குமிடையே ஒரு நல்ல உறவை ஏற்படுத்தித் தந்தனர். இவ்வொப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்ட சிலமணி நேரங்களில் இலால்பகதூர் சாத்திரி மாரடைப்பால் இங்குக் காலமானார். இவ்வாறு இது இந்திய வரலாற்றிலும் இடம் பெறுகிறது. கே.சே.

தாசுமகால் ஆக்கிராவை ஒட்டி ஓடும் யமுனை ஆற்றின் தென்கரையில் அழகிய வெண் பளிங்குக் கற்களால் கட்டப்பட்டுள்ள நினைவுச் சின்னம். இதனை மொகலாயப் பேரரசர் சாசகான் தம் மனைவி அருசுமத்துபானு பேகம் என்கிற மும்தாசு மகாலின் நினைவாகக் கட்டினார். சாசகானின் மனைவி மும்தாசுமகால் கி.பி.1631-ஆம் ஆண்டு, பர்கான்பூர் என்னுமிடத்தில் தமது 39-ஆம் வயதில், 14-ஆம் குழந்தையை ஈன்றெடுக்கும்போது இறந்தார். தமது பாசமிக்க மனைவியின் மறைவால் மிகவும் வாடிய மன்னர் சாசகான் மும்தாசுமகாலின் ஞாபகச்சின்னமாக ஓர் அழகிய அழியாத, சின்னத்தை வெள்ளை நிறப் பளிங்குக் கற்களால் இவ்வுலகின் உயர்சிறப்பில் ஒன்றாகத் திகழுமாறு கட்டிவைத்தார். மும்தாசுமகால் என்னும் சொல்லுக்கு அரண்மனையின் அணிகலன் என்பது பொருள். இச்சின்னம் கண்டமகிழ்ச்சியாலேயே சாசகான் தம் மனைவி இறந்தும் மேலும் 35 ஆண்டுகள் மறு மணம் செய்யாமல் வாழ்ந்தார்.

கட்டடக் கலையில் ஆர்வங்கொண்ட சாசகான், இந்தக்கட்டடத்தைக் கட்டிமுடிக்க கி.பி.17-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே 3கோடி உருபாய் செலவு செய்தார். இந்தியா, பாரசீகம், மத்திய ஆசியா, பிரான்சு மற்றும் இத்தாலியக் கட்டடக் கலை வல்லுநர்களை உள்ளடக்கிய சுமார் 20,000 பேர் இக்கட்டடத்தை எழுப்ப வேலை செய்தார்கள். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த கட்டடம் கட்டிமுடிக்கப்பட 21 ஆண்டுகள் ஆயின. இக் கட்டடம் கி.பி. 1632-ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பெற்று கி.பி.1653-இல் முடிக்கப்பட்டது. தாசுமகால் போன்ற கட்டடம் பெண்ணுக்கு, எந்நாட்டிலும், எக்காலத்திலும் நிறுவப்பெறாத ஓர் அரிய நினைவுச் சின்னமாக விளங்குகிறது. இந்த முயற்சியால் சாசகானின் அரசுக்கருவூலம் பொருளற்ற நிலையை அடைந்த போதிலும் தாசுமகால் பாரத நாட்டின் கட்டடக் கலைக்கும், குறிப்பாக இந்திய-இசுலாமியக் கட்டடக்கலையின் செழிப்புக்கும் ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. இதைக் கட்டுதலில் சாசகானுடன் முன்னின்று நடத்தி முடித்த பெருமை பாரசீக நாட்டைச் சேர்ந்த உசுதாத்து இசாத்து என்பவரைச் சாரும். இவர் இதற்காக கி.பி.17-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே மாதம் உருபாய் 1000 ஊதியமாகப் பெற்றார். இக்கட்டடத்தைத் திட்டமிட்டவர் வெனிசு நகரத்து வெரோனியோ என்று கூறுவர். ஆனால், இக்கட்டடம் முக்கராமத்துகான்; அப்துல்கரீம் என்

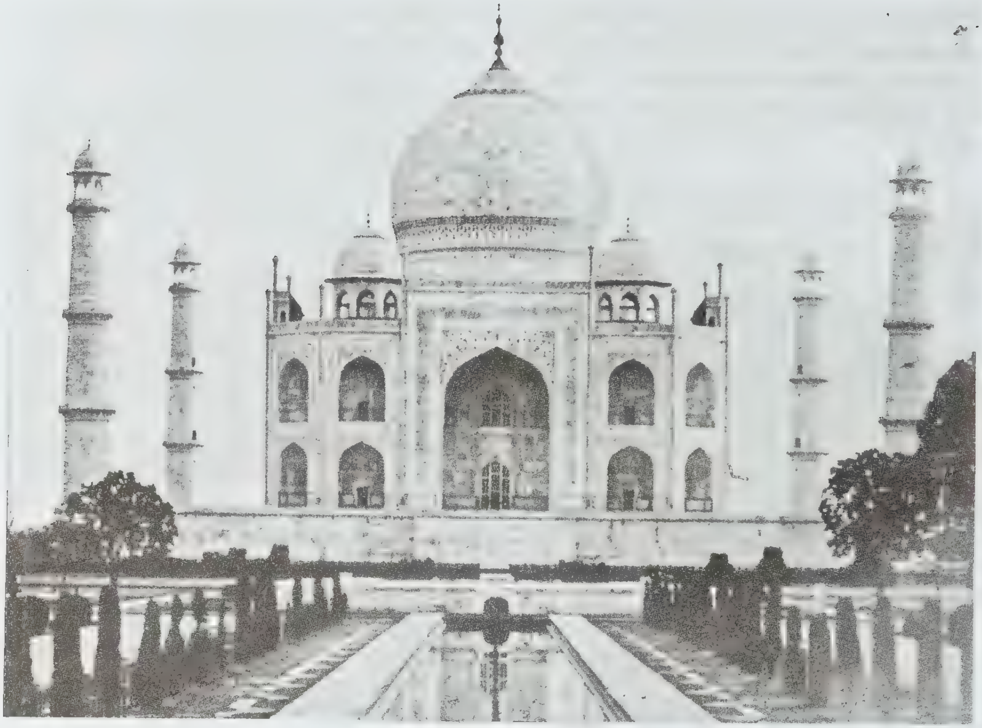

தாசுமகால்

பவர்களின் மேற்பார்வையில் கட்டி முடிக்கப்பட்ட தாகக் கூறப்படுவதும் உண்டு. உலகிலேயே எங்கும் காணமுடியாத ஈடு இணையற்றது என்று பெர்குசன் என்பாரும், இது ஓர் ஐரோப்பிய – ஆசிய ஒருங்கிணைப்பினால் தோன்றிய சிறந்த படைப்பு என்று சுமித்து (Smith) என்பாரும் கூறுகின்றனர். 'காதலுக்காக வடிக்கப்பட்டதில் உலகிலேயே சிறந்தது' என்றும், 'கல்லினால் வடிக்கப்பட்ட காதல்காவியம்' என்றும், 'பளிங்குச் சொர்க்கம்' எனவும் 'அழியாத தெய்வீகக் கண்ணீர்' எனவும் பலவாறு தாசுமகால் புகழப்படுகின்றது.

முதலில் மும்தாசின் உடல் பருக்காம்பூரில் உள்ள செய்னாபாதுத் தோட்டத்தில் அடக்கம் செய்யப் பட்டது. ஆறு மாதங்கள் கழித்து, ஆக்ராவில் இராசா மான்சிங் என்பவருக்குச் சொந்தமான இடத்தைச் சாசகான் வாங்கி அங்கே மும்தாசின் கல்லறைக்கு முதலில் அடிக்கல்கட்டு மானத்தைத் தொடங்கினார். இந்த அடிக் கட்டடத்திற்கு மட்டும் 5 இலட்சம் உருபாய் செலவானது. தாசுமகால், முழுக்க முழுக்க இந்தியக் கட்டடக் கலையாக விளங்கவில்லை. இது அரேபிய வடிவ இயல்பையும், அழகமைப்பையும் ஒத்து அமையப்பெற்றது. முழுமையாக இசுலாமியக் கலைமணம் வீசுவதைக் காணலாம்.

தாசுமகால் கட்டட அமைப்பு: தாசுமகால் நீண்ட சதுர அமைப்பையுடைய வடக்கு, தெற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள கட்டடம் ஆகும். இது மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. நடுவில் அமைந்துள்ள தோட்டம் வடக்கு, தெற்காக இரண்டு சிறிய நீள்சதுரப் பிரிவைக் கொண்டதாகும். தெற்கில் மணற்பாறையினாலான நுழைவாயிலும், நதியின் ஓரமுள்ள வடக்குப் பகுதியில் வீறார்ந்த கல்லறை மாடமும் இதன் மேற்கு கிழக்காக ஒரே அமைப்பையுடைய இரண்டு கட்டடங்களாக ஒரு மசூதியும் அதன் கிளைக்கட்டடமும் முறையே காணப்படுகின்றன. முக்கியக் கட்டடத்தைச் சுற்றி சிவப்பு மணற்பாறையால் கட்டப்பட்ட எல்லைச் சுவரும் அதன் ஒவ்வொரு மூலையிலும் எண்கோண அமைப்பையுடைய கூடார மண்டபச் சிறு தூபியும் மேலும் சிவப்பு மணற்பாறைச் சுவரின் வெளியில் சில துணைக் கட்டடங்களாக முறையே தொழுவமும், காப்பாளர்களின் இருப்பிடமும் காணப்படுகின்றன.

முழு கட்டடமும் பேகம் மும்தாசின் நினைவுச் சின்னமாக எழுப்பப்பட்டதே. இக் கட்டடத்தின் வடபகுதி முகலாயக் கட்டடக் கலையின் எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகிறது. இதில் அமைக்கப்பட்ட ஒரே அமைப்பையுடைய இரண்டு கட்டடங்களான

மருதியும், அதன் தொடர் அமைப்பும் மும்தாசின் கல்லறையை நோக்குவதாக அமைந்திருக்கின்றன. இந்த இரண்டு கட்டடங்களும் சிவப்பு சிகிரி மணற் பாறையால் பளிங்கினால் கொண்ட முகட்டு அமைப்பையும், இக்கட்டடத்தின் தலங்கள் ‘பியட்டுரா-தூரா’ என்று சொல்லக்கூடிய விலையுயர்ந்த அளவற்ற நவரத்தினங்களால் அமைக்கப்பெற்ற அழகு அமைப்புகளையும் கொண்டதாக விளங்குகின்றன. இதன் கல்லறை மாடம் மட்டும் 7மீட்டர் நீளமுள்ள பளிங்குப் பீடத்தின்மேல் நிற்பதாகக் காட்சியளிக்கிறது. இது நான்கு முகப்புத் தோற்றங்களையும், வளைந்த மூலைப் பகுதிகளையும் ஒவ்வொரு முகப்புத் தோற்றத்தின் மேலும் 33மீ.உயரம் கொண்ட அழகான வளைவைக் கொண்டதாகவும் அமைந்துள்ளது. இந்த நான்கு வளைவுகளின்மேல் குமிழ் வடிவமுடைய இரட்டைக் கவிமாடம் போன்ற அமைப்பு காணப்படுகிறது. இக்கல்லறைக் கட்டடத்தின் வான்வரை வனப்பானது, ஒவ்வொரு வளைவின் மேலும், கோபுரத்தின் கலிமாடத்திலுள்ள மூலையின் மேலும் அமைந்து சிறக்கிறது. பளிங்குப் பீடத்தின் ஒவ்வொரு மூலையிலும் மூன்று அடுக்குகளைக் கொண்ட பள்ளிவாயில் தூபி அமைக்கப்பட்டு இதன் கீழ்ப்பக்கம் கல்லறையின் பளிங்குக் கற்களால் அமைக்கப்பட்ட பகுதியின்மேல் இணைவதாகக் காணப்படுகிறது. கல்லறைக் கட்டடத்தின் உள்பகுதி எண்கோண வடிவமான அறையைக் கொண்டு பூ வேலைப்பாடுகளுடன் அழகுபடுத்தப்பட்டு மும்தாசு மகால் மற்றும் சாசகானின் நினைவுச் சின்னங்களைக் கொண்டுள்ளது. பளிங்குக் கல்லறை முழுவதுமான ‘பியட்டுரா-தூரா’ (Pietra-dura) என்ற அழகு வேலைப்பாடுகளைக் கொண்டதாக முற்றிலும் மிக நேர்த்தியான, விலையுயர்ந்த நவரத்தினங்கள் பதித்த பளிங்குத்திரையால் மூடப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய அழகுவாய்ந்த கட்டடத்தின் அடியில் நிலப்பகுதியில் மும்தாசு மகாலின் சவப்பெட்டி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஏராளமான விலையுயர்ந்த நவரத்தினங்களைப் பதித்துப் பளிங்கினால் கட்டப்பட்ட இம்மகால் காலையிலும், மலையிலும், இரவிலும் பல்வேறு நிறங்களைக் காட்டுகிறது. இயற்கையழகும், செயற்கையழகும் கலந்து உயர்ந்தமுறையில் தாசுமகால் விளங்குகிறது. பா.ஜெ.

துணை நூல்கள்:

Allan,J. & Didwell., The Cambridge Shorter History of India, S.Chand & Co,Ltd., New Delhi, 3rd Reprint, 1979.

Sir George Dunbar, Bt., A History of India, Neeraj Publishing House, Delhi. 1981.

தாசுமேனியா ஆசுத்திரேலியாக் கண்டத்தைச் சேர்ந்த மாநிலம். இத்தீவு ஆசுத்திரேலியாவிலிருந்து பாசு (Bass) நீர் இணைப்பினால் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. தெற்கு பசிபிக்கு மாக்கடலில் ஆசுத்திரேலியாவுக்குத் தெற்கில் இருக்கும் தாசுமேனியாவில் (Tasmania), புரூனி (Bruni), பர்னோ (Furneaux), அண்டர்சு (Hunters), மக்வாரி (Macquarie)முதலிய தீவுகள் அடங்கும். இதன் பரப்பு 68,331ச.கி.மீ. மக்கள் தொகை 427,300(1981).இத்தீவின் நடுப்பகுதி உயரமானது. மேற்கு மலைத் தொடர் இதன் வழியே செல்லுகின்றது. இங்குப் பாயும் ஆறுகளாவன: ஆர்தர் (Arthur), கார்டன் (Garden), டெர்வெண்டு (Derwent), தேமர் (Tamar). இங்குப் பல ஏரிகளும் உண்டு. இங்கே விளையும் முக்கிய பொருள்கள்: ஆப்பிள், கோதுமை, ஓட்சு தானியம், உருளைக் கிழங்கு முதலியனவாம்.சுரங்கத் தொழிலும், காகிதத் தொழிலும், மரவேலைகளும் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன. காடுகள் இங்கு மிகுதியாக உண்டு. பாற்பண்ணைத் தொழிலும் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. உலோக வேலைப் பொருள்களும் துணி வகைகளும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. கம்பளித் தொழிலுக்காக ஆடுகள் வளர்க்கப் பெறுகின்றன, அண்மைக்காலத்தில் இத்தீவில் செம்பு, துத்தநாகம், தகரம், ஈயம் முதலிய கனிப்பொருள்கள் கிடைக்கின்றன.

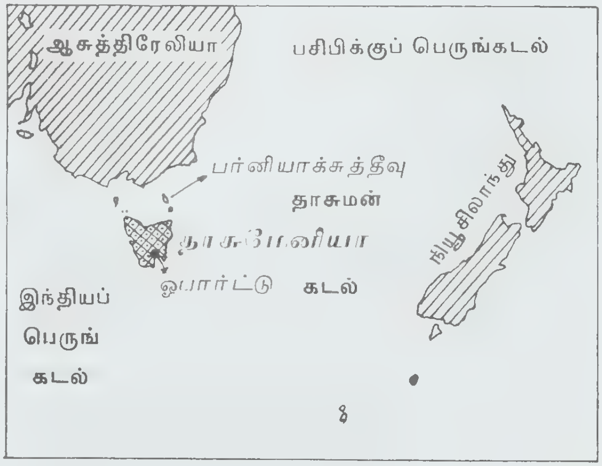

தாசுமேனியா அமைவிடம்

வரலாறு: தாசுமன் (Tasman) என்ற தச்சு மாலுமி (Dutch sailor) கி.பி. 1642-இல் இத்தீவைக் கண்டுபிடித்தார். அவருடைய பெயரால் இது தாசு

தெர்வெண்டு ஆறு-தாசுமேனியா

மன் என்று குறிக்கப்படுகிறது. ஆங்கிலேயர் கி.பி. 1803-இல் இதைக் கைப்பற்றினர். சிறிது சிறிதாக இங்குப் பொறுப்பாட்சி (Responsible government) ஏற்பட வழிவகுக்கப்பெற்றது. இத்தீவில் கி.பி. 1856-இல் முழுப் பொறுப்பாட்சி ஏற்பட்டது. பிறகு 1901-இல் மற்ற மாநிலங்களுடன் இதையும் சேர்த்து ஆசுத்திரேலியப் பொது நலக் கூட்டரசு (British Common-wealth of Australia) அமைக்கப்பட்டது. தெ.பா.

தாடகை: இராமாயணத்தில் வரும் பாத்திரமாகிய தாடகை பால காண்டத்தில் அறிமுகமாகிறாள். விசுவாமித்திர முனிவர் இராம இலக்குவர்களை வேள்வி காக்கக் கூட்டிச் செல்லும் வழியில் காமனாச்சிரமத்தில் தங்குகின்றனர். அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் செல்லும் பொழுது வழியில் கொடிய பாலைநிலம் ஒன்றைக் காண்கின்றனர். இந்நிலம் பாலையானது ஏன் என இராமன் வினவ அச்சமயம் முனிவர் தாடகையின் வரலாற்றைக் கூறுகின்றார்.

இயக்கர் குலத்தில் பிறந்த சற்சரன் என்னும் வலியவனுக்கு சுகேது என்னும் தூயவன் பிறந்தான். அவன் மகப்பேறின்மையால் வருந்திப் பிரமனை நோக்கித் தவம் செய்தான். தவத்துக்கிரங்கிய பிரமன் உனக்குப் புதல்வர்களைப் பெறும் பேறு இல்லை. ஒரு பெண் மட்டும் பிறப்பாள் என்றான். அதன்படியே திருமகள்போல் அழகுடன் ஒரு பெண் பிறந்து வளர்ந்து சிறந்தாள். அவளே தாடகை. அவளைச் சுந்தன் என்பவனுக்கு மணம் செய்து கொடுத்தான். அவர்கள் காமனும் இரதியும் போல இன்பம் துய்த்தனர். அவர்கட்டு மாரீசன், சுவாகு என இரு புதல்வர்கள் பிறந்தனர். அவர்கள் மாயை, வஞ்சனை ஆகியவற்றில் வல்லவர்கள்.

தந்தையாகிய சுந்தன் செருக்குற்று அகத்தியன் உறையும் ஆச்சிரமத்தின் மீது மரங்களை எடுத்து வீசினான். தவ முனிவன் சினமுடன் நோக்க அவன் உடல் சாம்பலானது. அதுகேட்ட தாடகை தன் மக்களுடன் முனிவனின் இருக்கையடைந்தாள். முனிவனைக் கொன்றழிப்போம் என அவர்கள் ஆரவாரம் செய்து நின்றனர். அவர்களது தன்மை கண்ட முனிவன் இழிதொழில் அரக்கர்களாவீர்கள் எனச் சபித்தார்.

அரக்கராக மாறிய மாரீசனும் சுவாகுவும் பாதலம் புகுந்து அங்கிருந்த சுமாலியிடம் அவனது மக்கள்போல வாழ்ந்து வந்தனர். சுமாலி இராவணனது தாய்வழிப்பாட்டன் ஆதலால் இலங்கைக்குச் சென்று இராவணனின் மாமன்மார் என்னும் சலுகை பெற்றனர்.

மக்களைப் பிரிந்த தாடகை இவ்வனத்தில் கொடுமை பல செய்து திரிகின்றாள். அவள் என் வேள்வியைத் தடுக்க நினைக்கின்றாள். ஆகவே அவளை அழிப்பது உன்கடன் என முனிவர் கூறினார். அவர் கூறி முடிப்பதற்குள் கோர வடிவமொடு தாடகை எதிர்ப்பட்டாள். மூவரையும் அழித்து

விடுவதாக அச்சுறுத்தினாள். அவளைப் பெண் எனக் கருதி இராமன் அம்புவிடத் தயங்கினான். முனிவரோ இவள் பெண்ணல்லள்-கொடியவள்-தருமத்தின் பகை, கண் முன்னர்த் தோன்றும் கூற்று, இவ்ளை அழிப்பதுவே உனக்குரிய செயல் என்றார். அதற்குள் தாடகை இராமன் மீது சூலத்தை ஏவினாள். இராமன் அம்பு அதைப் பொடியாக்கியது. அவள் வீசிய கல்மாரியை இராமன் அம்பு மழையால் தடுத்தான். சாபம் போன்ற இராமபாணம் வைரம் போன்ற திண்ணிய தாடகையின் மார்பினூடு புகுந்து உருவிச் சென்றது. தாடகை வீழ்ந்தாள். இராவணனது வெற்றிக்கொடி அறுந்து வீழ்ந்தது போல வீழ்ந்தாள் எனக் கம்பர் கூறுகின்றார்.

ஜி.ஆர்.கி.

தாடைமானி மனித உடலளவுகளை எடுக்கப் பயன்படும் கருவிகளுள் ஒன்று. குறிப்பாக முக அளவுகளையும் மண்டையோட்டின் சில பகுதிகளையும் அளவிட உதவும் இக்கருவி மானிட உடலளவையியலில் (Anthropometry) மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மனித உடல்களின் அளவுகள் இன்றைய மருத்துவத் துறை, போக்குவரத்துத் துறை ஆகியவற்றில் மிகப் பரவலாகப் பயன்படுத்தப் படுகின்றது. அதனோடு கல்விசார் நிலையில் பல பயன்பாட்டிற்காக மனித உடலின் அளவுகள் தேவைப்படுகின்றன.

தாடைமானி (Goniometer) தடித்த அடித்தளத்தையும் நகரக்கூடிய முள்ளையும் (Needle) இதனோடு இணைந்த கோணமானியையும் (Protractor) பெற்றுள்ளது. தாடைமானி எளியநிலையில் பயன்படுத்தப்படும் போது அதனுடன் வேறு எந்தக் கருவியையும் இணைக்கத் தேவையில்லை. ஒருசில கோணங்களை அளக்கும்போது நகரும் இடுக்கு மானியோடோ (Sliding Caliper) விரியும் இடுக்குமானியோடோ (Spreading Caliper) இணைத்து அளக்கலாம். இவற்றோடு இணைக்கும்வகையில் தாடைமானியின் பின்புறம் மேற்கூறிய இடுக்குமானிகளோடு இணைக்க வசதியுண்டு.

தாடைமானியைக் கொண்டு உயிருடன் உள்ள ஒருவரையோ இறந்தவர்களின் மண்டையோட்டினையோ அளக்க முடியும். மானிட உடலளவையியலில் ஒருசில கருவிகள் மட்டுமே உயிருள்ள மனிதர்களை அளக்கப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஒருசில கருவிகள் இறந்தவர்களின் எலும்புக் கூடுகளையும் மண்டையோடுகளையும் மட்டுமே அளக்கப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஒன்றிற்காக வடிவமைக்கப்பட்ட கருவி மற்றொரு நிலையில் பயன்படுத்தப்படும்போது அளவில் துல்லியத் தன்மை வெகுவாகப் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆனால், தாடைமானி எலும்புக் கூடுகளையும் உயிருடனுள்ள மனிதர்களையும் அளக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

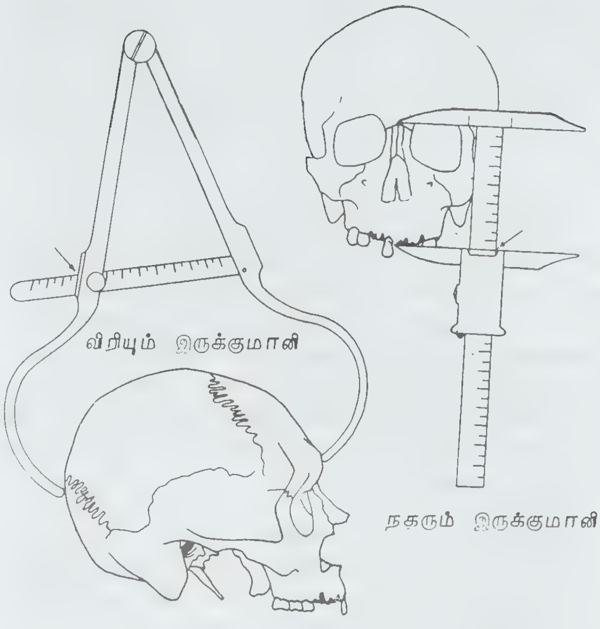

தாடைமானி

உயிருடன் உள்ளவர்களிடமிருந்துகீழ்வரும் அளவுகளைப் பெற இக்கருவி பயன்படுகிறது. மேல் முகத்தின் உருவமைப்புக் கோணம் (Upper Facial Profile Angle) மனித இனங்களுக்கிடையே மாறுபடுகிறது. மேல்முகத்தின் கோணம் மூக்கு வேரின் (Nasion) அளவைப் பொறுத்தும், மேல்வாயிலுள்ள முன்னம், பற்களின் கீழ்ப்பகுதி (Prosthion), கண், காது ஈறுகள் ஆகியவற்றின் நேர்க்கோட்டுக் கோணம் (Eye-Ear Plane)ஆகியற்றைப் பொறுத்தும் அமைகிறது. ஆகவே, மேல் முகத்தின் உருவமைப்புக் கோணம் கண்டுபிடிக்கத் தாடைமானியின் ஒரு முனையை மூக்கு வேரிலும் மறுமுனையை விரித்து மேல்வாயின் முன்னம் பற்களின் ஈற்றின் கீழ்ப்பகுதியிலும் வைத்தால் கிடைக்கும்.

இதைப்போன்று முகவடிவினை அமைக்கும் (Facial Profile) பல கோணங்களை இக்கருவி மூலம் கண்டறியலாம். குறிப்பாக மண்டையோடுகளிலிருந்து முகத்தின் முழு உருவத்தின் கோணத்தையும் (Total Facial Profile Angle), மூக்கமைப்புக்

கோணத்தையும் (Nasal Profile Angle), மேலண்ண உருவத்தின் கோணத்தையும் (Alveolar Profile Angle) அளக்கலாம். இதனைக் கொண்டு முகத்தில் ஒவ்வொரு பகுதியின் அமைப்பு மிகக் குறுகியதா, குறுகியதா, நடுத்தரமானதா, அகன்றதா, மிக அகன்றதா என்பன போன்ற பண்புகளைக் காணமுடியும்.

கே. நி.

தாண்டகம்: ஒற்றும் குற்றுகரமும் நீக்கி நான்கெழுத்து முதல் இருபதெழுத்து ஈறாகப் பகுத்துரைக்கப்பட்ட பதினொரு நிலத்துஐவகை அடிகளிடத்தும் கழிநெடிலடிக்குரிய மேலெல்லையாகிய இருபதெழுத்தென்னும் வரையறையைத் தாண்டி வருவது தாண்டகம் ஆகும். இவ்வாறு வரும்தாண்டகங்கள்தேவாரப் பதிகங்களினும் பிற்உள வேனும் அவை பண்ணொடுகூடிய இசைப்பாடல்கள் ஆதலின் இவ்யாப்பு வகையின் வேறாயின.

இவ்யாப்பு வகை தொல்காப்பியர் கருத்தின்படி எண்சீரான் வந்த கொச்சக ஒருபோகு ஆகும். இப்பாவகையில் ஒன்று, இரண்டு, ஐந்து, ஆறாம் சீர்கள் பெரும்பாலும் காய்ச்சீர்களாகவும், சிறுபான்மை மாச்சீர், விளச்சீர்களாகவும் வரும். நான்காம் சீரும் எட்டாம் சீரும் தேமாவாக நிற்கும். மூன்றாம் ஏழாம் சீர்கள் பெரும்பாலும் தேமாவாகவும் சிறுபான்மை புளிமாவாகவும் வரும்.

இச்செய்யுள் வகையை முதன்முதல் பாடியருளியவர் திருநாவுக்கரசர் ஆவர். ஆதலின் அவர் 'தாண்டகச் சதுரர்' எனவும், 'தாண்டக வேந்தர்' எனவும் போற்றப்பெற்றார். இப்பாவகையின கடவுளையோ அன்றி மனிதரையோ பாடுபொருளாகப் புகழ்ந்து பாடுவனவாகும்.

திருமங்கையாழ்வார் திருநெடுந்தாண்டகம், திருக்குறுந்தாண்டகம் என்ற இருவகை யாப்பிலும் பாடியுள்ளார். இவற்றுள் திருநெடுந்தாண்டகம் திருநாவுக்கரசரின் திருத்தாண்ட யாப்போடு ஒத்ததாகும். திருக்குறுந்தாண்டகம் என்பது இருபது எழுத்திற்கு உட்பட்ட எழுத்துகளாலாய அடிகளையுடையதாகும். மேற்கூறிய தாண்டகப் பாவினின்றும் குறுகியது ஆதலின் இது திருக்குறுந்தாண்டகம் எனப் பெயர்பெற்றது.

யாப்பருங்கல விருத்தியில் காணப்படும் தாண்டகத்தின் இலக்கணம் வடமொழித் தாண்டக யாப்பினை அடியொட்டி எழுந்ததாகும். திருநாவுக்கரசரும், திருமங்கையாழ்வாரும் பாடியிருக்கும் பாடல்கள் தமிழ் யாப்பின் வழி வந்தவையாகும். கு.சு.

தாண்டவங்கள்: தாண்டவம் என்பது 'தாண்டுதல்' என்னும் சொல்லின் அடிப்படையாக அமைந்த ஆடற்கலைச் சொல்லாகும். தமிழ்நோக்கில் அதனை ஆராய்கையில், தாவுகை செலுத்துகை வெற்றி முதலிய பொருண்மையுடன் விளக்கங் காணலாம். வடசொல்லாகக் காணின் அதற்கேற்பவும் புராண விளக்கம் காணலாம்.

திருக்கயிலையில் சிவனது திருமுன்னர்ச் சிவதாண்டவங்களையே எப்போதும் மனத்தகத்தே சிந்தித்தவராய்த் தெய்வ நலப்பிழம்பாய் விளங்கியவர் 'தண்டு' எனும் பெருமுனிவர். அவரால் பெரிதும் விளக்கமுற்ற கவின்கலையாதலின் இது முதற்கண் 'தண்டுவம்' எனப்பட்டது; பிறகு 'தண்டுவம்' என்பதே 'தாண்டவம்' என வழங்கலாயிற்று. இது புராண வல்லுநர்கள் தரும் விளக்கமாகும். செவிவழிச் செய்திப்படி தண்டு முனிவரே சிவனது கட்டளைக்கிணங்கப் பரத முனிவருக்குத் தாண்டவத்தைப் போதித்தார் என்றும், பின்பு வழிவழியே அந்தக் கலை மக்களுக்குக் கிட்டலாயிற்று என்றும் கூறுவர். தண்டு முனிவரே சிவனுக்கு அணுக்கநிலையில் விளங்கிய நந்தியம்பெருமான் என்றும் கருதுவர்.

ஆடலும் தாண்டவமும் இலாசியமும்: ஆடல் வகைகள் பலவாகும்; அவற்றுள் சிவன் தொடர்பிலே அமைந்து, விறுவிறுப்பும் கடுமையும் உடையதாய் ஆடவர்ச் சார்புடையது தாண்டவமாகும். பார்வதி தொடர்பிலே நளினமும் மெல்லியல்புமுடைதாய் மகளிர்ச் சார்புடையது இலாசியமாகும். இலாசியம் என்பதைத் 'தக்கம்' என்றுங் கூறுவர்; தாட்சாயணி எனும் பிராட்டியைப் பெற்ற தக்கனால் இயற்றப்பட்டமை குறித்து இதனைத் 'தக்கம்' என்று குறிப்பிடலாயினர். தாண்டவம் என்பது குதித்த வண்ணம் படபடப்புடன் நின்றாடும் நிலையினது; இலாசியம் என்பது பாவங்கள் பிடிக்கும் நிலையில் அமைவது. சொக்கம் என்னும் சுத்தநிருத்தமே தாண்டவம் என்றும், தக்கம் என்னும் இலலிதலாசியமே தழைவு என்றும் சாத்தனார் அருளிய 'கூத்து நூல்' விளக்கங்கூறும். இவ்வாறான இரு பகுப்பு ஆடல்களும்சேர்ந்து சிறந்த ஆடற்கலையாகப் போற்றப்பெற்று, 'நாட்டியம்' எனவும் 'கூத்து' எனவும் மக்களிடையே நன்கு அறிமுகமாயின.

கலைநோக்கும் அமைப்புக் கூறுகளும்: நாட்டியக் கலை (பரதக்கலை) வாயிலாக அறம் பொருள் இன்பம் வீடு ஆகிய நான்கு உறுதிப் பொருள்களுமே கிட்டும் என நாட்டிய சாத்திரம் கூறும்; அதுகொண்டு இந்தக் கலைக்குத் தத்துவ நோக்கும் சமயச் சார்பும் அமைந்து, கவின் கலைகளுள் இது ஏற்றம்

பெற்றது. இந்நிலையில் ஆடற்கலையின் ஆன்மாவாகத் தாண்டவம் கருதப்பெற்று, இந்நாட்டுப் பண்பாட்டுக் கருவூலமாகத் திகழ்கின்றது. இவ்வாறான நிலையையுடைய இதற்கென அமைந்த படி நிலைகள் உண்டு.

மக்களின் ஆன்ம நாட்டத்தைப் பெறும் வகையில் தாண்டவம் பற்றிய சிந்தனைகள், சிறப்பாகப் புராணச் சிந்தனைகள் தோன்றி வளரலாயின. சமயச் சான்றோர்களின் எண்ணங்கள் நாட்டில் பரவுவதற்கேற்ப அவ்வக்காலத்திலும் நாடாண்ட மன்னர்களும் வள்ளல்களும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் நல்கி வந்தனர்; எண்ணங்கள் பதிவுகளாக எழுத்துருவம் பெற்ற நிலையில், அடுத்த வளர்ச்சிக் கட்டமாக அவற்றை மக்களிடையே ஈடுபாட்டுடன் வளர்க்கக் கவின்கலைகளின் தேவை உணரப்பட்டது. அவ்வாற்றான் சிவன் முதலிய தெய்வங்களின் ஆடல்களெல்லாம் ஓவிய வடிவிலும் சிற்ப வடிவிலும் நாட்டிய வடிவிலும் நாட்டில் ஆர்வமுடன் வரவேற்பைப் பெற்றன. அத்தகைய பக்குவமான சூழலில் ஒவ்வோர் ஆடலுக்கும் முறையான இலக்கண விதிகளும் அமைந்து, அவை தவிர்க்கவியலாத காலத்தின் தேவைகளாயின. நாட்டிய நூல்கள் தோன்றியமையால் நாட்டியக்கலை சமயமும் தத்துவமும் உணர்த்தும் ஒருவகை அறிவியற் கலையாகவே மதிக்கப் படுகின்றது எனலாம்.

தாண்டவக் கலையின் அமைப்புக் கூறுகள் சிந்தனைக்கு எழுச்சி தருபவை. பொதுவாகவே, ஆடற்கலை இலயமாகிய தாளவொழுங்கினைச் சிறப்பு அங்கமாகக் கொண்டது. அதிலும், தாண்டவம் விறுவிறுப்பான தாளக் கட்டினையே இன்றியமையாத உயிரோட்டமாகக் கொண்டது. தாண்டவ அமைப்பினை இலாசியத்துடன் ஒப்பிட்டு விளக்க முனைகையில் சாத்தனார்தம் கூத்தநூலில், 'தண்டுவக்கூத்து தாளத்தின் ஒவ்வொரு தட்டிலும் சுண்டிச் சுண்டித் தாவித் தாவிப் பொங்கும்; தக்கக் கூத்தோ தாளத்தின் ஒவ்வொரு தட்டிலும் சாய்ந்து சாய்ந்து தழைந்து தழைந்து குழையும். சொக்கக் கூத்தில் ஆங்கிக இயக்கங்கள் தம்முள் கடினமாகப் புணர்வுற்றுக் களிவெறி மீறி துள்ளும்; தக்கக் கூத்தில் இயக்க இயல்புகளின் இணைப்பு இழுமென விழுமிய வகையில் இழைந்து இழைந்து நெளியும். சொக்கத்தில் முக்கிளைகளும் தம்மில் விறுவிறுப்புடன் விறுக்கும்; தக்கத்தில் முக்கிளைகளும் ஒப்புமை கொண்டு வளையும். இவ்வாறான தக்கமும் சொக்கமும் தம்முள் தழுவி நடைபெறுவது கூத்து' (பக். 356) என உரையாசிரியர் விளக்கிக் கூறுதல் காண்க. இவ்வாறே பல கோணங்களில் தாண்டவ நுணுக்கச் செய்திகளை அவர் கூறிச் செல்கிறார்.

சுருக்கமாகப் பரத முனிவர் குறிப்பிட்ட கரணங்களைக் கொண்டு ஆகமத்தில் குறிப்பிடப்பெருந் தாண்டவங்களை இனங்கண்டு கொள்ளலாம். அதற்குக் கூத்துநூல் போன்ற நூல்களின் பயிற்சி தேவைப்படும்; நூற்பயிற்சியுடன் தொன்மையான தாண்டவச் சிற்பங்களையும் காண்கையில், தாண்டவத்திலே கால் கை முகம் இடுப்பு முதலிய அங்கங்கள் மனத்தின்வழி விறுவிறுப்புடன் செயற்பட வேண்டிய முறையான இயக்கங் கொள்ளவேண்டிய அமைப்பின் பாங்கு புலப்படும்; முழவு முதலிய இசைக்கருவிகள் அவ்வியக்கத்திற்குத் துணைநிற்கும் போக்கும் பிடிபடும்.

தோற்றமும் வகைகளும்: சிவபெருமான், உமையம்மை, கண்ணன், விநாயகன், முருகன், திருமகள் முதலிய தெய்வங்கள் ஆடல்புரிந்துள்ளன. எனினும், சிவபெருமானுடைய ஆடலே பெரிதும் சிறப்புடையதாகக் கருதப்படுகின்றது. தாண்டவங் காரணமாகக் கொண்ட சிவனது சிறப்பினை ஆடல் வல்லான், தாண்டவன், ஆனந்த தாண்டவன், தாண்டவமூர்த்தி, கூத்தன், கூத்தப்பிரான் முதலிய திருப்பெயர்கள் உணர்த்தும். நடனக் கலைக்கு நாயகனாகப் போற்றுவதற்கேற்ப அவனே பல்வேறு தாண்டவங்களை ஆடியுள்ளான். இதனைப் புராணக் குறிப்புகள் பலவற்றால் உணரலாம். தாண்டவத் தோற்றத்திற்கு இயைபான புராணச் சிறப்பினைத் தாருகவன நிகழ்ச்சி புலப்படுத்தும்; அது வருமாறு.

அண்ட சராசரங்களிடையே உயர் பேராற்றல் (மகத்தான சக்தி) எது என்பது பற்றித் தாருகவன முனிவர்கள் பெரிதும் தருக்கமுறையில் முனைந்து சிந்திக்கலாயினர். தாம் கொண்ட கடுந் தவத்தின் ஆற்றலே பேராற்றல் என முடிவு கட்டியவர்களாய்த் தவத்திலும் அதற்கு வலிமை சேர்க்கும் வேள்வியிலும் நாட்டஞ் செலுத்தினர். அந்நிலையில் சிவபரம்பொருளின் பேராற்றலையும் முறையாக மதியாமல் அகந்தை கொண்டிருந்தனர்; வேள்விபுரியவும் தொடங்கினர். இதனையுணர்ந்த சிவனும் திருமாலும் காமதேவனது துணையைக் கொண்டு, அந்தத் தாருகவன முனிவர்களுக்குச் சரியான பாடம் புகட்டத் திட்டமிட்டனர்; அவ்வாற்றான் சிவன் பிச்சையெடுக்கும் (பிட்சாடணர்) வடிவினராயும், திருமால் மோகினி வடிவினராயும் அங்குச் சென்று, முனிவர்களின் வேள்வியை அழிக்கக் கருதினர். மோகினியின் பேரெழில் வடிவத்திலே முனிபுங்கவர்கள் மதிமயங்கியவர்களாய், ஒவ்வொருவரும் மோகினியைத் திருமணங்கொள்ளவும் தம் வயமாக்கவும் முயன்று அலமந்தனர். சிவனது பிட்சாடணர் வடிவத்தின் அழகிலே—நிருவாணக் கோலத்

திலே- முனிவர்களின் மனைவியர் தம்மை மறந்து ஈடுபட்டவர்களாய்த் தம் உயிரனைய கற்பையும் இழக்கலாயினர். இத்தகைய அவச் சூழலையுணர்ந்த முனிவர்கள், தம்மை வேள்வி செய்யவொட்டாமல் தடுத்தும் அவமானப்படுத்தியும் நின்ற சிவனையும் திருமாலையும் சாம்பலாகப் போகும் படி சபித்த னர்; சாபம் பலியாமற் போகவே, சிவனையழிக்க வேண்டி அபிசார வேள்வியைப் புரியத் தொடங் னர். வேள்வியிலிருந்து உடுக்கை, மான், வேள்வீத்தீ, யானை, புலி, சிங்கம், நாகம் முதலியவற்றைத் தோற்றுவித்துச் சிவன்மேல் ஏவினர். அவற்றை யெல்லாம் மிக எளியனவாகக் கொண்டு, தான் ஆடல் புரிந்துகொண்டே சிவன் கட்டுக்குள் அடக்க முற்பட்டான். உடுக்கையையும் மானையும் வேள் வித்தீயையும் கையிலேந்திக் கொண்டும், நாகத்தைக் கழுத்தில் அணிந்துகொண்டும், புலி சிங்கம் யானை ஆகியவற்றைக் கொன்று அவற்றின் தோல்களை ஆடையாகப் போர்த்திக் கொண்டும் ஆடல் புரிந் தான். தம் கடுமுயற்சி பலியாமற் போகவே, கடை சியில் முயலகன் எனும் கொடிய அசுரனை இறை வனிடம் முனிவர்கள் ஏவினர். அவ்விறைவனோ, முயலகனைக் கீழே தள்ளி அவன்மீது நின்ற கோலத் திலும் ஆடலைத் தொடர்ந்தான்; உலகமுய்யக் காட்சியளிக்கலானான். இந்த அழகிய ஆடலே தாண்டவம் எனப்பெயர் பெறலாயிற்று. இந்தத் தாண்டவம் சமயவுணர்வுடைய அடியவர்கள் போற்றும் வகையில் சிவனால் பல்வேறு காலங்களில் பல்வேறு நோக்கிலே சிற்சில மாற்றங்களுடன் ஆடப் பட்டது. இது பற்றிய செய்திகள் புராணங்களாலும் வரலாற்றாலும் அறியக் கிடக்கின்றன.

தேவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கவும், பதஞ் சலி-வியாக்கிரபாத முனிவர்களின் வேண்டுகோளுக் கிணங்கவும் இந்தத்தாண்டவம் இசைக் கருவிகளுடன் ஆடப்பட்டது.

களிற்றுரி போர்த்து ஆடிய தாண்டவம் தாருக முனிவர்களின் வேள்வித் தொடர்பில் நிகழ்த்திய சிவனது தாண்டவம் என்பது ஒரு புறமிருக்க, அத னையே வேறொரு நிகழ்ச்சித் தொடர்பாக ஆடிய சிவதாண்டவமாகப் புராணம் கூறும். கசமுகன் என்னும் யானை முக அசுரன் பிரமனை வேண்டி நெடுங்காலம் தவம்புரிந்து, சிவபெருமானைத் தவிர வேறு யாராலும் வெல்லுதற்கரிய ஆண்மையும் ஆயு ளும் பெற்றுப், பிறகு ஆணவங் கொண்டு மூவுலகை யும் அடிமைப்படுத்திக் கொடுமைக்கு உள்ளாக் கினான்; அச்சூழலில் யாவரும் அஞ்சிப் பதற்றமுற் றுச் சிவனிடம் முறையிட்டனர். அவனும் அவர் களுக்கு அடைக்கலந் தந்து, யானைமுக அசுரனின் தோலையுரித்துப் போர்த்துத் தாண்டவமாடி நின் றான்; அதனால் அனைவர் துயரமும் நீங்கியது. இதனைக் கந்தபுராணம் (6:13, 145: 6:13, 146) கூறும். இதனையே தியான சுலோகமாகக் கொண்டு, சிற்பிகள் கச சம்மார தாண்டவத்தைச் சிற்பத்தில் வடிக்க முற்பட்டனர் எனலாம்.

சிவன் புரிந்த தாண்டவங்களுள் பண்டுதொட் டுச் சிறப்பான தாண்டவமாக விளங்குவது திரிபுர தகனத் தாண்டவமாகும். இதனைக் கலித்தொகைக் கடவுள் வாழ்த்தினால் அறியலாம். முனிவர்களுக் கும் அடியவர்களுக்கும் பெருந்துன்பந் தந்துகொண் டிருந்தனர் திரிபுர அசுரர்கள். தாரகாட்சன் கமலாட் சன் வித்துன்மாலி எனும் அவ்வசுரர்களை வீழ்த்து வதற்காக, அவர்களின் பொன் வெள்ளி இருப்புக் கோட்டைகளைத்திரிபுரங்களை அழிக்கக் கருதினான் சிவன். அவற்றை எரித்துச் சாம்பலாக்கியவண்ணம், உமையம்மையின் உதவியுடன் சிவன் ஆடிய ஆடல்கள் கொடு கொட்டி, பாண்டரங்கம், காபாலம் எனப் பெயர் பெற்றன. சிவன் எட்டுத் தோள்களுடைய வனாய்த்-திரிபுரமெரித்த விரிசடைக் கடவுளாய்க் காட்சியளித்தமை மக்களிடையே சிந்தனையைப் பெரிதும் தூண்டியது. இறைவன் தன் தாண்ட வத்தை இயற்றுகையில் உலகப் பொருள்கள் அனைத்தையும் அழித்துக்கொண்டே அவன் கைகொட்டி ஆடினான்; இதுவே 'கொடுகொட்டி' எனலாயிற்று. அங்ஙனம் அழித்தவற்றின் வெண் சாம்பலைப் பூசியாடும் ஆடலே 'பாண்டரங்கம்' என லாயிற்று. தலையோடு முதலிய எலும்புகளை ஏந்தியும் தாங்கியும் நின்றாடும் ஆடலே 'காபாலம்' எனலாயிற்று என்பர். அத்தகைய ஆடலின்போது அமைந்த பறையோசை, திருநீற்றுப்பொலிவு, புலித் தோலாடை, கொன்றை மாலை, தலையோடு போன் றவை சிவனது தாண்டவம் பற்றித் தெளிவாக அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பாகும். 'இவ்வாறான கருத்துகளைக் கலித்தொகைக் கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதி உணர்த்துதல் காண்க. திரிபுரங்களை அழிக்கப் பெரிய தேரில் அம்மையுடன் ஆடிய இறைவனது தாண்டவம் மிக வியப்பை விளைவிப்பதாகும். ஆடும் போது உடம்பு சிறிதும் அசையவில்லையாம்! வீரச் சுவை வெளிப்படுத்துவதாகிய மெய்ப்பாடு தோன்ற நின்ற நிலையில், அதாவது 'இசுதானகம்' என்ற சமநிலையிலிருந்த வண்ணம் சிவன் தன் புன்னகை யால் திரிபுரங்களை எரித்து அழித்துள்ளான். எனவே, இந்தத் தாண்டவம் பாவதாண்டவம் அல்லது திரி புர சங்கார தாண்டவம் எனப் பெயர்கொண்டது. இத்தாண்டவத்தைச் சிலப்பதிகாரமும் போற்றிக் கூறுகிறது. அந்நூலின் இருவேறு இடங்களில் இத் தாண்டவம் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. முதலாவ தாகக் கடலாடு காதையில் (39-45) காண்க. அதனால்,

பாரதி (பைரவி) ஆடிய பாரதியரங்கமாகிய சுடலையில், திரிபுரங்களை அழிக்கவேண்டுமென்று பணிந்து நின்ற தேவர்கள் காரணமாக அவற்றை எரித்தருளினான் என்பதும், உமையவளை ஒரு பாற் கொண்டவனாகவும் சிவன் தன் கொடுகொட்டியாடலை ஆட முடியும் என்பதும் அறியலாகும். அடுத்ததாக இத் தாண்டவத்தின் பெருமையை உணர்த்தும் வகையில் நடுகற் காதையில் ஒரு நுணுக்கமான குறிப்பு உள்ளது. கூத்தச் சாக்கையர் ஆடுவதாக வரும் கொட்டிச்சேதம் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், சிவன் அதனை ஆடுகையில் சிலம்பு ஒலியிடவும், கையிலமைந்த உடுக்கை ஓசையிடவும், கண் ஆயிரக்கணக்கான திருக்குறிப்புகளை உணர்த்தவுமான அமைப்பு உள்ளது; எனினும், தன் கணவனுடன் தானும் இயைந்து ஆடாமல் அருகிலுள்ள உமையவள் அசைவின்றிக் காணப்படுகிறாளாம்; பாடகம் என்ற காலணி பதையாமலும், சூடகம் என்ற கையணி அசையாமலும், இடையிலுள்ள மேகலை ஒலியாமலும், மார்பு அசையாமலும், நீண்ட குழை ஆடாமலும், அழகிய கூந்தல் அவிழாமலும் இருக்கிறாளாம் (சிலப். நடுகல். 67-75). கொடு கொட்டியும் கொட்டிச் சேதமும் ஒரே ஆடலின் வேறுபெயர்கள் என்பர். இந்த ஆடலை ஆராய்கையில், சிவனுக்கு ஒத்தியங்க வேண்டிய இறைவி எதற்காக அச்சமும் வியப்பும் கொண்டு ஒதுங்கிய வண்ணம் அசைவின்றியிருக்கிறாள் என்ற கேள்வி எழும். கலித் தொகையில் இறைவனது ஆடலுக்கேற்பத் தாளமிடுகின்ற பொறுப்பேற்ற உமையவள் இங்கு இவ்வாறு இருப்பதன் நோக்கம் என்ன?

உயிர்கள் மாட்டமைந்த பேரருள் காரணமாகவே ஆணவம் கன்மம் மாயையாகிய மலங்களை நீக்கஞ் செய்து இறைவன் திரிபுரமெரிக்கும்–எரித்த–நிலையில் தாண்டவமாடுகின்றான். யாவும் ஒடுங்கும் பேருழிக் காலத்தில் அயர்ந்து இளைப்பாறும் உயிர்களை மீட்டும், வினைக்கேற்பப் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் ஆகிய ஐந்தொழில்களை இறைவன் புரிகின்றான்; அந்தச் செயலெல்லாம் உணர்த்தும் அருளினது இயக்கமே திருக்கூத்தாக வெளிப்படுகிறது என்பது கலைநுட்ப உண்மைதான். எனினும், ஊழிப் பேரழிவுச் செயலை நினைக்கின்றபோது உமையவள் பேரருட் பிழம்பாக விளங்குபவள்–செயலற்று விடுகிறாள்; அதாவது, அசைவற்றுக் காணப்படுகிறாள் என்று கொட்டிச் சேதத்தில் இளங்கோவடிகள் சுட்டிப் பெற வைக்கிறார். இதனையே, கலித்தொகையில் சிவனது ஆடலுக்கு உமையவள் சீர், தூக்கு, பாணி தருவாளோ? என்று கேள்விக் குறியில் நிறுத்துகிறார் அச்செய்யுளாசிரியர். அதற்கு விடையாகத் 'தரமாட்டாள்' என்ற எதிர்மறைப் பொருளும் உண்டாகி விடுகிறது. தன் நாயகன் குறிப்பிற்கேற்ப ஒழுகும் உமையவள் ஒருதலையாகத் 'தருவாள்' என்ற உடன்பாட்டுப் பொருளும் ஈண்டு உண்டாகிவிடுகிறது. இத்தகைய முறையில் கருத்தினை உய்த்துணருமாறு புலவர்கள் பாடியுள்ளனர்.

திரிபுர சம்மார தாண்டவம் பெருமையையுணர்ந்த அருளாளர்கள் திருமுறைகளிலும் பிற்கால இலக்கியங்களிலும் அதனைப் போற்றிப் பாடியுள்ளனர். நல்லாட்சியையும் கலைமாட்சியையுங் கொண்ட மாமன்னர்களும் சமயவுணர்வுடையவர்களாய்த் திரிபுர சம்மாரத்தினை மனத்துட் கொண்டு, வெற்றி நல்கும் தெய்வமான திரிபுராந்தக மூர்த்தியை வணங்கிப் போற்றினர். இந்த வியத்தகு மூர்த்தியிடம் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்ட சோழமன்னன் இராசராசன் தான் எடுப்பித்துள்ள தஞ்சை இராசராசேச்சுரத்தில் (பெரிய கோயிலில்) இம்மூர்த்திக்குத் தனிச்சிறப்பளித்துள்ளான். பெரிய கோயிலில் தீட்டப் பெற்ற–வரலாற்றுப்புகழ்பெற்ற–ஓவியங்களுள் திரிபுர சம்மார நிகழ்ச்சியும் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளது.

திரிபுரமெரிக்கும் விரிசடைக் கடவுளின் தோற்றத்தில், பகைவர்களைத் துச்சமாகக் கருதி இகழ்ந்து போர்தொடுக்கும் வேளையிலே வீரமும் வெகுளியும் (திருமுகத்தே) கொப்புளித்து நிற்பதைக் கண்டு யாரும் வியந்து நிற்பர்; கொடுமையை எதிர்த்து வெற்றிகொள்ள வேண்டுமென்ற தன்னம்பிக்கையையும் துணிச்சலையும் இதனால் பெறுவர். இந்தத் தாண்டவத்தில் ஈடுபாடு கொண்ட கலை

வல்லுநர்கள் இதற்குச் சிறப்பான இலக்கண விதிகள் அமைத்துள்ளனர். சிவபெருமான் உலக உயிர்களின்மீது கொண்ட கருணையினால், அவ்வுயிர்களை வதைக்கும் பகைவர்களைச் சாடக் கருதி ஆடுகையில் எவ்வாறான அங்க அமைப்புகள் இடங்கொண்டன என்பதைச் சில நாட்டிய நூல்கள் விளக்கிக் கூறுகின்றன. நுதல்விழித் தாண்டவமாகக் காணும் சாத்தனார் இதன் ஒருவகைக் காட்சியைக் குறிப்பிடுகிறார்; உரையாசிரியர் அதனை விளக்குகையில், 'பின்கால் பின்புறமாய் வீச்சுற்றுச் சூசித்துப் பெருவிரலின்மீது நிற்ப, முன்கால் குதித்தூக்கின் மேல் முடக்குற்று முழங்கால் முன்னேறி நிற்ப, வட்டிடை திருக்கி, மார்பகம் ஏற்றி, நிமிர்ந்த முகத்தில் இமை விழிகள் துடிப்ப, செவ்வாய் முனைப்புற்றுச் சினந்து சீறிச் சிரிப்ப, இடக்கையில் ஒன்று பின்வாங்கி ஓங்கி மூவிலைச் சூலத்தைப் பிடிப்ப, மற்றோர் இடக்கை முன் நீட்டி மலைவில்லை வளைப்ப, வலக்கையில் ஒன்று மழுக்கனலை நேர்முகமாய் நீட்ட, மற்றொரு வலக்கை வில்நாணைச் செவிமிசை ஈர்ப்ப, முக்கண்ணன் முப்புரத்திலும் மூண்டு எரிமுழங்கி, அவை அழியும்படி தன் தீவிழி யாம் நுதற்கண் நெருப்பை இறைவன் ஏவுதல் நுதல் விழித் தாண்டவத்துள் ஒன்றாம்' (பக். 310) எனக் கூறுதல் காண்க.

இவ்வாறே சிவபெருமான் ஆடிய தாண்டவங்கள் பலவாகும். ஆகமங்களில் அறுபத்து நான்கு தாண்டவங்கள் (அட்டாட்ட மூர்த்தங்கள்) கூறப்பட்டுள்ளன. எனினும், மக்களுக்குப் பெரிதும் அறிமுகமாக உள்ளவை ஏழு தாண்டவங்களேயாகும். அவை, ஆனந்த தாண்டவம், ஊர்த்துவ தாண்டவம், காளிகா தாண்டவம், சதுர தாண்டவம், சம்மார தாண்டவம், சந்தியா தாண்டவம், திரிபுர தாண்டவம் ஆகும். சிலர் எழுவகைத் தாண்டவங்களாகக் காளிகாதாண்டவம், கௌரி தாண்டவம், சந்தியா தாண்டவம், சங்கார தாண்டவம், திரிபுர தாண்டவம், ஊர்த்துவ தாண்டவம், ஆனந்த தாண்டவம் ஆகியவற்றைக் கூறுவர். இவற்றைப் பின்பற்றித் திருப்புத்தூர்ப் புராணம் சில நுண்குறிப்புகளைப் புலப்படுத்தும். அந்தப் புராணப்படி திருநெல்வேலித் தாம்பிர சபையிலே காளிகாதாண்டவம் அல்லது முனிதாண்டவம் படைத்தலைக் குறிக்கும்; திருப்புத்தூர்ச் சிற்சபையிலும் மதுரை வெள்ளியம்பலத்திலும் முறையே கௌரிதாண்டவமும் சந்தியா தாண்டவமும் காத்தலைக் குறிக்கும்; இருண்ட நள்ளிரவிலே சங்காரதாண்டவம் அழித்தலைக் குறிக்கும்; திருக்குற்றாலம் சித்திர சபையில் திரிபுர தாண்டவம் மறைத்தலைக் குறிக்கும்; தில்லைப் பொன்னம்பலத்தில் ஆனந்த தாண்டவம் ஐந்தொழிலையும் குறிக்கும் என்பது அறியலாகும். மேலும், எழுவகைத் தாண்டவத்தில் குறிப்பிடப்பெறும் காளிகா தாண்டவத்தைக் காளி தாண்டவம் எனக் கருதுதல் கூடாது. படைத்தல் செயலைக் குறிக்கும்காளிகாதாண்டவம் வேறு, அருட்செயலைக் குறிக்கும் காளி தாண்டவம் வேறு எனக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

சிவபெருமான் உயிர்களின் உய்விற்காகச் செய்தருளுவது பஞ்ச கிருத்தியம் எனப்படும் ஐந்து செயல்களாகும். ஆகவே அவர் செய்யும் தாண்டவமும் ஐந்தாகத்தானே இருக்க வேண்டும்! ஏழாக இருப்பது ஏன்? இதற்குரிய காரணத்தை மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி கூறுகின்றார். ஐஞ்செயலையும், தனித்தனியே காட்டுகின்ற தாண்டவங்கள் ஐந்து ஐஞ்செயலையும் ஒருங்கே செய்கிற ஆனந்த தாண்டவம் ஒன்று. ஐஞ்செயல்களில் ஒன்றான காத்தல் செயலைச் செய்யும் கடவுள் உயிர்கள் செய்கின்ற நல்வினை தீவினை என்னும் இருவினைக்குத் தக்கபடி இன்பங்காத்தல். துன்பத்தினின்றும் காத்தல் என்று இரண்டு வகையில் காத்தல் செயல்களைச் செய்கிறார். அந்தவகையில் காத்தல் தொழில் இரண்டாக, ஐந்தொழில் ஆறு ஆகிறது. ஐஞ்செயல்களையும் ஒன்றாகச் செய்யும் ஆனந்த தாண்டவத்தையும் சேர்க்கத் தாண்டவம் ஏழாயின என்ற கருத்து இயைபுடன் சிந்திக்கத்தக்கது.

கலைவல்லலாரின் மற்றொரு நோக்கில், தாண்டவங்களுள் தில்லையுள் ஆடிய ஆனந்தமாநடமும் (பஞ்சகிருத்திய தாண்டவமும்), திருவாலங்காட்டில் ஆடிய ஊர்த்துவ தாண்டவமும் மிகச் சிறப்பாகக் கருதப்படும். நாட்டிய நூலில் கூறப்படும் புயங்கத் திராசிதம் எனும் கரணமே ஆனந்த தாண்டவம் என்பது சிறப்புடைய குறிப்பாகும். இவ்வாறே கரண வேறுபாட்டினாலே தாண்டவ வேறுபாட்டினை ஆராய்ந்து இனங்காப்பது உண்டு. ஆனந்த தாண்டவம் உச்சச் சிறப்புடையதாகலின் அதனை மக்கள் உணர்ந்து உய்யுமாறு அனைத்துச் சிறப்புடைய சிவன் கோயில்களிலும் சிவகாமியம்மையுடன் கூடிய நடராசப் பெருமானுக்குச் சிறப்பிடந் தந்துள்ளமை போற்றற்குரியது.

உமையம்மையின் கூறாகத் தோன்றிய காளி முனைந்து ஆடுகையில் சினந்தெழுந்த சிவன் தன் ஒரு காலை உயரத் தூக்கி 'ஊர்த்துவ தாண்டவம்' ஆடினான்; அன்றியும், சிவனது ஆடலின்போது குழையொன்று நழுவி விழ, அதனைப் பிறர் காணாதுவாறு தன் திருவடியால் எடுத்து அணிந்துகொள்ள ஆடியதே இதுவெனவும் கூறுதல் உண்டு.

கார்க்கோடகன் என்ற நாக அரசனும், அனந்தர் என்னும் முஞ்சிகேச முனிவரும் விரும்பிய நிலையில் திருவருளால் ஊர்த்துவ தாண்டவத்தைக்கண்டு வீடுபெற்றனர் என்ற புராணக் குறிப்பும் உண்டு.

காளியோடாடிய ஊர்த்துவ தாண்டவத்தின் சிறப்பினை நக்கீர தேவர் உணர்ந்து தாம் பாடியருளிய கயிலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதியில் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார்.

சங்கார தாண்டவம் அல்லது சம்மார தாண்டவம் சிவனது அளப்பரும் பேராற்றலைப் புலப்படுத்துவதாகும். இதனை ஊழித்திருக் கூத்தாகவும் அந்தி நிருத்தமாகவும் கொள்ளுதல் உண்டு. அன்றியும், சங்காரதாண்டவம் வேறு, பிரளயதாண்டவம் வேறு எனக் கருதுவதும் உண்டு. சிலர் சம்மார தாண்டவம் மார்க்கண்டேயருக்காகக் காலனை வதைக்கு முகத்தான் சிவன் ஆடியது என்றும் சிறப்பாகக் கூறுவர்.

திருவிளையாடற் புராணத்திலே கலைவல்ல பாண்டியனுக்காகச் சிவன் கால்மாறியாடி அவனது கவலையைப் போக்கியதைக் காணலாம்; அவ்வகையில் அந்தத் தாண்டவம் கால்மாறியாடிய தாண்டவமாகக் கருதப்பெறும்.

தாண்டவம் புரியும் இறைவனுக்கு நான்கு, ஆறு, எட்டு, பத்து, ஆயிரம் கைகள் உள்ளனவாக அருளாளர்கள் தம் மனக் கற்பனைக்கேற்பப பாடுவர்; சிற்பிகளும் அக்குறிப்பினை மனத்துட்கொண்டு சிலைகளை அமைப்பர். திருக்கைகள் பலவாகச் சுட்டுங் குறிப்பினால், விண்ணே இறைவனுக்கு உடலாகவும் திசைகளே கைகளாகவும் கொள்ளுதல் தகும்.

கலைவிளக்கந் தரும் பாங்கினில், இறைவன் ஆடிய எழுவகைத் தாண்டவங்களும் இசைநாதச் சிறப்புடன் போற்றுவர். தாண்டவங்கள் குரல் துத்தம் கைக்கிளை உழை இளி விளரி தாரம் ஆகிய ஏழிசைகளினின்றும் தோன்றியவை எனக் கொண்டு, அவற்றிற்குக் கலைநோக்கிலே மெய்ப் பொருளியல் விளக்கந் தருதலும் உண்டு. இத்தகைய சிறப்புடைய எழுவகைத் தாண்டவம் ஒருபுறமிருக்க, இறைவனைத் துவாதசதாண்டவச் சிறப்பினனாகக் கருதிப் பன்னிரண்டு தாண்டவங்களைப் போற்றிக் கூறுவதும் உண்டு. இக்கருத்தினையொட்டிச் சாரங்கதேவர் ஆடல்வல்லானின் வியத்தகு தாண்டவங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, ஆனந்த தாண்டவம், சந்தியா தாண்டவம், சிருங்கார தாண்டவம், திரிபுர தாண்டவம், ஊர்த்துவ தாண்டவம், முனிதாண்டவம், சங்கார தாண்டவம், உக்கிர தாண்டவம், பூதத் தாண்டவம், பிரளய தாண்டவம், புசங்க தாண்டவம், சுத்த தாண்டவம் எனப் பன்னிரண்டாய் இயம்புவர்.

அருளாளர்கள் சிலர் ஆண்டவனின் ஆடல்களையெல்லாம் ஐவகைத் தாண்டவங்களுள் அடக்கி, அவை அற்புதத் தாண்டவம், அநவரத தாண்டவம், ஆனந்த தாண்டவம், பிரளய தாண்டவம், சங்கார தாண்டவம் எனக் கூறிச் செல்வர். தாண்டவத்தை வகைப்படுத்தும் அடியவர்கள் சிலர், பஞ்சகிருத்திய தாண்டவம், அகோர தாண்டவம், ஊர்த்துவ தாண்டவம், ஆச்சரிய தாண்டவம், ஆனந்த சௌந்தரிய தாண்டவம் எனப் பல்வகைப்படும் என்று கூறுவர். இவ்வாறு தாண்டவங்களின் எண்ணிக்கை அவ்வக்காலத்திலும் புராணவுணர்வு கொண்ட சமயப் பெரியவர்களால் மாறுபடலாயிற்று.

பரத நூற் கருத்துப்படி சிவன் ஆடிய தாண்டவங்கள் 108 என்றும், அவை அந்தி வேளையில் ஆடப்பட்டன என்றும் அறியலாம். இத்தகைய தாண்டவங்களின் நுண்கூறுகளைப் (கரணங்களை) பரத சூடாமணி, பரத சார சங்கிரகம், கூத்தநூல், ஆடல் வல்லான் முதலிய நூல்களில் காணலாம். அவ்வாறு காண்கையில் கலைவல்லார்களின் கற்பனை எவ்வாறெல்லாம் விரிந்து சென்று சிவதாண்டவத்திற்குக் கலைநேர்த்தியும் பெருமையும் உண்டாக்கியுள்ளதென அறியலாம்.

தாண்டவத்தின் புலப் பாடானது அசைவு அல்லது இயக்கம் என்பதில் அமைந்துள்ளது. ஒரு பம்பரம் தன் ஆட்டத்தினால் அல்லது சுழற்சியினால் சிறப்பினைக் கொள்கிறது; ஆட்டம் ஓய்தலால்–விசை தளர்தலால்–அது நில்லாது விழுந்து விடுகிறது. அதுபோலவே இறைவனும் இறைவனால் இயக்கப்படும் பொருள்களுமாகும். இவ்வுலகமும் அனைத்து அண்ட கோளங்களும் அவற்றினூடே போலியும் அணுக்களும் இயக்கமுற ஒரு பேராற்றல் முனைந்து செயற்படுகிறது. அந்த உந்து சக்தி அநாதி காலமாய் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. வியத்தகு அந்த ஆற்றலின் இயக்கமே சைவச் சான்றோர்களால் பரம் பொருளின் ஆடல்–ஆடல் வல்லானின் தாண்டவம் –என நம்பப்படுகிறது. அறிவியல் நோக்கில் அதுவே 'அணுவில் தாண்டவம்' என்று கருதப்படுகிறது. இந்த உண்மை அறிவியலார்க்கும் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய நிலைமையிலமைந்த உலகப் பெரும் புதிராக இருந்து வருகிறது. இந்த இயக்கம் என்று தோன்றியது என்பது யாருக்கும் தெரியாது. அது அநாதி காலமாய்த் தன் நியதிக்கு உட்பட்ட நிலையில் கால தத்துவம் உள்ள வரையிலும் அல்லது அப்பாலும் இருந்து கொண்டுதான் இருக்கும். அத்தகைய

நியதியில் சிறிது பிறழ்ந்தாலும் அண்டங்கள் அனைத்தும் துகள் துகளாகச் சிதறிப் போகும் என்பதும் நம்பிக்கை.

சமய மக்களது ஒன்றிய கற்பனைக்கும் அறிவுக்கும் தத்துவத்துக்கும் அப்பாற்பட்ட ஒரு நியதியான அந்தச் சிவ தாண்டவத்தை-நடராச தத்துவத்தைச் -சமயக் குறிக்கோளுக்காகப் பலரும் காணும்படி கலை வண்ணத் திருவுருவமாகக் கண்டு அருட் செல்வர்கள் காட்டியுள்ளனர். அந்தத் திருவுருவத்தில் ஒன்றிய நிலையில் தாம் கண்ட அருளநுபவங்களைத் தத்துவக் கூறுகளாகக் கூறி வருகின்றனர் சமய ஞானிகள்.

எண்ணற்ற பிறவிகளில் ஆன்மாக்கள் வினைச் சுழலில் பிறப்பதும் வினைபுரிவதும் இறப்பதும், மீண்டும் பிறப்பதுமான தொடர்ந்த சுழற்சியிலே அல்லலுற்று அலமந்து தவிக்கின்றன. முடிவில்லாத இந்தச் சுழற்சியினின்றும் ஆன்மாக்களை மீட்கவும், அவ்வாற்றான் அவற்றுக்கு ஓரளவு ஓய்வு தருவதற்காகவுமே இறைவன் தன் திருவருள் நோக்கில் சங்கார தாண்டவம் புரிந்து வருகிறான் என்பர். சிவன் ஆடியருளிய தாண்டவங்கள் காலத்திற்கும் இடத்திற்கும் ஏற்பப் பல்வேறு நோக்கங்களைக் கொண்டவையாகும். அனைத்தையும் விரிக்கிற் பெருகுமாதலின், ஈண்டு ஐந்தொழிலியற்றும் ஆனந்த தாண்டவம் பற்றிச் சிறிது காணலாம்.

சிவன் ஆனந்த மாநடனம் புரிகையில் அவனது ஊன்றிய வலக்கால் முயலகன் எனும் அசுரன் மீது பதிந்திருக்கும். முயலகன் ஆன்மாவின் அறியாமைக்கு அறிகுறி. சகச மலமாகிய ஆணவம் இன்றேல் ஆன்மா எளிதாகப் பரமனிடம் அடைக்கலம் பெறவும், அவன் தரும் பேரின்ப வெள்ளத்தில் இடையறாமல் திளைக்கவும் வாய்ப்பாகலாம். ஆனால், ஆன்மாவின் நிலை அவ்வாறு அன்று. ஆன்மாவின் சிற்றறிவை மறைத்து மயக்கிப் பேரின்பங்கொள்ளாமற் செய்வதும் ஒருவகையில் இறைவனின் அருள் நிகழ்ச்சியாகவே அமைந்து விடுகிறது. காரணம், ஆன்மா தன் வினையை அநுபவித்துத் தீர்ப்பதற்கு இவ்வாறான ஏற்பாடு வாய்ப்பளிக்கும் என்பதே. வினை தீர்ந்த நிலையில் ஆன்மாவிடுதலை பெறவும் பேரின்பங் கொள்ளவும் அடிப்படையாக, இறைவனது ஊன்றிய திருவடி இந்த மறைப்பைப் குறிக்கும் என்பர். இறைவனது தூக்கிய திருவடி-குஞ்சித பாதம்-அருளுக்கு அடையாளமாக வீசியெடுத்து நிற்கும். இதன் நிழலில் ஆன்மா தங்கி இன்புறும் என்றும், இதுவே முத்தி என்றும் சாத்திரங்கள் குறிப்பிடும். 'எடுத்திட்ட பாதமன்றோ நன்மை ஆட்கொண்டதே' என்ற திருமுறை வாக்கும் ஈண்டுச் சிந்திக்கத் தக்கது. கங்கை கொண்ட சோழபுரத்துக் கோபுரத்தில் கிழக்கு நோக்கி அமைந்திருக்கும் நடராசத் திருவுருவத்திலே தூக்கிய திருவடியின் கீழே காரைக்காலம்மையாரின் திருவுருவம் அமைந்திருப்பதும் இயைபுடன் நினைவு கூரத்தக்கது.

பொதுவாக நடராசத் திருவுருவத்தில் நான்கு திருக்கைகள் உள்ளன. மேலும், அப்பரடிகளின் திருவாக்கிற் கேற்ப 'எண்டோள் வீசி நின்றாடும் பிரானா'கவும் தாண்டவ மூர்த்தி எட்டுத்திருக்கைகளுடன் விளங்குதல் உண்டு. சந்தியா தாண்டவம் ஆடுகையில் சிவபெருமான் நான்கு கைகள் எட்டுக் கைகளேயன்றிப் பத்துக் கைகளுடனும் விளங்குவதும் உண்டு. இவ்வாறு வெவ்வேறு அமைப்பில் தாண்டவ மூர்த்தியின் திருவுருவத்தைக் காண்பர்; அந்நிலையில் தத்துவப் பொருத்தத்தையும் இயைபாகக் கூறிவருகின்றனர். கைகளைப்பொறுத்தவரையில் அவற்றைத் திசைகளாகவே கொள்வது தத்துவ மரபாகும்.

ஆடல் வல்லானின் திருவுருவம் உலகத்தில் பல்லோரின் நாட்டத்தைக் கவர்ந்துள்ளது. அதன் தத்துவ உட்கிடை வியத்தகு சிறப்புடையது; அது வருமாறு; இறைவனுடைய நான்கு கைகளுள் வலப்புறப் பின்கை பிரணவ ஒலியை வெளிப்படுத்தும் ஓர் உடுக்கையை (படைப்பின் அறிகுறியாக) ஏந்தி நிற்கும். வலப்புற முன்கை உள்ளங்கை தெரியுமாறு அபய முத்திரை காட்டி நிற்கும்; உயிர்களை அஞ்சாமல் தன்பால் அடைக்கலப்படுத்துங் குறிப்பாக இது அமைந்துள்ளது. இடப்புறப் பின்கை அனற்சுடரை ஏந்தி நிற்கும்; இது அழித்தலைக் குறிக்கும் (இதே அனற்சுடர், சங்கார தாண்டவத் திருமேனியைக் கலைஞர்கள் அமைக்கையில் வலப்புறப் பின்கையிலே பொருத்திக் காட்டுவர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது; காரணம் அந்தத் தாண்டவத்தில் அழித்தலே வலங்கொண்டு அமைதல் வேண்டும் என்பதாகும்)' இடப்புற முன்கை மார்பையொட்டிக் குறுக்காக வீசிக் கைவிரலொன்றால் திருவடியைச் சுட்டிக்காட்டும்; உயிர்களின் ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்கு வழி கோலுங் குறிப்பு இதுவாகும். நடராசத் திருவடிவப் பின்னணியில் ஒரு வட்டமான திருவாசியும், அதன் விளிம்பில் ஐம்பத்தொரு சுடர்களும் அமைந்திருக்கும். திருவாசியின் உட்பொருள் ஓங்காரம் என்பதும், இந்தப் பிரபஞ்சம் முழுவதுமே இறைவனுக்கு ஆடரங்கு என்பதும், ஐம்பத்தொரு சுடர்கள் மானுட அறிவுக்கு அடிப்படையான பேச்சுக்குக் காரணமான ஐம்பத்தொரு எழுத்துகள் என்பதும் உய்த்துணரத் தக்கவை. இந்த ஆனந்த தாண்டவம் தில்லையம் பதியில் நிகழ்கிறது என்பர். ஐம்பூதத்தலங்களில் வான் தலமாகிய தில்லைச் சிற்றம்பலத்தை ஞான ஆகாசம்

என்றும், சிதாகாசம் என்றும், சிற்பர வியோமம் என்றும் சமய ஞானியர் கூறிக் காட்டுவர். இந்தத் தாண்டவம், படைப்பிற்கு முன்னும் இருந்தது; பிரளயத்திற்குப் பின்னும் இருப்பது என்பது நுணுகிய தத்துவமாகும்.

ஆனந்த தாண்டவ மூர்த்தத்தில் பிரணவத்துடன் கூடிய திருவைந் தெழுத்தைப் பொருத்திக் காட்டித் தத்துவம் உரைப்பர்; அதனில் 'சிவாய நம' என்னும் மந்திரத்தையும் ஐந்தொழிலமைப்பையும் விளக்கிக் காட்டுவார் மனவாசகங் கடந்தார். உடுக்கையாகிய துடியை ஏந்திய கை 'சி' என்னும் எழுத்தையும், வீசிய கையாகிய கய அத்தம் (Gaja Hasta) 'வ' என்னும் எழுத்தையும், அபய முத்திரையுள்ள கை 'ய' என்னும் எழுத்தையும், தீச்சுடரை ஏந்திய கை 'ந' என்னும் எழுத்தையும், முயலகன் என்பவன் 'ம' என்னும் எழுத்தையும் குறிக்கும்.

சிவபெருமான் எல்லாருடைய இதயக் குகையிலும் தாண்டவமாடிக் கொண்டிருக்கிறார். அசபா நடனம் என்னும் ஒருவகையில் சமய ஞானிகள் இதனை யுணர்த்துவர். இதய அசைவே நடராசப் பெருமானது தாண்டவம் என்பதை யுணர்ந்து தெளிந்தால், மனிதன் தன் இதயக் குகையிலும், உயிர்க்குயிரிலும் அந்தப் பெருமான் ஆடிக்கொண்டும் அனைத்தையும் ஆட்டுவித்துக் கொண்டுமிருக்கின்ற சூக்குமப் பொருள் புரியலாகும். அந்த நிலையில் தான், புறத்தே காண்கின்ற ஆனந்த தாண்டவத் தோற்றம் பொருளுடையதாகத் - தத்துவப் பெரும் பொருள் விளக்கமாகத்–தோன்றி மகிழ்விக்கும்.சுருங்கக்கூறின் ஆனந்த தாண்டவம் பிண்டத்திலும் அண்டத்திலுமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதே தாண்டவத் தத்துவத்தின் ஒரு வகை நுண் விளக்கமாகும். மேலும், யோக நெறிப் பார்வையில் இந்த மண்ணுலகமே ஒரு புருட வடிவம்; இடை கலை நாடி இமயம்; பிங்கலை நாடி இலங்கை; ஒடுகின்ற சுழிமுனை நாடி தில்லைச் சிற்றம்பலம். அங்கிருந்து சிவ பரம்பொருள் அல்லும் பகலும் ஆடிக் கொண்டே அனைத்துயிர்களையும் உய்விக்கிறது என்பதும் ஒரு வகையில் தத்துவ நுண் விளக்கமாகும்.

கூத்தப் பெருமானை அக மார்க்கத்திற் கண்டும் புறமார்க்கத்திற் கண்டும் சுவைத்த நிலையில் தம் அருளனுபவங்களைச் சமய ஞானியரும் சித்தரும் யோகியரும் உலக நலங்குறித்து விண்டுரைத்துள்ளனர். அவர்களுள் திருமூலர் மிகச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர். அவர் இறைவனது தாண்டவத்தைப் பல்வேறு கோணங்களில் கண்டு மகிழ்ந்து தம் திருமந்திரம் வாயிலாக உணர்த்தியுள்ளார். அவர் நோக்கிலே சிவ தாண்டவம் மிகமிக வியக்கத்தக்கது. அண்ட பிண்ட சராசரங்களெல்லாம் சிவன் திருமேனி எங்கும் அவனது அருளாற்றலாகிய சிவசக்தி; எங்கும் அவன் ஆடுகின்ற களமாகிய திருச்சிற்றம்பலம்; இயங்குபவை நிற்பவையாகிய எல்லாப் பொருள்களிடத்தும் சிவன் விளங்குவதால் எங்கும் விளங்குவது அவனது அருள் தாண்டவமே எனக் கூறி, அந்தத் திருக் கூத்தினைச் சிவானந்தக் கூத்து, சுந்தரக் கூத்து, பொற்பதிக் கூத்து, பொற்றிலைக் கூத்து, அற்புதக் கூத்து என்று ஐவகையாகக் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறார். அவையெல்லாம் அன்னவர் தம் உள்ளுணர்வால் கண்டனுபவித்து விண்டுள்ள தத்துவப் பெட்டகங்களாகும். அவற்றையெல்லாம் நுணுகி நுணுகி ஆராய்ந்தால் தாண்டவத் தத்துவம் இனிது புலனாகும்.

இவ்வாறான தத்துவ நுண்பொருள்களையெல்லாம் கண்டு தெளிவதற்கு முதற்படியாக எல்லாத் திருமுறை நூல்களையும், சைவ சமய ஞானியர்களின் பிற நூல்களையும் பயின்று அனுபவங் கொள்ளுதல் நன்று. செ.வை.

தாண்டவராய சுவாமிகள்: இவர் தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள நன்னிலத்தில் வாழ்ந்த தமிழறிஞர். இவர் வேதாந்த நூல்களில் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டவர்; வட மொழியிலும் சிறந்த புலமையாளர். 'கைவல்லிய நவநீதம்' என்ற சிறந்த அத்துவைத அறிவு நூல் இவர் இயற்றியது. இந்நூல் தத்துவ விளக்கப் படலம், சந்தேகம் தெளிதற் படலம் என்னும் இரு பிரிவுகளுடன் அமைந்துள்ளது. இந்நூலுக்குப் பிறைசை அருணாசல அடிகள், ஈசூர் சச்சிதனாந்த அடிகள், சிதம்பரம் பொன்னம்பல அடிகள் முதலிய பலரும் உரை எழுதியுள்ளனர். இவருடைய ஆசிரியர் நாராயண குரு. சா.உ.

தாண்டவராய நாவலர்: இவர்தொண்டை நாட்டில் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர். இவர் திருமயிலை யமகவந்தாதி, சிங்காரவேலர் வெண்பா, சிங்காரவேலர் பிள்ளைத் தமிழ் என்னும் நூல்களை இயற்றியுள்ளார். சிங்காரவேலர் பிள்ளைத்தமிழைத் திருமயிலைப் பிள்ளைத் தமிழ் என்றும் குறிப்பிடுவர். இந்நூல் மயிலாப்பூரில் வாழ்ந்த பெருஞ்செல்வர் பூம்பாவை வேலப்ப முதலியாரின் உதவியோடு சக ஆண்டு 1768-ஆம் ஆண்டு அரங்கேற்றப் பெற்றதாகத் தெரிகிறது. இச்செய்தியை உறுதிப்படுத்தும் குறிப்பொன்று இந்நூலினுள் 'சிறுதேர்ப் பருவம்' என்னும் பகுதியில் அகச் சான்றாக அமைந்துள்ளது. சோழ நாட்டில் வாழ்ந்த அம்பலவாணக் கவிராயர் இவருடைய திருமயிலை யமகவந்தாதியை வியந்து பாராட்டியுள்ளார்.சா.உ.

தாண்டவராய முதலியார்: இவர் தொண்டை நாட்டைச் சேர்ந்த வில்லியம்பாக்கம் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த தமிழறிஞர். இவர் 19-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். இளமையிலேயே இவர்தம் தந்தையார் மறைந்துவிட்டார். எனினும் இவர் அயராது அந்தகக் கவி வீரராகவ முதலியாரின் மரபில் தோன்றிய வேலப்ப தேசிகரிடம் தமிழ் பயின்றார். பின்னர், புதுவை விசுவநாதபிள்ளை, வித்துவான் இராமானுச முதலியார், தொல்காப்பியம் வரதப்ப முதலியார், சீகாழி வடுகநாதத் தம்பிரான் ஆகியோரிடம் தமிழ் பயின்று புலமையடைந்தார். இவர் ஆங்கிலம், வடமொழி, தெலுங்கு, கன்னடம், மராத்தி, உருது முதலிய மொழிகளிலும் புலமை பெற்றிருந்தார். சென்னை அரசுக் கல்லூரியில் தமிழ் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். அக்கல்லூரியில் கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகரும் இவருடன் தமிழாசிரியராக இருந்துவந்தார். இவர் தம் பல்துறைப் புலமையால் கி.பி. 1843-ஆம் ஆண்டு செங்கற்பட்டு மாவட்ட நீதிமன்றத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றார். முதன்முதலில் பஞ்சதந்திரக் கதைகளை உரை நடையில் மராத்தியிலிருந்து தமிழுக்கு இவர் மொழி பெயர்த்தார். இவர் காலத்துக்கு முன் தமிழில் பஞ்ச தந்திரக் கதைகள் செய்யுள் வடிவில் வழங்கப்பெற்று வந்தன. இவர் கதாமஞ்சரி, இலக்கண வினா விடை, திருத்தணிகைமாலை முதலிய நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவர் சிறந்த பதிப்பாசிரியராகவும் விளங்கினார். இவர் பதிப்பித்த நூல்களுள் திவாகரம், சூடாமணி நிகண்டு, சதுரகராதி போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கன. இவர் கி.பி. 1850-ஆம் ஆண்டு மறைந்தார். சா.உ.

தாண்டன் சாக்குவிசு (கி.பி. 1759-1794) பிரஞ்சு அரசியல்வாதி. இவர் கி.பி. 1789-இல் தொடங்கிய பிரஞ்சுப் புரட்சியில் பங்கேற்றவர். அர்டிசு-சூர் ஆபி என்னுமிடத்தில் கி.பி. 1759-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 26-ஆம் நாள் பிறந்தார். சாக்குவிசு தாண்டன் (Jacquvis Tandon) மேரி மெடலின் காமசு ஆகிய இருவரின் மகன். திராயிசில் கி.பி. 1773 முதல் 1780 வரை கல்வி பயின்றார். பாரீசில் கி.பி. 1780-இல் சட்டப் படிப்பினை முடித்தார். பின் வழக்கறிஞரானார். அண்டாய்னெட்டு சார்பெண்டியர் என்பவர் இவர் மனைவியார். குடியாட்சிக் கோட்பாட்டில் ஆழ்ந்த பற்றுடையவர். தீவிரக் கிளர்ச்சி மூலம் மன்னராட்சிக்கு முடிவுகட்ட எண்ணியவர். கார்டிலியர் சங்கத் தலைவராயிருந்தவர். பதினாறாம் உலூயி மன்னரும், அவர்தம் குடும்பத்தினரும் கி.பி. 1791-இல் புரட்சியாளர்களிடமிருந்து தப்பியோடியபோது தடுக்கப்பட்டு பாரிசுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு அரசியலமைப்பினை ஏற்குமாறு செய்யப்பட்டனர். அரசியல் காரணங்களுக்காக இவர் கி.பி. 1791-இல் கைது செய்யப்பட்டபோது இலண்டனுக்குத் தப்பியோடினார். அவ்வாண்டு திசம்பரில் தாயகம் திரும்பினார். பின்னர்க்கிராண்டியர்கள் என்னும் பிரிவினருடன் தொடர்பு கொண்டார். அத்தொடர்பு கி.பி. 1793 வரை நீடித்தது. மன்னர் கி.பி. 1792-இல் சிறைப்படுத்தப் பெற்றார் அவர்தம் ஆட்சி கைப்பற்றப் பட்டது. இவர் நிதியமைச்சரானார். பின்னர்ப் பிரான்சில் அஞ்சத்தக்க கொடிய ஆட்சி தொடங்கியபோது அவர் முன்னணியில் நின்றார். ஆனால் இவர் தமது போக்கினை மாற்றிக்கொள்ள முற்பட்டார். பொதுப் பாதுகாப்புக் குழு அமைக்கப்பட்ட பின்னர் வெளிநாட்டுத் தொடர்புகளின்றி உள்நாட்டில் நிலைமையை மாற்றியமைக்க ஆதரவளித்தார். உரோபசுபியர், (Rohespiorre) இவருக்கெதிராகச் சதி செய்தார். அதனால் கைதுசெய்யப்பட்ட இவர் புரட்சித் தீர்ப்பு மன்றத்தின் முன் நிறுத்தப்பட்டார். இவர் மரண தண்டனை பெற்று கி.பி. 1794-இல் உயிரிழந்தார். மா.கா

தாண்டைக்கு, இ.எல்.(கி.பி.1874- 1949), புகழ்மிக்க அமெரிக்கக் கல்வி உளவியலறிஞர்; கொலம்பியாப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியை அமைக்க அடிகோலியவர். தாண்டைக்கு (Edward Lee Thorndike), ஆர்வர்டு பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வி பெற்றார். இவர்தம் ஆசிரியரான வில்லியம் சேம்சு (William James) என்பவரின் செல்வாக்கு இவரிடம் அதிகமாக விளங்கியது. எனவே, அதன்மூலம் கற்றல் தொடர்பான சோதனைகளில் ஈடுபட்டார். தொடக்கத்தில் விலங்குகள் கற்கும் திறனை அறிய சோதனைகள் செய்தார். தாமே உருவாக்கிய கருவிகள், சிக்கலறைப் பெட்டிகள் மூலம் பூனைகள், நாய்கள் ஆகியவைகளைக் கொண்டு சோதனைகளைத் தொடர்ந்தார். இச் சோதனைகள் மூலம் கண்டவற்றை கி.பி. 1898-இல் 'விலங்குகளின் நுண்ணறிவு' என்ற ஆய்வுரை மூலம் வெளியிட்டார். இவரது ஆய்வு வழிப்பட்ட கற்றல் கருத்துகள், அமெரிக்கக் கற்றல் உளவியல் வளர்ச்சியில் சிறப்பிடம் பெற்றன; ஏறத்தாழ 50ஆண்டுகள் இவற்றின் செல்வாக்கு நிலைத்தன.

கொலம்பியா ஆசிரியர் கல்லூரியில் கி.பி. 1899-இலிருந்து இவர் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். அப்போது 'மனிதர் கற்றல்', 'நுண்ணறிவு', 'பயிற்சி மாற்றம்', 'அளவிடுதல்' ஆகியவற்றில் மிகவும் ஈடுபட்டார். மனிதர் கற்றலில், கற்றலின் வளர்ச்சியை வரைபட விளக்கமாகத் தந்தார். இதன்மூலம் கற்றலில் உச்ச நிலை வளர்ச்சி, தளர்வுறு நிலை ஆகியவற்றை வயதுடன்ஒப்பிட்டுவிளக்கினார். நுண்ணறிவு

என்பதில் கல்வியாளர் உளவியலார் ஒருமைக் கருத்துடன் விளங்க முனையும் போது இவர் நுண்ணறிவு என்பதை ஒருமையில் கூறுவதைவிடப் பன்மையில் சொல்லுதல் பயன்தரும் எனக் குறிப்பிட்டுக் கருத்தியல் நுண்ணறிவு (Abst act Intelligence), கருவிசார் நுண்ணறிவு (Mechanical Intelligence), சமூக நுண்ணறிவு (Social Inter igence) என்னும் மூவகையைத் தந்தார். மேலும் கற்றலில்பயிற்சி மாற்றம் ஏற்பட ஒத்த கூறுகள் கோட்பாடு (Theory of Identical Elements) என்பதனைக் குறிப்பிட்டார். இதனை ஒரு பாடத்திலிருந்தோ அனுபவத்திலிருந்தோ மற்றொன்றுக்குப் பயிற்சி மாற்றம் ஏற்பட வேண்டுமாயின் இவ்விரண்டுக்கு மிடையே பொதுவான 'ஒத்த கூறுகள்' இருத்தல் இன்றியமையாதது. மேலும் அக்கூறுகள் பொருள் பற்றியனவாகவோ, முறைகள் பற்றியனவாகவோ இருக்கலாம் என விளக்கினார். ஆய்வுக் கட்டுரை ஒன்றின் மூலம் 1909-இல் 'கையெழுத்துகளை' அளவிடும் அளவுகோல் முறையொன்றைத் தந்து அளவிடுதலில் புதிய போக்கைத் தொடங்கிவைத்தார்.

பல ஆய்வுகளை நடத்திய பின்னர் இவர் தம் கற்றல் கொள்கையை, கற்றல் முறையைத் தந்துள்ளார். இவரது கற்றல் கொள்கை 'தூண்டல் துலங்கல்' தொடர்புக் கொள்கையாகும். கற்றல் முறையோ 'முயன்று தவறிக் கற்றல் முறை' யாகும். கருவிசார் ஆக்கநிலையுறுத்தல (Instrumental Conditioning) மூலம் இவற்றை அரசன் செய்தார்.

கற்றலின் இயல்பை விளக்கப் பல சோதனைகளைச் செய்தபின் கற்றல் விதிகளைத் தந்துள்ளார். அவற்றையும் ஆதார விதிகள், வழிநிலை விதிகள் என வகைப்படுத்தியுள்ளார். இவர்தம் ஆதார விதிகளாக அமைவன ஆயத்த விதி, பயிற்சி விதி, விளைவு விதி, உடைமை விதி என்பனவாகும். இவ்விதிகளில் பொதிந்துள்ள கருத்துகளில் சுட்டிக்காட்டத்தக்கன: 1) கற்றலுக்கான ஆயத்த நிலையால் கற்றல் பெரிது பெறும். 2) தூண்டல்-துலங்கல் தொடர்பானது பயிற்சியால் வலிவு பெறும்; பயிற்சியின்மையால் மெலிவு பெறும் 3) மனநிறைவு தருபவை இணைப்புப் பெறும்; மற்றவை துண்டிப்புப் பெறும் என்பவையாகும்.

இவர், 1930-க்குப் பின்னர் வெளியிட்டவற்றுள் முன்னரே இவர் தந்த கற்றல் விதிகள்பற்றியகருத்துகளை வேண்டிய அளவு மாற்றமைவு செய்துள்ளார்.

கல்வி உளவியலில் இவர்தம் கண்டுபிடிப்புகளால் கிடைத்த 'கொடை' குறிப்பிடத்தக்கது. அவற்றில் சில: 1) இளமையில் அறிவு வளர்ச்சி மிகுதி. 2) கற்றல் திறன் வயது மிகுதியாக ஆகக் கூடுகிறது. 3)கற்றல் வல்லமையின் உச்சநிலை(Maximum Level) பொதுவாக 22 வயதாக விளங்கும். 4) கற்பதற்கான அடிப்படை, தூண்டல்-துலங்கல் தொடர்புகளை உருவாக்கலே ஆகும். 5) சிக்கற் சூழலில் தனியொருவன், வாய்ப்பு நேர்ந்து சரியான விளைவைப் பெறும் வரை தனது இருப்பு நடத்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறான். 6) விலங்குகளைப் பொறுத்தவரை கண்மூடித்தனமான தட்டுத்தடுமாறிக் கற்றல் நிகழ்கிறது. ஆனால் மனிதர் கற்றலின் கண்மூடித்தன அளவு மிகவும் குறைவு. 7) நுண்ணறிவில் கருத்தியல் சார்ந்த, கருவிகள் சார்ந்த, சமூகம் சார்ந்த வகைகள் உள்ளன. 8) பன்முறைப் பயிற்சி (Drill) என்பது மனிதரிடம் மிகப் பெரிதளவு பயன்தராது. 9) கற்றலில் பயிற்சி மாற்றம் ஒத்த கூறுகள் உள்ளவைகளில் நிகழும். 10) பண்புக் கூறுகளைத் தக்க அளவுகோல்கள் மூலம் அளவிடமுடியும் என்பவையாகும்.

இவர், தாம் கண்டறிந்தவற்றைப் படைப்புகளாக வெளியிட்டுள்ளார். மேலும் 507 நூல்களை எழுதிச் சிறந்த படைப்பாளியாகவும் விளங்கினார். கல்வி உளவியலின் சிறப்புப் பகுதிகளில் இவர்தம் சோதனைக் கருத்துகள் முன்னோடிக் கருத்துகளாக அமைந்துள்ளன. பின்வந்த உளவியலாருக்குத் துணை செய்யும் முறையில் இவர்தம் உளவியல் சோதனைக் கண்டுபிடிப்புகள் விளங்கின. வாழ்ந்த 75 ஆண்டுகளில் முழுமையாகத் தம்மை கல்வி உளவியலுக்கே ஈடுபடுத்திக்கொண்ட கல்வி உளவியலார் இவராவார்.

செ.செ.

தாத்துவிகங்கள்: சிவம் முதல் பிருதிவி முடியச் சொல்லப்பட்ட முப்பத்தாறும் 'தத்துவங்கள்; மூலப்பொருள்கள்'. எனவே, அவற்றால் ஆகிய காரியங்கள் பலவும் 'தாத்துவிகம்' என்று கூறப்படும். தத்துவங்களின் கூறாகிய தாத்துவிகங்கள் அறுபது. பிருதிவியின் கூறு. எலும்பு, தசை, மயிர், தோல், நரம்பு என்னும் ஐந்தும் அப்புவின் கூறு. சிறுநீர், இரத்தம், சிலேத்துமம், வியர்வை, சுக்கிலம் என்னும் ஐந்தும் தேயுவின் கூறு. இருதயத்தில் வெப்பம், பசித்தீ, கண்ணில் வெப்பம், உடம்பில் வெப்பம், பைத்தியம்' என்னும் ஐந்தும் வாயுவின் கூறு. உதானன், பிராணன், அபானன், சமானன், வியானன், நாகன், கூர்மன், கிருகலன், தேவதத்தன், தனஞ்சயன் என்னும் வாயுக்கள் பத்தும், ஆகாயத்தின் கூறு. சுத்தி, அலம்புடை, இடை, பிங்கலை, கழுமுறை, காந்தாரி, குருதை, சங்கினி, இருவை, புருடன் என்ற நாடிகள் பத்தும், கன்மேந்திரியங்களில் விடயங்கள் வசனம், கமனம், உபாதானம், விசர்க்கம்,

ஆனந்தம் என்னும் ஐந்தும், ஞானேந்திரியங்களின் விடயங்கள் சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என்னும் ஐந்தும், அகங்காரத்தின் கூறு. தைசதம, வைசாரிகம், பூதாதி என்னும் மூன்றும், காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம் என்னும் குற்றம் ஐந்தும் குணத்தின் கூறு. சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதம், வாக்கு நான்கு, அவை சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி தத்துவம் முப்பத்தாறுடன் தாத்துவிகம் அறுபதும் கூடக் கருவிகள் தொண்ணுறாகும்.

'தத்துவம் இருபத்து நான்கே' எனக் கூறுகின்ற மதங்களும், கருவிகள் தொண்ணூற்றாறு என்பதனை ஒத்துக் கொள்கின்றன. இரா.கோ.

தாதாசி கொண்டதேவு: மராட்டிய மாவீரன் சிவாசியின் இளமைக் காலப் பாதுகாவலராக விளங்கியவர் தாதாசி கொணடதேவு (Dadaji Kond-Dev) ஆவார். சிவாசியின் தந்தை சாசிபான்சுலே என்பவராவார். இவரது தாய் சிசபாய் என்பவராவார். சிவாசியையும், அவரது தாயையும் விட்டு, அவரது தந்தை கி.பி. 1636-இல் துக்காபாய் என்ற தனது இரண்டாம் மனைவியுடன், பீசப்பூர் சுல்தானிடம் பணியாற்றச் சென்றுவிட்டார். சிறுவனாயிருந்த சிவாசியையும் அவரது தாயையும் தாதாசி கொண்டதேவு பாதுகாத்து ஆதரவு அளித்து வந்தார். அது சமயம் தாதாசி கொண்டதேவு பூனா மாவட்டத்தை நிர்வகித்து வந்தார். இவரது பாதுகாப்பில் இருந்து வந்த சிவாசியின் தாய், தனது மகனைச் சிறந்த இலட்சியவாதியாக வளர்ப்பதில் தனது முழுக்கவனத்தைச் செலுத்தி வந்தாள். இவளது இம் முயற்சிக்குத் தாதாசி கொண்டதேவும் உறுதுணையாக இருந்து வந்தார். தாதாசி கொண்டதேவு, சிவாசிக்குக்குதிரையேற்றம், போர் முறை, நிர்வாக முறை ஆகியவற்றில் சிறந்த பயிற்சியை நல்கினார். பின்னைய காலங்களில், சிவாசி, பாரம்பரியக் கொள்கைகளின் பால் மதிப்பு கொண்டமைக்கும், இந்து சமயத்தின் பால், பிடிப்புப் கொண்டமைக்கும், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள்பால் பாசம் கொண்டமைக்கும், தாதாசி கொண்டதேவின் தாக்கமே காரணமாகும். தாதாசி கொண்டதேவு சிவாசிக்கு ஒரு நல்ல பயிற்சியாளராக மட்டும் விளங்காது, சிறந்த உணர்வுகளைப் பெருக்கெடுக்கச் செய்தும் வழிகாட்டி ஊற்றாகவும் விளங்கினார். தாதாசி கொண்டதேவு தொடக்க நாளில் சிவாசியின் தந்தை சாசி பான்சுலேயின் விசுவாசமிக்க ஊழியராயிருந்தார். எனவே, தாதாசி கொண்டதேவு சிவாசியின் தன்மனப்போக்கு நடவடிக்கைகளையும், சுதந்திரப் போக்கினையும் ஆதரிக்கவில்லை. தாதாசி கொண்டதேவு, கி.பி. 1647-இல் இறந்துவிட்டார். இதன்பின் கி.பி.1680-இல் சிவாசி இறக்கும்வரை அவரது எழுச்சியும், சாதனையும் தடையில்லாமல் வளர்ந்துகொண்டேயிருந்தன. அ.க.

தாதாபாய் நௌரோசி, இந்தியாவின் பழம் பெரும்முதியவர் என அன்புடன் குறிக்கப்படுகிறார். மக்கள் இவரை 'இந்திய தேசிய இயக்கத்தின் தந்தை' எனக் கூறி மதிப்பும் மரியாதையும் கொடுத்தார்கள். இந்திய தேசிய காங்கிரசின் தொடக்கக்காலத்திலிருந்தே தொடர்பு கொண்டு, இறக்கும் வரையில் (1917 வரை), அதற்காகப் பாடுபட்ட முதல் இந்தியர் இவரேயாவார். தாய்நாட்டிற்காக 61 ஆண்டுகள் இந்தியாவிலும், இங்கிலாந்திலும் இரவு பகல் பாராது, தன்னலமின்றிப் பாடுபட்டார். இவரது தொண்டினைப் பாராட்டும் வகையில் இந்திய தேசிய காங்கிரசு மாநாட்டிற்குத் தலைவராக மும்முறை (1886, 1893, 1906 ஆண்டுகளில்) இவரைத் தேர்ந்தெடுத்தனர்.

தாதாபாய் நௌரோசி

தாதாபாய் நௌரோசி கி.பி. 1825-ஆம் ஆண்டு பம்பாயில், தம் பெற்றோர்க்கு ஒரே குழந்தையாகப் பிறந்தார். இவர் தந்தை நௌரோசி பலன்சி தோர்தி; தாய் மானெக்பாய். தந்தை ஓர் எளிய பார்சி புரோகிதர். தம்முடைய நான்காம் வயதில் தந்தையை இழந்தார். இவர்தம் பதினோராம் வயதில் குல்பாய் என்ற ஏழு வயதுப் பெண்ணை மணம் செய்து வைத்தனர்.

தாதாபாய், சுதேசக் கல்விச் சங்கத்தார் பள்ளியில் கல்வி பயின்று பல பரிசுகளைப் பெற்றார். பின்னர், பம்பாய் எல்பின்சுடன் கல்லூரியில் கல்வி பயின்றார் .இவரது கல்வித்திறனைக் கண்ட பம்பாய் உயர்

நீதிமன்ற நீதிபதி சர் எர்சுகின் பெர்ரி இவருக்கு இங்கிலாந்து சென்று கல்வி பயில்வதற்குப் பண உதவி செய்வதாகக் கூறினார். ஆனால், இவர் இங்கிலாந்து சென்றால் கிறித்தவராக மாறிவிடுவார் என அஞ்சி இவர்தம் உறவினர்கள் அதைத் தடுத்து விட்டனர்.

எல்பின்சுடன் உயர்நிலைப்பள்ளியில் கி.பி. 1851-ஆம் ஆண்டு உதவித் தலைமை ஆசிரியராக அமர்த்தப் பெற்றார். எல்பின்சுடன் கல்லூரியில் கி.பி.1853-ஆம் ஆண்டு கணித உதவிப் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். வணிகம் செய்யும் பொருட்டு கி.பி. 1855-ஆம் ஆண்டு பேராசிரியர் பதவியை விட்டு விலகி இலண்டனுக்குச் சென்றார். அங்கு இந்தியரும் ஆங்கிலேயரும் நெருங்கிப் பழகித் தங்கள் கருத்துகளைப் பரிமாறிக் கொள்ளுவதற்காக கி.பி. 1867–இல் இலண்டன் இந்தியர் சங்கத்தைத் தொடங்கினார். இச்சங்கம் 50 ஆண்டுகளுக்கு மேல் தாதாபாய் நௌரோசியின் தலைமையில் பயனுள்ள கருத்துப் பரப்புதலைச் செய்தது. இலண்டன் பல்கலைக் கழகக் கல்லூரியில் குசராத்து மொழிப் பேராசிரியராகச் சிலகாலம் பணியாற்றினார். பரோடாவின் திவானாக கி.பி. 1874–ஆம் ஆண்டு பணியாற்றினார். பின் கி.பி. 1875–இல் பம்பாய் நகராட்சியின் உறுப்பினரானார். வணிகத்தில் இழப்பு ஏற்பட்டதால் கி.பி. 1881–ஆம் ஆண்டு வணிக நிறுவனத்தை மூடிவிட்டு இந்தியா வந்தார். பம்பாய் மாநிலச் சட்டமன்றக் குழுவில் 1885–ஆம் ஆண்டில் கூடுதல் உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார். இங்கிலாந்தில் நடைபெறும் தேர்தலில் போட்டியிட்டுப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக விரும்பினார். முதலில் வெற்றிபெற முடியாவிட்டாலும் பின்னர்த் தேர்தலில் ‘இலிபரல்’ கட்சியின் உறுபினராக வெற்றி பெற்றுப் பொதுமக்கள் அவை (House of Commons) உறுப்பினரானார். இங்கிலாந்து நாட்டின் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக கி.பி. 1892–ஆம் ஆண்டு முதல் 1895–ஆம் ஆண்டு வரை இருந்தார்.

இந்திய தேசிய காங்கிரசு மாநாட்டிற்கு (1893)த் தலைமையேற்க இங்கிலாந்திலிருந்து இந்தியா வந்தார். பம்பாய் நகர மக்கள், அரசர்களும் பொறாமை கொள்ளும் அளவிற்கு உவகைபொங்க வரவேற்பளித்தனர். பம்பாய் ஆளுநரும், நீதிபதிகளும், உயர் அதிகாரிகளும் அவரை வாழ்த்தி வரவேற்றனர். பின்னர் இவர் பம்பாயிலிருந்து இலாகூர் சென்றபோது ஒவ்வோர் இரயில் நிலையத்திலும் மக்கள் இரவு பகல் பாராது கூடியிருந்து வாழ்த்தி வணங்கிப் பார்த்து மகிழ்ந்தனர்.

இவரது வாழ்க்கையின் தொடக்கக் காலத்தில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியினால் இந்தியாவிற்கு நன்மை ஏற்படுமென நம்பினார். ஆனால் பிற்கால வாழ்க்கையில் அவ்வெண்ணத்தை மாற்றிக்கொண்டார். இந்தியாவின் நிலையை இங்கிலாந்து மக்களுக்குக் கட்டுரை வாயிலாகவும், சொற்பொழிவு மூலமும் எடுத்துரைத்தார். ஆங்கிலேயரின் பொருளாதாரச் சுரண்டலே இந்தியாவின் ஏழைமைக்குக் காரணம் என்றார். ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் மூலதனத்தை இந்தியாவில் பயன்படுத்தி இந்தியர்களைப் போட்டியிட முடியாமல் செய்து வணிகத்தில் கொள்ளை இலாபம் பெற்றதைச் சுட்டிக்காட்டினார். இந்தியாவிலுள்ள எல்லா உயர் பதவிகளிலும் ஐரோப்பியர்களே நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் அமர்ந்திருந்தனர். அவர்கள் ஓய்வு பெற்று இந்தியாவை விட்டகன்றபோது இந்தியாவில் பெற்ற பணத்தையும், அறிவையும், அனுபவத்தையும் எடுத்துச் சென்றது இந்நாட்டிற்குப் பேரிழப்பாகும் என்றார்.

தாதாபாய் நௌரோசி அயராது உழைக்கக் கூடிய மாமனிதர். மதி நுட்பமும் நாவன்மையும் படைத்தவர்;ஆங்கிலக் கல்வி உருவாக்கியமாமேதை; பம்பாய்ப் பல்கலைக்கழகம் 1916–ஆம் ஆண்டு இவருக்குச் ‘சட்டத்தில் முனைவர்’ (Doctor of Laws) என்ற பட்டம் வழங்கியது. நாட்டுப்பற்று மிகுந்தவராகவும், நல்லவராகவும், வல்லவராகவும் இவர் விளங்கினார்.

அ.சி.

பொருளியற் கோட்பாடு: தாதாபாய் நௌரோசியின் சிறப்பு மிக்க, சீரிய பொருளாதாரக் கருத்து என்பது அவரின் ‘வெளியேற்றக் கோட்பாடு’ (Drain theory) ஆகும். இந்தியாவின் வறுமையைப் பற்றி முதன் முதலில் ஆய்வு செய்த அறிஞரும் இவரே. இந்தியாவின் தேசிய வருமானத்தையும், தனிநபர் வருமானத்தையும் கணக்கிட்டு இந்தியாவின் பொருள் வளத்தையும், மனித வளத்தையும் எப்படி ஆங்கில அரசு சுரண்டிக் கொழுத்தது என்பதைப் புள்ளி விவரங்களின் மூலம் பறை சாற்றியவர். இங்கிலாந்து நாட்டின் உற்பத்தியாளர்கள், வணிகர்கள், ஆட்சிப் பணி அதிகாரிகள், இராணுவ அதிகாரிகள் இந்தியாவின் செல்வத்தை ஆண்டுதோறும் எடுத்துச் செல்கிறார்கள் என்பதை வெளியிட்டார். தாதாபாயின் வல்லாண்மை எதிர்ப்புக் கோட்பாடுஎப்சன்(Hebson), இலெனின் (Lenin) வழிமொழி ஏகாதிபத்திய கோட்பாட்டிற்கு முன்னோடியாக அமைந்துள்ளது என ஆய்வாளர்களால் கருதப்படுகிறது.

ஆங்கில வல்லாண்மை சமுதாய, சமய, நிற காரணங்களுக்காக அமெரிக்கா, கனடா, ஆசுதிரேலியா போன்ற நாடுகளில் கடைபிடிக்கப்பட்ட பொருளாதார கொள்கைகளைச் சுட்டிக்காட்டி இந்தியா

வில் ஆங்கில வல்லாண்மை கடைப்பிடித்த பொருளாதாரச் சுரண்டல் தன்மையை விளக்கி ஆங்கில அரசின் இரட்டை வேடத்தை உலகிற்கு உணர்த்தினார். மேற்கூறிய ஐரோப்பியநாடுகளில் ஆங்கில வல்லாண்மை பல பொருளாதாரச் சலுகைகளை அளித்தது. ஆசியாவில் தங்களுடைய அரசியல் அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காக ஆங்கில அரசு செய்த சூழ்ச்சிகளையும் விவரித்தார். இந்தியாவிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட பொருள்கள், ஆண்டுதோறும் இந்தியாவில் முதலீடு செய்யபட்ட பிரிட்டிசு மூலதனத்தின் அளவு, அம்மூலதனத்தின் மூலம் பெற்ற இலாபத்தை மீண்டும் இந்தியாவில் முதலீடு செய்யாமை போன்ற செயல்களைச் சுட்டிக் காட்டி பிரிட்டிசு ஆங்கில அரசு இந்தியாவைக் கொள்ளையடிக்கிறது என்று கூறினார். தனியார்கள் தங்கள்முதலீட்டின் மூலம் இங்கிலாந்திற்கு அனுப்பிய பணம், இந்தியாவில் பணிபுரிந்து கொண்டு இங்கிலாந்து நாட்டில் இருக்கும் குடும்பத்திற்காக அனுப்பிய பணம், பல்வேறு அரசு பணிகளில் பணியாற்றியவர்கள் தனிப்பட்ட சேமிப்பை (Personal Savings) வெளிநாட்டில் முதலீடு செய்தது போன்ற நடவடிக்கைகள் காரணமாக இந்தியாவின் செல்வநிலை சீரழிக்கப்பட்டது. மேலும், இந்தியாவில் பணியாற்றிய வெள்ளை அதிகாரிகளும், வணிகர்களும், மற்றவர்களும் தங்களுடைய நுகர்வுக்காக இங்கிலாந்தில் தயாரிக்கப்பட்ட பொருள்களை வாங்கியதன் காரணமாக இந்தியாவுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பையும், இங்கிலாந்துக்கு ஏற்பட்ட இலாபத்தையும் விளக்கினார்.

அக்காலத்தில் இந்தியாவிலிருந்து தனியாட்கள் மூலமாகவும், குடும்பத்தின் மூலமாகவும் எடுத்துச் செல்லப்பட்ட பணத்தின் மதிப்பு பத்து இலட்சம் பவுண்டுகள் (Pounds) ஆகும் எனக் கணக்கிட்டார். இந்தியா கட்டிய கப்பத்தைப் பற்றியும்(Tributes) பல புள்ளி விவரச் சான்றுகளுடன் விவரித்தார். இங்கிலாந்து அரசு இந்தியாவின் நிருவாகத்தை கி.பி.1858 –ஆம் ஆண்டு நேரடியாக ஏற்றபோது கிழக்கிந்திய வணிகக்குழு 70 மில்லியன் பவுன் கடனாக வைத்திருந்தது. இங்கிலாந்து அரசு இதை இந்தியக் கடனாகவே பின்னால் அறிவித்து விட்டது. தாதாபாய் நௌரோசி இக்கடன் எப்படி ஏற்பட்டது என்ற வினாவை எழுப்பி, கிழக்கிந்திய வணிகக்குழு தன் சுரண்டலால் 150 மில்லியன் பவுனிற்கு மேல் கப்பமாக எடுத்துச் சென்றுவிட்டு 70 மில்லியன் பவுன்களைக் கடனாக வைத்துவிட்டது என்று குமுறினார். மேலும் இந்தக்கடனுக்காக இந்தியா இங்கிலாந்திற்கு வட்டியும் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. பொதுக் கடன் என்ற அமைப்பே பிரிட்டிசு வல்லாண்மை வாதிகளால் சூழ்ச்சியாகவும், தந்திரமாகவும் திணிக்கப்பட்ட அமைப்பு என்றும் கூறினார்.

கிழக்கிந்திய வணிகக்குழு ஆப்கானிசுதான், சைனா போன்ற நாடுகளின் மீது நடத்திய போர்களால்தான் இந்தியாவிற்குக் கடன் ஏற்பட்டது என்பதையும் எடுத்துக் கூறினார். இந்தியாவின் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி புள்ளி விவரங்களையும் முதன் முதலில் சேகரித்துப் பொருளாதாரச் சுரண்டல் தன்மையைத் தெளிவுபடுத்தினார். அதுபோன்று இந்தியாவில் புகைவண்டிப் போக்குவரத்து அமைக்க ஆங்கில அரசின் முதலாளிகள் அளித்த கடன் முதலீடுகளுக்கு, இந்திய அரசு உத்திரவாதமும் அளித்தது. புகைவண்டிப் போக்குவரத்தின் மூலம் இலாபத்தோடு வட்டியையும் இங்கிலாந்திற்கு எடுத்துச் சென்றனர். எனவே, புகைவண்டிப் போக்குவரத்து பொருளாதார மறுமலர்ச்சிக்கு வழிவகுத்ததை விடஇங்கிலாந்தின் சுரண்டலுக்கே வழிகோலுகிறது என்று கூறினார்.

இந்தியாவில் பொதுநிதியியல் (Public finance) ஏற்படுத்திய விளைவுகளைப் பற்றித் தாதாபாய் ஆங்கில அரசு வரிகளின் மூலமும், பொதுச் செலவின் மூலமும் எப்படிச் செல்வச் செழிப்பை அள்ளிச் செல்கிறது என விவரித்தார். இந்தியாவின் பொதுநிதியியலில் கப்பம் (Tributes) நிலவருவாய் (Land Revenue) உப்பு, தீர்வை (Excise), இறக்குமதி, ஏற்றுமதி போன்ற வரிகள் அடிப்படை வருவாயாக அரசிற்குக் கிடைத்தன. நில வருவாய் மூலம்தான் 50 விழுக்காட்டிற்கு மேல் அரசிற்கு வருமானம் கிடைத்தது. ஏழைகள் மிகுதியாக வாழும் இந்தியாவில் கிராமப் பொருளாதாரம் நிலவருவாயின் மூலம் மேலும் கிராமங்களை ஏழையாக்கி இருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார்.

இதுபோன்றே பொதுச்செலவில்மொத்தச்செலவு அமைப்பில் 42 விழுக்காடு இராணுவத்திற்காகச் செலவிடப்பட்டது என்ற புள்ளிவிவரம் இந்தியாவின் பொது நிதியியல் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் தாதாபாயின் ஆழ்ந்த சிந்தனைத் திறனால் வெளிக்கொணரப்பட்டன. வரிச்சுமை (Tax burden)உலகிலேயே இந்தியாவில்தான் மிகுதியாக இருக்கிறது என்பதையும் உப்பு வரியின் (Salt Tax) கொடுமையைப் பற்றியும் எடுத்துரைத்தார். பின்னர், 1940–ஆம் ஆண்டு காந்தியால் நடத்தப்பட்ட உப்பு சத்தியாகிரகத்திற்கு தாதாபாயின் கருத்தும் ஒரு காரணமாகும். அழகான வாதத்திறமையால் அவருக்கே உரித்தான ஆங்கிலத்தில் வரிக்கொடுமையைப் பற்றி விளக்கிக் கூறினார். மக்கள் மீதுவரி விதிப்பதற்கும் (Taxing the

People) வரிக்கொடுமையால் ஏற்படும் குருதிக் கசிவிற்கும் (Bleeding the People) உள்ள வேறுபாட்டை விளக்கி,'இங்கிலாந்து நாட்டில் அரசு வரிவிதிக்கிறது, ஆனால் இந்திய நாட்டில் வரிக்கொடுமையால் மக்கள் மீது குருதிக்கசிவை ஏற்படுத்துகிறது' என்று கூறினார்.

தாதாபாய். இங்கிலாந்து அரசு ஆண்டுதோறும் தேசிய வருமானத்தைப் பற்றியும், தனிநபர் வருமானத்தைப் பற்றியும் புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்து வெளியிட வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினார். இப்புள்ளி விவரங்கள் இந்தியாவின் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வையும், வறுமையையும் வெளிப்படுத்தும் என்றும் நம்பினார். தாதாபாய் வலியுறுத்தியும் அரசு மெத்தனமாய் இருந்தது. அரசும், அரசு சாதனங்களால் மட்டுமே சேகரிக்கக்கூடிய புள்ளி விவரங்களைத் தனது தளறாத, அயராத பணியின் மூலம் தாதாபாய் சேகரித்தார். பல மாநிலங்களில் நிலவி வந்த பல்வேறு இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலைகளைப் பற்றியும் சேகரித்தார். அதுபோன்றே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பயிரான நிலங்களின் அளவையும் எடுத்துக் கொண்டார். ஓர் ஏக்கருக்கு எவ்வளவு விளைகிறது என்பதையும் குறித்தார். இப்படிச்சேகரித்த அரிய புள்ளி வீவரங்களின் மூலம் தேசிய வருமானத்தையும், தனிநபர் வருமானத்தையும் கணக்கிட்டார். தாதாபாயின் புள்ளி விவரப்படி கி.பி.1870-ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவின் தனிநபர் ஆண்டு வருமானம் (Percapita annual income of India) ஏறக்குறைய உரூ.20 முதல் 40 வரை இருக்கலாம் எனக் குறிப்பிட்டார். தனிநபர் வருமானம் உரூ. 20 என்று குறிப்பிட்டபின் பிரிட்டிசு அரசு பல புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்து ஏறக்குறைய அதே முடிவிற்குத்தான் வந்தது.

தாதாபாய் இவ்வாறு தம் பொருளாதாரச் சிந்தனைத் திறனாய்வு மூலம் ஆங்கில அரசின் சுரண்டலுக்கு எதிராக ஓர் அறிவார்ந்த இயக்கத்திற்கு அடிகோலியவர் எனலாம். இந்திய உபகண்டத்திற்குள் இரண்டு இந்தியா உள்ளன. ஒன்று செல்வ இந்தியா, மற்றொன்று ஏழை இந்தியா. செல்வ இந்தியாவில் ஆங்கில அதிகாரிகளும், முதலாளிகளும் சுகமாக வாழ்கின்றனர். இந்தச் செல்வ இந்தியா ஏழை இந்தியாவைச் சுரண்டிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆங்கில இந்தியாவில் இருக்கும் வெள்ளையர்கள், ஏழை இந்தியாவில் இருக்கும் விவசாயிகள், உழைப்பாளர்கள் ஆகியோர்களைச் சுரண்டிக் கொண்டுள்ளனர் என்றும் கூறினார்.

ஆங்கில அரசு, இந்தியாவில் இங்கிலாந்து நாட்டின் பொருளாதார அறிஞர்களால் வலியுறுத்தப்படும் முற்போக்குக் கொள்கைக்கு எதிராகச் (Liberal Policy) செயல்படுகிறது எனச் சுட்டிக் காட்டினார். இந்தியாவின் மீது நடத்தப்படும் பொருளாதாரச் சுரண்டலை உடனடியாக நிறுத்திவிட வேண்டுமென்று பல பரிந்துரைகளை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார் அவையாவன: இந்தியாவில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்கள் இந்திய மக்களின் நுகர்வுக்காகவும், முதலீட்டிற்காகவும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்; ஆங்கில வல்லாண்மை உருவாக்கிய பொதுக்கடனைக் குறைக்க வேண்டும்; ஆங்கிலஅரசின் நிருவாகச் செலவுகள் பெருமளவில் குறைக்கப்பட வேண்டும்; இந்தியாவின் வருமானத்திலிருந்து இங்கிலாந்து நாட்டிற்கு எடுத்துச் செல்லப்படும் ஊதியம், ஓய்வூதியம் (Pension) முதலியவற்றிற்குக் கட்டுப்பாடு விதிக்கவேண்டும்; இந்தியாவில் செய்யவேண்டிய முதலீட்டுக்கு (investment) அரசு கடன் உறுதி அளிக்க வேண்டும்;இந்தியாவில் உள்ளவேலை வாய்ப்புகளில் இந்தியருக்கே முதலிடம் அளிக்க வேண்டும்; பொது நிருமாணப் பணிகளுக்காகத் (Public works) தேவையான மூலதனத்தை அரசு ஒதுக்க வேண்டும்; பயிரிடப்படாமல் இருக்கும் ஏராளமான நிலங்களைப் பயிரிடுவதற்கு மூலதன உதவி (Capital Assistance) செய்யப்பட வேண்டும்.

தேசிய அளவில் தொடக்கப் பள்ளியிலிருந்து கல்லூரிக் கல்வி வரை இந்திய மக்களின் அறியாமையைப் போக்குவதற்காக ஒரு பெரும் கல்வித்திட்டம் தீட்டப்படவேண்டும். இவ்வாறு பல அரிய கருத்துகளையும் வழிமுறைகளையும் ஆங்கில அரசுக்குப் பல அறிக்கைகள் ஆய்வுக் கட்டுரையின் மூலம் தாதாபாய் எடுத்துரைத்தார்.

இந்தியச் சிந்தனை வானில் தாதாபாயின் பொருளாதாரச் சிந்தனைகள் என்றும் நிலைத்து நிற்கக் கூடியவை. காரணம் அவர்தம் பொருளாதாரச் சிந்தனைகள் இந்திய தேசிய உணர்வுக்கும், சுதேசி பொருளாதாரக் கொள்கைக்கும் அடிப்படைகளாக அமைந்தன. ஆங்கில வல்லாண்மை சுரண்டலைச் சான்றுகளுடன் உலகிற்கு விஞ்ஞான பொருளியல் கண்ணோட்டத்தோடு வெளிப்படுத்தியவர் தாதாபாய். ஆங்கிலப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளை திறனாய்வு செய்து மாற்றுயோசனைத் திட்டத்தையும் தந்தவர் தாதாபாய் நௌரோசி ஆவார்.எனவே தாதாபாய் இந்திய அரசியல் பொருளாதாரத்தின் தந்தையெனக்(Father of Indian Political Economy) கருதப்படுகிறார். மு.நா

துணை நூல்கள்:

Ganguli,B.N., Indian Economic Thought, Ninteenth

Century Prespectives, Tata Mc-Graw-Hill Publishing Co-Ltd., New Delhi, 1976.

Naoroji, Dadabhai, Poverty and UnBritish Rule in India, Publication division-Ministry of Information and Broadcasting Government of India, 1962.

Singh, V.B., From Naoroji to Nehru, Six Essays in Indian Economic thought, Macmillan Company of India Ltd, New Delhi, 1975.

தாந்தே அலிகிரி(கி.பி. 1265-1321): இவர் இத்தாலி நாட்டினர்; சிறந்தத் தத்துவக் கவிஞர். இவரது இல்லற வாழ்க்கை மகிழ்ச்சிக்குரியதாக அமையவில்லை. அதனால் மெய்ப்பொருள் துறையில் தன்னை முழுக்க ஈடுபடுத்திக்கொண்டார். சிறிது காலம் பிளாரன்சு என்ற நகரில் பொது வாழ்க்கையிலும் ஈடுபட்டிருந்தார். நகரசபை அதிகாரியாகவும் பணியாற்றினார். அரசியலிலும் வெறுப்படைந்த தாந்தே தம்மை முழுமையாக இலக்கியத் துறையில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். அவர்தம் இலக்கியப் படைப்புகள் பலவாகும். அவர் இயற்றிய தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்கள் (Lyric Poems) பாராட்டுக்குரியவை. 'களியாட்டு' அல்லது 'பெருவிருந்து' (The Convio or Banquet) என்பது தாந்தேயின் முழுமை பெறாத மெய்ப்பொருள் கட்டுரைத் தொகுதியாகும். அதில் 14 ஆய்வுக் கட்டுரைகள் உள்ளன. அரிசுடாட்டில் முதலிய பல்வேறு அறிஞர்களின் தத்துவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளாகும் இவை. இக் கட்டுரைகள் கி.பி.1304-1308 காலப் பகுதியில் எழுதப்பட்டவை. மற்றொரு முழுமை பெறாத நெடிய கட்டுரை 'சாதாரணமான சொல்வன்மை பற்றி' (De Vulgari Eloquentio) என்ற தலைப்புடையதாகும். இவர்தம் முழுமைபெற்ற கவிதைகள் நடைநயத்தோடு வினா விடை முறையில் அமைந்தனவாகும். 'தனி மன்னராட்சி' (The Monarchia) என்னும் இலத்தீன் மொழி கட்டுரையானது (கி.பி. 1309-1312) உலகப் பேரரசு பற்றியும் அரசுக்கும், போப்புக்கும் உள்ள உறவு பற்றியும் ஆராய்வதாகும்.

தாந்தேக்குப் பெரும்புகழ் ஈட்டித் தந்தது 'தெய்வீக இன்பியல்' (Divina Commedia) என்னும் பெருங் காப்பியமாகும். இந்நூலில் அருட்பண்பின் சிறப்பு (Grace) விதந்து கூறப்படுகிறது. இக்காப்பியம் கி.பி.1307-இல் தொடங்கி அவர்தம் மறைவுக்கு முன்னர் (கி.பி.1321) முடிக்கப் பெற்றிருக்கலாம். இது அடிதோறும் 11 அசைகளுடன் கூடிய யாப்படி கொண்ட செய்யுளால் இயன்றது; இயைபுத் தொடையில் அமைந்தது. இதில் நகரம், கழுவாய், துறக்கம் (Inferno, Purgatorio, Paradiso) என்னும் மூன்று பகுதிகள் விளக்கப்பெற்றுள்ளன. ஒரு கூம்பு வடிவப் புனல் (Funnel) போலச்சித்திரிக்கப்பட்டுள்ள நகரத்தில் பாவிகள் தத்தம் தரத்திற்கேற்பத் தங்கும் படியான வளையங்கள் பல உள்ளன. கழுவாய் என்னும் மலையின்கண் தம் பாவத்தை நினைந்து வருந்தும் பாவிகள் பல குழுக்களாக அமர்ந்துள்ளனர். மலையுச்சியில் இகவரம் (பூலோக சொர்க்கம்) அமைந்துள்ளது. தாந்தே, தம் காதலி பியாட்ரிசை (Beatrice) அங்கேதான் சந்திக்கிறார். தம் காப்பியப் பயணத்தில் நரகத்திற்கும் அதனின்று நீங்குதற்குரிய கழுவாய்க்கும் சென்று இழந்த தன் நண்பர்களையும் முன்னைய பகைவர்களையும் சந்தித்து உரையாடுகிறார். அழகும், ஒளியும், இசையும் நிறைந்ததாகத் துறக்கப் பேருலகு சித்திரிக்கப்படுகிறது. இக் காப்பியத்தில் தாந்தேயின் பரந்து விளங்கும் தத்துவ அறிவும் அறநெறி போதனையும் ஒளி விடுவதோடு படிமக் காட்சி, மேற்கோள் கதைகள், வானவியல், இயற்கை அறிவியல், வரலாறு முதலியன நிறைந்து காணப்படுகின்றன.

ஆங்கில இலக்கியத்தில் தாந்தேயைப் பற்றி முதலில் குறிப்பிட்டவர் சாசர் (Chaucer) என்பவர். ஆங்கிலப் பெருங்கவிஞர் மில்டன் (Milton) போன்றோரும் இவரைப் பெரிதும் புகழ்ந்துள்ளனர். ஒரேசு வால்போல் (Horace Wal Pole) என்பார் இவர் தம் காப்பியத்தை இகழ்ந்துள்ளார் எனினும் 19-ஆம் நூற்றாண்டில் சிறந்து விளங்கிய பைரன், செல்லி முதலிய கவிஞர்கள் தாந்தேயை வானளாவப் புகழ்ந்துள்ளனர்.

பொன்.பா.

தாபரி: தாபரி (கி.பி.839-923) அரேபிய நாட்டின் சிறந்த வரலாற்று ஆசிரியரும் சமய இயல் அறிஞரும் ஆவார். அரேபியாவின் இலிவி (Livy) எனப் போற்றப்படும் இவர் பாரசீக நாட்டில் காசுப்பியன் கடலின் தென்கரையிலுள்ள தபரிசுத்தானம் (Tabaristan) என்னும் மலைகள் நிறைந்த மாவட்டத்தில் அமுல் (Amul) என்னுமிடத்தில் பிறந்தார். தாபரி (abu-Ja'far Muhammad ibn-Jarir al-Tapari) குழந்தைப் பருவத்திலேயே கல்வியில் சிறந்து விளங்கினார். இவர்தம் ஏழாம் வயதில் திருக்குரானை மனனம் செய்து ஒப்புவித்தார். இவர் அறிஞராக வேண்டுமென்று கருதி பாரசீகம், ஈராக்கு, சிரியா, எகிப்து ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்றார். இவர் கி.பி. 902-903-இல் பாக்தாதுக்குத் திரும்பி வந்து அந்நகரிலேயே தங்கிவிட்டார். அங்குத் தலைமை அமைச்சரின் மகனுக்கு ஆசிரியராகவும், சட்டம், மரபு ஆகியவற்றைக் கற்பிப்பவராகவும் இருந்தார்,

செல்வத்தைப் பற்றி சிறிதும் கவலைப்படாத இவர் தமக்கு அளிக்கப்பட்ட பல உயர் பதவிகளை ஏற்க மறுத்து இலக்கியப் பணிக்காகத் தம்மை உரிமைப் படுத்திக் கொண்டார். இவர் நாற்பது ஆண்டுகள் நாள்தோறும் 40 பக்கம் எழுதினார் எனக் கூறப்படுவதிலிருந்து இவருடைய கடும் உழைப்பையும் ஆர்வத்தையும் அறியலாம்.

நூல்கள்: இவர் எழுதியுள்ள நூல்களில் மிகச் சிறந்தது அனல்சு (Annals) என்று சுருக்கமாகக் கூறப்படும் உலக வரலாறாகும். 'அப்பாசிலர்கள், அரசர்கள் ஆகியோரின் வரலாறு' (Ta'rikh al-Rusul W-al-Mulk, The History of the Apostles and Kings) என்னும் இதில் உலகத்தின் தோற்றத்திலிருந்து கி.பி.915 சூலை வரையிலான வரலாறு விரிவாகவும் துல்லியமாகவும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் பத்தில் ஒருபங்கே இப்பொழுது கிடைக்கிறது. அரேபிய மொழியில் முதன்முதலில் எழுதப்பட்ட வரலாற்று நூல் இதுவாகும். பின்னர்த் தோன்றிய வரலாற்று நூல்களுக்கு இது மிகச் சிறந்த சான்றாகப் பயன்படுகிறது. இது இசிராவிற்குப் (Hijirah) பின்னர் ஒவ்வோர் ஆண்டாகத் தொடர்ந்து எழுதப்பட்டுள்ளது. கலிபா முதலாம் மன்சூர் (கி.பி. 961–76) காலத்தில் அவருடைய அமைச்சர் பாலமி Balami) கி.பி. 963–இல் இந்நூலைச் சுருக்கிப் பாரசீக மொழியில் வெளியிட்டார்.

அடுத்து இவருடையசிறந்த நூலாகக் கருதப்படுவது தபசீர் (Tafsir or Jami al-Bayan fi Tafsir al-Quran) என்னும் திருக்குரானின் உரையாகும். இதனை இவர் விரிவாக எழுதியுள்ளதால் பின்னர்த் தோன்றிய பல உரைகளுக்கு இது வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது.

முகம்மது நபிகளின் காலத்து நிகழ்ச்சிகளைப்(Hadith) பற்றி இவர் எழுதியுள்ள நூல் (Ta'rikh al-ridjal) மிகச்சிறந்த சான்றாகப் பயன்படுகிறது. இது இவருடைய வரலாற்று நூலுக்குப் பிற்சேர்க்கையாக அமைந்துள்ளது. இசுலாமியச்சட்டம், மரபுகள் பற்றி இவர் எழுதியுள்ளவை (Works on Islamic Law and Tradition) குறிப்பிடத்தக்கவை. மேலும் இவர் கவிதை, இலக்கணம், அகராதி, ஒழுக்க நூல்கள், கணிதம், மருத்துவம் ஆகிய துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கினார். சி.இரெ.

துணை நூல்கள்:

Ameer Ali Syed, A Short History of the Saracens, Macmillian and Company Ltd., New York, 1961.

Hitti. K., Philip, History of the Arabs, The Macmillan Press Ltd., London, 1974.

தாபுன் மண்டையோடு: மனிதப் படிமலர்ச்சியைக் காட்டும் பல மண்டையோடுகள் உலகின் பல பகுதிகளிலிருந்து கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு காலத்தைச் சேர்ந்தனவாகவும், மனிதப் படிமலர்ச்சியின் பல்வேறு நிலைகளைக் காட்டுவனவாகவும் உள்ளன. மனிதனின் பழமலர்ச்சியில் நியாண்டர்தால் மனிதன்(Neanderthal Man) வளர்ச்சியுற்ற மனித வகையாகக் கருதப்படுகின்றான். இம் மனித வகையின் மண்டையோடுகள் இசுரேலில் மவுண்ட் கார்மல் (Mount Carmel) என்னும் ஊரில் தாபுன் (Tabun), இசுகுல் (Skhul) என்னும் இரண்டு குகைகளில் கண்டெடுக்கப்பட்டன. ஆங்கில, அமெரிக்க அறிஞர்கள் கூட்டாகச் சேர்ந்து 1929-1934-ஆம் ஆண்டில் மேற்கொண்ட அகழாய்வின் போது இம் மண்டையோடுகள் கிடைத்தன. இதன் மூலம் மனிதப் படிமலர்ச்சி பற்றிய சில இன்றியமையாக் கருத்துகள் தெளிவாயின.

தாபுன் குகையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட மண்டையோடு 41,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த மனித வகையினைக் காட்டுவதாக உள்ளது. இது நியாண்டர்தால் மனித வகையென உடல்சார் மானிடவியலாரால் (Physical Anthropologists) முடிவு செய்யப்பட்டது. இசுகுல் குகையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட மண்டையோட்டின் காலம் தாபுன் குகை மண்டையோட்டின் காலமென்று ஒருசிலர் கூறுவர். சிலர் இதை மறுத்துக் கூறுவர். பின்னவர்களின் மதிப்பீட்டின்படி இக்குகையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தாவரவினங்களின் புதைபடிவங்களைக் (Fossils) கொண்டு இதன் காலம் கி.மு. 28,500 என்பர்.

இசுரேலில் கிடைத்த இவ்வகை மண்டையோடு மேற்கு ஐரோப்பிய நியாண்டர்தால் மண்டையோடுகளையே பெரிதும் சார்ந்துள்ளன. ஒருசில பண்புகளில் சிறிய அளவில் வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் மேற்கு ஐரோப்பிய மண்டையோடுகளைப் போன்றே இவையும் தடித்த கண் புருவங்களைக் கொண்டுள்ளன; எடுப்பான மோவாயைக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆனால், ஐரோப்பிய மண்டையோடுகள் வலிமையான மனித இனத்தைச் சேர்ந்தவையாக இருக்கின்றன. இசுரேலில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தாபுன், இசுகுல் மண்டையோடுகள் ஓரளவு வலிமை குறைந்த இனத்தையே காட்டுகின்றன.

இசுகுல் மண்டையோடுகள் இக்கால மனித வகையினை மிக நெருங்கியனவாகக் காணப்படுகின்

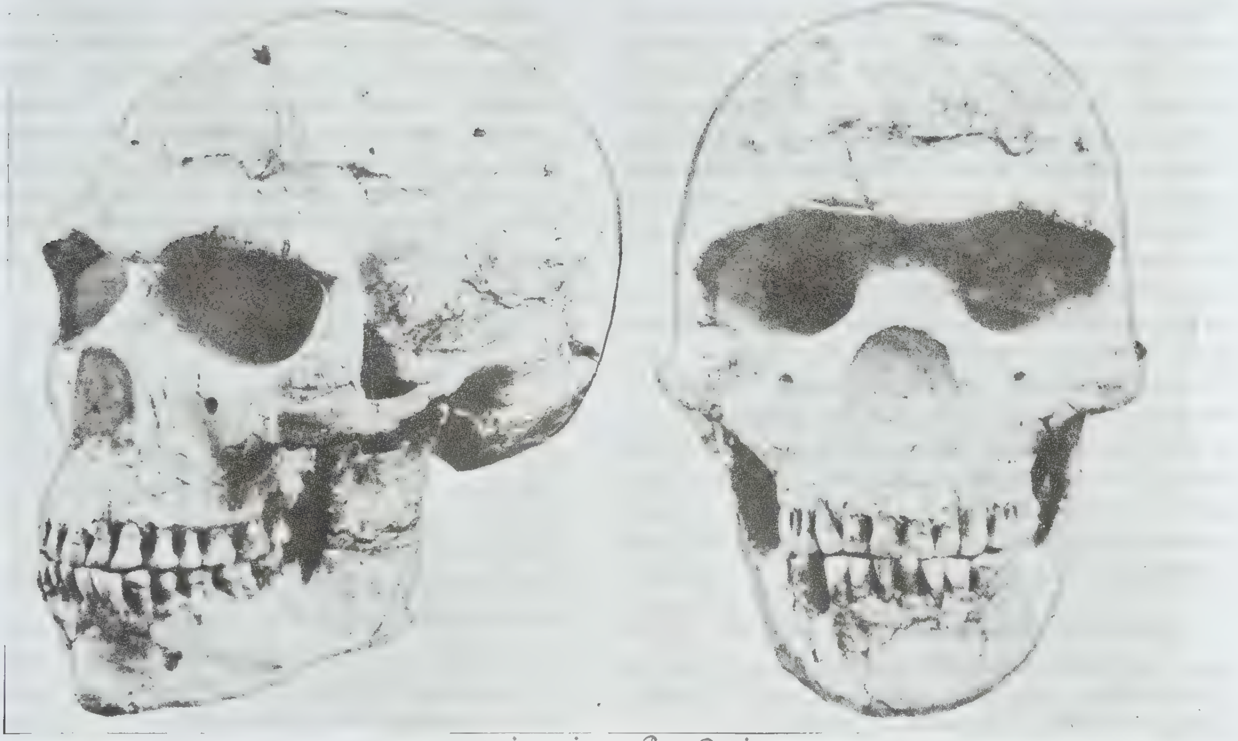

தாபுன் மண்டையோடுகள்

றன. இக்குகையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட மண்டை யோடுகளுக்கும் தாபுன் குகை மண்டையோடுகளுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் அக்கால இனத்தவர்களிடையே ஏற்பட்ட இனக்கலப்பு விளைவால் நிகழ்ந்தவைஎனச் சில மானிடவியலார் கருதுவர். மனிதனுக்கு மிக நெருங்கிய நியாண்டர்தால் மனித இனம் ஐரோப் பாவில் இருந்ததைப் போன்று இசுரேல் பகுதிகளில் இல்லையென்று அறியமுடிகிறது. இவ்விரண்டு பகுதி களிலும்உள்ள வேறுபாடு ஐரோப்பிய, இசுரேலியப் பகுதிகளின் மண்டையோடுகளைத் தனித்தனி இன மாகப் பிரிக்கவேண்டிய பண்புகளைக் காட்டவில்லை எனலாம். புறச் சூழலும் வாழ்க்கை அமைப்பிற்கு ஏற்பவும் உருவான மாற்றங்களே இவையென அறிய முடிகிறது. சீ.ப.

தாம்சன், எட்வர்டு எர்பர்ட்டு அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டுத் தொல்லியல் அறிஞர். தாம்சன் எட்வர்டு எர்பர்ட்டு (**Thompson, Edward Herbert**) கி.பி. 1856–ஆம் ஆண்டு வொர்செசுடரில் உள்ள மாசு (**Mass**) என்னுமிடத்தில் பிறந்தார். இவர் மாயா நாகரிகத்தை ஆய்வுகள் செய்தார். சிச்சன் இட்சா (**Chichen Itza**) என்னும் இடத்தைக்கள ஆய்வு கள் செய்து இந்நகரத்தின் தொன்மையையும் சமயச் சிறப்பையும் வெளிப்படுத்தினார்.

இவர் தொல்லியலில் சிறந்த பயிற்சி பெற்றிருக்க வில்லை எனினும் அரும்பொருட்களைச் சேகரிப் பதில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டினார். மாயா நாகரிகத் தைக் குறித்த ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையை இவர் கி.பி. 1879–ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார். தாம்சனை அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு மெக்சிகோவிலுள்ள மெரிடா (**Merida**) வின் பேராளராக கி.பி. 1885–இல் நியமித் தது. மெக்சிகோவிற்கு வந்தபின் இவர் மாயா நாகரி கத்தை ஆய்வு செய்யும் பணியில் தீவிரமாக ஈடுபட் டார். மாயா இந்தியர்களுடன் கலந்துரையாடி அவர் களின் மொழி, பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றை இவர் அறிந்து கொண்டார். இந்நட்பினால் மாயா மக்களின் தொன்மையான பண்பாட்டை ஓரளவு இவர் அறிய முடிந்தது. இம்மக்களின் உதவியுடன் அகழாய்வுகளையும் இவர் மேற்கொண்டார். சிச்சன் இட்சா நகரை ஆய்ந்ததுடன் அங்கிருந்த உயரமான கூம்புக் கோபுரத்தையும் இவர் ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொண்டார். சுவர் ஓவியங்கள், சமய நிகழ்ச்சிகள் நடக்கும் இடம், கோயில் ஆகியவற்றை இந்நகரில் இவர் கண்டுபிடித்தார். பல ஆண்டுகளாகத் தொல் லியல் அறிஞர்கள் ஊக்கமளிக்காமல் இருந்த சிச்சன் இட்சாப்புனிதா கிணற்றை இவர் நீரகழாய்வு செய் தார். இதனால் இவரது புகழ் பரவியது. சிச்சன் இட் சாவில் இருந்த இந்தப் புனித கிணறு ஓர் ஏரி

போன்ற அமைப்பை உடையது. பெண்கள், இளைஞர்கள் ஆகியோர் உயிர்த் தியாகம் செய்த புதைவிடமாக இக்கிணறு பழங்காலத்தில் இருந்ததாக மரபுக் கதைகள் கூறுகின்றன. இவர்கள் இக்கிணற்றில் வசித்து வந்த மழைக் கடவுளின் சினத்தைப் போக்குவதற்காக உயிர்த் தியாகம் செய்தனர் எனக் கூறப்படுகிறது. தாம்சன் இங்கு நீர் அகழாய்வுகள் மேற்கொள்ளப் பாசுடன் (Bostan) நகருக்குச் சென்று தேவையான கருவிகளைப் பெற்றும் நீர் அகழாய்வு எங்ஙனம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என அறியப்பயிற்சிகள் பெற்றும் வந்தார். இக்கிணற்றில் இவர் பல எலும்புக்கூடுகளையும், பொன்னால் ஆன பொருள்களையும் அகழ்ந்தெடுத்தார். மெக்சிகோ அரசாங்கம் இவரது செயல்களை விரும்பவில்லை. எனவே இவர் சிச்சன் இட்சாவிலிருந்து வெளியேறினார். இவர் தனது கள ஆய்வுகள் குறித்து நூல் ஒன்றை 1932-ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார். இவர் பிளைன்பீல்டு (Plainfield) என்னுமிடத்தில் 1935-ஆம் ஆண்டு உயிர் நீத்தார். சு.இரா.

தாம்சன், சேம்சு (கி.பி.1700-1748): சேம்சு தாம்சன் (Thomscn, James) என்பார், இசுகாட்லாந்து இங்கிலாந்து எல்லையில் உள்ள எட்னாம் (Ednam) என்னும் ஊரில் ஒரு கிறித்தவப் பாதிரியாரின் மகனாகப் பிறந்தார். எடின்பரோ பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வி கற்றார். அதே பல்கலைக் கழகத்தில் தம்மை ஒரு கவிஞர் என்று நிலைநாட்டிக் கொண்டார்; மாலட்டு (Mallet) என்னும் நண்பர் ஒருவரால் ஊக்கமூட்டப் பெற்று கி.பி. 1725-இல் இலண்டன் மாநகருக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

தாம்சன், சேம்சு

'கூதிர் காலப் பருவம்' (Winter The first of the Seasons) என்னும் வசன கவிதையினை கி.பி. 1726-1730-ஆம் ஆண்டுகளில் தொடர்ச்சியாக எழுதி வந்தார்; டாக்டர் ஆர்பத்நாட்டு, கிரே, அலெக்சாண்டர் போப்பு (Dr. Arbuthnot, gray Alexander, Pope) முதலிய கவிஞர்களுடன் தம்மை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார்; இலிட்டில்டன் (Littleton) பிரபுவின் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்திச் 'சினெக்யூர்' (Sinecure) என்னும் பதவியினைப் பெற்றுக் கொண்டார். வேலை ஏதுவுமின்றி அரசாங்கத்தில் சம்பளம் மட்டும் பெற்றுக் கொள்ளும் மதிப்பிற்குரிய பதவிக்குச் 'சினெக்யூர்' என்பது பெயர். புகழ் பெற்ற ஆங்கிலக் கவிஞர் 'இசுபென்சர்' (Spenser) இராணி எலிசபெத்தின் காலத்தில் இந்தப் பதவியில் இருந்தவர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

அரசாங்க வழக்கறிஞர் ஒருவரின் மகன் 'சார்லசு தால்பட்டு' (Charles Talbot) என்பாருக்கு ஆசிரியராக அமைந்து, பிரான்சு, இத்தாலி மற்றும் பிற ஐரோப்பிய நாடுகளில் பயணம் செய்தார். 'உரிமை' (Liberty) என்னும் தலைப்பில் கி.பி. 1735-1736-இல் ஒரு நீளமான நாட்டுப் பற்றுக் கவிதையினை வெளியிட்டார். இந்தக் கவிதையானது, உரோம், கிரீசு, பிரிட்டன் முதலிய நாடுகளில் பலகாலமாக முன்னேறி வந்த உரிமை பற்றிய வரலாற்றை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது.

'சோபோனிசா' (Sophonisba), 'அகமம்னான்' (Agamemon), 'எட்வர்டும் எலினோராவும்' (Edward and Eleanora), 'தாங்ரெட்டும் சிகிசுமுந்தாவும்' (Toncred and Sigismunda), 'கொரியோலேனசு' (Coriolanus) முதலிய துன்பியல் நாடகங்களை எழுதியுள்ளார். தாம்சனும் மாலட்டும் சேர்ந்து கி.பி. 1704-இல் 'ஆல்பிரெடு' (Alfred) என்னும் வேடதாரி நாடகத்தை (Masque) நடித்தனர்; இதனைத் தாம்சனே எழுதியிருக்கக் கூடும் எனக் கருதப்படுகிறது. தமது மரணத்திற்கு முன்னர் கி.பி. 1748-இல் 'சோம்பேறிக் கோட்டை' (The Castle of Indolence) என்னும் ஒரு கவிதையினை வெளியிட்டார். இசுபென்சர் முறைச் செய்யுட் பத்தியிலமைந்த (Spenserian Shanza) இந்தக் கவிதையில் இந்தக் கவிஞரின் சோம்பல் பரிகசித்துக் காட்டப்படுகிறது.

இவர்தம் மரணத்தின் பின்னர் 'இரிச்சுமாந்து சர்ச்'சில் (Richmond Church) புதைக்கப்பட்டார். இவருடைய 'பருவகாலம்' (The Seasons) என்னும் கவிதை மிக்க செல்வாக்குப் பெற்றுத் திகழ்ந்தது; அலெக்சாண்டர் போப்பின் நகரத் தன்மை (Urban) வாய்ந்த கவிதையிலிருந்து இவர்தம் கவிதை நடையிலும் பொருளிலும் வேறுபட்டதாகத் திகழ்ந்தது. மில்ட்டனுக்குப் பின்னால் வெளிப்புற இயற்கையினைச் சித்திரித்துக் காட்டும் முதற் கவிஞர் இவரே என்று இயற்கைக் கவிஞர் 'வேர்ட்சுவொர்த்தால்' (Wordsworth) பாராட்டப் பெற்றார். எனினும் இவர்தம் செயற்கையான சொல்லாட்சியைச்

கவிஞர் தென்னிசன் (Tennyson) கண்டித்துள்ளார். பிற்காலத்தில் 'தர்னர்' (Turner) என்பார் இவர்தம் கவிதையால் ஈர்க்கப் பெற்றவராகிப் போற்றிப் புகழ்ந்தார். தாம் வாழ்ந்த பகுதியின் இயற்கைக் காட்சிகளை நேர்முக வருணனை செய்து எழுதுவது இவர்தம் கவிதையின் சிறப்பாகும். பொன்.பா.

தாம்சன், பிரான்சிசு (கி.பி.1859-1907). தாம்சன் பிரான்சிசு (Thompson, Francis) என்பவர், ஓர் உரோமன் கத்தோலிக்க மருத்துவரின் மகனாவார்; இங்கிலாந்து இலங்காசயர் பகுதியிலுள்ள 'பிரெசுடன்' (Preston) என்னும் ஊரிற் பிறந்தார்; 'உசா கல்லூரியில்' (Ushaw College) கல்வி கற்றார்; தாம் கிறித்தவப் பாதிரியாராக வேண்டுமெனக் கருதியிருந்தார்; ஆனால், அந்தத் தொழிலுக்குரிய வராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. தாம் மருத்துவராவதற்கும் தம்மைத் தகுதிப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை; தம் இல்லத்தை கி.பி. 1885-இல் துறந்து சென்று எங்கும் நிலையற்றவராக மூன்றாண்டுகள் அலைந்து திரிந்தார்; இலண்டன் மாநகரில் கஞ்சா போதையிற் கட்டுண்டு சில காலம் வாழ்ந்தார்; வில்பிரட்டு, அலைசு (Wilfrid and Alice) என்பவர்களால் நல்வழிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டார்; அவர்களால் இலக்கிய உலகின் ஒப்புதலும் கிடைக்கப் பெற்றார்; இலண்டன் மாநகரத்து விடுதிகளிலும், சசெக்குசு மற்றும் வேல்சு (Sussex and Wales) பகுதியின் சமய மடங்களிலும் தம் வாழ்க்கையை ஒருவாறு அமைத்துக் கொண்டார். இறுதிக் காலம் வரையிலும் திருமணமும் செய்து கொள்ளவில்லை; கஞ்சா போதையிலிருந்து விடுபடவும் இல்லை. பின்னால் காசநோயால் தாக்குண்டு இளமைக் காலத்திலேயே மரணமடைந்தார்.

தாம்சன், பிரான்சிசு

'துறக்க உலகத்து வேட்டைநாய்' (The Houd of Heaven), 'கடவுள் மாநிலம்' (The Kingdom of God) என்னும் இவருடைய இரண்டு கவிதைகளும் மிகவும் புகழ் பெற்றவையாகும். இவர் கி.பி. 1893, 1895, 1897-ஆம் ஆண்டுகளில் மூன்று செய்யுள் தொகுதி நூல்களை வெளியிட்டார். 'மெய்னெல்லின் மெர்ரி இங்கிலாந்து' (Maynell's Merry England) என்னும் இதழில் இலக்கியத் திறனாய்வுக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டார். இவர்தம் மென்மையான படைப்புகள் அனைத்தும் மிகுந்த கற்பனை ஆற்றலும் ஆழ்ந்த சமய அநுபவங்களும் உடையனவாக உள்ளன.

இவர்தம் கவிதைகளுள் சில அலங்காரம் மிக்கனவாகவும், கடுமையானவையாகவும், பிற மூலங்களினின்றும் பெறப்பட்டனவாகவும் உள்ளன. செல்லி, திகுவென்சி, கிராசா (Shelley, De Quency, Craw-shaw) முதலிய கவிஞர்தம் செல்வாக்கை இவர்தம் கவிதைகளில் காணலாம். இலக்கியத் திறனாய்வாளரைக் காட்டிலும் கத்தோலிக்க வாசகர்களே இவர்தம் கவிதைகளை நன்கறிந்தவர்களாக உள்ளனர்.

வேட்டை நாயானது எப்படிக் குறுமுயலைத் தவறாது பற்றி விடுகின்றதோ அதுபோலக் கர்த்தரும் பாவிகளைத் துரத்தி வந்து தேடிப் பிடித்து இரட்சித்துக் கடைத்தேற்றியே தீர்வார் என்னும் கருத்தில் 'வானக வேட்டைநாய்' (The Hound of Heaven) என்னும் கவிதை பாடப்பெற்றுள்ளது. ஆங்கிலப் பேராசிரியர் சீனிவாச இராகவன், இந்தக் கவிதையினைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். 'வசந்த ருதுவில் தோய்ந்தது வருடம்' என்று அந்தப் பாடல் தொடங்குகிறது. பொன்.பா.

தாம்சென், கிறிசுடியன் சூர்சென்சன் தேனியநாட்டுத்தொல்லியல் அறிஞர். தாம்சன், கிறிசுடியன் சூர்சென்சன் (Thomsen, Christian Jurgensen) கோபன்கேகன் என்னும் நகரில் கி.பி.1788-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தைக் கற்காலம் (Stone age), செப்புக் காலம் (Bronze Age), இரும்புக் காலம் (Iron Age) எனப் பிரித்தார். எனவே இவர் மிகப் புகழ்பெற்ற தொல்லியல் அறிஞராகக் கருதப்படுகிறார். ஐரோப்பாவில் பழங்கால மனிதனின் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு இக்காலத்தை அவர் பிரித்தார். இக்காலப் பாகுபாடே ஐரோப்பாவில் முதன்முதலாக வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தைக் காலக்கணிப்புகள் செய்ய உதவியது. இவர் பிரித்த இம்முறை இந்நூற்றாண்டிலும் தொல்லியல் அறிஞர்களால் பின்பற்றப்

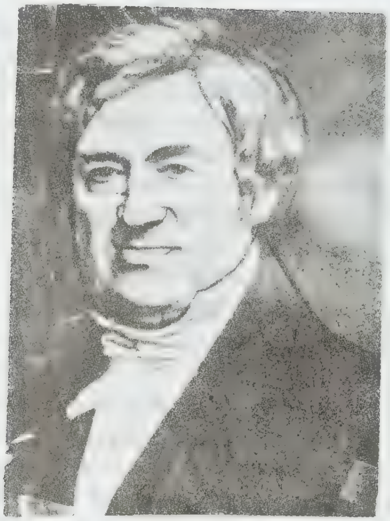

தாம்சன், கிறிசுடியன் சூர்கசனசன

படுகிறது. தாம்சென் தென்மார்க்கின் கோபன்கேகன் நகரிலுள்ள தேசிய அருங்காட்சியகத்தின் காப்பாள ராக கி.பி.1816 முதல் கி.பி.1865 வரை பணியாற்றி னார். இவ்வருங்காட்சியகத்தில் இருந்த இசுகாண்டி நேவிய அரும்பொருட்களை இவர் பிரித்து ஒழுங்கு படுத்த முனைந்த பொழுது வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கும் எண்ணம் இவருக்கு ஏற்பட்டது. இவ்வரும் பொருட்களைப் பிரிக்கும் பணியை இவர் 20 ஆண்டுகள் மேற் கொண்டார். தாம்சென் கி.பி.1865–ஆம் ஆண்டு கோபன்கேகனில் உயிர் நீத்தார். சு.இரா.

தாம்பியர்லாந்து: ஆசுத்திரேலியாவின் வட மேற்குக் கடலோரத்தில் உள்ள இம் மூந்நீரகம் மேற்கு ஆசுத்திரேலிய மாநிலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பகுதியாகும். இதற்கு மேற்கில் திமோர் கடல் (Timor Sea) உள்ளது. ஆங்கிலேயக் கடல் மாலுமி வில்லியம் தாம்பியர் (William Dampier) என்பவரின் நினைவுக்கு அறிகுறியாக இப்பகுதி தாம்பியர்லாந்து (Dampier Land) எனக் குறிக்கப்படலாயிற்று. இவர் தான் கி.பி. 17–ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் மேற்கு ஆசுத்திரேலியா கடலோரப் பகுதிக்கு முதன் முதல் வந்து ஆய்வுகள் நடத்தியவர். தாம்பியர் துறைமுகத்தின் வழியாக 1981–82–ஆம் ஆண்டில் 88,058 கப்பல்கள் அனுப்பப்பட்டன. தெ.பா.

தாம்பியர் வில்லியம்: (கி. பி. 1652–1715) இவர் இங்கிலாந்து நாட்டைச் சேர்ந்தவர்; நூலாசிரிய ராகவும், வீரச் செயலராகவும், புதுக்கடல் வழி காண்பவராகவும் விளங்கினார்; கடற்கொள்ளை யிலும் ஈடுபட்டார். இவர் கி.பி. 1652–ஆம் ஆண்டில் சாமர்சட்டு மாநிலத்தில் கிழக்கு கோக்கர் என்ற ஊரில் பிறந்தவர். குத்தகைக்குப் பயிரிட்டுப் பிழைக்கும் ஓர் ஏழைக் குடியானவரின் மகனாகப் பிறந்து, தம் ஏழாம் வயதிலேயே தந்தையை இழந் தார். இவரை நிலச்சுவான்தாரர்களும், ஊர்ப் பெரியவர்களும் படிக்க வைத்தனர். தம் 16–ஆம் வயதில் கப்பல் கட்டும் வேலையில் சேர்ந்த தாம்பியர் வில்லியம் (Dampier William) மத்திய அமெரிக்காவில் சில காலம் தங்கிய பின்னர் கி.பி.1679–ஆம் ஆண்டில் கடற்கொள்ளைக்காரர் கூட்டத்திலே சேர்ந்தார்.

தாம்பியர் வில்லியம்

அட்லாண்டிக்குக் கடற்கரைப் பகுதிகளில் நிறையக் கொள்ளையடித்ததோடு 'சீயரா லியோனி' என்ற தென்மார்க்கு நாட்டின் கப்பலையும் கைப்பற்றினார். நியூபவுண்டுலாந்து, சமய்கா போன்ற இடங்களுக்கு கப்பலில் பயணம் செய்ததோடு, நிக்கோபார் மற்றும் சுமத்ரா ஆகிய பகுதிகளுக்குப் படகுகளிலும் பயணம் செய்தார். கொள்ளைக்காரர்களின் முகாம் பிளவு பட்டபோது, இவரும் ஒரு சிலரும் பசிபிக்குப் பெருங் கடலைக் கடந்து பிலிப்பைன்சு தீவுகளை அடைந்து கி.பி.1691–ஆம் ஆண்டில் இங்கிலாந்து திரும்பினார்.

கப்பற்படை ஆட்சிக்குழு ஆசுத்திரேலியக் கடற் கரைப்பகுதிகளைக் கண்டறியும் பொருட்டு கி.பி. 1699–ஆம் ஆண்டில் இவரை அனுப்பியது. ஆசுத்தி ரேலியக் கடற்கரைப் பகுதிகளையும் நியூகினியாவை யும் ஆராய்ந்து வைகியூ என்ற தீவையும் மேற்கு நியூகினியாவையும் பிரிக்கின்ற 'தாம்பியர் கடல் இடுக்கு' ஆசுத்திரேலிய வடமேற்குக் கடற்ரை யிலடங்கிய 'தாம்பியர் தீவுத்தொகுதிகள்' ஆகியவை களைக் கண்டறிந்தார். எனினும் தாம் பயணம் செய்த கப்பல் பழுதடைந்துவிட்டபடியால், அசன்சன்

தீவில் அதை விட்டுவிட்டு வந்துவிட்டார். எனவே கப்பற் படைக்கு இவர் தகுதியற்றவர் எனக் கப்பற் படை நீதிமன்றம் குற்றஞ்சாட்டியது. மீண்டும் கி.பி. 1703 முதல் 1707 முடியவும், 1708 முதல் 1711 முடியவும் இரண்டு தடவைகள் வாணிகத்தை முன்னிட்டு உலகைச் சுற்றிக் கடற்பயணத்தை மேற்கொண்டார். இப்பயணங்களினால் பயனேதும் இவருக்குக் கிடைக்கவில்லை.

இவர் எழுதிய ஆங்கில நூல்களுள் மிகவும் புகழ் பெற்றது 'உலகைச் சுற்றி ஒரு புதிய கடற் பயணம்' (A New Voyage Round the World). இது கி.பி. 1697-இல் எழுதப்பெற்றது. இவர் எழுதியுள்ள மற்ற நூல்களும் இவருடைய காலத்தில் வாழ்ந்தவர்களுக்கும், பிற்காலத்தியவர்களுக்கும் அறிவியல் கண்ணோட்டத்துடன் சிறந்த வழிகாட்டிகளாக விளங்குகின்றன.

இவர் ஆற்றிய தொண்டுகளை முன்னிட்டு இவர் நினைவாக இந்தியாவுக்கும் சீனாவுக்கும் இடையிலுள்ள மாநிலங்கள் மற்றும் தீவுகளுக்கும், ஆசுத்திரேலியப் பகுதிகளுக்கும் இவருடைய பெயர் இடப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக் காட்டாக, மேற்கு ஆசுத்திரேலிய வடமேற்குக் கடற்கரைத் தீவுத்தொகுதிகள், இந்தியப் பெருங்கடலுக்கும் கிங்சவுண்டுக்கும் இடையே ஆசுத்திரேலியாவைச் சேர்ந்த ஒரு தீபகற்பம், பாபுவா தீவுக்கும் வைகியூவிற்கும் இடையிலுள்ள கடலிடுக்குகள், நியூபிரிட்டனிலுள்ள மேற்குத் தீவுகளையும், உம்பாயையும் பிரிக்கும் கடலிடுக்குகள் ஆகியவைகளுக்கு 'வில்லியம் தாம்பியர்' என்ற பெயரே இடப்பட்டுள்ளது.

இவர் கி.பி. 1715-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்களில் இலண்டனில் காலமானார். பொன்.சு.

தாம்ரலிப்தி, தொன்மையான துறைமுகப் பட்டினமாக விளங்கிய நகரம். இந்நகரம் இப்பொழுது வங்காள மாநிலத்தில் மிட்னாப்பூர் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. தாம்ரலிப்தியின் (Tamralipti) இன்றைய பெயர் தம்லூக்கு (Tamluk)என்பது ஆகும். தாம்ரலிப்தி பாலிமொழியில் தாம்லிட்டி (Tamlitti) என்றும் கூறப்படும். இந்நகரம் ஊக்ளி ஆற்றின் துணையாறான உருப நாராயணன் ஆற்றுக்குத் தெற்கில் அமைந்துள்ளது. பண்டைக் காலத்தில் இந்நகரம் முக்கிய துறைமுகப்பட்டினமாக விளங்கியது. இந்நகரத்தைப் பற்றி மகாபாரதம் குறிப்பிடுகிறது. சமண மதச்சான்றுகளில் இந்நகரம் வங்கத்தின் தலைநகரமாக விளங்கியமை கூறப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் மகாவம்சம் என்னும் பௌத்தநூலில் விசயன் என்னும் மன்னன் இந்நகரிலிருந்தே தனது படைகளுடன் இலங்கைக்குச் சென்று அங்குக் குடியிருப்புகளை நிறுவியதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அசோகர் தம் சமயப் பரப்பாளர்களை இந்நகரில் இருந்தே போதிமரத்தின் கிளை ஒன்றைக் கொடுத்து இலங்கைக்கு அனுப்பிவைத்தார். பண்டைக் காலத்தில் தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்கு இந்திய வணிகர் இந்நகரிலிருந்தே சென்றனர். தாலமி (Ptolemy) இந் நகரைத் தாமலைட்சு (Tamalites) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இரகுவம்சம் என்னும் நூலில் இந்நகரத்தின் அமைவிடம் கூறப்பட்டுள்ளது. அதன்படி இந்நகரம் கபிசா ஆற்றின் கரையில் அமைந்திருந்தது. தண்டின் (Dandin) என்பவர் தம்முடைய தசகுமாரசரிதத்தில் இந்நகரத்தில் பிந்துவாசினி (Binduvasini) என்னும் கோயிலொன்று இருந்ததைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். சீனநாட்டுப் பயணிகள் இக்கோயிலைக் காண வந்ததாவும் அவர் கூறியுள்ளார். சீனப் பயணியான பாகியான் இந்நகருக்கு வருகைபுரிந்தார். சம்பாவிற்கு (Champa) 50 யோசனை கிழக்கில் இந்நகரம் அமைந்திருந்ததாக அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பாகியான் இத்துறைமுகப் பட்டினத்திலிருந்தே இலங்கைக்குச் சென்றார். இவரை அடுத்து வந்த சீனப்பயணி யுவான்சுவாங்கு இந்நகரின் பரப்பளவைக் கூறியுள்ளார். இந்நகரம் ஏறக்குறைய 400 கி.மீ. (250 மைல்) சுற்றளவு உடையது. கடற்கரையின் அருகில் உள்ள இப்பகுதி தாழ் நிலமும் ஈரப்பதமும் கொண்டு விளங்கியது. இந்நகரத்தைக் கடல்வழியும் தரைவழியும் இணைத்தன என்று யுவான்சுவாங்கு தமதுகுறிப்பில் கூறியுள்ளார். இந்நகரில் பத்துப் பௌத்த மடாலயங்களும் அசோகரின் கற்றூண் ஒன்றும் இருந்தன எனக் கூறப்படுகிறது.

கடல் வாணிகத்தில் இந்நகரம் (கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 12-ஆம் நூற்றாண்டு வரை) தலைசிறந்து விளங்கியமையைக் கதாசரித சாகரம் என்னும் நூல் குறிப்பிடுகிறது. இந்நகரத்திற்கு அயோத்தி நகரிலிருந்து வந்த மூன்று சகோதரர்கள் வாணிகம் செய்து பொருளீட்டியமை குறித்துக் கல்வெட்டொன்று கூறுகிறது. இட்சிங்கு (Itsing) என்னும் சீனப்பயணி இங்கிருந்த ஒரு பௌத்த மடாலயத்தில் தங்கினார். இம்மடாலயம் பாரகா (Baraha) எனக் கூறப்பட்டது. யுவான் சுவாங்கும் இங்கிருந்த சில பௌத்தக் கோயில்களைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார்.

தாம்ரலிப்தியில் கள ஆய்வுகளில் பல தொன்மையான பொருள்கள் கிடைத்தன. இங்கு 1940-ஆம் ஆண்டு மாதிரிக் குழிகள் தோண்டப்பட்டன. அகழாய்வுகள் 1954-55-ஆம் ஆண்டுகளில் இங்கு நடத்தப்பட்டன. இவ்வகழாய்வுகளின் மூலம் இந்நகரின் தொன்மை வெளிப்பட்டது. இந்நகரம் புதிய

கற்காலத்திலிருந்து இன்றுவரை சிறந்த நகரமாக விளங்கியமை இதன்மூலம் வெளிப்பட்டது. இக்காலங்களுக்குஇடையில் பல இடைவெளிகள் காணப்படுகின்றன. இங்குக் கிடைத்த புதிய கற்காலக் கைக்கோடரியுடன் நன்றாகச்சுடப்படாத மட்கலன்கள் கிடைத்தன. இதுமுதல் பண்பாட்டுக் காலமாகும். இரண்டாம் பண்பாட்டுக் காலம் கி.மு. 300 அல்லது கி.மு. 200-இல் தொடங்கப்பட்டது. இக்கால கட்டத்தில் சுங்கர் கலை மரபைச் சார்ந்த சுடுமண் பொம்மை கிடைத்தது. செம்பு நாணயங்களும் வடக்கத்திய பளபளப்பான கறுப்பு மட்பாண்டங்களும் இக்கால மண்ணடுக்குகளில் கிடைத்தன. மூன்றாம் பண்பாட்டுக் காலத்தில் இந்நகரம் மிகச் சிறந்த துறைமுகப்பட்டினமாக விளங்கியது. மேற்கு நாடுகளுக்கும் இந்நகரத்திலிருந்து வாணிகம் நடந்தது. இங்குக் கிடைத்த உரோமானிய உரௌலட்டட்டு மட்கலன்கள் இந்நகரம் உரோமாபுரியுடன் வாணிகம் நடத்தியமையை வெளிப்படுத்துகிறது. இவை கி.பி. 1,2-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவை. கட்டடங்களின் சிதைவுகளும் இக்கால மண்ணடுக்குகளில் வெளிப்பட்டன. நான்காம் பண்பாட்டுக் காலம் குசானர், குப்தர்களின் காலமாகும். இப்பண்பாட்டுக் காலத்தில் அழகான சுடுமண் பொம்மைகள் கிடைத்தன.

இக்காலத்திற்குப்பின் இந்நகரின் வரலாற்றைச் சரியாக அறிய முடியவில்லை. இருப்பினும், பால (Pala) சேன (Sena) மரபினர் காலத்தைச் சார்ந்த சில சிற்பங்கள் இங்குக் கிடைத்துள்ளன. அகழாய்வுக் குழிகளில்மேல் மண்ணடுக்குகளில் கிடைத்த பொருள்களின் காலம் கி.பி. 18, 19-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகும்.

பண்டைக் காலத்தில் கடற்கரையில் இருந்த இந்நகரம் இப்பொழுது கங்கைச் சமவெளியில் கடற்கரையிலிருந்து 97 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இவ்வூரில் காளி கோயில் ஒன்று உள்ளது. தம்லூக்கு நகரம் கி.பி. 1864-ஆம் ஆண்டு முதல் நகராண்மையாகச் செயற்பட்டு வருகிறது. இந்நகரின் அருகில் ஓடும் ஆற்றில் படகுப் போக்குவரத்து நடைபெறுகிறது. இந்நகரம் விளைபொருள்கள் விற்கும் சந்தை நகரமாகவும் இரசாயன உற்பத்தி, இயந்திரக் கருவிகள் செய்யும் தொழிற் சாலைகள் கொண்ட தொழில் நகரமாகவும் உள்ளது. இந்நகரத்தின் மக்கள் தொகை 29,367 (1981). சு.இரா.

தாமசியசு, கிரிசுடியன் (கி.பி. 1655-1728) என்பவர் செருமானிய மெய்யறிவாளர். இவர் இலெயிப்சிகு (Leipzig) என்னுமிடத்தில் பிறந்தார். இவர் தந்தை சேக்கவ தாமசியசு என்பவர் அரிசுடாட்டிலின் தத்துவத்தைப் பின்பற்றியவர். கிரிசுடியன் தத்துவமும் சட்டமும் இலெயிப்சிகுப் பல்கலைக் கழகத்தில் படித்து முடித்த பின், கி.பி. 1682-ஆம் ஆண்டு இலெயிப்சிகு என்னுமிடத்தில் விரிவுரை நிகழ்த்தினார். இவர் ஏலோ (Hallo) என்னும் பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவுவதற்குத் துணை செய்தார். இவர் கி.பி. 1694-ஆம் ஆண்டு சட்டத்துறையின் பேராசிரியரானார்.

தாமசியசு தம் தந்தையையும் கிரோட்டியசு (Crotious), பியுபெண்டார்பு (Peufendorb) என்பவர்களையும் பின்பற்றி இயற்கை விதிகளை(Natural Law) அறிந்து கொண்டார். இவர் சட்டத்திற்குச் சமய சித்தாந்தத் தொடர்பில்லாமல் ஓர் அடிப்படையை ஏற்படுத்தினார். பியுபெண்டார்பைப் பின்பற்றிச் சட்டத்தின் பிறப்பிடமானது உலூதர் கொள்கைப்படி வெளிப்பாடு (Revelation) அன்று என்று கூறினார். சட்டமென்பது பொதுஅறிவுத் தொடர்பானது மட்டுமல்லாமல் எல்லாச் சமயங்களிலும் காணப்படும் உண்மையுமாகும். மேலும் பல கருத்துகள் அந்த நாட்டினுடைய வரலாற்றுச் சிறப்பின் அடிப்படையில் எழுந்தவையாகும். தாமசியசு விவிலியத்தின் விளக்கத்தையும், கடவுளின் விதிகளையும் கூறுவதற்கு எல்லோருக்கும் உரிமை உண்டு என்று கூறினார். இவர் சமய வெறியினைக் குறை கூறினார்; சமயக் கொள்கையில், நம்பிக்கையில் கருத்து வேறுபாட்டைப் பொறுத்துக் கொண்டார்; சமயவட்டத் தலைவர் ஆட்சிக்குட்பட்ட ஆலோசனைக் குழுவின் உரிமைகளை எதிர்த்தார்; கோயில் அரசின் ஆளுகைக்குட்பட்டிருப்பதால் பல தவறுகள் ஏற்படுகின்றன என்றார்.

இவர் தத்துவத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது தத்துவம் செயல்தன்மை வாய்ந்ததாகவும், மனிதனைப் பற்றியும், அவனுடைய தேவைகளைப் பற்றியும் சிந்திப்பதாகவும் இருக்கவேண்டுமென்றார். அரிசுடாட்டிலின் சமயநுணுக்க முறை வாழ்க்கைக்குத் துணைபுரியவில்லை என்றும், அவருடைய முறை அரசியல்வாதிகளையும், அரசியல் சூழ்ச்சிக்காரர்களையும், பணித்துறைக் குழுவினரையும் தோற்றுவித்தன என்றும் இவர் கருதினார். செயல்திறம் வாய்ந்த சிறந்த கல்வியாளர்கள் நாட்டிற்குத் தேவை என்றும், அதனைத் தம் கல்வித் திட்டந்தான் உருவாக்க முடியும் என்றும் கூறினார். தாமசியசு பல நூல்கள் வெளியிட்டார். அவை கல்வியின் நோக்கங்களை விவரித்தன. அவற்றுள் நல்ல நூல்களைத் தேர்ந்து திரட்டி உருவாக்கி இவர் வெளியிட்டார். இவர் வகுப்பு வாதக் கொள்கைகளை வெறுத்தார். தத்துவம் எப்பொழுதும் அனுபவத்தில் கண்டறிந்த உண்மைகளின் அடிப்படையில் அமைய வேண்டுமேயொழியச் சமயசித்தாந்த வெளியீட்டின் அடிப்படையில் அமையக்

கூடாது என்பது இவர் கருத்து. இவர் தத்துவக் கொள்கையில் இயற்கைச் சித்தாந்தம், இயக்கநூல், கணிதம் முதலியவைகள் அமைந்திருக்க வேண்டும் என்றார். கடவுளின் இருத்தலைப் பகுத்தறிவின் துணைக் கொண்டு மெய்ப்பித்தலை இவர் ஆதரிக்க வில்லை. கிறித்துவ ஒழுக்கவியல் பகுத்தறிவிற்குப் பொருத்தமான அன்பின் அடிப்படையில் அமைந் திருக்க வேண்டும். அன்புதான் அடிப்படையான உணர்விற்குக் காரணம். மனிதனுடைய எண்ணத்திற் கும் பகுத்தறிவிற்கும் தொடர்பிருக்காது. தீமை களின் தொடக்கமே எண்ணங்கள் என்று இவர் கூறி னார்.

தாமசியசுக்கு கி.பி. 1694-ஆம் ஆண்டு சமய தத்துவக் கருத்துக்களில் குழப்பமான சூழ்நிலை ஏற் பட்டது. அதாவது சில கடவுள் பற்றுணர்ச்சியுள்ள வர்களின் தூண்டுதலினால், நல்ல குணங்களும் உண்மையும் கடவுளின் அருள் இருந்தால் தான் ஏற் படுமென்றும், இல்லாவிட்டால் மனிதன் தீமையுடைய வனாகிவிடுவான் என்றும் இவர் கருதினார். இவர் கி.பி. 1905-ஆம் ஆண்டு புதிய திருப்பம் ஏற்பட்டு மனித நன்மைகள் இயற்கையாகவே ஏற்படும் என்று கருதினார். தாமசியசு (Thomasius) புலன்கடந்த நுண் பொருள் ஆராய்ச்சியில் இரண்டு நூல்கள் வெளியிட்டார். இரா.கோ.

தாமசு அகியுனசு (கி.பி. 1224-1274) இத் தாலியிலுள்ள உரோக்காசெக்கா (Roccasecca) என் னும் ஊரில் பிறந்தார். இவர் தந்தை பெயர் இலாண் டோல்போ (Londolfo), தாயார் தியோடோரா (Theodora of Aquina). இவர் சிறு வயதாகயிருந்த பொழுது பெனடிக்டைன் துறவிகளிடம் படித்தார்; பிறகு நேப்பிள்சிலுள்ள பல்கலைக் கழகத்தில் படித் தார். இவர் தத்துவமும், சமய சித்தாந்தமும் பாரி சில் படித்தார். அகியுனசு பத்தாண்டுகள் உரோமா புரியின் அருகில் கழித்தார். தாமசு அகியுனசு (Thomas Aquinas, St.) கி.பி. 1274-ஆம் ஆண்டு பாச நோவா (Fossanova) என்னுமிடத்தில் இறந்தார். தாமசு அகியுனசு எழுதியவை கி.பி. 1252 முதல் கி.பி. 1273 வரை வெளியிடப்பட்டன.

தாமசு அகியுனசின் கருத்துப்படி நம்பிக்கை (Faith) நடுத்தரமாக அமைகிறது. புறஉலகில் உள்ள தன் தன்மையை (Realistic) மனிதன் அறிவுப்புலன் களின் வாயிலாக அறிகிறான். ஒவ்வொருவருக்கும் சிவப்புநிறப் பூக்களும், மிருகங்களின் கூச்சலும் குளிர்ந்த காற்றும் எளிதில் புலனாகும். உள்ளே இருக் கின்ற புலன் அனுபவங்களினால் புரிந்துகொள்ள இயலும். பல்வேறு பதிவுகளினால் பொருள்களை அறியலாம்.

பொருளும் உருவமும்: இயற்கைப் பொருள்களும் அவற்றின் உருவங்களும் சேர்ந்து காணப்படும் போது நான்குவித மாற்றங்களைக் காணலாம். அவைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களில் ஒன்று இடம், இரண்டாவது அளவு, மூன்றாவது நிறம், நான்காவது உருவம்.

இடமும் காலமும்: அகியுனசின் இயற்கைத் தத்து வத்தில் அரிசுடாட்டிலின் தூண்டுதல் காணப்படும். நெருப்பின் இடம் மேலேயும், பூமியின் இடம் கீழேயும் காணப்படும். காலத்தை 'முன்னாலும்' 'பின்னாலும்' என்ற சொற்களால் உணரலாம். மனிதனைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளுதல் அகியுனசின் தத்துவத்தில் சிறப் பிடம் வகிக்கிறது.

விருப்பாற்றலில் அகியுனசு இரண்டுவிதமான செயற்பாடுகளைப் பற்றிக் கூறுகிறார். முதலா வதாக, அடிப்படையான இயற்கையான ஆதரிக்கும் போக்கு, நல்ல மனிதர்கள், நீதியானவைகள், அமைதி, ஆகியவற்றிடம் இயற்கையாகவே விருப்பம் ஏற்படும். இரண்டாவதாக, விருப்பாற்றல் பொருளை நோக் கியோ பொருளை நீக்கியோ செல்லும். இத்தகைய போக்கு புத்தியின் தீர்மானப்படி செல்லும். மனிதன் சில செயல்களில் சுதந்திரமாகச் செயற்படுகின்றான்.

ஆன்மா: மனிதனின் சில செயல்கள் மிருகங்களின் செயல்கள் போல் இருக்கின்றன. ஆனால் புத்திக் கூர் மையும் விருப்பாற்றல்களும் அத்தகைய செயல்களைச் செம்மைப்படுத்துகின்றன. ஆன்மாவானது மனிதனின் உண்மையான ஒரு பகுதியாகும். அது தூயது; நித்திய மானது. ஒவ்வொரு பகுத்தறிவுடைய ஆன்மாவும் இறைவனால் படைக்கப்பட்டது. படைப்பில் மனிதர் களுடைய பங்கும் சேர்ந்திருக்கிறது என்று அகியுனசு கூறுகிறார்.

புலன் கடந்த நுண்பொருள் ஆராய்ச்சியில் இவ ருக்குப் பெரிதும் ஈடுபாடுண்டு. இவர் கருத்துப்படி புலன் கடந்த நுண்பொருள் ஆராய்ச்சியானது, பொது வாக உண்மைப் பொருளை அறிய முற்படுவதும், மேலான காரணத்தைக் கண்டுபிடிப்பதுமாகும். கடவுள் முதற்கொண்டு கீழான பொருள்கள் ஈறாக எல்லாம் அறிவுடைப் பொருளாகும். உண்மையையும் நேர்மையையும் இறைவனிடமும் உயிர்ப்பொருள்களி லும் காணலாம்.

தத்துவமும் கடவுளும்: அகியுனசு காரணத்தி லிருந்து காரியத்தையும், காரியத்திலிருந்து காரணத் தையும் ஆராயத் தொடங்கினார். எல்லாப் பொருள் களும் தோன்றுவதற்கு ஒரு காரணம் இருக்கவேண்டும் என்று இவர் கூறினார். எல்லாப் பொருள்களும் நிறைவுடையனவல்ல. ஆகையினால் அவைகளை

இயக்க ஒரு நிறைவுடைய பொருள் தேவை. பொருள்கள் எல்லாம் கூட்டுச்சேர்ந்து அதன் விளைவாகத் தோன்றியவை. ஆகையினால் கூட்டுச்சார்பற்ற, செயற்கையல்லாத ஒரு பொருள் தேவை. அதன் சக்திக்குட்பட்டு மற்றவைகள் இயங்கும் என்று இவர் கூறினார்.

தீமை (Evil): தீமை ஏற்படுகிறது எனின், நல்ல குணம்படைத்த கடவுள் ஏன் தீமை நடப்பதைத் தடுக்கவில்லை? ஒரு விதத்தில் தீமை ஏற்படுவதால், நன்மைகள் மிகுதியாகும். எடுத்துக்காட்டாக மிருகங்கள் இறக்கவில்லையென்றால், சிங்கம் வாழமுடியாது. கொடுங்கோல் மன்னர்கள் கொலைகள் செய்யாவிட்டால், வீரமரணம் தியாகிகளுக்குக் கிட்டாது.

இயற்கை விதி: அகியுனசின் அறஇயலானது ஓர் இயற்கையான கொள்கையின் அடிப்படையில் அமைந்தது. நல்லதையே செய்யவேண்டுமென்பதும், அதனையே நாட்டமாகக் கொள்ளல் வேண்டும் என்பதும், தீமையைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதும் அவர் கொள்கை. மனிதனுக்கு இயற்கையாக மூன்று விதமான விருப்பங்கள் உள்ளன. ஒன்று தன்னைப் பேணிக்காத்தல். இரண்டாவது உடலுறவு கொள்ளுதலும், தன்னுடைய சந்ததிகளைக் காப்பாற்றுதலும். மூன்றாவது மனிதனின் பகுத்தறிவினால் எல்லோருடைய நன்மையைக் கருதுதலும், அறியாமையைப் போக்குதலுமாகும்.

மனச்சான்று என்பது புத்தி கூர்மையான தீர்ப்பு ஆகும். அது ஒரு செயலானது அல்லது உணர்வானது நல்லதா கெட்டதா, செய்யலாமா செய்யக்கூடாதா என்று முடிவு செய்யும். மனச் சான்று என்பது நல்லதைச் செய்யத் தூண்டுகின்ற உள்ளே இருக்கின்ற வழிகாட்டி (Guide) என்பது அகியுனசின் கருத்து. நற்செயலையும் அழகையும் பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது இரண்டும் ஒன்று என்றும், நல்லது என்பது எல்லோரும் விரும்புவதென்றும், அழகு என்பது காண்போருக்கு இன்பமளிப்பதென்றும் குறிப்பிடுகின்றார். அழகின் மூன்று சிறப்பியல்புகளாவன நேர்மை, பொருத்தமாக அமைதல், மிகுந்த அறிவு என்பனவையாகும். இவர் இரண்டுவிதமாக அழகைப் பற்றிக் கூறுகிறார். ஒன்று ஆன்மிகமானது. மற்றொன்று சரீரத் தொடர்பானது.

இவர் கத்தோலிக்க அறிவாளிகள் வரிசையில் சிறப்பிடம் வகித்தார். ஆனால், எல்லாக் கத்தோலிக்கரும் இவரது கருத்துகளை ஒத்துக் கொண்டார் என்று கூறமுடியாது. இவர் கி.பி. 1274–ஆம் ஆண்டு மறைந்தார்.

இரா.கோ.

துணை நூல்கள்:

Anderson, J.F., An Introduction to the Metaphysics of St. Thomas Aquinas, Chicago, 1953.

Bourne, V.J., Aquinas: Search for Wisdom, Milwaukee, 1965.

Chenu, M.D., Towards Understanding St. Thomas, Chicago, 1964.

தாமசு பெக்கெட்டு (கி.பி. 1118-1170):

'இலண்டன் தாமசு' எனச் சம காலத்தவரால் அறியப்பெற்ற தூய பெக்கெட்டு தாமசு, இரண்டாம் என்றி மன்னர் இங்கிலாந்தில் அரியணையிலிருந்த போது காண்டர்பரி கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் தலைமைக் குருவாகவும், நாட்டின் முதலமைச்சராகவும் பணியாற்றியவர். திருச்சபையிலும், ஆட்சியிலும் பல சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவர முயன்று அரசருக்குப் பகைவராகிக்கொலை செய்யப்பட்டுத் தியாகி ஆனவர்.

தாமசு பெக்கெட்டு (Thomas Becket) இலண்டன் நகரத்தில் கி.பி. 1118-ஆம் ஆண்டில் நார்மண்டி வணிகப் பெருமகனார் கில்பெர்ட்டுக்கும், நார்மானியர் இனத்தைச் சேர்ந்த கேயன் பகுதி குடிமகளுக்கும் மகனாகப் பிறந்தவர். இவர் 10வயதுச் சிறுவனாக இருந்தபோது சர்ரே மண்டலத்திலுள்ள மெர்ட்டன் பிரைமரி பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டார். பின்னர் ஆக்சுபோர்டு, பாரிசு பல்கலைக்கழகங்களில் பயின்றார். காண்டர்பரி தலைமைக் குரு இவரைக் கிறித்தவச் சட்டம் பயின்று வருமாறு இத்தாலி நாட்டிலுள்ள பொலோனா பல்கலைக்கழகத்திற்கு அனுப்பினார்.

தாமசு பெக்கெட்டு தம் 21–ஆம் வயதில் படிப்பு முடிந்து திரும்பியதும் கி.பி. 1142–ஆம் ஆண்டுவரை வாணிகத்தில் ஈடுபட்டுப் பெரும்பொருள் ஈட்டினார். பின்னர் இலண்டனில் சமயத் தொடர்புள்ள பல்வேறு பணிகளில் ஈடுபட்டார். இரண்டாம் என்றி மன்னர் கி.பி. 1155–ஆம் ஆண்டில் இவருக்கு முதலமைச்சர் பதவியைத் தந்தார். இவர் மன்னருக்கு உற்ற தோழராகவும், ஆடம்பரப் பிரியராகவும் வாழ்ந்தார். இவர் கி.பி. 1162–ஆம் ஆண்டில் சமயத் தலைமைக் குருவாக மெய்யுணர்வு நீராட்டுச் சடங்கைப் பெற்றுப் பொறுப்பேற்றதும் எளிய வாழ்க்கையை மேற்கொண்டதுடன் கிறித்தவச் சங்கத்திற்காகவும் மக்களின் உரிமைகளுக்காகவும் பாடுபட்டார். இதனால் இவருக்கும் மன்னருக்குமிடையே மனக்கசப்பு ஏற்பட்டுப் பிரான்சுக்கு ஓடவேண்டியதாயிற்று. எனினும், கி.பி. 1170–இல் மீண்டும்

இலண்டன் திரும்பிவந்து அரசரின் நண்பரானார்; தலைமைக் குரு பதவியைப் பெற்றார். ஆனால் அரசரைவெளிப்படையாகவே எதிர்க்கத் தொடங்கினார்.

தாமசு பெக்கெட்டு உருவத்தில் உயரமாகவும், ஒல்லியாகவும், அழகாகவும் இருப்பார்; தலைமயிர் மிகக் கருமையாக இருக்கும். கூர்மையான பார்வை பெற்றவர். குழப்பந்தருகிற சிக்கல்களையும் எளிதில் புரிந்துகொள்பவர்; வியக்கத்தக்க நினைவாற்றல் உள்ளவர்; ஏழைகளிடம் இரக்கம் காட்டத் தவறாதவர்; முடியாட்சியை வலுப்படுத்தும் எண்ணம் கொண்டவர்; போப்பாண்டவரின் நன்மதிப்பைப் பெற்றவர்.

இவரின் ஏற்றத்தையும் செல்வாக்கையும் பொறுக்க இயலாத நிலையில் மன்னர் தம் அரசவையில் 'இந்தத் துரோகியைத்தொலைக்க இந்தச் சபையில் வீரர் எவரும் இல்லையா' என வெளிப்படையாகவே தூண்டுதல் வினாவை எழுப்பினார். உடனே நான்கு பிரபுக்கள் காண்டர்பரிக்குச் சென்று அவர் திருச்சபையில் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டிருந்த சமயத்தில் கி.பி.1170–ஆம் ஆண்டு திசம்பர்த் திங்கள் 29–ஆம் நாளில் கொலை செய்தனர். இவர் இறந்த பிறகு கி.பி. 1172–இல் 'புனிதர் குழு'வில் சேர்க்கப்பட்டுத் தக்க மரியாதைக்கு உரியவரானார். காண்டர்பரியில் இவர் நினைவாக ஒரு கோயிலும் கட்டப்பட்டது. நாளடைவில் இக்கோயில் பன்னாட்டுப் புனிதப் பயணிகளின் முக்கிய இடமாகவும் விளங்கிக்கொண்டு வருகிறது. இவர் கொலை செய்யப்பட்ட நாளையும் மேனாட்டவர் ஒரு முக்கிய நாளாகவும் கருதுகின்றனர்.

இவரின் வாழ்க்கை தொடர்பான சான்றுகளை இராபர்ட்சன் என்பவர் திரட்டித் 'தாமசு பெக்கெட்டின் வரலாறு' எனத் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார். மேலும் டி.எசு.எலியட்டின் 'திருச்சபையில் ஒரு கொலை'யும்(1935), சீன் அனோவில்லியின் 'பெக்கெட்'டும்(1960), செல்விமைதான்சின் 'காண்டர்பரியின் தலைமைக் குரு புனித தாமசு பெக்கெட்'டும் (1965) மிகத் தெளிவாக இவர் வாழ்க்கை வரலாற்றையும், இவர் கொண்டிருந்த புரட்சிகரமான சீர்திருத்தக் கொள்கைகளையும் இவருடைய காலத்தில் திருச்சபைக்கும் அரசுக்குமிடையே இருந்த உறவுமுறைகளையும் விளக்குகின்றன. பொன்.சு.

தாமசு ரோ, சர்:(கி.பி.1581-1644) இங்கிலாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த இவர் சிறந்த அரசியல் செயலாட்சித் திறம் படைத்தவர். சர் தாமசு ரோ (Sir Thomas Roe) இங்கிலாந்தில் எசக்சு(Essex)மாவட்டத்தில இலோலேட்டன் என்ற ஊரில் கி.பி. 1581–ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். எலிசபெத்துப் பேரரசியாரின் காலத்திலேயே அரசவையில் பணிபுரியும் வாய்ப்பைப் பெற்றார். இவர் முதலாம் சேம்சு, முதலாம் சார்லசு ஆகிய மன்னர்களின் காலத்தில் தாம் ஒரு சிறந்த அரசியல் திறம் படைத்தவர் என்பதை நிலைநாட்டினார். சேம்சு மன்னர் இவரின் அறிவையும் அனுபவத்தையும் பாராட்டிச்'சர்' என்ற பட்டத்தை வழங்கினார்.

தாமசுரோ, கி.பி.1610-ஆம் ஆண்டில் அமேசான், ஒரினாகோ பகுதிகளுக்குக் கடற்பயணம் செய்தார். அப்பகுதிகளில் தங்கம் கிடைப்பதாகக் கேள்விப்பட்டு மறுமுறையும் பயணத்தை மேற்கொண்டார். இவர் கி.பி.1614–ஆம் ஆண்டில் தாம் ஒர்த்து (Damworteh) தொகுதியின்சார்பில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இங்கிலாந்து மன்னர் முதலாம் சேம்சு கி.பி.1615-ஆம் ஆண்டில் இவரை ஒரு தூதராகப் பணியமர்த்தி இந்தியாவுக்கு அனுப்பினார். இவர் சூரத்தை அடைந்து பின்னர் அங்கிருந்து மொகலாயப் பேரரசர் சகாங்கீரைச் சந்திக்கவேண்டி ஆசுமீர் சென்றார். மூன்றாண்டுகள் வரை சகாங்கீரின் விருந்தாளியாக அரண்மனையிலேயே தங்கியிருந்தார். பேரரசிடமிருந்து ஆங்கிலேயர்கள் இந்திய சூரத்தில் பண்டசாலைகள் அமைக்கும் உரிமத்தைப் பெற்றார்.

இவரால் எழுதப்பட்ட நாட்குறிப்பேடுகள் மொகலாய மன்னர்களின் அரசவையைப் பற்றியும், நாட்டில் வாழ்ந்த பெருமக்களைப் பற்றியும் துல்லியமாகக் கூறுகின்றன. அரசர்களின் ஆடம்பர வாழ்க்கை, பிரபுக்கள் கலந்துகொண்ட முக்கியமான விழாக்கள், உழவர்களின் பெருந்துன்பங்கள், ஆபத்து நிரம்பிய பெருஞ்சாலைகள், இலஞ்சமும் திறமையின்மையும் உள்ள சுயாட்சிமுறை ஆகியன பற்றி மிக விளக்கமாகக் கூறிச்சென்றார். 'மொகலாயப் பேரரசில் எழுதப்பட்ட சட்டங்களே இல்லை; அரசரின் தீர்ப்புக்கு எதிர்ப்பு இல்லை;மாநில அரசுகளைக் கட்டுப்படுத்த மைய அரசால் இயலவில்லை; ஒரு பிரபு இறந்தவுடன் அவர் சொத்துகள் பேரரசருக்கே உரிய ஆயின; தகுதி இல்லாவிட்டால்கூட வேண்டியவர்களுக்கெல்லாம் பதவிகள் தரப்பட்டன; சகாங்கீர் செருக்கு உள்ளவர் அல்லர்; எப்பொழுதும் குடிபோதையில் இருப்பவர்; வணிகர்கள் துறைமுகங்களில் தொல்லைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள்' என்றெல்லாம் எழுதி வைத்துள்ளார்.

மொகலாயப் பேரரசர் சகாங்கீருடன் ஒரு வாணிக உடன்படிக்கையைச் செய்துகொண்டு ஆங்கிலேயர் இந்தியாவிற்கு வருவதற்கு ஏதுவான வழி

களை வகுத்துத் தந்து பிற்காலத்தில் ஆங்கிலேயரின் மேலாதிக்கம் இந்தியாவில் பரவுவதற்கு அடிப்படையாகச் செயற்பட்டார்.

இவர் கி.பி.1621-ஆம் ஆண்டில் துருக்கிக்குச் சென்று அங்கும் ஆங்கிலேயர்கள் வாணிகம் செய்ய வேண்டிய அனுமதியைப் பெற்றுப் பண்டசாலைகளை அமைப்பதற்கான உரிமத்தைப் பெற்றார். பின்னர் இங்கிலாந்து திரும்பி அங்கிருந்து கான் சுடாண்டிநோபிளுக்கு அரசுத் தூதுவராகச் சென்றார். இவருடைய இந்தியப் பயணக் குறிப்புகள் கி.பி.1625-ஆம் ஆண்டில் புத்தகமாக வெளியிடப்பட்டன. இவர் கி.பி.1628-ஆம் ஆண்டில் பிரித்தானிய அரசப் பேரவைக்கு உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஆக்சுபோர்டு பல்கலைக்கழகத்தின் சார்பில் கி.பி.1640-ஆம் ஆண்டில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினரானார். நுண்புலமிக்க சர் தாமசுரோ கி.பி.1644-ஆம் ஆண்டில் காலமானார். பொன்.சு.

தாமசு வில்லியம் ஐசக்கு (கி.பி.1863-1947), ஓர் அமெரிக்கச் சமூகவியல் அறிஞர் ஆவார். இவர் சமூக உளவியல் துறையில் ஆற்றிய பங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. வில்லியம் ஐசக்கு தாமசு (William Issac Thomas) வர்சீனியாவிலுள்ள (Virginia) உருசல் மாவட்டத்தில் 1863-இல் பிறந்தார். இவர் சிகாகோ பல்கலைக்கழகத்தில் கி.பி.1896-ஆம் ஆண்டு சமூகவியலில் முனைவர் பட்டம் பெற்றார். இங்கு இவர் கி.பி.1894 முதல் சமூகவியல் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார். ஆனால், செய்தித்தாள் ஊழல் தீர்ப்பின் காரணமாக கி.பி.1918-ஆம் ஆண்டு பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டார். சில ஆண்டுகள் சமூக ஆய்வு மையத்திலும், ஆர்வர்டு பல்கலைக்கழகத்திலும் பணியாற்றிய பின்னர், தனியார் நிறுவனங்களின் உதவியுடன் பல ஆய்வுப் பணிகளை மேற்கொண்டார். இவர் கி.பி.1922-இல் அமெரிக்கச் சமூகவியல் கழகத்தின் தலைவரானார்.

தாமசு வில்லியம் ஐசக்கு

சமூக உளவியலைப் பற்றி இவர் எழுதிய 'சமூகத் தோற்றம் பற்றிய ஆதார நூல்' (Source Book of Social origins-1909) புகழ் வாய்ந்ததாகும். இவர், 'ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் வாழுகின்ற போலந்து நாட்டு வேளாண்மையினர்' (The Polish Peasant in Europe and America, 1918-21) என்ற நூலைப் பிளாரியன் சினானிக்கு (Florian Znaniecki) என்பவருடன் இணைந்து 5 பாகங்களாக வெளியிட்டார்.

இவர் அறிவியல் அடிப்படையிலான பயிற்சி முறைக்கும், செயலறிவுசார் ஆய்விற்கும் (Empirical Research) முதன்மை அளித்தார். மனிதனுக்கும் அவனுடைய சுற்றுப்புறச் சூழலுக்கும் இடையிலான உறவுகளை இவர் தம் கோட்பாடுகளில் விவரித்துள்ளார். குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் மனிதன் செயற்படுகின்ற முறை அவனுடைய முற்காலப் பட்டறிவினையும் (Experience), நிகழ்காலப் பட்டறிவினையும் பொறுத்தது எனக் கூறுகிறார். ஆனால், இவர் தமக்கென்று தனிக் கோட்பாட்டினையோ சமூகவியல் முறைகளையோ கொண்டிருக்கவில்லை. பாலின வேறுபாடுகள், இடப்பெயர்வு, குற்றம், சமூக நிலையமைப்புப் போன்ற பிரிவுகளில் இவர் மிகுந்த கவனம் செலுத்தினார்.

இவர் கி.பி.1947-ஆம் ஆண்டு கலிபோர்னியாவிலுள்ள பெருக்கிலி (Berkely) என்னுமிடத்தில் தம்முடைய 84-ஆம் வயதில் இறந்தார். பூ.த.

தாமதக் கட்டணம்: தாமதக் கட்டணம் (Demurrage) என்பது சரக்குகளை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் எடுத்துச் செல்லவில்லை என்றால் சரக்கேற்றி (Carriers) சரக்கு எடுத்துச் செல்பவரிடம் தனக்குரிய கட்டணத்திற்கு மேல் வசூல் செய்திடும் தனிக் கட்டணமாகும். இது சரக்கேற்றிகளின் வகையைப் பொறுத்து வேறுபடுகிறது. பொதுவாகத் தாமதக் கட்டணம், இரயில்வே சரக்குகள் மற்றும் பேருந்து (Lorry), ஆகாய விமானம் போன்ற சரக்கேற்றிகளுக்குத் தான் வசூலிக்கப்படுகின்றன. என்றாலும், இரயில்வே வசூலிக்கும் தாமதக் கட்டணம் தான் வெளியாருக்குத் தெரியும்படி அமைந்துள்ளது. இதற்குக் காரணம் ஏனைய சரக்கேற்றிகளின் மூலம் ஏற்றிச் செல்லப்படும் சரக்கின் அளவை விட இரயில்வே மூலம் ஏற்றிச் செல்லப்படும் சரக்கின் அளவுதான் மிகவும் கூடுதலாக உள்ளது. இரயில்வேயைப் பொறுத்தமட்டில் தாமதக் கட்டணம், சரக்கேற்றிப் பெட்டிகளில் (Wagons), சரக்கு ஏற்றிட அல்லது சரக்கு இறக்கிட சாதாரணமாகத் தரப்படும் கால அளவிற்கு மேற்பட்டால் சரக்கு அனுப்புநர் அல்லது சரக்குப் பெறுநரிடமிருந்து வசூலிக்கும் கட்

டணமாகும். பொதுவாகச் சரக்குகளை ஏற்றிட அல்லது இறக்கிட 5 மணிக்கால அளவு அனுமதிக்கப் பட்டுள்ளது. இக்கால அளவு மீறப்படும்போது தாமதக் கட்டணம் மேற்கொண்டாகும் நேரத்திற் கேற்ப வசூலிக்கப்படுகிறது.

ஒரு சரக்கேற்றும் பெட்டி சரக்கேற்றுவதற்காகக் காத்திருந்து அதைப் பயன்படுத்தா விட்டால் அதற்குத் தாமதக் கட்டணம் அதற்குரிய காலத் திற்கு அதாவது சரக்குப் பெட்டி வந்தது முதல் சரக் கேற்றும் ஆணை இரத்தானது வரை உள்ள காலத் திற்கு வசூலிக்கப்படும். சரக்கேற்றும் அலுவலகத்தின் பணி நேரம் எல்லா இடங்களிலும் ஒன்றாக இருப்ப தில்லை. மேலும் பணி நேரத்தை அந்தந்த இரயில் வேக்கள் தெரிவிக்கின்றன. சில நிலையங்களில் பணி நேரம் காலை 7 மணியிலிருந்து மாலை 6 மணி வரையுள்ளது. பணிப்பளு மிகுதியாக இருந்தால் பணி நேரம் இரவு 8 அல்லது 10 மணி வரை நீட்டிக்கப் படும். சரக்கு ஏற்றிடஅல்லது இறக்கிட அனுமதிக்கப் பட்டுள்ள காலமான 5 மணிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட சரக்கு நிலையத்தின் பணி நேரமாக இருக்கலாம். ஒரே நாளில் 5 மணிகளைச் செலவழிக்கவில்லை யென்றால் மீதியுள்ள நேரத்தை மறுநாளில் பயன் படுத்தலாம்.

குடியரசு நாள், விடுதலை நாள், ஞாயிற்றுக் கிழமைகள் போன்ற விடுமுறை நாள்களுக்கும் தாமதக் கட்டணம் வசூலிக்கப்படும். காரணம் தாமதக் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுவதே சரக்கேற்றிப் பெட்டியை விரைவில் அங்கிருந்து அகற்றுவதற்குத் தான். மேலும் சரக்கேற்றும் பெட்டிகளில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ள கொள்ளளவுக்குத் தான் கட்டணம் வசூலிக் கப்படுகிறது. உண்மையான உளவிற்கு அன்று. தாமதக் கட்டணம் பெறும் நோக்கம் சரக்குப் பெட்டி களின் பயன்படுத்தும் திறனை அதிகரிக்கச் செய்வது வும், வணிகர்கள் மிகுதியான அங்காடி இலாபம் பெற்றிட அதை ஒரு சேமிப்புக் கிடங்காகக் கருதக் கூடாது என்பதுவுமாகும்.

இதன் செயலாக்கமாகப் பல சரக்கு நிலையங் களில் தாமதக் கட்டணம் வசூலிக்கத் 'தொலை நோக்கு வீதம்' (Telescope Rate) என்ற முறை பயன் படுத்தப்படுகிறது. இதனால் சரக்குப் பெட்டி நீண்ட நாள் நிலையத்தில் தங்கத் தங்கத் தாமதக் கட்டணம் கூடுதலாகும்.

ஆனால், ஒரு சரக்கேற்றுப் பெட்டி சரக்கேற்று வதற்காகவும் அல்லது இறக்குவதற்காகவும் நிறுத்தப் படும் 5 மணி நேரத்தில், சரக்கேற்ற அல்லது இறக்க முடியாத நிலையில் சரக்கேற்றுப் பெட்டி ஓரிடத்தில் நிற்குமானால் அதற்குத் தாமதக் கட்டணம் வசூ லிக்க முடியாது.

தாமதக் கட்டண விகிதம்: தாவர எண்ணெய் (Vegetable Oil) ஏற்றிச் செல்லும் பெட்டியைத் தவிர மீதமுள்ள வகைகளுக்கு ஒரு நாளைக்கு அல் லது ஒரு மணிக்கு ஒரு கண்டிக்கு (tonne) 38 பைசாக்கள் தாமதக் கட்டணம் செலுத்த வேண் டும். 45 காசுகள் இரண்டாம் நாளைக்கும், 60 காசு கள் மூன்று அல்லது பின் தொடரும் நாள்களுக்கும் வசூலிக்கப்படும். தாவர எண்ணெய்க்கு முதல் 24 மணிக்கு ஒரு கண்டிக்கு 60 காசுகளும், அடுத்த 24 மணிக்கு ஒரு கண்டிக்கு ஒரு உருபாயும், பின் தொட ரும் நாள்களுக்கு இரண்டுஉருபாயும் தாமதக் கட்டண மாக வசூலிக்கப்படுகின்றன. சில இரயில்வேக்களில் அனுமதிக்கப்பட்ட 5 மணிகளுக்குத் தாமதக்கட்டணம் இல்லை. தாமதமான முதல் நாளைக்கு ஒரு மணிக்கு ஒரு கண்டிக்கு 60 காசுகளும், இரண்டாம்நாளுக்கு 80 காசுகளும், மூன்றாம் நாள் அல்லது பின் தொடரும் நாள்களுக்கு ஒரு ரூபாயும் தாமதக் கட்டணமாகச் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

இரயில்வேக்களை விடுத்து ஏனைய சரக்கேற்றி களான கப்பல், ஆகாய விமானம், சரக்கேற்றும் பேருந்து நிறுவனம் போன்றவைகளும் தாமதக் கட்டணம் வசூலிக்கின்றன. ஆனால், அவை ஒவ் வொன்றும் ஒரு விகிதத்தைக் கையாளுகின்றன. அவை தாமதக் கட்டணம் வசூலிக்கும் நோக்கம் வாடிக்கையாளர்கள் சரக்குகளைத் தங்கள் நிலையத் தில் மிகுந்த நாள்கள் கிடப்பில் போடுவதைத் தடுத்த லேயாகும். கே.என்.இரா.

துணை நூல்:

Kapoor, N.D., Elements of Mercantile Law, Sultan Chand & Co., New Delhi, 1983.

தாமப்பல் கண்ணனார்: சங்கப் புலவருள் ஒருவராகிய இவர் பார்ப்பன மரபினர். காஞ்சிக்கு மேற்கில் உள்ள தாமல் என்னும் ஊரினர். இவ்வூர் கல்வெட்டுகளில் தாமர் என்று வழங்குகின்றதென் றும், ஆதலின் தாமர்ப்பல் கண்ணனாரென இவர் பெயர் இருக்கவேண்டுமென்றும், ஏடெழுதியோர் தவறாகத் தாமற்பல் கண்ணனார் என எழுதிவிட்ட னர் என்றும், பல்கண்ணனார் என்னும் இந்திரனைக் குறிக்கும் பெயர் இவருக்குப் பெயராக அமைந்திருக்க லாம் என்றும் ஔவை. துரைசாமிப்பிள்ளை கருதுவர். தாமப்பல் கண்ணனார் என்பது டாக்டர் உ.வே.சாமி நாதையர் கொண்ட பாடம். இவர் பாடிய ஒரே பாடல் புறநானூற்றின் 43-ஆம் பாடலாக இடம் பெற்றுள்ளது. இப்பாடல் சுட்டும் ஒருசிறு நிகழ்ச்சி

மாவளத்தான் என்னும் சோழமன்னன், தாமப்பல் கண்ணனார் என்னும் புலவர் ஆகிய இருவர்தம் சீரிய பண்புநலங்களை அறிய வாய்ப்பாகிறது.

சோழன் நலங்கிள்ளியின்தம்பி மாவளத்தானும் தாமப்பல்கண்ணனாரும் வட்டாடும்போது ஒரு வட்டு தாமப்பல் கண்ணனாரையறியாமல் அவர்க்கீழ் மறைய, அதனைப் பின்னர் அறிந்த மாவளத்தான் சினந்து அவரை வட்டினாலெறிந்தான். புலவர். வெகுண்டு, 'புறவிற்காகத் துலைபுக்க உரவோன் மருக, மறவர் பெரும, கைவண் தோன்றால், நின் செயலால் நின்குடிப் பிறப்பில் ஐயமுறுகின்றேன்; ஆத்திமாலையணிந்த நின் முன்னோர் எல்லாம் பார்ப்பார் நோவன செய்யலர். வட்டெறிந்த செயல் நினக்கழகிதோ' என வெறுத்துக் கூறிவிட்டார். புலவர் வெகுண்டுரைத்த தவற்றினை வளவன் உளங் கொள்ளாது, தான் பிழை செய்தது போல நனி நாணினான் என்றும், பிழைத்தவரைப் பொறுக்கும் தலைமைப் பண்பு சோழர் குடியினர்க்கு எளிதாம் போலும் என்றும் பாராட்டிக் கூறிப் புலவர் தம் பிழைக்கு வருந்திப் பின் காவிரியாற்று மணலினும் சிறக்க நின் ஆயுள்' என வாழ்த்தினார். உயர்ந்த பண்பினை உணர்த்தும் இவர் பாடல் நீதிப்பாடல் எனப் போற்றத்தகும். இரா.சா.

தாமன்: தாமனும் பிந்தியாசும், உரோம் நாட்டில் சைரக்கூசு நகரில் கி.மு. 4–ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து உண்மையான நட்புக்கு உலகத்திற்கே ஓர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கியவர்கள். உரோம் நாட்டுப் பேச்சாளர் சிசரோவின் கூற்றுப்படி, தாமனும் பிந்தியாசும் (Damon and Phintias) பித்தோகோரசு என்ற மெய்ப்பொருள் அறிஞரின் மாணவர்கள், நட்புக்கு இலக்கணமானவர்கள்; அவர்சீடர்களில் இவ்விருவரும் அடங்குவர். பிந்தியாசு, பிதியாசு என்றும் சொல்லப்படுவார்.

இவர்களுள் பிந்தியாசு என்பர் சைரக்கூசுப் பட்டணத்தின் கொடுங்கோலன் முதலாம் தையோனிசியசு என்பவருக்கு எதிராகப் புரட்சி செய்தகாரணத்தால் சிறையில் அடைக்கப்பட்டு மரண தண்டனையும் விதிக்கப்பட்டார். மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்படுதற்கு முன்னர்த் தாம்தமது வீட்டிற்குச் சென்று மனைவி, குழந்தைகளைக் கடைசியாகப் பார்த்துவிட்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்துவிட்டு வருவதாக முதலாம் தையோனிசியசிடம் சிறப்பு அனுமதியை வேண்டினார். அனுமதி அளிக்கப்பட்டுப் பிந்தியாசுவாராமற் போனால் அதே தண்டனையை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒருவரை ஒப்படைத்துவிட்டுப் போகுமாறு பணிக்கப்பட்டது. இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள அனைவரும் தயங்கினர். ஆனால் தாமன் என்ற ஒரு நண்பர் இச் சிறைவாசத்தையும் மரண தண்டனையையும் தம் ஆருயிர் நண்பருக்காக ஏற்றுக்கொண்டார். பிந்தியாசுக்கு 6 மணி நேரம் அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. எனினும் 4 மணி நேரத்திற்குள்ளாகவே திரும்பி வருவதாகக் கூறிப் பிந்தியாசு தம் இல்லத்திற்குச் சென்றார். மரண தண்டனை நாளும் நெருங்கிற்று. பிந்தியாசு குறிப்பிட்ட நாளில் வந்துசேரவில்லை. தாமன் மரண மேடைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். பிந்தியாசு தம் நண்பரை விடுவித்து மரண தண்டனையை ஏற்றுக் கொள்ளக் குறித்த நேரத்தில் புறப்பட்டார். ஆனால் வழியிலே அடைமழை பெய்ததாலும் கடக்க வேண்டிய ஆற்றில் வெள்ளப் பெருக்கெடுத்ததாலும் இவருடைய குதிரை தடுமாறி ஓடி இறந்துவிட்டதாலும் வேறு ஒரு குதிரையை அமர்த்திக்கொண்டு காற்றிலும் கடுமையானவேகத்தில் மரண மேடையை நெருங்கிப் பிந்தியாசு தம் அருமை நண்பர் தாமனின் கரங்களில் ஓடித்தாவினார். மரண தண்டனையை நிறைவேற்ற வேண்டிய சரியான நேரமும் அதுதான். ஒரு மணித்துளி தாமதித்திருந்தாலும் தாமனின் உயிர் பிரிந்திருக்கும். மரண மேடையிலே இருந்த தாமன் தன் அருமை நண்பரின் மனைவி மக்களின் நலனை விரும்பியவராய் நண்பர் வாராமல் இருக்கவேண்டும்; மரண தண்டனையும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்; நண்பர் குடும்பத்துடன் வாழவேண்டும்: அவருக்காக உயிர்விடுகிற வாய்ப்புத் தமக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என ஆசை கொண்டார். இருவரும் ஒருவருக்காக மற்றொருவர் மரண தண்டனையை அனுபவிப்பதாக மனமுவந்து தையோனிசியசிடம் கெஞ்சினார்கள். இந்த இக்கட்டான நிலையில் என்ன செய்வதென்று புரியாத ஆட்சியாளன் இவர்களின் ஆழ்ந்த நட்பைக் கண்டு நெஞ்சுருகி மன்னித்து விடுதலை செய்து ஆச்சரியப்படத்தக்க, மேன்மைமிகு இவர்களின் நட்பு வட்டத்தில் தன்னையும் மூன்றாம் ஒருவனாகச் சேர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு மன்றாடினான்.

அமெரிக்காவில் வாசிங்டனில் கி.பி. 1864–ஆம் ஆண்டிலிருந்து 'பிந்தியாசு வீரர்கள்' என்ற ஒரு சகோதரத் தத்துவச் சங்கம் செயற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. வரலாற்றிலே இடம்பெறும்படி தம் இனிய நண்பரைக் காப்பாற்றக் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் வந்த பிந்தியாசு, நண்பன் வாராவிட்டாலும் நண்பருக்காக உயிரைவிடவும் தயார்நிலையில் மரண மேடையில் நின்றிருந்த தாமன் ஆகிய நண்பர்கள் இவ்வுலகம் உள்ளளவுக்கும் உண்மைக்கும் நட்புக்கும் எடுத்துக்காட்டாக நிற்பவர்களாவர். பொன்.சு.

தாமான் தோன்றிக்கோன்: தோன்றி மலைக்குரிய இம்மன்னனது இயற்பெயர் தாமன் என்பது. அப்பெயர் தாமான் என நீண்டு வழங்கலாயிற்று. தோன்றிமலை திண்டுகல்லுக்கு மேற்கில் பதினைந்து கல் தொலைவிலுள்ளது. இம்மலை இழுமென இழிதரும் அருவியையும் வான்தோய் உயர் உச்சியையும் உடையது எனப் புறநானூற்றின் 399-ஆம் பாடல் புகலும். தாமான் தோன்றிக் கோனைப் பாடிய ஐயூர் முடவனார், சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவனையும் பாண்டியன் கூடகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன் வழுதியையும் பாடியிருத்தலின் இவன் அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தவன் எனக் கருதலாம். இவனைப் பற்றிய குறிப்பு ஐயூர் முடவனார் பாடிய புறநானூறு 399-ஆம் பாடலில் மட்டுமே காணப்படுகிறது. இப்பாடல் கிணைஞன் கூற்றாக அமைந்து இவனது கைவண்மையைப் பாராட்டுகிறது. கிள்ளிவளவனைத் தவிரப் பிறர்பாற் சென்று பொருள்பெறேன் என்றிருந்த ஐயூர் முடவனார், 'தாமான் தோன்றிக்கோன் அறவருள் சிறந்த அறவன்; மறவருள் சிறந்த மறவன்; மள்ளருள் சிறந்த மள்ளன்; தொல்லோர் மரபில் வந்தவன்' எனப் பிறர் புகழக் கேட்டுத் தம் கிணையை முழக்கி அங்குச் சென்று தேரிற் பூட்டி ஓட்ட நல்ல பகடு வேண்ட, அவன் உடனே ஆனிரைகளை ஊர்தியோடு நல்கினான்' என்று பரிசில் விடை என்னும் துறையில் கிணைஞன் கூற்றாகப் பாடி இவனது கொடைநலம் புகழ்வர். இரா.சா.

தாமிரபருணி: பொருநை ஆறு எனப்பட்ட தண்பொருனை ஆற்றின் பெயரே சிதைந்து தாமிரபருணி என்றாயிற்று. இது தென்பாண்டி நாட்டில் மேற்கு மலைத் தொடரிலுள்ள பொதிகைமலை அல்லது அகத்தியர் மலையில் (உயரம் 6132 அடி) தோன்றி 120 கி.மீ. ஓடிப் புன்னைக் காயல் என்னுமிடத்தில் மன்னார் குடாக் கடலில் கலக்கிறது. பொதிகை மலைமீது இவ்வாறு 24 கி.மீ. ஓடிய பின்னர்த் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் சமவெளிப் பகுதியில் 96கி.மீ. பாய்கிறது. இம்மாவட்டத்திலுள்ள அம்பை, திருநெல்வேலி, சீ வைகுண்டம், திருச்செந்தூர் வட்டங்களில் 5000 ச. கி.மீ. பரப்பு நிலப்பகுதியை இந்த ஆறு செழிப்பாக்குகிறது. இந்நதியின் நீர் முழுவதும் மக்களால் பயன்படுத்தப்பட்டுவிடுகிறது.

பழைமை: இந்த ஆறு வியாசபாரதத்திலும், வால்மீகியின் இராமாயணத்திலும், காளிதாசரின் இரகுவமிசத்திலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வராக மிகிரரும் இதுபற்றிக் கூறியுள்ளார். மேலைநாட்டு வரலாற்று அறிஞர்களான மெகசுதனீசும் (கி.மு. 302), பெரிப்புளூசு என்னும் நூலும் (கி.பி. 80), தாலமியும் (கி.பி. 150), அசோகரின் (கி.மு. 273-232) கல்வெட்டுகளும் புத்தசமய அறிஞர்களின் நூல்களும் இந்த ஆற்றினைத் 'தாம்ப பன்னி' எனக் குறிக்கின்றன. பண்டைக் காலத்தில் ஈழத்தீவிற்குத் 'தாம்ப பன்னி' என்ற பெயர் வழங்கிற்று என்றும், அந்நாட்டவர் தென் தமிழ் நாட்டில் குடியேறி வாழத் தொடங்கிய பொழுது, தங்களுடைய நாட்டின் நினைவாக இந்நதிக்குத் 'தாம்ப பன்னி' எனப் பெயரிட்டனர் என்றும், அதுவே தாமிரவருணி என மாறிற்று என்றும் சிலர் கருதுகின்றனர். பண்டைத் தமிழ் நூல்களிலும் இது பொருநை, பொருநல், தண்பொருநை, தண் பொருந்தம் எனப் பல பெயர்களில் வழங்கப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம்.

துணை ஆறுகள்: பொதிகை மலையில் இவ்வாற்றுடன் பேயாறு, உள்ளாறு, பாம்பாறு, காரியாறு கௌடலையாறு, மயிலாறு, சேர்வையாறு ஆகிய துணை ஆறுகள் சேர்ந்து இது பேராறாகத் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்குள் நுழைகிறது. சமவெளிப் பகுதியில் இதனுடன் கல்லிடைக் குறிச்சிக்கு அருகில் மணிமுத்தாறும் கோரையாறும், திருப்புடை மருதூர் அருகில் வராக நதியும், தருவை என்னும் ஊரின் அருகில் பச்சையாறும், சீவலப்பேரி அல்லது முக்கூடல் அருகில் சித்திரா நதி அல்லது சிற்றாறும் கலக்கின்றன.

அருவிகளும், அணைகளும்: தாமிரவருணி செல்லும் வழியிலுள்ள 30 மீ. உயரமுள்ள 'வானதீர்த்தம் அல்லது பாவதீர்த்தம்' குறிப்பிடத்தக்கது. கீழணைக்கு அருகில் 'கலியாண தீர்த்தம்' என்னும் அருவி 100 மீ. உயரத்திலிருந்து விழுகிறது. இதனைப் 'பாப விநாசம்' அல்லது 'பாப நாசம்' எனவும் குறிப்பிடுவர். இதில் 1942-இல் கட்டப்பட்ட பாபநாசம் அணை 5500. க. அடி கொள்ளளவு உடையது. இதிலிருந்து 9 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள கீழணையிலிருந்து பாபநாசம் நீர்மின்விசை நிலையத்திற்கு நீர் கொண்டு செல்லப்பட்டு மின்சாரம் உண்டாக்கப்படுகிறது.

பேரூர்கள்: தாமிரபருணி பாயும் பகுதியிலுள்ள பேரூர்களில் அம்மை வட்டத்திலுள்ள பாபநாசம், அம்பாசமுத்திரம், திருப்புடைமருதூர், சேரன் மாதேவி; திருநெல்வேலி வட்டத்திலுள்ள திருநெல்வேலி மாநகர், செப்பறை, சீவலப்பேரி அல்லது முக்கூடல், கிருட்டினாபுரம், ஆதித்தநல்லூர்; சீ வைகுண்டம் வட்டத்திலுள்ள சீவை குண்டம், ஆழ்வார் திருநகரி, கொற்கை, திருச்செந்தூர் வட்டத்திலுள்ள திருச்செந்தூர் அல்லது திருச்சீரலைவாய்; தென்காசி வட்டத்திலுள்ள தென்காசி நகர், திருக்குற்றாலம் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. சி.இரெ.

துணை நூல்கள்:

பெருமாள், கோ.வே., பொருநை வளம், திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், சென்னை, 1977.

Rao, K.L., Indias' Water Wealth, Orient Longman Limited, New Delhi, 1975.

தாமினிக்கா, கரீபியன் கடலில், காற்று வரு திசையில் அமைந்துள்ள தீவாகும். இதன் கிழக்கில் அட்லாண்டிக்கு மாக்கடலும், மேற்கில் கரீபியன் கடலும் காணப்படுகின்றன. வடக்கே காணப்படும் குவாடிலோபு (Guadeloupe), மாரிகலான்டே (Marie Galante) ஆகிய பிரெஞ்சுத் தீவுகளுக்கும், தெற்கில் உள்ள மாட்டினீக்குவுக்கும் (Martinique) இடையில் அமைந்துள்ளது. தாமினிக்கா (Dominica) முதன்முதலில் கொலம்பசினால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

பிரெஞ்சுக் குடியேற்றமாக இருந்த தாமினிக்கா, கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் நடைபெற்றுவந்த ஆங்கில-பிரெஞ்சுப் போட்டி முடிவுற்ற பின் கி.பி. 1805-இல் பிரிட்டானியர் வசமாகியதுடன் அதிலிருந்து பிரிட்டானிய ஆட்சிக்குட்பட்ட நிலப்பகுதியாக (Possesion) இருந்து வந்தது. மேற்கு இந்தியத் தீவுகளின் கூட்டமைப்பில் (Federation) (1958-62 காலத்தில்) சேர்ந்திருந்தது. பிறகு 1967-இல் பிரிட்டனுடன் உள்நாட்டுச் செய்திகளைத் தீர்மானிக்கவல்ல, தன்னாதிக்கத்தகுதி கொண்ட சுதந்திரமான ஒரு மாநிலமாக இணைந்தது. சுதந்திரக் குடியரசாக 1978 நவம்பர் மாதம் 3ஆம் நாளன்று மாற்றம் பெற்றது. ஆனால் வெளிநாட்டுச் செய்திகளுக்கும் பாதுகாப்புச் செய்திகளுக்கும் பிரிட்டனே பொறுப்பாக இருந்தது.

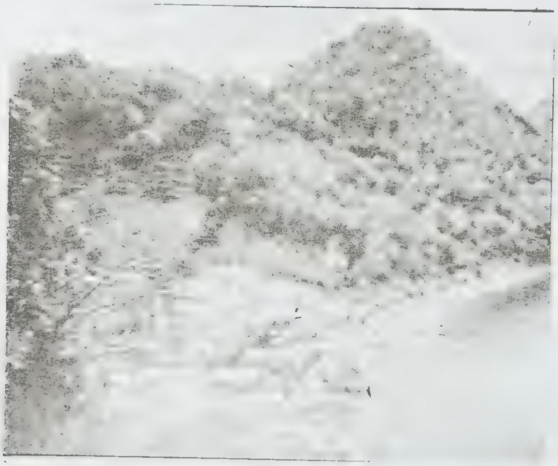

தாமினிக்காவின் தெற்குக்கடற்கரை

நாட்டின் வடக்கு, தெற்காக மிக அடர்த்தியான காடுகளைக் கொண்ட மலைப்பகுதி அமைந்துள்ளது. இதில் உற்பத்தியாகும் இலாயூ (Layou), குவானேறி (Quanery) ஆறுகள் முறையே மேற்காகவும், கிழக்காகவும் பாய்கின்றன. இங்கு மிகஉயரமான மலைத்தொடரான தையாபிளாட்டின் (Diablotin) 1447மீ உயரமுடையது.

எரிமலை நிலைவுருவத்தோற்றத்தைக் கொண்ட இத்தீவின் பரப்பு 751 ச.கி.மீ. கொதி நீரூற்றுக்கள் (Hot Springs), எரிமலை வாய்கள் (Volcanic vents) தென்பகுதியில் காணப்படும். கடல் மட்டத்துக்கு மேல் 800மீ. அளவில் காணப்படும் கொதி நீர் ஏரியும் (Boiling Lake) இடையிடையே செயற்படுகின்ற கந்தக நீரூற்றுகளும் (Sulfur geyser) சிறப்பான நிலவுருவங்களாகும்.

மலைப்பகுதிகளில் மழைவீழ்ச்சி சராசரி 250 அங்குலமாகவும், கரையோரப் பகுதிகளில் 70 அங்குலமாகவும் இருக்கின்றது. ஆண்டுச் சராசரி வெப்பநிலை 80°F (27°C). மிக வெப்பமுள்ள மாதமான செப்டம்பரில் 82°F (28°C) ஆகவும், மிகக் குளிருள்ள மாதமான பிப்பிரவரியில் 77°F (25°C) ஆகவும் உள்ளது.

நாட்டின் மொத்த மக்கள்தொகை 74,859(1981) ஆகும். தலைசிறந்த நகரமாக உரோசா (Roseau) விளங்குவதுடன் 20,000க்கு மேற்பட்ட குடியிருப்பாளர்களையும் கொண்டுள்ளது. பொது நல நாடுகளில் ஒன்றான தாமினிக்காவின் மக்கள் தொகை நெருக்கம் சதுர மைலுக்கு 259 (1984) ஆகும். மொத்த மக்கள் தொகையில் 46 விழுக்காட்டினர் நகரங்களில் காணப்படுகின்றனர். ஆங்கிலம் அலுவல் மொழியாக விளங்குகின்றது. தேசிய உற்பத்தி 761 மிலியன் அமெரிக்கத் தாலர்களாகும் (1982). கறுப்பு இனத்தவர்கள் பெரும்பான்மையினராக உள்ளனர். கலப்பின மக்கள், வெள்ளை நிறத்தவர் மற்றும் ஆசிய நாட்டவர் சிறுபான்மையினராகக் காணப்படுகின்றனர். மொத்த மக்கள் தொகையில் 80 விழுக்காட்டினர் உரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தினைச் சேர்ந்தவர்களாக உள்ளனர்.

வளமான மண் அமைப்பை இந்நாடு கொண்டிருப்பதனால் வேளாண்மையும் குறிப்பாக வெப்பமண்டலப் பழவகைகளும் தலையாய பொருளாதார நடவடிக்கையாக உள்ளன. எலுமிச்சம் பழச்சாறு (Lime Juice), எலுமிச்சை எண்ணெய்(Oil), மதுபானம் தயாரித்தல், சவர்க்காரம், பழங்கள், பதனிடல் ஆகியவை முதன்மைத் தொழிலாக இடம் பெறுகிறது. உணவு வகைகள், குளிகை, புகையிலை, துணி வகைகள், இயந்திரங்கள்

ஆகியவை இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. காடுகள் மிக்க அளவில் வளத்தைக் கொண்டிருப்பதனால் சந்தைப்படுத்தக்கூடியஅளவுக்குவெட்டுமரத்தொழில் விருத்தி பெற்றுள்ளது. இந்நாட்டில் மிக்க அளவில் வாழையும்(Bananas)தேங்காயும் உற்பத்தி செய்யப்படு கின்றன; சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரும் அழகிய நாடாகவிருக்கின்றது. வெளிநாடுகளுடன் சருவதேச முறையில் கடல் வழியாகவும், ஆகாய வழியா கவும் தொடர்புகள் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. நாட்டின் தலா மொத்ததேசீய உற்பத்தி 761அமெ ரிக்கத்தாலர் (1982)களாக இருந்தது. எஸ்.அ.நோ.

தாமினிகன்குடியரசு:கரீபியன்கடலில்அமைந் துள்ள இத்தீவு கி.பி. 1492 திசம்பர் 2-ஆம் நாளன்று கொலம்பசினால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதன் பின், நீண்ட காலமாக இசுபானியோலா(Hispaniola)எனப் பெயர் பெற்றிருந்தது. தாமினிகன் குடியரசில் (Dominican Republic) கி.பி.1496-இல் கொலம்பசின் சகோதரனான பார்த்தலோமியு என்பவனால் சாந்தோ தொமிங்கோ(Santo Domingo)எனும் நகரம் நிறுவப் பெற்றது. இத்தீவின் கிழக்குப் பகுதியில் 2/3 பகுதி நிலப்பரப்பைக் கொண்டது தாமினிகன் குடி யரசாகும். ஏனைய மேற்குப் பகுதி எயிட்டி (Haiti) எனப்படும். புதிய நாடுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, இசுபானியரினால் குடியமர்த்தப்பட்ட தொடக்கப் பகுதிகளுள் இதுவும் ஒன்று.

மேற்குப் பகுதியில் அமைந்திருக்கும் எயிட்டிக் குடியரசு பிரெஞ்சுக்காரரால் கைப்பற்றப்பட்டு அவர்களால் மக்கள் குடியேற்றம் செய்யப்பெற்றது. சாந்தோ தொமிங்கோ கி.பி.1795-இல் பிரெஞ்சுக் காரருக்கு விட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால், கி.பி. 1808இல் தாமினிகன் மக்கள் கிளர்ந்தெழுந்து புகழ் வாய்ந்த பாலோ இன்காடோப் (Palo Hincado) போரில், பிரெஞ்சு ஆட்சியின் ஆதிக்கத்தை முடிவுக் குக் கொண்டு வந்தனர். தலைநகரமான சாந்தோ தொமிங்கோ கைப்பற்றப்பட்டதுடன் பிரித்தானியக் கடற்படையின் உதவியுடன் பிரெஞ்சுக்காரர் சமர சத்தின் பேரில் விட்டுக்கொடுக்கக் கட்டாயப்படுத்தப் பட்டதனால் குடியேற்றம் மீண்டும் இசுபானியர் வசமாகியது.

இக்காலத்திலிருந்து கி.பி.1821 வரை சுதந்திர மாக இருந்தாலும், எயிட்டி படையெடுத்து இந் நாட்டைக் கைப்பற்றி கி.பி. 1844-வரை தனது ஆட்சி யின்கீழ் வைத்திருந்தது. எயிட்டியின் ஆட்சி கி.பி. 1844-இல் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு தாமினிகன் குடியரசு நிறுவப்பட்டதுடன் அதற்கென அரசியல் சட்டமும் வரையறுக்கப்பட்டது. இக்குடியரசு கி.பி.

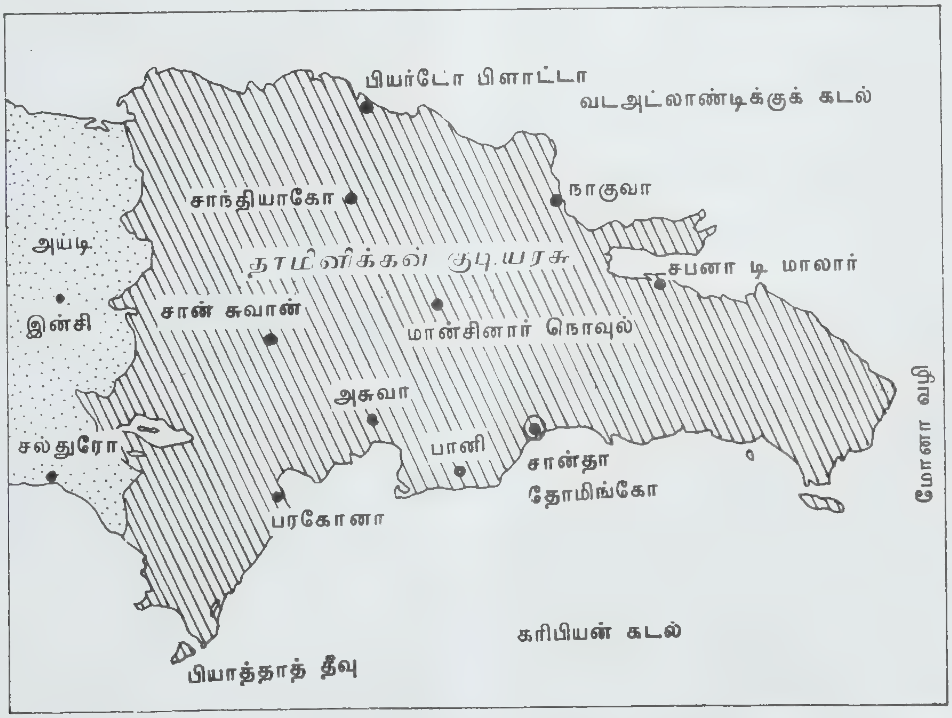

தாமினிகன் குடியரசு அமைவிடம்

சாந்தோ தொமிங்கோ நகரம்

சாந்தோ தொமிங்கோவிலுள்ள
கொலம்பசு சிலையும் புனித ஆலயமும்

1850-இல் பிரிட்டனால் முதன்முதலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அமெரிக்கக் கடற்படையினால் 1916-24 ஆண்டுக் காலத்தில் கைப்பற்றப்பட்டு அவர்களின் ஆதிக்கத்தின்கீழ் இருந்தது. தலைநகரம் சாந்தோ தொமிங்கோவில் இருந்து 1936-இல் கியாதது துயிலோவுக்கு (Ciudad Trujillo) மாற்றப்பட்டது. சாந்தோ தொமிங்கோவே மீண்டும் 1961-இல் தலை நகரமாயிற்று.

இக்குடியரசின் நிலப்பரப்பு 48,442 சதுர கி.மீ. மொத்த மக்கள்தொகை 1981 கணிப்பின்படி 5,647,977 ஆகும். 1983-இல் இது 6.3 மிலியன் மக்களைக் கொண்டிருந்தது. மக்கள் தொகை நெருக்கம் சதுரக் கிலோ மீட்டருக்கு 122 பேர் (சதுர மைலுக்கு 317 பேர்). மக்களில் 60 விழுக்காட்டினர் சிற்றூர்களில் வாழ்கின்றனர். ஏனையோர் நகரங்களில் வாழ்கின்றனர். மொத்த மக்கள்தொகையில் 47 விழுக்காடு 15 வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களாகவும், 65 விழுக்காடு எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்களாகவும் (Literacy) உள்ளனர். நாட்டு மக்களில் இசுபானிய மரபினர் ஒரு பகுதியாக இருந்தாலும், ஆப்பிரிக்க, ஐரோப்பிய மக்கள் தொகையில் இரத்தக் கலப்புக் கொண்ட கலப்பு இனமாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மொத்த மக்கள் தொகையில் முலாத்தோ (Mullatto) இனம் 73 விழுக்காடு, வெள்ளை நிறத்தவர் 16 விழுக்காடு, கறுப்பு இனம் 11 விழுக்காடு. மக்கள்தொகையில் 90 விழுக்காட்டினர் உரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தினைச் சேர்ந்தவர்கள்.

வெப்ப மண்டிலக்கரையோரக் காலநிலையைக் கொண்டது இது. மழை வீழ்ச்சி பெரும்பாலும் கோடைக்காலங்களில் மே தொடங்கி நவம்பர் வரை பரந்துள்ளது. வடக்கிலும் கிழக்கிலும் மழை வீழ்ச்சியினளவு மிகுதி. சராசரி மழைவீழ்ச்சி ஆண்டொன்றிற்கு 50 அங்குல மாகும் (1400 மி.மீ.). பெரும் புயல்களின் தாக்கம் சூன்-நவம்பர் காலங்களில் இடம் பெறுகின்றது.

கனிப்பொருள்களான அலுமினிய மண் வகை (Bauxite), வெள்ளி, விழுப்பொன் (Platinum), தங்கம், நிக்கல் ஆகியன கிடைக்கின்றன. 152,250 கண்டி அலுமினியம் 1982-இல் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. தலையாய கைத்தொழில் தயாரிப்புகளாகச் சருக்கரை, பருத்தி, செயற்கைப்பட்டுத் துணிகள், சிமெண்டு குடிவகைகள், வெண்சுருட்டு, செருப்பு ஆகியவை காணப்படுகின்றன. இவற்றுடன் வருமானம் தரும் துறையாகச் சுற்றுலாத்துறையும் அமைந்துள்ளது. வருகை தந்த சுற்றுலாப் பயணிகளின் எண்ணிக்கை 1981-இல்-613,774 ஆக இருந்தது. மொத்த தேசிய உற்பத்தி தலா 1140 (1980) அமெரிக்கத் தாலர்கள்,

கரும்பு வேளாண்மை

வேளாண்மை செழிப்புள்ளதாக இருக்கிறது. கரும்புப் பயிர்செய்கை தலைமையான தொழில் தென்கிழக்குப் பகுதியில் பெரிய கரும்புத் தோட்டங்கள் காணப்படுகின்றன. கரும்பேயன்றிக் கொக்கோ, வாழை, நிலக்கடலை, புகையிலை, காப்பி என்பனவும் பயிரிடப்படுகின்றன. கால்நடை வளர்ப்புத் தலைசிறந்த தொழிலாக இடம் பெறுகின்றது. எஸ்.அ.நோ.

தாமோதர் பள்ளத்தாக்குக் கழகம்: துறைகள் (Departments), பொதுக் கழகங்கள் (Public Corporations), தன்னிச்சை ஒழுங்குபடுத்தும் ஆணையங்கள் (Independent Regulatory Commissions) ஆகியவை அரசாங்கத்தின் பணிகளைச் செயற்படுத்துவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட நிருவாக அமைப்புகளாகும். இவற்றுள் பொதுக்கழகங்கள், வணிகத் தொடர்புள்ள பொருளாதார நிறுவனங்களை அரசு ஏற்றுச் செயற்படுத்துவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டவை. 'ஒவ்வொரு பொதுக் கழகமும் சட்டமுறையிலமைந்த ஒரு மனிதன்' என்று பேராசிரியர் கேராவும், 'பலர் ஒருங்கிணைந்து ஒருவராகச் செயலாற்றுவதற்காக ஏற்பட்ட ஓர் அமைப்பு' என்று பிபினரும் குறிப்பிடும் பொதுக்கழகங்கள், வணிக சுதந்திரத்துடனும், அரசின் கட்டுப்பாட்டுடனும் செயற்படுவதற்கு வழிகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பொதுக் கழகங்கள் அரசின் முழு உடைமையாகவும், தனிப்பட்ட சட்டங்களின் அடிப்படையிலும், சட்டம் சம்பந்தப்பட்ட பொருள்களுக்குத் தனி அமைப்புகளாகவும், பொதுவாக நிதி விவகாரங்களில் தனித்து இயங்கும் சுதந்திரம் பெற்ற அமைப்புகளாகவும் செயற்படுகின்றன.

அமெரிக்காவில் முதன்முதலாக 1904-ஆம் ஆண்டு பனாமா இருப்புப் பாதைக் கழகம் (Panama Rail Road Company) என்ற பொதுக் கழகம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இலண்டன் துறைமுக அதிகாரக்குழு (Port of London Authority) என்ற பொதுக்கழகம் இங்கிலாந்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட முதல் பொதுக் கழகமாகும். இப்பொதுக் கழகம் 1908-ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்தியா சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பு ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரே பொதுக்கழகம் 1934-ஆம் ஆண்டில் ஏற்படுத்தப்பட்ட மைய வங்கி (Reserve Bank) ஆகும். இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பிறகு ஏற்படுத்தப்பட்ட முதல் பொதுக்கழகம் 1948-ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்ட புனர்வாழ்வு நிதிக் கழகம் (Rehabilitation Finance Corporation) ஆகும். இதைத் தொடர்ந்து அந்த ஆண்டிலேயே தாமோதர் பள்ளத்தாக்குக் கழகமும் (Damodar Valley Corporation) ஏற்படுத்தப்பட்டது.

பல்வேறு நாடுகளில் செயற்படுகின்ற பொதுக் கழகங்கள் வணிக இயல்பான நிறுவனங்களை மேற்பார்வை செய்வதற்காகவோ, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட குறிக்கோளுடன் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியின் முன்னேற்றத்திற்காகவோ ஏற்படுத்தப்பட்டவை. பொதுவுடைமை, பொதுப்பொறுப்பு, வணிக நிருவாகம் ஆகிய மூன்றும் இப்பொதுக் கழகங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன.

பணிகள்: தாமோதர் பள்ளத்தாக்குக் கழகம், அமெரிக்காவிலுள்ள தென்னசிப் பள்ளத்தாக்கு அதிகாரக் குழுவின் (Tennessee Valley Authority) குறிக்கோள்கள், அமைப்பு, அதிகாரங்கள் ஆகியவற்றைப் பின்பற்றி ஒருகுறிப்பிட்ட பகுதியின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட குறிக்கோளுடன் இயங்கவும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இக்கழகம் பீகார், மேற்கு வங்காளம் ஆகிய மாநிலங்களின் முன்னேற்றத்திற்காக,அரசின் சட்டத்தால் அமைக்கப்பட்டது. இவ்விரு மாநிலங்களும் இக்கழகத்திற்குத் தேவையான நிதியை வழங்கியுள்ளன. நடுவண் அரசின் ஒப்புதலுடன் பொதுமக்களிடமிருந்து நிதிக்கடன் வாங்கவும், நிலங்கள் வாங்கவும், அவற்றை ஈடாக வைத்து வங்கிகளிலிருந்து பணம் பெறவும் இது அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளது. இவ்விரு மாநிலங்களில் பாசன வசதியைப் பெருக்கியும், மின்விசை வசதி செய்து

தந்தும், வெள்ளப் பெருக்கத்தைத் தடைசெய்து வெள்ளப் பாதுகாப்பு அளித்தும் இக்கழகம் வருமானத்தை ஈட்டுகிறது. இக்கழகம் ஊதியம் அடைந்தால், தனியார் நிறுவனங்களைப் போல் இதுவும் வருமான வரிக்கு உட்பட்டதாகும். தேய்மான நிதி, நெருக்கடி நிதி போன்றவற்றை ஒதுக்கிய பிறகு கிடைக்கும் நிகர ஊதியத்தை அல்லது பற்றாக்குறையை இரு மாநிலங்களும் முதலீட்டின் பங்கு வீதத்தின் அடிப்படையில் பகிர்ந்துகொள்ளுகின்றன.

அமைப்பு: நடுவண் அரசாங்கம் இக்கழகத்தின் தலைவரையும், இரு உறுப்பினர்களையும் பங்குபெறும் மாநில அரசுகளைக் கலந்தாலோசித்து அமர்த்துகின்றது. உறுப்பினர்களின் பதவிக்காலம் சட்ட அடிப்படையில் வரையறுக்கப்படாததால் ஓர் உறுப்பினரை பதவியினின்று விலக்கவோ, அப்போதைக்கு நீக்கவோ முடியும். இக்கழகத்தின் நிருவாகத்தைக் கவனிக்கக் கூடிய முக்கிய அதிகாரிகளான செயலாளரையும், நிதி ஆலோசகரையும், ஒரு துணைச் செயலாளரையும், இரண்டு உதவிசார் செயலாளர்களையும் நடுவண் அரசு நியமிக்கிறது.

செயலாளர்தான் இக்கழகத்தின் தலைமை நிருவாக அதிகாரி (Managing Director) ஆவார். இக்கழகம் நிதி ஆலோசகரைக் கலந்தாலோசித்துக் குறிப்பிட்ட படிவத்தில் வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்கிறது. இக்கழகத்தின் நிதியாண்டு அக்டோபர் மாதம் தொடங்குகிறது. கழகத்தின் வரவு செலவுத் திட்டம் அதில் பங்கு பெறும் மாநில அரசுகளின் சட்டமன்றங்களுக்கு அளிக்கப்படவேண்டும். இக்கழகத்திற்கென்று ஒரு தணிக்கைத்துறை உள்ளதால் இக்கழகத்தின் கணக்குகள் இந்தியத் தணிக்கைத் துறைத் தலைவரது தணிக்கைக்குட்பட்டனவல்ல. இக்கழகம், நடுவண் அமைச்சரவையின் பாசன மின் அமைச்சகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

கட்டுப்பாடுகள்: பொதுக் கொள்கை வகுப்பதில் மட்டும் நடுவண் அரசிற்கும், பங்கு பெறும் மாநில அரசுகளின் கட்டுப்பாட்டிற்கும் உட்பட்டுச் செயற்படும் இக்கழகம், பிற எல்லாத் துறைகளிலும் தன்னுரிமை கொண்டு செயற்படுகிறது. இக்கழகம் பொறுப்புடன் செயற்படுவதற்கு நடுவண் அரசும், பங்குபெறும் மாநில அரசுகளும் பின்வரும் முறையில் கட்டுப்பாட்டைச் செலுத்துகின்றன. முதலாவதாக இக்கழத்தின் பெருந்தலைவரையும் (Chairman), இரு உறுப்பினர்களையும் பங்கு பெறும் மாநில அரசுகளைக் கலந்து ஆலோசித்து நியமனம் செய்வதன் வாயிலாகவும், இக்கழகத்தின் செயலாளரையும், உதவிச் செயலாளரையும், இரு உதவி சார் செயலாளரையும் நிருவாக அமைப்பில் நடுவண் அரசு அமர்த்துவதன் வாயிலாகவும், நிதி ஆலோசகரை நடுவண் அரசு நியமித்து அவரது மேற்பார்வையில் வரவு செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்படுதலின் வாயிலாகவும் இக்கழகத்தின்மீது கட்டுப்பாடு செய்யப்படுகிறது. இரண்டாவதாக இக்கழகம், பங்குபெறும் மாநில அரசுகளின் சட்டமன்றங்களுக்கு ஒவ்வொரு அக்டோபர் மாதமும் வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்து அளிக்க வேண்டும். அவ்வாறு அளிக்கப்படும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை மாநிலச் சட்டமன்றங்கள் ஆய்வுசெய்து, சரியான முறையில் இக்கழகம் பணத்தைச் செலவழித்திருக்கின்றதா என்பதை அவை கண்காணிப்பதன் வழியாக இக்கழகத்தைக் கட்டுப்பாடு செய்கின்றன. மூன்றாவதாக இக்கழகத்திற்கு எல்லாத் துறைகளிலும் அறிவுரை வழங்குவதற்கென நடுவண் அரசு அறிவுரைக் குழுக்களை (Advisory Councils) நியமிக்கிறது. கழகத்தின் பணிகளை ஆய்வு செய்வதற்கென ஒரு தொழில்நுட்பக் குழுவையும் பங்குபெறும் மாநில அரசுகள் அமர்த்துகின்றன. இக்குழுக்களின்மூலமாக நடுவண் அரசும், பங்கு பெறும் மாநில அரசுகளும் இக்கழகத்தைக் கட்டுப்பாடு செய்கின்றன. நான்காவதாகப் பங்குபெறும் மாநில அரசுகள் கழகம் செய்யும் பணிகளைக் குறித்து விவாதிப்பதற்கென அவ்வப்போது மாநில மாநாடுகளைக் கூட்டி இக்கழகத்தைக் கட்டுப்பாடுசெய்கிறது. ஐந்தாவதாகக் கழகம் முதலீடு செய்வதற்கும், கடன் வாங்குவதற்கும் நடுவண் அரசின் உடன்பாடு தேவை. இவ்வாறு உடன்பாடு வழங்குவதன் வாயிலாக நடுவண் அரசு இக்கழகத்தைக் கட்டுப்பாடு செய்கிறது. கடைசியாகப் பாசனக் கால்வாய்கள் அமைப்பது சம்பந்தப்பட்ட பணிகளைப் பங்குபெறும் மாநில அரசின் ஒப்புதலுடன் தான் செய்யமுடியும். தகுந்த காரணமில்லாமல் இவ்வொப்புதல் மறுக்கப்பட்டால், இக்கழகத்திற்கும், அது சம்பந்தப்பட்ட அரசுகளுக்குமிடையே எழும் வழக்குகள் இந்தியத் தலைமை நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியால் நியமிக்கப்படும் நடுவரது முடிவுக்கு விடப்படும்.

'அரசுத்தொழில் நிறுவனங்களின் திறமை அறிக்கை'யில் (Report on the Efficient Conduct of State Enterprises) தாமோதர் பள்ளத்தாக்குக் கழகமானது, மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் அதிக அளவு தலையீட்டுக்குள்ளாகியிருக்கிறது என்றும், இக்கழகத்தின் நிருவாகத்தில் தொழிலாளர்களுக்குப் பங்கு இல்லாத நிலை உள்ளதென்றும், வேண்டியவர்களுக்கு ஆதரவு அளிப்பதாலும் எழக்கூடிய குறைபாடுகளை அகற்றத் தகுந்த வழிமுறைகள் இல்லை

என்றும், அமெரிக்காவிலுள்ள தென்னசிப் பள்ளத் தாக்கு அதிகாரக் குழுவிற்கு உள்ளது போல இது செயற்படும் பகுதிகளிலுள்ள மக்களுக்கு இக்கழகம் பொறுப்புள்ளதாக அமையவில்லை என்றும் கூறப்படு கிறது. மேற்கூறிய குறைபாடுகள் நீக்கப்பட்டால் இக்கழகம் சிறந்த முறையில் செயற்பட இயலும்.

கே.பா.

துணை நூல்கள்:

Gorwala, A.D., Report on the Efficient Conduct of State Enterprises, Delhi, 1961.

Tyagi, A.R., Public Administration, Atma Ram & Sons, Delhi, 1974.

தாமோதர் பள்ளத்தாக்குத் திட்டம்: மேற்கு வங்காள மாநிலத்தை வளப்படுத்தும் பகீரதி நதியின் துணைநதிதான் தாமோதர் நதி. மயூராட்சி, கங்கசப்தி, ஊருபநாராயண் ஆகிய நதிகள் பகீரதியின் துணை நதிகளாகும். இப்பகீரதி நதியைத்தான் கல் கத்தா முகத்துவாரப் பகுதியில் ஊக்ளி நதி என்ற பெயரிட்டு வழங்குகின்றனர். பீகார், வங்காளம் ஆகிய இரு மாநிலங்கள் வழியே வளைந்துசென்று ஊக்ளி நதியின் முகத்துவாரத்தில் சங்கமமாகும் தாமோதர் நதி அகன்ற பள்ளத்தாக்கை ஏற்படுத்து கின்றது. இது சோட்டா நாக்பூர் குன்றுகளில் தோன்றுகிறது. இதன் பிறப்பிடத்திலிருந்து ஊக்ளி வரை இதன் மொத்த நீளம் 848 கி.மீ.

மேற்கு வங்காளத்தில் இதனைத் ‘துயரநதி’ (River Sorrow) என்றே கூறுகின்றனர். ஏனெனில் சீனாவில் ஓயாங்கோ (Ho Yang Ho) நதி அதன் ஓட்டத்தை அடிக்கடி மாற்றுவதன் மூலம் அழிவை ஏற்படுத்துவதுபோலத் தாமோதர் நதியும் பீகார், வங்காள மாநிலங்களுக்குப் பெருத்த அழிவை வெள் ளப் பெருக்கால் ஏற்படுத்தி வருகிறது. இதனைக் கட்டுப்படுத்த முடியாததனால் மழைக்காலங்களில் ஏறத்தாழ 18,000 சதுரக் கிலோ மீட்டர் நிலப் பரப் பளவிற்கு இதனால் எப்போதும் ஆபத்து ஏற்படு கிறது. வெள்ளத்தினால் ஏற்படும் அழிவைக் கட்டுப் படுத்த வேண்டியும், இன்னும் பல்வேறு நோக்கங்க ளுடனும் அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் எப்.டி. ஊருசுவெல்ட்டு காலத்தில் இதுபோன்ற ‘தென்னசி’ (Tennesse) நதியின் சிக்கல்களைச் சமாளிக்க நிறுவப்பட்ட ‘தென்னசிப் பள்ளத்தாக்கு அமைப்பை (Tennesse Valley Authority) முன்மாதிரியாக வைத்து 1948-ஆம் ஆண்டில் ‘தாமோதர் பள்ளத்தாக்குக் கழகம்’ (Damodar Valley Corporation) என்னும் நிறுவனத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். நீர்ப்பாசன வசதிகளுக்காகவும், வீணாகிவிடும் நீரை ஒழுங்கு முறைப்படுத்துவதற்காகவும், மின்திறன் உற்பத்திக் காகவும் பல குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றவே இவ் வானையம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அது மட்டுமன்றி தாமோதர் பள்ளத்தாக்கில் நீர், நிலத் தாதுப் பொருள்கள் வளம் மிகுந்திருப்பதால் இவற்றை முழு மையாகப் பயன்படுத்துவதே தாமோதர் பள் ளத்தாக்குப் பல்நோக்குத் திட்டக் குறிக்கோளாகும்.

திட்டம்: தாமோதர் பள்ளத் தாக்குத் திட்டத்தில் மொத்தம் எட்டுப்பெரும் அணைக்கட்டுகள் அடங்கும். பராக்கா துணை ஆற்றின் குறுக்கே 1) மைத்தான் (Maithon), 2) பால்பகாடி (Palpahadi), 3) தில்யா (Tilya) அணைக்கட்டுகளும், தாமோதர் நதியின் குறுக்கே 4) பஞ்சட்டுக்குன்று (Panchatt Hill), 5) ஆயர் (Ayer) 6) பூமோ (Bumo) அணைக்கட்டுகளும், கோனார் (Konar) துணை ஆற்றின் குறுக்கே 7) கோனார் (Konar), 8) புக்காரோ (Bukaro) அணைக்கட்டுகளும் கட்டப்பட்டும் முடிக்கப்பட்டும் வருகின்றன. இவை மட்டுமன்றி மூன்று மின்திறன் உற்பத்தி நிலையங் களும், துர்க்காபூர் பெரும் நீர்ப்பாசன அணைக்கட் டும், பொக்காரோ மின்ஆக்க நிலையமும் தாமோ தர் பள்ளத்தாக்குக் கழகத்தின்கீழ் அமைந்து செயற் படும் பல்நோக்குத் திட்ட நிறுவனங்களாகும். தாமோதர் பள்ளத்தாக்குத் திட்டத்தின் பணிகள் முழுவதும் கட்டி முடிக்கப்பட 86 கோடி உரூபாய் செலவாகும் எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. ஆண் டொன்றுக்கு 1180 மெ.வா. மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யும் திறன் கொண்டவை இந்நிலையங்கள். இம் முழுத் திட்டத்தினால் வேளாண்மைக்குப் பயன்படும் நிலத்தின் பரப்பளவு 10,26,000 ஏக்கர் நிலமாகும். அதுமட்டுமன்றி 137 கி.மீ. நீளமான இதன் கால் வாய் துர்காபூர், கல்கத்தா நகரங்களுக்கிடையே போக்குவரத்துக்குப்பயன்படும்படியாகவும் இருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக முதல் கட்டத்தில் முழுவதும் காரைக்கட்டால் (Concrate) கட்டி முடிக்கப்பட்ட பராக்கா அணையின் நீளம் 1147 அடி; உயரம் 112 அடி; நீர்த் தேக்கப்பரப்பு 26 சதுர மைல்கள்.

பீகார், வங்காளம் ஆகிய இரு மாநிலங்களையும் சேர்த்துப் பயனடையக்கூடிய மொத்த நிலப்பரப்பு 24, 235 சதுர கி.மீ. ஆகும். மூன்று மின் உற்பத்தி நிலையங்கள்: 1) பொக்காரோ, 2) சந்திராபுரம், 3) துர்காபூர் என்பவை.

தில்யா அணை: இந்த அணை கோதர்மா (Kodarma) புகைவண்டி நிலையத்திற்கு அருகில் கட் டப்பட்டுள்ளது. இது இரு பக்கங்களிலும் முழுக்காரைக் கட்டால் ஆனது. இதன் நீளம் 1200 அடி; உயரம்

99 அடி. இவ்வணை நீரின் பரப்பளவு 3,20,000 ஏக்கர். (Acres.).

கோனார் அணை: பீகாரில் அசாரிபாக்கு (Hazari Bagh) மாவட்டத்தில் உள்ள கோனார் அணையின் நீர்ப் பரப்பளவு 17,300 ஏக்கர். 27 ச.கி.மீ. நீளத்திற்கு நீர் பரவுகிறது. அணையின் உயரம் 160 அடி; நீளம் 848 அடி; ஆனால் காரைக்கட்டும், மண் கட்டும் சேர்ந்து மொத்த நீளம் 3515மீ. இவ்வணை 1954-இல் கட்டிமுடிக்கப்பட்டது.

மைத்தான் அணை: இது பராக்கா நதியில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அசன்சால் தொடர்வண்டி நிலையத்திற்கு 25.5கி.மீ.கல்தொலைவிலுள்ளது.உயரம் 48.8மீ. நீளம் 612மீ. குறிப்பாக மைத்தான் அணை வெள்ளத்தடுப்பு நோக்கத்திற்காகக் கட்டப்பட்ட அணையாகும். இவ்வணையின்கீழ் மின் உற்பத்தி நிலையம் ஒன்றுள்ளது. இங்கு 60,000 கி.வா. மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அணையின் இருமருங்கிலும் 4453மீ. நீளத்திற்குத் தடுப்புச் சுவர்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன.

பஞ்சட்டுக் குன்று அணை: பீகார் மாநிலத்தில் தாமோதர் நதியின் குறுக்கே தன்பாது (Dhanbad) மாவட்டத்தில் பஞ்சட்டு குன்று அணை கட்டப்பட்டுள்ளது. வெள்ளத் தடுப்புக்காகவும் மின்சாரம் உற்பத்திக்காகவும் கட்டப்பட்ட இவ்வணையின் மண் தடுப்புச்சுவர் நீளம் 2166மீ. காரைக்கட்டுக் கட்டுமானம் உயரம் 40.5மீ. நீளம் 368மீ. இரு பக்கங்களிலும் 4210மீ. நீளத்திற்குத் தடுப்புச் சுவர்கள் (Dykes) உள்ளன. நீர்ப்பரப்பு 12,14.000 ஏக்கர் (Acre). 40,000 கி.வா. மின்திறன் உற்பத்தி செய்யவல்லது. இது 1956-இல் தொடங்கப்பட்டது.

தேனுகாட்டு அணை: மத்திய அரசு, பீகார், வங்காள அரசுகளுக்கிடையே ஏற்பட்ட வேளாண்மை, மின்சாரத் துறைகளுக்கான உடன்பாடு காரணமாக தேனுகாட்டு (Tenughat) என்னும் அணையும் தாமோதர் நதியின் குறுக்கே கட்டப்படுகிறது. இவ்வணையிலிருந்து பெறப்படும் நீர் 'போசிது' (Bhojudih) என்னும் இடத்தில் தேக்கப்பெற்று அணை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

துர்காபூர் அணை: தாமோதர் நதியின் குறுக்கே துர்காபூரிலிருந்து 1.5கி.மீ. தொலைவிலும், அசன்சாலியிலிருந்து .40கி.மீ. தொலைவிலும் துர்காபூர் அணை (Durgapur Dam) அமைந்துள்ளது. 692மீ. நீளமும் 11.5மீ. உயரமும் உடையது இவ்வணை. இவ்வணைக்கு வலப்புறக் கால்வாயின் மூலம் 136கி.மீ. தொலைவு கல்கத்தாவிற்கு இராணிகஞ்சிலிருந்து நிலக்கரி கொண்டு செல்லப் போக்குவரத்துக்கும் பயன்படுகிறது தாமோதர் நதியின் நீர்.

துர்காபூர் மின் உற்பத்தி நிலையம்: இந்நிலையம் 32 கோடி உருபாய் செலவில் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நிலையம் மூலம் 150,000 கி.வா. மின்சாரம் உற்பத்தியாகிறது.

பொக்காரோ நீர்மின் உற்பத்தி நிலையம்: இது கோனார் நதியில் உள்ள கோனார் அணைக்கட்டிற்கு அப்பால் பொக்காரோவிலிருந்து 12 கல் தொலைவில் அசாரிபாக் மாவட்டத்தில் பீகார் மாநிலத்தில் அமைந்துள்ளது. இது 1953-இல் தொடங்கப்பட்டது. மின் ஆக்கத் திறன் 1,63,000 கி.வா. ஆகும். சாம்செட்பூர் இராபூர்-தாட்டா நிறுவனத் தொழிற்சாலைகள், காட்சிலா(Ghatsila)என்னுமிடத்திலுள்ள தாமிரச் சுரங்கம், வங்கம், பீகார் இரும்பு, நிலக்கரிச் சுரங்கங்கள், அசன்லால், சிந்திரி (Sindri), கல்கத்தா தொழிற்சாலைகள் அனைத்துக்கும் பொக்காரோ மின் நிலையத்தின் மின்சாரம் மிகவும் பயன்படுகிறது.

மேற்குறிப்பிட்ட அணைக்கட்டு, மின்நிலையத் திட்டங்கள் அனைத்தும் தொடங்கப்பட்டபோது மைய அரசாங்கமும், பீகார், வங்காள அரசாங்கங்களின் சார்பாளர்களும் தாமோதர் பள்ளத்தாக்குத் திட்டத்தை நிறைவேற்றத் தொடங்கினர். பல்வேறு திட்டங்கள் முடிந்துள்ளன.

ஆனால், 1963-ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு நிருவாகத்திறமை, செலவுக்குறைப்பு ஆகியவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு தா.ப.திட்ட அதிகாரம் வங்காள அரசுக்கு மாற்றப்பட்டது. மின் உற்பத்தித் திறன் அதிகாரம் முழுதும் மைத்தான் அணை நிலையக் கட்டுப்பாட்டிற்கு மாற்றப்பட்டது. மொத்தத்தில் தாமோதர் பள்ளத்தாக்குத் திட்டம் பீகார், வங்காளம் மாநிலங்களுக்கு ஒரு பெரும் அருட்கொடையாக இருப்பதாகவே கருதப்படல்வேண்டும். ஹ.அ.

தாமோதரம் பிள்ளை, சி.வை., (கி.பி. 1832 1901) இவர் ஈழநாட்டில், சிறுப்பிட்டி என்ற ஊரில் 12.9. 1832-இல் பிறந்தார். தந்தை வைரவநாத பிள்ளை. குலம், வேளாளர் குலம். சமயம், சைவம். படிப்பும் பதவியும்: சிறுவயதில் இவர் பட்டுக்கோட்டையில் உள்ள பள்ளியில் பயின்றார்; சுன்னாகம் முத்துக்குமாரக் கவிராயரிடம் தமிழ் இலக்கண-இலக்கியங்களைக் கற்றார்.சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அது

தொடங்கப்பட்ட கி.பி.1857-இல் முதன்முதல் பி.ஏ. பட்டம் பெற்றவருள் இவரும் ஒருவர். பின்பு பி.எல். பட்டமும் பெற்றார். இவர் முதலில், கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியிலே ஆசிரியராகவும், பின்னர்த் 'தினவர்த்தமானி'யின் இதழாசிரியராகவும் இருந்தார். கள்ளிக்கோட்டை அரசினர் கல்லூரித் தலைமையாசிரியராக கி.பி.1857-இல் பணிபுரிந்தார். பின்னர்ச் சென்னை அரசியல் வரவுசெலவுக் கணக்கு நிலையத் தலைவராகவும் பணிபுரிந்தார். அப்போது இவர், தம் அலுவலகத் தலைவராற் பெரிதும் பாராட்டப்பெற்றார். சிலகாலம் வழக்கறிஞராகவும் இருந்தார். புதுக்கோட்டை உயர்நிலை நீதிமன்ற நீதித்தலைவராக கி.பி.1887 முதல் இருந்து அற நிலை தவறாது தொண்டாற்றினார்.

தாமோதரம் பிள்ளை, சி.வை.

தமிழ்த் தொண்டு: இவர் தமிழுக்குச் செய்த தொண்டுகள் பல. அவற்றுள் சில குறிப்பிடத்தக்கன. ஆங்கில மோகத்தால் மயங்கிக் கிடந்த அக்காலத்தில் தமிழ்மொழியைப் புறக்கணிப்பார் எவராயினும் அவரைத் துணிந்து கண்டித்தார். கல்லூரிப் படிப்பின் போது தமிழெடுத்துப் படிப்போருக்கு மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத் தேர்வு நடத்தி அதில் வெற்றி பெற்றவருக்குத் தம் செலவில் பரிசுகள் வழங்கி ஊக்கப் படுத்தினார். அத்தகைய மாணவர்களை வரவழைத்துக் கட்டுரை எழுதப் பணித்தார்; பாட்டியற்றச் சொல்லி அவர்தம் தகுதிக்கேற்பப் பாராட்டும் பரிசும் தந்தார். அவ்வாறு பரிசு பெற்றவருள் ஒருவர் வி.கோ. சூரிய நாராயண சாத்திரியார். 'தாமோதரம்பிள்ளை சால்பெடுத்துச் சாற்றஎவர் தாமோதரமுடை யார்' என்று வி.கோ. சூரிய நாராயண சாத்திரியாரால் பாராட்டப்பெற்றவர் இவர்.

தலையாய பதிப்புப் பணி: தம்பாலிருந்த ஆங்கிலப் புலமையையும், ஆராய்ச்சித் திறனையும் தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தினார் சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை. பனையோலையில் கிடந்த அரிய பல தமிழ் ஏடுகளில் ஒருசிலவற்றைப் பெரு முயற்சியுடன் படித்துப் பல ஏடுகளுடன் ஒப்பிட்டுப், பாட வேறுபாடுகளுடன் முதன்முதலாக அச்சிட்ட பெருமை இவருக்கே உரியது. 'பனையோலை ஏடுகளைப் புறக்கணித்தால், அரிய தமிழ் நூல்கள் அழிந்துவிடும் என்று பெருங் கவலைகொண்டு முதன்முதலில் குரலெழுப்பிய பெருந்தகை இவர். தமிழ் மொழியைத் 'தாய்'என்று வணங்கிப் போற்றுமளவுக்கு உணர்ச்சி ஊட்டியவர்.

'சங்கம் மரீஇய நூல்களுள் சில இப்போது தானும்கிடைப்பது சமுசயம் ... எத்தனையோ திவ்ய மதுர கிரந்தங்கள் காலாந்தரத்தில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் அழிகின்றன. சீமான்களே! இவ்வாறு இறந்தொழியும் நூல்களில் உங்களுக்குச் சற்றாவது கிருபை பிறக்கவில்லையா? ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்! அயலான் அழியக் காண்கிலும் மனம் தளும்புகின்றதே. தமிழ் மாது நம் தாய் அல்லவா? இவள் அழிய நமக்குஎன் என்றுவாளா இருக்கின்றீர்களா?என்பது இவர் கூற்று. இதனால் தமிழ் மொழியின்மீது இவர் கொண்ட அளவிலாப் பற்றுப் புலனாகின்றது. இவர் பதிப்பித்த நூல்கள்: நீதிநெறி விளக்கவுரை, வீரசோழியம்(கி.பி. 1889), தணிகைப் புராணம், (கி.பி.1883), தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் (கி.பி.1885), கலித்தொகை (கி.பி.1887), இலக்கண விளக்கம், சூளாமணி (கி.பி. 1889), தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரம் சேனாவரையம், தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரம் நச்சினார்க்கினியம் முதலானவை. இவற்றை இவரேமுதன்முதல் பதிப்பித்தார். இவர் எழுதிவெளியிட்டவற்றுள் சூளாமணி வசனம், சைவ மகத்துவம், நட்சத்திர மாலை, ஆதியாகம கீர்த்தனம் ஆகியவை குறிப்பிடத்தகுவன. இவருடைய பதிப்புரைகளிலும் முன்னுரைகளிலும் இவரது சிறந்த ஆராய்ச்சித் திறனையும், திட்ப நுட்ப அறிவையும், உவமை முதலான அணிநயங்களையும், நகைச்சுவையையும் காணலாம். 'உதய தாரகை' என்ற இதழின் ஆசிரியராகவும் இவர் இருந்துள்ளார்.

பாராட்டும் பெற்ற சிறப்பும்: இவரைக் குமாரசுவாமிப் புலவர், 'ஏட்டிலிருந்த அருந்தமிழ் நூல்களனைப் பலவும் தீட்டி வழுக்களைந் தச்சினிலாக்கும் செந்தமிழ்சேர் .. தாமோத ரேந்திரன்' என்று பாராட்டுவர். 'பழந்தமிழ் இலக்கிய வெளியீட்டுக்குக் கால்கொண்டவர் ஆறுமுக நாவலர்; சுவர் எழுப்பியவர் தாமோதரம் பிள்ளை' என்பது திரு.வி.க.

கூற்று. ஐம்பெருங் காப்பியத்தை நீக்கி, ஏனைய வற்றைச் ‘சிறுகாப்பியம்’ என்று முதன்முதல் பெயர் கொடுத்தவர் சி.வை.தா. என்கின்றார் மு. அருணாசலம். கலித்தொகையை முதன்முதலில் பதிப்பித்தபோது அதன் முன்னுரையில் இவர், ‘நல்லந்துவனார் கலித்தொகை’ என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். கோத்தவர் பெயரிலேயே இங்ஙனம் குறிக்கலாம் போல் தோன்றுகின்றது என்பர் அறிஞர். ‘வீரசோழியம்’ எனும் இலக்கண நூலைப் பதிப்பித்து அதன் முன்னுரையில் ‘தமிழ், வட மொழியிலிருந்து வந்தது’ என்பார் கூற்றை வன்மையாக மறுத்துள்ளமை பலராலும் போற்றுதற்குரியது.

நட்பும் பண்பும்: சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை அக்காலத்தில் திருவாவடுதுறை ஆதீனத் தலைவராய் விளங்கிய சுப்பிரமணிய தேசிகரிடமும், டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையரிடமும், பூண்டி அரங்கநாத முதலியாரிடமும், வேதநாயகம் பிள்ளையிடமும் பெருநட்புடையவராய்த் திகழ்ந்தார். உ.வே.சா. போன்றோர் பதிப்புத்துறையில் ஈடுபாடு கொள்ளுதற்கு சி.வை.தா. காரணம் எனலாம். சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவரைக் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்திலே கீரி மலையிலுள்ள சிவபெருமான்மீது ‘நகுலேசரூஞ்சல்’ என்றதொரு நூலைச் செய்வித்து ஆண்டுதோறும் ஒரு விழா நடந்துவர மூலப்பொருளும் தந்தவர் சி.வை.தா. மறைமலையடிகளார், கொழும்பு சென்றபோது உதவியோருள் இவரும் ஒருவர். இத்தகு நல்ல தமிழ்ப் பேரறிஞர் 1.1.1901–இல் காலமானார். இவருடைய மகனார் ‘அழகுசுந்தரம்’ என்னும் ‘கிங்சுபெரி’ யாவார். சைவ சித்தாந்த மகா சமாசம் வெளியிட்ட ‘சங்க இலக்கியப்’ பதிப்பைத் திரு.வி.க. நினைவாக வெளியிடச் சிலர் விரும்பிய போது திரு.வி.க. ‘இந்தப் பதிப்பைத் தாமோதரம் பிள்ளை நினைவுக்கு அர்ப்பணம் செய்யுங்கள்’ என்றாரெனில் சி.வை.தா. பெருமை புலனாதல் கண்கூடு. தமிழுலகில் சி.வை.தா.வுக்கு நிலைத்ததோர் இடமுண்டு.

ச.சா.

தாமோதரன், ஜி.ஆர்: டாக்டர் ஜி.ஆர்.டி. (G.R. Damodaran) தமது வாழ்வில் 50 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து கல்வி வளர்ச்சி, மாணவர்களின் நலன், ஆசிரியரின் சிறப்பு ஆகியவற்றிற்குத் தம்மை அர்ப்பணித்து வாழ்ந்தவர்; தமிழ் பயிற்று மொழியாக வருவதற்குக் கலைக்கதிர் என்ற அறிவியல் மாத இதழ் நடத்தியும், பயிற்றுமொழிக் கருத்தரங்குகள் நடத்தியும், பயிற்றுமொழிக் கட்டுரைகள் பலவற்றை எழுதியும் ஆற்றிய தொண்டு மிகப் பெரியதாகும். இவர் கல்வித்துறைக்கும், தொழில் நுணுக்கத் துறைக்கும் ஆற்றியுள்ள சேவை கற்றவர்களாலும், மற்றவர்களாலும் பாராட்டத்தக்கது. இவருடைய வாழ்க்கை நல்லதொரு வழிகாட்டி.

தாமோதரன், ஜி.ஆர்.

இந்திய நாட்டில் இன்று ஓரளவிற்குத் தொழிற் கல்வி நிலையங்கள் பெருகி வருகின்றன. ஆனால், அந்நிய ஆட்சி வேரூன்றி இருந்த காலத்தில், அதாவது 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, இந்திய இளைஞர்கள் தொழிற்பயிற்சி பெறவேண்டும் என்று கற்பனை செய்வதுகூட அரிது. அக்காலத்திலேயே இந்த அருமையான கருத்தைக் கற்பனை செய்ததோடு செயல்முறை வடிவமும் கொடுத்துப் பொதுக்கல்வி, பொறியியற் கல்வி, தொழிற்பயிற்சி ஆகியனவற்றிற்கு வழிவகுக்கும் பூ.சா.கோ. அறநிலையத்தை 1926 இல் தோற்றுவித்த பூ.சா.கோ. சகோதரர்கள் நால்வருள் திவான்பகதூர் அரங்கசாமி நாயுடு என்ற பெரியார்க்கும், திருமதி கிருட்டிணம்மாளுக்கும் மூத்த புதல்வராக 1914–ஆம் ஆண்டு கோவை, பூளைமேடு என்ற ஊரில் தோன்றினார். இவரோடு கோவிந்தராசலு, வெங்கடேசலு, வரதராசலு ஆகிய மூன்று ஆண்களும், இலட்சுமி அம்மாள், உருக்குமணி அம்மாள் என்ற இரண்டு பெண்களும் பிறந்தனர். ஜி.ஆர்.டி. அவர்கள் வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் ஆம்பூர்க்கு அண்மையிலுள்ள கார்க்கூர் என்ற ஊரினைச் சார்ந்த பெருநிலக்கிழார் புல்லல் சங்கரய்ய நாயுடு என்பவரின் மகள் உருக்குமணி அம்மையார் அவர்களைத் தம் வாழ்க்கைத் துணைவியாக ஏற்று

இல்லறம் எனும் நல்லறம் நடத்தினார். இவர்களுக்கு ஜி.ஆர்.டி. நிறுவனங்களின் நிருவாக இயக்குநராக உள்ள வித்யபிரகாசு, ஜி.ஆர்.டி. அறக்கட்டளையின் நிருவாக அறங்காவலரும், கலைக்கதிர் ஆசிரியரு மான டாக்டர் பத்மனாபன் என்னும் புதல்வர் இரு வர் உள்ளனர்.

டாக்டர் ஜி.ஆர். தாமோதரன் இங்கி லாந்தில் கல்வி கற்று மின் பொறியியல், இயந் திரவியல் ஆகிய இரண்டு துறைகளில் பொறியியல் பட்டம் பெற்று 1943-இல் இந்திய நாடு திரும்பி பூ.சா.கோ. அறநிலையைத் தொழில் மற்றும் கல்வி நிறுவனங்களின் நெறியாளர் பொறுப்பை ஏற்றார். அன்று முதல் இவர் வாழ்நாள்வரை (10.1.86) பூ.சா.கோ. அறநிலைய நிறுவனங்களில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியும் புதுமைகளும் கணக்கில் அடங்கா.

டாக்டர். தாமோதரன் அவர்கள் பன்முக ஆளு மைப் பண்புடையாளர். இவர் பொறியாளர், ஆசிரி யர், எழுத்தாளர், நிருவாகி, சமூகப் பணியாளர், பத்திரிகை ஆசிரியர், தொழில்மேதை, பொது வாழ்வுத் தொண்டர், கல்வியாளர் என்று பல துறை களில் சிறந்து விளங்கினார்.

பூ.சா.கோ. அறக்கட்டளை நிறுவனங்களின் நெறியாளராய், பூ.சா.கோ. கலைக் கல்லூரியில், முதன் முதல்வராய், பூ.சா.கோ. பொறியியற் கல் லூரியில் முதல்வராய், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தின் துணைவேந்தராய், கலைக்கதிர் ஆசிரியராய்த் திகழ்ந்த தாமோதரன் மிகப் பல பொதுப் பொறுப்புகளை ஏற்றுத் தொண்டாற்றியவர். அவையாவன: 1) கோவை உற்பத்தித் திறன். குழு, கோவை நிருவாகிகள் குழு, 2) தொழில் நுட்பக் கல்விமுறை அமைப்பினை மாற்றி அமைக்கவென இந்திய அரசு அமைத்த சிறப்புக் குழு, 3) இந்தியப் பொறியாளர் கழகம் தமிழ்நாடு மையம், 4) பொறியியல் மற்றும் நிருவாகத்துறைக் கல்வி, பாடத்திட்டக் குழுக்கள், சென்னைப் பல் கலைக்கழகம், 5) பள்ளிக் கல்வியின் புதிய அமைப் புக்கும், தொழிற்பள்ளிகளுக்கும் உள்ள தொடர்பு கள் பற்றி ஆராயவென இந்தியத் தொழில்நுட்பக் கல்வி வாரியம் அமைத்த துணைக்குழு, 6) கோவை மாவட்டக் கல்லூரிகளின் சமூகப்பணிச் சங்கங்களின் கூட்டமைப்பு, 7) பூ.சா.கோ. அறநிலைய நிருவாகக் குழு, 8) ஜி.ஆர்.டி. அறக்கட்டளை, 9) அனைத்திந் திய நிருவாக இயல் நுணுக்க வாரியம் மேற்பார்வை பற்றி ஆராயவென அமைந்த துணைக்குழு, இந் திய மொழிகளில் அறிவியல் இதழ்களை வளர்த்தற் குரிய நெறிமுறைகள் காணும் வல்லுநர் குழு, 10) கல்லூரித் தமிழ்க்குழு, 11) மத்திய கல்வி ஆலோசனை வாரியம், 12) அகில இந்தியத் தொழில்நுட்பக் கல்விக் குழு, 13) மாநிலத்தொழில்நுட்பக் கல்வி வாரியம் என் பன போன்ற பல குழுக்களின் தலைவராக விளங்கிச் சிறப்பாகச் செயற்பட்டார்.

இந்தியப் பாராளுமன்ற மக்கள் சபை (1952-57), தமிழக மேலவை (1958-70), (1974-1978) ஆகியவற் றின் உறுப்பினராகவும்; மேலும் முப்பதுக்கும் மேற் பட்ட மாநில, இந்திய, உலக அளவில் கல்வி மற்றும் தொழில் சார்ந்த குழுக்கள் பலவற்றின் உறுப்பின ராகவும் இருந்துள்ளார்.

கலைக்கதிர் (அறிவியல் தொழில்நுட்ப மாத இதழ்); கலைக்கதிர் அச்சகம், ஜி.ஆர்.டி. அறக்கட் டளை, ஜி.ஆர்.டி. ஆராய்ச்சி மையம் முதலியவற்றின் நிறுவனராகத் திகழ்ந்தார். மின்னணு (Electron), அறிவியலின் விளைவு, காலக்கனிவு, கல்வியும் தொழிலும், சில சிந்தனைகள், அறிவியல் தமிழ், தெய்விகப் பணிக்கு ஒரு காணிக்கை முதலிய தமிழ் நூல்களையும், Teacher in You, Evaluation and grading, Listen to a Leader in Education போன்ற ஆங்கில நூல்கள் சிலவற்றையும் எழுதியுள்ளார்.

கல்வித் துறையிலும், தொழில் வளர்ச்சித் துறை யிலும் பெரும் தொண்டாற்றிய டாக்டர் ஜி.ஆர். தாமோதரன் உலகின் பல நாடுகளில் பல காலங் களில் நடைபெற்ற கல்வி, தொழில் தொடர்பான மாநாடுகள், ஆய்வுக்குழுக்கள் போன்றவற்றில் பங்கு பெற்ற பெரியவர்.

பொறியியற் கல்லூரியின் முதல்வராக இருந்து கண்ணும் கருத்துமாகக் காத்துநின்ற இவர், பல் தொழிற் கல்லூரி, கலைக் கல்லூரி, மேல்நிலைப் பள்ளி, தொடக்கநிலைப் பள்ளிகள் ஆகியவற்றின் நெறியாளராகவும், தாளாளராகவும் இருந்துவந் தார். அவையெலாம் இன்று தமிழகத்தின் சிறந்த கல்வி நிறுவனங்களாகத் திகழ்கின்றனவென்றால் அதற்கு முழுக் காரணமாக அமைந்தவர் டாக்டர் ஜி.ஆர். தாமோதரன் ஆவார். பூ.சா.கோ. கலைக் கல்லூரியில் எம்.எசு.சி., எம்.ஏ., ஆராய்ச்சி வகுப்புக் கள் இடம்பெறுவதற்கு இவர் மேற்கொண்ட முயற்சி கள் மிகவும் போற்றத்தக்கவை. கலைக் கல்லூரிக்கு வேண்டிய கட்டட வசதிகளைப் பெருக்கியதற்கு இவருடைய பேரார்வமே காரணமாகும்.

இலாபம் கருதாமல் அறிவியல் மாத இதழாகிய ‘கலைக்கதிரை’த் தொடர்ந்து நடத்தி வந்தது ஒன்றே இவருடைய தமிழ்ப் பற்றுக்கும், மக்களி டையே அறிவியல் அறிவு வளரவேண்டும் என்ற எண்

ணத்திற்கும் போதுமான சான்றாகும். தமிழில் அறிவியல் நூல்கள் வருவதற்கான பல்வேறு வழிகளில் உழைத்த இப்பெரியார் 1986-ஆம் ஆண்டு காலமானார். தா.ப.

தாமோதரனார்: சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார் என ஒரு புலவர் காணப்படுகிறார். இவர் பாடிய பாடல்கள் அகநானூற்றிலும் (133, 257), புறநானூற்றிலும் (60, 170, 321) ஆக 5 பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. இப்புலவர் தாமோதரனாரினும் வேறாகக் கருதப்பெறுவர். தாமோதரனார் பாடியதாகக் குறுந்தொகை 92-ஆம் பாடல் ஒன்று மட்டுமே உள்ளது. குறுந்தொகை 195-ஆம் பாடலின் ஆசிரியர் தேரதரன் எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், அதற்குப் பாடவேறுபாடாகத் தாமோதரன் என்ற பெயர் காணப்படுவதை எடுத்துக்கொண்டால் இவர் பாடியவை இருபாடல் எனக் கொள்ளலாம்.

'தாமோதரனார் என்பது தெய்வத்தால் வந்த பெயர்; இதனால் இவர் குடும்பத்தினர் திருமாலின் அடியவராகக் கருதப்படுகின்றனர்' என்று டாக்டர் உ.வே.சா. கூறுவர். காமமிக்க கழிபடர் கிளவியாற் பொழுது கண்டு தலைவி கூறியதாக அமைந்த குறுந்தொகை 92-ஆம் பாடல்'ஞாயிறு மறைந்த மாலைப் பொழுதில் கடம்ப மரத்திலுள்ள குஞ்சுகளின் வாயில் இரையூட்டப் பறவைகள் வானத்து விரைந்து பறந்து செல்கின்றன; அவை இரங்கத்தக்கன' என்று கூறும் குறுந்தொகை 195-ஆம் பாடல், 'தாம் பிரியுங்காலத்தில் பாவை போன்றிருந்த அழகிய மேனி இப்பொழுது அழகு கெட்டமையை உணராராய்த் தலைவர் மாலைப்போதில் எங்குத் தங்கியுள்ளாரோ எனக் கூறித் தலைவி மெலிகின்றாளெனக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. இவ்விரு பாடலும் ஞாயிறு மறையும் மாலைப் பொழுதினைப் புனைகின்றன. இரா.சா.

தாய்பே: இது ஒரு சீன நகரம்; தைவானின் தலைநகர். தாய்பே (Taipei) சீனக் குடியரசின் தலைநகராகவும் சிறிது காலம் இருந்தது. தைவான் (Taiwan) தீவில் இந்நகரம் அமைந்துள்ளது. செஞ் சீனாவிலிருந்து 193 கி.மீ. தொலைவில் தெற்கில் உள்ளது. மாசேதுங்கு ஆட்சியைக் கைப்பற்றியதும் 1949-ஆம் ஆண்டிலேயே அப்பொழுது கே.எம்.டி (கோமின் டாங்கு) ஆட்சியில் தலைவராக இருந்த சியாங்கே சேக்கு, சீனாவை விட்டகன்று தைவான் தீவில் தமது ஆட்சியைத்தாய்பே நகருக்கு மாற்றிக் கொண்டார். தாய்பே நகரம் நான்கு புறங்களிலும் மலைகளினால் சூழப்பட்டுள்ளது. தாய்பேக்கு 30 கி.மீ. அருகில் சில்லூங்கு (Shilung) என்னும் இடத்தில்

தாய்பே நகரவீதி

முக்கிய துறைமுகம் அமைந்துள்ளது. இந்நகரம் 1957-ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பு தைவான் பிரதம மாகாணத்தின் தலைநகராகவும் விளங்கியுள்ளது. இப்பிரதம மாகாணத்தின் தலைநகர் 1957-ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னரே சூங்சிங்கிற்கு (Chung Hsing) மாற்றப்பட்டது. 1983-ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி தாய்பே தலைநகரின் மக்கள்தொகை 2.4 மிலியன் ஆகும். இவர்களுள் பெரும்பாலோர் சீனா பொதுவுடைமைக் குடியரசாக மாறியவுடன் சியாங்கேசேக்குடன் தைவான் தீவுக்கும், தாய்பே தலைநகருக்கும் குடியேறியவர்களே.

கடந்த நூற்றாண்டிலேயே (கி.பி. 19) சூலுங்கு, தான்சூயி (Tan shui) ஆகிய துறைமுகங்கள் வழியாகச் சிறு கப்பல்கள், பெரும் படகுகள் மூலமாகச் சீனர்கள் தாய்பே நகரை அடைந்து வந்தனர். தாய்பே நகரமும் தைவான் தீவும் கி.பி. 1895-ஆம் ஆண்டில் பெற்றபோர் வெற்றிகாரணமாக சப்பானியர் வசமாயின. இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பிறகு மீண்டும் சீனாவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. தைவான் தீவின் பழைய பெயர் 'பார்மோசா' (Formosa) ஆகும்.

தாய்பே 1957-ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர்ச் சிறு நகரமாகவே இருந்தது. தலைநகரை நிருவாகம் செய்த நகராட்சிக்கு உட்பட்ட நகரின் பரப்பளவு 42 கி.மீ. ஆக இருந்தது. தாய்பேயின் பரப்பளவு 1957-ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு 168 கி.மீ. ஆகப் பெருகியது. தாய்

தாய்பேயில் சீனக் குடியரசு தினவிழா

பேயில் சூவின் 6 சிறு உட்பகுதி நகரங்கள் அடங்கியுள்ளன. அவை 1) சீலின் (Shi-lin), 2) பேய்தோ (Peitou), 3) நேகூ (Nei-hu), 4) நான்சியாங்கு (Nan-chiang), 5) முச்சா (Mu-cha), 6) சீசிங்மேய் (Ching mei).

இன்றைய நிலையில் தாய்பே ஒரு பெரும் தொழிற்சாலை நகரமாகும். பஞ்சு, துணி ஆலைகள், மின்னியல் கருவி உற்பத்திக் கூடங்கள், பொருள்கள் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள், கப்பல் கட்டும் களங்கள்,விசை ஈருருனி(Motor Cycle), இரப்பர் பொருள்கள் ஆகியன செய்யும் பெரும் தொழிற்சாலைகள் பற்பல நிறுவப்பட்டு இயங்கி வருகின்றன. தலைநகரான தாய்பேயில்தான் சீனக் குடியரசுத் தலைவரின் மாளிகை உள்ளது.

நாட்டின் முக்கிய நெடுஞ்சாலைகள் இங்குக் கூடுகின்றன. தாய்பே நகரில் சங்சான் (Shung shan) என்னும் பகுதியில் நாட்டின் பன்னாட்டு விமானத்தளம் ஒன்று உள்ளது.

தட்பவெப்ப நிலையைப் பொறுத்தவரையில் தீவிலும், தலைநகரிலும் மிதமான தட்ப வெப்ப நிலையே காணப்படுகிறது. கோடைக் காலத்தில் மாலை வேளைகளில் பசுமையான ஈரக்காற்று வீசுவதுண்டு. மார்ச்சு–சூன், நவம்பர்–சனவரி மாதங்களில் தலைநகரிலும் நாட்டிலும், சராசரி 83 அங்குலத்திற்குக் குறையாமல் மழை பெய்கிறது.

தாய்பேயில் 1968-ஆம் ஆண்டு முதல், 5 வயது முதற் கொண்டு 9 ஆண்டுகளுக்குக் கட்டாயக் கல்வி நடைமுறையில் உள்ளது. தாய்பேயில் 100 பள்ளிகளும், 40 உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் 20 உயர் கல்விக் கல்லூரிகளும் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

தாய்பேயின் பகுதியான 'யாங் மின் சான்' (Yang-Min-Shan) என்னுமிடத்தில் வெப்ப நீரூற்றுகள் உள்ளன.இவை தாய்பே நகர மக்களின் பொழுதுபோக்காக உள்ளது.

தாய்பே நகரில் கிறித்தவத் திருச்சபையும், சங்கங்களும் (Chruches and Missions) நிறைந்துள்ளன. அவற்றுள் அமெரிக்கக் கிறித்தவத்தூயவாதிகள் சமய அமைப்பு (American Puritanical Mission) குறிப்பிடத்தக்கதாகும். எச்.அ.

தாய்மாமனாட்சி: பெரும்பாலான சமுதாயங்களில் குடும்பத்தின் அதிகாரம், தந்தை அல்லது தாயிடத்தில் உள்ளது. ஒருசில சமுதாயத்தில் ஒரு குடும்பத்தின் முடிவெடுக்கும் அதிகாரம், குடும்பத்தை நடத்தும் பொறுப்பு முதலானவை தாய்மாமனிடத்தில் உள்ளது. இவ்வித அமைப்பையே தாய்மாமனாட்சி(Avuncupotestality)எனக் கூறுவர். இத்தகைய அமைப்புப் பொதுவாகத் தாய்வழிச் (Matriliny) சமுதாயத்தில் காணப்படுகிறது. எ–டு. நவாசோ இந்தியர்கள், நைசீரியாவின் திவ் (Tiv) மக்கள், அரேபிய தீபகற்பத்தின் பெடோயின்சு (Bedouins), அமேசானின் முன்டுருகுவினர்.

தாய்வழிக் குழுவினரிடையே, தாயின் சகோதரனால், தாயின் உயர்நிலை அதிகாரம் மேலும் செல்வாக்கடைகிறது. தாய்மாமனாட்சி, ஒரு கால்வழி வந்த குழுவினருடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டுள்ளது. தாய்மாமன் உறைவிடத்தில் தாயின் சகோதரன் புதல்வர்களும், சகோதரியின் புதல்வர்களுமே குடும்பத்தின் கருவாகத் திகழ்கின்றனர். சகோதரியின் புதல்வர்கள் தங்கள் தந்தையுடைய தாயின் சகோதரன் இல்லத்தில் பிறந்து வளர்ந்தாலும், சிறிது காலத்திற்குப் பின் தம் தாயின் சொந்தச் சகோதரர் இல்லத்தில் வாழத் தொடங்குகின்றனர்.

தாயிடந்தங்கல் முறையில், பெண்களை அவர்கள் கணவரின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுவித்த போதிலும் அவர்களை ஆண்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்து முழுமையாக விடுவிக்கவில்லை என்பதற்குத் தக்க சான்றாகத் திகழுவது தாய்மாமனாட்சி எனலாம். மாமனாட்சி முறையில் தாய்மாமனின் சகோதரியின் சொத்து, உடைமை முதலான அனைத்து விவகாரங்களிலும் தாய்மாமனே முடிவு எடுக்கும் உரிமையுடையவ

னாய்த் திகழ்கிறான். ஒரு குடும்பத்தில்பிறக்கும் ஆண் குழந்தைகள் அவர்களின் தாய்மாமன் வீட்டிற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு வளர்க்கப்படுகின்றனர். இதற்குத் தகுந்த எடுத்துக்காட்டாக வடமேற்குப் பசிபிக்குப் பகுதியைச் சார்ந்த 'திலிங்கித்து' (Tilngit) பழங்குடியினர் திகழ்கின்றனர். இவர்களிடையே தாய் மாமன் வீட்டில் வளரும் இளைஞர்கள் திருமணத் திற்குப் பின்பும் தமது மனைவியுடன் அங்கேயே தமது வாழ்க்கையைத் தொடருகின்றனர். இங்ஙனம் தாய்கால்வழி கொண்ட சமுதாயத்தினரிடையேயுள்ள ஆண்களின் அதிகார நிலையால் இச்சமுதாயம் மிக வும் நிலையுற்றதாக உள்ளது. ஆண்கள் ஆதிக்கம் மிகுந்துள்ள தாய்வழிச் சமுதாயத்திலுள்ள ஆடவர் தம் ஆண் மக்கள் மீது தாம் கொண்டுள்ள கட்டுப் பாட்டினைத் தம் மனைவியின் உறவினரிடம் விட்டுத் தரத் தயங்குகின்றனர். மேலும், திருமணத்திற்குப் பின் புதல்வியர்களைவிடத் தங்கள் தங்கள் புதல்வர் களே தங்களைவிட்டுப் பிரிய வேண்டியுள்ளனர் எனும் உண்மையினை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கின்றனர்.

தாய்மாமனாட்சிக்குத் தக்க சான்றாகத் திகழ் வது கேரளாவிலுள்ள நாயர் குடும்பங்களாகும். இக் குடும்பங்களில் ஆண்கள் தங்கள் சொந்த வீட் டில் தொடர்ந்து தங்குவதில்லை. அவ்வப்போது தம் மனைவியின் இல்லத்திற்குச் சென்று வருகின்றனர். தாயின் பொறுப்பில் பிள்ளைகள் வளருவதால் அவர் களைப் பற்றி இந்த ஆண்கள் சற்றும் கவலைப்படுவ தில்லை. அதே சமயத்தில் தமது சகோதரியின் புதல் வர்களையும் புதல்வியர்களையும் தகுந்த பாசத்துட னும் நேசத்துடனும் கவனித்துக்கொள்கின்றனர். இத னால், தாய்மாமன் என்ற முறையில் அவர்களைத் தம் முழுக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக் கொள்வதும் கடினமாக இருப்பதில்லை.

தாய்வழிச் சமுதாயத்தில் தாய்மாமனாட்சி முறைமூலம் ஆண்கள் முக்கிய பங்கேற்பதைப் போல் தந்தைவழிச் சமுதாயத்தில் பெண்கள் முக்கிய பங் கேற்கவோ கட்டுப்படுத்தவோ இயலுவதில்லை.

தாய்மாமனாட்சியில், சகோதரியின் புதல்வர்கள் மணமான பின்பும் தங்கள் மாமன் இல்லத்தில் தங்கி விடுகிறார்கள். இவர்களுக்குப் பிறக்கும் மகனும் தாய்மாமன் வீட்டில் தங்குகிறான். இது அவன் மண மான பின்பும் தொடர்கிறது. இதற்கு மாறாக, இவர் களின் மகள் தன் தந்தையின் சகோதரி மகனை மணக்கும்போது தன் தாய் வீட்டிலேயே தங்கிவிடு கிறாள். தன் மாமியார் வீட்டிற்கு இவள் செல்வ தில்லை.

தாய்வழிச் சமுதாயத்தில் தந்தைவழி உற வினரைவிடத் தாய்வழி உறவினருக்கே முதலிடம் அளிக்கப்படுகிறது என்பதற்குத் தகுந்த சான்றாகத் திகழ்கிறது தாய்மாமனாட்சி என்றும் கூறலாம். தாய்வழிச் சமுதாயத்தினரிடையே ஏற்படும் சச்சரவு களுக்குத் தாய்மாமன் ஆட்சியே சிறந்த தீர்வாக விளங்குகிறது.

தாய்மாமனாட்சி முறை தாய்வழிச் சமுதாயத் தினருடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது என்று மார்கன் (Morgan), பகோபென் (Bachofen) ஆகி யோர் கூறுவர். ஒருசில தந்தை வழிச் சமுதாயத்தி லும், பிற சமுதாயங்களிலும் தாய்மாமனாட்சி நிலவு வதற்குக் காரணம், இதற்கு முன்னர் இச் சமுதாயங் களில் நிலவியிருந்த தாய்வழிச் சமுதாய அமைப்பு அழியாமல் எஞ்சியிருப்பதே என்று இவர்கள் கூறுவர்.

ம.ந.பு.

தாய்மை இயல்பூக்கம்: தாய்மை நடத்தை தாய்மை இயல்பூக்கத்தினால் தோன்றுகிறது. பாரம் பரியமாக வரும் நடத்தையை இயல்பூக்கம் என்று கூறுவர். இயல்பூக்கம் வெளிப்படுவதற்கு கல்வி, பயிற்சி எதுவும் தேவையில்லை. அது தன்னிச்சையாக வெளிப்படுகிறது.

வாழ்க்கையின் எல்லாச் செயல்களும் குறிப்பிட்ட நோக்கத்துடனே அமைகின்றன. இயல்பூக்கமே மனித னுடைய நோக்கத்திற்கும் நடத்தைக்கும் மிருகங்க ளுடைய நடத்தைக்கும் அடிப்படையானது என்றார் வில்லியம்மெக்டுகல் (William Mc, Dougall). அவர் விவரித்த பல இயல்பூக்கங்களுள் ஒன்று தாய்மை இயல்பூக்கம் ஆகும்.

எல்லா இயல்பூக்கங்களும் குழந்தை பிறந்தவுடன் செயற்படத் தொடங்குவதில்லை. தக்க வளர்ச்சி பெற்றவுடன் தோன்றத் தொடங்குகின்றன. தாய்மை இயல்பூக்கமும் (Maternal instinct) உடல் தக்க வளர்ச்சி பெற்றதும் வெளிப்படுகிறது. இது ஓர் இனத்தைக் (Species) காக்க உதவுகிறது என்கிறார் மெக்டுகல்.

தாய்மை இயல்பூக்கம் காரணமாக, இயற்கை யாகவேபெண்களிடம் குழந்தைப் பேற்றில் விருப்பம் தோன்றுகிறது. அதற்காக எத்தனை நோவையும், தொல்லைகளையும் அவர்கள் பொறுத்துக் கொள் கிறார்கள். தம் குழந்தைகளின் மேல் இயற்கையாக அன்பு செலுத்துவதுடன், தம் குழந்தைகளின் நல னுக்காக எதையும் தியாகம் செய்யவும் விருப்பமுடை யவராக இருப்பதைக் காணலாம்.

குட்டி போட்டுப் பாலூட்டும் பிராணிகளிடம் (Mammals) உள்ள ஒரு தனித் தன்மை, கருத்தரித்த

போது, அவற்றின் உடம்பில் பால் சுரத்தலாகும். இது உடலியல் இயல்பூக்கத்தினால் ஏற்படுகிறது.புழு, பறவை போன்றவை கூடுகட்டுவதும், குரங்குகள் குட்டிகளைத் தூக்கிச் செல்வதும் தாய்மை இயல்பூக்கத்தினால் ஏற்படும் செயல்களே. உடலில் புரோலக்டின் (Prolactin) என்ற சுரப்பி (Hormone) சுரப்பதால் தாய்மை நடத்தை தோன்றுகிறது.

மிருகங்களைப் பொறுத்தவரை, எல்லா இயல்பூக்கங்களிலும் தாய்மை இயல்பூக்கமே மிக முக்கியமான தாகும். தாய்மை இயல்பூக்கத்தினால் தோன்றும் நடத்தையான 'பிறந்த குழந்தையினைப் பாதுகாக்கும்' நடத்தை, பசி, தாகம், பாலுணர்வு (Sex)முதலிய இயல்பூக்கங்களை விட மிகுந்த சிறப்பு வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

அந்தந்த இனத்தைப் பொறுத்துத் தாய்மை நடத்தை வேறுபடுகிறது. இதில் ஒரே இனத்தில் உள்ள பலரிடமும் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. முக்கியமாக மனிதர்களில் தாய்மை நடத்தை பெரிதும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகிறது. பால் சுரப்பது உடலியலால் இயக்கப்படுவது என்றாலும், இதுவும் அவரவர் மன நிலையைப் பொறுத்தே தோன்றுகிறது. குழந்தை பிறந்தவுடன் பால் சுரக்காமல் போவது அவர்களது விருப்பமற்ற மனநிலையால்தான் என்று கூறப்படுகிறது.

குழந்தை வளர்ப்பும் தாய்மை இயல்பூக்கத்தினால் அமைவது என்றாலும், வளர்ப்பு முறை அவரவர் அனுபவம், சமூகப் பழக்க வழக்கம் போன்றவற்றால் மாறுபடுகிறது.

முன்பு இயல்பூக்கம் மனிதனின் நடத்தைக்கு ஒரு முக்கிய காரணமாகக் கருதப்பட்டது. ஆயினும், இப்போது மனிதனின் எந்த ஒரு நடத்தையும் பாரம்பரியமாக மட்டும் தோன்றுவதில்லை அவனது கல்வியும் பயிற்சியும், அவன்தன் எல்லா நடத்தைகளையும் தாக்குகின்றன என்பதால் இயல்பூக்கம் மனிதனின் நடத்தையைக் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. மிருகங்களின் நடத்தையைக் குறிப்பிட மட்டுமே பயன்படுகிறது. எனவே, இயல்பூக்கம் என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக உடலியல் உந்துதல்(Physiological Drive) என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இக்காலத்தில், பெண்களின் தாய்மை நடத்தை மற்ற உயிரினங்களைப் போல் உடலியலின் இயல்பூக்கத்தினால் அமைகிறது என்ற கருத்தைப் பலர் ஒப்புக் கொள்வதில்லை. தாய்மை நடத்தை சமூகத்தின் உந்தும் சக்தியால்(Social Drive) தோன்றுகிறது என்றே கூறுகிறார்கள். எனவே தாய்மை இயல்பூக்கம் என்ற சொல் மிருகங்களுக்கே பொருந்தும்.

ஹே.ந.

துணை நூல்கள்:

Cheris Kramaral and Paula. A., Treichler, A Feminist Dictionary, Pandora Press, Boston, 1985,

Vernon, M.D., Human Motivation, Cambridge University Press, 1971.

தாய்மொழி: உலகில் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வோர் உயிரும் மிக உயர்ந்த நிலையில் வைத்துப் போற்றுவது தாயையே. இந்த நிலையில் மக்கள் வாழ்வை நலமாக்கும்–வளரச் செய்யும் எதையும் தாய்க்குச் சமமாக எண்ணுவது இயல்பாகும். எனவே தான் 'தாய்மொழி' 'தாய்நாடு' என்று மொழியையும் நாட்டையும் போற்றுகின்றனர்.

'மொழி' மனிதன் பிறரொடு கலந்து வாழக் கருவியாக அமைகின்றது. தான் பிறந்தது முதலில் அன்னையோடு பேசுகின்ற மொழியையே 'தாய்மொழி' என்பர். பிறந்ததும் மழலை மொழியில் பேசுவதே தாய்மொழி எனப்படுகிறது. இன்றைய உலகில், பல நாட்டவரும் பல மொழியினரும் மிக அதிகமாக நெருங்கிக் கலந்து பழகும் பான்மையில் ஒருவர் பல்வேறு மொழிகளைக் கற்பினும், ஒவ்வொருவருக்கும் 'தாய்மொழி' என்ற ஒன்றிடம் தனிப்பற்று உண்டு. ஆங்கிலத்தில் வல்லவரான காந்தி அடிகள் தம் வாழ்வு நூலைத் தம் தாய்மொழியாம் 'குசராத்தி'யிலே எழுதினார். உலகப் புகழ் பெற்ற கீதாஞ்சலியைக் கவிஞர் தாகூர் முதலில் தாய்மொழியாகிய'வங்க'மொழியிலேயே எழுதினார். ஒருவர் தம்மை மறந்த நிலையிலும், தாம் மாறுபட்ட நிலையிலும் அவர்தம் உள்ள அடித்தளத்தில் உருவாகுவதே தாய்மொழி.

குழந்தையுடன் முதன்முதல் அவள் தாயே பழகி, அக்குழந்தைக்குப் பேசக் கற்றுக் கொடுக்கிறாள். அது இயல்பாக அவர்தம் தாய் மொழியாகவே இருக்கும். தாய் வழியே பின்னர் தந்தை, உற்றார், மற்றாரை உணரும் அந்தக் குழந்தைக்கு இளமையில் தாய் கற்றுத் தந்த அந்த மொழியே தாய்மொழியாக அமையும். எனவே, அந்த வகையில் மனிதன் என்றும் போற்ற வேண்டுவது தாய் தந்த 'தாய்மொழி' யேயாகும்.

அ.மு.ப

***தாய்லாந்து* (சயாம்)**: தாய்லாந்து(அ)சயாம் தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் மையப் பகுதியாக

தாய்லாந்து அமைவிடம்

விளங்குகிறது. சயாமைச் சுற்றியுள்ள நாடுகள் அனைத்தும் ஐரோப்பியர்களால் வென்று அடிமைப் படுத்தப்பட்டன. ஆனால் சயாம் மட்டும் விடுதலை நாடாகவே இருந்தது.

இந்தோ-சீனாவில் மேலாண்மை பெற்றிருந்த பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கும், பர்மா, மலாயாவில் மேலாண்மை பெற்றிருந்த ஆங்கிலேயர்களுக்கும் இடையே குடியேற்ற நாடுகளைப் பெறுவதில் ஏற் பட்ட போட்டியில், இவ்விரு பேரரசுகளுக்குமிடையே இடைப்படு நாடாகச் (Buffer state) சயாம் செயற் பட்டது. இரு பேரரசுக்குமிடையே இருந்த போட்டி மனப்பான்மையைப் பயன்படுத்திச் சயாமின் அரசர் கள் தொடர்ந்து தங்களது விடுதலைத் தன்மையை நிலைநாட்டினர்.

சயாம் பல்வேறு இனமக்களைக் கொண்ட நாடாகும். பெரும்பான்மையான தாய் (Thai)இனத் தவருடன், இலாவோசு இனத்தவர் (Laotians), வியட் நாமியர்கள் (Vietnamese), கம்போடியர்கள் (Cambod-ians), மலாயர்கள் (Malays) போன்ற சிறுபான்மை இனத்தவரும் வாழ்கின்றனர். இவர்களுடன் சீனர் களும் குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையில் உள்ளனர். சயாமின் முக்கிய உணவுப் பொருள் அரிசியாகும். மக்களில் பெரும்பாலோர் வேளாண்மைத் தொழிலில்

தாய்லாந்துப் பெண்

பரம்பரை நடனம்

ஈடுபட்டுள்ளனர். வணிகம் சீனர்களின் பொறுப்பில் உள்ளது.

சயாமை நில அமைப்பின்படி மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். தென்மேற்குப் பகுதி வளமான பகுதியாகும். சயாமின் இன்றைய தலைநகரான பாங்காக்கு இப்பகுதியில் உள்ளது. வடக்கிலும் வடமேற்கிலும் மலைகளும் பள்ளத்தாக்குகளும் அமைந்துள்ளன. பள்ளத்தாக்குப் பகுதிகளில் மக்கள் தொகை குறைவாகவே உள்ளது.

தாய்லாந்து முடியாட்சியின்கீழ் உள்ளது. மன்னரால் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளின் துணைக்கொண்டு ஆட்சி நிருவாகம் நடத்தப்படுகிறது. மைய மாநிலங்களின் ஆளுநர்கள் அரசரால் நியமிக்கப்படுகின்றனர். தொலை தூரத்திலுள்ள மாநிலங்கள் ஓரளவு விடுதலையுணர்வோடு செயற்படுகின்றன. சட்டமன்றம் இருந்தாலும் அரசரிடமே அதிகாரங்கள் அனைத்தும் குவிக்கப்பட்டிருந்தன. உள்நாட்டின் அரசியல் நிலை,

எருமையைக் கொண்டு உழவு செய்தல்

அயல்நாட்டுப் படையெடுப்பு ஆகியவற்றிற்குத் தக்கவாறு அரசரின் கட்டுப்பாடு அமைந்திருந்தது. பர்மா, கம்போடியா, மங்கோலியா படையெடுப்புகளின் போது அரசரின் நிலை வலிமை குறைந்ததாக மாறியது.

பர்மியப்படையெடுப்பு கி.பி.18 ஆம்நூற்றாண்டில் தாய்லாந்தின் விடுதலைக்கு இடையூறு அளிப்பதாக அமைந்தது. அயுத்தியா (Ayuthia)கி.பி.1767-இல் கைப்பற்றப்பட்டு தீக்கிரையாக்கப்பட்டது. அதேநேரத்தில் பர்மாவின்மீது சீனர்கள் படையெடுத்தனர். இந்நிலையைப் பயன்படுத்தி அயுத்தியாவைச் சயாமியர் மீட்டனர். இப்போதைய சயாமிய அரசு வமிசம் கி.பி.1782-இல்இருந்துஆட்சிபுரியத்தொடங்கியது.அதிலிருந்து பாங்காக்குசயாமியத் தலைநகராகியது. பாரசீகத்திலிருந்து சப்பான் வரையிலுமிருந்த பகுதிகளில் 1930-ஆம் ஆண்டில் ஐரோப்பியர்களின் மேலாண்மைக்கு உட்படாத நாடாகத் திகழ்ந்தது தாய்லாந்து மட்டுமேயாகும்.

தாய்லாந்தின் அரசர்களுள் ஒருவரான நான்காம் இராமர் காலத்தில்பிரிட்டானிய மேலாண்மை தாய்லாந்தில் உறுதியடைந்தது. இங்கிலாந்துடன் நட்பு முறையில் வணிக ஒப்பந்தம் கி.பி.1855-இல் செய்து கொள்ளப்பட்டது. பின்னர் இத்தகைய ஒப்பந்தங்கள் பிரான்சு, அமெரிக்கா, தென்மார்க்கு, போர்ச்சுகல் முதலிய நாடுகளுடனும் செய்து கொள்ளப்பட்டது.

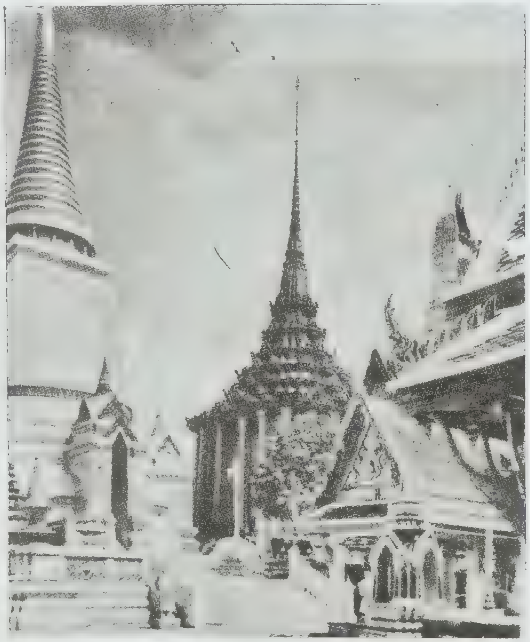

பாங்காக்கிலுள்ள புத்தர் கோயில்

நான்காம் இராமருக்குப் பின் ஆட்சிக்கு வந்த சுல்லா லாங்கோன் (1868-1910) (Chula long korn) காலத்தில் நிருவாகத் துறையில் சீர்திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. இளைஞர்கள் மேலை நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டுப் பயிற்சி பெற்றனர்.

சுல்லா லாங்கோனுக்குப் பிறகு 1910-இல் பதவிக்கு வந்த மகாவச்சிரவுத்து (Mahavajiravudh) 1917-இல் முதல் உலகப்போரில், பிரிட்டன், பிரான்சு ஆகிய அரசுத் தூதர்களின் ஆலோசனையின்படி சயாமை ஈடுபடுத்தினார். சயாமியப்படை பிரான்சுக்கு அனுப்பப்பட்டது. படை அனுப்பியதற்குப் பலனாகச்சர்வதேச சங்கத்தில் தாய்லாந்துக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்கப் பிரிட்டனும் பிரான்சும் காரணமாயிருந்தன. இவர் 1922-இல் இறந்தவுடன் இவர் இளைய சகோதரன் பிரசாதிபோகு (Prajathibogh) அரசரானார். அரசராட்சியில் மாறுதல் வேண்டி இளைஞர்களில் பலர் கிளர்ச்சி செய்ததின் காரணமாக 1932-இல் பிரிதி பானமியாங்கு (Pridi phonam-yong) என்பவரிடம்ஆட்சிப் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டது. புதிய நிருவாகக் குழுவின் தலைவராகப் பியா மனோபகான் (Pyo Manobhogan) என்பவர் நியமிக்கப்பட்டார். புதிய அரசியல் அமைப்பு அறிவிக்கப்பட்டது. இவருடைய ஆட்சிக் கெதிராக நடைபெற்ற கிளர்ச்சியை அடக்கிச் சர்வாதிகார ஆட்சியைத் தோற்றுவித்தார். சட்டமன்றம் கலைக்கப்பட்டது.

இதை எதிர்த்து 1933-இல் திடீர்க்கிளர்ச்சிசெய்து பியாமனோபகான் நீக்கப்பட்டுப் பியாபகோல் (Pya Bahol)அடுத்த தலைமை அமைச்சரானார். பியாபகோலும் பிரிதியும் மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்றுத் திகழ்ந்தனர்.

இன்றியமையா சிக்கல்கள் எவற்றையும் புதிய அரசாங்கத்தால் தீர்க்க இயலவில்லை. தீவிரமான பொருளாதாரத் திட்டத்தைப் பிரிதி வற்புறுத்திய போது பிபுன் சங்ராம் (Pibun Songgram) போன்றவர் பிரிதி பொதுவுடைமைவாதி என்ற கருத்தைப் பரப்பினர். சட்டமன்றம் இயற்றிய சட்டமுன் வரைவுகளை அரசர்புறக்கணித்ததால் அவர்1935-இல்பதவி துறக்கும்படி நேரிட்டது. அவர்தம் 10 வயது தம்பியான ஆனந்த மகிதோல் அரசராக்கப்பட்டார். பகோலின் அரசாங்கம் நாளடைவில் செல்வாக்கிழந்தது. பிபுனும் பிரிதியும் புதிய அமைச்சரவையை அமைத்தனர்.

புதியஅமைச்சரவையில் பிபுன்பிரதமராகவும் பிரிதி நிதி அமைச்சராகவும் பதிவியேற்றனர். விரைவில் பிபுன் சர்வாதிகாரியைப் போன்று செயற்படத் தொடங்கினார். சயாமின் பெயர் 1939–இல் தாய்லாந்து என மாற்றப்பட்டது.

பிரெஞ்சுக்காரர்களைச் சயாமிய மக்கள் பெரிதும் வெறுத்தனர். இரண்டாம் உலகப் போர் தொடங்

தாய்லாந்து கடைத்தெரு

யானைகள் மரங்களை எடுத்துச்செல்லுதல்

கியதும் சயாமும் சப்பானும் 1940-இல் நட்புறவு உடன்படிக்கை ஒன்றைச் செய்து கொண்டன. பிரிட்டானிய மலாயாவைத் தாக்கத் தாய்லாந்தின் வழியாகச் சப்பானியப் படைகள் செல்ல அனுமதி வழங்கப்பட்டது. அமெரிக்காமீதும், பிரிட்டன் மீதும் தாய்லாந்து 1942-இல் போர் தொடுத்தது. இதைப் பிரிதி கண்டித்துப் பதவி விலகினார். வடக்குத் தாய் லாந்தில் மேலைநாடுகளுக்கு ஆதரவாகப் புதிய அரசாங்கம் அமைக்க அவர் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் பலனளிக்க வில்லை. சிறுவராக இருந்த அரசரின் காப் பாளராக அரசாங்கம் பிரிதியை நியமித்ததைப் பயன் படுத்தி அமெரிக்காவிலும் பிரிட்டனிலும் செயற்பட்டு வந்த தாய்லாந்து விடுதலை இயக்கங்களோடு அவர் மறை முகமாகத் தொடர்பு வைத்திருந்தார். அரசாங் கத்தைப் பிரிதியும் அவரது ஆதரவாளர்களும் 1944 -இல் கைப்பற்றினர்.

சட்டமன்றத் தேர்தல்களில் 1946-இல் பிரிதியின் ஆதரவாளர்கள் பெரும்பான்மை இடங்களைக் கைப் பற்றினர். புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால் பிரிதியின் சனநாயகக் கொள்கைகளை வலச் சாரிகள் எதிர்த்தனர். அமெரிக்க ஆதரவோடு உள்நாட்டில் குழப்பம் ஏற்படுத்தினர். அரசர் ஆனந்த மகிதோல் 1946-இல் கொலையுண்டார். கொலை யோடு பிரிதியைத் தொடர்புபடுத்தி வலச்சாரிகள் பேசினர். அதனால் பிரிதி தன் பதவியைத் துறந்து

படகுக் குடில்-தாய்லாந்து

தம்ரோங்கு நவசவாத்து (Thamrong Nawasawat) என்பவரிடம் பதவியை ஒப்படைத்தார். ஆனந்தரது தம்பியான பூமிபான் அடுந்தெட்டு (Phumiphon Adundet) அடுத்த அரசரானார். மீண்டும் அரசாங்கம் 1947-இல் கவிழ்க்கப்பட்டு பிபுன் சங்கராம் தலைமை அமைச்சரானார். பிரிதியும் அவரது தோழர்களும் கைது செய்யப்பட்டனர். சிறையில் பிரிதி 1948-இல் கொலை செய்யப்பட்டார். பின்னர் பிபுன், 1948 முதல் 1957 வரை ஆட்சிப் பெறுப்பிலிருந்தார். புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட்டு, 1949-இல் தேர்தல்கள் நடைபெற்றன. புதிய கட்சியாகத் தோன்றிய சனநாயகக் கட்சிபெரும்பான்மை இடங்களைக் கைப்பற்றியது. அதை விரும்பாத பிபுன் அரசாங்கத்தையும் சட்ட மன்றத்தையும், 1951-இல் கலைத்தார். மீண்டும் புதிய அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட்டு ஒரே அவையைக் கொண்ட பாராளுமன்றம் கூட்டப்பட்டது.

நீண்டகாலம் பிபுனின் சர்வாதிகாரம் நடைபெற இயலவில்லை. இறுதியில் தனம் கிட்டிகாசோன் (Thanom Kittikachorn) முறையான தலைமை அமைச்சராகப் பதவி ஏற்றார். இவரும் 1958-இல் விரட்டப்பட்டார். சாரித்தனாரத்து (Sarit Thanarat) அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றினார். சாரித்து 1963-இல் இறந்தவுடன் கிட்டி காசோன் மீண்டும் தலைமை அமைச்சரானார். எஸ்.அ.

தாயங்கண்ணனார்: இவர் சங்கப் புலவருள் ஒருவர். தாயன் என்பார்க்கு மகனாதலின் இவர் தாயங்கண்ணனார் எனப் பெயர் பெற்றார். தாயங்கண்ணனாரின் ஊர் எருக்காட்டூர் ஆதலின் இவர் எருக்காட்டூர்த் தாயங்கண்ணனார் என்றும் கூறப்பட்டார். இவ்விருவரும் ஒருவரா வேறா என்பது தெரியவில்லை என்பர் உ.வே.சா. வேறென்பர் ஒளவை. துரைசாமிப்பிள்ளை. வையாபுரிப் பிள்ளையும் பி. நாராயணசாமி ஐயரும் ஒருவராகவே கருதுவர். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ஒன்று (219) குறுந்தொகையில் ஒன்று (319) அகநானூற்றில் ஏழு (105, 132, 149, 213, 237, 319, 357), புறநானூற்றில் இரண்டு (356, 397) ஆக 11 பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. இவர் பெயர்க்குப் பாட வேறுபாடாகத் தையங்கண்ணனார் என்பதும் கதையங் கண்ணனார் என்பதும் காணப்படுகின்றன. புறநானூற்றின் 356-ஆம் பாடலைப் பாடியவர் கதையங்கண்ணனார் என்றே ஒளவை. துரைசாமிப்பிள்ளை கொள்வர்.

கடலிற் பெரும்மீன் கொள்ளும் சிறுகுடிப் பரதவர் இரவில் படகில் மாட்டிய விளக்கு இளஞாயிற்றொளிபோல் தோன்றுதல் (நற்.219), மாலைக்காலத்தில் மழை பொழியும்போது கலைமான் மடப்பிணையைத் தழுவிக் காட்டின் புதரில் மறைவதையும், களிறு பிடியொடு மேகம் சூழ்ந்த மலையைச் சேர்வதையும் சுட்டுதல் (குறு.319), எழினியின் மறவர் பாலை வெம்முனை கடந்து ஆனிரை கவர்தல் (அகம்.105), கரடி புற்றாஞ் சோற்றை வெறுத்து இருப்பைப்பூ உண்ணுதல், சேரலரது சுள்வியாற்றில் யவனர் பொன்னொடு வந்து கறியொடு பெயர்தல், சேரனது பொற்படிமத்தைப் பாண்டியன் பொருது கவர்தல், மதுரைக்கு மேற்கே உள்ள முருகன் உறையும் பரங்குன்றச்சிறப்பு (அகம்.149), தொண்டையர் வேங்கடமும் சேரரது கொல்லி மலையும் சோழரது காவிரியும் உறையூரும் பாராட்டப்பெறுதல் (அகம். 213,237), பாலையில் காக்கைக் கூட்டம் ஆலமரத்தில் தங்கி ஆறலைக் கள்வர் வில்லால் மாய்த்த பிணத்தைத் தின்றல்(அகம்.319), புலிப்பிணவின் வயா நோய் போக்க ஆண்புலி யானையை வலம்படத் தொலைச்சி, பாறை சிவப்புற ஈர்த்து வருதல் (அகம். 357), காடு வாழ்த்தினைப் பாடுதல் (புறம்.356), குரவின் முதிர்ந்த அரும்புக்கு அரவின் எயிற்றை உவமை காட்டுதல் (அகம்.237), கிள்ளிவளவனின் வீரத்தையும் கொடையையும் பாராட்டுதல் (புறம். 397) முதலிய செய்திகள் இப்புலவர்தம் பாக்களால் அறியப்பெறும். இரா.சா.

தாயங்கண்ணியார்: சங்ககாலப் புலவருள் ஒருவர். தாயங்கண்ணனார் என்பதற்குப் பெண்பாற் பெயர் போலத் தாயங்கண்ணியார் என்னும் பெயர் தோன்றுகிறது. கண்ணியார் என்பது இயற்பெயர் என்பதும் தாயன் என்பானுக்கு மகளாதலின் தாயங்கண்ணியார் எனப்பட்டார் என்பதும் ஒளவை. துரைசாமிப்பிள்ளையின் கருத்தாகும். முடத்தாமக் கண்ணியார் என்றாற்போல இவர்பெயரும் கண்ணியாரென நிற்றலின் இவரை ஆண்பாலராகக் கருதுவோரும் உண்டு என்றும் அவர் குறிப்பர். இவர் பாடிய ஒரே பாடல் புறநானூற்றில் 250-ஆம் பாடலாக இடம் பெற்றுள்ளது. பொதுவியல் திணையில் தாபத நிலைத் துறை அமைய இவர் அப்பாடலை அமைத்துள்ளார். கணவன் வாழ்ந்தபோது இல்லம் பொலிவுற்றுத் திகழ்ந்ததையும், அவன் மாய்ந்தபின் அது பொலிவற்றுக் கிடந்ததையும் இவர் சித்திரித்துள்ளார். மணம் கமழும் கொழுந்துவை அடிசிலை இரவலர்கட்கு அளவிறந்து நல்கியமையின், அவர்கள் வறுமைத் துயர் நீங்கிக் கண்ணீரும் கம்பலையுமின்றி உவகையுடன், முன்றிலில் உள்ள தண்ணரும் பந்தரில் குழுமியிருந்ததால் இல்லம் கணவன் இருந்தபோது வளமுறக் காட்சியளித்தது; அவன் பெருங்காடு முன்னிய பின் அவ்வில்லம் கூந்தல் கொய்து குறுந்தொடி நீக்கி அல்லியரியாகிய உணவுண்ணும் மனைவியுடன் செழிப்பற்றுப் புல்லென்று காட்சியளித்தது என்பது அப்புறப்பாடலின் கருத்தாகும். கணவனையிழந்த

காரிகை கூந்தல் நீக்கிக் குறுந்தொடி களைந்து, அல்லியுணவு உண்டனள் என்று சங்க கால மரபை இப்பாடலின் வாயிலாகத் தாயங்கண்ணியார் அறிவிக்கின்றார். இரா.சா.

தாயாட்சிக் குடும்பம்: ஒரு குடும்பத்தின் தலைமைப் பொறுப்பும், நிருவாகம் செய்யும் அதிகாரமும் தாயிடம் அமைந்திருந்தால் அக் குடும்பம் தாயாட்சிக் குடும்பம் (Matriarchal Family) எனப்படும். ஆண்கள் பெண்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து இருப்பர். பெண்களே குடும்பத்தை நிருவகிப்பவர்களாகவும் சொத்திற்கு உரிமையாளர்களாகவும் இருப்பர். சொத்துரிமை தாயிடமிருந்து பெண்களுக்குப்போகும். இந்த வகையில் தாயாட்சிக் குடும்பம் தாய்தாயக் குடும்பமாக (Matrilineal Family) அமைகிறது.

இத் தாயாட்சிக் குடும்பப் பழக்க முறைகள் பழங்காலக் குடும்ப அமைப்பில் இருந்ததாக மார்கன் (L H.Morgan), பேச்சோபன் (Bachofen) போன்ற அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். பழங்காலத்தில் மனிதன் ஒரு திட்டமற்ற நிலையில் வாழ்ந்தான். எனினும், தாயாட்சிக் குடும்ப முறையே குடும்பத்தின் பழமையான முறை எனப் பேச்சோபன் கூறுகிறார். அமெரிக்க மானிடவியலின் தந்தை எனச் சொல்லப்படும் மார்கன் திட்டமற்ற நிலையிலிருந்து ஒரு தாரமணம் (Monogamy) வரையிலுமாகப் பல நிலைகளில் குடும்பம் அமைந்திருந்ததாகக் கூறுகிறார்.

முக்கிய பண்புகள்: 1) குடும்பத்தில் தாயின் மூலமே குல முறை கூறப்படும். ஏனெனில், தந்தையின் நிலை ஓர் எண்ணத்தின் அடிப்படையில் உருவாகிறது. ஆனால் தாயின் நிலை ஓர் உண்மை நிகழ்ச்சியின் அடிப்படையில் உருவாகிறது எனக் கருதப்படுகிறது. 2) திருமண உறவுகள் நிலைபேறற்றவை. குடும்பத்தில் கணவன் சிறிது காலமே தங்கிச் செல்பவராக இருக்கலாம். 3) குழந்தைகள் மனைவி அல்லது மனைவியின் உறவினர்கள் இல்லத்திலேயே வளர்க்கப்படுகிறார்கள். 4) இக் குடும்பம் தாய்–தாயக் குடும்பமாகவும் இருக்கும். இதில் சொத்துரிமை தாயின் மூலமாக மட்டுமன்றிப் பெண்களுக்கு மட்டுமே உரிமையுடையதாகவும் அமையும். மேலும் குல முறை தாய் வழியில் தொடரும்.

வேட்டையாடுதல் அல்லது பல இடங்களில் சுற்றித் திரிகின்ற வாழ்க்கையை மேற்கொள்கின்ற பண்டைய மக்களிடையே தாயாட்சிக் குடும்ப முறையே இருந்துவந்துள்ளது. அக் குடும்பங்களில் தந்தை வேட்டையாடுவதற்காகத் தொலைவிடங்களுக்குச் சென்று வரலாம். எனவே அவர் நாள்தோறும் வீட்டுக்குச் சொல்லவியலாது. மிகுதியான நாள்கள் வெளியிலேயே தங்க நேரிடும். இவ்வாறு தந்தை இல்லாத காலங்களில் குடும்பத்தை நிருவகிக்கும் பொறுப்பு மனைவியையே சாருகிறது. மிகுதியான நாள்களில் அவளே குடும்பத் தலைவியாக இருக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. தொடக்கக்காலக் குடும்ப அமைப்பு முறை தாயாட்சிக் குடும்பமாகவே இருந்தது என்றும், பின்னர் வேளாண்மை முன்னேற்றமும் ஆண்களின் ஆதிக்கமும் தந்தையாட்சிக் குடும்பம் உருவாகக் காரணமாக அமைந்தன என்றும் பிரிபால்டு (Briffault) என்ற அறிஞர் கூறுகிறார்.

வட அமெரிக்க இந்தியர்களும்,இந்தியாவிலுள்ள சில பகுதியினரும் தாயாட்சிக் குடும்ப முறையையே பின்பற்றுகின்றனர். காசி (Khasi) போன்ற மலையினக் குடும்பங்களில் மனைவியிடமே குடும்பச் சொத்துரிமை உள்ளது. இருப்பினும் தாயாட்சி அல்லது தாய் வழிக் குடும்ப அமைப்புகள் இதுபோன்ற மலையின மக்களிடம் ஒரே தன்மையதாக இருப்பதில்லை. இந்தியாவில் கேரளாவிலுள்ள நாயர்கள், அசாமிலுள்ள காசிகள், காரோக்கள் (Garos) போன்றோரிடம் தாய்வழி மரபு காணப்படுகிறது. ஆனால், காசிக்குடும்ப அமைப்பு காரோக் குடும்ப அமைப்பியிலிருந்து மாறுபடுகிறது. காசிகள் தாயகத்துக் (Matrilocal) குடும்ப அமைப்பு முறையையும் தாய்வழி மரபினையும் பின்பற்றுகின்றனர். சொத்துரிமை பெண்களின்வழியில் பெண்களுக்கு மட்டுமே அளிக்கப்படுகிறது. ஆயினும், அவர்களுடைய குடும்பச் சொத்தைப் பிரிக்க வியலாது. காரோக்களிடம் தாய்வழி மரபும் தாயகத்துக் குடும்ப அமைப்பு முறையும் காணப்படுகின்றன. சொத்து பெண்களின் மரபு வழியாகவே செல்கிறது. ஆனால், அனைத்துப் பெண் உறுப்பினர்களாலும் குடும்பச் சொத்தைப் பங்கிட்டுக் கொள்ள இயலாது. பெற்றோர்களால் வாரிசாக நியமிக்கப்படும் மக்களுள் ஒருவரே சொத்திற்கு உரிமையுடையவராவார். இக் குடும்பங்களில் பெண்கள் சொத்துரிமை உடையவராக இருந்தாலும் அக் குடும்பம் கணவராலேயே நிருவகிக்கப்படுகிறது. காண்க: குடும்பம் பூ.த.

தாயின்பி, அர்னால்டு (கி.பி. 1812–1883) இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்த ஒரு சமூகச் சீர்திருத்தவாதி. இவர் ஒரு பொருளாதார–வரலாற்று அறிஞரும் ஆவார். இவர் இலண்டனில் கி.பி.1852–இல் பிறந்தார். இவர் ஆக்சுபோர்டிலுள்ள (Oxford) பேலியல் (Balliol) கல்லூரியில் பயின்று, கி.பி. 1878–இல் அக் கல்லூரியிலேயே விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்றினார்.

அர்னால்டு தாயின்பி (Arnold Toynbee) ஏழைப் பாட்டாளி மக்களுக்கு வீடுகள், நூல் நிலை

யங்கள், பூங்காக்கள் போன்றவை கிடைக்க அரும் பாடுபட்டார். அதன் நினைவாக இங்கு இவருக்கு ஒரு நினைவாலயம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பாட்டாளி களிடம் இவர் நகராட்சிப் பொதுவுடைமைத் (Municilpal Socialism) தத்துவத்தைக் கூறியதுடன் அவர்களிடையே தொழிற்சங்கங்கள், கூட்டுறவு இயக் கங்கள் முதலியன வளர்ச்சியடைய உறுதுணையாக இருந்தார். இவர், நாட்டிலுள்ள பொருளாதாரத் திட்டங்கள் வரலாற்றுச் சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்றன வாக இருக்கவேண்டுமென வலியுறுத்துகிறார்.

இங்கிலாந்தில் கி.பி.18-ஆம் நூற்றாண்டில் நடை பெற்ற தொழிற்புரட்சி பற்றிய இவர்தம் விரிவுரை கள் மதிக்கத்தக்கனவாக விளங்கின. இவை கி.பி. 1884-இல் 'தொழிற்புரட்சி' (Industrial Revolution) என்ற தலைப்பில் நூலாக வெளிடப்பட்டன. இவர் தொழிற்புரட்சியை ஒரு தனிப்பெரும் வரலாற்று நிகழ்ச்சியாகக் கூறுகிறார். தொழிற் புரட்சி' என்ற சொல்லை உருவாக்கியவரும் இவரே ஆவார்.

இவர் விம்பில்டன் (Wimbledon) என்னுமிடத்தில் கி.பி.1883-இல் உயிர்நீத்தார். பூ.த.

தாயின்பி, ஆர்னால்டு சோசபு (கி.பி. 1889-1975) ஒரு சிறந்த ஆங்கிலேய வரலாற்றறிஞர். இலண்டன்நகரில் கி.பி. 1889-இல் பிறந்த ஆர்னால்டு சோசபு தாயின்பி (Arnold Joseph Toynbee) ஆக்சு போர்டிலுள்ள பேலியல் (Balliol) கல்லூரியில் பயின் றார்; பண்டைய இலக்கியங்களை நன்கு கற்றார்; கிரீசில்உள்ள ஏதென்சுநகருக்குச் சென்று தொல்லியல் கற்றார். இரண்டு பெரும் உலகப்போர்கள் நடந்த காலத்தில் இவர் இங்கிலாந்தின் அயல்நாட்டு அமைச் சரவையில் பணிபுரிந்தார். இவர் 1919-ஆம் ஆண்டும் பின்னர் 1946-ஆம் ஆண்டும் நடந்த பாரிசு அமைதி மாநாடுகளில் இங்கிலாந்தின் பேராளராகப் பணி யாற்றினார். இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் 1919 முதல் 1924 வரை வரலாற்றுப் பேராசிரியராக விளங் கினார். பின்னர் 1925 முதல் 1935 வரை இலண்டனி லுள்ள பன்னாட்டு உறவுகள் நிறுவனத்தின் இயக்குந ராகப் பணியாற்றினார். பன்னாட்டு உறவுச் செய் திகள் தொடர்பான ஒரு புகழ்பெற்ற காலமுறை வெளியீட்டின் பதிப்பாசிரியராக 1920 முதல் 1946 வரை தொண்டாற்றினார்.

தாயின்பிக்கு மிக்க புகழ் தந்தது இவருடைய 'வரலாறு-ஓர் ஆய்வு' (A Study of History) என்னும் 12 தொகுதிகளடங்கிய ஒரு பெரும் நூலாகும். இது 1934 முதல் 1961 வரை உள்ள ஆண்டுக் காலத்தில் வெளியிடப்பட்டது. இத் தொகுதிகளைச்சாமர்வெல் (Somervel) என்னும் அறிஞர் சுருக்கி இரண்டு தொகுதிகளாக எழுதியுள்ளார். மானிட வரலாற்றில் மிகவும் இக்கட்டான நிலைமைகளில் ஏற்பட்ட அறைகூவல் உணர்ச்சி (Challenge) மானிட சமூகத் தின் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்துள்ளது என்ற கருத்தை வரலாற்று முறையில் விளக்கிய பெருமை தாயின் பிக்கு உரியது. இடுக்கண்கள் எந்த அளவுக்கு வீறு கொண்டு சமாளிக்கப்பட்டனவோ அந்த அளவுக்கு ஒவ்வொரு சமுதாயமும் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது என்பது பேரறிஞர் தாயின்பியின் கோட்பாடு. மேலும் நாகரிக வளர்ச்சியில் ஆன்மிகக் கருத்துப் பெருக்கத் தின் தாக்கம் மிகுதியாக உள்ளது என்பதையும் தாயின்பி வலியுறுத்தினார். ஒரு தெய்விக அரசினை நோக்கி வரலாறு நடைபோடுகிறது என்பதும் இவர் கருத்தாகும். இவர் தமது நூலில் 26 உலக நாகரிகங் களை ஆய்வு செய்துள்ளார். அவற்றுள் 16 மறைந்து போனவை; மூன்று தடைப்படுத்தப்பட்டவை; எஞ்சிய வற்றை ஐந்து பிரிவுகளாக விளக்கியுள்ளார். அவை 1) மேலை நாகரிகம், 2) பண்டைய கிறித்தவ நாகரி கம், 3) இசுலாமிய நாகரிகம், 4) இந்து நாகரிகம், 5) தூரக்கிழக்கு நாகரிகம் என்பனவாம். தாயின்பியின் கோட்பாடுகளை ஏற்றுக் கொள்ளாதவர் பலர் உளர். பொதுவாக, இவர் பல செய்திகளை மிகைப் படுத்திக் கூறியுள்ளார் என்று சிலர் கருதுவர். இவர் காட்டும் மேற்கோள்கள் தவறான அடிப்படையில் எழுந்தவை என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது. நாகரிக வளர்ச்சியில் சமயத்துக்கு அளவுகடந்த இடத்தைத் தருகிறார் என்றும் இவரைப் பற்றிக் கூறப் பட்டுள்ளது.

தாயின்பி 1948-இல் வெளியிட்ட 'நாகரிகம் ஒரு சோதனைக் கட்டத்தில் உள்ளது' (Civilization on Trial) என்ற நூலும், 1953-இல் வெளியிட்ட 'உலகமும் மேற்கு நாடுகளும்' (The World and the West) என்ற நூலும் பல வாதப் பிரதிவாதங்களை எழுப்பின. இவர் 1967-இல் வெளியிட்ட 'அறிமுகங் கள்' (Acquaintances) என்ற நூல் பல முக்கிய தலை வர்களைச் சிறப்பிக்கின்றது. இவர் எழுதிப் போந்த 'கிழக்கிலிருந்து மேற்கு' (East to West-1967), 'உலகைச் சுற்றி ஒரு பயணம் (A Journey Round the World, 1958) என்னும் இரண்டும் சிறந்த பயண நூல்கள். இவருடைய இறுதி நூலான 'மனித சமுதாயமும் தாய் பூமியும், (Manking and Mother earth) என்னும் நூல் 1976-இல் வெளியிடப்பட்டது. இவ் வாறு ஓய்வின்றி உழைத்துப் பல வரலாற்று நூல் களை அளித்த மாமேதை தாயின்பி 1975-இல் கால மானார். தெ.பா.

துணை நூல்கள்:

Gargan E.T. (ed)., The Intent of Toynbee 's History, Loyola University Press, 1961.

தாயுமானவர்: தமிழகத்தின் நடுவில் காவிரிக் கரையிலே உள்ள திருச்சிராப்பள்ளி மலைக்கோயிலில் வீற்றிருந்தருளும் இறைவனுடைய பெயர் தாயுமானவர் என்பதாகும். ஒரு பெண்ணின் மகப்பேற்றுக்கெனத் துணைபுரியப் புறப்பட்டுவரும் தாய், வர முடியா வகையில் காவிரியின் வெள்ளப் பெருக்குத் தடை செய்ய, இந்த இறைவனே தாயாகச் சென்று மகப்பேறு கண்டு துணை செய்து தேற்றி வந்தமையால் இவ்விறைவனுக்குத் 'தாயுமானவர்' எனப் பெயர் வந்ததாகத் தல புராணம் கூறும். திருச்சியிலும் அதன் சுற்றுவட்டாரத்திலும் உள்ள இவ்விறைவனிடம் பற்றும் பாசமும் பக்தியும் கொண்டவர்கள் தம் பிள்ளைகளை அப்பெயரிட்டு அழைப்பர். அத்தகைய முறையில் வந்தவரே மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்து தெய்வ இலக்கியம் தந்த தாயுமானவர்.

சோழ நாட்டிலே திருமறைக்காடு எனும் வேதாரணியத்தில் வாழ்ந்த சைவ வேளாளர் மரபினைச் சார்ந்த கேடிலியப்பப் பிள்ளையின் மகனார் தாயுமானவர். கேடிலியப்பப்பிள்ளை கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களில் சிறந்து விளங்கிய காரணத்தால் அக்காலத்தில் திருச்சியில் ஆட்சிபுரிந்த விசய இரகுநாத சொக்கலிங்க நாயக்கர் அவரை அழைத்துத் தம் அரசாங்கத்தில் பெருங்கணக்கராக அமைத்துக் கொண்டார். அவருக்குச் சிவசிதம்பரம் என்ற மகன் பிறந்தபோதிலும், அவரை மகப்பேறு அற்ற தம் தமையனாருக்குத் தத்தாகக் கொடுத்துவிட்டார். பின் திருச்சியில் தாயுமானவரை மகப்பேறு வேண்டி வழிபட்டபின் மற்றொரு ஆண் குழந்தை பிறக்க அதற்குத் தாயுமானவர் எனப் பெயரிட்டார்.

தாயுமானவர் இளமையிலேயே கலை பல கற்று வட மொழியிலும் தமிழிலும் வல்லவராயினார். தந்தைக்குப்பின் இவர் அரசப் பணியில் இருந்தாரேனும், இவர் உள்ளம் இறைவன்பால் ஈர்க்கப் பெறத் தமக்கு வழிகாட்ட ஞானகுருவைத் தேடிக்கொண்டிருந்தார். இந்நிலையில் திருமூலர் மரபில் வந்த மௌனகுரு தேசிகரை ஒருநாள் இவர்காண, அவரைப் பற்றிக் கொண்டு அவர் சீடராகி மெய்யறிவும் யோகநிலையும் வளரப்பெற்றார். ஆசிரியரைப்பற்றி, 'மௌனகுரு வணக்கம்' என்ற பதிகமும் பாடியுள்ளார். அதில் தம் குரு திருமூலர் மரபில் வந்தவர் என்பதைக் குறித்துள்ளார்.

இவர்தம் யோகநிலை அறிந்த அரசனும் இவருக்கு ஆவன செய்தானாயினும், அவன் சிலநாளில் மறைய, இவர் அங்கிருந்து தம் மாணவர் குழாத்துடன் புறப்பட்டு இராமநாதபுரம் அடைந்தார். தம் தமையனார் சொற்படி, தமக்கு மணவாழ்வில் விருப்பமின்றேனும், 'மட்டுவார் குழலி' என்ற மங்கையை மணந்து, சிலநாள் இல்லற வாழ்வில் இருந்து 'கனகசபாபதி' என்னும் மகனையும் பெற்றார். பின் மனைவி மறைய தூய துறவறத்தை மேற்கொண்டார்.

பின் திருச்சிராப்பள்ளி மௌனகுரு மடத்தைச் சார்ந்து, கி.பி. 1644-ஆம் ஆண்டு முதல் அதன் தலைவராக இருந்து, ஞான நிட்டையுற்று, இறுதியில் இராமநாதபுரம் சென்று, அங்கு கி.பி. 1662 தைத் திங்கள் 28-ஆம் நாள் விசாகத்தன்று இறைநிலையுற்றார். இவர் சமாதி அடைந்த இடத்தில் சமாதி ஒன்றும் மறைந்த நாள்குறித்த கல்வெட்டு ஒன்றும் உண்டு என்பர். (இவ்வரலாறு சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக 1966-ஆம் ஆண்டு வெளியீட்டிலிருந்து எடுக்கப்பெற்றது).

இவர் பாடல்கள் உயர் தரத்தன. சிறப்பாகச் சைவ சமயத்தின் அடிப்படையில் இவர் பாடல்கள் அமையினும் சமரச நோக்குள்ளவையாகவும் வேதாந்த சித்தாந்தக் கருத்துகள் அமைந்தனவாகவும் பல பாடல்கள் உள்ளன. இவர்தம் பாடல் தொகுப்பில் அமைந்த முதற்பாடலாகிய 'அங்கிங்கெனாதபடி' என்ற பாடலே இவர்தம் சமரச உணர்வுக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமையும். பல பாடல்கள் இறைவனைப் பற்றியனவாயினும் 'மலைவளர் காதலி' 'அகிலாண்ட நாயகி' 'பெரிய நாயகி' முதலிய பதிகங்கள் உமையம்மையாரைப் பற்றியனவாகவும் அமைகின்றன. இரண்டு அடிகளாலாகிய கண்ணிகள் பல இவர் இயற்றியுள்ளார். 'பராபரக் கண்ணி' அனைவரும் எளிதில் படித்தறிந்து கொள்ளத் தக்கது. 'அன்பர்பணி செய்யஎனை ஆளாக்கி விட்டு விட்டால், இன்பநிலை தானே வந்து எய்தும் பராபரமே' (பராபர-155) என்பன போன்றவை இவர்தம் எளிமைக்குச் சான்றாவன.

இவர் ஐம்பத்தாறு தலைப்புகளில் பலவகைப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். சில உயர்ந்த தத்துவக் கருத்துகளைக் கொண்டவை. சில பாடல்கள் சித்தாந்தம் வேதாந்தம் என்ற இருவகையிலும் பொருள் கொள்ள அமைவன. இவர்தம் பாடல்களைத் திருவாசகத்துக்கு அடுத்துத் தமிழ்நாட்டவர் போற்றிப் பரவுவர்.

சைவத் தமிழ் இலக்கியங்களுள் மிகச் சிறந்த ஒருசிலவற்றில் இவர்தம் பாடல்களும் இடம்பெறும். அதேபோலச் சைவ அடியவர் வரிசையிலே தாயுமானவருக்குச் சீரிய இடம் உண்டு. அ.மு.ப.

தார்சிலிங்கு: தார்சிலிங்கு மேற்கு வங்காளத்திலுள்ள மிக அழகிய கோடைவாழ் நகரமாகும்.

இலாமா மொழியில் 'தோர்சி' (Dorje) எனப்பட்ட இது தார்சிலிங்கு (Darjeeling) என மருவியது. இந் நகரம் கல்கத்தாவிலிருந்து 663 கி.மீ. தொலைவில் 2248 மீ. உயரத்தில் உள்ளது. சிலிகுரியிலிருந்து (Siliguri) 84 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. 238 மீ. உயரத்திலுள்ள மலையிலிருந்து (Observatory Hill) எல்லா இடங்களையும் நன்றாகப் பார்க்கலாம். வானம் தெளிவாக இருக்கும் காலங்களில் எவரசுட்டு மலைமுடியையும் கஞ்சின்சுங்காவையும் (Kanchen-junga) காணலாம். இதன் மக்கள் தொகை 40,405 (1961).

தார்சிலிங்கு நகரம்

இங்குள்ள பிரிச்சு குன்றில் (Birch Hill) இயற்கையாகவே அமைந்துள்ள அழகிய பூங்கா உள்ளது. இக் குன்றில் மலையேறுவதற்கான பயிற்சி நிலையமும் (Institute of Mountaineering) அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்குள்ள கி.பி. 1806-ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட இலாயிட்சு பூங்கா (Lloyd Botanical Garden) சிறப்பு வாய்ந்தது. இங்குக் கல்கத்தாப் பல்கலைக் கழகத் துடன் இணைக்கப்பட்ட மூன்று கல்லூரிகளும், ஓர் அரும்பொருட்காட்சியகமும் (Natural History Museum) உள்ளன.

மாவட்டம்: தார்சிலிங்கு நகரைத் தலைநகராகக் கொண்டு அதன் பெயரிலேயே ஒரு மாவட்டம் உள்ளது.இம்மாவட்டத்தில் பல்வேறு பருவ காலங்களைக் காணலாம். ஆண்டிற்கு 100 அங்குலத்திற்கு மேல் மழை பெய்கிறது. காடுகள் அடர்ந்துள்ள இங்கு விலையுயர்ந்த மரங்கள் கிடைக்கின்றன. இதன் முக்கிய விளைபொருள் தேயிலை. சின்கோனா (Cinchona) மரம் மிகுதியாக உள்ளதால் முங்போ (Mungpo) என்னுமிடத்தில் குனைன் (Quinine) தொழிற்சாலை ஒன்று உள்ளது. ஏலக்காய் 300 முதல் 1600 மீ. வரை உயரமுள்ள இடங்களில் விளைகிறது. சமவெளியில் 1600 மீ. வரை உயரமுள்ள பகுதிகளில் நெல் பயிரிடப்படுகிறது. இங்குள்ள நகரங்கள் சிலிகுரி, காலிம்பாங்கு (Kalimpong), குர்சியாங்கு (Kurseong) முதலியன. இம்மாவட்டத்திலுள்ள முக்கிய ஆறுகள் மெசி (Mechi), பாலாசன் (Balasan), மகாநதி, திசுதா (Tista) முதலியவையாகும். சி.இரெ.

துணை நூல்கள்:

The Imperial Gazetteer of India, Today and Tomorrow, Printers and Publishers, New Delhi, 1908.

தார்செட்டுப் பண்பாடு, கிரீன்லாந்து, கனடாவையொட்டிய கிழக்கு வடதுருவப் பகுதி, நியூபவுண்டுலாந்துப் பகுதி (New Foundland) முதலான இடங்களில் காணப்பட்ட மிகத் தொன்மையான பண்பாடாகும். இது கி.மு. 300 முதல் கி.பி. 1300-ஆம் ஆண்டு வரை சிறப்புற்றிருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. தார்செட்டுப் பண்பாடு என்னும் பெயர் பப்பின்தீவில் (Baffin Island) தார்செட்டு முனை (Dorset Cape) என்னுமிடத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழாய்வின் மூலம் கண்டறியப்பட்டதால் இப்பெயர் வழங்கப் பெறலாயிற்று.

தார்செட்டுப் பண்பாட்டைப் பற்றிப் பல கொள்கைகள் நிலவுகின்றன. அவற்றுள் சில: 1) இப்பண்பாடு அலாசுக்காவிலோ (Alaska) வடதுருவத்தின் மேற்குப் பகுதியிலோ தோன்றியிருக்க வேண்டும். 2) இப் பண்பாடு வடதுருவப் பகுதியின் மிகத் தொன்மையான பண்பாட்டிலிருந்து தோ கனடாவின் தென் பகுதிகளில் மரமடர்ந்த காட்டுப் பகுதிகளைச் சேர்ந்த அமெரிக்க இந்தியர்களின் பண்பாட்டிலிருந்தோ தோன்றியிருக்கவேண்டும். இப்பண்பாடு உண்மையில் எசுக்கிமோ பண்பாட்டிலிருந்து தோன்றியது. கிழக்கு வடதுருவப் பகுதிகளில் இதனைத் தார்செட்டுப் பண்பாட்டிற்கு முந்திய நிலை (Pre-Dorset) என்று குறிப்பிடலாம் எனப் பலவாறு இப்பண்பாட்டின் தோற்றத்தைப் பற்றி ஆய்வாளர் குறிப்பிடுவர்.

தார்செட்டு மக்கள் உணவிற்குப் பெரும்பான்மையாகக் கடலில் வாழும் பாலூட்டிகளையும், கடல் நாய்களையும் நம்பியிருந்தனர். நிலத்தில் வாழ்ந்த பாலூட்டிகளையும் பறவைகள், மீன்கள் முதலானவற்றையும் பிடித்து உண்டனர். இவர்கள் நாய்களை வளர்க்கத் தெரியாதவர்களாக இருந்ததால் கையால் இழுக்கும் வண்டிகளைப் (Hand Steds) பயன்படுத்தினர்.

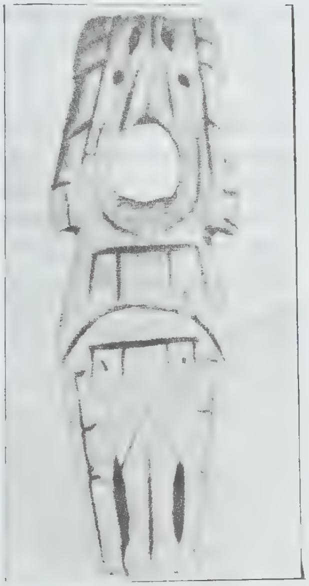

இவர்களின் குடியிருப்புகள் பெரும்பாலும் கடற்கரை ஓரங்களில் மட்டுமே கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. மக்கள் அனைவரும் ஒன்றாகக் கூடும் பொது வீடுகளும் கோடையில் தோலினால் கட்டப்படும் கூடார வீடுகளும் பயன்படுத்தப்பட்டனவென்று தெரிகிறது. இப்பகுதிகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தரவுகளின்படி இம்மக்கள் பருவத்திற்குப் பருவம் இடம்பெயரும் நாடோடிகளாக வாழ்ந்திருந்தனர் என்பது புலனாகிறது.

இவர்கள் பயன்படுத்திய எறிஈட்டி (Harpoon) கத்தி வகைகள், விளக்குகள், சீவுவதற்குப் பயன்படுத்திய கற்கருவிகள் முதலானவை அனைத்தும் தனித்தன்மை வாய்ந்தனவாக உள்ளன. இங்குக் கிடைத்த ஆபரணங்கள் மரம், எலும்பு, தந்தம் முதலானவற்றால் செய்யப் பட்டிருந்தன. சித்திர வேலைப்பாடுகள் மிகுதியாகக் காணப்படவில்லை. ஒருசில ஆபரணங்களில் மனித உருவங்கள் இயற்கையாகவோ கலை நயத்தோடோ செதுக்கப்பட்டிருந்தன.

தார்செட்டுப் பண்பாடு எப்போது அழிந்தது என்பது பற்றித் தெளிவாகக் குறிப்பிட முடியவில்லை எனலாம். எவ்வாறு இருப்பினும் துலே (Thule) மக்கள் அலாசுக்காப் (Alaska) பகுதியிலிருந்து இங்கு வந்து குடியேறியபின்னரே இப்பண்பாடு மறைந்திருக்க வேண்டுமெனத் தெரிகிறது. இவ்விரு மக்களுக்கிடையில் தொடர்பு இருந்ததற்கான அறிகுறிகள் கிடைத்துள்ளன. காலநிலையில் (Climate) ஏற்பட்ட மாற்றங்களே தார்செட்டுப் பண்பாட்டின் அழிவிற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம் எனத் தெரிகிறது.

இம்மக்களின் செல்வாக்குக் கனடா, கிரீன்லாந்து முதலான பகுதி மக்களிடையே எந்த அளவிற்குப் பரவி இருந்தது என்பதும், இம்மக்களின் வழித்தோன்றல்களாக எசுக்கிமோவினர் (Eskimos) இருந்திருக்கலாம் என்பதும் ஆய்வுக்குரியனவாக உள்ளன. எசுக்கிமோவினருள் ஒரு குழுவினர் கொண்டுள்ள பொருள்கள் தார்சேபண்பாட்டு மக்கள் பயன்படுத்திய கருவிகளை மிகவும் ஒத்துள்ளமையால் இவ்வாறு எண்ணத் தோன்றுகிறது. சீ.ப.

தார்சே, சார்சு அமோசு (கி.பி. 1868-1931) மூத்த அமெரிக்க மானிடவியலறிஞர்; அமெரிக்க மானிடவியலின் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பணியாற்றியவர். தார்சே (George Amos Dorsey) அமெரிக்காவில் ஒகியோ மாகாணத்தில் ஈப்ரான் (Hebron) என்னுமிடத்தில் கி.பி. 1868-இல் பிறந்தார். கல்லூரிப் படிப்புக்குப் பின் மானிடவியலில் ஆர்வங்கொண்டு அதைப் பயின்றார். படிக்குங் காலத்திலேயே அமெரிக்க இந்தியப் பழங்குடிகளின் பண்பாட்டையறியப் பல களப்பணிகளை மேற்கொண்டார்.

அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகத்தில் மானிடவியலில் டாக்டர் பட்டம் பெற்ற முதல் மாணவர் என்னும் பெருமையைத் தார்சே பெற்றார். இவர் கி.பி. 1894-இல் ஆர்வர்டுப் (Harvard) பல்கலைக் கழகத்தில் இப்பட்டத்தைப் பெற்றார்.

மானிடவியலில் தார்சேயின் குறிப்பிடத்தக்க பங்கு, பல இனக்குழுவியல் ஆய்வுகளை (Ethnographic Studies) மேற்கொண்டு பல்வேறு பண்பாடுகளைப் பற்றித் தரவுகளைச் சேகரித்ததாகும். குறிப்பாக அமெரிக்க இந்தியர்களுள் மந்தான் (Mandan) பழங்குடியினரைப் பற்றிய இவரது ஆய்வு சிறப்பானதாகும். இவர் எழுதிய இரண்டு நூல்கள் என்றும் நிலைத்திருக்கக்கூடியவை. அவை: 1) நாம் ஏன் மனிதர்களைப் போன்று நடந்துகொள்கிறோம் (Why we Behave like Human Beings, 1925) 2) மனிதனின் சொந்தச் செயலே நாகரிகம் (Man's Own Show: Civilization, 1931).

தார்சே சிக்காகோ இயற்கை வரலாற்றியல் அருங்காட்சியகத்தில் சிறிது காலம் பணிபுரிந்தபோது அங்குப் பழங்குடிகளின் பண்பாட்டை விளக்கும் பல காட்சிக்கூடங்களை அமைத்தார். இசுபானிய விவகாரங்களைத் (Spanish Affairs) தீர்ப்பதற்காக 1919-இல் நடைபெற்ற பாரீசு அமைதி மாநாட்டில் அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் உட்ரோ வில்சனுக்குத் தார்சே துணைபுரிந்தார். அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் பல்வேறு இனக்குழுவினரிடையே ஏற்பட்ட சிக்கல்களைத் தீர்த்து வைப்பதில் மானிடவியலார்

பெரும் பங்காற்றியுள்ளனர் என்பதற்குத் தார்சேயும் ஓர் எடுத்துக்காட்டாவார். சீ.ப.

தார்சே, சேம்சு ஓவன், அமெரிக்க மானிடவியல் அறிஞர். இனக்குழு மொழியியல், இனக்குழுவியல் (Ethnography) முதலான துறைகளில் பல புதிய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு சிறப்புப் பெற்றவர். தார்சே (James Owen Dorsey) அமெரிக்காவில் பால்டிமோர் (Baltimore) என்னுமிடத்தில் கி.பி. 1842-இல் பிறந்தார்.

முதன் முதலில் கிறித்தவ சமய நெறி பரப்பும் இயக்கத்தில் ஈடுபட்டிருந்தபோது பொன்கா (Ponca) பழங்குடியினரின் புதுமையான பழக்க வழக்கங்களைக் கண்டு அவர்களை ஆராய முற்பட்டார். இவர்களின் மொழியை விரைந்து கற்றதன் மூலம் பழங்குடிகளின் பண்பாட்டை ஆராய்வதில் பேரார்வம் கொண்டார். அதன்பின்னர் அமெரிக்க இனக்குழு ஒப்பாய்வியல் துறை (Bureau of American Ethnology) கி.பி. 1879-இல் ஏற்படுத்தப்பட்டபோது இவர் அதன் முன்னோடி உறுப்பினர்களுள் ஒருவரானார்.

களப்பணி மேற்கொண்டு ஆராய்வதில் பெரும் பெயர் பெற்றவர் தார்சே. சியோவா (Sioua), ஓமகா (Omaha) பழங்குடிகளையும், தக்கோட்டா (Dakota) பழங்குடிகளையும் ஆராய்ந்த இவர் பண்பாட்டின் அறிதிறக் கோலம் (Cognitive Pattern) மொழியின் கண் வெளிப்படுவதை உணர்ந்தார். அதன் மூலம் இனக்குழு மொழியியலில்(Ethnolinguistics) பல ஆய்வுகள் மேற்கொள்ள வேண்டியதன் தேவையை உணர்த்தினார். இவர் எழுதிய முதன்மையான நூல்களுள் சில: ஓமகா சமூகவியல் (Omaha Sociology, கி.பி. 1884), ஒசேசு மரபுகள் (Osage Traditions, கி.பி.1888) சியோவா சமூகவியல் (Siouan Sociology, கி.பி. 1897) முதலானவை. இவர் வாசிங்டனில் கி.பி. 1895-இல் இறந்தார். சீ.ப.

தார்ட்டு மூர், தென்மேற்கு இங்கிலாந்தில் உள்ள ஒரு காட்டுப் பகுதி. இதன்மத்தியில் ஏறத்தாழ 50,000 ஏக்கரில் அமைந்துள்ள காட்டுப் பகுதியானது இங்கிலாந்து நாட்டின் மன்னர் குடும்பத்துக்கு உரிமையுடையது. இப்பகுதியில் இரும்பு, பித்தளை முதலிய உலோகப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. தார்ட்டு மூரில் (Dartmoor) 305 முதல் 610 மீட்டர் உயரத்திற்கு மலைப்பாங்கான பகுதியும் உள்ளது. செழிப்பான பகுதியில் ஆடுகளும் குதிரைகளும் மிகுதியாக வளர்க்கப்படுகின்றன. இலீ மோர் என்ற இடத்தில் களிமண் கிடைக்கிறது. இப்பகுதியில் ஏறத்தாழ 260 மீ. உயரத்தில் ஒரு வானிலை ஆராய்ச்சி நிலையம் அமைந்துள்ளது. பிரின்சுடன் என்ற இடத்திற்கு அண்மையில் அமைந்துள்ள தார்ட்டுமூர் சிறைச்சாலை கி.பி. 1809-இல் நிறுவப்பெற்றது. இங்கு கி.பி. 1812-ஆம் ஆண்டுப் போரில் அமெரிக்க நாட்டின் சிறைக் கைதிகள் அடைக்கப்பட்டனர்.

தார்ட்டுமூர்ப் பகுதியில் உள்ள நீர்நிலைகளில் மீன்வளம் மிகுந்து காணப்படுகிறது. சாக்சன் இனத்தவர் இப்பகுதியில் வாழ்ந்தனர் என்பதற்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன. தேசியப் பூங்கா ஒன்று அமைக்கப்பட்டு இதன் இயற்கை அழகு பாதுகாக்கப்படுகிறது.

தார்ட்டுமூர்க் குதிரைகள்

காட்டுப் பகுதிகளிலிருந்து குதிரைக் குட்டிகளைப் பிடித்துச் சந்தையில் வணிகர்கள் விற்கின்றனர். பனிப் பாறைகள் உள்ள பகுதியும் இப்பகுதியில் உண்டு.

அமெரிக்கப் போர்க் கைதிகள் கி.பி. 1812-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற போரில் தார்ட்டுமூர்ச் சிறைச்சாலையில் அடைத்துவைக்கப்பட்ட நேரத்தில் கலகத்தில் ஈடுபட்டனர். இப்போர் முடிந்து கென்ட்டு என்ற நகரில் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்திற்குப் பிறகும் சிறையில் அடைத்துவைத்திருந்தபடியால், கி.பி. 1815 ஏப்பிரல் 6-ஆம் நாள் தார்ட்டுமூர்ச் சிறையிலிருந்த 5,542 போர்க்கைதிகள் மீண்டும் கலகத்தில் ஈடுபட்டனர். கலகத்தை அடக்கச் சிறை அதிகாரி ஆங்கிலேயப் படைகளை அழைத்துக் கலகத்தில் ஈடுபட்ட அமெரிக்கக் கைதிகளைச் சுடுமாறு பணித்தார். அதனால் 60 கைதிகள் இறந்தனர்.

இச்சிறை நிகழ்ச்சியின் காரணங்களை ஆராய அமைக்கப்பட்ட குழு, சிறை அதிகாரி குற்றமற்றவர் என்று தீர்ப்பளித்தது. ஆனால் துப்பாக்கிச் சூடு நடந்ததைக் கண்டித்தது. இங்கிலாந்து, கலகத்தில் காயமடைந்தவர்களுக்கு நிதிஉதவி அளித்தது.

தார்ட்டுமூர்ச் சிறையிலிருந்து எஞ்சிய சிறைக் கைதிகள் கி.பி.1815 ஏப்பிரல் மாத இறுதிக்குள் விடு

தலைபெற்றனர். இந்தச் செய்திகளைத்தொகுப்பாகத் தார்ட்டுமூர்ச் சிறைநிகழ்ச்சி என்று வரலாற்றில் குறிப்பிடுகின்றனர். தா.எ.

தார்ட்டுமௌத்து: இது கனடா நாட்டில் உள்ள நோவாசுகோசியா (Novascotia) என்ற பகுதியில் உள்ள நகரம். ஆலிபாக்சு (Halifax) துறைமுகம், தார்ட்டுமௌத்து (Dartmouth) நகரின் அருகில் இருக்கிறது. இங்கிலாந்திலிருந்து கி.பி. 1750-இல் குடியேறிய மக்கள அமைத்த நகரம் தார்ட்டுமௌத்து ஆகும். இது கி.பி. 1873 வரை ஒரு சிறு நகரமாக இருந்து, கி.பி. 1961-இல் ஒரு பெரிய நகரமாக வளர்ச்சியடைந்து, இன்று கனடாவில் ஒரு முக்கிய நகராகத் திகழ்கின்றது. போக்குவரத்து அமைப்புகள், வசதிகள் மிகுதியாக இருப்பதால், வாணிகத்தில் சிறந்து விளங்குகின்றது. நோவாசுகோசியா மாநிலத்தில் பல பொருள்களை அதிகமான அளவில் உற்பத்தி செய்யும் முக்கிய நகரமாக இது விளங்குகின்றது. எண்ணெய்க் கிணறுகளும், இரும்புத் தொழிற்சாலைகளும் மிகுதியாக உள்ளன. இரண்டாம் உலகப் போரின் பொழுது, தார்ட்டுமௌத்துப் பகுதியிலிருந்த படையினரால் நோவாசுகோசியாப் பகுதியானது, போரின் அழிவிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டது. கடல் ஆராய்ச்சி நிலையம், கப்பல் கட்டும் தொழிற்சாலை, கப்பல்களைப் பழுதுபார்க்கும் தொழிற்சாலைகள் ஆகியவை உள்ளன. குறிப்பாக, 1968-க்குப் பிறகு, திட்டமிட்ட வகையில் நகரின் பல பகுதிகள் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன.

நோவாசுகோசியாவின் ஆளுநராக இருந்த எட்வர்டு காரன்வாலிசு கி.பி. 1750-இல் 350 மக்கள் குடியேறியிருந்த இப்பகுதியின் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் உதவி செய்தார். ஆதிகுடியினரான செவ்விந்தியர் பலர் கி.பி. 1751-இல் கொலை செய்யப்பட்டனர்.

ஆலிபாக்சு நகரத்தோடு தார்ட்டுமௌத்துப் பகுதியினை இணைக்கும் பாலம் 1955-இல் கட்டி முடிக்கப்பெற்றது. தார்ட்டுமௌத்தின் மக்கள் தொகை 62,277(1981). தா.எ.

தார்த்தாரியர்: பெரும்பாலும் துருக்கி மொழி பேசும், இசுலாமிய சமயத்தைப் பின்பற்றும் தார்த்தாரியர் (Tartars or Tatars), ஐரோப்பிய உருசியா, மத்திய ஆசியா, சைபீரியா ஆகிய பகுதிகளில் வாழ்கிறார்கள். உருசியாவில் ஒல்கா (Volga) ஆறு பாயும் பகுதிகளின் நடுவிலும், அதன் துணை ஆறாகிய காமா (Kama) பாயும் பகுதிகளின் நடுவிலும், யூரல் மலைகளுக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளிலும், தென் சைபீரியாவிலும், மொத்தம் 5,000,000 தார்த்தாரியர் வாழ்கிறார்கள் (1970). முன்பு, தார்த்தாரியர் என்ற சொல், ஆசிய புல்வெளிகள் (Asian Steppes), பாலைவனம் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த அனைத்து நாடோடியினரையுமே குறிக்கப் பயன்பட்டது. தார்த்தாரியர் என்னும் பெயர் கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டில், வடகிழக்கு கோபியில் (Gobi) வாழ்ந்து, பிறகு கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டில் கீட்டன்சு (Khitans) என்பவர்களின் ஆக்கிரமிப்புக்குப் பிறகு, தெற்கு நோக்கி இடம் பெயர்ந்து, மங்கோலியப் பேரரசை உருவாக்கிய 'தா-தா மங்கோலியர்' (Ta-ta Mongols) என்ற பெயரிலிருந்தே வந்தது.

கிழக்கு ஐரோப்பாவில் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டில் நுழைந்த செங்கிசுகானின் (Genghiskhan) படையில் தார்த்தாரியரும் ஒரு பகுதியினர். செங்கிசுகானின் பேரரசு உடைந்தபோது, அளவற்ற துருக்கியர் மங்கோலியப் படைப்பிரிவில் இணைந்து, தார்த்தாரியர் என்ற பெயரைப் பெற்றனர். இந்தத் 'தங்கப் படைத் தொகுதி' (Golden Horde) கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டில் சிதறுண்டது. இம்மக்கள் வாழ்ந்த பகுதிகள் உருசியப் பகுதியாக கி.பி.16-ஆம் நூற்றாண்டில் மாறியது. கிரிமியா (Crimea) மட்டும் துருக்கியரிடம் 300 ஆண்டுகள் இருந்து உருசியா வசம் கி.பி. 1783-இல் வந்தது.

உருசியாவில் உள்ள தார்த்தாரியர்களை பல பெருந்தொகுதியினராகப் பிரிக்கலாம். காசன் (Kazan) தார்த்தாரியர், ஐரோப்பிய உருசியாவிலும் போலந்திலும் உள்ளவர்கள். ஒல்கா ஆற்றுப் பகுதியில் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டில் குடியேறிய கிப்சாக்கு (Kipchaks) வழியில் வந்தவர்கள். பழைய பல்கேரியரும் பின்னிசு (Finnish) கிரிமியாவில் இருந்த இத்தாலியரும் கிரேக்கர்களுடன் கலந்துவிட்டனர். வேளாண்மை, தோட்ட வேலை ஆகியவை இவர்களுடைய தொழில்கள். உழைப்பிற்கும், நேர்மைக்கும் பெயர்பெற்றவர்கள். காகசசு தார்த்தாரியர் (Tartars of Caucasia) மேல் குபான் (Upper Kuban), கீழ் குமா (Lower Kuma), குரா (The Kura), தோபோல்சுகிலிருந்து (Tobolsk) தோம்சுக்கு வரையிலுள்ள பகுதி, ஆல்டாய் (Altai) ஆகிய பகுதிகளில் வாழ்கிறார்கள். தார்த்தாரியரிடையே பல பிரிவுகள் உள்ளன.

ஒல்கா நதிப்பகுதியில் தார்த்தாரிய நாகரிகம் மிகவும் வளர்ச்சியுற்றிருந்தது. ஆனால், கி.பி. 1552-இல் பயங்கர நான்காம் ஐவான்(Ivan IV the Terrible), காசன் இனத்தை வெற்றிகொண்ட பிறகு இந் நாகரிகம் நசுங்கியது. இந்நிலை கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டுவரை நீடித்தது. புரட்சிக்குப் பிறகு, சோவியத்து உருசியா 1917-ஆம் ஆண்டு, தார்த்தாரியரை 'ஒரு பேரினமக்களாக, (Major Etntic Group) ஏற்றுப்

பொது உடைமைக் கொள்கையின் வரையறைகளுக் கிணங்கத் தார்த்தாரியப் பண்பாட்டைப்பாதுகாக்க லாயிற்று.

தார்த்தாரிய மொழி, ஆல்டயிக்கு (Altaic)மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த துருக்கிய மொழிகளுள் ஒன்று. இதிற் காணப்படும் சொற்கள், வரலாற்றில் பல கூட்டத்தினர் தார்த்தாரிய இனம் ஏற்படுவதற்குக் காரணமானதை நினைவூட்டுகின்றன. 'ஓல்கா தார்த்தர்' (Volga Tatar) என்ற காசன் தார்த்தாரியரின் (Kazan Tatars) மொழி, தகுதி வாய்ந்த இலக்கிய மொழியாகக் கருதப்படுகிறது. தார்த்தாரியர்கள் சன்னி முசுலீம்கள் (Sunnite Muslims) ஆவர்.

மக்கள் தொகை: சோவியத்து உருசியாவில் உள்ள 5 மிலியன் தார்த்தாரியரில் 25 விழுக்காட்டினர் தார்த்தாரிய இன அடிப்படையில் அமைந்துள்ள ஒரே அரசியல் பிரிவான 'தார்த்தாரியக் குடியரசில்' உள்ளனர். மற்றவர்கள் உருசியாவின் பிறபகுதிகளில் பரவலாக வாழ்கின்றனர். ஓல்கா சமவெளியில் 600,000., யூரல் பகுதியில் 1,600,000, மேற்குச் சைபீரியாவில் 1,50,000, காசுகிசுத்தானிலும் (Kazkhstan), மத்திய ஆசியாவிலும் 800,000, கார்னோ-ஆல்டாய் (Gorno Altai) என்ற தன்னாட்சிப் பகுதியில் 50,000 எனப் பரவியுள்ளனர். சோவியத்து ஒன்றியத்தில் உள்ள தார்த்தாரியர் நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் எண்ணிக்கையில் சரிசமமாக உள்ளனர். ஐரோப்பிய உருசியாவின் நகரப் பகுதிகளில் 'குறிப்பிடத்தக்க சிறுபான்மையினராக' (Significant Minority) உள்ளனர்.

மொத்தம் இரண்டுலட்சம் எண்ணிக்கையுள்ள கிரிமியன் தார்த்தாரியர், இரண்டாம் உலகப் போரில் செருமானியப் படைகளுடன் உடன்பாடு கொண்டிருந்தனர் எனக் குற்றம் சாட்டப்பட்டுத் தண்டனையாகச் சமூக உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு, மத்திய ஆசியாவிற்கு விரட்டப்பட்டனர். கிரிமியன் குடியரசு 1945-இல் அழிக்கப்பட்டது. பிரதமர் குருசேவின் 'இசுடாலின்மய-அழிப்புத் திட்டப்படி' (de-Stalinization Programme)நாடுகடத்தப்பட்டவர்கள், 1956-இல் உசுபெக்கித்தானில் சமூக உரிமைகளைத் திரும்பப் பெற்றாலும், கிரிமியாவுக்குத் திரும்ப அனுமதிக்கப்படவில்லை. கிரிமியா 1954-இல் உக்ரேன் எசு.எசு.ஆர். உடன் சேர்க்கப்பட்டது. அதை எதிர்த்த தார்த்தாரியர்கள் அடக்கப்பட்டனர். தி.செ.

தார்தனல்சு: ஏசியன் கடலையும், மார்மாராக் (Marmara) கடலையும் இணைக்கும் கடற்கால் 64 கி.மீ. நீளமும் 1 முதல் 6½ கி.மீ. அகலமும் உடையது. அதே நேரத்தில் ஐரோப்பியத் துருக்கியின் காலிப்போலி முந்நீரகத்தை ஆசியத் துருக்கியிலிருந்து பிரிக்கிறது. பண்டைக் காலத்தில் இது 'எல்லாசு பாண்டு' (Helles Pont) எனப் பெயர்பெற்றிருந்தது. ஆசியாவின் கடற்கரையில் அமைந்த தார்டேன்லசு என்னும் கிரேக்க நகரத்தில் இருந்து இப்போதைய பெயராகிய தார்தனல்சு (Dardanelles) உருவாயிற்று. கருங்கடல் மற்றும் மத்திய தரைக்கடல் இடையே கப்பல் போக்குவரத்தைக் கட்டுப்படுத்தியதால், தார்தனல்சு மற்றும் போசுபோரசு கடற்கால்கள் வரலாற்றின் தொடக்கத்திலிருந்தே முக்கிய இராணுவத்தலமாகக் கருதப்படுகின்றன. எல்லாசு பாண்டுக்கு மேற்காகப் பண்டைய திராய் நகரம் செழிப்புற்று விளங்கியது. முதலாம் சர்சீசு (Xerxes) கி.மு. 481-இல் இக் கடற்காலைப் படகுகளாலானபாலம் கொண்டு கடந்தார். அதுபோலவே மாவீரன் அலெக்சாண்டர் கி.மு. 334-இல் இக்கடற்காலைக் கடந்தான்.

பைசாண்டியன் மற்றும் உதுமானியப் பேரரசுகள் இருந்த காலம் வரை இந்தக் கடற்கால்கள் கான்சுடாண்டி நோபிளின் பாதுகாப்பிற்குப் பயன்பட்டன. தார்தனல்சு கி.பி. 1402-இல் சுல்தான் முதலாம் பச்சசேப்புக் கைவசமாயிற்று. உருசியாவின் கருங்கடலையொட்டிய விரிவாக்கம் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் உதுமானியப் பேரரசை வலுவிழக்கச் செய்தது. இக்கொள்கை மேலை நாடுகளின் கவலையை அதிகரித்தது. முக்கியமாக இங்கிலாந்தும் பிரான்சும் கி.பி. 1841 முதல் ஒன்றாக இணைந்து, உருசியா இப்பகுதியில் தன்னுடைய ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட அல்லது சிறப்புரிமைகள் பெற இயலாமற் செய்தன. பிரான்சு, உருசியா, ஆசுத்திரியா, பிரசியா ஆகியவை கி.பி. 1841-ஆம் ஆண்டு இக்கடற்காலை அமைதிக்காலங்களில் துருக்கியப் போர்க் கப்பல்கள் தவிர மற்றப் போர்க்கப்பல்களுக்கு மூடிவிட ஒப்புக்கொண்டன. இந்த ஒப்பந்தம் வழக்கமான முறையில் கிரிமியன் போருக்கு முடிவில் கூட்டப்பட்ட பாரிசு மாநாட்டில் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. கொள்கை முறையில் இந்த ஒப்பந்தம் முதல் உலகப் போர் வரை நீடித்திருந்தது. முதல் உலகப் போரின் பொழுது காலிப்போலியில் நடந்த போர் தோல்வியுற்ற போதும் முடிவாகத் துருக்கி வீழ்ச்சியுற்றது நேசநாடுகளின் கப்பற்படை 1918-ஆம் ஆண்டு நவம்பர்த் திங்கள் இக்கடற்கால் வழியாகச் சென்று கான்சுடாண்டி நோபிளைக் கைப்பற்றியது. இலாசேன் (Lausanne) உடன்படிக்கையின்படி (1923) இப்பகுதி துருக்கியிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டது. ஆயினும் இராணுவத் தளவாடங்கள் அற்ற பகுதியாக இது இருக்க வேண்டுமென்று முடிவுசெய்யப்பட்டது. இருப்பினும் இரகசியமாகத் துருக்கி விரைவில் இப்பகுதியை இராணுவத்தால் பலப்படுத்தியது. மாண்டிரோ (Mon-

treux) ஒப்பந்தப்படி 1936-இல் துருக்கிக்கு இப்பகுதிகளும் முறையாக அளிக்கப்பட்டன. இந்த ஒப்பந்தம் துருக்கியால் முக்கியமாக இரண்டாம் உலகப் போரின்போது 1945-ஆம் ஆண்டு சனவரி வரை செயற்படுத்தப்பட்டது. அப்போர் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தபோது சோவியத்து உருசியாவுக்கு நேசநாடுகள் துருப்புகளையும் மற்ற இன்றியமையாப் பொருள்களையும் அனுப்பத் தடையற்ற வழிதேவைப்பட்டதால் மாண்டிரோ ஒப்பந்தம், அதற்குத் தக்க வகையில் திருத்தி அமைக்கப்பெற்றது. இ.தி.

தார்பி: அமெரிக்காவில் பிலடெல்பியாவின் (Philadelphia) தென்மேற்கு எல்லையில் தெலாவர் (Delaware) ஆற்றுக்கு அருகே அமைந்துள்ள தார்பி (Darby). தெலாவர் பிரிவில் உள்ள 'பரோ' (Borough) தகுதியுடைய நகரம் ஆகும். இது தொழில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நகரம் அன்று என்றாலும் சில தொழில்கள் மட்டும் நடைபெறுகின்றன. விளக்குகள் உற்பத்திசெய்தல் இந்நகரத்தின் பொருளாதார நிலையின் அடிப்படையாகும். பால்டிமோர், ஓகியோ இருப்புப்பாதை, மற்றும் பென்சில்வேனியா இருப்புப் பாதை ஆகியவை தார்பியுடன் இணைந்துள்ளன.

'நண்பர்கள்' (Friends) என்று சொல்லப்பட்டோரில் எட்டுப்பேர் சேர்ந்து கி.பி. 1682-ஆம் ஆண்டு தார்பியை உருவாக்கினர். அவர்கள் பிலடெல்பியாவில் உள்ள குவாக்கர்கள்(Quakers) என்ற கிறித்தவசமயப் பிரிவினர். இது கி.பி.853-இல்அமெரிக்காவுடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது என்றாலும், 1900-க்குப் பிறகே முன்னேற்றங் கண்டது. குவாக்கர்கள் தார்பி நூல் நிலைய நிறுவனத்தை (The Darby Library Company) கி.பி. 1743-ஆம் ஆண்டு உருவாக்கினர். அமெரிக்காவின் பழமை வாய்ந்த நூல் நிலையங்களுள் ஒன்றான அது இன்றும் உள்ளது. 'நண்பர்கள் கூடும் இல்லம்' (Friends Meeting House) கி.பி. 1701-இல் கட்டப்பட்ட கட்டடம் ஒன்று இருந்த இடத்தில், கி.பி. 1815-இல் கட்டப்பட்டது.

தாவர இயல் அறிஞரான சான் பார்ட்ரம் (John Bartram) என்பவர் தார்பிக்கு அருகில் கி.பி. 1699-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். தார்பி நகரத்தை ஒரு மேயரும், நிர்வாகக் குழுவும் நிர்வகிக்கின்றனர். இதன் மக்கள் தொகை 13,729 (1970). தி.செ.

தார்பி, வில்லியம் (கி.பி. 1775–1854): தார்பி வில்லியம் அமெரிக்கப் புவியியலாளர் ஆவார். பென்சில்வேனியா மாநிலத்தில், தாபின் (Dauphin) என்று பெயர் பெறும் இலங்காசுடர் (Lancaster) வட்டத்தில் கி.பி. 1775-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். தானே கல்வி கற்றுக் கொண்ட தார்பி, வில்லியம் (Darby, william) தம் 18-ஆம் வயதில் பள்ளியில் சேர்ந்தார் மிசிசிப்பி (Mississippi) மாநிலத்தில் உள்ள 'நாட்செசு'(Natchez)என்ற இடத்தில் கி.பி. 1799-இல் பருத்தி விளைவிப்பவரானார். ஆனால், கி.பி. 1804-ஆம் ஆண்டு, அவருடைய நிறுவனம் நெருப்புப் பற்றி அழிந்தது. பிறகு, அமெரிக்க அரசுத் துறையில் ஒரு துணை நில அளவையாளராக (Deputy Surveyer) ஆக்கப்பட்டார். உலூசியானாவின் (Louisiana) பல பகுதிகளுக்கும் சென்று, தம் சொந்தச் செலவிலேயே ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு, உலூசியானாவின் வரைபடம் ஒன்று தயாரித்தார். ஆங்கிலேயர் கி.பி. 1814-15-இல் உலூசியானாவைக் கைப்பற்ற முனைந்த போது, அங்குப் போர் புரிந்த தளபதி ஆண்டுரு சேக்சன் (Gen. Andrew Jackson) கீழ்ச் செயற்பட்ட நில அமைப்பு ஆய்வுப் பணியாளர்களுள் (Topographical Staff) ஒருவராகச் சேர்ந்தார்

இவர் செய்து முடித்த ஆய்வு அளவீடுகளை உலூசியானா அதிகாரிகள் வெளியிடாமையினால், இவர் பிலடெல்பியாவுக்குச்(Pihladelphia) சென்றார். அங்கே, சான் மெலிசு (John Melish) என்பவர், தார்பியின் 'உலூசியானா மாநிலத்தின் ஒரு புவியியல் விளக்கம்' (A Geographical Description of the State of Lousiana) என்ற நூலை கி.பி. 1816-17-இல் வெளியிட்டார். பின்னர், கி.பி. 1818-ல் அமெரிக்காவுக்கும் கனடாவுக்கும் இடையிலான எல்லைக் கோட்டை அளவிடவும், நிருணயிக்கவும் இவர்மிகவும் உதவினார். புரூக்கு (Brooke) என்பவரின் 'பொதுப் புவியியல் அகராதி'யைத் (1762) தொகுத்து மறு பார்வையிடப்பட்ட மூன்று பதிப்புகளை கி.பி.1823,1827,1843 ஆகிய ஆண்டுகளில் வெளியிட்டார். தியோடார் துவைட்டு (Theodore Dwight)என்பவருடன் சேர்ந்து கி.பி. 1830-இல் 'ஐக்கிய நாடுகளின் புவியியல் அகராதி' (அமெரிக்கா) (The United States Gazetteer)என்ற நூலைப் பதிப்பித்தார். தார்பி, கி.பி. 1854-ஆம் ஆண்டு வாசிங்டனில் உயிர் துறந்தார். தி.செ.

தார்லிங்கு மலைத்தொடர்: ஆசுத்திரேலியாவில் பெரிய மேட்டுநிலப்பகுதியில் உள்ள குறைந்த உயரமுடையதோர் மலைத்தொடர் ஆகும். நியூசவுத்வேல்சின் ஆளுநராகவிருந்த சர் இரால்ப்பு தார்லிங்கு (Sir Ralph Darling) என்பாரின் நினைவாக கி.பி. 1827-இல் இம்மலைத் தொடருக்கு அவருடைய பெயர் சூட்டப்பட்டது. மேற்கு ஆசுத்திரேலியாவின் தலைநகரான பெர்த்திலிருந்து (Perth) உள்நாட்டுப் பகுதியில் இது அமைந்துள்ளது. இது இயற்கையாக அமைந்த மலைத்தொடர்

அன்று. தொடர்ச்சியாக இருந்த உயரமான பாறைகள் அரிப்பின் காரணமாக இடைவெளி ஏற்பட்டுத் தொடராகக் காட்சியளிக்கிறது. இம்மலைத் தொடர் இந்நாட்டின் தென்மேற்குக் கடற்கரைக்கு இணையாக வடக்கே மூர் ஆற்றிலிருந்து தெற்கே பிரிட்சுடவுன் (Bridgetown) வரை 320 கி.மீ. நீளமுள்ளது. இதன் சராசரி உயரம் 270 மீ. இத்தொடரின் உயர்ந்த சிகரங்களான கோக்குமலை (Mount Coke) 582 மீ. உயரமும்; சோலசு மலை ஏறத்தாழ 600 மீ. உயரமும்; தேல் மலை (Mount Dale) 590 மீ. உயரமும் உள்ளன. இங்குள்ள கானிங்கு அணையிலிருந்து (Canning Dam) பெர்த்து நகருக்குத் தண்ணீர் வழங்கப்படுகிறது. இம்மலைத்தொடரின் மிக உயரமான இடம் ஏறத்தாழ 12.30 மீ. உயரம் உள்ளது. பெர்த்துக்கு அருகிலுள்ள சான் பாரசுடு தேசியப் பூங்கா (John Forest National Park) உயர்ந்தவகை மரங்கள் நிறைந்த பூங்கா ஆகும். இங்கு மரங்களிலிருந்து பல தைலங்கள் வடித்தெடுக்கப்படுவதுடன், யூகலிப்டசு மரத்திலிருந்து மரக்கரி தயாரிக்கப்படுகிறது. இப்பகுதியில் இரும்புத் தாதும், பாக்சைட்டும் கிடைக்கின்றன. சி.இரெ.

தார்வார் கருநாடக மாநிலத்தில் தார்வார் மாவட்டத்தின் தலைநகரம். வட்டமும் (Taluk) தார்வார் என்றே கூறப்படுகிறது. முன்னர் இது பம்பாய் மாநிலத்தின் தெற்கு மாவட்டமாக இருந்துவந்தது. இது,பம்பாய்க்குத் தென்கிழக்கில் 470 கி.மீ. தொலைவிலும்,கோவாவுக்குக்கிழக்கில்130 கி.மீ.தொலைவிலுமுள்ள ஒரு குறிப்பிடத்தக்க தொடர்வண்டி சந்திப்பு மையமாகும். இதன் வடக்கில் பெல்காம், பிசாப்பூர் மாவட்டங்களும், கிழக்கில் ஆந்திர மாநிலமும், துங்கபத்திரை ஆறும்,தெற்கில் மைசூரும் மேற்கே வடக்குக் கனரா மாவட்டமும் எல்லைகளாக உள்ளன. தென் வடக்கில் இதன் மிகுந்த அளவு நீளம்186கி.மீ;உயர்ந்த அளவு அகலம் 123 கி.மீ. இந்நகரத்தின் மக்கள் தொகை 5,26,493 (1981).

இப்பகுதியில் பருவநிலை உடல் நலத்திற்கு ஏற்றதாக உள்ளது. திசம்பர், சனவரி மாதங்களில் குளிர் மிகுந்தும், பிப்ருவரி முதல் ஏப்பிரல்வரை வெப்பம் மிகுதியாகவும் உள்ளது. இம்மாவட்டத்தில் பெரிய ஆறுகள் இல்லையென்றாலும் 7 சிற்றாறுகள் ஓடுகின்றன. அவற்றுள் 6 கிழக்கு நோக்கி ஓடி வங்காள விரிகுடாவிலும், ஒன்று மேற்கு மலைத்தொடரைக் கடந்துசென்று அரபிக்கடலிலும் கலக்கின்றன. மலபிரபா ஆறு இதன் வட எல்லையில் 32 கி.மீ. தொலைவு ஓடுகிறது. பென்னிகல்லா ஆறு கூப்பிளி நகரிலிருந்து 32 கி.மீ. தொலைவில் தோன்றி,வடக்கு நோக்கிப் பாய்ந்து இதன் சமவெளிப் பகுதியைத் தாண்டி, மலபிரபா ஆற்றுடன் சேர்கிறது. இதன் தென்கிழக்கு எல்லையில் ஓடும் துங்கபத்திரை இம்மாவட்டத்தைப் பெல்லாரி மாவட்டத்திலிருந்து பிரிக்கிறது. மற்றும் இங்கு வர்தா, குமுதவதி முதலிய சிற்றாறுகளும் பாய்கின்றன.

இம்மாவட்டத்தின் சமவெளிப் பகுதியின் ஒரு பகுதியில் கறுப்பு மண் பூமியும், அதன்பின்னர் மைசூர் வரைச் செம்மண் நிலமும், மேற்கில் சிறிய குன்றுகளும் உள்ளன. கறுப்பு மண் நிலம் பருத்திச் சாகுபடிக்கு மிகவும் ஏற்றது. இம்மாவட்டத்தில் நெல், கோதுமை, துவரை முதலிய பருப்பு வகைகள், பருத்தி, எண்ணெய் வித்துகள் ஆகியவை விளைகின்றன. காடுகளில் தேக்கு முதலான பல்வகை மரங்கள் உள்ளன. இப்பகுதியில் வாழை, எலுமிச்சை, முந்திரி, மா, கோவா, ஆப்பிள், தென்னை, அத்தி முதலியன பயிரிடப்படுகின்றன.காடுகளில் புலி, சிறுத்தை ,கறுப்புக் கரடி, காட்டெருமை, புள்ளிமான், கலைமான், ஓநாய், கழுதைப்புலி, காட்டுப்பன்றி முதலான விலங்குகளும் பல்வகைப் பறவைகளும் உள்ளன.

இங்குள்ள மக்களுள் பெரும்பாலோர் இலிங்காயத சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். சமண சமயத்தைத் தழுவியிருந்த இவர்கள் கி.பி.12–ஆம் நூற்றாண்டில் பசவர் (Basav) என்பவரால் இலிங்காயத்துகளாக மாற்றப்பட்டனர். இவர்கள் தங்களுடைய மார்பில் சிவனுடைய இலிங்க உருவத்தை அணிந்திருந்ததால் இப்பெயர் பெற்றனர். பசவர், சாதி வேறுபாட்டிற்கு எதிராக இப் பிரிவைத் தோற்றுவித்தார். இம் மாவட்டத்தில் உரோமன் கத்தோலிக்கரும், பார்சிகளும், குசராத்திகளும் உள்ளனர். இங்குள்ள மக்களின் முக்கிய தொழில் வேளாண்மையும், நெசவும் ஆகும்.

தார்வார் நகரம் இப் பகுதியிலேயே மிகப் பழைய நகரமாகும். இந்நகரமும், அதன் கோட்டையும் மரங்கள் அடர்ந்த பகுதியில் மறைவாக உள்ளன. இக் கோட்டை கி.பி.1403-இல் விசயநகரப் பேரரசில் காட்டுத்துறை அலுவலராகவிருந்த தார் இராவு (Dhar Rao) என்பவரால் கட்டப்பட்டது. பிசப்பூர் சுல்தான் ஆதில் சா கி.பி.1573-இல் இதனை முற்றுகையிட்டு 6 மாதங்களுக்குப் பின் கைப்பற்றித் தன் நாட்டுடன் இணைத்துக்கொண்டார். மொகலாயப் பேரரசர் அவுரங்கசீப்பு கி.பி.1685-இல் இதனைக் கைப்பற்றினார். இது கி.பி.1753-இல் மராட்டியரின் வசமாயிற்று. பின்னர் அவர்களிடமிருந்து மைசூர் மன்னர் ஐதர் அலி கைப்பற்றிக்கொண்டார். ஆங்கிலேயர் இதனைக் கி.பி.1791-இல் மீட்டு மராட்டியரிடம் அளித்தனர். மராட்டிய பீசுவாவின் மேலாண்மை

கி.பி. 1818-இல் வீழ்ச்சியடைந்ததும் இது ஆங்கிலேய ருக்கு உட்பட்டது. பம்பாய்மாநிலத்தின் ஒரு பகுதி யாக விளங்கிய இது, பின்னர்க் கருநாடக மாநிலத் துடன் இணைக்கப்பட்டது. இம்மாவட்டத்திலுள்ள பிற குறிப்பிடத்தக்க நகரங்கள் கூப்பிளி, இராமி பென்னூர், நருகுண்டு, நவல்குண்டு ஆகியவையாகும்.
சி.இரெ.

தார்வின்: இது ஆசுத்திரேலிய வடபகுதியின் தலைநகரமாகவும், அதன் நிருவாக மையமாகவும், ஒரே துறைமுக நகரமாகவும் விளங்குகின்றது. தார் வின் நகரின் (Darwin) மக்கள்தொகை 63,900 (1984). இந்நகரம் ஆசுத்திரேலியாவுக்கும், ஆசிய நாடு களுக்கும் இடையிலான விமானப் போக்குவரத்தின் சிறந்த மையமாக உள்ளது. இது துறைமுக நகர மாதலால் உள்நாட்டு நகரங்களுடன் நெடுஞ்சாலை களால் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் தென்கிழக் கில் பிர்தூம் (Birdum) வரையிலான சாலை 509 கி.மீ. நீளமும் தெற்கில் அலைசு சுபிரிங்சு (Alice Springs) வரையிலான சாலை 1027 கி.மீ. நீளமும் உள்ளன. பர்கிலி (Barkly) நெடுஞ்சாலை தார்வின் நகரையும் குயூன்சுலாந்தையும் இணைக்கிறது. இங்கு உள்நாட்டுப் போக்குவரத்திற்கான விமான நிலைய மும், அயல்நாட்டுப் பயணத்திற்கான பன்னாட்டு விமான நிலையமும் உள்ளது. மேலும், இங்கு விமா னப்படைத் தளமும் பிற படை நிலையங்களும்இருக் கின்றன.

இது வெப்பமண்டலப் பகுதியில் அமைந்துள்ள தால், இதன் சராசரி வெப்பநிலை 28°செ (82°6 பா.) இங்கு ஆண்டில் இரண்டு பருவகாலங்களே உள்ளன. ஏப்பிரல் முதல் அக்டோபர் வரைவறண்ட காலம்; நவம்பர் முதல் மார்ச்சு வரைமழைக்காலம். அகண்ட தெருக்களைக் கொண்ட இவ் அழகிய நக ரத்தில் அரசு நிருவாகக் கட்டடங்கள், வணிக நிலையங்கள் ஆகியவை மேட்டுநிலப் பகுதியில் கட்டப்பட்டுள்ளன. தாழ்வான பகுதியில் மக்கள் வாழும் இல்லங்களும், தாவரவியல் பூங்காக்களும், மனமகிழ் மன்றங்களும், துறைமுகமும், பழங்குடி யினரின் கலைப்பொருள்கள் நிறைந்த அரும் பொருட்காட்சியகமும் உள்ளன. இந்நகருக்கு உல் லாசப் பயணிகள் வேட்டையாடவும், ஒளிப்படம் எடுக்கவும் வருகின்றனர். மிகப்பெரிய முதலைகள், எருமைகள், பல விநோதமான பறவைகள், அருகி விட்ட விலங்குகள் ஆகியவை அவர்களைக் கவரு கின்றன. மீன் பிடிப்பதும் இங்குச் சிறந்த பொழுது போக்கு. இங்குள்ள பழங்குடியினரைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளவும் அவர்களுடைய கலைப்பொருள் களைக் காணவும் அயல்நாட்டினர் வருகின்றனர்.

வரலாறு: சான் இலார்ட்டு இசுடோக்சு (John Lort Stokes) என்பார் கி.பி.1839-இல் ஆசுத்திரேலி யாவின் வடபகுதியில் ஒரு துறைமுகத்தைக் கண்டு பிடித்து ஆராய்ந்து அதற்குத் தாவரவியல் அறிஞர் சார்லசு தார்வின் (Charles Darwin) நினைவாகத் தார்வின் துறைமுகம் எனப் பெயரிட்டார். ஏனெ னில், இவரும் தார்வினும் கப்பலில் ஒன்றாகப் பயணம் செய்தவர்கள். அதனருகில் கி.பி.1869-இல் ஒரு நகரம் ஏற்படுத்தப்பட்டு, அப்பொழுது இங்கி லாந்தின் தலைமை அமைச்சராகவிருந்த பாமர் சுடன் (Palmerston) பெயரால் அந்நகரம் குறிக்கப் பட்டது. தார்வின் நகரம் என்ற பெயர் 1911-இல் இடப்பட்டது. இப்பகுதியில் தங்கம் கண்டுபிடிக்கப் பட்டதும் மக்கள் பெருமளவில் குடியேறினர். இந் நகருக்கு அருகிலேயே யுரேனியமும் செம்பும் வெட்டி யெடுக்கப்படுகின்றன. இரண்டாம் உலகப்போரின் போது இத்துறைமுகம் நேசநாடுகளின் சிறந்த கப்பல்தளமாக விளங்கியது. சப்பானியர் 1942-இல் இந்நகரின்மீது கடுமையானத் தாக்குதல் நடத்தி 243 பேரைக் கொன்று, இந்நகரை அழித்தனர். போருக் குப் பின்னர் இது புதுப்பிக்கப்பட்டது. 'இரம்' காடு (Rum Jungle) என்னுமிடத்தில் 1952-இல் யுரேனியம் வெட்டியெடுக்கத் தொடங்கியதிலிருந்து இந்நகரம் மேலும் விரிவடைந்தது. இந்நகரத்தில் 1974-இல் மிகப்பெரிய புயற்காற்று வீசி நகரை அழித்தது. எனவே, இது மீண்டும் புதுப்பிக்கப்பட்டுப் பல புதிய கட்டடங்களும் கட்டப்பட்டன.
சி.இரெ.

தாரக மந்திரம்: சைவ சித்தாந்தத்தில் தாரக மந்திரமாக விளங்குவது ஐந்தெழுத்தாகும். இதனைப் பஞ்சாட்சரம் என்றும் மூலமந்திரம் என்றும் கூறுவதுண்டு. சி,வ,ய,ந,ம என்ற ஐந்து எழுத்துகளே திருவைந்தெழுத்தாகும். இறைவனது திருப்பெயர்களுள் ஒன்றான நமசிவய என்பதில் உள்ள எழுத்துகளே இத்திருவைந்தெழுத்தாகும். திருப் பெயர் மாறி திருமந்திரமாகிய எழுத்துகளாக உளது. எழுத்துகளுக்கு உள்ள மதிப்பு அவ்வெழுத்து கள் உணர்த்துவனவற்றைப் பொறுத்திருக்கிறது. இவ்வெழுத்துகளால் குறிக்கப்படுவன:

'சி' சிவபெருமானையும், 'வ' திருவருளையும் 'ய' ஆன்மாவையும், 'ந' திரோதான சத்தியையும் 'ம' மலத்தையும் குறிக்கும்.

சிவாகமங்களும், வேதங்களும், திருமுறைகளும் மெய்கண்ட சாத்திரங்களும் திருஐந்தெழுத்தின் உண்மையைப் பற்றிப் பேசுகின்றன. அதாவது, சிவ பெருமானின் சிறப்பையும் அவனது அருளையும், ஆன்மாவின் தன்மையையும், மலத்தினுடைய இயல் பையும், மறைப்பாற்றலையும் மலத்தின் பிடியி

லிருந்து ஆன்மாவை விடுவித்து இறைவனது திருவடி எய்த உதவும் திருவருளினையும் திருஐந்தெழுத்துக் குறிப்பிடுகிறது.

இம்மந்திரத்தைக் குருவினிடம் உபதேசமாகப் பெற்று அதன் பொருளினையுணர்ந்து விதிப்படி எண்ணுதல் வேண்டும்.

சாதகர் எய்தியுள்ள பக்குவ நிலையின் வேறு பாடுகளைப் பொறுத்து திருவைந்தெழுத்தில் ஐந்து வகையுண்டு. அவை முறையே பருமை (துலாம்), நுண்மை (சூக்குமம்), காரணம், மகாகாரணம், மகா மனு என்பனவாகும்.

பரிய திருஐந்தெழுத்து என்பது திரோதான சத்தியைக் குறிக்கும் நகரத்தை முதலிலும், ஆன்மாவைக் குறிக்கும் யகரத்தை இறுதியிலும் வைத்து 'நமசிவய என்று எண்ணுவதாகும். இது முத்திபெற விரும்பு வோருக்கு ஏற்றதன்று.

'சிவய நம' என்பது நுண் திருவைந்தெழுத்தாகும். இது சிவனைக் குறிக்கும் சிகரத்தையும், திருவருளைக் குறிக்கும் வகரத்தையும் முதலிலும், திரோதான சத்தியைக் குறிக்கும் நகரத்தையும் மலத்தைக் குறிக்கும்மகரத்தையும் இறுதியிலும் கொண்டுள்ளது. இவ்விருபகுப்பிற்கும் இடையிலுள்ளது ஆன்மாவைக் குறிக்கும் யகரமாகும்.

'சிவயவசி' என்பது காரண பஞ்சாக்கரம் எனப் படும். 'சிவ சிவ' என்பது மகா காரண பஞ்சாக்கரம் எனப்படும். இதில் 'ய' என்பதால் குறிக்கப்படும் ஆன்மா 'வ' என்பதால் குறிக்கப்படும். அருளிலே கலந்து ஒடுங்கியிருக்க அருளும் சிவமுமாகிய வகாரம் சிகாரம் ஆகியவை மட்டும் விளங்குகின்றன.

'சி' என்பதே மகாமனு என்பதாகும். மகா காரண பஞ்சாக்கரமாகிய வகார சிகாரம் இரண்டினுள், வகாரமாகிய அருளைத் தன்னிடத்தில் கலந்து அடக்கிக் கொண்டு சிகாரமாகிய சிவன் மட்டும் தனித்திருப்பதே மகாமனு என்பதாகும்.

மந்திர எழுத்துகளை எண்ணும்முறை ஓதுதல் (உரை), ஒலித்தல் (மந்தம்), ஒடுங்குதல் (மானதம்) என மூவகைப்படும். அவற்றுள், ஓதுதல் எனப்படுவது, தன் செவிக்குக் கேட்பது மட்டுமின்றி மற்றவர்களுக்கும் கேட்குமாறு எண்ணுதலாகும். ஒலித்தல் என்பது தனக்கு மட்டும் கேட்குமாறு திருவைந்தெழுத்தை ஒலித்தல். எழுத்துகளை மனத்தால் நினைத்திருப்பதற்குப் பெயர் ஒடுங்குதலாகும். இது எவர் செவிக்கும் கேளாதவாறு எண்ணுதலாகும்.

மேலே கூறப்பட்டுள்ள ஐவகை மந்திர எழுத்துகளில் 'நமசிவய' என்று கணித்தலால் அருளை நாட இயலாது போகும். ஆனால், 'சிவய நம' என எண்ணினால் அருளை நாடமுடியும். எவ்வாறெனில் நகரமும் மகரமும் முதலில் நிற்பது பிறப்பியலாகிய உலகியலைக் குறிப்பதாகவும், சிகரமும் வகரமும் முதலில் நிற்பது சிறப்பியல்பாகிய திருவடியின்பத்தைக் குறிப்பதாகவும்உள்ளதால் தான் என்று மேலோர் கூறுவர்.

சிவமுதலாக உள்ள திருஐந்தெழுத்தை இடைவிடாது எண்ணினால், அருளானது ஆன்மாவிடமிருந்து மலத்தை நீக்கி, அதனைச் சிவனடி சேர்க்கும். ஆயினும், ஞானம் விளங்கி, ஆன்மா சிவபெருமானைக் கண்ட பொழுதும், அதனை மலவாசனை தாக்காமல் இருக்காது. அதாவது, பெருங்காயம் வைத்திருந்த பாத்திரத்தில், அப்பெருங்காயத்தை முழுவதும் எடுத்துப் பயன்படுத்திய பின்னரும், அதன் வாசனை அப்பாத்திரத்தை விட்டகலாது மெலிதாய் வீசுவது போல் மலம் சிவஞானிகளையும் சிறிதளவு தாக்கும். அப்பொழுது அவர்கள் திருஐந்தெழுத்தை எண்ணினால் மலவாசனை தாக்காதொழியும். அந்த ஞானிகள்எய்தியுள்ள உயர்நிலையிலிருந்து அவர்களை நீக்கவும் இயலாதொழியும். எஸ்.ச.

தாரகன் என்னும் பெயரோடு பல அசுரவீரர்கள் வடமொழி இதிகாச புராணங்களில் பேசப்படுகின்றனர். அவர்களுள் கந்தபுராணம், இராமாயணம், தேவீபாகவதம், சிவமகாபுராணம், சிவரகசியம், திருவதிகைப் புராணம் ஆகியவற்றில் குறிப்பிடப்படுபவர்கள் பற்றிய செய்திகள் வருமாறு: கந்தபுராணத்தில் குறிக்கப்படும் தாருகன், காசிபனுக்கும் மாயைக்கும் யானைமுகத்தோடு தோன்றியவன். இவன் பட்டணம் மாயாபுரம், மனைவி சௌரி, மகன் அதிசூரன். ஒரு காலத்தில் திருமாலுடன் போர் புரிந்து அவர் ஏவிய சக்கரத்தை மார்பணியாகக் கொண்டவன். முருகப் பெருமான் தம்பியாகிய வீரவாகு தேவரைச் சூரபன்மன் தம்பியாகிய இவன் எதிர்த்துப் போரிட்டான். தோற்றோடுவது போல நடித்துக் கிரவுஞ்ச மலைக்குள் ஓடி வீரவாகு தேவரையும் பூதகணங்களையும் மயக்கி வீழ்த்தி வெளியில் வந்து வெற்றி முழக்கம் செய்தான். முருகப் பெருமான் ஞான வேலால் கிரவுஞ்சமாகிய மாய மலையைப் பிளந்து அவர்களை மீட்டார். மீண்டும் பல மாயம் செய்து முருகப் பெருமானுடைய ஞான வேலால் தன் வடிவு நீங்கப் பெற்றான். பின்னர் ஐயனார் வாகனமாக மாறினான் என உபதேசக் காண்டம் கூறும். மற்றும் சில புராணங்கள் இராமாயணத்தில் பேசப்பெறும் அகம்பனனாகப் பிறந்தான் எனவும் கூறுகின்றன. இவ்வகம்பணன் கரனுக்கு மந்திரியாகவும் விளங்கி

னான். இலக்குவனால் கொல்லப் பெற்ற அசுரர்களில் தாருகன் என்பவனும் ஒருவனாகப் பேசப்பெறுகின் றான்.

தேவீபாகவதத்தில் பேசப் பெறும் தாரகன் பெண்ணால் அல்லாமல் யாராலும் வெல்லப் பெறாத வரத்தைப் பெற்றவன். உலகிற்குத் தொல்லை தந்த இவனை இறைவி காளியாகத் தோன்றி அழித்தாள்.

சிவபுராணம், சிவரகசியம், திருவதிகைப் புரா ணம் ஆகியவற்றுள் தாரகன் என்பான் பேசப்படுகின் றான். இவன் திரிபுர அசுரர்களாக விளங்கிய கம லாட்சன், தாரகாட்சன், விந்துமாலி ஆகிய மூவருக் குத் தந்தையாவான். இவன் மனைவி பெயர் தாரகி.

பாரதத்தில் கிருட்டிணனுடைய சாரதியாகத் தாரகன் ஒருவன் பேசப் பெறுகிறான்.

இவ்வாறு தாரகன் என்னும் பெயரோடு பலர் இருந்ததாகப் புராண இதிகாசங்கள் கூறுகின்றன.

சு.சு.

தாரகை மாலை: இது தொண்ணூற்றாறு சிறுபிரபந்த வகைகளுள் ஒன்று. பாட்டியல் நூல்களுள் இதன் இலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது. போரின்போது முதலில் செல்லும் படைக்குத் தூசிப்படை என்பது பெயராகும். அத்தூசிப் படையைப் புகழ்ந்து பல்வேறு நிலைகளில் பாடப்பெற்ற ஒன்பது பாக்கள் கொண்ட நூலாகும். 'ஓதுசந்தத்தாலுரைத்தல் ஒண் தாரகை மாலை' என வெண்பாப் பாட்டியல் (32) கூறுகிறது. மேலும் கற்புடை மகளிரின் மேம்பாடு களைப் பற்றிக் கூறுவதும் தாரகை மாலையேயாம் என இலக்கண விளக்கப்பாட்டியல், முத்து வீரியம், முதலிய நூல்கள் கூறுகின்றன. 'வகுப்பால் கற்புடை மகளிர்க்குள்ள, தகைத் திறம கூறுதல் தாரகை மாலை' என்பது இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல் நூற் பாவாகும். இப்பிரபந்த வகை இக்காலத்து மிக அருகிக் காணப்படுகின்றது.

இரா.ச.

தாரமங்கலம், தமிழ்நாட்டில் சேலம் மாவட்டம் ஓமலூர் வட்டத்திலுள்ள வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க பதி கெட்டி முதலிகள் என்னும் அரச மரபினரின் தலைமை சான்ற நகரம். தாரமங்கலத்தில் கைலாசநாதர் கோயில், இளமீசுவரர் கோயில், பத்திரகாளி கோயில், வரதராசர் கோயில் முதலானகோயில்கள் உள்ளன. இவற்றுள் கைலாசநாதர் கோயில் கலையழகு மிக்க சிற்பங்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது. கைலாசநாதர் கோயிலில் காணப்படும் எழிலார்ந்த கலைப் படைப்பு களுக்காகவே தாரமங்கலம் புகழ் பெறுகின்றது.

கைலாசநாதர் கோயில்

ஓமலூரிலிருந்து 10 கி.மீ. தொலைவில் அமைந் துள்ள இத்தலத்திற்குச் சேலத்திலிருந்து பேருந்து வசதியுள்ளது. இக்கோயிலின் இறைவர் மேற்கு நோக்கி உள்ளமை இக்கோயிலின் தனிச்சிறப்பாகும்.

கைலாசநாதர் கோயிலின் நுழைவாயிலில் 5 நிலைகள் கொண்ட அழகிய கோபுரம் உள்ளது. இக் கோயிலின் உட்புறம் உள்ள இருடிபத்தினி, இரதி –மன்மதன், தேரை இழுக்கும் கிளி, யாழி (அதன் வாயிலுள்ள பெரிய உருண்டைக்கல்), இராமன் வாலியைக் கொல்லும் காட்சி முதலான சிற்பங்கள் உள்ளன. விதானத்தில் பொருத்தப்பட்டுள்ள கல் சங்கிலி, 35க்கும் மேற்பட்ட சிற்பங்கள் ஆகியவை கவர்ச்சிமிக்கவை. சுற்று மதில் கோபுரம் கி.பி. 17–ஆம் நூற்றாண்டினதாகக் காணப்பட்டபோதிலும் இச்சிற்பங்கள் கி.பி.13–ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த வையாகும்.

இக்கோயிலின் நுழைவாயிலில் உள்ள வேங்கை மரத்திலான மாபெரும் கதவும், நிலையும் இவற்றில் வடிக்கப்பட்டுள்ள விட்டுணுவின் அவதாரங்களும் கண்ணனின் திருவிளையாடல்களும் கருத்தைக் கவர்கின்றன. மகாமண்டபக் கதவிலும் சூரசம் காரத்தை விளக்கும் 24 சிற்பத் தொகுதிகள் கெட்டி முதலிகளின் கலைத்திறத்தைப் பறைசாற்று கின்றன. இத்திருக்கோயிலினுள் கெட்டி முதலிகள் சிலரின் உருவங்கள் தம் அரசியுடன் நிற்கும் பாணி யில் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. கெட்டி முதலியாரது தங்கை ஒருத்தியின் திருவுருவம் அழகே உருவாக உரு வாக்கப்பட்டுள்ளது.

கோயிலின் பின்புறம் 180 ச.மீ. இல் அமைந்துள்ள நேர்த்தியான தெப்பக்குளம் உள்ளது. இதன் நடுவில் 16 கல் மண்டபம் ஒன்று உள்ளது. இவை சிற்ப வேலைப்பாடுகள் மிக்கவை. இப்பெரியகுளத்தின் வடபுறம் இதே அமைப்பிலான மற்றொரு சிறுகுளமும் உள்ளது.

கைலாசநாதர் கோயிலுக்குக் காலத்தால் முற்பட்ட இளமீசுவரர் கோயில் இந்நகரில் காணப்படுகிறது. போசள சாளுக்கிய கலைப்பாணியைக் கொண்டு இக்கோயில் விளங்குகிறது.

கைலாசநாதர் கோயிலிலும், இளமேசுவரர் கோயிலிலும் பாண்டியர், போசளர், விசயநகரத்தார் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. விசயநகர சதாசிவரின் கி.பி.1544-ஆம் ஆண்டினதான கல்வெட்டு வணங்காமுடிக் கெட்டிமுதலியார், வணங்காமுடி சமுத்திரம் என்னும் ஊரினைப் பிராமணர்களுக்கு வழங்கியதைக் குறிப்பிடுகின்றது. விசயநகர வேந்தருக்கு அடங்கிய சிற்றரசரான கெட்டி முதலிகள் பின்னர் மதுரை நாயக்கரது மேலாண்மையை ஏற்றுக் கொண்டனர். பின்னர் மைசூரின் தொட்டதேவராயர், கந்திரவ நரசராசன் (கி.பி.1641) ஆகியோரின் படையெடுப்பில் தாரமங்கலம் கைப்பற்றப்பட்டது. கொங்கு நாடு கி.பி.1688–89-இல் சிக்கராசாவால் மீண்டும் கைப்பற்றப்பட்டபோது கெட்டி முதலிகளின் ஆட்சி முடிவுற்றது.

கெட்டி முதலிகளால கட்டப்பட்ட தாரமங்கலம் கோட்டை அழிந்துவிட்டது. இவர்கள் பவானி, பேரூர், சேலம், சேந்தமங்கலம், நாமககல், பரமத்தி, அனந்தகிரி, ஓமலூர் முதலான இடங்களில் கோட்டைகளை அமைத்தனர்; சங்ககிரிக் கோட்டையிலுள்ள கோயிலும் ஓமலூர் கோட்டையிலுள்ள சிவன் கோயிலும், திருமால் கோயிலும் ஆத்தூர்க் கோட்டையிலுள்ள பெருமாள் கோயிலும், பவானி சங்கமேசுவரர் கோயிலும் கெட்டி முதலியார்களின் படைப்புகளே ஆகும். சீருடன் ஆண்ட கெட்டி முதலிகளின் ஆட்சிப்பகுதி (கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரை) கிழக்கே தலைவாசல் முதல் மேற்கே தாராபுரம் வரையிலும் தெற்கே கரூர் வரையிலும் பரவியிருந்தது. கெட்டி முதலிகளின் இராச முத்திரை வண்ணத்தடுக்கும், வாடா மாலையும் ஆகும். இவ் இரண்டுடன் புலி, வில், இணைக்கயல் ஆகியனவும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அமரகுந்தியும் இவர்களது தலைநகரங்களுள் ஒன்று. இன்றைய தாரமங்கலம் 36 பேரூராட்சி ஆகும். இவ் ஊரின் மக்கள்தொகை 14,934(1981).

ம.இ.

தாராசந்து **(கி.பி. 1888–1973)** இந்திய வரலாற்றறிஞர். இந்திய மக்கள் வரலாற்றுச் சுருக்கம், இந்தியப் பண்பாட்டில் இசுலாமியத் தாக்கம் முதலிய நூல்களை ஆங்கிலத்தில் எழுதிய தாராசந்து சிறந்த கல்விமான்களுள் ஒருவர். இவர் 1947–48-ஆம் ஆண்டில் அலகாபாத்து பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தராகப் பணியாற்றினார். பிறகு 1951 வரை இந்திய நடுவண் அரசில் கல்வித்துறை ஆலோசகராகவும், செயலாளராகவும் பணியாற்றினார். அனைத்து இந்திய இந்திய வரலாற்றுக் கழகத்தின் தலைவராகவும், 1951 முதல் 1956 வரை தெகிரான் (Teheran) நாட்டின் இந்தியத் தூதுவராகவும் அரும்பணியாற்றினார்.

தெ.பா.

தாராசுரம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் கும்பகோணத்திற்கு அருகிலுள்ள ஊர். தஞ்சை–கும்பகோணம் நெடுஞ்சாலையில் கும்பகோணத்திலிருந்து 5 கி.மீ தொலைவிலுள்ள இவ்வூரில் அமைந்துள்ள ஐராவதேசுவரர் கோயில் பிற்காலச் சோழர் கட்டடக் கலைக்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகத் திகழ்கின்றது.

தாராசுரம் கல்வெட்டுகளில் ‘இராசராசபுரம்’ என்று குறிக்கப்படுகின்றது. இதுவே பிற்காலத்தில் ‘தாராசுரம்’ என்று மருவி வழங்கப்பட்டுவருகின்றது. தஞ்சை, கங்கைகொண்ட சோழபுரம் ஆகியன சோழர்களின் தலைநகராக விளங்கியது போன்று சிறிது காலம் தாராசுரமும் சோழர்களின் தலைநகராக இருந்துள்ளது. அப்பொழுது பழையாறு, முழையூர், பட்டீசுவரம், திருச்சத்திமுற்றம், சோழமாளிகை ஆரியப்படையூர், தாராசுரம் ஆகியன உள்ளடங்கிய பேரூரே தாராசுரம் என்று கொள்ளலாம். சுந்தர சோழன், முதலாம் இராசேந்திரன் முதலிய அரசர்கள் சில ஆண்டுகள் இங்கு வீற்றிருந்து ஆட்சி செய்தனர். இவர்களின் காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட அரண்மனைப்பகுதிகள் இங்கு இருந்துள்ளன. இவற்றைக் கண்டறியத் தமிழ்நாடு தொல்பொருள் துறை பழையாறையில் அகழாய்வைச் செய்தனர். அகழாய்வில் அரண்மனை இருந்ததற்கான பல தடயங்கள் கிடைத்துள்ளன. அந்நகரின் ஒரு பகுதியே இப்போதுள்ள தாராசுரம் என்ற ஊர். தக்கயாகப் பரணி என்னும் நூலில் தாராசுரம் பற்றிப் பல குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

இவ்வூரிலுள்ள ஐராவதேசுவரம் கோயிலை இரண்டாம் இராசராசன் எடுப்பித்து தன் பெயராலே ‘இராசராசேச்சுரம்’ எனப் பெயரிட்டான். இராசராசேச்சுவரம் என்ற பெயர் பிற்காலத்தில் மருவி ஐராவதேசுவரம் என வழங்கி வந்தது. இக்

கோயில் விமானம் தஞ்சைப் பெரிய கோயில், கங்கைக் கொண்ட சோளீசுரம் போன்ற கோயில் விமானங்களைப் போன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் விமானம் ஐந்து தளங்களைக் கொண்டது. மேலே வட்டமான கிரீவமும், சிகரமும் உள்ளன. இக்கோயில் கருவறை, அர்த்தமண்டபம், முகமண்டபம், இராசகம், பீரதி திருமண்டபம், பலிபீடம் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது. இங்குள்ள முன்மண்டபத்தில் ‘இராசகம்பீரன் திருமண்டபம்’ என்ற கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மண்டபம் தேர் போன்ற அமைப்புடையது. இரண்டு பக்கங்களிலும் இரண்டு குதிரைகள் உள்ளன. அவற்றின் பின்னால் இரண்டு சக்கரங்கள் உள்ளன. குதிரைகள் தேரை இழுத்துச்செல்வது போல இந்த மண்டபம் அமைக்கப் பட்டுள்ளது.

இக்கோயில் அதிட்டானச் சுவர்ப் பகுதியில் பெரியபுராணம் குறிப்பிடும் 63 நாயன்மார்களின் சிற்பங்கள் வரிச் சிற்பங்களாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சிற்பங்களுக்கு மேல் அச்சிற்பங்களின் பெயர்கள் கல்வெட்டாய் வெட்டப்பட்டுள்ளன. அது போன்றே தேவகோட்டங்களிலுள்ள சிற்பங்களின் பெயரும் தேவகோட்டத்தின் மேல் பகுதியில் வெட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வரி சிற்பங்கள் கருவறை, மண்டபம் ஆகியவற்றின் அதிட்டானங்களிலுள்ளன. அப்பர், கண்ணப்பநாயனார் போன்றவர்களின் வரலாறுகள் சிற்பங்களாய் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. திருசுற்று சுவர்களின் கீழ்ப்பகுதியில் 108 பரத நாட்டிய கர்ணங்கள் சிற்பங்களாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன. திருசுற்றின், பல பகுதிகள் இடிந்துள்ளன. இதை மத்திய தொல்லியல் துறையினர் மீண்டும் புதிதாகக் கட்டியுள்ளனர். மற்றப் பகுதிகளையும் இதைப் போன்று பழமை கெடாமல் புதுப்பித்துக் கொண்டு வருகின்றனர்.

முன்புறம் காணப்படும் பலிபீடம் அழகான முறையில் அமைந்துள்ளது. பலிபீடத்தின் மேல் செல்லப் படிக்கட்டுகள் உள்ளன. இந்தப்படிக்கட்டுகளைத் தட்டினால் சப்தசுர ஓசைகளைக் கேட்கலாம். இத்தகைய ஓசை வருகின்ற காரணத்தால் இப்படிக்கட்டுகள் பாடும்படிகள் என்று சொல்லப்படுகின்றன.

இக்கோயிலுக்கு இரண்டு கோபுரங்கள் உள்ளன. வெளிக்கோபுரம் தனிச்சிறப்புடையது. இதன் மேல் பகுதி இடிந்து காணப்படுகின்றது. இக்கோபுரத்தின் தலைவாயிலைச் சுற்றியுள்ள புறச் சுவர்களில் தேவக் கோட்டங்கள் உள்ளன. இத்தேவக் கோட்டங்களில் சிற்பங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இப்போது சில சிற்பங்கள் மட்டும் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு தேவக்கோட்டத்திலும் அதிலிருந்த சிற்பத்தின் பெயர் அதன் மேல் பகுதியில் வெட்டப்பட்டுள்ளது. மொத்தம் 36 தேவக்கோட்டங்களும் அவற்றின் பெயர்களும் இங்கு உள்ளன.

இக்கோயில் சிற்பங்கள் மிகவும் நுணுக்கமான முறையில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. தென்முகக் கடவுள், கசசம்காரமூர்த்தி, பிட்சாடனர் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்க சிற்பங்களாகும். இக்கோயில் சிறப்பான சிற்பக்கலை, கட்டடக் கலை ஆகியன கொண்டு விளங்குகின்றது. வெளியிலுள்ள ‘தேவநாயகி அம்மன்

கோயில்' மூன்றாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் எடுக் கப்பட்டது.

இந்தியத் தொல்லியல் பரப்பாய்வுத் துறையி னர் இக்கோயிலைப் பழுது பார்த்து வருகின்றனர்; பெரும்பாலானவை புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டு கோபுரங்களுக்கு இடைப்பட்ட பகுதியில் இத்துறை யினர் அகழாய்வு செய்துள்ளனர். இவ் அகழாய்வில் பல கட்டடப்பகுதிகள் வெளிக்கொண்டு வரப்பட்டுள் ளன. இங்கு ஒரு மண்டபம் இருந்துள்ளது என்பதைக் கண்டறிந்துள்ளனர். இந்த அகழாய்வு மேலும் தொடர்கின்றது. இக்கோயிலின் சுற்றுப் புறச்சுவ ரினைப் பழுது பார்த்துப் புதுப்பிக்கும்பொழுது எழுத்துகள் பொறிக்கப்பட்ட திருமேனி ஒன்றும் சோழர்கால நாணயங்களும் கிடைத்தன. இக்கோயி லின் அருகில் அம்மன் கோயிலொன்றும் உள்ளது.

தாராசுரம் சிற்றூராக இருப்பினும் பட்டு நெச விற்குப் புகழ்பெற்ற ஊராக இது விளங்குகிறது. இவ் வூரின் அருகில் காவிரி ஆறு ஓடுகின்றது. இவ்வூரின் மக் கள் தொகை 8,962 (1981). தி.சு.

தாரா சூக்கோ (கி.பி. 1614-1659): இவர் மொகலாயப் பேரரசர் சாசகானின் மூத்த புதல்வர். இவர் தாயார் மும்தாசு மகால். தந்தையின் அன் பிற்கு உகந்தவர். சாசகான் இவரைத் தமக்குப் பின் மன்னராக்கப் பெரிதும் விரும்பினார். ஆனால் அது நடைபெறவில்லை. தாரா பஞ்சாப்பின் ஆளுநராக இருந்து வந்தார். இவர் ஔரங்கசீப்புக்குத் தொல்லை கள் கொடுத்து வந்ததால் இவரிடையே தீராப்பகை மூண்டது. இவர் தம் தந்தையின் செல்வக் குழந்தை யாகப் பெரும்பாலும் அரண்மனையிலேயே வளர்ந்து வந்ததால், சிறந்த படைத் தலைவராகவோ, நிரு வாகியாகவோ வர முடியவில்லை. பரந்த மனப் பான்மையும், எம்மதமும் சம்மதமென்ற கொள்கை யும் கொண்டவர்.

சாசகான் கி.பி. 1657-இல் நோய்வாய்ப்படவே தாரா, சூசா, ஔரங்கசீப்பு, முராது ஆகிய அவ ருடைய நான்கு புதல்வர்களும், அரசுரிமைக்காகப் போட்டியிட்டனர். தாராவின் புதல்வர் சுலைமான் சூக்கோ, சூசாவைக் காசிக்கருகில் தோற்கடித்தார். ஔரங்கசீப்பு தந்திரத்தால் முராதைத் தன் வசப் படுத்திக் கொண்டு, தக்காணத்திலிருந்து ஆக்ராவை நோக்கி முன்னேறி வந்தார். சாமுகார் என்னுமிடத் தில் தாராவுக்கும் ஔரங்கசீப்புக்கும் கடும்போர் நடந்ததில் ஔரங்கசீப்பு வெற்றி பெற்றார். பின் ஆக்ராவை முற்றுகையிட்டுக் கோட்டையைக் கைப் பற்றி, தந்தையைச்சிறையில் வைத்தார். இதற்கிடை யில் தாரா தில்லியை விட்டு இலாசாவிற்குச் (Lasa) சென்றார். ஔரங்கசீப்பு தில்லியை அடைந்து முடி சூட்டிக் கொண்டார். தாரா அகமதாபாத்துக்குச் சென்று படையைத் திரட்டிக்கொண்டு வந்தபொழுது ஆசுமீர் என்னுமிடத்தில் கடும்போர் நடந்தது. ஔரங்கசீப்பு வென்றார். தாரா தப்பி ஓடினார். தாரா மீண்டும் படையெடுக்க முற்பட்டார். ஆனால் தம் அன்பு மனைவி இறக்கவே மனமுடைந்து போய், முன்னர் தம்மால் காப்பாற்றப்பட்ட ஆப்கானிய படை வீரர் ஒருவர் வீட்டில் விருந்தினராகத் தங்கி னார். அவர் இவரைக் காட்டிக் கொடுக்க, இவரை ஔரங்கசீப்பின் ஆட்கள் கைப்பற்றித் தில்லிக்குக் கொண்டு சென்றனர். ஔரங்கசீப்பு இசுலாமிய சமயத் தலைவர்களின் ஆதரவுடன் இவரைக் கொலை செய்தார் (1659).

தாரா போர்த் திறமையற்றவர் எனினும் பண் புள்ளவர். அக்பரைப் போலச் சமயச் சகிப்புத் தன்மை கொண்டவர். சூபி நூல்கள், புதிய ஏற்பாடு, தால் மட்டு ஆகியவற்றைக் கற்றார். அதர்வண வேதத்தை யும், உபநிடதங்களையும் பாரசீக மொழியில் மொழி பெயர்த்தார். இவருடைய 'இரு கடல் கலப்பு' என்ற நூல் இசுலாமையும் இந்து சமயத்தையும் பற்றிய ஆராய்ச்சி நூலாகும். பல அறிஞர்களுக்கு ஆதரவு அளித்தார். பல்வேறுபட்ட சமயங்களிடையே ஒற்று மையைக் காண முற்பட்டார். இலேன்பூல் (Lanepoole) கூறுவதைப் போல, 'தாரா சூக்கோ இந்திய அரச ராக இருப்பதை விட ஒரு கவிஞராக அல்லது வேதாந்தியாக இருக்கத் தகுதியானவர்' ஆவார். தி.கை.

தாராப்பூர்: இவ்வூர் மகாராட்டிர மாநிலத்தில் பம்பாய் நகருக்கு வடக்கில் 100 கி.மீ. தொலைவி லுள்ளது. இந்தியாவில் முதன்முதலாக ஏற்படுத்தப் பட்ட அணுமின் நிலையம் (The Tarapur Atomic Power Station) இங்கு இருக்கிறது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிலுள்ள மின்சாரக் குழுமம் ஒன்று (General Electric Company of U.S.A.) இதனை அமைத்துக் கொடுத்துள்ளது. 1969 அக்டோபரில் தொடங்கப் பட்ட இதில் 200 மெகாவாட்டுத் திறன் கொண்ட இரு இயந்திரங்கள் மொத்தம் 400 மெகாவாட்டு மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்கின்றன. இங்குச்செலவு செய்தது போக மீதி 380 மெகாவாட்டு மின்சாரம் குசராத்து, மகாராட்டிர மாநிலங்களுக்கு அனுப்பப் படுகிறது. நீர் கொதிகலன் முறையில் மின்சாரம் தயாரிக்கப்படும் இதில் அமெரிக்காவிலிருந்து இறக்கு மதி செய்யப்படும் வலிமையூட்டப்பட்ட யுரேனியம் (enriched Uranium) பயன்படுத்தப்படுகிறது. இங்கு மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுவதுடன் புளூடோ

னியமும் (Plutonium) தயாரிக்கப்படுகிறது. உலகில் இம்முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள அணுமின் நிலையங்களோடு ஒப்பிடத்தக்க உயர்ந்த திறனை இது பெற்றுள்ளது. 1977-இல் இத்தகைய நிலையங்களின் திறன் உலக சராசரி 56.5 விழுக்காடாக இருந்த பொழுது இம் மின்நிலையத்தின் திறன் அதற்கு முந்திய 3 ஆண்டுகளின் சராசரி 58 விழுக்காடாக இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. உலகிலேயே இது முதன் முதலில் ஏற்படுத்தப்பட்ட கொதிகலன் முறையாகையால் இப்போது ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள கொதிகலன்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் இதில் மீண்டும் எரிபொருள் இடுவதில் (Refueling) காலத்தாழ்ச்சி மிகுதியும் உள்ளது. இப்பொழுது இதில் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்து அது 150 நாள்களிலிருந்து 68 நாள்களாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்குத் தேவையான எரிபொருளை அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிடமிருந்து தொடர்ந்து பெற முடியுமா என ஐயம் எழுந்துள்ளதால் இதில் வேறு ஏதேனும் எரிபொருளைப் பயன்படுத்த முடியுமா என அணுசக்தித்துறை (Department of Atomic Energy) சிந்திக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. சி.இரெ.

தாராபாய் (**கி.பி. 1675-1761**): இந்திய மாநிலமான மகாராட்டிரத்தில் அம்பிராவ் மோகிதே என்பவரின் மகளாகப் பிறந்த தாராபாய் சத்திரபதி சிவாசியின் இளைய மகனான இராசாராமின் மனைவியாவார். முகலாயப் பேரரசர் ஔரங்கசீப்பு மராத்தியரின் கோட்டைகளைக் கைப்பற்றி வந்தபொழுது, இராய்கர் கோட்டையை அவர் பிடித்தவுடன் இராசாராம் தாராபாயுடன் விசால்கருக்குச் சென்றார். அங்கிருந்து தான்மட்டும் செஞ்சிக்குப் பயணமானார். தாராபாய், புதுச்சேரிக்குக் கப்பலில் சென்று அங்கிருந்து தம் கணவனிடம் போய்ச் சேர்ந்தார். செஞ்சியைக் கி.பி. 1691-இல் முகலாயர் கைப்பற்றினர். மகாராட்டிரத்திற்குத் தப்பிச்சென்ற இராசாராம் கி.பி. 1700-ஆம் ஆண்டு தான் இறக்கும்வரை முகலாயருடன் பல போர்கள் செய்தார். கணவன் இறந்தபின் தாராபாய், தன் மகனை இரண்டாம் சிவாசி என அறிவித்துப் பட்டமும் சூட்டினார். மகன் சிறுவனாக இருந்தமையால் பாதுகாவலராக ஆட்சிசெய்தார். இராசாராமின் இரண்டாம் மனைவியான இராசசபாயையும், அவள் மகன் இரண்டாம் சாம்பாசியையும் தாராபாய் கைது செய்தார். மராட்டியரைக் கூட்டி, முகலாயருக்கு எதிராகத் தூண்டி, மத்திய இந்தியாவிலுள்ள சிரோன்சு (Sironj), மாண்டசார் (Mandasor) ஆகிய பகுதிகளைக் கொள்ளையிடச் செய்தார். தாமே போர்வீரனைப் போல உடையணிந்து, போர்க்களம் சென்று, போர் புரிந்து, போர்வீரர்களைப் போல எளிய வாழ்க்கை நடத்தினார்; முகலாயரை வென்று பல இழந்த கோட்டைகளை மீட்டார்; ஔரங்கசீப்பின் மரணத்திற்குப்பின் பூனா நகரை மீட்டார். சாம்பாசியின் மூத்த மகனான சாகுவை (Sahu) கி.பி. 1707-ல் ஔரங்கசீப்பின் இரண்டாம் மகனான ஆசம் சா (Azam Shah) விடுதலை செய்தார். தாராபாயின் படைத்தலைவரான தனாசி சாகுவுடன் சேர்ந்துகொண்டார். சாகுவுக்கும் தாராபாயுக்கும் கி.பி. 1708-ஆம் ஆண்டு சனவரி 12-ஆம் நாள் கேத் (Khed) என்னுமிடத்தில் நடைபெற்ற போரில் சாகு வெற்றிபெற்று சதாராவில் மராட்டிய மன்னராகப் பட்டம் சூட்டிக்கொண்டான்.

கிருட்டிணாவின் கிளைநதியான வார்னா(Warna) வுக்குத் தெற்கேயுள்ள பகுதியைத் தாராபாயுக்குச் சாகு தர ஒப்புக்கொண்டார். ஆனால், அதைத்தாராபாய் மறுத்துவிட்டார். இதனால் ஆத்திரங் கொண்ட சாகு அவள் இருந்த இரங்கனா(Rangna)கோட்டையை முற்றுகையிட்டு விரட்டினார். ஆனால், தாராபாய் வேறுசில மராத்தியத் தலைவர்களின் ஆதரவுடன் இழந்த பன்காலா கோட்டையை மீட்டார். கோல்காபூரைத் (Kolhaur) தலைநகராக்கிக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்தார். சாகுவின் தளபதியான தானாசி இறந்ததும் அவர் மகனான சந்திரசென் சாகுவை விட்டுவிட்டு கி.பி.1711-ஆம் ஆண்டு தாராபாயிடம் வந்து சேர்ந்தார்.

பேசுவா பாலாசி விசுவநாதர் கி.பி.1712-ஆம் ஆண்டு தாராபாயை எதிர்க்குமாறு இராசசபாயையும், அவள் ஆதரவாளர்களையும் கேட்டுக்கொண்டார். தாராபாய் தாக்கப்பட்டுச் சிறை பிடிக்கப்பட்டார். இரண்டாம் சாம்பாசி கொல்லாபுரத்தில் முடி சூட்டிக்கொண்டார். சாகு இறப்பதற்குமுன் தன் வாரிசாக இரண்டாம் சிவாசியின் மகனான இராமராசாவைத் தேர்ந்தெடுத்தார். இராமராசாவைப் பற்றிப் பல மராத்தியத் தலைவர்கள் அறிந்திருக்கவேயில்லை. ஆயினும் கி.பி.1750-ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் இராமராசா சத்திரபதியாக முடிசூட்டிக்கொண்டார். அவர் திறமையற்று விளங்கியதாலும், பேசுவாவின் கைப்பொம்மையாக இருந்ததாலும், அவரைத் தாராபாயும் பல மராத்தியத் தலைவர்களும் வெறுத்தனர். தன் ஆட்சிக்குள் இராமராசாவை வைக்க தாராபாய் பெரும்பாடு பட்டதால் அவளை இராமராசா வெறுத்தார். அவரைச் சிறைசெய்யும் முயற்சியில் தாராபாய் தோல்வியுற்றார். ஆத்திரம் கொண்ட தாராபாய், இராமராசா இரண்டாம் சிவாசியின் உண்மையான மகனில்லை என்று அறிவித்தாள்.

பேசுவாவின் மேலாண்மைவலுத்தது. பாலாசிபாசிராவ் நிருவாக மையத்தைச் சதாராவிலிருந்து பூனா

விற்கு மாற்றினார். ஆனால், தாராபாயையும் இராம ராசாவையும் சதாராவிலேயே தங்கச்செய்தார். இதை விரும்பாத தாராபாய் அரசருக்கும், பேசுவா விற்கும் எதிரான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டார். அவர் கி.பி.1751-52-ஆம் ஆண்டுகளில் மேற்கொண்ட எல்லாச் சதி நடவடிக்கைகளையும் பேசுவா முறியடித்தார். வேறு வழியின்றித் தாராபாய் அடங்கிப்போக நேரிட்டது. தம் 86-ஆம் வயதில் கி.பி.1761-ஆம் ஆண்டு தாராபாய் இறந்தார். வெ.பா.

தாராபுரம் தமிழ்நாட்டில் பெரியார் மாவட்டத்திலுள்ள நகரமும், வட்டமும் ஆகும். இவ்வட்டத்தில் மே மாதம் தென்மேற்குப் பருவக் காற்றால் மழை பெய்கிறது. தாராபுரம் வட்டம், பாலக்காட்டுக் கணவாய்க்கு நேர் எதிரில் அமைந்துள்ளதால் காற்று மிக வேகமாக வீசும். அப்பொழுது பருவநிலை நன்றாக இருக்கும். நவம்பர் முதல் பிப்ருவரி வரை வடகிழக்குப் பருவக்காற்றால் இங்கு மழை பெய்யும்; குளிர்காற்று வீசும். இப்பகுதியில் மழை குறைவாகையால் அடிக்கடி பஞ்சம் ஏற்படும். இங்கு அமராவதி நீர்த்தேக்கம், பவானிசாகர் நீர்த்தேக்கம் ஆகியவை ஏற்பட்டபின்னர் நீர்வளம் பெருகியுள்ளது. இப்பகுதியில் கற்களும், மணலும் நிறைந்திருப்பதால் மண்வளம் குறைவாகவே உள்ளது. தென்பகுதியில் சுண்ணாம்புக் கல் மிகுதி. நெல், வாழை, கரும்பு, பருத்தி, சோளம், எள், துவரை, புகையிலை ஆகியவை பயிரிடப்படுகின்றன.

இவ்வட்டத்திலுள்ள சிறந்த நகரங்களுள் ஒன்றான தாராபுரம் இதன் தலைநகராகும். வடமொழியில் 'தாரா' என்றால் ஆடை என்றும், 'புரம்' என்றால் நகர் என்றும் பொருள்படும். வடமொழியில் இது விராடபுரம், அதாவது விராட மன்னனின் நகர் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டது. எனவே பஞ்சபாண்டவர்கள் இங்கு மறைந்து வாழ்ந்துவந்தனர் எனவும் கூறுவர். இந்நகரின் மக்கள்தொகை 42,269(1981). அமராவதி ஆற்றின் அருகில் இதன் பழைய கோட்டையின் சிதைவுகளைக் காணலாம். பழைய நகரம் அழிந்ததால் கி.பி.1799-இல் புதிய நகரம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்நகர் கி.பி.1828-இல் கோவை மாவட்டத்துடன் இது இணைக்கப்பட்டது. இப்பொழுது பெரியார் மாவட்டத்தில் இது இணைக்கப்பட்டுள்ளது. சோழர்கள் ஆட்சியில் பராந்தகபுரம் எனப்பட்ட இது, கொங்கு சோழர்களின் தலைநகராக விளங்கியது. இதன் அண்மையிலுள்ள குறிஞ்சிவாடி என்னும் ஊரில் பாண்டியர், விசயநகர மன்னர்கள் ஆகியோரின் கல்வெட்டுகள் உள்ளன.

இவ் வட்டத்தில் உள்ள முக்கிய நகரம் பேரூர் ஆகும். இதன் வடக்கில் 34 கி.மீ. தொலைவில் காங்கேயம் என்னும் நகரம் உள்ளது. சிவமலையிலுள்ள முருகனின் பெயர் காங்கேயன் என்பதால் இவ்வூர் காங்கேயம் எனப்பட்டது. கொங்கு சோழர்கள், பாண்டியர்கள் ஆட்சியில் இவ்வூர் வளம்மிக்கதாக இருந்திருக்கவேண்டும். ஏனெனில் பல்வகைக் கோயில்கள் அவர்களால் இங்கு எழுப்பப்பட்டுள்ளன. வேறு எந்த வட்டத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு அவ்விரு மரபினரின் கல்வெட்டுகள் இங்குக் காணப்படுகின்றன. இங்குள்ள பழைய சிவன் கோயிலில் கல்வெட்டுகள் பல உள. காங்கேயம் உயர்ந்தவகைப் பசுக்களுக்குப் பெயர்பெற்றது.

இவ்வட்டத்திலுள்ள முத்தூர், காங்கேயத்திற்கு வடகிழக்கில் 33கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இங்கு 800 ஆண்டுகளுக்கு முன் குலோத்துங்க சோழனால் கட்டப்பட்ட சிவன்கோயில் ஒன்று உள்ளது. அதில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனுக்குக் குலோத்துங்க சோழீச்சுவர உடையார் என்பது பெயர். காங்கேயத்திலிருந்து 10 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள பாடியூர் பண்டைக்காலத்தில் விலையுயர்ந்த இளம்பச்சை வைரக்கல்லுக்குப் பெயர் பெற்றது. இக் கற்கள் இவ்வூரில் எடுக்கப்பட்டு உரோமாபுரிக்கு மிகுந்த அளவில் அனுப்பப்பட்டன. இதனைப் பிளினி குறிப்பிட்டு கடல்பச்சை நிறக்கல் மிகச் சிறந்தது என எழுதியுள்ளார். இவ் வட்டத்திலுள்ள பிற குறிப்பிடத்தக்க நகரங்கள் பரஞ்சேர்வழி, பழயக்கோட்டை, சங்கராண்டாம் பாளையம், சிவன்மலை, வெள்ளைக் கோயில் முதலியன. சி.இரெ.

தாரு பியர் அண்டாயின்(கி.பி. 1767-1829) பிரான்சு நாட்டு அரசியல்வாதி. இவர் பிரான்சில் உள்ள மாண்ட்பில்லர் என்னுமிடத்தில் கி.பி.1767-ஆம் ஆண்டு சனவரி 12-ஆம் நாள் பிறந்தார். இவர் முறையான கல்வி பயின்ற பிறகு பிராசின் போர்ப்படை நிருவாகத்தில் கி.பி. 1784-இல் சேர்ந்தார். இவருடைய நிருவாகத் திறமை பேரரசர் நெப்போலியன் போனபார்ட்டை வெகுவாகக் கவர்ந்தது. எனவே, இவர் பேரரசர் நெப்போலியனின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானர். சிறிது காலம் சுவிட்சர்லாந்து நாட்டுப் போர்ப்படை உணவு பொறுப்பாளராக இருந்தார். அப்பதவியைக் கி.பி.1799-ஆம் ஆண்டு வகித்துவந்தார். பிறகு கி.பி.1801-இல் வெளிநாட்டு உறவு, போர் அமைச்சகத்தின் மேலாண்மைச் செயலாளர் ஆகிய பொறுப்புகளை ஏற்றுக் கொண்டார். இப்பதவியின் பணியினைச் செவ்வனே செய்ததினால் கி.பி.1802-இல் இவர் பேராயத்தில் அங்கத்தினராக நியமிக்கப்பட்டார். தாரு பியர் அண்ட்டாயினை (Daru Piere Antoine) நெப்போலி

யன் கி.பி.1805–ஆம் ஆண்டு சூலை மாதத்தில் பிரான்சு நாட்டு மன்ற உறுப்பினராகவும், தனது பேரரசர் மாளிகையில் பொதுச் சேவைகளின் மேற் பார்வையாளராகவும் நியமித்தார். இவற்றுடன் தாரு பியர் அண்டாயின் பிரான்சு நாட்டின் போர்த் துறை நிருவாகத்திலும் கி.பி.1806–ஆம் ஆண்டு அக் டோபர் வரை மிக முக்கியப் பங்கு வகித்தார். இவர் கி.பி. 1805, 1806, 1807, 1809 ஆகிய ஆண்டு களில் போர் நடவடிக்கைகளில் தீவிரமாக ஈடு பட்டார். மேற்சொன்ன போர் நடவடிக்கையினால் பிரசியா தோற்கடிக்கப்பட்டு கி.பி.1807-இல் பிரான்சு, தில்சிட்டு உடன் படிக்கையைப் பிரசியாவுடன் ஏற் படுத்திக்கொண்டது. இந்த உடன்படிக்கையின்படி பிரசியாவின் சார் மன்னர் ஆங்கிலேய நாட்டுப் பொருள்களை வாங்குவதில்லை என ஒப்புக்கொண் டார்.இந்த உடன்படிக்கையின் செயலாக்கத்தை மேற் பார்வையாளராக இருந்து தாரு பியர் அண்டாயின் கவனித்துக் கொண்டார். எனவே, இவர் பிரான்சு நாட்டு அரசாங்கத்தில் தலைமைச் செயலாளராக கி.பி.1811 ஏப்பிரல் 17–ஆம் தேதி நியமிக்கப்பட்டார்.

தாரு, பேரரசர் நெப்போலியனுடைய போர் முறைகளைப் பின்பற்றினார்.ஆங்கிலேய நாட்டுக்கெதி ராகக் கி.பி.1812,1813–ஆம் ஆண்டுகளில் நெப்போலி யன் போனபார்ட்டு போர் தொடுத்த போது தாரு, நெப்போலியனைப் பின் தொடர்ந்து போர்ப் படையை நடத்தினார். பிறகு கி.பி.1813–ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் போர் நிருவாகத் துறையில் அமைச்சரானார். நெப்போலியன் கி.பி.1814–இல் தனது பேரரசர் பதவியைத் துறந்தபோது இவரும் ஓய்வுபெற எண்ணினார். ஆனால் இவர் போர்ப்படை யின் தலைவராகவும் மேற்பார்வையாளராகவும் நிய மிக்கப்பட்டார். இருந்தபோதிலும் நெப்போலிய னுடைய 100 நாள் சிறைவாசத்தின்போது பிரான்சு நாட்டின் மந்திரிசபையில் போர் அமைச்சராகத் தொடர்ந்து பணியாற்றினார். மறுபடியும் நெப் போலியன் பிரான்சைக் கைப்பற்றியபோது தாரு பிரபுக்கள் சபையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார். இச்சபையில் இவர் அரசரின் கொள்கைகளை ஆதரிக்காதவர்களை எதிர்த்தார். இவர் மிலான் என்னுமிடத்தில் கி.பி.1829-இல் இறந்தார். தி.கை.

தாரை: தாரை என்ற பெயர் படைத்தவர்மூவர். இவருள் ஒருத்தி பிரகசுபதிக்கு மனைவியாய் இருந்து சந்திரன் என்ற குருவின் சீடனால் கற்பழிக்கப்பெற்று அதன் வாயிலாகப் புதனை ஈன்றவள். பிரகசுபதி புதனைத் தன் மகன் என்று உரிமை கொண்டாடிய போது பிரமன் உண்மையறிந்து சந்திரனின் மகனே அவன் என்று கூறி ஒப்படைத்தபோது தன் புல்லொ ழுக்கம் புலப்பட நின்றவள்.

2. தாரை என்பவள் இரவிவன்மனுக்கு மகளாய்ப் பிறந்து துச்சயராசனுக்கு மனைவியாகித் தன்னோடு பிறந்த வீரை என்பவள் யானையால் கொல்லப்பட் டாள் என்பதைக் கேட்டு அரண்மனையின் மேன் மாடத்தினின்றும் வீழ்ந்து உயிர் துறந்து அடுத்த பிறப்பில் மாதவியாகப் பிறந்தவள்.

3. தாரை என்பவள் தேவாசுரர்கள் கடல் கடைந்தபோது வெளிப்பட்ட அமுதத்தோடு பிறந்த வள்; கன்னியர் எழுவருள் ஒருத்தியாகப் பேசப் பெற்றவள்; கடல் கடையத் துணைநின்ற வாலிக்கு மனைவியானவள்; அங்கதன் என்பாளைப் பயந்தவள்; இராமன் சுக்கிரீவனோடு நட்புற்று வாலியைக் கொல் வதாகக் கூறி அவனைப் போருக்கழைக்குமாறு கூறச் சுக்கிரீவன் ஆரவாரித்துப் போருக்கழைத்தது கேட்டு பொருதற்குப் புறப்பட்ட வாலியைப் போருக்குப் போகாது தழுவித் தடுக்கவும் அவன் அவள் சொல்லைக் கேளாது சினத்தால் அவள் கூந்தல் தீயு மாறு உயிர்க்கப் பெற்றவள். வாலி அவள் தடுப் பதைத் தவிர்த்து ‘விடுவிடு’ என்று கூறி அவன் உயிர் குடித்து மீள்வதாகக் கூறியபோது முன்னர் வாலியின் வலிக்குத் தோற்றவன் மீண்டும் போருக் கழைப்பதை நோக்கின் அவன் தலை ஆற்றல் பெற் றிருக்க வாய்ப்பில்லை என்றும், வேறு ஒரு துணை பெற்றிருக்க வேண்டுமென்றும் கூறித் தடுத்தவள்; வாலி தன்னைக் கொல்ல யாராலும் முடியாதென்று பல காரணங்களைக் கூறிக் கலங்கா திருக்கக் கூற அவனுக்கு மேலும் ஒன்று கூற அஞ்சி வாளா இருந்த வள்; வாலி இராமனால் கொல்லப்பெற்ற செய்தி அறிந்து ஓடிப்போந்து அவன் மேனியில் வீழ்ந்து புரண்டு அழுது இரங்கி, விம்மி உருகித் தலைக்குமேல் கைவைத்து அவன் மலை மார்பில் கோதையாய்க் கிடந்தவள். அவனைப் பலவாறு விளித்துப் பிண மாகக் கிடக்கும் அவனைக் காண அஞ்சியதாக உரைத்தவள்; தன்னையும் தன்னோடு அழைத்துக் கொள்ள வேண்டியும், தன்னிடம் ஒரு புலவியும் காட்டாது வாழ்ந்ததைச் சுட்டிக் கணவனும் மனைவி யும் உடலுயிராயின் உயிர் போனபின் உடல் வாழ்வ தெவ்வாறு என்று கேட்டுக் கடல் கடைந்து அமிழ்து கொடுத்த நன்றி மறந்து கூற்றம் உயிர் கொண்ட தெவ்வாறு என்றும்,சிவனைத் திசைதோறும் சென்று தவறாது மலரிட்டும் அவன் வணங்காது கிடப்பது எங்ஙனம் என்றும் தான் பலவாறு புலம்பக் கண்டும் பேசாதிருந்தது முறையோ என்றும், தான் உயிரென் றும் தன்னை உடலென்றும் கூறியதும் தன்னை அவன் மறந்ததில்லை யாதலின் நெஞ்சத்துள்ளாள் என்று

கூறியதும் மெய்யானால் அம்பு அவன் நெஞ்சு துளைத்துத் தன்னைத் துளைக்காதது எவ்வாறு என்றும், அமுதுண்ட தேவர்கள் நன்றிக் கடனுக்காவது எதிர்கொள்ளப் போந்தாரோ என்றும் புலம்பி, மகன் அங்கதனை நோக்கித் தம்பியின்பகைகொண்ட பண்பால் தந்தை அழிந்ததைக் கூறித் தம் வாழ்வு கெட்டதைச் சுட்டிப் பின்னர் அவளருகிருந்த மாருதி ஏவ ஆண்டிருந்த மகளிரால் அவள் வாழிடத்திற்கு அழைத்துச்செல்லப்பெற்றவள். கு.தி.

தால் ஏரி: இந்தியாவில் சம்மு-காசுமீர் மாநிலத்தில் சிரீ நகருக்கு வட கிழக்கில் இவ்வேரி அமைந்துள்ளது. இது வடக்குத் தெற்காக 8 கி.மீ. நீளத்திற்கும் கிழக்கு மேற்காக 3 .கி.மீ. அகலத்திற்கும் பரவி இருக்கின்றது. சில இடங்களில் ஆழம் மிகுதியாகவும் சில இடங்களில் குறைவாகவும் இருக்கின்றது.ஆனால் எல்லாப் பகுதிகளும் தூய்மையான தெளிந்த நீராகக் காட்சி அளிக்கின்றது. தால் ஏரியின் (Dal Lake) மூன்று பக்கங்களிலும் உயர்ந்த மலைகள் பின்னணியாகக் காட்சி அளிக்கின்றன. அந்த மலைகளின் அடிவாரங்களில் தில்லிப் பேரரசர்கள் நிறுவிய பழத் தோட்டங்கள், எண்ணற்ற சிறிய கிராமங்கள், புகழ்பெற்ற கோடைக்கால அரண்மனைகள் அமைந்துள்ளன. இந்த ஏரியும், சீலம் நதியும் சுண்ட்–இ-குல் என்னும் கால்வாய் மூலம் இணைக்கப்படுகின்றன. தாமரை மலர்களும், சிங்கரா தாவரங்களும் இந்த ஏரியை அழகுபடுத்துகின்றன. பல இடங்களில் தாமரை இலைகள் ஏரியை மறைத்திருப்பது பச்சைக் கம்பளம் விரித்தது போல் காணப்படுகின்றது. அதன் மீது வாத்து, நீர்க்கோழி ஆகியவை அங்குமிங்குமாக, ஓடித் திரிந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த ஏரியில் இருக்கின்ற சிங்காரா என்னும் தாவரத்திலிருந்து கிடைக்கின்ற பருப்பு அரசாங்கத்திற்கு வருவாய்த் தரக் கூடியதாக உள்ளது.

சிரீநகரை நிறுவிய இரண்டாம் பிரவர்சேனாவின் காலத்தில் 'மார்சாலா' (அன்பு அரங்கம்) என்றழைக்கப்பட்ட 'சாலிமர்' பழங்கால காசுமீர்த் தோட்டக் கலைக்குச் சான்றாக விளங்குகின்றது. இது மொகலாய மன்னர்களின் இன்பப் பொழுது போக்கு இடமாக விளங்கியது. 520 மீ. நீளமும் 380 மீ. அகலமும், உள்ள இத்தோட்டம் நான்கு அடுக்குகளாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அழகுமிக்க கருங்கல் மேடை மொகலாய மன்னர்களின் விருந்து மண்டபமாக இருந்தது.

இந்த ஏரியின் மேற்குக் கடற்கரையில் சாசகான் ஆட்சிக் காலத்தில் கட்டப்பட்ட அசட்பால் மசூதி உள்ளது. நிசாத், நாசிம், சாலிமார்த் தோட்டம் ஆகியவை தால் ஏரியின் கரையில் அமைந்துள்ள மிகச் சிறந்த நகரங்களாகும். இந்த ஏரியிலுள்ள படகு வீடுகள் எல்லா வசதிகளும் கொண்டனவாக உள்ளன. இங்கு நடக்கும் நீர் விளையாட்டுகள், படகுப் போட்டி விளையாட்டுகள் உலகப் புகழ்ப் பெற்றவையாகும். ஆண்டுதோறும் ஆயிரக்கணக்கான சுற்றுலாப் பயணிகள் தால் ஏரியின் அழகை கண்டு களிக்கின்றார்கள். காசுமீரின் மக்கள்தொகையில் ஏறக்குறைய பாதிபேர் இந்த ஏரியைச் சுற்றி வாழ்கின்றனர். தி.கை.

துணை நூல்கள்:

Fredreric Drew, Jammu and Kashmir Territories, New Delhi, 1976.

Somanath Dhar, India The Land and the people, New Delhi

Wake Held, W., History of Kashmir and Kashmiris, Delhi, 1975.

தால் கிரென் (கி.பி. 1809–1870), அமெரிக்கக் கடற்படைத் தலைவர்; அமெரிக்காவில் உள்ள பில டெல்பியா மாநிலத்தில் கி.பி. 1809–ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். தால் கிரென் (Dahl Gren) இளமையில் கல்வி பயின்ற பிறகு தம் 17–ஆம் வயதில் (1826) அமெரிக்கக் கடற்படையிற் சேர்ந்தார். அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போரில் படைவீரர்கள் இவர் தலைமையில் தெற்கு அட்லாண்டிக்கில் மிகப் பெரும் அளவில்

தால் கிரென்

பங்கு கொண்டனர். ஆனால், இவருடைய பணி படைத்தலைவர் என்பதைவிட ஓர் அறிவியல் அதிகாரி என்பதே குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் கணித இயலில் மிகவும் தேர்ச்சி பெற்றவராக இருந்ததனால் கடற்கரை அளவாய்வாளராக கி.பி. 1834–ஆம் ஆண்டு நியமனம் பெற்றார். இவருடைய திறமை

யின் காரணமாக கி.பி. 1847-இல் இவர் பீரங்கிப் படைத் துறைக்கு மாற்றப்பட்டார்.

தால் கிரென் பீரங்கிப் படைத்துறையில் மிகுந்த அனுபவத்திற்குப் பிறகு, எளிதாக அதே நேரத்தில் வேகமாகத் துளைக்கும் துப்பாக்கி ஒன்றைக் கண்டு பிடித்தார். இது இவர் புகழ் பரவக் காரணமாக இருந்தது. இந்தத் துப்பாக்கி, 'உவர்க்கார நீர்ப்புட்டி' (Soda Water bottle) வடிவத்தில் இருந்தது. எனவே, இதை எளிதாகப் பயன்படுத்த முடிந்தது. அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போரில் இந்தத் துப்பாக்சி மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப் பெற்றது. பிறகு பல வருடங்களுக்கு அமெரிக்கக் கடற்பரையில் பயன்படுத்தப்பட்டது.

தால்கிரேன், தான் கண்டுபிடித்த துப்பாக்கியை முதன் முதலில் கி.பி. 1857-ஆம் ஆண்டு கப்பலில் ஏற்றித் தாமே இயக்கிக் காட்டினார். பிறகு சில மாலுமிகளுக்குப் பயிற்சியும் கொடுத்தார். இவர் கி.பி. 1859-ஆம் ஆண்டு வரை தம்முடைய கவனத்தின் கீழ்த் துப்பாக்கி ஏந்திய கப்பல்களை இயக்கச் செய்தார். சோதனை அளவில், இந்தத் துப்பாக்கிகள் வெவ்வேறு நிலைகளில், அவற்றின் வெளி அமைப்பில் பல துளைகள் செய்து அதன் மூலம் அழுத்தம் பிறப் பொருள்களின் மீது எவ்வாறு செயற்படுகிறது என்பதை அறிய நடத்தியது முதல் சோதனை ஆகும். அமெரிக்காவில் உள்நாட்டுப் போர் ஏற்பட்டபோது, இவர் வாசிங்டன் கப்பற் படையில் பீரங்கிப் படைப் பணியில் இருந்தார். கூட்டாட்சி ஆதரவாளராக இருந்த இவர், பீரங்கிப் படையில் இருந்து பணி விலகாத மூன்று மிகக் குறிப்பிடத்தக்க அதிகாரிகளில் ஒருவர். இவர் அப்போது ஒரு படைப் பிரிவின் பொறுப்பாளராக இருந்தார். ஆனால், கப்பல் படைத் தளபதிதான் மற்றவர்களுக்கு ஆணையிடும் தகுதி பெற்றவராக இருந்தார். அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் ஆப்ரகாம் லிங்கன் தால்கிரெனை எப்படியாவது படைத்தளபதி பதவியில் தக்க வைத்துக்கொள்ள விரும்பினார். ஆகையால் அதற்கென 'அமெரிக்கக் காங்கிரசில்' தனிச் சட்டம் கொண்டு வந்து, தால்கிரென் அந்தப் பதவியில் நீடிக்கத் தகுதியுடையவராக்கினார். இவர் வாசிங்டன் கப்பல் படைத்தலைவராக இருந்தபோது கி.பி. 1870-ஆம் ஆண்டு இயற்கை எய்தினார். தி.கை.

தால்சுடாய்: இலியோ தால்சுடாய் (Leo Tolstoy) (கி.பி. 1828-1910), உருசியாவின் தலைசிறந்த எழுத்தாளரும், ஒழுக்கச் சிந்தனையாளரும், சமூகச் சீர்திருத்தக்காரரும் ஆவார். இவருடைய சிறுகதைகளும், நவீனங்களும் இலக்கிய உலகில் சிறந்த படைப்புகளாகத் திகழ்கின்றன.

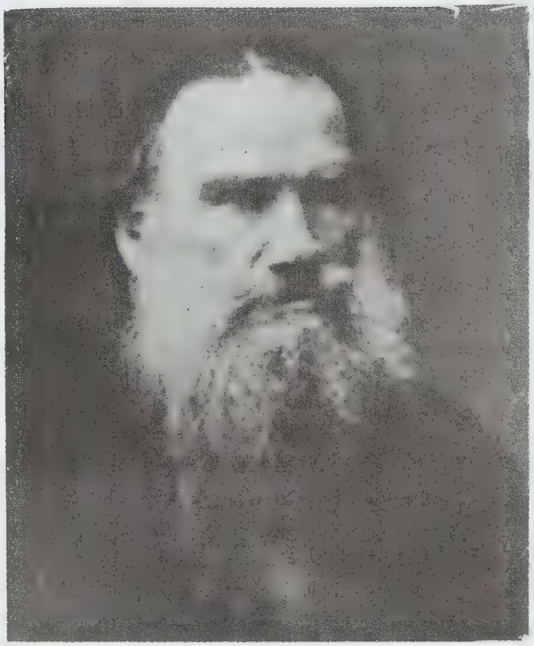

தால்சுடாய்

இவர் கி.பி. 1828 உருசியாவிலுள்ள துலா (Tula) மாநிலத்தில் எசுநாயா போலியானா (Yasnaya Polyana) என்னுமிடத்தில், செல்வமிக்க சீமான் குடும்பத்தில் பிறந்தார். தமது ஆறாம் வயதில் தாயையும், ஒன்பதாம் வயதில் தந்தையையும் இழந்தார். எனவே இவரும், இவருடன் பிறந்தவர்களும் உறவினர்களால், சமயப் பற்று உள்ளவர்களாக வளர்க்கப்பட்டனர். தமது 16-ஆம் வயதில், கி.பி. 1844-இல் காசன் பல்கலைக் கழகத்தில் (Kazan University) சேர்ந்து முதலில் மொழியும், பின்னர்ச் சட்டமும் பயின்றார். பிரெஞ்சு மெய்யறிவாளரான உரூசோவின் கருத்துகளால் கவரப்பட்ட இவர் ஏட்டுக் கல்வியை விரும்பாது கி.பி. 1847-இல் பட்டம் எதுவும் பெறாமலேயே ஊர் திரும்பினார். படையில் அதிகாரியாகப் பணிபுரிந்து வந்த தன்னுடைய தமையன் நிகோலாய் (Nicolai) உடன் சேர்ந்து, காகசசு (Caucasus) சென்று, போரில் ஈடுபட்டார். அப்பொழுது தான் 'ஒரு தாக்குதல்' (A Raid) என்னும் நூலை எழுதினார். அதற்கு முன்னரே, புனிதபீட்டர்சுபர்க்கில் இருந்த காலத்தில், 'குழந்தைப் பருவம்' (Childhood) என்னும் நூலை வெளியிட்டு மக்களுடைய பாராட்டுகளைப் பெற்றிருந்தார். பின்னர் கி.பி. 1854-இல் 'பிள்ளைப்பருவம்' (Boyhood) என்னும் நூலையும்; கி.பி. 1856-இல் 'இளமை' (Youth) என்னும் நூலையும் எழுதினார். இவர் கிரிமியப் போரில் பெற்ற பட்டறிவை 'செவசுடபோல் கதைகள்' (Savastopol Stories 1855-56-இல்) வாயிலாக வெளியிட்டார். இவர் கி.பி. 1858-இல் எசுநாயா போலியானா

திரும்பி, பண்ணையைமேற்பார்வை செய்துவந்தார். அக்காலத்தில் அவர் செர்மெனி, பிரான்சு, சுவிட்சர் லாந்து, பெல்சியம், இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்று, அந்நாடுகளிலிருந்த கல்விமுறையை அறிந்து வந்து, தன்னுடைய ஊரில் ஒரு பள்ளியைத் தொடங்கி புரட்சிக்கரமான முறையில் கல்வி கற்பித்தார். ஆனால் உடல்நலம் சரியில்லாததால் ஓர் ஆண்டிற் குப் பிறகு அதைக் கைவிட்டார்.

இலியோ தால்சுடாய் கி.பி. 1862-இல் சோபியா பெர்சு (Sophia Behrs) என்னும் 18 வயதான நங்கையைக் காதல் திருமணம் செய்து கொண்டார். இவருடைய வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சியான இக்காலத் தில் (கி.பி.1865-69-இல்) 'போரும் அமைதியும்' (War and Peace) என்னும் நூல் பிறந்தது. உலகிலேயே சிறந்த நவீனங்களுள் ஒன்றான இக்காப்பியத்தில் இவரு டைய அறிவின் முதிர்ச்சியைக் காணலாம். தன்னு டைய இரண்டாவது நவீனமான 'அன்னா கரீனா'வை (Anna Kharenia) கி.பி. 1873 மார்ச்சில் எழுதத் தொடங்கி கி.பி. 1875-77-இல் வெளியிட்டார். இவ ருக்கு மிகவும் சோதனையாகவிருந்த இக்காலத்தில் இந்நூலை மிகச் சிறப்பாகப் படைத்தார்.

இவருடைய உள்ளத்தில் கி.பி. 1884-இல் ஆன் மீக, சமய மாற்றம் நிகழ்ந்த சமயத்தைப் பற்றி கீழ்க்காணும் நூல்களை எழுதினார்.

1) 'ஓர் ஒப்புதல்' (A Confession, 1882),2)'இருட் டின் வலிமை' (The Power of Darkness, 1889), 3) 'கடவுளின் அரசு உன் உள்ளே இருக்கின்றது' (The Kingdom of God is within You,1894), 4) 'உயிர்ப்பித் தெழுதல்' (Resurrection, 1899-1900), 5)'நற்செய்தி களை படிப்பது எப்படி? (How to read the Gospel, 1896), 6) 'சமயம் என்றால் என்ன?' (What is Releig-ion 1902), 7) 'குருமார்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்' (An appeal to Clergy, 1882) வேறு பல நூல்களும், கட்டுரைகளும் இவரால் எழுதப்பட்டன.

தன்னுடைய இறுதி காலத்தில் இவர் வீட்டை யும், செல்வத்தையும் துறந்து விவசாயிகளுடன் எளிய வாழ்க்கை வாழ விரும்பினார். இவருக்கும் இவரு டைய மனைவிக்கும் இடையே தொடர்ந்து நடந்து வந்த போராட்டத்தின் விளைவாக மன அமைதியை இழந்துத் துன்பப்பட்டார். அதனால் தன்னுடைய 82-ஆம் வயதில், 1910 அக்டோபர் 20-இல் வீட்டை விட்டு வெளியேறினார். உடல்நலம் குன்றிய இவர் நவம்பர் 9-இல் அசுடபோவோ (Astapovo) என்னு மிடத்தில் புகைவண்டி நிலையத்தில் உயிர்துறந்தார். இவர் மறைந்தாலும், இறவாத புகழுடைய இலக் கியப் படைப்புகள் காலத்தை வென்று இவருடைய புகழைப் பரப்பிக் கொண்டிருக்கின்றன. சி.இரெ.

துணை நூல்கள்:

Christian, R.F., Tolstoy, A Critical Introduction, Cambridge University, Press, 1969.

Knoules, A.V. (Earnest), Tolstoy, The Critical Heritage, Routledge and Kegan Paul, London, 1978

Simmons J. Earnste, Tolstoy, Routledge and Kegan Paul in association with Blackie, London, 1973.

தால்சுடாய், அலிக்சியே கான்சுடாண்டி னோவிச்சு: இவர் சோவியத்து நாட்டு நாவலாசிரி யர்; நாடக ஆசிரியர்; கவிஞர். புனித பீட்டர்சு பர்க்கு நகரில் இவர் கி.பி. 1817-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். தால்சுடாய், அலிக்சியே கான்சுடாண் டினோவிச்சு (Tolstoy Alexei Konstantinovich) இரண்டாம் அலெக்சாண்டருடைய நண்பர். உருசிய நாட்டுச் சக்கரவர்த்தியின் மெய்க்காப்பாளராக இவர் பணியமர்த்தம் செய்யப்பட்டப்போது அதை மறுத்து விட்டு அரசவை வேட்டையாளன் (Court huntsman) என்ற பதவியிலேயே மனநிறைவு கொண்டு நீடித் தார். சோவியத்து நாட்டு வரலாற்றின் அடிப்படை யில் எழுந்த இவருடைய கதைப் பாடல்கள் புகழ் வாய்ந்தவை. இவருடைய வரலாற்றுப் புதினங்களில் இளவரசர் செரிபிரானி (Prince Serbryany), கொடி யோன் ஐவானின் மரணம் (The Death of the Ivan the Terrible) ஆகிய இவ்விரண்டும் குறிப்பிடத் தக்கவை.

தால்சுட்டாய், அலிக்சியே கான்சுடாண்டினோ விச்சு

இவருடைய 'உருசியச் சக்கரவர்த்தி பியோடர்' நாடகமும் 'உருசிய சக்கரவர்த்தி போரிசு' நாடகமும் பல ஆண்டுகளாகத் தணிக்கைக் குழுவின் தடையுத்தர வில் இருந்தன. 'உருசியச் சக்கரவர்த்தி பியோடர்' நாடகத்தில் கருணையுள்ளம் படைத்த பியோடர் சிக்கலான அரசியலின் விளைவால் நன்மைகளைச் செய்ய முடியாமல் வருந்துவதைக் காட்டுகிறார். இவர் எழுதிய 'வேதாளம்' (Dragon) என்ற கதை கி.பி. 14-16-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இத்தாலியில் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சியைக் காட்டுகிறது. இவர் பல எள்ளல் நாடகங்களையும் எழுதியுள்ளார்.

தால்சுடாய் உறுதிமிக்க மேலைநாட்டுவாதி யாக விளங்கினார். ஏனைய உருசிய எழுத்தாளர் களை விட இவர் சுதந்திரம் மற்றும் மனிதத் தகுதி குறித்த மேலைநாட்டு நம்பிக்கைகளை வர வேற்றார். இவருடைய மிகச்சிறந்த பாடல் தொகுதி யான'புனித சான்தமாசீன்'(St. John Damascene)கலை யின் சுதந்திரம் குறித்து வற்புறுத்துகிறது. இவ ருடைய 'கதாநாயகன் போடோக்கு' (Hero Potok) என்னும் கதை மாசுக்கோவின் கொடுங்கோன்மையை எதிர்ப்பதுடன் தீவிரவாதத்தில் அடங்கியுள்ள அறி வுக்குப் புறம்பானவைகளையும் சாடுகிறது.

இவர் கி.பி.1875-ஆம் ஆண்டு மறைந்தார். இவர் அக்காலத்தில் விளங்கிய சமூகக் கொள்கைக் குழு எதனுடனும் தொடர்பு கொண்டிராததால் கடுமை யாகத் தாக்கி எழுதப்பட்டார். இருப்பினும் இவ ருடைய மனிதநேயப் பண்புகள், உயர்ந்த குறிக் கோள்கள், படைப்புகளின் அழகியல் போன்றவை இவருக்குச் சோவியத்து இலக்கிய வரலாற்றில் உயர்ந்த இடத்தை அளிக்கவல்லன. சா.உ.

தால்சுடாய், அலிக்சியே நிக்காலையவிச்சு: வரலாற்றுப் புதினங்கள் எழுதிய முன்னணிச் சோவியத்து எழுத்தாளர்களுள் இவரும் ஒருவர். புகழ் பெற்ற சோவியத்து நாவலாசிரியர் இலியோ தால் சுடாயின் உறவினர். இவர் கி.பி. 1883-ஆம் ஆண்டு சாமரா மாநிலத்தில் சாசு நவுக்கா என்னும்சிற்றூரில் பிறந்தார். பீட்டர்சுபர்கு தொழில் நுட்பக் கல்லூரி யில் இவர் பட்ட வகுப்புப் படித்துக் கொண்டிருந்த போது படைப்பிலக்கிய ஆர்வத்தால் படிப்பைத தொடரமுடியாமல் நிறுத்திக் கொண்டார்.

தால்சுடாய். (Alexi Nikolaevich Tolstoy) தன் னுடைய தன்னுணர்ச்சிப் பாடல் தொகுப்பை வெளி யிடுவதன் வாயிலாக 1907-ஆம் ஆண்டு எழுத்துலகப் பணியைத் தொடங்கினார். இரண்டாம் உலகப் போரில் இவர் செயல்திறம் மிக்க இதழாசிரியராக வும் வீரம் செறிந்த போர்க்கதைகளை எழுதும்

தால்சுடாய் அலிக்சியே நிக்காலையவிச்சு

உயர்ந்த எழுத்தாளராகவும் விளங்கினார். இவ ருடைய நாவல்கள் சோவியத்து உளவியல் சார் மெய்ம்மையின் (Psychological realism) அடிப்படை யில் அமைந்திருப்பதால் இவர் சோவியத்து நாவல் இலக்கிய வரலாற்றில் சிறப்பான இடத்தைப் பெற் றுள்ளார். சோவியத்து ஆட்சியாளர்களால் இவர் நாடு கடத்தப்பட்டபோது பாரிசு மாநகரில் தங்கி யிருந்தார். அங்கிருந்து இவர் படைத்தளித்த இலக்கி யங்கள் யாவும் சோவியத்து நாட்டின் சிக்கல்களையே மையமாகக் கொண்டிருந்தன. இவருடைய இரண்டு படைப்புகள் இரண்டு முறை தொடர்ந்து இசுடா லின் (Stalin) பரிசைப் பெற்றன.

இவர் இந்நூற்றாண்டின் இருபதுகளில் மிகச் சிறந்த கதைகள் எழுதினார். அவற்றுள் அயிலிடா (Aelita), இயந்திரங்களின் புரட்சி (The Revolt of the machines), பொறிஞர் காவின்சுவின் நிமிர்மாலை வட்டம் (Engineer Gavin's Hyperboloid), அசூர் மாநகரங்கள் (Azure Cities) போன்றவை குறிப்பிடத் தக்கவை. இவருடைய படைப்புகளுள் முதன்மையான இடம் பெறும் நாவல் 'கல்வாரிக்குப் போகும் பெருஞ் சாலை' (Road to Calvary) ஆகும். இந்நாவலை 1921-இல் தொடங்கி 1941-இல் நிறைவு செய்தார். சோவியத்துச் சமுதாயத்தின் உண்மையான படப் பிடிப்பாக இந்நாவல் இன்றும் போற்றப் பெற்று வருகிறது. புரட்சிக் காலத்தைச் சித்திரிக்கும் பெருமைமிகு பீட்டர் (Peter the great) என்னும் இவருடைய படைப்பு மிகச் சிறந்த வரலாற்றுப் புதினமாகக் கருதப்படுகிறது. பொதுவாக இவருடைய படைப்புகள் அனைத்துமே சார் மன்னன் காலத்தில் பிரபுத்துவம் சிதையத் தொடங்கிய போக்குகளைக் காட்டுகின்றன. சோவியத்து நாட்டின் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களை அரிதின் முயன்று திரட்டி இவர் வெளியிட்டுள்ளார். மாணவ சமுதாயத்திற்காக உலக இலக்கிய வரலாறு குறித்து இவர் எளிய நடையில் நூல்கள் பல எழுதியுள்ளார்.

இவர் சோவியத்து அரசாங்கத்தில் தலைமைச் சோவியத்து உறுப்பினராகவும் இருந்துள்ளார். இவர் மிகச் சிறந்த சொற்பொழிவாளராகவும் விளங்கியவர். உலக சமாதானத்துக்கு இவருடைய சொற்பொழிவுகள் இன்றும் வழிகாட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன என்பர். இவர் 1945-ஆம் ஆண்டு மறைந்தார். சா.உ.

தால்டன் கல்வித் திட்டம், செல்வி எலன் பார்க்கர்சுடு என்னும் கல்வியாளரால் (கி.பி. 1887–1973) உருவாக்கப்பட்டது. இவர் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டைச் சேர்ந்தவர். பார்க்கர்சுடு (Helen Parkhurt) இந்தத் திட்டத்தைத் தால்டன் திட்டத்தில் கல்வி என்ற மூலநூலில் (1922) விவரித்துள்ளார். இந்நூல் ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் எட்டு மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு இத்திட்டம் செருமனி, இந்தியா, சீனா, சப்பான் உட்பட உலகில் பல நாடுகளிலும் பள்ளிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

மரபுவழிப் பள்ளிகளில் பாடவேளை, வகுப்பறை, மற்றும் ஆசிரியர் சார்ந்த பயிற்றுமுறையால் மாணவரின் ஆர்வம், தான்தொடங்காற்றல் (Initiative), பொறுப்புணர்வு ஆகியவை காலப்போக்கில் மரத்து விடுவதை இவர் கண்டார். மாணவர்களை வெறும் மெழுகாகவும் பாடம் மற்றும் பள்ளி அனுபவங்களை அம் மெழுகில் பதியும் அச்சாகவும் கொள்ளும் உருவம் இதன் அடிப்படையாக இருப்பதைப் பார்க்கர்சுடு உணர்ந்தார். மேலும் மரபுவழிப் பயிற்றுமுறை, கற்கும் பாங்கு, வேகம் ஆகியவற்றில் மாணவரிடையே விரவிக் காணும் தனியாள் வேறுபாடுகளைப் புறக்கணித்து, எல்லோரையும் ஒரே அச்சில் வார்த்தெடுக்க முற்படும் இயந்திர கதி கொண்டது என்பதையும் உணர்ந்தார்.

அச்சமற்ற, ஆர்வம் மிக்க, தான்தொடங்காற்றல் நிறைந்த மாணவர்களை உருவாக்கும் ஒரு கல்வித் திட்டத்தை வரைந்து அமைக்க அவாக் கொண்டார் பார்க்கர்சுடு. எட்கார் சேம்சு சுவிப்டு எழுதிய 'உருவாகும் மனித மனம்' (Mind in the Making) என்ற ஆங்கில நூல் பார்க்கர்சுடின் 'கல்வியியல் ஆய்வுக் கூடம்' என்னும் கருத்திற்கு வித்திட்டது. 'ஆசிரியரின் பணி மாணவரை இயந்திர கதியில் பயிற்றுவிப்பது அன்று; தாமாக அறிவைத் தேடிச் சேகரித்து, உரையாடித் தெளிவுபெறும் பாங்கில் அவர்களை ஊக்குவிப்பதாகும்' என்ற சுவிப்டின் கருத்து பார்க்கர்சுடின் 'கல்வியியல் ஆய்வுக்கூட'த்தின் அடிப்படையாகும்.

பார்க்கர்சுடின் முதல் கல்வியியல் ஆய்வுக்கூடம் 1911–ஆம் ஆண்டு உருக்கொண்டது; 1913–ஆம் ஆண்டு முழுமை பெற்றது. அதன் நோக்கங்கள் பள்ளி அமைப்பும் இயக்கமும் மாணவருக்கு மிகுதியான சுதந்திரம் அளிக்க வேண்டும்; பள்ளிச் சூழல் பல்வேறு பாடங்களுக்கும் இயைபுடையதாக அமைய வேண்டும்; ஒவ்வோர் ஆசிரியரும் ஒரு குறிப்பிட்ட பாடத்தில் தேர்ச்சியுற்றவராக இருத்தல் வேண்டும்; சிறப்பாக மாணவரிடையே விரவிக்காணும் தனியாள் வேறுபாடுகளைக் கவனத்திற் கொண்டு மீத்திறன் கொண்ட மாணவரும், திறன் குறைந்த மாணவரும் முன்னேறுவதற்குச் சம வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பனவாகும். பார்க்கர்சுடும் அவர்தம் துணை ஆசிரியர்களும் அடுத்தஇரண்டு ஆண்டுகளில், மரபுவழிப் பள்ளிகளில் வழக்கிலிருக்கும் பாடவேளை சார்ந்த அமைப்பையும் இயக்கத்தையும் விடுத்து முற்றிலும் மாணவர் தாமாக முன்வந்து அமையும் குழு மையப் பயிற்றுமுறையைக் கண்டு செயலாக்கினர். அடுத்த ஓர் ஆண்டில் தனித் தனியாக இயங்கி வந்த இக்குழுக்கள் இடைவினை (Interaction) ஆற்றும் ஒரு வழிமுறையையும் பார்க்கர்சுடு வகுத்தார்.

வகுப்பறை அளவில் பார்க்கர்சுடு நடத்திவந்த இக் கல்வியியல் ஆய்வுக்கூடம் முதன்முதலில் 1919-ஆம் ஆண்டு ஒரு முழுப்பள்ளி அளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. திருமதி மர்ரே கிரேன் ஊனமுற்ற குழந்தைகளுக்காகப் பெர்க்சயர் என்ற இடத்தில் நடத்திவந்த பள்ளியை மேன்மையுறச் செய்யப் பார்க்கர்சுடின் ஆலோசனைகளை நாடினார். பார்க்கர்சுடு தம் திட்டத்தையும் அதன் சிறப்புகளையும் அவரிடம் எடுத்துக்கூற அது அங்கு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

பெர்க்சயரில் பார்க்கர்சுடின் கல்வியியல் ஆய்வுக்கூடத் திட்டம் பெருவெற்றி பெற்றது. அதன் விளைவாகத் திருமதி. கிரேன் மசாசுசெட்சு மாநிலத்திலுள்ள தம் சொந்த ஊரான தால்டனில் ஒரு பெரிய உயர்நிலைப் பள்ளியில் இத்திட்டத்தை மேற்கொள்ளத் துணிந்தார். அதுவரை 'கல்வியியல் ஆய்வுக்கூடம்' என்று தாம் வழங்கிவந்த இத்திட்டத்திற்குப் பார்க்கர்சுடு 'தால்டன் ஆய்வுக்கூடத் திட்டம்' (Dalton Laboratory Plan) என்று பெயர் சூட்டினார்.

கொள்கை: மாணவரின் சுதந்திரம் தால்டன் ஆய்வுத்திட்டத்தின் முதல் கொள்கையாகும். மாணவன் தான் விரும்பிய பாடத்தை, விரும்பிய பாங்கில், விரும்பும் நேரம்வரை புற இடையூறுகள் ஏதுமின்றிக் கற்க இத்திட்டம் வழி வகுக்கிறது.

குழுக்களின் இடைவினை (Interaction of Groups) இத்திட்டத்தின் இரண்டாம் கொள்கையாகும்,

தால்டன் திட்டத்தில் மாணவன் தன்னையறியாமலேயே ஒரு குழுவின் உறுப்பினனாகிப் பழகுதற்குரிய சூழ்நிலை உருவாக்கித் தரப்படுகிறது.

தால்டன் திட்டத்தில் மாணவனின் பணி அளவும் அவன் எய்த வேண்டிய தர அளவும் அவனது சொந்தப் பொறுப்பாகச் சுட்டி விடப்படுகின்றன. அவற்றை அவன், தன் பாங்கில் தன் வேகத்தில் அடைய அனுமதிக்கப்படுகிறான். அவனுடைய அடைவுக்கு (Achievement) அவனே பொறுப்பேற்கும்போது உள்ளுறை அறிவாக்கத் திறன்கள் மட்டுமன்றி அவனது மதிப்பீடும் திறனும் உள்ள உறுதியும் தூண்டப்படுகின்றன. அவை தூண்டப்படுவதற்கு ஆண்டின் தொடக்கத்திலேயே அவன் கற்கவேண்டிய பாடம் முழுவதும் அவன்முன் வைக்கப்படுதல் வேண்டும். அப்போதுதான் அவனுக்குத் தான் கடக்க வேண்டிய முழுத் தொலைவும், திங்கள் மற்றும் வாரந்தோறும் தாண்டவேண்டிய படிகளும் தெளிவாகப் புலப்படும். அதன் மூலம் திட்டமிட்டுச் செயலாற்றும் திறனும், முடிவுக்கேற்ப வழியையும் முயற்சி அளவையும் வகுக்குந் திறனும் அவனிடம் வளர்கின்றன.

தால்டன் திட்டம் மாணவனை மையமாகக் கொண்டது; ஆசிரியரையோ பாடத்திட்டத்தையோ பாடவேளையையோ அன்று. பாடத்திட்டம் என்பது இலக்கை அடைய உதவும் ஒரு கருவியே அன்றி அதுவே இலக்காகி விடமுடியாது. அதுபோல, ஆசிரியரும் கற்றல் நிகழ்வதற்கு ஓர் ஊக்கியே; அவர் ஒருநாளும் கற்றல் வினையின் மையமாகி விடமுடியாது. கற்றலின் மையச் சிக்கல் மாணவனது சிக்கல்; ஆசிரியரது அன்று. எனவே, தால்டன் திட்டத்தின் முதல் படி மாணவன் தன்னுடைய மையச் சிக்கலை அணுகி அடைவதிலுள்ள இடையூறுகளை நீக்குவதே ஆகும்.

அதாவது தால்டன் திட்டத்தில் மாணவனுக்கு அவனது இலக்கு ஆண்டின் தொடக்கத்திலேயே தெளிவாக்கப்படுகிறது. கற்றல் அவனது சிக்கலாகவும் பொறுப்பாகவும் சுட்டிவிடப்படுகிறது. இதை அவன் உணரும் வழியில் உள்ள இடையூறுகள் நீக்கப்பட்டு அவன் தன் இலக்கை அடைவதற்கு இயல்பூக்கம் அளிக்கும் ஒரு சூழ்நிலை உருவாக்கித் தரப்படுகிறது.பாடப்பொருள்களை அன்றி, இச்சூழ்நிலையில் அவன் பெறும் அனுபவங்களே திட்டத்தின் மையமாக அமைகின்றன.இவ்வாறு மாணவனையே மையமாகக் கொண்டு பல்வேறு பாடங்களும் ஒன்றோடொன்று கோவையாகப் பின்னிப் பிணைந்த பாங்கில் கற்பிக்கப்படுகின்றன. அதனால் முழுமையான மனித அனுபவங்களைத் துண்டாடி அவற்றை ஒன்றோடொன்று தொடர்பற்ற பாடத்திட்டங்களாகக் கற்பித்துவந்த வழக்கம் ஒழிக்கப்பட்டு, பாடத்திட்டங்களின் ஊடே உயிரோட்டமாகச் செல்லும் முழுமையான அனுபவம் கற்பதற்குரிய பொருளாகிறது. வாழ்வும் கல்வியும் ஒரே உயிரோட்டமென்பது மாணவனால் உணரப்படுகிறது.

செயலாக்கம்: தால்டன் திட்டத்தைச் செயலாக்கப் பாடத்திட்டத்தை அல்லது மாணவர்களை வகுப்புவாரியாகப் பிரித்து அமைப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டியதில்லை. இத்திட்டத்தில் ஒவ்வொரு மாணவனும் ஒரு வகுப்பின் உறுப்பினனாகக் கொள்ளப்படுகிறான். ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் ஓர் உச்ச அளவும் குறைந்த அளவும் எல்லையிட்ட பாடத்திட்டம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இந்தப் பாடத்திட்டம் ஒரு பணி-ஒப்பந்தமாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மாணவனும் இந்தப் பணியை அந்த வகுப்பில் தேர்ச்சி பெறுவதற்குரிய விதியாக ஏற்று ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் அந்த ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பம் இடுகிறான். இப்பணி திங்கள்வாரியாகவும், பாடவாரியாகவும் பகுக்கப்படுகிறது. பணியை ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட காலஎல்லைக்கேற்பவும் தர அளவைக்கேற்பவும் முடிப்பது இனி மாணவனின் பொறுப்பாகச் சுட்டிவிடப்படுகிறது. பல்வேறு பாடங்களிலும் குறிப்பிட்ட பணிகளை உரிய காலஎல்லை மற்றும் தரஅளவை ஒப்ப முடிப்பது வற்புறுத்தப்படுகிறது.

இத்திட்டத்தில் பள்ளியில் வகுப்புகளாக இருக்கும் அறைகள் பாடத்திட்டத்தில் கண்ட பாடங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் உரிய 'ஆய்வுக் களங்களாக' மாற்றி அமைக்கப்படும். ஒவ்வொரு பாடத்திற்குரிய ஓர் ஆய்வுக்களத்திலும் அப்பாடத்தில் தேர்ந்த ஓர் ஆசிரியர் இருப்பார். ஒவ்வொரு பாடத்திற்கும் உரிய நூல்கள் பொது நூலகத்திலிருந்து இந்தத் தனிப்பாட ஆய்வுக்களங்களுக்குப் பிரித்து வழங்கப்படும். மாணவ, மாணவியர் விரும்பும் நேரத்தில் விரும்பிய பாடத்தை, அதற்குரிய ஆய்வுக்களத்திற்குச் சென்று தனித்தும், கூட்டாகவும் மற்றும் ஆசிரியர் உதவியுடனும் விரும்பும்வரை பயிலலாம். ஆர்வம் மிக்க பாடங்களில் மிகையான நேரம் செலவிட்டு ஆர்வம் குறைந்த பாடங்களைப் புறக்கணிக்கும் போக்கு, ஒவ்வொரு பாடத்திற்கும் உரிய பணி ஒப்பந்தத்தில் கண்டுள்ள உச்ச மற்றும் குறைந்த தரஅளவை எல்லைகளால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. அதேசமயத்தில் மாணவர்களுக்கு அவ்வப்போது வெவ்வேறு பாடங்களில் தோன்றும் ஆர்வம், செயற்கையான பாடவேளைக் கட்டுப்பாடுகளால் இடையூறு ஏதுமின்றி, இயல்பூக்கமாகிக் கற்றல் முனைவுக்கு வலுவூட்டுகிறது.

தால்டன் திட்டத்தின் சிறந்த ஒரு பகுதி மாணவர் அவ்வப்போது ஆற்றி முடிக்கும் பணிப்புகள் (Assignments). அவற்றின் தரத்தை ஆசிரியர் மதிப்

பிட்டுப் பதிவு செய்யும் தனியாள் தேர்ச்சி வரைபடம் (Individual Progress Graph), ஒவ்வொரு மாணவனும் தன் பயிற்சிநேரத்தை வெவ்வேறு பாடங்களில் அவன் அடையும் தேர்ச்சிக்கேற்பப் பங்கீடு செய்து எல்லாப் பாடங்களிலும் ஓரளவு சீரான முன்னேற்றம் பெற உதவுகிறது. இதேமுறை எல்லா மாணவர்களும் எல்லாப் பாடங்களிலும் ஓரளவு சமவாய்ப்பும் தேர்ச்சியும் பெற வழிவகுக்கிறது. த.இரா.

துணை நூல்கள்:

Lynch, A.J., The Rise and Progress of the Dalton Plan, George Philip & Son Ltd., London, 1926.

Parkhurst, H Education on the Dalton Plan, G. Bell & Sons Ltd., London, 1922.

தால்டெக்கு இந்தியர்: மத்திய மெக்சிகோ மேட்டு நிலங்களில் கி.பி. 900 முதல் 1200 வரை நன்கு கோலோச்சி வாழ்ந்த அமெரிக்க இந்தியர்களுள் ஒரு குடியினரே தால்டெக்கு இந்தியர் (Toltec Indians). இவர்களின் வாழ்க்கை முறையும் மொழியும் அசுதெக்கு (Aztec) மக்களைப் பெருமளவு மாற்றின. அசுதெக்குகள் தால்டெக்கு மக்களின் பண்பாட்டைப் பின்பற்றத் தொடங்கினர். அவ்வாறே யுக்காடன் பகுதியைச் சேர்ந்த மாயா (Maya) மக்களிடமும் இவர்களின் பண்பாடு பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றது. மாயா நாகரிகத்தைச் சேர்ந்த சிச்சன் இட்சா (Chichen Itza) நகரத்திலுள்ள முக்கிய கட்டடங்கள் தால்டெக்கு மக்களின் கட்டடக்கலையோடு தொடர்புடையனவாகக் காணப்படுகின்றன.

மெக்சிகோ பகுதிக்கு நாகரிகத்தைக் கொண்டு வந்தவர்கள் தால்டெக்கு மக்களே என்ற கருத்து, அசுதெக்குகளின் தொன்மக் கதைகளில் பல இடங்களில் இடம்பெற்றுள்ளது. இக்கதைகள் இவர்களைத் தொன்மை வீரர்கள் என்றும் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றன.

இப்போதைய மெக்சிகோ நகரிலிருந்து 95 கி.மீ. தொலைவில் துலா (Tula) என்ற தலைநகரைத் தொடக்க காலத்தில் மிகச் சிறப்பாக அமைத்தவர்கள் தால்டெக்குகளே. அதனால் 'தால்டெக்கு' என்ற சொல்லுக்குத் 'துலா நகர மக்கள்' என்ற ஒரு பொருளும் உண்டு. காலத்தால் அழிந்துவந்த இந்நகரின் சிதைந்த காட்சி இதன் அமைப்பையும் கட்டடக் கலையின் பாணியையும் அறிந்துகொள்ள உதவுகிறது. இந்நகரில் பலபிரமிடுகள் உள்ளன. தால்டெக்குகளின் செல்வாக்கு மத்திய மெக்சிகோவிலும் துலா நகரப் பகுதியைச் சுற்றிலும் விரைந்து பரவிற்று. குறிப்பாக கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டில் தால்டெக்குப் பண்பாட்டின் வளர்ச்சி அதன் உச்சநிலைக்குச் சென்றது. இக்காலத்தில் தால்டெக்குகளின் உலோக வேலைப்பாடுகள், மனிதர்களின் உருவச்சிலைகள், கட்டட வகைகள் முதலானவை உயரிய நிலையில் இருந்தன. சிச்சிமக்கு (Chichimec) என்னும் நாடோடிக் கூட்டத்தினர் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மத்திய மெக்சிகோவிலிருந்த தால்டெக்குகளின் முக்கிய இடங்களைத் தகர்த்துவிட்டனர். இந்நாடோடிக் கூட்டத்தினருள் அசுதெக்குகளும் (Aztecs) அடங்குவர். சீ.ப.

தால்மன், பிரெடரிக் கிறித்தோபர்: (கி.பி. 1785-1860) செருமனியின் ஐக்கியத்திற்காகப் பாடுபட்டவர். முற்போக்குக் கருத்துக்கொண்ட செருமன் வரலாற்று ஆசிரியர். பிரெடரிக் கிறித்தோபர் தால்மன் (Fredrich Christopher Dahlmann) கி.பி. 1785-ஆம் ஆண்டில் மேற்குச் செருமனியில் உள்ள வைமார் (Weimar) என்னுமிடத்தில் பிறந்தார். கி.பி. 1812-ஆம் ஆண்டில் இசுலெசுவிக்கு கோமகனாட்சிப் பகுதியில் உள்ள கீயல் (Kiel)பல்கலைக் கழகத்தில் வரலாற்றுப் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். தேனியர்கள் பெரும்பான்மையாக இருந்த இசுலெசுவிகு(Schleswig), செருமானியர் மிகுதியாக இருந்த ஆல்சுடைன் (Halstein) முதலிய பகுதிகளைத் தேனிய அரசுடன் இணைப்பதைத் தடுக்கும்படி செருமனிக் கூட்டமைப்புக்கு வேண்டுகோள் விடுத்ததால் இவர் கீயல் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து வெளியேற வேண்டியவரானார்.

தால்மன், பிரெடரிக் கிறித்தோபர்

இவர் கி.பி. 1829-இல் கோட்டிங்கள்(Gottingen) பல்கலைக்கழகத்தில் பணிக்கமர்ந்தார். இம்முற்போக்குக் கருத்தின் அடிப்படையில் கி.பி. 1833-இல் தீட்டப்பட்ட அனோவர் (Hanover) அரசியலமைப்புத் திட்டத்தை வரைவதில் இவர் பங்கு கொண்டார்,

'சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பெறும் அரசியல்' (Politics Based on Circumstances) என்ற நூலை வெளியிட்டார். அதன் வாயிலாக இவர் தமது எழுத்து ஆற்றலை வெளிப்படுத்தினார். அரசர் எர்ன சுட்டு அகசுடசு (King Ernest Augustus) கி.பி. 1837 -இல் அனோவர் அரசியலமைப்புத் திட்டத்தை மறுத்தார். அச்சமயம் தால்மனும் அவரோடு சேர்ந்த ஆறு பேராசிரியர்களும் சேர்ந்தனர். புகழ்மிக்க ஏழுபேராசிரியர்களுடைய எதிர்ப்புக்கு இவர் தலைமை தாங்கினார். இவருடைய எதிர்ப்புக்கு மக்களுடைய ஆதரவு பெருமளவு கிடைத்தது. ஆயினும் இவருடைய செயலுக்காக இவர் பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டார். அதுமட்டுமன்றி அனோவரிலிருந்து நாடுகடத்தவும் பட்டார்.

அதன் பிறகு இவர் சில ஆண்டுகளைச் சீனா(Jena) இலீப்சிக்கு (Leepzeg) ஆகிய இடங்களில் கழித்தார். பிரசியா நாட்டு அரசரான நான்காம் பிரெடரிக்கு வில்லியம் இவரைப் பான்(Bonn)பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியராக கி.பி. 1842-இல் நியமித்தார். இவர் தமது ஆங்கிலப்புரட்சி (English Revolution) என்ற நூலையும் கி.பி.1844-இல் எழுதினார். ஆங்கில அரசியலமைப்பின் மேன்மையை இவர் உணர்ந்து அதனிடம் தாம் கொண்டிருந்த பற்றை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

பிரசியா உட்படச் செருமனி நாடுகள் பலவற்றில் கி.பி. 1848-இல் புரட்சி ஏற்பட்டு முற்போக்கு அரசியலமைப்புகள் அறிவிக்கப்பட்டன. பிரசியாவின் தலைமையின்கீழ்ச் செருமனியை இணைக்க வேண்டும் என்பது இவரது கொள்கையாகும். இவருடைய கருத்துகள் பெரும்பாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. அரசியலமைப்புச் சட்டம் நிறைவேறியது. அதனுடைய முக்கிய கூறுகளுள் ஒன்று அடிப்படை உரிமைகள் பற்றிய அதன் அறிவிப்பு. அதில் தால்மனுடைய கருத்துகளான பேச்சுரிமை, சமய சுதந்திரம், சட்டத்திற்குமுன் அனைவரும் சமம் என்பனவாகிய கருத்துகள் இடம் பெற்றன. மற்றொன்று வரம்புக்குட்பட்ட முடியாட்சியாகும். அதுவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட முடியாட்சியாகும். ஐக்கியச் செருமனியை ஆளும் பொறுப்பு பிரசியா மன்னருக்கே அளிக்க வேண்டும் என்ற இவரது கருத்தும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. பிரசிய மன்னர் அத்திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தபோது அத்திட்டம் கைவிடப்பட்டது. ஐக்கியச் செருமனித் திட்டமும் சீர்குலைந்தது.

பிரசியா தனது தலைமையின் கீழான செருமனி அரசர்களின் கூட்டமைப்புத் திட்டம் ஒன்றை கி.பி. 1849-இல் வெளிப்படுத்தியது. விரும்பிய செருமனி அரசர்கள் அதில் சேரலாம் என அறிவிக்கப்பட்டது. பெர்லின் நகரில் அதையொட்டி மாநாடு நடத்தப்பட்டது. அனோவர் மற்றும் சாக்சனி மட்டுமே இத்திட்டத்தை ஆதரிப்பதாகத் தெரிந்தது. இதை மூவரசர் சங்கம் என்பர். அரசியலமைப்புத்திட்டம் ஒன்றைத் தீட்ட இம்மூன்று அரசர்களும் வாக்குறுதி அளித்தனர். அவ்வாக்குறுதியின் விளைவாகக் கோதா (Gotha) கட்சி எனப்பட்ட தேசிய தலைவர்களுடைய ஆதரவு கிட்டியது. தால்மன் அத்தலைவர்களுள் ஒருவராவார். பல சிற்றரசுகள் பிரசியாவுடன் சேர்ந்தன. புதிய தேசியசபை ஒன்றைக் கூட்ட வேண்டும் என்று முன்மொழிந்தபோது, அத்திட்டத்திற்கு எல்லாச் செருமனிக் கூட்டமைப்புக்களின் ஆதரவும் அவசியம் எனப் பிரசியாவின் தலைமையை விரும்பாத சில அரசுகள் கூறின. ஆனால், பிரசியா அதைப் புறக்கணித்தது. அதனால் மூவரரசாங்கமும் முடிவுற்றது. ஆயினும் திட்டப்படி தேசிய சபைக்குப் பிரசியா தேர்தலை நடத்தியது.தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுள் ஒருவர் தால்மன். பிரதிநிதிகள் எர்பர்ட்டில் (Erfurt) கூடியதால் அதனை எர்பர்ட்டுப் பாராளுமன்றம் என்பர். இது கி.பி. 1850-இல் கூடியது. தால்மன் அக்கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டார். மேலும் 1849-50-இல் பிரசியப்பாரராளுமன்றத்திலும் இடம் பெற்றிருந்தார். இவ்விரு சபைகளும் பிற்போக்குக் கருத்தின் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றிற்குப் பெருத்த அதிகாரங்களும் இல்லை. ஆயினும் முற்போக்குக் கருத்துக் கொண்ட தால்மன் அவற்றின் உறுப்பினராக இருந்தார் என்பதை உணரும்போது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. பின்னர் இவர் அரசியலிலிருந்து முற்றும் விலகி எஞ்சிய நாள்களை அமைதியாகக் கழித்தார். அவர் கி.பி. 1860-ஆம் ஆண்டு திசம்பர் திங்கள் 5-ஆம் நாள் பான் நகரில் உயிர் நீத்தார். தி.ஆர்.இ.

தால்மேசியா: ஐரோப்பாவில் யூகோசுலாவியாவின் மேற்குப் பகுதியில் உள்ள மாநிலம். மலைகளும் பாறைகளும் அடர்ந்த இடமாகும். ஏட்ரியாட்டிக் கடலையொட்டி வடமேற்கில் இசுதிரியன் முந்நீரகத்திலிருந்து தென்கிழக்கில் கோட்டார் வளைகுடா (Gulf of Kotor) வரை அமைந்துள்ளது.

இசுலாவ்(Slav)இனத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் இங்கு வசிக்கின்றனர். உரோமன் கத்தோலிக்கர்களும், செர்பியர்களும், இத்தாலியர்களும் இங்குள்ளனர். செர்போ-கிரோசிய (Serbo-Croatian) மொழிக்கு இலத்தீனிலும் (Latin), சிரில்லிக்கிலும் (Cyrillic) வரிவடிவம் உள்ளது. ஆயினும் வெளிநாட்டுப் பயணிகளும் வணிகர்களும் மிதியாகப் புழங்குவதால் பல மொழி பேசுபவர்கள் இங்குக் காணப்படுகின்றனர். அவை இத்தாலி, செருமனி, பிரெஞ்சு, ஆங்கில மொழிகளாகும்.

தால்மேசியாவின் தட்பவெப்ப நிலை மக்கள் வாழ்க்கைக்கு ஏற்றதாக உள்ளது. குளிர் காலத்திலும் கோடைக் காலத்திலுமுள்ள மிதமான தட்பவெப்ப நிலை சுற்றுலாப் பயணிகளை ஈர்க்கிறது.

தால்மேசியாவின் இயற்கையமைப்பின் காரண மாக வேளாண்மை மிகச் சிறப்பாக இருப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இல்லை. தினாரிக்கு ஆல்ப்சுமலை பெரும்பகுதியை அகப்படுத்திக் கொண்டிருப்பதால் மிகச்சிறிய பகுதிகளில் மட்டுமே வேளாண்மை நடை பெறுகிறது. மற்ற மத்தியதரைக்கடல் நாட்டு மக்களைப் போலவே தால்மேசியர்களும் திராட்சை, ஆலிவு, அத்தி, ஆரஞ்சுப்பழங்களைப் பயிர்செய்கின்ற னர். திராட்சை இரசமும், ஆலிவு எண்ணெயும் முக்கிய வாணிகப் பொருள்களாக விளங்குகின்றன.

கடற்கரையையொட்டிய பகுதியாதலால் கப்பல் கட்டும் தொழிலும், மீன் பிடித்தலும் முக்கியமான தொழில்களாகும். இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின் தொழில்வளம் பெருகத் தொடங்கியது. துணி நெய்தல், அலுமினியப் பொருள்கள் தயாரித்தல், சிமிண்டுத்தகடு (Asbestos), நெகிழி-(plasti) ஆகிய பொருள்கள் தயார் செய்தல், மின் சாதனங்கள், எஃகுப் பொருள்கள் தயாரித்தல் ஆகியவை முக்கிய தொழில்களாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. இசுபிலிட்டு (Split), ஓமிசு (Omis) ஆகிய நகரங்களில் சிமிண்டுத் தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டன.

தால்மேசியாவின் முக்கிய ஏற்றுமதிப் பொருள் கப்பல்களாகும். மத்தியதரைக்கடலில் நடைபெறும் வாணிகத்தில் கி.பி. 1400-ஆம் ஆண்டிலிருந்தே தால மேசியக் கப்பல்கள் முக்கிய பங்கு வகித்து வந்தன. அம்மாலுமிகளும் சிறப்புற்றிருந்தனர். ஆப்சுபர்க்கு (Hapsburg) வமிசத்தினரின் கடற்படை கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டில் தால்மேசிய மாலுமிகளாலேயே செலுத்தப்பட்டு வந்தது. இசுபிலிட்டு, இரிசிகா (Rjjika), பூலா (Pula) ஆகிய நகரங்களில் தயாரிக் கப்பட்ட கப்பல்களை ஏற்றுமதி செய்வதன்மூலம் யூகோசுலாவியாவிற்குச் சிறந்த வருமானம் கிடைத்து வருகிறது.

தால்மேசியா தரை, கடல், வான வழிகளால் ஐரோப்பாவின் முக்கிய பகுதிகளுடன் இணைக்கப் பட்டுள்ளது. ஐரோப்பாவின் மிக முக்கியமான வாசத் தலங்களில் (Resort) இதுவுமொன்று. தால்மேசியா முழுவதையும் 1965-இல் அமைக்கப்பட்ட பெரும் சாலைவழியானது இணைக்கிறது. இயற்கைக் காட்சி கள் கண்ணுக்கு நிறைவைத் தருகின்றன. சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு வசதியாக யூகோசுலாவிய அரசாங் கம் பல சிற்றுண்டிச்சாலைகள், உணவு விடுதிகள் மற்றும் தங்குமிடங்கள் ஆகியவற்றை ஏற்படுத்தியுள் ளது. ஒவ்வோர் ஆண்டும் குறைந்த அளவு 125மிலி யன் தாலர்கள் உல்லாசப் பயணிகளிடமிருந்து யூகோ சுலாவிய அரசாங்கம் பெறுகிறது.

தால்மேசியாவில் பல முக்கிய நகரங்கள் வர லாற்று முக்கியத்துவம் உடையவை. அவற்றுள் முதன்மையானது சடர் (Zadar). இது உரோமானியர் வாழ்ந்த பகுதியாகும். தெருக்கள் யாவும் அவர்களின் முறையிலேயே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இங்குச் சிறந்த தொல்பொருள் காப்பகம் உள்ளது. இங்கு கி.பி.13 -ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கிறித்தவக் கோயில் (Cathedral) உரோமானியப் பாணியில் கட்டப்பட் டுள்ளது. சடருக்கு வடக்கேயுள்ள 'நின்' (Nin) மத்திய காலத்தில் இருந்த ஊரோசியாவின் முதல் தலை நகராகும். இங்குள்ள புனித சிலுவை ஆலயம் (Holy Gross Church) கி.பி.11-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து குரோசியக் கட்டடக்கலைக்குச் சிறந்த சான்றாக விளங்குகிறது. திராசிர் (Trogir)என்ற நகரம் கி.மு.3 -ஆம் நூற்றாண்டில் கிரேக்கர்களால் உருவாக்கப்பட் டது; உரோமானியர் காலத்தில் மிகவும் சிறந்து விளங்கியது. திராசிருக்குத் தெற்கிலுள்ள சோலின் (Solin) என்ற நகரம் வரலாற்றுச் சிறப்புடையது. இங்குத்தான் உரோமப் பேரரசர் தயக்கிளீசியன் (Diocletein-கி.பி.284-305) பிறந்தார். பழங்கால நாகரிகத்தின் சின்னங்கள் இன்றும் இங்குப் பாதுகாக் கப்படுகின்றன. இசுபிலிட்டு (Split) நகரில் இம் மன்ன ரின் அரண்மனை உள்ளது. இது 25,000 சதுர மீட்டர் பரப்பளவில் சுற்றுச் சுவர்களினால் பாதுகாக்கப்பட் டது. எகிப்திலிருந்து கருங்கற்களும், வெள்ளைச் சல வைக் கற்களும் மற்றும் விலையுயர்ந்த பொருள்களும் கொண்டு கட்டப்பட்டது இந்த அரண்மனை. இது அழிவுற்றுப் பலமுறை திருத்தியமைக்கப்பட்டது. எனி னும் பழமையான கதவுகள், சுவர்கள், கோயில், சமாதி ஆகியவை இன்றும் காணப்படுகின்றன. உலகப் புகழ் பெற்ற சிற்பியான 'இவான் மெசுட்ராவிக்கு' வின் (Ivan Mestrovic) படைப்புகள் இங்குப் போற்றிப் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

தால்மேசியத் தீவுகளுள் அழகானவை 'உவார்' (Hvar), 'கார்குலா' (Korcula) ஆகியவையாகும். இதில் உரோமானியப் பாணியில் அமைக்கப்பட்ட கோயில், புனித மார்க் (St.Mark) என்னுமிடத்தில் உள்ளது. இதில் தைடியன் (Titian), தின்டோரிடோ (Tintoretto), பெல்லினீ (Bellini) ஆகியோர் வரைந்த சித்திரங்கள் உள்ளன.

தால்மேசியாவின் தென்பகுதியில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது 'துபிரோனிக்கு' (Dubrornik) ஆகும். மத்தியகால நகரமான இது பெரிய சுவரால் பாது

காக்கப்படுகிறது. இதன் முக்கிய வீதி சலவைக்கல்லால் அமைக்கப்பட்டது. மறுமலர்ச்சிக் காலக் கட்டடக்கலையை விளக்கும்வண்ணம் அதன் இருபுறமும் வீடுகள் அமைந்துள்ளன. கோடைக்காலத்தில் இசை விழாக்களும் களியாட்டங்களும் நடைபெறுவதால் உலகெங்கிலுமிருந்து பயணிகள் வருகின்றனர்.

தால்மேசியாவின் ஆதிக்குடிகள் இல்லிரியன் (Ilyrian) இந்தோ-ஐரோப்பியர் (Indo-Europeans) ஆகியோராவர். ஒரு பிரிவினர் தால்மெடே (Dalmatae) எனப்பட்டனர். இதிலிருந்தே தால்மேசியா என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. கிரேக்கக் குடியேற்றம் கி.மு. 4-ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்டது. இது கி.மு. முதல் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி.5-ஆம் நூற்றாண்டு வரை உரோமானிய ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தது. எனவே, பல வகையிலும் முன்னேற்றம் காணப்பட்டது. உரோமானியர் வீழ்ச்சிக்குப்பின் இது உரோமானியப்படைத் தலைவர்களின் போர்க்களமாயிற்று. இறுதியில் பேரரசர் சசுதினியன் (Justinian- கி.பி. 527-565) கோத்துக்களைத் தோற்கடித்துத் தால்மேசியாவைப் பைசாண்டியப் பேரரசுடன் இணைத்தார்.

இக்காலத்தில் அங்கு வாழும் இசுலா இனத்தவர் கி.பி.6-7-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அங்குக் குடியேறினர். சார்லிமேன் கி.பி.9-ஆம் நூற்றாண்டில் தால்மேசியாவின் வடபகுதியைத் தன் ஆதிக்கத்திற்குக் கொண்டுவந்தார். குரோசியா கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டில்தான் இசுலாவ் இனத்தவரின் ஆட்சிக்குட்பட்டது. 'நின்' (Nin) தலைநகராயிற்று.

மாகியர்கள் (Magyars) கி.பி.1102-ஆம் ஆண்டு குரோசியாவைத்தோற்கடித்துஅதனுடன் இணைந்த தால்மேசியாவை அங்கேரி அரசுடன் இணைத்தனர்.

வியன்னாமாநாட்டில்(கி.பி.1815)ஆப்சுபர்க்குபேரரசு தால்மேசியாவைப் பெற்றது. ஆனால், குரோசியப் பகுதிகள் அங்கேரியப் பேரரசுடனேயே தங்கின. குரோசிய தேசிய தலைவர்கள் கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டில் குரோசியா,தால்மேசியா,இசுலாவோனியா மூன்றையும் இணைத்து ஒரு சுதந்திர நாடாக யூகோசுலாவியா என மாற்ற விரும்பினர். அதன்படி 1918-ஆம் ஆண்டுஏற்படுத்தப்பட்ட யூகோசுலாவிய அமைப்பில் தால்மேசியாவின் பெரும்பகுதி இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டாம் உலகப் போரின்போது தால்மேசியாவை அகப்படுத்திய இத்தால்தன்நிருவாகத்தை ஏற்படுத்தியது. ஆனால், போரின் முடிவில் மீண்டும் யூகோசுலாவிய ஆதிக்கத்தின் கீழ் தால்மேசியா வந்தது. அந்நிலையே இப்போதும் உள்ளது.

வெ.பா.

தாலமி: கிளாடியசு தாலமேயசு (Claudius Ptolemaes) அல்லது தாலமி (Ptolemy) புகழ்மிக்க வானவியல் ஆராய்ச்சியாளர்; கணக்கியல் வல்லுநர்; புவியியல் வல்லுநர். இவருடைய ஆராய்ச்சிகளும் நூல்களும் இவருக்குப் பின்வந்த தலைமுறையினரிடம் செல்வாக்குப் பெற்றன.

இவருடைய முந்திய வாழ்க்கையைப் பற்றிய விவரங்கள் எவையும்கிடைத்தில.இவர் குறித்து வைத்துள்ள வானவியல் பற்றிய குறிப்புகளைக் கொண்டு இவர் கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரெனக் கூறுகின்றனர். இவர் தாலமெயிசு எர்மியை (Ptolemais Hermil) என்ற எல்லனிசுடிக்கு நகரத்தில் பிறந்தவர் எனப் பைசாண்டிய நகரத்தைச் சார்ந்த தியோடரசு மெலிடெனியோடா (Theodorus Meli teniota) கூறுகிறார். இவர்தம் பணியின் பெரும் பகுதியை அலெக்சாந்திரியாவில் கி.பி. 127 முதல் 145 வரை நடத்தியுள்ளார். இவர் கி.பி. 151-ஆம் ஆண்டு வரை சுறுசுறுப்பாகச்செயற்பட்டு வந்துள்ளார். தமது ஆராய்ச்சிகள், தமக்கு முன்தோன்றிய வானியல் வல்லுநர்களின் கருத்துகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், படைப்பின் முழுத்தொகுதியின் மையமாக உலகம்விளங்குகிறது என்ற கருத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார். இந்தப் புரட்சிகரமான, தவறான கருத்து ஏறத்தாழ 1300 ஆண்டுகள் வானியல் பற்றிய கருத்தைக் கட்டுப்படுத்தி வந்தது. இவருடைய கருத்துகள் ஓமெகாசு ஆசுட்ரோனோமசு, பெரிய வானியல் வல்லுநர் (Homegas Astronomos, The Great Astronomer) என்ற நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டில் அரபு வானியல் வல்லுநர்கள் இந்தப் புத்தகத்தைக்குறிப்பிடும்போது மெசெசுட்டே (Majiste) என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். கிரேக்க மொழியில் மெசெசுடே என்பது உறுதிமிகு என்னும் பொருளைத் தரும் பின்னர் அல் என்ற சுட்டுச் சொல்லைச் சேர்த்து 'அல் மாசெசுட்டு' (Al Magist) என்று குறிப்பிட்டனர். இன்று அது அல்மாசெசுட்டு என்ற பெயரில் குறிப்பிடப்பட்டு வருகிறது. இந்நூல் 13 புத்தகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொன்றும் ஒரு வானியல் கருத்தை விளக்குகிறது. இது ஒரு கலைக்களஞ்சியமாக வானியலாரால் பயன்படுத்தப்படுகிறது. கிரேக்க வானியல் கண்டுபிடிப்புகளின் சாரம் என்றும் இதைக் கூறலாம். இந்நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முறையைத் தாலமிக்கு முறை (Ptolemaic System) என்பர்.

கணக்கியல் பற்றிய நூல்களையும் இவர் ஆக்கியுள்ளார். புதிய உருக் கணக்கியல்களையும் (Theo rems), வடிவியல்களையும் உருவாக்கியுள்ளார்.இவர் எழுதிய கணக்கியல் பற்றிய நூல்கள் பிளானிசுபேரி

யம் (PlanisPhaerium), பிளானிடரி ஐபோதெசிசு (Planetary Hypothesis)என்பனவாகும். பொறித்துறை பற்றிய நூல்களும் எழுதியுள்ளார். ஒரு நாட்காட்டியைத் தயாரித்துள்ளார். அப்டிகா (Optica) என்ற நூலில் ஒளி பற்றிய காட்சிகளைக் கூறியுள்ளார். இதில் ஒளிப் பாதை மாற்றம் பற்றி எழுதியுள்ளார்.

தாலமி சிறந்த புவியியல் வல்லுநர்களுள் ஒருவராகவும் கருதப்படுகிறார். புவியியலுக்கு ஒரு வழிகாட்டி (Guide to Geography) என்ற நூலை ஆக்கியுள்ளார். அது எட்டுப் புத்தகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. வரைபடங்களைத் தயாரிப்பதைப் பற்றிய செய்திகளையும் ஆப்பிரிக்கா, ஆசியா, ஐரோப்பா ஆகிய கண்டங்களிலுள்ள இடங்களின் பட்டியலையும் அதில் தந்துள்ளார். அதில் பல கூறுகள் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக நில நடுக்கோடு வடக்கே தொலை தூரம் தள்ளிக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. மக்கள், வெப்பநிலை, இயற்கை வளங்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றிய குறிப்புகள் அதிலில்லை. ஆயினும் வரலாற்று நோக்குடன் பார்க்குமிடத்து அது மிக முக்கியமானதாகத் தோன்றுகிறது. பின் தலைமுறையினர்களுக்கு அது பெரும் பயனை அளித்தது. எடுத்துக்காட்டாக அதில் ஆசிய கண்டம் அப்போதைய மக்கள் அறிந்திருந்ததைக் காட்டிலும் மிகுந்த அளவு பரவியுள்ளது என்று தாலமி கூறியிருந்தார். அதனால் மேற்கு நோக்கிச் சென்றால் ஆசியாவை அடையமுடியும் என்று கொலம்பசு கொண்டிருந்த கருத்து மேலும் வலுவடைந்தது. அதன்பயனாக அமெரிக்கா கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. தாலமி தனது 72-ஆம் வயதில் உயிர்நீத்தார்.

முதலாம் தாலமி: இவர் அலெக்சாந்தரின் படைத்தலைவர்களுள் ஒருவர். முதலாம் தாலமி (Ptolemy I Soter) கி.மு.367-366இல் மாசிடோனியாவில் பிறந்தார். அலெக்சாந்தரின்கீழ் பல போர்களில், சிறப்பாகப் பாரசீகப் படையெடுப்பில், பெரும் பங்கு கொண்டிருந்தார். சீலம் (Jhelum) நதியில் மாசிடோனியக் கப்பற்படைக்குத் தலைமை தாங்கினார். அலெக்சாந்தரின் வற்புறுத்தலின்பேரில் பாரசீகப் பெண்ணை மணந்துகொண்டு அலெக்சாந்தரின் கிழக்கு மேற்கு இணைப்புக்குத் துணைநின்றார். அலெக்சாந்தரின் மறைவிற்குப் பிறகு எகிப்துக்கு ஆளுநராகப் (Satrap) பொறுப்பேற்றார். இவர் கி.மு. 323 முதல் 283 வரை எகிப்தை ஆண்டார். இவர் கி.மு.305-இல் தம்மை மன்னராக அறிவித்துக் கொண்டார். திருமணம் மற்றும் உடன்பாடுகள் வாயிலாகச் சைப்ரசு, சைரீன் போன்ற பகுதிகளைப் பெற்று எகிப்தின் எல்லையை விரிவுபடுத்தினார். எகிப்திய மக்களைத் திருப்திபடுத்தும் வகையில் சாரபீசு வழிபாட்டைத் (Sarapis Cult) தொடங்கினார். இது கிரேக்க சமயத்தையும் எகிப்திய சமயத்தையும் இணைத்து உருவாக்கப்பட்ட சமயமாகும். எகிப்தியக் கோயில்களுக்குப் பொருளை வாரி வழங்கினார். அருங்காட்சியகம் ஒன்றை அமைத்து அறிஞர்களும் கலைஞர்களும் அங்குப்பணி செய்வதற்கு வழி வகுத்தார். ஒரு பெரிய நூலகத்தை அமைத்தார். அலெக்சாந்தருடைய உடலை எகிப்தில் அடக்கம் செய்து அலெக்சாந்தர் வழிபாட்டைத் தொடங்கினார். எல்லனிசுடிக்கு அரசர்களைத் தெய்வமாக மாற்றி அவர்களை வழிபாட்டிற்குரியவர்களாக மாற்றியமைக்கும் கருத்து இதனுடன் தொடங்கியதாகும். அரச வழிபாட்டு முறை ஒரு புதிய சகாப்தத்தையே தொடங்கியது எனலாம். தாலமி இறந்த பிறகு அவரைக் கடவுள்நிலைக்கு உயர்த்தி வழிபட்டனர்.

தாலமி ஒரு சிறந்த எழுத்தாளர். அலெக்சாந்தர் படையெடுப்புகள் பற்றிய வரலாற்றுச் சார்புடைய நூலை இவர் படைத்துள்ளார். அந்நூல் கிடைக்கவில்லையென்றாலும் அந்நூலில் பெரும்பகுதி அர்ரியனின் (Arrian) படைப்பில் காணக்கிடக்கிறது.

இரண்டாம் தாலமி (பிளாடெல்பசு- Philadelphus): இவர் முதலாம் தாலமியின் மகன். எகிப்து நாட்டை கி.மு.285 முதல் 246 வரை ஆண்டார். இவர் கி.மு.308-இல் காசில் (Cos) பிறந்தார். சில ஆண்டுகள் தந்தையுடன் சேர்ந்து ஆட்சி செலுத்தினார். பின்னர் கி.மு.283-82-இல் தான் மட்டுமே ஆட்சி செய்யத்தொடங்கினார். உயிருடனிருக்கும் போது அரசரை வழிபடும் எல்லனிசுடிக்கு வழிபாட்டு முறையை எகிப்தில் முதல்முறையாகக் கொண்டுவந்த மாசிடோனிய அரசர் இவரேயாவார். இவர் ஒரு சிறந்த போர்வீரர். எகிப்தின் மேலாண்மையைச் சிரியா, சிறிய ஆசியா, ஈசியக் கடற்பகுதி, எத்தியோப்பியா, அரேபியா ஆகிய இடங்களில் நிலைநாட்டினார். இந்தியாவுடனும் உரோமாபுரியுடனும் அரசியல் மற்றும் வாணிகத்தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தார். நாட்டில் வேளாண்மையைப் பெருக்கினார். கிரேக்க மற்றும் எகிப்திய சமயங்களில் அக்கறை காட்டினார். தன்னுடைய பெற்றோர்கள், மனைவி, சகோதரி மற்றும் தனக்கும் தெய்வத்திற்குரிய நிலையை அளிக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி அந்நிலையைப் பெற்றார். இந்த வழிபாட்டு முறையை உரோமானியப் பேரரசர்கள் பிற்காலத்தில் கடைப்பிடிக்கலாயினர். இவர் காலத்தில் கலையும் அறிவியலும் வளர்ந்தன. இவர் புலவர்களையும் அறிஞர்களையும் போற்றினார். அவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் காலி மாக்கசும் (Calli Machus), தியோகிரிடிசும் (Theocrites) ஆவார்

கள். இவர் நூலகத்தைப் பெருக்கினார். இவர்காலத்தான் எல்லனிசுடிக்கு நாகரிகம் உயர்நிலையை எய்தியது.

தி.அர.இரா.

தாலாட்டு என்ற சொல்லுக்கு (தால்+ஆட்டு) நாவினை ஆட்டுதல் என்பது பொருள். குழந்தையின் அழுகை ஒலியை அடக்கத் தாய் இதழ்களைக் குவித்து, நாவினை ஆட்டிக் குரவையிடுகிறாளே அதனைத்தான் தாலாட்டுதல் என்பர். அதைத் தொடர்ந்து இசைக்கும் பாடலையும் தாலாட்டு என்கின்றனர். குழந்தைக்குச் செவிப்புலன் கூர்மையானது. அழும்போது அதன் கவனத்தைத் திருப்பத் 'தாலாதாலலா, ராராராராரரா' போன்ற நாவொலிகள் பயன்படுகின்றன. தொடர்ந்து சந்தம் அமைக்கும் முயற்சி தொடர்கிறது. 'ஆராரோ ஆரிரரோ ஆரிரரோ'என்பது 'தன தான தன்ன தான்ன'முதலிய சந்தக் குறிப்புகள்போல் தாலாட்டிற்கென ஒரு சந்த ஆலாபனம் செய்ய உதவுகின்றது. கவிஞர்கள் 'தாலே தாலேலோ' என்று தாலாட்டுவர்.

தாலாட்டுச் சொல் உலக வழக்கில் 'ராராட்டு' என மருவி வழங்குகிறது. இன்றும் மலையாளத்தில் 'தாராட்டு' என்றே வழங்குகின்றனர். 'ஊமன் தாராட்ட உறங்கிற்றே' என்பது முத்தொள்ளாயிரம். 'தேரை தாராட்டும் பண்ணை' என்கிறார் கம்பர். போற்றியுனைச் சேராரார் கண்டாசை தீராரார்' பொன்னையள்ளித்தாராரார் என்று தாராட்டினாள், என விறலி விடு தூதில் வருகிறது. பழந்தமிழ்க் குடிகள் சிலர் 'ரூரீரோரூரீரரோ' என இசையமைத்தலையும் நாஞ்சில் தமிழர் வாவாஓ எனத்தொடங்குதலையும் காணலாம். கன்னடத்தில் 'ஜோஜோ' என இசையமைப்பர். தெலுங்கில் தாலாட்டை 'ஊஞ்சேதி' (ஊஞ்சு-ஊஞ்சல்) என்பதுண்டு. பழந்தமிழ்க் குடிகள் தாலாட்டைக் 'குலு இசை' என்பர். உய்யாலு என்பது தெலுங்கில் தூளியையும் கன்னடத்தில் ஊஞ்சலையும் குறிக்கும். 'உய்யாலை உறு. மாலை' எனவரும் தமிழ்த்தூளிப்பாட்டு நினைவு கூரத்தக்கது.

இவ்வாய்மொழி இலக்கியம் தொன்றுதொட்டு மக்களிடையே பெருவழக்காகக் காணப்படுகிறது. வட்டார வரிசையிலும் மக்கள் சாதி, இன வரிசையிலும் இது சிற்சில வேறுபாடுகளுடன் வழங்கி வருகிறது. திராவிட மொழிகளில் வழங்கிவரும் தாலாட்டுப் பாடல்களிடையே பெரும் ஒற்றுமையுண்டு.

முதன்முதல் இவ்வாய்மொழி இலக்கியத்திற்கு வரிவடிவம் கொடுத்தவர் பெரியாழ்வார். அவர் கண்ணாகிய குழந்தையைத் தொட்டிலிலிட்டுத் தாலாட்டுகிறார். குழந்தைக்குப் பிரமன், இந்திரன், வருணன், தேவர்கள் முதலிய யாவரும் பரிசுகள் கொண்டு வந்து தந்துள்ளதாகக் கூறிப் பெரியாழ்வார் தாலாட்டுகிறார். வாய்மொழி இலக்கியத்தில் மாமன்மார் பரிசுகள் கொண்டு வந்து தருவதாகக் கூறிக் குழந்தையைத் தேற்றுவது போல் தாய்பாடும் மரபையே இதில் காணலாம். பெரியாழ்வார் பாடலில் வாய்மொழி மரபின் கற்பனை அமைப்பு அவ்வாறே வெளிப்படுகிறது. 'கொத்துவிடா நெத்தும் கோதுபடா மாங்கனியும்... கனிவருக்கம் கொண்டுன்னைக்காணவந்தார் அம்மான்மார்' இவ்வாய்மொழிப் பாடல் பெரியாழ்வார் பாடலுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கத்தக்கது. 'பேணி எனக்குப் பிரமன் விடுதந்தான்', 'மாதக்க என்று வருணன் விடுதந்தான்' என இவ்வாறே ஒவ்வொருவர் தந்ததையும் பெரியாழ்வார் பாடும்போது,வாய்மொழி இலக்கியங்களின் வழியிலே அவர் பாடியுள்ளமை புலப்படும். பிள்ளைத்தமிழ் பாடிய புலவர்கள், இலக்கியச் செறிவுடன் தாலாட்டைப் புனைந்துள்ளனர். பிள்ளைத்தமிழில் இடம் பெறும் பத்துப்பருவங்களில் தாலப்பருவம் என்பது ஒன்று. இக்காலக் கவிஞர்களிலும் பலர் தாலாட்டுப் பாடியுள்ளனர். 'நெஞ்சிற் கவலையெலாம் நீங்கத் திருமுகத்தில் புன்சிரிப்பைக் காட்டி எமைப் போற்றும் இளமதியோ' என்று கவிமணி தாலாட்டுகிறார். 'பொன்முகத்திலேயிழைத்த புத்தம் புதுநீலச் சின்ன மணிக் கண்ணை இமைக்கதவால் மூடிவைப்பாய்' என்று பாரதிதாசன் குழந்தையிடம் வேண்டுவார்.

வாய்மொழியாக வழங்கும் நாட்டுப்புறத் தாலாட்டுப் பாடல்கள் ஒலிநயமிக்கன. அலை மடிந்து மடிந்து வீசுவதுபோலவும் ஊஞ்சல் வந்து வந்து போவது போலவும் தொட்டிலசைவுக்கு ஏற்ப அப்பாடல் திரும்பத் திரும்ப அடிமடக்காய் வரும் மரபு சிறந்தஇலக்கிய நயங்காட்டும்.'தூங்காத கண்ணுக்குத் துரும்புகொண்டு மையெழுதி, உறங்காத கண்ணுக்குத் ஊசிகொண்டுமையெழுதி' எனவும், 'வாயாடிப் பெண்கள் வந்து வடந்தொட்டால் தேரோடும், கூத்தாடிப் பெண்கள் வந்து கும்பிட்டால் தேரோடும், தேவடியாப் பெண்கள் வந்து தெண்டனிட்டால் தேரோடும்' எனவும் வரும் தாலாட்டுப் பகுதிகளால் இதை அறியலாம்.

வடிவத்தில் மட்டுமன்றிப் பொருளிலும் தாலாட்டுப்பாடல் சிறந்து விளங்குகிறது. 'தாய் தன் குழந்தைச் செல்வத்தைச் சீராட்டிப் பாராட்டி அதன் அழகு திறமைகளை விவரிப்பதும் தன் தாய்வீட்டுப் பெருமையையும் தன்னுடன் பிறந்தவர்களாகிய குழந்தையின்மாமன்மார் பெருமையையும் பாடும் சிறப்பும் மற்றைய புனைதிறக் கற்

பனைகளும் கேட்பவர் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும்.

புராணக் கற்பனைகட்குத் தாலாட்டில் மிகுதி யான இடமுண்டு. சொக்கர் மீனாள் தாலாட்டு, வள்ளி தாலாட்டு, இராமர் தாலாட்டு எனக் கதைப் போக்கிலான தாலாட்டுகள் பல. குழந்தையைத் தரும ருடைய மகன் என்றும், கர்ணனுடைய செல்வன் என் றும் அருச்சுனருடைய பேரன் என்றும், மற்றும் புரா ணப்பாத்திரங்களாகவும் உருவகிக்கும் முறைகள் மிகப் பலவாகும். இயற்கைப் பொருள்களை உவமித்தலும் உருவகித்தலும் குழந்தையின் அருமை பெருமையைச் சுட்ட உதவுகிறது. அதுபோலவே நவரத்தினங்களை யும் செல்வப் பெருமைகளையும் அரசச் செல்வங் களையும் கூறித் தாய் தன் குழந்தையைச் சீராட்டும் அழகு இத்தாலாட்டுப் பாக்களில் இலக்கிய நயத் தோடு இழையோடும். மக்களின் பழக்க வழக்கம், மலடாக இருப்பதன் தீமை, மகப்பேற்றின் சிறப்பு, நம்பிக்கைகள், விரதங்கள், நோன்புகள் எனச் சமுதாயச் செய்திகள் பலவும் இப்பாடல்களில் காணப்படும். குழந்தை மருத்துவத்துக்கான செய்திகள் கூட இவற் றில் கிடைக்கும்.

வாய்மொழி இலக்கிய மரபில் 'தாலாட்டு' பெரியதொரு வகையாகும். வரிவடிவ இலக்கியத்தி லும் அதன் சீர்மை போற்றப்பட்டு, இலக்கிய நயமிக்க ஒரு கூறாக விளங்கி வருகிறது. வாய் மொழித் தாலாட்டுத் தொகுப்புகள் பல வெளி வந்துள்ளன. தமிழண்ணல், மு. அருணாசலம், ஆறு. அழகப்பன் முதலியவர்களின் தொகுப்புகள் குறிப் பிடத்தக்கன. இராம.பெரி.

தாவன்கரே: இது கருநாடக மாநிலத்தில் சித்தல்துருகு (Chitaldrug) மாவட்டத்திலுள்ள ஓர் எழில்வாய்ந்த நகரமாகும். இது பெங்களூருக்கு வடக்கே 300 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. தாவன் கரேயில் (Dhavangare) செம்மறி ஆட்டின் உரோ மத்திலிருந்து கம்பளி செய்கிறார்கள். அண்டைக் கிராமங்களில் கம்பளி, பருத்தி ஆடைகள் நெய்யப் படுகின்றன. சுருங்கக்கூறின் இது மைசூர் மாநிலத் தின் ஆடை மையமாகத் திகழ்கிறது. கே.சே.

தாவோக்கொள்கை: காண்க: சீனத்தத்துவம்

தாழி: இறந்தவர்களைப் புதைக்கும் பழக்கம் மிகப்பழங்காலத்திலிருந்தே காணப்படுகிறது. இறந் தவர்களைப் புதைக்கப் பல முறைகள் கையாளப்பட் டன. அவற்றுள் ஒன்று தாழியில் வைத்துப் புதைப்ப தாகும். இம்முறை இந்தியாவில் பரவலாகக் காணப் படுகிறது.

சங்க இலக்கியத்தில் இறந்தவர்களை மண்ணில் புதைக்கும் பழக்கம் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. மணிமேகலையில் சவக் குழிகளைப் பற்றிப் பின்வரு மாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது: 'சுடுவோர் இடுவோர் தொடுகுழிப் படுப்போர், தாழ்வயின் அடைப்போர் தாழியிற் கவிப்போர்'. எனவே மணிமேகலையின் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே தாழியில் வைத்துப் புதைக் கும் முறை காணப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவாகி றது. தாழியை முதுமக்கள் தாழி என்றும் கூறுகின்ற னர். தமிழ்நாட்டில் தரைமட்டத்திற்கு மேல் எவ்வித

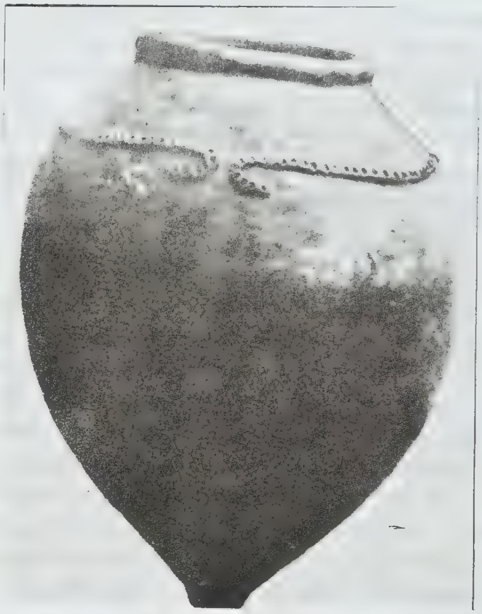

முதுமக்கள் தாழி

அடையாளமும் இன்றி நிலத்துக்குக் கீழே தாழி களைப் பழங்கால மக்கள் புதைத்துள்ளனர். அக ழாய்வுகளின் மூலம் இவை தெரியவருகின்றன. தாழியை மண்ணடுக்கடியில் வைப்பதற்குமுன் அதன் உருவத்திற்குச் சிறிதளவு பெரியதாக ஓர் ஆழமான குழி தோண்டிப் பின்னர்த் தாழியை உள்ளே வைப் பர். குழியின் அரைப்பாகத்திற்குக் கீழே தாழியைச் சுற்றிலும் ஈமப்பொருள்களை வைப்பர். தாழி முழு வதும் மண்ணால் நிரப்பப்படும். சிலசமயம் மண் நிரப்புவதற்குமுன் தாழிக்குள்ளேயே எலும்புகளும், மற்ற ஈமப் பொருள்களும் வைக்கப்படும். இவ்வாறு ஈமப் பொருள்கள் வைக்கப்பட்ட பின்னர் முதலில் குழியிலிருந்து தோண்டிய மண்ணைக் கொண்டோ வேறு இடத்திலிருந்து கொண்டுவந்த மண்ணைக் கொண்டோ குழி தரைமட்ட அளவிற்கு நிரப்பப் படும். இவையே முதுமக்கள் தாழி என்று சொல்லப் பட்டன.

நிலத்தைத் தோண்டி ஓர் ஆழமான குழியைச் செய்து அக்குழியில் தாழியுடன் ஈமப் பொருள்களை வைத்து மண்ணைக் கொண்டு மூடித் தரை மட்டத்திற்குமேல் மண்ணைக் குவியலாகக் குவித்து வைப்பர். மண்ணுக்குப் பதிலாகச் சல்லிக் கற்களையும் குவித்துவைப்பர். இவை மண்குவை, கல்குவை என்று கூறப்படுகின்றன. இவற்றுடன் கற்பதுக்கை, கல்திட்டை ஆகிய வகையைச் சார்ந்த சவக்குழிகளிலும் தாழிகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தாழிகள் எலும்புகளுடனும், எலும்புகளில்லாமலும் வைக்கப்படுவது வழக்கம். தாழியைச் சுற்றி மட்பாண்டங்கள் சடங்குப் பொருள்களாக வைக்கப்பட்டிருக்கும்.

தென்னிந்தியாவில் கிடைக்கின்ற தாழியை நான்கு வகையாகப் பிரிக்கின்றனர். ஆதிச்சநல்லூர், அமிர்தமங்கலம், அமராவதி போன்ற இடங்களில் கிடைக்கின்ற தாழிகள் முதல்வகையைச் சார்ந்தவை. இத்தகைய தாழிகள் தனியாகவும், கற் சுற்றுக்கிடையிலும் கிடைக்கின்றன. இவைகளின் உயரம் இடத்திற்கு இடம் வேறுபடுகிறது. இந்தவகைத் தாழிகள் நல்ல சிவப்பு நிறமும், மங்கலான சிவப்பு நிறமும் உடையனவாக உள்ளன. இவை குறைந்த வெப்பநிலையில் சுடப்பட்டவை. கேரளா, தமிழ் நாடு ஆகிய பகுதிகளில் கிடைக்கின்ற தாழிகளின் உட்பகுதியில் கொக்கி போன்ற அமைப்பு காணப்படுகின்றது. தாழியின் மேல்பாகத்தில் அலங்காரக் கோடுகள் உள்ளன. இவற்றுடன் கயிறு போன்றும், விரல்களினால் பதிக்கப்பட்ட குறிகள் போன்றும் அலங்கார வேலைப்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. நடுப்பாகத்தில் தடித்த உருண்டையான கயிறு போன்ற அமைப்புக் காணப்படுகிறது.

வட்டமான அடிப்பகுதியைக் கொண்டவை இரண்டாம் வகையைச் சார்ந்தவை. இத்தகைய வட்டமான அடிப்பகுதியை உடைய தாழிகள் தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி, திருப்பரங்குன்றம் ஆகிய இடங்களில் கிடைக்கின்றன. இவற்றுடன் கருநாடகம், ஆந்திரம் ஆகிய மாநிலங்களிலும் இவை கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை நீண்ட அகலமானவையாகவும் வட்டமான அமைப்புடையனவாகவும் உள்ளன. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் மிகுந்த அளவில் இவ்வகைத் தாழிகள் கிடைத்துள்ளன.

குழந்தைகளைப் புதைக்கப் பயன்படுத்திய தாழிகள் மூன்றாம் வகையைச் சார்ந்தவை. இத்தகைய தாழிகள் ஈமக்காடுகளில் மட்டுமன்றி வாழ்விடங்களிலும் மண்ணடுக்குகளில் கிடைத்துள்ளன. சங்கனக்கல்லு, கொற்கை ஆகிய இடங்களில் நடந்த அகழாய்வுகளில் இவை கிடைத்துள்ளன. சாதாரண அளவுடையனவாகவும், உருண்டையான வடிவமுடையனவாகவும், வட்டமான வாய்ப்பாகத்தின் விளிம்பு சற்று வெளிப்பட்டிருப்பது போன்றும் இவை காணப்படும். ஒன்றிரண்டு வரி போன்ற அமைப்பு கழுத்துப்பகுதியில் காணப்படும். சங்கமேடு என்னும் இடத்தில் வாழ்விடங்களில் கிடைத்த தாழிகளில் எலும்பும் சாம்பலும் கிடைத்துள்ளன. எனவே குழந்தைகளை வாழ்விடங்களிலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் புதைத்துள்ளனர் என்பது தெளிவாகிறது.

நிவாசா, தெக்கலிக்கோட்டா ஆகிய இடங்களில் கிடைத்த தாழிகள் நான்காம் வகையைச் சார்ந்தவை இக்குழிகளில் ஒரு தாழியின் உட்பகுதியில் மற்றொரு தாழியை வைத்து இதைப் பேழையில் வைத்து மூடுவர். கொற்கையில் இரண்டு தாழிகள் ஒன்றின்மேல் ஒன்று வைக்கப்பட்டிருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த முறை வடபகுதியிலிருந்து இங்கு வந்ததாகும்.

பேழை: தாழியின் மற்றொரு வகைப் பேழை. இது நீண்ட வடிவத்திலும், மொத்தமான உருண்டையான வாய்ப்பாகமும் சற்று வெளிப்பகுதியில் விரிந்தும் காணப்படும். பேழையைச் சூளையில் வைத்து நன்கு சுடுவர். இதன் அடிப்பகுதியில் இரண்டு அல்லது மூன்று வரிசைக்கால்கள் நான்கிலிருந்து இருபத்தொன்றும் அதற்குமேலும் காணப்படுகின்றன. பல்லாவரம், சானூர், கோயம்புத்தூர் ஆகிய பகுதிகளில் கிடைக்கின்ற பேழையின் கால்களின் நடுவில் உட்டுளை இல்லாமல் உள்ளன. இத் தாழிகளின் மேல் மூடிகளும் உள்ளன. இந்த மேல் மூடிகள் யானை வடிவத்திலும், ஆடு, பசு ஆகியவற்றின் வடிவங்களிலும் உள்ளன. பேழையின் அடிப்பகுதியிலும், மேல் பகுதியிலும் துளைகள் போடப்பட்டிருக்கும். பல விலங்குகளின் உருவ அமைப்பில் இவ்விதப் பேழைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

பெருங்கற்கால மக்கள் மேற்கண்ட தாழிகளைப் பயன்படுத்தி இறந்தவர்களைப் புதைத்துள்ளனர். பெருங்கற்கால மக்கள் கி.மு. 300க்கும் கி.பி 300க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்தார்கள் என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். தி.சு.

தாழிசை பாவினத்துள் ஒன்றாகவும், கலிப்பாவின் ஓர் உறுப்பாகவும் வருவது தாழிசையாகும். வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என்ற நான்கு வகைப்பாக்களுக்கும் இனமாக முறையே வெண்டாழிசை, ஆசிரியத்தாழிசை, கலித்தாழிசை வஞ்சித்தாழிசை என்பன வரும். வெண்டாழிசை வெள்ளொத்தாழிசை என்றும் வழங்கப்பெறும். குறள் வெண்பாவிற்கு இனமாக வரும் தாழிசை குறள்–

தாழிசை எனப்படும். தாழிசை என்னும் பாவினத்தில் குறள்-தாழிசை இரண்டு அடியாலும், வெண்டா ழிசை ஆசிரியத்தாழிசை மூன்று அடியாலும், வஞ்சித் தாழிசை நான்கு அடியாலும் வரும். கலித்தாழிசை இரண்டடியாலும் பலவடியாலும் வரும். இத்தாழிசை தனித்து வருதலும், ஒரு பொருள்மேல் மூன்று அடுக்கி வருதலும், உண்டு.

கலிப்பாவின் உறுப்பாக வரும் தாழிசை தரவு என்ற முதல் உறுப்பினை அடுத்து வரும். இத் தாழிசை உறுப்பு, இடைநிலைப்பாட்டு என்றும் பெயர் பெறும். ஒத்தாழிசை என்று அமையும் இடத் தாலும், சிஃறாழிசை, பஃறாழிசை என்று பயிலும் எண் கருதியும் தாழிசை பெயர் பெறுதல் உண்டு. இவ்வுறுப்பு கீர்த்தனைகளில் பயிலும் தொடுப்பு அல் லது அனுபல்லவி போன்றதாகும். கு.வெ.பா.

தாளகுண்டாக் கல்வெட்டு: தாள குண்டா கருநாடகமாநிலத்தில், சிமோகா மாவட்டத்தில் உள்ள தோரூர். இவ்வூர்க் குளக்கரையில் காகுத்தவர்மனால் (கி.பி.430-450) கட்டப்பட்ட சிவன் கோயிலின் தூணில் காணப்படும் நீண்ட வடமொழிக் கல்வெட்டு இந்திய வரலாற்றில் புகழ்மிக்க ஒன்றாகும். ஏனெனில், இது இப்பகுதியை ஆண்ட கடம்ப வமிசத்தைத் தோற்று வித்த மயூரசன்மன் (கி.பி. 345-370) முதல் காகுத்த வர்மன் வரையிலான ஐந்து தலைமுறைகளைப் பற்றி அறிந்திட உதவுகிறது. இக்கல்வெட்டினை எழுதுவித் தவன் காகுத்தவர்மனின் மகனான சாந்திவர்மன் (கி.பி.450-475).

இந்நீண்ட வடமொழிக் கல்வெட்டு கடம்ப குலத்தவர்கள் தொன்றுதொட்டு வேதப்பயிற்சியிலும் வேள்விகள் போன்ற சடங்குகளிலும் மிக ஈடுபாடு கொண்ட அந்தணர்கள் ஆவர் என்றும், இவர்களது இல்லத்திற்கருகே பெரியதொரு கடம்ப மரம் இருந்த மையால் இவர்கள் கடம்பர்கள் எனப் பெயர் பெற்ற னர் என்றும் கூறுகிறது. இம்மரபில் தோன்றிய மயூர சன்மன் என்பான் வேதப்பயிற்சிக்கென காஞ்சியை அடைந்தான். ஒரு நாள் பல்லவ தளபதி ஒருவனுடன் ஏற்பட்ட சச்சரவின் காரணமாக இவன் அன்றோடு வேதக் கல்விக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தான். அதனோடு 'வேள்விக்கலசங்களையும் தருப்பைப் புல்லையும் ஏந் தும் தம் கரங்களில் கனல்பறக்கும் வாளினை ஏந்தி, 'உலகையே வெல்வேன்' எனச்சூளுரைத்தான். பின்பு பல்லவர்களின் எல்லைப்படையைத் தோற்கடித்து தனக்கென ஓரரசை நிறுவிக்கொண்டான். அவனை அடக்கித் தம் பகுதியினை மீட்க முடியாத பல்லவர் கள் அவனுடன் சந்து செய்து கொண்டதுடன், மேற்குப் பகுதிக்கு அவனை அரசன் என ஏற்றுக் கொண்டனர் என்றும் இக்கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

இக்கல்வெட்டில் மயூரசர்மன், கங்கவர்மன், பகீ ரதன், இரகு, காகுத்தவர்மன் போன்ற கடம்பகுல அரசர்களின் வழிப் பட்டியல் கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும், இக்கல்வெட்டின் மூலம் காகுத்தவர்மன் தன் புதல்வியரைக் குப்தவமிச இளவரசர்களுக்கும், பிற (வாகாடக) இளவரசர்களுக்கும் மணமுடித்துக் கொடுத்தான் என்பதும், சதகர்னி போன்ற இறை யன்பு கொண்ட அரசர்கள் வணங்கிய பழைமையான சிவன் கோயிலுக்கு எதிரே பெரும் குளம் ஒன்றை இவன் வெட்டிவைத்தான் என்பதும்பிறசெய்திகளும் அறியப்பெறும். இரா.வே.

தாளசமுத்திரம்: தாளசமுத்திரம் என்பது தாளவகையைப் பற்றிக் கூறும் ஒரு நூலாகும். பரத சூடாமணி என்னும் அரசன் இந்நூலின் ஆசிரியர் என் பர். இந்நூலின் காலம் அறியப்படவில்லை. எழுபத் தைந்து வெண்பாக்களும், பதினைந்து கலித்துறைப் பாடல்களும் இன்று கிடைக்கப்பெறுகின்றன. தஞ்சா வூர் சரசுவதிமகால் நூலகத்தினர் 1955-இல் இந் நூலை வெளியிட்டுள்ளனர்.

இந்நூலில், காலம், ஒத்துதல் முதலான செய்கை, அளவு ஆகிய மூன்றும் கூடித் தாளம் ஆயிற்று என் றும், தாளம் என்பதில் தகர வடிவம் சொக்கனார் என்றும் ளகரம் அங்கயற்கண்ணி என்றும் கூறப் பெறும்.

காலத்தின் பல கூறுகளாகக் கணம், இலவம், காட்டை, நிமிடம், துடி, துரிதம், இலகு, குரு, புலி தம், காகபாதம் ஆகிய பத்தும் உரைக்கப்பெறும். பல வகையான தாளங்களைப் பிறப்பிக்கும் முறையை இந்நூல் விரிவாகக் கூறுகின்றது. காலம், மார்க்கம், கிரியை, அங்கம், கிரகம், சாதி, களை, இலயம், யதி, பிரசுதாரம் ஆகிய தாளத்தின் பத்துவகைப் பண்புகள் இந்நூலில் சொல்லப்படுகின்றன.

பிரசுதானம், நட்டம், மத்திட்டம், சேடை, பிர வேசம், ஆவாபம், நிட்கிராமம் போன்ற வடமொழிச் சொற்கள் இந்நூலில் நிரம்ப உள்ளன. கு.வெ.பா.

தாளவகையோத்து: சிலப்பதிகாரவுரையுள் அடியார்க்கு நல்லார் எடுத்துக்காட்டிய மேற்கோள் நூல்களுள் இது ஒன்று. அரங்கேற்று காதையுள் யாழுங் குழலும் சீரு மிடறும், என்னும் 23-ஆம் அடி யுரையில் 'சீரும், என்றது 'செம்முறை யுறழ்வே மெய்ந்நிலை கொட்டல் நீட்டனிமிர்த்தல் என்று சொல்லப்படாநின்ற வண்ணக் கூறுபாட்டையும் இரு

வகைத்தாளக் கூறுபாட்டையும் பாலைநிலையினையும் பண்ணு நிலையினையும் நிலைப்படப்படுத்துத்தூய் தாய்க் காட்டுந் தன்மையுமென்க. இதன் பகுதியெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும். வந்த வழிக் கண்டு கொள்க. அஃதன்றித் தாளவகையோத்தினுள்ளும் காணலாகும்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த ஓரிடத்தில் மட்டுமே அவர் தம் உரையுள் இந்நூல் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது என்பது கருதத்தக்கது. நூற் பெயரைக் கொண்டு இதுதாளவிலக்கணத்தைக் கூறும் நூல்களுள் ஒன்று என்று கொள்ளலாம். இந்நூல் பற்றிய செய்தி வேறு எதுவும் அறியக்கூடவில்லை.

மு.ச.

தான்சானியா, ஆப்பிரிக்காவின் கிழக்குப் பகுதியில் அமைந்திருக்கும் ஓர் ஐக்கியக் குடியரசு; தன்னாதிக்க இறைமை வாய்ந்த ஒரு நாடாகும். ஆப்பிரிக்கப் பெருநிலத்தில் அமைந்திருக்கும் தங்கனீக்கா (Tanganika) குடியரசு ஒன்றியமும், அதன் கரையோரத்தில் அமைந்திருக்கும் சான்சிபார் (Zanzibar) மற்றும் பெம்பாத் (Pemba) தீவுகளை உள்ளடக்கிய

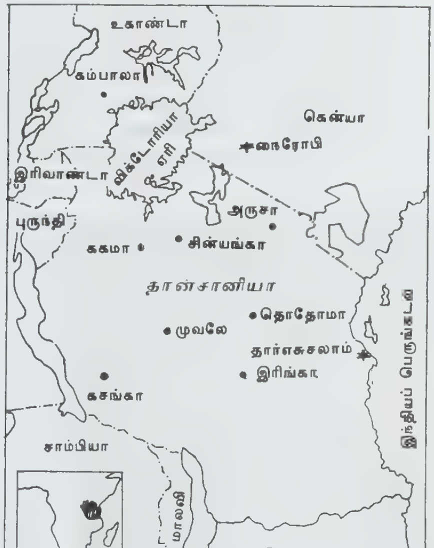

தான்சானியா அமைவிடம்

சான்சிபார் மாநிலமும் ஒன்றாக இணைந்து கி.பி. 1964 ஏப்பிரல் 26-ஆம் தேதி தான்சானிய ஐக்கியக் குடியரசாக உருவாகியது. அதே ஆண்டு அக்டோபர் 29-ஆம் தேதி தான்சானியா (Tanzania) எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

செருமானியக் குடியேற்றவாதிகளினால் கி.பி.1884-இல் கிழக்கு ஆப்பிரிக்கா ஆதிக்கத்திற்குட்படுத்தப் பட்டதில் இருந்தும், அதன்பின் ஏற்பட்ட முதலாம் உலக யுத்த மாற்றங்களினாலும், வல்லரசுகளான பிரித்தானியா, பெல்சியம், போர்ச்சுகல் ஆகிய நாடுகளுக்கிடையில் ஏற்பட்ட பங்கீடுகளினாலும் இது துண்டாடப்பட்டது. சருவதேச சங்கத்தின் உரிமைக் குட்பட்டதாக 1946-ஆம் ஆண்டு வரை ஆட்சி செய்யப்பட்டது. அதன்பின் 1961 திசம்பர் வரை ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பொறுப்பாண்மைப் பகுதியாக இருந்தது. தங்கனீக்கா குடியரசு அமைப்புடைய அரசாகவும் (1962), சான்சிபார் சுதந்திரமான அரசாகவும் (1963) மாறின. சான்சிபாரில் 1964 சனவரியில் ஏற்பட்ட புரட்சி மூலம் சுல்தான் நீக்கப்பட்டு மக்கள் குடியரசு நிறுவப்பட்டது.

தான்சானியாவின் பெரும் பகுதி பீடபூமியாகவும் சமவெளியாகவும் அமைந்திருந்தாலும், ஆப்பிரிக்காவின் மிக உயர்ந்த மலையான கிளிமஞ்சாரோ (5895 மீ.), கடல் மட்டத்திலிருந்து 358 மீ. ஆழமான

தான்சானியா-உயரமான சிகரம்

தங்கனீக்கா ஏரி போன்ற சிறப்பான சில நிலவுருவ அமைப்புகளையும் கொண்டுள்ளது. பிரதான நதியான உரூப்பிசி (Rufiji) பல கிளை நதிகளைக் கொண்டுள்ளதுடன் தென் பகுதியின் முதன்மையான வடிகாலாகவும் அமைந்துள்ளது. நாட்டின் வடக்கு,

சான்சிபாரின் முக்கிய கடைத்தெரு

வடகிழக்குப் பகுதிகள், ஒப்பீட்டு முறையில் வளமான மண்ணைக் கொண்டிருந்த போதிலும், மிகுதியான ஆவியாக்க ஆவியுயிர்ப்புக் காரணமாக ஈரப்பதன் இழைக்கப்படுகின்ற தன்மையும் காணப்படுகின்றது.

நடுநிலக்கோட்டுக் (Equatorial) காலநிலையை மேற்கொண்டுள்ளதாலும், நாட்டின் உயர வேறுபாடு காரணத்தாலும் இடத்திற்கிடம் காலநிலை வேறுபடுகின்றது. வெப்ப நிலையிலும் பார்க்க, மழை வீழ்ச்சியில் பருவகாலமாற்றங்கள் மிகுதியாக உள்ளன. கரையோரப் பகுதிகளில் உயர் வெப்ப நிலை 90°பா. (32° செ.) ஆகவும் உயர்வான நிலப்பகுதிகளில் மிகக்குறைவான வெப்பநிலை 68° பா. (30° செ.) ஆகவும் இருக்கின்றன. விக்டோரியா ஏரியின் மேற்குப் பகுதி, கிழக்குப்பகுதியிலும் பார்க்க மிக்க மழை வீழ்ச்சியையும், ஏரியைச் சூழவுள்ள பகுதிகள் மற்றும் கரையோரப் பகுதிகள் மத்திய பீடபூமியிலும் பார்க்க மிக்க மழை வீழ்ச்சியையும் பெறுவதிலிருந்து பருவகால மழை வீழ்ச்சியில் வட்டார வேறுபாட்டினை அறிந்து கொள்ளலாம்.

நாட்டின் 30 விழுக்காட்டுக்கு மேலான பகுதிகளில் காடுகள் அடர்ந்துள்ளன. சில பகுதிகளில் புற்களுக்கிடையில் அக்காசியா (Acacia), பிரசிசுடிசியா (Brachystegia), ஐசோபேர்லினியா (Isoberlinia) மரங்கள் மிக உயரமாக வளர்ந்துள்ளன. கொடிய மிருகங்களும், வண்ண வண்ணப் பறவைகள், பாம்பு, பூச்சியினங்களும் இக்காடுகளின் செல்வமாக உள்ளன.

தான்சானியாவின் தலைநகரம் தோடமா (Dodoma) ஆகும். தார் எசுசலாம் (Dar Es Salaam)

தான்சானிய ஒட்டைச் சிவிங்கிகள்

தார் எசு சலாம் நகரம்

முதன்மைத் துறைமுகமாக உள்ளது. அது முன்னர்த் தலைநகரமாகவும் விளங்கியது. நாட்டின் மொத்த நிலப்பரப்பு 9,45,050 ச.கி.மீ. 1983–ஆம் ஆண்டின் மதிப்பீட்டின்படி மக்கள் தொகை 19.73 மிலியன் ஆகும். ஒருவருக்கான வருமானம் 260 அமெரிக்கத் தாலர்கள் (1981). மக்கள் தொகை வளர்ச்சி ஆண்டிற்கு 3விழுக்காடு மொத்த மக்கள் தொகையில்15வயதுக்கு உட்பட்டவர்கள் 14 விழுக்காட்டினர். மக்களின் சராசரி வாழ்வுக் காலம் (Expectation of life) 40-41 ஆண்டுகள். மொத்த மக்கள் தொகையில் 6 விழுக்காடு மாணவர்கள் நகரப் பகுதிகளில் வாழ்கின்றார்கள். சான்சிபார், பெம்பா ஆகிய இரு தீவுகளும் பெருநிலத்திலிருந்து (Main land) 35 கி.மீ. அகலமான கால்வாயினால் (Canal) பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

உயர்நிலப் பகுதிகள் போதுமான மழை வீழ்ச்சியின் காரணமாக அடர்த்தியான மக்கட் குடியிருப்புகளைக் கொண்டுள்ளன. இவ்வுயர்நிலத்தின் வட பகுதியில் வாழும் மக்கள் வாழ்க்கை பயிர்த் தொழிலிலும் பணப் பயிர்களை விளைவிப்பதிலும் அமைகிறது. இவர்கள் பொருளாதார முறையில் முன்னேற்றமடைந்தவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இதற்கு மாறாகத் தென்பகுதியில் உள்ளவர்கள் மரபு முறையான பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். மத்திய பீடபூமிப் பகுதியில் வாழும் மக்கள் சுதந்திரமான நாடோடிகளாகக் கால்நடை வளர்ப்பிலும், தானிய உற்பத்தியிலும் தமது வாழ்க்கையை நிலைநிறுத்திக் கொண்டவர்களாக உள்ளனர். கரையோரப் பகுதிகளில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கை முறையானது, வரலாற்று முறையான கடல் கடந்த தொடர்புகளினாலும், இசுலாமிய மற்றும் சுவாகிலி (Swahili) மொழியின் செல்வாக்கினாலும் பண்பாட்டுப், பொருளாதார முறையாகத் தனிச் சிறப்பு பெற்றதாக விளங்குகிறது.

நாட்டின் பொருளாதாரம் வேளாண்மையிலேயே பெரும்பாலும் அடங்கியுள்ளதினால் வளர்ச்சியுற்றதாகக் காணப்படவில்லை. அடிப்படை விளை பொருள்களாகச் சோளம், நாரிழை (Sisal), பருத்தி, கரும்பு, காப்பி, கோதுமை, புகையிலை ஆகியவை உள்ளன. சாடின் (Sardines), துனா (Tuna) மீன் வகைகள் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகின்றன.

காக்கைப்பொன், ஈயம் (Lead), செம்பு (Copper) வெள்ளி, தங்கம், வைரக் கற்கள் ஆகிய கனிப்பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. நிலக்கரியும், இரும்புப்படிவுகளும் தென்மேற்குப்பகுதிகளில் அதிக அளவில்காணப்படுகின்றன. வேளாண்மை நாடாக இருப்பதனாலும், முதன்நிலை உற்பத்திப் பொருள்களுக்கான விலை வீழ்ச்சியினால் ஏற்படும் பாதிப்புக்களினாலும் நாட்டின் முன்னேற்றம் பாதிக்கப்படுகின்றது. பொருளாதார வாய்ப்புகளில் காணப்படும் சமநிலையின்மையினால் தென்பகுதியிலிருந்து பெருமளவு குடிவெளியேற்றம் நடைபெற்றுள்ளது.

கழுதைகளைக் கொண்டு நிலத்தை உழுதல்

நாட்டின் 95 விழுக்காடு மக்கள் பண்டு (Bantu) மொழிகளைப் பேசுகின்றனர். கரையோரப் பகுதிகளில் அராபிய மொழி பரவலாகப் பேசப்படுகிறது. குசராத்தி, இந்தி, பஞ்சாபி, உருது மொழிகள் இங்குள்ள ஆசிய மக்களால் பேசப்படுகின்றன. நாட்டு மக்களுள் கிறித்துவர்கள் 44 விழுக்காடும், இசுலாமியர் 33 விழுக்காடும் உள்ளனர். இசுலாமியருள் 66 விழுக்காட்டினர் கரையோர நகரங்களில் காணப்படுகின்றனர். ஆங்கில மொழி பேசும் ஐரோப்பிய நாட்டவர்களும் செருமனி, இசுகாண்டிநேவியா இத்தாலி, கிரீசு, அராபியா நாட்டவர்களும் சிறுபான்மையினராக உள்ளனர். எஸ்.அ.நோ.

தான்சானிய மலையின (மசாய்)மக்கள்

தான்சிகு: ஐரோப்பாவில், வட போலந்தில், தான்சிகு (Danzig அல்லது Gdansk) மாநிலத்தின் தலைநகராக விளங்குகிறது. இது ஐரோப்பாவிலுள்ள சிறந்த துறைமுகப் பட்டினங்களுள் ஒன்று. பால்டிக் கடலிலிருந்து 6.4 கி.மீ. தொலைவில் விசுச்சுல்லா ஆற்றின் கிளைநதியான மோட்டாவாவின் (Mottawa) கரையில் அமைந்துள்ளது. போலிசு (Polish) மொழியில் இது தான்க்கு (Gdank) எனக்கூறப்படுகிறது. தான்சிகு (Danzig) சிறந்த வாணிகத் துறைமுகமாகும். மரங்கள், தானியங்கள், நிலக்கரி ஆகியவை முக்கிய வாணிகப் பொருள்களாகும். பலவகைக் கைத்தொழிகள் இங்கு நடைபெறுகின்றன.

தான்சிகுபற்றிய நம்பகமான வரலாற்றுக் குறிப்புகள் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்துதான் கிடைக்கின்றன. கான்சுபு (Kanzub) என்ற இனத்தவர்கள் தான்சிகுப் பகுதியில் வாழ்ந்த பழங்குடிகளாவர். அவர்கள் சிறந்த வணிகர்களாக விளங்கினர் என்பதைப் புதைபொருள் ஆராய்ச்சிமூலம் அறியமுடிகிறது. செருமானியர் ஆதிக்கம் ஏற்படும் காலம்வரை அவர்களே முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தனர். பொமெரானியாவை ஆண்ட போலந்து இளவரசர்களின் காலத்தில் இது தலைநகராக விளங்கியது. அவர்களுள் ஒருவரான சுவைடோபெல்க்கு (Swietopelk) இந்நகருக்கு கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டில் சாசனம் ஒன்றை வழங்கினார்.

பிரசியாவைப் பிடித்தபின் தான்சிகை கி.பி. 1310-ஆம் ஆண்டு கைப்பற்றிய தியூடானிக்கு வீரர்கள் (Teutonic Knights) கி.பி. 1466-ஆம் ஆண்டுவரை இதைத் தங்கள் ஆட்சிக்குள் வைத்திருந்தனர். அக்காலத்தில் இந் நகரம் விரிவாக்கப்பட்டது.

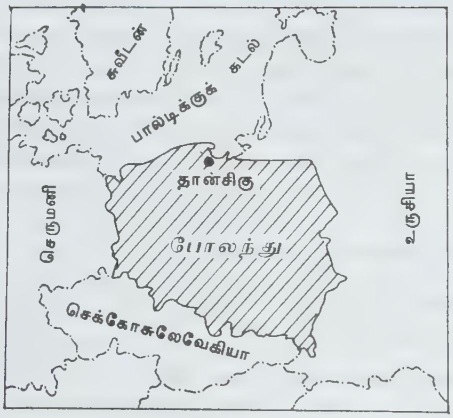

தான்சிகு அமைவிடம்

மத்திய காலத்தில் வாணிகத்தில் சிறந்து விளங்கிய ஆன்சியாடிக்லீகில் (Hanseatic League) முக்கிய உறுப்பினராக இந்நகர் விளங்கியது. இங்கு மிகப் பெரிய கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டன. இங்கு கோதிக்கு (Gothic) முறையில் கட்டப்பட்ட கிறித்தவக் கோயில் களில் முக்கிய இடம்பெறுவது கி.பி. 1343-இல் தொடங்கிகி.பி1503-இல் முடிக்கப்பட்ட 'புனித மேரி' கோயிலாகும் (St. Mary's Church).முக்கிய அரங்குகளும் நகரச் சுவர்களும், நாரைவாயில் (Crane Gate) எனப் படும் அமைப்பும் கட்டப்பட்டன.

போலந்தின் ஆட்சிக்குட்பட்ட தான்சிகு கி.பி. 1466-ஆம் ஆண்டு மேன்மேலும் சிறப்புப் பெற்றது. பின் பிரசியாவின் படையெடுப்பால் போலந்தின் சிறப்புக் குறைந்தபோது தான்சிகும் பெருமை குறைந்தது. இரண்டாம் போலந்துப் பிரிவினை கி.பி. 1793-ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட போது தான்சிகு பிரசிய ஆதிக்கத்திற்குட்பட் டது; நெப்போலியன் போனபார்ட்டின் ஆட்சியின் போது சுமார் 7 ஆண்டுகள் சுதந்திர நகரமாக (Free City) விளங்கியது. நெப்போலியனால் உருவாக் கப்பட்ட வார்சா நாட்டின் வீரர்கள்(Grand Duchy of Warsaw) இதனைப் பாதுகாத்தனர். ஆனால், அதற் குப் பின் 1919-ஆம் ஆண்டுவரை தான்சிகு செருமனி யின் ஆதிக்கத்தின்கீழ் இருந்தது. முதல் உலகப்போர் முடிந்தபின் 1919-ஆம் ஆண்டு மீண்டும் போலந்து என்ற நாடு உருவாக்கப்பட்டபோது வெர்செ உடன் படிக்கையின்படி போலந்திற்கு ஒரு கடற்கரைத் துறை முகம் அளிக்கவேண்டிய கட்டாயநிலை ஏற்பட்டது. சுதந்திர நகரமான தான்சிகு, சருவதேச சங்கத்தின் பாதுகாப்பிற்குட்பட்டது. தான்சிகு துறைமுகத்திற் குச் செல்லும் வழியின் (Corridor) பெரும் பகுதி போலந்திற்கு உட்பட்டதாகும். ஆனால், தான்சிகு மக்களில் பெரும்பாலோர் செருமானியர். இச் செரு மானிய உணர்வைத் தவிர்க்கவும், அதை நேரடி யாகப் போலந்தின் ஆதிக்கத்திற்குக் கொண்டு வருவ தைத் தவிர்க்கவுமே நேசநாடுகள் தான்சிகையும் சுமார் 1890 ச.கி.மீ. நீளமுள்ள இடைகழிப் பகுதி யையும் (Corridor) பொதுவாக்கினர். போலந்து தனக்கெனக்'கிடினியா' (Gdynia) என்ற புதிய துறை முகத்தையும் ஏற்படுத்திக்கொண்டது.ஆயினும், 1939-ஆம் ஆண்டுவரை போலந்தின் கடல் வாணிகத்தில் தான்சிகு பெரும்பங்கு வகித்தது. ஆனால், செருமனி யின் வலிமை மிகவே இட்லர் இடைகழிப் பகுதியைக் காரணமாகக் கொண்டு வன்முறைத் தாக்குதல் களில் ஈடுபட்டார். தான்சிகிலிருந்த செருமானி யரும் இட்லரையே ஆதரித்தனர். இரண்டாம் உலகப்போர் ஏற்படத் தான்சிகுச் சிக்கல் முக்கிய காரணமாயிற்று. செருமனி 1939 செப்டம்பர் முதல் தேதியன்று தான்சிகைக் கைப்பற்றியது. ஆனால், போருக்குப்பின் ஏற்பட்ட அமைதி ஒப்பந்தத் தின்படி தான்சிகு போலந்திற்கு அளிக்கப்பட்டது. போரினால் ஏற்பட்ட அழிவுகள் ஈடுசெய்யப்பட்டுத் தான்சிகு புதுப்பிக்கப்பட்டது. புதிய கட்டடங்கள் கலை நயத்தோடும்,வாணிக நோக்கத்துடனும் கட்டப் பட்டன. வாணிகத் துறைமுகமாக தான்சிகு விளங் கியது. அதனால், அதைச் சுற்றிலும் தொழிற்கூடங் கள் பெருகின. பழைய வாணிகக் கிடங்குகள் பெரும் செலவில் புதுப்பிக்கப்பட்டன. சிறந்த கப்பல் கட்டும் தளமாகவும் தான்சிகு விளங்குகிறது. தான்சிகின் மக்கள்தொகை ஏறத்தாழ 462,000 (1982). வெ.பா.

தான்சேன், அக்பரிடம் அரசவைக் கவிஞராக விளங்கியவர். குவாலியரிலிருந்து 37 கி.மீ. தொலை விலுள்ள பெகாத்து என்னும் ஊரில் பிராமணக் குடும் பத்தில் பிறந்தார். இவர் மியான் தான்சேன் என்றும் வரலாற்று ஆசிரியர்களால் குறிப்பிடப்படுகிறார். இவருடைய இளமைக்காலம், பெற்றோர் முதலியன பற்றி நன்கு தெரியவில்லை. இவர் கி.பி.1531-32-ஆம் ஆண்டளவில் பிறந்திருக்கலாம் என நம்பப்படுகிறது. இவர் இளமையில் இராசா மான்சிங்கு தோமார் என்ற அரசர் குவாலியரில் நிறுவிய இசைப்பள்ளியில் இசை பயின்றார். இவருக்கு இசையில் வல்லவரான விருந் தாபனைச் சேர்ந்த அரிதாசு சுவாமிகள் வழிகாட்டி ஆதரவு தந்தார். அப்போது பத்தாவை ஆண்ட இராசா ராம் சந்திரா என்ற அரசர் கலை, இலக்கி யம் முதலியவற்றிற்கு ஆதரவு அளித்து வந்தார். அவரது அவையில் தான்சேன் பணியிலமர்ந்தார். அங்குத் தான்சேனின் புகழ் ஓங்கியது.

சிறு வயதிலிருந்தே இசையில் ஆர்வம் உள்ள பேரரசர் அக்பர் தம் நிருவாகத்தைச் சீர்திருத்தம் செய்ய விரும்பிப் பண்பாடு, கலை, இலக்கியம்,இசை முதலியவற்றில் கவனம் செலுத்தினார். அவர் காலத்தில் இசை புத்துயிர் பெற்றது. நாட்டில் மிகச்சிறந்த பாடகரான தான்சேனை வரவழைக்க விரும்பினார். ஆதலால் இராசாராம் சந்திரருக்கு ஒரு தூது அனுப்பித் தான்சேனைத் தமது அரசவைக்குஅனுப்பிவைக்கு மாறு கேட்டுக்கொண்டார். அவரும் அவரது வேண்டுகோளுக்கிணங்கி கி.பி. 1562–ஆம் ஆண்டு இறுதியில் தான் சேனை ஆக்ராவிற்கு அனுப்பி வைத்தார். இராசாராம் சந்திரர் தான்சேனுக்குப் பொன்னும் பொருளும் பட்டமும்வழங்கியவர்.ஒருமுறை ஒருகோடி வெள்ளி நாணயங்களை வழங்கியுள்ளார். அதனால் தான்சேன் ஆக்ராவிற்கு விருப்பமின்றியே சென்றதாகக் கூறப்படுகிறது. அக்பர் தான்சேனை அரசவைக் கவிஞராக நியமித்தார். மேலும் அக்காலத்தில் மிகச் சிறந்து விளங்கிய பாடகர்கள் பலரைத் தேர்ந்தெடுத்து அரசவையில் அமர்த்தினார் தான்சேன், அக்பரது அரசவையின் தலைமைப் பாடகர் என்ற பெருமையினைப் பெற்றார்.

தான்சேன் துருபாட்டு, தீபக்கு என்ற இசை வகைகளில் திறமை பெற்றிருந்தார்.அவற்றை மிக நேர்த்தியாகப் பாடினார். சில இராகங்களில் மாறுதல்களைச் செய்தார். புதியனவாகப் பன்னிரண்டு இராகங்களை அமைத்தார். மிகச்சிறந்த பக்திப் பாடல்களை இவர் இயற்றியுள்ளார். இந்து கடவுள்களையும், முகமதியத் துறவிகளையும், இராசாராம் சந்திரரையும் அக்பரையும் புகழ்ந்து பல கவிதைகளை இயற்றியுள்ளார். உண்மையில் இந்துசுத்தானி இசைக்குத் தான்சேன் ஒரு புதிய பாதையை வகுத்துக் கொடுத்துள்ளார். இராசாராம் சந்திரர் இவருக்குத் 'தான்சேன்' என்ற பட்டத்தை வழங்கியிருக்கலாம் என்று கருதுகின்றனர்.

தான்சேன் கி.பி. 1562-ஆம் ஆண்டு முதல் 1589-வரை சுமார் 27 ஆண்டுகள் அக்பர் அவையை அணி செய்தார். ஆனால் இவர் நிறைய மது அருந்தும் பழக்கம் உள்ளவர்.இவர்கி.பி.1589-இல்இறந்தார்.முதலில் இவர் உடல் இலாகூரில் புதைக்கப்பட்டது. பின்பு அது அங்கிருந்து எடுத்துவரப்பட்டு குவாலியரில் உள்ள முகமதியத் துறவி சேக்முகம்மது கௌசு என்பவரின் சமாதிக்கு அருகில் அடக்கம் செய்யப் பட்டது. அந்த இடத்தில் அக்பர் ஓர் அழகிய கட்டடத்தை எழுப்பினார். அவ்விடம் இந்தியாவிலுள்ள பாடகர்களுக்குப் புனித யாத்திரைத் தலமாக மாறியது.

பேரரசர் அக்பர், தான்சேன் போன்ற இசைக் கலைஞர்களை ஆதரித்ததனால் இந்துக்களின் இசையும் முகம்மதியர்களின் இசையும் ஒன்று சேர்ந்து அரசவையில் ஒலித்தன. இந்த அமைப்பினால் பண்டைய இந்துக்களின் இசையில் சில மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. முகம்மதியப் பேரரசர்கள் இசைக்கு ஆதரவு அளித்ததால் ஒவ்வொரு வகுப்பிலுமிருந்த வல்லுநர் இசைக் கலையில் ஈடுபடலாயினர். அ.சி.

துணை நூல்கள்:

Mahajan, V.D., India Since 1526, S. Chand & Co., NewDelhi, 1971.

Srivastava, A.L., Akbar the Great, Vol.I. Shivalal Agarwala & Co., Educational Publishers, Agra, 1972.

தான்பரி: தான்பரி என்ற பெரும் தொழிற் சாலை நகரம் அமெரிக்காவிலுள்ள கனெக்டிகட்டின் (Connecticut) தென்மேற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. பிரிட்சுபர்ட்டு (Bridgeport) என்னும் பகுதியின் வடமேற்கிலிருந்து 35 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது.

தான்பரி (Danbury) 20–ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்ககாலம் வரை ஆண்கள் அணியும் தொப்பிகள் செய்வதில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது. அதனால், 'உலகின் தொப்பி நகரம்' (Hat City of the World) எனப் பெயர் பெற்றது. அத்தொழில் நலிவு அடைந்த போதுவேறு பல தொழில்கள் இங்குச் சிறப்படையத் தொடங்கின. அதில் இயந்திரங்கள், உலோக வேலைகள், ஆடைகள் நெய்தல்,இரசாயனப் பொருள்கள் செய்தல், மின் அணு மின்சாரம் தொடர்பான பொருள்கள் தயாரித்தல், அறுவை மருத்துவத் துணைக்கருவிகள் தயாரித்தல், காந்த நாடாக்கள், எழுதுகோல் தயாரித்தல் ஆகியவை சிறப்பானவை.

தான்பரியில், மேற்கு கனெக்டிகட்டு மாகாணக் கல்லூரி, என்றி அப்பாட்டுத் தொழில்நுட்பப் பள்ளி, ஊசுடர் பள்ளி (Wooster School) என்ற ஆண்கள் தொடக்கப்பள்ளி உள்ளன. தான் பெரியிலுள்ள இசுகாட்-பான்டன் பொருட்காட்சிச்சாலையும் (Scott Fanton Museum) வரலாற்றுக் கழகமும் (Historical Society) சிறப்புவாய்ந்தவை. இங்கு கி.பி. 1869-இலிருந்து ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் பொருட்காட்சி அளவற்ற மக்கள் கண்டுகளிக்கும் ஒரு நிகழ்ச்சியாகும்.

அமெரிக்க இந்தியர்களிடமிருந்து தான்பரியை வாங்கிய எட்டுக் குடும்பத்தினர் 33 கி.மீ. தெற்கேயுள்ள நார்வாக்கு (Norwalk) என்ற பகுதியைச் சார்ந்தவர்கள். அவர்கள் கி.பி. 1684–இல் தான்பெரியில்

குடியேறினர். அமெரிக்கச் சுதந்திரப்போரின்போது, ஐரோப்பாவிலிருந்து வந்த படை தங்களுக்குத் தேவையான மாவு இறைச்சி, இராணுவத் தளவாடங்கள் ஆகியவற்றைத் தான்பெரியில்தான் சேமித்துவைத்திருந்தது. படைத்தலைவர் வில்லியம் தைரான் (Col. William Tyron) என்பவரின் தலைமையின்கீழ் கி.பி. 1777-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் 26-ஆம் நாள் 2000 ஆங்கிலப் போர்வீரர்கள் நியூயார்க்கிலிருந்து புறப்பட்டு, நார்வாக்கு வந்து, தான்பரியைத் தீக்கிரையாக்கினர். ஆனால், ஆங்கில வீராகள் அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் தங்கள் கப்பல்களை அடையுமுன், ஐரோப்பியப் படை இரிட்சுபீல்டு (Ridgefield) என்னுமிடத்தில் அவர்களைத் தோற்கடித்தது. தொடர்ந்து நடைபெற்ற போரில், அமெரிக்கப் படைத்தலைவரான தளபதி தாவீது உசுடர் (General David Wooster) காயமடைந்து தான்பெரிக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அங்கு இறந்தார்.

தான்பெரி ஒரு நகரம் என்ற தகுதியைப் பெறும் சாசனத்தை (Charter) கி.பி. 1889-இல் பெற்றது. அதைச் சார்ந்துள்ள பகுதிகள் ஒரு மேயர் குழுவின் ஆட்சிக்குக்கீழ் 1965-இல் வந்தது. தான்பெரி மிகச் சிறந்த அமெரிக்கத் தொழிற்சாலை நகரங்களில் ஒன்று.

வெ.பா.

தான் பழங்குடி: இம்மக்கள் ஆப்பிரிக்காவின் வடமேற்குப் பகுதியில் தந்தக் கடற்கரை (Ivory Coast), இலைபீரியா ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த எல்லைப் பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர். உலகின் பல்வேறு அருங்காட்சியகங்களில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ள தான் (Don) பழங்குடிகளின் முகமூடி நடன உடைகள் இவர்களின் சிறப்பை உணர்த்தும். பல நூற்றாண்டுகளாக இவர்கள், மக்கள் நெரிசல் மிகுந்த பகுதிகளிலிருந்து விலகி மிகவும் தனித்த பகுதிகளில் வாழ்ந்து வருவதால் இவர்களிடையே இருந்த தன்னின உண்ணும் தன்மையும் (Cannibalism), மிகவும் அளவுகடந்த மூட நம்பிக்கைகளும், சூனிய முறைகளும் இம்மக்களிடம் நெடுங்காலம் தொடர்ந்து இருந்துவந்தன.

தான் பழங்குடியினர் கொண்டிருக்கும் விந்தையான பழக்க வழக்கங்களுக்கு அம்மக்கள் வாழும் பகுதியும் காரணமெனலாம். சவானாப் (Savannab) புல்வெளிகளிலிருந்து நீண்டுயர்ந்து செல்லும் அடர்ந்த காடுகளே இவர்களின் வாழிடங்கள். இப்பகுதியின் மண்வளமும் மழைஅளவும் இடத்திற்கு இடம் வேறுபட்டுள்ளன.

தான் பழங்குடியினர் நீக்கிரோ மக்கள்; நல்ல உடற்கட்டானவர்கள்; செம்பழுப்பு முதல் அடர்ந்த கருமைநிறம் வரையிலான தோல், தலையில் மிகவும் சுருட்டையான மயிர். தடித்த உதடுகள், அகன்றமூக்கு, உடலின் மேற்புறத்தில் குறைந்த அளவிலான மயிர் முதலான பண்புகள் இவர்களை அடையாளம் காட்டும். இவர்கள் சூடான் பகுதியைச் சேர்ந்த பழங்குடிகளோடு தொடர்பு கொண்டவர்கள் எனக் கூறுவர். வரலாற்றுக் கதைப்படி இம்மக்கள் முகமதியர்களால் சூடானின் வடக்குப் பகுதியிலிருந்து இப்போதுள்ள பகுதிகளுக்குத் துரத்தப்பட்டனர். இன்று சற்றேறக் குறைய 2 இலட்சம் எண்ணிக்கையில் இவர்கள் காணப்படுகின்றனர்.

தான் குடியிருப்பு

தான் பழங்குடியினரின் குடியிருப்பு அமைப்புச் சற்று மாறுபட்டது. ஒவ்வொரு கிராமமும் சற்றேறக் குறைய 300 வட்டவடிவக் குடிசைகளைக் கொண்டதாகும். அவற்றுள் தலைவன் வாழும் குடிசை அளவில் பெரியது. இந்தக் கிராமத்திற்கு வரும் விருந்தினர்கள் தங்குவதற்கு ஏற்பப் பல தனி அறைகளைக் கொண்டவாறு பெரிய அளவில் அழகுடன் தலைவன் வீடு கட்டப்பட்டுள்ளது. ஆண்வழி உறவுடைய அனைவரும் ஒரு கிராமத்தில் வாழ்கின்றனர். அரசியலமைப்பில் ஒவ்வொரு தனிக்கிராமமும் தனித்தனியாகச் செயற்படுகிறது.

இவர்களின் பொருளாதாரம், காட்டெரிப்பு வேளாண்மையை (Slash and burn cultivation) அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஏப்பிரல் மாதத் தொடக்

தான் ஆடவர்கள்

கத்தில் தேவையான அளவு காடுகளை வெட்டி அதனை எரித்துவிடுவர். சூன் தொடக்கத்தில் பெய்யும் மழை எரிந்த சாம்பலை மண்ணோடு ஒன்றச் சேர்த்துவிடுகிறது. காட்டினை எரிக்கும் சாம்பல் சிறந்த உரமாகப் பயன்படுகிறது என நம்புகின்றனர். குறைந்தது மூன்றாண்டுகள் வரை ஒரேயிடத்தில் பயிரிடுகின்றனர். பின்னர் நிலத்தின் சத்துக்குறைந்து வீடுகிறது என எண்ணிக்காட்டின்வேறொரு பகுதியை வெட்டி அதனைஎரித்துப்பயிரிடுகின்றனர். இவர்களின் முதன்மையான பயிர் நெல் ஆகும். இப்பயிர் 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மலேசியாவிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டதாகும். இன்று 40 க்கும் மேற்பட்ட நெல் வகைகளைப் பயிரிடுகின்றனர். இவர்கள் தொன்மையான முறையில் பயிர்செய்தாலும் காடு சார்ந்த நிலங்களில் அவற்றின் விளைச்சல் ஓரளவு போதுமானதாக இருக்கிறது. ஓர் ஆண்டின் பல்வேறு பருவங்களில் எவ்வாறு நிலத்தில் மாறி மாறிப் பயிரிடவேண்டும் என்று நன்கு அறிந்துள்ளனர். மழையளவிற்கு ஏற்ப எந்தெந்த நெல்வகைகளைப் பயிரிடுவது என்பதையறிந்து அனுபவ முறையில் சில உத்திகளைக் கையாளுகின்றனர். நெல்லை விற்றோ பண்டமாற்றஞ் செய்தோ அவர்களுக்குத் தேவையான பிற பொருள்களைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர்.

நெல் தாளிலிருந்து மீதமுள்ள நெல்லைப் பிரித்தல்

நெல்லைத் தவிர்த்துத் தினைவகைகள், சோளம், காய்கறிகள் முதலானவற்றையும் பயிரிடுகின்றனர். காய்கறிகளுள் உருளை, மிளகு, வெங்காயம் முதலானவற்றை விரும்பிப் பயிரிடுகின்றனர். கால்நடைகளைக் குறைந்த அளவில் வளர்க்கின்றனர். பசு, வெள்ளாடு, செம்மறிஆடு, நாய், கோழி முதலானவற்றை இவர்கள் விரும்பி வளர்க்கின்றனர்.

தான் பழங்குடியினரின் துணைத்தொழில்கள் வேட்டையாடுதல், மீன்பிடித்தல், கைவினைப் பொருள்கள் செய்தல் முதலானவை. இரும்பு, மர வேலை ஆகியவற்றில் இவர்கள் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றுள்ளனர். மரங்களில் சித்திரங்கள் செதுக்குவதிலும் மரத்தைக் குடைந்து பல வடிவங்களில் பொருள்கள் செய்வதிலும் இவர்கள் கைதேர்ந்தவர்கள். இவ்வாறே இரும்புப் பொருள்களையும் நேர்த்தியாகச் செய்கின்றனர். இவற்றின்மூலம் நல்ல வருவாயைப் பெறுகின்றனர்.

தான் பழங்குடியினரிடையே இளம் ஆண்பிள்ளைகளும், பெண் பிள்ளைகளும் பூப்புக் காலத்தில் ஏற்புச் சடங்கினை (Initiation Ceremony) மேற்கொள்கின்றனர். இச்சடங்கின்போது இருபாலாரும் தத்தம் இன உறுப்புகளின் நுனித்தோலை நீக்கிக்கொள்கின்றனர். அதன்பின்னர் ஆண், பெண் இருபாலாருக்கும் தனித் தனியாக உள்ள கிபாசா (Gbasa) எனப்படும் இரகசியச் சங்கத்தில் சேர்ந்து சமுதாய நடைமுறைகள், சமயச் சடங்குகள் முதலானவற்றில் பயிற்சி பெறுகின்றனர். குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையில் மட்டுமே இதில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றனர். ஆண்கள் அமைப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்கள் நடவடிக்கைகளை மிக இரகசியமாக வைத்துக்கொள்கின்றனர். சடங்கு நடனங்களின்போதும் தீய ஆவிகளை விரட்டும் நிகழ்ச்சிகளின் போதும் முகமூடிகளை அணிந்து கொண்டு ஆடும் இவர்களின் ஆட்டங்கள் பழங்குடிப் பண்பாட்டில் சிறப்பிடம் பெற்றவை. ஆனால், தான் பழங்குடியினர் இலைபீரியா, தந்தக் கடற்கரை ஆகிய அரசுகளின் நேரடி நிருவாகத்தில் இன்று செயற்பட வேண்டியுள்ளதால் இவர்களின் தொன்மையான பண்பாட்டுக் கூறுகள் அழிந்து வருகின்றன. சீ.ப.

தான்பி பிரபு தாமசு ஆசுபோர்ன்: ஐந்து பேர் அடங்கிய, கபால் எனப்பட்ட அமைச்சர் குழு (கி.பி. 1667-1673) கலைக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு, தான்பி பிரபு (Earl of Danby) எனப் புகழ்பெற்று விளங்கிய சர் தாமசு ஆசு போர்ன் (Sir Thomes osborne) என்பவரை இரண்டாம்சார்லசு தமது ஆலோசகராகவும் முதல் அமைச்சராகவும் நியமித்துக் கொண்டார். இவர் கி.பி.1673 இலிருந்து 1678 வரை தலைமை அமைச்சராகப் பணியாற்றி வந்தார்; நிதி அமைச்சராகவும் திறம்படச் செயற்பட்டார்.

உள் நாட்டுச் செய்திகளில் தான்பி ஆங்கிலத் திருச்சபையின் ஆதிக்கத்தை நிலை நாட்ட முயன்றார். நிறுவப்பட்ட திருச்சபையை ஏற்க மறுத்தவர்களுக்கோ (Dissenters) கத்தோலிக்கர்களுக்கோ இவர் சமய உரிமை அளிக்கச் சிறிதேனும் விரும்பவில்லை. ஆனால் வெளிநாட்டுக் கொள்கையில் இவருடைய போக்கு அரசரின் கொள்கைக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாக இருந்தது. பெருகிக் கொண்டிருந்த பிரெஞ்சு அதிகாரத்தைத் தான்பி தடுத்து நிறுத்த விரும்புகையில் சார்லசு மன்னர் பிரான்சுடன் மிக நெருங்கிய தொடர்பு கொள்ள விரும்பினார். தான்பி ஆலந்து (Holland) நாட்டுடன் நெருங்கிய உறவு கொள்ள விரும்பினார். அதையொட்டி இவர் யார்க் கோமகனின் மகள் மேரியை ஆலந்து நாட்டு இளவரசரான வில்லியத்திற்குத் திருமணம் செய்து வைப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். இந்தத் திருமணம் பிறகு இங்கிலாந்தின் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் மிக முக்கிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது.

இரண்டாம் சார்லசின் முதல் அமைச்சர் என்ற நிலையில், இரகசிய தோவர் (Dover) உடன்படிக்கையின்படி பதினான்காம் உலூயியிடமிருந்து (Louis XIV) ஆண்டுதோறும் உதவித் தொகை வாங்கி அரசருக்குத் தான்பி கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. அதற்கான கடிதப் போக்குவரத்து பாரிசில் ஆங்கிலப் பேரரசராக இருந்த இரால்ப்பு மாண்டகு என்பவர் மூலமாக நடைபெற்று வந்தது. தான்பி தம்மை நன்றாக நடத்தவில்லை என்று மனம் புண்பட்ட மாண்டகு வஞ்சம் தீர்த்துக் கொள்ள அவ்விரகசியத்தைச் சட்டசபையிலிருந்த எதிர்க்கட்சியினருக்குக் காட்டிக் கொடுத்து விட்டார். அக்கடிதங்கள் தான்பியால் கையொப்பமிடப்பட்டிருந்ததனால் அவை அவருக்கெதிராகச் சிறந்த சாட்சி பகவர்வனவாக இருந்தன. உடனே அவர் மீது அரசியல் குற்றச்சாட்டு சுமத்தப்பட்டுச் சட்டசபையில் வழக்குத் தொடரப்பட்டது. (Impeachment) அரசர் தமக்காகச் செயற்பட்ட தான்பியைக் காப்பாற்றுவதற்காகச் சட்ட சபையைக் கலைத்து விட்டார். (கி.பி.1679). புதிய பாராளுமன்றம் கூடியதும் மீண்டும் வழக்குத் தொடரப்பட்டது. சார்லசு மீண்டும் தான்பியைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவருக்கு மன்னிப்பு அளித்து விட்டார். பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்து விட்டாலோ அரசர் மன்னிப்பு அளித்து விட்டாலோ மன்பகைக் குற்றச்சாட்டு (Impeachment) என்ற அரசியல் குற்ற வழக்கு தடைப்பட்டு விடுமா என்ற அரசியல் சட்ட சபைக் குரிய சிக்கல் ஒன்று எழுந்து விட்டது. அந்தக் காரணங்களுக்காகக் குற்றச் சாட்டு நின்று விடாது என்று பாராளுமன்றம் வாதாடியது. ஓர் அமைச்சர் தம் செயல்களுக்காகப் பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்பாளியாவார் என்ற கருத்தைப் பாராளுமன்றம் வற்புறுத்தியது. அதனால் தான்பி கி.பி. 679 இல் பதவியிலிருந்து விலக நேரிட்டது. அ.உ.

தான் முடிவு செய்யும் உரிமை: இறைமை அரசானது கி.பி. 19–ஆம்நூற்றாண்டில் தேச அரசு நிலைக்கு உருவானது. அதனால் மக்கள் ஒரே பொதுவான தேசிய இனத்தின் மூலம் இணைக்கப்பட்டனர். அத்தன்மையானது, தேசிய அரசு, ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வேறுபட்டு இயங்க உதவியது. தான் முடிவு செய்யும் உரிமைத் தத்துவம் மக்கள் பொருளாதார, வரலாற்றுப் பண்பாட்டுப் பேதமின்றி ஒரே தேசிய இனத்தில் உள்ளவர்கள் யாவரும் ஒன்று சேர்ந்து வாழவும் தம்மைத் தாமே ஆட்சி செய்து கொள்ளவும் வழிகோலியது. இவ்வுரிமை நாட்டிற்குத்

தனித்தன்மையை நல்கி நாட்டின் நலனுக்குச் சீரிய பல முடிவுகளை எடுக்க ஆவன செய்தது. மக்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பை உண்டாக்கவும், தன்னுடைய நாட்டினால் தானும், தன்னால் தன் நாடும் மேன்மையுறவும் இந்த உரிமை பயன்படுகிறது. தேசியத்துவம், முதல் நூற்றாண்டிலும் அதைத் தொடர்ந்து அடுத்த நூற்றாண்டிலும் ஓர் உயரிய இயக்கமாகக் கருதப்பட்டது. அதில் மக்கள் தங்கள்நாட்டின் பலதிறப்பட்ட வாழ்க்கையிலும், பொருளாதார அரசியல், சமுதாயத் துறைகளிலும் பெரும் பங்கு வகிக்கச் சித்தமாயினர். அத்தகைய தேசிய உணர்வால் விழிப்படைந்த மக்கள் யாவரும் தங்களுடைய முதலாம் இலக்காகவும், இலட்சியமாகவும் அமைத்துக் கொண்டது தான் இந்தத் தான் முடிவு செய்யும் உரிமை' என்றால் அது மிகையாகாது. அன்னிய ஆதிக்கத்திலிருந்து மத்திய, கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் விடுதலை பெற்றுச் சுதந்திர நாடாகத் தனித்தியங்கும் முறையை ஆதரித்துத் தான் முடிவு செய்யும் தத்துவத்தை உருவாக்கியவர் அமெரிக்க அதிபரான உட்ரோ வில்சன் என்பவராவர். இக்கொள்கையானது, பேரரசின் அதிகாரத்தையும் ஏகாதிபத்தியத்தையும் (imperialism) எதிர்க்கும் தன்மை கொண்டது. 1960-ஆம் ஆண்டில் சுமார் 125க்கும் மேற்பட்ட அமைப்புகள் 'தேச' நிலைக்கு அங்கீகரிக்கப்பட்டன. இவ்வாறு அங்கீகரிக்கப்பட்ட தேசங்கள் தங்கள் நலனைத் தாங்களே முடிவு செய்யவும் தங்களுடைய இறைமை உணர்வை வெளிப்படுத்தவும் தொடங்கின. வியன்னா காங்கிரசின் மூலமாக, நெப்போலியனை வீழ்ச்சியடையக் கண்டவர்கள் பழைய பரம்பரையைப் பதவிக்குக் கொண்டுவர முயற்சி செய்தனர். ஆயினும், ஐரோப்பிய சமுதாயம் அந்த நேரத்தில் பிரெஞ்சுப் புரட்சியினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. இது அவர்களை ஒரு நிரந்தர நிலைக்குக் கொண்டு வரத்தடையாக இருந்தது. புரட்சியின் தலைவர்கள், இப்புரட்சி மக்கள் விரும்பும் சுதந்திரத்தை வழங்க உதவுவதாகநம்பினர். இப் புரட்சிகள் ஒரு புதிய தேசிய உணர்வை மேலைநாட்டு மக்களிடமும், மத்திய ஐரோப்பிய மக்களிடமும் தோற்றுவித்தன. இத்தகைய தேசியத்தன்மை உருவாக முதலாளித்துவ சனநாயகமும் (Bourgeois democracy) தொழிற்புரட்சியும் (Industrial revolution) உதவின எனவும் கூறலாம். பல தேசிய போராட்டங்களும் புரட்சிகளும்கி.பி.1830-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்றன. கிரேக்க நாடு 1832-இல் ஆட்டோமான் பேரரசுவிடமிருந்து(Ottomon Empire) விடுதலை பெற்றது. ஒன்பது ஆண்டுப் போரட்டத்திற்குப் பிறகுகி.பி.1839-ஆம் ஆண்டில் பெல்சிய நாடு சுதந்திரம் பெற்றது. பெர்லின் ஒப்பந்தத்தின்படி கி.பி.1878-இல் பல்கேரியா தனி நாடாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அதுபோன்றே செர்பியாவும், உருமேனியாவும் சுதந்திரநாடாயின. பால்கன் போருக்குப் பிறகு அல்பேனியா அங்கீகாரம் பெற்றது.பிசுமார்க்கின் பெரும் முயற்சியாலும் இரத்தமும் இரும்பும்என்ற கொள்கையாலும்(Blood and Iron Policy) செர்மானிய நாடு ஒன்றாக ஐக்கியமானது. இத்தாலி கி.பி. 1870-இல் ஐக்கியமடைந்தது.சப்பான் 1902-ம் ஆண்டின் போது தூரக் கிழக்கு நாடுகளில் முதன்மை நாடாகப் பிரிட்டனால் கருதப்பட்டது. இவ்வாறு உருவாகிய ஒவ்வொரு நாடும் தனக்கென ஒரு தனித்தன்மையுடனும், சுதந்திரமாகவும் செயற்படத்தான் முடிவு செய்யும் உரிமைக் கோட்பாடு அமைகிறது. ஒரு நாடு தன்னிச்சையாகத் தன்னுடைய நலனுக்காகப் போராடவும் மேலும் அனைத்துலக அரங்கில் தனக்கென ஓர் இடத்தை ஏற்படுத்தவும் மக்களாட்சிச் சனநாயகம் உருவாகவும் இவ்வுரிமை துணைசெய்கிறது. இது சர்வாதிகார ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரானது. இட்லர் தன்னுடைய தேச விரிவுக் கொள்கையைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு இவ்வுரிமையை எதிர்த்தார். மேலை நாட்டிலிருந்து ஆசியக் கண்டத்தைப் பாதித்தது விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி மட்டுமன்றி,அரசியல் துறையில் இந்த தான் முடிவு செய்யும் உரிமையும் ஒன்றாகும். உட்ரோ வில்சன் 1918-இல் அறிவித்த 14 கூறுக் கோரிக்கை முதல் உலகப் போர் முடிவடைய உதவியதும் அல்லாமல் ஆசுத்திரிய-அங்கேரிய நாடு தன்னாட்சி பெற்று அரசியல் முன்னேற்றமடையவும் உதவியுள்ளது. அதுபோலவே ஐக்கிய நாட்டின் மசோதாவும்(UN Charter) உலக அமைப்புகள் யாவும் தான் முடிவு செய்யும் உரிமையை மதித்திடல்வேண்டும் என வலியுறுத்தியுள்ளது. கி.பி.1823-ஆம் ஆண்டின் மன்றோ கொள்கையும் அதையடுத்து 1856-ஆம் ஆண்டின் பாரிசுச் சமாதான ஒப்பந்தமும் இத்தகைய தனித்தியங்கும் முறையினையும் தான் முடிவு செய்யும் உரிமையையும் அறிவுறுத்துகின்றன. அமைதியும் சமாதானமும் உருவாகவும் அரசியலில் ஓர் உயரிய பாரம்பரியத்தை அடையவும் இந்தத் 'தான் முடிவு செய்யும் உரிமை' பயன்படுகிறது என்று கூறலாம். சுருங்கக் கூறின், இவ்வுரிமை ஒரு நாட்டிற்கு இறைமையையும், தனித்தன்மையையும் தன்னாட்சியையும் அளிக்க வல்லது என அறுதியிட்டுக் கூறலாம்.

ஜே.இர.

தான்யூபு: மத்திய ஐரோப்பாவில் ஓடும் தான்யூபு ஆறு ஐரோப்பாவில் பாயும் மிக நீண்ட ஆறுகளுள் இரண்டாவதாக விளங்குகிறது. செருமனியில் கருங்காட்டுப் பகுதியில் உற்பத்தியாகும் 'பிரிகாக்கு' (Brigach), பிரேசு (Brege) ஆகிய இரு ஆறுகளின் இணைப்பே தான்யூபு ஆறாகும். இதன் நீளம் 2800 கி.மீ. பவேரியா, ஆசுத்திரியா, அங்கேரி, யூகோசுலாவியா, பல்கேரியா, உருமேனியா ஆகிய நாடு

கள் வழியாகப் பாய்ந்து இது கருங்கடலில் கலக்கிறது. இதன் முக்கியு துணையாறுகள் 'ஆல்டுமூல் (Altmuhl), நாபு (Naab), வாகு (Vah), நயிட்ரா (Nitra), அரான் (Hron), திசா (Tisza), ஓல்டு (Olt), புருட்டு (Prut) ஆகியவை. ஆல்ப்சு மலையிலிருந்து இதனுடன் சேரும் ஆறுகள் இல்லர் (Iller). ஈசர் (Isar), இன் (Inn) ஆகியவை. தான்யூபு செல்லும் வழிகளில் பெரும் பட்டினங்கள் உள்ளன.

புடாபெசுட்டு (Buda pest) நகருள் இந்த ஆறு பாயுமுன் பல சிறு ஆறுகள் இதனுடன் சேருவதால் அகன்று விளங்குகிறது. சமவெளிப் பகுதியில் பாயும் போது திசா (Tisza), திராவி (Dravy), சாவா (Sava), மொராவிகு (Moravig) ஆகியவை இதனுடன் சேருகின்றன. பால்கன் குன்றுகளின் வழியாகப் பெல்கிரேடு (Belgrade) நகருள் தான்யூபு தெற்கிலிருந்து கிழக்கு முகமாகப் பாய்கிறது. திரான் சில்வேனியன்-பால்கன் மலைகள் சந்திக்கும் பகுதி இரும்புக்கதவு (Iron Gate) எனப்படுகிறது. இதன் வழியே குறுகிய தான்யூபு நதி பாய்கிறது. பல்கேரியச் சமவெளி வழியாகப் பாய்ந்து பின் கருங்கடலை அடையுமுன் பெரும் கழிமுகப் பகுதியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இங்கு இதன் மூன்று கிளைநதிகளான 'கிலியா' (Kilia), சுலினா (Sulina), எசிலிசு அல்லது புனித சார்சு (Echillis or St. George's) ஆகப் பிரிகின்றன. இறுதியில் தான்யூபுடன் சேரும் ஆறுகளில் முக்கியமானவை பல்கேரியாவிலிருந்து வரும் புருட்டு (Prut) ஆகும். செருமனியில் பாயும்போது தான்யூபு தோனவ் (Donav) என்றும், உருமேனியாவில் தூனாரியா (Dunarea) என்றும், செக்கோசுலாவோகியாவில் தூனகு (Dunag) என்றும், அங்கேரியில் தூனா (Duna) என்றும் பல்கேரியாவில் தூனாசு (Dunaj) என்றும் கூறப்படுகிறது.

இது ஒரு பன்னாட்டு நதியானதால் பல நாடுகளின் போக்குவரவிற்கும் வாணிகத்திற்கும் பெரிதும் பயன்படுகிறது. ஐரோப்பிய நாடுகள் கி.பி. 19ஆம் நூற்றாண்டிலேயே செய்து கொண்ட ஒப்பந்தங்களின் மூலம் தான்யூபின் முக்கியத்துவம் வெளிப்படுகிறது. கிரிமியப் போருக்குப்பின் கி.பி.1856-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 30-ஆம் நாள் ஏற்பட்ட பாரிசு உடன்படிக்கையின்படி ஐரோப்பிய நாடுகள் யாவும் இதைப்பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்றும் பன்னாட்டுச் சட்டத்திட்டத்திற்குட்பட்டு நடக்க வேண்டும் என்றும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. இதற்கென ஓர்ஐரோப்பிய ஆணைக்குழு அமைக்கப்பட்டது. அதற்கெனத் தனிக்கொடி, சீருடை, காவற்படை, வரி வசூல், கடன்வாங்கும் உரிமை, ஆற்றுப் போக்குவரவைப் பயன்படுத்தப் புதிய சட்டங்கள் ஏற்படுத்தும் உரிமை ஆகியவை அளிக்கப்பட்டன. முதல் உலகப் போருக்குப்பின் இக்குழு 1921-ஆம் ஆண்டில் கையெழுத்திடப்பட்ட பாரிசு உடன்படிக்கையினபடி ஏற்படுத்தப்பட்ட தான்யூபு பேரவையின்கீழ்ச் செயற்பட்டது. ஆனால், இரண்டாம் உலகப்போருக்குப்பின் 1948-ஆம் ஆண்டில் பெல்கிரேடில் கூட்டப்பட்ட மகாநாட்டில் சோவியத்து உருசியாவும் அதன் நட்பு நாடுகளும் கொண்டுவந்த தீர்மானங்களை அமெரிக்க ஐக்கியநாடுகள், பிரிட்டன், பிரான்சு ஆசிய நாடுகள் ஏற்க மறுத்தன. எனவே, எந்தெந்த நாடுகளின் வழியாகத் தான்யூபு ஆறு பாய்கிறதோ அவை ஒன்றோடொன்று தனித்தனியாக ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொண்டன. அதன்படி ஒவ்வொரு நாடும் மற்ற நாடுகளின் சுதந்திரமான கப்பல் போக்குவரத்தை மதிக்கவும் அனுமதிக்கவும் ஒப்புக்கொண்டன. பழைய ஆணைக்குழுவின் கீழிருந்த சொத்துகள் யாவும் புதிதாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட தான்யூபு ஆறு நிருவாகத்தின் (Danube River Administration) கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன. இதற்கெனத் தனிக்கொடியும் முத்திரையும் உள்ளன. இதன் தலைமை அலுவலகம் புடாபெசுட்டில் உள்ளது. வெ.பா.

தானியங்கு நரம்பு மண்டலம்: நரம்பு மண்டலத்தை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். மூளையும் தண்டுவடமும் மத்திய நரம்பு மண்டலம் எனவும், அவைகளுக்கு வெளியே உள்ள உயிரணுக்களினாலான(Cells) உடல்களைக் கொண்ட தொகுதியான நரம்புமுடிச்சுகளும், நரம்பிழைகளைக் கொண்ட நரம்புகளும் மேற்பரப்பு நரம்புமண்டலம் எனவும் பிரிக்கலாம். மற்றொரு வழியில், உறுப்பு இயக்க அல்லது உடல்சார் மண்டலம் எனவும் தானியங்கு (Autonomic) நரம்பு மண்டலம் எனவும் பிரிக்கலாம். இவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் மத்தியநரம்பு மண்டலத்தின் ஆக்கக் கூறுகளையும். மேற்பரப்பு நரம்பு மண்டலத்தின் ஆக்கக் கூறுகளையும் கொண்டிருப்பதால், எவ்வுறுப்புகளைக் கட்டுப்படுத்துகிறது என்பதனைக் கொண்டே இவ்விரு நரம்பு மண்டலங்களையும் வேறுபடுத்தலாம். புலங்கலைப் புரியும் மத்திய நரம்பு மண்டலத்தின் கீழ்க்காணும் உறுப்புகள் தானியங்கு நரம்புமண்டலத்தோடு சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அவை 1) இரத்த அணுக்கோவைகள்,முடல்கள், பிறப்புறுப்பு-மூத்திரப்பாதை ஆகியவைகளின் மிருதுவான தசைத்திசுக்கள், 2) இதயத்திசு, 3) நரம்பு வழங்கீடுகளைப் பெறுகின்ற நாளமில்லாச் சுரப்பிகள் ஆகியவை ஆகும். பொதுவாகத் தானியங்கு நரம்பு மண்டலம் அகச் சூழ்நிலையைக் கட்டுப்படுத்துகிறது.

தானியங்கு நரம்பு மண்டலம், உடல் சார் நரம்பு மண்டலம் ஆகியவற்றின் வெளிப்புற நரம்பு

முடிவுகள் தெளிவாகத் தெரிந்தாலும், மத்திய நரம்பு மண்டலத்திலும், வெளிப்புற நரம்பின் மையப் பெரும் பகுதியிலும் தெளிவாகப் பிரித்துப் பார்க்க இயலாமலுள்ளது. வெளிப்புற நரம்பினை, நரம்பிழை வகையைக் கொண்டும், நரம்பிழைப் பாதை வழியாகச் சென்று அவை முடிவுறும் இடங்களைக் கொண்டும், அவை உடல் சார் வகையா? தானியங்கு வகையா என்று பிரித்து அரிய முடியும். ஆனால், மத்திய நரம்பு மண்டலத்தின் சில மையங்கள் முழு மையாகத் தானியங்கிச் செயல்களையோ உடர்சார் செயல்களையோ செய்கின்றன. இவ்வகையில் பிரித் தறிவது என்பது ஓரளவிற்குத்தான் சாத்தியம். நரம்பு மண்டலத்தின் அகச்சூழ்நிலையின் சமன்பாட்டிற்குத் தானியங்கு நரம்பு மண்டலம் உடல் சார் நரம்பு மண்டலம் இரண்டும் இணைந்தே பணிபுரிகின்றன என்பதை மனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

மேற்பரப்பு-தானியங்கு மண்டலம்: நரம்பு முடிச்சு முன்னிழைகளின் நரம்புகள் மூளையிலும் தண்டு வடத்திலும் குறிப்பிட்ட சில இடங்களிலும் அமைந் துள்ளமையால் இவை தானியங்கு நரம்பு மண்ட லத்தின் கீழ்க்காணும் அமைப்பிற்குக் காரணமாகின் றன. அவ்வமைப்பு, பிரிவு நரம்பு மண்டலம் அல்லது மார்பிடைப்பகுதி மண்டலம் எனப்படும்.

இப்பகுதி, தண்டுவடத்தின் மார்பு வட்டுக்க ளனைத்திலும் முதல் இரண்டு அல்லது மூன்று இட வட்டுக்களிலும் உள்ள சாம்பற் பகுதியின் பக்கவாட் டில் அமைந்துள்ள நரம்பு உடல்களைக் கொண்ட நரம்பங்களினால் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1,2 மார்பு வட்டுக்களிலிருந்தும், 3,4 குருதி வட்டுக்களிலிருந்தும் வெளிவரும் நரம்பு விழுதுகளையும் இணைக்கும் பிரிவு-முடிச்சு முன்னிழைகள் (ஆ) பிரிவு முடிச்சு களின் நரம்பணுக்களிலிருந்து வரும் நரம்பு விழுது களையும், பிரிவு முடிச்சுப் பின்னிழைகளையும் கொண்டதே இம்மண்டலமாகும். இம்மண்டலத்தின் முடிச்சுகள் முதுகுத் தண்டிற்கு இருபுறத்திலும் சங் கிலித் தொடர் போன்று அமைந்திருக்கின்றன. சில முடிச்சுகள் சான்றாக சீலியக் குடலுறை மடிப்பு முடிச்சுகள் வயிற்றறையிலும் காணப்படுகின்றன. மனிதனிடத்தில் 22 பிரிவு முடிச்சுகள் காணப்படுகின் றன. அவை சீரான முறையில் தண்டு வடத்தி னுடன் அமைந்துள்ளது. இது நரம்பு முடிச்சு வடம் எனப்படும்.

கழுத்து நரம்பு முடிச்சுகள், பின் நரம்பிழை முடிச்சுகளோடு இரத்தக் குழல்கள், தலையிலுள்ள வியர்வைச் சுரப்பி, கண்ணின் பாப்பாவின் நரம்பிழைகள், இதயத்தின் இரத்தக் குழல்கள், இதயம் ஆகியவற்றிற்குச் செயலூக்கமளிக்கின் றன. பின் நரம்பிழை முடிச்சுகள், இதயத்திற்குக் கீழுள்ள கல்லீரல், வயிறு, குடல், மூத்திரப்பை, சிறு நீர்-பாலுறுப்புகள், குண்டிக்காய் அடுத்த சுரப்பி (Adrinal) ஆகியவற்றிற்குச் செயலூக்கமளிக்கின்றன.

எதிர்பிரிவு நரம்பு மண்டலம் அல்லது தலை-குதப் பகுதி மண்டலம்: மத்திய நரம்பு மண்டலத்தின் தலைகுதப்பகுதிகளிலிருந்து இம்மண்டலம் தொடங்கு வதால் இதற்கு இப்பெயர் வந்தது. இதில் உள்ளடங் கியவை 1) நடுமூளையில் உள்ள யாகு-போவிக்கின் கருவிடம் எனச்சொல்லப்படுமிடத்தில் நரம்பணுவுடல் கொண்ட நரம்பங்களாலான நடுக்குரு மூளைப்பகுதி. இக்கருவிடத்தின் நரம்பங்களின் விழுதுகள் மூன்றாம் மண்டை நரம்புகளைச் சென்றடைகின்றன. 2) முகு ளத்தில் நரம்பணுவுடல் அமைந்துள்ள நரம்பங்களைக் கொண்ட குமிழ்ப் பகுதி இந்நரம்பங்களின் விழுதுகள் ஏழு, ஒன்பது, பத்து ஆகிய மண்டை நரம்புகளைச் சென்றடைகின்றன. 3) தண்டுவடத்தின் இரண்டாம் மூன்றாம், நான்காம் குதலட்டுக்களில் அமைந்துள்ள உடல்களைக் கொண்டுள்ள நரம்பங்களால் ஆக்கப் பட்டிருக்கிறது. 4. நடுமூளை, முகுளம், தண்டுவடத் தின் வட்டுகள் ஆகியவற்றில் அமைந்துள்ள நரம் பணுக்களும் இந்நரம்பணுக்களிலிருந்து வெளிவரும் எதிர் பரிவு முடிச்சு முன்னிழைகளும் இதிலுள்ள. இவ் விழைகள் விழித்தசையியக்க நரம்பு, வேகசு அல்லது தெளிவுறு நரம்பு, முக நரம்பு ஆகியவற்றின் வழியே சென்று பரிவு மண்டல முடிச்சுகளையடைகின்றன. 5) எதிர்பரிவு முடிச்சு பின்னிழைகளைத் தரும் முடிச்சு களில் அமைந்துள்ள நரம்பணுக்களும் இம் மண்ட லத்தில்அடங்கும். எதிர்பரிவு முடிச்சுகள் பெரும்பாலும் அவை நரம்பூட்டும் உறுப்புகளுக்கு அருகாகவோ அவற்றின் சுவர்களிலோ காணப்படுகின்றன. பரிவு மண்டலத்தில் உள்ளது போல் அன்றி, பின்னிழை முடிச்சுகள் குட்டையாகவும், முன்னிழை முடிச்சுகள் நீண்டும் காணப்படுகின்றன.

இவ்விரண்டு பிரிவுகளும் எதிர்ச் செயலாற்றும் தன்மையைப் பெற்றுள்ளன. பொதுவாக எதிர்பரிவு நரம்பு மண்டலம், வேலைகளைச் செய்யத் தேவைப் படும் சக்திகளை, அவசரத் தேவைகளைச் சமாளிப் பதற்காகச் சேர்த்துவைக்கும் பணியைச் செய்கிறது. பரிவு நரம்பு மண்டலம் அதனைச் செலவிடுகிறது. இவ்விரண்டு மண்டலங்களும் எதிரிடைத் தன்மை யைப் பெற்றிருந்தாலும், தன்னிச்சையாக இயங்கா மல், ஒன்றை ஒன்று சார்ந்து வேலை செய்து, அகச் சூழ்நிலையைச் சமநிலையிலும், வெளிச்சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப மாறுதல்களையும் ஏற்படுத்துகின்றன. அகச் சூழ் நிலையின் நிலைத் தன்மை சமச்சீர் நிலை எனச் சொல்லப்படுகிறது.

எதிர் பரிவு நரம்பு மண்டலம் வெளிச்சத்திலிருந்து கண்ணைப் பாதுகாக்க, கண்ணின் பாப்பாவைச் (விழிப்பாவை) சுருங்க வைக்கிறது; இதய ஓட்டத்தைத் தடைசெய்து குருதி நாளத்தை விரிவடையச் செய்து, இரத்த அமுக்கத்தைக் குறைத்து, உடம்பு முழுதும் உள்ள எரிபொருளின் பயன்படும் அளவைக் குறைக்கிறது. குண்டிக்காய் அடுத்த சுரப்பி, கணையச் சுரப்பு நீரின்(insulin)உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்து, இரத்தத்திலுள்ள சர்க்கரையைக் குறைக்கிறது. உணவு செரித்தலில் இது முக்கிய பங்கு ஏற்கிறது. இது உமிழ் நீர்ச் சுரப்பை மிகச் செய்து, வயிற்றின் சுருங்கி விரியும் தன்மையை மிகும்படி செய்து, செரிமானத்திற்கு வேண்டிய திரவங்களைச் சுரக்கச் செய்து, உணவைச் செரிக்க வைக்கிறது. திரிக நரம்புகள் மூலம் உடலுக்குத் தேவையற்ற பொருள்களையும் நச்சுப் பொருள்களையும் வெளியேற்றுகிறது. பரிவு நரம்பு மண்டலம் குண்டிக்காய் அடுத்த சுரப்பி போன்ற ஒரு பொருளையும், எதிர் பரிவு நரம்பு மண்டலம் அசிடில் கோலினையும் (Acetyl Choline) தங்களது பணிகளைச் செய்ய இடையீட்டுச் சாதனமாகப் பயன்படுத்துகின்றன.

ஜி.இரா.

துணை நூல்:

D'Amour, E.Fred., BL.C Physiology, Oxford, IBH Pub 60., New Delhi, 1969.

தானியர்: பண்டைக் காலத்தில் இசுரேலில் வாழ்ந்த 12 தொன்மைக் குடியினருள் ஒரு குடியினரே தானியர்(Danies) ஆவர். இவர்கள் வணங்கும் சேக்கபு (Jacob)கடவுளுக்குப்பிறந்த இரு குழந்தைகளுள்முதல் குழந்தையின் பெயரை இம்மக்கள் தங்கள் இனத்திற்குச் சூட்டிக்கொண்டனர். மீதமுள்ள 11 முதுகுடியினருள் 9 குடியினர் சேக்கபின் மற்றக்குழந்தையின் பெயரைச் சூட்டிக் கொண்டனர். இந்தப் பதினோரு முதுகுடியினரும் யூத மக்களாவர்.

இயேசு பிறந்த புனித பூமியான செருசலத்திற்கு (Jeruselam) மேற்கில் தானியர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். பின்னர் இவர்களுள் ஒரு பகுதியினர் வடகிழக்குக் கோடிக்குச் சென்று இலெய்சு (Laish) நகரத்தைத் தங்கள் வசமாக்கிக் கொண்டனர். இந்நகரத்தைப் பின்னர், தான் (Dan) என மறுபெயரிட்டு உரிமையாக்கிக் கொண்டனர். இசுரேலின் பிற்கால வரலாற்றில் இம்மக்களின் நகரம் சிறப்புப் பெற்றுவிட்டது. வரலாற்றியலார் இசுரேலிய வரலாற்றைக் குறிப்பிடும்போது தான் (Dan) முதல் பீர்சீபா (Bear-sheba) வரை என்று சிறப்பாகக் குறிப்பிடுவர். இவ்விரு நகரங்களும் அந்நாட்டின் இரு கோடியில் உள்ளதே காரணமாகும்.

தானியர் மக்கள் பிலிசுடைன் (Philistine) மக்களின் முற்றுகைக்கு உள்ளான போதெல்லாம் தானியர் இனத்தைச் சேர்ந்த சாம்சன் (Samson)என்னும் வீரன் திறமையாக எதிர்த்துப் போராடினான். அதனால், அவனை வீரத் தலைவனாகப் போற்றி வணங்குகின்றனர்.

அசிரியர்கள் (Assyrians) இசுரேலியப் பேரரசை கி.மு. 721-இல் கைப்பற்றியபின் வட பகுதியில் வாழ்ந்த தானியர் முதுகுடியினர் முதற்கொண்டு 10 இனத்தவர்கள் அற்றுப்போயினர். இன்று யூதர்களின் மரபுக் கதைகளில் இவர்களைப் பற்றிய கதைகள் மிகுந்துள்ளன. இக்கதைகள் மறைந்த 10 பழங்குடியினரைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகின்றன.

சீ.ப.

தானியல் பீட்டர் விவியன் **(கி.பி.1784-1860):** அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் வெர்சீனியா என்ற குடியேற்றம் தொடங்கிய காலந்தொட்டு, அதனுடன் தொடர்புகொண்ட ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பீட்டர் விவியன் தானியல் (Daniel Peter Vivien) கி.பி.1784-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவரது பாட்டனாரான பீட்டர் தானியல், இசுடாப்போர்டு (Stafford) பகுதியில் தொடக்க காலத்தில் குடியேறியவர். இவர் ஒரு நீதிபதி. பீட்டர் விவியன் தானியலின் தந்தையான 'திராவர்சு தானியல்' (Travers Daniel), சான்மான்க்யூர் (John Moncure) என்பவரின் மகளான பிரான்செசு (Frances) என்பவரை மணந்தார். இசுடாபோர்டில் பெரும் பண்ணையாரான தானியல் அங்கு குரோசு நெசுட்டு (Crows Nest) என்ற வீட்டில் வசித்தார். இங்குத்தான் பீட்டர் விவியன் தானியல் பிறந்தார். வீட்டிலேயே இவருக்குத் தனி ஆசிரியர்கள் தொடக்கக் கல்வி போதித்தனர். பின், பிரின்சுடனிலுள்ள நியூசெர்சி கல்லூரியில் (College of New Jersey) மேற்படிப்பைத் தொடர்ந்தார். ஆனால் இவர் அப்படிப்பை முடிக்கவில்லை. சட்டத்துறைப் பணிமுதல்வராகவும்(Attorney General),பின் வாசிங்டனிலிருந்து அமைச்சரவையில்அரசாங்கச்செயலராகவும்(Secretary of State) விளங்கிய எட்மண்டு இராண்டால்ப்பு (Edmund Randalp) என்பவரின் கீழ்வழக்கறிஞராகப் பயிற்சிபெற்றார். வெர்சினிய நீதிமன்றத்தில் 1808-ஆம்ஆண்டு வழக்கறிஞராகஅங்கீகரிக்கப்பட்டார். அவ்வாண்டிலேயே அவருக்கும் போர்க் காரியதரிசியான சே.ஏ. செட்டான் (J.A.Seddon, Confederate Secretary of War) என்பவருக்கும் சண்டை ஏற்பட்டு, அதில் தனது பகைவனைக் காயப்படுத்தினார்.

தமது மேலாளரான எட்மண்டு இராண்டால்பின் மகளான உலூசி நெல்சனை (Lucy Nelson) கி.பி. 1809-ஆம் ஆண்டு மணந்தார். டாக்டர் தாமசு ஆரிசு

(Dr.Thomas Harris) என்பவரின் மகளான மேரியை கி.பி. 1853-இல் இரண்டாம் மனைவியாக்கிக் கொண்டார். மக்களாட்சிக் (Democratic) கட்சியைச் சேர்ந்த இவர் தம் கட்சிக் கொள்கைகளை மிகத் தீவிரமாகக் கடைப்பிடித்தார். மக்கள் தொண்டில் முழுமனத்துடன் ஈடுபட்டார். இக்குணநலன்கள் இவருக்கு வாசிங்டனிலும் இரிச்மாண்டிலும் மிகக் கண்ணியமான ஓர் இடத்தைப் பெற்றுத் தந்தன.

இவரது குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்கள் மாநில அரசியலில் பெரும்பங்கு ஏற்றார்கள். அவர்கள் வழியிலேயே பீட்டர் விவியன் தானியலும் கி.பி. 1809-இல் தமது 25-ஆம் வயதிலேயே வெர்சீனிய சட்டசபையில் உறுப்பினரானார். வெர்சீனிய பிரிவி கவுன்சிலுக்கு (Privy Council) கி.பி.1812-ஆம் ஆண்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். புதிய அரசியல் அமைப்பின் படி உறுப்பினர் காலம் 8 ஆண்டிலிருந்து 3 ஆண்டாகக் குறைக்கப்பட்டதை அடுத்து, இரண்டாம் முறையும் இவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றார். அப்பதவியில் கி.பி. 1835-ஆம் ஆண்டு வரை இருந்தார்.

வெர்சீனிய மாநிலத்தின் துணை ஆளுநராகப் பணியாற்றினார். உரோசர் பி.தானி (Roger B. Taney) என்பவரின் பதவிக்காலம் முடிந்தபோது அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் சாக்சன், பீட்டர் விவியன் தானியலை அப்பதவியை ஏற்குமாறு கூறினார். ஆனால் தானியல் அதை மறுத்துவிட்டார். வெர்சீனிய மாவட்ட நீதிமன்றத்தின் நீதிபதியான பி.பி. பார்பர் (P.P. Barbour) என்பவர் உச்சநீதிமன்றத்திற்குப் பதவியேற்றம் பெற்றபோது அப்பதவிக்குத் தானியலை, சாக்சன் நியமனம் செய்தார். நான்கு ஆண்டுகளுக்குப்பின் நீதிபதி பார்பர் இறந்தபோது அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் ‘வான் பியூரென் (Van Bewren) அமெரிக்க உச்சநீதிமன்றத்தின் இணை நீதிபதியாக (Associate judge) நியமித்தார். இப்பதவியானது கி.பி.1841-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சில் உறுதி செய்யப்பட்டது. இவர் கி.பி.1860 மேத் திங்களில் இரிச்சுமாண்டு நகரில் (Richmond) இறக்கும்வரை நீதிமன்றத்தில்ஒருநீதிபதியாகத் தொடர்ந்து பதவியிலிருந்தார். நீதித்துறையில் பெரிதும் கற்றுத் தேர்ந்த நீதிபதியாக இவர் இல்லாவிட்டாலும், தனக்குமுன் கொண்டு வந்த வழக்குகளைத் தீர விசாரணை செய்து, இரு தரப்பு வாதங்களையும் நன்கு கேட்டறிந்த பின்பே தன் முடிவினைக் கூறினார். பண்பாளராகவும், அறிவுள்ளவராகவும் இருந்ததால் அவரது முடிவுகளும், கருத்துகளும், தெளிவாகவும், தரமுள்ளவையாகவும் இருந்தன.

வெ.பா.

தானியல் புத்தகம்: விவிலியத்தின் பழைய ஏற்பாட்டில் ‘தானியல் புத்தகம்’ என்பது பாபிலோனியாவில் யூதர்கள் நாடு கடத்தப்பட்ட பொழுது தானியல் எனப்படும் ஓர் அமைதியான பெரியவரின் கதையை எடுத்துரைக்கின்றது.

யூதர்களை இணைக்கும் பொருட்டுத் தொகுக்கப்பட்ட இப்புத்தகம் தானியல், பாபிலோனிய மன்னர் நெபுகாநேசர் முதலானோர் காலத்தினைப் (3500 ஆண்டுகளுக்கு முன்) பற்றியதாகும். சிறந்த தீர்க்கதரிசியும் அறிவாளியுமான தானியல் பல தொல்லைகளுக்குட்படுத்தப்பட்டு, இறுதியில் கடவுளின் அருளைப் பெறுவதை இப்புத்தகம் விளக்குகிறது. இசுரேலியக் கடவுளின் மேலாண்மையையும் சிறப்பினையும் இந்நூல் எடுத்துக் கூறுகிறது. இரண்டாம் நெபுகாநேசரின் கனவுகளுக்கு விளக்கம் கொடுத்து, சிங்கத்தின் குகையிலிருந்து எவ்விதத் தீங்குமின்றி வெளியேறியதைக் கூறுகிறது. பாபிலோனிய மன்னர்களின் இறுதிக் காலத்தில் நடைபெற்ற பல்சாசர் (Balshazzar) விருந்தில் தோன்றிய ஒற்றுமையினை இந்நூல் கூறுகிறது.

பொருளடக்கத்தின் அடிப்படையில் இப்புத்தகத்தினை இருபகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். தானியல், கனவுகளை விளக்கும் தன் திறனால் பாபிலோனிய அரசவையில், உயர்வதைப் பாடப்பகுதிகள் குறிக்கின்றன. இப்புத்தகத்தின் பாடப்பகுதிகள் எபிரேய, அராபிய மொழிகளிலும் காணப்படுகின்றன.

சி.கே.சி.

தானியேல் ஆர்னாட்டு (கி.பி.1180-1210): தானியேல் ஆர்னாட்டு என்பவர் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சிறந்த புலவர்களில் ஒருவர். இவர் பிரான்சில் தார்டொக்னெ (Dordogne) விலுள்ள இரிபெராக்கு (Riberac) என்னுமிடத்தில் பிறந்தார். ஒரு வீரச்சீமானாக (Knight of Perigord) இருந்தபோதிலும், இங்கிலாந்தின் அரசரான முதலாம் இரிச்சர்டின் (Richard I) அவையில் போற்றப்படும் புலவராக்வும் விளங்கினார். தானியல் ஆர்னாடைப் (Daniel Arnaut) பற்றி விளக்கங்கள் நிரம்பக் கிடைக்கவில்லை. தாந்தே (Dante), பெட்ரார்க்கு (Petrarch) போன்ற பேரறிஞர்கள் தானியல் பற்றிய தங்கள் கருத்துகளைக் கூறியுள்ளனர். தாந்தே தமது பர்கடோரியா (Purgotorio) என்னும் நூலிலும்,தேவல்கரி எலொகொன்சியா (Devulgari Eloquentia) என்னும் நூலிலும் இவரது புலமையைப் பாராட்டியுள்ளார். தானியல் கவிதை எழுதுவதில் செசுடினா (Sestina) எனும் புதியபாணியைத் தோற்றுவித்தார். இதில் அவர் ஒலிநயத்திற்கும், அதற்கேற்ற சொற்களைப் பயன்படுத்துவதற்கும் முதன்மை

அளித்தார். காதற்கவிதைகளும் பல இவர் புனைந்துள்ளார். ஆனால் இவரது கவிதைகளில் பதினெட்டுக் கவிதைகளே இப்போது கிடைத்துள்ளன. அவை படிப்பதற்கும், புரிந்து கொள்ளுவதற்கும் எளிதானவை அல்ல. சிறந்த எதுகை மோனை (Rhyme) அமைய வேண்டும் என்பதால், தானியல் தமது கவிதைகளில். சொற்களின் பொருளுக்கு முதன்மை உள்ள வகையில் அவற்றை அமைக்க முயலவில்லை. பலருக்கு இவரது கவிதைகள், கவிதைகளாகவே தோற்றமளிக்கவில்லை. இவரை எழுத்தாழம், சொல்லாழம் இல்லாத கவிஞர் என்றும், உணர்ச்சியோ, கருத்துகளோ இவருடைய கவிதைகளில் இல்லையென்றும் அவைப் படிப்பதற்கே கடினமானவை என்றும் ஒரு சாரார் குற்றம் சாட்டுகின்றனர். ஆயினும் சாந்தே, பெட்ராக்கு போன்ற பேரறிஞர்களால் பாராட்டப்பட்டிருப்பதால் தகுதியுடைய ஒருவராகவே தானியல் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதில் ஐயமில்லை.

புலவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்று (Biography) நூலில், இரிச்சர்டு மன்னன் (Richard, the Linon hearted) தானியலுக்கும், மற்றொரு புலவருக்குமிடையே ஒரு கவிதைப் போட்டி ஏற்படக் காரணமாயிருந்தான் என்ற குறிப்பு கிடைக்கிறது. கடினமான முறையில் எழுதப்பட்டிருக்கும் இவரது கவிதைகளை ஆதரிப்பவர்களும், அனுபவிப்பவர்களும், பின்பற்றுபவர்களும் இக்காலத்தில் குறைவே. வெ.பா.

தானேகற்றல்: கற்றல் அல்லது படித்தல் என்பது பாடக்கருத்தை முழுமையாக அறிய நன்கு ஆயத்தம் செய்யப்பட்ட ஒரு செயல்திட்டமாகும். இது கற்றலுக்கும் பள்ளி வாழ்க்கைக்கும் மிகவும் இன்றியமையாதது. தொடக்கப்பள்ளி மாணவர்களாகட்டும் அல்லது கல்லூரிமாணவர்களாகட்டும் பொதுவாக சிறந்த படித்தல் முறைகளை அறியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். பல நேரங்களில் அவர்களின் தோல்விக்கு இந்த அறியாமையே காரணமாகிறது. பட்டர் வெக்கு என்பார் மாணவர் தோல்விக்கு முதன்மைக் காரணங்களாகப் பின் வருவனவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார். குறிக்கோள் இன்றிப் படித்தல், தக்க குறிப்புகள் எடுக்காமல் இருத்தல், தான் கற்றதை மீண்டும் நினைத்துப் பார்க்காமலிருத்தல், தொகுத்தறியாமலிருத்தல், படித்த பொருளின் அடிப்படையிலமைந்த கேள்விகளுக்கு விடையளிக்க முடியாமலிருத்தல் என்பன.பள்ளியிலோ கல்லூரியிலோ நன்கு வெற்றிபெற்ற மாணவர்கள் தாமே ஒரு கற்றல் முறையை (Independent Study) வகுத்துக்கொண்டு அதைப் பின்பற்றுபவர்களாக இருக்கிறார்கள். வெற்றி ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு படிக்கிறார்கள். இந்தக் குறிக்கோளானது எதிர்காலத் திட்டத்துடனோ தொழிலுடனோ தொடர்புபடுத்தப்படும்போது மேலும் அதிலே கருத்தூன்றிப் படிக்க ஏதுவாகிறது. அத் துறையிலே மேன்மேலும் திறன் வளர்கிறது. வெற்றிபெற்ற மாணவன் எவ்வாறு வேலையையும் ஓய்வையும் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை அறிந்தவனாக இருக்கிறான். களைப்பு அவனுடைய வெற்றிக்கு முட்டுக்கட்டை போடாதவாறு பார்த்துக் கொள்கிறான். தானே கற்றலுக்கான சில வழிகள் வருமாறு.

இலக்கு: ‘படிப்பதன் நோக்கம் என்ன?’, ‘இதைப் படித்தபின் நான் அடையும் இலக்கு எது?’ என்பன பற்றி ஒரு திட்டவட்டமான குறிக்கோள் வேண்டும்.

கருத்துகளுக்காகப் படித்தல்: படித்தல் என்பது அச்சிட்ட வார்த்தைகளை வாசிப்பதுடன் நின்றுவிடுவதில்லை. பொருளுணர்ந்து படிக்க வேண்டும். ‘இதில் கூறப்பட்டிருக்கும் மையக் கருத்து என்ன?’ என்பதை மனதில் நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

முழுமையாகக் கற்றல்: பாடத்தின் அளவைப் பொறுத்தும் மாணவரின் வயதைப் பொறுத்தும் இது மாறுபடும். எடுத்துக்காட்டாக ஒரு புத்தக முழுமையும் ஒரேநேரத்தில் படிப்பதென்பது இயலாத காரியம். ஆனால் ஓர் அத்தியாயம் அல்லது பாடம் மிகப் பெரிதானது அன்று.

பாடக் குறிப்புகள்: முக்கியமான அல்லது கடினமான கருத்துகளைக் குறிப்புகளாக எழுதி வைத்துக் கொள்வது மனதில் தக்க வைத்துக்கொள்ள உதவி செய்யும். இதற்காக சில சுருக்குமுறைகளையும் கையாளலாம்.

குறிப்பிட்ட கேள்விகளுக்கு விடைகாண முயலல்: பாடத்தின் இறுதியிலுள்ள கேள்விகளுக்கு விடைகூற முயன்றால் தன் மனத்தில் எவ்வளவு தூரம் பதிந்தது என்பதை அறியமுடியும்.

தொடர்புபடுத்திக் கற்றல்: தான் முன்பு படித்தவற்றோடும் வாழ்க்கைப் பயனோடும் தொடர்புபடுத்திக் கற்கும்போது கற்றல் பயனுள்ளதாக அமையும்.

பல சான்றுகளைக் கொண்டுபடித்தல்: ஒருவர் கூறுவதை மட்டும் அப்படியே எடுத்துக்கொள்வதைக் காட்டிலும் பல ஆசிரியர்களின் எண்ணங்களையும் தெரிந்துகொள்வது நல்லது. பொதுவாக மாணவர்கள் ஒரு நூலிலிருந்து கற்பதையே எளிதாகக் கருதுகிறார்கள். பள்ளிப் பருவத்தில்கூட துணை நூல்களைப் படித்தறிவது அறிவு வளர்ச்சிக்கு உறுதுணை செய்

யும். விளக்கப் படங்கள், அட்டவணைகள், புள்ளி விவரங்கள் இவற்றைத் தவிர்க்க முயலாது கற்பதால் ஒரு திருப்புதல் கருவியாக அமைவதுடன் பாடக் கருத்தை எளிதாகவும் நேரச் சிக்கனத்துடனும் கற்க ஏதுவாகும்.

திடிராக்சுலர் என்பார் மாணவர்களின் படித்தல் முறைகளைப் பின்வருவனவற்றின் அடிப்படையில் ஆராயவேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறார். அவை: தக்க சூழ்நிலை, பொருளுணர்ந்து கற்றல், திட்டமிட்டுக் கற்றல், படிப்பதற்கான சிறந்த நூல்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல், இடைவிடாத ஈடுபாடு, பொருளை மனதில் தக்கவைத்துக் கொள்ளல், திரும்ப எண்ணி பார்த்தல்,தானெடுத்த வேலையைக் குறித்தநேரத்தில் முடித்தல், இடர்ப்பாடுகளைக் களைவதில் தீவிரம், வகுப்பறையில் கவனம் திருப்புதல், மனனம் செய்தல், சொற்களின் அறிவை பெருக்குதல், படிக்கும் வேகத்தை மிகுவித்தல், படிப்பதில் நாட்டம், துணையின்றித் தானாக வேலைசெய்தல் என்பன.

மாணவர்கள் தங்கள் கவனத்தைத் திருப்பும் பொருள்கள், வேலைகள், உணர்ச்சி நிலைகள் இவைகளைத் தவிர்க்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தீவிரமான பிடிப்பு, விருப்பம், பற்று, வெற்றியடைய தீர்மானம் இவை இருக்கும்போது இடையூறுகள் திசை திருப்புவதில்லை. படித்தலுக்கு உழைப்பு தேவைப் படுவதால் பல மாணவர்களுக்கு அது சுவையற்றதாக இருக்கிறது. படித்தலைக் களிப்பூட்டும் வகையிலும் வெற்றிகிட்டும் வகையிலும் மாணவர்கள் உணர ஆசிரியர்கள் உதவவேண்டும். சி.ஆர்.வ.

தானே முயன்று கற்றல்: தானே முயன்று கற்றலைத் தனிப்படுத்தப்பட்ட கல்விமுறை எனவும் கூறலாம். ஒவ்வொரு மாணவரும் இயல்பாயமைந்த திறமைகளில், இயல்பாயமைந்த கவர்ச்சிகளில், படிக்கும் பழக்கங்களில், ஆர்வம் காட்டுவதில், இலக்குகளை நிருணயித்துக் கொள்ளுவதில், கற்றதை நினைவில் நிறுத்துவதில்-இன்னோரன்ன பல்வேறு துறைகளில் மாறுபடுகின்றனர். இயல்புகளும் திறமைகளும் மாணவரிடையே வேறுபடுவதால், மாணவர் கற்றலில் அவர்களாகவே ஈடுபட்டுக் கற்பதே சிறந்தது என்பது கல்வியாளர் கருத்து ஆகும். இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தார்ன்டைக்கு (Thorndike) என்னும் உளவியல் வல்லுநர் கல்வி கற்பித்தலை ஒவ்வொருவரின் தனிப்பட்ட செயலாக்க வேண்டும் என்று கூறியுள்ளார்.

தமது ஆற்றல்களைப் பொறுத்தே மாணவர்கள் தம் கல்வித் திட்டங்களைத் தெரிந்தெடுக்கின்றனர். தானே முயன்று கற்றலில் (Self-Directed Learning) 1) கெல்லர் திட்டம் (Keller Plan) எனப்படும் தனி முறைக் கல்வி (Personalised System of Instruction-PSI) 2) திட்டமிட்டுக் கற்பித்தல் (Programmed Instruction) 3) கற்பிக்கும் இயந்திரம் (Teaching Machine) 4) கணிப்பொறித் துணைபெறும் கல்வி (Computer assisted Instruction – CAI) ஆகியன அடங்கும்.

கெல்லர் திட்டம்: இதில் பாடத்திட்டம் சிறுசிறு அலகுகளாக வாரத்திற்கு ஒன்று என்ற முறையில் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும். பொருத்தமான பாடநூலும் ஒவ்வொரு மாணவருக்கும் வழங்கப்படும். மாணவர் பயன்பெறும் அளவில், ஒவ்வொரு பாடத்திற்கும் ஒரு பயிற்சி அட்டை தரப்படும். அதில் அப்பாடத்தில் கற்றல் தேவை, கற்றல் இலக்குகள், பயிலும் முறை, பயிற்சிகள் போன்றவை தரப்பட்டிருக்கும். தன் மதிப்பீட்டுச் சோதனையும் அதில் இடம் பெற்றிருக்கும். அறிவுக் கூர்மையுள்ள சில மாணவர்கள் ஆசிரியருக்குத் துணையாக மேலாளராக (Proctors) இருப்பர். இவர்கள் தம் பணிகளை முடித்துக்கொண்டு, ஏனைய மாணவர்களுக்கு உதவுவர்.

ஒருமாணவர் ஓர் அலகினை முழுதும் கற்று அறிந்துள்ளான் என்பதைச் சோதனை மூலம் அறிந்த பின்னரே, அவனுக்கு அடுத்த அலகு கொடுக்கப்படும். மாணவருக்கு உதவ ஆசிரியரும் இருப்பார்.

திட்டமிட்டுக் கற்பித்தல்: மாணவர்கள் அவரவர் திறமைக்கேற்ப மிகுந்தநேரமோ குறைந்த நேரமோ செலவிட்டுக் கற்கத்துணை செய்யும் முறையே திட்டமிட்டுக் கற்பித்தல் ஆகும். இம்முறையின் துணைகொண்டு மாணவர் ஒவ்வொருவரும் தாமாகவே கற்றுக் கொள்கின்றனர். வழக்கமாக அமைந்த வகுப்பறைக் கற்பித்தல் இங்கே இல்லை. மாணவரின் திறமைக்கேற்ப அவரது கற்றல் சிறக்கின்றது.

இசுகின்னர் (B.F. Skinner) என்ற அமெரிக்க உளவியல் அறிஞர், 'தானே எழும் செயல் தொடர்பான ஆக்க நிலைப்படல்' (Operant conditioning) என்ற புதிய கல்விக்கொள்கை அடிப்படையில் ஆய்வு செய்து, திட்டமிட்டுக் கற்பித்தல் முறையைக் கண்டறிந்தார். இம்முறையில், கற்கவேண்டிய பாடம் பல எளிய செய்திகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. எளியவற்றிலிருந்து கடினமானவற்றிற்குச் செல்லும் முறையில் அவை அமைக்கப்படும். அவற்றைக் கற்றுத் தேர்ந்தனரா என மாணவர் அவ்வப்போது சோதிக்கப்படுகிறார்கள். மாணவரின் விடை சரியானதா என்று அறிய, உடனுக்குடன் வலுவூட்டிகள் கொடுக்கப்படுவதால் மாணவர் ஆர்வத்துடன் தொடர்ந்து கற்க முடிகிறது. ஒவ்வொரு மாணவரும் தமக்களிக்கப்பட்ட நூல்வடிவான திட்டமிட்டுக் கற்பித்தலை மேற்

கொண்டு, சுறுசுறுப்புடன் இயங்கி, தமது திறமையினால் விரைவாகக் கற்றுத் தேறலாம்.

திட்டமிட்டுக் கற்பித்தல் 1) நேர்வழித் திட்டம் (Liner Programme), 2) கிளைவழித் திட்டம் (Branching Programme), 3) திறன்கற்கும் திட்டம் (Mahematics Programme) என்று மூவகைப்படும்.

நேர்வழித் திட்டத்தில் பாடப்பொருள் சிறுசிறு பகுதிகளாக்கப்பட்டு ஒவ்வொன்றும் ஒரு சட்டத்தில் (Frame) எழுதப்படும். பாடப்பொருளின் அமைப்பு ஒவ்வொரு சட்டத்திலும் தொடர்ச்சியாக இணைக்கப்படும். ஒவ்வொரு சட்டத்திலும் ஒன்று அல்லது இரண்டு கருத்துகள் இடம்பெற்றிருக்கும். முதல் சட்டத்திலிருந்து ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தொடர்ந்து இறுதிவரை விடையளித்தும், கொடுக்கப்பட்ட விடையுடன் உடனுக்குடன் சரிபார்த்தும் மாணவன் கற்பதால் இம்முறைக்கு 'நேர்க்கோட்டுத் திட்டம்' (Straightline programme) என்ற பெயரும் உண்டு. மாணவர் தெரிந்தவற்றிலிருந்து தெரியாதவற்றுக்குப் படிப்படியாகச் செல்லும் இம்முறை 'புறம்பேயிருந்து இயக்கும் திட்டம்' (Extrinsis programme) எனவும் கூறப்படும். உடனடியாகச் சரியான விடைகொடுப்பதால் மாணவர் பாராட்டினைப் பெறுகிறார். அவர்தம் ஆற்றலும் ஆர்வமும் தொடருகின்றன.

கிளை வழித் திட்டம் இருவகைப்படும். தவறான விடையைத் தேர்ந்தெடுத்த மாணவனுக்குத் திருத்தும் சட்டத்தில் வேண்டிய கருத்துகளைக் கொடுத்த பின் அவனை மூலச்சட்டத்திற்கு அனுப்பி, மீண்டும் வினாவுக்குரிய விடையைக் காணச் செய்தல் 'பின் தங்கும் கிளைவழித் திட்டம்' (Backward Branching) எனப்படும். தவற்றினை விளக்கும் அச்சட்டத்திலேயே மேலும் ஒரு பயிற்சியை அளித்து, அதன் அடிப்படையில் அடுத்த மூலச் சட்டத்திற்குச் செல்வது 'முன்னேறும் கிளைவழித் திட்டம்' (Forward Branching) ஆகும்.

மாணவன் தேர்ந்தெடுத்த விடை எதனால் சரி அல்லது தவறு என்ற காரணங்கூறி உடனுக்குடன் விளக்குவதே கிளைத்திட்ட முறையின் சிறப்பியல்பு ஆகும். மாணவன் தேர்ந்தெடுக்கும் விடையைப் பொருத்தே அவர் செல்லும் பாதை அமைவதால் இத்திட்டம் 'உள்ளியல்பான திட்டம்' (Intrinsic Programme) எனவும் குறிக்கப்படும்.

கில்பர்ட் (Gilbbert) என்பார் அமைத்த 'திறன் கற்கும் திட்டம்', ஒரு சூழ்நிலையில் பெற்ற பயிற்சியை, வேறொரு சூழ்நிலைக்கு மாற்றுவதை வலியுறுத்தும். இதில் பாடப்பகுதியைக் கற்பிப்பது இல்லை; நடத்தையை மாற்றி அமைப்பதே இத்திட்டத்தின் முதன்மை நோக்கமாகும்.

கற்பிக்கும் இயந்திரம்: ஒவ்வொரு மாணவரும் கற்கும் நிலைக்கு ஏற்பக் கற்கவேண்டிய செய்திகளின் வரிசையை மாற்றியும், வேறுபடுத்தியும், கற்கத் துணை செய்யும் பல்வேறு காட்சிக் கேள்விப் பொருள்களையும் இணைத்துச் செயற்படும் கற்பிக்கும் இயந்திரங்கள் உள்ளன. முற்றிலும் ஆசிரியரை வகுப்பறைக் கற்றல் நிகழ்ச்சியிலிருந்து விலக்கிக் கற்பித்தலைக் 'கற்பிக்கும் இயந்திரங்கள்' மேற்கொள்கின்றன.

கற்பிக்க வேண்டிய பாடப் பொருளைச் சிறிது சிறிதாகப் பகுத்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு சிறு பகுதியையும் ஓர் இயந்திரத்திலுள்ள சாரளம் வழியே மாணவருக்குக் கொடுக்கப்படும். வினாவுக்குரிய விடையை எழுத, இயந்திரத்தில் வேறொரு சாரளத்தில் இடம் இருக்கும். அதில் மாணவர் விடை எழுதிய பின், ஒரு திருகைச் சுற்றிச் சரியான விடையை அறிந்து கொள்ளலாம். ஆனால் மாணவர் எழுதிய விடை ஒரு கண்ணாடித் தகட்டின் கீழ்ச் சென்று விடுவதால், அவர் தனது விடையைச் சரிபார்த்துக் கொள்ளலாமே அன்றி, அதனை மாற்றி அமைக்க இயலாது.

பெரும்பாலும் நேர்கோட்டு முறையில் செயற்படும் கற்பிக்கும் இயந்திரங்களே மிகுதியாக உள்ளன. இவை இசுகின்னர் முறையையே பின்பற்றுவதால் 'இசுகின்னர் கருவிகள்' எனவும் குறிக்கப்பெறும்.

கணிப்பொறி துணைபெறும் கல்வி: இது கணிப்பொறி யுகம். மாணவர் ஒவ்வொருவருக்கும் தனியே ஆசிரியர் ஒருவர் கூடவே இருந்து கற்பிப்பது போன்று அவர்தம் நிறைகுறைகளை அறிந்து அவரவர்க்கேற்ற முறையில் செயலாற்றும் கல்வி முறையைக் கணிப்பொறி கொண்டு செய்யலாம். ஒவ்வொரு மாணவருடனும் தனிப்பட்ட முறையில் ஒரேநேரத்தில் வெவ்வேறு விதமாகக் கணிப்பொறி இதில் 'இடைவினை' (Interaction) செய்கிறது. ஒவ்வொருவருக்கும் தனித் தனியே கற்கும் சிறுசிறு அறைகள் (Learning booths), அனைத்து அமைப்புகளுடனும் (Consoles) உள்ளன. மாணவருக்கு எதிரே தட்டச்சு இயந்திரமும் அதனுடன் இணைந்த தொலைக் காட்சித் திரையும் உள்ளன. மாணவர் தனது விவரத்தைக் கொடுத்தவுடன் கற்கவேண்டிய பாடப்பொருள் தெளிவாகவும் வரிசையாகவும் தொலைக் காட்சியில் கொடுக்கப்படும். இவ்வாறு கொடுக்கப்படும் செய்திகளில் முன்கூட்டியே கணிப்பொறி நினைவில் உள்ள படங்கள், நழுவங்கள், சலனப் படங்கள், படச்சுருள்கள் போன்றவை

யும் இருக்கும். மாணவர் கேட்க விழையும் செய்தி களையும் குறிப்பிடும் விடைகளையும் தட்டச்சு செய்யலாம். அவற்றை ஆராய்ந்து, மேற்கொண்டு விவரங்களும் புதிய செய்திகளும் உடனுக்குடன் கொடுக்கப்படும். ஒளிப் பேனாவினால் திரையில் எழுதலாம். அதனை உடனடியாக உணர்ந்து, தக்க விடைகளையும் கணிப்பொறி அளிக்கிறது.

மாணவரின் கற்கும் திறனுக்கேற்பக் கற்பிக்கும் முறைகளை மாற்றி அமைத்துக் கற்கத் தூண்டும் வல்லமையுடன் கணிப்பொறி திகழ்கிறது. மாணவர் மனத்தில் கருத்துகளை நிலைநிறுத்தவும், பயிற்சியளிக் கவும், தனிப்பட்ட முறையில் கல்வி கற்பிக்கவும் கணிப்பொறி பெரிதும் பயன்படுகிறது.

சே.கி.

உ.

தி இந்த ஒலி மேல் அண்ணத்தின் நுனியை நாக்கு அழுத்தி வரும் ஒலியும் அதனைத் தொடர்ந்து வாய் இளிப்பதால் வரும் ஒலியும் கலப்பதால் தோன்றும். தகரம் இகரம் இரண்டுக்கும் உரிய குறிப்புகளைப் பார்க்கவும்.

பொருள்: இவ் உயிர்மெய்யெழுத்தின் ஈற்றில் உள்ள 'இ' பெண்பாற் பெயர் விகுதியாகப் பயன்படுகின்றது. ஒருவன்–ஒருத்தி, கிழவன்–கிழத்தி (கிழமையினடியாகப் பிறந்த சொற்கள்–வயது முதிர்ச்சி அன்று), வண்ணான்–வண்ணாத்தி என்பனவற்றைப் பார்க்கவும். ஊர்தி, செய்தி என்ற வினையினடியாகப் பிறந்த பிற்காலச் சொற்களையும் நோக்குக.

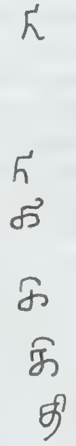

வரி வடிவம்: முதன்முதலில் கி.மு. 3–ஆம் நூற்றாண்டில் குகைக் கல்வெட்டுகளில் ... ...

கி.பி. 2 அல்லது 3-ஆம் நூற்றாண்டில் அரச்சலூர்க் கல்வெட்டில் அதே வடிவம் ... ...

கி.பி. 5–ஆம் நூற்றாண்டில் செங்கம் சோமாசிமாறன் கல்வெட்டில் ...

கி.பி. 7–ஆம் நூற்றாண்டில் பல்லவன் மகேந்திரன் வல்லம் கல்வெட்டில் ...

கி.பி. 8–ஆம் நூற்றாண்டில் இரண்டாம் பல்லவ பரமேச்சுரவர்மனின் திருவதிகைக் கல்வெட்டுகள். ... ...

கி.பி. 9, 10, 11, 12, 13-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இதன் உருவம் மாறவில்லை....

கி.பி. 14–ஆம் நூற்றாண்டில் குன்றத்தூர் இராச நாராயணசம்புவராயன் கல்வெட்டில் இதுவே இக்கால வடிவம் பெற்றது. ... ...

வட்டெழுத்து வடிவம்: கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டில் இருளப்பட்டி நடுகற்களில்....

கி.பி. 7, 8, 9-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் செங்கம் நடுகற்களில், மேலே இடப்பட்ட வளைகோடு வலப்புறம் இணைக்கப்பட்டது. ... ...

கி.பி. 10இலிருந்து 12-ஆம் நூற்றாண்டுவரை. ... ...

கே.ஜி.கி

***திக்கனகவி* (கி.பி. 1210-1290)**: தமிழுக்குக் கம்பன், வடமொழிக்குக் காளிதாசன், கன்னடத்திற்கு பம்பன் போலத் தெலுங்கு மொழிக்குத் திக்கன்னா மகாகவியாவார். திருக்காளத்தி நாதன் என்ற தமிழ்ச் சொல்லே மருவி 'திக்கன்ன' என்ற தெலுங்குருவம் பெற்றுத் திகழ்கின்றது. இப்போது நெல்லூர் என்று

குறிக்கப்படும் விக்கிர சிம்மபுரத்தில் கி.பி. 1210-இல் கொம்மனாமாத்தியர்-அன்னமாம்பா என்னும் பெற்றோருக்கும் பிறந்தார். இவர்அந்தணர்குலத்தில் கௌதமகோத்திரம், ஆபத்தம்பசூத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர் பாட்டனார் பாசுகரமந்திரி தெலுங்கு மொழியில் இராமாயணம் இயற்றிய மாபெருங் கவிஞராவார். இவர்தம் பெரிய தந்தையார் சித்தன்னாவின் மகன் கட்கத்திக்கன்ன என்ற வீரர் ஆவார். சேனாதிபதியான கட்கத்திக்கன்ன மனும சித்தி மன்னனுக்கும் காட்டமராவுக்கும் நடந்த போரில் வீர மரணம் எய்திய கதையைக் 'காட்டமராசுகத' என்னும் வீரப்பாடல் விளக்குகிறது. மகாகவி திக்கன்னாவின் மற்றொரு பெரிய தந்தை கேதன்ன கவிஞர். இவர்தம் பேரர் கேதன்ன 'தச குமாரசரிதம்' எனும் தெலுங்கு காவியம் இயற்றியவராவர்.

மகாகவி திக்கன்னாவை ஆதரித்த மன்னன் நெல்லூர்ப் பகுதியை ஆண்ட மனுமசித்தி என்பவன்.இவன் கரிகால் சோழன் வழிவந்த தெலுங்குச் சோழர்களின் மரபினனாவான். இவனுக்கு மந்திரியாகவும் உற்ற நண்பனாகவும் திகழ்ந்தார் திக்கன்ன. திக்கன்ன மிகச் சிறந்த கவிஞர். வடமொழி, தெலுங்கு இரண்டிலும் பெரும்புலமை மிக்கவர். வேத வேள்விகள் இயற்றி 'சோமயாசி' என்ற பட்டம் பெற்றவர். மனுமசித்தியரசுக்கு நெருக்கடியான காலத்தில் வாரங்கலை (ஒருகல்லு) ஆண்ட காகதீய மன்னரிடம் சென்று தன்னாட்சியை நிலைநாட்டிய மதியூக மந்திரி. இவர் தந்தை கொம்மன குண்டூரு பகுதியை மாணியம் பெற்ற செல்வந்தர் ஆதலின் இவர் செல்வச் செழிப்புடன் திகழ்ந்தவர். இவர் தமது 'நிர்வசன உத்தர ராமாயணம்' என்னும் நூலை மனுமசித்தி மன்னனுக்குப் படையல் செய்தார். இவரது மற்றொரு நூல் ஆந்திர மகாபாரதம் ஆகும். இராசமகேந்திரவரத்தில் இராசராச நரேந்திரன் ஆட்சியில் வாழ்ந்த நன்னய்ய (கி.பி. 11-ஆம் நூ) வியாச பாரதத்தைத் தெலுங்காக்கம் செய்ய முனைந்தார். மகாகவி திக்கன்ன நான்காவதான விராட பருவம் முதற் கொண்டு பதினைந்து பருவங்களைத் தெலுங்கில் காவியப்பாங்கில் மொழி பெயர்த்தார்.

தெலுங்கு பாரதம் நேரடி மொழிபெயர்ப்பன்று; தழுவலேயாகும். திக்கன்ன நன்னய்யாவைப் போலச் சமசுகிருதச் சொற்களை மிகுதியாகக் கையாளாமல் தூயதெலுங்குச் சொற்களையே பயன்படுத்தி எழிலார்ந்த தெலுங்கு நடையை உருவாக்கிச்சிறப்புற்றார். இவரது விராடபருவ கீசகவதம் கதை, மிகச் சிறந்த நாடக உத்தியொடும் கற்பனை மிக்க வருணனைத் திறத்தோடும் மிளிர்கின்றது. கதா பாத்திரங்களை உணர்ச்சி மிக்க உரையாடல்கள் மூலம் சித்திரித்துச் சுவை மிக்க காவியமாக்கியுள்ளார். பிற மொழிகளில் இராமாயணம் சிறப்புற்றிலங்க, தெலுங்கு மொழியில் மட்டும் இவரது கவித் திறனால் மகாபாரதமே சிறப்புற்றிலங்குகிறது.

ஆந்திர மகாபாரதத்தில் நன்னய இயற்றிய ஆரணிய பருவம் இறுதிப் பகுதி ஏடுகள் செல்லரித்து விடவே குறைபட்ட இடத்தைத் திக்கனவிற்குப்பின் வந்த 'ஏர்ராபிரகட' நிறைவு செய்துள்ளார். நன்னய்யா, திக்கன்ன, ஏர்ராபிரகட ஆகிய முப்பெருங் கவிஞர்கள் ஆந்திர பாரதம் இயற்றி 'கவித்திரய' என்றுபுகழப் படுகின்றனர். மகாகவி திக்கன காலத்தில் சைவ வைணவப் பிணக்குகள் பரவலாக நாட்டில் பரவி இருந்தன. ஒரே வைதிக மதத்தினர். ஒரே தத்துவக் கருத்துடையவர்கள் சிவன் பெரிது, திருமால் பெரிது என முரண்பட்டு நிற்பது பொருத்தமல்ல என்று கருதிய திக்கன்ன இருவரும் ஒருவரே என்று சமுதாயத்திற்கு உணர்த்த விரும்பினார். அரிகர நாதரை வணங்கி ஒருமைப்பாட்டை வளர்க்கப் பிரசாரம் செய்தார். திக்கன சிறந்த தத்துவ ஞானியாகவும் திகழ்ந்தவர். காகதீய மன்னன் அவையில் பௌத்தர்களுடன் வாதாடி வேத மதத்தை நிறுவிய வித்தகருமாவார். கேதன்ன தம் 'தசகுமார சரித்ர' எனும் காவியத்தைத் திக்கனருக்கு படையல் செய்துள்ளார். அதில் வேத முணர்ந்த வித்தகர், வேத வேதாங்க தத்துவஞானி,சகல வித்தைகளும் கலைகளும் உணர்ந்தவர், சிறந்த மந்திரி, வேள்விகள் செய்தவர், இலக்கியக் கடல் கடைந்த மகாகவி என்றெல்லாம் போற்றுகிறார். சில காலம் படைத்தலைமை ஏற்றுச் சிறந்த போர் வீரராகவும் திகழ்ந்தவர் என்பர். தெலுங்கு மொழிக்கு வளம் சேர்த்த மாபெருங் கவிஞரான திக்கன கி.பி.1290-இல் மறைந்தார். இவரது மகாபாரதம் உலக இலக்கியத்தில் இடம் பெறும் சிறப்பினதாகும். மு.கு.ஜ.

திக்காவா: மத்தியப் பிரதேச மாநிலத்தில் உள்ள ஓர் ஊர். சாஞ்சியிலிருந்து 240 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள இவ்வூர் கோயிற் கட்டடக் கலைச் சிறப்புப் பெற்ற ஊராகும். திக்காவாவில் **(Tigawa)** குப்தப் பேரரசர்கள் காலக் கோயில் ஒன்று உள்ளது. குப்தர்கள் கட்டிய கோயில்களுள் இங்குள்ள கோயில் சிறப்புப் பெற்று விளங்குகிறது. சாஞ்சியில் உள்ள பௌத்தக் கோயிலமைப்பை ஒத்துள்ள இக்கோயில் இந்துக் கோயிலாகும். ஆடம்பரமற்ற நிலையில் தட்டையானக் கூரையைப் பெற்று இக்கோயில் விளங்குகிறது. கருவறை முன் மண்டபம் ஆகியவற்றை மட்டும் இக்கோயில் பெற்றுள்ளது. முன்

திக்குவா - இந்துக் கோயில்

மண்டபத்தில் 4 தூண்கள் கூரையைத் தாங்குகின்றன. முகப்பின் முன் பூவேலைப்பாடுகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. தூண்கள் எளிய முறையில்அமைந்துள்ளன. கோயிலின் சுவர்களில் புடைப்புத் தூண்கள் உள்ளன. குப்தர் கோயிற் கலைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இக்கோயில் விளங்குகிறது. சு.இரா.

திக்குதலும் தெற்றுதலும்: பேசும்போது சிலர் நிறுத்தி, தயங்கிப் பேசுவர். ஒரு சொல்லைச் சொல்லத் தொடங்கும்போது அல்லது சில குறிப்பிட்ட சொற்களைச் சொல்லும்போது தடங்கல் ஏற்படலாம். இதையே திக்குவாய் எனக் கூறலாம். சொற்களை ஒலிக்கும்போதும், பேசும்போதும் பேசுவதற்கான தசைகள் சரியாக ஒத்துழைக்கவில்லை என்றாலோ காற்றை உள்ளேயிழுப்பது வெளியே விடுவது ஆகியவற்றில் சீரான நிலை ஏற்படவில்லை என்றாலோ இதுபோன்ற இடர்ப்பாடு ஏற்படும். குழந்தை வளரும்போது 3-4 வயதுகளில் புதிய சொற்களைக் கற்றுக்கொள்ள முற்படும்போது இது போலத் திக்கும். அப்போது பெற்றோர்கள் குழந்தையை ஊக்குவித்து நன்கு பேசக் கற்றுக் கொடுக்கவேண்டும். அதை விடுத்து திக்குவதால் குழந்தையைக் கண்டித்தால் அது தன்னம்பிக்கை இழந்து மேலும் திக்க வாய்ப்பு உண்டு. இதுவே மேலும் பலத்த ஓசையுடன் பேசும்போது சுவாச ஓட்டத்தில் ஏற்படும் கோளாறினால் ஒருவர்மிகுதியாகத் திக்கினால் அதுவே தெற்றுதலாகும். பருவமடையும் சமயம் மன, உடல் அளவில் ஏற்படும் மாற்றங்களினால் சிலர் திக்குவதுண்டு. இடது கையினால் எழுதும் பழக்கமுடைய குழந்தைகளைப் பெற்றோர் வற்புறுத்தி வலது கைப் பழக்கத்துக்கு மாற்றினாலும் திக்குதல் ஏற்படும். மனதிற்கு அதிர்ச்சியான சம்பவம் நிகழும்போது நன்றாகப் பேசிவந்தவர் திக்க வாய்ப்புண்டு. அதேபோல சுபாவத்தில் கூச்சம், பயம் உடையவர்கள் புதியவர்களைக் காணும்போது மாறுபட்ட சூழ்நிலையில் விடப்படும்போது திக்கவும், மிகுதியாகத் திக்கவும் கூடும். சிலசமயம் திக்கும் மற்றவர்களைக் கேலி செய்து அவர்கள்போல் பேசி நடிக்க முற்படும் சிறுவர், சிறுமியர் தானே உண்மையில் திக்குவதும் உண்டு. நரம்பு மண்டல நிபுணர்கள் கூற்றின்படி மூளையின் இடப்பக்கம் (வலக் கைப்பழக்கம் உள்ளவர்களுக்கு) பேசும்திறன் இயக்கும் பகுதியில் ஏற்படும் கோளாறினால் திக்குதல் ஏற்படுகிறது என்றும் அறியலாம். திக்குதல் ஒரு மனிதனின் தன்னம்பிக்கையை மேலும் குலைக்கும். அவனைக் கேலிக்கு ஆளாக்கும். திக்குதல் ஆண்களுக்குப் பெண்களைவிட மிகுதியாக ஏற்படுகிறது.

திக்குதலுக்கு ஆளானவர்கள் பேசும்போது மூச்சைச் சரிவர சீராக இழுத்துவிடப் பயிற்சிகளே மேற்கொள்ள வேண்டும். முதலில் எழுத்துகளில் தொடங்கி ஒருவித இசையோடு ஏற்ற இறக்கத்தோடு கூடி சொற்களை எளிய பகுதிகளாகப் பிரித்துப் பேசும் பயிற்சியும் திக்குதலைத் தவிர்க்க மிகவும் உதவும். பேசும்போது காதுகளை அடைத்துத் தன் பேச்சைத் தானே கேட்காத வண்ணம் செய்வதால் சிலருக்குத் திக்குதல் மறைய வாய்ப்புண்டு அதோடு பேசும்போது திக்கும்சமயம் அருகில் ஒருவர் இருந்து ஒரு விசேடக் கருவியின்மூலம் சிறு மின் அதிர்வைத் திக்குபவருக்கு ஏற்படுத்துவதன்மூலம் திக்குதலைத் தவிர்க்கலாம் என்பதும் உளவியல் நிபுணர் கண்டுபிடிப்பாகும். அதோடு திக்குபவரிடம் மனத்துக்கு ஆறுதலாகப் பேசி உடல் தளர்வை ஏற்படுத்தும் பயிற்சிகளைக் கற்றுக்கொடுத்துப் பழக்குவதன் மூலமாகவும், சிலருக்கு மனத்தை, உடலை மென்மைப்படுத்தித் தளர்வடையச் செய்யும் மருந்துகள் மூலமாகவும் திக்குதலை பெருமளவுக்குக் குறைக்க வாய்ப்புண்டு. எதுவாயினும் திக்குதல் கேலி செய்யக்கூடிய ஒன்றல்ல; பரிவுக் காட்டக்கூடிய ஓர் அறிகுறி (**Symptom**) என்று புரிந்து, மருத்துவர், மனநல நிபுணர் உதவியுடன் குடும்பத்தினரும் அன்போடு அணுகி தீர்க்கவேண்டிய ஒரு சிக்கலாகும். ந.மா.

திக்குப்பாலகர்கள்: இந்து சமயத்தின் திசைக் கடவுளர்கள். எட்டுத் திசைகளிலும் எட்டுக் கடவுளர்கள் உள்ளனர் என்று இந்து சமய நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. ஒவ்வொரு திசையையும் காத்து வருகின்ற காரணத்தால் இவர்கள் திக்குப் பாலகர்கள் எனக் குறிக்கப்படுகின்றனர். பொதுவாக திக்குப்பால

கர்கள் கோயிலின் விமானப் பகுதியில் காணப்படுவர். சிவன், திருமால் ஆகிய குறிப்பிடத்தக்க கடவுள் களுக்கு முன்பிருந்தே திக்குப்பாலர்கள் பற்றி அறிய முடிகிறது. வேதங்களிலும் திக்குப்பாலகர் களைப் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. எட்டுத் திக்கு களின் காவலர்களாக இந்திரன், அக்கினி, எமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானர் ஆகி யோர் விளங்குகின்றனர். இவர்களின் இந்து சமயச் சிறு தெய்வங்களாகக் கருதப்படுகின்றனர்.

இந்திரன்: கிழக்கு திசைக்குக் கடவுள் இந்திரன். இந்திரனைப் பற்றி இருக்கு வேதம், சதபத பிராம ணம் ஆகியவை குறிப்பிடுகின்றன. சக்தி பொருந்திய வச்சிராயுதத்தை இந்திரன் வைத்திருந்தான் என்றும் அந்த வச்சிராயுதம் தாதீது (Dadhicha) என்பவனின் எலும்பில் செய்யப்பட்டது என்றும் கூறப்படுகின்றது. அருச்சுதனனின் தந்தையான இந்திரன் கௌதமன் என்ற முனிவனின் பத்தினி அகல்யாவை ஏமாற்றிய தால் உடல் முழுவதும் 1000 கண்கள் பெற்றான். வேத காலத்தில் எல்லாக் கடவுள்களுக்கும் முதல் கடவுளாக விளங்கிய இந்திரன் தேவர்களின் தானைத் தலைவனாகவும் இருந்தான்.

சிலப்பதிகாரம் இந்திரனைப் பற்றியும் அவனுக்கு எடுக்கப்படுகின்ற இந்திரவிழா பற்றியும் பேசுகின்றது. ஆண்டுதோறும் இந்திரவிழா காவிரிப்பூம்பட்டினத் தில் 25 நாள்கள் நடைபெற்றன. இந்திரனுக்கு இரண்டு கண்களும் இரண்டு கைகளும் இருக்கும். தலையில் மணிமகுடம், காதுகளில் குண்டலங்கள், மாலை, கேயூரம் ஆகியன உடலை அழகு செய்கின் றன. இந்திரன் அமர்ந்த நிலையில் அல்லது நின்ற நிலையில் இருப்பான். பாற்கடலைக் கடந்தபோது வெளிப்பட்ட ஐராவதம் இந்திரனின் வாகனமாக அமைந்துள்ளது. இந்திரனின் இடதுபக்கம் இந்தி ராணி அமர்ந்திருப்பார். நான்கு கரங்களுடன் காணப் படும்போது முன்னிருக்கைகளில் அபயம், வரதம் ஆகிய முத்திரைகள் இருக்கும். பின்னிரு கைகளில் அங்குசம், வச்சிரம் போன்றவை இருக்கும் சில சமயங்களில் அச்சமாலை, கமண்டலம் போன்றவை களும் சடாமகுடம், முப்புரிநூல் போன்றவைகளும் காணப்படும்.

அக்கினி: வேத காலத்திலிருந்த குறிப்பிடத்தக்க கடவுள்களுள் அக்கினியும் ஒருவன். தென்மேற்கிற்குத் தலைவன் இவர் இந்திரனால் மேல் உலகி லிருந்து பூஉலகிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டவர். பூமி யில் நெருப்பாகவும், வானில் மின்னலாகவும், சூரிய னின் ஒளியாகவும் இருக்கின்றார். நெருப்பின் தெய் வம். இவருக்கு இரண்டு தலைகள், நான்கு கொம்பு கள், மூன்று கண்கள், ஏழு கைகள் போன்றவை உள் ளன என்று வேதங்கள் கூறுகின்றன. பிற்காலத்தில் கார்த்திகேயனின் தந்தையாகவும் திக்குப்பாலகராக வும் இவர் மாற்றப்பட்டார். இவருடைய மனைவி யின் பெயர் சுவாகா. கருமையான நிறமும், தலை யில் நெருப்புச் சுவாலையுடன் கூடிய மகுடமும் இவரை அணிசெய்கின்றன. அக்கினியின் வண்டியில் சிவப்பு நிறமான குதிரைகளும் காற்றுக் சக்கரங்களும் காணப்படுவதாகக் கூறப்படுகின்றது. தன்னுடைய வாகனமான ஆட்டின் மேல் அமர்ந்திருப்பது போன்று அல்லது ஆடு அவருக்குப் பின்புறம் நின்றி ருப்பது போன்று இவர் காணப்படுவர். ஆகமங்கள் அக்கினியின் உருவமைதியைப் பின்வருமாறு கூறுகின் றன: சிவப்புநிறம், நான்கு கரங்கள், மூன்று கண்கள், தலையில் நெருப்பு பிரபாமண்டலம் ஆகியன இருக் கும். ஆட்டின் மேல் அமர்ந்திருப்பார். முன்னிரு கைகளில் வரதம், அபயம் ஆகிய முத்திரைகளும் பின் னிரு கைகளில் பாசமும் சக்தியும் காணப்படும்.

எமன்: எமனும் வேதகாலத்தைச் சார்ந்தவர். தெற்குத் திசையின் தலைவன். விவாசுத்து(Vivasvat) என்பவருக்கும் சராயூ என்பவருக்கும் பிறந்தவர், இறப்பிற்குக் கடவுளாக இருப்பவர். நாண்கு கண்கள் உள்ள இரண்டு நாய்களை இவர் உடன் வைத்திருப் பார். பாவம் செய்தவர்களுக்கும் தர்மம் செயதவர் களுக்கும் அவர்களுடைய செயல்களின்படித் தீர்ப்பு வழங்குகின்ற காரணத்தால் தர்மராசா என்று சொல்லப்படுகின்றார். கருப்பு நிறமும், நெருப்புப் போன்ற கண்களும், கோரைப் பற்களும் கொண்டு காணப்படுவார். தலையில் கீர்த்தி மகுடம் காணப் படும். எருமையின் மேல் அமர்ந்திருப்பார். இரண்டு கைகளில் கத்தி, கேடயம் அல்லது பாசம் இருக்கும். எமனுக்கு இருபுறங்களிலும் மிருத்தியு, சம்மிதா (Mirtyu and Samhita)ஆகியோர் இருப்பர். இவருக்கு அருகில் சாமரம் வீசும் பெண்களும் இருப்பர்.

சித்ரகுப்தன் இவனது வாயிலில் காவல் இருப் பான். எமனைச் சுற்றிலும் தேவர்கள், அசுரர்கள் காணப்படுவார்கள். இவர் நான்கு கைகளுடன்காணப் பட்டால் அக் கைகளில் கத்தி, கேடயம், திரிசூலம், அட்சமாலை ஆகியவற்றைப் பெற்றிருப்பார்.

நிருதி: தென் மேற்குத் திசைக்குக்கடவுள் நிருத் தியு. இவரைப்பற்றிய குறிப்புகள் வேதத்தில் உள்ளன. இவர் மனித வாகனம் அல்லது சிம்ம வாகனத்தில் அமர்ந்திருப்பார். விசுணுதருமோத்தமா என்ற நூல் நிருதி கழுதையின் மேல் அமர்ந்திருப்பார் என்று கூறு கின்றது. அச்சம் தரும் தோற்றம் கொண்ட இவரைச் சுற்றி அசுரர்களும், வேத கன்னியர்களும் இருப்பர்.

இரண்டு கைகளில் கத்தியும் கேடயமும் வைத்திருப்பார். இவருக்கு நான்கு மனைவியர்கள். அவர்களின் பெயர்கள் தேவி, கிருசுணாங்கினி, கிருசுணவதனா, கிருசுணபசா எனப்படும். இவர்கள் அழகான தோற்றமுடையவர்கள்.

வருணன்: மழை, தண்ணீர் ஆகியவற்றின் தெய்வம் வருணன். இவர் மேற்குத் திசையிலிருப்பார். வேதகாலத்திய கடவுளான வருணன் வெண்மையான தோற்றமுடையவர். மீன் அல்லது முதலையின் மேல் நின்றிருப்பார். வரதமுத்திரையும், பாசமும் இரண்டு கைகளில் காணப்படும். நான்கு கைகளுடன் இருந்தால் வரதமுத்திரை ஒரு கையிலும் மற்ற மூன்றில் பாசம், பாம்பு, கமண்டலம் ஆகியனவும் இருக்கும்.

விசுணுதருமோத்தமாவில் மாறுபட்ட கீழ்க்காணும் கருத்து கூறப்படுகின்றது. ஏழு அன்னப்பறவைகள் பூட்டப்பட்ட தேரில் இவர் அமர்ந்திருப்பார். வைடூரியத்தின் நிறமுடையவர். வெண்மையான கற்களால் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களை அணிந்திருப்பார். தலையின் மேல் வெண்கொற்றக் குடையும், மீன்கொடியும் இருக்கும். நான்கு கைகளில் பதுமம், பாசம், சங்கு, இரத்தபத்திரா ஆகியன இருக்கும். கங்கையும் யமுனையும் அருகில் காட்டப்படுவார்கள் என்று இந்நூல் கூறுகின்றது.

வாயு: இவர் வேத காலத்தில் முக்கியமான கடவுளாகக் காணப்படவில்லை; வாயு வடமேற்கு திசைக்குத் தலைவன். காற்றின் தெய்வமாக இருப்பவர், மகாபாரதத்தில் பீமனின் தந்தையாகக் கூறப்படுகின்றவர். வாயு கருமையான தோற்றமும் இரண்டு அல்லது நான்கு கைகளுடனும் காணப்படுவார். வலக்கையில் கொடி அல்லது அங்குசம், இடக்கையில் தடி வைத்திருப்பார். இரண்டு கைகளுடனும் மஞ்சள் நிறத்துடனும் இவர் இருப்பார். கைகளில் சக்கரம், கொடி ஆகியன இருக்கும். இடப்பக்கத்தில் மனைவி அமர்ந்திருப்பார் என்று விட்டுணுதருமோத்தமா நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

குபேரன்: மேற்குத் திசையின் கடவுள் குபேரன். குபேரனுக்கு 'தனடா' என்ற மற்றொரு பெயருமுண்டு. வராகபுராணத்தில் பிரம்மன் உலகைத் தோற்றுவித்த போது பெரிய சூறாவளிக் காற்று உண்டாகி, சுண்ணாம்புக்கல் தோன்றியது. பின்னர் இக்கற்கள் எல்லாம் ஒன்றாகத் திரண்டு குபேரனாக அதாவது செல்வத்திற்குத்தலைவானக மாறின என்று கூறுகின்றது.

புத்த இலக்கியங்கள் செல்வத்தின் தலைவன் குபேரன் என்று கூறுகின்றன. மேலும் இயக்கர்களின் தலைவன் என்றும் ஆரத்தியின் கணவன் என்றும் கூறுகின்றன. குபேரன் தங்கத்தின் நிறத்தவன்; வெள்ளைத் துணிகளை அணிந்திருப்பான். இரண்டு அல்லது நான்கு கைகள் இருக்கும். இரண்டு கைகள் இருந்தால் வரதமும், அபயமும், காணப்படும். நான்கு கைகள் இருந்தால் தன் மனைவி வபாவாவைத் தழுவியும், மற்றொன்று விருத்தியைத் தழுவியும் இருக்கும். மற்ற இரு கைகளில் சக்தியும், கதையும் காணப்படும். மீசையும், கோரைப் பற்களும் இருக்கும் செம்மறியாடு இவருக்கு வாகனம் என்று கூறப்படுகின்றது. யானை குபேரனின் வாகனம் என்று மற்றோர் ஆகமம் கூறுகின்றது.

ஈசானர்: வடகிழக்கிற்குக் கடவுள் ஈசானர்; மகாதேவன் அல்லது சிவனின் மருஉருவம். இவருக்கு மூன்று கண்களும் புலித்தோலும் இருக்கும். தலையில் சடாமகுடமும், மார்பில் முப்புரிநூலும் காணப்படும். சந்திரன் தலையிலிருக்கும். பின்னிரு கைகளில் திரிசூலம், கபாலம் ஆகியனவும் முன்னிரு கைகளில் அபயம், வரதம் ஆகிய முத்திரைகளும் இருக்கும். வீணை வாசிப்பது போன்ற நிலையிலும் காணப்படுவார். வெண்மையான எருதின் மேல் அமர்ந்திருப்பார்.

தி.சு.

திக்சன், உரோலண்டு பர்ரேசு (கி.பி. 1875-1934), மூத்த அமெரிக்க மானிடவியல் அறிஞர்களுள் ஒருவர்; ஆர்வர்டுப் பல்கலைக்கழகத்தில் அமைந்திருக்கும் உலகப் புகழ்பெற்ற பீபாடி (Beabody) அருங்காட்சியகத்தை வளர்ச்சியடையச் செய்தவர். திக்சன் (Roland Burrage Dixon) வொர்செசுட்டர் Worcester) என்னுமிடத்தில் கி.பி. 1875-இல் பிறந்தார்.

திக்சனின் வாழ்க்கை முழுவதும் ஆர்வர்டுப் பல்கலைக் கழகத்திலேயே கழிந்தது. இங்கு இளங்கலைப் பட்டம் படித்தபின் இங்குள்ள பீபாடி அருங்காட்சியகத்தில் உதவியாளராகச் சேர்ந்து (கி.பி. 1897) மானிடவியல் துறையின் முதல்வர் (Chairman) வரை உயர்ந்தார். மாணாக்கராக இருந்தபோதே ஒகியோ (Ohio)வில் தொல்லியல் களப்பணி மேற்கொண்டார். இதன்பின் கி.பி. 1899-இல் கலிபோர்னிய இந்தியப் பழங்குடிகளிடையே ஆய்வுசெய்து டாக்டர் பட்டம் பெற்றார். முதன்முதலில் இவ்வகைப் பட்டத்தைப் பெற்ற அமெரிக்கர்களுள் இவரும் ஒருவரானார்.

தொடக்கக் காலங்களில் திக்சன் செருமனி, சைபீரியா, மங்கோலியா, இமயமலைப் பகுதி பு [illegible]

லான இடங்களுக்குச் சென்று ஆய்வு செய்தார். இதன்பின் குரோபருடன் (Kroeber) சேர்ந்து சேகரித்த தரவுகளைக் கொண்டு இனக்குழுவியல் (Ethnography), நாட்டுப்புறவியல் (Folklore), மொழியியல் முதலான துறைகளில் நூல்களை எழுதினார். ஆர்வர்டுப் பல்கலைக்கழகத்தில் இவர் ஆற்றிவந்த பணி முதல் உலகப்போரின்போது தடைப்பட்டது. பாரிசில் நடந்த அமைதி ஒப்பந்தத்தில் கலந்துகொள்ளும் அமெரிக்கக் குழுவில் செல்லப் பணிக்கப்பட்டார்.

இதற்குப்பின் இவர் பண்பாட்டிற்கும் புவியமைப்பிற்கும் உள்ள உறவுகளைக் காணும் ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டார். இதற்காக இவர் நியூசிலாந்து, ஆசுத்திரேலியா (Australia), தாசுமேனியா (Tasmania), பர்மா, மலேசியா, சீனா, சப்பான் (Japan), நடு அமெரிக்கா முதலான பகுதிகளுக்குச் சென்று ஆய்வுகளை மேற்கொண்டார். இவரது அணுகுமுறையானது இயற்கை வரலாற்றியலை (Natural History) மானிடவியல் ஆய்வுகளுக்குப் பயன்படுத்தும் முறையிலமைந்தது. அதோடு இவர் கொண்டிருந்த புவியியல் அணுகுமுறையிலான ஆர்வத்தினை வரலாற்றோடு தொடர்புபடுத்தி மக்களினத்தவர்களின் வேறுபாடுகளைக் காண முயன்றார். இதனாலேயே இவர் பண்பாட்டு வரலாற்றியலார் (Culture Historian) எனச் சிறப்பாகக் கூறப்பட்டார்.

இவரது பிற்கால ஆய்வுகளுள் குறிப்பிடத்தக்கது மனிதனின் இனவரலாறு (The Racial History of man, 1923) ஆகும். இந்த ஆய்வு இவரது அயராத உழைப்பால் விளைந்ததாகும். மனித குலத்தின் பல்வேறு வகைகளையும் அவற்றிற்கான காரணங்களையும் அவர்களின் பரவலையும் இவ்வாய்வில் விளக்குகிறார். குறிப்பாக பாலினிசியர்களையும் அமெரிக்க இந்தியர்களையும் பற்றி விரிவாக வகைப்படுத்தியுள்ளார். இவரது தலையான ஆய்வு என இவர் கூறுவது பண்பாடுகளின் கட்டுமானங்கள் (The Building of Cultures, 1928) ஆகும். இதில் பண்பாட்டின் இயக்காற்றலையும் (Dynamics of Culture), பண்பாட்டுப் பரவலையும் (Diffusion) பற்றி விளக்குவதில் ஒரு புதிய கொள்கையாக்கம் செய்ய முனைந்துள்ளார்.

அமெரிக்க மானிடவியலுக்குத் திக்சன் ஆற்றிய பெரும் பணி பீபாடி அருங்காட்சியகத்தை மானிடவியல் துறைசார்ந்த நிறுவனங்களுள் முதன்மையாகக் கொண்டு வந்ததேயாகும். இவரது இப்பணி கொலம்பியாவில் போவாசும் (Boas), கலிபோர்னியாவில் குரோபரும் செய்துவந்த பணியை ஒத்ததாக அமைந்தது. தொடக்கம் முதல் இவரது காலம் வரை வெளிவந்த மானிடவியல் ஆய்வுகள் அனைத்தையும் புவிப் பரப்பு வாரியாகவும் தலைப்பு, ஆசிரியர் முதலான நிலையிலும் இனங் கண்டு கொள்ளும் வகையில் ஓர் ஆய்வு அடைவினை உருவாக்கினார். இது பிற்காலத்தில் ஏற்பட்ட பல பண்பாட்டிடை ஆய்வுகளுக்குப் பேருதவியாக அமைந்தது மட்டுமல்லாமல் உலகெங்குமுள்ள அனைத்து மானிடவியல் ஆய்வுகளைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளும் களஞ்சியமாகவும் அமைந்தது. இவர் கீழ் பயின்ற பல மாணாக்கர்கள் பிற்கால அமெரிக்க மானிடவியலில் சிறப்பிடம் பெற்றனர். இவர் கேம்பிரிட்சில் 1934-இல் காலமானார். சீ.ப.

திக்பாய்: இந்தியாவின் மாநிலங்களில் ஒன்றான அசாமின் (Assam) இலக்கிம்பூர் (Lakhimpur) மாவட்டத்திலுள்ளதோர் ஊர். திப்ருகர் என்னும் நகருக்குக் கிழக்கே பிரம்மபுத்திரா ஆற்றுக்கு அருகில் இவ்வூர் அமைந்துள்ளது. இங்குத்தான் இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாகப் 'பெட்ரோல்' கிணறுகள் தோண்டப்பட்டன. இங்குக் குளிர் காலத்தில் மட்டும் வெப்பம் குறைவு. ஏனைய காலங்களில் வெப்பம் மிகுந்தேயிருக்கும். திக்பாயைச் (Digboi) சுற்றிலும் தேயிலைத் தோட்டங்களும், நிலக்கரி வெட்டியெடுக்கும் பகுதிகளும் உள்ளன. திக்பாயில் உள்ள எண்ணெய் வயல்தான் இந்தியாவின் ஒரே எண்ணெய்க் கிணறு என்று முன்னர் கருதப்பட்டது. இங்குத் தான் எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலை இருந்தது. முதன் முதலாக கி.பி. 1889-ஆம் ஆண்டில் தான் 'இங்குப் பாறை எண்ணெய்' (Petrol) கிணறுகள் தோண்டப்பட்டன. இந்தியாவின் 50 விழுக்காடு சுத்திகரிக்கப்படாத எண்ணெய் (Crude oil) இங்கிருந்து தான் கிடைத்தது. இங்குக் கிடைத்த பாறை கல்லெண்ணையின் அளவு 1921-ஆம் ஆண்டு வரை ஆண்டொன்றுக்கு 20,000 கண்டிக்குக் குறைவாகவே இருந்தது. பின்னர் அதன் அளவு இரண்டரை இலட்சம் கண்டி அளவுக்கு உயர்ந்தது. திக்பாய் எண்ணெய் வயலின் மொத்த உற்பத்தி ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5 இலட்சம் கண்டி சுத்திகரிக்கப்படாத எண்ணெய் ஆகும். திக்பாய், மாகும் (Makum) ஆகிய இரு கிணறுகளிலிருந்து இந்தியாவின் உள்நாட்டுத் தேவையின் 80 விழுக்காடு அளவு கிட்டியது குறிப்பிடத்தக்கது. திக்பாயிக்கு அருகில் இப்போது வேறுபல இடங்களிலும் எண்ணெய்க் கிணறுகள் இருப்பதைக் கண்டுபிடித்துள்ளனர். இரா.அ.

திகம்பரர்: இவர்கள் இந்தியாவில் தோன்றிய சமண சமயப் பிரிவுகளுள் ஒன்றைச் சார்ந்தவர்கள். சமண சமயத் துறவிகளைச் சிரமணர் (Sramanas) என்றும் கூறுவர். சிரமணர் என்னும் சொல்லின் திரிபே சமணர் என்னும் சொல்லாகும். அம்பரம் என்றால் ஆடை; திக்கு என்றால் திசை. திசை

களையே ஆடையாகக் கொண்டவர்கள் என்று திகம்பரச் சமணர்கள் கருதப் பெற்றனர். திகம்பரர்கள் அம்மணமாகத் திரிந்தவர்கள்; ஆடை உடுக்காதவர்கள்.

சமண சமயத்தின் இருபத்துமூன்றாவது தீர்த்தங்கரரான பார்சுவர் அச்சமய முனிவர்கள் வெண்மையான ஆடையை அணிந்துகொள்ள அனுமதித்தார். எனவே, அவர்கள் 'வெண்மை ஆடை அணிந்தவர்' என்னும் பொருளில் சுவேதம்பரர் (Svetambara) எனப்பட்டனர். ஆனால் மகாவீரரைப் பின்பற்றியவர்கள் ஆடையின்றியிருந்ததால் திகம்பரர் (Digabara), ஆகாயத்தையே ஆடையாகக் கொண்டவர் எனப்பட்டனர். இரா.அ.

தி-கால் சார்லசு (கி.பி. 1890-1970):பிரான்சின் ஐந்தாம் குடியரசின் குடியரசுத் தலைவர். தி-கால், சார்லசு (De-Gaulle Charles) கி.பி. 1890-ஆம் ஆண்டு பிரான்சில் இலில்லி (Lillo) என்னுமிடத்தில் பிறந்தார். இவரது தந்தை ஒரு தத்துவ ஆசிரியர். தி-கால் 1912-ஆம்ஆண்டு காலாட் படையில் சேர்ந்தார்.முதல் உலகப் போரின்போது காயம் அடைந்தது மட்டுமல்லாது 1916-ஆம் ஆண்டு சிறைபிடிக்கப்பட்டார். சிறைகைதியாக இருக்கும்பொழுதும் இவர் நூல் எழுதும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தார்; விடுதலைக்குப் பின்னர் இராணுவ வரலாற்றைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். தொடர்ந்து பல நூல்களையும், இராணுவக் கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டார். இராணுவ அமைப்பில் பல புதிய நவீன கருவிகளைப் புகுத்த வேண்டுமென்று விரும்பி எதிர்காலப்படை (The Army of the Future) என்னும் நூலை வெளியிட்டார். இவருடைய வெளியீடுகள் அனைத்தும் இராணுவத்தைப் பற்றியதேயாகும். இவர் எழுதிய நூல்களில் குறிப்பிடத்தக்கவை (1)வாள்முனை (The Edge of the Sword). (2) பிரான்சும் அதன் படையும் (France and Her Army) முதலியனவாம்.

பிரான்சுக்கு உரிமையான அல்சீரியாவிலும் கார்சிக்காவிலும் 1958-ஆம் ஆண்டு மக்கள் தலைவர்களும், இராணுவத் தலைவர்களும் விடுதலைக் கிளர்ச்சி செய்தனர். இப்புரட்சியைப் பயன்படுத்தி நாட்டின் அதிகாரத்தை தாம் ஏற்று நடத்துவதாகப் படைத் தளபதியாக இருந்த தி-கால் அறிவித்தார். அப்போதைய குடியரசுத் தலைவர் தி-காலை அரசாங்கத்தை அமைக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார். இதன் பயனாக 4-வது குடியரசு முடிவுற்றது.

அமைச்சராக அமர்ந்த தி- காலை ஆறு மாத காலத்துக்கு அவர் தம் விருப்பப்படி அரசாங்கத்தை நடத்துமாறும், அதற்கிடையில் புதிய அரசியல் அமைப்பை உருவாக்குமாறும் தேசிய சபை கூறியது. ஐந்தாம் குடியரசின் புதிய அரசியல் அமைப்பு 1958-ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இவ்வரசியல் அமைப்பின்படி பிரான்சுக்கு மற்றக் கண்டங்களில் உரிமையாக உள்ள இடங்களில் 1958-ஆம் ஆண்டு அந்த அமைப்பின் பேரில் வாக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டது. கினி ஒன்றைத் தவிரப் பிற இடங்களெல்லாம் அமைப்பை ஆதரித்தன. ஐந்தாம் குடியரசு தோன்றியது. தி-கால் ஐந்தாவது பிரெஞ்சுக் குடியரசின் முதல் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

தி-கால் சார்லசு குடியரசுத் தலைவராக இருந்தபோது அல்சீரியாவில் இவருக்கெதிராகப் பெரும் கலகம் மூண்டது. அல்சீரியாவின் பெரும்பான்மையான இடங்களில் ஐரோப்பியர்கள் குடிபுகத்தொடங்கினர். தனது இராணுவ வலிமையால் தி-கால் அல்சீரியாவில் ஏற்பட்ட கலகத்தை ஒடுக்கினார். அல்சீரியா கி.பி.1962-ஆம் ஆண்டு விடுதலைப் பெற்ற நாடாக அறிவிக்கப்பட்டது.

தி-கால், குடியரசுத் தலைவர் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தைப்பொது அவையில் கொண்டு வந்து மிகப் பெரும்பான்மையுடன் அச்சட்டத்தை நிறைவேற்றினார். இதன் பயனாக 1965-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் இரண்டாம் முறையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். தி-கால் சார்லசின் 2-வது பதவிக் காலத்தில் விவசாயிகள், மாணவர்கள், தொழிலாளர்கள் அனைவரும் மாபெரும் புரட்சியில் ஈடுபட்டனர். குறைந்தது எட்டு மில்லியன் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர். இது தொழிலாளர் வர்க்கத்தில் 3-இல்1 பங்கு எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இப்புரட்சியின் பயனாக நாட்டில் பொருளாதாரச் சீர்கேடு ஏற்பட்டது. நலிவுற்ற பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்த தி-கால் பல நலத் திட்டங்களை அறிவித்தார். மாணவர்கள், விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் அனைவரும் பங்கேற்கும் வகையில் சமூகஅமைப்புகளை உருவாக்கினார். தொழிலாளர் வகுப்பினருக்கும் முதலாளி வகுப்பினருக்குமிடையே உள்ள வேறுபாட்டை நீக்கினார். உழைக்கும் தொழிலாளிக்கு இலாபத்தில் பங்கு உண்டு என்னும் முறையைக் கொண்டு வந்தார். மாணவர்களின் உயர்கல்விக்கும், வேலைவாய்ப்பிற்கும் முதன்மையிடம் கொடுக்கப்பட்டது. நிர்வாகத் துறையிலும் 1969-ஆம் ஆண்டு பல மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தார். நிர்வாகத்தைக் கவனிக்க ஆலோசனைக் குழு அமைக்கப்பட்டது; வட்டார குழுக்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. இருப்பினும் அவருடைய பல திட்டங்கள்

தோல்வியுறவே 1969-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களில் குடியரசுத் தலைவர் பதவியைத் துறந்தார். பிறகு கி.பி.1970-ஆம் ஆண்டு காலமானார். சு.ஆ.

திங்கா:வடகிழக்கு ஆப்பிரிக்க நாடான சூடானில் வாழும் தொன்மையான பழங்குடியினர். சூடானில் ஓடும் வெள்ளை நைல் (WhiteNile) ஆற்றுப் பகுதிகளிலும் அதனோடு சேரும் பல இணையாற்றுப் பகுதிகளிலும் ஒரு மில்லியன் மக்கள் தொகைக்கு மேல் இவர்கள் வாழ்கின்றனர். இப்பகுதி சற்றேறக் குறைய 3,90,000 ச.கி.மீ. பரப்புடையதாகும். இதனால் திங்கா (Dinka) மக்கள் சூடானில் பெரும் பகுதியில் வாழும் மக்களினத்தவர்களுள் ஒருவராவர். இவர்கள் 25 குழுக்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இவர்கள் பேசும் மொழியும் திங்கா எனக் கூறப்படுகிறது.

திங்காவினரின் வாழ்க்கை வேளாண்மையையும் கால்நடை வளர்த்தலையும் சார்ந்தது. இவர்களின் இவ்விரண்டு தொழில்களும் ஒன்றை ஒன்று சார்ந்திருப்பதில் பல சிறப்புத் தன்மைகள் உள்ளன. இவர்கள் வாழும் பகுதியில் ஒரு பகுதி வறண்ட மேட்டு நில சவானாப் (Savannah) பரப்பாகவும், மற்ற பகுதி நைல் ஆற்றுப் பகுதிக்கருகில் உள்ளதால் பல சிற்றாறுகளின் வெள்ளத்தால் மழைக் காலத்தில் சதுப்புப் பகுதியாகவும் உள்ளது. இதனால் ஆண்டுமுழுவதும் ஒரேயிடத்தில் திங்காவினர் வாழ முடிவதில்லை.

பெண்களும் முதியோர்களும் மேட்டு நிலங்களுக்கும் நைல் ஆற்றுப் படுகைக்கும் மாறிமாறி வரமுடியாது என்பதால் ஆற்றுப் படுகையில் நிரந்தர வீடுகளை அமைத்துக் கொண்டு அங்கேயே ஆண்டு முழுதும் தங்கியுள்ளனர். இவர்கள் பயிர்களையும் பிற உடைமைகளையும் கவனித்துக் கொள்கின்றனர். இளைஞர்கள் இரு இடங்களிலும் மாறி மாறிக் கால்நடைகளை வளர்க்கின்றனர்.

திங்கா வாழ்க்கை கால்நடைகளை மையமாகக் கொண்டுள்ளது. பெரும்பாலான செயல்களில் கால்நடைகளின் தாக்கம் காணப்படும். குறிப்பாகச்சமுதாயச் செயற்பாடுகளிலும் சமயச் சடங்குகளிலும் கால்நடைகளின் இன்றியமையாமை இடம் பெறும். ஆண்கள் நீண்டகாலம் வாழ வேண்டும் என்று பெண்கள் இறைவனை வேண்டுவது போன்றே கால் நடைகளும் வாழ வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்வர். ஒவ்வொருவரும் அவரவரின் காளையைப் போன்று பாவனை செய்வதிலும் அதன் அசைவுகளை நடித்துக் காட்டுவதிலும் ஆர்வங் கொண்டுள்ளனர்.

திங்கா பெண்கள்

அவரவர் கால்நடைகளைப் பற்றிப் பாடல்கள் புனைந்து பாடி மகிழ்வர். கால் நடைகளுக்குப் பல பெயர்கள் வைத்து அழைப்பர். அவை பெரும்பாலும் அந்தந்தக் கால்நடையின் வண்ணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமையும்.

திங்கா பழங்குடியினர் மீன்பிடித்தல்

திங்கா மொழியில் வண்ணங்களைக் குறிப்பிட எண்ணற்ற சொற்கள் உண்டு. இவை கால்நடைகளைப் பலவாறாக அடையாளங்காட்டவும் வகைப் படுத்தவும் பயன்படுகின்றன. ஆண்டின் பல மாதங்களில் பல குழுக்களாகச் செயற்படும் குழுக்கள் கால் நடைகளின் பெயர்களைக் கொண்டே குறிப்பிடப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு குழுவும் கால்நடையின் ஒரு உறுப்பின் பெயரைக் கொண்டுள்ளன. ஒரு காட்டு விலங்கினைக்கொன்று அதனைப்பகிர்ந்தளிக்கும்போது அந்தந்தக் குழு எந்த உறுப்பின் பெயரைக் கொண்டுள்ளதோ அந்த உறுப்பினைக் கொடுத்துவிடுவர்.

மனிதர்களுக்குச் சமமாகக் கால் நடைகள் மதிக்கப்படுகின்றன. திருமணப் பணம், கொலைக் குற்றத்திற்கு ஈடு செய்யும் தண்டப்பணம் முதலானவற்றிற்குக் கால்நடைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. பழங்குடிகளிடையே ஒருவனைக் கொலை செய்தால் கொலையுண்டவனின் குடும்பத்தார் பகைவனின் குடும்பத்தாரைச் சார்ந்த ஒருவனைக் கொலை செய்துவிடும் பழக்கம் பரவலாக இருந்தது. இவ்வாறான சூழலில் கூட திங்காவின்ர் கால்நடை ஒன்றினை ஈடு செய்தால் போதுமென விரும்புவர். சமுதாயத்தில் ஒருவரின் தகுதி அவர் கொண்டுள்ள கால்நடைகளின் அளவைப் பொறுத்து அமைகிறது.

திங்காவினரின் செயற்பாடுகள் பல பருவங்களின் இயல்புகளோடு ஒத்துள்ளன. மார்ச்சு, ஏப்பிரலில் வரும் புதுமழையின் போது அனைவரும் நிரந்தரக் குடியிருப்புகளில் இருப்பர். மே வரை நிலங்களை உழுது பதப்படுத்தி பயிர்களை நடுவர். இக்காலங்களில் கால்நடைகளைக்குடியிருப்புக்கருகில் மேய்ப்பர்.

சூன், சூலை மாதங்களில் பெரும் மழை பெய்யும் போது ஆற்றில் வெள்ளப் பெருக்கு ஏற்பட்டு தாழ் நிலப் பகுதிகள் நீரால் சூழப்படுகின்றன. பெண்களையும் முதியோர்களையும் வீட்டிலேயே விட்டுவிட்டு இளையவர்கள் கால்நடைகளை ஓட்டிக்கொண்டு சவானா மேட்டு நிலங்களுக்குச் சென்றுவிடுகின்றனர். பெண்களும் முதியோர்களும் மீதமுள்ள வேளாண் வேலைகளைக் கவனிக்க இளையோர் சவானாப் பகுதிகளில் இடைக்காலக் கூடாரங்களை அமைத்துக் கொண்டு கால்நடைகளை மேய்க்கின்றனர்.

அக்டோபர் மாதத்தில் மழைக்காலம் முடிந்தவுடன் கால்நடைகளைக் கவனிப்பவர்களுள் பலர் வீடு திரும்பி அறுவடைப் பணிகளைக்கவனிக்கின்றனர். அறுவடை முழுவதுமாக முடிந்தவுடன் கால்நடைகளை ஓட்டிச் சென்று புதிய தினைத் தாள்களை மேயவிடுவர். நீர்நிலைகளிலும் ஆற்றிலும் நீர்வடியும் இந்தக் காலத்தில் மீன்பிடித்தல் ஆண், பெண் இருபாலாரின் முதன்மையான வேலையாகும். வலை, கூடைகள், எறிஈட்டி, தூண்டில் முதலானகருவிகளைக் கொண்டு பெருமளவு மீன்பிடித்துப் பதப்படுத்தி ஆண்டு முழுவதும் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர்.

இலையுதிர் காலத்தில் குடும்பத்தில் அனைவரும் ஒன்று சேருகின்றனர். இந்தக் காலத்தில்தான் விழாக்களும் சடங்குகளும் நடத்தப்படுகின்றன. மது வகைகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. சடங்கு பலிகள் கொடுக்கப்படுகின்றன; ஏற்புச் சடங்குகள் நடத்தப்படுகின்றன; திருமணங்கள் முடிக்கப்படுகின்றன. பல்வேறு சடங்குகளின் போது பாடப்படும் பாடல்கள்தொன்மைக் கதைகளை நினைவுபடுத்துவதால் பல்வேறு

குழுக்களிடையே ஒற்றுமை உணர்வு மேலும் மிகுதியாக்கப்படுதிறது.

சனவரி மாதம் முதல் குடியிருப்புகளின் அருகில் மேய்ச்சல் புல் குறைந்து விடுவதால் ஆற்றின் தாழ் படுகைப் பகுதிக்குள் சென்று கால்நடைகளை மேய்க்கின்றனர். காற்றுத் தடைகளை மட்டும் அமைத்துக் கொண்டு மேய்ச்சல் இளைஞர்களும் கால்நடைகளும் அப்பருவத்தைக் கழிக்கின்றனர்.

திங்காவினர் வாழும் பகுதி இயற்கை வளம் மிகவும் மிகுதியானதல்ல என்பதால் இவர்களின் பொருள் சார் பண்பாடு (Material Culture) எளிமையானது. வீடுகள் மண்ணால் கட்டப்பட்டு கூரை வேயப்படுகின்றன. பானைகள், கூடைகள், குடுக்கைகள் முதலானவையே முதன்மையான வீட்டுப் பொருள்களாகும். கருவிகளின் எண்ணிக்கைக் குறைவு. ஆடைகள் கம்பளிகளால் ஆனவை. ஆட்டுத்தோல், மாட்டுத்தோல் முதலானவையும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

இவர்களின் குறிப்பிடத்தக்க உணவு தினைக்கூழ் ஆகும். பால் இவர்களது இரண்டாம் முக்கிய உணவு. காய் கறிகளையும் உடன் சேர்த்துக் கொள்கின்றனர். மேய்ச்சல் காலங்களில் இளைஞர்களின் சிறப்பு உணவு தயிர்.

திங்கா குழுவினர் அனைவரையும் மூன்று வட்டாரப் பிரிவுகளாகப் பகுக்கலாம். ஆனால், இவர்கள் பல குலங்களாகப் (Clans) பாகுபடுகின்றனர். ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி குலக்குறிகளைக் (Totems) கொண்டுள்ளது. இந்தக் குலங்கள் அனைத்தும் சமய குருக்கள் குலம் (Priestly Clan) என்றும் பொதுமக்கள் குலம் என்றும் இருவகைப்படும். முன்னவர்கள் பானி (Bany) என்றும், பின்னவர்கள் கிக்கு (Kic) என்றும் குறிக்கப்படுவர். சமயக் குருக்கள் குலத்தவர்களே பழங்குடி நிலங்களுக்குப் பொறுப்பாவர். இதனாலேயே இவர்கள் அதிகார அமைப்பிலும் முதன்மை பெற்றுள்ளனர். பல மனைவி மணமுறையைப் பெற்றவர்கள் இவர்கள்.

இவர்களின் சமயத்தில் சிறப்பு வகையான மீன்பிடி எறிஈட்டி (Master of the Fishing Spear) புகழ் வாய்ந்தது. சமய குருக்கள் குலத்தவர்கள் இவ்வகை எறிஈட்டியைப் பெற்றிருப்பர். இக் குலத்தவர்களுள் தெய்வத் தன்மை பெற்றவர் மிகுந்த நோய் வாய்ப்பட்டிருக்கும்போது உயிருடன் புதைக்குமாறு கேட்டுக் கொள்வார். இவ்வாறு செய்வதால் தம் குலம் பாதிக்கப்படாது என்றும் இன்னல்களைத் தாங்க முடியும் என்றும் நம்புகின்றனர். சீ.ப.

திசியூசு: கிரீசின் ஒருபகுதியான அட்டிக்காவில் (Attica) வழங்கிவரும் புராணக்கதைகளில் வரும் ஒரு தலைவன் திசியூசு (Theseus). பழம்பெரும் கிரேக்க நகரங்களுள் ஒன்றான ஆதென்சையும் அதைச்சுற்றியிருந்த பகுதியையும் அட்டிக்கா என்று கூறினர். ஆதென்சை ஒரு சமயம் ஈசியசு (Aegeus) என்ற அரசன் ஆண்டு வந்தான். அவனுக்கும் ஈத்ரா (Aethra) என்ற பெண்ணுக்கும் பிறந்தவன், திசியூசு என்பர். சிலர் ஈத்ராவுக்கும் கடற்கடவுளான போசைடனுக்கும் (Poseidon) பிறந்தவன் என்பர். ஈத்ரா என்பவர் ஆர்காலிசில் உள்ள திரோசென் (Troezen) என்னும் ஊரின் அரசனான பித்தியூசு (Pitheus) வின் மகள். ஈசியசுக்கு நெடுங்காலம் குழந்தை பிறக்கவில்லை. எனவே பித்தியூசு தனது மகனின் வழியாக அவனுக்குக் குழந்தைப்பேறு ஏற்பட அனுமதி வழங்கியதாகக் கதையில் கூறப்படுகிறது. திசியூசு வாலிபப் பருவம் அடைந்த பிறகு அவனை ஆதென்சுக்கு ஈத்ரா அனுப்பி வைத்தார். போகும் வழியில் அவன் பல வீரச் செயல்களைப் புரிந்தான். கோரிந்து நிலச்சந்தியில் (Isthumus of Corinth) சினிசு (Sinis) என்பவனைக் கொன்றான். சினிசு தனது வழியில் வந்தவர்களை இரண்டு தேவதாரு (Pine) மரங்களுக்கு இடையே இட்டு கிழித்துக் கொல்லுவது வழக்கம். அடுத்து கிரோம்யோணியன் பன்றியைக் (Crommyonion sow) கொன்றான்; சிரோன் (Sciron) என்ற கொடியவனை மலைப் பாறையிலிருந்து தூக்கியெறிந்து அழித்தான். தனது விருந்தினர்கள் தன் கால்களைக் கழுவும் போது அவர்களைக் கடலுக்குள் உதைத்துத் தள்ளிக் கொல்வது அவனது வழக்கம். தனது ஒரே படுக்கையில் தூங்க வருபவர்களை இரண்டாகப் பிளந்து கொன்று வந்த புரோகிரசுதசு (Procrustes) என்பவனை வாளால் கொன்றான்.

ஆதென்சு வந்தபோது தனது தந்தையார் ஒரு மந்திரக்காரியை மணம் செய்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். தந்தை அடையாளம் கண்டுகொள்வதற்கு முன்பு அவள் அடையாளம் கண்டுகொண்டு திசியூசுவை நஞ்சிட்டுக் கொல்ல முயன்றாள். இறுதியில் அவன் தந்தை அவனை அடையாளம் கண்டுகொண்டு அவனைத் தனது வாரிசாக ஏற்றுக் கொண்டான். ஈசியசின் சகோதரருடைய பிள்ளைகள் தோற்றுவித்த சூழ்ச்சியை முறியடித்தான். மாரதானில் இருந்த நெருப்புக்கக்கும் காளையை ஒடுக்கினான். பின்னர்ப் பாதி மனித உருவத்தையும் பாதி காளை உருவத்தையும் கொண்ட மினோடர் (Minotaur) என்ற கிரீட்டு நாட்டு மனிதனை அழித்தான். தான்வெற்றிபெற்று வர நேர்ந்தால் தன்னுடைய கப்பலில் கருப்புக் கொடி பறப்பதற்குப் பதிலாக வெள்ளைக்கொடி பறக்கும் என்று தன் தந்தையிடம் சொல்லிவிட்டு கிரீட்டுக்குச் சென்றான். ஆனால் திரும்பும்போது அதை மறந்து

திசியூசு மினோடரை அழித்தல்

விட்டுக் கொடியை மாற்றாமல் இருந்துவிட்டான். கருப்புக் கொடியைக் கண்ணுற்ற ஈசியசு தனது மகன் இறந்துவிட்டதாக எண்ணி அக்ரோபாலிசில் (Acro polis) இருந்து கீழே குதித்து உயிரை மாய்த்துக் கொண்டான். அதன் பிறகு திசியூசு அட்டிக்காவின் எல்லா வகுப்புகளையும் ஒன்றாக இணைத்து ஒரே அரசின் கீழ்க் கொண்டுவர முற்பட்டான். பின்னர் அட்டிக்காவை விரிவு படுத்தும் முயற்சியை மேற் கொண்டான். கோரிந்து நிலசந்தி வரை அட்டிக்கா வின் எல்லையை விரிவுப் படுத்தினான். இசுத்துமிய (Isthumian) விளையாட்டுகளில் போசைடன் கட வுளைப் பெருமைப்படுத்தும் வகையில் சில விளை யாட்டுகளைச் சேர்த்தான். அமேசான் (Amazon) இளவரசியான அண்டியோப்பைக் கவர்ந்து வந்தான். அதனால் அவனுக்கும் அமேசோனியர்களுக்கும் இடையே நடந்த சண்டையில் அண்டியோப்பு அவன் பக்கத்தில் போரிட்டு மடிந்தான். அர்கோனாடிக் (Argonautic) படையெடுப்பிலும் காலிதோனியாப் பன்றி வேட்டையிலும் (Colydonian boar hunt) அவன் கலந்துகொண்டான். இலாப்பிடசு (Lappites) அரச ரான பிரித்தோசு (Pirituous) திசியூசுவின் ஆநிரை யைக் கவர்ந்து சென்றபோது அவனிடம் போருக்குச் சென்றான். இருவரும் போர்க்களத்தில் சந்தித்த போது ஒருவரை ஒருவர் வியந்து பாராட்டினர். அது முதல் இருவரும் நெருங்கிய நண்பர்களானார்கள். எலன் (Helen) என்பவரைத் திசியூசு கவர்ந்து செல் வதற்கு பிரித்தோசு உதவினான். பிரித்தோசுடன் பெர்சிபோன் (Persephone) என்பவளைக் காப்பாற்ற நரகலோகம் சென்றான். அங்குச் சிறையிலிடப்பட்ட போது எராக்ளீசு (Heracles) என்ற வீரன் அவனை விடுவித்தான். ஊர் திரும்பியபோது நாட்டில் பழைய அரச குடும்பத்தைச் சார்ந்த ஒருவன் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டான். அவனால் தோல்வியடையவே சைரசுக் குச் சென்றான். சைரசுமன்னன் அவனைக் கடலில் தாக்கி எறிந்து கொன்றான். தெல்பி தெய்வமொழி யின் படி அவனுடைய எலும்புகள் அட்டிக்காவிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு அங்கு அடக்கம் செய்யப்பட்டன. அவனுடைய நினைவாக ஒவ்வோர் ஆண்டும் கிரீசில் அக்டோபர் மாதம் 9ஆம் தேதி ஒரு விழா எடுக்கப் படுகிறது. அதற்குத் தீசியா (Thesia) என்பது பெயர். அதுவன்றி ஒவ்வொரு மாதமும் 8ஆம் நாள் புனித நாளாக அங்குக் கருதப்படுகிறது. தி.ஆ.இரா.

திசுவான் பழங்குடி தென் ஆப்பிரிக்காவில் போட்சுவானாப் பகுதியில் வாழும் தொன்மைக் குடி யினர். இவர்கள் வாழும் பகுதி கலகாரிப் பாலைவனத் திற்கு அருகாமையில் உள்ளது. இப் பகுதி தொன்னாப் பிரிக்காவின் கிம்பர்லி நகரம் முதல் தெற்கில் ஒக்க வாங்கோ வடிநிலம் (Okavango Basin) வரை பரவி யுள்ளது. இப்பகுதியில் திசுவான் பழங்குடியினர் ஏறக் குறைய் 20 இடங்களில் வாழ்கின்றனர்.

திசுவான் (Tswan) பழங்குடியினர் பல நூற் றாண்டுகளுக்கு முன்னர், பண்டு (Bantu) மொழி பேசும் பழங்குடிகளிடமிருந்து பிரிந்தவர்கள் எனக் கூறிக்கொள்வர். இவர்களின் பெயரோடு தொடர் புடைய திசுவானா (Tswana) என்னும் சொல் ஒரு வரிடமிருந்து பிரிதல் என்னும் பொருளுடையது. இவர்கள் பிற பழங்குடிகளிடமிருந்து முற்றிலும் மாறு பட்டவர்களாக உள்ளனர். இவர்களுக்கென்ற பண்

திசுவான் பெண்

பாட்டையும் வாழ்க்கை முறையையும் கொண்டுள்ளனர்.

திசுவான் பழங்குடியினரின் சமூகம் தந்தைவழி (Patrilineage) அமைப்புடையது. ஒரு கால்வழியைச் சேர்ந்த நெருங்கிய குடும்பத்தினர் அனைவரும் ஒரே பகுதியில் வாழ்கின்றனர். சொத்துரிமை, குடும்ப அதிகாரம் அனைத்தும் ஆண்மக்கள் வழிச் செல்கிறது. ஒவ்வொரு குடியிருப்பிலும் உள்ள மூத்தவர் ஒருவர் அவர்களின் சமுதாயச் சிக்கல்களைத் தீர்த்துவைக்கும் பொறுப்பினைக் கொண்டுள்ளார். தொடக்கக் காலத்தில் இவர்களின் பகுதிகளுக்கு வந்து குடியேறிய பிற இன மக்களையும் வழிநடத்தும் பொறுப்பினை இவர்கள் கொண்டிருந்தனர்.

இளம் வயதிலிருந்து பருவமடையும் வயதினைப் பெறும் அனைவரும் ஏற்புச் சடங்கினைச் (Initiation Ceremony) செய்துகொள்ள வேண்டும். இச் சடங்கு முடிந்தபின்பே ஒருவர் சமுதாயத்தில் திருமணம், போர்ப் படையில் சேருதல் முதலான எந்த ஒரு செயலையும் செய்யமுடியும். இவர்களின் சமுதாய அமைப்பிலும் வாழ்க்கை முறையிலும் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின் பெரும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. இதற்குக் காரணம் வெள்ளையர்களின் குடியேற்றமும் அவர்களின் மேலாண்மையுமாகும். கிறித்தவ சமய நெறிகளை ஏற்றுக்கொள்ள முற்பட்டதனாலும் மரபுசார்ந்த பல சமுதாய நெறிமுறைகள் மாற்றம் பெற்றன.

பலமண முறையைக் கொண்டிருந்த இவர்கள் இப்போது ஒருதுணை மணமுறையைப் (Monogemy) பின்பற்றுகின்றனர். வெள்ளையர்களின் மேலாண்மையினால் பெருமளவு விளைநிலங்களை இழந்த இவர்கள், முழுவதுமாக வேளாண்மையை நம்பியிருக்க முடியவில்லை. நகர்ப் புறங்களிலும் தொழிற் பகுதிகளிலும் கூலிவேலை செய்து வாழ்கின்றனர். ஆண்டில் குறிப்பிட்ட சில பருவங்களில் மட்டுமே வேளாண்மையை மேற் கொள்கின்றனர். பின்னர்த் தொழிற் பகுதிகளில் நிரந்தரமாகத் தங்கிவேலை செய்கின்றனர். ஆண்டில் இரு முறை வெளியில் தங்கிப் பொருளீட்ட வேண்டியவர்களாக உள்ளனர்.

இன ஒதுக்கீட்டுக் கொள்கையின் (Apartheid Policy) மூலம் இவர்கள் பல நிலைகளில் இன்னலுற்றுள்ளனர். வாழ்வின் அனைத்து நிலையிலும் தனிமைப்படுத்தப்பட்டவர்களாக உள்ளனர். வெள்ளையர்களின் அதிகார வெறி இவர்களின் கிராம அளவிலான அரசியல் அமைப்பையும் கலைத்துவிட்டது.

போட்சுவானா மக்கள் 1966-இல் விடுதலைபெற்ற பின்னரே இவர்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் பல ஈடேற்றப்பட்டன. இன்று இவர்கள் தொழில்துறை மிகுந்துவரும்போட்சுவானாவில் செழிப்புற்று வருகின்றனர். குறிப்பாகச் சுரங்கத்தொழில் இவர்களுக்குப் பெரும் வேலைவாய்ப்பினை ஏற்படுத்தியுள்ளது. சி.ப.

திட்டக் காலம்: திட்டமிட்ட வளர்ச்சியைப் பெற ஏறத்தாழ எல்லா நாடுகளும் முயன்று வருகின்றன. திட்டத்தை வரைதல், ஏற்றுக்கொள்ளுதல், நிறைவேற்றுதல் ஆகியவற்றுக்கான கால அளவைத் திட்டக் காலம் (Plan period) எனலாம். இக் கால அளவு ஓராண்டாகவோ அதற்கு மிகுதியாகவோ, குறைவாகவோ இருக்கலாம். ஓராண்டாக இருப்பின் ஓராண்டுத் திட்டம் என்றும், ஐந்தாண்டுகளாக இருப்பின் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்றும் பெயர் பெறும். இந்தியாவில் ஒருசில ஓராண்டுத் திட்டங்களும் பல ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. சோவியத்து உருசியாவில் ஏழாண்டுத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இவை தவிர 15 முதல் 20 அல்லது 25 ஆண்டுகளுக்கான தொலை நோக்குத் திட்டங்களும் (Perspective Plans) வரையப் பெற்று நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. என்.எஸ்.பா.

திட்டத்துய்மன்: மகாபாரதக் கதையில் பாஞ்சால நாட்டரசன் துருபதன் என்பவன்தன் மகன் திட்டத்துய்மன். துருபதன் யாகசேனன் என்றும் கூறப்படுவான்; திட்டத்துய்மனின் பிறப்பிற்குக் கீழ்க் காணும் வரலாறு கூறப்படுவதுண்டு.

அங்கிவேச முனிவரிடத்தில் துரோணருடன் யாகசேனனும் வில்வித்தையைக் கற்றுவந்தான். தனக்கு அரசாட்சி, கிடைத்த பின்னர் நாட்டில் பாதியைத் துரோணருக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதாக யாகசேனன் துரோணரிடம் வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தான். பின், ஒரு காலத்தில் அத்துரோணர் தம் குழந்தைக்கு ஊட்டும் பாலுக்காகப் பசுவேண்டுமென்று வேண்டி யாகசேனனை அணுகினார். யாகசேனன் அவரை அறியாதவன்போல் அவையில் அவரை அவமானப்படுத்தி விட்டான். தன் மாணாக்கனைக் கொண்டு அவனை வென்று கட்டிக் கொணரச் செய்வதுடன் அவன் அரசையும் கைக்கொள்வதாக அப்போது துரோணர் சபதம் செய்தார். அவ்வாறே தன் மாணவனான அருச்சுனனைக் கொண்டு தம் சபதத்தைத் துரோணர் நிறைவேற்றிக்கொண்டார். அது முதல் யாகசேனன் மிக்க வருத்தமுற்றான். வில்லிற் சிறந்த துரோணரை கொல்வதற்கு ஒரு மகனும், அருச்சனனது பேராண்மையைப்போற்றி அவனை மணக்க ஒரு மகளையும் பெற வேண்டுமென்று புத்திரகாம யாகஞ் செய்

வித்தான் யாகேசனன். உபயாசன், யாசன் என்ற இரண்டு தவமுனிவர்களைக் கொண்டு சிறப்பாக வேள்வி செய்தான். அமுதத்தை வேள்வித் தீயிற் பெய்து உபயாச முனிவர் ஒரு மகனைத் தோற்றுவித் தார். 'வலையம் பிறழ முடிதயங்க மணிக்குண்டலம் பேர் அழகெறிப்பச் சிலையும் கையும் மெய்யும் வயந் திகழ்போர் வயிரக் கவசமுமாய்' யாகசேனன் உள்ளங் களிக்குமாறு ஒரு பெரிய தேரின்மீது திட்டத்துய்மன் தோன்றினான். துரோணருக்குச் சீடனாகவும் கூற்று வனாகவும் இவன் பிறந்திருக்கிறான் என்று வான்ஒலி எழுந்தது. இவன் அக்கினியம்சம் பொருந்தியவன். யாகசேனனின் விருப்பப்படி முனிவர்கள் பெண்மகவை உண்டாக்க வேள்வியமுதைத் தீயிலிட்டார்கள். திரு மகளை நிகர்த்த அழகினை உடைய திரௌபதி அதில் தோன்றினாள்.

அக்காலத்து வில்லாசிரியர்களுள் சிறந்தவர் துரோணரே ஆவார். திட்டத்துய்மன் அவரிடம் சென்று தனக்கு வில்வித்தையைக் கற்பிக்க வேண்டு மென்று வேண்டிக் கொணடான். திட்டத் துய்மனால் தான் தனக்கு அழிவு நேரிடும் என்பதை உணர்ந் திருந்தும் அவனுக்கு வில்வித்தையையும் கணைப் பயிற்சியினையும் துரோணர் கற்றுத் தந்தார்.

திட்டத்துய்மனுக்குத் திரௌபதியைத் த்விர சிகண்டி என்ற உடன்பிறப்பும் உண்டு. காசிராசனின் மகளான அம்பையே சிகண்டியாகப் பிறப்பெடுத்துவந் துள்ளாள். இவளே பேராற்றல் பெற்று வீடுமனைப் பாரதப் போரில் அழிக்க வந்தவள். திட்டத்துய் மனுக்கு ஒரு மகனுண்டு என்றும் அவன் பெயர் திருட்டகேது என்றும் சிரிவிட்டுணுபுராணம் குறிப் பிடும்.

பாரதப் போரில் பாண்டவர் தானைதலைவனா கத் திட்டத்துய்மன் செயல் பட்டான்; பதினெட்டு நாள் போர் நடந்தது; பதினான்காம் நாள் போரில் துரோணர் திட்டத்துய்மனின் தந்தை துருபதனைக் கொன்று விடுகிறார். மறுநாள் போரில் துரோணரை கொல்வேன் என்று திட்டத்துய்மன் வஞ்சினம் கூறு கிறான்.

கண்ணபிரான் தெரிவித்தபடி, 'போரில் வெல்லும் வன்கண்மை மிகுதியும் உடைய அசுவத்தாமா என் னும் யானையை வீமன் அழித்துவிட்டான்' என்று தருமர் கூறுகின்றார். துரோணர் தன் மகன் அசுவத் தாமா இறந்துவிட்டதாகக் கருதிக் கையிலெடுத்த வில்லையும் அம்பையும் போட்டுவிட்டு நின்ற சமயத் தில் திட்டத்துய்மன் அம்பெய்து விடுகிறான். இவ்வாறு பதினைந்தாம் நாள் போரில் துரோணர் உயிரிழக் கிறார்.

போர் முடிவின்போது இறைவனிடமிருந்து பெற்ற பாண்டவியமென்ற படைக்கலத்தைக் கொண்டு, உறங்கிக் கொண்டிருந்த படைத் தலை வனாகிய திட்டத்துய்மனை அசுவத்தாமன் அழித்து விடுகிறான். இரா.பா.

திட்டமிட்ட பொருளாதாரம்: அங்காடி விருப்பு வெறுப்புகளுக்கேற்பப் பண்டங்களின் உற் பத்தி, வருமானப் பகிர்வு ஆகியவற்றைப் பெறுவதன் மூலமாகப் பொருளாதார வளர்ச்சி அடையலாம். மையப்படுத்தப்பட்ட திட்ட அமைப்பின் வழியில் மூலவளங்களையும் முதலீடுகளையும் முறைப்படுத்து வதன் மூலமாகவும் பொருளாதார வளர்ச்சியை பெற லாம். ஒரு நாடு இந்த இரண்டு வழிகளிலும் பொரு ளாதார முன்னேற்ற முயற்சியில் ஈடுபடலாம். முன்னதைத் திட்டமிடாப் பொருளாதாரம் (Unplanned Economy) என்றும், பின்னதைத் திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் (Planned Economy) என்றும் குறிப் பிடுவர்.

திட்டமிடாப் பொருளாதாரம் அரசின் தலையீடு ஏதுமின்றி அங்காடி இயந்திர அமைப்பைச் சார்ந்து இயங்கும் நிலை இருக்கும். குறிப்பிட்டஒரு பொருளை அல்லது பொருட்களை நுகர்வோர் நுகர விரும்பும் போது அதன் தேவை மிகுகிறது; தேவைப் பெருக் கம் விலையை ஏற்றுகிறது; விலை உயர்வு நிறைந்த இலாபத்தைத் தருகிறது. எனவே, தொழில் முயல் வோர் அப்பண்டத்தை அல்லது பண்டங்களை உற் பத்தி செய்வர். இதைப் போன்று, அங்காடித்தேவை குறைந்தால் உற்பத்தியும் பகிர்வும் குறைந்துவிடும். இம்முறையில் வளர்ச்சியைப் பெற முடியும் என்றா லும் தவிர்க்க முடியாத ஒருசில ஏற்றத்தாழ்வுகள் தோன்றுகின்றன. விலைகள், வேலை நிலைகள் ஆகிய வைகளில் தோன்றும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் மக்களிடையே மன நிறைவின்மையையும், ஏமாற்றத்தையும் ஏற் படுத்துகின்றன. மேலும் இம்முறையில் விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெறுவதும் இயலாது.

திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தையே பெரும் பாலான நாடுகள் விரும்புகின்றன. சமுதாய நலனைப் பெறுதல், ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் குறைத்தல், கிடைத் தற்கரிய மூலவளங்களைச் சீராகப் பகிர்ந்து பயன் படுத்துதல், எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்புகளை அளித்தல், பொருளாதார அமைப்பையே மாற்றி யமைத்தல், அயல் வாணித்தைக் கட்டுப்படுத்துதல், நிதி வசதிகளைப் பெருக்குதல், நிதி அமைப்புக்களை உருவாக்குதல் போன்ற பல நோக்கங்களைத் திட்ட மிட்ட பொருளாதாரத்தில் எளிதில் நிறைவேற்ற வாய்ப்புகள் உண்டு,

வேளாண்மை சார்ந்த நாடுகளிலும், பன்னாட்டு வாணிகத்தைப் பேரளவில் சார்ந்துள்ள நாடுகளிலும் நிலைபெறாத்தன்மை பேரளவில் இருக்கின்றது என்பதாலும், தானியங்கும் தன்மையுடைய அங்காடி அமைப்பின் நன்மைகளைப் பெற முடியாது என்பதாலும், அதிகார வருக்கமும் சிவப்புநாடா முறையும் தலை விரித்தாடும் நிலை இருக்கும் என்பதாலும், சுதந்திரத்தின் மீது கட்டுப்பாடுகள் இருக்கும் என்பதாலும், எதேச்சாதிகாரத் தன்மையைத் தோற்றுவித்து விடலாம் என்பதாலும், அதிகாரிகளின் தேவை அளவுக்கு மேற்பட்டு இருக்கும் என்பதாலும், திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் தேவையில்லை என்று மறுப்பவர்களும் உண்டு. ஆனால் விரைவான பொருளாதார முன்னேற்றத்தைப் பெறுவதற்கும், பொருளாதாரத் திறனைச் சமமாகப் பங்கிடுவதற்கும் வசதியாக இருக்கும் என்பதாலும், உறுதியான முன்னேற்றத்தைப் பெற முடியும் என்பதாலும், அயல் நாட்டு வாணிகத்தை முறைப்படுத்தி, தேவையற்ற போட்டிகளைத் தவிர்த்து, உச்ச அளவிலான சமுதாய நன்மைகளைப் பெறத் திட்டமிட்ட பொருளாதாரமே சாலச் சிறந்தது என்ற கருத்து பலராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. என்.எஸ்.பா.

திட்டமிட்டுக் கற்றல்: பாரத நாடு, பற்பல துறைகளிலும் முன்னேற்றம் கண்டு வருகின்றது. அத்தகைய முன்னேற்றத்திற்காக, அந்தந்தத் துறை வல்லுநர்கள், அறிஞர்களைக் கொண்டு திட்டங்கள் தீட்டித் திட்டமிட்டபடி செயற்பட்டு வருகின்றனர். முன்னேற்றம் எதுவாயினும் அதனை அடைவதற்குத் திட்டமிடுவது என்பது முதன்மையானதாகும். அதுபோலக் கற்றலிலும் திட்டமிட்டுக் கற்றல் என்பது இன்றியமையாதது. அதிலும் குறிப்பாக முறைசாராக் கல்வியில் (Non-Formal Education) திட்டமிட்டுக் கற்றலில் (Programmed Learning) உள்ள வழிமுறைகள் சிறப்பானவை.

முறைசாராக் கல்வியின் சிறப்பு: நாட்டு முன்னேற்றத்திற்குத் தடைக் கற்களாக இருப்பவற்றுள் ஒன்று வறுமை; மற்றொன்று அறியாமை வறுமையை அகற்ற அரசு பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்களைத் திட்டமிட்டுச் செயற்படுத்தி வருகின்றது. அறியாமை என்பது கல்வி அறியாமையைக் குறிப்பதாக அமைகின்றது. கல்வியானது முறைசார் கல்வி (Formal Education), முறைசாராக் கல்வி என இரு பிரிவாகச் செயற்பட்டு வருகின்றது. உலக வங்கி அறிக்கைப்படி கல்விக்கு முதன்மை அளிக்கப்படவில்லையென்றால் கி.பி. 2000-இல் உலகில் பாதி அளவு அதாவது 54.8 விழுக்காடு அளவு 15 வயது முதல் 19வரை உள்ள கல்வியறிவற்றவர்கள் இந்தியாவில்தான் இருப்பார்கள், என்ற தகவல் மிகவும் அச்சுறுத்துவதாக உள்ளது. எனவே, முறை சாராக் கல்வியில் வயதுவந்தோர் கல்விக்கு மிகுந்த சிறப்பு அளிக்கப்படுகிறது. திட்டமிட்டுக் கற்றலில் வழிமுறைகளைக் கண்டு, அதன்படி செயற்படுத்துவது, நல்லதொரு இலக்கை அடைவதற்கும் துணை புரியும். மேலும், முறைசாராக் கல்வியில் பங்கேற்கும் கற்பவர்கள் இன்று பெரும்பாலும் ஊக்கம் குன்றி, வறுமைப் பிடியில் சிக்கித்தவிப்பவர்கள். அவர்களை ஊக்குவிக்கவும், அவர்கள் இச்சைப்படி, அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்துள்ள கால அளவுப்படி அவர்களாகவே முன்னேறத் திட்டமிட்டுக் கற்றல் தத்துவம் உதவி புரிகின்றது.

திட்டமிட்டுக் கற்றலின் இன்றியமையாமை: எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு கட்டடம் எழுப்ப வேண்டுமென்றால், அதற்கான திட்டம் தீட்டி அதன்படி கட்டி முடிக்கவேண்டும். அதுபோலக் கற்பிப்பதில், திட்டமிட்டுக் கற்றலானது எதிர்பார்க்கின்ற வெற்றியைப் பெறுவதற்கு உதவியாக இருக்கவல்லது. திட்டமிடப்படாத கற்றலானது தெளிவற்ற ஒரு குழப்பமான கல்வியறிவையே உண்டாக்கும். எனவே, திட்டமிட்டுக் கற்றலும், அதன் வழிமுறைகளும், அதற்குரிய கல்வித் திட்டத்தைச் சிறப்புக்குரியதாக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

திட்டத்திற்கான பொருள்: திட்டத்திற்கான பொருள் திட்டமிட்டுக் கற்றலில் செயற்படுத்த வேண்டிய பணிகளை அறிவுறுத்துவதாக அமைகின்றது. ஒவ்வொரு வழிமுறைகளும் திட்டத்திற்கான பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவும், என்னென்ன இலக்குகளை அடையவேண்டும் என்று அறிவுறுத்தும் வழிகாட்டியாகவும் அமைகின்றது. கட்டடம் அமைவதற்குரிய அடிப்படை அமைத்தல் போன்று திட்டத்தைச் செயற்படுத்தத் திட்டத்திற்கான பொருள் இன்றியமையாததாகும்.

திட்டப் பகுதிகள்: எந்தெந்த இடங்களில் யார் யாருக்குச் செயற்படுத்தப்பட உள்ளது என்பதையும் திட்டத்திற்கான பொருளையும் மனதில்கொண்டு முடிவு செய்தல் வேண்டும். ஏனென்றால், அளிக்கப்படும் கல்வியானது இடத்திற்கேற்ற கல்வியாக இருப்பதோடல்லாமல் மக்களுக்குத் தேவையான, தொடர்புள்ள கல்வியாகவும் இருப்பதற்குத் திட்டப் பகுதிக்கான தேர்வானது உதவியாக இருக்கும்.

திட்டப்பகுதித் தேர்வுக்கு அடுத்ததாக அப்பகுதி மக்களின் தேவைகள், விருப்பங்களை ஆய்வுகள் Basic Needs Survey/Village Information Schedule) மூலமாக அறிதல் வேண்டும். அத்துடன் அப்பகுதியி

லுள்ள மக்களின் சமூகப் பொருளாதார, சிக்கல்கள், நலவாழ்வு சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலை போன்ற செய்திகள் ஆகியவற்றையும் அறிதல் வேண்டும்.

மேற்கண்ட ஆய்வுகளின் மூலம் அறிந்த மக்களின் தேவைகள், உறங்கிக் கிடக்கும் விருப்பங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பாடப் பொருளைத் தயாரித்தல் வேண்டும். அத்தகைய பாடப்பொருளானது மக்களின் வாழ்க்கைக்கேற்ற 'வாழ்க்கைக் கல்வியாக' அமைவதற்கு உதவுவதாக இருக்கும்.

பாடப்பொருள்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட முதல் நூல்களைத் (Primer Book) தயாரித்தல் வேண்டும். அந்த முதல் நூலானது மிகவும் எளிமையுடன், தெளிவாகவும் இருத்தல் வேண்டும். அத்துடன் எளிதானவற்றிலிருந்து கடினமானவற்றைக் கற்பித்தலாக அமைதல் வேண்டும். மேலும் பாடப் பொருளை எளிதாக அறிந்துகொள்வதற்குரிய கற்பிக்கும் சாதனங்களைத் தயாரித்தல் வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக 'வீடு' என்ற சொல்லைச் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு ஒரு சிறிய அளவு அட்டை எடுத்துக் கொண்டு ஒருபுறத்தில் 'வீடு' பட அமைப்பை ஒட்டுதல் வேண்டும். மற்றொரு புறத்தில் 'வீடு' என்ற எழுத்துகளைக் கொட்டை எழுத்தில் எழுதவேண்டும். கற்போர்க்கு 'வீடு' என்ற படமும், அதற்குரிய எழுத்துகளும் அறிந்துகொள்ள உதவியாக இருக்கும். அதற்குப் பட எழுத்து முறை என்பது பெயர். இது போல் பல்வேறு சாதனங்களை உருவாக்கலாம்.

சுகாதாரக் கேடுகள், சுற்றுப்புறத் தூய்மை மேலும் இதுபோன்ற பல்வேறு செய்திகளை உணர்த்தப் படச்சுருள் மற்றும் பல்வேறு சாதனங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கருத்துகளைக் கற்பவர்கள் புரியக் கூடிய வகையில் வகுத்து, பகுத்து தனித் தனி பிரிவுகள் அல்லது துண்டுகளாகப் பிரித்து எழுதுதல் வேண்டும்.

ஒவ்வொரு பகுதிகளையும் ஒவ்வொரு பக்கத்திற்கு ஒன்றாக எழுதுதல் வேண்டும். கற்பவர்கள் ஒவ்வொரு பகுதிகளாகக் கற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அதாவது ஒரு பகுதி முடிந்தபிறகு மற்றொரு பகுதியைக் கற்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு பகுதி முடிந்தபிறகும் அதனையொட்டி அப்பகுதியைச் சார்ந்து கேள்விகள் கொடுக்கப்படுதல் வேண்டும். அதற்குரிய விடைகளைக் கடைசிப் பக்கத்தில் கொடுக்கவேண்டும்.

முதலில் கற்பவர்கள், படித்தபிறகு அதனைச் சார்ந்த கேள்விக்குப் பதில் கூறுவதற்கு ஆர்வம் காட்டுவார்கள். அவர்கள் கூறியவை சரியானவையா அல்லது தவறானவையா என்பதைக் கடைசிப் பக்கத்தில் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்வார்கள்.

திட்டமிட்டுக் கற்றலின் இன்றியமையாமை: கருத்து பகுக்கப்பட்டுப் படிப்படியாக சிறிய கருத்தாகவும், எளிய கருத்தாகவும் வடிக்கப்பட்டுக் கற்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றது. கற்பவருக்கு இதனால் சோர்வு ஏற்படுவதில்லை. இதன் அடிப்படையில் கற்பவருக்குத் தாமாக ஊக்கம் (Motivaiion) பிறக்கின்றது. கற்பவருக்கு விடை உடனுக்குடன் கிடைப்பதனால் கற்றுக் கொள்வதில் ஊக்கம் பிறக்கின்றது. தொடர்பு கொள்ளுதல் என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் காணும் பொழுது கற்றுக்கொள்பவருக்கு, தான் அடைந்து வரும் முன்னேற்றம் உடனுக்குடன் புலப்படுகிறது. திட்டமிட்டுக் கற்றலை வயதுவந்தோர் தொடர் கல்வியில் உள்ள கற்போர்களுக்கு மட்டுமே பயன் படுத்த முடியும்.

மேற்கூறிய கருத்துகள் திட்டமிட்டுக் கற்றலுக்கு மிகவும் பயன்படுபவையாகும். திட்டமிட்டுக் கற்றலானது வயதுவந்தோர் தொடர்கல்வி கற்போர்களுக்குப் பயன்படக்கூடியது மட்டுமல்லாது, கற்போர்களை ஊக்கப்படுத்தக் கூடியதாகவும், ஆர்வப் படுத்தக் கூடியதாகவும் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இரா.ஜெ.

திட்டமிடுதல்: நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் முன்னேறுகிறார்கள் என்றால் நாடு முன்னேறுகிறது என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் முதலாளித்துவப் பொருளாதார அமைப்பு செயல்பட்டது எனவே, முதலாளித்துவப் பொருளாதார அமைப்பில் எவ்விதத் தடைகளும் இன்றி நாட்டின் பண்டங்கள், பணிகள், உற்பத்தி, பகிர்வு போன்றவை தனியாரால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தன. நுகர்வோரின் தேவைகளைஅங்காடி மூலம் அறிந்து தொழில் முயல்வோர்கள் உற்பத்தி, பகிர்வுப் பணிகளில் ஈடுபட்டனர். பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் தலையிடாமல் காவல் பணிகளை மட்டும் அரசு மேற்கொண்டு வந்தது. ஆனால், இவ்வமைப்பில் வாணிகச் சூழல் தோன்றுவதையும், செல்வ, வருமானப் பங்கீட்டில் முனைப்பான ஏற்றத் தாழ்வுகள் ஏற்படுவதையும் இத்தகைய பொருளாதார அமைப்புகளால் தடைசெய்ய இயலவில்லை. எனவே, தலையிடாக் கொள்கையைத் தவிர்த்துப் பொருளாதார முன்னேற்றம் பெற அரசு தலையிட வேண்டும் என்ற கருத்து வலுப்பெற்று பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் திட்டமிடுதல் என்ற சிந்தனை பரவியது.

உற்பத்தி, பரிமாற்றம் ஆகியவற்றில் தனியார் நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் அல்லது மேற்பார்வையில் செயற்படுத்துவதைத் திட்டமிடுதல் என்று பேராசிரியர் இராபின்சு (Prof. Robbins) குறிப்பிடுகிறார். பொருளாதார மூலவளங்களைப் பயன்படுத்துவதிலும், அமைப்பதிலும் பொதுத் துறை அதிகாரங்களின் செயல்களை விரிவாக்குதல் திட்டமிடுதல் என்பதன் உள்ளார்ந்த கருத்து என்று எப். சுவிக்கு (F. Sweig) குறிப்பிடுகிறார். பொதுத் துறை அதிகாரங்கள் பொருளாதார முன்னுரிமைகளை வேண்டுமென்றே தேர்ந்தெடுப்பதைத் திட்டமிடுதல் என்று குறிப்பிடலாம் என்பது திருமதி பார்பரா ஊட்டன் (Mrs.Barbara Wooton) கருத்து. குறிப்பிட்ட கால அளவிற்குள் பொதுமக்களின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றுவதில் உச்ச அளவு மனநிறைவைப் பெறும் நோக்கத்துடன் நாட்டில் கிடைக்கும் மூல வளங்களைப்பயன்படுத்துவதில் அந்த நாட்டில் உள்ள தனியார் அமைப்புகளையும், தொழில்களையும் ஒரே அமைப்பில் ஒருங்கிணைந்த அங்கங்களாகக் கருதிச் செயல்படும் ஒரு பொருளாதார அமைப்பைத் திட்டமிடுதல்என்று குறிப்பிடலாம் என்பது உலூயிஉலோர்துவின் (Lewis Lordwin) கருத்து. ஒரு நாட்டில் இருக்கும்எல்லாவிதமான பொருளாதார அமைப்புகளையும் ஒன்றோடொன்று இணைந்து செயல்படச் செய்யும் அமைப்பைத் திட்டமிடுதல் என்பார் மோரிசு தாபு (Maurice Dobb). எதை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும், எந்த அளவுக்கு உற்பத்தி செய்யவேண்டும், யாருக்கு அது எம்முறையில் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும் என்பன போன்றவற்றில் நாடு முழுவதிலிருந்து பெறும் புள்ளி விவரங்களின் அடிப்படையில் மிகவும் இன்றியமையாத முடிவுகளை மேற்கொள்ளுவதைத் திட்டமிடுதல் (Planning) என்று குறிப்பிடலாம் என திக்கின்சன் (Dickinson) குறிப்பிடுகிறார்.

சோவியத் உருசிய நாடு அதன் விரைவான பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காகத் திட்டமிடுதல் என்ற முறையை 1928-ஆம் ஆண்டில் பயன்படுத்தத்தொடங்கியதிலிருந்து பிற நாடுகளிலும் இம்முற்ற புகழடையத் தொடங்கியது. இரண்டாம் உலகப் பெரும் போர் தொடங்கியதைத் தொடர்ந்து உண்டான உலகப் பெருமந்தம், விரைவான பொருளாதார முன்னேற்றத்தைப் பெறவேண்டும் என்ற வளரும் நாடுகளின் பேரவா ஆகியவை 'திட்டமிடுதலை' மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்றாக்கி விட்டன.

ஒரு நாட்டின் தேவைகள் மிகுதி; அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்குரிய மூல வளங்களின் அளவு பற்றாக் குறையாகவே உள்ளது. இந்நிலையில் கிடைக்கும் மூலவளங்களையெல்லாம் ஒருங்கிணைத்து ஒரு மைய அமைப்பின் மூலம் செயல்பட்டுச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தி விரும்பிய விளைவைப் பெற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இம்மைய அமைப்பு வழி வகுத்துக் கொடுப்பதே திட்டமிடுதல். முதலாளித்துவப் பொருளாதார அமைப்புகளிலும் குறிப்பிட்ட வகை நோக்கங்களை நிறைவேற்றவும் குறிப்பிட்ட குறிக்கோள்களை அடையவும் ஓரளவுக்காவது திட்டமிட்டு அரசுகள் செயலாற்றுகின்றன. மையக் கட்டுப்பாட்டின்கீழ்ச் செயல்படுதல், கிடைக்கும் மூலவளங்களை நன்கு தெரிந்து விரும்பும் வழிகளில் பயன்படுத்துதல், உச்ச அளவு சமுதாய நலத்தைப் பெறுவதே நோக்கமாகக் கொண்டிருத்தல், ஒன்றோடொன்று இணக்கமாக இணைந்து செயல்படுவதன் மூலம் வீண் விரயங்களைத் தவிர்த்தல், விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெற முயலுதல் போன்றவை திட்டமிடுதலின் அடிப்படைகளாகும்.

தெளிவான நோக்கங்களையும் இலக்குகளையும் பெற்றிருத்தல், மைய அதிகாரத்திற்குக் கட்டுப்பட்டுச் செயலாற்றுதல், விரிவான போக்கைப் பெற்றிருத்தல், தக்க முறையில் மூலவளங்களைப் பங்கிடுதல், நேர்மையான பங்கீட்டு முறையைக் கையாளுதல், சமுதாய நீதியுடன் கூடிய முன்னேற்ற முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுதல் போன்றவை திட்டமிடுதலின் இயல்புகள்.

வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டித் தொலை நோக்குடன் செயற்படுதல், சமூக விரோதிகளின் மீது கட்டுப்பாடு, உற்பத்தி, பகிர்வில் கட்டுப்பாடு; செல்வ, வருமான, ஏற்றத்தாழ்வைப் படிப்படியாகக் குறைத்து அழித்தல், இயற்கை மூலவளங்களின் பேரழிவைத் தவிர்த்தல், சமுதாயத்தில் அமைதியை ஏற்படுத்துதல், வளர்ச்சியில் எல்லோருக்கும் பங்கு உணர்வை ஏற்படுத்துதல், வாணிகச் சூழல்களின் தீய விளைவுகளைத் தவிர்த்தல் போன்றவை திட்டமிடுதலை மேன்மேலும் கட்டாயமானதாக்குகின்றன.

என்.எஸ்.பா.

திட்டமிடுதலின் வகைகள்: திட்டமிடுதலைப் பல அடிப்படைகளில் வகைப்படுத்துதல் மரபு. பொருளாதார அமைப்பின் அடிப்படையில் கட்டமைப்புத் திட்டமிடுதல் (Structural Planning), செயல் நிலைத் திட்டமிடுதல் (Functional Planning), சமதருமத் திட்டமிடுதல் (Socialist Planning), முதலாளித்துவத் திட்டமிடுதல் (Capitalist Planning), மையப்படுத்தப்பட்ட திட்டமிடுதல் (Centralised Planning), பரவலாக்கப்பட்ட திட்டமிடுதல் (Decentralised Planning), மக்களாட்சி முறைத் திட்டமிடுதல் (Democratic Planning), சர்வாதிபத்தியத்மி

திட்டமிடுதல் (Totalitarian Planning), நெறிப்படுத்தித்திட்டமிடுதல் (Planning by direction), தூண்டிவிடப்படும் திட்டமிடுதல் (Planning by inducement), என்று வகைப்படுத்துவர். காலத்தின் அடிப்படையில் நிலையான திட்டமிடுதல் (Permanent Planning) அவசரநிலைத் திட்டமிடுதல் (Emergency Planning), தொலைநோக்குத் திட்டமிடுதல் (Perspective, Planning), குறுகிய காலத் திட்டமிடுதல் (Shore term Planning) என்று வகைப்படுத்தலாம். பொருளாதார நிலப்பரப்பின் அடிப்படையில் வட்டாரத் திட்டமிடுதல் (Regional Planning), நாட்டுத் திட்டமிடுதல் (National Planning), பன்னாட்டுத் திட்டமிடுதல் (International Planning) என்றும் வகைப்படுத்தலாம்.

மக்களாட்சிமுறைத் திட்டமிடுதல்; பெரும்பான்மை மக்களின் ஆதரவின் அடிப்படையில் அமையும் அரசிற்குக் கொடுக்கப்பட்டிற்கும் அதிகாரத்தின் அடிப்படையில் இத் திட்டம் அமைகிறது. மக்களுக்காக, மக்களால் அமைக்கப்படும் இத் திட்டத்தின் நோக்கங்களும், இலக்குகளும், முறைகளும் பிற இயல்புகளும் மாநில, மையச் சட்டமன்றங்களால் நிருணயிக்கப் பெற்று, எவ்விதமான திணிப்பும் இல்லாத முறையில் செயல்படுத்தப்படுகிறது. இத்திட்டத்தை, சுட்டிக்காட்டும்வகைத் திட்டமிடுதல் (Indicative Planning), தூண்டிவிடும் திட்டமிடுதல் (Planning by inducement) என்றும் குறிப்பிடுவர்.

மக்களாட்சி முறையின் அடிப்படைகளில் திட்டத்திற்கு இறுதி வடிவம் கொடுத்து, பணவாக்கக் கொள்கை (Monetary Policy), வாணிகக் கொள்கை (Commercial Policy), நிதிலைக் கொள்கை (Fiscal Policy) போன்றவைகளின் மூலம் நிபுணர்களின் கருத்துகளையும் கேட்டறிந்து திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. மேலும் பணவாக்க வாணிக நிதிலைக் கொள்கைகள் பேரளவில் எதிர்பார்க்கும் மாற்றங்களைத் தோற்றுவிக்கத் தக்கவை அல்ல என்றும், தேவை, அளிப்பு ஆகியவைகளுக்கிடையே சமநிலையைப் பெறுதல் எளிதன்று என்றும், குறைவளர்ச்சியுடைய நாடுகளின் விரைவான முன்னேற்றத்திற்கு ஏற்றதல்ல என்றும் இம்முறையின் குறைகளாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

சர்வாதிபத்தியத் திட்டமிடுதல்: கட்டளையிடும் பொருளாதார அமைப்பில் உள்ள திட்டமிடுதலைச் சர்வாதிபத்தியத் திட்டமிடுதல் எனலாம். இப் பொருளாதார அமைப்பில் அரசுக்கே எல்லா அதிகாரங்களும் உண்டு. மக்களுக்கான தேவைகளை முதலில் நிருணயித்துக் கொண்டு அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் அரசே மேற்கொள்கிறது. உற்பத்தியும், பகிர்வும் அரசாங்கத்தாலே நிருணயிக்கப்படுகின்றன.

இத்தகைய திட்டமிடுதலை ஆட்சி மேலாண்மைக் கொள்கையுடைய திட்டமிடுதல் (Authoritarian Planning), சமதரும அமைப்புத் திட்டமிடுதல் Socialist Planning), நெறிப்படுத்தும் திட்டமிடுதல் (Planning by Direction), கட்டளையிடும் திட்டமிடுதல் (Pianning by Command) என்றும் குறிப்பிடுவர்.

உற்பத்தி மூலவளங்களைத் திறம்படப் பயன்படுத்துதல், சீரான பகிர்வை மேற்கொள்ளுதல் ஆகிய பணிகளை அரசுகளே மேற்கொள்வதால் தோன்றும் இலாபம் எல்லாம் அரசின் கருவூலத்திற்கே செல்கின்றது. கல்வி, பொது நல வாழ்வு, மருத்துவம், வீட்டு வசதி, மின் இணைப்பு, தொலை பேசித் தொடர்பு, உணவு போன்றவற்றை மக்களுக்கு இலவசமாக அல்லது மிகக் குறைவான விலையில் கிடைக்கும் வண்ணம் அரசு செயல்படுகிறது. பற்றாக்குறை எதிலும் இல்லை என்ற நிலையை ஏற்படுத்தவும், பாதுகாப்பு இன்மை என்ற விரும்பத்தகாத நிலையைப் போக்கவும் அரசு பாடுபடுகிறது. பொது மக்களுக்கு இடையூறு ஏற்படா வண்ணம் மிகுந்த அளவில் பொருளாதாரச் சுதந்திரத்தை எல்லா மக்களும் அனுபவிக்கும் வண்ணம் அரசு செயல்படுகிறது.

இம்முறை துல்லியமானது; வெற்றி வாய்ப்பு மிகுதியாக உள்ளது என்றாலும் வலுவான மைய அரசு இருத்தல்,நிலைமைக்கேற்பத் தக்க முடிவுகளை விரைவாக எடுத்துச் செயற்படுதல், நெகிழ்ச்சித் தன்மை இருத்தல் ஆகியவை இத்திட்டத்தின் வெற்றிக்கு அடிப்படையாகும். இவை பெரும்பாலும் இல்லை. மேலும், ஒரு வகைப்படுத்தப்பட்ட பண்டங்களையும், பணிகளையும் மட்டுமே மக்கள் நுகர்வதும் விரும்பத் தக்கதல்ல என்பர் சிலர். அதிகாரிகளுக்குத் தடையற்ற உரிமைகளையும், சிறப்பிடத்தையும் இம்முறையில் கொடுத்திருப்பதால் அது ஒருசில நேரங்களில், ஊழலுக்கும், திறமை இன்மைக்கும் வழி வகுத்து விடலாம்.

மையப்படுத்தப்பட்ட திட்டமிடுதல்: திட்டத்தை வரைதல், ஏற்றுக் கொள்ளுதல், நிறைவேற்றுதல், மேற்பார்வையிடுதல் ஆகியவற்றை மைய நிலையில் உள்ள அதிகாரம் (Authority) ஏற்றுக் கொள்ளும் அமைப்பை மையப்படுத்தப்பட்ட திட்டமிடுதல் என்பர்.

செல்வத்தையும், பொருளாதாரத் திறனையும் விரும்பத்தக்க முறையில் பயன்படுத்துவதற்கு இவ்

வகைத் திட்டமிடுதல் சாலச் சிறந்தது. நெகிழ்வின்மை என்பது இத்திட்ட அமைப்பின் பெரும் குறை.

பரவலாக்கப்பட்ட திட்டமிடுதல்: திட்டத்தை வரைதல், ஏற்றுக் கொள்ளுதல், நிறைவேற்றுதல் ஆகியவற்றில் வட்டார அளவிலான அமைப்புகளும், உள்ளூர்த் தொழில் முயல்வோர்களும், பொதுவாக உள்ளூர் மக்களும் சிறப்பான அளவில் பங்கேற்கும் வகையிலான திட்டமிடுதலைப் பரவலாக்கப்பட்ட திட்டமிடுதல் என்பர். இவ்வகைத் திட்டமிடுதலை அடிமட்டத்திலிருந்து ஆக்கப் பெறும் திட்டமிடுதல் (Planning from below) என்றும் குறிப்பிடுவர். இத் திட்டமிடுதலை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் நாடுகளில் கலப்புப் பொருளாதார அமைப்பு இருக்கும் வாய்ப்பு உண்டு. நாடு தழுவிய மிகவும் இன்றியமையாதனவற்றிலும், மிகவும் சிறப்பான துறைகளின் வளர்ச்சிபற்றியும் உள்ள தீர்மானங்களையெல்லாம் மைய அமைப்பு மேற்கொண்டு செயற்படுத்தும். பிற முடிவுகளையெல்லாம் அடி மட்டங்களில் உள்ள அமைப்புகளும் மக்களும் மேற்கொள்வர். இங்கிலாந்து, பிரான்சு ஆகியவை இவ்வகைத் திட்டமிடுதலை மேற்கொள்கின்றன.

பயிற்சியும், திறமையும், வசதியும் உள்ளவர்கள் நாடு தழுவிய சிக்கல்களில் முடிவுகளை மேற்கொண்டாலும், உள்ளூர்த் தேவைகளையும், உள்ளூரின் உள்ளாற்றல்களை மதிப்பிடுவதையும், உள்ளூர் அமைப்புகளும் மக்களும் சரியான மதிப்பிட்டு, திட்டமிட்ட வளர்ச்சியைப் பெற இம்முறை வழிவகுக்கிறது. ஆனால் எந்த அளவுக்கு உள்ளூர் அமைப்புகள் திறம்படச் செயல்பட முடியும் என்பது ஒரு வினாவாகவே அமைந்து விடுகிறது. நாடு முழுவதிற்கும் திட்டமிடப்படுவதால் மையப்படுத்தப்பட்ட திட்டமிடுதலே சாலச் சிறந்தது என்று கூறுபவரும் உண்டு.

பருப்பொருட்சார் திட்டமிடுதல்: பருப் பொருட்களின் (சடப் பண்டங்களின்) அடிப்படையில் திட்டங்கள் வரையப் பெற்று நிறைவேற்றப்படுமானால் அதனைப் பருப்பொருள்சார் திட்டமிடுதல் என்பர். இதில் மனிதர்கள், பண்டங்கள் ஆகியவற்றின் கணக்கில் மூலவளங்கள் கணிக்கப் பெறுகின்றன; பகிரப்படுகின்றன; உற்பத்தி மதிப்பிடப்பெறுகின்றன. இம்முறை ஓரளவுக்குச் சிக்கலானது; வரைவதும் நிறைவேற்றுவதும் எளிதன்று.

நிதிசார் திட்டமிடுதல்: நிதி அடிப்படையில் திட்டங்கள் வரையப் பெற்று, நிறைவேற்றப்படுவதை நிதிசார் திட்டமிடுதல் என்பர். மூலவளங்களின் தொகுப்பு, பகிர்வு, உற்பத்தி ஆகியவை நிதியின் (பணத்தின்) அடிப்படையில் இம் முறையில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. பணத் தொடர்பற்ற துறை வளரும் நாடுகளில் பெருமளவில் உள்ளன. இது இம் முறையை நன்கு பயன்படுத்த முடியாமல் ஆக்கும் பெரும் குறைகளுள் ஒன்று.

பருப் பொருள் சார் திட்டமும், நிதிசார் திட்டமும் ஒன்றுக்கொன்று எதிரானவையல்ல; இணையானவை. எனவே, இரண்டையும் தனித் தனியாகச் செயற்படுத்த முடியாது என்று குறிப்பிடுவர் பலர்.

குறுகிய காலத் திட்டம்: குறுகிய கால அளவிற்கு என அமைக்கப்படும் திட்டம் குறுகிய காலத் திட்டம் ஆகும். இக் குறுகிய கால அளவு ஓராண்டாகவோ, அதற்கு கூடுதலாகவோ, குறைவாகவோ அமையலாம். மேலும், நீண்ட காலத் திட்டத்தின் ஓர் உறுப்பாகவும் இத்திட்டம் அமையலாம் அல்லது நிறைவானதொரு தனித் திட்டமாகவும் இருக்கலாம். திட்டக் காலம் ஓராண்டு எனின், அது ஓராண்டுத் திட்டம்; ஐந்தாண்டுகள் எனின் அது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் எனப்படும்.

நீண்ட காலத் திட்டமிடுதல்: (காண்க: தொலை நோக்குத் திட்டம்)

வட்டாரத் திட்டமிடுதல்: ஒவ்வொரு நாட்டையும் நிலப்பரப்பின் அடிப்படையில் அல்லது பிற அடிப்படையில் பல பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். ஒவ்வொரு பகுதியும் வட்டம் அல்லது வட்டாரம் எனப்படுகிறது. ஒவ்வொரு வட்டத்திற்கும் திட்டத்தை வரைந்து, ஏற்றுக் கொண்டு, நிறைவேற்றுவதை வட்டாரத் திட்டமிடுதல் என்பர். இதனை இருவழிகளில் குறிப்பிடுவர்.

(1) **பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கான தனியானதொரு திட்டம்**: ஏதாவது ஒரு பயனுள்ள பேரளவிலான பொதுப் பணியை அவ்வட்டார மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கெனத் தொடங்கி நிறைவேற்றலாம். ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட தென்னசிப் பள்ளத்தாக்குத் திட்டத்தை (Tennessee Valley Scheme) இதற்கோர் எடுத்துக்காட்டாகக் குறிப்பிடலாம். தென்னசி நதிப் படுகையிலும், அதனையொட்டியும் உள்ள நிலப் பரப்புகளில் உள்ள இயற்கை வளங்களைப் பெருக்கியும், சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தியும் நாட்டு மக்களின் பொதுவான சமுதாயம் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு பயன்படுத்துவதே இத்திட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கமாகும் என்று பிரசிடென்ட் ரூசுவெல்ட்டு(President Roosevelt) குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

(2) **வட்டார அளவில் அதிகாரத்தைப் பரவலாக்குதல்**: திட்டத்தை வரைதல், ஏற்றுக் கொள்ளுதல், நிறைவேற்றுதல் ஆகியவற்றில் நாட்டு அளவில் இருக்கும் அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கி அந்தந்தப் பகுதி

மக்களுக்கும் கொடுத்து அவர்களைக் கொண்டே திட்டத்தைத் தீட்டி நிறைவேற்றுதல் என்ற பொருளி ளிலும் வட்டாரத் திட்டமிடுதலைக் குறிப்பிடுவர். விரைவான வளர்ச்சியைப் பெறவும், ஏற்றத்தாழ்வு களைக் குறைப்பதற்கும் இவ்வகைத் திட்டம் பயன் தரத் தக்கது.

தேசியத் திட்டமிடுதல்: (காண்க: தனிக்கட்டுரை)

பன்னாட்டுத் திட்டமிடுதல்: உலக நாடுகள் எல் லாம் ஒன்றாக இணைந்து ஓர் அலகாகச் (One Unit) செயல்பட்டால் அந்நிலையில் ஆக்கப் பெறும் திட் டத்தைப் பன்னாட்டுத் திட்டமிடுதல் அல்லது உலகத் திட்டமிடுதல் எனலாம். இதற்கான வாய்ப்புகள் மிக வும் குறைவு.

தொடர்பு திட்டம்: (காண்க. தனிக்கட்டுரை)

என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

Jhingan, M.L., The Economics of Development and Planning, Vikas Publishing House Pvt, Ltd, New Delhi, 1978.

Seth, M.L., Theory and Practice of Economic Planning, S. Chand & Co, New Delhi, 1977.

திடீர்ச் செலவின நிதி என்பது இந்தியப் பாராளுமன்றச் சட்டத்தினால் நிறுவப்பட்டுள்ள இந்திய அரசாங்கத்தின் எதிர்பாராத செலவுகளைச் சரிகட்டுவதற்காக இருக்கின்ற ஒரு முன்பண நிதி (imprest cash) ஆகும். திடீர்ச்செலவின நிதியில், அதனை நிறுவும் பாராளுமன்றச் சட்டத்தின்படி விதிக்கப்படுகின்ற பணத்தொகைகள் அவ்வப்போது செலுத்தப்பட்டு, இந்த நிதி முழுவதும் குடியரசுத் தலைவர் வசம் வைக்கப்பட்டிருக்கும். எதிர்பாராத திடீரெனச் சில செலவுகளை இந்திய அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமாயின், அச்செலவினங்களுக்குப் பாராளுமன்றத்தின் சட்டப்படியான ஒப்புதல்(Authorisation) வழங்கும் வரை அரசாங்கம் காத்திராமல், அச்செலவுகளுக்கு வேண்டிய பணத்தை முன்பணமாகக் குடியரசுத் தலைவர் திடீர்ச் செலவின நிதியிலிருந்து (Contingency Fund) எடுத்து வழங்கலாம். இந்திய அர சாங்கத்துக்குத் திடீர்ச் செலவினநிதி இருப்பதுபோல ஒவ்வொரு மாநிலத்துக்கும் அதன் ஆளுநர்வசம் திடீர்ச்செலவின நிதி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. (இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டப்பிரிவுகள் 267(1), 267(2). இந்த நிதி தோன்றுவதற்கான காரணம், அர சாங்கத்தால் மக்களிடமிருந்து வாங்கப்படும் ஒவ் வொரு வரிக்கும் பாராளுமன்றம் தனது சட்டத்தின் படியாக ஆணை அல்லது ஒப்புதல் வழங்குதல் வேண்டுமென்ற அரசியலமைப்பு விதி இருப்பதுபோல அரசாங்கம் திரள் நிதியிலிருந்து எடுத்துச் செய்யும் ஒவ்வொரு செலவினத்துக்கும் பாராளுமன்றச் சட் டத்தின் ஆணை இருத்தல் வேண்டுமென்ற விதி இருக் கிறது. இந்த விதிகளைப் பின்பற்றியே மைய, மாநில அரசாங்கங்கள் தத்தம் ஆண்டு வரவுசெலவுத் திட் டங்களை வரைந்து, அதிற் கூறியுள்ள ஒவ்வொரு ஆட்சித் துறைக்குமுரிய ஆண்டுச் செலவினங்களை (Grants) சட்டமன்றத்தின் முன்னர் வைத்து, அதன் ஆய்வுக்கும், வாக்கெடுப்புக்கும் விட்டுச் செலவுத் தொகைகளைப் பெறுகின்றன. இவ்வாறு சட்ட மன்ற வாக்கெடுப்பின்படி ஒவ்வொரு ஆட்சித்துறைக் கும் அளிக்கப்படும் செலவுத்தொகை அத்துறையின் ஆண்டுச் செலவுக்குப் போதுமானதாக இல்லாத நிலை தோன்றுமாயினும் அல்லது நடப்பு நிதி ஆண் டில் ஏதேனும் ஒரு புதிய செலவினம் தோன்றுமாயி னும், வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படாத புதிய செலவினத்துக்குக் கூடுதலான செலவுத்தொகை தேவைப்படுமாயினும், குடியரசுத் தலைவர் இந்திய அரசாங்கத்தின் வழியாகவும், மாநில ஆளுநர் மாநில அரசாங்கத்தின் வாயிலாகவும் தேவைப்படும் கூடுதல் செலவினங்களுக்காக அச்சட்டமன்றத்தின் முன்னர்ச் செலவுக்கேட்பு (Demand) கொண்டு வருவதற்கு ஏற் பாடு செய்கிறார். இவ்வாறு கொண்டுவரப்படும் செலவுக்கேட்பைப் பாரளுமன்றம் ஆய்ந்து, ஏற்று, ஆணை வழங்குமுன் அதற்குரிய செலவை முன்பண மாகத் திடீர்ச்செலவின நிதியிலிருந்து எடுத்துச் செலவு செய்தற்கு அரசியலமைப்புச் சட்டம் வழி செய்துள்ளது (பிரிவு 115). இதேபோல மாநில திடீர்ச்செலவின நிதியும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது (பிரிவு 205). திடீர்ச்செலவின நிதி 15 கோடி ரூபாய் களோடு, 1950-ஆம் ஆண்டின் திடீர்ச்செலவின நிதிச் சட்டத்தின்படி (Contingency Fund Act, 1950) நிறு வப்பட்டது.

பா.சு.

திடீர்ப்புரட்சி என்பது ஏதேனுமொரு அர சாங்க அல்லது இராணுவப் பதவியிலிருப்பவர் எதிர் பாராத சூழ்நிலையில் வல்லந்தத்தைப் பின்பற்றித் திடீரென்று நாட்டின் அரசாங்கத்தை நிறுவுகின்ற செயல் ஆகும். திடீர்ப்புரட்சிகளைப் (Coupd' Etat) பெரும்பாலும் நாட்டின் இராணுவ தளபதிகளே நிறைவேற்றியுள்ளனரென்று பண்டைக் கால வரலா றும் இக்கால வரலாறும் காட்டுகின்றன.

திடீர்ப் புரட்சியைத் திட்டமிட்டு நடத்துபவர்கள் நாட்டு அரசாங்கத்தின்மீது தம் கட்டுப்பாட்டை நிறு

வும் பொருட்டுப் பொதுவாக அரசாங்கக் கட்டடங்களையும், இருப்புப் பாதை வசதிகளையும்,வானொலி நிலையங்களையும், மின்சார நிலையங்களையும், குடிநீர் வாரியநிலையங்களையும் கைப்பற்றுதல் வழக்கம். வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத பணி நிலையங்களைக் கைப்பற்றினால், அரசியலதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுதல் எளிது.

திடீர்ப்புரட்சியும், புரட்சி என்பதும் ஒன்று அல்ல. திடீர்ப்புரட்சி என்பது, அரசாங்கத்தின் உயர்நிலையிலிருக்கும் அதிகாரிகளால் நடத்தப்படுகிறது; இதில் பொது மக்கள் கலந்துகொள்வதில்லை. புரட்சி (Revolution) என்பதில் சமூக மக்கள் யாவரும் கலந்து கொள்ளுகிறார்கள்.

பொதுவாக வல்லாண்மை ஆட்சியை நடத்திய சருவாதிகாரிகள் யாவருமே திடீர்ப் புரட்சி செய்தே அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியவர்கள். வரலாற்றிலிருந்து பல திடீர்ப் புரட்சிகளுக்கான எடுத்துக்காட்டுகள் கிடைக்கின்றன. பிரான்சு நாட்டில் மூன்றாம்நெப்போலியன் கி.பி.1851-இல் திடீர்ப்புரட்சி செய்து அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றினார். இத்தாலியில் 1922–இல் முசோலினி திடீர்ப் புரட்சியின் வழியாகக் குடியாட்சி அரசாங்கத்தை நீக்கிவிட்டுத் தம் பாசிசக் கட்சி அரசாங்கத்தை நிறுவினார். போலந்து நாட்டில் 1928–இல் திடீர்ப் புரட்சி செய்து பில்சுட்சுகி ஆட்சியைக் கைப்பற்றினார். செக்கோசுலோவோகியா நாட்டில் 1948-இல் பொதுவுடைமைக் கட்சியினர் திடீர்ப் புரட்சியின் வாயிலாக ஆட்சியைக் கைப்பற்றினர். தென் அமெரிக்க அர்செண்டினா நாட்டில் பெரான் என்பாரின் இராணுவ சருவாதிகாரதுத்க்கு எதிராக ஓர் இயக்கம் 1955–இல் திடீர்ப் புரட்சி செய்தது. இராக்கு நாட்டில் 1958–இல் குடியரசு இயக்கம் ஒன்று வலுவடைந்து திடீர்ப் புரட்சி செய்து அரசாங்கத்தை மாற்றிற்று. பாகிசுத்தான் நாட்டிலும், பர்மா நாட்டிலும் (1958) இராணுவத் தளபதிகள் திடீர்ப் புரட்சிகளை வெற்றியுடன் நடத்தி அரசாங்கத்தைக் கைப்பற்றினர்.

திடீர்ப் புரட்சி முறையின் வழியாக ஆட்சியைக் கைப்பற்றுதல் மனிதனுடைய சுதந்திரப் பற்று உணர்வுக்கும், சமூகச் சட்டத்துக்குக் கட்டுப்படும் அவனுடைய இயல்புக்கும் மாறானதென்று அரிசுடாட்டில் முதலிய சிந்தனையாளரும், குடியாட்சிச் சிந்தனையாளர்களும் கூறி, இம்முறையை ஒதுக்கியுள்ளனர். திடீர்ப் புரட்சியாளருடைய ஆட்சி நல்ல பல சமூகப் பணிகளை நிறைவேற்றினாலும், அவர்களுடைய அதிகாரமானது வல்லந்தத்தைச் சார்ந்துள்ளதே அன்றி, மக்களுடைய விருப்பத்தைச் சார்ந்திருக்கவில்லை.

பா.சு.

திண்டிவனம் தமிழ்நாட்டில் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் விழுப்புரத்திற்கும் சென்னைக்குமிடையே உள்ள ஓர் இருப்புப்பாதை நிலையம். இது ஒரு வட்டத்தின் (Taluk) தலைநகரம். இதன் பரப்பு ஏறத்தாழ 1450 ச.கி.மீ. இது பண்டைக் காலத்தில் ஒய்மா நாட்டைச் சேர்ந்திருந்தது. இதை ஒட்டியுள்ள கிடங்கில் என்ற ஊர் முற்காலத்தில் அரண்களால் சூழப்பெற்றிருந்தது. இதன் சிதைவுகளை இன்றும் காணலாம்.

திந்துருணி என்ற சொல்லிலிருந்து திண்டிவனம் என்ற பெயர் வந்ததாகக் கூறுவர். திருந்துருனி என்பது புளிய மரத்தைக் குறிக்கும். இப்பகுதி முன்பு புளிய மரக்கடாக இருந்ததால் இப்பெயர் பெற்றது.

சம வெளிப்பகுதியான திண்டிவனத்தின் கடலோரம் மணற்பாங்கானது. சதுப்பு நிலத்தில் இவ்வூர் அமைந்துள்ளது. இதன் மேற்குப்பகுதியில் குன்றுகள் உள்ளன. வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற செஞ்சிக்குச் செல்பவர்கள் திண்டிவனம் வழியாகப் போக வேண்டும். இது ஒரு வாணிக மையம். நிலக்கடலை வாணிகம்சிறப்புப் பெற்றுள்ளது. இங்கு நகராட்சி மன்றமும், ஒரு கல்லூரியும், பல உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் கைத்தொழில் பள்ளிகளும் இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டு அரசின் நிலக்கடலை ஆய்வு மையம் ஒன்றும் இங்குச் செயல்படுகிறது.

தெ.பா.

திண்ணைப் பள்ளி: பழங்காலத்தில் மாணவர் கல்வி பயின்ற இடங்கள் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள் எனப்படுகின்றன. அத்தகைய திண்ணைப் பள்ளிக் கூடங்களின் அமைப்பு, மாணவர் பயின்ற முறை, ஆசிரியர் கற்பித்தமுறை, கற்றபாடங்கள் கற்பித்த முறைகள் ஆகியவை பற்றிய செய்திகள் அறிந்து இன்புறுதற்கு உரியன.

திண்ணைப் பள்ளிகூடங்கள்: கிராமந்தோறும் இருந்த பள்ளிக்கூடங்களைத் திண்ணைப் பள்ளிக் கூடங்கள் என்று கூறுவர் அப்பள்ளிக் கூடங்கள் பெரும்பாலும் ஆசிரியர் வீட்டின் திண்ணையில் அமைந்திருந்ததால் அவற்றைத் திண்ணைப் பள்ளிக் கூடங்கள் என்றனர். இவற்றைத் தெற்றிப் பாடசாலைகள் என்றும் கூறுவதுண்டு. தெற்றி என்பது திண்ணையைக் குறிக்கும். இப்பள்ளிக்கூடங்கள் ஆசிரியர் வீட்டுத்திண்ணைகளிலேயன்றி ஊரில் உள்ளபொதுவான இடத்தில் பெரிய மரத்தின் அடியில் மேடை போன்று அமைத்து அதில் நடைபெறுவதும் உண்டு. அதனை ஊர் அம்பலம் என்றும் கூறுவர். அவ்வம்பத்திலும் அம்பலத்தில் அமைந்துள்ள தெற்றிகளிலும் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள் நடைபெற்றன. இத் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களைக் குருகுலம் என்றும்

குறித்தனர். குருகுலம் என்பது ஆசிரியர் எழுந்தருளியுள்ள கோயில் எனப் பொருள்படும். இத்தகைய பள்ளிகள் ஊர் தோறும் இருந்தன.

ஆசிரியர்: பழங்காலத்தில் ஆசிரியர்கள் கணக்காயர் என்றும் வழங்கப்பட்டனர். கணக்கு என்பது நூலின் பெயர். கணககாயர் என்றால் பல நூல் தொகுதியை உடையவர் என்பது பொருள். இவர்கள் பல நூல்களையும் கற்று ஆய்ந்து தம் மனத்துள்ளே தொகுத்து வைப்பவர்கள். இவர்களை 'அளக்கலாகா அளவும் பொருளும்' உடையவர் என்று கூறுவர். ஆசிரியர்களைத் தெய்வமாகவே எண்ணி வழிபட்டார்கள். 'எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாகும்' என்று வெற்றி வேற்கை கூறுகின்றது. இவர்கள் கல்வி கற்பித்தலோடு ஊரில் நடைபெறும் எல்லா நிகழ்ச்சிகளுக்கும் இன்றியமையாதவர்களாகக் கருதப்பட்டனர். 'மங்கல மாகி இன்றியமையாது யாவரும் மகிழ்ந்து மேற்கொள்ள விளங்கும் மலர்களை' ஆசிரியர்களுக்கு உவமையாகக் கூறியிருக்கின்றார்கள்.

பள்ளிக்கூடங்கள்; இயற்கையாக உள்ள மரத்தடியிலும் வனங்களிலும் சென்று மிகப் பழங்காலத்து மாணவர் கல்வி கற்றனர். மரத்தடியில் இருந்த பள்ளிக் கூடங்கள் நாளடைவில் சிறு குடிசைகளாக மாறின. பின் ஆசிரியர்களின் வீட்டுத் திண்ணைகளே பள்ளிக்கூடங்களாக மாறின. ஒரு ஆசிரியரிடத்துப் பல மாணவர்கள் சேர்ந்து பாடம் கேட்கும் வழக்கம் தொன்று தொட்டே இருந்து வந்தது. அம்மாணவர்களை ஒரு சாலை மாணாக்கர் என்றழைத்தார்கள். மாணாக்கர் என்பது மாணவர்; சாலை என்பது பள்ளிக்கூடம்.

பாடங்கள்: திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களில் ஆசிரியர்கள் வெறும் படிப்போடு மட்டுமன்றி மாணவர்களுடைய ஒழுக்கத்தையும் வரம்பு செய்து திருத்தி வந்தார்கள். மாணவர்களிடையே எவ்வடிப்படையிலும் வேறுபாடு இல்லை. யாவரும் சமமாகவே கல்வி கற்றனர். ஈட்டிய செல்வங்களை நல்ல வழியில் பயன்படுத்தி வாழும் நிலையை உண்டாக்குவது கல்வியே என்று கருதினர். அரண்மனையில் பிறந்த அரசகுமாரனும் பள்ளிக்கூடத்தில் சாணையிடப் பட்டால் தான் பிற்காலத்தில் ஒளிவீசித் திகழ்வான் என்று கருதினர்.

பயிற்றுமுறை: திண்ணைப் பள்ளிகளில் மாணவர் தம் ஐந்தாம் வயதிலிருந்து கற்கத் தொடங்கினர். தாய் தந்தையர் தம் மக்களை ஆசிரியரிடம் அடைக்கலமாக ஒப்படைத்தனர். விசயதசமி அன்று மாணவர்களைப் பள்ளிகளில் சேர்ப்பது மரபு. மாணவர் முதலில் தமிழெழுத்தை எழுதத் தொடங்கியே கற்கத் தொடங்கினர். எழுதத் தொடங்கும் போதே 'ஓம் நமச்சிவாய' என்றாவது 'ஓம் நமோ நாராயணாய' என்றாவது எழுதத் தொடங்குவது வழக்கம். பின் ஓலைச்சுவடி ஏட்டின்மீது மஞ்சளைப் பூசிக்கொடுத்து மாணவனை வாசிக்கச் செய்வார்கள். ஆசிரியர் நெடுங்கணக்கைச் சொல்லிக் கொடுக்க மாணவன் அதனைப் பின்பற்றிச் சொல்லுவான். இவ்வாறு ஆசிரியர் ஒன்றைச் சொல்ல, அதை மாணவர் பலரும் சேர்ந்து சொல்வதை முறை வைப்பதென்று கூறுவர். ஆசிரியர்களுக்குப் பதிலாகச் சில நேரங்களில் சட்டாம் பிள்ளை முறைவைப்பதுண்டு. எழுத்துப் பயிற்சிக்குப் பிறகு மாணவர் ஒவ்வொரு சுவடியாகப் படிக்கத் தொடங்கும் காலம் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும். சுவடித் தொடக்கமென்று இதனைச் சொல்வார்கள்.

சுவடிகளிலுள்ள எழுத்துகள் செவ்வனே தெரிவதற்காகச் சுவடியில் வசம்பு, மஞ்சள், மணத்தக்காளி இலைச் சாறு அல்லது ஊமத்தை இலைச்சாறு, மாவிலைக்கரி, தர்ப்பைக் கரி முதலியவற்றைக் கூட்டிச் செய்த மையைத் தடவிப் படிப்பார்கள். இத்தகைய மை எழுத்துகளை விளக்கமாகக் காட்டுவதோடு கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சியையும் தரும்.

ஆசிரியர் சொல்வதைப் பிள்ளைகள் தொடர்ந்து கூறும்போது பலவகை வேறுபாடு உடைய ஒலிகளும் ஒன்றுகூடிக் கேட்கும். அவ்வோசையைப் பல தவளைகள் சேர்ந்து சத்தமிடுதலுக்கு உவமையாகக் கம்பர், 'கல்வியிற்றிகழ் கணக்காயர் கம்பலை, பல்விதச் சிறாரெனப் பகர்வ பல்லரி' என்று கூறுகிறார்.

மாணவர்கள் முதலில் மணலில் எழுதிப் பழகுவார்கள். அதனால் அவர்களுடைய எழுத்துகள் வரிசையாகவும் நன்றாகவும் அமையும். ஆசிரியர் முதலில் தரையில் எழுத அதன் மேல் பிள்ளைகள் விளம்புவார்கள். பிறகு தாமே எழுதிப் பழகுவர்.

மனனப் பயிற்சி: அக்காலத்தில் அடிப்படையான நூல்கள் எல்லாம் பிள்ளைகளுக்கு மனனமாக இருக்கும். தமிழில் நிகண்டு, நன்னூல், காரிகை, தண்டியலங்காரம், நீதிநூல்கள் முதலியன பாடமாக இருக்கும். கணிதத்தில் கீழ்வாயிலக்கம், மேல் வாயிலக்கம், குழிமாற்று முதலிய பலவகை வாய்ப்பாடுகள் பாடமாக வேண்டும்.

பள்ளிக்கூட மாணவர்கள் தமக்குத் தெரிந்த பாடங்களை அடிக்கடி சிந்தித்து வருவார்கள். பலர் ஒருங்கு கூடிக் கேள்விகள் கேட்டும் விடைகள் கூறியும் கற்று வந்தார்கள். இதனால் அவர்களுடைய கல்வி எந்த வேளையிலும் தடையின்றி விளங்கியது. புத்தகத்தின் துணையின்றியும் குறிப்புகளின் துணையின்றியும் ஒரு

பொருளைப் பற்றிப் பேசுவதும், ஒரு செய்யுளுக்குப் பொருள் கூறுவதும், ஒரு செய்தியுள்ள இடங்களைச் சொல்வதும் அவர்களுக்கு எளிதாக இருந்தது.

சுவடிகள்: மாணவர்கள் தங்கள் சுவடிகளை மிகவும் நன்றாக வைத்திருப்பார்கள். இளம் மாணவர்களுக்கு ஆசிரியர் ஓலையை வாரி ஒழுங்காக நறுக்கித் துளையிட்டுக் கயிறு கோத்துத் தருவார். ஏனையோர் தாங்களே செய்துகொள்ள வேண்டும். பனை ஏடு, சீதாளபத்திரம் முதலியவற்றில் எழுதுவது வழக்கம். மேலே சட்டமாகப் பனை மட்டையின் காம்பை நறுக்கிக் கோப்பார்கள். ஏடுகளில் இரட்டைத் துளையிட்டு ஒரு துளையில் செம்புக் கம்பி அல்லது மூங்கிற் குச்சியைச் செருகிக் கட்டுவார்கள்.

எழுதுதல்: ஓலையில் எழுதுவதற்குரிய கருவியை எழுத்தாணி என்றனர். மடக்கெழுத்தாணி, வாரெழுத்தாணி, குண்டெழுத்தாணி எனப் பலவகை எழுத்தாணிகள் உண்டு. ஒருபக்கம் ஓலையை வாருவதற்குக் கத்தியும் மறுபக்கம் எழுதுவதற்கு எழுத்தாணியும் அமைந்த எழுத்தாணிகளும் உண்டு.

எழுதுபவர்கள் எழுத்தாணியை வலக்கையிற் பிடித்துக் கொண்டு இடக்கையில் ஏட்டைப் பிடித்திருப்பார்கள். எழுதும் போது இடது கைப்பெருவிரல் நகத்தில் சிறிதளவு பள்ளஞ்செய்து அந்த இடத்தில் எழுத்தாணியைச் சார்த்திக் கொண்டு எழுதுவார்கள். மாணவர்களுக்கு எழுதும் பழக்கம் நன்றாக உண்டாக வேண்டுமென்று ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் அவர்களைத் தனித்தனியே ஏடுகளில் தாம் மேலே எழுதி அதைப் போல் எழுதிவரச் சொல்வார்கள். இதற்குச் சட்டம் என்று பெயர்.

கலந்துரையாடல்: கல்வியில் கலந்துரையாடல் இத்திண்ணைப் பள்ளிகளில் இருந்தது. பள்ளிக்கூடத்தில் மாணவன் நூல்பயிலும் இயல்பை விளக்க வந்த பழைய நூற்பா ஒன்று 'வினாதல் வினாயவை விடுத்தல் என்றிவை கடனாகக் கொளினே மடநனி இகக்கும்' என்று முடிக்கின்றது.

தண்டனைகள்: திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்தில் பிள்ளைகள் அடைந்த தண்டனைகள் பல. இவை பிற்காலத்தில் குறைந்த அறிவுடைய ஆசிரியர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மிகப் பழங்காலத்தில் திண்ணைப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர் மாணவர்களை அன்பினால் வழிப்படுத்தினர்; செம்மையாகக் கல்வி புகட்டினர்.

எஸ்.த.

துணை நூல்கள்:

ஔவையார்,-கொற்கை வேந்தன், ராஜம், வெளியீடு முதற் பதிப்பு சென்னை, 1959.

சாமிநாதையர், உ.வே,-நல்லுரைக் கோவை (முதற் பாகம்), ஸ்ரீதியாகராச விலாச வெளியீடு,-1958.

பவணந்தி முனிவர்,-நன்னூல்,-சிதம்பர சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை, 1957.

திணை: 'மண் திணிந்த நிலனும்' (புறம்.2), 'திணிமணல் அடைகரை' (குறு.165) போன்ற தொடர்களால் திண், திணி, திணை என உருவாகும் சொல் வடிவை அறியலாம். திண்ணிதான நிலத்தையே முதலில் திணை என்னும் சொல் குறித்தது என்பது இதனால் புலனாகிறது. திணை என்னும் சொல்லால், 'பல்திணை' (பொரு.221), 'ஐம்பால் திணை' (மது. 326) என நிலத்தைச் சுட்டிய சங்கப் பாடல்கள் பலவாகும். தொல்காப்பியத்திலும் 'திணைதொறும் மரீஇய திணை நிலைப் பெயரே' (966) என்னும் போது அது நிலத்தையே குறிக்கிறது. பிறகு இச்சொல் அந்நிலத்திற் பிறந்த குலத்தினரை, குடியினரைக் குறிக்கலாயிற்று. 'வான்திணைப் புரையோர்' (குற்றமில்லாத உயர்ந்த குலத்திற் பிறந்த உயர்ந்தோர்-நச்சர் குறி.205), 'இத்திணைப் பிறத்தல்' (இக்குடியில் பிறத்தல் குறு.45), விழுத்திணை-சிறந்த குடி (புறம்.27,159) என்னும் ஆட்சிகளைக் கணலாம். 'மூத்த விழுத்திணை' (புறம்.24), 'வசையில் விழுத்திணை, (புறம் 159) என்னும் அடைமொழிகளும் இவ்வுண்மையைக் காட்டும். இனி அம் மக்களின் ஒழுக்கத்தையும் இச்சொல் குறித்தது. மலைபடுகடாத்தில் 'தொல்திணை மூதூர்' (401) என வருமிடத்தில் 'பழையதாகிய உயர்ந்த ஒழுக்கத் திணையுடைய பழைய ஊர்கள்'' என்று நச்சினார்க்கினியர் உரையெழுதுகிறார். தொல்காப்பியத்தில் இலக்கணக் கலைச்சொல்லாகவும் இலக்கியக் கலைச் சொல்லாகவுமே இது பெரிதும் பயன்படுகிறது. அறிவு ஒழுக்கங்களால் சிறந்த மக்களைச் சுட்டும் சொற்கள் உயர்திணை என்றும் மக்களல்லாத அனைத்தையும் சுட்டும் சொற்கள் அஃறிணை என்றும் பாகுபடுத்தும் போது திணை என்பது இலக்கணக் கலைச் சொல்லாகிறது. ஆயினும் பொருளதிகாரத்தில்—இது பெரிதும் இலக்கியக் கலைச் சொல்லாகவே ஆளப்படுகிறது.

திணை இலக்கியக் கலைச்சொல்: திணை என்பதற்குரிய அகராதிப் பொருள்கள் மேற்காட்டியவாறு பல நிலையின. அச்சொல்லே ஒரு கலைச் சொல்லாகும் போது (Literary term) இலக்கிய அடிப்படை வகைமையைச் சுட்டுகிறது. முற்கூறிய அகராதிப் பொருள்களின் வழியேதான் இக்கலைச் சொல் உருவாகியுள்ளதெனினும், இவ்விரிந்த பரந்த ஆழமான பொருளுக்கு இடமளித்தபின், முன்னைய பொருள்கள் அதனுள் அடங்கிவிடுகின்றன. வெளிப் போந்த பொருள் இலக்கிய வகைமையேயாகும்.

அகத்திணை மருங்கின் அரில்தப உணர்ந்தோர்
புறத்திணை இலக்கணம் திறப்படக் கிளப்பின்... (1002)

என்னும்போது அகத்திணை என்பது ஒரு வகைமை என்பதும் 'அவ்வகை பற்றிக் குற்றமறத் தெரிந்து கொண்டவர்களுக்குப் புறத்திணை என்ற வகைமையின் இலக்கணம் எளிதிற்புலனாகும் என்பதும் உணர்த்தப்படுகின்றன. இங்கே திணை, செய்யுளை வகைப்படுத்த வருதலை நினைவிற் கொள்ள வேண்டும்.

புறத்திணை மருங்கின் பொருந்தின் அல்லது
அகத்திணை மருங்கின் அளவுதல் இலவே (1001)

'சுட்டி ஒருவரது பெயரைக் கூறுதல் புறத்திணைப் பகுதியில் மட்டுமே வரும்' என்றது அகத்திணையுள் இடம் பெறுகின்ற புறப் பகுதியில் வரினும் வரலாம், அல்லாமல் அகப்பகுதியில் ஒருதலையாக வாராது என உணர்த்துதலாகும். இது வகைமைப் பாட்டின் நுட்பமொன்றையும் உணர்த்துகிறது.ஒருவரது இயற்பெயர் முதலியன சுட்டப்பட்டு விட்டால் அது அகம் என்ற வகைமைப் பாட்டை விட்டு விலகிவிடுகிறது. அகத்திணைப் பாடலில் வரக்கூடாது என்றும் அகத்திணைப் பகுதியுள் வரக்கூடாது என்றும் கூறும் இரு விளக்கங்களும் 'அகம்' என்ற வகைமையின் தன்மையையே சுட்டி நிற்கின்றன.

கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுவாய்
முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப (947)

என்னும்போது அகத்திணையின் உள்வகைகள் ஏழும் கூடத் திணை எனவே பாகுபாடு செய்யப் படுதலைக் குறிப்பதாகிறது. முற்படக் கிளந்த இவை மட்டுமன்றிப் பிற்படக் கிளந்த புறம் பற்றிய ஏழுதிணைகளும் உள வென்பதும் பெறப் படுகிறது. 'நடுவண் ஐந்திணை நடுவணது ஒழிய' (948)என்றால் இடையிலுள்ள ஐந்து வகைகளுள் நடுவிலுள்ள பாலைத் திணை நீங்க, எஞ்சிய நான்கும் தத்தமக்கு என நிலம்பெறும் என்பதும்; அதாவது அவ்வந் நிலத்தின் பெயரால்தான் அவை வகைமைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதும் புலனாகின்றன. எனினும், அவை இங்கு இலக்கிய வகைமைகள் ஆன பிறகு, அவற்றைக் கொண்டு இவ் வையகம் பாகுபடுத்தப் பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. இலக்கியக் கலைச் சொல்லான பின், அதற்குத் தனிச் சிறப்புக் கொடுத்துத் தொல்காப்பியர் கூறுந்திறனை இதிற் காணலாம்.

புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல்
ஊடல் இவற்றின் நிமித்தம் என்றிவை
தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே (960)

அகத்திணைப் பாடல்களின் உரிப்பொருள், இத்தகைய மக்களின் காதலுறவுகளாகும். நிலமக்களின் வாழ்க்கைச் செயற்பாடுகளே இங்ஙனம் பாடு பொருளாகின்றன. 'திணை மயக்குறுதலும் கடிநிலை இலவே, நிலன் ஒருங்கு மயங்குதல் இன்றென மொழிப' (958) என்பது இவ்வகப் பாடல்களில் ஒரு திணைக்குரிய செய்தி (கருவும் உரியும்) பிற திணைகளில் மயங்கியும் வரலாம் என்றும், நிலம் மட்டும் மயங்காது என்றும் அதாவது ஒரு பாடலில் இரண்டு நிலம் மயங்கி வராதென்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. இப்பாடல்கள் நில அடிப்படையில் தோன்றியவை என்பதற்குத் தக்க சான்றாகிறது.

உள்ளுறை உவமம் ஏனை உவமம் எனத்
தள்ளாதாகும் திணை உணர் வகையே (992)

உவமைகளிரண்டும் கருப்பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிறப்பன வாதலால், அவை ஒரு பாடலில் இடம்பெறும் முறையை வைத்துக்கொண்டு இப்பாடல் இன்ன திணையென்று தப்பாமல் வகைமைப் படுத்திவிடலாம். எனவே, வகைமைப் பாட்டையே 'திணை' குறிக்கிறது. மக்கள் வாழ்வு பற்றிய இலக்கியமனைத்தையும் 'திணை' என்ற பொதுப் பெயரால் முதலில் சுட்டினார். அவற்றுள் காதல் பற்றியனவும் மரபுகளுக் குட்பட்டனவுமானவற்றை அகத்திணை என்றும் பிறவற்றைப் புறத்திணை என்றும் பகுத்தனர். அவை இரண்டின் உள்வகைகளையும் கைக்கிளைத் திணை, பெருந்திணை, வெட்சித் திணை,வஞ்சித் திணை என இவ்வாறு திணைப் பெயராலேயே குறிப்பிட்டார். இவை யாவும் மேன்மேலும் பாடல்களை வகைமைப் படுத்தும் முயற்சியையே சுட்டுகின்றன.

அகப்புறப் பாடல்களுக்குத் 'திணை'ப் பெயர் எவ்வாறு வந்தது? அவை நிலம் பற்றியன. குறிஞ்சி நில மக்கள் பாடிய பாடல்களில் அந்நிலக் கருப் பொருள்களே இடம் பெற்றன. அந்நில மக்களின் வேட்டையாடலும் தினைப்புனம் காத்தலுமாகிய பழக்கங்களே பாடு பொருளாயின. களவு வாழ்க்கை மலைவாழ் மக்களிடம் மேலோங்கிக் காணப்பட்டதால், குறிஞ்சித் திணை பெரிதும் களவுத் திணையேயாயிற்று. மருத நில மக்கள் பயிர் செய்து பண்டமாற்றில் தலைமை பெற்றுச் செல்வக் குடியினராய் வாழ்ந்ததால் அங்குக் கலை ஆடல் பாடல்கள் பரவ, பரத்தமையும் வாழ்வின் ஒரு பகுதியாயிற்று. அம் மருத நிலக் கருப்பொருள்கள் இடம் பெற்றதுடன், முற்கூறிய பரத்தை வாழ்வுத் தொடர்பான நிகழ்ச்சிகள் பெரிதும் இடம் பெற்றன. அவை வாய்மொழி இலக்கியங்களாக இருந்தபோது, இங்ஙனம் நிலத்துக்

குச் சொந்தமான பாடல்களாய், மக்கள் ஒழுகலாற்றைக் குறிப்பனவாய் இருந்தமையால்தான் பிறகு வரிவடிவ இலக்கியமானபோதும் அதே நிலம், குடிமக்கள் ஒழுகலாறு இவற்றினடிப்படையிலான பாடல்களாய் உருவாயின. இதிலிருந்து 'திணை' என்பதற்குரிய முன்னைய அகராதிப் பொருள்களே, அது தமிழிலுள்ள அடிப்படையான இலக்கிய வகைமைகளின் பெயராதற்கு உதவின என்பதும் உறுதிப்படுகிறது.

அகத்திணை, புறத்திணை விளக்கம்: திணை என்பது அகத்திணை புறத்திணை என்ற இரண்டு வகைமைகளின் பொதுப் பெயராகும். அகத்திணை என்பது அகம் பற்றிய செய்யுள்கள் அல்லது இலக்கியம் ஆகும்.

அகம் புறம் என்பன யாவை? திணை இங்ஙனம் பிரிக்கப்படுவதன் அடிப்படை யாது? 'அகப் பொருளாவது போக நுகர்ச்சியாகலான் அதனான் ஆய பயன் தானே அறிதலின் அகம் என்றார். புறப் பொருளாவது மறஞ் செய்தலும் அறஞ் செய்தலும் ஆகலான் அவற்றான் ஆய பயன் பிறர்க்குப் புலனாதலின் புறம் என்றார்' என்று இளம்பூரணர் விளக்குகின்றார். அவரைப் பின்பற்றி நச்சினார்க்கினியர் சிறிது விரிவான விளக்கம் தருகிறார்.

'ஒத்த அன்பான் ஒருவனும் ஒருத்தியும் கூடுகின்ற காலத்துப் பிறந்த பேரின்பம், அக் கூட்டத்தின் பின்னர் அவ்விருவரும் ஒருவர்க் கொருவர் தத்தமக்குப் புலனாக இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப்படாததாய், யாண்டும் உள்ளத்துணர்வே நுகர்ந்து இன்பமுறுவதோர் பொருளாதலின் அதனை அகம் என்றார். எனவே, அகத்தே நிகழ்கின்ற இன்பத்திற்கு அகமென்றது ஓர் ஆகுபெயராம். இதனை ஒழிந்தன ஒத்த அன்புடையார் தாமேயன்றி எல்லார்க்கும் துய்த்துணரப் படுதலானும், இவை இவ்வாறிருந்ததெனப் பிறருக்குக் கூறப்படுதலானும் அவை புறமெனவே படும்' என்பது நச்சினார்க்கினியம். இவற்றிலிருந்து அகம் புறம் என்ற பகுப்புகள் மக்கள் மன உணர்ச்சி, ஒழுக்கம், இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அவற்றை உணர்த்தும் இலக்கிய வகைமைகளுக்குப் பெயராயின என்று உணரலாம். சேவியர் தனி நாயக அடிகளார் தம் 'பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை'பற்றிய ஆங்கில நூலில் தரும் விளக்கம் வருமாறு: 'தமிழிலக்கியத்தில் இது அடிப்படையான பிரிவாகும். உளவியல் மற்றும் மன அனுபவ நிலைகள் பற்றிய அடிப்படையில் இப்பிரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அகம் என்றால் 'உட்புறம்', 'வெளிப்புறம்' எனப் பொருள்படும் புறத்திற்கு இது மறுதலையானது. மிக உட்புறமான, தனிப்பட்டதான, நேரே வெளிப்படக் கூற முடியாத மனித அனுபவங்கள் அகத்தினுள் அமைகின்றன. அதாவது காதலும் அதன் பல நிலைகளுமாகும். இங்ஙனம் உள்ளார்ந்த உட்புறமான அனுபவங்களல்லாத அனைத்தும் புறம் என வகைப்படுத்தப்பட்டன. காதல் பாட்டு அகமாகவும், நீதி, கையறுநிலை, புகழுரைப் பாட்டுகளாகிய பிற அனைத்தும் புறமாகவும் அமைகின்றன.' முற்கூறிய உரையாசிரியர்கள் வழியிலேயே, இவ்விளக்கம் இக்காலத்திற்கேற்ப எழுதப்பட்டுள்ளது. பேராசிரியர் வ.சுப. மாணிக்கம் அகம் என்றால் வீடு எனக் கொண்டு விளக்கம் தருகிறார். அவர் தம் 'தமிழ்க் காதல்' நூலில் தரும் விளக்கம் வருமாறு: 'அகத்திணை என்ற தொடரில் 'அகம்' என்னும் சொல்லுக்கு இயல்பான பொருள் வீடு அல்லது குடும்பம் ஆகும். காதலே அகத்திணை நுதலுவது. அகத்திணை மாந்தரெல்லாம் ஒரு வீட்டுறுப்பினர்களே. ... காதலர் தம் உள்ளப் புணர்ச்சி அவ்விலக்கியத்தின் உயிர்க் கூறு. உள்ளம் என்னும் பொருளும் அகச் சொல்லுக்கு இயல்பாக இருத்தலின் அகத்திணை என்று இலக்கியக் குறியீடு வைத்தனர்'. இது காறும் பார்த்த விளக்கங்கள் அனைத்தும் பாட்டுப் பொருளால் வகைமைப் படுத்தப்பட்ட பாங்கையே உள்ளடக்கியன. இனி திறன், மரபு அடிப்படையிலும் அவை பாகுபடுத்தப்பட்டுள்ளமையை எண்ணிக்காணலாம்.

பேராசிரியர் மு. வரதராசனார் சங்க இலக்கியம் பல்வகை நிலங்களில் பாடப்பட்டு வந்த நாட்டுப் பாடல்களின் இலக்கிய வடிவங்கள் என்றும் அகப் பாடல்களைப் பெயர் குறிப்பிடாமலும் புறப்பாடல்களைப் பெயர் சுட்டியும் பாடுதற்குக் காரணம் நாட்டுப் பாடல் வழிவந்த மரபே என்றும் தம் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் குறிக்கின்றார்.

புறநானூற்றில் பேகன் தன் மனைவி கண்ணகியைப் பிரிந்துறைவது பற்றிய பாடல்கள் குடும்பப் பாடல்களேயாயினும் புறமென வகைமை செய்யப்பட்டுள்ளன நக்கண்ணையாரின் காதல் பாடல்கள் புறத்தில் கோக்கப்பட்டுள்ளன. நெடுநல்வாடை அகப் பாடலேயாயினும் 'சுட்டி ஒருவர்ப் பெயர்' தெரிதலால் புறமென ஐயம் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை நோக்கும்போது பொருளால் மட்டுமன்றி, திறன் உத்தி மரபுகளாலும் அகம் புறம் எனக் கருதப்பட்டமை புலனாகிறது.

எனவே, பெயர் வெளிப்படத் தெரியாமல், மறைவாகப் பொதிந்திருப்பதை அகம் என்றும், அப்பெயர் முதலியன வெளிப்படப் புனையப்பட்டவற்றைப் 'புறம்' என்றும் கருதுமாறும் இதன் வளர்ச்சி நிலையுளது. முதற்கண் அகத்தை வரையறைப் படுத்திக்

கொண்டு, பிறகு ஓரியலில் மட்டும் புறத்தை விளக்கு கிறார் தொல்காப்பியர். இதிலிருந்து 'அகம்' என ஒன்றை வரையறைப் படுத்திக் கொண்டு, பிறகு அக மல்லாதவற்றையும் அகத்திற்குரிய மரபுகளில் விலகியவற்றையும் புறம் என வகுத்தமையும் புலனா கிறது.

அகத்திணை வகைகள்: அகத்திணை கைக்கிளை, முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், பாலை, பெருந் திணை என ஏழு வகைகளை உடையதாகும். இவற் றுள் முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என்பன நான் கும் முறையே காடு, மலை, வயல், கடல் சார்ந்த பகுதிகளாகும். பாலைக்குத் தனிநிலம் இன்று. காடு, மலைப் பகுதிகளின் எல்லையோரத்தில், கோடை காலத்தே வறட்சியுற்றுப் பாலையாக மாறும் நிலம் மீண்டும் மழைக் காலத்தில் தண்மை யுற்று விளங்கும். எனவே. முல்லை, குறிஞ்சி சார்ந்த நிலப் பகுதிகளே காலத்தை ஒட்டிப் பாலை எனப் பட்டன. தகா ஒழுகலாறுகள் என்ற நிலையில் கைக் கிளைக்கும் பெருந்திணைக்கும் நிலம் வகுக்கப்பட வில்லை.

அகத்திணை சார்ந்த பாடல்கள் முதல், கரு உரிப்பொருள் என்ற அடிப்படை உடையன. முதல் என்பது நிலமும், பொழுதும் ஆகும். கரு என்பது அவ்வந்நிலத்திற்குரிய தெய்வம், மக்கள், உணவு, விலங்கு, பறவை, மரம் செடி கொடி போன்றவற் றைக் குறிக்கும். உரிப்பொருள் என்பன புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் இவற்றின் நிமித் தம் எனப்பட்ட மக்களின் காதல் ஒழுக்கச் செய்தி களாகும். இவற்றைப் புனைவதே அகத்திணை இலக் கியமாகும்.

புறத்திணை வகைகள்: புறத்திணை வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் என ஏழு வகைப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவற்றுள் முன்னைய நான்கும் போர் வகைகள் பற்றியன. வெட்சி என்பது ஆனிரை கவர்தலும் மீட்டலும் பற்றிய போராகும். பிற்காலத்தில் இதனை இரண்டு வகைகளாக்கி வெட்சி கரந்தை எனப் பிரித் தனர். வஞ்சி என்பது நிலத்தைக் கவர்தலும் அதைப் பகைவரிடமிருந்து காத்தலும் பற்றிய போராகும். இதனையும் பிற்காலத்தில் இரண்டு பிரிவுகளாக்கி விட்டனர். நிலத்தைக் கவரும் போர் வஞ்சி எனவும் அதைத் தடுத்து நிறுத்தும் போர் காஞ்சி எனவும் வகுக்கப்பட்டன. உழிஞை என்பது பெரிய கோட்டை கொத்தளங்களுள்ள தலைநகரங்களில் நடக்கும் மதில் போராகும். இதனையும் பிற்காலத்தில் இரண்டு பிரிவுகளாக்கி விட்டனர். மதிலைத் தாக்கும் போர் உழிஞை எனவும், அதைத் தடுத்துக் காக்கும் போர் நொச்சி எனவும் பிரிக்கப்பட்டன. தொல்காப்பியர் கரந்தை, நொச்சி என்பனவற்றை உட்துறைகளாகவே சுட்டினார். அவை பின்பு மேற்காட்டியவாறு தனித் திணைகளாக்கப்பட்டன. தும்பை என்பது மன்னர் கள் தத்தம் வலிமையை நிலைநாட்டுவான்வேண்டி நேருக்கு நேர் நின்று போருக்காகவே செய்யும் கடும் சண்டையாகும். தொல்காப்பியர் கருத்துப்படி வாகை என்பது, போரிலேற்படும் வெற்றியினையும் வாழ்க்கை யில் பிறரினும் மேம்படும் வெற்றிகளையும் குறிக்கும். காஞ்சி போரினாலேற்படும் இரங்கலையும் மற்றும் பொதுவான அவலம் பற்றிய இரங்கலையும் பாடுவ தாகும். பாடாண் என்பது, கொடை, அளி, செங் கோல், வீரம் முதலிய சிறப்புகளைப் புனைவதாகும். தொல்காப்பியர் புறத்திணை ஏழு என வகை செய்த வற்றைப் பிற்காலத்தார் பன்னிரண்டு என அதிகப் படுத்தினர். வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, உழிஞை, நொச்சி, தும்பை, வாகை, பாடாண், பொதுவியல், கைக்கிளை, பெருந்திணை என்பன அவை.

அகமும் புறமுமாய் அமைந்த பழந்தமிழ்ப் பாடல்களைச் சங்க இலக்கியம் எனக் குறிப்பது காலப் பின்னணியையும் சமுதாயச் சூழ்நிலையும் பற்றிய பெயரேயாகும்; திணை இலக்கியம் என்பதே வகைமை பற்றிய பொருத்தமான பெயராகும்,

இராம.பெரி.

திணைமாலை நூற்றைம்பது: இந்நூல் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று; அகப் பொருளைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டது. இது ஏலாதி நூலினைச்செய்த கணிமேதாவியாராற் செய் யப்பெற்றது. இவரை மதுரைத் தமிழாசிரியர் மாக்கா யனார் மாணாக்கர் என்று கூறுவர். இந்நூலாசிரிய ருக்குக் கணிமேதை என மற்றொரு பெயர் உண் டெனப் பாயிரச் செய்யுளால் அறிய முடிகின்றது. இந்நூலில் குறிஞ்சி, நெய்தல், பாலை, முல்லை, மரு தம் எனத் திணைவைப்பு அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. திணைக்கு முப்பது பாடல்களாக 150 பாடல்களால் இந்நூல் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. என்றாலும் குறிஞ்சி, நெய்தல், முல்லை ஆகிய திணைகள் ஒவ் வொன்றும் ஒவ்வொரு மிகைப் பாடலைக் கொண் டுள்ளன. அதனால், இந்நூலின் கூடுதல் பாடல் எண் ணிக்கை 153 ஆகும். இவற்றுள் 152 பாடல்கள் நேரிசை வெண்பாக்களால் இயன்றவை. ஒரு பாடல் மட்டும் இன்னிசை வெண்பாவால் இயன்றது. உடன் போக்கிற்சென்ற தலைவனையுந் தலைவியையும் தேடிச் சென்ற செவிலிக்கு வழியில் எதிர்பட்ட ஓரா

டவனும் அவன் துணைவியும் அவர்களைக் கண்ட தாகக் கூறும் பாட்டில் 'வெஞ்சுடரன்னானை யான் கண்டேன்,கண்டாளாம் தண்சுட ரன்னாளைத்தான்' என்பதிலிருந்து ஆசிரியரின் மனநிலையை அறியலாம். மேலும், இந்நூலின் 'இம்மையிற் செய்தது இம்மையி லேயே பயனளிக்கும்' என்னும் கருத்து சிந்திக்கத் தக்கது. நச்சினார்க்கினியர் தொல்காப்பிய உரையில் பலவிடத்தும் இந்நூலை மேற்கோள் காட்டியிருப்ப தாலும், மாணிக்கவாசகர் தம் திருச்சிற்றம்பலக் கோவையாரில் இந்நூற் சொல்லையும் பொருளை யும் எடுத்தாளுதலாலும் இந்நூலின் பெருமை புல னாகின்றது.

இந்நூலுக்குப் பழைய உரையொன்று கிடைத் துள்ளது. விளக்கமும் சிறப்பும் கொண்டமைந்த அவ் வுரை 127 பாடல்கள் வரை கிடைத்துள்ளது. அவ் வுரையோடு மூலத்தையும் சேர்த்து 1908–இல் ரா. ராகவையங்கார் வெளியிட்டுள்ளார். மு.செ.

திணைமொழி ஐம்பது, பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று; அக வொழுக்கம் பற்றி யது. இது சாத்தந்தையார் மகனார் கண்ணன் சேந்தனார் என்னும் நல்லிசைப் புலவரால் இயற்றப் பட்டது. டாக்டர் உ.வே. சாமிநாத ஐயர் இந்நூலா சிரியர் சாத்தந்தையாரின் புதல்வர் எனவும் சோழன் போர்வைக் கோப்பெருநற்கிள்ளியைப் பாடிய சாத் தந்தையாரே கண்ணஞ் சேந்தனாரின் தந்தையார் எனவும் கூறுவர். இந்நூலுள் குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்ற திணைவைப்பு முறை பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு திணைக்கும் பத்துப் பாடல்களாக ஐம்பது பாடல்கள் உள்ளன. வெண்பாக்களால் இயன்ற இந்நூல் நாற்பத்தாறு இன்னிசை வெண்பாக்களையும் நான்கு நேரிசை வெண்பாக்களையும் கொண்டது. இதிலுள்ள பாடல் கள் எதுகை மோனை முதலியவற்றைப் பெரும் பான்மை பெற்றும் தெள்ளிய இன்னோசை வாய்ந் தும் பொருள் புலப்பாடு சிறந்தும் தோன்றுதலின் இந்நூலில் சங்க இலக்கியச் சாயல் மிகுதியும் தென் படுகின்றது என்பர்.

'கணம்' 'சித்திரம்', 'வித்தகம்', 'குணம்', 'பவமை' போன்ற மிகச்சில வடசொற்களே இதன் கண் பயின்றுள்ளன. இந்நூலில் 'கணமுகை கையெ னக் காந்தள் கவின மணமுகை யென்றெண்ணி மந்தி கொண்டாடும் விறன் மலைநாட' எனவும் 'பலவின் பழம் பெற்ற பைங்கட் கடுவன் எலவென் றிணை பயிரு மேகல் சூழ்வெற்பன்' எனவும் ஆங்காங்கே உள்ளுறை நலஞ்சான்ற பாடல்கள் பல காணப்படு கின்றன. இந்நூலின் பாடல்கள் பல, தொல்காப்பிய உரையில் பலவிடத்தும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளமை இதன் சிறப்பைக் காட்டுகின்றது.

இந்நூலுக்குப் பழைய உரையொன்று உள்ளது. இவ்வுரையில் பதசாரம், உள்ளுறை, இலக்கண விளக் கம்போன்றவைஇடம்பெறவில்லை.அதுஎளியபொழிப் புரையாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுரையோடு மூலத்தை யும் சேர்த்து 1918-ஆம் ஆண்டில் சோமசுந்தர தேசிகரும், 1922-ஆம் ஆண்டில் மணி திருநாவுக் கரசு முதலியாரும் பதிப்பித்துள்ளனர். மு.செ.

தித்தன்: அகநானூற்றில் பரணர் தித்தனைச் சோழநாட்டு உறந்தை நகர்க் காவலனாகச் சித்திரித் துள்ளார். 'பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகற்குக் கிழத்தி உரைத்தது' என்ற துறையில் மருதத் திணைப் பாடலாகப் பரணரின் இப்பாட்டு அமைந்துள்ளது.இப் பாடலால் சோழநாட்டின் தலைநகராகிய உறந்தை நகர்க் காவலனாக இம்மன்னன் போற்றப்படுகின் றான். ஆம்பல் மாலை அணிந்தவளும், கூரிய பட்டை தீட்டிய வளைகள் அணிந்த முன்கையினை உடைய வளும், இழையணிந்த பருத்த தோள்களைப் பெற்ற வளும் ஆகிய எழில் அமைந்த நங்கை 'ஐயை' என் பாளின் தந்தையே இத்தித்தன் ஆவான். வன்மை மிக்க மன்னனாகக் கொடை வளஞ்சிறந்தோனாக இவன் விளங்கியமையால் 'மாவண் தித்தன்' எனப் போற்றப்படுகின்றான்.

மேலும், அகநானூற்று மணிமிடைபவளப்பகுதிக் கண் அமைந்துள்ள 122-ஆம்பாடலிலும் இம்மன் னனைப் பற்றிய செய்தி இடம் பெற்றுள்ளது. இப்பாட லைப் பரணர் குறிஞ்சித் திணைப் பாடலாகப்பாடியுள் ளார். 'தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக, தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய்த் தலைமகள் சொற்றது-தோழி சொல் எடுப்பத் தலைமகள் சொல்லியதூஉம் ஆம்' என்று துறை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் நொச்சிச் செடிகளை வேலியாக அமைத்த உறந்தை நகர் என வும், அந்த நகரத்தின் தலைவன் தித்தன் எனவும் சுட்டியுள்ளார். நொச்சி வேலித் தித்தன்'உறந்தை' என்பது பரணர் வாக்காகும்.

இவனை, காவிரி பாயும் சோழ வள நாட்டின் தலைநகராகிய உறந்தையினைத் தன் தலைநகராகக் கொண்டு அரசோச்சிய சிறந்த வள்ளன்மை மிக்க கொடையாளி எனவும் பேராண்மைமிக்க வீரன் என வும் அறியலாம். எழிலார்ந்த ஐயை என்பாள் இவன் அருமை மகள் ஆவாள். கி.கோ.

தித்தன் வெளியன்: அகநானூற்றில் 152 ஆம் பாடலிலும், 226-ஆம் பாடலிலும் குறிப்பிடப் படுபவன் இவன் தித்தன் என்ற மன்னனிலிருந்து

வேறுபட்டவனா அல்லது அவனே இவ்வாறு குறிக்கப்படுகின்றானா என்ற ஐயம் எழுகின்றது.

பரணர் பாடிய அகம்-152 ஆம் பாடலில் 'தித்தன் வெளியன்' என்ற குறிப்பு இடம்பெற்றுள்ளது. அடிக்கடிப் பிறர் மீது போர் தொடுத்து நாட்டைப் பெருக்குவதால் சினம் மாறாது இத்தலைவனும் இவனது தானையும் காணப்படுகின்றனர்; ஆகையால் 'சினங்கெழு தானைத் தித்தன் வெளியன்' என அடைமொழி புணர்த்து வழங்கப்படுகின்றான்.

அடுத்துப் பரணர் பாடிய 'தித்தன் வெளியன் உறந்தை நாள் அவை' என்ற குறிப்பு (அகம்.226) இடம்பெற்றுள்ளது. 'தித்தன் வெளியன்' உறந்தையில் அரசோச்சுங்கால் அவனது நாள் அவையில் அடிக்கப்படும் கிணைப்பறை ஒலி கேட்டு அஞ்சிப் பகை மன்னர் வெருண்டு ஓடுவர் என்ற குறிப்பு காட்டப்பட்டுள்ளது. இதனால் இத்தித்தன் வெளியன் பேராண்மை மிக்க போராளியாகக் கருதப்பட்டான். உறந்தை குறிப்பிடப்படுவது தித்தனும், தித்தன் வெளியனும் ஒருவரே என எண்ணுதற்கிடமாயுள்ளது. கி.கோ.

திதியன்: இவன் சங்க காலக் குறுநிலமன்னருள் ஒருவன்; ஐம்பெருவேளிருள் ஒருவனாகவும் கருதப்படுகின்றான். இவனைப் பற்றிய குறிப்புகள் அகநானூற்றுப் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. (36,45,126,145 196, 262, 331. பொதியிற் செல்வன் தித்தன் என அகநானூற்று 25-ஆம் பாடலும் 322-ஆம் பாடலும் கூறுகின்றன. அகநானூற்று 36-ஆம் பாடலொன்றில் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் வெற்றிச் சிறப்பு கூறப்படுகிறது. அவனுடன் போருடன்று தோற்ற மன்னர்கள் வரிசையில் 'சினங்கெழு திதியனும், இடம் பெறுகின்றான். சேரல் செம்பியன் சினங்கெழு திதியன், எழினி, எருமை யூரன் இருங்கோ வேண்மான், இயல்தேர்ப் பொருநன் என்ற ஏழு மன்னர்களின ஆற்றலை அடக்கி ஆலங்கானத்தே அமர் கடந்து அட்டான் ஆற்றல்மிக்க நெடுஞ்செழியன்' என்று அம்மன்னன் குறிக்கப்படுகின்றான். மேலும், அகம். 45-ஆம் பாடல் குறிப்பில் 'அன்னி குறுக்கைப் பறந்தலையில் திதியன்-புன்னை மரத்தினை வெட்டி வீழ்த்தியபோது வயிரியர் ஆர்ப்பரித்தனர்' என்ற செய்தி இடம்பெற்றுள்ளது. 'திதியனொடு பொருத அன்னி போல விளிகுவை கொல்லோ நீயே' என்ற செய்தி அகம்-126-ஆம் பாடலில் இடம் பெற்றுள்ளது. இதே குறிப்பினை 145-ஆம் பாடலில்-கயமனாரும் சுட்டியுள்ளார். 'பெருஞ்சீர் அன்னிக் குறுக்கைப் பறந்தலை-திதியன் தொல்நிலை முழு முதல் துமியப் பண்ணிய நன்னர் மெல் இணர்ப் புன்னை போல' என்று மேலும் சுட்டிக் கூறி முன்னர்க் கூறிய செய்தியினை உறுதிசெய்கின்றார்.

மேலும், அகநானூற்றில் (196) பரணரின் பாடல் மிகச் சிறந்த வரலாற்றுப் பெட்டகமாக அமைந்துள்ளது. 'ஒன்றுமொழிக் கோசர்க் கொன்று முரண் போகிய கடுந்தேர்த் திதியன் அழுந்தை' என்ற குறிப்பு நோக்கற்பாலது. இதனைப் போலவே அகம் 262-ஆம் எண்ணுள்ள பாடலிலும் பரணர் விளக்கமாக இச்செய்தியினைக் கூறியுள்ளார். பசுக்கள் பயிற்றினை மேய்ந்து அழித்துவிட்டமையால் ஆதன் என்பான் மிஞிலியின் கண்களைப் பிடுங்கிக் குருடாக்கிவிட்டான். இச்செயலைக் கண்டு பொறாத மிஞிலியின் மகள் அன்னி உண்ணாது உறங்காது நீதி கிடைக்கும்வரை நோன்பிருப்பேன் என்று கூறி உண்ணா நோன்பு நோற்கத் தொடங்கினள். இச்செய்தியினைக் குறும்பியன் மூலமாக அறிந்த 'திதியன்' அவ்வாறு மிஞிலியின் கண்களைப் பெயர்த்த கோசர்களை அழித்து அவர்களின் உயிர் செகுத்து முறை செய்தான். இவ்வாறு முறை செய்து காப்பாற்றிய திதியன் செயல் அன்னி மிஞிலிக்குச் சினம் மாறச் செய்ததோடு பெருமகிழ்வு எய்தவும் செய்தது. இவ்வாறு திதியன் முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னனாக விளங்கினான் என அறியலாம்.

மேலும் இத்திதியன் அகம். 331-ஆம் பாடலில் குறிக்கப்படும்போது இசைவல்ல பாணர்கட்கு இல்லையென்னாது பலகலமும் உதவும் அறவோன் எனச் சுட்டப்படுகின்றான். இத்துணைச் செய்திகளும் ஐம்பெரு வேளிருள் ஒருவனாகிய திதியன் பற்றியே அமைந்துள்ளன. மேலும், 'பொதியிற் செல்வன் பொலந்தேர்த் திதியன்' என அகம் 25-ஆம் பாடலில் ஒல்லையூர் தந்த பூதப் பாண்டியன் பாடியுள்ளான். இவன் போரில் புறங்கொடா வெற்றிவீரன் எனவும், வில்லேர் உழவன் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளான். 'பொருநர் செல் சமம் கடந்த வில்கெழு தடக்கைப் பொதியிற் செல்வன்-பொலந்தேர்த் திதியன்' எனப் பரணரால் அகம். 322-ஆம் பாடலில் போற்றப்பட்டுள்ளான். கி.கோ.

திப்பு சுல்தான் மைசூர்ச் சுல்தானாக விளங்கிய ஐதர் அலி என்பவரின் மகனாகத் தேவனகல்வி என்னுமிடத்தில் திப்புசுல்தான் கி.பி. 1753-ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். ஆங்கிலேயரின் கடும் எதிரியாகத் திகழ்ந்தவர். தம் தந்தையாருடன் சேர்ந்து ஆங்கிலேயருக்கு எதிராகக் கி.பி. 1767 முதல் 1769 வரை நடைபெற்ற முதல் மைசூர்ப் போரில் போரிட்டார். அப் போரில் அவர்களிருவரும் பெற்ற வெற்றி காரணமாகத் திப்பு சென்னையின் சுற்றுப்புறப் பகுதிகளைத்

தாக்கி ஆங்கிலேயரை அச்சுறுத்தினார். அதனால், ஆங்கிலேயர் ஐதருடன் உடன்படிக்கை செய்து கொள்ள வேண்டியவராயினர்.

திப்பு சுல்தான்

இரண்டாம் மைசூர்ப் போரில் (கி.பி. 1780-1784) இவர் பங்கு மகத்தானது. அப்போரின் தொடக்க நிலையில் தன் தந்தைக்குப் பேருதவி புரிந்தார். ஐதர் அலி கி.பி. 1782, திசம்பர்த் திங்கள் ஏழாம் நாள் புற்றுநோயால் பாதிக்கப்பட்டுக் காலமான பின்னர்த் திப்பு தொடர்ந்து போரில் ஈடுபட்டார். அவ்வமையம் மாத்யூ என்பவர் தலைமையிலான ஆங்கிலேயப் படையைத் தோற்கடித்தார். ஆங்கிலேயர் சீரங்கப்பட்டினத்தையும் மங்களூரையும் நெருக்கினர். ஆயினும் கி.பி. 1783-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் மங்களூர் திப்பு வசமாயிற்று. இருப்பினும் இலாங்கு என்னும் ஆங்கிலத் தளபதி கரூர், திண்டுக்கல் ஆகிய பகுதிகளைக் கைப்பற்றினார். மற்றொரு ஆங்கிலத் தளபதியான படைத்தலைவர் புல்லர்ட்டன் திப்புவுக்குச் சொந்தமான பாலக்காடு, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களைக் கி.பி. 1783 நவம்பரில் கைப்பற்றினார். மேலும் திப்புவின் தலைநகரான சீரங்கப்பட்டினத்தையும் தாக்கத் தலைப்பட்டார். இந்நிலையில் பிரான்சுக்கும், பிரிட்டனுக்கும் இடையில் ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட அமைதி உடன்பாடு காரணமாகவும், தொடர்ந்த போர்களினால் உண்டான களைப்புக் காரணமாகவும் ஆங்கிலேயரின் சென்னை ஆளுநர் மக்கார்த்தனே உடன்பாட்டினை நாடினார். எனவே கி.பி. 1784, மேத்திங்கள் 11-ஆம் நாள் மங்களூர் உடன்படிக்கை ஏற்பட்டது. இரு சாராரும் தாம் கைப்பற்றிய பகுதிகளைத் திரும்ப மற்றவரிடம் வழங்கினர்.

அதன்பின்னர்த் திப்பு மராட்டியர்களின் எதிர்ப்புகளைச் சமாளிக்க வேண்டியவரானார். அவர்களுடைய எதிர்ப்புகளைக் கி.பி. 1786-க்குள்ளாகச் சமாளித்துத் தம்முடைய மேலாண்மையை ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்தார். மேலும் கிருட்டிணா, துங்கபத்திரா ஆகிய நதிகளுக்கு இடைப்பட்ட பகுதியில் தம்முடைய இறைமையை நிலைநாட்டிக் கொண்டார். அத்துடன் நர்குண்ட்டு தலைவனைக் கட்டுப்படுத்தினார். கிட்டூர் என்னும் பகுதியையும் கைப்பற்றிக்கொண்டு விரிநிலைக் கோட்பாடுதனைப் பின் பின்பற்றலானார்.

ஆங்கிலத் தலைமை ஆளுநரான காரன்வாலிசு காலத்தில் (கி.பி. 1786-1793) நிலைமை மாறலாயிற்று. அவர் திப்புவின் குணவியல்புகளையும், கோட்பாடுகளையும் நன்குணர்ந்திருந்தார். எனவே, பிற இந்திய மன்னர்கள் திப்புவுக்குத் தமது ஆதரவினை நல்காவண்ணம் கவனித்துக்கொண்டார். ஐதராபாத்து நிசாமுடன் கி.பி. 1766-இல் ஆங்கிலேயர் கொண்டிருந்த உறவுதனைக் காரணம்காட்டி அவர் திப்புவுக்கு எதிராகச் செயற்பட்டு மைசூரில் தன் நிலையை வலுவாக்கிக் கொள்ள விழைந்தபோது, திப்பு கி.பி. 1790 முதல் 1792 வரை நடைபெற்ற மூன்றாம் மைசூர்ப் போரில் ஈடுபடவேண்டியவரானார். அந்நிலையில் திருவாங்கூர் மன்னர் ஆங்கிலேயரின் நண்பராகையால், கி.பி. 1788-இல் திப்புவுக்கு எதிராக ஆங்கிலேயர் அவருக்கும் படையுதவி வழங்கினர். இராம வர்மா, தச்சுக்காரர்களிடமிருந்து கி.பி. 1789-இல் கிரங்கனூர் மற்றும் ஆயக்கோட்டைப் பகுதிகளை விலைக்கு வாங்கினமையால் மைசூரின் பாதுகாப்பிற்குப் பங்கமேற்பட்டது. திப்பு அவற்றைத் தம் ஆதரவாளரான திருவாங்கூர்த் தலைவர் ஒருவரிடம் ஒப்படைக்க வற்புறுத்தினார். அதனை எதிர்த்துக் காரன்வாலிசு திருவாங்கூர் மன்னருக்குப் படையுதவி வழங்கினார். எனவே, திப்பு வெகுண்டெழுந்தார். இந்நிலையில் திப்புவுக்கு எதிராகக் கி.பி. 1790 சூன் முதல்நாள் மராட்டியரும் கி.பி. 1790, சூலை நான்காம் நாள் நிசாமும் ஆங்கிலேயருடன் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டனர். எனவே, திப்பு பிரான்சின் உதவியை நாடினார். ஆனால், அப்போது பிரான்சில் ஏற்பட்ட புரட்சி காரணமாக அவர்தம் எதிர்பார்ப்புகள் பலனளிக்கவில்லை. எனவே, மூன்றாம் மைசூர்ப் போரில் திப்பு தோல்வியைத் தழுவினார். அதனால் கி.பி. 1792, மார்ச்சில் ஏற்பட்ட சீரங்கப்பட்டினம் உடன்படிக்கைப்படி திப்பு தனது ஆட்சிப் பகுதியில் பாதியை இழக்கவேண்டியவரானார். போர் இழப்பீட்டுத் தொகையாக $3\frac{1}{2}$ கோடி உரூபாய்களை ஆங்கிலேயருக்குத் தரவேண்டியவரானார். ஆங்கிலேயர் குடகு, மலபார், திண்டுக்கல், பாரமால் ஆகிய

வற்றையும், மராத்தியர் மைசூரின் வடமேற்குப் பகுதியையும், நிசாம் மைசூரின் வடகிழக்குப் பகுதியையும் பெற்றனர். மேலும், தம் இரு புதல்வர் களையும் பணயக் கைதிகளாக ஆங்கிலேயரிடம் திப்பு ஒப்படைத்தார்.

ஆனால், திப்பு துவண்டுவிடவில்லை. ஐரோப்பாவில் ஆங்கிலேயருக்கும், பிரான்சுக்குமிடையிலான எதிர்ப்புகளைத் தமக்குச் சாதகமாக ஆக்கிக்கொண்டார். பிரான்சின் உதவியைப் பெற்று ஆங்கிலேயரை எதிர்க்கத் துணிந்தார். மூன்றாம் மைசூர்ப் போருக்குப்பின் தமது ஆட்சித்துறையையும், ஆட்சிப் பகுதிகளையும் சீராக்கினார். மக்கள் ஆதரவுடன் ஆங்கிலேயருக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டிய பணத்தைக் கொடுத்துத் தமது மக்களை மீட்டுக்கொண்டார். படைக்கலன்களைப் பெருக்கினார். கோட்டைகளை வலுப்படுத்தினார். நான்காம் மைசூர்ப் போர் கி.பி. 1799-இல் ஏற்பட்டது. ஆங்கிலத் தலைமை ஆளுநரான வெல்லெசுலி காலத்தில்(கி.பி.1793-1805) ஐதராபாத்து நவாபுடன் ஆங்கிலேயர் செய்து கொண்ட துணைப்படை ஒப்பந்தம் காரணமாக அவர்கள் திப்புவைக் கட்டுப்படுத்த முனைந்தனர். ஆர்தர் வெல்லெசுலி என்னும் படைத்தளபதியுடன் போரிட்டு கி.பி. 1799-இல் திப்பு வீரமரணமடைந்தார். மைசூர் ஆங்கிலேயர் வசமாயிற்று. திப்புவின் குடும்பத்தினர் வேலூர்க் கோட்டையில் சிறை வைக்கப்பட்டனர். ஆங்கிலேயருக்கு எதிராகப் பணியாற்றிய ஒரு தூண் வீழ்ந்தது.

ஆட்சித்துறைப் பண்பும், ஒழுக்கமும், மேம்பாடும் உடையவரான திப்பு சிறந்த நிருவாகி; கடும் உழைப்பாளி. எதிரிகளான ஆங்கிலேயருக்கு அவர் கொடூரமானவராயிருந்தார். தொடக்கம் தொட்டு இறுதிவரை ஆங்கிலேயருக்கு எதிராகவே செயற்பட்டுப் போரிட்டு மடிந்தார். ஆங்கிலேயர் அவரைக்கண்டு அஞ்சி நடுங்கினர். எதிரிகளிடம் கொடுமை மிக்கவராகச் செயற்பட்டார். உருது, பாரசீகம், கன்னடம் ஆகிய மொழிகளில் திறம்படப் பேசும் ஆற்றல் கொண்டிருந்த திப்பு கல்விமானாகத் திகழ்ந்தார். தமக்கென ஒரு நூல்நிலையத்தைக் கொண்டிருந்தார். நாணயங்கள் பல சிறப்பாக அவரால் வெளியிடப்பட்டன. தீர்க்கமான முடிவுகளையும், மனத்திண்மையையும் பெற்றிருந்தார். அவர் தமக்குச் சாதகமான உத்திகள் அனைத்தையும் தவறாது பயன்படுத்திக்கொண்டார். பக்திமான், ஆயினும் சிலசமயங்களில் சமயப் பொறையுடைமையினின்றும் வழுவினார். வலிமையையும், சூழ்ச்சியையும் அதிகம் பெற்றிருந்த ஆங்கிலேயரைத் தனியொரு மனிதராக நின்று எதிர்த்தமை அவரது வீரத்தினைப் பறைசாற்றும். அவர் பல போர்களில் ஈடுபட்டபோதிலும் நாட்டின் செழிப்பினையும், வேளாண் மேம்பாட்டினையும் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார். மா.கா.

திப்புத் தோளார்: இவர் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். இப்புலவர் குறுந்தொகை கடவுள் வாழ்த்தினை அடுத்து நூலின் முதற் செய்யுளாக அமைந்துள்ள 'செங் களம் படக்கொன்று அவுணர்த் தேய்த்த' எனத்தொடங்கும் அரிய பாடலை இயற்றியவராவார். திப்புத் தோளார் என்னும் பெயர் உறுப்பினால் அமைந்த பெயராகக் கருதப்படுகிறது. இவர் பெயர் தீப்புத்தோளார் என்று சில ஏடுகளில் காணப்படுவதாகப் பதிப்பாசிரியர் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் காட்டியுள்ளார். குறிஞ்சித் திணையில் அமைந்த இவர்பாடல் 'தோழி கையுறை மறுத்தது' என்ற துறையில் அமைந்துள்ளது. சேய் ஆகிய முருகப்பெருமான் அமர்ந்தமலையினை'சேயோன் மேய மைவரை' என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால், 'திப்புத்தோளார்' சேயோன் குன்றினைச் செந்நிறக் குன்றாகக் கண்டு காட்டியுள்ளார். அவுணர்களை அழித்தமையால் அவர்கள் உடலினின்றும் பாய்ந்த குருதி போர்க்களத்தினைச் செங்களமாக்கியது. அவுணர் உடற் குருதி தோய்ந்த அம்பாதலின் அது செங்கோல் அம்பாக ஆயிற்று. எதிரிகளின் உடலில் தன் கோட்டைப் பாய்ச்சி அவ்வீரர்களை அழித்தமையால் யானையின் கோடு செங்கோடு ஆயிற்று. குறிஞ்சி நிலம் காந்தள் பூவின் பகுதியால் செந்நிறக் காட்சியே மிக்குள்ளதாயிற்று. எங்கும் செந்நிறமும் பசுமை நிறமும் கலந்து ஒளிரும் இந்நிலத்தே உறையும் எங்கட்கு, தலைவன் கொணர்ந்த வண்ணக் கையுறை தேவையில்லை என்று தோழி அதனை மறுத்துக் கூறியதாக அமைந்த குறிப்பு நுட்பம் மிக்கு விளங்குகிறது. கி.கோ.

திப்ருகார்ப் பல்கலைக் கழகம், அசாம் மாநிலத்தில் தொடங்கப்பட்ட இரண்டாம் பல்கலைக் கழகம். இது 1965-ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது. இப்பல்கலைக் கழகத்தின் நோக்கம் வாழ்வியல், அறிவியல், மருத்துவம், தொழில்நுட்பம் முதலான பல்வேறு துறைகளின் அறிவை அனைவருக்கும் வழங்குவதாகும். திப்ருகார்ப் (Dibruhar) பல்கலைக்கழகம் பிரம்மபுத்திரா ஆற்றங்கரையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் ஆளுகை (Jurisdiction) இலக்கிம்பூர் (Lakhimpur), திப்ருகார், சிப்சாகர் (Sibsagar) முதலான மாவட்டங்களைக் கொண்டுள்ளது.

திப்ருகார்ப் பல்கலைக்கழகம் கற்பித்தல், இணைப்புரிமை (Affiliation)வழங்குதல், ஆராய்ச்சி முதலான

வற்றை முதன்மைப் பணிகளாகக் கொண்டுள்ளது. இப்பல்கலைக்கழகத்தின் இணைப்புரிமை பெற்ற கல்லூரிகள் 55-க்கும் மேலுள்ளன. அவற்றுள் பல கல்லூரிகளில் இளம்பட்டப் படிப்புக்கு முந்தைய படிப்பும் (Pre-Degree Course) வழங்கப்படுகிறது.

இப்பல்கலைக் கழகத்தில் கலை, வணிகவியல், மருத்துவம், அறிவியல் முதலான புலங்கள் உள்ளன. இதன்கண் அசாமிய மொழி, ஆங்கிலம், வரலாறு, அரசியல், மானிடவியல், வணிகவியல், பொருளியல், கல்வியியல், சமூகவியல், புள்ளியியல், கணிதவியல், இயற்பியல், மண்ணியல், வேதியியல், மருத்துவம், 'பெட்ரோலியத்' தொழில்நுட்பம் முதலான துறைகள் உள்ளன. மாணவர்கள் அசாமிய மொழியிலும் ஆங்கிலத்திலும் பயில வசதியுண்டு. இங்குக் கற்பிக்கப்படும் பல பாடங்களில் பெரும்பாலானவற்றில் ஆராய்ச்சிப் பட்டங்கள் பெற வசதியுண்டு.

திப்ருகார்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் தனிப்பட்ட முறையில் பயிலும் (Private Studies) வசதி உண்டு. பெரும்பாலும் அசாமிய மொழி, ஆங்கிலம், பொருளியல், வரலாறு, அரசியல், கணிதவியல் முதலான துறைகளில் மட்டுமே பயிலமுடியும். இது தவிர்த்து ஆசிரியர் பயிற்சிக்கான ஓராண்டுச் சான்றிதழ்ப் படிப்பையும் நல்குகிறது.பெட்ரோலியத் தொழில்நுட்பம் தொடர்பான பல பிரிவுகளிலும், மருத்துவத்தில் பல பிரிவுகளிலும் பட்டயப் படிப்பினை (Diploma Course) இப் பல்கலைக் கழகம் வழங்குகிறது.

இங்கு மானிடவியல், மண்ணியல், மருத்துவம், தொழில் நுட்பம் முதலான துறைகளுக்குச் சிறந்த ஆய்வுக்கூடங்கள் உள்ளன. சற்றேறக்குறைய ஒரு இலட்சம் நூல்களைக் கொண்ட நூலகம் உள்ளது. மாணவர்கள் கல்வி சாராத் துறைகளான விளையாட்டு, நாட்டு நலப் பணித்திட்டம் முதலானவற்றில் ஈடுபட இங்கு வசதிகள் உள்ளன. சீ.ப.

திப்ருகார் மாவட்டம்: அசாமில் உள்ள 'திப்ரு' என்னும் நதி இலட்சுமிபூர் மாவட்டத்தின் தென் பகுதியில் கிழக்கிலிருந்து மேற்கே செல்லுகிறது. பிரம்மபுத்திரா நதிக்கு இணையாக ஏறத்தாழ 150 கி.மீ. சென்று அந்நதிக்கு அருகிலுள்ள ஒரு நகரத்திற்கு அண்மையில் பிரம்மபுத்திரா நதியுடன் (Brammapudhra River) கலக்கின்றது. அந்த நகரம் இந்த நதியின் பெயராலேயே 'திப்ருகார் (Dibrugarh) என குறிக்கப்படுகிறது.

திப்ருகார், திப்ருகார் மாவட்டத்தின் தலைநகராக விளங்குகிறது. அசாம் மாநிலத்திலுள்ள இந்நகரம் திப்ரு நதியின் இடது கரையில் அமைந்துள்ளது. திப்ருகார் மாவட்டம் 7023 சதுர கி.மீ. பரப்பளவு உள்ளது

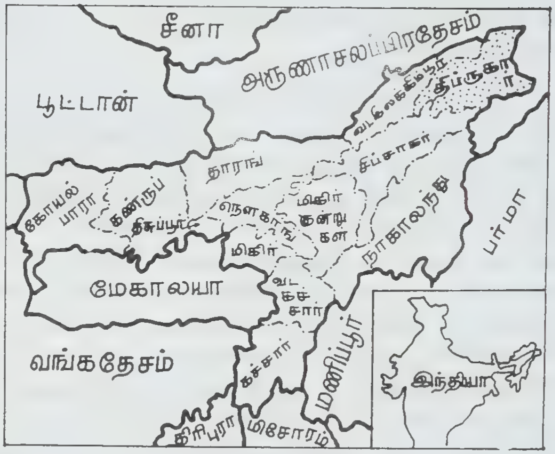

திப்ருகார் அமைவிடம்

திப்ரூகர் நகரின் மக்கள்தொகை 80,348 (1981)ஆகும். கல்கத்தாவிலிருந்து சிறு நீராவிக் கப்பல்கள் இந்நகர் வரை செல்கின்றன.இரண்டு தொடர்வண்டிப் பாதைகள் சந்திக்கும் இடமாகவும் இந்நகர் இருக்கிறது.

அசாம் சமவெளியில் உள்ள மிகச்சிறந்த இடங்களில் ஒன்றாகத் திப்ரூகர் அமைந்திருக்கிறது. பனியோ மழையோ இல்லாத ஒரு தெளிவான நாளில் அந்நகரிலிருந்து பார்க்கும்போது குன்றுகளும் அதைச் சார்ந்த பகுதிகளும் மிகக் கவர்ச்சியாகத் தோற்றமளிக்கும். இங்கு மிக அதிகமாக மழை பெய்வதால் குளிர்காற்று வீசுகிறது. இங்கு ஒரு பெரிய சிறைச்சாலை உள்ளது. அதிலுள்ள கைதிகள் மூங்கில், பிரம்பு தொடர்பான வேலைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். திப்ருகர் கி.பி. 1887-இல் ஒரு நகராட்சியாகியது. இந்நகரம் திப்ரூகர் மாவட்டத்தின் முக்கிய வணிக இடமாக விளங்குகிறது. மேலும் அரசு அலுவலகங்கள், மாதா கோவில், மருத்துவ மனைகள், ஒரு பழைய கோட்டை ஆகியவையும் உள்ளன. இங்குள்ள மக்களுக்குப் போதுமான உணவுப் பொருள்களை இம்மாவட்டத்தில் பயிரிட முடியவில்லை. பெருமளவு தானியங்கள், எண்ணெய், உப்பு, துணிவகைகள் மற்றுமுள்ள பொருள்கள் கல்கத்தாவிலிருந்து கொண்டுவரப்படுகின்றன. இங்குள்ள மார்வாரிகளே பெரும் வணிகர்களாகத் திகழ்கின்றனர். திப்ரு நதியின் வெள்ளம் இந்நகரின் கரையை உடைத்ததால் இங்குள்ள வணிகர்கள் தங்கள்

கடைகளை நகரின் உட்பகுதிக்குக் கொண்டு சென்று விட்டனர். இங்குப் பல கல்லூரிகளும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளும், அச்சகங்களும் உள்ளன. இங்கு நாளிதழ் களும் வெளியிடப்படுகின்றன. திப்ருகார்ப் பல்கலைக் கழகம் கி.பி. 1965–ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டு, அத்துடன் பலகல்லூரிகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இங்குள்ள விமான நிலையத்திற்கு 'மோகன்பாரி' என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது. திப்ருகாரில் பட்டுத் தொழிற்சாலையும் உள்ளது. உல்லாசப் பயணிகளுக் கெனப் பெரியஉணவு விடுதிகளும், தங்கும விடுதிகளும் உள்ளன.

திப்ருகார் மாவட்டம்பிரம்மபுத்திரா நதியின் இரு புறங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இங்குப் பல தேயிலைத் தோட்டங்கள் உள்ளன. இத் தோட் டங்களில் வேலைசெய்ய அதிகமான மக்கள் வந்து குடியேறியுள்ளனர். அதனால், மக்கள்தொகை இப் பகுதியில் அதிகமாக உள்ளது. இங்குள்ள இருப்புப் பாதை சிட்டகாங்குத் துறைமுகத்துடன் இணைக்கப் பட்டுள்ளது. மார்கெரிட்டாவின் நிலக்கரியும், திக்பா யில் கிடைக்கும் எண்ணெயும் பிரம்மபுத்திரா நதிக்குப் புகைவண்டி மூலம் கொண்டு வரப்படுகின்றன. அ.சி.

திபெத்து மிகுந்த அளவில் மக்கள் தொகையை உடைய மிக உயரமான மலைநாடு. மத்திய ஆசி யாவின் தென்பகுதியில் உள்ள திபெத்து (Tibet) 79° முதல் 84° வரையிலுள்ள அட்சக் கோடுகளுக்கு இடையில் அமைந்துள்ளது. கடல் மட்டத்தினின்றும் ஏறத்தாழ 5200 மீ. உயரத்தில் இருக்கின்றது. அந் நாடு கிழக்கிலும் வடக்கிலும் சீனாவையும், மேற்கில் இந்தியாவின் ஒரு மாநிலமான காசுமீரத்தையும், தெற்கில் நேபாள நாட்டினையும் தன்னுடைய எல்லை நாடுகளாகக்கொண்டுள்ளது. பெரும்பாலான நிலப்பரப்பு விளைச்சலுக்குப் பயனற்றதாய், பாறை கள் நிறைந்ததாய் இருக்கின்றது. எஞ்சியுள்ள நிலப் பகுதியானது ஆண்டில் எட்டு மாதம் வரை பனியால் மூடப்பட்டிருக்கும். பள்ளத்தாக்கும் நிலவெளிப்பகுதி களும் சுமார் 4000 மீட்டருக்கும் மேலான உயரத் தில் உள்ளன. இந்நாட்டின் பெரும்பாலான மலைத் தொடர்கள் கிழக்கு மேற்காகச் செல்லுகின்றன. திபெத்தின்வடபகுதியில் குன்லுன் மலைத் தொடரும், தெற்கில் இமயமலைத் தொடரும் அமைந்துள்ளன. இங்கு எண்ணற்ற உப்புநீர் ஏரிகள் உண்டு. மிக உயரமான எவரெசுடு சிகரம் நேபாளத்தின் எல்லைக் கருகில் உள்ளது. குறுகிய கோடையும், குளிர் மிக்க குளிர் காலமும் உண்டு. மழை மிகக் குறைவு. இதன் பரப்பு 12216 சதுர கி.மீ. மக்கள் தொகை, 18,92,392 (1982).

திபெத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் உற்பத்தியாகும் சாங்போ என்னும் நதி பிரபுத்திரா நதியின் தோற்றத் திற்குக் காரணமாக உள்ளது. சாங்போவின் உற்பத் தித் தலத்திற்கு அருகில்தான் இந்நதியின் உற்பத்திக் தலமும் அமைந்துள்ளது. அந்நதி மேற்கு நோக்கி ஓடி இந்தியத் துணைக்கண்டத்திற்குள் செல்கின்றது. சாங்போநதிபாயும் பகுதி காடுகளடர்ந்தும் வளமுடை

தலய்லாமா அரண்மனை

யதாகவும் காணப்படுகின்றது. சட்லிசு, சால்வீன் ஆகிய நதிகள் இங்கு உற்பத்தியாகின்றன. இங்குள்ள ஆறுகள் மக்களுக்கு மிகுந்த அளவில் பயன்தரக் கூடியனவல்ல.

நெல், பார்லி போன்றவை பயிராகின்றன. உருளைக்கிழங்கு, ஆப்பிள், காய்கறிகள் ஆகியனவும் பயிரிடப்படுகின்றன. ஆடு மாடுகள், ஒட்டகங்கள், குதிரைகள், பன்றிகள்போன்ற மிருகங்கள் வளர்க்கப்படுகின்றன. உள்நாட்டுக் கைத்தொழில்களைத் தவிர பிற ஆலைத் தொழில்கள் மிகுதியாக இல்லை. திபெத்து தாதுவளம் நிரம்பப் பெற்றுள்ள ஒரு நாடு. ஆயினும் அவை பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. வடக்கு மற்றும் வடக்கிழக்கிலுள்ள ஆற்றுப்படுகைகளில் தங்கம் கிடைக்கின்றது. வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, துத்தநாகம், பாதரசம், கந்தகம், பொட்டாசியம் போன்ற பொருள்கள் இங்குக் கிடைக்கின்றன. துணி நெய்தல், கம்பள நெசவு மற்றும் உலோகத் தொழில் ஆகியவை மக்களின் பொருளாதாரத்திற்குத் துணை நிற்கின்றன. ஏற்றுமதியை விட இறக்குமதிப் பொருள்களே மிகுதி. தங்கம், தோல் மற்றும் கம்பள நெசவுப் பொருள்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. பஞ்சு, பட்டு, அரிசி, தேயிலை மற்றும் நாள்தோறும் தேவைப்படும் பல பொருள்கள் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன.

நாட்டின் பல பகுதிகளும் இணைக்கப்படவில்லை; இருப்புப்பாதைகள் இல்லை; நன்கு பராமரிக்கப்பட்ட சாலைகளும் மிகுதியாக இல்லை. எனினும் பேருந்துகள் செல்வதற்கேற்ற சாலைகள் உண்டு. சிக்காங்-சீனப் பெருஞ்சாலை, சிங்கை–சீனப் பெருஞ்சாலை ஆகியன 1954-இல் சீனாவினால் உருவாக்கப்பட்டுச் சீனாவுடனான தொடர்புகள் மிகுதியாக்கப் பட்டன.

இலாசாவிலுள்ள அரண்மனை

திபெத்தின் தலைநகர் இலாசா (Lhasa). இது சுமார் 50,0000 மக்களைக் கொண்டுள்ள ஒரு நகர். இங்குள்ள விமானதளம் மூலம் உலகின் பல இடங்கள் தொடர்புபடுத்தப்பட்டுள்ளன. திபெத்தின் தென் கிழக்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள இந்நகர் நீண்ட காலமாக அயலார் தொடர்பின்றி ஒதுக்க நிலையில் இருந்தது. இன்று திபெத்து தனது நிலையில் சற்று மாற்றமடைந்துள்ளது. இலாசா நகரை சுரான்ட்சான் காம்போ என்ற மன்னன் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டளவில் நிறுவினான். கியான்ட்சி என்பது மற்றொரு முக்கிய நகரமாகும். இங்கு சுமார் 10,000 மக்கள் வாழ்கின்றனர்.

திபெத்துப் பெண்கள்

திபெத்தியர் குள்ளமான உருவ அமைப்பினை உடையவர்கள். தோற்றத்தில் சீனர்களை ஒத்திருக்கின்றனர். ஆனால் மஞ்சள் நிறத்திற்குப் பதில் சற்றுச் சிவந்த நிறமுடையவர்கள். கருநிற முடிதனைக் கொண்டுள்ளனர். கடும் உழைப்பாளிகள். பழைமையில் நம்பிக்கை உடையவர்கள்.

பௌத்தமும், ஆவி வழிபாடும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட தனித்தன்மையுடைய சமய முறை அங்கு நிலவுகிறது. மகாயான பௌத்த சமயக் கோட்பாடுகள் அங்குப் பெரிதும் விரவிக்கிடக்கின்றன. திபெத்து நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் எண்ணற்ற பௌத்த

மடாலயங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் இலாமாக்கள் என்னும் துறவிகள் உறைகின்றனர். தெக்சான் என்னும் அரசன் காலத்தில் கி.பி. 747-இல் திபெத்துக்கு வருகை புரிந்த பதும சம்பவர் என்பவர் இலாமா சமயத்தை உருவாக்கினார். இந்தியா மற்றும் சீனர்களுடனான தொடர்பு காரணமாகப் பௌத்தசமயம் அங்கு வலுப்பெற்றது. கி.பி. 7–ஆம் நூற்றாண்டில் திபெத்தில் அரசோச்சிய காம்போ என்னும் மன்னனின் சீன மற்றும் நேபாள மனைவியர் இருவரும் பௌத்த சமயத்தினராயிருந்ததால் பௌத்தம் மன்னரது ஆதரவினைப் பெற்றுத் தழைக்கலாயிற்று. இன்றும் அங்கு அக்கோட்பாடுகளே பின்பற்றப்படுகின்றன.

தலாய் லாமா என்பவரே திபெத்தின் ஆட்சித் துறைத் தலைவர். அவரது அரண்மனை இலாசாவுக் கருகில் அமைந்துள்ளது. தலாய் லாமாப் பதவி பரம்பரை உரிமை உடையதல்ல. தலாய் லாமா இறந்தவுடன் அவரது வாரிசினைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை மக்களின் நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் எழுந்த ஒரு வியப்புக்குரிய செயலாகும். தலாய் லாமா இறந்தவுடன் அவருடைய ஆவியானது புதிதாகப் பிறக்கும் குழந்தையொன்றின் உடலுக்குள் புகுந்தகொள்ளுவதாகத் திபெத்தியர் நம்புகின்றனர். எனவே, தலாய் லாமா இறந்ததும் அவரால் பயன்படுத்தப்பட்ட, விரும்பப்பட்ட பொருள்களையெல்லாம் ஒரு தட்டில் வைத்து, எந்தக் குழந்தையின் உடலில் தலாய் இலாமாவின் ஆவி புகுந்து இருக்கின்றதென நம்புகிறார்களோ அந்தக் குழந்தையின் முன் வைப்பர். அக்குழந்தை தேர்ந்தெடுக்கும் பொருள்களைக் கொண்டு, அக்குழந்தையைத் தலாய் இலாமாவாகத் தேர்வு செய்வர். இறந்துவிட்ட தலாய் இலாமாவின் ஆவியே அக்குழந்தையைப் பொருள்களைத் தெரிந்தெடுக்கத் தூண்டுவதாகவும் நம்பி அம் முறையைக் கையாளுகின்றனர்.

தலாய் இலாமாவின் ஆட்சியதிகாரம் மைய திபெத்தைத் தவிர பிறபகுதிகளில் வலுப் பெற்றிருக்க வில்லை. தசிலாமா என்பவர் திபெத்தின் ஆன்மீகப் பணிகளின் தலைவராகத் திகழ்கிறார். தசிலன்போ என்னுமிடத்திலுள்ள மடாலயத் தலைவராக அவர் விளங்குகின்றார். அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரப் பணிகளைப் பஞ்சன்லாமா மேற்கொண்டுள்ளார்.

கி.பி. 7–ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 17-ஆம் நூற்றாண்டு வரை திபெத்து தன்னாட்சியுரிமையுடைய பகுதியாகத் திகழ்ந்தது. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் அங்கு ஆட்சிபுரிந்த காம்போ என்ற மன்னர் காலத்தில் திபெத்து பலவழிகளில் மேம்பட்டுச் சிறப்புறலாயிற்று, அம்மன்னன் சீனா மற்றும் நேபாள இளவரசிகளை மணந்து அந்நாடுகளுடன் நெருக்கமான உறவுகளைக் கொண்டிருந்தான். அதன் காரணமாக இந்திய மற்றும் சீனப் பண்பாடுகள் திபெத்தில் வேரூன்றலாயின. பௌத்தம் செல்வாக்குப் பெற்றது. திபெத்திய எழுத்து முறை உருவாக்கப்பட்டது. இந்தியாவுடனான தொடர்பு காரணமாகக் கல்வித் துறையில் திபெத்து முன்னேறியது. அதனைத் தொடர்ந்து இரால்பச்சான் என்னும் ஆட்சியாளர் காலத்தில் பௌத்த சமய நூற்கள் பல திபெத்திய மொழிக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டன. இந்தியாவில் அப்போதிருந்த நாளந்தா மற்றும் விக்கிரமசீலா பல்கலைக்கழகங்களுடன் அவர்கள் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தனர்.

இந்தியாவில் வங்கத்தில் ஆட்சிசெய்த பாலர்கள் என்ற ஆட்சியாளர்களின் ஆட்சி, முகமதியர் மேலாண்மை காரணமாகப் பின்னடைந்தபோது அங்கிருந்த பௌத்தர்களின் நிலை பாதிப்பிற்குள்ளாயிற்று. பௌத்தத் துறவிகள் திபெத்துக்குத் தப்பியோடினர். அங்குப் புகலிடம் பெற்ற அவர்கள் பௌத்த சமயத்திற்கு வலுவூட்டினர். தொடர்ந்து காசுமீரிலிருந்து சிற்பிகள் திபெத்துக்குள் ஊடுருவித் தமது செல்வாக்கைப் பெருக்கிக் கொண்டனர். மேலும், திபெத்தில் சிற்பம்,ஓவியம் ஆகியவை வளரத் தலைப்பட்டன. குப்ளாய்கான் என்ற சீனப் பேரரசனால் கி.பி. 1253–இல் திபெத்துப் படையெடுப்பு நிகழ்த்தப்பட்டு அதன் கிழக்குப் பகுதி சீனாவின் ஆளுகையின் கீழ் வந்தது. பின்னர் கி.பி. 1368-இல் சீனக்கட்டுப்பாடு நீக்கப்பட்டது. அதன்பின்பு கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டு வரை திபெத்தில் தன்னிச்சையான அரசே நிலவியது. தலாய்லாமாவின் கட்டுப்பாட்டிலான ஆட்சி கி.பி. 1641-இல் தொடங்கிச் சிறிது காலம் நீடித்தது. மீண்டும் சீனாவின் மேலாண்மை கி.பி. 1720–இல் திபெத்தில் நிறுவப்பட்டது. தலாய் லாமா பெயரளவு ஆட்சியாளராகச் செயற்பட்டபோது சீன அரசின் அதிகாரிகளே உண்மையான ஆட்சியாளர்களாயிருந்தனர். மேலும், அவ்வமயம் உள்நாட்டில் தலாய்லாமா, பஞ்சன்லாமா ஆகிய தலைவர்களுக்கிடையே போட்டிகள் எழுந்தன. ஆனால் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் சீனாவின் ஒதுக்கக் கோட்பாட்டில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டபோது சீனக் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த திபெத்தின் நிலையும் பாதிப்பிற்கு உள்ளாயிற்று. இந்தியாவில் மேலோங்கிக் கொண்டிருந்த ஆங்கிலக் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் கவனம் திபெத்தின் மீது திரும்பியது.

வாரன் ஏசுடிங்சு கி.பி. 1774-இல் இந்தியாவின் தலைமை ஆளுநராகப் பொறுப்பேற்றபின் போகிள் என்னும் ஆங்கிலத் தூதுவரை திபெத்துக்கு அனுப்பினார். ஆங்கிலேயருடன் திபெத்து வாணிகத்

தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமென அவர் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் பலனளிக்கவில்லை. ஆயினும், ஆங்கிலேயருடனான நட்புறவு வளரலாயிற்று.ஆனால், கி.பி. 1792-இல் நேபாளம் திபெத்தின் மீது படையெடுக்க ஆங்கிலப்படை உதவி செய்தபோது அவ்வுறவில் விரிசல் ஏற்பட்டது. எனவே, திபெத்தியர் மீண்டும் ஒதுங்கி வாழத் தலைப்பட்டனர். இந்நிலை 20-ஆம் நூற்றாண்டு வரை நீடித்தது. உருசியாவின் விரிநிலைக் கோட்பாடு காரணமாகத் திபெத்து அந்நாட்டின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வருதலைத் தடை செய்தலின் பொருட்டுக் கர்சான்பிரபு ஆங்கிலப்படை ஒன்றினை அங்கு அனுப்பினார். அதனால், திபெத்து இந்திய உறவுகள் மீண்டும் ஏற்பட்டன. பின்னர் 1906–இல் பிரிட்டனும், 1907–இல் உருசியாவும் திபெத்தின் தனித்தன்மையை ஒப்புக் கொண்டன. இருப்பினும் சீனப்படைகளும் அதிகாரிகளும் திபெத்தைவிட்டு வெளியேறவில்லை. தன்னுடைய ஆளுமையின்கீழ் தக்கவைத்துக்கொள்வதில் சீனா கவனம் செலுத்தியது. சீனாவில் 1911-இல் ஏற்பட்ட புரட்சி காரணமாகத் திபெத்தியர் தம்மைச் சீனாவின் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டனர். ஆயினும் சீனத் தூதுவர் ஒருவர் இலாசாவில்(Lhasa) இருக்குமாறு அனுமதிக்கப்பட்டார். இதற்கிடையில் 1944-இல் சீனாவில் பொதுவுடைமை அரசு ஏற்பட்ட போது சீனக்கட்டுப்பாடுகள் திபெத்தில் மீண்டும் வற்புறுத்தப்பட்டன. திபெத்து 1950-இல் சீன மேலாண்மையை ஏற்க வேண்டியதாயிற்று. இந்நாடு 1951-இல் ஐக்கிய நாட்டவையில் தனது நிலையை எடுத்தியம்பியதுடன், மா சே துங் தலைமையிலான சீன அரசுடன் ஓர் உடன்படிக்கையையும் செய்து கொண்டது. உள்நாட்டில் தலாய்லாமாவுக்கும், பஞ்சன் லாமாவுக்கும் இடையிலான அரசியல் போட்டிகள் பற்றிய சிக்கல் தீர்த்துவைக்கப்பட்டது. அவ்வாண்டிலேயே திபெத்து சீனப்பகுதியாக அறிவிக்கப்பட்டது. தலாய்லாமாவும், பஞ்சன் லாமாவும் பிரதிநிதிகளாக ஏற்கப்பட்டனர். இருப்பினும் பொதுவுடைமைக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் திபெத்தில் சீர்திருத்தங்களை ஏற்படுத்த வழிவகுக்கப்பட்ட போது சிக்கல்கள் எழுந்தன. தலாய் லாமா 1959-இல் திபெத்திலிருந்து இந்தியாவுக்குத் தப்பியோடினார். பின்னர் அமைதி ஏற்பட்டது. இன்றும் அரசியல் சிக்கல்கள் அங்கு மிகுந்துள்ளன. மா.கா.

திம்ம கவி கூசி மஞ்சி (கி.பி. 1684–1757): ஆந்திர நாட்டில் பிடாபுரம் அருகில் உள்ள கந்தராட என்னும் கிராமத்தில் கூசிமஞ்சி திம்ம கவி பிறந்தார். அந்தணர் குலத்தில் ஆர்வேல நியோகி, மரபில் கௌண்டினியகோத்திரத்தில் பிறந்த கங்கன்ன இவர் தந்தையார். இவர் தாயார் பெயர் கலச்சம்மா. இவர் தம் உடன்பிறந்தாரான சிங்கன்ன சக்கன்ன சூரன்ன என்பவர்களும் புலமைமிக்கவர்களே. இவர்களில்சக்கன்ன சானகி பரிணயம்,சந்திரரேகாவிலாபம் முதலிய பல காவியங்களைப் படைத்தவர்; வைணவ பக்தர். திம்மன்ன சைவப் பற்றுடையர். தம் இறுதி நாள்களில் சன்னியாசம் பெற்றுச் 'சிவராம தீர்த்தர்' என்ற தீட்சை நாமம் பெற்றார் எனத் தெரிகிறது. இவர் மனைவி பெயர் புச்சம்மா. தெந்து லூரி லிங்கனாராத்திரியிடம் சிவ தீட்சை பெற்ற திம்மன்ன தம் நூல்களை இறைவனுக்கே படையல் செய்துள்ளார். பிடாபுரம் சமசுதான மன்னர் மாதவராயர் 'கவிசார்வபௌம'என்றும் பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தார்.

மாபெரும் கவிஞராகப் புகழ்பெற்ற கூசிமஞ்சி திம்மகவி பல காவியங்களும், சகதங்களும், ஒரு இலக்கண நூலும் இயற்றியுள்ளார். அவற்றுள் நீலா சுந்தரி பரிணயம், அச்சதெனுகு ராமாயணம் இரண்டும் வடமொழித் தற்சமச் சொற்கள் கலவாத தூய தெலுங்குச் சொற்களைப் பயன்படுத்தி எழுதப்பட்டனவாகும். அச்ச தெனுகு நடையில் தற்பவச் சொற்களும், பிராகிருதச் சொற்களும் மிகுதியும் இருக்கும் இந்நடையில் திம்ம கவி சிறப்புற்ற கவிஞராகப் புகழ் பெற்றிருந்தார்.

கூசி மஞ்சி திம்ம கவி இயற்றிய நூல்கள்: 1) உருக்குமணி பரிணயம். இது ஐந்து அத்தியாயங்களை உடைய காப்பியம். கண்ணன் கதை கூறுவது. 2) ராசசேகர விலாசம். இக்காவியம் திருத்தொண்டர் புராணத்திலுள்ள இயற்பகை நாயனார் கதையைத் தழுவியதாகும். 3) நீலா சுந்தரி பரிணயம்; இக்காவியம் அச்சதெனுகு நடையில் மூன்று அத்தியாயங்களில் படைக்கப்பட்டுள்ளது. பாகவதத்தில் வரும் உசா பரிணயக்கதையைத் தழுவியது. கவிதை நடை சிறப்புடன் அமைந்துள்ளது. 4) அச்சதெனுகு ராமாயணம். இதுவும் அச்சதெனுகு நடையில் சுருக்கமாக இராமாயணக் கதையைக் காவியப் பாங்கில் பாடுகிறது. 5) சாரங்க சரித்திர.இக்கதை தெலுங்கு மக்களிடையே புகழ்பெற்றது. வடநாட்டு ஒன்பது சித்தர்களுள் ஒருவராகிய சௌரங்கியின் கதையைத் தழுவியது. தன்னை விழைந்த சிற்றன்னையை ஏற்க மறுத்ததால் [illegible]ள் மூட்டப்பட்டுக் கை கால் வெட்டப்பட்ட சாரங்க[illegible]ரன் சித்தனாகிய கதை சுவைபடக்காவியமாக்கப்பட்டுள்ளது. 6. இரசிகசன மனோபிராமம்.ஏழு அத்தியாயங்களில் ஆயிரம் பாடல்களில் இயன்ற சுவைமிக்க கதைகளை இணைத்துப் படைக்கப்பட்ட காப்பியம். 7.சிவ லீலாமகாத்மியம். சிவன் திருவிளையாடலைக் கூறும் சிறிய காவியம். 8) சகலலட்சணசார சங்கிரகம்,

இலக்கண நூல் பல இலக்கிய மேற்கோள்களுடன் நன் காராய்ந்து படைக்கப்பட்ட சிறந்த நூலாகும். 9) குக்கு டேசுவர சதகம். பீடாபுரத்திலுள்ள குக்குடேசுவர சுவாமியின் பேரில் எழுதப்பட்ட சதகம் தம் காலத் திய அனுபவங்களை அழகிய கவிதை வடிவில் தந்துள் ளார். 10) சர்ப்பபுர மகாத்மியம்-மூன்றத்தியாயங்கள் உள்ள சிறு காவியம். 11) சாகர சங்கமகாத்மியம். சிறு காவியம், 12) கிருட்டிண தண்டகம். 13) சிரவிபவ சதகம். 14) பார்க்க சதகம். 15) சிம்மாசல மகாத் மியம். கூசி மஞ்சி திம்ம கவியை அவர் மரபினர் அனை வரும் மிகவும் மதித்துப் பாராட்டினர். சைவமதப் பற்றுடைய வரேனும் பிற மதங்களையும் சமமாகப் பாவிக்கும் பண்புடையாளர். இவர் தம் நூல்களை மன்னர்கட்குப் படைக்காமல் இறைவனுக்கே படைத் தளித்த பக்தராகவும், சாத்திரப் புலைமைமிக்கவராக வும் கவியரசராகவும் திகழ்ந்த சிறப்புடையவர்.

மு.கு.ஜ.

திம்மப்பையா: முனிய திம்மப்பையா என்னும் இவர் கன்னடத்துப் பெரும்புலவர்களுள் ஒருவர். நான் காம் வகுப்பு வரை மட்டுமே படித்திருந்தும், தம் புலமையாலும், கல்வி ஆர்வத்தாலும் கல்லூரிப் பேரா சிரியராக வாழ்க்கையில் உயர்ந்தவர். கன்னட இலக் கிய உலகுக்கு இவர் ஆற்றிய தொண்டு குறிப்பிடத் தக்கது. கவிராச மார்க்கமெனும் முதல் கன்னட நூலிற்கு இவர் எழுதியுள்ள உரை இன்றளவிலும் வல்லுநர்களால் போற்றப்படுகிறது. கன்னட மக்க ளால் ஆதி கவியென்று போற்றப் பெறும் மகா கவி பம்பனின் பாரதத்தில் திம்மப்பையா பெற்றிருந்த புலமை வல்லுநர்களையும் வியப்படையச் செய்திருக் கிறது.

இன்றைய தென் கன்னட மாவட்டத்துப் பண்டு வாள்வட்டத்தின் முனிய என்னும் சிறு கிராமத் தில் கி.பி. 1888 ஆம் ஆண்டு திம்மப்பையா பிறந் தார். தந்தை கேசவ பட்டு, அந்தக் கிராமத்தில் பெரும் நிலக்கிழார். யாரும் எதிரில்லாமல் வாழ்ந்த குடும்பம் அரசரையே எதிர்த்துக் கொண்டதால் பொருளாதார முறையில் அழிவைத் தேடிக் கொண்டது. திம்மப்பையா பிறந்தபோது நல்ல நிலையில் இருந்த குடும்பம், படிப்படியாக இறங்கி ஏழ்மை நிலையை அடைந்தது. திம்மப்பையாவின் தொடக்கக் கல்வி அதே கிராமத் தில்தான் நடந்தது. கன்னடமும், வடமொழியும் நன் றாகக் கற்றார். தொடக்க நிலைக் கல்வியோடு அவர் பள்ளிப் படிப்புத் தடைபட்டு விட்டது.

இளைஞரான திம்மப்பையா, படிப்பையும் தொடர வழியில்லாமல், வறுமை காரணமாக 1906-இல் வீட்டைத் துறந்து திருவனந்தபுரத்தைச் சேர்ந் தார். அங்கு மற்றவர்களின் சிறு சிறு உதவியுடன் மகாராசா சமசுகிருதக் கல்லூரியில் பயின்றார். அங்கும் தொடர முடியாமல் மைசூர் சென்றார். அங்கே மற்ற அந்தணர்கள் வீட்டில் உண்டு கொண்டு 'சங்கீத கலாநிதி' யெனப் பெயர் பெற்றிருந்த வாசு தேவாச்சாரியாரிடம் இசை பயின்றார். வேறு தொல்லைகளால் அங்கும் நீடிக்க இயலாமல், வீட்டைத் துறந்து நான்கு வருடங்களுக்குப்பின் 1906 இல் ஊருக்குத் திரும்பினார். அங்குக் கிராமங்களில் கதா காலட்சேபம் செய்யத் தொடங்கினார். யட்ச கானக் கலையையும் பயின்றார். பிறகு மங்களூரில் கதாகாலட் சேபம் செய்து கொண்டிருக்கும்போது சில நல்ல மக்களின் உதவியால் மங்களூர் கனரா உயர்நிலைப் பள்ளியில் கன்னடப் புலவராக 1914 இல் நியமனம் பெற்றார். 'கன்னட கோகிலெ' என்னும் பத்திரிகையைத் 1914 இல் தொடங்கினார். இவருக்கு 1916 இல் திருமணம் நடந்தது. செயின்ட்டு அலோ சியசு கல்லூரியில் 1918 இல் கன்னடப் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். அதிலிருந்து 1948 வரை ஏறத் தாழ முப்பது ஆண்டுக்காலம் அதே கல்லூரியில் பணி புரிந்தார்.

வறுமையில் வாழ்ந்தாலும் தம்மை முழுமையாக இலக்கியப் பணிக்கு அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர், திம்மப்பையா. இவர் சிறந்த எழுத்தாளராகவும், சிறந்த புலமை படைத்தவராகவும் திகழ்ந்தார். மேலுமிவர் 1931-ல் கன்னட இலக்கிய மாநாட்டின் தலைமை யேற்றார். இது மிகப் பெரிய இலக்கியவாதிகளுக்கே கிடைக்கும் அரிய வாய்ப்பு. இவர் அன்று தலைமை யேற்று ஆற்றிய தலைமையுரை இன்றளவிலும் பெருமையாகப் பேசப்படுகிறது. திம்மப்பையா 1948-ல் ஓய்வு பெற்றார். ஆனால் அவரது ஓய்வு வாழ்க்கை இனிதாகக் கழியவில்லை. இருதய நோயினால் பீடிக் கப்பட்டார். இவர் 1948இல் உயர் மருத்துவ உதவிக் காக சென்னைக்குச் சென்று அங்குத் தம் மகனுடன் தங்கினார். சிறிது காலம் நோயிலிருந்து விடுபட்டது போல் தோன்றினாலும் அவர் முழுமையாகக் குண மடையவில்லை. இவர் 1950-ஆம் ஆண்டு சனவரியில் சென்னையிலேயே காலமானார்.

திம்மப்பய்யா ஏறத்தாழ 18 நூல்கள் இயற்றி யுள்ளார். அவை பெரும்பாலும் ஆய்வு நூல்களேயா கும். இவரைப் பற்றி இது காறும் மூன்று நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

சி.இரா.

திமாசாப் பழங்குடிகள்: அசாம் மாநிலத் தின் வட கச்சார் மலைப் பகுதிகளிலும் நாகாலாந்தி லும் மிக அதிக மக்கள்தொகையுடன் வாழ்பவர்களே திமாசாப் (Dimasa) பழங்குடியினராவர். வட கச்சார்

(Cachar) மலைகளிலும், மிகிர் (Mikir) மலைப் பகுதிகளிலும் இரண்டு இலட்சத்திற்கும் அதிகமான திமாசாக்கள் வாழ்கின்றனர். இம்மக்கள் தடித்த உதடுகள், பெரிய மூக்கு, தூக்கலான கன்ன எலும்புகள் ஆகிய அமைப்புகளோடு நல்ல உடற்கட்டுடன் விளங்குகின்றனர். பெண்கள் சற்றுப் பருத்தவர்கள்.

சீனாவின் யாங்-டீசு-கியாங் (Yang-tse-Kiang), ஓயாங்கோ (Howangho) போன்ற நதிக்கரைகளில் வாழ்ந்த திபேத்தோ பர்மிய இனமான போரோ (Boro) என்னும் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகத் திமாசாக்கள் கருதப்படுகின்றனர். அங்கிருந்து வந்த போரோ இனத்தவர்கள் அசாம், வங்காளம், நாகாலாந்து ஆகிய பகுதிகளுக்குச் சென்று குடியேறினர். வட கச்சார் மலைகளில் குடியேறிய கச்சாரிகள் தங்களைத் திமாசாக்கள் என அழைத்துக்கொண்டனர்.

திமாசாப் பழங்குடியினர் தங்கள் பெயர்குறித்து ஒரு மரபுக் கதையைக் கூறுவர். பாண்டவர்களுள், இரண்டாமவனான பீமன் இடிம்பா (Hidimba) எனும் தேவதையுடன் சேர்ந்து கடோத்கசன் எனும் புதல்வனைப் பெற்றான் என்றும், அவன் பின்வழியினரே திமாசாக்கள் என்றும், இடிம்பாபூர் என்பதே திமாம்பூர் என்றானதென்றும், திமாசா என்ற சொல் இடிம்பா என்ற தேவதையின் பெயரிலிருந்தே உருவானதென்றும் கூறிக்கொள்வர்.

மலை மடிப்புகளுக்கு இடையில் உள்ள தாழ்வான பகுதிகளில் கிராமங்களை அமைத்துள்ளனர். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் திறந்தவெளியில் சற்று உயரமான இடத்தில் 'நாட்ரங்கு' (Nodrang) என்னும் இளையவர் கூடம் உள்ளது. இக்கூடத்தில் இளைஞர்கள் சமுதாய அமைப்பையும் அவர்களது பண்பாட்டையும் கற்றுக்கொள்வதுடன், அதனைப் பொழுதுபோக்கும் கலையரங்காகவும் பயன்படுத்துகின்றனர். இங்குப் பெண்கள் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை.

ஆடவர் வேட்டியையும், பக்ரி (Pagri) எனும் மேலாடையையும் அணிகின்றனர்.பெண்டிர் எரிசில்க்கு (Erisilk)எனும் நார் வகையில் நெய்யப்பட்ட இரண்டு ஆடைகளை அணிகின்றர். இவ்வகை ஆடை, கைக் குழந்தையைப் பெண்கள் நாள் முழுவதும் முதுகில் கட்டிச் சுமக்க உதவியாக உள்ளது. புகை பிடிக்கும் பழக்கம் இம்மக்களிடம் மிகுதியாக உள்ளது. சிறிது காலத்திற்கு முன்புவரை அபினியையும் இவர்கள் பயன்படுத்தி வந்தனர். குடிப்பழக்கத்தில் திமாசாக்கள் நாகர்களைக் காட்டிலும் மிகக் குறைந்த நாட்டமுள்ளவர்கள். விருந்து, திருமணம், பண்டிகை, மரணம் போன்ற நிகழ்ச்சிகளின்போது மது அருந்துகின்றனர். திமாசாக்கள் வீரமும், சிறந்த போர்த்திறமும் மிக்கவர்கள். ஆங்கிலேயரின் படைகளில் திமாசா வீரர்கள் பெருமளவில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர்.

திமாசா மக்களில் இந்து மதத்தைப் பின்பற்றாதவர்கள் நாய், பூனை, குரங்கு, பாம்பு போன்றவை தவிரப் பிற விலங்குகள் அனைத்தையும் உண்கின்றனர். இவர்களது செல்வம் ஒரு வீட்டிலுள்ள எருமைகளின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் கணக்கிடப்படுகிறது. மணப்பெண்ணுக்கு அளிக்கப்படும் பரிசம் எருமைகளாகவே அளிக்கப்படுகிறது. வட கச்சார் மலைப் பகுதிகளில் உள்ள திமாசாக்கள் பேச்சுவார்த்தை மூலமாகவே திருமணத்தை நடத்துகின்றனர். ஆனால், மிகிர் மலைப்பகுதிகளில் வாழும் திமாசா இளைஞர்களும் பெண்களும் தங்களுக்கு விருப்பமான மணத் துணையைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பழகி மணந்துகொள்வதில் பெரிதும் ஆர்வம் காட்டுகின்றனர். இம்மக்களிடையே சிறுவர் திருமணம் நடத்தப்படுவதில்லை. பிற பழங்குடியினருடன் மணம் செய்பவர்கள் சமூகத்திலிருந்து நீக்கப்படுகின்றனர்.

பலதுணை மணம் (Polygamy) இவர்களிடையே அரிது. மணவிலக்கு எளிது. மணவிலக்குப் பெற விரும்பும் கணவன், அவன் கொடுத்த மணப்பெண் பணத்தை இழந்துவிட வேண்டும். அதேபோல் மணவிலக்குப் பெற மனைவி முன்வரும்போது அவள்பெற்ற பரிசத்தைத் திரும்பச் செலுத்தவேண்டும். விதவைமறுமணம் ஆதரிக்கப்படுகிறது. அண்ணன் மனைவி விதவையானால் தம்பி மணந்துகொள்ளலாம். ஆனால் தம்பியின் மனைவி விதவையானால் அண்ணன் மணந்துகொள்ளக் கூடாது. அதேபோல் ஒருவர் இறந்த மனைவியின் தங்கையைமணந்து கொள்ளலாம்.

திமாசாக்களின் சமுதாயத்தில் குலமுறை(Clans) குறிப்பிடத் தக்கதாகும். தந்தைவழிக் குலங்கள் நாற்பது பிரிவுகளும், தாய்வழிக் குலங்கள் நாற்பத்திரண்டு பிரிவுகளும் உள்ளன. ஒரு குலத்தைச் சேர்ந்தவர் வேற்றுக் குலத்தவரையே மணக்கவேண்டும். ஆனால், ஒரு தந்தை தன்னுடைய தாயின் வழியிலிருந்து ஒரு மருமகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம். திமாசாக்கள் இம்முறைகளை அனுசரிப்பதில் மிகவும் கண்டிப்பாக உள்ளனர். இம்முறைகளை மீறுபவர்கள் சமூகத்திலிருந்து நீக்கப்படுவார்கள்.

திமாசாக்களின் கிராம நிருவாக அமைப்பு கச்சாரி மன்னர்கள் காலம்முதலே சிறப்பாக அமைந்து நடத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. அவ்வமைப்பு இன்றும் பல கிராமங்களில் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. கிராமத்தலைவர் குணங்கு (Kunang) என்று குறிக்கப்படுகிறார். கிராமத்திலுள்ள ஆடவருள் மிகவும்

முதிய, வயதுடையவரே இப்பதவியை வகித்து வந்தனர். ஆனால், இக்காலத்தில் முதியவருள் அறிவும் அனுபவமுமுடைய ஒருவர் 'குணங்கு' ஆகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். சண்டை சச்சரவுகள், பொது வழக்குகள், பண்டிகைகள் போன்றவற்றில் இறுதியான முடிவு கிராமத்தலைவரால் எடுக்கப்படுகிறது. பெரிய கிராமங்களில் குணங்குக்கு உதவியாகத் 'திலெக்கு' (Dilek) என்றழைக்கப்படும் உதவிக் கிராமத்தலைவர் ஒருவர் நியமிக்கப்படுகிறார். கிராமத்தில் செல்வாக்கு மிக்கவர்கள் 'தவ்லத்து' (Daulathu) எனும் மூன்றாம் நிலைக் கிராமத் தலைவர்களாக நியமிக்கப்படுகின்றனர். ஒரே கிராமத்தில் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட தவ்லத்துகள் நியமிக்கப்படுவதுண்டு. நீதி வழங்குவதில் கிராமத் தலைவருக்கு உதவுவதே தவ்லத்துகளின் முக்கியமான பணி. திலெக்கும், தவ்லத்துகளும் கிராமத்திலுள்ள பெரியோர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர்.

ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நான்கு அமைச்சர்கள் உள்ளனர். இவர்கள் மந்திரிகள் (Mantri) என்றழைக்கப்படுகின்றனர். பொது நிகழ்ச்சிகளுக்கான பணிகளும், அவசரகாலப் பொறுப்புகளும், கிராமத்திற்கு வரும் அரசியல் பிரமுகர்கள், அதிகாரிகள் ஆகியோரை வரவேற்று உதவும் பணிகளும் இவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன. இவை தவிரக் கிராமத் தலைவருக்கு அவரது பல்வேறு பணிகளிலும் மந்திரிகள் ஆலோசனை கூறி உதவுகின்றனர். மந்திரிகளின் உதவிக்காகப் பத்து முதல் இருபத்தைந்து இளைஞர்கள் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். இவ் வுதவியாளர்கள் அங்சியோபுக்கு (Hangseobukhu) என்றழைக்கப்படுகின்றனர்.

கிராம நிருவாகத்தின் அடிப்படை உறுப்பினர் சலைரோ (Jalairao) என்றழைக்கப்படுகின்றனர். மண முடிந்த ஒவ்வொரு ஆடவரும் ஒரு சலைரோ ஆவார். வெளிப் பண்பாட்டுத் தொடர்பு, இப்போதைய அரசியல் அமைப்பு ஆகியவற்றின் விளைவாகப் பல கிராமங்களில் இந்த நிருவாக அமைப்பு தளர்ந்து காணப்படுகிறது. சில கிராமங்களில் சில பதவிகள் கைவிடப்பட்டுவிட்டன.

வேளாண்மையே திமாசாக்களின் முக்கிய தொழில். நெல், மக்காச்சோளம், வாழை, பருத்தி, மிளகாய், கடுகு, கத்தரி, வெண்டை, பரங்கி போன்றவற்றைப் பயிரிடுகின்றனர். காடுகளில் இடம்விட்டு இடம்பெயரும் (Shifting Cultivation) வேளாண்மையையும் குறைந்த அளவில் செய்கின்றனர். காட்டுக் கனிகளையும் கிழங்குகளையும் சேகரிப்பது, மூங்கில் மரங்கள் போன்ற வனப்பொருள்களைச் சேகரிப்பது, நூற்பு, நெசவு, பட்டு வளர்ப்பு, கோழி மற்றும் கால்நடைகள் வளர்ப்பு ஆகியவை திமாசாக்களின் துணைத் தொழில்களாகும். வேட்டையாடுவதில் திமாசா ஆண்கள் ஈடுபடுகின்றனர். ஏனைய பழங்குடிகளில் காணப்படுவதுபோல் கூட்டமாகச் சென்று வேட்டையாடும் பழக்கம் இவர்களிடமில்லை. தனியாக அல்லது ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டுமே வேட்டைக்குச் செல்கின்றனர். மீன் பிடிப்பதில் ஆடவரும், பெண்டிரும் சேர்ந்தே ஈடுபடுகின்றனர். வேட்டையாடுவதற்கு ஈட்டி, அம்புகளுடன்இப்போது துப்பாக்கிகளும் பயன்படுத்தப்படுகிறன.

ஒருவர் இறந்தவுடன் அவரது தலை அருகே ஒரு சேவல் பலியிடப்படுகிறது. இறந்தவர் மறு உலகுக்குச் செல்லும்போது அவருக்கு உறுதுணையாகச் சேவலும் செல்லும் என நம்பப்படுகிறது. இறந்தவர்களை எரிக்கின்றனர். மரணத்திற்குப் பின்பான பிற சடங்குகள் ஏழாம் நாளிலிருந்து ஓராண்டுக்குள் செய்து முடிக்கப்படுகின்றன.

திமாசாக்களின் வழிபாட்டில் பத்துக் கடவுள்கள் உள்ளனர். அவர்களுள் தலையாய கடவுள் அலவ்ராசா (Alow Raja) என்று குறிக்கப்படுகிறார். சாண்டைசாவ் (Iontaizao) எனும் மதகுரு வழிபாடுகளை நடத்துகிறார். முற்காலத்தில் ஆண்டொன்றுக்குக் குறைந்தது ஒரு நரபலியாவது கொடுக்கப்பட்டு வந்ததென்று கூறுகின்றனர். நரபலி கொடுக்கும் வழக்கம் இப்போதில்லை. ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் தனித் தேவதை உள்ளது. ஆண்டுதோறும் கிராம தேவதைகளின் வழிபாடு நடக்கிறது. நோய்களை விரட்டவும், இயற்கை இன்னல்களைப் போக்கவும்கூடச் சிறப்புப் பூசைகள் செய்யப்படுகின்றன.

கிராமத்தில் அவ்வப்போது நடைபெறும் சமூக வழிபாட்டுக்கான பணிகளைக் கவனிப்பது எபெய்சாகோ (Hebaisagao) வின் கடமையாகும். இவரையும் பெரியோர்களே தேர்ந்தெடுக்கின்றனர்.

புசு (Busu) என்று குறிக்கப்படும் அறுவடைத் திருவிழா ஆண்டுதோறும் அறுவடைக்குப்பின் மூன்று நாள்கள் முதல் ஐந்து நாள்கள் வரை கொண்டாடப்படுகிறது. இப்பண்டிகை நாள்களில் வழக்கமான பணிகள் அனைத்தும் நிறுத்தப்படுகின்றன. திமாசாக்களின் ஆண்டு வருமானத்தில் பெரும்பகுதி இப்பண்டிகைக்கே செலவிடப்படுகிறது. முதல் நாள் விழாவைப் புசு சடைபா(Busu Sataiba) எனக் கூறுகின்றனர். சடைபா என்றால் கொல்லுதல் என்று பொருள். இந்நாளில் எருமையையும் பன்றிகளையும் கொன்று பொது விருந்து படைக்கின்றனர்; மக்கள் அரிசிப்பானம் அருந்தி மகிழ்கின்றனர். கிராமத்தலைவன் வீட்டின் முன் நின்று பக்திப்பாடல்களைப் பாடுகின்றனர். இர

வில் பொது இடத்தில் இளைஞரும் பெண்டிரும் பாடி ஆடுகின்றனர். இரவு முழுவதும் பலவகை நடனங்களாடிக் கிராம தேவதைகளை வணங்குகின்றனர்.

இரண்டாம் நாள் விழா 'பசுகாபா' (BasuGaba) என்றழைக்கப்படுகிறது. இது பெரியோரைப் போற்றும் விழாவாகும்.

இறுதிநாள் விழா 'பசு கெர்பா' (Busu Gerba) என்னும் பொது வழிபாட்டு விழாவாகும். இந்நாளில் கிராமமக்கள் அனைவரும் சேர்ந்து பொது வழிபாடு நடத்துகின்றனர். விருந்தினர் யாரையும் இந்நாளில் ஊருக்குள் அனுமதிப்பதில்லை. அதேபோல் ஊரில் உள்ள யாரும் வெளியே செல்வதுமில்லை. விருந்தினர்கள் மூலம் ஊருக்குள் வரும் தீய ஆவிகளை விரட்டவே இவ்வழிபாடு நடத்தப்படுகிறது. ப.இரா.

துணை நூல்கள்:

Barkataki, S., Tribes of Assam National Book Trust of India, New Delhi, 1969.

Danda Dipali, G., Among the Dimasa of Assam: An Athnographic Study, Sterling Publishers Private Ltd., New Delhi, 1978.

தியடோசியசு, முதலாம் (மகா) (கி.பி. 379-395) உரோமானியப் பேரரசராகத் திகழ்ந்த இவர் கி.பி. 347இல் இசுபெயின் நாட்டில் கௌகா என்னுமிடத்தில் பெரும் நிலச்சீமான் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். இவர் தந்தையார் தியடோசியசு (Theodosius) உரோமானியப் படையில் தளபதியாயிருந்தார். முதலாம் வாகலெண்டினியன் காலத்தில் பி.கி. 367 முதல் 369 வரை பிரிட்டனைச் சாகசனியரிடமிருந்து திரும்பக் கைப்பற்றும் பணியில் தன் தந்தையார் ஈடுபட்டிருந்த போது அவருக்குத் துணை நின்றார். இவருடைய தந்தையார் 375-இல் கொல்லப்பட்டபோது தியடோசியசு, இசுபெயினுக்குத் திரும்பினார். அங்கு ஐலியா பிளாசில்லாவைத் திருமணம் செய்துகொண்டார். பின்னர் 379-ஆம் ஆண்டு சனவரியில் பேரரசர் கிரேசியன் என்பவரால் பேரரசின் கூட்டாட்சியாளராக அறிவிக்கப்பட்டார்.

பேரரசின் கிழக்குப் பகுதியின் ஆட்சியாளராகப் பொறுப்பேற்றிருந்த போது இவர் தான்யூப்புப் பகுதியில் பரவியிருந்த கீழைக் கோத்துகளைச் சமாளிப்பதில் கவனம் செலுத்தினார். படைத்துறைச் சட்டங்களைக் கடுமையாக்கினார். படைக்கு அதிக வீரர்கள் சேர்க்கப்பட்டனர். கடும் நடவடிக்கைகளுக்குப் பின்னர் கி.பி. 382 அக்டோபரில் கீழைக்கோத்துகளுடன் இவர் ஓர் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டார். அதன்

தியடோசியசு, முதலாம்

விளைவாகக் கீழைக் கோத்துகள் தான்யூபு மற்றும் பால்கன் பிரதேசங்களுக்கு இடைப்பட்ட பகுதியில் குடியேற அனுமதிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் பேரரசின் மேலாண்மையை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அவருடைய தனித்த ஆற்றல்களின் வாயிலாக இறுதிவரைக் கோத்துகளைக் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருந்தார். கிரேசியனை மாக்சிமசுகி.பி. 382இல் கொன்று ஆட்சியைக் கைப்பற்றிக்கொண்டார். ஆகவே, தியடோசியசு மாக்சி மசுவுடன் போர் நடத்தி அவரை 388-இல் வென்று கிரேசியனின் புதல்வரான இரண்டாம் வாலெண்டினியனைப் பேரரசராக ஆக்கினார்.

இவர் சமயத்துறையில் அதிக ஈடுபாடுகொண்டிருந்தார். இலத்தீன்கிறித்தவ சமயத்தை நாட்டில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சமயமாக்கினார். கான்சுடாண்டிநோபிளில் இவர் கூட்டிய சமயக்குழுக் கூட்டங்களின் வாயிலாகவும், சட்டங்களின் மூலமாகவும் இலத்தீன் கிறித்தவக் கோட்பாடுகள் வரையறைக்குட்படுத்தப்பட்டன. இவர், 389-இல் உரோம் நகருக்கு வருகை தந்தார். அதனையொட்டி 390-இல்தெசலோனிகாவில் ஏற்பட்ட புரட்சி காரணமாக ஏறத்தாழ 3000 பேர் கொலை செய்யப்பட்டனர். அதன் விளைவாக அவர் மிலானில் புனித அம்புரோசைக் காண அனுமதிக்கப்படவில்லை. மீண்டும் 391-இல் கிறித்துவ எதிர்ப்பாளர்களுக்கு எதிராகப் போர்க்கொடி உயர்த்தினார்.

இரண்டாம் வாலெண்டினியன் திடீரென கி.பி.392-இல் மரணமடைந்ததால் அர்போகரசுடு என்றும் பிராங்கியத் தளபதி,யூசினியசு என்னும் பேராசிரியரை உரோமானியப் பேரரசராக அறிவிப்புச் செய்தார். இதனால் எழுந்த சிக்கல்களைத் தீர்க்க மேற்கொண்ட முயற்சிகள் பலனளிக்கவில்லை. மேலும் அர்போக

ரசுடு பெற்ற வெற்றிகளின் விளைவாகஇத்தாலி, இசுபெயின் ஆகிய பகுதிகள் 393-இல் யூசினியசுவின் ஆட்சிக்குட்பட்டன.

யூசினியசுவின் வலுத்தாக்குதலை விரும்பாத தியடோசியசு யூசினியசுவின் மீது கி.பி. 394-இல் போர் தொடுத்தார். அப்போரில் தியடோசியசு தொடக்கத்தில் தோல்விகண்ட போதிலும் கி.பி. 394 செப்டம்பர் 5-இல் வெற்றிகண்டார். யூசினியசு சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டார். ஆர்போகரசுடு தற்கொலை செய்து கொண்டார். ஒன்றுபட்ட உரோமானியப் பேரரசுக்குத் தியடோசியசு ஆட்சியாளரானார். அவர் கி.பி.395-இல் காலமானார்.

தியடோசியசு இரண்டாம், கிழக்கு உரோமப் பேரரசர் மகா தியடோசியசின் (Theodosius)பெயரர். இவர் கி.பி. 401, ஏப்பிரல் 10-இல் கான்சுடாண்டிநோபிளில் பிறந்தார். அர்காடியசு மற்றும் யூடோக்சியா ஆகியோர் மகன். இவர் கி.பி. 402-ஆம் ஆண்டு சனவரி 10-ஆம் நாள் இளவரசுப் பட்டம் பெற்றார். 408-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் முதல்நாள் பேரரசரானார். இவரது இளமைப் பருவம் காரணமாகச் சிறிது காலத்திற்கு அந்திமியசு என்பவர் பகர ஆளுநராகச் செயற்பட்டார். இவருடைய உடன்பிறந்தாள் பல்சேரியா கி.பி.414 முதல் இவருடைய பகர ஆளுநராகப் பணிபுரிந்தார். வளர்ப்புமுறை காரணமாகத் தியடோசியசு நற்குணங்களும், சமயப் பற்றும் நிரம்பியவராகக் காணப்பட்டார். சமயக் கோட்பாடுகள் இவரைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. சிறந்த படிப்பாளியாகவும் இவர் திகழ்ந்தார்.

இவரது ஆட்சிக்காலத்தில் கி.பி. 429-இல் ஆப்பிரிக்காவில் தமது மேலாண்மையை நிலைநாட்ட முயன்ற வாண்டல்கள் என்ற காட்டுமிராண்டிப் பிரிவினர் மீதும், 434-க்குப் பின் தான்யூபுப் பகுதியில் வலுப்பெற்ற அட்டில்லா என்ற கூனத் (Hun) தலைவரின் மீதும் தன்னுடைய முழுக் கவனத்தையும் செலுத்த வேண்டியவரானார். ஆயினும், இவர்தம் ஆப்பிரிக்கப் படையெடுப்புகள் பலனளிக்கவில்லை. அட்டில்லா என்பவரை அடக்க கி.பி. 443 முதல் 447 வரை இவர் மேற்கொண்ட முயற்சிகளும் பயனற்றவையாயிருந்தன. கான்சுடாண்டி நோபிளில் பாட்ரியார்க்கு என்னும் சமயத்தலைவர் பதவிக்கு கி.பி.428-இல் இவரால் நியமிக்கப்பட்ட நெசுட்டோரியசு என்பவரும் இவருக்கு இடையூறாகவே விளங்கினார். இருப்பினும் இவருடைய பொதுநலப் பணிகள் சிறப்புடன் திகழ்ந்தன.

இவர் 425-இல் கான்சுடாண்டிநோபிள் பல்கலைக்கழகத்தை உருவாக்கினார். அந்நகரினைச் சுற்றி கி.பி.447-இல்கோட்டையொன்றினை எழுப்பினார். ஒன்பதாண்டுகள் கடும் முயற்சிகளுக்குப் பின் கி.பி. 438-இல் தியடோசியசின் சட்டத்தொகுப்புகளை வெளியிட்டார்.

இவருக்கு ஒரு மகனும், இரு பெண்மக்களும் இருந்தனர். ஆனால் மகன் இளவயதிலேயே காலமாகிவிட்டான். இவர் வேட்டையாடுகையில் ஏற்பட்ட விபத்து ஒன்றுக்கு ஆளாகி கி.பி.450, சூலைத் திங்கள், 28-ஆம் நாள் காலமானார். மா.கா.

தியாகராசச் செட்டியார், கருமுத்து: கல்வியுலகில்அனைவராலும் 'கலைத்தந்தை' எனப் போற்றப்பெறும் கருமுத்து தியாகராசச் செட்டியார் பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம் மாவட்டம், ஆத்திக்காடு தெற்கூரில் 16.6.1983-ஆம் நாள் தோன்றினார். இவர் தந்தையார் கரு.முத்துக்கருப்பன் செட்டியார்; தாயார் வினைதீர்த்தாள் ஆச்சி. இவருடன் பிறந்தோர் மூவர் ஆண் மக்கள்; அறுவர் பெண் மக்கள். இவர்கள் அனைவரிலும் இளையவர் தியாகராசர்.

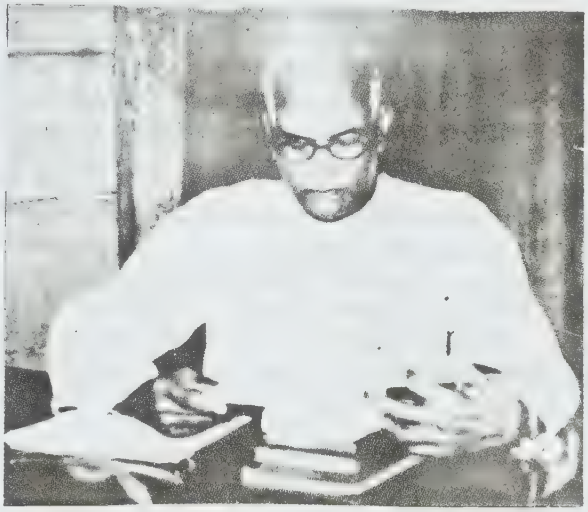

தியாகராசச் செட்டியார், கருமுத்து

இவர் மதுரைச் சேதுபதி உயர்நிலைப் பள்ளியில் கல்வி பெற்றார். பின்னாளில் நீதிக்கட்சியின் தலைவராக விளங்கிய சர்.பி.டி.இராசன் இவருடன் பயின்றவர். 'தியாகராசரின் கல்வி கொழும்பில் புனித தாமசு கல்லூரியில் எட்டு ஆண்டுகள் தொடர்ந்தது. அக்காலத்திலேயே யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்ச் சிற்கைலாச பிள்ளையிடம் சைவசித்தாந்தம் பயின்றார். தமது 17-ஆம் வயதில் செல்வி. விசாலாட்சியைத் திருமணம் புரிந்துகொண்டார். தம்முடன் 37 ஆண்டுகள் மனையறம் நடத்தி மாண்புற்ற மனைவியாரின் நினைவாக ஆத்திக்காடு தெற்கூரில் ஓர் உயர்நிலைப் பள்ளியை நிறுவினார்.

தியாகராசர் கொழும்பில் 'மார்னிங்குஇசுடார்' என்ற ஆங்கில நாளேட்டில் இரண்டு ஆண்டுகள் செய்தியாளராகப் பணியாற்றினார். அங்கு இந்தியத் தொழிலாளர் சிக்கலில் கருத்துச் செலுத்தி, அதுபற்றி, 1916-ஆம் ஆண்டு, சென்னை ஆளுநர் பெண்ட்லண்டு பிரபுவிற்கு, இவர் எழுதிய கடிதம், சென்னை ஆவணக்காப்பகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இவர் இலங்கையில் தொழிற்சங்க இயக்கம் தொடங்கி, 7 ஆண்டுகள் தோட்டத் தொழிலாளர் தலைவராக இருந்து போராட்டம் நடத்தினார். அதன் விளைவாகத் தொழிலாளர்களுக்குப் பல உரிமைகள் வழங்கப்பட்டன.

தியாகராசர் மதுரையில், மதுரை ஆலையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட தொழிலாளர்களின் நலன் கருதி 1924-ஆம் ஆண்டு சிரீ மீனாட்சி ஆலையை நிறுவினார். பின்னர் மணப்பாறையில் தியாகராசர் ஆலையை நிறுவினார். கோவை, சேலம், கோவில்பட்டி, விருதுநகர், திருச்சூர் ஆகிய நகரங்களில் ஆலைகளை வாங்கி நடத்தினார். மதுரையின் எல்லைகளில் புதிய ஆலைகள் நான்கை அமைத்து நடத்தினார். கேரள மாநிலத்தில் மூன்று ஆலைகளை நடத்தினார். தமிழகத்தில் இவர்போல் 16 ஆலைகளை நடத்தியோர் வேறு எவருமிலர். இக்காரணம் பற்றி, இவர் ஆலையரசர் எனப் புகழ்ப்பெற்றார்.

ஆலைத்தொழில் மட்டுமன்றித் தமிழகத்தில் வங்கித் தொழிலின் வாயிலாகப் பல தொழில்களையும் வளர்த்த பெருமை தியாகராசருக்கு உண்டு. அவர் 1943–ஆம் ஆண்டு மதுரை வங்கியை நிறுவினார். 1959–ஆம் ஆண்டு மதுரை வங்கி, அட்டவணையில் (Scheduled Bank) சேர்க்கப்படும் தகுதிபெற்று உயர்ந்தது.

தமிழகத்து மாணவர்களின் உயர்கல்வியில்பேரார்வம் காட்டிய தியாகராசர் 1949-ஆம் ஆண்டு மதுரையில் தியாகராசர் கல்லூரியை நிறுவினார். 1958-ஆம் ஆண்டு அது முதுகலை கற்பிக்கும் கல்லூரியாக உயர்ந்தது. இன்று மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகப் பகுதியில் கூடுதலான முதுகலை, முதுநிலை அறிவியல் வகுப்புகளும், ஆராய்ச்சித் துறைகளும் உடைய தன்னாட்சிக் கல்லூரியாக உயர்ந்துள்ளது. இது 1987-ஆம் ஆண்டு தன்னாட்சியுரிமை பெற்றுள்ளது.

தியாகராசர் 1956-ஆம் ஆண்டு 'தியாகராசர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி'யை நிறுவினார். மதுரை மாவட்டத்தில் தோன்றிய முதல் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி இதுவேயாகும். இக்கல்லூரியைச் சார்ந்ததாக ஓர் உயர்நிலைப் பள்ளியை நிறுவினார். தமது கல்விக் கொடையின் அரும்பெருஞ் சாதனையாக 1958–ஆம் ஆண்டில் தியாகராசர் பொறியியற் கல்லூரியை நிறுவினார். திருப்பரங்குன்றின் சாரலில் ஒருகோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட செலவில் இக்கல்லூரியை அமைத்தார். பல்துறைப் பொறியியற் கல்வியோடு, பயன்பாட்டு அறிவியற் கல்வியும், முதுநிலைக் கணிப்பானியற் கல்வியும் இங்குக் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

பல துறையிலும் உயர்கல்வி வளரவேண்டும் என்ற பெருநோக்குக் கொண்ட தியாகராசர் 1961-ஆம் ஆண்டு தியாகராசர் மேலாண்மைக் கல்லூரியை (Thiagarajar College of Management) நிறுவினார். மேலாண்மையியலில் முதுநிலை கல்வி முழுநேரமாகவும், பகுதி நேரமாகவும் இங்குக்கற்பிக்கப்படுகின்றது. தியாகராசரின் கல்வியார்வமும் கல்விப் பெரும்பணியும் சிறப்பானவை. சேலத்தில் பலதொழிற்பள்ளிகள் நிறுவினார். திருச்சூரில் அழகப்பா பல்தொழிற் பள்ளியின் பொறுப்பை மேற்கொண்டு நடத்தினார். தெற்கூரில் மகளிர் உயர்நிலைப் பள்ளியையும் மதுரையில் இரண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் நிறுவினார். இத்துணைக்கல்வி நிறுவனங்களையும் தமதுசொந்த நிதியிலிருந்து நிறுவி நடத்திவந்தார்.

தொழில் வளர்ச்சி, கல்வி வளர்ச்சி ஆகியவற்றின் வாயிலாக மட்டுமன்றி நாளிதழ்ப்பணி வாயிலாகவும் தமிழகத்திற்குப் பெருநன்மைசெய்தவர் கலைத்தந்தை தியாகராசர். 'தமிழ்நாடு' நாளிதழின் பொறுப்பை 1951-ஆம் ஆண்டு மேற்கொண்டு நடத்தினார். கலப்பில்லாத தூய,எளிய தமிழ் நடையில் செய்திகளைத் தாங்கி வெளிவந்த அந்நாளிதழ், பிற நாளிதழ்களும் மற்ற இதழ்களும் தமது மொழிநடையைச் செப்பம் செய்துகொள்வதற்குத் தூண்டுகோலாகவும் வழிகாட்டியாகவும் இருந்தது.

தியாகராசர் கல்விக் கொடையாளர் மட்டுமல்லர்; தாமே புலமையிற் சிறந்தவர். சங்க இலக்கியம், திருக்குறள், திருவாசகம்,மற்ற சைவத்திருமுறைகள் ஆகியவற்றில் ஆழ்ந்த பயிற்சியுடையவர். நெறியான வாழ்க்கையும் கடுமையான உழைப்பும் பிறரையும் கண்டிப்பாகப் பணியில் ஈடுபடச்செய்யும் இயல்பும் உடையவர்; அஞ்சாநெஞ்சர். தம் கொள்கையில் உறுதியும் துணிவும் உடையவர். செய்வன யாவும் திருத்தமும் பொருத்தமும் உறச் செய்யும் பான்மையர். இவர் 1975-ஆம் ஆண்டு சூலைத் திங்கள் 29– ஆம் நாள் திருக்குற்றாலத்தில் மறைந்தார். சுப.அ.

***தியாகராசச் செட்டியார்*, சி.**: இவர் கி.பி. 19–ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவர். திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள பூவா

ளூர் என்னும் ஊரில், கி.பி. 1826-ஆம் ஆண்டு சிதம்பரம் செட்டியாரின் முதல் மகனாகப் பிறந்தார். தொடக்கக் கல்விக்குப் பின்னர் மேலும் கல்வி கற்க விரும்பிய இவர், திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையிடம் தனியே மாணவராகப் பயின்றார். தம் ஆசிரியரோடு உடனுறைந்து கற்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்ற இவர், இலக்கிய இலக்கணப் பயிற்சி பெற்றுச் சிறந்த புலமையும் கவி இயற்றும் திறமும் விளங்கப் பெற்றார். அவரிடம் கல்வி பயின்ற போதே இவர் தம் ஆசிரியர் மீது 100 செய்யுள்களை இயற்றி அவரைப் போற்றினார்.

தொடக்கத்தில் திரிசிரபுரம், திருவரங்கம் ஆகிய இடங்களிலுள்ள பள்ளிகளில் பணிபுரிந்த இவர் பின்னர்த் தம் ஓய்வு பெறும் காலம் வரை குடந்தை அரசினர் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார். திருச்சிராப்பள்ளி விருத்தாசலம் செட்டியார் மகள் செல்லம்மாள் என்பவரை மணந்தார்.

ஆறுமுக நாவலரோடு தொடர்பு கொண்டு விளங்கிய இவர், அவர் பாட இருந்த அளகாபுரி உமையம்மை பிள்ளைத் தமிழை இவரே பாடுமாறு அவரே ஏற்பாடு செய்யும் அளவு சிறப்பினைப் பெற்றார். தம் ஆசிரியர் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை பாடிய வாட்போக்கிக் கலம்பகத்தை, அவ்வூருக்குச் சென்று அரங்கேற்றுமாறு ஆசிரியராலேயே பணிக்கப் பெற்று, அரங்கேற்றிச் சிறப்பெய்தினார்.

இவர், தம் மாணவர்களுக்குப் பாடம் பயிற்றுவதில் சிறந்த திறம் பெற்று விளங்கினார். தமிழுக்குக் குறைவு உண்டாகும்படி மேற்கொள்ளப் பெறும் எந்த முயற்சியையும் இவர் ஏற்காததுடன் அதனைத் தயங்காமல் கண்டிக்கவும் செய்தார். செல்வாக்குள்ள வழக்கறிஞர் ஒருவர் நன்னூலில் பாதியளவுக்கு மேல் நூற்பாக்களை விடுத்தும், மேற்கோள்களைப் பொருத்தமின்றிக் குறைத்தும் வெளியிட்டு, அந்நூலைப் பாடமாக்க முயன்றார். அதனை மறுத்துவிட்ட இவர், அந்த வழக்கறிஞரைச் சந்தித்தபோது கடுமையாகக் கண்டிக்கவும் செய்தார். இவர் திருச்சியில் வாழ்ந்தபோது, அரசுச் செல்வாக்குடைய ஓர் ஆங்கிலேயப் பாதிரியார், திருக்குறளை மேலோட்டமாகப் படித்துவிட்டு, தாம் விரும்பியவாறு சில திருத்தங்கள் செய்து அவற்றை ஏற்குமாறு வேண்டிச் செட்டியாரிடம் வந்தார். அதனை அறிந்த இவர், அவரோடு பேசவும் விரும்பாது வீட்டினுட் சென்று விட்டார். திருவானைக்காவில் இப்புலவரின் அன்பர் ஒருவர், திருவாசகத்திற்கு உரை எழுதுமாறு பலமுறை வேண்டியும், இசையாது மறுத்துவிட்டார். தமிழ்ப் பற்றும் ஆர்வமும் மிகக்கொண்டு, சிறந்த ஒழுக்கம் சான்றவராய் வாழ்ந்த செட்டியார் கி.பி. 1888-ஆம் ஆண்டுக் காலமானார். இவருக்குப் பின்னர், டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர், குடந்தைக் கல்லூரியில் இவர் ஆற்றி வந்த பணியில் நியமிக்கப் பெற்றார். அப்பணி செட்டியாரின் பரிந்துரையால் டாக்டர். உ.வே.சாமிநாதையர்க்குக் கிடைத்தது. அந்நன்றியை மறவாது பிற்காலத்தில் சாமிநாதையர் தம் இல்லத்திற்குத் தியாகராச விலாசம் என்று பெயரிட்டார். மேலும் வித்துவான் தியாகராசச் செட்டியார் என்ற பெயரில் இவரது வாழ்க்கை வரலாற்றை நூலாகவும் வெளியிட்டுள்ளார். அ.மா.ப.

தியாகராச சுவாமிகள்: இவர் தமிழகத்தில் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டிலும், 19-ஆம் நூற்றாண்டிலும் வாழ்ந்து சங்கீத மும்மூர்த்திகள் எனச் சிறப்பிக்கப் பெற்ற மூவருள் தியாகையர் எனப்பெயர் பெறும் இவர், இந்திய இசை உலகில் பெற்றுள்ள சிறப்பிடமும், மேல் நாட்டு இசையுலகில் பிதோவன் பெற்றுள்ள சிறப்பிடமும் ஒத்தநிலையில் உள்ளன வெனக் கூறலாம்.

தியாகையர் கி.பி. 1767-ஆம் ஆண்டில் திருவாரூரில் பிறந்து, திருவையாற்றில் வாழ்ந்து மறைந்தவராவார். இவ்விரு ஊர்களும் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவை.

தியாகையர் தம் தந்தையார் இராமப் பிரம்மத்திடம் தெலுங்கு, சமசுகிருதம் ஆகிய மொழிகளையும், இசையையும் கற்றார். புரந்தரதாசர், விசய கோபாலர் ஆகியோர் பாடல்களைத் தாயாரிடம் கற்றார். பின்னர்த் திருவையாற்றில் சோந்தி வெங்கட்ரமண தாசரிடம் இசை பயின்றார்.

தியாகையருக்கு வீணை மீட்டவும் தெரியும். தியாகையரின் படைப்புகளில் கனராகபஞ்ச ரத்தினக் கிருதிகளும், திவ்விய நாம கீர்த்தனைகளும், உற்சவ மரபுக் கீர்த்தனைகளும்,சடராக ரத்தின மாலிகாவும், இசை நாடகங்களாகிய பிரகலாத பக்த விசயம், நௌக சரிதம், சீதாராம விசயம் ஆகியனவும் குறிப்பிடத்தக்கன.

இவர்தம் இசை நாடகங்களிலும், திவ்விய நாம கீர்த்தனைகளிலும், உற்சவ மரபுக் கீர்த்தனைகளிலும் நாட்டுப்புற இசை இடம்பெற்றிருப்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

நாட்டை, கௌளை, ஆரபி, சீரீ, வராளி ஆகிய இராகங்களில் இவர் இயற்றியுள்ள கீர்த்தனைகளே

பஞ்சரத்தினக் கீர்த்தனைகள் எனப்படும். தியாகையர் இவற்றை உஞ்சவிருத்திப் பசனையின்போது பாடி வருவது வழக்கம்.

தியாகையர் வாரம் ஒருமுறை தம் மாணவர்களோடு கீர்த்தனைகளைப் பாடிக்கொண்டு திருவையாற்று வீதிகளின் வழியே செல்வார். மக்கள் அவருக்கு அரிசி வழங்குவர். ஒருநாளில் அவர் பெறும் அரிசி வாரம் முழுவதும் அவருக்கும், அவருடைய மாணவர்கள், விருந்தாளிகள் அனைவர்க்கும் போதுமானதாக இருக்கும். அவரது எளிய வாழ்வுக்கும், இசைப் பணிக்கும் திருவையாற்று மக்கள் அவருக்கு அளித்துவந்த ஆதரவுக்கும், அவரை அவர்கள் தெய்வமெனப் போற்றியமைக்கும் இந்நிகழ்ச்சி சான்றாகும்.

கிருதி என்ற சிறந்த இசை வடிவத்தை முழுமையாக்கியவர் தியாகையரே. இசை உருப்படிகளில் சங்கதிகள் சிறந்தோங்க வழி காட்டியவரும் இவரே.

தியாகப் பிரம்மம் இயற்றிய சாகித்தியங்கள் 24,000 என்பர். ஆனால், அவற்றில் இப்போது கிடைத்திருப்பவை சுமார் 1000.

ஓர் இராகத்தின் அழகுகள் அனைத்தையும் ஒரே ஒரு சாகித்தியத்தில் செறிவாக அமைத்து, அதற்கு ஒரு கனத்தைக் கொடுத்து அமைப்பதற்கு மாறாக, ஒரு ராகத்தின் பல்வேறு அம்சங்களையும் பல்வேறு சாகித்தியங்களில் தோன்றும்படி அமைத்திருப்பது இவர்தம் தனிப்பாணி. இது இசை கற்கும் மாணவர்களுக்கும், ஆய்வாளர்களுக்கும் இராகத்தினுடைய பல்வேறு அம்சங்களையும் முழுமையாக அறிய உதவுகிறது.

இவரே சில புதிய இராகங்களைப் படைத்தளித்துள்ளார். 'நிதி சால சுகமா?'-எனத் தொடங்கும் சாகித்தியமும், அது இயற்றப்பட்ட வரலாறும் - தியாகையரின் தன்மான உணர்வுக்கும், கலைச் செருக்கிற்கும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றன.

'மரிமரி நின்னு'-எனத் தொடங்கும் சாகித்தியத்தைத் தஞ்சை மராத்திய மன்னர் அரண்மனையில் வித்துவான்கள் முன்னிலையில் இவர் எட்டு மணி நேரம் பாடினார் என்னும் வரலாற்றுக் குறிப்பு இவரது வியத்தகு படைப்பாற்றலுக்கும், கற்பனைக்கும் சிறந்த சான்றாகும்.

சித்தியடைந்த நாள் : 6.1.1847
(தை மாதம் புசிய பகுள பஞ்சமி)

இவர், கி.பி. 1847-ஆம் ஆண்டு, தம் 80-ஆம் வயதில் காலமானார். இவரது சமாதிக்கோயில் திருவையாற்றில் காவிரியின் வடகரையில் அமைந்துள்ளது. ஆண்டுதோறும் தை மாதம் பூச நட்சத்திரம் கூடிய பகுள பஞ்சமி அன்று ஆராதனை இவரது சமாதியில் நடைபெறுகிறது. நூற்றுக்கணக்கான இசைக்கலைஞர்கள் இவரது சமாதியில் கூடி இவர்தம் சாகித்தியங்களைப் பாடிஅஞ்சலி செலுத்துகின்றனர். திருவையாற்றில் காவிரிக்கரையில் நடக்கும் இவ்விழா இன்று உலகளாவிய அறிமுகம் பெற்றிருக்கிறது. சொ.ச.

தியாகராச பாகவதர், எம்.கே.: இவர் தமிழகத்துக் கலைஞர்களுள் சிறந்து விளங்கியவராவார். இவர் நாடகம், திரைப்படம், இசையரங்கு ஆகிய துறைகளிலும் சிறப்பிடம் பெற்றுத் திகழ்ந்தார்.

தியாகராச பாகவதர், எம்.கே.

தஞ்சையில் 1904-ஆம் ஆண்டு கிருட்டிணமூர்த்தி ஆசாரி, மாணிக்கத்தம்மாள் ஆகியோருக்கு முதன் மைந்தராகப் பிறந்தார். உடன் பிறந்தோர் எண்மவராவர். இவர் பாட்டனார் பெயர் முத்து வீராசாரி என்பதாகும். பாட்டனார், தந்தையார் ஆகியோர் தம் பெயரின் ஆங்கில முதலெழுத்துகளைத் (M.K.) தம் பெயருக்கு முன்னால் அமைத்துக்கொண்டார். தஞ்சாவூர்க் காண்டாமணி பத்தரின் மகள் கமலத்தை மணந்தார். இவர்தம் மக்கள் மூவரில் இருவர் பெண்டிர், ஒருவர் ஆண்.

எம்.கே. தியாகராச பாகவதரின் தந்தையாரும் சிறந்த பாடகராகவும், நாடக நடிகராகவும் விளங்கியவர். தொடக்க காலத்தில் பாகவதர் கோடையிடி இராமசாமி பத்தரிடம் வழிபாட்டுப் பாடல்களைக் கற்றுக்கொண்டார். திருச்சி கோபாலயர் போன்றோரிடம் முறையாக இசை பயின்ற இவர் இளம்வயதிலேயே அரங்கில் பாடத்தொடங்கினார்.

இவருடைய இசைச்சிறப்பாலும், இனிய குரல் வளத்தாலும் கவரப்பெற்ற மக்கள் 'கந்தர்வகான', 'ஏழிசை மன்னர்' போன்ற சிறப்புப் பட்டங்களை வழங்கிப் பாராட்டினர். கலைநிகழ்ச்சிக்காக இலங்கை சென்று வந்தபிறகு இவரது புகழ் மேலும் பரவத் தொடங்கியது.

முறையாக இசை அறிவுபெற்றுப் பக்திப்பாடல்கள் பாடிவந்த பாகவதர் பின்னர் நாடகத் துறையில் நுழைந்தார். பவளக்கொடி, அரிச்சந்திரா போன்ற நாடகங்கள் இவருக்கு நாடகப் புகழைத் தந்தன. நாடகத்துறையில் சிறந்து விளங்கிய இவர், திரையுலகு சென்றார். சிந்தாமணி, அரிதாசு, சத்திய சீலன், சாரங்கதாரா, அம்பிகாபதி, அசோக்குமார், சிவகவி முதலிய திரைப்படங்கள், திரையுலகில் இவருக்குப் பெரும்புகழ் ஈட்டித்தந்தன. பாகவதரின் பாடல்களுக்காகவே இவர்தம் திரைப்படங்கள் ஓடின என்னுமளவிற்கு இவர்தம் இசையும் நடிப்பும் விளங்கின.

பாகவதர் திரைப்படங்களில் இரண்டரைக் கட்டை சுருதியிலும், இசை அரங்க நிகழ்ச்சிகளில் நான்கு கட்டைச் சுருதியிலும் பாடுவார். பாகவதரின் பாட்டை ஒருமுறை கேட்டவர்கள் தாமே அதனைப் பாடும் அளவிற்கு அவர்கள்பாற் பதியும் வண்ணம் பாடும் ஆற்றல் உடையவராக விளங்கினார். இவர் பாடிய திரைப் பாடல்கள் அனைத்தும் சிறப்பானவை என்றாலும் 'அம்பாள் கடைக்கண்பார்', 'சொப்பன வாழ்வில் மகிழ்ந்தே', 'மன்மத லீலையை வென்றார் உண்டோ' போன்ற பாடல்கள் இன்றும் கேட்போரைக் கவர்வனவாக உள்ளன. இவர் காலத்தில், 'பாகவதரைப் போலப் பாட வேண்டும்' என்று பாட முயன்றோர் பலர்.

இவரது தமிழிசை ஆர்வத்தால் இராசா சர். அண்ணாமலை செட்டியாருக்கு இவர்பால் பற்று ஏற்பட்டது. திரைப்படத் துறையில் என்.எசு.கிருட்டிணன் இவருக்கு நெருங்கிய நண்பராவார்.

சிறு தழும்புள்ள அகன்ற நெற்றியும், அதில் மணம்வீசும் சவ்வாதுப் பொட்டும், பொன்னிற மேனியும் கழுத்தளவு படர்ந்த சுருள்முடியும், கழுத்தை அலங்கரிக்கும் விசிறி மடிப்புத் துண்டும், முழுக்கைப் பட்டுச் சட்டையும்,பெரிய கறை யமைந்த பட்டு வேட்டியும், பிறரை ஈர்க்கும் அழகிய நீண்ட விழிகளும் எம்.கே. தியாகராச பாகவதரின் புறத் தோற்றமாக அமைந்து அழகுசெய்தன.

சென்னையிலிருந்த தம்வீட்டிற்கு இந்திய அரசப் பேராளர் (Viceroy) மேதகு மௌண்ட்டுபேட்டன் பிரபுவை அழைத்து விருந்து வைத்து, இரண்டாம் உலகப்போர் அழிவால் ஏற்பட்ட துயர்துடைக்க நிதியுதவி அளித்தார்.

தெய்வபக்தி மிக்க பாகவதர், சமயபுரம் மாரியம்மனிடம் மிக்க ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். அம்மனுக்கு விலையுயர்ந்த வைரத்தோடும் பிறவும் அளித்து வழிபட்டார். திருச்சி வாகநேரியை அடுத்து, உய்யக் கொண்டான் கால்வாய்க் கரையிலமைந்த குழுமியாண்டவர் கோயிலுக்கு அடிக்கடி சென்று பாடுவார். குழுமிசாமி என்னும் சித்தருக்குத் திருச்சியில் சிவன் கோயில் ஒன்று கட்டித் தந்தார்.

பெரும்புகழோடு திரையுலகில் முடிசூடா மன்னரென விளங்கிய இவர் இலெட்சுமிகாந்தன் கொலை வழக்கில் குற்றம் சாட்டப் பெற்றுக் கலைவாணர் என்.எசு. கிருட்டிணனோடு சிறைபுக நேர்ந்தது. உச்ச நீதி மன்றத்தால் விடுதலை செய்யப் பெற்ற பாகவதரின் உள்ளமும் உடலும் நலிவுற்றன.

இவர்தம் ஐம்பத்தோராம் வயதில் கண் நோயினால் பார்வை பாதிக்கப்பட்டுத் தஞ்சை, புன்னைநல்லூர் மாரியம்மன் கோவிலில் குடும்பத்தோடு வந்து ஓய்வாக மூன்று மாத காலம் தங்கியிருந்தார். ஒருவாறு உடல்நிலை தேறியதும் மீண்டும் அமரகவி என்னும் திரைப்படத்தில் நடிக்கச் சென்றார். கண் நோய் மிகுந்து பார்வை முழுவதுமாகக் கெட்டது. அத்திரைப்படம் தயாரித்து முடிவடையுமுன் பாகவதர் 1956-ஆம் ஆண்டில் சென்னையில் காலமானார். எம்.கே. தியாகராச பாகவதரின் கலைத்தொண்டினைப் பெருமைப் படுத்தும் வகையில் திருச்சியில் குளிர்சாதனம் அமைக்கப்பட்ட கலையரங்கம் ஒன்றை நகராட்சியினர் உருவாக்கி அதற்கு அவர் பெயரைச் சூட்டியுள்ளனர்.

இரா.குரு.

தியாகராச லீலை என்பது திருவாரூரைப் பற்றி மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை வடமொழி நூலிலிருந்து மொழி பெயர்த்துப் பாடிய ஒரு நூலாகும். மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையின் மாணவர் வித்துவான் தியாகராசச் செட்டியார் ஆவர். அவர் குடும்பத்தினரோடு பிள்ளையவர்கள் நெருங்கிய பழக்கமுடையவராயிருந்தார்கள். ஒருசமயம் செட்டியாரின் சிறிய தந்தையாருடன் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையும் திருவாரூர் சென்றார்.இப்புலவர் பெருமானின் வருகையை அறிந்த திருவாரூர்ப் பெருமக்கள் திருவாரூரைப் பற்றிப் பிள்ளையவர்கள் வாயிலாய் ஒருநூல் இயற்ற வேண்டும் என்று விரும்பினர். அவ்வேண்டுகோளை ஏற்றுத் தியாகராசலீலை என்

னும் நூலை இயற்றினார். திருவாரூர்த் தியாகேசப் பெருமான் 360 திருவிளையாடல்கள் இயற்றினாராம். அவற்றை விரிவாகப் பாடக் கருதி மிகச் சிறந்த அளவில் நாட்டுப்படலம், நகரப்படலம் முதலியவற்றைப் பாடினார். வடநூலிலிருந்து மூலப் பகுதியின் மொழிபெயர்ப்பு 13 சருக்கங்களுக்கும் 14-ஆம் சருக்கத்தின் ஒரு பகுதிக்குமே கிடைத்தது. அதற்கு மேல் மிக முயன்றும் எஞ்சிய பகுதியின் மொழி பெயர்ப்புக் கிடைக்கவில்லையாதலின் இந்நூல் குறை நூலாகவே வெளியிடப்பட்டது. இது மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளைக்கு ஒரு பெருங் குறையாக இருந்ததாகவே அவருடைய வரலாற்றிலிருந்து தெரியலாம். இந்நூலில் மொத்தம் 699 விருத்தப்பாக்கள் உள்ளன. சோழநாட்டுச் சிறப்பு, திருவாரூர்ப் பெருமை முதலியன மிகச் சிறப்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. பெருங் காப்பிய இலக்கணம் பொருந்த இந்நூலைத் தம் இளமைப் பருவத்தில் மிகவும் முயன்று இயற்றினார். சைவ சித்தாந்தக் கருத்துகள், பல்வகை அணிநயங்கள் நிறைந்த இந்நூல் திருவாரூர்ப் பெருமானைக் காப்பியத் தலைவனாகக் கொண்டு பாடப்பெற்ற சிறந்த நூலாகும். இந்நூலில், எவ்விடத்திலும் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையின் புலமைத் திறம் சிறப்பாக விளங்குதலைக் காணலாம். இரா.ச.

தியாகராயர், பிட்டி: தியாகராயர் சென்னையில் பழைய வண்ணாரப் பேட்டையில் கி.பி. 1852-இல் பிறந்தார். தந்தையார் பெயர் அய்யப்பா செட்டி என்பதாகும். இவர் சார்சு நகர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் பயின்று, மாநிலக் கல்லூரியில் சேர்ந்தார். கணிதத்தை முதன்மைப் பாடமாகக் கொண்டு கி.பி.

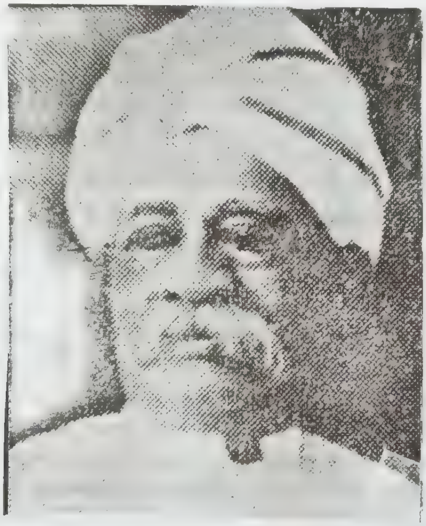

தியாகராயர், பிட்டி.

1876-இல் இளங்கலைப் பட்டம் (B.A.) பெற்றார். பல்வேறு மொழிகளைச் சிறப்பாகப் பேசும் ஆற்றல் வாய்ந்தவராகவும் விளங்கினார்.

பட்டப்படிப்பை முடித்த பின்னர்த் தம் தந்தையின் தொழிலான தோல், அவுரி முதலிய வாணிகத்தில் இறங்கிப் பெரும் பொருள் ஈட்டினார்.

நெசவுத் தொழிலுக்கு ஊக்கம் அளித்திடும் வகையில் தண்டையார் பேட்டையில் தம்வீட்டருகே பெரிய நெசவுத் தொழிற்சாலை ஒன்றினை ஏற்படுத்தினார். இவருடைய நெசவு ஆலையில் உருவாக்கப்பட்ட துணிகள், சென்னையில் 1909-இல் நடைபெற்ற அனைத்திந்திய கைத்தறிப் போட்டியில் மிக நேர்தியானவை, மிகச் சிறப்பானவை எனத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுப் பரிசுகளைப் பெற்றன.

காங்கிரசில்: முதல் முறையாகச் சென்னையில் கி.பி. 1887-இல் நடைபெற்ற மூன்றாம் அனைத்திந்திய காங்கிரசு மாநாட்டிற்கு முழு ஒத்துழைப்பை அளித்ததுடன் 200 ரூபாய் நிதியும் வழங்கினார். சென்னையில் கி.பி. 1914 வரை நடந்த இந்திய தேசிய காங்கிரசு மாநாடுகளில் முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றார்.

பட்டங்கள்: சர் தியாகராயருக்கு இராவ்பகதூர், திவான் பகதூர், மாவீரன் (சர்நைட்டு குடு) முதலிய பட்டங்களை முறையே 1909, 1918, 1921 ஆகிய ஆண்டுகளில் அரசு வழங்கியது.

மாநகராட்சி: சென்னை மாநகராட்சியின் உறுப்பினராக கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர், 1923 வரை தொடர்ந்து அப்பதவியை மேற்கொண்டிருந்தார். உடல் நலக் குறைவு காரணமாக 1923-இல் அப்பதவியைவிட்டு விலகினார். இவர் நாற்பதாண்டுகள் சென்னை நகரின்வளர்ச்சிக்குத் தம் பணியினைச் செய்தார்; நான்கு ஆண்டுகள் மாநகராட்சியின் அரசுச் சார்பற்ற தலைவராகப் பணியாற்றினார்; சென்னைச் சட்டமன்றத்தின் கூடுதல் உறுப்பினராக 1910-இல் ஆனார். இவர் 1920-இல் பெரும்பான்மை வாக்குகளுடன் சட்டமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அரசிடம் ஊதியம் பெறும் பதவியைவிடக் கௌரவமான மாநகராட்சித் தலைவர் பதவியே உயர்ந்தது எனக் கருதி முதல் அமைச்சர் பதவியினை ஏற்க விரும்பவில்லை. சென்னை மாநகராட்சியின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதல் தலைவர் இவரேயாவார்.

தென்னிந்திய வணிகச்சபை: தென்னிந்திய வணிகச்சபையினை நிறுவியவர்களுள் இவரும் ஒருவர்.

இவர் 1910-ஆம் ஆண்டு முதல் 1921 வரை தொடர்ந்து அதன் தலைவராகப் பணியாற்றினார்.

நீதிக்கட்சி: திராவிடப்பெருங்குடிமக்கள் சமுதாயப் பொருளாதார அரசியல் துறையில் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த நிலையினை அகற்ற இவர் டி.எம். நாயர், டாக்டர் சி. நடேசன், பனகல் அரசர் முதலானோருடன் கலந்து ஆலோசித்து, 1916–ஆம் ஆண்டு நவம்பரில் சென்னையில் கூடிப் பார்ப்பனரல்லாதார் நலனுக்காகத் திட்டமிட்டார். தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கம் என்னும் பெயரால் அரசியல் கட்சி ஒன்று தோற்றுவிக்கப்பட்டது. தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கத்தின் பெயரால் 1916–ஆம் ஆண்டு அன்னிபெசண்டின் உள்நாட்டுச் சுய ஆட்சி இயக்கத்தைக் கண்டித்து அறிக்கை வெளியிட்டார்.

சமுதாயப் பணிகள்: இவர் ஏழைகளுக்குத் திருமணம் செய்துவைத்தார்; நூற்றுக்கும் மேற்பட்டோர் ஒரே நேரத்தில் திருமணம் மேற்கொள்ளும் முறையை அறிமுகம் செய்துவைத்தார். தாது ஆண்டில் பஞ்சம் ஏற்பட்டு மக்கள் வாடிய போது மக்களின் பசிப்பிணி போக்கிட உணவு வழங்கினார்; தாழ்த்தப்பட்டோர் பல்வேறு சாதிப்பெயர்களில் இழிவாக அழைக்கப் பெற்ற நிலையினை மாற்றி 'ஆதி திராவிடர்' என்று அழைக்கச் செய்தார்; எட்வர்டு இளவரசரின் 1922 -ஆம் ஆண்டு வருகையின் போது கலவரங்கள் ஏற்பட்டுச் சேரிப் பகுதியில் வாழ்ந்தோர் பாதிக்கப்பட்ட வேளையில் கல் இல்லங்களைப் போன்ற வீடுகள் அமைக்கச் செய்தார். இப்பணியில் டி. சுந்தர் ராவ் என்பவர் இவருக்கு உறுதுணையாய் விளங்கினார். முதன் முதலில் 1920-இல் மாநகராட்சிப் பணியில் மாணவர்களுக்கு இவர் மதிய உணவு இலவசமாக வழங்கிட வகைசெய்தார். முதலில் நான்கு பள்ளிகளில் புகுத்தப்பட்ட இத்திட்டம் 1921-இல் மேலும் விரிவு செய்யப்பட்டது. பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையின் அறங்காவலராக கி.பி. 1887–இல் நியமிக்கப்பட்டார். அன்று முதல் இறுதிக் காலம் வரையில் அதன் அறங்காவலராக விளங்கினார். பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையின் தலைவராக 1909–இல் நியமிக்கப்பட்டார். கல்விப் பணியில் இவருடைய சேவை அளவிடற்கரியது. மாணவர்கள் தொழிற் கல்வி பெறவேண்டும் என்பதை வாழ்நாள் முழுவதும் வலியுறுத்தி வந்தார். இன்றைய கல்வி முறையின் சீர்திருத்தத்தை அன்றே இவர் வலியுறுத்தித் தொழிற் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்கூறியதை இவருடைய சட்டமன்ற உரைகளில் காணலாம். சென்னை நகரின் தூய்மைக் கேட்டிற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கிய கூவம் சீர்திருத்தம் பற்றிச் சட்டமன்றத்தில் வலியுறுத்தியவர் இவர் என்பது நினைவு கூரத்தக்கது.

இதழ்கள்: தமிழ், தெலுங்கு, ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று மொழிகளிலும் செய்தித் தாள்கள் வெளியிட்ட பெருமையும் இவருக்குண்டு. திராவிடன் என்ற ஏட்டினை 1917-ஆம் ஆண்டு சூன் 1-ஆம் தேதியிலும் ஆந்திரப்பிரகாசிகா என்னும் தெலுங்கு ஏட்டினை 1917–ஆண்டு சூன் 10–ஆம் நாளிலும், நீதி (Justice) என்னும் ஆங்கில ஏட்டினை 1917–ஆம் ஆண்டு பிப்பிரவரி 26–இலும் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். நீதி என்ற இந்த ஏட்டின் பெயராலேயே தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கம், 'நீதிக்கட்சி' என்று பெயர் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

சட்டமன்றப் பணிகள்: சட்டமன்றத்தில் நீதிக் கட்சியின் சமுதாய நலச் சட்டங்கள் நிறைவேறுவதில் பெரும்பங்கு வகித்துள்ளார். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தன்னாட்சியை விரிவுபடுத்துதல், இந்து சமய, அறக்கட்டளை நிறுவனங்களைப் பாதுகாக்கச் சட்டம் நிறைவேற்றுதல்,கூட்டுறவுத் திருத்தச் சட்டம் நிறைவேற்றுதல் ஆகியவற்றிலும் பெரும் பங்கு வகித்துள்ளார் என்பதனைச் சட்டமன்றக் குறிப்பேடுகள் வாயிலாக அறியலாம்.

மறைவு: சர் தியாகராயர், 1925-இல் மறைந்தார். சர் சி.பி. இராமசுவாமி சட்டமன்றத்தில் இரங்கல் தீர்மானத்தை முன் மொழிந்து பேசுகையில் மக்கள் இயக்கத்தை உருவாக்கியவர்களுள் ஒருவர் இவர்என்று இவரைப் பாராட்டினார். இவர் அரசியல் எதிரிகளிடத்தும் அன்போடு பழகினார். தியாகராயரின் முழு உருவச்சிலையினை 1931 அக்டோபர் 31-இல் பெரடரின் இசுடாலின் என்னும் ஆங்கிலேய ஆளுநர் திறந்து வைத்தார். 'வெள்ளுடைவேந்தர்' என்று சிறப்பித்துக் கூறப் பெற்ற தியாகராயரின் பெயரால் விளங்கி வருபவற்றுள் குறிப்பிடத் தக்கவை தியாகராயர் பள்ளியும் கல்லூரியும் ஆகும். ந.க.ம.

தியூடர்கள் (கி.பி. 1485-1603): தியூடர்களின் ஆட்சிக் காலம் இங்கிலாந்தின் வரலாற்றில் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது. இத்தியூடர்களின் (Tudors) காலத்தில்தான் இடைக்காலப் பண்புகள் மாறி இக்காலப் பண்புகள் அரசியல், பொருளாதாரம், கலை, சமயம் மற்றும் பல துறைகளிலும் பரவின. இவர்களின் ஆட்சியில் எங்குப் பார்த்தாலும் ஒரு விழிப்புணர்ச்சி காணப்பட்டது. அதனால், நாடு முன்னேற்றப் பாதையில் விரைந்து செல்லத் தொடங்கியது. தேசியம் (Nationalism) மலர்ந்தது. கலைத் துறையில் மறுமலர்ச்சி இலக்கியங்கள் தோன்றின. சமயத் துறையில் சீர்திருத்த இயக்கம் (Reformation) எழுந்தது. சுருங்கக்

கூறின் தியூடர்களின் காலத்திலிருந்துதான் இங்கிலாந்தின் புதிய வரலாறு தொடங்குகிறது எனலாம்.

தியூடர் வமிசத்தின் முதலாம் மன்னன் ஏழாம் என்றி (Henry VII) கி.பி. 1585-இல் பாசுவொர்த்து (Bosworth) என்ற இடத்தில் இரிச்சர்டு மன்னனை வீழ்த்தி அரசு கட்டிலேறி, கி.பி. 1529 வரை ஆட்சி செய்தார். ஏழாம் என்றி, யார்க்கு (York) அரச குடும்ப நங்கையை மணந்து, அரசுக் குடும்பங்களின் பரம்பரைப் பகையை ஒழித்து, நாட்டில் அமைதியையும் நேச உறவையும் நிலைநாட்டினார்.

ஏழாம் என்றியைத் தொடர்ந்து கி.பி. 1529 முதல் 1547 வரை எட்டாம் என்றி ஆட்சி செய்தார். இவரைப் பின் தொடர்ந்து ஆறாம் எட்வர்டு (Edward VI) அரசரானார். அப்போது எட்வர்டுக்கு வயது ஒன்பது. ஆகவே, எட்வர்டினால் ஆட்சியை நிருவகிக்க முடியாது என்பதால் ஆட்சிப் பொறுப்பு காப்பாளரிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டது. ஆனால், எட்வர்டு கி.பி. 1553-இல் இறந்தமையால், அவருடைய மாற்றாந்தாய் வழி தமக்கை மேரி (Mary)அரசப் பொறுப்பேற்றார். அவரது ஆட்சி கி.பி. 1558 வரை நீடித்தது. அவரைப் பின்தொடர்ந்து கி.பி. 1558-இல் மேரியின் மாற்றாந்தாய் வழித் தங்கை எலிசபெத்து (Elizabeth) ஆட்சிப் பீடத்தில் அமர்ந்தார். இவரே தியூடர் வமிசத்தின் கடைசி அரசியாவார்.

தியூடர் மன்னர்கள், தங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் உள்நாட்டில் அமைதியை நன்கு நிலைநாட்டினர். வேல்சிலும் (Wales) இசுகாட்லாந்திலும் (Scotland) ஓயாது துன்பங்களைக் கொடுத்து வந்த பிரபுக்கள் அறவே ஒழிக்கப்பட்டனர். வேல்சின் கலகக்காரர்களை ஒடுக்க மேலை நீதிமன்றத்தையும் (Council of the West) இசுகாட்லாந்தில் பிரபுகளை ஒடுக்க வட நீதிமன்றத்தையும் (Council of the North) இவர்கள் ஏற்படுத்தினார்கள். மேலும், இவர்கள் தனி ஆணைப் பேரறிவிப்புகள் (Proclamations) மூலம் தாங்களாகவே சட்டங்களை உருவாக்கினார்கள்; விண்மீன் மண்டப நீதிமன்றம் (Star Chamber Court) போன்ற தனிப்பட்ட நீதிமன்றங்களைக் கொண்டு, தங்கள் விருப்பம்போல் நீதி வழங்கினர்; பிரபுக்களை ஒடுக்கினர்; அதே நேரத்தில் பெரும்பான்மையான மக்களின் நலத்தைக் கருத்திற் கொண்டே தங்கள் அதிகாரங்களைச் செலுத்தினர். இவர்களின் ஆட்சி மக்கள் நலன் கருதிய வல்லரசு (Benevolent Despotism) என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஆங்கிலப் பாராளுமன்றத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தியூடர்கள் பேருதவி செய்துள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவரான எட்டாம் என்றி பாராளுமன்றத்தின் சிற்பி எனக் கூறப்படுகிறார். அவர் காலத்தில் சமயச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரப் பாராளுமன்றம் பயன்படுத்தப்பட்டது. பொதுவாகத் தியூடர் காலப் பாராளுமன்றங்கள் தியூட மன்னர்களின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றிவைத்தன. அதே நேரத்தில் இப்பாராளுமன்றம் மன்னர்களைத் தட்டிக் கேட்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் தட்டியும் கேட்டது.

தியூடர் மன்னர்கள், பழைய நிலமானிய பிரபுக்களையும், சமயம் சார்ந்த பிரபுக்களையும், பிரபுக்களின் சபையிலிருந்து ஒழித்து,அவர்களுக்கு மாறாகப் புதிய இனப் பிரபுக்களை அமர்த்தினர். அதன் விளைவாகப் புதிய உயர் வகுப்பு (New Aristocracy) என்ற இனம் இங்கிலாந்தில் உருவாகியது.

எட்டாம் என்றி (Henry VIII) தனது மறுமணத்திற்கு அனுமதி தர மறுத்த போப்பாண்டவருடைய அதிகாரங்களை நீக்கி, இங்கிலாந்தில் சமயச் சீர்திருத்த இயக்கம் தோன்றக் காரணமாயிருந்தார்.

தியூடர்கள் காலத்தில் கிழக்கிந்திய வணிகக்குழு (East India Company), இலெவாண்டு குழு (Levant Compang) போன்ற வணிகக் குழுக்கள் தோன்றி அப்போது அரசாண்ட எலிசபெத்து (Queen Elizabeth) அரசியிடம் உரிமைச் சாசனங்களைப் பெற்று அயல் நாடுகளுடன் வணிகம் செய்யத் தொடங்கின. நாட்டின் செல்வநிலை உயரவும் அரசின் வருமானம் வளரவும் இக்குழுக்கள் பெரிதும் உதவின.

எலிசபெத்தின் காலத்தில் நாட்டில் கைத்தொழில் பெரிதும் வளர்ந்தது. வெளிநாடுகளிலிருந்து சமயத் துன்புறுத்தல் காரணமாக (Prosecution) இங்கிலாந்திற்கு வந்தவர்கள் பல கைத்தொழில் இரகசியங்களைக் கற்றுக் கொடுத்தனர். தியூடர்களின் காலத்தில் கைத்தொழில் மட்டுமன்றி, வேளாண்மையும் நன்கு வளர்ச்சியுற்றது. புதிய வேளாண்மை முறைகள் பல இடங்களில் கையாளப்பட்டன.

எலிசபெத்து ஆட்சியில், இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்துறைகளிலும் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. புகழ் பெற்ற நாடக ஆசிரியர் சேக்சுபியர் (Shakespeare) இவரது காலத்தில் தான் வாழ்ந்தார்.

இவர் காலம் இசை, நடன, கட்டடக் கலைகள் நன்கு வளர்ச்சியுற்ற ஒரு பொற்காலமாகத் திகழ்ந்தது. இவர் காலத்து இங்கிலாந்து ஒரு பாடும் பறவைகளின் கூடு (Nest of Singing Birds) என்று கூறும்படி திகழ்ந்தது. சி.சி.

தியூப்ளே, கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் அமைக்கப்பட்ட பிரெஞ்சுக் குடியேற்றங்

களின் ஆட்சித் தலைவராயிருந்தவர். இவர் பிரான்சில் இலாண்ட்டு ரசீசு என்னுமிடத்தில் 1696–ஆம் ஆண்டு திசம்பரில் பிறந்தார். பிரான்சிசு தியூப்ளே (Dupleix) என்பவர் இவர்தம் தந்தையார். பிரெஞ்சு அரசில் அவர் பணிபுரிந்தார். தியூப்ளே இந்தியாவுக்கு கி.பி. 1715–இல் வந்து பிரெஞ்சுக் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் பணியில் சேர்ந்தார். இவர் தந்தையாரின் அரசியல் செல்வாக்குக் காரணமாக கி.பி. 1721–இல் புதுச்சேரி பிரஞ்சு ஆளுநர் குழுவில் உறுப்பினரானார். இவரிடம் காணப்பட்ட சுயமுயற்சி மற்றும் ஆட்சித்திறன் காரணமாக கி.பி. 1731–இல் சந்திர நாகூரிலிருந்த பிரெஞ்சுப் பண்டசாலையில் மேலாளராக நியமிக்கப்பட்டார். இவரது நிருவாகத் திறமை மற்றும் ஆளுமைப்பண்பு காரணமாக கி.பி. 1742–இல் இந்தியாவில் பிரெஞ்சுப் பகுதிகளின் பொது ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார். ஐரோப்பாவில் கி.பி. 1743–இல் ஆசுத்திரிய வாரிசுரிமைப் போர் ஏற்பட்ட போது இந்தியாவில் ஆங்கிலேயருக்கு எதிராகப் போரிட்டுப் பிரெஞ்சு ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட முற்பட்டார். அதனால் கி.பி. 1746 முதல் கி.பி. 1748 வரை முதல் கருநாடகப் போரில் ஈடுபட்டார். அவ்வமயம் லாபோர்தனே என்னும் பிரெஞ்சுக் கடற்படைத் தளபதியின் உதவியுடன் சென்னையை முற்றுகையிட்டு கி.பி. 1746 செப்டம்பரில் அதனைக் கைப்பற்றினார். பின்னர்ப் புனித தாவீது கோட்டையைக் கைப்பற்ற முனைந்து தோல்வி கண்டார். எய்லா சேப்பல் உடன்படிக்கைப்படி கி.பி. 1749–இல் சென்னை ஆங்கிலேயருக்குத் திருப்பித் தரப்பட்டது.

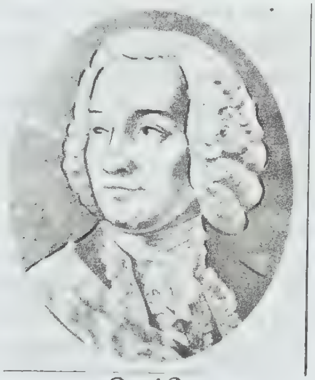

தியூப்ளே

இவர் கி.பி. 1748 முதல் கி.பி. 1754 வரை நடைபெற்ற இரண்டாம் கருநாடகப் போரிலும் பங்கேற்றார். அதில் தியூப்ளேவின் முயற்சிகள் பயனளிக்கவில்லை. பல வழிகளில் தோல்வி கண்ட இவர் கி.பி. 1754–இல் தாயகத்திற்குத் திரும்ப அழைத்துக் கொள்ளப்பட்டார்.

தியூப்ளே ஒரு சிறந்த ஆட்சியாளர், அரசியல் சூழ்ச்சி மிக்கவர். ஆனால், படைக்கலப் பண்போ, பிறருடன் ஒருங்கிணைந்து செயற்படும் இயல்போ அற்றவர். இந்தியச் சிற்றரசர்களுடன் உடன்படிக்கைகள் செய்துகொண்டு ஆங்கிலேயரை இந்தியாவில் வேரூன்றாது தடுத்துப் பிரெஞ்சு அரசினை உருவாக்க முதன்முறையாக முயன்றவர் இவரே. இந்தியர்களின் படை வலிமையின்மையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இந்தியப் பகுதிகளைக் கட்டுப்படுத்திய முதல் பிரெஞ்சுக்காரரும் தியூப்ளேதான். தம் இளமை, எதிர்காலம் மற்றும் வாழ்க்கை முழுவதையும் தாயகத்தின் மேன்மைக்காகவே அளித்தார். பணப் பற்றாக்குறை, பிரெஞ்சு அரசு இவர் தேவைகளை நிறைவு செய்யாமை போன்ற காரணங்களால் இவர்தம் திட்டங்கள் வெற்றிபெறாது பயனற்றுப் போயின. ஆங்கில வீரரான இராபர்ட்டு கிளைவுடன் ஒப்பிடுகையில் தியூப்ளே திறமையற்றவராகவே காணப்பட்டார். ஆயினும் வியக்கத்தக்க கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றிப் பிரான்சு நாட்டின் பெருமையை நிலைநாட்ட முற்பட்டார். இவர் இந்தியச் சிற்றரசர்களின் மதிப்பினைப் பெற்றிருந்தார்.

ஆனந்தரங்கம் பிள்ளை என்ற இந்தியச் செயலர் மற்றும் மொழி பெயர்ப்பாளர் எழுதிய நாட்குறிப்புகளின் மூலம் இவரைப்பற்றிய பல செய்திகளை உணரலாம். தாயகம் சென்ற (1754) இவரது இறுதிக் காலம் இருள் சூழ்ந்ததாக இருந்தது. இவர் கி.பி. 1763–ஆம் ஆண்டுக் காலமானார். மா.கா.

தியூரின், 45.4° தீர்க்கக் கோட்டிலும் 7.41° அட்சக் கோட்டிலும் அமைந்துள்ள ஓர் இத்தாலிய நகரம்; போ நதியின் வடகரையில் அமைந்துள்ளது. அகசுதுவா தௌரிநோரம் என்ற பழங்கால உரோமானிய நகரின் அமைவிடத்திலேயே இந்நகரமும் உள்ளது. பிரான்சு நாட்டின் எல்லையின் கிழக்கில் 86 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள இந்நகரம் நீண்ட, அகன்ற தெருக்களைக் கொண்டுள்ளது; அழகிய வேலைப்பாடமைந்த கட்டடங்களை உடையது. ஆல்ப்சு மலையை நோக்கியுள்ள தியூரின் நகரின் கோடைகால வெப்பநிலை மிகவும்விருப்பப்படக் கூடியதாகும்.

இத்தாலியப் பெரு நகரங்களுள் ஒன்றான தியூரின் மிக முக்கியமான வணிகத் தலமாகும். ஏறத்தாழ 100,000 மக்கள் தொகையை உடையது. பேருந்து உற்பத்தித் தொழிற்சாலைகள் இங்கு மிகுதி.

உரோமானியர் காலத்தில் மிக முக்கியமான படைக்கலப் பகுதியாக இது விளங்கிற்று. இப்பகுதியில் உரோமானியர் ஏறத்தாழ 7மீ. உயரமுள்ள

மதிலை எழுப்பியிருந்தனர். அதன் இடிபாடுகளை இன்றும் காணலாம். இங்கு கி.பி.1492 க்கும் கி.பி. 1498க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் கட்டப்பட்ட கோத்து அமைப்பு முறையிலான தேவாலயத்தின் சித்திர வேலைப்பாடுகள் எழில்மிக்கவை. இங்கிருந்த புகழ்மிக்க, வனப்புடைய பல கட்டடங்கள் இரண்டாம் உலகப்போரின் போது பெருஞ் சேதத்திற்குள்ளாக்கப்பட்டன. இந்நகரமே பீடுமாண்ட்டுப் பிரிவின் தலைநகராகவும், பின்னர்ச் சார்டீனியப் பேரரசின் தலைநகராகவும் திகழ்ந்தது. விக்டர் இம்மானுவேல் கி.பி. 1861க்கும் கி.பி.1864க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் பேரரசராயிருந்தபோது ஒருமைப்படுத்தப்பட்ட இத்தாலியின் தலைமை நகராகவும் விளங்கிற்று. இந்நகரிலுள்ள தியூரின் பல்கலைக்கழகம் கி.பி. 1404 –இல் நிறுவப்பட்டது. தியூரின் நகரின் பெருமைக்கு மேலும் பெருமை சேர்ப்பது அங்குள்ள தொல்பொருள் அருங் காட்சியகமாகும். அங்கு மறுமலர்ச்சி இயக்கக் கலைஞர்களான இரபீல், இலியோனார்டா டாவின்சி, மைக்கேல் ஆஞ்சலோ போன்றோரின் வரைபடங்களுக்கான வரிக்கோட்டுப் படங்கள் உள்ளன. மா.கா.

தியூவே(சான்), அமெரிக்கத் தத்துவ மேதையும், உளவியல் வல்லுநரும் கல்வியாளருமாவர். இவர் கி.பி.1859-ஆம் ஆண்டு பர்லிங்டனில் பிறந்தார். இளமைக் கல்விக்குப் பின் கி.பி. 1879-இல் வெர்மாண்ட்டு பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டம் பெற்றார். பென்சில்வேனியாவில் கி.பி. 1881–ஆம் ஆண்டு வரை ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். சான்சு காப்பின்சு பல்கலைக் கழகத்தில் கி.பி.1884-இல் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றார். இவர் கி.பி. 1887 முதல் கி.பி.1889 வரை மினசோட்டா, கி.பி.1889 முதல் கி.பி.1894 வரை மிச்சிகன் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றில் தத்துவ இயல் போதகராகத்திகழ்ந்தார். பின்னர் 1904 வரை சிகாகோ பல்கலைக் கழகத்தில் பணி புரிந்தார். அங்கு 1896-இல் சிகாகோ ஆய்வுக்கூடப் பள்ளியை நிறுவி அதன் இயக்குநராகச் செயற்பட்டார். கொலம்பியாப் பல்கலைக் கழகத்தில் 1904 முதல் 1930 வரை தத்துவ இயல் பேராசிரியராக விளங்கினார்.

தியூவி, சான் (Dewey John) அமெரிக்க உளவியல் கழகம், தத்துவ இயல் கழகம் மற்றும் அமெரிக்கப் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர்கள் கழகம் ஆகிய அமைப்புகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார். பீக்கிங்குப் பல்கலைக் கழகத்தில் 1919, 1931 ஆகிய இரு ஆண்டுகளிலும் கல்வித் துறைப்பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார். துருக்கிய அரசின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி 1924–இல் துருக்கிக்குச் சென்று அங்குத்

தேசிய பள்ளிகளின் சீர்திருத்தத்திற்கும் ஒருங்கிணைப்புக்கும் துணைசெய்தார்.

கல்விச் சீர்திருத்தத்தில் நாட்டமுற்றிருந்த இவர், கல்வியின் நோக்கம், தரம், பயனீட்டு அடிப்படைகள் ஆகியவை உளவியலைப் பின்னணியாகக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்தினார். குழந்தைகளின் மனம் மற்றும் உடல் வளர்ச்சிகளின் அடிப்படையில் அவர்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்யக்கூடியதாய்க் கல்வி அமைதல் வேண்டுமென்பது இவர் கருத்து. செயல்திட்டம், வழிமுறை, மற்றும் முன்னேற்றம் ஆகியவை கல்விப் பணியின் முக்கிய கூறுகளென்று இவர் கருதினார். அனுபவம் வாயிலாகத் தெரியாதனவற்றைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற உந்துதல் ஏற்படுகையில் கல்வியின் முக்கியத்துவம் உணரப்படும் என்பது இவருடைய கோட்பாடு. அத்தகைய சூழல் உருவாக்கப்பட்ட பின்னர்ப் புகட்டப்படும் கல்வி பெரிதும் பயன் தரத்தக்கது என்றார். சமகாலத்திய சமுதாயக் கூறுகள், வளர்ச்சிப் படிகள், ஆக்கப்பணிகள் ஆகியவற்றினைப் பின்பற்றிக் கல்வித்துறையில் மாற்றங்கள் மேற்கொள்ளப் படவேண்டுமெனத் தெரிவித்தார். சமுதாயத்தின் பொது வளர்ச்சிக்குக் கல்வியே அடிப்படை என்பது இவரது சித்தாந்தம். நடைமுறைக்கு ஒத்ததாய், பயில்வோரின் மனநிலைக்கேற்ப அனுபவங்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கக் கூடியதாய் நினைவாற்றலுக்கு முக்கியத்துவம் தரக்கூடியதாய்ச், சோதனைக் களத்தில் பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தத் தக்கதாய்க் கல்வி அமைய வேண்டுமென இவர் கருத்துத் தெரிவித்தார்.

மனவியல், உளவியலில் எதிர்விளைவுக் கோட்பாடு, மனவியல் மறு பரிசீலனை, பள்ளியும் சமுதாயமும், குழந்தையும் பாடத்திட்டமும், மக்களாட்சியும் கல்வியும் போன்றவை இவருடைய முக்கியமான ஆங்கிலப் படைப்புகளாகும். இவர் 1952–இல் காலமானார். மா.கா.

திரட்டு நூல்கள்: 'திரட்டு' என்பது பல் வேறிடங்களில் பலவாறு சிதறிக் கிடந்தவற்றை இன மாக ஒருங்கு சேர்த்து வைத்த எனப்பொருள்படும். திரட்டு நூல்கள் என்னும்போது வெவ்வேறான புலவர் பாடல்களைப் பொருளடைவில் ஒருசேரக்கோத்து அமைத்தவை எனலாம். தொகை, கொத்து, துணர், மஞ்சரி, கோவை, மாலை, முறை முதலிய பெயர் களாலும் திரட்டுநூல்கள் சுட்டப்பெறும். இவ்வகை யான திரட்டுகள் மூவகையில் அமையலாம். புலவர் பலர் பாடிய பாடல்களை ஒருங்கு திரட்டுதல் ஒரு வகை. புலவர் ஒருவர் பாடிய நூல்கள் முதலியவற் றைத் தொகுத்தல் மற்றொரு வகை. தெய்வம், மக்கள், முதலாகப் பல்வேறுபொருள்களின் அடிப் படையில் கோத்தல் பிறிதொரு வகை.

பண்டைத் தமிழ்ச் சான்றோர் தொகுத்து அமைத்த பாடல் தொகுதிகளே சங்கத்தொகை நூல்கள்; அவற்றைப் 'பழந்தனிப் பாடற்றிரட்டு' என்னலாம். எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு என்பன சங்ககாலப் புலவர் பலர் பாடிய பாடல்களின் திரட்டே என்பது உலகம் நன்கு அறிந்தது. இவை அகம், புறம் என்னும் பொருள் வகையிலும், பாடல் களின் அடிவரையறை கொண்டும், பாடல் வகைமை யினாலும் திரட்டப்பட்டுள்ளன. குறுந்தொகை, நற் றிணை, ஐங்குறுநூறு, அகநானூறு என்பவை அகப் பொருள் பற்றிய அகவற்பாடல்களின் தொகுப்பு. அடிவரையறையினால் இவை நாற்பெருந்தொகுதிக ளாயின. எட்டுத்தொகையில் புறப்பொருள் பற்றி யவை பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், புறநானூறு என்னும் மூன்றும் ஆம்; பத்துப்பாட்டு அகமும் புறமும் இணைந்தவை; கலித்தொகையும் பரிபாடலும் பாடல் வகையினால் அமைந்த அகப்புறத் தொகை களாம்.

இவ்வாறே பிற்காலத்தும் இன்று வரையிலும் பற்பல சூழலில் புலவர் பாடிய பாடல்கள் பலவாம். இத்தகு தனிச் செய்யுட்களுள் பல வரலாற்று நிகழ்ச் சிகள் குறித்தும் கதைகளைக் குறித்தும் கதை சார்ந்த நிகழ்ச்சிகளைக்குறித்தும் தோன்றியன. தெய் வம் பற்றியும் அரசர் முதலிய பெருமக்களைக் குறித் தும் எழுந்தன பல. இவையெல்லாம் செவி வழியா கப் போற்றப்பட்டும் ஏடுகளில் எழுதிப் பேணப்பட் டும் வழங்கி வந்தன. இவற்றை நெடுங்காலத்திற்குப் பின்வந்த ஒருவராலோ பலராலோ தனிநூல்களாகத் தொகுக்கப்பெறும் நிலை தோன்றுகிறது.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் நாலடியார் ஒரு திரட்டு நூலாகும். எண்ணாயிரம் சமண முனி வர்கள் பாடிய வெண்பாக்களில் 400 பாடல்கள் வைகை நதியின் எதிர் சென்று நிலைத்தன என்பது செவிவழிச் செய்தி. இவற்றை 40 அதிகாரங்களாகப் பதுமனார் வகுத்தார். இது நீதிபற்றிய தொகை நூல்; அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் பாகுபாட் டினைப் பின்பற்றியது. அகம், புறம் என்னும் சங்கப் பாடல் திரட்டிற்கு மாறுபட்ட பொருண்மையில் அமைந்துள்ளது இது.

இதனை அடுத்து வந்தவை சமயச் சார்பானவை. சைவத் திருமுறைகளும் வைணவர் கொண்டாடும் நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தமும் ஒருவகையில் திரட்டு நூல்களைச் சாரும்; சைவத் திருமுறைகளுள் முதல்பதினொன்றையும் திரட்டியவர் நம்பியாண்டார் நம்பிகள். திவ்வியப் பிரபந்தத்தைத் திரட்டியவர் சிரீமந் நாதமுனிகள். இவற்றைத் தனிப்பாடல் திரட் டினின்றும் வேறுபட்ட நூல்களின் திரட்டு எனக் கொள்ளலாம்.

ஒன்பதாந் திருமுறையும் பதினொன்றாந் திரு முறையும், திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் இயற்பாவும் திரட்டு நூல்களே என்பது மிகத் தெளிவாக விளங் கும். திருமாளிகைத் தேவர் முதல் சேதிராயர் ஈறாக ஒன்பதின்மர் இயற்றியருளியதே ஒன்பதாம் திரு முறை. பதினோராந்திருமுறையும் திருவாலவாயுடை யார் முதல் நம்பியாண்டார் நம்பிகள் ஈறாகப் பன் னிருவர் செய்த நாற்பது சிற்றிலக்கியங்கள் அடங்கி யது. எனவே, இதற்குப் 'பிரபந்த மாலை' என்னும் ஒரு பெயரும் உண்டு. இயற்பாவில் முதலாழ்வார் மூவர் முதலாகத் திருவரங்கத்தமுதனார் ஈறாக எழு வர் அருளிய பதினொரு பிரபந்தங்கள் உள்.

மேலே சுட்டிய சமய நூல்களிலிருந்து பாடல் களைத் தெரிந்தெடுத்துத் திரட்டிய நூல்கள் சிலவும் பின்னர்த் தோன்றின. அவற்றுள் முதலாவதாகக் குறிப்பிடத்தக்கது 'சங்கர நாராயணத் திரட்டு'. இத னைத் தொகுத்தவர் தத்துவ தேசிகர் சந்தானத்தில் 35-ஆம் சந்தானமாகிய சுயம்பிரகாச யோகியார் ஆவார். இவர் தேவாரம், திருவாய்மொழிகளிலிருந்து 1,100 பாடல்களை எடுத்து 52 அதிகாரமாகப் பகுத் துத் தந்துள்ளார்.

சிவாலய முனிவர் பொருட்டுத் தேவாரத் திரு முறைகளிலிருந்து அகத்தியர் திரட்டியவை 'அகத்தி யர் தேவாரத் திரட்டு' என்னும் பாராயண நூலா கும். இதுபோன்றே நாடோறும்ஓதும் நோக்கத்துடன் அமைந்தது திவ்வியப் பிரபந்தங்களிலிருந்து மணவாள மாமுனிகள் திரட்டியருளிய 'நித்தியாநு சந்தானம்' என்னும் திரட்டு நூல். இவை கடவுள் வணக்கமாக அமைந்த திரட்டு நூல்கள் ஆகும்.

இனி, சமயத் தத்துவம் சார்பாக வந்த திரட்டு நூல்கள் நோக்கத்தகும். இவற்றுள் முற்படக் கூறத் தக்கது 'திருமுறைத்திரட்டு'. சைவ சித்தாந்த செம் பொருளை விளக்கும் தேவாரப் பாடல்களைத் தெரிந் தெடுத்து உமாபதிசிவாசசாரியாரால் தொகுக்கப் பெற்றது இந்நூல். இதில் பதிமுதுநிலை, உயிரளவை நிலை, இருண்மலநிலை, அருளதுநிலை, அருளுரு நிலை, அருளும் நெறி, உயிர் வணக்கம், இன்புறு நிலை, அஞ்செழுத்தருள்நிலை, அணைந்தோர் தன்மை எனப் பத்து அதிகாரங்களில் 99 திருப்பாடல் கள் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன.

சொரூபானந்தர் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் திரட்டியது 'சிவப்பிரகாசப் பெருந்திரட்டு'. இவர்தம் சீடர் தத்துவராயர் திரட்டியது 'சிவப்பிரகாசக் குறுந்திரட்டு'. இத்திரட்டு நூல்கள் கலைக்கட்டளை, அனுபவக் கட்டளை என்னும் இருபெரும் பிரிவுகள் கொண்டவை. இவற்றுள் 28 இயல்களும் 218 அதி காரங்களும் உள. 137 நூல்களிலிருந்து திரட்டப் பெற்ற வேதாந்த தத்துவம் சார்ந்த 2813 பாடல்கள் இவற்றில் உள,

இலக்கணத் திரட்டுநூல் என்னும் தகைமைய பன்னிரு படலமும், பன்னிரு பாட்டியலும். இவை புலவர் பலர் இயற்றிய நூற்பாக்களின் திரட்டாய் அமைந்தவை. இவ்வாறேஇலக்கணத்தொகை நூல்கள் சில அண்மைக்காலத்தும் வெளிவந்துள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக, இலக்கணத் தொகை-சொல், இலக்கணத் தொகை-யாப்பு, பாட்டியல் என்பவற்றைக் கூறலாம்.

புறத்திரட்டு கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டில்இடைப் பகுதியில் திரட்டப்பெற்றது எனக் கருதப்படுவது. இது இலக்கியப் பாடல்களின் தொகுப்பு. சங்கப் பாடல்கள் முதல் கம்பரது இராமாவதாரம் ஈறாக வந்த இலக்கியங்களிலிருந்து தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ள பாடல்கள் இதில் உள்ளன. இப்புறத்திரட்டு வள்ளு வரது முப்பாலின் அமைப்பைப் பின்பற்றியது. நூலின் பெரும்பகுதி மட்டுமன்றி அதிகார அடைவிலும் குற ளாசிரியர் வகுத்த நெறியையே இத்திரட்டு நூல் பின் பற்றியுள்ளது. திருக்குறளின் அறிவுச் செல்வத்தை மேலும் பெருக்குவதற்காகத் தொகுக்கப்பெற்ற தமிழ்ச் செல்வம் என்று இதனைக் கூறலாம். இதற்கு நீதித்திரட்டு, பிரசங்கா பரணம் என்னும் பெயர் களும் உண்டு. புறத்திரட்டுச் சுருக்கம் என ஒரு தொகுப்பும் காணப்படுகிறது.

இத்திரட்டின் அறத்துப்பாலில் 45 அதிகாரங்களும் 673 செய்யுள்களும் உள; பொருட்பாலில் 86 அதி காரங்களும் 1032 செய்யுள்களும் உள்ளன. புறத் திரட்டுச் சுருக்கத்திலுள்ள காமத்துப்பாலில் கைக் கிளைத்திணைப் பொருளாக 65 செய்யுள்கள் உள. இவற்றையும் சேர்க்க 1570 செய்யுள்கள் இத்திரட்டில் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன என்பது தெரியவரும். இத் திரட்டினால் பின்னாளில் மறைந்துபோன பல நூல் களைப் பற்றிய விவரங்கள் தெரியவருகின்றன.

குறிப்பிட்ட சூழலுக்கு ஏற்பப் புலவர் பலர் பாடிய செய்யுள்களைச் சூழல் விளக்கத்துடன் தரும் தொகுப்பு நூல் 'தமிழ் நாவலர் சரிதை'. இது கி.பி.17 -ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றியதாகலாம். இது போன்றே 'அருந்தமிழ்த் திரட்டு' என ஒரு நூல் தஞ்சைச் சரசுவதிமகால் நூல் நிலையத்தில் சுவடி யாய் உள்ளது. மேலும் தனிப்பாடற்றிரட்டு என்னும் பெயருடன் சில ஏடுகளும் சுவடி நூலகங்களில் உள.

இராமநாதபுரம் சமசுதானம் பொன்னுசாமித் தேவரின் தூண்டுதலால் தில்லையம்பூர்ச் சந்திர சேகர பண்டிதரும் காஞ்சீபுரம் கச்சபாலய அய்யரும் தொகுத்த நூல் (கி.பி. 1862) 'தனிப்பாடற்றிரட்டு' என வழங்கப்படுகிறது. இத்திரட்டு நூல் மூலமாக வும் உரையுடனும் பல பதிப்புகளைப் பெற்றுள்ளது. ஔவையார், கம்பர் முதலியோர் பாடிய பாடல்கள் அவ்வப்புலவர் வரலாற்றுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவை.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தை நிறுவிய பெரியார் பாண்டித்துரைத் தேவர் 'பன்னூற்றிரட்டு' என் னும் பெயரால் (கி.பி.1898) ஒரு திரட்டு நூலினை வெளியிட்டுள்ளார். இது புறத்திரட்டுப் போன்ற தொரு இலக்கியத் திரட்டாகும். இது அறத்துப் பால், பொருட்பால் என்னும் இருபகுதிகள் கொண் டது; 54 அதிகாரங்கள் என்னும் பகுப்பு உளது. நீதிநூல், காவியம் முதலிய பல தமிழ் நூல்களி லிருந்து திரட்டப்பெற்ற பாடல்களை இத்தொகுப் பிற் காணலாம்.

புலவர் பலர் பாடிய வண்ணங்கள் தொகுக்கப் பெற்று 'வண்ணத்திரட்டு' என நூலாக அமைக்கப் பட்டுள்ளது. இதுபோன்றே கோவை முதலிய பிரபந் தங்களிலுள்ள செய்யுள்கள் தொகுக்கப்பெற்றுக் 'கோவைக் கொத்து' முதலியனவாகப் பெயரிடப் பட்டுள்ள நூல்களும் சில உள. புராண நூல்கள் முதலியவற்றிலுள்ள தோத்திரங்களை ஒருங்கு திரட் டியஒருநூல் (1899) 'சிவபுராணாதி தோத்திர மஞ்சரி' என வழங்கப்படுகிறது. சமசுதானங்களின் தலைவர் களாக விளங்கிய சிற்றரசர் சிலர் பேரில் அமைந்த பாடல்களைக் கொண்ட திரட்டு நூல்கள் சில உள. ஊற்றுமலைத் தனிப்பாடல் திரட்டு, வடகரையாதிக் கன் சரித்திரம் போல்வன அத்தகையன.

தில்லையம்பூர்ச் சந்திரசேகர கவிராச பண்டிதர் திரட்டித் தந்த தனிப்பாடற்றிரட்டுப் போலவே முற்காலச் சமகாலப் புலவர்களின் பாடல் திரட்டாக மதுரை மு.ரா. கந்தசாமிக் கவிராயர் 'தனிச் செய்யுட் சிந்தாமணி' என்னும் தொகைநூல் ஒன்று வெளியிட்டார் (கி.பி.1908). பேராசிரியர் மு. இராக வையங்கார் 'பெருந்தொகை' என்னும் திரட்டு நூலினை கி.பி. 1936–இல் வெளியிட்டார். இது கடவுள் வாழ்த்தியல், அறவியல், பொருளியல் என்னும் முப்பெரும் பகுப்பினை யுடையது. இத்திரட்டு நூல் தமிழ் நாவலர் சரிதை முறையையும் தனிப் பாடற்றிரட்டு முறையையும் பின்பற்றியது. இலக்கிய வரலாறு முதலியவற்றிற்குப் பயன்படவேண்டும் என்னும் நோக்கில் அமைந்தது. 2214 பாடல்கள் கொண்டது.

பெரும்புலவர் பலருடைய பாடல்களையும் நூல்களையும் ஒருங்கு தொகுத்துத் தரும் திரட்டு நூல்களும் தனிப்படக் குறிக்கத் தகுந்தவை. குமரகுருபரர், சிவப்பிரகாசர், சிவஞானமுனிவர், தாயுமான சுவாமிகள், பட்டினத்துப் பிள்ளையார், குணங்குடி மசுதான் சாகிபு முதலியோர் பாடியுள்ளவை அவரவர் பெயரால் திரட்டு நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன.

'சந்நிதி முறை' என வழங்குவனவும் திரட்டு நூல்களே. திருப்போரூர்ச் சந்நிதி முறை, திருத்தணிகைச் சந்நிதி முறை, திருவரங்கச் சந்நிதிமுறை முதலியன எடுத்துக்காட்டுகளாம்.

தமிழக அரசின் தமிழ் வளர்ச்சித் துறை வெளியிட்டு வரும் தமிழ்நூல் விவர அட்டவணைத் தொகுதிகளில் 'திரட்டுநூல்கள்' என ஒரு பகுதி காணப்படுகிறது. அப்பகுதிகளை நோக்கின் இன்னும் எத்தனையோ வகையான திரட்டுநூல்கள் வெளிவந்துள்ளமை தெரியவரும். மு.ச.

திரண்ட உடலமைப்பு: உடலமைப்பிற்கும் ஆளுமைக்கும் நெருங்கிய தொடர்பிருப்பதாக நம்பி வந்தனர். முகக்குறியியல் (Physiognomy)என்ற துறையும்வளரலாயிற்று. மனிதர்களுடைய உயரம், எடை, உயரத்திற்கும் எடைக்கும் உள்ள விகிதம், தலையின் சுற்றளவு, கையின் நீளம் போன்றவைகளைக் கொண்டு மனிதனின் குணநலன்களைக் கூறவும் தலைப்பட்டனர். கிரேக்க மருத்துவர் இப்போகிரட்டிசு இரண்டு அடிப்படை விதிகளின் உதவியால் உடலமைப்பைக் குறிப்பிட்டார். பின்னர்க் கிரசுமர் மூன்று வகையாக உடலமைப்பை விவரித்தார். அதனைத் தொடர்ந்து வில்லியம் செல்டன் என்னும் கொலம்பியாப் பல்கலைக் கழக மருத்துவர் 4000 கல்லூரி மாணவர்களின் முன்பகுதி, பக்கவாட்டம், பின்பகுதி ஆகியவற்றின் நிருவாணப் படங்களைக் கொண்டு, திரண்ட உடலமைப்பினர், இடைநிலையினர், மெலிந்த உடலமைப்பினர் என்று மூவகையாகப் பாகுபடுத்திக் கூறினார். திரண்ட உடலமைப்புக் கொண்டவர்கள் உருண்ட வடிவமும், மென்மையான தசையமைப்பும் பெரிய வயிறும் உள்ள உடலமைப்பைக் கொண்டவர்கள். செல்டன் உடலமைப்பினை மூன்று எண்ணுள்ள குறியீடு மூலம் விளக்குகிறார்; அதாவது 111 என்ற எண்ணிலிருந்து 777 எண் வரையிலான குறியீட்டைக் குறிப்பிடுகிறார். முதல் எண் 1 குறைந்த அளவையும், 4 சராசரி அளவையும் 7 அதிக அளவையும் குறிக்கும். சான்றாக, திரண்ட உடலமைப்புக் கொண்டவரை 711 என்றும், இடைநிலையினரை 171 என்றும், மெலிந்த உடலமைப்புக் கொண்டவரை 117 என்றும், சராசரியான உடலமைப்பு உள்ளவரை 444 என்றும் குறிப்பிடுகிறார். ஜி.இரா.

துணை நூல்

Jozefcohen (Ed), Personality Assessment, Eyewitness Series in Psychology-Ran McNally & Co , Chicago, 1969.

திரபால்கர் ஐரோப்பாவிலுள்ள ஐபீரிய முந்நீரகத்தின் தென்மேற்குக் கரையில் அமைந்துள்ள ஒரு நில முனையாகும். இது இசுபெயின் நாட்டில் கேடிசுக்கும் (cadiz), சிப்ரால்டர் (Gibraltar) நீர்

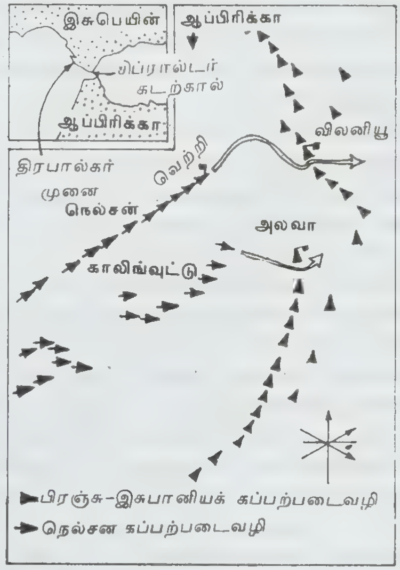

போரின் நிலைகள்- அக்.21,1805 நண்பகல்

இணைப்புக்கும் இடையிலுள்ளது. திரபால்கருக்கு (Trafalgar) மேற்கே சற்றுத் தூரத்தில் கி.பி. 1805-ஆம் ஆண்டில் அக்டோபர் 21-ஆம் நாளன்று நடைபெற்ற கப்பற் சண்டையின் காரணமாக வரலாற்றுச் சிறப்பை இது எய்தியது.

பிரான்சுக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் இடையே கி.பி. 1803-இல் மீண்டும் போர் மூண்டது. அதுசமயம் நெப்போலியன் பிரான்சு நாட்டரசைக் கட்டுப்படுத்தி வந்தார். போரின் தொடக்ககாலத்தில் நெப்போலியனுடைய முழுக் கவனமும் இங்கிலாந்தின்மீது படையெடுத்துச் செல்வதைப் பற்றி இருந்தது. இங்கிலாந்தை வெற்றி கண்டுவிட்டால் ஐரோப்பாவில் தமது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டுவது எளிதாகும் என்று எண்ணினார். அத்திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டுப் பொலோனுக்கு (Boulogne) அருகே ஒரு பெரிய படையைச் சேகரித்தார். சேகரிக்கப்பட்ட 1,00,000 வீரர்களை இங்கிலாந்து அழைத்துச்செல்ல 2.000 படகுகளைக் கட்டினார். ஆங்கிலக் கால்வாயில் ஆங்கிலேயர்கள் கடலாதிக்கம் பெற்றிருந்த காரணத்தால் அவரது எண்ணம் தடைப்பட்டது. பிரஞ்சுக் கப்பற்படை நான்கு மையங்களில் சிதறிக் கிடந்தது. அம்மையங்கள் 1) பிரெசுட்டு (Brest), 2) தூலான் (Toulon), 3) உரோச்போர்ட்டு (Rochefort) 4) பெர்ரோல் (Ferrol) என்பவையாகும். இத் துறைமுகங்களை ஆங்கிலக் கப்பற்படை முற்றுகையிட்டிருந்தது. சிதறுண்டு கிடந்த கப்பற்படை முற்றுகையை உடைத்துவிட்டு ஆங்கிலக் கால்வாயை ஒரு சில காலம் கட்டுப்படுத்தினால் ஒழிய நெப்போலியனுடைய திட்டம் வெற்றி பெற வாய்ப்பில்லை. இசுபெயின் கி.பி. 1805-இல் பிரான்சுடன் சேர்ந்தது. அப்போது நெப்போலியன் புதிய திட்டம் ஒன்றை வகுத்தார். இசுபெயின் மற்றும் பிரஞ்சுக் கப்பற்படைகள் மேற்கு இந்தியத் தீவுகளுக்குச் செல்லவேண்டும் என்றும், ஆங்கிலப்படை அத் தீவுகளைக் காக்க ஆங்கிலக் கால்வாயை விட்டு அவற்றைப் பின்தொடர நேர்ந்தால் தக்க சமயத்தில் வேகமாகத் திரும்பிவந்து ஆங்கிலக் கால்வாயைப் பிரஞ்சு நிலப்படை கடக்கும் வரை காத்து நிற்கவேண்டும் என்றும் கூறினார். அத்திட்டத்தின்படி பிரெஞ்சுக் கப்பற்படைத் தலைவர் வில்லனுவா (Villeneuve), தூலானை விட்டுப் புறப்பட்டு, வழியில் கேடிசில் இருந்த இசுபானியப் படையுடன் சேர்ந்து மேற்கிந்தியத் தீவுகளை நோக்கிப் புறப்பட்டார். ஆங்கிலப் படைத் தலைவர் நெல்சன் அத்தீவுகளைக் காக்க அவற்றைப் பின்தொடர்ந்தார். தக்கநேரத்தில் திட்டப்படி வில்லனூவா ஐரோப்பா நோக்கிப் புறப்பட்டார். நெல்சன் வெகுவிரைவில் நிலைமையைப் புரிந்துகொண்டு வேகமாகச் செல்லக்கூடிய கப்பல் ஒன்றை இங்கிலாந்துக்கு உரிய காலத்தில் அனுப்பி ஆங்கிலக் கப்பல்களை எச்சரிக்கைப்படுத்திவிட்டுத் தாமும் இங்கிலாந்து நோக்கிப் புறப்பட்டார். அதனால் நெப்போலியனுடைய திட்டம் தோல்வியடைந்தது. வில்லனூவா கொரன்னாவிற்குச் (Corunna) சென்றுவிட்டார். பின்னர் அதைவிடுத்துத்தெற்கு நோக்கிச்சென்று கேடிசை அடைந்தார். நெப்போலியனுடைய தூண்டுதல் காரணமாகவும் தமது பதவி பறிபோகு என்ற பயத்தாலும் வில்லனூவா கேடிசை விட்டு வெளியேறி, நேபிள்சில் பிரான்சு மேற்கொண்ட போர் நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவு அளிக்க முற்பட்டார். திரபால்கர் முனைக்கு மேற்கே அவரை வழிமறித்து நெல்சன் போரிடும்படி செய்தார்.

வில்லனூவாவின் 33 கப்பல்களைக் கொண்ட கப்பற்படை 8கி.மீ.நீளத்திற்கு வடக்குநோக்கிஒரே வரிசையில் நிறுத்தப் பட்டிருந்ததை நெல்சன் கண்டார். நெல்சன் 27 கப்பல்களைக் கொண்ட தமது படையை இரண்டு வரிசைகளில் நிறுத்தி வைத்தார். அவற்றுள் ஒன்று கூத்பெர்ட்டு காலிங்கு உடின் (Cuthbert Colljngwood) தலைமையில் செயற்பட்டது. காலிங் உடு ‘இராயல் சாவரின்’ (Royal Sovereign)என்ற கப்பலிலிருந்து தம்கீழிருந்த 15 கப்பல்களுக்குக் கட்டளைகள் இட்டுவந்தார். நெல்சன் ‘வெற்றி’ (Victory)என்ற கப்பலை நடத்தினார். இவர் மொத்தம் 12 கப்பல்களை நடத்திச் சென்றார். காலிங்குஉடு அக்டோபர் 21–ஆம் நாள் நடுப் பகலுக்குள் பிராங்கோ இசுபானியப் படையின் பின்னணியில் இருந்த 16 கப்பல்களுடன் போரிடத்தொடங்கினார்.பகைவரின் படையின்மையம் மற்றும் முன்னணிப் பகுதிகளை நெல்சன்தாக்கினார். அந்த வரிசையில்தான் வில்லனூவா தமது ‘புசென்டோர்’ (Bucentaure) கப்பலில் ஏறிக்கொண்டு போர் நடத்திவந்தார். நெல்சனுடைய கப்பல்களின் பெரும் பகுதி வில்லனூவாவின் படையை ஊடுருவிச் சென்று அதனைச் சீரழித்தது. அந்நேரத்தில் பியாரி துமனுவார், (Pierre Dumanoir) தலைமையிலான பகைவருடைய ஆறு கப்பல்களை முதல் தாக்குதலின்போது புறக்கணித்துவிட்டார். அவை அன்று மாலை 3.30 மணி அளவில் திரும்பிவந்து வில்லனூவாவிற்கு உதவி செய்யலாயின. அவ் உதவி பெருத்த அளவில் இல்லாமையால் அம்முயற்சி தோல்விகண்டது. காலிங்குஉடு பின்னணியை முழுமையாகஅழித்து விட்டார். வில்லனூவா சிறைப்பட்டார். அவர் 19அல்லது 20 கப்பல்களை இழந்தார். அவை ஆங்கிலப் படையிடம் சரணடைந்தன;14,000 வீரர்களையும் இழந்தார்; அவர்களுள் பாதிப் பேர் சிறைப்பட்டனர். நெல்சன் போரின்போது படுகாயமுற்று மாலை 4.30 மணியளவில் உயிரிழந்தார். அதற்குள் தம் படை வெற்றிபெறுவது திண்ணம் என்பதை அவர் அறிந்து

விட்டமையால் மனநிறைவோடு உயிர்நீத்தார். ஆங்கிலேயர் பக்கத்தில் 1,500 வீரர்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். அவர்களுள் சிலர் இறந்துவிட்டனர்; வேறுசிலர் காயமுற்றனர். அவர்கள் ஒரு கப்பலைக்கூட இழக்கவில்லை. இப்போரின் காரணமாக நெப்போலியன் இங்கிலாந்தின் மீது படையெடுத்துச் செல்லும் திட்டத்தை முழுமையாகக் கைவிட்டுவிட்டார். பிரஞ்சுக் கப்பற்படைப் பலத்தை இப்போர் அழித்துவிட்டது. தி.அர.இரா.

திரமிள சங்கம்: சமண அறவோர்கள் மனித குலம் அனைத்தும் கல்வி வளம் பெற்று அறிவொளி வீசிடப் பள்ளிகள் அமைத்தவர்கள்; மனிதகுலம் தூய வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள அறவுரை பகர்ந்தவர்கள். சமண முனிவர்கள் ஓரிடத்தில் நிலைத்து வாழாமல் ஊரூராகச் சென்று அறவுரைகள் பகர்ந்து சமயத்தை வளர்த்து வந்தமையைக் கல்வெட்டுகளாலும், சமய இலக்கியங்களாலும் அறியமுடிகிறது. இச்சமண முனிவர்கள் ஆங்காங்கே சங்கங்கள் அமைத்துச் சமயத்தை வளர்த்து வந்தனர். இன்றும் சமணச் சங்கங்கள் உள்ளன. இவர்கள் விளம்பரத்தை விரும்பாத காரணத்தால் இவர்களைப் பற்றிய செய்திகள் மிகுதியாக வெளிவருவதில்லை.

தமிழகத்தில் ஆரியர் வருகைக்கு முன்னர் வாழ்ந்த மக்கள் 'திரமிளர்' அல்லது 'திராவிடர்' என்பதை வரலாற்று ஆசிரியர்கள் ஒப்புக்கொள்கின்றனர். அம்மக்களுக்குப் பகவான் இடப தேவர் முதன் முதல் எழுத்துகளும் வரிவடிவங்களும் அமைத்தருளினார். அவையே பிராமி எழுத்தாகும். அவ்வெழுத்துக்களே இன்று தமிழ் எழுத்துகள் என்று கூறப்படுகின்றன.

சமண முனிவர்களின் கூட்டத்திற்குச்சங்கம் என்பது பெயர். ஆதி காலத்தில் சமண சங்கம் ஒரே கூட்டமாக இருந்தது. அதற்கு மூல சங்கம் என்று பெயர். பிறகு சங்கம் பெரிதாக வளர்ந்து விட்டது, ஆகவே, அது நான்கு பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டு நந்திகணம், சேனகணம், சிம்மகணம், தேவகணம் என்று பெயர் இடப்பட்டது. பிற்காலத்தில் நந்தி சங்கத்திலிருந்து திரமிள சங்கம் அல்லது திராவிட சங்கம் என்னும் ஒரு பிரிவு ஏற்பட்டதாகச் சாசனங்களால் அறியலாம்.

வச்சிர நந்தி என்பவர் விக்கிரம ஆண்டு 526-இல் (கி.பி.470-இல்) திராவிட சங்கத்தை ஏற்படுத்தினார் என்று தரிசன சாரம் என்னும் நூலில் தேவசேனர் என்பவர் எழுதியிருக்கிறார் என்று கூறுவர்.

தென்னாட்டில்ஆரியர்வருகை அதிகரித்து வரவே கி.பி.முதல் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த குந்த குந்தாசாரியார் திராவிடர்களுக்கு விழிப்புணர்ச்சியை உண்டாக்க வேண்டித் திராவிட சங்கம் ஒன்றை நிறுவினார். அத்திராவிட சங்கமே கி.பி.4-ஆம் நூற்றாண்டில் வச்சிர நந்தி மாமுனிவரால் புதுப்பிக்கப்பெற்று வளர்ந்து வந்தது.

தென்னாட்டில் மிகப் புகழ்வாய்ந்த சங்கமாக இருந்தது திரமிள சங்கம், இச்சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் முதலில் தீபங்குடியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தார்கள். இவர்கள் தமிழரேயாயினும் தமிழ் கன்னடம், வடமொழி ஆகிய மொழிகளில் புலமையுடையவர்களாய் விளங்கினார்கள். இத்திரமிள சங்கத்தைச் சார்ந்தவர் குணபத்திர முனிவர். இவர் தம் ஆசிரியராகிய சினசேனரால் தொடங்கப்பட்டுச்செம்பாதி முடிவுபெற்ற மகாபுராணத்தின் பிற்பாகமாகிய உத்தர புராணத்தை இயற்றியவர். இவ்வுத்தர புராணம் கி.பி. 897-இல் இயற்றி முற்றுப் பெற்றதாகும்.

குணபத்திர முனிக்குப்பின் குமரசேனரென்றொருவரும் அவர்க்குப்பின் சிந்தாமணியாசிரியரும் அவர்க்குப்பின் சிரீவர்த்த தேவரும் இருந்தார்கள். சிரீவர்த்த தேவர் சூளாமணியை இயற்றிய தோலா மொழித் தேவர். இச்செய்திகளால் சமணர்கள் தமிழகத்தில் சங்கங்கள் நிறுவித்தம் சமயத்தை வளர்த்து வந்தனர் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இச்சங்கங்களில் திரமிளசங்கம் மிகவும் புகழ்பெற்றதாகவிளங்கிவந்தது என்பதும் புலப்படுகிறது. சு.சு.

திரவிலியான், சர் சார்சு, ஆட்டோ இங்கிலாந்து நாட்டின் அரசியல் அறிஞரும், வரலாற்றாசிரியருமவார். இவர் இங்கிலாந்தில் இலீசுட்டர் (Leicestershire) மாவட்டத்தில், உரோத்லி தெம்பிள் (Rothley Temple) என்னும் ஊரில் கி.பி. 1838-இல் பிறந்தார். இவர் தாய் அன்னாமூர் மெகாலே (Hannah More Macaula) என்ற பெண்மணி, இவள் சிறந்த வரலாற்றறிஞரான தாமசு பேபிங்டன் மெக்காலேயின் சகோதரியாவாள். திராவிலியனின் தந்தை சர் சார்லசு எட்வர்டு திரவிலியான் ஒரு சிறந்த அரசியல் நிபுணர். சார்சு ஆட்டோ திரவிலியான் (Sir George otto Ttrevelyan) கேம்பிரிட்சில் உள்ள ஆரோ, திரிநிட்டி (Triniy) கல்லூரிகளில் பயின்று நாட்டுச் சேவைக்குத் தம்மைத் தயார் செய்து கொண்டார். இவர் தந்தை இந்தியாவுக்கு வந்தபொழுது கி.பி.1862-இல் அவருடைய செயலாளராக திரவிலியான் பணியேற்றார். இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தாய்நாடு திரும்பிய இவர் கி.பி.1865 முதல் 1886 வரை பாராளுமன்ற உறுப்பினராகப் பணியாற்றினார். தாராளவாதக்கொள்கையையேஇவர் பின்பற்றினார். அயர்லாந்து நாட்டு அலுவல்களைக் கவனிக்கும் ஒரு

செயலாளராக இவர் அமைச்சரவையிலும் பணிபுரிந்தார் (கி.பி.1882 முதல் 1884). வேறு சில பொறுப்பான பதவிகளும் இவரைத் தேடிவந்தன. மகளிர் வாக்குரிமை, வேளாண் தொழிலாளர் வாக்குரிமை முதலிய முற்போக்குக் கொள்கைகளை இவர் தீவிரமாக ஆதரித்தார். இவர் ஓர் அரசியல்வாதியாக இருந்ததுடன் வரலாற்றறிஞராகவும் இருந்தார். இவர் சில முக்கியமான வரலாற்று நூல்கள் எழுதியுள்ளார்.

இவர்தம் பிள்ளைகள் மூவரும் தந்தையைப் போலவே சிறப்பான வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்கள். நார்த்தம்பர்லாந்தில் 1928 ஆம் ஆண்டில் இவர் காலமானார்.

தெ.பா.

திரவிலியான், சார்சு மெக்காலே ஆங்கிலேய வரலாற்றறிஞர். இவர் இங்கிலாந்தில் வெல்காம்பே (Welcombe) என்ற ஊரில் கி.பி.1876-இல் சார்சு ஆட்டோ திரவிலியானின் (த.க.) இளைய மகனாகப் பிறந்தார். ஆரோ (Harrow) கல்லூரியில் கல்வி பயிலும்போது, இவருக்கும் சர் வின்சுட்டன் சர்ச்சிலுக்கும் இடையே நெருங்கிய நட்பு ஏற்பட்டது. இளமையிலேயே திரவிலியானுக்கு (Trevelyan George Maccaulay) வரலாறு எழுத வேண்டுமென்ற நாட்டம் மிகுதியாக இருந்தது. இவர் 1927 முதல் 1951 வரை கேம்பிரிட்சிலும் (Cambridge), திரிநிட்டிக் கல்லூரியிலும் (Trinity College) வரலாற்றுப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார். வரலாற்று நூல்கள் எழுதுவதை இவர் முக்கிய பணியாகக் கொண்டார். சமயத் துறையில், இறைவன் உண்டு என்றோ இல்லை என்றோ கூறாத ஒரு பிரிவைச் சேர்ந்திருந்தார். அரசியலைப் பொறுத்தவரை இவர் தாராள வாதப் போக்கை ஆதரித்தார். காலம் என்ற பெரு வெள்ளத்தில் மனிதன் மிகவும் அற்பமானவன் என்ற கருத்து இவரிடம் வேரூன்றியிருந்தது. இவர் எழுதியுள்ள வரலாற்று நூல்களில் உள்ள உரை நடை, சில

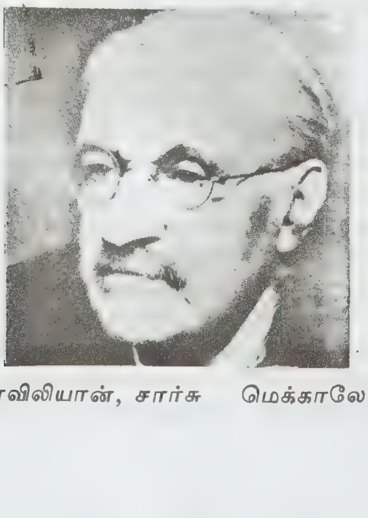

திரவிலியான், சார்சு மெக்காலே

இடங்களில் செய்யுள் நடையாக இருக்கும். வரலாற்றறிஞர்களுள் முன்னணியில் நிற்பவர்களில் இவரும் ஒருவர். இவர் எழுதிய நூல்கள் மிகப் பலவாம்.

அரும்பெரும் வரலாற்று நூல்களை ஆக்கித் தந்த இப்பெரியார் 1962-இல் கேம்பிரிட்சில் காலமானர்.

தெ.பா.

திரள் நிதி அரசியல் சட்ட விதியின்படி அரசு நிதியில் சேர்க்கப்படுகிறது. மைய, மாநில அரசுகளின் வரவுகள் அனைத்தும் இத்திரள் நிதியில் அடங்கும். வரிகள், வரிகள் அல்லாத வழியில் அரசுக்குக் கிடைத்த வருவாய்கள் (Tax and Non-tax Revenue), கருவூலச் சீட்டுகள் (Treasury Bills) அல்லது வழித்துறைக் கடன்கள் (Ways and Means) மூலம் திரட்டிய தொகை ஆகிய யாவும் இந்நிதியில் அடங்கும். இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 112-ஆம் விதிப்படி ஆண்டு வரவு செலவுகள் ஆகியவற்றின் மதிப்பீட்டைப் பற்றிய அவ்வாண்டின் நிதியறிக்கையை ஒவ்வொரு நிதியாண்டும் நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும், மாநிலங்களில் சட்டமன்றங்களிலும் அளிக்க வேண்டும். இவ்வாறு ஒவ்வோர் ஆண்டும் அளிக்கப்படும் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் (மைய அரசிலும், மாநில அரசிலும்) திரள் நிதியானது (Consolidated Fund) முதன்மையாகக் கருதப்படுகிறது. அதாவது, மைய, மாநில அரசுகளுக்குக் கிடைத்த அனைத்துத் தொகைகளும், அவ்வரசுகளுக்குச் சொந்தமான அனைத்துப் பணத் தொகைகளும் இந்நிதியில் அடங்கும்.

திரள்நிதியின் பொறுப்பில் கடன் வாங்குதல்: இந்திய அரசுக்கு மிக்க நிதி தேவைப்படும்போது, அது தனது திரள்நிதியைப் பணயமாக அல்லது பொறுப்பாக வைத்துப் (Security) பாராளுமன்றச் சட்டத்தின் வழியாக விதிக்கிற வரம்புகளுக்குட்பட்டுக் கடன்களை எழுப்பவும், தான் எழுப்பும் கடன்களுக்கு ஏற்ற பொறுப்புகளைக் கடன் வழங்குவோருக்கு அளிக்கவும் அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறது (அரசியலமைப்புப் பிரிவு 292). அதுபோலவே, மாநில அரசுக்கும் தனது திரள் நிதியின் பொறுப்பில் மாநிலச் சட்டமன்றம் விதிக்கும் வரம்புகளுக்குட்பட்டுக் கடன்களை எழுப்புதற்கு அதிகாரம் உள்ளது (293(1). இந்திய அரசாங்கம் தனது திரள் நிதியிலிருந்து எந்த ஒரு மாநில அரசாங்கத்துக்கும் கடன்களை வழங்குதல் கூடும் (பிரிவு 293 (2). ஆனால், எந்த ஒரு மாநில அரசாங்கத்தாலும் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டிய கடன் மீதியிருந்தால், அந்த மாநில அரசாங்கம் இந்திய அரசாங்கத்தின் முன் இசைவு இல்

லாமல் கடன் எழுப்புதல் இயலாது (பிரிவு 293 (3)' இந்திய அரசாங்கத்தினால் அல்லது அதன் சார்பாக வாங்கப்படுகிற மற்றெல்லா அரசாங்கத் தொகைகளும் இந்திய அரசின் பொதுக்கணக்கில் அல்லது அரசின் கணக்கில் (Public Account) வரவு வைக்கப் படுதல் வேண்டும். இதுபோலவே மாநில அரசாங்கக் கணக்கும் இருக்கிறது. அரசாங்கச் சட்டத்தின் அதிகாரத்தின் அடிப்படையில் அல்லாமல் எந்த ஒரு வரியும் வாங்கப்படுதலும், வரிப் பணங்களடங்கிய திரள் நிதியிலிருந்து செலவுக்கு ஒதுக்கப்படுதலும் இயலா (பிரிவுகள் 265, 266 (3)). இந்த விதிகள் மாநில அரசாங்கத்துக்கும் பொருந்தும்.

இவ்வாறு இத் திரள் நிதியிலிருந்துதான் அரசு அனைத்துச் செலவுகளையும் மேற்கொள்கிறது. இந்திய மைய அரசில் குடியரசுத் தலைவரின் பரிந்துரையும், மாநிலங்களில் ஆளுநரின் பரிந்துரையும் இன்றி அரசு மானியத்திற்கான எந்தக் கோரிக்கையும் இத்திரள் நிதியில் செய்யப்படமுடியாது. இத்திரள் நிதியிலிருந்து அரசு மேற்கொள்ளும் செலவானது வாக்கெடுப்புக்கு உட்பட்டது, உட்படாதது என இரு வகைப்படும். வாக்கெடுப்புக்கு உட்படாத வகைகளை நாடாளுமன்றம், சட்டமன்றம் விவாதிக்கலாம். ஆனால் அவற்றின்மீது வாக்களிக்க முடியாது. இச் செலவுகள் கட்டாயமாகச் செய்யப்பட வேண்டுவன என்பதால் இவை நாடாளுமன்ற அல்லது மாநிலச் சட்டமன்றங்களின் வாக்கெடுப்பிற்கு உட்பட்டவையல்ல. இவை சாட்டப்பட்ட செலவுகள் (Charged Item of Expenditure) எனப்படும். மேலும் சாட்டுதலின்படி செய்யப்படும் செலவுகளும் வாக்கெடுப்பின்படி செய்யப்படும் செலவினங்களைப் போலவே அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டத்திலும், அரசாங்கக் கணக்கிலும் காட்டப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். இவ்வாறு சாட்டப்பட்ட செலவுகள் பின்வருவன: 1) குடியரசுத் தலைவர், மாநில ஆளுநர் ஆகியோரின் ஊதியம், படி, 2) நாடாளுமன்றத்தின் தலைவர், சட்டசபைத் தலைவர், இவற்றின் துணைத்தலைவர்கள், மேலவைத் தலைவர், துணைத் தலைவர்கள் ஆகியோரின் ஊதியங்கள், படிகள், 3) இந்திய மைய மாநில அரசுகளின் கடன் செலவுகள் (Debt Charges), 4) இந்தியத் தலைமை நீதிமன்றம், உயர்நீதி மன்றம் ஆகியவற்றின் நீதிபதிகளின் ஊதியங்கள், படிகள், ஓய்வூதியங்கள், மைய அரசின் கணக்குத் தணிக்கை அதிகாரி (Comptroller and Auditor General), மாநில அரசின் தலைமைக் கணக்கு அதிகாரி (Accountant General) ஆகியோரின் ஊதியம், படி, ஓய்வூதியம், 6) ஒரு நீதிமன்றத்தின் அல்லது உப நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு அல்லது கட்டளை அல்லது தாக்கீதை நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவைப்படும் தொகைகள், 7) இந்தியத் தொகுக்கப்பட்ட நிதியின்மீது (Consolidated Fund of India) அரசியல் சட்டத்தினால் அல்லது நாடாளுமன்றத்தில், சட்டமன்றத்தில் இயற்றப்பட்ட சட்டத்தினால் சுமத்தப்பட்டதென அறிவிக்கப் பட்ட பிற செலவினங்கள் முதலியனவாகும். பிரிட்டானியப்பாராளுமன்ற ஆட்சியில் சாட்டப்படும் செலவினங்களுக்கு வழி செய்யப்பட்டிருப்பதுபோல் இந்தியப் பாராளுமன்ற முறை ஆட்சியிலும் திரள் நிதியில் சாட்டப்படும் செலவினங்களுக்கு வழி செய்யப் பட்டுள்ளது.

வாக்கெடுப்பிற்கு உட்பட்ட அரசுச் செலவினங்கள் ஒவ்வோர் ஆண்டு நிதித் தொடரின்போதும் இந்திய நாடாளுமன்றத்திலும், மாநிலச் சட்டமன்றங்களிலும் விவாதிக்கப்பட்டு வாக்கெடுப்பு நடைபெறும். அவ்வாறு வாக்களிக்கப்பட்ட துறைகள், இனங்களுக்கான செலவுகள் மட்டும்தான் இத்திரள் நிதியிலிருந்து அரசால் பயன்படுத்த முடியும். வாக்கெடுப்பிற்கு உட்பட்ட, உட்படாத இருவகைகளிலும் செய்யப்படும் மொத்தச் செலவினங்களைக் காட்டுவதே செலவு ஒதுக்கீட்டுச் சட்டம் (Appropriation Act) எனப்படுகிறது.

திரள் நிதியின் வகைகள்: இத் திரள் நிதியானது இரண்டு பெரிய பிரிவுகளைக் கொண்டது. ஒரு பிரிவு நடப்புச் செலவையும் (Revenue Current Expenditure), அதை ஈடுசெய்யும் வரவினங்களான வரி, வரியல்லாத வருவாய்களையும் (Tax and non-tax Revenues) குறிக்கும். மற்றொரு பகுதி மூலதனச் செலவுகளையும் (Capital Expenditure), அவற்றைச் சரிக்கட்டக் கடன் வாங்குதலையும் (கடன் வரவினங்களாக Ways andMeans Sources; and Loans and Debts) குறிக்கும். இவ்விரண்டு பிரிவுகளும் மேலும் பல உட்பிரிவுகளாக முன்னேற்றச் செலவு (Development Expend ture), முன்னேற்றமல்லாத செலவு (Non-development Expenditure) என்றும், ஐந்தாண்டுத் திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டதிலிருந்து திட்டச் செலவு (Plan Expenditure), திட்டத்தில் சேராத செலவு (Non-plan Expenditure) என்றும் பலவற்றைக் கொண்டுள்ளன.

இதில் நடப்புச்செலவு அல்லது வருவாய்ச் செலவு என்பது ஒவ்வோர் ஆண்டும், ஒவ்வொரு துறையிலும் ஆக்கப்பணிகளையும், சேவைகளுக்காகக் கொடுக்கும் ஊதியத்தையும் முக்கியமாகக் குறிக்கிறது. இது திரும்பத் திரும்பச் செய்யக்கூடிய செலவினைக் குறிப்பதால் குறுகிய பயன்பாட்டையே அளிக்கும். மேலும் 1952 -ஆம் ஆண்டுக்குப்பின்னர் ஒரு இலட்சம் உருபாய்க்கும் குறைவான மதிப்பீட்டை உடைய திட்டங்களுக்கு ஆகும் செலவினங்களும் இவ்வருவாய்ச் செலவில்

சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. மூலதனச் செலவினங்கள் என்பது பெரும்பாலும் கட்டுமானப் பணிகள், இயந்திரங்கள் வாங்குவது போன்ற நீண்டகாலப் பொருளாதாரப் பயன்பாட்டுச் செலவினங்களைக் குறிக்கும். இவற்றிற்காகும் செலவினங்கள் வருவாய்ச் செலவில் எஞ்சியது போக, மீதிக் கடனிலிருந்துசரிக்கட்டப்படுகின்றன. எந்தெந்தச்செலவுகள் நடப்பு இனங்களில் அடங்கும், எவையெவை மூலதன இனங்களில் அடங்கும் என்பது நாட்டுக்கு நாடு சிறிது வேறுபடுகிறது. இதைப்பற்றிய அறிஞர்களின் கருத்துகளும் நாட்டுக்கு நாடுவேறுபடுகின்றன.

முன்னேற்றச் செலவு என்பது அரசு, நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காக மேற்கொள்ளப்படும் செலவுகளைக் குறிக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக வேளாண்மை, தொழில்கள், பொது ஊழிய நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் மொத்தத் தொகுதி அல்லது நாட்டின் உள்ளமைப்புக்குத் தேவையான கட்டுமானப் பணி அமைப்புகள் (infrastructure) முதலிய இனங்களுக்கு மேற்கொள்ளப்படும் செலவுகளால் பொருளாதார வளமும் பயன்பாடும் நாட்டு வருமானமும் அதிகரிக்கிறது. அதனால் அரசாங்கத்துக்கும் வருவாய் கிடைக்கும். முன்னேற்றமல்லாத செலவு என்பது காவல் துறை, உள்நாட்டு நிருவாகச் செலவு, அரசு ஊழியர்களுக்கு ஓய்வூதியம் போன்ற செலவுகளைக் குறிக்கிறது. இவற்றால் அரசு கருவூலத்துக்கு வருவாயோ, நாட்டுப் பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றமோ உண்டாக வாய்ப்பில்லை.

திட்டச் செலவு, திட்டத்தில் சேராத செலவு என்ற சொற்றொடர்கள் தெளிவாக இல்லை என்ற கருத்து இன்றும் தொடர்ந்து வருகிறது. ஏனென்றால் திட்டச்செலவு என்பது இந்திய மைய, மாநில அரசுகள் ஒவ்வொரு நிதியாண்டும் அந்த ஆண்டுத் திட்டத்துக்கென ஒரு செலவுப்பட்டியலைத் தயாரிக்கின்றன. அதன்படி நடப்பு ஆண்டில் திட்டத்தின்கீழ் வரும் துறைகள், இனங்கள் ஆகியவற்றிற்காக மேற்கொள்ளப்படும் செலவுகள் திட்டச் செலவுகள் எனப்படும். மேலும் மாநில அரசின் திட்டச் செயலானது மைய அரசால் ஒப்புதல் அளிக்கப்படுவதாலும், திட்டச் செலவுகளுக்கென மைய அரசு குறிப்பிட்ட தொகையை(திட்டங்களுக்கு ஏற்றவாறு) ஒவ்வொரு மாநிலத்துக்கும் ஒதுக்கீடு செய்வதாலும், சில சமயங்களில் அந்நடப்பு ஆண்டில் முன்னுரிமையற்ற முன்னேற்றமில்லாத பணிகளும் மாநில அரசுகளால் திட்டப் பணியின்கீழ் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. நடப்பு ஆண்டு முடிந்ததும் குறிப்பிட்ட திட்டப் பணி,வரும் ஆண்டிலும் தொடர்ந்தால் அல்லது முந்தைய ஆண்டில் திட்டப் பணியாக இருந்த இனங்களுக்காக ஆன செலவு அல்லது பராமரிக்க ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட தொகை நடப்பு ஆண்டில், திட்டத்தில் சேராத செலவு எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. மேலும், திட்டப் பணிகளுக்கு அரசு முன்னுரிமை கொடுப்பதால் சில சமயங்களில் முன்னேற்றப் பணிகள் பின்னுக்குத் தள்ளப்படுவதும் உண்டு. பெரும்பாலும் திட்டச் செலவுகளில் அரசியல் பின்னணி நிலவுவதால் அது அரசார்ந்த ஊழலுக்கும், பொருளாதார முன்னேற்ற ஒத்திவைப்பு ஏற்படுவதற்கும் வழிவகை செய்கிறது.

இவ்வாறாகத் திரள்நிதியில் அடங்கும் அரசின் வரவினங்களும், செலவினங்களும் தான் இந்திய நாட்டின் எதிர்கால நிதிப் பொருளாதாரத்தையே நிருணயிக்கின்றன என்று கூறினாலும் அது மிகையாகாது. மேலும் இத் திரள் நிதியின் வருவாய் அரசின் செலவுகளுக்கு மேற்படுமேயானால் அதை அந்த நடப்பு ஆண்டின் உபரி வரவுசெலவுத் திட்டம் என்றும், வருவாய் செலவுக்குக் குறையுமேயானால் அதைப் பற்றாக்குறை வரவுசெலவுத் திட்டம் என்றும் மதிப்பிடுகின்றனர். இத்திரள் நிதியின் உபரி அல்லது பற்றாக்குறையை வைத்து, மொத்த இந்திய மைய மாநில அரசுகளின் வரவுசெலவுத் திட்டத்தை அந்த நடப்பு ஆண்டில் மதிப்பீடு செய்ய முடிகிறது.

கா.தி.இ.

துணை நூல்கள்:

Dhavaraj, K., Finnancial Administration in India-vora & Co., Publishers pvt.'Ltd., Bombay, 1974.

Ojha, P.D., Principles and practice of public Finance and Financial Administration in India, vora &Co , Publishres pvt. Ltd., Bombay, 1980.

திரள் பெயர்: பொதுப்பெயர்களை (Common Nouns) எண்ணப்பெறும் தன்மையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு எண்ணப்படு பெயர்கள் (Count Nouns) எனவும் இயலும். எண்ணப்படு பெயர்களை எண்ணுதல் (இரண்டு மாடுகள், ஒரு மரம்) இயலும். திரள்பெயர்கள் குறிப்பிட்ட உருவ அமைப்பினைக் கொண்டிருப்பதில்லை யாதலின் (நெய், நீதி) இவற்றை எண்ண முடிவதில்லை.

தமிழ் மொழியில் திரள்பெயர்கள் ஒருமை-பன்மை எண்வேறுபாடின்றி அமையும். மேலும் இவை எண்ணப்படு பெயர்களைப் போன்று எண்ணடைகளால் சிறப்பிக்கப் பெறுவதில்லை. சான்றாக 'இரண்டு வண்டிகள்' என்பதனைப் போன்று 'ஒரு நெய்' எனக் கூறப்படுவதில்லை.

திரள் பெயர்களில் எண் வேறுபாடு இன்மையால் இவை பன்மை உருபினை ஏற்பதில்லை. எனினும் இவற்றின் வேறுபட்ட வகைகளைச் சுட்டும் சூழலில் இவை பன்மை உருபுகளை ஏற்பதுண்டு; எண்ணடைகளால் சிறப்பிக்கப் பெறுதலும் உண்டு. இரண்டு வகையான எண்ணெயைக் குறிக்குமிடத்துத் தமிழில் ‘இரண்டு எண்ணெய்கள்’ எனக் குறிப்பிடுதல் உண்டு.

திரள் பெயர்கள் நுண்பொருள் பெயர்களாகவும் பருப்பொருள் பெயர்களாகவும் அமையப்பெறும். தமிழில் ‘நீதி’ ‘குற்றம்’ போல்வன நுண்பொருளைக் குறிக்கும் திரள்பெயர்களாகவும் ‘நெய்’, ‘இரும்பு’ போல்வன பருப்பொருள்களைக் குறிக்கும் திரள் பெயர்களாகவும் அமைந்துள்ளன. ஏ.ஆ.

துணை நூல்கள்:

Andronov, M., The Standard Grammar of Mordern and Classical Tamil, New Century Book House, Madras, 1969.

Jan Svartvik., A Grammar of Contemporary English, London, 1972.

திராட்சாராமா ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் கோதாவரி சமவெளிப் பகுதியில் அமைந்துள்ள ஓர் ஊர். கோயிற் கட்டடக் கலைச் சிறப்புப் பெற்ற இவ்வூரில் பீமேசுவரன் என்னும் கோயில் உள்ளது. கீழைச்

திராட்சாராமா–சிறு கோயில்

சாளுக்கிய அரசர் பீமன் என்பவரின் பெயரால் பீமேசுவரன் எனக் கூறப்படும் இக்கோயில் சிற்பங்களுக்குச் சிறப்புபெற்ற கோயிலாகும். இக்கோயிலின் உள்ளே வடிவமைக்கப்பட்டுள்ள சிறு கோயில் ஒன்று மாதிரிக் கோயிலமைப்பில் கட்டடக் கலைஞரால் கட்டப்பட்டுள்ளது. பீமேசுவரன் கோயிலில் உள்ள ஏழு இருடிகளின் சிற்பங்கள் குறிப்பிடத் தக்கவை. ஏழு இருடிகள் ஒன்றாகக் காணப்படும் அமைப்பு மிக அரிதானதாகும். இக்கோயிலின் தூண்களில் பல அழகிய சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. கோலாட்டம் எனப்படும் நாட்டுப்புற ஆட்டம் இங்குச் செதுக்கப்பட்டுள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கோயிலின் மிகப்பெரிய நந்தி மிக அழகுடையது. சு.இரா.

திராட்சுக்கி(1879-1940): திராட்சுக்கி 1879-ஆம் ஆண்டு உக்ரேன் மாகாணத்தில் பிறந்த ஓர் உருசிய அரசியல்வாதியாவார். இவரதுஇயற் பெயர் இலெவ் டெவிடோவிச் பிரான்சுடைன் (Lev Davydovich Bronstein) என்பதாகும். காரல் மார்க்சின் சிந்தனையால்கவரப் பட்டுத் தம்மை உருசியாவின் தீவிரவாத இயக்கத்தில் இணைத்துக் கொண்டவர். இலெனின், கார்க்கி போன்ற புரட்சியாளர்களுடன் மிக்க ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார்.இத்தகைய நடவடிக்கையால் அப்போதைய அரசு இவரைக் கைது செய்து கி.பி. 1898-இல் சைபீரியாவிற்கு நாடு கடத்தியது. 1920-ஆம் ஆண்டில் அங்கிருந்து தப்பித் ‘திராட்சுக்கி’ (Trotsky) என்ற பெயரில் போலி பயண இசைவுச்சீட்டு தயாரித்து இங்கிலாந்து சென்றார். முதல் உலகப்போர்க் காலத்தில், சுவிட்சர்லாந்து, செருமனி ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்றார் இப்போரை மிகுதியும் கண்டித்துப் பிரசாரம் செய்தார். பின்னர்ப் பிரான்சு நாட்டிலும் இவர் நசிசுலவோ (Nisheslavo) என்ற வார இதழில் போரினை எதிர்த்து எழுதி வந்தார். அங்கிருந்து விரட்டப்பட்டு 1917-இல் நியூயார்க்கு போய்ச்சேர்ந்து அங்கு நேவிமிர் (Navy mir) எனும் இதழினை நடத்தி வந்தார். உருசியப் புரட்சி 1917-இல் தொடங்கிய சமயத்தில் உருசியா போய்ச்சேர்ந்து அதில் பெரும் பங்காற்றினார். விப்ரியடு (Vperiod) என்னும் இதழில் உருசியப் பொதுவுடைமையாளர்களை (Bolshevik) ஆதரித்து எழுதி வந்தார். வகுப்புப் பிரிவினையற்ற சமுதாயம் உருவாக வேண்டும் என இவர் விரும்பினார்; சார் கொடுங்கோலாட்சி ஒழியவும், மக்களாட்சி அமையவும் பெரிதும் விழைந்தார். உருசிய நாட்டில் தான் உலகிலேயே முதன்முதலாகத் தொழிலாளர் ஆட்சி முறை உருவாகும் என்று இவர் முன்னரே கூறினார். இலெனின் அரசாங்கத்தில் அவருக்கு அடுத்த நிலை

திராட்சுக்கி

யில் இருந்து பல உதவிகளைச் செய்தார். இவர் வெளி விவகார உயர் அதிகாரியாகவும் போர் உயர் அதிகாரியாகவும் சோவியத்துப் பொது உடைமைக் கட்சி ஆட்சிக்குழு (Politburo) உறுப்பினராகவும் இருந்தார்; சிவப்புப்படை ஒன்றை உருவாக்கிச் சீர்நிலையில் வைத்திருந்தார். மேலும் இவர் பிரெசுட்-லிட்டோவ்சுக்கு (Brest-litovsk) மாநாட்டிற்கு உருசியப் பிரதிநிதியாகச் சென்று உருசிய-செர்மானியப் போர் முடிவு ஒப்பந்தம் செய்தது குறிப்பிடத்தக்கது. இலெனினின் மறைவிற்குப் பின் 1924-இல் இசுட்டாலின்கை ஓங்கிய சமயத்தில், இசுட்டாலின் தமக்கு எதிராகச் சூழ்ச்சி செய்ததாகக் குற்றம் சாட்டி திராட்சுக்கியைப் போர் அதிகாரிப் பதவியினின்றும் நீக்கினர். பின்னர்ப் பொது உடைமைக்கட்சியிலிருந்தும் இவர் நீக்கப்பட்டார். அதன் விளைவாகத் திராட்சுக்கி இசுடாலினையும் அவர் அரசாங்கத்தையும் எதிர்த்தும் கண்டித்தும் பல புத்தகங்களையும் சுவடிகளையும் எழுதினார். இவர் 1929-இல் உருசியாவிலிருந்து துரத்தப்பட்டுத் துருக்கியில் 4 ஆண்டுக் காலம் தங்கினார். பின்னர்ப் பிரான்சிலும் நார்வேயிலும் தங்கி இசுட்டாலினை எதிர்த்து எழுதி வந்தார். தீகோரிவைரோ (Diego Rivera) என்பாரது அழைப்புக்கிணங்க மெக்சிகோ சென்றார். இவர் 1940-ஆம் ஆண்டு மெக்சிகோ நகரத்தில் சாக்யூ வான்டென் திரெசுடு (Jacques Van den Dreschd) என்பவனால் கொல்லப்பட்டார். இவர் தம் சுயசரிதை, உருசியப் புரட்சி வரலாறு முதலிய நூல்களை எழுதியுள்ளார். ஜே.இர.

திராட்டர், வில்பிரடு (கி.பி. 1872–1939) இங்கிலாந்திலுள்ள கோல்போர்டு (Coleford) என்னுமிடத்தில் கி.பி. 1172-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர் ஒரு புகழ்மிக்க அறுவை மருத்துவ அறிஞராகவும் சமூகவியல் அறிஞராகவும் விளங்கினார்.

வில்பிரடு திராட்டர் (Wilfred Trotter) 1901–இல் இங்கிலாந்திலுள்ள மருத்துவக் கல்லூரியில் சேர்ந்து மருத்துவப் பட்டம் பெற்றார். இவர் 1906-இல் இலண்டனிலுள்ள பல்கலைக்கழக மருத்துவமனையில் அறுவை மருத்துவ அறிஞராகப் பணியிற் சேர்ந்தார். பின்னர் அங்கு 1935–இல் அறுவை மருத்துவப் பிரிவின் பேராசிரியரானார். இவர் தனியாகப் பெரிய மருத்துவமனை ஒன்றினை நிறுவி மருத்துவச் சேவையும் செய்துவந்தார். மேலும், இவர் 1928 முதல் 1932 வரை ஐந்தாம் சார்சு மன்னரின் மதிப்பியல் மருத்துவராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

இவர் தோலிலுள்ள உணர்வுத் திசுக்களை இயல்பு நிலைக்குக் கொணர்விப்பதில் சிறந்த மருத்துவ அறிஞராகத் திகழ்ந்தார். இவர் மனிதனுடைய கூடிவாழும் இயல்பினையும் நடத்தை முறையையும் பற்றிப் பல ஆய்வுகள் மேற்கொண்டார். இவர் 1908–இல் விலங்குகளுக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள கும்பல் நடத்தைகளையும் அவற்றால் நிகழக்கூடிய விளைவுகளையும் பற்றிக் கட்டுரைகள் வெளியிட்டார். முதலாம் உலகப்போரின்போது (1916)‘அமைதி மற்றும் போர்க் காலங்களில் குழு இயல்பூக்கங்கள்’ (Instincts of the Herd in Peace and War) என்ற இவர்தம் நூல் வெளியிடப்பட்டது. பின்னர் முதலாம் உலகப் போரின்போது போர் வீரர்களிடையே ஏற்பட்ட சமூக-உள மாற்றங்களை ஆராய்ந்து அவற்றின் முடிவினையும் இணைத்து அந்நூலை 1919-இல் மறுபதிப்புச் செய்தார். இந்நூலில் குழு இயல்பூக்கங்களே (group Interests) வன்முறைகளைத் தூண்டுகின்றன என்று கூறியுள்ளார். எனவே, போர் நிறுத்தத்தை விரும்பும் அனைத்துத் தரப்பினரிடையேயும் இந்நூல் பெருமதிப்புப் பெற்றது. இருப்பினும் பிற அறிஞர்களால் பிற்காலத்தில் குழுநடத்தையைப் பற்றி நடந்தபட்ட செயலறிவுசார் ஆய்வுகளால் திராட்டரின் விளக்கக் கோட்பாடுகள் மறுக்கப்பட்டன. இவர் 1939-இல் மறைந்தார். பூ.த.

திராய்: இது ஆசியா மைனரிலிருந்த ஒரு பழைய நகரம். தார்டனல்சு (Dardanelles) நீர் இணைப்புக்குத் தென்கிழக்கில் 7 கி.மீ. தொலைவில் இப்போதைய துருக்கியில் உள்ள இசார்லிக்கு(Hissarlick) என்ற மேடான நிலப்பரப்பில் இது அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

செயுசு (Zeus) என்பவர் மகன் தர்டானசு (Dardanus) என்பவரால் திராய் (Troy) நகரம் தோற்றுவிக்கப்பட்டதென்றும், பத்து ஆண்டுகளின் முற்றுகைக்குப் பிறகு அகேயர்களால் (Achaeans

திராய் நகர அமைவிடம்

இது அழிக்கப்பட்டது என்றும் புராணங்கள் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

செருமானியப் பேரறிஞர் எயின்ரீக் சிலிமென் (Heinrich Schliemann)கி.பி. 1870-ஆம் ஆண்டு முதன் முதலாகத் திராய் அமைக்கப்பட்டிருந்த இடங்களில் அகழ்வாராய்ச்சியைத் தொடங்கினார். அவர் மூன்றாம் ஆண்டு அகழ்வாராய்ச்சியைச் செய்து கொண்டிருந்தபோது (1873)ஓமர் என்ற கிரேக்கக் கவிஞரின் காவியத்தில் வரும் அரசன் பிரையாம் (Priam) என்பவருடையது என்று நம்பப்படுகின்ற ஒரு தங்கப் புதையலைக் கண்டுபிடித்தார். அந்த இடத்தில் ஒன்பதுக்குக் குறையாத நகரங்கள் சிதைந்து எஞ்சிக் கிடந்ததையும் அவர் கண்டுபிடித்தார். கிரேக்கக் கவிஞர் ஓமர் (Homer) எழுதிய இலியது (Iliad) என்னும் காப்பியத்தில் வரும் திராய் நகரம் ஆறாவதாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட நகரம் என்று கருதுகின்றனர். அகேயர்களின் படையெடுப்புக்குப் பிறகு கி.மு. 1240-இல் திராய் நகரம் வீழ்ச்சியடைந்தது ன்று புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

ஓமர் காவியத்தில் வரும் அரசன் பிரையாம் என்பவரின் நகரமான திராய் மிகச்சிறியதாகவும் சுமார் 220 மீட்டர் அகலமுள்ளதாகவும் இருந்தது. இங்குள்ள மேடான நிலப்பரப்பில் அநேக மாடிகளைக் கொண்ட பெரிய அரண்மனை ஒன்று இருந்

திராய் நகர அகழாய்வு

தது. அதற்கு மூன்று வாசற்படிகள் இருந்தன. கிரேக்கர்கள் திராய் நகரத்தில் நிகழ்த்திய போர் ஓமர் இயற்றிய இலியது, ஒடிசி (Odyssey) ஆகிய இரண்டு காப்பியங்களுக்கும் கருப்பொருளாகத் திகழ்கிறது. இலியது என்னும் பெயர் இலியன் என்ற சொல்லிலிருந்து பிறந்தது. இலியன் என்ற சொல் திராய் நகரத்தின் பல பெயர்களில் ஒன்றாகும். இச்சொல்லும் திராய் நகரத்தைத் தோற்றுவித்த இலசு (Llus) என்பவர்பெயரினின்றும் பிறந்த சொல்லாகும்.

திராய் மக்களுக்கும் கிரேக்கர்களுக்கும் நடந்த துரோசன் போர் (Trojan War) இங்குத்தான் நடைபெற்றதென்று இலியது காப்பியத்திலிருந்து அறியலாம். இசுபார்ட்டா (Sparta) நாட்டு அரசன் மினிலாசு (Menelaus) என்பவரின் மனைவி எலன் (Helen) என்பவளைத் திராய் இளவரசனான பாரிசு தன் நாட்டுக்குக் கடத்திச்சென்றான். அதனால் போர் ஏற்பட்டது. எலனை மீட்பதற்காக மினிலாசு தன் சகோதரனானஆர்காசு நாட்டுஅரசன் அகமெம்னான் மூலமாக அகேயர் இளவரசர்களுடைய உதவியைப் பெற்றான். பிறகு மினிலாசு ஒரு படையுடன் திராய் நகரை அடைந்தான். கிரேக்கர்களுக்கும் துரோசன்களுக்கும் நடந்த போரில் அக்கேயர்கள் திராய் நகரத்தைத்தாக்கும் போது அதன் அரசன் பிரையாமும் அவன் மனைவி ஏக்யூபாவும் (Hecuba) தம் புதல்வர்களுடன் செயுசு ஆலயத்தில் சரணடைந்தனர். இறுதியில் பிரையாம் கொல்லப்பட்டான்.

ஓமருடைய இலியது என்ற காவியம் திராய் நகர முற்றுகையில் தொடங்கி எக்டர் (Hector) என்ற துரோசன் இளவரசனின் ஈமச்சடங்குகளில் முடிவடைகிறது. திராயின் வீழ்ச்சியைப்பற்றி ஓமர் கூறவில்லை. மற்றக் கிரேக்க ஆசிரியர்களுடைய நூல்களில் இந் நிகழ்ச்சி விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஓமரின் மற்றொரு காவியமான ஒடிசியின் காப்பியத் தலைவனான இதாக்கா (Ithaca) நாட்டுமன்னன் ஒடிசியசு, தன் மனைவியை விட்டுப் பிரிந்து கிரேக்கப் படையில் சேர்ந்து பத்து ஆண்டுகள் திராய்ப் போரில் ஈடுபட்டிருந்தான். இவனுடைய யுக்தியினால் கிரேக்கர்கள் வெற்றி கண்டனர். திராய் நகரம் வீழ்ந்தது. அகேயர்கள் திராயில் நுழைந்த போது திராய் இளவரசன் பாரிசு ஏற்கெனவே இறந்து விட்டான் என்று கிரேக்கக் கவிஞர் ஓமர் கூறுகிறார்.

அ.கே.

திராய்சுக் குகைக் கற்கால மனிதனின் பண்பாட்டை விளக்கும் பல செய்திகளைக் கொண்டுள்ளது. இக்குகை தெற்குப் பிரான்சில் 1914-ஆம் ஆண்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இங்கு வரையப்பட்டுள்ள ஓவியங்களும், செதுக்கப்பட்டுள்ள சித்திரங்களும் கடைப் பழங்கற்காலத்தைச் (Late Palaeolithic) சேர்ந்தவை. இவ்வகை ஓவியங்கள் பிரான்கோ கேண்டபிரியன் (Franco-Cantabrian) என்ற ஓவிய வகையைச் சேர்ந்தவை. இவ்வகை ஓவியங்கள் தென் மேற்குப் பிரான்சிலும், வடக்கு இசுபெயினிலும்

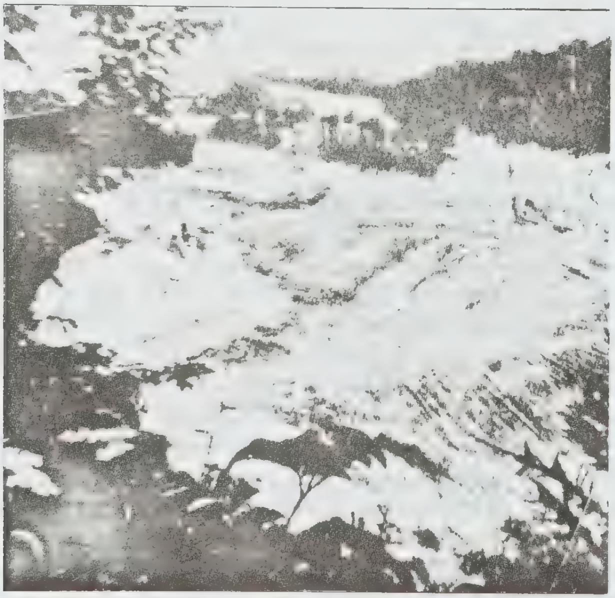

திராய்சு குகை

(Spain) உள்ள சுண்ணாம்புக்கல் குகைகளில் மட்டுமே வரையப்பட்டுள்ளன.

திராய்சுக்(Trois Fereres) குகையில் விலங்குகளும் மனிதர்களும் அரை உருவமாகவும், முழு உருவமாகவும் வரையப்பட்டுள்ளன. பிரான்கோ கேண்டபிரியன் வகையைச் சேர்ந்த ஓவியங்களைத் தவிரப் பழங் கற்காலத்தின் ஒரு பிரிவுக் காலத்தைச்(Aurignacian) சேர்ந்த ஓவியங்களும் பிரெஞ்சு நாட்டிலுள்ள இலா மாடிலீன் (La Madeleine) என்னுமிடத்திற் காணப் படும் படிவங்கள் காட்டும் கற்காலஞ் சார்ந்த (Magdalenian) ஓவியங்களும் குகையின் உட்பக்கச் சுவரில் காணப்படுகின்றன.

சூனியவாதியின் ஓவியம்

குகையின் முகப்பில் இரண்டு சிங்கங்களின் தலைகள் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. குகையின் உட்பக்கத்திலுள்ள அனைத்து வகைகளையும் பார்க்கும் போது பல்வேறு வகைப்பட்ட விலங்குகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வகைச் கண்ணாம்புக் குகைகளில் மனித உருவங்கள் இல்லையென்றாலும் திராய்சுக் குகையில் குறைந்த அளவில் மனித உருவங்கள் முழுவதுமாகவோ அரைகுறையாகவோ வரையப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக மந்திரம், சூனியம் முதலான வற்றைச் செய்யும் தோற்றத்தில் மனித உருவங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. இக் குகையில் மொத்தம் 280 உருவங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. இப்பெரும் எண்ணிக்கையில் உள்ள குகையாக இது விளங்குவதால் பழைய கற்கால மனிதனின் வாழ்க்கைமுறையை

அறியவும் அவனது கலைத்திறனை அறியவும் உதவுகிறது.

இங்குள்ள ஓர் ஓவியம் சூனியவாதியின் உருவத்தை விளக்குவதாக உள்ளது. இது அனைத்து ஓவியங்களைக் காட்டிலும் பெரியது. இதன் உயரம் 4 மீ. இந்த ஓவியத்தின் நோக்கம் என்ன என்பதை ஆய்வாளர்கள் ஒருமித்த கருத்துடன் கூறவில்லை. விலங்குகள், மனிதர்கள் முதலானோரை அடிப்பகுதியில் கொண்டுள்ளதால் இவை அனைத்தையும் இயக்கும் உயரிய ஆவி உண்டென்பதைக் காட்டுவதாக உள்ளது என்றும், விலங்குகளைக் கொல்லும் வல்லமையை மனிதன் கொண்டுள்ளான் என்பதும் உய்த்துணரக் கூடியதாக உள்ளது. சீ.ப.

திராவிடப் பிரகாசிகை: இப்பெயரில் திராவிடம் என்பது தமிழ்மொழியைச் சுட்டும்; 'பிரகாசிகை' என்பது விளக்கத்தையுடையது எனப் பொருள்படும். ஆகவே, தமிழ்மொழியிலுள்ள இலக்கிய இலக்கணம் முதலிய நூல்கள் பற்றிய செய்திகளைத் தரும் நூல் இது என்பது பெறப்படும். இந்நூலைத் 'தமிழ் வரலாறு' என்றும் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். 'திராவிடப் பிரகாசிகை என்னும் தன்னை நேர்தரும் தமிழ் வாலாறு சாற்றுவனால்' என்றும், 'தமிழ் வரலாறு தகைபெற எடுத்தீண்டு அமைவுறக் கூறுதற்கமர்தந்து' என்றும் வரும் பாயிரப் பகுதிகள் இதனை விளக்கும். வடமொழியிலும் வல்லவராகிய இவர் அந்நாளைய சூழலுக்கு ஏற்பத் 'திராவிடப் பிரகாசிகை' என்று பெயர் சூட்டினார் போலும்.

இந்நூலை ஆக்கிய ஆசிரியர் இலங்கை யாழ்ப்பாணப் பகுதியிலுள்ள வடகோவையில் தோன்றிய சபாபதி நாவலர் ஆவர். இவர் பிறந்தது கி.பி.1844; மறைந்தது 1903. இவர் வேளாள மரபினர்; நீர்வேலிச் சங்கரபண்டிதரிடம் வடமொழி தென்மொழிகளைக் கற்று நிறைந்த புலமை பெற்றார்; இருமொழிகளிலும் உள்ள இலக்கிய இலக்கணம், தருக்கம், சித்தாந்தம், வேதாந்தம் ஆகியவற்றில் சிறந்த பயிற்சியுடையராய்த் திகழ்ந்தார்; அவையோர் வியக்கப் பேசும் பேச்சாற்றல் உடையவராய் விளங்கினார். இவருடைய வாழ்வில் பெரும்பகுதியும் தமிழ் நாட்டில் கழிந்தது. திருவாவடுதுறை ஆதீனம் சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் இவருக்கு 'நாவலர்' என்னும் பட்டம் சூட்டிச் சிறப்பித்தார். இவர் செய்யுளிலும் உரைநடையிலும் இயற்றிய தமிழ் நூல்கள் பல. வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்த்து ஆக்கிய நூல்களும் உள. எல்லாவற்றினும் மேலாக இவர் இயற்றிய திராவிடப் பிரகாசிகையே தமிழறிஞர் சிந்தனையில் முன்னிற்கிறது.

திராவிடப் பிரகாசிகை நூல் ஐந்து இயல்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. அவையாவன: தமிழின் தெய்வப்பழமை மரபியல், இலக்கண மரபியல், இலக்கிய மரபியல், சாத்திர மரபியல், ஒழிபியல். முதல் இயலில் தமிழ் மொழியின் இயல்பு, தமிழின் தெய்வமாட்சி, தமிழ் என்னும் பெயர் வந்த காரணம், தமிழ் வழங்கு நிலம், செந்தமிழ் நாடு, வடமொழி தென்மொழி ஒற்றுமை வேற்றுமை முதலியன பற்றி விவரித்துள்ளார்.

இலக்கண மரபியலில் அகத்தியம், தொல்காப்பியம் முதலாகச் சிவஞான முனிவரின் பாயிர விருத்தி ஈறாக வந்துள்ள இலக்கண நூல் வரலாறு தந்துள்ளார். தொல்காப்பியத்தைக் குறித்தும் அதன் உரையாசிரியர்களின் திறன்குறித்தும் மிகவும் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார்.

இலக்கிய மரபியலில் திருமுறை இலக்கியம், சங்க இலக்கியம், காவிய இலக்கியம், புராண இலக்கியம், இதிகாச இலக்கியம், பல்வகைப் பிரபந்த இலக்கியம் எனப் பகுத்து ஆராய்ந்துள்ளார். திருக்குறள் ஆராய்ச்சியும் 'அகரமுதல' என்னும் முதற்குறளின் விருத்தியுரையும் இப்பகுதியில் தனிப்படக் கூறத்தக்கன. அருட்பிரகாச வள்ளலார் இராமலிங்க சுவாமிகளின் பாடல்களைத் திருவருட்பா அன்று என மறுக்கிறார். இது அந்நாளில் நடந்த அருட்பா–மருட்பா விவாதத்தின் விளைவைக் காட்டும்.

சாத்திர மரபியலில் அட்டாதச வித்தை, வைதிக சாத்திரம், வேதாந்த சாத்திரம், ஐக்கியவாத சைவ சாத்திரம், சித்தாந்த சாத்திரம் ஆகியவை விளக்கப்பட்டுள்ளன. சரியை, கிரியை யோகம், ஞானம் என்னும் நாற்பாதத் தெளிவும் தந்துள்ளார். சிவஞான போதச் செம்பொருளை மிக விரிவாக விளக்கியுள்ளார்.

ஒழிபியலில் கல்விச் சிறப்பு, கற்பிக்கும் நல்லாசிரியர் இயல்பு, நன்மாணாக்கர் இயல்பு, கற்கும் முறை, கற்கும் நூல்முறை, கல்வியறிவின் பயன் என்பவை விளக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒவ்வொரு நூலையும் அதன் பொருள்வகை, ஆசிரியர், தோன்றிய காலம், நூலின் பொருட் பாகுபாடு, பிற நூல்களோடுள்ள தொடர்பு என்னும் முறையில் ஆராய்ந்து எழுதியுள்ளார். தமிழ்நூல் மேற்கோள்களோடும் பல இடங்களில் வடமொழி நூல்களிலிருந்தும் மேற்கோள் காட்டி விளக்கம் தருவது ஆசிரியரின் இருமொழிப் புலமைக்குச் சான்றாகும். இவருடைய உரைநடை இறையனார் களவியல் பொருளுரை தந்த நக்கீரரின் நற்றமிழ் நடை

யினையும் சிவஞான முனிவரின் பெருமித நடையினையும் ஒத்து இலங்குகிறது. இடையிடையே சிற்சில சொற்களின் பொருளையும் விளக்கிச் செல்வது ஆசிரியரின் தமிழ்நடையைப் புரிந்து கொள்ள உதவுகிறது. பிறர் கருத்துகளை எடுத்து மறுத்துரைத்துத் தம் கொள்கையை நிலைநாட்டி உரைக்கும் இடங்களும் பல. பிறர் கூற்றை மறுத்துரைக்கும் இடங்களில் சேனாவரையர் செல்லும் நெறியில், 'மாறுபடும் பழிப்புரையேயன்றி நியாயவுரை ஆகாமை தெற்றெனவுணர்க', 'சழக்குரையே யாமன்றி வழக்குரையாகாதென்க' 'சிறுமகார்க்கும் நகையினை நிறுத்தும் என்க' என்றாற் போன்று கூறிச் செல்கின்றார்.

சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதியில் தோன்றிய இந்நூலுள் அதுவரை வெளிவந்த நூல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு இவ்வரலாற்று நூலை ஆசிரியர் படைத்துள்ளார். தமிழ் வரலாற்று நூல்களுள் இது முற்பட வைத்துப் போற்றத்தக்க பெருநூல் ஆகும்.

இந்நூலின் முதற் பதிப்பு ஆசிரியர் வாழ்ந்த காலத்திலேயே கி.பி.1899-இல் வெளிவந்தது. பின்னர் இதன் இரண்டாம் பதிப்பை நூலாசிரியரின் மருகர் ஆ.சிவகுருநாதபிள்ளை 1927-இல் வெளியிட்டார். இதற்குப்பின் மூன்றாம் பதிப்பை 1960-இல் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகத்தார் வெளியிட்டுள்ளனர். இப்பதிப்பில் எளிதில் பொருள் விளங்காத சொற்றொடர்களைப் பிரித்தும், மேற்கோட்பாக்களைச் சீர்பிரித்து அடிவரையறைதோன்றும் படி அமைத்தும் தந்துள்ளனர். முதற்கண்ணுள்ள பொருளட்டவணை நூற்பொருள்களை எளிதில் கண்டுகொள்ளத் துணை செய்கிறது. மு.ச.

திராவிட மொழிகள்: தனிமொழிகளை வரலாற்று அடிப்படையில், அதாவது ஒரு மூல மொழியிலிருந்து தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்றகருத்தின் அடிப்படையில் ஒன்று சேர்ப்பதை மொழிக் குடும்பம் என்று மொழியியலாளர் கூறுவர். அப்படியே உலகிலுள்ள எல்லாமொழிகளையும் இருபத்தாறுக்கும் மேற்பட்ட மொழிக் குடும்பங்களாகப் பிரித்துள்ளார்கள். அந்த மொழிக் குடும்பங்களுள் தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு போன்ற இருபதுக்கும் மேற்பட்ட மொழிகள் அடங்கிய மொழிகளையே திராவிட மொழிகள் என்று மொழியியலாளர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

இந்தியாவில் மொழிக் குடும்பங்கள்: திராவிட மொழிகள் முக்கியமாகத் தென்னிந்தியாவிலும், சிறுபான்மை மத்திய இந்தியாவிலும், வங்கத்தின் ஓரத்திலும் நேபாள எல்லையிலும், பாகிசுத்தானப் பகுதியிலமைந்த பலுசிசுத்தானத்திலும் பேசப்படுகின்றன.

திராவிட மொழிகள் இந்தியத்துணைக் கண்டத்தில் வழங்கும் நான்கு மொழிக் குடும்பங்களுள் ஒன்று. இந்தி, குசராத்தி, அசாமீசு போன்ற மொழிகள் இந்திய-ஆரிய மொழிக் குடும்பம் என்று சிறப்பாகவும், இந்திய-ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பம் என்று பொதுவாகவும் வழங்குவன. போடோ, இராகா மொழிகள் போன்றவை அடங்கிய திபேத்திய-பர்மிய மொழிக் குடும்பம், சந்தாலி, கோ போன்றவை ஆசுடிரிக்கு அல்லது ஆசுட்டுரோ-ஏசியாடிக்கு மொழிக் குடும்பம் என வழங்கப்பெறும். இந்தியாவின் மக்கள் தொகையில் இந்திய-ஆரிய மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள் 73 விழுக்காடும் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள் 24.4 விழுக்காடும் ஆசுடிரிக்கு மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள் 15 விழுக்காடும் திபேத்திய-பர்மிய மொழிகளைச் சார்ந்தவர்கள் 0.73 விழுக்காடும் உள்ளனர். இந்திய ஆரிய மொழிக் குடும்பத்தையும் திராவிடமொழிக் குடும்பத்தையும் சார்ந்த மொழிகள் மட்டுமே இந்திய அரசியல் சாசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு ஆகிய நான்குமட்டுமே திராவிட மொழிக் குடும்பத்துக்கு உரியவை.

திராவிட மொழி பேசுவோர் இந்திய மக்கள் தொகையில் ஏறத்தாழ 11 கோடி ஆவர். திராவிட மொழிகளில் தெலுங்கு மொழி மட்டும் ஏறத்தாழ 3 கோடியே 80 இலட்சம் மக்களால் பேசப்பட்டு மக்கள் தொகையில் முதல் இடத்தையும், தமிழ் ஏறத்தாழ 1 கோடியே 95 இலட்சம் மக்களால் பேசப்பட்டு இரண்டாம் இடத்தையும், கன்னடம் ஏறத்தாழ 1 கோடியே 75 இலட்சம் மக்களாலும் பேசப்பட்டு மூன்றாம் இடத்தையும், மலையாளம் 1 கோடியே 70 இலட்சம் மக்களால் பேசப்பட்டு நான்காம் இடத்தையும் வகிக்கின்றன. ஏனைய மொழிகளை இலட்சக் கணக்கானவரும் நூற்றுக்கணக்கானவரும் பேசுகிறார்கள்.

மொழிக் குடும்பஅறிவு: பொதுவாக இந்தியாவில் பல மொழிகள் உள. மொழியியல் நோக்கில் அவை ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டவை என்பதை உணர்ந்து பல இந்திய மொழிக்களுக்குத் தனித்தனி இலக்கணம் குறைந்தது ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே எழுதப்பட்டது. ஆனால் வரலாற்று நோக்கில், இந்திய மொழிகள் எல்லாம் ஒரே இனத்தைச் சார்ந்தவையா? பல இனத்தில் அடங்குபவையா? என்ற கேள்வியை முக்கியமானதாக அறிஞர்கள் கருத

வில்லை. ஆனாலும் இந்தியாவில் வழங்கும் எல்லா மொழிகளும் வடமொழியிலிருந்து தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்று சில அறிஞர்களும் பொதுமக்களும் நம்பி வந்தார்கள். ஆனால் திராவிட மொழி இலக்கண அறிஞர்கள் திராவிட மொழிச் சொற்கள் எல்லாவற்றையும் வடமொழியிலிருந்து தோன்றியதாகக் கருத முடியாது என்று குறிப்பிட்டதன் மூலம் திராவிட மொழிகள் வடமொழியிலிருந்து பிறந்திருக்க முடியாது என்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்தியுள்ளார்கள். ஆயினும் மொழிக் குடும்பம் என்ற கருத்து மேல்நாட்டவர் தொடர்பால் வந்தது.

மேலைநாட்டார் தொடர்பு ஏற்பட்ட பிறகு தான் திராவிட மொழிகள் தனிக்குடும்பத்தைச் சார்ந்தவை என்றும், அவற்றிற்கும் வடமொழிக்கும் தாய்-சேய் உறவு கிடையாது என்றும் திட்டவட்டமாக உணரப்பட்டது. முதன் முதலில் கி.பி.1816-இல் பிரான்சில் எல்லீசு என்பவர் செந்தமிழ், கொடுந்தமிழ், இலக்கியத் தெலுங்கு, கொச்சைத் தெலுங்கு, பழங்கன்னடம், மலையாளம், துளு, குடகு ஆகியவற்றைத் தென்னிந்தியாவின் கிளை மொழிகள் என்று குறிப்பிட்டார். அவரே மால்ட்டோ என்று இன்று சொல்லப்படுகிற இராசுமகல் மொழியும் தமிழ், தெலுங்கு மொழிகளோடு ஒத்து இருப்பதையும்சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். மால்ட்டோமொழியும் தென்னிந்திய மொழிகளோடு ஒற்றுமை கொண்டுள்ளது என்பதன் மூலம் அவை நிலப்பரப்பை ஒட்டிய பெயர் ஆகாமல் உறவு அடிப்படையில் அமைந்தது என்பதை மறைமுகமாகப் புலப்படுத்திச் சென்று விட்டார். எனவே மொழிகளை ஓர் இனமாகவோ, மொழிக் குடும்பமாகவோ கருதுவதற்கு அவை வழங்கும் நிலப்பரப்பில் தொடர்பகுதியாக இருக்க வேண்டும் என்பது முக்கியமன்று; அவைகளுக்கு இடையே மொழி அமைப்பில் ஒலிகளிலும் இலக்கணக் கூறுகளிலும் சொற்களிலும் ஒற்றுமை இருப்பதே அவசியம் என்ற கருத்தும் தெளிவாகியது. இந்த நிலையில் கி.பி.1856-இல் இராபர்ட்டு கால்டுவெல் என்ற அயர்லாந்து நாட்டில் பிறந்து தமிழகத்துக்கு வந்த கிறித்தவப் பாதிரியாரே தென்னிந்தியத் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்ற நூல் எழுதி அதில் இந்த மொழிகளைத் திராவிட மொழிகள் என்று குறிப்பிட வேண்டியதன் அவசியத்தையும் விளக்கியுள்ளார். அதனால் அவருக்குப் பின்னரே, தமிழ் மலையாளம் போன்ற மொழிகளைத் திராவிட மொழிகள் என்று வழங்கும் நிலை ஏற்பட்டது.

திராவிட மொழிகளின் எண்ணிக்கை: எல்லீசு கருத்துப்படி தமிழ், தெலுங்கு மலையாளம், கன்னடம், குடகு, துளு, மால்ட்டோ ஆகிய ஏழு மொழிகளே திராவிடமொழிக் குடும்பத்தில் அடங்கும். கால்டுவெல் புதிதாகக் கோடா, தோடா, கொண்டி, கூயி, குறுகு ஆகிய மொழிகளும் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவை என்று உறுதியாக நம்பினார். பிராகூயி மொழி திராவிட மொழிக் குடும்பத்தோடு தொடர்புடையது என்பதில் அவருக்கு ஐயம் இருந்ததால் அது பற்றிப் பிற்சேர்க்கையில் விவரித்துள்ளார் என்றாலும் கால்டுவெல் கருத்துப்படி திராவிட மொழிகள் பதின்மூன்று எனலாம்.

விந்திய மலைப்பகுதியில் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் சில புதிய மொழிகள் இருப்பது கண்டு பிடிக்கப்பட்டு, அவை திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவை என்பதும் தெளிவுபடுத்தப்பட்டது. இந்த நூற்றாண்டின் ஐம்பது அறுபதுகளில் திராவிடமொழி ஆராய்ச்சி தீவிரமடைந்தது. அது ஒப்பிலக்கண ஆராய்ச்சியிலும், இலக்கிய மொழிகளின் வரலாற்று ஆராய்ச்சியிலும் பழங்குடி மக்கள் ஆராய்ச்சியிலும் முன்னேற்றம் ஏற்பட வழிவகுத்தது. எனவே, திராவிட மொழிகளின் எண்ணிக்கை 22 எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. அவற்றில் மத்திய இந்தியாவில் பேசப்படும் மொழிகளான கொண்டா, பெங்கோ, மண்டா, கூவி, கொலாடு, நாய்க்கி, பர்சி, கத்பா, கோயா ஆகியவை திராவிட மொழிகளாகக் கருதப்படுகின்றன. இந்த 22 மொழிகளின் அடிப்படையில் எழுபதுகளில் திராவிடமொழி ஒப்பிலக்கணம் எழுத்து (ஒலியனியல்) பெயர், வினை என்று மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அதற்குப் பிறகு தென்னிந்தியாவிலும் மத்திய இந்தியாவிலும் (மத்திய பிரதேசம், மகாராட்டிரா) வேறு சில மொழிகளும் இருப்பதாக அறிஞர்கள் கண்டு அந்த மொழிகளுக்கும் இலக்கணம் எழுதியுள்ளார்கள். ஆனால், அவற்றை வேறு மொழிகளின் கிளைமொழிகளாகக் கருதலாமா? என்று வருணனை நிலையிலும் வரலாற்று நிலையிலும் முடிவு காணவில்லை. என்றாலும் திராவிட மொழி என்று பேசும் போது அவைபற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். நீலகிரிப் பகுதியில் வழங்கும் இருளா, பனியா, காட்டு நாயக்கா, குறும்பா, கசபா ஆகிய மொழிகளும், கருநாடகத்தில் வழங்கும் கொரகா, பெட்டகுறும்பா மொழியும், கேரளாவில் வழங்கும் காடர் மொழியும் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவை என்பதில் ஐயமில்லை. அப்படியே மத்திய இந்தியாவிலும் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒன்றிரண்டு பற்றிய குறிப்புகள் மட்டுமே ஆய்வாளர்கள் வெளியிட்டுள்ளார்கள். எனவே, திராவிட மொழிக் குடும்ப மொழிகளின் எண்ணிக்கையை வரையறுக்க முடியவில்லை. ஆனாலும் ஒப்பிலக்கண ஆராய்ச்சியில் 22 மொழிகளே பேசப்படுவதால் அவை தாம் இங்கு விளக்கப்படுகின்றன.

திராவிட மொழிகளும் அவை வழங்கும் நிலப்பரப்பும் வரலாறும்: தமிழ் மொழியே திராவிட மொழிகளில் பழமையானது. அதற்கு மட்டும் கடந்த இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட எழுத்துச்சான்றும், இலக்கிய மும் உள்ளன. தமிழ்மொழி இன்றையதமிழ் நாட்டில் பெரும்பான்மையான மக்களால் பேசப்படுவதோடு பிற மாநிலங்களிலும் பேசப்படுகிறது. மேலும் இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர், பர்மா, இந்தோ னேசியா, பிசித்தீவு, மொரீசியசு ஆகிய நாடுகளிலும் தென் ஆப்பிரிக்கா, பிரிட்டிசு கயானா, மடகாசுகர் திரினிடாடு போன்ற நாடுகளிலும் தமிழ் பேசுவோர் வாழ்கின்றனர், இந்தியாவில் மட்டும் ஏறத்தாழ 3 கோடியே 5 இலட்சத்து அறுபதாயிரம் மக்களும் இலங்கையில் சுமார் 2 இலட்சம் மக்களும் தமிழ் பேசுகின்றனர்.

தெலுங்கு மொழி இன்றைய ஆந்திரப் பிரதேசத் தில் பெரும்பான்மையான மக்களால் பேசப்படுகிறது. மேலும் தமிழ்நாடு, கருநாடகம் ஆகிய மாநிலங்களி லும் கணிசமான எண்ணிக்கையில் தெலுங்குபேசுவோர் உள்ளார்கள். இந்த மொழியே திராவிட மொழிகளில் மிக்க எண்ணிக்கையினரால் பேசப்படுகிறது. இதுவும் மலேசியா, தென்னாப்பிரிக்கா ஆகிய நாடுகளில் பேசப்படுகிறது. தெலுங்கு மொழியின் மிகப் பழமை யான எழுத்துச் சான்று கி.பி. 576-இல் காணப்படுகிற கல்வெட்டே. ஆனால்இலக்கியம் 11-ஆம் நூற்றாண்டி லிருந்து தொடர்ந்து கிடைக்கிறது.

கன்னடமொழி இன்றைய கருநாடக மாநிலத்தில் பெரும்பான்மையான மக்களால் பேசப்படுகிறது. வரலாற்றுப் பழமையில் தமிழ் மொழிக்கு அடுத்த இடத்தை இது பெறுகிறது. இதனுடைய மிகப் பழைய எழுத்துச் சான்று கி.பி. 450-ஐச் சார்ந்தது. ஆனால் இலக்கியம் கி.பி.9-ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தி யிலிருந்து கிடைக்கிறது.

மலையாளம், இன்றைய கேரளாவில் பெரும் பகுதியினரால் பேசப்படுகிறது. இன்று இந்தியாவில் எல்லா மாநிலங்களிலும் மலையாளம் பேசுவோர் காணப்படுகிறார்கள். இம்மொழியின் மிகப் பழமை யான எழுத்துச் சான்று கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. இலக்கியம் கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டி லிருந்து படைக்கப்பட்டு வருகிறது.

இந்த நான்கு மொழிகள் தவிர ஏனைய மொழி களுக்கு பழைய எழுத்துச் சான்று எதுவும் இல்லை. கோத்த மொழி நீலகிரி மலையில் வாழும்ஏறக்குறைய 900 மக்களால் பேசப்படுகிறது. தோடா நீலகிரிப் பகுதியில் 800க்கு மேற்பட்ட மக்களால் பேசப்படும் மொழியாகும். குடகு மொழி கருநாடக மாநிலத்தில் குடகு மாவட்டத்தில் வாழும் பெரும்பான்மையான மக்களால், ஏறத்தாழ 80,000 மக்களால் பேசப்படு கிறது. துளு மொழி கருநாடகத்தில் மங்களூர்ப் பகுதி யிலும் கேரளத்தில் காசர்கோடு பகுதியிலும் ஏறத் தாழ 9,40,000 மக்களால் பேசப்படுகிறது.

கோண்டி மொழி ஆந்திரத்தில் கம்மம் அதிலா பாத்து மாவட்டங்களிலும், மகாராட்டிரத்தில், வார்தா, இராக்பூர், சியோனி ஆகிய பகுதிகளிலும் மத்திய பிரதேசத்தில் சர்தா போன்ற இடங்களிலும் ஒரிசாவில் சில பகுதிகளிலும் ஏறத்தாழப் பதினைந்து இலட்சம் மக்களால் பேசப்படுகிறது. திராவிடப் பழங் குடியினரின் மொழிகளில் இந்த மொழியே மிகுதியான மக்களால் பேசப்படுகிறது.

கூயி மொழி ஒரிசா மாநிலத்தில் மகாநதியை ஒட்டிய பகுதியிலும் தெற்குப் பகுதியிலும் சுமார் 5,10,000 மக்களால் பேசப்படுகிறது. கூவி மொழி கஞ்சம், காளகத்தி, கோரபுட்டு ஆகிய ஒரிசாப் பகுதி யிலும், ஆந்திராவில் விசாகப்பட்டிணம் பகுதியிலும் ஏறத்தாழ 1,90,000 மக்களால் பேசப்படுகிறது, கோயா மொழி ஒரிசாவில் கோரபுட்டு மாவட்டத் திலும் ஆந்திராவில்வாரங்கல், கம்மம், கோதாவரியின் மேற்கு, கிழக்குப் பகுதிகளிலும், மத்திய பிரதேசத் தில் பசுதார் மாவட்டப் பகுதியிலும் வாழும் 1,40,000 மக்களால் பயன்படுத்தப்படுகிறது. கொலாமி மொழி ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் அதிலாபாத்து மாவட்டத் திலும்,மகாராட்டித்தில்வார்தாமாவட்டத்திலும்ஏறத் தாழ 50,000 மக்களால் பேசப்படுகிறது. பர்சி மொழி மத்திய பிரதேசத்தில் பல்தார் மாவட்டத்தில் ஏறத் தாழ 20,000 மக்களால் பேசப்படுகிறது. கொண்டா மொழியைச் சிலர் கூயி என்றும் குறிப்பிடுவர். இம் மொழி விசாகப்பட்டணம், சிரீகாகுளம் ஆகிய ஆந் திரப் பிரதேச மாவட்டங்களிலும், ஒரிசாவில் கோரா புட்டு மாவட்டத்திலும் ஏறத்தாழ 13,000 மக்களால் பேசப்படுகிறது. ஆந்திராவில் சிரீகாகுளம் மாவட்டத் திலும் ஒரிசாவில் ஒரு பகுதியிலும் கதபா மொழி8,000 மக்களால் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒரிசாவில் பேசப் படும் மொழி எல்லாரி என்று கூறப்படினும் அதனைக் கதபாவின் கிளைமொழி என்றே கருதுகின்றனர்.

நாயக்கி மொழி மகாராட்டிராவில் சந்தா, பெரார் ஆகிய பகுதிகளில் ஏறத்தாழ 1,500 மக்களால் பேசப்படுகிறது. ஒரிசாவில் உள்ள கோராபுட்டு மாவட்டத்திலும் தசமந்தபூர்ப் பகுதியிலும், கால கண்டிப் பகுதியிலும் உள்ள ஏறத்தாழ 1,300 மக்களால் பேசப்படும் மொழியே பெங்கோ மொழி. மண்டா மொழி ஒரிசாவின் கோராபுட்டு மாவட்டத்தில் வாழும் பழங்குடியினரால் பேசப்படுகிறது. குறுகி மொழி மத்தியபிரதேசத்தில் சோட்டா நாகபுரியிலும்,

இராஞ்சியை ஒட்டிய பகுதியிலும், பீகார், ஒரிசா ஆகிய மாநிலப் பகுதிகளிலும் வழங்கப்படுகிறது. இம் மொழி ஏறத்தாழ 11,32,000 மக்களால் பேசப்படுவதாகும். மேற்கு வங்காளத்தில் இராசமகால் மலைப் பகுதியிலும் பீகாரில் சந்தால்பர்கனாப் பகுதியிலும் ஏறத்தாழ 90,000 மக்களால் பேசப்படும் மொழியே மால்ட்டோ ஆகும்.

பாகிசுத்தானில் பலுசிசுத்தான் பகுதியிலும், சிந்துப் பகுதியிலும் உள்ள மலைப் பாங்கான பகுதிகளில் நாடோடி மக்களாய் வாழும் 3,00,000 மக்களால் பேசப்படும் மொழியே பிராகூயி.

பிரிவுகள் ஒரு மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளை இரண்டு விதமாகப் பிரிக்கும் முறை காணப்படுகிறது. ஒன்று பண்பாட்டை ஒட்டியது; மற்றொன்று வரலாற்றை ஒட்டியது.

திராவிட மொழிகளைப் பொறுத்த வரையில் கால்டுவெல் தான் முதன்முதலில் திருந்திய மொழிகள் என்றும், திருந்தா மொழிகள் என்றும் பிரித்துப் பேசியுள்ளார். திருந்தா மொழிகள் எனப்படுபவை பேச்சு மொழியாக மட்டும் இருந்து, எழுத்துவடிவம் இல்லாமலும், இலக்கியங்களைப் பெறாமலும் இருப்பவை. எனவே, அவை செம்மை செய்யப்படாதவை. அந்த மொழிகள் பற்றிப்பிறர் அறியாமலும் இருப்பார்கள். மேலும் அம்மொழி பேசும் மக்கள் பழங்குடி மக்களாய், நாகரிகம் அடையாத மக்களாக இன்றும் இருப்பவர்கள். இந்தக் கருத்துப்படி கால்டுவெல் ஏற்றுக்கொண்ட 12 மொழிகளில் தோடா, கோட்டா, கோண்டி, கூயி, மால்ட்டோ, குறுகி ஆகிய ஆறும் திருந்தா மொழிகள் ஆகும்.

திருந்திய மொழிகள் எனப்படுபவை எழுத்து வடிவம் பெற்று இலக்கிய வளம் பெற்றவை. மேலும் அவற்றுக்கெனத் தனி இலக்கணமும் உடையவை. இந்த முறையில் தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம் ஆகிய நான்கும் திருந்திய மொழிகள் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. துளுவும் குடகும் எழுத்து வடிவமும் இலக்கியமும் பெற்றிராவிட்டாலும் கால்டுவெல் அவற்றைத் திருந்திய மொழிகளின் பட்டியலில் சேர்த்து அவை பற்றிக் கூறியுள்ளது குறிப்பிடத் தகுந்தது. பொதுவாக அந்த இரண்டு மொழி பேசும் மக்களும் நாகரிகத்தில் சிறந்தவர்கள். பழங்குடி மக்கள் அல்லர் என்பதே அவர்கள் திருந்திய மொழியினர் எனக் கருதுவதற்குக் காரணம். துளு மொழிக்குத் தனி வரிவடிவம் (எழுத்து) இல்லாவிட்டாலும் கன்னடமொழி எழுத்துகளைப் பயன்படுத்தி கிறித்துவப் பாதிரிகள் நூல் வெளியிட்டதும், மொழி திருத்தமுற இருப்பதும் கால்டுவெல் திருந்திய மொழியாகக் கருதக் காரணமாயின. ஆனால் குடகைத் திருந்திய மொழியாகக் குறிப்பிட்டாலும் அது பற்றித் தமக்கு ஐயம் இருப்பதாகவே கால்டுவெல் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கால்டுவெல் இந்த இரண்டு மொழிகளையும் திருந்திய மொழிகளாக நினைக்கக் காரணம், அம் மொழி பேசும் மக்கள், தமிழர் கன்னடியர் போன்று நாகரிகத்திலும் பண்பாட்டிலும் சிறந்திருந்தனர் என்பதே.

வரலாற்றை ஒட்டிப் பிரிக்கப்படுவதற்கு உட்பிரிவு என்று பெயர். அது மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளுக்கே, மொழி அமைப்பில் ஒற்றுமை அடிப்படையில் செய்யப்படுவது. அதிகமான ஒற்றுமை இருந்தால் அவை தனி உட்பிரிவு சேர்ந்தவை என்றும், ஓரளவு ஒற்றுமை இருந்தால் உட்பிரிவைச் சேர்ந்தவை என்றும் கொள்ளப்படும். இந்த ஒற்றுமைக்கு அந்த மொழிகளில் ஏற்பட்ட வரலாற்று மாற்றங்களே காரணம். எனவே தான் உட்பிரிவு என்பது வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்று கருதப்படுகிறது. மேலும் இந்த உட்பிரிவுகள் மீட்டுருவாக்கத்துக்கும் உதவுகின்றன. நில அடிப்படையில் அடுத்தடுத்தில்லாத இரு உட்பிரிவுகளில் காணப்படும் ஒரு மொழிக் கூறு தொன் மொழியில் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று மீட்டுருவாக்கம் செய்யும்போது கொள்கிறார்கள்.

கால்டுவெல் அமைப்பு ஒற்றுமை அடிப்படையில் சில மொழிகள் நெருங்கிய உறவு உடையன; சில தூரத்து உறவு உடையன என்று மட்டுமேவிளக்கியுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக, தமிழும் மலையாளமும் நெருங்கிய உறவு உடையன என்றும், தமிழும் தெலுங்கும் தூரத்து உறவு உடையன என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஐம்பதுகளில் சரியான உட்பிரிவு பற்றித் தெளிவு ஏற்பட்டது. தென்திராவிடம், நடுத் திராவிடம், வடதிராவிடம் என்று மூன்று பெரும் உட்பிரிவுகளாகத் திராவிட மொழிகளைப் பிரிப்பது எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆனாலும், சில மொழிகள் எந்தப் பிரிவைச் சார்ந்தவை என்பதிலும் உட்பிரிவிலும் சில கருத்து வேறுபாடுகள் இன்றும் காணப்படுகின்றன. தெலுங்கு மொழியைத் தென் திராவிடத்தைச் சார்ந்தது என 1960-வரை எண்ணினார்கள். கிருட்டிண மூர்த்தி என்பார் 1965-இல் தெலுங்கு நடுத்திராவிடத்தைச் சார்ந்தது என்று பல காரணங்களைக் கொண்டு நிறுவிய பிறகு இன்று அது எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது.

தென் திராவிடத்தில் தமிழ், மலையாளம், குடகு, கோட்டா, தோடா, கன்னடம், துளு ஆகிய

மொழிகளும், நடுத் திராவிடத்தில் தெலுங்கு, கோண்டி, கொண்டா, பெங்கோ, மண்டா, கூயி, கூவி, கொலாமி, நாய்கி, பர்சி, கதபா ஆகியவைகளும், வட திராவிடத்தில் குறுவர், மால்ட்டோ, பிராகூயி ஆகிய மொழிகளும் அடங்கும்.

தென் திராவிடத்தில் தமிழ் மலையாளம், இரண்டும் சிறு உட்பிரிவுகள், கோட்டாவும், தோடாவும் மற்றொரு பிரிவு. தமிழ், மலையாளம், குடகு ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்தவை தமிழ்-குடகு என்றும், தமிழ் மலையாளம், குடகு, கோட்டா, தோடா, ஆகியவற்றைத் தமிழ்-தோடா பிரிவு என்றும் குறிப்பிடலாம். நடுத்திராவிடத்தில் கொண்டி,கொண்டா, பெங்கோ, மண்டா, கூயி, கூவி ஆகியவை நடு உட்பிரிவுகளாகவும்;கொலாமி, நாய்கி, பார்சி, கதபா ஆகியவை மற்றொரு உட்பிரிவாகவும் பிரிப்பார்கள். தெலுங்கு முன் உட் பிரிவோடு நெருங்கிய உறவு உடையது. வடதிராவிடத்தில் குறுகி மால்ட்டோ ஆகியவை ஓர் உட்பிரிவில் அடங்கும்.

தொல் திராவிடத்தில் ஐந்து, ஆறு ஆகிய இரண்டு பெயர்களும், வேறு சில சொற்களும் சகரத்தில் (*சை/ந்/து), (*சாறு) தொடங்கியிருக்க வேண்டும் என்று கருதப்படுகிறது. ஆனால், தொல் திராவிட மொழிகள் அனைத்திலும் சகரம் இல்லாமல் காணப்படுவதால் சகரம் தொல் திராவிடத்திலேயே மறைந்திருக்க வேண்டும் என்றும், தென் திராவிட மொழிகளில் ஏற்பட்ட ஒரு பொதுவான ஒலிமாற்றம் என்றும் கருதப்படுகிறது. உயர்திணையில் பெண்பாலைக் குறிப்பதற்கு 'அவள்' என்று தனிச்சுட்டுப் பெயரும், வினை முற்றில் பெண்பாலுக்கென அள்/ஆள் (வந்தனள்/வந்தாள்) என்ற தனி விகுதியும் தென்திராவிட மொழிகளில் காணப்படுகின்றன. ஆனால் நடுத்திராவிடத்திலும் வடதிராவிடத்திலும் ஒருமையில் ஆண்பாலைக் (உயர்திணைப் பெண்ணையும், அஃறிணை ஒருமையையும்) குறிக்க ஒரு விகுதியும் இருப்பதால் தொல்திராவிடத்தில் ஆண்பால், ஆணல்லாதபால் ஆகிய இரண்டு பாலே இருந்திருக்க வேண்டும் என்றும், தென் திராவிடத்தில் காணப்படும் உயர்திணைப் பெண்பால் ஒரு பொது மாற்றத்தால் ஏற்பட்டது என்றும் கருதப்படுகிறது. இந்த மாற்றம் தொல் தென் திராவிடத்தில் நடைபெற்றிருக்க வேண்டும். இறந்த காலத்தை உணர்த்த இ,ந்த்,த்த, த் ஆகிய நான்கு விகுதிகள் உள்ளதும் தென் திராவிடத்தின் மற்றொரு சிறப்பாகும். அணி, இதழ், தோள், ஒளி, வாழை போன்ற 200க்கு மேற்பட்ட சொற்கள் தென் திராவிட மொழிகளில் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்டகாரணத்தால்ஒன்றாக இருந்த மொழிகள் தனித்தனி மொழிகளாகக் காலப் போக்கில் பிரிந்திருக்கும் எனக் கருதலாம்.

தென் திராவிட மொழிகளில் துளு முதலில் பிரிய, மற்றவை சிலகாலம் ஒன்றாக இருந்திருக்க வேண்டும். அதற்குக் காரணம் துளு மொழியின் தனித்தன்மையும் ஏனைய மொழிகளிடையே காணப்படும் ஒற்றுமையுமே ஆகும். எடுத்துக்காட்டாக, தொல் திராவிட மொழியில் *கள்/*ள் என்ற இரண்டு விகுதிகள் அஃறிணைப் பன்மையை உணர்த்த இருந்திருக்க வேண்டும் என்று ஒப்பிலக்கணக் கோட்பாட்டின்படி முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அந்த இரண்டு விகுதிகளும் துளுவில் மட்டுமே காணப்பட (பிலிக்ளு 'புலிகள்', ஆணிளு 'ஆணிகள்'), பிற தென் திராவிட மொழிகளில் கள் விகுதி மட்டுமே உள்ளது. ஆகையால் *ள் என்ற விகுதி துளு நீங்கிய மற்றத் தென்திராவிட மொழிகளில் மறைந்தது ஒரு மாற்றமாகும். மரம் போன்று மகரமெய்யில் முடியும் சொற்களில் -த்த்- என்பது (தமிழ் இலக்கண மரபுப்படி அத்து என்பது) வேற்றுமை உருபுக்கு முன்னால் சாரியையாக வரும். அந்தச் சாரியை துளு மொழியில் ஆறாம் வேற்றுமைக்குப் பின்னே மட்டும் (மர 'மரம்' - மரத்த 'மரத்தினது') காணப்படுகிறது. ஏனைய தென் திராவிட மொழிகளில் பிற வேற்றுமை உருபுக்குப் பின்னும் காணப்படுகிறது. கன்னட மொழியில் ஏழாம் வேற்றுமை (மரதல்லி 'மரத்தில்') மூன்றாம் வேற்றுமை (மரதிந்த 'மரத். தால்') உருபுகளுக்குப் பின்னரும்; குடகு மொழியில் ஏழாம் வேற்றுமை (மரத்லி/'மரத்தில்') ஐந்தாம் வேற்றுமை (மரத்திஞ்சி 'மரத்திலிருந்து') இரண்டாம் வேற்றுமை (மரத்ன 'மரத்தை')மூன்றாம் வேற்றுமை (மரத்தொண்டி 'மரத்தால்') ஆகியவற்றின் பின்னரும் அந்தச் சாரியை காணப்படுகிறது. தமிழுக்கும் இது பொருந்தும்.

எனவே ஆறாம் வேற்றுமை முன்னர் மட்டும் அல்லாமல் பிற வேற்றுமை உருபு வரும் போதும் சாரியை சேர்ப்பது, கன்னடம் முதலான தென்திராவிட மொழிகளில் ஏற்பட்ட மாற்றம் ஆகும். இந்த மாற்றத்தை ஒப்பிலக்கணத்தில் தொல்தமிழ்-மலையாளம் - குடகு – கோட்டா – தோடா– கன்னடம் காலத்தில் நடைபெற்றிருக்க வேண்டும். இந்த உட்பிரிவிலிருந்து,அடுத்துக் கன்னடம் பிரிந்திருக்க வேண்டும். அப்போது கன்னடத்தில் மட்டும் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. தமிழ், மலையாளம், குடகு, கோட்டா, தோடா மொழிகளிலும், நடுத்திராவிடத்திலும் வகரத்தில் தொடங்கும் சொற்கள் (வண்டி, வேறு, விளக்கு) கன்னடத்தில் பகரமாக (பண்டி, பேறு, பிளக்கு)மாறி விட்டன. பகர முதலான சொற்கள் (பால், பத்து, பள்ளி) கன்னடத்தில் ஹகரமாக (ஹாலு, ஹத்து, ஹள்ளி) மாறிவிட்டன. அஃறிணைப் பன்மை வினைமுற்று விகுதியாக-அன என்று

தமிழ் முதலான மொழிகளில் இருப்பது (வந்தன) கன்னடத்தில் அவு என்று (பந்தவு) மாறி விட்டது. இவை கன்னட மொழிக்கே உரிய சிறப்பு மாற்றங்கள். அதே சமயத்தில் தமிழ், மலையாளம், குடகு, கோட்டா, தோடா ஆகிய மொழிகளில் மட்டும் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இரண்டாம் வேற்றுமை உருபுக்கு முன்னர் -த்த்- சாரியை சேர்ப்பது இந்த மொழிகளிற் காணப்பட (தமிழில் மரத்தை என்பது மலையாளத்தில் மரத்தை என்றும் தோடாவில் மெண்த்ன் என்றும் குடகில் மரத்ன என்றும் உள்ளது) கன்னடத்தில் மரவன்று என்று வழங்குகிறது.

எனவே கன்னடம் பிரிந்த பிறகு இந்த ஐந்து மொழிகளிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்களாக இவற்றைக் கொள்ளலாம். அதாவது, கன்னடம் தனியே சில மாற்றங்களையும் தமிழ், மலையாளம், குடகு கோட்டா, தோடா ஆகிய மொழிகள் வேறு சில மாற்றங்களையும் பெற்று விட்டன. எனவே தான், கன்னடம் மொழி அமைப்பில் தனித்தன்மை பெற்றது. இந்த உட்பிரிவிலிருந்துகோட்டா-தோடா ஆகியவை ஓர் உள் உட்பிரிவாகப் பிரிந்திருக்க வேண்டும். தமிழ், மலையாளம், குடகு ஆகிய மூன்று மொழிகளிலும் மூவிடப் பன்மைப் பெயர்களில்-கள் விகுதி சேர்ந்து காணப்படுவதால் (தமிழில் நாங்கள், நீங்கள், தாங்கள் என்று இருப்பதைப் போலவே மலையாளத்தில் முறையே ஞாங்கள், நீங்ஙள், தாங்ஙள் என்றும் குடகில் எங்க, நிங்க, தங்க என்றும் வடிவங்கள் உள்ளன) இந்த மொழிகள் மட்டும் சில மாற்றங்களைப் பெற, கோட்டாவும், தோடாவும் வேறுசில மாற்றங்களைப் பெற்றுத் தனித்துவம் அடைந்தன. பிறகு குடகு சில மாற்றங்களையும், தமிழும் மலையாளமும் சேர்ந்து சில மாற்றங்களையும் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

சொல்லுக்கு முதலில் வரும் ககரம் அடுத்து இகரத்தையே எகரத்தையோ பெற்று அதற்குப் பிறகு டகரமோ, ணகரமோ, ளகரமோ வாராதிருக்குமானால் அந்தக் ககரம் சகரமாக மாறும். குடகு மொழியில் மாறவில்லை என்பதற்கு அந்த மொழியிலிருந்தும் எடுத்துக்காட்டுகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்	மலையாளம்	குடகு	கன்னடம்
செவி	செவி	கெவி	கிவி
செய் 'நிலம்'	செயி	கெத்தெ	கெய்
சிரை	சிர	–	கெர
சிரி	சிரி	–	கிரி

சொல்லின் முதல் உயிர் எகரமாகவும் ஒகரமாகவும் இருப்பது அகரத்தை முதலாக உடைய ஆக்க விகுதி பெற்றால் தமிழிலும் மலையாளத்திலும் இகரமாகவும் உகரமாகவும் மாறிவிடும்.

தமிழ்	மலையாளம்	கன்னடம்
குயவன்	குயவன்	கோவ
குடக்கு (மேற்கு)	குடகம்	கொடகு
விளங்கு	விளங்ஙு	பெளகு
விரவு	விரவுக	பொசு

எண்ணுப் பெயர்களில் தமிழும் மலையாளமும மட்டும் ஒரு தனிமாற்றத்தைப் பெற்றுள்ளன. ஒன்பதோடு வரும் போது, பத்து வரிசையில் (இருபது, முப்பது) நூறு என்ற வடிவமும் (தொண்ணூறு என்பது ஒன்பது பத்தைக் குறிக்கும்), நூறு வரிசையில் ஆயிரம் என்ற வடிவமும் (தொளாயிரம்) இந்த இரண்டு மொழியில் மட்டுமே காணப்படுகிறது.

	90	900
தமிழ்	தொண்ணூறு	தொளாயிரம்
குடகு	தொப்பதி	ஓம்பய்நூறு
தோடா	ஏன்பா	வின்போநூர்
கன்னடம்	தொம்பத்து	ஒம்பய்நூறு

இன்னும் இதுபோலப் பல மாற்றங்கள் பொதுவாகக் காணப்படுவதால் தமிழும் மலையாளமும் ஓர் உள் உட்பிரிவாகக் கருதப்படுகின்றன.

பொதுவாகத் தமிழின் ஒரு கிளை-அதாவது சேர நாட்டில் வழங்கிய தமிழே பிற்காலத்தில் மலையாள மொழியாகத் திரிந்தது என்று கருதப்படுகிறது. கால்டுவெல் கூடப் பழங்காலத்திலேயே மலையாளம் தமிழிலிருந்து கிளைத்து எழுந்ததாகக் குறிப்பிட்டாலும் மகளாகக் கருத முடியாது என்றும் சகோதரியாகக் கருதலாமென்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் தமிழ் இலக்கிய உலகிலும், மக்களிடையேயும் மலையாளம் தமிழிலிருந்து தோன்றிய மொழியாகக் கருதப்படுகிறது. வரலாற்று நோக்கில் ஆராய்ந்த போது இடைக் காலத் தமிழில் (கி.பி. 9-10-ஆம் நூற்றாண்டுகளில்) ஏற்பட்ட மாற்றம் மலையாளத்திலும் காணப்படுவது அறிய முடிகிறது. சொல்லுக்கு இடையில் ஐகாரம் அல்லது யகரம் வந்து அடுத்து ந்த் அல்லது த்த் வந்தால் அது ஞ்ச் அல்லது ச்ச் ஆகிவிடும்.

இடைக் காலத் தமிழ்	மலையாளம்
ஐந்து ஐஞ்சு/அஞ்சு	அஞ்சு
ஆய்த்தி ஆய்ச்சி	ஆச்சி
இடைத்தி இடைச்சி	இடச்சி
படித்து படிச்சு	படிச்சு
அடைத்து அடைச்சு	அடச்சு

மகன் என்ற சொல் மான் (கோமகன் கோமான் பெருமகன் பெருமான்) ஆனது போல மகார் என்ற சொல் மார் என்று மாறி உயர்திணைப் பன்மை விகுதியாக இடைக் காலத் தமிழிலும் மலையாளத்திலும் வழங்குகிறது. தாய்மார் தோழிமார் என்று தமிழிலும், குமரன்மார் அரண்மார் என்று மலையாளத்திலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனாலும் தமிழில் இல்லாத ஒருசில பழமையான வடிவங்கள் மலையாளத்தில் இன்றும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக முன்னிலைப் பன்மையின் பெயரான நீயிர் அல்லது நீம் என்பதன் வேற்றுமை ஏற்கும் வடிவமாகத் தொல்காப்பியத்திலேயே நும் என்பது வழங்க, மலையாளத்தில் நிம்–என்ற வடிவம் பன்மை விகுதியோடு சேர்ந்து (நிங்ஙள்) பயன்படுகிறது. சா என்ற வினைச்சொல் இறந்த காலத்தில் தமிழில் சத்து என்பதற்குப் பதிலாகச் செத்து என்று மாற மலையாளத்தில் சத்து என்றே உள்ளது. முதியவனைக் குறிக்கும் சொல் முதுவர், முதியர் என்று காணப்பட பிற திராவிட மொழிகளில் இருப்பதைப் போலவே மலையாளத்தில் முதுக்கர், முதுக்கன் என்ற வடிவங்கள் உள்ளன.

இப்படிப்பட்ட வடிவங்களைக் கொண்டு மலையாள அறிஞர்கள் மலையாளம் தொல் திராவிடத்திலிருந்து நேரே தனிமொழியாகப் பிரிந்திருக்க வேண்டும் என்று கூறிவருகின்றார்கள். அதாவது மேலே கூறியபடி மலையாள மொழி, கன்னடம், குடகு, தோட்டா, கோடா ஆகிய மொழிகளோடு சேர்ந்து பல மாற்றங்களைப் பெற்றிருக்கிறது என்பதைப் புறக்கணித்துவிட்டார்கள். எனவே மலையாளம் தனி மொழியாகப் பிரிந்த முறையை மரக்கிளை வடிவத்தில் விளக்கமுடியாது என்று குறிப்பிட்டு, மலையாளம் காலந்தோறும் எப்படிப் புதியப் பண்புகளைப் பெற்றுத் தனிமொழியாக உருப்பெற்றது என்று சமூக மொழியியல் நோக்கில் விளக்க முயன்றுள்ளார்கள்.

தமிழ், மலையாளத்திலிருந்து இன்று பண்புகளில் மாறுபட்டுள்ளது. மூக்கொலிக்குப் பிறகு வரும் வல்லினம் மூக்கொலியாக மாறிவிடும். (தேங்ஙாய் > தேங்காய், வந்து > வந்நு, ஒன்று > ஒந்நு). மலையாளம் நிறைய வடமொழிச் சொற்களைக் கடன் வாங்கியமையால் வட்டெழுத்தை நீக்கி ஆரிய எழுத்து என்ற எழுத்து முறையை அமைத்துக் கொண்டது. இதில் க,ச,ட,த,ப, ஆகிய வல்லொலிகளுக்கு வடமொழியில் இருப்பதைப் போலவே நான்கு நான்கு ஒலிகளும் அவற்றிற்குரிய எழுத்துகளும் பெற்றுள்ளது. அதுபோலவே வடமொழியில் உள்ள எல்லா ஒலிகளுக்கும் தனித்தனி எழுத்து உண்டு. தமிழின் நகரம் னகரம் என்ற இரண்டு ஒலிகளின் வரிவடிவமும் இதில் ஒரே எழுத்தில் அமைகிறது.

இதே முறையில் நடுத் திராவிட மொழிகளும் வடதிராவிட மொழிகளும் பிரிந்த விதத்தை மொழி அமைப்பு அடிப்படையில் திராவிட மொழி ஒப்பிலக்கண நூல் விரிவாக விளக்கியுள்ளது. அந்த அடிப்படையில் திராவிடமொழிகட்கு இடையிலான உறவையும் அவை பிரிந்த வரலாற்றையும் கீழ்க் காணுமாறு விளக்கலாம்.

தமிழ்மொழி வரலாறு: மொழி வரலாறு, பிற வரலாற்றைப் போலவே தொல்வரலாறு (Pre–history), சான்று ஆதார வரலாறு (Recorded history) என்று இரண்டு வகைப்படும். தொல்வரலாறு என்பது அந்த மொழியைச் சேர்ந்த மொழிக் குடும்பத்தின் மூலமொழியாகக் கருதப்படும் தொன்மொழியிலிருந்து (Proto–language) பிரிந்து தனித்தன்மை வளர்ந்த வரலாற்றைச் சுட்டும். அந்த வரலாறு மிகப் பழைய சான்றுக்குரிய காலகட்டத்தோடு நின்று விடும். அதிலிருந்து இன்றுவரை மொழியில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தை விளக்குவதே சான்று ஆதார வரலாறு என்றும், சிறப்பாக வரலாறு என்றும் சொல்லப்படுகிறது. தொல் வரலாற்று மாற்றங்களை ஒப்பிலக்கண முறை மூலமே அறிந்துகொள்ள முடியும்.

தமிழில் இதுவரை கிடைத்துள்ள மிகப் பழைய எழுத்துச் சான்று பிராமி எழுத்தில் பெரும்பாலும் குகைகளிலும் சிறுபான்மை, சமவெளிப் பகுதியிலும் எழுதப்பட்ட கல்வெட்டுகளே. எழுபதுக்கும் மேற்பட்ட அப்படிப்பட்ட கல்வெட்டுகள் கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டு வரை கிடைக்கின்றன. எனவே, தொல் திராவிட காலத்திலிருந்து கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டு வரை தமிழில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களே தொல் வரலாற்றுக்குரியவையாகும். கி.மு.3-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து இன்றுவரை நடந்தமாற்றங்களே சான்று ஆதாரவரலாறு ஆகும். இங்கு மொழியில் ஏற்பட்ட எல்லா மாற்றங்களுக்கும் கல்வெட்டுகள், இலக்கண, இலக்கிய நூல்கள்

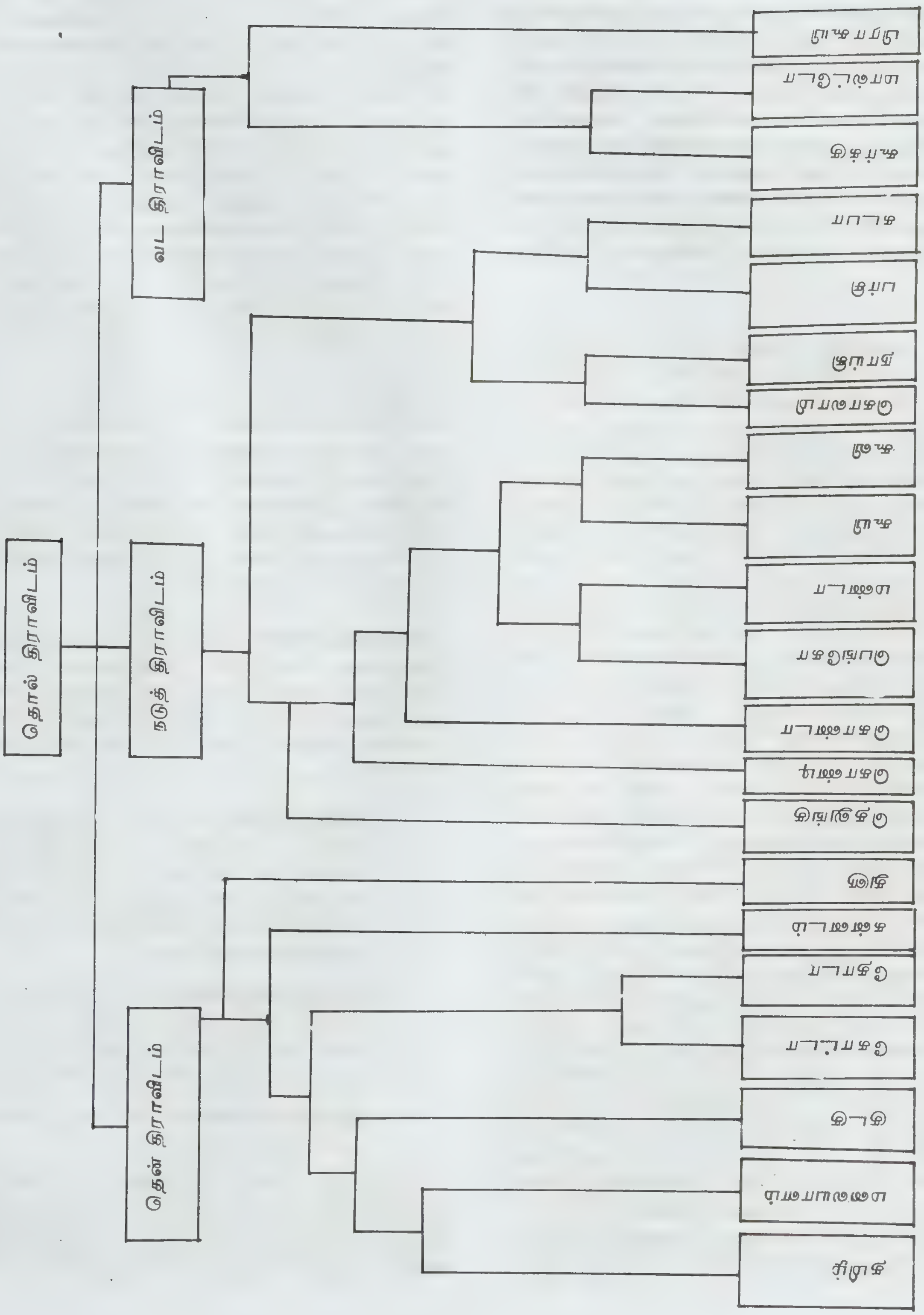
தொல் திராவிடம்
வட திராவிடம்
நடுத் திராவிடம்
தென் திராவிடம்
பிராகுயி
மால்ட்டோ
கூர்க்கு
கடபா
பர்சி
நாய்கி
கொலாமி
கூவி
கூயி
மண்டா
பெங்கோ
கொண்டா
கொண்டி
தெலுங்கு
துளு
கன்னடம்
தோடா
கோட்டா
குடகு
மலையாளம்
தமிழ்

ஆகியவற்றிலிருந்து சான்று காட்டமுடியும். ஆனால் மொழியியல் நோக்கில் பார்க்கும்போது நூல் சான்று முழுமையான மாற்றத்தை விளக்குவனவாக அமை யாது என்பது குறிப்பிடத்தகுந்தது.எடுத்துக்காட்டாக நீங்கள் என்ற வடிவம் அப்பர் தேவாரத்திலும் நீம் என்ற வடிவம் சீவகசிந்தாமணியிலும் வந்துள்ளன. உண்மையில் நீம் என்ற வடிவத்தில் கள் என்ற பன்மை விகுதி சேர்த்து உண்டான சொல்லே நீங்கள் என்பது. எனவே ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மட்டும் மொழி வரலாற்றை விளக்க முடியாது. மாற்றம் பற்றித் தெளிவான அறிவும் வேண்டும்.

தொல் வரலாறு: தமிழ் மொழி திராவிட மொழிக் குடும்பத்தில் தென் திராவிட உட்பிரிவைச் சார்ந்தது. தென்திராவிடமொழிகளிலும் மலையாளத் தோடும் நெருங்கிய தொடர்பு உடையது. தமிழும் மலையாளமும் பிற தென்திராவிடமொழிகளிலிருந்து சில மாற்றங்களால் வேறுபட்டுத் தனித்துநிற்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாகச்சொல்லுக்குமுதலில் ககரம்வந்து அதை அடுத்து இ, ஈ,எ,ஏ, ஆகிய நான்கு முன்னுயிர்கள் இருந்து அதைத் தொடர்ந்து ட,ண,ள ஆகிய நாமடி ஒலிகள் வாராவிட்டால் அந்தக் ககரம் சகரமாகத் தமிழிலும், மலையாளத்திலும் மட்டுமே மாறி விட்டது. செவி என்ற சொல் கிவி என்று தோடா, கோடா,கன்னடம், குடகு,துளு போன்ற மொழிகளில் காணப்பட, தமிழிலும் மலையாளத்திலும் மட்டுமே செவி என்று காணப்படுகிறது. கிளி என்ற சொல் ககரத்தைத் தொடர்ந்து இகரம் வந்தும், அதை அடுத்து ளகர நாமடி ஒலி வருவதால் மாறாமல் உள்ளது. எண்ணுப் பெயர்களில் பத்து வரிசையில் (இருபது, முப்பது) என்பது பத்து என்று கூறும்போது நூறு (அதாவது தொண்ணூறு) என்ற வடிவமும், நூறு வரிசையில் ஒன்பது நூறு என்று கூறும்போது ஆயிரம் (அதாவது தொள்ளாயிரம்) என்ற வடிவமும் இந்த இரண்டு மொழிகளில் மட்டுமே காணப்படுவதால், பத்து என்பது நூறு என்றும், நூறு என்பது ஆயிரம் என்றும் மாறியது தமிழ் மலையாளம் ஆகிய இரண்டுக்குமே உரிய மாற்றம் ஆகும். இவை தொல் தமிழ் மலையாளம் என்ற கால கட்டத்தில் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். எனவே இதைத் தமிழின் தொல் வரலாற்றுக்குரிய மாற்றமாகக் கருத வேண்டும். தமிழையும் திராவிட மொழிகளையும் ஒப்பிட்டு நோக்கும்போது தமிழில் மட்டும் வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முற்பட்டு ஏற்பட்ட மாற்றங்களை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. முன்னிலைப்பன்மை பதிலீட்டுப் பெயரின் வேற்றுமை ஏற்கும் வடிவமாக நும் என்ற வடிவமே தமிழைப் பொறுத்த வரையில் பழமையானது. ஆனால் பிராகூயி மொழி தவிர ஏனைய மொழிகளில் (மலையாளம் 'நிங்ஙள்', நிம், கோட்டா, கோடா, தோடா, கன்னடம், 'நிம்', குடகு, 'நீங்க', துளு 'நீங்களெ) இகரமே காணப்படுகிறது. மேலும், எழுவாயாகப் பயன்படும்போது 'நீம்' என்ற வடிவமே தொல் திராவிடத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று ஒப்பிலக்கண ஆய்வாளர் கூறுவர். எனவே, இங்கு இகரம் உகரமாக மாறியது தமிழில் தொல் வரலாற்றில் ஏற்பட்ட மாற்றம் ஆகும். சா (தல்) என்ற வினைச் சொல் இறந்தகால, விகுதியை ஏற்கும்போது தமிழ் தவிர ஏனைய மொழிகளில் சகரமாக மாறத் தமிழில் செகரமாக (செத்து) மாறியுள்ளது. இங்கு அகரம் எகரமாகத் திரிந்தது தமிழின் தொல்வரலாறு காலத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றம் ஆகும்.

இப்படிப்பட்ட மாற்றங்கள் மொழி அமைப்பு நோக்கில் பிற திராவிட மொழிகளிலிருந்து-குறிப்பாக நெருங்கிய உறவுடைய மலையாள மொழியிலிருந்து தனித் தன்மைக்கு வழிவகுத்தன, பின்னர் இலக்கியம், இலக்கணம் படைக்கப்பட்டதால் தமிழ் சொல்வளம் நிறைந்து பழைமைக் கூறுகள் பாதுகாக்கப்பட்டுத் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தில் தலையாய சிறப்பைப் பெற்றுவிட்டது.

வரலாற்றுக்காலம்: மேலே குறிப்பிட்டுள்ளது போல் இன்று வரை கிடைக்கும் ஆதாரங்களின்படி கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் தமிழ் மொழிக்குச் சான்று ஆதாரங்கள் உள்ளன. எனவே மொழி வரலாற்றுக் காலத்தை மூன்று பெரும் பிரிவாகப் பிரித்து விளக்குகிறார்கள்.

1. **பழந்தமிழ்க் காலம்**: கி.மு.3-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி.5-ஆம் நூற்றாண்டு வரை. குகைக் கல்வெட்டுகள், தொல்காப்பியம், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, திருக்குறள் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, பதினென் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்.

2. **இடைத் தமிழ்க் காலம்**: கி.பி.5-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி.17-ஆம் நூற்றாண்டு வரை. கல்வெட்டுகள், இந்தக்கால கட்டத்தில் எழுந்த இலக்கிய இலக்கணங்கள்.

3. **புதுத்தமிழ்க்காலம்**: கி.பி.18-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் இன்று வரை.

பழந்தமிழ்: இதை இலக்கிய நோக்கில் சங்க காலம் என்று சிலர் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஆனால் இதில் பிராமி-தமிழ்க்கல்வெட்டுகளும் அடங்கியுள்ளன. அவை மொழிப்பண்பு இலக்கிய மொழிப் பண்புக

ளோடு வேறுபட்டுள்ளன. என்றாலும் அவையே எழுதப்பட்ட காலத்தின் நேரடிச் சான்றுகளாக உள்ளதால் அவற்றைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வது இன்றியமையாததாகும்.

பிராமித் தமிழ்க்கல்வெட்டில் ஔகார எழுத்து காணப்படவில்லை. பிராமி எழுத்துகளைப் பயன் படுத்தியிருந்தாலும் தமிழ் மொழி தேவையில்லாத எழுத்துகளை நீக்கிவிட்டு தமிழில் ஒலியன்களுக்குரிய எழுத்துகளை ஆக்கிக் கொண்டது சிறப்பான பண் பாகும். கல்வெட்டுகளில் இரண்டு வேறுபட்ட உயிர் களின் மயக்கங்கள் (அஉ, இஅ போன்றவை)மிகுதி யாகக் காணப்படுகின்றன. இலக்கணக் கூறுகளில் இறந்தகால விகுதிகள், பெயரெச்ச விகுதிகள், வினை யெச்ச விகுதிகள், வேற்றுமை உருபுகள் ஆகியவை தமிழுக்கு உரியவையே கல்வெட்டுகளில் பயன்படுத் தப்பட்டுள்ளன.

சங்க இலக்கிய மொழியைப் பொறுத்தவரையில் பல சிறப்புப் பண்புகள் உள்ளன. 1) பெரும்பான்மை யும் அஃறிணைப் பன்மை விகுதியான-கல் விகுதி. மிகச் சிறுபான்மையே பெயர்ச் சொற்களில் காணப் படுவது. எடுத்துக்காட்டாக அகநானூற்றில் இரண்டு முறை மட்டுமே கள் விகுதி வந்துள்ளது. 2) முன்னிலைப் பன்மை பதிலீட்டுப் பெயராக நீயிர் அல்லது அதன் திரிந்த வடிவமாகிய நீர் என்பதே பயின்றுள்ளது. 3) மகர ஈற்று அஃறிணைப் பெயர்கள் மூன்றாம் வேற்றுமை உருபாகிய-ஒடு வரும்போது அத்துச் சாரியை சேர்க்காமை; நெஞ்சம்-நெஞ்ச மொடு; காலம்-காலமொடு முதலியன. 4) சங்கத் தமிழில் இலக்கணமுறையில் இறந்த காலம்; இறப்பல் காலம் என்று இரண்டே இருந்தன. இன்று எதிர்காலத்துக்குப் பயன் படுத்தப்படும் விகுதிகளே நிகழ்காலத்துக்கும் எதிர்காலத்துக்கும் உரியனவாக அன்று கையாளப்பட்டன. 5) நகரமும் னகரமும் வேற்றுநிலை வழக்கில் வந்து ஒலியனாக உள்ளன. வெரிந் 'முதுகு', வரின் 'வந்தால்' என்ற சொற்களுள் வேற்றுநிலை வழக்கில் உள்ளன. 6) உயிரளபெடை மிகுதியாக உள்ளமை. உயிரெழுத்தை இறுதியாக உடைய சொற்களும் முதலாக உடைய சொற் களும் சேரும்போது உடம்படுமெய் வராமல் அள பெடையாக மாறுகின்றன. தழு + இ > தழுவி என்று வராமல் தழு இ என்று அளபெடையாக வந்துள்ளது.

சங்கத்தமிழின் மொழி அமைப்பில் காணப்படும் வேறுபாட்டை ஒட்டி முன்பழந்தமிழ்க் காலம், பின்பழந்தமிழ்க்காலம் என்று இரண்டு உட்பிரிவாகப் பிரித்துப் பேசப்படுகிறது. தொல்காப்பியம், பத்துப் பாட்டு, எட்டுத்தொகை நூல்களில் கலித்தொகை, பரிபாடல், நீங்கியவை முன்பழந்தமிழ் நூல்களாக வும், கலித்தொகை, பரிபாடல், திருக்குறள், சிலப் பதிகாரம், மணிமேகலை, பதினென்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் ஆகியவை, பின்பழந்தமிழ்க் காலத்துக்கு உரிய நூல்களாகவும் கொள்ளப்படுகின்றன.

முன்பழந்தமிழ்: தொல்காப்பியம் கூறிய மொழி அமைப்பிலிருந்து சங்க இலக்கிய மொழி அமைப்பு மாறுபட்டுள்ளது. எனவே தொல்காப்பியத் தமிழி லிருந்து சங்கத்தமிழ் எப்படி மாறியுள்ளது என்று அறிந்து கொள்வது நல்லது. 1) சகரத்தில் தொடங் கும் சொற்கள் முன்பழந்தமிழ்க் காலத்தில் பயிலப் பட்டுள்ளன. சவட்டு, சடை, சண்பகம் ஆகியவை அகநானூறு, பதிற்றுப்பத்து, புறநானூறு, குறுந் தொகை ஆகிய நூல்களில் வந்துள்ளன. 2) ஞமலி- 'நாய்', ஞரல்- 'ஒலி' ஆகிய ஞகரத்தில் தொடங்கும் சொற்கள் நற்றிணை, புறநானூறு, குறுந்தொகை, பதிற்றுப்பத்து ஆகியவற்றில் பயன்படுத்தப்பட்டுள் ளன. 3) இப்படியே ஞி (ஞிமிலி), ய (யவனர்), யூ, யூயம், யூகம் (கருங்குரங்கு) ஆகியவை சொல்லுக்கு முதலில் முன்பழந்தமிழில் வந்துள்ளன. 4) நீயிர் என்ற முன்னிலை, பன்மை பதிலீட்டுப் பெயர் நீர் என்று மாறிவிட்டதற்கும் சங்க இலக்கியங்கள் சான்று பகர்கின்றன. 5) எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் செய்யா என்ற வாய்பாட்டோடு செய்யாத என்ற வாய்பாடும் வழக்குக்கு வந்துவிட்டது. கெடாத துப்பு என்று புறநானூற்றிலும் அறியாத புரிசை என்று கலித்தொகையிலும் காணலாம். 6) தொல் காப்பியம் குறிப்பிடாத அன் என்ற தன்மை ஒருமை பதிலீட்டு வினைமுற்று விகுதி புதிதாகச் சங்க இலக் கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ளது. கைவிடுகலன் 'கைவிட மாட்டேன்' என்று அகநானூற்றிலும் உரைத்தனன் 'உரைத்தேன்' என்று புறநானூற்றி லும், கூறுவன் 'கூறுவேன்' என்று நற்றிணையிலும் வந்துள்ளவை எடுத்துக்காட்டுகளாக அமையும்.

பின்பழந்தமிழ்க் காலம்: சைகாரத்தை முதலாக உடைய சொற்கள் (சையம் 'மலை' – பரிபாடல்) சைவம், சைமிலி - மணிமேகலை இந்தக் கால கட் டத்தில்தான் வழங்கத் தொடங்கின. 2) யகரத்தை அடுத்து வரும் இரட்டித்த தகரமெய் சகரமாக மாறிவந்துள்ளது (ஆய்த்தி > ஆய்ச்சி - கலித்தொகை, சிலப்பதிகாரம், நகைத்தி > நகைச்சி - சிலப்பதிகாரம்) அண்ணமயமாதல் (Palatalization) என்ற ஒலி மாற்ற மாகும். பிற்காலத்தில் இது வேறு பல சொற்களி லும் ஏற்பட்டு ஓர் ஒழுங்கான ஒலிமாற்றமாக அமைந்துவிட்டது.

தன்மை ஒருமை பதிலீட்டுப் பெயராக முன்பழந் தமிழில் வழங்கிய யான் என்ற வடிவத்தோடு பின்

பழந்தமிழில் நான் என்ற, புதிய வடிவம் காணப்படு கிறது. இது 'நாம்' என்ற தன்மைப் பன்மை வடிவத் திற்கு ஏற்ப ஒப்புமையாக்கத்தால் உண்டாக்கப்பட்ட வடிவம் ஆகும். இது பிற்காலத்தில் பெருவழக்கு பெற்றுவிட்டது.

பலர்பால் பெயர்களில் பல சிறப்பு ஒருமையாக (Honorific singular) மாறிவிட்டதால் உண்மை யான பன்மையை உணர்த்துவதற்கு அஃறிணைச் சொற்களில் சேர்க்கப்படும் - கள் இரண்டாவது விகுதியாக - இரட்டைப் பன்மை விகுதியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. அரசர்கள், ஐவர்கள், கேளிர் கள் என்ற வடிவங்கள் கலித்தொகையிலும், பூரியர் கள் என்ற வடிவம் குறளிலும், சிறுமியர்கள் என்ற வடிவம் சிலம்பிலும் வந்துள்ளன. இதனால் - கள் என்ற வடிவம் மட்டும் பலர்பால் விகுதியாக பரி பாடலிலும் (வாளிகள் 'வாளை உடையவர்கள்'), சிலம்பிலும், மேகலையிலும் (நோன்பிகள் 'நோன்பு இருப்பவர்கள்') வழங்கியுள்ளன. இதனால் இடைக் காலத்தில் - கள் விகுதி பலர்பால் விகுதிகளில் ஒன் றாகச் சேர்த்து நன்னூல் (277) கூறியுள்ளது. இடைக்காலத்தில் பெருவழக்கு ஆகி இடைக்கால இலக்கணங்களில் குறிக்கப்படும் -கிறு, -கின்று -என்ற இடைநிலைகள் முதலில் பரிபாடலிலும்(சேர்க்கின்ற), சிலம்பிலும் (ஓசனிக்கின்ற, ஊர்கின்ற), மேகலையி லும் (ஆள்கின்றோர்) பயின்றுள்ளது ஓர் இலக்கண மாற்றம் ஆகும்.

இடைக்காலத்தமிழ்: இடைக்காலத்தில் 12 நூற் றாண்டுகள் அடங்கியுள்ளதாலும், மொழிவளர்ச்சி யில் சில படி நிலைகள் காணப்படுவதாலும் இதை மூன்று பெரும்பிரிவாகப் பிரிக்கலாம். தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் பல்லவர் காலம், சோழர் காலம், நாயக்கர் காலம் என்று பிரித்துள்ளார். அப்படி இல்லாமல் மொழியியல் நோக்கில் முன் இடைத்தமிழ், நடு இடைத்தமிழ், பின் இடைத்தமிழ் என்று பிரித்தும் விளக்கலாம். பல்லவர் காலம்(கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 8-ஆம் நூற் றாண்டு முடிய) பக்தி இலக்கியங்கள், வழிபாட்டுப் பாடல்கள் மிகுந்த காலம் என்றும் சோழர் காலம் (கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 12-ஆம் நூற்றாண்டு முடிய) காப்பியங்களும் இலக்கண நூல்களும் நிறைந்த காலம் என்றும் கொள்ளலாம். நாயக்கர் காலம் (கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 17-ஆம் நூற்றாண்டு முடிய) என்பது பாண்டியர்கள், முகம்மதியர்கள் போன்ற பல அரசுகள் உண்மையில் ஆண்ட காலமாகும். இந்தக் காலம் தனிப் பாடல் களும் சிற்றிலக்கியங்களும் மிகுதியான காலம் என் றும் கூறலாம்.

முன் இடைத்தமிழ்: மொழி அமைப்பைப் பொறுத்த வரையில் ஒலியன் நிலையில் நகரமும் னகரமும் ஒன்றாக இணைந்துவிட்டது. எழுத்துத் தமிழில் தனித்தனி வரி வடிவம் இருந்தாலும் நகரம் சொல்லுக்கு இடையில் தகரத்துக்கு முன் வரும் போது (பந்து, வந்து) மட்டுமே நகரமாக உச்சரிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும் என்று ஊகிக்க வேண்டியிருக் கிறது. கல்வெட்டுகளில் நகரம் னகரமாக பல இடங்களில் சொல்லுக்கு முன்னும், இடையும், பின் னும் எழுதப்பட்டுள்ளமை அதற்கு ஒரு சான்றாகக் கொள்ளலாம்.

எண்ணுப் பெயர்களில் ஐந்து என்பது அஞ்சு என்று மாறியும் நான்கு என்பது நாலு என்று மாறி யும் தேவாரத்தில் காணப்படுகின்றன. பெயர்ச் சொற்களில்-அன்-சாரியை (ஒன்றனை, அதனை) போய் இன் சாரியையே இப்பொழுது பெருவழக் காக ஆகி விட்டது. பதிலீட்டுப் பெயர்கள் எல்லாம் இரட்டைப் பன்மை விகுதி பெற்று நாங்கள், எங்கள், நீங்கள், உங்கள், தாங்கள், தங்கள் என்ற வடிவங்கள் கையாளப்பட்டன. வினைமுற்றுகளிலும் அன் சாரியையும், குறில் உயிரும் வினை விகுதியாகப் (வந்தனென், வந்தனிர், வந்தனள்)பயின்றலை நெடில் உயிர் மட்டுமே பெற்றுப் பெருமளவில் (வந்தேன், வந்தீர், வந்தாள்) இலக்கியத்தில் கையாளப்பட்டன. பலவின்பால் விகுதியாக வழங்கிய-வ (வருவ, 'வரு வன';) காரணவினை விகுதியாகப் பகுதியுடன் சேர்ந்து (செய்வி, ஓடுவி, காண்பி) பெரிதும் கையாளப்பட்டன.

இலக்கியத்திலும் வடமொழிச் சொற்கள் நிறைய புகுந்தன. அர்ச்சி, துதி, சிந்தி, கோவி போன்ற வினைச் சொற்களும் மந்திரம், பத்தி (பக்தி), தரி சனம் போன்ற பெயர்ச் சொற்களும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. தேவாரத்தில் இறைவன் வட மொழியும் தமிழும் ஆனன் எனச் (வடமொழியும் தென்தமிழும் மறைகள் நான்கும் ஆனலன் காண்- அப்பர் தேவாரம்) சிறப்பிக்கப்பட்டபின் வீரசோழி யம் போன்ற இலக்கண நூல்கள் தமிழ் இலக்கணத் தையே வடமொழி இலக்கண நோக்கில் விளக்கும் முயற்சியில் இறங்கி விட்டன. அந்த முயற்சி முழு வெற்றி பெறாவிட்டாலும், தமிழ்மொழி வட மொழிச் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டுவிட்டது என்ப தைக் காட்டுவதாகக் கொள்ளலாம்.

நடு இடைத்தமிழ்: இந்தக் காலகட்டத்தில் எழுந்த நன்னூல் கூறிய எழுத்துகளின் பிறப்பிலிருந்து ஒரு பெரிய ஒலிமாற்றத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடி கிறது. தொல்காப்பியர் றகரத்தை வல்லொலியாக

அடைப்பொலியாகவே வருணித்துள்ளார். அதாவது 'அணரிநுணிநா அன்னம் ஒற்ற' என்று தொல்காப்பியர் கூறுவதால் இன்றைய ஒலியியலாரும் வல்லொலி என்றே விளக்குகிறார்கள். அதற்கேறபவே திற் என்பது த்த் என்று மற்றொரு வல்லொலியாக (காற்று > காத்து, மாற்று > மாத்து), கல்வெட்டுத் தமிழிலும் காணப்படுகிறது; வீரசோழியமும் இந்த மாற்றத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளது. நன்னூலார் 'அண்ணம் நுனிநா நனியுறில் ற,ன வரும்' என்று வருணித்திருப்பது அவர் காலத்தில் ஆடொலி (Trill) ஆக மாறிவிட்டது என்பதற்குச் சான்றாகும். இதனால் இது நகர ஒலியொடு எதுகையிலும் செய்யுளில் வழங்கத் தொடங்கி விட்டது. எனவே றகரம் வல்லொலியாக இருந்து ஆடொலியாக மாறியது சோழர் காலத்தில் ஏற்பட்ட ஒலி மாற்றமாகக் கொள்ளலாம். இதனால் அறம், மறம் போன்ற சொற்கள் மறைந்து தருமம், வீரம் போன்ற வடமொழிச் சொற்களும் புகுந்தன. அதாவது ஒலிமாற்றம் சொற்களஞ்சியத்திலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி விட்டமை புலப்படுகிறது.

பேச்சுமொழியில் இன்னொரு வகை மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதைக் கல்வெட்டு மொழியால் அறிய முடிகிறது. சொல்லின் இரண்டாவது அசையில் எழுத்து மொழியில் முதலெழுத்தை அடுத்துவரும் இரண்டாவது உயிர்மெய் எழுத்து அகரம் இருந்து முதல் அசையில் இகரமோ (இறகு, சிலை) உகரமோ (உலகம், குடம்) இருந்தாலும் அவை முறையே எகரமாகவும் (எறகு, செலை) ஒகரமாகவும் (ஒலகம், கொடம்) மாறிவிடும். இந்த மாற்றங்கள் முதன் முதலில் சோழர் காலக் கல்வெட்டுகளில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதால் இந்தக் காலத்தில் உயிரெழுத்துகளில் ஏற்பட்ட ஒலிமாற்றம் விளங்கும். மொழியியல் நோக்கில் பிளவும் (Split), இணைவும் (Merger) ஏற்பட்டதாக விளக்குவார்கள்.

சொல்லுக்கு இறுதியில் ச; ஞகரத்துக்குப் பிறகு வரும் உகரம் இகரமாகவும் (கடிஞ்சு > கடிஞ்சி) சொல்லுக்கு இடையில் யகரத்தை அடுத்து வரும் இகரம் அகரமாகவும் (ஞாயிறு > ஞாயறு; வயிறு > வயறு) மாறுவதும் இரண்டு மெய்களுக்கு முன்னால் வரும் யகரம் கெடுவதும் (வாய்க்கால் > வாக்கால்; மேய்ந்த > மேந்த) சொல்லின் வடிவத்தில் ஏற்படும் மாற்றமாவதால் உருமாற்றம் எனப்படும்.

பல்லவர் காலத்தில் வி,பி என்ற விகுதிகள் ஈரேவல் வினை விகுதியாக இருந்த முறை குறைந்து செயலென எச்சத்தோடு செய், வை, பண்ணு ஆகியவற்றைத் துணைவினைகளாகப் பயன்படுத்தும் பழக்கம் மிகுந்தது (ஓடுவி > ஓட வை; ஓடச்செய், ஓடப் பண்ணு) ஓர் இலக்கண மாற்றம் ஆகும்.

சொற்களஞ்சியத்தில் வடமொழிச் செல்வாக்கு இக்காலத்தில் மேலும் பெருகியது என்றாலும், எழுத்து எண்ணிக்கையில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. இங்கு வடமொழி இலக்கண மரபைப் புகுத்திய வீரசோழியம் கூட, செய்யுளில் வடவெழுத்தைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்றும் அது குற்றமில்லாத உறுப்பு என்றும் கூறியுள்ளது குறிப்பிடத் தகுந்தது.

பின் இடைத் தமிழ்: கல்வெட்டுத் தமிழ் மூலமே ன்ற் என்பது ண்ண் என்ற ஒலிமாற்றம் இந்தக்கால கட்டத்தில் ஏற்பட்டது என்று அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஒன்று, கொன்று என்ற வடிவங்கள் 16-ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டுகளில் முறையே ஒண்ணு, கொண்ணு என்று வந்துள்ளன. இது உருமாற்றம் ஆனாலும் இதற்கு அடிப்படையானது ன்ற் > ண்ண் என்ற ஒலிமாற்றம் ஆகும். ஒலிமாற்றமாக இருப்பதால் இன்றைய பேச்சுத்தமிழில் ன்ற் என்று எழுத்து மொழியில் உள்ள சொற்கள் ண்ண் என்று உச்சரிக்கப் படுகின்றன. இந்த மாற்றத்தில் இன்னொரு கட்டுப்பாடும் காணப்படுகிறது. ன்ற் என்பதற்கு முன்னால் குறில் வந்தால் /ண்ண்/ என்று ஆகும்; நெடில் வந்தால் /ண்/ என்றுதான் மாறும். முக்கூடற்பள்ளுவில் தோன்றுகிறது என்ற வினைமுற்று தோணுது என்று வந்துள்ளது. ன்ற் > ண்ன் என்ற மாற்றத்துக்கு மட்டும் இல்லாமல் இலக்கண மாற்றம் ஒன்று ஏற்பட்டுள்ளதற்கும் சான்றாக உள்ளது நிகழ்கால விகுதிகளில் உருவத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றமே. அது 'கிற்' என்ற நிகழ்கால விகுதி இற் (செய்கிற > செய்யிற; தூங்குகிற > தூங்கிற) என்றும் ற் என்றும் (போகிற > போற) என்று மாறியதோடு அஃறிணை வினைமுற்றில் முழுவதும் மறைந்துவிட்டது என்பதையும் 'தோணுது' என்ற அந்தச் சொல் புலப்படுத்துகிறது. இந்த மாற்றம் இன்றைய பேச்சுமொழியிலும் நீடித்து வந்துள்ளது.

சொற்களஞ்சியத்தில் தெலுங்கு, கன்னடம் போன்ற அண்டைமொழிச் சொற்களோடு பாரசீகம், உருது ஆகிய மொழிகளின் சொற்களும் இந்தக் கால கட்டத்தில் புகுந்தன. தெலுங்கு, கன்னட மொழிச் சொற்கள் முன்னரே ஒன்றிரண்டு கடனாளப்பட்டு இருந்தாலும் நாயக்கர் காலத்தில் தான் நிறைய கடன் வாங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பேரகராதி அக்கடா, ரவிக்கை, கொலுசு, கந்தை, சந்தடி போன்ற 325 சொற்களைத் தெலுங்குச் சொற்களாகப் பதிவு செய்துள்ளது. அட்டிகை, சமாளி கெம்பு போன்ற

38 கன்னடச் சொற்கள் தமிழில் கலந்துள்ளதாகப் பேரகராதி கொடுத்துள்ளது. இலக்கியத்தில் வட மொழிச் சொற்களின் எண்ணிக்கை மிகுந்து விட்டது. இதனால் இலக்கியத் தமிழிலும் எழுத்து எண்ணிக்கை இந்தக் காலத்தில்தான் உயர்ந்தது.

முதன் முதலில் 15-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழில் ஸ, ஷ, ஜ, ஹ, க்ஷ, ஸ்ரீ ஆகிய ஆறு கிரந்த எழுத்துகள் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தாயுமானவர் இயற்றிய பாடல்களிலும் இந்த எழுத்துகள் கையாளப்பட்டன. இன்றும் இந்த எழுத்துகளில் ஜ, ஷ, ஸ, ஹ ஆகியவை இன்றைய இலக்கிய வகையான நாவல், சிறுகதை, கட்டுரை ஆகியவற்றில் வழங்கப்படுவதால் தமிழ் எழுத்துகளின் எண்ணிக்கையில் நாயக்கர் காலத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டதாகக் கருதலாம்.

இக்காலத் தமிழ்: 18-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து இன்று வரையுள்ள காலகட்டமே இக்காலத் தமிழ் எனப்படும். இங்கும் 20-ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழை, குறிப்பாக 1947-இல் நாடு விடுதலை பெற்று சுதந்திர நாடாக அமைந்தபிறகு மொழியில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளதால் இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழைத் தனிகால கட்டமாகக் கருதுவது சிறப்பாகும்.

இந்தக் கால கட்டத்தில் தமிழகம் மட்டும் அல்லாமல் இந்தியாவும் வெளிநாட்டார் – மேலைநாட்டார் ஆட்சியின் கீழ்ச் சென்றது. ஆங்கிலேய ஆட்சி வாழ்க்கை முறையிலும் இலக்கியத் துறையிலும், சமூகத் துறையிலும் பெரும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி விட்டது. ஆலைகளுள் அச்சு இயந்திரம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது ஒரு பெரிய மாற்றம் ஆகும். இதுவே பல மாற்றங்கள் ஏற்படக் காரணமாய் அமைந்தது. மொழியைப் பொறுத்தவரையில் சிறப்பாகக் குறிக்கத் தகுந்த மாற்றம் உரைநடை இலக்கியத் தகுதி பெற்றது. இதனால் நவீனம், சிறுகதை என்ற புதிய இலக்கிய வகை உருவெடுத்தன. இதனால் மொழியிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டுவிட்டது. தமிழுக்கு முதன் முதலாகப் பிற மொழியில் – அதுவும் மேலைநாட்டுமொழியில் இலக்கணம் எழுதப்பட்டது. மேலைநாட்டவர் தமிழிலும் இலக்கணம் எழுதினார்கள்.இதனால் தமிழின் ஒலி அமைப்பில் சிறு கூறுகள் தெளிவுபடுத்தப்பட்டன.

முதன் முதலாக வல்லின எழுத்துகள் சொல்லுக்கு முதலிலும் இடையிலும் இரட்டித்து வரும்போது அதிர்விலா (Voiceless) ஒலியாகவும், இடையில் மெல்லினத்துக்குப் பிறகு வரும்போது அதிர்வுடை ஒலியாகவும் இரண்டு உயிர்களுக்கு இடையே வரும்போது உரசொலியாகவும் உச்சரிக்கப்படுகின்றன என்ற உண்மை மேலைநாட்டார்இலக்கணம்எழுதிய பிறகே தெளிவு ஆயிற்று. இந்த உச்சரிப்பு முறை பழங்காலத்திலிருந்தே இருந்திருக்கவேண்டும் என்று கால்டுவெல் குறிப்பிட்டாலும் தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் தமிழ்ச் சொற்கள் பிறமொழியில் கல்வெட்டுகளில் எழுதியுள்ளதை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிற்காலத்தது என்றே கருதுகிறார்.

பிறமொழிச் சொற்கள் குறைவாகக் கடன்வாங்கப் பட்டதால் சொல்லுக்கு முதலிலும் கடைசியிலும் வரும் எழுத்துகளில்மாற்றம் ஏற்பட்டன. ர,ல, ஆகியவை சொல்லுக்கு முதலில் வரலாயின. புதிய மெய் மயக்கங்களும் தோன்றின.

எழுத்து வரி வடிவத்தில், எகர வரிசையில் குறிலும் வடிவ வேறுபாடு செய்யப்பட்டது. இன்று எகரமாக – குறிலாக எழுதப்பட்டு, இடத்துக்கு ஏற்றாற் போல் குறிலும், நெடிலுமாக வாசிக்கப்பட்டது. அப்படியே இன்றைய குறில் ஒகரமும் குறிலும் நெடிலுமாகப் படிக்கப்பட்டது. வீரமாமுனிவர் இதில் சிறு திருத்தம் செய்து குறிலையும், நெடிலையும் வடிவத்தில் வேறுபடுத்தினார். அதையொட்டி நெடில் எகரம் சாய்வு கோடுசேர்க்கப்பட்டும் < ஏ > என்றும் ஒகரம் சுழிக்கப்பட்டு < ஓ என்றும் எழுதப்பட்டு பழைய வடிவங்கள் குறில்களாகக் கையாளப்பட்டு வருகின்றன.

இருபதாம் நூற்றாண்டு: இது தமிழின் மறுமலர்ச்சிக் காலமாகக் கருதப்படுகிறது. நாட்டில் கல்வி அறிவு பெருகுவதால் படித்தவர் எண்ணிக்கை கூடி வருகிறது. அதனால் தமிழில் பல புதிய துறைகள் ஏற்பட்டு மொழியில் நெகிழ்ச்சி ஏற்பட்டுவிட்டது. செய்தித்தாள்கள், மாத,வார பத்திரிகைகள் தோன்றி பலதரப்பட்ட வாசகர்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய வேண்டியிருப்பதால் பேச்சு மொழியின் செல்வாக்கும் பெருகி வருகிறது. இதனால் பேச்சு மொழியில் மட்டும் வழங்கிய பல சொற்கள் எழுத்து மொழியில் நுழைந்தன. சொற்கள் தனித்தனிச்சொற்களாக அச்சிடப்படுவதால் இரண்டு சொற்களுக்கு இடையே வரும் பதப்புணர்ச்சி விதிகள் மிகுதியாகப் பயன் படுத்தப்படுவதில்லை. வாக்கிய அமைப்பிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டு விட்டது. எழுவாய்,பயனிலை இல்லாத குறை வாக்கியங்கள் மிகுதியாகக் கையாளப்படுகின்றன. (சென்னையில் ஒரே பரபரப்பு, இன்று எட்டு மணிக்குப் பாராட்டு) பிறமொழி, சிறப்பாக ஆங்கில மொழிச் செல்வாக்கும் மிகுதி என்று கருதப்படுகிறது. இந்த நிலையில் மொழி அமைப்பில் குறிப்பாக ஒலி, ஒலியன், உருபன் போன்றவற்றில் இருப

தாம் நூற்றாண்டுத் தமிழில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் சில குறிப்பிடத்தகுந்தவை.

பேச்சு மொழியில் பிறமொழிச் செல்வாக்கினால் அதிர்வுடைய வல்லொலிகள் ஒலியன்களாக அமைந்து விட்டன. சொல்லுக்கு இறுதியில் வரும் மெல்லொலிகள் முழுமையாக உச்சரிக்கப்படாததால் அதற்கு முன் வரும் உயிரொலிகள் மூக்கினச் சாயல் பெற்று ஒலியன் நிலை அடைந்துள்ளன. வந்தா (என்பது மூக்கினச் சாயலைக் குறிக்கும்) 'வந்தான்', 'வந்தா', 'வந்தாள்' என்ற இணைகளால் மூக்கினச் சாயல் பெற்ற உயிரும் பெறாத உயிரும் ஒலியன்களாக அமைந்து விட்டன.

சொல்லியல் நிலையில் 'அவர்கள்' என்பது சிறப்புப் பெயருக்குப் பின்னால் சிறப்பு ஒருமையாகக் கொள்ளப்படுகிறது (வரதராசன் அவர்கள்) உயர் திணைப் பெயர்களும் மகரத்தில் முடிந்தால் 'அத்து' என்னும் சாரியை பெறுகின்றன (கார்மேகம்-கார் மேகத்தை). 'இன்' என்பது ஆறாம் வேற்றுமைப் பொருளில் மிகுதியாகக் (வீட்டின் விலை, நாட்டின் உயர்வு) கையாளப்படுகிறது. இப்படிப் பல மாற்றங்கள் பெற்று 20-ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ், வரலாற்றில் தனிக் கால கட்டத்தைச் சேர்ந்ததாகக் கருதப்படும் தன்மை பெற்றுவிட்டது. செ.வை.ச.

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு: தமிழில் இன்று கிடைக்கும் நூல்களுள் பழமை மிக்கது தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கண நூலாகும். இந்நூலின் காலம் கி.மு.3-ஆம் நூற்றாண்டென்பது அறிஞர் பலரின் கருத்தாகும். அக்காலத்திலிருந்து இன்று வரையிலான இருபத்து மூன்று நூற்றாண்டுகளில் தமிழ்மொழி பல துறைகளில் வளர்ந்திருக்கிறது.

தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம் என்ற மூன்று அதிகாரங்களை உடையது. ஒவ்வோரதிகாரமும் ஒன்பது இயல்களைப் பெற்றுள்ளது. எழுத்துக்கும் சொல்லுக்கும் இலக்கணம் கூறியதோடு வாழ்க்கைக்குரிய பொருளிலக்கணத்தையும் கூறியிருப்பது தொல்காப்பியத்தின் தனிப்பெருஞ் சிறப்பாகும்.

சங்க இலக்கியம்: சங்க இலக்கியம் பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகையுமாகிய பதினெட்டு நூல்களாகும். திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, மலைபடுகடாம் என்னும் ஐந்து ஆற்றுப்படை நூல்களையும், முல்லைப்பாட்டு, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை ஆகிய மூன்று அகப்பொருள் நூல்களையும், மதுரைக்காஞ்சிஎன்னும் புறப்பொருள் நூலையும், பத்துப்பாட்டில் காணலாம். நெடுநல்வாடையை அகமென்று சிலரும், புறமென்று சிலரும் எண்ணுவர். அளவிற் பெரிய மதுரைக் காஞ்சி எழுநூற்று எண்பத்திரண்டு அடிகளை உடையது. திருமுருகாற்றுப்படையில் முருகனின் ஆறுபடை வீடுகள், பொருநராற்றுப்படையில் கரிகாலனின் வெற்றி, கொடை மேம்பாடுகள், சிறுபாணாற்றுப்படையில் மூவேந்தரும் கடையெழு வள்ளல்களும் மறைந்த பின்றை ஈகையறம் பேணும் நல்லியக்கோடன் இயல்பு, பெரும்பாணாற்றுப்படையில் தொண்டைமான் இளந்திரையனின் செங்கோன்மை, முல்லைப்பாட்டில் கார்காலக் காட்சி, மதுரைக் காஞ்சியில் மதுரை நகர் மாண்புகள், நெடுநல்வாடையில் வாடைக் கால இயல்புகள், குறிஞ்சிப்பாட்டில் காதற் களவின் சிறப்பு, பட்டினப் பாலையில் புகார்நகரப் பெருமை, மலைபடுகடாத்தில் நன்னனது மலைநாட்டின் சிறப்பு ஆகியவை கூறப்பெறும்.

எட்டுத்தொகையில், நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை, அகநானூறு ஆகிய ஐந்து அகநூல்களும், பதிற்றுப்பத்து, புறநானூறு ஆகிய இரு புறநூல்களும், அகம், புறம் இரண்டும் கூறும் பரிபாடலும் அடங்கும். இந்நூல்கள் பண்டைத்தமிழ் வேந்தர், குறுநில மன்னர்களின் வெற்றி வீறுகள், கொடைமடப்பண்பு, குடிபுரக்கும் செயல் ஆகியவற்றையும், நானிலங்களிலும் வாழ்ந்த மக்களின் இல்லறம், செய்தொழில், கல்வி கலை மேம்பாடுகள், வாழ்க்கை நீதிகள் ஆகியவற்றையும் பேரூர்ச் சிறப்புகளையும் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளையும் விளக்குவனவாகும்.

சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும்: சங்ககாலம் என்பது கி.மு. 5-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி.2-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலப்பகுதி என்பர். இவ்விலக்கியங்களை அடுத்து கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டு அளவில் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை ஆகிய இரு காப்பியங்கள் தோன்றின. சிலப்பதிகாரம் கற்புக்கடம் பூண்ட கண்ணகியின் வரலாறு கூறும் தொடர்நிலைச் செய்யுள். புகார்க் காண்டம், மதுரைக் காண்டம், வஞ்சிக் காண்டம் என்ற மூன்று காண்டங்களில் அமைந்த முப்பது காதைகள் அற்றைத் தமிழக நிலையை அழகுற விளக்குகின்றன. அரைசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும், உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவர், ஊழ்வினை உருத்து வந்து ஊட்டும் என்ற மூன்று செய்திகளுக் குரியதாக இளங்கோவடிகள் இந்நூலை இயற்றியதாகப் பதிகம் கூறும். கடல்சூழ் இலங்கைக் கயவாகு வேந்தன் (கி.பி.114-136) கண்ணகி விழாவிற்கு வந்தமையினைச் சிலப்பதிகாரம் குறிப்பதால், இந்நூலின் காலம் கி.பி. இரண்டு என்பது ஐயமின்றி அறியப்படும். அரசக் குடியினரையே காப்பியத் தலைமக்களாக்கிப் பாடும் மரபை மாற்றி வணிக குமரனின் கதை கூறியமையால் இந்நூலைக் குடிமக்கள் காப்

பியம் எனப்போற்றுவர் தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார். கோவலனுக்கும் மாதவிக்கும் தோன்றிய மணிமேகலையின் வரலாற்றைக் கூறும் மணிமேகலை சிலப்பதிகாரம் போலவே முப்பது காதைகளையுடையது. எனினும், இந்நூலாசிரியரான சீத்தலைச்சாத்தனார் இதனைப் பௌத்த சமயக் காப்பியமாகவே புனைந்துள்ளார். மதுவிலக்கு, பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வு கருதவேண்டாமை, பசிப்பிணி நீக்குதலாகிய தலையாய அறங்கள் முதலியவற்றை மணிமேகலை சிறப்புறக் கூறுகின்றது.

நீதிநூல்கள்: சங்க கால அக, புறப் பனுவல்களில் இடையிடையே நீதிக் கருத்துகள் கூறப்பெறும். நீதிகளைக் கூறுதற்கென்றே அறநூல்கள் இயற்றப்பெற்றமையினைக் கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து காணலாம். பதினெண் கீழ்க்கணக்கைச் சார்ந்த அறநூல்கள் பதினொன்றில் திருக்குறள் காலப் பழமையும், பெருமையும் மிக்கது; உலகப் பொதுமறை, பெய்யா மொழி என்ற சிறப்புப் பெயர்களுடையது. குறள் வெண்பா யாப்பில் 1330 பாக்களைப் பெற்றது. அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப் பால் என்ற மூன்று பகுப்புடையது.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் திருக்குறள் உள்ளிட்ட அறம் கூறும் நூல்கள் பதினொன்று; அகப்பொருள் பற்றியன ஆறு; போர்ச் செயலாகிய புறப்பொருள் கூறுவது ஒன்று. இந்நூல்கள் சங்க காலத்திற்குப் பின்வந்த சமூக வாழ்வை விளக்குகின்றன. அறநூல்களுள் திருக்குறளை அடுத்துச் சிறப்புக்குரிய நூல் நாலடியாராகும்.

பக்தி இலக்கியம்: பல்லவர்கள் தமிழகத்தை ஆண்ட காலத்திலிருந்து சைவம், வைணவம், சமணம், பௌத்தம் ஆகிய சமயங்கள் தத்தம் கொள்கைகளை மக்களிடையே பரப்பப் பெருமுயற்சி மேற்கொண்டன. திருஞானசம்பந்தர் பாண்டிவேந்தனைச் சைவசமயம் புகச் செய்தார். திருநாவுக்கரசர் பல்லவ வேந்தனைச் சைவம் புகச் செய்தார். மூவர் தேவாரமும், மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகமும், திருக்கோவையாரும், திருமாளிகைத்தேவர் முதலான ஒன்பதின்மர் பாடிய திருவிசைப்பாவும், திருப்பல்லாண்டும், திருமூலரின் திருமந்திரமும், திருவாலவாயுடையார் முதலான பன்னிருவர் பாடிய நாற்பது நூல்களும், சேக்கிழார் பாடிய பெரியபுராணமும் பன்னிரு திருமுறைகளாகப் பிற்காலச் சோழராட்சியில் வகுக்கப்பெற்றன. இத்தோத்திர நூல்களுள் திருமந்திரம் சாத்திரம் எனவும் தகுவது. பெரியபுராணம் காப்பிய அமைதிகள் நிறைந்தது. சைவசமயம் தோத்திர நூல்களையும் படைத்தது. மெய்கண்ட சாத்திரம் எனப்படும் பதினான்கு நூல்களைப் பெரியோர் சைவ உலகிற்கு நல்கினர். அவற்றுள் பன்னிரண்டு நூற்பாக்களையும், எடுத்துக்காட்டு வெண்பாக்கள் எண்பத்தொன்றையும் கொண்ட மெய்கண்டாரின் சிவஞானபோதம் தலைமை சான்றது.

வைணவ சமய நெறிகளையும், திருமாலின் பெருமைகளையும், திருப்பதிகளின் சிறப்பையும் பன்னிரு ஆழ்வார்களின் நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம் இனிது எடுத்துரைக்கின்றது. நம்மாழ்வார் ஆழ்வார்களுள் ஓங்கி உயர்ந்த புகழினர். திராவிட வேதம் எனப்படும் திருவாய்மொழி இசைத்தவர். குலசேகரர் பாடிய பெருமாள் திருமொழியும், ஆண்டாளின் திருப்பாவையும், பெரியாழ்வார் திருமொழியும் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரின் திருப்பள்ளியெழுச்சியும், திருமங்கை மன்னரின் தாண்டகமும் பக்திச்சுவையும் தமிழ்ச்சுவையும் கலந்து பிசைந்த கவியமுதாகும். நாதமுனிகள் கி.பி. 11ஆம் நூற்றாண்டில் ஆழ்வார்களின் பாசுரங்களைத் தொகுத்தளித்தவராவார். வைணவ இலக்கியத்தின் முடிமணியாகவும், தமிழ்க் காப்பியங்களுள் பெருமை மிக்கதாகவும் விளங்கும் கம்ப இராமாயணம் தனது முன்னூலான வான்மீகத்தினும் உயர்ந்த கற்பனையும் கவிதை நயமும் பெற்றது. கம்பர் வான்மீகத்தின் சில பகுதிகளைத் தமிழர் நாகரிக மரபிற்கேற்ப மாற்றியமைத்துள்ளார். ஆழ்வார்கள் கண்ட இராமனின் வடிவையும் கம்பராமாயணத்திற்காணலாம். ஆறு காண்டங்களையும் பதினாரயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பாடல்களையுமுடையது. இந்நூலின் காலம் கி.பி. 9–ஆம் நூற்றாண்டு என்று சிலரும்,கி.பி.12–ஆம் நூற்றாண்டு என்று வேறு சிலரும் கூறுவர். கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய வில்லிபாரதமும் குறிப்பிடத்தக்க வைணவக் காப்பியமாகும்.

சமணமும், பௌத்தமும் தமிழகத்திற்கு வெளியே தோன்றிய சமயங்கள் எனினும், ஒரு காலநிலையில் அவை தமிழக மக்கள் வாழ்வோடு கலந்து இலக்கிய, இலக்கண வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரிந்துள்ளன. பௌத்தம் கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழகம் போந்தது. மணிமேகலை, குண்டலகேசி, விம்பசார கதை, சித்தாந்தத் தொகை,அபிதம்மாவதாரம், வீர சோழியம் ஆகியன தமிழுக்குப் பௌத்தர்களின் நன்கொடைகள். இவற்றுள் வீரசோழியம் ஓர் ஐந்திலக்கண நூலாகும். கி.மு. 3–ஆம் நூற்றாண்டிலேயே தமிழகம் புகுந்த சமணசமயம், சிலப்பதிகாரம், சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி ஆகிய பெருங்காப்பியங்களையும், உதயணகுமார காவியம், நாககுமார காவியம், யசோதர காவியம், சூளாமணி, நீலகேசி ஆகிய சிறு காப்பியங்களையும், கொங்குவேளின் பெருங்கதையையும், அவிநயம், யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக் காரிகை, நன்னூல், நேமிநாதம், நம்பியகப்பொருள், தண்டியலங்காரம், வச்சணந்திமாலை ஆகிய இலக்

கண நூல்களையும், பல சிற்றிலக்கிய நூல்களையும் உரைநடை நூல்களையும், நிகண்டுகளையும் தமிழுக் களித்தது. பொங்குபலசமயமென்னும் நதிகளெல்லாம் தமிழ்ப் பைங்கூழைப் பன்னெடுங்காலம் தழைக்கச் செய்தன என்பது இலக்கிய வரலாற்றுண்மையாகும்.

தமிழில் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தல புராணங்கள் தோன்றின. பரஞ்சோதி முனிவரின் திருவிளையாடற்புராணம், சிவஞான முனிவரின் காஞ்சிப்புராணம், கச்சியப்ப முனிவரின் தணிகை புராணம் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன.

சிற்றிலக்கியம்: சமய உணர்வும், தமைப்புரந்த கொடையாளிகளைப் போற்றும் நன்றியுணர்வும் காரணமாக அளவாற் சிறிய இலக்கியங்கள் பலப்பல தமிழ் மொழிக்கண் தோன்றின. அந்தாதி, உலா, கலம்பகம், குறம், கோவை, தூது, பரணி, பள்ளு, பிள்ளைத் தமிழ் ஆகியவற்றின் இலக்கணத்தைப் பாட்டியல் நூல்கள் கூறும். திருக்கைலாய ஞான உலா, மூவருலா, நந்திக் கலம்பகம், திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி, திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார், தஞ்சைவாணன் கோவை, தமிழ்விடுதூது, கலிங்கத்துப்பரணி, முக்கூடற் பள்ளு, மீனாட்சியம்மைப் பிள்ளைத் தமிழ் ஆகியன கற்பார் நெஞ்சு பிணிக்கும் தன்மையன.

உரையும் உரைநடையும்: தமிழ் உரை நூல்களுள் பழமை வாய்ந்தது இறையனார் களவியல் உரையே. உரையாசிரியர்களுள் தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் உரை வரைந்த இளம்பூரணர் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவரையடுத்துப் பேராசிரியர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், கல்லாடர், தெய்வச்சிலையார் அடியார்க்கு நல்லார், மணக்குடவர், பரிமேலழகர் ஆகியோர் சிறப்புமிக்க உரையெழுதிய பெருமைக் குரியர். வடமொழிக் கலப்புமிக்க மணிப்பிரவாள நடை கி.பி. 14,15-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வளர்க்கப் பட்டிருந்ததுது. திவ்வியப் பிரபந்த உரையாசிரியர்கள் இந்நடையைப் பெரிதும் போற்றியுள்ளனர். உரை காணும் முயற்சியிலிருந்து தனியே உரைநடையில் எழுதுகின்ற மரபை ஐரோப்பியர் வருகையே தோற்றுவித்தது. வீரமாமுனிவர் தமிழ் உரைநடையின் தந்தை என்று போற்றப்படுவர். தமிழ் நெடுங்கணக்கில் எழுத்துச் சீர்திருத்தமும் செய்தவர். ஆறுமுக நாவலர், இராமலிங்க அடிகள், மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை, உ.வே.சாமிநாத ஐயர், பரிதிமாற்கலைஞர், திரு வி.கலியாணசுந்தரனார், மறைமலையடிகளார் ஆகியோர் தமிழ் உரை நடை வளர்ச்சிக்குத் தக்க பணியாற்றியோர் ஆவர்.

கிறித்தவர் தமிழ்த் தொண்டு: தமிழகத்திற்கு அச்சுக் கருவிகள் கொணர்ந்து தமிழில் அச்சியற்றிய பணி, எழுத்துச் சீர்திருத்தம், ஒப்பிலக்கண வரைவு, மொழிபெயர்ப்பு, அறிவியல் துறைகளில் தமிழைப் புகுத்தியமை, உரைநடை வளர்ச்சி எனப் பல்துறைப் பணிகளையும் செய்து தமிழிற்குப் பெருமை சேர்த்தனர் ஐரோப்பியர். வீரமாமுனிவர், ஜி.யு.போப் (G.U. Pope), கால்டுவெல், இராபர்ட்-டி-நொபிலி, சீகன்பால்கு, எல்லிசுசு, இரேனியசு ஆகியோரைப் பின் பற்றித் தமிழகக் கிறித்தவர்களான வேதநாயகம் பிள்ளை, கிருட்டிணபிள்ளை, வேதநாயக சாத்திரியார் ஆகியோர் செய்த தொண்டும் விழுமியதாகும்.

இசுலாமியர் தமிழ்த்தொண்டு: உமறுப்புலவரின் சீறாப்புராணம் 92 படலங்களையும், 5027 திருவிருத்தங்களையும் உடையது. இது கி.பி. 17 ஆம் நூற்றாண்டுக் காப்பியமாகும். அந்தாதி, அம்மானை, ஆற்றுப்படை, கோவை, பிள்ளைத் தமிழ் ஆகிய சிற்றிலக்கியங்களைப் புனைந்ததோடு இசுலாம் தமிழ்ப்புலவர்கள், படைப்போர், ஜனசாத்து, நாமா, கிசா, மசலா ஆகிய புதிய இலக்கிய வகைகளையும் படைத்தனர். குணங்குடி மசுத்தான் சாகிபு அருளிய பாடல்கள் ஞானப் பனுவல்களுக்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டாய் இலங்குகின்றன. கி.பி. 17,18-ஆம் நூற்றாண்டுகளில், தமிழில் உருது, அரபு, பாரசீகச் சொற்களும் வந்து கலந்தன.

இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்: இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் புதுமை பல படைத்தது. கவிதை, வசனகவிதை, புதுக்கவிதை, புதினம் சிறுகதை, நாடகம், திறனாய்வு எனப் பல துறைகளில் வேகமான வளர்ச்சியைக் காட்டத் தொடங்கிற்று. விடுதலையைப் பாடுபொருளாக அமைத்துச் சுப்பிரமணிய பாரதியார் பாடிய பாடல்கள் எளிமை, இனிமை, உணர்ச்சி ஆகியன நிறைந்து கல்லாதார் உள்ளத்தையும் தொட்டன. கடவுட் பற்றுக்குச் சமமாக நாட்டுப்பற்றும் கவிதைப் பொருளாயிற்று. பாரதியாரை அடியொற்றிப் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன், கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை, நாமக்கல் இராமலிங்கம் பிள்ளை, சுத்தானந்த பாரதி முதலியோர் எளிய நடையில் கவிதை புனைந்தனர். இவர்களைத் தொடர்ந்து சுரதா, முடியரசன், வாணிதாசன் முதலியோர் நல்ல படைப்புகளைத் தந்துள்ளனர். தமிழ்க் கவிதையுலகில் மேலைக் காற்றின் தாக்கம் இந்நூற்றாண்டிலேயே இடம்பெற்றது. அதனால் புதுக்கவிதைப் பூக்கள் தோன்றின. ந.பிச்சமூர்த்தி, சி.சு.செல்லப்பா முதலியோரால் வளர்ந்த புதுக்கவிதைத் துறையில், ஞானக்கூத்தன், தமிழ் நாடன், சி.மணி போன்றோர் பல படைப்புகளைத் தந்துள்ளனர்.

தமிழில் தோன்றிய முதல் புதினம் மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளையின் பிரதாப முதலியார் சரித்திரமாகும். இதன் பின்பு இராசமய்யரின் கமலாம்பாள் சரித்திரம், மாதவையாவின் பத்மாவதி சரித்திரம் ஆகியன தோன்றின. துப்பறியும் புதினங்கள், மொழிபெயர்ப்புப் புதினங்கள் ஆகியனவும் இந்நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் வெளிவந்தன. புதினத்தை

இலக்கியமாக வளர்த்த பெருமை, கல்கி, மு.வரதராசனார், அகிலன், நா.பார்த்தசாரதி, செகசிற்பியன், வ.ரா, விந்தன், வேங்கடரமணி, நீல. பத்மநாபன் ஆகியோரைச் சாரும். வரலாற்றுப் புதினங்களுள் கல்கியைத் தொடர்ந்து சாண்டில்யன், கோவி. மணிசேகரன் ஆகியோர் பல நூல்களை எழுதியுள்ளனர்.

வீரமாமுனிவரால் தொடங்கி வைக்கப்பெற்ற சிறுகதையுகம் இன்று மிக வளர்ந்துள்ளது. தாண்டவராய முதலியாரின் பஞ்ச தந்திரக்கதைகள், வீராசாமி செட்டியாரின் விநோதரச மஞ்சரி ஆகியன தொடக்க காலத்தன. வ.வே.சு.ஐயரின் 'குளத்தங்கரை அரசமரம்' படைப்புலகில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்திய கதை எனலாம். புதுமைப்பித்தன், கு.ப. இராசகோபாலன், மௌனி, ந.பிச்சமூர்த்தி, பி.எஸ். இராமையா, இலா.ச.இராமாமிர்தம், கு.அழகிரிசாமி, செயகாந்தன் போன்றோர் சிறந்த சிறுகதைச் சிற்பிகள்.

இசைத்தமிழ் வளர்ச்சிக்கு அருணகிரியார்,முத்துத் தாண்டவர், அருணாசலக்கவிராயர் என்ற மும்மூர்த்திகளைத் தொடர்ந்து, கோபாலகிருட்டிண பாரதியார், அண்ணாமலை ரெட்டியார், வேதநாயகம் பிள்ளை ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்க தொண்டாற்றிய பெருமையினர். நாடகத் துறையில் சங்கரதாசு சுவாமிகள், பம்மல் சம்பந்த முதலியார், டி.கே. சண்முகம், நவாபு இராசமாணிக்கம் முதலியோர் சிறந்த தொண்டாற்றியுள்ளனர். கு.வெ.பா.

கன்னடமொழி: திராவிட மொழிகளின் முதன்மையான மொழிகளுள் கன்னடமும் ஒன்று. கருநாடக மாநிலத்திலும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் இம்மொழி பேசப்படுகிறது. கன்னட மொழியை 1981-ஆம் ஆண்டு கணக்கெடுப்பின்படி மொத்தம் 3,70,43,451 பேர் பேசுகின்றனர். இம்மொழி மிகுந்த சமூக, வட்டார கிளை மொழிகளை உடையது. சில கன்னடக்கிளைமொழிகள் கருநாட்க மாநிலத்திற்கு வெளியேயும் பேசப்பட்டு வருகின்றன. திராவிட மொழிகளுள் இது இரண்டாம் பழமையான மொழியாக விளங்குகிறது. இம் மொழியின் முதல் எழுத்து வடிவச்சான்று கி.பி. 450-ஐச் சார்ந்தது. கருநாடக மாநிலத்தில் துளு, குடகு ஆகிய வேறு இரு திராவிட மொழிகளும் பேசப்பட்டு வருகின்றன. இம்மாநிலத்திலுள்ள தட்சிண கன்னட மாவட்டத்தில் இந்தோ ஆரியன் மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த கொங்கணி மொழியும் மக்கள் சிலரால் பேசப்பட்டு வருகிறது.

'கன்னடம்', 'கருநாடகம்' என்ற இரு சொற்களுமே மொழியையும் நாட்டையும் குறிக்க ஒன்றிற்கு ஒன்றாக மாறியும் சில நேரங்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. 'கருநாடகம்' என்ற மூலவடிவம் கர்-நாடு அதாவது கருமையான நாடு என்ற பொருளுடையது என்று டாக்டர் குண்டெர்டு குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் பிற அறிஞர்கள் கரு-நாடு எனக் கொண்டு அது 'உயர்ந்த நாடு' என்று பொருள்தருவதாகக் கூறுவர். இச்சொல் சமசுகிருத மயமாக்கப்பட்டு கன்னடம் என மாறியதாகக் கருதுவர். இந்திய இலக்கணவியலார் கன்னடம் என்பது கருநாடகம் என்பதன் தற்பவம் அல்லது தூய்மையற்ற வடிவம் என்று கூறுவர்.

கன்னட மொழியின் படிநிலைகள்: ஆய்வாளர்கள் பொதுவாகக் கன்னட மொழியின் வரலாற்றை மூன்று நிலைகளாக வகைப்படுத்துவர். அவை: 1) பழங்கன்னடம் (Holakannada), 2) இடைக் கன்னடம் (nadukannada) 3)புதுக்கன்னடம்(Hosakannada). சில ஆய்வாளர்கள் முன் பழங்கன்னடம் என்ற நிலையும் இருந்ததாகக் கருதுவர். நரசிம்மாச்சாரியர் என்பவர் தன்னுடைய நூலில்கன்னட மொழியின் வரலாற்றை முன்பழங் கன்னடம், பழங்கன்னடம், புதுக்கன்னடம் என்று மூன்று நிலைகளில் வரையறை செய்கிறார். கிட்டெல் (Kittel) என்பார் கன்னட ஆங்கில அகராதியின் முன்னுரையில் முன்பழங்கன்னடம் என்பதை மறுத்து உயர் தனிக்காலம் (Classical Period) இடைக்காலம், இக்காலம் என்று மூவகைப்படுத்துவர். கி.பி.7-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரைமுன்பழங்காலம் என்பர். இது மிகவும் சிறப்புடைய காலமாகும். பற்பல இலக்கண விநோதங்கள் இக்காலத்தில் நடந்துள்ளமை குறித்துக் குறிப்புகள் இருப்பினும் அவை கிடைக்கவில்லை. கிட்டெல்லின் கூற்றுப்படி பழங்கன்னடம் மிக ஒழுங்கமைவுடனும் நேர்த்தியுடனும் திருந்திய வடிவோடும் இருந்தது. புதுக் கன்னடம் என்பது இக்காலக் கன்னட உரைநடையையும் மக்களின் பேச்சுவழக்கையும் குறிப்பதாகும். எனவே பழங்கன்னடத்தையும் புதுக் கன்னடத்தையும் இணைக்கும் ஓர் 'இடைக்காலம்' என்ற வரையறை மிகவும் தேவையான ஒன்றாகும். கிட்டெலின் கருத்துப்படிகி.பி.16-ஆம் நூற்றாண்டு முதல்இடைக்கன்னடம் இன்றைய கன்னட மொழியின் பண்பைப் பெறத் தொடங்கியது. இந்த மாறுபாட்டினை மிகச் சிறப்பாக வைணவக் கவிதைகளில் காணலாம். இக்காலக் கன்னடத்தில் உரைநடைக்கும் பேச்சு வழக்கிற்கும் மிகக் குறைந்த வேறுபாடே காணப்படுகிறது. எழுத்து வழக்கில் வடசொல் மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. குறிப்பாக, சமயம், அறிவியல் தொடர்பான கலைச்சொற்கள் வடமொழியிலிருந்து பிரிக்க முடியாத வகையில் ஒன்றாகியுள்ளன. பழைய சொல் வடிவங்கள் இக்காலத்தில் பலமாற்றங்களைக் கண்டுள்ளன. பெரும்பாலான வினைப் பின்னொட்டுகள் சில வகைகளில் மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளன. சிற்சில பெயர்ச் சொல்லின் பின்னொட்டுகளும் மறு

பெயர்களின் பின்னொட்டுகளும் இக்காலத்தில் பயன் படுத்தப்படுவதில்லை. பல வினைச் சொற்களும் பெயர்ச் சொற்களும் இடைச் சொற்களும் வழக் கற்றுப் போயின. பிற வினைச் சொற்களும் பெயர்ச் சொற்களும் பெரும்பாலும் வழக்கிலுள்ள வேர்ச் சொற்களின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன.

கன்னட மொழி வரலாறு: கன்னட மொழியில் கிடைக்கப் பெற்ற முதல் நூல் 'கவிராச மார்கம்' (Kavirajamarga). இது கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. இந்நூல் கவிதையியல் தொடர்பானதாக இருந்தாலும் சில இலக்கணக் கூறுகளையும் ஆராய் கிறது. இந்நூல் கன்னடக் கவிதைக்குரிய ஒரு கொடையாகத் திகழ்ந்தாலும் முதன் முறையாகக் கிடைத்த இலக்கணம் என்ற முறையிலும் முதன்மை யானதாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இவ்விலக்கணம் இலக் கியத்தின் மொழியமைப்பைப் பெரிதும் விளக்குகிறது. தவறாகச் சொற்களைப் பயன் படுத்துவதால் ஏற்படும் பிழைகளைப் பற்றி விரிவாக விளக்குகிறது. மொழி யைச் சரியாகப் பயன்படுத்துவதே இலக்கியத்தின் அடிப்படை அமைப்பாக இருக்கும். இக்காரணத்தை முன்னிட்டே இலக்கணத் தலைப்புகள் இக்கவிராச மார்க்கத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன.

'வசுது கோசம்' (Vastu Kosa) என்பது 12-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இரண்டாம் நாகவர்மனின் மூன்று படைப்புகளுள் ஒன்றாகும். இது வடமொழி -கன்னட அகராதியாகும். இந்நூல் வெவ்வேறு அளவுகளில் வடமொழிச் சொற்களுக்குக் கன்னட மொழியில் பொருள் தருகின்றது. இது இவ்வகையில் கன்னடத்தில் தோன்றிய பழமையான நூலாகும். இரண்டாம் நாகவர்மனின் ஏனைய இரண்டு படைப்புகள் 'காவிய லோகனம்' (Ravya lokana) என்றும் 'கருனாடக பாசா பூசணம்' (Karnataka Bhasa Bhusana) என்றும் வழங்கப் பெறும். காவிய லோகனம் கன்னட மொழியில் தோன்றிய உயர்ந்த விரிவான நூலாகும். இந்நூல் ஐந்து பாகுபாடு களைக் கொண்டது. இவற்றுள் 'சப்தசுமிருதி' (Sabda-smriti) என்ற பகுதி மிகவும் சிறப்பானதாகும். இந்நூல் கவிதை பற்றிய நூலாகவும் கன்னடமொழி யில் முதலில் தோன்றிய விரிவான இலக்கண நூலா கவும் விளங்குகிறது. சப்தசுமிருதியின் உட்பிரிவுகள் கன்னடமொழியின் இலக்கணக் கூறுகளை விரிவாக வெளிப்படுத்துகின்றன. இது 97 நூற்பாக்களில் கன் னட மொழியின் மொழிக் கோட்பாடுகளை விவரிக் கிறது. 'கருநாடக பாசா பூசணம்' கன்னட இலக் கணத்தை முழுமையாகக் கூற முயல்கிறது. இந்நூல் வடமொழியில் எழுதப் பெற்றுள்ளது. சப்தசுமிருதி யில் உள்ளபொருளடக்க வரிசையைப் போலவே இந் நூலின் பொருளடக்கமும் அமைந்துள்ளது. ஆனால் கருநாடகபாசாபூசணம் பெயர்ச் சொற்கள் பற்றியும் வினைச்சொற்கள் பற்றியும் மிக விரிவான தகவல் களைத் தருகின்றது; இடைச் சொற்கள் பற்றியும் உருமாற்றம் பெறாத சொற்கள்(Indeclinables)பற்றி யும் ஆராய்கிறது.

கேசிராசா என்பார் 13-ஆம் நூற்றாண்டில் சப்த மணி தர்பணம் (Sabda Mani Darpana) என்ற விரி வான இலக்கண நூலை எழுதினார். இது கன்னட மொழியில் தோன்றிய தரம் நிறைந்த நம்பகமான இலக்கண நூலாக விளங்குகிறது. இந்நூல் ஒன்றே கன்னட மொழியின் இலக்கணத்தை முழுமையாகக் கூறும் நூலாகும். இந்நூல் நாகவர்மனுடைய நூல் களையும் கவிராச மார்கத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தாலும் கன்னட இலக்கியங்களிலிருந்தும் மக்கள் பேச்சுமொழிகளிலிருந்தும் புதிய கருத்துகள் பலவற்றைப் பெற்று விளங்குகிறது. சப்தமணி தர் பணம் உண்மையிலேயே இரண்டாம் நாகவர்ம னுடைய இலக்கண நூல்களின் விரிவாகவே விளங்கு கிறது. கன்னட இலக்கண மரபில் தோன்றிய இறுதி யான பெரிய நூலாக 'சப்தானு சாசனம்'(Sabdanu Sasana) விளங்குகிறது. இது 'பாட்டகாலன்கா' என்ப வரால் 17-ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டது. இது ஒரு நுட்பமான இலக்கண நூலாக அமைந்துள்ளது. இதற்குமுன் தோன்றிய இலக்கண நூல்களை விட விரிவானது. இது சப்தமணி தர்பணம் நூலின் விரி வாகும். இந்நூலின் பொருளமைப்பு முறை மிகுந்த முறையியலைப் பின்பற்றி எழுதப் பெற்றுள்ளது. கன்னட மொழியைப் படிப்பவர்களின் பார்வை நூலாக விளங்கி இந்நூல் மொழிப் பயன்பாட்டில் முன்னேற்றம் காணச் செய்கிறது. இது ஒருசிறந்த நூலாகவும் விளங்குகிறது.

மேலைநாட்டு அறிஞர்களும் நிறுவனங்களும் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கருநாடக மாநிலத்தில் விரைந்து செயற்பட்டுப் பாடநூல்களை யும் அகராதிகளையும் பிற நூல்களையும் வெளி யிட்டனர். இக்காலத்தில்தான் கால்டுவெல்லாரின் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் வெளிவந்தது. கிட்டேல் கன்னட-ஆங்கில அகராதியை வெளியிட் டார். இதுபோன்று பிற அறிஞர்களான இரீவ்சு (Reves), இரைசு (E.P. Rice), இசுபென்சர் (Spencer) போன்றவர்கள் பயனுள்ள பணிகளைச் செய்தனர். இவர்கள் பள்ளி, அகராதிகள் இலக்கண நூல்கள் போன்ற பல நூல்களை வெளியிட்டனர். இரைசு கன்னட இலக்கிய வரலாற்றை வெளியிட்டார். இசு பென்சர் எழுதிய 'கன்னட இலக்கணம்' கன்னட இலக்கண வரலாற்றில் நிலைத்து நிற்கக் கூடிய ஆற்

லல் உடையது. இந்நூல் கன்னட மொழியைக் கற்ப வருக்குப் பெரிதும் துணைபுரியும்.

கன்னட மொழியியல் பற்றிய ஆர்வம் இந்நூற்றாண்டின் முப்பதுகளில் தான் தொடங்கியது. ஏ.என். நரசிம்மய்யா பழங் கன்னடக் கல்வெட்டுகள் மூலம் கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 7-ஆம். நூற்றாண்டு முடிய கன்னட மொழியைப் பாகுபடுத்தி ஆராய்ந்தார். சி.எசு. கோய் (C.S. Goi) இப்பணியை கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டு வரை தொடர்ந்தார். கருநாடக மேற்கு மாவட்டங்களில் உள்ள கல்வெட்டுகளை, கே.கே. கவுடா 1969-ஆம் ஆண்டு ஆராய்ந்தார். கிட்டேல் எழுதிய கன்னட மொழி இலக்கணம் பழங்கன்னடம், இடைக் கன்னடம், புதுக் கன்னடம் ஆகியவற்றை விரிவாக விளக்குகிறது.

கன்னட இலக்கிய வரலாறு: கன்னட இலக்கிய வரலாறு கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தொடங்குகிறது. 'கவிராச மார்கம்' முதல் இலக்கிய நூலாகவும் விளங்குகிறது.இது கவிதையியல் தொடர்பானது. இந்நூல் வடமொழியிலுள்ள தண்டியின் காவ்யா தரிசனத்தைப் பின்பற்றி எழுதப் பெற்றுள்ளது. இந்நூலை 'நிர்பதுங்கா' என்பார் கி.பி. 9 -ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் எழுதியதாகக் கூறுவர். ஆனால் அண்மைக்கால ஆய்வாளர்கள் நிர்பதுங்காவின் அரசவைக் கவிஞர்களுள் ஒருவரால் எழுதப் பெற்றதாகக் கூறுகின்றனர்; அக்கவிஞர் சிரீ விசயாவாக இருக்கலாம் என்று கருதுகின்றனர். இதற்க்டுத்த நிலையில் 'வட்டாராதனே' (Vaddaradhane)என்னும்சிறுகதைத் தொகுப்பு நூல் 10-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தோன்றியது. இந்நூல் சமண சமயக் கோட்பாடுகளை விளக்குவதற்காக எழுந்த நூலாக அமைந்துள்ளது. கன்னட இலக்கியத்தின் பொற்காலம் கி.பி.10 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி.12ஆம் நூற்றாண்டு வரை என்பர்.இக்காலத்தில் தோன்றிய இரு மகாகவிகள் பம்பா (Pampa)வும் இரன்னா (Ranna)வும் ஆவர். இக் காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் சமயத் துறையிலும் புராணத் துறையிலும் சிறந்து விளங்குகின்றன. சமணம், வைணவம், வீரசைவம் முதலியன இக்காலத்தில் வளர்ந்தோங்கிய சமயங்களாகும். இம்மூன்று சமயக் கோட்பாடுகளும் கன்னட இலக்கிய வரலாற்றைச் செழுமைப்படுத்தப் பெரும்பங்கு ஆற்றின.

சமண சமயம் கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டு வரை பெருஞ் செல்வாக்குடன் விளங்கியது. பிறகு வீரசைவம் உயர்நிலை எய்தியது. இறுதியில் வைணவம் புகழ்பெற்ற சமயமாக விளங்கியது. வடமொழிச் சொற்களைக் கன்னடத்தில் பயன்படுத்துவது குறித்து கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் சில ஆய்வறிஞர்கள் கடும் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தனர். இதனால் கன்னட இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு புதிய போக்கு உருவானது. இக்காலகட்டத்தில்தான் பழங் கன்னடத்திற்குரிய காலம் முடிந்து இடைக் காலக் கன்னடத்தின் காலம் தொடங்கியது எனலாம். இக்காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்களை 'வீரசைவ சாகித்தியா' என்று கன்னட மொழியில் குறிப்பிடுவர். இக்காலத்தில் தோன்றிய மிகப்பெரிய சமுதாய சீர்திருத்தவாதி பசவன்னா (Basavanna) ஆவார். இவர் வீரசைவக் கவிஞர்களுள் முதன்மையானவர். இவர் அமைச்சராகவும் பணியாற்றினார்.இவர் தீண்டாமையை முற்றிலும் அழித்தொழிக்கப் பாடுபட்டார். இவரால் கருநாடகத்தில் இலக்கிய மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது. கன்னட இலக்கியத்தின் மூன்றாம் நிலையில்புரந்தரதாசர், கனகதாசர் ஆகியோர் சிறப்புற்று விளங்கினர். இவர்கள் சமய அமிழ்தையும், இலக்கிய ஆனந்தப் பரவசத்தையும், இசையின்பத்தையும் ஒருசேர மக்களிடம் கொண்டு சென்றனர்.

விசய நகரப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் கன்னட இலக்கியச் செயற்பாடுகள் பின்தங்கிய நிலையை அடைந்தன. கருநாடக இலக்கியத்தில் மேற்குலகத் தொடர்பு ஏற்படும் வரை இந்நிலை நீடித்தது எனலாம். அத்தொடர்புக்குப் பின்னரே கன்னட மொழியில் சிறுகதைகள், குறும்பாக்கள், ஈரேழ்வரிப்பா (Sonnet) போன்றவை முகிழ்க்கத் தொடங்கின. ஆர். நரசிம்மாச்சாரி வெளியிட்ட 'கன்னட இலக்கியப் புலவர் வரலாறு' மிக விரிந்த கன்னட இலக்கியத்தின் பரப்பை அறிந்து கொள்ளப் பெரிதும் பயன்படுகிறது. 20-ஆம் நூற்றாண்டின் விடியலில்தான் கன்னட இலக்கியத்தின் செயற்பாடுகள் மேற்கத்தியவுலக வழியில் உருவாகத் தொடங்கின எனலாம்.

இராம.டி.செ.

தெலுங்கு மொழியும் இலக்கியமும் தமிழைப் போலவே தெலுங்கும் ஒரு தேன் மொழி.இதனைத், தெனுகு, ஆந்திரம், திரிலிங்கம் என்றபெயர்களாலும் குறிப்பர். இவற்றில் தெனுகு என்னும் சொல் மிகப் பழமையானது. ஆந்திரமும் திரிலிங்கமும் வடமொழிச் சொற்கள்.

இந்திய அரசியலமைப்பில் குறிக்கப்பட்டுள்ள 15 மொழிகளில் தெலுங்கு ஒன்று. இது ஆந்திர மாநிலத்தில் பெரும்பான்மையாகப் பேசப்பட்டாலும், நாட்டின் மற்ற மாநிலங்களிலும் பேசப்படுகின்றது. ஏறத்தாழ 6 கோடி மக்கள் தெலுங்கு மொழியைப் பேசுவதாகத் தெரிய வருகின்றது. அதாவது இந்தி

மொழிக்கு அடுத்த படியாக பெரும் எண்ணிக்கையி லான மக்கள் தெலுங்கு மொழியைப் பேசுகின்றனர் என்று கூறலாம். அரியானா மாநிலத்தில் ஆங்கிலத் துடன் தெலுங்கிற்கும் இரண்டாம் மொழி நிலை அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

தெலுங்கு ஓர் இனிய மொழியாகப் புகழ்பெற்று விளங்குகிறது.கி.பி.16–ஆம் நூற்றாண்டில் அரசாண்ட சிரீகிருட்டிணதேவராயர் 'நாட்டு மொழிகளில் தெலுங்கு சிறந்தது' (தேச பாஷவந்து தெலுகு வெஸ்ஸ) என்று கூறியுள்ளார். திராவிட மொழி களில் தெலுங்கு மிகவும் இனியானதென்று என்றி மாரிசு (Henry Morris) என்னும் அறிஞர் கூறியுள் ளார்.

திராவிட மொழிகளுக்குச் சிறந்த தொண்டாற் றிய இராபர்ட்டு கால்டுவெல் கீழ்க்காணுமாறு தம் கருத்தை வெளியிட்டுள்ளார். 'சொல் வளத்தில் தெலுங்கு மொழியைத் தமிழுக்கு அடுத்த படியாகக் கூறலாம். ஆயினும் இனிமையில் அது முதலிடம் பெறுகின்றது'. விஞ்ஞானம், மருத்துவம், பொறியியல் முதலியவை கற்றுக் கொடுப்பதற்குத் தெலுங்கு மொழி இந்தியுடன் போட்டியிடக் கூடும்; ஏனெனில் மற்றைய மொழிகளை விட, தெலுங்கு மேல் நாட்டுச் சொற்களை எளிதில் ஏற்றுக் கொள் கிறது என்று சே.பி.எசு.ஆல்டேன் என்னும் விஞ் ஞானி கூறியுள்ளார்.

அடிப்படைச் சொற்கள், வினைச்சொற்கள், சொற்றொடரின் அமைப்பு, ஒட்டு நிலை அமைப்பு முதலியவற்றை நோக்கும்பொழுது, தெலுங்கு ஒரு திராவிட மொழி என்று ஐயப்பாடின்றிக் கூறலாம். தமிழில் உள்ளது போலவே தெலுங்கு யாப்பிலும் எதுகையும் மோனையும் உண்டு. பிற திராவிட மொழிகளில் இவ்விரண்டில் ஏதேனும் ஒன்று தான் இருக்கும். தெலுங்கு திராவிட மொழி ஆனாலும் அதன் இலக்கியம் வடமொழி இலக்கியத்தைப் பின்பற்றி வளர்ந்துள்ளது.

மூலத்திராவிட மொழியிலிருந்து(Proto Dravidian) முதன் முதலாகத் தெலுங்கு பிரிந்து, தனிமொழியா கத் திகழ்ந்ததென்று மொழியியல் வல்லுநர்கள் கருது கின்றனர். எனினும் தெலுங்கில் பல தமிழ்ச் சொற் களும் கன்னடச் சொற்களும் கலந்திருக்கின்றன. நாளடைவில் இந்துசுத்தானி சொற்களும், ஆங்கிலம் போன்ற ஐரோப்பிய மொழிச் சொற்களும் கலந்து விட்டன. தூய தெலுங்கில் சில காப்பியங்கள் எழுதப் பட்டாலும் அந்த இயக்கம் வெற்றி பெறவில்லை. வடமொழிக் கலப்பில்லாத தெலுங்கு அச்ச தெலுகு எனப்படும்.

இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கிடுகு வேங் கட ராமமூர்த்தி என்னும் புலவர்(1863-1940)பேச்சுத் தெலுங்கில் இலக்கிய படைப்புகள் தோன்றவேண்டு மென்றுஓர் இயக்கத்தைத்தொடங்கினார்.அந்தஇயக் கம் நாளடைவில் வலிமை பெற்றது. எனவே இன்று எல்லா இலக்கியத் துறைகளிலும் படைப்புகள் பேச் சுத் தெலுங்கில் உருவாகின்றன. தெலுங்கு மாநிலத் தில் உள்ள பல்கலைக் கழகங்களிலும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் பல பேச்சு மொழியில் எழுதப்படு கின்றன. இலக்கிய மொழியைக் கையாளும் எழுத் தாளர்களும் இருக்கின்றனர். பத்திரிகை உலகமும் வானொலி நிலையங்களும் பேச்சு மொழியினை ஆதரிக்கின்றன.

ஆயிரம் ஆண்டு வரலாறு கொண்ட தெலுங்கு இலக்கியம் வலிவும் சிறப்பும் பெற்று விளங்குகிறது. அந்த வரலாற்றைக்கீழ்க்காணும் காலக் கட்டங்களா கப் பிரிக்கலாம்.

1. முக்கவிஞர் காலம்
2. பால்குரிகி சோமநாதரும் சைவக் கவிஞர் களும்
3. சிரீநாதரின் காலம்
4. சிரீகிருட்டிண தேவராயரின் காலம்
5. வேமன்னாவும் பிற சதகக்கவிஞர்களும்
6. தென்னகத் தெலுங்கு இலக்கியம்
7. சி.பி.பிரவுணும்(C.P.Brown)மற்ற ஐரோப்பியப் புலவர்களும்
8. கந்துகூரி வீரேசலிங்கர் காலம்
9. இக்கால இலக்கியம்

1. **முக்கவிஞர் காலம்:** நன்னய்யா, திக்கனா, எர்ரனா என்னும் மாபெரும் புலவர்களைக் 'கவித் திரயம்' (முக்கவிஞர்கள்) என்று கூறுவது வழக்கம். 11–ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தெலுங்குக் கவிஞர் நன்னய்யா அவருக்கு முன்னால் சில கவிஞர் கள் வாழ்ந்தனர். கல்வெட்டுகளில் தெலுங்குச் செய் யுட்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆயினும் அந்நாள் களில் வாழ்ந்த கவிஞர்களைப் பற்றிய செய்திகள் அவ்வளவாகத் தெரியவில்லை. தெலுங்கு யாப்பு களில் இயற்றப்பட்டுள்ள பல பாடல்களின் பெயர்கள் தெரிய வருகின்றன. எனவே நன்னய்யாவிற்கு முன் பல பாடல்கள் வழக்கில் இருந்திருக்க வேண்டு மென்று கூறுவதில் ஐயப்பாடு எதுவும் இல்லை.

நன்னய்யா, வியாசர் வடமொழியில் இயற்றிய மகாபாரதத்தைத் தழுவி எழுதத் தொடங்கினார்.

அவர் ஏறக்குறைய மூன்று பருவங்களை மட்டும் முடித்தார். மற்றபருவங்களைப் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திக்கனாவும் எர்ரனாவும் முடித்து வைத்தனர். இன்றைக்கும் முக்கவிஞர் எழுதிய இந்த பாரதத்தைத் தெலுங்குப் புலவர்கள் வேதமாகக் கருதுகின்றனர்.

2. **பால்குரிகி சோமநாதரும் சைவக் கவிஞர்களும்:** நன்னய்யாவைப் பின் தொடர்ந்து தோன்றிய கவிஞர்கள் சைவ நெறியைச் சார்ந்தவர்கள் (13-ஆம் நூற்றாண்டு). சைவப் புலவர்களில் மிகச் சிறந்தவர் பால்குரிகிசோமநாதர். அவர் கன்னடத்திலும் சிறந்த புலவர். சைவ சமயத்தில் மட்டுமன்றித் தெலுங்கு யாப்புகளிலும் மிகவும் பற்றுக் கொண்ட அவர் தீவிபத (ஈரடி) என்னும் தெலுங்கு யாப்பில் பசவ புராணம், பண்டிதாராத்ய சரித்திரம் என்னும் பெரும் நூல்களை இயற்றினார். அந் நூல்களில் தெலுங்கு, தமிழ், கன்னட மாநிலங்களைச் சேர்ந்த சிவனடியார்களைப் பற்றி விளக்கமாகக் கூறியுள்ளார். அறுபத்தி மூன்று நாயன்மார்களைப் பற்றி முதன் முதலாகத் தெலுங்கு மக்களுக்குத் தெரியப் படுத்தியவர் சோமநாதரே ஆவார். அவரைப் பின்பற்றித் தெலுங்குக் கவிஞர்கள் சில நாயன்மார்களைப் பற்றி எழுதியுள்ளார்கள்.

குமாரசம்பவம் என்னும் சுவைமிக்க காப்பியத்தை இயற்றிய நன்னிசோடரும் சிறந்த கவிஞர். அவர் தெலுங்குச் சோழர் மரபைச் சார்ந்தவர். தெலுங்கு மொழியின் மேல் அவர் வைத்த பற்றும், எந்த மாநிலத்தையும், மொழியையும் சேர்ந்தாலும் தொண்டர்கள் (சைவர்) அனைவரும் ஒரே குலத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்னும் அவரது பரந்த மனப்பான்மையும் போற்றத்தக்கது. தெலுங்கில் சமண சமய நூல்கள் கிடைக்கவில்லை. ஆதலால் தெலுங்கில் மிகப் பழைய இலக்கியத்தைக் காணமுடியவில்லை.

3. **சிரீநாதரின் காலம்:** தெலுங்கு இலக்கியத்தில் கி.பி. 15–ஆம் நூற்றாண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. அந்த நூற்றாண்டில் சிரீநாதர், போதனா என்னும் இரண்டு பெரும் புலவர்கள் தோன்றினார்கள். அவர்களால் தெலுங்கு இலக்கியம் வலிமை பெற்றது. கவியரசர் என்னும் விருதை பெற்ற சிரீநாதர், தெலுங்கிலும் வட மொழியிலும் மிகச் சிறந்த புலவர். அவர் சிருங்கார நைசதம் (நைடதம்), அரவிலாசம் போன்ற காப்பியங்கள் படைத்தார். அவர் பலநாடி வீரசரித்திரம் என்னும் நூலையும் எழுதியதாகக் கூறப்படுகின்றது. தெலுங்கு நாட்டில் ஒரு பகுதியைச் (பலநாடு–இன்றைய குண்டூர் மாவட்டம்) சேர்ந்த வீரர்களின் வரலாற்றை அந்தக் காப்பியம் சித்திரிக்கின்றது. தெலுங்கு வீரர்களைப் பற்றிக் கூறும் முதல் தெலுங்குக் காப்பியம். அவரது பெயரில் பல தனிச் செய்யுட்கள் இன்றும் வழக்கில் உள்ளன.

போதனா 'மகாபாகவதம்' எழுதியுள்ளார். பிறவிக் கவிஞரான அவர் ஒரு சிறந்த பக்தரும் ஆவார். அந்நாள்களில் அரசவைக் கவிஞர்களாக இருப்பது மிகவும் சிறப்பாகக் கருதப்பட்டது. ஆனால் போதனா அரச ஆதரவை மதிக்காது, ஓர் ஏழைப் புலவனாகவே காலம் கழித்தது ஓர் அரிய நிகழ்ச்சி. அவரது பாகவதம் இன்றைக்கும் பலரால் விரும்பிப் படிக்கப்படுகின்றது. வடமொழியில் இராமாயண, பாரதங்களுக்கு இருக்கும் செல்வாக்கு, பாகவதத்திற்கு இல்லை. ஆனால் தெலுங்கு பாகவதம் ஒரு சிறந்த நூலாகக் கருதப்படுகின்றது.

4. **சிரீகிருட்டிணதேவராயரின் காலம்:** தெலுங்கில் 'பிரபந்தம்' என்னும் காப்பிய வகை மிகச் சிறப்பாக விளங்குகிறது. அந்த நூற்றாண்டில் அருமையான பல பிரபந்தங்கள் தோன்றியுள்ளன. எனவே இந்தக் காலத்தைப்பிரபந்த காலம் என்றும்கூறுவது வழக்கம். ஆயினும் பிரபந்தங்கள் எழுதிய பெரும் புலவர்களை ஆதரித்தும், தாமே ஒரு புலவராகவும் திகழ்ந்த சிரீகிருட்டிணதேவராயரின் பெயரால் இந்தக் காலத்தைக்குறிப்பது பொருத்தமாக உள்ளது.

கிருட்டிணதேவராயரின் தாய்மொழி கன்னடமாக இருந்தும், அவர் தெலுங்கில் மிகச் சிறந்த புலமையைப் பெற்றுள்ளார். ஆண்டாள் திருக்கதையைச் சுவைபட ஆமுக்தமால்யாதா என்னும் காப்பியத்தில் சித்திரித்துள்ளார். கன்னடத்தைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட ஒரு கவிஞர் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த பெண்மணி ஒருவரைப் பற்றித் தெலுங்கில் சிறந்த காப்பியம் தீட்டியது சிறப்புடையதாகும்.

தேவராயரின் அவையில் அல்லசானி பெத்தன்னா, முக்கு திம்மன்னா போன்ற மாபெரும் கவிஞர்கள் இருந்தனர். அவர்களை அசுட்டதிக் கசங்கள் (எட்டு திக்குகளுக்கும் எட்டு யானைகள் போன்ற கவிஞர்கள்) என்று குறிப்பிடுவர்.

அவரது காலத்திலேயே பிங்கிலி சூரன்னா என்னும் கவிஞர் வாழ்ந்தார். அந்தக் காலத்தில் தூய தெலுங்கு எனப்படும் அச்ச தெலுகுவில் காப்பியம் முதன் முதலாக எழுதப்பட்டது.

தமிழ் மக்களுக்கு 'விகடகவி' யாக அறிமுகமான தெனாலி ராமன் கவிஞர் அந்தக் காலத்தில்வாழ்ந்த பெரும் புலவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர். அவர் இயற்

றிய பாண்டுரங்க மகாத்மியம் என்னும் காப்பியம் பெருங் காப்பியமாகக் கருதப்படுகிறது.

5. **வேமன்னாவும் பிற சதகக் கவிஞர்களும்:** தெலுங்கு இலக்கியத்தில் நூற்றுக் கணக்கான சதகங்கள் தோன்றியுள்ளன. இன்றைக்கும் இந்த இலக்கிய வகையில் எத்தனையோ நூல்கள் வெளிவருகின்றன. எனவே இந்த வகை தெலுங்கு மக்களை மிகவும் கவர்ந்த ஒன்றாகும்.

சதகத்தில் நூறு செய்யுட்கள் இருக்க வேண்டும். 'மகுடம்' இருக்க வேண்டும். இது எல்லா செய்யுட்களுக்கும் பொதுவாக இருக்கும். தெலுங்குச் சதகங்களில் பக்தி, சிருங்காரம், நீதி, வேதாந்தம் போன்ற பல நெறிகள் காணப்படுகின்றன.

கி.பி.17 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த வேமன்னா சதகம் என்னும் வகையில் நூல் எழுதவில்லை. அவர் நூற்றுக்கணக்கான செய்யுட்கள் எழுதியுள்ளார். அவை அனைத்திற்கும் 'விசுவதாபி ராம வினுர வேம' என்னும் மகுடம் பொதுவாக இருக்கும். ஆதலின் அவரைச் சதகப் புலவராகக் கருதுகின்றனர். அவரது பெயர் தெரியாத தெலுங்கன் இருக்கமாட்டான். வேமன்னா செய்யுட்கள் தமிழ், ஆங்கிலம் முதலிய மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளன. கி.பி. 1892 ஆம் ஆண்டில் வேமன்னா செய்யுட்களின் தமிழாக்கம் ஒன்று வெளிவந்துள்ளது. வேமன்னா மனிதாபிமானம் கொண்ட சிறந்த மக்கள் கவிஞர். சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட கெட்ட பழக்க வழக்கங்களைச் சிறிது கடுமையாகவே சாடினார்.

வேமன்னாவுக்குமுன்னால்–அதாவதுகி.பி.12 ஆம் நூற்றாண்டிலேயே சதகம் தோன்றியது. விருசாதிப சதகம், சுமதி சதகம், மற்றும் பல குறிப்பிடத்தக்க சதகங்கள் தோன்றியுள்ளன. சுமதி சதகத்தை எழுமூர் சமரபுரி முதலியார் தமிழாக்கம் செய்து அதனை 1903ல் வெளியிட்டார். அதனைப் பத்தென என்னும் கவிஞர் இயற்றியுள்ளார்.

6. **தென்னகத் தெலுங்கு இலக்கியம்:** விசயநகரப் பேரரசு வீழ்ந்த பின்னர், தென்னகத்தில் உள்ள மதுரை, தஞ்சாவூர், புதுக்கோட்டை, மைசூர் போன்ற பல இடங்களில் உள்ள அரசர்கள் தெலுங்கு இலக்கியத்தைப் பேணிக் காத்தனர். எனவே அவர்கள் காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியம் தென்னகத் தெலுங்கு இலக்கியம் என்று கூறப்படுகின்றது. கி.பி. 15,16, 17–ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பல தெலுங்குக் குடும்பங்கள் தமிழகத்தில், மதுரை, தஞ்சை போன்ற இடங்களில் குடியேறின. தமிழ்நாட்டில் வாழும் சிறுபான்மையர்களில் பெரும்பான்மையோர் தெலுங்கு பேசும் மக்களே ஆவர்.

பல காரணங்களைக் கொண்டு, தென்னகத் தெலுங்கு இலக்கியம் சிறப்புமிக்கது. அந்தக் காலத்தில் தான் முதன் முறையாகத் தெலுங்கில் உரை நடை நூல்கள் எழுதப்பட்டன. மதுரையை ஆண்ட விசுவநாத நாயக்கரின் அலுவலர் ஒருவர் இராயவாசகம் என்னும் உரைநடை நூலினை எழுதினார். தெலுங்கு யாப்புகளில் நூல்கள் இயற்றப்பட்டன. பல யச்சகான நூல்கள் வெளிவந்தன. பெண்பால் புலவர்கள் பலர் எழுத்துத் துறையில் ஈடுபட்டனர். பார்ப்பனர் அல்லதார் பலரும் காப்பியங்கள் இயற்றியுள்ளார்கள். சில புலவர்கள் பேச்சுத் தெலுங்கைச் சேர்ந்த சொற்களைக் கையாண்டார்கள். அரசர்களின் வரலாறுகளுக்குக் காப்பிய வடிவம் (நாய காப்யுதயம்) கொடுக்கப்பட்டது. மதுரை தஞ்சாவூர் மடுட்மன்றி, புதுக்கோட்டை, செஞ்சி, துறையூர் போன்ற பல இடங்களில் தெலுங்கு இலக்கியம் வளர்ந்தது. நாயக்கர்களுக்குப் பின் தஞ்சையை ஆண்ட மராட்டிய மன்னர்களும் தெலுங்கு இலக்கியத்தைப் பேணிக்காத்தனர். தஞ்சையிலுள்ள சரசுவதிமகால் நூலகத்தில் தென்னகத்தில் தோன்றிய பல தெலுங்கு நூல்கள் இருக்கின்றன.

தென்னகத் தெலுங்கு இலக்கியம் சிறப்பு மிக்கதாயினும், சுவைமிக்க காப்பியங்கள் அவ்வளவாக வரவில்லை. அந்தக் காப்பியங்களிலும் காமச்சுவை மிகுதியாக இருப்பதால், தென்னகத் தெலுங்கு இலக்கியம், இலக்கிய வரலாற்றில் தளர்ச்சிக் காலம் என்று சிலர் கூறுவர். ஆயினும் சிறந்த இராமபக்தரும் சிறந்த பாடலாசிரியருமான தியாகராசர் (1767–1847) வாழ்ந்ததால், அக்காலத்திற்கு ஒரு தனிப் பெருமை ஏற்பட்டது. இராமனைப் பற்றிய பாடல்கள் பாடியவர்களில் அவர் தான் சிறந்தவர். அவரது கீர்த்தினைகளில் அக்காலத்துச் சமூகத்தைக் காணலாம். மனத்தை அடக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்பதை அவர் சில கீர்த்தனைகளில் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார்.

7. **சி.பி. பிரவுனும்(C.P. Brown) மற்ற ஐரோப்பியப் புலவர்களும்:** நாளடைவில் இலக்கிய ஆர்வம் கொண்ட சமீன்தார்களும், செல்வர்களும் தெலுங்கு இலக்கியத்தை ஆதரித்தனர். அந்தக் காலத்தில் வாழ்ந்த புலவர்கள் சிறந்த கவிஞர்கள் அல்ல. ஆயினும், கங்கன்டி பாப்பராசு, கூசிமன்சி திம்மகவி போன்ற சில நல்ல புலவர்களைக் குறிப்பிடலாம். அச்சதெலுகுவில் திம்மகவி இராமாயணக் காப்பியம்எழுதி உள்ளார்.

பின்னர் இந் நாட்டில் கிழக்கிந்திய வணிகக்குழுமம் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியது. அதனுடன் கிறித்துவப்பாதிரிமார்களும், வியாபாரிகளும்,ஆட்சித்துறை அலுவலர்களும் நாட்டில் பல பகுதிகளில் வாழத் தொடங்கினர். அப்படி தெலுங்கு நாட்டில் வாழ்ந்த ஆட்சி அலுவலர் பிரவுன் (C.P. Brown), மாரிசு (J.E. Morris), ஆர்டென் (A.H.Arden) முதலியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர். அவ்வெளிநாட்டுப் புலவர்கள் தெலுங்கில் தரமான நிகண்டுகள், இலக்கண நூல்கள், தெலுங்கிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கு மொழி பெயர்ப்புகள் முதலியவற்றை எழுதுவதில் ஈடுபட்டார்கள்.

தெலுங்கு மொழிக்கு சி.பி. பிரவுன் (1798-1884) புரிந்த தொண்டு பாராட்டுதற்குரியது. அவர் தம் சொந்தப் பணத்தை வழங்கிப் பல இடங்களில் இருந்து கையெழுத்துப் படிகள் சேகரித்து, புலவர்களின் உதவியுடன் அவற்றை நன்றாக முறைப்படுத்தி அச்சிட்டார். இவ்வாறு செம்மையான பதிப்புகள் தோன்றுவதற்கு அவர் வழிகாட்டியாக இருந்தார். வேமன்னா செய்யுட்களை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்ததுடன், அவர் ஆங்கிலம்-தெலுங்கு நிகண்டு (1852), தெலுங்கு-ஆங்கிலம் நிகண்டு (1852), கலப்பு மொழிகளின் நிகண்டு (Mixed Dialects) (1854) முதலியவற்றை வெளியிட்டார். 'நான் இந்த வேலைகளில் ஈடுபடும் பொழுது தெலுங்கு இலக்கியம் இறக்கும் நிலையில் இருந்தது' என்று அவர் கூறியுள்ளார்.

8. **கந்துகூரி வீரேசலிங்கர்காலம்**: மேல்நாட்டு இலக்கியத்துடன் உறவு ஏற்பட்டதால், இந்திய நாட்டின் இலக்கியங்களுக்குப் புதியதோர் ஒளி உண்டாயிற்று.இந்த உறவினால் தெலுங்கில் நவீன இலக்கியம் தோன்றியது. அதனுடன் பல புதிய இலக்கிய வகைகள் தோன்றின. நவீன இலக்கியம் தோன்றுவதற்கு நாட்டில் ஏற்பட்ட சமூக, கலாச்சார இலக்கியத் துறைகளில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களும் மிகவும் உதவியாக இருந்தன.கந்துகூரி வீரேசலிங்கம் பந்துலு(கி.பி. 1848-1919) அம்மாறுதல்களை நன்குணர்ந்து அவற்றிற்கேற்ப நவீன தெலுங்கு இலக்கியத்திற்கு ஒரு செம்மையான வழிவகுத்தார்.

அவருடைய காலத்தில் சின்னைய சூரி(கி.பி.1809-1862),வேதம் வேங்கடராய சாத்திரி(கி.பி.1853-1929), குரசாட அப்பாராவ்(கி.பி.1886-1950)போன்ற சிறந்த புலவர்கள் வாழ்ந்தனர். சூரி புகழ்பெற்ற இலக்கண ஆசிரியர். நல்ல தெலுங்கில் சிறந்த உரைநடை நூல்கள் எழுதியுள்ளார். வேதம் சிறந்த திறனாய்வாளர்; ஆய்வுப் புலவர்; மொழி பெயர்ப்பாளர். குரசாட, புதுயுகம் தோற்றுவித்த கவிஞராகக் கருதப்படுகின்றார்.

முதல் நவீன தெலுங்குக் கவிஞரைப் பற்றிச் சில கருத்து வேறுபாடுகள் இருப்பினும் குரசாடக் கவிஞரை முதல் நவீன கவிஞராகக் கருதுவது பொருத்தமாக இருக்கும். அவரைச் சிலர் 'குரசாட வால்மீகி' என்றும் கூறுவர். தேச பக்தி என்னும் தம் பாடலில் நாடென்றால் மண்ணல்ல, மனிதர்கள் என்று கூறியுள்ளார். இலக்கியத்திற்கு ஒரு புது நோக்கு அதாவது மக்கள்நோக்கு அளித்தவர் அவரே ஆவார்.முழுக்க முழுக்க, பேச்சு மொழியில் கன்யா சுல்க்கம் (பெண் தட்சிணை)(1896) என்னும் சிறந்த நாடகத்தை அவர் இயற்றினார். கவிதையிலும் நாடகத்துறையிலும் வழிகாட்டிய குரசாட தெலுங்குச் சிறுகதை தந்தையாகவும் கருதப்படுகின்றார்.

நவீன தெலுங்கு இலக்கியத்தின் தந்தையாக வீரேசலிங்கம் போற்றப் படுகின்றார். அவர் புலவர் நாடகாசிரியர், நாவலாசிரியர், இலக்கிய வரலாற்று ஆசிரியர், கட்டுரையாளர், மொழி பெயர்ப்பாளர். சுருக்கமாகக் கூறினால் அவர் எழுதாத இலக்கிய வகையே இல்லையெனலாம். அவர் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் எழுதி உள்ளார். அவரது இராச சேகர சரித்திரம் தெலுங்கில் முதன் முதலாகத் தோன்றிய புதினம். அவரது ஆந்திர கௌல (கவிஞர்களின்) சரித்திரம் (1887) சிறந்த இலக்கிய வரலாற்று நூல். அவரது கையில் இலக்கியம் ஓர் ஆயுதமாகவே விளங்கிற்று. விஞ்ஞான நூல்களையும் அவர் இயற்றியுள்ளார். வீரேசலிங்கம் சிறந்த சீர்திருத்தவாதியும் ஆவார். அவரை ஒரு பாத்திரமாக ஆக்கிப் பாரதியார் சந்திரிகையின் கதை என்னும் புதினம் எழுதியுள்ளார்.

நவீன இலக்கியத்தைப் பற்றிக் கூறுவதற்கு முன் சிறந்த புலவர்களும் சதா அவதானிகளுமான திருப்பதி வேங்கடகவுல என்னும் இரட்டைப் புலவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடல் வேண்டும் அவ் விரட்டைப் புலவர்களின் அவதானங்களினால் சமீன்தார்கள் மற்றும் செல்வர் வீடுகளில் சிக்கிக்கொண்ட தெலுங்குக் கவிதை பாமர மக்களின் நடுவில் வந்துள்ளது. அவர்களுக்கு முன்னால் தெலுங்குக் கவிதை நடை சிறிது கடினமாகவே இருந்தது. ஆனால் அவ் விரட்டைப் புலவர்கள் எளிய நடையில் நூல்கள் எழுதி, தெலுங்கு மக்களிடையில் கவிதைப் பற்று ஏற்படச் செய்தனர்.

9. **இக்கால இலக்கியம்: கவிதை**: இக்காலத் தெலுங்கு இலக்கியத்தில் புதுக்கவிதை, நாடகம், சிறுகதை, புதினம், இலக்கியத்திறனாய்வு, கட்டுரை, தன் வரலாறு போன்ற பல இலக்கிய வகைகள் வளம் பெற்றிருக்கின்றன.

கவிதை வகையில் பல புதிய செய்முறைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. கவிதைகளில் ஒரு புரட்சி காணப் படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக மரபுக்கவிதை எழுது வோர்க்கு எதிராக 'பாவ கவுலு' (Romanticists) கவிதைகள் படைத்தனர். அதுபோலவே முற்போக்குக் கவிஞர்கள் பாவ கவுலு படைத்த கவிதைகளுக்கு எதிராக எழுதியுள்ளனர். இன்று திகம்பரக் கவிஞர் கள், புரட்சிக் கவிஞர்கள் முதலியோர் புதிய கவிதை களைப் படைக்கின்றனர். தற்போது உரைநடைக் கவிதை (Free Verse) மிகவும் செல்வாக்கு அடைந் துள்ளது. மரபுக் கவிதையைப் பின்பற்றியவர்களில் சிலரும் உரைநடைக் கவிதையை ஆதரித்து வருகின் றனர். துணுக்குக் கவிதைகளும் இடம் பெற்று உள்ளன. ஆயினும் மரபுக் கவிதையில் எழுதப்படும் பெருங் காப்பியங்களும் தோன்றுகின்றன. பாரதீய ஞானபீடம் விருது பெற்ற இராமாயண கல்ப விருச் சம் என்னும் சிறந்த காப்பியம் இங்குக் குறிப்பிடத் தக்கது. இதனை எழுதியவர் விசுவநாத சத்திய நாராயணா, இராயப்ரோலு சுப்பாராவ், குர சாடா, தேவுலபல்லி, கிருட்டிண சாத்திரி, சிரீ சிரீ போன்ற பல கவிஞர்களின் சிறந்த படைப்புகளால் கவிதை வகை வளம் பெற்று விளங்குகிறது.

நாடகம்: குரசாடாவிற்குப் பிறகு, தெலுங்கில் பல முழு நீள நாடகங்களும், ஓரங்க நாடகங்களும், வானொலி நாடகங்களும் வெளிவந்தன. பி.வி.இராச மன்னார் எழுதிய தப்பெவரிதி (1929) (குற்றம் யாரு டையது) என்னும் நாடகம் இக்கால தெலுங்கு நாட கத்திற்கு வழிகாட்டியதாகக் கருதலாம். இராச மன் னார், வி.ஆர். நார்லா, ஆசார்ய, ஆத்ரேய முதலிய பலர் சிறப்பு மிக்க ஓரங்க நாடகங்கள் எழுதியுள் ளனர். சுவைமிக்க பாடல், நாடகங்கள் (Lyrical Plays) எழுதியவர்களில் சிவசங்கர சாத்திரி, கிருட்டிண சாத்திரி ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

பழைய எழுத்தாளர்களில் தர்மவரம், இராம கிட்டிணமாச்சார்யுலு, வேதம் வேங்கடச்சார்ய சாத் திரி முதலியவர்களைக் குறிப்பிடலாம். தெலுங்கு நாடகத்தின் தந்தை எனக் கருதப்படும் தர்மவரம் 28 முழு நீள நாடகங்கள் எழுதியுள்ளார்.

சிறுகதை: தெலுங்கில் பேதரர்சி பெத்தம கதலு போன்றவை எத்தனையோ இருந்தாலும் குரசாட எழுதிய கதைகள் தாம் நவீன சிறுகதைகளாகக் கருதப்படுகின்றன. சமூகச்சிக்கல்களை மையமாகக் கொண்டு, அவர் கதை தீட்டினார். பின்னர் சலம், கோபிச்சந்து, புச்சிபாபு, குடும்பராவ், விசுவநாத சாத்திரி போன்றவர்கள் அருமையான கதைகள் எழுதியுள்ளார்கள். சிறந்த நாவலாசிரியராகவும் புகழ் பெற்ற பாலகும்மி பத்மராசு எழுதிய காலிவான என்ற (புயற்காற்று) கதைக்கு 1951-இல் நியூயார்க் எரால்டு திரிபியூன் இதழ் நடத்திய சர்வதேச சிறுகதைப் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு கிடைத்துள்ளது.

நாவல்: இன்று பெரும்பான்மையானோர் விரும் பிப் படிக்கும் இலக்கியவகை புதினம். புதினம் தெலுங்கில் நவலா என்று அழைக்கப்படுகிறது. தெலுங்கு வார இதழ்கள் அனைத்துமே புதினப் போட்டிகள் நடத்துகின்றன. இக்காலத் தெலுங்கு நாவல் வகையில் பல பெண் எழுத்தாளர்கள் இருக்கின்றனர். மற்றொரு சிறப்பு தெலுங்குப் புலவர்களும் பல சிறந்த புதினங்களை எழுதி இத்துறை வலிவு பெற முயற்சி செய்கின்றனர். கோபிச்சந்து, குடும்பராவ், புச்சிபாபு, லதா, மாலதி சந்தூர், ராமலட்சுமண், சீதாதேவி போன்ற பல நாவலாசிரியர்கள் சிறப்பு மிக்க புதினங்கள் படைத் துள்ளார்கள்.

இவ்வாறே இலக்கியத் திறனாய்வு, தன்வரலாறு, குழந்தை இலக்கியம் முதலிய வகைகளிலும் சிறந்த நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. தெலுங்கு திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்திருந்தாலும் அதன் பழைய இலக்கியம் வடமொழி இலக்கியத்தைப் பின் பற்றி வளர்ந்துள்ளது. எனவே திராவிட,வடமொழிக் கூறுகளை நாம் தெலுங்கு இலக்கியத்தில் காண முடியும். வடமொழி, பிராக்ருதம் மட்டுமன்றித் தமிழ், கன்னடம், பாரசீகம் போன்ற மொழி களிலிருந்தும் பல சொற்களைத் தெலுங்கு எடுத் துக் கொண்டுள்ளது.

பிற மொழிகளைப் போலவே தெலுங்கும் மேல் நாட்டு இலக்கியத்திலிருந்து இலக்கிய வகைகளை ஏற்றுக்கொண்டு வலிமை பெற்றுள்ளது. இன்றைய தெலுங்கு கவிதையில் மரபுக் கவிதையுடன், முற் போக்கு கவிதை, திகம்பரக் கவிதை, புதுக்கவிதை ஆகிய பல வகைகள் காணப்படுகின்றன. சி.ஆர்.ச.

மலையாள இலக்கியம்: மலையாளம் திராவிட மொழிகளுள் ஒன்று. மலைக்கும் கடலுக்கும் இடைப் பட்ட இடத்தில் இருந்த நிலப்பகுதியைக் குறித்ததால் (மலை ஆழம் ஆளம் மலையாளம்) மலை யாளம் என்ற சொல் வழங்கியது என்று கால்டுவெல், ஆற்றூர் கிருட்டிணப் பிசாரடி, கே. சோதவர்மா, உள்ளர் எஸ். பரமேசுவர ஐயர் போன்ற அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

மொழியின் தோற்றம்: மலையாள மொழியின் தோற்றம் குறித்து அறிஞர்களிடையே பல்வேறு வகையான கருத்துகள் நிலவுகின்றன. எல்லிசு, மலை

யாள மொழியின் தோற்றம் குறித்து முதன் முதலில் ஒரு கட்டுரை வரைந்தார். செந்தமிழின் ஒரு பிரிவாகக் கொடுந்தமிழ் இருப்பதைப் போல மலையாளமும் செந்தமிழின் ஒரு பிரிவு என்று அவர் அக்கட்டுரையில் தெரிவித்தார். மலையாள மொழியின் தோற்றம் பற்றி ஆராய்ச்சி அடிப்படையில் முதன் முதலில் கருத்துகளை வெளிப்படுத்தியவர் கால்டுவெல் ஆவார். அவருக்குப் பின் வந்த அறிஞர்கள் பலர் அவரது கருத்துகளைப் பின்பற்றியும் மறுத்தும் ஆராய்ந்திருக்கின்றனர். அவை அனைத்தையும் ஒருசேரத் தொகுத்துக் காணுங்கால் அவை ஐந்து பெரும் பிரிவுகட்குள் அடங்குகின்றன அவை பின்வருமாறு: 1) சமசுகிருதத்திலிருந்து மலையாளம் தனி மொழியாக வளர்ச்சியடைந்தது; 2) மூல திராவிட மொழியிலிருந்து ஏனைய தெலுங்கு, கன்னடம், தமிழ் ஆகியவை தோன்றியதைப் போல மலையாளமும் தனித்துத் தோன்றியது; 3) மலையாளம் தமிழின் கிளைமொழிகளுள் ஒன்றாக இருந்து, அரசியல், பண்பாடு, புவியியல் காரணங்களினால் பிரிவுற்று, பின்னர்த் தனிமொழியாக உருவானது; 4) செந்தமிழின் வட்டார வழக்குகளில் ஒன்றான மலைநாட்டுத் தமிழும் சமசுகிருதமும் கலந்து மலையாளம் தனி மொழியாக உருவானது; 5) தென் திராவிட மொழியிலிருந்து கன்னடம், துளு, குடகு போன்ற மொழிகள் பிரிந்த பின்னர், சேரநாட்டை உள்ளிட்ட பண்டைத் தமிழகத்தில் வழங்கிய தமிழ் மொழியிலிருந்து தான் இப்போதிருக்கும் தமிழும் மலையாளமும் பிரிந்து தனித்தனி மொழிகளாக உருவாயின.

தொடக்ககால இலக்கியம்: பண்டைய மலையாள நாட்டில் மன்னர்களும் புலவர்களும் செந்தமிழையும் சமசுகிருதத்தையும் போற்றி வந்தனர். இதனால் மலையாளக் கவிஞர்கள் தமிழிலும் சமசுகிருதத்திலும் இலக்கியங்கள் படைத்தனர். மலையாளமொழியில் இலக்கியங்கள் படைக்கப்படவில்லை; அது சாதாரண, மக்களின் பேச்சுமொழியாக மட்டுமே இருந்திருக்கக் கூடும். இதனால் மலையாள மொழியின் இலக்கியங்கள் இன்னதென்று வரையறுத்துக் கூற முடியவில்லை. ஏனைய மொழிகளில் இருப்பதைப் போன்று வீரப்பாடல்கள், உழவர் பாடல்கள், துதிப் பாடல்கள் போன்றவை மலையாளத்திலும் இருந்திருக்கக் கூடும்.

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்: நாற்றுப் பாடல், வள்ளுவர் பாட்டு, புலையர் பாட்டு, பாணர் பாட்டு, குறவர் பாட்டு, தோற்றம் பாட்டு, சாதசுாப் பாட்டு, கல்டாணப் பாட்டு, தும்பிப் பாட்டு முதலான பல பாடல்கள் கேரள நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் அடங்குவன. பண்டைய கேரள மக்களின் உணவு, உடை, பொழுது போக்குகள், பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், வாழ்க்கை நெறிகள் முதலியவற்றைத் தெளிவாகக் காட்டும் கண்ணாடிகளாக இப்பாடல்கள் திகழ்கின்றன; எளிமை, இசை நயம், வாழ்க்கை பற்றிய ஆழமான பார்வை ஆகியவற்றைக் கொண்டனவாக இப்பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

பல நூற்றாண்டுகட்கு முன்பிருந்தே இத்தகைய நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் வழக்கில் இருந்தனவெனினும் அவை அனைத்தும் இன்று கிடைக்கவில்லை. கி.பி. 12–ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிந்திய காலத்தைச் சேர்ந்தபாடல்களே இன்று கிடைக்கின்றன. நாட்டுப்புற வாழ்க்கையின் உயிர் நாடியை நாட்டுப்புற நடையில் கூறும் இப்பாடல்கள் விலை மதிப்பற்ற கருவூலங்களாகும்.

பாட்டிலக்கியம்:‘பாட்டுஎன்பது திராவிட எழுத்துகள்மட்டும் உள்ளதும் எதுகை, மோனை உடையதாய் திராவிட விருத்தங்களில் சிறப்புற்ற விருத்தங்களில் அமைவதும் ஆகும்’ என ‘லீலாதிலகம்’ பாட்டிலக்கணம் பற்றிக் கூறுகிறது. இந்த இலக்கணத்திற்கேற்ற இலக்கியமாக ‘இராம சரிதம்’ திகழ்கின்றது. மலையாளத்தில் இன்று கிடைக்கும் நூல்களுள் தொன்மை மிக்கதாக இது அமைகின்றது. ‘இராம சரிதம்’ 164 படலங்கள்கொண்டது. இதனைஎழுதியவர்யார்? இது எந்த நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது? போன்ற வினாக்களுக்குத் தெளிவான விடைகிடைக்கவில்லை. இதனை எழுதியவர்பெயர் சீராமன்என்று ஒருகுறிப்பு மட்டும் நூலில் கிடைக்கின்றது. பாமர மக்களுக்கு உகந்த வகையில் எழுதப்பட்டிருப்பதாக இதன் ஆசிரியர் இந்நூலின் பாயிரத்தில் குறிப்பிடுகின்றார். இந்நூல் இராமாயணத்தின் யுத்தகாண்டத்தை மட்டுமே விளக்குகிறது.

கண்ணசர் (நிரணம்)படைப்புகள்: பாட்டிலக்கியம் என்ற பகுப்பில் அடங்கும் கண்ணசர் படைப்புகள் கருதத்தக்கன. மலையாளத்தில் சமசுகிருத மொழியின் தாக்கம் ஏற்பட்ட காலத்தில்தான் கண்ணசர் படைப்புகள் தோன்றின

மாதவப் பணிக்கர், சங்கரப் பணிக்கர், இராமப் பணிக்கர் என்ற மூவர் கண்ணசக் (நிரணம்) கவிஞர்கள் என்று குறிக்கப் படுகின்றனர். கி.பி. 14–ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலோ கி.பி. 15 ஆம் நூற்றாண்றாண்டின் தொடக்கத்திலோ இவர்கள் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும்.

கண்ணசர்களுள் ஒருவரான மாதவப் பணிக்கர் வடமொழி பகவத் கீதையை மலையாளத்தில் ஆக்கினார். பகவத் கீதையை இந்திய மொழிகளுள் செய்

யப்பட்ட முதல் மொழிபெயர்ப்பு என்றுகூறலாம். சங்கரப் பணிக்கர், 'பாரத மாலா' என்ற நூலை ஆக்கினார். இராமப் பணிக்கர் 'கண்ணச இராமா யணம்' போன்ற நூல்களைப் படைத்தார்.

கிருட்ண காத: கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகக் கருதப்படும் 'கிருட்டிண காத'யை 'இயற்றியவர் செறுசேரி நம்பூதிரியாவார். இது காத' என்னும் இலக்கிய வகையைச் சேர்ந்தது. 'காத என்ற சொல்லுக்கு இசைப்பாட்டு என்பது பொருள். தொன்மைக் காலத்தில் வேள்விகளின் போது பாடப் பட்ட இசைப் பாடல்களே 'காத' என்று வழங்கப் பட்டன. இவை 'மஞ்சரி' என்ற யாப்பில் பாடப்பட் டன. இதற்கு 'காத விருத்தம்' என்றொரு பெயரும் உண்டு.

மணிப்பிரவாள இலக்கியம்: கேரளத்தில் வந்து குடியேறிய நம்பூதிரி இனத்தவரின் மொழியாகிய சமசுகிருதமும் கேரள மக்களின் மொழியாகிய மலை யாளமும் கலந்து உருவான ஒரு புதிய நடையே, மணிப்பிரவாளம், கோயிற் கலைகளான கூத்தும் கூடியாட்டமும் (கதா காலட்சேபம்) மணிப்பிர வாளத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவின. இப் போது கிடைக்கக் கூடியவற்றுள் மிகப் பழமையான மணிப்பிரவாளக் காப்பியம் வைசிக தந்திரம்.

சம்பு இலக்கியம்: இது சமசுகிருதத்திலிருந்து ஏனைய இந்திய மொழிகள் கடன் பெற்றுக்கொண்ட ஓர் இலக்கிய வகையாகும். இது உரைநடையும் பாட்டும் கலந்து வரக்கூடிய அமைப்பினை உடையது. மலையாளத்தையும் சமசுகிருதத்தையும் இணைப் பதில் இவை எவ்வித முறையையும் பின்பற்றவில்லை. இடைக்காலத்துக் கேரள நாட்டின் சமூக, பண் பாட்டுக் கூறுகளை இவற்றின் மூலம் காணலாம்.

சந்தேச காவியங்கள்: சமசுகிருதத்திலிருந்து கடன் பெற்று மலையாள மொழியில் தனி இலக்கிய வகை யாக உருவான தூது இலக்கியம் மணிப்பிரவாள இலக்கியங்களில் முதன்மையிடம் பெறக்கூடிய இலக் கிய வகையாகும். கேரளத்தின் முதல் தூது நூலான 'சுக சந்தேசம்' சமசுகிருதத்தில் தான் எழுதப்பட் டுள்ளது. இது முற்றுப் பெறாத நூலாகும். 'கோக சந்தேசம்' என்ற முற்றுப்பெறாத தூது நூல் ஒன் றும் உண்டு; இதன் ஆசிரியர் இன்னாரென்று தெரிய வில்லை.

கிளிப் பாட்டு: நவீன மலையாள மொழிக்கு கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தோன் றிய எழுத்தச்சன் உருக்கொடுத்தவராவார். கிளிப் பாட்டு என்ற புதிய இலக்கிய வகைக்கும் இவர் தோற்றுவாய் செய்தார். மலையாளப் பக்தி இலக்கி யம் இவர் காலத்தில் மிக உயர்ந்த நிலையை அடைந்தது.

எழுத்தச்சன், வான்மீகி இராமாயணத்தை அடிப் படையாகக் கொண்டு அத்யாத்ம இராமாயணத் தையும் வியாச பாரதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாரதத்தையும் மலையாளத்தில் பாடி யிருக்கிறார்.

கதகளி இலக்கியம்: மலையாள இலக்கிய வர லாற்றில் எழுத்தச்சன் காலத்திற்குப் பின்னர், கவிதைத் துறையில் ஏற்பட்ட தேக்கநிலையைச் சமன் செய்யும் நிலையில் கதகளி இலக்கியங்கள் தோன்றின. கேரள நாட்டில் மரபு வழியாக நிகழ்ந்து வந்த கூத்துக்கலை, அபிநயக் கலை போன்றவை தான் சிற்சில மாற்றங்களுடன் கதகளியாக மாறின.

மரபு வழியாக நிகழ்ந்துவந்த ஆட்டக்கலை, உயர் இரசனைக்குகந்தவாறு சற்று மாற்றமடைந் தது; இசைக் கூறுகள் இதில் மிகுதியாக இடம்பெற்று, கிருட்டிணன் ஆட்டம் என்ற நிலையை அடைந்தது. இதற்கு தோற்றுவாய் செய்தவர் கோழிக்கோடு மானவேத இராசா என்பார். செயதேவரின் கீத கோவிந்தம்' நூல் அடைந்த செல்வாக்கும் கிருட்டி ணன் ஆட்டம் தோன்றக் காரணமாயிற்று.

கதகளியை இலக்கியத் தகுதி பெறும் நிலைக்கு உயர்த்தியவர் கோட்டயம் தம்புரான் என்பவரா வார். இவர் மகாபாரதத்தின் கிளைக்கதைகளை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு 'பாகவதம்', 'கல்யாண சௌகந்திகம்', 'கிர்மீரவதம்', 'காலகேய வதம்' முதலிய கதகளி இலக்கியங்களைப் படைத் தார்.

துள்ளல்: கிளிப் பாட்டு இலக்கிய வகையின் தந்தையாக எழுத்தச்சன் கருதப்படுவதைப் போன்று, துள்ளல் இலக்கிய வகையின் தந்தையாகக் குஞ்ஞன் நம்பியார் கருதப்படுகின்றார். இவர் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். சமூகத்தில் நிலவிய அமைதியின்மையும், நிலவுடைமையாளர் களின் வீழ்ச்சியும் குஞ்ஞன் நம்பியாரின் கவிதைக் குரிய பொருள்களாயின. எளிய மக்களைச் சென்ற டையும் வகையில் அவர்களிடையே பெருவழக்காக இருந்த 'துள்ளல்' என்ற பாட்டுவகையைத் தம் கவிதை நெறியாகக் குஞ்ஞன் நம்பியார் எடுத்தாண் டிருக்கிறார்.

வஞ்சிப்பாட்டு: குஞ்ஞன் நம்பியார் காலத்தை யொட்டிய மலையாளக் கவிதை வளர்ச்சில் குறிப் பிடத்தகுந்தவர் இராமபுரத்து வாரியார் என்னும்

கவிஞராவார். இவர் 'வஞ்சிப்பாட்டு' என்ற பாவினத்தைப் பயன்படுத்தி 'குசேல விருத்தம் வஞ்சிப்பாட்டு' என்ற நூலைப் பாடியிருக்கிறார்.

குஞ்ஞன் நம்பியாரின் காலத்திற்குப்பின் கேரள நாட்டில் திப்பு சுல்தானின் படையெடுப்பு காரணமாகப் பண்பாட்டு நிறுவனங்கள்ளாகத் திகழ்ந்த நூல் நிலையங்கள், பிற அமைப்புகள் சிதைந்தன. ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சியை எதிர்த்த பழசிராசா, தளவாய் வேலுத்தம்பி ஆகிய சிற்றரசர்களின் வீழ்ச்சியினால் கலைஞர்களைப் புரப்பவர்கள் இல்லாதாயினர். இதனால் உயிரோட்டம் மிகுந்த இலக்கியப் படைப்புகள் தோன்றுவதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் இருந்தது. எனினும் ஆங்காங்கே சிற்சில இலக்கிய முயற்சிகள் இருந்தன. மிகப் பழமையான பாட்டு வகைகளான கிளிப்பாட்டு முதலான பாவகைகளில் சிலர் கவிதைகள் புனைந்தனர்.

வெண்மணி கவிதைகள்: வெண்மணிக் கவிஞர்கள் என்ற பெயரால் குறிக்கப்படுபவர்கள் வெண்மணி அச்சன் நம்பூதிரி, வெண்மணி மகன் நம்பூதிரி என்ற இருவரும் ஆவர். இவர்கள் 19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள். சமசுகிருதச் சொற்களைக் குறைவாகவும், இனிய முறையிலும் மலையாளத்துடன் கலந்து ஒரு புதிய கவிதை நடையை அவர்கள் தோற்றுவித்தனர்.

கவிதை மறுமலர்ச்சி: ஏறத்தாழ இக் காலத்தில் செய்தித்தாளில் கவிதைகள் மிகுதியாக வெளிவந்ததையொட்டி கவிதையில் எதுகையின் பயன்பாட்டைக் குறித்து ஒரு பெரும் விவாதம் எழுந்தது. எதுகை தேவை என்று கேரளவர்மா பெரியகோயில் தம்புரான் தலைமையில் சில கவிஞர்களும், எதுகை தேவையில்லை என்று ஏ.ஆர். ராசராசவர்மா தலைமையில் சில கவிஞர்களும் வாதிட்டனர். தங்கள் கருத்துகளை மெய்ப்பிக்கச் சிலர் கவிதைகளும் புனைந்தனர். கேரளவர்மா பெரிய கோயித்தம்புரான் 'மயூர சந்தேசம்' என்ற நூலினை இயற்றினார். உள்ளூர் எஸ்.பரமேசுவர ஐயரின் 'உமா கேரளம்' என்ற பெருங்காப்பியம் எதுகையின் தேவையை வற்புறுத்தி எழுதப்பட்டதாகும்.

புனைவியல் கவிதை: மலையாள இலக்கியத்தில் புனைவியல் கவிதை இயக்கத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்தவர்களாகக் குஞ்ஞிக் குட்டன் தம்புரான், ஏ.ஆர். இராசராசவர்மா ஆகியோர் கருதப்படுகின்றனர். குஞ்ஞிக்குட்டன் தம்புரானின் 'பாலுள்ளி சரிதம்'என்ற நூலில்புனைவியலின் பண்புகள் காணப்படுகின்றன. ஏ.ஆர். இராசராசவர்மாவின் 'மலய விலாசம்' புனைவியல் கவிதையின் முன்னோடியாகும்.

இதே காலப்பகுதியில் ஆங்கில இலக்கிய மரபுகளைப் பின்பற்றி இரங்கற்பாக்கள் எழுதும் முயற்சிகள் நடைபெற்றன. எம். இராசராச வர்மாவின் 'பிரிய விலாபம்',சி.எஸ். சுப்பிரமணியன் போற்றியின் 'ஒரு விலாபம்', வி.சி. பாலகிருட்டிண பணிக்கரின்'ஒரு விலாபம்' முதலியன மலையாள இலக்கியத்தில் இரங்கற்பா என்னும் வகையில் குறிப்பிடத்தக்கவை.

மலையாள இலக்கியத்தில் குமாரன் ஆசானின் காலத்தில் புனைவியல் கவிதை மிக உயர்ந்த நிலையையடைந்தது. ஆசான், வள்ளத்தோள், உள்ளூர் பரமேசுவர ஐயர் ஆகிய மூவரும் புனைவியல் கவிதை இயக்கத்தில் முதன்மையானவர்கள்; இவர்களை முக்கவிஞர்கள் என்ற அடையால் விளிப்பது மலையாள இலக்கிய மரபாகும்.

மலையாளக் கவிதையுலகில் 1930ஐ ஒட்டிய காலப்பகுதியில் இடபள்ளி இராகவன் பிள்ளை, சங்கம்புழ ஆகிய இருவரால் ஒரு புதிய நோக்கு இடம் பெறலாயிற்று. இவர்கள் இருவரும் இடபள்ளிக் கவிஞர்கள் என்று வழங்கப்படுவர். கவிஞர்களின் தனிப்பட்ட பட்டறிவுகளுக்கு முதன்மையிடம் தந்து கவிதை புனையும் போக்கு இவர்களால் மலையாளத்திற்கு அறிமுகமாயிற்று.

புனைவியல் கவிதை வளர்ச்சியடைந்த காலத்திலேயே உருவகக் கவிதை என்ற வகையும் மலையாளத்தில் செல்வாக்கடைந்தது. ஜி. சங்கரகுருப்பின் கவிதைகள் 'சாகித்ய கௌதுகம்' என்ற பெயரில் நான்கு பகுதிகளாக அமைந்த நூலில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. கருத்துகளைத் தகுந்த உருவங்களின்மூலம் வெளியிடுவது இவர் கவிதை நெறியாகும். இவருடைய 'ஓடக்குழல்' என்ற புகழ்பெற்ற கவிதைத் தொகுப்பு இந்திய அரசின் ஞான பீடப் பரிசு பெற்றதாகும். நாட்டுப்பற்று, அருளியல் போன்றவையும் இவரது கவிதைகளில் இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

20-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் மலையாளக் கவிதையுலகில் புனைவியலின் செல்வாக்குக் குறைந்து நடப்பியல் மிகுந்த இடம்பெற்றது. உலகப் போர்களின் காரணமாக மனித இனம் பட்டறிந்த துன்பங்கள் இதற்குக் காரணமாகலாம். கெடாமங்கலம் பப்புக்குட்டி, வைலோப்பள்ளி சிரீதர மேனன், இடசேரி கோவிந்தன் நாயர், வயலார் இராமவர்மா, ஒளப்பமண்ண, எம்.பி. அப்பன், பாலா, நாலாங்கல் கிருட்டிணபிள்ளை, என்.வி. கிருட்டிண வாரியார், பி. பாசுகரன், ஓ. என். வி. குறும்பு, சுகதகுமாரி என்று பல கவிஞர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாகத் திகழ்கின்றனர்.

மலையாளக் கவிதையுலகில் உருவாகி வரும் புதிய போக்குகளைப் பிரதிபலிப்பவர்களாக அய்யப்ப பணிக்கர், கடமனெட்ட, சச்சிதானந்தன், சி. குமாரப்பிள்ளை, என். என். கக்காடு, டி. வினயசந்திரன், எம். கோவிந்தன், மாதவன் அய்யப்பத்து, பாலசந்திரன் சுள்ளிக்காடு போன்ற கவிஞர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

உரைநடை: மலையாள இலக்கியத்தில் உரைநடை தொன்மைக்காலந் தொட்டே இருந்து வந்திருக்கிறது. மிக இன்றியமையாத நிகழ்ச்சிகளை உரைநடையில் பதிவு செய்துவைக்கும் வழக்கம் கேரளத்தில் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு முதலே இருந்து வந்திருக்கிறது; பண்டைய இலக்கியங்களில் காணப்படுவதைப் போன்று சமசுகிருதத் தாக்கம் உரைநடையில் இல்லை. இந்த உரைநடைப் பகுதிகளில் தொடக்க காலத்தில் தமிழ் மொழியின் செல்வாக்கு மிகுதியாக இருந்தது. நாளடைவில் அது குறைந்து தனி மலையாளம் மிகுதியான இடத்தைப் பெற்றது. செய்திகளைச் சுருக்கமாகவும் செறிவாகவும் கூற இந்த உரைநடை ஏற்றதாக இருந்தது.

கி.பி. 10 அல்லது கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகக் கருதப்படும் 'பாசா கௌடலீயம்' மலையாளத்தில் தோன்றிய முதல் உரைநடை நூலாகும். இது சாணக்கியரின் அர்த்த சாசுதிரத்தின் எளிய உரைநடை வடிவமாகும். இதே காலத்தில் கூத்து, கூடியாட்டம் முதலான ஆட்டக் கலைகளின் இலக்கணத்தைக் கூறும் ஆட்டப் பிரகாரங்கள் என்ற உரைநடை நூல்கள் மிகுதியாக இருந்தன. எனினும் உரைநடை நூல்கள் இலக்கியத் தகுதி பெறாதவையாகவே இருந்தன. 'தூத வாக்கியம்' 'பிரமாண்ட புராண உரைநடை', 'அம்பரீச சரிதம்' முதலானவை கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த உரைநடை நூல்களாகும். இவற்றில் கையாளப்பட்டிருந்த உரைநடை, இலக்கியப் பண்புடையதாகத் திகழ்ந்தது. கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டில் புராணம், வேதாந்தம் முதலிய பொருள்கள் பற்றி மிகுதியான உரைநடை நூல்கள் எழுந்தன. அவற்றுள் 'பாகவதம் பாசா' என்ற நூல் மலையாள உரைநடை இலக்கியத்தின் திருப்புமுனையாக அமைகின்றது.

ஐரோப்பியர்களின் வருகைக்குப் பின்னர்த்தான் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் உரைநடை மிகுதியாக நடைமுறைக்கு வந்தது. கிறித்தவப் பாதிரியார்கள் சமயக் கருத்துகளைப் பரப்புவதற்கு உரைநடையைக் கருவியாகக் கொண்டனர். 'வேதோபதேசம்', 'மிசிகா சரித்திரம்' முதலான கிறித்தவ சமய நூல்கள் உரைநடையில் எழுதப்பட்டன.

நாவல் இலக்கியம்: ஆங்கில ஆட்சிமுறை, ஆங்கிலக் கல்விமுறை ஆகியவற்றின் விளைவாக இந்தியச் சமூக அமைப்பிலும் வாழ்க்கை முறைகளிலும் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இதன்விளைவாக நாவல் சிறுகதை, நாடகம் போன்ற புத்திலக்கிய வகைகள் இந்திய மொழிகளில் தோன்றின. மலையாளத்தில் கி.பி. 1887-இல் அப்புநெடுங்காடி எழுதிய 'குந்தலத' என்பது முதல் நாவலாகும். இதனைத் தொடர்ந்து சந்துமேனன், 'இந்துலேக', 'சாரத' முதலான நாவல்களை எழுதினார். சமூக அமைப்பினை விமரிசிப்பதும் மரபுவழிப் பண்பாட்டுக் கூறுகளின் சிறப்பியல்புகளை எடுத்துரைப்பதும் இந்நாவல்களில் காணத்தக்க போக்காகும். இதன்பின்னர் வரலாற்று நாவல்கள், துப்பறியும் நாவல்கள் போன்றவை மிகுதியாகத் தோன்றின.

வரலாற்று நாவல்கள் எழுதப்பட்ட இதே காலப் பகுதியில் மிகுதியான எண்ணிக்கையில் துப்பறியும் நாவல்களும் தோன்றின. இவ்வகையில் அப்பன் தம்புரானின் 'பாசுகரமேனன்', மலையாளத்தில் தோன்றிய முதல் துப்பறியும் நாவலாகும். 1930க்கும் 1940க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் நாவல்கள் மிகுதியாக எழுதப்படவில்லை. சிறுகதைகள் இந்தக் காலப்பகுதியில் மிகுதியாக வெளிவந்தன. 1940க்குப் பிறகு மலையாள நாவல்களில் நடப்பியல் மிகுதியாக இடம்பெற்றது. இந்த மாற்றத்திற்குத் திறனாய்வாளரான பாலகிருட்டிணபிள்ளை மிகுதியாகத் தொண்டாற்றினர். பாலகிருட்டிணபிள்ளை உருவாக்கிய இலக்கியவட்டத்தில் பயிற்சி பெற்ற தகழி சிவசங்கரபிள்ளை, கேசவ்தேவ்போன்றோர் நாவல் இலக்கிய வரலாற்றில் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றனர். சமுதாயச் சீர்கேடுகளை விமரிசனம் செய்தல், மனிதர்களின் ஆழ்மனத்தில் புதைந்து கிடக்கின்ற மனித நேய உணர்வுகளுக்கு இலக்கியத்தில் இடமளித்தல், முற்போக்கான கருத்துகளைப் பரப்புதல், மனித வாழ்க்கையை அதன் அனைத்துப் பரிமாணங்களுடன் தேடுதல், மூடநம்பிக்கைகளை விமரிசித்தல் என்று பல கோணங்களில் இவர்களுடைய நாவல்கள் செயற்பட்டன.

மலையாள நாவல் இலக்கிய உலகில் 1960-க்குப் பின்னர் உருவம், உத்தி, உள்ளடக்கம் ஆகிய அடிப்படைகளில் சோதனை முயற்சிகள் பல வெளிவந்தன நாவல்களின் கருப்பொருள்களின் எல்லை விரிவடைந்தது.

சிறுகதை: ஆங்கில ஆட்சி முறை, ஆங்கிலக் கல்வியின் விளைவாக நாவல் இலக்கியம் தோன்றியதைப்போலவே, சிறுகதையும் தோன்றியது. 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மலையாளத்தில் சிறுகதை இலக்கியம் தோன்றியது.

வேங்கையில் குஞ்ஞிராமன் நாயனார், ஒடுவில் குஞ்ஞிகிருஷ்ணமேனன், அம்பாடி நாராயணப் பொதுவாள், மூர்கோத்து குமாரன், கே.சுகுமாரன், ஈவி. கிருஷ்ணபிள்ளை முதலானவர்கள் முதல் தலை முறையைச் சேர்ந்த சிறுகதையாசிரியர்களாவர்.

இந்தக்கால கட்டத்துக் கதைகளில் கதைப் பின்னல் அமைப்பு மிக இன்றியமையாத இடத்தைப் பெற்றது. ஆங்கிலச் சிறுகதை இலக்கியத்தின் தாக்கம் இவற்றில் பல நிலைகளில் வெளிப்பட்டது. இச்சிறு கதைகள் பெரும்பாலும் ஆர்வநிலையை முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கின்றன; இதனால் இக் கதைகளை வாசகர்கள் மிகவும் விரும்பிப் படித்தனர். வாழ்க்கையைப் பற்றிய ஆழ்ந்த பார்வை இவற்றில் இல்லை என்றே கூறலாம்.

மலையாளச் சிறுகதை 1925ஐ ஒட்டிய காலத்தில் தான் நடப்பியல் நெறிக்குத் திரும்பியது. வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடிகளாக இந்தக் கால கட்டத்துச் சிறுகதைகள் அமைந்தன. மலையாளச் சிறுகதை வரலாற்றில் ஏற்பட்ட இத்திருப்பத்திற்குக் கேசரி பாலகிருட்டிணபிள்ளையின் செயல்கள் காரணமாக அமைந்தன. வி.டி. பட்டதிரிப்பாடின் ‘ரஜனி ரங்கம்’ முந்திரிங்கோட்டு பவத்ரதன் நம்பூதிரி பாடின்‘பூங்குலை’ எம்.ஆர். பியின் ‘வால் கண்ணாடி’ முதலிய சிறுகதைத் தொகுதிகள் இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கன.

1930–க்குப் பின்னர் 1950 வரை மலையாளச் சிறுகதையின் பொற்காலமாகும். இக்கால கட்டத்தில் மலையாளச் சிறுகதையின் உருவ உள்ளடக்கங்களில் பெரும் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. சிறுகதைகள் முழுமையாக நடப்பியல்பண்புடையனவாக மாறின. மாப்பாசான், செகாவ் முதலிய எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளைக் கேசரி பாலகிருட்டிணபிள்ளை மலையாள வாசகர்களுக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கும் அறிமுகப்படுத்தினார்.

மலையாளச் சிறுகதையில் நவீன காலகட்டம் 1950 முதல் தொடங்குகிறது. ஐரோப்பியச் சிறுகதைகளில் உருவாகி வந்த புதிய போக்குகள், உத்திகள் போன்றவற்றை நவீன மலையாளச் சிறுகதையாசிரியர்கள் தழுவிக் கொண்டனர். சிறுகதை இலக்கியத்தின் கூறுகளான கதைப்பின்னல். உத்திகள் போன்றவற்றில் பல ஆண்டுகளாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்த மரபுகள் இச்சிறுகதையாசிரியர்களால் புறக்கணிக்கப்பட்டன. சிறுகதையின் கருப்பொருள்களாக இன்னின்னவற்றைத்தான் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றிருந்த நெறிமுறைகளும் இக்காலத்துச் சிறுகதையாசிரியர்களால் மீறப்பட்டன. இச்சிறுகதைகளின் நடையும் உணர்ச்சி மிகுந்த கவிதை நடையாக இருந்தது.

நாடகம்: மலையாள இலக்கியத்தில் பழங்காலத்தில் நாடகம் என்ற ஓர் இலக்கிய வகை தனியே இல்லை. கூடியாட்டம் என்ற ஓர் ஆட்டம்தான் நடைமுறையில் இருந்தது. போர்ச்சுக்கீசியர் வரவால்தான் மலையாளத்தில் மேனாட்டு முறையில் அமைந்த நாடகங்கள் வழக்கில் வந்தன.

மலையாள நாடக இலக்கியத்தின் வரலாற்றைக் காணும்போது அவற்றில் மூன்று போக்குகளை அறிய இயலும். 1) தொடக்க நிலையில் சமசுகிருதத்தின் தாக்கத்தினால் தழுவல் நாடகங்கள் மிகுதியாக வெளிவந்தமை 2) தமிழ் நாடகங்களின் தாக்கத்தினால் இசைதழுவிய நாடகங்கள் உருவாகியமை. 3) ஆங்கில நாடகங்களின் தாக்கத்தினால் உருவான நாடகங்கள்.

கேரளத்தில் 19–ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் சமசுகிருத நாடகங்கள் மிகுதியாக மொழி பெயர்த்து நடத்தப்பட்டன. கேரளவர்மா பெரிய கோயில் தம்புரானின் ‘சாகுந்தலம்’ (1880) மொழி பெயர்ப்பின் மூலம் கேரளத்தில் நாடகக்கலை மிகுதியாக வளர்ச்சியடைந்தது. சாத்துக்குட்டி மன்னாடியார் பவபூதியின் ‘உத்தரராம சரிதத்தை’ மலையாளத்தில் ஆக்கினார்.

ஆங்கில நாடக மரபுகளை முற்றிலுமாகப் பின்பற்றி நாடகம் எழுதும் போக்கு மலையாளத்தில் ஏற்பட்டது. சி.வி.இராமன் பிள்ளையின் ‘சந்த்ர முகி விலாசம்’, ‘குறுப்பில்லாக் களரி’, ‘பண்டத்தெ பாச்சன்’ முதலியவையும் ஈ.வி. கிருட்டிணபிள்ளையின் ‘கள்ளப் பிரமாணம்’,‘பிரணய கமிசன், பி.ஏ. மாயாவி’ முதலியநாடகங்களும் குறிப்பிடத்தக்கவை. நகைச்சுவை நாடகங்கள் எழுதப்பட்ட காலத்திலேயே வரலாற்று நாடகங்களும் இதிகாச நாடகங்களும் மிகுதியாக எழுதப்பட்டன. இதனையடுத்த காலத்தில் நாடகத்தைச் சமூகச் சீர்திருத்தக் கருவியாகக் கையாளும் போக்கு உருவானது.

அரசியல் செய்திகளை நாடகத்திற்குரிய கருவாக எடுத்தாளும் போக்கு கே. தாமோதரன் ‘என் பவரின் ‘பாட்டபாக்கி’, இடசேரி கோவிந்தன் நாயரின் ‘கூட்டு கிருசி’, கே.இராமகிருட்டிணபிள்ளையின் ‘பிரதிம’, கேசவதேவின் ‘முன்னோட்டு’, தகழியின் ‘தோற்றில்ல’, தோப்பில் பாசியின் ‘நிஞ்ஞளென்னெக்’ ‘கம்யூனிசுடாக்கி’ முதலான பல நாடகங்களில் காணப்படுகின்றது.

அண்மைக் காலத்தில் மலையாள நாடக உலகில் சங்கீத நாடகங்கள் செல்வாக்குப் பெறுகின்றன,

கே.டி.முகதின் 'இது பூமியாணு; செறுக்காடின் நம்ம ளொன்னது' முதலியவை இங்கு நினைவு கூரத்தக்கன.

இக்கால உரைநடை வடிவங்களான கட்டுரை, விமரிசனம், இலக்கிய வரலாறுகள், மொழியியல், வரலாறு, அறிவியல், சிறுவர் இலக்கியம், வாழ்க்கை வரலாறு, பயண நூல்கள் போன்றவையும் மலையாளத்தில்பெரும் வளர்ச்சியை அடைந்திருக்கின்றன.
ம.தி.&மு.ச.

துளுமொழி, தென்னிந்தியாவில் பேசப்படும் பழைய மொழிகளுள் ஒன்றாகும். இது தெற்குக் கருநாடக மாநில மேற்குக் கடற்கரைப் பிரதேசங்களாகிய கார்களா, மங்களூர், புண்டுவால், புத்தூர், உடுப்பி போன்ற இடங்களில் வாழும் பார்ப்பனர், அரிசனங்கள், சைனர்கள், புண்டர்கள், கௌடர்கள், மூல்யர்கள், தபால்யர்கள், பய்த்தியர்கள், கிறித்தவர்கள் போன்ற பல்வேறு இன மக்களால் பேசப்படுகிறது. கேரளாவிலுள்ள காசர்கோடு என்ற இடத்திலுள்ள சிறுபான்மையினராலும் இம்மொழி பேசப்படுகிறது. ஏறத்தாழ 12 இலட்சம் மக்கள் துளு மொழியினைப் பேசுவதாக 1981-ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி அறியமுடிகிறது. பொதுவாகத் துளு மொழி பேசுவோர் துளுவர் என குறிக்கப்படுகின்றனர். துளு என்றால் 'மென்மை' எனவும் பொருள்படுமென்பர்.

முற்காலத்தில் துளு மொழி துளுவம் எனவும், அது பேசப்பட்ட நாடு துளு நாடு அல்லது துளுவ நாடு எனவும் வழங்கப்பட்டது. ஏறத்தாழ ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் தமிழில் தோன்றிய சங்க இலக்கியமாகிய அகநானூற்றில் துளு நாடு பற்றிய ஒரு குறிப்பு உள்ளது (பறைகட் பீலித்தொகைக்கவுற் றுளுநாட் டன்ன-அகம்.15). மேலும், கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய தமிழ் இலக்கண நூலாகிய நன்னூலில் 'ஐம்பத்தாறு நாடுகளுள் கன்னட நாட்டிற்குத் தெற்கிலுள்ள நாடு துளுவம்' எனவும் 'பதினென் மொழிகளுள் துளுவ தேசத்தில் வழங்கும் மொழி துளுவம்' எனவும் குறிப்புகள் உள்ளன (நன்னூல்.சூத்திரம் 272,273 மயிலை, உரை).

கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து அலுப, பங்க, கவுட, பல்லாள போன்ற அரச பரம்பரையினர் துளு நாட்டை ஆண்டதாகவும் விசயநகர ஆட்சிக் காலத்தில்கூட துளு நாட்டைத் துளுவ அரசினரே ஆண்டதாகவும் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரே கன்னட அரசர்களின்கீழ் இந்நாடு சென்றதாகவும் வரலாறு கூறுகிறது. கன்னட அரசர்களின் கீழ் துளுநாடு கன்னட நாட்டின் ஒரு பகுதியாக மாறிவிட்டமையால் கன்னட மொழியே துளுப் பிரதேசங்களில் ஆட்சிமொழியாக விளங்கியது. எனினும் பல நூற்றாண்டுகளாகத் தங்கள் கிராமங்களில் துளு மொழியையே பேசி வருவதோடு எழுத்துருவமற்ற தங்கள் மொழிக்குக் கன்னட மொழியின் எழுத்துருவங்களைப் பயன்படுத்தி எழுதியும், வெளியிட்டும் வருகின்றனர். முதன்முதலாக கி.பி. 1834-ஆம் ஆண்டிலிருந்து சமயம் பரப்புவோர் (Missioneries) எழுத்துகளைப் பயன்படுத்திச் சில துளு நூல்களை வெளியிட்டனர். அவற்றுள் கி.பி. 1847-இல் வெளிவந்த கிறித்தவ வேதாகமமாகிய புதிய ஏற்பாடு குறிப்பிடத்தகுந்தது. பிரிகெல் (Brigel) என்பவர் கி.பி. 1872-இல் துளு மொழிக்கு ஆங்கிலத்தில் இலக்கண நூலொன்று எழுதி வெளியிட்டார். மானர் (Manner) என்பவரால் தொகுக்கப்பட்ட ஆங்கில-துளு அகராதி ஒன்று கி.பி.1886-ஆம் ஆண்டு வெளியாகியது. ஆனால் இந்திய மொழிகளின் மொழியியல்களை ஆய்வுசெய்த கிரியர்சன் துளு மொழி பற்றி எவ்விதக் குறிப்பும் தராமல் விட்டு விட்டார்.

துளு மொழி 1856-க்கு முன்புவரை மலையாள மொழியின் கிளைமொழி என்றும், கன்னடத்தின் கிளைமொழி என்றும் கருதப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இக்கருத்தினை 1856-இல் வெளியிட்ட திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்னும் நூலினுள் மறுத்ததோடு துளு, ஒரு திருந்திய தனித் திராவிட மொழியென்றும், மலையாளத்துடனான தொடர்பினைவிட கன்னட-கொடகு மொழிகளுடனேயே மிகுதியாகத் தொடர்புடையது என்றும் அறுதியிட்ட பெருமை டாக்டர் கால்டுவெலுக்கு உரியதாகும். பின்னர் வந்த திராவிடமொழி நூல் அறிஞராகிய எமனோ (1961, 1967, 1970) பல்வேறு ஒப்பிலக்கண ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டு தென்திராவிட மொழிகளாகிய தமிழ், மலையாளம், தொத, கோத்த, கன்னடம், கொடகு ஆகியவற்றுடன் பல்வேறு இலக்கணக் கூறுகளில் ஒற்றுமையுடன் காணப்படுகிறதென அறுதியிட்டு துளு தென்திராவிட மொழிகளில் ஒன்று என உறுதி செய்தார். எனினும் தென் திராவிட மொழிகளில் இல்லாத சில தனித் தன்மைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு-எடுத்துக்காட்டாக 1) துளுவில் அஃறிணைப் பன்மை உருபு-ளு இருத்தல், 2) மகர ஈற்றுப் பெயர்கள் வேற்றுமை ஏற்குங்கால் தோன்றும் -த்த்- சாரியை மறைதல், 3) எண்ணுப்பெயராகிய சொண்ப (தொண்ணூறு) இருப்பது, 4) காரண வினையாக்கம், 5) பெயரெச்ச விகுதியாகிய -'அ'வுக்குப் பதிலாக 'இ' இருத்தல் போல்வன-துளு

மொழியை ஒரு தனித்துவம் பெற்ற மொழி என்றும் பழந் தென் திராவிட மொழியோடு தொடர்புபடுத்தலாம் என்றும் சுப்பிரமணியம் (1968) கருதுவார்.

துளு மொழிக்கெனத் தனி எழுத்து வடிவம் இல்லை. ஆனால் கன்னட மொழியின் எழுத்துகளைத் துளுமொழியமைப்பிற்கேற்றவாறு பயன்படுத்துகின்றனர். அதன்படி 14 உயிரெழுத்துகளும் 24 மெய்யெழுத்துகளும் மூக்கின ஒலிக்கு ஒரெழுத்தும் ஆக 39 எழுத்துருவங்கள் அகர வரிசையில் அமைந்துள்ளன. கன்னட மொழி போன்றே உயிர்மெய் எழுத்துகள் எழுத்துத் துளுவில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. U என்ற உயிரெழுத்து குற்றியலுகரத்தினைக் குறிக்கவும், e என்ற உயிரெழுத்து நடு எகரத்தைக் குறிக்கவும் பயன்படுகின்றன.

SS என்ற இரு மெய்யெழுத்துகளும் வடமொழிச் சொற்களை எழுதுதல் வேண்டி அகரவரிசையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. மூக்கின எழுத்துகளாகிய ம்,ந்(ன்),ண்,ஞ்,ங் என்ற ஐந்தனுள் ம்,ந்,ஞ் ஆகிய மூன்றும் மொழி முதலில் வருகின்றன. ஆனால் மொழியிடையில் ஒரின மெய்ம்மயக்கமாக இவ்வைந்தும் தனித்து ம்,ண்,ந் ஆகிய மூன்றும் மட்டுமே வருகின்றன.

எ–டு: **மரொ** 'மரம்' **நீர்** 'தண்ணீர்' **ஞோளி** 'வழுக்கு'

அணி 'அணிகலன்' **இனி** 'இன்று' **நமொ** 'நாம்'

அண்ணெ 'அண்ணன்' **அம்மெ** 'அப்பா'

மங்ஙணெ 'மயங்கல்' **தஞ்ஞண** 'குளிர்ந்த சாதம்'

நின்னா 'உங்கள்'

உகரம் ஒகரம் சொல்லின் முதலில் வந்தால் சில சொற்கள் வகரம் பெற்று உச்சரிக்கப்படுகின்றன.

எ–டு:	ஒஞ்சி	வொஞ்சி	'ஒன்று'
	ஒரோ	வொரொ	'ஒரு தடவை'
	ஊரு	ஆரு	'நாடு'
	உஸுலு	அஸுலு	'மூச்சு'

த்,ஸ்,ஹ் ஆகிய மூன்றும் பொருள் வேறுபாடின்றிச் சில சொற்களில் வருகின்றன.

எ–டு: தரெ – ஸரெ – ஹரெ 'தலை'

தாராயி – ஸாராயி – ஹாராயி 'தேங்காய்'.

துளு மொழியில் காணப்படும் இலக்கணக்கூறுகள் பிற தென்திராவிட மொழிகளைப் போன்றமைந்திருந்தாலும் சில குறிப்பிடத்தகுந்த இலக்கணப் பண்புகளும் துளு மொழியில் உள்ளன. குறிப்பிடத் தகுந்த சிலவற்றை ஈண்டுக் காணலாம். துளுமொழியில் மூவிடப்பெயர்கள் கீழ்க்காணுமாறு அமைந்துள்ளன.

தன்மை ஒருமை	: ஏனு(e:n+)	'நான்'
தன்மைப் பன்மை	: எங்க்ளு	'நாங்கள்'
	நம	'நாம்'
முன்னிலை ஒருமை	: இ	'நீ'
முன்னிலைப் பன்மை	: நிங்க்ஞ்	'நீங்கள்'
முன்னிலை உயர்வு ஒருமை	: ஈரி	'நீங்கள்'
படர்க்கை ஆண்–ஒருமை	: ஆயெ	'அவன்'
படர்க்கை பெண்–ஒருமை	: ஆளு(a:l+)	'அவள்'

படர்க்கை பலர்பால்	: ஆக்ளு	'அவர்கள்'
படர்க்கை உயர்வு ஒருமை	: ஆரு(a:r+)	'அவர்கள்'
படர்க்கை ஒன்றன்பால்	: அவு	'அது'
படர்க்கை பலவின்பால்	: அய்க்ளு	'அவை'

படர்க்கைப் பெயர்கள் சேய்மைச்சுட்டு, அண்மைச்சுட்டுப் பெயர்கள் எனப் பிரிக்கப்படுகின்றன. மேலே காட்டியவை சேய்மைச்சுட்டுப் பெயர்கள். அண்மைச் சுட்டுப் பெயர்களாவன:

ஆண்பால் ஒருமை	: உம்ப்யெ (Unbye) உம்பெ (Umbe)	'இவன்'
பெண்பால் ஒருமை	: உம்பலு (Umbal+)	'இவள்'
உயர்வு ஒருமை	: மேரு (me:r+)	'இவர்கள்'
பலர்பால்	: மூக்ளு	'இவர்கள்'
ஒன்றன்பால்	: உந்து(Undu)	'இது'
பலவின்பால்	: உந்தெக்ளு(Undeklu) நெக்ளு	'இவை (உயிரினம்) 'இவை'(உயிரல்லன)

துளுமொழியில் தமிழ் மொழிக்கிணையான எட்டு வேற்றுமைகள் இருப்பினும் இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு ஆகிய ஆறு வேற்றுமைகள் உருபுகளால் காட்டப்படுகின்றன. அவையாவன:

1. –னு (–n+):– செயப்படுபொருள் வேற்றுமை உருபு.
2. –ட (–ta),–ட (-da):- கருவி-காரண வேற்றுமை உருபுகள்.
3) –கு(–k+), –ங்கு (nk+), –கு(g+):– குறி வேற்றுமையுருபுகள்.
4) –த்து (-tt+), –து (–tt):– சீங்கல் வேற்றுமையுருபுகள்.
5) –த, –த (-da):– உடமை வேற்றுமையுருபுகள்.
6) –டு (-t+), –டு, –டு(-d+):– இட வேற்றுமை யுருபுகள்.

இவ் வேற்றுமையுருபுகளது மாற்றுருபன்கள் பெயர்ச் சொற்களின் மூன்றுவித அமைப்பினடிப்படையில் மாறுபடுகின்றன. 1) ஓரசைச் சொல்லையடுத்தும் ஈரசைச்சொல் (C) (C) VCV என இருந்தாலும் ஒரு வித வேற்றுமை உருபுகளும், 2) ஈரசை மற்றும் பிற அசைச்சொற்கள் அகர ஈறாக இருப்பின் ஒருவித வேற்றுமையுருபுகளும் மீதமுள்ள பிற சொற்களில் ஒரு வித வேற்றுமைகளும் பயன்படுகின்றன.

இவ்வேற்றுமையுருபுகள் மூவிடப்பெயர்கள் மற்றும் சில பெயர்களுடன் சேருகின்றபொழுது பெயர்ச் சொல்லடியில் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றன.

எ-டு.

1.	ஏனு(e:n+) 'நான்'	என-னு(en-a-n+) 'என்னை'	என-ட எங்-கு(en-k+) 'என்னால்' 'எனக்கு'	என்ன-த்து(enna-tt+) 'என்னிடமிருந்து'	என்ன 'என்'	என-டு(ena-ṭ+) 'என்னிடம்'
2.	நம 'நாம்'	நம-னு 'நம்மை'	நம-ட நங்-கு 'நம்மால்' 'நமக்கு'	நம்ம-த்து 'நம்மிடமிருந்து'	'நம்ம' 'நம்'	நம-டு 'நம்மிடம்'
3.	இ 'நீ'	இன்ன-னு/இன-னு 'உன்னை'	இன்ன-ட/ நிங்கு/இங்கு இன-ட 'உன்னால்' 'உனக்கு'	நின்னத்து/இன்னத்து 'உன்னிடமிருந்து'	நின்ன/இன்ன 'உன்'	இன்னடு/இனடு 'உன்னிடம்'
4.	தானு(ta:n+) 'தான்'	தன்னு 'தன்னை'	தன-ட தங்கு 'தன்னால்' 'தனக்கு'	தன்னத்து 'தன்னிடமிருந்து'	தன்ன 'தன்'	தன-டு 'தன்னிடம்'
5.	அவு 'அது'	அவெனு 'அதை'	அய்-ட அய்கு 'அதால்' 'அதற்கு'	அய்த்து 'அதிலிருந்து'	அய்-த 'அதன்'	அய்-டு 'அதில்'
6.	நிங்க்ளு 'நீங்கள்'	நிங்க்ளெனு 'உங்களை'	நிங்க்ளெட நிங்க்ளெகு 'உங்களால்' 'உங்களுக்கு'	நிங்க்ளெத்து 'உங்களிடமிருந்து	நிங்க்ளென 'உங்கள்'	நிங்க்ளெடு 'உங்களிடம்'
7.	உந்து(Undu) 'இது'	உந்தெனு/உனெனு 'இதை'	உந்தெட/ உந்தெகு/ நெட்ட நெக்கு 'இதாவ்' 'இதற்கு'	உந்தெத்து/நெத்து 'இதிலிருந்து'	உந்தெத/ நெத்த 'இதன்'	உந்தெடு/நெட்டு 'இதில்'
8.	மூளு 'இங்கு'	—	— —	முள்து 'இங்கிருந்து'	முள்த 'இவ்விடத்தின்'	—
9.	அவ்ளு 'அங்கு'	—	— —	அள்து 'அங்கிருந்து'	அள்த 'அவ்விடத்தின்'	—
10.	ஒளு 'ஏங்கு'	—	— —	ஒள்து 'எங்கிருந்து'	ஒள்த 'எவ்விடத்தின்'	—

துளு மொழியிலுள்ள வினைச்சொற்களின் அமைப்பில் குறிப்பிடத் தகுந்த சிறப்புகள் சில உள்ளன. தன்வினையைப் பிறவினையாக்க -பு என்ற விகுதி இணைக்கப்படுகிறது.

எ-டு:

பொளெ(bole)	'வளர்(தல்)'	பொளெபு	'வளர்(த்தல்)'
ஒளி 'இரு'		ஒளிபு	'இருத்து'

ஒரு வினையைக் காரண வினையாக்க -ஓ அல்லது -போ என்ற விகுதி பார்ப்பனர் துளுவிலும் ஆ அல்லது பா என்ற விகுதி மற்றையோர் துளுவிலும் உள்ளன. எ-டு:

ஓது(o:du)	'படி'	ஓதோ/ஒத்போ ஓதா/ஒத்பா	'படிக்க வை' ''
பூளு(bu:lu)	விழு	பூளோ/பூள்போ பூளா/பூள்பா	'விழ வை' ''

ஏவல் வினைமுற்றில் முன்னிலை ஒருமையையுணர்த்த -ல என்ற விகுதியும் முன்னிலைப் பன்மையினைக் காட்ட -லெ என்ற விகுதியும் இம்மொழியில் உள்ளன. எ-டு.

போ-ல	'நீ போ'	போ-லெ	'நீங்கள் போவுங்கள்'
ப-ல(ba-la)	'நீ வா'	ப-லெ	'நீங்கள் வாருங்கள்'
கட்ல	'நீ கட்டு'	கட்-லெ	'நீங்கள் கட்டுங்கள்'

எதிர்மறை வினைமுற்றில் -அ அல்லது -அய் என்ற விகுதி எல்லாப் பால்கட்கும் விகுதிகளின் முன்னர் வருகிறது. எ-டு:

கல்பயெ(Kalp-ay-E)	'படியேன்'	கல்பய 'படியோம்'
கல்பய	'படியாய்'	கல்பயரு 'படியீர்'
கல்பயெ(Kalp-ay-e)	'படியான்'	கல்பயெரு 'படியார்'
கல்பயலு	'படியாள்	
கல்பந்து(Kalpand+)	'படியா'	கல்பய 'அவை படியா'

காலங்காட்டும் வினைமுற்றுகள் 1) இறந்தகால வினைமுற்று, 2) நிகழ்வெதிர் கால வினைமுற்று, 3) எதிர்கால வினைமுற்று என அமைகின்றன. இறந்தகால வினைமுற்று நிகழ இறந்தது (Immediate Past), முன்பே இறந்தது (Distant Past) என அமைந்துள்ளது.

துளு மொழியில் நாட்டுப்புறப் பாடல்களும் நாட்டுப் புறக் கதைகளும் உள்ளன. மலையாள எழுத்துகள் கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டுவரை இம் மொழிக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன. கன்னட எழுத்துகளை கி.பி.1842 முதல் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். தனிப்பட எழுத்துகளின்மையின் இம் மொழியில் இலக்கியங்கள் பெருமளவில் தோற்றம் பெறவில்லை. இவர்களுடைய நாட்டுப் புறப் பாடல்கள் இயற்கை ஈடுபாட்டைப் பலப்புடுத்துகின்றன. சொற் சுருக்கம் வாய்ந்த இவர்களுடைய பழமொழிகள் தத்துவ வளம் நிரம்பியவை.

ஆர்.பா.

துணை நூல்கள்:

Caldwell, Robert., A Comparative Grammar of the Dravidian or South Indian Family of Languages University of Madras, Madras, 1956.

Emeneau, M.B., The South Dravidian Languages JAOS, 87:365-413, 1967.

Shankara Bhat, D.N., Descriptive Analysis of Tulu, Deccan College, Poona, 1967.

Subrahmanyam, P.S., The Position of Tulu in Dravidian, Indian Linguistics, 29:47-65, 1968.

திராவிட மொழியியல்: இந்தியாவில் காணப்பெறும் நான்கு மொழிக் குடும்பங்களுள் திராவிட மொழிக் குடும்பம் ஒன்றாகும். இம்மொழிக் குடும்பத்தினைச் சார்ந்த மொழிகளின் அமைப்பினை விவரிக்கும் பகுதியே திராவிட மொழியியல் (Dravidian Linguistics) எனப்படும். இந்தியமொழிக் குடும்பங்களுள் திராவிட மொழிக் குடும்பமே மிகவும் தொன்மையானது எனவும் இக்குடும்பத்தினைச் சார்ந்த மொழிகளைப் பேசுவோர் இந்தியா முழுவதும் பரவியிருந்தனர் எனவும் கருதப்படுகிறது.

திராவிட மொழிகள்: தமிழ், மலையாளம், குடகு, கோட்டா, தோடா, கன்னடம், துளு, தெலுங்கு, கோண்டி, கோண்டா, பெங்கோ, மண்டா, கூயி, கூவி, கொலாமி, நாய்க்கி, பர்சி, கடபா, குரூக்கு, மால்ட்டோ, பிராகூயி ஆகியன திராவிட மொழிகளாகக் கருதப்படுகின்றன. படகா, கோயா, இருளா, எருகலா போன்றவை கிளைமொழிகளாகக் கருதப்படுகின்றன. சிலர் தனி மொழியாகக் கருதுவதனைச் சிலர் கிளைமொழியாகவும், சிலர் கிளைமொழியாகக் கருதுவதனைச் சிலர் தனிமொழியாகவும் கருதுவதால் அறிஞர்களிடையே திராவிட மொழிகளின் எண்ணிக்கையில் வேறுபாடு காணப்படுகிறது.

திராவிட மொழிகள் அவை வழங்கும் இடத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டும், அம்மொழிகளின் மொழிக்கூறுகளில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களின் பொதுமைப் பண்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டும், அம்மொழிகளுக்கிடையே காணப்பெறும் அடிப்படைப் பண்புகளை அடியொற்றியும் தென்திராவிட மொழிகள் (South Dravidian Languages) எனவும், நடுத்திராவிட மொழிகள் (Central Dravidian Languages) எனவும், வடதிராவிட மொழிகள் (North Dravidian Languages) எனவும் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ், மலையாளம், குடகு, கோட்டா, தோடா, கன்னடம், துளு என்பன தென்திராவிட மொழிகளாகவும், தெலுங்கு, கோண்டி, கோண்டா, பெங்கோ, மண்டா, கூயி, கூவி, கொலாமி, நாய்க்கி, பர்சி, கடபா என்பன நடுத்திராவிட மொழிகளாகவும், குரூக்கு, மால்ட்டோ, பிராகூயி என்பன வடதிராவிட மொழிகளாகவும் கருதப்படுகின்றன.

திராவிட மொழிகளைத் திருந்திய மொழிகள் எனவும் திருந்தா மொழிகள் எனவும் இருவகையாகக் கால்டுவெல் பாகுபாடு செய்துள்ளார். திராவிட மொழிகளுள், தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளு, குடகு ஆகியவை திருந்திய மொழிகள் எனக் கால்டுவெல் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தமிழ் மொழி தமிழ்நாட்டிலும், இலங்கை, பர்மா, இந்தோனேசியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர், மொரீசியசு, பிசி (Fiji) போன்ற இடங்களிலும், மலையாள மொழி கேரளாவிலும், குடகு மொழி மைசூரிலும், கோட்டா, தோடர் ஆகிய மொழிகள் நீலகிரியிலும், கன்னட மொழி மைசூர் மாநிலத்திலும் மராத்தி நாட்டின் தென்பகுதியிலும், துளு மொழி மங்களூர்ப் பகுதியிலும் பேசப்படுகின்றன. தெலுங்கு மொழி ஆந்திர மாநிலத்திலும், கோண்டி மொழி நடுஇந்தியக் காட்டுப் பகுதிகளிலும், கோண்டா மொழி ஆந்திர மாநில எல்லையோரப் பகுதிகளிலும், பெங்கோ, மண்டா ஆகிய மொழிகள் ஒரிசாவிலுள்ள கோரபுட்டு மாவட்டத்திலும், கூயி மொழி ஒரிசாவிலும், கூவி மொழி ஒரிசா, ஆந்திரா ஆகியவற்றின் சில பகுதிகளிலும், கொலாமி மொழி மத்திய பிரதேசத்திலும், நாயக்கி மொழி மத்திய பிரதேசப் பகுதிகளிலும், மராத்தி நாட்டுப் பகுதிகளிலும், பர்சி மொழி மத்திய பிரதேசப் பகுதிகளிலும், கடபா மொழி ஒரிசாவிலும் மத்திய பிரதேசப் பகுதிகளிலும் பேசப்படுகின்றன.

ஒராவோன் என்று குறிப்பிடப்பெறும் குரூக்கு மொழி பீகார், அசாம், வங்காளம், மத்திய பிரதேசம் ஆகியவற்றின் சில பகுதிகளிலும் மால்ட்டோ மொழி பீகார், வங்காளம் ஆகியவற்றின் சில பகுதிகளிலும், பிராகூயி பாகிசுத்தான் நாட்டில் பலுச்சிசுத்தான் பகுதிகளிலும் பேசப்படுகின்றன.

திராவிட மொழிகளின் அமைப்பு:

ஒலியனியல்: மூலத்திராவிட மொழியில் ஐந்து உயிர்கள் அமைந்துள்ளன. இவற்றுள் முன்னுயிர் இரண்டும் (இ,எ) பின்னுயிர் இரண்டும் (உ,ஒ) நடுவிடத்தாழ் உயிர் ஒன்றும் (அ) காணப்படுகின்றன. திராவிட மொழிகளில் உயிர் நீட்சி (Vowel Length) ஒலியன் தன்மையதாகும். மூலத் திராவிட மொழியில் காணப்பெறாத ஐ,ஔ ஆகியன கூட்டொலிகளாகக் (அ+இ=ஐ, அ+உ=ஔ) கருதப்படுகின்றன. பெரும்

பான்மையான திராவிட மொழிகளில் உகரமும் சில மொழிகளில் இகரமும் அகரமும் ஒலித்துணையாகச் செயற்படுகின்றன.

தமிலும், மலையாளத்திலும் காணப்பெறும் இகரமும் உகரமும் பெரும்பான்மையான இடங்களில் முறையே எகர, ஒகரமாகக் கன்னடம், துளு, தெலுங்கு ஆகிய மொழிகளில் (இலை > எலெ; உலை > ஒலெ) மாற்றம் பெறுகின்றன. பெரும்பான்மையான திராவிட மொழிகளில் மூவிடப் பெயர்களின் எழுவாய் வடிவங்கள் வேற்றுமையுருபினை ஏற்கும் போதும் (யான் > என்), சில வினையடிகள் ஒட்டுக்களை ஏற்கும் போதும் காண் > கண்(டான்), சில பெயர்ச் சொற்களிலிருந்து வினைகள் ஆக்கம் பெறும்போதும் (மீன் > மின்) சில பெயரடையடிகளில் இருந்து பெயர்கள்ஆக்கம் பெறும்போதும் (கார் > கரு) முதலசையில் காணப்பெறும் நெடில் உயிர் குறில் உயிராக மாற்றம் பெறுகின்றது.

சில வினைச்சொற்களின் அடிச்சொற்கள் தொழிற்பெயர்களாகச் செயற்படுங்கால் அவற்றின் முதலசையிலுள்ள குற்றுயிர் நெட்டுயிராக (கெடு > கேடு; படு > பாடு) மாற்றம் பெறுகின்றது. பல திராவிட மொழிகளில் குறிப்பாகத் தெலுங்கில் உயிரொலி இயைபு (harmonic sequence of vowels) காணப்படுகின்றது. இரு உயிரொலிகள் இணைந்து வரும் நிலையில் விட்டிசையைத் (hiatus) தவிர்க்க எல்லாத் திராவிட மொழிகளிலும் உடம்படுமெய் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

மூலத்திராவிட மொழியில் க்,ச்,ட்,த்,ப்,ற். என்னும் ஒலிப்பிலாத் தடையொலிகளும், ஞ்,ண்,ந,ம் என்னும் மூக்கொலிகளும் ய்,ர்,ல்,வ்,ழ்,ள் என்னும் இடையின ஒலிகளும் மெய்யொலியன்களாக அமையப் பெற்றுள்ளன.

மூலத்திராவிடக் ககர ஒலி இ,ஈ,எ,ஏ, ஆகிய முன்னுயிர்களை அடுத்து வரும்போது தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம் போன்ற மொழிகளில் இடையண்ணச் சகர ஒலியாக (கிவி > செவி) மாற்றம் பெறுகின்றது. மூலத் திராவிடக் ககர ஒலி குருக்கு, மால்ட்டோ, பிராகூயி போன்ற மொழிகளில் இ,ஈ என்னும் இரு உயிர்கள் தவிர்ந்த பிற உயிரொலிகளை அடுத்து வரும்போது உரசொலியாக (Kan > Xan) (Khan என்று எழுதப்படும்) மாற்றம் பெறுகின்றது. மூலத் திராவிட மொழியிலுள்ள மொழி முதல் சகரம் தென் திராவிட மொழிகளில் (சணில் > அணில்) கெட்டுவிடுகின்றது. தெலுங்கு, கோண்டா, கூவி, கூயி, பெங்கோ போன்றமொழிகளில் ஒலி இடம்பெயர்தல் (Metathesis) பெரிதும் (தமிழ்: வரை தெலுங்கு: வராயி > ராயி) காணப்படுகின்றது.

மூலத்திராவிட மொழி அசையின் வாய்பாடு (மெய்) நெடில் உயிர் (மெய்) என இருந்திருக்கலாம்.

உருபனியல்: திராவிட மொழிகள் ஒட்டுநிலை மொழிகளாக (agglutinative languages) அமைந்துள்ளன. அடிச்சொல்லுடன் சொல்லாக்க உருபுகளையும் (derivational affix) சொல்திரிபு உருபுகளையும் (inflectional affix) இணைப்பதன் வாயிலாகச் சொற்கள் அமையப் பெற்றுள்ளன. திராவிட மொழிகளின் அடிச்சொற்கள் பொதுவாக ஓரசைச் சொற்களாக அமைந்துள்ளன. மரபிலக்கண நூல்கள் நால்வகைச் சொற்கள் எனக் குறிப்பிட்டாலும் திராவிட மொழிகளில் பெயர், வினை, பெயரடை, வினையடை, ஒருநிலைச்சொல் (particle) என ஐந்து சொல்வகைகள் காணப்படுகின்றன.

திராவிட மொழிகளில் பெயர்ச்சொற்கள் வேற்றுமை உருபினை ஏற்று வருகின்றன. திராவிட மொழிகளில் பெயர்ச்சொற்களின் அமைப்பு 'அடிச்சொல் ± எண்/பால் குறியீடு' என்ற முறையில் அமைந்துள்ளது. மூலத்திராவிட மொழியில் ஆண்பால், ஆண்பால் அல்லாதன, பலர்பால், பலவின்பால் என்னும் நால்வகைப் பால்பகுப்பே அமையப்பெற்றிருந்தது. பெரும்பான்மையான திராவிட மொழிகளில் காணப்பெறும் பெண்பால் பிற்கால வளர்ச்சியாகும். திராவிட மொழிகளில் ஒருமை, பன்மை என இருவகை எண் பகுப்புக் காணப்படுகின்றது. வடதிராவிட மொழிகளிலும் தென்திராவிட மொழிகளிலும் பன்மையை உணர்த்தப் பலவின்பால் விகுதி கட்டாயமாக இணைக்கப்பட வேண்டியதில்லை. ஆனால் நடுத்திராவிட மொழிகளில் இவ்வுருபு கட்டாயமாக இணைக்கப்படல் வேண்டும்.

பெரும்பான்மையான திராவிட மொழிகளில் ஒரே விதமான எண்ணுப் பெயர்களே காணப்படுகின்றன. மூலத்திராவிட மொழியில் காணப்பெறும் அனைத்து வேற்றுமைகளும் எல்லாத் திராவிட மொழிகளிலும் காணப்படுகின்றன. பெயர்ச்சொற்கள் வேற்றுமை உருபினை ஏற்குங்கால் பெரும்பாலும் சாரியை பெற்று வருவதுண்டு.

திராவிட மொழிகளில் வினையடிகள் கால உருபுகளை ஏற்று வருகின்றன. வினைச்சொற்களின் அமைப்பு 'வினையடி ± தன்வினை/பிறவினை/இயக்குவினை விகுதி கால ± விகுதி, எதிர்மறைவிகுதி + இடவிகுதி + எண்-பால் விகுதி' என ஒன்றோடொன்று ஒட்டி ஒட்டு நிலையாக அமைந்து நிற்கின்றன. திராவிட மொழிகளில் பெரும்பாலும் வினைப்பகுதியே ஏவல் ஒருமையாகச் செயற்படுகின்றன. வினைச் சொற்கள் முற்று வினை எனவும் எச்சவினை எனவும்

வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. திராவிட மொழிகளின் வினைகளில் வினைப் பொருள்கள் (moods), வினைமை (aspect), வினைச் செய்கை (voice) ஆகிய கூறுகள் அமைந்து வருவதுண்டு. பெரும்பான்மையான நடுத் திராவிட மொழிகளில் இறந்தகால இடைநிலையுடன் எதிர்மறை இடைநிலையும் இணைந்து வினையமைப்புகள் காணப்படுகின்றன.

திராவிட மொழிகளில் பெயரடைகளும் வினையடைகளும் இவை சிறப்பித்து வரும் பெயர், வினைகளோடு எண், பால் இயைபு கொண்டு விளங்குவதில்லை; மேலும் இவை காலங்காட்டுவதும் இல்லை. அடிச்சொல்லோ, அன்றி அடிச்சொல்லுடன் விகுதிகள் இணையப்பெற்றோ, திராவிட மொழிகளில் பெயரடைகளும் வினையடைகளும் அமையப் பெற்றுள்ளன. சொல்திரிபு உருபுகளை ஏற்றுவாரா அடிச்சொற்களே ஒருநிலைச் சொற்கள் எனப்படும். அனைத்துத் திராவிட மொழிகளிலும் ஒருநிலைச் சொற்கள் தொடர்நிலையில் பொருளவேறுபாடு செய்வனவாக அமைந்துள்ளன.

தொடரியல்: திராவிடமொழிகளின் வாக்கியத்தில் எழுவாய் முதலிலும், பயனிலை இறுதியிலும், செயப்படுபொருள் இவற்றிடையேயும் இடம்பெறும். வாக்கியங்கள் தனிவாக்கியங்கள் எனவும், கலவை வாக்கியங்கள் எனவும் இருவகையாக அமையப்பெற்றுள்ளன. பயனிலையாக அமையும் வினைமுற்று வடிவம் எழுவாயோடு எண்–பால் இயைபு கொண்டு விளங்கும். வினைச் சொற்கள் மட்டுமன்றிப் பெயர்ச்சொற்களும் திராவிட மொழிகளில் பயனிலையாக அமைவதுண்டு.

திராவிட மொழிகளில் பெயரடைகள் பெயர்ச்சொற்களுக்கு முன்னிடத்தனவாக அமைந்துபெயர்த் தொடரின் உறுப்பாக விளங்குகின்றன. வினையடைத் தொடர்கள் தனித்தியங்கும் ஆற்றல்பெற்றன. வினையடைகள் பெயரடைகளைச் சிறப்பிக்கும் நிலையில் இவை பெயர்த் தொடரின் ஒரு பகுதியாகவே செயற்படும். ஆங்கில மொழியிலுள்ள இணைப்புப் பதிலிப்பெயருக்குப் (relative pronoun) பதிலாகத் திராவிட மொழிகளில் பெயரெச்சங்களே பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன; சில சூழல்களில் வினையாலணையும் பெயரும்பயன்படுத்தப்பெறுவது உண்டு.

திராவிட மொழிகளில் தொடர்களில் அமைந்துள்ள சொற்களுக்கிடையேயுள்ள உறவு உருபன்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமையப்பெற்றுள்ளமையால் சொற்களின் அமைப்புமுறை நெகிழ்ச்சியுடையதாக அமைந்துள்ளது. எனவே, ஒருதொடரிலுள்ள சொற்களை மாற்றியமைத்தாலும் பொருள் மாறுபடுவதில்லை.

திராவிட மொழிகளின் ஆய்வு: ஒப்புமையுடைய மொழிகளை ஒரு குடும்பமாகக் கருதி அவற்றை ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்யும் முறை முதன்முதலில் ஐரோப்பாவில் தோன்றியது. திராவிட மொழிகளை ஒப்பீடு செய்யும் நிலையில் முதலில் தமிழ், மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னடம் ஆகிய மொழிகளே ஒப்பிடப் பெற்றன. எல்லிசு என்பவர் கி.பி. 1816-இல் தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு ஆகியவற்றுக்கிடையே காணப்பெறும் ஒற்றுமைக் கூறுகளைச் சுட்டிக்காட்டி இவை ஒரே மொழிக் குடும்பத்தினைச் சார்நதவை என்று நிறுவினார். சமசுக்கிருத மொழியை ஆய்வுசெய்த இராசுக்கு என்பார் சமசுக்கிருத மொழியில் காணப்பெற்ற திராவிட மொழிச் சொற்களை மலபார் மொழிச் சொற்கள் என்று குறிப்பிட்டார். கி.பி. 1884–இல் இலாசர், வில்லியம்கேரி, இசுடீவன்சன் (Stevenson) ஆகியோர் தென்னிந்திய மொழிகள் தனிக் குடும்பத்தினைச் சார்ந்தவை என்று குறிப்பிட்டனர்.

காட்சன் என்பவர் கி.பி. 1856–இல் வட இந்தியப் பகுதிகளிலுள்ள பழங்குடி மக்களின் பேச்சிலுள்ள சொற்களை ஆய்ந்து அவற்றைத் தென்னிந்திய மொழிகளுக்குரியன என்று சுட்டிக்காட்டினார்; அந்த ஆண்டிலேயே கால்டுவெல் ‘திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்’ என்னும் நூலை வெளியிட்டுத் திராவிட மொழி ஒப்பியல் ஆய்வுத்துறைக்கு வலுவானதொரு அடிப்படையை அமைத்தார். அவருடைய ஒப்பாய்வு பெரிதும் தென்திராவிட மொழிகளை அடியொற்றியே அமையப்பெற்றுள்ளது. கால்டுவெல், மாக்சுமுல்லர், சுகிரேடர் போன்றோர் திராவிட மொழிகள் சித்திய மொழிகளோடு தொடர்புடையன என்று குறிப்பிட்டனர்.

கிரியர்சன் கி.பி. 1894-இல் இந்திய மொழிகள் பற்றிய ஆய்வினை மேற்கொண்ட நிலையில் அவர் உதவியாளர் சுடென்னோ (Stenknow) 1906-இல் திராவிட மொழிகள் பற்றிய கருத்துகளை வெளியிட்டபோது திராவிட மொழிகளின் ஒப்பாய்வு புத்துயிர் பெறத் தொடங்கியது. இக் களஆய்வின் நான்காம் பகுதியில் திராவிட, முண்டா மொழிகள் இடம்பெற்றன. ஈண்டுக் கால்டுவெல் குறிப்பிட்ட பன்னிரண்டு மொழிகளோடு கொலாமி, நாய்க்கியை இணைத்துத் திராவிட மொழிகள் பதினான்கு எனக் குறிப்பிட்டனர். சுடென்னோ திராவிட மொழிகளைத் தமிழ்த் தொகுதி, தெலுங்குத் தொகுதி எனப் பகுத்தமையே திராவிட மொழிகளைப் பின்னர் தென்திராவிட மொழிகள் எனவும் நடுத் திராவிட மொழிகள் எனவும் பகுப்பதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. அதன் பின்னர்த் திராவிட மொழிகளின்

கிளைமொழிகள் பற்றிய ஆய்வுகள் பல மேற்கொள்ளப்பட்டன., பிட் செரால்டு (Fiterzald) என்பவர் 1913-இல் கூயி மொழியினைத் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தின் கிளைமொழியாக நிறுவினார். தாமசு பரோ(Thomas Burrow) 1950-இல் பர்சி, பெங்கோ ஆகிய மொழிகளை ஆய்ந்து அவற்றைத் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தின் தனிக் கிளைமொழிகளாக நிறுவினார். பரோவின் துணையாளர் பட்டாச் சார்யா, கோண்டா, கடபா ஆகியவற்றைத் தனி மொழிகளாக நிறுவினார். அக்கால கட்டத்தில் திராவிட மொழிகளைத் தென்திராவிட மொழிகள், நடுத்திராவிட மொழிகள், வட திராவிட மொழிகள் எனப் பகுத்தாய்வு செய்யும் நிலை தோன்றியது.

திராவிட மொழிகளின் ஒலியியல், சொல்லியல் ஆய்வு சிறப்பாக வளர்ச்சி பெற்ற போதிலும், தொடரியல் ஆய்வு சிறப்பாக அமையவில்லை என்று கூறலாம். ஏ.ஆ.

துணை நூல்கள்:

Agesthialingom, and Kumarasami Raja, N. (Edrs.), Dravidian Linguistics (Seminar Papers), Annamalai Nagar, 1969.

Androeov, M., Dravidian Languages, Nauka Publishing House, Moscow, 1970.

Bloch, J., The Grammatical Structure of Dravidian Languages, Poona, 1956.

திராவிடர்: தென்னிந்தியாவில் தொன்று தொட்டு வாழ்ந்து வருகின்றவர்கள் திராவிடர்கள் ஆவார்கள். திராவிடர் என்னும் சொல்வழக்கு மனுதரும நூலிலேயே காணப்படுகிறது. இந்திய மக்கள் அனைவரும் ஆசிரியர்-திராவிடர் என்னும் இரு பகுப்புக்குள் அடக்கப்பட்டார்கள் என்பதும் ஓர் உண்மையாகும்.

'தமிழ்' மொழி கி.மு. 5000க்கு முற்பட்டது என்றும், அந்தத் தமிழ் என்னும் சொல் திரிந்து திராவிடம் என்றாகியது என்றும் மொழிநூல் வல்லார் தெரிவிக்கின்றனர். 'தமிழ்-தமிழம்-தமிளம் -த்ரமிளம் -த்ரமிடம் - த்ரவிடம் - திராவிடம்' என்னும் படிப்படியான வளர்ச்சியை உறுதிப்படுத்துகின்றனர். திராவிடம் என்றால் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளு ஆகியவற்றை இணைத்துக் குறிக்கும் சொல்லாகக் கருதப்படுகிறது. மேற்கண்ட மொழிகளைப் பேசியோர் அனைவரும் திராவிடர் என்பதையும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் அனைவரும் ஒப்புக்கொள்கின்றனர்.

தமிழர் என்பது மொழியடிப்படையில் அமைந்த பெயராகவும், திராவிடர் என்பது இனப்பெயராகவும் கொள்ளப்படுகின்றன. யுவான் சுவாங்கு போன்றவர்களும் திராவிட நாட்டைப் பற்றிய குறிப்புகளைத் தந்துள்ளனர். முதன்முதலில் தமிழ், தமிழர், தமிழகம் ஆகியவற்றைக் குறிக்கப் பயன்பட்ட திராவிடம் என்னும் சொல், பின்னர்த் தென்மொழிக் குடும்பத்தைக் குறிப்பதாகப் பலராலும் கொள்ளப்படுகிறது.

திராவிடர்தம் தொன்மையும் பழமைநிலையும் குறித்து மூன்று வகையான கருத்துகள் நிலவுகின்றன: 1) எகிப்தியர்க்கும் மங்கோலியர்க்கும் திராவிடர்க்கும் பழக்க வழக்கங்கள் சிலவற்றில் உள்ள ஒற்றுமைக் கூறுகளை மட்டுமே கொண்டு எகிப்து, மங்கோலியா போன்ற பகுதிகளே திராவிடரின் தாயகம் எனக் கூறுகின்றனர். ஆயினும், பிற்கால ஆராய்ச்சியாளர்கள் இந்த ஒற்றுமைகள் தற்செயலானவையே என்று அறுதியிட்டு உரைக்கின்றனர். 2) வேறு சிலர், மத்திய தரைக்கடற் பகுதிகளே திராவிடரின் தாயகம் என்று கருதுகின்றனர். மெசபடோமியா, பாபிலோனியா, சுமேரியா முதலிய மத்திய தரைக் கடல் நாடுகளில் உள்ள மக்களின் பண்பாடும் திராவிடர்தம் பண்பாடும் பல கூறுகளில் ஒத்திருப்பதால் இந்த முடிவுக்கு அவர்கள் வருகின்றனர். 3) மேற்கு ஆசிய மக்களாகிய 'மிட்டானி' 'ஈலமைட்டு' கானசட்டு' முதலியோரின் மொழிகட்கும் திராவிட மொழிகட்கும் இடையே உள்ள சில ஒற்றுமைகளைக் கொண்டு திராவிடர் தாயகம் அதுவே என்னும் கொள்கையை வலியுறுத்துகின்றனர். கடவுள் வழிபாடு, கோயிலமைப்பு, கோயில்களில் தேவரடியார் கூட்டத்தை நியமிப்பது முதலியவற்றில் தமிழருக்கும் சுமேரியருக்குமிடையில் சில ஒற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. பாம்பு வழிபாடு, கல்லறைக் குழிக் கட்டிடங்கள் ஆகியவற்றில் தென்னிந்திய வழக்கங்கள் மத்திய தரைக்கடல் நாடுகளை ஒத்துள்ளன. பாலத்தீனம், சைப்பிரசு முதலிய இடங்களில் உள்ள பிணக்குழிகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பொருள்களைப் போலவே நெல்லை மாவட்ட ஆதிச்ச நல்லூரில் காணப்பட்ட முதுமக்கள் தாழிகளிலும் பொன்னால் செய்த தலைக் கட்டுகள், வாய்மூடிகள் முதலியவை காணப்பட்டுள்ளன. மேலும் முருகக் கடவுளின் கைவேல், இரும்புக் கொடிப்பட்டம், வெண்கலத்தாலான கோழி உருவம் ஆகியவையும் கிடைத்துள்ளன. ஆனால் இவை பாலத்தீனம், சைப்பிரசு நாட்டுப் புதைகுழிகளில் காணப்படவில்லை. எனவே, ஒரு சில ஒற்றுமைக் கூறுகளை மட்டுமே வைத்துக்கொண்டு குடிவழிகளை முடிவு

செய்ய இயலாது. தென்னிந்தியாவோடு நெடுங்கால மாகவே உரோமானியர்கள் போன்ற வெளிநாட்டவர் பலர் கொண்டிருந்த வணிகத் தொடர்புகளால் இப்பொருள்கள் ஆங்குச் சென்றிருக்க வாய்ப்புண்டு. எனவே, திராவிடர்கள் மத்திய தரைக்கடல் நாடுகளில் இருந்து தென்னகம் நோக்கி வந்தனர் என்பதை அறுதியிட்டுக் கூற முடியவில்லை.

இந்நிலையில் தமிழர்களின் தாயகம் குமரிக்கண்டமே என்பதைப் பல ஆய்வாளர்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றனர். 'இலெமூரியாவே மனித இனத்தின் தொட்டில்' (Lemuria is the Cradle of Mankind) என்று எக்கேல் என்னும் மேலைநாட்டறிஞர் கூறுகின்றார்.

கி.மு. 200க்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே முதற் சங்கம் இருந்த மதுரையும், இடைச்சங்கம் இருந்த கபாடபுரமும் கடலால் கொள்ளப்பட்டன. 'பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக் குமரிக் கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள' என்னும் சிலப்பதிகார வரியும் இதனைத் தெளிவுபடுத்தும்.

குமரிநாட்டுத் தமிழரின் காலம் கி.மு. 5000க்கு முற்பட்டதாகும். ஆரியர் வருகை கி.மு. 1500ஐ ஒட்டி அமைவதாகும். ஆரியர் வடபுலம் வந்த காலத்தில் திராவிடர்கள் வடபுலமெங்கும் பரவியிருந்தனர். பிறகு ஏற்பட்ட நெருக்கடிகளால் தென்பகுதி நோக்கித் தள்ளப்பட்டனர். 'ஆரியர் வருகைக்கு முன் இந்தியா முழுவதும் இருந்தவர்கள் திராவிடர்களே' என்று எக்பர்டு, இரிசிலி போன்றோர் வலியுறுத்துகின்றனர். இருக்குவேதம் உருவான காலத்திலேயே சமசுகிருதம் பேசிய மக்களுள் கணிசமான பகுதியினர் திராவிட இனத்தவராகவே இருந்தனர் என்கிறார் கில்பர்ட்டு சிலேட்டர்.

சிந்துவெளி நாகரிகம் குறித்தும் தெளிவு படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். காலத்தால் முந்திய சிந்துவெளி நாகரிகம் 5000 ஆண்டுகட்கு முந்திய திராவிட நாகரிகமே என்றும் அது இந்தியாவின் நாகரிக வளர்ச்சியையே எடுத்துக்காட்டுகிறது என்றும் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் பெருமையை உணர்ந்த ஈராசுப் பாதிரியார் 'இசுபெயின் நாட்டிலிருந்து வந்துள்ள ஒரு திராவிடனே நான்' என்பதிலிருந்து திராவிடர்தம் கலை, நாகரிகம் ஆகியவை இசுபெயின், இத்தாலி, எகிப்து, கிரேக்கம் ஆகிய நாடுகளில் எல்லாம் பரவியிருந்தன என்பதை உணரலாம். மேலும், சிந்துவெளி நாகரிகம் குமரி முனை மக்களோடு தொடர்புடையது என்பர் ஈராசுப் பாதிரியார்.

குமரிக்கண்டத் தமிழர்கள் வடக்கு நோக்கிப் பரவிச்சென்று சிந்துச்சமவெளியிலும் குடியேறி அங்கு நாகரிகத்தை நிலைநாட்டினர். அதன் பின் இவர்கள் பலுச்சித்தான்,சுமேரியா, எகிப்து போன்ற பகுதிகட்குச் சென்று நாகரிகம் பரப்பினர்.

வடபகுதிக் கணவாய் வழியாக ஆரியர்கள் நுழைந்து வடபுலத்தில் தங்கி திராவிடர்களை வென்றும் அவர்களோடு ஒன்றியும் புது நாகரிகத்தைத் தோற்றுவித்தனர். ஆனால், தென்பகுதித் திராவிட மக்கள் கடைசிவரைத் தம் தனித்தன்மையைக் காத்து நின்றனர். திராவிடர்கள் தென்கிழக்குக் கடற்கரை நாடுகளில் மட்டும் அல்லாமல் கங்கை வரை பரவிய தென்னிந்தியப் பெருநிலப்பரப்பு வரையும் பரவி ஆண்டு வந்தார்கள் என்று கால்டுவெல் குறிப்பிடுவார்.

திராவிடர்தம் சமயக் கருத்துகள் ஆரியர்களின் கருத்துகளுக்கு மாறுபட்டவையே. திராவிடர்தம் பூசைமுறையும், ஆரியர்தம் ஓமம் வளர்ப்பு முறையும் முற்றிலும் வேறுபட்டிருப்பதைக் காணலாம். தாலி கட்டும் முறை, மஞ்சள், குங்குமம் இட்டுக் கொள்ளுதல், இறைவழிபாட்டின் பொழுது தேங்காய் உடைத்தல், சடங்குகளின்போது தாம்பூலம் அளித்தல் முதலிய சிலவும் திராவிடப் பழக்கங்கள் எனலாம். மேலும் அரிசி, மீன், இறைச்சி போன்றவற்றை விரும்பி உண்ணல் இவர்தம் உணவுப்பழக்கங்களாகும் சகுனம் பார்த்தலும் திராவிடர்களிடம் காணப்பட்ட வழக்கமாகும்.

ஒருகாலத்தில் தென்பகுதியில் வாழ்ந்த பிராமணர், தமிழர் ஆகிய அனைவருமே திராவிடர் எனக் குறிக்கப்பட்டனர். கால்டுவெல் காலத்தில் பிராமணர்களை ஆரியர் என்னும் சொல் குறிக்குமென்பதும் பிராமணரல்லாதாரைத் திராவிடர் என்னும் சொல் குறிக்குமென்பதுமாகிய ஒரு வழக்கு நடைமுறைக்கு வந்தது.

திராடவிடர்கள் தங்கள் மீது படையெடுத்து வந்த ஆரியர்களோடு கடும்போர் புரிய வேண்டியிருந்தது. இச்செய்தி இருக்கு வேதத்திலேயே பல சுலோகங்களில் உள்ளது என்று மசூம்தாரும், இராமாயணக் கதை என்பதே ஆரியர்கள் தென்னிந்திய தசயுக்கள் அல்லது திராவிடர்கள்மீது படையெடுத்து வெற்றி பெற்றதைச் சித்திரித்துக் காட்டுவதாகும் என்று சிதம்பரம் பிள்ளையும் குறிப்பிடுவர். இதனைப் பி.டி. சீனிவாசய்யங்காரும் உறுதிப்படுத்துகிறார். ஆரியர்களுள் சுமசுகிருதம் பேசியவர்கள் மட்டும் இந்தியாவின் மேற்குக் கணவாய் வழியாக நுழைந்து வட இந்தியாவை அடைந்தார்கள். அங்குத் தங்களைவிட முன்னேற்றமான திராவிடர்களைக் கண்டு அவர்களிடமிருந்து பல நாகரிகங்களைக் கற்றுக் கொண்டனர் என எச்.சி. வெல்சு குறிப்பிடுகிறார். திராவிட

நாகரிகம் எனும் பழம் பெருமையினைத் தென்னாட்டு மக்கள் காத்துவருவதாக விவேகானந்தர் குறிப்பிடு கிறார்.

திராவிடர்தம் மொழி, இந்திய-ஐரோப்பிய மொழிகட்கும் சித்திய இனத்தைச் சேர்ந்த மொழி கட்கும் முற்பட்டதாகும்.

திராவிட நாகரிகம் என்பது தனித்தன்மை படைத்தது. ஆரிய நாகரிகத்திலிருந்தும் வேறுபட் டது. எனினும், நாளடைவில் இருவர்தம் பழக்க வழக்கங்கள், கொள்கைகள் முதலியவை கலந்து போயிருக்கின்றன. 'புலால் உண்ணாமை' என்னும் கோட்பாடு இனம் மாறி இடம் மாறிவிட்டதாகவே தெரிகிறது. தென்னிந்திய நாகரிகம் அடிப்படை அமைப்பில் திராவிடரது நாகரிகமாகஇருப்பினும் சில துறைகளில் ஆரியர்தம் கருத்துகளும் சேரப்பெற்றுச் சில மாற்றங்களை அடைந்துள்ளது.

இப்போது திராவிடர் என்னும் சொல்வழக்கு மொழியால், மாநில எல்லைகளால், உணர்வுகளால் மாறிப்போய்விட்டது என்றாலும், அதன் தொன் மைச் சிறப்பையும், வரலாற்றுப் பின்னணியையும் உலக அரங்கில் அதற்கென உள்ள இடத்தையும் யாரும் மாற்றிவிட முடியாது. மு.த.

திரான்சில் வேனியா: ஐரோப்பாவில் உரு மேனியா (Rumania) நாட்டின் நடுப்பகுதியில் உள்ள ஒரு மாநிலம். இதன் பரப்பு 55,146 ச.கி.மீ. திரான் சில்வேனியா (Tran-syl-vania) 305 முதல் 488மீட்டர் உயரமுள்ள ஒரு பீடபூமிப் பகுதி இதைத் தெற்கில் திரான்சில்வேனியா ஆல்ப்சு, இவாலேசியாப்பகுதியி னின்றும் கிழக்கில் கார்ப்பேத்தியன் மலைத்தொடர், மோல்டேவியா புனோவினா பகுதிகளினின்றும பிரிக் கின்றன. உருமேனியாவில் மிக்வும் சிறப்பு வாய்ந்த முன்னேற்றப் பகுதிகளில் திரான்சில்வேனியாவும் ஒன்றாகும். மூர்சூல் (Muresul) ஆறும், தான்யூப நதியின் வேறு சில கிளை ஆறுகளும் இப்பகுதியை வளப்படுத்துகின்றன. பல தாதுப்பொருள்கள் இப் பகுதியில் கிடைக்கின்றன. பழுப்பு நிலக்கரி, இரும்பு, ஈயம், மங்கனம், தங்கம், செம்பு, உப்பு, கந்தகம், எரிவளி முதலியன இங்கே கிடைப்பதால் பல்வேறு தொழில்கள் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளன. இரும்பு எஃகு, இரசாயனப் பொருள்கள், துணி வகைகள் முத லிய தொழிற்சாலைகள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கன. வேளாண்மை, ஆடு மாடு வளர்த்தல், மது தயாரித்தல், பழ வகைகள் உற்பத்தி ஆகியனவும் நடைபெறுகின்றன.

இங்கு அங்கேரிய (Hungarians) மக்களும் செரு மானியரும் குறிப்பிடத்தக்க சிறுபான்மையினராக

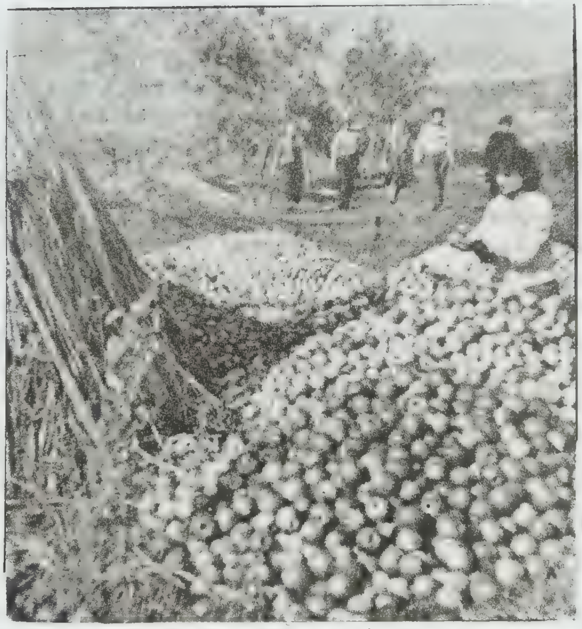

திரான்சில்வேனியா ஆப்பிள் பண்ணை

வாழ்கின்றனர். தவிரச் சில யூதர்களும் சிப்சி (Gipsies) களும் இருக்கின்றனர்.

வரலாறு: இப்பொழுது திரான்சில்வேனியா எனப்படும் பகுதி முற்காலத்தில் தேசிய பேரரசு (Dacian Kingdom) எனப்பெயர் பெற்றிருந்தது. உரோமானியர் இதை வென்று, கி.பி.107-இல் தமது பேரரசின் ஒரு மாநிலப் பகுதியாக்கினர். பிறகு கி.பி. 271-இல் இது விசிகாதியரின் (Visi-Goths) கீழ்வந்தது. பின்னர், கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டு வரை, ஊணர் கள் (Huns), கெபிடேயர்கள் (The Gepidae) அவாரி யர் (Avars), இசுலாவியர் (Slavs) முதலிய பலரின் படையெழுச்சிகள் இங்கு ஏற்பட்டன. கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டில் மாகியா இனத்தவர் (Magyar tribes) முதன் முதலாக இங்குப் புகுந்தனர். முதலாம் இசுடீ பன் (Stephen)என்ற மன்னன் இப்பகுதியை அங்கேரிய முடியாட்சியின்கீழ்க் கொண்டுவந்தான். செருமானியக் குடியேற்றங்கள் கி.பி. 12,13ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இங்கு ஏற்பட்டன. வாலேசியர் (Wallachians) எனப் பெயர் பெற்ற உருமேனிய இனத்தவர், கி.பி.1222 -இல் இங்கு இருந்தனர்.

துருக்கியர், கி.பி.16-ஆம் நூற்றாண்டில் மத்திய அங்கேரியை வென்றபின், திரான்சில்வேனியா ஓர ளவு விடுதலை பெற்றது. இங்கு மேலாண்மை செலுத்த ஆசுத்திரியரும் துருக்கியரும் இரண்டு நூற் றாண்டுகள் தம்மிடையே போட்டியிட்டனர். இசுடீ பாபன்க்சுகே (Stephen Bocskay) என்பவன் கி.பி. 1604

-இல்ஆசுத்திரிய ஆட்சியை எதிர்த்து ஒரு புரட்சிக் கலபகம் செய்தான். ஆசுத்திரியப் பேரரசர் அவனை கி.பி. 1606–இல் ஓர் இளவரசன் என்று ஏற்றுக்கொண்டார். ஆசுத்திரியாவின் மேலாண்மை கி.பி.1711-இல் திரான்சில் வேனியா முழுவதும் ஏற்பட்டது. இளவரசர்களுக்குப் பதிலாக ஆசுத்திரிய ஆளுநர்களின் ஆட்சி அங்கு அமைந்தது. உருமேனியர்களின் கிளர்ச்சி அடிக்கடி ஏற்பட்டு வந்தது அங்கேரியர், கி.பி.1848-இல் தமது விடுதலையை அறிவித்தபொழுது, அவர்கள் நடத்திய கலகங்களை அடக்க, ஆசுத்திரிய–உருசியப் படையினருக்கு உருமேனியர் உதவினர். திரான்சில் வேனியா, கி.பி.1867-இல் அங்கேரியின் ஒரு பகுதியாக ஆக்கப்பட்டது. முதலாம் உலகப் போருக்குப்பின் திரான்சில்வேனியாவிலிருந்த உருமேனியர் உருமேனியா நாட்டுடன் ஒன்று சேர்வதை விரும்பிக் கலகங்கள் செய்தனர். உருமேனியா, திரான்சில்வேனியாவைக் கைப்பற்றிக் கொண்டது. பின்னர், 1920-இல்ஏற்பட்ட உடன்படிக்கைப்படி அங்கேரி, திரான்சில்வேனியாவை, உருமேனியாவிற்கு வழங்கியது. இரண்டாம் உலகப்போர்க் காலத்தில், (1940–இல்) அங்கேரி வடக்குத் திரான்சில் வேனியாவைக் கைப்பற்றியது போருக்குப்பிறகு அதைத் திருப்பிக் கொடுத்து விட்டது. தெ.பா.

திரான்சுகாகேசியா: இது சோவியத்துச் சமஉடைமை ஒன்றியக் குடியரசில் அடங்கியுள்ள குடியரசுகளுள் ஒன்றாக இருந்தது. வடக்கே பெரியகாகசசு மலைத் தொடரும், தெற்கே துருக்கி, ஈரான் நாடுகளும், மேற்கே கருங்கடலும், கிழக்கே காசுபியன் கடலும் இதன் எல்லைகளாக அமைந்துள்ளன. இதன் பரப்பளவு 186100ச. கி.மீ. காகசசு மலைத் தொடரிலுள்ள பனிக்கட்டிப் பாளங்களால் மூடப்பட்ட சிகரங்களைக் கொண்ட எரிமலைகள் 500மீ. உயரம் வரை உள்ளன.

மக்கள்தொகை: உருசியாவில் 1970-இல் எடுக்கப்பட்ட மக்கள்தொகைக் கணக்கீட்டின்படி, திரான்சுகாகேசியாவில் (Transcaucasia) வசிக்கும் மக்கள் தொகை 22,800,000ஆகும். பெரும்பாலான மக்கள் முக்கிய நகரங்களாகிய பக்கு (Baku), எரவான் போன்ற இடங்களில் வாழ்கின்றனர்.

பொருளாதாரம்: பெரிய காகசசு, சிறிய காகசசு ஆகிய மலைகளுக்கிடையேயுள்ள திரான்சுகாகேசியா என்று சொல்லப்படும் பள்ளத்தாக்கு இலிக்ட்சி மலைகளால் இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. மேற்குப் பகுதித் தாழ்ந்த நிலத்திற்குக் கொகிதா என்றும், கிழக்குப் பகுதித் தாழ்ந்த நிலத்திற்கு குராஆராசு என்றும் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. கொகிதாப் பகுதியின் மிதமான தட்பவெப்ப நிலை தேயிலையும், பழவகைகளும் பயிர் செய்யத் துணைபுரிகிறது. கிழக்குப் பகுதியில் உழவுத்தொழில் செய்ய வேண்டிய நிலை உள்ளது. குராஆராசில் எண்ணெய்க் கிணறுகள் கொண்ட அடுக்குமலைகளும், பீடபூமிகளும், உள்ளன. மங்கனம், செம்புப் போன்ற தாதுப் பொருள்கள் பெருமளவில் கிடைக்கின்றன. சார்சியாப் பகுதியில் கற்களும், தர்ப்பாசு என்ற சிவப்புக் கற்களும் மிகுதியாகக் கிடைக்கின்றன. இது வெண்கல வேலைப்பாட்டிற்கும் புகழ்பெற்ற இடம். இங்குள்ள சத்துப்புக்கள் கரைந்த நீர் ஊற்றுகள் புகழ்பெற்றவை. திரான்சுகாகேசிய மலைத்தொடரில் உள்ள ஒசெரோசேவான் என்ற ஏரியிலிருந்து மிகுந்து வெளியாகும் நீர் இராசதான் ஆற்றில் பெருகி ஓடி பல மின்நிலையங்களில் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப் பயன்படுகிறது. ஆர்மேனியப் பகுதியில் உழவுத் தொழிலுக்கும் இந்நீர் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

வரலாறு: பண்டைய காலத்திலிருந்து இப்பகுதி ஐரோப்பாவிற்கும், ஆசியாவிற்கும் ஒரு பெரும் தொடர்பாக அமைந்துள்ளது. மெசபடோமியா நாகரிகம் இதன் வழியாக வடக்கே பரவியது.

ஆர்மேனியா, சார்சியா, அசர்பெய்சான் ஆகிய இடங்களை ஒன்று சேர்த்து 1918-இல் திரான்சுகாகேசியா கூட்டரசுக் குடியரசு நிறுவப்பட்டது. ஆனால் அடிப்படை வேற்றுமை காரணமாக அவை உடனே தனிக்குடியரசுகளாகப் பிரிந்தன. இம்மூன்றும் 1922 -இல் மறுபடியும் ஒன்று கூடித் திரான்சுகாகேசியா கூட்டமைப்புச் சமுதாயக் குடியரசை நிறுவி, உருசிய நாட்டின் ஒரு பகுதியாயிற்று. பின்னர் ஏற்பட்ட அரசியலமைப்பு மாறுதலின்படி, 1936-இல் திரான்சுகாகேசியக் குடியரசு மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அவையாவன: (1)ஆர்மீனியன் சோவியத்துச் சமஉடைமைக் குடியரசு (2) அசர்பைசான் சோவியத்துச் சமஉடைமைக் குடியரசு 3)சார்சியன் சோவியத்துச் சமஉடைமைக் குடியரசு. கி.பி.

திரான்சுசார்டன்: ஆசியாவின் தென்மேற்குப் பகுதியிலுள்ள ஒரு நாடு. இது சார்டன் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்நாடு சார்டன் நதியினால் பாலத்தீனத்திலிருந்து பிரிக்கப்படுகிறது. சார்டன் நதி எர்மன் (Herman) மலைச்சரிவுகளில் தோன்றிக் கலிலிக் கடல் (Sea of Galilee), இரிப்ட்டு பள்ளத்தாக்கு (Rift Valley) ஆகியவைகளின் வழியாகச் சென்று சாக் கடலில் (Dead Sea) கலக்கிறது. சார்டன் வற்றாத நதி. இந்நாட்டின் ஆவணப் பெயர் (Official Name) அசிமைடு சார்டன் அரசு (The Hashemite Kingdom

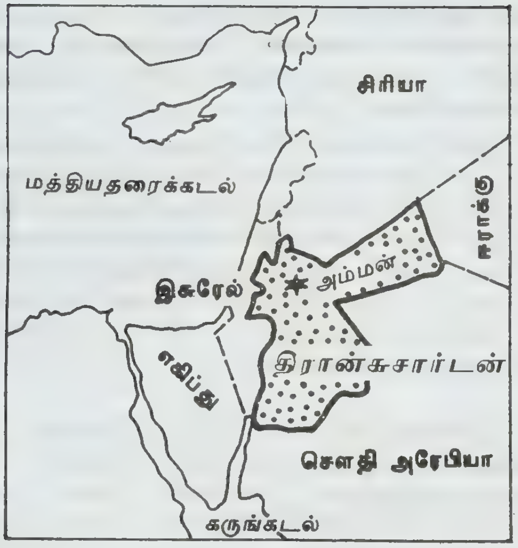

திரான்சுசார்டன் அமைவிடம்

of Jordan) எனப்படும். தலைநகரம் அம்மன் (Amman). இதன் பரப்பளவு 354,830 ச.கி.மீ. வடக்கே சிரியாவும் (Syria), வடகிழக்கே ஈராக்கும் (Iraq), கிழக்கும் தெற்கும் சௌதி அரேபியாவும் (Saudi Arabia), மேற்கே இசுரேலும் (Israel) எல்லைப்புற நாடுகளாம்.

திரான்சுசார்டனின் பெரும்பகுதி பாலைவனம்; பல குன்றுகளும் கரடுமுரடான மலைகளும் நிறைந்துள்ளன. மழையே கிடையாது; கோடைக் காலத்தில் பகல்நேரம் வெப்பமாகவும், இரவு நேரம் குளிர்ச்சியாகவும் இருக்கும். மாரிக்காலத்தில் மிகவும் குளிர்ச்சியாக இருக்கும். மலைகள்மீதும் சமவெளியிலும் அடிக்கடி பனி மூடியிருக்கும். வடமேற்குத் திரான்சுசார்டன் பகுதி வளமான பகுதியாகும். இங்குக் கோதுமை, பார்லி, திராட்சை ஆகியவை பயிரிடப்படுகின்றன. ஆடு, மாடுகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. ஆலிவ் எண்ணெய் தயாரிப்பு, துணி நெசவு, புகையிலையிலிருந்து பல பொருள்களைத் தயாரித்தல் ஆகிய தொழிற்சாலைகளில் மக்கள் வேலை செய்கின்றனர். எரியகி (Phosphates), மர உப்பு (Potash) போன்ற தாதுப்பொருள்களும் கிடைக்கின்றன. தெற்குப் பகுதியில் எண்ணெய்க் கிணறுகள் உள்ளன. சுற்றுலாப் பயணிகள் (Tourists) 2,50,000க்கு மேல் (1971-கணக்கின்படி) இங்கு வந்துள்ளார்கள். தலைநகராகிய அம்மனிலிருந்து நாட்டின் பல இடங்களுக்குப் பயணிகள் செல்கின்றனர். புகை வண்டி மூலமாக அம்மனிலிருந்து அண்மை நாடான சிரியாவுக்குச் (Syria) செல்கின்றனர்.

இங்கு அராபியர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்களில் முசுலிம் அராபியர்கள், கிறித்தவ அராபியர்கள், இவர்களுக்குச் சமமாகச் சிர்காசியன்சு (Circassians) இனத்தார் ஆகியவர்கள் அடங்குவர். அராபியர்களுள் பெரும்பாலோர் பிதௌன்சு (Bedouins) அல்லது நாடோடிகள். நிலையாக வாழ்வதற்கு வீடுகள் இல்லாததால் இவர்கள் தங்களுடைய ஆடு, மாடுகளுடன் புதிய புல்வெளியைத் தேடி ஊர் ஊராகச் செல்வர்.

பழங்காலத்தில் சார்டன்: விவிலிய நூலில் (The Bible) சார்டன் அடிக்கடி குறிப்பிடப்படுகிறது. இசுரேல் குழந்தைகள், சார்டனிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு 'உறுதி கூறும் நிலம்' (Promised Land) எனப்படும் பாலத்தீனத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர் என்பர். கிரேக்கர்களும் உரோமானியர்களும் எகிப்தியர்களும் வெவ்வேறு காலங்களில் இந்த இடத்தைத் கையகப்படுத்திக் கொண்டனர். ஏறக்குறைய 450 ஆண்டுகளுக்கு முன் உதுமானியத் (Ottoman) துருக்கியர்களுடைய மேலாண்மையின் கீழ் இது இருந்தது. முதலாம் உலகப்போர் வரை இது துருக்கி நாட்டின் பகுதியாக இருந்தது.

திரான்சுசார்டன் 1921-இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. எசாவின் (Hejah) முன்னாளைய அரசனின் இரண்டாம் மகனும், இராக்கின் அரசன் பைசலின் மூத்த சகோதரனுமான (Second Son of the Ex-king of Hejah and Elder Brother of King Faisal of Iraq) எமிர் அப்துல்லா இபுஉசெயின் (Emir Abdullah Ibu Hussain) என்பவர் பிரிட்டனின் பாதுகாப்புடன் ஆட்சி செய்தார். தலைநகர் அம்மனில் ஆங்கிலப் பிரதிநிதி ஒருவர் இருந்தார். ஆங்கில விமானப் படையொன்று நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. சார்டன் கி.பி. 1946 வரை ஆங்கில அரசுக்குட்பட்டு ஆளப்பட்டது. அதே ஆண்டில் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையின்படி திரான்சு சார்டன் ஒரு விடுதலை நாடு என்று இங்கிலாந்து ஏற்றுக் கொண்டது.

புதிய குடியரசு நாடாக 1948-இல் இசுரேல் உருவாவதைச் சார்டன் அரசு எதிர்த்தது. இசுரேல் சார்டன் எல்லைகளில் போர் நடந்து கொண்டேயிருந்தது. பின் 1950-இலிருந்து போர் மும்முரமாக இல்லை. சமாதானம் செய்து கொள்ளப்பட்டது. அதன் விளைவாகச் செருசலம் நகரம் இவ்விரு நாடுகளுக்கிடையே பிரித்துக் கொள்ளப்பட்டது.

அரசியலமைப்பின் அடிப்படையில் முடியாட்சி சார்டனில் நிறுவப்பட்டது. உசெயின் கி.பி. 1953-இல் சார்டனின் மன்னரானார். சார்டனின் ஆளவை மன்றம் சிறப்புடையவர் மன்றம் (House of

Notables) எனப்பட்டது. மன்னரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 30 பேர்கள் இதில் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். பேராளர் சபையில் (House of Representatives) மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 60 பேர்கள் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர்.

திரான்சுசார்டன் கி.பி. 1958-இல் அரேபியக் கூட்டு நாடுகளிலுள்ள ஈராக்குடன் சேர்ந்தது. ஆனால் ஓராண்டுக்குள் ஈராக்கு அரசாங்கத்தை ஒரு புரட்சி தூக்கியெறிந்தது. ஆகவே அதன் உறவைச் சார்டன் முறித்துக்கொண்டது. சார்டன் எட்டு மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அவை அம்மன் (Amman), இர்பித்து (Irbid), பல்கா (Balga), கராக்கு (Karak), மனன் (Maan), செருசலம் (Jerusalem), எப்ரன் (Hebron), நப்லசு (Nablus) என்பவையாகும். இதிலுள்ள கடைசி மூன்று மாவட்டங்களுக்கும் மொத்தமாக மேலை வங்கி(West Bank) எனப்பெயரிட்டனர்.

சார்டன் கி.பி. 1967-இல் நடந்த ஆறு நாட்போரில் நான்காம நாளில் இசுரேலால் தோற்கடிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது திரான்சுசார்டனில் எடோம் (Edom), கிலீட்டு (Gilead), மோ ஆப்(Moab), முதலிய பகுதிகளும்,பழைய பாலத்தீனத்தின் சில பகுதிகளும் அடங்கியுள்ளன.

அசிமைடு சார்டானிய அரசின் மக்கள்தொகை (1982-ஆம் ஆண்டுக்குரிய கணக்கின்படி) சோர்டான் ஆற்றுக்குக் கிழக்குப்பகுதியில் 2.25 மிலியனும்; மேற்குப் பகுதியில் 1.25 மிலியனும் ஆகும். அ.கே.

திரான்சுவால்: தென் ஆப்பிரிக்கக் குடியரசின் வடகிழக்குப்பகுதியிலுள்ள ஒரு மாநிலம் திரான்சுவால் (Transvaal). வால் (Vaal) நதியைக் கடந்து சென்று தோன்றுவிக்கப்பட்ட மாநிலம் ஆதலால் திரான்சுவால் எனப்பெயர் பெற்றது. இதன் நிலப் பரப்பு 262, 499 சதுரக் கிலோ மீட்டர்; மக்கள் தொகை 8,350,500 (1980) தலைநகரம் பிரிட்டோரியா (Pretoria). இது தென் ஆப்பிரிக்கக் குடியரசின் தலைநகரங்களுள் ஒன்றாகும். இதன் பெரும்பகுதி வெல்டு (Veld) என்கிற புல்வெளி நிறைந்த பீடபூமி. இது தெற்கில் விட்வாட்டர்சுடாண்டு (Witwatersrand) மலைத்தொடரை ஒட்டி உயர்ந்துள்ளது. இம்மலைத் தொடர் ஆப்பிரிக்க மொழியில் வெள்ளைத் தண்ணீர் மலைத்தொடர் (White Water ridge)என்று பொருள்படும். இலிம்போபோ (Limpopo), வால் (Vaal) ஆகியவை முக்கிய ஆறுகளாகும் பெரும்பான்மைப் பழங்குடிகள் பாண்டுக்கள் (Bantus) என்பவர்கள். இங்குத் தாதுவளம் மிகுதி. முக்கிய தொழில் தங்கச் சுரங்கங்களிலிருந்து தங்கத்தை வெட்டி எடுத்தல். உலகில் பொன் மிகுதியாகக் கிடைக்கும் இடங்களில் இதுவே முதன்மையானது. தலைநகரான பிரிட்டோரியாவுக்கு அருகில் வைரம் கிடைக்கிறது. மற்றும் உரேனியம், நிலக்கரி, வெள்ளி முதலியனவும் கிடைக்கின்றன. உழவு தொழில் சுரங்கத் தொழிலுக்கு அடுத்ததாகும்.

ஆங்கிலேயர்கள் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் (1815) கேப் குடியேற்றத்தில் (Cape Colony)ஆட்சி செய்தபோது, அவர்களுக்கு முன் அங்குக் குடியேறிய 25,000 டச்சுக்காரர்கள் வேளாண்மை செய்து வந்தனர். டச்சுக் குடியேறிகளைப் போயர்கள் (Boers) என்று பிரித்தானியர்கள் குறிப்பிட்டனர். தங்களை ஆங்கிலேயர்கள் அடக்கி ஆள்வதைப் போயர்கள் விரும்பவில்லை

ஆங்கிலேயர்கள் கி.பி. 1833-இல் தங்கள் ஆதிக்கத்தின்கீழ் உள்ள இடங்களில் அடிமை வாணிகத்தை ஒழித்ததால், போயர்கள் ஆங்கில அரசை விரும்பவில்லை. ஆகவே, போயர்கள் கேப் குடியிருப்பிலிருந்து வெளியேறினர். போயர்கள் கி.பி. 1836-லிருந்து 1856 வரை கேப் குடியிருப்பிலிருந்து வெளியேறி வடகிழக்குத் திசையாக நடந்து சென்ற நிகழ்ச்சியைப் பெரிய நீண்டதூரப்பயணம்(The Great Trek) என்று குறிப்பிடுகின்றனர். வெகுதூரப் பயணம் செய்த போயர்கள் திரான்சு வால், ஆரஞ்சுச் சுதந்திர நாடு (Orange Free State) ஆகியவற்றைத் தோற்றுவித்தனர்.

திரான்சுவாலில் வசித்து வந்த போயர்களை அண்டையில் உள்ள சூலு (Zulu) மரபினர் தாக்கி வந்தார்கள். போயர்கள் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள ஆங்கிலேயர் உதவியை நாடினர். ஆங்கிலேயர் கி.பி. 1877-இல் திரான்சுவாலைத் தங்களுடைய ஆதிக்கத்தின்கீழ்ச்சேர்த்துக்கொண்டதாக அறிவித்தனர். அதோடு சூலு மரபினரையும் தோற்கடித்தனர். நான்காண்டுகளுக்குப் பின்(கி.பி.(1881) திரான்சுவாலில் போயர்கள் தங்களுடைய சுதந்திரத்தைத் திரும்பப் பெறக்கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டு மசூபா மலையில் இருந்த பிரித்தானியப் படையைப் புறங்காட்டி ஓடச் செய்தனர். பிரிட்டோரியாவில் நடந்தகூட்டத்தின்விளைவாக இங்கிலாந்தின் பிரதமர் கிளாடுசுடன் (Gladstone) திரான்சுவாலுக்குச் சுதந்திரம் வழங்கினார். திரான்சுவால் ஒரு குடியரசு நாடாகியது. இதனையே தென் ஆப்பிரிக்கக் குடியரசு என்றனர்.

திரான்சுவாலில் கி.பி. 1883-இல் தங்கச் சுரங்கங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. திரான்சுவாலில் தங்கச் சுரங்கங்களின் மையமாகிய சோகன்சுபர்க்குக்கு (Johannesburg) ஆயிரக்கணக்கான பிரித்தானியர்கள வந்து சுரங்க வேலையில் ஈடுபட்டனர். திரான்சுவா

லின் மக்கள் தொகையில் கி.பி.1896-ஆம் ஆண்டில் 50 விழுக்காட்டிற்கு மேல் ஆங்கிலேயர் இருந்தனர். புதியதாகக் குடியேறிய ஆங்கிலேயர்களைப் போயர்கள் விரும்பவில்லை. போயர்கள் அவர்களை 'உயிட்லாண்டர்கள்' (Uitlanders) அல்லது 'வெளிநிலத்தார்' (Outlanders) என்று குறிப்பிட்டனர். திரான்சுவாலின் குடியரசுத் தலைவர் பால்குருகர் (Paul Krugar) அவர்களுக்கு எல்லா அரசுரிமையையும் வழங்க மறுத்தார். அவர்களிடமிருந்து சுங்க வரியை வசூலித்தார். நாளுக்குநாள் நிலைமை மோசமாகியது. வெளிநிலத்தார் கேப் குடியேற்றத்தின் பிரதமர் சிசில் ரோட்சு (Cecil Rhodes) என்பவருடன் இரகசியமாகப் பேசித் திரான்சுவாலில் புரட்சி செய்யத் திட்டமிட்டனர். புரட்சியாளர்களுக்கு உதவி செய்யத் தயாராக இருந்த ஆங்கிலப் படை சேம்சன் (Jameson) தலைமையில் திரான்சுவாலின் எல்லையைக் கடந்த போது போயர்கள் சேம்சனைக் கைது செய்தனர். சிசில் ரோட்சு கேப் குடியேற்றத்தின் பிரதமர் பதவியைத் துறந்தார்.

திரான்சுவாலின் குடியரசுத் தலைவர் வெளிநிலத்தார்களுக்கு மிகவும் தொந்தரவுகள் கொடுத்தார். திரான்சுவாலில் வசித்து வந்த 20,000 க்கும் மேற்பட்ட ஆங்கிலேயர்கள் ஒரு மனுவை இங்கிலாந்து அரசி விக்டோரியாவிடம் கொடுத்தனர். அதன் விளைவாக கி.பி. 1891-இல் பிளொயெம்போன்டீனில் (Bloemfontein) மகாநாடு கூட்டப்பெற்று வெளிநிலத்தார்களுக்குக் குடிமக்கள் உரிமைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது வற்புறுத்தப்பட்டது. ஆனால், குருகர் (Kruger) மறுத்தார். இவர் கேப் குடியேற்றத்திலுள்ள ஆங்கிலேய ஆதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவும் மறுத்தார். ஆங்கில அரசு தன் படைகளைக் கேப் குடியேற்றத்தில் குவிப்பதைக் கண்ட குருகர் போர் தொடுத்தார். இந்தப் போரை ஆங்கிலேயர் போயர் போர் என்று குறிப்பிட்டனர். இந்தப் போர் கி.பி. 1899-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 11-ஆம் நாள் தென் ஆப்பிரிக்கக் குடியரசு என்கிற திரான்சுவாலுக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் இடையே நடைபெற்றது. ஆரஞ்சுச் சுதந்திர அரசில் உள்ள போயர்கள் திரான்சுவாலிலுள்ள போயர்களுடன் சேர்ந்து போர் செய்தனர். போயர்கள் நேட்டால்மீது படையெடுத்து 'இலேடீசுமித்தை' (Ladysmith) முற்றுகையிட்டனர். ஆனால், திரான்சுவாலின் தலைநகர் பிரிட்டோரியா மற்றும் சோகன்சுபர்க்கு, பிளோயெம்போன்டீன் நகரங்கள் ஆங்கிலேயர்களால் கைப்பற்றப்பட்டன. திரான்சுவாலும் ஆரஞ்சுச் சுதந்திரநாடும் பிரித்தானியப் பகுதியோடு இணைக்கப்பட்டன. இந்தப் போர் 1900 செப்டம்பர் மாதத்தில் முடிவடைந்தது. போயர்கள் சரணடைந்தனர். போயர்களுடைய தலைவர்களான இசுமட்சு (Smuts), தீ வெட் (DeWet), போதா (Botha) ஆகியோர் கொரில்லாப் போரைச் செய்தனர். அவர்களும் 1902-மார்ச்சில் சரணடைந்தனர். அதே ஆண்டு மே மாதத்தில் வீரிநிக்கிங்கு உடன்படிக்கை (Vereeniging Treaty) செய்துகொள்ளப்பட்டு ஆங்கில அரசின் மேலாண்மையைத் திரான்சுவாலிலும் ஆரஞ்சுச் சுதந்திர அரசிலும் வசித்த போயர்கள் ஏற்றுக் கொண்டனர். ஆங்கிலேயர்கள் அந்நாடுகளுக்குத் தன்னாட்சியைக் கொடுத்துப் போயர்களுடன் நட்பாக வாழ்ந்தனர். அ.கே.

திரிகடுகம்: இது பதினெண் கீழ்க் கணக்கில் இடம் பெற்றுள்ள ஒரு நூலாகும். சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி ஆகிய மூன்று மருந்துப் பொருள்களால் ஆன சூரணம் எவ்வாறு உடல் நோயை நீக்குமோ அவ்வாறே இந்நூலின் பாடல் ஒவ்வொன்றிலும் அமைந்துள்ள மூன்று அறக்கருத்துகளும் உள்ள நோயை நீக்கும் தன்மையனவாகும். இவ்வரிசையில் சிறுபஞ்சமூலம், ஏலாதி என்ற நூல்கள் அமைந்துள்ளன. அவை பெயர் அமைந்துள்ள வகையிலும், நீதிக் கருத்துகளை அமைத்துக் கூறும் முறையிலும் மிகுதியும் ஒப்புமையுடையனவாகும். திரிகடுகம் சுக்கு மிளகு திப்பிலி என்பது திவாகர மாகும். இப்பெயர் இக்காரணத்தால் அமைந்ததாகும். உலகில்கடுகம் உடலின் நோய்மாற்றும், அலகு இல்அக நோய் அகற்றும் - நிலை கொள் திரிகடுகம் என்னும் திகழ் தமிழ்ச் சங்கம், மருவு நல்லாதன் மருந்து' என்ற பாயிரச் செய்யுளே மேற்கண்ட கருத்திற்கு அரணாக அமைந்துள்ளது. இந்நூலில் உள்ள ஒவ்வொரு பாடலிலும் மூன்று மூன்று கருத்துகளை ஒரு பொதுக் கருத்தொடு பொருத்திக் கூறும் முறை போற்றுதற்குரியதாகும். பொதுக்கருத்து, பாவின் ஈற்றடியில் சுட்டிக் கூறப்படும். மூன்றாம் அடியின் ஈறு இம்மூன்றும், இவை மூன்றும், இம்மூவர், இவர் மூவர் என மூன்று என்றும் எண்ணுத்தொகைச் சொற்களில் முடிவுறும். இவ்வாறு இந்நூலின் அமைப்பு ஒரு குறிப்பிட்ட முறையில் அமைந்துள்ளது இந்நூலின் தனிச் சிறப்பாகும். திருக்குறள், நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை முதலிய நூற்கருத்துகள் இந்நூலில் மிகுதியும் எடுத்தாளப்படுகின்றன. இனியவை நாற்பது - திரிகடுகம் ஆகிய இருநூல்களும் மிகுதியும் ஒப்புமைப் பொருண்மையுடையவைகளாக விளங்குகின்றன. இந்நூல் உலக வழக்கில் பயின்று வரும் சில பழமொழிகளை எடுத்தாண்டுள்ளது.

திரிகடுகம் இயற்றிய ஆசிரியர் நல்லாதனார் ஆவார். ஆதனார் என்ற இயற்பெயரோடு 'நல்' என்ற அடைமொழி புணர்த்து நல்லாதனார் என்று வழங்கப்பெற்றார். நல்லச்சுதனார், நல்லழிசியார், நல்லுருத்திரனார் என்னும் பெயர்கள் இவ்வகையில்

அமைந்தனவாகும். இவர் வைணவ சமயத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதனைக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாவினால் அறிய முடிகிறது. இவ்வாசிரியர் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தினைச் சார்ந்த 'திருத்து' என்னும் ஊரினர் எனத் தெரிகிறது. இவர் போர்த் திறமை மிக்கவர் என்பதனைச் 'செரு அடு தோள் நல்லாதன்' என்னும் பாயிர அடி குறிக்கின்றது.

இந்நூல் பாயிரம் நீக்கி நூறு செய்யுட்களைக் கொண்டுள்ளது. 'திரிகடுகம் – ஐ இருபது ஆகும்' என்று பிரபந்த தீபிகை சுட்டிக் கூறும். இந்நூல் முழுமைக்கும் பழைய உரை ஒன்று அமைந்துள்ளது. அவ்வுரை செய்யுட் பொருளைத் தெளிவாகப் பொழிப்புரை வடிவில் தந்துள்ளது. மருந்துபோல் பயன்படும் இவ்வறநூல் எல்லோர்வாழ்விலும் ஏற்றம் பெறும் நூலாகும். கி.கோ.

திரிகூடராசப்பக் கவிராயர், தென்காசியை அடுத்த மேலகரம் என்ற ஊரில் சைவ வேளாளர் குலத்தில் கி.பி. 18–ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய தமிழ்ப் பெரும்புலவர் ஆவார். இவர் திருவாவடுதுறை ஆதீனத் தலைவர் சுப்பிரமணிய சுவாமிகளின் மரபு வழியினர்; இளமையிலேயே சொல்லணி பொருளணி விளங்கக் கவிபாடும் திறமுடையவர்; குறவஞ்சி நூல்களின் முன்னோடியாக விளங்கும் திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியை இயற்றிப் பெரும் புகழ் படைத்த செம்மல்; குற்றாலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள குற்றால நாதர் மீது அளவுகடந்த பக்தியுடையவர்.

மதுரையை நாயக்க மன்னர்கள் ஆட்சி செய்த காலத்தில் வாழ்ந்தவர் இவர். முத்துவிசயரங்கசொக்கநாத நாயக்கர் என்ற அரசர் முன்னிலையில் அவர் வேண்டுகோளுக்கிணங்கிப் பாடிய குறவஞ்சி நூலை அரங்கேற்றம் செய்த இவர் 'திருக்குற்றால நாதர் கோயில் வித்துவான்' என்ற சிறப்புப் பட்டப் பெயர் பெற்றார். இவர்தம் குடும்பத்தினருக்கு இன்றும் இக் கோயிலில் மரியாதை வழங்கப்படுகிறது. இந்நூலின் நினைவுக் குறியாக நன்செய் நிலம் முற்றூட்டாக வழங்கப்பட்டது. அந்நிலம் இருக்குமிடம் இன்றும் 'குறவஞ்சி மேடு' என்று கூறப்படுகிறது. நாயக்க மன்னர் இந்நிலம் குறித்துச் செப்பேட்டில் எழுதிக் கொடுத்த பத்திரம் இன்றும் இவருடைய வழியினருக்குப் பெண்வழிக் காணியாக இருந்து வருகின்றது.

இவரை ஆதரித்த வள்ளல்களுள் சொக்கம்பட்டிக் குறுநில மன்னர் சின்னணஞ்சாத் தேவரும் ஒருவர். குறவஞ்சி நூலில் இக்குறுநில மன்னனைப் புகழ்ந்து பாராட்டித் தம் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துள்ளார்.

இப்புலவரின் வழிமரபினர் இன்றும் தங்கள் பெயருக்குப்பின் கவிராயர் என்றும் ராயர் என்றும் இணைத்துக்கொண்டு அக்கவியின் குடி வழியினர் எனப் பெருமையுடன் கூறிக் கொள்கின்றனர்.

இந்நூலாசிரியர் குறவஞ்சி நீங்கலாக 14 நூல்கள் இயற்றியுள்ளார். தலபுராணம், மாலை, சிலேடை வெண்பா, யமக அந்தாதி, உலா, ஊடல், பரம்பொருள் மாலை, கோவை, குழல் வாய்மொழி மாலை, கோமளமாலை, வெண்பா அந்தாதி, பிள்ளைத்தமிழ், நன்னகர் வெண்பா ஆகிய சிற்றிலக்கிய நூல்கள் அனைத்திலும் திருக்குற்றாலத்தை அடைமொழியாக்கியுள்ளார்.

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி ஒரு நாட்டிய நாடகமாக நடிக்கப் பெறலால் இவ்வாசிரியர் ஒரு நாடகப் புலவராகவும் விளங்கினார் எனலாம். பி.தெ.

திரிகோணமலை: இலங்கைத்தீவின் வடகிழக்குக் கடற்கரையில் திரிகோணமலை விரிகுடாவிலுள்ள ஒரு முந்நீரகப் பகுதியில் திரிகோணமலை (Triconmalee) அமைந்துள்ளது. உலகிலுள்ள சிறந்த மிகப்பெரிய இயற்கைத் துறைமுகங்களுள் திரிகோணமலையும் ஒன்றாகும். பண்டைய காலத்திலேயே தமிழர்கள் குடியேறிய ஓர் முக்கிய குடியேற்ற நாடு இது. இங்கு ஆயிரம் தூண்கள் கொண்ட ஒரு மாபெரும் கோயிலைத் தமிழர்கள் கட்டினர்.

ஐரோப்பியர் வருகை: முதன்முதலாக திரிகோணமலை நகரத்திற்குள் கி.பி. 17–ஆம் நூற்றாண்டில் வந்த ஐரோப்பியர்கள் போர்ச்சுகீசியர் ஆவர். இவர்கள் தமிழர்கள் கட்டிய ஆயிரம் தூண்களைக் கொண்ட கோயிலை இடித்துத் தரைமட்டமாக்கி, அதன் கற்களைக் கொண்டு தங்கள் பாதுகாப்பிற்காக ஒரு கோட்டையைக் கட்டினர். கடல் வலிமை வாய்ந்த எல்லா ஐரோப்பிய நாடுகளின் கவனத்தையும் இவ்வழகிய இயற்கைத் துறைமுகம் ஈர்த்தது. எனவே தச்சுக்காரர்கள், பிரெஞ்சுக்காரர்கள், ஆங்கிலேயர்கள் ஆகியோரிடம் கைமாறி மாறி இறுதியில் கி.பி. 1795–இல் ஆங்கிலேயர் வசம் வந்தது.

இரண்டாம் உலகப்போரில் சிங்கப்பூர் சப்பானியர் வசமானதும், திரிகோணமலை ஆங்கிலேயரது கப்பற்படைத் தளமாக முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்கியது. இங்குச் சப்பானியரால் 1942–ஆம் ஆண்டு குண்டு வீசப்பட்டது. இலங்கை சுதந்திரமடைந்த பிறகும்கூட, 1957 வரை ஆங்கிலேயர் இத்துறைமுகத்தைத் தங்களுக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். பிறகு வணிகத் துறையில் இத்துறைமுகத்தின் சிறப்புக் குறையலாயிற்று. மறுபடியும் இத்துறைமுகம் 1960 முதல் சிறப்படைந்தது. இலங்கையின் தலைநகரமும் முக்கிய துறைமுகமுமான கொழும்பில் நெருக்கடியும், தொழிலாளர் சிக்கல்களும் மிகுந்ததனால்

இலங்கையின் வணிகம் திரிகோணமலைத் துறைமுகம் வழியாக நடைபெறலாயிற்று.

இருப்புப்பாதை முடிவிடமாகத் திரிகோணமலை யுள்ளது. இவ்விடம் இலங்கையின் மற்ற எல்லாப் பகுதிகளுடனும் நல்ல சாலைகளால் இணைக்கப் பட்டுள்ளது. திரிகோண மலையின் வடக்கேயுள்ள புல் மேடை என்ற இடத்தில் மிக்க அளவில் 'இல்ம னைட்டு' என்ற தாதுப்பொருள் கிடைக்கிறது. இதன் அளவு ஏறக்குறைய 4,000,000 கண்டிகளாகும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

திரிகோணமலையின் பரப்பளவு 2714 ச.கி.மீ. இதன் மக்கள்தொகை 44,913 (1981). கி.பி.

திரிசங்கு, சூரியகுலத்தின் பிரிவான இட்சுவாகு வமிசத்தில் தோன்றிய மன்னன். இவன் இயற்பெயர் 'நிருக்தி' என்று அரிவம்சம் என்னும் நூலில் காணப் படுகிறது. இவன் தந்தை 'பிருது' என்பவன். தந்தை பெயர் திரிபந்தனன் என்றும் இவர்மனைவி பெயர் சத்திய வதி என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. திரிசங்கு தன் குலநெறியின்படி நீதியுடன் ஆண்டு வந்தான். தன் பூத உடலுடன் சுவர்க்கம் செல்லவேண்டும் என்ற ஆசை இவனுக்குத் தோன்றியது. அதனால், குலகுரு வசிட்டமுனிவரையடுத்துத் தன் விருப்பத்தைக் கூறி னான். அதைக் கேட்ட வசிட்டர் 'உடலுடன் சுவர்க் கம் செல்ல இயலாது' என்றும், அத்தகைய ஆசை இனி வேண்டாம் என்றும் அறிவுரை கூறினார். குரு வால் தணிக்கப்பட்டும் இவனது ஆசை தணியாமை யால்,வசிட்டரின் புதல்வர்களையடுத்துத் தன் ஆவலை வெளியிட்டான்.அவர்களும்,தம் தந்தை கூறியதனையே கூறித் தங்களால் அச்செயல் செய்ய இயலாமை யினைத் தெரிவித்தனர் அதைக்கேட்ட திரிசங்கு ஏமாற்றமடைந்தவனாய், அவர்களிடம் மீண்டும் மீண்டும் தன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுமாறு கூறி வற்புறுத்தினான். அதைக் கேட்ட வசிட்டரின் புதல் வர்கள் துடுக்காகப் பேசிய மன்னனைச் சண்டாளனாகு மாறு சபித்தனர். அதனால் திரிசங்கு சண்டாளனாக மாறி மனம் வருந்தினான். ஆயினும், தன் விருப் பத்தை நிறைவேற்ற விரும்பி வசிட்டரின் எதிரியாக விளங்கும் விசுவாமித்திரரை அடுத்தான். தன் குலப் பெருமை அறிந்த விசுவாமித்திரரிடம், குலகுரு தன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றாததுடன் சாபமிட்டதை யும், அதனால் தனக்கு ஏற்பட்ட அவமானத்தையும் கூறினான். விசுவாமித்திரர் அவனுடைய தோற்றத் தையும் நிலையையும் கண்டு வருந்தினார். ஒரு காலத்தில் மன்னனாக இருந்தவராதலின் ஒரு சத்திரிய மன்னனுக்கு ஏற்பட்ட அவமானத்தை மாற்ற விரும்பி னார். தம்மிடம் அடைக்கலமாக வந்தவனை ஏற்றுக் கொண்டு, அவனை உடலுடன் சுவர்க்கம் அனுப்புவ தாக வாக்களித்தார். அதற்குரிய யாகத்தை அதன் மரபு பிழையாமல் செய்தார். யாகத்திற்குரிய 'அவி யைக்' கொடுக்கத் தேவர்களை அழைத்தார். ஆனால் தேவர்கள் அந்த அவியைப் பெற வரவில்லை. அத னால் விசுவாமித்திரர் கோபங் கொண்டார். பலகால மாகத் தவஞ்செய்த புண்ணிய பலத்தினால் உடலு டன் திரிசங்குவைச் சுவர்க்கத்திற்கு அனுப்பினார். இரித்துவிக்குகள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே 'திரிசங்கு' சுவர்க்கத்தை அடைந்தான். அதைக் கண்ட தேவேந்திரன், 'திரிசங்குவே திரும்பிப்போ. குரு சாபமடைந்தவன் சுவர்க் கத்திலிருக்கத் தகுதியற்ற வன். தலைகீழாய்ப்பூமியில் வீழ்க!' என்று சபித்தான். அதனால் திரிசங்கு தலைகீழாகப் பூமியில் விழுந்து கொண்டிருக்கும்போது 'முனிவர் பெருமானே! என் னைக் காப்பாற்றக் கடவீர்! என்று கூறிக்கொண்டே பூமியை நோக்கி வந்தான். அதைக் கண்ட விசுவா மித்திரர் சினங்கொண்டு தம் தவ வலிமையால், 'அப்படியே நில்' எனப் பணித்ததுடன் புதிய உலகை, படைக்கத் தொடங்கினார். முதலில் தெற்குத் திசை யில் சப்த இருடிகளையும் மற்றொரு நட்சத்திர மண்டலத்தையும் படைத்தார். மற்றுமோர் இந்தி ரனையும், தேவர்களையும் படைக்க எண்ணியவரா யிருக்கத் தேவர்கள், விசுவாமித்திரரிடம் மிகுந்த வணக்கமாய்க் குருசாபம் பெற்றவர் சுவர்க்கத்தில் இருக்கத் தகுதியற்றவர் என்று கூறி அவரை அமைதி அடையச் செய்தனர். ஆனால் 'எனது வாக்கைப் பொய்ப்பிக்க இடங்கொடேன்' என்று முனிவர் கூறிய துடன், இந்தத் திரிசங்குவின் சுவர்க்கமும், தம்மால் படைக்கப்பட்டவைகளும் இவ்வுலகம் உள்ளவரை நிலைத்திருக்கவும், திரிசங்கு என்றுமே தலைகீழாகத் தேவனைப் போல் இருக்கவும், தேவர்களும் முனிவர் களும் அனுக்கிரகம் செய்யவேண்டும் என்று முனிவர் கூற அப்படியே இருக்கத் தேவர்களும், முனிவர்களும் இசைந்தனர். சுவர்க்கத்திற்கும் பூமிக்கும் இடையில் திரிசங்குவின் சுவர்க்கம் இருக்கிறது என்று இராமாய ணம் கூறுகிறது. இரண்டும் கெட்ட நிலையில் இருக் கும் செயல்களுக்குத் திரிசங்குவின் சுவர்க்கத்தை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறும் வழக்கம் மக்களிடம் இன்றுமுள்ளது. என்.சீ.

திரிசடை: இராமாயண காப்பியத்தில் சீதைக்குத்துணைபுரியும் ஒரு பாத்திரம். இராவணன் தம்பி வீடணன் மகள். இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து சென்று அசோகவனத்தில் சிறைவைத்த போது காவலாக இருந்த அரக்கியருள் இவளும் ஒருத்தி. இவள் மற்றைய அரக்கியர்களைப்போல் சீதையை மருட்டித் தொல்லை கொடுக்காமல் ஆறு தல் கூறித் தேற்றும் தோழியாக இருந்தவள். சீதை

அசோகவனத்தில் நெடுங்காலம் இருந்ததால் தன்னை மீட்பார் இலாமையையும், தன் வாழ்வில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளையும் நீடு நினைந்து துன்புற்று உழலும்போது, அரக்கியர் அனைவரும் காவல் மறந்து உறங்கக் கண்ட சீதை, தனக்கு அன்பினால் தாயினும் இனிய திரிசடையைத் 'தூயவளே' என்று விளித்துத் தன் புருவம் கண் முதலியவற்றின் இடப் பகுதி துடிப்பதைக் கூறி, இராமன் முனிவனோடு மிதிலை புகுந்தபோது இவ்வாறு துடித்ததையும், அவ் வாறே இராமன் பெற்ற நாட்டைப் பரதன் பெற்ற காலத்தும், இராவணன் தன்னை வவ்விய காலத்தும் வலந் துடித்ததையும் கூறி, அதன் பயன் எதுவாகும் என்றும் சீதையால் வினவப் பெற்றவள். திரிசடை அது நல்ல சகுனமென்றும் அவள் இராமனைக் கண்டடைதல் உறுதியென்றும் தேற்றியதோடு பொன் வண்டொன்று அப்போது சீதை காதில் பேசிப் போயதைச் சுட்டி அது இராமனிடத்திருந்து நற் செய்தி வருமென்பதற்கு அறிகுறி என்றும், இராவ ணன் தன் தலைமுழுதும் எண்ணெய் தேய்த்துக் கொண்டு கழுதையும் பேயும் பூட்டிய தேரில் ஏறிச் செவ்வாடை அணிந்து தென் திசை சென்றதாகத் தானொரு கனவுகண்டதாகவும், அது தவறாது வாய்க்குமென்றதுடன் தொடர்ந்து தான் கண்ட பல உற்பாதச் செய்திகளைக் கூறியவள். இராவணன் போற்றிய முத்தீ ஒருசேர அவிந்ததாகவும், அரண் மனையில் இடிவிழுந்ததாகவும், பெண் யானைகள் மதநீர் உகுத்ததாகவும், முரசங்கள் முழக்குவாரின்றி முழங்கியதாகவும், மேகக்கூட்டமில்லாத வானத்தில் இடி முழங்கியதாகவும், விண்மீன்கள் எல்லாம் உதிர்ந்தனவாகவும், இரவில் கதிரவன் ஒளிர்ந்து வெளிப்பட்டதாகவும், வீரர்கள் சூடிய கற்பக மலர் மாலைகள் புலால் நாற்றம் வீசியதாகவும். இலங்கை யும் அது சூழ்ந்த மதிலும் சுழலவும், கற்பகக்காடெல் லாம் எரிந்து கரியவும், விளக்கணைந்து இருள் சூழ வும், சந்திரன் பிறைபடவும், அதன்வழி மீன் கணம் தோன்றவும், மேகங்கள் குருதி மழை பொழியவும், கதை, சக்கரம், வாள், வில் போன்ற படைக் கருவி கள் இடிமுழக்கம் போன்று ஒன்றோடு ஒன்று மோதிப் போரிடவும், மங்கல மகளிரின் தாலி ஒருவர் அறுக்கா மலே கீழே விழவும், மண்டோதரியின் கூர்ந்த பின் னல் பிரிந்து வீழ்ந்து அருகிருந்த விளக்கில் பற்றிக் கொண்டு எரியவும் தான் கண்டதாகக் கூறி, இரண்டு சிங்கங்கள் ஒரு பெரிய மலையில் புலிக் கூட்டத்தை யும் பெரிய யானைக் கூட்டத்தையும் வளைத்துப் பெரும் பிணக் காடாக ஆகுமாறு கொல்வதாக வும், அவ் வனத்திலிருந்த ஒரு மயில் அச்சிங்கங்கள் வாழிடம் புக்கதாவும், ஆயிரமாகக் கொளுத்தப் பெற்ற ஒரு விளக்கை ஏந்திச் சிவந்த நிறமுடையாள் ஒருத்தி இராவணன் மனையினின்றும் நீங்கி வீடணன் மனை புக்கதாகவும் அப்பொழுது சீதை துயில் உணர்த்தியதாகவும் கூற, சீதை மேலும் துயின்று அக்கனாவின் முடிவைக் கூறுமாறு வேண்ட மேலும் துயின்றவள்.

அரக்கியர் எல்லோரும் துயிலச் சீதை தன் தனிமை நினைந்து புலம்ப இராவணன் ஆண்டுப் புகுந்து சீதையிடம் பலவாறு உடன்படுமாறு பேசிப் பயனில்லாது போக அரக்கியரிடைச் சீதையை எவ் வாறேனும் உடன் பட வைக்குமாறு கூறி அகன்ற பின், தெருட்டிய அரக்கியர்களை வாளா இருக்கச் செய்து சீதையிடம் அன்று கண்ட கனவை நினைவு படுத்திப் பேதுறுவது பிழையென்றுகூறித் தேற்றிய வள். அரக்கியரையும் வாளா இருக்கச் செய்து சீதை உயிர் விடாதிருக்கச் செய்தவள்.

இராமனுக்கும் இராவணனுக்கும் போர் நிகழும் காலத்தில் இந்திரசித்து என்பான் பிரமாத்திரத் தால் இராமன் பக்கத்தார் அனைவரையும் உயிர் போகச் செய்ய, இராமனும் அவ்வம்பின் அதிர்ச்சி யால் உணர்வின்றிப் போக, அதுகாலை இராவணன் சீதையைப் புட்பகத்திருத்திக் களத்தினைக் காட்டி இராமன் முதலியோர் மாண்டதைக் கூறிச் சீதை வேறு வழியின்மையால் தன் விருப்பிற்கு உடன்பட வேண்டுமென்றதைக் குறிப்பின் உணர்த்தியபோது, பேரவலம் பட்டுச் சீதை புலம்பக் கண்ட திரிசடை, அருகிருந்த அரக்கியர் பலரை விலகுமாறு ஏவிச் சீதையைத் தழுவி அவள் செவியில், அன்று இராவ ணன் மாயமான் விட்டதையும், மாயமாகச் சன கனை உருவாக்கியதையும், நாகபாசம் பிணித்த போது பலர் முன்னும் உயிர் ஒய்ந்திருந்து உய்ந்ததையும் நினைவுபடுத்தி, அதுவும் ஒரு மாயம் என்று கூறித் தான் அன்று கண்டு கூறிய கன வையும் நிமித்தங்களையும் நினைவுபடுத்தி, சீதை பெற்ற கற்பையும், அரக்கர் பாவத்தையும், இராமன் வீரத்தையும் நினைவுப்படுத்திச் சோர்ந்து போகா திருக்கச் சொன்னவள். அன்றியும்இராமன் மேனியில் அம்பின் ஊறு எதுவும் இல்லாமையும் சுட்டி இலக்கு வன் முகம் ஒளிர்வதையும் சுட்டி, மாருதி அவள் கொடுத்த வரத்தால் உயிர் உலவான் என்பதையும் பிரமாத்திரத்தின் செய்கை அத்தகையது என்பதை யும், மங்கலம் இழந்த மகளிரைப் புட்பகம் சுமக்காது என்பதையும் கூறித் துன்புற வேண்டாமென்று ஏது காட்டித் தேற்றியவள். கு.தி.

திரித்துக் கூறல்: செல்லுபடியாகக் கூடிய ஒப்பந்தம் ஒன்றில் இருவர், ஈடுபட வேண்டுமானால் அங்கே தன்னிச்சையான இசைவு இருக்கவேண்டும். அந்த இசைவும், மோசடி, திரித்துக் கூறல், வலுக்

கட்டாயம், தகாநிலை வற்புறுத்தல் இன்றி இருக்க வேண்டும். திரித்துக்கூறல், (Misrepresentation) மூலம் ஒப்பந்தம் ஒன்று ஏற்படின், யாரிடம் திரித்துக் கூறப் பட்டதோ, அவர் விருப்பத்தின் பேரில் அந்த ஒப்பந் தம் செல்லுபடியாகலாம். அவர் அவ்வொப்பந்தத்தை தவிர்த்தும் விடலாம். எனவே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத் தினைத் தவிர்தகு ஒப்பந்தம் (Voidable Contrat) என்பர்.

திரித்துக் கூறல் என்பது பற்றி இந்திய ஒப்பந்தச் சட்டத்தின் பிரிவு 18 கூறுகின்றது. திரித்துக் கூறுதல் என்பது ஒன்றைப் பற்றிச் சாதாரணமாகக் கூறுதல் அன்று; அதன் தன்மை பற்றி அடித்துக் கூறுதல் ஆகும். அத்தகைய கூற்று அந்தச் சூழ்நிலையில் தேவையற்ற தொன்றாகும். 'இருக்கின்ற ஒரு பொருளைப் பறக்கிறது' என்று கூறினால் அது திரித்துக்கூறுதல் ஆகும்.

தேவையற்ற செய்தி: வாதி ஒரு கபபல் குறித்து எதிர்வாதியுடன் ஒப்பந்தத்தில் ஈடுபட்டார். அக்கப் பல் 2800 கண்டி எடை கொள்ளும் என்று வாதி கூறினார். அவர் அந்தக் கப்பலைப் பார்த்தது கூட கிடையாது. ஆனால் உண்மையில் கப்பல் 300 கண்டி கொள்ளும். ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் தவிர்தகு ஒப்பந்தம் என்றும் எதிர்வாதியின் தெரிவினால் ஒப்பந்தம் தவிர் தகு நிலையினது என்றும் நீதிமன்றம் கூறியது.

மிகவும் முக்கியமான இடத்தில் இருந்து ஆதாரப் படி பெற்றுக் கொள்ளப்படும் தகவல் தேவையான தகவல் ஆகும்.இத்தகைய தகவல் செவிவழிச் செய்தி யாகவோ இரண்டாம் தரமுடைய செய்தியாகவோ இருத்தல் கூடாது. எடுத்துக்காட்டாக, மோகன்லால் எதிர் குங்காசி பருத்தி ஆலை(MohanlalVs SriGungaji Cotten Mills Co., 1900 4 Cal WN 369) என்ற வழக் கில் B என்பவர், வாதியிடம் C என்பவர்தான் ஒரு குறிப்பிட்ட கம்பெனியின் இயக்குநராவார் என்று தமக்குக் கிடைத்த, சுத்த முதல்தரத் தகவல் ஆதா ரத்தின்படி கூறினார். இந்தத் தகவல் பொய்யா யிற்று. அவர் தேவையின் பொருட்டே வாதியிடம் இத்தகைய தகவலினைக் கொடுத்துள்ளார் என்று நீதிமன்றம் கூறியது. எனவே தேவையின் பொருட்டுத் திரித்துக்கூறுதல் நடைபெறுமேயானால், யாரிடம் திரித்துக் கூறப்பட்டதோ அவர் ஒப்பந்தத்தினைத் தவிர்தகு நிலைக்கு உள்ளாக்கலாம்.

கடமை தவறுதல் 'அ' என்பவரும் 'இ' என்பவரும் ஒப்பந்தத்தில் ஈடுபட்டனர். 'அ' ஓர் ஒப்பந்தப் பத் திரத்தைக் கொடுத்து 'இ'யிடம் கையொப்பத்தினைப் பெற்றுக் கொண்டார். 'இ' யும் தாங்கள் முன்னர்ப் பேசிய பொருள் குறித்தே ஒப்பந்தப் பத்திரம் பேசு கின்றது என்றிருந்தார். ஆனால் அந்தப் பத்திரம் 'இ' யின் சொத்துக்களை அவர் பிடியில் இருந்து விடுவிக்கும் பத்திரம். இதையறிந்தவுடன் 'அ' மீது வழக்குத் தொடுத்தார். இங்கு 'அ' நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாகச் செயறபடவேண்டியவர். 'இ' யிடம் உண்மையைச் சொல்லாமல் மோசடியான செயலைச் செய்தார்; தம் கடமையில் இருந்து தவறினார். எனவே அவர் பொறுப்பாளி ஆவர் என்றும், ஒப்பந் தம் 'இ' யின் விருப்பத்தின் பேரில் தவிர்தகு ஒப்பந் தம் ஆகலாம் என்றும் கூறப்பட்டது.

தவறான ஆசை வார்த்தைகள்: ஒப்பந்தத்தின் ஒரு தரப்பினர் எவ்வளவு வெகுளித்தனமாக இருப்பினும் ஒப்பந்தப் பொருள் குறித்துத் தவறாகக் (திரித்துக்) கூறப்படும் வார்த்தைகள் மறு தரப்பினர் ஒப்பந்தத் தில் ஈடுபட வேண்டும் என்ற ஆசையைத் தூண்டும் வண்ணம் அமையுமேயானால் அவை திரித்துக் கூறல் என்பதின் பாற்படும்.

தெர்வி (எ) பீக்கு (Derry Vs Peek) என்னும் வழக்கில் எதிர்வாதிகள், பாராளுமன்றம், நீராவியின் சக்தியால் மின் வண்டியை ஓட்டுவதற்கு அனுமதி வழங்கிவிட்டது என்று நல்லமுறையில் எண்ணி அவ் வாறே நம்பிக்கையுடன் விளம்பரமும் செய்து கம் பெனியின் பங்குகளை விற்பனை செய்தனர். எனினும் பாராளுமன்றம் சில விதிகளுக்கு உட்பட்டுச் செயற் பட வேண்டி இருந்ததால் மேற்கூறியவாறு அனுமதி வழங்கவில்லை. பங்குகளை வாங்கியவர்கள் (வாதி கள்) எதிர்வாதிகள் மீது வழக்குத் தொடுத் தனர். வழக்கினைத் தீர விசாரணைக்கு எடுத் துக் கொண்ட பிரபுக்கள் சபை எதிர்வாதிகள் சொல்லியது வெகுளித்தனமான, கள்ளமில்லாத கூற்றுகள் என்றும், ஆகவே அவர்கள் பொறுப் பாளிகள் ஆகமாட்டார்கள் என்றும்தீர்ப்புக்கூறியது. அதனையே அவர்கள் கவனக் குறைவினால் கூறி யிருப்பின் பொறுப்பு நிலையில் வைக்கப்படுவார்கள். 'செய்தக்க செய்யாமை யானும் கெடும்' என்பார் செந்நாப் புலவர். ஒரு பொருள் குறித்து எப்படி இல்லாத ஒன்றைக் கட்டிச் சொன்னால், திரிபு என்று கூறப்படுமோ அதைப் போல் அப்பொருள் குறித்து, ஒப்பந்தம் ஏற்படும் காலை அப்பொருளின் நிலை, தன்மைகள், அளவு முதலியவை குறித்தும் கூற வேண்டும். இல்லையெனில் உண்மை நிலையினை மறைத்துக் கூறியதாக ஆகலாம் (Suggestio falsi; Suppressio Veri).உண்மையை உரைக்காது விடுவதும் கட்டுக்கதைபோலக் கட்டுரை ஆகலாம். ஏனெனில் உண்மையை உரைக்க வேண்டும் என்பது சட்டம் தரப்பினர்கள் மீது ஏற்றிச் சொல்லும் கடமை ஆகும். எடுத்துக்காட்டாக ஆர் எதிர்கைல் சான்ட்டு (R Vs

Kylsant 1932 (1) K.B.442) என்ற வழக்கில்' ஒரு நிறுமத்தின் திட்ட அறிவிப்பு, தாங்கள் ஒவ்வோர் ஆண்டும் நிறுமத்தின் பங்கு வாங்கியவர்களுக்குப் பங்கின் ஆதாயம் வழங்குவதாகக் குறிப்பிட்டது. ஆனால், உண்மையில் நிறுமம் பல ஆண்டுகளாக இலாபமே ஈட்டவில்லை. இழப்பில் நடத்தப்பட்டு வந்தது. உலகப் போரின் சமயத்தில் மட்டுமே இலாபம் கிடைத்தது. அதனையே பங்குதாரர்களுக்கு நிறுமம் பங்காதாயமாகப் பங்கிட்டு வழங்கியது. மேலெழுந்த வாரியாகத் திட்ட அறிவிப்பினைப் படிப்பவர்களுக்கு இவை எல்லாம் தெரியவாய்ப்பு இல்லை. கம்பெனி இலாபத்துடன்நடப்பதுபோலவும், பங்குதாரர்களுக்குப் பங்காதாயம் வழங்குவது போலவும் மட்டுமே தோன்றும். இதனை உண்மை நிலையை மறைத்ததன் மூலம் திரித்துக் கூறல் என்பர்.

இதைப் போலவே காசி அகமதுயார்க்கான் எதிர் அப்துல்கனிகான் (Haji Ahmad Yarkhan Vs Abdul Gani KhanA(IR 1937 Nag 270) என்ற வழக்கில், திருமணம் குறித்து உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டது. ஆனால், திருமணப் பெண்ணிற்கு அடிக்கடி காக்காய் வலிப்பு வரும் என்ற உண்மை மறைக்கப்பட்டுச் சொல்லாமல் விடப்பட்டது. எனவே, ஏற்பட்ட உடன்பாடு, தவிர்தகு நிலையது என்று கூறப்பட்டது.

கருப்பொருள் குறித்த உண்மைகள்: ஒப்பந்தத்தின் முக்கிய கருப்பொருள் குறித்துத் திரித்துக் கூறப்பட்டு இருப்பின், ஒப்பந்தம் செல்லாது. நடைமுறை வாணிகத்தில் கூறப்படும் சில சொகுசுச் சொற்களோ, சொல் அலங்காரங்களோ, ஒப்பந்தத்தை அத்தகைய நிலைக்கு இட்டுச் செல்லாது.

ஆசையூட்டல்: திரித்துக் கூறப்பட்ட வார்த்தைகளின் மீது நம்பிக்கையுடன் ஆசை ஏற்பட்டு வாதியானவர் எதிர்வாதியுடன் ஒப்பந்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும். ஆசை வார்த்தைகள் கூறப்பட்டிராவிட்டால் ஒப்பந்தத்தில் இசைவுடன் ஈடுபட்டிருக்க மாட்டார் என்ற அளவுக்கு அந்த வார்த்தைகள் வாதியைத் தூண்டி இருக்க வேண்டும். இதுபற்றி ஒப்பந்தச் சட்டப்பிரிவு 19 கூறுகின்றது. தன் சாதாரண திறமை மற்றும் அறிவினைப் பயன்படுத்தி வாதியால், எதிர்வாதியின் கூற்றுகளின் உண்மை நிலையினை அறிந்து கொள்ள முடியும் என்ற நிலையில், வாதி திரித்துக்கூறல் பற்றி நீதிமன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்ல அனுமதிக்கப்பட மாட்டார் என்று பிரிவு 19-இன் விதி விலக்குக் கூறுகின்றது. மோகிரிபிபி எதிர் தர்மதாசுகோசு (Mohiribibi Vs. Dharmodas Ghose (1903) 30 I.A. 114) என்ற வழக்கில் எதிர்வாதி இளவல், தம் வயது பற்றித் திரித்துக்கூறிப் பொய் உரைத்து, ஒப்பந்தம் ஒன்றில் வாதியுடன் ஈடுபட்டார். இந்த வழக்கில் இளவல்களுடன் செய்து கொள்ளும் ஒப்பந்தம் செல்லாது என்று நீதிமன்றம் கூறியது. இதுவே இந்தியச் சட்டத்தின் நிலையாகவும் ஆங்கிலச் சட்டத்தின் நிலையாகவும் உள்ளது.

பொய்யுரை ஊட்டம் பெறும்போது முன்னர்ச் சொன்ன பொய் உரைமீது ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் செல்லும். சுமித் எதிர் ஆசுபோர்ன் (Smith Vs Osborne) என்ற வழக்கில் வாதி பொய்யுரைத்து எதிர்வாதியுடன் ஒப்பந்தம் ஒன்றில் ஈடுபட்டார். சிலநாள்களில், வாதி கூறியபடியே நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன. அவரிடம் உரிமை மாற்றம் செய்யக் கூடிய சொத்துகள் வந்தடைந்தன. அப்போது வாதி தாம் ஒப்பந்தத்தில் ஈடுபடும்போது பொய்யுரைத்ததாகவும், இப்பொழுதுதான் உண்மையில் சொத்துகள் வந்து சேர்ந்தாகவும், எனவே, தாம் ஈடுபட்ட ஒப்பந்தம் செல்லாது என்றும் கூறி எதிர்வாதி மீது வழக்குத் தொடுத்தார். வழக்கினை விசாரித்த நீதிமன்றம், தாம் முன்னர் உரைத்த கூற்றுகளைப் பொய் என்ற அடிப்படையில் தள்ளிவிட ஒருவர் தடுக்கப்படுகிறார். இதனை முன்னுக்குப்பின் முரண்படப் பேசுதல்; முரண்தடை என்று சட்டம் பெக்கார்டு எதிர் சியர்சு (Pecard Vs Sears) என்ற வழக்கின் அடிப்படையில் கூறுகின்றது. முன்னர் செய்த கூற்றுகள் உறுதியூட்டப்படும் பொழுது அவையே நின்று நிலவும். ஒப்பந்தத்தைத் தள்ளிவிட இயலாது என்றும், அவை எதிர்வாதியின் விருப்பப்படி தவிர்தகு ஒப்பந்தமாகும் என்றும் நீதிமன்றம் கூறியது. இதனைச் சொத்து உரிமை மாற்றுச் சட்டத்தின் பிரிவு 432 உம் கூறுகின்றது.

தி.ஆ.இ.

திரிபிடகம்: பௌத்தர்களின் வேதநூலாக விளங்குவது திரிபிடகம். விநயபிடகம், சுத்தபிடகம், அபிதம்மபிடகம் என்னும் மூன்று பிடகங்களின் தொகுதியைத்தான் திரிபிடகம் என்றும், பிடகத்திரையம் என்றும் வழங்குவர். பிடகம் என்ற பாலிச் சொல்லின் நேர்பொருள் கூடை என்பதாகும். புத்தர்பிரான் போதனைகள் பொதிந்துள்ள ஏடுகள் அடங்கிய கூடை என்ற பொருளில் பிடகம் என்ற சொல் பயிலப்பெற்றது. இதே சொல்லிற்கு 'மரபு வழி வருதல்' என்ற பொருளையும் கூறுவர். வேதம் தலைமுறை தலைமுறையாக ஓதப்பெற்று வந்தது. புத்தர்பிரான் பரிநிருவாணம் எய்தியதும், இராசகிருகத்தில் அசாதசத்துரு என்னும் அரசனால் கூட்டப்பெற்ற தேரர்களின் முதற்சங்கம், இப்பிடகங்களைத் தொகை வகை செய்தது. ஆண்டிலும் அனுபவத்திலும் மிக்க உபாலி விநயபிடகத்தையும், புத்தரிடம் அன்பு மிக்க சீடராகிய ஆனந்தர் சுத்த பிடகத்தையும், அறிவில் முதிர்ந்த மகாகாசிபர் அபிதம்ம பிட

கத்தையும் நினைவிலிருந்து ஒப்பித்தனர் என்றும் அவற்றை 'மகாதேரர்கள் புத்தவசனமாக ஏற்றுக் கொண்டனர் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. திரிபிடகங்களில் புத்தரின்போதனைகளுடன் அவர்தம் சீடர்களின் சிந்தனைகளும் அனுபவங்களும் வரலாறுகளும் கலந்து காணப்படுகின்றன.

இலங்கையினை கி.மு. முதலாம் நூற்றாண்டில் ஆண்ட வட்டகாமணி என்னும் அரசன் ஆதரவில் கூடிய பௌத்த சங்கம் பிடகங்களுக்கு எழுத்து வடிவம் தந்தது.

விநயபிடகம் பிக்குகளும் பிக்குணிகளும் அன்றாடம் கடைப்பிடித்தற்குரிய நெறிமுறைகளையும் ஒழுகலாறுகளையும் விரித்துக் கூறுவது. விநயம்-ஒழுக்கம், சீலம். புத்த சங்கத்தை நடத்துதற்குரிய விதிமுறைகள் இப்பிடகத்தில் இடம்பெற்றன. இதனுள் சுத்த விபாங்கம், கந்தகம், பரிவாரம், பாதிமோக்கம் என்ற நான்கு நூல்கள் அடங்கியுள்ளன. அவற்றுள் முதல் நூல் பாராசிகம், பாசித்தியம் என்னும் இரு பிரிவுகளையும், இரண்டாம் நூல் மகாவக்கம், சுல்லவக்கம் என்னும் இரு பகுதிகளையும் கொண்டிருத்தல் சுட்டத்தக்கது. பன்னிரு சார்புகளின் விளக்கம் இப்பிடகத்தில்தான் முதன் முதல் காணப்படுகிறது.

விநயபிடகத்தையும் அதன் உரைகளையும் பின்பற்றுவோரை வைபாடிகர் என்று கூறுதல் உண்டு.

சுத்தபிடகம் இரண்டாவதாக எண்ணப்பெறுவது. சூத்திரம் என்ற வடசொல் பாலிமொழியில் சுத்த என்று வழங்கும். இச்சொல்லிற்கு நூற்பா என்ற பொருளுடன் மூலகாரணம் என்ற பொருளும் உண்டு. இப் பிடகத்தைப் பெரிதும் பின்பற்றுவோர் சௌத்திராந்திகர் எனப் பெயர் பெறுவர். புத்தரின் அடிப்படைக் கொள்கைகளுக்கு ஆதாரமான பல்வகை உரையாடல்களும், போதனைகளும், கதைகளும், செய்யுள்களும் இப்பிடகத்தில் நிறைய உள்ளன. இப்பிடகம் தீகநிகாயம், மச்சிம நிகாயம், சம்யுத்த நிகாயம், அங்குத்தர நிகாயம், குத்தக நிகாயம் என்னும் ஐந்து தொகுதிகளைக் கொண்டது. அவற்றுள் அளவினாற் பெரியவை, சம அளவின, சிறியன என்ற வகையில் தீகம் (தீர்க்கம்) ,மச்சிமம் (மத்திமம்), குத்தகம் என்ற பகுதிகள் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன. தீக நிகாயத்தில் பிரமசாலச்சுத்தம் முதலிய 34 சுத்தங்களும், மச்சிம நிகாயத்தில் 150 சுத்தங்களும் அடங்கியுள்ளன. சம்யுத்த என்பது தொகுதி என்ற பொருளையும் நிகாயம்-பிரிவு என்ற பொருளையும் தருதலின், சம்யுத்த நிகாயம் என்பது தொகுதி தொகுதியாக இனப்படுத்தப்பெற்ற புத்த சிந்தனைகளின் பேழையாகத் திகழ்வது. இதன்கண் சகாதவக்கம், நிதான வக்கம், கந்தகவக்கம், சளாயதனவக்கம், மகாவக்கம் என்னும் ஐந்து தொகுதிகள் அடங்கியுள்ளன.

அங்குத்தர நிகாயம் என்ற சுத்தபிடகப்பகுதி ஏகுத்தர நிகாயம் என்றும் வழங்கப்பெறும். எண்ணலங்காரம் பொருந்தப் புத்தரின் சிந்தனைகள் இப்பிடகப் பகுதியில் இயம்பப்பெற்றன. ஏகநிபாதம் முதல் ஏகாதசக நிபாதம் வரை உள்ளவை ஒன்று முதல் பதினொன்று வரை ஏறு வரிசையில் எண் அணி தோன்ற அமைந்திருத்தல் நோக்கத்தக்கது.

குத்தக நிகாயம் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தது. இதன்கண் குத்தகபாடம், தம்மபதம், உதானம், இதிவுத்தகம், சுத்தநிபாதம், விமானபாதம், விமானவத்து, பேதவத்து, தேரகாதா, தேரீகாதா, சாதகக் கதைகள், மகாநித்தேசம், சுல்லநித்தேசம், படிசம்பிதாமக்கம், அவதானம், புத்தவமிசம், சரியாபிடகம் என்னும் பதினாறு பனுவல்கள் பொதிந்துள்ளன.

அவற்றுள், குத்தபாடம் என்பது அளவினாற் சிறிய போதனைகளும் பாடல்களும் அடங்கிய நூலாகும். தொடக்க நிலையில் உள்ள மாணவர்களுக்கு வினாவிடை முறையில் புத்தரின் போதனைகளைப் புகட்டும் பாலபாடமாக இந்நூல் திகழ்கிறது.

எடுத்துக்காட்டு: ஒன்று என்றால் என்ன? மக்கள் யாக்கை உணவின் பிண்டம். இரண்டு என்றால் என்ன? நாமரூபம் (அருஉருவம்). மூன்று-மூவகை வேதனைகள், நான்கு- வாய்மைகள் நான்கு, ஐந்து-கந்தங்கள் ஐந்து, ஆறு- அறுவகையான ஆயதனங்கள் (வாயில்கள்-ஐம்பொறிகளும் மனமும்). இங்ஙனம் பல செய்திகள் வினாவிடையாக விளங்குவன. இல்லறத்தின் சிறப்பும் கணவன், மனைவி, மக்கள் முதலியோரின் கடமைகளும் குறித்த சுவையான செய்திகள் குத்தகபாடத்தின் முதற்கண் உள்ள மங்கல சுத்தத்தில் கூறப்பெற்றன.

எளிய, இனிய சிறுசிறு பாக்களில் புத்தரின் பொன்மொழிகளைத் தாங்கி நிற்பது தம்மபதம். (காண்க. தனிக்கட்டுரை)

பொதுமக்கள் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் கருத்து விளக்கமாகப் புத்தர்பிரான் வெளியிட்ட கதைகள் உதானம் என்ற தொகைநூலில் இடம் பெற்றன. புத்தர்பிரான் 'இவ்வாறு கூறினார்' என்று பொருள்படும் வகையில் அவர் போதனைகளைத் திரட்டித் தரும் நூல் 'இதிவுத்தகம்' எனப்படும். அடுத்து வரும் சுத்தநிபாதத்தில் ஐவகை வக்கங்கள் உள்ளன. அவற்றால் புத்தர் வாழ்ந்த காலத்தின் சமுதாய, பொருளாதார, சமய நிலைகளை நன்கு அறியலாம்.

நல்வினை புரிந்தோர் மறுமையில் பெறும் தேவர் உலக வாழ்வினை விளக்கும் கற்பனைக் கதைகளை விமானவத்து என்ற நூலிற் காணலாம். வினைப் பயனையும் மரணத்தின்பின் மனித நிலையினையும் பேதவத்து என்ற பிடகப் பகுதி பேசுகிறது. புத்தர் காலத்தைச் சார்ந்த மகாதேரர்கள் பலர் பாடிய பனுவல் தேரகாதா என்று வழங்கப்பெறுகிறது. 73 தேரிகளினால் பாடப்பெற்றது தேரிகாதா எனப் படும். உயிர்களிடம்கொண்ட பெருங்கருணைத் திறத் தினால் புத்தர்பிரான் எடுத்த பல்வகைப் பிறப்பு களை விளக்கும் சாதகம், சரியாபிடகம் என்ற பகுதி கள் பாமர மக்களுக்குப் புத்தரின் நெறியை விளக்கும் நோக்கில் பின்னர்எழுந்தவை. சொற்பொருள் விளக் கமாக வருபவைமகாநித்தேசம், சுல்லநித்தேசம் என்பன. படிசம்பிதாமக்கம் என்னும் பகுதியில் நான்கு வாய்மைகள், சீலம், சமாதி, பிரஞ்ஞை என்பன பற்றியும், பிரபஞ்சங்களின் அமைப்பியல் பற்றியும் பேசப்பெற்றன. புத்தவமிசம் என்னும் பனுவலில் கௌதமபுத்தரின் காலத்திற்கு முற்பட்ட 24 புத்தர்களின் வரலாறு இடம்பெற்றது. பௌத்த சான்றோர் நிகழ்த்திய அற்புதங்களும் அருஞ்செயல் களும் அவதானம் என்ற பகுதியில் காணலாம்.

திரிபிடகத்தில் மூன்றாவதாக உள்ளது அபிதம்ம பிடகம் ஆகும். ‘அபிதம்ம’ என்ற பாலிச் சொல் தத் துவம் என்ற பொருள் பயப்பது; பெரும்பான்மையும் வினாவிடை முறையில் அமைந்தது இப்பிடகம். இதனுள் ஏழு பகுதிகள் அடங்கியுள்ளன. தம்மசங் கணி என்னும் முதற்பகுதியில்காமதாது, ரூபதாது அரூபதாது ஆகிய மூவகைப்பட்ட அண்ட அமைப்பிய லும், விபாங்கம் என்னும் நூலில் ஐவகைக் கந்தங் களின் விளக்கமும், கதாவத்துவில் சமய, தத்துவச் சொற்போர்களும் அடங்கியுள்ளன. மனிதனின் உள வியலை விரித்துக்கூறும் புத்கல பஞ்ஞத்தில் மக்களை ஒன்றுமுதல் பத்துவரை பல இனங்களாக வகைப் படுத்தியிருத்தல் சுட்டுதற்கு உரியது. உலகப் பொருள் களை 37 தாதுகளாகப் பகுத்து ஆராயும் பிடகப் பகுதி தாதுகதா எனப்படும். இரட்டைக் கருத்துகளின் தொகுதியாக யமகம் விளங்குகிறது. பல்வகைப் பொருள்களுக்கிடையே காணப்படும் 24 தொடர்பு முறைகளைப் பட்டாணம் என்ற இறுதிப் பகுதி எடுத்துரைக்கிறது.

இதுகாறும் கூறிய வகையினால் திரிபிடகங்களின் அமைப்பும்உள்ளடக்கமும் ஒருவாறு புலனாகும். இவை பெரும்பாலும் தேரவாத பௌத்தர் எனப்படும் ஈன யான பௌத்தர்களால் பெரிதும் பயிலப்பெறுவன. மகாயான பௌத்தருள் ஒரு பிரிவினராகிய யோகா சாரர், யோகாசார பூமிசாத்திரம் முதல் வித்திய மாத்திர சித்தி வரை எண்ணப்படும் பன்னிரு சாத் திரங்களையும் அபிதம்ம பிடகமாகவும், அபிதம்ம சூத்திரம் முதலிய ஆறு நூல்களையும் சூத்திர பிடக மாகவும் ஏற்றனர். இவை யாவும் புத்தர் காலத் திற்கு மிகவும் பிற்பட்டுப் பல்வேறு போதி சத்துவர் களினாலும் அளவை நூல் வல்லாராலும் உருவாக்கப் பெற்றவையாகும். சோ.ந.க.

திரிபுக் காட்சிகள் என்பது புலன் காட்சியில் நிகழும் பிழையாகும். இருக்கும் ஒன்றிற்குப் பதிலாக இல்லாத ஒன்றினைப் புலன் காண்பதாகும். ஓரடை யாளத்திற்குத் தவறான பொருள் கொள்ளுவதாகும். திரிபுக் காட்சி என்பது புலன் காட்சி பற்றிய ஒரு வரின் தனிப்பட்ட அல்லது சொந்த தவறினைக் குறிப் பதில்லை, மாறாகச் சிலவகைப் பொருள்களைத் தவறாகப் புலன்காட்சி செய்யும்-பெரும்பான்மை யானவரிடையே காணும் பொதுவான தன்மையாகும். இருளில் பழுதைக் கயிற்றைப் பார்த்துப் பாம்பென மிரளுவது திரிபுக் காட்சிக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். இது ஒரு சாராருக்கேயன்றி அனைவருக்கும் ஏற் படும் தவறே. இரவு நேரத்தில் கைவரிசையைக் காட்டி விட்டு ஓடும் கொள்ளைக்காரன், ஒவ்வொரு விளக்குக் கம்பத்தையும் ஒரு காவலராகக்கருதிஅஞ்சி மிரளுவது திரிபுக் காட்சியே ஆகும். திரிபுக் காட்சிகள் நான்கு வகைப்படும்: அவையாவன:

1. புலனுறுப்புகளின் விசித்திரத் தன்மையினால் ஏற்படும் திரிபுக் காட்சிகள். சில நேரங்களில் இல் லாத பொருள்களை இருப்பதாகக் கண்டிடும் தன் மையினைப் புலனுறுப்புகள் பெற்றிருக்கின்றன. ஒரு பச்சைத் தாளினைக் கொஞ்சநேரம் பார்த்துவிட்டுச் சிவப்புத்தாளினை உடனே ஒருவர் பார்த்தால் சிவப்பு மேலும் சிவப்பாகத் தோன்றும். இந்த மிகுதி யான சிவப்பு ஒருவர் கண்களின் விசித்திரத்தினால் ஏற்படும் ஒரு திரிபுக் காட்சியாகும். கண்ணின் விழித் திரையின் கூம்புகள் ஒரு நிறத்தைச் சிறிதுநேரம் பார்த்தபின் களைத்துப்போவதோடு அது சமநிலைக் குத் திரும்புமுன் முன்பு கண்டதற்கு எதிரான நிறத்தைக் காணும் தன்மையைப் பெற்றிருக்கிறது. இதைப்போன்ற ஒரு மேற்கோளினைச் சுவைப் புல னிலிருந்தும் காட்டலாம். தித்திப்பான ஒன்றை உண்டவுடன், போதியஅளவு சர்க்கரை இடப்பட்ட தேநீரை ஒருவர் அருந்துவாரானால் அது அவருக்கு இனிப்பதில்லை. இந்த இனிப்புக் குறைவைத் திரிபுச் சுவை உணர்ச்சி எனலாம்.

2. ஆயத்த நிலை காரணமாக ஏற்படும் திரிபுக் காட்சிகள்: ஏதேனும் ஒன்றை ஆவலுடன் எதிர் நோக்கியிருக்கும் ஒருவர் அதனைப் போலவேயுள்ள

மற்றைய பொருள்களைக் காண விரும்பும் பொருளாகவே தவறாக எண்ணிவிடுவர். ஒரு வெள்ளிக் காசினை ஒருவர் இழந்துவிட்டால் உடன் கண்ணில் படும் ஒவ்வொரு சிறிய வட்டவடிவப் பொருளும் இழந்துவிட்ட காசாகவே அவருக்குத் தோன்றும். சில வகைப் புலனுணர்ச்சியை வரவேற்க மனத்தளவில் ஒருவர் ஆயத்தமாக இருப்பதே இதற்குக் காரணமாகும். அதனால், இந்தப் புலனுணர்ச்சியை ஒத்திருக்கும் புலனுணர்ச்சிகள் யாவும் மற்றவற்றைவிட மேம்பட்டனவாய்க் காணப்படும்.

3. **பிழையான குறிப்புகளினால் ஏற்படும் திரிபுக் காட்சிகள்**: இரண்டு பொருள்கள் ஒன்றினையொன்று ஒத்திருப்பதினால் ஒன்று மற்றொன்றாகத் தவறாகக் கருதப்படுகிறது. ஒருவர் எதனையும் அறிந்துகொள்வதில் பொதுவாக ஓர் அவசரத்தன்மையைக் காட்டுவாரானால், பொருள்களிலிருந்து கிடைக்கும் எல்லாக் குறிப்புகளையும் கவனமாக ஆராயாமல் அதனின் ஒரு பகுதியைப் பார்த்துவிட்டு மற்றதை மனத்தளவில் முடிவு செய்து கொள்ளுவார். ஒருவர் கவனத்தை ஈர்க்கும் பொருளின் ஒரு பகுதி அவருக்குத் தெரிந்த வேறொன்றினை ஒத்திருக்குமாயின் இத்தவறு நிகழுகின்றது. இத்தகைய திரிபுக் காட்சி படிக்கும்போது ஏற்படுவதுண்டு. ஒரு சொல்லை உச்சரிக்கும்போது அச்சொல்லின் எல்லா எழுத்துகளையும் ஒருவர் கவனிப்பதில்லை. முதல்சில எழுத்துகளை மட்டும் பார்க்கிறார். மற்றவற்றை மனத்தளவில் நிரப்பிக் கொள்கிறார். இத்தகைய உத்தேசங்கள் பெரும்பாலும் அச்சொற்கள் அமைந்துள்ள, படிக்கும் பொருளின் இடச்சூழல் காரணமாகச் சரியாக வந்துவிடுகின்றன. ஆனால், ஒருவருக்குத் தெரிந்த ஒரு சொல் அவருக்குப் பழக்கமான சொல்லினை ஒத்திருக்கும்போது இத்தகைய திரிபுக் காட்சி தோன்றுகிறது.

4. **காணவேண்டிய உண்மைப்பொருளை பிறவற்றிலிருந்து பிரித்தறியும்போது ஏற்படும்பிழையினால் விளையும் திரிபுக்காட்சிகள்**: புலனுணர்வுகள் கூட்டமாக நிகழ்கின்றன. இக்கூட்டத்திலிருந்து ஒன்றைப்பொறுக்கியெடுத்து ஒருவர் காணுகிறார். ஆனால் ஒருவர் தாம் விரும்பும் புலனுணர்ச்சியைப் பிரித்தெடுத்து, அதன் பின்னணியிலிருந்து விலக்கிக் காண்பது எளிதன்று. மனத்தின் இக்குறைபாடு சில திரிபுக்காட்சிகள் ஏற்பட வழி கோலுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, அகலத்திலிருந்து உயரத்தைப் பிரிப்பது கடினமாகும். பருத்த மனிதன் அவனின் உண்மை உயரத்தைவிடக் குள்ளமாகவும், ஒல்லியானவன் உண்மைக்கதிக உயரமாகவும் காணப்படுவதற்கு இதுதான் காரணம். கட்டடக் கலையில் இத்தகைய திரிபுக் காட்சிகளைச் சிற்பிகள் பயன்படுத்துகின்றனர். நீண்ட பல தூண்களை அமைப்பதின் மூலம் அகலமானகட்டடங்களை உயரமாகத் தோன்றச் செய்யலாம். சோதனைக் கூடங்களில் இத்தகைய திரிபுக் காட்சிகள் கையாளப் படுவதற்குச் சான்றாக உருவ–எடை திரிபுக் காட்சியினைச் சொல்லலாம். சிறிதும் பெரிதுமான இரண்டு அட்டைப்பெட்டிகளில் ஒரே அளவு எடையினை வைத்துவிட்டு, பின்னர் இந்த அமைப்புப் பற்றி அறியாத ஒருவரை பெட்டிகளைத் தூக்கிப்பார்த்து எது பளுவானது எனத் தீர்மானிக்கச் சொன்னால் அவர் பெரிய பெட்டியே பளுவானதெனச் சொல்வார். ஏனெனில், எடையிலிருந்து உருவத்தைப் பிரிக்க இயலாதவராய்ப் பெட்டியின் அளவிற்கேற்றாற்போல் அது பளுவாக இருக்குமென்று தம்மையறியாமலே நம்பிவிடுகிறார். எனவே, பெட்டியினைத் தூக்குவதற்கு மிகவும் முயற்சிசெய்கிறார். இரண்டு பெட்டிகளையும் தூக்குவதற்கு அவர் மேற்கொள்ளும் முயற்சியைப் பார்த்தால் சிறியபெட்டி மிகப் பளுவுடையாகத்தோன்றும். கி.இரா.

துணை நூல்கள்:

Adinarayan, S.P., The Human Mind, Hutchinson University Library, London, 1962.

Boaz, G.D., General Psychology, Gunalaya, Madras, 1957.

திரிபுணர்வு என்பது ஒருவனுடைய தவறான நம்பிக்கை அல்லது மருட்சி அல்லது மயக்கமாகும். இந்த நம்பிக்கை அல்லது மருட்சியைக் காரண காரிய விளக்கத்தினாலோ உண்மைகளை எடுத்துக்காட்டுவதாலோ மாற்ற முடியாது. மனநலக் கோளாறுகள் உள்ள பலரிடம் இத்தகைய திரிபுணர்வுகள் (Delusions) இருக்கும்.

இத் திரிபுணர்வு அல்லது மருட்சி முக்கியமாக இருவகைப்படும். அவை: 1) மேதகைமை பற்றிய திரிபுணர்வு (Delusions of Grandeur) அதாவது உருச்சிதைந்த நம்பிக்கை. சாதாரணமாக ஆளுமைக் (Personality) குறைபாடுள்ளவன் தன் ஆற்றல், புகழ், செல்வம் குறித்து இயல்புக்கு மாறாக மிகையான மதிப்பீடு செய்துகொண்டிருப்பான். இந்தவகைத் திரிபுணர்வு பேதைமை உணர்வு, பாதுகாப்பின்மை அல்லது தாழ்வு மனப்பான்மை காரணமாக அமைகிறது. திரிபுணர்வின் உட்பொருளாகவுள்ள மிகைப்படுத்தப்பட்ட உணர்வு, உண்மை அறியும் தன்மையைத் தடுக்கிறது. முந்தைய ஏமாற்றம் அல்லது பாதுகாப்பின்மைகளின் வெளிப்பாடாகவே மேதகைமைத் திரிபுணர்வு விளங்குகிறது. தன்னைக் கடவுள் என்று கூறிக்கொள்வதன் மூலம் அதாவது தன்னுடைய திரிபுணர்வினால் திரிபுணர்வு நோயாளி தன்னுடைய

தாங்கமுடியாத உண்மையான துன்பங்களிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்கிறான். அவன் தன்னைக் கடவுள் என்று கருதிக்கொள்வதன் மூலம் குறையுள்ள அவன் நிறையுள்ளவனாகிறான்; தாங்கமுடியாத தாழ்வுணர்வுடையவன் சிறந்த நிலையை எய்துகிறான்; அச்சமுள்ளவன் பாதுகாப்புள்ளவனாகிறான். மனத்தளவில் அவன் இந்த நிலைகளை அடைய முடிகிறது. இத்தகைய திரிபுணர்வு உள்ளவர்கள் தம்மைத் தவறாக மிகுந்த வலிமைமிக்கவராகக் கருதிக் கொள்கின்றனர்.

2) ‘அடக்கமுறைத் திரிபுணர்வுகள் (Delusions of Persecution) இரண்டாம் வகையாகும். இவ்வுணர்வுள்ளவன் தான் பிறருடைய தொல்லைகளுக்கும் துன்பங்களுக்கும் இகழ்ச்சிகளுக்கும் ஆளாவதாகத் தவறாக உணர்கிறான். அறிவுப் பிறழ்வு ஏற்பட்ட ஒருவனின் உருச்சிதைந்த நம்பிக்கையே இவ்வகைத் திரிபுணர்வுகள். இத்திரிபுணர்வுகளால் தான் பிறரால் நசுக்கப்படுவதாக ஏமாற்றப்படுவதாக, தாக்கப்படுவதாக இவன் உணர்வான்.

இத்தகைய திரிபுணர்வு குறிப்பாக நீண்ட நாள் மன நோயாளிகளிடையே காணப்படுகிறது. தன்னுடைய குணநலனைச் சரிப்படுத்திக் கொள்ள முடியாத நிலையில் எழுகின்ற தன்னிறைவற்ற தன்மை சூழ்நிலையின் ஒவ்வாப் பகைமையாக வெளிப்படும். உண்மைகளைத் தவறாக முடிவுசெய்வது அடக்குமுறைத் திரிபுணர்வு ஏற்பட வழிசெய்கிறது. வெற்றிக்குத் தேவைப்படும் தகுதிகள் இல்லாமல் வெற்றியை விரும்பும் பேராசையும், தோல்வியை ஏற்றுக்கொள்ளும் திறனின்மையும் நினைந்து ஏங்கும் தன்மை, அவ நம்பிக்கை, ஐயப்பாடு, தவறாகப் பொருள் கொள்ளுதல், மனக்கசப்படைதல், நசுக்கப்படும் கருத்துகள் ஆகியவற்றிற்கு வழிவகுக்கும். அடங்குமுறைத் திரிபுணர்வு பொறுப்பைத் தட்டிக் கழித்தல், அச்சத்திலிருந்து விடுபடுதல் முதலியவற்றை அனுமதிக்கிறது.

மேதகைமைத் திரிபுணர்வும், அடக்கு முறைத் திரிபுணர்வும் ஒரேவிதமான பயனைக் கொண்டுள்ளதாலும் ஒன்றையொன்று ஈடு செய்வதாலும் அவை ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்பு கொண்டுள்ளமை இயல்பே. மேதகைமைத் திரிபுணர்வினால் நோயாளி மனத்தளவில் தன்னை மிக உயர்த்திக் கொண்டு தன்னுடைய முனைப்பு அல்லது தோற்றத்தைப் பெரிது படுத்திக் கொள்கிறான்.

அடக்கு முறைத் திரிபுணர்வினால் நோயாளி தன் தன்மானத்துக்கு ஒவ்வாதவற்றை உதறித்தள்ளி விலக்குவதுடன் அத் தன்மைகளை மற்றவர்களின் மேல் சார்த்தி தன் மன உளச்சல்களிலிருந்து விடுபடுகிறான். இவ்வகைத் திரிபுணர்வுகள் நாட்பட்ட மனநோயாளிகளிடமே காணப்படும். வே.ந.

திரிபுரா: இந்தியக் குடியரசின் வடகிழக்குக் கோடியில் அமைந்துள்ள மாநிலம் திரிபுரா (Tripura); பரப்பு 10543 ச.கி.மீ. கிழக்குப் பக்கம் அசாமின் உலுசை மலைப்பாதையும் (Lushai hill tract of Assam), வடக்கு, மேற்கு, தெற்கு ஆகிய பக்கங்களில் வங்களாதேச நாடும் இதன் எல்லைகளாகும். இதன் பெரும்பகுதி குன்றாகவும் (Hilly) முக்கியமாகக் குறுங்காடாகவும் (Jungle) இருக்கின்றன. ஆண்டிற்கு ஏறத்தாழ 250 செ. மீ. க்கு மேல் மழை பெய்கிறது. மக்கள் தொகை 20,60,189 (1981). தலைநகர் அகர்தாலா (Agartala).

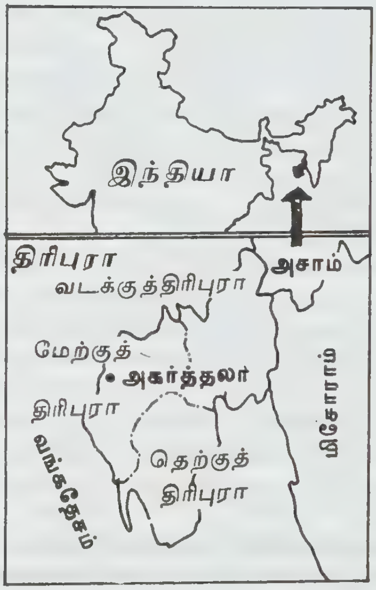

திரிபுரா அமைவிடம்

இது ஒரு மிகப் பழமையான நாடு. இது 1947, அக்டோபர் 15-ந் தேதி இந்திய ஒன்றியத்தில் சேருவதற்குமுன் மன்னர்களால் 1300 ஆண்டுகளாக ஆட்சி செய்யப்பட்டு வந்தது. திரிபுரா 1956. செப்டம்பர் முதல் தேதி மாநிலங்களின் சீரமைப்புடன் ஒன்றிய பிரதேசமாக மாறியது. இது 1972, சனவரி 21-ஆந் தேதி ஒரு மாநிலமாக நிறுவப்பட்டது. ஆட்சியின் வசதியின் பொருட்டு இது 10 வட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை: 1) சாதர் (Sadar), 2) கௌவாய் (Khowai), 3) கைலாசாகர் (Kailasahar), 4) தர்மநகர் (Dharmanagar), 5) சோனமுரா (Sonamura), 6) உதைபூர் (Udaipur), 7) பெலோனியா (Belonia),

8) கமல்பூர் (Kamalpur), 9) சப்ரூம் (Sabroom), 10) அமர்பூர் (Amarpur).

இங்கு 60 அங்கத்தினர்கள் கொண்ட ஒரு சட்ட மன்றம் இருக்கிறது. மக்கள் சபையில் இரண்டு பேராளர் இருக்கின்றனர். மேல்சபைக்கு ஒருவர் நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்.

வேளாண்மை முக்கிய தொழில். அரிசி, சணல், பருத்தி, தேயிலை, பழங்கள் பயிராகின்றன. ஆண்டு தோறும் 326.000 கண்டி (1975)அரிசியும், 5376 எக்டர் நிலத்திலிருந்து 2,958,000கிலோ தேயிலையும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. காடுகளிலிருந்துதேக்கு, விறகு, அடுப்புக்கரி ஆகியவை கிடைக்கின்றன. மின்இணைப்பு 150 கிராமங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சாலைகளின் நீளம் 1580 மீ. (1971). அதில் 736 மீ. கற்களால் உறுதி செய்த சாலைகளாகும். தர்மநகருக்கும், கல்காளிகாட்டுக்கும் (Kalkalighat) இடையே ஒரு புகைவண்டி நிலையம் இருக்கிறது. ஒரு விமான நிலையமும் இருக்கிறது. அ.கே.

திரிபுராந்தக மூர்த்தி: சிவபெருமான் எடுத்த பல வடிவங்களுள் திரிபுராந்தக மூர்த்தி வடிவம் குறிப்பிடத்தக்கது.

புராண வரலாறு: முன்னொரு காலத்தில் தாரகாட்சன் என்பவனின் புதல்வர்களாகிய தாரகாட்சன், கமலாட்சன், வித்யுன் மாலி என்னும் அசுரர்கள் மூவரும் பெருந்தவம் புரிந்து, பறந்து திரிந்து உலவும் தன்மையுடைய பொன், வெள்ளி, இரும்பு என்ற உலோகத்தால் அமைந்த மூன்று பெரும் கோட்டைகளைப் பெற்றனர். அவற்றைக் கொண்டு அம்மூவரும் தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் பெரும் கொடுமைகள் புரிந்துவந்தனர். அவர்களின் செருக்கை அடக்கி, அவர்களை அழிக்கச் சிவபெருமான் திருவுளம் கொண்டு தேவர்கள் எல்லாரும் படைகளாவும் சூரிய, சந்திரர்கள் சக்கரமாகவும் உலகம் தேராகவும் அமைய, அத்தேரின்மீது ஏறித் திரிபுர அசுரர்கள் மீது போர்செய்யப் புறப்பட்டார். அப்போது தேவர்கள் எல்லோரும் இவர் நம்முடைய துணையைக் கொண்டன்றோ போர்புரியச் செல்கின்றார் என எண்ணிச் செருக்குற்றனர். இதையறிந்த சிவபெருமான் தேவர்களின் அறியாமையை நினைத்துச் சிறிது புன்முறுவல் தோன்றச் சிரித்தார். அச்சிரிப்பினாலேயே திரிபுரங்களும் அழிந்தன. இவ்வாறு சிவபெருமான் திரிபுரங்களை அழியச் செய்தருளிய நிலையே திரிபுராந்தக மூர்த்தம் எனப்படும்.

சிவபெருமான் திரிபுரங்களை எரித்தருளிய வீரச் செயல் பற்றிய குறிப்புகள் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. பரிபாடலில் இறைவன் 'முப்புரம் எரித்த விரிசடைக் கடவுள்' என்று கூறப்பட்டுள்ளான். புறநானூற்றுப் பாடல் ஒன்று (புறம், 55) திரிபுரம் எரித்தவரும் நஞ்சுண்டவரும் சந்திரனைச் சூடியவரும் ஆகிய சிவபெருமான் எனக் குறிப்பிடுகின்றது. கலித்தொகையிலும் சிலப்பதிகாரத்திலும்

திரிபுராந்தக மூர்த்தி

திரிபுரமெரித்த வரலாறு உள்ளது. தேவாரத் திருப் பதிகங்களில் திரிபுரம் எரித்த செயல் விரிவாகக் காணப்படுகின்றது. திரிபுரத்தைப் பற்றியும், திரிபுர மெரித்த காரணம் பற்றியும், வில்லைப்பற்றியும், வில்லின் நாண் பற்றியும், தேரைப் பற்றியும், திரி புரத்தை அழித்தவரைப் பற்றியும், தேவர்களுக்கும் அடியவர்களுக்கும் அருளியது பற்றியும் தேவாரம் விரிவாக எடுத்துரைக்கிறது.

சிவபெருமானுடைய பல்வேறு வடிவங்களைப் பற்றி கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 9-ஆம் நூற் றாண்டு வரை ஆட்சி செய்த பல்லவ, பாண்டிய மன்னர்களின் செப்பேடுகளும், கல்வெட்டுகளும் கூறு கின்றன. மன்னர்களை இறைவனுடன் ஒப்பிட்டுப் பேசுகின்றன. திரிபுராந்தகரின் வடிவம் மன்னர்கள் போரில் வெற்றி பெறுவதற்கும், வெற்றிபெற ஊக்க மளித்தற்கும் காரணம் ஆக இருந்தது என்பதைக் கல் வெட்டுகளின் வாயிலாக அறியலாம். பல்லவ மன்ன னான சிம்மவர்மன் காலத்தைச் சேர்ந்த பள்ளன் கோயில் செப்பேடு பல்லவ மன்னர்களின் முன்னோ னான அசுவத்தாமன் திரிபுரங்களை எரித்த திரி புராந்தகரின் வடிவமாகக் கருதப்படுகிறான் என்று கூறுகிறது. இராசசிம்மன் தன் விரோதிகளின் நகரைத் திரிபுராந்தகர் எரித்தது போல அழித்துப் பரமேசு வரன் என்ற பட்டம் பெற்றிருந்தான் எனக் கல் வெட்டுகள் கூறுகின்றன. பாண்டிய மன்னனான நெடுஞ் சடையனின் சீவரமங்கலச் செப்பேடுகள் இறைவன் 'பினாகபாணி'யாக நின்று அசுரர்களை அழித்த வரலாறு கூறுகின்றன. வீர நாராயணனின் தளவாய் புரச் செப்பேடுகள் அவனுடைய தமையன் வர குணன் பினாகபாணியான இறைவனை எப்பொழு தும் தொழுபவன் என்பதைப் 'பிள்ளைப்பிறை சடைக் கணிந்த பினாகபாணி எம்பெருமானை உள்ளத்தில் இனிது நிறுவி உலகங் காக்கின்ற நாளில்' எனக் குறிப்பிடுகின்றன. பினாகபாணி என்பது வில்லேந்திய திரிபுராந்தகரையே குறிக்கும். சோழ மன்னர்கள் காலத்தில்தான் திரிபுராந்தகரைச் சிற்பங்களிலும், செப்புத் திருமேனிகளாகவும் பெருமளவில் காண லாம். இராசகேசரி சுந்தர சோழன் என்ற இரண் டாம் பராந்தகன் 'ஆற்றலில் திரிபுரம் எரித்த விரி சடைக் கடவுளான சிவபெருமானுக்குச் சமமானவன்; பகை மன்னரின் வலியை அழித்தவன்; குடிமக்களைத் தன் நற்குணங்களால் வசீகரித்துக்கொண்டு ஆழிசூழ் உலகை ஆண்டவன்' என ஆனைமங்கலச்செப்பேடு கள் கூறுகின்றன.

சிற்பங்கள்: மாமல்லபுரத்தில் முப்புரம் எரித்த இறைவன் இரண்டுவிதமாகக் காட்டப்பட்டுள் ளார். கடற்கரைக் கோயிலின் வடக்குச் சுவரில் முப் புரம் எரிக்கத் தேர்மீதேறி, விற்பிடித்து வீரச்சமர் புரியும் தோற்றமாக அது விளங்குகிறது. மற் றொன்று பலிபீடத்தின் அருகிலுள்ள கொடித்தூண் பகுதியில் ஒருபுறம் உள்ள உருவத்தில் நான்கு திருக் கரங்கள் உள்ளன. கீழ்க்கரம் நீண்ட காம்பையுடைய மழுவை ஏந்தி நிற்க மற்றொரு கரத்தில் ஒரு வில்லைச் சிவன் பிடித்திருக்கிறார். வலக்கரங்களுள்

திரிபுராந்தக மூர்த்தி

ஒன்று சூலத்தையும் மற்றொன்று அம்பையும் பிடித்துள்ளன. காஞ்சிபுரம் கைலாசநாதர்கோயிலிலே வடக்குச் சுவரில் திரிபுராந்தகரின் சிற்பம் காணப்படுகிறது. சிவபெருமான் தேரில் ஏறிச்செல்வது போன்ற காட்சி சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. தேரினருகே துர்க்கையும், வலப்புறத்திலே திரிபுர பைரவியும் அமர்ந்த நிலையில் காணப்படுகிறார்கள். பல்லவர் காலச் சிற்பக்கலைக்கு இவை எடுத்துக்காட்டாகும்.

முற்காலச் சோழர் காலக் கோயில்களில் தேவ கோட்டங்களில் திரிபுராந்தகரின் திருவுருவத்தைக் காணலாம். இருக்கு வேளிர்களின் தலைநகரான கொடும்பாளூரில் உள்ள கோயிலின் விமானத்தில் சிவபெருமான் முப்புரத்தையும் அழித்தபின்னர் காலை மடித்து வில்லைக் கையிலே ஏந்தி வேகமாகச் சுழன்று ஆடுகின்ற நிலையில் ஒரு சிற்பம் உள்ளது. தஞ்சைப் பெருங்கோயில் கருவறையின் மேல்நிலைகளில் ஏறக்குறைய 30 திரிபுராந்தகர் சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. திரிபுராந்தகரின் புராண வரலாற்றினைத் தொடர் சிற்பங்களாகவும் காணலாம். திரிபுர அசுரர்கள் சிவபக்தி உடையவர்கள். தலையில் எப்பொழுதும் சிவலிங்கத்தைச் சுமந்து கொண்டிருப்பவர்கள். தம்மிடம் ஈடுபாடு கொண்டவர்களைச் சிவபெருமான் அழிக்கத் தயங்குவார் எனக் கருதித் திருமால் புத்தர் வடிவம் எடுத்து சைவ நெறியில் இருக்கும் அவர்களை மாற்றுகிறார்.

திரிபுரத்தைத் தான் சிவபெருமான் அழித்தாரே தவிரச் சிவபக்தி கொண்ட அசுரர்களுள் இருவரைத் தம் வாயிற்காவலராகவும், ஒருவனைத் தான் ஆடும் பொழுது குடமுழா என்ற இசைக்கருவி வாசிப்பவனாகவும் கொண்டு அவர்களுக்கு அருள்செய்தார். இதே வரலாற்றைக் கருவறையில் சுற்றியுள்ள திருச்சுற்றில் ஓவியமாகவும் தஞ்சைக் கோயிலில் காணலாம். தாராசுரம் கோயிலிலும் இதுபோன்ற சிற்பத் தொடர் காணப்படுகிறது. பிற்காலச் சோழர் கலைப் பணிக்கு எடுத்துக்காட்டாகச் சிதம்பரம் கோயிலில் கோபுரங்களில் திரிபுராந்தகர், தேவியுடன் வில்லேந்தி நிற்கும் கோலத்தைக் காணலாம். நாயக்கர் காலத்தில் தூண்களில் திரிபுராந்தகரின் சிற்பத்தை அமைக்கும் வழக்கம் காணலாம்.

செப்புத் திருமேனிகள்: சோழர் காலத்திலேதான் திரிபுராந்தகரின் செப்புத் திருமேனிகள் மிகுந்த அளவில் காணப்படுகின்றன. சோழர்காலக் கல்வெட்டுகளில் இத்திருமேனி 'திரிபுரவிசயர்' 'திரிபுவனசுந்தரர்' எனக் குறிக்கப்படுகிறது. திருநல்லம் எனப்பெறும் கோனேரிராசபுரம்கோயிலுக்குச் செம்பியன்மாதேவி

திரிபுராந்தகமூர்த்தி தேரின் மீது செல்லும்காட்சி(பிற்காலச் சோழர் சிற்பம்)

திரிபுராந்தகரும் இறைவியும்

பல தானங்களை அளித்தாள். அதில் திரிபுராந்தகரையும்தேவியையும் செப்புத் திருமேனியாகச் செய்தளித்து வழிபாட்டிற்காகத் தானமளித்திருக்கிறாள். இன்றும்அத்திருமேனி வழிபாட்டில் உள்ளது. தஞ்சைக் கோயில் கல்வெட்டு 'தஞ்சை அழகர்'என்ற திருமேனி செய்தளிக்கப்பெற்றதாகக் குறிப்பிடுகிறது. இது திரிபுராந்தகர் திருமேனியாக இருக்கலாம் என வரலாற்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.தஞ்சை மாவட்டத்தில்முதலாம் குலோத்துங்க சோழனுடையகாலத்துத் திரிபுராந்தகர் திருமேனி ஒன்று காணப்படுகிறது. இத்திருமேனியின் பீடத்தில் இதனுடைய வழிபாட்டிற்காகச் சோழப்பேரரையன் என்பவனால் நிலம் தானம் அளிக்கப்பட்ட கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. பிற்காலத்தில் இவ்வாறு திரிபுராந்தகர் திருமேனி வடிப்பது குறைந்துவிட்டது. பண்டைய மன்னர்களுடைய வெற்றிக்கு ஊக்கம் கொடுக்கும் வகையில் திரிபுராந்தகரின் வரலாறு அமைந்திருந்ததால் கலை மற்றும் வரலாற்றில் திரிபுராந்தக மூர்த்தியின் திருஉருவம் ஒரு சிறப்பிடம் பெற்றுத் திகழ்கிறது எனலாம்.

கி.ஸ்ரீ.

திரிபுவாதம் என்பது காரல் மார்க்சு வகுத்த அரசியல் வகையான சமநிலைக் கொள்கையினின்றும் வேறுபட்டு, அவருக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் இலெனின், இசுட்டாலின், மா சே துங்கு, திட்டோ (Titto) முதலியோரும், கி.பி. 19–ஆம் நூற்றாண்டில் சமநிலைச் சமூகத்தை நிறுவுதற்காக வேறு பலரும் எடுத்துக் கூறிய அணுகுமுறைகளைக் குறிப்பதாகும். காரல் மார்க்சு கூறிய பொதுவுடமைக் கோட்பாட்டில் பொருளியல் தருக்கவாதம், வரலாற்றைப் பற்றிய பொருளாதார விளக்கம், மிகை மதிப்புக் கோட்பாடு, வருக்கப் போராட்டம், தொழிலாளர் வருக்கத்தின் வல்லாட்சி, அரசின் மறைவு முதலிய கருத்துகள் காணப்படுகின்றன (காண்க: காரல் மார்க்சு). காரல் மார்க்சு, சமநிலைப் புரட்சிகள் கடந்தகால வரலாற்றில் நடந்தது மட்டுமல்லாமல், எதிர்காலத்திலும் நடக்குமென்று கூறினார். ஆகையால் சமநிலைக் கொள்கையானது, புரட்சிக் கொள்கைக்கும் (Revolutionist doctrine) திரிபுவாதத்துக்குமிடையே (Revisionism) தொடர்ந்து மாறி மாறிச் செல்லும் இயல்புடையது என்பது மார்க்சின் தருக்க இயலிலிருந்து அறியப்படுகிறது.

மார்க்சின் காலத்திற்குப் பின்னர், அவருடைய கருத்துகளை ஏற்றோர் பரிணாம முறைச் சமநிலையாளர் (Evolutionary School of Socialists) எனவும், புரட்சிவகைச் சமநிலையாளர் (Revolutionary School of Socialists) எனவும் பிரிக்கப்பட்டனர்.

இலெனின், இசுட்டாலின், மா`சே துங்கு முதலியோரும், கி.பி.19–ஆம் நூற்றாண்டில் பிரெஞ்சுத் தொழிலாளர் இயக்கத் தலைவராகிய சார்சசு சோரல் என்பவரும் வகுத்த தொழிற்சங்கக் கோட்பாட்டினைக் கொண்டோர், வன்செயற் புரட்சி என்னும் அணுகுமுறையில் சமநிலைக் குறிக்கோளை அடைய முயன்றனர். புதிய சமநிலைச் சமூகத்தினுடைய அடித்தளமாகவும், இப்புதிய சமூக அமைப்பை உருவாக்குவதற்கு ஏற்ற ஒரு கருவியாகவும் தொழிற்சங்கங்களின் கூட்டமைப்பு இருக்கிறது என்று கூறும் ஒரு சமூகக் கொள்கையே தொழிற்சங்கக் கோட்பாடு (Syndicalism) ஆகும். (காண்க: சமநிலைக் கோட்பாடு.) இக்கொள்கை வல்லந்தப் புரட்சி, வேலை நிறுத்தம், இயந்திரங்களை உடைத்தல் போன்ற முறைகளை ஆதரிக்கிறது.

காட்சுகி கூறிய கருத்து: வயதுவந்தோர் வாக்குரிமை வழியாகத் தொழிலாளர் வருக்கமானது அரசாங்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துதல் வேண்டுமென்றுதான் மார்க்சு வகுத்த சமநிலைக் கொள்கைக்குப் பொருள் கொள்ளுதல்வேண்டுமென்று காரல்காட்சுகி என்பவர்

(கி.பி. 1853-1938) கூறி, அவர் இலெனின் நடத்திய போல்சுவிச அரசாங்கத்தை வல்லந்த ஆட்சியை நடத்தும் சிறுபான்மைக் கட்சியின் ஆட்சி என்று கண்டனம் செய்தார். இலெனின் காட்சுகியை ஒரு திரிபுவாதி (Revisionist) என்று வெறுத்தார் (காண்க: காரல் காட்சுகி).

கூட்டுடைமைத் தத்துவம்: தொழிற்சங்கக் கொள்கையாளரும், உருசியப் போல்சுவிசக்குக் கட்சியாரும் பின்பற்றிய வல்லந்த முறைகளை மறுத்து, படிப்படியான, அரசியலமைப்புக்கு ஏற்ற அமைதியான முறைகளில் சமநிலைச் சமூகத்தை உருவாக்குதல் வேண்டுமென்று கூறியவர்களுள் கூட்டுடைமைத் தத்துவச் சமநிலையாளரும் (Collective Socialists) கழகமுறைச் சமநிலையாளரும் (Guild Socialists) குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர். கூட்டுடைமையின் ஒரு வடிவமாக ஆங்கில நாட்டிலிருந்த பேபியன் சமநிலைக் கழகத்தையும் (Fabian Socialistic Society) தொழிலடிப்படையில் பாராளுமன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்படுதல் வேண்டுமென்று கூறிய கழகமுறைச் சமநிலையாளரையும் கருதலாம். (காண்க: பேபியன் சமநிலைக் கொள்கை, காண்க: கழகமுறைச் சமநிலைக்கொள்கை).

இலெனின் வகுத்த திரிபுவாதம்: முதலாளித்துவத்தின் இறுதிக்கட்டமே ஏகாதிபத்தியம் ஆகுமென்று (Imperialism) மார்க்சு கூறிய கருத்துக்கு முழு வடிவம் கொடுத்தவர் இலெனின் ஆவர். எனவே தான் இலெனின் கொள்கை என்பது ஏகாதிபத்தியக் காலத்திலும், தொழிலாளர் புரட்சிக் காலத்திலும் தோன்றிய மார்க்சியக் கொள்கை ஆகும். மார்க்சு பொதுவுடைமைத் தத்துவமானது மிகவும் தொழில்வளர்ச்சி பெற்ற நாட்டிலேதான் தோன்றுதல் இயலும் என்று கருதினார். இக்கருத்தை இலெனின் மாற்றி, பொதுவுடைமைப் புரட்சி உருசியா போன்ற நிலமானிய முறையிலிருந்த ஒரு நாட்டில்தான் தோன்றும் என்று கூறி, அதற்கு ஆதரவாக், அவர் தாம் 1917-இல் உருசியாவில் நடத்திய புரட்சிக்கு உருசிய வேளாண் வகுப்பாருடைய ஆதரவைப் பெற்றதையும், அதன் பொருட்டு அவர் வேளாண் உற்பத்தி முறையில் சமநிலைக் கொள்கையைப் புகுத்தாமல் விட்டுவிட்டதையும் சுட்டிக்காட்டினார். மேலும், அவர் ஒரு பன்னாட்டுக்கொள்கையாக இருந்த மார்க்சிய சமநிலை கொள்கைக்குத் தேசியவகையானதோர் விளக்கத்தை (National Explanation) அளித்தார். உருசியா ஒரு தொழிலாளர் நாடு என்ற வகையில் உருவாகி, தேசிய ஆதாரத்தில் சமநிலைக்கொள்கை கடைப்பிடிக்கப்படுதல் வேண்டுமென்று அவர் மார்க்சின் பொதுவுடைமைக் கருத்துக்கு ஒரு புதிய விளக்கம் அளித்தார். எல்லா நாடுகளிலும் சமநிலைக்கொள்கை ஒரே சீராக நிலைபெறுதலியலாது என்றும், ஆனால் நாளாவட்டத்தில் எல்லா நாடுகளும் ஏதாவதொரு வழியைப் பின்பற்றிச் சமநிலைக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் கூடுமென்றும் அவர் மார்க்சின் கொள்கைகளை விளக்கினார். மேலும், மார்க்சு தொழிலாளர் வருக்கத்தின் வல்லாட்சி என்னும் கருத்தைத் தம் பொதுவுடைமைக் கொள்கையில் கூறினார். இலெனின் இக்கருத்தும் நடைமுறைப்படுத்தப்படும்போது, அது கட்சியின் வல்லாட்சியாகவே இருக்கும் என்று கூறினார். இலெனின் இவ்வாறு கூறியதும் மார்க்சியக் கருத்தினின்று தோன்றிய கரு திரிபுவாதமேயாகும். இலெனினுடைய திரிபுவாதத்தின்படி பொதுவுடைமைக் கட்சியே தொழிலாளர் வகுப்பின் பின்னணியாக அமைந்து, அது குடியாட்சி இயல்புடைய அதிகாரக் குவிப்பு என்ற விதியின்படி செயற்படும். மேலும், இலெனின் 1920-இல் வகுத்த புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையும் திரிபுவாதத்தின் ஒரு பகுதியே ஆகும். இக்கொள்கையில் இலெனின் முதலாளித்துவக் கொள்கைகள் சிலவற்றை ஏற்று, தனியார் தம் முயற்சியைத் தூண்டவல்ல சில ஊதிய முறைகளைச் சில வரம்புகளுக்குட்பட்டு அளித்தார். இவ்வாறு இலெனின் பல வகைகளில் மார்க்சியக் கருத்துகளை விட்டு விலகிச் சென்றாலும், அவர் மார்க்சு கூறிய தருக்கவாதப் பொருளியல், வருக்கப் போராட்டம், இறுதி வெற்றி தொழிலாளரைச் சேர்தல் என்ற கருத்துகளை மாற்றாமல் பின்பற்றி, நாட்டிற்கு ஒரு தலைமை இடத்தை உருவாக்கினார்.

இசுடாலின் பின்பற்றிய திரிபுவாதம்: இசுடாலின் தொழிலாளர் புரட்சி என்ற கருத்தை ஆதரித்தாராயினும், அவர் இலெனின் பின்பற்றிய 'குடியாட்சி இயல்புடைய அதிகாரக்குவிப்பு' என்ற கருத்தைப் பின்பற்றாமல், கட்சியினுள் கண்டிக்கும் உரிமை கையாளப்படுதலைத் தடுத்தார். மேலும் இவர் கட்சிச் சருவாதிகாரத்தை வலுவாக நிறுவி, கட்சியினுள் எந்த எதிர்ப்பும் தோன்றாதபடி அதைத் தம் முழுக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்தார். இவர் கடைப்பிடித்த திரிபுவாதக் கொள்கையே, 'ஒரு நாட்டின் சமநிலைக் கொள்கை' என்பதாகும். இவருடைய நேர்முக ஆட்சி உருசியாவில் உறுதியாக நிலைபெறுதற்கு உதவும்பொருட்டு, இவருடைய ஆட்சிக்காலத்தில் பல ஐந்தாண்டுப் பொருளாதாரத் திட்டங்கள் வெற்றியாகக் கொண்டு வரப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன. அதிகாரக் குவிப்புடைய எதேச்சாதிகாரமே சம நிலைக் கொள்கையை வெற்றியாக நிறைவேற்றுவதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்பது இவருடைய கருத்து. இவர் பொதுவுடைமைக் கொள்கையை விட தேசிய கொள்கையே வலுவானதென்று நம்பினார்,

திட்டோ: (Tito) இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின் கிழக்கு ஐரோப்பாவில் உருசியா பொதுவுடைமை நாடுகளின் தனித் தலைமைத்துவம் ஏற்றதை ஊகோசுலேவியா நாட்டின் பொதுவுடைமைக் கட்சித் தலைவர் திட்டோ ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தார். ஒரு வலுவான தேசியவாதியாகிய திட்டோ தம் நாட்டில் பொதுவுடைமைக் கொள்கையைப் பின்பற்றினாலும், அயல் நாடாகிய உருசியாவின் பொதுவுடைமைத் தலைமையை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்த காரணத்தால் அவர் ஒரு திரிபுவாதியாகக் கருதப்படுகிறார்.

மா சே துங்கு பின்பற்றிய மார்க்சியக் கருத்து: சீனாவில் தேசியப் படைகளைத் தோற்கடித்தபின் 1949 –இல் தங்களுடைய ஆட்சியை நிறுவிய சீனப் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் தலைவர் மாசேதுங்கு மார்க்சையும், இலெனினையும் பின்பற்றி நிலமானிய முறை, முதலாளித்துவ முறை, ஏகாதிபத்தியம் முதலியவைகளை வலுவாக எதிர்த்த தோடல்லாமல், வேளாண் தொழிலாளரைப் புரட்சிக்குரிய ஒரு வலுவான கருவியாக மாற்றினார். உருசியாவில் வேளாண்மையில் கூட்டுப்பண்ணை முறை கையாளப்பட்டது. சீனாவில் மாசேதுங்கின் ஆட்சியில் ஒருவர் தாமே நிலத்தைப் பயிரிடுவாராயின் அவருக்கு நிலம் வைத்துக்கொள்ளும் உரிமை வழங்கப்பட்டது. இந்தக் குடியானவ உரிமை முறை (Peasant propritorship) உருசிய பொதுவுடைமைக் கருத்தினின்றும் மாறுபட்டதாகும். சீனாவில் மாவோவின் ஆட்சியினால் தோன்றியிருக்கும் பொதுவுடைமைக் கொள்கை, ஊரகத் தொழிலாளருடைய பொதுவுடைமைக் கொள்கை (Communism of the Rural Proleptariat) ஆகும். இது மார்க்சு கூறிய நகரிய ஆலைத் தொழிலாளருடைய பொதுவுடைமை முறையினின்றும் வேறுபட்ட தாகையினால் மாவோவை ஒரு திரிபுவாதியாகக் கொள்வர். மாவோ தாம் எழுதிய ‘ஒரு புதியவகைக் குடியாட்சி’ (A New Democracy) என்ற நூலில் ‘நிலமானியப் பிரபுக்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் எதிராக, குடியாட்சி இயல்புடைய வல்லாட்சியே மக்களால் நிறுவப்படுதல் வேண்டும்’ என்று கூறுகிறார். அவர் கொள்கைப் பரப்பு முதலிய முறைகளால் பொதுவுடைமைக் கருத்துகளைப் பரப்பி, எதிரிகளைத் தம் கட்சியில் இழுத்துக்கொள்ளும் முறையைக் கடைப்பிடித்தாரே தவிர, இசுடாலின் செய்ததைப் போல எதிரிகளை ஒழித்துவிடவில்லை. அவருடைய கட்சியில் ஊரக, நகரியத் தொழிலாளர் மட்டுமல்லாமல், நடுத்தர வகுப்பாரும் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருந்தனர். மாவோவும் இலெனினைப் போலக் கட்சிச் சருவாதிகாரம் தவிர்க்க இயலாததென்றும், அதுவே சமநிலைக் கொள்கையை நிலைநிறுத்த வல்லதென்றும் உறுதியாகக் கூறினார்.

மார்க்சிய சமநிலைக் கொள்கையைச் செயற்படுத்தும் வழிகளில் பல நாடுகளுக்கிடையே பல வேறுபாடுகள் காணப்பட்டாலும், அக்கொள்கையின் மையக் கருத்தில் வேறுபாடு காணப்படவில்லை; தனியார் உடைமை முறையை ஒழித்து, சமூகத்தவர் அனைவருக்கும் பயனுள்ள வகையில் பொருளாதார உற்பத்திக் காரணிகளும் பங்கீட்டு முறையும் சமூகத்தின் உடைமைகளாக இருத்தல்வேண்டு மென்ற மையக் கருத்தைச் சமநிலைக் கொள்கையை ஏற்றுள்ள நாடுகள் அனைத்தும் பின்பற்றுகின்றன.

பா.சு.

துணை நூல்கள்:

Alfred, G. Meyer., Leninism, Cambridge, Massachussetts, 1957.

Gustan, A. Weher., Dialectical Materialism (English Translation by Peter Heathn), London, 1959.

திரிபோலி இலெபனான் (Lebanon) நாட்டில் உள்ள ஒரு குறிப்பிடத்தக்க நகரம். இது ஏறத்தாழ கி. மு. 700-ஆம் ஆண்டில் நிறுவப் பெற்றது. பொயனீசிய நகரங்களான (Phoenician Cities) தயர் (Tyre), சிடான் (Sidon), அரதூசு (Aradus)

திரிபோலியிலுள்ள உப்பு ஏரி

ஆகிய மூன்றும் ஒரு கூட்டு அமைத்துக் கொண்டு, திரிபோலியைத் (Tripoli) தலைநகராகக் கொண்டிருந்தன. பிறகு, செல்யூசிடு (Seleucid) பேரரசுக் காலத்திலும் இந்நகரம் சிறப்புற்று விளங்கியது. அரேபியர் இதை கி.பி. 638-இல் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். சிலுவைப் போர்கள் காலத்தில் (கி.பி. 1109) இந்நகரம் சிலுவை வீரர்களால் கைப்பற்றப்

பெற்றது. அம்முற்றுகையின்போது திரிபோலியிலிருந்த ஒரு பெரிய நூலகம் அழிவுற்றது. எகிப்திய சுல்தான் கி.பி. 1289-இல் இந்நகரை வசப்படுத்தினான். பிறகு இந்நகர் புதிதாகக் கட்டப்பெற்றது. ஆங்கிலேயர் துருக்கியரிடமிருந்து 1918-இல் திரிபோலியைக் கைப்பற்றினர். இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு (1920-இல்) திரிபோலி இலெபனானின் ஒரு பகுதியாயிற்று. மக்கள்தொகை 175,000 (1984).

திரிபோலி (2) வட ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள இலிபியா (Libya) நாட்டின் தலைநகர். மத்தியதரைக் கடல் துறைமுகமான திரிபோலி (Tripoli) இலிபியா நாட்டின் வடமேற்கில் ஒரு சிறந்த வாணிகத் தலமாகவும் தொழில் நகரமாகவும் விளங்குகிறது.

திரிபோலியிலுள்ள பழைய அரண்மனை

இந்நகர் கி.மு. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் பொயனீசரால் நிறுவப்பட்டிருக்கக்கூடும் என்று தெரிகிறது. உரோமானியர் கி.மு. முதல் நூற்றாண்டில் இந்நகரைக் கைப்பற்றினர். அவர்கள் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டில் வாண்டலர் (Vandals) களும், 7-ஆம் நூற்றாண்டில் அரேபியரும் இந்நகரைக் கைப்பற்றினர். திரிபோலி கி.பி. 1510-இல் இசுபானியரின் (Spaniards) கீழ்வந்தது, பிறகு உதுமானியத் துருக்கியின் மேலாண்மைஇங்குஏற்பட்டது.இந்நகரில் கடற்கொள்ளைக் கூட்டத்தினர் குழுமி,கப்பல்களைத் தாக்கிக் கொள்ளையடிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டனர். இவர்களுடைய இக்கொடுந்தொழிலை அமெரிக்கா 1801-5-ஆம் ஆண்டுகளில் நடத்திய போர் மூலம் முடிவுறச் செய்தது. திரிபோலி 1911-இல் இத்தாலிக்கு உரித்தாகியது. பிறகு, இத்தாலியக் குடியேற்ற நாடாகிய இலிபியாவின் தலைநகராகியது. இரண்டாம் உலகப் போர்க் காலத்தில் ஆங்கிலேயர் இதனைக் கைப்பற்றினர் (1943). இலிபியா நாடு 1951-இல் விடுதலை பெற்ற தனிநாடாகியது. இதன் தலைநகரான திரிபோலியின் மக்கள் தொகை 980,000 (1982).

இங்குப் புகையிலைப் பொருட்கள், துணி வகைகள் தயாரித்தல், உணவு பதனிடுதல் முதலிய தொழில்கள் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன. உரோமானிய காலத்துச் சுவர்களின் அழிபாடுகளையும், உரோமப்பேரரசர் மார்க்கசு அரீலியசின் (Marcus Aurelius) வளைவுச் சின்னத்தையும் திரிபோலியில் காணலாம். தெ.பா.

திரினிடாடு: கரீபியன் கடலில் அமைந்துள்ள மேற்கிந்தியத் தீவுகளுள் ஒன்று திரினிடாடு (Trinidad). இத்தீவு தென்அமெரிக்காவுக்கு மிக அருகில் உள்ளது. கிறிசுதபர் கொலம்பசு என்பவர் கி.பி.1498-ஆம் ஆண்டு திரினிடாடு தீவைக் கண்டுபிடித்தார். இதிலிருந்து ஏறக்குறைய முந்நூறு ஆண்டுகள் இது இசுபெயினின் (Spain)மேலாண்மையின் கீழிருந்தது. இங்கிலாந்து கி.பி.1797-இல் இத்தீவைக் கைப்பற்றியது. திரினிடாடின்மீது இங்கிலாந்து கொண்டிருந்த உரிமை கி.பி.1802-இல் கொண்டுவரப்பட்ட அமியென்சு உடன்படிக்கையினால்(Tread& Amiens)உறுதி செய்யப்பட்டது. திரினிடாடும் அருகில் உள்ள சிறிய

திரினிடாடு அமைவிடம்

தீவான தொபாகோவும் ஒரே குடியேற்றமாகக் கி.பி. 1888-ஆம் ஆண்டு இணைக்கப்பட்டன. திரினிடாடு தொபாகோ மற்றும் சில சிறிய தீவுகள் சேர்ந்த பகுதி கி.பி.1962-இல் ஒரே விடுதலை நாடாக அறிவிக்கப் பட்டது. இதன் தலைநகரம் போர்ட்டு இசுபெயின் (Port of Spain).

திரினிடாடு ஒரு வெப்பமண்டலப்பகுதி (tropical). மேற்கிந்தியத் தீவுகளிலேயே மிகவும் வளமானது திரினிடாடு. மக்களுள் 20 விழுக்காடு வேளாண்மை யில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். பாறைஎண்ணெய், சருக் கரை, தேங்காய், கொக்கோ, ஆரஞ்சு, திராட்சை ஆகியவை திரினிடாடின் குறிப்பிடத்தக்க ஏற்றுமதிப் பொருள்களாகும். எண்ணெய்சுத்திகரிப்பு இங்கு நடைபெறும் சிறந்த தொழில். இங்குப் புகைக்கீல் (asphalt) மிகப் பேரளவில் கிடைக்கின்றது. திரினி டாடு ஒரு சுற்றுலா மையமாகவும் திகழ்கிறது.

திரினிடாடின் மக்களில் பெரும்பான்மையினர் ஆப்பிரிக்கர்கள் (47%). கிழக்கிந்தியர்கள், ஐரோப் பியர்கள், சீனர்கள், கலப்பு இனத்தவர் போன்றவர் களும் வாழ்கின்றனர். ஆப்பிரிக்கர்களும் கலப்பு இனத் தவரும் கத்தோலிக்கர்கள். கிழக்கிந்தியர்கள் இந்து, முசுலீம் மதங்களைப் பின்பற்றுகின்றனர்.

திரினிடாடில் கல்விக்கு மிகச்சிறந்த இடம் கொடுக்கப்படுகிறது. தொடக்கக் கல்வியும் மேல் நிலைக் கல்வியும் இலவசம். மேற்கிந்தியத் தீவுகளின் பல்கலைக்கழகத்தின் வேளாண்மைத்துறை, பொறி யியல்துறை, கலைத்துறை ஆகியவை திரினிடாடில் இயங்குகின்றன. திரினிடாடின் பரப்பு 4828ச.கி.மீ. மக்கள் தொகை 1,016,239 (1980). ஆ.செ.

திருக்கச்சி அனேகதங்காவதம்: தொண்டை நாட்டுச் சைவத் திருப்பதிகளுள் நான்காம் பதி இது. 'கச்சி' என்பது காஞ்சிபுரத்தைக் குறிக்கும். காஞ்சி புரத்தில் தேவாரப் பாடல் பெற்ற தனிக்கோயில் ஆதலின் 'திருக்கச்சி அனேகதங்காவதம்' எனப்பட் டது. அனேகதம்-யானை. விநாயகப் பெருமான், காஞ்சியை அடைந்து, இங்குத் தம் பெயர் பெற அனேகமேச்சுரர் என்ற பெயரில் இலிங்கம் அமைத்து வழிபட்டுத் தம்மை எண்ணுவார் செயல்களை முடிக் கவும், எண்ணாதார் செயல்களுக்கு ஊறு விளைவிக் கவும் வரம் பெற்றதுடன், இறைவன் அருளியவாறு இரணியபுரத்தின் அசுரரை வென்று, அவர்களது கருவுள்ளே அவர்கள் சக்தியாகிய வல்லபையை வாங்கி மணந்து வீற்றிருந்தருளும் வரலாறு, காஞ் சிப் புராணம் அனேகதங்காப் படலத்துள் உள்ளது. விநாயகர் தவிரக் குபேரனும் வழிபட்ட தலமாகும். 'அங்கண் அமர்' எனும் பெரியபுராணப் பாடல் (3346) இத்தலத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது. இத்தலத் தைப் பற்றிச் சுந்தரர் பாடிய தேவாரப் பதிகம் 'தேனெய் புரிந்துழல் செஞ்சடை' என்பதாம். இப் பதிகம் மிக இனிய-எளிய தாளவொத்துடன் சிறுவர் சிறுமியரும் பாடி ஆடி மகிழத்தக்கவகையில் அமைந் துள்ளது. இப்பதிகத்தில் சுட்டப்படும் 'ஆணையுரித் தான் வயல்' என்பது, கோயிலுக்கு மேற்கே உள்ளது. இத்தலம், திருக்கச்சி ஏகம்பத்திற்குத் தென்மேற்கில், புத்தேரித் தெருவுக்கு மேற்கில் வயல்வெளியில் உள் ளது. வடநாட்டிலும் இப்பெயர் பெற்ற தலம் ஒன்று உண்டு ஆதலின் அதனின்றும் வேறுபடுத்தத் 'திருக் கச்சி' என அடைமொழியுடன் கூறப்படுகின்றது. இறைவன் பெயர்: அனேகதங்காவதேசுவரர், இறைவி: காமாட்சியம்மை. ச.சா.

திருக்கச்சி ஏகம்பம்: செங்கற்பட்டு மாவட்டத் தின் தலைநகரம் காஞ்சிபுரம். இவ்வூரின்கண் உள்ள சிவன் திருக்கோயிலே 'திருக்கச்சி ஏகம்பம்' ஆகும். இக்கோயில், காஞ்சிபுரம் புகைவண்டி நிலையத்திற்கு மேற்கே 2 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. 'ஆம்புரம்' என்பது வடசொல். அது தமிழில் 'ஆம்பரம்' என்று வரும். 'ஆம்பரம்' என்பது 'ஏகம்'என்ற சொல்லொடு புணர்ந்து வடமொழி விதிப்படி 'ஏகாம்பரம்' ஆயிற்று என்றும், அதுவே 'ஏகம்பம்', 'கம்பம்' என மருவிற்று என்றும் கூறுவர் சிலர். கம்பம்-நடுக்கம். இறைவி நடுங்கியதால் இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம். கம்பை யாற்றின் கரையில் உள்ளதால், கம்பை என்பது கம்பம் என்று ஆகியிருக்கலாம். ஏகாமிரம்-ஒற்றை மாமரம். 'ஏகாமிரம்' என்பது 'ஏகம்பம்' என்று மருவி யிருக்கலாம். மறைகள் மாவுருவாய் வழிபட்ட தலம் இது.

இத்தலத்தின் பிரமன், திருமால், உருத்திரர் பூசித்த இலிங்கங்கள் உள்ளன. அவை முறையே வெள்ளைக் கம்பம், கள்ளக் கம்பம், நல்ல கம்பம் என்ற பெயர்களால் வழங்கப்படுகின்றன. இவர்கள் தவிர, வண்டாசுரன், வாலி ஆகியோரும் வழிபட்ட திருமயானம், வாலீச்சுரம் முதலாயினவும் உண்டு. இவை தவிரத் திருக்கச்சபாலயம், காரோணம், பணா தரீச்சுரம், சுரகரீசம், பராசரீசம், வீட்டகாசம், மாணீச்சரம், உருத்திர கோடி, மகா சாத்தன் தளி முதலாயினவும் உண்டு. இது, பிருதிவித் தலம். கயி லாயத்தினின்றும் இங்கு எழுந்தருளிய பார்வதி, இறைவனை அடைதற்பொருட்டுத் தவம் செய்த னள். எண்ணான்கு அறங்களையும் வழுவாது இயற் றினள். கம்பையாற்றில், ஒற்றை மாமரத்தடியில் மண லால் சிவலிங்கம் அமைத்து வழிபட்டனள். இறைவன் அருளால், ஆற்று நீர் பெருகிவரக் கம்பித்து, இறை

வனைத் தழுவினள்.இதனால், அவளின் வளைத் தழும்பும் முலைத் தழும்பும் இறைவன், திருமேனியில் ஏற்றருளினன் என்பது புராணவரலாறு. 'முத்தி தரும் நகரேழனுள் முக்கியமாம் முதற் காஞ்சி' என்பதற்கேற்ப முத்தி தரும் நகர் ஏழில் முதன்மையானது இது. இங்கே காமாட்சிக்குத் தனித்த கோயில் உண்டு. இக்கோயில் தெற்கு வாயிலில் ஆயிரக்கால் மண்டபத்தின் முன்புறம் 'விகட சக்கர விநாயகர்' கோயில் உள்ளது. 'குமரக் கோட்டம்' எனப்படும் குமாரக் கடவுள் கோயிலும் உண்டு.

திருவொற்றியூரைவிட்டுப் புறப்பட்ட சுந்தரர், சங்கிலியார்க்கு அளித்த உறுதிமொழியை மீறினமையால், தம் இரு கண் ஒளியும் இழந்து, பல தலங்கட்கும் சென்று பணிந்து, காஞ்சிபுரம் வந்தார். இங்கே திருவேகம்பமுடையானை வணங்கியபோது அப்பெருமான் திருவருளால் இடக்கண் ஒளிமட்டும் பெற்றார். அப்போது பாடிய பதிகம் 'ஆலந்தான் உகந்து அமுது செய்தானை' என்பது. ஒவ்வொரு பாட்டின் இறுதியிலும் 'காணக் கண் அடியேன் பெற்ற வாறே'என்று உருகிப் பாடுகின்றார். சேத்திர வெண்பாக்கள் பாடிய ஐயடிகள் காடவர்கோன் ஆட்சி செய்த தலம். இவரும், திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார், சாக்கிய நாயனார் ஆகியோரும் இறைவன் அருள் பெற்ற தலம். இறைவன்: ஏகாம்பர நாதர், பெரிய கம்பர் தழுவக் குழைந்த நாதர், இறைவி: காமாட்சியம்மை, ஏலவார் குழலி. விநாயகர்: விகட சக்கர விநாயகர். முருகன்: மாவடிக் கந்தன். மரம்: மா. புண்ணிய நீர்: சிவகங்கை, கம்பாநதி ஆகியன. இறைவன் சந்நிதி, கிழக்கு நோக்கியது; கோபுர வாயில் தெற்கில் உள்ளது.

இக் கச்சி ஏகாம்பரத்திற்கு மட்டும் பன்னிரு பதிகங்கள் உள்ளன. சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் இம் மூவராலும் பாடப் பெற்ற சிறப்பு, இத்தலத்திற்கு உண்டு. இவை தவிர இத்தலத்தைப் பற்றிய நூல்கள்: திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மாதவச் சிவஞான யோகிகளின் காஞ்சிப் புராணம், கச்சியப்ப முனிவர் பாடிய காஞ்சிப் புராணம் இரண்டாம் காண்டம்: கச்சி ஆனந்த ருத்திரேசர் வண்டு விடு தூது, இரட்டையரின் ஏகாம்பரநாதர் உலா, பட்டினத்தார் திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி, மாதவச் சிவஞான யோகிகளின் கச்சி ஆனந்தருத்திரேசர் பதிகம், திருவேகம்பர் ஆனந்தக்களிப்பு, திருவேகம்பர் யமக அந்தாதி, காஞ்சிக்கலித்துறைப் புராணம், காமகோட்டப் புராணம் எனப் பல நூல்கள்.

பண்டைக் காலத்தில் தொண்டை மண்டலத்தின் தலைநகர் காஞ்சிபுரம். இதையாண்ட புகழ் பெற்ற மன்னர்களில் தொண்டைமான் இளந்திரையன் ஒருவன்.

இங்குள்ள ஏகாம்பரேசுவரம் தவிரத் திருவெஃகா, திருமேற்றளி, கச்சபேசுவரம் கோயில்கள் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் முற்பட்டவை. எனினும் அழிவின்றி உள்ளன. பிற்காலத்தில் கல்லால் புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

மகேந்திரவர்மன் காலத்துக் கோயில் ஒன்றில் தூண்கள் சில, அக்காலத்துக் கல்வெட்டுகளுடன், ஏகாம்பரேசுவரர் கோயிலில் உள்ளன இவ் ஏகாம்பர நாதர் கோயில், விசயநகர அரசர்கள் காலத்தில் புதுப்பிக்கப்பட்டுப் பெருக்கப்பட்டவை.இக்கோயிலின் தென்கோபுரம் கிருட்டிணதேவராயரால் கட்டப்பட்டது. ஒன்பது நிலைகள் கொண்ட இக்கோபுரம், தென்னாட்டின் பெரிய கோபுரங்களில் ஒன்று. இதன் எதிரே அமைந்த கலியாண மண்டபம், கோயிலில் உள்ள ஆமை மண்டபம் விசயநகர அரசர்களின் காலத்தவை. கோயிலின் உட்புறம் கருவறையையடுத்த பகுதிகள் மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழன் காலத்தவை. உள்ளிருக்கும் `பழமையான ஏகாம்பர லிங்கம், மணற்கல்லாலானது. ஏகாம்பர நாதர்கோயிலின் வெளிமதில்கி.பி.1799-இல் ஆட்சன் என்பவரால் புதுப்பிக்கப்பட்டது. அதில், புத்தர் சிலைகளும் சேர்ந்துவிட்டன. இச்சிலையில் சிலபகுதிகளில் மகேந்திரன் காலத்து எழுத்துகள் சிலவும் விசயநகரச் சின்னங்கள் சிலவும் காணப்படுகின்றன. முன் மண்டபத்தில் உள்ள ஒரு சிலை, கரிகாலன்உருவம் என்பர்; அதற்குத் தாடி உள்ளது.

கல்வெட்டுகள்: (1) திருக்கோயிலுக்கு முன்னால் இருப்பது மேற்கு நோக்கிய மயானேசுவரர் கோயில். இதில் மட்டும் 15 கல்வெட்டுகள் படி எடுத்துள்ளனர். அவற்றுள் காகதீய கணபதி (கி.பி.1250); சோழ மன்னருள் உத்தமன், இராசராசன், இராசாதிராசன் குலோத்துங்கன், 2-ஆம் இராசராசன் ஆகியோர்; விசயகண்ட கோபாலன், விசயநகர சதாசிவன் ஆகியோர் கல்வெட்டுகள் உள்ளன. நாரதர் சந்நிதியில் புக்கராயன் (கி.பி.1406)கல்வெட்டுகள் மூன்று உள்ளன. ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் வடமொழி சுலோகம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. சபாநாயகர் கோயிலில் சமர கோலாகலன் (கி.பி.1469) கல்வெட்டு உள்ளது. இராயர் மண்டபத்தில் கம்பண உடையார் ஆனந்த ஆண்டுக் கல்வெட்டு உள்ளது. காமாட்சி அம்மன் கோயில் கல்வெட்டில் அச்சுதராயன்(கி.பி.1534) படையெடுத்து வெற்றிகண்டு, கோயிலுக்கு எட்டு ஊர்கள் கொடுத்த செய்தி கூறப்படுகின்றது. கோபுரத்தில் விசயநகர மல்லிகார்ச்சுனன் (கி.பி.1456) கல்வெட்டு

உள்ளது. இக்கல்வெட்டுகளால் அறியலாகும் செய்திகளிற் சில. உத்தம சோழனது கல்வெட்டில் 'வீரராணியார்' அவன் தேவி என்று குறிப்பிடுகிறது. முதல் இராசராச சோழன் 27-ஆம் ஆட்சியாண்டில் ஒரு மாறன் தேவடிகளால் ஐந்து கழஞ்சுப் பொன் படையலுக்காகக் கோயில் கருவூலத்தில் சேர்க்கப்பட்டது. பாண்டிய புவனேசுவரன் சமர கோலாகலன், கி.பி. 1469-இல், பூசைக்கு வேண்டிய நிவந்தங்களுக்குப் பாண்டிய நாட்டில் உள்ள இரண்டு ஊர்களைவழங்கியுள்ளான். காகதீய அரசன் கணபதி காலத்தில், அமைச்சன் சாமந்தக போசனால் ஒரு சிற்றூர் அளிக்கப்பட்டது. புலியூர்க் கோட்டத்து வல்லங்கிழான், நந்தாவிளக்கு எரிக்க ஏற்பாடு செய்தான். காஞ்சிபுரத்து உடையார், சில நிவந்தம் அளித்துள்ளனர். சளுக்கிய நாராயணன் மனுமசித்தரசன் 1000 குழி நிலமளித்துள்ளான். இவை தவிர விளக்கு எரிக்கப் பயன்படும் வகையில் பால்தரும் பசுக்களையும் தானமாகச் சிலர் அளித்துள்ளனர். ச.சா.

திருக்கச்சி நம்பி, இராமானுசரால் தம் ஆசார்யர்களுள் ஒருவராக அபிமானிக்கப்பெற்றவரும், ஆளவந்தாருடைய அந்தரங்க சீடர்களுள் ஒருவருமாவார். பூவிருந்தவல்லி என்னும் ஊரில் வைசிய குலத்தில் வீரராகவருக்கும் கமலைக்கும் நான்காவது மைந்தராய்ப் பிறந்தார். 'கசேந்திர தாசர்' என்பது இவரது பிள்ளைத் திருநாமமாகும். தாம் தொண்டு செய்து வந்த பார்க்கவரான திருமழிசை யாழ்வார் அருளால் பிறந்தமையாலே தந்தையார் இவருக்குப் 'பார்க்கவப்ரியர்' என்றும் பெயரிட்டார். ஆளவந்தார் இவருக்கு அளித்த பெயர் 'பேரருளான தாசர்' என்பதாகும். கச்சியில் வாழ்ந்தமையால் திருக்கச்சி நம்பி, காஞ்சிமுனி, காஞ்சிபூரணர் என்றும் வழங்கப்பட்டார். இவர் காஞ்சிவரதராசப் பெருமாளுக்குத் திருவால வட்டத் திருத்தொண்டு-விசிறி வீசுதல்செய்துகொண்டிருந்தார். அப்பெருமாள் தம்சிலையாக விளங்கும் அர்ச்சை நிலையைக்கடந்து இவரோடு, உரையாடிக் கொண்டிருந்தார் என்று கூறப்படுகிறது. அந்திமக்காலத்தில் வீடுபேற்றை விரும்பிய நம்பிக்கு 'நீர் விசிறி வீசினீர். நான் உம்மோடு பேசினேன். இரண்டுக்கும் சரியாயிற்று. ஓர் பரமபாகவதரின் அன்பினைப் பெற்றாலே உமக்கு வீடுபேறு' என்று வரதன் கூறிவிட்டார் என்றும், அதற்குப் பின் மாறுவேடததுடன் இவர் திருக்கோட்டியூர் நம்பியிடம் மாடுமேய்க்கும் தொண்டு செய்து 'நம்பையல்' என்று அவரால் அன்பு கூரப்பெற்று அதுவே காரணமாக வரதனிடம் வீடுபேறு பெற்றார் என்று இவரது வரலாறு கூறுகிறது.

இராமானுசர் இவரிடம் சீடராக விளங்க ஆசைப்பட்டார். நம்பி அதற்கு மறுத்துவிட்டார். இவர் உண்ட கலத்திலே உண்ணவேணும் என்று ஆசைப்பட்டார் இராமானுசர். அதை இராமானுசரின் மனைவியார் நிறைவேறாமல் செய்துவிட்டார். 'தேவப்பெருமாளிடமிருந்து 1) நாமே பரதத்துவம், 2) நம்சமயம் பேதமுடையதே, 3) உபாயம் சரணாகதியே, 4) இறுதிக்கால நினைவு தேவையில்லை, 5) இவ்வுடம்பின் முடிவிலே வீடுபேறு, 6) பெரிய நம்பிகளை ஆசாரியனாக அடையவேணும் என்ற இந்த ஆறு தொடர்களைப் பெற்றுத் திருக்கச்சி நம்பிகள் இராமானுசரிடம் தெரிவித்து வைணவ சமய நெறியின் உட்பொருளை உறுதிப்படுத்தினார். தேவப்பெருமாளைப் பற்றிய எட்டு சுலோகங்கள் கொண்ட 'தேவராசாட்டகம்' என்னும் துதிநூல் இவர் அருளிச்செய்ததாகும். எஸ்.கி.

திருக்கச்சி நெறிக் காரைக்காடு: தொண்டைநாட்டுச் சைவத் திருப்பதிகளுள் ஐந்தாம் பதி இது. செங்கற்பட்டு மாவட்டம் காஞ்சிபுரத்தில் உள்ளது ஆதலின் 'கச்சி' என்னும் அடைமொழி பெற்றது. நெறி-சித்தி. காரை-ஒருவகை மரம். காரை மரம் அடர்ந்த காட்டில் இருப்பதாலும், அங்குச் சேர்ந்தவர்க்குச் சித்தி தருவதாலும் இப்பெயர் பெற்றது. 'சத்திய விரதத் தானம்' என்ற வேறுபெயரும் உண்டு. 'சத்திய விரதங்காரைத் தருவனம் செறிதலாலே, சித்தி சேர்ந்தவர்க்கு நல்கும் திருநெறிக் காரைக் காடு' என்பது காஞ்சிப்புராணம். இப்புராணத்தில் வரும் 'திருநெறிக் காரைப் படலத்'தில் பல செய்திகள் கூறப்படுகின்றன. பிரமகற்பத்தில் ஆறாவது மன்வந்தரத்தில் சிவி என்ற இந்திரன், வாழ்க்கையில் வெறுப்புற்று, தன் ஆசிரியர் வியாழன் அருளுரைப்படி இங்கு வந்து வழிபட்டு வீடுபேறு எய்தினான். எனவே இத்தலத்திற்கு 'இந்திரபுரம்' என்ற பெயரும் உண்டு. மதிக்கும் தாரைக்கும் பிறந்த புதன், இங்கு வந்து, கிரகநிலை பெற்றான். இங்குத் தனக்குரிய வாரநாளில் முழுகி வழிப்பட்டோர்க்கு வீடுபேறும், வேண்டும் வரமும் தரும்படி இறைவனை வேண்டி, அவ்வாறே வரமும் பெற்றான். இத்தலம் இப்போது, 'திருக் காலீசுவரன் கோயில்' என வழங்கப்படுகின்றது. சம்பந்தர் பதிகம் இத்தலத்திற்கு உண்டு ('வாரணவு முலைமங்கை'). இறைவன்: காரைத் திருநாதர், சத்திய வீரதீசர். இறைவி: காமாட்சி, காரார் குழலம்மை. புண்ணிய நீர்: இந்திர தீர்த்தம். இதில் புதன்கிழமை நீராடி வழிபடுதல் சிறப்பு என்பர். ச.சா.

திருக்கச்சி மேற்றளி: தொண்டைநாட்டுச் சைவத் திருப்பதிகளுள் இரண்டாம் பதி இது. காஞ்சிபுரம் திருவேகம்பத்திற்குத் தென்மேற்கில் கற்சாலை

வழியில் சிறிது தொலைவில் உள்ளது. இதற்குத் 'திருமேற்றளி', 'காஞ்சி மேற்றளி' என்ற வேறு பெயர்களும் உண்டு. சேக்கிழார் 'திருமேற்றளி'(2899) என்பர். சிவ சாரூபம் பெறும் பொருட்டுத் திருமால் இங்கு வழிபட்டுச் சம்பந்தர் பாடியருளிய பதிகம் கேட்டதனால் சிவன் அருள்வழி அதனை அடைந்தனர் என்று காஞ்சிப் புராணம் 'திருமேற்றளிப் படலம்' கூறும். பதிகம் கேட்டு உருகிய திருமால், சிவலிங்க உருவமாக 'ஓத உருகீசர்' ஆனார். இது ஒரு தனிச் சந்நிதியாக உள்ளது. தல நாயகராகிய திருமேற்றளி ஈசுவரர் சந்நிதி வேறாக உள்ளது. இது மேற்கு நோக்கியது. இவ்விரு சந்நிதிகளுக்கும் கிழக்கே சம்பந்தர் கோயிலும், அதற்கு மேற்கில் இவர் பாடலை உற்றுக் கேட்ட முத்தீசமூர்த்தி கோயிலும் உள்ளன. காஞ்சிபுரத்தில் இப் பகுதிக்குப் 'பிள்ளையார் பாளையம்' என்பது பெயர். சம்பந்தரின் 'நொந்தா ஒண்சுடரே' என்ற பதிகமும், அப்பரின் 'பறையது பாடி' என்ற பதிகமும் ஆகிய இரண்டு பதிகங்கள் இத்தலத்திற்கு உரியன. இறைவன்: திருமேற்றளிநாதர். இறைவி: காமாட்சி. ச.சா.

திருக்கச்சூர், தமிழ்நாட்டில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் திருவள்ளூர் செல்லும் சாலையில் சிங்கபெருமாள் கோயிலுக்கு 1 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள ஊர். இவ்வூரில் மருந்தீசுவரர், விருந்தீசுவரர், இரந்தீசுவரர் என்ற மூன்று கோயில்கள் உள்ளன. இம்மூன்று கோயிலிலும் எழுந்தருளியுள்ள இறைவனைச் சுந்தரர் பாடியுள்ளார்.

மருந்தீசுவரர் சந்நிதி: இவ்வூரிலுள்ள ஔசதகிரி மலையடிவாரத்தில் இக் கோயில் உள்ளது. இறைவன்: மருந்தீசுவரர். இறைவி: இருணீக்கித் தாயார். தேவேந்திரனுக்கு உற்ற நோயை நீக்க அசுவினி தேவதைகள் மருந்து தேடி இவ்வூருக்கு வந்தபோது ஔசதகிரியிலிருந்து அரிய மூலிகைகளைப் பெற்று தேவேந்திரனின் நோயைப்போக்கினர் என்பது புராண வரலாறு. இக்கோயிலில் பல சிறு தெய்வங்களின் சந்நிதிகள் உள. இரு கால வழிபாடு நடைபெறுகிறது. இக்கோயிலின் ஆண்டு வருமானம் உரூ. 7,329 ஆகும். வழியில் இரந்திட்ட ஈசுவரன் கோயில் உள்ளது.

விருந்தீசுவரர் சந்நிதி: சுந்தரர் பசியால் வாடிய போது சிவபெருமான் வீடுதோறும் சென்று பிச்சையெடுத்து அடியவர்களுக்கு உணவளித்த இடம். எனவே இறைவன் விருந்திட்ட ஈசுவரர் என வழங்கப்படுகிறார். இறைவி: அஞ்சனாபசி. தீர்த்தம்: கூர்ம தீர்த்தம். அமுதம் திரண்டு வருவதற்காகத் திருமால் ஆமையாக இருந்து வழிபட்ட தலமென்பது மக்கள் நம்பிக்கை. நாலு கால வழிபாடு இங்கு நடைபெறுகிறது. இக்கோயிலில் சித்திரைத் திருவிழாவும், மார்கழி மாதம் ஆருத்ரா தரிசனமும் நடைபெறுகின்றன. இக் கோயிலுக்குச் சொந்தமாக 24 ஏக்கர் நிலம் உள்ளது. இக் கோயிலின் ஆண்டு வருமானம் உரூ. 4,263 ஆகும். அ.இரா.

திருக்கச்சூர் - ஆலக்கோயில்: தொண்டை நாட்டுச் சைவத் திருப்பதிகளுள் இருபத்தாறாம் பதி இது. கச்சபம் - ஆமை. 'கச்சபம் ஊர்' என்பது 'கச்சூர்' எனப்பட்டது. திருமால், அமுதம் பெறும் பொருட்டுக் கச்சபமாய் (ஆமை) இருந்து வழிபட்ட தலமாகலின் 'கச்சூர்' எனப்பட்டது. கச்சூர்–ஊர்ப் பெயர். ஆலக்கோயில்–கோயிற் பெயர். 'ஆல்' – தல மரம். எனவே 'ஆலக் கோயில்' எனலாயிற்று. வித்தியாதரர் பூசித்த தலம்.

சுந்தரர், திருக்கழுக்குன்றத்தை வழிபட்டபின், இத் திருக்கச்சூர் ஆலக்கோயில் அடைந்து இறைவனை வணங்கிக் கோயிற் புறத்தே தங்கியிருந்தார். திருவமுது படைக்கும் தொண்டர்கள் வராமையினால் சுந்தரர் பசியால் களைப்புற்றார். அதுகண்ட சிவபெருமான், அவர்முன் அந்தணனாய்த் தோன்றி, 'அன்னப் பிச்சை எடுத்து உமக்கு அளிக்கிறேன்; எங்கும் செல்லாமல் இங்கேயே இரும்' என்று கூறிவிட்டு, அவ்வூரில் வீடுதோறும் சென்று பிச்சை வாங்கிவந்து நம்பியாரூரர்க்கு அளித்தான். அவரும் உணவருந்தி உவந்திருந்தபோது இறைவன் மறைந்தருளினன். வந்தவன் எம்பெருமானே என்று உணர்ந்து, அவனின் திருவருட்டிறத்தை நினைந்து 'முதுவாய் ஓரி கதற' என்னும் பதிகம் பாடினார். சுந்தரர் பாடல்பெற்ற இத்தலத்தை, 'ஆடகமாம் மதில்புடைசூழ் ஆலக் கோயில்' என்று போற்றுவர் சேக்கிழார். இக்கோயிலுக்கு மேற்கே 'ஔடத கிரி' என்ற ஒரு மலை உண்டு. அதன் அடிவாரத்தில் திருமாலுக்கு (அமுதம்) மருந்தளித்த மருந்தீசர் எழுந்தருளியுள்ளார். அங்குள்ள இறைவி இருள்நீக்கித் தாயார். சுந்தரருக்கு விருந்தளித்திட்ட இலிங்கமூர்த்தி, கோயிலில் காட்சி தருகின்றார். மலையின் மேல் விருந்திட்ட நாதர் கோயில் உள்ளது. 'மலைமேல் மருந்தே' என்பது நம்பியாரூரர் பாடல். கோயில் செல்லும் வழியில் தாலமூல விநாயகர் கோயில் உள்ளது. தொண்டை நாட்டில் உள்ள தியாகராசர் சந்நிதி பலவற்றுள் இதுவும் ஒன்று. தல இறைவன்: விருந்திட்ட நாதர் (வரதர், ஈசுவரர்). இறைவி: அஞ்சனாட்சி (உமை). புண்ணிய நீர்: கூர்ம தீர்த்தம். மரம்:ஆல். தியாகர்: அமுதத் தியாகர். ச.சா.

திருக்கஞ்சனூர்: சோழநாட்டுச் சைவத் திருப்பதிகளுள் ஒன்று இது. நரசிங்கன் பேட்டைப் புகை

வண்டி நிலையத்திலிருந்து ஒரு கல் தொலைவில் உள்ளது. காவிரியின் வடகரையில் உள்ளது. பிரமன் வழிபட்டது ஆதலின் 'கஞ்சனூர்' எனப்பட்டது. அக்கினியும் வழிபட்டான். இவ்வூரில் நடராசர்-சிவகாமி திருவுருவங்கள் கல்லில் வடித்தெடுக்கப்பட்ட திருமேனிகளாகும். அரதத்த சிவாசாரியார், சைவ சமயத்தின் உயர்வை நிறுவிய இடம் இது. அவர்க்கெனத் தனியே ஒரு கோயிலும் உண்டு. அப்பர் பாடிய பதிகம் இதற்கு உண்டு. இறைவன்: அக்கினீசுவரர். இறைவி: கற்பக நாயகி. புண்ணிய நீர்: அக்கினி தீர்த்தம்.

ச.சா.

திருக்கடம்பந்துறை: சோழநாட்டுச் சைவத் திருப்பதிகளுள் ஒன்று. கடம்பு-ஒருவகை மரம். கடம்ப மரங்கள் மிகுந்துள்ளமையால் 'கடம்பந்துறை' எனப்பட்டது. இப்போது 'கடம்பர் கோயில்' எனவழங்கப்படுகின்றது. திருச்சி மாவட்டம் குளித்தலைப் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து வடமேற்கே ஒன்றரைக்கல் தொலைவில் உள்ளது. கண்ணுவ முனிவர்க்கும் அமரர்களுக்கும் சிவபெருமான் கடம்ப வனத்தில் தோன்றிக் காட்சியருளிய இடம் என்பர். திருநாவுக்கரசர், திருப்பழையாறையில் முதல்வனைத் தொழுது போற்றி இன்புற்றபின், காவிரியின் இரு கரையிலுமுள்ள தலங்கள் பலவற்றிற்கும் சென்று, இறைவனைத் தொழுது பாடினார். அவற்றுள் இதுவும் ஒன்று. அப்பர் பாடிய பதிகம் இதற்குண்டு. 'முற்றி வாமுலை யாளிவ ளாகிலும்' என்று இவர் பாடியது, செவிலி கூற்றில் அமைந்ததாம். 'கடம்பந்துறைச் சிவபெருமானை வழிபட்டால், செய்த மேலை வல்வினைகள் கெடும்' என்கின்றார் அப்பர். இறைவன்: கடம்பவனநாதேசுவரர். இறைவி: முற்றிலா முலையம்மை. மரம்: கடம்பு. புண்ணிய நீர்: காவிரி.

ச.சா.

திருக்கடவூர் (திருக்கடவூர் வீரட்டானம்) சைவத் திருப்பதிகளுள் ஒன்று. தஞ்சை மாவட்டத்தில் மாயவரம்-தரங்கம்பாடிப் புகைவண்டிப் பாதையில் திருக்கடவூர் நிலையம் உள்ளது. இது, காவிரித் தென்கரைத் தலங்களில் 47-ஆம் தலம். சாவின் அச்சத்தைக் கடக்க அருளும் திருப்பதி ஆதலின் 'கடவூர்' எனப்பட்டது. திருமால் முதலானோர் தூயதோர் இடத்தில் உண்ணவேண்டுமென்று அமுதகடத்தை இங்குக் கொண்டுவந்து வைத்தமையால் 'கடபுரி' அல்லது 'கடவூர்' எனப்பட்டது என்பர். அட்ட வீரட்டானங்களில் இதுவும் ஒன்று. மார்க்கண்டரைக் காத்தற் பொருட்டுக் கூற்றுவனை உதைத்தருளிய வீரம் நிகழ்ந்த தலம். எனவே, 'வீரட்டானம்' ஆயிற்று. இதனைக் 'கரிதரு காலனைச் சாடினாலும்' (சம்பந்தர்), 'மார்க்கண்டர்க்காக அன்று காலனை உதைப்பர்போலும் கடவூர் வீரட்டனாரே' (அப்பர்), 'கொன்றாய் காலன் உயிர்கொடுத்தாய் மறையோனுக்கு' (சுந்தரர்) எனவரும் தேவார அடிகளால் அறியலாம். இதற்கு ஏற்பக் கால சங்காரமூர்த்தி தனியே எழுந்தருளியிருக்கிறார். அவர் சந்நிதிக்கு எதிரில், அருள்பெற்ற இயமனது உருவம் உள்ளது. பரஞ்சோதியார், தம் திருவிளையாடற் புராணத்தில், 'சிறுவனுக் காயுள் ஈந்த சேவகப் பெருமான்' என்று பாடுவர். காலனைக் காலால் உதைத்த இடம் ஆதலின் ஒன்பது கோள்களும் தம் வலியிழந்தன ஆகையால் இங்கு 'நவக்கிரகக் கோயில்' இல்லை.

ஏழு கன்னியர், துர்க்கை ஆகியோர் வழிபட்டுப் பேறு பெற்ற இடம். இங்குத் தோன்றிய குங்கிலியக் கலய நாயனார், வறுமையுற்றபோதும் மனம் தளராமல், தம் மனைவியின் தாலியை விற்று, அதனால் குங்கிலியம் வாங்கி இறைவன் திருத்தொண்டினைத் தவறாது செய்து அருள்பெற்றார்; காரி நாயனார்: இவ்வூரில் தோன்றி அரசன்பாற் சென்று, பொருள் பெற்றுப் பல திருப்பணிகள் புரிந்து இறைவன் அருள் பெற்றார். சம்பந்தரும் அப்பரும் ஒருசேர ஈண்டு வந்து, சிவபெருமானை வணங்கிக் குங்கிலியக் கலயர் திருமடத்தில் தங்கியிருந்த பெருமை, இப்பதிக்கு உரியது. இவ்விருவர் பதிகங்கள் தவிரச் சுந்தரர் பாடிய பதிகமும் உண்டு. இத்தலத்தைப் பற்றிய தேவாரப் பதிகம் ஐந்தாகும். (சம்ப.1; அப்பர். 3; சுந்த. 1). 'பொன்னி நாட்டின் ஏய்ந்தசீர் மறையோர் வாழும் எயிற் பதி' எனச் சேக்கிழார் சிறப்பிப்பர். அருணகிரி நாதரின் திருப்புகழும் இதற்கு உண்டு. ('ஏட்டின் விதிப்படி'). இறைவன்: அமிர்தகடேசர். இறைவி: அபிராமி அம்மை. தலப் பிள்ளையார்: கள்ள வாரணப் பிள்ளையார். மரம்: வில்வம்; சாதிமுல்லைக் கொடியும் உரியது. புண்ணிய நீர்: அமிர்த புட்கரணி, கால தீர்த்தம், மார்க்கண்டேய தீர்த்தம். மக்கள் தம், அறுபதாம் ஆண்டு விழாவை இத்தலத்திற்கு வந்து சிறப்புறக் கொண்டாடுவர். கோயில், மேற்கு நோக்கிய வாயிலையுடையது. இறைவி கோயில் தனியே கிழக்கு நோக்கி உள்ளது. ஆண்டுதோறும் சித்திரைத் திங்களில் பெரிய திருவிழா நடைபெறும்.

இக்கோயிலில் கல்வெட்டுகள் பல காணப்படுகின்றன. அவை, பல்வேறு அரச காலத்தன. குறிப்பிடத்தக்கோர்: சோழ மன்னருள் முதலாம் இராசராசன், முதலாம் இராசேந்திரன், முதற் குலோத்துங்கன், விக்கிரம சோழன் இரண்டாம் இராசாதிராசன், மூன்றாம் குலோத்துங்கன், மூன்றாம் இராசராசன், பாண்டியருள் மாறவர்மன் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி, எம்மண்டலமும் கொண்டருளிய குலசேகர தேவன், கோனே

ரின்மை கொண்டான், பெருமான் சுந்தர பாண்டியன்; விசயநகர வேந்தருள் கிருட்டிணதேவராயர், வீர விருப்பண்ண உடையார். இக்கல்வெட்டுகளில் இறைவனின் பெயர்களாகத் 'திருவீரட்டானத்துப் பெருமான் அடிகள்', 'திருவீரட்டானமுடைய பரமசுவாமி', 'காலகால தேவர்' என்பவை காணப்படுகின்றன. சித்திரைத் திங்களில் நடைபெறும் எட்டுநாள் பெருவிழாவிற்காக முதலாம் இராசேந்திர சோழனின் 18-ஆம் ஆட்சியாண்டில், இராசராச மூவேந்த வேளான் நிலம் அளித்திருந்தான். திருமடம்: முதற் குலோத்துங்கசோழன் காலத்தில் (கி.பி. 1070-1120) மார்க்கண்டேயர் மடம் ஒன்று இருந்தது. அதில் மறையில் வல்ல சிவயோகிகள் பதின்மருக்கு உணவு அளிக்க மடப்புறமாக ஒன்றேமுக்கால் வேலி நிலம் அளிக்கப்பட்டிருந்தது.

இக்கோயிலில் திருச்சிற்றம்பல வேலைக்காரன் திருமண்டபம் ஒன்று இருந்தது. திருக்கடவூர் சபையார் இம்மண்டபத்தில் கூட்டங் கூடுவது வழக்கம். இதுதவிரக் 'குலோத்துங்கச்சோழன் திருவெடுத்துக் கட்டி' என்ற மண்டபமும் இருந்தது. இதிலும் சபை கூடும். அரையர் இராசராச தேவராகிய வாணதரையர் இக்கோயிலில் இராசராச ஈசுவரரை எழுந்தருளித்திருந்த செய்தியை மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழனின் கல்வெட்டு உணர்த்தும். ஆபத்து சகாயன் என்ற பிராமணன் இக்கோயிலைப் பழுது பார்த்தான் என்னும் செய்தியைக் கிருட்டிணராயர் காலக் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகின்றது. பாண்டி நாட்டார் ஒருவர் பள்ளியறைக்குச் சிம்மாசனம் கொடுத்துள்ளார். வீராந்தப் பல்லவரையர் என்னும் புலவரின் விருப்பப்படி மூன்றாம் குலோத்துங்கசோழன் இக்கோயில் நட்டுவநிலைப் பொறுப்பைப் பாரசிவன் பொன்னானகிய கால விநோத நிருத்தப் பெருமானுக்கு வழங்கினான். இக்கடவூர் முதலாம் இராசேந்திரசோழன் காலத்தில் உய்யக் கொண்டார் வளநாட்டு அம்பர் நாட்டைச்சேர்ந்தது என்றும், முதற் குலோத்துங்கன் காலத்தில் இராசநாராயண வளநாட்டு அம்பர் நாட்டைச் சார்ந்தது என்றும், மூன்றாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் சயங்கொண்ட சோழ வளநாட்டு அம்பர் நாட்டைச் சார்ந்தது என்றும் இக்கோயில் கல்வெட்டுகளால் அறியமுடிகின்றது. ச.சா.

திருக்கடவூர் மயானம்: காவிரித் தென் கரைச் சிவத்தலங்களுள் 48-ஆம் தலம் இது. திருக்கடவூருக்குக் கிழக்கே ஒரு கல் தொலைவில் உள்ளது (பார்க்க: திருக்கடவூர்). சிவபெருமான் ஒரு காலத்தில் பிரமனை எரித்து நீறாக்கி அவனை மீண்டும் உயிர்ப்பித்துப் படைப்புத் தொழிலை அருளியதால் இத்தலம் 'மயானம்' எனப்பட்டது. மார்க்கண்டர் பொருட்டுக் காலனைக் காலால் உதைத்தருளிய இடம்; சாவின் அச்சத்தைக் கடத்தற்குரிய தலம் ஆதலின் 'கடவூர்' எனப்பட்டது. இப்போது 'மயானம் என்பது மெய்ஞ்ஞானம்' என வழங்கப்படுகின்றது. இறைவன்: பிரமபுரீசர், பெரிய பெருமான் அடிகள். இறைவி: மலர்க்குழல் மின்னம்மை. புண்ணிய நீர்: காசித் தீர்த்தம். இங்கிருந்ததுதான் திருக்கடவூர் வீரட்டானேசுவரர்க்குத் திருமஞ்சனம் கொண்டு செல்லப்படுகின்றது. பங்குனித் திங்களில் சுக்கில பட்சத்தில், அசுவினியில், மக்கள் பலர் இங்கே நீராடக் கூடுவர். சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் ஆகிய மூவர் பாடிய பதிகங்கள் இத்தலத்திற்கு உண்டு. இங்குக் கல்வெட்டுகள் உண்டு. வீணை மீட்டவும், மறை ஓதவும், சிரீருத்திரம் சொல்லவும் திட்டமிடப்பட்டது. சுங்கம் தவிர்த்த முதற் குலோத்துங்கன் காலத்தில் நிலம் அளிக்கப்பட்டது; தீர்வை விதிக்கப்பட்டது. நந்தவனம், தோட்டத்திற்கு ஆட்கள் அமர்த்தப்பட்டனர். கல்வெட்டுகளில் 'திருமயானமுடைய பெருமான்' என இறைவன் குறிப்பிடப்படுகின்றான்.

ச.சா.

திருக்கடிகுளம்: இது காவிரியின் தென் கரையிலுள்ள 109-ஆம் பாடல் பெற்ற தலமாகும். கற்பக விநாயகர் இங்குள்ள பெருமானைப் பூசித்து மாம் பழம் பெற்றதால் கற்பகனார் கோயில் என்றும் இவ்வூரை மக்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். கற்பகனார் குளம், கற்பகநாதர் கோயில் என்றும் வேறு பெயர்கள் உள. திருத்துறைப் பூண்டி நிலையத்திலிருந்து 17. கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் உள்ளது. இங்குள்ள பெருமான் பெயர் கற்பகேசுவரர், கற்பகநாயகர் என்பன. இறைவி பெயர் சௌந்தர நாயகி ஆகும். தென் மேற்கு மூலையில் கோயிலுக்கு வெளியே கற்பக விநாயகர் இருக்கிறார். தீர்த்தம் கடிக்குளம் என்பது. விநாயக தீர்த்தம் என்றும் கூறுவர். சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் பதிகம் மாத்திரம் இத்தலத்திற்குண்டு. தலமரம் பலா ஆகும்.

கார்த்திகார்ச்சுனன் என்ற அசுரன் கற்பகலிங்கத்தைப் பிரதிட்டை செய்தான் என்பது புராண வரலாறு. கோதண்டராமர் சந்நிதியும் சுவாமி கோவிலுக்கு அருகிலிருக்கிறது. தஞ்சையை ஆண்ட மன்னர்கள் கரையங்காடு என்ற ஊரை இக்கோயில் பராமரிப்புக்காகக் கொடுத்தனர்; மற்றும் பல ஊர்களிலும் நிலங்கள் உள்ளன. இக்கோயில் பரப்பளவு 11.52 ஏக்கர் ஆகும். அண்மையில் திருப்பணி நன்கு செய்யப் பெற்றுக் குடமுழுக்கும் நிகழ்ந்திருக்கிறது. இத்தலத்திற்கு மேற்கே இரண்டு கி.மீ. தொலைவில் இடும்பாவனம் என்ற தலம் இருக்கிறது. திருத்துறைப் பூண்டியிலிருந்து வேதாரணியம் செல்லும் சாலை மூலமாகவும் இவ்வூருக்குச் செல்லலாம். பேருந்து வசதிகளும் உள்ளன.

'வள்ளலை மருவித் தம், கண்கள் ஆர்தரக்கண்டு நம்கடிக் குளத்து உறைதரு கற்பகத்தைப், பண்கள் ஆர்தரப் பாடுவார் கேடிலர் பழியிலர் புகழ் ஆமே' என்பது இக்கடிக்குளத்துறை பெருமானைப் பற்றிச் சம்பந்தர் பாடிய பாடலின் ஒரு பகுதியாகும்.

இரா.ச.

திருக்கடிகை: சென்னைக்கு வடமேற்கே ஏறத்தாழ 7.2 கி.மீ.தொலைவில் உள்ள வைணவத் தலம் திருக்கடிகை. இது 'கடிகாசலம்' என்றும், 'சோளசிங்கபுரம்' என்றும் வழங்கப்படுகிறது. 'கடிகா' என்ற வடமொழிச் சொல் 'நாழிகை'என்று பொருள் படும். இவ்வூரில் ஒருவர் ஒரு நாழிகை காலம் தங்கியிருந்தாலே அவருக்கு முத்தி சித்திக்கும் என்பது பற்றிக் 'கடிகாசலம்' என்ற பெயர் இவ்வூருக்கு அமைந்தது என்பர். இத்தலத்தைப் பாடிய பிள்ளைப் பெருமாளய்யங்காரும் 'நேரே ஒரு கடிகையும் மனமே! உள்ளுகிலாய் முத்தி தருகடிகை மாயவனைத் தான்' என்றார்.

இங்குள்ள ஒரு பெரியமலைமேல் மூலவருக்கு ஒரு கோவிலும், மலைக்கு கீழேஉற்சவருக்கு ஒரு கோவிலும் உள்ளன. கீழேயுள்ள கோவிலில் பக்தவத்சலப் பெருமாள் உற்சவராக எழுந்தருளியிருக்கிறார். இவர் 'தக்கான்' என்றும் குறிக்கப்படுகிறார். மலைமேல் மூலமூர்த்தியான யோக நரசிம்மர் அமிர்தவல்லி நாச்சியாரோடு வீற்றிருந்த திருக்கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறார். இம்மலை சுமார் 167மீ. உயரம் உள்ளது. அருகிலுள்ள சிறிய மலையில் ஆஞ்சநேயர் சந்நிதி உள்ளது. ஆஞ்சநேயர் கையில் சங்கு சக்கரங்களோடு சேவை நல்குகிறார்.

இங்கு 'தக்கான் குளம்' என்ற பெயரில் ஒரு குளம் உள்ளது. இதன் கரையில் இத்தலத்து ஆசாரியரான தொட்டாசாரியர் என்பவருக்கு, காஞ்சிபுரம் வரதராசப் பெருமாள் ஒரு சமயம் தமது கருட சேவையைக் காட்டியருளினார் என்று பெரியோர் கூறுவர். இது ஒரு விசேடமான பிரார்த்தனைத் தலமாகும். மணவாளமாமுனிகள் என்ற ஆசாரியரின் சீடரான எறும்பியப்பா என்பவரின் அவதாரத்தலமான 'எறும்பி' என்ற கிராமம் இத்தலத்திற்கு ஒருகல் தொலைவில் உள்ளது.

பேயாழ்வாரும், திருமங்கையாழ்வாரும் இத்தலத்தைப் பாடியுள்ளனர். பேயாழ்வார் 'வண்டு வனங்கிளரும் நீள்சோலை வண்பூங் கடிகை'என்றார். திருமங்கையாழ்வார் 'தக்கானைக் கடிகைத் தடங் குன்றின் மிகையிருந்த அக்காரக் கனியை அடைந்துய்ந்து போனேன்' என்றார். தக்கான்-தகவுடையவன்; அதாவது மிகவும் கிருபை புரியுமவன். இத்தலத்து எம்பெருமானை 'அக்காரக்கனி' என்கிறார் ஆழ்வார். அக்காரம் என்று கருப்பஞ் சாற்றுக்குப் பெயர். அதனைச் செடியின் நிலையில் வைத்து,அதில் நின்றும் ஒரு கனி தோன்றினால் அது எவ்வளவு இனிமையாயிருக்குமோ அவ்வளவு இனிமையானவன் இத்தலத்து எம்பெருமான் என்றுகூற வந்த ஆழ்வார் 'அக்காரக்கனி' என்றார். சிறிய திருமடலிலும் திருமங்கையாழ்வார் 'காரார் குடந்தை கடிகை' என்று இத்தலத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கே.ஜி.கி.

திருக்கடித்தானம்: திருவல்லாவிலிருந்து கோட்டயம் சாலையில் சுமார் எட்டுக் கிலோமீட்டரில் உள்ள செங்கணச்சேரியை அடைந்து, அங்கிருந்து கிழக்கே நான்கு கிலோமீட்டர் சென்றால் இத்தலத்தை அடையலாம். இத்தலத்தில் அற்புத நாராயணன் கற்பகவல்லித் தாயாருடன் நின்ற திருக்கோலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறான். உருக்குமாங்கதன் என்ற அரசன் ஆட்சி செய்த இடம் இது. நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழி எட்டாம்பத்து ஆறாம் திருவாய்மொழியில் இத்தலத்தைப் பாடியுள்ளார். இத்தலத்தை, 'செல்வர்கள் வாழும் திருக்கடித்தானம்' என்று போற்றுகிறார் ஆழ்வார். இத்தலத்து எம்பெருமானை நினைக்கும்தோறும் இனியனாய் இருக்கிறான் என்பதை 'உள்ளுந்தோறும் தித்திப்பான்' என்கிறார் ஆழ்வார். திருக்கடித்தானத்தைக் கோயிலாகக் கொண்ட எம்பெருமான் அவரது நெஞ்சையும் கோயிலாகக் கொண்டு விளங்குகிறானாம். இத்தலத்து இறைவனைத் துதித்தால் இடர்களெல்லாம் நிலைகுலைந்து போகும் என்கிறார் ஆழ்வார். 'வானவர்தாம் வந்து நண்ணு திருக்கடித்தான நகரே' என்று வைகுந்தத்தில் விளங்குபவர்களும் இத்தலத்துக்கு வந்து இந்த எம்பெருமானை அனுபவிக்க ஆசைப்படுகின்றனராம். அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் என்ற ஆசாரியர் தமது 'ஆசாரிய இருதயம்' என்ற நூலில் 'இத்தலத்து எம்பெருமானிடம் சிறந்து விளங்கும் குணம் செய்ந்நன்றியறிதல்' என்கிறார். ஆழ்வார் நெஞ்சில் வசித்தலாகிற பேற்றைப் பெறுவதற்காகவே திருக்கடித்தானத்தில் எழுந்தருளியிருத்தலாகிற உபாயத்தை மேற்கொண்டானாம். ஆழ்வார் உள்ளத்தில் எழுந்தருளியிருத்தலைப் பெற்றான். ஆனால், திருக்கடித்தானத்தில் எழுந்தருளியிருத்தலில் விருப்பம் எம்பெருமானுக்குக் குறையவில்லையாம். பேற்றைப் பெற்ற பின்பும் அதற்குக் காரணமான சாதனத்தில் விருப்பம் குறையாமலிருத்தலால் செய்ந்நன்றியறிதலாகிற குணம் இந்த எம்பெருமானிடம் விளங்குவதாக அருளினார் அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார்.

எஸ்.கி

திருக்கடைமுடி: இது சோழ நாட்டிலுள்ள தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று. தஞ்சை

மாவட்டத்தில் ஆனந்தத் தாண்டவபுரம் என்னும் தொடர் வண்டி நிலையத்திலிருந்து வடகிழக்கே 3½ கி.மீ.தொலைவிலுள்ளது. இக்காலத்தே இத்தலம் கீழூர் என்று வழங்கப்படுகிறது. செம்பொனார் கோயில் என்னும் ஊரிலிருந்து 5 கி.மீ. கடந்து இவ்வூரினை அடையலாம். இங்குப் பிரமன் வழிபட்டுப் பேறடைந்தான் என்பது கூறப்படுகிறது. இறைவன் பெயர் சடைமுடி நாதர்; இறைவி பெயர் அபிராமி அம்மை. இங்குள்ள தீர்த்தம் கருணா தீர்த்தம் எனப்படும். திருஞானசம்பந்தர் ஒரு பதிகம்பாடி இத்தலத் திறைவனைப் பரவியுள்ளார். இத்தலத்தின் இயற்கை எழிலினைச் சம்பந்தர், 'கொடி புல்கு மலரொடு குளிர்சுனை நீர், கடிபுல்கு வளநகர் கடமுடி' என்று அழகுறக் காட்டியுள்ளார். இத்தலத்தினைக் குறிப்பிடுங்கால் இது, கோயில் படிக்குக் கிழக்கே 3கி.மீ. தொலையில் உள்ள சென்னம் பூண்டியேயாகும் என்று கூறுபவர்களும் உளர். அ.மா.ப.

திருக்கண்டங்கடி நகர்: வடநாட்டுத் திருப்பதிகள் பன்னிரண்டனுள் இதுவும் ஒன்று. கண்டம் என்னுமிவ்வளவே இத்திருப்பதியின் பெயராகும். 'கடி' என்னும் சொல் சிறப்புப் பொருளில் வந்தது. 'கண்டத்து உறை புருடோத்தமன்' என்று பெரியாழ்வார் அருளுவதிலிருந்தும், பிள்ளைப் பெருமாளய்யங்கார் இத்தலத்தைப் பற்றிய பாடலில் 'கண்டத்தாய்' என்று எம்பெருமானை விளிப்பதிலிருந்தும் 'கண்டம்' என்பதே இத்திருப்பதியின் பெயர் என அறியலாம். இத்தலம் 'தேவப்பிரயாகை' என்றும் வழங்கப்படும். இருடிகேசத்திலிருந்து பத்திரிநாத்து போகும் வழியில் சுமார் 72 கி.மீ. தொலைவில் இத்தலம் உள்ளது; கடல் மட்டத்திலிருந்து 567 மீ. உயரத்தில் உள்ளது. இங்கு புருடோத்தமன் புண்டரீகவல்லித் தாயாருடன் நின்ற திருக்கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறான். இங்கு அளகநந்தா, பாகீரதி இவற்றின் சங்கமம் ஏற்படுகிறது. இது ஆதிகங்கையாகப் போற்றப்படும் புண்ணியத்தலமாகும். இத்தலத்தைப் பாடிய பெரியாழ்வார் தமது பதினொரு பாடல்களிலும் 'கங்கையின் கரைமேல் கண்டமென்னும் கடிநகர்' என்று கங்கையின் தொடர்பால் இத்தலம்பெருமைபெற்றதைக் காட்டியுள்ளார். புருடோத்தமப் பெருமாள் இங்கு விளங்குகிறார் என்பதை 'எம்புருடோத்தமனிருக்கை' என்று காட்டினார் பெரியாழ்வார்.

'ஏதேனும் ஒரு குளத்தில் நீராடுபவர்கள் அந்த நீரைக் கங்கையாக நினைத்து 'கங்கை கங்கை' என்று உச்சரித்தால் உடனே அவர்களுடைய பாபங்களையெல்லாம் போக்கும்படியான பெருமை பெற்ற கங்கையின் கரையில் கண்டமென்னும் சிறந்த நகரம் விளங்குகின்றது' என்பார் பெரியாழ்வார். எஸ்.கி.

திருக்கண்டியூர்: இவ்வூருக்குக் கண்டனபுரம், திரிமூர்த்திசேத்திரம் என்னும் வேறு பெயர்களும் உண்டு. இது தஞ்சை மாவட்டத்தில் காவிரியாற்றின் தென்கரையில் உள்ளது; தஞ்சை-திருவையாறு பெருவழியில், தஞ்சைப் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து 9 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது.

இங்குச் சைவ நாயன்மார்களாலும் வைணவ ஆழ்வார்களாலும் பாடப்பெற்ற சைவத் திருக்கோயிலும் வைணவத் திருக்கோயிலும் உள்ளன. சைவத் திருக்கோயில் எட்டு வீரட்டானக் கோயில்களுள் ஒன்று. தமக்கும் சிவபிரானைப் போன்று ஐந்து தலைகள் இருந்தமை கருதித் தருக்கித் திரிந்த பிரம தேவனின் தலையொன்றினை அறுத்து, தாம் முழுமுதற் கடவுள் என்று உலகோர்க்குச் சிவபிரான் உணர்த்தியதாகிய வீரம் நிகழ்ந்ததால், இக்கோயில் 'திருக்கண்டியூர் வீரட்டம்' என வழங்கப் பெறுகின்றது என்பர் சைவர். இது சூரிய பூசை நிகழும் கோயில்களுள் ஒன்றாகும். இப்பூசை ஆண்டுதோறும் மாசித் திங்கள் 13-ஆம் நாளிலிருந்து 15-ஆம் நாள் வரை நிகழும். இக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவன் பெயர் வீரட்டேசர்; இறைவி பெயர் மங்கள நாயகி. இங்குப் பல்லவ அரசன் விசய நிருபதுங்க விக்கிரம வர்மன், முதலாம் இராசேந்திர சோழன் ஆகியோர் காலத்துக் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன.

இங்குள்ள வைணவத் திருக்கோயில் நூற்றியெட்டுத் திருக்கோயில்களுள் ஒன்றாகும். கோயிலின் இராசகோபுரம் மூன்று தளங்களை உடையது. விமானம் மலர்ந்த தாமரை மலர்போல் அமைப்புடையது; இதனால் இது 'கிரீதி விமானம்' எனப்படுகிறது. இறைவன் பெயர் கமலநாதன்; இறைவி பெயர் கமலவல்லி. இங்குச் சக்கரத்தாழ்வாருக்குச் சிறுகோயிலொன்று உள்ளது. சச்கரத்தின் மறுபுறம் இலக்குமி நரசிம்மன் திருமேனி உள்ளது. கபாலதீர்த்தம், புதுமதீர்த்தம் ஆகியன இங்குள்ளன. இவற்றின் அருகில் காவிரியின் கிளையான குடமுருட்டியாறு ஓடுகின்றது. பிரமனின் மண்டையோடு கையோடு ஒட்டப்பெற்று, இரந்து திரியுமாறு பிரமன் சிவனுக்கு அளித்த சாபத்தைத் திருமால் ஒழித்தமையால் (கண்டனம் செய்தமையால்) இவ்வூர் கண்டியூர் என வழங்கப்பெறுகின்றது என்பது வைணவ மரபு. இவ்வூரில் பிரமனுக்குத் தனிக்கோயில் உள்ளது. இவ்வூரின் பெருமை பிரம்மாண்ட புராணத்தில் எட்டு இயல்களில் கூறப்பெற்றுள்ளது. பெ.சு.

திருக்கண்ணங்குடி: இது திருவாரூர்-நாகை சாலையில் சிக்கலுக்கும் கீவளூருக்கும் இடையேயுள்ள ஆழியூர் என்ற இடத்திற்குத் தெற்கே ஒரு கல்

தொலைவில் உள்ள ஊர் ஆகும். இங்குச் சியாமள மேனிப்பெருமாள் அரவிந்த வல்லித் தாயாருடன் உத்பலவிமானத்தில் நின்ற திருக்கோலத்தில் விளங்கு கிறார். கிழக்கே திருமுக மண்டலத்துடன் விளங்கும் இந்த எம்பெருமான் பிருகு முனிவருக்கு வெளிப் பட்டருளினார் என்று தலபுராணம் கூறும். இங்குள்ள தீர்த்தம் சிரீவண என்பதாகும். திருமங்கையாழ்வார் தமது பெரிய திருமொழி ஒன்பதாம் பத்து முதல் திருமொழியில் இந்தப் பெருமானைப் பாடிப்பரவி யுள்ளார்.

'தானுகந்த ஊரெல்லாம் தன்தாள் பாடி' என் கிறபடியே பெருமான் தலங்கள் அனைத்திலும் புக்கு அநுபவித்துக் கவிபாடி அடிமை செய்ய வேணுமென்று ஆசைகொண்ட திருமங்கையாழ்வாருக்கு எம்பெரு மான், நான் திருக்கண்ணங்குடியிலே நிற்கிற நிலையைக் காட்டிக் கொடுக்க, அந்த அநுபவத்தை 'வங்க மாமுந்நீர்' என்று தொடங்கி, பத்துப் பாட்டு களிலே அருளிச் செய்துள்ளார். ஆழ்வார் அதன் படியே திருக்கண்ணங்குடிப் பதிகத்தில் அவ்வூரின் சிறப்பு, அங்குள்ளோரது பெருமை, திருக்கண்ணங்குடி எம்பெருமானின் மேன்மை ஆகியவை பற்றிப் பேசி மகிழ்கிறார்.

திருவரங்கநாதனின் கோபுரம் பிராகாரம் முத லிய திருப்பணிகளைச் செய்வதற்காகக் கொணரப் பட்ட, புத்த விக்கிரகம் ஒருவரும் அறியாமலிருக்க ஒருநாளிரவு புதைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த தலம் இதுவே எனக் கூறப்படுகிறது. 'ஊறாக்கிணறு, உறங் காப்புளி, காயாமரம், தோலாவழக்கு, திருக்கண்ணங் குடி' என்பது பழமொழி. பிள்ளைப் பெருமாளையங் கார் தம் நூற்றெட்டுத் திருப்பதி அந்தாதியில், திருக்கண்ணங்குடி எம்பெருமான் தம்மனத்தை வாழு மிடமாகக் கொண்டான் என்பதை 'எண்ணங்குடியாய் இருந்தான் நின்றான் கிடந்தான் கண்ணங்குடியான்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். எஸ்.கி.

திருக்கண்ணபுரம்: இது வைணவத் திருப் பதிகள் 108-இல் ஒன்று. இங்குச் சௌரிராசப் பெருமாள் கண்ணபுர நாயகியுடன் நின்ற திருக் கோலத்தில் விளங்குகின்றார். பெருமாள் இப் பதியில் முனிவருக்கு வெளிப்பட்டருளினார் என்பது ஐதிகம். இத்திருத்தலம் திருவரங்கத்துக்குக் கிழக்கே யிருக்கையால் 'கீழைவீடு' என்று சிறப்பாகக் குறிக் கப்படும். உற்சவப் பெருமாள் கன்னியாதானம் வாங்கக் கையேந்திய நிலையில் காட்சியளிக்கிறார். கிருமிகண்டசோழன் இவ்வூரில் உள்ள ஆறுமதில் களையும் இடித்து, ஏழாவது மதிலையும் அழிக்கப்புக, திருக்கண்ணபுரத்தரையர் பெருமாளைக் கோபித்து 'இன்னமும் பேசாதிருக்கிறாயா?' என்று கூறித் தம் கையிலிருந்த தாளத்தை எம்பெருமான் திருமுகத் தில் எறிந்தார். அப்போது சௌரிப்பெருமாள் கிருமி கண்டசோழனை அழிக்கத் திருவுள்ளங் கொண்டார். அரையர் எறிந்த தாளம் பட்ட இடத்தில் அந்த அடையாளம் இப்போதும் எம்பெருமான் திருமுகத் தில் விளங்குகிறது என்பதாக இவர் வரலாறு கூறு கிறது.

நம்மாழ்வார், குலசேகராழ்வார், பெரியாழ்வார், ஆண்டாள், திருமங்கையாழ்வார் ஆகியோர் இத் தலத்தைப் பாடிப்பரவியுள்ளார்கள். இத்தலத்தில் திருமங்கையாழ்வார் மந்திரசித்தி பெற்றாராதலால், நூறு பாட்டுகள் கொண்ட பெரிய திருமொழி எட்டாம் பத்து முழுவதையும் திருக்கண்ணபுரத் தெம்பெருமானுக்கே பாமாலையாகச் சூட்டினார். இவ்வாழ்வார் அவ்வூரிலுள்ளாரை 'கலையிலங்கு மொழியாளர்' என்கிறார். அதாவது அங்குள்ளோர், அன்றாட வாழ்க்கையில் பொதுவாகப் பேசும் பேச் சிலும் சாத்திரப் பொருள் நுட்பங்கள் நிறைந்திருக் குமாம். 'கண்ணபுரத்தம்மான்', 'கண்ணபுரத்தமுது' 'கணபுரத்தென் கருமணி' என்று ஆழ்வார்கள் சௌரிப்பெருமானிடம் மிகவும் ஈடுபட்டு ஆசையோடு அழைக்கிறார்கள்.

திருமங்கையாழ்வார் 'கண்ணபுரத்துறை அம் மானே! அடியேன் உனக்கே உரியவன் வேறொரு வருக்கு உரியனல்லேன். எட்டெழுத்து மந்திரத்தைக் கற்ற நான் வேறொருவரைத் தஞ்சமாகப் பற்றி யிருப்பாரோடு சம்பந்தம் உடையேனல்லேன் என் றும், உன் அடியார்க்கு அடிமையாகயிருப்பவன்' என் றும் திருமாலடியார் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கொள்கையை உணர்த்துகிறார். 'திருக்கண்ணபுரத் தாதியானை அடைந்தார்க்கு அல்லலில்லை' என் கிறார் நம்மாழ்வார். எஸ்.கி.

திருக்கண்ணமங்கை: இது வைணவத்திருப் பதிகள் 108-இல் ஒன்றாகும்; கும்பகோணம்-திரு வாரூர்ச் சாலையில் திருவாரூருக்கு வடக்கே மூன்று கல் தொலைவில் உள்ளது. இங்குப் பக்தவச்சலப் பெருமாள் அபிடேகவல்லித் தாயாருடன், நின்றதிருக் கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறார். இங்குள்ள தாயார் சந்நிதியில் தேன்கூடு ஒன்று உள்ளது. இருடிகள் தேனீக்களாயிருந்து எம்பெருமானைத் தேனால் ஆராதிப்பதாகப் புராணம் கூறுகிறது. இத்தலத்தில் தோன்றிய திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் என்ற ஆசாரியர் 'எம்பெருமானே வீடுபேறடைய உபாய மாவான்' என்று உறுதிபூண்டு, வீடுபேற்றிற்காகத்

தாம் முயல்வதினின்றும் நீங்கி, இவ்வூர்ப் பெருமான் சந்நிதியில் தொண்டு செய்து வாழ்ந்து வந்தார். இங்குள்ள தீர்த்தம் தரிசன புட்கரணி எனப்படும். பெருமாள் இத்தலத்தில் வருணனுக்கு வெளிப்பட்ட ருளினார் என்று புராணங் கூறுகிறது.

திருமங்கையாழ்வார் இத்தலத்தைப் பாடிப் பரவியுள்ளார். 'கண்களாரளவும் நின்று கண்ணமங் கையுள் கண்டுகொண்டேனே' என்று ஆழ்வார் சொல்லுமளவுக்கு எம்பெருமான் ஆழ்வாருக்கு அருள் புரிந்தான். மிக்க அருள்புரிந்த இந்த எம்பெரு மானுக்குச் சிறப்பாகத் திருநாமமாலை சூட்ட எண் ணிய ஆழ்வார் 'பெரும்புறக் கடலை' என்று தொடங்கி அற்புதச் சொல்லாட்சியால் பாடி மகிழ் கிறார். இப்பதிகத்தை ஆழ்ந்த பொருள் பொதிந்த அடுக்கு மொழிகளாலே அழகுறப்பாடி முடித்தபின், இத்திருமொழியின் ஆழ்பொருள்களை அறியவேண் டும் என்னும் முகக்குறிப்பைத் திருக்கண்ணமங்கை எம்பெருமானின் திருமுகத்திலே கண்ட ஆழ்வார் 'வெண்சங்கமொன்றேந்திய கண்ண! நின்தனக்கும் குறிப்பாகில் கற்கலாம் கவியின் பொருள்தானே' என்று அருளிச் செய்தார். எஸ்.கி.

திருக்கண்ணார் கோயில்: சோழநாட்டி லுள்ள தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று. புள்ளிருக்குவேளூர் ஆகிய வைத்தீசுவரன் கோயிலுக் குத் தென்கிழக்கே 3 கி.மீ. தொலைவில் இத்தலம் உள்ளது. இது இக்காலத்தில் குறுமாணக்குடி என்று வழங்கப்படுகிறது. இத்தலத்திறைவனைத் திருஞான சம்பந்தர் பதிகம் பாடிப் பரவியுள்ளார். இறைவன் பெயர் கண்ணாயிர நாதர்; இறைவி பெயர் முருகு வார் கோதை. இங்கு இந்திர தீர்த்தம் உள்ளது. இத் தலத்து இறைவனை வழிபட்டு இந்திரன் தன் சாபம் நீங்கி ஆயிரம் கண் பெற்றான் எனக் கூறப்படுகிறது. வாமனாவதார நிலையில் திருமால், மாவலியிடம் மூவடி மண்ணினை இரந்து பெற்றுப் பின் ஓரடியால் உலகளந்தார், செருக்குற்றிருந்த அவர்தம் செருக் கினை ஒடுக்கிய சிவபெருமானை வழிபட்டுத் திரு மால் அருள் பெற்ற சிறப்புடையது இத் தலம். அத னால், இத்தலம் குறுமாணிக்குடி எனப்பட்டது. அதுவே, குறுமாணக்குடி என மருவி இக்காலத் தில் வழங்கப்படுகிறது. இந்திரன் சாப நீக்கம்பெற்ற செய்தியினை, 'முன்னொரு காலத்து இந்திரன் உற்ற முனிசாபம், பின்னொரு நாள் அவ்விண்ணவர் ஏத் தப் பெயர்வு எய்தித் தண்ணருளால் கண்ணாயிரம் ஈந்தோன்' என்ற பகுதியாலும் (தேவா. திருஞான. 1–101–7), திருமால் பற்றிய செய்தியினை, 'வானோ ரைச் செறுமாவலி பாற் சென்று உலகெல்லாம் அள விட்ட, குறுமாண் உருவன் தற்குறியாக் கொண்டா டும் கூறுமா கண்டன்' என்ற பகுதியாலும் (தேவா. திருஞான. 1–101–5) ஞானசம்பந்தர் புலப்படுத்தி யுள்ளார். அ.மா.ப.

திருக்கயிலாய ஞான உலா என்பது சேர மான் பெருமாள் நாயனாரால் இயற்றப்பெற்று திருக்கயிலையில் இறைவன் திருமுன்னர் அரங்கேற்றப் பட்ட ஒரு சிறந்த நூல் எனப் பெரியபுராணம் கூறு கிறது. இறைவனே திருக்கயிலையில் இந்நூலை நேரே கேட்டதாகவும் தமிழின் இனிய ஓசை கயிலா யம் வரை மணம் பரப்பியதாகவும் ஆன்றோர் கூறுவர். இச்சிறப்பு இவ்வுலாவுக்கே தனிப்பட்ட ஏற்றம் தரு வதாகும். கயிலையில் பாடப்பட்ட இவ்வுலாவை நேரில் கேட்ட மாசாத்தனார் என்னும் தெய்வம் சோழ நாட்டில் திருப்பிடவூருக்கு வந்து இந்நூலை உலகவருக்கு அறிவுறுத்தியது என்பதையும் பெரிய புராணமே கூறுகிறது. இவ்வளவு பெருமை கருதியே இவ்வுலாவை ஆன்றோர்கள் பதினோராம் திரு முறையுள் சேர்த்து வழிபாட்டுக்குரிய தோத்திர நூல்களுள் ஒன்றாக அமைத்தனர்.

உலா என்பது தமிழிலுள்ள தொண்ணூற்றாறு பிரபந்தவகைகளுள் ஒன்றாகும். இது பேதை முதல் பேரிளம் பெண் ஈறாக உள்ள எழுவகைப் பருவ மக ளிர் தத்தம் பக்குவத்திற்கேற்ப உலாப் போகும் தலைவனைக் கண்டு காதல் கொண்ட செய்திகளைக் கவிநயம் அமையக் கூறும் பகுதிகளடங்கியதாகும். உலாப் பிரபந்தங்களுள் காலத்தால் முற்பட்டது இதுவொன்றே. அதனாலேயே இதற்கு 'ஆதியுலா என்று மற்றொரு பெயரும் உண்டு.

மாலொடு நான் முகனும் தேடித் தேடொணாத பரம்பொருளின் பெருமையை வியந்து ஒரு சமயம் தேவர்கள் அப்பெருமானின் காட்சியை நேரே தந்த ருளுமாறு வேண்டினர். இறைவனும் அருள்கூர்ந்து எல்லாச் சிறந்த அணிகளையும் பூண்டு திருவுலாப் போந்தருளினான். இவ்வாறு சுந்தர வேடத்துடன் பெருத்த ஆரவாரத்தோடு இறைவன் உலாப் போந்த பெருமையைச் சிறப்பாக இந்நூல் கூறுகிறது. அவ்வமயம் முறையே பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம் பெண் ஆகிய ஏழு பருவ மகளிரும் இறைவனாகிய தலைவனைக் கண்களி கூரக் கண்டனர். அவ்வாறு கண்டதோடு அமையாது அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள்எண்ணங்களை வெளிப்படுத்தும் பான்மையில் இவ்வுலா மிகவும் நயமுற அமைந்துள்ளது. இவ்வந்நிலைப் பெண்டிரும் தங்கள் விளையாட்டு அல்லது மேற்கொண்ட செயலை மறந்து தலைவனின் பேரழகில் மனத்தைப்

பறிகொடுத்து மெய்ம்மறந்து நிற்கும் திறம், அதனால் வெளிப் போந்த செய்திகள், மேம்பாடு முதலியன அழகுற இந்நூலில் காணப்படுகின்றன.

இந்நூல் கலிவெண்பா யாப்பில் அமைந்துள்ளது. 197 கண்ணிகளையும் இறுதியில் ஒரு நாலடி வெண்பாவினையும் கொண்டது. அரிவைப் பருவப் பெண்ணொருத்தி தன்னை அலங்கரித்துக் கொண்டு வீணை வாசிக்கத் தொடங்கினாள். அவ்வமயம் 'பரஞ்சோதி கேடலா மால் விடையில் தோன்றுதலும்-கூடிய இன்னிசையும் இப் பிறப்பும் பேணும் இருந்தமிழும் மன்னிய வீணையும் கைவிட்டு நலம் தோற்ற' செய்தியை மிக அழகாகச் சேரமான் பெருமாள் நாயனார் விளக்குகின்றார். 'கண் அவனை அல்லது காணா; செவி அவனது எண்ணருஞ்சீர் அல்லது இசை கொள்ளா; அண்ணல் கழலடி அல்லது கை தொழா' என்னும் அடிகள் பேரிளம் பெண் தலைவனைக் கண்டு இன்புற்ற நிலையை விளக்கும் பகுதியாகும். இவை பக்திப் பெருக்கையும் இறைவனிடத்து அடியார் மேற்கொள்ள வேண்டிய ஈடுபாட்டினையும் பொதுப்பட விவரிக்கும் திறங்கள் மிகவும் போற்றற்பாலனவாம். மேலும் திருக்குறளை மேற்கோளாக ஆளுதல் முதலிய பல சிறப்பு நலங்களும் இந்நூலில் ஆங்காங்கே மிளிர்கின்றன. இவ்வுலாவில் பலவிடங்களிலும் இறைவனாய தலைவனின் பெருமையை எடுத்துக்கூறி உயிராகிய தலைவி அவன்பால் பக்தி செலுத்தி ஈடுபடவேண்டிய அவசியத்தை அழகு பொருந்தக் கூறும் விதம் படித்துப் படித்து இன்புறத் தக்கதாம். இந்நூலின் காலம் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் காலமாகிய கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியும் 8-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கமும் ஆகும் என ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர். இரா.ச.

திருக்கரம்பனூர்: திருவரங்கத்திற்கு வடக்கே சுமார் 5 கிலோமீட்டரில் உள்ள வைணவத்தலம் திருக்கரம்பனூர். கால்நடையாகக் கொள்ளிடத்தைக் கடந்தும் செல்லலாம். இது கதம்பசேத்திரம் என்றும், உத்தமர் கோவில் என்றும் வழங்கப்படும். இத்தலத்தில் புருடோத்தமன் பூருணவல்லித் தாயாருடன் கிழக்கே திருமுகமண்டலத்தோடு புசங்கசயனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறான். இங்கு கதம்ப முனிவருக்கு இவர் கண்கண்டவர். இந்தசந்நிதியின் பிராகாரத்திலேயே பிரமன், சரஸ்வதி, சிவன், பார்வதி முதலான தெய்வங்களுக்கும் கோயில்கள் உள்ளன. திருமங்கையாழ்வார் திருவரங்கத்தைப் பாடி வரும்போது இத்தலத்தையும் 'கரம்பனூர் உத்தமனை' என்று பாடியுள்ளார். இவ்விடத்திற்கு வியாக்கியானம் அருளும் பெரியவாச்சான்பிள்ளை 'வழிக் கரையிலே திருவாசலுக்கு ஒரு கதவு இடாதே வந்து கிடக்கிறவனை' என்று சுவையாக அருளினார். உத்தமர் கோவில் எல்லோரும் சென்று வரும்படி மத்திய இடத்தில் இருப்பதால், கதவு திருக்காப்பிடப்பட்டுப் பின் நீக்க முடியாதபடி இறைவனை வந்து சேவித்துச் செல்வார் மிகுந்திருப்பராம். எம்பெருமான் உதாரனாகையாலே கதவிட்டு அடைத்துக் கொள்ளாமல் தன்னை அண்டினார்க்குத் தன்னையே கொடுத்துக் கொண்டு, கிருபை பண்ணிக் கொண்டே கிடக்கிறான் போலும். 'சிலமாதவஞ்செய்தும், தீவேள்வி வேட்டும், பலமா நதியில் படிந்தும், உலகில் பரம்பநூல் கற்றும் பயனில்லை நெஞ்சே! கரம்பனூர் உத்தமன்பேர் கல்' என்று திருக்கரம்பனூரில் உறையும் உத்தமனின் திருநாமத்தை ஓதி உய்யுமாறு அருளினார் பிள்ளைப் பெருமாளய்யங்கார். எஸ்.கி.

திருக்கரவீரம் (கரையபுரம்) தேவாரம் பெற்ற சைவத்தலங்களுள் ஒன்று. தஞ்சை மாவட்டம் திருவாரூருக்கு மேற்கே 11கி. மீட்டரில் உள்ளது. இறைவன் பெயர் கரவீரநாதர்; இறைவி பெயர் பிரத்தியட்சமின்னம்மை. திருஞான சம்பந்தர் பதினொரு பாடல்கள் பாடியுள்ளார். தம்மைத் தொழுவாரின் தீவினைகளைத் தாமே ஏற்று, அவர்கட்கு வீடுபேறு அருளக் கூடியவன் என்பதை உணர்த்தும் வகையில், இறைவன் கறைபடிந்த கண்டனாகக் காட்சியளிக்கின்றான் எனத் திருஞான சம்பந்தர் குறிப்பிடுகின்றார். பெ.சு.

திருக்கருக்குடி: இவ்வூர் இக்காலத்தில் மருதாந்த நல்லூர் என வழங்கப்படுகின்றது. கும்பகோணத்திற்குத் தென்கிழக்கில் 5 கி.மீ. தொலைவில் காவிரியாற்றின் தென்கரையில் உள்ளது. தேவாரப் பாடல் பெற்ற திருக்கலயநல்லூர் இங்கிருந்து 2கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இவ்வூரிலுள்ள சைவத் திருக்கோயில் பிரமன், இராமன் முதலியோர் வழிபட்ட பெருமை உடையது. இறைவன் பெயர் சற்குணநாதர். இறைவி பெயர் சருவாலங்கிருத மின்னம்மை. இவ்வூரின் புனிதத் தன்மையும் இயற்கை வளமும், 'வையகம் தொழு கருக்குடி', 'மஞ்சுறு பொழில் வளமலி கருக்குடி' என்னும் திருஞான சம்பந்தரின் மொழிவழிப் புலனாகின்றன. திரிபுவன சக்கரவர்த்தி இராசராச தேவனின் இரண்டாம் ஆட்சியாண்டில் செதுக்கப்பட்ட கல்வெட்டொன்று இக்கோயிலில் காணப்படுகின்றது. பெ.சு.

திருக்கருகாவூர்: இது சோழ நாட்டில் காவிரிக்குத் தென்கரையிலுள்ள பாடல் பெற்ற தலங்களுள் 18 ஆவதாக விளங்குகின்றது. இத்தலத்திற்குச் சம்பந்தர் கௌசிகப்பண்பதிகம் ஒன்றும் திருநாவுக்கரசர் திருத்தாண்டகப் பதிகம் ஒன்றும் உள்ளன. ஆதரவற்ற பெண் ஒருத்திக்கு இறைவி மருத்துவம் பார்த்துக் காத்தபடியால் இவ்வூருக்குத் திரக்கரு

காவூர் எனப் பெயர் ஏற்பட்டது. மக்கள் திருக்களாவூர் என இப்போது இவ்வூரை வழங்குகின்றனர். மாதவிவனம், முல்லைவனம், கர்ப்பபுரி என வேறு பெயர்களும் உள. இங்குள்ள இறைவன் பெயர் முல்லைவன நாதர், முல்லைவனேசுவரர், மாதவி வனேசுவரர், கருப்பபுரீசுவரர், கருகாவூர்க் கற்பகம் என்பனவாம். கல்வெட்டில் இவ்வூரிறைவன் பெயர் திருக்கருகாவூர் மகாதேவர், திருக்கருகாவூர் ஆழ்வார், திருக்கருகாவூர் நாயனார், திருமுல்லைவன முடைய மாதேவர் எனக் காணப் பெறுகின்றது. இத்தலம் தஞ்சை மாவட்டம் பாவநாசத்திலிருந்து தெற்கே 6 கி.மீ. தொலைவிலிருக்கிறது. இவ்வூரிலுள்ள விநாயகர் கற்பகப் பிள்ளையார் எனக் குறிக்கப் பெறுகிறார். இங்கு மணலாலான சுயம்புலிங்கத்தில் முல்லைக் கொடி சுற்றியிருக்கும் அடையாளம் உண்டு. இறைவி பெயர் கரும்பனையாள், கர்ப்பரட்சகி, கருக்காத்த நாயகி என்பனவாம். இங்குத் தீர்த்தம் பாற்குளம், சத்தியகூபம், பிரமதீர்த்தம், வெட்டாறு என்பனவாம். வெட்டாற்றின் தென்கரையில் இக்கோயிலுள்ளது. தலமரம் முல்லைக்கொடி. இங்குப் பல கல்வெட்டுகளுள்ளன. அவற்றில்வடகரை பாம்பூர் நாட்டுத் தேவதானம் திருக்குடமூக்கின் பால் கருகாவூர், நித்த வினோதவளநாட்டு ஆவூர்க் கூற்றத்துத் திருக்கருகாவூர் எனப் பலவாறு இத்தலம் குறிக்கப்பெறுகிறது. இங்குச் சந்திரன், பிரமன், கௌதமர், சங்குகர்ணன் முதலியோர் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றதாகப் புராண வரலாறு கூறுகிறது. இத்தலத்தம்மையை உண்மையன்போடு வழிபட்டு வந்தால் சுகப்பிரசவம், நன்மக்கட்பேறு முதலியன வாய்க்கும். இதுஒருவரப்பிரசாதத் தலம். மக்கள் வந்து வணங்கித் தங்கள் குறை நீங்கிச் செல்கின்றனர். திருக்கருகாவூர், திரு அவளிவநல்லூர், திருஅரதைப் பெரும்பாழி, திருஇரும்பூளை, திருக்கொள்ளம்பூதூர் என்னும் பஞ்ச ஆரணியத் தலங்களுள் இதுவும் ஒன்றாம். 'தில்லைவனம் காசி திருவாரூர் மாயூரம் முல்லைவனம் கூடல் முதுகுன்றம் – நெல்லைகளர் காஞ்சி கழுக்குன்றம் மறைக்கா டருணை காளத்தி, வாஞ்சியமெண் முத்தி வரும்' என்ற தருமை ஆதீன குரு முதல்வர் குருஞான சம்பந்தர் வாக்குப்படி இம் முல்லைவனமாய திருக்கருகாவூர் முத்திதரும் தலங்களுள் ஒன்றாயும் விளங்குகிறது. இரா.ச.

திருக்கருப்பறியலூர்: இவ்வூர் தஞ்சை மாவட்டம் வைத்தீசுவரன் கோயில் இரயிலடிக்கு வடமேற்கில் 8 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. திருஞான சம்பந்தரும் சுந்தரரும் இவ்வூர் பற்றி ஒவ்வொரு பதிகம் பாடியுள்ளனர். இவ்வூர்ச் சைவக் கோயில் தேவாரத்தில் 'கொகுடிக்கோயில்' எனக் குறிக்கப்படுகின்றது. முல்லைக்கொடியைத் தலக்கொடியாக உடைமையாலும் அமைப்பு கொகுடிக்கோயில் வகையைச் சேர்ந்ததாலும் இக்கோயில் இப்பெயர் பெற்றது. இறைவன் பெயர் குற்றம்பொறுத்த நாதர். இறைவி பெயர் கோல்வளை நாயகி. பூதவடிவில் தன்முன்னர் நின்று கொண்டிருந்த சிவபெருமானை மதியாது, இந்திரன் வச்சிராயுதத்தை அவர்மேல் வீசினான்; பின் தன் குற்றத்தைப் பொருத்தருள வேண்டினான். இறைவனும் அக்குற்றத்தைப் பொறுத்தருளி, குற்றம் பொறுத்த நாதர் என்னும் பெயர் பெற்றார். இக் கோயிலில் இந்திரதீர்த்தம் உள்ளது. பெ.சு.

திருக்கருவிலி: திருநாவுக்கரசர் தம் திருக்குறுந்தொகையில் 'திருக்கருவிலிக் கொட்டிட்டை' என இவ்வூரைக் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வூர் தஞ்சை மாவட்டம் நாச்சியார் கோயிலுக்குக் கிழக்கே 10 கி. மீட்டரில் உள்ளது. முற்பிறவியில் செய்த வினை காரணமாக எய்தும் கரு (பிறப்பு) இல்லாதவாறு அருளும் சிவபெருமான் உறையும் ஊராதலின், இவ்வூர் இப்பெயர் பெற்றது. இவ்வூரில் எழுந்தருளியுள்ள சிவன் பெயர் சற்குண நாயகர்; இறைவி பெயர் சருவாங்க நாயகி. பெ.சு.

திருக்கலய நல்லூர்: இது தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று. காவிரியின் தெற்குப் பகுதியிலுள்ள தேவாரத் தலங்களுள் இது 68–ஆம் தலமாகும். இது கும்பகோணம் நீடாமங்கலம் சாலையில் கும்பகோணத்திலிருந்து தென்கிழக்கே 5 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இக்காலத்தில் இவ்வூர் சாக்கோட்டை என்று வழங்கப் பெறுகிறது. அரிசிலாற்றின் தென்கரையில் உள்ள இத்தலத்தில் திருக்கோயில் சிறியதாக அமைந்துள்ளது. திருக்கோயிலின் அருகே, தாமரைப் பொய்கை உள்ளது. இங்கு அரிசிலாறு தீர்த்தமாக விளங்குகிறது.

இவ்வூர், கலநல்லூர் எனப்பட்டதற்கு வெவ்வேறு காரணம் புராண மரபில் கூறப்படுகின்றன. அமிர்தம் பெற முயன்ற தேவர்கள், அதனைப் பெற்ற மகிழ்ச்சியினால் களிப்புற்றுப் பூசித்த தலம் இதுவென்பது கூறப்படுகிறது. உலக முடிவுக் காலத்தில் உண்டாகிய ஊழிப் பெரு வெள்ளத்தில், உயிர்கள் அனைத்தையும் அடைந்திருந்த கலயம் சென்று தங்கிய இடமாதலின் இவ்வூர் திருவென்னும் அடைமொழி சேர்க்கப்பட்டுத் திருக்கலய நல்லூர் எனப்பட்டது என்று கூறுவர். இத்தலத்திலுள்ள இறைவன் பெயர் அமிர்தகலா நாதர். அவர் அமிர்த கலை ஈசுரர் எனவும் கூறப் பெறுவர். இறைவியின்பெயர் அமிர்தவல்லி அம்மை என்பதாகும்.

இத்தலத்திறைவனைச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் 'குரும்பை முலை மலர்க்குழலி' எனத் தொடங்கும்

பதிகம் பாடிப் பரவியுள்ளார். இத்தலத்தில் மறைய வர் பலர் வாழ்ந்து தொண்டுபுரிந்த செய்தியினைச் 'செம்மை மறையோர் திருக்கலய நல்லூர்' என்று (பெ.பு. ஏயர்.66) சேக்கிழார் குறிப்பிட்டுள்ளார். சுந்தரர் தாம் பாடிய இவ்வூர்ப் பதிகத்தில், சைவ சமயத் தொடர்பான பல புராணச் செய்தி களைப் பாடல் தோறும் இயைத்துப் பாடியுள் ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அச்செய்திகள் கந்த புராணம், காஞ்சிப்புராணம், இராமாயண உத்தர காண்டம், இலிங்கபுராணம், பெரியபுராணம் முதலிய நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ளனவாகும். இறைவனை விரும்பித் தவமிருந்த உமையம்மையை மணந்தமை, சலந்தரனை அழித்து அச்சக்கரத்தைத் திருமாலுக் கருளியமை, தக்கன் வேள்வி அழித்தமை, தாதை தாள் தடிந்த சண்டேசுரநாயனாருக்கு அருளியமை, உமாதேவி விளையாட்டாக இறைவன் கண்ணை மூட, அதனால் உலகனைத்தும் இருள்பட, முக்கண் ணால் உலகிற்கு ஒளி வழங்கியமை, சிவனை மதி யாது அப்பெருமான் வீற்றிருந்த இமயமலையைப் பெயர்க்க முனைந்த இராவணன் வலியடங்கக்கால் பெருவிரலால் மலையை அழுத்தியமை, தாரகனை அழித்த முருகனை மகனாகக் கொண்டு விளங்கியமை, மன்மதன் உடல் அழியக்கண் விழித்தமை, திரிபுரம் அழித்தமை முதலிய புராணச் செய்திகளைப் பாடல் தோறும் அமைத்துப் பாடியுள்ளார். கலயநல்லூர் இயற்கை அழகு தவழ அமைந்துள்ள காட்சியினை, 'அரும்பருகே சுரும்பருவ அறுபதம் பண்பாட, அணி மயில்கள் நடமாடும் அணிபொழில்சூழ் அயலின், கரும் பருகே கருங்குவளை கண்வளரும் கழனிக் கமலங்கள் முகமலரும் கலயநல்லூர்' என்று பாடியிருப்பது இன் பம் மிகுவிப்பதாக உள்ளது. இத்தலத்திற்கு நான் முகன் வந்து வழிபட்டுச் சிறப்புற்றான் என்றும் கூறு கின்றனர். பெ.சு.

திருக்கலிக்காமூர்: இது காவிரியின் தென்கரை யில் அமைந்த தலங்களில் ஒன்று. இப்போது அன்னப் பன்பேட்டை என்று வழங்கப்படுகின்றது. சீகாழி புகைவண்டி நிலையத்திற்குக் கிழக்கே ஒன்பது கல் தொலைவில் உள்ள தென் திரு முல்லைவாயிலுக்குத் தென்மேற்கே மூன்று கல் தொலைவில் உள்ளது. உப்பனாற்றைக் கடந்து சென்று தலத்தினை அடை தல் வேண்டும். திருவெண்காட்டிலிருந்தும் இவ்வூருக் குச் செல்லலாம். இறைவன் பெயர் சுந்தரேசர். இறைவி அழகம்மை. அழகுவனமுலையம்மை என்றும் கூறப்படும். பராசர முனிவர் பூசை செய்த தலம் என்று கூறுகின்றனர்.

இத்தலம் திருஞான சம்பந்தரால் பாடப்பெற்ற சிறப்புடையது. இதனை 'வளமார் கலிக்காமூர்' 'கார் அரவக் கடல் சூழ வாழும் பதி' என ஞானசம்பந் தர் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றார்.

'ஆவியுள் நீங்கலன், ஆதிமூர்த்தி, அமரர் பெரு மான்' என இத்தல இறைவனைச் சம்பந்தர் பாடு கின்றார். ஜி.ஆர்.கி.

திருக்கழிப்பாலை: இது தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று. இங்குள்ள திருக்கோயில் பண்டு தில்லைக்குத்தென்கிழக்கில்11கி.மீதொலைவில் கொள்ளிடத்தின் வடகரையில் இருந்தது. கொள்ளிட ஆற்று வெள்ளத்தால் அது இடிந்துபோயிற்று. சைவப் பெருமக்கள் அக்கோயில் கற்களைக் கொண்டு வந்து சிவபுரிக்குத் தென்பால் கோயில் கட்டி இறைவனை எழுந்தருவித்துள்ளனர். அவ்விடம் தில்லையினின்றும் 5 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள திருநல் வாயில் என்னும் சிவபுரிக்கோயிலுக்கு அருகே தனிக்கோயிலாகத் திகழ் கிறது. இத்தலம் மூவர் தேவாரமும் பெற்ற சிறப் புடையதாகும். இங்குள்ள இறைவன் பெயர்:பால் வண்ணநாதர்; இறைவி பெயர்:வேதநாயகி. சிறிய கோயிலாக அமைந்துள்ள இதன்கண் விளங்கும் இலிருங்கத் திருமேனி சற்றே வெண்ணிறங் கொண்டு திகழ்கிறது.

மயில்களாலும் சோலை, கடிநாறு பூஞ்சோலை கமழ்ந்து நாறும் கழிப்பாலை என வரும் அப்பரடிகள் தேவாரம் இப்பதியின் சோலை வளம் உணர்த்தும். கண் நலம் கவரும் கழிப்பாலை, பாய்புனல்சூழ் கழிப் பாலை எனச் சம்பந்தரும் இத்தலத்தின் நில நீர் வளங்களைப் பாடுகின்றார். சுந்தரர் இதனைக் கரும்பாரும் கழனிக் கழிப்பாலை, கடற் சாரும் கழனிக் கழிப்பாலை என்று சிறப்பித்துள்ளார். கடல் சாரும் என்ற குறிப்பு இவ்வூர் கடற் கரைகளை அடுத்தது என்ற எண்ணத்தை உண்டாக்கும். கலங் கள் வந்துலவும் கழிப்பாலை எனச் சம்பந்தர் கூறு வது அதனை உறுதிப்படுத்தும். ஜி.ஆர்.கி.

திருக்கழுக்குன்றம்: இது தொண்டை நாட்டி லுள்ள 32 தலங்களுள் 28 ஆவதாகும். இத்தலத்திற் குச் சம்பந்தர் குறிஞ்சிப் பண் ஒன்று, அப்பர் திருத் தாண்டகம் ஒன்று, சுந்தரர் நட்டபாடைப்பண் ஒன்று ஆக 3 பதிகங்கள் உள்ளன. வேதங்கள் மலையாய் இறைவனைத் தாங்கியுள்ளதால் இம்மலை வேதகிரி, வேதாசலம் எனப் பெயர் பெறும். இம்மலை மேல் உள்ள இறைவன் பெயர் வேதகிரீசுவரர், வேதபுரீ சுவரர்; இறைவி பெயர் பெண்ணினல்லாள், மலைச் சொக்கநாயகி என்பதாம். மலையின் அடிவாரத்தி லும் ஒரு கோயிலிருக்கிறது. அங்குள்ள இறைவன் பெயர் பக்தவத்சலர்; இறைவி பெயர் திரிபுரசுந்தரி.

இத்தலம் செங்கற்பட்டிலிருந்து தென்கிழக்கே 15 கி.மீ. தொலைவிலுள்ளது. உகந்தோறும் 2 கழுகுகள் இங்குள்ள பெருமானைப் பூசித்துப் பேறு பெற்றுள்ள தாதலின் இவ்வூருக்கே திருக்கழுக்குன்றம் என்னும் பெயர் ஏற்படலாயிற்று. அதற்கேற்ப இப்போதும் நாள்தோறும் நடுப்பகலில் சடாயு, சம்பாதி என்னும் கழுகுகளின் வழித் தோன்றல்களாய இரண்டு கழுகு கள் வந்து உணவுண்டு செல்கின்றன. பண்டாரம் ஒருவர் உணவு கொடுத்து வருகிறார். மலையிலுள்ள கோயில் குடைக்கோயில், அங்குச் சுவர்களின் சிவ பராக்கிரம வரலாறுகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இங் குள்ள தீர்த்தம் பட்சி தீர்த்தம் என்பதாம். 12 ஆண்டு களுக்கொரு முறை சங்கு ஒன்று இத்தீர்த்தத்திலிருந்து உற்பத்தியாகிறது. ஆதலின் சங்கு தீர்த்தம் என மற் றொரு பெயரும் வழங்குகிறது. இத்தலம் மாணிக்க வாசகருக்குத் தரிசனம் கொடுத்த தலமாகும். அதனா லேயே திருக்கழுக்குன்றப் பதிகத்தை இங்குப் பாடி யுள்ளார். அதில் 'கணக்கிலாத் திருக்கோலம் நீவந்து காட்டினாய் கழுக் குன்றிலே' என்று குறித்துள் ளார். மூவரும் இங்கு வந்து தங்கிவழிபட்ட இடம் இப்போதும் மூவர் பேட்டை என்னும் பெயரால் வழங்கப் பெறுகிறது. நந்திதேவர், இந்திரன், கோடி உருத்திரர் முதலியோர் இங்குள்ள பெருமானைப் பூசித்துப் பேறு பெற்றதாகப் புராண வரலாறு கூறும். இக்கோயிலில் பல கல்வெட்டுகள் உள்ளன. இது செயங்கொண்ட சோழமண்டலம், களத்தூர்க் கோட்டம், திருக்கழுக்குன்றம், களத்தூர்க் கோட் டம், களத்தூர் நாடு, உலகளந்த சோழபுரம், திருக்கழுக்குன்றம் எனப் பலவாறு பல்வேறு காலங் களில் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. நிலக்கொடை, திரு விழா எடுத்தல், பழுது பார்த்தல், தானம் வழங்கல் முதலிய பல்வேறு காரணங்களுக்குரிய கல்வெட்டுகள் இங்குப் பல உள்ளன. 17–ஆம் நூற்றாண்டில் தச்சுக் காரர் பற்றிய செய்திகளும் (கி.பி. 17–ஆம் நூற் றாண்டு) குன்றின் ஒருகால் மண்டபத்தில் கீழ்த்தாழ் வாரத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்தகக்கவி வீர ராகவ முதலியாரால் இயற்றப்பட்ட புராணம் ஒன்றும் இத்தலத்திற்குள்ளது. உடல் நலிவுற்றோர் இங்குத் தங்கி இம்மலைக் காற்றை நுகர்ந்து தங்கள்நலிவைப் போக்கிக் கொள்கின்றனர். இரா.ச.

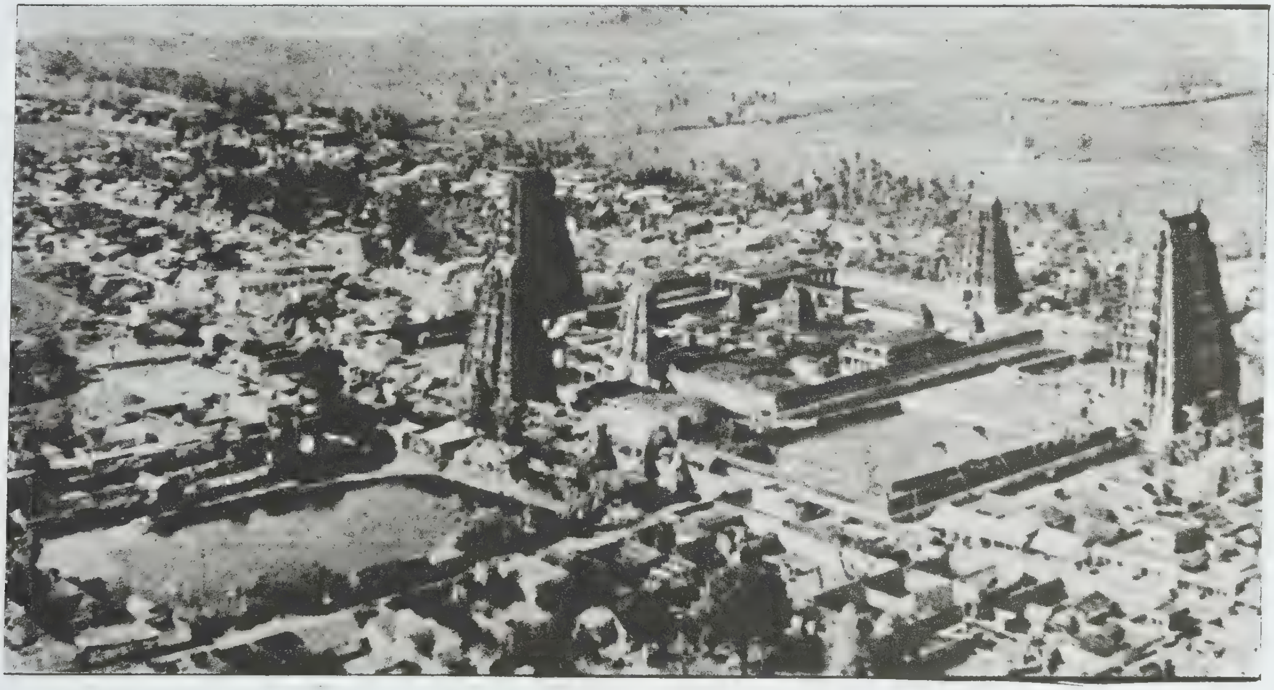

திருக்கழுக்குன்றம்

திருக்கள்வனூர்: காஞ்சீபுரம் காமாட்சியம்மன் கோவிலுக்குள் இந்தச் சந்நிதி உள்ளது. ஆதிவராகப் பெருமாள் அஞ்சிலைவல்லி நாச்சியாரோடு நின்ற திருக்கோலத்தில் மேற்கே திருமுகமண்டலத்துடன் காட்சியளிக்கிறார். திருமங்கையாழ்வார் இத்தலத்து எம்பெருமானைக் 'கள்வா' என்று விளிக்கிறார்.

பிள்ளைப் பெருமாளய்யங்கார், 'எம்பெருமானே! நெடுங்காலமாக உனக்கு அடிமைப் பட்டிருப்பதாகிற ஆன்மாவை எனக்கே உரித்தென்று கருதியுள்ள என்னைக் 'கள்வன்' என்று கூறவேண்டியிருக்க, அங்ஙனம் கூறாமல் உன்னைக் கள்வன் என்று அழைப்பது என்ன காரணம் கொண்டோ?' என்கிறார். எஸ்.கி.

திருக்கள்ளில்: இது தேவாரப் பாடல்பெற்ற தொண்டை நாட்டுத் தலங்களுள் ஒன்று. சென்னையிலிருந்து திருக்காளத்தி செல்லும் வழியில் உள்ள பெரிய பாளையத்திற்குச் சிறிது முன்னால், 6 கி.மீ. சென்று, கண்ணிப்புத்தூர் வழியாக மேலும் 3 கி.மீ. சென்று இப்பதியினை அடையலாம். சென்னையினின்று 35 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள இத்தலத்தினைப் பேருந்தில் சென்று சேரலாம். இத்தலம் இக்காலத்தில் திருக்கள்ளம், திருக்கண்டலம் என்று வழங்கப்படுகிறது. இங்குள்ள இறைவன் பெயர் சிவானந்தர்; இறைவி பெயர் ஆனந்தவல்லி அம்மை; தீர்த்தம் சிரீநந்தி தீர்த்தம்.

இத்தலம் பிருகு முனிவர் பூசித்துப் பேறு பெற்றது என்று கூறுகின்றனர்.

'கரையார் பொன்புனல் வேலிக்கள்ளில்' என்பதால் இங்குள்ள ஆற்றின் பெருமை புலனாகின்றது. 'கடியார் பூம்பொழிற் சோலைக் கள்ளில்' என்னும் தேவாரத்தொடர் அப்பதியின் வளம் காட்டும். இப்பதிக்குத் திருஞான சம்பந்தரின் பதிகம் உள்ளது.

ஜி.ஆர்.கி.

திருக்களர்: இது தேவாரப்பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று. இத்தலக் கோயில் களர் நிலத்தில் அமைந்ததால் திருக்களர் என்னும் பெயர்பெற்றது. இது காவிரியின் வடகரையில் அமைந்த தலம். தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள மன்னார்குடி திருத்துறைப்பூண்டிச் சாலை வழிச்சென்று இதனை அடையலாம்.

இறைவன் பெயர் களர்முளைநாதர். அடைந்தார்க்கு அருள் நாதர் என்றும் கூறுவர். திருஞான சம்பந்தர் தம்முடைய பதிகத்தில் பாடல்தோறும் 'அடைந்தார்க்கருளாயே' என இறைவன் பெயரை குறிப்பாகப் புலப்படுத்தியுள்ளார். இறைவியின் பெயர் அமுதவல்லி. தலமரம் பாரிசாதம். அதனால், இத்தலத்தைப் பாரிசாதவனம் என்றும் கூறுவர். தீர்த்தம் துருவாச தீர்த்தம். இக்கோயிலிலுள்ள 14 கல்வெட்டுகள் படி எடுக்கப்பட்டுள்ளன; இங்கு 5 செப்பேடுகள் கிடைத்துள்ளன.

இத்தலம் துருவாச முனிவர் வழிபட்ட சிறப்புடையது. இங்கு அம்முனிவருக்குச் சிலை அமைக்கப் பட்டுள்ளது.

இத்தலம் நீர்வளம், சோலைப்பொலிவு, வயல் வளம், மதில் அழகு, தேரோடும் வீதி, விழாச் சிறப்பு ஆகியவை பெற்றிருந்தது என்பதைத் திருஞான சம்பந்தரின் பாடல் குறிப்பிடுகின்றது. மாடமாளிகைகளும் செல்வச் செழிப்பும் பெற்ற பதியாக இருந்துள்ளது.

'பாடவல்ல நன்மைந்தரோடு', 'பண்ணியாழ் பயில்கின்ற மங்கையர் பாடலொடு ஆடல் ஆரவாழ் பதி', 'பக்தர்கள் பாட்டொடும்பல பணிகள் பேணிய' என்னும் தேவாரத் தொடர்கள் இத்தலத்தில் இன்னிசை வளர்ந்து சிறந்த தன்மையைச் சுட்டுவன.இத்தலத்திற்குத் தல புராணம் உள்ளது. ஜி.ஆர்.கி.

திருக்கற்குடி: இது தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று. இத்தலம் இன்று உய்யக்கொண்டான் மலை என்று வழங்கப்படுகின்றது. நந்திவர்ம பல்லவன் திருப்பணி செய்த கோயில் ஆதலால் நந்திவர்ம மங்கலம் எனக் கல்வெட்டுகளில் இத்தலத்தின் பெயர் காணப்படுகிறது. இத்தலம் திருச்சிராப்பள்ளிக்குத் தென்மேற்கில் 1 கி.மீ. தொலைவிலுள்ளது. திருச்சியிலிருந்து நகரப் பேருந்து வழியே சென்று இதனை அடையலாம். இறைவனின் சந்நிதி மேற்கு நோக்கியது. அம்மைக்கு இரண்டு சந்நிதிகள் உண்டு.

இறைவனின் பெயர் உச்சிநாதர், முத்தீசர், கற்பக நாதர், உச்சிவனநாதர், உய்யக்கொண்ட நாயனார், விழுமியார், விழுமிய தேவர், விழுமிய நாயனார் எனப் பலவாறு கல்வெட்டுகளிலும் புராணங்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது. இறைவியின் பெயர் அஞ்சனாட்சி. தீர்த்தங்கள் பொன்னொளி ஓடை, ஞான வாவி, எண்கோணக்கிணறு முதலியனவாகும். மார்க்கண்டேயர் வழிபட்டு அருள்பெற்றதாகக் கூறப்படுகிறது. முனிவர்கட்கு இறைவன் குருமூர்த்தியாக இருந்து விழுப்பொருள் உபதேசம் செய்த தலம் இங்குக் கரனும் ஈழநாட்டரசனும் வழிபட்டதாகக் கூறுவர்.

இத்தலம், இராசராசன் காலத்தில் பாண்டிய குலாசனி வளநாட்டு இராசாசிரயச் சதுர்வேதி மங்கலத்துக் கற்குடி எனவும், மல்லிகார்ச்சுன மகாராசா காலத்து இராசகம்பீர வளநாட்டு பிரமதேயமான உய்யக் கொண்டான் திருமலை எனவும் கல்வெட்டுகளில் பெயர் கூறப்பட்டுள்ளது. 'காமருவார் பொழில் சூழும் கற்குடி மாமலை' என ஞானசம்பந்தர் பாச

கின்றார். இத்தலம் பக்தர்களும் சித்தர்களும் வந்து இறைஞ்சுமிடம் என்பதனை ஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தால் அறியலாம். ஜி.ஆர்.கி.

திருக்கன்றாப்பூர்: இது சோழநாட்டில் காவிரியின் தென்கரையில் அமைந்துள்ள ஒரு சிவத்தலம்; திருவாரூருக்குத் தெற்கில் உள்ள நாட்டியத் தான்குடி புகைவண்டி நிலையத்துக்கு வடகிழக்கில் ஏறத்தாழ ஏறத்தாழ 8 கி.மீ.கல்தொலைவில் உள்ளது.

வைணவனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்ட சைவப் பெண்ணொருத்தி, கணவனுக்குத் தெரியாமல், ஒரு கன்று கட்டியிருந்த ஆப்பையே சிவலிங்கமாகக் கருதி வழிபட்டு வந்தாள். ஒருநாள் அதைக்கண்ட அவள் கணவன், அந்த ஆப்பைக் கோடரியால் வெட்ட, இறைவர் அவ்வாப்பிலிருந்து வெளிப்பட்டார். இக்காரணங்களால் இவ்வூர் 'கன்றாப்பூர்' என்றும், இவ்வூரில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவர் 'நடுதறியப்பர்' என்றும் வழங்கப்பட்டதாகக் கூறுவர். இவ்வூரில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவியின் பெயர் மாதுமையம்மையார். தீர்த்தம்–பிரசன்ன தீர்த்தம்.

ஒட்டக்கூத்தர் பாடிய வீரசிங்காதனபுராணம் 'கன்றாப்பூர்' பற்றிய வரலாற்றைப் பிறிதொரு வகையாகக் கூறுகிறது. சுதாவல்லி என்னும் வித்தியாதாரப் பெண் கைலாயத்தில் சிவபெருமான் முன் நடித்துக் கொண்டதால் உமையம்மை சினந்து மண்ணுலகில் பிறக்குமாறு சபித்தாள். அவ்வாறே அவள் கமலவல்லி எனப்பிறந்து சிவபூசை செய்து வரும் போது, அவள் கணவன் அதனைப் பொறுக்காமல், அவள் பூசித்த சிவலிங்கத்தைக் கிணற்றில் எறிந்தான். அந்த நிலையிலும் அவள் ஒரு கட்டுத்தறியைச் சிவலிங்கமாகப் பாவித்து வழிபட்டாள். அதையும் அவன் மண்வெட்டியால் எறிந்தான். அங்கு உதிரம் கண்டு அவன் இறக்க, அவளும் இறந்தாள். அந்த ஆப்புச் சிவலிங்கமாயிற்று.

திருக்கன்றாப்பூர் அப்பரால் பாடப்பெற்ற திருத்தலமாகும். அப்பதிகம் அன்போடு தொழும் அடியவர்தம் நெஞ்சிற்குள்ளேயே கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாம் என்பதை உணர்த்தும். அப்பர் பாடிய திருப்பதிகம் 6 ஆம் திருமுறையில் (6-61) இடம் பெற்றுள்ளது. இப்பதிகத்தில் ஒன்பதாம் பாடல் தவிர்த்து ஏனைய 9 பாடல்கள் மட்டும் இப்பொழுது கிடைத்துள்ளன.

பண்டை நாளில் ஊர்தோறும் தெய்வம் உறையும் தறியாகிய ' கந்து' நடப்பெற்ற பொதியில் என்னும் அம்பலங்களே தேவார ஆசிரியர் காலத்தில் சிவபெருமானது அருவுருவத் திருமேனியை வழிபடுதற்குரிய பெரிய திருக்கோயில்களாகத் திகழ்வனவாயின. பட்டினப்பாலையில் 'கந்து' எனக் குறிக்கப்படும், தெய்வம் உறையும் தறியும், சைவர்களால் வழிபடப் பெறும் அருவுருவத் திருமேனியாகிய சிவலிங்கத் திருவுருவமும் ஒன்றே என்பது, மேற்குறித்த அப்பர் பதிகத்தால் உய்த்துணரத் தக்கதாகும் என்று க.வெள்ளை வாரணனார் கூறுகிறார். ந.மா.

திருக்காட்கரை: சோரனூர் -எர்ணாகுளம் புகைவண்டிவழியிலுள்ள இடைப்பள்ளி நிலையத்துக்குக் கிழக்கே ஏறத்தாழ 4 கிலோமீட்டரில் உள்ள வைணவத்தலம் திருக்காட்கரை. இங்குக் 'காட்கரையப்பன்' நின்ற திருக்கோலத்தில் பெருஞ்செல்வ நாயகியுடன் விளங்குகிறான். இங்குக் கபிலமுனிக்குப் பெருமாள் காட்சியருளினார். நம்மாழ்வார் இத்தலத்தைப் பாடியுள்ளார். திருவாய்மொழி ஒன்பதாம் பத்து ஆறாவது பதிகத்தில் 'உருகுமால் நெஞ்சம்' என்று தொடங்கி நம்மாழ்வார் இந்த எம்பெருமானை அநுபவித்துள்ளார். நம்மாழ்வாரின் நெஞ்சு நீர்ப் பண்டமாகின்றதாம். அந்த எம்பெருமானிடம் வேட்கையாவது ஓரளவிலே அமைந்திருந்தால் ஒருவாறு தேறியிருக்கலாம். வேட்கையும் மேன்மேலும் பெருகுகின்றதாம். 'நெஞ்சு உருகாதபடி செய்யவும், வேட்கை பெருகாதபடி செய்யும் ஓர் உபாயம் தெரியவில்லையே; என் செய்கேன் தொண்டனேன்' என்று ஆழ்வார் அலமருகின்றார். இத்தலத்து எம்பெருமானின் திருக்குணங்களில் மிகவும் ஈடுபட்ட ஆழ்வார் 'தென்காட்கரையென்னப்பா!' என்று அன்போடழைக்கின்றார். திருக்காட்கரையில் எங்கும் செங்கழுநீரின் நறுமணம் கமழ்கின்றதை ஆழ்வார் 'தெருவெல்லாம் காவிகமழ் திருக்காட்கரை' என்கிறார். இத்தலத்தின் சோலையை, 'சுனைகொள் பூஞ்சோலை' 'சீர்மல்குசோலை' 'வெறிகமழ்சோலை' 'திருவளர் சோலை' என்றெல்லாம் கூறி அநுபவிக்கிறார். இத்தலத்து எம்பெருமானை வாரி விழுங்கிடவேணும் என்று ஆசைப்பட்டாராம் ஆழ்வார். இவரது ஆசை இங்ஙனேயிருக்க, ஆழ்வாரைப் பெற்றுத் தன் காதலாகிய பசியைத் தீர்த்துக் கொள்ள விரும்பிய எம்பெருமான் ஆழ்வார் தன்னை அநுபவிப்பதற்கு முன்னம் ஆழ்வாரை அநுபவித்துத் தன் பசிதீரப் பெற்றானாம். இதனை ஆழ்வார் 'வாரிக்கொண்டு உன்னை விழுங்குவன் காணிலென்று, ஆர்வுற்ற என்னையொழிய என்னின் முன்னம் பாரித்து, தான் என்னைமுற்றப் பருகினான், காரொக்கும் காட்கரையப்பன் கடியனே' என்கிறார். எஸ்.கி.

திருக்காட்டுப்பள்ளி (கீழை): இது காவிரியின் வடகரையிலுள்ள பாடல் பெற்ற தலங்களுள் பன்னிரண்டாவதாகும். இத்தலத்திற்குத் திருஞான

சம்பந்தர் நட்டபாடைப் பதிகம் ஒன்று மாத்திரம் முதல் திருமுறையிலுள்ளது. இங்குள்ள இறைவன் பெயர் ஆரணிய சுந்தரர்; இறைவி பெயர் அகிலாண்ட நாயகி. விருத்திராசுரனைக் கொன்ற பாவம் போக்க வேண்டித் தேவேந்திரன் இத்தலத்துப் பெருமானை வழிபட்டு இழந்த ஆட்சியை மீண்டும் பெற்றான் எனப் புராண வரலாறு கூறுகிறது. நண்டு வழிபட்ட விநாயகர் சந்நிதியும் உண்டு. இத்தலம் திருவெண் காட்டிலிருந்து மேற்கே 2 கி.மீ. தொலைவிலுள்ளது. இத்தலப் பதிகம் பதினொரு பாடல்களுள் இரண்டாம் பாடல் கிடைக்கவில்லை. இத்தலப் பெருமானை வழிபட்டால் 'அளைபயில் பாம்பு அரை ஆர்த்த செல்வர்க்கு ஆட்செய அல்லல் அறுக்கலாமே' 'தொழவல்ல தொண்டர் அருவினையைத் துரந்து ஆட்செய்வாரே' என்று பல நலன்களையும் பெறலாம் எனச் சம்பந்தர் அருளியிருப்பது சிந்திக்கத் தக்கது. இங்குக் கல்வெட்டு ஒன்றும் காண இயலவில்லை.

திருக்காட்டுப்பள்ளி (மேலை): இது காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள ஒன்பதாம் பாடல்பெற்ற தலம் ஆகும். இத்தலத்திற்குத் திருஞானசம்பந்தரின் கொல்லிப்பண் ஒன்றும் திருநாவுக்கரசர் திருக்குறுந் தொகைப் பண் ஒன்றும் ஆக இரண்டு பதிகங்கள் உள்ளன. இத்தலத்து இறைவன் பெயர் தீயாடியப்பர்; இறைவி பெயர் வார்கொண்ட முலையாள். இத்தலம் தஞ்சை திருச்சி இருப்புப்பாதையில் பூதலூர் தொடர் வண்டி நிலையத்திலிருந்து வடக்கே 8 கி.மீ. தொலை விலிருக்கிறது. திருக்கண்டியூர், திருவையாற்றிருந்தும் பேருந்து மூலம் இத்தலத்திற்குச் செல்லலாம். 'காட்டுப் பள்ளி நாதனார் திருவடி நாளும் நின்றேத் துமே', 'காட்டுப்பள்ளி அங்கையால் தொழும் அவர்க்கு அல்லல் ஒன்று இல்லையே' போன்ற அருமை வாக்குகள் சம்பந்தர் அருளியவை. 'கூட்டை விட்டுயிர் போவதன் முன்னமே காட்டுப் பள்ளி யுளான் கழல் சேர்மினே', 'இன்றுளார் நாளையில்லை யெனும் பொருள், ஒன்றும் ஓராது உழிதரும் ஊமர் காள்! அன்று வானவர்க்காக விடம் உண்ட, கண்ட னார் காட்டுப் பள்ளி கண்டுய்ம்மினே' என்பவை போன்றன அப்பர் பெருமானின் அமுத மொழிகளா கும்.

இரா.ச.

திருக்காம்புலியூர்: தமிழ்நாட்டில் திருச்சிராப் பள்ளி மாவட்டத்தில் குளித்தலை வட்டத்தில் உள்ள தொரு சிற்றூர். திருச்சி-ஈரோடு நெடுஞ் சாலையில் திருச்சியிலிருந்து 53கி.மீ. தொலைவிலும், கரூரிலிருந்து 22 கி.மீ. தொலைவிலும் இவ்வூர் அமைந்துள்ளது. காவேரி நதி இந்தச் சிற்றூரின் வடக்கில் ஓடுகின்றது. திருக்காம்புலியூரைச் சுற்றிப் பல வரலாற்றுத் தடை யங்கள் கிடைக்கின்றன. இதன் அருகிலுள்ள 'சீத் தலைவாய்' என்ற பெயர் 'சீத்தலைச் சாத்தனார்' என்ற பெயரின் திரிபு என்று நம்பப்படுகின்றது. மணி மேகலை என்ற காப்பியத்தை எழுதிய சீத்தலைச் சாத்தனாரின் பெயரில் இப்பெயர் வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று கருதப்படுகின்றது.

திருக்காம்புலியூருக்குத் தெற்கில் பல மண்மேடு கள் உள்ளன. இம் மண்மேடுகளைச் சென்னைப் பல் கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்த தொல்லியல் துறையினர் 1962, 1963 ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகளில் அகழாய்வு கள் செய்தனர். இரண்டுமுறை செய்யப்பட்ட அக ழாய்வில் மொத்தம் எட்டுக்குழிகளை அகழ்ந்தெடுத் தனர். இவ் அகழாய்வில் கிடைத்த தொல்பொருட் களையும் மண் அடுக்குகளையும் கொண்டு இங்கு மக்கள் மூன்று பண்பாட்டுக் காலங்களில் வாழ்ந்துள்ள னர் என்று கணித்துள்ளனர். முதல் காலத்தில் பெருங்கற்காலம், முற்கால வரலாற்றுக் காலம் (Early Historical Culture)ஆகியகாலங்களைச் சார்ந்த மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். இரண்டாம் காலம் முற் கால காலத்தைச் சார்ந்ததாகும். மூன்றாம் காலம் மத்திய வரலாற்றுக் காலத்தைச் சார்ந்தது.

உறுதியாகக் கூறுவதற்குப் போதுமான சான்று கள் இல்லையென்றாலும், கிடைத்துள்ள தொல் பொருட்களைக் கொண்டு இதனுடைய காலம் கூறப் பட்டுள்ளது. தென்னிந்தியாவிலுள்ள மற்ற அக ழாய்வுப்பொருட்களுடன் ஒப்புநோக்கிக் கீழ்க்காணும் காலங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. முதல் காலம்:கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் கி.பி.3-4ஆம் நூற்றாண்டிற் கும் இடைப்பட்டது. இரண்டாம் காலம் கி.பி.3-4ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் கி.பி.9-10 ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்டது. மூன்றாம் காலம் கி.பி.9-10 ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் கி.பி.14-15 ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்டது.

இவ் அகழாய்வில் பல வகையன மட்பாண்டங் கள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. மூன்று காலங்களிலும் ஆறு வகையான மட்பாண்டங்கள் கிடைத்துள்ளன. முதல் காலத்தில் கருப்பு சிவப்பு மட்பாண்டங்கள் பழுப்புச் சாயப்பூச்சு பெற்ற மட்பாண்டங்கள் (Russet Coated) ஆகியன கிடைக்கின்றன. பெருங் கற்காலத்தைச் சார்ந்த கருப்பு சிவப்பு மட்கலங்கள் சக்கரத்தால் செய்யப்பட்டவை. இம் மட்பாண்டம் செய்ய பயன்படுத்தப்பட்ட களிமண் நன்றாகக் குழைக் கப்பட்டது. இம் மட்பாண்டங்களின் வெளிப்பாகம் சிவப்பாகவும் உள்பாகம் கருப்பாகவும் இருக்கின்றன. சிறியபானை, கழுத்துப்பாகம் நீண்ட மட்பாண்டங் கள், கிண்ணங்கள், கழுத்துப்பாகம் குறுகியுள்ள கிண் ணங்கள், தாங்கியுடன்கூடிய கிண்ணங்கள், தாங்கிகள்,

அகன்ற தட்டுகள் போன்ற மட்பாண்ட வகைகள் இங்குக் கிடைத்துள்ளன. பழுப்புச் சாயம் பூசப்பெற்ற மட்பாண்டங்களின் மேல்பகுதியில் வண்ணங்கள் காணப்படுகின்றன. கடல் அலைகள் போன்ற கோடுகள், குறுக்கு நெடுக்காகச் செல்கின்ற கோடுகள், அகலமான கோடுகள், மெல்லிய கோடுகள், சதுரம் போன்ற கோடுகள் இம் மட்பாண்டங்களின் கழுத்துப் பாகத்திற்குக் கீழ்க்காணப்படுகின்றன. இரண்டாம் காலத்தில் கருப்பு சிவப்பு மட்பாண்டங்கள் கிடைக்கவில்லை. இக்காலத்தில் சிவப்புச்சாயம் பூசப்பட்ட பானைகள், பளபளப்பான பழுப்பு நிறமுடைய பானைகள் கிடைக்கின்றன. இவ்வகைப் பானைகளின் கழுத்துப் பகுதியில் மட்டும் அலங்காரக் கோடுகள் போடப்பட்டுள்ளன. பானைகள், கிண்ணங்கள், மூடிகள் ஆகியன மிகுந்த அளவில் கிடைத்துள்ளன. மூன்றாம் காலத்தில் சிவப்புப் பானைகள் மிகுந்த அளவில் கிடைக்கின்றன. இக்காலத்தில் கிடைக்கின்ற மட்பாண்டங்களில் மேல் பகுதியில் சிவப்புச்சாயம் பூசப்பட்டுள்ளது. இக்காலத்தில் பெரிய வட்டமான அமைப்புடைய பானைகள் உள்பாகம்அகன்ற கிண்ணங்கள், மேல்பாகம் நீண்ட கிண்ணங்கள், மூடிகள் போன்றவை கிடைத்துள்ளன.

முதல் காலத்தில் கிடைத்துள்ள கருப்பு சிவப்பு மட்பாண்ட ஓடுகள், பழுப்பு சாயம் பூசப்பெற்ற ஓடுகள், கருப்புப்பானை ஓடுகள், சிவப்புப் பானை ஓடுகள் ஆகியவற்றில் கீறல் குறியீடுகள் கிடைத்துள்ளன. இவை பெரியனவாக இல்லாமல் அளவில் சிறிய சிறியனவாக இருக்கின்றன. நட்சத்திரம், திரிசூலம் போன்ற அமைப்புடைய குறியீடுகளும் நீண்ட வளைவுகளைக் கொண்ட குறியீடுகளும் கிடைத்துள்ளன.

இந்த அகழாய்வில் மணிகள், சங்கு வளையல்கள், கல்லால் செய்யப்பட்ட பொருள்கள், கண்ணாடிப் பொருள்கள், எலும்புப் பொருள்கள் ஆகியன கிடைத்துள்ளன. இரும்பு, செம்பு ஆகிய உலோகத்தாலான பொருள்களும் கண்டெடுக்கப்பட்டன. சுடுமண் பொம்மைகள் பல வகையான அளவுகளில் கிடைத்துள்ளன. பாலகிருட்டிணன், பெண் மரத்தின் மேல் சாய்ந்திருப்பது போன்ற உருவம், திருமால், பெண் தெய்வங்கள், நாகலிங்கம், ஆண், பெண் ஆகிய உருவங்களின் தலை பாகம் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

தி.சு.

திருக்கார்வானம்: காஞ்சீபுரம் உலகளந்த பெருமாள் சந்நிதியின் பிராகாரத்தில் ஒரு சந்நிதியாக உள்ளது. கள்வர் கமலவள்ளி நாச்சியாரோடு நின்ற திருக்கோலத்தில் மேற்கே திருமுகமண்டலத்துடன் விளங்குகிறார். இங்குப் பார்வதிக்குக் காட்சியருளினார். திருமங்கையாழ்வார் இத்தலத்து எம்பெருமானைக் 'கார்வானத்துள்ளாய்' என்று விளிக்கிறார். மேகம் ஒரு பயனும் கருதாமல் எல்லா இடத்திலும் மழையைப் பெய்விப்பது போல, இத்தலத்து எம்பெருமானும் எல்லாரிடத்திலும் அருள் புரிவானாம். பிள்ளைப்பெருமாளய்யங்கார், 'கார்வானப் பதியில் உறைபவனே! சமுத்திரங்களோடும் மலைகளோடும் கூடப்பூமியையும் ஆகாயத்தையும் முற்காலத்திலே நீ அமுது செய்தருளினாய். அப்படிப்பட்ட பெரும்பசியனான உன்பசியைக் கிருட்டிணாவதாரத்தில் யசோதைப் பிராட்டி தனது முலைப் பாலாலே எப்படித் தணித்தாளோ' என்று இந்த எம்பெருமானின் மாயச்செயலில் ஈடுபடுகிறார்.

எஸ்.கி.

திருக்காரகம்: இப்போது இக்கோவில் காஞ்சீபுரம் உலகளந்த பெருமாள் சந்நிதியின் பிராகாரத்தில் உள்ளது. இங்குக் கருணாகரப் பெருமாள் பதுமாமணி நாச்சியாரோடு நின்ற திருக்கோலத்தில் தெற்கே திருமுகமண்டலத்துடன் எழுந்தருளியிருக்கிறார். எம்பெருமான் கார்க முனிவருக்குக் காட்சியருளினார் என்று தலபுராணம் கூறுகிறது. திருமங்கையாழ்வார் தமது திருநெடுந்தாண்டகத்தில் இத்தலத்தை 'உலகமேத்தும் காரகத்தாய்' என்று புகழ்ந்துள்ளார். 'ஓராதார் கல்வி யுடையேம் குலமுடையேம், ஆராதனம் உடையேம் யாமென்று சீராயன், பூங்காரகங் காணப் போதுவார் தாள்தலை மேல் தாங்கார் அகங்காரத்தால்' என்று திருக்காரகத்தில் விளங்கும் எம்பெருமானின் அடியார்களை அகங்காரத்தால் வணங்காதவர்களை இகழ்கிறார் பிள்ளைப் பெருமாளய்யங்கார்.

எஸ்.கி.

திருக்காவளம்பாடி: சீர்காழியிலிருந்து கிழக்கே ஏறத்தாழ 10கி.மீட்டரில் உள்ள வைணவத் தலம் இது. திருநாங்கூரைச் சேர்ந்த பதினொரு திருப்பதிகளுள் இதுவும் ஒன்று. கண்ணுக்கினிய பற்பல பொழில்களின் வளமுடைய சிற்றூராதலின் இத்தலம் 'காவளம்பாடி' எனப் பெயர்பெற்றது. இங்குக் கோபாலகிருட்டிணன் மடவரல் மங்கை, செங்கமல நாச்சியார் இருவரோடு நின்ற திருக்கோலத்தில் காட்சி நல்குகிறான். திருமங்கையாழ்வார் பத்துப் பாசுரங்களால் எம்பெருமானைத் துதித்துள்ளார். திருமங்கையாழ்வாரின் அவதாரத் தலமான திருக்குறையலூரும், அவர் தயீராதனம் (அடியார்களுக்கு அமுது படைப்பு) நடத்திய இடமாகிய மங்கைமடமும் இத்தலத்திற்கு மிக அருகில் உள்ளன. 'காவளம் பாடிமேய கண்ணணே!' என்று இத்தலத்து எம்பெருமானைப் பலகால் வாய்வெருவுகிறார் திருமங்கையாழ்வார். 'களைகண் நீயே' என்று ஒருகால் மட்டு

மின்றிப் பாட்டுத்தோறும் குறிப்பிட்டு இந்த எம்பெருமானே அடியார் இடரைப்போக்கியருளுகிறவன் என்று காட்டினார் ஆழ்வார். தேவருலகிலுண்டானவேண்டப் பாடு இவ்வுலகத்திலும் உண்டாகவேண்டும் என்று இந்திரனாலே சமைக்கப்பட்டதாம் திருநாங்கூர், இதனை இத்தலத்தை அநுபவிக்கும் திருமங்கையாழ்வார், 'புரந்தரன் செய்த நாங்கை' என்றார். 'துண்ணென மாற்றார் தம்மைத் தொலைத்தவர் நாங்கைக் காவளம்பாடி' என்று விரைவில் பகைவர்களை அழிக்கவல்ல வீரர்கள் விளங்கும்படியான இடமாம் திருநாங்கூர். பிள்ளைப் பெருமாளய்யங்கார் தமது நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதியில் 'திருநாங்கூர்க் காவளம்பாடித் திருமாலின் திருவடிகளை வணங்கி, நாவினால் வளமாகக் கவிபாடிக் கொண்டு நான் காலம் கழிப்பேன்' என்கிறார். எஸ்.கி.

திருக்காளத்தி: காண்க: காளத்தி.

திருக்காறாயில், தேவாரப் பாடல் பெற்ற இச்சைவத் திருப்பதி இன்று திருக்காறை வாசல் என்னும் பெயரில் வழங்கப்படுகின்றது. இவ்வூர் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் திருவாரூர்க்குத் தெற்கே 11 கி.மீ. தொலைவிலும் திருநாட்டியத்தான் குடி புகைவண்டி நிலையத்திற்குத் தென்கிழக்கே 5 கி.மீ. தூரத்திலும் உள்ளது.

திருஞான சம்பந்தர் இங்குக் கோயில் கொண்டருளிய கண்ணாயிரநாதர் கைலாசநாயகி மீது ஒரு பதிகம் பாடியுள்ளார். சத்தவிடங்கத் தலங்களுள் ஒன்று இந்திரனும் முசுகுந்தனும் வழிபட்ட இடம். இந்திர தீர்த்தம் இங்கு உளது. இக்கோயிலில் உள்ள பிள்ளையார் கடுக்காய்ப் பிள்ளையார் என்று குறிக்கப் படுகிறார். வணிகன் ஒருவன் சாதிக்காய் மூட்டைகளைக் கடுக்காய் மூட்டைகள் என்று பொய் கூறினான். அப்பொய் உண்மையாயிற்று. அதன்பின் வணிகன் பிழையை உணர்ந்து பிள்ளையாரைவேண்ட மீண்டும் சாதிக்காய் மூட்டைகள் ஆயின. அதனால் இப்பிள்ளையார் இப்பெயர் பெற்றார். சோழர் காலக் கல்வெட்டு இங்கு உள்ளது. தேவாரத்தைத் திருமுறை என்று கூறும் கல்வெட்டு இக்கோயிலில் உள்ளது. பி.தெ.

திருக்கானப்பேர்: காண்க: காளையார் கோயில்.

திருக்கானாட்டு முள்ளூர்: இது காவிரிக்கு வடகரையிலுள்ள 32-ஆம் தலம். இவ்வூருக்குச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வந்து கொல்லிக் கௌவாணப் பண்ணில் ஒரு திருப்பதிகம் பாடியுள்ளார். இத்தலம் சிதம்பரத்தின் தென்மேற்கே 22 கி.மீ. தொலைவிலிருக்கிறது. இப்போது மக்கள் இதனைக் கானாட்டாம் புலியூர் என்றே குறிப்பிட்டு வருகின்றனர். இங்குள்ள இறைவன் பெயர் பதஞ்சலி ஈசுவரர், பதஞ்சலி நாதர்; இறைவி பெயர் கானார் குழலி, திரிபுர சுந்தரி, கோல்வளைக்கையம்மை, அம்புசாட்சி. தல மரம் மதுரகம் என்ற இருப்பை மரம். தீர்த்தம் சிவ தீர்த்தம், அருகில் கொள்ளிட ஆறு ஓடுகிறது. சூரிய புட்கரணியோடு மேலும்ஐந்து தீர்த்தங்களும் உள்ளன. கோயில் மிகவும் பழையது; சிதிலமடைந்திருக்கிறது. பதஞ்சலி முனிவர் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றதால் இவ்வூர்ப் பெருமானுக்குப் பதஞ்சலீசுவரர் என்ற பெயர் ஏற்படலாயிற்று. பெருமான் இங்கு நந்தி தேவருக்கு அருள்செய்த போது தலமெங்கும் இலிங்கமாகக் காட்சியளித்தாராம். மேலும் இங்கு முத்தி பெற்றோர் பலர் எனத் தலபுராணம் கூறுகிறது.

இத்தலத்தில் விக்கிரம சோழன், மூன்றாம் வீர ராசேந்திரன், மூன்றாம் இராசேந்திர சோழன் கல்வெட்டுகள் உள்ளன. இவ்வூர் விருதராச பயங்கர வளநாட்டுக்கீழ்க்கா நாட்டு முள்ளூராகிய திருச்சிற்றம்பலச் சதுர்வேதி மங்கலம் எனக் கல்வெட்டில் காணப்பெறுகிறது. மேற்கா நாடு, கீழ்க்காநாடு என இரு பகுதிகள் இருந்தன. இத்தலம் இக்கா நாட்டிலுள்ள புலியூர் ஆதலின் காராட்டம் புலியூர் என்று சொல்கிறார்கள் போலும். இவ்வூர்த் திருப்பதிகம் இயற்கை வருணனை, கொள்ளிட ஆற்றுச் சிறப்பு, மக்கள் நாகரிக மேன்மை முதலியவற்றைத் தெற்றென விளக்கியுள்ளது. சுந்தரர் இறைவனைப் பலவாறு போற்றித் துதிக்கிறார். அவற்றுள் 'தேவர்கள் குளாமணி' என்றும் குறிப்பிடுவது அறிந்து இன்புறத் தக்கது. ஒவ்வொரு பாடலினிறுதியிலும் 'கானாட்டு முள்ளூரில் கண்டு தொழுதேனே' என்றே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பாடி மகிழ்கிறார். இரா.ச.

திருக்கானூர்: இது சோழநாட்டில் காவிரியின் வட கரையிலுள்ள ஒரு சிவத்தலம்; பூதலூர் புகைவண்டி நிலையத்திற்கு வடக்கே 3 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இப்போது கோவில் மட்டும் உள்ளது. ஊர் மணல் மேடிட்டு விட்டது. நூறாண்டுகளுக்கு முன்னரே இக்கோவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. கோவில் நில மட்டத்தில் தாழ்ந்துள்ளது.

திருஞான சம்பந்தரும், திருநாவுக்கரசரும் இத்தலத்தைப் பாடியுள்ளனர். இங்கு எழுந்தருளியுள்ள இறைவன் பெயர் செம்மேனி நாதர் அல்லது செம்மேனி நாயகர் ஆகும். இறைவி பெயர் சிவயோக நாயகி ஆகும். இங்குள்ள தீர்த்தம் கொள்ளிட நதி; வேத தீர்த்தம் எனவும் படும்.

சம்பந்தர் பாடிய திருக்காணூர்ப்பதிகம் முதல் திருமுறையில் (1–73) இடம் பெற்றுள்ளது. இப்பதிகத்தைச் சொல்லித் துதிப்பவர்கள் அல்லல் அழிப்பார்கள் என்று சம்பந்தர் கூறுகிறார். காந்தள் விம்மு கானூர், சோலைக் கானூர், களிவண்டியாழ் செய்கானூர், கந்தமல்கு கானூர் என்று இத்தலத்தின் இயற்கை வளத்தை இப்பதிகம் புலப்படுத்தி நிற்கிறது. நாவுக்கரசர் பாடிய திருக்கானூர்ப் பதிகம் ஐந்தாம் திருமுறையில் (5–76) இடம் பெற்றுள்ளது. இப்பதிகத்தில் 9-ஆம் பாடல் நீங்கலாக ஏனைய 9 பாடல்கள் மட்டும் இப்பொழுது கிடைத்துள்ளன. கானூரில் விளங்கும் சிவபெருமானை அப்பர், 'கானூரில் பரமனாய பரஞ்சுடர்' என்றும் 'கானூர் முளை' என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'கன்னி மாமதில் கானூர்' என்றும், 'சித்தர் பத்தர்கள் சேர் திருக்கானூர்' என்றும் கானூரின் பெருமை கூறப்படுகிறது. கானூரில் உமையம்மை சிவயோகம் செய்து கொண்டிருக்கும் போது, சிவபெருமான் நெருப்பு வடிவமாகக் காட்சியளித்தார் என்பது வரலாறு.

'ஏழைகாள், கண்டு கொண்மின் நீர் கானூர் முளையினை' என்று அப்பர் வழிப்படுத்தும் குறிப்பு நினைக்கத் தக்கதாகும். ந.மா.

திருகீழ்வேளூர்: இதுசோழநாட்டில் காவிரியின் தென்கரையில் உள்ள ஒரு சிவத்தலம்; திருவாரூருக்குக் கிழக்கே11கி.மீ.தொலைவில் உள்ளது; கீழ்வேளூர் புகைவண்டி நிலையத்தில் இருந்து வடக்கே ஒருகி.மீ தொலைவில் உள்ளது. இறைவரது திருப்பெயர் கேடிலியப்பர்; அட்சயலிங்கேசுவரர் என்றும் வழங்கப் பெறுவார். இறைவி திருப்பெயர் வனமுலை நாயகி. கோவில் கட்டுமலை மேலிருக்கிறது. கோவிலுக்கு வடக்கே ஓடம் போக்கியாறு ஓடுகிறது. தீர்த்தம் சரவணப் பொய்கையாகும். கோவில் கருங்கல் திருப்பணியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்தலம் அட்சயதேவர் முதலிய சிவனடியார்கள் பூசித்த தலமாகும். அகத்தியர் கூத்தப் பெருமானது வலத் திருவடியைக் கண்டு தரிசித்த தலமும் இதுவாகும். குபேரனும் இங்குப் பூசித்துப் பேறு பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பர். குபேரனுக்குத் தனியாக இங்குக்கோவில் உள்ளமை இதனை உணர்தும். சிறப்பாக, வேள் (முருகப் பெருமான்) வழிபட்ட காரணத்தால் இத்தலம் திருக்கீழ்வேளூர் எனப் பெயர் பெற்றது.இக்கோவிலில் முருகன் சந்நிதி சிறப்புடையதாகும். முருகன் பூசைக்கும் தவத்துக்கும் கேடுண்டாகாதவாறு அம்மை துர்க்கையின் அமிசமாகக் காவல் பூண்டிருந்தார். அவர்க்கு அஞ்சுவட்ட அம்மை என்பது பெயர். அவருடைய திருக்கோவில் முதல் திருச்சுற்றில் வட பக்கத்தில் உள்ளது. இக்கோவிலில் மூன்று கல்வெட்டுகள் படியெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இத்தலத்தைப் பற்றிய சேத்திரப் பிள்ளைத்தமிழ் ஒன்று உள்ளது. திருஞானசம்பந்தர் இத்தலத்தைப் பாடியுள்ள பதிகம் இரண்டாம் திருமுறையில் (2–105) உள்ளது. இதில் 11 பாடல்கள் உள்ளன. வேளூர்க் கோவிலைப் பெருந்திருக்கோவில் என்று சம்பந்தர் தம்பதிகத்தில் கூறியுள்ளார். இப்பதிகம் பாடுபவர்கள் சிவகதி பெறுவது திடம் என்றும் கூறுகிறார். திருநாவுக்கரசர் வேளூரைப் பாடியுள்ள பதிகம் ஆறாம் திருமுறையில் (6–67) உள்ளது. இதில் 10 பாடல்கள் உள்ளன. இவை திருத்தாண்டகம் எனப்படும். 'கேடிலியை நாடுமவர் கேடிலாரே' என்று முடியும் பாடல்களாக இவை உள்ளன. இத்திருப்பதிகம். 'பிறப்பு இறப்பு இன்றி எஞ்ஞான்றும் ஒரு தன்மையனாய் இருப்பவன் சிவபெருமான் ஒருவனேயாதலின், அவனை அடைந்தோரே அத்தன்மையராய் வாழ்வார்' என்ற உண்மையை அறிவுறுத்துவதாய் அமைந்துள்ளது. ந.மா.

திருக்குடந்தைக் காரோணம்: இது சோழ நாட்டில், காவிரியின் தென்கரையில் அமைந்துள்ள ஒரு சிவத்தலம்; தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள கும்பகோணத்தில் உள்ளது. காசி விசுவநாதர் கோவில் என வழங்கப்படுகிறது. இக்கோயில் மகாமகக் குளத்தின் வடகரையில் உள்ளது. ஒன்பது ஆறுகளும் ஒன்பது கன்னிகைகளாக இறைவனை வழிபட்ட தலம் இது; அவர்கள் உருவங்கள் கோவிலில் உள்ளன. இறைவன் பெயர் காசிவிசுவநாதர்; சோமநாதர் என்ற பெயரும் உண்டு. இறைவி பெயர் விசாலாட்சி; தேனார் மொழி என்ற பெயரும் உண்டு. இங்குள்ள தீர்த்தம் சந்திர புட்கரணி.

உமையம்மை இறைவனைப் பூசித்துத் திருமணம் பெற்ற தலம் என்றும் இதனைக் கூறுவர். கங்கை முதலிய தீர்த்தங்கள் இங்குள்ள ஏமபுட்கரணியில் 12 ஆண்டுக் கொருமுறை வந்துகூடும் மகாமகத்தன்று பக்தர்கள் வந்து மூழ்கி தம் பாவங்களைப் போக்கிக் கொள்ளும் தலம் இது. சந்திரன், மாந்தாதா, சத்தியகீர்த்தி, தேவகன்மா ஆகியோர் பூசித்த தலம் இது.

தம்மை வழிபடும் அடியவர்களை உடலோடு, இறைவன் ஏற்றுக்கொள்ளும் தலமாகலின் காரோணம் எனப் பெயர் பெற்றது எனலாம். இத்தலத்தைப் பற்றித் திருஞானசம்பந்தர் முதல் திருமுறையில் ஒரு பதிகம் (1–72) பாடியுள்ளார்; 11 பாடல்கள் அதில் உள்ளன. குடந்தைக் காரோணத்தாரைப்

பாடிய மாலை உரைப்பவர்கள் உலகத்துப் பிறப் பறுத்துக் கவலை தீர்வர் என்று சம்பந்தர் குறிப் பிட்டுள்ளார். காரோணத்தார், அடியவர்களை வினைகள் நரியாமலும், உடலில் அடுநோய் அவலம் வாராமலும், காலன் அடையா வண்ணமும் காப் பார் என்று கூறும் பாடல் (6) இவ்வூரின் பெயர்க் காரணத்தைக் குறிப்பாக உணர்த்தி நிற்கிறது என லாம். ந.மா.

திருக்குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டம்: இது சோழநாட்டில் காவிரியின் தென் கரையில் உள்ள ஒரு சிவத்தலம். திருக்குடமூக்கு என்றும் கும்பகோணம் என்றும் இத்தலம் வழங்கப் பெறும். கும்பகோணத் தின் ஊர் நடுவில் திருக்குடந்தைக் கீழ்க் கோட்ட மாகிய சிவன்கோவில் உள்ளது. இது நாகேசுவர சுவாமி கோவில் என்றும் வழங்கப்படும். விசுவகர் மாவால் ஒளியிழக்கப் பெற்ற சூரியன் பூசித்து ஒளி பெற்ற தலம் இது. சித்திரைத் திங்கள் 11, 12, 13 ஆகிய நாள்களில் கதிரவன் ஒளி இங்குள்ள சிவ லிங்கத்தின் மீது படுகிறது. இங்குள்ள இறை வன் பெயர் மடந்தைபாகர்; மடந்தை பாகேசுவரர், நாகேசுவரர் என்ற பெயர்களும் உண்டு. இங்குள்ள இறைவி பெயர் பெரியநாயகி. சூரியபுட்கரணி, சிங்கக் கிணறு ஆகியவை இங்குள்ள தீர்த்தங்கள்.

இது நாவுக்கரசரால் பாடப் பெற்ற திருத்தலம்; ஆறாம் திருமுறையில் அவர் பாடிய பதிகம் (6-75) இடம் பெற்றுள்ளது; 'குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டத் தெங் கூத்தனாரே' என ஒவ்வொரு பாடலும் முடி யும். அவை திருத்தாண்டகப் பாடல்கள் எனப் பெறும். சிவபெருமானைக் 'கூரிலங்கு வேற்குமரன் தாதை' என்று ஒரு பாடலில் (7) நாவுக்கரசர் இப் பதிகத்தில் சுட்டியிருப்பது குறிக்கத் தக்கதாகும். அன்றியும் 'சதுர நடம் ஒட்டுகந்த சைவர்' (9) என்று சிவபெருமானை அனாதி சைவர் என்று குறிக்கும் மரபும் இப்பதிகத்தால் அறியப்படுகிறது. ந.மா.

திருக்குடமூக்கு: காண்க: கும்பகோணம்.

திருக்குரக்குக்கா: இது தேவாரப் பாடல் பெற்ற சோழநாட்டுத் தலங்களுள் ஒன்று. தஞ்சை மாவட்டத்தில் இக்காலத்தில் தலைஞாயிறு என்று வழங்கப்பெறும் திருக்கருப்பறியலூர் என்னும் தலத் திற்கு வடக்கே 1கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர்உள்ளது. தஞ்சையிலிருந்து பேருந்து வழியாகத் தலைஞாயிறு சென்று அங்கிருந்து இவ்வூரினை அடையலாம். குரக் குக்கா என்னும் பெயர் குரங்குச் சோலை என்று பொருள்படும். இத்தலம் அனுமார் வழிபட்ட சிறப் புடையது என்றும், அதனால் இது இப்பெயர் பெற் றது என்றும் கூறப்படுகிறது. ஆண்டில் ஒரு குறிப் பிட்ட நாளில் இந்தக் கோயிலில் பூசை முதலியன முடித்துக்கொண்டு, பூசை செய்வோர் வந்துவிடுவர் என்றும், அதன் பின்னர் எங்கிருந்தோ சில குரங்கு கள் இங்கு வந்து கருவறை வரையிற் சென்று வழி படும் பாங்கில் இயங்கிப் பின்னர்ச் செல்லும் என்றும் ஒரு செவிவழிச் செய்தி கேட்கப்படுகிறது. இங்குள்ள இறைவன் பெயர் குந்தளேசுவரர்; இறைவி பெயர் குந்தள நாயகி என்பனவாகும். திருநாவுக்கரசர் இங்கு வந்து ஒரு பதிகம் பாடி இத்தல இறைவனைப் பரவி யுள்ளார். இத்தலத்தினைக் குறிப்பிடும் போது 'குரக்கினம் குதிகொளும் குரக்குக்கா' என்று அப்பர் கூறியுள்ள கூற்று, குரங்குகள் குதித்து மகிழ்ந்தாடும் அத்தலத்தின் இயற்கையைச்சுட்டுவதோடு,குரக்குக்கா என்பதற்கு வழங்கும் செவிவழிச் செய்திக்கு அடிப் படை எனத் தகும் குறிப்பாகவும் விளங்குகிறது. இத் தலத்தினை அடைந்து வழிபடுவோர்க்கு வினைகள், பாபங்கள், அல்லல் போல்வன கெட்டகலும் என்ப தனைப் பதிகப் பாடல்தோறும் அப்பரடிகள்குறிப்பிட் டுள்ளார். 'மரர்கொக்காமென வாய்விட்டலறி நீர் சரக்குக் காவித் திரிந்து அயராது' என்னும் பகுதி, உலக வாதனையில் உழன்று திரியும் மக்களினத்தின் அவல நிலையை அழகுறக் காட்டி, அதற்கு மருந்தாவது குரக்குக்கா சென்றடைவதே என்று கூறியிருப்பது சிறப்பாக உள்ளது. அ.மா.ப.

திருக்குரங்கணில் முட்டம்: இது தொண்டை நாட்டுத் தலங்களுள் ஆறாம் சிவத்தலமாகும். இத் தலத்திற்குச் சம்பந்தர் பதிகம் 'ஒன்று, முதல் திரு முறையில் தக்கராகப் பண்ணில் அமைந்துள்ளது. இவ் வூர் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து தெற்கே 9 கி.மீ தொலை விலிருக்கிறது. இது பாலாற்றின் தென்கரையில் அமைந்தது. இத்தலத்தை வாலி, அணில், காகம் வழி பட்டுப் பேறு பெற்றன. அதனாற்றான் இவ்வூருக்கே குரங்கணில் முட்டம் என்ற பெயர் ஏற்படலாயிற்று. (முட்டம்–காக்கை) ஆலய வாயிலில் குரங்கு, அணில், காகத்தின் உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இறை வன் பெயவாலீசுரர்; இறைவி பெயர் இறையார் வளையம்மை என்பனவாம். 'இறையார் வளையாளை ஓர் பாகத்தடக்கி' என்பது சம்பந்தர் திருவாக்கு. இங் குள்ள தீர்த்தமும் வாலி தீர்த்தம்; காக்கை மடு என்று மற்றொரு தீர்த்தமும் உண்டு. கோயில் மிகப்பாழ டைந்த நிலையிலிருந்து அண்மையில் பழுதுபார்க்கப் பட்டது. அதன்பின் குடமுழுக்குச் செய்யாமலேயி ருந்து பின்னர் அதுவும் நிறைவேறிற்று. பல்லவர் காலத்தைச் சேர்ந்த பழமையான குடை கோயில். மாமண்டூர், ஏரி, மாமண்டூர் மலை இக்கோயில் அரு கிலேயே உள்ளன. அருகிலுள்ள பெரிய ஊர் தூசி என்பதாகும். இக்கோயிலில் 6 கல்வெட்டுகளுள்ளன.

கலியூர்க் கோட்டத்தில் எரிசில் நாட்டில் மூவேந் தூர்ப் பற்றில் பல்லவ புரத்திலுள்ள குரங்கணில் முட்டம் என இவ்வூரைக் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது. சோழர் கல்வெட்டு விசயநகர்க் கல்வெட்டு, இராட் டிரகூட கன்னரதேவன் கல்வெட்டு உள்ளன. கல் வெட்டுகளில் திருக்குரங்கணில் முட்டமுடைய நாய னார், கொய்யாமலர் சூடுவார், கல்மடை காத் தாள்வார் என்று இறைவன் பெயர்கள் காணப் பெறுகின்றன. இவ்வூருக்குப் பழைய பெயர் பல்லவ புரம் என்பதும் தெரிகிறது. வழிபாட்டுக்காக நிலம் தானமளித்தல், பலநிவந்தங்கள் விடல் முதலிய பல செய்திகள் இக்கல்வெட்டுகளிலிருந்து தெரிகின்றன. விழிநீர் மழுவாட் படை யண்ணல் விளங்கும், கழு நீர் குவளை மலர்க்கயல் பாயும், கொழு நீர் வயல் சூழ்ந்த குரங்கணில் முட்டம், தொழு நீர்மையர் தீதுறு துன்பமிலரே என்பது போன்ற பாடல்கள் பல. இத்தலத்தை வழிபடுவதால் ஏற்படும் பயன்பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. இரா.ச.

திருக் குருகாவூர்: இது சோழ நாட்டிலுள்ள தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று. சீர் காழித் தலத்திற்குக் கிழக்கே 6 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள இத்தலம் இக் காலத்தில் திருக்கடாவூர் என்று வழங் கப்படுகிறது. இத்தலத்திறைவனைத் திருஞான சம் பந்தரும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் பதிகங்கள் பாடிப் பரவியுள்ளனர். இங்குச் சுந்தரர் தம் அடியா ரோடு வந்தபோது, இறைவன் அவர்களுக்கு உண வளித்தார் என்று கூறுகின்றனர். இத் தலத்திலுள்ள கோயிலின் பெயர் வெள்ளடை என்பதாகும். இறை வன் பெயர் வெள்ளடையீசுவரர், இறைவி பெயர் காவியங் கண்ணம்மை. தீர்த்தம் பாற்கிணறு. இது கோயிலுக்கு வெளியே உள்ளது. இதன் நீர், தை அமாவாசை நாளில், இறைவன் தீர்த்தம் அளிக்கும் போது பால் நிறமாக மாறுவதாகக் கூறப்படுகிறது. சுந்தரர் தம் தேவாரத்தில்,வெள்ளடைக் கோயிலுள்ள இறைவனை வெள்ளடை என்றே குறிப்பிட்டுப் போற்றியுள்ளார். பண்ணிடைத் தமிழ் ஒப்பாய், பழத் தினில் சுவை ஒப்பாய், கண்ணிடை மணி ஒப்பாய் என்று குறிப்பிடப்படுபவர் குருகாவூர் வெள்ளடையே யாவார் என்று சுந்தரர் பாடியுள்ளார். அ.மா.ப.

திருக்குருகூர்: இது ஆழ்வார்கள் பாடிய 108 தலங்களுள் ஒன்று. திருநெல்வேலி திருச்செந்தூர்ச் சாலையில் திருநெல்வேலிக்குக் கிழக்கே 29 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இது நம்மாழ்வார் பிறந்த தலமாகையால் ‘ஆழ்வார் திருநகரி’ என வழங்கப்படுகிறது. ஆழ்வார் தோன்றிய இட மாகிய ‘அப்பன் கோயில்’ இங்கிருந்து 1 கி.மீ. தூரத் தில் உள்ளது. ஆசாரிய பரம்பரையில்கடைசி ஆசாரி யரான மணவாள மாமுனிகள் தோன்றிய தலமும் இதுவேயாகும். இத்தலத்தில் ஆதிநாதப் பெருமாள், ஆதிநாதவல்லித் தாயாருடன் நின்ற திருக்கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறார். இங்குப் பெருமாள் பிரமனுக் கும் நம்மாழ்வாருக்கும் வெளிப்பட்டருளினார் என் பது மரபு. நம்மாழ்வார் முன்பு எழுந்தருளியிருந்த ஏழு கிளைகளுடன் கூடிய புளியமரம் ‘திருப்புளியாழ் வார்’ என்ற பெயருடன் இன்றும் விளங்குகிறது.

நாள்தோறும் நம்மாழ்வார் திருமஞ்சனம் கண் டருளுவதும், திவ்வியப்பிரபந்தசேவை நடைபெற்ற பின் தைலக்காப்பு அனைவருக்கும் வழங்கப் படுவ தும் இத்தலம் ஒன்றிலேயே நடைபெறுவதாகும். வைகாசி-விசாக விழாவின் ஐந்தாம் திருநாள் நவ திருப்பதிக் கருடசேவை விழாவாகும். இவ்விழா சிறப்பு வாய்ந்தது. எட்டாம், ஒன்பதாம் திருநாள்களில் ‘வெண்ணெய் களவினில் உரைலிடை யாப்புண்டு எத் திறம் உரலினோடு இணைந்திருந்து ஏங்கிய எளிவே’ என்று நம்மாழ்வார் ஆறுமாதம் மோகித்துக் கிடந்த தற்கேற்ப வெண்ணெய் கவரும் கண்ணன் திருக் கோலத்துடன் காட்சியளிப்பது இனிமையாக உள் ளது. திருவாய்மொழி நான்காம் பத்து ‘ஒன்றும் தேவும்’ என்ற திருவாய்மொழியில் நம்மாழ்வார் இத் தலத்தைப் பாடியுள்ளார்.

பிள்ளைபெருமாளையங்கார் தமது நூற்றெட் டுத் திருப்பதி யந்தாதியில் நம்மாழ்வார் அவதரித்த தலமான திருக்குருகூரை ஒருகாலேனும் சொல்லாத வாயானது வாயல்ல என்கிறார். எஸ்.கி.

திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான்: இவர் இராமானுசரின் ஆசாரியரான பெரிய திருமலை நம்பியின் மகனாகத் தோன்றியவர். பெரிய திருமலை நம்பி தம் குமாரரான பிள்ளானை, அன்புப் புதல்வ ராக வைத்துக்கொள்ளும்படி இராமானுசரிடம் அளித்தார். அவரும் பிள்ளானிடம் மிக்க அன்பு கொண்டவராய், தமக்கு அவரை ஞான புத்திர ராகக் கொண்டு அவரைத் திருவாய்மொழிக்கு ஆறாயிரப்படி வியாக்கியானம் செய்யும்படி நியமித் தார். நம்மாழ்வாருக்கும், தமது ஆசாரியரான திருக் கோட்டியூர் நம்பிக்கும் திருநாமமான ‘திருக்குருகைப் பிரான்’ என்னும் திருநாமத்தை அவருக்கு இட்டு ‘திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான்’ என்று அவரை அழைத்து, அவரருளிய ஆறாயிரப்படி வியாக்கியா னத்தையும் அரங்கேற்றி, ஆளவந்தாரின் மூன்றாம் உள்ளக் கிடக்கையை நிறைவேற்றினார் எத்திராசர் ஆகிய இராமானுசர். திருவாய்மொழியைக் காத்த குணவாளர்களில் பிள்ளானே முதலாமவராவார். விட்டுணுபுராணக் கணக்கிலே ஆறாயிரம் கிரந்தங்

கள் உள்ளனவாகத் திருவாய்மொழிக்கு இவரருளிய வியாக்கியானம், ஒன்பதினாயிரப்படி தொடக்கமாக முப்பத்தாறாயிரப்படி ஈறாக உள்ள திருவாய்மொழி வியாக்கியானங்களுக்கு வழிகாட்டியாயமைந்துள்ளது.

திருவெள்ளறையில் தோன்றிய 'எங்களாழ்வான்' என்னும் ஆசாரியர், உடையவர் காலத்திற்குப்பின் பிள்ளானையே ஆசாரியராக அடைந்து, திவ்வியப்பிர பந்தங்களுக்குப் பொருள் கேட்டறிந்தார். நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தவியாக்கியானங்களில் பிள்ளானுடைய ஐதிக நிருவாகங்கள் பல இடம் பெறுகின்றன. 'வார்த்தா மாலை' என்ற கிரந்தத்தில் பிள்ளானின் சொற்கள் கையாளப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாகச் 'சக்கரவர்த்தியைப் பார்க்கச் செல் ம்போது வெறுங்கையோடு செல்லலாகாது என்று ஓர் எலுமிச்சம்பழத்தை எடுத்துச் சென்று கொடுத்து, அவனுடைய வண்மையாலே இராச்சியத் தைப் பரிசாகப் பெறுவது போன்றது துவயம் என்கிற மந்திரத்தை உச்சரித்து எம்பெருமானிடம் மோட்சத் தைப் பெறுவது' என்று பிள்ளான் பணிப்பர். எஸ்.கி.

திருக்குருகைப் பெருமாள் கவிராயர்:இத் தமிழ்ப்புலவரின் இயற்பெயர் சடையன் என்பதாகும்; காலம் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டாகும். இவர்பிறந்த ஊர் ஆழ்வார் திருநகரி. இவ்வூர் திருக்குருகை என் றும் சொல்லப்பெறும். வேளாள குல வைணவரான இவருக்கும் இவர் தந்தையாருக்கும் பெயரால் ஒற் றுமை காணப்படுகிறது. திருக்குருகையில் உள்ள நம்மாழ்வாரின் ஆத்தானக் கவிஞராதலின் இவருக்கு இப்பெயர் ஏற்பட்டது.

இக்கவிராயர் மாறன் அலங்காரம்என்னும் பெய ரால் ஓர் இலக்கண நூல் எழுதினார். மாறன்கோவை என்ற ஒரு கோவை நூலையும் ஆக்கினார். அது அகப்பொருள் இலக்கணம் அமைந்த இலக்கியமாகும். இவர் எழுதிய மற்றொரு நூலான திருக்குருகாமான் மியம் தலப்பெருமை கூறுவதாகும். இவர் எழுதிய வேறு நூல்கள், நம் பெருமாள் மும்மணிக்கோவை, மாறன் பாப்பாவினம், மாறன் கிளவி மணிமாலை, மாறனகப்பொருளும் நூற்றெட்டுத் திருப்பதிக் கோவையும் என்பனவாம்.

நம்மாழ்வாரின் மாற்றுப் பெயரான மாறன் என்ற பெயரில் இயற்றப் பெற்ற அகப்பொருள் நூல், களவு, கற்பு, வரைவுஎன்னும் முப்பெரும் பகுப்புடை யது. அது 106 நூற்பாக்களைக் கொண்டது. திருவ ரங்கம் முதல் திருமாலின் திருப்பதிகளாக வைத் தெண்ணப்படுவன 108 ஊர்கள். இத் திருப்பதிகள்மீது பாடப் பெற்ற அகப்பொருள் இலக்கியத்தின் ஊடே நம்மாழ்வார் பற்றிய பாடல்களும் இடம் பெற்றுள. மாறன் பாப்பாவினம் என்ற நூலில் மரபிலக்கணச் செய்யுட்களுடன் புதிய செய்யுட்களையும் இயற்றி இணைத்துள்ளார். தொல்காப்பியர் கூறும் பரிபாடல் இலக்கணப்படி இவர் ஐந்து பரிபாடல்கள் இயற்றி யுள்ளார். இவரது மாறனலங்காரத்தில் உல்லேகம், சங்ககதி போன்ற சிறப்பு அணிகள் இடம் பெற்றுள. இரத பந்தம் போன்ற சித்திரக் கவிகளுக்கும் இலக் கணம் கூறியுள்ளார். பி.தெ.

திருக்குளந்தை:சிரீவைகுண்டத்திலிருந்து வட கிழக்கில்11கி.மீதொலைவில்உள்ளவைணவத்தலம் இது. இங்கு எம்பெருமான் மாயக் கூத்தன் என்ற திருநா மத்துடன் குளந்தை வல்லி நாச்சியாரோடு ஆனந்த நிலைய விமானத்தில் நின்ற திருக்கோலத்தில் காட்சி அளிக்கிறான்.எம்பெருமானுக்கருகில்கருடனும் உற்சவ மூர்த்தியாக எழுந்தருளியிருக்கிறான். இங்குப் பிருகசு பதிக்குக் காட்சி கொடுத்தார். பெரிய ஏரியிருப்பதால் இத்தலத்திற்குப்'பெருங்குளம்' என்ற பெயருமுண்டு. இத்தலத்து எம்பெருமான் அசுமசாரன் என்ற அசுர னோடு போர் செய்து அவன் மேல் நாட்டியமாடி அவனைக் கொன்றபடியால் எம்பெருமானுக்கு 'மாயக்கூத்தன்' என்ற திருநாமம் உண்டானதாகப் புராணம் கூறுகிறது. இத்தலத்தை மங்களா சாசனம் செய்தருளிய நம்மாழ்வார் தாமானநிலை தவிர்ந்து பெண்மை நிலையெய்தி 'திருக்குளந்தை எம்பெருமா னோடு கலப்பதற்காகக் கிட்டினேன். மாயக் கூத்த னாகிய அவன் என்னுடைய வளை, நெஞ்சு முதலான வற்றையெல்லாம் ஒன்று விடாமல் தனதாக்கிக் கொண்டான். எல்லாவற்றையும் அவனிடம் இழந்த நான் இனி என் கொடுப்பேன்' என்று கூறி, இத் தலத்து இறைவனைஅனுபவிக்கிறார். 'திருக்குளந்தை எம்பெருமான் கண்ணனாயிருந்து அருளிச் செய்த கீதையைப் படிப்பதாலுண்டான மனக் களிப்பு ஒருவன் மனத்தில் இல்லையானால் அவன் மனக் கவலை தீரப் பெற்று உய்ய மாட்டான்' என்று பிள் ளைப் பெருமாளய்யங்கார் இத்தலத்து எம்பெரு மானைப் பாடியுள்ளார். எஸ்.கி.

திருக்குற்றாலம்: காண்க: குற்றாலம்.

திருக்குறட் குமரேச வெண்பா: திருக்குற ளின் கருத்துகளுக்குப் பொருத்தமான சரிதங்களை இராமாயணம்,பாரதம் முதலிய இதிகாசங்களிலும், காந்தம், பாகவதம் முதலிய புராணங்களிலும், சிந்தாமணி,சிலப்பதிகாரம்முதலிய காப்பியங்களிலும், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை முதலிய சங்க நூல் களினும், வேறுபல நூல்களிலும் இருந்து தெரிந்து

எடுத்துத் தமது குல தெய்வமாகிய குமரேசனதுமுன் னிலையில் விண்ணப்பித்து அவற்றிற்கு விடை கூறும் முறைமையில் குறள்களை உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டி, இந்நூல் எழுந்துள்ளதாக இதன் ஆசிரியர் கவிராச பண்டிதர் செகவீரபாண்டியனார் விளக்கு கிறார். 'எவ்வகையினாலாவது திருக்குறளின் பயனை எல்லாரும் பெற்று இன்புற வேண்டும் என் பதே என் வேட்கை' என அவர் நூலின் நோக்கத் தையும் விளக்கியுள்ளார். அதனாலேயே இவ்வினா விடை வெண்பா முறை இலக்கியப் படைப்பை இந் நூலாசிரியர் மேற்கொண்டார். கடந்த நூற்றாண்டு களில் சோமேச வெண்பா, அரங்கேச வெண்பா முதலானவை திருக்குறளைப் பின்னணியாகக் கொண்டு எழுந்தன. அவற்றை முன்னோடிகளாகக் கொண்டு புதுப்பழமையாய் எழுந்தது திருக்குறட் குமரேச வெண்பா.

நேரிசை வெண்பாவின் முதலிரண்டடிகள் ஒரு கதையைச் சுட்டி வினா ஒன்று எழுப்பப் பின்னிரண் டடிகள் குறட்பாவை விடையாகத் தரும் முறையில் யில் 1330 வெண்பாக்களால் ஆகியது இந்நூல். காப்பு அவையடக்கச் செய்யுள்கள் வேறு இரண்டுண்டு. இவ்வெண்பாக்களுக்கு உரையும் எழுதி 4602 பக்கங் களில் பதினொரு தொகுதிகளாக 1924 முதல் 1938 வரை அச்சியற்றி ஆசிரியர் வெளியிட்டுள்ளார்.

ஆசிரியர் செகவீர பாண்டியனார் திருவள்ளுவர் மீது பற்றுக் கொண்ட சைவப் பெரும்புலவர். சங்க இலக்கியங்கள், சைவ இலக்கியங்கள், புராணங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள், காப்பியங்கள் ஆகியவற்றில் பயிற்சி மிக்க புலவரும் ஆவார் இவர். குமரேச வெண்பா முழுவதும் இந்நூல்களிலிருந்து எடுத்த மேற்கோள்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன. நூலின் உரை யும் எதுகை மோனை விரவிய புலமை நடையால் இயன்றுள்ளது.

குமரேச வெண்பா குறளுக்குத் தரும் விளக்கம் எல்லாம் பரிமேலழகர் உரையைப் பின்பற்றியே அமைந்துள்ளன. நூல்காட்டும் சரிதங்கள், முப்பாற் குறளை வைதிகச் சைவ சமய நூலாகவே கொண்டு காட்டுகின்றன. வரலாற்றுணர்வும் ஆராய்ச்சி நெறி யும் சிறிதும் இல்லா நூலாக இது அமைந்துள்ளது. வள்ளுவர் உள்ளம் இந்நூலுக்கு நெடுந் தொலைவில் உள்ளது.

நூலின் போக்கிற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு: 'பூவுல கோடு எங்கும் ஏன் பூண்டது உமைகேள்வன், கோமு கிழ்த்த தன்மை குமரேசா? – மேவும், அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி, பகவன் முதற்றே உலகு'.

தி.மு.

திருக்குறள்: இது ஏழு சீர்களே கொண்ட இரண்டடிக் குறள்வெண்பாவால் 133 அதிகாரங் களும் அதிகாரத்திற்குப் பத்தாக 1330 பாக்களும் கொண்டு உறுதிப் பொருள்கள் மேல் இயன்ற ஒரு தனித்தமிழ் முதல்நூல். பல பெயர்களால் போற்றி யுரைக்கப்படுவது இந்நூல். எனினும் திருவள்ளுவ மாலை முதலான பண்டைப் பாக்கள் முப்பாலையே பெயராகக் குறித்தலால் ஆசிரியரே இந்நூலுக்கு இட்ட பெயர் முப்பால் என்பதாகும்.

அறம் பொருள் இன்பம் என முப்பால்களாக (பகுப்புகளாக) ஆசிரியர் வள்ளுவர் இதனை இயற்றி னார். பாயிரம் 4; அறம் 34; பொருள் 70; இன்பம் 25 வள்ளுவர் சொன்ன பால்வகையாகும். அதிகாரப் பகுப்பும் வைப்பும் அவரே செய்திருக்கவேண்டும். இன்று இவை அவ்வாறே போற்றப்படுகின்றன. ஆனால் இயல் பகுப்பும் அதிகாரங்களுள் பாக்கள் வைப்புமுறையும் பின்னை உரையாசிரியர்களிடத்து ஒன்றாக இல்லை. உரையாசிரியர்கள், பின் தோன் றிய கருத்துகளைத் திணிக்கவே மனம்போல அவற்றை அமைத்துக்கொண்டனர்.

இல்வாழ்க்கை, அன்பு, விருந்து, ஒழுக்கம், பண்பு, ஈகை, புகழ், வாய்மை, இன்னாமை, சினம், தவம், நிலையாமை, துறவு, மெய்யுணர்வு, அவா, ஊழ் முத லான பொருள்கள் பற்றி அறத்துப்பால் பேசுகிறது. அரசன், கல்வி, அறிவு, பெரியோர், ஆட்சி, செங்கோன்மை, அமைச்சு, தூது, நாடு, அரண், செல் வம், படை, நாட்டுறவு, மருந்து, குடி, சான்றாண்மை, உழவு, நல்குரவு, இரவு, கயமை முதலான பொருள் கள் பற்றிப் பொருட்பால் விரித்துரைக்கிறது. காதல், புணர்ச்சி, நாணம், பிரிவு, ஊடல் ஆகிய பொருள் கள் பற்றி இன்பத்துப் பால் புனைந்துரைக்கிறது.

இவ்வாறான அறம் பொருள் இன்பம் எல்லாம் உலகியல் பற்றியவை என்பதைக் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். இந்திய மரபில் மறுமை வாழ்விற்கும் வீட்டுலக வாழ்விற்கும் பிறப்பறுத்தலுக்குமே சிறப் பிடம் தரப்படுகிறது; இவ்வுலக வாழ்வு அத்துணை வலியுறுத்திப் பேசப்படவில்லை. திருக்குறள் ஆன்ம வியலை விரித்தும் வற்புறுத்தியும் பேசவில்லை. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்தலாகிய இம்மை வாழ்வையே அது வற்புறுத்துகின்றது.

முப்பால் மரபு பண்டை மரபு. நாற்பால் மரபு என்பது (கி.பி. 4 அல்லது 5-ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் எழுந்த மரபுதான்) தொல்காப்பியம், புற நானூறு ஆகிய பண்டைத் தமிழ் நூல்களிலும் மநு, இராமாயணம், மகாபாரதம் முதலான வட மொழி

நூல்களிலும் இம் முப்பால் மரபு பேசப்படுவதால் இம்மரபு இந்தியா முழுமைக்கும் உரிய ஒரு மரபாகக் கருதப்படவேண்டும். முப்பால்களும் வடமொழியில் தனித்தனியாகவே நூலாக்கம் பெற்றுள்ளன. இந்தியாவிலேயே தமிழ்மொழியில் திருவள்ளுவரிடத்துத் தான் முப்பால்களும் ஒன்றாக நோக்கப்பட்டு ஒரு நூலாக உருவம் பெற்றுள்ளன. ஆதலால் உறுதிப் பொருள் மரபே தென்னகத்திற்குரியதாகலாம்.

முப்பால்களுடன் நாலாம்பால் வகுத்தமைக்கப் பட்டது சமய மேன்மைக் காலம் ஆகும். அப்போது உறுதிப் பொருள்களில் இம்மை வற்புறுத்தப்பட்ட நிலை மாறி மறுமையும் வீட்டுலகும் வற்புறுத்தப் படும் நிலை தோன்றியது. இவ்வுலக வாழ்வு சிறப் பிழந்தது. ஆனால் திருக்குறள் முப்பாலே பேசுதலால் இதற்கு உடன்பாடில்லை என்பது தெளிவு.

முப்பால் மரபினைத் திருக்குறள் மேற்கொண்டு புதுமையினையும் புரட்சியினையும் செய்தது. வட மொழி மரபில் தருமசாத்திரமும்,அருத்தசாத்திரமும் காமசாத்திரமும் தமக்குள் ஒவ்வாமலும் இருந்தன. தத்தம் பொருளே தலையானது எனச் சாற்றிக் கொண்டன. தருமசாத்திரம், சாதி குலம் பிறப் பெனும் வருணாசிரமத் தடஞ்சுழிப்பட்டது. அருத்த சாத்திரம், படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் ஆகியவற்றை வழுக்கிய வழியிலாயினும் கருவியாக்கி இராசமண்டலச் சூழ்ச்சியால் சக்கரவர்த்தி யாகு மாறு இளவரசர்க்குப் பாடம் கற்பித்தது. காமசாத் திரம் குல மகளிர், விலைமகளிர் ஆகிய அனைவரை யும் வழுக்கியும் இழுக்கியும் துய்க்க வழிவகை வகுத் தது. ஆனால், திருக்குறள் வருணாசிரமம் ஒரு குலத்துக்கு ஒருநீதி ஆகியவற்றை அறவே எதிர்த் தது. மாண்புடை மனையறம், அன்பின் வழி வாழ்வு, அருள், ஒப்புரவு, புகழ், இன்னாசெய்யாமை, வாய்மை, மெய்யுணர்வு ஆகியவை வள்ளுவர் அறத் திற்கு அடிப்படைகள். அறன் இழுக்காது அல்லவை நீக்கி மறன் இழுக்காது மானமுடைய அரசு, செங் கோன்மை உடையதாகி, மாண்ட அமைச்சையும் நாடாவளத்த நாட்டையும் தீதின்றிவந்த பொருளை யும் செயற்கரிய நட்பையும் ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணும் இழுக்காக் குடியையும் கொண்டு இயலும் பொருள் வாழ்வையே திருக்குறள் காட்டுகிறது. அவ் வாறே அன்பும் அறனும் உடைய இல்வாழ்க்கையில் பிணைந்து, அகன் ஐந்திணை ஒழுக்கத்தோடு களவும் கற்பும் கூடலும் ஊடலும் பயிலும் காதலர் ஓவிய மாகத் தமிழ் மரபினைப் பின்பற்றி இன்பத்துப் பாலை இயற்றியுள்ளது திருக்குறள்.

திருக்குறளின் சமயத்தை அறிதல் அரிதாக உள் ளது. அன்று வாழ்ந்த வைதிகம், சைவம், வைணவம், சமணம், பௌத்தம் ஆகிய எந்தச் சமயத்தையும் அது சார்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. அது எந்தச் சம யத்தைச் சார்ந்திருந்தாலும், அந்தச் சமயத்தின் தெய்வங்களையும் சான்றோர்களையும் பெயர்சுட்டி வணங்கிப் போற்ற வேண்டும். அவ்வாறில்லை. சுட் டப்படும் இந்திரனும் (குறள் 25), தாமரைக் கண்ணா னும் (குறள் 1103), அடியளந்தானும் (குறள் 610), செய்யவளும் (குறள் 167) திருக்குறளில் வணங்கிப் போற்றப்படும் சூழலில் இல்லை. இந்தச் சமயங்கள் பொருள் வாழ்வையும் இன்பவாழ்வையும் வற் புறுத்திப் போற்றியுரைக்கும் சமயங்கள் அல்ல. முப் பால் மரபே இந்தச் சமயங்களுக்கு எதிரானது என்றே கூறிவிடலாம். திருக்குறளின் முதலதிகாரம் குறிப்பிடும் ஆதிபகவன் (குறள் 1), மலர்மிசை யேகி னான் (குறள் 3), அறவாழி யந்தணன் (குறள் 8) முதலான பெயர்களும் அடிவணக்கமும் (குறள் 2,3,4, 7) சமண சமயத்துக்குச் சிறப்பாக உரியனவாகத் தோன்றுகின்றன. ஆயினும் பாயிரவியற் கருத்துகள் முப்பால் முழுவதும் வெளிப்படும் பொருள் நோக் கிற்கும் உணர்வு நோக்கிற்கும் ஒத்தனவாகத் தெரிய வில்லை. திருக்குறளின் பாயிரம் பின்னர் ஒரு சமணரால் பாடிச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கலாம். முப்பாலாசிரியர் எல்லாச் சமய நூல்களையும் நன்கு கற்றிருக்க வேண்டும். ஆயினும் ‘எல்லா நூல்களிலும் நல்லன எடுத்து எல்லார்க்கும் பொதுப் படக் கூறுதல் இவர்க்கு இயல்பு' (பரிமேலழகர், குறள் 322) தம்முள் ஒவ்வாச் சமயங்களோடு தாம் ஒவ்வாததால்தான் ‘சமயக் கணக்கர் தம்மதிவழி கூறாது உலகியல் கூறிப் பொருள் இது' என்றார் ஆசிரியர். ஆக அவர் ஓர் உலகியல்வாதி. ஆயினும் மாந்தரின் வாழ்வு முடிவு பற்றி அவருக்குக் கருத் தில்லாமல் இல்லை; உலக, உயிர் நிலையாமை உணர்ந்து, பற்றுக்களைத் துறந்து, மெய்யுணர்ந்து, அவாவறுத்துப் பிறப்பு நீக்கலே அதுவாகும்.

கி.பி.2–ஆம் நூற்றாண்டோடு முடிந்த அகப்புறத் தொகை நூல்களுக்குப் பின்னரும், பல சமயப் பூசற் காலமான கி.பி.6–ஆம், கி.பி.7-ஆம் நூற்றாண்டு களுக்கு முன்னரும் இம்முப்பால் எழுந்திருக்க வேண்டும். முப்பால் மரபு, வெண்பா மரபு, மொழிநடை, அயல்மொழியாட்சி, சமயவிலக்கு, ஒழுக்கம் போற்றல், சமூக அரசியற் சிந்தனைப் புதுமை, தொகை நூல் மரபின் தொலைவு, அகப் பொருள் மரபின் ஆட்சி, பத்திச் சமயத்தின் பாங்கு தோன்றாமை, வைதிக அவைதிக சமயங்களின் எதி ரொலி ஆகியவை திருக்குறளை இக்கால கட்டத் தில் அமைக்கின்றன. பல்சமயப் பூசற் காலத்திற்கு முன்னர் மணிமேகலையையும் அதற்கு முன்னர்ச் சிலம் பும் அதற்கு முன்னர் முப்பாலும் எழுந்திருக்க

வேண்டும். ஒத்த கருத்துலகு சார்ந்த பதினெண் கீழ்க் கணக்கு நூல்களின் காலமும் இதுவாகும். ஆனால் முப்பால் முந்தியது.

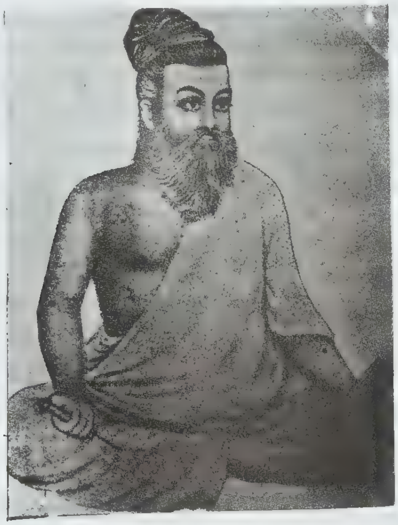

திருவள்ளுவர்

இத்திருக்குறளின் ஆசிரியர் பற்றிப் புராணக் கதைகள் தவிர உண்மை வரலாறு ஏதும் கிடைக்க வில்லை. வள்ளுவன் என்னும் பெயரைக் கொண்டு அவர் வள்ளுவ இழிகுலம் எனவும், செய்தி வழங்கும் அரசுப்பணியாளர் எனவும், ஆதலால் அரசியல் அறிவு பெற்றார் எனவும், புலைச்சியும் பார்ப்பானுமாகிய பெற்றோர் ஆதிபகவன் எனவும், ஏலேல சிங்கர் என்னும் வணிகர் மாணவ நண்பர் எனவும் அக்கதை கள் பேசுகின்றன. பார்ப்பனரல்லாத தமிழர் இத் தகைய விழுமிய நூலை இயற்றுதல் இயலாது என்ற வருணாசிரம வாதத்தால் வள்ளுவப் பெரியார்க்குப் பார்ப்பனத் தந்தை கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஆனால், வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்தலை வற் புறுத்தி வைதிக எதிர்ப்புக் குரல் கொடுத்த குறளா சிரியர் கலப்பற்ற தாழ்ந்த தமிழ்ச் சமூகத்தில் பிறந்த ஒரு பச்சைத் தமிழர் எனப் பெரியார் ஆல் பர்ட்டு சுவைட்சரைப் பின்பற்றிக் கூறலாம்.

இம்முப்பால் என்றும் புலராது யாணர் நாட் செல்லுகினும் நின்றலர்ந்து தேன் பிலிற்றும் நீர்மை யது. ஆதலால் இதற்குப் பதின்பரின் பழைய உரை களே அல்லாமல் இந்த நூற்றாண்டில் புத்துரைகளும் எழுபதுக்குமேல் எழுந்துள்ளன; ஆய்வு நூல்களும் விளக்கவுரைகளும் இரு நூற்றைம்பதுக்குமேல் இயன் றுள்ளன. பழைய உரைகளில் பரிமேலழகர் தெரித்த உரை பொழிப்பகலத்தொடு நுட்ப விளக்க விழுப் பொருள் தோன்ற விரித்தினிது உரைக்கின்றது. ஆனால், அவர் உரை வள்ளுவரை வைதிகர் என வலிந்துரைக்கிறது. வள்ளுவர் முப்பாலின் உள்ளார்ந்த பொருளைத் தெள்ளெனச் செப்புவது மணக்குடவர் உரையே என்னலாம்.

எந்நூலுக்கும் இல்லாச் சிறப்பாகத் திருவள்ளுவ மாலை என 53 நேரிசை வெண்பாக்களால் இயன்ற புகழ்மாலை ஒன்று, ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் திருக்குறளை வந்தித்து வாழ்த்திச் சிந்தித்துவந்திருக் கிறது. நான்முகன் நவின்றதாகப் பெருமை பேசும் ஆரியரது வேதத்தின் குறைகளான அந்தணர்க்கே உரிமை, ஏனோர்க்கு இன்மை, ஏட்டின் புறத்தெழு தாமை, எழுதின் ஆற்றல் அழிதல், வடமொழியில் மட்டுமே வழங்கல், பிறர் மொழியில் வழங்காமை, யாரும் அறியா மறையாக வழங்கல், செய்யாமொழி யாதல், ஓதற்கு அருமை ஆகியவற்றைச் சுட்டி அக் குறைகள் திருக்குறளிடத்து இல்லை என அந்நூல் பாராட்டுகிறது.

மாந்தர் குறிக்கோள்களான பொருளும் இன்ப மும் அறத்து வழிப்படுக என்பதே குறள் வழங்கும் செய்தி. தி.மு.

திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார்

பெரியபுராணம் சிறப்பிக்கும் அறுபத்து மூன்றுநாயன் மார்களுள் ஒருவர். 'தூய மாதவம் செய்தது' என்று பாராட்டப்பெறும் தொண்டை நாட்டினைச் சேர்ந்த காஞ்சிபுரத்தில் இவர் தோன்றினார். ஆடை தூய் மைப்படுத்தும் மரபில் வந்த இவர் சிவபெருமான் மீது அன்பு மிகக் கொண்டவராய்ச் சிவனடியார் களுக்குத் தொண்டு செய்யும் ஒழுக்க நெறி நிற்பா ராயினார். சிவனடியார்களின் உளக் குறிப்பினை அறிந்துபோற்றும் இயல்பு மிக்கவராக விளங்கியமை யால் இவர் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் என்னும் சிறப்புப் பெயரால் குறிக்கப் பெற்றார்.

இவர் சிவனடியார் எவராயினும் அவரது ஆடை யினைத்தூய்மை செய்து தரும் பணியினைத் தவ றாது மேற்கொண்டொழுகினார். அடியார்களின் ஆடையிலுள்ள மாசினை அகற்றும் பணி மேற்கொண் டிருந்தாராயினும், அதேநேரத்தில் சிவன்பாலும் சிவ னடியார்பாலும் கொண்டிருந்த மெய்யன்பினால், தம் ஆன்மாவைப் பற்றியுள்ள மும்மல அழுக்கினை யும் அகற்றி வருவாராயினார். இவர்தம் உண்மை யன்பினை உலகிற்கறிவிக்க எண்ணிய இறைவன் அழுக்குமிக்க கந்தை அணிந்த ஓர் ஏழை வடிவில் வந்தார்.

திருக்குறிப்புத் தொண்டர் அவரை நெருங்கிச் சென்று அவர்தம் குறிப்புணர்ந்து வணங்கி அவர்

அணிந்துள்ள கந்தை ஆடையினைத் தூய்மைப்படுத்துவதற்குத் தந்தருளுமாறு வேண்டினார். ‘இக்கந்தை அழுக்கு மிக்கது; எனினும் அகற்றினால் குளிரால் வருந்த நேரும். இரவு வருமுன் ஆடையைத் துவைத்துக் கொடுப்பதாக இருந்தால் எடுத்துச் செல்லும்’ என்று அடியவர் கூறினார். அவ்வாறே அந்தி வருமுன் ஆடையைத் தூய்மை செய்து உலர்த்தித் தருவதாக உறுதி கூறினார் தொண்டர். அடியவர் மேலும் வற்புறுத்தி, ‘இரவுக்குமுன் ஆடையைத் தாராவிடின் என் உடலுக்கு மிக்க துயர் செய்தவராவீர்’ என்று கூறி ஆடையைக் கொடுத்தார்.

ஆடையைப் பெற்றுச் சென்ற திருக்குறிப்புத் தொண்டர் அதனை வெள்ளாவியில் வைத்துத் துவைக்க முற்பட்டபோது, இறைவன் திருக்குறிப்பினால், இருண்ட மேகம் சூழ்ந்து மழை பெய்யலாயிற்று. மழை இரவு வரை தொடர்ந்து பெய்வதனைக் கண்ட தொண்டர் மனம் மிக நொந்து, ‘ஆ! கெட்டேன் நான். ஏவலை நிறைவேற்றுவதில் தவறிவிட்டேன்’ என்று கூறி மிகவும் வருந்தினார். அடியவர் திருமேனி குளிரால் நடுங்குமதனை எண்ணி மயங்கி விழுந்தார். துவைத்த ஆடையை மனையிற் கொண்டுசென்று உலர்த்தஅறியாதுபோய்விட்டேனே என்று அரற்றி, அடியார்க்குத் துன்பம் செய்துவிட்ட உணர்வினால், மேலும் உயிர் வாழ விரும்பாது, துணி துவைக்கும் பாறையில் தம் தலையினை மோதி உயிர்விடத் துணிந்து முற்பட்டார். மோதிய தலையினைப் பாறையின் மருங்கே இறைவன் திருக்கரம் தோன்றித் தொண்டரின் தலையினை மோதாமல் தடுத்து நிறுத்தியது. பெய்த மழை நீங்க, அங்குப் பூமழை பொழிந்தது. வானத்தில் இடபத்தின் மீது அம்மையொடு இறைவன் தோன்றி ‘நம் மண்ணுலகு பிரியாது வைகுவாய்’ என்றுரைத்து அருள்புரிந்தார்.

இவரைச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், ‘திருக்குறிப்புத் தொண்டர் தம் அடியார்க்கும் அடியேன்’ என்று திருத்தொண்டத் தொகையில் பாராட்டியுள்ளார். ‘மழை முகில் வீடாதொழியின் யான் வீவன் என்னா, முண்டம் படர் பாறை முட்டும் எழிலார் திருக்குறிப்புத் தொண்டன்’ என்று நம்பியாண்டார் நம்பி இவரைச் சிறப்பித்துள்ளார். இவர் வரலாறு கூறும் புராணத்தில் சேக்கிழார், தொண்டை நாட்டின் பெருமைகளையும், வளங்களையும் மிகவும் விரிவாகக் காட்டியுள்ளார். அ.மா.ப.

திருக்குறுக்கை: இது தேவாரப்பாடல்பெற்ற சோழநாட்டுத் தலங்களுள் ஒன்று. இவ்வூர், தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மயிலாடுதுறைக்கு அருகில் உள்ள நீடுரிலிருந்து வடமேற்கே 8கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. மயிலாடுதுறையிலிருந்து பேருந்து வழியே சென்று இத்தலத்தினை அடையலாம். அட்ட வீரட்டத் தலங்களுள் இத்தலம் ஒன்றாகும். சிவபெருமான் தன் பெரு வீரம் விளங்கக் காட்டிய இடங்களாக எட்டுத் தலங்களைச் சைவ உலகு போற்றுகின்றது. அவை எட்டும் அட்டவீரட்டத் தலங்கள் எனப்படும். இவ்விடத்தில் சிவபெருமான் காமனை எரித்தருளினார் என்று இதன் தலவரலாறு கூறுகிறது.

இத்தலம் புராணச் சிறப்புமிக்கது. மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை இதற்கு ஒரு தல புராணம் பாடியுள்ளார். இத்தலத்திற்கு யோகீசபுரம், காமதகனபுரம், கம்பகாபுரம், காமன் அங்க நாசினி முதலிய பல பெயர்கள் உண்டு. அவை இங்கு நிகழ்ந்தனவாகக் கூறப்படும் புராணச் செய்திகளின் அடிப்படையில் அமைந்த பெயர்களாகும். கடுக்காய் மரம் இத்தலத்திற்குரிய தலவிருட்சமாகப் போற்றப்படுகிறது. அதனால் இத்தலத்திற்குக் கடுவனம் என்னும் பெயரும் உண்டு.

தீர்க்கவாகு முனிவர் ஒருமுறை இங்கு வந்து இறைவனை வழிபட எண்ணியவர், ஆகாய கங்கையிலிருந்து நீரைத் தம் கையால் முகந்து, சொரிந்து வணங்க விரும்பித் தம் கையை நீட்டிய அளவில் கை குறைந்தது என்றும், அதனால் இவ்விடம் குறுக்கை எனப்பட்டது என்றும் கூறப்படுகிறது. குறுக்கை என்பது ஒரு தாவரத்தின் பெயர் என்று கருதுவாருமுளர். இறைவன் மேற்கொண்டிருந்த தவநிலையைத் தேவர் வேண்டுகோளினால் காமன் அழிக்க முற்பட்டான் என்றும், அதனால் இறைவன் சினத்திற்கு ஆட்பட்டுச் சாம்பலாயினான் என்றும் தலவரலாறு கூறுகிறது. பின்னர் இரதியின் வேண்டுதலால் அவள் கண்ணிற்கு மட்டும் காமன் அங்கனாகவும் பிறருக்கு அநங்கனாகவும் விளங்குவான் என்று இறைவன் அருள்புரிந்தார் என்று, காமதகன வீரட்டம் பற்றிய புராணச் செய்தி கூறுகிறது. அப்பரடிகள் இத்தலத்தினை இரண்டு பதிகங்களால் பரவியுள்ளார். அவற்றுள் ஒரு பதிகத்தில் இரு பாடல்களே கிடைக்கின்றன. முழுப் பதிகமாக உள்ளதன் பாடல்தோறும் ஒரு புராணச் செய்தியினை இணைத்துப் பாடியுள்ளார். பிரமனார், மார்க்கண்டேயர், கண்டீசர், சிலந்தி, எலி, கணம்புல்லர், கண்ணப்பர் ஆகியோர்க்கருளிய செய்திகள் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. இத்தலத்து இறைவன் பெயர் வீரட்டேசுவரர்; இறைவி பெயர் ஞானாம்பிகை. தலவிருட்சம் கடுக்காய் மரமாகும். குலதீர்த்தம் ஞானதீர்த்தம் ஆகிய இரு தீர்த்தங்கள் இங்குள்ளன. அ.மா.ப.

திருக்குறுங்குடி: ஆழ்வார்களால் பாடப் பெற்றவைணவத் திருப்பதிகள் 108-இல் ஒன்று. இது

நாங்குனேரியிலிருந்து தென்மேற்கே 13கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது: குறுகியவனான வாமனன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடமாதலால் இத்தலம் 'குறுங்குடி' எனப் பெயர் பெற்றது. திருக்குறுங்குடியில் வைணவ நம்பி குறுங்குடி வல்லித் தாயாருடன் நின்றதிருக்கோலத்தில் விளங்குகிறார். இங்குப் பெருமாள் பக்கம் நின்ற சிவனுக்கு வெளிப்பட்டருளினர் என்பது மரபு. நின்ற நம்பி, இருந்த நம்பி, கிடந்த நம்பி, மலைமேல் நம்பி, திருப்பாற்கடல் நம்பி ஆகிய எம்பெருமான்கள் இங்கு விளங்குகின்றனர். 'ஒரு கைசிக துவாதசியன்று திரு நம்பாடுவான்' என்ற பக்தன் இத்தலத்தில் தன் புண்ணியத்தில் ஒரு பாகத்தைத் தன்னை விழுங்க வந்த பிரம அரக்கனுக்குக் கொடுத்துக் காத்தான்' என்னும் வராகபுராண வரலாறு, இங்குக் கைசிக ஏதாதசியன்று இரவு நாடகமாக நடிக்கப்படுகிறது. திருமங்கையாழ்வார் பரம பதம் எய்திய தலம் இதுவே என்றும், ஆழ்வார் திருமேனி நீத்தருளிய 'திருவரசு' என்னும் இடம் வயல் வெளியில் உள்ளது என்றும் கூறப்படுகிறது.

இத்தலத்து எம்பெருமான், உடையவரிடம் சீடனாயிருந்து மந்திரப் பொருள்களைக் கேட்டமையால் 'சிரீவைணவ நம்பி' என்று திரு நாமம் பெற்றான். 'திருப்பரிவட்டப் பாறை' என்று பெயர்பெறும் உடையவரது அனுட்டானப் பாறை அமைந்துள்ள இடம் மிகவும் அழகானது. திருமழிசையாழ்வார், நம்மாழ்வார், பெரியாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார் ஆகிய நால்வரும் இத்தலத்தைப்பாடிப் பரவியுள்ளனர். வடிவழகிய நம்பியின் திருமேனியழகு நம்மாழ்வாரைக் கொள்ளைகொண்டது. நாயகியின் நிலையை அடைந்த நம்மாழ்வார் தம்தாய் தடுத்தும் 'எங்ஙனேயோ' என்ற பதிகத்தில் 'நாங்கள் கோலத் திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான் கண்டபின், சங்கினோடும் நேமியோடும் தாமரைக் கண்களோடும் செங்கனிவாய் ஒன்றினோடும் செல்கின்றது என் நெஞ்சமே' என்று அவனிடமே நெஞ்சு ஈடுபட்டதை அருளிச் செய்கிறார். எஸ்.கி.

திருக்கூடல்: மதுரை மாநகரில் உள்ள வைணவத்தலம் திருக்கூடல். இது 'தென்மதுரை' என்று போற்றப்படுகிறது. இங்கு அட்டாங்க விமானத்தில் கூடலழகர் வகுளவல்லி நாச்சியாரோடு வீற்றிருந்த திருக்கோலத்தில் கிழக்கே திருமுக மண்டலத்துடன் காட்சி நல்குகிறார். இங்குச் சௌநகர், பிருகு, பெரியாழ்வார்ஆகியோருக்குஇறைவன் காட்சியருளினார். இச்சந்நிதியின் அட்டாங்க விமானம் மிகப் பெரியது. விமானத்தின் மேலடுக்கில் கிடந்த வண்ணமாய் அரங்கநாதனும், அதற்கு மேலடுக்கில் நின்ற வண்ணமாய்ச் சூரிய நாராயணனும் விளங்குகின்றனர். இத்தலத்தைத் திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாசனம் செய்தருளியுள்ளார். பரிபாடலில் 'இருந்தையூர்' என்று பாடப்பட்டுள்ளது இத்தலமே என்று சிலர் கூறுவர்.

பெரியாழ்வார் பல்லாண்டு பாடிய தலம் இதுவே யாகும். முன்பொருகால் மதுரையைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டு வந்த 'வல்லபதேவன்' என்னும் அரசன் 'பரம்பொருள் யார்?' என்று நிருணயம் செய்வதற்காகவித்வான்களைத் திரட்டிச் சபை கூட்டினான். சிரீவில்லிபுத்தூரில் விளங்கி வந்த பெரியாழ்வார் எம்பெருமானின் அருளுடன் இங்கு வந்து எதிரிட்ட வித்துவான்களை வெற்றிகொண்டு 'திருமாலே பரம்பொருள்' என்பதைப் பலவேத வாக்கியங்களைக் கொண்டு நிலை நாட்டினார். அதனால் உகந்த அரசன் பெரியாழ்வாரைத் தன் பட்டத்து யானை மேலேற்றி நகர்வலம் வருகையில், எம்பெருமானும் கருடன் மேல் ஏறிக்கொண்டு அனைவரும் காணும் படியாக ஆகாயத்திலே தோன்றினான். அவனைக் கண்ட ஆழ்வார் எம்பெருமானிடம் உள்ள பொங்கும் பரிவினால் 'அவனுக்கு என் வருமோ?' என்று பயந்து பல்லாண்டு பாடினார். அதுவே நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் 'திருப்பல்லாண்டு' என்ற பெயருடன் முதலிடம் வகிக்கிறது. பிள்ளைப் பெருமாளய்யங்கார் இத்தலத்தைப் பாடும்போது 'புதுவைப்பட்டர்பிரான் கொண்டாடும் கூடலழகா' என்கிறார். எஸ்.கி.

திருக்கூடலையாற்றூர், தமிழகத்தில் உள்ள சைவத் திருப்பதிகளுள் ஒன்று. தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் மணிமுத்தாறும் வெள்ளாறும் கலக்குமிடத்தில் இத்திருத்தலம் அமைந்துள்ளது. விருத்தாசலத்திலிருந்து கிழக்கே புவனகிரிக்குப் போகும் வழியில் 19கி.மீ. தூரத்தில் வளையமாதேவி இருக்கின்றது. அங்கிருந்து தெற்கே 3 கி.மீ. தூரத்தில் திருக்கூடலையாற்றூர் அமைந்துள்ளது. இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவன் நெறிகாட்டு நாயகர் எனவும்,இறைவி புரிகுழலாம்பிகை எனவும் பெயர் பெறுவர். இத்தலத்திலுள்ள இறைவனை வான்மீக முனிவர் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றார். வன்றொண்டராகிய சுந்தரர் சோழநாட்டிலுள்ள கற்குடி, ஆறைமேற்றளி, இன்னம்பர், புறம்பயம்முதலிய திருத்தலங்களை வழிபட்டுத் திருக்கூடலையாற்றூரை நெருங்கியவர்,அவ்வூருக்குச்செல்லாமல் விருத்தாசலத்தை நோக்கிச் சென்றார். அப்பொழுது கூடலையாற்றூரில் எழுந்தருளி இருக்கும் இறைவன் அந்தணர் வடிவு கொண்டு வழிப் போக்கராய்ச் சுந்தரர் முன் தோன்றினார். சுந்தரர் அந்தணரைப் பணிந்து விருத்தாசலத்திற்குப் போகும் வழியினைத் தெரிவிக்க வேண்டினார். அதற்கு இறைவன், 'இந்தக் கூடலையாற்றூர் வழியாகத் தான்

விருத்தாசலத்திற்குப் போகவேண்டும்' என்று கூறிச் சுந்தரர்க்குத் துணையாகத் தாமும் அவ்வூர் எல்லை வரை உடன் சென்று பின் மறைந்தார். அந்தணரைக் காணாத சுந்தரர் வந்தவர் பெருமானே என அறிந்து, 'வடிவுடை மழுவேந்தி மதகரியுரி போர்த்துப், பொடியணி திருமேனிப் புரிகுழ லுமையோடும் கொடியணி நெடுமாடக் கூடலையாற்றூரில், அடிகளிவ் வழிபோந்த அதிசயமறியேனே' என்னும் திருப் பதிகத்தைப் பாடி வணங்கினார். சுந்தரருக்குச் செல்லும் நெறியைக் காட்டியதால் இத்தலத்திலுள்ள இறைவன் நெறிகாட்டு நாயகர் எனப் பெயர் பெற்றார். மு.செ.

திருக்கேதாரம் இமயமலைத் தொடரிலுள்ள புகழ்பெற்ற சைவத்திருப்பதி. இத்திருத்தலம் ககர்வால் மாவட்டத்தின் மேற்கெல்லையில் பத்திரிநாத்திற்கு மேற்கே, கடல்மட்டத்திற்குமேல் 3585 மீ. உயரத்திலுள்ளது. இக்கோயிலுக்கு அண்மையில் கேதாரநாத சிகரம் உள்ளது. அருகில் கங்கையாறு பாய்கின்றது. இத்திருத்தலத்திற்குப் போகும் வழியில் மமதம், துங்கம், உருத்திரம், கோமேசுவரம் என்னும் நான்கு சிவத்தலங்கள் உள்ளன. இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவன் பெயர் கேதாரேசுவரன்; இறைவி பெயர் கேதார கௌரி. கேதாரம் என்ற சொல்லுக்குப் பிரமரந்திரத்தில் இருந்து வடியும் அமிர்ததாரை என்றுபொருள்கூறுவர். இவ்வடமொழிச்சொல்லிற்கு, கே-தலை; 'தாரா-மனைவி எனப் பொருள் கொண்டு, சிவபெருமான் செஞ்சடையில் கங்காதேவியைத் தாங்கிப் பூவுலகத்திற்கு நீரைத் தருவது என்று கூறுவதும் உண்டு.

ஆதிசங்கரர் கேதார நாதனை இங்குப் பிரதிட்டை செய்தார் என்பர். பிருங்கி முனிவர் அம்மையைப் பிரித்து அப்பனை மட்டும் வலம் வந்து வழிபாடு செய்ய அம்மையார் நோன்பிருந்து இடப்பாகம் பெற்ற தலம் இது. அநிருத்தியன், நளன், உழை, (உசா) பாண்டவர் முதலியோர் இங்கு இறைவனை வழிபட்டுள்ளனர். திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளும், சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகளும் பதிகம் பாடியுள்ளனர். அப்பர் சுவாமிகள் அடைவுத் திருத்தாண்டகத்தில் 'இந்த மாதனம் கயிலைமலை கேதாரம் காளத்தி கழுக்குன்றம் கண்ணார் அண்ணா' எனப் போற்றியுள்ளார்.

இத்தலத்தில் இறைவன் பாறை வடிவில் சுயம்பு லிங்கமாக அமைந்திருக்கிறான். கோயில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக மூன்று அறைகளைக் கொண்டது. இலிங்க மூர்த்தம் கடைசி அறையில் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. இலிங்க வட்டத்தின் குறுக்களவு ஆறடியாகும். தமிழ் நாட்டில், பெண்கள் மிக்க சிறப்பினதாகக் கொண்டு தீபாவளிக்குப் பின்னர் நோற்கப் படுவதாகிய கேதார கௌரி விரதம் இத்தலத்து இறைவி நோற்ற நோன்பாகும்.

இக்கோயில் உறைபனி மண்டலத்தில் அமைந்துள்ளதால் சித்திரைத் திங்களில் கோயிலைத் திறந்து ஐப்பசித் திங்களில் மூடிவிடுவர். இக்காரணத்தால் தான் வானவர் ஆறுமாதமும் மக்கள் ஆறுமாதமும் இறைவனை வழிபடுவதாகக் கூறுவர். பக்தர்கள் இலிங்கத்தின்மீது வெண்ணெயைத் தடவி ஆலிங்கனம் செய்து கொள்வது மரபாகப் போற்றப்பெறுகின்றது. சாதி வேறுபாடற்ற நிலையில் மக்கள் தாமேநீராட்டி மலர்தூவி இறைவனை வழிபடுதலை இங்குக் காணலாம். மு.செ.

திருக்கேதீச்சரம் இலங்கையிலுள்ள புகழ்பெற்ற சைவத்தலம். தலை மன்னாருக்குக் கிழக்கில் 8 கி.மீ. தூரத்தில் பாலாவியாற்றின் கரையில் மாதோட்டம் என்னுமிடத்தில் இக்கோயில் அமைந்திருக்கின்றது. இறைவன் கேதீச்சுவரர் எனவும் இறைவி கௌரியம்மை எனவும் பெயர் பெறுவர். இத்தலம், மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்ற மூன்றும் சிறப்புற வாய்க்கப் பெற்றது.

சூரபன்மனுடைய மனைவியின் பாட்டனும் விசுவகன்மாவுடைய தந்தையுமான மாதுவட்டா என்பவர் உண்டாக்கி வாழ்ந்தது இந்நகர் என்றும், பிருகு முனிவர் இங்குள்ள கோயிலை வழிபட்டுள்ளார் என்றும் மாலியவான் என்னும் அசுரன் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றான் என்றும் கூறப்படுகிறது. திருஞானசம்பந்த மூர்த்திகளும், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளும் இவ்விறைவன்மீது தேவாரங்களைப் பாடியுள்ளனர்.

இக்கோயில் அமைந்துள்ள மாதோட்ட நகர் பண்டைய தமிழ் மன்னரின் தலைநகராகவும் துறைமுகமாகவும் விளக்கமுற்றது. போர்ச்சுகீசியர், தச்சுக்காரர் வருகையால் இந்நகரமும் கோயிலும் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டுக்குப்பின் அழிந்தன. கோயில் இருந்த இடத்தைக் கண்டுபிடிப்பதிலும் அதன் வரலாற்றைத் தொகுப்பதிலும் சர் பொன். இராமநாதன் பெருமுயற்சி செய்தார். அவர் பழுதடைந்த நிலையில் இக்கோயிலை கி.பி.1894-ஆம் ஆண்டு சூன் திங்களில் கண்டுபிடித்தார். இத்தலத்தைப் புதுப்பிக்க யாழ்ப்பாணத்துப் பெரியவர் ஆறுமுக நாவலர் பெருமுயற்சியினை மேற்கொண்டார். இப்போதுளள கோயில் 1903-ஆம் ஆண்டு சூன் திங்களில் கட்டியதாகும். இதுவும் பழுதடைந்ததால் 1948-ஆம் ஆண்டில் இலங்கை வாழ் இந்துக்கள் ஒன்றுசேர்ந்து திருக்கேதீச்சர ஆலயத் திருப்பணிச் சபையை நிறுவினர்.

இச்சபை கோயில் அமைப்பில் எந்தவித மாற்றமும் செய்யாது திருப்பணியைச் செய்தது. மு.செ.

திருக்கைச் சினம்: இது சோழ நாட்டிலுள்ள தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று; தஞ்சை மாவட்டத்தில், திருவாரூருக்குத் தெற்கிலுள்ளது. இத்தலம் திருநெல்லிக்கா என்னும் பாடல் பெற்ற தலத்திற்கு அருகிலுள்ளது. இதனைத் திருத்துறைப் பூண்டியிலிருந்தும் சென்றடையலாம். இவ்வூர் இக் காலத்தில் கச்சனம் என்று வழங்கப்படுகிறது. இந்திரன் மணலால் இலிங்கம் அமைத்து வழிபட்ட பின்னர், அதனை எடுக்க முயன்றபோது அவனது கை அடையாளம் இலிங்கத் திருமேனியில் அழுந்திக் காணப்பட்டது என்றும், அக் கைச்சின்னம் கொண் டுள்ளமையால் இறைவன் கைச் சின்ன நாதர் என வழங்கப் பெற்றார் என்றும், அப்பெயரே கைச்சினம் என்றாகியது என்றும் தலவரலாறு கூறுகிறது. இத்தல வரலாற்றினை மெய்ப்பிக்கும்வகையில் இன்றும் அங் குள்ள இலிங்கத் திருமேனியில் அடையாளம் உள்ளது என்று கூறுகின்றனர். இங்குள்ள இறைவன் பெயர் கைச்சின நாதேசுவரர்; இறைவி பெயர் வெள்வளை நாயகி. இந்திர தீர்த்தம் இங்குள்ளது. கோங்கிலவ மரம் தலமரமாகும். கோயிலினுள்ளிருக்கும் கோங் கிலவ மரத்தினடியில் கோங்கிலவு வன நாதர் என்னும் பெயரில் திருமேனிவைத்து வழிபடப் பெறு கிறது. இதனை நோக்குங்கால் தொடக்கத்தில் இப் பகுதி கோங்கிலவ மரங்கள் மிக்க வனமாக இருந் திருக்கலாம் என்பதும், அதன் அடிப்படையில் இறை வன் அப்பெயரால் வழிபடப் பெற்றார் என்பதும், பின்னர் அதனருகே கைச்சின்ன நாதர் தோற்றுவிக்கப் பெற்று வழிபட்டு வரப் பெறுகிறார் என்பதும் புலனா தல் கூடும். இத்தலத்தினைத் திருஞான சம்பந்தர் பாடியுள்ளார். அதில், 'நெய்யுலாம் மூவிலை வேல் ஏந்தி, நிவந்தொளிசேர், கையுடையான் மேவியுறை கோயில் கைச்சினமே' என்று இவ்வூர்க் கோயிலைக் குறிப்பிட்டுச் சிறப்பித்துள்ளார். பதிகப் பயன் கூறும் இறுதிப் பாடலில், அப்பதிகம் பயின்றார் எய்தும், பயனை, 'விண்ணவராய் ஓங்கி வியனுலகம் ஆள் வாரே' எனக் காட்டியுள்ளார். இத்திருக்கோயில் இன்று மதுரை ஆதீனத்தைச் சார்ந்ததாயுள்ளது. இத்தலத்திற்கு அச்சிடப் பெற்ற தலவரலாறு உண்டு. அ.மா.ப.

திருக்கொட்டையூர் கும்பகோணத்திற்கு மேற் கில் 3 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. வில்வாரணியம் என்பது இதன் வேறுபெயர். இவ்வூருக்கு மேற்கே 3 கி.மீ. தொலைவில் சுவாமிமலை இருக்கின்றது.

ஆமணக்குக் கொட்டைச் செடியின் கீழிருந்து இறைவர் தோன்றினமையால் இவ்வூர் கொட்டையூர் எனப்படுகிறது. 'கொட்டையூரில் செய்த பாவம் கட்டையோடே' என்பது பழமொழி.

இது சைவப்பதியாகும்; அப்பர் பாடிய பெருமை உடையது. இங்குள்ள சிவன் கோடிலிங்கேசுவரர், கோடியப்பர் என்றுசொல்லப்படுகின்றார். கோடீச் சுரம் என்பது கோவிலின் பெயர். கோடி இலிங்க முள்ளதாகக் காட்சி கொடுத்ததால் கோடிலிங்கேசு வரர் எனப்பட்டார். பெரிய இலிங்கத்தில் பல சிறிய இலிங்கங்கள் உள்ளன. இறைவி பெயர் பந்தாடு நாயகி. இங்குள்ள திருமால் நவநீத கிருட்டிணன் என்று கூறப்படுகிறார். இங்குக் காவிரி பாய்வதால் உழவுதொழில் சிறந்துள்ளது. திருவலஞ் சுழியில் காவிரியில் இறங்கிய ஏரண்ட முனிவர் இங்கு வெளி வந்தாரெனக் கூறுவர். ஏரண்ட முனிவருக்கு இங்குக் கோவில் உள்ளது. இங்குள்ள விநாயகர் கோடி விநாயகர் எனப்படுவார். 'வள்ளலார் இல்லம்' என்ற அநாதை இல்லமும் பள்ளியும் இங்கு உள்ளன. மா.இரா.

திருக்கொடி மாடச்செங்குன்றூர்: காண்க: திருச்செங்கோடு.

திருக்கொடுங்குன்றம்: பாண்டி நாட்டின் கண் உள்ள திருத்தலம். இது பிரான்மலை என்று சொல்லப்படுகிறது. கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவ னாகிய பாரி மன்னன் வாழ்ந்த பறம்புமலை எனப் படுவதும் இம்மலைப் பகுதியாகும். இதன்கண் உள்ள சிவனார் ஆலயம் குன்றக்குடி திருவண்ணாமலை ஆதீன ஆட்சிக்குட்பட்டது. உயரமான மலையாக இது விளங்குகிறது. காரைக்குடி நகருக்கு வட மேற்கே 40 கி.மீ. தொலைவில் இம்மலை உள்ளது. இயற்கையெழில் கொஞ்சும் மலையாக இது திகழ் கிறது. பல சுனைகள் இதன்பால் உள்ளன. மகோ தர முனிவனும் ஆதிசேடனும் வழிபட்ட தலமாக இது போற்றப்படுகிறது. மலையின் மேல் வீரபத்திரர் கோயில் உள்ளது. அதற்கும் மேலே சிவபிரான் கோயில் அமைந்துள்ளது. கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும் சிற்ப வேலைப்பாடுகளை இக்கோயிலில் காணலாம். மூலவருக்குப் பின்புறம் அம்மையப்பர் மணக்கோலத்துடன் காட்சியளிப்பது குறிப்பிடத் தக்கது. முருகன் சந்நிதி சிறப்புடன் உள்ளது. தேனும் தினைமாவும் இக்கோயிலில் படைக்கப் பெறும் பொருள்கள். இறைவன், கொடுங்குன்ற நாதர்; இறைவி, குயிலமுதவல்லி. சுந்தர தீர்த்தமும் உள் ளது.

திருஞானசம்பந்தர் பாடிய தேவாரப் பதிகம் திருக்கொடுங்குன்றத்தைச் சிறப்பிக்கின்றது. நட்ட

பாடைப் பண்ணில் இப்பதிகப் பாடல்கள் பாடப் பெற்றுள்ளன.

பாண்டியன் நின்ற சீர் நெடுமாறன் ஆட்சிக் காலத்தில் சைவசமயம் நலிவுற்றுச் சமணசமயம் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. பாண்டியன் தேவி மங்கையர்க்கரசியார் சைவ நெறியினைப் போற்றி வந்தவர். அமைச்சர் குலச்சிறையார் என்பவரும் சைவ நெறியினராய் இருந்தார். இவ்விருவர்தம் வேண்டுகோளை ஏற்றுத் திருஞானசம்பந்தர் திருநாவுக்கரசரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு சோழ நாட்டுத் திருமறைக் காட்டிலிருந்து புறப்பட்டு மதுரை நோக்கிப் பயணம் மேற்கொண்டார். சோழ நாட்டு எல்லையைக் கடந்தபின் முதன் முதலில் பாண்டி நாட்டிற்குரிய திருக்கொடுங்குன்றம் என்னும் இப்பதிக்குச் சம்பந்தர் வந்தார் என்று சேக்கிழார் தாம் இயற்றிய பெரியபுராணத்தில் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வகையில் திருக்கொடுங்குன்றம் தமிழகத்தின் சமய வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெற்று விளங்குகிறது.

அந்நாளில் புதுக்கோட்டையிலிருந்து வெள்ளாறு தாண்டிச் செட்டிநாட்டுப் பகுதிகளின் வழியாகத் திருக்கொடுங்குன்றத்திற்குச் செல்லும் பாதை காடுகள் நிறைந்தனவாக இருந்தது.இடையிடையே மக்கள் வாழும் ஊர்களும் இருந்தன என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இர.கி.

திருக்கொண்டீச்சரம்: சோழநாட்டில் காவிரி யாற்றின் தென்கரையில் உள்ள 127 சைவத்தலங்களுள் ஒன்று. தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நன்னிலம் வட்டத்தில் உள்ளது இவ்வூர். இது நன்னிலம் புகைவண்டி நிலையத்திற்கு மேற்கே 2 கி.மீ. தொலைவில் காவிரியின் கிளையாகிய முடிகொண்டான் ஆற்றின் தென்கரையில் உள்ளது; தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலம். வில்வாரணியம் எனவும் இத்தலம் சொல்லப்படுகிறது. சைவசமய குரவர் நால்வருள் ஒருவராகிய திருநாவுக்கரசர் இத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பசுபதி நாதரை இரு பதிகங்களில் போற்றியுள்ளார்.

காமதேனு இறைவனைப் பூசித்து வழிபட்ட தலம் என்ற சிறப்புடையது இவ்வூர். மேலும், பசு வடிவு கொண்டு உமையம்மை இறைவனைத் தேடி வரும்பொழுது கொம்பினால் மண்ணைக் கிளறியமையால் கொம்புபட்டுச் சிவலிங்கத்திலிருந்து குருதி வெளிப்பட்டதாகவும், உடன் தனது பாலை இட்டுக் காயத்தை ஆற்றி இறைவனை வழிபட்டதாகவும் வரலாறு கூறப்படுகிறது. இன்றும் சிவலிங்கத்தின் மேல் வடு காணப்படுகிறது என்பர். இங்குள்ள சிவன் கோயில் சிறிய அமைப்புடன் அழகாக உள்ளது. இதனைச் சுற்றி அகழிபோல் ஒரு குளம் உள்ளது. இக்குளம் திருப்பாற்குளம் எனச் சொல்லப்படுகிறது. இக்கோயிலில் உள்ள இறைவன் பெயர் பசுபதிநாதர். இறைவியின் பெயர் சாந்த நாயகி.

விசயநகர வேந்தர் கிருட்டிணதேவராயர் உதயகிரிக் கோட்டையைக்கைப்பற்றி அதன்கண் இருந்த திருமலைராகுத்தராயரைச் சிறை பிடித்த செய்தியைத் தெரிவிக்கும் கல்வெட்டு இக்கோயிலில் உள்ளது.

இத்தலத்தைப் பற்றிய பதிக வரலாறு கிடைக்கப் பெறவில்லை. நீர்வளம் மிக்க வயல்கள், பொழில்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு விளங்கும் இத்தலத்தின் சிறப்பைத் திருநாவுக்கரசர் குறிப்பிடுகிறார். இன்றும் இவ்வூர் வளம் நிறைந்ததாக விளங்குகிறது. சேணுயர் மாடம் நீடு திருக்கொண்டீச்சரம் என்று இங்குள்ள கோயிற் சிறப்பை நாவரசர் நவில்கின்றார்.

திருக்கொண்டீச்சரத்து இறைவனை நோக்கிப் பாடப்பெற்ற பாடல்களின் செய்திகள் பிறவியிலிருந்து வீடு பெற வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றன.

'ஐம்பொறிகளின் செயலைப் பொறுக்கமுடியவில்லை. இவையும் தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களும் என்னைச் சோர்வடையச் செய்கின்றன. இவ்வுடம்பு நடுக்கடலில் உடைந்துவிடும் மரக்கலம் போன்றது. பெண்டிருடன் வாழும் வாழ்வே மெய்யென்று எண்ணி உன்னை எண்ணாமலும் நண்ணாமலும் இருந்து விட்டேன். உடம்பென்னும் குடிசையிலிருந்து உயிர் பிரியும் பொழுதும் உன்னை அறியாதவனாய் உள்ள நான் திருநின்ற செம்மை நெறியில் செல்லும் வழியறியேன். பாலனாய்க் கழிந்த நாளிலும், மாதர் மேலனாய்க் கழிந்த நாளிலும், மெலிவும் மூப்பும் உற்றுக் கைக்கோல் ஏந்தி மூன்று காலுக்குத் தக்கவனாகிக் கழிந்த நாளிலும் உயிர்த்துணையாகிய உன்னைக் குறியாகக் கொள்ளுதல் இல்லாமல் கெட்டேன்' என்று நாவரசர் இப்பதியின் இறைவனிடம் கூறுவது நினைத்தற்குரியது. இர.கி.

திருக்கொள்ளம்பூதூர்: தஞ்சை மாவட்டம், கொரடாச்சேரி-குடவாசல் பாதையில் உள்ளது. இவ்வூர் குடவாசலுக்குத் தென்கிழக்கே ஐந்து கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ளது. திருக்களம்பூர் எனச் சொல்லப்பெறும் இத்தலம் வெட்டாற்றங்கரையில் உள்ளது. வில்வவனம் என்ற பெயரும் இதற்குண்டு. அகத்திய காவேரி எனவும் முள்ளியாறு எனவும் வெட்டாறு கூறப் பெறுகிறது. கூவிளம்பூதூர்

என்பது கொள்ளம்பூதூர் என்று மருவி வழங்கப் பெறுகிறது என்பர். மதுரையில் அனல், புனல் வாதங்களில் சமணரை வென்று திரும்பிய திருஞான சம்பந்தர் இங்கு வந்தபொழுது ஆறு பெருக்கெடுத்தோடியது. ஆற்றைக்கடத்தற்குரிய பரிசிலைச் செலுத்துவாரில்லை. கரையில் கட்டப்பட்டிருந்த பரிசிலை அவிழ்த்து விட்டு அதில் அடியாருடன் ஏறிக்கொண்டு, 'கொட்டமே கமழும் கொள்ளம் பூதூர்' என்று தொடங்கிப் பாடல்தோறும், 'செல்ல உந்துக' என்று குறிப்புடன் சம்பந்தர் பாடினார். பரிசில்கள் தாமே நகர்ந்து ஆற்றின் அக்கரையில் சேர்ந்தன என்பது வரலாறு. பெரியபுராணத்தில் இவ்வரலாற்றைக் காணலாம். ஆண்டு தோறும் ஐப்பசி அமாவாசையில் இவ்வரலாற்றைக் குறிக்கும் விழா நடைபெறுகின்றது. இத்தலம் இவ்வகையில் பாடல்பெற்றத்தலமாகத் திகழ்கிறது. இத்தலத்து இறைவன் வில்வனேசுவரர்; இறைவி சௌந்தராம்பிகை.

'கொள்ளம்பூதூரில் வாசனைப் பொருள்கள் கமழ்கின்றன; தென்னை மரங்கள் சூழ்ந்துள்ளன; குவளை மலர்களும்,கொன்றை மலர்களும் நிறைந்துள்ளன; ஓடங்கள் வந்தணைகின்றன; ஆறு வந்தணைகின்றது; குரங்குகள் மிகுதியாக உள்ளன; பருவரால் மீன்கள் உகளுகின்றன. கழனிகள் நிறைந்துள்ளன', என்று சம்பந்தர் இவ்வூரின் நிலவளத்தையும் நீர் வளத்தையும் மொழிகின்றார்.

'நட்டம் ஆடிய நம்பன், வெண்மை தவள நீறணி தலைவன், நின்ற புன்சடை நிமலன், ஆடல் பேணிய அடிகள், ஏறு தாங்கிய இறைவன், அரக்கனைச் செற்ற ஆதி, இருவர் காண்பரியான், தேரமண் செற்ற செல்வன்', என இறைவனைப் போற்றிப் பரவுகின்றார் சம்பந்தர்.

நாவலமே கோலாகக் கொண்டு பரிசிலைச் செலுத்தி ஆற்றைக் கடந்து கரைசேர்ந்த நிகழ்ச்சி வியத்தற்குரிய ஒன்றாக உள்ளது; சம்பந்தரின் இறையுணர்வின் சிறப்பைக் காட்டுகிறது. தொண்டர்தம் அன்பு,இறைவனின் அருள் ஆகியவை இந்நிகழ்ச்சியால் விளக்க முறுகின்றன. இர.கி.

திருக்கொள்ளிக்காடு: தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருவாரூர் திருத்துறைப்பூண்டிச் சாலையிலுள்ள திருநெல்லிக்காவல் என்ற ஊருக்குத் தென்மேற்கே 4.கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது இத்தலம். இதனைத் தீக்கடவுள்வழிபட்ட தலம் என்பர். கொள்ளி என்பது தீ என்று பொருள்படும். மேற்கு நோக்கிய சிறிய கோயில் இங்குள்ளது. இக்கோயிலில் சனிப்கவானுக்கென ஒரு சந்நிதி உள்ளது. திருஞானசம்பந்தரால் பாடப்பெற்ற திருத்தலமாக விளங்குகிறது. இது காந்தார பஞ்சமப் பண்ணிலமைந்த ஒரு பதிகத்தால் இத்தலச் சிறப்புப் பாடப் பெற்றுள்ளது. இத்தலத்து இறைவன் அக்கினிபுரீசுவரர்; இறைவி, பஞ்சின் மெல்லடியாள்

'நிணம்படுசுடலையில் நீறுபூசி நிற்பார்; பேய்களுடன் சேர்ந்து ஆடுவார்; வெண்தலை ஓட்டில் பலிச்சோறு உண்பார்; எனினும் பெருங்குணம் உடையவர்; தமது தொண்டன் மார்க்கண்டேயனுக்காகக் கூற்றினை உதைத்தவர்; வானவர்க்காகத் தம் மிடற்றின்கண் நஞ்சினை வைத்துக் கொண்டவர்; மத்தம், வன்னி, கொன்றை ஆகிய மலர்களை அணிந்து கொண்டவர்; அடிமை கொண்டு எம்மை ஆள்பவராயினும் கோவணம் அணிபவர்; வில்லால் மூவெயிலை எரித்தவர்; மஞ்சுதோய் கயிலையில் உமையம்மையுடன் மகிழ்ந்திருப்பவர்; யானையின் தோலைப் போர்த்துக் கொண்டவர்; கங்கை நதியையும் மதியையும் தம் சென்னியில் ஏற்றவர்' என்று ஆர்வத்துடன் குறிப்பிடும் சம்பந்தர்,தாம்வீற்றிருக்கும் கயிலைமலையைத் தனது தோளால் இராவணன் எடுத்தபொழுது தம் கால் திருவிரலால் அவன் முயற்சியைத்தடுத்தமையை நவில்கின்றார்.'தம்மைப் படுத்தனர்', என அறிந்து சாமவேதத்தால் இராவணன் இறைவரைப் பரவினான். அதனைக் கேட்டு மகிழ்ந்த இறைவர் அவனை விடுவித்ததுடன் அவனுக்கு வாள் ஒன்றினைப் பரிசாக வழங்கினார்' என்ற செய்தியைத் தெரிவிப்பதன் வாயிலாக இறைவரின் வீரம், ஈரம் ஆகிய இரு பண்புகளையும் இயம்பும் சம்பந்தர் திறம் காணத்தக்கது. அறிவுக்கு எட்டாத இறைவர் அன்புக்கு எட்டுபவர் என்ற கருத்தை அயனும் மாலும் இறைவர்தம் அடிமுடி தேடி அயர்ந்த செய்தியைக் கூறி விளக்குகின்றார் சம்பந்தர். சம்பந்தர் பதிகச் செய்திகள் இத்தல இறைவர்தம் எளிமை, அருள்தன்மை, ஆற்றல் ஆகியவற்றை விளக்குவனவாக உள்ளன. இர.கி.

திருக்கோட்டாறு: இது, தேவாரப் பாடல் பெற்ற, காவிரியின் தென்கரைத் திருத்தலங்களுள் ஐம்பத்து மூன்றாவதாகும். இப்போது 'கொட்டாரம்' எனப்படும் இவ்வூர் திருநள்ளாறு புகைவண்டி நிலையத்தினின்றும் வடமேற்கே 5 கி.மீ. தொலைவிலும், அம்பகாத்தூர் புகைவண்டி நிலையத்தினின்றும் வடகிழக்கே 3 கி.மீ. தொலைவிலும் இளையான்குடிக்கு மேற்கே 3 கி.மீ. தொலைவிலும் உள்ளது.

'ஐராவதம்' பூசித்துப்பேறு பெற்றமையால் இத்தலத்து இறைவனுக்கு 'ஐராவதேசுவரர்' என்று பெயர். அம்மை; வண்டமர் பூங்குழலி. தீர்த்தம்; ஐராவத தீர்த்தம். 'கருந்தடங்கண்ணின்......'எனவும்

'வேதியன் விண்ணவர்......' எனவும் தொடங்கும் திருஞான சம்பந்தரின் இரண்டு பதிகங்கள் இதற்கு உண்டு. ஐராவதமாகிய வெள்ளையானை பூசித்த செய்தியினைச் சீகாமரப்பண்ணில் அமைந்த 'கருந் தடங்கண்ணின்' எனத் தொடங்கும் பதிகப் பாட லில், சம்பந்தர் குறிப்பிடுகின்றார். வீ.சொ.

திருக்கோட்டியூர் வைணவர் கொண்டாடும் நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளுள் ஒன்று ;பாண்டிய நாட் டில் இருப்பது; திருப்புத்தூர் – சிவகங்கைச் சாலை யில் திருப்புத்தூருக்கு அப்பால் 9½கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது.

இரணியன் மூவுலகையும் ஆண்ட காலத்தில் தேவர்கள் அவனை அழிப்பதற்குரிய வழியினைத் திரளாகக் (கோட்டியாக) கூடிச் சிந்தித்த இடமாத லின் இவ்வூருக்குக் 'கோஷ்டீபுரம்' என்னும் வட மொழிப் பெயர் உண்டாயிற்று. அதுவே, கோட்டி யூர் எனத் தமிழில் வழங்குகிறது.

பெரியாழ்வார், கண்ணன் பிறந்த ஆயர்பாடி யாக இவ்வூரினைக் கருதிப் போற்றிய சிறப்பு இதற்கு உண்டு. மேலும், வைணவப் பெரியோர்களுள் ஒருவ ரான திருக்கோட்டியூர் நம்பி பிறந்தருளிய பெருமை யும் இவ்வூரினைச் சாரும்.

இங்குள்ள கோயில் பெரியது. பல தளங்களைக் கொண்டது. இங்குப் பெருமான் கிடத்தல், நிற்றல், இருத்தல் ஆகிய மூவகைக் கோலங்களிலும் காட்சி தருகிறான். அடித்தளத்தில் கிடந்த கோலத்தில் பள்ளிகொண்ட பெருமாளும், இடைத்தளத்தில் நின்ற கோலத்தில் சௌமிய நாராயணப் பெருமா ளும், மேல்தளத்தில் இருந்த கோலத்தில் வைகுண்ட நாதனும் கோயில் கொண்டுள்ளனர். இவற்றோடு தரைமட்டத்தில் கிருட்டிணன் நடனக் கோலத்தில் திகழ்கிறான். இத்திருக்கோயிலின் வடக்குக் கோபுர வாயிலில் இருபக்கங்களிலும் இரணியனோடு சிங்கப் பிரான் போர் செய்யும் உருவம் ஒன்றும், இரணிய னைக் கொல்லும் உருவம் ஒன்றும் அழகிய சிற்பங் களாக அமைந்துள்ளன. இராமானுசர் திருக்கோட்டி யூர் நம்பியிடத்துத் திருமந்திரத்தைக் கேட்டு, விமா னத்தின் மீது ஏறியிருந்து பலருக்கும் அதுவரை தெரி யாமல் மறைவாக இருந்த அதனைத் தம் ஆசிரியரின் ஆணையையும் மீறி உரக்கச் சொல்லி அனைவரும் கேட்டு உய்யுமாறு வெளியிட்டருளினார். அதன் அடையாளமாக எம்பெருமானார் திருவுருவம் கோபுரத்தின்மேலே அமைக்கப்பெற்றிருக்கிறது.

இத்திருப்பதியினைப் பெரியாழ்வார், திருமங்கை யாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார்,திருமழிசை யாழ்வார் ஆகியோர் போற்றிப் பாடியுள்ளனர். அடியார் உயர்வையும், போற்றாது திரிவார் தாழ் வையும் 'நாவகாரியம்' என்னும் திருமொழியிலும், திருமங்கையாழ்வார் அங்குப் பெருமான் தன்பால் சார்ந்தார்க்குத் தன்னை உடைமையாக்கிக் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள நிலையை 'எங்கள்' என்னும் திரு மொழியிலும் சிறப்பாகப் பாடியுள்ளனர். பெரியாழ் வார் காலத்தில் மதுரையை ஆண்ட சீமாறன் சீவல்லபனுக்கு அமைச்சராய் இருந்த செல்வநம்பி திருக்கோட்டியூர்ப் பெருமானுக்குச் சேவை புரிந் துள்ளான் என்பது பெரியாழ்வார் திருமொழி யிலிருந்து (4: 4: 8) தெரியவருகிறது. தெ.ஞா.

திருக்கோட்டியூர் நம்பி இராமானுசரின் ஆசிரியர் ஐவருள் ஒருவர். ஆளவந்தார் சீடர்களுள் தலைமையானவர். இவர் ஆளவந்தார் பிறந்து பதி னோராண்டுகள் சென்றபின் கி.பி. 987–இல் திருக் கோட்டியூரில் பிறந்தார். பெரியாழ்வாருக்கு நெருக்க மானவராக விளங்கிய செல்வ நம்பியின் மரபிலே வந்தவர். இவரது திருப்பெயர் குருகேசன் (திருக் குருகைப்பிரான்) என்பதாகும்.மறையவர் குலத்தைச் சார்ந்தவர்.

இவர் இராமானுசருக்குத் திருமந்திரத்தையும் அதன் பொருளையும் அறிவுறுத்தியவர்; அதன் பொருட்டுஇராமானுசரைப் பதினெட்டு முறை திருக் கோட்டியூருக்கு நடக்கச் செய்தவர்;தாம் அறிவுறுத்தும் மந்திரத்தை வேறு எவருக்கும் சொல்லிவிடக்கூடாது என்று உறுதிமொழி பெற்றுப் பின்னரே இராமானுச ருக்குத் திருமந்திரப் பொருளைத் தெரிவித்தவர். இராமானுசர் தம் பெருங்கருணையினாலே ஆசிரிய ரின் ஆணையையும் மீறி, 'நமக்கு நரகம் வந்தாலும் வரட்டும்; பலர் உய்யவேண்டும்'என்னும் கருத்தோடு கோயில் கோபுரத்தின் மீது ஏறிநின்று பலர்க்கும் திரு மந்திரப் பொருளை வெளியிட்டார். இவர் அதனைக் கண்டு இராமானுசரின் பேரருளை உணர்ந்து வியப்ப டைந்து அவரை 'எம்பெருமானாரே' என்று அழைத்து அணைத்துக்கொண்டார். மேலும் இவரே அவருக்குச் சரம சுலோகத்தின் பொருளையும் சொல்லிவைத்துத் தக்கவர்களுக்குச் சொல்லவும் பணித்தருளினார்.

திருமலையாண்டானை எம்பெருமானாருக்குத் திருவாய்மொழியைக் கற்பிக்கும்படி பணித்தவர் இப் பெருந்தகையேயாவார். சில பாசுரங்களுக்கு இராமா னுசர் புதிய விளக்கங்களைத் திருமாலையாண்டா னிடம் கற்கும்போது தெரிவித்தார். திருமலையாண் டானுக்கு அவ்விளக்கங்கள் ஆளவந்தாரிடம் கேட் டறியாதனவாக இருந்தன. எம்பெருமானார் தாமே புதிய பொருள்களைக் கற்பித்துச் சொல்கிறார் என்று

கருதிய அவர் திருவாய்மொழி சொல்லிக்கொடுப்ப தனை நிறுத்தினார். அப்பொழுது, இவர் திருமலை யாண்டானுக்கு எம்பெருமானார் பெருமைகளை எடுத்துச் சொல்லி மறுபடியும் பாடம் சொல்வதைத் தொடங்குமாறு செய்தார்.

திருவரங்கத்தில் உள்ளார் எம்பெருமானாருக்கு உணவில் நஞ்சுஇட்டமையால் அவர் பட்டினி கிடந்தார். அதனைக் கேள்விப்பட்டுத் திருக்கோட்டியூரிலிருந்து விரைந்து வந்து எம்பெருமானார் சீடர்களுள் கிடாம்பியாச்சானுக்கே அவர் திருமேனியில் பரிவு உள்ளதைக் கண்டறிந்து அவரை அவருக்கு மடைப் பள்ளித் தொண்டு செய்யும்படி பணித்தார்.

இவருக்குத் தெற்காழ்வான் என்னும் மைந்தர் ஒருவரும், தேவகிப்பிராட்டியார் என்னும் மகள் ஒருத்தியும் இருந்தனர். இவ்விருவரும் இராமானுசருக்கு அடியவர்களாக விளங்கினர். திருக்கோட்டியூர் நம்பிகள் நூற்றைந்து ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவர் என்பர்.

தெ.ஞா.

திருக்கோட்டூர் தேவாரப்பாடல் பெற்றதலங்களுள் ஒன்று; தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் திருத்துறைப் பூண்டிப் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து வடமேற்கில் $14\frac{1}{2}$கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இது காவிரித் தென்கரைத் தலங்களுள் ஒன்று. சோழர் காலக் கல்வெட்டுகள் இதனை 'நென்மலி நாட்டிலுள்ள கோட்டூர்' என்று குறிப்பிடுகின்றன.

இவ்வூரில் இரு கோவில்கள் உள்ளன. மேற்கில் உள்ள கோவில் திருஞான சம்பந்தரால் பாடப் பெற்றது. இங்கு எழுந்தருளியுள்ள இறைவன் பெயர் கொழுந்துநாதர். 'கொழுந்தாண்டார்', 'மூலத்தானவுடையார்,' 'கொழுந்தீசுவர சுவாமி' என்று காலந்தோறும் வேறுபட்ட பெயர்களைக் கல்வெட்டுகள் குறிப்பிடுகின்றன. இறைவி பெயர் தேன்மொழிப்பாவை. வன்னி இதன் தலமரம்.

தேவர்களும் குச்சர முனிவர்களும் இங்குள்ள இறைவனை வழிபட்டுப் பேறு எய்தினர் எனத் தேவாரம் குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வூர், மாளிகை கோபுரம், கூடம், மணி அரண், சாலை, பொன் மண்டபம், மதில், பொழில் முதலியன கொண்டு சிறப்புடன் விளங்கியதாகச் சம்பந்தர் (திருக்கோட்டூர்:7) குறிப்பிடுகின்றார். இங்குள்ள கோவிலில் 23 கல்வெட்டுகள் படியெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் பெரும்பாலன சோழர் காலத்தவை. மா.இரா.

திருக்கோடி: பாடல்பெற்ற தேவாரத்தலங்களுள் ஒன்றாகிய இது இக்காலத்தில் குழகர் கோயில் என வழங்கப்பெறுகின்றது. இது தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் திருமறைக்காட்டிற்குத் தெற்கில் $9\frac{1}{2}$ கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இவ்வூருக்குத் தெற்கில் $1\frac{1}{2}$கி.மீ.இல் கோடிக்கரை என்னும் கடல்துறை இருக்கின்றது.

இவ்வூர் ஒரு சைவத் திருத்தலமாகும். தேவர்கள் உண்டு எஞ்சிய அமுதத்தை வாயு, விண்ணில் எடுத்துச் செல்கையில் சிறிது கீழே விழுந்தது; கீழே விழுந்த அமுதம் இலிங்க உருவாய் அமைந்தது. இதனால் இறைவன் அமிர்தகடேசர் என்று பெயர் பெறுகிறார். இறைவி பெயர் மையார் தடங்கண்ணி. இங்குள்ள புனித தீர்த்தம் அமுதவாரி.

சுந்தரர், சேரமான் பெருமாள் நாயனாருடன் வந்து இத்தலத்தை வணங்கினார். கடற்காற்று வீசும் கரையில் இறைவன் தனித்திருப்பதைக் கண்டு சுந்தரர் வருந்திப் பாடிய தேவாரப் பதிகம் உள்ளது. 'குரவம் பொழில் சூழ்தரு கோடி' (திருக்கோடிக் குழகர்:6) என்று சுந்தரர் இவ்வூரைக் குறிப்பிடுவார். இங்குக் கோயில் கொண்டுள்ள முருகனுக்கு ஒரு திருமுகமும் ஆறு திருக்கரங்களும் இருக்கின்றன. கடற்கரையில் உள்ள சித்தர் ஆசிரமத்தில் மராட்டிய மொழியில் ஒரு கல்வெட்டுள்ளது. மா.இரா.

திருக்கோடிகா: சோழ நாட்டில் காவிரி வடகரையில் உள்ள திருப்பதி. இது தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருவிடைமருதூர் அருகே உள்ளது. இது காவிரி வடகரைத் தலங்களுள் முப்பத்தேழாவது ஆகும். இதனை முக்கோடி முனிவர் வழிபட்ட தலம் என்பர். கோவிலுக்கு வடக்கே சிருங்க தீர்த்தம் இருக்கிறது. இதன் பெயர்க் காரணம் புலப்படவில்லை. இது திரிகோடி அதாவது மூன்று கோடி இருடிகள் பூசித்த காரணத்தால் இப்பெயர் பெற்றது என்பர்.திருக்கோடிகாவில் சோலைக் கோவில் உண்டு. இது திருக்கோடிக்காவல் எனவும் வழங்கப்படும்.

இத்திருக்கோவிலில் முற்காலத்துப் பல்லவர்களுள் நந்திப் போத்தரையன், விசய நிருபதுங்க விக்கிரம வர்மன் என்பவர்களுடைய கல்வெட்டுகளும், பிற்காலப் பல்லவர்களுள் கோப்பெருஞ்சிங்தேவர் காலத்துக் கல்வெட்டுகளும், முத்தரையர்களுள் இளங்கோ முத்தரையர் காலத்துக் கல்வெட்டுகளும், பாண்டியர்களுள் மாறன் சடையன் காலத்துக் கல்வெட்டுகளும், சோழ மன்னர்களுள், மதுரை கொண்ட கோப்பர கேசரிவர்மன், முதலாம் இராசராச சோழன், முதற்குலோத்துங்கன், விக்கிரம சோழன், மூன்றாம் குலோத்துங்கன் என்பவர்

களுடைய கல்வெட்டுகளும் ஆக ஐம்பது கல்வெட்டு கள் இருக்கின்றன.

இத்திருக்கோவில், திருவிசைப்பா பதிகம் பாடிய கண்டராதித்த சோழ தேவரது மனைவியாராகிய செம்பியன் மாதேவியாரால் கற்றளியாக ஆக்கப்பெற்ற பெருஞ்சிறப்புடையது. இவ்வம்மையார் இக்கோவிலைக் கட்டுவதற்கு முன்பு இங்கிருந்த இருபத்தாறு கல்வெட்டுகளைப் பெரிதும் பாதுகாத்தார். அவற்றைத் தாம் கட்டிய கோவிலில் செதுக்கி வைத்தார். இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவர் திருக்கோடி காவல் பெருமாள், திருக்கோடிகாவல் மகாதேவர், திருக்கோடிகாவுடையார் என்னும் பெயர்களால் கூறப்பெற்றுள்ளார். இக்கோவில் திருச்சுற்று மாளிகை விக்கிரமசோழ தேவரால் கட்டப்பெற்றதாகும். அதில் விக்கிரம சோழன் திருமாளிகை என எழுதப் பெற்றுள்ளது.

இவ்வூர் முதலாம் இராசராசன் காலத்தில் (ஐந்தாம் ஆண்டுக் கல்வெட்டு) வடகரை நல்லாற்றூர் நாட்டுத் திருக்கோடி காவல் எனவும், கோப்பெருஞ்சிங்கன் காலத்தில் விருதராச பயங்கர வளநாட்டு நல்லாற்றூர் நாட்டுத் திருக்கோடிகா எனவும் கூறப்பெற்றுள்ளது. நந்திப் போத்தரையர் என்னும் முற்காலப் பல்லவர் கல்வெட்டினால் இக்கோவிலில் சிறு நங்கை ஈச்சரம் என்னும் பெயருள்ள கோவில் ஒன்று உண்டு என்று கூறப்பெற்றுள்ளது. திருக்கோடிகாவிற்குக் கண்ணமங்கலம் என்னும் வேறு பெயரும் உண்டு.

கோபுரத்தின் வாசல் இடப் பக்கத்தில் புதுவை புரி பிள்ளைப் பெருமாள் மகனார் சடையரைப் பற்றிய பாடல்கள் இருக்கின்றன. அ.ஆ.

திருக்கோலக்கா: இது திருத்தாளமுடையார் கோயில் எனவும் வழங்கப்படுகிறது; தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் சீர்காழியிலிருந்து மேற்கில் 1.கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. திருக்கோலக்காவிற்கும் சீர்காழிப் புகைவண்டி நிலையத்திற்கும் இடையில் கழுமல வாய்க்கால் ஓடுகிறது. இலந்தைவனம் நிறைந்ததால் இத்தலம் திருக்கோலக்கா என்று பெயர் பெற்றது என்று திரு.வி.க. குறிப்பிடுவார்.

இது தேவாரப் பாடல்பெற்ற ஒரு தலம். திருஞானசம்பந்தரும், சுந்தரரும் பாடிய பதிகங்கள் உள்ளன. உமாதேவியின் அருள்பெற்றதும் ஞான சம்பந்தர் முதன்முதலில் இன்னிசை பாடி வழிபட்ட தலமிது. இங்குத் தான் அவர் 'மடையில் வாளை பாய' என்ற தக்க ராகப் பதிகத்தைக் கைகொட்டிப் பாடினார். பிள்ளைப் பெருமானின் பிஞ்சுக் கைகள் தாங்கமாட்டாதென்று இறைவன் அவருக்கு ஐந்தெழுத்து எழுதிய பொற்றாளம் கொடுத்தருளினான். அம்மை அதற்கு ஓசை கொடுத்தாள். தாளம் கொடுத்த இறைவன் திருத்தாளமுடையார் என்றும் ஓசை கொடுத்த அம்மை ஓசை கொடுத்த நாயகி என்றும் பெயர்பெற்றனர். மா.இரா.

திருக்கோவலூர் தென்னார்க்காடு மாவட்டதில் தென்பெண்ணை ஆற்றின் தென்கரையில் அமைந்துள்ளது. வடகரையில் திருவறையணிநல்லூர் உள்ளது. இங்குப் புகைவண்டி நிலையம் உண்டு. விழுப்புரத்திலிருந்தும், திருவண்ணாமலையிலிருந்தும் நல்ல சாலை வசதி உள்ளது.

கோபாலனாகிய திருமால் எழுந்தருளியிருக்கும் தலமாதலால் கோவலூர் என்று பெயர் அமைந்ததென்று திரு.வி.க. குறிப்பிடுவார். இது மிகப் பழமையான ஊர். இந்நகரைக் 'கோவல்' என்று அகநானூறு (35) குறிக்கின்றது. இது திருமுனைப்பாடி அல்லது 'மலாடு' என்னும் நாட்டின் தலைநகராக இருந்தது. இந்நாட்டை ஆண்டவர்கள் மலாடர் எனச் சொல்லப்பட்டனர். இம்மன்னர்களுள் மலையமான் திருமுடிக்காரி சிறந்தவன்.

திருஞானசம்பந்தரும், திருநாவுக்கரசரும் இவ்வூர்ச் சிவனைப் போற்றிப் பதிகங்கள் பாடியுள்ளனர். மெய்ப்பொருள் நாயனார் இதனைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டார் என்று பெரிய புராணம் கூறுகின்றது. இவ்வூர் மேலூர், கீழூர் என இரு பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது. மேலூரே திருக்கோயிலூர் என இன்று வழங்கி வருகின்றது. இங்கு இடைக்கழி என்னும் பெருமாள் கோவில் உள்ளது. திரிவிக்கிரமன் அல்லது உலகளந்த பெருமாள் என்பது இறைவன் பெயர். திருமால் நின்ற கோலத்தில் அருள்புரிகின்றார். பூங்கோவல் நாச்சியார் என்பது அம்மை பெயர். இது ஐந்தாம் கிருட்டிண சேத்திரம் ஆகும். முதல் மூன்று ஆழ்வார்களும் இங்குத்தான் சந்தித்துக் கொண்டதாகக் கதை வழங்குகின்றது. கீழூர்ப் பகுதியில் வீரட்டானக் கோவில் உள்ளது. சிவபெரு மானின் அட்டவீரட்டானக் கோவில்களுள் இதுவுமொன்று. சிவபெருமான் இங்குத்தான் அந்தகாசுரனை அழித்ததாகப் புராணம் கூறுகிறது. இறைவன் பெயர் வீரட்டேசுவரர். இறைவி பெயர் பிருகந்நாயகி அல்லது சிவானந்தவல்லி. மூலவர் ஏழு அடி உயரமுள்ள சுயம்புலிங்கம். உற்சவ மூர்த்தியான அந்தகாசுர சம்கார மூர்த்திக்கு இருபுறத்திலும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், மெய்ப்பொருள் நாயனார் ஆகியோரின் திருவுருவங்கள் உள்ளன.

தென்பெண்ணை ஆற்றின் நடுவில் உள்ள கபிலக் குன்றின் மீதும் ஒரு சிறிய கோவில் காணப்படுகிறது. சங்கப்புலவர் கபிலர் இக்குன்றில் தான் தீமூட்டி உயிர்நீத்தார் எனக் கூறப்படுகிறது. இதற்கு ஆதார மாகத் திருக்கோவலூர் வீரட்டானேசுவரர் கோவி லில் ஒரு கல்வெட்டுள்ளது. மா.இரா.

திருக்கோவையார்: 'கோவை' என்பது அகப் பொருள் பற்றிய நூல். பல பொருள் பற்றிய கருத்துக் களை இணைத்துச் செய்யப்பெறும் நூல்கள் ஆசாரக் கோவை, மும்மணிக்கோவை போன்றவை பல இருப் பினும், 'கோவை' என்று தனியாகக் கூறும்போது இச்சொல் அகப்பொருள் பற்றிய நூல் ஒன்றையே குறிக்கும். சிறு பிரபந்தங்களுள் கோவை என்பதும் ஒன்று. திருக்கோவையார் இந்தப் பிரிவில் அடங்கும். இதற்குத் 'திருச்சிறம்பலக் கோவையார்' என்றும் பெயர் உண்டு. பிற கோவைகளெல்லாம் பாட்டுடைத் தலைவன் பெயரொடு இணைந்தோ வேறு பெயர் களோடு இணைந்தோ நின்று 'கோவை' யாகக் கூறப் பெறினும், இந்நூல்மட்டும் இதன் தொன்மையும் சிறப்பும் கருதி 'திரு' என்னும் அடைமொழியும் சிறப் புப் பொருளைத் தரும் 'ஆர்' விகுதியும் பெற்றுத் திருக்கோவையார் எனப் போற்றப் பெறுகின்றது.

இத்திருக்கோவையாரை இயற்றியவர் திருவாச கம் பாடிய மாணிக்கவாசகர். 'பாவை பாடிய வாயால் கோவை பாடுக' என்று இறைவன் கட்டளை யிட, அவர் மொழிப்படி இத்திருக்கோவையாரை மாணிக்கவாசகர் பாடினர் என்பர். இவர்தம் திரு வாசகத்தே அமைந்த 'திருவெம்பாவை' என்ற பாவை யும் பிறவும் இவர் தம்மைத் தலைவியாகக் கொண்டு, தலைவனாம் இறைவனை எண்ணிப் பாடியனவாக அமைகின்றன. அவற்றை ஒட்டியே, முழுநூலாக இதைப்பாட வேண்டும் என இறைவன் ஆணையிட் டனன் போலும்.

மாணிக்கவாசகர் காலம் பற்றி இருவேறு கருத்து கள் உள்ளன. இவர் சங்க காலத்துக்குப் பின்னும் தேவாரம் பாடிய மூவருக்கு முன்னும் மூன்று அல்லது நான்காம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரெனவும், மூவருக் கும் பிற்பட்டவர் எனவும் இருவேறு கருத்துகள் உள்ளன. எனினும் முன்னதே ஏற்புடைத்தாகும் என் பது ஆய்வாளர் முடிவு. இக்கோவையாரில் 306, 327 ஆம் பாடல்களில் வரகுணன் பற்றிய குறிப்பு வருவ தால், பத்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பாண்டி யன் வரகுணனை இது குறிக்கும் என்றும் எனவே இவர் மூவருக்குப் பின் பத்தாம் நூற் றாண்டில் வாழ்ந்தவர் என்றும் கூறுவர். மேலும் பாமுறையாலும் பிறதொடர்களாலும் இக்கொள் கையினை வலியுறுத்துவர். எனினும் ஆய்ந்து நோக் கின் மூவருக்கு முந்தியும் சங்ககாலத்துக்குப் பிந்தி யும் தமிழக வரலாற்றில் குறிக்கப்பெறும் இருண்ட காலத்தில் காரைக்காலம்மையார், கோச்செங்கட் சோழர் போன்றோர் வாழ்ந்த காலத்தை ஒட்டி வாழ்ந்தவர் என்பது வலியுறுத்தப்பெறும். அந்த இருண்ட காலத்தில் 'வரகுணன்' என்று ஒருவன் வாழ்ந்திருக்க மாட்டான் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? அக்காலத்தில் எண்ண முடியாத எத் தனையோ மாறுபாடுகள் நிகழ்ந்துள்ளன. சங்ககால இலக்கிய அமைப்புக்கும் பின் தெளிந்த தேவார காலத்து இலக்கிய அமைப்புக்கும் பெரும் வேறுபாடு கள் உள்ளன. எனவே மாணிக்கவாசகர்தம் பாவகை கள் அந்த இருண்டகால இலக்கிய மாற்றத்தால் அமைந்தவை எனக் கொள்ளலாம். மேலும் மாணிக்க வாசகர் புத்தரை வாதில் வென்றவர் எனப் பெறுவ தாலும் மகாவமிசம் இதைக் குறிப்பதாலும் தமிழ கத்தே புத்தசமயம் தழைத்தோங்கிய கி.பி. 3–ஆம் 4–ஆம் நூற்றாண்டில் இவர் வாழ்ந்தார் என்பது பொருந்தும். மலையாளச் செப்புப்பட்டயம் ஒன்று கி.பி. 3–ஆம் நூற்றாண்டில் இவர் இந்தியக் கிறித்தவ ரைச் சைவராக்கினார் என்று குறிப்பிடுகிறது. எனவே, மாணிக்கவாசகர் கி.பி. 3 அல்லது 4–ஆம் நூற்றாண்டினர் என்பது உறுதி செய்யப் பெறுகின்றமையின் இத்திருக்கோவையாரும் அக் காலத்ததேயாகும்.

சிலர் மாணிக்கவாசகர் இத்திருக்கோவையாரை இயற்றவில்லை எனவும் சிவபாத்தியர் என்பார் ஒருவர் எழுதினார் எனவும் கூறுவர். ஆயி னும் அவர்தம் கூற்றுக்கு ஆதாரம் இல்லை. மேலும் திருக்கோவையாரில் வரும் தில்லைக் கூத்தனைப் பற் றிய பல தொடர்கள் கற்போர்க்குத் திருவாசகத்தை நினைவூட்டுகின்றன. வேறு அடைமொழி இன்றி 'திரு' ஒன்றினாலேயே இரண்டும் குறிக்கப் பெறுவ தும் எண்ணத்தக்கது. மற்றும் திருவாசகத்தில் குறிக் கப்பெறும் பல முக்கிய தலங்கள் இதிலும் குறிக்கப் பெறுகின்றன. கழுக்குன்று (107) குற்றாலம் (94,135) ஈங்கோய்மலை (113) திருப்பனையூர்(137) பரங்குன்று (144,178,279,292) இடைமருது, ஏகம்பம், வாஞ்சியம் (268) திருப்பூவணம் (300,338) ஆகிய தலங்கள் இத் திருச்சிற்றம்பலக் கோவையில் குறிக்கப்பெறுகின்றன. எனவே, இதை மணிவாசகர் இயற்றினார் எனக் கொள்ளலே பொருந்தும். இந்நூல் சைவத் திருமுறை களுள் எட்டாம் திருமுறையில் திருவாசகத்தொடு இணைக்கப்பெற்று உள்ளமை இக்கருத்தினை உறுதி யாக்கும்.

இனி, இக்கோவை பாவமைப்பில் பிறவற்றொடு ஒத்ததாக இருப்பினும் பின் வந்த பல கோவைகளி

லும் வேறுபட்டுள்ளதைக் காணலாம். வைப்பு முறையிலும் துறைஅமைப்பிலும் இது வேறுபட்டுள்ளது. இயற்கைப் புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற் கூட்டம் என்ற நிலைமாறி இடந்தலைப்பாடு பின் வருகின்றது; அதுவும் ஒரே பாட்டுடன் முடிகின்றது. வண்டோச்சி மருங்கணைதலும் நாணிக்கண் புதைத்லும் பாங்கர் கூட்டத்தில் உள்ளன. தழைமறுத்தலுக்குப் பல துறைகள் (91-104) உள்ளன. சிலதுறைகளின் பெயர்கள் மாறுபட்டுள்ளன. இன்னும் பல வகையிலும் வேறுபாடுகள் காணலாம். இந்நூல் முதல் வந்த காரணத்தாலே பின்வந்த இலக்கண இலக்கிய அமைதிகளுக்குச் சற்று மாறுபடுவது இயற்கையே.

இத் திருக்கோவையார் வெறும் காமநூல் அன்று எனவும், கற்போர் உளத்துக்கு ஏற்ப, இதுவே வேதமாகவும், சிவாகமமாகவும், இலக்கணநூலாகவும், இலக்கியநூலாகவும் அமையும் எனவும் கூறுவர். திருவாசகத்தைப் போன்றே இதுவும் திருவுடை நூலாகும். காண்க: எட்டாம் திருமுறை. அ.மு.ப.

திருக்கோழம்பம்: தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் நரசிங்கம் பேட்டை புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து தென்கிழக்கே 3 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது இவ்வூர். திருநாவுக்கரசரும், திருஞானசம்பந்தரும் இவ்வூரைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளனர். இறைவன் கோகிலேசுவரர்; இறைவி சவுந்திர நாயகி. சந்தசு என்ற கந்தருவன் தேவேந்திரன் சாபம் காரணமாகக் குயிலாகத் திரிந்து, இங்கு வந்து இறைவனை வழிபட்டுச் சாப நீக்கம் பெற்றதாகத் தலவரலாறு கூறுகிறது. பி.தெ.

திருக்கோளிலி எனும் சைவத் திருப்பதி தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ளது. இதன் மற்றொரு பெயர் திருக்குவளையாகும். கீழ்வேளூர் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து தெற்கே 11கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் உள்ளது. இது ஏழு விடங்கத் தலங்களுள் ஒன்று. தேவார மூவரும் பாடிய ஊர். இங்குள்ள கோயில் இறைவன் பெயர் கோளிலிநாதர்; இறைவி வண்டமர் குழலம்மை, இக்கோயிலில் வரலாற்றுக் குறிப்பு அடங்கிய கல்வெட்டுகள் உள. குண்டையூர்க் கிழார் என்ற புலவர்க்கு மதுரைச் சொக்கநாதர் மீனாட்சியம்மையுடன் இங்குக் காட்சி தந்தார் எனக் கூறுவர். பி.தெ.

திருக்கோளூர் நவதிருப்பதிகளுள் ஒன்றாகும்; பாண்டிய நாட்டு வைணவத் திருத்தலங்களுள் ஒன்று. திருநெல்வேலிப் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து 30 கி.மீ. கிழக்கே அமைந்த சிற்றூர். நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியில் ஆறாம்பத்து ஏழாந்திருமொழியில் 11 பாடல்கள் இவ்வூரின் சிறப்புக் குறித்துப் பாடியுள்ளார். எட்டாம் பத்து மூன்றாந் திருமொழியில் ஒரு பாட்டு இவ்வூர் பற்றியதாகும். இளமான் புகுமூர் நல்வளஞ்சேர் பழனத் திருக்கோளூர், செல்வம் மல்கி அவன் கிடந்த திருக்கோளூர் என்று இயற்கை வளத்தையும் திருமாலின் கிடந்த வண்ணத்தையும் நம்மாழ்வார் பாடல்களில் காணலாம். தென்திசை திலகமனைய திருக்கோளூரில் மதுரகவியாழ்வார் நம்மாழ்வாரை வழிபட்டபின் இங்கு எழுந்தருளினார் என்பது குரு பரம்பரைச் செய்தி. நம்மாழ்வார் அவதரித்த திருப்புளியங்குடி அருகே அமைந்த ஊர் திருக்கோளூர். மாடங்கள் நிறைந்த இவ்வூரில் மாடங்களில் கொடிகள் கட்டப்பட்டிருந்தனவாக நம்மாழ்வார் குறித்துள்ளார்.

நவநிதிகளும் ஒளிந்துகிடந்தன என்று குபேரனிடம் கோள் சொல்லப்பட்டதால் இவ்வூர் திருக்கோளூராயிற்று என்பர். தாமிரவருணி ஆற்றங்கரையில் அமைந்த இவ்வைணவத் தலத்தின் எழுந்தருளியுள்ள திருமாலின் பெயர் வைத்தமாநிதி; தாயார் பெயர் கோளூர்வல்லி. சீகர விமானமுள்ள இக்கோயிலின் தீர்த்தம் குபேர தீர்த்தமாகும். பி.தெ.

திருச்சக்கரப்பள்ளி: தேவாரப் பாடல்பெற்ற இத்தலம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் காவிரித் தென் கரையில் உள்ளது. கும்பகோணம்-தஞ்சாவூர் தொடர் வண்டிப் பாதையில் ஐயம்பேட்டை நிலையத்திற்கு மேற்கே $1\frac{1}{2}$ கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. ஐயம்பேட்டை எனவும் வழங்குவர். இந்திர குமரனாகிய சயந்தன் பூசித்தது. திருமால் சிவனை வழிபட்டுச் சக்கரம் பெற்றதனால் சச்கரப்பள்ளி என்று பெயர் பெற்றது என்பர்.

இறைவன் 'சக்கரவாகீசுரர்' எனவும் 'ஆலந்துறை ஈசுவரர்' எனவும் வழங்கப்படுவர். இறைவியைத்தேவநாயகி எனவும் அல்லியின் கோதை எனவும் கூறுவர். இலிங்கபுராணம் முதலியவற்றில் சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட ஏழு பதிகளுள் இதுவும் ஒன்று. இக்கோயிற் கல்வெட்டுகளில் இவ்வூர், குலோத்துங்க சோழ வளநாட்டு, விளநாட்டு, இராசேந்திர சோழ சதுர்வேதி மங்கலம் என்று குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. அ.ஆ.

திருச்சத்திமுற்றம் தேவாரச் சிறப்புப்பெற்ற சோழநாட்டுப் பதியாகும். கும்பகோணத்திலிருந்து தென்மேற்கே 6 கி.மீ.தொலைவில் உள்ளது. இதுசக்தி வீற்றிருக்கும் முற்றத்தையுடையவூர். திருவால் பொலிந்த ஊர்.ஆதலின் திருச்சத்தி முற்றம் ஆயிற்று. இவ்வூர்க் கோயிலில் எழுந்தருளி யிருப்பவர் சிவக்

கொழுந்தீசர்; அன்னை பெரியநாயகி. திருநாவுக்கரசர் 4–ஆம் திருமுறையில் இவ்வூர் குறித்து ஒரு பதிகம் பாடியுள்ளார். பி.தெ.

திருச்சாத்த மங்கை காவிரியின் தென்கரையில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருநள்ளாற்றுக்குத் தென்மேற்கே உள்ளது. இக்காலத்தில் சீயாத்த மங்கை எனவும்,செய்யாத்தமங்கை எனவும் வழங்கப் பெறுகிறது. இங்குள்ள கோவிலின் பெயர் அயவந்தி. பிரமனால் பூசிக்கப் பெற்ற காரணம் பற்றி அயவந்தி என்னும் பெயர் ஏற்பட்டதென்பர்.

இது திருநீலநக்க நாயனார் தோன்றிய திருப்பதி. அயவந்தியில் அமர்ந்து அடியாரது அரந்தை கெடுத்தருளும் இறைவனைக் 'கற்றவர் சாத்தமங்கை நகர் கைதொழச் செய்த பாவம் அற்றவர் நாளும் ஏத்த அயவந்தி அமர்ந்தவனே' என்று திருஞான சம்பந்தர் பாடுகிறார். திருஞான சம்பந்தர் இப்பதிக்கு எழுந்தருளியபோது திருநீலநக்கர் அவரை வரவேற்று அவருடைய நட்பைப் பெற்றது இப்பதியில்தான். சம்பந்தரும் 'அடிகள் நக்கன் பரவ அயவந்தி அமர்ந்தவனே' எனத் திருநீலநக்கரைப் பாராட்டியுள்ளார். திருநீலநக்க நாயனார், திருஞான சம்பந்த மூர்த்திகளோடு வந்த திருநீலகண்ட பெரும்பாணர்க்கு வேள்விச் சாலையில் தங்க இடம் கொடுத்துச் சிறப்பித்தது இத்தலத்திலேயே என்று பெரியபுராணம் கூறும்.

இக்கோயிலில் குலோத்துங்க சோழ தேவர், இராசராச தேவர், காலங்களில் செதுக்கப்பெற்ற ஆறு கல்வெட்டுகளும் ஒரு தமிழ்ச் செய்யுளுமாக ஏழு கல்வெட்டுகள் இருக்கின்றன. கல்வெட்டுகளில் இவ்வூரின் பெயர் சாத்தமங்கலம், சாத்தமங்கை என்றும் திருக்கோயிலின் பெயர் அயவந்தி என்றும் இறைவரின் பெயர் அயவந்தி உடையார் என்றும் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன. அ.ஆ.

திருச்சாய்க்காடு தஞ்சை மாவட்டத்தில் சீர்காழிக்குக் கிழக்கே காவிரியின் வடகரையிலுள்ளது. பூம்புகார் நகரத்தைச் சார்ந்தது, திருச்சாய்க்காடு ஆகும். தேவாரத்தில் பூம்புகார்ச் சாய்க்காடு எனவும், காவிரிப் பூம்பட்டினத்துச் சாய்க்காடு எனவும் இப்பதி குறிக்கப்படுகிறது. இக்காலத்தில் சாயாவனம் என்பது இதன் பெயர்.

ஆதிசேடனது நாகமணி ஒளிவீசியதால் இப்பெயர் பெற்றது என்பர். சாய் என்பதற்குத் தமிழில் கோரை என்பது பொருள். கோரைக்காடு செறிந்த இப்பகுதி சாய்க்காடு என்று பெயர் பெற்றது. இத்திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவன் அமுதேசுவரர். இயற்பகைநாயனார் தம் மனைவியை இங்கு அழைத்துக்கொண்டு வந்து இறைவனோடு வழி அனுப்பியதாகப் பெரியபுராணம் கூறும். இதற்குச் சம்பந்தர் பதிகம் இரண்டு, அப்பர் பதிகம் இரண்டு, ஆக நான்கு பதிகங்கள் இருக்கின்றன. இத்தலத்தை ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் பாடியுள்ளார்.

இத்திருக்கோயிலில் விக்கிரம சோழதேவன், கோனேரின்மை கொண்டான், மூன்றாங் குலோத்துங்க சோழன், திரிபுவன சக்கரவர்த்தி இராசராச தேவன், திரிபுவன சக்கரவர்த்தி வீரராசேந்திர சோழதேவன், மாறவர்மன் திரிபுவன சக்கரவர்த்தி சுந்தரபாண்டிய தேவன் ஆகியோர் காலங்களில் பொறிக்கப்பெற்ற கல்வெட்டுகள் இருக்கின்றன. அ.ஆ.

திருச்சானூர் கீழைத் திருப்பதிக்கு அருகில் சுவர்ணமுகி என்னும் பொன் முகலி ஆற்றங்கரையில் உள்ளது. முன்னாளில் இராசேந்திர சோழ மண்டலத்துத் திருவேங்கடக் கோட்டத்துக் குடவூர் நாட்டில் திருச்சானூர் இருந்தது என்பர். இவ்வூரின் பெயர் திருச்சுகனூர் என்றும், சித்திரதானூர் என்றும் சிதைந்து வழங்கப்படுகிறது. திருச்சுகனூரில் இப்போது சிறந்து விளங்குவது அலர்மேல் மங்கையின் கோயிலாகும். ஆயினும் பழங்காலத்தில் திப்பலாதீச்சுரம் என்னும் சிவாலயமும் அங்குச் சிறந்திருந்ததாகத் தெரிகிறது. திருப்பதி மலையில் கோயில் கொண்டுள்ள வேங்கடாசலபதியின் தேவியாகிய அலர்மேல்மங்கையின் திருக்கோயில் இக்காலத்தில் இங்குச் சிறப்புற்று விளங்குவதால் அலர்மேலு மங்கைபுரம் என்னும் பெயரும் உண்டு.

பதும சரோவரம் என்ற குளம் உண்டு. அதில் ஒரு பதுமமலரின்மேல் பத்மாவதி காட்சியளித்ததாகக் கூறுவர். திருப்பதிக்கு வரும் பக்தர்கள் இங்கும் வந்து செல்வது வழக்கம். அ.ஆ.

திருச்சித்திரக் கூடம், சோழநாட்டில் அமைந்துள்ள வைணவத் திருப்பதிகளுள் ஒன்று. இது சிதம்பரம் நடராசப்பெருமான் திருக்கோவில் திருமுற்றத்திற்கு அருகில் உள்ளது. இங்குக் கோவிந்தராசப் பெருமான் கிடந்த கோலத்தில் கிழக்கு நோக்கிய திருமுகமண்டலத்தோடு காட்சி நல்குகிறான். தாயார் பெயர் புண்டரீகவல்லி.

இத்திருவிண்ணகரத்தைப் போற்றிக் குலசேகராழ்வார் 'அங்கண் நெடுமதிள்' என்னும் ஒரு திருமொழியும், திருமங்கையாழ்வார் 'ஊன்வாட', 'வாட மருதிடை' என்னும் இரு திருமொழிகளும் பாடியுள்ளார். மேலும், திருமங்கையாழ்வார் தம் பெரிய திருமடலில் இத்திருப்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமானைத்

'தென்தில்லைச் சித்திரக் கூடத்தென் செல்வனை' என்று குறித்துள்ளார். பெரியாழ்வார் திருமொழியில் வரும் 'பொற்றிகழ் சித்திரகூடப் பொருப்பினில்' என்னும் பாடலை இத்திருப்பதியைப் பற்றியதாகச் சிலர் குறித்துள்ளனர். ஆனால், அப்பாட்டில் தில்லைத் திருச்சித்திரக்கூடம் சுட்டப்படவில்லை. அந்நாளில் இராமன் கான்போந்து தங்கியிருந்த சித்திரக்கூடத்தில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியினையே தெரிவிக்கிறது அப்பாடல் ஆதலின் அதனை இத்திருப்பதிக்குரிய பாட்டாகக் கொள்ள இயலாது.

இத்திருக்கோயில், பெருமான் தேவரும், முனிவரும் சூழக் கொலு வீற்றிருக்கும் அவைக்களம் ஆகும். இப்பெருமான் தில்லை மூவாயிரவர்க்குக் காட்சி கொடுத்தவன் என்பர்.

குலசேகரப் பெருமாள் அயோத்தியைத் துறந்து கானகம் புகுந்து சித்திரக் கூடத்தில் தங்கிய சக்கரவர்த்தித் திருமகன் இராமபிரானையே தில்லை மரங்கள் சூழ்ந்த இத்திருப்பதியில் கண்டு மகிழ்ந்தார். தம் திருமொழியில் இராமன் தயரதன் மகனாகப் பிறந்தது முதல் இறுதியில் தன் உலகம் புக்கது வரை நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பாடியுள்ளார்.

வடநாட்டுச் சித்திரக்கூடம்போல இயற்கையழகு நிறைந்து காணப்பெற்றமையால் இதனையும் சித்திரக் கூடம் என்று குறித்தனர். இது தில்லையில் அமைந் திருத்தலின் அதிலிருந்து இதனை வேறுபிரித்துக் காட்டத் தில்லை என்னும் அடைமொழி சேர்த்துத் தில்லைச் சித்திரக்கூடம் எனவும் வழங்குவர்.

இங்கிருந்த கோவிந்தராசப்பெருமான் திருவுருவத்தை இரண்டாம் குலோத்துங்கன் பெயர்த்துக் கடலில் எறிந்தான். இராமானுசரால் அத்திருவுருவம் மீண்டும் அங்கே அமைக்கப்பட்டது என்பது வரலாறு.

தெ.ஞா.

திருச்சிராப்பள்ளி: தமிழ்நாட்டிலுள்ள குறிப்பிடத்தக்க நகரங்களுள் ஒன்று திருச்சிராப்பள்ளி. இந்நகரம் தமிழ்நாட்டின் மையப்பகுதியில் அமைந்துள்ளதால் தமிழ்நாட்டின் இதயம் ' என மக்கள் குறிப்பிடுவர். இப்பகுதியில் பழைய கற்காலத்திற்கும் புதிய கற்காலத்திற்கும் இடையிலுள்ள நுண்கருவிகளைப் பயன்படுத்திய காலத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் வாழ்ந்ததற்கான தடயங்கள் திருச்சிராப்பள்ளியில் தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையினரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நுண் கருவிகளின் காலம் ஏறத்தாழ கி.மு.3000ஆண்டாகும். இக் கண்டுபிடிப்பிலிருந்து கி.மு.3000 ஆண்டிலேயே திருச்சிரப்பள்ளியில் மக்கள் வாழத் தொடங்கி விட்டனர் என அறியலாம்.

சங்க இலக்கியங்களில் திருச்சிராப்பள்ளியைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படவில்லை. ஆனால், கடைச்சங்க நூல்களுள் ஒன்றாகிய அகநானூற்றில், 'கறங்கிசை விழவின் உறந்தைக் குணாது-நெடும் பெருங் குன்றம்', என்று உறையூர்க்குக் கிழக்கே ஒரு குன்று கூறப்பட்டுள்ளது. அதன் பெயர் அது அமைப் துள்ள ஊரின் பெயர் அப்பாடலில் குறிக்கப்படவில்லை. சைவ சமய குரவர்களாகிய திருஞானசம்பந்தரும், திருநாவுக்கரசரும் அக்குன்றின்மேல் திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான் மீது பாடியுள்ள பதிகங்களிலேதான் சிராப்பள்ளி என்ற பெயர் காணப்படுகிறது.

கி.பி.7-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஆட்சி புரிந்த பல்லவ வேந்தனாகிய முதலாம் மகேந்திரவர்மன் சிராப்பள்ளிப்பெருங்குன்றைக் குடைந்து சிவபெருமானுக்குக் கோயிலெடுப்பித்தான். வடமொழியில் சிறந்த புலமை பெற்றிருந்த அவ்வேந்தன் எட்டுச் சுலோகங்கள் இயற்றி அவற்றைத் தான் எடுப்பித்த சிராப்பள்ளிச்* சிவன் கோயிலில் பொறித்துள்ளான். அச்சுலோகங்களில் தான் புறச்சமயத்திலிருந்து திரும்பிச் சிவநெறியைக் கடைப்பிடித்துச் சைவனாகியதையும் குறிப்பிட்டுள்ளான். அச்செய்திகளை நுணுகி நோக்குமிடத்து, அம்மன்னனது ஆட்சியின் பிற்பகுதியிலேதான் சிராப்பள்ளிக்குன்றின் மீது சிவாலயம்அமைக்கப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்' என்பதும், அதற்கு முன்னர் அவன் சமண சமயத்தை தழுவியிருந்த காலத்தில் அங்கே சிவாலயம் இருந்திலது என்பதும் நன்கு புலனாகின்றன.

சிராப்பள்ளிக் குன்றின் மேலுள்ள உச்சிப் பிள்ளையார் கோயிலுக்குப் பின்புறம் பல முனிவர்களின் கற்படுக்கைகள் தலையணைகளோடு இருத்தலை இன்றும்காணலாம். அத்தலையணைகளில் அவற்றைப் பயன்படுத்திய சமண முனிவர்களின் பெயர்கள் வரையப் பெற்றிருக்கின்றன. அவ்வெழுத்துகளைக் கொண்டு அவற்றின் காலத்தை கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டெனக் கொள்ளலாம். எனவே, கி.பி 5-ஆம் நூற்றாண்டில் குன்றின்மேல் சில சமண முனிவர்கள் தங்கித் தவம்புரிந்து கொண்டிருந்தனர் என அறியலாம். அவர்களுள் 'சிரா' என்ற முனிவர் ஒருவர் இருந்தமை அங்குள்ள கல்வெட்டுகளால் அறியப்படுகின்றது. அம்முனிவர் அத்தவப் பள்ளியின் தலைவராய் இருந்தமைப்பற்றி அது சிராப்பள்ளி என்று முதலில் வழங்கத் தொடங்கி, அவர் காலத்திற்குப் பின்னரும் அப்பெயரோடு நின்று நிலவுவதாயிற்று.

சைவ சமய குரவர்களாகிய திருஞானசம்பந்தரும், திருநாவுக்கரசரும் தம் காலத்தில் வழங்கி வந்த சிராப்பள்ளி என்ற அப்பெயரைத்தாம் அக்கோயிலிற் பாடியருளிய பதிகங்களிற் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுவாராயினர். ஆகவே சிரா என்ற சமண முனிவரது தவப்பள்ளியின் பெயராயிருந்த சிராப்பள்ளி என்பது, பின்னர் முதலாம் மகேந்திரவர்மன் அங்கு எடுப்பித்த சிவன் கோயிலின் பெயராக மாறிவிட்டமை அறியத்தக்கது. அக்கோயிலின் பெயரே பின்னர்த் 'திரு' என்ற அடைமொழி சேர்க்கப்பட்டு 'திருச்சிராப்பள்ளி' என்று நகரின் பெயராக மாறிவிட்டது.

திருச்சிராப்பள்ளி மேற் குகைக்கோயிலில் முதலாம் இராசராச சோழனின் பதினாறாம் ஆட்சி ஆண்டுக் (கி.பி.1001) கல்வெட்டு ஒன்று உள்ளது. அக்கல்வெட்டு விக்கிரமசிங்க மூவேந்த வேளான் என்பவன் விளத்தூர் நாட்டு ஆலங்குடியில் நிலம் விலைக்கு வாங்கி அதனை உறையூர்க் கூற்றத்துச் சிற்றம்பரிலுள்ள சிராப்பள்ளிக் கோயிலுக்கு அளித்தனன் என்று கூறுகிறது. அதனை ஆராயுமிடத்து, அத்தலைவனால் இறையிலி நிலம் வழங்கப்பெற்ற சிவன் கோயில் சிராப்பள்ளி என்னும் பெயருடையது என்பதும், அக்கோயில் அமைந்துள்ள நகர் சிற்றம்பர் என்னும் பெயருடையது என்பதும், அந்நகர் உறையூர்க் கூற்றத்திலுள்ளது என்பதும் நன்கு புலனாகும். முதலாம் வரகுண பாண்டியனது ஆட்சியின் பதினொன்றாம் ஆண்டு கி.பி. 9–ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் அக்கோயிலிற் பொறிக்கப்பெற்றுள்ள வேறொரு கல்வெட்டும் ஊரைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது, சிற்றம்பர் நகர் எனவும், சிற்றம்பர பதி எனவும் குறிப்பிடுகிறது. தமிழ்நாட்டில் அம்பர், இன்னம்பர், நல்லம்பார் என்ற ஊர்கள் இருத்தலைப் பலர் அறிவர். அவ்வூர்களைப் போல் சிற்றம்பர் என்ற ஊரும் இருந்துள்ளது. இக்காலத்தில் அவ்வூரின் பெயர் மறைந்தொழிந்தது எனினும், அவ்வூர் திருச்சிராப்பள்ளி என்னும் பெயருடன் இப்பொழுதும் நிலவி வருகிறது.

இதுகாறும் கூறியதிலிருந்து பண்டைக் காலத்தில் சிராப்பள்ளி என்பது, சிரா என்ற சமண முனிவரது தவப்பள்ளியின் பெயராயிருந்ததென்பதும், பிறகு பல்லவ வேந்தனாகிய முதலாம் மகேந்திரவர்மன் அதனை இடித்துவிட்டு அங்கு எடுப்பித்த சிவன் கோயிலின் பெயராயிற்றென்பதும், அதன்பின்னர் அத்திருக்கோயில் அமைந்துள்ள நகரின் பெயராக வழங்கி வருகின்றதென்பதும், கோயிலின் பெயர் நகரின் பெயராகப் போய்விட்டமையின் 'சிற்றம்பர்' என்னும் அந்நகரின் பழைய பெயர் மறைந்துவிட்டதென்பதும் நன்கு விளங்கும். அது மட்டுமன்றித் திருச்சிராப்பள்ளி என்ற பெயர் ஓர் ஊரின் தலைவனுக்கும் இருந்ததென்பது வீரபாண்டியனின் சிவகாசிச்செப்பேட்டின் மூலம் அறியப்படுகிறது. அச்செப்பேட்டில் பெண் யானையை வலமாக நடத்திச் சென்றவன் முள்ளி இராட்டிரத்தில் குலக்கிராமம் என்ற ஊரின் தலைவன் என்றும், அவன் பெயர் 'திருச்சிராப்பள்ளி' என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

திருச்சிராப்பள்ளி பல்லவ, சோழ, பாண்டிய மன்னர்களின் ஆளுகையின்கீழ் கி.பி. 7–ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 12–ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரை இருந்தது. போசளர்களின் ஆட்சியின் கீழ் கி.பி.13–ஆம் நூற்றாண்டில் வந்தது. போசளர்கள் திருச்சிராப்பள்ளியை அடுத்த கண்ணனூரில் தலைநகர் அமைத்துச் சோழ நாட்டின் பகுதியை ஆளத் தொடங்கினர்.

பாண்டிய மன்னன் முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தர பாண்டியன் (கி.பி. 1251–71) போசளரைத் தாக்கி அன்னோர் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த சோணாட்டுப் பகுதியைத் தன்னடிப்படுத்த எண்ணினான். அதனை நிறைவேற்றும் பொருட்டுப் பெரும்படையுடன் சென்று அப்போசளர்க்குரிய நகரமாகத் திருச்சிராப்பள்ளிக்குப் பக்கத்திலிருந்த கண்ணனூர்க் கொப்பத்தை முற்றுகையிட்டு வெற்றி பெற்றான். போசளர்கள் மூன்றாம் இராசராச சோழன் கால முதல் தமக்குரியதாக வைத்திருந்த கண்ணனூர்க் கொப்பத்தை இழந்தனர்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சேரன்மாதேவியிலுள்ள முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியனின் இருபதாம் ஆட்சி ஆண்டுக் கல்வெட்டு (கி.பி. 1288) இவன் மலைநாடு, சோழ நாடு, ஈழநாடு, தொண்டை நாடு என்பவற்றை வென்றனன் என்று குறிப்பிடுகிறது. சோழநாடு, நடுநாடு, தொண்டை நாடுகளிலுள்ள பல ஊர்களில் இவன் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. எனவே, அந்நாடுகள் எல்லாம் இவன் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தன என்பதும் தேற்றம். திருச்சிராப்பள்ளி சோழ நாட்டில் இருந்தமையால். இவனது ஆட்சிக் காலத்தில் (கி.பி. 1269 முதல் 1311 வரை) இவனுடைய ஆளுகையின் கீழிருந்தது.

திருச்சிராப்பள்ளி விசய நகரப் பேரரசின் ஆளுகையின் கீழ் கி.பி. 14–ஆம் நூற்றாண்டில் வந்தது. விசயநகரப் பேரரசன் இரண்டாம் தேராயன் இறந்ததும் கலிங்கத்து மன்னன் கபிலேசுவர கசபதி விசய நகரப் பேரரசின் பல இடங்களையும் கைப்பற்றி, இறுதியில் திருச்சிராப்பள்ளியையும் கைப்பற்றினான். கலிங்க மன்னன் கபிலேசுர கசபதிக்குப் பிறகு (கி.பி. 1463–64) சாளுவ நரசிம்மனின் ஆட்சி காவிரியின்

 திருச்சிராப்பள்ளி

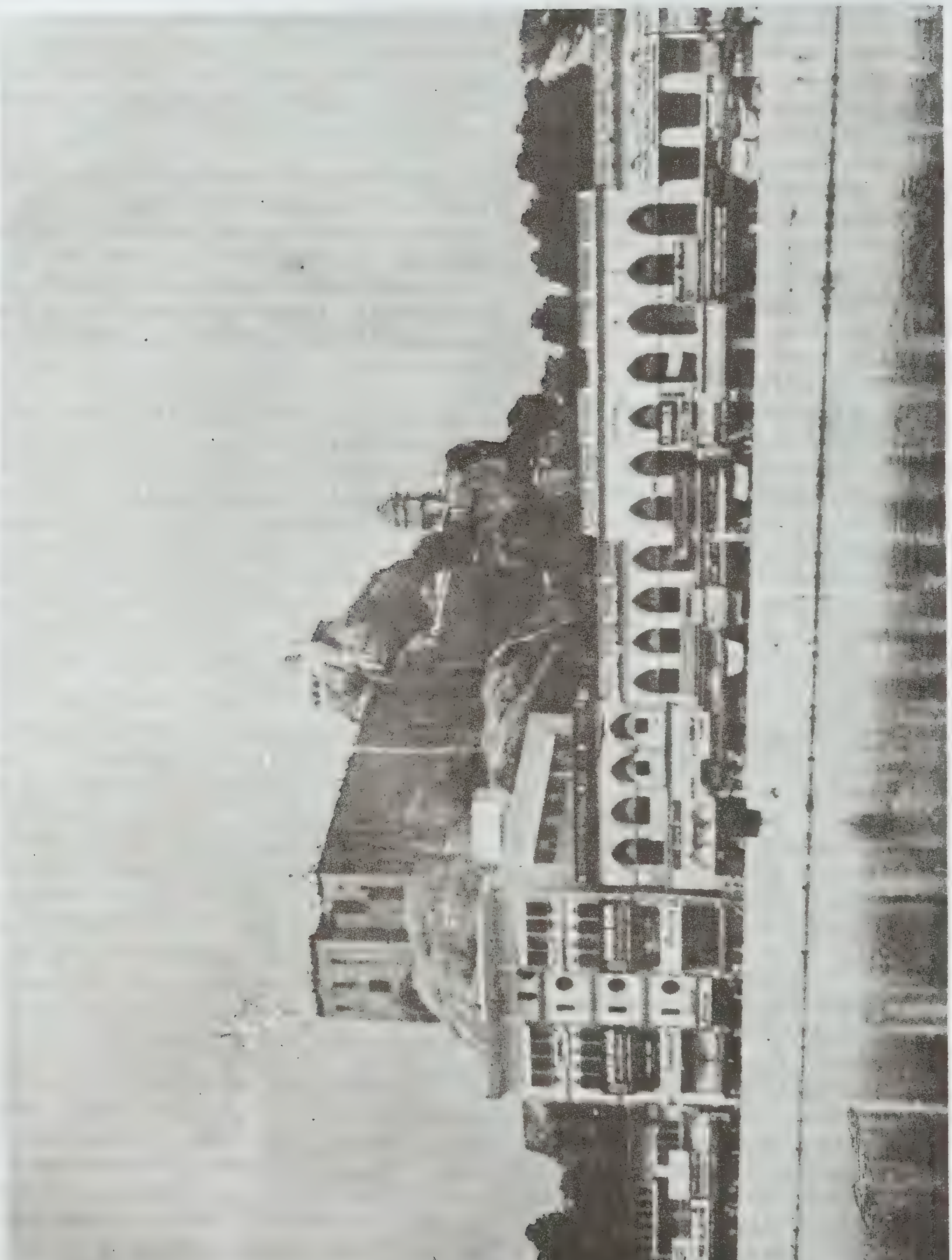

உச்சிப்பிள்ளையார்க் கோயில்-திருச்சி

வடகரையோடு தடைப்பட்டு நின்றுவிட்டது. அவனுக்குப் பிறகு விசயநகரப் பேரரசை முறை கேடாகக் கைப்பற்றி அரசாண்ட நரசநாயக்கன் கி.பி. 1496-இல் தன் ஆதிக்கத்தைக் கன்னியாகுமரி வரை பரப்பினான்.

விசயநகரப் பேரரசுக்குப் பின்னர் ஆட்சி செலுத்திய விசுவநாத நாயக்கன் காலத்தில் (கி.பி. 1659–1682) திருச்சிராப்பள்ளி மதுரை நாயக்கர்களின் தலைநகரமாக்கப்பட்டது. முசுலீம்களும், மராட்டியர்களும் திருச்சிராப்பள்ளியின் மேல் படையெடுத்தனர். இருசுதும்கான் எனற முசுலீம் நாடோடி ஒருவன் கி.பி. 1682–இல் திருச்சிராப்பள்ளியைக் கைப்பற்றி நாயக்கரின் அரியணையில் இரண்டாண்டுகள் அமர்ந்து ஆண்டான். சொக்கநாத நாயக்கன் ஆட்சியின் இறுதியில் மைசூர்ப் படைகள் திருச்சிராப்பள்ளியை முற்றுகையிட்டன. ஆனால், செஞ்சி, தஞ்சாவூர், மராட்டிய மன்னரின் துணையைக் கொண்டு சொக்கநாதன் மைசூர்ப் படைகளைத் திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து விரட்டினான்.

விசயரங்க சொக்கநாதனின் மனைவி மீனாட்சி கி.பி. 1732–இல் அரியணை ஏறினாள். இவள் காலத்தில் ஆர்க்காட்டுநவாபின் மகள் சப்தரலியும், மருமகன் சந்தாசாகிபும் திருச்சிராப்பள்ளியின் மேல் படையெடுத்தனர். மீனாட்சி தன்னுடைய உரிமை முழுவதையும் கி.பி. 1736-இல் சந்தாசாகிபிடம் ஒப்படைத்தாள். திருச்சிராப்பள்ளி சந்தாசாகிபின் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது.

தியூப்ளேயும், சந்தாசாகிபும், முசாபர்சங்கும் கி.பி. 1749-இல் ஒன்றாகக் கூடி அன்வாருதீன்கானை ஆம்பூரில் போரில் கொன்றார்கள். அன்வாருதீன்கான் மகன் முகமதலி திருச்சிராப்பள்ளிக்கு ஓடிவிட்டான். அவனைத் துரத்திக் கொண்டு பிரெஞ்சுப்படையொன்று திருச்சிராப்பள்ளியை நோக்கி வந்தது. இப்போர் ஆங்கிலேயருக்கும் பிரெஞ்சுக்காரருக்குமிடையே நடந்தது. திருச்சிராப்பள்ளியை நோக்கி விரைந்த பிரெஞ்சு அணிகள் தஞ்சாவூரிலேயே களைத்துப் போயின. அதே சமயம் ஆங்கிலேயரின் துணையைப் பெற்ற முகமது அலியின் எதிர்ப்பும் கடுமையாயிற்று. ஆங்கிலேயரின் படைவலி முழுவதும் தன் வசம் வந்து அடையும் வரையில் முகமது அலி பிரெஞ்சுக்காரரிடம் சமாதானப் பேச்சுப் பேசிக் காலம் தாழ்த்தி வந்தான். அவனுடைய தந்திரத்தைத் தியூப்ளே கி.பி. 1751–ஆம் ஆண்டு மே மாதம் தான் நன்கு உணர்ந்தான். உடனே தானும் இலா என்பவன் தலைமையில் திருச்சிராப்பள்ளியை நோக்கி ஒரு படையை ஏவினான். திருச்சிராப்பள்ளி முற்றுகை நீடித்துக் கொண்டே போயிற்று. ஆங்கிலேயருக்கு மைசூர், தஞ்சாவூர் மன்னர்களும், மராட்டியத் தலைவன் முராரிராவும் படைத்துணையை அனுப்பிவைத்தனர். இராபர்ட்கிளைவு வங்கத்திலிருந்து ஆங்கிலப் படை ஒன்றைத் தமிழகத்தை நோக்கி கொண்டு வந்து ஆர்க்காட்டை முற்றுகையிட்டுக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். அவனிடமிருந்து தன் தலைநகரை மீட்டுக் கொள்வதற்காகச் சந்தாசாகிபு ஆர்க்காட்டுச் சேனை ஒன்றை அனுப்பினான். கிளைவு கி.பி. 1751-இல் வெற்றி பெற்றான். பிரெஞ்சுப் படைத்தலைவன் இலா ஆங்கிலேயரின் வெற்றியைக் கண்டு திருவரங்கத்திற்கு ஓடி ஒளிந்தான். திருவரங்கத்தை வளைத்துக் கொள்ளுமாறு கிளைவு ஆணையிட்டான். இலாவும் அவனுடைய படையினரும் ஆங்கிலேயரால் சிறைபிடிக்கப்பட்டனர். சந்தாசாகிபுவின் தலை தரையில் உருண்டது. தியூப்ளே ஏங்கி நின்றான். தியூப்ளே எடுத்தமுயற்சியைத் தளர்த்த மனமில்லாதவனாய் மீண்டும்கி.பி. 1752–ஆம் ஆண்டு திருச்சிராப்பள்ளியை முற்றுகையிட்டான்.

மேற்கூறிய வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பின்னர் கி.பி. 1801–ஆம் ஆண்டில் திருச்சிராப்பள்ளி ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது. இந்தியா 1947-ஆம் ஆண்டு ஆகசுட்டுத் திங்கள் 15-ஆம் நாள் சுதந்திரம் அடைந்த பின்னர்த் தமிழ்நாட்டின் மாவட்டங்களில் ஒன்றாகத் திருச்சிராப்பள்ளி திகழ்ந்து வருகிறது. திருச்சிராப்பள்ளியிலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள இடங்களிலும் வரலாறு கூறும் கல்வெட்டுகளும், கோயில்களும், சிற்பங்களும், உலோகத் திருமேனிகளும், வண்ண ஓவியங்களும், கட்டடங்களும் மலிந்து இருப்பதை இன்றும் கண்டு இன்புறலாம்.

இந்நகரம் இன்று திருச்சி என்றும் கூறப்படுகிறது. மாவட்டத்தின் பெயரும் இதே பெயரில் அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள மலைக்கோட்டை சுற்றுலாப் பயணிகளின் மனத்தைக் கவரும் வகையில் நகரின் நடுவில் அமைந்துள்ளது. இந்நகருக்கு அருகில் காவிரி ஓடுகின்றது. இந்நகரின் வடக்கில் திருவரங்கம் கோயில் உள்ளது. இந்நகரம் தொழில் வளர்ச்சி மிக்க நகரமாகும். இந்நகரில் இந்தியப் படைப் பிரிவு ஒன்றும், துப்பாக்கித் தொழிற்சாலையும் கொதிகலன் தயாரிப்பு நிறுவனமும் உள்ளன. திருச்சிராப்பள்ளியின் மக்கள் தொகை 607,815 (1981). இதில் பொன்மலை, திருவரங்கம், தூவாக்குடி ஆகியவை அடங்கும். அ.அ.

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்: காண்க; தமிழ் நாட்டு ஆட்சிப்பிரிவுகள்.

திருச்சிவபுரம்: தஞ்சை மாவட்டத்தில் கும்பகோணத்துக்குத் தென்கிழக்கே காவிரிக்குத் தென்

கரையில் உள்ளது. பிரமன் பூசித்ததலம். திருமால் வராக உருவுடன் சிவனை வழிபட்ட தலம் என்பர். இங்குள்ள இறைவன் பிரமபுரிநாயகர்; இறைவி பெரியநாயகியம்மை.

இத்தலம் சம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் பாடியதாகும். சிவனைச் சிவபுரத்தில் வழிபடுகிறவர்கள் நிலமிசை நிலை பெறுவர்; கலைமகள், அலைமகள், செயமகள் அருள் பெறுவர் என்பர். அ.ஆ.

திருச்சிற்றம்பலம்: சிற்றம்பலம் என்பது சிதம்பர தலத்தின் பெயர் ஆகும். சிதம்பரம் என்றசொல் சிற்றம்பலம் என்பதன் மரூஉ என்பது அறிஞர் கருத்து. சித் அம்பலம்: சிற்றம்பலம். சித்–ஞானம், அம்பலம்–மன்றம். ஞானவெளியாகிய மன்றில் இறைவன் நடம் புரியும் தலம் சிற்றம்பலம் எனப் பெயர் பெற்றுச் சிதம்பரம் என்றாகியது.

தேவாரப் பாசுரங்களைப் பாடும் போதும் எழுதும் போதும் 'திருச்சிற்றம்பலம்' என்று தொடங்குவது சைவசமய மரபு. தில்லையில் ஐந்து சபைகள் உள்ளன. அவற்றுள் கூத்தப் பெருமான் ஆனந்த நடனம் புரியும் சபையே 'சிற்றம்பலம்' எனப்படும். இச்சபையே கோயிலின் ஆதி அமைப்பாகும். சிற்றம்பலம் மரத்தால் கட்டப் பெற்று இன்றும் பல்லவர்களால் அமைக்கப்பட்ட குகைக் கோயில்களுக்கும், கற்கோயில்களுக்கும் முற்பட்ட நிலையில் தோன்றுகிறது. தில்லைக் கூத்தனும், அவரது இடப்பாகத்தில் சிவகாமசுந்தரி அம்மையும் எழுந்தருளியுள்ள கருவறை இதுவேயாகும். திருச்சிற்றம்பலம் பெரும் பற்றப் புலியூர், புலியூர் என்ற பெயர்களால் பண்டைக் காலத்தில் விளங்கியது. 'புலியூர் தில்லை கதி தரு சிதம்பரப் பேர்' என்பது சூடாமணி நிகண்டு. 'எழில் பெறும் இமயத்தில் புடையம் பொலி தரு புலியூர்ப் பொது' எனத் திருவாசகம் குறிக்கின்றது.

திருச்சிற்றம்பலத்தின் கூரை தங்க ஓடுகளால் வேயப் பெற்றது; உச்சியில் ஒன்பது தங்கக் கலசங்களை உடையது. மிகப் பழங்காலத் தொட்டே இக்கூரை பொன்னால் வேயப்பட்டிருந்தது என்பது புலனாகின்றது.

திருச்சிற்றம்பலம் மக்களின் உடல் போன்ற அமைப்பை உடையதாய் இறைவன் எழுந்தருளப் பெற்ற சிறப்பைப் பெற்றுள்ளது.

இதன் உச்சியில் அமைந்துள்ள தங்கக் கலசங்கள் ஒன்பதும் ஒன்பது சக்திகளைக் குறிக்கின்றன. இதிலுள்ள கைமரங்கள் 64–உம் 64 கலைகளைக் குறிக்கின்றன. கூரையில் வேயப்பட்டுள்ள தங்க ஓடுகள் 21, 600. இவை மனிதன் ஒரு நாளில் விடும் சுவாசத்தின் எண்ணிக்கையைக் குறிக்கின்றன. இவ்வோடுகள் ஒவ்வொன்றிலும் 'சிவாயநம' என்னும் பஞ்சாட்சரம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது எனத் தில்லையுலாக் கூறுகின்றது. ஓடுகளில் அறையப்பட்டுள்ள பொன் ஆணிகள் 72,000. இவை மனிதனின் ஒரு நாள் நாடித் துடிப்பைக் குறிக்கின்றன. 5 தூண்கள் ஐம் பொறிகளையும், பிரமபீடத்திலுள்ள 10 தூண்களுள் கீழுள்ள 6–உம் 6 சாத்திரங்களையும் மேலுள்ள 4உம் 4 வேதங்களையும் குறிக்கின்றன. சிற்சபையின் கண் தில்லைப் பெருமானது வலப்புரத்தில் சிதம்பர இரகசியம் அமைந்துள்ளது. இதில் ஆகாயலிங்கம் மந்திர உருவமாகத் திருவம்பலச் சக்கரத்துடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தங்கவில்வமாலை திருவம்பலச் சக்கரத்தின் முன் தொங்க விடப்பட்டுள்ளது. இது திருவாசியில் பொருத்தப்பட்டுள்ளது. ஆண்டிற்கு ஒரு முறை இதற்குப் புனுகுச் சட்டம் சாத்துகின்றனர்.

தில்லைக் கூத்தப் பெருமானின் திருமுன்னர் இரத்தின சபாபதியும், படிக இலிங்கமும் அமைந்திருக்க, இடப்பக்கத்தில் சுவர்ண கால பைரவரும், நித்திய உற்சவரும் உள்ளனர்.

பொன்னம்பலம் எனப் புகழ்பெற்ற கனகசபை சிற்றம் பலத்திற்கு முன் உள்ள எதிரம்பலமாகும் இதன்கண் தில்லை நடராசர் நாள்தோறும் ஆறு கால பூசைகளும், ஆண்டிற்கு நான்கு முறை திருமஞ்சனமும் கொண்டருளுகின்றார். இதில் உள்ள 18 தூண்களும் பதினெண் புராணங்களையும், வெள்ளியாலான பலகணிகள் 96உம் 96 தத்துவங்களையும் குறிக்கின்றன. சிற்றம்பலம் தரிசிக்க முத்தி தருவது. அ.ஆ.

திருச்சிற்றேமம்: இது தஞ்சை மாவட்டத்தில் பட்டுக்கோட்டையிலிருந்து அறந்தாங்கிக்குச் செல்லும் சாலையில் அமைந்த சைவத் திருப்பதி. 'தளிரும் கொம்பும் மதுவும் ஆர் தாமம் சூழ் சிற்றேமத்தான்' என்று ஞானசம்பந்தர் இப்பதியைப் போற்றியுள்ளார். முதலாம் இராசராசன், முதலாம் இராசேந்திரன், வரகுண பாண்டியன், சுந்தர பாண்டியன் முதலிய அரசர்கள்காலத்துக் கல்வெட்டுகள் இங்குள்ளன. இறைவர் சிற்றேமமுடைய நாதர்; இறைவி மானார் விழி நன்மாது. கல்வெட்டுகளில் இறைவர் பெயர் திருச்சிற்றேமத்து நாதர் என்றும் பழைய வனத் தம்பிரான் என்றும் காணப் பெறுகின்றது. இப்பதி இராசராச வளநாட்டு வெட்டாறு நாட்டுப் புன்றிற் கூற்றத்திற்கு உட்பட்டிருந்ததென்று கல்வெட்டுகளால் அறிய முடிகிறது.

திருத்துறைப் பூண்டி வட்டத்தில் பொன்னிரை யென்னும் ஊருக்கு அருகேயுள்ள சிற்றாய்முரைத்

'திருச்சிற்றேமம்' என்று சிலர் குறிப்பிடுகின்றனர். இதற்கு எவ்வித கல்வெட்டுச் சான்றும் இல்லை. இவ்வூரைக் கல்வெட்டுகள் சிற்றாமூர் என்றே குறிக்கின்றன.

சா.உ.

திருச்சிறுகுடி: தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று. இது தஞ்சை மாவட்டத்தில் பேரளத்திலிருந்து 8 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள சைவத்திருப்பதி. இத்தலத்திறைவனைச் சம்பந்தர் பாடிப்பரவியுள்ளார். அதில் 'தேன் அமர் பொழில் அணிசிறுகுடி' என்று சம்பந்தர் இவ்வூரைச் சிறப்பித்துள்ளார். இறைவர் மங்களேசுரர்; இறைவி மங்களநாயகி.

சா.உ.

திருச்சீரலைவாய்: காண்க: திருச்செந்தூர்.

திருச்சுழியல்: இதுபாண்டிய நாட்டிலுள்ள சைவத்திருப்பதி. இவ்வூர் இன்றைய காமராசர் மாவட்டத்தில் அருப்புக்கோட்டைக்கு அண்மையில் உள்ளது. இது இப்போது ஒரு வட்டமாகவும் உள்ளது. இது சிவபெருமானை மணஞ்செய்ய பார்வதி வழிபட்ட புகழுடைய தலமாகும். 'தேனாதரித் திசை வண்டினம் மிழற்றுந் திருச்சுழியல்' (சுந்த. தேவாரம்) என்று சுந்தரர் இத்தலத்தைப் பாடியுள்ளார். இது இன்று திருச்சுழி எனக் குறிக்கப்படுகிறது. இறைவர் திருமேனி நாதர்; இறைவி துணைமாலையம்மை.

சா.உ.

திருச்சூர் கேரள மாநிலத்தில் உள்ளதோரூர். திருச்சூர் மாவட்டத்தின் தலைநகரமாகவும் இது விளங்குகிறது. இந்தியாவில் மேற்குக் கரையில் அமைந்துள்ள தொன்மையான நகரங்களுள் ஒன்றாக விளங்கும் இவ்வூர் சிறந்த வணிக நகரமாகவும் பண்பாட்டு மையமாகவும் விளங்குகிறது. திருச்சூர் என்பதற்கு சிறிய புனித நகரம் என்பது பொருள். இந்நகரத்தில் நெசவாலைகள், அரிசி தானிய ஆலைகள், சோப்புத் தொழிற்சாலைகள், மரம் அறுக்கும் தொழிற்கூடங்கள் ஆகியன உள்ளன. திருச்சூரில் (Trichur) கோழிக்கோடு பல்கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்த 13 கல்லூரிகள் உள்ளன. விலங்கியல் பூங்கா ஒன்றும் அருங்காட்சியகமும் இந்நகரில் உள்ளன. கேரளாவின் பிற நகரங்களுடன் இந்நகரம் இருப்புப்பாதை, சாலை ஆகியவற்றால் தொடர்புபடுத்தப்பட்டுள்ளது. இவ்வூரில் உள்ள சிவன் கோயில் மிகச் சிறப்புப் பெற்ற கோயிலாகும். இது ஒரு குன்றின் மீது அமைந்துள்ள கோயிலாகும். வடக்கு நாதர் எனக் கூறப்படும் இக்கோயில் தென் கயிலாயம் எனவும் கூறப்படும். இக்கோயிலின் கருவறை மேற்குத் திசையைப் பார்த்தவாறு உள்ளது. கோபுர நுழைவாயில்களையும் பெரிய சுற்றுச் சுவரையும் கொண்டுள்ள இக்கோயிலின் அருகில் பல சிறு கோயில்கள் உள்ளன. இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை இராமர் கோயில், சங்கர நாராயணன் கோயில் ஆகியவை ஆகும். மேலும் இங்குக் கிருட்டிணர் ஆலயம், நந்திகேசுவரர் ஆலயம், பரசுராமர் ஆலயம், அச்சுதர் ஆலயம் போன்ற ஆலயங்களும் உள்ளன. நாலம்பளம் என்னும் கலைமரபை ஒட்டி இவ்வாலயங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வடக்குநாதர் கோயிலின் உள்ளே அமைந்துள்ள கூத்தம்பலம் மிகப்பெரிய அறையை உடையது. இங்குச் சாக்கியர் கூத்து என்னும் கேரள மரபு நாடகம் நடைபெறும். இக்கூத்தம்பலத்தின் கூரை மர வேலைப்பாடு அமைப்பைப் பெற்று மிக நுட்பமாகச் செதுக்கப் பட்டுள்ளது. இக்கோயில் ஆதி சங்கரரின் காலத்தைச் சார்ந்ததாகக் கூறப் படுகிறது. எனினும், இதன் கட்டுமானம் கி.பி. 11 அல்லது 12-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகவே விளங்குகிறது. இக்கோயிலின் மர வேலைப்பாட்டு நுணுக்கங்கள், ஓவியங்கள் போன்றவை பார்வையாளர்களின் கவனத்தை ஈர்ப்பவை. இவை கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவை. ஓவியங்களுள் நடராசரின் ஓவியம், சேசசாயி (திருமால்) ஓவியம் போன்றவை சிறப்பு வாய்ந்தவை. இக்கோயிலில் ஆண்டுதோறும் நடக்கும் விழா சிறப்பு வாய்ந்தது.

வடக்குநாதர் கோயில்-திருச்சூர்

திருச்சூர் மாவட்டம் 3,032 ச.கி.மீ. பரப்பளவு உடையது. கொச்சின் சமசுதானத்துடன் முன்பு இணைந்திருந்த இம்மாவட்டம் கடற்கரைப் பகுதியைக் கொண்டு விளங்குகிறது. இம்மாவட்டத்தின் தென்கிழக்கில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை செல்கிறது. இம்மாவட்டத்தின் முக்கிய தொழில் பயிர்த் தொழில் ஆகும். இங்கு நெல், தென்னை போன்றவை பயிரிடப்படுகின்றன. இம்மாவட்டத்தில்

சில தொழிற்சாலைகளும் உள்ளன. திருச்சூர் பெரு நகரின் மக்கள் தொகை 170,122 (1981). திருச்சூர் மாவட்டத்தின் மக்கள்தொகை 2,439,543 (1981).

சு.இரா.

திருச்செங்காட்டங்குடி: தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள நன்னிலம் வட்டத்தில் திருச்செங்காட்டங்குடி அமைந்துள்ளது. காவிரிக்குத் தென்கரையிலுள்ள தலங்களுள் 79-ஆம் தலமாக இது விளங்குகிறது. இத் திருத்தலம் திருக்கண்ண புரத்திலிருந்து 2 கி.மீ. தொலைவிலுள்ளது.கயமுகாசுரனை விநாயகக்கடவுள் கொன்றபொழுது இரத்தம் வெள்ளமாகப் பெருகி ஓடிய காரணத்தால் செங்காடு என்னும் பெயர் பெற்றதென்று கந்தபுராணம் கூறுகிறது. ஊரின் பெயர் செங்காட்டங்குடி ஆயினும் அங்குள்ள கோயிலுக்குக் கணபதீச்சுரம் என்பது பெயர். கயமுகாசுரனைக் கொன்ற பாவம் தீரும் பொருட்டுக் கணபதியால் சிவலிங்கம் ஒன்றை எழுந்தருளச் செய்து பூசிக்கப்பெற்றமையின் இப்பெயர் பெற்றது என்பது திருவிளையாடற் புராணத்திலிருந்து தெரிகிறது.

சிறுத்தொண்டநாயனார் அருங்குடிக்கு ஒரு மகனாகிய சீராளன் என்னும் சிறுவனைப் பயிரவ வேடம் பூண்டுவந்த சிவபெருமானுக்குக் கறியமுது ஆக்கி அளிக்கப் பிறகு அப்பெருமானுடைய அருளால் அக் குழந்தை உயிர்பெற்றதலம். சிறுத்தொண்ட நாயனார், அவர் மனைவியார் திருவெண்காட்டு நங்கை, குழந்தை சீராளன், தோழி சந்தன நங்கை இவர்களின் பிரதிமங்கள் உற்சவ மூர்த்தியின் சந்நிதிக்கு எதிரில் இருக்கின்றன. இவ்வூர்த் தெற்குவீதி மேலக் கோடியில் இருக்கும் சிறுத்தொண்ட நாயனார் திருமடமே முற்காலத்தில் அவர் வாழ்ந்த வீடு என்று முதியோர் கூறுகின்றனர். இத்தலத்திற்குச் சம்பந்தர் பதிகம் ஒன்றும், அப்பர் பதிகம் ஒன்றுமாக இரண்டு பதிகங்கள் இருக்கின்றன.

இங்குள்ள இறைவனின் பெயர் கணபதீச்சுரர்; இறைவியின் பெயர் திருக்குழல் நன்மாது, தல விருட்சம் திருவாத்தி. இக்கோயிலுக்குரிய தீர்த்தம் சூரியதீர்த்தம். இக்கோயிலில் முதலாம் இராசராசன், முதலாம் இராசாதிராசன், இரண்டாம் இராசேந்திர தேவர், முதலாம் குலோத்துங்கன், மூன்றாம் இராசராசன் போன்றவர்களின் கல்வெட்டுகளும், விசயநகர வேந்தர்களான வீரவிருப்பண்ண உடையார், வீரபூபதியார், வீரப்பண்ணை உடையார் ஆகியோர்களின் கல்வெட்டுகளும்;கோனேரிதேவ மகாராசர் காலத்திய கல்வெட்டுகளும் உள்ளன. இக்கல்வெட்டுகள் இறைவர் கணபதீச்சுரமுடைய நாயனாரைக் கணபதீச்சரமுடைய மகாதேவர் என்றும், பிட்சாடனார் உத்திராபதி நாயகர் என்றும் குறித்துள்ளன.

இவ்வூர் முதலாம் இராசராசனின் ஆண்டுக் கல்வெட்டில் மும்முடிச் சோழவள நாட்டு மருகல் நாட்டுச் செங்காட்டங்குடி என்றும், முதலாம் இராசாதிராசன் கல்வெட்டில் சத்திரிய சிகாமணி வளநாட்டு மருகல் நாட்டுச் செங்காட்டங்குடி என்றும், மூன்றாம் குலோத்துங்களின் கல்வெட்டிலும், வீரவிருப்பண்ண உடையார் கல்வெட்டிலும் செயமாணிக்க வளநாட்டு மருகல்நாட்டுத் திருச்செங்காட்டங்குடி என்றும் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

இக்கோயிலில் சித்திரை மாதப் பரணியில் திருவிழாமிகச் சிறப்பாக நடைபெறும். அன்று உத்திராபதியார் சிறுத்தொண்ட நம்பியாருக்கு முத்தியளிக்கும் பொருட்டு மண்டபத்தில் எழுந்தருளுவது வழக்கம். அதற்காக மூன்றாம் இராசராசன் நிவந்தம் அளித்துள்ள செய்தி கல்வெட்டில் காணப்படுகிறது. சித்திரைக் திருவாதிரையிலும் இக்கோயிலில் திருவிழா நடந்துவந்தது. இந்நாளில் அடியார்க்கு உணவளிக்க, வும், விழாவிற்கும் முதலாம் இராசராசன் நிவந்தம் அளித்துள்ளான்.

இக்கோயிலில் கருவறை அருத்தமண்டபம், முக மண்டபம் ஆகியவை உள்ளன. வாதாபி கணபதி கோயிலைக் கட்டியவன் புதுவூர் வட்டவார்சடையன் இராசூரிய பல்லவரையனாவன். இத்திருக்கோலின் மூன்று திருச்சுற்றையும் அதனைச் சூழ்ந்த திருமட விளாகத்தையும் கட்டுவதற்கு மூன்றாங் குலோத்துங்க சோழ தேவன் தானம் வழங்கியுள்ளான். இவ்வூரில் சீராளன் சிறுத்தொண்டன் மடம் என்னும் பெயருள்ள மடம் ஒன்றிருந்தது. இச்செய்தி பராக்கிரம பாண்டிய தேவரின் ஏழாம் ஆண்டுக் கல்வெட்டில் கூறப்பெற்றுள்ளது.

தி.சு.

திருச்செங்குன்றூர்: திருவனந்தபுரத்திலிருந்து கொல்லம் வழியாக எர்ணாகுளம் செல்லும் தொடர் வண்டிப் பாதையில் செங்கண்ணூர் நிலையம் இருக்கிறது. இதுவே திருச்செங்குன்றூர் எனப்படும். இத் தலத்தின் உள்ளீடான திருச்சிற்றாறு என்னுமிடமே வைணவத்தலமாகும். இங்கு எம்பெருமான் 'இமையவரப்பன்' என்ற திருநாமத்துடன் செங்கமல வல்லி நாச்சியாரோடு பெருஞ்சோதி விமானத்தில் நின்ற திருக்கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறான். தருமபுத்திரரால் இத்தலம் நிறுவப்பட்டதாகத் தல வரலாறு கூறுகிறது. இத்தலத்தை நம்மாழ்வார் பாடியுள்ளார். ஆழ்வார் எம்பெருமானது வடிவழகிலே ஆழங்காற்பட்டு அநுபவித்தபடியைத் தெரிவிப்பது இத்

தலத்துப் பதிகமான 'வார்கடாவருவி' என்ற திருவாய்மொழிப் பதிகம். இத்தலத்து எம்பெருமானின் வடிவழகிலே ஊன்றிய நம்மாழ்வார் 'திருச்செய்ய கமலக் கண்ணும் செவ்வாயும் செவ்வடியும் செய்ய கையும், திருச்செய்ய கமலவுந்தியும் செய்ய கமல மார்பும் செய்யவுடையும், திருச்செய்ய முடியும் ஆரமும் படையும் திகழ என் சிந்தையுளானே' என்று அநுபவிக்கிறார்.

அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் என்ற ஆசார்யர் 'ஆசாரிய இருதயம்' என்னும் தமது நூலில் இத்தலத்து எம்பெருமானிடம் விளங்கும் திருக்குணம் சௌர்ய வீர்ய பராக்கிரமம் என்கிறார்.

எஸ்.கி.

திருச்செங்கோடு தமிழ்நாட்டில் சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ளதொரு வட்டம். இவ்வூர் ஈரோடு சேலம் இருப்புப் பாதையிலுள்ள சங்கரிதுர்க்கம் என்னும் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து தென்கிழக்கில் 10கி.மீ. தொலைவிலும், ஈரோட்டிலிருந்து 15 கி.மீ. தொலைவிலும் உள்ளது. நெடிய மலையின் உச்சியில் கோயில் உள்ளது. கொங்கு நாட்டின் ஏழு சிவத்தலங்களுள் ஒன்றாக இது விளங்குகிறது. தேவாரத்தில் இவ்வூர் திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றூர் எனக் கூறப்படுகிறது. இங்கு நெசவாலைகளும் உள்ளன. இங்கு ஆண்டுதோறும் கண்ணகி விழா நடக்கிறது. இங்குக் கிடைத்த செப்பேடுகள் திருச்செங்கோட்டுச் செப்பேடுகள் எனக் கூறப்படுகின்றன. இங்குக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, வெளியிடப்பட்டுள்ள செப்பேடுகளுள் இரண்டு முதலாம் இராசராச சோழனின் காலத்தனவாகும்; காங்கேயர் பட்டயம், அரைய நாட்டார் பட்டயம், அல்லாளன் இளைய நாயக்கன் பட்டயம், கிருட்டிணராச உடையார் பட்டயம் ஆகியவை பிற பட்டயங்களாகும்.

முதலாம் இராசராசசோழன் செப்பேடுகள்: திருச்செங்கோட்டுச் செப்பேடுகள் எனவும் பெயர் பெறும் இவை இராசராசன் (கி.பி. 985-1014) ஐந்தாம் ஆட்சியாண்டிலும், பத்தாம் ஆட்சியாண்டிலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. தூசியூரைச் சேர்ந்த கொல்லிமழவன் பிரதி கண்டன் சுந்தரசோழன் என்பானின் தந்தை ஈழத்துப் போரில் வீரமரணம் எய்தினான். இம்மாவீரன் பெயரில் அவ்வூர் இறைவன் பரமேசுவரனுக்குத் தண்ணீர்ப் பந்தல் ஒன்றினை அவன் மகன் கொல்லிமழவன் அமைத்த செய்தியை முதல் செப்பேடு தெரிவிக்கிறது. இரண்டாம் செப்பேடு, ஒற்றியூரன் பிரதிகண்டன் நிலதானமளித்த செய்தியைக் குறிப்பிடுகின்றது.

அரைய நாட்டார் பட்டயம்: இச்செப்பேடு கி.பி. 1941-இல் எழுதப்பட்டது. கொடுமுடியைச் சேர்ந்த உமையாயி என்பாள் திருச்செங்கோடு கோயிலில் நாட்டியமாடிய தேவதாசி. மோரூர் நாட்டுப் பட்டக்காரமயில் கவுண்டன் இவளைக் காதற் கிழத்தியாக வைத்திருந்தான். வேலப்பன், மலையப்பன் என்ற இரு குலால அனாதைகளுக்கு இவர்கள் திருமணம் செய்து வைத்தனர். புதுமணத் தம்பதியர் வாழ்க்கை நடத்துதற்குத் திருச்செங்கோடு, குமரமங்கலம், திருமங்கலம் முதலான ஏழு கிராமங்கள் காணியாக அளிக்கப்பட்டன. இவற்றைத் திருமணக்காணியாக ஊர்க் காணிக்கும் கிராமக்காணிக்கும் எழுதிக் கொடுக்கப்பட்டதை இப்பட்டயம் குறிப்பிடுகின்றது. தேவதாசி பொதுத் தொண்டு புரிந்துள்ளமையும் கூறப்பட்டுள்ளது.

அல்லாளன் இளைய நாயக்கன் செப்பேடு: கொங்கு நாட்டு வடகரை ஆற்றூரைச் சேர்ந்த அல்லாளன் இளையான் இராசவாய்க்கால் வெட்டிய பெருமைக்குரியவன். இவனுடன் கி.பி. 1584-இல் கொங்கு நாட்டுக் கவுண்டர்கள் ஒன்றுகூடி, காமாட்சித் தம்பிரானுக்கு மடம் கொடுத்து, விழாக் காலங்களில் திருச்செங்கோடு அர்த்தநாரீசருக்கு மாலை கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தனர். இதற்குத் தானியங்கள் கொடுப்பதாக உறுதியளிப்பதையே இச்செப்பேடு குறிப்பிடுகின்றது. இதனைச் சீரங்கராயன் பட்டயம் எனவும் குறிப்பிடுவர். ஏனெனில், இது இவனது காலத்தது.

காங்கேயர் பட்டயம்: இப்பட்டயம் கி.பி.17-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மோரூர் காங்கேயர்களின் காலத்தைச் சேர்ந்தது. மோரூரில் (திருச்செங்கோட்டிற்கு அருகில்) ஆட்சிபுரிந்து வந்த அறுபது காரண காங்கேயனுக்கு மக்கட்பேறு இல்லை. அதனால் நல்லையன் குமாரன் நல்லையன் என்னும் கைக்கோளன் தன் தலையை நல்ல புள்ளியம்மன் கோயில் முன் அரிந்து வைத்தான். ஏழு நாட்டினரும் இக்காங்கேயனுக்குப் பட்டம் கட்டிச் சில உரிமைகள் வழங்கியதைத் தெரிவிப்பதே இப்பட்டயம்.

கிருட்டிணராய உடையார் பட்டயம்: இப்பட்டயம் கி.பி.1734-ஆம் ஆண்டைச் சார்ந்தது. கொங்கு நாட்டில் உள்ள கீழ்க்கரைப் பூந்துறை நாட்டில் உள்ள மோரூர், ஆனங்கூர், இருப்புலி முதலான 18 ஊர்களைச் சேர்ந்த நாட்டுக் கவுண்டர்கள், காணியாளக் கவுண்டர்கள் குடியானவர்கள், தலத்துக் கணக்குப் பிள்ளைகள் மற்றுமுள்ளோர் கூடித் திருச்செங்கோட்டு முருகனுக்கும் அகர்த்தநாரீசுரருக்கும் கார்த்திகை நாளுக்கும், உச்சிக்கால பூசைகளுக்கும். ஊர் (கிராமம்) ஒன்றுக்கு ஆறு பொன்னும் ஐந்து பணமும் ஆண்டுதோறும் கொடுக்க வேண்டுமென முடிவு செய்

யப்பட்டது. இதனைத் தெரிவிப்பதே இப்பட்டயம் ஆகும்.

இச்செப்பேடுகளைக் கொண்டு திருச்செங்கோட்டு மக்களின் அன்றைய சமுதாய நிலையை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. கொங்கு நாட்டின் நாட்டுப்பிரிவுகள், ஆட்சியாளர்கள், பட்டக்காரர்கள், சாதிப் பிரிவுகள் ஆகியனவற்றையும் தெரிந்துகொள்ள இவை துணைபுரிகின்றன.

திருச்செங்கோட்டில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமான்மீது திருஞானசம்பந்தர் ஒரு பதிகம் பாடிப் போற்றியுள்ளார். அவர் இதனைச் சேரநாட்டுச் செங்குன்றூரினின்றும் வேறு பிரித்துக் காட்டுவதற்காகப் பதினோரு பாட்டிலும் 'கொடிமாடச் செங்குன்றூர்' என்று அடைமொழி சேர்த்துக் கூறியுள்ளார். இக்குன்று நாகம் போலத் தோன்றுவதால் இதனை நாகாசலம் என்றும் குறிப்பர். இன்று இத்தலம் திருச்செங்கோடு என்று வழங்கப்படுகிறது.

இங்குச் சிவன், முருகன், திருமால் ஆகிய மூவர்க்கும் திருமுற்றங்கள் உள்ளன. இத்தலத்தின் தனிச் சிறப்பு மூலட்டானம் சிவலிங்கமாக இல்லாமல் அம்மையப்பன் (அர்த்தநாரி) வடிவமாக இருத்தல் ஆகும். இத்திருமுற்றம் மேற்கு நோக்கி உள்ளது. செங்கோட்டு வேலன் திருமுற்றம் சிறப்புடையது. சிவத்தலமாகிய திருப்பரங்குன்றம் முருகத் தலமாகச் சிறந்து திகழ்வது போல, இத்தலம் இன்று முருகன் திருத்தலமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. இச்செங்கோட்டில் வீற்றிருக்கும் வடிவேலனை அருணகிரிநாதர் தம் திருப்புகழிலும், கந்தரலங்காரத்திலும் புகழ்ந்து போற்றியுள்ளார். முருகப்பெருமானது திருமுற்றம் கிழக்கு நோக்கியுள்ளது. ஆதிகேசவப் பெருமாள் திருமுற்றம் கோயிலின் உள்ளேயே இருக்கிறது.

திருஞானசம்பந்தர் காலத்தில் இத்திருத்தலம் இயற்கைச் சூழலில் விளங்கியுள்ளது; வாழையும் கோங்கும் கோடலும் தழைத்த பொழிலால் சூழப் பெற்றிருந்தது. இதனைக் 'கொந்தணவும் பொழில் சூழ்', 'இளவாழைக் குலைமலி தண்பொழில் சூழ்', 'கோலமலர்ப் பொழில்சூழ்', 'கோங்கணவும் பொழில் சூழ்', 'கோடல் வளம்புறவின்', 'கொத்தலர் தண் பொழில்சூழ்', 'கொம்பணவும் பொழில்சூழ்', 'வரிச் குயில்கள் கோதிய தண்பொழில்சூழ்' ஆகிய அடைமொழிகளால் அறியலாம். 'குன்றன மாளிகை சூழ் கொடிமாடச் செங்குன்றூர்' என்பதால், இங்கு உயர்ந்த மாளிகைகள் இருந்தமை புலனாகிறது. இங்கு அந்தணர்கள் பலர் வாழ்ந்தனர் என்பதனைச் 'சீருறும் அந்தணர்வாழ் கொடிமாடச் செங்குன்றூர்' என்னும் தொடர் அறிவிக்கிறது. திருஞானசம்பந்தர் தமது பதிகத்தின் முதல் ஐந்து பாடல்களில் இங்குப் பெருமான் மங்கை பங்கனாகக் காட்சியருளுவதனைக் குறித்துச் செல்கிறார். 'பந்தணவும் விரலாள் ஒரு பாகம்', 'மலைமகள் கூறுடையான்', 'ஏல மலர்க் குழலாள் ஒரு பாகம்', 'மடவாள் திகழ்மார்பு', 'பணைத் தோளியோர் பாகம்' ஆகியன அவருடைய தொடர்களாகும். தெ.ஞா.

திருச்செந்தூர், முருகனின் அறுபடை வீடுகளுள் ஒன்று. சங்க காலத்திலிருந்து இன்றுவரை ஈராயிரம் ஆண்டுகளாக ஆறுமுகனின் குன்றாத சிறப்புப் பெற்ற தலமாகத் திருச்செந்தூர் விளங்கி வருகின்றது. தமிழ்நாட்டில் சிதம்பரனார் மாவட்டத்தில் வங்காள விரிகுடாக் கடற்கரையில் திருச்செந்தூர் அமைந்துள்ளது. சூரனை வென்ற முருகன் இத்திருத்தலத்தில் கோயில் கொண்டுள்ளார். செவ்வேள் வீற்றிருக்கும் செந்தில் என்று புறநானூற்றில் இவ்வூர் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இப்பெயரே திருச்செந்திலாக -திருச்செந்தூராக மாறி வழங்குகின்றது. கடல் அலை வீசும் அலைவாயில் இவ்வூர் அமைந்திருந்தமையால் 'அலைவாய்' என்றும் 'திருச்சீர் அலைவாய்' என்றும் சொல்லப்பெறுகின்றது. இச்சீர் அலைவாயில் உலகம் உவக்கின்ற வகையில் ஆறுமுகங்களோடும் பன்னிரு கரங்களோடும் முருகன் இருக்கின்றான் என்று கூறி அவனது ஆறுமுகங்களின் இயல்புகளையும் பன்னிரு கரங்களின் பண்புகளையும் திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீரர் எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

திருச்செந்தூர்க் கோயில்

சங்ககாலத்திற்குப் பிறகு முற்காலப் பாண்டியர் காலத்திலும் செந்தூர் முருகன்கோயில் சிறப்புடன் விளங்கியுள்ளது. கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருநாவுக்கரசர் திருமறைக்காட்டுப் பதிகத்தில் வள்ளியின் மணாளனான செவ்வேள் செந்திலில் உறைந்திருக்கும் சிறப்பினை எடுத்துக் கூறியுள்ளார். ஆதிசங்கரரும், திருச்செந்தூர் முருகனைப் போற்றி வழிபடுவதற்காகச் 'சிரிசுப்பிரமணிய புசங்கம்' என்ற பெயரில் தோத்திரம் ஒன்றினை இயற்றியுள்ளார். பிற்காலத்தில் செந்தில் முருகன் மீது வெண்பா, அகவல், விருத்தம், கோவை, கலம்பகம், அந்தாதி, நாடகம், பரணி, பிள்ளைத்தமிழ், பதிகம், மஞ்சரி, மாலை, கும்மி, கீர்த்தனை என்று இருபத்தைந்திற்கு மேற்பட்ட பல்வகைப் பாக்களும் பல்வகைச் சிற்றிலக்கியங்களும் இயற்றப்பெற்றுள்ளன. இவற்றினைப் பாடியவர்களுள் அருணகிரிநாதர், குமரகுருபரர், சிவப்பிரகாச சுவாமிகள், பகழிக் கூத்தர், வண்ணச் சரபம் முருகதாச சுவாமிகள் போன்ற புலவர்கள் குறிப்பிடத்தக்க சிலர் ஆவார்கள்.

இரண்டாம் வரகுணபாண்டியன் காலத்தில் (கி.பி. 862-880) செந்தூர்க்கோயில் சிறந்து விளங்கியுள்ளது என்பதை இங்குள்ள அவனது வரலாற்றுச் சிறப்புவாய்ந்த வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு ஒன்று தெரிவிக்கிறது.

செந்தூர் முருகன்கோயில், முருகனுக்கும் அவனது துணைவியரான வள்ளிக்கும் தெய்வயானைக்கும் தனித்தனியாக அமைந்த கருவறைகளுடன் விளங்குகின்றது. பெருமாளுக்கென்று அமைந்த தனிச் சந்நிதி ஒன்றும் இக்கோயில் திருச்சுற்றில் உள்ளது. இங்கு முருகன் கிழக்கு நோக்கிய கருவறையில் ஒரு முகத்துடன் நான்கு கரங்களுடன் விளங்குகிறான். அவனது கருவறைக்கு எதிரில் அமைந்துள்ள உற்சவத் திருமேனி மண்டபத்தில் முருகன் ஆறுமுகங்களுடன் ஐம்பொன் மேனியனாக விளங்குகின்றான். இப்போதுள்ள முருகன் கோயில் கோபுரமும் பிற கட்டடங்களும் மதுரை நாயக்கர் காலத்தில் கட்டப்பெற்றவையே ஆகும். அதன்பிறகு இக்கோயிலில் திருப்பணிகள் பல செய்யப்பெற்றுள்ளன. திருமலை நாயக்கர் காலத்தில் திருநெல்வேலியில் அவரது அதிகாரியாக விளங்கியவடமலையப்பப் பிள்ளை தச்சுக்காரர்களால் செந்தூர்க் கோயிலுக்கு ஏற்பட்ட அழிவை நீக்கிப் பல திருப்பணிகள் செய்வித்துள்ளார். நாயக்க மன்னருடன் கி.பி. 1648-இல் வணிகம் தொடர்பாக ஏற்பட்ட சிக்கலில் தச்சுக்காரர்கள் படையுடன் திருச்செந்தூர் வந்து முருகன் கோயிலையும் கைப்பற்றி அதனைப் படைவீரர்கள் தங்கும் கோட்டையாக மாற்றினர். கோயிலைத் திக்கிரையாக்கி அழிவுகள் பல செய்தனர். கோயிலைவிட்டு நீங்கும்போது முருகனது விலையுயர்ந்த ஐம்பொன் திருமேனியை எடுத்துச் சென்றனர். அதன்பிறகு வடமலையப்பப் பிள்ளை முயற்சியால் அத்திருமேனி மீண்டும் கோயிலுக்குப் பெறப்பெற்றது. இவ்வூரின் மக்கள் தொகை 68,879 (1981).

வெ.வே.

திருச்செம்பொன் செய்கோயில்: காவிரியின் வடகரையில் உள்ள ஒரு வைணவத் தலம். இறைவன் கிருபாகரன்; இறைவி அல்லிமலர்மங்கை. இது திருமங்கை ஆழ்வாரால் பாடப் பெற்ற தலம். தஞ்சை நாட்டுச் சீகாழி வட்டத்துப் பதினொரு திவ்வியதேசங்களும் திருநாங்கூர்த் திருப்பதிகள் என்று வழங்கப் படும். செம்பொன் செய்கோயிலில் திருமாலின் நின்ற திருக்கோலம் அழகாக அமைந்துள்ளது. அதன் அழகில் ஈடுபட்ட ஆழ்வார் 'செம்பொன் செய்கோயிலின் உள்ளே உயர்மணி மகுடம் சூடி நின்றானைக் கண்டுகொண்டு உய்ந்தொழிந்தேனே' என்று பாடித் தொழுதார். காவிரியின் தென்கரையில் சிவத்தலம் ஒன்று திருச்செம்பொன் பள்ளி என்ற பெயரில் காணப்படுகிறது. அதனை ஞானசம்பந்தரும் அப்பரும் பாடியுள்ளனர். அத்தலம் செம்பொனார் கோயில் என்று இக்காலம் வழங்கப்படுகிறது. அதற்கு இந்திரபுரி, சந்தபுரி என்ற பெயர்களும் உண்டு. சிவத்தலம் வேறு; வைணவத்தலம் வேறு.

மா.வ.

திருச்செம்பொன்பள்ளி: தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் மயிலாடுதுறை, தரங்கம்பாடிக்கிடையில் அமைந்த ஓர் ஊர் திருச்செம்பொன்பள்ளி இன்று இவ்வூர் செம்பனார் கோயில் என வழங்குகின்றது. காவிரியின் தென்கரையில் அமைந்துள்ள இவ்வூர் ஒரு சைவத்தலமாகும். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் ஆகிய நாயன்மார் இருவரும் இத்தலத்தைப் பாடியுள்ளனர். 'செழுவார் செம்பொன் பள்ளி மேவிய எழிலார் புரிபுன் சடையெம் இறைவன்' என்று சம்பந்தரும், 'தேனும் இன்னமுதும் ஆனார் திருச்செம்பொன் பள்ளியாரே' என்று நாவுக்கரசரும் பாடியுள்ளனர். இவ்வூரின் தெற்கு, வடக்குப் பக்கங்களில் முறையே பழந்திருச்செம்பள்ளி, புதுத்திருச்செம்பள்ளி என்று இரண்டு சிற்றூர்களும் நடுவில் செம்பொன் நாதர் கோயிலும் உள்ளன. கோயிலை ஒட்டியே ஊரும் பிற்காலத்தில் செம்பொன்னார் கோயில் என்று வழங்கப்பெற்றிருக்கிறது. வடமொழியில் உள்ள பிரும்ம வைவர்த்த மகா புராணத்தில் 'சுவர்ண தல மகாத்மியம்' என்று இதன் பெருமை சூத முனிவரால் கூறப்படுகின்றது. இத்தலம் வீரபத்திரர் தோன்றிய தலமென்றும், இந்திரன் தவம் புரிந்து வச்சிராயுதம் பெற்ற இடமென்றும், இரதி இறைவனை வழி

பட்டு மன்மதனைக் கணவனாகப் பெற்ற பதியென்றும் வடமொழிப்புராணம் கூறுகின்றது. சுவர்ண ரோமன் என்ற அரசனுக்கு அருள் செய்தமையாலும் தன்னளவில் பொன்போல ஒளிவிடுவதாலும் இங்குள்ள சிவலிங்கம் 'சுவர்ணலிங்கம்' என்னும் காரணப் பெயர்பெற்றது என்பர். இத்தலத்தின் அம்மையின் பெயர் மருவார் குழலி. தீர்த்தத்தின் பெயர் சூரிய தீர்த்தம். இக்கோயிலின் வாயு மூலையில் மூதேவிக்கும் ஒரு சன்னதி உள்ளது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

சித்திரை மாதம் 7-ஆம் நாள் முதல் 18-ஆம் நாள் முடியக் காலையில் கதிரவனின் கதிர்கள் கோயிலின் கருவறையிலுள்ள சிவலிங்கத்தின் மேலே விழுமாறு இக்கோயில் கட்டப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

இக்கோயிலுக்குரிய கல்வெட்டுகளில் ஆறு கல்வெட்டுகள் அரசினரால் படியெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றில் சிங்களர் துணையோடு பாண்டியர் சோழநாட்டின் மேல் படையெடுத்து வருவதை அறிந்த ஊரார், கோயிலில் இருந்த எல்லாத் திருவுருவங்களையும் திருவிடைக்கழி முருகன் கோயிலில் வைத்துப் பாதுகாத்தனர் என்ற செய்தி உள்ளது.

கு.வெ.பா.

திருச்சேய்ஞலூர்: இத்தலம் சைவத் திருப்பதியாகும்; தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கும்பகோணத்திலிருந்து திருப்பனந்தாள் செல்லும் வழியில் 15 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது.

சுவாமி பெயர் சத்தியகிரீசர். இறைவி சகிதேவியார். சுவாமி கிரீசுரர் எனவும் தேவி செயதேவியம்மையார் எனவும் வழங்கப்படுவதுண்டு. தீர்த்தம் மண்ணியாறு எனப் பெயர்பெறும்.

முருகன் திருக்கயிலையில் இருந்து சூரசம்மாரத்தின் பொருட்டு வீரமகேந்திரத்திற்கு எழுந்தருளிய போது வழிநடையில் இங்கு வந்து, சிவபூசை செய்தருளினார் என்பது கந்தபுராண வரலாறு. இது சேய் (முருகன்) வழிபட்டுச் சருவ சங்காரப் படைபெற்று உவந்த ஊராகும்.

இது சண்டேசுவர நாயனார் திரு அவதாரம் செய்தருளிய தலம். இவ்வரலாறு இவ்வூர்ப்பதிகத்து 7–ஆம் பாடலில் விளங்கக் காணலாம். சண்டேசுவரர் பிறந்த தலம் என்று எண்ணி அதில் சிவிகை ஊர்ந்து செல்ல விரும்பாது சம்பந்த சுவாமிகள் அதனின்றும் இறங்கி நடந்து சென்று வழிபட்டார்கள் என்று பெரியபுராணம் கூறும். சேய் என்னும் பெயருடைய முருகன் நல்லதென்று விரும்பியுறைந்த ஊர் என்பது தலவரலாறு. அந்தச் சேய்நல்லூர் என்பது சேய்ஞலூர் என்றாயிற்று. சேய் நல் ஊர் என்பது சேய்ஞலூர் என வழங்கப்படுகிறது. 'பீர் அடைந்த பால்அது ஆட்டப் பேணாத வன் தாதை' எனத் தொடங்கும் சம்பந்தர் பாடல் இத்தலத்திற்குரியதாகும்.

திருச்சேய்ஞலூர் சைவ உலகிலும் வைணவ உலகிலும் புகழ்பெற்ற ஊர். வியாக்கியானச் சக்கரவர்த்தியான பெரியவாச்சான் பிள்ளை பிறந்ததும் இவ்வூரிலேயேயாகும்.

இரா.பா.

திருச்சேறை (உடையார் கோயில்): இத்தலம் சைவத்தலமாகவும் வைணவத் திருப்பதியாகவும் விளங்குகிறது. கும்பகோணத்திற்குத் தென்கிழக்கே திருவாரூர் செல்லும் பாதையில் இது அமைந்துள்ளது. இரு தெய்வங்கட்கும் தனித்தனிக் கோயில் உள்ளன.

இறைவன் செந்நெறியப்பர் சந்நிதியப்பர் எனவும் வழங்கப்படுகிறார். இறைவி ஞானவல்லியம்மை. தீர்த்தம் மார்க்கண்ட தீர்த்தமாகும். இது தௌமிய முனிவர் பூசித்துப் பேறு பெற்ற தலம். இவ்வூர்க் கோயிலில் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி குலோத்துங்க சோழ தேவரின் கல்வெட்டுகள் கிடைக்கின்றன. அவற்றில் இறைவனின் பெயர் திருச்செந்நெறியுடையார் எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்தலத்திற்கு ஞானசம்பந்தர் பதிகம் ஒன்றும், அப்பர் பதிகம் ஒன்றும் ஆக இரண்டு திருப்பதிகங்கள் உள்ளன.

வைணவர் இத்தலத்தினைச் சாரசேத்திரம் என்பர். திருமால் சாரநாதன். தாயார் சாரநாயகி. தீர்த்தம் சாரபுட்கரணியாகும். இறைவன் நின்ற திருக்கோலத்திலுள்ளார்.

புட்கரணிக்குத் தனிப்பட்ட சிறப்பு உண்டு. பிரளய காலத்தில் பிரமன் புட்கரணி இருந்த இடத்திலிருந்து மண் எடுத்துக் குடம் பண்ணினார். அதில் சகலவேத, ஆகம, சாத்திர, புராணக்கலை ஞானங்களையெல்லாம் பத்திரப்படுத்திக் காப்பாற்றினார். வேதங்களின் சாரங்களெல்லாம் காப்பாற்றப்படக் காரணமாக இருந்த இத்தலம் சாரசேத்திரம் என்ற பெயர் பெற்றது. குடம் செய்ய மண் எடுத்த இடம் சாரபுட்கரணியெனப்படுகிறது.

புட்கரணியின் மேல்கரையில் இராசகோபுரம் உள்ளது. அடுத்து இடைநிலைக் கோபுரம் அமைந்துள்ளது. அதனையடுத்துக் கல்யாண மண்டபமும் அதன் வடபக்கத்தில் இராசகோபாலன் சந்நிதியும் உள்ளன. கருவறையில் சாரநாதப் பெருமாள் இருக்கிறார். அவரது வலப்பக்கத்தில் மார்க்கண்டேயரும்

இடப்பக்கத்தில் காவேரித் தாயாரும் சிலை வடிவில் இருக்கின்றனர். சாரநாயகிக்குத் தனிச் சந்நிதி உண்டு.

இத்திருத்தலத்திற்குத் திருமங்கையாழ்வார் பத்துப் பாசுரங்கள் பாடியுள்ளார். பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார் சேறைவாழ் சாரநாதனைப் பாடும் தமிழே இனிக்கும் தன்மையுடையது என்கிறார்.

இரா.பா.

திருச்சோபுரம்: இத்தலம், இக்காலத்தில் தியாகவல்லியென்ற பெயருடன் வழங்கப்படுகின்றது. முதற் குலோத்துங்கன் மனைவி மூவருள் பட்டத்து மனைவி தியாகவல்லியின் பெயரால் இப்பெயர் பெற்றிருக்கக் கூடும். அவர் இக்கோயிலில் திருப்பணிகள் பல செய்துள்ளார்.

சைவத் திருப்பதியாக விளங்கும் இவ்வூர், தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் ஆலப்பாக்கம் தொடர் வண்டி நிலையத்திற்கு வடகிழக்கே 3 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது.

அண்மைக் காலம் வரையில் இது கடற்கரை மணலால் மூடப்பட்டு மேடாய் இருந்தது. ஏறத்தாழ நூறாண்டுகளுக்கு முன் இத்தலம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. ஒரு துறவி கருப்பகிருகத்தின் கல் தூபி மணலில் காணப்பட, ஊரவர் உதவியைக் கொண்டு தோண்டி வெளிப் படுத்தினார். பரிவாரங்களுடன் கோயில் முழுவதும் மணலிலிருந்து தோண்டப்பட்டது. சில அறிகுறிகளால் நகரமே புதையுண்டிருக்கவேண்டுமென்று தெரிகிறது. இதற்கு மாறாகத் தம்பிரான்கள் இருவர் இத்தலத்தைக் கண்டுபிடித்தார்கள் எனவும், அதனால் தம்பிரான்கள் கண்ட தலமென இதற்குப் பெயரெனவுங் கூறுவர். சுற்றிலும் உயர்ந்த மணற் குன்றுகள் இருக்கின்றன. அண்மையிலே கடலுமிருக்கிறது.

சுவாமி பெயர் சோபுரநாதர்; அம்மை பெயர் சோபுர நாயகி. தீர்த்தம் பரமதீர்த்தம் எனப்படும். இது சோபுரி தீர்த்தம் எனவும் வழங்கப்படுவதுண்டு. 'குற்றமின்மை உண்மை நீ என்று உன் அடியார் பணிவார்' எனத் தொடங்கும் சம்பந்தர் பாடல் இத்தலம் பற்றியதாகும். அகத்தியர் பூசித்த தலமென்ற சிறப்பும் உண்டு.

ஐந்து கல்வெட்டுகள் இங்குஉள்ளன. இங்கே நர்த்தன கணபதி கோயிலிருந்ததாகவும் அதற்குச் சுந்தர பாண்டியன் நிலம் அளித்ததாகவும் அறியப்படுகிறது.

இரா.பா.

திருச்சோற்றுத்துறை சைவத் திருப்பதி. தஞ்சாவூரிலிருந்து வடக்கே திருவையாற்றுக்குப் போகும் பாதையில் 9½கி.மீ. சென்று, திருக்கண்டியூரை அடைய வேண்டும். அங்கிருந்து தென்கிழக்காய் 2½கி.மீ. சென்றால் இத்தலத்தை அடையலாம். இதற்கு வடக்கே 3 கி.மீ. தொலைவில் திருப்பழனமிருக்கிறது. இடையிற் காவிரியாற்றையும் குடமுருட்டியாற்றையும் கடக்க வேண்டும்.

அருளாளர் என்னும் அந்தண அன்பர்க்குச் சிவபெருமான் அட்சய பாத்திரம் அளித்துப் பஞ்சகாலத்தில் அடியார்களுக்கு அன்னமிட்டுக் காத்ததலம். எடுக்குந்தோறும் குறையாத சோறளித்த தலம் ஆகையால் சோற்றுத்துறையாயிற்று.

இவ்வூர், சப்த தானங்களில் மூன்றாம் தலம். இங்குச் சூரியன் முதலியோர் வழிபட்டு உய்ந்தனர். சூரியன் வழிபட்ட செய்தியைச் 'செங்கதிரோன் வணங்கும் திருச்சோற்றுத்துறை நாதன்' என்பதனால் அறியலாம்.

இறைவன் பெயர் தொலையாச் செல்வர், இறைவி ஒப்பிலா அம்பிகை. வடமொழியில் ஓதவனேசுவரர் என்று சுவாமியையும் அன்ன பூரணியென்று இறைவியையும் குறிப்பிடுவர். தீர்த்தம் காவிரி. சூரிய தீர்த்தம் என்றும் கூறுவர். இத்தலத்தை மூவரும் பாடியிருக்கின்றனர். திருஞான சம்பந்தர் ஒன்றும் திருநாவுக்கரசர் நான்கும் சுந்தர் ஒன்றும் ஆக ஆறு பதிகங்கள் இதற்கு உள்ளன. இத்தலத்தைப் பற்றியதாக அறுபத்து நான்கு கல்வெட்டுகள் உள்ளன. அவை பராந்தகன், முதலாம் இராசராசன், கோனேரின்மை கொண்டான், குலோத்துங்கன் முதலானோர் காலத்தனவாகக் காணப்பெறுகின்றன. தொலையாச் செல்வர் என்றும் திருச்சோற்றுத்துறை நாயனார் என்றும் இறைவன் பெயர் குறிப்பிடப் படுகின்றது.

இரா.பா.

திருஞானசம்பந்தர்: தமிழ்நாட்டில் சங்க காலத்துக்குப் பின் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அவற்றுள் முக்கியமானது சமய மாறுபாடு. பௌத்தம் கி.பி. 3, 4-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தலைதூக்கி நிற்க, 5, 6-ஆம் நூற்றாண்டிலும் 7-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் சமணம் தழைத்தோங்கி நின்றது. கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தெற்கே பாண்டியனும், வடக்கே பல்லவனும் சமணம் போற்றும் பெருமன்னராகித் தாமே அச்சமயத்தைச் சார்ந்தவராக நின்றனர். அந்த வேளையில்தான் அப்பர் என்னும் திருநாவுக்கரசரும் திருஞான சம்பந்தரும் தமிழ் நாட்டில் தோன்றினர். அவர்கள் வழியே தமிழ் நாட்டில் மீண்டும் சைவ சமயம் தழைத்தது என்பது வரலாறு.

திருஞான சம்பந்தர்

இவர் வரலாற்றைச் சேக்கிழார் தம் பெரிய புராணத்தில் 1256 பாடல்களால் விளக்கியுள்ளார். அறுபத்து மூன்று நாயன்மாரைப் பாடும் (தொகை அடியாருடன் 72) பெரியபுராணம் முழுவதுமே 4286 பாடல்களாக அமைய, இவர் வரலாற்றுக்கு மட்டும் சேக்கிழார் இத்தனைப் பாடல்கள் ஒதுக்கி உள்ளமை இவர்தம் ஏற்றத்தை விளக்குவதாகும். இவரது வரலாறு பெரிய புராணத்தில் இரண்டாம் காண்டத்தில் ஆறாம் சருக்கமாகிய வம்பறா வரிவண்டுச் சருக்கத்தின் முதல் வரலாறாக அமைகின்றது.

வரலாறு: திருஞான சம்பந்தர் சோழ நாட்டிலே சீர்காழியிலே அந்தணர் குலத்திலே சிவபாத இருதயருக்கும், பகவதி அம்மையாருக்கும் மகனாய்த் தோன்றினார். 'பிள்ளையார்' என்பது பிள்ளைத் திருநாமம் என்பர். இவரை முருகனது அவதாரம் என்றே கூறுவர். இவரது மூன்றாம் வயதில், திருக்கோயிலுக்குச்சென்ற தந்தையாருடன் தாமும் சென்றார். இவரைக் குளக்கரையில் இருத்தித் தந்தையார் நீருள் மூழ்கி நெடுநேரம் வெளிவாராமையால், இவர் அழுது நிற்க, இறைவன் உமையம்மையாருடன் தோன்றி, அவர்தம் பாலுடன் சிவஞானத்தையும் குழைத்து ஊட்டி மறைந்தனர் என்பர். ஞானப்பால் உண்ட உடனே சம்பந்தர் பெற்ற தெய்வப் பெருநிலையைச் சேக்கிழார்,

'சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினில் ஓங்கிய ஞானம்
உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞ் ஞானம்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாமுணர்ந்தார் அந்நிலையில்' (70)

எனச் சிறப்பிக்கின்றார். பின் தந்தையார் வெளிவந்து, பிள்ளை வாயில் பால் ஒழுகக் கண்டு, 'யார் பால் ஊட்டியவர்?' என அதட்டிக் கேட்டனர். உடனே சிவஞானம் வரப்பெற்றமையால், 'தோடுடைய செவியன்' என்ற பதிகத்தைப் பாடி,'பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய பெம்மான் இவனன்றே' பால் ஊட்டியவர் என உள்கோபுரத்தைக் காட்டி அறிவிக்க, இறையருள் நினைந்து, இவருக்குத் 'திருஞான சம்பந்தர்' எனப் பெயர் சூட்டினர். பின் இவர்தம் பெருமை நாடு முழுவதும் பரவலாயிற்று. இச்செயலைத் தம் தேவாரத்திலேயே சம்பந்தர் 'பேதையார் பொற் கிண்ணத்தடிசில் பொல்லாதெனத் தாதையார் முனிவுறத் தான் எனை ஆண்டவன்' (3–24.2) எனக் குறிக்கிறார். பின் அந்த இளமையிலே தம் தந்தையார் தோளில் அமர்ந்து அருகிலே உள்ள பல தலங்களைத் தரிசித்தார்; இறைவனிடமிருந்து பொற்றாளம், பொற்சிவிகை, முத்துக்குடை, முத்துப் பந்தர் போன்றவற்றைப் பெற்று, இளமையில் தளர்ச்சி இன்றிப் பல தலங்களைத் தரிசித்தார்; இறைவனிடம் பொருள் பெற்றுத் தந்தையின் யாகத்துக்கு உதவினார்; அருட்பாடல் பாடி அடியவர் தம் விட நோயை நீக்கினார்; தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள சிவத்தலங்களைத் தரிசித்தார். இவர் காலத்து வாழ்ந்த அடியவர் பலர். அவருள் திருநாவுக்கரசர் சிறுத்தொண்டர், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர், மங்கையர்க்கரசியார், அப்பூதிஅடிகள், குலச்சிறையார் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் பாணர் குலத்துப் பிறந்தவராயினும் சம்பந்தர் அவருடனேயே எல்லாத் தலங்களுக்கும் சென்றார். இவர் பதிகம் பாட, அவர் அதை யாழில் இசைப்பார். அதை அறிந்த பாணனார் சுற்றத்தார் பெருமையுற, அவர்தம் ஊராகிய தருமபுரத்திலேயே யாழில் அடங்காத 'யாழ்முறி'ப் பாடலைப் பாடினார். திருமருகலில் ஒரு பெண்ணை மணம்புரிய இருந்த கணவன் பாம்புக் கடியால் இறக்க, பதிகம்பாடி அவனை உயிர்ப்பித்தார். பஞ்சம் உண்டாகிய காலத்தில் திருவீழிமிழலையில் திருநாவுக்கரசருடன் தங்கி இறைவனிடம் காசு பெற, தம் காசு வாசி பெற வேண்டிய நிலையில் அமைய 'வாசி தீரவே காசு நல்குவீர்' என்று பாடி வாசி நீங்கப் பெற்றார். திருமறைக்காடு என்னும் வேதாரணியத்தில் இவரால் 'அப்பர்' என அழைக்கப்பெற்ற திருநாவுக்கரசர், வேதத்தால் மூடப்பட்டுக் கிடந்த கதவினைத் திறக்கப் பாட, இவர் மூடப் பாடினார்,

பின் பாண்டிய நாட்டில் கூன் பாண்டியனும் அவன் மக்களும் சமண நெறி நிற்க, அவன் துணை வியராகிய சோழர் மகளாம் மங்கையர்க்கரசியார் சைவ நெறி நின்று, சம்பந்தரை அங்கே அழைத் தார். அமைச்சர் குலச்சிறையாரும் பிற சைவர் களும் இவரை வரவேற்றனர். இவரும் அங்கே சென்று சமணருடன் அனல் வாதம், புனல் வாதம் செய்து வென்று, பாண்டியனின் வெப்பு நோயி னைப் போக்கிக் கூனையும் நிமிர்த்தி 'நின்றசீர் நெடுமாறனாக்கிப் பாண்டியநாடு முழுவதையும் சைவ நெறிக்கு மாற்றியமைத்தார்.

பின் வடக்கே தொண்டை நாட்டுத் தலங்கள் பலவற்றைத் தரிசித்துக்காளத்திவரையில் சென்று, அங்கிருந்தபடியே கயிலாயம், கேதாரம், கோகர்ணம், இந்திர நீலபருப்பதம், பருப்பதம், அநேகதங்காவதம் ஆகிய வடநாட்டுத் தலங்களையும் பாடித்திரும்பவும் பல விடங்களில் இறைவனை வழிபட்டுத் திருவொற் றியூர் அடைந்தார். பின் திருமயிலை சென்று சிவ நேசர் மகளார் பூம்பாவையை-எலும்பாக இருந்த குடத்தை முன் வைத்து 'மட்டிட்ட புன்னையங் கானல்' என்ற பதிகம் பாடி, இறைவன் பல விழாக் களைக் காணாதே 'போதியோ பூம்பாவாய்' என விளித்து எழுப்பித் தந்தார்.

பின்னர், பலதலங்களைத் தரிசித்துத் தம் ஊர் சீர் காழியினை அடைய, அப்போது அவருக்கு வயது பதி னாறு ஆயிற்று. எனவே, தந்தையார் மணமுடிக்க நினைத்து ஏற்பாடு செய்ய, திருநல்லூர் நம்பியாண் டார் நம்பியின் திருமகளை மணக்க இசைந்தார். மணநாளில் அவ்வூர்த் திருக்கோயிலிலே வந்திருந்த அடியார்களுடனே இறைவன் அருட்சோதியில் வைகாசி மூலத்தில் ஒன்றிக் கலந்து உயர்நிலையுற் றார் 'தீதகற்றவந்தருளும் திருஞான சம்பந்தர்' இவர் சோதியுட்புக்க நிலையினைச் சேக்கிழார், 'காதலி யைக் கைப்பற்றிக் கொண்டுவலம் செய்தருளித் தீதகற்ற வந்தருளும் திருஞான சம்பந்தர்' நாதனெ ழில் வளர்சோதி நண்ணியதன் உட்புகுவார் போத நிலை முடிந்தவழிப் புக்கொன்றி உடனானார் எனக் காட்டுவர் (1253).

பாடல்கள்: (முதல் மூன்று திருமுறைகள்) திரு ஞான சம்பந்தர் பாடிய தேவாரப் பதிகங்கள், சைவத்திருமுறை பன்னிரண்டில் முதல் மூன்று திரு முறைகளாகப் போற்றப்பெறுகின்றன. அவற்றுள் முதல் பாடல் இவர் பாலுண்டு பாடிய 'தோடுடைய செவியன்' என்பதாகும். இவர் பதினாறாயிரம் பதி கங்கள் பாடினார் என நம்பியாண்டார் நம்பி கூறி னும், இப்போது உள்ளவை முந்நூற்று எண்பத்து நான்கு பதிகங்களேயாகும். தேவாரத் தொகுதியிலே இவர் பாடல்களே மிகுதியாக உள்ளன. இவர்தம் பாடல்களில் இவர்தம் வாழ்வு பற்றிய அகச்சான்று கள் பல உள்ளன. மற்றும், இவர் இறையருளை அகத்துறைப் பாடலாகவே அமைத்துக் காட்டியுள் ளார். அவற்றுள் 'சிறையாரும் மடக்கிளியே' என்பது (1-60-10) சிறந்ததாகப் போற்றப்பெறுகின்றது. இவர் தம் பதிகங்கள் பதினொரு பாடல்களாகவே அமை கின்றன. கடைசிப் பாடல் திருக்கடைக் காப்பாகி நிற்க, அதில் தம்மைப் பற்றிக் கூறி, அப்பதிகம் ஓது வதால் உண்டாகும் பயனையும் சுட்டுவர். மேலும் எட்டு, ஒன்பது, பத்து ஆகிய பாடல்களில் முறையே இராவணன், திருமால், பிரமன் அடிமுடி தேடிய நிலை, சமண, சாக்கியர் பற்றிய குறிப்புகள் காணப் பெறுவது தனிச்சிறப்பாகும். மற்றும், தாளச்சதி, யாழ் முறை, கோமூத்திரி, மாலை மாற்று, எழு கூற் றிருக்கை, ஏகபாதம், நாலடி மேல் வைப்பு, திருமுக் கால், ஈரடி, திருவிருக்குறள் போன்றவற்றையும் அக் காலத்தில் பிறர் பாடாத வகையில் பாடியுள்ளார். மேலும், பல்வேறு வகைப் பண்களிலே இவர்தம் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. இவர்தம் பாடல்களில் இயற்கைப் புனைவுகள் மிக்கிருப்பதைக் காணலாம். அதற்கு, 'வரைசேரும் முகில் முழுவ. மயில்கள்பல நடமாட, வண்டு பாட, விரைசேர் பொன் இதழிதர, மென்காந்தள் கையேற்கும் மிழலை யாமே' (1.132.4) என்ற ஒரு சான்று போதும்.

இவர்தம் பாடல்வழி இறைவனைப் பற்றிய பல் வேறு பண்புகளையும் அருளிச் செயல்களையும் அறிந்துகொள்வதோடு, அக்காலத்தில் திருக்கோயில் களில் முழங்கிய பல்வேறு வாத்தியங்கள் பற்றியும், வழிபாட்டு முறை பற்றியும், சமுதாய வழக்காறுகள் பற்றியும், பிறபற்றியும் அறிந்துகொள்ளலாம். இவர் தம் தேவாரத்தினைச் சமயநூல் என்று சொல்லுவ தோடு, சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களின் நுட்பங் களை விளக்குவதால் சாத்திர நூலெனவும் கொள்ள லாம். மேலும், கி.பி. 6-ஆம், 7-ஆம் நூற்றாண்டின் தமிழ் நாட்டு நிலையினை அறிந்துகொள்ள இவர் தம் பாடல்கள் பயன்படுவதால் இதை வரலாற்று நூல் எனல் மிகையாகாது.

அறியப் பெறுவன: இவர் பாடல் வழியே இவர் காலத்தில் வாழ்ந்த பிற நாயன்மார்கள் பற்றி யும் அறியலாம். சிவபெருமான், உமையம்மை யார் தவிர்த்துப் பிற தெய்வங்களைப் பற்றி யும் அறியலாம். விநாயகரை இவர்தம் 'பிடிய தனுரு உமைகொள' என்ற பாடல் வழியே (1-123-5) முதல் முதல் தமிழில் பாடினார் என்பர். இவர் காலத்தில் பல்லவர் சேனாதிபதியாக வாழ்ந்த சிறுத்தொண்டர், இரண்டாம் சாளுக்கிய புலிகேசியை

வென்று, வாதாபியைக் கைக்கொண்டபோது, அங்கிருந்து விநாயகரைக் கொண்டு வந்து, தம் ஊராகிய திருச்செங்காட்டங்குடியில் நிறுவினார் என்பதும், அதனாலேயே அக்கோயில் கணபதீச்சரம் எனப் பெயர் பெற்றதென்பதும் அறியப்படுகின்றன. எனவே, அக்காலத்தில் சம்பந்தர்தான் முதன்முதல் விநாயகர் பற்றித் தம் தேவாரத்தில் குறிப்பிட்டார் என்பது பொருந்தும்.

சம்பந்தர் காலத்தில் செந்தமிழில் திருக்கோயிலில் வழிபாடு நடந்ததென்றும் (3.80.4), அனைவரும் மலர் தூவி இறைவனை வழிபட்டனர் என்றும் (3.79.2, 1.32.2, 1.64.5, 1.85.1), பல்வேறு வகைப்பட்ட வண்ணப்பாடுகளும் சுண்ண வேலைகளும் திருக்கோயில்களில் சிறந்திருந்தன என்றும், பல்வேறு விழாக்கள் திங்கள்தோறும் நடைபெற்றன என்றும் இவர்தம் பாடல்வழி அறியலாம். இக்காலத்தில் வழக்கிழந்த பல அரிய சொற்களும் இலக்கண வழக்குகளும் இவர்தம் பாடல்களில் உள்ளன. இவர்தம் பாடல்களில் தமிழ்நாதன் ஞானசம்பந்தன் (3.39.11), தமிழ் ஞான சம்பந்தன் (1.15.11), (1.131.11), கலைஞானசம்பந்தன் (1.16.11), திருநெறிய தமிழ் (1.1.11), ஞானசம்பந்தன் செந்தமிழ் (1.135.11), தமிழ்க் கிளவிபத்தும் (2.31.11), தமிழ் மாலை பத்தும் (2.35.11), செந்தமிழ் மாலை (2.48.11), குற்றமில் செந்தமிழ் (1.113.11), குன்றாத் தமிழ் (1.18.11) என்று வரும் தொடர்கள் இவர் தம்மைத் தமிழ் விரகராய், கலைவல்லவராய்க் காட்டுவதோடு, இவர்தம் பாடல்களும் நல்ல தமிழ்ப் பாடல்கள் என நமக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கப் பெறுவதைக் காணலாம்.

திருஞான சம்பந்தர் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர் என்பதும், பெரும் சமயப் புரட்சி செய்தவர் என்பதும், இறையருளால் பல அற்புதங்கள் நிகழ்த்தியவர் என்பதும், அக்காலக் கோவில் அமைப்பு, வழிபாட்டு முறை, வாத்திய ஒலி, பிற வகை முறைகள் இவைகளைத் தம் பாடல் வழிப் படமெடுத்துக் காட்டியவர் என்பதும், அக்காலச் சமுதாய வாழ்வைச் சித்திரித்தவர் என்பதும், அக்காலத் தமிழக வரலாற்றை அறிய இவர்தம் பாடல்கள் மிகவும் பயன்படுகின்றன என்பதும் அறியக்கிடக்கின்றன. அ.மு.ப.

திருஞான சம்பந்தர் ஆதீனம்: காண்க: திருமடங்கள்.

திருட்டுக் குற்றம்: சொத்துக்கெதிரான குற்றங்களுள் தலையாயது திருட்டுக் குற்றமாகும். இக்குற்றம் காலத்தால் முந்தையது. இக்குற்றத்தின் இலக்கணத்தை எல்லா நாட்டுத் தண்டனைச் சட்டங்களும் வரையறுத்துக் கூறுகின்றன. இயற்றாச் சட்டம் தனித்தன்மை பெற்று விளங்கும் இங்கிலாந்து நாட்டில் 'திருட்டுக் குற்றச் சட்டம் 1968' (Theft Act 1968) நடைமுறையில் உள்ளது. அச்சட்டத்திலும் திருட்டின் இலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் 378-ஆம் பிரிவு திருட்டின் இலக்கணத்தைக்கூறுகிறது. கைப்பற்றவேண்டுமென்ற கள்ள எண்ணத்துடன், ஒருவர் உடைமையிலுள்ள அசைபொருள் ஒன்றை அவரது உடன்பாடு இன்றிப் புடைபெயர்த்தல், 'திருட்டு' என்ற குற்றமாகும். சாதாரணத் திருட்டுக் குற்றத்திற்கு உயர்ந்த அளவாக மூன்றாண்டுச் சிறைத் தண்டனையோ தண்டத் தொகையோ இரண்டுமோ விதிக்கலாம்.

திருட்டுக் குற்ற இலக்கணத்தில் ஐந்து முக்கிய கூறுகள் அடங்கியுள்ளன. அவையாவன 1) பொருள் அசையும் பொருளாக இருக்க வேண்டும், 2) பொருள் அடுத்தவர் உடைமையில் இருக்கவேண்டும், 3) பொருளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் எனக் கள்ள மனத்துடன் (Dishonestly) செயற்பட்டிருக்கவேண்டும், 4) பொருள் உடைமையாளரின் இசைவின்றி எடுக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும், 5) 'எடுத்தல்' என்று சொல்லுமளவுக்குச் சொத்து நகர்த்தப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

திருட்டுக் குற்றத்தின் முதல் உட்கூறு திருட்டில் சம்பந்தப்பட்ட பொருள். இது அசையும் பொருளாக இருக்க வேண்டும். இதனை அசைவியல் சொத்து என்றும் சங்கம சொத்து என்றும் கூறுவர். பொதுவாக, நிலையியல் சொத்து அல்லாத எல்லாவகைச் சொத்துகளும் அசைவியல் சொத்துக்களாகும். அசைவியல் சொத்தின் இலக்கணத்தை இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் 22-ஆம் பிரிவு கூறுகிறது. நிலம், நிலத்தோடு இணைந்த பொருள்கள், அவற்றுடன் நிலையாகப் பிணைக்கப்பட்ட பொருள்கள், இவை நீங்கலாக எல்லா வகைப் பருப் பொருள்களும் (Corporal property) 'அசைவியல் சொத்து' (Movable property) என்ற சொற்றொடரில் அடங்குவனவாகும்

மேலும், ஒரு பொருள் அசையும் பொருளாக இல்லாதிருந்து, அது நிலத்தோடு பொருந்தி இருக்கும் வரையில் திருட்டுக்கு உட்பட்டதாகாது. ஆனால், நிலத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட உடனேயே அது திருட்டுக்கு உட்படக் கூடியதாகிறது. நிலையாகப் பிணைக்கப்பட்டதன் காரணத்தால் சில அசையும் பொருள்கள் சட்டத்தால் அசையாப் பொருள்களாகக் கருதப்படும். எடுத்துக்காட்டாக, மின்விசிறி சுவரில் நிலையாகப் பிணைக்கப்பட்டிருப்பின் அசையாப் பொருளாகவும், கழற்றி எடுத்த அளவில் அசையும் பொருளாகவும் கருதப்படும். கழற்றி எடுத்ததும் திருட்டுக்கு உட்படக் கூடிய பொருளாகி விடுகிறது.

செழித்து வளர்ந்து நிற்கின்ற மரம் நிலத்தோடு பிணைக்கப்பட்டதால் அசையாப் பொருளாகும். அது வெட்டி எடுக்கப்பட்டவுடன் அசையும் பொருளாகி விடுகிறது.

பொதுவாக, ஆறு, குளம், கால்வாய் ஆகியவற்றில் மீன்பிடிப்பது திருட்டுக் குற்றமாகாது. ஆனால், அவற்றைச் சுற்றி மதிற்சுவர் கட்டியிருப்பின் மீன்பிடித்தல் திருட்டுக் குற்றமாகும். காட்டுப்பறவைகளைப் பிடிப்பது திருட்டன்று. ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்டவரால் பழக்கப்பட்டு வரும் பறவையைப் பிடிப்பது திருட்டு என்னும் குற்றமாகும். மனித உடலில் உயிர் இருப்பினும், உயிர் பிரிந்திருப்பினும் அவ்வுடல் அசையும் சொத்தாகாது. ஆனால் உடல் காட்சிக்காக அறிவியற் கூடங்கள், மருத்துவ மனைகள் கண்காட்சி போன்ற இடங்களில் வைக்கப்பட்டிருப்பின் அது அசைவியல் சொத்தாகும். ஒரு வீட்டைத் திருடுதல் இயலாது. வீடு அசையாச் சொத்தாகும். ஆனால் வீட்டில் வைக்கப்பட்டுள்ள மண், கல் முதலியவற்றை இசைவின்றி எடுத்துச் செல்லுதல் திருட்டுக் குற்றத்தின் பாற்படும். மின்சாரத்தைத் திருடுதல் திருட்டுக் குற்றமேயாயினும் குற்றவாளியை இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் கீழ் தண்டித்தல் இயலாது. அவரை மின்சாரச் சட்டத்தின் (Electricity) கீழ்தான் தண்டித்தல் இயலும்.

திருட்டுக்குற்றத்தின் இரண்டாம் உட்கூறு, பொருள் அடுத்தவர் உடைமையில் இருத்தல் வேண்டும். பொருளின் உரிமையாளிடமிருந்து எடுத்தல் வேண்டும் என்பது முக்கிய கூறு அன்று. தெருவில் கிடக்கும் பொருள்களை எடுத்தல் திருட்டுக் குற்றமன்று. ஆனால், எவர் உடைமையிலும் இருக்கும் பொருள்களை நகர்த்துதல் திருட்டுக் குற்றமாகும். சொத்து எவர் உடைமையில் இருக்கிறதுஎன்பதைத்தீர்வு செய்வது சில சமயங்களில் கடினமாக இருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக 'ஒருவர் தமது கிழிந்த சட்டையைத் தைப்பதற்குத் தையற்காரனிடம் தருகிறார். சட்டையின் பையில் அவர் பணப்பை வைத்துள்ளார். தையற்காரரிடம் தரும்போது அவர் பணப்பை இருப்பதை அறிந்திருக்கவில்லை. இப்பொழுது பணப்பை தையற்காரரின் உடைமையில் இருப்பினும் சட்டத்தின்படி சட்டையின் சொந்தகாரரே உடைமையாளர் ஆவார். இதுபோன்றே, தமது மேசையைச் சரிசெய்ய ஒருவர் அதனைத் தச்சரிடம் தரலாம். மேசையின் உள்ளே தமது விலையுயர்ந்த மோதிரத்தை வைத்துப் பூட்டியிருக்கிறார். அவர் அவ்வாறு வைத்திருப்பதை அறிந்திருக்கவில்லை. இப்பொழுது மோதிரம் யாருடைய உடைமையில் இருக்கிறது எனக் கேள்வி எழும்போது அது தச்சரின் உடைமையில் உள்ளது என்பதே சரியான விடையாகும்.

மேலும் ஒருவர் தம் வீட்டில் சிலபொருள்களை வைத்திருக்கலாம். சில நேரங்களில் அவற்றைத்தேடிக் கண்டுபிடிக்க முடியாமலும் இருக்கலாம். இப்பொழுது பொருள்கள் அவர் உடைமையிலேயே உள்ளன.

கணவரும் மனைவியும் ஒரே வீட்டில் வசிப்பினும் மனைவி தன் கள்ளக்காதலனுக்காகக் கணவரிடமிருந்து சிலபொருள்களை திருடிச் சென்றால் மனைவி செய்த செயல் திருட்டுக் குற்றத்தின் பாற்படும். இந்தியாவில் கணவரையும் மனைவியையும் ஒருவராகக் கருதுவதில்லை. ஆனால், ஆங்கிலேய இயற்றாச் சட்டத்தில் இருவரும் ஒருவராகக் கருதப்படுகின்றனர். இந்த எடுத்துக்காட்டில் மனைவி எடுத்துச் சென்றது அசையும் சொத்து. அவர் தம் கணவரின் உடைமையிலிருந்து நேர்மையற்ற கருத்துடன் எடுத்துச் சென்றார். எனவே, அவர் செய்த செயல் திருட்டுக் குற்றமாகும்.

பலர் ஒரு பொருளில் கூட்டு உடைமையாளர்களாக இருக்கும்போது அவருள் ஒருவர் தமக்கு மட்டும் அப்பொருளை நேர்மையற்ற கருத்துடன் உடைமையாக்கிக் கொள்வாரேயானால் அச்செயல் திருட்டுக் குற்றமாகும். மேலும், இந்து கூட்டுக் குடும்பத்தின் உறுப்பினர் வேறொரு உறுப்பினரின் உடைமையிலுள்ள பொருளை அவர் இசைவின்றி நேர்மையற்ற கருத்துடன் எடுத்துச் சென்றால் அதுவும் திருட்டுக் குற்றமாகும்.

ஒருவர் விருந்தினர்களை அழைத்து விருந்தோம்புங்கால் தம் உடைமையிலுள்ள தட்டு, கரண்டி முதலிய பொருள்களை விருந்தினரிடம் கொடுக்கலாம். அது விருந்தினரின் கையில் இருந்தாலும் அவரால் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் அது விருந்தளிப்பவரின் உடைமையில் தான் உள்ளது. ஆனால், விருந்தாளி அதே கரண்டியை அடகுக் கடையில் வைத்துப் பணம் பெற்றால், அவர் செய்த குற்றம் திருட்டுக் குற்றமாகும்.

வீட்டிற்கு வந்த விருந்தாளி திருட வேண்டும் என்ற நேர்மையற்ற உட்கருத்துடன் பொருளை இடம்மாற்றி வைத்தாலும் அவர் திருட்டுக் குற்றம் புரிந்தவர் ஆவார்.

இக்குற்றத்தின் மூன்றாம் உட்கூறு, பொருளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கள்ளமனத்துடன் செயற்படுதலாகும். 'கள்ள மனத்துடன்' என்ற சொல்லின் இலக்கணம் இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் 24-ஆம் பிரிவில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஒருவருக்கு முறையில்லாத் தேட்டத்தையோ (Wrongful gain) மற்றொருவருக்கு முறையில்லா இழப்பையோ (Wrongful loss)

உண்டுபண்ணும் கருத்துடன் ஒரு காரியத்தைச் செய்தல் கள்ளமனத்துடன் அக்காரியத்தைச் செய்தலாகும். எனவே, மனத்தில் கள்ளமில்லாமல் செயல்களைச் செய்தல் திருட்டுக் குற்றமாகாது. எடுத்துக்காட்டாக குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தம் முதலாளியின் மீன் பண்ணையில் வேலை செய்கின்றார். வேறொரு கூட்டத்தினர் உள்ளே நுழைகின்றனர். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மீன்வலைகளைத்தம் உடைமையில் எடுத்து வைத்துக் கொள்கிறார். இவர் வலைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகவே தம் உடைமையில் எடுத்து வைத்துக் கொள்கிறார். எனவே, இச்செயல் கள்ளமனத்துடன் செய்யப்பட்ட செயல் அன்று. குற்றம் சாட்டப்பட்டவரைத் திருட்டுக் குற்றத்தின் கீழ் தண்டித்தல் இயலாது.

பொருளைக் கவர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்னும் எண்ணம் பொருளை எடுத்தற் பொருட்டு அதனை நகர்த்தும்பொழுதேதோன்றியிருத்தல் வேண்டும். எடுத்தல் என்னும் செயலைக் கள்ளமனத்துடன் செய்திருக்க வேண்டும். சொத்தின் உடைமையாளருக்கு முறையிலா இழப்பு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். நகர்த்தியவருக்கு முறையிலாத் தேட்டம் இருக்க வேண்டும் என்பது இல்லை. எடுத்துக்காட்டாக, 'ஒள' என்பவர் வீட்டில் ஒரு மேசை மீது அவருக்குச் சொந்தமான மோதிரம் வைக்கப்பட்டு இருப்பதை 'அ' என்பவர் பார்க்கிறார். சோதனை செய்வார்கள் என்றும், கண்டுபிடித்து விடுவார்கள் என்றும் அஞ்சியதால், அந்த மோதிரத்தைச் சட்டவிரோதமாக, உடனே கையாடுவற்குத் துணியாமல், அது காணாமற் போனதை மறந்து போன பிறகு அந்த மோதிரத்தை மறைத்து வைத்திருக்கிற இடத்திலிருந்து எடுத்து விற்றுவிட வேண்டும் என்ற உட்கருத்துடன் 'ஒள என்பவரால், கண்டுபிடிப்பதற்கு மிக அரிதான இடத்தில் அதை மறைத்து வைக்கிறார். அந்த மோதிரத்தை முதலில் நகர்த்திய போதே 'அ' திருட்டுக் குற்றத்தைச் செய்தவராகிறார்.

மற்றும் ஓர் எடுத்துக் காட்டு. 'அ' என்பவர் தம் கைக்கடிகாரத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக அதை 'ஒள' என்னும் பழுதுபார்ப்பவரிடம் ஒப்படைக்கிறார். 'ஒள' அதைத் தம் கடைக்கு எடுத்துக் செல்கிறார். பழுதுபார்ப்பவர் அக் கடிகாரத்தை ஓர் ஈடாக வைத்துக் கொள்வதற்கு 'அ' அவரிடம் எக்கடனும் படவில்லை. ஆயினும் 'அ' அந்தக் கடைக்குள் வெளிப்படையாக நுழைந்து 'ஒள' வின் கையிலிருந்து அக் கடிகாரத்தை வன்முறையில் பற்றி அதை எடுத்துச் செல்கிறார். இங்கு 'அ' குற்றமுறு அத்துமீறலையும், குற்றமுறு தாக்குதலையும் செய்தவர் ஆகலாம்; அவர் செயல் நேர்மையற்ற முறையில் செய்யப்பட்ட தாயினும் அவர் திருட்டுக் குற்றத்தைச் செய்தவர் ஆகார்.

அதே போன்று ஒருவர் கொம்பு வைத்திருப்பதை அடிப்பதற்காக, மற்றொருவர் அவரிடமிருந்து அக் கொம்பைப் பறிப்பதும் திருட்டுக் குற்றம் ஆகாது.

செயல்புரிந்த நேரத்தில் கள்ளமனத்துடன் செயற்பட்டிருத்தல் வேண்டும். மதிப்பு மிகுந்த ஒருவர் மற்றவரது மிதி வண்டியை அவர் வண்டிதான் எனக் கருதி எடுத்துச் சென்றால் அச்செயல் திருட்டுக் குற்றமாகாது. ஏனெனில், அவருக்குக் குற்றத்திற்கான கள்ளமனம் என்னும் குற்றமனம் இல்லை.

தம்முடைய பொருள் பிறர் பொறுப்பில் இருக்கும் பொழுது, அதை நேர்மையற்ற கருத்தில் தாமே எடுக்கும் பொழுது, திருட்டுக் குற்றம் நிறைவேறிவிடுகிறது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் பொருள் காவலரின் பொறுப்பில் இருக்கும்போது அவர் காவலருக்குத் தெரியாமல் பொருளை எடுத்துச் சென்றால் அவரது செயல் திருட்டுக் குற்றமாகும். ஏனெனில், அப்பொருளுக்குக் கணக்குக் காட்ட வேண்டியது காவலரின் பொறுப்பாகும்.

திருட்டுக் குற்றத்தின் நான்காம் உட்கூறு, பொருள், உடைமையாளரின் இசைவின்றி எடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இசைவுடன் பொருளை எடுத்திருந்தாலோ நகர்த்தியிருந்தலோ அச்செயல் திருட்டுக் குற்றமாகாது.

கடன் வாங்கியவர் தம் சொத்தைக் கடனுக்கீடாகக் கடன் கொடுத்தவரிடம் தந்தார். பின்னால் அவர் அக்கடன் காலவரையறைச்சட்டத்தின்படிசெலுத்தப்பட்ட வேண்டியதில்லை என்பதை உணர்கிறார். அதனால், கடன் வாங்கியவர், கடன் கொடுத்தவர் தம் பொருளைத் திருடிவிட்டதாகக் குற்றம் சாட்டினார். நீதிமன்றம் அவரது வாதம் செல்லாது எனத் தீர்ப்பளித்தது. இசைவு வெளிப்படையானதாகவோ உட்கிடையானதாகவோ இருக்கலாம். இசைவானது பொருளைத் தம்வசம் வைத்திருப்பவராலோ அந்த நோக்கத்திற்காக வெளிப்படையாக அல்லது உட்கிடையாக அதிகாரம் பெற்றிருப்பவராலோ கொடுக்கப்படலாம். எடுத்துக் காட்டாக, 'ஒள' வுடன் நட்பு முறையில் பழகுகிற 'அ', 'ஒள' இல்லாதபோது 'ஒள' வின்' நூலகத்துள் சென்று 'ஒள'வின் வெளிப்படையான இசைவு இல்லாமல் ஒரு புத்தகத்தை, அதைப் படிக்கும் பொருட்டு மட்டும், மற்றும் திருப்பித் தந்துவிடும் உட்கருத்துடன் எடுத்துச் செல்கிறார். 'இங்கு ஔவின் புத்தகத்தைப் பயன்படுத்த 'ஒள' என்பவரது மறைமுகமான இசைவு தமக்கிருப்பதாக 'அ' கருதி

யிருக்கலாம் என்பது சாத்தியமானதொன்றாகும். அது 'அ'வின் எண்ணமாயிருந்தால் 'அ' திருட்டைச் செய்தவர் ஆகார்.

திருட்டுக் குற்றத்தின் ஐந்தாம் உட்கூறு, 'எடுத்தல்' என்று சொல்லுமளவுக்குப் பொருள் நகர்த்தப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஒரு பொருளை நகர்த்துவதற்குத் தடையாக இருந்த ஓர் இடையூற்றை அகற்றுவதனாலும், அல்லது வேறேதேனும் பொருளிலிருந்து அதைப் பிரிப்பதனாலும், அதை உள்ளபடியே நகர்த்துவதனாலும் ஒருவர் அப்பொருளை நகர்த்துவதாகச் சொல்லப்படுகிறார்.

மேலும் ஒரு விலங்கை எந்த வழியிலேனும் நகர்த்துகிற ஒருவர், அந்த விலங்கை நகர்த்துவதாகவும், அவ்வாறு உண்டாக்கப்பட்ட நகர்த்துதலின் விளைவாக, அந்த விலங்கினால் நகர்த்தப்பட்ட ஒவ்வொரு பொருளையும் அவர் நகர்த்துவதாகவும் சொல்லப்படுகிறார்.

எடுத்துக்காட்டாக, நாய்களைக் கவர்ந்திழுக்கும் இரையை 'அ' என்பவர் தம் சட்டைப் பையில் வைத்து, அதனால் அதைத் தொடர்ந்து வரும்படி 'ஒள' என்பவரின் நாயைத் தூண்டுகிறார். இங்கே 'ஒள'வின் சம்மதமில்லாமல் 'ஒள'வின் வசமிருந்து நேர்மையற்ற முறையில் அந்த நாயை அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்பது 'அ'வின் உட்கருத்தானால், 'ஒள'வின் நாய்'அ' வைத் தொடரத் தொடங்கியவுடனேயே 'அ' திருட்டுக் குற்றத்தைச் செய்தவர் ஆகிறார்.மற்றுமோர் எடுத்துகாட்டு, விலையுயர்ந்த செல்வங்களடங்கிய பேழையைத் தாங்கிச் செல்கிற ஓர் எருதை 'அ' என்பவர் பார்க்கிறார். அந்தச் செல்வத்தைக் கள்ளமனத்துடன் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பதற்காக, அவர் அந்த எருதை ஒரு குறிப்பிட்ட திசையில் விரட்டுகிறார். அவ்வாறு செய்தலின் அந்தச் செல்வங்களடங்கிய பேழையை அவர் திருடியவர் ஆகிறார்.

கட்டடம், கூடாரம் அல்லது கலம் ஆகியவற்றை மக்கள் வசிப்பிடமாக அல்லது சொத்தின் பாதுகாப்பிற்காகப் பயன்படுத்துங்கால் அவற்றிலிருந்து பொருளைத்திருடுதல் கடுந்திருட்டுக் குற்றமாகும். அவ்வாறு பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கும் பொருள்களைத் திருடுவதால் உயர்ந்த அளவு தண்டனைக்குக் குற்றவாளியை உள்ளாக்கலாம். ஏழாண்டுக் காலச் சிறைத் தண்டனையும் தண்டத் தொகையும் விதிக்கலாம். இக்குற்றம் பிடியாணை வேண்டாக் குற்றம். இது ஒரு பிணைவிடாக் குற்றம். எந்தக் குற்றவியல் நீதிபதியும் குற்ற விசாரணை செய்யலாம்.

பணித் தலைவர் உடைமையிலுள்ள பொருளை எழுத்தர் அல்லது பணியாள்ர்திருடுவதும் கடுந் திருட்டுக் குற்றம். மேற்கூறப்பட்டுள்ள தண்டனை இக்குற்றத்திற்கு வழங்கலாம். இதுவும் ஒரு பிடியாணை வேண்டாக் குற்றம். மற்றும் இது ஒரு பிணைவிடாக் குற்றம். எந்தக் குற்றவியல் நீதிபதியும் இக்குற்றத்தைக் குற்றவிசாரணை செய்யலாம்.

மேலும் திருட்டுக் குற்றம் செய்யும் பொருட்டு மரணம், காயம் அல்லது தடை விளைவிப்பதற்கான முன்னேற்பாடுகளைச் செய்தபிறகு திருட்டுக் குற்றம் செய்வதற்கு உயர்ந்த அளவாகப்பத்தாண்டுக் காலக் கடுங்காவல் தண்டனையும் தண்டத் தொகையும் விதிக்கலாம். இக்குற்றமும் ஒரு பிணை விடாக் குற்றம்; பிடியாணை வேண்டாக் குற்றம். குற்றவியல் முதல் வகுப்பு நீதிபதி அல்லது அதற்கு மேல்நிலையில் உள்ள நீதிபதிகள் மட்டுமே இக்குற்றத்தைக் குற்ற விசாரணை செய்யலாம். மீ.அ.

திருத்தக்க தேவர்: ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்றான சீவக சிந்தாமணியின் ஆசிரியர் திருத்தக்க தேவர். இவர் திருத்தகு முனிவர், திருத்தகு மகா முனிவர், திருத்தக்க மகாமுனிகள் என்னும் பெயர்களாலும் வழங்கப்படுவர். இவர் சோழர் குலத் தோன்றல் என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது. இவர் பிறந்த ஊர் குறித்தும், பெற்றோர் குறித்தும் எதுவும் தெரியவில்லை. இவர் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர் என்றும், கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர் என்றும் இரு கருத்துகள் நிலவுகின்றன.

திருத்தக்க தேவர் இளமையிலேயே தென்மொழி வடமொழி ஆகிய இருமொழிகளிலும் புலமை பெற்றவர்; இளமையிலேயே துறவு பூண்டு சமண சமயத்துக்குரிய நூல் பலவும் கற்றுச் சீரிய சமண முனிவராய்த் திகழ்ந்தவர். இவர் காலத்தில் மதுரையிலிருந்த சங்கப் புலவருடன் இவர் நட்புக் கொண்டு பழைய தமிழ் நூல்களை ஆராய்ந்துள்ளார்.

சமண சமய முனிவர்களும் ஏனைத் தமிழ்ப் புலவர்களைப் போல அகப் பொருள் நலங்களை இனிதெடுத்துக் கூறும் தகுதியுடையவர் என்று நிலைநாட்டுவதற்காக இக்காவியத்தைப் பாடியதாகத் திருத்தக்க தேவர் வரலாறு கூறுகிறது. ஆனால், அதை வலியுறுத்துவதற்கான சான்றெதுவும் சீவக சிந்தாமணியில் இல்லை. இக்கதை உண்மைக்குப் புறம்பாக இருக்கலாம். ஏனெனில், சமண சமயத் துறவிகள் பிறர் கூற்றுகளுக்காகத் தங்களை மாற்றிக் கொள்ளக் கூடியவர்கள் அல்லர். மேலும் காதலையும் காமத்தையும் பற்றிப் பாடத் தெரியாது என்

பது தேவருக்குப் பெருமை தரக்கூடியதே தவிரச் சிறுமை தரக்கூடியது அன்று. தேவர் அகப்பொருள் பாடியிருப்பதற்கு நாலடியார் போன்று இளமைத் துறவை வற்புறுத்தாத அவருடைய நோக்கம் காரணமாகும். ஓடும் குதிரையைச் சிறிது தூரம் ஓட விட்டுப் பின்னர் இழுத்துப் பிடிப்பது போல மனிதனை அவன் போக்கில் விட்டுப் பின்னர் உறுதி பயக்கும் உண்மைகளைக் காட்டுகிறார்.

திருத்தக்க தேவர் தமக்கு முன்பிருந்தோர் கூறிய கருத்துகளை ஆண்டுள்ளார். இவர் கூறும் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் உறுதிப் பொருள்கள் திருவள்ளுவரைப் பின்பற்றிக் கூறப்பட்டவை. சிந்தாமணியில் பல செய்யுட்கள் திருக்குறளின் விளக்கமாக அமைந்துள்ளன.

இவர் முதலில் எழுதிய நூல் நரி விருத்தம். அடுத்துத் தம் ஆசிரியரின் ஆசியோடு எழுதியது சீவக சிந்தாமணி. சீவக சிந்தாமணியில் மொத்தம் 13 இலம்பகங்களும், 3145 செய்யுட்களும் உள்ளன. தமிழ்க் காப்பிய உலகில் காப்பியத்தின் போக்கில் புதுமை கண்டவர் திருத்தக்க தேவர். விருத்த யாப்பில் முதலில் காப்பியம் படைத்த பெருமை தேவருக்கே உரியது. ஆசிரியர் ஒரே வகையான விருத்தப் பாக்களையும் அமைக்கவில்லை. பொருளுக்கேற்றபடி வேறுவேறு சந்தங்களை அமைத்துக் கொண்டு பாடியிருக்கிறார். காப்பியத்தைத் தொடங்கும் முறையிலும் கூடப் புதுமையைப் புகுத்தியிருக்கிறார்.

பெருங்காப்பியம் இயற்றுவோருக்கு இருக்க வேண்டிய நினைவாற்றல் திருத்தக்க தேவருக்கு மிகுதியாக இருக்கிறது. காப்பிய நிகழ்ச்சிகள் ஒன்று டன் ஒன்று தொடர்புடையனவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சீவகசிந்தாமணியின் ஓசை நயமும், எளிய உவமைகளும், எண் சுவைகளும் திருத்தக்க தேவரின் புலமைக்குச் சான்றாக அமைகின்றன. காப்பியத்தில் காணப்படும் அறநெறிகளும், அறவுரைகளும், உலக நீதிகளும் ஆசிரியரின் தூய உள்ளத்தையும், மக்கட் சமுதாயத்தின் மீது அவர் கொண்டிருந்த அக்கறையையும் புலப்படுத்துகின்றன. சு.சு.

திருத்தண்கா வைணவர்களுடைய நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளுள் ஒன்று; தொண்டைநாட்டு திவ்விய தேசங்கள் இருபத்திரண்டினுள் ஒன்று. இது காஞ்சிபுரம் எனும் நகரத்தில் அமைந்துள்ளது. காஞ்சிபுரம் பேருந்து நிலையத்திலிருந்து சுமார் ஒரு கி.மீ. கிழக்கில் உள்ளது. திரு - சிறப்புப் பொருந்திய; தண் குளிர்ந்த; கா–சோலை; குளிர்ந்த சோலைகள் சூழப் பெற்ற திருத்தலம் என்பது பற்றித் திருத்தண்கா எனப் பெயர் பெற்றது. இங்குக் கோயில் கொண்டுள்ள எம்பெருமானுக்கு விளக்கொளி என்று திருநாமம். வடமொழியில் தீபப் பிரகாசர் என வழங்குவர்.

பிரமன் திருமாலைக் காண வேண்டி யாகம் செய்த போது அதைக் கெடுக்க வந்த அசுரர்கள் உலகம் முழுவதையும் இருட்செய்ய எம்பெருமான் அங்கு ஒரு பேரொளியாகத் தோன்றி அதனைப் போக்கினான். இதனால் அங்குக் கோயில் கொண்டுள்ள எம்பெருமானுக்கு விளக்கொளி என்று பெயர் ஏற்பட்டது. திருமங்கை ஆழ்வார், 'என்னையாளுடையீசனை எம்பெருமான் தன்னை யாம் சென்று காண்டும் தண்காவிலே' (பெரிய திருமொழி 10-1-2) என்றும், 'விளக்கொளியை மரதகத்தைத் திருத்தண்காவில்' (திருநெடுந்தாண்டகம் 14) என்றும் இத்தலத்தைப் பாடியுள்ளார். வைணவ ஆசாரியர்களுள் வேதாந்த தேசிகர், பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணல் ஆகியோர் பிறந்தது இத்தலத்திலேயே. புகழ் பெற்ற அத்துவித அறிஞரான அப்பய்ய தீட்சிதர் என்பவரும் இத்தலத்திலே பிறந்தவர். எம்.ந.

திருத்தண்கால் வைணவர்களுடைய நூற்றெட்டுத் திருத்தலங்களுள் ஒன்று. பாண்டி நாட்டுத் திருப்பதிகள் பதினெட்டினுள் ஒன்றான இது சிரீவில்லிபுத்தூருக்கு அருகில் உள்ளது. எம்பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள கோவில் சற்று உயரமான இடத்தில் இரண்டு அடுக்காக அமைந்துள்ளது. கீழே கிடந்த திருக்கோலத்திலும் மேலே நின்ற திருக்கோலத்திலும் எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கின்றான். தண்-குளிர்ந்த; கால்–காற்று; இத்தலத்து எம்பெருமான், குளிர்ந்த காற்றுப்போலே இனிமையான வடிவத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கிறபடியால் இத்தலத்திற்கே தண்கால் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. இங்குள்ள இறைவன் தண்காலப்பன்; இறைவி அன்னநாயகித்தாயார். திருமங்கை ஆழ்வார் 'திருத்தண்காலூரானை' என்றும் 'ஆங்கே தண்காலும் தண்குடந்தை நகரும்பாடி' என்றும் இத்தலத்தைப் பாடியுள்ளார். பூதத்தாழ்வாரும் இத்தலத்தைப் பாடியுள்ளார். எம்.ந.

திருத்தண்டலை நீள்நெறி: தண்டலை என்பது இன்று தண்டலைச் சேரியென வழங்கப்படுகின்றது. தண்டலை என்பது ஊரின் பெயர். இங்குள்ள கோயிலின் பெயர் நீள்நெறி. எனவே, திருத்தண்டலை நீள் நெறியாயிற்று.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் மணலி புகைவண்டி நிலையத்திற்கு அருகில் 3 கி.மீ. தூரத்தில் இருக்கிறது.

காவிரித் தென்கரைத் தலங்களுள் இது 110-ஆம் தலமாகும். இறைவர் நீள்நெறி நாதர். இறைவியின் திருப்பெயர் ஞானாம்பிகை. குருந்தமரம் தலவிருட்ச மாக உள்ளது. தீர்த்தம் ஓமகத் தீர்த்தம்.

இது ஆமை அவதாரங்கொண்ட திருமால் செருக் குற்றுக் கடலைக் கலக்கச் சிவபெருமான் அதன் செருக்கை அடக்கி, அதன் ஓட்டை அணிந்தருளிய பதி. கோச்செங்கட் சோழரால் கட்டப்பெற்ற மாடக் கோயில்களுள் இதுவும் ஒன்று. இச்செய்தி, 'செம்பியன் கோச்செங்கண் நிருபர் தண்டலை நீணெறி காண் மினே' என்னும் இவ்வூர்க்குரிய சம்பந்தர் பதிக அடி களால் விளங்கும்.

அருகில் கணமங்கலத்திலே தோன்றிய தாய நாயனார் சிவபெருமானுக்குத் தாம் படைக்கக் கொண்டு வந்த செந்நெல்லரிசி, மாவடு, செங்கீரை என்னுமிவை கீழே சிந்தக் கண்டார். பதைபதைத்து அரிவாளைக் கழுத்திற் பூட்டி அரிய முற்படுகையில் சிவபெருமானுடைய திருவருளைப் பெற்றார். அது முதல் அரிவாட்டாய நாயனார் என்னும் காரணப் பெயர் பெற்றார். அவர் இத்தலத்தில் முத்தியடைந் தார். நீள்நெறிக் கோயிலில் அரிவாட்டாய நாய னார் அவரது மனைவியார் ஆகியோரின் படிமங்கள் இருக்கின்றன.

தண்டலையாரைத் தலைவராகக் கொண்டு 'தண்டலையார் சதகம்' என்ற நூல் வெளிவந்துள் ளது. இதனைப் பாடியவர் படிக்காசுப் புலவர். பல நீதிக் கருத்துகளை உள்ளடக்கிய நூல். இத்தலந் திற்கு ஞானசம்பந்தர் பதிகம் ஒன்றுள்ளது.இரா.பா.

திருத்தணிகை செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ளதோரூர். இவ்வட்டத்தின் பெயரும் திருத் தணிகை என்றே கூறப்படுகிறது.இதுமுருகனின் அறு படை வீடுகளுள் ஒன்று. முருகன் சூரனை வென்று போர் வினை தணிந்தபின் இங்குள்ள குன்றின்மீது வள்ளி தெய்வானையுடன் வீற்றிருந்தார். கோபம் தணிந்தமையால் திருத்தணிகை என்றும், செருத்தணி யென்றும் இவ்வூர் கூறப்படுகிறது. இவ்வூரின் நடுவில் உள்ள குன்றின்மீது கோயில் உள்ளது. குன்றில் உள்ள சுனையின் பெயர் நீலோற்பலச்சுனை என்ப தாகும். எனவே, இக்குன்று உற்பலகிரி என்றும், கல் லாரகிரி என்றும் கூறப்படுகிறது. அப்பர் தமது தேவாரத்தில் இதனைக் கன் மலிந்த கழுநீர்க்குன்றம் எனக் குறிப்பிடுகிறார். புராணங்களில் இவ்வூர் கல் லாரம் (செங்கழுநீர்), கந்தாசலம், கணிகவெற்பு, செங்கல்வகிரி, குருகிரி, சீபரிபூரணகிரி, நீலகிரி என் றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. முருகன் இங்கிருந்து இம்மை மறுமைப் பயன்களை ஒரு கணத்தில் வழங்கு வதால் கணிகவெற்பென்றும் நலன்களை அருளுவ தால் சீபரிபூரணகிரி என்றும் பெயர்பெற்றது எனப் புராணங்கள் இயம்பும். அகத்தியர் இங்கிருந்தே முரு கனிடம் தமிழ் கற்றார் என்றும் கூறுவர்.

இந்திரன் இங்குள்ள முருகனை வழிபட ஒரு தீர்த்தம் அமைத்தான். இது இந்திரநீலச் சுனை என்றும், செங்கழுநீரோடை என்றும் வழங்கப்படு கிறது. இச் சுனை நீரே இன்றளவும் முருகனுக்கு மஞ்சனமாட்டப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. தணிகைப் புராணம், இந்திரபுராணம் ஆகிய நூல்களில் இச் சுனையில் மூன்று வேளைகளில் ஒவ்வொரு அருங்கு வளைமலருவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இப்பொழுது இம்மலர் மலருவதில்லை. இத் தீர்த்தத்தைத் தவிர ஏழுமுனிவர் சுனை, குமாரதீர்த்தம், சரவண தீர்த்தம் நந்தியாறு, நாகசுனை போன்ற சுனைகளும் இங்குள் ளன. அருணகிரிநாதரும் திருத்தணிகை முருகன் குறித்துப் பாடியுள்ளார். இங்குள்ள வினாயகர் ஆபத்துசகாய விநாயகர் என்னும் பெயருடையவர். முருகன் வள்ளியை மணக்க யானையாக வந்து உதவி செய்தமையால் அவர் இவ்வாறு கூறப்படுகிறார். விநாயகரின் சந்நிதி முருகன் சந்நிதிக்கு வடக்கிலுள் ளது. இங்கு ஆண்டுதோறும் மக்கள் வந்து முருகனை வழிபடுகின்றனர். பல திருவிழாக்களும் விழாக்களும் அடிக்கடி நிகழ்கின்றன. மாசி மாதத்திலும் ஆடி மாதத்திலும் இங்கு இலட்சக்கணக்கில் மக்கள் வரு கின்றனர். ஆடி மாதத்தில் கார்த்திகையில் நடக்கும் ஆடித் திருவிழாவின்பொழுது மக்கள் முருகனுக்குக் காவடி எடுக்கும் விழா மிகச்சிறப்புப் பெற்றதாகும். குன்றின்மீதுள்ள முருகன் கோயிலுக்குக் கிழக்கிலும், மேற்கிலும் நடைபாதைகள் உள்ளன. குன்றின்மீதே பல சத்திரங்களும் மடங்களும் கடைகளும் உள்ளன.

குன்றிற்குத் தெற்கில் வண்டிகள் செல்லப் பாதை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக் குன்றைச் சுற்றி ஊர் அமைந்துள்ளது. மலையின் கீழ்ப்புறத்திலும் குளங்களும் மடங்களும் சத்திரங்களும் நிறைந்துள்ளன. இந்து அறநிலையத் துறையின் கண்காணிப்பில் இக் கோயில் உள்ளது. பயணிகள் தங்கப் பல சத்திரங்களும் விடுதிகளும் கோயிலின் நிருவாகத்தாரால் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

திருத்தணிகை சென்னையிலிருந்து அரக்கோணம் –பம்பாய் தொடர்வண்டிப் பாதையில் அமைந்துள்ளது. அரக்கோணத்திலிருந்து வடக்காக 16 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள இவ்வூருக்கு மின்சார இருப்புப்பாதை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வூருக்குச் செல்லச் சாலை வசதிகளும் உள்ளன. இங்கிருந்து திருவள்ளூர், அரக்கோணம், வேலூர், சென்னை, சோளிங்கபுரம், சித்தூர், திருப்பதி, புத்தூர் ஆகிய ஊர்களுக்கும் பேருந்துகள் செல்கின்றன. இவ்வூரைச் சுற்றிப் பல சிற்றூர்கள் அமைந்துள்ளன. இவ்வூரின் கிழக்கில் நந்தியாறு ஒன்று பாய்கிறது. இங்கு அகத்தியர் வழிபட்டதாகக் கூறப்படும் ஆறுமுகப்பெருமான் கோயில் ஒன்று உள்ளது. இவ்வாற்றின் கரையில் அமைந்துள்ள பிறிதொரு கோயில் வீரட்டானேசுவரர் கோயிலாகும்.

அமைப்புடையது. கருவறையின் விமானம் வரை இவ்வமைப்புக் காணப்படுகிறது. கருவறையின் பக்கச்சுவர்களிலும் பின்சுவரிலும் மாடக் குழிகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றின் இரு பக்கங்களிலும் சுவருடன்கூடிய தூண் அமைப்புக் காணப்படுகிறது. மாடக்குழிகளின் மேல் இலாட வடிவ உரு அமைப்புக் காணப்படுகிறது. மூலவர் வீரட்டானேசுவரர் எனப்படுகிறார். இலிங்கம் கருவறையின் உள் காணப்படுகிறது. பெரும்பாலான மாடக்குழிகளில் இறைச் சிற்பங்கள் காணப்படவில்லை. கருவறையின் முன் அருத்தமண்டபம், இடைகழி, மகாமண்டபம் ஆகியவை உள்ளன. மகாமண்டபம் நான்கு தூண்களைப் பெற்றுள்ளது. இங்குள்ள ஏழுகன்னிமார், சிவன், கணேசர், சூரியன், துவாரபாலகர், சண்டிகேசுவரர் சிற்பங்கள் பல்லவர் காலச் சிற்பங்கள் ஆகும். மாடக்குழிகளில் தட்சிணாமூர்த்தி, கணேசர், திருமால், பிரமன், துர்க்கை முதலியோர் சிற்பங்கள் உள்ளன.

திருத்தணிகையில் கல்விக்கூடங்களும் அரசு அலுவலகங்களும் கல்லூரி ஒன்றும் உள்ளன. இங்கு நெசவாலை ஒன்றும் உள்ளது. ஆந்திரா, தமிழ்நாடு எல்லையில் இவ்வூர் அமைந்துள்ளதால் வாணிக மையமாகவும் இது விளங்குகிறது. இவ்வூரின் மக்கள் தொகை 24,455 (1981). சு.இரா.

வீரட்டானேசுவரர் கோயில்

வீரட்டானேசுவரர் கோயில் பல்லவ அரசன் அபராசிதவர்மனின் காலத்தைச் சார்ந்தது. பல்லவர் கட்டடக்கலைக்கு மிகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் இக்கோயில் பல்லவரின் இறுதிக் காலமான கி.பி. 7–ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. இன்று கவனிப்பாரற்றுக் கிடக்கும் இக்கோயிலின் கருவறை கசபிரத்தம் (தூங்கானை) அல்லது இலாட வடிவ

திருத்தலைச்சங்காடு, தேவாரப் புகழ் பெற்ற சிவத்தலம் ஆகும். மயிலாடுதுறையிலிருந்து தரங்கம்பாடிக்குச் செல்லும் புகைவண்டிப் பாதையில் ஆக்கூர் புகை வண்டி நிலையத்திலிருந்து வடகிழக்கே 5 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது இவ்வூர். காவிரியாற்றின் தென்கரையில் அமைந்த சிவத்தலங்களுள் ஒன்று. இவ்வூரில் கோயில் கொண்டருளிய

இறைவன் பெயர் சங்கருணாதேசுவரர். இறைவியின் பெயர் சௌந்திரநாயகி. காவிரியாறே தீர்த்தமாக அமைகிறது.இது|திருமால் சிவபெருமானைவழிபட்டுப் பாஞ்ச சன்னியம் எனும் சங்கைப் பெற்ற ஊர்.

திருஞான சம்பந்தர் இவ்வூர் பற்றிப் பாடிய தேவாரப் பாடல்கள் இரண்டாம் திருமுறையில் இடம்பெற்றுள. சோழர் காலக் கல்வெட்டுகள் பத்து இவ்வூர்க் கோயிலில் உள. இவ்வூர் திருவேள்விக்குடி மகாதேவர்க்குப் பூதானம் செய்யப்பட்டது. சிலப்பதிகாரத்தில் அடைக்காலக் காதையில் இவ்வூர் தலைச் செங்கானம் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளமையால் இதன் பழமை விளங்கும். பி.தெ.

திருத்தாமனார்: தாமன் என்னும் இயற்பெயருடைய இவர் சிறப்புக் கருதித் 'திரு' என்றும் அடையும் ஆரைக் கிளவியும் பெற்றுத் திருத்தாமனார் என வழங்கப் பெற்றார். இவர் பாடியதாகப் புறநானூற்று 398-ஆம் பாடலொன்றே கிடைத்துள்ளது. அப்பாடலில் சில அடிகள் சீர் சிதைந்து காணப்படுகின்றன. சேரமான் வஞ்சனின் கொடைத் திறத்தை இப்புலவர் அப்பாடலில் சிறப்பித்துள்ளார். வஞ்சனைப் 'பாயற்கோவே' என விளித்துள்ளமையின் அவன் பாயல் நாட்டுக்குரியவன் என்பதறியப்படும். இப்பாயல் நாடு வயனாடு என்றாகி இப்போது வைநாடு என வழங்குகிறது என்று புறம் 398 ஆம் பாடல் முன்னுரையில் ஔவை துரைசாமிப்பிள்ளை குறிப்பிடுவர். இவர் பாடல் பாடாண்டிணையில் கடைநிலை என்னுந் துறையில் அமைந்துள்ளது. சேவற் கோழி கூவும் விடியலில் தடாரியை இயக்கும் இளைஞனுக்கு வாய்மொழியிற் சிறந்த வஞ்சன் பரிசில் நல்கினான். இவன் சீரியாழைக் கடனறிந்தியக்கும் பாணனுக்கும் பரிசில் வழங்குபவன். இளைஞன் இடையில் அணிந்திருந்த பழைய ஆடையைக் களைந்து தான் உடுத்தியிருந்த சிறந்த ஆடையை, இவன் நல்கினான்; தேறல் அளித்தான்; தன் உண்கலத்திலுள்ள உணவைச் சுற்றத்திற்கு விருப்பொடு வழங்கினான்; தன் மார்பிற் பூண்ட முத்தாரத்தைக் கொடுத்தான்.இப்புலவர் நகைவர் குறுகின் அல்லது பகைவர் குறுக இயலாது என்று கூறி வஞ்சனின் கொடையையும் வீரத்தையும் ஒருங்கே சிறப்பித்துள்ளார். இரா.சா.

திருத்திலதைப்பதி: இது தேவாரப்பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று. திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் இரண்டாம் திருமுறையில் இத்தல இறைவனைப் பாடிப்பரவியுள்ளார். இராமனும், இலக்குவனும் தசரதனுக்கு எள்ளும் நீரும் இறைத்த இடமாதலால் இத்தலம் இப்பெயர் பெற்றது என்பர். திலதம் என்பது எள்ளைக் குறிக்கும். பேரளத்திலிருந்து தென்மேற்கே 5½.கி.மீ.தொலைவில் அரிசிலாற்றின் தென் கரையில் சிதலைப்பதி உள்ளது. இச்சிதலைப்பதிக்கு 1கி.மீ.தொலைவில் திருத்திலதைப்பதி அமைந்துள்ளது. காவிரிக்குத் தென்கரையில் உள்ள சிவத்தலங்களில் இதுவும் ஒன்று.

இங்குள்ள கோயிலின் பெயர் மதிமுத்தம். இறைவன் பெயர் மதிமுத்தனார். முத்தீசர் என்றும் கூறுவர். பதிக இறுதி, திலதை மதிமுத்தர் மேல் என்று அமைந்துள்ளது. இறைவி பெயர் பொற்கொடி நாயகி. பொற்கொடியம்மை என்றும் கூறுவர். தலவிருட்சம் மந்தாரம் ஆகும். தீர்த்தம் சந்திர தீர்த்தம். சூரியன் இக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமானை வழிபட்டுப் பேறுபெற்றான். இதனைப் 'புரவி ஏழும் மணி பூண்டியங்கும் கொடித் தேரினான், பரவி நின்று வழிபாடு செய்யும் பரமேட்டியூர்' என்று தேவாரம் குறிக்கின்றது. இவ்வூரின் தலபுராணத்தை நாகலிங்கம்பிள்ளை என்பார் இயற்றி அச்சேற்றியுள்ளார். பி.தெ.

திருத்தினை நகர் தேவாரப்பாடல் பெற்ற திருத்தலம்;இன்று தீர்த்த நகர் என்று சொல்லப் பெறுகிறது. ஏழாந் திருமுறையான சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் தேவாரத்தில் இத்திருப்பதி குறித்து ஒரு பதிகம் காணப்பெறுகிறது. இவ்வூர் சிதம்பரத்திலிருந்து கூடலூர்க்குப் போகும் இருப்புப்பாதையில் அமைந்த புதுச்சத்திரம் எனும் புகைவண்டி நிலையத்திற்கு வடமேற்கே 5.கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது.

ஆதி திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்த பெரியான் என்ற சிவபக்தன் நிலத்தை உழுதுகொண்டிருந்தபோது சிவபெருமான் சங்கமர் போல அங்குத் தோன்றி அன்னம் கேட்டார். அப்போது அச்சிவபக்தர் தம் ஊருக்குச் சென்று அன்னம் கொண்டு வருவதாகக் கூறிச் சென்றார். அவர் வருமுன் அவர் உழுது போட்ட நிலத்தில் தினை விளைந்து கிடந்தது. அற்புதம் நிகழ்த்திய இறைவன் மறைந்து விட்டார். தினை இறைவன் அருளால் விளைந்து பழுத்தமையால் திருத்தினை நகர் என்ற பெயர் இவ்வூருக்கு அமைந்தது. இங்கு எழுந்தருளியுள்ள இறைவன் சிவக்கொழுந்தீசர்; இறைவி இளங்கொம்பன்னாள். தலவிருட்சம் கொன்றை. இக்கோயிலில் உள்ள தட்சிணாமூர்த்தி திருப்படிவத்துக்கருகே உள்ள கல்வெட்டு கோனேரின்மை கொண்டான் காலத்தது. திருத்தினை நகர் பெருமானுக்கு 50 வேலி நிலம் அளித்த செய்தி இதில் உள்ளது.

மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழன், சடாவர்மன் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி சுந்தர பாண்டியன், கிருட்டிண தேவராயர், பல்லவன் கோப்பெருஞ்சிங்கன்

காலக் கல்வெட்டுகள் இவ்வூரில உள. இவ்வூர்க்கோயி லில் அய்யன் அங்காரகன் மண்டபம் உள்ளது. திரு நாவுக்கரசு சுவாமிகளுக்குத் திருவிழா இங்கு நடை பெறுகிறது. இக்கோயிலில் கோதண்டராமன் சந்நிதி யும் உள்ளது. 'செந்நெலார் வயல் திருத்தினை நக ருட் சிவக்கொழுந்தினைச் சென்றடை மனனே'என்று சுந்தரர் இவ்வூர் வளத்தைச் சிறப்பிக்கிறார். பி.தெ.

திருத்துருத்தி: தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் மயி லாடுதுறையிலிருந்து கும்பகோணம் செல்லும் வழி யில் இன்று குத்தாலம் என்னும் பெயருடன் வழங்கும் சிவத்தலமே திருத்துருத்தியாகும். பழங்காலத்தில் காவிரியாறு இரண்டாகப் பிரிந்து இவ்வூரின் இருபுற மும் சென்றமையால் திருத்துருத்தி என்று இவ்வூர் பெயர் பெற்றது. காவிரி இப்போது ஆலயத்திற்கு வடக்கே ஓடுகின்றது. இத்தலத்தின் விருட்சம் உத் தாலம். உத்தாலவனம் என்னும் பெயர் குத்தாலம் என மருவியது. இத்தலத்து இறைவன் பெயர் சொன்னவாறறிவார். இறைவியின் பெயர் அரும் பன்ன வனமுலையாள். இத்தலத்தில் இறைவி இறை வனை வழிபட, இறைவன் காட்சியளித்து இறைவி யின் கையைப்பற்ற, அம்மையார் வணங்கி 'விதிப்படி மணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்' என்று கூற, இறைவன், 'இவ்வுலகின் விதியினை யாமே விதித் தோம். அவ்விதிப்படி யாம் நடப்போம்' என்று மொழிந்து இறைவியை மணந்தமையால் சொன்ன வாறறிவார் ஆனார் என்பர். அக்கினி தன்னால் தீண்டப்பெறும் பொருள்யாவும் அழிவுறுதலால் உல கத்தவர் தன்னைப் பழித்தலைப் போக்கிக்கொள்ள இத்தலத்தில் வந்து தவம் செய்ததாகப் புராணம் கூறும். இத்தலம் சோழன் ஒருவனின் மனைவியுற்ற தொழுநோயைத் துடைத்தது; வருணன் உற்ற பிணி போக்கியது; காமன் இறைவன் மீது மலரம்பு தொடுத்த குற்றம் நீக்கியது; காசிபன், ஆங்கிரசன் கௌதமன், மார்க்கண்டன், வசிட்டன், புலத்தியன், அகத்தியன் ஆகிய முனிவர் எழுவர்க்கும் சீவன்முத்தி நல்கியது; கதிரவனுக்கு இழந்த அதிகாரத்தைத் தந் தது; உருத்திரசன்மன் என்ற அந்தணனுக்கு இத் தலம் தன் பெருமையை உணர்த்தியது என்று தல புராணம் இத்தலத்திற்குரிய சிறப்புகளைக் கூறும். சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்கு உடலில் உற்ற பிணியை இக்கோயிலின் பதுமதீர்த்தம் அகலச் செய்தது. 'சொன்னவாறறிவார்துருத்தியார்'என்றுசுந்தரர்பாடு வார்.திருஞானசம்பந்தர் அருளிய தனிப்பதிகம் ஒன்று, இத்தலத்தை வேள்விக் குடியுடன் இணைத்துப்பாடிய பதிகமொன்றும், திருநாவுக்கரசர் அருளிய பதிகம் ஒன்றும், சுந்தரர் வேள்விக்குடியுடன் இணைத்துப் பாடிய பதிகமொன்றும் உள்ளன. மகாவித்துவான் 1602 விருத்தங்களாற் புனைந்த தலபுராணமொன்று இத்தலத்தின் பெருமையுரைக்கின்றது. 'திருத்துருத்தி மேயானைத் தித்திக்கும் சிவபதத்தை' என்பது மாணிக்கவாசகர் மொழியாகும். கு.வெ.பா.

திருத்துறையூர், தேவாரப்பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று. இவ்வூரை இப்போது மக்கள் திருத் தளூர் என்று கூறுகின்றனர். தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் கடலூரிலிருந்து விழுப்புரம் செல் லும் இருப்புப் பாதையில் அமைந்த திருத்தளூர் புகைவண்டி நிலையத்திற்கு மேற்கே3 கி.மீ.தூரத்தில் இவ்வூர் உள்ளது. இவ்வூர்க் கோயில் சந்நிதி மேற்கு முகமாக அமைந்துள்ளது. இறைவனின் பெயர் துறை யூர் நாதர். இறைவியின் பெயர் பூங்கோதை நாயகி. பெண்ணையாறு இத்தலத் தீர்த்தமாகும்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருவெண்ணெய் நல் லூரிலிருந்து திருத்துறையூர் வந்து இறைவனிடம் தவநெறி வேண்டினார். இது'துறையூர்த் தலைவா உன்னை வேண்டிக் கொள்வேன் தவநெறியே' என்று பதிகம் பாடியருளிய இடம். கன்னிப் பெண்கள் மூழ்கி விளையாடும் ஒரு துறையைச் சார்ந்த ஊர் திருத்துறையூர் என்று ஊர்ப் பெயர்க்காரணம் காட்டி யுள்ளார். பெண்ணையாற்றின் வடகரையில் இவ்வூர் உள்ளது. சைவ சமய சந்தான ஆசாரியர்களுள் ஒரு வரான அருள்நந்தி சிவாச்சாரியார் இவ்வூரில்தான் தோன்றினார். பஞ்ச பாண்டவருள் ஒருவரான பீமனும், நவக்கோள்களுள்ஒன்றான சூரியனும் இங் குள்ள இறைவனை வழிப்பட்டுள்ளனர் எனத் தல வரலாறு கூறுகிறது.

இக்கோவில் கல்வெட்டுகளில் இறைவன் பெயர் தவநெறி ஆளுடையார் எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. சோழர் காலக் கல்வெட்டிலும் நாயக்கர் காலக் கல் வெட்டிலும் இவ்வூர் திருத்துறையூர் என்றே குறிக் கப்பட்டுள்ளது. இராச நாராயணச் சம்புவராயன் காலக் கல்வெட்டுகளும் இவ்வூர்க் கோயிலில் உள. பி.தெ

திருத்தெங்கூர் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள சைவத் திருப்பதியாகும்திருவாரூருக்குத் தெற்கே 16 கி.மீ. தொலைவிலும், திருநெல்லிக்காவுக்குத் தெற்கே 1 கி.மீ. தூரத்திலும் இத்தலம் இருக்கிறது. இது, காவிரித் தென்கரைத் தலங்களுள் 116-ஆம் தல மாகும்.

ஊரின் பெயர் தெங்கூர் என்றே சம்பந்தர் தேவாரத்தில் காணப்படுகிறது. சுந்தரர் ஊர்த் தொகையில் தேங்கூர் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். 'நாங்கூருறைவாய் தேங்கூர் நகராய் நல்லூர் நம் பானே' என்பது அவர் வாக்கு. தலபுராணத்திலும்

தேங்கூர் என்று இவ்வூர் வழங்கப்பெறுவதால் இதுவே சரியான பெயராக இருக்கவேண்டும்.

இறைவரின் திருப்பெயர் வெள்ளிமலைநாதர். இவ்வூர்த் திருப்பதிகத்தின் ஒவ்வொரு பாடலிலும் 'வெள்ளியங்குன்றமர்ந்தாரே' என்று இறைவர் திருப் பெயரைக் குறிப்பிட்டுள்ளார் சம்பந்தர். இறைவி யாரின் திருப்பெயர் பெரியநாயகி. தீர்த்தம் சிவ கங்கைத் தீர்த்தம்.

திருமகளும் நவக்கோள்களும் பூசித்துப் பேறு எய்தினர். திருமகள் வழிபட்ட இலிங்கம் அத்திரு மகள் சந்நிதிக்கு எதிரில் இருக்கின்றது. இதற்கு ஞான சம்பந்தர் பதிகம் ஒன்று உள்ளது. நவக்கிரகங்கள் பூசித்தனவெனச் சொல்லப்படும் இலிங்கங்களும் உண்டு. திருச்சுற்றில் ஒன்பது இலிங்கங்கள் காணப் படுகின்றன.

இவ்வூரிலிருந்து ஐந்து கல்வெட்டுகள் படியெடுக் கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் சோழர்கட்கு நான்கும் பாண்டியர்க்கு ஒன்றும் உள. இக்கல்வெட்டுகளில் இறைவன் பெயர் வெள்ளையன் குன்றமுடையார் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இரா.பா.

திருத்தெளிச் சேரி: இத்தலம் தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்றாகும். காரைக்கால் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து வடமேற்கே 1கி.மீ. தூரத்திலுள்ளது. காவிரிக்குத் தென்கரையிலுள்ள 50–ஆம் தலமாகும்.

இறைவனின் பெயர் பார்வதீசுரர். இறைவி பெயர் சத்தியம்மை. தீர்த்தம் சக்தி தீர்த்தம். பங்குனி மூன்றாம் நாள் முதல் பத்து நாட்களுக்குச் சூரியனு டைய கிரணங்கள் சுவாமிமேல் விழுகின்றன.

இவ்வூருக்கு அண்மையில் போதிமங்கை என்னும் ஊர் இருக்கின்றது. அவ்வூரில் பௌத்தர்கள் வசித்து வந்தனர். அவ்வூர் வழியாக ஞான சம்பந்தரின் அடியார் கூட்டம் 'பரசமய கோளரி வந்தார்' என்று முத்துச் சின்னங்களை ஊதிச் சென்றது. அதைப் பொறாத பௌத்தர்கள் தடுத்தனர். அப்பொழுது தேவாரத் திருமுறையெழுதும் சம்பந்த சரணாலயர் 'புத்தர் சமண்கழுக் கையர் ....' எனத் தொடங்கும் பஞ்சாட்சரப் பதிகத் திருப்பாட்டை ஓத, பௌத்தர் கள் தலைவனான புத்தநந்தி தலையில் இடிவிழுந்து இறந்தான். மீண்டும் பௌத்தர்கள் சாரிபுத்தனைத் தலைவனாகக் கொண்டு வாதிற்கு வந்தனர். சம்பந்த சரணாலயர், ஞானசம்பந்தர் முன்னிலையில் அவர் களை வாதில் வென்று சைவர் ஆக்கினார் என்பது வரலாறு. கோயில் மேற்குப் பார்த்த சந்நிதியை உடையது. இத்தலத்திற்குச் சம்பந்தர் பாடல் உண்டு. இரா.பா.

திருந்தெற்றி அம்பலம் வைணவர்களுடைய நூற்றெட்டுத் தலங்களுள் ஒன்றான இது சோழநாட் டுத்தலங்கள் நாற்பதினுள் அடங்கும். இது சீர்காழிக்குக் கிழக்கே 8 கி.மீ. தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. இங்கே செங்கண்மால் என்ற திருநாமம் உடைய எம்பெரு மான் நான்கு திருக்கரங்களுடன் கிடந்த திருக்கோலத் தில் உள்ளான். இறைவியின் பெயர் செங்கமலவல்லி நாச்சியார். இத்தலத்தைத் திருமங்கை ஆழ்வார்பத் துப்பாசுரங்களால் (பெரிய திருமொழி 4–4) பாடியுள் ளார். இப்பத்துப் பாசுரங்களிலும் முன் இரண்டு வரி களில் இவ்வூர் எம்பெருமானையும், பின் இரண்டு வரிகளில் இவ்வூரின் வளத்தையும் திருமங்கையாழ் வார் மிக அழகுறப் பாடியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. எம்.ந.

திருந்தென்குடித்திட்டை: தஞ்சாவூர் மாவட் டத்தில் தஞ்சைநகர்க்கு அருகில் தஞ்சாவூர் மிலட்டூர் வழியில் அமைந்துள்ளது திருத்தென்குடித்திட்டை என்னும் சிற்றூர். இவ்வூர் ஒரு சைவத்தலம். சிதம் பரம், திருக்கழுக்குன்றம், திருவண்ணாமலை, திரு வாரூர், திருவையாறு முதலிய இருபத்தெட்டு சுயம் புத்தலங்களுள் இத்தலமும் ஒன்றாகும். வடமொழி யில் அமைந்த காந்த புராணத்தின் சனத்குமார சங்கிதையில் இத்தலத்தின் சிறப்புகள் கூறப்படு கின்றன. அப்புராணம் சிவபெருமானது ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தின் நூற்று இருபது பிரிவுகளையும், அவை சிவபெருமானின் திருமேனி உறுப்புகளாய் அமையும் சிறப்பினையும் கூறுகின்றது. ஆதிசைவர் முதலான ஐந்துவித சைவர்களின் இலக்கணங்கள், கோயிலொ ழுகு முறைகள், தெய்வங்களைப் போற்றி வழிபடற் குரிய மந்திரங்கள் ஆகியனவும் இப்புராணத்தில் கூறப் படுகின்றன. வெள்ளம் மிக்க காலத்தில் சிறு திட்டாக விளங்கிய இப்பகுதியில் சிவபெருமான் சுயம்புவாக வெளிப்பட்டு அன்பர்களைக் காத்தார் என்று கூறுகின்றனர்.

இத்தலத்தில் தாயின் சாபம் நீங்க யமனும், பிரம்ம வித்துக்களுள் சிறந்தவராக வசிட்டரும், தந்தையின் சாபத்தால் ஏற்பட்ட பாம்புருவம் நீங்க முருகனும், பிரமன் தலையைக் கிள்ளிய குற்றம் நீங்கப் பைர வரும், இழந்த படைப்பாற்றலை மீண்டும் பெறப் பிர மனும், மதுகைடபர்களை வதம் செய்தவினை ஒழியத் திருமாலும் தவம் செய்தனர் என்பர். சுமாலி என் பவனது இரதம் அழுந்தியமையால் இப்பதி இரதபுரி என்றும் பெயர் பெறுமென்பர். இத்தலத்தின் தீர்த்தம் 'சூலதீர்த்தம்' என்ற பெயருடையது. இறை வன் பசுபதீசுவரர்; இறைவி உலகநாயகி.

கு.வெ.பா.

திருத்தென் குரங்காடுதுறை: இது, பாடல் பெற்ற, காவிரியின் தென்கரைத் திருத்தலங்களுள் 31-ஆம் தலமாகும். காவிரியின் தென்கரையில் இருப்பதால் 'தென்குரங்காடுதுறை' எனப் பெயர் பெற்றது (காவிரியில் வடகரையில் இருப்பது 'வட குரங்காடு துறை'.) இப்போது, அது 'ஆடுதுறை' என்றே சொல்லப்படுகிறது. கும்பகோணத்தினின்றும் மயிலாடுதுறை செல்லும் வழியில்,இது திருவிடைமருதூருக்குக்கிழக்கே 4 கி.மீ. தொலைவில் புகைவண்டி நிலையத்துடன் உள்ளது; வடகுரங்காடுதுறைக்கு வடகிழக்கில் உள்ளது; வாலி, சுக்கிரீவன் பூசித்துப் பேறு பெற்றதலம்; மிருகண்டுமகரிசி பூசித்தது. சுவாமி பெயர் ஆபத்சகாயர், ஆபத்சகாயேசுவரர். அம்பிகையின் பெயர் பவளக் கொடியம்மை, வண்டார் குருமென்குழல் மங்கை. தீர்த்தம், காவிரி. உத்தம சோழனின் தாய் செம்பியன் மாதேவி, இக்கோயிலைக் கற்றளியாக எடுப்பித்தார். இதனை, இக்கோயிலிலுள்ள கல்வெட்டு கூறுகின்றது.

இக்கோயிலில், பாண்டியர்கள் கல்வெட்டு 2, சோழர் கல்வெட்டு 13 ஆக 15 கல்வெட்டுகள் உள்ளன. இவை படியெடுக்கப்பட்டும் உள்ளன. இதில் உள்ள ஒரு கல்வெட்டில் இவ்வூருக்கு அண்மையில் உள்ள மருத்துவக்குடி இடம் பெற்றுள்ளது. இது, கல்வெட்டில் குறிக்கப்படும்போது, பூபாலகுலவல்லி நாட்டுத் திரைமூர் நாட்டுத் திருக் குரங்காடுதுறை என்று பேசப்படுகிறது. இங்கு, வாழைகள் சிறப்பு.இச் சிவத்தலத்திற்கு, 'பரவக்கெடும் வல்வினை...' எனத் தொடங்கும் திருஞான சம்பந்தர் திருப்பதிகம் ஒன்றும், 'இரங்காவன் மனத்தார்களியங்கு...' எனத் தொடங்கும் திருநாவுக்கரசர் திருக்குறுந்தொகை ஒன்றும், ஆக இரண்டு பதிகங்கள் இருக்கின்றன.

ஞானசம்பந்தரின் பதிகம் 2-ஆம் திருப்பாட்டில் அம்மை பெயர், 'வண்டார் கருமென் குழல் மங்கை' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது காணத்தக்கது.

வீ.சொ.

திருத்தேவனார் தொகை வைணவர்களுடைய நூற்றெட்டுத் திருத்தலங்களுள் ஒன்று. சோழநாட்டில் சீர்காழிக்குக் கிழக்கே 6 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. துருவாச முனிவர் சாபத்தால் இழந்த செல்வங்களை எல்லாம் திரும்பப் பெறுவதற்காகத் தேவர்கள் எல்லோரும் இங்குக் கூடி ஆலோசனை செய்தனரெனப் புராண வரலாறு கூறுகிறது. அதனால், இத்தலத்திற்குத் திருத்தேவனார் தொகை என்பது பெயராயிற்று. இங்குக் கோயில் கொண்டுள்ள எம்பெருமானுக்கு மாதவப் பெருமாள் என்றும், தாயாருக்குக் கடல்மகள் நாச்சியார் என்றும் திருநாமம். இத்தலத்தைத் திருமங்கை ஆழ்வார் பத்துப் பாசுரங்களால் (பெரிய திருமொழி 4-1) பாடியுள்ளார்.

எம்.ந.

திருத்தேவூர் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலமாகும். கீழ்வேளூர்ப் புகைவண்டி நிலையத்திற்குத் தெற்கே 3 கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் உள்ளது. இங்குள்ள கோயில் ஆதிச்சுரம் எனப்படும். இது ஒரு கட்டு மலைக்கோயில். இறைவன் தேவபுரீசர். இறைவி மதுர மொழியம்மை. தலமரம் வாழை. திருஞானசம்பந்தர் இவ்வூர் குறித்து இரண்டு பதிகம் பாடியுள்ளார். சடாவர்மன் சுந்தர பாண்டியன் காலக் கல்வெட்டுகள் இங்கு உள.

பி.தெ.

திருத்தொண்டத் தொகை: இதுசுந்தரரால் அருளப்பெற்றது. பதினொரு திருப்பாடல்களையுடைய இப்பதிகம் ஏழாம் திருமுறையில் இடம்பெற்றுள்ளது. திருவாரூர்த் தேவாசிரிய மண்டபத்தே வீற்றிருந்த அடியார் பெருமக்களைக் கண்ட சுந்தரர், இவர்கட்கு அடிமையாகும் நாள் எந்நாளோ? என்னும் மனக்கருத்துடன் ஒருவாறு ஒதுங்கித் திருக்கோயிலின் உட்சென்று இறைவனை வணங்கினார். இவர்தம் குறிப்பு இதுவாக, அங்கிருந்த விறல்மிண்டர் அடியவர்களினின்றும் ஒதுங்கிச் செல்லும் அடிமைத் திறன் தவறெனக் கருத, அக்குறிப்பைத் திருவருளால் உணர்ந்த சுந்தரர் அடியவர் பெருமையினை எவ்வளவில் அறிந்து எவ்வாறு பாடுகேன்? என, இறைவன் அடியவர் பெருமையினை உணர்த்தித் 'தில்லை வாழ் அந்தணர்' என அடியெடுத்துக் கொடுத்தார். அவ்வருட் பெருக்கால் எழுந்ததே இத்திருத்தொண்டத் தொகையாகும்.

இத்திருத்தொண்டத் தொகை 'தொகை' எனவும் இதனை ஒட்டி எழுந்த நம்பியாண்டார் நம்பியின் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி 'வகை' எனவும், இவ்விரண்டையும் பற்றி எழுந்த திருத்தொண்டர் புராணம் 'விரி' எனவும் குறிக்கப்பெறும். சுந்தரரின் தோற்றம் இத்திருத்தொண்டத் தொகை எழுதற்கேயாம் என்பர் சேக்கிழார்.

இத்திருத்தொண்டத் தொகையில் போற்றப் பெற்றிருக்கும் அடியவர் இருவகையினர். அவர்கள் தொகையடியார் என்றும், தனியடியார் என்றும் குறிக்கப்பெறுவர். தனியடியாராகக் காணப்படுபவர் அறுபத்து மூவராவர். தொகையடியாராகக் காணப்படுபவர் ஒன்பதின்மர் ஆவர். இவர்களைப் பாராட்டிப் போற்றும் பாங்கு பல்திறத்தனவாகும். அடியவர்களின் பெயர் மட்டிலுமே எடுத்துப் போற்றுதலும்

உண்டு. அவர் தோன்றிய ஊருடன் இணைத்தும், அவர் செய்த அரும் செயலுடன் இணைத்தும் அவர் தம் குறிக்கோளுடன் இணைத்தும் பலவாறு போற்றப்பெற்றுள்ளனர்.

தம் காப்பியத் தலைவராய சுந்தரரின் தோற்றத்தைத் திருமலைச்சருக்கம் எனும் பகுதியில் அமைத்துக் கூறிய சேக்கிழார், இத் திருத்தொண்டத் தொகையில் காணும் பதினொரு பாடல்களில் அமைந்த முதற்குறிப்புகளையே பதினொரு சருக்கங்களின் பெயர்களாக அமைத்து, நிறைவாக அவர் பேரின்பப் பெருவாழ்வு பெற்ற பகுதியை வெள்ளானைச் சருக்கம் என அமைத்துப் பதின்மூன்று சருக்கங்களில் தம் காப்பியத்தை நிறைவு செய்துள்ளார்.

திருத்தொண்டத் தொகையின் பாடல்தொறும் அமைந்த நிறைவுத் தொடர் ‘ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே’ என்பதாகும். கு.சு.

திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி: திருத்தொண்டத் தொகையில் காணும் திருத்தொண்டர்தம் வரலாற்றுக் குறிப்பினை இந்நூல் சுருங்கக் கூறுகின்றது. கட்டளைக் கலித்துறையால் ஆயது; அந்தாதித் தொடை அமைய நிற்பது.

திருத்தொண்டர் வரலாற்றினைத் தொகை, வகை, விரியாய்க் கூறும் நூல்களுள் இது வகை நூலாய் அமைந்துள்ளது. இதனை அருளியவர் நம்பியாண்டார் நம்பிகள் என்பர். திருநாரையூர்ப் பொல்லாப் பிள்ளையாரிடத்துப் பத்திமை பூண்டு ஒழுகியவர் இவர், அப்பெருமானின் அருளால் திருத்தொண்டர் தம் பெருமையையும் இந்நூல் செய்யும் அருமையையும் பெற்றார். திருத்தொண்டத் தொகையின் வழிநூலாகிய இந்நூலையும் துணைக்கொண்டே சேக்கிழார் தம் திருத்தொண்டர் புராணத்தை அருளினர். இந்நூல் எண்பத்தொரு பாடல்களை உடையது. திருத்தொண்டத் தொகையின் பாடல்தொறும் ‘ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே’ என வரும் இறுதித் தொடரை நினைவுகூர்ந்த இவர், தம் திருவந்தாதியிலும் அவ்வச் சருக்கந்தொறும் அடியார்களின் வரலாற்றைக் கூறியபின் சுந்தரர் தம் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளைக் குறித்துப் போற்றியுள்ளார்.

அடியவர் ஒவ்வொருவரையும் ஒவ்வொரு பாடலால் நினைவு கூரும் இவர் அப்பரடிகள், ஞானசம்பந்தர், சேரமான் பெருமாள் நாயனார், கோச்செங்கட்சோழர் ஆகிய நால்வருக்கும் மட்டில் இரண்டிரண்டு பாடல்களில் அவர்களின் வரலாறுகளை நினைவு கூர்கின்றார். ஒருபாடல் திருத்தொண்டத் தொகையில் காணும் தனியடியார், தொகையடியார் ஆகியோர்களைக் குறிக்கின்றது. ஒரு பாடல் திருத்தொண்டத் தொகைப் பாடல்களின் முதற்குறிப்பினை அடுக்கிக் கூறுகின்றது. ஒருபாடல் இந்நூலைப் பயில்வார்க்கு வரும் பயனைக் குறிப்பிடுகின்றது. இந்நூல் பதினோராம் திருமுறையைச் சார்ந்ததாகும். கு.சு.

திருத்தொண்டர் புராணம்: காண்க: பெரிய புராணம்.

திருத்தொண்டர் மாலை: ஒரு வெண்பாவின் பின்னீரடிகளாக ஒரு திருக்குறளை அமைத்து, அவ்வெண்பாவின் முன்னீரடிகளில், யாதானுமொரு புராண, வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளைச் சான்றாக அமைத்து, அக்குறளை விளக்கிப் பாடும் மரபு பிற்காலத்தில் தோன்றியது. அவ்வகையிலமைந்த நூல்களுள் ஒன்று திருத்தொண்டர் மாலை. இதன் பாடல்கள் வெண்பாக்களால் ஆயினமையால் இதனைத் திருத்தொண்டர் வெண்பா என்றும் சிலர் கூறுவர். இந்நூல், புதுவையைச் சேர்ந்த குமாரபாரதி என்பவரால் இயற்றப் பெற்றது என்று கூறுகின்றனர். பெரியபுராணத்திலுள்ள நாயன்மார் ஒவ்வொருவர் வாழ்விலும், அமைந்து காணும் நீதியினை ஒரு திருக்குறளோடு பொருந்த அமைத்து, அவ்வகையில் 100 வெண்பாக்களால் இதனை இயற்றியுள்ளார். பெரிய புராணத்தில் இடம்பெற்ற நாயன்மார்கள் வரிசையில் நூலை அமைத்திருப்பதால், குறள் வரிசையில் நூல் அமையவில்லை. இதன் காலம் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியாகும். அ.மா.ப.

திருதராட்டிரன்: சந்திர வமிசத்து மன்னருள் சந்தனு என்பானும் ஒருவன். இவன் முதல் மனைவியாகிய கங்கையிடம் தேவவிரதன் (வீடுமர்) என்பானும் இரண்டாம் மனைவியாகிய பரிமளகந்தியினிடம் சித்திராங்கதன், விசித்திர வீரியன் என்னும் இரண்டு குமாரர்களும் பிறந்தனர். தேவவிரதன் தந்தையின் பொருட்டுக் கடுமையான விரதம் மேற்கொண்டு திருமணமின்றி, பிரம சாரியாகவே இருந்து விட்டான். சித்திராங்கதன் காட்டில் வேட்டையாடுகையில் ஒரு கந்தருவனால் கொலையுண்டு இறந்தான். விசித்திர வீரியன் காசிமன்னனின் புதல்வியரான அம்பிகையையும் அம்பாலிகையையும் மணந்தான். மக்கட்பேறு அடைவதற்குள் விசித்திரவீரியன் விண்ணுலகு அடைந்தான். வியாச முனிவரின் அருளால் அம்பிகையினிடத்தில் திருதராட்டிரனும் அம்பாலிகையினிடத்தில் பாண்டுவும் தோன்றினர். திருதராட்டிரன் பிறக்கும் போதே குருடனாகப் பிறந்தான்; குருடனாக இருந்த

படியால் தம்பிபாண்டுவின் உதவியுடனே குருநாட்டை ஆண்டு வந்தான்.

காந்தாரநாட்டு அரசன் சுபாலன் மகள் காந்தாரியைத் திருதராட்டிரன் மணம் புரிந்தான். காந்தாரி உருத்திரனை வணங்கிப் பெரும்பேறு பெற்றவள். கணவனுக்கு இல்லாத கண் தனக்கும் வேண்டாம் எனக் கூறித் தன்னுடைய கண்பார்வை தெரியாதவாறு கண்ணைத் துணியால் கட்டி மறைத்துக் கொண்டாள். காந்தாரியுடன் பிறந்த பத்துக்கன்னியர்களையும் திருதராட்டிரன் மணந்து கொண்டான்.' காந்தாரியின் சகோதரன் சகுனியாவான். திருதராட்டிரன் மனைவி காந்தாரிக்குத் துரியோதனன் முதலாக துட்பராசயன் ஈறாக நூறு ஆண்மக்கள் வியாசர் அருளால் பிறந்தனர். அவர்களே கௌரவர்கள் எனச் சொல்லப்பட்டார்கள். துச்சளையென்ற பெண்மகளும் உண்டு. திருதராட்டிரனுக்கும் வணிகப் பெண்ணொருத்திக்கும் பிறந்த மகன் உயுத்துசு என்றழைக்கப்பட்டான்.

பாண்டு இறந்த பிறகு தன் மக்களோடு பாண்டவர்களையும் சேர்த்துக் கல்வி, படைக்கலப் பயிற்சி போன்றவற்றைக் கற்க ஏற்பாடு செய்தான். தீய குணங்கள் நிறைந்த துரியோதனன் பாண்டவர்களுடன் முரண்பட்டு, அவர்களைப் பல வழிகளில் துன்புறுத்தி வந்தான். துரியோதனன் மேலுள்ள அன்பால் அவனைத் தட்டி வளர்க்காமல் துரியோதனன் சூழ்ச்சிகளுக்கு இவனும் உடந்தையாக இருந்தான்.

இந்திரப் பிரத்தத்திலிருந்து பாண்டவர்களை அழைத்துவந்து சகுனியுடன் சூதாடச் சூழ்ச்சி நடத்தினான் துரியோதனன். திருதராட்டிரனும் இதற்கு ஆதரவாகவே இருந்தான். சூதாட்டத்தில் பாண்டவர்கள் அடிமைப்பட்டு நாட்டையிழந்து வனவாசம் சென்றனர். வனவாசம் முடிந்து வரும் பாண்டவர்கள் மனம்மாறி மறுபடியும் வனவாசம் மேற்கொள்ள, சஞ்சயன் என்பவன் மூலம் திருதராட்டிரன் தூது போக்கி முயற்சி செய்தான். பாண்டவர்கள் உரிமை வேண்டிப் பாரதப் போரில் ஈடுபட்டனர். போர் நிகழ்ச்சிகளைச் சஞ்சயன் திருதராட்டிரனுக்கு நாள்தோறும் தெரிவித்து வந்தான். பதினெட்டு நாள் போர் தொடர்ந்து நடைபெற்றது. போரில் துரியோதனன் இறந்த செய்தியினை அறிந்த திருதராட்டிரன் மனம் சோர்கின்றான். எனினும் தன்னை நாடிவந்த தருமனுக்கு முடிசூட்டிவிட்டுச் சில ஆண்டுகள் தருமபுத்திரனுடன் இருந்துவந்தான்.

பின் தவவாழ்வை வேண்டிக் காந்தாரியுடனும் குந்தவியுடனும் வியாசரை நாடிச் சென்றான். விதுரனும் சஞ்சயனும் திருதராட்டிரனுடனே சென்றனர். வியாசரிடம் தீட்சை பெற்றுச் சதயூபன் என்ற முனிவர் ஆசிரமத்திற்கு இவர்கள் திரும்பினர். அந்த ஆசிரமத்திலேயே தவவாழ்வை மேற்கொண்டனர்.

இவ்வாறு கானக வாழ்க்கையில் இருக்கும்போது ஒருநாள் காட்டுத்தீ சூழ்ந்துகொள்கிறது. சஞ்சயனைத் தப்பிச் செல்லும்படி திருதராட்டிரன் கூறுகிறான். நீர், நெருப்பு, காற்று, உண்ணாமை இவற்றால் நேரும் மரணம் தவசிகளுக்கு உரியதாகும் என்று சஞ்சயன் எடுத்துரைக்கிறான். திருதராட்டிரனும் காந்தாரியும் குந்தவியும் கிழக்கு முகமாக உட்கார்ந்து காட்டுத் தீயில் அழிந்து, மேலான வாழ்வைப் பெறுகின்றனர். திருதராட்டிரன் இறந்த விவரத்தை மற்றவர்களுக்குத் தெரிவித்து விட்டுச் சஞ்சயன் தவஞ் செய்வதற்காக இமயமலைச் சாரலுக்குச் செல்கிறான். இறப்பிற்குப் பின் குபேரனின் இயக்கர் தலைவனாக இருக்கப்போகும் செய்தியினைத் திருதராட்டிரன் நாரதர் மூலம் அறிந்திருந்தான்.

இரா.பா.

திருந்து தேவன்குடி என்னும் திருவூரில் அமைந்த திருக்கோவில், திருவிடைமருதூர்ப் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து 6 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. கும்பகோணத்திற்குத் தென்கிழக்கே ஆறு கி.மீ. தூரத்திலுள்ள திருவியலூருக்குச் சென்று அங்கிருந்து வடக்கே ஒரு கி.மீ. சென்று இக்கோவிலை அடையலாம். நண்டு பூசித்த திருக்கோவில் ஆதலால் நண்டாங்கோவில் என மக்கள் வழங்குகின்றார்கள். திருந்துதேவன்குடி என்னும் ஊர் இக்காலத்தில் இல்லை. கோவில் மாத்திரமே உள்ளது. ஊர் இருந்த இடம் நன்செய் நிலங்களாக உள்ளது. கோவிலைச் சுற்றி மூன்று பக்கமும் அகழிகள் உள்ளன. கருவேல மரக் காட்டில் உள்ள பெரிய சிவாலயம் இடிபாடுகளுடன் விளங்குகின்றது. சுவாமி, அம்பாள், கருவறைகள், முன்மண்டபம் ஆகியன மட்டுமே இப்பொழுது உள்ளன.

தேனும் வண்டும் இசைபாடும் தேவன்குடி என்ற தேவாரத் தொடருக்கேற்பத் தேனீக்களின் ஒலி இடையறாது கேட்டுக்கொண்டே இருக்கின்றது. சுவாமி சுயம்புமூர்த்தி; நண்டுக்கு அருள்புரிந்த பெருமையை உடையவர். இந்த வரலாற்றுக் குறிப்பினை முன் மண்டபத் தூணில் அமைத்திருக்கின்றார்கள். இந்திரன் நாடோறும் இத்தலத்தினைச் சூழ்ந்த அகழியில் பூத்த ஆயிரத்தெட்டுத் தாமரை மலர்களைக்கொண்டு இறைவனை அருச்சித்து வழிபட்டு வந்தான். நாடோறும் ஒருபூக் குறைவதைக் கண்ட இந்திரன் காரணம் புரியாது அகழியைத் தானே காவல் புரிந்தான். ஒரு

தாமரை மலர் நீரில் அமிழ்வதையும், அதை அடுத்துக் குமிழியாய்த் தோன்றுவதையும் கண்டான். பின் அத் தாமரை இறைவன் திருமுடிமேல் இருப்பது காணப் பட்டது. இது எவ்வாறு நிகழ்கின்றது என்றறிய விரும்பிய இந்திரனுக்கு நண்டொன்று தம்மையும் விநாயகரையும் தாமரை மலரால் வழிபடுவதையும் இறைவன் தெரிவித்தார். நண்டுக்கு முத்தி கொடுத் ததை நினைவுகூர இலிங்கத்தில் நண்டுக்கருள்புரிந்த துளை இருக்கிறது. மழை வேண்டுங் காலங்களில் விசேட அபிடேகம் செய்து இத்துளையைத் தண்ணீ ரால் நிரப்பினால் மழைபெய்யும் என்பது கூறப்படுகி றது.ஒரு நிறப்பசுக்களின் பால்பத்துக்கலம் அபிடேகம் செய்தால் சிவலிங்கத்தின் முடியில் ஒரு பொன் நண்டு ஊர்ந்து வெளியில் வந்து காட்சி தரும் என்று கூறு கின்றனர். இப்பாணலிங்கம் முன்பக்கம் வெட்டுண்டது போலும் பாதியாகக் காட்சி தருகின்றது. ஒரு அரசன் நோயால் துன்பப்படுகையில் இவ்வூர் இறைவர் விருத் தர் போல வந்து நோயைக் குணப்படுத்தி மேலும் உள்ள நோய்க்கும் மருந்து தருவதாகச் சொல்லி இலிங்கம் புதைத்துள்ள இடத்தை வெட்டச் செய்த போது இரத்தம் பீறிட்டு இலிங்கம் தோன்ற, அரசன் திருப்பணி செய்தான். திருச்சுற்றில் பெரியா நங்கை மருந்துச் செடிகள் நிறைய உள்ளன. அருமருந் தம்மை, அபூர்வநாயகி என்ற இரு அம்மை சந்நிதி கள் உள்ளன. சு.சு.

திருநணா: இது கொங்கு நாட்டிலுள்ள பாடல் பெற்ற ஏழு தலங்களுள் ஒன்று. இத்தலத்தை வழி படுவோர்க்கு யாதொரு தீங்கும் நண்ணாது. ஆதலின், நணா என்ற காரணப் பெயர் ஏற்பட்டது. அத்துடன் திரு என்னும் அடைமொழி சேர்த்துத் திருநணா என்றாயிற்று. இத் தலத்திற்குத் தலவிருட்சம் இலந்தை. ஆகவே பதரிவனம் என்றும் ஒரு பெய ருண்டு. (பதரி–இலந்தை). பவானியாறு காவிரியொடு கலக்கும் இடமாதலின் மக்கள் இவ்வூரைப் பவானி யென்றே இப்பொழுது வழங்குகின்றனர். மேலும் பவானி கூடல் என்றும் ஒரு பெயர் வழங்கப் பெறு கிறது. ஈரோட்டிலிருந்து 15கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் உள்ளது. சங்க நூல்களுள் பவானியாறு வாணி என்று வழங்கப் பெறுகிறது. வானி என்பது பின்னர் வாணி என்று வழங்கிற்றாதலின் அருணகிரிநாதர் 'திருவாணி கூடற் பெருமாளே' என இத்தல முருகனைப் போற் றிப் பாடியுள்ளார்.

இத்தலத்திற்குச் சம்பந்தர் பதிகம் ஒன்று மட்டும் உண்டு. இத் தலப் பெருமான் பெயர் சங்க முகநாதர். அம்பிகை பெயர் வேதநாயகி அம்மை. விசுவாமித் திரர், குபேரன், பராசர முனிவர் முதலியோர் இத் தலத்தினை வழிபட்டுப் பேறு பெற்றனர் என இவ் வூர்த் தல புராணம் கூறுகிறது. பவானி நதியும் காவிரி நதியும் கூடுமிடத்தில் திருக்கோயில் அமைந் துள்ளது. அமுதநதி எனப்படும் ஒரு தீர்த்தம் பூமி அடியிலிருந்து இவ்விடத்துக் கலப்பதாகவும் அதனால் பவானி முக்கூடல் என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று என வும் ஆன்றோர் கூறுவர். இந்த சங்கமுகத்துறை ஒரு புண்ணியத் தீர்த்தமாகும். இயற்கைக் காட்சிகளும் நிறைந்துள்ளன.

செட்டி பாளையம் வித்துவான் வாசுதேவ முதலி யார் என்பவர் 100 ஆண்டுகளுக்கு முன் இவ்வூருக்குத் தலபுராணம் ஒன்று இயற்றியிருக்கிறார். அது 18 சருக் கங்களையுடையது; 901 பாடல்களையுடையது. அந் நூல் இப்போது கிடைப்பது அருமை.

'புலியும் மானும், அல்லாத சாதிகளும் அம் கழல் மேல் கை கூப்ப அடியார் கூடிச், செல்லா அரு நெறிக்கே செல்ல அருள் புரியும்திருநணாவே' என்பது சம்பந்தர் திருவாக்கு.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் ஒரு ஆங்கில அதிகாரிக்கு இத்தல அம்மன் கனவில் தோன்றி ஒரு ஆபத்தினின்றும் காப்பாற்றியதால் அவனால் அன் பளிப்பாகக் கொடுக்கப் பெற்ற பல்லக்கு ஒன்று இப் போதும் உள்ளது. இவ்வாறு பல சிறப்புகளைக் கொண்டது இத் தலமாகும். இரா.ச.

திருநல்லம் என்ற திருவூர் கோனேரிராயபுரம் என்று இப்பொழுது வழங்கப் பெறுகின்றது. கோனேரின்மைகொண்டான் என்ற கோமான் பெய ரிலே எழுந்த ஊர்கள் பல. அவற்றுள் ஒன்று இவ்வூர். கும்பகோணம்-காரைக்கால் வழியில் இது புதூருக்குத் தெற்கே மூன்று கிலோமீட்டரில் இருக்கிறது; ஆடு துறைக்கு அருகே உள்ளது; திருவிடைமருதூருக்குத் தென்கிழக்கிலுள்ளது.

'நாதன் மேவிய நல்லம் நகர்தொழப் போதுமின்' என அப்பரடிகள் அழைப்பார். 'நமையாள்வான் நல்லம் நகரானே' என ஞானசம்பந்தர் கூறுகின்றார். இறை வர் உமாமகேசர்; இறைவி மங்களநாயகி. சுவாமியும் அம்மனும் ஒருவரை ஒருவர் பார்க்குமாறு சந்நிதி அமைந்திருப்பது இக்கோவிலின்தனிச்சிறப்பு.இது உமா தேவியும் தேவர்களும் பூசித்த தலம். சோழப் பேர ரசியான செம்பியன் மாதேவியார் இவ்வாலயத் திருப் பணிகள் செய்திருக்கின்றார்கள். இந்த அரசியார் வழிபடுவதையும் இக்கோவிலில் சிற்ப வடிவத்தில் காணலாம். சண்டேசுரரிடம் வணங்க வரும்போது மேற்புறச் சுவரில் கண்டராதித்த சோழரது சிலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இங்குள்ள நடராசர் மிகமிகப் பெரிய வடிவத்தினர். திருவாசியுடன் சேர்த்து எட்டடி உயரத்தில் இருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் என்று வந்தாய் என்று அழைக்கும் சாந்தம் நிறைந்த திருமுகமும் புன்னகை இதழும் தூக்கிய திருவடியும் அருட்கையும் சிறிதும் வளைவு நெளிவுகள் இல்லாமல் இருப்பதைக் கண்டு அகமகிழலாம். பொதுவாக மக்களின் காலையோ கையையோ தடவிப் பார்த்தால்மேலிருந்துகீழேதடவினால் மென்மையாகவழவழவென்றிருக்கும்; கீழிருந்து மேல்நோக்கித் தடவினால் சொரசொரவென்றிருக்கும். இந்த நுட்பத்தைக் கூடச் சிற்பி இத்திருவடிவத்தில் காட்டி இருக்கின்றான். ஒரு மெல்லிய ஆடையை தூக்கிய திருவடியின் பேரில் மேலிருந்து கீழும் கீழிருந்து மேலுமாக ஓடவிட்டுப் பார்த்தால் இதன் உண்மை அறியலாம்.

இந்த நடராசர் வடிவத்திற்குப் பக்கத்தில் திரிபுராந்தகர் வடிவம் அமைந்திருக்கின்றது. மூன்றரை அடி உயரத்தில் நல்ல வாளிப்பாக அமைந்த உருவம். ஒரு காலை அழுத்தமாக ஊன்றி மற்றொரு காலை வளைத்து நிற்கின்ற நிலையில் உடலை வளைத்துத் தலையை நிமிர்த்திப் புன்னகை தவழ வடிவத்தைச் சிற்பி அமைத்துள்ளான். மணக்கோல நாதரும் சிறப்புடன் விளங்குகின்றார். இக்கோவில் கல்வெட்டு, ஆலயப் பணியாளர்களுக்குத் திட்டமிட்ட ஊதியம் அளித்தல் முதலிய அமைப்புகளைக் கூறுகின்றது. இசை உலகில் பெயர்பெற்ற கோனேரிராசபுரம் வைத்தா என்பவர் இவ்வூரினரே. சு.சு.

திருநல்லூர் தஞ்சை மாவட்டத்தில் கும்பகோணம்-தஞ்சாவூர் பேருந்து வழியில் வாழைப்பழக்கடை என்னும் ஊருக்குத் தென்மேற்கே ஒரு கிலோமீட்டர் தொலைவில் இருக்கும் தேவாரத் திருப்பாடல்பெற்ற திருவூராகும். இவ்வூரைக் குறித்த வரலாறுகள் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் திருப்பதிகங்களாலும் பெரியபுராணத்தாலும் கமலை வைத்தியநாத தேசிகரால் இயற்றப்பெற்ற திருநல்லூர்ப்புராணத்தாலும் கல்வெட்டுகளாலும் அறியக் கிடக்கின்றன. திருக்கயிலாயம் என்று சிறப்பித்துக் கூறும் திருவூர்களுள் இதுவும் ஒன்று.

கோச்செங்கட் சோழன் திருப்பணியாகிய மாடக்கோவில் இங்குளது. இத்திருக்கோவிலில் விளங்கும் பெருமான், பொன் மயமான ஒளியோடு திகழ்கின்றார். மூன்று மணிக்கு ஒருமுறை நிறம் மாறி ஐந்து வண்ணங்களோடு காட்சியளிக்கும் இப்பெருமான் பஞ்சவருணேசுவரர் என்னும்பெயர் பெற்றார். அகத்தியருக்குத் திருமணக் கோலக் காட்சி தந்தருளிய தலங்களுள் இதுவும் ஒன்று. மூலதானத்திற்குப் பின்புறம் இறைவன் சுதையுருவில் மணவாளக் கோலத்தோடு விளங்குவதையும், இரு புறங்களிலும் பிரமன் திருமால் ஆகியோர் வழிபடுதலையும், ஒருபக்கத்தில் அகத்தியர் தரிசிப்பதையும் சாணலாம். இறைவர் திருப்பெயர் கலியாணசுந்தரர். பிருங்கி முனிவர் வண்டு வடிவத்தோடு வழிபட்ட காரணத்தால் உண்டானதுளைகள் இலிங்கத்தில் உள்ளன. கவசம் போட்டுத்தான் இங்கு அபிடேகம் செய்யப்படுகிறது. பழச்சாறுகளின் அபிடேகம் இம்மூர்த்திக்கு உகந்ததாகும். அப்பரடிகளுக்கு இறைவன் திருவடிசூட்டிய திருத்தலமாதலால் இங்குத் திருமால் கோவில்களைப் போல திருவடிகளைத் தலையில் சூட்டித் திருநீறு வழங்கப்படுகிறது.

பழையாறை வணிகராகிய அமர்நீதி நாயனார் இங்கு மாசிமகத் திருநாளில் திருமடம் கட்டித் திருவிழாக் காலங்களில் அடியாருக்கு அமுதளிப்பார். இறைவன் பிரமசாரி கோலமாக வந்து தனது கோவணத்தைப் பாதுகாக்குமாறு கொடுத்த பின் அதனை மறைத்து அக்கோவணத்திற்கீடாகத் துலாத் தட்டில்தன்பொருளோடும் குடும்பத்தோடும் தானும் ஏறஅத்துலாத்தட்டு விமானமாக, அவர் திருவருள் பெற்ற திருவூர். அம்பிகை திரிபுரசுந்தரி, பர்வத சுந்தரி, கலியாணசுந்தரி என வழங்கப்பெறுவார். அமர்நீதி நாயனார் திருமடம், குந்தி தேவிக்காக ஏழு கடலும் வந்த சத்த சாகரத்திருக் குளக் கரையில் இருக்கின்றது. கடல் என்ற பெயருக்கேற்ப இத்திருக்குளத்திலிருந்து எடுக்கப்பெற்ற சங்கு திருக்கோவில் வழிபாட்டில் இருக்கிறது. சந்நிதியில் துவார பாலகருக்குப் பதிலாகப் பலிபீடங்களும் காசிவிநாயகர் முருகப் பெருமான் திருவடிவங்களும் இங்குக் காணத்தக்கவை. அமர்நீதி நாயனார் திருவடிவங்களையும் காணலாம். 'வடபாற் கயிலையும் தென்பால் நல்லூரும் இறைவன் வாழிடமே' எனத் திருநாவுக்கரசரால் பாராட்டப்பெற்ற திருவூர் நல்லூராகும். சு.சு.

திரு நல்லூர்ப்புராணம்: காண்க: நல்லூர்ப் புராணம்.

திருநல்லூர்ப் பெருமணம்: இது சோழ நாட்டில் காவிரியின் வடகரையில் உள்ள ஐந்தாம் தலமாகும்; கொள்ளிடம் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து 5 கி.மீ. தூரத்திலுள்ளது. பிரமன் சீர்காழிக்கு வரும்போது இடையிலிருந்த இவ்வூரின் பெருமையினை அறிந்து நல்லூர் என அழைத்தார் என்று வரலாறு கூறுகிறது. நல்லூர் என்பது ஊரின் பெயர். பெருமணம் என்பது இவ்வூரிலுள்ள திருக்கோயிலின் பெயராகும். இங்குள்ள சுவாமியின் பெயர் சிவலோகத் தியாகர்; அம்பிகையின் பெயர் திருவெண்ணீற்று மையம்மை என்பதாம். திருஞான சம்பந்தரின் மனைவியார் பிறந்த ஊர் ஆதலின் ஆச்சாள்புரம் என்ற

பெயரும் ஏற்பட்டது. அது இக்காலத்து ஆச்சாபுரம் எனப் பலராலும் வழங்கப் பெறுகிறது. திருஞான சம்பந்தருக்குத் திருமணம் இத் திருத்தலத்தில்தான் நிகழ்ந்தது. திருமணத்திற்கு வந்திருந்த திருநீலநக்கர், முருக நாயனார், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர், சிவ பாத இருதயர், மணப் பெண்ணின் தந்தையாராய நம்பாண்டார் நம்பி, முத்துச் சிவிகை தாங்கியோர் மற்றும் திருமணத்திற்கு வந்திருந்தோர் யாவரும் ஒருசேரச் சோதியுள் கலந்து முத்தி பெற்றனர். சம்பந் தரும் மனைவியுடன் சோதியுள் கலந்தார். அவ்வாறு சோதியுள் கலந்தது வைகாசி மாதம் மூல நன்னாளி லாகும். இப்போதும் சம்பந்தர் முத்தி பெற்ற விழா ஆச்சாபுரத்தில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. இத்தலத்திற்கு 'நல்லூர்ப் பெருமணம்' என்ற, தொடக்கமுடைய சம்பந்தர் பதிகம் ஒன்று மட்டும் உண்டு. 'அன்புறு சிந்தையராகி யடியவர், நன்புறு நல்லூர்ப் பெருமணம் மேவி நின்று, இன்புறும் எந்தை இணையடி ஏத்துவார், துன்புறு வாரல்லர் தொண்டு செய்வாரே' என்பது இவ்வூர்ப் பதிகத்திலுள்ள ஓர் அருமைப் பாடலாகும். திருக்கோயிலின் முன்பு பஞ் சாக்கர தீர்த்தமும் எட்டுத் திக்குகளிலும் எட்டுத் தீர்த்தங்களுமுள்ளன. திருமணத்திற்கு வந்தவர்களுக் கெல்லாம் முத்தியளித்த பெருமையை நினைத்து, துறை மங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் தாம் பாடிய நால்வர் நான்மணி மாலையில் 'சம்பந்தர் திருமணத் தின் போது பந்தற் காலைப் பிடித்துக் கொண்டாவது நிற்கும் நிலை தமக்குக் கிடைத்திருந்தால் எளிதாக முத்திப் பேறு சித்தித்திருக்குமே' என நயம் அமை யப் பாடி ஏங்குகிறார். இத்தலத் திருக்கோயில் தரும புர ஆதீனப் பராமரிப்பின் கீழ் இருந்து வருகின்றது.

இரா.ச.

திருநள்ளாறு: இது சோழ நாட்டிலுள்ள காவிரித் தென் கரைத் தலங்களுள் ஒன்று. பேரளம் காரைக்கால் புகைவண்டிப் பாதையில் உள்ள திருநள் ளாறு நிலையத்திலிருந்து ½ கி.மீ. தூரத்தில் இத் தலம் உள்ளது. பேருந்து வசதிகளும் பல ஊர்களிலி ருந்து வர வாய்ப்பாக உள்ளன. வடக்கே வாஞ்சி யாறும் தெற்கே அரிசிலாறும் பாய நடுவே இத்தலம் இருத்தலின் இதற்கு நள்ளாறு என்னும் பெயர் ஏற் படலாயிற்று.

இத்தலத்திற்குச் சம்பந்தர் பதிகங்கள் நான்கும் திருநாவுக்கரசர் பதிகங்கள் இரண்டும் சுந்தரர் பதிகம் ஒன்றும் ஆக ஏழு பதிகங்கள் உள்ளன. சுவாமி பெயர் தர்ப்பாரணியேசுவரர், நள்ளாறர் என்பன. அம்மை பெயர் போகமார்த்த பூண் முலையம்மை என்பதாம். இதற்கு ஆதிபுரி, தர்ப்பாரணியம், நகவிடங்கபுரம், நளேச்சுரம் முதலிய பல பெயர்கள் உள. பிரமதேவர், நளன், கலிங்க அரசன் முதலிய பலர் வழிபட்டுப் பேறு பெற்ற தலம் ஆகும். 'நள்ளாறு என நம்வினை நாசமே' என்பது அப்பர் பெருமான் திருவாக்கு. இங்குச் சனி பகவான் கோயில் சிறப்புமிக்கது. எப் போதும் மக்கள் வந்து இங்கு வழிபட்டுத் தங்கள் சனி தோடத்தைப் போக்கிக் கொள்வர். தருப்பைதான் இத்தல விருட்சம். அருணகிரியார் திருப்புகழும் இத்தலத்திற்கு உண்டு. தியாகராசருக்குரிய ஏழு விடங்கத் தலங்களுள் இது இரண்டாம் தலமாகும். இங்குள்ள தியாகர் பெயர் நகவிடங்கத் தியாகர் என் பதாம். இவர் செய்யும் நடனம் உன் மத்த நடனம் என்று கூறுவர்.

திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் மதுரை யில் அமணர்களை வாதில் வெல்ல முற்பட்ட போது அனல்வாதம் நிகழ்ந்தது. அப்போது முன்னரே திரு நள்ளாற்றில் பாடிய 'போகமார்த்த பூண்முலை யாள்' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தையே ஏட்டில் எழுதி எரிகிற தீயில் இட்டார்கள். அந்த ஏடு எரிய வில்லை. சமணர்கள் இட்ட ஏடு எரிந்தது. அதனால் இத் திருநள்ளாற்றுப் பதிகத்திற்குப் பச்சைப் பதிகம் எனவும் பெயர் வாய்த்தது.

திருநள்ளாறு மத்திய தர ஊராகும். இங்குள்ள கோயிலில் திருக்கோயில் அமைப்புகள், பரிவாரத் தெய்வங்கள் முதலியன மிக நன்முறையில் உள்ளன. தீர்த்தங்களும் பல உள்ளன. நித்திய வழிபாடுகளும் விழாக்களும் நன்கு நடைபெற்று வருகின்றன. இத் திருக்கோயில் தருமபுர ஆதீன ஆட்சியின் கீழ் உள் ளது.

இரா.ச.

திருநறையூர்: வைணவர்களுடைய நூற் றெட்டுத் திருத்தலங்களுள் ஒன்றான இத்தலம் சோழ நாட்டுத் தலங்கள் நாற்பதினுள் அடங்கும். இத்தலம் கும்பகோணத்திற்குக் கிழக்கே 8 கி.மீ. தூரத்திலுள் ளது. திருமாலுடன் ஊடல் கொண்ட திருமகள் இத் தலத்திற்கு வந்து, தவம்புரிந்து கொண்டிருந்த மேதாவி மகரிசிக்கு வளர்ப்புப் பெண்ணாக வஞ்சுள வல்லி எனும் பெயருடன் வளர்ந்துவர, திருமாலும் இங்கே வந்து அவளை மணம் புரிந்துகொண்டார். மேதாவி மகரிசியின் விருப்பப்படியே அவளுக்குப் பல வகைகளில் முதல் உரிமைகளை அளித்தார். அதற் கேற்ப, இன்றும் எம்பெருமான் வீதிப்புறப்பாடுகள் கண்டருளும்போது வஞ்சுளவல்லித் தாயார் முன்னே எழுந்தருள, அவருக்குப் பின்னே தான் பெருமாள் எழுந்தருள்கிறார். இத்தலத்து எம்பெருமான் திரு மங்கை ஆழ்வாருக்குச் சங்கு சக்கர முத்திரை அளித் தார் என்பது ஐதிகம். எனவே, இத்தலத்து எம்பெரு மானை அவர் நூற்றுப்பத்துப் பாசுரங்களால்

பெரிய திருமொழி 6-4 முதல் 7-3 வரை) பாடியுள்ளார். நறுமணம் மிக்க இடம் என்பதால் நறையூர் எனப்பட்டது. வடமொழியில் இத்தலத்தைச் சுகந்த புரி என்பர். எம்.ந.

திருநறையூர்ச் சித்தீச்சரம்: இத்தலம் கும்பகோணத்திலிருந்து 9 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. ஊர்ப் பெயர் திருநறையூர். கோயிலின் பெயர் சித்தீச்சரம். இது சோணாட்டுக் காவிரித் தென்கரைத் தலங்களுள் 65-ஆம் தலமாகும். சித்தர்கள் பூசித்துப் பேறு பெற்றமையின் சித்தீச்சரம் எனப் பெயர் பெற்றது. சுவாமி பெயர், சித்தநாதேசுவரர். அம்பிகையின் பெயர் அழகம்மை. கோயிலுக்கு வடக்கில் பிரம தீர்த்தம் இருக்கிறது. தேன்சித்தி தீர்த்தம் என்ற ஒரு தீர்த்தமும் உண்டு. பிள்ளையாருக்கு ஆண்டபிள்ளையார் என்பது பெயர். இங்குள்ள பிட்சாடனர் சிறப்பான வழிபாட்டுக்குரியவர்.

இத்திருத்தலத்தினைத் திருஞானசம்பந்தர் மூன்று திருப்பதிகங்களாலும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் ஒரு திருப்பதிகத்தாலும் பாடியுள்ளார். ஆக நான்கு திருப்பதிகங்கள் உள்ளன. இத்திருத்தலத்தில் குபேரன், தேவர்கள், கந்தருவர்கள் முதலானோரும் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றுள்ளனர். இவ்வூர், கல்வெட்டுகளில் சத்திரிய சிகாமணி வளநாட்டுத் திருநறையூர் நாட்டுத் திருநறையூர், அருண்மொழித் தேவ வளநாட்டுத்திருநறையூர், குலோத்துங்க சோழ வளநாட்டுத் திருநறையூர், பஞ்சவன் மா தேவியான சதுர்வேதி மங்கலத்துத் திருநறையூர் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இவை இவ்வூர்க் கோயிலிலுள்ள 24 கல்வெட்டுகளிலும் காணக் கிடைக்கின்றன. மற்றும் பல அரிய செய்திகள் இக்கல்வெட்டுகள் மூலம் அறிய முடிகின்றன. சித்தநாதேசுவரமுடைய தேவர், சித்தநாதேசவரமுடையார் என இறைவன் பெயர் குறிக்கப்படுகின்றது. சோழமன்னர்கள், முதலாம் இராசராசன், இரண்டாம் வீரராசேந்திரன், முதலாம் குலோத்துங்கன், இரண்டாம் குலோத்துங்கன், மூன்றாம் குலோத்துங்கன், விக்கிரமசோழன், இரண்டாம் இராசராசன், இரண்டாம் இராசாதிராசன் ஆகியோர் இவற்றில் இடம் பெற்றுள்ளனர்.

பிட்சாடண சுவாமிக்குத் திருவமுதுக்காக 30 பொன்னை ஒரு சிவப்பிராமணர் தந்த செய்தியும், மண்ணி நாட்டுக் கருப்பூருடையார் என்பார் நிலம் விட்டு அதன் வருவாய் கொண்டு, சிவவழிபாட்டிற்கு வரும் சிவயோகியர்கட்கு உணவளிக்க ஏற்பாடு செய்த செய்தியும், விளக்குக்காக நிலம் விட்ட செய்தியும், நிவேதனத்துக்காக நிலம், பொன் ஆகியவை தந்த செய்தியும், பிடாரி கோயிலுக்கு நிலம் விட்ட செய்தியும் கல்வெட்டால் தெரியவருகின்றன. வீ.சொ.

திருநன்னிலம்: இத்தலம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம், நன்னிலம் புகைவண்டி நிலையத்தினின்றும் மேற்கே 3 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள திருக்கொண்டீச்சரத்தினின்றும் மேற்கே 3 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது; திருவாஞ்சியம் என்னும் தலத்திற்குக் கிழக்கே உள்ளது. இது சோழ நாட்டுக் காவிரியின் தென்கரைத் தலங்களுள் 71-ஆம் தலமாகும். மதுவனம் என்று வழங்கப்படும் இது மாடக் கோயில்களுள் ஒன்று; கோச் செங்கட்சோழன் திருப்பணி செய்த பெருங்கோயில்களுள் ஒன்று. யானை ஏற முடியாதபடி படிகள் அமைத்துக் கட்டப்படுவது பெருங் கோயில் எனப்படும். இதனை, 'கோச்செங்கணான் செய் கோயில் நாடிய நன்னிலத்துப் பெருங்கோயில்', என்றும், 'பொன்னி நன்னீர்த்துறை வன்றிகழ் செம்பியர்கோன் நரபதி நன்னிலத்துப் பெருங்கோயில் நயந்தவனே' என்றும் சுந்தரர் பாடிய (11,10) திருப்பாட்டுகளில் காணலாம். சுவாமி, கட்டு மலை போல் உள்ள சந்நிதியில் எழுந்தருளியிருக்கின்றார். இது சூரியன் பூசித்துப் பேறு பெற்ற தலம்.

சுவாமி பெயர் மதுவனேசுவரர், பிரகாசநாதர் பிரகேசுரர் முதலியன. அம்மன் பெயர் மதுவன நாயகி, பிரகாச நாயகி, பிரகேசுவரி முதலியன. கோயிலுக்கு வடகிழக்கில் பிரமதீர்த்தம் இருக்கிறது.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடியருளிய பதிகம் இதற்கு ஒன்று உண்டு. இறைவன் 'பாண்டரங்கம்' என்னும் கூத்தினை உடையவன் என்பதனையும், இறந்தவர் பிணங்களையுடைய இடுகாடே அரங்கமாக ஆடுகின்ற சிறந்த நடனத்தை யுடையவன் என்பதனையும் மற்றும் பல சிறப்புகளையும் சுந்தரர் குறிப்பிட்டுள்ளார். வீ.சொ.

திருநனிபள்ளி: 'புஞ்சை' என்று இப்போது வழங்கப் பெறும் இத்தலம், தஞ்சை மாவட்டம் மயிலாடுதுறைக்கு வடகிழக்கே 13 கி.மீ. தொலைவிலும் செம்பொன்னார்கோயில் புகைவண்டி நிலையத்திற்கு கிழக்கில் 5 கி.மீ. தொலைவிலும் உள்ளது. நாயன்மார்களால் பாடப்பெற்ற சோணாட்டுத் தலங்களுள் காவேரிக்குத் தென்கரையில் விளங்கும் 43-ஆம் தலமாகும்.

சுவாமி பெயர் நற்றுணையப்பர். இறைவியின் பெயர் பர்வதராசபுத்திரி. கோபுரவாயில் கிழக்கு நோக்கியது. திருக்குளம் கோயிலுக்கு வடபாலுள்ள சொர்ண தீர்த்தம். இக்கோயிலின் வடக்குத் திருச்

சுற்றிலுள்ள ஏழு கன்னியர் சிறப்பு வழிபாட்டுக்கு உரியவர்கள். அம்பிகை தெற்கு நோக்கிய வண்ணம் எழுந்தருளியுள்ளாள். இக்கோயிலுள்ள இவ்வூரில் தான், திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருடைய தாயார் பகவதியார் அவதரித்தார்கள்.

இத்திருத்தலம், திருஞானசம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் ஆகிய மூவராலும் பாடப்பெற்றதாகும். பியந்தைக் காந்தாரப் பண்ணில், 'காரைகள் கூகை முல்லை' எனத் தொடங்கும் திருக்கடைக் காப்பினைத் திருஞான சம்பந்தரும், திருநேரிசையாக, 'முற்றுணையாயினானை' எனத் தொடங்கும் தேவாரத்தினை அப்பரடிகளும், 'ஆதியன் ஆதிரையன்' எனத் தொடங்கும் திருப்பாட்டினைச் சுந்தரரும் பாடியருளியுள்ளனர். இவற்றின் கருத்தினைப் பொதுவாகக் கூறுமிடத்து, இங்கு நலமிகு தொண்டர்கள் நாளும் புதுமலர் கொண்டும் அடிபரவல் செய்கின்றனர் என்பதும், அவர்தம் துன்ப வினைகள் நீங்கிடப் பெறுவர் என்பதும் ஆகும். ஞானசம்பந்தர் பாடும்போது ஆணையிட்டுக் கூறுகின்றார். இவர் தமது தந்தையார் சிவபாத இருதயருடைய தோள்மீது அமர்ந்து பாடியதாக வரலாறு கூறுகிறது.

திருமகள் நீங்காது நிலைபெற்று உறையும் ஊராதலானும், மாதொரு பாகனான செல்வப் பரம்பொருள் விரும்பி வீற்றிருக்கும் இடமாதலினாலும் இப்பெயர் பெற்றது 'திருநனிபள்ளி' என்பர். இவ்வூர் ஒரு கால் பாலையாக இருந்து பின்பு நெய்தலாக மாறியதாக ஒரு குறிப்பு, சைவசித்தாந்த சாத்திர நூல்கள் 14-இல் ஒன்றாகிய திருக்களிற்றுப் படியாரில் காணக் கிடக்கிறது. அப்பருக்குக் கொடுத்த நஞ்சு கலந்த உணவு அமுதாக மாறிய செய்தி, 'வஞ்சனை பாற்சோறாக்கி வழக்கிலா அமணர் தந்த, நஞ்சமுது ஆக்குவித்தார் நனிபள்ளி அடிகளாரே!' என்பதால் தெரிகின்றது. பெரிய புராணத்தில் சேக்கிழார், 'தேனருங் கொன்றையினார் திருநனிபள்ளியினைச் சாரச் செல்வார்' எனவும், 'பாலைவயல் திருநனிபள்ளி' எனவும், 'நனிபள்ளி உள்குவார்' எனவும், 'நனிபள்ளி அமர்ந்த பிரான்' எனவும், இதனைக் கூறுகின்றார். வீ.சொ.

திருநாகேச்சுரம், தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று. இது மயிலாடுதுறை-கும்பகோணம் புகைவண்டிப் பாதையில் உள்ள ஒரு நிலையம். இறைவர், சண்பகாரணியர்; இறைவி, குன்றமுலை நாயகி.

இத்திருக்கோயில் சம்பந்தர் தேவாரப் பதிகங்கள் 2, நாவுக்கரசர் தேவாரப் பதிகங்கள் 3, சுந்தரர் தேவாரப்பதிகம் 1 ஆக ஆறு திருப்பதிகங்களைக் கொண்டு மூவரும் பாடும் சிறப்புப் பெற்றது.

'குயிலும் மயிலும் பயிலும்' அழகும், 'வயல்சூழ்தலும் கயல் பாய்தலும்' ஆகிய வளமும், 'குருந்து குரவம் செருந்தி குல்லை முல்லை மாதவி' ஆகியவை மலரும் வனப்பும் நெஞ்சங்கவரும் வகையில் பதிகங்களில் பாடப்பட்டுள்ளன.

'ஐந்தலை அரவின் பணிகொண்டான் நாகேச்சுவரமே' எனவரும் நாவுக்கரசர் குறுந்தொகைக் குறிப்புக் கொண்டு, இக்கோயில் ஐந்தலைப் பாம்பால் வழிபாடு செய்யப்பட்டதால் இப்பெயர் பெற்றது என்பர். நாகேச்சுரத்தின்மேல் கொண்ட பெரும் பற்றால் சேக்கிழார் தாம் பிறந்த குன்றத்தூரில் நாகேச்சுரம் எனத் திருக்கோயில் எடுத்த செய்தி இதன் பெருமையைக் காட்டும்.

இத்திருக்கோயிலில் கண்டராதித்தசோழன், இராசராசசோழன், இராசேந்திர சோழன் ஆகியோர் கல்வெட்டுகள்உள. காவிரி வெள்ளத்தால் அழிந்த கால்வாயைச் சீர்செய்த விக்கிரமசிங்கப்பல்லவராயன் செய்தி ஒரு கல்வெட்டால் விளங்குகிறது. இவ்வூர், 'உய்யக் கொண்டான் வளநாட்டு திரைமூர்நாட்டு விண்ணகரான திருநாகேச்சுரம்' என்று கல்வெட்டில் சொல்லப்பட்டமை அறியத்தக்கது. இரா.இ.

திருநாகை: இது தஞ்சாவூருக்குக் கிழக்கே சுமார் 80 கி.மீ தொலைவில் உள்ள கடற்கரைப் பட்டினம்; இன்று நாகப்பட்டினம் என்று வழங்கப் படுகிறது, கிழக்கே வங்காளக்குடாக்கடலும், தெற்கே வேளாங்கண்ணியும், மேற்கே கீவளூரும், வடக்கே நாகூரும் கொண்ட துறைமுகப்பட்டினம். இங்குக் கலங்கரை விளக்கம் இருக்கிறது கடற்கரைக்கு ஏறத்தாழ 3 கி.மீ. தொலைவில் கடலில் கப்பல்கள் நிற்கும். பயணிகள் படகில் சென்று மீள்வர். கப்பல் மூலம் போர்ச்சுகீசியர்கள் இங்கு வந்துகுடியேறிய பின்னர், அவர்களிடமிருந்து தச்சுக்காரர்கள் கி.பி. 1660-இல் இதனைக் கைக்கொண்டனர். இது கி.பி.1781-இல் ஆங்கிலேயர் வசம் வந்தது. தஞ்சையை மராத்திய மன்னர் ஆண்டபோது சுமார் 47 ஆண்டுக்காலம் (கி.பி.1799-1845) இது தஞ்சை மாவட்டத்தின் தலை நகராக விளங்கியது.

இது சைவ நூல்களில் திருநாகைக் காரோணம் எனவும், வைணவ நூல்களில் திருநாகை எனவும், மேல்நாட்டுப் பயணிகளான, தாலமி என்பவரால் 'நிக்கௌவா' எனவும், இட்சிங்கு என்பவரால் 'நகவதனா' எனவும், மார்க்கோபோலோ என்பவரால் 'பட்டன்' எனவும், இரசுதுத்தீன் என்பவரால் 'மலிபட்டன்' எனவும், பௌத்த நூல்களில் 'நாகை' எனவும், 'நாகநகர்' எனவும் வழங்கப்பெறுகின்றது.

தம்மச்சேத்தி சாசனம் ஒன்றில் இது 'நவுட்டப் பட்டனா' எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இது, மலாயா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளோடு இன்றளவும் கப்பல் மூலம் போக்குவரத்துக் கொண்டது. மலாயா நாட்டினின்றும் வந்த பௌத்தர்கள் இங்கே தங்கியிருந்தபோது தங்கள் அரசர்களான சைலேந்திரர்கள் தந்த பொருளுதவியுடன் பௌத்தக் கோயில்களைக் கட்டினர். அதனால் நாகையில் பௌத்த மதம் தழைத்தோங்கியது. பின்னர் வந்த சோழமன்னர்களான முதலாம் இராசராசனும், முதலாம் இராசேந்திரனும் முறையே 'இராசராசப் பெரும்பள்ளி', 'இராசேந்திர சோழப் பெரும்பள்ளி' எனும் இரண்டு பௌத்த கோயில்களைக் கட்டித் தந்து பௌத்தர்களுக்கு ஆதரவு அளித்தனர். யானைமங்கலம் முதலான ஊர்களையும் நிவந்தமாக அளித்துள்ளனர்.

மார்க்கோபோலோவின் குறிப்புப்படி இங்கு ஒரு சீனக் கோயில் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. இது சீனக் கோபுரம் என்று சொல்லப்பட்டுக் கரை நோக்கி வரும் கப்பல்கட்குக் கலங்கரை விளக்கமாகவும் இருந்துள்ளது. பின்னர் இது இடிக்கப்பட்டு, அங்குக் கட்டிடம் கட்டப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது. முன்னர் விளங்கிய ஒரு கோயில் சூடாமணிவர்மன் நினைவாகச் 'சூடாமணி வர்ம விகாரம்' என்று வழங்கப்பட்டது. இங்கிருந்த புத்தர் கோயில் ஒன்றிலிருந்த தங்கப் புத்தர் சிலையினைத் திருமங்கையாழ்வார் எனச் சிறப்பிக்கப் பெறும் நீலன் என்பார் எடுத்துச் சென்றார். அதனைக் கொண்டு திருவரங்கத்திலுள்ள அரங்கநாதப் பெருமாள் கோயில் விமானத்திற்குப் பொற்தகடு வேய்ந்தார். நாகையில் இருந்த புத்த விகாரத்தில் இப்போது நீதிமன்றம் இருந்தது என்பர். தமிழ்ச்செம்மல் மறைமலையடிகளார் பிறந்த ஊர் இதுவாகும். அவருக்குப் புகைவண்டி நிலையத்தருகே சிலையெடுத்துள்ளனர். வீ.சொ.

திருநாகைக் காரோணம்: இத்தலம் தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள நாகைப்பட்டினம் புகை வண்டி நிலையத்திலிருந்து வடக்கே 1 கி.மீ. தொலைவிலுள்ளதாகும். திருக்கோயில் கிழக்கு நோக்கிய வாயிலையுடையது. இது கடல்நாகைக் காரோணம் எனவும் வழங்கப் பெறும்.

இது காவிரியின் தென்கரைத் தலங்களுள் 82 ஆம் தலமாகும். சுவாமி பெயர், ஆதிபுராணேசுவரர், காயாரோகணேசுவரர் என்றும், அம்பிகையின் பெயர் நீலாயதாட்சி என்றும் கூறுவர். தீர்த்தங்கள் தேவ தீர்த்தம், சர்வதீர்த்தம் எனப்படும் புண்டரீக தீர்த்தம், அக்கினி தீர்த்தம் எனப்படும் காகதீர்த்தம், பிரம தீர்த்தம், முனிதீர்த்தம், வச்சிரதீர்த்தம் ஆகியவை. தலவிருட்சம், மாமரம். இத்தலத்திற்குத் திருஞானசம்பந்தர் பதிகம் 2 திருநாவுக்கரசர் பதிகம் 4 சுந்தரர் பதிகம் 1 ஆக 7 பதிகங்கள் உள்ளன. ஆகவே, இது மூவர் பாடிய சிறப்புடையது. திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களால் பாடப்பட்ட 'திருநாகைக் காரோணப் புராணம்' என்னும் தலபுராணம் இதற்கு உண்டு. அது அறிஞர்களால் பாராட்டப்பட்ட சிறந்த நூல்.

ஆதிசேடனாகிய நாகராசன் பூசித்தமையால் நாகை எனப் பெயர் பெற்றது. புண்டரீக மகரிசியானவர், கண்ணுவ மகரிசியின் ஆற்றுப்படுத்தலை ஏற்று நாகை வந்து, தேவ தீர்த்தத்தில் மூழ்கி, இவ்விறைவனை வழிபட்டு வந்தார். இறைவன் இவருக்கு இருமுறை காட்சி தந்தார். மூன்றாம் முறையாக இவரை உடம்பாகிய காயத்தோடு இறைவன் பற்றிக் கொண்டதால் (ஆரோகணஞ் செய்து கொண்டதால்) இவருக்குக் காயாரோகணேசுவரர் என்னும் பெயர் வந்தது. அப்பெயர் மருவிக் காரோணம் என்றாயிற்று. அதிபத்த நாயனார், இக்கோயிலை அடுத்துள்ள கடலில் நாளும் வலைவீசி, பிடிபடும் மீன்களுள் ஒன்றைச் சிவனுக்கென்றே கடலில் விடுவது வழக்கம். ஒருநாள் நவரத்தின ஒளியுடன் கூடிய ஒரு மீனே கிடைக்க அதனைச் சிவனுக்கு என்றே மீண்டும் கடலில் விட்டார். வறுமையிலும் சிவப்பற்றுக் கொண்டமையின் அதிபத்த நாயனார் பேறு பெற்றார். இச்செயலுக்குக் கடல் காரணமாக இருந்தமையின் இவ்வூர் கடனாகைக்காரோணம் எனப் பெயர் பெற்றது போலும்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இவ்விறைவனை வழிபட்டுப் பதிகம் பாடினார். அதனால் அவருக்குப் பொன்னும் நவமணிகளும் திருவாபரணங்களும் பட்டு ஆடைகள், குதிரை, உடைவாள் முதலியனவும் கிடைத்தன. அதனால், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பரவை நாச்சியாருடன் தியாகராசருக்குமுன் எழுந்தருளியுள்ளார்.

இது சப்தவிடங்கத் தலங்களுள் ஒன்று. இங்கு எழுந்தருளியுள்ள விடங்கருக்குச் 'சுந்தரவிடங்கத் தியாகர்' என்பது பெயர். தேவேந்திரனுக்கு இடையூறியற்றிய சம்பாசுரன் முதலான அசுரர்களைக் கொன்று, தேவேந்திரனிடமிருந்த இச்சுந்தரவிடங்கரைச் சிவனருளாற்பெற்று வந்து, இத்தலத்தில் எழுந்தருளச் செய்தவர் சாலீசுக மகாராசனாவர். அதனால் இதற்குச் சுந்தர விடங்கத்தலம் என்றும் பெயர் உண்டு. இத் தியாகர், அலைபோன்ற நடனம் எனத்தக்க தரங்க நடனம் புரிவர்.

கோயிலின் வாயிலருகே உள்ள விநாயருக்கு நாகா பரண விநாயகர் என்றும், உள்ளே எழுந்தருளியிருக் கும் பிள்ளையாருக்கு மாவடிப்பிள்ளையார் என்றும் பெயர். காஞ்சி காமாட்சி, மதுரை மீனாட்சி, காசி விசாலாட்சி என்ற வரிசையில் நாகை நீலாயதாட்சி இடம் பெற்றுச் சிறந்து விளங்குகின்றாள்.

தச்சுக்காரர்கட்குத் தஞ்சை விசயராகவ நாயக்க மன்னர்கள் இவ்வூரை வழங்கிய செய்தியினைக் கூறும் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. இக் கோயிலைப் பற்றிய செய்திகள் இக் கல்வெட்டு களில் வரவில்லை. சில கல்வெட்டுகள் இக்கோயிலில் உள்ளன, இதில் ஏழு கல்வெட்டுகள் வெளிவந்துள் ளன. வீ.சொ.

திருநாட்டியத்தான்குடி தஞ்சை மாவட் டத்தைச் சார்ந்த பழமையானதோர் ஊர். தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று. இங்குத் தொடர் வண்டி நிலையம் உள்ளது.

நாயன்மார் அறுபத்துமூவருள் ஒருவராகிய கோட்புலிநாயனார் பிறந்த ஊர் இது. சுந்தரர் திரு வாரூர்க்கு வந்து புற்றிடங்கொண்ட பெருமானை வணங்கியிருந்த நாளில், அந்நாள் சோழவேந்தனின் படைத் தலைவராக விளங்கிய கோட்புலியாரது அழைப்பையேற்றுத் திருநாட்டியத்தான் குடி சேர்ந் தார். கோட்புலியார்க்குச் சிங்கடி, வனப்பகை எனப் புதல்வியர் இருவர் இருந்தனர். அவர்களை அடிமை கொண்டருள வேண்டுமெனச் சுந்தரரைக் கோட் புலியார் வேண்டினார். அவர்தம் அன்பை ஏற்று அம் மக்களை 'என்மக்கள் இவர்கள்' எனப் போற்றினார். தாம் பாடிய தேவாரத்திருப்பதிகங்களில் கோட் புலியாரைக் 'கூடாமன்னரைக் கூட்டத்து வென்ற கொடிறன் கோட்புலி' என்றும், சேடார் பூங்குழற் சிங்கடியப்பன்' 'வனப் பகையப்பன்', 'சிங்கடி தந்தை' என்றும் பாடினார். இறைவனை 'நாட்டியத்தான் குடி நம்பி'எனநாவில் தேனூறப் பாடினார். இறை வர். இரத்தினகிரிநாதர்; இறைவி மலர்மங்கை நாயகி. இரா.இ.

திருநாரணையங்கார்(கி.பி.1961–1947):இவர் தெண்பாண்டி நாட்டில் எதிர்கோட்டை என்னும் சிற் றூரில் கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களால் சிறந்த அப்பனை யங்கார், செங்கமலவல்லி என்பார்க்கு அருமந்த மக னாய்ப் பிறந்தார். இளமையில் இராமநாதபுரத் தில் சேதுசமசுதானப் புலவராய் விளங்கிய சதாவ தானம் முத்துசாமி ஐயங்கார் அவர்களிடம் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களும், பந்தல் குடிவித்துவான் வேங்கடாசாரியரிடம் வடமொழி வியாகரணமும் ஐயம் திரிபறக் கற்றார். பின்னர் வித்துவான் சீனி வாசாசாரியார்பால் வைணவ சமய சாத்திரங்களை களையும் நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தார். அன்றியும் மந் திரம், மருத்துவம், சோதிடம், தருக்கம் பல்சமயப் புலமை முதலியவற்றிலும் தேர்ந்தார்.

இவரது ஆழ்ந்த பல்கலைப் புலமையையும் அடக்கம் ஒழுக்கம் முதலிய நற்பண்புகளையும் அரு கிருந்து அறிந்த தமிழ் வள்ளலாகிய பாலவநத்தம் சமீந்தார் பொன். பாண்டித்துரைத்தேவர் அவர்கள் இவரைத் தம் ஆத்தான வித்துவானாக உவந்தேற் றுக்கொண்டார். பின்னர்த் தேவரவர்கள் மதுரையில் 24.5.1901-இல் நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்தை நிறுவி, அதற்கு இவரையே தலைமையாசிரியராக நியமித் தார். அப்பொறுப்பை இவர் தம் இறுதி நாள் வரை ஏறத்தாழ நாற்பதாண்டுகள் திறம்பட ஏற்று நடத்தி வந்தார். சங்கத்தின் சார்பில் நடத்தப்பெற்ற கல்லூ ரியில் திருக்குறள்,கம்பராமாயணம், தொல்காப்பியம், சங்க நூல்கள் முதலியவற்றைப் பாடமாகக் கற்பித்து, மாணாக்கரது நன்மதிப்பைப் பெற்றார். இவருடைய மாணவர்கள் பலர் சிறந்த புலவர்களாகவும், ஆசிரி யர்களாகவும், ஆராய்ச்சியாளர்களாகவும் விளங்கி இவரது பெருமையைப் பறை சாற்றி வருவாராயினர்.

மேலும், இவர் தமிழ்ச்சங்கத்தின் மேலாளராகவும் சங்க மாத இதழாகிய 'செந்தமிழ்' என்னும் பத்திரி கையின் ஆசிரியராகவும் (36 ஆண்டுகள்) பொறுப் பேற்று அதனைத் திறம்பட நடத்தினார். இவர் எழுதி வெளியிட்டுள்ள பல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் இவருடைய பல்கலைத் தேர்ச்சியையும் நடுநிலை மையையும் வாத நேர்மையையும் உண்மையை எடுத் துரைப்பதில் மேற்கொண்ட அஞ்சா நெஞ்சத்தையும் நுண்மாண் நுழைபுலத்தையும் நன்கு வெளியிடுவன. இவர் ஆராய்ந்து பதிப்பித்து வெளியிட்ட நூல்கள் அநுமான விளக்கம், பாண்டியம், மாறனலங்காரம், பழமொழி (முதல்200), அண்டகோளவிருத்தி, அமிர்த ரஞ்சனி, சாதக சந்திரிகை (வெண்பா யாப்பு), பன் னூற்றிரட்டு முதலியன. இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த சான்றோருக்குப் பல இடங்களிலிருந்து பொருளும் பாராட்டும் பரிசுகளும் கிடைத்தமை அருமையன்று . இங்கிலாந்து இளவரசர் இவருக்கு இரட்டைச் சால்வை போர்த்தித் தங்கத்தோடாவை யும் பதக்கத்தையும் வழங்கினார். சென்னை மாநில ஆளுநர் சர்.முகமது உசுமான் சாகிபு இவருக்கு உரூ. 1500/–அடங்கிய பொற்கிழியும் சால்வையும் அளித் தார். சண்முக இராசேசுவர சேதுபதி பொற்பதக்க மும் பட்டும் பரிசும் அளித்தார். எண்பத்தாறு ஆண்டு களாகத் தமிழ்வானில் ஒளிர்ந்து கொண்டிருந்த இப் பேரொளி 19.7.47–இல் மறைந்து தமிழ்மக்களை ஆராத்துயரத்தில் ஆழ்த்தியது. ரா.இ.

திருநாராயணபுரம்: பெங்களூர் – மைசூர் புகைவண்டிப் பாதையில் பாண்டவபுரா என்ற இடத்திலிருந்து 12 கல் தொலைவில் உள்ள திருத்தலம் இது. திருநாராயணன் யதுகிரிநாச்சியாருடன் இங்கு நின்ற திருக்கோலத்தில் விளங்குகிறார். இங்குக் கருடனுக்குக் காட்சி அளித்தார். உற்சவருக்கு இராமப்பிரியர், செல்வப்பிள்ளை, சம்பத்குமாரர் என்ற பெயர்கள் அமைந்துள்ளன. நஞ்சீயர் என்ற ஆசாரியரின் பிறப்பிடம் இது. தட்சிண பதரிகாசிரமம் என்ற பெயரும் இதற்கு உண்டு. பங்குனி மாதம் வைரமுடி உற்சவம் இங்குச் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. நூற்றெட்டுத் திருத்தலக் கணக்கில் இத்தலம் சேராவிடினும்சிரீராமானுசர் விரும்பிய இடமாக விளங்குகிறது. தலப்பயணமாகச் சிரீரங்கப்பட்டணம் வந்தடைந்த இராமனுசர், திருமண் கிடைக்காமையால் கலங்கி நின்றார். எம்பெருமான் அவரது கனவில் தோன்றித் ‘திருநாராயண புரத்தில் வெள்ளை மண் இருக்கிறது. நானும் அங்கு வாழ்கிறேன். பூமியில் புதைந்திருக்கும் என்னையெடுத்துப் பிரதிட்டை செய்து அங்குள்ள காட்டை நாடாக்கித் ‘திருநாராயணபுரம்’ என்ற திருநாமத்தையும் அளிப்பீர்’ என்று அருளினான். அதன்படியே இராமானுசர் அங்குச் சென்று ‘விட்டுணுவர்த்தனன் என்னும் அரசனின் துணைகொண்டு திருநாராயணபுரத்தை ஏற்படுத்தி, திருநாராயணனைப் பிரதிட்டை செய்தார். எம்பெருமானுக்கு உற்சவ மூர்த்தி இல்லாமையால் மிகவும் மனம் கலங்கினார் இராமானுசர். திருநாராயணன் அவர் கனவில் தோன்றி ‘இராமப்பிரியர்’ என்று புகழ் பெற்ற தமது உற்சவ மூர்த்தி தில்லி அரசனின் அரண்மனையில் இருப்பதாக அருளினான். இராமனுசர் தில்லி சென்று தில்லி அரசனிடம் இதனைத் தெரிவிக்க, அவனும் ‘இங்கு இருந்தால் உமது பெருமாளை நீர் அழைத்துக்கொள்ளும்’ என்று சொல்ல, ‘செல்வப்பிள்ளாய்! வாராய்’ என்று பேரன்போடு இராமனுசர் அழைக்க, அரசனுடைய பெண்ணின் பள்ளியறையிலிருந்த இராமப்பிரியர் பரபரப்போடு வந்து இராமானுசரின் மடியில் ஏறி அமர்ந்தார். தில்லி அரசனால் விடைகொடுக்கப்பெற்ற இராமானுசர் உற்சவமூர்த்தியான செல்வப்பிள்ளையை அழைத்துக்கொண்டு யாதவகிரியாகிற திருநாராயணபுரம் வந்து பிரதிட்டை செய்தார். செல்வப்பிள்ளையின்மீது ஆராத காதல் கொண்டிருந்த தில்லி அரசனின் பெண் அவரைத் தேடித் திருநாராயணபுரம் வந்து எம்பெருமானோடு கலந்தாள். இன்றும் அனைவரும் காணும்படி திருநாராயணன் திருவடியில் அர்ச்சாரூபமாக எழுந்தருளியிருக்கிறாள். எஸ்.கி.

திருநாரையூர்: சிதம்பரத்தில் இருந்து காட்டுமன்னார் கோயிலுக்குச் செல்லும் சாலையில் 15 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது இவ்வூர். இங்குக் கோயில் கொண்ட இறைவர் பெயர் சுந்தரேசுவரர்; இறைவி பெயர் திரிபுரசுந்தரி. இங்குப் பொல்லாப் பிள்ளையார்க்குத் தனி மண்டபம் உண்டு. பொல்லா (பொள்ளா)- உளிகொண்டு வேலை செய்யப்படாத–தானேஉருவமைந்த–பிள்ளையார் பொல்லாப் பிள்ளையார் எனப்பட்டார். இப்பிள்ளையார் திருவருளால் பாடப்பட்டது சிவஞான போதம் என்னும் சிறப்புமிக்க மெய்ப்பொருள் நூல். அதனை அருளியவர் மெய்கண்ட தேவர்.

திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி பாடியவரும் தேவாரத் திருமுறைகளை அடங்கல் செய்தவருமாகிய நம்பியாண்டார் நம்பிகள் இவ்வூரினர். இவர் திருவுருவும், தேவாரத்தைத் திரட்டுவதற்கு உதவிய இராசராச சோழன் திருவுருவும் இத்திருக்கோயில் மாமண்டபத்தில் உள.

குலோத்துங்க சோழன், விக்கிரம சோழன் கோப்பெருஞ்சிங்கன் ஆகியோர் கல்வெட்டுகள் இக்கோயிலில் உள. இக்கோயிலுக்கு ஞானசம்பந்தர் பாடிய பதிகங்கள் 3, நாவுக்கரசர் பதிகங்கள் 2 ஆக ஐந்து பதிகங்கள் உள. ஞானசம்பந்தர் ‘செல்வத் திருநாரையூர்’ என ஒருபதிக முழுவதும் பாடுகின்றார் (2:86). ‘தேம்புனல் சூழ்திகழ் மாமடுவிற்றிரு நாரையூர்’ என இதன் நீர்வளத்தைக் குறிப்பிடுகிறார் (3.102:1). நாரை வழிபாடு செய்ததால் நாரையூர் எனப்பட்டது என்பதை ‘வெளிசெய்த வழிபாடு மேவினானை’ என்பதால் குறிப்பிடுகிறார் நாவுக்கரசர். வெளி என்பது வெண்ணிறத்ததாம் நாரை (6.74:10). இப்பதிகம் முழுவதும் ‘நாரையூர் நன்னகரில் கண்டேன் நானே’ எனக் கூறிக் களிப்புறுகிறார் நாவுக்கரசர். இரா.இ.

திருநாலூர் மயானம்: கும்பகோணத்திற்குத் தென்கிழக்கில் 16 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது திருநாலூர். திருநாலூரைச் சார்ந்து அமைந்த சுடுகாட்டுக் கோட்டம் (மயானம்) திருநாலூர் மயானமாகும். இவ்வாறு மயானக் கோயில்கள் பேரூர்களைச் சார்ந்து இருந்தமை ‘திருக்கடவூர் மயானம்’ என்னும் தேவாரத் திருப்பதிகம் பெற்ற இடமுண்மையாலும் புலப்படும்.

இறைவன் திருப்பெயர், பலாசவனநாதர். இறைவி திருப்பெயர், பெரியநாயகி. கல்வெட்டில் இறைவர் திருமயானத்துப் பரம சுவாமி, மூலத்தானத்து மகாதேவர், பிரமீசுரத்து மகாதேவர் எனக் குறிக்கப் பெறுகிறார். ‘நாலூர் மயானத்து நம்பான்’ என்கிறார் ஞானசம்பந்தர் (2.46)

ஞானசம்பந்தர் அரதைப் பெரும்பாழி முதலிய திருக்கோயில்களை வழிபட்டுப் பின்னர் நாலூர்

மயானத்திற்கு வந்து வணங்கிப் பதிகம் பாடினார். 'நாடுஞ் சிறப்போவா நாலூர் மயானம்', 'நல்லார் தொழுதேத்தும் நாலூர் மயானம்', 'ஞானத்தார் சென்றேத்தும் நாலூர் மயானம்', 'நண்பார் குணத் தோர்கள் நாலூர் மயானம்', 'நாலுமறையோது நாலூர் மயானம்' என அவ்வூரவர் நல்லியல் சிறப்பு களையும், 'நத்தின் ஒலியோவா நாலூர் மயானம்' 'நறையார் பொழில்புடைசூழ் நாலூர் மயானம்' என அவ்வூர் நிலபுலவளங்களையும் பாடுகிறார்.

நாலூர், 'வானவன் மாதேவி சதுர்வேதி மங் கலம்' எனப் பெயர் பெற்றிருந்ததும், அவ்வூரில் ஊரவை ஒன்று இருந்ததும், திருக்கச்சீ சுரத்துப் பெருமாள், காமபரமேசுரத்துப் பெருமாள், திருநாரா யண விண்ணகரம் முதலிய கோயில்கள் இருந்தமை யும் கல்வெட்டுகளால் அறியப்படுகின்றன. இங்குள்ள கல்வெட்டுகள் 23 என்றும் இவை 10 முதல் 13-ஆம் நூற்றாண்டு வரை உள்ள காலத்தைச் சார்ந்தவை என்றும் கூறுவர். இரா.இ.

திருநாவலூர்: 'விழுப்புரம்-திருச்சி' புகை வண் டிச் சாலையில் இருந்தை என்னும் நிலையத்திற்குக் கிழக்கே 4 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது திருநாவலூர். புகழ்மிக்க இவ்வூரின் பெயர் இப்பொழுது திருநாமநல் லூர் என வழங்குகின்றது.

தேவாரம் பாடிய மூவருள் ஒருவராம் சுந்தரர் பிறந்த பேறமைந்தது இவ்வூர். 'நாவலூராளி' என் னும் பெயரைச் சுந்தரர்க்கு வழங்கிய பெருமை மிக்க ஊர் இதுவேயாகும். சுந்தரர்க்கு இவ்வூர்த் திருக் கோயிலின் வெளிச்சுற்றில் தென்கீழ்ப் பகுதியில் தனிக்கோயில் உண்டு. தொண்டீச்சுரம் என்பது திரு நாவலூர்க் கோயிலின் பெயர்.

நாவலேசுவரரே வெண்ணெய் நல்லூரில் வந்து தம்மை ஆட்கொண்டார் என்றும், அவர் தம்மை நாவன்மை காட்டி ஆட்கொண்டார் என்றும் சுந்தரர் பாடுகிறார்.

'நாதனுக்கு ஊர்'; 'நமக்கு ஊர்'; 'நரசிங்க முனையரையன் ஆதரித்து ஈசனுக்கு ஆட்செய்யும் ஊர்';'அணி நாவலூர்' என்றும் சுந்தரர் நயந்து பாடு வர். பதிகம் முழுவதும் 'நம்மூர்' என்று கூறுதல் சுந்த ரர் தம் ஊர்ப் பற்றினைப் புலப்படுத்தும்,

முதலாம் பாரந்தகன், முதலாம் இராசராசன், இராசாதித்தன் ஆகிய சோழவேந்தர் கல்வெட்டுகள் இவ்வூர்க் கோயிலில் இடம்பெற்றுள்ளன. பேரூர்க் கிழவன் புள்ளி பட்டணசாமி என்பவன் திருமண்ட பம், திருவாசல் திருத்தொண்டு செய்த செய்தியும் கல்வெட்டில் உள்ளது. இரா.இ.

திருநாவாய்: இவ்வூர் சேரநாட்டில் உள்ள வைணவத் திருத்தலங்களுள் ஒன்று. இது பாரதப் புழை என்னும் ஆற்றின் கரையில் உள்ள ஒரு சிற்றூர். தென்னிந்தியப் புகைவண்டித் தடத்தில் எடக்குளம் நிலையத்திலிருந்து $1\frac{1}{2}$ கி.மீ. தொலைவில் இருக்கிறது.

இங்கு எழுந்தருளியுள்ள பெருமானுக்கு நாரா யணன் என்பதும், பெருமாட்டிக்கு மலர்மங்கை நாச்சியார் என்பதும் திருப்பெயர்கள் ஆகும். நாராய ணன் தெற்கு நோக்கிக் காட்சியளிக்கிறான். இவனை 'நாவாய் முகுந்தன்' என்றும் பிராட்டியைச் 'சிறு தேவி நாச்சியார்' என்றும் மக்கள் குறிக்கின்றனர். இங்குப் பெருமான், இலக்குமிக்கும் கயேந்திரனுக்கும் வெளிப்பட்டு அருள்புரிந்தான் என்பர்.

பெருமான் வீற்றிருந்த திருக்கோலத்தில் திகழ் கிறான் என்பது நெடுங்காலமாக நிலவி வரும் கருத்து. ஆனால், இன்று நின்ற கோலத்திலேயே காணப்படுகிறான்.

இத்திருப்பதியினைத் திருமங்கைமன்னன் தமது பெரிய திரு மொழியில், 'தூய வாய புள்ளூர்ந்து (6:8:3) என்றும், 'கம்ப மாகளிறு' (10:1:9) என்றும் தொடங்கும் இரு பாசுரங்களில் குறித்துள்ளார். இத் திருப்பதியைப் போற்றி நம்மாழ்வார், 'அறுக்கும் வினை' (திருவாய்மொழி: 9:8) என்னும் ஒரு திரு வாய்மொழி பாடியுள்ளார். இத்திருவாய்மொழி சிறப்பாகப் போற்றப்பெறுவது. இதனைப் 'பெரிய முதலியார் திருமொழி' (நாதமுனிகள் உகந்த திரு வாய் மொழி) என்பர்.

இத்திருக்கோயில் மலர்ச்சோலைகளினிடையே அமைந்தது. 'வெறித்தண் மலர்ச்சோலைகள் சூழ்திரு நாவாய்', 'சோலைகள் சூழ் திருநாவாய்', 'நீளார் மலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்', 'வண்டார் மலர்ச் சோலைகள் சூழ்திருநாவாய்', 'கொந்தார் மலர்ச் சோலைகள் சூழ்திருநாவாய்' என்னும் பாசுரத் தொடர்களால் இதனை அறியலாம்.

'நவையில் திருநாரணன்சேர் திருநாவாய்', 'மணாளன் மலர் மங்கைக்கும் மண்மடந்தைக்கும்' என்னும் பாசுரத் தொடர்களில் இத்திருத்தலப் பெருமான் பெயரும், பிராட்டி பெயரும் இடம் பெற் றுள்ளன. தெ.ஞா.

திருநாவுக்கரசு நாயனார்: காண்க: அப்பர்.

திநாவுக்கரசு முதலியார், மணி: இவர் தொண்டை நாட்டைச் சார்ந்த செங்கற்பட்டு

மாவட்டத்தில் மணிமங்கலம் என்னும் ஊரில் கி.பி.1888-ஆம் ஆண்டு பிறந்தவர். இவர் பூவை கலியாணசுந்தர முதலியாரிடமும் மறைமலையடிகளாரிடமும் கல்வி பயின்றார். சென்னை வேப்பேரி எசு.பி.சி உயர்நிலைப்பள்ளியில் துணைத் தமிழாசிரியராகவும் சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை உயர்நிலைப் பள்ளியில் தலைமைத் தமிழாசிரியராகவும் பணியாற்றினார். பின்னர்ச் சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தேர்வாளராகவும் பணிபுரிந்தார்.

பல்வேறு சபைகளை நிறுவிச் சைவ சமய வளர்ச்சிக்குத்துணை நின்றார். சென்னையில் 'பால சைவ சபை'யையும் 'சித்தாந்தப் பிரகாசசபை'யையும் நிறுவினார். மணிமங்கலத்தில் 'வாகீசர் சபை'யைத் தோற்றுவித்தார். வாலாசாபாத்தில் 'மாணிக்கவாசகர் சபை'யைத் தோற்றுவித்தார். இலக்கிய இதழாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் 'செந்தமிழ்ச் செல்வி' என்னும் மாத இதழினைச் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார் தோற்றுவிக்க இவரே மூலகாரணமாக இருந்தார். 'தமிழரசு' என்னும் வார இதழுக்கும் இவர் ஆசிரியராக இருந்தார்.

இவருடைய இளவலாகிய திருஞான சம்பந்த முதலியார், பாரிப்பாக்கம் கண்ணப்ப முதலியார், மயிலை சிவமுத்து முதலியோர் இவருடைய மாணவர்களுள் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். தனித்தமிழ் வித்துவான் தேர்வு தோன்றக் காரணமானவர்களுள் இவரும் ஒருவர். மாணவர்கட்குப்பயன்படும் வகையில் எளிய நடையில் அறநெறிவிளக்கம், புலவர் கதை, திருக்கண்ணப்பர், குமணன், இராசராசன், சண்பக வல்லி முதலிய உரைநடை நூல்களை இவர் எழுதியுள்ளார். சிறந்த சீர்திருத்தவாதியாக வாழ்ந்த இவர் 1931-ஆம் ஆண்டு மறைந்தார். சா.உ.

திருநாளைப் போவார் நாயனார்: சைவ நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவராம் இவர் கொள்ளிடக் கரையில் உள்ள ஆதனூர் என்னும் ஊரில் புலையர் குலத்தில் தோன்றியவர். இவரது இயற் பெயர் நந்தன். இவர் சிவன் கழலில் உண்மையான அன்பு செலுத்துபவர்; பிறந்தது முதல் பிரான் கழல் எண்ணுவதன்றி அயல் ஒன்றும் நினையாதவர். அவ்வூரில் இவர் மானியமாக விடப்பட்ட நிலத்தில் உணவு விளைவித்துண்பார்; சிவாலயங்களுக்குப் பேரிகை முதலிய கருவிகளுக்குத் தோலும், வீணைக்கும் யாழுக்கும் நரம்பும், அருச்சனைக்குக் கோரோசனையும் கொடுப்பதனைத் தமது கடமையாகக் கொண்டார்; திருக்கோயிலின் புற வாயிலில் நின்று பேரன்பினால் சிவனைப் போற்றிஆடியும் பாடியும் மகிழ்வார்.

ஒருநாள் திருப்புன்கூர் சென்று சிவலோக நாதனைப்பாடிப் பரவ நினைத்தார். பெருமானும் அவ்விருப்பத்திற்கு இசைந்தருளித் தம் திருமுன் உள்ள நந்தி தேவரைச் சிறிது விலகச் செய்து தமது திருமேனியைத் தரிசிக்கச் செய்தார். அருள் வடிவை நேரே கண்டு கும்பிட்டு மகிழ்ந்த நந்தனார் திருக்குளம் தோண்டிப் பணிசெய்தார். இவ்வாறு பல தலங்களைக் கண்டு வணங்கிய நந்தனார்க்குத் திருத்தில்லை மன்றினைக் கண்டு தொழப் பெருங்காதல் உண்டாயிற்று. இரவு முழுவதும் கண்ணுறங்காத நந்தனார் 'நாளைப் போவேன்' என்று அடிக்கடி கூறி வந்தார். அதனால் அவருக்கு 'நாளைப் போவார்' என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று.

ஒருநாள் தில்லையைக் கண்டு தரிசிக்கும் பெருவிருப்பம் தம்மைப் பிடித்துத் தள்ள ஆதனூரைவிட்டுத் தில்லையின் எல்லையைஇவர் அடைந்தார்; அங்கு வேள்விப் புகையும், அந்தணர் வேதம் ஓதும் இடங்களும் கண்டார்; தமது குலத்தினை நினைந்து அப்பதியின்கண் புக அஞ்சினார்; மதிற்புறத்தே நின்று உள்ளுருகினார். அப்பதியினை வலம் வந்தவர்; இவ்வாறு இரவு பகல் வலம் வந்தார்; மைவண்ணத் திருமிடற்று இறைவனைக் காண்பது எவ்வண்ணம் என ஏங்கினார். இன்னல் தரும் இழி பிறவி இது, அம்பலத்தைக் காணத் தடை ஆயிற்றே என வருந்தித் துயில் கொண்ட இவரது கனவில் கூத்தப்பிரான் முறுவலுடன் தோன்றி 'இப்பிறவி நீங்க எரியினிடை நீர்மூழ்கி முப்புரிநூல்மார்புருடன் என்னை அடைவாயாக' என அருளினார். வேள்வித் தீ அமைக்கும்படி தில்லைவாழ் அந்தணர்க்கும் கனவின்கண் கூறினார்.

அதுகேட்ட அந்தணர்கள் விழித்து எழுந்து வியப்பும் அச்சமும் எய்திப் பிரான் கட்டளையினை உணர்ந்து திருநாளைப் போவாரை அணுகி, 'ஐயரே! அம்பலவன் அருள் கட்டளைப்படி வேள்வித்தீ அமைத்துத் தரவந்தோம்' என்றனர். தொண்டரும் இறையருள் நினைந்து 'நான் உய்ந்தேன்' எனத் தொழுதார். தென் திசையின் மதிற்புறத்து அமைக்கப்பட்ட தீக்குழியினை அடைந்து திருவருளை நினைந்து வலம் வந்து அதனுட் புகுந்தார். புண்ணிய முனி வடிவினராய் மெய்யில் வெண்ணூல் விளங்க எழுந்த கோலம் செம்மலர் மேல் வீற்றிருக்கும் பிரமன் போல இருந்தது. தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் கைதொழுதனர். அவர்களுடன் சென்று கோபுர தரிசனம் செய்து கோயிலுட் புகுந்தார். இறைவன் திருமுன்பு எய்தியவர் அருட் சோதியிற் கலந்தார். அது கண்டு அந்தணர் வியந்தார். அரு முனிவர் துதி செய்தார். இவ்வாறு ஆனந்தக் கூத்தரால் ஆட்கொள்ளப்பட்டார்.

இவரது வரலாறு கோபால கிருட்டிண பாரதியாரால் இசை நாடகமாக்கப் பட்டுள்ளது. நந்தனாரின் பக்தி, தூய்மை, ஈடுபாடு ஆகியவை அந்நூலில் நன்கு காட்டப்பட்டுள்ளன. எனினும் நாடக அமைதி கருதிப் பண்ணையார் முதலிய பாத்திரங்கள் புதியதாகக் கற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளன. ஜி.ஆர்.கி.

திருநின்றவூர் தொண்டைநாட்டு வைணவத் திருத்தலங்கள் இருபத்திரண்டினுள் ஒன்று. இத்தலம் சென்னைக்கும் திருவள்ளூருக்குமிடையே சென்னையிலிருந்து 31 கி.மீ. தொலைவிலமைந்துள்ளது. இன்று திருவள்ளூர் எனப்படுகிறது. திருமாலுடன் ஊடல் கொண்ட திருமகள் அவனை விட்டு பிரிந்து வந்து, இவ்விடத்தில் விரும்பி வாழ்ந்தமையால் திருநின்ற ஊர் எனப்பட்டது. வடமொழியில் இத்தலம் ‘சீனிவாச சேத்திரம்’ எனப்படுகிறது. திருமங்கை ஆழ்வார் இத்தலத்து எம்பெருமானை இரண்டு பாசுரங்களால் (பெரிய திருமொழி 2.5.2, 7.10.5) பாடியுள்ளார். ‘மற்ற திவ்ய தேசங்களுக்குப் பத்துப்பத்தாகப் பாசுரம் பாடிய ஆழ்வார், தம் நாதனுக்கு மட்டும் இரண்டே பாசுரங்கள் பாடியிருக்கிறாரே!’ என்று திரு (பிராட்டி) திகைத்து நின்ற ஊர் ஆதலின் திருநின்றவூர் என்று பெயர் ஏற்பட்டது என்றும் கூறுவர். இத்தலத்து எம்பெருமானுக்குப் பக்தவத்சலன் என்றும் தாயாருக்கு ‘என்னைப் பெற்ற தாயார்’ என்றும் திருநாமம். இங்குள்ள விமானம் உற்பல விமானமாகும். எம்.ந.

திருநின்றியூர்: மயிலாடுதுறையில் இருந்து சீர்காழிக்குச் செல்லும் சாலையில் 10 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள பழைமையான ஊர். இவ்வூர், தேவாரத் திருப்பாடல் பெறும்பேறு பெற்றது. திருஞானசம்பந்தரும் சுந்தரமூர்த்தியாரும் பதிகங்கள் பாடியுள்ளனர்.

திருக்கோயில் கொண்ட இறைவர், ‘இலட்சுமிபுரீசுவரர்’ என்றும், ‘மகாலட்சுமிநாதர்’ என்றும் வழங்கப் பெறுவர். அம்மை, உலக நாயகி. தீர்த்தம் மகாலட்சுமி தீர்த்தம் எனப்படும்.

திருமகள் வழிபட்டு நிலைபெற்ற சிறப்பால் இப்பெயர் பெற்றது என்பது தலவரலாறு. சோழவேந்தன் ஒருவன் திருவிளக்கிட்டு நாள்தோறும் வழிபட்டு வந்தான் என்றும், அவன் கொண்டு வந்த திரி ஒரு நாள் நின்று விட்டதால் இலிங்கத்தினின்று ஓர் ஒளி தோன்றி வழிபாட்டுக்குத் தடையின்றி உதவியதென்றும், அதனால் ‘திரிநின்றியூர்’ என்று பெயராகி இவ்வாறு மாறியதென்றும் கூறும் செய்தி வழக்கில் உண்டு.

பொழிலும் பொய்கையும், வயலும் வளமுமாக இவ்வூர் விளங்கும் சிறப்பை ஞானசம்பந்தர் பாடியுள்ளார். ‘ஏழெழுநூறு இரும்பனுவல் ஈன்றவன் திருநாவினுக்கரையன்’ என்னும் செய்தியையும், பரசுராமன் செய்த கொடை பற்றிய செய்தியையும் இவ்வூர்ப் பதிகத்தில் சுந்தரர் குறித்துள்ளார். திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி இராசராசதேவனின் கி.பி.15-ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டு ஒன்று இக்கோயிலில் உள்ளது. இரா.இ.

திருநீடூர்: இது தஞ்சை மாவட்டத்தில் மயிலாடுதுறையிலிருந்து 4 கி.மீ.தொலைவில் திகழும் தேவாரத் திருப்பாடல் பெற்ற திருவூராகும். இவ்வூரைக் குறித்த வரலாறு திருமுறைகளிலும், அகநானூற்றிலும், இவ்வூர்த் திருக்கோவிலிலுள்ள கல்வெட்டுகளிலும், நானூறு பாடல்கொண்ட வடமலைப் பிள்ளையன் என்பவரால் செய்யபெற்ற திருநீடூர்த் தல புராணத்திலும் பேசப் பெறுகிறது. ஊழிக்காலத்திலும் அழியாதிருந்த சிறப்புப் பற்றி நீடூர் எனப் பெயர் பெற்றது என்று தல புராணம் கூறுகின்றது.

அப்பர், சுந்தரர் திருப்பதிகங்களும் பெரிய புராணமும் இவ்வூரின் வயல் வளத்தைப் பெரிதும் பாராட்டுகின்றன. பழந்தமிழ் நூல்களுள் ஒன்றான அகநானூற்றிலும் வேள் எவ்விக்கு உரிய ஊராக இவ்வூர் பேசப்படுகின்றது. ‘யாழிசை மறுகின் நீடூர் கிழவோன், வாய் வாள் எவ்வி’ (அகம்.266). இவ்வாறு பரணர் பாடும் பகுதி யாழிசை முழுங்கும் வீதிகளையுடைய நீடூருக்கு உரியவன் வாள் வெற்றியையுடைய வேள் எவ்வி’ எனக் கூறுகின்றது. சிறந்த வீரராகிய முனையடுவார் நாயனார் இத்திருவூரில் வாழ்ந்த வேளாளத் திருமகனாவார்.

மயிலாடுதுறையிலிருந்து நகரப் பேருந்தில் சென்றும் சென்னை மயிலாடுதுறைப் புகைவண்டிப் பாதையில் நீடூர் புகைவண்டி நிலையத்தில் இறங்கியும் இவ்வூரை அடையலாம். சைவ மெய்யன்பர்கள் வாழ்ந்த சிவத்தலமாகிய இவ்வூரில் இப்பொழுது முகமதியப் பெருமக்கள் மிகுதியாக வாழ்கின்றார்கள்.

இவ்வூர் திருக்கோயில் திருவாயிலில் மிகப் பழைய மகிழ மரம் உள்ளது. முனையடுவார் நாயனார் திருவடிவத்தையும் இங்குக் காணலாம். இறைவன் திருப்பெயர் கானதீர்த்த சங்கரர், சோமநாதர், பாடியாடிய தேவர் என்பனவாம். இறைவி திருப்பெயர் வேயுறு தோளியம்மை, ஆதிகாந்தியம்மை, வேதநாயகி என்பனவாம். மண்ணால் அமைந்த சிவலிங்க வடிவு இங்கு அமைந்துள்ளது. இந்திரன், சந்திரன், பத்திரகாளி, நண்டு, சூரியன், செம்பியன் முதலானோர் வழிபட்ட வரலாறுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. சூரிய சந்திர தீர்த்தங்களும் இந்திரன், பத்திரகாளி, முனிவர்,

வருணன் முதலியோர் பெயரால் விளங்கும் தீர்த்தங்களும் உள்ளன.

இத்திருக்கோயில் கல்வெட்டுகள் இரண்டாம் இராசராசன், மூன்றாம் இராசராசன் காலத்தன. இக் கல்வெட்டுகள் யாப்பருங்கலக்காரிகை ஆசிரியரின் பெயரை 'அமிதசாகரர்'என்று குறிப்பிடுகின்றன. மேலும்,அவற்றில் மன்னர்கள் இத்திருக்கோவிலுக்குச் செய்த பணிகள் கூறப்பெற்றுள்ளன. சு.சு.

திருநீர்மலை: இது நீர்மை குன்றாமலை. நீரால் சூழப்பெற்ற மலை நீர்மலை என்றும் கூறலாம். திருமங்கையாழ்வார் பாடல் நோக்கில் நீல வண்ணன் சேவை சாதிக்கும் மலையாதலால் நீர்மலை என்றும் வழங்கப் பெற்றதாகக் கருதலாம். 'நீர் வண்ணன் நீர் மலைக்கே' (திருமங்கை. தாண்டகம்–11).

இது தொண்டை நாட்டு வைணவத் திருப்பதிகளுள் ஒன்று. செங்கற்பட்டு மாவட்டம் பல்லாவரத்திலிருந்து 5 கி.மீ. தொலைவில் இது அமைந்துள்ளது. இறைவன் நீலமுகில் வண்ணன்; இறைவி அணிமாமலர் மங்கைத் தாயார். இவர்கள் மலையடிவாரக் கோயிலில் குடி கொண்டுள்ளனர். மலையின் மேல் அரங்கநாதன் திருவரங்கநாயகிக் கோயில் உள்ளது. இங்கு இறைவன் நிற்றல், இருத்தல், கிடத்தல்,நடத்தல் ஆகிய நான்கு நிலைகளிலும் காட்சி தருவதை, 'நின்றான்,இருந்தான் கிடந்தான் நடந்தார்க்கு இடம் மாமலை யாவது நீர்மலையே' (பெரிய திருமொழி 2-4-1)எனத் திருமங்கையாழ்வார் பாடிப் பரவுகின்றார். கீழுள்ள தீர்த்தம் மணிகர்ணிகாத் தீர்த்தம் ஆகும். சயனம் மாணிக்க சயனம்; விமானம் தோயகிரி விமானம். இத் திருத்தலத்தைத் திருமங்கையாழ்வாரும் பூதத்தாழ்வாரும் பாடியுள்ளனர். இத்திருத்தலம், 'சேடார் பொழில்சூழ் திருநீர்மலை' (பெரிய திருமொழி 6-8-21), 'புலங்கள் பொருநீர் புட்குழி பாடும், போதுமோ நீர்மலைக் கென்னும்' (பெரியதிருமொழி 6-7-8) என்னும்ஆழ்வார் பாசுரங்களால் வழி நீர்வளம், நிலவளம் மிக்கது என்பது அறியப்பெறுகின்றது. பொன்.சௌ.

திருநீரகம்: காஞ்சிபுரத்துத் திருவூரகத்தில் அமைந்திருக்கும் வைணவத் திருத்தலங்களுள் இதுவும் ஒன்றாகும். தொண்டை நாட்டு வைணவத் திருப்பதிகளுள் இது இடம் பெறுகிறது. காஞ்சிபுரம் உலகளந்த பெருமாள் சந்நிதிக்குத் தென்மேற்கே 1½ கி.மீ. தொலைவில் இது உள்ளது. இறைவன் சகதீசப் பெருமாள்; இறைவி திருமங்கைவல்லித் தாயார். நின்ற திருக்கோலத்தில் திருமால் காட்சி தருமிடம் இது. திருமங்கையாழ்வார் பாடல் (திருநெடுந்தாண்டகம். 8) பெற்ற திருத்தலம் இது. பொன்.சௌ.

திருநீலக்குடி என்னும் திருவூரானது தென்னலக்குடி என்னும் பெயரோடு தஞ்சை மாவட்டத்தில் கும்பகோணத்திலிருந்து காரைக்கால் செல்லும் பேருந்து வழியில் திருநாகேசுவரத்திலிருந்து, 3 கி.மீ. தென்கிழக்கில் உள்ளது. ஆடுதுறை வடமட்டம் பேருந்து வழியில் ஆடுதுறையிலிருந்து 3 கி.மீ. தொலைவு. கோவில் சாலை ஓரம் தனித்துள்ளது. ஆடுதுறை புகைவண்டி நிலையத்திற்கு மூன்று கிலோமீட்டரிலும் திருவிடைமருதூர் புகை வண்டி நிலையத்திற்குத் தென்கிழக்கே நான்கு கிலோமீட்டரிலும் இருக்கின்றது.

இங்குள்ள இறைவர் திருப்பெயர் நல்லநாயகர், மனோகரநாத சுவாமி. திருநீலகண்டேசுரர் என்றும் இவரைக்கூறுவார்கள். திருநீலகண்டேசுரர் வீற்றிருக்கும் திருவூராதலால் திருநீலக்குடி என்னும் பெயர் பெற்றது. இறைவி பக்தாபிட்டப் பிரதாயகி, ஒப்பிலா முலையம்மை, அழகாம்பிகை என்னும் பெயர்களோடு எழுந்தருளி இருக்கின்றாள்.

தலமரம் வில்வம். பலாமரம் ஒன்று இருக்கின்றது. மூல இலிங்கத்திற்குச் சிறப்பு நாட்களில் எண்ணெய்க் காப்பு நடைபெறும். ஒவ்வொரு தடவையும் 2½ இலிட்டர் எண்ணெய் தேய்ப்பார்கள். எண்ணெய் முழுதும் சுவாமியினுள்ளே சுவறிவிடும்.

சுவாமி கோவிலின் இடப்புறத்தில் அம்பாள் சந்நிதிகள் இரண்டும் சேர்ந்தாற்போல் உள்ளன. முதல் அம்பாள் தக்கன் மகள் (சிறிய வடிவம்). மற்ற அம்பிகை ஒப்பிலா முலையம்மை; பெரிய திரு வடிவம். பிரமன் வழிபட்ட இலிங்கம் தனிக் கோவிலாக உள்ளது. மார்க்கண்டேயர் வழிபட்ட திருவூர் இது.

தக்கனுடைய மகள் இந்தத் திருவூருக்கு வந்து ஐந்து வில்வங்களின் அடியில் சுவாமி எழுந்தருளி இருக்கக்கண்டு பூசித்தார். அவரே சுவாமிக்குத் தைலம் சாத்தித் திருமுழுக்காட்டினார். பஞ்ச வில்வங்களின் அடியில் பெருமான் இருந்தபடியால் பஞ்சவில்வாரணியம் என்னும் சிறப்புப்பெயர் பெற்றது.

முன்பு இங்குச்சித்திரா பௌர்ணமித் திருவிழா சிறப்புடன் நடந்துள்ளது. 1) திருநீலக்குடி, 2) விட்டலூர், 3) இலந்துறை, 4) ஏனாதிமங்கலம், 5) திரிபுவனம், 6) திருவிடைமருதூர், 7) மருத்துவக்குடி ஆகிய ஏழு ஊர்களுக்கு இறைவர் எழுந்தருளுவார். இப்பொழுது இவ்விழா நடைபெறுவதில்லை.

திருநாவுக்கரசர் இத்திருவூர்ப் பதிகத்தில் 'கல்லி னோடெனைப் பூட்டி அமண்கையர், ஒல்லைநீர்புக நூக்கி என் வாக்கினால் நீலக்குடி அரன், நல்லன் நாமம் நவிற்றி உய்ந்தேன்' எனத் தல வரலாற்றுக் குறிப்பு வைத்துப் பாடுகின்றார் சு.சு.

திருநீலகண்ட நாயனார்: திருத்தொண்டத் தொகையில் நம்பி ஆரூரர் முதன் முதலாகப் பாராட் டியசிறப்புடையவர் திருநீலகண்டக்குயவனார். அடியார் களை அவர்கள் குலத்துடன் இணைத்துப் பேசுதல் மரபன்று எனினும் இப்பெயருடையவர்கள் இருவர் இருத்தலால் வேறுபடுத்தி உணர்தற் பொருட்டுத் திருநீலகண்டக் குயவனார் எனவும், திருநீலகண்டத்துப் பாணனார் எனவும் போற்றப்பட்டனர்.

இவர் தில்லைப்பதியில் தோன்றியவர். வேட்கோ வர் குலத்தில் பிறந்தவர். இவர் திருநீலகண்டத்தின் கண் கொண்ட பேரன்பினால் அத்திருப்பெயரை இடையறாது ஓதும் இயல்பினர். எனவே, இவர் திரு நீலகண்டர் என்னும் பெயர் பெற்றார். இவர் பொய் கடிந்த புனிதர்; அடியார்க்குப் பணி செய்யும் விருப்பி னர்; அடியார்களுக்குஉண்கலமாகிய திருவோட்டினை நல்குதலைக் கடமையாகக் கொண்டவர்; இளமை மிகுதியினால் இன்பத் துறைக்கு எளியரானார்.

ஒருநாள் பரத்தையை அணைந்து தம் மனைவி யாரையும் அணுகிய நிலையில் அவ்வம்மையார் எம்மைத் தீண்டுவீராகில் திருநீலகண்டம் என்று ஆணையிட்டார். அதுகேட்ட நாயனார் 'எம்மை' என்றதனால் மற்றை மாதரார் தம்மையும் மனத் தாலும் தீண்டேன் என்று உறுதிகூறினார். அன்று முதல் அவர்கள் உடனுறைவின்றி அதனை அயலவர் அறியாவண்ணம் வாழ்ந்தனர். ஆண்டு பலவும் செல்ல முதுமை வந்து எய்தியது. அவர்களது தூய ஒழுக்க நிலையை உலகத்தவர்க்கு உணர்த்தத் திரு உள்ளங் கொண்டார் இறைவன். சிவயோகியின் வேடங் கொண்டு திருநீலகண்டரை அணுகி இத்திருவோட்டி னைப் பாது காத்துப் பின் தருக என்றார். நாள் பல சென்றபின் மீண்டும் வந்து முன்பு தந்த ஓட்டினை வேண்டினார். இறைவன் திருவருளால் அது மறைந் தது. பல இடங்களிலும் தேடித் திகைப்புற்ற நாய னார் அதனினும் சிறப்புற்ற வேறு ஒன்றைத் தருவ தாகக் கூறினார். அவ்வோடு காணாமல் ஒழிந்தது என்று கூறக்கேட்ட யோகி அதனை நம்பாத வராகி அது உண்மையாயின் அவர்தம் மைந்தனைப் பற்றிக் குளத்தினில் மூழ்கிச் சத்தியம் செய்ய வேண்டும் என்றார். அதற்கு நாயானார் அவர்க்கு மகப்பேறு இல்லை என்று வருந்திக் கூற மனைவியின் கரம் பிடித்தாகிலும் சத்தியம் செய்தல் வேண்டும் என்றார் இறைவன். அதற்குத் திருநீலகண்டர் தங் களுக்குள் ஒரு சபதமுள்ளதால் அதுவும் இயலாது எனக் கூறச் சிவயோகிகள் இவ்வழக்கினைத் தில்லை வாழ் அந்தணர் கூடும் பேரவையில் சொல்வதாகக் கூறிச் சென்றார்.

வழக்கினைக் கேட்ட அந்தணர்கள் ஆண்டவன் தந்த திருவோட்டினைக் காணாமல் போக்கியது உண்மையானால் அவர் விருப்பப்படி தம் மனைவி யுடன் நீரில் மூழ்கி உறுதி கூறுதலே முறை என்றனர். அதுகேட்ட அடியார் 'பொருந்திய வகையில்அதனைச் செய்வேன்' என்று மூங்கில் கோலின் ஒருமுனையைத் தாமும் மற்றொரு முனையினைத் தம் மனைவியாரும் பற்றிக்கொளக் குளத்தில் மூழ்கும்போது சிவயோகி யார், மாதினைத் தீண்டி உடன் மூழ்குதல் வேண்டும் என்றார். அப்போது பாரோர் கேட்கத் தம் செய்கை சொல்லி மூழ்கினார் பழுதிலாத நாயனார். குளத்தி னின்றும் எழும்போது இருவரும் வியப்புறும் இளமை யுடன் திகழ்ந்தனர். இந்த அதிசயத்தைக் கரைதனி லிருந்த அனைவரும் கண்டனர். சிவயோகியார் மறைந்தார். இறைவன் அம்மை அப்பராக விடை மேல் தோன்றி 'ஐம்புலன்களையும் வென்ற சிறப் புடைய அவர்களை என்றும் தம்பால் இளமையுடன் இருக்க' அருள்புரிந்தார். இருவரும் திருத்தொண்டில் ஈடுபட்டு நீங்கா இளமையுடன் நிறைவான பேரின்பம் அடைந்தனர். 'மாது சொன்ன சூளால் 'இளமை துறக்க வல்லேன் அல்லேன்' என்று இவரது சிறப் பினைப் பெருந்துறவியாகிய பட்டினத்தார் வியந்து பாடுகின்றார். ஜி.ஆர்.கி.

திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்: இவர் நடு நாட்டில் திரு எருக்கத்தம் புலியூரில் யாழ் மீட்டி இசை பாடும் பாணர் மரபில் வந்தவர். இவரும் இவரது மனைவியாராகிய மதங்க சூளாமணியாரும் சோழ நாட்டுத் தலங்களைப் பாடிப் பரவிப் பாண்டி நாடு அடைந்து ஆலவாய் அண்ணலைப் போற்றினர். இவரது இசை கேட்டு மகிழ்ந்த இறைவன் தம் தொண்டர் கனவில் தோன்றிப் பாணரைத் திருமுன்பு அழைத்து வரும்படி பணித்தார்; பாணர்க்கும் இதனை உணர்த்தினார். இறைவன் பணித்த வண்ணம் பாணர் கோயிலை அடைந்து இறைவனை வணங்கிப் பாடிப் பணிந்தார். இவர்க்குப் பலகை இடும்படி அசரீரி கூறத்தொண்டர்கள் பொற்பலகை இட்டனர். அதன்பின் பல தலங்களை வழிபட்ட பாணர் ஆரூரை அடைந்தார்; இன்னிசை யாழ் மீட்டி இறைவனைப் போற்றினார்; இசைக்குவந்த இறைவன் இவர்க்கு வடதிசையில் வாயில் ஒன்று வகுத்தருளினான். பின்னர், திருஞான சம்பந்தரை வணங்கும் பெருவிருப்புடன் சீர்காழியை அடைந் தார். திருஞான சம்பந்தரும் இவர்க்குத் தக்க சிறப்

பருளித் தம்முடனிருந்து தாம் பாடும் பதிகங்களை யாழிலிட்டு இசைக்கும் பேறு அருளினார்.

தருமபுரத்தினில் திருஞான சம்பந்தர் 'மாதர் மடப்பிடி' என்னும் பதிகம் பாடினார். அதனைப் பாணர் இசைக்க முயன்றார். அது பூதலத்தோர் கண்டத்தும் கலத்தினிலும், உலகத்தவர் புகலும் நாத இசை முயற்சிகளிலும்அடங்காதது. ஆதலின் அது யாழ் வழி அடங்காததாயிற்று. அப்போது பாணர்தம் யாழினை ஒடித்து எறியமுயன்றார். அதுகண்ட சம்பந் தப்பிரான் 'ஐயரே' என அன்புடன் உரைத்து அவரைத்தடுத்துத் திருவருளின் பெருமை எல்லாம் இக்கருவியின் அளவு படுமோ, இந்த யாழினைக் கொண்டே பதிக இசை வாசிப்பீர் என வாழ்த்தி அருளினார். திருநள்ளாற்றில் சம்பந்தர் 'போக மார்த்த பூண் முலையாள்' என்னும் ஒப்பற்ற திருப் பதிகத்தைத் திருத்தாளம் கொண்டு பாட அவர் பணித்தபோது பெரும் பாணரும் யாழில் அதனைப் பாடிச் சிறப்பித்தார். இவ்வாறு யாழிசை மீட்டித் தொண்டு செய்த திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரும் அவரது துணைவியாரும் திருநல்லூர்ப் பெருமணத் தில் திருஞான சம்பந்தரின் திருமணத்தைக் கண்டு அவருடனும், அடியார்களுடனும்ஈறில் பெருஞ்சோதி யில் புகுந்து பேரின்பப் பெருவாழ்வு பெற்றனர்.

ஜி.ஆர்.கி.

திருநெடுங்களம் சோழநாட்டில் காவிரிக்குத் தென்கரையில் உள்ள 8- ஆம் சிவத்தலமாகும். இது தஞ்சை-திருச்சி இருப்புப் பாதையில் சோழகம்பட்டி புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து தெற்கே 4 கி.மீ. தொலைவிலுள்ளது. திருச்சியிலிருந்து பேருந்து வசதி யுமுண்டு. இத்தலத்திற்குத் திருஞானசம்பந்தரின் ஒரு பதிகம் மட்டும் உண்டு. இறைவன் பெயர் நித்திய சுந்தரர்; இறைவி பெயர் ஒப்பிலா நாயகி. கல்வெட்டு களில் இத்தலப் பெருமானைப் பற்றித் திருநெடுங் களமுடைய நாயனார், நெடுங்களமுடையார், உல காண்டேசுவரமுடையார், களந்தை நாயகர், திரு நெடுங்களமுடைய தம்பிரானார், நிழலார் சோலை வளமுடைய நாயனார், திருநெடுங்களத்து ஆள்வார் என்று பல பெயர்கள் காணப்படுகின்ன்றன. இத்தலத் தில் 34 கல்வெட்டுகளுள்ளன. சுந்தர பாண்டியன், கரிகாலன், சீவல்லப தேவன், இராசகேசரிவர்மன், இராசராசன் மூன்றாம்,ஒய்சள வீரராமதேவர், திரி புவன வீரதேவன், பரகேசரிவர்மன், விசயநகர அரசர், நாயக்க மன்னர் முதலியோர்கள்ஆட்சியில மைந்த கல்வெட்டுகள் காணப்பெறுகின்றன. கோயி லுக்குப் பொன், நிலம், நெல் அளித்தமை பற்றியும் விளக்கீடு செய்தமை பற்றியும் பல செய்திகள் தெரிய வருகின்றன. இங்குள்ள தீர்த்தம் சுந்தர தீர்த்தம் என்பதாம். இக்காலத்து மக்கள் இவ்வூரை திருநெட் டாங்குளம் என வழங்குகின்றனர். சம்பந்தர் பாடிய பாடல் ஒவ்வொன்றும் 'இடர்களையாய் நெடுங்களம் மேயவனே' என்றே முடிகிறது. ஆதலின் மக்கள் தங்களுக்குள்ள துன்பம் தீர்த்துக்கொள்ள இப்பதி கத்தை நாள்தோறும் ஓதி இறைவனை வழிபடுகின்ற னர்; நலமும் பெறுகின்றனர். ஆகவே,இப்பதிகத்திற்கு 'இடர்களையும் பதிகம்' எனப் பெயராயிற்று. 'துஞ் சலில்லா வாய்மொழியால் தோத்திரம் நின்னடியே, நெஞ்சில் வைப்பார் இடர் களையாய் நெடுங்களம் மேயவனே' என்று கூறும் பகுதியிலிருந்து சம்பந்தப் பெருமான் மக்கள்பொருட்டு நன்மை அருளப் பெரு மானிடம் வேண்டுவதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இரா.ச.

திருநெய்த்தானம் காவிரியின் வடகரையிலுள்ள சோழ நாட்டுப் பாடல் பெற்ற சிவத் தலங்களுள் 52 -ஆம் தலமாகும். தஞ்சைப் புகை வண்டி நிலையத்தி லிருந்து வடக்கே 15கி.மீ. தொலைவிலும் திருவையாற் றிலிருந்து மேற்கே 2கி.மீ. தொலைவிலும் இவ்வூருள் ளது. இத்தலத்திற்குத் திருஞான சம்பந்தர் அருளிய தேவாரப் பதிகம் ஒன்றும் திருநாவுக்கரசர் அருளிய பதி கங்கள் ஐந்தும் ஆக ஆறு பதிகங்கள் உள்ளன. அருண கிரிநாதர் திருப்புகழும் இத்தலத்திற்கு ஒன்றுண்டு. திருவையாற்றில் நிகழும் ஏழூர் விழாவில் திருநெய்த் தானம் ஏழாம் தலமாகும். இங்கிருந்து பல மண்டபப் படிகளையும் பெற்று ஏழூர் மூர்த்திகளும் (திருவை யாறு, திருப்பழனம், திருவேதிகுடி, திருச்சோற்றுத் துறை, திருக்கண்டியூர், திருப்பூந்துருத்தி, திருநெய்த் தானம்) பவனி வரும் காட்சி கண்கொள்ளாக்காட்சி யாகும். இத்தலத்திறைவன் பெயர் நெய்யாடியப்பர்; இறைவி பெயர் வாலாம்பிகை அம்மை. இத்தலத்தில் கலைமகள் முதலிய பலர் வழிபட்டு நற்பேறு அடைந் தனர் எனப் புராண வரலாறு கூறும். இத்தலத்தில் கல்வெட்டுகள் பல உள்ளன. அவற்றிலிருந்து இக் கோவிலுக்கு நித்திய வழிபாடுகளும் விழாக்களும் நடைபெறப் பலர் கொடுத்த நிவந்தங்கள் பற்றிப் பல உண்மைகள் தெரிய வருகின்றன. ஆதித்த சோழன் காலத்தில் கொடும்பாளூர் தலைவன் ஆன விக்கி அண்ணனுக்குச் சோழன், சேரன் முதலியோர் சேர்ந்து 'செம்பியன் தமிழவேள்' என்ற பட்டத்தைக் கொடுத்த செய்தி ஒரு கல்வெட்டிலிருந்து தெரிய வருகிறது. பிற்காலத்தும் இக்கோயிலுக்குப் பலர் நிலக்கொடை முதலியவற்றைச் செய்துள்ளனர். இத் தலப் பெருமானைப் பற்றி ஒட்டக்கூத்தரும் புகழேந் திப் புலவரும் பாடிய தனிப்பாடல்களும் உள்ளன. அப்பர் பெருமான் ஒரு செய்யுளில் கணநேரத்தில் மறையத் தக்க இவ்வுடலைச் சதமாக நினைத்து

'அனைத்துலகும் ஆளலாம் என்று பேசும் அகங்காரம் தவிர் நெஞ்சே' என்று நெஞ்சை இடித்துக் கூறும் திறம் மிகவும் சிறந்ததாய் உள்ளது. இவ்வாறு பல அரிய அறவுரைகள் இத்தலத் தேவாரத் திருப்பதிகங் களிலுள்ளன. இரா.ச.

திருநெல்லிக்கா: சோழ நாட்டில் காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள பாடல் பெற்ற 117-ஆம் சிவத் தலமாகும். திருவாரூர் திருத்துறைப்பூண்டி இருப்புப் பாதையில் திருநெல்லிக்காவல் புகைவண்டி நிலையத் திலிந்து ½ கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் உள்ளது. பேருந்து வசதிகளும் இவ்வூர் செல்வதற்கு வாய்ப் பாக உள்ளன. இத்தலத்துக்குரிய தலவிருட்சம் நெல்லிமரம் ஆதலின்,திருநெல்லிக்கா எனப் பெயருண் டாயிற்று. மக்கள் இப்போது திருநெல்லிக்காவல் என வழங்குகின்றனர். இத்தலத்தின் வேறு பெயர்கள் அருணநகரம், சகியாமலகபுரம், பிரமதீர்த்தபுரம், குட்டரோககரம், மங்களாபுரம், சர்வோத்தமபுரம், அனந்தபுரம், பஞ்சாட்சரபுரம், பஞ்சதீர்த்தபுரம், பஞ்சகூடபுரம், அமிர்த வித்தியாபுரம் முதலிய பல. இத்தலத்து இறைவன் பெயர் நெல்லிவன நாதர்; இறைவி பெயர் மங்களநாயகி. கல்வெட்டில் ஆமல கேசுவரி என்று காணப்பெறுகிறது. இத்தலம்,கோயில் அமைப்புகள் யாவும் பெற்றுச் சிறந்து விளங்குகிறது. இங்குள்ள பெருமானுக்கும் ஆமலக மகாலிங்கம், அமிர்தலிங்கம், மங்களலிங்கம் முதலிய பல பெயர் கள் வழங்கப் பெறுகின்றன. இங்குள்ள தீர்த்தங்களுள் தலை சிறந்தவை சூரிய தீர்த்தம், பிரம தீர்த்தம், சக்கரதீர்த்தம், உரோகநிவாரண தீர்த்தம், சந்திர தீர்த்தம் என்பன. தேவர் உலகிலுள்ள கற்பகதருவே நெல்லி மரமாக இங்குத் தோன்றிற்று. ஆதலின், இங்குள்ள பெருமான் வேண்டுவோர் வேண்டுவதை ஈவான் என்று மக்கள் நம்பிக்கையுடன் வழிபட்டுத் தங்கள் துன்பம் தீர்த்துக் கொள்கின்றனர். ஆண்டு தோறும் மாசிமாதம் 18-ஆம் நாள் முதல் ஒரு வாரம் மாலை நேரத்தில் சூரிய ஒளி இத்தல மூல லிங்கத் தின் மீது படுகிறது. சூரியன் வழிபடுகிறான் என மக்கள் கருதுகின்றனர். இவ்வாறு சூரிய ஒளி மூலவர் மீது படும் தலங்கள் மிகச் சிலவே. அவற்றுள் இத் தலமும் ஒன்று. பிரமன், திருமால் முதலிய பலரும் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றதாகப் புராணம் கூறும். இத்தலத்திற்குத் திருஞான சம்பந்தர் பதிகம் ஒன்று மாத்திரம் உள்ளது. அப்பரும் சுந்தரரும் சேத்திரக் கோவையிலும் நாட்டுத் தொகையிலும் இத்தலத் தைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். தனிப் பதிகமாகக் கிடைக் கவில்லை. அண்மையில் செல்வர்கள் பலரின் திருப் பணிகளையும் பெற்று இத்தலம் சிறந்து விளங்கு கிறது. இக்கோவிலில் 8 தமிழ்க் கல்வெட்டுகள் உள் ளன. அவை நிலம் வழங்கியது. விளக்கெரிக்கப் பொருள் வழங்கியது முதலியன பற்றிக் கூறுகின்றன. நல்ல குறிக்கோளுடையவர்கள் தொழத் தக்க பெரு மான் நெல்லி வன நாதன் என்பதனை, 'குறியால் குறி கொண்டவர் போய்க் குறுகும் நெறியான் நெல்லிக் காவுள் நிலாயவனே' என்று சம்பந்தர் அரு ளிய திருவாக்கால் உணர்ந்து இன்புறலாம். இரா.ச.

திருநெல்வாயில் சோழ நாட்டிலுள்ள பாடல் பெற்ற தலங்களுள் காவிரிக்கு வடகரையி லுள்ள 3-ஆம் தலமாகும். இத்தலம் சிதம்பரத்திற்குத் தென்கிழக்கில் 5 கி. மீ. தொலைவிலுள்ளது. அண் ணாமலை நகரிலிருந்து 3 கி.மீ. தொலைவிலிருக்கிறது. இத்தலத்திற்குத் திருஞான சம்பந்தர் பதிகம் ஒன் றுண்டு. அதில் ஒவ்வொரு பாடலும் 'நெல்வாயிலார் மறையோதியார் எமதுச்சியாரே' என்றே முடிகிறது. இத்தலத்திறைவன் பெயர் உச்சிநாதர். இறைவி பெயர் கனகாம்பிகை. மக்கள் இத்தலத்தை இப் போது சிவபுரி என வழங்குகின்றனர். இத்தலத்திற்கு அருணகிரிநாதர் இயற்றிய திருப்புகழும் ஒன்றுண்டு. சிவபுரிமான்மியம் எனத் தல வரலாறும் ஒன்றுண்டு. அதிலிருந்து இத்தலத்தில் வசிட்டர், திருமால் அருச்சுனன் முதலியோர் பெருமானை வழிபட்டு நன்னிலையுற்றனர் என்று தெரிகிறது. இத் தலத்தினை இடப்பெயர்ச்சி செய்து மக்கள் கட்டி யிருக்கின்றனர் என்பது தெரிகிறது. இங்கு 3 கல் வெட்டுகள் உள்ளன. ஒரு கல்வெட்டில் கிருட்டிணப்ப நாயக்கர் நலத்திற்காகச் சிதம்பரம் அபிடேகபுரம் அக்கிரகாரத்திற்குக் காரியத்தார் கோனேரி செட்டி யார் என்பவர் 25 மா நிலம் கொடுத்த செய்தி தெரி கிறது. இரா.ச.

திருநெல்வாயில் அரத்துறை நடுநாட்டி லுள்ள 22 சிவத்தலங்களுள் முதல் தலமாகும். இது பெண்ணாடத்திலிருந்து தென்மேற்கே 6 கி. மீ. தொலைவில் உள்ளது. நிவா என்ற பெயருள்ள வட வெள்ளாற்றின் கரையிலுள்ள ஒரு சிறந்த சிவத்தல மாகும். இறைவன் பெயர் அரத்துறை நாதர்; இறைவி பெயர் ஆனந்தநாயகி. சம்பந்தர் இவ்வூருக்கு வரும் பொழுது தம் தந்தையார் தோளிலிருந்து இறங்கி நடந்து வந்தார். அது பொறாத பெருமான் அவ்வூர் அந்தணர்களுக்கு முத்துச் சிவிகை, முத்துக் குடை, முத்துச் சின்னங்கள் முதலியவற்றைக் கொடுக் கும்படி கனவில் கட்டளையிட்டார். அவற்றை ஏற் றுக்கொள்ளும்படி சம்பந்தருக்கும் கனவிலேயே அருள் பாலித்தார். அவ்வாறே திருக்கோயிலில் முன்னரே அப்பொருள்களையும் வரவழைத்திருக்கச் செய்தார். அந்தணர்களும் பெருமான் கட்டளைப்படியே சம்பந் தரை எதிர்கொண்டு சென்று முத்துச்சிவிகை முதலி யவற்றைக் கொடுக்க, பெருமான் கருணை மேலீட்டை

வியந்து சம்பந்தர் 'எந்தையீசன் எம்பெருமான்' என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார். இத்தலத்திற்குச் சம்பந்தர் பதிகம் 1, அப்பர் பதிகம் 1, சுந்தரர் பதிகம் 1 ஆக 3 திருப்பதிகங்கள் உள்ளன. அருணகிரிநாதர் பாடிய திருப்புகழும் இத்தலத்திற்குண்டு. அத்திருப்புகழில் முத்துச் சிவிகை முதலியன கொடுத்தது பற்றியும் குறிப்பிடுகிறார். திருக்கோயில் முன் சேர, சோழ, பாண்டிய இலிங்கங்கள் உள்ளன. இத்தலத்துறை பெருமானை, சுந்தரர் பாடித் துதிக்கும் பொழுது 'நல்வாயில் சென்றார் நடந்தார், உடுத்தார் நரைத்தார் இறந்தார் என்று நானிலத்தில், சொல்லாய்க் கழிகின்றது அறிந்து அடியேன் தொடர்ந்தேன் உய்யப்போவதோர் சூழல் சொல்லே' என்று யாக்கை நிலையாமையை எடுத்துக் கூறி இறைவனை வணங்குவதன் நோக்கத்தை எடுத்துக் கூறும் திறம் யாவரையும் மனம் நெகிழவைப்பதாகும். இரா.ச.

திருநெல்வெண்ணெய்: தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று. இது நடுநாட்டுத் தலங்களுள் ஒன்றாகப் போற்றப்படுகிறது. உளுந்தூர்ப் பேட்டைப் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து மேற்கே 6½ கி. மீ. தொலைவில் இவ்வூர் அமைந்துள்ளது. இக்காலத்தில் இத்தலம் நெய்வெணை என்று சொல்லப்படுகிறது. இங்குள்ள இறைவன் பெயர் வெண்ணெயப்பர்; இறைவி பெயர் நீலமலர்க்கண்ணி. இங்குப் பெண்ணையாறே தீர்த்தமாக அமைகிறது. திருஞானசம்பந்தர் இத்தலத்தினை ஒரு பதிகம் பாடிப் பரவியுள்ளார். அதில் இவ்வூரை அவர் 'நெல்வெண்ணெய்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். பதிகப்பாடல் அனைத்தும், இரண்டாமடி மடக்காய் மூன்றாம் அடியில் அமைந்து, அதன் முற்பகுதியாக உள்ளது. 'நிலமல்கு தொல்புகழ் வெண்ணெயீசனை நலமல்கு ஞான சம்பந்தன், நலமல்கு ஞானசம்பந்தன் செந்தமிழ், சொல்மல்குவார் துயரிலரே' என்பது அப்பதிகத்தின் ஈற்றுப் பாடலாகும். இடையிலுள்ள இரண்டடிகளில் மடக்கு அமைந்துள்ளதனைக் காணலாம். அ.மா.ப.

திருநெல்வேலி கட்டபொம்மான் மாவட்டம்: காண்க: தமிழ்நாட்டு ஆட்சிப் பிரிவுகள்.

திருப்பட்டீச்சுரம் என்பது சோழ நாட்டில் காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள பாடல் பெற்ற தலங்களுள் 23ஆம் தலமாகும். இத்தலம் கும்பகோணத்துக்கு அடுத்த தாராசுரம் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து தென் மேற்கில் 3 கி.மீ. தொலைவில் இருக்கிறது. காமதேனுவின் குமரிகளுள் ஒன்றாகிய பட்டி என்னும் பசு பூசித்த தலமாதலின் பட்டீச்சுரம் எனப் பெயர் பெற்றது. கோயில் தூண் ஒன்றில் பட்டிப்பசு தன் முலைக் காம்பிலிருந்து பொழியும் பாலைப் பெருமானுக்கு அபிடேகித்து வழிபடுவது போன்ற ஒரு சிலையைக் காணலாம். திருஞான சம்பந்தர் பதிகம் ஒன்று மாத்திரம் இத்தலத்திற்குள்ளது. அவர்தம் திருப்பாடல்களில் 'மடைக்கயல் வயற்கொள் மழபாடி நகர் நீடு பழையாறை யதனுள், படைக் கொருகரத்தன் மிகு பட்டீச்சுரம் ஏத்த வினை ற்றுமே' என்று பழையாறையைச் சேர்ந்த மழபாடி என்றே இத்தலத்தைக் குறிபபிடுகிறார். ஆகவே மழபாடி என்றும் இத்தலத்திற்கு வேறு ஒரு பெயருண்டு என்று தெரிகிறது. முற்காலத்துச்சோழர்கள் இப்பழையாறையில்தான் முடிசூடும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டிருந்ததால் முடிகொண்ட சோழபுரம் என்றும் இத்தலத்திற்கு வேறு ஒரு பெயருமுண்டு. தேவி இங்குத் தவம் செய்ததால் தேவிவனம், சக்திவனம் முதலிய பெயர்களும் உள. இங்குள்ள சுவாமி பெயர் பட்டீச்சரர், பட்டீசர். பட்டியப்பர், தேனுபுரீச்சுரர் முதலியன. கல்வெட்டில் பட்டீசுர நாயனார் என்று காணப் பெறுகிறது. அம்மையின் பெயர் பல்வளைநாயகி, பால்வளை நாயகி, ஞானாம்பிகை முதலியனவாம். இவ்வூர்த் தலவிருட்சம் வன்னிமரம். தீர்த்தம் ஞானவாவி, கோடி தீர்த்தம் முதலியன. சோழன் மாளிகை என்ற இடத்திலிருந்த காவல் தெய்வமாகிய துர்க்கையம்மனைக் கொண்டு வந்து இக் கோவிலில் பிரதிட்டை செய்துள்ளதாக வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறுகின்றனர். அதனால், இந்தத் துர்க்கைக்குக் கோட்டை வாயில் துர்க்கை என்று பெயர் வழங்கப்பெறுகிறது. இத்தலத்தைப் பட்டி என்னும் பசு, மாளவ தேசத்துத் தர்ம சர்மா என்னும் அந்தணன், காம்பிலி தேச அரசனான சித்திர சேனன், விசுவாமித்திரர், இராமர் முதலியோர் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றனர். திருஞான சம்பந்தர் இத்தலத்திற்கு வரும்போது கடும் வெயிலாயிருந்தமையால் பெருமான் பூதங்களை ஏவி முத்துப் பந்தரைக் கொடுத்துப் பிடித்து வரச் செய்தார். மேலும் சம்பந்தர் வருகையைக் காணப் பெருமான் கட்டளைப்படி நந்தி விலகியுள்ளதாக வரலாறுண்டு. இங்கு இப்போதும் நந்தி விலகியே இருக்கிறது. தஞ்சை அரசரிடம் அமைச்சராய் இருந்த கோவிந்த தீட்சிதர் என்பவர் இத்தலத்தைவழி பட்டதோடன்றி அம்மன் கோயில் திருப்பணிகளையும் செய்தார். மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் பட்டீசுரம் ஆறுமுகத்தா பிள்ளை வேண்டியவாறு இத்தலத்திற்கு ஒரு சிறந்த புராணம் பாடியுள்ளார். இது ஒரு பழமையான திருக்கோயில். இதில் இடை இடையே சில திருப்பணிகளும் நடைபெற்றுள்ளன. சிற்ப வேலைப்பாடுகள் மலிந்து காணப் பெறுகின்றன. இக் கோவிலில் பல கல்வெட்டுகள் உள்ளன. அவை நிலக் கொடை கொடுத்தது பற்றியும், திருஞான சம்பந்தர் மடம், திருநாவுக்கரசர் மடம்,

திருமூலதேவர் திருமடம் பற்றியும் மற்றும் பல செய்திகளையும் கூறுகின்றன. இரா.ச.

திருப்பதி: 'பதி' என்னும் சொல்லின் பொருள் ஊர் என்பது ஆகும். தெய்வத் தொடர்பான பெயர்களுக்கெல்லாம் அடைமொழியாகத் 'திரு' என்ற சொல்லைச் சேர்ப்பது தமிழ் மரபு. எனவே, 'திருப்பதி' என்பது தெய்வத் தொடர்புடைய ஊர்களையெல்லாம் பொதுவாகக் குறிக்கும் என்றாலும்' சிறப்பாகத் திருமாலுக்குரிய ஊர்களை நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகள்' என்ற வழக்கு குறித்தலைக் காணலாம். இப்படித் திருமாலுக்குச் சிறப்பாக உரிய நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளுள் பெருஞ்சிறப்பு வாய்ந்ததென ஒரு பதியின் பெயர் 'திருப்பதி' என்றே வழங்கப்பெறுகிறது. தமிழக வைணவர்கள் வடநாட்டுத் திருப்பதிகள் எனக் குறிக்கும் திருமாலுக்குரிய திவ்விய தேசங்கள் பன்னிரண்டனுள் இது முதலாவதாகக் குறிக்கப்பெறுகின்றது.

பொதுவாகத் தெய்வத் திருப்பணியை மேற்கொண்ட பயணிகள் அனைவரும் அடிவாரத்தில் உள்ள ஊரையும் வேங்கடமலையையும் ஒன்றாகக் கொண்டு திருப்பதி என்றே வழங்குகின்றனர்.

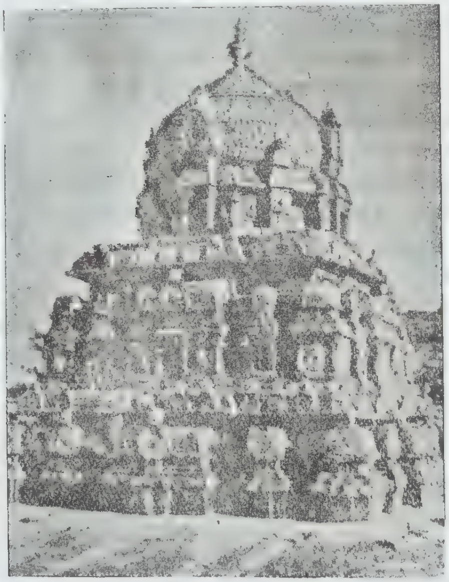

திருப்பதி

பண்டைக்காலத்தில் மிகச் சிற்றூராய் இது இருந்தநாளில், மலையும் அடிவாரத்திலுள்ள ஊரும் திருப்பதி என்று ஒன்றாகவே கருதப்பட்டு வந்திருக்கலாம். ஆனால், இக்காலத்தில் மலையும் ஊரும் சிறப்பாகப் பெருகி வளர்ந்துவிட்டமையால் மலை 'திருமலை' என்றும் அடிவாரத்திலுள்ள ஊர் 'திருப்பதி' என்றும் தனித்தனியே பிரித்துக் கருதப்பெறுகின்றன.

ஏறக்குறைய கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 8-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலத்தில் வாழ்ந்த ஆழ்வார்களால் திருப்பதியும் திருமலையும் 'வேங்கடம்', 'திருவேங்கடம்' என்ற பெயரில் பாடப்பெற்றிருத்தலை அறியலாம். அவ்வாறு போற்றிப் பாடப்பெற்ற (மங்களா சாசனம் செய்யப்பெற்ற) திருவேங்கடம் பற்றிய பாசுரங்கள் 213 நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. திருப்பதி திருமலைக்கு மும்முறை வந்த இராமானுசரால் இவ்வூரும் மலையும் இவற்றின்கண் அமைந்துள்ள கோயில்களும் சிறப்புப் பெறலாயின.

திருமலை, திருவேங்கடம், திருப்பதி என்றெல்லாம் குறிப்பிடப்பெறும் இங்குக் கோயில் கொண்டிருக்கும் பெருமாள் திருநாமம் திருவேங்கடத்தான், சீநிவாசன் என்பனவாகும்; தாயார் பெயர் அலமேலுமங்கைத் தாயார். பெருமாள் நின்றகோலத்தில் உள்ளார். கிழக்கே திருமுகமண்டலம் அமைந்த பெருமாள் திருக்கோயில் விமானம் ஆனந்தநிலைய விமானமாகும். திருப்பதி அடிவாரத்திலிருந்து திருமலை சன்னதிக்குச் செல்லப்படிகள் கொண்ட நடைபாதையும், உந்து வண்டிகள் சென்று வரத் தனித்தனி சாலைகளும் உள்ளன. இத்தலத்தில் சுவாமி புட்கரணி முதலிய 18 தீர்த்தங்கள் உள்ளன. திருமலை மீது திருவேங்கடமுடையார் மட்டுமே உள்ளார். திருமலை அடிவாரத்திலிருந்து 3 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள திருச்சானூரில் அலர் மேல் மங்கைத் தாயார் சந்நிதி உள்ளது. அடிவாரத்திலுள்ள கீழைத்திருப்பதியில் கோவிந்தராசப் பெருமாள் கோயில், இராமர் கோயில் முதலியன உள்ளன. திருமாலையே பாடிய ஆழ்வார்களுள், தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் தவிர, ஏனைய ஆழ்வார்கள் திருவேங்கடமுடையானைப் பரவிப் பாடியுள்ளனர். திருப்பதியையும் திருவேங்கடமுடையானையும் பற்றித் தமிழில் பல இலக்கியங்கள் தோன்றியுள்ளன.

தமிழிலக்கியங்களில் திருப்பதி உள்ளிட்ட மலை பண்டுதொட்டே தமிழகத்தின் வடவெல்லையாகக் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. இந்திய உரிமைக்குப் பின் நிகழ்ந்த மொழி வழி மாநிலப் பிரிவினைகள் போது திருப்பதி ஆந்திர மாநிலத்தின் பகுதியாக அமைந்தது. திருப்பதியிலும், திருப்பதியைச் சார்ந்த கோயில் பகுதிகளிலும் தமிழ்க் கல்வெட்டுகள் பலவற்றை இன்றும் காணலாம்.

இன்று இந்த ஊரில் திருமலை-திருப்பதி தேவத் தானத்தாரின் உதவியினால் கல்விக் கூடங்கள் பல

தோன்றிச் சிறந்துள்ளன. பொறியியல், வேளாண்மை, மருத்துவம், சமசுகிருதம், கிழக்கியல் மொழிகள் முதலிய பல சிறப்புக் கல்லூரிகளும், திருவேங்கடவன் பல்கலைக்கழகமும் இங்கு இடம்பெற்றுள்ளன.

இந்தியாவின் எப்பகுதிக்கும் செல்லத்தக்கவாறு திருப்பதி-இரேணிகுண்டா இருப்புப் பாதை இணைக்கப்பெற்றுள்ளது. தமிழ்நாடு, கருநாடக மாநிலங்களை இணைக்கும் பெரும் பேருந்து நிலையமொன்றும் இங்கு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. விழவு அறா ஊராக, தெய்வ மையமாக இது விளங்கி வருகின்றது.
பொன்.சௌ.

திருப்பதி சுவாமிகள்: இவர் 20-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் வாழ்ந்தவர்; பிறந்த ஊர் இராமநாதபுரம் மாவட்டம், திருச்சுழி வட்டத்தில் உள்ள வேடநத்தம் என்னும் சிற்றூர் இவரது இயற்பெயர் நாகப்ப நாயக்கர். இவர்தம் தந்தையார் பெயரும் இதுவே. இவர் தமையனார் பெயர் திருப்பதி. அதனால் இவர் சின்னத் திருப்பதி என குறிக்கப்பட்டுக் காலப் போக்கில் திருப்பதி என்று வழங்கப்பட்டார். இவர் வீர வைணவராகவும் வேதாந்தியாகவும் விளங்கினமையால் மக்கள் இவரைத் திருப்பதி சுவாமிகள் என்று பெருமையுடன் சொன்னார்கள். இவருக்கு ஒரு சகோதரியும் உண்டு. இவர் மனைவியின் பெயர் வீரம்மாள். இவருக்கு ஒரு மகன் உண்டு.

இவர் தமிழ்க்கல்வி நன்கு கற்றவர். உழவர் குடும்பத்தில் பிறந்த இவர் நல்ல வணிகராகவும் விளங்கினார். இவர் வைணவ சமய நூல்களில் நல்ல தேர்ச்சி உடையவர். விசிட்டாத்துவைதியாக வாழ்ந்த இவர் சிறந்த வேதாந்தியாக மாறினார். வேதாந்த நூல்களாகிய கைவல்ய நவநீதம், விசாரசந்திரோதயம், விருத்திப் பிரவாகரம்,கீதை முதலியவற்றில் ஆழ்ந்த அறிவுடையவர்.சுருங்கக் கூறின்,இவர் சிறந்த தத்துவஞானியாக விளங்கினார். இவர் காலத்தில் வாழ்ந்த சீவன் முத்தராகிய சண்முகானந்த சுவாமிகள் என்ற தத்துவஞானியிடம் இவர் முறையாகத் தத்துவ சாத்திரங்களைக் கேட்டறிந்தார். இம்மகானைத் தமது ஊருக்குக் கூட்டி வந்து பலருக்கும் தத்துவ அறிவைப் புகட்டினார். ஊர் மக்கள் இவர்பால் பேரீடுபாடு கொண்டிருந்தனர். கொல்லாமை, புலால் உண்ணாமை ஆகியவை இவர் மேற்கொண்ட பேரறங்கள். இவர் 1958-இல் காலமானார். பா.ம.

திருப்பதி சுவாமிகள்[2] (கி.பி. 1873-1937) கொங்கு நாட்டின் தவஞானிகளுள் ஒருவர். பல ஞான நூல்களின் ஆசிரியராக விளங்கியதுடன் சிறந்த உரையாசிரியராகவும் திகழ்ந்தவர். ஞான வள்ளல் திருப்பதி சுவாமிகள் திருச்சி மாவட்டம், கரூர்ப் பகுதியில் பல மெய்யன்பர்களுக்கு அருளுரை புரிந்துள்ளார். ஆதி சங்கரரின் அத்துவிதக் கொள்கையில் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டவர்.

இவர் திருச்சி மாவட்டம், அரவக்குறிச்சியில் கி.பி 1873–ஆம் ஆண்டு சுப்பிரமணிய முத்தரையருக்கும், வெள்ளையம்மாளுக்கும் மகனாகப் பிறந்தார்; தெய்வசிகாமணிக் குருக்களிடம் கல்வி பயின்றார்; இளமை முதற்கொண்டே விநாயகர் மீது பக்தி கொண்டிருந்தார்; பின்னர்த் தஞ்சை மாவட்டம், திருவையாற்றில் உள்ள பிரும்மசிரீ சுயம்பிரகாச சிவானந்த சுவாமிகளிடம் ஞான அறிவுரை பெற்றுப் பல அரிய ஞான நூல்களைப் பயின்றார். இவர் திருமணம் செய்துகொள்ளவில்லை.

அரவக்குறிச்சி திரும்பிய சுவாமிகள் அங்குத் தங்கிப் பலருக்கு நல்லறிவுரை புரிந்தார்; திருவெஞ்சமாக்கூடல், கரூர், வேலூர், பின்னர், குமரி முதல் இமயம் வரை உள்ள புனிதத் தலங்களுக்கு யாத்திரை சென்றார்; வட இந்தியாவில் பல முனிவர்களிடமும் ஞானிகளிடம் பழகி உண்மையின் இரகசியத்தை நன்குணர்ந்தார்.

இவர், 1929-இல் காசியாத்திரை மேற்கொண்டார். இறுதியாக திருச்சி மாவட்டம், குளித்தலையில் உள்ள கடம்பர் கோயிலில் தங்கி அன்பர்களுக்கு அறிவுரை செய்தார். இவர் 1937-இல் பரிபூரண சச்சிதானந்த சிவப்பிரகாச மோன சாசுவத நிர்விகற்ப சமாதியில் அமர்ந்தார். இவருக்குக் கடம்பர் கோயிலில் சமாதி அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இவர் பல நூல்களை இயற்றியுள்ளார். அவை சிரீவித்யா கீதை, பக்திநெறி, பழமொழிப் போதம், தட்சிணாமூர்த்தி தோத்திரம், திருநாமமாலை, ஞானலோகம் என்னும் யுக்தி சாகரம், முத்தி நெறி, சதாசிவ பிரும்ம தோத்திரம், தேவி தோத்திரம், விவேக சித்திரம், தத்தாத்திரேயர் தோத்திரம், மாரியம்மன் தாலாட்டு முதலியனவாகும். 'குருமான்மியம்' என்னும் சிறு நூலையும் பாடியுள்ளார். தமிழிலும் வடமொழியிலும் தேர்ச்சிபெற்ற சுவாமிகள் 'திருமுருகாற்றுப்படை'க்கு சிறந்த உரை ஒன்றினையும் செய்துள்ளார். ம.இ.

திருப்பந்தணை நல்லூர்: இது சோழநாட்டில் காவிரி ஆற்றின் வடகரையிலுள்ள தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்றாகும். இதனை 35–ஆம் தலமாகக் குறிப்பர். இது சோழநாட்டுக் குத்தாலத்திலிருந்து வட கிழக்கே 6கல் தொலைவிலுள்ளது. இத்தலத்திற்குச் சம்பந்தர் பதிகம் ஒன்றும்,

அப்பர் பதிகம் ஒன்றும் ஆக இரண்டு பதிகங்கள் உள்ளன. இறைவன் பெயர் பசுபதி நாதர்; இறைவி பெயர் காம்பன்ன தோளியம்மை. அம்மையார் ஆடிய பந்து வந்து அணைந்தநல்லூர் என்ற காரணத்தால் ஊர்ப்பெயர் பந்து அணைநல்லூர் என்றாயிற்று. இப்போது பந்தணநல்லூர் எனவும் பந்தநல்லூர் எனவும் மக்கள் இவ்வூரைக் குறிப்பிடுகின்றனர். இது தேவ கன்னியர்களும் காமதேனுவும் பூசித்த தலம் ஆகும். அப்பர் பாடிய திருத்தாண்டகத்தில் 'பைங் கண் ஏற்றார் பலி ஏற்றார் பந்தணை நல்லூராரே' என்ற மகுடமே ஒவ்வொரு பாட்டின் ஈற்றிலும் வருவதைக் காணலாம். 'அல்லும் நண்பகலும் அடியவர் அடியிணை தொழவே நண்பினார் எல்லாம் நல்லர் என்று ஏத்த வல்லவர் தீயரென்றேத்தும் பண்பினார்' எனப் பந்தணை நல்லூர்ப் பெருமானைச் சம்பந்தர் பாடித் துதிக்கும் திறம் நினைந்து இன்புறத்தக்கது. 'காம்பு ஏய் தோளி பற்றாகும் பாகத்தார்' எனத் திருநாவுக்கரசர் அம்மையின் பெயரமையப் பாடுகின்றார். கல்வெட்டில் பசுபதி தேவர், பசுபதீசுவரர் என இவ்வூரிறைவன் பெயர்கள் காணப்பெறுகின்றன. முதல் இராசராசன், விக்கிரம சோழன், இரண்டாம் இராசாதிராசன், மூன்றாம் குலோத்துங்கன், மூன்றாம் இராசராசன், விசயநகர அரசர் கல்வெட்டுகள் இக்கோயிலில் காணப்பெறுகின்றன. இக்கோயில் வடபுறச் சுவரில் முதற் கோபுரம் பக்கம் காலிங்கன் எல்லன் என்பவன் புகழ் குறித்த கல்வெட்டுப் பாடலொன்றும் காணப்பெறுகிறது. அவன் தமிழ்ப்பற்று மிக்கவன், பாரியினும் சிறந்த கொடைவள்ளல் என்பவற்றைப் 'பாரியினும் மேலங்கமான கொடை வேளான் காலிங்கன் எல்லனுக்கே பெறுமோ' என்னும் பகுதியிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம். இக் கோயிலிலுள்ள கல்வெட்டுகளிலிருந்து வரதராச பயங்கர வளநாட்டு விளத்தூர் நாட்டுப் பந்தணை நல்லூர் என இவ்வூர் குறிக்கப்பெற்றமை தெரிகிறது. மற்றும் பல செய்திகளையும் இக்கல்வெட்டுகளிலிருந்து கண்டின்புறலாம். இரா.ச.

திருப்பயற்றூர்: இப்போது திருப்பயற்றங்குடி என வழங்கப்பெறும் இத்தலம் திருவாரூருக்கு வடக்கில் 6 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள வெட்டாறு எனும் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து வடகிழக்கில் $5\frac{1}{2}$ கி. மீ தொலைவிலுள்ள திருவிற்குடியிலிருந்து 5 கி.மீ.கிழக்கில் இருக்கிறது. இது சோழநாட்டுக் காவிரித் தென்கரைச்சைவத் தலங்களுள் 78-ஆம் தலமாகும். பைரவ மகாமுனிவர் பூசித்த திருத்தலம்.

சுவாமி பெயர் திருப்பயற்றீசர், திருப்பயற்றூர் நாதர். அம்மன் பெயர் காவியங் கண்ணியம்மை. இத்தலம் திருநாவுக்கரசு நாயனார் பாடியருளிய தேவாரம் ஒன்றே உடையது. தீர்த்தம் கருணா தீர்த்தம்; சிலந்தி தலமரம்.

இத்திருப்பயற்றூருக்குப் பெயர்க்காரணம் கூறும் ஒரு செவிவழிச் செய்தியுண்டு. மிளகு வாணிகம் செய்யும் வாணிகன் ஒருவன் சிவபெருமானிடம் பேரன்புடையனாயிருந்தான். அவன் கடல் வாணிகம் செய்யப்புக்க போது சுங்கச் சாவடி வழியே மிளகு மூட்டைகளைக் கொண்டு வந்தான். அச்சுங்கச் சாவடியில் மிளகு மூட்டைகட்குத் தீர்வை உண்டு. ஆனால், பயறு மூட்டைகட்குத் தீர்வையில்லை. எனவே வணிகன் சிவபெருமானை வேண்டினான். மிளகு மூட்டைகள் பயறு மூட்டைகளாயின. தீர்வையின்றிச் சுங்கச் சாவடியைக் கடந்த பிறகு மீண்டும் முன்போலவே பயறு மூட்டைகள் மிளகு மூட்டைகளாக மாறின. வணிகன் பெரிதும் இலாபமடைந்தான். இதன் காரணமாக இவ்வூருக்குத் திருப்பயற்றூர் எனப் பெயர் வழங்கியது என்பர்.

இத்தலத்தில் ஓர் அரிய கல்வெட்டொன்றுளது. அது பஞ்சநதவாணன் என்ற சிவபக்தனது கண் நோய் நீங்கிய செய்தியைக் கூறுவது. நோய் நீங்க வேண்டுமென்று வேண்டி அவன் உறவினர்கள் நிலம் அளித்துள்ளனர். அவன் நோய் நீங்கப் பெற்றுள்ளான்.

இதன் தொடர்பாக இன்றும், கண்ணோய் உடையவர்கள் இத்தலத்திற்கு வந்து, கருணாதீர்த்தத்தில் மூழ்கிக் காவியங் கண்ணியாம் நேத்திராம் பிகையை வழிபட்டால் கண்ணோய் நீங்குகின்றது. வீ.சொ.

திருப்பரங்குன்றம், மதுரைக்கு அருகில் அமைந்துள்ள ஊர். சமயச் சிறப்பும், இலக்கியச் சிறப்பும், வரலாற்றுச் சிறப்பும் வாய்ந்த பழங்குன்றம் திருப்பரங்குன்றமாகும். இக்குன்றத்தில் சமணமும் சைவமும் இசுலாமும் சிறந்து விளங்கியிருக்கின்றன. இச்சமயங்களைச் சார்ந்த வரலாற்றுச் சின்னங்கள் இம்மலையெங்கும் பரவிக் கிடக்கின்றன. இக்குன்றம் முருகன் உறையும் குன்றமெனப் பழந் தமிழிலக்கியங்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றன. அகநானூறு, மதுரைக் காஞ்சி, கலித்தொகை, பரிபாடல், திருமுருகாற்றுப் படை போன்ற சங்க இலக்கியங்களில் இக்குன்றம் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. பரிபாடல் இம்மலையில் ஓவியம் நிறைந்த எழுத்து மண்டபம் ஒன்று இருந்ததாகக் கூறுகின்றது. சங்க காலத்திலிருந்து முருகன் உறையும் குன்றாக விளங்கிவந்த இக் குன்றம் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் பக்தி இயக்கக் காலத்திலிருந்து சிவன் உறையும் தலங்களில் ஒன்றாக

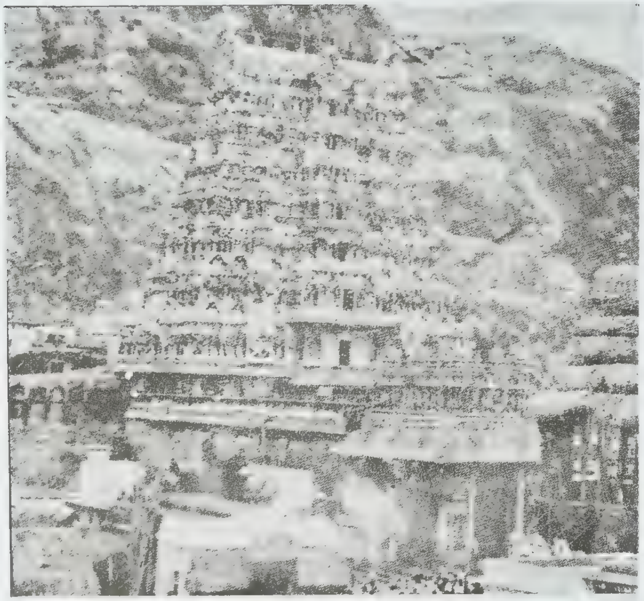

முருகன் கோயில்

மாறியிருக்கின்றது. ஞானசம்பந்தரும் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் இதனைச் சிவன் உறையும் தலமாகவே பாடியிருக்கின்றார். அவரையடுத்து வந்த சுந்தரரும், மாணிக்கவாசகரும் பரங்குன்றத்தில் இருந்த சிவனைப் போற்றிப் பாடியுள்ளனர். மாணிக்கவாசகர் சிவனைப் போற்றிய அதேவேளையில் அவர் குமாரனான முருகவேளும், அவருடன் இக்குன்றில் உறைவதாகத் திருக்கோவையாரில் குறிப்பிடுகின்றார். கல்லாடம், பெரியபுராணம் போன்ற இலக்கியங்களும் பரங்குன்றின் பெருமையை எடுத்துக் கூறுகின்றன.

பிற்காலப் பாண்டியர் காலத்திற்குப்பின் இத்தலம் முருகன் உறையும் தலமாகவே மீண்டும் போற்றப்பெற்றது. இப்போது முருகனது அறுபடை வீடுகளுள் ஒன்றாக இது விளங்குகிறது. முருகன் சூரபன்மனை வென்றபிறகு தேவேந்திரனின் மகள் தெய்வானையை மணந்துநின்ற இடமாக இது சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்றது. திருப்புகழ், கந்தபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம், பரங்கிரிப்புராணம், வாய்மொழிப் பாடல்கள் ஆகியன பரங்குன்றில் உறையும் முருகனின் பெருமையையும் வரலாற்றினையும் எடுத்துக் கூறுகின்றன.

இக்கோயிலின் கருவறைப்பகுதி முற்காலப் பாண்டியர் காலத்தில் கி.பி. 773-இல் எடுக்கப்பெற்ற குடைவரைக் கோயிலாகும். இக்கோயிலைச் சிவனுக்காகப் பராந்தக நெடுஞ்சடையனின் (கி.பி. 765-815)படைத்தலைவனாக விளங்கிய சாத்தன் கணபதி என்பவன் எடுப்பித்துள்ளதை இங்குப் பொறிக்கப்பெற்ற வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டும் வடமொழிக் கல்வெட்டும் தெரிவிக்கின்றன. சாத்தன் கணபதியோடு இணைந்து அவன் தேவியாக விளங்கிய நக்கன்கொற்றி என்பவளும் இங்குத் துர்க்கைக்கும் சேட்டைக்கும்(மூதேவி) குடைவரைக் கோயில்களை எடுப்பித்துள்ளாள். மூதேவிக்கென்று தமிழ்நாட்டில் எடுப்பித்த பழமையான குடைவரைக்கோயில் பரங்குன்றத்துள்ள நக்கன் கொற்றியால் எடுப்பிக்கப்பெற்ற கோயில் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சாத்தன் கணபதி சிவனது குடைவரைக் கோயிலொடு சிரிதடாகம்(இலட்சுமி தீர்த்தம்) ஒன்றினையும் தோற்றுவித்துள்ளான். இவன் எடுப்பித்த இக்கோயிலில் கிழக்கு நோக்கிய நிலையில் சிவனது கருவறை விளங்குகின்றது. அதன் எதிர்ப்புறம்

நடராசரும் பிற கடவுள்களும்

திருமாலின் கருவறையும், பக்கவாட்டில் வடக்கு நோக்கி முருகன், துர்க்கை, கணபதி ஆகியோர்க்கு சிற்றாலயங்களும் உள்ளன. இச் சிற்றாலயங்களில் ஒன்றில் வடக்கு நோக்கி அமர்ந்திருக்கும் முருகனையே இப்போது பெருஞ் சிறப்பளித்துப் போற்றி வழிபடுகின்றனர்' இக் குடைவரைக் கோயிலில் சிவனது கருவறையின் வடபுறம் வெளிப்புறச் சுவரிலுள்ள சதுர நடமாடும் சிவனின் கோலம் தமிழக வரலாற்றில் கலைச்சிறப்பு வாய்ந்த சிற்பப் படைப்பாகும். குடைவரைக்கு முன்னமைந்த கட்டடங்களும் மண்டபங்களும் கோபுரங்களும் முறையே பிற்காலப் பாண்டியர், நாயக்கர் காலங்களில் எடுப்பிக்கப்பெற்றவையே ஆகும். இக்கோயிலின் கோபுரத்தையும் திருச்சுற்று மதிலையும் வீரப்ப நாயக்கர் என்பவர் எடுப்பித்துள்ளார். திருமலைநாயக்கர், இராணி மங்கம்மாள் போன்றோரின் திருவுருவச் சிலைகள் இக்கோயிலில் உள்ளன.

குடைவரையிலுள்ள நடராசர் சிற்பம்

முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் காலத்தில் (கி.பி. 1216–1238) பரங்குன்றின் தென்புறம் இருந்த முற்காலப் பாண்டியர் குடைவரைக் கோயில் ஒன்று, சிவன் உமையொருபங்கனாக விளங்கும் சிவனுக்குரிய கோயிலாக உருவாக்கப் பெற்றிருக்கின்றது. கல்வெட்டில் இக்கோயில் சுந்தரபாண்டிய ஈசுவரமுடையார் கோயில் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. இப்போது மக்கள் இக்கோயிலை உமையாண்டார் கோயில் என்று குறிக்கின்றனர். இக்குடைவரையின் உட்புறம் அர்த்தநாரீசுவரர், நடராசர், வள்ளி தெய்வானையோடு நிற்கும் முருகவேள் போன்ற அழகிய சிற்பங்களும் உள்ளன.

சைவ சமயம் இக்குன்றில் சிறந்து விளங்கியது போன்றே சமண சமயமும் இக்குன்றில் சிறப்புற்று விளங்கியிருக்கின்றது. இக்குன்றின் மேற்புறத்தில் கி.மு. 2–ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து சமண முனிவர்கள் தங்கள் உறைவிடத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு வாழ்வும் வழிபாடும் செய்து வந்துள்ளனர். இப்பகுதியிலுள்ள பஞ்சபாண்டவர் படுக்கை எனப்படும் கற்படுக்கைகள் உள்ள இயற்கையான குகைத்தளம் சமண முனிவர்கள் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த குகைத்தளமாகும். இக் குகைத்தளத்தின் உட்புறம் பொறிக்கப் பெற்றுள்ள கி.மு. 2–ஆம் முதலாம் நூற்றாண்டுகளைச் சார்ந்த தமிழ் பிராமிக் கல்வெட்டுகள் இங்கு அவர்களுக்குத் தங்குவதற்குக் கற்படுக்கை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தமையைத் தெரிவிக்கின்றன. சங்க காலத்திற்குப் பிறகு முற்காலப் பாண்டியர் காலத்திலும் இம்மலையில் சமணர்கள் வாழ்ந்து வழிபட்டமைக்கு அடையாளமாக அவர்களால் வழிபடப்பெற்ற தீர்த்தங்கரர், பாகுபலி ஆகியோரது உருவங்கள் மலையடிவாரத்தில் பழனியாண்டி கோயிலுக்கு அருகிலும் மலையுச்சியில் காசி விசுவநாதர் கோயிலுக்கு அருகிலும் பாறையில் புடைப்புச் சிற்பங்களாக வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுகளுடன் காணப்படுகின்றன.

வைதிக சமயச்சிறப்பு வாய்ந்த இம்மலை ‘சிக்கந்தர்மலை’ என்ற பெயரில் முகமதியர் போற்றும் மலையாகப் பிற்காலத்தில் மாறியிருக்கின்றது. இம்மலையின் உச்சியில் சிக்கந்தர்பாட்சாவின் கல்லறை உள்ளது. இங்கு இசுலாம் மக்களால் போற்றி வழிபடப் பெறும் ‘தர்கா’ ஒன்றும் உள்ளது. இங்கு நாள்தோறும் இசுலாமிய மக்களும் பிறரும் சென்று வழிபாடு செய்து வருகின்றனர். வெ.வே.

திருப்பராய்த்துறை என்னும் ஊர் சோழ நாட்டுக் காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள சைவத்தலங்களுள் ஒன்றாகும். திருச்சி ஈரோடு இருப்புப்பாதை வழியில் எலமனூர் இருப்புப் பாதை நிலையத்திலிருந்து வடமேற்கே $2\frac{1}{2}$ கி.மீ. சென்றால் இத்தலத்தை அடையலாம்.

இத்தலத்தின் இறைவன் பெயர் பராய்த்துறை ‘நாதர்; இறைவியின் பெயர் பொன் மயிலம்பிகை. பராய்’ என்னும் மரமே இத்தலத்திற்குரிய மரமாகும்.

தேவாரப் பாடல் பெற்ற இத்தலத்தை வழிபடுவோர்க்குச் செல்வப் பேறு கிட்டும்; மேன்மையான வாழ்வு கிட்டும். அதற்குக் காரணம், இந்திரனும் குபேரனும் இத்தலத்தை வழிபட்டு மேன்மை உற்றுள்ளமையாகும். வானுலகில் என்றும் நிலைத்திருக்கும் ஏழு முனிவர்கள் வழிபாடு புரிந்த தலமாகத் திருப்பராய்த் துறை விளங்குகின்றது. இத்தலத்தைக் காண வினைகள் அழிந்துவிடும். அப்பர் திருஞானசம்பந்தர் ஆகிய இருவர் இத்தலத்திற்குப் பதிகம் பாடி இறைவனைப் பரவியுள்ளனர். இரா.குரு.

திருப்பரிதி நியமம்: இது, காவிரிக்குத் தென் கரையிலுள்ள சிவத் தலங்களுள் 101-ஆம் திருத்தலமாகும்; இப்போது ‘பருத்தியப்பர் கோயில்’ என வழங்கப்படுகிறது; சூரியன் (பரிதி) பூசித்துப் பேறு பெற்றதால் இப்பெயர் பெற்றது.

இது, தஞ்சாவூர் பட்டுக்கோட்டைச்சாலையில், தஞ்சையிலிருந்து 16 கி.மீ. தொலைவிலும், தஞ்சை–

நாகை இருப்புப் பாதையில் சாலியமங்கலம் புகை வண்டி நிலையத்தினின்றும் தென்மேற்கே 13 கி.மீ. தொலைவிலும் உள்ளது.

இறைவன் பெயர் பரிதியப்பர். அம்மை பெயர் மங்கல நாயகியம்மை. தீர்த்தம்-பாசுகர (சூரிய) தீர்த்தம். இதற்கு, 'விண்கொண்ட தூமதி சூடி......' எனத் தொடங்கும் திருஞான சம்பந்தரின் பழம் பஞ்சுரப் பதிகம் ஒன்றுளது. வீ.சொ.

திருப்பருப்பதம்: இது, வடநாட்டுத் திருத் தலங்களுள் முதலாம் சிவத்தலமாகும். இது, சிரீ பருவதம் என்றும், சிரீசைலம் என்றும், மல்லிகார்ச்சுனம் என்றும் வழங்கப்படுகிறது. சிவாத புத்திரர் எனப் படும் திருநந்தி தேவர், சிவபெருமானைத் தாங்கும் பொருட்டுத் தவமிருந்து மலையுருக்கொண்டார் என்று கந்தபுராணங் கூறுகின்றது. இதன் சிறப்பு சிவரகசியம் என்னும் நூலிலும் பேசப்படுகிறது.

இத்தலத்திற்குச் செல்லும் வழி மிகவும் கடுமையானது. இதனைச் 'செல்லலுற வரிய சிவன் சீர்பருப்பத மலையே!' என்று சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் கூறுவதால் அறியலாம்.

இது, கர்னூல் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நந்தியால் புகைவண்டி நிலையத்தினின்றும் வடகிழக்கே 9½கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. நந்தியாலிலிருந்து 48 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள ஆத்மகூர் சென்று, அங்கிருந்து காட்டு வழியாக 32கி.மீ. சென்று பெத்த செருவு என்ற ஏரிக்கரையை அடைந்து, அங்கிருந்து மலைமீது 16 கி.மீ. ஏறிச் செல்ல வேண்டும். இக்கோயிலிலிருந்து செங்குத்தான இறங்கு பாதையில் 5 கி.மீ சென்று கிருட்டிணா நதியில் நீராடி, அந்த நீரைக் கொண்டு வந்து இறைவனை முழுக்காட்டி யாவரும்பூசிக்கலாம் மூலத்தானத்து இலிங்கத்தினைக் தொட்டு வழிபாடு செய்யலாம்; இலிங்கத்தைக் தழுவித் தரிசிக்கலாம்.

சுவாமி பெயர் பருப்பத நாதர், பருப்பத நாயகர், மல்லிகார்ச் சுனேசுவரர். அம்மை பெயர் பருப்பத நாயகி, பிரமராம்பிகை. தீர்த்தம் பார்வத தீர்த்தம். இக்கோயிலில், நாளும், வழிபாட்டினை இலிங்கம் தரித்த சங்கமரே செய்கின்றார். கடல் மட்டத்தினின்று சுமார் 469மீ. அடி உயரமுள்ள இம்மலை, யினை மிகவும் பாடுபட்டு ஏறி அப்பரடிகள் கண்டு களித்துப் பதிகம் பாடினார். சம்பந்தரும் சுந்தரரும் திருக்காளத்தியிலிருந்தபடியே பாடினர் இதனை 'சுடுமணி யுமிழ் நாகஞ் சூழ்தர......' எனத் தொடங்கிச் சம்பந்தரும், 'கன்றினார் புரங்கண் மூன்றும் ......' எனத் தொடங்கி அப்பரடிகளும், 'மானும் மரை இனமும் மயிலினமும்......' எனத் தொடங்கிச் சுந்தரரும் பாடியுள்ளனர். எனவே மூவர் பாடல் பெற்ற தலமாகுமிது.

இக்கோயிலில் பல கல்வெட்டுகள் உள்ளன. பலராலும் பல திருப்பணிகள் நடைபெற்றுள்ளன. விசய நகர அரசன் வீரப்பிரதாபன் வீர நரசிங்கராயன் என்பான் இங்கு வந்து இவ்விறைவனை வழிபட்டுள்ளான். பருவதையன் என்பான் இங்குச் சித்தபுரம் என்னுமிடத்தில் குளம் வெட்டி, நந்தவனம் அமைத்துள்ளான். கிருட்டிணதேவராயருடைய அமைச்சனான சந்திரசேகரன் என்பான் ஒரு கலியாண மண்டபம் கட்டிப் பொன்னாலான கலசம் அமைத்துள்ளான். திருக்கோயிலுக்கு முன்புறத்தில் ஒரு மண்டபம் கட்டியதோடன்றி, நந்தீசருக்கும் பிருங்கீசுவரருக்கும் பொற்றிருமேனி அமைத்துத்தந்துள்ளான். கொண்டபட்டி என்பான் திருக்கோயில் முழுமையும் திருப்பணி செய்துள்ளான். மற்றும் பலர் பொற்றூண்கள் அமைத்தும், படிக்கட்டுகளை ஏற்படுத்தியும் முக மண்டபங்களைக் கட்டியும் திருப்பணிகள் செய்துள்ளனர். வீ.சொ.

திருப்பவள வண்ணம் தொண்டை நாட்டு வைணவத் திருப்பதிகளுள் ஒன்று. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் காஞ்சிபுரத்தில் இத்திருப்பதி உள்ளது. இத்திருத்தலத்தில் கோயில் கொண்டுள்ள திருமால் பவளவண்ணப் பெருமாள்; தாயார் பவளவல்லி நாச்சியார். நின்ற திருக்கோலத்தில் இறைவன் காட்சி தருகிறார். பவள வண்ணப் பெருமானைப் பற்றித் திருமங்கையாழ்வார் ஒருவர் மட்டுமே மங்களாசாசனம் செய்துள்ளார் (திருநெடுந்தாண்டகம்.9). 'பனி வரையி னுச்சியாய்! பவள வண்ணா எங்குற்றாய் எம்பெருமான்!' என ஆழ்வார் நெஞ்சுருகிப் பாடுகின்றார். பொன்.செள.

திருப்பழனம் சோழநாட்டுச் சைவத் தலங்களில் ஒன்றாகும். வயல்கள் சூழ்ந்துள்ள பகுதியில் இத்தலம் அமைந்ததால் பழனம் என்ற பெயரைப் பெற்று விளங்குகின்றது. திருவையாற்றுக் கிழக்கே 3 கி.மீ. கடந்து சென்றால் இத்தலத்தை அடையலாம்.

திருஞானசம்பந்தரும் அப்பரடிகளும் இத்தலத்தை வணங்கிப் பதிகம்பாடியுள்ளனர். அப்பரடிகளின் வாழ்வில் இத்தலம் குறிப்பிடத் தக்கதாக அமைந்துள்ளது. இத்தலத்திற்கு அருகே அமைந்துள்ள திங்களூர் என்னும் ஊர் அடியவர் பெருமையை உலகுக்குக் காட்டிய அப்பூதி அடிகள் வாழ்ந்ததாகும். இவ்வூருக்குச் சென்ற அப்பரடிகள் தம்மேல் பற்று வைத்த அடியவர் வீட்டில் தங்கி அடியவரின் மூத்த மகனைப் பாம்பு

விடத்திலிருந்து உயிர்ப் பெறச் செய்து அவ்வடியாருடன் திருப்பழனம் வந்து வழிபட்டார்.

இத்தலம் வாழையினால் சிறப்பு மிக்கதாக விளங்குகின்றது. இத்தலத்திற்கு வாழையின் மிகுதியால்,'கதலிவனம்' என்ற சிறப்புப் பெயரும் உண்டு.

இக்கோவிலின் இறைவன் பெயர் ஆபத்சகாயேசுரர்; இறைவியின் பெயர் பெரியநாயகி.

திருவையாற்றைச் சுற்றியுள்ள ஏழு சைவத் தலங்களில் திருப்பழனம் இரண்டாவதாகும். காவிரியின் நீர்வளத்தால் சிறப்புற்ற இத்தலத்தைப் பாடிய அப்பரடிகள், தம் அடியவரான அப்பூதி அடிகளின் பணிவுத் திறத்தையும் இணைத்துப் பாடியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இக்கோவிலின் உள்ளே விட்டுணுவின்சந்நிதி ஒன்று அமைந்துள்ளது. ஏழூர்த் திருவிழாவின் போது இத்தலத்திற்கு மக்கள் திரளாக வருவர். வருகின்ற அனைவருக்கும் அப்பூதி அடிகளின் நினைவாக, உணவும் நீரும் வழங்கப்படுகிறது. இரா.குரு.

திருப்பழூர் பாடல் பெற்ற சைவத் தலமாகும். இது காவிரியின் வடகரையில் அமைந்துள்ள 55-ஆம் தலம். இவ்வூரில் மேலப்பழூர், கீழப்பழூர் என்ற இரண்டு பகுப்புகள் உண்டு. கீழப்பழூரில்தான் தேவார அடியார் பாடிய திருக்கோயில் அமைந்துள்ளது.

திருவையாற்றிற்கு வடக்கே 16 கி.மீ. கடந்து சென்றால் இத்தலத்தை அடையலாம். அரியலூர் இருப்புப் பாதையிலிருந்து தெற்கு நோக்கி 11 கி.மீ. கடந்து சென்றாலும் இத்தலத்தை அடையலாம்.

இத்தலத்து இறைவன் பெயர் வடமூலநாதர்; இறைவியின் பெயர் அருந்தவநாயகி. ஆலமரம்இத்தல மரமாகும். பழு என்ற சொல் ஆலமரம் என்ற பொருளில் வழங்குவதால் பழூர் என்று இச்சைவத் தலம் பெயர்பெற்றது.

சோழர்களின் சம்பந்திகளான சேரர்கள் இத்தலத்திற்கு ஆலயப்பணியாற்ற மலையாள அந்தணர்களைக் கொடுத்துள்ளனர். சோழ மன்னர்களின் பாரம்பரியங்களைத் தாங்கிய கல்வெட்டு இத்தலத்தில் அமைந்திருப்பதால் சோழர் காலத்தில் சிறப்புற்று விளங்கிய தலமாக இதனைக் கருதலாம்.

கோவில்விளக்கெரிக்க ஆடு, மாடுகள் தானமாகப் பொது மக்களால் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மல்லர சதண்ட நாயக்கர் இக்கோயில் பூசனைக்காக ஓர் ஊரினைத் தானமாகக் கொடுத்த செய்தியை இத்தலக் கல்வெட்டுக் கூறுகின்றது.

தந்தையின் ஆணைக்குட்பட்டுத் தன் தாயைக் கொன்ற பரசுராமன், அப்பாவம் தீரும்பொருட்டு இத்தலத்தில் தவம் செய்து நலம் பெற்றான். இக்கோவிலின் முன்புறம் பரசுராமனின் உருவம் அமைந்துள்ளது. இரவிமணியன் என்பவன் இக்கோவிலுக்கு மண்டபம் கட்டிக் கொடுத்துள்ளான். இத்தல இறைவனைத் திருஞானசம்பந்தர் சிறப்புறப் பாடியுள்ளார், இத்தலத்தை வழிபடுவோரின் பாவங்கள் நீங்கும் என்பது மக்களின் நம்பிக்கையாகும். இரா.குரு.

திருப்பழையாறை என்னும் ஊர் சோழ நாட்டுக்காவிரியின் தென்கரைச் சிவத்தலங்களுள் ஒன்றாகும். சோழமன்னர்கள் முடிசூட்டிக்கொள்ளும் நகரங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். பழசை என்பதின் வடிவ மாற்றம் பழைய என்றாயிற்று. பழையாறைத் தலத்தை அடுத்து வடதளி என்னும் சிறுகோயில் உண்டு. இரண்டையும் சேர்த்துத் திருப்பழையாறை வடதளி என்றே தேவாரப் பதிகம் அமைந்துள்ளது.

பட்டீச்சுரத்திலிருந்து சிறிது கிழக்கே சென்றால் வடதளிக் கோவிலை அடையலாம். இங்கிருந்து 1 கி.மீ. தூரத்தில் கிழக்கே பம்பைப் படை என்னும் ஊர் உள்ளது. இவ்வூரிலிருந்து தெற்கே திரும்பினால் திருமலைராயன் ஆறு உள்ளது. இவ்வாற்றிலிருந்து 1 கி.மீ. தூரம் கிழக்கே சென்றால் திருபழையாறை என்னும் தெய்வீக தலத்தை அடையலாம்.

இது அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில்ஒருவரான அமர்நீதிநாயனார் வாழ்ந்த பகுதியாகும்; சந்திரன் வழிபட்டு உய்திபெற்ற தலமாகக் கருதப்படுகின்றது.

இத்தலத்தின் இறைவன் பெயர் சோமேசர் ஆகும். இறைவியின் பெயர் சோமகலா நாயகி என்பதாகும். இத்தலக் குளத்திற்குச்சோமதீர்த்தம் என்பது பெயராகும்,இது துறையூர் சிவப்பிரகாசசாமிகள் வழிபட்ட தலமாகும்.

இத்தலத்தை வழிபட அப்பரடிகள் சென்றபோது அங்கு வாழ்ந்த சமணர்கள் சிவலிங்கத்தை மறைத்து வைத்துக் கேலி செய்தனர். அப்பரடிகள் உன்னை வணங்காமல் உணவுண்ணமாட்டேன் என்று சபதம் செய்து உண்ணாநோன்பு மேற்கொண்டார். கருணை வள்ளலான சிவபெருமான் அடியவரின் நிலை குறித்து அருள் செய்ய முற்பட்டு, மன்னனது கனவில் அங்கு நடந்த செயல்களைக் குறிப்பாகக்காட்டி அருளினார். மன்னனும் உண்மைநிலை உணர்ந்து சமணர்களை யானைகளால் இடறச் செய்து சிவலிங்கத்தை

வெளிப்படச் செய்து அப்பரடிகள் வழிபட வழிசெய்தான்.

மாடக்கோயில் அமைப்பில் இத்தலக் கோவில் அமைந்துள்ளது. இத்தலத்தை வழிபட்டால் எண்ணிய எண்ணம் கைகூடும் என்பது மரபாகும்.

வடதளி என்னும் கோவிலின் இறைவன் பெயர் தர்மபுரீசுரர் என்பதாகும். இறைவியின் பெயர் விமல நாயகி என்பதாகும். வேறு சிலைகள் இக்கோவிலில் இல்லை. துறையூர்ச் சிவப்பிரகாச சாமிகளின் சமாதி அருகே ஒரு மேட்டின் மேல் இக்கோயில் அமைந்துள்ளது.

இத்தலத்தைக் காமதேனுவின் மகள்களில் ஒருத்தியான விமலி பூசித்ததாகக் கூறுவது மரபாகும்.
இரா.குரு.

திருப்பள்ளியின் முக்கூடல்: இது'சோழ நாட்டுப் பாடல் பெற்ற சிவத்தலங்களுள் ஒன்று. இது, திருப்பள்ளி, அரிக்கரியான் பள்ளி, முக்கூடல் என்ற பெயர்களால் இப்போது வழங்கப்படுகிறது. இது மயிலாடுதுறை பேரளம் வழியில் விற்குடியிலிருந்து 2½ கி.மீ.தொலைவிலும் திருவாரூருக்கு வடகிழக்கே 5 கி.மீ.தொலைவிலும் உள்ளது.

இராமன், மூர்க்க முனிவர் முதலானோர் பூசித்துப்பேறுபெற்ற தலம். இறைவன் திருநாமம் முக்கோண நாதேசுவரர்; இறைவி திருநாமம் மைம்மேவு கண்ணி என்பதாகும். இதனை 'அம்மானை, மைம்மேவுகண்ணியாளோர் பாதியனை' என்ற அப்பர் வாக்கால் அறியலாம். தீர்த்தம் முக்கூடல் தீர்த்தம். இதற்கு,'ஆராத இன்னமுதை அம்மான் தன்னை' எனத் தொடங்கும் அப்பர் திருத்தாண்டகம் ஒன்று உண்டு.
வீ.சொ.

திருப்பறியலூர் சோழநாட்டில் காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள சிவத்தலங்களுள் 41–ஆம் தலம். இது மயிலாடுதுறைக்கு அணித்தேயுள்ளது; செம்பொன் பள்ளி என்னும் தலத்திலிருந்து தென்மேற்கே 2 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. எட்டு வீரட்டங்களுள் இதுவும் ஒன்று. இப்பொழுது பரசலூர் என்று வழங்கப்படுகிறது. இறைவனின் திருப்பெயர்வீரட்டேசுரர். இறைவியின் திருபெயர் இளங்கொடியம்மை. திருஞான சம்பந்தர் ஒரு பதிகம் பாடியுள்ளார். வீரபத்திரர் தெற்கு நோக்கி வீற்றிருக்கின்றார். அறுபட்ட தக்கனின் தலை அவர் காலடியில் கிடக்கின்றது.
அ.வி.

திருப்பனந்தாள்: இவ்வூர்த் திருக்கோயில் பனைமரத்தைத் தலமரமாகக் கொண்டிருத்தலின் இப்பெயர் பெற்றது. இதுகும்பகோணத்திலிருந்து சென்னை செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் 18 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது.

தாடகை ஈச்சுரம்: புகழ்பெற்ற கோயில் இது. பத்திமையும் கற்பு நலனும் ஒருங்கு வாய்ந்த தாடகை என்னும் பெருமாட்டி ஒருத்தி, இத்திருக்கோயிலில் வீற்றிருக்கும் பெருமானை வழிபாடாற்றி மாலை அணிவிக்குங்கால் தம் ஆடை நெகிழ, அந்நிலையில் இறைவன் தன் தலை சாய்த்து அப்பூமாலையை ஏற்றனன் என்றும், அதுபொழுது சாய்ந்த திருமேனி நிமிராதிருந்தது என்றும் தலவரலாறு கூறுகிறது. அவ்வாறு சாய்ந்த திருமேனியை நிமிர்க்க அக்காலச் சோழன் முயன்றனன் என்றும், அம்முயற்சியின் வருத்தம் நோக்கி அவ்வூருக்கு வந்திருந்த குங்கிலியக் கலயர், திருவருளால் அத்திருமேனியை நிமிர்த்தனர் என்றும் திருத்தொண்டர் புராணம் கூறுகிறது. இத்தாடகை நல்லாள் இராமாயணத்தில் வரும் தாடகை அல்லள். தாடகை வழிபடப் பெற்றமையின் இத்திருக்கோயில் தாடகையீச்சரம் என வழங்கப் பெற்றது. திருஞானசம்பந்தர் திருப்பதிகத்தில் இப்பெயர் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. இத்திருக்கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டுகளால் சில அரிய குறிப்புகள் தெரிய வருகின்றன.

இறைவன் திருத்தாடகையீச்சுரத்து மகா தேவர், திருத்தாடகேச்சுரத்துப் பெருமான், திருத்தாடகை ஈச்சுரம் உடைய நாயனார் எனப் பல பெயர்களால் குறிக்கப் பெறுகிறார். இறைவியார் பெரிய நாச்சியார் எனக்குறிக்கப் பெறுகிறார். இறைவனின் திருக்கோயிலைக் கட்டியவர் நக்கன் தரணி என்பவராவர். இறைவியின் கோயிலைக் கட்டியவர் வெண்கூருடையார் அன்பர்க்கரசு மருதமாணிக்கமான வில்லவ இராசர் ஆவர். இத்திருக்கோயிலுள் குங்கிலியக்கலயருக்கு என ஒரு சிறு கோவில் உள்ளது. அத்தொண்டரின் மனைவியார் நீலாயி என்பார். திருஆய்ப்பாடி உடையாரும், திருத்தாடகை ஈச்சுரம் உடையாரும் கொள்ளிடத் தீர்த்தம் ஆடுதற்கென ஒரு திருவீதி இரண்டாம் இராசராசன் காலத்தில் அமைக்கப்பெற்றது. இது இராசகம்பீரன் திருவீதி எனப் பெயர் பெற்றிருந்தது.

ஊருடையப்பர் கோயில்: இத்திருக்கோயில் தாடகையீச்சரத்துத் திருக்கோயிலின் தென்மேற்கில் உள்ளது; மிகச்சிறிய மாடக்கோயில். இக்கோயில் கல்வெட்டுகளால் திருஅயனீச்சரம் என இக்கோயில் குறிக்கப்பட்டுவந்தமை தெரியவருகிறது. நான்முகன் வழிபடப்பட்ட கோயில் என்பது இத்தொடரின் பொருளாகும். இவ்வூரை வலமாகக் கொண்டு ஓடும்

மணியாற்றிற்குக் 'குஞ்சரமல்லன்' என்ற பெயரொன்றும் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. இவ்விரு திருக்கோயில்களும் தருமபுர ஆதீனத்தின் ஆட்சியில் உள்ளன; நன்கு பேணியும் பாதுகாத்தும் வரப்பெறுகின்றன.

காசித் திருமடம்: இவ்வூரில் உள்ள புகழ்பெற்ற திருமடம் இதுவாகும். இத்திருமடம் குமரகுருபர அடிகளை முதல்வராய்க் கொண்டு எழுந்த திருமடமாகும். இது தமிழும் சைவமும் தழைத்தினிது ஓங்கத் தொண்டாற்றி வருகிறது. கு.சு.

திருப்பனையூர்: இது காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள சிவத்தலங்களுள் 73-ஆம் தலமாகும். இது திருவாரூருக்கு வடக்கே 13 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது; ஏழு விடங்கத் தலங்களுள் ஒன்று.

தில்லைக்கூத்தன் திருக்கூட்டத்தோடு, சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்கு நடன தரிசனம் தந்ததால் சுந்தரர், 'மாட மாளிகை...' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகம் விண்ணப்பம் செய்தார். இது முசுகுந்தச்சக்கரவர்த்தி, பராசரமுனிவர், திருமகள் முதலானோர் பூசித்த தலம். இறைவன் பெயர் சௌந்தரேசுவர், சௌந்தரிய நாதர், சௌந்தர நாதர். இறைவியின் பெயர் பெரியநாயகி. தீர்த்தம்-அமிர்த புட்கரணி, மகாலட்சுமி தீர்த்தம். தலவிருட்சம்-பனைமரம். கோயிலுக்கு உட்திருச்சுற்றில் இரண்டு பனைமரங்கள் இருக்கின்றன. தீர்த்தக்குளம் கோயிலுக்கு எதிரே இருக்கிறது.

கரிகால் வளவன் என்னும் சோழன் இங்கு வளர்ந்து வருங்காலத்து, இத்தலத்துப் பிள்ளையார் துணையிருந்த காரணத்தால் இங்குள்ள பிள்ளையாருக்குத் 'துணையிருந்த பிள்ளையார்' என்ற சிறப்புப் பெயர் உண்டாயிற்று. இதற்குச் சம்பந்தர் பதிகம் ஒன்றும், சுந்தரர் பதிகம் ஒன்றும் ஆக இரண்டு பதிகங்கள் உள்ளன. வீ.சொ.

திருப்பாச்சிலாச்சிரமம்: இது, காவிரியின் வடகரைத் தலங்களுள் 62-ஆம் சிவத்தலமாகும். இப்போது 'திருவாசி' எனக் குறிக்கப்படும் இது திருச்சியிலிருந்து $9\frac{1}{2}$கி.மீ. தொலைவிலும், பிட்சாண்டார் கோயில் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து 5 கி.மீ தொலைவிலும் உத்தமர் கோயில் புகைவண்டி நிலையத்தினின்றும் 7 கி.மீ. தொலைவிலும் உள்ளது. திருவானைக்காவுக்கு வடமேற்கே $5\frac{1}{2}$கி.மீ. தொலைவில் உளது.

இறைவன் திருநாமம் நீலகண்டேசுவரர், மாற்றறிவரதர், சமீவனேசுவரர். அம்மை திருநாமம் விசாலாட்சி, பாலசௌந்தரி, பாலசுந்தரி. தீர்த்தம் அன்னமாம் பொய்கை, சிலம்பு நதி. அம்மன் கோயிலுக்கு எதிரே உள்ளது அன்னமாம் பொய்கை. இவ்வூருக்கு வடக்கே ஓடுவது சிலம்புநதி. இந்நதிக்கு அமலையாறு, பங்குனியாறு என்ற வேறு பெயர்களும் உண்டு. தலவிருட்சம் பொய்கைக்கரையிலுள்ள வன்னி மரம். அன்னமாம் பொய்கை தாமிரவருணி எனச் சொல்லப்படுகிறது.

சைவ அரசனாகிய கொல்லிமழவன் என்பானின் மகளுக்கு உண்டாகிய குமரகண்டவலி எனப்படும் முயலக நோயைத் திருஞானசம்பந்தர், 'மணிவளர் கண்டரோ மங்கையை வாடமயல் செய்வதோ இவர் மாண்பே' என்று வேண்டிப் பதிகம் பாடித் தீர்த்தருளினார். சம்பந்தரின் வேண்டுகோளின்படி ஆடல்வல்லான், முடித்த சடையோடும் பக்கத்தில் முயலகன் இருந்து வணங்க எழுந்தருளியிருக்கின்றார். முயலக நோய் தீர்ந்தமையால் நடராசரின் ஊன்றிய பாதத்தடியில் முயலகன் இல்லை. ஒரு பெரும் பாம்பு தாங்கி நிற்கின்றது. இவ்வூரில் முயலகன் மோட்சமடைந்தான் எனக் கூறப்படுகிறது.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இவ்விறைவனிடம் பொன் வேண்டினார். இறைவன் காலந் தாழ்த்தியமையால், சினந்து, 'நச்சிலராகி லிவரலாது இலையோ பிரானார்' என்று பாடிப் பொற்குவை பெற்றார்.

இவ்விறைவனைத் திருஞானசம்பந்தர், 'துணி வளர் திங்கள் துளங்கி...' எனத் தொடங்கிப் பாடினார். சுந்தரர், 'வைத்தனன் தனக்கே ...' என்று பாடியருளினார். ஆக இரண்டு பதிகங்கள் உள்ளன. இத்தலச் சிறப்பினை, 'திருப்பாச்சிலாச் சிராமத் துக்கார் வளர் கண்டர் பொன் தரப் பாடிக் கைக்கொண்டு' என்று பேரூர்ப் புராணமும், 'பெருமானார் விழுநிதிக் குவையளித்தருள' என்று பெரியபுராணத்து ஏயர் கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணமும் கூறுகின்றன.

இக்கோயிலில் கல்வெட்டுகள் உள்ளன. அதில் இத்தலம், பாச்சில் கூற்றத்து ஆச்சிராமமாதலின் பாச்சிலாச்சிராமம் என்று அறியக்கிடக்கிறது. மேலும், அதில், வடகரை மழபாடி நாடு; கொள்ளிடத்தின் வடபகுதி பாச்சில்கூற்றம். இராசாதிராசவளநாடு என்றெல்லாம் குறிக்கப்படுகிறது. ஒய்சள மன்னனான வீர சோமேசுரனுடைய ஆட்சியாண்டில் பதினாயிரம் கலம் அரிசிஇக்கோயிலுக்குக் கிடைத்த செய்தியும், குலோத்துங்கசோழமன்னன் இவ்விறைவனுக்கு விளக்கெரிக்க நிவந்தம் அளித்த செய்தியும் பிறவும் காணப்படுகின்றன. வீ.சொ.

திருப்பாசூர்: இது தொண்டை நாட்டுப் பாடல் பெற்ற சிவத்தலங்களுள் 16-ஆம் தலமாகும். இறைவன் மூங்கிலடியில் முளைத்தெழுந்தமையான் இவ்வூர்

(பாசு–மூங்கில்) பாசூர் எனப் பெயர் பெற்றது. பசுமை நிறைந்த ஊர் பாசூர் என்றாயிற்று என்பாருமுண்டு.

சென்னைக்கு 4½ கி.மீ. மேற்கேயுள்ள திருவெவ்வுளூர் புகைவண்டி நிலையத்தினின்றும் வடமேற்கில் உள்ள கடம்பத்தூர்ப் புகைவண்டி நிலையத்திற்கு வடக்கில் 5½ கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. திருவாலங்காட்டுக்குக் கிழக்கே உள்ள இத்தலம் திருவொற்றியூருக்கு மேற்கேயும், திருவெண்பாக்கத்துக்குத் தெற்கேயும் உள்ளது.

சுவாமி பெயர் பாசூர் நாதர். தேவியார் பசுபதி நாயகியார். தலவிருட்சம் மூங்கில். தீர்த்தம் சோழி தீர்த்தம். ‘அந்திக்கோன்றனக்கே அருள் செய்திடும்...’ என்ற அப்பர் திருக்குறுந்தொகையால் இது சந்திரனுக்கு அருள் செய்த தலம் என்பது பெறப்படுகிறது. சமணர்கள், குடும்ப அரசனுக்குச் சார்பாகச் சைவனான கரிகால் பெருவளத்தான் மீது ஏவிவிட்ட பாம்பினை, இறைவன் பாம்பாட்டி உருவில் வந்து, எடுத்தாட்டிக் காட்சி தந்த தலம் என்று பூவை அட்டாவதானம் கலியாணசுந்தர முதலியார் எழுதிய தலபுராணம் கூறுகின்றது. இது வியாச முனிவர் பூசித்த தலம்.

திருநாவுக்கரசர், தமது திருத்தாண்டகத்தில், இறைவன் பாம்பை ஆட்டிய செய்தியினை, ‘பட அரவு ஒன்று அது ஆட்டிப் பாசூர் மேய பரஞ்சுடரைக் கண்டடியேன் உய்ந்த வாறே!’ என்பதனால் அறியலாம். மேலும், இவர், இக்குறிப்பினைப் ‘பாம்பும் ஆட்டுவர் பாசூரடிகளே’ என்றும் கூறியுள்ளார். ‘குட முழவச் சதிவழியே அனல்கையேந்திக் கூத்தாடவல்ல குழகனாகி...’ என்றதனால் இத்தலத்து நடராசப் பெருமான், மூர்த்தர் சிறப்புடையவர்.

இத்தலத்து இறைவனை, ‘சிந்தையிடையார் தலையின் மிசையார்...’ எனத் தொடங்கித் திருஞானசம்பந்தரும், ‘முந்தி மூவரெயி லெய்த...’ எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந் தொகையாலும், ‘விண்ணாகி நிலனாகி விசும்பு மாகி...’ எனத்தொடங்கும் திருத்தாண்டகத்தாலும் அப்பரடிகளும் பாடியுள்ளனர். எனவே இதற்கு மூன்று திருப்பதிகங்கள் உண்டு.

கல்வெட்டுகளில், இவ்வூர், தொண்டை மண்டலம், ஈக்காட்டுக் கோட்டம், காக்கலூர் நாட்டுத் திருப்பாசூர் என்று வெட்டப்பட்டுள்ளது. இத்தலத்து இறைவனைப் பூசிக்க, நாற்பத்தேழு காசு பட்டமாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. விளக்கெரிப்பதற்காக முப்பத்திரண்டு பசுக்களும், முரசுக்காக ஓர் இடபமும் தரப்பட்டுள்ளன. காலிங்கராயன் என்பான் எழுபத்தெட்டுக் காசுகள் கொடுத்து விளக்கெரிக்கப் பணித்துள்ளான். குலோத்துங்க மன்னனுடைய ஆட்சியாண்டில் இவ்விறைவனுக்குத் திருவாபரணத்துக்காக முப்பது காசும், நாள் வழிபாட்டு நிவேதனத்துக்காக அரிசி இரண்டுபடியுமாக, நாற்பத்தெண்ணாயிரன் மகள் கொடுத்துள்ளாள். வீரகம்பணனுடைய நாளில் ஒரு தோட்டத்தினை ஒருவன் நல்கியுள்ளான். இப்படிப் பதினாறு கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. வீ.சொ.

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி: கொங்கு நாட்டுச் சிவத்தலங்கள் ஏழனுள் பாண்டிக்கொடுமுடி ஒன்று. திருச்சி, ஈரோடு புகைவண்டிப் பாதையில் திருச்சிக்கு மேற்கே 100 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. புகைவண்டி நிலையம். இப்பொழுது கொடுமுடி என்றே குறிக்கப்பெறுகின்றது. கோவிலுக்கு நேராகக் காவிரி ஆறுஓடுகின்றது. இறைவனுடைய திருப்பெயர் கொடுமுடி நாதர்; அம்மையின் திருப்பெயர் பண்மொழி நாயகி. இக்கோவிலுக்குள் பெருமாளுக்கு ஒரு சந்நிதியும் பிரமனுக்கு ஒரு சந்நிதியும் இருக்கின்றன இதனால் மும்மூர்த்தித் தலம் என்று இதனைச் சொல்லுவர்.

கொங்கு நாட்டில் மூவர் தேவாரமும்பெற்ற தலம் இது ஒன்றே. ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பதிகம் பாடியுள்ளனர். மேலும் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் இத்தலத்திற்கு வந்து இறைவனை வணங்கிப் பதிகம் பாடியுள்ளார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவைந்தெழுத்தை அமைத்துப் பதிகம் பாடியது இத்தலத்தில் தான். ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியிலும் ‘சொல்லுநா நமச்சிவாயவே’ என்று அருளியிருப்பதால் இதற்கு ‘நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்’ என்னும் பெயர் வழங்கப் பெறுகிறது.

இத்தலத்தில் ஆவணி, பங்குனி மாதங்களில் மூன்று நான்கு நாள்கள் சூரிய ஒளி நேரடியாக இறைவன்மீதும் இறைவிமீதும் படியும். அத்தகைய அமைப்பில் கோயில் கட்டப்பெற்றுள்ளது. இக் கோயிலில் கல்வெட்டுகள் நிறையக் காணப்படுகின்றன. அ.வி.

திருப்பாணாழ்வார்: வைணவ ஆழ்வார்கள் பன்னிருவருள் திருப்பாணாழ்வார் ஒருவர். இவர் பாடிய திப்பாசுரங்கள் நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம் முதலாயிரத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. ‘அமலன் ஆதிபிரான்’ எனத் தொடங்கும் 10 பாசுரங்களும் இவரால் பாடப்பெற்றவை.

திருச்சி நகரின் ஒரு பகுதியாக விளங்கும் உறையூரின் கண் கார்த்திகை மாதம் உரோகிணி நன்னாளில் திருப்பாணாழ்வார் தோன்றினார். இவர் தாழ்த்தப்பட்ட இனமாகிய பஞ்சமர் குலத்தில் பிறந்தவர்;

திருவரங்கத்துப் பெருமானிடம் பெரும் ஈடுபாடு கொண்டவர். திருவரங்க நாதனின் திருத்தலத்தைத் தான்மிதியாமல் தென்கரைத் திருமுகத்துறைக்கெதிரே அரங்கனின் திசைநோக்கி, வீணையும் கையுமாய்த் தொழுது திருப்பாசுரங்கள் பாடும் இயல்பினர். நாள் தோறும் நடைபெறும் செயல் இது. இவரது செயல் கண்டுஉளம் மகிழ்ந்த பெரிய பெருமாளும் தன்னயடி னாகிய உலோக சாரங்க முனிவருடைய கனவிலே தோன்றித் தமக்கு அந்தரங்கரான பாண் பெருமாளை நெகிழ நினையாது அவரைத் தோளிலே கொண்டு தம் பக்கம் அழைத்துக்கொண்டு வரும்படி அருளி னார். சாரங்கரும் மறுநாள் நீராடி, நாட்பூசைகள் முடித்து, திருப்பாணாழ்வாரிடம் போந்து விண்ணப் பித்தார்.'திருவரங்கப்பெருங்கரைமிதித்தலாகாது'என் னும் ஆழ்வார் உலக கருத்திற் கொப்பச் சாரங்கரும் 'பெருமான் அருள் பாடிட்டருளினபடியே' ஆழ்வா ரைத் தம்முடைய தோளிலே சுமந்து வந்தார். இறை வனும் தன் திருவுருவத்தைக் காட்டி அருள் செய் தான் திருவரங்கத்தானின் 'திருக்கமலப் பாதம் வந் தென்கண்ணினுள் ஒக்கின்றதே' என்று அருள் அநுபவம் கலந்து உணர்ச்சி பொங்க, 'அமலனாதி பிரான்' எனத் தொடங்கும் பாசுரங்களைப் பாடி யருளினார் பாண் பெருமாள்.

திருப்பாணாழ்வார் இறைவனின் அருளிச் செயல் களை நினைந்து பாடியுள்ளார். அணி அரங்கனைக் கண்ட திருப்பாணாழ்வார் மற்றெதனையும் காண விரும்பினாரிலர். 'அண்டர்கோன் அணியரங்கன், என் அமுதினைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே' என்று உரம் படப் பாடியுள்ளார். ஆழ் வார் தம்முடைய பாசுரங்களில் இறைவனின் திருவுரு வத்தைப் பாதாதிகேசமாகப் பாடுவர். திருவரங்கன் தன் கமலப் பாதங்களும் சிவந்த ஆடையும், அழகார் உந்தியும் திருவயிற்று உதரபந்தனமும், திருமார்பும், உலகுண்ட கண்டமும், செய்யவாயும், பெரிய கண் களும், நீலமேனியும் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றி னைக் காணாவே என்று உருவப் புணர்வு செய்வர். பெரிய பெருமாளும் மனம்மகிழ்ந்து ஏற்றுக்கொள்ளத் திருவரங்கத்தானின் திருவடிகளில் இரண்டறக் கலந் தார் இவர் என்ப. அ.வி.

திருப்பாதாளீச்சுரம் சோழநாட்டில் காவி ரியின் தென்கரையிலுள்ள சைவத் திருத்தலங்களுள் 104 ஆம் தலம். பாதாளீச்சுரம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மன்னார்குடிக்கு வடக்கே 3 கிலோ மீட்டர் தொலை வில் உள்ளது. இப்பொழுது பாமணி என்று குறிக் கப்பெறுகின்றது. இறைவனுடைய திருப்பெயர் சர்ப்ப புரீசுரர். இறைவியின் திருப்பெயர் அமிர்தநாயகி. திருஞான சம்பந்தர் ஒரு பதிகம் பாடியுள்ளார். இறை வனுக்கு இரண்டு திருமுகங்கள் தோன்றுகின்றன. இதுபதஞ்சலி போலப் பாம்புருவம் உள்ள தனஞ்சய முனிவர் வழிபட்ட தலம். அம்முனிவருடைய உருவம் கோயிலில் இருக்கின்றது. அ.வி.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்: நடுநாட்டுத் தலங்கள் இருபத்திரண்டனுள் 18 ஆம் தலம் இவ்வூர். தென் னார்க்காடு மாவட்டத்தின் தலைநகரமாகிய கட லூருக்கு அருகில் கெடில நதியின் தென்கரையில் உள்ளது கோயில். இறைவனுடைய திருப்பெயர் தோன்றாத் துணை நாதர். இறைவியின் திருப்பெயர் தோகையம்பிகை.

பாதிரிமரம் இதன் தலமரமாகும். இறைவன் பாதிரி மரத்தடியில் தோன்றி இறைவிக்கு அருள் செய்த தலம் என்ப. புலிக்கால் முனிவர் வழிபட்டுப் பேறுபெற்ற தலமாதலின் இரண்டும் இணைந்து பாதிரிப்புலியூர் ஆகியிருக்கலாம் என்பர்.

திருஞானசம்பந்தர் ஒரு பதிகமும் திருநாவுக்கர சர் ஒரு பதிகமும் பாடியுள்ளனர். திருநாவுக்கரசரைச் சமணர்கள் கல்லில் கட்டிக்கடலில் விட்டபொழுது, நாவுக்கரசர் நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தை ஓதிக் கரையேறிய தலம் இது. கோயிலுக்கு அணித்தே கடல் உள்ளது. கரையேறவிட்டகுப்பம் என்று அந்த இடம் இன்று சொல்லப்படுகின்றது.

இத்தலத்திற்குச் சிதம்பரநாத முனிவர் இயற்றிய தல புராணமும் தொல்காப்பிய முனிவர் என்பார் இயற்றிய கலம்பகமும் இருக்கின்றன. மணிவாசகப் பெருந்தகை இறைவனைக் காணவந்தபொழுது கெடில நதியில் நீர் நிறைந்து செல்ல அங்கேயே நின்றுவிட்டார். இறைவனே சித்தர் வடிவில் வந்து அவருக்காக நதியை வடபால் போகும் படி செய்து அழைத்துச் சென்றார் என்ப. அ.வி.

திருப்பாம்புரம்: நாகராசன் வழிபட்ட தல மாதலின் (பாம்பு புரம்) பாம்புரம் எனப் பெயரேற் பட்டது. இத்தலம் காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள 59 ஆம் தலமாகும். சம்பந்தர் பதிகம் ஒன்று மாத்திர முள்ளது. மூல விக்கிரகமும் உற்சவ விக்கிரகமும் ஆதி சேடன் உருவத்திலுள்ளன. பெருமான் பெயர் பாம்பு ரேசுவரர், திருப்பாம்புரமுடையார்; அம்பிகையின் பெயர் வண்டார் பூங்குழலி, மாமலையாட்டியாள் என்பனவாம். இத்தலவிருட்சம் வன்னி மரமாகும். ஆதிசேட தீர்த்தம் மிகச் சிறப்புடையது. பேரளத்தி லிருந்து மேற்கே 5 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் இத்தலமிருக்கிறது.

இத்தலத்தில் 15 கல்வெட்டுகளுள்ளன. உய்யக் கொண்டான் வளநாட்டுத் திருப்பாம்புரம் எனக் கல் வெட்டில் இவ்வூர் குறிப்பிடப் பெறுகிறது. இங்குள்ள

விநாயகர் இராசராசப் பிள்ளையார் எனவழங்கப் பெறுகிறார். முதல் இராசராசன், இராசேந்திரன், திரிபுவன வீரதேவன், மூன்றாம் குலோத்துங்கன், சுந்தரபாண்டியன், சரபோசி ஆகியோர் கல்வெட்டுகள் இத்தலத்திலுள்ளன. திருக்கோயில் கட்டியமை, பரா மரிக்க நிலமளித்தமை முதலியன கல்வெட்டுகளில் காணப் பெறுகின்றன. சரபோசி மன்னர் பிரதிநிதி சுபேதார் இரகுபண்டிதராயன் வசந்த மண்டபம் கட்டினார் எனத் தெரிகிறது. இங்குக் கடும் பஞ்சம் கி.பி. 1209-இல் ஏற்பட்டதாகவும் ஒரு பொற்காசுக்கு 3 படி நெல் விற்றதாகவும் ஒரு வேளாளன் தன் இரண்டு பெண்களை 1000 பொற்காசுக்குத் திருக் கோயிலுக்கு அடிமையாக விற்று விட்டதாகவும் ஒரு கல்வெட்டு கூறுகிறது. 'பண்டு நாம் செய்த பாவங் கள் தீர்ப்பார் பாம்புர நன்னகராரே' என்றும், அவரை வழிபட்டவர் 'சீர்மலிந்து அழகார் செல்வமது ஓங்கிச் சிவனடி நண்ணுவர்தாமே' என்றும் சம்பந்தர் அருளியிருப்பது க்ண்டு அவனை வணங்கி யாவரும் இன்புறலாம். இரா.ச.

திருப்பார்த்தன் பள்ளி: இது சோழ நாட்டு வைணவத் திருப்பதிகளுள் ஒன்று; திரு நாங்கூரில் இடம்பெற்றுள்ளது; தஞ்சை மாவட் டம் சீர்காழி புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து தென் கிழக்கே 10 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இங்குக்கோயில் கொண்டுள்ள திருமால் தாமரையாள் கேள்வன் என்றும், தாயார் தாமரை நாயகி என்றும் பெயர் பெறுவர். மேற்கே திருமுக மண்டலத்தோடு, நின்ற திருக்கோலத்தோடு இறைவன் காட்சி தரு கிறார். விமானம், நாராயண விமானம்; தீர்த்தம் சங்கசரசு. திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாசனம் பெற்றது இத்திருத்தலம். 'கவளயானை' என்னும் தம் பதிகத்தில் (பெரிய திருமொழி. 4-8) தாய்ப் பாசுரமாகத் திருப்பார்த்தன் பள்ளியின் இயற்கை எழிலையும் செயற்கைச் செழிப்பையும் இவர் பாடி யுள்ளார். பொன்.சௌ.

திருப்பாலைத்துறை: இத்தலம் காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள 19-ஆம் சிவத்தலமாகும். அப்பர் பதிகம் மாத்திரம் ஒன்றுள்ளது. தஞ்சை மாவட்டம் பாபநாசம் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து வட கிழக்கே 2 கி.மீ. தொலைவில் இது உள்ளது.

இங்குள்ள இறைவர் பெயர் பாலைவன நாதர். இறைவி பெயர் தவளவெண் நகையாள். 'தவள வெண்ணகை மங்கையோர் பங்கினன்' என அப்பர் குறிப்பிடுகிறார். தாருகாவன முனிவர் ஏவிய புலியின் தோலைப் பெருமான் அணிந்து கொண்ட தலமாகும். பாலை நிலமாயிருந்துளதாதலின் பாலைத் துறை யாயிற்று எனச் சிலர் கூறுவர். பெரிய நெற்களஞ்சிய முளது. அதிலிருந்தே இக்கோயிலின் முன்னைச் சிறப் பினை ஊகித்துணரலாம். முதற் குலோத்துங்கன், விக்கிரம சோழன், இரண்டாம் இராசராசன் மூன்றாம் இராசராசன், மூன்றாம் குலோத் துங்கன் ஆகியோர் கல்வெட்டுகளுள்ளன. திருப்பாலைத் துறை மகாதேவர் என்று கல்வெட்டு இத்தலத்து, இறைவனைக் குறிப்பிடுகிறது. நாள் வழிபாடு, நந்தவனம் முதலியவற்றிற்கு நிவந்தங்கள் விடப் பட்ட செய்திகள் இக்கல்வெட்டுகளிலிருந்து தெரிகின் றன. முதற்குலோத்துங்கன் (45 ஆண்டில்) காலத்தில் நில அளவு செய்யப்பட்டமையும் சோழர்கள் முடி சூடிக் கொள்ளும் விழா தில்லையில் நடைபெற்றமை யும் பல திருமடங்கள் இத்தலத்திலிருந்தமையும் பற்றி இக்கல்வெட்டுகளிலிருந்து சிறப்பாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம். இரா.ச.

திருப்பாவை: ஆண்டாள் என்ற கோதை நாய்ச்சியார் வைணவ ஆழ்வார்களுள் ஒருவர். இவர் பாடிய திருப்பாவை முப்பது பாடல்களையுடையது. இவர் இதனைச் 'சங்கத்தமிழ் மாலை' என்பர். இவர் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் சீவில்லிபுத்தூரில் வாழ்ந் தவர். ஆண்டாள் தான் வாழ்ந்த சீவில்லிபுத்தூரை ஆயர்பாடியாக்கித் தன்னை இடைப் பெண்ணாக்கி வடபத்திரசாயி கோயிலை நந்தகோபன் மாளிகை யாக்கிப் பெருமாளைக் கண்ணனாக்கி ஆயர்குலப் பேச்சும் மரபும் கைவரப் பெற்றுப் பாவை நோன்பு மேற்கொண்டு திருப்பாவை பாடுகின்றாள்.

திருப்பாவை உரையாசிரியர், பெரியவாச்சான் பிள்ளை, 'மார்கழி நோன்புக்கு வேதத்தில் ஆதார மில்லை' என்பர். எனவே, உலக வழக்குத் தழுவியே ஆண்டாள் மார்கழி நோன்பை உள்ளடக்கித் திருப் பாவை பாடினாள். இதனைத் திருப்பாவையும் 'மேலையார் செய்வனகள்' என்று உயர்ந்தோர் வழக் காகச் சுட்டுகிறது. தமிழர் பழக்கமே, பாவைப் பாட்டு உருவாவதற்கு அடித்தளமாகும்.

சங்க காலத்தில் தைந்நீராடல் என்றும் அம்பா வாடல் என்றும் பேசப்படுவனவற்றின் தொடர்ச்சி- வளர்ச்சி-பாவை நோன்பும் பாவைப் பாடலுமாம். மார்கழி முழுநிலவு அன்று தொடங்கும் நீராடல் தைத்திங்கள் முழு நிலவு அன்று முடியும். இது சந்தி ரனைக் கொண்டு மாதங்களைப் பகுத்த போது தைந் நீராடல் என்றும் சூரியனைக் கொண்டு மாதங்களை வரையறுத்த போது இது மார்கழி நீராடல் என்றும் ஆயிற்று.

கன்னிப் பெண்கள் நெய், பால் உண்ணாமல் விடியற் காலை நீராடினர். கண்ணனை அடைவதே நோக்கமாகக் கொண்டு கண்ணுக்கு மை எழுதாதும்

கூந்தலுக்குப் பூச்சூடாதும் கன்னியர் பாவைக்களம் புகுந்தனர். ஆலவட்டம், கண்ணாடி, சங்கு, பறை, கொடிகள், தீபங்கள் ஆகியனவும் நோன்புக்குத் தேவை. இவ்வாறு நோன்பு பற்றியவற்றைப் பெண்ணாகிய ஆண்டாள் விளக்கமாக உரைக்கிறார். திருவெம்பாவை நோன்பை விவரிக்காது நீராடலைச் சிறப்பித்துப் பேசுகிறது.

திருப்பாவையின் முதல் ஐந்து பாசுரங்களில் மார்கழி நீராட மகளிரை அழைத்தல், பாவை நோன்பு முறைகள், பயன், மழையை வேண்டி வாழ்த்தல் ஆகியன இடம் பெறுகின்றன. அடுத்த பகுதி, செல்வம், செயல் பண்புகளில் மகளிரைத் துயில் எழுப்பலும் (6-15) கண்ணனைத் துயிலெழுப்பலும் 'பறை தருதியாகில் மகிழ்வோம்' என்று கேட்டலும் அடங்கும். பிற்பகுதி அம்மகளிரை இறைவன் திருப்பணிக்குத் தகுதியுடையவராகச் செய்வது பற்றியது. இறுதிப்பாட்டுப் பயன் சொல்லி முடிகின்றது.

திருப்பாவையின் முதல் பத்துப் பாசுரங்களுள்ஒவ்வொன்றினால் ஒவ்வொரு ஆழ்வாரையும் ஆண்டாள் துயில் எழுப்புகிறாள் என்றும், திருப்பாவையில் ஆசாரிய மரபினரைத் துயில் எழுப்புகின்றாள் என்றும் உட்பொருள் (சுவாபதேசப் பொருள்) உரைப்பர்.

ஆண்டாளின் திருப்பாவையே எல்லாப் பாவைப் பாடல்களுக்கும் முன்னோடி-வழிகாட்டி. இம்மரபைத் தழுவி நீராடலுக்கு அழுத்தம் கொடுத்துத் திருவெம்பாவையும் பிறபாவைகளும் எழுந்தன. திருப்பாவைப் பாடல்கள் வெண்டளையான் வந்த இயற்றரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பாக்கள். அவை ஏலோரெம்பாவாய்' என்று முடிவன. இதில் ஏலும் ஓரும் அசைநிலை, இவை இறுதிப்பாட்டில் இல்லை. திருப்பாவை உலகியல் தழுவி மகளிர் வாழ்வொடு பிணைந்து எளிய இனிய தமிழில் அமைந்தது. திருப்பாவையின் கருத்து சொற்றொடர், அமைப்பு ஆகியவற்றைத்தழுவி'த்திருவெம்பாவை அமைந்தது.

ஆண்டாள் 'மழைவளம் பெருகுக! பசுச் செல்வம் நிறைக!' என்றுவேண்டி ஏழேழ் பிறவிக்கும்கண்ணனை அடைய வேண்டும் என்று பாடுகிறாள். திருப்பாவைப் பாடல்களை நாள்தோறும் விடியற்காலை எழுந்து ஓதல் வேண்டும், இயலவில்லையேல் 'சிற்றம் சிறுகாலை' என்ற பாசுரத்தையேனும் நித்தம் ஓதவேண்டும் என்பது வைணவ மரபு.

தாய்லாந்தில் (சயாம்) முடிசூட்டு விழாவிலும் இலே-சின்-சா என்ற திருவிழாவிலும் திருப்பாவை தமிழ் மந்திரமாக 'உலோரி பாவாய்' என்ற பெயரில் ஓதப் பெறுகிறது. தமிழ் நாட்டிலும் மார்கழித் திங்களில் திருப்பாவை நாள்தோறும் ஓதப் பெறுகிறது. இதனால் பாவைப்பாடல்கள் மக்கள் இலக்கியமாய் உரையுடன் பலரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

தெ.சொ.

திருப்பாற்கடல்: 'திருப்பாற்கடல்' பொதுவாகத் 'தெய்வத்தன்மை பொருந்திய கடல்', 'பாலால் நிறைந்த கடல்' என்னும் பொருளினது. பொதுவாக இந்தியப் புராணங்களில் இது பற்றிய குறிப்புப் பலஇடம் பெற்றுள்ளன. 'மாக்கடல்' (சமுத்திரம்) ஏழனுள் இதனையும் ஒன்றாகக் கருதுவர். இதனைத் தேவரும் அசுரரும் கடைந்து அமுதம் வரவழைத்தனர் என்றும், தேவர் பொருட்டுக் கார்த்தவீரியன், வாலி முதலியோரும் இதனைக் கடைந்துளர் என்றும், இதனைப்பசித்துஅழுத குழந்தை உபமன்னியுவிற்காகச் சிவபெருமான் அளித்தனரென்றும், இதனைக் கடைந்த போது எழுந்த ஆலகால நஞ்சினையுண்டு சிவபெருமான் உலகைக் காத்தனர் என்றும், இதன்கண் திருமால் பள்ளிகொண்டுள்ளார் என்றும் புராணங்கள் கூறும்.

சிறப்பாக, திருமாலுக்குரிய நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளுள் இதனையும் ஒன்றாகக் கொள்ளுதல் வைணவ மரபு. வடநாட்டுத் திருப்பதிகள் பன்னிரண்டனுள் இதுவும் ஒன்று. இது வட துருவத்திற்கும் அப்பால் இருப்பதாகக் கூறப்பெறுகின்றது. பருவுடலோடு மானிடர் செல்ல இயலாத இடம் என்றும், தேவர், முனிவர், யோகியர் போன்றோர் நுண்ணுடல் கொண்டு செல்வர் என்றும் வைணவ புராணங்களும் திவ்விய பிரபந்தப் பாசுரங்களும் குறிப்பிடும். திருமால் இந்த உலகைப் படைத்துக்காத்து அழிக்கும் செயல் நிகழ்த்துவதற்கும் உயிர்கட்கு உரியனவற்றை ஈந்து தீயனவற்றை நீக்கிப் போற்றும் பொருட்டும் அன்பர்களுக்கு அருள்சுரப்பதற்கும் திருமால் பிறப்பெடுக்கும் நிலை (அவதாரம்) இங்கேயே நிகழ்வதாகவும் வைணவத் தத்துவம் குறிப்பிடும். 'பாலோடை (Milky Way) என வழங்கப்பெறும் விண்மீன்கள் கூட்டத்தைத் தான் பாற்கடல் என வழங்கியதாக முனைவர் ந.சுப்பு ரெட்டியார் கருதுகிறார். பொன்.சௌ.

திருப்பாற்றுறை: இது சோழநாட்டில் காவியின் வடகரையிலுள்ள 59 ஆம் சிவத்தலமாகும். திருவானைக்காவிலிருந்து கிழக்கே 8 கிலோமீட்டர் தொலைவில் இது இருக்கிறது. இத்தலத்திற்குச் சம்பந்தர் பதிகம் ஒன்று மாத்திரம் உள்ளது. சுவாமி பெயர் திருமூலநாதர், மூலநாதேசுவரர்; அம்பிகை பெயர் மோக நாயகி, மேகவாம்பிகை என்பனவாம். திருக்குளம் ஒன்றுண்டு. மார்க்கண்டேய முனிவர் சிவபூசைக்குப் பால்கிடைக்காமையால், பெருமான் பால் பெருகச் செய்தாராம். அதனால் பால்துறை என்ற பெயரேற்பட்டது. இப்பொழுது திருப்பாலத்

துறை என மக்கள் வழங்குகின்றனர். இத்தலத்திற்கு 16 கல்வெட்டுகள் கிடைத்துள்ளன. முதற் பராந்த கன், பரகேசரி வர்மன் விக்கிரமசோழன், இராசரா சன், இராசேந்திர சோழன் முதலியோர் காலக் கல் வெட்டுகள் இவை. கல்வெட்டில் கொள்ளிடத்துத் தென் கரை நாட்டுப் பிரமதேயமான உத்தமசீலிச் சதுர்வேதி மங்கலத்துத் திருப்பால்துறை என இத்தலம் காணப் படுகிறது. கல்வெட்டில் பெருமானை திருப்பால்துறை மகாதேவர், திருப்பால் துறை நாயனார், திருப்பால் துறை உடையார், ஆதிமூலேசுவரர் என்று குறிப் பிட்டுள்ளனர். திருநாவுக்கரசர் திருமடம், ஆண்டார் எம்பிரானார் மடம் என்ற இலிங்கிய சந்தானத்து மடம், திருவானைக்கா திருஞான சம்பந்தர் மடம், நாற்பத் தெண்ணாயிரர் மடம் முதலிய இருந்தமை யும் அவற்றிற்கு நிலம் வழங்கியமையும் கல்வெட்டில் காணலாம். கோயிலுக்கு விளக்கெரிக்கநிலம், பசு, ஆடு முதலியன விட்டதாகவும் தெரிகிறது. 'பத்தர், மன்னிய பாற்றுறை மேவிய, பத்து நூறு பெயரனைப் பத்தன் ஞானசம்பந்தனது இன்தமிழ், பத்தும் பாடிப் பரவுமே' என்பது ஞானசம்பந்தர் மக்களுக்கு நல்கிய அறிவுரையாகும். இப்பதிகம் முழுதும் அகப்பொருள் துறைவிரவிச் சிறந்துள்ளது. இரா.ச.

திருப்பிருதி: ஆழ்வார்களும் அடியவர்களும் இதனைப் பிருதி, திருப்பிருதி என வழங்கியுள்ளனர். வடநாட்டு வைணவத் திருப்பதிகளுள் இது இடம் பெற்றுள்ளது. இதற்கு 'நந்தப்பிரயாகை', 'சோசி மடம்' என்னும் பெயர்களும் உள. உத்தரப் பிரதேசத் தில் அல்மோரா இரயில் நிலையத்திலிருந்து ஏறக் குறைய 200 கி.மீ. தொலைவில் இத்திருத்தலம் உள்ளது. கடல் மட்டத்திலிருந்து ஏறத்தாழ 1000.மீ. உயரத்தில் உள்ளது இவ்வூர். இங்கு அழகானந்தா, மந்தாகினி என்னும் இரண்டு நதிகள் கூடுகின்றன. இங்குத் திருமேனி கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள திரு மால் பரமபுருடன் என்றும், தாயார் பரிமளவல்லி நாச்சியார் என்றும் வழங்கப் பெறுவர். பாம்பணை யில் கிடந்த திருக்கோலத்தில் இறைவன் காட்சி தரு கின்றார். விமானம், கோவர்த்தன விமானம்; தீர்த் தம் மானச சரசம்.

குளிர் காலத்தில் ஆறு மாதகாலம் பத்ரி நாராய ணன் கோயிலுக்குச் சென்று சேவிக்க முடியாதாகை யால், அங்குக் குடிகொண்டுள்ள உற்சவத் திரு மேனியை இங்குக் கொண்டு வந்து வழிபாட்டிற்கென வைத்திருப்பது வழக்கமாக உள்ளது. ஆதிசங்கராச் சாரியார் நிறுவிய சோதிர் மடத்தில் நரசிம்ம சாலிக் கிராமம் உள்ளது. இங்கு வருவோர் இதனை வழிபடு கின்றனர். இத்திருப்பிருதியின் இயற்கை எழிலையும் இயங்குகின்ற காட்டு விலங்குகளின் இயல்பையும் திரு மங்கையாழ்வார் 'திருப்பிருதி' பதிகத்தில் நெஞ்சொடு கிளத்தல் போக்கில் பாடுகின்றார். 'ஆலி மாமுகி லதிர்தர அருவரை அகடுறமுகடேறி, பீலிமயில் நடஞ் செயும் தடஞ்சுனைப் பிருதிசென் றடை நெஞ்சே! என்பன அப்பதிக அடிகள். பொன்.சௌ.

திருப்புகலூர் சோழநாட்டில் காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள சிவத் தலங்களுள் 75-ஆம் தலம். தஞ்சை வாவட்டத்தில் நன்னிலம் புகை வண்டி நிலையத்திற்குக் கிழக்கே 7 கி.மீ.தொலைவில் உள்ளது. கோவிலைச் சுற்றிலும் அகழி. இவ்வகழியைத் தென் பக்கத்தே சிறிது தூர்த்து வழி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இறைவனின் திருப்பெயர் கோணப்பிரான் (அக்கினீ சுவரர்); இறைவியின் திருப்பெயர் கருந்தாழ் குழலி. இறைவனுடைய உருவம் சற்றே சாய்ந்து காணப்படு கிறது. திருஞான சம்பந்தர் 2 பதிகங்களும், திரு நாவுக்கரசர் 5 பதிகங் களும் சுந்தரர் ஒரு பதிகமும் பாடியுள்ளனர்.

அப்பரடிகள் நெடுங்காலம் உழவாரப் பணிபுரிந்து 'புண்ணியா உன்னடிக்கே போதுகின்றேன், பூம்புக லூர் மேவிய புண்ணியனே' என்று கூறி இறைவனோடு இரண்டறக் கலந்த திருத்தலம் இது. அப்பர் சுவாமி களின் திருவுருவம் விநாயகருக்கு அருகே உள்ளது. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் 'கொடுக்கிலாதானைப் பாரியே என்று கூறினும் கொடுப்பாரிலை' என்று பாடியதும் இத்தலத்தில்தான். இறைவனுக்குப் பூமாலை கட்டித் திருத்தொண்டு புரிந்த முருக நாய னார் பிறந்த தலமும் இதுவே. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமி கள் உறங்கியபொழுது தலைக்குக்கீழே வைத்துப் படுத்திருந்த செங்கற்களெல்லாம் பொற்கட்டிகளா யினவும் இத்தலத்தின் கண்ணேதான். இக்கோயிலுக் குள் புகலூர் வர்த்தமானேச்சுரம் என்ற தலமும் உள் ளது. அ.வி.

திருப்புகழ்: சந்தப் பாடல்களால் ஆகிய நூல். இதனைப் பாடியருளியவர் அருணகிரிநாதர். சந்தச் சிறப்போடு தொங்கல் ஒன்றும் அமைய அப்பாடல் கள் விளங்குகின்றன. மிகப் பெரும்பாலான பாடல் கள் 'பெருமாளே' என்று முடிவன.

திருப்புகழ் என்னும் சொற்றொடர் சுந்தரர் தேவாரத்தில் ஆளப்படுகிறது. 'திருப்புகழ் விருப்பால் பாடிய அடியேன்' என்னும் அடி திருமுல்லைவாயில் தேவாரத்தில் காணப்படுகிறது.பொதுவாக இறைவன் புகழைக் குறிக்கும் 'திருப்புகழ்' என்னும் சொல் பின்னர் அருணகிரி நாதரின் சந்தப் பாடல்களுக்குப் பெயராக அமைந்தது. அதன்பின்னர்க் காலப்போக் கில் பேச்சுவழக்கில் பெருகிச் சந்தப் பாவாக அமைந்து

தொங்கலுடன் விளங்கும் எல்லாப் பாடல்களையும் குறிப்பதாயிற்று. சான்று: பஞ்சரத்தினத் திருப்புகழ்.

'கல்வியிற் பெரியவன் கம்பன்' என்பதுபோல 'வாக்கிற் கருணகிரி' என்னும் சிறப்பு திருப்புகழ்ப் பாடல்களால் அருணகிரிநாதருக்கு ஏற்பட்டது. ஆழ்ந்த பொருள் அமைதி, பொருளுக்கேற்ற சந்தம், தடையில்லா நடை ஓட்டம், இசையின்பம், தாளக் கட்டு ஆகிய இத்தனைக்கும் திருப்புகழ் இலக்கியமாக இலங்குகின்றது.

அருணகிரிநாதர் பாடிய திருப்புகழ்ப் பாடல்களில் இப்போது கிடைத்து அச்சேறியவை 1307. அவற்றில் 1008 வகையான சந்தங்கள் உள்ளன என்று டாக்டர் செங்கல்வராய பிள்ளை காட்டியுள்ளார்.

முருகன் கோயில்களில் ஓதுவார்களாலும், இசையரங்குகளில் சில இசைவாணர்களாலும் பாடப்பட்டு வந்த திருப்புகழ்ப் பாக்களின் இசையிலும், நுட்பத்திலும் ஈடுபட்டு அவற்றை முழுவதும் திரட்டும் ஆவல் கொண்டு பெருமுயற்சியால் வெற்றிகண்டு அவற்றை முதன்முதலில் அச்சேற்றி உலகிற்கு அளித்த வள்ளல் வ.த. சுப்பிரமணியபிள்ளை (கி.பி. 1846–1909) ஆவர். அப்பாடல்களுக்கு அரிதின் முயன்று பொழிப்புரையும், ஒப்பீட்டுப் பகுதிகளும், தக்க மேற்கோள்களும், அரிய விளக்கங்களும் காட்டிக் கற்போருக்கு எளிமைப்படுத்தி உதவிய பெருமை அவர்தம் தவப்புதல்வர் டாக்டர் வ.சு.செங்கல்வராய பிள்ளையினைச் (1883–1971) சாரும். அவர் சைவத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டு உள்ளதைப் போல் முருகப்பெருமானுக்கும் திருப்புகழ் முதலாய நூல்கள் உள்ளன என்பதை 'முருகவேள் பன்னிரு திருமுறை' எனப் பெயரிட்டு வகுத்துக் கொடுத்தார்.

திருமுருகாற்றுப் படையில் நக்கீரர் பாடிய ஆறு தலங்களையே அருணகிரிநாதரும் திருப்புகழில் போற்றுகின்றார். தேவாரத்தில் உள்ளது போல 'சேத்திரக் கோவைப்பாடல்' ஒன்றும் உள்ளது. அதன் ஈற்றடியில் 'உலகெங்கும் மேவிய தேவாலயந்தொறும் பெருமாளே' எனப்பாடியுள்ளது திருப்புகழ்ப் பாடல்களுள் முடிமணியாக உள்ளது. எந்தத் தலத்தையும் குறிக்காத பொதுப்பாடல்கள் 310 உள்ளன.

வயலூரில் உள்ள பொய்யாக் கணபதி, முருகன் திருஉருவச் சிறப்பையும் வயலூரையும் வைத்துத் திருப்புகழ் பாடுக என்று அருளியதால் திருப்புகழ்ப் பாடல்களில் வயலூர் பற்றிய குறிப்புகள் பல பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. ஆயினும், திருப்புகழைத் தவிர அருணகிரிநாதர் பாடிய கந்தரலங்காரம், கந்தர் அனுபூதி, கந்தரந்தாதி, திருவகுப்பு ஆகிய நூல்களில் வயலூர் குறிப்பிடப்படவில்லை.

திருஞானசம்பந்தர் முருகனின் அவதாரம் என்னும் கொள்கை திருப்புகழ், கந்தரந்தாதி ஆகியவற்றில் மட்டிலுமே காட்டப்பட்டுள்ளது. பிற நூல்களில் இது இடம் பெறவில்லை.

திருப்புகழில் வடசொற்கள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. எனினும் சந்த இசையால் தமிழ்ச் சொல்லோடு அவை கலந்து இனிய ஓசை நயமுண்டாக்குகின்றன. அருணகிரிநாதர் வாழ்ந்த காலச் சூழ்நிலை இவ்வாறு மிகுந்த வட சொல்லாட்சிக்குக் காரணமாயிற்று. வடசொல் மட்டுமன்றிச் சபாசு, சலாம் போன்ற பிறமொழிச் சொற்களையும் அவர் தக்க இடங்களில் திருப்புகழில் கையாண்டுள்ளார்.

திருப்புகழ்ப் பாடல்களில் பழனித் தலம் பற்றிய பாடல்கள் மிகுந்துள்ளன. அருணகிரிநாதர் பலகாலம் அப்பதியில் வாழ்ந்திருத்தல் வேண்டும்.

திருப்புகழ் சொற்சுவை, பொருட்சுவை, பத்திச் சுவை ஆகிய மூன்றிலும் சிறந்த நூல். இந்நூலின் பெருமைக்கு மற்றொரு காரணம் இதில் காணப்படும் சமரசப்போக்கு. திருமால், சிவன், பார்வதி, கணபதி ஆகிய கடவுளரையும் சிறப்பித்துப் பாடி முருகனுடன் உறவு காட்டி முடிவது திருப்புகழின் சிறப்பு. மேலும் திருப்புகழ்ப் பாடல்களில் முற்பகுதி விண்ணப்பமாகவும், பிற்பகுதி அதனை ஏற்பதற்குரிய முருகனின் பெருமைக்குரியதாகவும் அமைந்துள்ளன.

தமிழ் அகப்பாடல் மரபுக்கு ஏற்பத் திருப்புகழ்ப் பாடல்களில் சில தலைவி, செவிலி, தோழி ஆகியோர் கூற்றாகவும் அமைந்துள்ளன. திருவிடைமருதூர்க்குரிய 'அறுகுநுனி பனியனைய' என்னும் திருப்புகழ் வாழ்க்கையின் தொடக்கம் முதல் இறுதிவரை காட்டும் சிறப்புடையது. சிவபெருமானுக்குவப்பான தேவாரப் பதிகங்களைப் போல் முருகப்பெருமானுக்குத் திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் உவப்பானவை ஆகும்.

ஜி.ஆர்.கி.

திருப்புட்குழி, காஞ்சீபுரத்திலிருந்து 11 கி.மீ. மேற்கே சென்னை–வேலூர் சாலையில் உள்ள வைணவத்தலம். விசயராகவப் பெருமாள் மரகதவல்லித் தாயாருடன் விசயகோடி விமானத்தில் வீற்றிருந்த திருக்கோலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறார்; இங்குச் சடாயுவுக்குக் காட்சி தந்தார். மூலவர் தமது தொடையின்மேல் சடாயுவை வைத்துக்கொண்டு அருள் செய்யும் நிலையில் எழுந்தருளியிருக்கிறார். அந்தத் தாபத்தைத் தாங்க முடியாத சீரீதேவியும் பூதேவியும் இடம் வலமாக மாறி எழுந்தருளியுள்ளனர். சீதையைத் தேடச் சென்ற இராமபிரான் இங்குச் சில காலம் தங்கியிருந்தாரெனவும், அப்போது

சடாயுவுக்குத் தருப்பணம் செய்து சுவர்க்கமளிக்கச் சடாயு தீர்த்தத்தை உண்டாக்கினார் எனவும், ஆகவே இத்தலம் 'திருப்புட்குழி' என்று பெயர் பெற்றதெனவும்புராணம் கூறுகிறது. இராமானுசரின் குருவான யாதவப் பிரகாசர் இவ்விடத்தில் தான் சீடர்களுக்குப் பாடம் கற்பித்து வந்தார். நம்பிள்ளை யின்மாணவராய் ஆழ்வாராசாரியர்களின் வரலாற்றை விளக்கும் 'ஆறாயிரப்படி குரு பரம்பராப்பிரபாவம்' என்னும் நூலை இயற்றியவரான பின்பழகிய பெரு மாள் சீயர் அவதரித்த தலமும் இதுவே. திருமங்கை யாழ்வார் இத்தலத்தைப்பாடியுள்ளார்.'மரகதத்தைப் புட்குழி எம்போரேற்றை' என்கிறார் ஆழ்வார். எம் பெருமானின் வடமொழித் திருநாமமாகிய 'விசய ராகவன்' என்பதைஆழ்வார் செந்தமிழில் 'போரேறு' என்று குறிக்கிறார். இந்தப் பெருமாளுக்காக அமைக்கப்பட்ட குதிரை வாகனம் உண்மையான குதிரையைப் போலவே அசையும் உறுப்புகள் கொண் டது. எஸ்.கி.

திருப்புத்தூர்: இது பாண்டி நாட்டிலுள்ள பாடல் பெற்ற சைவத் தலங்கள் பதினான்கனுள் ஆறாம் தலமாகும். இத்தலத்திற்குச் சம்பந்தர் பதிகம் ஒன்றும் திருநாவுக்கரசர் பதிகம் ஒன்றுமாக 2 பதிகங் கள் உள்ளன. இது காரைக்குடியிலிருந்து 24 கி.மீ. தொலைவில் மேற்கிலுள்ளது. இங்குள்ள கோயில் திருத் தளி எனப் பெயர் பெறும். அதனால் இங்குள்ள இறை வன் பெயர் புத்தூரீசர், திருத்தளிநாதர் எனக் கூறுவர். கல்வெட்டுகளில் திருக்கல்தளிப்பட்டார், திருத்தளிப் பரமேசுவரர், திருத்தளியுடைய பரமேசுவரர், திருத் தளி ஆண்ட நாயனார் என்னும் பெயர்கள் காணப் பெறுகின்றன. இறைவி பெயர் சிவகாமி அம்மை என் பதாம். கல்வெட்டில் திருக்காமக் கோட்டமுடைய நாச்சியார், திருப்பள்ளியறை நாச்சியார் என்றுகாணப் பெறுகிறது.'திருப்புத்தூரில் திருத்தளியான் காண்' என் பது அப்பர் திருவாக்கு. இறைவன் இறைவி கோயில் நடுவிலுள்ள பைரவர் சந்நிதி சிறப்புவாய்ந்தது. ஆனந்தக் கூத்தர், சிவகாமியம்மைகற்சிலைகள் மிகவும் அழகானவை. தல மரம் கொன்றையாகும். திருத்தளித் தீர்த்தமும், சிவகங்கையும் புனித தீர்த்தங்களாம். திரு மாலுக்கும் சந்நிதி உண்டு.உமாதேவியும் இலக்குமியும் பூசித்துப் பேறு பெற்றதாகப் புராண வரலாறு கூறும். இக்கோயிலில் 51 கல்வெட்டுகள் உள்ளன. அவற்றி லிருந்து பல உண்மைகள் புலப்படுகின்றன. கைலாச முடையார், ஆதித்தீசுவர முடையார் கோயில்கள் இருந்தனவெனத் தெரிகிறது. விசய நகர அரசன் வீரப் பிரதாப அச்சுத தேவ மகாராயர் பைரவருக்கு நில மளித்த வரலாறும் கல்வெட்டிலிருந்து உணரலாம். ஒரு தேவரடியாள் விக்கிரம பாண்டியன் 12-ஆம் ஆட்சி யாண்டில்,திருநாவுக்கரசர் சிலை பிரதிட்டை செய்து பொன் அளித்த செய்தியும் தெரிகிறது. திருஞான சம் பந்தர் திருமடம், திருத்தொண்டத் தொகைத் திரு மடம், ஒரு சைவமடம் முதலியன இருந்தவிவரங்களை யும் காணலாம். மேலும் அங்காளம்மன்கோயில், நின்ற நாராயணப் பெருமாள் கோயில் முதலிய கோயில்கள் இருந்த விவரமும் தெரிய முடிகிறது. மாறவர்மன் சுந்தர பாண்டியன் (கி.பி.1214-35) வீரபாண்டியன், விசய நகர அரசர் கிருட்டிணப்ப தேவ மகாராசன் முதலிய அரசர்கள் பலரின் கல்வெட்டுகளினால் பல உண்மைகளைஅறிய முடிகின்றது. இப்போது இக் கோவில் திருவண்ணாமலை ஆதீனம் குன்றக்குடியடி கள் பராமரிப்பில் நன்கு விளங்குகின்றது. இரா.ச.

திருப்புல்லாணி: இது, வைணவத்திருப்பதிகள் 108-இல் ஒன்று. இத்தலம் இராமநாதபுரத்துக்குத் தெற்கே 9½ கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இங்குக் கல் யாண சகந்நாதப் பெருமாள் பத்மாசனித் தாயா ருடன் கல்யாணவிமானத்தில் நின்ற திருக்கோலத்தில் விளங்குகிறார். பெருமாள் பெயர் தெய்வச் சிலை யார் என்றும் தாயார் பெயர் தெய்வச் சிலை நாச் சியார் என்றும் கூறப்படும். தருப்ப சயனம் எனப் பொருள்படும் 'புல்லணை' எனும் சொல் புல்லாணி எனத் திரிந்தது. சீதாபிராட்டியை மீட்பதற்காக இலங்கை செல்ல விரும்பிய இராமபிரான் பூமியில் தருப்பைகளைப் பரப்பி,அவற்றின்மீது உறங்கியிருந்து கடலரசனிடம் சரணாகதி செய்து வழி விடும்படி வேண்டினார். அதனை நினைவூட்டும் வகையில் இங்கே தருப்பசயனஇராமர் எழுந்தருளியிருக்கிறார். கடலரசன் இராமனிடம் பணிந்து சென்ற இடமாத லால் இது புனிதமான கடற் கட்டமாகப் போற்றப் படுகிறது. குழந்தைப் பேறு இல்லாதவர்கள் இங்கே கடல் நீராடி வழிபட்டால் அவர்களுக்கு மகப்பேறு ஏற்படுமென்பது புராண வரலாறு. இங்குள்ள தீர்த் தம் சக்கர தீர்த்தம் எனப்படும்.

இத்தலத் திறைவனை அனுபவித்த திருமங்கை யாழ்வார், பெரியதிருமொழி ஒன்பதாம் பத்தில் பெரு மானுக்கு இரண்டு பதிகங்களைப் பாமாலையாகச் சூட்டியுள்ளார். நாயகனான எம்பெருமான் வரக் காணாமையாலே ஆற்றாமை மிக்கு நோவுபடும் பிராட்டி நிலையை அடைந்து ஆழ்வார் பாடும் பதி கம் அகத்துறைப் பாடலமைதி கொண்டு விளங்கு கிறது. பிள்ளைப் பெருமாளையங்கார் 'புல்லாணி மாலின் கீர்த்தியல்லது மற்றையோர் புகழ் என் செவிக்கு வலிய இரும்பாணி போன்றது' என்கிறார். எஸ்.கி.

திருப்புலியூர்: மலைநாட்டு வைணவத் திருப்பதி களுள் இத்திருப்புலியூரும் ஒன்றாகும். கொல்லம் இரயில் நிலையத்திலிருந்து வடகிழக்கே ஏறக்குறைய

100 கி.மீ. தூரத்தில் இத்திருத்தலம் அமைந்துள்ளது. இத்திருத்தலத்தை நம்மாழ்வாரும் திருமங்கையாழ்வாரும் மங்களாசாசனம் செய்துள்ளனர். இங்குக் குடிகொண்டுள்ள திருமால் திருநாமம் மாயப்பிரான்; திருத்தாயார் பொற்கொடி நாச்சியார். திருமால் நின்ற திருக்கோலத்தில் இங்குக் காட்சி தருகிறார். விமானம் புருடோத்தம விமானம்; தீர்த்தம் பூஞ்சுனை தீர்த்தம்.

'கருமாணிக்க மலை' என்னும் தம் திருப்பதிகத்தில் இக்குட்டநாட்டுத் திருப்புலியூரின் இயற்கை அழகைப் பலவாறு பாடி மகிழ்கிறார் ஆழ்வார். 'வளமார்ந்த வெற்றிலைக் கொடி தழுவ, விம்மிப்புடைத்த இளந்தாள்களையுடைய கமுகந் தோப்பில், பெரிய இலைகளையுடைய வாழை மரங்கள் அளித்த கனிகளைச் சுற்றி மணம் பரப்பிக் கூரிய, புல்லிய ஓலைகளையுடைய தென்னந் தோப்பில் தென்றல் உலாவும் குளிர்ந்த திருப்புலியூர்' என்று நம்மாழ்வார் ஊர் வளத்தையும் ஏர்வளத்தையும் அகத்துறைப் பாங்கில் பாடி உருகுகிறார்.

பொன்.செள.

திருப்புள்ள மங்கை: இது சோழ நாட்டில் காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள பதினாறாம் சிவத்தலமாகும். இது அய்யம்பேட்டையிலிருந்து மேற்கே 3 கி.மீ. தொலைவிலுள்ளது. இத்தலத்திற்குச்சம்பந்தர் பதிகம் மாத்திரம் ஒன்றுள்ளது. சுவாமிபெயர் ஆலந்துறை நாதர், பிரமபுரீசர், பசுபதிநாதர்; அம்பிகை பெயர் அல்லியங்கோதை, பல்வளை நாயகி, செளந்தர நாயகி என்பவை. இவ்வூரில் கோபுரத்தில் கழுகுகள் நிறைந்துள்ளமையால் புள்ளமங்கை எனப் பெயரேற்பட்டது என்று கூறுவர். இங்குள்ளகோவிலுக்கு ஆலந்துறை என்பது பெயராகும். இவ்வூரை இப்போது மக்கள் பசுபதிகோயில் எனக் கூறுகின்றனர். ஏழு கன்னிகளும் ஏழூர் மூர்த்திகளைப் பூசித்ததாகவும் அவர்களுள் சாமுண்டி இத்தலத்திறைவனை வழிபட்டதாகவும் பெரியோர் கூறுவர். பிரமன் பூசித்ததால் இத்தலத்திற்குப் பிரமபுரி எனவும் ஒரு பெயருண்டு. திருச்சக்கரப்பள்ளி என்னும் தலத்திலிருந்து அங்குள்ள பெருமான் பங்குனி உத்திரம் கழித்த மறுநாள் ஏழு கன்னிகள் பூசித்த ஏழூர்களையும் சுற்றி வருவார். இறுதியாகத் திருப்புள்ளமங்கை வந்தபின் சக்கரவாகேசர் தம்மூராய திருச்சக்கரப் பள்ளிக்குச் சென்று விடுவது வழக்கம். ஆகவே ஏழூர்ச்சுற்று விழாவில் இத்தலமும் ஒன்றாகும். சக்கரப் பள்ளியை ஒட்டி ஆண்டுதோறும் இவ்விழா நிகழ்வதுண்டு. இத்தலத்திற்குத் தீர்த்தம் கங்கையிற் புனித மாயகாவிரியாறே. 'திருவாலந்துறையானவன் அறையார் கழல் தொழுமின் துதிசெய்தே' 'கடியார் மலர் புனல் கொண்டு தன் கழலே தொழுதேத்தும் அடியார் தமக்கு இனியான் இடம் ஆலந்துறையதுவே' எனப் பலவாறு சம்பந்தர் இங்குள்ள பெருமானைப் பாடிப் பரவுவதுடன் மக்களையும் அவனை வழிபட்டுய்ய ஆற்றுப் படுத்துகிறார். இத்திருக் கோயிலில் 13 கல்வெட்டுகள் உள்ளன. இத்திருக் கோயிலைப் பற்றிய ஆங்கில வரலாறுகள் கூட உண்டு.

இரா.ச.

திருப்புள்ளிருக்கு வேளூர்: 'திருப்புள்ளிருக்கு வேளூர்' என்பது இந்நாளில் 'வைத்தீசுவரன் கோயில் என வழங்குகிறது. மயிலாடுதுறை, சீர்காழி நெடுஞ், சாலையில் இவ்வூர் அமைந்துள்ளது. தஞ்சை மாவட்டம் காவிரியின் வடகரையில் இவ்வூர் அமைந்துள்ளது. புள் என்பது பறவை என்னும் பெயரில் சடாயு என்னும் பறவையைக் குறித்தது. சம்பாதி என்பதும் ஒரு பறவையின் பெயர். இவ்விரு பெயர்களையும் உள்ளடக்கியதாகப் 'புள்' என்பது விளங்குகிறது. இருக்கு என்பது வேதம் எனப் பொருள்படும். வேள் என்பது முருகனைக் குறிக்கும். புள்ளும், இருக்கும், முருகனும் வழிபட்ட தலமாதலால் இப் பெயர் பெற்றது என்பது புராணங்கள் கூறும் செய்தியாகும். சிவபெருமான் முருகனுக்கு வேல் தந்த தலம். இவ்வூர்த் தல மரம் வேம்பு. இக்கோயிலின் திருக்குளம் 'சித்தாமிருத தீர்த்தம்' எனப்படும். இத்தலத்தில் விபூதி குண்டம் ஒன்று இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வூர் முருகனுக்கு முத்துக் குமார சுவாமி என்பது பெயர். இம் முருகன் பெயரால் குமரகுருபரர் பிள்ளைத் தமிழ் ஒன்றைப் பாடியுள்ளார். இவ்வூர் இறைவனுக்கு 'வைத்திய நாதர்' என்பதும் இறைவிக்குத் 'தையல் நாயகி' என்பதும் பெயர். இவ்வூர் இறைவனை வழிபட்டுப் பேறெய்தியவர்களுள் சூரியன் செவ்வாய், இராம இலக்குவர், அனுமான் முதலியோர் குறிக்கத் தக்கவர்கள்.

இத்திருக் கோயிலைத் தருமபுர ஆதீனத்தார் நிருவகித்து வருகின்றனர். கார்த்திகை தோறும் பல்வேறு இடங்களிலிருந்தும் இத் திருக்கோயிலுக்குப் பெருந்திரளான மக்கள் வந்து வழிபடுகின்றனர். திருஞான சம்பந்தரும், திருநாவுக்கரசரும் போற்றிய திருத்தலமாக இது விளங்குகிறது. திருஞான சம்பந்தர் இரண்டாம் திருமுறையில் ஒரு பதிகத்தால் வழிபட்டுள்ளார். (பதிக எண் 179) 'கள்ளார்ந்த' என்று தொடங்குகின்ற பதிகமே ஞானசம்பந்தரால் பாடப்பட்டதாகும். திருநாவுக்கரசர் ஐந்தாம் திருமுறையில் (பதிக எண் 192) 'வெள்ளெருக்கு அரவம்' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தால் வழிபட்டுள்ளார். இக்கோயில் திருப்பணி பற்றியும் குடமுழுக்குப் பற்றியும் பிற குறிக்கத்தக்க செய்திகள் பற்றியும் காணப்படும் கல்வெட்டுகள் பல இங்கே காணப்படுகின்றன.

சு.சா.

திருப்புளிங்குடி: சிரீவைகுண்டத்திலிருந்து சுமார் மூன்று கி.மீ. தொலைவில் உள்ள வைணவத் தலம் திருப்புளிங்குடி. இங்கு வேதசார விமானத்தில் காய்சினவேந்தன் என்ற திருநாமத்துடன் மலர்மகள் நாச்சியாரோடு புசங்கசயனமாக எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கிறான். புளிங்குடிவல்லி என்ற சிறிய உற்சவத்தாயாரும் இங்குள்ளார். இங்கு வருணன், நிருதி, தருமராசா ஆகியோருக்குக் காட்சிதந்தார். மூலவரான எம்பெருமானின் திருவயிற்றிலிருந்து தாமரைக் கொடி தனியாகக் கிளம்பிச் சென்று சுவரிலுள்ள பிரமனின் தாமரை மலருடன் சேர்ந்து கொள்ளுமாறு இங்கு அமைத்திருப்பது சிறப்பு.

இத்தலத்தை நம்மாழ்வார் பத்துப் பாட்டுகளால் மங்களாசாசனம் செய்துள்ளார். எல்லா உறவுமான திருப்புளிங்குடி எம்பெருமான் தமக்காக அங்கு இருப்பதாகவும், தாம் அங்குச் சென்றால் உறவினர்க்குச் செய்ய வேண்டியவற்றையெல்லாம் எம்பெருமான் செய்வான் என்றும் எண்ணி, நம்மாழ்வார் திருப்புளிங்குடி சென்றார். ஆனால், எம்பெருமான் குளிர நோக்குதல், வரவேற்றல், ஒரு வார்த்தை சொல்லுதல் ஒன்றும் செய்திலன். ‘அவன் உறவினர்க்குச் செய்ய வேண்டியதைச் செய்யத் தவறமாட்டான். சிறிது தாமதித்துப் பார்ப்போம்’ என்று தேறுதலடைந்து, அவன் சயனித்திருக்கும் இருப்பில் ஆழங்காற்படுகிறார். ‘கிடந்த நாள் கிடந்தாய் எத்தனை காலம் கிடத்தி உன் திருவுடம்பு அசைய’ என்றும் ‘இங்கே என்றைக்கு வந்து சயனித்தானோ அன்று முதல் இன்று வரை ஒரே மாதிரியாக ஆடாதே அசையாதே சயனித்திருக்கிறானே? இது என்ன கிரமமோ?’ என்றும் எண்ணுகிறார் ஆழ்வார். திருவாய்மொழி ஒன்பதாம் பத்து இரண்டாம் பதிகமான ‘பண்டைநாளாலே’ என்ற பதிகத்தில் ஆழ்வார் ‘எம்பிரானே தேவரீரும் பிராட்டிமாரும் கூடி எழுந்தருளியிருக்கும் இருப்பை அடியேனுக்குக் காட்டியருளவேணும்; தாமரைக் கண்களால் குளிர நோக்கியருளவேணும்; என் முன்னே நாலடி உலாவியருளவேணும்; வடிவிணையில்லா மலர்மகளும், நிலமகளும் பிடிக்கும் மெல்லடியைக் கொடுவினையேனாகிய நானும் பிடிக்கும்படியாக என்னை உன்பால் அழைத்துக் கொள்ளவேணும்; அல்லது நானிருக்குமிடம் வந்தருளவேணும்’ என்றெல்லாம் திருப்புளிங்குடி எம்பெருமானிடம் ஆசைப்படுகிறார்.

நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதியில் பிள்ளைப் பெருமாளய்யங்கார் திருப்புளிங்குடியை அனுபவிக்கும்போது, நாயகனைப் பிரிந்து வருந்துகின்ற நாயகி, இப்பொழுதே எம்பெருமான் கருடவாகனனாய் வந்து தன்னருகே வரப்பெற்றால்தான் தனது இரங்கத்தக்க நிலை நீங்கும், என்று சொல்லுவதாகக் கூறி அனுபவிக்கிறார்.

எஸ்.கி.

திருப்புறம்பியம் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கும்பகோணம் வட்டத்திலுள்ள ஓர் ஊர். கும்பகோணத்திலிருந்து வடமேற்கே 8 கி.மீ. தொலைவில் மண்ணியாற்றின் வடகரையில் அமைந்துள்ள இவ்வூர் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க போர் ஒன்றைக் கண்ட ஊராகும். பாண்டிய நாட்டில் இரண்டாம் வரகுண வர்மன் அரசுகட்டில் ஏறியவுடன் தன் தந்தை இழந்த சோழநாட்டுப் பகுதிகளைத் திரும்பக் கைப்பற்றவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் படையைப் பெருக்கிச் சோழநாட்டின்மேல்போர் தொடுத்து இடவையில் போர் செய்தான். அப்பொழுது சோழநாட்டை ஆண்டுகொண்டிருந்த விசயாலய சோழன் முதுமை எய்தவே அவனுடைய மகன் முதலாம் ஆதித்தன் பாண்டியரை எதிர்த்துப் போர் செய்தான். சோழ நாட்டின் மற்றொரு பகுதி பல்லவ மன்னன் அபராசிதவர்மனின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தது. எனவே, பாண்டிய மன்னன் சோழநாட்டின் பகுதிகளைக் கைப்பற்றாமல் இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அபராசிதவர்மனும் பாண்டிய மன்னனை எதிர்த்துப் போர் செய்யப் புறப்பட்டான். கங்க நாட்டரசனாகிய முதலாம் பிருதிவிபதியும் தன் நண்பனாகிய அபராசிதவர்மனுக்கு உதவிபுரியும் பொருட்டுப் படையுடன் சோழ நாட்டிற்கு விரைந்து வந்தான். ஆகவே, சோழன், பல்லவன், கங்கன் ஆகிய மூவரும் ஒன்று சேர்ந்து திருப்புறம்பியம் என்ற இடத்தில் கி.பி. 880 –இல் பாண்டிய மன்னனை எதிர்த்தனர். இப்போரே ‘திருப்புறம்பியப் போர்’ எனப்படுகிறது.

இப்போர்க்களத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான வீரர்கள் உயிர் துறந்தனர். பல்லவ மன்னனுக்கு உதவி புரிய வந்த கங்க அரசனாகிய முதலாம் பிருதிவிபதியும் பெரு வீரத்துடன் போர்புரிந்து அபராசிதவர்மன் வாகைசூடி மகிழும்படி செய்தான். எனினும், அப்பெருவீரன் போர்க்களத்தில் கொல்லப்பட்டான். அந்நிலையில் வரகுணபாண்டியன் தோல்வியுற்றான். இப்போரில் வெற்றிபெற்ற பின்னர்ப் பல்லவ மன்னன் தன் ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்த சோணாட்டுப் பகுதியை ஆதித்த சோழனுக்கு அளித்துவிட்டுத் தொண்டை மண்டலத்தையும், திருமுனைப்பாடி நாட்டையும் தன்பால் வைத்துக் கொண்டான். இக்காரணத்தால்தான் பல்லவ மன்னனின் கல்வெட்டுகள் இப்பகுதியில் கிடைக்கவில்லை என்று கருதப்படுகிறது.

திருப்புறம்பியப் போரின் விளைவாகப் பாண்டியர்களின் வலிமையும், பல்லவர் வலிமையும் குறைந்து போயின. சோழர்களின் ஆட்சியின் கீழ்ச் சோழ

மண்டலம் முழுவதும் வந்தது. எனவே, பல்லவர் பாண்டியர்களின் ஆட்சி சிறிதும் இன்றி ஒழிந்து சோழப் பேரரசு ஏற்பட்டது.

இப்போரில் இறந்த கங்க மன்னனாகிய முதற் பிருதிவிபதியின் நடுகற் கோயில் ஒன்றும் உதிரப்பட்டி என்ற பெயருடைய நிலப்பகுதியும் திருப்புறம்பியத் திற்கு அருகிலுள்ளன. இத்துடன் கச்சியாண்டவன் கோயில் என்ற நடுகற் கோயில்தான் போர் நிகழ்ந்த இடம் என்று கருதப்படுகிறது. கச்சியாண்டவன் கோயில் என்பது அங்குப் போரில் இறந்த ஒரு பல்லவ மன்னனது நடுகல் நிற்கும் இடமாகவும் இருக்க வாய்ப்புகள் உள்ளன. ஆனால், இங்கு இறந்த பல்லவ அரசன் யார் என்பது புலப்படவில்லை. இப்போருக் குப் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் இளமையில் வென்ற தலையாலங்கானப் போரையும், ஆங்கிலேயர் வென்ற பிளாசிப் போரையும் ஒப்பாகக் கூறுகின்ற னர்.

தி.சு.

திருப்புறவார் பனங்காட்டூர்: திருஞான சம்பந்தரால் பாடப்பெற்ற இத்திருத்தலம் நடுநாட் டில் இடம்பெற்றுள்ளது. இதனைப் 'பனையபுரம்' என்றும் வழங்குவர். எழும்பூர் விழுப்புரம் இரயில் பாதையில் முன்டியம்பாக்கம் இரயில் நிலையத்திலி ருந்து 3 கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் அமைந்துள் ளது. சித்திரைத் திங்கள் முதல் ஏழு நாளும் கதிர வனின் கிரணங்கள் காலையில் சிவலிங்கத்தின் மீதும் இறைவி மீதும் படியும். எனவே, இதனை ஞாயிறு வழிபட்ட தலம் என்பர். இத்திருத்தலத்தில் திருமேனி கொண்டுள்ள இறைவன் பனங்காட்டீசர்; இறைவி புறவம்மை.

இதன் இயற்கை எழிலைப் பின்வருமாறு திரு ஞானசம்பந்தர் பாடிப் போற்றுகிறார். 'நீடல் கோடலலர வெண்முல்லை- நீர்மலர் நிரைத்தாதளஞ் செயப் பாடல் வண்டறையும் புறவார் பனங் காட்டூர்'.

பொன்.சௌ.

திருப்புன்கூர்: திருப்புன்கூர் தஞ்சை மாவட் டத்திலுள்ள திருத்தலங்களுள் ஒன்று. தஞ்சை மாவட்டம் வைத்தீசுவரன் கோயில் புகைவண்டி நிலையத்திற்கு ஏறத்தாழ 5.கி.மீ. தொலைவில் மேற்கே திருப்புன்கூர் அமைந்துள்ளது. திருநாளைப் போவார் என்னும் நந்தனார் இத்தலத்திற்கு வந்து இறைவனை வழிபடத் தொடங்கினார். இறைவனை நேரே கண்டு வழிபட இயலாத நிலையில் நந்தி மறைத்துக் கொண்டிருந்தது. நந்தனாரின் வருத் தத்தை அறிந்த இறைவன் நந்தியை விலகுமாறு செய்து காட்சி கொடுத்தார் என்னும் வரலாறு இத் திருக்கோயிலின் தனிச்சிறப்பாகக் காணப்படுகிறது. விலகிய நந்தி விலகிய நிலையிலேயே இன்றளவும் அமைந்துள்ளமையைக் காணலாம். ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகியோர் இத்தலத்து இறைவனை வழிபட்டுள்ளனர். அதனை 'முந்தி நின்ற வினைகள்' என்ற பதிகத்தால் அறியலாம். இது திரு ஞான சம்பந்தரால் பாடப் பெற்றது. ஆறாம் திரு முறையில் 'பிறவாதே தோன்றிய பெருமான் தன்னை' எனத் தொடங்கும் திருத் தாண்டகத்தால் திருநாவுக் கரசர் போற்றியுள்ளமையைக் காணலாம். ஏழாம் திருமுறையில் 'அந்த நாளும் அடைக்கலம் புகுக' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தால் சுந்தரர் வழிபட்டுள் ளமையைக் காணலாம். இவ்வூர் இறைவன் பெயர் 'சிவலோக நாதர்; இறைவி பெயர் 'சொக்க நாயகி'. இத்தலத்தின் மரம் புன்க மரம். அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவராகிய ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார், ஊரான திருப்பெருமங்கலம் இதன் அருகில் உள்ளது. சுந்தரரும் ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனாரும் மன வேறுபாடு நீங்கி நட்புக் கொண்டவுடன் இரு வரும் சேர்ந்து வந்து வழிபட்ட தலம் இதுவாகும். ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனாருக்காகப் பன்னிரண்டு வேலி நிலத்தை இருமுறை பெற்றுக் கொண்டு இறை வன் மழை பெய்வித்தான் என்ற வரலாறு இதன் மற் றொரு தனித் தன்மையைச் சுட்டுவதாக விளங்கு கிறது.

சு.சா.

திருப்புனவாயில்: திருப்புனவாயில் தஞ்சை மாவட்டத் திருத்தலங்களுள் ஒன்று. தஞ்சை மாவட் டத்திலுள்ள அறந்தாங்கி புகைவண்டி நிலையத்தி னின்றும் 45 கி.மீ. தொலைவில் இத்தலம் அமைந்துள் ளது. இத்தலத்தை, 'பழம்பதி' எனவும், 'விறாத்தபுரி' எனவும் வழங்குகின்றனர். பாண்டிய நாட்டுத் தலங் கள் பதினான்கும் இத்தலத்தில் அடங்கியுள்ளன என்று கூறும் மரபும் ஒன்று உள்ளது. இவ்வூர் இறைவர் பெயர் 'பழம்பதி நாதர்; இறைவி பெயர் 'கருணை நாயகி'. இத்தலத்தைத் திருஞானசம்பந்தரும் திரு நாவுக்கரசரும் பாடியுள்ளனர். மூன்றாம் திருமுறை யில் 'மின்னியல் செஞ்சடை வெண் பறையன்' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தால் திருஞான சம்பந்தர் போற் றியுள்ளார். ஆறாம் திருமுறையில் 'சித்தம் நீ நினை என்னோடு' என்னும் பதிகத்தால் திருநாவுக்கரசர் போற்றுகின்றமையைக் காணலாம். இக்கோயிலுள்ள கல்வெட்டு ஒன்றால் இவ்வூர் முத்தூர்க் கூற்றத்திலி ருந்ததாகத் தெரிகிறது.

சு.சா.

திருப்பூந்துருத்தி: திருப்பூந்துருத்தி சோழ நாட்டுத் திருத்தலங்களுள் ஒன்று. தஞ்சாவூரினின்றும் வடக்காகவும் திருவையாற்றின் தெற்காகவும் அமைந் துள்ள ஊர் திருக்கண்டியூர். இவ்வூரினின்றும் திருக் காட்டுப்பள்ளிக்கு மேற்குநோக்கிச் செல்லும் நெடுஞ்

சாலையில் ஏறத்தாழ 3½கி.மீ. தொலைவில் திருப்பூந்துருத்தி அமைந்துள்ளது. இவ்வூர் இறைவன் 'புட்பவன நாதர்'; இறைவி பெயர் 'அழகாலமர்ந்த நாயகி' அப்பெயர் அழகார்ந்த நாயகி எனப் பொருள் படும். இப்பதியைத் திருநாவுக்கரசர் மிக ஈடுபட்டுப் போற்றியுள்ளார். அவர் இத்தலத்தினை ஐந்தாம் திருமுறை 'கொடிகொல் செல்வ' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகையால் போற்றியுள்ளார் மேலும் ஆறாம் திருமுறையில் 'நில்லாத நீர் சடைமேல்' என்னும் திருத்தாண்டகத்தாலும் போற்றியுள்ளார். திருநாவுக்கரசர் பெயரால் அமைந்த ஒரு மடம் இங்கு மிகச் சிறப்பாக இருந்தமையைப் பெரிய புராணம் குறிப்பிடுகிறது. ஆனால், இன்று அம்மடம் மிக இடிந்த நிலையில் காணப்படுகிறது. திருவையாறு முதலாகத் தில்லைத்தானம் ஈறாக ஏழு ஊர்களைச் சப்த தானங்கள் எனக் கூறுவர். ஐயாறப்பர் திருப்பழனம் முதலாகத் தில்லைத்தானம் ஈறாக உள்ள தலங்களை ஆண்டில் ஒருமுறை வலமாக வரும் திருவிழா இன்றும் நடைபெறுகிறது. இவ்விழாவில் ஏழு ஊர்ப் பல்லக்குகளும் கலந்துகொண்டு செல்லும் விழாவினைச் 'சப்த தானத் திருவிழா எனக் குறிப்பிடுவர். பெருந்திரளான மக்கள் இவ்விழாவில்கலந்து கொண்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றனர். சு.சா.

திருப்பூர், தமிழ்நாட்டில் கொங்கு நாடு என்று பெயர்பெற்ற கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் உள்ள நகரம். பல ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து எல்லாத் துறையிலும் விழிப்புணர்வோடு இருக்கும் நகரம் இது. ஆன்மிகம், கல்வி வளர்ச்சி, இயந்திரப்புரட்சி, அறிவியல், தொழில், வேளாண்மை, சமயம், புதிய புரட்சித் தத்துவங்கள் முதலிய பலவற்றின் வளர்ச்சியை இந் நகரவரலாற்றில் காணலாம்.

திருப்பூர் கொங்குநாட்டின் புராதன நகரமாகும். நீண்ட காலத்துக்கு முன்பு பாண்டவர்கள் வனவாசம் செய்தபோது, கொள்ளையடிக்கப்பட்ட அவர்களது ஆடு மாடுகளைத் திருப்பூர் என்ற இவ் விடத்தில் தான் சண்டையிட்டு மீட்டுப் போனதாகவும் அதனால் திருப்பூர் என்ற பெயர் பெற்றதாகவும் ஒரு கதை வழங்குகிறது.

இந் நகர்ச் சுற்றுப்புறம் கரிய மண்ணினால் நிரம்பியது எனவே தான் இங்குப் பருத்தி மிகுதியாக விளைகிறது இதன் பின்னணியில் முதலில் காந்திய தத்துவத்தால் இராட்டைகளும் பின் படிப்படியாக நூற்பு ஆலைகளும் ஏற்படலாயின. அவற்றை ஒட்டி அரசு பருத்தி ஆலைகளும், பின் பனியன் ஆலைகளும் ஏற்படலாயின. மிகப் பழங்காலத்தில் இருந்தே (ஏறத்தாழ 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே) பனியன் ஆலை இருந்து வந்தாலும், இத் தொழிலின் வளர்ச்சி–வேகம்–வேறு நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி என்ற சிறப்பு-இவை எல்லாம் சென்ற 20 ஆண்டுகளுக்குள் தான் ஏற்பட்டது. படிப்படியாக உயர்ந்த இத் தொழில் புரட்சியில், இன்று சுமார் 1500 பனியன் ஆலைகள், சுமார், 200 துணி, நூல் சாயப்பட்டறைகள், 300 சலவை, அச்சு ஆலைகள், 10000 தறிகள், சுமார் 10 நூற்பாலைகள், சுமார் 50 பாத்திர உற்பத்தித் தொழிற்சாலை ஆகியவற்றுடன் விளங்குகிறது. சிறு கிராமமாக இருந்து இந்த 40 ஆண்டுகளில் பெரிய நகரமாக விளங்கும் இவ்வூரின் குடியிருக்கும் மக்கள்தொகை260,000. நகர் எல்லைக்கு வெளிப்பட்ட சுற்றுப்புறங்களில் இருந்து தொழிலுக்காக வரும் மக்கள் 200,000 ஆக நடைமுறை வாழ்க்கையில் நாள் தோறும் சுமார் 4½ இலட்சம் மக்கள் வந்து செல்லும் இந்நகர்க்கு மேட்டுப்பாளையம் பகுதியில் இருந்து குடிநீர் இல்லாததால் மற்றுமொரு பெரிய குடிநீர்த்திட்டம் பணித்துறையில் இருந்து வருகிறது. நகரின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு நகராட்சியினரால் 5 மேல்நிலைப் பள்ளிகளும் தனியார் துறையில் 6 உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் இருக்கின்றன. ஆண்கள் கல்லூரி ஒன்றையும் பெண்கள் கல்லூரி ஒன்றையும் அரசு நடத்தி வருகிறது. தனியார் துறையிலான தொழில் நுட்பக்கல்லூரி ஒன்றும் உள்ளது.

நகராட்சியின் ஆண்டு வருமானம் ஒரு கோடிக்கு மேல் வருவதால் தனித்தகுதி நகராட்சி உரிமை பெற்றுள்ளது. கோவை மாவட்டத்தின் மாவட்ட மருத்துவ நிலையம் திருப்பூரில் சுமார் 500 படுக்கைகளுடன் இயங்கி வருகிறது. ஒவ்வோர் ஆண்டும் தேசிய கைப்பந்தாட்டப் போட்டி இந்நகரில்தான் நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

அரசியல் கொந்தளிப்பில், காவல் துறை அதிகாரிகள் இருவரை நெருப்பு வைத்துக் கொளுத்திய வெறி உணர்ச்சி உள்ள கும்பல், அவசரக் காலத்தில் சட்டத்திற்குத்தக்க மதிப்புக் கொடுத்து நீதி நிருவாக இலக்கணத்தோடு விளங்கியது. மரியாதை கொடுத்துப் பேசும் மக்களின் நாகரிகம், கேட்பவர்க்கு இல்லையென்னாது கொடுக்கும் ஈகைச் செயல், காலை முதல்இரவு வரை ஓயாமல் உழைக்கும் மனிதவர்க்கம், கவலைகளை மறக்க, மறைக்கத் தீர்த்த யாத்திரை செய்யும் மக்கள் கூட்டம், இப்படி எவ்வகையிலும் சிறப்புப்பெற நினைப்பர் இந்நகர் வாழ்மக்கள்.

சமய நெறியிலும் ஆத்திகத்திலும் நாட்டமுள்ள பெரு மக்கள் நிரம்பிய இவ்வூரில் முருகனின் இடமான கொங்கணகிரி சிறப்புப் பெற்ற தலம். இந்நகரின் மிக அருகில் உள்ள தலங்கள் சிவன் மலை, திருமுருகன் பூண்டி, அவினாசி முதலியன. தி.சு.சா

திருப்பூர்க்குமரன் (1904-1932) இந்தியச் சுதந்திரத்திற்காக உயிர்விட்ட தியாகிகளுள் ஒருவர். குமாரசுவாமி என்ற பெயரையுடைய குமரன் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் சென்னிமலை என்ற ஊரில் நாச்சிமுத்து முதலியாருக்கும் கருப்பாயி அம்மாளுக்கும் 1904-இல் மகனாகப் பிறந்தார். வறுமை காரணமாகக் குமரன் ஐந்தாம் வகுப்புக்கு மேல் கல்விபயிலவில்லை இவர் தாய் மாமன்மார் இவருக்குப் பட்டு நெசவுத் தொழிலில் நல்ல பயிற்சி தந்தனர். இவர்

திருப்பூர்க்குமரன்

1923-ஆம் ஆண்டில் இராமாயி என்ற பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். திருமணத்திற்குப் பின் சொந்த ஊரில் குடும்பத்திற்குப் போதுமான வருமானம் கிடைக்காததால் 1925-இல் திருப்பூருக்குச் சென்று ஒரு பருத்தித் தொழிற்சாலையில் எழுத்தராகப் பணியை மேற்கொண்டு ஆறு ஆண்டுகள் நேர்மையாகப் பணியாற்றினார். எளிய வாழ்க்கையில் இன்பம் கண்ட குமரனுக்குப் பக்திப் பாடல்கள் பாடுவது ஒரு பொழுது போக்காக இருந்தது. காந்தியடிகளின் சத்தியாக்கிரக இயக்கத்தை இவர் ஆதரித்தார்; கதர் ஆடையையே உடுத்தினார்; தம் மனைவியுடன் நாளும் ஓய்வு நேரங்களில் கதர் நூல் நூற்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். தேசிய இயக்கத்தில் இவர் மனம் ஈடுபட்டது. வேதாரணியத்தில் 1930-இல் நடந்த உப்புச் சத்தியாக்கிரகத்தில் பங்குகொள்ள குமரன் மிகவும் விரும்பினார். ஆனால், இவர்தம் பெற்றோர்களும், அலுவலகத் தலைவர்களும் இவரை வேதாரணியம் போக முடியாமல் தடுத்துவிட்டனர். அதனால் மனமுடைந்த குமரன் ஒருநாள் உண்ணாவிரதமிருந்தார்.

காந்தியடிகள் 1932-இல் சிறையிலடைக்கப்பட்ட செய்தி திருப்பூரில் எதிரொலியை எழுப்பியது. ஆங்கிலேயரின்செயல்களைக் கண்டித்து எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பதற்காகத் திருப்பூரில் ஒரு சத்தியாக்கிரகம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. குமரன் அதில் சேருவதற்கு முடிவு செய்தார். வீட்டைவிட்டுப் புறப்படுவதற்கு முன்பு, தான் யார் யாருக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டுமோ அவரவர்களிடம் பணத்தைக் கொடுத்து விட்டு, எவ்விதக் கடன் பாக்கியும் இல்லாத நிம்மதியுடன் நாட்டுச் சேவைக்காகக் கிளம்பினார். இவருடைய நாட்டுப்பற்றைப் பலர் புகழ்ந்தனர். குமரன் உட்படப் பத்து இளைஞர்கள், கதர் ஆடை அணிந்து, தேசிய கொடிகளை ஏந்தி 1932-ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 10-ஆம் நாள் இருப்புப் பாதை நிலையத்தை நோக்கி ஊர்வலமாகச் சென்றனர். அவ்வாறு செல்வது சட்டப் புறம்பானது என்பதைக் காவல் துறையினர் முன்னமேயே அறிவித்திருந்தனர். இளைஞர் ஊர்வலத்தைத் தடுப்பதற்காகக் காவல் துறையினர் தடியடி நடத்தினர். காங்கிரசுக் கொடியைக் கைவிட்டு ஓட மறுத்த குமரன் தடியடியினால் அடிக்கப்பட்டு இறந்தார். குமரன் நினைவை அறவே இழந்த பின்னரே, அவர் கையில் இருந்த கொடியைக் காவல் துறையினர் கைப்பற்ற முடிந்தது. தெ.பா.

திருப்பூவணம் பாண்டி நாட்டில் உள்ள சைவத் திருப்பதி. மதுரைக்குக் கிழக்கே 19 கி.மீ. தூரத்தில் வையையாற்றின் கரையில் உள்ளது.

திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய மூவராலும் மாணிக்கவாசகராலும் பாடப் பெற்ற தலம் இது. 'பாரார் வைகைப் புனல்வாய்ப் பரப்பிப் பன்மணி பொன் கொழித்துச் சீரார் வாரி சேர நின்ற தென்திருப்பூவணமே' (64-3) எனத் திருஞான சம்பந்தரும், 'பொழில்திகழும் பூவணம்' என அப்பரும், 'சீரின் மிகப் பொலியும் திருப்பூவணம்' எனச் சுந்தரரும், 'பூவண மதனிற் பொலிந்திருந் தருளித், தூவண மேனி காட்டிய தன்மையும்' (கீர்த்தி-50.51) என மாணிக்கவாசகரும் இத்தலத்தைப் பாடியுள்ளார்கள்.

பொன்னனையாள் என்னும் தேவரடியாளுக்காக இறைவர் சித்தராக வந்து இரசவாதஞ் செய்து கொடுத்த பொன்னைக் கொண்டு அவள் சிவபெருமானுடைய திருவுருவமைத்து மகிழ்ந்த தலம் இது எனத் திருவிளையாடற்புராணம் கூறுகிறது. இறைவர்-திருப்பூவணநாதர்; இறைவி-மின்னனையாள். பூக்கள் வனம் என வழங்கிய பெயர் பூவணமாகியிருக்கலாம். பழையூர், புதூர், கோட்டை, நெல்முடிக்கரை என்ற நான்கு பகுதிகளையுடையது இவ்வூர். இத்தலத்திற்கு வழங்கும் வேறு பெயர்கள்: பூவணம், புட்பவன காசி, பிதுர்மோட்சபுரம், பாசுகரபுரம், இலட்சுமிபுரம்,

பிரமபுரம், இரசவாதபுரம். இங்குத் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் வந்து வழிபட்டுள்ளனர். இத்தலபுராணமும் உலாவும் அச்சாகியுள்ளன. ச.ச.

திருப்பூவனூர் சோழநாட்டிலுள்ள சைவத் திருத்தலம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் நீடாமங்கலம் புகைவண்டி நிலையத்திற்குத் தென்மேற்கே 41 கி.மீ. தொலைவில் பாமணியாற்றின் மேல்கரையில் உள்ளது; திருநாவுக்கரசராற் பாடல்பெற்றது. சுக முனிவர் முதலானோர் இங்குப் பூவனம் வைத்து வழிபட்டனர் என்பது தல வரலாறு. மலர்வனம்–பூவனம் –பூவன ஊர்–பூவனூர் என ஆகியிருக்கலாம். இறைவர்-புட்பவனநாதர்; இறைவி–கற்பகவல்லி. ச.ச.

திருப்பெண்ணாகடம் நடுநாட்டிலுள்ள சைவத் திருத்தலம்; தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் விருத்தாசலத்திற்குத் தென்மேற்கிலுள்ளது. புகை வண்டி நிலையம் உண்டு. தேவப்பெண்களும், காமதேனுவாகிய பசுவும், வெள்ளை யானையும் வழிபட்டதனால் (பெண்+ஆ+கடம்) இப்பெயர் வந்ததென்று புராணம் கூறும். இத்தலத்தில் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவரான கலிக்கம்ப நாயனார் வாழ்ந்தார். இவ்வூரிலுள்ள திருக்கோயில் திருத்தூங்கானை மாடம். திருநாவுக்கரசர் திருப்பதிகம் பாடித் தம்முடைய தோளின்மேல் இடபக்குறியும், சூலக்குறியும் இறைவனாற் பொறித்தருளப் பெற்ற தலம் இதுவாகும்.

இங்குள்ள கல்வெட்டில் பரகேசரி இராசேந்திரன் காலத்தில் இவ்வூர், வடகரை இராசாதிராச வளநாட்டு மேற்கா நாட்டுப் பிரமதேயமான முடிகொண்ட சோழச் சதுர்வேதிமங்கலம் என்று குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது. இறைவர்-சுடர்க்கொழுந்தீசர்; இறைவி-கடந்தை நாயகி. திருஞானசம்பந்தரும், திருநாவுக்கரசரும் இத்தலத்தைப் பாடியுள்ளனர். ச.ச.

திருப்பெருந்துறை: ஆவுடையார் கோயில் என இன்று பெயர்பெறும் திருப்பெருந்துறை தஞ்சை மாவட்டத்தில் அறந்தாங்கியிலிருந்து 20 கி.மீ. தொலைவில் வெள்ளாற்றின் தென்கரையில் உள்ளது. இது மிழலைக் கூற்றத்தைச் சேர்ந்ததென்று கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன.

மாணிக்கவாசகர் குதிரை வாங்க மன்னன் தந்த பொருளைக் கொண்டு இங்கே ஆலயத் திருப்பணி செய்தார். இறைவன் இங்குக் குருமூர்த்தியாக வந்தருளி உபதேசம் செய்ய மணிவாசகர் சிவனருட் செல்வரான தலம் இது. ஆளுடையார்கோயில் என்றும் இது சொல்லப்படுகிறது.

இங்கே உள்ள கோயில் மிகவும் அருமையான சிற்ப வேலைப்பாடுகள் அமைந்தது. இங்குள்ள கொடுங்கைகள் சிற்பக்கலைத் திறமைக்குச் சிறந்த காட்டுக்கள். சிற்பிகள் ஏதேனும் திருப்பணிக்கு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டால் ‘ஆவுடையார் கோயில் கொடுங்கையைத் தவிர மற்ற எதைப் போலவும் அமைப்போம்’ என்று எழுதுவது வழக்கமாம். இறைவர் ஆன்மநாதர்; இறைவி சிவயோகநாயகி. இரண்டு பேரும் அருவமாகவே உள்ளனர். பீடங்களுக்கே பூசை நடைபெறுகிறது.

இறைவன் கருப்பக் கிருகத்திற்குப் பின்னே குருந்தமூலநாயகர் சன்னிதி இருக்கிறது. கல்லாலான குருந்தமரமும், அதனடியில் குருநாதர் உபதேசம் செய்கின்ற உருவமும் உள்ள இதுதான் மாணிக்கவாசகர் உபதேசம் பெற்ற இடம் என்பர்.

இக்கோயிலில் பலிபீடம், நந்தி, கொடிக்கம்பம் என்பவை இல்லை. இங்கே திருவிழா மாணிக்கவாசகருக்குத்தான் நடைபெறுகிறது.

மார்கழித் திங்களில் திருவாதிரையில் மாணிக்கவாசகர் தோன்றிய விழாவும், ஆனிமாதத்தில் சிவனோடு ஐக்கியமான விழாவும் நடைபெறுகின்றன.

இத்தலத் தொடர்பாக உள்ள நூல்கள் ஆதி கைலாச மான்மியம், பிருகத்தீர்த்த மான்மியம். இவை வடமொழி நூல்கள். சாமிநாத முனிவர் இயற்றிய ‘திருப் பெருந்துறைப்புராணம்’, சுந்தரலிங்க முனிவர் இயற்றிய ஆதிகைலாய மான்மியம், திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை இயற்றிய திருப்பெருந்துறைப் புராணம், திருப்பெருந்துறை யமக அந்தாதி, சிவயோகநாயகி பிள்ளைத் தமிழ் முதலியன தமிழ் நூல்கள். ச.ச.

திருப்பெரும்புலியூர் சோழநாட்டிலுள்ள சைவத் திருத்தலம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருவையாற்றுக்கு மேற்கே 4 கி.மீ. தூரத்தில் இது காவிரியின் வடகரையில் உள்ளது; புலிக்கால் முனிவர் (வியாக்கிரபாதர்) வழிபட்ட தலமென்று கூறப்படுகிறது; சம்பந்தரால் பாடப்பெற்றுள்ளது. இறைவர்–வியாக்கிரபுரீசர் இறைவி–சவுந்தர நாயகி. ச.ச.

திருப்பெருவேளூர்: காட்டூர் அய்யன் பேட்டை என்று இன்று சொல்லப்படும் திருப்பெருவேளூர் சோழ நாட்டிலுள்ளசைவத் திருப்பதி; தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருத்தலையாலங்காட்டிற்குக் கிழக்கே 5 கி.மீ. தூரத்தில் உள்ளது. இது திருஞானசம்பந்தராலும் திருநாவுக்கரசராலும் பாடப்பெற்ற தலம். இறைவர்–பிரியா ஈசர், இறைவி–மின்னனையாள்.

ச.ச.

திருப்பேணு பெருந்துறை சோழநாட்டிலுள்ள சைவத் திருத்தலம்; தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கும்பகோணத்திற்குத் தென்கிழக்கே ஏறத்தாழ 11 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது; இப்பொழுது திருப்பெருந்துறை என்று வழங்கப்படுகிறது. இது திருஞானசம்பந்தரால் பாடப்பெற்ற தலம்.

பெருந்துறை என்பது பிற பெருந்துறையினின்றும் தனித்துச் சுட்டப்படுவதற்காகச் சம்பந்தர் பாடலடியான 'பேணு பெருந்துறை' என்பதில் உள்ள 'பேணு' என்ற அடையை இணைத்திருக்கலாம்.

'தழையார் மாவின் தாழ்கனி யுந்தித் தண்ணரிசில் புடைசூழ்ந்து, குழையார் சோலை மென்னடையன்னம் கூடும் பெருந்துறையாரே' (42-7) எனச் சம்பந்தர் இத்தலத்தைப் பாடுகிறார். இறைவர்-சிவானந்தேசுரர்; இறைவி-மலையரசி. ச.ச.

திருப்பேர் நகர்: இது சோழநாட்டு வைணவத் திருப்பதிகளுள் ஒன்று. 'கோவிலடி' என்று இன்று இவ்வூர் வழங்கப் பெறுகின்றது. தஞ்சை, திருச்சிப் பாதையில் பூதலூர் இரயில் நிலையத்திலிருந்து வடமேற்கே ஏறக்குறைய 9கி.மீ. தொலைவில் இது உள்ளது. இத்திருநகரில் குடிகொண்டுள்ள திருமாலின் திருநாமம் அப்பக்குடத்தான் என்பது. தாயார் கமலவல்லித் தாயார். விமானம்-இந்திர விமானம். மேற்கு நோக்கிய திருமுக மண்டலங்கொண்டு பாம்பணையில் கிடந்த திருக்கோலத்தில் இறைவன் இங்குக் காட்சி தருகிறான்.

இத் திருப்பதி எம்பெருமானை நம்மாழ்வார், பெரியாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார் ஆகிய நால்வரும் மங்களாசாசனம் செய்துள்ளனர்.

தாமரைப் பொய்கைகளும், வானளாவிய சோலைகளும், வளந்தரும் பொழில்களும் இத்திருப்பேர் திருநகரில் விளங்கின என இயற்கைச் சூழலைத் திருமங்கையாழ்வார் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்: 'செய்யலர் கமல மோங்கு செறிபொழில் தென் திருப்பேர்'

இந்த ஊர், மதில்கள் சூழ்ந்த நன்னகராக ஒரு காலத்தில் அமைந்திருந்தது என்பதையும் ஆழ்வார் குறிப்பிட்டுள்ளார். பொன்.சௌ.

திருப்பேரெயில் சோழநாட்டிலுள்ள சைவத் திருத்தலம். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் திருவாரூர்க்கு மேற்கிலுள்ள குழிக்கரைப் புகைவண்டி நிலையத்திற்குத் தெற்கே 5 கி.மீ. தொலைவிலுள்ளது. இன்று ஓகைப் பேரையூர், வங்காரப் பேரையூர் என்று வழங்கப்படுகிறது. பெரிய எயில்-பேரெயிலாகியது எனல் பொருத்தமாகும். ஊருக்குத் தெற்கே வெள்ளையாறு ஓடுகிறது. இங்குள்ள நடராசர் திருவுருவம் அழகு மிக்கது. இறைவர்-சகதீசர்; இறைவி-சகந்நாயகி. இத்தலத்தைத் திருநாவுக்கரசர் பாடியுள்ளார். ச.ச.

திருப்பேரை: 'தென்திருப் பேரை' என்றும் சிலர் 'திருப்பேரையூர்' என்றும் குறிப்பிடும் திருப்பேரை என்னும் திருத்தலம் பாண்டி நாட்டு வைணவத் திருப்பதிகளுள் ஒன்று. திருநெல்வேலி மாவட்டம் ஆழ்வார் திருநகரியிலிருந்து 5கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் அமைந்துள்ளது. இறைவன் மகர நெடுங்குழைக் காதர், நிகரின் முகில் வண்ணர்; தாயார் சூழைக் காது வள்ளி நாச்சியார். வீற்றிருந்த திருக்கோலத்தில் திருமால் இங்குக் காட்சி தருகிறார். நம்மாழ்வார் வெள்ளைச் சுரி சங்கு என்னும் பதிகத்தில் இதன் இயற்கையழகைத் 'தேன்மொய்த்த பூம்பொழில் தண்பணைசூழ் தென்திருப் பேரை' என்று பாடி மகிழ்ந்துள்ளார். பொன்.சௌ.

திருப்பைஞ்ஞீலி: திருப்பைஞ்ஞீலி சோழ நாட்டுத் திருத்தலங்களுள் ஒன்று. இது காவிரியின் வடகரையில் திருச்சிராப்பள்ளிக்கு வடமேற்கே ஏறத்தாழ 16 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இத்தலத்து இறைவர் 'நீலகண்டேசுவரர்', இறைவி விசாலாட்சி'. பைஞ்ஞீலி என்பதற்குப் பசிய வாழை என்பதுபொருள். அத் திருப்பைஞ்ஞீலிக் கோயிலில் வாழை மரம் வளர்க்கப் பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. மதுரை மெய்யபாதபுராணிகர் என்பவர் இவ்வூர்த் தல புராணத்தைப் பாடியுள்ளார். அப்பர் பெருமான் பசியால் வருந்தி வந்தபோது இறைவனால் கட்டமுது கொடுக்கப்பட்ட நிலையினைப் பெரிய புராணம் விரிவாகச் சுட்டுகின்றது. அப்பர் பெருமானுக்குக் கட்டமுது கொடுத்தருளிய தோட்டமும் தடாகமும் இத்தலத்திற்குத் தெற்கே ஒரு கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளன. இத்தலத்து இறைவனை மூவரும் வழிபட்டுப் போற்றியுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இக்கோயிலில் முதலாம் இராசராசன், முதலாம் இராசேந்திரன், திரிபுவன சக்கரவர்த்தி இராசராசன், திரிபுவன சக்கரவர்த்தி கோனேரின்மை கொண்டான் ஆகியோர் காலக் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. இராசேந்திரன் காலக் கல்வெட்டில் 'இராசேந்திர சிங்க வளநாட்டுத்தனியூர் திருவெள்ளறை, 'திருப்பைந்நீலி' என இவ்வூர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மற்றையோர் கல்வெட்டுகளில் இராசாதிராச வளநாட்டு வடவழிநாட்டுத் திருப்

பைந்நீலி' எனவும் 'இராசராச வளநாடு திருப் பைந்நீலி' எனவும் இவ்வூர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மையைக் காணலாம். சு.சா.

திருமகள்: திரு என்பது தமிழில் பலபொருள் தரும் ஒரு சொல். இச்சொல் தானே பெயராவது டன் மற்றப்பெயர்களுக்கு அடையாகவும் வரும். அழகு, அன்பு, சிறப்பு, செல்வம், விருப்பம், தெய் வத்தன்மை முதலிய பலபொருள்களில் இது வரும். 'திருவளர் தாமரை' என்ற திருக்கோவையார் சொற்றொடருக்குப் பொருள் எழுதிய பேராசிரியர் 'திரு என்பது கண்டாரால் விரும்பப்படும் தன்மை நோக்கம்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இது அடை யாக வரும்போது திருமகள் எனப் பெண்ணுக்கும் திருமகன் என ஆணுக்கும் பொதுவாகப் பயன்படுத் தப்படுகிறது. திருமகள் என்பது பெயராக வழங்கும் போது செல்வத்திற்கு அதிதேவதையாகிய இலக்குமி யைக் குறிக்கும். இது மிகப் பழமையான தொடர். நம்மாழ்வார் 'திருவுடை மன்னரை' என்ற தொடரில் செல்வம் (அ) தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த என்ற பொருளில் 'திரு' என்பதைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். திருமகளைத் 'தாமரையினாள்' எனத் திருவள்ளுவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்துக்களிடையே திருமகளாகிய இலக்குமி பெரிதும் விரும்பத்தக்க தெய்வமாகக் கருதப்படுகிறாள்.

இலக்குமி என்னும் சொல் திரு என்னும் பொரு ளில் வேதங்களிலும் உபநிடதங்களிலும் பயன்படுத் தப்பட்டுள்ளது. புராணங்களில் இவள் திருமாலின் மனைவியாகவும் காமதேவனின் தாயாகவும் குறிப் பிடப் பெற்றுள்ளாள். திருமாலின் சக்தி திருமகள். திருமால் பல அவதாரங்கள் எடுத்துள்ளார். ஒவ் வோர் அவதாரத்திலும் இவள் திருமாலின் மனைவி யாக வெவ்வேறு பெயர்களில் குறிப்பிடப் படுகிறாள். திருமால் மாணியாக வந்த போது தரணியாகவும் இராமனாக அவதரித்தபோது சீதாபிராட்டியா கவும் கிருட்டிணனாக அவதரித்தபோது உருக்குமணி யாகவும் தோன்றினாள். சிவனுக்கு உமை போலத் திருமாலுக்குத் திருமகள் சக்தியாக விளங்கிப் பத்தர் களை உய்விக்கிறாள் என்பது ஐதிகம். சா.உ.

திருமங்கலக்குடி: இது காவிரியின் வடகரை யிலுள்ள 38-ஆம் சிவத் தலமாகும். ஆடுதுறையி லிருந்து திருப்பனந்தாள் போகும் வழியில் $1\frac{1}{2}$ கி.மீ· தூரத்திலுள்ளது. இத்தலத்திற்குச் சம்பந்தர் பதிகம் ஒன்றும் அப்பர் பதிகம் ஒன்றும் உள்ளன. சுவாமி பெயர் புராணேசுரர், பிராணநாதர், பிராணவரதர் என்பனவாம். அம்மை பெயர் மங்கள நாயகி, மங்க ளாம்பிகை என்பனவாம். கஞ்சனூரைச் சுற்றியுள்ள ஏழு சிறந்த தலங்களுள் இதுவும் ஒன்று. மேலும் இத் தலத்திற்குப் பஞ்சமங்களத் தலம் என்றும் ஒரு சிறப் பினைக் கூறுவர். இத்தலம், மங்கள விநாயகர், மங்களத் விமானம், மங்கள தீர்த்தம், மங்கள நாயகி மங்கள தலம் என்று ஐந்து மங்களப் பெயர்களைக் கொண்டுள்ளது. மங்கள தீர்த்தத்துடன் சந்திர தீர்த்தம், சூரியதீர்த்தம், காவிரி முதலியனவு முள்ளன. இத்தலத்திற்குரிய சிறந்த விருட்சம் கோங் கிலவு ஆகும். காளி, சூரியன், திருமால், பிரமன், அகத்தியர் முதலிய பலர் இத்தலத்தினை வழிபட்டுப் பேறுபெற்றனர். இதனை 'மங்கலக்குடி ஈசனை மாகாளி, வெங்கதிர்ச் செல்வன் விண்ணொடு மண் ணும் நேர், சங்கு சக்கரதாரி சதுமுகன், அங்கு அகத் தியனும் அர்ச்சித்தாரன்றே' என்னும் அப்பர் பெரு மான் வாக்கால் உணரலாம்.

அம்பாள் கிளி உருவமாயிருந்து பெருமானை வழிபட்டதால் அம்மையின் தோற்றம் கிளி உருவம் போன்றிருக்கும். இக்கோயிலில் விநாயகரின் பதினாறு வகைப்பட்ட திருவுருவங்களை ஒருசேரக் கண்டு களிக் கலாம். இத்தலத்தில் பல கல்வெட்டுகளும் உள்ளன. சோழ அரசனின் தண்டலாளர் காடவராயர் என் பவர், அரசன் பொருளை இக்கோயில் திருப்பணிக்குச் செலவிட்டார். அது தெரிந்த அரசன் அவரை அழைத் துவர ஆணையிட்டான். இராயர் அரசனுக்குப் பயந்து தம் உயிரை மாய்த்துக்கொண்டார். அது தெரிந்த காடவராயர் மனைவி மங்கள நாயகியிடம் முறை யிட்டு அழுதாள். அரசன் காடவராயர் உடலை மங் கலக்குடிக்கு வெளியே வண்டியில் கொண்டுபோக ஆணையிட்டான். அவ்வாறு வண்டி செல்லும்போது அப்பன் அருளால் காடவராயருக்கு உடல் கருத்தது. அவ்விடத்திலுள்ள ஊருக்குக் கறுப்பூர் என்று பெய ராயிற்று. சிறிது தூரம் சென்றதும் உடல் வேர்த்தது. அந்த இடம் வேப்பத்தூர் என்றாயிற்று. மேலும் சிறிது தூரம் சென்றதும் காடவராயர் உயிர்பெற்று வண்டியிலிருந்து குதித்து வந்து மங்களநாயகியையும் பெருமானையும் வணங்கி நன்னிலையுற்றார் என்பது வரலாறு. அவ்வாறு குதித்த இடம் குதிச்சமலை எனப்படும். அது இப்பொழுது குறிச்சிமலை என வழங்குகிறது. அத்தலப் பெருமானும் பிராண வரதர் என்னும் பெயர் பெற்றார். இத்தலம் திருவாவடு துறை ஆதீனத்தின் பராமரிப்பின்கீழ் இருக்கின்றது. ஒரு சிறந்த கோயிலுக்குள்ள அமைப்புகள், மூர்த்தி கள், வாகனங்கள் முதலியன யாவும் இங்குள்ளன.

இரா.ச.

திருமங்கையாழ்வார் திவ்வியப் பிரபந்தம் பாடிய வைணவ ஆழ்வார்களுள் ஒருவர். இவரது இயற் பெயர் 'கலியன்' என்பதாகும். இவர்

பரகாலன் என்றும் குறிக்கப்பெறுகிறார். தஞ்சை மாவட்டச் சீர்காழி வட்டத்திலுள்ள திருக்குறைய லூரைச் சார்ந்தவர் இவர். சோழர் ஆட்சியின் கீழ்க் குறுநில மன்னராகக் 'ஆலிநாடு' (திருவாலித் திருநகரி) என்பதனை இவர் ஆண்டு வந்தார். அதன் தலை நகரம் திருமங்கை என்னும் ஊராக இருத்தல் வேண் டும். இந்த ஊர் சீர்காழியின் அருகில் இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் இப்போது எங்குள்ளதெனக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. திருமங்கையைத் தலை நகராகக் கொண்டு திருவாலி நாட்டை ஆண்டதால் திருமங்கை மன்னன் என்றும், பின்னர்த் திருமாலின் திருக்குணங்களில் இவர் ஆழங்காற் பட்டதால் திரு மங்கையாழ்வார் என்றும் பெயர் பெற்றார். இவ ருக்கு நாலுகவிப்பெருமாள் என்ற சிறப்புப் பெயரும் உண்டு.

போரிலும் புகழிலும் வெறிகொண்டிருந்த திரு மங்கை மன்னனைத் திருமங்கை ஆழ்வாராக நெறி நிறுத்திய பெருமை இவர்தம் மனைவி குமுதவல்லிக்கு உரியது ஆகும்.

வைணவ ஆழ்வார்களுள் இவர் நூல்பல கற்றவர் என்பதை இவர்தம் பாசுரங்கள் காட்டவல்லன. பன் னிரு ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்கள் கொண்ட திவ்வியப்பிரபந்தத்தில் இடம்பெறும் நாலாயிரத்துள் 1361 பாசுரங்கள் பாடிய பெருமை இவர்க்கே உரி யது. திருமொழி, திருவெழு கூற்றிருக்கை, சிறிய திரு மடல், பெரிய திருமடல், திருக்குறுந் தாண்டகம், திரு நெடுந்தாண்டகம் என்னும் இவர்தம் ஆறு நூல்கள் திவ்வியப்பிரபந்தத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. நம்மாழ் வாரின் திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திருவந் தாதி, திருவாய்மொழி என்பனவற்றை நான்கு வேதங்களாகப் போற்றும் வைணவச் சான்றோர்கள் திருமங்கையாழ்வாருடைய ஆறு பிரபந்தங்களையும் அந்த வேதக் கல்விக்கு அடிப்படையாய் அமைந்து விளங்கும் ஆறு அங்கங்களாகக் கொள்வர். மேலும், பெரிய திருமொழியில் இவர்தம் ஆசுகவித் திறனும், திருக்குறுந் தாண்டகத்தில் மதுரகவிப் புலமையும், திருவெழுகூற்றிருக்கையில் சித்திரகவி வலனும், சிறிய திருமடல் பெரிய திருமடல்களில் வித்தாரக் கவி வினயமும் அமைந்துள்ளமையின் நாற்கவி வல்லராக இவர் விளங்கியமை புலப்படும். இவர் பல்லவன் பரமேசுவரவர்மன் (கி.பி. 670-680) கட்டிய பரமேசு வர விண்ணகரத்தைப் பாடியுள்ளதனை அடிப்படை யாகக் கொண்டு இவர் காலம் கி.பி. 776க்கும் 881க்கும் இடைப்பட்டது என்று ஆய்வாளர் காட்டி யுள்ளனர்.

இவர் இயற்றியுள்ள பெரிய திருமொழி 1084 பாசுரங்கள் கொண்டது. விருத்தப்பாப் போல நான் கடி கொண்ட தாண்டகமும் இவர் பாடியுள்ளார். பொதுவாக எண்சீர் விருத்தம் நெடுந்தாண்டகம் எனவும், அறுசீர்விருத்தம் குறுந்தாண்டகம் எனவும் குறிப்பிடப்பெறுகின்றன. கும்பகோணத்தில் பள்ளி கொண்டருளியுள்ள ஆராவமுதனைப் பற்றி 47 அடி களில் நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவில் பாடியுள்ள பாடலே திருவெழுகூற்றிருக்கை ஆகும். அகப்பொரு ளின் ஒருதுறையாகிய 'மடல்' போக்கில் பெரிய திரு மடல், சிறிய திருமடல் ஆகியன அமைந்துள்ளன. சிறிய திருமடல் 155 அடிகளையும், பெரிய திருமடல் 297 அடிகளையும் கொண்டமைந்துள.

இவர் நாராயணனின் திருவடித் தீக்கை பெற்று உணர்ந்த எட்டெழுத்து மந்திரமான பெரிய திருமந் திரத்தின் பெருமையை முதல் பிரபந்தமான பெரிய திருமொழியில் 'வாடினேன் வாடி ...' என்ற முதல் பதிகத்தில் கூறியுள்ளார் அந்த மந்திரம் உபதேசம் செய்யப்பெற்ற பதரிகாசிரமம் உள்ளிட்ட வட நாட்டுத் திருப்பதிகம் தொடங்கித் தென்னெல்லை இறுதி வரையில் உள்ள 108 திவ்விய தேசங்களுள் எண்பத்தாறினைப் பாடிய பெருமை இவர்க்கே உரிய சிறப்பு ஆகும். பொன்.சௌ.

திருமடங்கள்: திருவாவடுதுறை ஆதீனம்

சைவசமய ஆதீனங்களுள் பழமையும் முதன்மையும் வாய்ந்தது திருவாவடுதுறை ஆதீனம். தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்றாகிய திருவாவடு துறையில் அமைந்ததால் இப்பெயர் பெற்றது. அங் குள்ள சிவன் கோயிலை அடுத்துத் தென்பால் அமைந் துள்ளது இவ் வாதீனம்.

திருக்கயிலையில் சீகண்ட தேவரால் மெய் யுணர்த்தப் பெற்ற திருநந்திதேவரின் ஞான மரபில் வந்த மெய்கண்டதேவரின் பிற்காலத்து வழித் தோன்றலாகிய குருநமச்சிவாய தேசிகரால் கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இவ்வாதீனம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அதனால்,திருக்கயிலாய பரம் பரை எனவும், நந்திமரபு எனவும் இவ்வாதீனத்து ஞானாசிரியர் மரபினைக் குறிப்பிடுவர்.

குருமரபு: நந்தி மரபில் வந்த சித்தர் சிவப்பிர காசரால் வரை செய்யப்பட்ட இடத்தில் சிவோகம் பாவனையில் இருந்து, ஆசிரியர் அருளாணைவழி, தம்பால் வந்த பக்குவர்க்கு ஞானோபதேசம் செய்து வந்த மூவலூர் குருநமச்சிவாய தேசிகர் இவ்வாதீனத் துக்குரு முதல்வர் ஆவர். இங்குக் குருபீடத்தில் அமர்ந் தருளும் ஞானாசிரியரைப் பண்டாரம் என்றும், பண்டார சந்நிதி என்றும் மதித்து வழங்குவர். பிற் காலத்தில் பரமாசாரிய சுவாமிகள் என்றும் வழங்கு வாராயினர்.

ஆதீனத்து ஞான இருக்கையில் வீற்றிருந்து, தம்பால் வந்த பக்குவர்க்குச் சிவஞானத்தை வழங்கியருளியும், தமிழ் மொழியும் சிவநெறியும் தழைத் தோங்கப் பல வகையில் அரும்பணியாற்றியும் வாழ்ந்து, பின்னர்ச் சிவப்பேறு எய்திச் சிறந்த அருளாளர் கடந்த காலத்தவர் வரிசைமுறையில் 22 குருமகாசந்நிதானங்கள் ஆவர். அவருள், உலகறிந்த புகழுடையோர் 3-ஆம் பட்டம் திருஅம்பலவாண தேசிகர், 11–ஆம் பட்டம் திருபின்வேலப்ப தேசிகர், 16– ஆம் பட்டம் திருமேலகரம் சுப்பிரமணிய தேசிகர், 17–ஆம் பட்டம் திருஅம்பலவான தேசிகர், 21-ஆம் பட்டம் திருசுப்பிரமணிய தேசிகர் ஆகியோராவர்.

தலைவர்களின் சிறப்பு: சமய நிறுவனமாக அமைந்த இவ்வாதீனத் தலைவர்கள் சமுதாய வாழ்வின் ஒரு முக்கிய கூறு சமயம் என்பதனைக் கருத்திற் கொண்டமையால், மக்களின் இம்மைமறுமைகளாகிய இருவகை வாழ்வுக்கும், அவர்தம் செந்தமிழ் மொழிக்கும் சீரிய பணிகள் பல சிறக்கச் செய்து வந்துள்ளனர். மரபு வழியில் தமக்குரிய சிவஞானபோதம் முதலாகிய மெய்ந்நூல்களைக் கற்றுக் கேட்டு உணர்ந்தும், தேவாரம் முதலான சைவத் திருமுறைகளில் மிகவும் ஈடுபாடுடையராய் அவற்றை ஓதியுணர்ந்தும் சிவயோக நிட்டையில் திளைத்தவராய் இருந்து வந்துள்ளனர்.

சந்தானாசிரியர் நால்வரில் கடைசியாக வந்த உமாபதிசிவம் ஆன்மார்த்தமாக வழிபட்டுவந்த அழகிய திருச்சிற்றம்பல முடையவரையும், திருஞானமாநடராசப் பெருமானையும், வைத்தியநாதப் பெருமானுடன் அவ்வாதீனத் திருக்கோயிலில் பெரிய பூசையில் எழுந்தருளப் பண்ணி வழிவழியாக வழிபாடாற்றி வருகின்றனர்.

பலர் தாமே தம் அனுபவத்தில் தெரிந்த உண்மைகளைச் சிறந்த செந்தமிழ்ப் பொருட்பனுவல்களாகச் செய்தருளியும் உள்ளனர். அவையெல்லாம் பண்டார சாத்திரங்கள் என்று வழங்கப்படுகின்றன. ஆதீனத்தின் மூன்றாம் பட்டத்தில் இருந்த திருஅம்பலவாண தேசிகரால் தசகாரியம், சன்மார்க்க சித்தியார் முதலிய செய்யுள் நூல் பத்தும், சிவஞானபோதச் சிந்தனை என்னும் உரை நூல் ஒன்றும், பூப்பிள்ளையட்டவணை முதலிய சில சிறு நூல்களும் செய்யப்பட்டன. திரு தட்சணாமூர்த்தி தேசிகர் தசகாரியம், உபதேசப் பஃறொடை என்னும் இரு நூல்களை உதவியுள்ளார்.

தமிழகம் முழுவதும், சிறப்பாகத் தென்பகுதியில் ஆங்காங்கே பலவிடங்களில் நாயக்க மன்னர், சேது மன்னர் போன்றவர் முன்வந்து உதவிய முறையில் ஆதீனத்தில் கிளை மடங்கள் தோற்றுவிக்கப் பட்டன. மொழி, சமய, சமுதாயப் பணிகள் அங்கங்கே பொறுப்பில் அமர்த்தப்பட்ட தம்பிரான்களால் சிறப்பாகச் செய்து வரப்பட்டன.

முன்வேலப்ப தேசிகர் பின் வேலப்ப தேசிகர் போன்ற பண்டார சந்நிதிகள் மக்களுகு உண்டான குட்டம், குன்மம் போன்ற நோய்களை அருளாற்றல் கொண்டே தீர்த்து நலம் செய்துள்ளனர். திருச்சிற்றம்பல தேசிகர் காலத்தில்-ஞானமா நடராசப் பெருமானுக்குப் பூசை செய்யப் பெற்று,தேவாரத்திலுள்ள மேகராகக் குறிஞ்சிப் பாடல்கள் பாடப்பெற்று, அப்பொழுதிருந்த வறட்சி நீங்க மழை பெய்விக்கப்பட்டது.

ஆதீனத்தின் சொந்தப் பராமரிப்பில் தமிழகத்துத் திருக்கோயில்கள் இருபதின் மேற்பட்டன இன்றும் இருந்துவருகின்றன. திருவிடைமருதூர், மயிலாடுதுறை, திருப்பெருந்துறை முதலியன அவற்றுள் அடங்கும்.

சைவ சித்தாந்தத்திற்கு முதன்மையான நூலாகிய மெய்கண்டாரின் சிவஞானபோத நூலுக்கும், அதன் வழி வந்த பிற நூல்களுக்கும், அவர் வழிமுறையிலே வந்த இவ் வாதீனத்தின் பண்டார சந்நிதிகள் பலர் தம் அனுபவம் கொண்டு பிறர்க்குப் பாடம் சொல்லி உணர்த்தினர். சிலர் நூல்கள் அருளி உணர்த்தினர். ஒரு சிலர் சிலவற்றிற்கு உரையெழுதியும் விளக்கம் தந்தனர். இத்தனைக்கும்மேலாக 11–ஆம் பட்டம் திருபின் வேலப்ப தேசிகர் காலத்தில் இன்றும் ஒப்பற்ற உயர் நூலாகப் போற்றப்பட்டு விளங்கிவரும் மாதவச் சிவஞான யோகிகள் செய்தருளிய சிவஞான மாபாடியம் என்ற சிவஞானபோதப் பேருரையும் அதன் சிற்றுரையும் தோன்றின.

மகாவித்துவான் திரிசிரபுரம் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை, டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர், சபாபதி நாவலர், யாழ்ப்பாணம் ஆறுமுக நாவலர், சேற்றூர்க் கவிராயர், மற்றும் இவர் போன்ற தமிழ்ப் புலவர் பலரைக் கொண்டு நூல்கள் எழுதியும் பதிப்பித்தும் பாடம் சொல்லியும் தமிழுக்கும் சமயத்திற்கும்இவ்வாதீனம் செய்துள்ள பணிகள் மிகப் பலவாகும்.

பதினாறாம் பட்டத்தில் வீற்றிருந்த மேலகரம் திருசுப்பிரமணிய தேசிகப் பண்டார சந்நிதிகள் காலம் ஆதீனத்தின் பொற்காலம். இவர் சிவஞான சுவாமிகள் எழுதிய சிவஞான சித்தியார் பொழிப்புரைக்குத் தக, சித்தியார்க்குப் பதவுரை செய்தருளினார்; புலவர் பலரை ஆதரித்துப் பாராட்டினார்; இசைப் புலவர் பலரை ஆதரித்து ஊக்கப்படுத்தினார். உண்மையறிவொடும் உலகியலறிவும் ஒருங்கே சிறக்கப் பெற்றிருந்

தமையால அன்னார் ஒரு 'துறவரசு' என்ற பாராட்டுக்குரியராயிருந்தார். அவர் காலத்தில் சிற்றரசர், பெரியவர், செல்வர் மிகப் பலர் ஆதீனத்தொடும் தொடர்பு கொண்டனர்.

காசிவாசி இராமலிங்கத் தம்பிரான் வேண்டுகோளின்படி தம் ஆதீன வித்துவான் குமாரசாமித் தம்பிரானைத் திருப்பனந்தாள் மடத்துக்குத் தலைவராகக் (கி.பி.1880–1894) கொடுத்தார்.

ஆதீனத்து அடியவரான வித்துவான் ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகளை கி.பி.1888-இல் குன்றக்குடி திருவண்ணாமலை ஆதீனத்திற்குத் தலைவராக அனுப்பினார். மற்றுமோர் அடியவர் முத்துக்குமாரத் தம்பிரானை முத்துக்குமாரசாமி தேசிகராக்கி கி.பி. 1886–இல் சூரியனார்கோயில் பண்டார சந்நிதிகளாக அமர்த்தினார்.

பதினேழாம் பட்டத்தில் அமர்ந்தருளிய திரு அம்பலவாண தேசிகர் மாபாடியத்தை மும்முறை தம் திருக்கைகளால் படியெடுத்து அழகுறப் பாதுகாத்து வைத்துள்ளார். திருவைந்தெழுத்தைக் கோடி அளவில் எழுதிக் 'கோடி பஞ்சாக்கரச்' சுவடியாக்கி வைத்துள்ளார்.

ஆதீனத்து நூலகமாகிய சரசுவதி மகால் கி.பி. 1895-இல் விரிவாக்கப்பட்டுப் பாசுக்கர சேது பதிமன்னரால் திறக்கப்பட்டது. இருபதாம் மகாசந்நிதானம் திரு அம்பலவாண பண்டார சந்நிதிகள் காலத்தில் பாரத நாடு சுதந்திரம் பெற்றது. அதன் நினைவாக ஆதீனத்திலிருந்து தம்பிரான் சுவாமிகளை அனுப்பி 1947 இரவு 11.45 மணிக்குப் பிரதமர் நேருவிடம் விடை இலச்சினை பொறித்த பொன்னாலான செங்கோல் ஒன்று கொடுக்சப்பட்டது பாரத வரலாற்றில் முக்கியமானதொன்றாகும்.

இருபத்தோராம் பட்டத்தில் வீற்றிருந்த திரு சுப்பிரமணிய தேசிகர் காலத்திற்கேற்ற பணிகள் பலவற்றைச் செய்த சிறப்புடையார். இரண்டு இலட்ச உருபாய் செலவில் 'நம்சிவாய மூர்த்தி அச்சகம்' நிறுவப்பட்டது. அன்று முதல் அழகிய செம்மையான ஆதீனப் பதிப்பு வெளியீடுகள் வரத் தொடங்கின.

சித்தாந்த சைவ மாநாடு, பாவை மாநாடு, திருமந்திர மாநாடு, திருவாசக மாநாடு முதலிய மாநாடுகள் ஆண்டு தோறும் நடத்திச் சைவ விளக்கம் செய்யப்பட்டது.

திருவாசகம், திருமந்திரம், பண்டாரசாத்திரங்கள் ஆகியவை உரையெழுதி வெளியிடப்பட்டன.

இப்போது 23-ஆம் குரு மகாசந்நிதானமாக ஆதீன ஞான விருக்கையில் வீற்றிருந்து அருளுபவர் தவத் திரு சிவப்பிரகாச தேசிக பண்டார சந்நிதியவர்கள். இவர்கள் 1983 ஏப்பிரல் திங்களில் குருபீடம் எறினார்கள்.

இவர்கள் காலத்தில் ஆதீனத்தில் ஆகிவரும் அரும் பெரும் நன்மாற்றங்கள் பல. சமயப் பணி சமுதாயப் பணியின் வேறன்று என்று தொடக்கம் முதலாகவே இருந்து வரும் எண்ணத்தை இக்கால நிலைமைக்கு ஏற்பப் பலவகையாலும் செயற்படுத்தி வருகின்றனர்.

இவர்கள் இளமையிலேயே திருக்குறளிலும் திருமுறைகளிலும் புராணங்களிலும் சித்தாந்த சாத்திரங்களிலும் அழுத்தமான அறிவும் தோய்வும் உடைமை காரணமாக, ஆதீனத்தின் நிருவாகத்திலும் ஆக்கப் பணிகளிலும் ஆதீனம் இப்போது புத்தொளி பெற்று விளங்கத் தொடங்கியுள்ளது. இவர்களின் அருளாணையில் நடந்துவரும் பணிகள் பலவற்றில் ஒருசில இங்குக் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

ஆதீனத்துச் சரசுவதி மகால் 'நூல் நிலையத்தில் ஓலைச்சுவடிகள், கையெழுத்துப்படிகள், செப்பேடுகள் மற்றும் நூல்கள் அனைத்தையும் தக்கவரைக் கொண்டு ஆய்வு செய்வித்து இங்கு வரும் ஆராய்ச்சியாளர்க்குப் பயன்படுமாறு செய்துள்ளனர்.

திருக்கழுக்குன்றத்தில் இசைவிழாவில் ஆண்டு தோறும் உரூ. 1000 மதிப்புள்ள தம்புராப் பரிசளிப்பு, 'மெய்கண்டார்' சமய இலக்கியத் திங்கள் இதழ் வெளியீடு. 'நமச்சிவாய' சைவ சித்தாந்த அஞ்சல் வழிக் கல்வி வாயிலாகப் பாரத நாடு முழுமையும் சைவ சித்தாந்த சமய மொழியறிவினைப் பரப்பி வருதல். பள்ளிகள், கல்லூரிகளில் பயிலும் மாணவர்க்குப் பொருளுதவி, நூலுதவிகள். சிவஞான வேள்விகள், சமய விரிவுரைகள் மூலம் சமயப் பயிற்சியும் சமய அறிவும் வழங்குதல். பள்ளி அரசுத் தேர்வுகளில் முதன்மை பெற்றவர்க்குப் பணம், தங்கப் பதக்கம் பரிசில் ஆகியவை கொடுத்தல். வசதியில்லாதவர்க்கு உணவும் இருப்பிடமும் கொடுத்துக் கல்வி பயிலச் செய்தல்.ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கன

இப்போது தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் ஆதீன நூலகத்தொடு தொடர்பு கொண்டு சில சுவடிகளை நுண்படச்சுருளாக எடுத்து ஆய்வினை மேற்கொண்டுள்ளது.

இன்னும் பற்பல சமய சமுதாயப் பணிகள் நடந்து வருகின்றன. அவையன்றிப் புதியன பல உருவாக்கியும் வருகின்றார், இப்போதுள்ள குருமகாசந்நிதானம் அவர்கள்.

மழலையர் பள்ளி, தொடக்கப்பள்ளி, நடுநிலைப் பள்ளி, மேனிலைப்பள்ளிகளாக 8 பள்ளிக் கூடங்கள்

4 நூல் நிலையங்கள் 3 இலவசத் தட்டச்சுப் பயிற்சி நிலையங்கள் 3 இலவசத் தையற் பயிற்சி நிலையங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு இடங்களில் உள்ள திருக்கோயில்களில் 13 கட்டளைகள் நிறுவப் பெற்றுள்ளன. கிளைமடங்களும் கட்டளை மடங்களுமாக 72 திருமடங்களை அமைத்து நாடெங்கும் சமய சமுதாயப் பணிகளைச் செவ்வனே நடத்தி வர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அரிசன மக்கள் திருமணத்திற்கும் கல்விக்கும் பலவகை உதவிகள். செங்கிப்பட்டிக் காசநோய் மருத்துவ மனைக்கு ஆண்டுதோறும் ரூ. 10,000 நன்கொடை. சமய சமுதாய நிறுவனங்களுக்கும் பொதுப் பணிகளுக்கும் நிதி உதவி, தானிய உதவிகள் ஆகியவை வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆ.மு.

தருமபுர ஆதீனம்: தமிழகத்துத் தொன்மையான சைவ ஆதீனங்களுள் இது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாதீனம் கி.பி.1560-ஆம் ஆண்டு சிரீகுருஞானசம்பந்தரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. மூவேந்தர் ஆட்சி முடிவுக்கு வந்து, அயலவர் நுழைவால் தமிழ்நாட்டின் மொழி, சமயம், பண்பாடு பாதிப்புக்குள்ளான சூழலில் இவ்வாதீனம் தோன்றியது. தஞ்சை மாவட்டத்தில், காவிரியின் தென்கரையில் மயிலாடுதுறைக்குக் கிழக்கே $1\frac{1}{2}$ கி.மீ. தொலைவில் இது அமைந்துள்ளது. தமிழுக்குப் பெருமையும் சிவநெறிக்கு வளமையும் சேர்க்கும் மெய்ந்நூல்கள் எட்டு குருஞானசம்பந்த தேசிக சுவாமிகளால் அருளிச் செய்யப்பெற்றன. அவை சொக்கநாதக் கலித்துறை, சொக்கநாத வெண்பா, சிவபோகசாரம், பண்டாரக் கலித்துறை என்னும் ஞானப் பிரகாசமாலை, நவரத்தினமாலை, பிராசாத யோகம், திரிபதார்த்த ரூபாதி தசகாரிய அகவல், முத்திநிச்சயம் ஆகியவையாம்.

குருஞான சம்பந்தர் காலந்தொடங்கி 450 ஆண்டுக் காலத்தில் இருபத்தைந்து குருமகா சந்நிதானங்கள் தருமையாதீனத்தை ஆட்சிபுரிந்துள்ளனர். இப்போது அருளாட்சி நிகழ்த்தி வரும் 26-ஆம் குருமகா சந்நிதானம் திருப்பெருந்திரு சண்முக தேசிக ஞான சம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் ஆவார்.

தருமையாதீன நான்காம் குருமூர்த்திகளாக விளங்கிய மாசிலாமணி தேசிக சுவாமிகள் குமரகுருபர சுவாமிகளுக்கு ஞானதீக்கை செய்து, காசி சென்று,சித்தாந்த சைவ சமய நிறுவனம் ஏற்படுத்துமாறு பணித்தார்கள். அவர் அங்கு நிறுவிய சிரீகுமாரசாமி மடம் இன்று வரை புகழுடன் விளங்கி வருகிறது. அதன் தலைமையிடம் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் தஞ்சை மாவட்டம் கும்பகோணத்தை அடுத்த திருப்பனந்தாளுக்கு மாற்றப் பெற்றது. குமர குருபர சுவாமிகளின் பிரபந்தங்கள் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளன.

ஆறாம் குருமூர்த்திகளாகிய திருஞான சம்பந்த தேசிக சுவாமிகளிடம் ஞானதீக்கை பெற்ற சம்பந்த சரணாலய சுவாமிகள் மைசூர் மன்னரிடம் பெருஞ் சிறப்புப் பெற்றவர். இவருடைய 'கந்தபுராணச்சுருக்கம்' என்னும் நூல் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஏழாம் குருமூர்த்திகளாகிய திருவம்பல தேசிக சுவாமிகள் வடமொழியில் 'வருணாசிரம சந்திரிகை' என்ற சிறந்த நூல் செய்துள்ளார். ஒன்பதாம் குருமூர்த்திகளாகிய திருநாவுக்கரசு தேசிக சுவாமிகள் 'சிந்தாந்த நிச்சயம்' என்ற நூலை அருளிச் செய்துள்ளார். பத்தாம் குருமூர்த்தம் சிவஞான தேசிகசுவாமிகள் அருளிய பாடல்களின் தொகுதி 'திருவருட்பாத் திரட்டு' என வழங்குகிறது.

இருபத்து நான்காம் குருமூர்த்திகளாகிய சண்முக தேசிக சுவாமிகள் 'ஞானசம்பந்தம்' என்னும் திங்கள் இதழைத் தோற்றுவித்தார்; சிரீமெய்கண்டார் சித்தாந்த மாநாடு கூட்டினார். இவருடைய அருளாட்சிக் காலத்தில் வேத சிவாகம பாடசாலை, தேவாரப்பாடசாலை, சிரீகுருஞானசம்பந்தர் தொடக்கப்பள்ளி முதலிய கல்வி நிலையங்கள் தொடங்கப் பெற்றன.

இருபத்தைந்தாம் குருமூர்த்தி சிரீ கயிலை சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் தருமையாதீனக் கோயில்கள் அனைத்தையும் குடமுழுக்குச் செய்வித்தார். இவர் காலத்தில் தமிழ்க் கல்லூரி தொடங்கப் பெற்றது.

இருபத்தாறாம் குருமூர்த்திகளாக இப்போது அருளாட்சி புரிந்து வரும் திருப்பெருந்திரு சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் தமிழ்ப் புலமையும் பன்னிரு திருமுறைகளில் ஆழ்ந்த பயிற்சியும் மிக்கவர்கள். ஆதீனத்தின் பல்வேறு அறங்களையும் புரிந்துவரும் இவர்கள் சமய-சமூக வளர்ச்சி நோக்கில் சிரீகுருஞான சம்பந்தர் பணி மன்றம் கண்டவர். இவர் 1984-ஆம் ஆண்டு அனைத்துலகச் சைவ சித்தாந்த மாநாடு நடத்திச் சிறப்பு மலர் ஒன்றையும் வெளியிட்டுள்ளார். பல இலட்சம் உரூபாய் செலவில் தருமபுரத்தில் சைவ சித்தாந்த மேனிலை ஆய்வு மையம் ஒன்றையும் இவர் நிறுவியுள்ளார். இவ்வாதீனம் மருத்துவ மனைகளையும், அனாதைக் குழந்தைகள் விடுதிகளையும் நடத்தி வருகின்றது; புயல், வெள்ளம், பஞ்சம் முதலிய இடர்தரு காலங்களில் மக்களுக்குப் பேருதவி புரிந்தும் வருகின்றது.

ஆதீனத் திருக்கோயில்கள்: தருமையாதீனத்தின் பராமரிப்பில், தஞ்சை மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த 27 திருக்கோயில்கள் பல நூற்றாண்டுகளாய் இருந்து வருகின்றன. சிரீ குரு

ஞானசம்பந்தர் தருமையாதீனத்தின் மூலம் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் சைவம் வளர்க்கும் மாண்பினை உணர்ந்த அக்கால ஆட்சியாளர் பல திருக்கோயில்களை இவ்வாதீனத்தின்பால் ஒப்புவித்தனர். அவற்றுள் 17 திருக்கோயில்கள் பாடல்பெற்றவை.

இக்கோயில்களில் முறையான வேத சிவாகமகப் பயிற்சி பெற்ற சிவாசாரியர்கள் நியமிக்கப் பெற்று அவர்களால் காலந் தவறாது நாட்பூசையும் பெரு விழாவும் நடத்தப்பெற்று வருகின்றன. வழிபாட்டு வேளைகளில் தமிழ் மறையாகிய திருமுறைகளை ஓதி வழிபாடாற்றும் முறை பல ஆண்டுகளாக நிலவி வருகிறது. தமிழில் அருச்சனை செய்யப்படுதலும் வழக்கில் உள்ளது. ஆதீனத் திருக்கோயில்களில் அவ்வத் தலத்திற்குரிய தேவாரத் திருமுறைப் பனுவல்கள் கல்வெட்டாகப் பொறித்து வைக்கப் பெற்றுள்ளன. பழைய கல்வெட்டுக்கள் முறையாகப் படி எடுக்கப் பெற்று, ஆராய்ந்து தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வக் கோயில்களுக்கும் தக்காரைக் கொண்டு தலபுராணங்கள் இயற்றுவிக்கப்பெற்றுள்ளன.

குடமுழுக்குக் காலங்களில் அரிய விழா மலர்கள் வெளியிடப் பெற்று வருகின்றன. ஆதீனக் கோயில்களில் நூலகங்கள் வைத்துப் பேணப்பட்டு வருகின்றன. விழாக் காலங்களில் திருமுறை மாநாடுகள் கூட்டப்பெற்றுத் தக்க அறிஞர்களால் சமயச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தப் படுகின்றன. சிறு குழந்தைகளுக்கு நாள்தோறும் திருமுறை வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன.

ஆதீன வெளியீடுகள்: தருமையாதீனம் சைவத்திற்குச் செய்யும் அரிய தொண்டாகவும் தமிழ் மொழிக்குச் செய்யும் சிறப்பாகவும் கருதி திருமுறைகளுக்கு உரைகண்டுள்ளது; திருக்குறளுக்கு உரைவளம் கண்டுள்ளது. சி.கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க அப்பர் சுவாமிகள் புராணம் உரை நூல் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது. இருபத்தைந்தாம் குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் மேற்கொண்ட சிரீ காசியாத்திரை, திருக்கயிலாய யாத்திரை, சோதிர் லிங்கத் தலயாத்திரை முதலியன யாத்திரை நூல்களாக வெளியிடப் பெற்றுள்ளன. திருவாசகம், சித்தாந்த சாத்திரங்கள் மூலம், சித்தாந்தத் தெளிவியல், சித்தாந்த வினாவிடை போன்றஅரிய நூல்கள் வெளி வந்துள்ளன. முற்றிலும் ஆங்கிலத்திலும், ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளுடனும் பல நூல்கள் வெளியிடப் பெற்றுள்ளன. வடமொழியிலிருந்து பத்து நூல்களுக்கு மேல் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடப் பெற்றுள்ளன. சிவபோகசாரம், சொக்கநாத வெண்பா இரண்டும் இந்தி மொழிபெயர்ப்போடு வெளிவந்துள்ளன. அறிவியல் தொடர்பாகப் பரமாணுப் புராணம் என்ற நூல் வந்துள்ளது. இசைக்கலை, மருத்துவம் தொடர்பான நூல்களும் வெளியிடப் பெற்றுள்ளன. சில நூல்களுக்கான பதிப்புரிமையையும் இவ்வாதீனம் பெற்றுள்ளது. தருமையாதீன வெளியீட்டுப் பணி 1924-ஆம் ஆண்டு முதல் இடையறாது நிகழ்ந்து வருகின்றது. இதுவரை ஏறாத்தாழ 918 நூல்கள் வெளியிடப் பெற்றுள்ளன.

தமிழ்ப் பணிகள்: தருமையாதீனத் தேவாரப் பாடசாலை குறிப்பிடத்தக்க தமிழ்ப் பணி ஆற்றி வருகிறது. தருமையாதீனம் 24-ஆம் குருமூர்த்திகள் திருப்பெருந்திரு சண்முக தேசிகர் காலத்தில் இப் பாடசாலை நிறுவப்பெற்றது. சைவ மரபில் வரும் அடிப்படைத் தமிழ்க் கல்வி பெற்ற சிறுவர்கள் இப் பாடசாலையில் சேர்க்கப் படுகின்றனர். ஐந்தாண்டுகள் முறையாகப் பயின்று, தேர்வில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்குத் ‘தேவார இசைமணி’ என்ற பட்டம் வழங்கப் பெறுகிறது.

இவ்வாதீனம் தமிழோடுவடமொழியையும் வளர்க்கும் நோக்கில் வேத-சிவாகமக் கல்விக்கென 40 ஆண்டுகளாகப் பாடசாலை ஒன்றை நிறுவிச் செயற்படுத்தி வருகிறது. சிரீகுருஞான சம்பந்தர் பெயரில் தொடக்கப்பள்ளி ஒன்றும் உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்றும் இயங்கி வருகின்றன. பல்லாண்டுகளாக ஏழை மாணவர்களுக்கு இலவச மதிய உணவு வழங்கப் பெற்று வருகிறது.

தருமையாதீனத்தின் தமிழ் வளர்ச்சிப் பணியில் அங்கு நடைபெற்று வரும் தருமையாதீனப் பல்கலைக் கல்லூரியின் பங்கு சிறப்பு வாய்ந்தது. இருபத்தைந்தாம் பட்டம் திருப்பெருந்திரு கயிலைக் குருமணி அவர்களால் 1946-இல் இக்கல்லூரி தோற்றுவிக்கப் பெற்றது. இது சென்னைப் பல்கலைக் கழக அங்கீகாரம் பெற்றது. இக்கல்லூரி ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தமிழ்ப் புலவர்களை உருவாக்கியுள்ளது. தருமை யாதீனத்தின் 26-ஆம் குருமகாசந்நிதானம் இக்கல்லூரியிலேயே பயின்று பின்னர் இங்குத் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் திகழ்ந்தவர். திருப்பனந்தாள் சிரீ காசிமடத்துத் தலைவராக விளங்கும் திருப்பெருந்திரு முத்துக் குமாரசாமித்தம்பிரான் சுவாமிகளும் திருவண்ணாமலை ஆதீனம் குன்றக்குடி அடிகளாரும் இக்கல்லூரியின் முன்னாள் மாணவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாதீனத்தில் மிகப் பெரிய நூலகம் ஒன்று சிறப்பாக நடத்தப்பெற்று வருகிறது. இந்நூலகத்தில் அரிய நூல்கள் பல உள்ளிட்ட 12000 நூல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இங்கு கி.பி. 17,18-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அச்சிடப் பெற்ற தொன்மையான நூல்களும் உள்ளன. இருபது மொழிகளில் நூல்கள்

இடம் பெற்றுள்ள இந்நூலகம் ஆய்வாளர்களுக்கு பேருதவியாகத் திகழ்ந்து வருகிறது. அரிய ஏட்டுச் சுவடிகள் பலவும் இங்கே பாதுகாக்கப் பெற்று வருகின்றன.

தருமையாதீனத் திருமடம் மற்றும் திருக்கோயில்களின் சார்பில் சென்னையில் சமயம் பரப்பு நிலையம் இயங்கி வருகிறது. தலைநகரில் வாழும் மக்களுக்குச் சமய விழிப்புணர்ச்சியை இந்நிலையம் ஏற்படுத்தி வருகிறது. சேரிவாழ் மக்களுக்கு அறிவு கொளுத்துதல், நோயாளிகளை மருத்துவ மனைகளில் சென்று கண்டு ஆறுதல் கூறி உதவுதல், சிறைக் கைதிகளைச் சந்தித்து அறிவுணர்வு ஊட்டுதல் முதலிய பணிகளையும் இந்நிலையம் செய்து வருகிறது. இங்கு 'சச்சிதானந்தம் பிள்ளை சதாபிடேக நினைவு அப்பர் குருகுலம்' ஒன்றும் இயங்கி வருகிறது.

தேவாரத் திருமுறைப் பாடல்களை இசைத் தட்டுகளில் பதிவு செய்து வழங்கிய பெருமையும் இவ்வாதீனத்திற்கு உரியது. ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் ஆதீன குரு முதல்வர் குருபூசைத் திருநாளை ஒட்டிப் பத்து நாட்களுக்குத் திருநெறிய தெய்வத் தமிழ் மாநாடு ஒன்று சிறப்பாக நடத்தப் பெற்று வருகிறது.

இவ்வாறு தருமையாதீனம் கடந்த 450 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகச் சைவத்திற்கும் தமிழுக்கும் பெருந்தொண்டாற்றி வருகிறது. சா.உ.

திருவண்ணாமலை ஆதீனம், குன்றக்குடி: தெய்வமணம் கமழும் தென்னாட்டில் ஞான நெறியைப் பின்பற்றிச் சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்தக் கொள்கையை மேற்கொண்டுள்ள ஆதீனங்களுள் குன்றக்குடி திருவண்ணாமலை ஆதீனமும் ஒன்று. சிவபெருமான் நந்திதேவருக்கு உபதேசித்த சிவஞான போதம், மரபு வழி சந்தான குரவராகிய மெய்கண்ட தேவருக்கும், அருணந்தி சிவாச்சாரியாருக்கும் கிடைத்தது. அருணந்தி சிவாச்சாரியாரிடமிருந்து இந்த ஆதீன முதற்பெருங்குரவராகிய தெய்வசிகாமணி தேசிகருக்குக் கிடைத்தது.

முதற்பெருங்குரவர் தெய்வசிகாமணி தேசிகர் திருவண்ணாமலைப் பதியில் ஆதி சைவ மரபில் தோன்றினார்; இளமைப் பருவத்திலேயே சிவபரம்பொருளின் அருளினைப் பெற்றார். அவ்வருள் உணர்த்தியவண்ணம் அருணந்தி சிவாச்சாரியாரை நாடித் திருத்துறையூருக்குச் சென்றார். அருணந்திசிவாச்சாரியாரிடம் இறைவன் கனவில் தோன்றி, 'தெய்வசிகாமணி திருவண்ணாமலையிலிருந்து உன்னை நாடி வருகின்றான்; அவனுக்கு ஞானோபதேசம் செய்வாயாக' எனக் கூறி மறைந்தார். திருத்துறையூர் சென்ற தெய்வசிகாமணிக்கு, அவரை எதிர்பார்த்திருந்த அருணந்தி சிவாச்சாரியார் ஞானோபதேசம் செய்தருளினார். ஞானோபதேசம் பெற்ற தெய்வசிகாமணி தேசிகர், இறைவனே சுயம்புவாகத் தமது ஆத்மார்ந்த பூசைக்கு எழுந்தருள வேண்டுமென விரும்பி ஞானாசிரியரிடம் விண்ணப்பித்தார். அருணந்தி சிவாச்சாரியாரின் கட்டளைப்படி திருக்காளத்திக்குச் சென்று இறைவனை வழிபட்டுத் திளைத்து இறைவன் திருமுன்னர் வீழ்ந்தார்; தம்மை மறந்தார். அதுபோது இறைவன் 'அன்ப, நாம் திருக்கோயிலருகே உள்ள புற்றில் சிவலிங்க வடிவில் திகழ்கின்றோம். அங்கு வருக' என்று உணர்த்தியருளி மறைந்தார். ஞானப் பெருங்குரவர் அவ்வாறே அங்கு எழுந்தோடிச் சென்று காளத்தியப்பர் சிவலிங்க வடிவில் திகழ்வதைக் கண்டார்; பரவசமுற்றார். அப்பெருமானே இன்று ஆதீன மடாலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் காளத்திநாதர்.

குரு முதல்வர் காளத்தி விட்டுத் திருவண்ணாமலை சென்றடைந்தார். அங்கு அவர் விளைவித்த வியப்பூட்டும் நிகழ்வுகள் பல. ஒரு நாள் மன்னன் திருவீதி உலாப் போந்தான்; படைகளும் புரவிகளும் அவனைச் சூழ்ந்து வந்தன. அப்போது அவனது பட்டத்துப் புரவி துடிதுடித்து வீழ்ந்தது; உயிரிழந்தது. அப்போது மன்னன் எதிரே தெய்வசிகாமணி தேசிகர் காட்சியளித்தார். மன்னன் அவரடி மலரில் வீழ்ந்து வணங்கினான். பெருங்குரவர் முறுவல் பூத்துத் திருவைந்தெழுத்தோதித் திருநீற்றைப் புரவியின் மீது தெளித்தார்; புரவி உயிர் பெற்றெழுந்தது. இந்த வரலாறு திருவண்ணாமலைத் திருக்கோயிலில் சிற்ப வடிவங்களாகச் செதுக்கப் பெற்றுள்ளதை இன்றும் காணலாம். இவ்வாறு பல நிகழ்ந்துள்ளன. இப்பெருங்குரவர் தமது அருமைச் சீடர்களுக்குச் சிவஞான போதத்தை உபதேசித்துத் திருவண்ணாமலைப் பதியிலேயே குருமூர்த்தமாயினார். அத்திருக்கயிலாய மரபே திருவண்ணாமலை ஆதீன குருமரபு.

திருவண்ணாமலையில் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் ஞானப் பெருங்குரவராம் திருப்பெருந்திரு தெய்வசிகாமணி தேசிகரால் இந்த ஆதீனம் தோற்றுவிக்கப் பெற்றது. இந்தக் குருமரபில் வந்த பெரியோர்கள் சைவமும் தமிழும் இரு கண்களாகக் கொண்டு போற்றி வளர்த்து வந்துள்ளனர் நூல்களும் உரைகளும் வடமொழி நூல்களும் இயற்றி உலகுக்கு அருளியுள்ளார்கள். இவர்கள் சைவ சித்தாந்த சமயமே முடிந்த முடிபான சமயம் எனக்கொண்டொழுகியவர்கள்.

நாகலிங்க தேசிகர் 17-ஆம் குருமூர்த்திகள்: இவர் திருவண்ணாமலையிலிருந்து தென் தமிழ் நாட்டிற்குத் திருத்தலப் பயணம் செய்தார். திரு

முதுகுன்றம், தில்லை, மயிலாடுதுறை, திருவாரூர், திருப்பெருந்துறை, திருவாடானை, காளையார் கோயில் முதலிய திருத்தலங்களை வழிபட்டுத் திருச் சுழியல் திருத்தலத்துக்கு எழுந்தருளினார். அதுகேட்ட இராமநாதபுரம் மன்னர் மகிழ்ந்து வந்து குருமூர்த்தி களை வணங்கினார். குருமூர்த்திகள் இராமேச்சுரம் செல்ல விரும்பினார்; மன்னர் அதற்கு ஆவன செய் தார். குருமூர்த்திகள், அரசரும் ஏவலரும் புடை சூழ, இராமேச்சுரம் சென்று வழிபாடு செய்து திரும்பி னார். அது போது மன்னர் தமது பகுதியிலேயே குரு மூர்த்திகள் தங்கியிருந்து அருளாட்சி செய்ய வேண்டி விண்ணப்பித்தார்; பொன்னும் மணியும் காணிக்கை யாக்கினார். குருமூர்த்திகள் மன்னரின் வேண்டு கோளை ஏற்றுத் தம் சீடர்களில் ஒருவரான குமர சாமி தேசிகரைக் குருபீடத்தில் அமர்த்தி விட்டுத் தாம் திருவண்ணாமலைப் பதிக்குச் சென்றார். குமர சாமி தேசிகர், பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம் மாவட் டம் பிரான்மலையிலிருந்து தமது அருளாட்சியைத் தொடங்கினார். இவ்வாறு இந்த ஆதீனம் திரு வண்ணாமலையிலிருந்து ஏறத்தாழ கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலத்தில் பிரான்மலை யில் அமைந்தது.

பிரான்மலையிலிருந்து இந்த மரபு தொடர்ந்து முப்பதாம் குருமூர்த்திகளாகிய இரண்டாம் திருச்சிற் றம்பல தேசிகர் காலம் வரை அருளாட்சி புரிந்து வந் தது. இவ்வாதீனம் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டு இறுதி இருபதாண்டுகளில் சிவகங்கைச் சீமையை ஆண்ட மருது பாண்டியர் காலத்தில் குன்றக்குடியில் அமைந் தது. காளத்தியப்பரையும் குன்றக்குடி மடா லயத்தில் எழுந்தருள்வித்தனர். அன்றுமுதல் 31-ஆம் குருமூர்த்திகள் மருத நாயக தேசிகர் காலம் முதல்- திருவண்ணாமலை ஆதீன மடாலயம் குன்றக்குடியில் திகழ்ந்து வருகின்றது.

பெரிய ஆறுமுக தேசிகர் 38-ஆம் மகாசந்நி தானம்: இவர் காலத்தில் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் இவ்வாதீனம் மிகச் சிறந்து விளங்கியது. ஆதீனத் தம்பிரான் சபாபதி முனிவர் இங்கிருந்து பெரும்பணி செய்தார். இப்பொழுதுள்ள ஆதீன மடாலயம் சபா பதித் தம்பிரானால் கட்டுவிக்கப் பெற்றது. யாழ்ப் பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர் குன்றக்குடிக்கு வந்தார். குருமூர்த்திகள் அவருக்குச் சிவிகை ஊர்வலம் செய்வித்துப் பாராட்டி மகிழ்ந்தார்; வேம்பத்தூர் சிலேடைப்புலி பிச்சு அய்யரைக் கொண்டு குன்றக்குடி சண்முக நாதருக்கு உலா நூல் இயற்றுவித்தார். பெரியபுராணத்திற்கு உரையெழுதிய ஆறுமுகத் தம்பி ரான் இவர் காலத்தவர்.

ஆறுமுக தேசிகர் 39-ஆம் மகா சந்நிதானம் (கி.பி. 19-ஆம் நூ.)இவர் மகா வித்துவானாகத் திகழ்ந்தவர். இவர் திருவாவடுதுறை ஆதீன மகாவித்துவான் திரிசிரபுரம் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்களிடத் தில் பயின்ற மாணாக்கர்; தமிழ்ப் புலவர்களையும் சைவப் புலவர்களையும் போற்றிப் புரந்தவர்; நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகார ஏடு தேடி வந்த தமிழ்த் தாத்தா உ.வே. சாமிநாத அய்யருக்குச் சிலப் பதிகாரத்தின் சிறந்த ஏட்டுப்படி தந்து உதவியவர்; தெய்வசிகாமணி நான்மணி மாலை முதலிய நூல் களைப் பதிப்பித்தவர்.

தாண்டவராய தேசிகர் 40-ஆம் குருமூர்த்திகள்: இவர் சிறந்த கொடை வள்ளல்; வருவாயைச் சிந்தி யாது வாரி வழங்கியவர்.

நடராச தேசிகர் 41-ஆம் மகா சந்நிதானம் (கி.பி. 1902-1905): இவர் புண்ணிய சீலர்; இவர் திருமடத்துச் சொத்துகளைக் காக்கவும் வளரச் செய்யவும் அயராது உழைத்தார்; வெளியார் கைப்பற்றியிருந்த திரு மடத்துச் சொத்துகளையும் திருக்கோயிற் சொத்து களையும் மீட்டார்; குன்றக்குடி சண்முகநாதருக்கு நவ ரத்தின கிரீடம் செய்து அணிவித்தார்.

அண்ணாமலைதேசிகர் 42ஆம் மகா சந்நிதானம் (கி.பி. 1905-1928): இவர் சிறந்த சித்தர்; ஞானி; உணவை வெறுத்து மௌன மூர்த்தியாய்ப் பல காலம் வாழ்ந்தார்.

பொன்னம்பல தேசிகர் 43ஆம் மகா சந்நிதானம் கி.பி. 1928-1946): இவர் நிருவாகத் தொடர்பான வழக்குகள் பலவற்றில் வெற்றி பெற்றார். இவர் குன்றக்குடி சண்முகநாதர் கோயில் திருக்குடநீராட்டுச் செய்தார். பிரான்மலை, திருக்கோளக்குடி, திருப்புத் தூர்ச் சிவாலயங்களுக்கு வெள்ளி இடப வாகனம் செய்வித்தார். திருப்புத்தூர்த் திருக்கோயில் வைரவ மூர்த்திக்குக் குதிரை வாகனம் செய்வித்தார். ஆதீ னத் திருக்கோயில்களுக்குத் திருவாபரணங்கள் பல செய்வித்தார்.

ஆறுமுக தேசிகர் 44ஆம் மகா சந்நிதானம் (கி.பி. 1946-1952): இவர் சிலகாலமே அருளாட்சி புரிந்தார்.

ஞானப் பிரகாசர் (கி.பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டு): இம்முனிவர் பிரான் யாழ்ப்பாணம் நல்லூரைச் சேர்ந்தவர். இவர் வடநாடு சென்று கடல் போல் பரந்த வடமொழி நூலறிவும் தருக்க நூலறிவும் பெற்றார். இந்த ஆதீனத்தை அடைந்து சந்நியாசம் பெற்றுச் சிவாகமங்களை ஓதியுணர்ந்தார். பின் சிதம் பரம் அடைந்து தங்கிப் பணி செய்தார். சிதம்பரத் தில் ஒரு திருக்குளமும் அதனருகில் திருமடங்களும் அமைப்பித்தார். இத்திருக்குளம் 'ஞானப்பிரகாசர் குளம்' என்று வழங்கப் பெறுகின்றது.

ஞானப்பிரகாசர் சிவஞான சித்தியாருக்குச் சிறந்த உரை செய்துள்ளார். இந்த உரை அறிஞர் களால் போற்றப் பெறும் சிறந்த உரையாகும். மேலும், சிவஞான போத விருத்தி, சித்தாந்த சிகா மணி, பிரமாண தீபிகை, பிரசாத தீபிகை போன்ற வற்றை இவர்வடமொழியில் இயற்றினார்.

சங்கரலிங்க முனிவர் (கி.பி. 18 ஆம் நூற்றாண் டின் பிற்பாதி): இவர் ஞானக் கடலாகத் திகழ்ந்த வர். மருதுபாண்டியரது அவைக்களப் புலவர்களாய்த் திகழ்ந்த 40 புலவர்களுள் பலர் இவர்தம் மாணாக்கர் கள். 'நாற்கவி விலாசம்' 'மெய்த்தவ ஞான பூரணம்' எனப் புலவர்களால் இவர்போற்றிப்புகழப்பெற்றவர்.

சிவகங்கைச் சீமையை ஆண்ட மருதுபாண்டிய ரால் போற்றி வணங்கப் பெற்ற புனிதர் இவர். மருதுபாண்டியருக்கு உண்டான பிளவை நோய் குன்றக்குடி முருகனால் நலமாயிற்று. அவர், முரு கனை வழிபடக் குன்றக்குடி வந்தார்; அத்திருக் கோயிலைப் போற்றிவரும் சங்கரலிங்க முனிவரைக் கண்டார்; அளவிறந்த பொற்காசுகளை முனிவர் திருவடியில் வைத்து வணங்கினார். முனிவர் அதனை ஏற்க மறுத்துவிட்டார். மருதுபாண்டியர் அப்பொன் னைக் கொண்டு ஒரு கிராமத்தை ஏற்படுத்திச் 'செம் பொன் மாறி' எனப் பெயரிட்டுக் காளத்தியப்பருக் குக் காணிக்கையாக்கினார்; குன்றக்குடி சண்முக நாதர் திருக்கோயிலை இப்போதுள்ள பெரிய அள வில் திருப்பணி செய்வித்தார்; சாந்துப் புலவரைக் கொண்டு 'மயூரகிரிக் கோவை' நூலை இயற்றுவித் தார்.

ஆறுமுகத் தம்பிரான் (கி.பி. 19 ஆம் நூற் றாண்டு): இப் பெரியார் மகாவித்துவான்; பெரிய புராணம் முழுவதற்கும் உரை எழுதியவர். இந்த உரை மிகச்சிறந்த உரையெனப் பின்வந்த பெரிய புராண உரைகாரர்களால் போற்றப் பெறுகிறது.

குமாரசாமி முனிவர்: இவர் இந்த ஆதீனக் குரு முதல்வர் பற்றி, தெய்வசிகாமணி நான்மணி மாலை முதலிய அரிய பாமாலைகள் இயற்றியவர்.

சபாபதித் தம்பிரான்: இப் பெரியார் ஆதீனத்தின் பொறுப்பாளராக இருந்து அரும்பணி செய்தவர். இப்போதுள்ள பெரிய அளவில் உள்ள திருமடக் கட்டடங்களை எடுப்பித்தவர்; கும்பகோணத்திற்கு அருகில் உள்ள நிலங்களை வாங்கியவர்; ஆதீனத் தைப் பொருட் செழிப்புடையதாக்கிய பெருமையர்.

இராமலிங்கத் தம்பிரான்: ஆதீனச் சொத்துகளை வளர்த்தார். பிரான்மலைப் பகுதியில் மாணிக்க வல்லி, அபிராம வல்லி, சொர்ணவல்லி, அமிர்தவல்லி, மரகதவல்லி என்னும் பெயர்கள் கொண்ட ஐந்து தோப்புகளை உண்டாக்கினார்; காசுமீர், நேபாளம் முதலிய நாடுகளுக்குச் சென்று அங்குத் தேடிய பொருள்களைக் கொண்டு திருக்கோளக்குடி, பள்ளப் பட்டி ஆகிய ஊர்களில் கட்டளை மடம் கட்டுவித் தார்; திருக்கோளக்குடித் தலபுராணம் இயற்றுவித் தார். மேலும் அமிர்தலிங்கத் தம்பிரான், சரவண சுவாமிகள், வேலாயுதத் தம்பிரான், தியாகராசத் தம்பிரான், கைலாசத் தம்பிரான் ஆகியோர் குறிப் பிடத்தக்கவர்கள்.

ஆதீனப் புலவர்கள்: வெண்பாப் புலிக் கவிராயர், வீரபத்திரக் கவிராயர், கணேச பண்டிதர் முதலாயி னோர் ஆதீனப் புலவர்களாயிருந்து அணி செய்துள் ளனர்.

சாந்துப் புலவர், யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறு முக நாவலர், மகாவித்துவான் வேம்பத்தூர் பிச்சு அய்யர் முதலிய பெரும்புலவர்கள் பலர் ஆதீனத் தால் பாராட்டப் பெற்றுள்ளனர்.

ஆதீனமரபு விளக்கம்: திருமடத்தை அணுகிய அடியவர் முதலில் 'பூப்பிள்ளை' எனப் பெறுவார். அவர் ஓரிரண்டு ஆண்டுகள் மடாலயத்தில் பல பணி கள் செய்து உயர்வார். அவர் 'தவசிப்பிள்ளை' யாவார். அவர்களுள் இல்லற நெறி நிற்போர் ஆதீ னத்தின் ஆதரவாளராகவும் சீடராகவும் இருந்து பணி செய்வார்; துறவு நெறி நிற்போர் துவராடை வழங்கப்பெற்றுக் 'குட்டி' என்றழைக்கப் பெறுவார். 'குட்டி', அனுபவம் பெற, நாடுகள் சுற்றி யாத்திரை செல்வதற்குக் குருமூர்த்திகளின் அருளாசி பெற்று வெளியிற் செல்வார்; நாடுகள் சுற்றியும் தவத்தால் தம்மை உயர்த்திக் கொண்டும் உலகவர்தம் உடற் பிணியும் அறியாமைப் பிணியும் நீங்கும் தொண்டு களில் ஈடுபட்டும் சைவசித்தாந்தச் செந்நெறி பரப்பி ஆதீனக் குருமூர்த்தியின் அருட் புகழ் பரப்பிப் பாத காணிக்கைகள் பெற்றுப்பெற்ற பொருளைத் தமதென எண்ணாமல், மடாலயம் வந்து குருமூர்த்திக்குக் காணிக்கையாக்கியும் 'பரதேசி முத்திரை' என்னும் மரி யாதை பெறுவார். அத்தகு மரியாதை பெற்றவர் அந்தப்பெருமையில் மயங்காமல் தம்பிரான் அடியவ ராய்ச் சில நாள்திகழ்வார்; அதன்பின் அவர் 'தம்பிரா னாவார். அதன்பின் 'பெரிய பூசைத் தம்பிரா'னாவார்; சிவபூசை செய்யும்பேற்றினால் ஆணவம் ஒடுங்கி குரு மூர்த்தி திருவடியில் தன்மனம் ஒடுங்கும் நிலை பெற் றோர் 'ஒடுக்கத் தம்பிரா' னாவார். குருமூர்த்தி சார் பினால் குருமூர்த்திக்குரிய அடையாளம் யாவும் தன்னளவில் தோன்றும் சிறப்புடையார் சின்ன

பட்டம் என்னும் சிறப்புடையவராவார்; அதன் பின் குருமூர்த்திகளாவார்.

இரண்டாம் அருணாசல தேசிகர் 45-ஆம் மகா சந்நிதானம்: இவர் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் என அழைக்கப்படுகிறார். இவர் 1949-இல் இவ்வாதீனத்தின் சின்ன பட்டமாகி 1952-இல் மகா சந்நிதானமாக எழுந்தருளினார். இவர் தமிழகத்தின் தலைசிறந்த சொற்பொழிவாளர்களுள் ஒருவர்; இவர் எப்பொருள் பற்றியும் ஏற்றமுறப் பேசும் திறனுடையவர்; இதுவரை 35 நூல்கள் எழுதியுள்ளார் (1988): தத்துவச் சிந்தனையாளர்; சமுதாயச் சிற்பி; இலங்கை சிங்கப்பூர், மலேசியா, தாய்லாந்து, இந்தோசீனா, சோவியத்து ஒன்றியம், சப்பான், கொரியா, ஆங்காங்கு, செஞ்சீனா முதலிய நாடுகளுக்குச் சென்று தமிழ் நெறி பரப்பி வந்த தகைமையாளர். சமய நெறியின் மூலமாகச் சமநிலைச் சமுதாயம் அமைக்க முடியும் என்னும் நம்பிக்கையும் விருப்பார்வமும் கொண்டவர்.

இவர் 1952-இல் அருள்நெறித் திருக்கூட்டம் என்னும் முற்போக்கான சமய இயக்கத்தைத் தொடங்கினார். இது நாடு தழுவிய இயக்கமாயிற்று. இதன் வழித் திருக்கோயில்களில் தமிழ் மொழி அருச்சனை நடைபெறச் செய்தார்; தீண்டாமையும் சாதி வேற்றுமையும் நீங்க இந்த இயக்கம் தொடர்ந்து பணி செய்து வருகிறது. பின்னர் 1955 இல் அருள்நெறி திருப்பணி மன்றம் தோற்றுவித்தார். இந்த அமைப்பின் மூலம் தொடக்கப் பள்ளி 3, நடுநிலைப் பள்ளிகள் 4, உயர்நிலைப் பள்ளிகள் 3, மேல்நிலைப் பள்ளிகள் 3 மொத்தம் 13 பள்ளிகளும் கல்லூரி ஒன்றும் (திருவள்ளுவர் கல்லூரி, பாவநாசம், நெல்லை மாவட்டம்) நடைபெற்று வருகின்றன. இந்திய அரசு சமூக நலக்குழு உறுப்பினராக இருந்து (1960) பணியாற்றியுள்ளார். திருப்புத்தூர்த் தமிழ்ச்சங்கத்தை 1967-இல் திருப்புத்தூரில் அமைத்தார். தமிழகத் திருமடங்களின் தலைவர்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட தமிழ்நாடு தெய்விகப் பேரவையின் தலைவராக (1969-1976 அமர்ந்து அரும்பணியாற்றினார். தமிழ்நாடு சட்டமேலவை உறுப்பினராக (1969-1976) அமர்ந்து சிறந்த பணி செய்தார். திருக்குறள் நெறியை மக்களிடையே பரப்பும் வகையில் 'திருக்குறட் பேரவை' இயக்கத்தை 1973-இல் தொடங்கி நாடு தழுவிய அளவில் நடத்தி வருகிறார். இவர்தம் திருக்குறள் பணியினைப் பாராட்டித் தமிழ்நாடு அரசு 1986-இல் இவருக்குத் 'திருவள்ளுவர் விருது' வழங்கியது. அன்றியும் 1977-இல் குன்றக்குடி கிராமத் திட்டக்குழு அமைத்துச்சிற்றூர் மக்களின் வறுமை நீக்கும் பணியை இவர் மேற்கொண்டுள்ளார். இந்தக் கிராமத் திட்டப் பணியை இப்போது பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம் மாவட்ட அளவிலும் பிற மாவட்டங்களிலும் செயற்படுத்தி வருகிறார். குமரி மாவட்டம், மண்டைக்காட்டில் 1982-இல் நிகழ்ந்த கலவரத்தில் இவர் தம் உயிருக்கும் அஞ்சாது மேற்கொண்ட அமைதிப் பணி வரலாற்றுப் புகழ் வாய்ந்தது. இராமநாதபுரம் இனக்கலவரம் (1981) புளியங்குடி இனக்கலவரம் (1982) முதலியவற்றில் மேற்கொண்ட இவரது அமைதிப் பணி மக்களிடையே நல்லுணர்வையும் பெரும்பயனையும் தோற்றுவித்தது.

இந்த அமைதிப் பணிகளை மேற்கொண்டபோது கிடைத்த பட்டறிவினால் 'திருவருட் பேரவை' என்ற அமைப்பை 1982-இல் தோற்றுவித்தார். நாட்டில் நிலவும் எல்லாச் சமயங்களையும் சார்ந்த மதிப்பு மிக்க உறுப்பினர்களைக் கொண்டது திருவருட் பேரவை. இந்த அமைப்புத் தமிழகத்தின் பெருநகரங்கள் பலவற்றில் அமைந்துள்ளது.

தீண்டாமை ஒழிப்பு, சாதி வேறுபாடற்ற சமுதாய அமைப்பு, வறுமையற்ற சமுதாய அமைப்பு, தமிழ் வளர்ச்சி, தாய்மொழி அருச்சனை, பெண்கள் முன்னேற்றம், எல்லோருக்கும் கல்வி, சிற்றூர் மக்களிடையே அறிவியல் வளர்ச்சி, சமயங்களிடையே இணக்கம், மனிதகுல ஒருமைப்பாடு முதலிய பல்வேறு துறைகளில் இவராற்றியுள்ள பணிகள் கணக்கிடங்கா; விரிக்கிற் பெரும்.

திருப்புத்தூரில் திருமுறை விழாவும், பிரான்மலை (பறம்புமலை)யில் வள்ளல் பாரி விழாவும் நடத்தி வருகிறார். இவ்விழாக்களிலும் ஆதீனம் எடுக்கும் பிற விழாக்களிலும் இவரால் பாராட்டிச் சிறப்பிக்கப் பெற்ற புலவர்கள், அறிஞர்கள், கலைஞர்கள் பெருமக்கள் நூற்றுக்கணக்கானவர்களாவார்.

திருக்கோயில்களின் சொத்துகள் பலவற்றை இவர் மீட்டுள்ளார்; சொத்துகளின் வருவாயைப் பெருக்கியுள்ளார்; குன்றக்குடி சண்முகநாதர் கோயிலைப் புதுப்பித்து 1979-இல் திருக்குட நீராட்டு விழா நடத்தினார்; குன்றக்குடி மருதாபுரிக் குளத்தைத் தூய்மைப்படுத்தினார்; தேனாச்சியம்மன் கோயிலைப் புதுபித்து 1988-இல் திருக்குட நீராட்டு நடத்தினார். திருப்புத்தூர், பிரான்மலைக் கோயில்கள் திருப்பணிகள் செய்யப் பெற்றன. ஆதீனத் திருக்கோயிகள் அனைத்தும் பேணப் பெற்றுத் தூய்மைப் பொலிவுடன் விளங்குகின்றன; அவைகளில் நாட் பூசனைகளும் திருவிழாக்களும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன. மரு.ப.

மதுரை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்: மதுரை ஆதீனம், 7-ஆம் நூற்றாண்டில், இற்றைக்கு ஆயிரத்து நானூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, சீர்காழியில் தோன்றி

அருளிய தமிழ்த் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளால் நிறுவியருளப் பெற்ற ஆதீனமாகும்.

தமிழ்த் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் சைவ சமயகுரவர் நால்வருள் முதல்வர். சைவ சமயத்தையும், திருநீற்றின் பெருமையையும் ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தின் சக்தியையும், தமிழ் மொழியின் அருமை பெருமைகளையும் உலகெங்கும் பரப்பியருளிய பெருமகனார் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்.

கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ்த் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளால் தொடங்கப்பெற்ற மதுரை ஆதீனத்தில், இதுவரை 291 குருமகா சந்நிதானங்கள் அருளாட்சி புரிந்திருக்கிறார்கள். இப்போது எழுந்தருளியிருக்கும் குருமகா சந்நிதானம் உலோக குரு 292-ஆம் பீடாதிபதி திருப்பெருந்திரு அருணகிரிநாத சிரீஞானசம்பந்த தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள். இவர் தஞ்சைமாவட்டம் சீர்காழியைச் சேர்ந்தவர்.

இவர்தம் குருநாதர் திருப்பெருந்திரு சோமசுந்தர சிரீ ஞானசம்பந்த தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் ஆவி உலக ஆராய்ச்சியில் வல்லவராகத் திகழ்ந்தவர்கள்.

இப்போது அருளாட்சிப் பீடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் குருமகா சந்நிதானம் உலோக குரு திருப்பெருந்திரு அருணகிரிநாத சிரீ ஞானசம்பந்த தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் தத்துவப்பாடத்தில் பட்ட மேற்படிப்பு (எம்.ஏ.,) பயின்றவர்கள்; எழுச்சி மிகுந்த பேச்சாளரும் எழுத்தாளரும் சிந்தனைச் செயலாளரும் ஆவார்கள்; சைவ சித்தாந்தத்தில் மிகுந்த புலமை உடையவர்கள்; சிவபூசையில் அழுத்தம் மிக உடையவர்கள்.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டிற்கும், ஐரோப்பிய நாடுகளான இங்கிலாந்து, பிரான்சு ஆகிய நாடுகளுக்கும் 1984-ஆம் ஆண்டு சென்று அங்குள்ள தமிழ்ப் பொதுமக்களிடையே சைவ சமயத்தையும், தமிழ்ப் பற்றையும் பரப்பினார்கள்.

மலேசியத் திருநாட்டுக்கு இவர்கள் 1987-ஆம் ஆண்டு சென்று, அங்குப் பல மாநிலங்களில் உள்ள சிவாலயங்களில் சைவ சித்தாந்த விளக்கவுரை நிகழ்த்தினார்கள். அந்நாட்டில் ஆயிரக்கணக்கான சைவப் பெருமக்களுக்குச் சிவ தீட்சையும் சிவபூசையும் அருளினார்கள்.

அதன்பின்னர், இவர்கள் அதே ஆண்டில் சீன நாட்டிற்கும்சென்று சைவ சமயத்தையும் இசுலாம் மார்க்கத்தையும் இணைத்து உரை நிகழ்த்தினார்கள்.

மேலும் ஆங்காங்குசிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளுக்கும் சென்று, சைவ சமயம் பரப்பிப் பலருக்குச் சிவ தீட்சை செய்வித்தார்கள். உலகெங்கும் சைவ சமயத்தின் செந்நெறியைச் சிறப்பாகப் பரப்பிட வேண்டும் என்பதும், அனைத்து மத மக்களிடையே ஒற்றுமை நிலவச் செய்ய வேண்டும் என்பதும் ஆதீனத்தின் தலையாயகொள்கையாகும்.

உலகத்தில் உள்ள எல்லா மதங்களைச் சார்ந்த மக்களுக்கும் இறைவன் ஒருவனே. எனவே, எல்லோரும் சகோதர சகோதரிகள் என்கின்ற அடிப்படையில், இசுலாம் மார்க்க மேடைகளிலும் எழுந்தருளி, சைவ சித்தாந்தம்,திருக்குர்-ஆன்-திருஞான சம்பந்தர், நபிகள் நாயகம் – இப்படிப்பட்ட நிலையில் – ஒப்புவமைகளோடு அருளுரை நிகழ்த்தி மிகப் பெரிய புரட்சியை உருவாக்கி - நாட்டில் அமைதியான வாழ்வுக்கு வழி ஏற்படுத்தி வருகிறார்கள். சைவ சித்தாந்தத்தின் கடுமைத் தன்மையை எளிமைப்படுத்திப் பாமரமக்களும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் விளக்கம் அளிப்பதில் வல்லவர்கள்.

இவர்களின் ஆட்சியில் ஆதீனத்தின் சொத்துகள் பல மீட்கப்பட்டு ஆதீன வருவாய் மிகுந்துள்ளது. மராமத்துப் பணிகள், புதிய கட்டடங்கள் கட்டுவது போன்ற திருப்பணிகளும் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் நான்கு பெரிய சிவாலயங்கள் இவர்களுடைய அருளாட்சியில் இயங்கி வருகின்றன. 1) அருள்மிகு பன்னகா பரமேசுவர சுவாமி திருக்கோயில், பன்னத்தெரு,2)அருள்மிகு கைச்சின்னேசுவர சுவாமி திருக்கோயில், கைச்சின்னம், 3) அருள்மிகு அக்கினீசுவரசுவாமி திருக்கோயில், கஞ்சனூர், 4) அருள்மிகு சாட்சிநாத சுவாமி திருக்கோயில், திருப்புறம்பியம்.

மேலும், மதுரை அருள்மிகு மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் ஆலயம், இராமேசுவரம் அருள்மிகு இராமநாத சுவாமி ஆலயம் ஆகியவை 1865-ஆம் ஆண்டு வரை மதுரை ஆதீனத்தின் அருளாட்சிக்குட்பட்டு இயங்கி வந்தன. அதன் பின்னர் அப்போதிருந்த மகாசந்நிதானங்கள் தாங்களாகவே முன் வந்து,இந்த இரண்டு ஆலயங்களையும் அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைத்து விட்டனர்.

288ஆம் குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் வடலூர் வள்ளல் இராமலிங்க சுவாமிகள், ஆதீனத்திற்குப் பலமுறை வருகைதந்து நல்ல தொடர்பினை வைத்திருந்தார்கள்.

இராமநாதபுரம் அரசர் பாசுகர சேதுபதி முதல் அனைத்து மன்னர்களும் மதுரை ஆதீனத்தின் சீடர்கள்; மகா சந்நிதானங்களிடம் மிகுந்த பக்தியும் பாசமும் கொண்டவர்கள். இங்கிலாந்து அரசுக்கும் மதுரை ஆதீனத்துக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்த காரணத்தால், 289ஆம் குருமகா சந்நிதானம் அவர்களுக்கு 'இராவ்பகதூர்' என்ற சிறப்புப் பட்டத்தை இங்கிலாந்து அரசு வழங்கியது. ஆதீனத்திற்கு வேண்டிய 'பாதுகாப்பு ஆயுதங்கள்' அரசாங்கத்தால் வழங்கப்பட்டன. மகா சந்நிதானங்களுக்கு நிலையான பாதுகாப்பு வழங்கப்பெற்றது என்பதும் குறிப்பிடத் தக்க ஒன்றாகும்.

முடிபாக, மதுரை ஆதீனத்தை நிறுவியருளிய குருமுதல்வர் தமிழ்த் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் முதல் அனைத்துக் குருமகாசந்நிதானங்களும் மிகச் சிறந்த மேதைகளாக, ஆற்றல் பெற்றவர்களாக பன்மொழிப் புலவர்களாக, ஞானிகளாகத் திகழ்ந்து வருகிறார்கள் என்பது இவ்வாதீனத்தின் சிறப்பம்சமாகும்.

திருப்பனந்தாள் காசி மடம்: தஞ்சை மாவட்டம் திருவிடைமருதூர் வட்டம் திருப்பனந்தாளில் சிரீ காசிமடம் உள்ளது. இது சிற்றிலக்கியவேந்தரும் மாபெரும் அருளாளரும் ஆகிய குமரகுருபரசுவாமிகளால் காசியில் நிறுவப்பெற்ற குமாரசாமி மடத்தின் கிளை மடமாகத் தோன்றியது. இதனை நிறுவியவர் ஆறாம் பட்டம் தில்லைநாயக சுவாமிகள் ஆவார். இப்போது காசிமடத்தின் கிளை மடமாகக் காசி குமாரசுவாமி மடம் விளங்குகிறது.

சிரீ வைகுண்டத்தில் அவதரித்து, திருச்செந்தூர் முருகன் அருளால் மூங்கை நீங்கப்பெற்றுக் கந்தர் கலிவெண்பாப்பாடி, தலயாத்திரை மேற்கொண்டு, மதுரையில் மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ் பாடுங்கால் அம்பிகையால் முத்தாரம் அணிவிக்கப் பெற்று, தருமையாதீனம் நான்காம் குருமூர்த்தியான மாசிலாமணிதேசிகரால் ஆட்கொள்ளப்பெற்று, அவர்பால் ஞானோபதேசம் பெற்று, காசியில் ஔரங்கசீபின் மகன் பாதுசாவின் அவைக்குச் சிங்கத்தின் மீதிவர்ந்து சென்று உபய கருடன் வட்டமிட்டுக் காட்டிய இடமெல்லாம் தரப்பெற்றுக் குமாரசாமி மடம் அமைத்து, அறம் பல செய்து வடஇந்தியாவில் தமிழின் அருமையை நிறுவிய குமர குருபரசுவாமிகள் இத்திருமடத்தின் முதலாம் அதிபர் ஆவார். அவர் இயற்றிய 16 சிற்றிலக்கியங்களுள் கந்தர்கலிவெண்பா முதல் 14 நூல்கள் இப்போது கிடைக்கின்றன.

காசியில் உள்ள கேதாரீசுவரர் கோயிலைக் கற்றளியாக்கியவர்களும் இவர்களே. அக்கோயிலும் கேதாரகட்டமும் சிரீ காசிமடத்திற்குச் சொந்தமானவையேயாகும்.

2-ஆம்பட்டம் திருப்பெருந்திரு சொக்கநாத முனிவர். 3-ஆம் பட்டம் அருணாசல முனிவர், 4-ஆம் பட்டம் அம்பலவாண முனிவர், 5-ஆம் பட்டம் சடையப்ப முனிவர் 6-ஆம் பட்டம் திலை நாயகசுவாமிகள் (திருப்பனந்தாளில் காசிமடத்தை நிறுவியவர்). இவ்வைவரும் காசி குமாரசாமி மடத்தில் அருளாட்சி புரிந்தவர்கள். கி.பி. 1720 முதல் 1756 வரை. 7-ஆம் பட்டம் குமரகுருபர சுவாமிகள் (1756-1790).

இவர் திருப்பெயரும் நிறுவனர் பெயரானதால், இவர் காலத்திலிருந்து நிறுவனர் ஆதி குமரகுருபரர் எனப் பெற்றார். இந்த எழுவரும் காசியில் கங்காப் பிரவேசம் செய்தவர்கள்.

கயிலை மாமுனிவர் திருப்பெருந்திரு காசிவாசி முத்துகுமாரசுவாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள் 1972 முதல் 21-ஆம் அதிபராக எழுந்தருளி அருளாட்சி புரிந்து வருகிறார்கள். காசிமடம் அதிபர்களுள் கயிலாய யாத்திரை மேற்கொண்டவர்கள் இவர்களே.

காசிமடத்தின் அதிபர்கள் பழுத்த தமிழ்ப் புலமை பாலிக்கப் பெற்றவர்கள்; எசமான் சுவாமிகள் என மக்களால் மரியாதையுடன் அழைக்கப் பெறுபவர்கள்; தஞ்சை மராட்டிய மன்னர்களால் மதிக்கப் பெற்றவர்கள். திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமையாதீனம் திருக்கூட்டத் தம்பிரான்களுள் ஒருவரே காசிமடம் அதிபராக வரும் மரபுள்ளது. காசிமடத்தின் அதிபர் திருக்கயிலாயபரம்பரைத் தருமபுர ஆதீன அடியார் திருக்கூட்டத்தில் தலைமைத் தம்பிரான் ஆவார்.

காசி குமாரசுவாமி மடத்துடன், இராமேசுவரம், சிதம்பரம், ஆச்சிராமம் முதலிய இடங்களிலும் இதன் கிளை மடங்கள் உள்ளன. திபேத்தில் மோரங்கியில் இதன் கிளை இருந்ததாகவும், ஒரு உருத்திராக்கக்காடு சொந்தமாக இருந்ததாகவும் தெரியவருகிறது.

தென்னிந்தியாவிலிருந்து காசிக்கு கி.பி.18,19-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் யாத்திரை மேற்கொள்வோர் காசிமடத்தில் தொகையைச் செலுத்திக் காசி குமாரசுவாமி மடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளும் முறை இருந்தது. இந்தியாவில் முதன் முதலாகப் பயணக் காசோலை வங்கி முறையை இத்திருமடம் நிகழ்த்தியது எனலாம்.

காசிமடத்தின் அறக்கட்டளைகளின் வாயிலாக எண்ணற்ற நற்பணிகள் இமயம் முதல் குமரி வரை

நிகழ்ந்து வருகின்றன. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தஞ்சை இராசராச அபயகுலசேகரன் நினைவு சித்தாந்தப் பரிசுகள்,இலக்கண நூற்பரிசுகள், திருமுறைப் பரிசுகள் முதலிய பல பரிசுகள் அளிக்க இத்திருமடம் நிதிகள் அளித்துள்ளது. அப்பல்கலைக் கழகவாயிலாக அடக்கவிலையின் நான்கிலொரு பங்கு விலையில் தமிழ் நூல்களை அச்சிட்டுப் பரப்ப மாபெரும் நிதியமாக 120 ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கப் பெற்றுள்ளது.

காசிமடத்தில் பன்னிரு திருமுறைப் பதிப்புநிதி, திருக்குறள் பதிப்பு நிதிகளின் வாயிலாகப் பல நூல்கள் வெளியிடப் பெறுகின்றன. சரித்திர நூல்கள், சமய நூல்கள் பலவும் வெளியிடப் பெறுகின்றன. அவையாவும் அடக்க விலைக்கே தரப்பெறுகின்றன. 20-ஆம் அதிபர், பதிப்பு, கோயில், சமுதாயப்பணி முதலியவற்றிற்காக 533 அறக்கட்டளைகளை நிறுவினார்கள். அவற்றின் அக்காலத் தொகை மதிப்பு ரூ.1,15,995 ஆகும். அவ்வகைகட்காக 21-ஆம் அதிபர் கயிலை மாமுனிவர் காசிவாசி முத்துக்குமாரசுவாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள் இதுவரை 127 தருமங்கள் நிறுவியுள்ளார்கள். அவற்றின் தொகை மதிப்பு உரூ.7,56,730 ஆகும்.

தமிழ் வளர்ச்சிக்காகவும், தமிழிலக்கியவளர்ச்சிக்காகவும் திருப்பனந்தாளில் சாமிநாத சுவாமிகள் செந்தமிழ்க் கல்லூரி நிறுவப்பெற்றுள்ளது.

குமரகுருபர சுவாமிகள் அவதாரத் தலமாகிய சிரீவைகுண்டத்தில் குமரகுருபர சுவாமிகள் கலைக் கல்லூரி நிறுவப்பெற்றுள்ளது.

அன்னதான மடம் என்றே ஆன்றோர் புகழும் வண்ணம் கேதாரம் முதல் குமரி வரை 281 அன்ன தானக் கட்டளைகள் நிறுவப்பெற்றுள்ளன.

காசிப் பல்கலைக் கழகத்தில் சித்தாந்த இருக்கை அமைத்து ஆய்வுகளும் சொற்பொழிவுகளும் நிகழ்த்தப் பெறுகின்றன. தமிழ் வளர்ச்சிக்காகவும், சைவ மேம்பாட்டுக்காவும் சிரீகுமரகுருபரர் என்னும் திங்களிதழ் நடத்தப் பெறுகின்றது.

கல்விப் பணிகள், கோயிற் பணிகள், பதிப்புப் பணிகள், சமுதாயப் பணிகள், சமயப் பணிகள் ஆகிய வகைகளில் முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டு தமிழுக்குப் பெருமை செய்யும் திருமடம் திருப்பனந்தாள் காசிமடம் ஆகும். கு.சு.

ஞானியார் மடாலயம் என்பது திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருக்கோவலூர் ஆதீனத்தைச் சார்ந்த திருமடமாகும். இதன் தலைமைத் தானம் திருக்கோவலூரில் உள்ளது. அங்குத்தான் இவ்வாதீனத்தின் முதற் குருமூர்த்தியாகிய திருப்பெருந்திரு ஆறுமுக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள் ஞானச் செங்கோல் ஓச்சி வந்தார்கள். இவர்கள் இறைவன் திருவருளால் சித்திகள் பல கைவரப் பெற்று நீர் மேல் நடத்தல் முதலிய பல செயற்கருஞ் செய்கைகள் செய்த ஞானியாவார்கள். இவர் நிட்டானுபூதி சாரம், சதுர்லிங்க சதகோத்திர சதகம், ஆசைச் சோடச மாலை, மேன்மைப்பதிகம் முதலிய 31 நூல்கள் இயற்றியுள்ளார். இவர்தம் குருநாதர் திருவருணை குகை நமசிவாயர் பரம்பரையில் வந்த ஆறாம் குருநாதர் ஆவார். ஆகவே, இம்மடாலயம் தோன்றிய காலம் கி.பி.17-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதிஎன்னலாம்.அவர் திருக்கோவலூர்,திருப்பாதிரிப்புலியூர், ஆரணி, திருமுதுகுன்றம், வண்டிப் பாளையம், சிவகுன்றம் ஆகிய இடங்களில் முருகப் பெருமான் திருக்கோவில்களை நிறுவி மக்களைப் பத்தி நெறியில் ஈடுபடச் செய்தார். . இவ்வாதீனத்தின் கிளைகள் திருப்பாதிரிப்புலியூர், ஆரணி, திருமுதுகுன்றம் ஆகிய இடங்களில் உள்ளன. அவர் 97 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து திருக்கோவலூரில் சமாதி ஆனார். பின்னர் வந்தவர்கள் யாவரும் திருப்பாதிரிப் புலியூர் மடத்திலேயே தங்கினார்கள். ஆதலின், அவர்கள் சமாதிகள் யாவும் திருப்பாதிரிப்புலியூரிலுள்ளன. இம்மடாலயம் வீர சைவ மரபைப் பரப்புவதாகும்.

இரண்டாங் குருமூர்த்திகள் சிவ சண்முக மெய்ஞ்ஞான சிவாச்சாரிய சுவாமிகள். அவர்கள் முருகரந்தாதி முதலிய 7 நூல்கள் இயற்றி, 63 ஆண்டுகள் பட்டமேற்று ஞானச்செங்கோல் ஓச்சியபின் சமாதியானாகள். இச்சுவாமிகளைச் சண்முக ஞனியார் என்றும் கூறுவர். இவர் காலத்தில் தான் ஞானியார் மடாலயம் என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது. மூன்றாங் குருநாதர் சிவசண்முக சங்கண வசவமெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள். இவர் 16 ஆண்டுகள் பட்டமேற்றுப் பீடத்தமர்ந்திருந்தார்கள். நான்காம் குருமூர்த்திகள் சிவசண்முக பரசிவ மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள் ஆவர். இவர்கள் 41 ஆண்டுகள் ஞானச் செங்கோல் ஓச்சியபின் சமாதியானார்கள்.

ஐந்தாங் குருமூர்த்திகள் கி.பி.1873-ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார்கள். இளமையிலேயே தமிழ், ஆங்கிலம், தெலுங்கு, வடமொழி முதலிய மொழிகளில் புலமை பெற்றார்கள். பெற்றோர் அண்ணாமலை அய்யர்; பார்வதி அம்மையார். இவர்கள் தம் 16-ஆம் வயதில் பட்டம் ஏற்றார்கள்; 1942-இல் தம் 69-ஆம் ஆண்டில் சமாதியானார்கள். குரு வணக்கம், ஞான தேசிக மாலை, திலகவதியம்மை துதி ஆகியவை இவர்கள் பாடி

யவை.இவர்கள் வேங்கடம் முதல் குமரி வரை சிறுபல லக்கிலேயே (மேனா) சென்று அங்கங்குச் சமயச் சொற்பொழிவுகளாற்றிச் சமய ஞானத்தைப் பரப்பிய சிறந்த ஞானியாவார். (காண்க: தனிக்கட்டுரை).

ஆறாங் குருமூர்த்திகள் சிவசண்முக சத்திய ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள் பட்டமேற்று 9 ஆண்டுகளிருந்து சமாதியானார்கள். ஏழாங் குருமூர்த்திகள் சிவசண்முக ஆறுமுக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள் ஆவர். அவர்கள் 36 ஆண்டுகள் ஞானச் செங்கோலோச்சியபின் திருவருட் கலப்புற்றார்கள்.

இப்போது எட்டாம் குருநாதராய் 1986-சூன் முதல் சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள், ஞனபீடத்தமர்ந்து தமிழும் சைவமும் தழைக்கத் தொண்டுகள் ஆற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இரா.ச.

சாந்தலிங்க அடிகளார் மடம் பேரூராதீனம்: திருப்பேரூர் கொங்கு நாட்டிலுள்ள திருத்தலங்களுள் சிறப்பு மிகுந்த தலமாகத் திகழ்கிறது. இப்பேரூரை நம்பியாரூரரும், சேக்கிழார் பெருமானும் சங்கச் சான்றோரில் சிலரும் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளனர். தொழிற் துறையில் சிறந்து விளங்கும் கோவை மாநகருக்கு மேற்கே இத்தலம் உள்ளது. இத்தலத்தில் முந்நூறு ஆண்டுகட்குமுன் தவத்திரு. சாந்தலிங்க அடிகளார் தோன்றி எழுந்தருளியிருந்து மடமமைத்துத் தவம் புரிந்துள்ளார்.

மெய்கண்ட மரபில் வந்த திருவாவடுதுறையாதீனக் குரு முதல்வர் நமச்சிவாய தேசிகரின் மாணவராக இளைய பட்டத்தில் இருந்து சிவநெறியை வளர்த்து வடக்கே சீசைலம் வரையில் தம் கொள்கையைப் பரப்பி, வீரசைவ நெறியில் பல திருமடங்களைத் தோற்றுவித்தவர் சிவப்பிரகாசர். சிவப்பிரகாசரின் மாணவராக முழுஞான வீரராகத் திகழ்ந்தவர் தவத்திரு. சாந்தலிங்க அடிகளார். இவர் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர் தொடர்புடன் மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம் இரண்டாம் பட்டம் சிவஞான பாலய சுவாமிகளைக் கண்டு போற்றிச் சிவப்பிரகாசரின் தங்கையைத் திருமணம் கொண்டார்.

சாந்தலிங்கர் எந்த வகையாலோ இல்லறச்சீர் முற்றலுற்றுச் சொந்த உணர்வால் துறவு மேற்கொண்டார். கொங்குவள நாட்டில் சீலத்தர் போற்றத் திருமடம் ஒன்று அமைத்தார். சோறு சமைப்போன், துகிற்பணி செய்வோன் முதலிய திருத்தொண்டு செய்யும் அடியவர் குழாங்களாகிய மாணவர்கள் பலர் திருமடத்தில் தங்கி அருள் நெறியை வளர்த்துச் செம்பொருள் காணும் திறத்தினர் ஆயினர். இவ்வகையில் திருப்பேரூராதீனமாகிய சாந்தலிங்க சுவாமிகள் திருமடம், கிழக்குக் கடற்கரைக்கும் மேற்கு மலைத்தொடர்க்கும் இடைப்பட்ட தமிழகத்தில் சிவஞானப் பயிர் வளர்த்த சிறப்புக்குரியது.

சாந்தலிங்கர் அருளிய கொலைமறுத்தல்-வைராக்கிய சதகம்-வைராக்கிய தீபம்-அவிரோத உந்தியார் ஆகிய நூல்கள் வேதாந்த சித்தாந்தத் திருமடங்கள் ஏற்றுப் போற்றுவனவாக விளங்குகின்றன. சமயக் காழ்ப்பை நீக்கி ஒருமையுணர்வை உண்டாக்கும் வகையில் அமைந்த நூலாக அவிரோத உந்தியார் விளங்குகிறது.

இவ்வாதீனம், சீகண்டபரமசிவனை முதலாக வைத்து எண்ணப்பெறும் திருக்கயிலாய பரம்பரையில் தோன்றிய மெய்கண்ட சந்தானக்கொடிவழியில் அமைந்ததாகும். சாந்தலிங்க சுவாமிகளால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இந்த ஆதீனம் அவருக்குப்பின்னர், இராமலிங்க சுவாமிகள், சச்சி தானந்த சுவாமிகள், மௌன சுவாமிகள், மாணிக்க சுவாமிகள், ஆறுமுக சுவாமிகள் ஆகியோரை ஆதீனத்தலைவர்களாகக் கொண்டு, தொண்டு புரிந்து வந்தது. இந்த ஆதீனம் இப்பொழுது 1967-ஆம் ஆண்டில் அருளாட்சி ஏற்றுள்ள சாந்தலிங்க இராமசுவாமி அடிகளார் தலைமையில் தம் சமய சமுதாயத் தமிழ்த் தொண்டினைத் தொடர்ந்து செய்து வருகிறது.

சாந்தலிங்கர் தம்முடன் அடியவர்களையும், மாணாக்கர்களையும் இருக்கச் செய்து தவமியற்றி அருளுரை வழங்கி வந்தார் பிற சமயத்தினர்க்கும் சைவ சமய மேன்மையினை விளக்கிச் சைவச் செந்நெறியினை வளர்த்து வந்தார். இதனை அவர் அருளிய 'கொலை மறுத்தல்' என்னும் நூலால் அறியலாம். இவருக்குபின் இத்திருமடம் அன்னியமதத்தினர் ஆட்சியாலும், அன்பர்களின் கவனக்குறைவாலும் சிறப்புக் குன்றியிருந்தது. சமயச் சான்றோர் பலர் இவர் சமாதி நிலையத்தையும் தவச் சாலையையும் பாதுகாத்துப் போற்றினர். பிற்காலத்தில் வந்த அருளாளர்கள் மீண்டும் திருமடத்தை வளப்படுத்தினர். இப்பணியில் குறிப்பிடத்தக்கவர் தவத்திரு. இராமலிங்க சுவாமிகள் ஆவார்.

திருமடத்தின் மறுமலர்ச்சி: கோயம்புத்தூர் காவல் ஆய்வாளர் பொன்னுரங்க முதலியார் தம் கனவில் சாந்தலிங்க அடிகளார் தோன்றி எமது நிலையத்தைப் பேணுக எனத் தெரிவித்தபடி பொன்னுரங்க முதலியார் பேரூர் வந்து சமாதிக் கோயிலையும், தவச் சாலையையும் விரிவு படுத்தியுள்ளார்.

இராமலிங்க சுவாமிகள் 'சமாதிக் கோயிலின் முன் மண்டபத்தைஅன்பர்கள் உதவியால்அமைத்துள்ளார். திருமடத்தில் கம்பஞ்சோறு கலந்த நீரைச் வழிச் செல்வார்க்குப் பசிதீர வழங்கியுள்ளார். திருமடத்தையும், அதனைச் சார்ந்த இடங்களையும் விரிவாக்கியுள்ளார். இவர்கள் ஞான சமாதி அடைந்தபின் சச்சிதானந்த சுவாமிகள் திருமடத்தின் பணிகளை மேற்கொண்டுள்ளார். இவரது காலத்தில் சமாதிக் கோயிலின் மூன்றாம் மண்டபம் உருவாயிற்று. இவருக்குத் துணையாகச் சட்டைநாதத் தம்பிரான் பணியாற்றியுள்ளார். இவருக்குப்பின் மௌன சுவாமிகள் திருமடத்தின் தலைவராக இருந்துள்ளார். இவர் பேரூர்ப் பட்டிப்பெருமான் கோயில் குடமுழுக்கினை அன்பர்களின் பொருள் உதவியால் பல்லாயிரம் உருபாய்ச் செலவில் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்.

இவருக்குபின் சமயத் தொண்டர்களும், பொன்னுரங்கமுதலியாரும்சிரவை கௌமார மடாலயத்தை நிறுவிய இராமானந்த சுவாமிகளைத் தலைவராக இருக்க வேண்டுமென வேண்டினர். ஆனால் அவர்கள் ஞானச் செல்வராகிய சாந்தலிங்கரது உயர்வை எண்ணித் தாம் தலைமை ஏற்காமல் அவர்தம் அடியவர்களில் ஒருவரான ஆறுமுக சுவாமிகளைச் சமாதிப் பணிகளைச் செய்யுமாறு பணித்தார். தவத்திரு. இராமானந்த அடிகளார் கௌமார மடத்தில் சமயநெறி வளர்ச்சிக்குரிய அடியவர்களை உருவாக்கினார். அவர்கட்குச் சமய குரவர்களின் பெயர்களைச் சூட்டினார். அவர்களில் ஒருவர் மாணிக்க சுவாமிகள். துறவுணர்வு மிக்க மாணிக்க சுவாமிகள் குருநாதரின் ஆணைப்படி திருமடத்தின் பொறுப்பேற்றுச் சாந்தலிங்கர் திருமடத்தினை வளப்படுத்த எண்ணினார். ஆறுமுக சுவாமிகளின் துணையுடன் கொங்கு நாட்டின் பல பகுதிகட்கும் சென்று திருமடத்தின் பெருமையை உணர்த்தி அன்பர்களிடையே நன்கொடை பெற்றுத் திருமடத்தை விரிவாக்கினார். சாந்தலிங்க அடிகளார் ஞான சமாதி அடைந்த மாசி மகந்தோறும் குருபூசை விழாவை மிகச் சிறப்பாக நடத்தினார். திருமடத்துடன் சாதுக்களும் சான்றோர்களும் தொடர்பு கொண்டனர். மாணிக்க சுவாமிகளின் முயற்சியால் அன்பர்கள் நிலமும் பொருளும் தந்தனர். மடத்தில் ஆண்டு விழாக்கள் நடத்துவதற்காக நிலையான மிகப் பெரிய ஓட்டுக்கொட்டகை ஒன்றனை மாணிக்க சுவாமிகள் அமைத்தார்கள். அது இப்பொழுது வருவாய் தரும் வாய்ப்புடையதாக அமைந்துள்ளது.

மாணிக்க சுவாமிகள் தமக்கு உடல் தளர்வு ஏற்பட்டவுடன் தம்முடன் இருந்த ஆறுமுக சுவாமிகளிடம் திருமடத்தின் உரிமைகளை ஒப்படைத்து 1938-ஆம் ஆண்டு மார்கழித் திங்கள் திருவாதிரை நாளில் இறைவனடி எய்தினார். ஆறுமுக சுவாமிகள் திருமடத்தின் வளர்ச்சிக்கான பணிகளில் அறுபதாண்டு கட்குமேல் ஈடுபட்ட அருளாளராவர்.

ஆறுமுக சுவாமிகளுக்கு வயது முதிர்ந்ததனால் இராமானந்த சுவாமிகளின் திருவுளக் குறிப்பறிந்து முதலிபாளையம் இராமானந்த மடம் தவத்திரு. சிவராம சுவாமிகளின் இசைவுடன் அவருடைய திருமகனாகிய இராமசாமி அடிகளைத் திருமடத்தின் இளைய பட்டமாகத் தேர்ந் தெடுத்தார்கள். அப்பொழுது அவர், மயிலம் தவத்திரு சிவஞான பாலய சுவாமிகள் தமிழ்க் கல்லூரியில் பயின்று வந்தார். மயிலம் பொம்மபுரம் 18-ஆம் பட்டம் தவத்திரு சிவஞான பாலய சுவாமிகளின் தொடர்பு கிடைத்தது. விரோதி ஆண்டு மாசித் திங்கள் 20-ஆம் நாளில் மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம் பதினெட்டாம் பட்டம் தவத்திரு சிவஞான பாலய சுவாமிகள் இராமசாமி அடிகளுக்கு வீரசைவ தீட்சை செய்து வைத்தார்கள், இராமசாமி அடிகளின் அயரா உழைப்பினாலும் அன்பர்களின் உதவியாலும் திருமடத்தின் பொருள்வளமும் அறச் செயல்களும் நாள்தோறும் வளர்ந்துவரலாயின.

திருமடத்தின் பணிகள்: திருமடத்தினைச் சார்ந்த அன்பர்கட்குச் சமய நெறியினை விளக்குவதற்காக 1916-ஆம் ஆண்டு தவத்திரு சிதம்பர மெய்ஞ்ஞான சிவாச்சாரிய சுவாமிகளாலும், மற்றும் பல பெரியார்களாலும் 'சத்வித்யா சன்மார்க்க சங்கம்' தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அதன் சார்பில் சங்கத்தில் வாரந்தோறும் ஞாயிற்றுக்கிழமை 3 மணிக்குச் சொற்பொழிவுகள் நடைபெறும். இச்சங்கத்தினால் கோவை நகரில் சமய உணர்வு அரும்பியது.

திருமடத்தின் கல்விப் பணி: திருமடம் சமயப் பணியும், சமூகப் பணியாகக் கல்விப் பணியும் ஆற்றி வந்துள்ளது. மடத்தின் சார்பில் 1951-இல் உயர் நிலைத் தொடக்கப்பள்ளி தொடங்கப்பெற்றது. சென்னைப் பல்கலைக் கழக ஒப்புதலுடன் 26.5.1953-இல் தமிழ்க் கல்லூரி தொடங்கப் பெற்றது. அன்று பேரூப் பட்டிப் பெருமான் கோயிலில் தவத்திரு சிவஞான பாலய சுவாமிகள். குன்றக்குடி அடிகளார் முதலியோர் முன்னிலையில் முதன் முதலாகத் தமிழில் அருச்சனை செய்யப்பெற்றது. காட்டம்பட்டி முதலிபாளையத்தில் 1958-இல் சாந்தலிங்க அடிகளார் பெயரில் ஓர் உயர்நிலைத் தொடக்கப்பள்ளியும், 1969-இல் பேரூரில் உயர்நிலைப் பள்ளியும் 1977-இல் மழலையர் பள்ளியும் தொடங்கப்பெற்றன. இவ்வாதீனம் தமிழகத் திருமடங்களை ஒருங்கிணைக்

கும் பணியினை மேற்கொண்டது. துறவியர் பேரவை ஒன்றை உருவாக்கிய பெருமை இதற்குரியதே.

பேரூராதீனத்தின் பணியால் கொங்கு நாட்டில் சிவநெறி வளர்ச்சி மேலோங்கியது. திருமடத்தின் சார்பில் நிறுவப்பெற்ற சத்வித்யா சன்மார்க்க சங்கம் சிவநெறிப் பண்புகளையும், செந்தமிழ் உணர்வினையும் வளர்த்து வருகிறது. வே.செ.

சிரீ இராமகிருட்டிண மடம்: காலத்தின் தேவைக்கேற்ப அவதார புருடர்கள் தோன்றிக் காலத்தின் தேவையை நிறைவு செய்கிறார்கள். கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டிற்குத் தேவையான அவதார புருடரைப் பற்றிச் சுவாமிவிவேகானந்தர்கீழ்வருமாறு கூறுகிறார்.

‘சங்கரருடைய அற்புதமான அறிவும், சைதன்யருடைய ஆச்சரியமான பரந்த இதயமும் கொண்டு ஒவ்வோர் உட்சமயத்திலும் ஒரே கடவுள் செயற்படுவதைக் காண்கின்றவரும், எல்லாவற்றிலும் கடவுளைக் காணக் கூடியவரும், ஏழைகளுக்காகவும், பலமில்லாதவர்களுக்காகவும், இழிந்த சாதியினருக்காகவும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காகவும், இந்தியாவிலும், வெளியிலும், உலகத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவருக்காகவும் அழுகின்ற இதயத்தைப் படைத்தவரும், உலகத்தில் ஒன்றோடு ஒன்று போராடிக் கொண்டிருக்கும் சமயங்கள் அனைத்தின் உட்கருத்தையும் தமது பேரறிவால் அறிந்து கொண்டு, அவற்றை ஒற்றுமைப்படுத்தும் பேரறிவு நிறைந்தவரும், இந்தியாவில் மட்டுமன்றி இந்தியாவிற்கு வெளியிலும் அற்புதமான ஒற்றுமையையும் அறிவையும் உணர்ச்சியையும் சமப்படுத்தும் உலக சமயத்தை உருவாக்கும் ஆற்றல் நிறைந்தவருமான ஒருவர் பிறப்பதற்குரிய காலம் கனிந்தது. அத்தகைய மனிதர் (சிரீ இராமகிருட்டிணனர்) பிறந்தார்’.

சிரீ இராமகிருட்டிணர் கி.பி.1836-ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார்.

உலகமும் இந்தியாவும்: அவருடைய தலைமைச் சீடரான சுவாமி விவேகானந்தர் கி.பி. 1893-இல் அமெரிக்காவில் சிகாகோவில் நடந்த சருவ சமயப் பேரவையில் இந்து சமயத்தின் திரட்சியாக விளங்கிய சிரீ இராமகிருட்டிணரின் குரலை எதிரொலித்தார். அது அமெரிக்க, ஐரோப்பிய மக்களின் மனத்தில் புதிய உற்சாகத்தையும் சிந்தனையையும் எழுப்பியது. இந்தியாவின் மீதும் சமயத்தின் மீதும் புதிய பெருமையைப் படர வைத்தது. அடிமையாகக் கிடந்த இந்தியர்கள் மதிப்பும் உற்சாகமும் கொண்டனர். இந்தியா முழுவதும் ஒரு புதிய நம்பிக்கை அலை எழுந்தது.

சிரீ இராமகிருட்டிண மடம், சங்கம் தோற்றம்: அமெரிக்காவிலிருந்து இந்தியா திரும்பிய விவேகானந்தர் சிரீ இராமகிட்டிணரின் புத்தம் புதிய எழுச்சிமிக்க கொள்கைகளை உள்ளடக்கி, ‘ஆத்மாவிற்குமோட்சம்’ உலக மக்களுக்கு நன்மை’ என்ற திரண்ட கருத்தின் கீழ் உலக மக்கள் அனைவரும் ஆன்மிகப் பேரின்பம் பெறுவதற்கும், அந்தப் பேரின்பத்தை உலக மக்களுக்குச் சேவை செய்வதன் மூலம் பெறுவதற்கும் சிரீ இராமகிருட்டிணசங்கம் என்னும் அமைப்பைச் சிரீ இராமகிருட்டிணரின் பெயரால் கி.பி.1897-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 1-ஆம் தேதி தொடங்கினார். சிரீ இராமகிருட்டிண மடம் என்ற அமைப்பை கி.பி. 1899-ஆம் ஆண்டு தொடங்கினார்.

மடம் என்பது முழுமையான ஆன்மிகப் பணிக்காகவே அமைக்கப்பட்டதாகும். பிரமசாரிகளைச் சேர்க்கவும், பயிற்சிதரவும், சந்நியாசிகளாக்கவும் சிரீ இராமகிருட்டிணரின் வழிபாடு, விழாக்கள் ஆகியவற்றை நடத்தவும், அவருடைய உபதேசங்களைப் பரப்பவும் இராமகிருட்டிண மடம் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

சிரீ இராமகிருட்டிண சங்கம் நாடு முழுவதும் மக்களுக்குக் கல்விப் பணி, மருத்துவப் பணி புரியவும், ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கான அநாதை இல்லங்கள் நடத்தவும், புயல், வெள்ளம், நெருப்பு, நோய் ஆகியவைகளால் பாதிப்பு ஏற்படும் பொழுது ஏழை மக்களுக்கு எல்லா உதவிகளையும் செய்து துயர் தவிர்க்கவும் அமைந்தது.

சென்னையில் சிரீ இராமகிருட்டிண மடம்: முதலில் கல்கத்தாவில் சிரீ இராமகிருட்டிண மடமும் சங்கமும் அமைக்கப்பட்டன. சுவாமி விவேகானந்தர் அமெரிக்காவிலிருந்து இந்தியா திரும்பியபோது முதலில் தமிழ்நாட்டிற்கே வந்தார். சென்னையில் ஒன்பது நாள்கள் தங்கி எங்கும் இராமகிருட்டிணரையும், வேதாந்தத்தையும், நாட்டுப் பற்றையும் பற்றிய கொள்கைகளை முழங்கினார். சென்னை நகரமே அவருடைய முழக்கங்களாலும், அவருடைய இருப்பாலும் பெரும் வலிமையும் உற்சாகமும் பெற்றது. இவை தொடர்ந்து செயற்படச் சென்னை நகரில் ஓர் அமைப்பை உண்டாக்கும்படி சென்னை மக்கள் பலரும் அவரிடம் வேண்டுகோள் விடுத்தனர். அவரும் மிகவும் மகிழ்ந்து அப்படியே செய்வதற்குத் தகுதி வாய்ந்த சிரீ இராமகிருட்டிணரின் நேர்சீடர் ஒருவரை அனுப்புவதாகக் கூறிச் சென்றார். சில நாட்களில், அனுமனைப் போல் சிரீ இராமகிருட்டிணருக்குச் சேவை புரிந்தவரும், சிரீ இராமகிருட்டிணரின் பெயரையே தன் சந்நியாசப் பெயராகச் சேர்த்துப் பெரும் பாக்கியம் பெற்றவரும், ஆழ்ந்த வேதாந்தியும், தலைசிறந்த பக்தருமான சுவாமி இராமகிருட்டிணானந்தரை சென்னையில் சிரீ இராமகிருட்டிண மடத்தைத் தொடங்க அனுப்பினார்.

சுவாமி இராமகிருட்டிணானந்தர் கி.பி.1897-ஆம் ஆண்டு சென்னை வந்தடைந்தார். சென்னையில் இப்போது 'விவேகானந்தர் இல்லம்' என்று வழங்கப்படுகின்ற வீடு இருக்கும் தெருவில், ஒரு மாடி வீட்டில் சிரீ இராமகிருட்டிணமடம் தொடங்கப்பட்டது. பிறகு விவேகானந்தர் இல்லத்தின் ஒரு பகுதியில் செயற்பட்டது. இப்போது மயிலாப்பூரில் சிரீ இராமகிருட்டிண மடச் சாலை எனப்படும் சாலையில் உள்ள இடத்தில் 1907-இல் கட்டப்பட்ட சொந்தக் கட்டடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. அன்று முதல் தமிழகத்தில் ஆன்மிகப் பணியிலும், கல்வி, மருத்துவப் பணிகள் செய்வதிலும், சமய நூல்களைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் வெளியிடுவதிலும் மடம் பெரும் பங்காற்றி வருகின்றது.

தமிழ்நாட்டில் சிரீ இராமகிருட்டிண மடம் சங்கங்கள்: தமிழ் நாட்டில் இப்போது சென்னை, காஞ்சி புரம், செங்கற்பட்டுநாட்டறம்பள்ளி, சேலம், கோயமுத்தூர், ஊட்டி, மதுரை ஆகிய இடங்களில் இராமகிருட்டிண மடமும் சங்கமும் சேவை செய்து வருகின்றன. சென்னையில் சிரீ இராமகிருட்டிண மடம், தகுதி வாய்ந்த ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு உணவும் தங்குமிடமும் தொழிற் கல்வியும் தருகிறது. சிரீ இராமகிருட்டிணர் மாணவர் இல்லமும்,விவேகானந்தா கல்லூரியும், இம்மடத்தின் சார்பில் நடைபெறுகின்றன. சிரீஇராமகிருட்டிண மாணவர் இல்லத்தின் கிளையாகச் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் மல்லியங்கரணை என்ற கிராமத்தில் ஏழை மாணவர்களுக்கு, மிகுதியாக அரிசன மாணவர்களுக்கெல்லாம் பள்ளியும் விடுதியும் நடத்தப்படுகின்றன.

சென்னை, மயிலாப்பூர், நாட்டறம்பள்ளி, சேலம் ஆகிய மடங்களில் மருத்துவ சேவை செய்யப்படுகிறது. சென்னை மயிலாப்பூர் மடமும், நாட்டறம்பள்ளி மடமும், நெடுந்தொலைவில் உள்ள மருத்துவ வசதிகள் உடனடியாக எளிதாகக் கிடைக்கப் பெறாத ஏழைகளுக்காக நடமாடும் மருத்துவமனைகளை நடத்துகின்றன.

சென்னை இராமகிருட்டிண மடத்தின் பணிகள்: சென்னை மயிலைலுள்ள சிரீ இராமகிருட்டிண மடம் தமிழகத்தில் சிரீ இராமகிருட்டிணரின் கொள்கைகளைப் பரப்புவதிலும், ஆன்மிகச் சேவைகளைச் செய்வதிலும், மருத்துவமனை நடத்துதல் முதலான மற்றச் சேவைகள் செய்வதிலும் முக்கிய பங்கை வகிக்கிறது. ஆண்டுதோறும், சிரீ இராமகிருட்டிணர், அன்னை சாரதா தேவியார், சுவாமி விவேகானந்தரின் பிறந்த தின விழாக்கள் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன. சுவாமி விவேகானந்தரின் பிறந்த நாளை இந்திய அரசு தேசிய இளைஞர் நாளாக அறிவித்த பிறகு ஒவ்வோர் ஆண்டும் சனவரி 12-ஆம் நாள் விவேகானந்தர் பிறந்தநாள் விழா, இளைஞர் அனைவருடையமனத்திலும், விவேகானந்தரின் முழக்கங்களும், சேவைமயமான அவருடைய நிகழ்ச்சிகளும் நன்கு பதியும் படியாகக் கொண்டாடப் படுகிறது. ஊர்வலங்கள், சொற்பொழிவுகள், கட்டுரை, ஓவியப் போட்டிகள், மாறுவேடப் போட்டிகள், இளைஞர் மாநாடுகள் முதலியன புதிய அமைப்போடும் உற்சாகத்தோடும் நடத்தப்படுகின்றன.

ஆண்டிற்கு ஒரு முறை மூன்று நாள்கள் தமிழகம் முழுவதிலுமிருந்து வந்து நூற்றுக்கணக்கானபக்தர்கள் மூன்று நாள்கள் தங்கிப் பெரிதும் பயன்பெறும் அந்தர் யோகம் ஆண்டு தோறும் நடத்தப்படுகிறது.

சிரீ இராமகிருட்டிண விசயம்: மடத்தின் மூலம் கடந்த 68ஆண்டுகளாகச் சிரீ இராமகிருட்டிண விசயம் என்ற தலைசிறந்த ஆன்மிக மாத இதழ் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அதில் இளைஞர் முதல் முதியவர் வரை விரும்பிப் படிக்கும் சிரீ இராமகிருட்டிணர், சுவாமி விவேகானந்தர், அன்னை சாரதாதேவியார் பற்றிய வரலாறுகளும், அவர்களின் உபதேசங்களும் இந்து சமயம், உலக சமயங்களின் சாத்திரங்களும் செய்திகளும் சிறப்பாக வெளியிடப்படுகின்றன.

இம்மடம், சிரீ இராமகிருட்டிணர் நூற்றாண்டு விழா நூல்நிலையம் என்ற பெயரில் சிறந்த நூல்கள் அடங்கிய நூல்நிலையம் ஒன்றையும் நடத்தி வருகிறது.

நூல் வெளியீடு: சென்னை சிரீ இராமகிருட்டிண மடத்தின் மிகச் சிறந்த பணியாகத் திகழ்வது நூல் வெளியீட்டுப் பணியும் விற்பனைப் பணியுமாகும். தமிழ், ஆங்கிலம், தெலுங்கு ஆகிய மொழிகளில் சமய நூல்கள் இங்கு வெளியிடப்படுகின்றன. வேதங்கள்,உபநிடதங்கள்,சிரீ இராமகிட்டிணர், விவேகானந்தர் உபதேசங்கள், வாழ்க்கை வரலாறுகள் முதலியன மிக முக்கியமான நூல்களாகும். சிரீ இராமகிருட்டிணரின் வங்காள மொழியில் அமைந்த உபதேசங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து, 'சிரீ இராமகிருட்டிணரின் அமுத மொழிகள்' என்ற பெயரில் மூன்று பகுதிகளாக இரண்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட பக்கங்களில் அழகுற அமையும்படி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. 'சுவாமி விவேகானந்தரின் ஞான தீபம்' என்பது, 16 தொகுதிகளாக மிகச் சிறந்த தமிழில் படிப்பவர் மனம் கொள்ளைகொள்ளும் நடையில் ஒவ்வொரு பகுதியும் 400 பக்கத்திற்குக் குறையாமல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

சிரீ இராமகிருட்டிண—விவேகானந்தப் பேரவை: சென்னை சிரீ இராமகிருட்டிண மடம் மற்றொரு

சிறந்த சேவையையும் செய்து வருகிறது. தமிழ்நாடு முழுவதும் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சிரீ இராம கிருட்டிணர் சங்கம், விவேகானந்தர் மன்றம், சிரீ சாரதா சங்கம் என்றபெயர்களில் தனித்தனிச் சங்கங் கள் அமைக்கப்பட்டு, அவைசிரீ இராமகிருட்டிணர், விவேகானந்தரின் உபதேசப்படி ஆன்மிகப் பணிகளை யும், மனிதகுலச் சேவைகளையும் செய்து வருகின்றன. இவை அனைத்தையும் சென்னை மயிலையிலுள்ள சிரீ இராமகிருட்டிண மடம், தமிழ்நாடு சிரீ இராம கிருட்டிண-விவேகானந்தப் பேரவை என்னும் ஓர் அமைப்பிற்குள் இணைத்து, அவைகளின் செயல்களில் பங்கு கொண்டு அவைகளுக்கு வழிகாட்டி வளர்த்து வருகிறது. இந்த அமைப்பிலுள்ள சங்கங்கள், ஐம்ப திற்கும் மேற்பட்ட பள்ளிகளைத் தமிழ்நாடு முழுவதும் நடத்தி வருகின்றன. சிரீ இராமகிருட்டிணர், விவே கானந்தர், சாரதா தேவி ஆகியோரின் பிறந்த நாள் விழாக்களைக் கொண்டாடுவதிலும், அவர்களின் உப தேசங்களைச் சொற்பொழிவுகள், கலை நிகழ்ச்சிகள், நாடகங்கள், வழிபாடுகள் ஆகியவை மூலமும் தமிழ் நாட்டு மக்களிடையே, குறிப்பாகச் சிறுவர்களிடையே யும் இளைஞர்களிடையேயும் பரப்புவதிலும் இந்தச் சங்கங்கள் பெரும் பணியாற்றி வருகின்றன. ஏ.சு.

சூரியனார் கோயிலாதீனம்: இது தமிழகத்திலிருந்து வந்த பதினெட்டுச் சைவ ஆதீனங்களுள் சிறந்த ஒன்றாகும். சீகண்ட பரமேசுரர், கந்த பர பரமாச்சாரியார், வாமதேவ முனிவர், நீலகண்ட சிவாச்சாரியார், விசுவேசுவர சிவாச்சாரியார், சதாசிவ சிவாச்சாரியார் ஆகியோர் வழிவந்த வர் சிவாக்கிர யோகிகள். சதாசிவ சிவாச்சாரியாரிடம் சிவாக்கிர யோகிகள் தீக்கை பெற்றார். இவரே சூரியனார் கோயிலாதீனத்தை நிறுவியவர் ஆவர். இவர் சமகாலத்தவர் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தை நிறுவிய நமச்சிவாய மூர்த்திகள். இவ்வாதீனம் சீகண்ட மூர்த்தி வழிவந்தாலும், கந்தப் பெருமானார் வாயி லாக இப்பரம்பரை தீக்கை முறையைப் பரப்பி வந்த தால் இவ்வாதீனத்தைக் கந்த பரம்பரை என்றும் வாமதேவ முனி மரபு என்றும் கூறுவது வழக்கம். சிவாக்கிர யோகிகளைச் சிவக்கொழுந்து சிவாச்சாரி யார் எனவும் கூறும் வழக்கமுண்டு. இவ்வா தீனத்திற்கு வழிபடு கடவுள் சீகாளத்தீசுவார் ஆவர். இவ்வாதீனத்தின் பிரமாண நூல்கள் தேவிகாலோத் தரம், சர்வ ஞானோத்தரம் என்பன. சிவாக்கிர யோகிகள் காலம் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டு ஆதலின், இவ்வாதீனமும் அக்காலத்தியதே. சிவாக்கிர யோகி களிடம் தஞ்சையையாண்ட சரபோசி மன்னர் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தாரென்றும், அவரே பல நிவந் தங்கள் இவ்வாதீனத்திற்கு வழங்கினாரென்றும், வைணவர்கள் சிவாக்கிர யோகிகளிடம் வாதிட்டுத் தோற்றனரென்றும் இவ்வாதீன வரலாறு கூறுகின் றது. இவ்வாதீனம் சைவ சித்தாந்தக் கொள்கையை நிலைநாட்டிப் பரப்பி வந்ததாயினும் அக்கொள்கை யில் பிடிப்புடைய பிராமணத் துறவிகளும் இவ்வாதீன பரம்பரையிலிடம் பெற்றிருக்கின்றனர். பதினான்காம் பட்டத்து எழுந்தருளியிருந்தவர் மீனாட்சி சுந்தர ஞான தேசிகர் ஆவர். அவர் சிறந்த ஞானி; பல நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார்; மாணவர்கள் பலரை யும் உருவாக்கியுள்ளார்.

சிவாக்கிரமாலை என்னும் பதினொரு பாடல் களைக் கொண்ட நூல் நாடோறும் சந்நிதியில் வழி பாட்டு நூலாகப் பயன்பட்டு வருகிறது. இப்போது இவ்வாதீனத்தின் இருப்பத்தாறாம் பட்டத்தில் எழுந் தருளியிருப்பவர் தெய்வ சிகாமணி தேசிக பரமாச் சாரிய சுவாமிகள் ஆவர். இது தனிப்பட்ட ஆதீனமா யினும் இப்போது திருவாவடுதுறை ஆட்சிக்குள் இயங்கி வருகிறது. இரா.ச.

சிவஞான பாலய சுவாமிகள் மடம்: கைலா யத்தில் சிவபெருமானிடம் தொண்டராக இருந் தவர் சங்குகன்னர். சிவபெருமான் அவரை நோக்கி உலகில் சென்று 'அன்பர்களுக்குச் சிவாகம நெறிகளை உபதேசிப்பாயாக' என்று கட்டளையிட் டார். புதுவைக்கு அண்மையிலுள்ள கடலில் விபூதி உருத்திராட்சம், சிவலிங்கம், கௌபீனம், கல்லாடை சடைமுடி ஆகியவற்றுடன் பத்து வயதுடைய பால யதினராய்ச் சங்குகன்னர் தோன்றி, அண்மையிலுள்ள பொம்மபுரத்தில் தங்கியிருந்து தக்கவர்களுக்குச் சிவாகமங்களை உபதேசித்ததுடன், வீரசைவ சமய நெறிகளையும் உணர்த்தினார்; அங்குச் சில காலம் தங்கியிருந்தார். பின்பு பெருமுக்கல் மலையை அடைந்து அங்குள்ள சித்தர்களுக்கு உபதேசம் புரிந்து மயிலத்தைத் தம் இடமாகக் கொண்டு, பால வயதின ராய்ச் சித்து விளங்க இருந்தபடியால் இவருக்குப் பாலசித்தர் என்ற பெயரும், பொம்மபுரத்தில் இவர் தங்கியிருந்த இடத்திற்குப் பாலசித்தர் மடம் என்ற பெயரும் உண்டாயின.

இவர் பல ஆண்டுகள் மயிலத்தில் முருகனை நோக்கித் தவமிருந்தார். அக்காலத்தில் சிதம்பரம் பச்சைகந்த தேசிகர் மரபில் வந்த அம்மவை என்பவர் மகப்பேறில்லாமலிருந்து வந்தார். அவர் பாலசித்தர் கருத்தின்படி அவர் உண்ணச் சதுரக் கள்ளிப் பாலைக் கறந்து கொடுத்துவந்தார். ஒருநாள் அவர் கொடுத்த பாற்பிரசாதத்தால் உதித்த ஞானப் புதல்வர் பால சித்தரின் அருகிருந்து தொண்டு செய்து கொண்டு வந்தார்.

பின்னர்ப் பாலசித்தர் சிவிகையில் இவர்ந்து பல இடங்களுக்கும் சென்று சைவ சமயத்தைப் பரப்பி

மீண்டும் மயிலத்தை அடைந்தவர்,முருகனை நோக்கி, 'எம்மால் ஏற்படுத்தப்பெற்ற இத்திருமடத்தில் அடியேனுடைய சீட பரம்பரையினர் ஆச்சாரியபிடேகம் பெற்று மாணாக்கர்களுக்கு ஞானோபதேசம் புரிந்து கொண்டு விளங்கும் படி தங்களின் திருவருளைப் பதிவித்தல் வேண்டும்' என வேண்டிக் கொண்டார். முருகன் அவ்வாறே பாலசித்தரின் சீட பரம்பரையினராகியஅம்மவையின் புதல்வருக்கு ஆச்சாரியாபிடேகம் செய்வித்துத் தம்முடைய அமிசத்தில் ஓர் அமிசம் பதியுமாறும் செய்தார். இவரே, சிவஞான பாலய சுவாமிகள் ஆவர். அவ்வாறு பின்வரும் ஞானாசிரியர்களுக்கும் அமையுமாறு கட்டளையிட்டார். பின்னர்ப் பாலசித்தர் முருகன் திருக்கோயிலின் தென்பால் ஆனி மாதம் திருவாதிரை நாளில் சீவ சமாதி கூடி அருள் உருவானார்.

சிவஞான பாலய சுவாமிகள் அதுகண்டு வியப்புற்று முருகப் பெருமானையும் தம் ஞானாசிரியரையும் ஒன்றாகக் கண்டு வணங்கினார். பின்னர் மயிலம் திருக்கோயிலிலும் பொம்மபுரத்திலும் நடைபெற வேண்டிய அறங்களை இவர் செவ்வனே செய்துவந்தார். சிவஞான பாலய தேசிகர் செயற்கரிய செயல்களைத் தம் தவ வன்மையால் செய்து வந்தார். மயிலந் திருக்கோயிலுக்கு மயூராசல புராணமும், அருணகிரி நாதர் பாடிய திருப்புகழும், வேலய்ய சுவாமிகள் பாடிய மயிலத்து உலாவும், இலக்கண விளக்கம் வைத்தியநாத தேசிகர் பாடிய மயிலம் முருகன் பிள்ளைத் தமிழும், தண்டபாணி சுவாமிகள் பாடிய கலம்பகமும், பண்ருட்டி மணி அப்பாவு அய்யர் பாடிய நூல்களும் உண்டு. பிற்காலத்தில் தோன்றிய சதாசிவ சிவஞானிமீது பாசவதைப் பரணி என்ற நூலை வைத்தியநாததேசிகர் பாடியிருக்கிறார். இவையெல்லாம் இத்திருமடம் செய்த தமிழ் தொண்டாகும். இத்திருமடம் தமிழ்ப் புலவர்களை ஆதரித்து வந்தது என்பது இதனால் விளங்கும்.

இத்திருமடத்தில் அவ்வப்போது குருமார்களாக வந்தவர்கள் பல அரிய செயல்களைச் 'செய்துள்ளார்கள். இம்மடத்தின் 15-ஆம் பட்டம் சுவாமிகள் மயிலத்தில் இராசகோபுரம் கட்டியிருக்கிறார்கள். 16-ஆம் பட்டம் சுவாமிகள் மயிலம் கோவிலில் கல் திருப்பணி மூலம் , மண்டபங்களைக் கட்டியதோடு தங்கத்தினாலும் வெள்ளியினாலும் மயில், குதிரை ஆகிய வாகனங்களைச் செய்துமுள்ளார்கள். பொம்மபுர மடத்தைச் சீர்திருத்தி மேல்மாடியும் அமைத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் பல அரிய காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். 17-ஆம் பட்டம் சுவாமிகள் மயிலத்தில் பூந்தோட்டத்திற்குச் சுற்று மதில் அமைத்திருக்கிறார்கள். 18-ஆம் பட்டம் சுவாமிகள் மயிலத்தில் முருகப்பெருமானுக்குத் திருத்தேரும், பல அரிய விலையுயர்ந்த திரு ஆபரணங்களும் செய்திருக்கிறார்கள்; பல விளை நிலங்களையும் வாங்கினார்கள்; சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் செந்தமிழ் நூல்களை அச்சிட்டார்கள்; தமிழ்க்கல்லூரியையும் உயர்நிலைப் பள்ளியையும் அமைத்தார்கள்; தேவாரப் பாடசாலை அமைத்தார்கள். இவர் காலத்தில் திருமடமும் திருக்கோயிலும் சிறப்புற்று விளங்கின. இப்பொழுது அருளாட்சி புரிந்து வரும் 19-ஆம் பட்டம் சுவாமிகள் முன்னவர் செய்து வந்த அறங்களைத் தவறாமல் செய்து வருவதோடு பல நற்செயல்களையும் ஆற்றி வருகிறார்கள். பூத வாகனம், நாகவாகனம், யானை வாகனம் ஆகியவைகளை வெள்ளியில் அமைத்துள்ளார்கள்; இரு பெரிய மண்டபங்களைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். சமய வகுப்பு திருமடத்தில் நடைபெற்று வருகின்றது. காண்க: சிவ ஞான பாலய சுவாமிகள். வீ.கு.

சிருங்கேரி மடம்: இது அத்துவைதக் கோட்பாட்டினை உருவாக்கிய ஆதி சங்கரரால் (கி.பி. 788–820) துங்கா ஆற்றின் கரையில் உருவாக்கப்பட்ட மடம். சிருங்கேரி என்னும் ஊரில் அமைந்துள்ளதால் சிருங்கேரி மடம் எனப்பட்டது. சாரதா என்னும் சரசுவதியின் ஆலயமெனக் கருதப்படும் இம்மடம் சாரதா பீடம் எனப்படுகிறது. தமிழகத்தில் காஞ்சியிலும், குசராத்தில் துவாரகையிலும், ஒரிசாவில் பூரி என்னுமிடத்திலும், இமயச் சாரலில் பத்ரிநாத்திலும் இவரால் உருவாக்கப்பட்ட பிற மடங்களைப்போல் இம்மடமும் புகழ்வாய்ந்த தொன்றாகும்.

இந்து சமயத்துடன், வைதிக நெறிகளையும் இந்துக்களிடையே மீண்டும் வலுப்பெறச் செய்யும் நோக்குடன் இம்மடம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

இம்மடத்தினை நிருவகித்தற் பொருட்டுச் சுரேசுவராசிரியர் என்ற தம்முடைய மாணவரை முதல் பீடாதிபதியாக ஆதிசங்கரர் நியமனம் செய்தார். அவருக்குப்பின்னர் வழி வழியாகப் பீடாதிபதியொருவராலேயே இம்மடம் நிருவகிக்கப்படுகின்றது. இப் பீடாதிபதிகள் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் அரசியலோடு தம்மைப் பிணைத்துக் கொண்டனர். குறிப்பாக வித்தியாசரன் சுவாமிகள், சங்கமசகோதரர்களுக்கு உதவி செய்து துங்கபத்திரை ஆற்றின் கரையில் இந்து தருமத்தை நிலைநாட்டும் பொருட்டு விசயநகரப் பேரரசு உருவாக வழிகோலினார். சமயத்தை அரசியலுடன் பின்னிப் பிணைத்த அப்பீடாதிபதிகளுக்குக் 'கருநாடக சிம்மாசன பிரதிட்டாபனாசாரியார்' என்ற பட்டம் உண்டு.

அரசியலில் அவர்கள் கொண்ட தொடர்பு காரணமாக இம்மடத்தின் நிருவாக அமைப்பு

சீராக உள்ளது. இம்மடம் குருகுல முறையில் கல்வி புகட்டும் பணியிலும் ஈடுபட்டுள்ளது. உழைப்பு மூலம் கல்வி என்ற நோக்கில் இலவச உணவு, உடை, இருப்பிடம் ஆகியன தரப்பட்டுக் கல்வி வழங்கப்படுகின்றது. வேதங்கள், வேத தத்துவங்கள், சமயக் கோட்பாடுகள் ஆகியன அங்குக் கற்பிக்கப்படுகின்றன. அப்பள்ளியில் கல்வி பயில்வோர் தொடர்ந்து மேல்நிலையில் கல்வி பயில உதவிகள் தரப்படுகின்றன. இம்மடத்தில் எண்ணற்ற சமய நூல்கள் அடங்கிய நூல் நிலையம் உண்டு.

இம்மடத்தின் கிளைகள் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் பல இடங்களிலும் அமைந்துள்ளன. அவை சமயப்பணி, கல்விப்பணி போன்ற பணிகளை நிறைவேற்றி வருகின்றன. அத்துவைதக் கோட்பாட்டில் பற்றுடையவர் பலரும் இம்மடத்தைச் சார்ந்தவர். ஆதிசங்கரரின் கோட்பாடுகளைப் பரப்பும் பணிகளைச் செய்வதில் இம்மடம் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றது. மா.கா.

கௌமார மடாலயம்: பாரதப் பெருநாட்டில் மிகப் பழங் காலந்தொட்டுப் பெரும்பான்மை மக்களால் பின்பற்றப்பட்டு வருவது இந்து மதம். புகழ்மிக்க தவசீலர்கள் பலர் தோன்றி மக்களுக்கு நல்வழிகாட்டி ஆற்றுப்படுத்தி வருகின்றனர். இந்து மதத்தின் கிளைச்சமயங்களான சௌரம், சைவம் சாக்தேயம், வைணவம், காணாபத்தியம், கௌமாரம் என வழங்கப் பெறும் ஆறு சமயங்களும் தனித் தனியேயும், ஒன்றாகவும் மக்களால் கடைப்பிடிக்கப் பெற்றுப் போற்றப் பெறுகின்றன. அவற்றுள் இறுதியாகக் குறிக்கப்பெறும் 'கௌமாரம்' குமரனை முழு முதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடுவதாகும்.

ஆதி குரு முதல்வர்: கௌமார சமயம் பலகாலந் தொட்டுப் பின்பற்றப்பட்டு வந்தாலும், இதற்கெனத் தனியான அமைப்பு எதுவும் சென்ற நூற்றாண்டு வரை இல்லைஎன்றே சொல்லலாம். கி.பி. 19–ஆம் நூற்றாண்டில் கௌமார சமயத்திற்கென மடாலயம் ஒன்றைத் தோற்றுவித்துப் பெருமை கொண்டவர் மகான் வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் என வழங்கும் திருப்புகழ்ச் சுவாமிகள் ஆவார்கள். இவர்கள் தென்பாண்டி நாட்டுத் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தோன்றிப் பல்லாயிரக் கணக்கான வண்ணப் பாடல்களையும் சந்தப் பாக்களையும் இயற்றியருளிப் பல்வேறு நிலைகளில் முருகப் பெருமானின் தோற்றம் கண்டு பெருமை கொண்ட அருளாளர். இவரால் தோற்றுவிக்கப்பெற்ற கௌமார மடாலயம் தென்னார்க்காடு மாவட்டம் திருவாமாத்தூரில் இவரது பரம்பரையினரால் இன்றும் சமயத் தொண்டு செய்து வருகிறது.

குரு முதல்வர்: வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளை ஆதி குருவாகக் கொண்டு சிரவணபுரம் கௌமார மடாலயத்தைத் தோற்றுவித்தவர் தவப் பெருந்திரு இராமானந்த சுவாமிகள் ஆவர். இவர் கி.பி.1857–இல் கோவை நகரையடுத்தசரவணம் பட்டியில் ஒரு சாதாரண வேளாண் குடியில் தோன்றியவர். இளமையில் இல்லறம் மேற்கொண்டு, தாமரையிலைத் தண்ணீர் போல வாழ்ந்தார். பின்னர் கி.பி. 1880-ஆம் ஆண்டில் வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளைப் பழநியில் நேரில் கண்டு அவரிடம் 'ஆறெழுத்தருமறை' உபதேசம் பெற்று, அவரைத் தம் ஞான குருவாகக் கொண்டு அவரிடமே கல்லாடை முதலிய தவக்கோலம் பெற்றார்.

சரவணம்பட்டி எனப்பெறும் சிரவணபுரத்தில் தமது சொந்த நிலத்தில் சிரீ சித்தமகோர்க்கட விநாயகருக்கும், சிரீ தண்டபாணிக் கடவுளுக்கும் கி.பி. 1890-ஆம் ஆண்டில் ஆலயங்கள் அமைத்து வழிபடத் தொடங்கினார். அந்நாளில் அந்நிய ஏகாதிபத்தியத்திற்கு அடிமையாகிக் கிடந்த கொங்கு நாட்டு மக்கள், தமக்கு நல்வழி காட்டும் பக்திப் பகலவனாக இவரை நம்பி அளவற்ற எண்ணிக்கையில் இவரிடம் வரத் தொடங்கினர். எனவே, கௌமார மடாலயமும் கௌமார சபையும் தோற்றுவிக்கப் பெற்றன. இவர் பற்பல அருள் நூல்களை அருளிச் செய்துள்ளார்கள். தம் உடைமைகள் முழுவதையும் 1907-இல் மடாலயத்திற்கெனச் சாசனம் செய்துவைத்தார்கள். தமது பூர்வாசிரமத் தம்பியார் மகனாகிய தவத்திரு கந்தசாமி சுவாமிகளுக்கு மடாலயத் தலைமைப் பதவியை 1923-இல் தந்தருளினார்கள். பின்னர், தமக்கென ஒரு தவச்சாலை அமைத்துத் தியானம் மேற்கொண்டு 1956-இல் சமாதி நிலை பெற்று முருகப் பெருமான் திருவடிகளில் கலந்தருளினார்கள்.

இரண்டாம் குருமகா சந்நிதானம்: தவத்திரு இராமானந்த சுவாமிகளின் பூர்வாசிரமத் தம்பியாரின் திருமகனாக 1892-இல் தோன்றியவர் தவத்திரு கந்தசாமி சுவாமிகள். ஐந்தாம் வகுப்புவரை படித்து, பின் இராமானந்த சுவாமிகளால் ஆட்கொள்ளப் பெற்றுக் கௌமார மடாலயத்தை அடைந்து, தொடக்க காலத்தில் விநாயகர் ஆலயப் பூசைப் பணி செய்துவந்தார். அதன்பின் தண்டபாணிக் கடவுள் ஆலயப் பூசைப் பணி செய்த காலத்தில் தவத்திரு இராமானந்த சுவாமிகளால் ஞானோபதேசம் செய்யப்பெற்றார்.

கந்தசாமிசுவாமிகள் பல தலங்களுக்கும் தோத்திரம், பிள்ளைத்தமிழ், அந்தாதி, யமகம் எனப் பல்வேறு வகைப்பட்ட பிரபந்தங்களை அருளிச் செய்

தாா. வடமொழியில் சந்திர தத்தர் என்பவர் இயற்றிய 'பக்தமாலா' என்னும் பெருங்காப்பியத்தை மலையாள மொழி பெயர்ப்பின் துணையுடன் 'பக்தமான்மியம்' என்னும் பெயரில் 7500 பாடல்களில் அருளிச் செய்தார்கள். இதில் 103 வைணவ அடியார்களின் வரலாறு கூறப் பெற்றுள்ளது. மூன்று தல புராணங்கள், ஆறு பிள்ளைத் தமிழ்கள், ஏழு யமக அந்தாதிகள், கோவை, கலம்பகம், சிலேடை வெண்பா ஒவ்வொன்று, மற்றும் பல பிரபந்தங்களைச்சிலேடை, மடக்கு ஆகிய சொல்லணி அமைய அருளிச் செய்த பாடல்கள் ஏறக்குறைய 18,000 ஆகும். தவமுனிவராக தமிழ்க் கவிக்கடலாகவும் விளங்கிய இவர்கள் 1917-ஆம் ஆண்டில் கௌமார சபை, மற்றும் கனக சபைக் கட்டடங்களைக் கட்டித் திருக்குட நன்னீராட்டுச் செய்தார்கள். இவர்கள் 1948-இல் பரிபூரணம் பெற்று முருகப் பெருமான் திருவடி நிழலில் கலந்தருளினார்கள்.

மூன்றாம் குருமகா சந்நிதானம்: தவத்திரு கந்தசாமி சுவாமிகளின் பூர்வாசிரமத் தம்பியாரின் திருமகனாக 1929-இல் தோன்றியவர்கள் இப்போது குருமகாசந்நிதானமாக விளங்கும் தவத்திரு சுந்தரசுவாமிகள். இளமையிலேயே மடாலயப் பணிமேற்கொண்டு, தம் குருநாதராகிய தவத்திரு கந்தசாமி சுவாமிகளுக்குப் பணிவிடை செய்து வந்தார்கள். அவர்களைப் போலவே திருமேனித் தோற்றம் கொண்ட இவர்கள் 1964-இல் பழநியம்பதியில் அருளாட்சி ஏற்றார்கள். இயற்கையிலேயே கவிபுனையும் ஆற்றல் பெற்றுப் பல தோத்திர நூல்களை அருளிச் செய்துள்ளார்கள். சைவ சமய சாத்திர தோத்திர நூல்களைப் பற்றியும், குறிப்பாகப் பெரியபுராணம் பற்றியும் கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையவானக் கேளாரும் வேட்ப மொழியும் சொல்லாற்றல் பெற்றவர்கள்.

பாடல் பெற்ற திருத்தலமான அவிநாசித் திருக்கோயிலை மத்தியத் தொல் பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையின் அனுமதியுடன் மிகப் பெரிய இராச கோபுரம், அம்மன் சந்நிதிக்குத் தனியே இராச கோபுரம் ஆகிய திருப்பணிகள் செய்து திருக்குட நன்னீராட்டுச் செய்தார்கள்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தால் முற்றிலுமாகத் தூர்ந்து போன பாடல் பெற்ற திருத்தலமான திருவெஞ்சமாக்கடல் திருக்கோயிலை அன்பர்களின் துணையுடன் முற்றிலுமாகப் பழைய நிலைக்குச் சீர்செய்து திருக்குட நீராட்டு விழாச் செய்ததுடன், பல ஆண்டுக்காலமாக ஓடாதிருந்த அக்கோயில் தேரினைப் பழுது பார்த்துத் தேரோட்டமும் செய்தருளினார்கள்.

மேலும் பாடல் பெற்ற திருத்தலங்களான திருச்செங்கோடு, திருவாமாத்தூர், திருப்பெருந்துறை, திருவறையணிநல்லூர் (அரகண்ட நல்லூர்) ஆகிய திருக்கோயில் திருப்பணிகள் சுவாமிகளின் தலைமை நடைபெற்று வருகின்றன.

மேலும், மடாலயத்தில் சௌர சமயத்தின் முதற் கடவுளான சூரியனுக்கும் தனிக்கோயில் அமைத்துள்ளார்கள். வழிபாடின்றிக் கிடந்த செலம்பகவுண்டன் வலசு என்னும் ஊரிலிருந்த திருக்கோயிலை அப்படியே பெயர்த்து எடுத்துவந்து 100 நாள்களில் கட்டி முடித்து, சிவபெருமானுக்கும் அம்மனுக்கும் தனித் தனிச் சந்நிதியமைத்துத் திருப்பணி செய்தார்கள்.

இதைத் தவிரப் பல பெருங்கோயில்கள் உட்பட 700-க்கும் மேற்பட்ட திருக்கோயில்கள் தவத்திரு சுந்தர சுவாமிகளின் தலைமையிலும் முன்னிலையிலும் திருப்பணி செய்து திருக்குட நீராட்டு விழாச் செய்விக்கப் பெற்றுள்ளன.

வடநாட்டுத் திருத்தலமான பண்டரிபுரத்தின் அமைப்பில் பாண்டுரங்கப் பெருமாளுக்கும் இரகுமாயித்தாயாருக்கும் திருக்கோயில் அமைத்துள்ளார்கள். முன்னரே உள்ள விநாயகர்கோவில் திருப்பணி செய்ததுடன் தண்டபாணிக் கடவுள் திருக்கோயிலை 15 கற்களால் கருவறை அமைத்து மிகப் பெரிய அளவில் திருப்பணி செய்து, பரிதி (சௌரம்), ஈசன் (சைவம்), பராசக்தி (சாக்தேயம்), மாயவன் (வைணவம்), கரிமுகன் (காணாபத்யம்), குகன் (கௌமாரம்)என்று தம் குரு முதல்வர்கள் கனவுகண்ட ஆறு சமயத்திருக் கோயில்களையும் அமைத்து இந்துமத ஒருமைப் பாட்டை நிலை நிறுத்தியுள்ளார்கள்.

மேலும், மடாலயத்தில் அன்னதான மண்டபம், விசாக மண்டபம், கலையரங்கம், திருமண மண்டபம் ஆகியன அமைத்ததுடன், மழலையர் பள்ளி, உயர்நிலைப்பள்ளி, குமரகுரு பொறியியற் கல்லூரி ஆகியன தொடங்கப் பெற்றுச் சிறப்பாக நிருவகித்து வருகிறார்கள். மிக்க அருமையான மரவேலைப் பாட்டுடன் அழகிய திருத்தேர், வெள்ளிரதம், இந்திர விமானத் தெப்பம் ஆகியவற்றைச் செய்து தைப்பூசத் திருத்தேர் விழா, வைகாசி விசாக வசந்த விழா, ஆடிக்கார்த்திகை தெப்பத் திருவிழா, சிவராத்திரி விழா, வைகுண்ட ஏகாதசித் திருவிழா, விநாயகர் சதுர்த்தி விழா, திருவாதிரைத் திருவிழா ஆகியவற்றை மிக்க சிறப்புடன் நடத்தி வருகிறார்கள்.

உலக சமாதானத்திற்காக 1987-ஆம் ஆண்டில் 117ஆண் யானைகளைக் கொண்டு வந்து 108 கச

பூசைத் திருவிழாவை உலக வரலாற்றிலேயே முதல் முறையாக மிகப் பெரிய அளவில் செய்தருளினார்கள்.

பதினொரு முறையும்அன்பர்கள்புடைசூழக் காசி நகருக்குப் அமெரிக்கா, இலண்டன், பாரிசு முதலிய நாடுகளுக்கு ஒரு முறையும், மலேசியா, சிங்கப்பூர், கோலாலம்பூர் ஆகிய நாடுகளுக்கு இருமுறையும் பயணம் செய்துள்ளார்கள்.

மேலும் அன்பர்கள் அடியவர்களுடன், அடிக்கடி தமிழ்நாட்டுத் திருத்தலங்களுக்கும், கேரளா, கருநாடகா ஆந்திர மாநிலங்களிலுள்ள திருத்தலங்களுக்கும் சென்று வருகிறார்கள்.

மடாலயத்திலிருந்து 'அமுதம்' என்ற மாத இதழைக் கடந்த 7 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து நடத்தி வருகிறார்கள். பழ.த.ஆ.

வானமாமலை மடம்: தென்கலை சம்பிரதாயத்தில் புகழ் பூத்து விளங்கும் வானமாமலை மடம் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள நாங்குநேரியில் மணவாள மாமுனிகளின் சீடர்கள் எண்மரில் ஒருவரான வானமாமலை இராமானுச சீயர் என்பவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இம்மடத்திற்கு இருநூறு கிளைகள் உள்ளன. தென்கலை சம்பிரதாயத்தில் மணவாள மாமுனிகளே பெரிய சீயர் எனப்படுவதால் அனைத்துத் தென்கலை மடாதிபதிகளும் சீயர் என்று குறிக்கப்படுகின்றனர்.

திருக்குறுங்குடி மடம்: இது தென்கலை மடங்களுள் செல்வச் சிறப்பு மிக்க மடம். இம்மடத்துச் சீயர்கள் தங்களைச் சிரீபேரருளாள சீயர் என்று வழங்கிக் கொள்கின்றனர்.

அகோபில மடம்: ஆந்திர மாநிலத்தில் கர்நூல் மாவட்டத்தில் நந்தியாவிலிருந்து 40 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது அகோபில மடம். அகோபிலம் (சிங்கவேள் குன்றம்) நூற்று எட்டுத் திருப்பதிகளுள் ஒன்று. இங்குப் பட்டம் ஏற்கும் மடாதிபதிகள் தங்கள் பெயருடன் அழகிய சிங்கர் என்ற இத்திருப்பதியில் விளங்கும் பெருமாளின் பெயரைச் சேர்த்துக் கொள்கிறார்கள். இம்மடம் கி.பி. 1398-இல் ஆதிவண் சடகோப யதீந்திர மகா தேசிக அழகியசிங்கர் என்பவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இம்மடத்தில் இப்போது அருளாட்சி புரியும் அழகிய சிங்கர் சுவாமிகள் பல நூற்றாண்டுகளாகக் கட்டி முடிக்கப்படாமல் இருந்த சிரீரங்கம் பெரிய கோயில் இராச கோபுரத்தைப் பதின்மூன்று அடுக்குகளுடன் ஆசியாவிலேயே மிக உயர்ந்த கோபுரமாகக் (236 அடி உயரம்) கட்டி முடித்துள்ளார்கள். இல.மு.

காஞ்சி சிரீகாமகோடி பீடம்: தமிழ் நாட்டில் தொண்டை மண்டலத்தில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் தலைநகரமாகிய காஞ்சிபுரத்தில் சிரீகாமகோடி பீடம் சிரீ சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள் சிரீமடம் (சங்கர மடம்) அமைந்துள்ளது. இப்பீடம் ஆதிசங்கரர் பெயரில் அமைந்தது. ஆதிசங்கரர் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 9-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் வாழ்ந்தார். இவர் அவதரித்த இடம் மலையாள நாட்டிலுள்ள காலடி என்னும் ஊர்.

தமிழகத்தின் வடபகுதியாகிய தொண்டை நாட்டில் கி.பி. 1750 அளவில் அமைதியின்மை நிலவிற்று. இந்து கோயில்களும் துறவிகளும் பாதுகாப்பற்று இருந்தனர். அந்நிலையில் காஞ்சி சிரீகாமகோடி பீடாதிபதியாகிய சிரீசந்திர சேகரேந்திர சரசுவதி சுவாமிகள் கி.பி. 1746-இல் பாதுகாப்புக்கருதித்தென்னகம் சென்றார். இடையில் உடையார்பாளையம் குறுநிலத்தில் (சமீன்) சிலகாலம் உறைந்தார். அங்குத் தஞ்சை மராட்டிய மன்னன் சுவாமிகளைத் தரிசித்து தன் நாட்டில் வந்து தங்குமாறு வேண்டிக் கொண்டான். அவனது வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி அருள் மிகு பெரியவர் தஞ்சை சென்று அவன் அரண்மனையில் சிலகாலம் தங்கினார். பின்னர் கும்பகோணத்தில் காவிரிக் கரையில் சிரீமடத்தின் மேலாண்மையிலிருந்த சங்கர மடத்தினை விரிவாக்கினார். பீடாதிபதிகளில் 62-ஆம் பீடாதிபதியாகிய நான்காம் சந்திர சேகரேந்திர சரசுவதி சங்கராசாரிய சுவாமிகள் (கி.பி. 1746-1783)முதல் 67-ஆம் பீடாதிபதியாகிய சிரீ மகாதேவேந்திர சரசுவதி சுவாமிகள் (1907) வரை கும்பகோணத்தில் உறைந்தவர் ஆவர். சுவாமிகளின் திருமரபினர் பலப்பல சமயப் பணிகள் ஆற்றினர். பல அற்புதங்களும் இயற்றினர். ஊமைச் சிறுவன் ஒருவனைப் பேச வைத்ததாகவும் அவனையே குருவாக்கியதாகவும் ஒரு எளிய குதிரைப் பாகனையும் யானைப் பாகனையும் கவிஞர்களாகவும் படைப்பாளர்களாகவும் ஆக்கியதாகவும் கூறப்படுகிறது.

இவ்வாறு பல்வேறு வியத்தகு செயல்கள் புரிந்த திருமரபில் 68-ஆம் பீடாதிபதியாகக்காஞ்சியில் எழுந்தருளியுள்ள சிரீ சந்திர சேகரேந்திர சரசுவதி சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள் 1907 பிப்ரவரி முதல் அருள் பாலித்து வருகின்றார். சிரீ சயேந்திர சரசுவதி சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள் 1954 மார்ச்சு மாதம் முதல் அருளாட்சி செய்து வருகின்றார். குழந்தைப் பெரியவர் சிரீ சங்கர விசயேந்திர சரசுவதி சுவாமிகள் 1983 முதல் அருட்கோலம் பூண்டு சமயப்பணி புரிகின்றார். அண்மைக் காலத்தில் சிரீ சயேந்திர சரசுவதி சுவாமிகள் 'சன கல்யாண்' (மக்கள் நன்மை) என்ற சமுதாய இயக்கத்தைத் தொடங்கிச் சுற்றுப்பயணம் தொடங்கி அடியார்களுக்கு அருளாசி வழங்கி வரு

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்

இராமகிருட்டிண மடம்

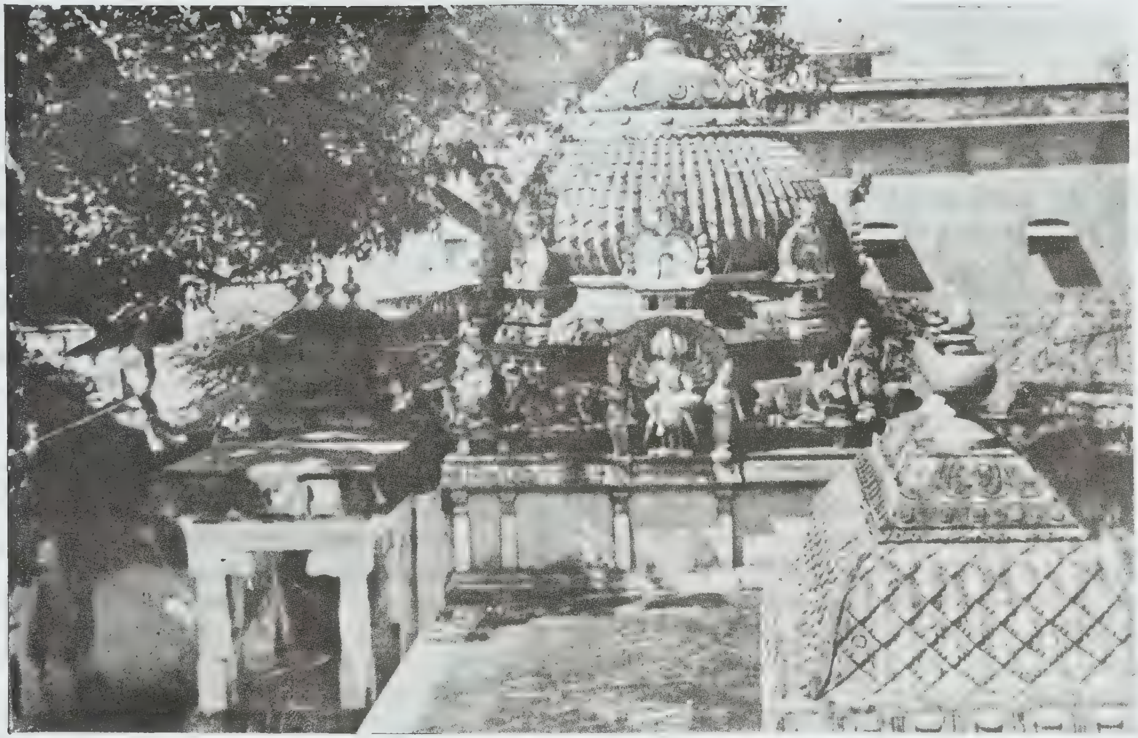

ஞானியார் மடாலய முருகன் திருக்கோயில்

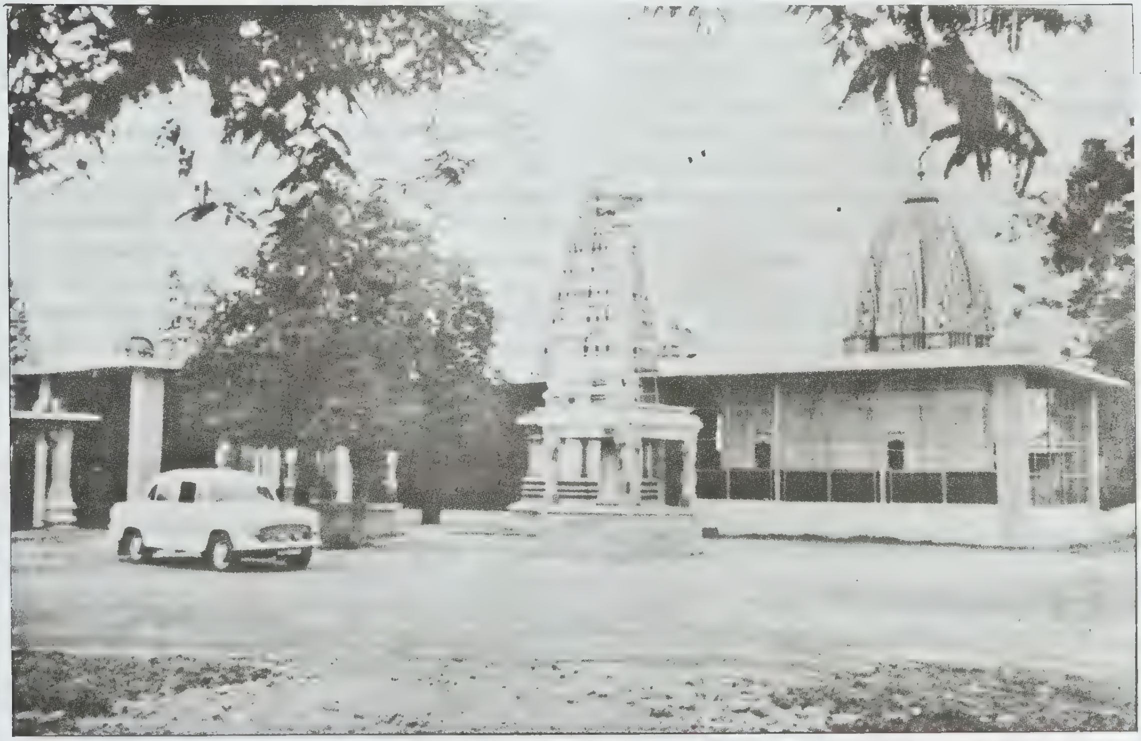

கௌமார மடாலயத் திருக்கோயில்கள்

கிறார். அத்துவிதம் இம்மடத்தின் தலையாய சமய நெறி. சமயம் சமுதாயத்தோடு தொடர்புடையது எனத் திருவுளங் கொண்டு காஞ்சிமடம் மக்களிடையே பல்வேறு சமுதாய சேவைகளை மேற்கொண்டிருப்பது ஒரு புதிய திருப்பமாகும். பா.ச

திருமண்:பாரத நாட்டில் ஆத்திகர்கள் இட்டுக் கொள்ள வேண்டிய 'திலகம்' எனப்படும் நெற்றிக்குறிகளைப் பற்றி உபநிடதங்களும் புராணங்களும் ஆகமங்களும் பேசுகின்றன.அந்த நெற்றிக்குறிகள் அமைப்பினால் இருவகைப்படும். நெற்றியில் கீழிருந்து மேல் நோக்கி இடப்பெறும் நெற்றிக்குறி 'ஊர்த்தவ புண்டரம்' எனப்படும். 'உயர நோக்கி இடப்பெறும் நெற்றிக்குறி' என்று இதற்குப் பொருள். நெற்றியில் குறுக்கே இடம்பெறும் நெற்றிக்குறி 'திரியக்குப்புண்டரம்' ஆகும். 'குறுக்கே இடம்பெறும் நெற்றிக்குறி' என்பது இதற்குப் பொருள். விட்டுணு பக்தர்கள் ஊர்த்தவ புண்டரத்தையும் சிவபக்தர்கள் திரியக்குப் புண்டரத்தையும் இட்டுக் கொள்ளவேண்டுமென்று முற்கூறிய சாத்திரங்கள் கூறும். இந்த நெற்றிக்குறிகளை இட்டுக்கொள்ளப் பயன்படும் பொருள்களாலும் இவை பலவகைப்பட்டிருக்கின்றன. திருமண், சிரீசூர்ணம், சந்தனம், குங்குமம், 'பசுமம்' எனப்படும் நீறு ஆகியவை அவை. இவற்றில் ஆழ்வார்களையும் இராமானுசர் முதலான ஆசாரியர்களையும் பின்பற்றி நிற்கும் சிரீவைணவர்கள் திருமண்களையும் சிரீசூர்ணத்தையும் பயன்படுத்துகிறார்கள். மேல்கோட்டைத் திருநாராயணபுரம் முதலான புண்ணியத் தலங்களில் கிடைக்கும் வெள்ளை மண்ணே திருமண் எனப்படுகிறது. அதைக் கொண்டு திருமாலுடைய – (பீடத்தோடு கூடிய) இரண்டு திருவடிகளின் அமைப்பில் திருமண்காப்பும், அதன் நடுவில் சிரீதேவியைக் குறிக்கும் சிவந்த நிறமுடைய சிரீசூர்ணமும் வைணவர்களால் அணியப்படுகின்றன.சிரீவைணவர்அனைவரும் நெற்றியில் இதைத் தவறாமல் அணியவேண்டும். சிறந்த ஞானமும் ஒழுக்கமும் உடைய சிரீவைணவர்கள் உடலில் பன்னிரண்டிடங்களில் திருமண் காப்புகளை அணியவேண்டும் என்று வைணவ சாத்திரங்கள் கூறுகின்றன. ஐந்நூறு வருடங்களுக்கு முன், பூர்வாசாரியர்கள் காலம் வரையில் வேற்றுமையில்லாமலிருந்த திருமண்காப்பு,பிற்காலத்தில் அடிப்பாகத்தில் வளைவில்லாமலிருக்கும் தென்கரைத் திருமண் காப்பு, அடிப்பாகம் வளைந்திருக்கும் வடகலைத் திருமண் காப்பு என இருவகையாக ஆயிற்று. எஸ்.கி.

திருமண்ணிப் படிக்கரை: இது சோழநாட்டுத் திருத்தலங்களுள் ஒன்று. இது பழமண்ணிப் படிக்கரை என்ற பெயரிலும் காணப்படுகிறது; இருப்பைப் பட்டு என மக்கள் வழக்கில் வழங்குகிறது. தஞ்சை மாவட்டம் வைத்தீசுவரன் கோயில் புகைவண்டி நிலையத்திற்கு மேற்கே 9 கி.மீ. தொலைவில் இத்தலம் அமைந்துள்ளது. இறைவன் பெயர் 'நீலகண்டர்; இறைவி பெயர் 'அமுர்தகரவல்லி'.

சிவபெருமான், தேவர்களும், மூவர்களும் ஆலகாலவிடத்தைக் கண்டு அஞ்சிய பொழுது அவ்வாலகாலத்தை எடுத்து உண்டார். அவ்வாலகாலத்திற்கு அஞ்சிய இறைவி அந்நஞ்சு தொண்டையை விட்டு இறங்காமல் இருக்க இறைவன் கழுத்தைப் பிடித்து இறுக்கினார். அந்நஞ்சின் கறை இறைவன் கழுத்தில் தெரியுமாறு அதனை நிறுத்தி அருளிய தலம் என்பது புராண வரலாறு. சுந்தரர் இவ்வூர் இறைவனை வழிபட்டுப் போற்றியுள்ளார். சு.சா.

திருமண அறிவுரை: மண வாழ்வு எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சியாகவும், நிறைவாகவும் அமைவதில்லை. கணவனும் மனைவியும் கருத்தொருமித்து வாழ்வதுதான் மகிழ்ச்சியான மணவாழ்வுக்கு அடிப்படை. ஆயினும், எல்லோருடைய வாழ்க்கையிலும் கணவன் மனைவியிடையே கருத்தொருமையோ நல்'லிணக்கமோ அமைவதில்லை. இது உலகெங்கும் காணப்படுகிற ஒரு நிகழ்ச்சி.

மகிழ்ச்சியான,நிறைவான மணவாழ்வு அமையாதவர்கள் பெரும்பாலும் மணமுறிவை நாடுகிறார்கள். மணமுறிவு மகிழ்ச்சியற்ற, நிறைவற்ற மண வாழ்வின் இறுதி வெளிப்பாடாக அமைகிறது.

மணமுறிவில் முடிகிற திருமணங்கள் மட்டுமே மகிழ்ச்சியாக அமைவதில்லை என்று முடிவு கட்டக்கூடாது. சமூகக் கட்டுப்பாடு, பொதுமக்கள் கருத்து ஆகியவற்றின் காரணமாகப் பல திருமணங்கள், அவை மகிழ்ச்சியாக இல்லாவிட்டாலும் பொறுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. இவ்வாறான கணவன் மனைவியர் மணமுறிவை நாடத் துணிவோ விருப்பமோ இல்லாத நிலையில் அல்லது மணமுறிவுக்கு வழியில்லாத நிலையில் அமைந்துவிட்ட மணவாழ்வைப் பொறுத்துக் கொண்டு எந்திரம் போல உயிரற்ற வாழ்வு நடத்துகிறார்கள்.

சிக்கலான சமூகத்தில் மட்டுமே இத்தகைய நிலைமை இருப்பதாகக் கூறமுடியாது. எளிய சமூகத்தில்கூட மகிழ்ச்சியற்ற மணவாழ்வும், அதைத் தொடர்ந்து மணமுறிவும் பொதுவாகக் காணப்படுகின்றன.

மகிழ்ச்சியற்ற மணவாழ்வுக்குத் தம்பதிகளிடையே நிலவும் பொருத்தமற்ற நிலையே (Mal adjustment) அடிப்படையான காரணமாகும். பாலின உறவிலிருந்து

குடும்பத்தின் வரவு செலவுத் திட்டம் போடுவதுவரை பல கட்டங்களில் தம்பதிகளிடையே கருத்தொருமையும், பொருத்தமும் அமையாமல் போவதே மணவாழ்வு மகிழ்ச்சியாக அமையாமல் போவதற்குக் காரணமாகும்.

மணவாழ்வில் தம்பதியரிடையே கருத்து வேற்றுமையும், பொருத்தமற்ற நிலையும், பிணக்கும் ஏற்பட்டு அவர்கள் வாழ்க்கை சீர்குலையத் தொடங்கும் போது அவர்களுடைய பிணக்கைத் தீர்த்து, உறவைச் சீர்படுத்தப் பெரிதும் அவர்களுக்கு வேண்டியவர்கள் அறிவுரையும் ஆலோசனையும் நல்குவார்கள். பொதுவாக யாரிடம் தம்பதிகள் தங்களுடைய சொந்தச் சிக்கல்களை எடுத்துச்சென்று தீர்வுகாண முயல்வார்களோ அத்தகையவர்களே இத்தகைய பணியில் ஈடுபடுவதுண்டு. இந்தப் பணியே திருமண அறிவுரை எனப்படும். இதில் தம்பதிகளுக்கிடையே ஏதாவதொன்றில் (எடுத்துக்காட்டாக குடும்ப நிருவாகத்தில்) கருத்து வேற்றுமையும் பொருத்தமற்ற நிலையும் ஏற்பட்டால் அதைச் சரிசெய்து அவர்களுடைய உறவு சீர்குலையாமல் பாதுகாப்பதே நோக்கமாக உள்ளது.

பொதுவாகத் தம்பதிகள் தம் சொந்தச் சிக்கல்களைத் தமக்கு வேண்டிய நெருங்கிய உறவினர்களிடத்திலோ, குடும்ப மருத்துவரிடத்திலோ, குடும்ப வழக்கறிஞரிடத்திலோ, மதத் தலைவரிடத்திலோ எடுத்துக்கூறி அவர்களுடைய ஆலோசனையைக் கேட்பார்கள். தம்பதிகள் இவர்களைத் தம் நலம் விரும்பிகளாகக் கருதுவதாலும், உகந்த ஆலோசனையாளர்களாக நினைப்பதாலும் தங்கள் சிக்கல்களை இவர்களிடம் எடுத்துக்கூறி ஆலோசனை கேட்கிறார்கள். இவர்களிடம் தம்பதிகளுடைய கண்ணோட்டத்தில் ஓர் உயர்வான இடமும் மதிப்பும் இருப்பதால் இவர்களுடைய ஆலோசனை நாடப்படுகிறது.

ஆயினும், இவர்களுடைய திருமண அறிவுரைப் பணி பெரும்பாலும் அறிவியல் அடிப்படையில் அமைவதில்லை. மனித ஒழுகலாற்று அறிவியலில் இவர்களுக்குப் போதிய அறிவோ, பயிற்சியோ இல்லையாதலால் இவர்களுடைய அறிவுரைப் பணி அறிவியல் அடிப்படையிலோ தொழில் முறையிலோ (Professional) அமைவதில்லை. அவர்களால் சிக்கலுக்குச் சரியான, உறுதியான தீர்வுதர இயலாமற் போகிறது.

இக் குறையைப் போக்க இப்பொழுது எல்லா நாடுகளிலும் திருமண அறிவுரை ஒரு தொழில்முறையிலான சேவைப் பணியாக (Professional Service) அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழில்முறையிலான பயிற்சிபெற்ற பணியாளர்களால் திருமண அறிவுரைப் பணி நடத்தப்பட்டு வருகிறது. உளவியலாளர்கள், உள மருத்துவர்கள், சமூகப் பணியாளர்கள், சமூகவியலாளர்கள் ஆகியோர் இப் பணியில் இப்பொழுது ஈடுபட்டுள்ளனர். இவர்கள் திருமண அறிவுரை நிலையங்கள் (Marriage Counselling Clinics), குடும்ப வழிகாட்டி மையங்கள் (Family Guidance Centres)என்று நிலையங்களை நிறுவி அவற்றின்மூலம் திருமண அறிவுரைப் பணி ஆற்றி வருகின்றனர்.

திருமண அறிவுரைப் பணியில் சிறந்த கூறு வழிகாட்டுதலே ஆகும். சொல்லப்போனால் அறிவுரை என்பதே ஒரு வழிகாட்டுதல்தான். திருமண வாழ்வில் சிக்கல் ஏற்பட்ட ஒரு கணவன்அல்லது மனைவிக்கு அந்தச் சிக்கல் தீர வழிகாட்டுவது தான் திருமண அறிவுரைப் பணி.

ஒருவருடைய திருமண வாழ்வில் ஏற்பட்ட சிக்கலைத் தீர்த்து வைப்பது திருமண அறிவுரையாளரின் பணியன்று. அந்தச் சிக்கலுக்குத்தொடர்பானஒருவர் கணவன் அல்லது மனைவி சொல்லக்கேட்டு, அதன் பரிமாணங்களை ஆராய்ந்து அவருக்கு அந்தச் சிக்கல் தீர அறிவுரை தருவதுதான் அறிவுரையாளரின் பணி. அந்த அறிவுரையின்படி தொடர்புள்ளவரே சிக்கலைத் தீர்க்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். சிக்கல் தீர உதவுவதும் வழிகாட்டுவதுமே அறிவுரையாளரின் பணி. அந்த உதவி அறிவுரையின் வடிவத்தில் தரப்படுகிறது. அறிவுரையாளரே நடவடிக்கை எடுத்துச் சிக்கலைத் தீர்த்து வைப்பதில்லை. அது அவருடைய பணியுமன்று.

நடைமுறையில் திருமண அறிவுரைப் பணி, சமூகப் பணியின் ஒரு வடிவமான தனியாள் பணி (Case Work) உத்தியின் அடிப்படையில் செயற்படுத்தப்படுகிறது. அதாவது, தனி ஒருவரை வைத்து அவருடைய மணவாழ்வுச் சிக்கலுக்குத் தீர்வு கூறப்படுகிறது.

அறிவுரைப் பணியில் ஒரு குழுவைக் கண்டு அக் குழுவின் பொதுப்படையான சிக்கலைக் கேட்டு அதற்கேற்பவும் அறிவுரை தரப்படுவதுண்டு. ஆனால் இந்த நடைமுறை திருமண அறிவுரைப் பணியில் பொதுவாகப் பின்பற்றப்படுவதில்லை. தனி ஒருவர் தம் மணவாழ்வுச் சிக்கலை எடுத்துக்கூற, அதைக்கேட்டு, அது தீர வழிகாட்டுதலே திருமண அறிவுரைப் பணியில் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. இப் பணியில் தனி ஒருவருக்கு மட்டுமே முதன்மையும் கவனமும் அளிக்கப்படுகின்றன. அவர்மட்டுமே அந்தப் பணிச் சூழ்நிலையில் இடம்பெறுவதால் அவருடைய சிக்கல் நன்றாக, கவனமாகக் கேட்டறியப்பட்டு அறிவுரை தரப்படுகிறது இதனால் முதன்மைத்துவம் பெறுகிற தனியார் தமக்கெனத் தரப்படும் அறிவுரையை நன்றாகக் கவனத்துடன் கேட்கிறார்.

திருமண அறிவுரைப் பணியில் மணவாழ்வுச் சிக்கல் ஏற்பட்ட ஒருவரும், அவர் நாடுகிற அறிவுரையாளரும் நேருக்கு நேர் சந்தித்து உரையாடுகிறார்கள். இந்த உரையாடலின்போது சிக்கலின் பரிமாணங்கள் வெளிக்கொணரப்பட்டு அது தீருவதற்கேற்ற வழிகாட்டுதல் தரப்படுகிறது.

அறிவுரையாளர் தருகிற வழிகாட்டுதலின் அடிப்படையில் சிக்கலுக்குத் தொடர்பானவர் தம் சிக்கலைத் தீர்க்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்கிறார்.

ஆனால் இது ஒரு விதியன்று. சிக்கலுக்கு உட்பட்டவருக்குச் சிக்கலுக்கான யோசனையைப் புரிந்து கொள்ளவோ, அறிவுரையாளரின் அறிவுரையைச் செயற்படுத்தவோ ஆற்றல் இல்லாதபோது அறிவுரையாளர் சிக்கல் தீரத் தாமும் செயலளவில் உதவி செய்வதுண்டு. ஆயினும் நடைமுறையில் இது அவ்வளவாகக் கடைபிடிக்கப்படுவது கிடையாது. ஏனெனில் சிக்கலுக்கு உள்ளானவரே தம் மணவாழ்வுச் சிக்கலைத் தீர்க்க நடவடிக்கை எடுப்பது நல்லது. அவ்வாறு தானே தம் சிக்கல் தீர நடவடிக்கை எடுப்பதுதான் தம் சொந்தக்கால்களில் நிற்கக்கூடிய வல்லமையையும், வினை முடிக்கும் ஆற்றலையும் பெற வழிவகுக்கும். இதனால்தான் இந்த நடைமுறை பின்பற்றப்படுகிறது.

திருமண அறிவுரைப் பணி ஒரு குறிப்பிட்ட மணவாழ்வுச் சிக்கலை மட்டும் தீர்க்கச் செயல்படுவதில்லை. சிக்கலுக்கான தீர்வுக்கு அப்பாலும் அது விரிவடைந்து தொடர்பானவரின் மணவாழ்வு மேம்படும் வகையிலும் செயற்படுகிறது. கணவன், மனைவி இருவரும் எவ்வாறு தங்களைப் பற்றிய தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்வது, எவ்வாறு மற்றவரின் எதிர்பார்ப்புகளை வெளிப்படுத்திக் கொள்வது, எவ்வாறு கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்து ஒருவரையொருவர் அறிந்து கொள்வது, எவ்வாறு நல்லிணக்கமாகச் செயற்படுவது என்பன பற்றியெல்லாம் அறிவுரை தரப்படுகிறது. தம்பதியரிடையே நிலையான, நல்லிணக்கமான மணவாழ்வு அமைந்திட உதவும்வகையில் அறிவுரை வழங்கப்படுகிறது.

ஆயினும், திருமண அறிவுரைப் பணியைச் சிக்கலுள்ள தம்பதியர் யாவரும் நாடுவது கிடையாது. மேம்பாடு அடைந்த நாடுகளில் கூட இந்த நிலை இருக்கிறது. இதற்கு மூன்று காரணிகள் காரணமாக இருக்கின்றன என்று தாவீது ஆர். மேசு (David R. Mace) என்பவர் கூறுகிறார். முதலாவது 'இயற்கை ஆற்றல்' என்ற பொய்யான நம்பிக்கை (Myth of Naturalism). 'மனிதனுக்கு இயற்கையிலேயே எதையும் சரி செய்யக்கூடிய ஆற்றலுண்டு; ஆகவே அவனால் தன் மணவாழ்வில் ஏற்படுகிற சிக்கலைத் தானே தீர்க்கமுடியம்; பிறர் உதவியை நாடத் தேவையில்லை; அப்படி நாடுவது ஒரு சின்ன வேலையைக் கூடத் தன்னால் செய்ய இயலாது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதைப் போல இருக்கும் என்று பலர் நம்புகிறார்கள். அதற்காகவே மணவாழ்வில் புரையோடினாலும் கூட அதைத் தீர்க்கப் பிறர் உதவியை அவர்கள் நாடுவதில்லை.

இரண்டாவது, திருமணம் என்பது தனிப்பட்ட ஒன்று என்ற கொள்கை (Privatism). 'திருமணம் ஒரு தனிப்பட்ட, சொந்த செய்தி. ஆகவே அதற்குள் நடப்பதையெல்லாம் பிறரிடம் சொல்லக் கூடாது' என்ற கொள்கையும் திருமண அறிவுரையை நாடத் தடையாக இருக்கிறது.

மூன்றாவதாக 'சிடுமூஞ்சித்தனம்' (Cynicism) ஒரு காரணமாக இருக்கிறது. 'திருமணம் என்பது முக்கியமானதன்று எனவே அதற்குப் போய் எவ்வாறு மணவாழ்வு நடத்துவது, எவ்வாறு மணவாழ்வுச் சிக்கலுக்குத் தீர்வு காண்பது என்று பிறர் உதவியை நாடுவது தேவையற்றது, முட்டாள் தனமானது' என்ற கருத்து பலரிடம் இருக்கக் கூடும். அதனாலும் திருமண அறிவுரையை நாடுவது தடைபடும்.

இத் தடைகளை அகற்றி, திருமண அறிவுரைப் பணியை மக்கள் ஏற்கச் செய்யத் திருமண அறிவுரை நிலையங்கள், விளம்பரங்கள், வெளியீடுகள் முதலியவற்றின் மூலமும், செயல் திட்டங்கள் இயற்றியும், வகுப்புகள் நடத்தியும் தம் பணியை முடுக்கி விடுகின்றன. இவற்றின் காரணமாக மக்கள் இப்பொழுது மெல்லத் திருமண அறிவுரையின் பக்கம் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். குறிப்பாக நகர்ப்புறங்களில் இப்போக்குக்காணப்படுகிறது. சி.என்.ந.

துணை நூல்கள்:

Cuher, Sociology: A Synopsis of Principles, Appleton-Century-Crofts, Inc., New York, 1950.

Cuher, John F., Marriage Counselling Practice., Appleton-Century-Crofts, Inc., New York, 1948.

Miller, Sherod., Marriages and Families: Enrichment through Communication, Sage Publications, London, 1975.

திருமணஞ்சேரி: இத்தலம் சோழநாட்டில் தேவாரப்பாடல் பெற்ற திருத்தலங்களுள் ஒன்று. தஞ்சை மாவட்டம் மயிலாடுதுறை வட்டத்தில்

குற்றாலம் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து வடகிழக்கே 7½கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இத்தலத்து இறைவன் 'அருள்வள்ளல் நாயகர்' எனவும், 'மாயகேசுவரர்' எனவும் குறிக்கப்படுகிறார். இத்தலத்து இறை 'யாழின்மொழியம்மை' எனவும் 'யாழின் மென்மொழியம்மை' எனவும் வழங்கப்பெறுகிறார். திருமணம் விரைந்து நடைபெற வேண்டும் என்ற நோக்கோடு வந்து வழிபடுகின்றவர்களை இங்கே மிகுதியாகக் காணலாம். மணம் வேண்டி நேர்த்தி செய்து கொண்டவர்கள் மணம் நிகழ்ந்தவுடன் மணமக்களாக இவ்வூருக்கு வந்து வழிபட்டுச் செல்கின்றவர்களையும் மிகுதியாக இங்கே காண இயலும்.

இவ்வூர் காமவேளால் வழிபடப்பட்ட தலம். இவ்வூரில் வழங்குகின்ற இவ்வூரைப் பற்றிய செய்தி ஒன்று கருதத்தக்கதாகும். ஒரு மங்கையின் வயிற்றில் ஆமை ஒன்று பிறந்தது. அந்த அம்மையார் தமக்குப் பிறக்கின்ற பையனுக்கு வேறொருத்தியின் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொள்வதாக வாக்களித்தார். குழந்தை ஆமை வடிவில் பிறந்த பிறகு அவ்வம்மையார் பெரிதும் கவலையுற்றார். தன் தாயின் வருத்தத்தைப் பார்த்த 'ஆமைப்பையன்' சிவபெருமானை வழிபட்டு மனிதனானான். தன் தாய் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தப்படி அப்பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொண்டான்.

இக்கோயிலில் இருபத்தெட்டுக் கல்வெட்டுகள் படியெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அனைத்தும் சோழர்கள் காலக் கல்வெட்டுகளாகவே காணப்படுகின்றன. இத்தலத்தைத் திருஞானசம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் வழிபட்டுள்ளனர். சு.சா.

திருமணம் என்பது ஓர் ஆணும் பெண்ணும் கணவன்-மனைவியாக இணைவது ஆகும். இந்த இணைப்பு சமூகத்தால் அனுமதிக்கப்பட்டும் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டும் அமைகிறது.

ஓர் ஆணும் பெண்ணும் கணவன்-மனைவியாகத் திருமணத்தின் மூலம்தான் இணையமுடியும் என்று சமூகம் வரையறுத்து அதை நிலைநிறுத்தியிருக்கிறது. இந்தவகையில் திருமணம் ஓர் அடிப்படை நிறுவனமாக அமைந்து குடும்பம் தோன்ற வழிவகுக்கிறது. திருமணத்தின்மூலம் ஓர் ஆணும் பெண்ணும் கணவன்-மனைவியாக ஆகும்போது, திருமணம், குடும்பத்தைத் தொடங்கி வைக்கிறது.

ஓர் ஆணும் பெண்ணும் திருமணத்தின்மூலமே கணவன்-மனைவியாக ஆகமுடியும் என்பதால் அவர்கள் பாலின உறவு வைத்துக்கொள்ளவும், குழந்தைகளைப் பெறவும் திருமணத்தின்மூலமே முடியும். திருமணத்தின்மூலம் இந்த நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும் போதுதான் அவை முறையானவையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுச் சமூக ஒப்புதல் பெறுகின்றன. திருமணத்திற்கு முன்பு சொல்லப்போனால் அது இல்லாமலேயேகூட உயிரியல் அடிப்படையில் ஓர் ஆணும் பெண்ணும் தமக்குள் பாலினஉறவு வைத்துக்கொள்ளவும், பிள்ளை பெறவும் இயலும். ஆயினும் இச் செயல்கள் திருமணம் என்ற சமூக ஒப்புதல் இன்றி நிகழும்போது அவை சமூக அனுமதியும், ஒப்புதலும் இன்றி அமைவதால் அவை முறையானவையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை. அந்த உறவில் பிறக்கும் பிள்ளைகளும் முறையிலா மணப்பிறப்புக் குழந்தைகள் என்று முத்திரை குத்தப்பட்டு ஒதுக்கப்படுகிறார்கள்.

இந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்போது திருமணத்திற்குப் பாலினநிறைவுத் தேவையே காரணம் என்றாகிறது. பாலின நிறைவை எய்தத் திருமணம் மட்டுமே சமூகம் அனுமதிக்கிற வழிமுறை என்பதால் ஆண்களும் பெண்களும் திருமணத்தை நாடவேண்டியுள்ளது. ஆனால் பாலின நிறைவு மட்டுமே திருமணத்திற்குக் காரணமாக அமைவது கிடையாது. பாலின நிறைவு என்ற உயிரியல் தேவையை நிறைவேற்றிக்கொள்ளவும், குழந்தைப் பேறு என்ற உளவியல் தேவையை அடையவும் திருமணம் செய்யப்படுகிறது. இவை முதன்மையான காரணங்கள். இவையன்றி இரண்டாம் நிலைக் காரணங்களும் உண்டு. அவை திருமணவகையைப் பொறுத்துஅமைகின்றன.

மேற்கூறிய காரணங்களுக்காகப் பெரும்பான்மையும் திருமணம் நடைபெறுவதால் திருமணத்தில் இணைவோர் பாலின உறவுகள் வைத்துக்கொள்ள இயல்பாய் உரிமை அமைகிறது. இந்த உரிமை கலந்துறை உரிமை எனப்படுகிறது. இவ்வாறே தனது துணையிடமிருந்து ஒரு கணவனோ மனைவியோ பாலின உறவுமூலம் குழந்தை பெற்றுக்கொள்ளவும் உரிமை கிடைக்கிறது. திருமணக் கட்டுக்குள் குழந்தை பிறக்கும்போது அவற்றின் பிறப்புக்குச் சமூக ஒப்புதலும் முறையான பிறப்பு என்ற தகுநிலையும் குழந்தைகளுக்குக் கிடைக்கின்றன. இத்தகைய தகுநிலையை அவை அடைகிறபோது பெற்றோரிடமிருந்து அவை தமக்கு தேவையான ஆதரவையும், பேணுதலையும், பாதுகாப்பையும், வாரிசுரிமையையும் பெற உரிமை கிடைக்கிறது. பெற்றோருக்கும் அது ஒரு கடமையாகவும் பொறுப்பாகவும் அமைகிறது.

திருமணம் ஆதிகாலத்திலிருந்தே சமூகத்தில் நிலவி வருகிறது. ஆயினும் பழங்காலத்தில் அது எந்த வடிவத்தில் இருந்தது என்று தெரியவில்லை. இலெ

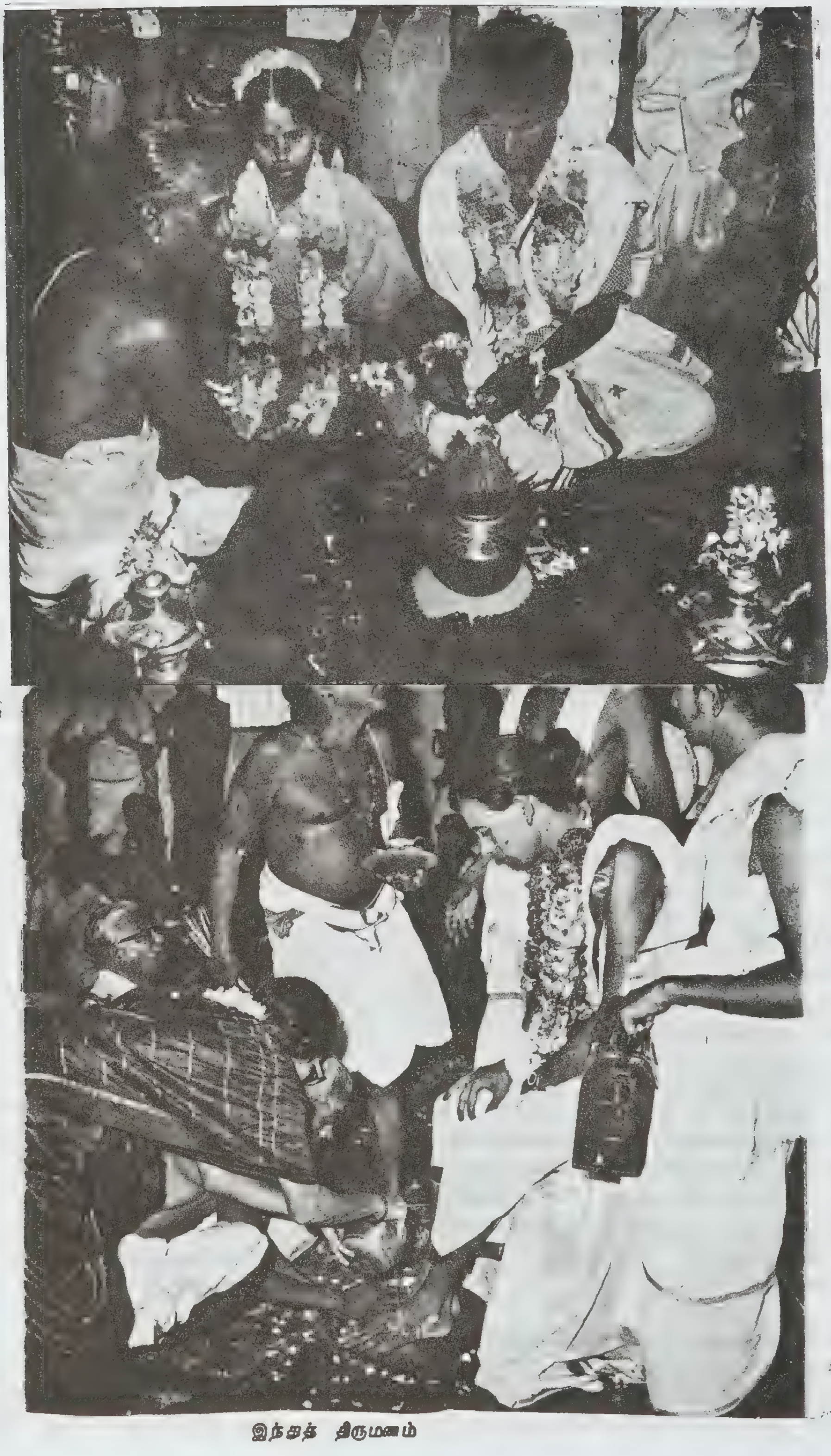

இந்தத் திருமணம்

இந்துத் திருமணம்

விசு என்றி மார்கன் (Lewis Henry Morgan) என்ற மானிடவியல் அறிஞர் பழங்காலத்தில் சமூகத்தில் திருமணம் என்று எந்த ஏற்பாடும் நிலவவில்லை. மக்கள் கட்டுப்பாடற்ற புணர்ச்சிநிலை (Promiscuity) என்ற நிலையில் வாழ்ந்தார்கள் என்று கூறுகிறார். அதற்குப் பிறகு திருமணம் ஒரு படிமலர்ச்சி முறையில் தோன்றி நிலைபெற்றது என்பது இவர் கருத்து. முதலில் உடன்பிறந்தோர் தங்களுக்குள் பாலின உறவு வைத்துக்கொண்டு கூட்டாக இல்வாழ்க்கை நடத்தும் நிலை (Consanguine Family) தொடங்கியது. சில காலம் கழித்து இந்த ஏற்பாட்டு முறையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. உடன்பிறந்தோர் மணமுடிப்பது மறைந்து ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள் குருதியுறவு இல்லாத வேறு குடும்பங்களைச் சேர்ந்த ஆண்களைக் கூட்டாக மணந்து வாழும் குழு மண வாழ்க்கை ஏற்பட்டது. அதற்குப் பிறகு ஓர் ஆணும் பெண்ணும் தங்களுக்குள் எந்த விதமான உரிமை நிலையும் கட்டுப்பாடும் இல்லாத நிலையில் விரும்புகிற வரையில் இல்வாழ்க்கை என்று ஒரு நிலையமைப்பில்லாத வாழ்க்கை வாழும் நிலை ஏற்பட்டது. பின்னர் ஒரு மனிதன் பல பெண்களை மணந்து வாழும் நிலையமைப்பான திருமண வாழ்க்கை நிலை (Patriarchal Family) தோன்றியது. அதற்குப் பின்னர் ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற அளவிலான திருமண முறை (Monogamian Family) ஏற்பட்டது என்று மார்கன் கூறுகிறார்.

இராபர்ட்டுஎச்.உலோயீ(Robert H. Lowie)என்ற மானிடவியல் அறிஞர் மார்கனின் கருத்தை மறுக்கிறார். பண்பாடு வளராத பழங்காலத்தில் பாலின நடத்தைக் கட்டுப்பாடு என்பது பற்றித் தீர்மானிக்க முடியாத மனமுதிர்ச்சி இல்லாத நிலையில் மனிதன் கட்டுப்பாடற்ற புணர்ச்சி வாழ்க்கை வாழ்ந்திருக்கக் கூடும். ஆனால், மார்கன் கூறுவதைப்போல படிமலர்ச்சி முறையில் திருமணம் குழு மணத்திலிருந்து தொடங்கிப் படிமலர்ந்து அமைந்தது என்பதற்கு ஆதாரம் ஏதும் பழங்காலச் சமூகத்திற்குச் சான்றாக விளங்கும் பழங்குடிச் சமூகத்தில் இல்லை என்று கூறுகிறார்.

வெசுடர்மார்க்கு (Westermarck) என்னும் அறிஞர் மார்கனின் கருத்துக்கு முற்றிலும் மாறாகப் பழங்காலத்திலேயே மனிதன் ஒரு நிலையமைப்பான திருமண வாழ்க்கை வாழ்ந்து வந்தான் என்று கூறுகிறார். ஆதியில் ஒரு மனிதன் துணையோடுதான் வாழ்ந்தான். அவனுக்கு இந்தப்பழக்கம் பாரம்பரிய முறையில் வந்து அமைந்தது. அவனுக்கு முன்னர்த் தோன்றிய பாலூட்டி விலங்குகள், பறவைகள் ஆகியவை ஒரு துணையோடு வாழும் தன்மை கொண்டிருந்தன. அவற்றிடமிருந்துமனிதன் அத்தன்மையைப் பெற்று ஒரு துணையோடு வாழ்ந்தான். இதற்குப் பின்னரே அவனுடைய ஒழுக்கக் கருத்துகளில் காலப் போக்கில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தின் காரணமாக அவனுடைய திருமண வாழ்க்கை முறை பல பெண்களை மணப்பது, பல உடன்பிறந்தோரை மணப்பது என்ற அடிப்படையில் மாறியது என்று கூறுகிறார்.

ஆனால் சார்சு பீட்டர் மர்டாக்கு(George Peter Murdock) என்பவர் மனிதனிடத்தில் ஒரு துணை வாழ்க்கை இயற்கையாய், இயல்பாய் அமைந்தது என்பதையோ ஆதிகாலத்திலிருந்தே இப்பழக்கம் தொடர்ந்து நிலவி வந்தது என்பதையோ ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறார். தாம் ஆராய்ந்த 250 சமூகங்களில் 195-இல் ஓர் ஆண் பல பெண்களை மணப்பது அனுமதிக்கப்படுவதையும் எஞ்சிய 45-இல் மட்டும் ஓர் ஆண் ஒரு பெண்ணை மணப்பது விதியாக இருப்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

இந்திய மானிடவியல்அறிஞர்களான மசூம்தாரும் (D.N. Majumdar), மதனும் (T.N. Madan) திருமணம் மனிதப் பண்பாடு உருவான காலத்திலேயே ஏற்பட்டுவிட்டது. அது இந்த அடிப்படையில்தான் தொடங்கிப் படிமலர்ச்சி அடைந்தது என்று அறுதியிட்டுச் சொல்ல இயலாது. எனவே அதன் தோற்றம், படிமலர்ச்சி ஆகியவற்றை ஆராய முயலுவது தேவையற்றது என்று கூறுகின்றனர். வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளில் வெவ்வேறு வடிவங்களில் திருமணம் தோன்றியது. அது மனித வரலாற்றில் ஒரு வடிவில் தொடங்கி வேறு வடிவங்களில் படிமலர்ச்சி அடையவில்லை என்பது இவர்களுடைய கருத்து.

வால்பிரெட்டு ஏ. ஆண்டர்சனும் (Walfred A. Anderson), பிரெடெரிக்கு பி. பார்க்கரும் (Frederick B. Parker) 'திருமணத்தின் தோற்றங்கள் நம்முடைய மற்றைய சமூக உரு வகைகளில் பலவற்றைப்போல ஆழங்காணமுடியாதவாறு பழங் காலத்தில் மறைந்து கிடக்கின்றன' என்று கூறுகின்றனர். அவர்களும் வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளில் வெவ்வேறுவழிகளில் திருமணம் தோன்றியதே தவிர ஒரு குறிப்பிட்ட தனி வடிவில் உலகில் தோன்றவில்லை என்பது இவர்களுடைய கருத்தாகும். இக்கூற்றின் உண்மையை இன்றைக்குத் திருமணம் பல வடிவங்களில் பல சமூகங்களில் நிலவுவதைக் கொண்டு உணரலாம்.

திருமணம் இன்று பல வடிவங்களில் அமைந்துள்ளது. ஆயினும் அவ் வடிவங்களைப் பொதுப்படையாக இரண்டில் அடக்கிவிடலாம். அவை: 1) ஒரு துணை மணம், 2) பலதுணை மணம் என்பவையாகும்.

ஒருதுணை மணம்: ஒருவன் ஒருத்தியை மணமுடிப்பது அல்லது ஒருத்தி ஒருவனை மணப்பது ஒருதுணை மணம் ஆகும். இம் மணமுறை உலகம் முழுவதும் பரவியுள்ளது; எல்லாச் சமூகங்களிலும் காணப்படுகிறது. சில சமூகங்களில் முதன்மையாகவும், பெரும்பான்மையாகவும் நிலவுகிறது. மற்றைய சமூகங்களில் இரண்டாம் நிலையாக இருந்தபோதிலும் இம் மணமுறை நடைமுறையில் உள்ளது.

ஒருதுணை மணம் மேலோங்கியிருக்கும் சமூகங்களில் மக்கள்தொகைக் காரணி அதற்குப் பெரிதும் காரணமாக அமைகிறது. அவற்றுள் ஆண்-பெண் எண்ணிக்கை 1:1 என்ற விகிதத்தில் இருப்பதால் ஒருதுணை மணம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கட்டாயம் எழுகிறது. ஆயினும் இந்தக் காரணிக்கும் மேலாகச் சட்டம், மதம், வழக்கடிப்பாடுகள் முதலிய சமூகக் காரணிகள்தாம் ஒருதுணை மணத்தை நிலைநிறுத்துகின்றன. பொருளாதாரக் காரணியும் ஒருதுணை மணத்திற்குக் காரணமாக அமைகிறது. பலதுணை மணம் அனுமதிக்கப்படும் சமூகங்களில் ஒருதுணை மணம் நிலவுவதற்குப் பொருளாதாரமே காரணமாகும். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பெண்களை மணமுடித்து வாழப் பொருளாதார நிலை இடம்கொடுக்காத காரணத்தால்தான் அத்தகைய சமூகங்களில் பெரும்பாலான ஆண்கள் ஒரேதுணையோடு நிறுத்திக் கொள்கிறார்கள்.

பலதுணை மணம்: ஓர் ஆண் பல பெண்களை மணப்பது அல்லது ஒரு பெண் பல ஆண்களை மணப்பது பலதுணை மணம் எனப்படும். முன்னது பலதார மணம் எனப்படும். பின்னது பலகணவர்மணம் எனப்படும்.

பலதார மணம்: ஒருதுணை மணத்தைவிடப் பலதார மணமே பெரிதும் பல சமூகங்களில் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. சிறப்பாக ஆப்பிரிக்கப் பழங்குடி மக்கள்,இசுலாமியர்கள் ஆகியோரிடையே பலதார மணம் மிகுதியாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. மிகுந்த மனைவிகளும், மிகுதியான குழந்தைகளும் ஒரு தகுநிலைக் குறியீடு என்று ஆப்பிரிக்கப் பழங்குடிகள் கருதுகின்றனர். அதற்காகவே முடிந்த அளவு மிகுதியான பெண்களை மணக்கும் போக்கு ஆப்பிரிக்கப் பழங்குடிகளிடையே காணப்படுகிறது. குழந்தை இல்லாமல் போவதும் பலதார மணத்தை நாடக் காரணமாக அமைகிறது. வீட்டு வேலைகளையும், வயல் வேலைகளையும் கவனிக்க ஒரு மனைவியால் இயலாது என்பதற்காகவும் பலதார மணம் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. பல ஆப்பிரிக்கப் பழங்குடிகளில் மனைவியே தன்னால் எல்லாவற்றையும் செய்ய இயலாது என்று கணவனை மேலும் பல பெண்களை மணக்கத் தூண்டுவதுண்டு.

பலதார மணத்தில் இரண்டு வகைகள் உள்ளன. ஒன்று, உடன்பிறந்த பெண்களை மணப்பது; மற்றொன்று உடன்பிறவாப் பெண்களை மணப்பது. பின்னதைவிடப் பெரும்பாலும் முன்னதே பெரிதும் விரும்பப்படுகிறது. காரணம் சகோதரிகள் மற்றப் பெண்களைவிட அவ்வளவு மிகுதியாகத் தமக்குள் சண்டை போட்டுக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்பதும் குருதியுறவு இருப்பதால் அவர்கள் பரிவுடன் ஒருவருக்கொருவர் ஒற்றுமையுடன் நடந்து கொள்வார்கள் என்பதுமே. பலதுணை மணம் கடைப்பிடிக்கும் ஆப்பிரிக்கப் பழங்குடியினரான சிசாலா மக்கள் இந்தக் காரணத்திற்காகவே உடன் பிறந்த பெண்களை மணமுடிப்பதைப் பெரிதும் விரும்புகின்றனர்.

பல கணவர் மணம்: பல கணவர் மணம் ஒரு சில சமூகங்களில் மட்டுமே கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. இந்தியாவில் தோடர் (தமிழ்நாடு), போடியா (இலடாக்குப்பகுதி), காசா (உத்தரப்பிரதேசம்), கின்னோர் (இமாசலப் பிரதேசம்) முதலிய பழங்குடிகளிலும், திபெத்தியர்களிடத்திலும் இம் மணமுறை கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது (முன்பு கேரள நாயர்களிடையே இம் மணமுறை வழக்கில் இருந்தது).

குறிப்பாகப் பொருளாதார நிலையின் காரணமாக இம்மணமுறை கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. திபெத்து, இலடாக்கு முதலிய இமயமலை அடிவாரப் பகுதிகள், வளமற்ற நிலப்பகுதிகள். இப்பகுதிகளில் வளமான நிலம் என்பது அரிது. ஆகவே நிலச் சொத்தைப் பங்கு போடுவதைத் தவிர்க்க இப் பகுதிகளில் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சகோதரர்கள் பொதுவான ஒரு துணையை மணந்துகொண்டு கூட்டாகக் குடும்பம் நடத்துகின்றனர். அதனால் தனித் தனிக் குடும்பம் ஏற்படுவதோ, அதன் விளைவாகக் குடும்ப நிலச் சொத்து பிரிவதோ தவிர்க்கப்படுகிறது. பெண்கள் பற்றாக்குறையும் பல கணவர் மணத்திற்குக் காரணமாக அமைகிறது.பெண் குழந்தைகொலைவழக்கத்தின் காரணமாகத் தோடர்களின் பெண்கள் எண்ணிக்கை குறைந்து பற்றாக்குறை ஏற்பட்டதாலேயே தோடர்கள் பல கணவர் மணத்தைக் கடைப்பிடிக்க நேரிட்டது என்பது டபிள்யூ. எச். ஆர் இரிவர்சு (W.H.R. Rivers) போன்ற மானிடவியல் வல்லுநர்களின் கருத்து.

பல கணவர் மணத்தில் இரண்டு வகைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று உடன்பிறந்த ஆண்களை மணப்பது மற்றொன்று உடன்பிறவா ஆண்களை மணப்பது (Non-Fraternal Polyandry). பின்னதைவிட முன்னதே பல கணவர் மணம் நிலவும் குடிகளில் பெரிதும் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

குழுமணம்: பலதார மணம், பல கணவர் மணம் அன்றிக் குழு மணம் என்கிற வகையும் பலதுணை மணத்தின்கீழ் வருகிறது. இம் மணம் பலதார மண மும், பல கணவர் மணமும் இணைந்த ஒரு கலவை யாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கை ஆண்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கைப்பெண்களைக் கூட்டாக மணந்து வாழ்வது இதன் கூறாகும். இதில் ஒருவன், தொடர்பான எல்லாப் பெண்களுக்கும் கணவனாக வும், ஒரு பெண் தொடர்பான எல்லா ஆண்களுக்கும் மனைவியாகவும் அமைகிறார்கள்.

இம் மணமுறை வெகு அரிதாகவே நடைபெறு கிறது. நியூகினியா, பாலினேசியா, அவாய்த் தீவுகள் ஆகிய சில இடங்களில் மட்டுமே அதுவும் குறைந்த அளவிலேயே இது காணப்படுகிறது; இவ்விடங் களில் ஒருவன் பல பெண்களை மணக்கும்பொழுது அவனுடைய தம்பிகளும் அவனுடன் சேர்ந்து அந்தப் பெண்களுடன் இல்லற வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர்.

இன விருத்திக்கும், சமூக நிலைபேற்றுக்கும் திரு மணமே ஏற்ற அமைப்பு முறை என்று சமூகம் நிருண யித்திருப்பதால் அது திருமணத் தொடர்பாகப் பல கட்டுப்பாடுகளை இயற்றித் திருமணத்தை நெறிப் படுத்தி வைத்திருக்கிறது. யாரை மணப்பது, எந்த வயதில் மணப்பது, எப்படி மணப்பது என்று பல கட்டுப்பாடுகளை வகுத்துத் திருமணத்தை ஒரு கட்டுக்குள் வைத்திருக்கிறது. அந்தக் கட்டுப்பாடு களில் சில கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

அகமணமும் புறமணமும்: பல சமூகங்கள் ஒரு வன் அல்லது ஒருத்தி தன்னுடைய துணையைக் (அல் லது துணைகளை) குறிப்பிட்ட சில குழுக்களுக்கு வெளியேதான் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று வற் புறுத்துகின்றன. அந்த எல்லைகள் குடும்பம், உறவுக் குழு, குலம், ஊர் முதலியனவாகும். இந்த எல்லை களுக்கு வெளியேதான் திருமணம் நடைபெற வேண் டும் என்பது விதி. அந்த விதியின்படி அமைகிற மணம் புற மணம் எனப்படும்.

பொதுவாக எல்லாச் சமூகங்களும் வாழ்க்கைத் துணை குடும்ப எல்லைக்கு வெளியிலிருந்துதான்தேர்ந் தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற விதியை வகுத்திருக் கின்றன. குடும்பத்திற்குள் தந்தை மகளை மணப்பது, தாய் மகனை மணப்பது, சகோதரன் சகோதரியை மணப்பது தகாப்புணர்ச்சி (Incest) என்று கருதப் பட்டுத் தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய திருமண முறை குடும்ப உறவுகளை அலங்கோலப் படுத்திச் சீரழித்து, குடும்ப அமைப்பின் கட்டுக் கோப்பையே சிதைத்துவிடும் என்பதாலேயே இம் மண உறவுகள் முறை தகாப் புணர்ச்சி என்று கருதப் பட்டுத் தடை செய்யப்பட்டுள்ளனவென்று செயற் பாட்டியலார் கூறுகின்றனர்.

இவ்வாறே குலத்திற்குள்ளேயே திருமணம் முடிப்ப தும் பொதுவாக எங்கும் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒரு குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் உடன்பிறந்தோர் என்று கருதப்படுவதால் குலத்திற்குள் மண முடிப்பது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.

வட இந்தியாவிலும், மேலை நாடுகளிலும் குருதி உறவினரைத் திருமணம் செய்வதுதடை செய்யப்பட் டுள்ளது. வட இந்தியாவில் கிராமத்திற்குள்ளேயே மணமுடிப்பதும் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.

பெரும்பாலான சமூகங்களில் குறிப்பிட்ட குழுக் களுக்கு உள்ளேயேதான் வாழ்க்கைத் துணை தேர்ந் தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற விதியும் நிலவுகிறது. அந்தக் குழுக்கள் மதம், இனம், சாதி முதலியன வாகும். இந்த எல்லைகளுக்குள் நடைபெறுகிற திரு மணம் அக மணம் எனப்படும்.

பொதுவாக எல்லாச் சமூகங்களிலும் ஒருவன் அல்லது ஒருத்தி தன் இனம், மதம் ஆகியவற்றில் தான் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்படுகிறது. இக் குழுக்களின் தூய்மையை யும், ஒற்றுமையையும் பேணுவதற்காகவே இவ் விதி செயற்படுத்தப்படுகிறது. சட்டம் அனுமதித்தாலும் அமெரிக்காவில் இனக் கலப்புத் திருமணங்கள் அவ்வளவாக நடைபெறுவதில்லை. இலாசு எஞ் சல்சு (Los Angeles) பகுதியில் நடைபெற்ற ஓர் ஆய்வில் (சான் எச்.பர்மா,1952) அமெரிக் கத் திருமணங்களில் அரை விழுக்காட்டு (0.5%) அளவே இனக் கலப்புத் திருமணங்கள் என்று கண் டறியப்பட்டது. இந்தப் புள்ளிவிவரம் அமெரிக்காவில் இன அகமணமே பெரிதும் நிலவுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இவ்வாறே மத அகமணமும் உள்ளது. மதங்கள் மதக்கலப்புத் திருமணங்களை அனுமதிப்பதில்லை. ஆகவேதான் மதக்கலப்புத் திரு மணங்கள் பொதுவாக எங்கும் மிகுதியாக இருப்ப தில்லை.

இந்தியாவில் திருமணம் சாதிக்குள்ளேயே நடை பெறுகிறது. சாதி அகமண விதியே இதற்குக் காரண மாகும். தென்னிந்தியாவிலும், இலங்கை, மற்றும் ஆசுத்திரேலியப் பழங்குடிகளிலும் உறவுக் குழுக்குள் ளேயே திருமணம் முடிப்பது மிகச் சாதாரணமாக இருக்கிறது. தாய்மாமன், அத்தை மக்களை மண முடிப்பது இங்குப் பெரிதும் விரும்பப்பட்டு முன்னு ரிமை அளிக்கப்படுகிறது. தென்னிந்தியாவில் தாய் மாமன், அத்தை மக்கள் மணம் மட்டுமன்றித் தாய்

மாமன், மருமகள் (அக்காள் மகள்) திருமணமும் முன்னுரிமைத் திருமணமாக விளங்குகிறது. உறவுத் தளைகளை வலுப்படுத்தவும் நிலைநிறுத்தவுமே இத் தகைய உறவுத் திருமணங்கள் நடைபெறுகின்றன.

பெரியப்பா–சிற்றப்பா, பெரியம்மா–சின்னம்மா மக்களை மண முடிப்பது சில சமூகங்களில் வழக்கத் தில் இருக்கிறது. பாலித் தீவினர், அரேபிய பிடுயின் கள், இராக்கு நாட்டுக் குர்டுகள், சூடான் நாட்டுக் கபர்பிசுகள் முதலியோரிடையே இம் மணமுறை ஒரு வற்புறுத்தலான திருமணமாக விளங்குகிறது. பாலித் தீவினரிடத்தில் தந்தையின் சகோதரர் மக்களையும், தாயின் சகோதரி மக்களையும் மணமுடிப்பது காணப்படுகிறது. ஆனால் பிடுயின்கள், குர்டுகள், கபாபிசுகள் ஆகியோரிடையே தந்தையின் சகோதரர் மக்களை மணப்பது மட்டுமே காணப்படுகிறது.

உறவுத் தளைகளை வலுப்படுத்தவும், நிலை நிறுத்தவுமே இவ்வகைத் திருமணங்கள் விருப்பத் தோடு கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன. பிடுயின்களும், குர்டுகளும், கபாபிசுகளும் தமது பெரியப்பா–சிற்றப்பா மக்களை மணப்பதற்கு இதுமட்டும் காரணமன்று. தம் சொத்துகள் குடும்ப எல்லைக்கு வெளியே போகத் கூடாது என்பதற்காகவே அக்குடிகளில் சகோதரர் கள் தமக்குள்ளேயே திருமண உறவு வைத்துக்கொள் கிறார்கள்.

கொழுந்தி மணமும் கொழுந்தன் மணமும்: ஒரு வன் தன்னுடைய மனைவி இறந்தபிறகு மறுமணம் செய்து கொள்ள எல்லாச் சமூகங்களும் அனுமதிக் கின்றன. ஆனால் சில சமூகங்களில் (எடுத்துக்காட் டாக கொர்யாக்கு, சாசுதா) ஒருவனுடைய மனைவி இறந்து விட்டால் அவன் மறுமணம் புரிய முடிவு செய்தால் தனது மனைவியினுடைய சகோதரியைத் தான் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலை நிலவுகிறது.

இறந்த மனைவியின் தமக்கையைத் திருமணம் செய்தால் அது மதனி மணம் எனவும், தங்கையைத் திருமணம் செய்தால் அது கொழுந்தி மணம் என வும் குறிக்கப்படும்.

இவ்வாறே ஒருத்தி தன்னுடைய கணவன் இறந்த பிறகு மறுமணம் செய்துகொள்ளப் பல சமூகங்கள் அனுமதிக்கின்றன (இந்தியாவில் விதவை மறுமணம் சட்ட அடிப்படையில் அனுமதிக்கப்பட்டாலும் இன்ன மும் பழமைவாதக் குழுக்களில், சாதிகளில் விதவை மறுமணம் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை). சில சமூகங் களில் (எடுத்துக்காட்டாக கொர்யாக்கு, சாசுதா, சுக்சி, ஆசுத்திரேலியப் பழங்குடியினர், அந்தமான் தீவினர், மெலனீசியாவைச் சேர்ந்த சாந்தாகுரூசு தீவுப்பழங்குடியினர்) ஒருத்தி விதவையாகிவிட்டால் அவள் தனது கணவனின் உடன் பிறந்தவர்களில் ஒருவரைத்தான் மணக்கவேண்டும் என்ற கட்டாயம் இருக்கிறது.

இறந்த கணவனின் அண்ணனைத் திருமணம் செய்தால் அது மச்சாண்டார் மணம் எனவும் தம் பியைத் திருமணம் செய்தால் அது கொழுந்தன் மணம் எனவும் குறிக்கப்படும்.

இத்தகைய திருமணங்கள் மண உறவுத் திரு மணங்கள் அல்லது தொடர்ச்சித் திருமணங்கள் அல்லது பதிலித் திருமணங்கள் எனக் குறிப்பிடப்படு கின்றன. இவற்றில் தொடர்புள்ள இணையினர் ஏற்கெனவே மண உறவு கொண்டவர் என்பதாலும் இத்தகைய திருமணங்களால் உறவு ஏற்பட்டுள்ள குடும்பங்களுக்கிடையே முதல் திருமணத்தால் ஏற் பட்ட உறவுப் பிணைப்பு அறாமல் தொடர்ந்து நிலைபெற முடிவதாலும் கணவன் அல்லது மனைவி யின் இடத்தில் அவனுடைய அல்லது அவளுடைய குடும்பத்திலிருந்தே ஒரு பதிலி வந்து முன்னை மண உறவு நீடிப்பதாலும் இப் பெயர்கள் இத்தகைய திருமணங்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

திருமண வயது: நாகரிகமுற்ற சமூகங்களில் இந்த வயதில்தான் திருமணம் நடைபெறவேண்டும் என்று விதி வகுக்கப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக இந்தி யாவில் ஓர் ஆண் 21 வயதுக்கு மேலும், ஒரு பெண் 18 வயதுக்கு மேலும்தான் திருமணம் செய்யமுடியும் என்று சட்டம் வரையறுத்திருக்கிறது. அமெரிக்காவில் பெரும்பான்மையான மாநிலங்களிலும் பல ஐரோப் பிய நாடுகளிலும் திருமணத்திற்கு இந்த வயது வரம்பே நிருணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வாழ்க்கைத் துணைத் தேர்வு முறை: மேலை நாட்டுச் சமூகங்களில் ஆண்களும், பெண்களும் தம் துணைகளைத் தாமே தேடிக்கொள்கின்றனர். அவர் கள் அரங்குகளிலும் விடுதிகளிலும் பூங்காக்களிலும் அடிக்கடி சந்தித்து ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொண்டு காதலித்துத் திருமணம் செய்துகொள் கிறார்கள். ஆனால், கீழைநாட்டுச் சமூகங்களிலும் மத்திய-மேற்கு ஆசியச் சமூகங்களிலும் (முசுலீம், சமூகங்கள்) திருமணங்கள் பெற்றோரால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு முடிக்கப்படுகின்றன.

ஆயினும், இந்த இரு வேறு சமூகங்களிலும் திரு மணத்திற்கு முன்னர் திருமண உறுதிசெய்தல் நடந்த பிறகே குறித்த நாளில் வெளிப்படையாகத் திருமணம் நடைபெறுகிறது. பல சமூகங்களில் மதச்சடங்கு

களுடனும், சிலவற்றில் மதச் சடங்குகள் இல்லாத மதச்சார்பற்ற முறையிலும் திருமணங்கள் நடக்கின்றன. பல சமூகங்களில் திருமணங்கள் சட்டப்பூர்வமாகப் பதிவு செய்யப்படவேண்டும் என்ற விதி இருக்கிறது. ஆனால் சில சமூகங்களில் (எடுத்துக்காட்டாக இந்தியாவில்) இத்தகைய திருமணப்பதிவு விதி நடைமுறையில் இல்லை.

மேலைநாட்டுச் சமூகங்களில் திருமணத்திற்குப் பிறகு மணமக்கள் தேனிலவுப் பயணம் புறப்பட்டுப் போகிறார்கள் தேனிலவுப் பயணத்தில் அவர்களுடைய திருமணம் நிறைவுறுகிறது. இந்தியாவில் முதலிரவு அல்லது 'கௌனா' என்ற சடங்கின்மூலம் திருமணம் நிறைவுறுகிறது.

கிறித்தவ, இந்து, யூதத் திருமணங்களில் திருமணம் ஒரு புனிதச் சடங்காக, தெய்வக் கட்டளையின்பேரில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சியாகக் கருதப்படுகிறது. ஆகவே இந்தக் குழுக்களில் மணமுறிவு அனுமதிக்கப் படுவதில்லை. சட்டம் அனுமதித்தபோதிலும் மத நிறுவனம் மணமுறிவை அனும்திப்பில்லை. ஆனால், இசுலாமிய சமூகத்தில் திருமணம் ஓர் ஒப்பந்தம்என்று கருதப்படுகிறது. ஆகவே, அங்கு மணமுறிவு தடையின்றி அனுமதிக்கப்படுகிறது. ஆயினும், அந்த உரிமை ஆண்களுக்கே முக்கியமாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. பெண்களுக்கு அது அரிதாக வழங்கப்படுகிறது. பழங்குடிச் சமூகங்களிலும் மணமுறிவு தாராளமாக அனுமதிக்கப்படுகிறது. மணமுறிவு முறையும் எளிதாக இருக்கிறது. சி.என்.ந.

திருமணம் (சட்டம்): முறையாகக் கணவன் மனைவி என்னும் உறவை ஏற்படுத்தும் சடங்கு அல்லது ஏற்பாடு திருமணம் எனப்படும். திருமணத்தைக்குறித்துஇந்து திருமணச் சட்டம், 1955, தனித் திருமணச் சட்டம் 1954, இந்தியக் கிறித்தவர் திருமணச் சட்டம், 1872, இசுலாமியர் திருமணக் கலைப்புச் சட்டம், 1939, இந்திய மணமுறிவுச் சட்டம் 1869 முதலிய சட்டங்கள் அமுலில் உள்ளன. இவையன்றி இசுலாமியர்களுக்கு இயற்றாத் திருமணச் சட்டமும் பழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது. மேலும் குழந்தைத் திருமணத் தடைச்சட்டம், 1929 உம் நடைமுறையில் உள்ளது.

இந்து திருமணச் சட்டத்தின் பிரிவு–5 இந்து திருமணத்தின் நிபந்தனைகளை வரையறுத்துக் கூறுகிறது. அவையாவன: 1) திருமணத்தின் இருதரப்பினருக்கும் திருமணம் நடைபெறுகின்ற வேளையில் வேறொரு வாழ்க்கைத் துணை இருத்தல் கூடாது. 2) இரு தரப்பினரும் திருமணத்திற்கான இசைவு தரும் மனநிலையில் இருக்க வேண்டும். மனநிலை பாதிக்கப் பட்டிருக்கும் வேளையில் தரப்படும் இசைவு செல்லத்தக்க இசைவாகாது. இசைவு தரப்படும் மனநிலையில் இருந்தாலும் மனநிலை பாதிக்கப்பட்டதால் திருமணத்திற்குப் பொருத்தமில்லாமல் இருத்தலோ இனம் பெருக்கும் தன்மையற்றவராக இருத்தலோ கூடாது. திருமணத் தரப்பினர் காக்காய் வலிப்பு அடிக்கடி தாக்கும் தன்மையுடையவராகவோ மனநிலை அடிக்கடி பாதிக்கப்படுபவராகவோ இருத்தல் கூடாது, 3) மணமகன் 21 வயது நிறைந்தவராகவும், மணமகள் 18 வயது நிறைந்தவராகவும் இருத்தல் வேண்டும். 4) திருமணத் தரப்பினர் தடுக்கப்பட்ட உறவுமுறையால் பிணைக்கப்பட்டவராய் இருத்தல் கூடாது. ஆனால் இவ்வாறு தடுக்கப்பட்ட உறவு முறையில் திருமணம் செய்யும் பழக்கம் அல்லது வழக்காறு சில பிரிவினர்களிடத்தில் இருப்பின் அவர்களுக்கு இவ்விதி பொருந்தாது. 5) மேலும் தரப்பினர் ஒருவருக்கொருவர்'சபிந்தா' வாக இருத்தல் கூடாது. ஆனால், அவ்வாறு சபிந்தா உறவு முறை இருந்து அவர்களிடையே திருமணம் செய்து கொள்ளும் பழக்கம் அல்லது வழக்காறு இருப்பின் அவர்களுக்கு இவ்விதி பொருந்தாது.

ஓர் இந்து திருமணத்தைத்திருமணத் தரப்பினரின் வழக்காற்றில் இருக்கின்ற முறைப்படி சமயச் சடங்குகளுடன் நடத்தலாம்.

அத் திருமணச் சடங்குகளுள் சப்தபதி என்னும் சடங்கு (சப்தபதி என்பது மணமகனும் மணமகளும் ஒன்றாகப் புனிதத் தீயைச் சுற்றி ஏழு தடவை வலம் வருவது) இருப்பின் ஏழாம் தடவையாக வலம் வந்தவுடன் திருமணச் சடங்குகள் நிறைவு பெற்றுத் தரப்பினரைக் கட்டுப்படுத்துகின்றது.

தமிழ்நாட்டில் சுயமரியாதை மற்றும் சீர்திருத்தத் திருமணங்கள் நடைபெறுகின்றன. திருமணத்தில் மணமக்கள் மாலையை மற்றும் மோதிரத்தை மாற்றிக் கொள்கின்றனர். இத் திருமணங்களில் சடங்குகள் எதுவும்நடைபெறாததால் அவை செல்லுபடியாகுமா என்னும் வினா எழக்கூடும். சென்னை உயர் நீதி மன்றம் தெய்வானை ஆச்சி எ சிதம்பரம் செட்டியார் என்ற வழக்கில் (1954) சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் செல்லுபடியாகாதவை எனத் தீர்ப்புக் கூறப்பட்டது. இத்தீர்ப்பின் எதிரொலியாக இந்து திருமணச் சட்டத்தில் தமிழ்நாடு அரசு பிரிவு 7 (அ) வைக் கொண்டு வந்தது. அப் பிரிவின்படி இரண்டு இந்துக்கள் சுயமரியாதை அல்லது சீர்திருத்தத் திருமணத்தை நண்பர்கள், உறவினர் அல்லது மற்றையோர் முன்பு (அ) தான் மற்றவரைக் கணவராக அல்லது மனைவியாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்று

உறுதியுரை கூறினால் அல்லது, (ஆ) ஒவ்வொரு தரப்பினரும் மற்றத் தரப்பினருக்கு மாலை அணிவித்தால் அல்லது மோதிரத்தை மாற்றினால் அல்லது, (இ) தாலியைக் கட்டினால் திருமணச் சடங்குகள் நிறைவு பெற்றதாகக் கருதப்படும். இத் திருத்தம் 1967–ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்டது. அதன் பின்னர் மேற்கண்ட முறையில் இந்துக்களுக்கிடையே திருமணம் நடைபெற்றால் அவை செல்லுபடியாகும்.

இந்து திருமணங்களைப் பதிவு செய்யும் பொருட்டு மாநில அரசுகள் விதிகள் இயற்றலாம். அதற்காக இந்து திருமணப்பதிவேட்டை ஏற்படுத்தி அதில் தேவையான விவரங்களைக் குறிக்குமாறு பணிக்கலாம்.

மேலும், இந்து திருமணச்சட்டத்தில் கலந்துறை உரிமை மீட்டடைவிப்பு, தீர்ப்புவழிப் பிரிவுறைவு, இல்லா நிலைத் திருமணங்கள், தவிர்தகு திருமணங்கள் மற்றும் மணமுறிவு குறித்துப் பல தீர்வழிகள் உள்ளன.

இசுலாமியச் சட்டத்தில் திருமணம் 'நிக்காகு' என்று சொல்லப்படும். இதை ஓர் உரிமையியல் ஒப்பந்தம் என்று கூறுவோரும் உளர். அவர்கள் மதச் சடங்குகள் தேவையில்லை என்றும் கூறுவர். திருமணத் தரப்பினரிடத்தில் ஒப்பந்தம் மட்டும் இருந்தால் போதும் என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். ஆனால், சமுதாயத்தில் காணப்பெறும் முறையில் இதை விடுத்து வேறுபாடுகள் பல உள்ளன. இசுலாமியர்கள் பலர் ஒன்று கூடித் தங்களுக்குள் சில விதிகளை அமைத்து வாழும் ஒரு குழுவை சமா–அத் என்பர். திருமணத் தரப்பினரின் பெற்றோர் அல்லது உரிய உறவினர்கள் திருமணம் நடைபெறுமுன்னர் சமா அத்தில் அறிவிக்க வேண்டும். கிராமப்புறங்களிலும் சிறுநகர்களிலும் வெள்ளிக்கிழமை 'சும்மா' முடிந்த பின்னர் அறிவிக்கும் பழக்கம் இருந்து வருகிறது. மணமகன்,மணமகள் ஆகியோர் ஊர்களிலுள்ள சமாத்தினர் முன்னின்று திருமணத்தை நடத்தி வைக்கின்றனர். வேதத்தை நன்கு கற்றுணர்ந்த ஆலிம், மணமகன் மற்றும் மணமகளின் தந்தையின் இசைவை அங்குக் கூடியுள்ளோர் முன்னிலையில் கூறித் தேவையான சடங்குகளை நடத்தி வைப்பார். இத் திருமணம் நடந்தேறியதாக இரண்டு ஊர்களிலுள்ள சமாத்தினரும் இதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் புத்தகத்தில் திருமணம் நடைபெற்றதற்கான விவரங்களை எழுதிக் கையொப்பத்தையும் பெறுவர். பெருவாரியான கிராமங்களில் மணமகன் மற்றும் மணமகள் குடும்பத்தினர் தகுந்த கட்டணம் செலுத்தியபின்பே சமாத்தினர் திருமணத்தை நடத்தி வைக்கின்றனர்.

இசுலாமியத்திருமணம்ஓர்ஒப்பந்தம்என்றகாரணத்தால் ஒப்பந்தம் செய்திடும் இருபிரிவினரும் ஒப்பந்தம் செய்யும் நிலை பெற்றிருத்தல் வேண்டும். ஒப்பந்தம் செய்யும் நிலையைத் தீர்மானம் செய்யும் பொருட்டு இசுலாமியத் திருமணத்திற்கு இந்திய வயது வந்தோர் சட்டம் 1875 பொருந்தாது. ஒருவர் ஒப்பந்தம் செய்யும் நிலையை அடைந்து விட்டாரா என்பதை இசுலாமியர் சட்டமே முடிவு செய்கிறது. இச்சட்டத்தின் படி ஒருவர் பூப்புப் பருவத்தை (Puberty) அடைந்து விட்டால் அவர் ஒப்பந்தம் செய்யும் நிலையை அடைந்து விட்டார் என்று கருதப்படும். ஒருவர் சரியான மனநிலையடைந்து பூப்புப் பருவத்தை அடைந்து விட்டால் அவர் இசைவின்றித் திருமணம் செய்தல் இயலாது.

இந்தியாவில் இப்போது குழந்தைத் திருமணத் தடைச் சட்டம் அமுலில் உள்ளது. அதன்படி திருமணம் செய்வதற்கு ஆண்கள் 21 வயது நிறைவு பெற்றிருத்தலும் பெண்கள் 18 வயது நிறைவு பெற்றிருத்தலும் வேண்டும்.

இசுலாமியர் சட்டத்தின் இன்னும் ஓர் அம்சம் மணக்கொடை (Dowry) ஆகும். திருமணத்தின் மறுபயனாக மனைவி கணவரிடமிருந்து பெறும் பணம் அல்லது சொத்தே மணக்கொடை ஆகும். இதன் அளவை திருமணத்தின் பின்னரும் முடிவு செய்யலாம். மணக்கொடையின் அளவை வரையறுக்காத காரணத்தால் திருமணம் இல்லா நிலையது என்று கூறுதல் இயலாது.

மணக்கொடை குறிப்பிட்ட மணக்கொடை எனவும், தகுந்த மணக்கொடை எனவும் இருவகைப்படும். திருமணத்தின் ஒரு பங்காகத் தீர்மானிக்கப்பட்ட மணக்கொடை குறித்த அல்லது குறிக்கப்பட்ட மணக்கொடை எனப்படும். திருமண ஒப்பந்தம் மணக்கொடை பற்றி எதுவும் கூறாதபோது கூடத் தகுந்த மணக்கொடை அளித்தல் வேண்டும். கணவன் மற்றும் மனைவியின் சமுதாய நிலை, நிதிச் சூழ்நிலைகள் முதலியவற்றைக் கருதிக் கொண்டு நீதிமன்றம் தகுந்த மணக்கொடை எவ்வளவு என்பதைத் தீர்வு செய்யும்.

தரப்பினர் ஒரே சந்திப்பில் புரிவுரையும் ஏற்புரையும் கூறுதல் வேண்டும். இம்முறையில் சான்று கூறுபவர்கள் தேவையா தேவையில்லையா என்பது குறித்துச் சீயா மற்றும் சுன்னிப் பிரிவினரிடத்தில் வேறுபாடுகள் உள்ளன. சீயாப் பிரிவு திருமணத்தின் புரிவுரை மற்றும் ஏற்புரையின் போது சான்று கூறுபவர்கள் தேவையில்லை என்கிறது. ஆனால், சுன்னிப் பிரிவினர் சான்று கூறுபவதற்கு இரு ஆண் அல்லது ஓர் ஆணும் இரு பெண்ணும் தேவை என்கிறது.

சான்று கூறுபவர்கள் வயது வந்தவர்களாயும் பூரண மனநிலை உடையராயும் இருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு சான்று கூறுபவர்கள் இல்லாத நேரங்களில் செய்யப்படும் திருமணங்கள் இல்லாநிலைத்திருமணங்கள் அல்ல. அவை முறைகேடான (irregular) திருமணங்களாகும்.

மேலும், இசுலாமியர் சட்டத்தில் தடுக்கப்பட்ட உறவுமுறையால் பிணைக்கப்பட்டுள்ளோர் திருமணம் செய்து கொள்ளுதல் கூடாது. இரத்த உறவால் கீழ்க்காணும் உறவினர்கள் திருமணம் செய்து கொள்வது தடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வகைத்திருமணங்கள் இல்லா நிலையன ஆகும். அ) தாய் மற்றும் மகன், ஆ)பாட்டி மற்றும் பேரன், இ)சகோதரர் மற்றும் சகோதரி, ஈ) தந்தையுடன் பிறந்த ஆண் அல்லது தாயுடன் பிறந்த ஆண் மற்றும் உடன் பிறந்தாரின் மகள், உ) உடன்பிறந்தார் மகள்மற்றும் பெற்றோருடன் பிறந்தவள்.

இன உறவால் அல்லது திருமணம் மூலம் உள்ள உறவால் கீழ்க்காணுபவர்களிடையே திருமணம் செய்வது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. அ) மனைவியின் அம்மா அல்லது பாட்டி, ஆ) மனைவியின் மகள் அல்லது பேத்தி, இ) தந்தையின் அல்லது தந்தைவழி மூதாதையோரின் மனைவி, ஈ) மகனின் மனைவி அல்லது மகனின் மகனின் மனைவி அல்லது மகளின் மகனின் மனைவி.

இவையன்றி இசுலாமியச் சட்டத்தில் முதா திருமணம் என்ற தற்காலிகத் திருமணம் (Muta Marrage) என்ற வகைத் திருமணமும் உண்டு. இத் திருமணத்தைப் பொறுத்த வரையில் மணக் கொடையின் அளவு வரையறுக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு வரையறுக்கப்படாவிட்டால் இத்திருமணம் இல்லா நிலையது ஆகிவிடும். திருமண நிறைவுவினை முழுமையாகாவிடில் மணக்கொடையின் அரைப் பகுதியை அளித்தாலே போதும். தற்காலிகத் திருமணத்தில் தாம்பத்திய உறவின் காலம் வரையறுக்கப்படாமல்இருந்தால், தரப்பினர் இருவரும் இசுலாமியராக இருப்பின், அத்திருமணம் சாதாரண நிலையான திருமணமாகக் கருதப்படும். குறித்த காலம் முடிவடைந்ததும் தற்காலிகத் திருமணமும் முடிவுக்கு வந்துவிடும்.

இசுலாமியத் திருமணங்களைச் செல்லுநிலைத் திருமணங்கள், இல்லா நிலைத் திருமணங்கள், முறைகேடான திருமணங்கள் என்று முப்பிரிவினில் அடக்கலாம்.

செல்லுநிலைத் திருமணத்தால் தரப்பினரிடையே உரிமைகளும் கடமைகளும் ஏற்படுகின்றன. கணவரும் மனைவியும் சேர்ந்து வாழும் இல்லறத்தில் மனைவியைப் பராமரித்தல் கணவரின் கடமையாகிறது. மனைவி தன்னுடன் சேர்ந்து வாழும் உரிமையைக் கணவன் பெறுகிறான். ஒருவர் இறந்து விடுங்கால் மற்றவருக்கு இசுலாமிய இறங்குரிமைச் சட்டத்தின்படி சொத்துகள் சேர்ந்து விடும் உரிமை கிடைக்கிறது.

இல்லா நிலைத் திருமணம் (Void marriage) ஒரு திருமணமன்று. அது ஒரு காமக்கிழத்தியர் கூட்டுறவு (Concubinage) என்றே கூறப்படுகிறது. இம்முறையில் பிறக்கும் குழந்தைகள் முறையிலா மணப்பிறப்பின் கீழ்ப் பிறந்த குழந்தைகள் என்றே கருதப்படுகின்றனர். திருமணத் தரப்பினரிடம் ஒப்பந்தம் செய்யும் தகுதி இல்லா நிலையில் அல்லது அவர்களிடத்தில் ஒப்பந்தம் ஏற்படா நிலையில் அல்லது அவர்கள் தடுக்கப்பட்ட உறவு முறைப் பிணைப்பால் பிணைக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையில் நடைபெறும் திருமணங்கள் இல்லா நிலையன ஆகும்.

சில தற்காலிகத் தகுதியின்மைகளால் ஒரு திருமணம் முறைகேடான திருமணம் என்று சொல்லப்படலாம். ஓர் இசுலாமியர் தமக்கு ஏற்கெனவே நான்கு மனைவியர் இருக்குங்கால் ஐந்தாவதாக மற்றொரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்யும் போது, ஐந்தாம் பெண்ணுடன் செய்த திருமணம் முறைகேடான திருமணம் எனப்படுகிறது. இத்திருமணம் நடைபெறுவதால் உடலுறவு ஏற்படும் வரை விளைவுகள் எதுவும் ஏற்படுவதில்லை. உடலுறவு ஏற்பட்டவுடன் சட்டம் இத்திருமணம் குறித்துச் சாதகமான நிலையைப் பின்பற்றுகிறது.

கிறித்தவர்களைப் பொறுத்த வரையில் கிறித்தவர் திருமணச் சட்டம் 1872 நடைமுறையில் உள்ளது. இச்சட்டத்தின் கீழ்த் திருமணத்தைப் பங்குத் தந்தையோசமய வல்லுநரோ திருமணப்பதிவாளரோ திருமணம் செய்விக்க அங்கீகாரம் பெற்றவரோ நடத்தி வைக்கலாம். இச்சட்டம் திருமணத் தரப்பினரில் ஒருவரோ அல்லது இருவருமோ கிறித்தவர்களாக இருக்கும் போது பொருந்தும். சமய வல்லுநர் திருமணத்தை நடத்துங்கால் பல நடைமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும். திருமணம் நடைபெறுவதற்கு முன்னர் அக்கருத்தோடு கூடிய அறிவிக்கை தந்திருத்தல் வேண்டும். அதனை விளம்பரப்படுத்தியிருத்தலும், தரப்பினருள் ஒருவர் உறுதிமொழி அளித்திருத்தலும் வேண்டும். அதன் பின்னரே அவர், தாம் விரும்பும்முறையில் சான்றளிப்பவர் இருவர் முன்னர்த் திருமணம் செய்வித்தல் வேண்டும். இவர் செய்யும் திருமணங்களைக் கட்டாயம் பதிவு செய்தல் வேண்டும்.

திருமணப் பதிவாளர் முன்னர் நடைபெறும் திருமண முறையிலும் மேற்கண்ட நடைமுறைகள் பின்பற்றப்பட வேண்டும். ஆனால், உறுதிமொழி அளித்த பின் பதிவாளர் அதற்காகச் சான்றிதழை வழங்குதல் வேண்டும். திருமணத் தரப்பினர் எம் முறையையும் சடங்கையும் பின்பற்றலாம். திருமணம் பதிவாளர், சான்றளிப்பவர் இருவர் ஆகியோர் முன் னர் நடை பெறுதல் வேண்டும். திருமணத் தரப்பி னர்உறுதி மொழிகள் எடுத்துக் கொள்ளுதல் 'நான் திரு/செல்வி ………… திரு/செல்வி …… என் பவரைத் திருமணம் செய்து கொள்ளச் சட்டப் படியான தடைகளெவையும் இல்லை என்பதை நான் அறிவேன் … நான்இங்கிருக்கும் சான்றளிப்பவர் முன்னால் …… என்பவரைச் சட்டப்படியான கணவ ராக/ மனைவியாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன்' என்ற படிவத்தில் உறுதி மொழி எடுத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இம்முறையில் திருமணம் செய்தால் கட் டாயம் பதிவு செய்யப்படல் வேண்டும்.

இந்தியக் கிறித்தவர்கள் சாதாரண நடைமுறை களைப் பின்பற்றாமல் திருமணத்தை நடத்தலாம். அதாவது அறிவிக்கை, உறுதி மொழி போன்றவை தேவை இல்லை. இத்திருமணத்தைத் திருமணம் செய்ய அங்கீகரிக்கப்பட்டவர் அல்லது உரிமம் பெற்ற வர் நடத்தலாம். மதிப்பு மிகுந்த சான்றளிக்கும் இருவர் முன்னர் இத்திருமணத்தை நடத்துதல்வேண் டும். அப்பொழுது மணமக்கள்உறுதிமொழி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நான் இங்குக் கூடியிருப்போர் முன்னிலையில் தேவனின் முன்னால் இயேசு கிறித்து வின் பேரால் …… இவரைச் சட்டப்படியான கணவ ராக/மனைவியாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இரு பத்தைந்து காசுகளைப் பெற்றுக் கொண்டு உரிமம் பெற்றவர் திருமணச் சான்றிதழை வழங்குதல் வேண் டும். இத்திருமணத்தைப் பதிவு செய்து கொள்ளுதல் இன்றியமையாதது.

இவை தவிரத் தனிமுறை திருமணச் சட்டம் 1954-ஆம் ஆண்டு நடைமுறையில் உள்ளது. பல்வேறு சமயத்தைச் சார்ந்தவர்களும் இச்சட்டத்தின் கீழ்த் திருமணம் செய்துகொள்ளலாம். இம்முறையில் திரு மணம் செய்து கொள்ளப் பல்வேறான நடைமுறை களைப் பின்பற்ற வேண்டும். குறிப்பிட்ட படிவத்தில் திருமணத் தரப்பினர் திருமணப் பதிவாளருக்கு அறி விக்கை தருதல் வேண்டும். தரப்பினர் ஒருவர் பதி வாளரின் அதிகார எல்லைக்குள் குறைந்த அளவு 30 நாள்கள் குடியிருந்திருக்க வேண்டும். அவரால் தான் அறிவிக்கை தரப்படல் வேண்டும். அறிவிக்கைப் புத்தகத்தில் அந்த அறிவிக்கையைப் பதிவு செய்தல் வேண்டும். அப்புத்தகத்தை யாரும் தகுந்த நேரத் தில் ஆய்வு செய்யலாம். அந்த அறிவிக்கையின் படி (True copy) பதிவாளர் அலுவலகத்தில் பலரும் பார்க்கக் கூடிய பகுதியில் ஒட்டப்படும். திருமணத் தரப்பினர், பதிவாளர் அலுவலக எல்லைக்குள் நிலை யாக வாழ்க்கை நடத்தாதபோது அவர் அறிவிக்கை யின் நகலைத் திருமணத் தரப்பினர் நிலையாக வாழு மிடத்தின் பதிவாளருக்கு அனுப்புவார். அந்தப் பதி வாளர் அந்த அறிவிக்கையைத் தம் அலுவலகத்தின் அறிவிப்புப் பலகையில் போட்டு விளம்பரப்படுத்து வார். மறுப்புக் கருத்துக் கூற 30 நாள்கள் காலக் கெடு உண்டு. மறுப்புக் கிடைக்கப் பெற் றால் அதிலிருந்து முப்பது நாள்களுக்குள் பதிவாளர் விசாரணை நடத்துதல் வேண்டும். ஆட்சேபணை சரி தான் எனப் பதிவாளர் முடிவு செய்தால் தரப்பினர் மாவட்ட நீதிபதியிடம் மேல்முறையீடு செய்யலாம். மாவட்ட நீதிபதி செய்யும் முடிவே இறுதி முடிவா கும்.

மறுப்பு இல்லாத போது அறிவிக்கை கொடுத்ததி லிருந்து முப்பது நாள்களுக்குப்பின்னர்த் திருமணத்தை நடத்தி வைக்கலாம். கணவன் 21 வயதையும் மனைவி 18 வயதையும் அடைந்து விட்டதாகவும் தடை செய்யப்பட்ட முறையால் பிணைக்கப்பட வில்லை எனவும் உறுதிமொழி கூறப்பட்டுச் சான்று கூறுபவர் மூவர் முன்னர்த் திருமணம் செய்து கொள் ளலாம். பின்னர்ச் சான்று கூறுபவர் மூவரும் மணமக் களும் கையொப்பமிடல் வேண்டும். அவர்கள் உறுதி மொழியும் எடுத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். மீ.அ.

துணைநூல்கள்:

Anderson, Walfred A. and **Parker, Frederick, B.**, Society: Its Organization and Operation, Affiliated East-West Press Pvt.Ltd., New Delhi, 1966.

Hoebel. E. Adamson., Man in the Primitive World, McGraw-Hill Book Company, New York, 1949.

Majumdar, D.N. and **Madan, T.N.**, An Introduction to Social Anthropology, Asia Publishing House, Bombay, 1956.

Murdock, George Peter., Social Structure, The Free Press, New York, 1965.

திருமண முறிவு: ஓர் ஆணும், பெண்ணும் இறுதிவரை நீடித்து நிற்கக் கூடிய உறுதியான இணைப்பை வைத்துக்கொள்வது திருமணம் எனப் படும். இந்த இணைப்பு குழந்தைகள் பிறந்தவுடனோ பெற்றோர் என்ற நிலை ஏற்பட்டவுடனோ முடிந்து விடுவதில்லை. வாழ்க்கையின் இறுதிவரை நீடித்து

நிற்கக்கூடியது. இத்திருமண வாழ்க்கையில் ஏதேனும் சூழ்நிலை காரணமாகக் கணவன்மனைவியின் உறவில் விரிசல்கள் ஏற்படலாம். சிலநேரங்களில் திருமணத்தின் மூலம் ஏற்பட்ட இணைப்பு நிரந்தரமாகக் கூடச் சிதைவதற்கு வாய்ப்புண்டு.

இவ்வாறு திருமணத்தின் மூலம் ஏற்பட்ட இணைப்பை முழுவதுமாகச் சட்ட அடிப்படையில் ஓர் ஆணோ பெண்ணோ முறித்துக்கொள்ளுதல் திருமண முறிவு (Divorce) எனப்படும். இது மணமுறிவுத் தொடர்பான நீதிமன்ற ஆணையாகும். இது ஒரு கணவனும் மனைவியும் தங்களுக்குள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கைகளை முறித்துக்கொள்ளுதலாகும். இதை இவ்விருவரின் உறவுகள் தோல்வியடைந்ததற்காக அரசு வழங்கும் சான்றிதழ் எனக்கூடச் சொல்லலாம். மேலும், இதன்மூலம் இவர்கள் இருவரும் மறுபடியும் வேறு திருமணம் செய்துகொள்வதற்கு அரசும், சட்டமும் இடமளிக்கின்றன.

திருமண முறிவு என்பது பிரிந்து வாழுதல், கைவிடுதல், விலக்கு ஆகியவற்றிலிருந்து வேறுபடுகிறது.

பிரிந்து வாழுதல்: இது திருமண முறிவுக்கு முந்தைய நிலையாக இருக்கலாம். இது கணவனுக்கும், மனைவிக்கும் இடையே ஏற்படுகின்ற கோபங்கள் குறைவதற்கு அப்போதைக்கு ஏற்ற ஒரு நிலையாகும்; அல்லது திருமண முறிவு ஏற்படாமல் சட்டப்படி கணவனும் மனைவியும் பிரிந்து வாழுகின்ற நிலையாகும். கணவன் அல்லது மனைவியின் உடல் நிலை, பாதுகாப்பு, இன்பம் போன்றவை பாதிக்கப்படுவதால் பொதுவாகத்திருமண உறவில் வெறுப்பு ஏற்படுகிறது. அதனால் இருவரும் பிரிந்து வாழுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. பிரிந்து வாழுவதால் குழந்தைகளைப் பொறுத்தவரை, பெற்றோர்களிடமிருந்து பெறும் அன்பை இழக்க நேரிடும். திருமண முறிவு பெற்றவர்களோ, கணவன் அல்லது மனைவியை இழந்தவர்களோ மறுமணம் செய்துகொள்ள இயலும். ஆனால் பிரிந்து வாழுபவர்களால் மறுமணம் செய்துகொள்ள இயலாது. இந்து திருமணச்சட்டம், 1955-இன்கீழ், சட்டப்படி பிரிந்து வாழுவதற்கு வசதி அளிக்கப்படுகிறது. பிறர் மனைவியைப் புணர்தல், கொடுமை செய்தல், கைவிடுதல் மத மாற்றம், தீராத நோய், துறவு மேற்கொண்டிருத்தல் ஆகியவற்றிற்கான பிரிவு 13(1) (2)-இன் சட்டப்படி பிரிந்து வாழுவதற்கு வழிகள் உள்ளன. அமெரிக்கா போன்ற மேலைநாடுகளில் பிரிந்து வாழுதல் எண்ணிக்கையில் மிகுதியாக நடைபெறுகிறது.

கைவிடுதல்: இதை ஏழைகளின் திருமண முறிவு எனச் சொல்லலாம். கணவனோ மனைவியோ ஒருவர் கூட்டுறவின்றி ஒருவர் எந்தவித ஒப்புதலோ காரணமோ இன்றிப் பிரிதல் கைவிடுதல் என்னும் குற்றமாகும். இது கோபம் அல்லது அதையொத்த காரணங்களினால் கணவனோ மனைவியோ அப்போதைக்கு ஒருவரைவிட்டு ஒருவர் பிரிந்திருப்பது ஆகும். கணவன் அல்லது மனைவி ஒருவர் கூட்டுறவின்றி ஒருவர் பிரிவதென்பது தொலைதூரத்தில் பிரிந்திருக்க வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை; ஒரே வீட்டில் தனித்தனியாகப் பிரிந்திருந்தால்கூட அதுவும் கைவிடுதலேயாகும். குறைந்த பொருளாதார வசதியுடையவர்களே மிகுந்த அளவு கைவிட்டுவிடுவதாகப் பல ஆய்வுகள் கூறுகின்றன இந்து திருமணச் சட்டம் பிரிவு 13 (1) (ஆ) மற்றும் பிரிவு 10 (1)-இன் படி கைவிடப்பட்டவர்கள் திருமண முறிவு கோருவதற்கு உரிமையுண்டு.

விலக்கு: பலாத்காரம் செய்தல், கொடுமைப் படுத்துதல், வலுக்கட்டாயமாக உடலுறவு கொள்ளுதல், இருதார மணவாழ்க்கை வாழுதல் போன்ற குற்றங்களை உடைய திருமணங்களுக்கு விலக்கு அளிப்பதற்கு நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரம் உண்டு. திருமணத்தைச் செல்லாததாக்குகின்ற ஒரு சட்டச் செயலே விலக்கு எனப்படும். பொதுவாக 1) ஏமாற்றித் திருமணம் செய்துகொள்ளுதல், 2) இருதார மணம், 3) சட்ட வரையறைக்குக் குறைந்த வயதில் திருமணம் செய்துகொள்ளுதல் ஆகிய காரணங்களுக்காகத் திருமண விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. திருமணத்தைச் செல்லாததாக்குவதற்கு இந்து திருமணச் சட்டத்தில் வழியுண்டு. திருமணச் சட்டம் பிரிவு 12-இன்படி ஒரு கணவனோ மனைவியோ குழந்தை பெறும் தகுதியின்மை, மனநலமின்மை, பைத்தியம் அல்லது காக்காய் வலிப்பு நோயால் பாதிக்கப்பட்டிருத்தல், வலுக்கட்டாயமாகவோ ஏமாற்றியோ திருமணம் செய்துகொள்ளல், திருமணத்தின்போது பிறரால் தாய்மை அடைந்திருத்தல் முதலிய காரணங்களுக்காகத் திருமண விலக்கு கோரி மனுச் செய்யலாம்.

இந்தியாவில் திருமண முறிவு: வேத காலத்தில் திருமண முறிவு இருந்ததற்கான குறிப்புகளே இல்லை. ஆனால் நாரதர் (Narada), கவுடில்யர் (Kautilya), மனு (Manu)மற்றும் பிறர் 1) பாலுணர்வற்ற நிலை, 2) வெளியே சொல்லவியலாத உடல் நோய்கள் அல்லது குறைகள், 3) தீய குணம், 4), சாதியிலிருந்து விலகுதல், 5) ஒருவருக் கொருவர் பகை ஆகிய காரணங்களுக்காகக் கணவன்-மனைவியர் பிரிந்து வாழலாம் எனக் கூறியுள்ளனர். எனினும், இந்துக்கள் திருமண முறிவைச் சமூகக் குற்றமாகக் கருதி ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. இந்துப் பெண்கள்

குடும்பம் என்ற பெயரிலும், குழந்தைகளின் நலன் பொருட்டும் அனைத்து வகைகளிலும் அடக்கப்படுகின்றனர். திருமணத்தின் புனிதத் தன்மையின்மீது சட்டம் தலையிட்டால் திருமணம் என்ற நிறுவனமே சிதைந்துவிடும் என்ற விவாதம் பொதுவாக உண்டு. இப் பின்னணியில் இந்து திருமணச் சட்டம், 1955, பலவகையான திருத்தப் பேராணைகளுடன்கொண்டு வரப்பட்டது.

இந்து திருமணச் சட்டம் 1955–இன்படி இந்தச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வருவதற்கு முன்னரோ, பின்னரோ திருமணம் நடந்திருந்தால் கணவனோ மனைவியோ சிற்சில காரணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு நீதிமன்றத்திடம் மண முறிவுக்கு மனுச் செய்ய உரிமையுண்டு

இந்து திருமணச் சட்டத்தில் திருமண முறிவு: இந்து திருமணச் சட்டம் 1955, பிரிவு 13 (1)-இன்படி இச்சட்டம் நடைமுறைக்கு வருவதற்கு முன்னர் அல்லது பின்னர் நடைபெற்ற திருமணமொன்றைக் கணவன், மனைவி ஆகிய இருவரில் ஒருவர் கீழ்க் காணும் காரணங்களில் ஒன்றைக்கொண்டு கலைத்திட மனுச் செய்யலாம். அவையாவன:

1) திருமணத்திற்குப் பிறகு கணவன் மனைவியை அல்லது மனைவி கணவனைவிட்டு அயலார் ஒருவருடன் தம்மிச்சையாகக் காமுறு புணர்ச்சியில் ஈடுபட்டால்; அல்லது 2) திருமணத்திற்குப் பிறகு மனுதாரரை எதிர் மனுதாரர் கொடுமையாக நடத்தினால்; அல்லது 3) மனு தாக்கல் செய்யப்படுவதற்கு முன் தொடர்ந்தாற்போல் இரண்டாண்டுகளுக்குக் குறைவில்லாமல் மனுதாரரை எதிர்மனுதாரர் கைவிட்டிருந்தால்; அல்லது 4) எதிர்மனுதாரர் இந்து சமயத்தை விடுத்து வேற்றுச் சமயத்தைத் தழுவினால்; அல்லது 5) எதிர் மனுதாரர் குணப்படுத்த முடியாததும் தொடர்ந்து அல்லது விட்டுவிட்டுத் துன்பத்திற்கு உள்ளாக்குவதுமான பைத்திய நிலைக்கு உட்பட்டிருந்தால் (இதுபோன்ற சூழ்நிலைகளில் மனுதாரர் எதிர் மனுதாரருடன் சேர்ந்து வாழுதலை எவரும் எதிர்பார்க்க முடியாது); 6) எதிர் மனுதாரர் கொடியதும் குணப்படுத்தவியலாததுமான தொழு நோயால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தால்; அல்லது 7)எதிர் மனுதாரர் எளிதில் தொற்றிப் பரவக்கூடிய பால்வினை நோய் கொண்டிருந்தால்; அல்லது 8) எதிர்மனுதாரர் துறவறம் மேற்கொண்டிருந்தால்; அல்லது 9) எதிர் மனுதாரரைப் பற்றி அறிந்திருக்க வேண்டியவர் எவரும் கடந்த ஏழு ஆண்டுகளாக அவர் உயிரோடு இருப்பதாகக் கேள்விப்படாதிருந்தால்.

இக்கூறுகள் இச்சட்டம் நடைமுறைக்கு வருவதற்கு முன்னர் நடந்த திருமணத்திற்கும், பின்னர் நடந்த திருமணத்திற்கும் பொருந்தும்.

மேலும், இந்து திருமணச் சட்டம் ஒத்திசைவின் அடிப்படையில் திருமண முறிவு நடைபெற வழிவகுக்கிறது. 1976-ஆம் ஆண்டு நடந்த ஒரு திருத்தத்தின் படி, சட்டப்பிரிவு 13 ஆ. (i)-இன்படி திருமணமொன்றைத் திருமணத் தரப்பினர் இருவரும் இசைந்து கலைக்கக்கோரி மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் மனுச் செய்யலாம். மனுச் செய்வதற்குரிய காரணங்களாக அவர்கள் இருவரும் தனித்தனியே பிரிந்துறைவதையும், இனி இணைந்து வாழ வழியில்லையென்பதையும் இருவரும் மணமொத்துத் திருமணக் கலைப்பிற்கு உடன்படுகிறோம் என்பதையும் காட்டலாம். திருமணம், இச்சட்டம் நடைமுறைக்கு வருவதற்கு முன் நிகழ்ந்திருப்பினும் அல்லது பின்னர் நிகழ்ந்திருப்பினும் அவர்கள் மனுச் செய்யஉரிமையுண்டு.

ஒரு கணவன் மனைவியர் பிரிவு 14(i)–இன்படி திருமணம் முடிந்த ஓராண்டிற்குள்ளாகத் திருமண முறிவு பெற மனுச் செய்ய இயலாது. ஆனால், உட்பிரிவு (i)-இன்கீழ் கணவன் மனைவி திருமணம் முடிந்த ஓராண்டுக்குள் திருமண முறிவு கோரி மனுச் செய்ய முடியாதெனினும் திருமணம் முடிந்த ஓராண்டிற்குள் கணவனோ மனைவியோ 1)அயல் புணர்ச்சி 2) கைவிடுதல், 3) கொடுமையிழைப்புப்போன்ற குற்றங்களை இழைத்திருக்கும்போது அதனால் பாதிக்கப்பட்ட தரப்பினர் திருமணம் முடிந்த ஓராண்டிற்குள்ளும் திருமண முறிவு கோரி மனுச் செய்யலாம்.

திருமண முறிவு பற்றியதீர்ப்பாணை பிறந்த பின்னர் மேல்வழக்குச் செய்யாமலோ, மேல்வழக்கு தள்ளப்பட்டோ இருந்தால் தம்பதிகள் இருவரும் ஆணையிடப்பட்ட தேதியிலிருந்து ஓராண்டு கழிந்தபின்னர் மீண்டும் திருமணம் செய்துகொள்ளலாம். திருமண முறிவு வழக்கை இரகசியமாக விசாரணை செய்ய வேண்டுமெனக் கணவனோ மனைவியோ கோரினாலும் நீதிபதி அப்படிச் செய்வதே நல்லது எனக் கருதினாலும் விசாரணை இரகசியமாக நடைபெறும். விசாரணை விவரங்களை நீதிபதி அனுமதியின்றி எவரும் அச்சிடவும் வெளியிடவும் கூடாது.

திருமண முறிவு வழக்குச் சமயத்தில் கணவனோ மனைவியோ சீவனாம்சம் கோரி மனுச் செய்யலாம். திருமண முறிவு பற்றிய வழக்கில் குறிப்பிட்ட வயது அடையாத குழந்தைகளின் பாதுகாப்பு, கல்வி, கவனிப்புத்தொடர்பாக நீதிபதி நியாயமெனக் கருதும் ஆணைகளை அப்போதைக்கப்போது பிறப்பிக்கலாம்.

இந்து மதம் மட்டுமன்றிக் கிறித்தவம், இசுலாம் முதலிய மதங்களும் திருமண முறிவை ஏற்றுக் கொண்டு அதற்கு வழிவகுத்துள்ளன.

கிறித்தவரிடையே திருமண முறிவு: இந்திய திரு மண முறிவுச் சட்டம், 1869, கிறித்தவர்களுடைய திருமண முறிவு பற்றிய விதிகளைக் கூறுகிறது. திரு மணத்தின் பின்னர் மனைவி அயல் புணர்ச்சி செய்த தாகத் திருமண முறிவு கோரி கணவன் மாவட்ட நீதிமன்றத்திலோ உயர்நீதி மன்றத்திலோ மனுச் செய்யலாம். ஆனால் மனைவி தன் கணவன் அயல்புணர்ச்சி செய்தான் என்னும் காரணத்தை மட் டும் கூறித் திருமண முறிவு மனுச் செய்ய இயலாது. அவள் மனுச் செய்வதற்குச் சட்டம் 10-ஆம் பிரிவின் படி 1) கணவன் கிறித்தவ மதத்தை விட்டுவிட்டு வேறொரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்துகொண் டான்; 2) திருமணம் செய்யத் தடையான உறவு முறையாளுடன் அயல் புணர்ச்சி செய்துள்ளான் என்பன போன்ற சில காரணங்களைத் தரவேண்டும்.

திருமண முறிவு மனுவை மாவட்ட நீதிமன்றம் தள்ளிவிட்டால் அந்த மனுவை உயர்நீதிமன்றத்தில் கொடுக்கலாம். நீதிமன்றம் முதலாவதாகத் தற்காலிக ஆணையே (Decreenisi) அளிக்கும். ஆறு மாதங்களுக் குக் குறையாத காலத்தை நீதிமன்றம் குறிப்பிடும். குறிப்பிட்ட காலத்துக்குமுன்னர் எவரும் தக்க கார ணம் காட்டி ஆணையை நீக்குமாறு கேட்கலாம். திரு மண முறிவுக்கு மனுச் செய்தவர் தற்காலிக ஆணை பெற்றபின்னர் நியாயமான காலத்திற்குள் முடிவான ஆணையை அளிக்கக் கேட்காதிருந்தால் வழக்கு தள்ளுபடி செய்யப்படும்.

மாவட்ட நீதிபதி இடும் ஆணை உயர்நீதிமன்றத் தால் உறுதி செய்யப்பட வேண்டும்.

கணவனோ, மனைவியோ தங்கள் திருமண முறி வைச் செல்லாதது என்று கூறுமாறு மாவட்ட நீதி மன்றத்தில் அல்லது உயர்நீதி மன்றத்தில் மனுச் செய்யலாம். அதற்காகப் பின்வரும் காரணங்களைக் கூறலாம். அவை: 1) எதிர்தரப்பினர் திருமணம் செய்யும்போது ஆண்மையற்றவர்; 2) இருதரப்பின ரும் தடுக்கப்பட்ட உறவுமுறையினர்; 3) திருமணம் செய்யும்போது இரு தரப்பினரில் எவரேனும் பைத்தி யம் அல்லது முட்டாள்; 4) திருமணத்தின்போது மணமகனுக்கோ, மணமகளுக்கோ சட்டப்படி வேறு மணமாகியிருந்து, அந்த மனைவியோ கணவனோ உயிருடனிருந்தால்; 5) திருமணம் செய்யப் பலவந்த மாகவோ, ஏமாற்றியோ ஒப்புதல் பெறப்பட்டது என்பனவாகும்.

மணமக்களில் ஒருவர், தம்மை மற்றவர் எவ்வித நியாயமான காரணமுமின்றி இரண்டு ஆண்டுகள் அல்லது அதற்கு மிகுதியாகக் கைவிட்டுவிட்டார் என்றோ அயல்புணர்ச்சி செய்தாரென்றோ, கொடு மைப்படுத்துகிறார் என்றோ கூறிச் சட்டப்படி பிரிந்து வாழ்தலைக் கேட்கலாம்.

இந்திய திருமண முறிவுச் சட்டப்படித் திருமண முறிவு பெற இருதரப்பினரும் கிறித்தவராயிருக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால் இருவரும் இந்தியக் குடி களாயிருக்கவேண்டும். இந்தச் சட்டப்படித் திருமண முறிவு ஆணை பெற இருவரும் இந்தியாவில் மணம் செய்திருக்க வேண்டும்.

திருமணத்தின்போது இருவரில் ஒருவரேனும் பருவம் (Puberty) அடையாதிருந்து அதனால் கலவி நடைபெறாதிருந்தால் ஓராண்டு காத்திராமலே திரு மண முறிவு ஆணை பெறலாம்.

உரோமன் கத்தோலிக்கச் சடங்குகளுடன் உரோ மன் கத்தோலிக்கர் திருமணம் செய்துகொண்டிருந் தால் அவர்களுக்கு இச்சட்டம் அமலாகாது.

இசுலாமியரிடையேத் திருமண முறிவு: இம்மதத் தில் கணவன் எவ்விதக் காரணமுமின்றித் திருமண முறிவு செய்துகொள்ளலாம். திருமண முறிவு செய்வ தாகத் தெளிவாகச் சொன்னால் மட்டும் போது மானது. வாயால் பேச இயலாதவர் மட்டுமே எழுத்து மூலம் தெரிவிக்கவேண்டும். இவர்களுடைய திருமண முறிவு அரபு மொழியில் இருக்கவேண்டும் என்றும், 'தலாக்கு' (Talak) என்னும் சொல் பயன் படுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் கூறுவர். இசுலாமி யத் திருமண முறிவுச் சட்டம், 1939-இல் நடைமுறைக் குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இது இசுலாமியப்பெண்கள் நீதிமன்றத்தின் மூலமாக எந்தக் காரணங்களுக்காகத் திருமண முறிவு பெறலாம் என்பதைக் குறிக்கிறது.

ஒரு இசுலாமிய மனைவி மதம் மாறினாலும் மதத்தைத் துறந்தாலும் அதனால் திருமணம் முறிவா காது. ஆனால் பின்வரும் காரணங்களுக்காக நீதிமன் றத்தில் மனுச் செய்யலாம். 1) 4 ஆண்டுகளாகக் கண வனைப் பற்றிய தகவல் இல்லை; 2) 2 ஆண்டுகளா கக் கணவன்-மனைவியைக் கவனிக்கவில்லை; 3) 7 ஆண்டுகள் அல்லது மிகுதியான காலத்துச் சிறைத் தண்டனை கணவன் பெற்றுள்ளான்; 4) 3 ஆண்டுக் காலம் கணவன், கணவனாக நடந்துகொள்ளவில்லை; 5) கணவன் மணமான காலத்தில் ஆண்மையற்றவன்; இப்போதும் அப்படியே; 6) கணவன் 2 ஆண்டுகளாகப் பைத்தியம் அல்லது பெரு நோயுடையவன்; 7) கணவன் கொடுமைப்படுத்தினான் ஆகியன.

தலாக்குக் கூறித் திருமண முறிவு செய்யும் கணவன் அந்தசமயம் சட்டப்படி திருமண வயதுடையவனாகவும், பைத்தியமில்லாதவனகாவும் இருக்க வேண்டும். திருமண முறிவு செய்வதாகச் சொல்லிய பின்னர் கணவன் மனைவி என்ற உறவு மறைந்துவிடும். ஒருவருக்கொருவர் சொத்துரிமை இல்லாமல் ஆகிவிடும்.

நடைமுறைச் சிக்கல்கள்: சட்ட அடிப்படையில் திருமண முறிவு என்பது ஓர் எளிய நிகழ்ச்சியைப் போலத் தோன்றினாலும் நடைமுறை வாழ்க்கையில் இதனுடைய விளைவுகள் மிகக் கொடியனவாகும். இது சமூகத்தில் முதன்மையான சிக்கலாகக் கருதப்படுகிறது. ஒரு குடும்பம் சிதைந்துபோவதற்கு இதுவே குறிப்பிடத்தக்க காரணியாக அமைகிறது. மேலும் இது சமூகத்திலும், மனிதர்களிடையேயும் பலபின் விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது. மேலை நாடுகளில் மிகுதியாக ஏற்படும் இந்த ஆபத்தான திருமண முறிவுகள் இதையே காட்டுன்றன.

திருமண முறிவின்மூலம் திருமண வாழ்க்கையில் ஏற்படுகின்ற சிக்கல்கள் மிகுந்த அளவு முடிவில்லாதவை. பொதுவாகத் திருமணத்திற்கு முன்னர் மணமக்களிடையே ஏற்படுகின்ற அளவற்ற எதிர்ப்பார்ப்புகளே திருமண முறிவுக்கு அடிப்படைக் காரணமாக அமைகின்றன. அந்த எதிர்ப்பார்ப்புகள் மணமக்களுடைய எதிர்காலச் சமூகத் தகுநிலை, பாலின உறவு, செல்வாக்கு, நல்ல உடல்நிலை, வேலைப் பாதுகாப்பு, நல்ல கணவன்-மனைவிக்கான பாங்கு ஆகியவற்றைப் பொறுத்துள்ளன. எனவே பல காதல் திருமணங்கள்கூட திருமண முறிவிற்கு உட்படுகின்றன. திருமணத்திற்கு முன்னர் காதலர்கள் தங்களுக்கு எந்தவித எதிர்ப்புகளும், தடைகளும் வந்தாலும் தங்களுடைய அன்பில், காதலில் மாற்றம் ஏற்படப் போவதில்லை என நம்புகின்றனர். ஆனால் நடைமுறை வாழ்க்கைக்கு வரும்போது அவை ஒத்துவராமல் பிரிந்தோ, திருமண முறிவு பெற்றோ வாழ வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது.

திருமண முறிவால் சிதைந்த குடும்பங்களிலுள்ள குழந்தைகள் சமூகத்தை மிகுதியாக வெறுக்கின்றன. ஏனெனில் இக்குடும்பங்களிலுள்ள குழந்தைகள் வாழ்க்கையில் ஒரு நிலையான, அமைதியற்ற சூழ்நிலையையே சந்திக்க நேரிடுகின்றன. இதனால் உணர்வுக் கோளாறுகள், மனநிலைச் சீர்கேடு, நடத்தைச் சிக்கல்கள், உடல்நலக் குறைவு போன்றவை ஏற்படுவதாக உளவியலறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். மேலும் குழந்தைகளுக்குத் தேவையான சமூகமயமாதல் பண்பு, கல்வி, சமூக, பொருளாதார ஆதரவு குறைவதால் அவர்களுடைய எதிர்காலம் மிகுதியாகக் கேடுறுகிறது.

திருமண முறிவு பெண்களுக்கு அவர்களிடையே ஒருவிடுதலை உணர்வை வளர்ப்பதுடன் கணவனுடன் சம உரிமையுடையவராக நினைக்கச் செய்தாலும் நீதிமன்றத்தால் இது எளிதில் வழங்கப்படுவதில்லை. திருமண முறிவால் குடும்பம் சிதைவுறும் என்ற கருத்தை நீதிமன்றத்தால் மறுக்கவியலாது. மேலும் குடும்ப வாழ்க்கையில் பெரிய கேடுகள் விளையக் கூடும் என்பதால் திருமண முறிவிற்குத் தம்பதிகளும் மிக எளிதில் உடன்படுவதில்லை. கணவனும், மனைவியும் மீண்டும் இணைவதற்கான முயற்சிகளே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. தவிர்க்கவியலாத சூழ்நிலைகளிலும், கணவனும் மனைவியும் மிகுந்த அளவில் திருமண முறிவை விரும்பும்போதும் மட்டுமே நடைபெறுகிறது.

அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் மூன்றில் ஒரு பங்கு திருமணம் திருமண முறிவில் முடிவடைவதாகச் சில கணக்கெடுப்புகள் கூறுகின்றன. ஆனால் இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை திருமண முறிவு விகிதம் மிகக் குறைவுதான். அண்மைக்காலச் சட்டதிட்டங்களும், பெண்கள் கல்வியும் இந்தத் திருமண முறிவு விகிதம் உயருவதற்குக் காரணமாக அமைந்தாலும் இவை நகர்ப்புறங்களில் மிகுதியாக நடந்து வருகின்றன. ஏனெனில் இந்துக்களைப் பொறுத்தவரை திருமண முறிவு என்பது ஒரு புதிய கருத்தே ஆகும். திருமணம் இந்துக்களிடையே நல்ல வாழ்க்கைக்கான இணைப்பாக, உறவாகக் கருதப்படுகிறது. ஓர் இந்துக் கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் உள்ள உறவு இறப்புவரை மட்டுமன்றி அதற்குப் பின்னர் உள்ள பல பிறப்புகளிலும் தொடரக்கூடிய ஒன்று எனக் கருதுகின்றனர். இன்றும் திருமணம் ஒரு புனிதமான, மாற்றமுடியாத உறவாகவே மதிக்கப்படுகிறது. எனவே கணவன்-மனைவியரிடையே வேறுபட்ட பல கருத்துகள் இருப்பினும் பெருமளவு ஒன்றாகவே இணைந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். பூ.த.

துணை நூல்கள்:

Pothens, a., Divorce: Its Causes and Consequences in Hindu Society, Shakthi Books, India, 1986.

Scarpitti, Frank R., Social Problems, Holt, Rinchart and Winston Inc., New York, 1974.

திருமணிக் கூடம்: சோழநாட்டு வைணவத் திருப்பதிகளுள் ஒன்று. தஞ்சை மாவட்ட சீர்காழி புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து கிழக்கே ஏறக்குறைய 8 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இங்குக் கோயில் கொண்டுள்ள இறைவன் மணிக்கூட நாயகன்; தாயார் திருமாமகள். பொன் விமானம்; தீர்த்தம்

சந்திர புட்கரணி. இறைவன் இங்கு நின்ற திருக் காலத்தில் காட்சி தருகிறான்.

திருமங்கையாழ்வாரின் 'தூம்புடை' என்னும் பதிகம் திருமணிக் கூடத்து நாயகனைப் பற்றியதாகும் (பெரிய திருமொழி. 4-5 தூம்புடை பதிகம்).

காவிரி நீர் வளமும், பொழின் மணமும் சோலைக் கனிகளும், கமழ் தென்றலும் விளங்குகின்ற ஊர் திருமணிக் கூடம் ஆகும். இங்கு மறைவேள்வியும் மறவோர் போரும் நிகழ்ந்த சமுதாயச் சூழ் நிலையை வடபுலத்து வேந்தர்களையும் தென்னாட்டு மன்னர்களையும் வென்று சோழமன்னர் விளங்கிய சிறப்பை, ஆழ்வார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மணிக்கூட நாயகனைப் பணிந்து தொழுதால் மண்ணுலக இன்பமும் விண்ணுலகப் பேறும் பெறுவர் என்பதனை ஆழ்வார், 'பொங்குநீ குலக மாண்டு, பொன்னுல காண்டு, பின்னும், வெங்கதிர்ப் பரிதி வட்டத் தூடுபோய் விளங்கு வாரே' என்று கூறுவர்.

பொன்.சௌ.

திருமணி மாடக்கோயில்: நூற்றெட்டு வைணவத் திருப்பதிகளுள் இதுவும் ஒன்று. சோழ நாட்டுத் திருநாங்கூரைச் சேர்ந்த ஆறு திருப்பதிகளுள் ஒன்றாக அமைந்துள்ளது. சீர்காழியிலிருந்து ஐந்து கல் தொலைவில் உள்ளது; திருநாங்கூரைச் சார்ந்தது: ஒரு புளியந்தோப்பில் அமைந்துள்ளது. இறைவன் பெயர் நந்தாவிளக்குப் பெருமாள்; தாயார் பெயர் புண்டரீகவல்லி இறைவன் நரநாரா யணன். பிரணவ விமானத்தில் விளங்கும் கோயில் கொண்டுள்ள பெருமாள் நின்ற கோலத்தில் உள்ளார். இங்குள்ள தீர்த்தம் இந்திர புட்கரணி எனப்படும். இத்திருப்பதிப் பெருமானைத் திருமங்கையாழ்வார் மட்டுமே போற்றிப் பாடியுள்ளார். அப்பாடல்கள் பெரிய திருமொழியில் (பெரிய திருமொழி: 3-4 நந்தாவிளக்கு) அமைந்துள்ளன. பெரிய திருமடலிலும் இவ்விறைவன் பற்றிய குறிப்பு வருகிறது.

பொன். சௌ.

திருமந்திரம்: இந்நூல் பன்னிரு சைவத்திருமுறைகளில் பத்தாவதாகும். மூவாயிரம் பாடல்களையும் ஒன்பது தந்திரங்களையும் கொண்டது; திருமூலரால் இயற்றப்பட்டது. முதல் தந்திரம் உபதேசம் முதல் கள்ளுண்ணாமை ஈறாகப் பல உண்மைப் பொருள்களை எடுத்து விளக்குகிறது. உபதேசப் பகுதியில் பதி, பசு, பாசம் என்னும் மூன்றும் அநாதி நித்தியப்பொருள் என்று விளக்கப்படுகிறது. அவற்றுள் பதியைப் பசு,பாசம் அணுகாதென்கின்றது.பாசம் ஒடுங்கிப் பதியை அடையப் பசுக்களுக்கு ஆசாரியனுடைய உதவி தேவை என்கின்றது. ஆசாரியர் உண்மை ஞானத்தை உணர்த்துபவர். அவ்வாசாரி சிவமேயாய் மூன்று காலத்தியல்பையும் சிவலோகத்தையும், சிவயோகத்தையும், சிவபோகத்தையும் தமக்குள்ளே தாங்கிக் காண்பவர். பாலினுள் நெய் போல் குருவுபதேசத்தை உணர்பவர்களே முத்தர்கள். ஞானம் தோன்ற வழி குருவைக் காண்டல், அவர் பெயர் சொல்லல், அவர் வார்த்தைகளைக் கேட்டல், அவர் திருவுருவத்தைச் சிந்தித்தல் முதலியன.வ.

அதன்மேல் நிலையாமைகளைக் கூறுகிறது. மகளிர் இழிவு, கல்வியின் உயர்வு, ஐந்தெழுத்துண்மை ஆகிய வற்றை விளக்கும் வகையில் முதல் தந்திரம் அற வழி அனைத்தையும் கூறியுள்ளது.

இரண்டாம் தந்திரம் அகத்தியம் முதல் 25 பிரிவுகளை உடையது.இதில் கல்வி, கேள்வி ஆகியவற்றால் திருவருள் கைவரப்பெற்று, சிவனே மெய்ப்பொருள் என்று உணரவேண்டும் என்கின்றார். உலகப் பொருள்கள் அனைத்தும் சிவனை அறிந்துகொள்ளத் துணையாகும் இறையுண்மையை எடுத்து விளக்குவதே அகத்தியம். அதன்மேல் எட்டுவீரட்டத்தையும் விளக்குகிறார். அதன்மேல் முப்புர அழிவு உண்மையை விளக்கும் போது அதுபுறச்செயல் அன்றென்பதைத் தெளிவாகக் குறிக்கிறார். சிவபெருமானின் அருவுருவத் திருமேனிச் சிறப்பு, இறைவனின் முழுமுதற்றன்மை இவற்றை எடுத்துக்காட்டுகிறார். ஐந்தொழிலைச் செய்பவனும் இறைவனே. கருவிலும் உடனிருந்து காப்பவன் அவனே. இம்முறையில் இரண்டாம் தந்திரம் மெய்ப்பொருளை விளக்குகின்றமையைக் காணலாம்.

மூன்றாம் தந்திரம் 21 பிரிவுகளையுடையது. ஆன்மாக்கட்கு இன்பநிலையினை அருளுவது. சிவன் சிவை இவர்களது தன்மை உலகியலோடு ஒப்பிட்டுக் காட்டப்படுகிறது. ஆன்மா தவநிலை மேற்கொள்ளவேண்டும். தவநிலை அட்டாங்கயோகத்தால் கைகூடும். யோகம் பயிற்சி வயத்தான் வருவது. யோகப்பயிற்சி கைவரப் பெற்றவரே இறைநிலையை எளிதில் உணர்வர். யோகமுயற்சியால் இறைவன்மாட்டுக் காதலுண்டாகும் என்கின்றார். யோகப்பயிற்சியால் உடல் திடம் அடையும். அதனுள் நிலைத்து இருக்கும் நிலையெய்தும். வாழ்நாள் சிறக்கும் வழிவகைகளும் காணலாம். அதன்மேல், காற்றுச் செல்லும் வழிவகைகளைக் கூறுகிறார். மேல் அமிழ் தூற்றம் ஏற்படும். திங்கள் நிலையில் தங்கித் திளைத்து சிவமேயாகுவர் என்கின்றார். இதுவே ஆன்மா அடையும் மெய்யின்பம். மெய்யின்பமாவது உடலை உறுதியாக வைத்துக்கொண்டு உள்ளத்தை வள்ளற்பிரா

னாகிய சிவன்பால் செலுத்தி, பள்ளத்து வெள்ளம் போல் பதியவைத்து நல்வாழ்வு பெறுவதாகும். இவ் வுண்மையை எடுத்து விளக்குவதே மூன்றாம் தந்திர மாகும்.

நான்காம் தந்திரம் முழுவதிலும் சக்கரங்களும் மந்திரங்களுமே கூறப்படும். இது அசபை முதலாக நவாக்கரி முடிய 13 பிரிவுகளையுடையது. ஆன்மா தன்னைச் சிவனுக்கு அடிமையாக்க வேண்டும். அடிமையாக்குவதே உண்மையுணர வழிவகுப்ப தாகும். இதற்கு மூல மந்திரம் திருவைந்தெழுத்தே. முன்னர் கூறியுள்ளது ஊமை எழுத்தாகிய அசபை யாம். அதன்பின் சக்கரங்களுள் முதன்மையான சக்கரமாகிய திருவம்பலச் சக்கரம் குறிப்பிடப்படு கிறது. அதற்குரிய உயிர்மந்திரம் 'சிவய நம' என்னும் திருவைந்தெழுத்தேயாகும். அதுவே ஆதி மந்திரம். அடுத்து திருவருளம்மையின் சக்கரம். அதன்மேல் ஆதார ஆதேயம் இன்னதெனச் சுட்டப்படுகிறது. முடிவாக நவாக்கரி சக்கரத்தைக் கூறி நான்காம் தந்திரம் முடிகிறது.

ஐந்தாம் தந்திரம் சுத்தசைவம் முதல் உட்சமயம் ஈறாகிய 23 பிரிவுகளை உடையது. சரியை முதலாய நால்வகை நெறிகளையும் அறம் என்று கூறிச்சமய உண்மைகளை விளக்குகிறது. சைவர்கள் மேற்கொள் வது சித்தாந்த சைவச் செந்நெறியேயாம். இதனை அகச்சமயம், புறச்சமயம், புறப்புறச்சமயம் என்று மூவகைப் படுத்தி முடிவாகச் சித்தாந்த சைவமே சமயங்கடந்த பெருநெறியும் ஆகும் என்று முடிப் பார். சிவப்பேற்றின் அடிப்படை நெறியை எடுத்து விளக்குவதே ஐந்தாம் தந்திரம். நால்வகைச் சைவம், நால்வகை நெறி, நால்வகைத் தொண்டு, அத்தொண் டால் பெறும் பேறு, புறச்சமயப் புன்மை, அகச்சமய நெறி ஆகிய இவற்றை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வகைப் படுத்திக் கூறுகிறது.

ஆறாம் தந்திரம் சிவநெறியை அடைய எண்ணு பவர்கட்கு உறுதுணையாய் வந்து அருள்செய்பவர் சிவகுருவேயாவர் என்கிறது. இத்தந்திரம் சிவகுரு தரிசனம் முதல் பக்குவன் ஈறாகப் பதினான்கு பகுப்பு களையுடையது. சிவபெருமான் ஐம்புலவேடரிற் பட் டுழலும் ஆருயிர்களைச் செவ்விநோக்கி மீட்பதற்கு எழுந்தருளும் தோற்றமே சிவகுருவின் தோற்ற மாகும். இத்தந்திரம் குருவே சிவம் என்று வற்புறுத்து கின்றது. துறவு நெறி, ஞானவேடநெறி, இவற்றை விளக்குவதோடு அவ்வேடமும் இன்னதெனச் சுட்டு கிறது. ஞானவேடம் என்பது அடியார் வேடமே. சித்தராவாரும் அடியவரே. சிவவேடம் என்பது உட லுக்கன்று; உயிருக்கேயாம். சிவவேடத்திற்குத் தகுதி யில்லாதோர் அவ்வேடர். அவரைக் குருவெனக் கொள்வார் குழிவீழ்வர். ஆகவே, நற்குருவால் திரு வடிஞானம் உண்டாகும் என்று ஆறாந்தந்திரம் விளக்குகின்றது.

ஏழாம் தந்திரம் ஆறாதாரம் முதல் இதோப தேசம் ஈறாகிய 38 பிரிவுகளை உடையது. இது முத்திப் பேற்று நெறியை விளக்குகிறது. சிவலிங்க வழி பாட்டின் மேன்மையினைச் சிறக்க எடுத்து விளக்கு கிறது இத்தந்திரம். சிவலிங்க வழிபாட்டுக்குச் சிறப் பாக உடம்பிடைக் காணப்படும் ஆறு ஆதாரங் களும் அவற்றின் வழிகளும் உண்மையுணரும் நிலை யில் தூய்மையாக இருக்க வேண்டும். ஆறாதாரம், ஆறு அத்துவா என்பதே அவ்விரு நெறிகளாகும். அதன்மேல் அண்டலிங்கம், பிண்டஇலிங்கம், சதாசிவ லிங்கம், ஆன்மலிங்கம், ஞானலிங்கம், சிவலிங்கம் என் னும் சிறந்த அறுவகை இலிங்கங்களின் இயல்பினை உணர்தல் வேண்டும். சிவபூசையின் பெரும்பேறாகச் சிவகுருவின் பூசை உண்டாகும். இம்முறையில் ஏழாந் தந்திரம் முழுவதும் சிவலிங்க வழிபாடே கூறப்படு கின்றது.

எட்டாம் தந்திரம் உடலிற் பஞ்சபேதம் முதல் சோதனை ஈறாக 43 பிரிவுகளையுடையது. உடலின் பாகுபாடே உடலிற் பஞ்சபேதமாம். ஐவகை உடற் பாகுபாட்டினை விளக்கி, உடம்பு அடையும் பேறு களும் கூறி, மேல் அழியுந் தன்மைகளையும் கூறு கிறது. அதன்மேல் அவத்தையினை விளக்குகிறது. பின் அறிவு தோன்றும் நிலை விளக்கப்படுகிறது. மேல், அறுவேறு முடிபுகள் வெளிப்படும். வெளிப் படவே, விரவுதலால் பதி, பசு, பாசம் வேறன்மை தெளியப்படும். பின் முக்குற்றம் புலனாகும். பின் முப்பதம், முப்பரம், முத்துரியம், மும்முத்தி, மும்மை யிலக்கணம் ஆகிய நெறிகளை விளக்குகிறது. இதனை விளங்கிக் கொண்டால் சிவனியல்பு புல னாகும். புலனான நிலையில் புகலிடம் கிடைக்கும். புகலிடம் கிடைத்த நிலையில் மலநீக்கமுறும். உறவே பத்தியுண்டாகும். பத்தி முதிர்வே முத்தி என்பது. முத்தியின் முடிவே செயலற்ற நிலை. இதுவே சோதனையாகும். ஆகவே, இவ்வெட்டாந் தந்திரம் பத்தியின் முதிர்வாம் முத்தியின் முடிந்த நிலையை முன்னிட்டு விளக்குகிறது எனலாம். ஆக, இத்தந் திரம் வலியுறுத்துவது முத்தி நிலையேயாகும்.

ஒன்பதாம் தந்திரம் குருமடதரிசனம் முதல் சர் வலியாபி ஈறாக 22 பகுப்புக்களையுடையது. இத்தந் திரம் அணைந்தோர் தன்மை பேசுகிறது. சித்தாந்த சைவர் உறைகின்ற இடமே மடம் என்று குறிக்கப் படுகிறது. குருமடங்கண்டவரே குருவினைக் கண்ட வர் ஆவார். இத்தந்திரம் சித்தர் நெறிகளைப் பல பரிபாடைகளால் விளக்கிச் செல்கிறது. இத் தந்திரம்

சிறப்பாக விளக்குவது குருநெறியினையாம். மும்மலம் நீங்கி, சிவனிலை எய்தி, ஓங்கார உண்மை தெரிந்து, மேல் நமசிவய என்னும் ஐந்தெழுத்து உண்மையுணர்ந்து, அதன்மேல் சிவயநம என்னும் சூக்கும பஞ்சாட்சரத்தை அறிந்து, அதன் பின்னர் சிவயசிவ என்னும் அதிசூக்கும பஞ்சாட்சரத்தின் உண்மையினை உணரும் நெறிகளை விளக்கிக் கூறுகிறது. இந்நெறிகளை முறையாக உணர்ந்தோரே அம்பலவாணரின் ஐந்தொழிற் கூத்தின் உண்மை நெறியினை உணர்வர் என்று கூறி நூல் முடிகின்றது. திருமூலதேவர் ஒன்பது ஆகமங்களிற் கண்டுள்ள கருத்துகளைத்தான் ஒன்பது தந்திரமாகப் பகுத்துப் பாடியுள்ளார் என்பதை அவரே 'அந்திமதிபுனை அரனடி நாடொறும், சிந்தைசெய்து ஆகமம் செப்பலுற்றேனே' என்று கூறியுள்ளது கொண்டு துணியலாம்.

ஆகமங்கள் 28 இறைவனால் அருளப் பெற்றவை. ஆயினும், நந்தியம்பெருமான் சிரீகண்ட உருத்திரர்பால் பெற்ற 9 ஆகமங்களைத் திருமூலர் முதலிய எட்டுச் சீடர்கட்கும் உபதேசித்தருளினார்.

இவ்வாறு, முதல் தந்திரம் காரண ஆகமத்தின் சாரமாகவும், இரண்டாம் தந்திரம் காமிக ஆகமத்தில் சாரமாகவும், மூன்றாம் தந்திரம் வீராகமத்தின் சாரமாகவும், நான்காம் தந்திரம் சிந்தியாகமத்தின் சாரமாகவும், ஐந்தாம் தந்திரம் வாதுளாகமத்தின் சாரமாகவும், ஆறாம் தந்திரம் வியாமளாகமத்தின் சாரமாகவும், ஏழாம் தந்திரம் காலோத்திராகமத்தின் சாரமாகவும், எட்டாம் தந்திரம் சுப்பிரபேதாகமத்தின் சாரமாகவும், ஒன்பதாம் தந்திரம் மகுடாகமத்தின் சாரமாகவும் அமைந்திருக்கின்றன என்பர் அறிஞர்.

திருமந்திரம் ஆகமத்தின் சாரமாயினும் திருமூலர் அதனைத் தமிழிலேயே ஆக்கியுள்ளார் என்பதை, 'என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன், தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே' 'மூலன் உரைசெய்த மூவாயிரந் தமிழ்' என்ற அவர் திருமந்திர வாக்கினாலும் உணரலாம். சொ.சி.

திருமயிலாடுதுறை: இது சோழநாட்டில் காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள 39- ஆம் சிவத் தலமாகும். சிதம்பரம் தஞ்சாவூர் இருப்புப் பாதையின் இடையே மயிலாடுதுறை சந்திப்பு இருக்கிறது. இச்சந்திப்பிலிருந்து 3 கி.மீ. தொலைவில் கோயில் இருக்கிறது. பேருந்து வசதிகளும் உள்ளன. சம்பந்தர் 2 பதிகங்களும் திருநாவுக்கரசர் பதிகமொன்றும் இத்தலத்துக்குண்டு. அருணகிரிநாதர் திருப்புகழும் இத்தலத்திற்குள்ளது. சுவாமிபெயர் மாயூரநாதர், மயிலாடுதுறையார், மயிலாடுதுறையரன், மயிலாடுதுறையுடைய நாயகர், பிரமலிங்கம், வள்ளலார், அஞ்சொலாளுமை பங்கன் முதலியனவாம். அம்பிகையின் பெயர் அஞ்சல்நாயகி, அபயாம்பிகை, அஞ்சொலாள், அபயப்பிரதாம்பிகை, அஞ்சலை, மயிலம்மை முதலியனவாம். காவிரியில் இடபதீர்த்தம் விசேடம்; பிரமதீர்த்தம், அகத்திய தீர்த்தம் முதலிய பல உள்ளன. துலாமுழுக்கு ஐப்பசி மாதம் மிகவும் சிறப்புடையது. கடைமுழுக்கு முடமுழுக்கு முதலிய நீராடற் சிறப்பும் இத்தலத்திற்குண்டு. தல விருட்சம் மாமரமாகும். ஆதலின் சூதவனம் என்ற பெயரும் இத்தலத்திற்குண்டு. அம்மை மயிலுருக் கொண்டு இறைவனை வழிபட்ட தலமாகும். அம்மையின் வேண்டுகோட்படி இறைவன் மயிலுருக்கொண்டு தாண்டவமாடினார். அதற்குக் கௌரி தாண்டவம் என்பது பெயராகும். விழாக் காலத்தில் இத்தாண்டவம் இப்பொழுதும் ஆடப்படுகிறது.

திலீபன், பிரமன், தக்கன், உமையம்மை முதலிய பலரால் வழிபடப்பெற்ற சிறந்த தலம் இது. இக்கோயிலில் 16 கல்வெட்டுகள் உள்ளன. முதற் குலோத்துங்கன், இரண்டாம் இராசாதிராசன், மூன்றாம் குலோத்துங்கன், மூன்றாம் இராசாதிராசன், சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் முதலிய அரசர்கள் பலர் இக்கோவிலைப் போற்றியுள்ளனர். மயூரநாதர் கோவிலுக்குத் தென்புறம் ஐயாறப்பர் திருக்கோவிலுமுள்ளது. முதலாம் குலோத்துங்கன் சுங்கம் தவிர்த்த சோழன் என்று இங்குள்ள கல் கல்வெட்டிலிருந்து அழைக்கப்பட்ட வரலாறு தெரிகிறது. இங்கு விக்கிரம சோழன் திருமடம் ஒன்றுமுண்டு. ஐயாறப்பர் பிரதிட்டை செய்த விவரம் முதலிய உண்மைகளைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். ஐயங்கொண்ட சோழ வளநாட்டுத் திருவழுந்தூர் நாட்டுக் குலோத்துங்க சோழன் குற்றாலமாகிய திருவையாறுடையார் என்று திருவையாறுடைய நாயகர் கோயிலிலுள்ள ஒரு கல்வெட்டால் தெரிந்து கொள்ளலாம். பலர் நிலம், பொன் முதலிய அளித்த செய்திகள் கல்வெட்டுகளிலிருந்து புலனாகின்றன. 'மயிலாடுதுறையை, நெஞ்சு ஒன்றி நினைந்து எழுவார்மேல், துஞ்சும் பிணியாயின தானே' என்பது திருஞான சம்பந்தர் திருவாக்காகும். இத்திருக்கோயில் இப்போது திருவாடுவடுதுறை ஆதீனத்தின் பராமரிப்பில் இருந்துவருகிறது. இரா.ச.

திருமயேந்திரப்பள்ளி: திருமயேந்திரப் பள்ளி சோழ நாட்டுத் திருத்தலங்களுள் ஒன்று. இது காவிரியின் வடக்கிலும் கொள்ளிடத்திற்குத் தெற்கிலும் அமைந்துள்ள தலமாகும். தஞ்சை மாவட்டத்

தில் கொள்ளிடம் புகைவண்டி நிலையத்திற்குக் கிழக்கே 4½ கி.மீ. தொலைவில் ஆச்சாள் புரம் என்ற ஊர் உள்ளது.ஆச்சாள்புரத்திற்கு வடகிழக்கே 6 கி.மீ. தொலைவில் திருமயேந்திரப் பள்ளி அமைந்துள்ளது. இறைவர் பெயர் 'திருமேனி அழகர்' என்றும் இறைவி பெயர் 'வடிவாம்பிகை' என்றும் காணப்படுகின்றன. இவ்வூர் இறைவரை ஞானசம்பந்தர் வழிபட்டுப் போற்றியுள்ளார். ஞானசம்பந்தர் மிகுதியான பதிகங் களால் இத்தல இறைவனைப் பாடியுள்ளமையால் இத்தல இறைவன்பால் அவர் கொண்டிருந்த ஈடு பாட்டை உணரலாம். சு.சா.

திருமருகல்: இவ்வூர் சோழநாட்டுத் திருத் தலங்களுள் ஒன்று. தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள திருப்புகலூருக்குத் தென்கிழக்கே 5 கி.மீ.தொலைவில் திருமருகல் அமைந்துள்ளது. இவ்வூர் இறைவர் 'மாணிக்கவண்ணீசுவரர்' எனவும் 'மாணிக்கவண்ணர்' எனவும் வழங்கப்படுகிறார். இறைவி பெயர் 'வண்டு வார் குழலம்மை' என்பது.

திருஞான சம்பந்தரும், திருநாவுக்கரசரும் இவ் வூர் இறைவரைப் போற்றியுள்ளனர். ஞானசம்பந் தருடைய வரலாற்றில் அற்புதம் நிகழ்த்திய இடங் களுள் ஒன்றாக இவ்வூர் காணப்படுகின்றது. ஒரு வணிகன் தன் தாய்மாமன் பெண்களுள் ஒருத்தியைத் திருமணம் செய்விப்பதாகக் கூறி, மருகனை ஏமாற்றி ஏழு பெண்களை வேற்றவருக்கு மணம் செய்து கொடுத்து விட்டான். அதனால் இரக்கம் கொண்ட எட்டாம் பெண் தந்தையும் ஊராரும் அறியாத வண்ணம் அவ்வணிகனோடு வேற்றூருக்குச் சென்று திருமணம் செய்துகொள்ளும் கருத்தோடு புறப்பட்டு வந்து கொண்டிருந்தாள். திருமருகலில் அவ்வணி கனைப் பாம்பு தீண்ட அவன் இறந்துபோனான். அக்கன்னி பெரிதும் அழுது புலம்புவதை அவ்வழியாக வந்த ஞானசம்பந்தர் கேட்டு அவ்விடத்திற்கு விரைந்து சென்றார். அப்பெண்ணின் அவல நிலை யைக் கேள்வியுற்று இறைவன் மீது பதிகம் பாடி அவ்வணிகன் உயிர் பெற்று எழுமாறு செய்தார். அவர்கள் இருவருக்கும் திருமணம் செய்வித்தார் என் பது பெரியபுராணத்தால் அறியப்படும் செய்தியாகும். சு.சா

திருமலாச்சாரியார் (தாள்ளபாக, கி.பி. 1458-1548): ஆந்திர நாட்டில் தமிழக வைணவ சம்பிர தாயத்தை அறிமுகப் படுத்தியவர்களுள் குறிப்பிடத் தக்கவர் தாள்ளபாக அன்னமாச்சாரியார் (கி.பி. 1408-1503) ஆவார். கீர்த்தனையிலக்கியத்தின் முதல் வர் இவரே. இவரது இரண்டாம் மனைவி அக்க லாம்பா. இவர்கட்குப் பிறந்த புதல்வரே தாள்ளபாக பெத்த திருமலாச்சாரியார் ஆவர். இவர் தொண் ணூறாண்டுகள் வாழ்ந்தார். பழுத்த வேதாந்தியான இவர் வைணவ மதத்தைப் பரப்புவதில் சிறந்த பங் காற்றினார். மன்னர்களைப்பாட மறுத்த கவிஞர் ஆகையால் சிரீ கிருட்டிணதேவராயர் இவரை ஆத ரிக்கவில்லை. அச்சுதராயர் இவருக்கு பூண்டி, 'சங்கம கோலம் முதலிய கிராமங்களைத் தானமாகத் தந் தார். இவர் காவனூர், மருவாகரை, குப்பம், கிழங் குன்றம், மன்னசமுத்திரம், இராயலபாடு, சோம யாசுலபள்ளி, கத்தமுவாரிபள்ளி, எர்ரகுண்டபள்ளி, பல்லிபுரம், கண்டதிம்மாபுரம், பூண்டி, சங்கம கோலம் ஆகிய கிராமங்களை மானியம் பெற்றும் அவற்றை எல்லாம் திருப்பதி வெங்கடேசுவரருக்கே அர்ப்பணித்து விட்ட அறநெறிச் செல்வர் ஆவார். வெங்கடேசுவரருக்குப் பற்பல பூசைகட்கு ஏற்பாடு செய்தார். சுவாமி புட்கரணி பழுது பார்த்துப் படிக் கட்டுகள் கட்டி வைத்தார். மண்டபங்கள் கட்டுவித் தார். தம் தந்தையார் அன்னமய்யாவின் சங்கீர்த் தனங்கள் அனைத்தையும் செப்புத்தகடுகளில் செதுக்குவித்துப் பாதுகாக்கவும், அவற்றைத் திருப்பதி கோவிலில் ஓர் அறைகட்டிப் பாதுகாக்கவும் ஏற்பாடு செய்தார். இவரது சீடர்களான சிரீபதி தொன் னய்யா, குலசேகர புர பல்லி பட்டுரய்யா ஆகியோரும் பல இறைபணி செய்வதற்குத் தூண்டு கோலாக இருந்தார்.

கிருட்டிணதேவராயரை அரசு கட்டிலேறச் செய்த மந்திரி திம்மரசுவுக்கு இவர் உற்ற நண்பராகத் திகழ்ந்தார்; சிறந்த கல்விமானாகவும் இசைக்கலை வித்தகராகவும் திகழ்ந்தார். இவரது எதிரி இவரை வாளால் வீசப்போய் அது பூமாலையாக விழுந்ததாக ஓர் அற்புத வரலாறு கூறப்படுகிறது.

இவர் தம் தந்தையைப் போலவே கீர்த்தனை களும் காவியங்களும் கவிதைகளும் பல யாத்துள்ளார்.

இவர் படைப்புக்கள்:1) சிருங்கார சங்கீர்த்தனை கள்-சிரீ வெங்கடேசுவரர் மேல் அகத்துறையி லமைந்த பாடல்கள். 2. அத்தியாத்தும் சங்கீர்த் தனைகள் - சிரீ வெங்கடேசுவரர் மேல் ஆன்மிகப் பாடல்கள், 3) வைராக்கிய வசன கீதங்கள்-தத்துவச் சிறப்புடைய வசன கவிதைகள், 4) சிருங்கார தண்டகம், 5) சக்ரவாள மஞ்சரி, 6) சிருங்கார விருத்தசதகம், 7) சிரீ வெங்கடேசோதாகரணம், 8) நீதிச் சதகம்-அறநெறி கூறும் நூறு பாடல்கள் கொண்ட நூல். கவிதைச் சிறப்புடன் மிளிரும். அக் கால சமூகத்தைப் பிரதிபலிக்கும் அறநூலாகும். 9) இரேபறகாரமுலு-இந்நூல் இலக்கணத்தைச் சார்ந் தது. தெலுங்கு மொழியில் ரகரம், றகரம் இரண் டுமே இக்காலத்தில் ஒலிவேற்றுமையன்றி இணைந்து விட்டன. திருமலாச்சாரியர் காலத்தில் எந்தச்சொல்

ரகரம், எந்தச் சொல் றகரம் என்ற மயக்கம் இருந்தது. அதனைப் போக்க அகராதி போலத் தொகுத்து அளித்த சிறந்த நூல். 10) பகவத்கீதை தெலுங்கு வசனம்-பகவத்கீதைக்குத் தெலுங்கு மொழியில் வசனமாக உரை இயற்றியுள்ள சிறந்த நூல். 11) துவிபத அரிவமிசம்–திருமாலின் அவதாரங்களைக் கூறும் இந்நூல் இப்போது கிடைக்கவில்லை.

மு.க.ஜ.

திருமலை: காண்க: திருப்பதி

திருமலை நாயக்கர் (கி.பி.1623-1659): காண்க: நாயக்க மன்னர்கள்.

திருமலைநாயக்கர் அரண்மனை மதுரையிலுள்ள நாயக்கர் அரண்மனை. திருமலைநாயக்கர் திருச்சியில் இருந்த தம் தலைநகரை மதுரைக்கு மாற்றியபின்பு தாமும் தமது அரசுச் சுற்றமும் வாழ்வதற்காகவும் நாட்டை ஆள்வதற்காகவும் கி.பி.1636–இல் இவ் வரண்மனையைக் கட்டி முடித்தார். தென்னிந்தியாவில் இன்றுள்ள பழமையான அரண்மனைகளுள் இதுவே மிகச் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். இதனை இத்தாலிய நாட்டுச் சிற்பியின் துணைகொண்டு உருவாக்கியதாகக் கூறுகின்றனர். இந்திய நாட்டு வைதிக சமயக் கட்டடக்கலையும் இசுலாமியர் கட்டடக்கலையும் இணைந்து கலந்த கலவையாக இந்த அரண்மனை விளங்குகின்றது. உயர்ந்தும் பருத்தும் நிற்கும் பெருந்தூண்களும் அவற்றிலிருந்து தொங்கும் போதிகைகளும் அவை தாங்கும் கம்பீரமான கூடங்களும் அவற்றுள் விளங்கும் அழகிய வளைவுகளும் காண்பார் மனத்தைக் கவர்ந்திழுப்பவையாய் உள்ளன. அரைத்த சுண்ணாம்பில் கடுக்காய், வெல்லச்சாறு விட்டு இக் கட்டடப்பூச்சு உருவாக்கப் பெற்றுள்ளது. தூளாக்கி அரைத்த 'வெள்ளைக்கல், சுண்ணாம்புப்பூச்சுகளின்மீது முட்டையின் வெள்ளைப் பகுதியைத் தேய்த்து இதன் தூண்களும் சுவரும் வழவழப்பாயும் பளபளப்பாயும் மெருகேற்றப் பெற்றிருக்கின்றன. இவ் வரண்மனையின் விதானங்களிலும் மேற்சுவர்களிலும் மிக நுண்ணிய முறையில் சுதை உருவங்களும், மலர்த் தோரணங்களும், பிற வேலைப்பாடுகளும் காணப்படுகின்றன.

இப்போது ஐந்து ஏக்கர் ஐயாயிரத்துப் பத்துச் சதுர அடிப்பரப்பளவில் விளங்கும் இவ் வரண்மனை தொடக்கக்காலத்தில் இதனைவிட நான்கு மடங்கு பெரியதாக விளங்கியிருக்கின்றது. திருமலைநாயக்கரின் பேரன் அவரது காலத்திற்குப் பின்பு மதுரையிலிருந்து தலைநகரைத் திருச்சிக்கு மாற்றியதால் இவ் வரண்மனையின் சிறப்புக் குன்றியது. பிற்காலத்தில் இது பேணுவாரற்றுக் கிடந்தது. பிற பகுதிகள் அழிவிற்குள்ளாகி இப்போதுள்ள பகுதி மட்டும் எஞ்சி நிற்கின்றது. இன்று எஞ்சியுள்ள அரண்மனைப் பகுதிகள் நாயக்கரின் அரசவை, நாடகச்சாலை,பள்ளியறை, பூசையறை என்ற பகுதிகளாகும். நாடகசாலை தமிழ்நாட்டில் அமைந்த பழம் நாடகசாலைகளில் மிக அழகிய நுட்பமான சுதை வேலைப்பாடு கொண்டதாகும். இவ் வரண்மனையில் இப்போது சிறிதும் பெரிதுமாக இருநூற்று நாற்பத்தெட்டுத் தூண்கள் உள்ளன.

நாயக்கர் காலத்தில் இவ் வரண்மனைப்பகுதிகள் சொர்க்க விலாசம், இரெங்கவிலாசம் என்ற இரண்டு பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்தன. சொர்க்க விலாசத்தில் திருமலைநாயக்கரும், இரெங்க விலாசத்தில் அவர் தம்பி முத்தியாலு நாயக்கரும் வாழ்ந்துள்ளனர். இவ்விரண்டு விலாசங்களைச் சூழ்ந்து பாதிமதில் என்ற பெரும் மதில் ஒன்று எடுக்கப்பெற்றிருந்தது. இது கிழக்கு மேற்காக முந்நூறு மீட்டர் அளவும் வடக்கு தெற்காக இருநூற்று இருபது மீட்டர் அளவும் கொண்டிருந்தது. இரெங்கவிலாசம் என்ற பகுதி அரண்மனையின் வடகிழக்குப் பகுதியாக விளங்கிற்று. அதன் தென்கிழக்கே அரண்மனையின் பழைய நுழைவாயில் அமைந்திருந்தது. அதனைக் கடந்து வரும்போது 'நவபதுகானா' என்றுசொல்லப்பட்ட பதினெட்டு வகையான இசைக்கருவிகள் வைக்கும் இடமிருந்தது. அதற்குத் தெற்கே முத்தியாலு நாயக்கரின் வாழ்விடமும் 'சந்திரிகை மேடை' என்றுசொல்லப்பட்ட மேடை ஒன்றும் நாயக்கரின் குலதெய்வமான இராசராசேசுவரி கோயிலும் இருந்தன. இப்போது இந்த இரெங்கவிலாசம் இருந்த பகுதியில் மிஞ்சியுள்ளது மிக உயரமாகக் கனத்த நிலையில் விளங்கும் பத்துத்தூண்கள் மட்டுமேயாகும். இவற்றைக் கடந்து வந்தால் திருமலைநாயக்கர் அமர்ந்து ஆட்சிபுரிந்த அரசுகட்டிலிருந்த அரசவைப் பகுதியினையும், அதன் முன்னர் அமைந்த பெரிய முற்றத்தினையும் காணலாம். இவ் வரசவையின் தென்மேற்கே பூசையறையும் வடக்கே நாடகசாலையும் பள்ளியறையும் உள்ளன. இக் கட்டடங்களுக்கு மேல் திசையிலேயே அழிந்துபோன வசந்தவாவி, அந்தப்புரம், அரச அதிகாரிகள் வாழ்ந்த மனைகள், யானை, சேவல் ஆகியவற்றின் போர்களைக் காணுமிடங்கள், படைக் கலன்கள், முரசுகள் வைக்கும் இடங்கள், தோட்டங்கள் முதலியன இருந்தன.

இவ் வரண்மனையில் நாயக்கர் காலத்தில் நவராத்திரி விழா, செங்கோல் விழாப் போன்ற பெரு விழாக்கள் சிறப்பாக நடைபெற்றுள்ளன. சேத்திரைய போன்ற தெலுங்குப் புலவர்கள் இங்குள்ள

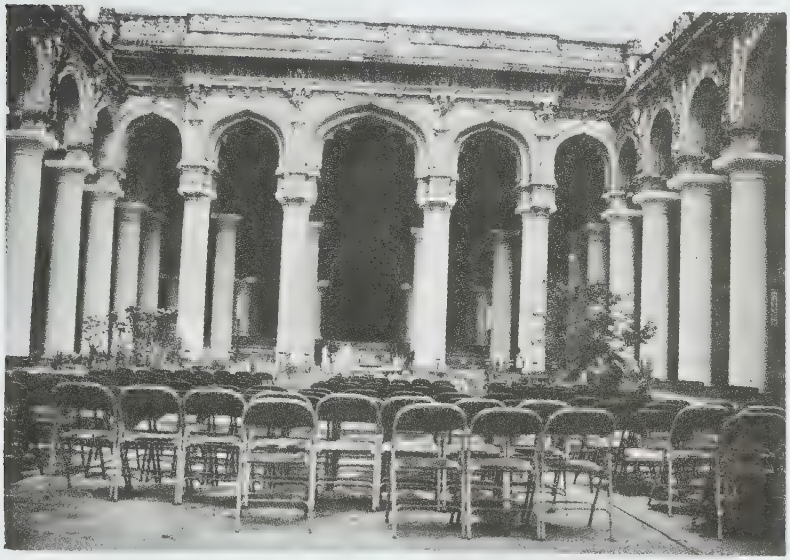

அரசவைக்கு வந்து திருமலைநாயக்கரிடம் பாடிப் பரிசில்கள் பெற்றிருக்கின்றனர். இராபர்ட்-டி நொபிலி போன்ற புகழ்பெற்ற கிறித்தவத் துறவிகள் நாயக்கருக்கு மேலைநாட்டுப் பொருள்களை அன்பாக அளித்து அவரிடம் பரிசிலும், கிறித்தவத்தை நாயக்கர் நாட்டில் பரப்ப வாய்ப்பும் பெற்றுத் திரும்பி இருக்கின்றனர்.

இவ் வரண்மனை வெள்ளையர் காலத்தில் அச்சுக்கூடமாகவும், மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகமாகவும் அண்மைக்காலம் வரை நீதிமன்றமாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. சென்னையில் கி.பி. 1882-இல் ஆளுநராக விளங்கிய நேப்பியரால் சுமார் இரண்டரை இலட்சம் உருபாய் வரை செலவிடப் பெற்று அரண்மனையின் இப்போதுள்ள பகுதிகள் பாதுகாக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. அதன்பின்பு 1971-இலிருந்து தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை இவ் வரண்மனையை வரலாற்றுச் சின்னமாக எடுத்துக்கொண்டு இதன் எழிலையும் பழமையையும் பெருமையையும் பேணிக் காத்து வருகின்றது. வெ.வே.

திருமலைபுரம் பாண்டிய நாட்டில் தென் காசிக்கருகிலுள்ள கடைய நல்லூர் இரயிலடியிலிருந்து 8 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள ஊர். பாண்டியர் காலத்துக்(சுமார் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டின்)குடைவரைக் கோயில் வாயிலாக இவ்வூர் புகழ் பெறுகிறது. இது, இவ்வூரில் அமைந்த 'வண்ணச்சிப் பாறை' எனும் குன்றில் குடையப்பட்டுள்ளது. இது, மண்டகப்பட்டு, தளவானூர், மாமண்டூர்ஆகிய இடங்களில் உள்ள மகேந்திரவர்ம பல்லவனின் குடைவரைகளை ஒத்துள்ளது. இதன் தூண்கள் பருத்தும்

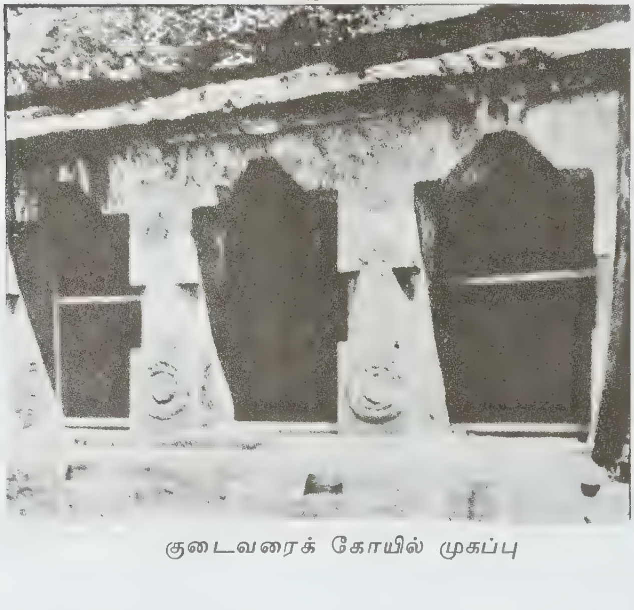

குடைவரைக் கோயில் முகப்பு

எளிமையானவைகளாயும் காணப்படுகின்றன. அக்காலத்தில் வாகடகர், பல்லவர், இராட்டிரகூடர் ஆகியோரின் கட்டடங்களில் பெரிதும் செதுக்கப் படும் மதங்கமகரங்களை இக்குடைவரைத் தூண்களிலும் காணலாம். அம்மகரத்தின் முற்பகுதி யானை வடிவிலும் (மதங்கம்), பிற்பகுதி மகரமீன் வடிவிலும் செதுக்கப்படும். மகரமீனின் வால்பகுதி அழகிய கருக்கு வேலைப்பாடுகளைக் (designs) கொண்டது.

இக்குடைவரையில் ஒரு முன் மண்டபமும், அதன் பின்னே ஒரு கருவறையும் உள்ளன. கருவறை நுழைவாயிலின் இரு மருங்கிலும் துவார பாலகர்களின் புடைப்புச் சிற்பங்கள் உள்ளன. எதிர்ச் சுவரில் விநாயகர், திருமால், நடராசர் ஆகியோரின் சிற்பங்களும், நடராசருக்கு எதிரே பிரமனின் சிற்பமும் புடைப்புச் சிற்பங்களாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. துவாரபாலகர்களுக்கு இரு கரங்களும், தெய்வச் சிற்பங்களுக்கு நாற்கரங்களும் உள்ளன. இங்குள்ள நடராசர் சதுர தாண்டவ நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளார்.

குடைவரையின் கருவறை

இக்குடைவரையின் மண்டபத்துக் கூரையிலும் சுவரிலும் அழகிய வண்ண ஓவியங்கள் வரையப் பட்டிருந்தன. அவை இன்று பெரிதும் அழிந்துபோன நிலையில் உள்ளன. சிற்பங்களின்மீதும் வண்ணம் பூசப்பட்டிருந்ததற்கான சுவடுகள் உள்ளன. இக் கவின்மிகு ஓவியங்களையும், அவற்றின் சிறப்புத் தன்மையையும் 1935-இல் முதன்முதலாகக் கண்டு பிடித்து, உலகறியச் செய்தவர் துபுராய் (M.Jouveau Dubreuil) என்ற பிரெஞ்சு அறிஞராவார். இவரே சித்தன்னவாசல் குடைவரையிலும், காஞ்சிக் கைலாச

நாதர் கோயிலிலுமுள்ள வண்ண ஓவியங்களைக் கண்டுபிடித்து உலகறியச் செய்தவராவார். திருமலை புரத்து வண்ண ஓவியங்களில் காணப்படும் தேவ கணங்களும், சிங்கம், வாத்துகள் முதலியனவும், மலர் களும், பிற வேலைப்பாடுகளும் பெரிதும் அசந்தா, சித்தன்னவாசல் ஓவியங்களை ஒத்துள்ளன என்பார் அறிஞர் துபுராய். இன்று இக்குடைவரை இந்தியத் தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையினரின் மேற்பார்வை யில் நன்கு பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. இரா.வே

திருமலையாண்டான்: இவர் ஆளவந்தாரின் மாணவர்; இராமானுசரின் ஞானாசிரியர்களுள் ஒரு வர். நம்மாழ்வார் அருளிய திருவாய்மொழிப் பாசுரங்களுக்கு விரிவான விளக்கங்களைத் திருமலை யாண்டானிடம் நேரில் கேட்டு மகிழ்ந்தவர் இராமா னுசர். இவரது பிறப்பிடம் அழகர்கோவில். பின்னர் இவர் திருவரங்கத்தையே தமது வாழ்விடமாகக் கொண்டார். இவர் ஞானபூரணர் என்றும் மாலா தரர் என்றும் பெருமையாக அழைக்கப்பட்டார். நா.பா.

திருமலை வெண்பா: இது திருக்குறளை ஈற்றுப் பகுதியாகக் கொண்டவெண்பா. முன்னிரு அடிகளில், ஒருகுறளின் கருத்தை விளக்கும் பாங்கில், கதை, வரலாறு, புராண நிகழ்ச்சிகளுள் ஒன்றைக் கொண்டு பாடப்பெற்ற வெண்பா நூல்கள் பல தோன்றின. அவ்வகையிலமைந்த நூல்களுள் ஒன்று திருமலை வெண்பா என்னும் நூலாகும். திருக்குற ளின் அதிகாரம் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் ஒரு குறளைத் தேர்ந்து, அதன் அடிகளை ஈற்றிரண்டு அடிகளாகக் கொண்ட வெண்பாக்களால் இந்நூல் அமைக்கப்பட் டுள்ளது. மேலும் இது, திருமலைக் கொழுந்து பிள் ளையன் என்பவரை முன்னிலைப் படுத்திப் பாடப் பட்டுள்ளது. அவர் கி.பி.16-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற் பகுதியில் திருநெல்வேலிச் சீமையை ஆண்ட வட மலையப்பப் பிள்ளையனுக்குப் பின் வந்தவராவார். இந்நூலின் சில பாடல்கள் புறத்திரட்டுச்சுருக்கம்என் னும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன என்றும், அதனால் இந்நூல், கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியைச் சார்ந்ததாகும் என்றும் திரு. மு.அருணாசலம் குறிப் பிட்டுள்ளார். நூலாசிரியர் முதலிய பிற செய்திகள் அறியக்கூடவில்லை. 'உள்ளுவதெல்லாம்' என்னும் திருக்குறளை விளக்கும் வகையில், பாரத நிகழ்ச்சி ஒன்றை மேற்கோளாக்கித் 'தூசு துரோபதைபால் சோர்வு கண்டும் பாண்டவர்கோன், மாசினம் விட் டான் திருமலைக் கொழுந்தே' என்று இதன்கண் பாடப் பட்டுள்ளது. வெகுளியினை உள்ளாதான் உயர்விற்குக் காட்டப்பட்ட இச்செய்தியினைப் பொருத்தமுடையதெனக் கருதாது குறை கூறிய திறனாய்வாளர்களும் உளர். அ.மா.ப.

திருமழபாடி: காவிரியின் வடகரையிலுள்ள சோழநாட்டுத் திருத்தலங்களுள் 54-ஆம் தலம் மழபாடி. இது திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ளது. திருச் சியிலிருந்து திருமானூர் செல்லும் பாதையில் 50 கி.மீ. கிழக்கே உள்ளது; திருவையாற்றுக்கு வட மேற்கே 8 கி.மீ. தொலைவிலுளது. கொள்ளிடத்தின் வடகரையில் உள்ளது இவ்வூர். இறைவனுடைய திருப் பெயர் வைரத்தூண் நாதர் (வச்சிரதம்பேசுவரர்); இறைவியின் திருப்பெயர் அழகாம்பிகை.

திருஞான சம்பந்தர் 3 பதிகங்களும், திருநாவுக் கரசர் 2 பதிகங்களும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் 1 பதிகமும் பாடியுள்ளனர். 'மறை நான்கும் ஓலமிட்டு வரமேற்கும் மழபாடி வயிரத்தூணே' என்பர் அப் பரடிகள்.

இத்தலத்திற்குப் பங்குனி மாதத்தில் திருவை யாற்றிலிருந்து ஐயாறப்பரும் நந்திதேவரும் வருகின்ற னர். நந்திதேவருக்குத் திருக்கல்யாணம் நடக்கின்றது. நந்திதேவர் அவர் மனைவி சுயசை ஆகியோர் சிலை கள் கோவிலில் இருக்கின்றன.

சுந்தரர் திருவாலம்பொழிலில் இரவு தங்கிய பொழுது இறைவன் அவருடைய கனவில் தோன்றி, 'மழபாடியில் வருவதற்கு நினைக்க மறந்தனையோ' என்று அருளத் துயிலெழுந்து மழபாடிபோந்து இறை வனைப் பாடினார் என்ப. அக்குறிப்புத் தோன்ற அவருடைய பதிகத்தில் ஒவ்வொரு பாடலிலும் 'இனி யாரை நினைக்கேனே' என்று அமைந்துள்ளமை காணலாம்.

இறைவன் மழுஏந்தி ஆடுதலின் மழுஆடி மழ பாடி ஆயிற்று என்றும், மழவர்கள் வாழ்ந்தமையின் மழபாடி ஆயிற்று என்றும் பெயர்க் காரணம் சுட்டு வர். அ.வி.

திருமழிசை: இது ஒரு வைணவத் தலம்; செங் கற்பட்டு மாவட்டம் சிரீபெரும்புதூர் வட்டத்தில் உள்ளது. இது பன்னிரு ஆழ்வார்களுள் ஒருவராகிய திருமழிசையாழ்வார் பிறந்த இடமாகும். இங்குத் திருமாலுக்குக் கோயில் கட்டப்பட்டிருப்பதுடன் திரு மழிசை யாழ்வருக்கும் ஒரு கோயில் உள்ளது. இங்குச் சிவன் கோயில் ஒன்றும் உண்டு. இவ்வூர் நெசவுத் தொழிலுக்குப் பெயர்பெற்றது. வேளாண்மையும் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. இங்கு அரசினர் உயர் நிலைப் பள்ளி ஒன்றும் உள்ளது. வைணவ அடியார் கள் இன்றும் இத்தலத்திற்குச் சென்று சேவிப்பதைப் பெருமையாகக் கருதுகிறார்கள், சா.உ.

திருமழிசை ஆழ்வார்: தைத் திங்கள் மக நாளில் சக்கரத் தாழ்வானின் அமிசமாகப் பார்க்கவி முனிவரின் மகனாய்த் திருமழிசையில் தோன்றி, திருவாளன் என்பவனால் வளர்க்கப் பெற்றவர் இவர். இந்தச் செய்தி ஆழ்வார்கள் பற்றிய வரலாற்றுக் கருத்துகளைத் தரும் குருபரம்பரை, தேசிகப் பிரபந்தம், திவ்வியசூரி சரிதம் முதலியவற்றில் அமைந்துள்ளது. இவர்க்குப் பக்தி சாரர் என்னும் பெயரும் உண்டு. இவர்க்குக் குழந்தைப் பருவத்தில் பால் அளித்து வந்த இடையன் ஒருவனின் மகன் கணிகண்ணன் என்பான் இவர்பால் அன்பு கொண்டு சீடன் ஆயினன்.

ஆறுதரிசனம், புத்தம், சமணம், சைவம் முதலிய சமயக் கொள்கைகளைக் கற்றுத் தெளிந்து வைணவத்தின் சிறப்பை இவர் நிலை நாட்டினார். யோகம், பக்தி ஆகிய இரு நெறிகளையும் இவர் பின்பற்றினார். இவர் காலத்தவராகக் கருதப்பெறும் பொய்கை ஆழ்வார் இவர்க்கு யோகநெறியைப் புகட்டியதாகவும் அதனால் இவர் பன்னூறு ஆண்டுகள் யோகத்தில் இருந்ததாகவும் திவ்விய சூரி சரிதம் கூறும். இவரைத் திருமூலரோடு ஒப்பிடுவர்.

இவர்பால் திருமாலுக்கு இருந்த ஈடுபாடும், அரசனைத் துச்சமெனக் கருதும் இவர்தம் வைராக்கிய உள்ளமும் புலப்படுத்தவல்ல நிகழ்ச்சி ஒன்று இவர் வாழ்வில் நிகழ்ந்ததாக இவர் பற்றிய வரலாறு கூறுகிறது.

ஆழ்வார் அருளிச் செயல்கள்: இவர் பாடியன இரு பிரபந்தங்கள். அவை நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் அமைந்துள. திருச்சந்த விருத்தம், நான்முகன் திருவந்தாதி என்பனவே அவை. திருச்சந்த விருத்தம் 120 சந்தக் கலிவிருத்தத்தில் அமைந்துளது. அதில் சித்தர்கள் பாடற்போக்கு காணப்பெறுகிறது. இவரது யோகத் தெளிவைப் புலப்படுத்தவல்லது இந்தப் பிரபந்தம். இவர்தம் திருச்சந்த விருத்தப் பாடல், திருமால் இவர் உள்ளத்தில் புகுந்து பரவிய யோக நிலையை உணர்த்தவல்லது. அப்படியே நான்முகன் திருவந்தாதி இவர்தம் பக்திச் சிறப்பைப் புலப்படுத்தவல்லது; 100 வெண்பாக்களால் அமைந்தது. 'பக்தி உழவன்' என்ற புதியதொரு சொல்லாட்சியை இந்நூலில் தந்துள்ளார் ஆழ்வார். அன்றியும் திருக்குறளில் இவர்க்கிருந்த ஈடுபாடும் புலப்படக் காணலாம்.

திருக்குடந்தை எம்பெருமானிடத்து இவர் ஆர்வத்தினர். இத்தகு ஆர்வத்திற்கு ஆளான ஆராவமுதன் காத்துத் தலைமை பூண்டலால் தனக்கே உரித்தான 'பிரான்' என்னும் பட்டத்தை இவர்க்கு அளித்து, அவர்பால் அன்பின் ஆழத்தால் அமைந்த ஆழ்வார்' என்னும் பட்டத்தைத் தான் பெற்றுக் கொண்டார். அதனால் 'ஆராவமுத ஆழ்வான்' என்பது திருக்குடந்தைத் திருமாளிகையில் குடிகொண்டிருக்கும் திருமாலின் பெயராகவும் திருமழிசைப் பிரான் என்பது இவர்க்குப் பெயராகவும் அமையலாயின.

இன்னும், பிற மதங்களை மறுக்கவல்ல வாதம் பல எப்போதும் செய்து கொண்டிருப்பவர் இவர்; அத்தகு கருத்துடைய பிரபந்தங்களைப் பாடிக் கொண்டும் இருப்பார். அதனால் வைணவச் சான்றோர் இவரை 'உறையிலிடாதவர்' (பகைவரைத் தகர்ப்பதற்காக உருவின வாளை எப்போதும் உறையிலிடாதவர் போன்றவர்) என்று போற்றிப்பாராட்டி உரைப்பர்.

பௌதத, சமண, சைவ சமயங்களை மறுத்து இவர் உரைப்பதிலிருந்தும் முதல் மூன்று ஆழ்வார்களாகிய பொய்கையார், பூதத்தார், பேயாழ்வார் வாழ்ந்த காலத்தவர் இவர் என்று கருதப் பெறுவதாலும், இவர் சீடராகிய கணிகண்ணனால் வைணவனாக மாறியவன் இரண்டாம் நந்திவர்ம பல்லவனாக (கி.பி. 731–794) இருக்கக்கூடும் என ஊகிப்பதாலும் இவரது காலம் கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டு எனக் கூறலாம். பொன்.சௌ.

திருமறைக்காடு: சோழநாட்டில் காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள சிவத்தலங்களுள் 125–ஆம் தலம் திருமறைக்காடு; தஞ்சை மாவட்டத்தின் தென்கோடியில் உள்ளது. இன்று வழங்கும் பெயர் வேதாரணியம். இங்குப் புகைவண்டி நிலையம் உள்ளது. திருத்துறைப்பூண்டியிலிருந்து 35 கி.மீ. தொலைவில் கடற்கரையில் அமைந்துள்ளது.

இறைவன் திருப்பெயர் மறைக்காட்டீசர்; இறைவி திருப்பெயர் யாழைப் பழித்த மொழியம்மை. நான்கு வேதங்களும் வழிபட்டுப் பேறுபெற்ற இடம் ஆனதால் மறைக்காடு என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. தூய தமிழ்ப் பெயரை வடமொழிப் படுத்தி வேதாரணியம் என்று இன்று வழங்குகின்றனர்.

இது சப்தவிடங்கத் தலங்களுள் ஒன்று. புவனி விடங்கர். பிருங்க நடனம். கோயில் மிகப் பெரியது. அப்பர் சுவாமிகளும் சம்பந்த மூர்த்திகளும் அறைக் கதவைத் திறக்கவும் அடைக்கவும் பாடிய தலம். சேரமான் பெருமாள் நாயனார் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடன் சென்று இறைவனைத் தரிசித்த தலம். இறைவனும் அம்மையும் திருமணக் கோலத்தில் நின்று அருள்புரிகின்றார்கள்.

திருஞான சம்பந்தர் 4 பதிகங்களும், திருநாவுக்கரசர் 5 பதிகங்களும் சுந்தரர் ஒரு பதிகமும் பாடியுள்ளனர். 'தூண்டு சுடரனைய சோதிகண்டாய்' என்று அப்பர் சுவாமிகள் பாடியதற்கேற்ப விளக்குகளின் பேரொளியை இக்கோயிலில் இன்றும் காணலாம்.

இத்தலம் 74 சக்தி பீடங்களுள் ஒன்று. இதனைச் சுந்தரி பீடம் என்பர். இங்குள்ள துர்க்கை கோயில் மிகுந்த தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தது. இங்குள்ள 'காட்சி கொடுத்த நாயகர்' என்னும் செப்புப் படிமம் காணவேண்டிய கலைவடிவமுடையது. அ.வி.

திருமாகறல்: இது தொண்டை நாட்டில் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஏழாம் தலமாகும். செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து 16 கி.மீ. தொலைவில் இத்தலம் உள்ளது. இத்தலத்திற்குச் சம்பந்தர் பதிகம் மாத்திரம் ஒன்றுளது சுவாமி பெயர் அடைக்கலம் காத்த நாதர். அம்மை பெயர் புவன நாயகி. திரிபுவன சுந்தரியம்மை என்னும் பெயரும் உண்டு. அம்மன் சந்நிதி தெற்கு நோக்கியுள்ளது யானை முதுகு போன்ற விமானம் கொண்டது. சேயாறுதான் இத்தலத்தின் தீர்த்தமாகும். இக்கோயில் சிறிய கோயில்தான். இருப்பினும் கல்வெட்டுகள் பல உள்ளன. அதில் அகத்தீசுவரர் எனச் சுவாமிபெயர் காணப்பெறுகிறது. சுந்தர பாண்டியன்(கி.பி. 1251–1264) காலத்தில் இக்கோயிலைப் புதுப்பித்த செய்திகளைக் கல்வெட்டிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். எயிற்கோட்டத்து மாகறல் நாட்டு மாகறல் என இவ்வூரைக் கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுகிறது. இங்கு ஒரு பெருமாள் கோயிலும் உண்டு. அதைப் பற்றியும் பல கல்வெட்டுகள் சிறப்பாகக் கூறுகின்றன. இத்தலத்தைப் பற்றிச் சம்பந்தர் பாடிய பதிகப்பாடல்களில் 'அண்ணல் அடி சேர்வார்கள் தீவினைகள் தீரும் உடனே', 'பெருமானடியை ஏத்த வினை அகலு மிகவே', 'தொல்வினைகள் ஒல்குமுடனே' என்று வருவதால் இப்பதிகத்திற்கே வினைதீர்க்கும் பதிகம் என்பது பெயராயிற்று. இரா.ச.

திருமாணி குழி: இது நடு நாட்டிலுள்ள பாடல் பெற்ற தலங்களுள் 17–ஆம் தலமாகும். மகாபலியை அழிக்கவந்த பிராமண மாணி (பிரமசாரி) யாகிய திருமால் வழிபட்ட தலமாதலின் இதற்குத் திருமாணி குழி என்ற பெயரேற்பட்டது. இத்தலத்திற்குத் திருஞான சம்பந்தர் பதிகம் ஒன்று மாத்திரம் உளது. அப்பதிகத்தில் 'நித்த நியமத் தொழிலனாகி நெடுமால் குறளனாகி மிகவும், சித்தமதொருக்கி வழிபாடு செய நின்ற சிவலோகனிடமாம்' எனவரும் பகுதியில் இத்தல வரலாற்றுக்குச் சான்றுள்ளமையைக் காணலாம். சேக்கிழாரும் சம்பந்தரை அடியொற்றியே 'போர்வலித் தோள்மாவலி தன், மங்கல வேள்வியும் பண்டு வாமனனாய் மண் இரந்த, செங்கணவன் வழிபட்ட திருமாணிகுழி அணைந்தார்' எனத்திருமாணிகுழி வரலாற்றை விளக்குவதைக் காணலாம். திருப்பாதிரிப்புலியூரிலிருந்து 4 கி.மீ. மேற்கே சென்று பின்னர்த் தென்மேற்கில் 1 கி.மீ. தூரம்சென்றால் இத்தலத்தினை அடையலாம். கெடில நதியின் கரையிலிருப்பதால் இங்கு அந்நதிதான் சிறந்த தீர்த்தமாகும். இறைவன் பெயர் மாணிக்கவரதர். இறைவி பெயர் மாணிக்க வல்லி என்பதாகும். இத்தலத்தில் இறைவன் சந்நிதி முன்பு எப்பொழுதும் திரைதொங்கும். அதில் பீமருத்திரர் உருவம் உள்ளது. முதல் அருச்சனை அத்திரைக்குத்தான் நிகழும். இத்தலத்தை 'உதவிமாணி குழி' என்றே குறிப்பிட்டுச் சம்பந்தர் பாடுகிறார். கல்வெட்டில் திருமாணி குழி மகாதேவர், திருமாணி குழி உடைய நாயனார், உதவித் திருமாணி குழி ஆளுடையார், உதவித் திருமாணி குழி மகாதேவர், ஊர்செறி உதவி நாயகர் என்னும் பெயர்கள் இறைவனுக்குக் காணப் பெறுகின்றன. சோழமண்டலத்திற்கும் தொண்டை மண்டலத்திற்கும் நடுவிலுள்ளது ஆகையால் நடுவில் மண்டலம் என ஒருகல்வெட்டு இந்நாட்டைப் பற்றிக் கூறுகிறது. அதுதான் பின்னர் நடுநாடு என மருவி வந்தது போலும். முதற் குலோத்துங்கன், விக்கிரம சோழன், இரண்டாம் குலோத்துங்கன், மூன்றாம் குலோத்துங்கன், மூன்றாம் இராசராசன், விக்கிரம பாண்டியன், விசய நகர அரசராய பிரதாப தேவ மகாராயர் முதலியோருடைய கல்வெட்டுகள் இத்தலத்திலுள்ளன. அவர்கள் இக்கோவிலுக்குப் பல நிவந்தங்கள் கொடுத்தமையை அக்கல்வெட்டுகளிலிருந்து அறியலாம். இரா.ச.

திருமாந்துறை என்னும் ஊர் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் இலால்குடிக்கு மேற்கே ஐந்து கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ளது. இலால்குடி-திருச்சிப் பெருஞ்சாலையில் இவ்வூர் இருத்தலால் இவ்விரு ஊர்களிலிருந்தும் இவ்வூரை அடையலாம். திருமாந்துறை என்ற பெயருடைய ஊர் இரண்டாதலால் இத்திருவூர் வடகரை மாந்துறை எனச் சொல்லப்படும். காவிரிக்குத் தென்கரையில் கும்பகோணத்திற்கும் திருமங்கலக்குடிக்கும் இடையே மாந்துறை என்னும் ஊர் உண்டு. இது வைப்புத் தலமாகும். வடகரை மாந்துறையே பாடல் பெற்ற தலமாகும். ஞானசம்பந்தர் வடகரை மாந்துறை என்றே குறிப்பிடுகின்றார். தென்கரைத் திருமாந்துறைக்கும் திருஞானசம்பந்தர் திருப்பதிகம் பாடிய செய்தியைப் பெரியபுராணம் குறிப்பிடுகிறது. அத்திருப்பதிகம்

இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை. இறைவன் திருப் பெயர் மாந்துறையப்பர். இறைவி திருப்பெயர்கள் அழகம்மை. பாலாம்பிகை என்பனவாம். இத்தலத்துக் குரிய மரம் மா. தீர்த்தம்-காயத்திரி நதி.

பிருமானந்தபுரம், ஆமரவனம், மிருகதீர்த்தபுரம், மிருகண்டுகவரபுரம் என்பனவாகிய பல பெயர்கள் இதற்கு உண்டு. நான்முகனால் தன்னுடைய வேள்வி நிறைவின் பொருட்டுக் கொண்டு வரப்பட்ட காயத் திரி நதி இவ்வூரின் தீர்த்தமாக விளங்குகின்றது. மிரு கண்டு முனிவர், இந்திரன், வேதமித்திரன், ககோள முனிவரின் மைந்தன் மருதாந்தன், சூரியன், சந்திரன், மருத்துவர்கள் ஆகியோர் வழிபட்ட திருவூர்.

கோவிலுக்குள் இரண்டாம் நிலை வாயிலில் இவ்வூரின் வரலாறுகள் சுதைச் சிற்ப வடிவமாக அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. மாமரத்தினடியில் விளங்கும் சிவலிங்கப் பெருமானை மானும், மிருகண்டு முனி வரும் பூசிக்கின்ற காட்சி காணத்தக்க ஒன்றாகும்.

சு. சு.

திருமாலிருஞ்சோலை: இது ஒரு வைணவத் தலம். இதன் சிறப்பை இளங்கோவடிகள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இங்கு அழகர்கோயில் உள்ளது. மலையடியில் அமைந்துள்ள இத்தலத்திற்கு வைணவர் களேயன்றி மற்றவர்களும் விடுமுறை நாட்களில் மிகுதியாகச் சென்று வருகின்றனர். இது மதுரை மாநகரின் வடக்கே ஏறத்தாழ 20 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது, மதுரையிலிருந்து பேருந்து வழிச் சென்று இத்தலத்தினை அடையலாம். இங்குக் கோயில் கொண்டுள்ள திருமால், கள்ளழகர் என்றும் அழைக் கப்படுகிறார். மாலலங்காரர் என்பது இப்பெருமானுக் குரிய மற்றொரு பெயர். தாயார் பெயர் சுந்தரவல்லி நாச்சியார் என்பது. அழகர் நின்ற திருக்கோலத்தில் உள்ளார். இங்குள்ள மலையில் சிலம்பாறு அமைந் துள்ளது. நம்மாழ்வார் முதலிய ஆழ்வார் பலர் இத் தலத்தை மங்களாசாசனம் செய்துள்ளனர். அழகர் கலம்பகம், அழகர் அந்தாதி போன்ற பிரபந்தங்களும் இத்தலத்தின் பெருமையைக் குறிப்பிட்டுள்ளன.

சா. உ.

திருமாவுண்ணி: சங்க இலக்கியத்தால் அறிய லாகும் ஒரு பெண்மணி. மதுரை மருதனிள நாக னார் தம் நற்றிணைப் பாடல் ஒன்றில் (216) இப் பெண்ணைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மருதத் திணையி லமைந்துள்ள அப்பாடல் தலைமகனின் காதற் பரத்தை, தலைவன் பால் தமக்குள்ள காதல் மிகுதி யைத் தலைவியின் பாங்காயினார் கேட்குமாறு கூறும் பாங்கில் அமைந்துள்ளது. அதில் தெய்வம் ஏறிய வேங்கை மரத்தின் அருகே அயலானாகிய ஒருவன் செய்த செயலினால் உண்டாகிய கவலை வருத்து தலால் தன் கொங்கை ஒன்றினை அறுத்துக் கொண்ட திருமாவுண்ணி என்பவள் பற்றிய செய்தி கூறப்பட் டுள்ளது. 'எரிமருள் வேங்கைக் கடவுள் காக்கும், குரு கார் கழனியின் இதணத்தாங்கண் ஏதிலாளன் கவலை கவற்ற ஒருமுலை இழந்த திருமாவுண்ணி (நற்.216: 6-9) என்பது அதனைக் கூறும் பகுதியாகும். நற்றி ணைப் பதிப்பாசிரியராகிய பின்னத்தூர் அ. நாராயண சாமி ஐயர், 'திருமாவுண்ணி என்பது கண்ணகி கதை யைக் குறிக்கின்றது போலும் என்று ஒரு குறிப்பு எழுதியுள்ளார். பின்வந்தவர்கள், அச்செய்தி கண்ணகி யைக் குறிப்பதாகக் கொள்ள இடமில்லை என்றும், மேலும் ஆராயவேண்டும் என்றும் கூறியுள்ளார்கள். இச்செய்தியில் இடம்பெறும் வேங்கை மரம், ஏதிலா ளன் கவலை, ஒரு முலை இழந்தமை என்பன, பாண் டிய மன்னன் அவையில் வழக்குரைத்து வெளியேறிய கண்ணகி, வஞ்சிக்கருகே குன்று ஒன்றில் வேங்கை மரத்தடியில் ஒருமுலை இழந்து நின்றது வரையிலான செய்தியொடு ஒருவகையால் தொடர்புடையன போல அமைந்திருப்பது அவ்வாறு கருதுதற்குக் காரணமாகியது. சிலப்பதிகாரப் பதிகத் தொடக்கத் தில் அமைந்துள்ள 'பொலம் பூ வேங்கை நலங் கிளர் கொழு நிழல், ஒரு முலை இழந்தாளோர் திருமாபத்தினி' என்னும் பகுதி, இவ்வெண்ணத்திற் குத் துணையாகிறது. நற்றிணைப் பாடல் சிலப்பதி காரத்திற்கு முற்பட்டதாகலின், இந்நற்றிணைப் பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ள திருமாவுண்ணி கண்ணகி யைக் குறிப்பதாகும் எனக் கொள்வது நேரிதாகாது. சிலப்பதிகாரக் கண்ணகிப் படைப்பிற்கு இப்பாடலிற் குறிப்பிட்டுள்ள திருமாவுண்ணியின் செயல் ஒரு வகை யில் துணையாக அமைந்திருத்தல் வேண்டும் என்று கொள்வது ஏற்புடையதாகலாம். அதனால் இளங்கோ வடிகள் தமக்கு முந்திய இலக்கியங்களிற் கிடைத்த சிறுகுறிப்புகளையும் உளங்கொண்டு தம் காப்பி யத்தை உருவாக்கியுள்ளார் என்று சிலர் கருத்துக் கூறியுள்ளனர். திருமாவுண்ணிக்கும் திருமாபத்தினிக் கும் உள்ளதாகக் கூறப்படும் இயைபு எத்தகையதா யினும் இவர்கள்தம் செயலை நோக்கும்போது பண்டு மகளிர் தம் காதலன் அல்லது கணவன் காரணமாகப் பேரவலம் எய்திப் பெருந்துயர் உறுங்கால் தாமே தம் கொங்கையினைச் சிதைத்துக் கொள்ளுதல் பழங் காலத்தில் இருந்துள்ளது என்பது புலனாகிறது.

அ.மா.ப.

திருமாளிகைத் தேவர்: ஒன்பதாம் திருமுறை யைச்சார்ந்த திருவிசைப்பாவை அருளிய ஆசிரியர்கள் ஒன்பதின்மராவர். அவர்களுள் ஒருவர் இவர். திரு மாளிகை என்பதுகூத்தப்பெருமான் வீற்றிருந்தருளும்

தில்லையம்பலத்தைக் குறிக்கும் என்றும், இவர் தில்லையில் வாழ்ந்து, இத்திருமாளிகையில் வீற்றிருக்கும் பெருமானை நாளும் வழிபட்டு வந்தமையால் இப்பெயர் பெற்றார் என்றும் கூறுவர்.

இவரைப் பற்றிப் பல்வேறு செவிவழிச் செய்திகள் நிலவி வருகின்றன: 1. போகநாதரின் மாணாக்கராகிய இவர், சிவபெருமானை வழிபட்டுக் கொடுத்த அருட்பிரசாதத்தைக் கருவூர்த் தேவர் ஏற்றனர் என்றும், கருவூர்த்தேவர் சக்திவழிபாடாற்றிக் கொடுத்த அருட் பிரசாதத்தை இவர் ஏற்கவில்லை என்றும், அதுகேட்ட போகநாதர் அந்நிலை ஏற்புடைத்தேயென்றும் கூறினார் என்பது. 2. திருமாளிகைத் தேவர் சிவவழிபாடு ஆற்றுதற்காகக் காவிரியில் நீராடி மலர் கொணர்ந்து வருங்கால், எதிரே இறந்தார் ஒருவரை எடுத்துக் கொண்டு வரத் தாம் கொண்டு வந்த மலர் தூய்மை இழவாதவாறு பூக்கூடையை விண்ணில் எறிந்து நிற்கச் செய்து பின் எடுத்துக் கொண்டார் என்பது. 3. இவர் தம் பேரெழிலில் ஈடுபட்ட மகளிர் சிலர், கருவுயிர்க்க அம்மக்கள் இவர் சாயலாய் இருத்தலைக் கண்ட வேதியர் சிலர் கூடா ஒழுக்கினர் இவர் எனக்கூற, அரசன் சினந்து இவரைப் பிடித்துக் கொணரவும், இறக்குமாறு செய்யவும் முயல அக்கொடுஞ்செயல்கள் இரண்டும் இவரை நணுகாவாயின என்பது. 4. அதுகண்டு சினந்த அரசன் படையொடு வரத் திருக்கோயிலின் மதிலில் இருக்கும் ஆனேற்றுச் சுதைகள் உயிர்பெற்று அப்படையைத் தடுத்தன என்பது.5. தில்லையில் ஓடாது நின்ற தேரை ஓடச் செய்தனர் என்பது. இவற்றிற்கெல்லாம் போதிய சான்றுகள் இல எனத் தள்ளலாம். எனினும் நோற்றலின் ஆற்றல் தலைப்பட்டார்க்கு இவ்வருஞ் செயல்கள் அரியவல்ல என்பதும் அறியத்தக்கதாம்.

திருமந்திரத்தில் குருமடவரலாறு கூறும் பகுதியில் போகநாதர் என்னும் பெயருடையார் உளர். ஆயினும் அவர் இவருக்கு ஆசிரியராகார். அப்பெயருடைய பிறிதொருவர் ஆதல் வேண்டும். திருவீழிமிழலைத்திருக்கோயிலில் முதல் இராசராச சோழன் ஆட்சியில் வரையப்பட்ட கல்வெட்டு ஒன்று உள்ளது. அதில் கூறப்பெறும் செயந்தன் என்பாரே சேந்தன் என்றும், அவரே இத்திருமாளிகைத் தேவர் என்றும் கூறுவாரும் உளர். அவ்வாறு கொள்ளின் திருவிசைப்பாப் பாடியோர் ஒன்பதின்மர் என்ற வழக்குப் பொருந்தாததாகும். அன்றியும் செயந்தன் எனும் சொல் சேந்தனாரைக் குறிக்கும் என்றலும் பொருத்த மின்று.

இவர் பாடிய திருவிசைப்பாப் பதிகங்கள் நான்காம். அந்நான்கும் தில்லையைப் பற்றியனவாம். இவரது சமாதி திருவாவடுதுறையில் உள்ளது. எனவே, இவர் தில்லையில் வாழ்ந்து பின் திருவாவடுதுறையில் யோகநெறியில் தலைநின்று ஈறில் இன்பம் பெற்றார் எனக் கருதுதல் பொருந்துவதாகும்.

கு.சு.

திருமாற்பேறு: காஞ்சிபுரத்தை அடுத்த பாலூர்ப் புகைவண்டி நிலையத்திற்குத் தென்மேற்கே ஏறத்தாழ 5 கி.மீ. தொலைவில் இத்தலம் அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள இறைவன் மால்வணங்கீசுரர், மணி கண்டேசுரர் எனவும், இறைவி கருணைநாயகி, அஞ்சனாட்சியம்மை எனவும் பெயர் பெறுவர். தலவிருட்சம் வில்வமாகும். இங்குள்ள தீர்த்தம் அரிதீத்தம்,விட்டுணு தீர்த்தம் எனப் பெயர்பெறும். வடமொழியில் இந்தத் தலத்தை ‘அரிச்சக்கரபுரம்’ என்று கூறுவர். இப்பெயரின் அடியாக ஒரு புராண வரலாறு உண்டு. குபன் என்னும் மன்னன் பொருட்டுத் திருமால் ததீசி முனிவருடன் போருடற்றுகையில் திருமாலின் சக்கராயுதம் அம்முனிவரின் உடலிற்பட்டு வாய் மடிந்துவிட வேறு சக்கரம் பெற விரும்பிய திருமால், சலந்தரனைக் கொன்ற சக்கரம் சிவபெருமானிடத்தில் இருப்பதை அறிந்து அதனைப் பெறும் பொருட்டு இந்தத் தலத்திற்கு வந்து நாளும் ஆயிரம் தாமரை மலர்களைக் கொண்டு இறைவனை வழிபடலானார். அவ்வாறு வழிபடும் நாட்களில் ஒருநாள் இறைவன் ஒரு தாமரை மலரை மறைத்துவிட, அதனால் வருந்திய திருமால் தமது கண்ணையே பறித்து வழி பட்டார். அதனால் உவந்த இறைவன் நேரில் தோன்றிச் சுதரிசனம் என்னும் சக்கராயுதத்தையும், கண்ணைப் பறித்து வழிபட்டமையால் ‘பத்மாட்சன்’ என்னும் பெயரையும் கொடுத்தருளினார். இக்கோயிலுள் நந்தி நின்ற திருக்கோலமாய் இறைவன் சந்நதியின் உட்திருச்சுற்றில் இருக்கின்றார். இறைவனுக்கு எதிரே திருமால் நின்ற திருக்கோலமாய்க் கூப்பிய கரததுடன் காட்சி தருகின்றார். இறைவனுக்குக் குவளை சாத்தியே வழிபாடு நடைபெறுகின்றது. அப்பரும் சம்பந்தரும் இவ்விறைவனை வழிபட்டுப் பதிகங்கள் பாடியுள்ளனர்.

இக்கோயிலில் கல்வெட்டுகளும் உள்ளன. அவற்றுளொன்று இவ்வூரைக் குறித்து, ‘இவ்வூர் .... திருமாற்பேறு’ என்று கூறுகின்றது. அக்கினீசுவரர் கோயில் ஒன்று இத்தலத்தில் தனியே இருந்திருக்கலாமோ என்று கருதுதற்குரிய குறிப்பும் ஒரு கல்வெட்டிலிருந்து கிடைக்கின்றது. விராட அரசன் அனையமான் என்ற மண்டலாதித்தன் இக்கோவிலைக் கட்டவும் சுற்று மண்டபத்தை முற்றுப் பெறச் செய்யவும் தானம் கொடுத்துள்ளான்.

மு.செ.

திருமீயச்சூர் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் நன்னிலம் வட்டத்தில் உள்ள சைவத் திருத்தலம். பேரளம் தொடர்வண்டி நிலையத்திற்கு மேற்கே 2 கி.மீ. தொலைவில் இத்தலம் அமைந்துள்ளது. இறைவன் முயற்சி நாதேசுரர் எனவும், இறைவி சௌந்தர நாயகி எனவும் பெயர்பெறுவர். தலவிருட்சம் வில்வ மாகும். சூரிய புட்கரணி, கங்கா கூபம் ஆகியன தீர்த்தங்களாகும், சூரியனும் வருணனும் இத்தல இறைவனை வழிபட்டனர் எனப் புராண வரலாறு கூறுகின்றது. இறைவனையும் இறைவியையும் யானை மீது ஆரோகணிக்கச் செய்து சூரியன் வழிபட்டதாக அப்புராணம் கூறுகின்றது. இக்கோயிலின் விமானம் யானை அமர்ந்திருப்பது போல் அமைந்திருப்பது அப் புராணக் கருத்தை விளக்குவதாக உள்ளது. திருஞான சம்பந்தர் இத்தலத்தை வழிபட்டுப் பதிகம் பாடியுள் ளார். இப்பதிகத்தில் காமனை எரித்தல், கங்கையைத் தாங்குதல் முதலிய நிகழ்ச்சிகள் பாடப்பெற்றுள்ளன. இக்கோயிலின் வடக்குத் திருச்சுற்றில் மீயச்சூர் இளங் கோயில் அமைந்துள்ளது.இக்கோயிலிலுள்ள இறைவன் சகலபுவனேசுவரர் எனவும் இறைவி மேகலாம்பிகை எனவும் பெயர் பெறுவர். காளி, பிரமன், சரசுவதி முதலியோர் இறைவனை வழிபட்டதாகப் புராணம் கூறுகின்றது. இங்குள்ள தீர்த்தம் அமிர்ததீர்த்தம் என்று பெயர்பெறும். அப்பர் இவ்விறைவனை வழி பட்டுப் பதிகம் பாடியுள்ளார். மு.செ.

திருமுக்கூடல் செங்கற்பட்டு மாவட்டம், மதுராந்தகம் வட்டத்தில் செங்கற்பட்டுக்கு 67 கி.மீ. தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. இவ்வூரில் வேங்கடேசப் பெருமாள் கோயில் ஒன்று உள்ளது. பல்லவர் காலத்தில் இது கட்டப்பட்டது. இதில் வீர இராசேந்திரனின் 5-ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு ஒன்று இங்கிருந்த ஆதுலர் சாலையைப் (மருத்துவமனை) பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது.

வீரசோழன் என்ற பெயரில் இம்மருத்துவமனை அமைந்திருந்தது. இது பெருமாள் கோயில் நிருவாகத்தின்கீழ் இருந்துள்ளது. இவ்வாதுலர் சாலையில் நாடி பார்த்து மருந்தெழுதிக் கொடுக்கும் மருத்துவர், சல்லியக் கிரியை பண்ணுவான் (அறுவைச் சிகிச்சை வல்லுநர்), மருத்துவப் பணி மகளிர் (தாதியர்), மருந்து கொணர்பவர், சிறு அறுவை செய்யும் நாளிதர், ஆதுலர் சாலைக்கு நீர் கொணர்பவர் முதலியோர் பணி செய்ததும், அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட சம்பளம் பற்றிய குறிப்பும் கல்வெட்டில் உள்ளன. அசுவத்தாம பட்டர் என்ற மருத்துவர் ஓர் ஆண்டுக்கு 90 கல நெல்லும், 80 காசும் ஊதியமாகப் பெற்றுள்ளார். இது இப்போதைய அளவீட்டின்படி மாத வருமானம் ஏறக்குறைய 1,000 உரூபாயாகும். இவ் வாதுலர் சாலையில் ஓர் ஆண்டுக்குத் தேவையான 18 வகையான ஆயுர்வேத மருந்துகள் இருப்பு வைக்கப்பட்ட செய்தியும் மேலே குறிப்பிட்ட கல்வெட்டில் குறிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

இந்த ஆதுலர் சாலையில் 15 படுக்கைகள் இருந்தன. ஒரு நோயாளிக்கு ஒரு நாளைக்கு ஒரு நாழி அரிசி வழங்கப்பட்டது. இங்கே எரியும் விளக்கு ஒவ்வொன்றுக்கும் ஆழாக்கு எண்ணெய் வழங்கப்பட்டது. அ.இரா.

திருமுண்டீச்சரம்: இது தமிழ்நாட்டில் உள்ள சைவத் திருப்பதிகளுள் ஒன்று; தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் திருவெண்ணெய் நல்லூருக்குக் கிழக்கே 5 கி.மீ. தூரத்தில் உள்ளது. திருவெண்ணெய் நல்லூர்ச்சாலை என்னும் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து திருவெண்ணெய் நல்லூருக்குப் போகும் வழியில் 2 கி.மீ. தொலைவில் இத்தலம் உள்ளது. இவ்வூருக்கு முண்டீச்சரம், திருக்கண்டீச்சரம், முடியூர், கிராமம் என வேறு பெயர்களும் உள்ளன.

இராசாதித்தனின் படைத்தலைவனும் சேர நாட்டு நந்திக் கரைப் புத்தூரினனும் ஆகிய வெள்ளன் குமரன் என்பவன்,கி.பி. 936-ஆம் ஆண்டில் பெண்ணை யாற்றங்கரையில் உள்ள முடியூரில் (இப்போது கிராமம் என்று வழங்கப்படுகிறது) தன் படையுடன் தங்கியிருந்தனன் என்று அவ்வூரிலுள்ள ஒரு கல்வெட்டு வழி அறிய முடிகின்றது. இவனே கி.பி. 943-ஆம் ஆண்டில் அவ்வூரில் ஆற்றுத்தளி என்ற சிவன் கோயில் ஒன்று எடுப்பித்தான் என்று மற்றொரு கல்வெட்டுக் கூறுகின்றது. எனவே, வெள்ளன் குமரன் எடுப்பித்த இக்கோவிலே பிற்காலத்தில் திருமுண்டீச்சரம் என்னும் பெயர் பெற்றது எனக் கருதுவர்.

இறைவன் முண்டீசுவரர், சிவலோகநாதர்; இறைவி கானார் குழலியம்மை. இங்கு முண்டக தீர்த்தம், கண்ணாயிர தீர்த்தம்என்னும் இரண்டு தீர்த்தங்கள் உண்டு. நடன பாதேசுவரர், அத்த காளாம்பிகை எனும் மூர்த்திகளும் உள்ளன. தேவேந்திரனும் பிரமனும் வழிபட்ட இத்தலம்,திருநாவுக்கரசரால் பாடப் பெற்றுள்ளது. மு.செ.

திருமுதுகுன்றம்: இது நடுநாட்டுத் தலங்கள் இருபத்திரண்டுள் ஒன்பதாம் தலம். விழுப்புரம் திருச்சி இருப்புப் பாதை நடுவில் இத்தலம் உள்ளது. பேருந்து வசதிகளும் உள்ளன. இத்தலத்திற்குச் சம்பந்தர் பதிகங்கள் ஏழும் திருநாவுக்கரசர் பதிகம் ஒன்றும் சுந்தரர் பதிகங்கள் மூன்றும் ஆக மொத்தம் பதினொரு பதிகங்கள் உள்ளன. சுவாமி பெயர் முதுகுன்ற நாதர், விருத்தகிரீசர், பழமலைநாதர்,

பெரிய நாயகர் என்பனவாம். அம்மை பெயர் பெரியநாயகி, விருத்தாம்பிகை. தீர்த்தங்கள்: நித்தியானந்தக்கூபம், அக்கினி தீர்த்தம், சக்கர தீர்த்தம், குபேர தீர்த்தம், மணிமுத்தாறு என்பன. தலவிருட்சம் வன்னிமரம் ஆகும். கற்பக மரமே இங்கு வன்னி மரமாயிற்று என்பது ஐதிகம்.

வடகோபுரத்திற்கு வடக்கேயுள்ள மணிமுத்தாற்றுப் பகுதிக்குப் புண்ணிய மடு என்பது பெயராகும். இறந்தவர் எலும்பை இம்மடுவிலிட்டு மக்கள் மூழ்குவர். அப்படிச்செய்யின் காசியிலிறந்த பலன் கிட்டும் என்பது ஆன்றோர் கொள்கை. ஆதலின் இத்தலத்திற்கு விருத்தகாசி என்ற பெயருமுண்டு. இங்குள்ள தலவிநாயகர் ஆழத்துப் பிள்ளையார் எனப்பெறுவர். முதல் திருச்சுற்றைக் கைலாசத் திருச்சுற்று என்பர். இங்கு இருபத்தெட்டு ஆகமங்களுக்குரிய கோயில் உள்ளது. அம்மை கிழக்கு முகமாயுள்ளாள். சுக்கிரன், யாக்ஞ வல்கியர், சிகண்டி, கோசிகர், விதர்க்கண செட்டி, விபசித்து முனிவர், அகத்தியர், சுவேத மன்னர், நாதசர்மா, அநாவர்த்தனி முதலியோர் இத்தலத்தை வழிபட்டுப் பேறுபெற்றனர். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இத்தலத்துப் பெருமானைப் பாடி 12,000 பொற்காசுகள் பெற்று மணிமுத்தாற்றிலிட்டு திருவாரூர்க் குளத்தில் எடுத்ததாக வரலாறு கூறும். கச்சிராய மன்னர் இக்கோயிலில் விழாக்கள் பல நிகழ ஏற்பாடு செய்தார். கன்னட நாட்டு மன்னர் ஒருவர் துறவு பூண்டு ஞானியாய் இத்தலத்துக்கு வந்தார். இறைவன் அவருக்காகத் தண்ணீர்ப் பந்தல் வைத்தான். அம்பிகை பாலளித்தாள். அந்த ஞானி தான் பின்னர்க் குமாரதேவர் என அழைக்கப் பெற்றார். அவருக்குப் பால் அளித்ததால் அம்மைக்குப் பாலாம்பிகை என்ற பெயரும் ஏற்படலாயிற்று. இலிங்கா இரெட்டியாரும் பின் அவர் மகன் அண்ணாமலை இரெட்டியாரும் கி.பி.17 ஆம் நூற்றாண்டில் இக்கோயிலுக்குத் திருப்பணி செய்தனர். இதற்குக் குடமுழுக்கு கி.பி.1623–இல் நிகழ்ந்தது. சோழ மன்னர் காலத்திலிருந்தே இக்கோயிலைப் பலர் சிறிது சிறிதாகக் கட்டிக் கொண்டே வந்தனர். ஆளப்பிறந்தான் ஏழிசை மோகன் என்பவன் நடன மண்டபம் கட்டினான் என்றும், கோப்பெருஞ்சிங்கன் என்பவன் விளக்கு எரிக்கப் பொன், ஆடுகள், பசுக்கள், மாங்காய் மாலை முதலியன கொடுத்தான் என்பது போன்ற பல செய்திகளும் கல்வெட்டுகளிலிருந்து தெரிகின்றன. முதுகுன்றுடைய நாயனார், திருமுதுகுன்றத்துடையார் எனக் கல்வெட்டில் சுவாமி பெயர் காணப்பெறுகிறது. விருதராச பயங்கர வளநாட்டு மேற்காநாட்டு இருங்கோவேள்பாடியின் ஒரு பகுதியான மருவூர்ப் பாக்கத்துத் திருமுதுகுன்றம் என இவ்வூரைக் கல்வெட்டு குறிப்பிடும். முகம்மதியர் ஆட்சிக் காலத்து இக்கோவில் சிதைவுற்றாலும் பின்னரும் பலர் திருப்பணிகள் செய்தனர். ஆட்சியராகவிருந்த ஐடுதுரை என்பவர் இக்கோவிலின் முதலாம் திருச்சுற்றாய கைலாசத் திருச்சுற்றினைத் தளவரிசை போட்டுச் செம்மைப்படுத்தினராம். 'தூசினால் அம்மை வீச தொடையின்மேற் கிடத்தித் துஞ்சும், மாசிலா உயிர்கட்கு எல்லாம் அஞ்செழுத்து இயல்பு கூறி, ஈசனே தனது கோலம் ஈந்திடும் இயல்பால் அந்தக், காசியின் விழுமிதான முதுகுன்றம்' என்று இத்தலத்தின் பெருமையைக் கந்தபுராணம் கூறுகின்றது. அருணகிரிநாதர் திருப்புகழும் இத்தலத்திற்கு உண்டு. குமாரதேவர் மடம் விருத்தாசலமாய திருமுதுகுன்றத்தில் இப்பொழுதும் விளங்கிச் சிறந்துள்ளது.

இரா.ச.

திருமுருகன் பூண்டி: இத்தலம் அவிநாசியிலிருந்து சுமார் 5 கி.மீ. தூரத்தில் உள்ளது. முருகக் கடவுள் வழிபட்ட தலமாதலால் திருமுருகன் பூண்டி என்னும் பெயர் அமைந்தது. துருவாச முனிவர் கற்பகலோகத்திலிருந்து மாதவி (குருக்கத்தி) மரத்தை இங்குக் கொண்டு வந்தனரென்பதனால் இவ்வூருக்கு 'மாதவிவனம்' என்றும் பெயருண்டு. சிவபெருமான் துருவாச முனிவருக்கும் பிறருக்கும் இத்தலத்தில் பிரம்மதாண்டவம் காட்டியதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. இறைவன் முருகநாதேசுவரர்; இறைவி முயங்கு பூண் முலையம்மை, ஆவுடை நாயகியம்மை; தீர்த்தம் பிரம்மதீர்த்தம், ஆவுடைதீர்த்தம். கோயில் தரை மட்டத்திற்குச் சற்றுக் கீழே உள்ளது. வடமேற்றிசையிலுள்ள பிரமதீர்த்தத்தில் குளித்து இறைவனை வழிபட்டால் பைத்தியம், பில்லி சூனியம் முதலியன நீங்கும் என்பது ஐதிகம். உட்பிராகாரத்துள் இருக்கும் சண்முகதீர்த்தம் முருகனால் வழிபாட்டுக்காக வேலாயுதம் கொண்டு தோண்டப்பட்டது. கோவிலுக்குப் பின்புறம் அக்கினி தீர்த்தமும் இடப்புறம் ஞான தீர்த்தமும் உள்ளன. நடராசர் சந்நிதி சிறப்புடையது. பொன்னாலாய சிலை அருகிலுள்ள திட்டுக் காடென்னுமிடத்தில் புதைக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. கோவிலுக்கு வெளியில் பிள்ளையார் கோவிலொன்று இருக்கின்றது. அதற்கு முன்பாக ஒரு பாறையில் சிறு குழியொன்று காணப்படுகின்றது.அதில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நீர்பொங்கி வருவதாகச் சொல்லுகின்றனர்.

சேரமான் பெருமான்நாயனார் அளித்த பொருள்களைப் பெற்றுக்கொண்டு சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருவாரூர்க்குச் செல்ல முற்பட்டார். அப்பொழுது சிவபெருமான் பூதகணங்களை வேடர்களாக்கி அனுப்பி, சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரை வழிமறித்து அவரிடமிருந்த பொருள்களைப் பறிக்கச் செய்தார். பின்பு சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பதிகம் பாடி இறை

வனைத் துதிக்க இறைவன் அவற்றைத் திரும்பக் கொடுத்தருளியசிறப்புடையது இத்தலம். வழிமறித்து நிதிபறித்த இறைவனைச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக் குக் காட்டிக் கொடுத்த பிள்ளையாருக்குக் 'கூப்பிடு பிள்ளையார்' என்று பெயர் வழங்குகின்றது. இங்கு மாசி மாதத்தில் பதினொரு நாள் பிரமோற்சவம் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. மு.செ.

திருமுருகாற்றுப்படை: பத்துப்பாட்டில் முதலாவதாக இடம்பெற்றிருப்பது திருமுருகாற்றுப் படை. இதனைப் புலவராற்றுப்படை என்றும் கூறு தல் உண்டு. முருகக் கடவுளின் அருளைப் பெற்ற ஒருவர், அந்த அருளைப் பெற விரும்பும் மற்றவருக்கு வழிகாட்டும் முறையில் இது அமைந்துள்ளது.

திருமுருகாற்றுப்படை ஆசிரியப்பாவால் அமைந்த நெடும்பாட்டு; 317 அடிகளைக் கொண்டது. இதன் கண் முதற்பகுதியில் திருப்பரங்குன்ற முருகனின் திரு வுருவச் சிறப்பும், சூரரமகளிர் ஆடலும், சூரசம்மார மும், முருகனிடம் செல்வார்பெறும் பரிசிலும்,மதுரை யின் சிறப்பும், பரங்குன்ற இயற்கை வளமும் கூறப் பட்டுள்ளன. இரண்டாம் பகுதியில் முருகனது யானை யின் இயல்பும், அதில் வலம்வரும் முருகனின் ஆறு முகம், பன்னிரு கைகளின் செயல்களும் திருச்சீரலை வாய்ச்சிறப்பும் பேசப்படுகின்றன. மூன்றாம் பகுதியில் திருவாவினன் குடி முருகனை, நான்முகன் பொருட்டு முனிவரும் தேவரும் பரவுதல் கூறப்படுகிறது. நான் காம் பகுதியில் அந்தணர், திருவேரகத்தில் எழுந் தருளியிருக்கும் முருகனை 'நமோ குமாராய' என்ற ஆறெழுத்து மந்திரத்தை நவின்று வழிபடுமுறைவிளக் கப்படுகிறது. ஐந்தாம் பகுதியாகிய குன்றுதோறாட லில், மலைநாட்டு மக்கள் குரவைக் கூத்தாடி முரு கனை வணங்கும் முறை எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. இறுதியிலுள்ள ஆறாம் பகுதியில் முருகன் எழுந்தரு ளும் இடங்கள், வெறியாட்டிழைத்தல், குறமகள் முருகனை ஆற்றுப்படுத்தும் முறை, முருகனிடம் அருள்பெறும் வழி, பழமுதிர் சோலை வளம் ஆகி யவை சொல்லப்படுகின்றன. பழமுதிர் சோலைக் காட்சிகளில் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துகள் குறிப் பாக உணர்த்தப் பெற்றிருப்பதை வித்துவான் செ. வேங்கடராமச் செட்டியார் நுட்பமாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

மற்ற ஆற்றுப்படைகளினின்று இது சிறிது மாறு படுகின்றது. அவையெல்லாம் ஆற்றுப் படுத்துபவர் பெயரால் அமைய, இந்நூல் மட்டும் பாட்டுடைத் தலைவர் பெயரால் அமைகிறது. அவை இவ்வுலக வள்ளல்களைத் தலைவராகக் கொள்ள, இது வீட் டின்பம் நல்கும் ஒப்பற்ற முருகவள்ளலைத் தலைவ னெனக் கொண்டிலங்குகின்றது. அடியவரிடம் முரு கனை ஆற்றுப்படுத்தி அவரைக்காக்குமாறு வேண்டும் குறிப்பு 'முருகாற்றுப்படுத்த உருகெழு வியனகர்' (வரி 244) என்ற பகுதியில் கூறப்பெற்றாலும், இரவலன் தான் முருகனிடம் ஆற்றுப் படுத்தப்படுகிறான் என் பது ஒருசாரார் கருத்து. அன்பரிடம் முருகனை ஆற்றுப் படுத்துவது முருகாற்றுப்படை என்பது பிறி தொரு சாரார் கருத்து.

இது, பத்துப்பாட்டின் கடவுள் வாழ்த்துப் பாட் டாகவும், பத்தியுணர்ச்சி நிரம்பிய முழுமுதல் நூலா கவும் அமைந்துள்ளது; திரு என்ற அடைமொழி பெற்றுள்ளது; பதினோராந் திருமுறையிலும் சேர்க் கப் பெற்றுள்ளது; அக்கால முருகன் கோவில் பற்றி யும், வழிபாட்டு முறை பற்றியும் கூறுகிறது; சிறப் பானஇயற்கை வருணனைகளைக் கொண்டு,அழகான ஆற்றுப்படை (முருகு ஆற்றுப்படை)யாகவும் விளங்கு கிறது.

திருமுருகாற்றுப் படைக்கு நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய உரை கிடைத்திருக்கிறது; பெருமழைப் புல வர் சோமசுந்தரனார் உரையும் உள்ளது. முருகாற் றுப்படை பாடிய நக்கீரர் சங்க காலத்துக்குப் பின்பும் கி.பி. 300) அப்பர், சம்பந்தர் காலத்திற்கு முன்பும் (கி.பி. 600) வாழ்ந்தவராகலாம் என்பர் டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார். ந.மா.

திருமுல்லைவாயில்: தமிழகத்தில் திருமுல்லை (வாயில் என்னும் பெயருடன் இரண்டு சைவத் திருக் கோயில்கள் உள்ளன. அவை வடதிருமுல்லை வாயில் தென்திருமுல்லைவாயில் என்று சொல்லப்படுகின் றன. சென்னையிலிருந்து 16 கி.மீ. தூரத்தில் உள்ள அம்பத்தூர்த் தொடர்வண்டி நிலையத்திலிருந்து வட மேற்கே 2.6 கி.மீ. தூரத்தில் இத்தலம் உள்ளது. தொண்டைமான் யானைமீது செல்லும்போது யானையின் கால்கள் முல்லைக்கொடிகளில் சிக்கிக் கொண்டதாகவும் தொண்டைமான் கொடிகளை அகற்ற வாள்கொண்டு வீச அவ்வாள் கொடிகளுக் கிடையில் மறைந்திருந்த சிவலிங்கத்தின்மீது பட்ட தாகவும் கோயிற் புராணம் கூறுகின்றது. அவ்வடு இன்னும் சிவலிங்கத்தில் உள்ளதைப் பார்க்கலாம். இறைவன் தொண்டைமானுக்குப் போர்த் துணை யாக நந்தியை அளித்தார் என்பது கூறப்படுகின்றது. இங்கு எழுந்தருளியுள்ள இறைவன் மாசிலாமணீசு வரர்; இறைவி கொடியிடைநாயகி, தீர்த்தங்கள் பாலாறு, சுப்பிரமணியர் தீர்த்தம். இறைவன் தீண் டாத் திருமேனிக்குச் சந்தனக் காப்பிடுகின்றார்கள். இறைவன் சந்நிதியில் இரண்டு எருக்கந்தூண்கள் உள்ளன. இவற்றிற்கு மூன்றிடங்களில் பூண்கள் இடப் பட்டுள்ளன.அடியார்கள் அத்தூண்களுக்குச் சந்தனத் தைலம் பூசுகின்றனர். இக்கோவிலுள்ள நந்தி இறை

வனுக்கு முதுகைக் காட்டியவாறு கிழக்கு நோக்கி யிருக்கின்றது. சுப்பிரமணியர், திருமால், பிரமன், இந்திரன், இந்திராணி, ஐராவதம், சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள், தீர்க்கபாகு, துருவாசர், வசிட்டர், பிருகு, சித்திரகர்மன், சம்புதாசன், குசலவர் போன்றோர் வழிபட்ட இத்தலம் சுந்தரரால் பாடப்பெற்றது. இத்தலத்தில் சித்திரை மாதம் பிரம்மோற்சவம் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. ஒன்பதாம் நாள் நடைபெறும் முல்லையடி சேவை விழாப் புகழ்பெற்றது.

தென் திருமுல்லைவாயில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் சீர்காழிக்குக் கிழக்கே 14.4 கி.மீ. தூரத்தில் கடலோரத்திலிருக்கின்றது. இறைவன் முல்லைவன நாதர்; இறைவி கோதையம்மை. தீர்த்தம் கடலோரத் தீர்த்தம், சக்கரதீர்த்தம் தேவேந்திரனும் கார்க்கோடனும் சுதர்மனும் வழிபட்ட இத்தலம், ஞானசம்பந்தர் பாடல்பெற்றது. மு.செ.

திருமுறை கண்ட சோழன் எனப் போற்றப் பெறுபவன் முதலாம் இராசராசனாவான். திருமுறைகண்ட புராணத்தில் உமாபதி சிவாச்சாரியரால் அபய குலசேகர சோழன் எனப் பெறுகின்றான். இவன் தேவாரப் பாடல்கள் சிலவற்றை அடியார்கள் ஓதக்கேட்டு மூவர் செய்த திருமுறைப் பாடல்கள் அனைத்தையும் வெளிக்கொணர விருப்பம் கொண்டான். அப்பொழுது திருநாரையூரில் பொல்லாப் பிள்ளையாரிடத்து நம்பியாண்டார் நம்பி என்ற ஆதி சைவச் சிறுவர் கொள்கிற அன்பினையும் அவர் நிவேதிக்கும் பொருளை பிள்ளையார் உண்கிற செய்தியையும் அறிந்து இராசராசன் திருநாரையூரை அடைந்தான்; தனது விருப்பத்தைக் கூறினான். நம்பியாண்டார் நம்பி,விநாயகர் மூலம் சிதம்பரத்தில் கனகசபைக்குப் புறக்கடையில் திருமுறைப்பாடல்கள் மூவர் இலச்சினையில் ஓர் அறையில் இருக்கின்ற செய்தி அறிந்தார்.

சிதம்பரம் சென்று தில்லைவாழந்தணர்களிடம் கூற அவர்கள் தேவாரம் பாடிய மூவர் வந்தாலே திறக்கப்படும் என்றார்கள். இராசராசன் மூவர் திருவடிவையும் எழுந்தருளச் செய்து திருமுறைகள் இருக்கும் அறையினெதிரே நிறுத்திச் சமய குரவர் மூவரும் எழுந்தருளி நிற்கின்றார்கள் இனி அறை திறக்கலாமா என்று தன் நுண்ணறிவால் கேட்டவுடன் தில்லைவாழந்தணர்களும் இசைந்தார்கள். கறையான் புற்றை நீக்கிக் கிடைத்தனவற்றை நம்பியாண்டார் நம்பிகளைக் கொண்டு திருமுறைகளாக வகுக்க விரும்பினான். திருஞானசம்பந்தர் அருளிச் செய்ததாகக் கருதப்பெறும் பதிகங்கள் பதினாறாயிரம். இப்பொழுது கிடைத்த பதிகம் முந்நூற்று எண்பத்துநாலு. திருநாவுக்கரசர் அருளிச்செய்ததாகக் கருதப்பெறும் திருப்பதிகங்கள் நாற்பத்தொன்பதாயிரம்.இப்பொழுது கிடைத்த பதிகம் முந்நூற்றுப்பதினொன்று. சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பாடியதாகக் கருதப் பெறும் பதிகங்கள் முப்பத்தெட்டாயிரம். இப்பொழுது கிடைத்தவை நூறு பதிகங்களேயாகும். இப்பொழுது கிடைக்கும் பதிகங்களின் தொகை எழுநூற்றுத் தொண்ணூற்றைந்து. பின் புதிதாகக் கிடைக்கப்பெற்ற பதிகத்தோடு எழுநூற்றுத் தொண்ணூற்றாறாகும். நம்பியாண்டார் நம்பி திருமுறைகளாக வகுத்த செய்திகளைத் திருமுறை கண்டபுராணம் என்னும் தலைப்பில் கொடுத்திருப்பதால் மற்றைய செய்திகளை இங்குக் காணலாம். பதினோரு திருமுறைகளையும் நம்பியாண்டார் நம்பி தொகுத்தார் என்பதில் மாறுபாடில்லை. ஏழு திருமுறைகளை இராசராசனும், எட்டு முதல் பதினோரு திருமுறைகளை இராசேந்திரனும் தொகுத்தனர் என்னும் கருத்தும், இராசராசனே பதினோரு திருமுறைகளையும் தொகுத்தான் என்னும் கருத்தும் ஆய்வுலகத்தில் நிலவுகின்றன. திருமுறைகண்ட தேவராகிய இராசராசன் தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோவிலில் பிடாரர்கள் நாற்பத்தெண்மரையும் உடுக்கை, வாசிக்க ஒருவரையும்,கெட்டிமத்தளம் வாசிக்க ஒருவரையும் நியமித்த செய்தியையும் அவர்களின் பெயர்களையும் கல்வெட்டு வழி அறியமுடிகிறது. சு.சு.

திருமுறைகண்ட புராணம் என்னும் நூல், கி.பி.13-ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசிப் பகுதியில் வாழ்ந்த உமாபதி சிவாச்சாரியாரால் இயற்றப் பெற்றது. சைவத்திருமுறைகள் தமிழகத்திற்குக் கிடைக்கச்செய்த வரலாறும், திருமுறைகள் வகுக்கப்பெற்ற முறைகளும், பண்களைப் பற்றிய குறிப்புகளும் திருமுறை கண்ட புராணத்தில் கூறப் பெறுகின்றன.

இவற்றுள் திருமுறைகளைக் கண்டெடுத்த வரலாற்றினைத் திருமுறை கண்ட சோழன் என்ற தனித் தலைப்பில் குறிப்பிடுவதால் திருமுறைகள் வகுக்கப் பெற்ற முறைகளும் பண்களைப் பற்றிய குறிப்புக் களும் இங்குத் தரப்பெறுகின்றன.

தில்லையில் கிடைக்கப்பெற்ற திருமுறைகளின் பண்முறைகளைப் பெரும்பற்றப் புலியூரில் உதித்த பாணமரபுப் பெண்ணால் அறிந்து அதன்படி அமைத்தார்கள். மந்திரங்கள் எழுகோடியாதலினால் தேவாரப் பாடல்களை ஏழுதிருமுறைகளாக வகுத்தார்கள்; மந்திரங்கள் பதினொன்றாதலினால் திருமுறைகளைப் பதினொன்றாக வகுத்தார்கள் எனத் திருமுறை கண்ட புராணம் கூறுகின்றது. திருஞானசம்பந்தர் அருளிச் செய்த திருப்பாடல்களில் முதல் திருமுறை

யாக வகுக்கப்பெற்ற பண்களும், கட்டளை முறைகளும் நட்டபாடைப் பண் எட்டுக் கட்டளையாகவும் தக்கராகப்பண் மேகராகக் குறிஞ்சிப்பண் இரண்டும் ஏழு கட்டளையாகவும், வியாழக் குறிஞ்சிப்பண் ஆறு கட்டளையாகவும் குறிஞ்சிப்பண் ஆறு கட்டளையாகவும், குறிஞ்சிப்பண் ஐந்து கட்டளையாகவும், பழந் தக்கராகப் பண் மூன்று கட்டளையாகவும் தக்கேசிப் பண் இரண்டு கட்டளையாகவும் அமைத்தனர்.

திருஞானசம்பந்தர் திருப்பாடல்களில் பண்களும் கட்டளைகளும்: இந்தளம் நான்கு கட்டளை, காந்தாரம் மூன்று கட்டளை, சீகாமரம், நட்டராகம், இரண்டு கட்டளை, செவ்வழி ஒரு கட்டளை (இரண்டாம் திருமுறை).

சாதாரி ஒன்பது கட்டளை, கொல்லி நான்கு கட்டளை, கௌசிகம் இரண்டு கட்டளை, பஞ்சமம் புறநீர்மை ஒவ்வொரு கட்டளை (மூன்றாம் திருமுறை). திருநாவுக்கரசர் பாடிய பண்களனைத்தும் ஒவ்வொரு கட்டளையாக விருத்தம், நேரிசை ஆகியவற்றையும் சேர்த்து நான்காம் திருமுறையாகவும், குறுந்தொகை அமைப்பை ஐந்தாம் திருமுறையாகவும், தாண்டகத்தை ஆறாந் திருமுறையாகவும் அமைத்தார்கள்.

சுந்தரர் பாடல்களில் பண்களும் கட்டளையமைப்பும்: தக்கேசி ஆறு கட்டளை, இந்தளம், தக்கராகம், பழம்பஞ்சரபியந்தைக்காந்தாரம், நட்டபாடை, புறநீர்மை, குறிஞ்சி, கௌசிகம் ஆகிய பண்கள் இரண்டு கட்டளையாகவும் கொல்லி மூன்று கட்டளை, சீகாமரம், செந்துருத்தி, பஞ்சமம் ஆகிய பண்கள் ஒவ்வொரு கட்டளையாகவும் வகுக்கப் பெற்றன(ஏழாம் திருமுறை).

அதன்பின் திருவாசகம் திருக்கோவையார் ஆகிய மணிவாசகர் திருவாக்குக்களை எட்டாந் திருமுறையாகவும், திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு ஒன்பதாந் திருமுறையாகவும், திருமந்திரம் பத்தாம் திருமுறையாகவும் இறையனார் உள்ளிட்ட பன்னிருவரால் பாடப்பெற்ற தொகுப்பு பதினோராந் திருமுறையாகவும் அமைக்கப் பெற்ற செய்திகளைத் திருமுறை கண்டபுராணம் விரிவாக தருகின்றது(பன்னிரண்டாந் திருமுறை பற்றிய செய்தி சேக்கிழார் புராணத்தில் தனியாகக் கூறப் பெறுகின்றது). சு.சு.

திருமுறைகள்: சித்தாந்த சைவ சமயத்தைச் சார்ந்த அருளாளர்களால் உருவாக்கப்பெற்ற தோத்திர நூல்கள் சிலவற்றைத் தொகுத்துத் திரு முறைகள் என்னும் பெயரால் சைவப் பெருமக்கள் போற்றி வருகின்றனர். இத்தொகுதியில், சாத்திரப் பகுதிகள் மிக்குள்ள தோத்திர நூலாகிய திருமந்திரமும் இடம் பெற்றுள்ளது. சைவத் திருமுறைகள் என்னும் தொகுப்பு பன்னிரண்டு திருமுறைகளாக அமைக்கப் பட்டுள்ளது. அதனால், இத் தொகுப்பு 'பன்னிரு திருமுறை' என்னும் பெயராலும் வழங்கப்பெறுகிறது.

திரு என்னும் பல பொருள் ஒரு சொல்லினைப் 'பொருளுடைமையும் பொருள் கொணர்ந்து துய்த்தலு மின்றி எஞ்ஞான்றும் திருத்தகவிற்றாகியதோர் உள்ள நிகழ்ச்சி' என்று பேராசிரியர் விளக்குவர். அவ்வகையில் இச்சொல் திருநிறைந்திலங்கும் அருளாளர், அருட்பனுவல், அருள்மிகு தலம் போன்றவற்றின் சிறப்பையும் உயர்வையும் உணர்த்தும் முன்னடையாக வழங்கப்பெற்று வருகிறது. முறை என்னும் பல பொருள் ஒரு சொல் திருமுறை என்னும் தொடரில், நூல் என்னும் பொருளில் விளங்குவதாக அறிஞர்கள் காட்டியுள்ளனர். 'பாடும் திருமுறை பார்ப்பதி பாதங்கள்' என்னும் திருமந்திரத் தொடரிலும், 'இறைநிலம் எழுதுமுன் இளைய பாலகன், முறைவரைவேன் என முயல்வ தொக்குமால்' என்னும் கந்தபுராணச் செய்யுட் பகுதியிலும் முறை, நூல் என்னும் பொருளில் அமைந்துள்ளது. அதனால், 'திருமுறைகள்' என்னும் பெயர் இறையருள் பெற்ற அருளாளர்களால் தாம் எய்திய இறையனுபவங்களாக வெளிப்படுத்தப் பெற்றுப் பயில்வோரைத் திருவருள் நாட்டமுடையோராய்ச் செய்து, பயன் எய்துவிக்கும் நூல்களைக் குறிக்கும். முறை என்னும் சொல்லிற்குரிய பல பொருள்களையும் சுட்டி, அவையனைத்தும் 'பன்னிரு திருமுறை' நூல்களுக்கும் பொருந்துவனவாக உள்ளன என்று ஆய்வாளர் விளக்கியுள்ளனர்.

திருமுறைகளைத் தொகுத்து வகுத்த வரலாற்றினைக் கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியார் 'திருமுறை கண்ட புராணம்' என்னும் பெயரில் நூலாக இயற்றியுள்ளார். அதிற் கூறப்பெறும் சில செய்திகள் பற்றி அறிஞரிடையே கருத்து வேறுபாடிருப்பினும், திருமுறை கண்டு தொகுத்த வரலாற்றினைக் கூறும் சிறந்த இலக்கியச் சான்றாக அச்சிறு நூல் திகழ்கிறது. உமாபதி சிவாசாரியார் தம் நூலுள் திருமுறை கண்ட சோழமன்னன் பெயரைக் குறிப்பிடுங்கால், 'அலகில் புகழ் பெறு ராசராச மன்னன் அபயகுல சேகரன்' என்று கூறியுள்ளார். இதனை ஆராய்ந்தவர்கள், தஞ்சைப் பெருங் கோயிலை அமைத்த முதலாம் இராசராசனே திருமுறை கண்ட சோழன் என்று கூறினார்கள். அதனைத் தொடர்ந்து ஆராய்ந்த, டி.வி. சதாசிவ பண்டாரத்தார், பேரா. வெள்ளைவாரணனார் போன்றவர்கள், அம்மன்னன் முதலாம் இராசராச

னுக்கு முற்பட்ட சோழமன்னனாவான் என்று காட்டியுள்ளனர்.

திருநாரையூர்ப் பொல்லாப் பிள்ளையாரின் அருள்பெற்று விளங்கிய நம்பியாண்டார் நம்பியின் உதவியால், தில்லைத் திருக்கோயில் அறை ஒன்றினுள் அடைத்துக் காப்பிடப் பெற்றிருந்த மூவர் தேவாரத்தினைச் சோழன் அபயகுல சேகரன், வெளிப்படுத்திச் தொகுத்து முன்போலவே வகுத்தளிக்குமாறு நம்பியை வேண்டிக்கொண்டான். நம்பியாண்டார் நம்பி அரசன் வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கிடைத்த தேவாரப் பதிகங்களைத் தொகுத்துத் திருஞான சம்பந்தரின் பதிகங்களை முதல் மூன்று திருமுறைகளாகவும், திருநாவுக்கரசர் பதிகங்களை நான்கு, ஐந்து, ஆறாம் திருமுறைகளாகவும், சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகளின் பதிகங்களை ஏழாம் திருமுறையாகவும் வகுத்து முறைப்படுத்தி வழங்கினார். தொடக்கத்தில் மூவர் தேவாரப் பதிகங்களே ஏழு திருமுறைகளாக வகுக்கப்பட்டன. அத்திருமுறைகள் முன்புபோலத் திருக்கோயில்களில் ஓதுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பெற்று, அதற்கென நிவந்தங்களும் வழங்கப்பட்ட செய்திகள் கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகின்றன.

ஏழு திருமுறைகளுக்குப் பின்னர்ப் படிப்படியாக எட்டு முதல் பன்னிரண்டு வரையிலான திருமுறைகள் சேர்க்கப்பட்டதனைத் திருமுறை கண்ட புராணம் கூறுகிறது. பதினோரு திருமுறைகள் முடிய நம்பியாண்டார் நம்பிகளே தொகுத்தார் என அப்புராணம் கூறுகிறது. ஆனால், நம்பியின் காலத்திற்குப் பின்னரும், சேக்கிழார் காலத்திற்கு முன்னரும் விளங்கிய சைவ சமயச் சான்றோர்களே எட்டுமுதல் பதினொன்று வரையிலான திருமுறைகளைத் தொகுத்திருத்தல் வேண்டும் என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். சேக்கிழாருக்குப் பின்வந்தவர்களால் பன்னிரண்டாம் திருமுறை சேர்க்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

முதல் ஏழு திருமுறை ஆசிரியர்களுள், முதற்கண் இறைவனைப் பாடியமையினையும், வீடுபேறு எய்தியமையினையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு திருஞான சம்பந்தர் பதிகங்கள் முதலிலும், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஆகியோரின் பதிகங்கள் அவற்றை அடுத்தும் வைத்துத் திருமுறைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. மாணிக்க வாசகரின் திருவாசகமும் திருக்கோவையாரும் எட்டாம் திருமுறையாக வகுக்கப்பட்டன. மணிவாசகரின் காலம் தேவார மூவர்க்குப் பிற்பட்டது என்போர் இத்திருமுறை வைப்பினைத் தம் கருத்திற்கு அரண் செய்யும் சான்றுகளுள் ஒன்றாகக் கொள்வர். திருமாளிகைத் தேவர் முதலிய ஒன்பதின்மர் இயற்றிய திருவிசைப் பாமாலை ஒன்பதாம் திருமுறையாகக் கொள்ளப் பெற்றது. அடுத்துத் திருமூலர் அருளிய திருமந்திரம் பத்தாம் திருமுறையாக ஏற்கப்பட்டது. பின்னர்த் திருவாலவாயுடையார், காரைக்காலம்மையார், ஐயடிகள் காடவர்கோன் ஆகியோர் முதல் நம்பியாண்டார் நம்பி வரையிலான பன்னிருவர் இயற்றிய நாற்பது பிரபந்தங்களும் பதினோராந் திருமுறையாக இடம்பெற, இறுதியாகச் சேக்கிழார் இயற்றிய திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் பெரிய புராணம் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாகக் கொள்ளப்பட்டது.

பன்னிரு திருமுறைகள் என்னும் வழக்கு, பெரிய புராணம் தோன்றித் திருமுறையொடு சேர்த்தபின் உண்டாயது என்பதனைப் ‘பாவை பாகர் திருவருள் சிறந்த முறை பன்னிரண்டென வகுத்தபின்’ என்று சேக்கிழார் நாயனார் புராணத்தில்’ உமாபதி சிவாசாரியார் காட்டியுள்ளார். சிவாலயங்களில் பன்னிரு திருமுறை பாடும் மரபு வளர்ந்த நிலையில், காலச் சுருக்கம் கருதித் திருமுறைத் திரட்டு நூல்கள் தோன்றலாயின. பன்னிரு திருமுறையினின்றும் பாடல்கள் சிலவற்றைத் தொகுத்துத் திருக்கோயில்களில் சிவபூசைக் காலங்களில் பஞ்சபுராணம் எனப் பாடிப் பரவும் முறையும் உண்டாகியது. இறைநலங் கனிந்த திருமுறைப் பாடல்களால் இறைவனை வழிபடும் மரபோடு, திருமுறைகளையே தெய்வமாகப் போற்றி வழிபடும் மரபும் தோன்றலாயிற்று. அதனால் சிவாலயங்களிலும், தனியார் இல்லத்துப்பூசை அறைகளிலும் பன்னிரு திரு முறைகளைத் தொகுத்துப் பெட்டினில் பொதிந்து வைத்து வழிபாடுசெய்யும் மரபும் தோன்றியது. அவ்வாறு திருமுறைகளை அமைத்துள்ள இடம், ‘திருமுறைக்கோயில்’ எனப்பட்டது. சேக்கிழாருக்குப் பின்னர் வந்த சைவஅருட் சான்றோர் பனுவல்களையும் பன்னிரு திருமுறைக்கு மேலும் அமைந்த திருமுறையாகக் கொள்ளவேண்டும் என்ற சிலரின் விருப்பத்தினைச் சைவ உலகு புறக்கணித்துவிட்டது. அதனால், இராமலிங்க அடிகளின் அருட்பாக்களைத் தனியே திருமுறைகளாகப் பகுத்துப் போற்றவும், அருணகிரியார் முதலியவர் களின் பாடல்களை மற்றுமொரு பன்னிரு திருமுறையாகக் கொண்டு போற்றவுமான நிலை உருவாகியது.

அ.மு.ப.

திருமுனைப்பாடி நாடு: நடுநாடு என்றும் மலையமான் நாடென்றும் பெயர் பெற்றுள்ள திருமுனைப்பாடி நாடு பெண்ணையாறு பாய்ந்து வளம் கொழிக்கும் நாடாகும். இன்றைய தென்னார்க்காடு

மாவட்டத்தைச் சார்ந்துள்ளது இப்பகுதி. சங்க கால வள்ளல்களில் ஒருவரான மலையமான் திருமுடிக்காரி ஆண்ட பகுதி என்ற பெருமை பெற்றது இந்நாடு.

இலக்கிய வரலாற்றில் காரி குதிரை ஏறிப் போர் பல கண்டு பெற்ற பொருளை மாரி போல இரவலர்க்கு வழங்கும் மறப்போர் மலையன் எனப் பெருஞ்சித்திரனார் காரியைப் பாராட்டும் திறத்தைக் காணலாம். 'பெண்ணையம் படப்பை நாடுகிழவோன்' என மாறோக்கத்து நப்பசலையார் இவனைப் புகழ்வார். புறநானூறு 121, 122, 123, 124 ஆகிய நான்கு பாடல்களில் திருமுடிக்காரியின் வள்ளன்மையைக் கபிலர் புகழ்கின்றார்.

கபிலர் பாரி மகளிரைத் திருக்கோவலூர் தெய்வீகனுக்கு மணம் முடித்துத் தந்தபின், பாறை மீது ஏறி எரி வளர்த்து உயிர் துறந்தார் என்ற வரலாற்றுக் குறிப்பினை மெய்ப்பிக்கும் வண்ணம் இன்றும் இங்குள்ள 'கபிலக்கல்' காணப்படுகிறது.

சமய வரலாற்றில் சிறப்புற்றிருக்கும் சுந்தரர் பிறந்த திருநாவலூர், நாவரசர் பிறந்த திருவாமூர், சுந்தரரை இறைவன் ஆட்கொண்ட திருவெண்ணெய் நல்லூர் ஆகிய திருத்தலங்கள் இத்திருமுனைப்பாடி நாட்டிலுள்ளன. சிவபெருமானின் அட்ட வீரட்டத் தானங்களில் அந்தகாசுரனை அழித்த இடம் திருக்கோவலூர். இங்குள்ள வீரட்டேசுரர் கோயில் புகழ் பெற்றது.

நாலாயிரம் முதன்முதல் தோன்றியது நடுநாட்டின் தலைநகராகிய திருக்கோவிலூரில்தான். பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் ஆகிய மூவரும் சந்தித்து இயற்பா அந்தாதியினை இங்குத் தான் பாடினர். இங்குள்ள உலகளந்த பெருமானைப் பொய்கையார், பூதத்தார், திருமங்கையார் ஆகிய மூவரும் மங்களாசாசனம் செய்தருளிய 21 'பாசுரங்கள் குறிப்பிடத் தக்கவை.'திரு பூங்கோவலூர் தொழுதும்போது நெஞ்சே' என்பார் திருமங்கை ஆழ்வார்.

தி.லீ.

திருமூக்கீச்சுரம் (உறையூர்) : இதுதேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று. வரலாற்றுச் சிறப்பும் சமயப் பெருமையும் கொண்டது இந்த ஊர். இதனைக் 'கோழியூர்' என்றும் கூறுவர். இந்த மண்ணில் ஒரு சேவல் களிற்று யானை ஒன்றை வென்றதாகவும் அதனால், இந்தப் பகுதியைச் சோழர்கள் தலைநகராகக் கொண்டனர் என்றும் கூறுவர். தேவாரப் பதிகத்தில் இந்த ஊர் 'திருமூக்கீச்சரம்' என்று வழங்கப்பட்டுள்ளது. திருச்சி சந்திப்பிலிருந்து 1½கி.மீ. தொலைவில் இந்த ஊர் அமைந்துள்ளது.

திருஞான சம்பந்தர் தேவாரப் பாடல் பெற்ற சிவத்தலங்களுள் ஒன்று இது. செவ்வழிப் பண்ணில் 'சாந்தம் வெண்ணீறெனத்' தொடங்கும் பதிகம் ஒன்றினை அகத்துறைப் பாங்கில் திருமூக்கீச்சரத்து அடிகளார் குறித்துத் திருஞானசம்பந்தர் அருளியுள்ளார்.

இவர் காலத்து இங்கு ஆண்ட அரசன் சேர வஞ்சியை வென்று தன்னகத்துக் கொண்ட 'கோழி, என்னும் உறையூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்ட சோழமன்னன், செங்கோலினன் என்ற குறிப்பைத் தென்னவன் கோழியெழில் வஞ்சியு மோங்கு செங் கோலினான், மன்னன் மூக்கீச்சரத் தடிகள் செய்கின்ற தோர்மயமே' என்னும் தேவாரப் பகுதியால் அறியலாம்.

மேலும், புகழ்ச் சோழனார் புராணத்தில் உலகில் வளர் 'அணிக் கெல்லாம் உள்ளுறை யூராம் உறையூர்' என்பர் சேக்கிழார் பெருமான். புகழ்ச் சோழநாயனார் தோன்றிய ஊர் இதுவே.

பொன்.சௌ.

திருமூலர் : தமிழ் நாட்டின் பெருமைகளையும் சிறப்பினையும் அறியத் திருக்கயிலாய மலையில் இருந்த எண்வகைச் சித்தியும் பெற்ற முனிவர் ஒருவர், அகத்திய முனிவரைக் காணப் பொதிய மலையை நோக்கிப் புறப்பட்டார். அம்முனிவர் நந்தியெம்பெருமானின் நல்லருள் பெற்றவர். அவ்வாறு வருபவர் வழியிடையுள்ள திருக்கேதாரம், பசுபதிநாதம், நேபாளம், காசி, காளத்தி, காஞ்சி முதலாய தலங்களில் உள்ள இறைவனை வணங்கி வரலானார். வருங்கால், காஞ்சியில் யோகியர் சிலரைக் கண்டு உரையாடினார். பின்னர்த் தில்லையில் திருநடங்கண்டு சிலகாலம் அங்குத் தங்கிக் காவிரியைக் கடந்து திருவாவடுதுறையை அடைந்து இறைவனைத் தொழுதார். தொழுது மீள எண்ணியவர் மீட்டும் காவிரிக் கரையை அடையலானார். அங்கு ஆனிரைகள் கூட்டமாகக் கூடி அழுவதைக் கண்டார்.

சாத்தனூர் அந்தணர்கள் நிறைந்த ஊர். அவ்வூரில் ஆயர் குலத்தில் தோன்றிய மூலன் என்பான் அவ்வூர்ப் பசுக்களை மேய்த்து வந்தான். வழக்கம் போல் பசுக்களை மேய்க்கும்போது தனது வாழ்நாள் முடிவெய்த நிலத்திடை விழுந்து இறந்தான். மூலனால் மேய்க்கப்பட்ட பசுக்கள் அவன் பிரிவுக்கு ஆற்றாது அவனைச் சுற்றிச்சுற்றிக் கதறி அழுதன. பசுக்களின் அழுகையைச் சிவயோகியார் கண்டார்; திருவருளாலே அப்பசுக்களின் துயரை நீக்கத் துணிந்தார்; உடன் தம்முடைய உடம்புக்குத் தக்க பாதுகாப்பினைச் செய்தார்.

சித்தராதலின் தம்பால் உள்ள கூடுவிட்டுக் கூடு பாயும் சித்தியால் மூலன் உடம்பில் தமது உயிரைப் புகுத்தினார். புகுத்தியபின் திருமூலராய் எழுந்தார். பசுக்கள் எல்லாம் நாத்தழும்ப அவரை நக்கி மோந்தன; அணைந்தன; கனைத்தன; உடன் துள்ளி எழுந்து களிப்பு மிகுதியால் மேயத் தொடங்கின. மாலைப் பொழுது வந்தவுடன் வழக்கம்போல் தத்தம் கன்றுகளை எண்ணிச் சாத்தனூருக்குத் திரும்பி, அவரவர் வீடுகளை அடைந்தன. திருமூலர் எவ்வீட்டிலும் நுழையாமல் வெளியே தனித்து நிற்கலானார்.

மூலன் மனைவி அவர் அவ்வாறு நிற்பதைக் கண்டாள். திருமூலரைத் தன் கணவரென்றே எண்ணித் தொட்டழைக்க நெருங்கி வந்தாள். ஆனால், மூலரோ அதற்கு இசையவில்லை. 'இங்கு உனக்கு என்னுடன் அணைவொன்றில்லையென எதிர்மறுத்து' அங்குள்ள ஒரு பொது மடத்தையடைந்து சிவயோகத் தமர்ந்தார்.

மூலன் மனைவியோ அன்றிரவைத் தூங்காது துயருடன் கழித்தாள். பொழுது புலர்ந்ததும் நல்லார்பால் சென்று முறையிட்டாள். அவர்கள் அனைவரும் வந்து மூலர் நிட்டையில் இருப்பதைக் கண்டார்கள். கண்டவர்கள் 'பித்துற்ற மயலன்று, பிறிதொரு சார்புளதன்று, சித்தவிகற்பம் களைந்துதெளிந்த சிவயோகமே' அவர் இருக்கும் நிலையென்பதை அறிந்தார்கள். 'பெண்ணே! இனி அவர் இல்வாழ்க்கைக்கு ஏற்றவராகார்' என்று அவளுக்கு எடுத்துக்கூறிச் சென்றார்கள். அவளது ஆற்றெணாத் துயரைக்கண்ட சிலர் அவளை அப்பால் அழைத்துச் சென்றார்கள்.

ஊரவர் சென்றபின்னர்த் திருமூலர் நிட்டை விட்டெழுந்தார். பசுக்கள் வந்தவழியே சென்றார். தாம் அரண்செய்து வைத்ததாகிய தமது உடலைக் காணாது திகைத்தார். மெய்ஞ்ஞானத்தால் சிந்தித்தார். இறைவனால் அருளிச் செய்யப்பட்ட ஆகமப் பொருள்களை மண்ணின்மிசைத் தமது வாக்கினால் தமிழ் வகுப்பவே இறைவன் திருவுளங்கொண்டு தமது உடலைக் கரப்பித்தார் என்று தெளிந்தார். மூலனுடைய சுற்றத்தார் மீண்டும் தொடர்ந்தார்கள். அவர்கட்குத் தமது தொடர்பின்மையை மனங்கொள்ள எடுத்து விளக்கினார். பின் திருவாவடுதுறையை அடைந்தார்.

திருவாவடுதுறையை அடைந்தவர் மாசிலாமணி ஈசரை வணங்கி மேற்குப்புறமாகச் சென்று படர ரசைக் கண்டார். அதன்கீழ் அமர்ந்து சிவயோகமிருந்தார். மூவாயிரம் ஆண்டு ஆங்கு யோகமிருந்து ஒன்றவன் தான் 'எனத் தொடங்கி ஆண்டுக்கொரு பாடலாக மூவாயிரம் திருமந்திரம் அருளினார். முடிவில் திருக்கயிலையை அடைந்து இறைவன் திருத் தாளடைந்தார்.

இவ்வரலாறு சேக்கிழார் பெருமான்திருவாக்கால் திருத்தொண்டர் புராணத்துள் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வரலாற்றுக்கு ஆதரவான குறிப்புகளும் இவ் வரலாற்றிற் காணப்பெறாத செய்திகளைத் தெரிவிக்கும் குறிப்புகளும் திருமந்திரத்தில் காணப்படுகின்றன.

திராவிட மாபாடிய ஆசிரியர் சிவஞானசுவாமிகள் காலத்திருந்த சாத்திரம் சுவாமிநாதத் தம்பிரான் சுவாமிகளாற் பாடப் பெற்றதும், திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து 12-ஆம் மகா சந்நிதானம் திருச் சிற்றம்பல தேசிக சுவாமிகள் காலத்து அரங்கேறியதும், இரண்டாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட செய்யுள்களையுடையதும் ஆகிய திருவாவடுதுறைப் புராணத்தில் திருமூலரைத் தடுத்தாட்கொண்ட சருக்கம்' ஒன்றுள்ளது. அதில் சில மாறுபாடுகளோடு பெரிய புராண வரலாற்றை ஒட்டியே திருமூலர் வரலாறு கூறப்படுகின்றது.

திருவாவடுதுறைப் புராணத்துள், மூலன் உடலிற் புகவேண்டுமென்ற பழவினை திருமூலருக்குண்மையின் அவர் அவ்வாறு புக நேர்ந்ததென்றும், திருமூலர் அரண்செய்து வைத்த தமது சொந்த உடலைப் போதியின் கீழ் மறையப் பொதிந்து இறைவனே வைத்ததாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும், திருமந்திரம் வெளிப்பட்ட தன்மையினையும் அப்புராணம் விளக்குகிறது.

திருமூலர் தம்மை நந்தியருள்பெற்ற எட்டு மாணவருள் ஒருவர் என்று குறிப்பிடுகிறார். மேலும் பதஞ்சலி என்ற ஒருவரையும் குறிப்பிடுகிறார். பதஞ்சலி என்ற பெயர் உடையவர்கள் பலர் அக்காலத்து இருந்துள்ளார்கள். டாக்டர் எ.பி.கீத்து என்பவர் வடமொழியில் மகாபாடியம் இயற்றிய பதஞ்சலி வேறு என்றும், யோகசூத்திரம் இயற்றிய பதஞ்சலி வேறு என்றும், முன்னவர் கி.மு.150-லும் பின்னவர் கி.பி.7-ஆம் நூற்றாண்டிலும் இருந்தவர்கள் என்றும் ஆதாரங்களுடன் எடுத்துக் கூறுகின்றார்.

டாக்டர் கீத்தின் கூற்றுப்படி நோக்கினால் கி.மு. 150-ஆம் ஆண்டுக்கு முற்பட்டவர் என்று கொள்ள வேண்டும். அது ஏற்புடையதாக இல்லை. திருமூலர் ஆறுசமயங்கள்இன்னவெனக் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் புறச்சமயம், உட்சமயம் என்ற பாகுபாடும் நூலுள் காணப்படுகின்றது. 'முத்தமிழ் வேதம்', 'தமிழ் சாத்திரம் பொங்கி மிகாமை', 'தமிழ் மண்டலம் ஐந்து' எனும் இவை குறிப்பிடுவதுகொண்டு சிலர்

திருமூலர் காலம் தேவார காலத்துக்குப் பிற்பட்ட தென்பர்.

மேலும் அகத்தியர் தென்னாடு போந்த வரலாறு, சண்டீசர் வரலாறு, அட்டவீரட்டங்கள் இவற்றைத் தமது நூலில் குறிப்பிடுகிறார். இவற்றை நோக்கினால் திருமூலர் திருஞான சம்பந்தர் காலத்துக்கு, அதாவது கி.பி.7-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிக்கு முந்தியவர் என்று கொள்ளக்கூடும்.

திருஞானசம்பந்தர் திருவாவடுதுறைக்குச்சென்ற காலத்துப் பலிபீடத்தினருகில் மணம் கமழ்ந்ததென்றும், அகழ்ந்து பார்த்தபோது திருமந்திர நூல் பொதிந்த செப்பேடு கிடைத்ததென்றும் ஒரு வரலாறு செவி வழிச் செய்தியாக உள்ளதெனத் தேவாரப் பதிகத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வரலாறு உண்மையாயின் திருமூலர் திருஞானசம்பந்தர் காலத்துக்குமுந்தியவர் ஆவார் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால், இந்த வரலாறு திருத்தொண்டர் புராணத்திலோ திருவாவடுதுறைப் புராணத்திலோ கூறப்படவில்லை. ஆக யாவற்றையும் ஒத்துநோக்கின் கி.பி.6-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியினர் திருமூலர் என்று ஒருவாறு கொள்ளலாம்.

திருமந்திரம் 'சிரீ மந்திரமாலிகா' என்ற வடமொழி நூலின் மொழிபெயர்ப்பென்று சிலர் கூறுவர். அத்தகைய நூல் ஒன்று இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆதலின், திருமூலர் கூற்றுப்படி வடமொழி ஆகமப் பொருளை மனத்தில் நன்கு அறிந்து தமிழ் மொழியில் கூறிய முதல் நூலேயாம் என்க.

திருமந்திரம் மூவாயிரம் பாடற்றொகை என்றே திருமூலர் குறிப்பிடுகிறார். அதிகாரப் பகுப்பு அனைத்தும் பின்வந்த திருமூலரின் சீடர்களே செய்திருக்க வேண்டும். சில பாடல்கள் இருமுறை மும்முறை வந்திருப்பதைக் கொண்டு அவ்வாறு முடிவு செய்ய வேண்டி உளது. மேலும், திருமூலர் மூவாயிரந் தமிழ், முந்நூறு மந்திரம், முப்பது உபதேசம் என்று சுட்டுவதையும் நோக்கினோமானால் மூவாயிரம் மந்திரம் என்றே உறுதி செய்ய வேண்டியுள்ளது.

இந்நூல் முழுவதும் சைவச்சித்தாந்தச் செம்பொருள்களையும், சிறந்த யோகப்பயிற்சியின் நுட்பங்களையும் விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது எனலாம். சொ.சி.

திருமூழிக்களம் ஒரு மலைநாட்டு வைணவத் திருப்பதி. இத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவன் பெயர் திருமூழிக் களத்தான்; தாயார் பெயர் மதுரவேணி நாச்சியார். இக்கோயில் விமானம் சவுந்தரிய விமானம் எனப்படும். இங்குப் பெருங்குளம் என்னும் தீர்த்தம் உண்டு. 'முன்னானாய்! பின்னானார் வணங்குஞ்சோதி! திருமூழிக் களத்தானாய்! முதலானாயே!' என்று திருமங்கையாழ்வாரும், 'செங்கால மடநாராய்! திருமூழிக் களத்துறையும் கொங்கார் பூந்துழாய்முடிஎம் குடக்கூத்தர்க்கு' என்று நம்மாழ்வாரும் இத்தலத்தினை மங்களாசாசனம் செய்துள்ளார்கள்.

திருமூழிக்களம் புகைவண்டிப் பாதையில் அமைந்துள்ளது. சோரனூரிலிருந்து எர்ணாக்குளம் செல்லும் இருப்புப் பாதையில் சுருக்கட்டி என்ற புகைவண்டி நிலையம் உள்ளது. அங்கிருந்து 6½ கி.மீ. தொலைவில் இத்தலம் அமைந்துள்ளது. சா.உ.

திருமெய்யம்: புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில், புதுக்கோட்டைக்குத் தெற்கே 15கி.மீ. தொலைவிலுள்ள ஒரு சிற்றூர். இங்குள்ள குன்றில் கி.பி. 8ஆம்நூற்றாண்டைச் சார்ந்த இரு குடைவரைக் கோயில்கள் அருகருகே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை இப்பகுதியில் ஆட்சிபுரிந்த முத்தரையர்களால் வெட்டப்பட்டவை. இவற்றுள் ஒன்று கிடந்த கோலத்திலுள்ள(பள்ளிகொண்ட பெருமான்; அனந்தசாயி) பெருமாளுக்காகவும், மற்றது சிவபெருமானுக்காகவும் அமைக்கப்பட்டவை.

பள்ளி கொண்ட பெருமாள் சத்தியமூர்த்தி எனப்படுகிறார். இப்புடைப்புச் சிற்பம் மிகப் பெரியதாகும்; இது ஓர் அரிய படைப்பாகும். இவரது உந்தியில் தோன்றிய தாமரையில் நான்முகனும், இவரது தலைக்கு மேல் சிவபெருமான், சந்திரன், சூரியன், வருணன், கருடன், நாரதர், தும்புரு, குரு, பிருகு முனி ஆகியோரும், காலருகே அவரைத் தாக்கவரும் மது, கைடபர் என்னும் அசுரர்களும் அழகுறச் செதுக்கப்பட்டுள்ளனர். மது, கைடபரைத் தாக்கும் பொருட்டு இறைவனின் கையிலுள்ள சக்கரம் பூதனை உருவத்துடன் பாய்ந்து செல்வதும், இறைவனின் படுக்கையான பைந்நாகப் பாம்பின் பல தலைகளினின்றும் (அனல் பறக்கும் கண்களினின்றும், வாய்களினின்றும்) தீப் பிழம்புகள் வேகமாகப் பாய்ந்து செல்வதும், மிக அழகுறச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வடிவத்தை யோக சயனமூர்த்தி என்றும் கூறுவர். அருகிலுள்ள சிவன் குடைவரைக்கோயிலில் அமைந்த துவார பாலகர்களின் புடைப்புச் சிற்பங்கள் கலையம்சம் மிக்கவை.

இப்பகுதி முத்தரையர், சோழர், பாண்டியர், எனப் பலருடைய ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது. இங்குள்ள, மேற்கூறிய சிவன் கோயில் நிருவாகத்திற்கும்,

பெருமாள் கோயில் நிருவாகத்திற்குமிடையே அடிக்கடி சச்சரவுகள் நிகழ்ந்து வந்தன எனக் கல்வெட்டுச் செய்திகள் மூலம் தெரிகிறது. இத்தகைய சச்சரவினை ஒய்சாளர் படைத் தளபதியான அப்பண்ண தண்டநாயகன் என்பவன் கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டில் தான் இராமேசுவரம் சென்று திரும்புகையில் இங்கு வந்து தீர்த்து வைத்தான் என்ற செய்தியினை இரு கல்வெட்டுகள் தெரிவிக்கின்றன. முதலாம் மாறவர்மன் காலத்திலும் இத்தகைய தகராறு ஒன்று பலர் முன்னிலையில் தீர்க்கப்பட்டதாகப் பெருமாள் கோயில் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. சுந்தரபாண்டியன், வீரபாண்டியன், சடாவர்மன் பராக்கிரம பாண்டியன் ஆகிய பாண்டிய மன்னர்களும் முதலாம் விருபாட்சன், கிருட்டிணதேவராயர் ஆகிய விசய நகர வேந்தர்களும் இங்குள்ள கோயில்களுக்குப் பல கொடைகள் அளித்ததை இக்கல்வெட்டுகள் தெரிவிக்கின்றன. சேதுபதி விசயரகுநாத தேவர் கி.பி.1687–இல் இங்குள்ள குன்றைச் சுற்றி ஒரு பெரிய கற்கோட்டையைக் கட்டினார்.

விடுதலைப் போராட்ட வீரரும், சிறந்த தமிழ், ஆங்கிலப் பேச்சாளியுமான தீரர் சத்தியமூர்த்தி பிறந்தது இவ்வூரில்தான். இவ்வூரைத் திருமயம் என்றும் கூறுவர்.

திருமெய்யம்²: பாண்டிய நாட்டில் மானாமதுரைக்கு வடகிழக்கே 55 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள ஒரு வைணவத்தலம். இங்குத் திருமால் நின்ற கோலத்தில் உள்ளார். இவரைச் சத்தியகிரிநாதன் என்பர். தாயாரின்பெயர் உய்யவந்தாள் என்ற அழகிய தமிழ்ப் பெயர். இக்கோயிலில் உறையும் பெருமானைத் திருமங்கையாழ்வார் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். எனவே இது ஒரு பாடல் பெற்ற வைணவத் தலமாகும்.

இரா.வே.

திருமேனி ரத்தினக் கவிராயர் திருக்குருகூர்ச் சிறிய ரத்தினக் கவிராயர் என்றும் சொல்லப்பெறுகிறார். இவர் கி.பி. 17– ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவர்; தனிக்கவிகள் பல பாடியுள்ளார்; புலவராற்றுப்படை எனும் சிற்றிலக்கியம் இயற்றியுள்ளார். இவ்விலக்கியத்தின் வாயிலாக இரசை வடமலையப்ப பிள்ளை பற்றிய செய்திகளை அறியலாம். இவ்வாற்றுப்படையின் பாட்டுடைத் தலைவரே இரசை வட மலையப்ப பிள்ளை எனும் வள்ளல். புலவராற்றுப்படை கி.பி. 1693–இல் இயற்றப் பெற்றது. சீரங்கத்தில் பிறந்த வேளாண் குலச் செம்மல் வடமலையப்பர் திருநெல்வேலிச் சீமையில் குறுநில மன்னராய்த் திகழ்ந்தார் என்றும், கி.பி. 1707–இல் மச்ச புராணத்தை மொழியாக்கம் செய்தார் என்றும், புலவர் போற்றும் புகழாளர் என்றும் புலவராற்றுப்படை போற்றுகின்றது. கவிராயர் இவ்வள்ளலை 'நானூற்றுக் கோவை நாற்கவி வண்ணமே, பலர் புகழ் நீரேத்தல் புராணமும், இருநிலம் புகழுமொரு கலம்பகமும்' பாடியதாகக் குறிப்பிடுகிறார். 'செந் தமிழுக்குதவும் தியாக வாரிதி' என்றும் புகழ்கிறார்.

பி.தெ.

திருமோகூர்: இது பாண்டிய நாட்டு வைணவத் தலம். மதுரை நகரின் வடகிழக்கே ஏறத்தாழ 11கி.மீ. தொலைவில் இது அமைந்துள்ளது. இங்கு வீற்றிருக்கும் பெருமான் காளமேகப் பெருமான்; தாயார் மேகவல்லி நாச்சியார். இறைவன் இங்கு நின்ற திருக்கோலத்தில் உள்ளார். நம்மாழ்வார் திருமோகூர் பெருமானைச் சரணடைந்து பரமபதம் அடைய விரும்பும் கருத்தினராய், 'வாய்த்த தண்பணை வள வயல் சூழ்திரு மோகூர், ஆத்தன் தாமரை அடியன்றி மற்றிலம் அரணே' என்று பாடிப் பரவசப்பட்டுள்ளார்.

சா.உ.

திருவகுப்பு என்னும் நூல் முருகவேள் பன்னிரு திருமுறைகளுள் ஒன்பதாம் திருமுறையுள் இடம் பெற்றதாகும். இதனை அருளியவர் அருணகிரிநாதர். இது முருகன் பெருமைகளை விரித்துக் கூறுவதுடன் மக்களுக்கு வேண்டும் உபதேசங்களையும் வழங்குகிறது. அருணகிரிநாதர் பாடியுள்ள திருப்புகழ், கந்தரலங்காரம், கந்தரந்தாதி, கந்தரனுபூதி ஆகியவற்றுடன் ஒருசேரவைத்துப் போற்றப்படுவது இந்நூல். முருகவேளின் திருவடிகள், அடியார், வேல், திருக்கரங்கள் முதலியவற்றின் சிறப்புகளை வகுத்துக் கூறுதலின் இந்நூல் திருவகுப்பு எனப் பெயர்பெற்றது.

இந்நூலின்கண் சீர்பாத வகுப்பு முதல் திருப்பரங்கிரி வகுப்பு முடிய 25 வகுப்புகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு வகுப்பும் திருப்புகழ்ப்பாடல்களைப் போலச் சந்தம் மிகுந்த, வரிகள் நிமிர்ந்த நெடும் பாடலாகும். சில சுவடிகளில் 25 வகுப்புகளுக்கு மேல் 32 வகுப்புகள் வரை உள்ளன. ஆனால் ஆராய்ச்சி அறிஞர்கள் அருணகிரிநாதர் பாடியவை சீர்பாத வகுப்பு முதல் சிவலோக வகுப்பு முடிய உள்ள 18 வகுப்புகளே என்பர்.

இதன்கண் பெரும்பாலான வகுப்புகளில் திருத்தணிகை இடம் பெற்றுள்ளதால் அருணகிரிநாதர் தாம் கிளியாக மாறியபின்னர்த் திருத்தணிகை வந்து திருமுருகன் திருக்கரத்தில் அமர்ந்து இவ்வகுப்புகளைப் பாடியிருப்பார் என ஒருசார் ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர்.

தமிழின் சிறப்பு, தலங்களின் பெருமை, பல்வேறு அணிகலன்கள், மந்திரங்கள், பல்வேறு உயிரினங்

கள் முதலியன இந்நூலுள் விளக்கப் பெற்றுள்ளன. திருமால், கிருட்டிணன், பிரமன், இந்திரன் முதலியோர் பற்றிய குறிப்புகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. நூல் முழுவதும் முருகப் பெருமானின் புகழ்மணம் கமழ்கிறது. இது அடியார்கள் பாராயணம் பண்ணத் தக்க நூலாகும். இதற்குத் தணிகைமணி செங்கல்வராயபிள்ளை பொழிப்புரையும் பின்னிணைப்பாக ஆய்வுரையும் எழுதியுள்ளார். இந்நூல் தோன்றிய காலம் கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டு. பா.ச.

திருவஞ்சைக்களம் தேவாரப் பாடல்பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று; கேரள மாநிலத்திலுள்ள திருச்சூரிலிருந்து 48 கி.மீ. தொலைவிலுள்ளது. அங்கிருந்து பேருந்து வழிக்கொடுங்கோளூர் சென்று, படகில் உப்பங்கழியினைக் கடந்து திருக்கோயிலை அடையலாம்.

பண்டைய சேரநாட்டுத் தலைநகராகிய வஞ்சி மாநகரின் ஒரு பகுதி, சிவபெருமான் கோயில் கொண்ட இடமாகப் பண்டைக் காலத்தில் விளங்கியது. அதுவே அஞ்சிக்களம் என்றும் வஞ்சிக்களம்

துவாரபாலகர் செப்புத் திருமேனி-திருவஞ்சைக்களம்

என்றும் பெயர் பெற்றது. பெருமாக் கோதையார் காலத்தே வஞ்சிக்களம் என்பது வஞ்சிக்குளம் என்றும் அஞ்சைக்களம் என்றும் மக்கள் வழக்கில் மருவத் தலைப்பட்டுவிட்டது என்பர் ஔவை.சு. துரைசாமிப் பிள்ளை. அ. சிதம்பரனார் ஆகியோர். சிவபெருமானுக்குரிய ஐந்து முகங்கள் அடிப்படையில் அவன் கோயில் கொண்ட இடம் அஞ்சிக்களம் என வழங்கப்பட்டது என்பர்.

டாக்டர் எசு. கிருட்டிணசாமி ஐயங்கார்தம் 'சேரன் வஞ்சி' என்ற நூலில், சேக்கிழார் இயற்றிய பெரிய புராணத்தில் இடம் பெறும் சேரமான் பெருமான் நாயனாரின் வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு, 'வஞ்சியிலிருந்து கிழக்கு நோக்கிப் புறப்பட்டு வஞ்சி மாநகரைக் கடப்பதற்கு முன் திருவஞ்சைக்களம் சென்று சேரமான் பெருமாள் நாயனார் தாம் வழிபடு தெய்வத்தை வணங்கினார்' என்ற குறிப்பு உள்ளது. பின்னர், சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் பழம் பெருமை வாய்ந்த மாகோதை நகரில் சென்று சேரமான் பெருமாள் நாயனாரோடு திருவஞ்சைக்களம் ஈசுவரனை வணங்கினர். இத்தகு குறிப்புகளால் வஞ்சி நகர் என்றும் மாகோதை நகரென்றும் சிறப்பிக்கப்பெற்ற தலைநகருக்கு உள்ளேயே கிழக்குத் திசையில் சிவன் கோயில் அமைந்துள்ள பகுதியே திருவஞ்சைக்களம் என வழங்கப்பட்டது என்ற உண்மை அறியலாம்.

இத்தலத்திலிருந்து சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இறைவன் அனுப்பிய வெள்ளையானை மீதேறிக் கயிலாயம் சென்றார் என்று பெரிய புராணம் கூறுகிறது. இக்கோயிலின் முதல் திருச்சுற்றில் சுந்தரருக்கும் சேரமான் பெருமாள் நாயனாருக்கும் செப்புத் திருமேனிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆடிமாதச் சுவாதி நாளன்று தமிழ் மக்கள் திரளாகச் சென்று வழிபடுவது இன்றும் வழக்கில் உள்ளது. இத்தலத்து இறைவன் பெயர் அஞ்சைக்களத்தீசர், இறைவி பெயர் உமையம்மை. பரசுராமன் தன் தாயைக் கொன்ற பழி நீங்க இத்தலத்திறைவனைப் பூசித்தான் என்று பழவரலாறு கூறுகிறது. இங்குத் தோண்டி எடுக்கப்பட்ட கி.பி.18-ஆம் நூற்றாண்டைச்சேர்ந்த துவாரபாலர் செப்புத் திருமேனி இப்பொழுது திருச்சூரிலுள்ள தொல்பொருள் அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. பொன்.செள.

திருவட்டபுயகரம்: காஞ்சீபுரம் வரதராசப் பெருமாள் சந்நிதியிலிருந்து மேற்கே $1\frac{1}{2}$கி.மீ. தொலைவில் உள்ள திவ்வியதேசம் திருவட்டபுயகரம். ஆதிகேசவப்பெருமாள் அலர்மேல்மங்கை நாச்சியாருடன்நின்ற திருக்கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறார். மூலவர் தம் எட்டுத் திருக்கரங்களிலும் எட்டுப்படைக்கலங்களைத்

தாங்கி நிற்கிறார். வலப்பக்கம் நான்கு திருக்கைகளில் சக்கரம், கத்தி, புட்பம், அம்பு ஆகியவற்றையும், இடப்பக்கம் நான்கு திருக்கைகளில் சங்கம், வில், கேடயம், கதை ஆகியவற்றையும் ஏந்திய வண்ணம் விளங்குகின்றார். இந்த எம்பெருமானைப்பாடிய திருமங்கையாழ்வார் 'செம்பொனிலங்கு வலங்கை வாளி திண்சிலை தண்டொடு சங்கம் ஒள்வாள், உம்பரிருசுடராழியோடு கேடகம் ஒண்மலர் பற்றி எற்றே' என்று எம்பெருமான் தம் திருக்கைகளில் எட்டு ஆயுதங்களைத் தாங்கிநிற்பதை அனுபவித்தார். பேயாழ்வாரும் திருமங்கையாழ்வாரும் இத்தலத்தை மங்களாசாசனம் செய்துள்ளனர். ஒவ்வொரு திவ்வியதேசத்தையும் அநுபவித்த திருமங்கையாழ்வார் அத்தலத்திற்கான பதிகங்களில் 'பிரிதி சென்றடை நெஞ்சே'. 'நைமிசாரணியத்துள் எந்தாய்', 'எவ்வுள்கிடந்தானே' என்று இவ்வகையில் ஒவ்வொரு பாசுரத்தின் முடிவிலும் முத்திரையாகக் கூறிவழிபடுவது வழக்கம். அதேபோல் இத்தலத்திற்கான பதிகத்தின் ஒவ்வொரு பாட்டு முடிவிலும் 'அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நாயகியின் நிலையையடைந்த திருமங்கையாழ்வார் இத்தலத்து எம்பெருமானைச் சேவித்தார். அவருக்கு எங்கும் கண்டறியாத திருக்கோலமாயிருந்தது. அப்பெருமானை இன்னானென்று அறிவதற்காக 'அருகிருந்தாரை இப்பெரியவர் யார் கொல்' என்று கேட்க, அதற்கு எம்பெருமான் தானே 'நான் அட்டபுயகரத்தேன்' என்று மறுமொழி கூற, ஆழ்வார் நாயகி அருகிருந்த தம் தோழிகளிடம் அவரார் கொல்?' என்று கேட்டேன்; 'அட்டபுயகரத்தேன்' என்று எம்பெருமான் கூறினான் என்று சொல்லுவதாக இப்பதிகம் அமைந்துள்ளது. எஸ்.கி.

திருவடகுரங்காடுதுறை என்னும் இத்திருவூர் தஞ்சை மாவட்டம் பாபநாசம் வட்டத்தில் காவிரியின் வடகரையில் அமைந்துள்ளது. கும்பகோணம் மயிலாடுதுறைப் பேருந்து வழியில் உள்ள ஆடுதுறை தென் குரங்காடுதுறைஇதுசுக்கிரீவன் வழிபட்டதிருவூர். கும்பகோணத்திலிருந்து திருவையாறு போகும் வழியில் திருவையாற்றிலிருந்து பத்துக் கிலோமீட்டர் தூரத்தில் உள்ளது. வாலி வழிபட்ட திருவூர் வட குரங்காடுதுறை. ஆடுதுறைப் பெருமாள் கோவில் என்பது கோவிலுக்கருகில் பேருந்து நிற்கும் இடமாகும்.

வாலியார் வழிபட்ட இத்திருக்கோவிற் சிறப்பைத் திருஞானசம்பந்தர் அருளிச் செய்கின்றார். வழிப்போக்காக வந்த கருப்பவதியாகிய ஒரு செட்டிப் பெண்ணுக்காகத் தென்னங்குலையை வள்ளயச் செய்து இளநீர் பறித்துச் சீவித்தந்து தாகவிடாய் போக்கிய கருணையாளர் இத்திருவூரில் வாழ்பெருமான். இக்காரணம் பற்றி இறைவருக்குக் குலைவணங்கீசர் என்கிற திருப்பெயர் வழங்கலாயிற்று. தயாநிதேசுவரர், அழகுமுடிநாதர் என்பனவாகிய திருப்பெயர்களுமுள்ளன. இவ்வாறு அருள்பெற்ற பெண்ணின் திருவடிவம் மகாமண்டபத்தில் இருக்கின்றது. அருத்த மண்டபத்தில் கற்றூண் ஒன்றில் வாலி வழிபட்ட வரலாறு சிற்பமாகக் காட்டப் பெற்றுள்ளது. சிட்டுக்குருவி ஒன்று பழிபட்டு முத்தியடைந்த திருவூர் இதுவாகும். கருப்பக்கிரக விமானத்திலுள்ள சுதைச் சிற்பங்கள் வாலி வழிபட்டகாட்சி, செட்டிப் பெண்ணுக்கு இறைவர்தென்னைமரத்தை வளையச்செய்து இளநீர் சீவித்தந்த காட்சி, சிட்டுக்குருவி வழிபடும் காட்சி முதலியவற்றை எடுத்துக்காட்டுவன.

இங்கு நடராசப் பெருமான் மூலவராகச் சிவகாமியோடு சிறந்த சிற்ப நலன்கள் தோன்ற விளங்குகின்றார்; இறைவி திருப்பெயர் அழகு சடைமுடி அம்மை. இவ்வூர்க் கோவிலில் சோழ மன்னர்களுள் கோப்பரகேசரிவர்மன், பாண்டியன் தலைகொண்ட பரகேசரிவர்மன், முதலாம் இராசராசன், முதலாம் இராசேந்திரன், மூன்றாங்குலோத்துங்கன், திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி விக்கிரம பாண்டியன் ஆகியோர்கள் காலக் கல்வெட்டுகள் விளங்குகின்றன. சு.சு.

திருவடி அரங்கசாமி முதலியார்: தொண்டை மண்டலத்தைச் சார்ந்த பொன்விளைகளத்தூரில் கி.பி.1886–ஆம் ஆண்டில் பிறந்த இவர் சிறந்த தமிழ்ப் புலமையும் ஆட்சித் திறனும் சிறந்து விளங்கினார்.

சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரியில் தம் பட்டப் படிப்பை முடித்த இவர், அக்காலச் சென்னை மாகாண வருவாய்த்துறையில் பணி மேற்கொண்டு, துணை ஆட்சியர் பதவியில் சிறந்து விளங்கினார். பின்னர்ச் சென்னை நகர உணவுப் பங்கீட்டுத்துறைத் தலைமை அலுவலராகவும், மாவட்டத் தனி அலுவலராகவும், இலங்கை பர்மா அகதிகள் நல்வாழ்வுத் துறை அதிகாரியாகவும் பணியாற்றினார். இவர்தம் பணிகளைப் பாராட்டி அன்றைய அரசாங்கம் இவருக்கு 'இராவு பகதூர்ப்' பட்டம் வழங்கிப் பாராட்டியது.

பிரமஞான சங்க உறுப்பினராகத் திகழ்ந்த இவர் தவத்திரு ஞானியாரடிகளின் மாணவராகவும் விளங்கினார்; சென்னைச் சைவ சித்தாந்த சபையின் செயலராகப் பணியாற்றியுள்ளார்.

தமிழ்ப் புலமையும் சைவ உணர்வும் சான்ற ஆதிலட்சுமி அம்மையார் என்பவரை மனைவியாகப்

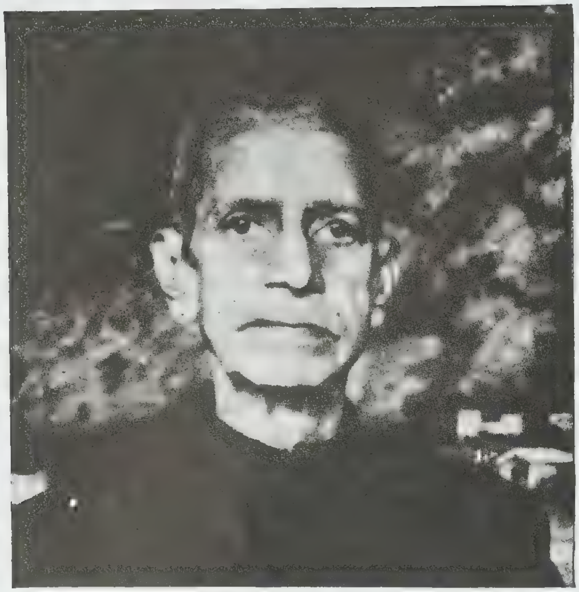

திருவடிஅரங்கசாமி முதலியார்

பெற்ற இவருக்கு இரு பெண்மக்களும் ஓர் ஆண்மகனும் உள்ளனர். இவர், தம் ஓய்வுக்காலத்தில், பழனியில்,'திருவடி'என்றோர் சிற்றில் அமைத்துக்கொண்டு வாழ்ந்தபோது, அங்குத் தமிழிலக்கிய மன்றம் உருவாகிச் சிறக்கப் பல்லாற்றானும் துணைபுரிந்தார். இவர், 'திருவடி ஐயர்' என்றே அன்பர் பலராலும் போற்றப் பெற்றார். எளிய மக்கள் உணர்ந்துகொள்ளும் வகையில் சிவஞான போதத்திற்கு ஓர் உரை எழுதிப் பதிப்பித்துள்ளார். இவர் 1971–ஆம் ஆண்டு சென்னையில் காலமானார். அ.மா.ப.

திருவண்ணாமலை: இது வடார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள புகழ்பெற்ற சைவத்தலம். ஐம் பூதத் தலங்களில் இது நெருப்புத் தலமாகத் திகழ்கிறது. இத்திருநகர் வட்டத் தலைநகரமாகவும் விளங்குகிறது. இந்நகரின் மக்கள்தொகை 89,462 (1981).

திருமாலும் நான்முகனும் எட்ட முடியாத வகையில் சிவலிங்கத் திருமேனியில் சிவபெருமான் ஒளியுருவாய் நின்ற காரணத்தால் அண்ண முடியாத எட்ட முடியாத என்னும் பொருள்பட 'அண்ணாமலை' என்னும் பெயர் பெற்றது. இத்திருத்தலம் அருணகிரி, அருணமலை, அருணாசலம், அருணை, சோணகிரி, சோணாசலம் என்னும் பெயர்களாலும் குறிக்கப்பெறும். இத்தலத்து இறைவன் அண்ணாமலையாரைத் திருவண்ணாமலை ஆண்டார், திருவண்ணாமலை உடையார், திருவண்ணாமலை ஆழ்வார், திருவண்ணாமலை மகாதேவர், அண்ணாநாட்டு உடையார் என்று பலவாறு கல்வெட்டுகள் குறிப்பிடுகின்றன. இறைவியின் திருப்பெயர் உண்ணாமுலையம்மை. இவரைத் திருக்காம கோட்டமுடைய தம்பிராட்டியார் என்றும், உலகுடைய பெருமாள் நம்பிராட்டியார் என்றும் கல்வெட்டுகள் குறிக்கின்றன. இத்தலத்தின் புனித மரம் மகிழ மரம்.

கோயில் குளமும் கோபுரமும்–திருவண்ணாமலை

தமிழ்நாட்டுப் பெரிய கோயில்களுள் இதுவும் ஒன்று. 'மண்ணார்ந்தன அருவித் திரள் மழலைம் முழவதிரும் அண்ணாமலை தொழுவார் வினை வழுவா வண்ணம் அறுமே' (தேவாரம்) என்று திருஞானசம்பந்தர் போற்றியுள்ளார். இத்திருக்கோயில் 24 ஏக்கர் பரப்புடையது. இதில் 6 திருச்சுற்றுகளும் 9 கோபுரங்களும் அமைந்துள்ளன. இங்குள்ள ஆயிரங்கால் மண்டபத்தைக் கிருட்டிண தேவராயர் கட்டியதாகக் கூறுவர். இம்மண்டபத்தின் கீழே நாயக்கர் காலச் சிற்பங்கள் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. பிடாரி கோயிலில் தனித்தனிக் கற்களில் ஏழு மாதர்களின் திருவுருவச் சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கோயிலின் இரண்டாம் திருச்சுற்றின் மாளிகை விதானத்தில் பல்வேறு பூ வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த ஓவியங்கள் காணப்படுகின்றன. மலையின் பின்புறத்திலுள்ள எழுத்து மண்டபத்தில் திருப்பாற் கடலைக் கடையும்

காட்சி, சிவபெருமான் உமாதேவியாரை மணந்து கொள்ளும் காட்சி, கண்ணன் கோபியர்களுடன் விளங்கும் காட்சி போன்றவை ஓவியமாக எழுதப்பட்டுள்ளன. இங்கு முருகப்பெருமான் வள்ளி நாயகியை மணந்து கொள்ளும் வரலாறும் ஓவியமாகத் தீட்டப் பெற்றுள்ளது. கோயிலில் அமைந்த திருச்சுற்றின் தென்பகுதியில் 63 நாயன்மார்களின் திருவுருவங்கள் ஓவியங்களாகத் தீட்டப்பெற்றுள்ளன.

திருக்கோயிலினுள் கம்பத்திளையனார் சந்நிதிக்குத் தெற்கே சிவகங்கைத் தீர்த்தம் அமைந்துள்ளது. பிரம தீர்த்தம் காலபைரவர் சந்நிதிக்கு எதிரேயுள்ளது. இவ்விரு தீர்த்தங்களிலும் சுவாமி தீர்த்தவாரி நடைபெறுகின்றது.

கொள்ளப்பட்ட சிறப்புடையார் அருணகிரிநாதராவார். இவருக்கு 'முத்தைத் தரு பத்தித் திருநகை' என்ற திருப்புகழுக்கு முருகனே அடி எடுத்துக் கொடுத்ததாகக் கூறுவர்.

இரமண மகரிசி திருச்சுழியிலிருந்து இங்கு வந்து தவம்புரிந்து ஞானம் பெற்றார். அவருடைய உறைவிடமே இன்று இரமணாசிரமமாக விளங்கி வருகிறது. இத்திருத்தலத்தில் சேசாத்திரி சாமிகள் ஆசிரமம், ஈசானியமடம், அறுபத்து மூவர் மடம், வீரசைவ மடம் முதலியனவும் இயங்கிவருகின்றன. தேவாரமும் திருப்புகழும் மட்டுமன்றி இவ்வூரின் பெயரால் இயற்றப்பட்டுள்ள கலம்பகம், பிள்ளைத் தமிழ், சதகம், அந்தாதி முதலியனவும் இத்தலத்தின் பெருமைகளை விரிவாகப் பேசுகின்றன. சா.உ.

கோயில் கோபுரங்கள்-திருவண்ணாமலை

இத்திருக்கோயிலில் கார்த்திகைத் திருவிழா, பங்குனித் திருவிழா, தைத்திருவிழா போன்றவை மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன. கார்த்திகைத் தீபப் பெருவிழா 13 நாள்கள் நடைபெறும். இதில் 3 நாள்கள் துர்க்கை அம்மன் கோயிலிலும், 10 நாள்கள் அண்ணாமலையார் கோயிலிலும் நடைபெறும். மலையின் உச்சியில் பெருஞ்சோதி ஏற்றுவர். இராசேந்திர சோழன் காலத்தில் கார்த்திகைத் திருவிழாவும், பங்குனித் திருவிழாவும் சிறப்பாக நடைபெற்றுள்ளன. மூன்றாம் குலோத்துங்க மன்னர் காலத்தில் அவ்விரு விழாக்களுடன் தை மாதத்தில் ஒரு திருவிழாவும் நடைபெற்றுள்ளது. அக்காலத்திலும் கார்த்திகைத் திருவிழாவே முதன்மை வாய்ந்ததாக விளங்கியுள்ளது.

இத்தலத்தில் முருகப்பெருமானால் செபமாலை அளிக்கப் பெற்று, உபதேசமும் செய்யப்பெற்று ஆட்

திருவண்ணாமலை ஆதீனம்: காண்க: திருமடங்கள்.

திருவண்பரிசாரம்: மலைநாட்டுத் திருப்பதிகளில் யாத்திரை செய்ய விரும்புபவர்கள் திருக்குறுங்குடியிலிருந்து நாகர்கோயில் வழியில் செல்லும் போது திருவண்பரிசாரமே முதன்முதலாகச் சேவிக்கத் தக்கமலைநாட்டுத் திருப்பதியாகும். இத்தலத்தில் திருவாழ்மார்பன், கமலவல்லி நாச்சியாருடன் இந்திர கல்யாண விமானத்தில் வீற்றிருந்த திருக்கோலத்தில் சேவை நல்குகிறான். இது நம்மாழ்வாரின் தாயார் உடைய நங்கை தோன்றிய திருத்தலம். உடையநங்கை இந்த எம்பெருமானின் அருளாலேயே நம்மாழ்வாரைப் பெற்றாள். இத்தலம் மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள் பதின்மூன்றுள் ஒன்று. மலைநாட்டுத் திருப்பதிகளுள் இத்தலத்தில் மட்டும் நம்மாழ்வாரின் அழகிய விக்கிரகம் உள்ளது. ஆழ்வா

ருக்கு இங்கு உற்சவமும் நடைபெறுகிறது.இந்த ஊரில் நம்மாழ்வார் நூல்நிலையம் ஒன்றும் உள்ளது. 'வருவார் செல்வார் வண்பரிசாரம்' என்கிறார் ஆழ்வார். இத்தலத்து எம்பெருமானைச் சேவித்துத் தாங்கள் விரும்பும் பயனைப் பெற,பலர் வருவாரும் செல்வாருமாயிருப்பராம். எம்பெருமான் இரணியனைச் சம்காரம் செய்துவிட்டுச் சினக்குறிப்பொடு இருந்தபோது இலட்சுமியும் பயந்து தவம் செய்ய வந்ததாகவும், பிரகலாதனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கிச் சாந்தமான வடிவுடன் இலட்சுமியைத் தேடிவர, இலட்சுமியும் ஆனந்தமடைந்து எம்பெருமானின் திருமார்பில் 'நித்யவாசம்' செய்ததாகவும், அதனால், இந்த எம்பெருமானுக்கு 'திருவாழ்மார்பன்' என்ற திருநாமம் ஏற்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது.

திருவாய்மொழி 8 ஆம்பத்து 3-ஆம் பதிகமாகிய 'அங்கு மிங்கும்' பதிகத்தில் ஏழாம் பாட்டில் 'வருவார் செல்வார் வண்பரிசாரத்திருந்த எம் திருவாழ் மார்பற்கு' என்று இருப்பதொன்றே இத்தலத்திற்குப் பாடலாகும். ஏனைய பாட்டுகளில் இத்தலத்தின் திருநாமம் பொறிக்கப்பட்டிலதாயினும் இப்பதிகம் முழுவதும் திருவண்பரிசாரத் திருப்பதியையே மங்களாசாசனம் செய்வதாக முன்னை ஆசாரியர்களின் திருவுள்ளமாகும். எஸ்.கி.

திருவண்புருடோத்தமம்: சீர்காழியிலிருந்து சுமார் ஏழு கி.மீ.தொலைவில் உள்ள திவ்வியதேசம் திருவண்புருடோத்தமம். திருநாங்கூர் பதினொரு திவ்வியதேசங்களுள் இதுவும் ஒன்றாகும். புருடோத்தமப் பெருமாள் புருடோத்தம நாயகியுடன் நின்ற திருக்கோலத்தில் விளங்குகிறார். இங்கு உபமன்யுவிற்குப் பிரத்யட்சம். புருடர்கள் அனைவரிலும் எல்லாவற்றாலும் சிறந்தவனான புருடோத்தமன் எழுந்தருளியிருக்கும் சிறந்த நகரானது பற்றி இத்தலம் 'திருவண்புருடோத்தமம்' என்று பெயர் பெற்றது.

பெரிய திருமொழி நான்காம் பத்து, இரண்டாம் திருமொழியான 'கம்பமாகடல்' என்று தொடங்கும் திருமொழியில் இத்தலத்தைப் பற்றிப் பாடியுள்ளார் திருமங்கையாழ்வார். 'மா, பலா, வாழை, சண்பகம், குருக்கத்தி, பாக்கு ஆகியவற்றால் சூழப்பட்ட அழகிய சோலைகளையுடையது இத்தலம்' என்கிறார் ஆழ்வார். மயில்கள் நடனமாட, அதற்கு ஈடாக வண்டுகள் இசைபாடிட அச்சோலைகள் விளங்குகின்றனவாம். 'பகலவன் ஒளி மறைக்கும் மாடமாளிகை சூழ்தரு நாங்கூர் வண்புருடோத்தமம்' என்று சூரிய கிரணங்களை மறைக்கும்படியான மண்டபங்களையும் மாளிகைகளையும் கொண்டதாக வருணிக்கிறார் ஆழ்வார்.

இத்தலத்தை அனுபவிக்கின்ற பிள்ளைப் பெருமாளய்யங்கார் 'சாய்ந்த திருவரங்கம் தண்வேங்கடம், குடந்தை, ஏய்ந்த திருமாலிருஞ் சோலை-பூந்துவரை, வண்புருடோத்தமமாம் வானவர்க்கும் வானவனாம், ஒண் புருடோத்தமன்றனூர்' என்பதால் தேவாதி தேவனாகிய அழகிய புருடோத்தமன் உறையும் இடங்கள் திருவரங்கம், திருவேங்கடம், குடந்தை, திருமாலிருஞ்சோலை, துவாரகை, வண் புருடோத்தமம் ஆகியவை என்கிறார். எஸ்.கி.

திருவண்வண்டூர்: திருவனந்தபுரத்திலிருந்து கொல்லம் வழியாக எர்ணாகுளம் செல்லும் புகைவண்டிப் பாதையில் உள்ள செங்கண்ணூர் நிலையத்திற்கு வடக்கே ஏறத்தாழ ஆறு கி.மீ. உள்ள திவ்விய தேசம் திருவண்வண்டூர். இங்கு வேதாவய விமானத்தில் பாம்பணையப்பன் கமலவல்லி நாச்சியாரோடு நின்ற திருக்கோலத்தில் காட்சி கொடுக்கிறான். இங்கு நாரதருக்கும் மார்க்கண்டேயருக்கும் இப்பெருமான் வெளிப்பட்டருளியுள்ளான்.இத்தலம் நகுலனால் பிரதிட்டை செய்யப் பட்டதாகத் தல வரலாறு கூறுகிறது. திருவமுண்டூர் என்று இத்தலம் இப்போது சொல்லப்படுகிறது.

நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழி ஆறாம் பத்து முதல் பதிகத்தில் இங்குள்ள எம்பெருமானை மங்களாசாசனம் செய்கிறார். ஆழ்வார் தாமான தன்மையை இழந்து பெண் தன்மை பெற்று நாரை அன்னம், குயில், கிளி முதலான பறவைகளை இந்த எம்பெருமான் பக்கலிலே தூது விடுகிறார். எம்பெருமான் ஆழ்வாருக்குக் காட்சி தந்தருளுவதற்காகப் பதரி வரும்போது வழியிடையே திருவண்வண்டூர் நேர்பட்டதாகவும், அவ்வூரில் செல்வம் மிக்கிருக்கையாலே எம்பெருமான் அதில் ஈடுபட்டு அங்கேயே இருந்து விட்டதாகவும் நினைத்து ஆழ்வார் தூதுவிடுகிறாராகையாலே அந்த எம்பெருமானைச் 'சிறந்த செல்வம் மல்கு திருவண்வண்டூருறையும் பெருமான்' என்றார். 'மாறில் போரரக்கன் மதிள் நீறெழச் செற்றுகந்த ஏறு சேவகனார்க்கு என்னையும் உளள் என்மின்களே' என்று இத்தலத்து எம்பெருமானை இராவண வதம் செய்தருளிய பெருவீரனான இராமனாகக் கண்டு தூதுவிட்ட ஆழ்வார் 'எமது தலைவரான திருவண்வண்டூர்ப் பெருமாள் பெண் பிறந்தார் காரியமெல்லாம் செய்து தலைக்கட்டி விட்டோமென்றிருப்பர். அப்படியின்றியே, அவனால் காக்கப்படவேண்டிய வகுப்பிலே நானொருத்தி விடுபட்டிருக்கிறேன் என்று சொல்லுங்கோள்' என்று சில வண்டுகளைத் தூது விடுகிறார்.

திருவண்வண்டூரில் விளங்கும் தேவாதிதேவனே எல்லாவற்றையும் படைத்த இறைவன் என்று

பிள்ளைப் பெருமாளையங்கார் அருளுகிறார்.
எஸ்.கி.

திருவதிகை தேவாரப் பாடல் பெற்ற திருத் தலம்; தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் கடலூருக் கருகே உள்ளது. இது பண்ணுருட்டி புகைவண்டி நிலை யத்திலிருந்து தென்மேற்கே 2 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இது கெடில நதிக்கரையில் அமைந்த ஊர். அதியரைய மங்கை என்பது இவ்வூரின் முழுப் பெயர். இப்பெயரே மருவி அதிகையாகித் திரு எனும் அடை மொழி பெற்றுத் திருவதிகையாயிற்று.

சிவபெருமானின் அட்டவீரட்டத்தலங்களுள்ஒன்று. இறைவன் பெயர் வீரட்டானேசுவரர்; இறைவி பெரிய நாயகி. சிவபெருமான் புன்னகையால் முப் புரம் எரித்த இடம் இதுவாகும். கோயிலுக்கு வீரட் டானம் என்று பெயர். இறைவனுக்கும் இறைவிக்கும் திருமணம் இங்கு நடைபெற்றதாகக் கூறுவர். இந்த நம்பிக்கை அடிப்படையில் வெளியூர் மக்கள் இக் கோயிலில் திருமணம் நிகழ்த்துவர். சிவன் கோயி லுக்கு வலப்புறம் அம்மன்கோயில் உள்ளது. இக் கோயிலில் இருகோபுரங்களும் ஒரு விமானமும் அமைந்துள்ளன. விமான நிழல் தரையில் வீழ்வ தில்லை. பல்லவர், பாண்டியர், நாயக்கர் காலச் சிற் பங்களும் கட்டடக் கலை நுட்பங்களும் காணக்கிடக் கின்றன. மகேந்திரவர்ம பல்லவன் பாடலிபுத்திரத்தி லிருந்த சமணக்கோயிலை இடித்துக் கொண்டு வந்து, குணபரேச்சுரம் எனும் பெயரில் சிவன்கோயில் கட்டினான். கோயிலினுள் சக்கர தீர்த்தம் என்ற குளமும் குலதீர்த்தம் என்ற கிணறும் உள. தலமரம் கொன்றையாகும். கருவறையிலுள்ள இலிங்கம் பதி னாறு பட்டைகளை உடையது.

அப்பரடிகளுக்குச் சூலை நோய் தீர்ந்த இடம் திருவதிகையே. ‘கூற்றாயினவாறு’ எனும் பதிகம் இங்குப் பாடப்பட்டது. அவர் பதினாறு பதிகங்கள் பாடியுள்ளார். திலகவதியாரும் திருநாவுக்கரசரும் தங்கிய மடமும் பூங்காவனமும் இன்றும் இங்கு உள. ஞானசம்பந்தர் ஒரு பதிகமும் சுந்தரர் ஒரு பதிகமும் பாடியுள்ளனர். இங்குள்ள முருகனை அருணகிரியார் தமது திருப்புகழில் பாடியுள்ளார். இங்கு 96 கல் வெட்டுகள் உள. சைவ சித்தாந்த நூலான உண்மை விளக்கம் இயற்றிய மனவாசகங்கடந்தார் இவ்வூரி னர். இவ்வூர் பற்றி உலா, புராணம் மான்மியம் போன்ற நூல்கள் தோன்றியுள்ளன. பாரதத்தில் இவ்வூர் பற்றிய குறிப்பு வந்துள்ளது. தமிழகத்தி லேயே முதன் முதலாகத் தேவாரப்பாடல் பெற்ற பெருமைக்கு உரிய பதி திருவதிகை. பி.தெ.

திருவயிந்திரபுரம்: திருப்பாதிரிப் புலியூர் இரயில் நிலையத்திலிருந்து மேற்கே 5கி.மீ. தொலைவில் இந்த நகரம் உள்ளது: ‘திருவகீந்திர புரம்’ என்று இப்போது சொல்லப்படுகிறது. இப் போது, தென்னார்க்காடு மாவட்டமாக உள்ள பகுதி தான் முன்பு ‘நடுநாடு’ எனப் பேசப்பட்டுள்ளது. நடு நாட்டு வைணவத் திருத்தலங்கள் இரண்டு. ஒன்று இது. மற்றொன்று திருக்கோவலூர் ஆகும்.

ஆதிசேடன் வழிபட்டு வந்த பாதாள கங்கை தீர்த்தம், கோயிலில் உள்ள கிணறாக உள்ளது. கரு டன் கொண்டு வந்த விரசா நதி தீர்த்தம் கோவி லுக்கு வெளியே கருட நதியாக ஓடிக்கொண்டுள்ளது. இன்றும் கிணற்று நீராகிய சேட தீர்த்தம் நிவேதனத் திற்கும், கருட நதி திருமஞ்சனத்திற்கும் பயன்படுத் தப்படுகின்றன.

கோவிலை ஒட்டியுள்ள மலையின் மேல் அயக் கிரீவர் (பரிமுகப் பெருமாள்) சந்நிதி உள்ளது. வட கலைச் சம்பிரதாய வைணவ ஆச்சாரியராகிய வேதாந்த தேசிகர், இங்குத் தவம் செய்து அயக்கிரீ வர் அருளையும் கருடன் அருளையும் பெற்றுள்ளார். இந்த ஆச்சாரியார் நாற்பது ஆண்டுகளாக வாழ்ந்து வந்த திருமாளிகையும், தீர்த்தம் எடுத்துக்கொண்ட கிணறும் இன்றும் இங்கு உள்ளது. கோவிலுக்குள் இருக்கும் தேசிகர் சந்நிதி மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தது. தேசிகர் இத்தலத்திலிருந்துதான் எல்லாப் பிரபந்தங் களையும் அருளிச் செய்தார்.

திருமங்கை ஆழ்வார், இங்குக் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளிய பெருமாளுக்குக் கொடுத்த ‘தெய்வ நாயகன்’ என்ற பெயர்தான் இன்றும் வழங்குகிறது.

‘வையம் ஏழும் உண்டு ஆலிலை வைகிய மாய வன், அடியவர்க்கு மெய்யனாகிய தெய்வநாயகன் இடம் மெய்தகுவனச்சாரல், மொய்கொள் மாதவி சண்பகம் இயங்கிய முல்லையங் கொடி ஆட, செய்ய தாமரைச் செழும்பணை திகழ்தரு, திருவயிந்திர புரமே’ என்பது திருமங்கை ஆழ்வாரின் பெரிய திரு மொழிப் பாசுரம். வேதாந்த தேசிகரின் பிரபந்தத்தில் ‘உயர்ந்த நீஉன்னை எம்முடன் கலந்தனை, அயிந்தை மாநகரில் அமர்ந்தனை எமக்காய்’ என வருகிறது.
மு.இரா.

திருவரங்கத்தமுதனார்: சோழ நாட்டில் திருவரங்கத்தில் தோன்றியருளியவர் திருவரங்கத் தமுதனார். இவருடைய தந்தையின் பெயர் அணியரங் கத்தமுதனார். இவருடைய குடி மூங்கிற்குடி. இவர் பங்குனி அத்த நாளில் தோன்றியவர். இவர் காலம் கி.பி.1100-1208 என்று அறிஞர் பெருமக்கள் கருதுவா.

திருவரங்கம் சென்று அங்கே வாழ்ந்து வந்ததோடு அரங்கநாதனுக்குத் திருநந்தவனத் திருப்பணி செய்து வந்தமையினால் அடியார் எல்லோரும் இவரைப் 'பெரிய கோவில் நம்பி' என்று அழைத்துப் போற்றி வந்தனர்.

வைணவ உலகின் பேரொளியாகிய உடையவர் எனப்படும் இராமானுசர் காலத்தின் பிற்பகுதியினர் திருவரங்கத்தமுதனார். இராமானுசர் இவரைத் திருத்திப் பணிகொள்ள எண்ணங்கொண்டு தம் சீடராகிய கூரத்தாழ்வானை நியமித்தார். கூரத்தாழ்வாரும் அமுதனாரின் அஞ்ஞான இருள் நீக்கி ஞானச் சுடர் ஏற்றினார். இவரை எம்பெருமானார் கீழ்க் கொண்டு சேர்ப்பித்தார். அவரும் இவரை ஏற்றுக் கொண்டு சமய சாத்திரங்களை எல்லாம் நன்கு போதித்தார். இருவரும் இணக்கமாய் ஒன்று பட்டிருந்தனர். இவர் தம் கடமைகளையெல்லாம் கூரத்தாழ்வாரிடம் கொடுத்து விட்டு ஒதுங்கி நின்றார்.

இராமானுசர் இவரிடத்தில் இரக்கங்கொண்டு இறைவன் திருமுன்னர்த் தினமும் பாசுரம் பாடும் திருப்பெருமாள் அரையரைக் கூப்பிட்டு, 'இன்று முதலாக இயற்பாவை நீங்கள் சேவிக்க வேண்டாம். அமுதனாரே சேவிக்கட்டும்' என்று கட்டளை இட அதன் படி அமுதனார் இயற்பா சேவிக்கும் நாளில் எல்லாம் அரையருக்குச் செய்யும் மரியாதை வரிசையெல்லாம் அமுதனார்க்குச் செய்யப்பெற்றன. அன்று முதல் இன்றும் அச்சிறப்பு அமுதனார் வழிமுறையினருக்கு நடைபெற்று வருகின்றது.

திருவரங்கத்தமுதனார் இராமானுசர் மீது பிரபந்தம் பாடிக்காட்ட, இராமானுசர் அதைக் கிழித்து எறிந்துவிட்டு உமக்கு ஆசாரியராகிய கூரத்தாழ்வாரையும் ஆழ்வார்களையும் திவ்விய தேசங்களையும் பற்றிப் பிரபந்தம் செய்யும் என்று கட்டளையிட, வைணவத் திருப்பதிகளையும் ஆழ்வார்களையும் குறிப்பிட்டு 'இராமானுசர் நூற்றந்தாதி' பாடினார் அமுதனார். இதைப் பார்த்து இராமானுசர் மிகவும் மனம் மகிழ்ந்தார். இவருடைய வாக்கு அமுத வாக்காக இருந்தமையின் இவருக்கு அமுதனார் என்ற அரிய திருநாமத்தை வழங்கினார் இராமானுசர். அது முதல் 'பெரியகோயில் நம்பி' என்ற இயற்பெயர் மாறி, திருவரங்கத்தமுதனார் என்று வழங்கலாயிற்று.

இவருடைய வழிமுறையினர் திருவரங்கத்தில் வடக்குச் சித்திரை வீதியில் குடியிருந்து கோயிற் சிறப்புகளை இன்றைக்கும் பெற்று வருகின்றனர்.

இராமானுசர் நூற்றந்தாதி சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் மிக்கது. நாலாயிரத்துக்குச் சமமான பெருமை இதற்குண்டு. திருமடல்கள் இரண்டையும் இரண்டே பாடல்களாக்கி, இந்நூற்றந்தாதி நூற்றெட்டுப் பாடல்களையும் சேர்த்து நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம் எனக் கணக்கிடுகின்ற மரபும் உண்டு. அ.வி.

திருவரங்கம், தமிழ்நாட்டில் திருச்சிராப்பள்ளிக்கு வடக்கில் ஆறு கி.மீ. தொலைவில் காவிரியாற்றிற்கும் கொள்ளிடம் ஆற்றிற்கும் இடையில் அமைந்துள்ள புனிததலம்; திருமால் எழுந்தருளியிருக்கும் 108 திருத்தலங்களுள் முதன்மையானது. ஆழ்வார்களால் மங்களாசாசனம் செய்யப் பெற்ற இப்பகுதியினைத் தென்னாட்டவரும் வடநாட்டவரும் புண்ணியத்தலமாகக் கருதி வழிபடுகின்றனர்.

சீரங்க மகாத்மியம் என்னும் திருவரங்கத் தல புராணம், கோயிலொழுகு, நாலாயிரத் திவ்வியப்பிரபந்தம், திருவரங்கக் கோயில் கல்வெட்டுகள் ஆகியன திருவரங்கத்தின் வரலாற்றையும் பெருமையையும் செப்புகின்றன. வைணவ சமயத்தின் வளர்ப்புப் பண்ணைகளுள் ஒன்றாகத் திகழும் திருவரங்கக் கோயில் பெரிய கோவில் எனவும் சொல்லப்படுகிறது. அரங்கம் கோயில், போக மண்டபம், பூலோக வைகுந்தம் முதலான பெயர்களாலும் இத்தலம் குறிக்கப்பெறுகிறது. இத்திருக்கோயிலின்கண் அரங்கன், துயில் கொண்டுள்ள (கிடந்த கோலம்)கோலத்தில் காட்சி தருகிறார். இவர் அழகிய மணவாளன் அரங்கன், அரங்கநாதன், பெரிய பெருமாள் முதலான பெயர்களாலும் சொல்லப்பெறுகிறார். இத்திருக்கோயிலில் ஏழு திருச்சுற்றுகளும் 21 கோபுரங்களும் உள்ளன. கருவறையைச் சூழ்ந்துள்ள சுவர் நீங்கலாக இங்கு ஏழு பெருமதில்கள் உள்ளன. ஆசியாவிலேயே மிகப்பெரிய கோபுரம் ('236') என்னும் பெருமைக்குரிய தெற்குவாயில் இராசகோபுரம் திருவரங்கத்திற்குப் புதிய அழகினைத் தந்துள்ளது. அச்சுதராயரால் கி.பி.16–ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கப் பட்டு 400 ஆண்டுகளாக மொட்டைக் கோபுரமாகத் திகழ்ந்த இதனைக் கட்டிய பெருமை அகோபில மடத்துச் சீயர்பெருமான் தவத்திரு அழகிய சிங்கரைச் சாரும். ஏறத்தாழ ஒன்றரைக்கோடி உரூபாய் செலவில் எட்டு ஆண்டுகளில் முடிக்கப்பெற்ற வானுயர்ந்த இக்கோபுரம் 13 நிலைகளையும் 236 அடி உயரத்தையும் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. இதன் குடமுழுக்குவிழா 25.3.1987, புதன்கிழமையன்று நடைபெற்றது. திருவரங்கத்தில் திருமழிசை ஆழ்வார், நம்மாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், மதுரகவி ஆழ்வார் முதலான 45 சந்நிதிகள் உள்ளன. விசயரங்கசொக்கநாத நாயக்கர் மண்டபம், சேசராயர் மண்டபம் முதலான 18 மண்டபங்கள் உள்ளன.

திருவரங்கம் கோபுரம்

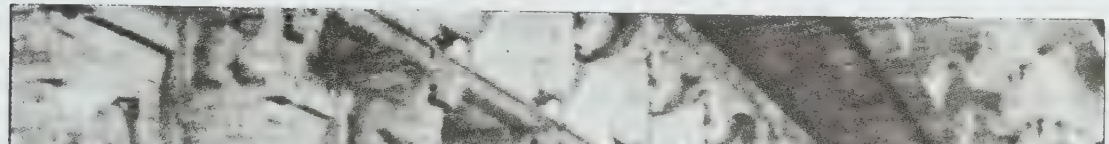

திருவரங்கம்—கோயிலின் ஒரு பகுதி

கிள்ளி என்ற சோழமரபில் வந்த கிளிச்சோழன் இக்கோயிலை அமைத்ததாகக் கோயிலொழுகு கூறும். பின்னர் இரண்டாம் இராசேந்திர சோழனின் மகனான இராசமகேந்திரன் (கி.பி.1060–1063) இரண்டாம் திருச்சுற்று மதிலைக் கட்டினான். இது இராசமகேந்திரன் திருவீதி எனச் சொல்லப்பெறுகிறது. இவனது ஆட்சிக்காலத்தில் வைணவ ஆச்சாரியார்களான நாதமுனி, உய்யக்கொண்டார், மணக்கால் நம்பி, ஆளவந்தார் ஆகியோர் திருவரங்கத்தில் இறைபணி புரிந்துவந்தனர். நந்த சோழன், குலசேகரப் பெருமாள், திருமங்கை மன்னன், அகளங்கனான விக்கிரம சோழன், முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன், முதலாம் குலோத்துங்க சோழன், போசளர், விசயநகரத்தார், தஞ்சை-மதுரை நாயக்கர் முதலானோர் இக்கோயிலுக்குப் பல திருப்பணிகளைப் புரிந்துள்ளனர். அவற்றுள் சுந்தர பாண்டியன் இறைவர் சந்நிதிக்குப் பொன் வேய்ந்ததுடன் பெருமதிப்புள்ள மணிகளையும் முத்துக்களையும் இறைவருக்குத் தானமளித்துள்ளான். சொக்கநாத நாயக்க மன்னரும் பல திருப்பணிகளைச் செய்தார்.

மாலிக்காபூரின் படையெழுச்சியால்(கி.பி.1311) இக்கோயில் சில காலம் இன்னலுக்குள்ளாயிற்று. பின்னர், குமாரகம்பணரின் பெருமுயற்சியால் இங்கு மீண்டும் பூசைகள் குறைவறநடைபெற்றன. ஐதர்அலி கி.பி.1781-இலும், திப்புசுல்தான் கி.பி. 1790–இலும் திருவரங்கத்தைக் கைப்பற்றினர். கருநாடகப் போர்களின் விளைவாகத் திருவரங்கம் சந்தாசாகிபின் பொறுப்பில்வந்தது. பின்னர் ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டது.

அகநானூறு, சிலப்பதிகாரம் முதலான பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலும் ஆழ்வார்களின் பாடல்களிலும், வேதாந்த தேசிகர் இயற்றிய தேசிகப் பிரபந்தம் முதலான இலக்கியங்களிலும் அரங்கனின் பெருமை பேசப்படுகின்றது. முதலாழ்வார் மூவரும் மற்றையோரில் எண்மரும் 245 பாசுரங்களில் திருவரங்கத்தைப் பாடிப் பரவியுள்ளனர். அண்மையில் வெளியிடப்பட்ட 'திருவரங்கக் கோயில் கல்வெட்டுகள்' எனும் நூல் (இந்திய அரசு வெளியீடு) தமிழகத்தை ஆண்ட மன்னர்கள் திருவரங்கத்திற்குச் செய்த பணிகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன.

திருவரங்கக் கோயிலில் பல சிற்பங்களும், செப்புத் திருமேனிகளும், மரப்பாவைகளும், தந்தச் சிற்பங்களும், ஓவியங்களும் காணப்படுகின்றன. போசள வேந்தன் வீரராமநாதன் காலத்தில் கட்டப்பட்ட வேணுகோபாலர் கோயிலில் கண்ணைக் கவரும் கற்சிற்பங்கள் பல உள்ளன. இச்சந்நிதியின் முன் மண்டபத்தில் விதானத்தின் நடுவே தீட்டப்பட்டுள்ள வேணுகோபாலனின் ஓவியம் எழில்மிக்க படைப்பா

ஆயிரக்கால் மண்டபத்தின் ஒரு தேற்றம்-திருவரங்கம்

கும். நடுவில் கண்ணன் குழலூதுகிறான். அவனைச் சுற்றிலும் கோகுலத்துக் கோபியர் எழிலாக நடம் புரிகின்றனர். இதனைப்போன்று முற்கால விசயநகர வேந்தரது எழிலார்ந்த ஓவியங்களும் இம்மண்டபத்தினை அணி செய்கின்றன. இத் திருக்கோயிலில் ஆலிலையில் அமர்ந்த கண்ணன், காளியன் என்ற பாம்பின்மீது நடனமாடும் கண்ணன், பெருமாள், நாச்சியார் ஆகியோரைச் சித்திரிக்கும் பிற்கால விசயநகரத்தார் ஓவியங்களும் கண்ணைக் கவரும் பான்மையினவாகும். திருவரங்கத்துக் கோயிலிலுள்ள திருமலைநாயக்கரின் உருவமும், முத்து விசயரங்க சொக்கநாதரின் உருவமும் தந்தச் சிற்பங்களுக்கோர் அணிகலன்களாக உள்ளன. குறிப்பாக அதிலும் சிறப்பாக 5' உயரத்திலான சொக்கநாதர், அவர்தம் அரசி, அவர் மகன் ஆகியோரின் தந்தச் சிற்பம் இந்தியாவின் மிக உயரமான தந்தச் சிற்பமாகவும் தொன்மை மிக்க ஒன்றாகவும் விளங்குகிறது. திருவரங்க வீதிகளில் நிறுத்தப்பட்டுள்ள மிகப் பெரிய கற்றூண்கள் பார்ப்பவரை வியப்பில் ஆழ்த்துகின்றன.

திருவரங்கக் கோயிலிலுள்ள நூலகத்தில் பழமை மிக்க இரண்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட ஓலைச்சுவடிகளும் நூல்களும் உள்ளன. இங்குள்ள கோயில் அருங்காட்சியகத்தில் இரண்டாம் தேவராயர், மல்லிகார்ச்சுனர், வீரப்பிரதாபதேவர் முதலானோரின் செப்புப் பட்டயங்களும், தமிழக வேந்தர், பிறநாட்டினர் காசுகளும் உண்டியலிலிருந்து கிடைத்த சப்பான், ஆசுத்திரேலியா, அரேபியா, கென்யா, கொரியா.

ஆயிரக்கால் மண்டபத்தின் உட்பகுதி-திருவரங்கம்

பிரான்சு, சீனா, பிலிப்பைன்சு முதலான வெளிநாட்டினரின் காகிதப் பணங்களும் (Currency), பல அரிய பொருள்களும் சேகரித்து வைக்கப்பட்டுள்ளன.

திருவரங்கம் ஒரு நகராட்சி. இங்கு ஆண்கள், பெண்கள் மேனிலைப் பள்ளிகளும், அரசு அலுவலகங்களும் உள்ளன.

திருவரங்கத்தில் ஆண்டு முழுவதும் விழாக்களும் சிறப்பு வழிபாடுகளும் நடக்கும். குறிப்பாக 365 நாட்களில் 322 நாட்கள் விழா நடைபெறுகின்றது. இவற்றுள் கோடைத் திருநாள் (பூச்சாத்துத் திருநாள்), சிரீராம நவமி, சித்திரைப் பிரமோற்சவம், வைகாசி வசந்தோற்சவம், ஆனி பவித்திரோற்சவம், நவராத்திரி, ஐப்பசித் திருமஞ்சனம், வைகுந்த ஏகாதசி, தெப்பத்திருவிழா (மாசி) ஆகிய விழாக்கள்குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். மார்கழியில் நடைபெறும் வைகுந்த ஏகாதசியின்போது சொர்க்கவாசல் திறக்கப்படுவது ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சி. திருவரங்கத்தின் கீழ்ப்புறம்தான் புகழ்மிக்க திருவானைக்காக்கோவில் உள்ளது. திருவரங்கத்தின் மக்கள்தொகை 64,055 (1981). ம.இ.

திருவரிமேய விண்ணகரம்: வைணவத் திருத்தலங்கள் சோழநாட்டில் நாற்பது இருக்கின்றன. அவற்றுள் ஒன்று இதுவாகும். சீர்காழிக்குக் கிழக்கே 8 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது இவ்வூர். திருமங்கை ஆழ்வாரால் பாடப்பெற்ற கோயில் இவ்வூரில் உள்ளது. கோயிலில் அர்ச்சாவதாரமாக எழுந்தருளியுள்ள பெருமாள் 'குடமாடு கூத்தன்' என்று சொல்லப்படுகின்றார்.

திருமங்கையாழ்வார், 'குன்றதனால் மழை தடுத்துக் குடமாடு கூத்தன் குலவுமிடம்...அரிமேய விண்ணகரம்' என்று தமது பெரிய திருமொழியில் பாடியுள்ளார்.

திருநாங்கூர்ப் பகுதியைச் சேர்ந்துள்ள பதினோரு திருப்பதிகளுள் இதுவும் ஒன்று.

நம்மாழ்வார் பாடிய பாண்டி நாட்டுத் திருப்பதிகள் நவதிருப்பதிகள் (ஒன்பது) என்று சொல்லப்படுவது போலத் திருமங்கை ஆழ்வார் பாடிய சோழ நாட்டுத் திருப்பதிகளுள் இந்தப் பதினொன்றும் ஒரு பகுதியைச் சேர்ந்ததாகும். திருநாங்கூர்ப் பகுதி எனப்படும் இந்தப் பதினோரு திருத்தலங்களுள் நாங்கூரும் ஒன்றாக விளங்குகிறது.

'விண்ணகரம்' என்பது பெருமாள் கோயிலுக்கு இடப்பட்ட ஒரு சிறப்புப் பெயராகும். வைகுந்த விண்ணகரம், சீராம விண்ணகரம், நந்திபுர விண்ணகரம் என்ற பெயர்கள் இக்கருத்தினை வலியுறுத்தும்.

'அரி' என்பதற்குத் திருமால் என்றும் பொருள் உண்டு; சிங்கம் என்றும் பொருள் உண்டு. திருமால் நரசிங்க வடிவமாக வந்து இரணியனை ஒழித்ததைத் திருமங்கை ஆழ்வார் இத்தலத்துப் பதிகத்துள் சிறப்பித்துப் பாடுகின்றார். அதனால் 'அரிமேய விண்ணகரம்' என்ற பெயர் வந்திருக்கலாம். 'ஓடாத வாளரியின் உருவமது கொண்டு அன்று உலப்பில் மிகு பெருவரத்த இரணியனைப் பற்றி, வாடாத வள்ளுகிரால் பிளந்து அவன் தன்மகனுக்கு அருள் செய்தான் வாழும் இடம் .. 'அரிமேய விண்ணகரம்' என்பது பெரிய திருமொழிப் பாசுரப் பகுதி.

தை அமாவாசைக்கு மறுநாள் கருட சேவை இங்கு நடைபெறுவது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. திருமங்கை ஆழ்வார் பாடல்கள் பத்து மட்டும் கொண்டது இத்திருத்தலம். மு.இரா.

திருவருட்பயன் என்னும் நூல் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்கனுள் எட்டாவதாகும். இதன் ஆசிரியர் உமாபதி சிவாசாரியார் ஆவார். இவர் சித்தாந்த சாத்திரங்களுள் எட்டு நூல்களை இயற்றியிருக்கிறார். அவை சித்தாந்த அட்டகம் எனப் பெயர் பெறும்.

இத் திருவருட்பயன் பத்து அதிகாரங்களைக் கொண்டது. முதல் ஐந்து அதிகாரங்கள் திரு

வருளைப் பற்றியும் பின் ஐந்து அதிகாரங்கள் திருவருளின் பயனைப் பற்றியும் கூறுவன. அவ்வதிகாரங்கள் பதிமுதுநிலை, உயிரது நிலை, இருண்மல நிலை, அருளது நிலை, அருளுரு நிலை, அறியும் நெறி, உயிர் விளக்கம், இன்புறு நிலை, அஞ்செழுத்தருள் நிலை, அணைந்தோர் தன்மை என்பனவாம். ஒவ்வோரதிகாரத்திற்குப் பத்துக் குறள்கள் வீதம் மொத்தம் நூறு குறள்களைக் கொண்டுள்ளது. கடவுள் வணக்கமாக வேறு ஒரு குறளும் உண்டு. திருக்குறளில் அறம், பொருள், இன்பம் என முப்பால்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆதலின் நான்காவதாகிய வீட்டுப்பாலை விளக்கி இந்நூல் செய்யப்பட்டது என ஆன்றோர் கூறுவர். திருக்குறளில் குறிப்பாக வீடு பற்றிக் கூறினாலும் இத்திருவருட்பயன் விளக்கமாக வீட்டைப் பற்றியே கூறுகிறது. ஆதலின், இதனை வீட்டுப்பால் என்று கூறும் வழக்கமும் உண்டு. திருவள்ளுவர் 'அகர முதல' என்று தொடங்குவது போன்றே திருவருட் பயனாசிரியரும் 'அகர வுயிர்போல் அறிவாகி எங்கும் நிகரில் இறை நிற்கும் நிறைந்து' என்றே நூலைத் தொடங்குகிறார். திருமுறைகளிலிருந்து எடுத்த சாத்திர உண்மைகளை விளக்கிக் கூறி இறைவன் திருவருளாகிய பயனை உயிர்கள் பெறத் தெளிவாக வழி வகைகளை எடுத்துக் கூறும் நூல் ஆதலின் இது திருவருட்பயன் என்னும் பெயருடையதாயிற்று. இந்நூலுக்கு நிரம்ப அழகிய தேசிகர் என்னும் புலவர் எழுதிய சிறந்த உரை ஒன்றும் உண்டு. இந்நூல் ஏற்பட்ட காலம் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டாகும்.

இறைவனை வழிபட்டால் அவன் நன்மையைத் (முத்தியின்பத்தை) தருவான். வழிபடாவிடில் நன்மையைத் தரமாட்டான். அவ்வாறாயின் இறைவன் தன்னை வழிபட்டவரிடம் விருப்பும் வழிபடாதவரிடம் வெறுப்பும் உள்ளவனோ எனில் அத்தகைய வஞ்சக எண்ணம் கொண்டவனல்லன். 'சலமிலன்' என்பது வஞ்சகமில்லாதவன் என்பதைக் குறிக்கும். சங்கரன் என்றால் தம்மை அடைந்தோர்க்கு நன்மையைச் செய்பவன் என்பது பொருளாம். ஆகவே, இறைவன் எல்லாருக்கும் நன்மை செய்யக் காத்துள்ளான். ஆதலின், அவனை நெருங்கி வழிபடுவது நம் கடமை என்பதை ஒரு குறள் நன்கு விளக்குகிறது. 'நலமிலன் நண்ணார்க்கு; நண்ணினர்க்கு நல்லன்; சலமிலன் பேர்சங் கரன்' (9) என்னும் குறளில் இக்கருத்துகளைக் காணலாம்.

இறைவனிடம் ஒருவன் பக்தி பூண்டு ஒழுகினால் அவனுடைய சுமைகள் எல்லாவற்றையும் தானே எடுத்துச் சுமப்பான். அடியவனுக்கு ஒரு துன்பமும் கொடுக்க மாட்டான். ஆகவே, அத்தகைய திருவருளைப் பெற உயிர்கள் முயல வேண்டும் என ஒரு குறளில் ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

ஆதலால், மக்கள் அவனையே கதி எனக் கொண்டு அவனிடம் எல்லாவற்றையும் ஒப்படைத்து விட்டால் அவன் முழுப் பொறுப்பினையும் ஏற்றுக் கொள்வான் என்ற சரணாகதித் தத்துவம் இக்குறளில் மிக மேலாக விளக்கப்படுகிறது. இவை போன்றே மற்றைய குறள்களும் திருவருட் பயனில் சிறந்த பொருள்களைக் கொண்டுள்ளன. அ.ச.

திருவருட்பா என்னும் பெயர், திரு + அருள் + பா எனப் பிரிந்து அருளால் பாடப்பெற்ற பாக்கள் என்றும், அருளைப் பெற்ற அருளாளரால், பிறரும் அருளைப் பெறவேண்டிப் பாடப்பெற்ற பாக்கள் என்றும் பொருள்படும். திரு என்பது தெய்வத் தன்மை. இவற்றைப் பாடியவர் திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் என்னும் சிதம்பரம் இராமலிங்கசுவாமிகள். சுவாமிகள் பற்பல காலங்களிலும் பாடிய பாடல்களை அவர் மாணவர் தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் தொகுத்து, அவற்றை ஆறு திருமுறைகளாக வகுத்தார். சுவாமிகள் முதல் ஐந்து திருமுறைகளையே வெளியிட இசைவு நல்கினார். முதல் நான்கு திருமுறைகளும் ஒரு பதிப்பாக கி.பி. 1867-ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டன. ஐந்தாம் திருமுறை கி.பி. 1880-ஆம் ஆண்டு வெளியிடப் பெற்றது. ஆறாம் திருமுறை சோடசாவதானம் தி.க. சுப்பராய செட்டியாரால் கி.பி. 1885-ஆம் ஆண்டு வெளியிடப் பெற்றது. சுவாமிகளின் மருகர் பொன்னேரி சுந்தரம் பிள்ளை ஆறு திருமுறைகளும் சேர்ந்த பதிப்பை கி.பி. 1892-ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார். அதனையே, பின்பு கிடைத்த பாடல்கள் சிலவற்றையும் சேர்த்துப் பிருங்கிமாநகரம் இராமசாமி முதலியார் 1896-ஆம் ஆண்டிலும், சமரச பசனை ச.மு. கந்தசாமிபிள்ளை 1924-ஆம் ஆண்டிலும் வெளியிட்டனர். சென்னைச் சன்மார்க்க சங்கம் 1932, 1942-ஆம் ஆண்டுகளில் இரண்டு பதிப்புகள் வெளியிட்டது. பின்னர் ஆ. பாலகிருட்டிணபிள்ளை ஆறு திருமுறைகளையும் பன்னிரண்டு பாகங்களாக 1931-ஆம் ஆண்டு முதல் 1958-ஆம் ஆண்டு வரையிலான காலப் பகுதியில் வெளியிட்டார். பின்னர், சன்மார்க்க தேசிகன் என்னும் ஊரன் அடிகள் 1972-ஆம் ஆண்டில் இந்த ஆறு திருமுறைகளையும் வரலாற்று முறையில் அடைவு செய்து வெளியிட்டார். முன்பு வந்த பதிப்புகளில் ஆறாம் திருமுறையில் அடங்கியும், பாலகிருட்டிணபிள்ளையால் தனி நூல்களாக வெளியிடப்பட்டும் உள்ள, சுவாமிகளின் உரைநடைப் படைப்புகளை ஊரன் அடிகள் ஒரே தொகுதியாக 1978-ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார்.

திருவருட்பாவில் அடங்கிய பாக்களின் தொகை இப்பதிப்புகள் தோறும் வேறுபடுகின்றது. ஆ. பால கிருஷ்ணபிள்ளை பெரிதும் முயன்று, திருந்திய பதிப்பு வெளியிட்டமையால், அவர் தொகுத்துள்ள பாக் களின் எண்ணிக்கையாகிய 6011 என்பதை முடிவான தாகக் கொள்ளலாம். அவற்றுள்ளும் இரண்டு முறை அச்சாகியுள்ள பாடல்கள் 41 என்று ஊரன் அடிகள் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். ஊரன் அடிகள் 5818 பாக் களே ஆறு திருமுறைகளைச் சேர்ந்தவை என்று காட்டியுள்ளார். இப்பாக்களுள் இசைப்பாக்களும் சில உள.

இராமலிங்க சுவாமிகள் தமது ஒன்பதாம் வயது தொடங்கி, ஞானசித்தி எய்திய ஐம்பத்தொன் றாம் வயது வரை பாடிய பாக்களும், எழுதிய உரைநடைப் பகுதிகளும் அவரது வாழ்வின் அனுப வம் முழுவதையும் வெளிப்படுத்துவதுடன் அவர் உலக மனிதஇனத்திற்கு வழங்கிய பொதுநெறியின் சாத்திர மாகவும் விளங்குகின்றன. அவர் சைவராக வாழத் தொடங்கி, சமயம் கடந்த ஞானியாக வளர்ந்து, இறைவனால் அருளாற்றல் வழங்கப் பெற்று, தமது ஊனுடம்பே படிப்படியாக ஞான உடம்பாக மாறப் பெற்று மரணம் இல்லாப் பெருவாழ்வு நிலையை எய் தினார். அந்த நிலையை எங்ஙனம் தாம் பெற்றார் என்பதைத் திருவருட்பாவில் விளக்கமாகக் கூறுகின் றார். அதனை அடைந்த படிநிலைதோறும் தாம் பெற்ற ஆன்மிக அனுபவங்களைச் சிறந்த இலக்கிய வடிவ வெளிப்பாடான பாக்களால் வெளியிடுகின் றார். அத்துடன் மக்கள் அந்த அனுபவங்களையும் அருளாற்றலையும், மரணம் இல்லாப் பெருவாழ்வை யும், எவ்வாறு தம்மைப் போலவே அடையலாம் என்பதற்குரிய வழியை வகுத்தும் தொகுத்தும் விரித் தும் இப்பாக்களின் வாயிலாகவும், உரைநடைப் படைப்புகளாலும் கூறுகின்றார். அவர், தமது ஆன்மிக அனுபவங்களை வெளியிடும் பாக்கள் 'அருளியல் கவிதை' (Mystic Poerry)வகையைச் சாரும். நெறியை உணர்த்தும் பாக்களும், உரைநடையும், சாத்திரம் ஆகும் இவ்விரண்டு வகையையும் தழுவிய தோத்தி ரங்கள் பலவும் திருவருட்பாவில் உள.

இராமலிங்க சுவாமிகள் சமயம் கடந்த ஞானி யாக வளர்ந்து, அவ்வளர்ச்சியில் பெற்ற அனுபவத் தைப் பிறமக்களுக்கும் உரியதாக்க விரும்பி, வகுத்து வழங்கிய நெறி ஒரு புதுச் சமயநெறி அன்று; பொது நெறி. இதற்கு அவர் அளித்த பெயர் சுத்த சன்மார்க் கம் என்பதாகும். அதனை, அதன் தன்மையும் ஆற்ற லும் பயனும் கருதி, முறையே பொதுநெறி, அருள் நெறி, ஒளிநெறி எனவும் அவர் வழங்கினார். பொது நெறியாவது, உலகில் இதுவரை தோன்றிப் பரவி வளர்ந்து வரும் சமயங்கள், தத்துவங்கள் ஆகிய வற்றுக்கு இச்சன்மார்க்கம் பொதுவாக உள் ளமை ஆகும். இச்சன்மார்க்கத்திற்கு ஆற்றலாகச் சுவாமிகளால் கண்டு, அடைந்து, உரைக்கப் படுவது அருளாற்றல் ஆகும். அவ்வாற்றலைப் பெற் றுத் தருவதாதலின், சன்மார்க்கம் அருள்நெறி எனப் பட்டது. அதன் பயனாகிய ஞானம், மனிதரின் ஆன் மாவை ஒளிமயம் ஆக்கி, அதேசமயம் அவரது உட லையும் ஒளியுடம்பு ஆக்குகின்றது. ஆதலின் அச்சன் மார்க்கம் ஒளிநெறி எனப்பட்டது.

வள்ளலார் வடலூரில் சத்திய ஞானசபையை அமைத்து, அதற்கு வருமாறு மக்களுக்கு அறிவித்த 'சபை விளம்பரத்தில்' பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின் றார்: 'சத்திய அறிவால் அறியப்படுகின்ற உண்மைக் கடவுள் ஒருவரே, அகம் புறம் முதலிய எவ்விடத் தும் நீக்கமின்றி நிறைந்த சுத்த மெய்யறிவு என்னும் பூரணப் பொது வெளியில், அறிவார் அறியும் வண் ணங்கள் எல்லாமாகி விளங்குகின்றார். அவ்வாறு விளங்குகின்ற ஒருவரே ஆகிய கடவுளை, இவ்வுல கிடத்தே சீவர்கள் அறிந்து, அன்பு செய்து, அருளை அடைந்து, அழிவில்லாத சத்திய சுக பூரணப் பெரு வாழ்வு பெற்று வாழாமல், பலவேறு கற்பனைகளால் பலவேறு சமயங்களிலும், பலவேறு மதங்களிலும், பலவேறு மார்க்கங்களிலும். பலவேறு இலட்சியங் களைக் கொண்டு, நெடுங்காலம் பிறந்து பிறந்து, அவத்தை வசத்தர்களாகிச் சிற்றறிவுமின்றி, விரைந்து விரைந்து பலவேறு ஆபத்துக்களினால் துன்பத்தில் ஆழ்ந்து வீணே இறந்து போகின்றார்கள்.

'இனி இச்சீவர்கள் உண்மை அறிவு, உண்மை அன்பு, உண்மை இரக்கம் முதலிய நற் குணங்களைப் பெற்று நற்செய்கை உடையராய், எல்லாச் சமயங் களுக்கும், எல்லா மதங்களுக்கும், எல்லா மார்க்கங் களுக்கும் உண்மைப் பொதுநெறியாய் விளங்கும் சுத்த சன்மார்க்கத்தைப் பெற்றுப் பெரு நலத்தையும் பெருங்களிப்பையும் அடைந்து வாழும் பொருட்டு, மேற்குறித்த உண்மைக் கடவுள் தாமே திருவுள்ளங் கொண்டு, சுத்த சன்மார்க்கத்தின் முக்கிய இலட்சிய மாகிய உண்மை விளக்கம் செய்கின்ற ஓர் ஞான சபையை இங்கே தமது திருவருட் சம்மதத்தால் இயற்றுவித்து, இக்காலம் தொடங்கி அளவு குறிக் கப்படாத நெடுங்காலம், அளவு குறிக்கப்படாத அற் புத சித்துக்கள் எல்லாம் விளங்க, யாமே அமர்ந்து விளையாடுகின்றோம் என்னும் திருக்குறிப்பை வெளிப் படுத்தி அருட்பெருஞ்சோதியராய்வீற்றிருக்கின்றார்.

வள்ளலாரின் சுத்த சன்மார்க்கம் இதுவரை சமய மதங்களால குறிக்கப்படும் பெயர், அடையாளம்,

கோயில், மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், சடங்கு, வழி பாட்டு முறை முதலியவற்றைச் சார்பாகக் கொண்ட தன்று.சுத்த சன்மார்க்கம் இவற்றையெல்லாம் கடந் தது, இச்சுத்த சன்மார்க்கத்தில் இறைவனின் திருப் பெயர் அருட்பெருஞ்சோதி என்று குறிக்கப்படுகிறது.

வள்ளலார் குறிக்கும் சமரச சுத்த சிவசன்மார்க் கம் என்னும் பெயரில் சிவ என்னும் பெயர் வருவ தால் இந்நெறி சமய, மத, சார்புடைய நெறி அல் லது சைவ மதச் சார்புடைய நெறி என்று சிலர் ஐயுறலாம். வள்ளலார் சிவ என்னும் பெயரை மட்டு மன்றி, சைவ சமயத் தொடர்புடைய இன்னும் சில பெயர்களையும் சுத்த சன்மார்க்க நெறியின் பல கருத்துகளுக்கு வழங்கியுள்ளார். ஆனால், அவற்றிற் குச் சைவத்தில் வழங்கும் பொருள் அவரால் அப்படியே கொள்ளப்படவில்லை. அவர் வேறு பொருள்களை வழங்கியுள்ளார்.

'பிள்ளைப் பெரு விண்ணப்பம்' என்னும் பகுதி யில் 'கருணையும் சிவமே பொருள் எனக் காணும் காட்சியும் பெறுக மற்றெல்லாம் மருள் நெறி என நீ எனக்கு அறிவித்த வண்ணமே பெற்றிருக்கிறேன்' என்றும், 'தோழிக்கு உரிமை கிளத்தல்' என்னும் பகு தியில் 'சிவமயமே வேறிலை எல்லாம்' என்றும் வள் ளலார் குறிப்பிடுவது கொண்டு ஒருவரேயாகிய உண் மைக் கடவுளையே இவர் சிவம் என்னும் பெயரால் குறிப்பிடுகின்றாரே அன்றிச் சைவ சமயத்தின் இலட் சியமாகிய சிவனை அன்று என்று ஒருவாறறியலாம்.

சுத்த சன்மார்க்கம் பொது நெறி என்பது கூறப் பட்டது.அது எங்ஙனம்பொதுவாக உள்ளது என்பத னைத்திருவருட்பாவை அடியொற்றிக்காணலாம்.பொ துத் தன்மை என்னும் கருத்தை வள்ளலார் எவ்வாறு கையாள்கின்றார் என்பதை முதற்கண் தெளிவாக உணரவேண்டும். வள்ளலார் 'பொதுவில் நடம்புரியும் அரசு' என்று இறைவனைக் குறிப்பிடுவார். பொது நடமிடுகின்ற புண்ணியப் பொருளே' என்றும் பாடு வார். அருட்பெருஞ்சோதி அகவலில் 'பொதுவுணர்வு உணரும்போது அலால் பிரித்தே அது எனில் தோன்றா அருட்பெருஞ்சோதி' என்றும் 'உளவினில் அறிந்தாலொழிய மற்று அளக்கின் அளவினில் அளவா அருட்பெருஞ்சோதி' என்றும் குறிப்பிடுகிறார். இவற்றால் 'பொது' என்னும் சொல் இறைவனாகிய உண்மையைக் குறிக்கும்போது, உண்மை ஒன்றே யாதலால் அனைத்துச் சமயங்களுக்கும், அனைத்துத் தத்துவங்களுக்கும் இலட்சியமாக விளங்குபவா ஒரே இறைவனே என்னும்கருத்தை உடையது என அறிய லாம். இதனை 'எச்சமயத் தெய்வமுந் தான்என நிறைந்த தெய்வம்' என்ற வள்ளலாரது வாக்கால் உணரலாம்.

வள்ளலார் கண்ட பொது நெறியாகிய **சுத்தசன்** மார்க்கம் அனைத்துச் சமயத் தத்துவங்களுக்கும் உரிய கடவுள் ஒருவரே எனக் கொள்ளுவதால், இச் சன்மார்க்கம் பொது நெறியாகிறது. அதுமட்டுமன்றி, பொது நெறி என்பதில் வள்ளலார் பொதிந்துள்ள கருத்துகள் இன்னும் உண்டு. அவற்றுள் தலைமை யானது, இதுவரை உலகில் வழங்கி வந்துள்ள சமயங்கள், தத்துவங்கள் ஆகியவற்றிற்கு ஒரு கூர் தலற வளர்ச்சியாகச் (Evolutionary Development) சுத்த சன்மார்க்கம் தோன்றுகிறது என்பதே. இவ்வாறு ஏற்கெனவே உள்ள நெறிகளின் இயல் பான வளர்ச்சியாகச் சுத்த சன்மார்க்கம் அமைவ தால், இரண்டு தன்மைகள் அதில் பொருந்தியிருக்கும். ஒன்று, ஏற்கெனவே உள்ள சமயத் தத்துவங்களின் சாயல் அதில் இருக்கும். அதாவது, அந்நெறிகளுக்கு மாறானதன்று சுத்த சன்மார்க்கம், ஆனால், அந் நெறிகளில் சொல்லப்படாத கருத்துகள், கொள்கை கள், இலட்சியங்கள், அனுபவங்கள் ஆகியவை சுத்த சன்மார்க்கத்தில் உள்ளன. ஆதலால் சுத்த சன்மார்க் கம் மேற்குறிப்பிட்ட நெறிகளைக் கடந்தது என உணருதல் வேண்டும். மற்றொன்று, ஏற்கெனவே உள்ள நெறிகளுள் முரண்பட்டனவாக உள்ளனவற் றுக்குச் சுத்த சன்மார்க்கத்தின் உதவியால் சமரசம் காணலாம் என்பது. இவ்விரண்டாலும் உலகம் அடையும் பயன், தேக்கமடைந்திருக்கின்ற சமய நெறி, தத்துவ நெறி ஆகியவற்றை மேலும் தேங்க விடாமல் வளர்ப்பதும், சமயத் தத்துவங்களுக்கு இடையே உள்ள முரண்பாடு காரணமாக நிலவி வரும் வேறுபாட்டுணர்ச்சி, பகைமை, பூசல் ஆகிய வற்றை நீக்கி மாந்தரிடையே சகோதர உணர்வையும் நட்புணர்வையும் வளர்ப்பதும் ஆகும். இப்பயனை வள்ளலார் ஒருமைப்பாட்டுரிமை எனக் குறிப்பிடு கின்றார். கருத்து விளக்கத்தின் பொருட்டு அதனை அனைத்துலக ஒருமைப்பாட்டுரிமை எனக் கொள்ள லாம். இவ்வொருமைப்பாட்டுணர்வு மனிதர்க ளிடையே மட்டும் நிலவினால்போதாது என்று வள்ள லார் கருதினார். உலக உயிர்கள் அனைத்திடத்தும் இதை நிலவச் செய்வதே அரிய பெரிய செயலாகும்; பெரிய குறிக்கோளும் ஆகும். இந்தக் குறிக்கோள் என்றும் முடிவடையாத குறிக்கோளுமாகும். அதற் கான முயற்சிகள் தொடர்ந்து நடை பெற்றுக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு நடைபெற வள்ளலாருடைய இலட்சியம் இன்னும் விரிந்து பெருகி யுள்ளது. அவர் உலகிலுள்ள அனைத்து உயிர்க ளோடும் மாந்தர் தமது ஒருமைப்பாட்டை உணர வேண்டும் என்று விரும்புகின்றார். ஆதலின் தாம் கண்ட ஒருமைப்பட்டிற்கு மனித நேய ஒருமைப்பாடு என்று பெயரிடாமல் ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடு என்று பெயரிடுகின்றார். ஆகவே அவர் நெறி உலகனைத்

தையும் தழுவுகிறது. ஆதலின் அதனைப் பொது நெறி எனக் குறிப்பிட்டார். பொது நெறி என்பதில் மற்றும் ஒரு கருத்தையும் வள்ளலார் பொதிந்து வைத்துள்ளார். அது, சமயம் ஒவ்வொன்றின் வாயிலாகவும், தத்துவம் ஒவ்வொன்றின் வாயிலாகவும், தனித்தனியாக அறியப்படும் இறையியல் உண்மைகளையும், அனுபவங்களையும் சுத்த சன்மார்க்க நெறியில் உள்ளோர் ஒருங்கே அறிந்தடைதல் கூடும் என்பது. அவ்வாறு அறிவதற்கு உதவுவது, சன்மார்க்க நெறிப்படி முயல்வதால் பெறுகின்ற இறைவனது அருளாற்றலே ஆகும். இங்குச் சுத்த சன்மார்க்கம் என்பது பொது நெறி என்பதற்கு ஏற்ப, மற்ற நெறிகளில் சென்று, மாந்தர் முரண்பட்டும் மாறுபட்டும் இடர்ப்படாமல், அந்நெறிகளின் அனுபவங்களை எல்லாம் தானே தருகிறது என்பதே கருத வேண்டுவதாகும். இதனை, வள்ளலார் அருள் விளக்க மாலை என்னும் பகுதியில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இத்தகைய பொது நெறியாகிய சுத்த சன்மார்க்கத்தைக் கண்ட வள்ளலார் அதுவரையுள்ள சமய தத்துவ நெறிகளை அவற்றின் மாட்டாமை குறித்துச் சுட்டுவதும் சாடுவதும் கண்டிப்பதும் மறுப்பதும் இயற்கையே. அதனாற்றான் திருவருட்பாவில் பலவிடங்களிலும் சமய, தத்துவ நெறிகளைப் பொய் என அவர் குறிப்பிடுகின்றார்; சில இடங்களில் அவற்றை வன்மையாகக் கண்டித்தலும் செய்கின்றார்; கடுமையான சொற்களையும் பயன்படுத்துகிறார். அருள்விளக்க மாலை என்னும் பகுதியில் சமயங்கள் எல்லாம், அதாவது சமய நிறுவனங்கள் எல்லாம் 'கொள்ளை வினைக் கூட்டுறவால் கூட்டியவை' எனச் சாடுகின்றார். சமயத்தாரின் கூட்டத்தில் சொல்லப்படுகின்ற கலைகள் பயனற்றன என்றும், அவை காட்டுகின்ற கதிகளும் சாட்சிகளும் காட்சி தருகின்ற கடவுளர்களும் சிறுபிள்ளை விளையாட்டு என்றும் கூறுகின்றார்.

உலகினரைப் பார்த்துக் கூறும் 'மரணமிலாப் பெருவாழ்வு' என்னும் பகுதியில், 'பொறித்தமதம் சமயமெலாம் பொய் பொய்யே அவற்றில் புகுதாதீர், சிவம் ஒன்றே பொருள் எனக் கண்டறிமின்' என்று கூறுகின்றார். சமய நெறிகளில் புகவேண்டா, சுத்த சன்மார்க்க நெறி ஒன்றையே பின்பற்றுங்கள் என்று வேண்டுகின்றார். இங்குச் சிவம் என்ற பெயரைக் கடவுளுக்குப் பொதுப் பெயராக அவர் வழங்குகிறார்.

மதங்களை எல்லாம் முழுவதும் மாற்றி ஒருநிலையாக்குமாறு இறைவன் தமக்கு ஆணையிட்டதாகக் கூறுகின்றார். மேலும், இறைவன் இப் பெருஞ் செயலைச் செய்தற்குரிய அருளாற்றலைத் தமக்குக் கொடுத்தான் எனக் கூறும் ஒரு பாடலில் சமய நெறிகளில் கூறப்படும் சடங்குகளை வெறும் கற்பனையே என்று சாடுகின்றார். அவற்றின் கருத்தினைக் கருதாது வெறும் சடங்கை மட்டும் செய்கின்ற வழக்கத்தைச் சாடுகின்றார். அச்சடங்குகளை எல்லாம் நீக்கிச் சுத்த சன்மார்க்கத்திற்கு வந்து உலகம் வாழ்ந் தோங்க வேண்டும் என்பதற்காக இறைவன் தமக்கு அவ்வருளாற்றலை வழங்கினான் என்று கூறுகின்றார்.

சுத்த சன்மார்க்க நெறியின் பயன்: அது இவ்வுலக வாழ்க்கையின் பின்னர் அடையப்படுவதன்று. அப்பயன் சுத்தசன்மார்க்க நெறியினால் அடையப்படும் அருளாற்றலும், ஒளியுடம்புப்பேறும், இறைவன் தரும் அருளாற்றலால் எல்லாம் செய்கின்ற சித்தியும் ஆகும் என்று வள்ளலார் வகுத்துரைக்கின்றார். பிற சமயங்களெல்லாம், மனிதர் பெறத் தகுந்த மேல்நிலையைப் பரம்என்று கூறி, அதை இவ்வுலக வாழ்வின் பின்னரே யடையமுடியுமென்று வகுத்துரைத் திருக்க, வள்ளலார் மனிதர் பெறத்தகுந்த மேல்நிலை இதுதான் என்று மேற்குறித்த ஒளியுடம்புப்பேறு முதலியவற்றைச் சுட்டி, அந்தப் பரவாழ்வினை இப்பிறவியிலேயே பெறலாம் என்று துணிந்துரைக்கின்றார். அவ்வாறு மனிதர் பெறுவதற்குப் பணி செய்வதே நாம் உலகிடைப் பிறந்ததன் நோக்கம் என்று தம் வாழ்க்கை நோக்கத்தைத் தெளிவுபடுத்துகிறார். அது இறைவன் திருவுள்ளம் என்கின்றார். உலகந் தழுவிய இப்பெரும் பணியைப் புரிவதற்காகவே அவர் சன்மார்க்க சங்கத்தைத் தோற்றுவித்தார். மறுபிறவியில் நற்கதி பெறலாம் என்றோ, பரமாகிய மேல்நிலை, உலகவாழ்வின் பின்னர் வரும் என்றோ எண்ணியிருக்கின்றவர்களெல்லாம் ஏமாறுகின்றவர்கள். இப்பிறவியின் பயனை இப்போதே பெற்றுக் கொள்ளாமல் இறந்துபோக இருக்கிறார்கள். சுத்த சன்மார்க்க நெறியைப் பின்பற்றத் தொடங்குகின்ற வரையில், அவரைச் 'செத்தார்' என்று கொள்வது தவறில்லை. ஏனெனில், சுத்த சன்மார்க்கம் ஒன்றே இப்பிறவியில் வந்தே தீரக்கூடிய இறப்பினைத் தடுக்கக்கூடியது; பிற சமய நெறிகளில் அதற்கான வழிதுறை இல்லை என்று கூறுகின்றார். ஆகவே, உலக மக்களைச் சன்மார்க்க நெறிக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பது அவரது கருத்து.

கீர்த்தனைப் பகுதி, வள்ளலாரின் புற-உடல் ஒளியுடம்பாகிச் சாவாமை பெற்றதையும், இறையனுபவ அமுதினை அருந்தி அருந்தி அவரது அகமாகிய சித்தம் சிவமயம், அதாவது ஒளிமயம் ஆகியதையும் குறிப்பிடுகின்றது. அன்றியும் 'அருட்சோதி ஆனேன் என்று அறையப்பா முரசு' என்றும், 'என்னைத் தானாக்கிய சோதி' என்றும், 'தான், நான் எனும்

பேதம் தன்னைத் தவிர்த்தான்' என்றும், 'தாம் இறைவனே ஆகிய' அனுபத்தைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

சைவ சித்தாந்தக் கொள்கைகளை எடுத்தாளும் வள்ளலார், அவற்றை ஓரிடத்திலும் மறுக்கவில்லை. சைவ சமயத்தில் வழங்கும் பொன்னம்பலம், திருச் சிற்றம்பலம், சிற்சபை, சிதம்பரம், மணிமன்றுமுதலிய வற்றிற்குச் சைவ பரமாக உள்ள பொருளை விடுத்து, சுத்த சன்மார்க்க அனுபவங்களைக் குறிக்கும் பொருளை ஏற்றிக் கையாள்கின்றார். சைவத்தில் இவை அனைத்தும் தில்லைப் பொன்னம்பலத்தையே குறிக்கும். வள்ளலாரோ,

'கண்டமெலாம்கடந்துநின்றே அகண்டமதாய்அதுவும் கடந்த வெளியாய் அதுவும் கடந்த தனி வெளியாம் ஒண் தகு சிற் றம்பலத்தே எல்லாம் வல்லவராய் ஓங்குகின்ற தனிக் கடவுள்'

என்ற பாடற்பகுதியில், சைவத்தில் குறிக்கப்பட்ட தைக் காட்டிலும் உயர்ந்த ஓர் அநுபவம் வாய்ப்ப தாகிய ஆன்ம உணர்வு நிலையைச் சிற்றம்பலம் என்ற பெயராற் குறிப்பிடுகின்றார். இதை ஞான சபை என்றும் வழங்குகின்றார். இதன் புற அடை யாளமாக வடலூரில் அவர் அமைத்த வழிபாட்டி டமே சத்திய ஞானசபை. வடலூர்ச் சத்திய ஞான சபையில், ஞானசபை நடுவாக விளங்கச் சிற்சபை யும் பொற்சபையும் அதன் உறுப்புகளாக, முறையே அதன் இடப்புறத்திலும் வலப்புறத்திலும் உள்ளன. வள்ளலார் தம் அருளியல் அனுபவங்களை வகைப் படுத்தி, அவற்றை முறையே சிற்சபை நடனம் பொற்சபை நடனம், ஞானசபை நடனம் என்று வழங்குகின்றார். வள்ளலார் புறத்தில் கண்ட அனு பவங்கள் அல்ல இவை. அவருடைய அக அனுபவங் கள் ஆகும். இறைவன் ஒளிவடிவினனாய், ஆன்மாவின் மிக உயர்ந்த அனுபவ இடமாகிய புருவ மத்தி முதல், தலை நடு வரை உள்ள இடங்களில் விளங்கித் தோன்றும் அனுபவம் அளிக்கிறான், இவ்வனுபவத் தையே சபை நடனம் என்று வள்ளலார் குறிக்கின் றார். அண்டம்(அகிலம்) போலவே பிண்டம் (உடம்பு) என்ற கொள்கை வள்ளலாரது நெறி, அனுபவம் ஆகியவற்றிற்கு அடிப்படையாக விளங்குகிறது. அண் டத்தில் அகம் அக்கினி, அதுபோலப் பிண்டத்திலும் அகம் எனப்படுவது ஆன்மா. கடவுள் பிரகாசம் அண்டத்தின் அகமாகிய அக்கினியிலும், பிண்டத்தின் அகமாகிய ஆன்மாவிலும் காரிய நிலையில் உள்ளது. அதேசமயம், அண்டத்தில் பரமாகாயத்திலும், பிண் டத்தில் புருவமத்தியிலும் காரண நிலையில் உள்ளது. காரணம் என்பது சபை. காரியம் என்பது நடனம். 'அகமாகிய ஆன்மப் பிரகாசமே ஞானசபை; அந்தப் பிரகாசத்துக்கு உள்ளிருக்கும் பிரகாசம் கடவுள்; அந்த உள்ளொலியின் அசைவு-நடம்-இதை ஞானா காச நடனம் என்றும், அசைவு அற்றதே நடராசர் என்றும் ஆனந்த நடனம் என்றும் சொல்லுகிறது... மேற்குறித்த பிரகாசமே சபை ஆகவும், அதன் உள் ளொளியே பதியாகவும் மக்கள் வணங்க வேண்டும் என்று இசைப்பாவில் விளக்குவார் வள்ளலார்.

மனிதர், தம்முள்ளே உள்ளொளியாக விளங்கும் அருட்பெருஞ் சோதி யிறைவனைக் காண்பதற்குச் சுத்த சன்மார்க்கம் வகுக்கும் வழி எளிமையானது; இயற்கையானது. மக்களது இயற்கைப் பண்புகளுள் ஒன்றாகிய இரக்கத்தைச் செயற்படுத்துவதே அந்த வழி. எந்த வேறுபாடும் கருதாமல் மக்களும் பிற உயிர்களும் பசி, நோய், அச்சம், பகைவர், பிற துன் பங்கள் ஆகியவற்றால் அடையும் துயரை நீக்கி அவர்க்கு மகிழ்ச்சியையும் ஆறுதலையும் அளிப்பதால் மக்களிடையே நல்லுறவும் நட்பும் வளர்ந்து, படிப் படியாக ஆன்மநேயமாக, பெருங்கருணையாக மல ரும். அதே ஆன்மநேயத்தைப் பக்தி நெறியில் இறை வனிடம் செலுத்தி, அத்துடன் நில்லாமல், உடம் பினுள் விளங்கும் இறைவனைக் காணும் முயற்சி யாகத் தியானம் பயின்றால் ஆன்மநேயம் வழிகாட்ட, யோகசித்தி மிக எளிதாகக் கைகூடும். அதற்கென வாசி பயில வேண்டுவதில்லை. படிப்படியாகக் கரு ணைத் தொண்டை விரிவுபடுத்தி 'ஆருயிருக்கு எல் லாம் நான் அன்பு செயல் வேண்டும்' என்றும், 'ஒத் தாரும் உயர்ந்தாரும் தாழ்ந்தாரும் எவரும் ஒருமை யுளராகி உலகியல் நடத்தல் வேண்டும்' என்றும் விரும்பிப் பணி செய்தால், அந்த ஆன்மநேயம், இறைவனது அருளாற்றலைப் பெற வழிவகுக்கும். அருளாற்றல் கிடைத்தால், அது அருள் அனுபவத் தைத் தந்து, ஆன்மநேயத்தை மேலும் வளர்க்கும். இவ்விரண்டும் ஒன்றை ஒன்று வளர்த்துக்கொண்டே செல்லும்; செல்ல, வள்ளலார் கூறும் உயர்ந்த, ஆன் மிக அனுபவங்கள் வாய்க்கும்.

மனிதப்பிறவி முடியும்முன் அருளைப் பெற்று, அதனால் இறவாத உடம்பும் அருள் வாழ்வாகிய பெருவாழ்வும் பெறுவதே திருவருட்பா மனிதர்க்கு முன் நிறுத்தும் குறிக்கோளாகும். வள்ளலார் இச்சித் தியினைப் பெற்றார் என்பது 'சித்திநிலை முழுவதும் கொடுத்து, மூவாமல் சகமேல் இருக்கப் புரிந்தாயே, தாயே என்னைத் தந்தாயே' என்னும் திருவருட்பா அடிகளால் நன்கு விளங்கும். சுப.அ.

துணை நூல்கள்:

சிவஞானம், மா.பொ., வள்ளலார் கண்ட ஒருமைப் பாடு, இன்பநிலையம், மயிலாப்பூர், சென்னை, 1963.

Annamalai, S.P., The Life and Techings of St. Ramalingar, Bharathiya Vidya Bhavan, Bombay, 1973.

Suddhanantha Bharathiar, Mahatma Ramalingam and his revelations, Bharatha Sakthi Nilayam, Pondicherry, 1936.

Thulasiram, T.R., Arutperunjothi and deathless body, 2 Volumes, University of Madras, 1980.

Vanmikanathan, G., Pathway to God tread by Rama linga Swamigal, Bharatiya Vidya Bhavan, Bombay, 1976.

திருவல்லம்: இது தொண்டை நாட்டுத் தலங்களுள் பத்தாவதாகும். இத்தலத்திற்குச் சம்பந்தர் பதிகம் ஒன்று வியாழக்குறிஞ்சிப் பண்ணில் உள்ளது. இதற்கு வில்வாரணியம் எனவும் ஒரு பெயருண்டு. தீக்காலி என்னும் ஓர் அவுணன் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றதால் தீக்காலிவல்லம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. விநாயகர் அம்மையப்பரை வலம் வந்து மாங்கனி பெற்ற வரலாற்றை ஒட்டி இத்தலத்திற்குத் திருவலம் என்ற பெயர் வாய்த்தது என்றும் பெயர்க் காரணம் கூறுவர். இறைவன் பெயர் வல்லநாதர்; இறைவி பெயர் வல்லாம்பிகை. இது பாலாற்றின் துணைநதியான நிவா நதியின் மேற்குக் கரையில் உள்ளது. பொன்னை, நுகா என்னும் வேறு பெயர்களும் இந்நதிக்கு உள்ளன. நந்தி சுவாமியை நோக்காமல் ஆற்றை நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இது மிகப்பழமையான கோயில். மிகவும்சிதைந்த நிலையிலிருந்த இக்கோயிலை, ஞானமூர்த்தி என்னும் துறவி அர்த்தமண்டபம் முதலியவற்றைச் சகம் 1236 (கி.பி. 1314-இல்) கட்டினார் என்று கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. அதேபோன்று இப்போதும் சிவானந்த மௌனசாமிகள் என்னும் ஒரு துறவியே இக்கோயிலை நன்கு திருப்பணிகள் செய்து முடித்துள்ளார். திருக்கோயில் மிக நன்னிலையிலுள்ளது. நவக்கிரகங்கள், வல்லாளன் முதலியோர் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றதாக வரலாறு கூறும். அந்தணன் ஒருவன் ஆண்மகப்பேறு வாய்க்காமல் பெண் மக்களையே மிகுதியாகப் பெற்றான். அவர்களைச் சிவத் தொண்டிலீடு படுத்தினான். அவர்கள் இறையருளால் உய்தி பெற்றனர் என்பதை 'நல்வினைப் பயன் செய், மாதர் தோன்றிய மரபுடை மறையவர் வல்லம், பூதி சாதனம் போற்றிய பொற்பினால் விளங்கும்' என்னும் பெரிய புராணச் செய்யுளால் தெரியலாம். இக்கோயிலில் 38 கல்வெட்டுகள் உள்ளன. செயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்துப் படுவூர்க் கோட்டத்துப் பெரும் பாணப்பாடியில் மீயரை நாடு என்ற கரை வழி நாட்டில் உள்ள தீக்காலி வல்லம் என்ற வாணபுரம் என்று இவ்வூர் கல்வெட்டில் குறிக்கப் பெறுகிறது. அங்கு இக்கோயில் இராசராசேச்சுரம் எனக் காணப்பெறுகிறது. இராசராசேச்சுரம் உடைய நாயனார் எனப் பெருமான் குறிக்கப் பெறுகிறார். இவ்வூரில் பல்லவர்கால முதற் கொண்டு வாழ்ந்த அரசர்கள், குறுநிலமன்னர்கள் முதலியோர் பல நிவந்தங்கள் அளித்த செய்திகள் கல்வெட்டுகளிற் காணப் பெறுகின்றன. திருப்பதியம் என்ற சொல்லாட்சி முதலிற் காணப்பெறும் கல்வெட்டும் இங்கேதானுள்ளது. இது ஒரு மிகப் பழமையான சிவத்தலம். கந்தபுராணத்தில் போற்றப் பெறும் வள்ளிபடர் சாரலாய வள்ளிமலை இத்தலத்துக்கு அருகிலேயே உள்ளது. இரா.ச.

திருவல்லவாழ்: ஆழ்வார்களால் பாடப் பெற்ற வைணவத் திருத்தலங்கள் 108-இல் மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள் 13. அவைகளுள் திருவல்லவாழ் என்னும் திருத்தலமும் ஒன்றாகும்.

இன்றுள்ள கேரள மாநிலந்தான் மலைநாடு எனக் குறிக்கப்பட்டது. கேரளாவில், கொச்சி எர்ணாகுளம் தொடர் வண்டிப் பாதையில் திருவல்லா என்ற இரயில்வே நிலையம் உள்ளது. இங்கிருந்து 5 கி.மீ. தொலைவில், பெருமாள் சந்நிதி உள்ளது. இதற்கு வடக்கே 5 கி.மீ. தொலைவில் 'திருமாறன்விளை' என்னும்வைணவத்தலம் உள்ளது.

கோலப் பிரான், திருவாழ்மார்பன் என்று பெருமாளுக்கும், செல்வத் திருக்கொழுந்து நாச்சியார் என்று தாயாருக்கும், தூய தமிழ்ப் பெயர்களே வழங்குகின்றன.

சிறப்பு: பம்பா நதிக்கரை, கண்டாகர்ண தீர்த்தம், சதுரங்க கோல விமானம், சுதர்சன சக்கர அமைப்பு முதலியன இக்கோயிலின் சிறப்புகளாகும். கொடிக்கம்பம் தங்கத் தகட்டால் வேயப்பட்டிருப்பது, இக்கோயிலை மேலும் அழகு செய்கிறது. இங்கு எழுந்தருளிய பெருமான், நம்மாழ்வார், திருமங்கை ஆழ்வார் ஆகிய இருவரால் பாசுரங்கள் பாடி வணங்கப் பெற்றுள்ளார். 'மறைவலார் குறைவிலார் உறையும் ஊர் வல்ல வாழ்' என்றும், 'அந்தமாய் ஆதியாய் ஆதிக்கும் ஆதியாய் ஆயனாய் மைந்தனார் வல்லவாழ்' என்றும் திருமங்கை ஆழ்வாரால் இத் திருத்தலம் போற்றப்படுகிறது. 'பொன்திகழ் புன்னை மகிழ் புது மாதவி மீதணவி, தென்றல் மணங் கமழும் திருவல்லவாழ் நகர்' எனவும், 'பச்சிலை நீள் கமுகும் பலவும் தெங்கும் வாழைகளும் மச்சணி மாடங்கள் மீதணவும் தண் திருவல்லவாழ்' எனவும் 'ஓத நெடுந்தடத்துள் உயர் தாமரை செங்கழுநீர்

மாதர்கள் வாண்முகமும் கண்ணும் ஏந்தும் திருவல்ல வாழ்' எனவும் நம்மாவாழ்வாரால் இதன் இயற்கை அழகு சிறப்பித்துப் பாடப் படுகிறது. மேலும், 'காண் பது எஞ்ஞான்று கொலோ' வினையேன் கனிவாய் மடவீர், பாண்குரல் வண்டினொடு பசுந்தென்றலும் ஆகி எங்கும், சேண்கிளை ஓங்குமரச் செழுங்கானல் திருவல்லவாழ், மாண் குறள் கோலப்பிரான் மலர்த் தாமரைப் பாதங்களே' என்று ஆழ்வார் பெண் பேச் சாகப் பிரேமை நிலையில் பாடும் பாசுரம் மிக உருக்கமானது.

இந்தச் சந்நதியில் பெருமாளைப் பெண்கள் கோயிலின் வெளியில் நின்றுதான் சேவிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு ஐதீகம் உள்ளது. மு.இரா.

திருவல்லிக்கேணி: இது ஆழ்வார்கள் பலரால் மங்களாசாசனம் செய்யப்பெற்ற தலமாகும். இங்கு எழுந்தருளியுள்ள பெருமாள் பார்த்தசாரதி; தாயார் உருக்குமணிப் பிராட்டி. பெருமாள் நின்ற திருக் கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறார். வியாசர் இத்திரு மேனியை இங்கு அமைத்தாரெனப் புராணம் கூறும். ஆத்திரேயர் என்ற முனிவர் இத்திருத்தலத்திற்கு வந்து பார்த்தசாரதிப் பெருமானை வழிபட்டு மகிழ்ந் தார் என்பது செவிவழிச் செய்தி. திருமங்கையாழ் வார் உள்ளிட்ட பல ஆழ்வார்கள் இத்தலப் பெருமை யைத் தத்தம் பாசுரங்களில் புகழ்ந்துள்ளனர். திரு மங்கையாழ்வார் திருவல்லிக்கேணி பற்றிப் பத்துப் பாசுரங்கள் பாடியுள்ளார். 'விற்பெருவிழவும்' என்று தொடங்கும் பதிகத்தில் திரு மங்கையாழ்வார் இத்தல மகிமையை உள்ளம் உருகப்பாடியுள்ளார். 'சிற்றவை பணியால் முடிதுறந்தானைத் திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே' என்றும். 'அந்தமில் வரையால் மழை தடுத்தானைத் திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே' என் றும் வரும் பாசுரப்பகுதிகள் மனங்கொள்ளத் தக்கவை.

திருவல்லிக்கேணியாகிய இவ்வைணவத் திருப்பதி சென்னை மாநகரின் கீழ்ப்பால் அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள பார்த்தசாரதி கோயில் இன்றும் பக்தர் கள் புடைசூழப் பல்வேறு விழாக்களும் நிகழ்ந்துவரும் கோயிலாக அமைந்துள்ளது. இது கடற்கரைப் பகுதி யில் அமைந்துள்ளது. கோயிலில் அமைந்துள்ள சிற்ப வேலைப்பாடு கண்டு மகிழத் தக்கது. இக்கோயில், கி.பி. 16–ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் புதுப் பிக்கப் பெற்றது. இக்கோயில் வளாகத்தில் பல- ராமர், சாத்தகி முதலிய தெய்வத் திருமேனிகளும் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. சா.உ.

திருவலஞ்சுழி: சோழநாட்டில் காவிரியின் தென்கரையில் அமைந்திருக்கும் சைவத்திருப்பதி இது. இன்றும் இப்பெயரிலேயே வழங்குகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் கும்பகோணத்திற்கு மேற்கில் 6 கி.மீ. தூரத்தில் இவ்வூர் உள்ளது. ஊருக்கு வடக்கில் அரிசிலாறு பாய்கிறது. இவ்வூரில் எழுந்தருளியிருக் கும் இறைவன் பெயர் கற்பகநாதர். இறைவி பெயர் பெரியநாயகி. தீர்த்தத்தின் பெயர் அறுபத்தாறு கோடி காவிரியாறு. சம்பந்தர் மூன்று, அப்பர் இரண்டு, ஆக ஐந்து திருப்பதிகங்கள் இவ்வூருக்கு உண்டு. பொழில்களும் மாடங்களும் நிறைந்த ஊர் என்று திருப்பதிகங்கள் சுட்டுகின்றன. 'வலஞ்சுழி வாணன்' 'வலஞ்சுழி மேவியவர்' 'வலஞ்சுழி மன்னிய வர்' என்று இறைவனைச் சம்பந்தரும், 'வலஞ்சுழி மேவிய இறைவன்' என்று அப்பரும் குறிப்பிட்டுள்ள னர்.

ஆதிசேடன் சிவராத்திரி நாளில் ஒரு பிலத்தின் வழியாக வந்து வலஞ்சுழி இறைவனை வழிபட்டான். அப்பிலத்தின் வழியாகக் காவிரிநதி உள்ளே இறங்கி விட்டது. சோழமன்னன் பெரிதும் வருந்தினான். 'ஒரு முடித்தலையாயினும், ஒரு சடைத்தலையாயினும் பலியிட்டால் காவிரி வெளிப்படும்' என்று அசரீரி ஒலித்தது. கொட்டையூரில் தவம் செய்து கொண் டிருந்த ஏரண்ட முனிவர் பிலத்திற்குள் இறங்கித் தம்மைப் பலியாகக்கொடுத்தார். காவிரியாறு வலஞ் சுழித்துக் கொண்டு வெளியே வந்தது. அதனால் இவ் வூர் வலஞ்சுழி என்று பெயர் பெற்றது என்பர்.

இறைவனை வழிபட முன்னைநல்தவம் வேண்டும் என்ற பொருளில் பாடப் பெற்ற 'என்ன புண்ணியஞ்

மன்மதன்–இரதி சிற்பம்

செய்தனை நெஞ்சமே' எனத் தொடங்கும் இத்தலத் தேவாரப் பாடல் பலராலும் ஓதப்படுகிறது.

இங்கு எழுந்தருளியுள்ள பிள்ளையார் புகழ் பெற்ற பிள்ளையார். இவர் வெள்ளைப் பிள்ளையார் என்று கூறப்படுகிறார். தேவர்கள் பாற்கடலைக் கடைந்தபோது முதலில் அமுதம் வெளிப்படவில்லை. எனவே, இந்திரன் பிள்ளையாரை இவ்வூரில் எழுந்தருளச் செய்து வழிபட்டான். அதன் பின்னரே பாற்கடலில் அமுதம் வெளிப்பட்டது என்பர். பிள்ளையார் இருக்கும் மண்டபம் கலையழகு மிக்கது. இங்குள்ள சிற்பங்கள் அழகு வாய்ந்தவை. அவற்றுள் மன்மதன்-இரதி சிற்பத் தொகுதி சிறப்பானதாகும்.

திருக்கோயிலில் முதலாம் இராசராசன், இரண்டாம் இராசேந்திரன், முதலாம் குலோத்துங்கன், விக்கிரம சோழன், திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி இராசராசதேவர், மதுரை கொண்ட கோப்பரகேசரி, மூன்றாம் குலோத்துங்கன், பல்லவ மன்னர், கோப்பெருஞ்சிங்கன் ஆகியோர் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. கல்வெட்டுகள் இறைவனைத் 'திருவலஞ்சுழி உடையார்', 'திருவலஞ்சுழி மகாதேவர்', 'திருவலஞ்சுழி ஆழ்வார்' என்றெல்லாம் குறிப்பிடுகின்றன. இறைவியை 'வண்டுவாழ்குழலிநாச்சியார்' என்று குறிப்பிடுகின்றன. 'வண்டுவாழ் குழல்மங்கை' என்று சம்பந்தரும் குறிப்பிட்டுள்ளது எண்ணத்தகும்.

திருவலஞ்சுழியின் மேற்குத் திசையில் சாளுக்கிய நாட்டுக் கருமான்கள் செய்த போர்க்கருவிகள் புதைந்துள்ளனவென்று சிரீபுசண்டர் ஏடு தெரிவிக்கிறது. அ.பா.

திருவலம்புரம்: இது சோழநாட்டுச் சைவத் திருப்பதி. இப்பொழுது மேலப் பெரும்பள்ளம் என்று கூறப்படுகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் சீர்காழிப் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து தென்கிழக்கே 14 கி.மீ. தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. இறைவனது திருமுடியில் பள்ளம் இருப்பதால் இவ்வூர் பெரும் பள்ளம் என்று பெயர் பெற்றது என்பர். திருமால் இறைவனை வழிபட்டு வலம்புரிச்சங்கு பெற்ற தலம் இது என்பர். இவ்வூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவன் பெயர்வலம்புரிநாதர்.இறைவி பெயர் வடுவகிர்க் கண்ணம்மை. தீர்த்தத்தின் பெயர் பிரம தீர்த்தம்.

சம்பந்தர் ஒரு பதிகம், அப்பர் இரு பதிகம், சுந்தரர் ஒரு பதிகம் ஆக 4 திருப்பதிகங்கள் இவ்வூர் இறைவன் மீது பாடப்பெற்றுள்ளன. சோலைவளம், வயல் வளம், நீர் வளம் மிக்க ஊர் என்பது திருப்பதிகங்களால் தெரிய வருகிறது. மாடவீதிகளை உடைய ஊர் என்று அப்பர் குறிப்பிட்டுள்ளார். நான்மறையோர்கள் வாழும் ஊர், வானவர்கள் வந்து வழிபடும் ஊர் என்று சம்பந்தர் குறிப்பிட்டுள்ளார். சம்பந்தரும் அப்பரும் தலயாத்திரையாக வந்தபோது அப்பரைச் சிவபெருமான் தாமே அழைத்துக் காட்சி நல்கிய தலம் இது. ஏரண்ட முனிவர் திருவலஞ்சுழியில் காவிரியில் இறங்கி இவ்வூரில் கரையேறினார் என்பர்.

கோயிலில் விக்கிரமசோழன், இரண்டாம் இராசாதிராசன், மூன்றாம் குலோத்துங்கன் ஆகிய மன்னர்களின் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. இக்கல் வெட்டுகள் திருவலம்புரி உடையார் என்று இறைவனையும், தடங்கண் நாச்சியார் என்று இறைவியையும் குறிப்பிடுகின்றன.

'இராசராச வளநாட்டு ஆக்கூர் நாட்டு தலைச்சங்காட்டுத் திருவலம் புரம்' என்று விக்கிரமசோழன் காலத்திய கல்வெட்டு இவ்வூரைக் குறிப்பிடுகிறது. அ.பா.

திருவலிதாயம்: இதுதொண்டைநாட்டுச்சிவப்பதிகளுள் ஒன்று; செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் சைதாப்பேட்டை வட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. இப்பொழுது இவ்வூர் 'பாடி' என்று சொல்லப்படுகிறது. 10 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள வில்லிவாக்கம் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து தென்மேற்கில் 3 கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் அமைந்துள்ளது. இறைவன் பெயர் வலிதாயநாதர். இறைவி பெயர் தாயம்மை. தீர்த்தத்தின் பெயர் வலிதாயம். பரத்துவாசர், வியாழ குரு, அனுமார் முதலியோர் வழிபட்ட திருத்தலம் இது. கோயில் சிறியது.

சயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்துப் புலியூர்க் கோட்டமான சங்கம சோழ வளநாட்டு அம்பத்தூர் நாட்டு வலிதாயம் என்று கல்வெட்டொன்று குறிப்பிட்டுள்ளது. அதனால் இவ்வூர் அமைத்திருந்த மண்டலம், கோட்டம், வளநாடு, நாடு ஆகியவை தெளிவாகத் தெரிகின்றன. இவ்வூர் மீது சம்பந்தர் 'பத்தரொடு பலரும்' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகம் ஒன்றினைப் பாடியுள்ளார். 'பெருமான் பிரியா துறைகின்ற வலிதாயம்' என்று சம்பந்தர் பாடியிருப்பது எண்ணத் தக்கது. இவ்வூர் சோலை வளம் நிறைந்தது. கமுகு, பலா ஆகிய மரங்கள் மிகுந்தது என்பது திருப்பதிகத்தால் தெரிய வருகிறது. இவ்வூர் இறைவனை அடியார்கள் மட்டுமல்லாமல், ஆண் குரங்கும் தனது பெண் துணையுடன் வந்து வழி பட்டது. திருவலிதாயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனை வழிபட்டால் வினை, பிணி, துயர் ஆகியன யாவும் நீங்கும், வழிபடுவார்கள் உலகத்தினரால் பெரியோர் என்று புகழப்படுவார்கள் என்று சம்பந்தர் பாடியுள்ளார். அ.பா.

திருவழுந்தூர்: சோழ நாட்டு வைணவத் திருத்தலங்கள் நாற்பதனுள் இதுவும் ஒன்று. இப்போது, இவ்வூர் 'தேரழுந்தூர்' என வழங்கப்படுகிறது. திருமயிலாடுதுறை நகருக்குப் பக்கத்தில் இவ்வூர் உள்ளது. 'ஆமருவியப்பன்' என்பது பெருமாளுக்கும், 'செங்கமலவல்லி' என்பது தாயாருக்கும் பெயர்.

கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் பிறந்த ஊர் இது. கோபுரத்தினது உச்சியின் உட்புறம் கம்பனும் அவர் மனைவியும் சிலை வடிவில் நிற்கின்றனர். எதிரில் தெளிந்த நீரையுடைய பெரிய தடாகம் உள்ளது. தென் மேற்கே 1 கி.மீ. தொலைவில் 'கம்பன் மேடு' என்ற இடம் உள்ளது. இங்குத்தான் கம்பர் வளர்ந்து வாழ்ந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

'தேரழுந்தூர்' என்ற பெயருக்கு ஒரு புராண நிகழ்ச்சி காரணமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் ஒரு காலத்தில் வாக்குவாதம் நடந்தது. அதனைக் கவனித்து, நடுநிலை தவறாமல் தீர்ப்புச் சொல்வதற்காக, 'உபரிசரவசு' என்ற பெயருடைய அரசன் அழைக்கப்பட்டிருந்தான். அவன் தன் தவவன்மையால், ஆகாயத்தில் விமானத் தேர் செலுத்தும் ஆற்றல் பெற்றவன். அவனுடைய தீர்ப்பு முனிவர்களுக்குப் பாதமாக இருந்ததால், அவர்கள் அரசனைச் சபித்தனர். முனிவர்களின் சாபத்தால், ஆகாயத்தில் சென்ற அரசன் தேர் பூமியில் இறங்கி அழுந்தியது. அழுந்திய இடம் இந்த ஊராதலின் இவ்வூர் தேரழுந்தூர் (திரு அழுந்தூர்) எனப் பெயர்பெற்றது.

திருமங்கை ஆழ்வார் இத்தலத்துப் பெருமாளை நாற்பத்தைந்து பாசுரங்கள் பாடி மங்களாசாசனம் செய்துள்ளார். அனைத்துப் பாசுரங்களும் இறை பக்தியை ஊட்டுவதோடு, இயற்கை வளத்தையும் நயமாகத் தெரிவிப்பன. 'நெல்லில் குவளை கண் காட்ட, நீரில் குமுதம் வாய் காட்ட, அல்லிக்கமலம் முகம் காட்டும் கழனி அழுந்தூர்' என்பதும், 'செந்நெல் மலிகதிர்க்கவரி வீசச் சங்கம் அவை முரலச் செங்கமல மலர் ஏறி அன்னமலிபெடை யோடும் அமரும் செல்வத்து அணி அழுந்தூர், என்பதும், 'செந்தமிழும் வடகலையும் திகழ்ந்த நாவர், !திசை முகனே அனையவர்கள் செம்மை மிக்க அந்தணர் தம் ஆகுதியின் புகையார் செல்வத்து அணியழுந்தூர்' என்பதும் பெரிய திருமொழிப் பாசுரப்பகுதிகள். மணவாள மாமுனிகளும் இத்திருத்தலத்தைப் பற்றிப் பாடி உள்ளார். மு.இரா.

திருவள்ளுவமாலை: இது திருக்குறளின் சிறப்பு, அமைப்பு முதலியவற்றைச் சுட்டி அதனைப் பாராட்டும் பாடல்கள் அமைந்த நூலாக, திருக்குறள் ஏடுகள் சிலவற்றோடு வழங்கி வருவதாகும். இதில் 55 வெண்பாக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் இறுதி இரண்டும் குறள் வெண்பாவும், எஞ்சியவெல்லாம் நேரிசை வெண்பாவும் ஆகும். இத்தொகுதியினைத் திருக்குறளுக்கமைந்த சிறப்புப் பாயிரம் என்றும் கருதி அச்சிட்டுள்ளனர். திருவள்ளுவமாலையினை 'வள்ளுவர் மாலை' என்றும் கூறுகின்றனர்.

இதிலுள்ள பாடல்களுள் ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு புலவர் பாடியுள்ளார் எனத் தனித்தனிப் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அசரீரி தொடங்கி ஔவையார் வரையில் 55 புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். அவர்களுள் முதற்கண் உள்ள அசிரீரி, நாமகள், இறையனார் ஆகிய மூன்றும் தெய்வத் தொடர்பாக அமைந்த பெயர்களாக உள்ளன. ஏனையோர்களுள் கபிலர், பரணர், நக்கீரர், மாமூலனார், கல்லாடனார், சீத்தலைச் சாத்தனார், மருத்துவன் தாமோதரனார், அரிசில்கிழார் முதலியவர்களின் பெயர்கள் சங்கப் புலவர் பெயர்களாக உள்ளன. மற்றையோர் பெயர்கள் சங்கப் புலவர் பெயர்களின் போக்கில் நல்கூர் வேள்வியார், இழிகண் பெருங்கண்ணனார், சாத்தூர் கிழார் என்று உள்ளன.

திருவள்ளுவ மாலையில் இடம்பெற்றுள்ள பெயர்களை ஆராய்ந்தோர், இருவகைக் கருத்துகளைக் கூறுகின்றனர். ஒன்று ஒருவரே அனைத்துப் பாடல்களையும் பாடிச் சங்கப்புலவர் பெயரிலும் அப்பெயரை ஒத்த ஏனைய பெயரிலும் அமைத்துள்ளார் என்பது. பிறிதொன்று, பலர் பாடிய பாடல்களைத் தொகுத்தோர் அத்தொகுப்பிற்குச் சிறப்பளிக்க விரும்பித் தெய்வப் பெயர்களையும், சங்கப் புலவர் பெயர்களையும் அவற்றை ஒத்த பெயர்களையும் வழங்கியுள்ளனர் என்பது. செய்யுள்கள் எழுதப்பெற்ற அல்லது தொகுக்கப்பெற்ற காலத்தினைத் தெளிவாக அறிய இயலவில்லை. எவ்வாறாயினும், இத்தொகுப்பிலுள்ள பாடல்கள் திருக்குறளின் சிறப்பு, அமைப்பு முதலியவற்றை நன்குணர்த்துவனவாக உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. திருக்குறளின் புகழ் விரிக்கும் பூந்துணராக அமையும் மாட்சியது இத்தொகுப்பு. இதிலுள்ள பல பாடல்கள் திருக்குறளுக் கமைந்த பாராட்டு முறைத் திறனாய்வுப் (Appreciative Criticism) பாடல்களாக அமைந்துள்ளன.

இத்தொகுப்பு பலவிடங்களில் திருக்குறளை முப்பால் என்று குறிப்பிடுகிறது; வள்ளுவர் வாய்மொழி என்ற பெயராலும் குறிப்பிடுகிறது; திருவள்ளுவரை—மாதாநுபங்கி என்று இப்பனுவல் கூறுகிறது. இறையனாரின், 'என்றும் புலராது' என்னும் பாடலும், மாமூலனாரின், 'அறம் பொருள் இன்பம்' எனத்

தொடங்கும் பாடலும் போல்வன திருக்குறளின் பெருமை பாராட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன. கோதமனாரின், 'ஆற்றல் அழியுமென்று' எனத் தொடங்கும் பாடலும், வெள்ளிவீதியாரின் 'செய்யா மொழிக்கும்' எனத் தொடங்கும் பாடலும், வண்ணக்கஞ் சாத்தனாரின் 'ஆரியமும் செந்தமிழும்' எனத் தொடங்கும் பாடலும், வடமொழியிலுள்ள வேதத்தையும் தமிழிலுள்ள திருக்குறளையும் ஒப்பிட்டுக் குறளுக்கு ஏற்றங் கூறுவனவாக உள்ளன. நத்தத்தனாரின் பாடல், திருக்குறள் 1330 வெண்பாக்கள் உடையது என அதன் பாடல் எண்ணிக்கையையும், 'ஐயாறும் நூறும்' எனத் தொடங்கும் பாடல் திருக்குறளின் 133 அதிகாரங்களையும் குறிப்பிடுகின்றன. 'வீடு ஒன்று' என்னும் பாடல் திருக்குறளின் பால் அதிகார அமைப்பினைச் சுட்டுகிறது. ஒவ்வொரு பாலின்கண்ணுமுள்ள இயல்களில் அமைந்துள்ள அதிகார எண்ணிக்கை சுட்டும் பாடல்களும் உள்ளன. இவ்வகையில் திருவள்ளுவமாலை, திருக்குறளின் நலம் பாராட்டுவதாக அமைவதோடு, பால் இயல் அதிகார முதலியவற்றின் அமைப்பினை வரையறுத்துக் காட்டுவதாகவும் உள்ளது. அ.மா.ப.

திருவள்ளுவர்: தமிழ் மறை எனப் போற்றப் பெறும் திருக்குறளின் ஆசிரியர் திருவள்ளுவர். இவருக்கு முதற் பாவலர், தெய்வப்புலவர் மாதாநுபங்கி, செந்நாப் போதார், பெருநாவலர், தேவர், நாயனார் முதலிய வேறு பெயர்களும் உண்டு. இவரைப் பற்றிய உண்மையான வாழ்க்கை வரலாறு அறியப்படவில்லை யாயினும் பல கதைகள் வழங்கப் பெறுகின்றன. 'ஆதிபகவன் முதற்றேஉலகு' என்னும் முதற் குறளடியை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆதி என்ற புலைச்சிக்கும் பகவன் என்ற பார்ப்பனுக்கும் இவர் பிறந்தாரெனக் கபிலர் அகவல் கூறுகின்றது. ஞானாமிர்தம் யாளிதத்தன் என்னும் பார்ப்பனுக்கும் புலைச்சிக்கும் பிறந்தவரெனக்கட்டுரைக்கும்.வள்ளுவன் என்ற பெயர் குடிப்பெயராகும்.வள்ளுவர் என்பதற்குப் பறையருள் குரு, அரச ஆணையைத் தெரிவிப்போர் எனத் தமிழ் அகராதி பொருளுரைக்கின்றது. சிந்தாமணி 49-ஆம் பாடலும் சோதிடம் கூறும் நிமித்திகனை வள்ளுவன் எனப் புகல்கின்றது. இப்போதும் வள்ளுவச் சாதியினர் சோதிடம் பார்த்து வருகின்றனர்; சில ஷிடங்களில் ஆதித் திராவிடர்க்குத் திருமணம் நிகழ்த்தி வைக்கின்றனர். பிங்கலந்தை வள்ளுவரை அரசர்க்கு உள்படு கருமத் தலைவர் என நவிலும். மணிமேகலைக்காப்பியம் வள்ளுவர் என்போர் அரச ஆணையை யானை மீதிருந்து முரசறைந்து வெளியிடும் தலைவர் எனக் கூறுகின்றது. திருக்குறள் இயற்றிய திருவள்ளுவர் அரசியல் அறிந்தவ ராதலின் அவர் பெயர்க்கு அரசுத் தொடர்புடைய அலுவலராகக் கூறும் பொருள் ஏற்புடையதே. திருவள்ளுவர் என்னும் பெயரைத் தமிழ்ப் பெயராகக்கொள்ள மனமில்லாதவர் சீவல்லவர் என்னும் பெயர் திருவள்ளுவராக மாறியது என்பர்.

திருவள்ளுவர்

குந்த குந்தாசாரியர் என்னும்சமணராகிய ஏலாசாரியார் திருக்குறளை இயற்றினாரென்றும் 'அவருடைய மாணவராகிய திருவள்ளுவர் அக்குறள் நூலைப்பரப்பினார் என்றும் சக்கரவர்த்தி நயினார் கருதுவர். இன்னா செய்யாமை, கொல்லாமை, கள்ளுண்ணாமை முதலிய அறங்களை வற்புறுத்தியிருத்தலின் திருவள்ளுவரைச் சிலர் சமணர் என்பர். சிலர் 'பெயக் கண்டும் நஞ்சுண்டமைவர்' என்னும்குறளால் சைவர் என்பர். 'தாமரைக் கண்ணான் உலகு' எனக் கூறியிருத்தலின் வைணவர் எனக்கூறுவர் சிலர். இவ்வாறே வேறு சிலர் தம் சமயக் கொள்கை குறளில் இருப்பக்கண்டு தத்தம் சமயச் சார்புடையவராகக் குறிப்பர். நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் தலையாய வற்றைக் கூறும் இயல்பினராய சமயப் பொதுமை வாய்ந்த வள்ளுவப் பேராசானை ஒருசமயச் சார்புடையவராகக் கூறுதல் பொருந்தாது.

'நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின் வீடில்லை நட்பாள்பவர்க்கு' என்னும் குறட்கருத்து 'நாடி நட்பின் அல்லது நட்டு நாடார்தம் ஒட்டியோர் திறத்தே' எனும் நற்றிணைப் பாடலில் அமைந்திருத்தலானும் 'எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை, செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு' என்னும் குறட் கருத்து, 'ஒருவன் செய்தி கொன்றோர்க்கு உய்தி இல்லென்று, அறம்பாடிற்றே ஆயிழை கணவ' என்னும் புறநானூற்றுப் பாடலில் இருத்தலானும் இவை போன்ற பிற ஒப்புமையானும்

திருவள்ளுவர் காலம் சங்க காலத்துக்கு முன் என்பர். 'அறம் பாடிற்றே' என்பதில் உள்ள அறம் என்பது திருக்குறளைக் குறிக்கும் என்பது அவர்கள் கருத்து. ஆல், இல் என்னும் வேற்றுமையுருபுகள் மாட்டு, வேண்டி என்னும் சொல்லுருபுகள் 'மற்றையவர்கள்' என்பது போல் உயர்திணையில் கள்விகுதி, தன்மை ஒருமையில் அன் விகுதி, மரியாதை ஒருமையாகிய நீர் ஆகிய குறள் வழக்காறுகள் கொண்டு சங்க காலத்துக்குப் பின் என்பர் சிலர். இவர்கள் குறள்வெண்பா யாப்பினையும் பிற்காலத்துக்குக் காரணமாகக் காட்டுவர். எளிமை கருதி வழக்குச் சொற்களைக் கையாள்வதால் சில பிற்கால வழக்காறுகள் கையாளப்படுதல் இயல்பு. கள்ளுண்ணாமையை வற்புறுத்தல், காமத்துப் பாலில் பரத்தையரைக் குறிக்காமை, குறளின் சொல்லாட்சி முதலியவற்றைநோக்கின் குறளின் காலம் சங்க காலத்து இறுதி அல்லது அதனை ஒட்டிய பிற்காலம் என்று எண்ணுவது பொருத்தமாகலாம்.

இவர் வாழ்ந்த இடத்தைச் சிலர் மதுரை என்றும் சிலர் மயிலை என்றும் கருதுகின்றனர். ஏலேல சிங்க வணிகரிடம் நூல் பெற்று நெசவுத் தொழில் புரிந்தாரென்றும், அவர் கப்பல் கடலிற் சிக்கிய போது கரையேற்றினாரென்றும், மார்க்க சகாயன் என்னும் வேளாளன் வேண்டுகோட்கிணங்கிப் பஞ்சாக்கரத்தால் வேதாளத்தை ஓட்டினாரென்றும் பலவாறாகத் திருவள்ளுவர் மேல் கதைகள் புனையப்பட்டுள்ளன.

இவர் படைத்த திருக்குறள் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்று மூன்று பிரிவுகளை உடைமையால் முப்பால் என்னும் பெயர் பெற்றுள்ளது. இம் முப்பாலில் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் உறுதிப் பொருள் நான்கும் உணர்த்தப் பெறுகின்றன. அறத்தை இல்லறம் துறவறமெனப் பகுத்துச் சிறப்பாக விளக்கியுள்ளார். 'மனத்துக்கண் மாசிலனாதல் அனைத்தறன்' என்றும், 'ஆரா இயற்கை அவா' என்றும், 'அருளென்னும் அன்பீன் குழவி' என்றும் வள்ளுவர் வரையறை செய்வது சிறப்பாக உள்ளது. 'பாத்தூண்' சிறந்த அறம் என்பதைப் பலவிடங்களில் வற்புறுத்தியுள்ளார். ஆபத்துக்குப்பாவமில்லை என்பதை வள்ளுவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. உயிரினும் மானமே சிறந்தது என்பர். 'அழுக்காறுடையான் கண் ஆக்கம் போன்றில்லை ஒழுக்கமிலான்கண் உயர்வு' 'தம்மில் இருந்து தமது பாத்துண்டற்றால் அம்மா அரிவைமுயக்கு' என்பன போல அறக் கருத்துகளையே உவமையாக்கிக் கூறும் அழகினைத் திருவள்ளுவரிடம் காணலாம். இவர் தம் சிறப்புக் கருதித் திருவள்ளுவ மாலை என்னும் நூலே தோன்றியுள்ளது. இவர்தம் குறள் என்றும் புலராது; யாணர் நாட்செல்லுகினும் நின்றலர்ந்து தேன் பிலிற்றும் கற்பக மலர் போன்றது என்றும், சிறு புல்லிலுள்ள பனிநீர் பனையளவை அடக்கிக் காட்டுவதுபோல் திருக்குறள் காட்டுகிறது என்றும், ஓதற்கு எளிதாய் உணர்தற்கரிதாகி உள்ளுதோறும் உள்ளம் உருக்குகிறது என்றும் புலவர்கள் பாராட்டியுள்ளனர். குறளின் சிறப்புக் கருதிஅதனைப் பல மொழிகளிலும் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். அதற்குப்பல உரைகள் எழுந்துள்ளன.

இரா.சா.

திருவன் பார்த்தான் பனங்காட்டூர்: இது, 'திருப்பனங்காடு', என்றும், 'திருப்பனங்காட்டூர்', என்றும், 'வனம்பார்த்தான் பனங்காட்டூர்' என்றும் குறிக்கப்படுகின்றது. தொண்டை நாட்டிலுள்ள பாடல் பெற்ற தலங்கள் முப்பதிரண்டனுள் இது ஒன்பதாம் தலம். திருக்கச்சி யேகம்பமெனும் காஞ்சிபுரத்தினின்றும் தெற்கே 6½கி.மீ.தொலைவுள்ள ஐயன் குளத்திலிருந்து வடமேற்கே 6½கி.மீ. தொலைவிலுள்ளது.

'வன்பாக்கம்' எனும் ஊரை அடுத்துப் பனை மரங்களைத் தலவிருட்சமாகக் கொண்டதால் இவ்வூர் இப்பெயர் பெற்றது. ஒருகால், கண்ணுவ மாமுனிவர், சிவபூசை செய்யுங்கால் இறைவனுக்குப் படையல் செய்யப் பொருள் கிடைக்காமையால் கிடைத்த பனம்பழத்தை வைத்து உண்பித்தார். அதனை ஏற்று மகிழ்ந்த சிவபெருமான் காட்சி கொடுத்தருளினார். அதனால் இன்றும் இத்திருக் கோயிலில் பனம்பழத்தைப் படைக்கும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது. தலவிருட்சமும் பனைமரமே. இத் தலத்தில் இரண்டு பனைமரங்களிருக்கின்றன.

இறைவன் திருப்பெயர் பனங்காட்டீசர். இறைவி திருப்பெயர் அமுதவல்லி. தீர்த்தம் அமுததீர்த்தமும் சடா கங்கையுமாகும்.

இத்தலத்திலேயே வேறு இரண்டு சந்நிதிகள் உள்ளன. ஒன்று, அகத்தியர் பூசித்தது. இறைவன் பெயர் தாலபுரீசுரர். இறைவி தூலகோமள பதாம்பாள். இது தெற்கிலிருக்கிறது. வடக்கிலிருப்பது, புலத்தியர் வழிபட்டது. இறைவன் கிருபாநாதேசுவரர்; இறைவி கிருபாநாயகி.

இத்தலத்தருகே சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வரும் போது, இத்தலத்து இறைவன் ஓர் அந்தண உருவொடு, கட்டமுது கொண்டுவந்து தந்தார். 'தாங்கள் எந்த ஊர்?' என்று சுந்தரர் கேட்டபோது, 'யாம் வன்பார்த்தான் பனங்காட்டூருக்கும் இவ்வூருக்கும் ஆக இருப்போம்' என்று கூறினார். உடன், சுந்தர மூர்த்தி நாயனார், 'விடையின்மேல் வருவானை' எனத் தொடங்கும் திருப்பாட்டினைப் பாடியருளினார்.

கல்வெட்டுகள்: இறைவன், ஆளுடையார் திருப் பனங்காடு உடைய நாயனார் என்று குறிக்கப்படு கின்ற இத்திருத்தலத்தில், முதலாம் இராசேந்திர சோழன், முதலாம் இராசாதிராசன், முதலாம் குலோத்துங்க சோழன், திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி இராசராச சோழதேவன், விருப்பண்ண உடையார், கிருட்டிணதேவராயர், கம்பண்ண உடையார், அச்சுத அய்யதேவ மகாராயர் முதலியவர் காலத்திய கல் வெட்டுகள் உள்ளன. அவற்றுள், தட்சிணாமூர்த்தி, திருமால், பிரமன், துர்க்கை ஆகியோரின் திருமேனி களை எழுந்தருளச் செய்த கல்வெட்டும், இவ்வூரில் பஞ்சம் உண்டானபோது, குளம் உடைப்பெடுத்து நிலங்கள் விளைவின்றியிருந்ததால், கோயில் நிலங் களில் சில பகுதிகளை விற்று உடைப்பை அடைத்த செய்தி கூறும் கல்வெட்டும், கண்ணப்ப நாயனா ருடைய வழித் தோன்றலான வேடுவர்களுள் சிலர் நிவந்தங்கள் அளித்த கல்வெட்டும் குறிப்பிடத்தக்கன.

வீ.சொ.

திருவன்பில்: சோழநாட்டு வைணவத் திருப்பதி இது. பொதுவாக 'இல்' என்பது வீட்டைக் குறிக் கும். காலப்போக்கில் ஊர்களுக்கும் 'இல்' என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. அன்பில் என்றால் அன்பு குடி யிருக்கும் இடம் என்பது பொருள். அன்பு மயமான திருமால் குடியிருக்கும் இடம் என்பதால் இவ்வூர் திருவன்பில் என்று பெயர் பெற்றது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் பூதலூர்ப் புகை வண்டி நிலையத்திலி ருந்து வடக்கே 13கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் அமைந் துள்ளது.

கோயில் கொண்டிருக்கும் இறைவன் பெயர் திரு வடிவழகிய நம்பி; இறைவி பெயர் அழகியவல்லிநாச் சியார். கோயில் விமானத்தின் பெயர் தாரக விமா னம். தீர்த்தத்தின் பெயர் மண்டுக புட்கரணி. திரு மால் நின்ற திருக்கோலத்தில் காட்சி தருகிறார். திருமழிசையாழ்வார் பாடிய திருத்தலம் இது. நான் முகன் திருவந்தாதியில் 36-ஆம் பாடலில் இவ்வூரைக் குறிப்பிட்டுள்ளார் திருமழிசையாழ்வார். திருமால் திருப்பதிகள் சிலவற்றை வரிசையாகக் கூறும் போது இவ்வூரையும் குறிப்பிடுகிறார். பேரன்பில் என்று இவ் வூர் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

அ.பா.

திருவன்னியூர்: சோழநாட்டுத் திருப்பதி இது. மாயூரம்-காரைக்குடி வழியில் பூந்தோட்டம் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து 11கி.மீ. தூரத்தில் இவ்வூர் உள்ளது. இவ்வூரின் இன்றைய பெயர் பொன்னூர். இறைவன் பெயர் அக்கினி நாதர். ஆபத்சகாயர் என்பாரும் உண்டு. இறைவி பெயர் பார்வதியம்மை. பெரியநாயகி என்பாரும் உண்டு. தீர்த்தத்தின்பெயர் அக்கினி தீர்த்தம். அக்கினி தேவர் பூசித்த தலம் என்பர். அதனால் வன்னியூர் என்று பெயர் பெற்றது (வன்னி-அக்கினி). 'அன்னி' என்ற குறுநில மன்னன் வாழ்ந்த ஊர் என்பதால் இப்பெயர் பெற்றுத் திகழ்கிறது என்பாரும் உளர். விகுசாரணியம், பாசுகர சேத்திரம் என்பன இவ் வூரின் வேறு பெயர்கள். தமனியப்பதி என்றும் இவ் வூர் வழங்கப்படும். இவ்வூருக்குத் தென்மேற்கில் 4 கி.மீ. தூரத்தில் திருக்கருவிலி என்னும் ஊர் உள்ளது. சம்பந்தரும் அப்பரும் ஒவ்வொரு திருப்பதிகம் பாடியுள்ளனர். வயல்களும், மாடமதில்களும் சூழ்ந்த ஊர் என்பது திருப்பதிகங்களால் தெரிய வருகிறது. இவ்வூர் இறைவனை வழிபட்டால் ஆனந்தம் உண் டாகும்; வினை நீங்கும்; பந்தம் நீங்கும்; விண்ணு லகம் அடையலாம் என்கிறார் சம்பந்தர்.

அ.பா.

திருவனந்தபுரம் கேரள மாநிலத்தின் தலை நகரம். திருவனந்தபுரம் மாவட்டமாகவும் உள்ளது. திருவனந்தபுரம் பழமையும் புகழும் பெற்ற நகரமா கும். இது மார்த்தாண்ட வர்மர் என்னும் அரசர் காலத்தில் புகழ்பெற்று விளங்கியது. இந்நகரம் இவ ரது காலத்தில் கி.பி.1745-இல் திருவாங்கூர் சமத் தானத்தின் தலைநகரமாக விளங்கியது. இந்நகரில் கேரளப் பல்கலைக் கழகம் அமைந்துள்ளது. இங்கு அருங் காட்சியகமும் கலைக்கூடமும் உயிரியல் பூங் காக்களும் வானிலை ஆராய்ச்சி நிலையமும் உள் ளன. இங்குள்ள கோட்டையில் பல அரண்மனைகள் உள்ளன. அதனுள் ஒரு திருமால்கோயிலும் உள்ளது. இக்கோயிலுக்கு அடியவர் மிகுதியாக வருகின்றனர். இந்நகரில் இரசாயனப் பொருள் உற்பத்தித் தொழிற்சாலைகள், சருக்கரை ஆலை, நெசவாலை கள், கைவினைப் பொருட் கூடங்கள் போன்றவை உள்ளன. இந்நகரம் துறைமுக நகரமாவதுடன் விமானவழித் தடம், சாலைப் போக்குவரத்து, இருப் புப்பாதை வழி ஆகியவை பெற்றுத் திகழ்கின்றது. இங்குள்ள பதுமநாப சுவாமி திருக்கோயில் கேரளக் கலை மரபை ஒருங்கே பெற்ற கோயிலாகும். இது விசய நகரப் பேரரசுக் காலத்தைச் சார்ந்தது. சோழர் களின் கோபுரங்களைப் போன்ற கோபுரங்களைப் பெற்று இக்கோயில் விளங்குகிறது. இக்கோயில் பல அழகிய சிற்பங்களைப் பெற்றுத் திகழ்கிறது. திரு மாலின் இருந்த, கிடந்த, நின்ற திருக்கோலங்கள் அழகுற இங்கு வடிக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கோயிலின் அருகில் பல சிறு ஆலயங்கள் உள்ளன. அவை கிருட் டிணர், சேத்திரபாலர், சாசுத்தா, நரசிம்மர், சிவன், கணேசர், இராமர், வியாசர் ஆகியோருக்குரியவை.

திருவனந்தபுரம் மாவட்டம் 2,192 ச.கி.மீ. பரப் பளவுடையது. கேரளாவின் தென் கோடியில் உள்ள

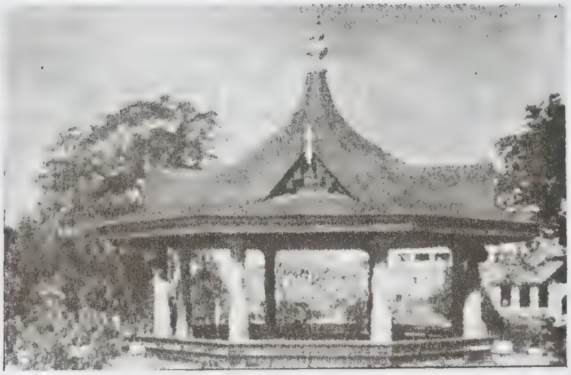

திருவனந்தபுரம் உயிரியல் பூங்கா

இம்மாவட்டத்தின் மேற்கில் அரபிக் கடல் உள்ளது. ஆங்காங்கே தனித்த மலைகளைப் பெற்றுத் திகழும் இம்மாவட்டத்தின் கிழக்கிலும் மலைகள் உள்ளன. நெல், தென்னை போன்றவை இம்மாவட்டத்தின் முக்கிய பயிர்கள். கடற்கரைப் பகுதிகளில் மீன்பிடித் தலும் நடைபெறுகிறது. திருவனந்தபுரம் நகரின் மக்கள் தொகை 520,125(1981). இம்மாவட்டத்தின் மக்கள் தொகை 2,596,112 (1981). சு.இரா.

திருவாசகம்: சைவப் பன்னிரு திருமுறைகளுள் திருவாசகம் எட்டாந் திருமுறையைச் சார்ந்ததாகும். இதனையருளியவர் பாண்டி நாட்டுத் திருவாதவூர ராகிய மணிவாசகர். சிவ பரம்பொருளையடையும் படி நிலைகளாகிய சரியை கிரியை யோக ஞானம் ஆகியவற்றுள் ஞான நெறியாகிய சன்மார்க்கத்தில் நின்று உலகிற்கு உய்யும் வழி காட்டிய உத்தமர் இவர். ஞானாசாரியராகிய இவர் சைவ சமய குரவர் நால்வருள் ஒருவராகப் போற்றப்படுகிறார். திரு வாசகம் மணிவாசகரின் வாழ்வியற் பதிவாகக் கரு தப்படுதலின் அவரது வாழ்க்கைச் சிறப்புக் கூறு களைக் காண்பது, திருவாசகத்தை நன்குணரத்துணை செய்யும்.

திருவாதவூரர் இளமையிலேயே உலகப் பொருள் களை ஊடுருவிக் கூர்ந்து நோக்கும் அனுபவம் பெற் றவர். கல்வி கேள்வி அறிவு ஆற்றலில் வல்லவராய் விளங்கிய காரணத்தால் இவர் அரிமர்த்தன பாண் டிய மன்னனுக்கு அமைச்சராகத் திகழும் வாய்ப் பினைப் பெற்றார். நாட்டுப் பாதுகாப்பிற்காகக் குதி ரைகள் வாங்கச் சென்ற இவர், தம் வாழ்க்கையில் திருவருளால் மடை மாற்றஞ் செய்யப்பட்டார்; ஆன்மிக நெறியில் தம் வாழ்வை அமைத்துக் கொள் ளலானார். காரணம், திருப் பெருந்துறையில் சிவன் ஒரு குருத்த மரத்தடியில் எழுந்தருளி ஆட்கொண்ட மையேயாகும். அதாவது, ஞான குருவாக இறைவன் எழுந்தருளித் திருவாதவூரருக்குத் திருவடித் தீக்கை யளித்தும் திருவைந்தெழுத்து ஓதியும் வேதித்து ஆட் கொண்டு, தில்லைக்கு வருமாறு பணித்துவிட்டு மறைந்தருளினான் என்பதாகும். ஞான மேலீட்டால் திருவாதவூரர் தாம் கொணர்ந்த பொருளைத் திருக் கோயில் கட்டுதற்குச் செலவிடலானார். அதனைக் கேள்வியுற்ற மன்னன் சினங்கொண்டு அடிகளாரைத் துன்புறுத்தத் தலைப்பட்டான். தன் அடியவருக்காகச் சிவன் நரியைப் பரியாக்கியும், பரியை நரியாக்கியும் வையை . யாற்றில் பெருவெள்ளமுண்டாக்கியும் வந்திக்குக் கூலியாளாய் வந்து பிட்டுக்கு மண்சுமந் தும், பாண்டியனால் பிரம்படி பட்டும் திருவிளை யாடல் புரிந்தான். தம் பொருட்டு இறைவன் புரிந்த திருவிளையாடல்களெல்லாம் மணிவாசகரின் நெஞ் சத்தைக் குழைவித்தன. அவர் தம்வாழ்வியலனுபவங் களை உருக்கமாய்ப் பதியவைக்கும் வாய்ப்பிலே திரு வருட் பாசுரங்களாக மலர்வித்தார். அத்தகைய அருளனுபவப் பாசுரங்களின் தொகுதியே திருவாசகம் ஆயிற்று.

திருவாசகப் பெருமை: திருவாசகத்தின் சாரமே மெய்கண்டார் அருளிய சிவஞானபோதம் எட்டாஞ் சூத்திரமாக உருவாகியது என்பர். திருவாதவூரர் பாடிக் கொண்டு செல்கையில் அவரைப் பின் தொடர்ந்து சிவபெருமானே ஆர்வமுடன் கேட்டு மகிழ்ந்த வண்ணம் படியெடுத்துக் கொண்ட சிறப் பினையுடையது திருவாசகம். தில்லையம்பலத்தில் தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் திருவாசகத்தின் பொருள் என்னவென வினவ, ஆடல்வல்லானே அதன் பொரு ளென மணிவாசகரே சுட்டிக் காட்டினார் என்பது வரலாறு. அது கொண்டு இப்பனுவலின் அளப்பரும் பெருமை புலனாகும்.

பத்திப் பெருக்கத்தையும் உள்ள நெகிழ்ச்சியை யும் விளைவிக்குங் காரணத்தால் திருவாசகத்தை அன்பர்கள் 'என்புருக்கி' எனக் கூறத் தலைப்பட்ட னர். 'திருவாசகத்திற்கு உருகார் ஒரு வாசகத்திற் கும் உருகார்' என்ற பழமொழி மக்களிடையே உலவு வதும் இதன் பெருமையைச் சுட்டும். இந்நூலின் கனிவையும் பெருமையையும் நன்குணர்ந்த அருட் சான்றோர்கள் இதன் பகுதிகளை மேற்கோளாக எடுத்தாண்டும், இதன் சிறப்பினைப் போற்றிப் பாடி யும் சிறப்பித்துள்ளனர். இவ்வாற்றான் அதிவீர ராம பாண்டியர் அருளிய 'குட்டித் திருவாசக'மாகிய திருக் கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதியும், துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச அடிகள் அருளிய நால்வர் நான் மணி மாலையும், வடலூர் இராமலிங்க அடிகள் அருளிய திருவருட்பாவும் காணத் தக்கவை.

ஆன்மாக்களின் மாசினைக் களைந்து உய்தியை யளிக்க வல்ல ஞான நூலாகிய திருவாசகம் தோத்

திரங்களுள் மிகச் சிறந்தது என்பது வள்ளற் பெருமான் கருத்து. மக்களுயிர்க்கே யன்றிப் பிறவுயிர்களுக்கும் இது ஞானநாட்டத்தை யுண்டாக்க வல்லது என்பது அருட் சான்றோர்களின் நம்பிக்கை எடுத்துக்காட்டாக வள்ளற் பெருமான், 'வாட்டமில்லா மாணிக்கவாசகரின் வாசகத்தைக் கேட்டபொழுதங்கிருந்த கீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும், வேட்டமுறும் பொல்லா விலங்குகளும் மெய்ஞ்ஞான, நாட்டமுறும் என்னிலிங்கு நானடைதல் வியப்பன்றே'(திருவருட்பா – 3266) எனப் பாடிச் செல்வது மிகவும் சிந்திக்கத் தக்கதாகும். மேலும், சிகாமந்திரமாகத் திருவாசகம் வள்ளலாருக்குப் பயன்பட்டிருக்கிறது என்ற அரிய செய்தியும் ஈண்டு இயைபுடன் சிந்திக்க வேண்டியதாகும். இவ்வாறான பெருஞ் சிறப்பிற்குரியதாகத் திருவாசகம் இருப்பதை யுணர்ந்த சோழமன்னர்கள் – முதற் குலோத்துங்கன், விக்கிரம சோழன், இரண்டாம் இராசராசன், இரண்டாம் இராசாதிராசன் ஆகியோர் தங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் திருவாசகப் பாடல்களை ஓதச் செய்யவும் மணிவாசகருக்கு விழா எடுக்கவும் அளித்த நன்கொடைகளைக் கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன.இந்நாட்டவரே யன்றி வெளிநாட்டவரும் திருவாசகப் பெருமையில் பெரிதும் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்பது அறிஞர் போப்பு (G.U. Pope) முதலியோர் திருவாசகத்தை மொழி பெயர்த்தும் திருவாசகத்திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதியும் புரிந்துள்ள தொண்டுகளால் அறியலாம்.

திருவாசக அமைப்பு: கடவுட் காதலை அடிப்படையாகக் கொண்ட திருவாசகத்தில், 658 பாடல்கள் உள்ளன. திருப்பூவல்லி திருவுந்தியார் ஆகிய பதிகங்களின் இறுதிச் செய்யுள்கள் இரண்டும் இந்நூலினும் வேறானவை எனச் சிலர் கருதுவர்;அவ்வாறான கணக்கில் இது 656 பாடல்களைக் கொண்டது. இதனில், ஒன்றினைக் குறைந்த எண்ணாகவும் நூறினைக் கூடுதலான எண்ணாகவும் கொண்ட பாடல்கள் 51 பகுதிகளாக – பதிகங்களாகப் - பகுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு பகுதியும் அரிய தத்துவத்தை யுள்ளடக்கியதாகும்.

ஆன்மிகப் பெருவெளியில் பக்குவப்படுஞ் சிவனடியார் ஒருவரின் உணர்ச்சிப் பெருக்கின் பொலிவினை ஒவ்வொரு பாடலிலுங் காணலாம். அன்பு நிலையும் அருள்நிலையும் இயைந்து குலவிச் செல்லும் பாங்கினை ஆங்காங்கும் கண்டுகளிக்கலாம். இந்நூலின் அமைப்பானது, தொடக்கத்திலிருந்து கடைசி வரையில் உயிருய்திக்கென ஆன்மா புரிந்திடும் பயணப்படி நிலைகளாகவே உள்ளது. அதாவது, சிவபுராணம் தொடங்கி அச்சோப் பத்து ஈறாகவுள்ள ஒவ்வொரு பதிகமும் பத்தி நிலையையும் பயனையும் பல்வேறு கோணங்களில் குறிப்பாகவும் வெளிப்படையாகவும் கண்டு காட்டும் அருமைத் தெய்வ நல அனுபவப் பதிவாகவே உள்ளது. இதனைச் சிறிது விளக்கமாகக் காணும் வகையில் ஒவ்வொரு பதிகச் சாரமும் காணுதல் நல்லது; அது வருமாறு:

1. சிவனது அநாதி முறையான தொன்மையையும் கீர்த்தியையும் உணர்த்துவது சிவபுராணம், 2 அவனது திருவருட் புகழ்ச்சி முறைமையை விண்டுரைப்பது கீர்த்தித் திருவகவல், 3. சிவனது தூல சூக்குமத்தை வியந்து போற்றுவது திருவண்டப்பகுதி, 4. இந்தச் சகத்தது உற்பத்தியைக் கூறி இறைவனைப் போற்றிப் பரவுவது போற்றித் திருவகவல், 5. மெய்யுணர்தல், அறிவுறுத்தல் சுட்டறுத்தல் ஆத்தும சுத்தி 'கைம்மாறு கொடுத்தல்' அநுபோக சுத்தி காருணியத்திரங்கல், ஆனந்தத் தழுந்தல், ஆனந்த பரவசம், ஆனந்தாதீதம் எனப்பாகுபாடு செய்து கொண்டு பத்தி வைராக்கிய விசித்திரத்தை விளம்புவது திருச்சதகம், 6. பிரபஞ்ச வைராக்கியத்தை எடுத்துமொழிவது நீத்தல் விண்ணப்பம், 7. சக்தியை வியந்து நோன்பை வலியுறுத்துவது திருவெம்பாவை, 8. சிவனது பெரும் புகழைப் பாடுதலால் கொள்ளும் ஆனந்தக் களிப்பைச் சித்திரிப்பது திருவம்மானை, 9. ஆட்கொள்ளும் சிவன் பெருமையினூடே ஆனந்த மனோலயங் கொண்டருள்வது திருப்பொற் சுண்ணம், 10. அரசவண்டிற்குக் கூறுவதாகச் சிவனோடு கொள்ளும் ஐக்கியத்தைப் புலப்படுத்துவது திருக்கோத்தும்பி, 11. தம்மை ஆட் கொண்டருளிய சிவனோடமைந்த அடைவினைமொழிவது திருத்தெள்ளேணம், 12. கேள்வியும் வினையுமாகச் சிவனுடைய காருணியத்தை எடுத்தியம்புவது திருச்சாழல், 13. மாயா விசயம் நீக்குதலை யுணர்த்திச் செல்வது திருப்பூவல்லி, 14. ஞானவெற்றியை உள்ளுறையாகக் கொண்டது திருவுந்தியார், 15. பிரபஞ்ச சுத்தியை விளக்கிக் கூறுவது திருத்தோணோக்கம், 16. சிவனது அருட்சுத்தியை விரித்துரைப்பது திருப் பொன்னூசல் 17. ஆத்தும பூரணம் பற்றி ஆத்தும விசாரணை யுடன்வி யந்துமொழிவது அன்னைப்பத்து, 18. ஞானக் குயிலை விளித்து ஆத்தும இரக்க வியல்பைக் கூறுவது குயிற்பத்து, 19. சிவன் (மணிவாசகரை) அடிமை கொண்ட முறைமையைப் பாடுவது திருத்தசாங்கம், 20. ஆன்மாவுக்குப் பொருந்தும் திரோதான சுத்தியை உள்ளுறையாகக் கொண்டது திருப்பள்ளியெழுச்சி, 21. அநாதியாகிய சற்காரியம் பற்றிக் கூறுவது கோயில் மூத்த திருப்பதிகம், 22. ஆன்மாவின் அனுபோக இலக்கணத்தைப் பெருந்துறைத் தேசிகரின் மோகப் பாங்கினைவிண்டுரைப்பது கோயிற் றிருப்பதிகம், 23. சிவானந்தம் அளவறுக்க இயலாதது என்ற உண்மையைச் சிவனது பெருமை வாயிலாக உணர்த்துவது செத்திலாப்பத்து, 24. ஆன்மாவின் பக்

குவ நிண்ணயம் பற்றிப் பாடுவது அடைக்கலப் பத்து, 25. ஆன்ம இலக்கண நுண்கூறுகளை இயம்புவது ஆசைப்பத்து, 26. முத்தியிலக்கணத்தை வியந்து மொழியும் பாங்கினது அதிசயப் பத்து, 27. அத்துவித இலக்கணத்தை உளவியற் பாங்குடன் கூறுவது புணர்ச்சிப் பத்து, 28. முத்தியுபாயத்தை வகுத்துரைப்பது வாழாப்பத்து, 29. மகாமாயா சுத்தி பற்றி விளக்கிச் செல்வது அருட்பத்து, 30. குருதரிசன மாட்சியைக் கூறுவது திருக்கழுக் குன்றப் பதிகம், 31. ஆடல் வல்லானின் நிருத்த தரிசனத்தை ஆனந்தமாக அனுபவித்து உரைப்பது கண்ட பத்து, 32. சதா முத்தி நிலையின் பெருமையைக் கூறுவது பிரார்த்தனைப் பத்து, 33. ஆத்தும நிவேதனத்தை அழகுறச் சித்திரிப்பது குழைத்த பத்து, 34. சிவானந்தம் மேவிடு தலையுணர்த்தும் வகையில் அமைந்தது உயிருண்ணிப் பத்து, 35. ஆனந்த முறுதலை யுள்ளுறையாகக் கொள்ளுதலும் அன்பிலாதவரைக் கண்டு அஞ்சுதலும் பற்றிக் கூறுவது அச்சப்பத்து, 36. சிவானந்த விளைவின் சீரினைப் பரவி நிற்பது திருப் பாண்டிப் பதிகம், 37. முத்திக் கலப்புரைத்தலாக அமைவது பிடித்த பத்து, 38. உலகத்தில் சுட்டறிவு ஒழித்தலை மொழிவது திருவேசறவு, 39. சிவானந்த முதிர்வைச் சித்திரிப்பது திருப்புலம்பல், 40. அனுபவம் இடையீடுபடாமையை மையமிட்டுச் செல்வது குலாப்பத்து, 41. அனுபவ மாற்றாமையை வியந்துரைப்பது அற்புதப் பத்து, 42. சிவ விளைவினைத் திருப்பெருந்துறையில் மணிவாசகரின் சென்னியில் சிவன் திருவடி வைத்து ஆட்கொண்டருளிய அனுபவத்தினைப் போற்றிக் கூறுவது சென்னிப்பத்து, 43. அறிவித் தன்புறுதல் பற்றி விளக்கிச் செல்வது திருவார்த்தை, 44. ஒழியா இன்பத்து வகையைப் போற்றிக் கூறுவது எண்ணப் பதிகம், 45. அனுபவாதீதம் உரைத்தலை உட்கிடையாகக் கொண்டது யாத்திரைப் பத்து, 46.பிரபஞ்சப் போர் பற்றி யுணர்ந்து உரைப்பது திருப்படையெழுச்சி, 47. சிவபரம் பொருளை அணைந்தோர் தன்மையை விண்டுரைப்பது திருவெண்பா, 48. அனுபவத்துக்கு ஐயமின்மை உரைத்தலாக அருளநுபவங் கூறுவது பண்டாய நான்மறை, 49. சீவ உபாதி ஒழிதல் பற்றி நுணுக்கமாகக் கூறுவது திருப்படையாட்சி, 50. கடவுட் காதலைத் துய்ப்பதற்காக ஏங்குகின்ற பிரிவாற்றாமையை உள்ளத்தின் இன்பவேதனையை-சிவானுபவ விருப்பத்தை விண்டுரைப்பது ஆனந்த மாலை, 51. மணிவாசகர் தாம் சிவனால் ஆட்கொள்ளப் பெற்றதற்கு முன் அவருள்ளத்தில் உணராத நிலையையும், ஆட்கொள்ளப் பெற்றபின் உணர்ந்த அருளனுபவத்தையும் இயைத்து 'அனுபவ வழி அறியாமை'யை மையமிட்டுக் கூறுவது அச்சோப் பதிகம். இப்பதிகங்களுள் திருவம்மானை போன்ற சில பதிகங்கள் மகளிர் விளையாடல் உத்தியில் அரும்பெருந் தத்துவக் கருத்துகளை உட்கொண்டவை என்பது உளங்கொள்ளத் தக்கதாகும்.

இறைநிலையும் உயிரியல்பும்: சமய நம்பிக்கையில் தெளிவும் உறுதியும் ஊற்றமும் தேவையெனத் திருவாசகம் வலியுறுத்திச் செல்லும். சிவனையே பரம் பொருளாக முழுமுதற் கடவுளாகக் கருதுகையில், இறையியல்புகளைப் பல இடங்களிலும் போற்றிச் செல்கிறார் மணிவாசகர். ஒரு நாமம் ஒருருவம் ஒன்றுமில்லாத கடவுளுக்கு ஆயிரந் திருநாமம் பாடித் தெள்ளேணங் கொட்டுகிறார். வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்க் கோனாகி யான்எனது என்று அவரவரைக் கூத்தாட்டுங் கோனாக விளங்குபவன் இறைவன் என்றும், அட்டமூர்த்தியாக விளங்கும் அவன் அரிக்கும் பிரமற்கும் அல்லாத தேவர்கட்கும் தெரிக்கும் படித்தன்றி நின்ற சிவமாக விளங்குகின்றான் என்றும் திருவாசகம் இறையியல்பைக் கூறுகிறது. கடவுளைத் திருவாசகம் தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனாகக் காட்டி, வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர் பெருமானே என்றெல்லாம் பலபட விளித்துச் செல்கிறது. சிவனைத் தவிர்த்துப் பிறதெய்வங்களை வணங்கி வழிபடும் நெறிகளைத் திருவாசகம் விரும்பவில்லை; ஊக்குவிக்கவும் இல்லை; சைவ சமயத்தைப் போற்றாதவரைக் கடிந்தொதுக்கவும் முற்படுகிறது; சில வேளைகளில் அயற் கொள்கைகளைச்சாடி நிற்கிறது. அயலவரெல்லாம் கூடி நாத்திகம் பேசியதால் அவர்க்கு நாத் தழும்பு ஏறியுள்ளதாக மணிவாசகர் கூறுகிறார்; மாயா வாதிகள் மாயாவாதம் புரிந்துதம் வாழ்நாளை வீணாக்கி வருகின்றனரே என மொழிவதுடன் உவலைச் சமயங்களையும் ஒவ்வாத சாத்திரங்களையும் ஒதுக்க முனைகிறார்; இதனைப் 'புத்தன் முதலாய புல்லறிவிற் பல் சமயந், தத்தம் மதங்களில் தட்டுமுப்புப் பட்டு நிற்கச், சித்தம் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கும் அத்தன் கருணை' திருத்தோணோக்கம்-6) எனப் பாடிச் செல்வதால் உணரலாம்.

சைவ சித்தாந்தக் கொள்கை விளக்கங்களை ஆங்காங்கும் கண்டு தெளியலாம். குருவருளே திருவருள் எனுங் கோட்பாட்டிற் கிணங்க இறைவனே உயிர்களை ஆட்கொள்ள எளிவந்த குருபரனாக வருவான் என்பதைத் திருவாசகம் உணர்த்துகிறது. திருப்பெருந்துறையில் மணிவாசகரை ஆட்கொண்ட வரலாற்றை நினைவுகூரும் வகையில் திருவாசகம் 'அருபரத்து ஒருவன் அவனியில் வந்து, குருபரன் ஆகி அருளிய பெருமை' எனப் போற்றித் திருவகவல் (75-76) எடுத்தியம்புகிறது. இறைவன் உயிர்களுடன் ஒன்றாகியும் வேறாகியும் உடனாகியும்

உணர்த்தும் மாண்பினன் என்பது இன்றெனக் கருளி இருள்கடிந்து' எனத் தொடங்கும் பாசுரத்தின் வாயிலாக அறியலாம்; அதனில் 'நீயலால் பிறிது மற்றில்லை' என்பது ஒன்றாதலையும், 'ஒன்றும் நீ யல்லை' என்பது வேறாதலையும், 'அன்றி ஒன்றில்லை' என்பது உடனாதலையும் உணர்த்துமென்க.

இறைவனது மேன்மையை வியந்து நிற்கையில் மக்கள் தம் தாழ்ந்த நிலையை உணர முற்படுவர். மணிவாசகர் தம்மைத் தாழ்த்திக் குறிப்பிட்டு வருந்துமிடங்களை நோக்குகையில், இவர் மனித நிலையை எண்ணி இரங்குவதாகவே கொள்ளுதல் தகும். இவர் திருவாசகத்தில் 'ஆதமிலி நாயேன்' (கண்டபத்து-5), 'கல்லாத புல்லறிவிற் கடைப்பட்ட நாயேன்' (கண்டபத்து-4). 'வஞ்சனேன்' (வாழாப் பத்து-6), 'அறிவிலாதனை' (திருச்-சதகம்32), 'வினையேன்' (திருச்சதகம்-37), 'பொல்லா நாயான நீசனேன்' (திருச்சதகம்-51) என்றெல்லாம் கூறிச் செல்வது இவ்வாற்றான் சிந்திக்கத்தக்கது.

அடைக்கலச் சிறப்பு: இறைவனது பேராற்றலை உணர்ந்து ஒவ்வொருவரும் தம்மை இறைவனிடம் அடைக்கலப்படுத்திக் கொள்ளுதல் வேண்டும், பொறிபுலன்களில் சிக்கித் தவிக்கும் உலகியலார் உய்தியடைதல் இயலாது என்பன போன்ற கருத்துரைகளைக் கனிவுடன் கூறிச் செல்கிறது திருவாசகம். பற்றற்ற துறவினால் கிட்டும் பேரானந்தத்தை 'அடைக்கலப் பத்து' நன்கு எடுத்து இயம்புகிறது. மேலும், பிற இடங்களிலும் இதனை வலியுறுத்திச் செல்லுதலைக் காணலாம். இக்குறிப்பில் 'அன்றே யென்றன் ஆவியும் உடலும் உடைமை யெல்லாமுங், குன்றே யனையாய் என்னையாட் கொண்ட போதே கொண்டிலையோ, இன்றோர் இடையூறெனக் குண்டோ எண் தோள் முக்கண் எம்மானே' (குழைத்த பத்து- 7) எனவரும் பாடற் பகுதியும், 'சுற்றிய சுற்றத் தொடர்வறுப்பான் தொல் புகழே' பற்றியிப் பாசத்தைப் பற்றற நாம் பற்றுவான் பற்றிய பேரானந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்' (திருவம்மானை-20) எனவரும் பாடற் பகுதியும் நன்குணரத் தக்கவை.

திருவாசகம் உணர்த்தும் பொதுநலம்: மணிவாசகர் தாம் மட்டும் பேரின்பப் பெருநெறியில் செல்ல விழைந்தாரல்லர். உலகச் சமுதாயத்தில் ஆன்ம நெறிக்குத் தடையாகக் குறுக்கிடும் சாதி குலம்பிறப்பு வேறுபாடுகளைக் களைய நாடுகிறார். இதனைச் 'சாதி குலம் பிறப்பென்னுஞ் சுழிபட்டுத் தடுமாறும், ஆதமிலி நாயேனை அல்லலறுத் தாட் கொண்டு' (கண்ட பத்து-5) எனவரும் திருவாசகப் பகுதியால் உணரலாம். பலரையும் அழைத்து உய்தி நெறி காட்டுதலைக் 'காலமுண் டாகவே காதல் செய்துய்மின்... பாண்டிப் பிரான்றன் அடியவர்க்கு, மூல பண்டாரம் வழங்குகின்றான் வந்து முந்துமினே' (திருப்பாண்டிப் பதிகம்-5) என வருங் குறிப்பால் அறியலாம்.

உவமைகளும் சொற்றொடர்களும் சொல்லாட்சியும்: பரஞான வெளியில் சிறகடித்துப் பறக்கும் மணிவாசகர் உள்ளுணர்வால் திருவாசகத்தில் புலப்படுத்துஞ் சொற்கள் வியந்து பாராட்டிப் போற்றற்குரியவை. நாடகத்தால் உன்னடியார் போல் நடித்து நான் (திருச்சதகம்-11), மானிலாவிய நோக்கியர் படிறிடை மத்திடு தயிராகி (திருச்சதகம்-40), ஆனை வெம்போரிற் குறுந்தூறெனப் புலனால் அலைப்புண்டு (நீத்தல் விண்ணப்பம்-21), கற்றா மனமெனக் கதறியும் பதறியும் (போற்றித் திருவகவல்-73), மாவின் வடுவகி ரன்ன கண்ணீர் (திருப்பொற் சுண்ணம்-2), மின்னேர் நுடங்கிடைச் செந்துவர் வாய் வெண் நகையீர் (திருந்தெள்ளேணம்-9), எழிற் சுடராய்க் கன்னா ருரித் தென்னை யாண்டு கொண்டான் (திருப்பூவல்லி-9), எறும்பிடை நாங் கூழெனப் புலனாரிலப் புண்டலந்த (நீத்தல் விண்ணப்பம்-25) என்பன போன்றவற்றைக் காண்க. செந்தமிழ் மரபில் அழுதடியடைந்த அன்பராகிய மணிவாசகர் அரிய தமிழ்ச் சொற்களைக் கையாண்டு தம் தனித்தன்மையைப் புலப்படுத்துகிறார்; அவ்வாற்றான், 'குமண்டை' (குலாப்பத்து-1), தேனிப்பார், நரிப்பாய் (கோயின் மூத்த திருப்பதிகம்-9), ஏசற்றேன் (கோயின் மூத்த திருப்பதிகம்-5) முதலிய சொற்களைக் காண்க.

நன்றியுணர்வைப் புலப்படுத்துதல்: திருப்பெருந்துறையில் குருவாய்த் தோன்றியாண்டருளிய பாங்கினை ஆங்காங்கும் நன்றிப் பெருக்கோடு கனிவு தோன்றப்புலப்படுத்துகிறார் மணிவாசகர். எனினும், திருச்சதகத்தில் 'வெள்ளந் தாழ் விரிசடையாய்' எனத் தொடங்கும் பாசுரத்தில் (21) வரும் 'உள்ளந் தாள் நின்றுச்சி யளவும் நெஞ்சாய் உருகாதால் உடம்பெல்லாம் கண்ணாய் அண்ணா, வெள்ளந்தான் பாயாதாம் நெஞ்சங் கல்லாம் கண்ணினையும் மரமாந் தீவினையினேற்கே' எனும் பகுதிக்கு ஈடு இணையான நன்றிப் பெருக்குச் சொற்களைக் காண இயலாது. ஆகவே, திருவாசகம் முழுமையும் அருளனுபவ நூல் என்பதும், அதனில் மதிநலம், கற்பனைக் கூறு, உணர்ச்சிப் பாங்கு, யாப்புச் சிறப்பு, சமயம்-தத்துவ நோக்கு என்ற பல வகைகளில் நிரம்ப ஆராய இடமுண்டு என்பதும் உளங் கொளத் தக்கவை. செ. வை.

திருவாஞ்சியம்

திருவாஞ்சியம் என்னும் தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலம் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் மாயவரம்-காரைக்கால் சாலையில் அமைந்துள்ளது; நன்னிலம்

புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து மேற்கே 8 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது.

திருமகளை அடையத் திருமால் சிவபெருமானை இங்கு வழிபட்டதாகக் கூறுவர். திருவை வாஞ்சித்த இடமாதலின் திருவாஞ்சியம் எனவாயிற்று. தலமரம் சந்தனமரமாகும். இங்குள்ள தீர்த்தம் குப்தகங்கை. இங்கு ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் நீராடுவது சிறப்பாம். இத்தலத்தில் இறப்பவர்க்கு எமவாதனை இல்லையாம். எமனுக்கு இங்கு ஒரு சந்நிதி இருப்பதுடன் எமன் சிவபெருமானுக்கு ஒரு வாகனமாகவும் உள்ளான். வடகாசிக்கு ஒப்பான ஊர் இது. இறைவன் வாஞ்சலிங்கேசுவரன்; இறைவி மங்கள நாயகி ஆவாள்.

தேவார மூவர் இப்பதியைப் பாடியுள்ளனர். இராச கம்பீர சதுர்வேதி மங்கலம் என்றும் குலோத்துங்க சோழ வளநாட்டுப் பாளையூர் நாட்டுத் திருவாஞ்சியம் என்றும் இவ்வூர் கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகின்றது. சுந்தரர் 'அருவிபாய் தருகழனி' என்று குறித்திருப்பதால் செந்நெல் விளையும் மருத நிலமாகத் திருவாஞ்சியம் விளங்கிற்று என அறியலாம். மாடங்கள் நிறைந்த, சிவநேயச்செல்வர் வாழும் ஊர் திருவாஞ்சியம். பி.தெ.

திருவாட்டாறு: நாகர்கோவிலிலிருந்து திருவனந்தபுரம் செல்லும் வழியில் 38½ கி.மீ.-இல் உள்ள தொடுவட்டி என்ற இடத்தில் இறங்கி நடக்க, அங்கிருந்து வடக்குத் திசையில் 9½ கி.மீ. தொலைவில் உள்ள மலைநாட்டு வைணவத் தலம் திருவாட்டாறு. இவ்வூருக்குக் கீழ்ப்புறம் இரண்டு மலையருவிகள் சேர்கின்றன. இங்குள்ள பெருமாள் ஆதிகேசவப் பெருமாள். தாயார் மரகதவல்லி நாச்சியார். அட்டாங்க விமானங்கொண்ட திருக்கோயில். கடல்வாய்த் தீர்த்தம் – இராம தீர்த்தமாகும். மேற்கு நோக்கிய திருமுகச் சேவை சாதிக்கும் பெருமாள் கிடந்த திருக்கோலம் கொண்டுள்ளார். இவர் பரசுராமருக்கும் சந்திரனுக்கும் திருக்கோலம் காட்டியவர் என்பது புராண வரலாறு. இக்கோயில் சந்நிதி திருவனந்தபுரம் அனந்தபதுமநாப சுவாமி சந்நிதியைப் போல அமைந்துள்ளது. ஆயினும் இது அதைவிட மிகச் சிறியது.

நம்மாழ்வாரால் மங்களா சாசனம் செய்யப்பெற்ற திருக்கோயில் இது. 'அருள் பெறுவார் அடியார்' என்னும் 6-ஆம் திருவாய் மொழிப் பாசுரத்தில் 'கடுநரகம்புகலொழித்த வாட்டாற்றெம் பெருமான்; என்பார் நம்மாழ்வார். அவனைப் பரவித் தன்னைத் தமிழ் செய்ய அருள் புரிந்த பெருமான் தன் அருள் நலத்தில் கனிவார் நம்மாழ்வார். பிறப்பறுத்துப் பழவினைகள் பற்றறுத்து உய்யப் 'பாட்டாய பல பாடி' வாட்டாற்றானை வலம் வருகிறார் நம்மாழ்வார். துளவ மாலைத் திருமுடியும், கையில் நின்ற சக்கரமும், மைந்நின்ற மலைபோலும் திருவுருவமும் திருமார்பில் திருமங்கையும், புள்ளூர்தியும், கொண்ட திருமாலார் சேரும் இடம் திருவாட்டாறு என மாலவன் கோலத்தை மனக்கண்முன் நிறுத்தி மேலும் வழிபடுவார் நம்மாழ்வார். எனவே, வைணவர்கள் போற்றும் மலைநாட்டுத் தலங்களுள் சிறப்பிடம் பெறுகிறது வாட்டாறு என்பது தெளிவு. தி.லீ.

திருவாடானை பாண்டிய நாட்டுப் பாடல் பெற்ற பதினான்கு திருவூர்களில் ஒன்றாகும். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் அவ்வட்டத்தின் தலைநகரமாக விளங்குகின்றது. இராமநாதபுரத்தின் வடக்கே எழுபது கிலோமீட்டரிலும், தேவகோட்டையிலிருந்து தென் கிழக்கே நாற்பது கிலோமீட்டரிலும் காளையார் கோவிலுக்குக் கிழக்கே முப்பத்து நான்கு கிலோமீட்டரிலும் உள்ளது இவ்வூர். அறந்தாங்கி, பரமக்குடி ஆகிய ஊர்களிலிருந்தும் இங்கு வரப் பேருந்துகள் உள்ளன.

இத்தலத்திற்குத் திருவாரூர் சுவாமிநாத தேசிகரால் இயற்றப்பெற்ற தலபுராணம், திருவாடானைப் பதிகம் மற்றும் பலரால் இயற்றப்பெற்ற தலபுராணச் சுருக்கங்கள் ஆகியவை உள்ளன. வீரசிங்காதன புராணத்திலும் இவ்வூரைப் பற்றிய செய்தி உள்ளது.

வருணனின் மகன் வாருணி என்பவன் ஒருமுறை துருவாச முனிவரை அவமதித்தமையால் ஆட்டுத் தலையும் யானையுடலும் உடையவனானான். இத்தலத்து இறைவனை வழிபட அக்குற்றம் நீங்கியமையால் ஆடானை என்னும் பெயரை இத்தலம் எய்திற்று எனத் தலபுராணம் கூறுகின்றது.

துருவாச முனிவர் பிருகு முனிவரது ஆசிரமத்தை அடைந்தபோது பிருகு உபசரியாது இருந்த காரணத்தால் துருவாசர் பிருகுவை ஆட்டுத் தலையும் ஆனை வடிவமும் உடையவராகச் சபித்தார். அக்குற்றம் நீங்கப்பெற்ற தலமாதலால் திருவாடானை என்னும் பெயர் பெற்றது என வீரசிங்காதன புராணம் கூறுகின்றது.

பழுவேட்டரையர், திருவாடானை, திருவேகம்புத்தூர், காளையார் கோவில் ஆகிய இடங்களில் நிகழ்த்திய போரைச் சோழர் வரலாறு கூறுகின்றது. இந்தியச்சுதந்திரப் போரில் ஆகசுட்டுப் புரட்சியின் போது இவ்வூர் மக்கள் தங்கள் கடமைகளைச் செய்துகாட்டினார்கள்.

நீலமணியால் இலிங்கம் தாபித்துச்சூரியன் வழிபட்ட காரணத்தால் இறைவர் இரத்தினேசுவரர்

என்ற பெயர் பெற்றார். இறைவன் ஆட்டானைநாதர் எனவும் வழங்கப்பெறுவார். இறைவி அன்புக்கொடி அம்மை. தலமரம் வில்வம். திருவாட்டானை சூரியன், வருணன், வாருணி, மார்க்கண்டேயர், உரோமசர், வசிட்டர், அகத்தியர், கௌதமர் முதலியோரால் வணங்கப் பெற்ற தலமாகும்.

திருஞான சம்பந்தரது திருப்பதிகமும் அருணகிரி நாதர் திருப்புகழும் இத்தலத்திற்கு உண்டு.

இங்குள்ள திரிபுவன சக்கரவர்த்தி கோனேரின்மை கொண்டானின்17-ஆம் ஆட்சி ஆண்டுக் கல்வெட்டும், மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் காலக் கல்வெட்டும் அரசினரால் படி எடுக்கப்பெற்றுள்ளன. சு.சு.

திருவாதவூர் மணிவாசகர் திருவவதாரம் செய்த திருவூர். சங்கப்புலவர்களுள் சிறந்த ஒருவரும் குறிஞ்சித் திணை பாடுவதில் வல்லவரும் பறம்பை யாண்ட பாரிவள்ளலுக்கு உற்ற நண்பருமாகிய கபிலர் பிறந்த பெருமையும் இவ்வூருக்கு உண்டு. மதுரைக்குக் கிழக்கே பதினாறு கிலோமீட்டரில் இத் திருவூர் அமைந்துள்ளது.

வாயுதேவன் பூசித்து வழிபட்டான். அதனால் வலிய ஆற்றலைத் தான் பெற்று மகிழ்ந்தான். வாயு வழிபட்ட திருக்கோவில் உள்ள ஊராதலால் வாத ஊர், வாதபுரம் என்னும் பெயர்களை உடையதா யிற்று. (வாதம்-காற்று) இறைவனும் வாதபுரேசர் என வழங்கப் பெற்றார். இறைவி சௌந்தரநாயகி.

தேவாரப் பாடல்பெற்ற வைப்புத் தலங்களுள் இது வும் ஒன்று. (வைப்புத் தலமென்றால் அத்தலத்திற் கென்று பதிகமில்லாதது. ஒரு தலத்தைப் பாடுகையில் மற்றொரு தலம் அதில் வைத்துப் பாடப்பட்டால் அவ் வாறு பாடப்பட்ட தலம் வைப்புத்தலம் எனப்படும்).

இங்கு அமாத்திய அந்தண குலசீலராகச் சம்பு பாதாசிரியர் என்ற பெரியவர் வாழ்ந்தார். இவருக்கு வாழ்க்கைத் துணையாக அமைந்தவர் சிவஞானவதி என்னும் அம்மையார். இவ்விருவரும் வாதபுரீசரிடம் மிக அன்புடையவராகத் திகழ்ந்தார்கள்; நாட்காலை யில் எழுவார்கள்; இங்குள்ள வாயு தீர்த்தத்தில் நீராடுவார்கள்; நீறணிந்து உருத்திராக்கமாலை பூண் பார்கள்; ஐந்தெழுத்தெண்ணித் திருநந்தவனம் புகு வார்கள்; மலர் பறித்து மாலை முதலிய கட்டுவார் கள்; வாதபுரீசப் பெருமானுக்குச் சாத்தி மகிழ்வார் கள்; நெய் விளக்கேற்றுவார்கள்; பெருமானே, சைவ சமயம் தழைத்தோங்கப் பிள்ளை தரவேண்டுமென்று வேண்டுவார்கள்; அதன் பயனாகத் தோன்றிய பிள்ளைக்கு வாதவூரர் எனப் பெயரிட்டார்கள். இவ் வாதவூரரே மணிவாசகராகத் திருவாசகத் தேனைத் தமிழகம் பருகத் தந்தார்.

இவர்கள் வாழ்ந்த இடம் மணிவாசகர் திருக் கோவிலாக இருக்கிறது. வாதபுரேசர் கோவில் திருக் கோபுரம் சிறந்து விளங்கத் திருக்குளம், திருமதிள் முதலியவற்றுடன் சிறந்து விளங்குகின்றது. ஆவணி மூலத் திருநாளில் மணிவாசகர் திருவாதவூரிலிருந்து மதுரைக்கு எழுந்தருளுவார். சு.சு.

திருவாதவூரர் புராணம்: இது மணிவாசகப் பெருமான் திருவரலாற்றைக் கூற எழுந்த நூலாகும்; கடவுண்மாமுனிவரால் இயற்றப்பெற்றது. மணிவாச கப்பெருமான் திருவரலாறு'கல்லாடம்','பெரும்பற்றப் புலியூர் திருவிளையாடல்', 'பரஞ்சோதி முனிவர் திரு விளையாடல்', 'பெருந்துறைப் புராணம்', 'உத்தர கோசமங்கைப்புராணம்', 'சுந்தரபாண்டியம்', 'கடம் பவன புராணம்' ஆகிய நூல்களில் பேசப் படினும் மணிவாசகர் வரலாற்றை மட்டும் விரித்துக் கூற வந்த நூல் திருவாதவூரர் புராணமேயாகும். இதன் ஆசிரியர் சிவஞான முனிவரின் முதன் மாணாக்கரா கிய கச்சியப்ப முனிவர் காலத்தவர். இவர் உடம்பில் பிணி தொல்லையுறுத்துவதைக் கண்டகச்சியப்ப முனி வர் இவரைத் திருவாதவூரர் புராணம் பாடச் செய் தார். இந்த நூலைப் பாடி முடிக்கையில் பிணியும் நீங்கப் பெற்றார். இப்புராணம் எட்டுச் சருக்கங்களா லமைந்தது. 1. கடவுள் வாழ்த்து, 2 மந்திரிச் சருக் கம், 3. திருப்பெருந்துறைச் சருக்கம், 4. குதிரையிட்ட சருக்கம், 5. மண் சுமந்த சருக்கம், 6. திருவம்பலச் சருக்கம், 7. புத்தரை வாதில் வென்ற சருக்கம், 8 திருவடி பெற்ற சருக்கம் என்பன அவை. யாழ்ப் பாணத்துச் சைவப் பெருமக்கள் இப்புராணத்தினைச் சிவபுராணமெனவே போற்றுகின்றார்கள். இது செம் பாகமான நடையுடையதாய்' பக்திச் சுவை ஒன்றே நிரம்பியதாய் சிருங்கார, வருணனைகள் இல்லாத தாய், சிவசின்னங்களின் பெருமைகளையும் திருவைந் தெழுத்தின் மகிமையையும், சித்தியார் போன்ற சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களில் காணும் நுண் பொருள்களையும் ஆங்காங்கே விரிப்பதோடு அவற் றின் சொற்களையும் எடுத்தாளுவதாய் அமைந் துள்ளது. சாத்திரக் கருத்தாகிய மந்திரங்கள், பதங் கள், வண்ணங்கள், புவனங்கள், தத்துவங்கள், கலை கள் என்னும் ஆறு அத்துவாக்களும் நூற்று மூன்றாம் பாடலில் கூறப்பெற்றுள்ளன. புத்தரை வாதில் வென்ற படல முழுவதும் சித்தியார் கருத்தின் தழுவ லாகும். மேலும், இந்த நூல் சந்தப் பாடல்களால் நிறைந்தது. கடவுள் வாழ்த்து முழுமையும் சந்தப் பாடல். சந்தங்கள் எளியவையாய் செம்பாகமாய்ச் சொல்லையோ சீரையோ சிதைக்காதனவாய் உள்ளன. தொப்பி, மோகரித்தல் முதலிய சொற்கள் கையாளப் பெறுகின்றன.

'தொப்பியும் முகத்திடை துளக்க முளராகி
மோகரிக்கும் எழுகடலின் முழக்கம் போன்ற'

பாயிரம் ஏழு பாடல்களால் கடவுள் வாழ்த்து, அவை யடக்க முதலிய கூறுகின்ற பகுதியாக அமைந்தது.

மந்திரிச் சருக்கம்: வைகையின் சிறப்பைக் கூறுங்கால், 'விடத்தை அரனுக்கருளியதென்று மைக்கடலில் வைகல் ஒழி வைகை' என்பார். தாய் தந்தையர் பெயர் குறிப்பிடவில்லை. அமாத்தியர் மரபு என்று மட்டும் குறிக்கின்றார். 'எக்கலையும் கற்றுணர்ந்தார் ஈரெட்டாண் டெல்லைதனில்' என்று பதினாறு வயதிற்குள் எக்கலைகளையும் கற்ற சிறப்பைக் கூறுகின்றார். பாண்டியன் தருமசேனரெனப் பட்டங் கொடுத்து அமைச்சராக்கல், குதிரை வாங்குவதற்காக வாதவூரரை அனுப்பல் ஆகிய செய்திகள் நாற்பது பாடல்களால் கூறப்பெறுகின்றன. திருப்பெருந்துறைச் சருக்கத்தில் திருவாதவூரர் குதிரை வாங்கப் புறப்படுகையில் வழியின் இயற்கைக் காட்சிகள் பக்திச் சுவை ததும்ப வருணிக்கப்படுகின்றன. சிவபெருமான் திருப்பெருந்துறையில் குருந்த மரத்தடியில் ஆட்கொள்ளல், உபதேச முறையைக் குருநாதனிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளல், குதிரை வாங்க வந்த பணத்தைக் கொண்டு திருப்பணி செய்தல். செய்தி அறிந்து பாண்டியன் துன்புறுத்தல் ஆகிய செய்திகள் நூற்று எண்பத்திரண்டு பாடல்களால் கூறப்பெறுகின்றன. குதிரையிட்ட சருக்கத்தில் இறைவன் வேதமாகிய குதிரையில் ஏறி நரிகளை எல்லாம் குதிரைகளாக்கிக் கொண்டு வந்தமை, அன்றிரவே அவைகள் மீண்டும் நரிகளாகித் துன்பம் விளைவிக்கப் பாண்டியன் திருவாதவூரருக்குத் துன்பம் விளைவித்த செய்திகள் ஆகியவை கூறப்பெறுகின்றன.இப்பகுதியில் குதிரையின் இலக்கணம் சிறப்புற விளக்கப்பெற்றுள்ளது. மண் சுமந்த சருக்கத்தில் வைகையில் வெள்ளம் வருதல்,வந்திக்காகஇறைவன் பிட்டுக்கு மண்சுமத்தல், பாண்டியன் இறைவன் மீது அடித்த அடி எல்லா உயிர்களின்,மேலும்படுதல்ஆகியசெய்திகள்கூறப்பெறுகின்றன. திருவாதவூரர் சிதம்பரம் அடைதல் வரை கூறுகின்றது திருவம்பலச் சருக்கம். புத்தரை வாதில் வென்ற சருக்கம் தருக்க வாத நுட்பங்கள் அமையப் பெற்றது. திருவம்பலச் சருக்கம், திருவாதவூரர் தில்லைக் கூத்தரோடு கலந்த சிறப்பைக் கூறுகின்றது. இவ்வாறு திருவாதவூரர் வரலாற்றைச் சிறப்புறக் கூறுவது திருவாதவூரர் புராணம். சு.சு.

திருவாதனூர்: தாஞ்சாவூர் மாவட்டம் கும்பகோணத்திலிருந்து திருவைகாவூர் செல்லும் வழியில் உள்ளது திருவாதனூர். இவ்வூர், முருகனின் அறுபடை வீடுகளில் ஒன்றெனக் கூறப்படும் சுவாமிமலைக்கும், சடாயு வீடு பேறு பெற்றதாகக் கூறப்பெறும் புள்ளம்பூதங்குடிக்கும் இடையில் அமைந்துள்ளது. வைணவர்க்குரிய நூற்றெட்டுத் திவ்விய தேசங்களுள் இதுவும் ஒன்றாகும். இத்தலத்தின் இறைவன் பெயர் ஆண்டளக்குமையன். இறைவி பெயர் கமலவாசினி. தீர்த்தம் சூரிய தீர்த்தம். திருமங்கையாழ்வார் தம் பெரிய திருமடலில் 'அன்னவளை ஆண்டளக்கும் ஐயனை' என்று பாடிப் பரவுகின்றார். திருமங்கையாழ்வார் திருவரங்கத்தில் ஆயிரக்கால் மண்டபத்திருப்பணி செய்து கொண்டிருந்தபோது வேலையாட்களுக்குக் கூலி கொடுக்கப் பொருளில்லையே என வருந்தியதாகவும், அரங்கப்பெருமான் கூலியாட்களுக்கு மறுநாள் தான் வந்து படியளப்பதாகக் கனவில் வந்து கூறியதாகவும், கொள்ளிடத்து மணலை மரக்காலால் அரங்கன் அளந்து கொடுக்க உண்மையாய் உழைத்தவர்களுக்கு மணல் பொன்னாக மாற, உழைக்காதவர்களுக்கு மணலாகவே இருக்க, அவர்கள் சீற்றங்கொண்டு மாறுவடிவில் வந்த அரங்கரைத் துரத்த அவர் காட்டினுள் புகுந்து ஓடி இத்தலத்தினுள் அமைந்த கோயிலில் வந்து ஒளிந்ததாகவும் கதை உண்டு. அதுபற்றியே பெருமாள் இங்கு ஆண்டளக்கும் ஐயன் ஆனார். திருமங்கையாழ்வார் பெருமாளை அவருடைய திருவடி வாரத்தில் சேவித்துக் கொண்டிருப்பது இத்தலத்திற்குரிய சிறப்புகளுள் ஒன்றாகும். இத்தலத்தில் பள்ளி கொண்டுள்ள திருமால் தலைக்கு அணையாக மரக்காலை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஆதியில் பிருகு முனிவர் சமைத்த இவ்வாலயத்தைப் பின்னர் திருமங்கை மன்னர் திருப்பணி செய்து புதுப்பித்தார் என்பது வரலாறு. அக்கினித் தேவன் ஒரு மண்டலம் இத்தலத்தில் தவம் செய்து சாபந்தீர்ந்தான் என்பர். காமதேனுவின் செல்வச் செருக்கை இத்தலத்து இறைவன் அகற்றியதாகக் குறிப்பு உண்டு. காவிரி, கொள்ளிடம் ஆகிய ஈராறுகளுக்கு நடுவே அமைந்த இத்தலத்தின் கோபுரம் முழுவதும் முடிக்கப்படாமலிருந்தது. அகோபில மடத்தவரால் இக்கோபுரம் 1973-இல் எடுத்துக் கட்டப்பெற்றுத் திருமுழுக்கும் பெற்றது. இத்தல விருட்சம் பாடலியாகும்.

கு.வெ.பா.

திருவாதிரை: அசுவினி முதலாகவிண் மீன்களை எண்ணிவரும்போது திருவாதிரை ஆறாம்நட்சத்திரம் ஆகும். ஆதிரை மிதுன இராசியில் அமையும். மார்கழி மாதம் சூரியன் மறைந்த பிறகு, கிழக்குத் திசையை நோக்கினால் திருவாதிரை என்னும் விண்மீன் தொகுதி நன்றாகப் புலப்படும். நாற்கோணம் அல்லது வகுத்தல் அடையாளம்போல் தென்படும். ஆதிரை சிவனுக்குரிய நட்சத்திரம். ஆதலால் திரு என்ற அடைமொழி கொடுத்து திருவாதிரை என்றனர்.இதுபோல்திருமாலுக்குரிய நட்சத்திரமாகிய ஓண

மும் சிறப்புற்றதால் திருவோணம் ஆயிற்று. இவ்விரு நட்சத்திரங்களும் தெய்வ அமிசம் பொருந்தியதால் திரு என்ற அடைமொழி பெற்றன. மார்கழி மாதம் திருவாதிரை மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுவதுண்டு. 'கார் தரு சோலைக் கபாலீச்சரம் அமர்ந்தான் ஆதிரைநாள்' என்று ஞானசம்பந்தர் குறிப்பிடுவார். நந்தனார், மார்கழி மாதம் திருவாதிரை நாள் வரப்போகுது என்று மகிழ்ந்த செய்தியைப் புராணங்களால் அறியலாம். மார்கழித் திருவாதிரை நிறைமதி நாள். பெரும்பாலும் தமிழ்நாட்டில் நிறைமதி நாள் சிறப்பான நாளாகக் கருதப்பட்டு வந்தது. மார்கழித் திருவாதிரை, தைப்பூசம், பங்குனி உத்திரம், சித்திரைச் சித்திரை, வைகாசி விசாகம் கார்த்திகைத்திருக்கார்த்திகை, ஆவணி அவிட்டம் முதலியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். திருவாதிரைக்குரிய கோள் இராகு என்பதாகும். திருவாதிரையில் ஒருவர் பிறந்தால், அவர் பிறந்த திசை இராகு திசை என்று கணிக்கத் தொடங்குவர். ஆதிரை, முப்பூரம் கேட்டை, விசாகம், பரணி போன்ற நட்சத்திரங்களில் ஒருவர்நோய்வாய்ப்பட்டால் பாம்பின் வாய்த் தேரையாவார் என்று நூல்கள் குறிப்பிடும். சிவனருள் இருப்பின் நலம்பெறுவர் என்று கூறுவதும் உண்டு. இதுபோன்ற எண்ணம் ஞானசம்பந்தர் காலத்திலும் இருந்தது. எனவே கோளறு திருப்பதிகம் பாடும்போது ஒன்பதோடு ஒன்றோடு ஏழு பதினெட்டொடு ஆறும் உடனாய நாள்கள் அவைதாம் அன்பொடு நல்லநல்ல என்பார். ஒன்பதோடு ஒன்று பத்து. அது மகம். ஒன்பதோடு ஏழு; பதினாறு; அது விசாகம். பதினெட்டு கேட்டை; ஆறும் என்பது திருவாதிரையைக் குறிப்பிடும். ஆதிரையான் என்று சிவனைக் குறிப்பிடுவது மிகவும் பழமையான வழக்கம். ஆதிரை என்று பெண்களுக்கும் ஆதிரையான் என்று ஆண்களுக்கும் பெயரிடுவதை ஆராய்ந்து பார்க்கலாம்.

தே.ஆ.

திருவாதிரை நோன்பு: திருவாதிரை நோன்பு என்பது மார்கழி மாதம் முழுமதி நாளில் சைவர்களால் கொண்டாடப் பெறுவதாகும். இந்நாள் சிவனுக்கு உகந்ததாகும். ஆதிரை முதல்வன் என்றும் ஆதிரையான் என்றும் சிவனைச் சிறப்பிப்பர்.

இந்நோன்பு சிதம்பரத்தில் மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பெறுகின்றது. சூரிய உதயத்திற்கு முன்பாகக் கிழக்குத் திசை நோக்கி நுனிவாழையிலை இட்டு அதில் பழம், வெற்றிலை, பாக்கு, செவந்திப்பூ, நோன்புக் கயிறு, களி ஆகியவற்றை வைத்து வழிபடுவர். ஒற்றைப் படை எண்ணிக்கையில் காய்கறி வகைகளை ஒரு சேர இட்டுச் சமைத்து உண்பர். பூசை முடிந்ததும் மூத்த மங்கல மகளிர் இளைய மங்கல மகளிர்க்கும், மூத்த மங்கல மகளிர்க்கு அவர்தம் கணவனும் நோன்புக் கயிற்றினைக்கையில் கட்டுவர். மணமான பெண்களே இந்த நோன்பு நோற்பர். கணவன் இறந்த பின்னர் இதனை மேற்கொள்ள மாட்டார்கள்.

நடுத்தர வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களே விரதம் இருப்பர். இந்தநாளில் எவ்வளவு கோவில்களைத் தரிசனம் செய்ய முடியுமோ, அவ்வளவு கோயில்கட்குச் சென்று நடராசப் பெருமானை வழிபடுவர். சிவாலயங்கள் எங்கும் திருவாதிரைத் திருநாள் சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பெறும் அன்று நடராச மூர்த்தி வீதிஉலாவந்து மக்களுக்குக் காட்சியளிப்பார்.

இந்த நோன்பில் உணவுப் பொருளான, 'களி' சிறப்பிடம் பெறும். இதனை, 'ஆதிரைக்களி' என்று கூறுவர்.

சங்கர சங்கிதை என்னும் நூலின் ஏழாம் காண்டமான உபதேச காண்டத்தில் திருவாதிரை நோன்பின் பெருமை கூறப்பட்டுள்ளது. இக்காண்டத்தைக் கோனேரியப்ப முதலியார் தமிழில் நாலாயிரத்து முந்நூறு பாடல்களில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். அதனை கி.பி.15ஆம் நூற்றாண்டில் ஞானவரோதயரும் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

இந்த நோன்பு நோற்பவரின் கணவனுக்கும், இந்நாளில் பிறந்த உயிர்களுக்கும், நீண்ட ஆயுளும் செல்வமும் ஞானமும் கிட்டும் என்ற நம்பிக்கை காணப்படுகின்றது.

இரா.குரு.

திருவாப்பனூர்: இது பாண்டி நாட்டிலுள்ள தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று. மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலுக்கருகே, வைகை யாற்றின் வடகரையில் இத்தலம் அமைந்துள்ளது. இத்தலம் திருவாப்புடையார் கோயில் என வழங்கப்படுகிறது. இறைவன், சோழாந்தகன் என்னும் பாண்டிய மன்னன் ஒருவனுக்காக, ஆப்பு ஒன்றில் வெளிப்பட்டருளினர் என்றும், அதனால் இத்தலம் ஆப்பனூர் எனப்பட்டதென்றும் கூறுகின்றனர். இங்குள்ள இறைவன் பெயர் ஆப்புடையார்; இறைவி பெயர் குரவம் கமழ் குழலி. இறைவனுக்கு அன்ன வினோதன், இடபுரேசுவர் என்ற பெயர்களும் உள்ளன. ஓர் அருச்சுகர் உலையில் அரிசியாகப் பெய்த மணலைச் சோறாக ஆக்கியருளியமையால் அன்ன வினோதன் எனப்பட்டார் என்று கூறுகின்றனர். திருஞானசம்பந்தர் இத்தலத்தினைப் பதிகம் பாடிப் பரவியுள்ளார். அதில் அவர் இறைவனை ஆப்பனூரான் என்றே குறிப்பிட்டுள்ளார். இத்தலத்திறைவியின் பெயரைக் 'குரவங் கமழ் குழலாள் குடி கொண்டு

நின்று' என்னும் பாடல் தொடரில் ஞான சம்பந்தர் குறிப்பாகக் காட்டியுள்ளார் (திருஞான. தேவா. 1-88-2). மேலும், ஆப்பனூர், வைகையாற்றின் கரையில் அழகுற அமைந்துள்ள சிறப்பினை 'அந்தண்புனல் வைகை அணி ஆப்பனூர்' என்னும் தொடரால் விளக்கியுள்ளார் (திருஞான. தேவா. 1-88-11). இத்தலத்திற்கான தலபுராணத்தினைத் திருப்பூவணம் கந்தசாமிப் புலவர் இயற்றியுள்ளார்.

அ.மா.ப.

திருவாப்பாடி சோழநாட்டிலுள்ள தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று. இதன் அருகே திருப்பனந்தாள் என்னும் தலம் உள்ளது. இத்தலத்திற்குக் கும்பகோணத்திலிருந்து பேருந்து வழியே செல்லலாம். ஆடுதுறை தொடர் வண்டி நிலையத்திலிருந்து 13கி.மீ தொலைவில் உள்ள இத்தலம் மண்ணியாற்றின் தென்கரையில் அமைந்துள்ளது. இறைவன் பெயர் பாலுகந்த நாதர்; இறைவி பெயர் பெரியநாயகி. இறைவன் பெயர்க் காரணமாகப் பின்வரும் செய்தி மரபு வழிக் கூறப்படுகிறது. இடையன் ஒருவன் பால் கறந்து எடுத்துச் செல்லுகையில் ஒரு குறிப்பட்ட இடத்தில் காலிடறி விழப் பால் சிந்தியது கண்டு வருந்தினான். பல நாள் இவ்வாறு நிகழ்ந்தமையால் சினங்கொண்டவன் தன் கையிலிருந்த கத்தியினை அவ்விடம் நோக்கி எறிந்தான். கத்தி பட்ட இடத்தில் இரத்தம் கசிந்து பெருகக் கண்ட அவன் வியந்து போற்றினான். அங்கிருந்த இலிங்கத் திருமேனியைப் பாலுகந்த நாதர் என்று கொண்டு போற்றி வழிபட்டான்.

இத்தலத்தில் சண்டீச நாயனார் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றார். இத் தலத்தினைப் பாடிப் பரவிய திருநாவுக்கரசர் தம் பாடலொன்றில் சண்டீசர் வழிபட்டுப் பயன்பெற்ற குறிப்பினைக் 'கண்டவன் தாதை பாய்வான் காலற எறியக் கண்டு, தண்டியார்க்கருள்கள் செய்த தலைவர் ஆப்பாடியாரே' என்று சுட்டியுள்ளார் (திருநா. 4-48-4). அவர் பதிகப் பாடல்தோறும் இறைவனை 'ஆப்பாடியாரே' என்றே குறித்துப் போற்றியுள்ளார். இப்பதிகத்தில் இறைவன் இயல்புகளைக் கூறுங்கால், 'ஆதியும் அறிவுமாகி அறிவினும் செறிவுமாகிச் சோதியும் சுடருமாகித் தூநெறிக் கொருவனாகி' என்றும், 'சிந்தையும் தெளிவுமாகித் தெளிவினுட் சிவமுமாகி' என்றும் பிறவாறும் கூறியிருப்பது அறிந்தின்புறத்தக்கதாகும். அத்தி மரம் இத்தல மரமாகும். ஐயடிகள் காடவர்கோன், இத்தலத்தினைக் 'கொள்ளிடத்தின் தென் திரு ஆப்பாடி' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அ.மா.ப.

திருவாமாத்தூர்: இது நடு நாட்டுத் தலங்கள் 22 இல் இருபத்தொன்றாம் தலமாகும். இத்தலத்திற்குச் சம்பந்தர் சீகாமரப் பண்ணில் இருபதிகங்களும், திருநாவுக்கரசர் திருக்குறுந்தொகை, திருத்தாண்டகம் என வகைக்கொவ்வொன்றாக இரு பதிகங்களும், சுந்தரர் தொல்லிக்கௌவாணப் பண் ஒன்றுமாக ஐந்து பதிகங்களுமுள்ளன. இத்தலம் விழுப்புரத்திற்கு வடமேற்கில் 7 கி.மீ. தொலைவிலுள்ளது. ஆ என்பது பசு அது உயிரைக் குறிக்கும். பசுக்களுக்குத் தாயாக இருந்து இறைவன் அருள் பாலிக்கும் தலமாதலின் இதற்கு ஆமாத்தூர் எனப் பெயர் ஏற்பட்டது என்று அறிஞர் கூறுவர். இறைவன் பெயர் அழகர், அழகு காதலர்; இறைவி பெயர் அழகிய நாயகி, முத்தைவென்ற முறுவலாள் என்பதாம். அருணகிரி நாதர் இங்குள்ள அம்மையைத் தம் திருப்புகழில் முத்தார் நகை அழகுடையார் எனக் குறிப்பிடுகிறார். இங்குத் தீர்த்தம் பம்பையாறு. தல விருட்சம் வன்னியாகும். பிருங்கி முனிவர் இறைவனையே வழிபடும் நியமமுள்ளவர். இறைவன் அர்த்தநாரீச வடிவனாயிருந்தபோது, வண்டுருவெடுத்துத் துளைத்துச் சிவனை மாத்திரம் வலம் வந்து வழிபட்டார். அதனால் அம்மை சினந்து வன்னிமரமாகுமாறு சாபமிட்டார். பின்னர் அம்மையை வழிபட்டு அச்சாப நீக்கம் பெற்றார் என்பது தலவரலாறு. இராமர் வழிபட்டதால் இங்குள்ள பெருமானுக்கு அபிராமேசர் என்ற பெயரும் உண்டு. சுந்தரர் சகமார்க்கத்தினர், யோக நெறியினர் என்று கூறுவதற்கேற்ப இத்தலப்பாடலில் 'நாடுவன் நாடுவன் நாபிக்கு மேலே ஓர் நால்விரல்' என்று அருளியிருப்பது சிந்தித்து மகிழத்தக்க செய்தியாகும். இரட்டைப் புலவர்கள் இத்தலப் பெருமானைப் புகழ்ந்து கலம்பகம் பாடிப் பரவியுள்ளனர். புலவர் புராணம் பாடிய வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் இவ்வூரிலேயே தங்கிப் பின்னர்ச் சமாதியுமடைந்துள்ளார். முதல் இராசராசன், முதலாம் இராசேந்திரன், வீரராசேந்திரன், முதலாம் குலோத்துங்கன் ஆகியோர் கல்வெட்டுகள் இத்தலத்திலுள்ளன. கல்வெட்டுகளில் திருவாமாத்தூர் உடைய பெருமானடிகள், திருவாமாத்தூர் ஆழ்வார், திருவாமாத்தூர் ஆளுடையார் அழகிய தேவர், திருவாமாத்தூர் உடைய பரமசுவாமி என்பன இறைவன் பெயர்களாகக் காணப்பெறுகின்றன. அருவா நாட்டு மீய் வழி வாவலூர் நாட்டுத் தேவதானம் திருவாமாத்தூர், கங்கை கொண்ட சோழவள நாட்டுப் பனையூர் நாட்டுத் தேவதானம் திருவாமாத்தூர், இராசராச வளநாட்டுப்பனையூர் நாட்டு வாவலூர் நாட்டுத் தேவதானம் திருவாமாத்தூர் எனப் பல்வேறு காலங்களில் இவ்வூர் பற்றிக் கல்வெட்டுகள் குறிப்பிட்டுள்ளன. திருப்பதியம் பாட, திருவிளக்கு எரிக்க, வழிபாட்டுக்கெனப் பல நிவந்தங்கள் விட்டது பற்றி இக்கல்வெட்டுகள் தெரிவிக்கின்றன.

இவ்வூர்க் கல்வெட்டில் 16 குருடர்களைத்திருப்பதியம் பாடச் செய்து அதற்கு நிவந்தம் விட்ட செய்தி காணப் பெறுகின்றது. அக்குருடர்களுக்குக் கண் காட்டுவார் இருவரும் நியமிக்கப் பெற்ற செய்தியும் காணப் பெறுகிறது. ஆகவே, முற்காலத்துத் திருக் கோவில்களில் உறுப்புக் குறைவுள்ளவர்களையும் பணி கொடுத்து ஆட்கொண்ட செய்தி அறிந்து மகிழத் தக்கது. இரா.ச.

திருவாமூர்: 'தெய்வநெறிச் சிவம் பெருக்கும் திருவாமூர் திருவாமூர்' எனச் சேக்கிழார் பெருமானால் புகழப்பெற்ற இவ்வூர் தென்னார்க்காடுமாவட்டத்தில் பண்ணுருட்டிக்கு அண்மையில் உள்ளது. இதனைத் திருமுனைப்பாடி நாட்டில் உள்ளதாகப் பெரிய புராணம் குறிப்பிட்டுள்ளது. இதனை நடு நாடு எனவும் குறிப்பதுண்டு. தென்பெண்ணையாற்றால் பயன் பெறும் பகுதி இது.

திருவாமூர் சைவ சமய குரவர் நால்வருள் திருநாவுக்கரசர் எனவும், அப்பர் எனவும் பெயர் பெறும் மருள்நீக்கியார் அவதரித்த ஊர். இவ்வூரின் பெயரில் திரு இருந்தபோதிலும் இவ்வூருக்குத் தேவாரம் இல்லை. இவ்வூரில் சைவர்கள் நிரம்பியிருந்ததாகப் பெரியபுராணம் கூறுகிறது. கோயிலில் முதற் குலோத்துங்கன் காலத்துக் கல்வெட்டுகள் உண்டு. அப்பரடிகள் பிறந்த பங்குனி மாதத்து உரோகிணி விண்மீன் கூடிய நன்னாளிலும், அவர் முத்தியடைந்த சித்திரைச் சதயநாளிலும் இவ்வூரில் அப்பருக்கு விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன.

திருநாவுக்கரசரின் தமக்கையாராகிய திலகவதியாரின் திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்டு நின்றுபோய் விட்டமையால் இவ்வூர் வேளாளர்கள் தம் வீட்டுப் பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளையை நிச்சயித்த அன்றே மணம் முடிக்கும் வழக்கத்தினைக் கொண்டிருக்கின்றனர். பெரியபுராண நிகழ்ச்சி இவ்வூர் வேளாளர் சமூகத்தினரை எவ்வளவு பாதித்திருக்கிறது என்பதற்கு இதனை ஒரு சான்றாகக் கொள்ளலாம்.

இவ்வூர் இறைவன் பெயர் பசுபதீசுவரர்; இறைவி திரிபுர சுந்தரி.

இவ்வூரின் பெயரைத் திருவாமூர் எனவும், திரு +ஆமூர் எனவும் கொள்ளலாம். ஆமூர் என்ற பெயரில் தமிழகத்தில் பல ஊர்கள் உள்ளன. சொ.ச.

திருவாய்ப்பாடி; 'கோகுலம்' என்று சொல்லப்படும் திருவாய்ப் பாடியில் எம்பெருமான் கண்ணன் உருக்குமணி, சத்தியபாமை ஆகிய பிராட்டிமார்களுடன் நின்ற திருக்கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறான். பெரியாழ்வார், ஆண்டாள், திருமங்கையாழ்வார் ஆகிய மூவரும் இத்தலத்தைப் பாடியுள்ளனர்.

கண்ணன் அவதரித்தபோது திருவாய்ப்பாடியின் நிலையை அநுபவிக்கின்ற பெரியாழ்வார் 'உறியை முற்றத்து உருட்டி நின்றிடுவார், நறுநெய் பால் தயிர் நன்றாகத் தூவுவார், செறிமென் கூந்தல் அவிழத் திளைத்து எங்கும், அறிவழிந்தனர் ஆய்ப்பாடி ஆயரே' என்று 'திருவாய்ப்பாடியிலுள்ள இடையர்கள் கண்ணன் பிறந்த மகிழ்ச்சி உள்ளடங்காமல் நெய்யும் பாலும் தயிரும் இருக்கிற உறிகளை அறுத்துக் கொண்டு வந்து முற்றத்திலே உருட்டிவிட்டு ஆடினார்கள். நெய், பால், தயிர் ஆகியவற்றைத் தானம் செய்தார்கள் சிலர். தலைமுடி அவிழ்ந்ததும் தெரியாமல் கூத்தாடினார்கள் சிலர். ஆகஇப்படி ஆய்ப்பாடி முழுவதும்இன்னதுதான்செய்வதென்று தெரியாமல் உன்மத்தரானார்கள்' என்று வருணிக்கிறார். ஆய்ப்பாடியில், கண்ணன் ஊதின குழலோசை மேலுலகத்தளவும் பரந்து சென்றதாம். அதனைக் கேட்ட தேவர்களனைவரும் ஆய்ப்பாடிக்கே திரண்டு வந்து, ஒருவரை ஒருவர் நெருக்கி நின்று குழலோசையை நன்கு பருகி, கண்ணன் சென்ற இடங்களுக்கெல்லாம் தாங்களும் பின் சென்றனராம். இவ்வாறு கண்ணன் குழலோசையின் விந்தையைக் காட்டுகிறார் பெரியாழ்வார். ஆண்டாள் 'சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடி' என்றாள். அதாவது இவ்வூரின் செல்வம் வழிந்து போய் வைகுந்தத்தளவும் சென்று வெள்ளமிடும்படி ஆய்ப்பாடியின்சீர்மை உள்ளதாம். கண்ணனிடம் ஈடுபட்ட ஆண்டாள் 'ஆய்ப்பாடிக்கே என்னை உய்த்திடுமின்' என்று கண்ணனோடு வாழும் ஆய்ப்பாடி வாழ்வுக்கே ஆசைப்படுகிறாள். எஸ்.கி.

திருவாய்மூர்: இது சோழமண்டலத்தில் உள்ளது. நாகப்பட்டினம் வட்டத்தில் புகழ்மிக்க முருகக் கோட்டங்களுள் ஒன்றாகிய எட்டுக் குடிக்கு மிக அண்மையில் உள்ளது இவ்வூர். இது சத்தவிடங்கத் தலங்களுள் ஒன்று. இவ்வூருக்கு அண்மையில் உள்ள பெரிய நகரம் திருவாரூர்.

அப்பர், சம்பந்தர் இருவரும் வழிபட்ட தலம் இது. இவ்வூர் இறைவன் பெயர் வாய்மூர் நாதர்; இறைவி பெயர் பாலினும் நன்மொழியாள். தலமரம் பலா. இங்குள்ள தீர்த்தம் சூரியதீர்த்தம். அப்பரடிகள், திருமறைக்காட்டு (வேதாரணியம்) இறைவன் திருவாய்மூர்க்குத் தம்மை வா என்று அழைத்தார் என்று தம் திருக்குறுந்தொகைப் பதிகப் பாடல் ஒன்றில் குறிப்பிடுகிறார். அவர் இவ்வூர் இறைவனைப் பற்றிப் பாடிய திருத் தாண்டகத்தில் சிவபெருமானுடைய முழு உருவத்தையும் வருணித்துள்ளார்; 'வாய்மூர் அடிகளை நான் கண்டவாறே' என்று ஒவ்வொரு பாட்டின் இறுதியிலும் குறிப்பிடப்படும்

தமது தேவாரப் பதிகத்தில் சிவபெருமானது புறத் தோற்றம், அவரது உடுப்பு, கையில் வைத்துள்ள பொருள்கள் முதலிய எல்லாவற்றையும் பட்டியலிட்டுக் காட்டியுள்ளார். அந்தப் பட்டியல் வரலாற்று உண்மை ஒன்றைப் புலப்படுத்துவதால் அது மிகவும் பயனுடையதாகிறது. மேற்கண்ட திருத்தாண்டகத்தில் ‘மெல்லியலும் விநாயகனும் தோன்றக் கண்டேன்’ எனக் குறிப்பிடுகிறார் அப்பர்.

நரசிம்மவர்மனின் தளபதியாய் கி.பி. 7–ஆம் நூற்றாண்டில் நடந்த வாதாபிப் போருக்குச் சென்ற பரஞ்சோதியார் (சிறுத்தொண்டர்) கணபதியைக் கொண்டுவந்து திருச்செங்காட்டான்குடியில் (நன்னிலம் வட்டம்) கடவுள்மங்கலம் செய்ததாக வரலாறு. வாதாபி கொண்டது கி.பி. 642. அதற்குப்பின் சில ஆண்டுகள் கழித்தே பரஞ்சோதியார் சிறுத்தொண்டரானதும், திருச்செங்காட்டங்குடியில் வாதாபி கணபதியைக் கடவுள் மங்கலம் செய்ததும் ஆகும். அப்பர் மறைவு கி.பி. 655. அப்பர் தம் வாழ்நாளின் கடைசிக் காலத்தில் திருப்புகலூரில் தங்கி உழவாரப் பணி செய்தார் என்பது வரலாறு. ஆகவே அப்பரடிகள் விநாயகனைச் சிவபெருமான் கையில் கண்டதாகப் பாடியிருப்பதிலிருந்து வாதாபி கணபதி தமிழகத்திற்கு வருமுன்னரே விநாயகர் வணக்கம் தமிழகத்தில் இருந்திருக்கவேண்டும் என்று கொள்ளத் திருவாய்மூர்த் தேவாரம் இடந் தருகிறது. சொ.ச.

திருவாய்மொழி: திருவாய்மொழி பன்னிரண்டு ஆழ்வார்களுள் ஒருவராகிய நம்மாழ்வாரால் இயற்றப்பட்டது. நம்மாழ்வார் இயற்றிய நூல்கள் திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரியதிருவந்தாதி, திருவாய்மொழி என்பன. இவை ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்துள் அடங்கும். பெருமாள் திருவடிகளைத் தேடும் அடியவர்க்கு இது கருவியாக இருப்பது.

வாய்மொழி என்னும் தொடர் வேதத்தினைக் குறிப்பது. வேதப்பொருளைச் சுட்டி நிற்பதால் திருவாய் மொழி என்று பெயர் இட்டார். இதனை வைணவச் சான்றோர்கள் தமிழ்மறை என்று கூறுவர். திருவாய்மொழி அந்தாதி யாப்பினால் ஆக்கப்பட்டுள்ளது; ஆசிரியவிருத்தம், தரவுகொச்சகக் கலிப்பா முதலிய பாவகைகளால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இது ஆயிரம் பாடல்களைக் கொண்டது; நூறு நூறு பாடல்கள் கொண்ட பத்துப் பத்துகளை உடையது. ஒவ்வொரு பத்திலும் பத்துப் பதிகங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு பதிகமும் ஒரு திருவாய்மொழி என்று பெயர் பெறுகிறது.

திருவாய்மொழியில் நம்மாழ்வார் வைணவ சமயத் தத்துவ உண்மைகளான சித்து (அறிவுடைப் பொருள்), அசித்து (அறிவற்ற பொருள்), ஈசுவரன் என்னும் மூன்றன் தன்மைகளைக் கூறியுள்ளார்; தாம் பெற்ற இறையனுபவத்தையும் கூறியிருக்கிறார்.

முதற்பத்து எனப்படும் முதல் நூறு பாடல்களால் இறைவன் எல்லா நல்ல பண்புகளின் உருவமாக விளங்குகிறான் என்கிறார். இறைவனுடைய திருவடித் தொண்டே கிடைத்தற்கரிய பேறு என்கிறார். மனம், மொழி, மெய்களால் அவனுடைய தொண்டினைச் செய்வது புருடார்த்தமாகும் என்கிறார்.

இரண்டாம் பத்தில் இறைவனுடைய தொண்டுக்குத் தடையாக இருக்கும் இவ்வுலகத் தொடர்பினை அழித்து அடியார் கூட்டத்தில் சேர்வது நலம் என்கிறார். இவருக்குப் பரமபதம் சேர்வதற்குக் கூட ஆசையில்லை. இறைவன் தொண்டுக்கே தாம் இங்கு இருப்பதாகக் கூறுகிறார்.

மூன்றாம் பத்தில் இறைவனுக்குச் செய்யும் தொண்டில் உள்ள ஆசையைக் கண்ட எம்பெருமான் திருமலையில் தான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்காட்சியைத் தமக்கு காட்டினான் என்கிறார். அதனைக் கண்டு, எம்பெருமான் திருவடியார்களுக்கும் வழுவில்லாது தொண்டு செய்ய வேண்டும் என முயல்கிறார்.

நான்காம் பத்தில் நாராயணனின் திருவடிகளே புருடார்த்தத்துக்குத் துணை என்பதை உணர்ந்தார். அதற்குத் தடையாயிருப்பன உலக இன்பங்களும் கைவல்யங்களும் என்பதை உணர்த்துகிறார். ஐம்புலன்களால் அனுபவிக்கும் இன்பம் தேடத் தகாத சிற்றின்பமே என்பதையும் உணர்த்துகிறார்.

ஐந்தாம் பத்தில் தாம் விரும்பியதைப் பெறுவதற்கும் விருப்பமில்லாதவற்றை நீக்குவதற்கும் வழியாக இறைவன் தன் திருவடிகளைத் தந்தான் என்று கூறுகிறார். அந்தத் திருவடிகளில் சரணமடைகிறார்.

ஆறாம் பத்தில் அவனே தக்க துணையினைச் சேர்ப்பவனாகத் திருமகள் புருடாகாரமாக விளங்க, அதனை ஏற்றுச் சொல்கிறார்.

ஏழாம் பத்தில் இறைவனையே இவ்வாறு துணைக் கொண்டிருந்தும் தம் எண்ணம் விரைவில் நிறைவேறாமையால் துயரமடைகிறார். திருவேங்கடவன் திருவடிகளைப் பெரிய பிராட்டியாராகிய திருமகள் முன்னிலையில்பற்றி விண்ணப்பஞ்செய்தும் தம்

வேண்டுதல் நிறைவேறாமையாலே தம்மைக் கைவிட்டு விடுவானோ என்று அஞ்சினார். இறைவனுடைய திருக்கோலத்தைக் கண்ணாற்கண்டு அனுபவிக்க வேண்டும் என்னும் பதற்றத்தை உடையவரானார். தமக்கு வினை, உடல், ஐம்புலன்கள் முதலானவற்றை யெல்லாம் கொடுத்து உலகப் பொருள்களில் தம் மனத்தைப் படியவிட்டுத் தம்மிடம் வரவொட்டாமல் இறைவன் தடுப்பதாக எண்ணினார். இறைவன் பின் காட்சி தந்தான். அவன் காட்சி ஆன்ம அனுபவமாக இருந்தது. புறத்தேயும் பிரானைக் காணவேண்டும் என்று எண்ணித் தம்மைத் தலைவியாகவும் இறைவனைத் தலைவனாகவும் கருதித் தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி நிலையில் இருந்து கூறுகிறார்.

எட்டாம் பத்தில் தமக்குக் கிடைத்த ஆன்ம அனுபவம் தம் புறக் கண்களுக்கும் கிட்ட வேண்டும் என்று விரும்பினார். அவனுடைய காட்சி மாயையாக இருந்தது. இறைவன் தன்னைக் காட்டி மறைப்பதற்குக் காரணம் தமக்கு ஆன்மாவிலும் ஆன்மாவோடு தொடர்புடைய பொருள்களிலும் ஆசை இன்னும் அறாமையே என்பதை உணர்ந்து கூறுகிறார்.

ஒன்பதாம் பத்தில் தமக்கு இறைவன் மீதன்றிப் பிறிதோர் பொருள் மீது ஆசையில்லை என அறுதியிடுகிறார். இவ்வாறு ஆசை அற்றபின்பும் தம்மை அவன் காக்காமல் மறைவது ஏன் என்று ஐயங்கொள்கிறார். இறைவன் தான் நாராயணன் என்றும், எல்லா ஆற்றல்களையும் உடையவன் என்றும், ஆழ்வாருடைய விருப்பங்களைத் தான் நிறைவேற்றுவேன் என்றும் கூறினான். ஆகவே, நம்மாழ்வார் அவனுடைய எல்லையற்ற உயர்ந்த குணங்களில் மனம் பறி கொடுத்து உருகிப் பாடுகிறார்.

பத்தாம் பத்தில் இறைவன் ஆழ்வாருடைய ஆற்றாமையைக் கண்டு திருமோகூரில் வந்து தங்கி, இவருக்கு மாறாத பேரின்பப் பெருநிலையை அடையும் வழியையும் காட்டி, இவர் வேண்டியபடி அப்பேற்றினை அருளினான் என்று கூறுகிறார்.

இப்பத்துப் பத்துகளிலும் நம்மாழ்வார் இறைவனுடைய முதன்மையினையும் பேரருட்டிறத்தினையும் எளிமையினையும் அனுபவித்து மகிழ்ந்தவராய்த் தாமான தன்மையின் நின்று பேசுவதும் உண்டு. தாமான தன்மை அழிந்து ஒரு தலைவியின் நிலையை அடைந்து, மகிழ்ந்து கூறும் கூற்று மாறி, ஆற்றாமையால் கூறும் கூற்றுகளும் உண்டு. நம்மாழ்வார் இறைவனை மனம் வாக்குக் காயங்களால் அனுபவிக்க விரும்பியதன் விளைவு இது.

திருவாய்மொழியில் அகத்துறைப் பாடல்களில் தலைவியின் கூற்றாகவும் தாய்க்கூற்றாகவும் தோழி கூற்றாகவும் கூற்றுகள் அமைந்துள்ளன. தலைவி கூற்றாகப் பதினேழு பதிகங்களும், தாய் கூற்றாக ஏழு பதிகங்களும் தோழி கூற்றாக மூன்று பதிகங்களும் உள்ளன. தலைவி கூற்றாக வருவனவற்றுள் தலைவி தூது அனுப்புவதாக நான்கு பதிகங்கள் அமைந்துள்ளன. தலைவி அன்னம், கிளி, குயில், குருகு, கொக்கு, தும்பி, நாரை, பாவை, புதாவினம், புள், பூவை,மகன்றில், வண்டு ஆகிய உயிருள்ளபொருள்களையும் நெஞ்சு, முகில், வாடை ஆகிய உயிரற்ற பொருள்களையும் தூதாக அனுப்புகிறாள்.

திருமந்திரம் மூன்று சொற்களுடையதாக இருப்பதால் அகத்துறைப் பாசுரங்களும் மூவகைக் கூற்றுக்களாகக் கூறப்படுகின்றன என்பர்.

நம்மாழ்வார் அகப்பொருட் பாசுரங்களாலும் வேத விழுப்பொருளையே விளக்குகிறார். அகப்பொருட் பாசுரங்களில் உட்பொருளாக விளங்குவனவற்றை அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் ஆசாரிய இருதயம்' என்னும் நூலில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். தோழியின் பாத்திரம் இறைவனோடு ஆன்மாக்களை ஒன்றுபடுத்தவல்ல சான்றோர்களைக் குறிக்கிறது. தாய்ப்பாத்திரம் இறைவனை அடைய வேண்டும் என்னும் மன உறுதியைக் குறிக்கிறது. தலைவியாகக் கூறப்படுவது ஆன்மாக்களை. தலைவி தலைவனிடத்துத் தூதாக அனுப்பும் பறவை முதலாயின ஆசாரியனைக் குறிக்கின்றன. நம்மாழ்வார் இந்நூலில் வைணவ சமய உண்மைகளைத் தெளிவாக எடுத்து மொழிகிறார்.

வைணவ சமய உண்மைகள் தத்துவம், இதம், புருடார்த்தம் என்ற மூன்று பிரிவுகளாகக் கூறப்படுகின்றன. தத்துவம் என்பது இறைத் தத்துவம், உயிர்த்தத்துவம், பிரகிருதித் தத்துவம் என்ற மூன்று பிரிவுகளை உடையது. அவை ஈசுவரன், சித்து, அசித்து என்றும் வழங்குகின்றன. சித்து என்பது உயிர். அசித்து உயிரற்ற பொருள். இதுவே பிரகிருதி எனப்படுகிறது. இதம் என்பது மனிதர்கள் இறைவனை அடையும் நெறியாகும். புருடார்த்தம் மனிதனால் வேண்டப்படுவது.

இவ்வைந்து பொருள்களும் திருவாய்மொழியில் விளக்கம் பெறுகின்றன. நம்மாழ்வார் நாராயணனே பரம்பொருள் என்கிறார். அது மெய்யானது; (சத்தியம்), பொய்யற்றது; கால எல்லையைக் கடந்தது. பரம்பொருள் அறிவு மயமானது; குற்றமற்ற தூய அறிவு அது. நிறைந்த ஞானமூர்த்தி', 'மிக்க ஞான மூர்த்தி' என்றெல்லாம் பரம்பொருளைப் போற்றுகிறார். இறைவன் இன்ப மயமானவன் என்கிறார்

நம்மாழ்வார். 'உயர்வற உயர்நலம் உடையவன்' என்பார். கால் உள்ளவரை அனுபவித்தாலும் அனுபவத்திற்கு அப்பாற்பட்டு மனத்தாலும் சொல்லாலும் அளந்தறிய மட்டாதபடி உயர்ந்துகொண்டே இருக்கும் இன்பம் அது. அவ்வின்பப் பண்பு நிலையானது; அழிவில்லாதது.

இறைவன் இவ்வுலகத் தோற்றத்திற்கு முதற் காரணமாகவும், துணைக்காரணமாகவும் நிமித்த காரணமாகவும் இருக்கிறான். உயிரானது உடல் இயங்குவதற்கு ஆதாரமாக இருப்பதுபோல இறைவன் இவ்வுலக இயக்கத்திற்கு ஆதாரமாக இருக்கிறான். இறைவனே அனைத்தையும் தரித்துத் தாரகனாக இருக்கிறான். அவனே இதனைக் காக்கிறான். நம்மாழ்வார் 'உடல்மிசை உயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன்' என்று இதனை உணர்த்துகிறார்.

இறைவன் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்னும் மூன்று தொழிலைச் செய்து வருகிறான். இறைவன் மூலப் பிரகிருதியிலிருந்துஉலகைப் படைக்கிறான். அவன் தானே இவ்வுலகமாகப் பரந்து நின்றாலும் தன்னிடமிருந்து இவ்வுலகம் தோன்றினாலும் தான் சற்றும் தன் தன்மையிலிருந்து குறையாதவன். இறைவன் உயிர்களை உய்விக்க வேண்டும் என்னும் அருளின் காரணமாகவே படைப்புத் தொழிலை மேற்கொள்கிறான். படைத்த பொருள்களைக் காப்பதும் அவன் கடமை. பயிருக்கு நீர் போல எல்லா உயிர்களிலும் நுழைந்து காத்து வருகிறான். உயிர்தோறும் உள்ளுறு பொருளாக (அந்தர்யாமியாய்) நின்று காத்து வருகிறான். சாத்திரங்கள் பலவற்றை உருவாக்கி உலகிற்கு நல்வழி காட்டித் தீமைகளிலிருந்து காக்கிறான். உலகில் தீமைகள் தலைதூக்கும் காலங்களிலெல்லாம் உலகில் வந்து அவதரித்து உலகை நலியவிடாமல் காக்கிறான். பிரளய ஆபத்திலிருந்து உலகை வராகமாய் அவதாரம் எடுத்துக் காத்தான்.

நம்மாழ்வாரின் திருவாய்மொழியைப் பாராட்டிப் பல நூல்கள் எழுந்துள்ளன. அவற்றுள் சில அதன் விளக்கமாக அமைந்துள்ளன. நம்மாழ்வாரின் சீடராய் இருந்த மதுரகவிகள் 'கண்ணி நுண் சிறுத்தாம்பு' என்னும் 10 பாடல்கள் அடங்கிய நூலை இயற்றியுள்ளார். மணவாளமாமுனிகள் 'திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி' என்னும் நூலை இயற்றியுள்ளார். அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் 'ஆசாரிய இருதயம்' என்னும் நூலை ஆக்கியுள்ளார். இவை தவிர வடமொழியிலும் திராவிட வேதோபநிசத் சங்கதி, திராவிட வேதோபநிசத் தாத்பரிய ரத்தினாவலி என்னும் நூல்கள் தோன்றியுள்ளன. தெலுங்கிலும் 'ஆந்திர கீர்வாண சகசரம்' என்னும் நூல் எழுந்துள்ளது. இதுபோலக் கன்னடத்திலும் தோன்றியுள்ளது.

திருவாய்மொழியின் சிறப்புகளை அதற்குத் தோன்றிய உரைகள் எடுத்துக் கூறுகின்றன. திருக்குருகைப் பிரான்பிள்ளை என்பவர் 'ஆறாயிரப்படி' என்னும் வியாக்கியானத்தை ஆக்கியுள்ளார். நஞ்சீயர் 'ஒன்பதினாயிரப் படி' என்னும் வியாக்கியானமும், வாதிகேசரி அழகிய மணவாளச்சீயர் 'பன்னீராயிரப்படி' என்னும் வியாக்கியானமும், பெரியவாச்சான் பிள்ளை 'இருபத்து நாலாயிரப்படி' என்னும் வியாக்கியானமும், வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை 'முப்பத்தாறாயிரப்படி' என்னும் வியாக்கியானமும் ஆக்கியுள்ளனர். முப்பத்தாறாயிரப்படி ஈடு என்றும் வழங்குகிறது. இவை திருவாய் மொழியை நன்கு உணர்ந்து கொள்ள உதவுகின்றன. ந.மா.

துணை நூல்கள்:

திருக்கோனேரி தாச்யை, திருவாய்மொழி வாசக மாலை என்னும் விவரண சதகம், தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகம், 1952.

புருடோத்தம நாயுடு, பு.ரா., ஆசாரிய ஹிருதய மூலம், மணவாள மாமுனிகள் அருளிச்செய்த வியாக்கியானத்தின் தமிழாக்கம், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், 1965.

புருடோத்தம நாயுடு, பு.ரா., திருவாய்மொழி ஈட்டின் தமிழாக்கம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், (10 தொகுதிகள்), சென்னை.

மயிலை மாதவதாசன், நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம், மணலி இலட்சுமணசாமி முதலியார் ஸ்பெசிபிக் எண்டோமெண்ட், சென்னை, 1962.

திருவாய் மொழிப்பிள்ளை

திருவாய் மொழிப்பிள்ளை: இவர் வைணவ சமய ஆச்சாரியர்களுள் ஒருவர். மதுரைப் பக்கத்தில் உள்ள குந்தை என்ற ஊரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். திகழக் கிடந்தான் திருநாவீறுடைய பிரான் தாசர் அண்ணார் என்ற பெரியவரைத் தகப்பனாராகப் பெற்றவர். பிள்ளை உலோகாச்சாரியர் என்ற ஆச்சாரியரால் இளமையிலேயே திரு இலச்சினை பொறிக்கப்பட்டவர். இவர் தாயார், பிள்ளை உலோகாச்சாரியரை ஆச்சாரியராகக் கொண்டிருந்ததால், இவருக்கு அந்த ஆச்சாரியர் தொடர்பு பிள்ளைப் பிராயத்திலே கிடைத்துவிட்டது. இவருக்கு

ஆச்சாரியராக அமைந்தவர்கள், கூர குலோத்தம தாசர், நாலூர்ப் பிள்ளை, நாலூராச்சான் பிள்ளை, விளாஞ்சோலைப் பிள்ளை, அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் ஆகியோர் ஆவர்.

இவருக்குப் பெற்றோர் இட்ட பெயர் திருமலை ஆழ்வார். நம்மாழ்வார் பிறந்த வைகாசி விசாக நட்சத்திரத்தில் இவர் பிறந்தமையால் 'சடகோப தாசர்' என்றும் சொல்லப்பட்டார். ஆழ்வார் திரு நகரி ஊரை நன்கு திருத்திக் கோயிலைப் புதுப்பித்து, நம்மாழ்வார் திருவுருவத்தை அங்கு அமைத்து, யாவரும் வழிபடும் பணியை குறிக்கோளாகக் கொண்டு இதய பூர்வமாகச் செய்தார்; அங்கேயே (ஆழ்வார் திருநகரி) தமக்கு இருப்பிடம் அமைத்துக் கொண்டு, ஆழ்வார் அருளிய திருவாய் மொழியையே நாளும் பாராயணம் செய்து கொண்டு வாழ்ந்தார்; அதனால் 'திருவாய் மொழிப்பிள்ளை' எனப் பெரி யோர்களால் சொல்லப்பட்டார்; பெரியாழ்வார் திருமொழிக்கு வியாக்கியானம் ஒன்று செய்துள்ளார்.

பிராமண குலத்தினராய இவர், தாழ்ந்த குலத்தினராய 'விளாஞ்சோலைப் பிள்ளை' என்பவர்க்குப் பணிவிடை செய்து, அவருக்கு இறுதிச் சடங்கினையும் செய்திருப்பது, 'குலந்தாங்கு சாதிகள் நாலிலும் கீழிழிந்து எத்தனை நலந்தான் இலாத சண்டாள சண்டாளராகிலும், வலந்தாங்கு சக்கரத்து அண்ணல் மணிவண்ணற்கு ஆள் என்று உள் கலந் தார் அவர் எம் அடிகளே' என்ற நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியை அப்படியே வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்திய பண்பாளர் எனத் தெரிகிறது. அதனால், திருவாய்மொழிப் பிள்ளை என்பது, சொல் லாலும் செயலாலும் இவருக்குப் பொருந்தும். 'தீதற்ற ஞானத் திருவாய் மொழிப் பிள்ளை', என்றும், 'தேசம் திகழும் திருவாய்மொழிப் பிள்ளை', என்றும் தம் சீடராகிய மணவாள மாமுனிகள் தம் ஆர்த்திப் பிரபந்தத்தில் இவரைப் போற்றுகின்றார்'. மணவாள மாமுனிகள் இவரை ஆச்சாரியராக ஏற் றுக் கொண்டமையை, 'எந்தை திருவாய் மொழிப் பிள்ளையின் னருளால், வந்த உபதேச மார்க்கத்தைச் -சிந்தை செய்து, பின்னவரும் கற்க உபதேசமாய்ப் பேசுகின்றேன் மன்னிய சீர் வெண்பாவில் வைந்து' என்று உபதேச ரத்தின மாலையில் உறுதிப் படுத்து கின்றார்.

இவரது வாழ்க்கையின் இடைக்காலத்தில், மதுரை அரசப் பேராளராக இருந்து அரசப் பதவி சுகத்தையும் அனுபவித்துள்ளார். இவ்வுலகியல் வாழ்க்கையினின்றும் இவரைத் திருத்தி ஆன்மிக நெறிக்குச் செலுத்தியவர் கூரகுலோத்தமதாசர் ஆவர்.

மு.இரா.

திருவாரூர் காவிரியாற்றின் தென்கரையில் அமைந்துள்ளது. இவ்வூரில் பிறந்தாலே முக்திகிடைக்கும் என்பதும் இவ்வூரின் தீர்த்தங்களில் நீராடினால், தேவருலகிலுள்ள அனைத்துத் தீர்த்தங்களிலும் நீரா டியதற்குச் சமமென்பதும் நம்பிக்கை.

திருவாரூர், காரைக்குடி, தஞ்சாவூர், நாகப்பட்டி னம், மயிலாடுதுறை ஆகிய தொடர்வண்டித் தடங் கள் சந்திக்குமிடமாக விளங்குகிறது. தொடர் வண்டி நிலையத்திலிருந்து திருவாரூர்க் கோவில் 3 கி.மீ. வடக்கில் அமைந்துள்ளது.

திருவாரூர் மனுநீதிச் சோழனின் தலைநகர் என் பது வரலாறு. இதற்கு கி.பி.1123-ஆம் ஆண்டுக் கல் வெட்டுக் கூறும்'பூலோக ராச்சியம்செய்கிற ஆர்ய புத் திரன் மநு' என்ற செய்தியைச் சான்றாகக் கூறலாம்.

திருவாரூர், சமய குரவர்களாலும், சேக்கிழா ராலும் பாடப் பெற்ற சிறப்புடையது. இவ்வூர்த் தொடர்பாகக் கமலாலயச் சிறப்பு, திருவாரூர்ப் புராணம், தேரூர்ந்த சோழபுராணம், தியாகராச லீலை, திருவாரூர் நான்மணிமாலை, தியாகராசர் பள்ளு, தியாகராசர் கழிநெடில், திருவாரூர்க்கோவை, தியாகராசர் குறவஞ்சி, திருவாரூர் பன்மணிமாலை, கமலாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ், திருவாரூர் மாலை, கமலாம்பிகைமாலை, திருவாரூர் ஒருதுறைக்கோவை, திருவாரூர் உலா ஆகிய நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இத்தலம் பற்றிப் பல வடமொழி நூல்களும் கீர்த் தனைகளும் உள்ளன.

கடாரம் கொண்ட சோழமன்னன் இராசேந் திரன் பெயரால் கடாரங்கொண்டான் என்ற ஊர் திருவாரூருக்கு அருகில் உள்ளது. திருக்குளமாகிய கமலாலயத்தின் தென்கரையில் சோழ அரண்மனை யின் ஒரு பகுதி காணப்படுகிறது.

திருவாரூருக்கு வன்மீகநாதபுரம், கந்தபுரம், கலி செலா நகரம், அந்தரகேசபுரம், ஆடகேசபுரம், கம லாலயபுரம், பராசக்திபுரம், சமற்காபுரம், சேத்திர வரபுரம், தேவயாகபுரம், முசுகுந்தபுரம், மூவர்தார புரம் போன்ற வேறு பெயர்களும் உண்டு.

திருவாரூர்க்கோவில் தெற்கு வடக்காக ஏறக்குறைய 228 மீட்டரும், கிழக்கு மேற்காக ஏறக்குறைய 288மீட் டரும் கொண்டுள்ளது. கோவில், குளம், நந்தவனம் ஆகிய மூன்றும் ஏறக்குறைய 100 ஏக்கரில் அமைந் துள்ளன. இங்கு எழுந்தருளியுள்ள இறைவன் பெயர் தியாகராசர்; இறைவி கமலாம்பாள். மார்கழித் திரு வாதிரை நாளில் தியாகராச சுவாமிகளின் இடப் பாதமும், பங்குனி உத்திரத்தில் வலப்பாதமும் பக் தர்களால் தரிசிக்கப்படுகின்றன.

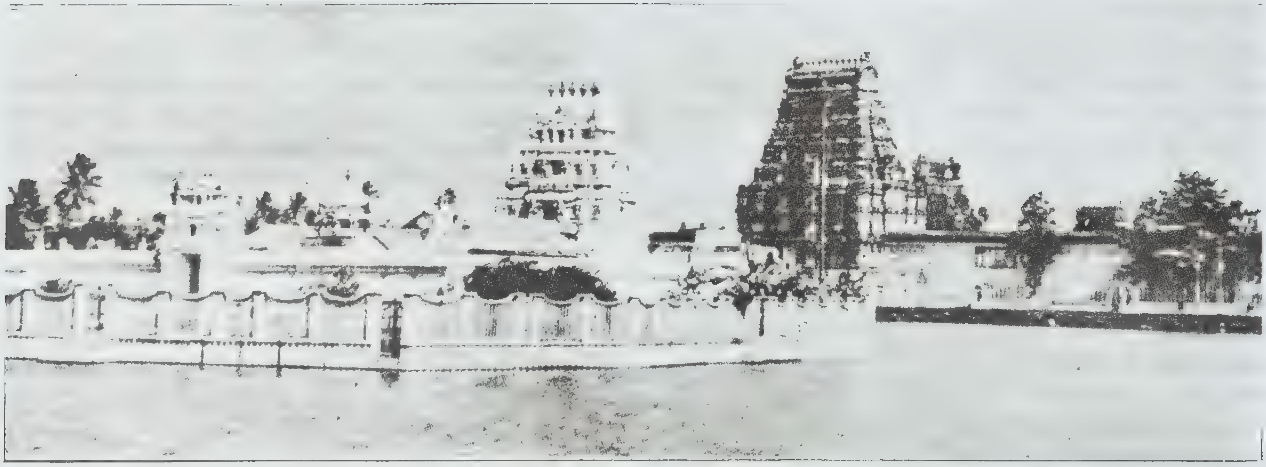

தியாகராசர் கோயிலும் கமலாலயக்குளமும் – திருவாரூர்

கமலாம்பாள் சந்நிதி தனிக்கொடி மரம், நந்தி, பலிபீடம் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது. கோயிலின் மையத்தில் முக்திக் கிணறு அமைந்துள்ளது.

கமலாலயம் எனப்படும் திருக்குளம் 64 கட்டங்களைக் கொண்டுள்ளது. இக்குளக்கரையில் திருக்குறள் பயிற்சி நிலையமும், பல திருமண மண்டபங்களும் வழக்குரைஞர்கள் குடியிருப்பும் உள்ளன.

இறைவன் ஆண்டுக்கொருமுறை தெற்கிலிருக்கும் மணலிக்கு எழுந்தருளுகிறான். இறைவனுக்குச் செய்யப்படும் மாலை வழிபாடாகிய திருவந்திக்காப்பு என்னும் வழிபாடு குறிப்பிடத்தக்கது. இறைவனுக்குப் பஞ்சமுக வாத்தியம் என்னும் தோற்கருவி முழக்கப்படுகிறது. இது நடுவில் ஒன்றும், சுற்றி நான்குமாக ஐந்து மத்தள அமைப்பைக் கொண்டது.

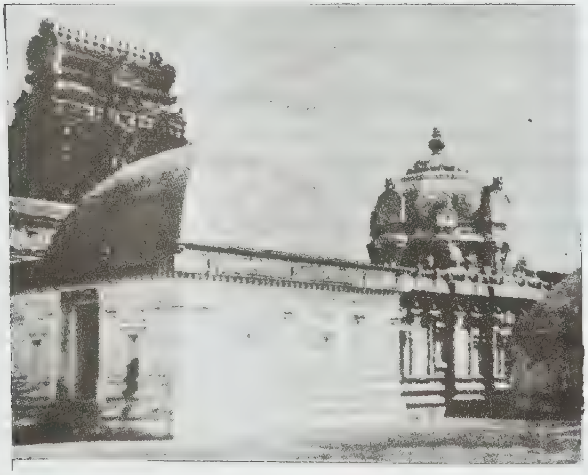

தியாகராசர் கோயிலின் ஒரு தோற்றம்

திருவாரூர், திருமால், திருமகள், பிரமன், கலைமகள், எமன் போன்றோரால் வழிபடப்பெற்றுள்ளது. பிரமனுக்குத் தனிக்கோவில் அமைந்துள்ளது. மேலும், இக்கோவிலில் ஏழு கோபுரங்கள் உள்ளன. ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திலிருந்து பார்த்தால் ஏழு கோபுரங்களும் தெரிகின்றன.

திருவாரூர்த் தேர் உயரத்திலும் சுற்றளவிலும் முதன்மையானது. இத்தேரில் மூன்று அடுக்குமாலையுடனும் பூவோடும் தியாசேகர் திருவீதி வலம் வருவார்.

திருவாரூரில் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் மடம், குருபூசை மடம், நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் மடம் தட்சிணாமூர்த்தி சுவாமிகள் மடம் ஆகிய மடங்கள் உள்ளன.

திருவாரூரின் பெரிய விழாவாகப் பங்குனி உத்திர விழா நடைபெறுகின்றது. வசந்த உற்சவம், விசாகத் திருநாள், சீராளன் கறி ஏறுபடி, சிவசக்தி ஐக்கிய பாவனை விழா, கேதாரி வழிபாடு, அட்டதுர்க்கைத் திருவிழா, திருவெம்பாவை விழா, சிவராத்திரி விழா ஆகியவையும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன.

திருவாரூரில் மூன்று நாள்கள் நடைபெறும் தெப்பத் திருவிழாவில் புகழ்பெற்ற கருநாடக இசைக் கலைஞர்கள் பங்கேற்பர். இசை மும்மூர்த்திகளான தியாகராச சுவாமிகள், சியாமா சாத்திரிகள், முத்து சாமி தீட்சிதர் ஆகிய இம்மூவரும் பிறந்த ஊரான திருவாரூரில் நினைவில்லங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன.

ஏழை மாணவர்களுக்கு உதவ ஒரு கருணை இல்லம் இவ்வூரில் அமைந்துள்ளது. இயற்றமிழ்ப்

மனுநீதிச் சோழன் மைந்தன்மீது
தேர் செலுத்தும் பாங்கில் அமைந்த கோயில்

பயிற்றகம் என்ற அமைப்பு தனித்தமிழை வளர்ப்பதில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் செயற்பட்டு வருகிறது. இவ்வூரில் மூன்று உயர்நிலைப் பள்ளிகளும், ஒரு கல்லூரியும் உள்ளன. தமிழ்த்தென்றல் திரு வி.கலியாண சுந்தரனார் திருவாரூரில் பிறந்ததை நினைவிற் கொண்டு இக்கல்லூரிக்கு திரு.வி.க. அரசுக் கலைக் கல்லூரி எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

திருவாரூரில் அமைந்துள்ள காந்தி சமாதான நிறுவனம் என்ற அமைப்பு ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் பல சிறந்த திட்டங்களைக் கொண்டு செயற்படுகிறது. இவ்வூரில் வடபாதிமங்கலம் சர்க்கரை ஆலை நிறுவனத்தின் தலைமையகம் அமைந்துள்ளது. மேலும், இவ்வூரில் ஒரு பெரும் நெல் அவித்தல் அரைத்தல் தொழிற்சாலை உள்ளது. எனினும், திருவாரூர் வேளாண்மையையே சிறப்புத் தொழிலாகக் கொண்டுள்ளது. அர.க.

திருவாலங்காடு செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் திருத்தணி வட்டத்தில் உள்ளதோரூர் திருவாலங்காடு சென்னையிலிருந்து மேற்காக 60கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இவ்வூர் கோயிற் கட்டடக் கலைச் சிறப்பும் தொல்லிற் சிறப்பும் பெற்ற ஊராகும். இங்குள்ள சிவன் கோயிலின் மூல்வர் வடாரணீசுவரர் எனப்படுகிறார். மூலவரைக் குறித்து காரைக்கால் அம்மையாரும், பட்டினத்தார், அருணகிரி நாதர் ஆகியோரும், அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர், திருமூலர் 'பரஞ்சோதி, சேக்கிழார் ஆகியோரும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளனர். ஆடல்வல்லானின் ஐந்து சபைகளுள் ஒன்றாக விளங்கும் இரத்தின சபையை இவ்வூர் பெற்றுத்திகழ்கிறது. ஆடல்வல்லானின் தாண்டவங்களில் ஊர்த்துவ தாண்டவத்திற்கு இவ்வூர் புகழ் பெற்றது. காரைக்கால் அம்மையார் இங்கிருந்தபடியே இறைவனைப் புகழ்ந்து திருவாலங்காடு மூத்த திருப்பதிகத்தைப் பாடினார்.

இராசேந்திர சோழனின் செப்பேடு

கோயிற் சிறப்புப் பெற்ற இவ்வூர் தொல்லியற் சிறப்பும் பெற்றது. இவ்வூரில் பழங் கற்காலக் கருவிகள் பல கிடைத்துள்ளன. இவ்வூருக்கு அருகில் உள்ள திருவள்ளூர் வட்டத்தில் உள்ள பல்வேறு ஊர்களிலும் பழங்கற்காலக் கருவிகள் கிடைத்துள்ளன. எனவே, இவ்வூரில் பழங்கற்கால மனிதனின் நடவடிக்கைகள் இருந்துள்ளன என்பது தெரிய வருகிறது. இங்குக் கைக்கோடரிகள், கிழிப்பான் போன்ற கருவிகள் கிடைத்துள்ளன. இவ்வூரில் பெருங்கற்காலச் சின்னங்களும் மலிந்துள்ளன. தாழிகள், கல்திட்டை போன்றவை காணப்படுகின்றன. இவ்வூரில் உள்ள பெருங்கற்காலக் கல்திட்டை குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இரண்டு பெருங்கற்பலகைகளை நிறுத்தி அதன் மீது ஒரு கற்பலகையைப் படுக்கவைத்துள்ளனர். நிலத்தில் மேலிருந்து இவ்விரண்டு கற்பலகைகளின் உயரம் ஏறக்குறைய 3மீ.ஆகும். இங்குப் பெருங்கற்காலமக்கள்

திருவாலங்காடு நடராசர்

வாழ்ந்த நத்தப் பகுதியில் கறுப்பு, சிவப்பு மட்கல ஓடுகள் காணப்படுகின்றன.

திருவாலங்காடு பல்வேறு அரசர்களின் காலத்தில் சிறப்புப் பெற்று விளங்கியது. பல்லவர், சோழர், பாண்டியர், விசயநகரப் பேரரசர்கள் ஆகியோர் தம் காலத்தில் இங்குள்ள கோயிலுக்குப் பல தானங்களை அளித்துள்ளனர். அவர்களுடைய கல்வெட்டுகள் கோயிலின் சுவர்களில் காணப்படுகின்றன. இக்கோயிலுக்குச் சோழப் பேரரசர் முதலாம் இராசேந்திரன் பழையனூர் என்னும் ஊரைத் தேவதானமாக அளித்த செய்தியைத் திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடுகள் கூறுகின்றன.

திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடுகள்: திருவாலங்காட்டுச் செப்பேட்டை அளித்த சோழ அரசன் முதலாம் இராசேந்திரன் ஆவான். இச்செப்பேடு கி.பி.1018-ஆம் ஆண்டு அளிக்கப்பட்டது. இச்செப்பேடு திருவாலங்காட்டுக் கோயிலில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இது31 செப்பேடுகளை உடையது. இச்செப்பேடுகளை ஒரு தடித்த வளையத்தால் இணைத்துள்ளனர். இச்செப்பேடுகள் சோழ அரச மரபு வழிப் பட்டியலை முழுமையாகத் தெரிவிக்கின்றன. இது சோழ அரசர்களின் வெற்றிகளையும் முதலாம் இராசேந்திர சோழனின் வெற்றிகளையும் குறிப்பிடுகின்றது. திருவாலங்காட்டுக் கோயிலுக்குப் பழையனூர் என்னும் ஊரைச் தேவதானமாக அளித்த செய்தியை இச் செப்பேடுகள் தெரிவிக்கின்றன. இக்செப்பேடுகள் இப்பொழுது சென்னை அரசு அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

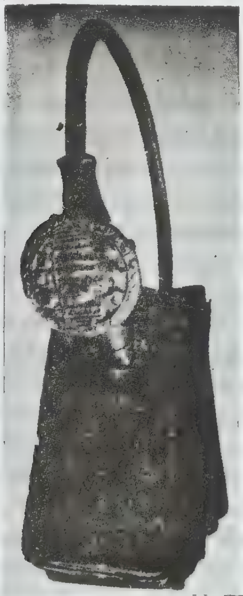

இராசேந்திர சோழனின் செப்பேடு

'திருவாலங்காட்டு நடராசர் ஊர்த்துவ தாண்டவர் எனப்படுகிறார். இப்படிமத்தைத் தவிரப் பிறிதொரு நடராசர் படிமம் உலகப் புகழ்பெற்றதாகும். இப்படிமம் இப்பொழுது சென்னை அரசு அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. இப்படிமம் கி.பி.11-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. சோழர் காலப் படிமங்களில் மிக நேர்த்தியானது என இது புகழப்படுகிறது. நடராசர் படிமத்தில் பிரபாவளி உடைந்துள்ளது. முயலகன் மீது ஆடும் நிலையில் நடராசர் காணப்படுகிறார். இப்படிமத்தைத் தவிரச் சோமசுகந்தர், கண்ணப்ப நாயனார், வீரபத்திரர் போன்ற படிமங்களும் இவ்வூரிலிருந்து எடுக்கப்பட்டு இப்பொழுது சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளன.

பண்டைச் சிறப்புப் பெற்ற திருவாலங்காட்டில் இப்பொழுது கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலை ஒன்று உள்ளது. சென்னையிலிருந்து அரக்கோணம் செல்லும் தொடர்வண்டிப் பாதை திருவாலங்காட்டுத் தொடர்வண்டி நிலையத்தின் வழியாகச் செல்கிறது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் இவ்வூர் வடஆர்க்காடு மாவட்டத்திலும், பின்னர்ச் சித்தூர் மாவட்டத்திலும் இணைந்திருந்தது. திருத்தணி வட்டத்தில் 1960-ஆம் ஆண்டு இணைக்கப்பட்ட இவ்வூரில்ஓர் உயர்நிலைப் பள்ளியும், பஞ்சாயத்து அலுவலகமும் உள்ளன. இவ்வூரின் அருகில் பழையனூர் என்னும் ஊர் உள்ளது. இப்பழையனூர் வரலாற்றுச் சிறப்பு பெற்ற ஊராகும். இவ்வூரில் கைலாசநாதர் கோயிலும், தழுவக் குழைந்தஈசுவரர் கோயிலும் உள்ளன. (காண்க:ஆலங்காடு). சு.இரா.

திருவாலம்பொழில்: இது காவிரிக்குத் தென்கரையிலுள்ள தேவாரப்பாடல் பெற்ற தலங்களில் 10-ஆம் தலமாகும். இவ்வூருக்குத் திருநாவுக்கரசர் திருத்தாண்டகம்ஒருபதிகம் மட்டும் உள்ளது. பதிகத்திலும் 9 பாடல்களே உள்ளன.எஞ்சியது மறைந்தது போலும். இத்தலம் திருக்கண்டியூரிலிருந்து திருக்காட்டுப் பள்ளிக்குப் போகும் பெரு வழியில் திருப்பூந்துருத்தியிலிருந்து 2 கி.மீ. தொலைவிலுள்ளது. இக்கோயிலுள்ள ஊருக்குத் தென் பரம்பைக்குடி என்றும், இக்கோயிலுக்குத் திருவாலம் பொழில் என்றும் பெயர் வழங்கி வந்ததாகத் 'தென் பரம்பைக் குடியின் மேய திருவாலம் பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே' என்று கூறும் தேவாரப் பகுதியிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். இப்போது மக்கள் திருவாலம் பொழில் என்பதனையே சிதைத்து திருவிளாம்பொழில் என்று ஊருக்குப் பெயராகக் கூறி வருகின்றனர். இங்குள்ள இறைவன் பெயர் ஆன்மநாதர்; இறைவி பெயர் ஞானாம்பிகை. தலவிருட்சம் ஆலமரம். இது கோயிலின் வெளியே உள்ளது. திருஞானசம்பந்தர் மேடு என ஒரு பகுதி கோயிலுக்கு முன் சிறிது தூரத்

தில் இருக்கிறது. கோயில் வெளிப்புறத்தைக் காட்டிலும் உட்பக்கம் தாழ்ந்துள்ளது. கல்வெட்டுகள் சுவர்களின் அடிப்பக்கத்தில் புதைந்துள்ளனவாகக் காணப்படுகின்றன. இது அட்டவசுக்கள் பூசித்த தலம். சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் திருவாலம்பொழில் வந்து இரவு துயின்ற போது மழபாடி நாதர் கனவில் தோன்றி 'மழ பாடிவர மறந்தனையோ' என்று கேட்டதால் உடனே காவிரியைக் கடந்து திருமழ பாடிக்குச் சென்றார் என்று பெரியபுராணம் கூறுகிறது. ஆனால், திருவாலம்பொழிலில் சுந்தரர் பாடியயனவாகத் தேவாரம் இல்லை. திருநாவுக்கரசர் இத் தலத்தில் பாடிய பாடல்களில் பல உண்மைகளைக் குறிப்பிடுகிறார். இறைவன் 'வாரமதாம் அடியார்க்கு வாரம் ஆகி வஞ்சனை செய்வார்க்கு என்றும் வஞ்சனாகும்' எனவும், 'தொடர்ந்து தன் பொன்னடியே பேணுவாரைச் செல்லாத நெறி செலுத்த வல்லான்' என்றும் கூறுவன பல உள. அவையாவும் படித்தறிந்து கடைப்பிடித்துச் சிறக்க வாழ வழிகோலுவன.

இரா.ச.

திருவாலித் திருநகரி: ஆழ்வார்களால் பாடப் பெற்ற வைணவத் தலங்கள் 108. அவற்றுள் சோழநாட்டுத் திருப்பதிகள் 40-உள் ஒன்று திருவாலி. இதனைத் திருவாலித் திருநகரி என்றும் உரைப்பர் வைணவப் பெரியார்கள். சீர்காழிக்கும் தென்கிழக்கே 9½ கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது இத்திருவாலி. ஆழ்வார்களின் கால வரிசையில் இறுதியில் நிற்கும் திருமங்கை ஆழ்வாரால் பாடல் பெற்ற தலம். ஆழ்வார் பிறந்த குறையலூரைப் பக்கத்தில் கொண்டுள்ள இடமும், அவர் மனைவியார் குமுதவல்லி வளர்ந்த இடமும் இதுவே.

திருநகரி என்ற ஊர் திருவாலியினின்றும் 5 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இதற்கு 1 கி.மீ. தொலைவில் வேதராசபுரம் என்றஊர் உள்ளது. இங்குத் தான் திருமங்கை ஆழ்வார் வேடு பறிசெய்து, பெருமாளிடம் மந்திரப் பொருள் பெற்றார். அதற்குப் பிறகு தான் 'வாடினேன் வாடி' என்று நாராயணா நாமம் பாடத் தொடங்கினார். 'வயலாளி மணவாளன்' என்று பாடப்பட்ட பெருமாள், திருநகரியிலும், 'சிந்தனைக்கும் இனியாய்' என்று பாடப்பட்ட பெருமாள், வேதராசபுரத்திலும் இருப்பதால் இம் மூன்றையும் ஒன்றாகக் கணக்கிடுவர் வைணவ சம்பிரதாயிகள்.

எம்பெருமானைத் திருமகள் ஆலிங்கனம் செய்து கொண்ட இடமாதலால் 'திருவாலி' எனப் பெயர் பெற்றது. திருமாலும் திருமகளும் மணக்கோலமாகக் காட்சியளித்த இடம், இப்போது வேதராசபுரம் என்று கூறப்படும் ஊராகும். இப்போது மூன்றாக உள்ள ஊர்கள், திருமங்கை ஆழ்வார் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சியில் ஒன்றாகக் காணப்படுவதால் 'திருவாலித் திருநகரி' என்று சொல்வதே பொருத்தமாக உள்ளது.

'வந்துனது அடியேன் மனம் புகுந்தாய் புகுந்ததற்பின் வணங்கும் என் சிந்தனைக்கு இனியாய், திருவே, என்னாருயிரே அந்தளிர் அணியார் அசோகின் இளந் தளிர்கள் கலந்து, அவை எங்கும் செந்தழல் புரையும் திருவாலி அம்மானே! என்பது ஆழ்வார் பாடிய திருவாலி நகர்ப் பாசுரம். இதன் இயற்கை வளத்தையும் சேர்த்துச் சிறப்பித்து இவர் பாடியபாசுரங்கள் நாற்பது. 'ஆலி நகர்க்கதிபதியே' என்பது குலசேகராழ்வார் பாசுரத் தொடர்.

மணவாள மாமுனிகள், இந்நகருக்கு வந்தபோது பாடிய பாடல் ஆழ்வாரது வாழ்க்கை நிகழ்ச்சியை மேலும்விளக்குகிறது. இதுவோ'திருவாசு ஈதோ மணங் கொல்லை, இதுவோ எழிலாலி எனும் ஊர் 'இதுவோ தான், வெட்டும் கலியன் வெருட்டி நெடுமாலை, எட்டெழுத்தும் கொண்ட இடம்' என்பது மாமுனிகள் பிரபந்தப் பாசுரம்.பிள்ளைப் பெருமாள் அய்யங்கார், தமது நூற்றெட்டுத் திருப்பதி அந்தாதியில் 'சுழன்று போம் வாயுவினைக் காட்டாமல், தீர்த்தம் உழன்று போய் ஆடாமல் உய்ந்தேன்-அழன்று பெருவாலி காலன், பரகாலன் போற்றும் திருவாலி மாயனையே சேர்ந்து', என்று, திருமங்கை ஆழ்வாரோடு இணைத்து வைத்து இத்தலப் பெருமையைப் பாடியுள்ளார்.

மு.இரா.

திருவாலியமுதனார்: சைவத்திருமுறைகள் பன்னிரண்டு ஆகும். அவற்றுள், ஒன்பது சைவப் பெருமக்கள் அருளிய நூல்கள் ஒன்பதாம் திருமுறை எனப் பெறும். திருவிசைப்பா எனவும் இது வழங்கப்பெறும். இவர் நான்கு திருவிசைப்பாப் பதிகங்கள் இயற்றியுள்ளார். இவர் திருவிசைப்பா அருளிய ஆசிரியர்களுள் ஏழாமவராகத் திகழ்கின்றார். திருமயிலை இவர் பிறந்த ஊர். சோழ நாட்டில் உள்ள சீர்காழிப் பகுதிக்குப் பக்கத்தில் உள்ளது திருவாலி நகர். இவ்வூரில் கோயில் கொண்டிருக்கும்பெருமாளுக்கு அமுதன் என்பது பெயர். இவரது பெற்றோர்கள் திருவாலி அமுதனாரிடத்தில் மிகுந்த பத்தி பூண்டவராக இருந்ததனால் தம் குழந்தைக்கு அப்பெயரை வைத்திருந்தார்கள்.இவ்வாசிரியர் தம்திருவிசைப்பா திருக்கடைக்காப்புச் செய்யுளில், தம்மை 'மயிலை மன்னன்' என்றும், 'அந்தணன்' என்றும், 'மறைவல திருவாலி' என்றும் குறிப்பிடுவதால், இவர் அந்தணர் மரபைச் சேர்ந்தவர் என்பது உறுதிப்படுகிறது. பிறப்பிடம் மயிலாப்பூர் என்பதும் தெளிவாகிறது. இவருடைய பெயரும்

இவரது பாடலின் அமைப்பும் இவர் வைணவர் என்பதைக் காட்டுகின்றன.

திருவிசைப்பா மூன்றாம் பதிகத்தில் 5ஆம் பாடலில் 'எடுத்த பாதம்','மழலைச் சிலம்பு' என்று வரும் தொடர்கள் இவரது காலத்தைக் காண்பதற்கு உதவுகின்றன. முதல் இராசராச சோழனால் (கி.பி. 985-1014)தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் கைங்கரியங்களுக்காக நியமிக்கப்பட்ட உருத்திர கணிகையர் சிலருக்கு 'எடுத்த பாதம்' 'மழலைச் சிலம்பு' என்பன பெயராக வழங்கப் படுவதை ஒரு கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுகிறது. அதனால், அமுதனார் காலம் கி.பி. 985-1014-ஆம் காலத்திற்கு முற்பட்டது என்று கூறலாம்.

பாடிய பதிகங்கள்: வைணவ சமயத்தினராய் இருந்த இவருக்குச் சிதம்பரம் நடராசப் பெருமானிடம் அதிக ஈடுபாடு வந்ததனால், 'கோயில்' என்னும் சிதம்பரத்தைப் பற்றியே நான்கு திருவிசைப் பாக்களைப் பாடியுள்ளார். திருப்பாணாழ்வார் பாடியுள்ள அமலனாதிபிரான் பிரபந்தத்துள் பாதாதி கேச வருணனை உள்ளது. அதனை ஒட்டியே அமுதனாரும், நடராசப் பெருமான் மேல் பாதாதி கேசமாகப் பாடியுள்ளார். 'செய்ய பாதம் வந்தென் சிந்தை யுள்ளிடங் கொண்டனவே' என்றும் 'உந்தி வான்சுழி என் உள்ளத்து உள்ளிடங் கொண்டனவே' என்றும், 'உதரபந்தனம் என் உள்ளத்து இடங் கொண்டனவே' என்றும், 'பிறைக் கொள் சென்னியன்றேபிரியாது என்னுள் நின்றனவே' என்றும் வரும் தொடர்கள், அமுதனார் திருச்சிற்றம்பலத்தானை எப்படி அனுபவித்துள்ளார் என்பதைக் காட்டுகின்றன. திருவரங்கநாதனை, திருப்பாணாழ்வார்அனுபவித்த ஆனந்தஉணர்வினை நினைவுபடுத்துகின்றன இத்தொடர்கள். தொண்டரடிப் பொடிஆழ்வார், திருவரங்க நாதனை மட்டுமே பாடி அனுபவித்தது போல, இவர் திருச்சிற்றம்பல நாதனை மட்டுமே பாடியுள்ளார்.

பக்தர்கள் நாயக நாயகி பாவத்தில் இறைவனை அனுபவ ஆனந்தம் காண்பது ஒரு சிறந்த உறவு உணர்வு முறையாகும். அத்தகைய பாவனைப் பாடல்கள் இவ்வாசிரியரது கோயில் பதிகத்தில் சிறப்பாகத் தோன்றுகின்றன. 'அறிவும் மிக்க நன் நாணமும் நிறைமையும் ஆசையும் இங்குள்ள, உறவும் பெற்ற நற்றாயொடு தந்தையும் உடன் பிறந்தவரோடும், பிரிய விட்டு உனை அடைந்தனன் என்று கொள்', என்று பாடுகிறார். இது, 'அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்' என்ற அப்பர் பாடலை நினைவு படுத்துகிறது தில்லைப் பதியைத் 'தென்னன் தமிழும் இசையும் கலந்த சிற்றம்பலம் தன்னுள் பொன்னும் மணியும் நிரந்த தலம்' என்று சிறப்பித்தும் பாடுகின்றார் அமுதனார்.

'பாலினை இன்னமுதை, பரமாய பரஞ்சுடரைச் சேலுகளும் வயல் சூழ் தில்லை மாநகர்ச்சிற்றம்பலத்து ஏலுடை எம் இறையை என்று கொல் காண்பதுவே' என்ற இவரது ஏக்க உணர்வுத் தொடர், 'திருச்சித்திர கூடந்தன்னுள் எங்கள் தனிமுதல்வனை எம் பெருமான் தன்னை என்று கொலோ கண்குளிரக் காணும் நாளே' என்ற குலசேகராழ்வார் பாசுரப் பகுதியை நினைவூட்டுகிறது. மு.இரா.

திருவாலீசுவரம் தமிழநாட்டில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் திருநெல்வேலியிலிருந்து48 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள ஊர். இதுகோயிற் கட்டடக்கலைச் சிறப்புப் பெற்றது. இவ் ஊரிலுள்ளவாலீசுவரன் கோயில் கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டில் சோழர்களால் கட்டப்பட்டது. இராசராச சோழனின் காலத்தைச் சார்ந்த இக் கோயில் பிற சோழர் கோயில்களின் அமைப்பை உடையது. இங்குள்ள தேவி ஆலயம் பிற்காலத்தில் கட்டப்பட்டது. இது கி.பி.12 அல்லது 13-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. கருவறையின் மேல் உள்ள விமானம் மிக உயரமான அமைப்பில் காணப்படாமல் நடுநிலை உயரம் பெற்றுள்ளது.

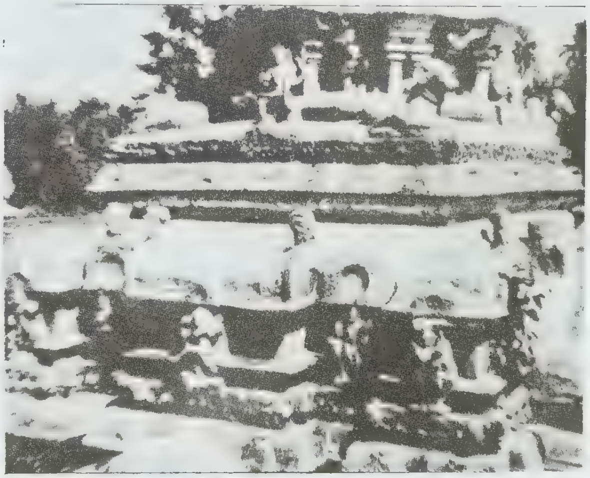

திருவாலீசுவரம்

இராசராசசோழன் கட்டிய தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலமைப்பில் காணப்படும் தூண் அமைப்புகள், மாடக்குழிகள், வளைவுகள் போன்ற அமைப்பில் இக்கோயில் ஒரு முன்மாதிரியாக உள்ளது. இங்குச் சிவன் பல்வேறு வடிவங்களில் காணப்படுகிறார்.

இங்குள்ள இரிடபாந்தகர், கங்காதரர், நடராசர், இரிடபருத்திரன்,அர்த்தநாரீசுவரர், தட்சிணாமூர்த்தி

போன்ற சிற்பங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இராசராச சோழனின் முதற்கட்ட கோயிற் கலைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இக்கோயில் அமைந்துள்ளது. சு.இரா.

திருவாவடுதுறை: தேவாரச் சிறப்புப் பெற்ற சிவத்தலம் இது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கும்பகோணத்திலிருந்து மயிலாடுதுறை செல்லும் வழியில் 19 கி.மீ.தொலைவில் உள்ளது. திரு ஆஅடுதுறை என்பதே திருவாவடுதுறையாயிற்று. ஆ–பசு. சிவபெருமான் கட்டளையால் உமாதேவி பசு வடிவம் பெற்றுக் காவிரிக் கரையோரம் அமைந்த இவ்விடத்திற்கு வந்து பெருமானை வழிபாடு செய்து முன் உருப் பெற்றதால் 'திரு' என்னும் அடைமொழியுடன் இவ்வூர்ப் பெயர் வழங்கலாயிற்று என்பது புராண நம்பிக்கை. திருமூலர், திருமாளிகைத் தேவர் போன்றோர் போகநாத சித்தரிடம் உபதேசம் பெற்றுத் தொண்டு புரிந்து அருள் பெற்ற இடம் திருவாவடுதுறையாகும். திருவிசைப்பாப் பாடிய ஒன்பதின்மருள் முதலாமவரான திருமாளிகைத் தேவர் முதலாக நவகோடி சித்தர்கள் வாழ்ந்து பல வியத்தகு செயல்கள் நிகழ்த்திய இடம் இவ்வூராதலின் இவ்வூருக்கு நவகோடி சித்தர்புரம் என்னும் மற்றொரு பெயருமுண்டு. திருஞான சம்பந்தர் தம் தந்தையார் வேள்வி செய்யச் சிவபெருமானைப் பாடி ஆயிரம் பொன் பெற்ற இடமும் இதுவேயாகும். தமது கட்டளைப்படி தேவர்கள் படர்ந்த அரச மரங்களாகத் தோன்றி விளங்கச் சிவபெருமான் அவற்றின் நிழலில் எழுந்தருளினார் என்பர். மகப்பேறு கருதி வந்து வழிபட்ட முசுகுந்தப் பேரரசனுக்கு இத்தலத்தைத் திருவாரூராகவும் தம்மைத் தியாகேசராகவும் காட்டிப் புத்திரப்பேறு அளித்து புத்திரத் தியாகர் என்னும் திருப்பெயரும் பெற்ற இறைவன் விளங்கும் ஊர் திருவாவடுதுறை.

தம்மைப் போற்றிய தருமதேவதையைக் காளையூர்தியாகக் கொண்டதுடன் திருமுறை அரசமர நிழலில் கோயில் கொண்டிருக்கும்படிக்கு வரமளித்த ஊர். தேவர்களும் முனிவர்களும் செய்த வேண்டுகோளுக்கு இரங்கிப் போதியம்பலத்தில் இறைவன் மகாதாண்டவம் புரிந்த இடம் இதுவாகும். முனிவர்கள் பலர் இங்கு ஞானஉபதேசம் பெற்றுள்ளனர். அந்தணர் பலர் வேதம் படித்த ஊர். சித்தர்கள் அட்டமா சித்தி பெற்ற ஊர். சித்தர் பலர் இன்றும் இவ்வூரில் வாழ்வதாக ஐதிகம் உண்டு. திருக்கயிலாய பரம்பரையைச் சேர்ந்த ஆதீனம் கி.பி.15–ஆம் நூற்றாண்டில் நிறுவப்பெற்றுத் தமிழ்த் தத்துவ, இலக்கண நூல்கள் பல தோன்றிய இடம். பி.தெ.

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்: காண்க: திருமடங்கள்.

திருவாவினன்குடி என்னும் திருவூரின் சிறப்பு வரலாறுகள், பதிற்றுப் பத்து, அகநானூறு, திருமுருகாற்றுப்படை, சிலப்பதிகாரம், திருப்புகழ், பாலசுப்பிரமணியக் கவிராயர் இயற்றியதலபுராணம், கந்தபுராணம், வையாபுரிப்பள்ளு, பழனி பிள்ளைத் தமிழ், தண்டபாணி சுவாமிகள், மாம்பழக்கவிராயர் பாடல்கள் முதலியவற்றால் அறியக் கிடக்கின்றன. ஆவி என்பான் ஒரு குறுநில மன்னன். இவன் மலை பொதினி. பதிற்றுப்பத்தில் வேளாவிக்கோ குறிப்பிடப் படுகிறான். இம்மரபினனானவையாவிக் கோப்பெரும் பேகன் வள்ளலாவான். ஆவினன்குடி இவன் ஊர். வையாபுரி இவன் நாடு என அறியப்படுகிறது. திருமுருகாற்றுப்படையில் முருகப்பெருமானின் மூன்றாம் படைவீடாகச் சிறப்பித்த திருவாவினன்குடியில் தேவர் சபையைக் கூட்டித் தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாக முருகப் பெருமானமர்ந்து காட்சி தரும் சிறப்பை நக்கீரர் விவரிக்கின்றார். அகநானூற்றில் 'நெடுவேளாவிப் பொன்னுடை நெடுநகர்ப் பொதினி' என்றும், 'நெடுவேளாவி யறுகோட்டு யானைப் பொதினி' என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. அருணகிரியார், 'நல்லகாவூர் நாட்டிலுள்ள திருவாவிணன்குடி' சேரமான் பாடிய நல்லகாவூர் நாட்டில்விளங்கும் திருவாவினன்குடி, பழனித் திருவாவினன்குடி, பண்புதரும் திருவாவினன்குடி எனப் போற்றுகின்றார். சிலப்பதிகாரத்தில் 'பொதினி' எனவும், 'வேளாவிக்கோமாளிகை காட்டி' எனவும் கூறப்பெற்றுள்ளது.

இத்திருவாவினன்குடி பழனி மலை அடிவாரத்தில் இருக்கின்றது. மதுரையிலிருந்து நூறு கிலோமீட்டர். அண்ணா மாவட்டம் திண்டுக்கல்லிலிருந்து பேருந்து வசதிகளும் புகைவண்டி வசதிகளும் உள்ளன. திருச்சி, திண்டுக்கல், கோவை முதலிய இடங்களிலிருந்து நல்ல சாலை உளது. திண்டுக்கல், பாலக்காடு செல்லும் புகைவண்டிப் பாதையிலுள்ளது. புராண வரலாற்றின் படி திரு என்பது திருமகளையும் ஆ வென்பது காமதேனுவையும் இனன் என்பது சூரியனையும், கு என்பது பூமியையும், டி என்பது அக்கினியையும் குறிப்பதால் இந்த ஐவரும் பூசித்தது திருவாவினன் குடி என்பர். திருக்கயிலையில் நாரதர் தந்த மாதுளங்கனியைச் சிவபெருமான், கணபதி முருகனாகிய பிள்ளைகளை நோக்கி உங்களில் யார் முதலில் உலகை வலம் வருகின்றார்களோ அவருக்கு இப்பழம் என்று கூறினார். எல்லாமாகிய அம்மையும் அப்பனையும் வலம் வந்து கணபதி பழத்தைப் பெற்றுவிட அதன்பின் மயிலின் மீது உலகைச் சுற்றி மீண்ட முருகன் அதனைக் கண்டு முனிந்து

இத்திருவாவினன்குடியில் வந்து அமர்ந்தார். பின்பு பழனி மலையில் நின்று அருள் புரிந்தருளுகின்றார். ஆவினன்குடி அமர்ந்த முருகவேளை உமாதேவியார் மார்புற அணைத்து 'உன்னையன்றி மாதுளங் கனிக்குச் சுவையுமுண்டோ' என உலகறியக் காட்டிய தாகப் புராணம் கூறுகின்றது.

இத் திருவாவினன்குடிக் குழந்தை வேலவரை மயில் மீதமர்ந்த நிலையில் காணலாம். இக்கோவில் முன்புதான் பங்குனி உத்திர விழாச் சிறப்புற நடைபெறுகின்றது. இடும்பாசுரன் காவடியாகக் கட்டிக் கொண்டு வந்த சிவகிரி சத்திகிரியாகிய குன்று களை இருக்கச் செய்து அதன்மீது ஞானத் தண்டினை ஊன்றி ஞான தண்டாயுதபாணியாக முருகன் விளங்கு கின்றான். மாபெரும் சித்தரான போகரமைத்த நவ பாடாணத் திருமேனி தான் பஞ்சாமிர்த விபூதி அபி டேகங்களைக் கொண்டருளும் பழனிப் பெருமான். பழனி மலை நூற்றைம்பது அடி உயரமும் படிகள் அறுநூற்றுத் தொண்ணூற்றேழும் உடையது. இங்கு வரும் அடியார்கள் சண்முக நதியில் நீராடிப் பெரி யாவுடையார் கோவிலை வழிபட்டு வரும் வழியில் பெரியநாயகிக் கோவிலை வழிபட்டுச் சரவணப் பொய்கையில் நீராடிப் பின்பு திருவாவினன்குடியில் குழந்தை வேலவரை வழிபட்டுப் பாதளநாயகரை வழிபட்டு மலைஏறத் தொடங்குவார்கள். முப்பதிற்கு மேற்பட்ட மண்டபங்களைக் கடந்து சேர விநாய கரைவழிபட்டு அங்குள்ள தூணில் விளங்கும் சேர மான்பெருமானையும் வழிபட்டு நாயக்கர் மண்டபம், வைசியர் மண்டபம், பரத வேல் மண்டபம் ஆகிய வற்றைக் கடந்து பழனியாண்டவரை வழிபடுகின்றார் கள். இங்குள்ள மலைக்கொழுந்தீசர், போகர் சந்நிதி, அம்பிகை சந்நிதி, இடும்பன் சந்நிதி முதலியவற்றை வழிபட்டு அடியார்கள் மகிழ்கின்றார்கள். சு.சு.

திருவாவூர்: இது சோழநாட்டுச் சைவத் திருத் தலங்களுள் ஒன்று. தலத்தின் பெயர் ஆவூர். இங் குள்ள கோயிலின் பெயர் பசுபதீச்சரம். இருடிகளும் இந்திரனும் பசுக்களும் இறைவனை இங்கு வழிபட்டுச் சிறப்புற்றனரெனச் சொல்லப்படுகிறது. இறைவன் பெயர் பசுபதீசர்; இறைவியின் பெயர் மங்களநாயகி. இங்கமைந்த பொய்கை பிரமதீர்த்தம். இவ் வூர் கும்பகோணத்திற்குத் தென்மேற்கே 14½கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. கோயில் கருவறையின் மேல்தளத்தில் அமைந்த கல்வெட்டு ஒன்று மூன்றாம் இராசேந்திர சோழனின் காலத்தில் வெட்டப்பட்டது என்று தெரிகிறது. அம்மன்னனின் மூன்றாம் ஆட்சி யாண்டில் நித்தவினோத வளநாட்டு ஆவூர்க் கூற்றத் துப் பசுபதி ஈச்சரம் உடையார் கோயிலுக்கு நிலங் கள் அளித்த செய்தி காணப்படுகிறது. இது திருஞான சம்பந்தரால் பாராட்டப் பெற்ற பழம்பதி. இது விண்ணுயர் மாளிகை,மாடவீதி, விரைகமழ் சோலை நிறைந்த ஊர்; தெங்குயர் சோலை சேர் ஆலை சாலி திளைக்கும் விளைவயல் சேரும் பொய்கைப் பங்கய மங்கை விரும்பும் ஆவூர் என்றெல்லாம் இயற்கை வளம் பெற்றுத் திகழ்ந்ததைச் சம்பந்தர் குறிப்பிடுகிறார். பத்தியும் இசையும் பொங்கி நிறைந்த ஊராதலின் பண்ணியல் பாடலறாத ஆவூர், 'புரிகுழலார் சுவடு ஒற்றி நிற்கப் பாவியல் பாடலறாத ஆவூர்' என்றெல் லாம் பாடுவது ஊரின் நிறைவை எடுத்துக்காட்டும். தே.ஆ.

திருவாழி பரப்பினான் கூத்தன் தமிழகத் துத் திருக்கோயில்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள கல் வெட்டுகளால் அறியப் பெறும் ஒரு தமிழ்ப் புலவர். இப்புலவர் சிந்துப் பிரபந்தம் ஒன்று பாடியமைக் காகப் பொத்தப்பி நாட்டை ஆண்ட சோழ மன்னன் திருக்காளத்தித் தேவன் என்பவன் வள்ளுவப் பாக் கம் என்ற ஊரை முற்றூட்டாக அளித்துள்ளான். இச்செய்தி, காஞ்சிபுரத்திலுள்ள வரதராசப் பெரு மான் திருக்கோயில் திருமஞ்சன மண்டபத்தின் மேற்குத் திருமதிலில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. அக்கல் வெட்டு மூன்றாம் இராசராச சோழனின் 21-ஆம் ஆண்டில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளமையால், இப்புலவர் அம்மன்னன் ஆட்சிபுரிந்த கி.பி.13-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவராவார். பொத்தப்பிச் சோழன், 'திருவாழி பரப்பினான் சந்தி' என்ற பெயரில் திருநீர் மலைக் குச் சில கட்டளைகள் செய்ய நிவந்தங்கள் அளித்த செய்தி பிறிதொரு கல்வெட்டால் அறியப்படுகிறது. 'திருவாழி பரப்பினான்'என்னும் பெயர்த் தொடரை ஆராய்ந்தவர்கள், அதற்குத் திருமால் நெறியை எங்கும் நிலவச் செய்தவன் எனப் பொருள் கொள் கின்றனர். அங்ஙனமாயின் கூத்தன் என்பது புலவரின் இயற்பெயராகவும் திருவாழி பரப்பினான் என்பது அவர்தம் சமயத் தொண்டால் பெற்ற சிறப்புப் பெய ராகவும் கொள்ளல் கூடும். பொதுவாகக் கூத்தன் என்னும் பெயர் சைவ நெறியினைப் பின்பற்றுவோர் கொள்ளும் பெயராகும். இவற்றையெல்லாம் ஒருங்கு நோக்குங்கால், கூத்தன் என்னும் சிவ சமயப் பெயர் தாங்கிய ஒரு புலவர் திருமால் நெறி பரப்பும் பண் பினராகத் திகழ்ந்தார் என்பது புலனாகும்.

இப்புலவர் பாடிய சிந்துப் பிரபந்தம் திருக்கச்சி யில் கோயில் கொண்டுள்ள திருமால் மீது பாடப் பெற்றதாகும். அந்நூல் இக்காலத்தில் கிடைக்க வில்லை. தமிழில் சிந்து என்னும் சிற்றிலக்கிய வகை கி.பி.13-ஆம் நூற்றாண்டில் விளங்கியதற்கு இப்புலவர் சிந்து பாடிய செய்தி கூறும் கல்வெட்டு சான்றா கிறது. அ.மா.ப.

திருவாளொளி புற்றூர்: இது காவிரிக்கு வட கரையிலுள்ள 26 ஆம் சிவத் தலம். இத்தலத்திற்குச் சம்பந்தர் பதிகங்கள் தக்கராகம் பியந்தைக் காந் தாரப் பண்களுடையவை இரண்டும், சுந்தரர் தக் கேசிப் பதிகம் ஒன்றும் உள்ளன. ஒரு சமயம் இத்தலத் துப் பெருமானை அருச்சுனன் வழிபட்டான். அவன் வழிபாட்டுக்கு உகந்த பெருமான் அவன் வாளை அருகிலிருந்த புற்றில் ஒளித்து வைத்தார். பின்னர் அவன் அத்தினாபுரி திரும்பும்போது அதனைத்திருப்பி அளித்தாரெனவும் அதனால் இத்தலத்துக்குத் திரு வாளொளி புற்றூர் என்ற பெயரேற்பட்டது எனவும் காரணம் கூறுவர். மக்கள் இப்போது இவ்வூரைத் திருவாளப் புத்தூர் என்றே வழங்குகின்றனர். திரு வாழ்கொளி புத்தூர், திருவாள் ஒளிபுத்தூர் எனவும் இவ்வூர்ப் பெயர் நூல் வழக்காறுகளில் உள்ளன. இத் தலத்து இறைவன் பெயர் மாணிக்கவண்ணர். இறைவி பெயர் வண்டார்பூங்குழலி ஆகும். மாணிக்கம் மிக்க ஒளியுள்ளதாதலின் வாள் ஒளிபுத்தூர் என்பதற்குப் பெயர்க் காரணம் கூறுவர் (வாள்ஒளி-மிக்கஒளி). அரதனபுரம் என்ற பெயரும் இவ்வூருக்குண்டு. திரு மால் இம்மாணிக்க இலிங்கத்தை நிறுவி வழிபட்ட தாகப் புராண வரலாறு. வண்டும் பூசித்துப் பேறு பெற்றதாகப் புராணம் கூறும். 'உன்கரவாள் நின்ற வாகையின் அயல்புற்று ஒளித்தான்' என்பது புராண வாக்கு. இவ்வூர் அருகில் மண்ணியாறு பாய்கிறது. 'தண்ணீர் மண்ணிக் கரையானை' என்பது சுந்தரர் வாக்கு. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இத்தலத் திருப் பதிகத்தினிறுதிப் பாடலில் தன்னை, 'தமிழூரன் வன் றொண் டன்சடையன் காதலன் வனப்பகையப்பன்' எனவும் கூறிக் கொள்வது அறிந்து மகிழத் தக்கது. 'வாழ்கொளிபுத்தூர் மாணிக்கத்தை மறந்து என் நினைக்கேனே' என்று பாடல் தோறும் சுந்தரர் உருகிப் பாடுகிறார். இத்தலம் வைத்தீசுரன் கோயிலி லிருந்து 8 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இரா.ச.

திருவாறன் விளை: திருவாறன் விளை மலைநாட்டிலுள்ள வைணவத் திருப்பதிகளுள் ஒனறு. இதனை ஆறன்முளை என்றும் கூறுவர். இவ்வூர் கேரள மாநிலத்தில் திருச்செங்குன்றூருக்குக் கிழக்கே கால்வாய் வழியாக 6½கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இக்கோவிலின் இறைவன் திருக்குறளப்பன்; தாயார் பத்மாசனி நாச்சியார். இத்திருக்கோயில் கோபுரம் வாமன விமானம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இங் குள்ள தீர்த்தம் வேதவியாச தீர்த்தம் எனப்படும். பம்பா நதியையும், வடக்கு முகமாக நின்ற திருமா லின் திருக்கோலத்தையும் இங்குக் காணலாம். இவ் வாறு மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என முப்பெருமை கொண்ட இத்தலச் சிறப்பு பற்றித் திருவாய் மொழி ஏழாம்பத்தில், பத்தாந்திருவாய் மொழி 'இன்பம் பயக்க' பதிகத்தில் 'அணிபொழில் சூழ் திருவாறன் விளை', 'நீடு மதில் திருவாறன் விளை', 'வயல்சூழ் திருவாறன்விளை' என்றெல்லாம் சிறப்பித்துப் பாடி யுள்ளார் நம்மாழ்வார். எம்.சீ.

திருவான்மியூர்: சென்னையிலிருந்து தென் கிழக்கே 13கி.மீ. தொலைவிலும், மயிலாப்பூரி லிருந்து தெற்கே 6½கி.மீ. தொலைவிலுமாகத் திருவான்மியூர் அமைந்துள்ளது.

வான்மீகி முனிவர் வழிபாடாற்றிப் பேறுபெற்ற தலமாகலின் திருவான்மியூர் எனப் பெயர் பெற்றது என்பர். தேவர்கள் பாற்கடல் கடைந்து அமுதம் பெற்று அவ்வமுதத்தால் உருவாக்கி வழிபட்ட சிவ லிங்கம் இங்கே உள்ள மூர்த்தி. இதுபற்றி அமிர்த புரி என்றும் இவ்வூர் வழங்கப் பெறும். இறைவர்–மருந்தீசர்; இறைவி–சொக்கநாயகி; திரிபுரசுந்தரி எனவும் கூறப்படுவாள்.

இங்குள்ள இலிங்கம் சிறிது சாய்ந்து காணப்படு கின்றது. இலிங்கத்தின் மேற்பகுதியில் மாட்டின் குளம்பு பதிந்தாற் போன்ற வடு ஒன்று தோன்று கிறது. காமதேனு வழிபட்டுத் தனது பாலை இலிங் கத்தின் மீது சொரிந்தபோது அதன் குளம்பு பட்டத னால் ஏற்பட்ட தழும்பு என்பர்.

தலத்தின் மேற்புற மாட வீதியில் வான்மீகி முனிவர் கோயில் உள்ளது. கோயில் மூலட்டானம் மேற்கு நோக்கியும் கோபுரவாயில் கிழக்குநோக்கியும் உள்ளன. தலமரம் வன்னிமரம். இத்தலத்தில் சன்ம நாசனி, பாபநாசனி, காமநாசனி ஞானதாயினி, மோட்சதாயினி என்னும் ஐந்து தீர்த்தங்கள் இருந் தனவெனக் கூறுகின்றனர். இப்பொழுது இரண்டு குளங்களும் ஒரு கிணறும் மட்டுமே உள்ளன.

இங்குள்ள தியாகர் ஆடும் தியாகர். ஒவ்வொரு பௌர்ணமி யன்றும் தியாகர் நடனவிழா நடை பெறும். பங்குனித் திங்கள் நடைபெறும் பிரமோற்சவ நடனம் பெருஞ் சிறப்புடையது.

இத்தலத்தை வழிபட இராசேந்திர சோழன் பல முறை வந்துள்ளான். கருவறை சோழர்காலக் கட்ட டம். யானை படுத்திருப்பது போல் இருக்கும். தலத் தின் வடக்கே 1கி.மீ. தூரத்தில் பாம்பன் சுவாமிகளின் சமாதி உள்ளது. இத்தலத்திற்குத் திருஞான சம்பந் தர் பாடிய பதிகம் இரண்டும் அப்பர் பாடிய பதிகம் ஒன்றும் உள்ளன. இத்தலத்து முருகன் மீது அருண கிரிநாதர் பாடிய திருப்புகழ் ஒன்றுளது. ச.ச.

திருவானைக்கா: திருச்சிக்கு வடக்கே 5 கி.மீ. தொலைவிலும் திருவரங்கத்திற்குக் கிழக்கே 2 கி.மீ.

தொலைவிலும் திருவானைக்கா என்ற தலம் அமைந்துள்ளது. இது பாடல் பெற்ற சிவத்தலம். பஞ்சபூதத் தலங்களுள் இது அப்புத்தலம். கோயிற் கருவறை தரைமட்டத்திற்கும் தாழ்ந்திருப்பதால் மூலட்டானத்துச் சிறிய இலிங்கம் ஆண்டின் பெரும் பகுதிக் காலம் நீரால் சூழப் பெற்றிருக்கும்.

தலமரம் வெண்ணாவல். அதன் காரணமாகச் சம்புகேசுவரம் என்ற பெயரும் இத்தலத்திற்குண்டு (சம்பு – நாவல்). இறைவர் – சம்புநாதர், சம்புலிங்கம்; இறைவி – அகிலாண்டநாயகி புட்பதந்தன், மாலியவான் என்ற சிவபிரானின் கணநாதர் இருவர் சாபக் கேட்டால் யானையாகவும், சிலந்தியாகவும் மாறி இத்தலத்தில் பிறந்து இறைவனை வழிபட்டனர்.

யானை பூவும் நீரும் கொணர்ந்து வழிபட்டது. சிலந்தி மரத்திலிருந்து சருகுகள் இறைவன்மீது உதிரா வண்ணம் தன் நூலால் பந்தர் அமைத்தது. யானை இப்பந்தரை ஒட்டடை என அழிக்கச் சிலந்தி யானையின் நாசியிற் செல்ல இரண்டும் இறந்து தங்கள் உண்மை வடிவங்களை யடைந்தனவென்று புராணம் கூறும்.

இதுபற்றியே இதற்கு ‘யானைக்கா’ என்று பெயரேற்பட்டதாம். சிலந்தியான மாலியவான் சோழ மன்னனாகப் பிறந்து மீண்டும் சிவத்தொண்டு புரிந்தான் என்று தமிழ்நூல்கள் கூறும். இவரே‘எண்டோளீசற்கு எழில்மாடம் எழுபது செய்து உலகமாண்ட கோச்செங்கணான்’ என்ற கோச்செங்கட் சோழ நாயனார். அப்பரும் சம்பந்தரும் இத்தலத்தைப் பாடியுள்ளனர். கோச்செங்கணானுக்குப் பிறகு வந்த சோழர்களும், பாண்டிய, ஒய்சள, விசயநகர, நாயக்க மன்னர்களும் திருப்பணி செய்துள்ளனர். இங்குக் கல்வெட்டுகள் நிறைய உள்ளன. அவை நிறையச் செய்திகள் தருகின்றன. இத்தலத்தைப் பற்றிக் காளமேகப் புலவர் திருவானைக்கா உலாவும், கச்சியப்ப முனிவர் திருவானைக்காப் புராணமும் பாடியுள்ளனர். பரண தேவ நாயனாரின் சிவபெருமான் திருவந்தாதியிலும் ஐயடிகள் காடவர் கோனின் சேத்திரத் திருவெண்பாவிலும் இத்தலம் பற்றிய செய்திகளைக் காணலாம்.

ச.ச.

திருவிக்கிரமங்கலம் கேரள மாநிலத்தின் தலைநகரமான திருவனந்தபுரத்திற்குக் கிழக்கில் 5கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள ஊர். இதுகோயிற் கட்டடக் கலைச் சிறப்புப் பெற்றது. இங்குள்ள சிவன் கோயில் கி.பி. 11–ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. கேரள கலைப்பாணியைச் சார்ந்த இக்கோயிலின் கருவறை ஒரு மேடை மீது அமைக்கப்பட்டு அதன் மேல் ஏறிச் செல்லப் படிக்கட்டுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

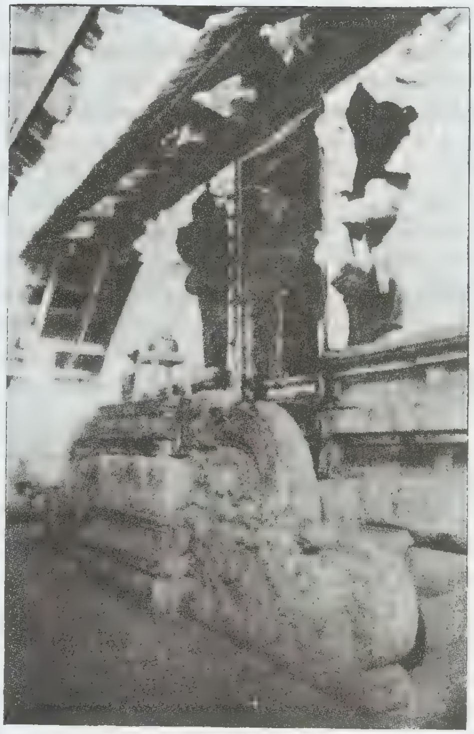

திருவிக்கிரமங்கலக் கோயில்

படிக்கட்டுகளின் ஓரப்பகுதியில் கைப்பிடிச் சுவரில் அழகான மகரத்தின் தலை வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் மற்றொரு பகுதி பூவேலைப்பாடுகளுடன் உள்ளது. இக்கோயிலின் சிற்பங்கள் அழகு வாய்ந்தவை இசைக் கலைஞர்களின் சிற்பங்கள் மிக நேர்த்தியானவை. இங்குள்ள துவார பாலகரின் சிற்பங்கள் மிகச் சீரிய முறையில் வனப்புடன் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

சு.இரா

திருவிசைப்பா: பன்னிரு திருமுறைகளில் ஒன்பதாந் திருமுறையாகும். திருமாளிகைத் தேவர் முதலாகச் சேதிராயர் ஈறாக ஒன்பதின்மர் பாடிய இருபத்தெட்டுத் திருப்பதிகங்களைத் திருவிசைப்பா என்பர். திருவிசைப்பா மாலை என்று இதற்கு மற்றொரு பெயரும் உண்டு. இறைவனைப் போற்றும் இசைநலம் வாய்ந்த பாக்களாதலின் ‘திரு’ எனும் அடைமொழி பெற்று திருவிசைப்பா எனும் பெயர் பெற்றது. இத்திருமுறையின் இறுதியில் அமைந்த இருபத்தொன்பதாம் திருப்பதிகம் இறைவனுக்குப் பல்லாண்டு பாடும் பாங்கில் அமைந்திருத்தலின்‘திருப் பல்லாண்டு’ எனுஞ் சிறப்புப் பெயர் பெற்றுள்ளது. முந்நூற்றொரு பாடல்களைக் கொண்ட இத்திருவிசைப்பா சிவபெருமான் கோயில் வழிபாட்டில் ஓதப்பெறும் பஞ்சபுராணங்களில் ஒன்றாகத் திகழ்கிறது.

சோழர் ஆட்சிக் கால இலக்கியமாக விளங்கும் திருவிசைப்பாப் பதிகங்களைப் பாடிய சிவனடியார்கள் முதலாம் ஆதித்த சோழன் முதலாகக் கங்கை கொண்ட சோழன் ஈறாகவுள்ள சோழ மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலங்களில் வாழ்ந்தவர்கள் ஆவர். சிவபரம் பொருளை வழிபட்டுப் போற்றும் போற்றிப் பாடல்களே திருவிசைப்பா ஆகும். சிவநெறியினால் தமிழ் வேந்தர் பெற்ற வெற்றியையும், அவ்வெற்றியின் விளைவாகத் தமிழகத்தார் பெற்ற அமைதிநிலையையும், அக்காலச் சைவ சமயத்தின் உயர்ச்சியையும் விளக்கும் திருவருள் இலக்கியமாகத் திருவிசைப்பா விளங்குகிறது.

திருவிசைப்பாத் தொடர்கள் மக்கட் பெயர்களாக முதலாம் இராசராச சோழன் காலத்தில் வழங்கி வந்துள்ளன. திருக்கோயில்களில் ஆடல், பாடல் நிகழ்த்தும் பெண்களிற் சிலர், நீறணி பவளக் குன்றம், எடுத்த பாதம், மழலைச் சிலம்பு என்று திருவிசைப்பாத் தொடர்களைப் பெயர்களாக அமைத்துக்கொண்டனர். திருவிசைப்பாவால் விளைந்த மக்கள் வழக்கம் இதுவாகும்.

திருவாவடுதுறை, திருச்சிற்றம்பலம், திருவீழிமிழலை, திருவிடைக் கழி, திருக்களந்தையாதித்தேச்சுரம், திருக்கீழ்க்கோட்டூர் மணியம்பலம், திருமுகத்தலை, திரைலோக்கியசுந்தரம், கங்கைகொண்ட சோழேச்சுரம், திருப்பூவணம், திருச்சாட்டியக்குடி, தஞ்சை இராசராசேச்சுரம், திருவிடைமருது, திருவாரூர் எனப் பதினான்கு சிவத்தலங்களைப் பற்றிய திருப்பதிகங்களே திருவிசைப்பா. அவற்றுள் தில்லைச் சிற்றம்பலத்திற்கு மட்டும் பதினாறு திருப்பதிகங்கள் உள. ஏனைய பதின்மூன்று திருத்தலங்களும் ஒவ்வொரு திருப்பதிகங்களைக் கொண்டுள்ளன.

திருமாளிகைத் தேவர், சேந்தனார், கருவூர்த் தேவர், நம்பிகாடவநம்பி, கண்டராதித்தர்,வேணாட்டடிகள், திருவாலியமுதனார், புருடோத்தமர், சேதிராயர் ஆகிய ஒன்பதின்மரே இத்திருமுறை பாடிய புலவர்கள் ஆவர். திருமாளிகைத்தேவர் பாடிய பதிகம் நான்கு; சேந்தனார் பாடிய பதிகம் நான்கு; கருவூர்த் தேவர் பதிகங்கள் பத்து; நம்பிகாடவநம்பி பதிகங்கள் இரண்டு; கண்டராதித்தர் பதிகம், வேணாட்டடிகள் பதிகம், திருவாலியமுதனார் பதிகம் 4, புருடோத்தமர் பதிகம் 2, சேதிராயர் பதிகம் 1 ஆக 29 பதிகங்கள் உள.இவற்றின் தொகை 365 பாடல்கள் எனினும் இன்று கிடைப்பவை 301 பாடல்களேயாம். பூந்துருத்தி நம்பிகாடவநம்பி பாடிய திருவாரூர்த் திருவிசைப்பாப் பதிகத்தில் இப்போது இரண்டு பாடல்களே காணப்படுகின்றன.

காந்தாரம், புறநீர்மை, சாளரபாணி, நட்டராகம், இந்தளம், பஞ்சமம் ஆகிய பண்கள் இத்திருமுறையில் காணப்பட்டதாகப் பழைய பாடல் ஒன்று கூறுகின்றது. பி.தெ.

திருவிடவெந்தை: சென்னையிலிருந்து மகாபலிபுரம் செல்லும் பாதையில் அமைந்துள்ள திருத்தலம் திருவிடவெந்தை. இத்தலத்தில் எழுந்தருளிய வராகப் பெருமான் தம் தேவியை இடப்பக்கத்தில் கொண்டிருப்பதால் இத்தலத்திற்குத் 'திரு இட எந்தை' எனப் பொருள் தரும் திருவிடவெந்தை என்ற பெயர் வழங்கப் பெற்றதென்பர். வைணவ மரபில் கூறப் பெறும் 108 திருப்பதிகளுள் இத்திருத்தலத்தில் மட்டும் எம் பெருமான் வராக ரூபமாய் விளங்குவது காணத் தக்கது. பெருமானின் இடத்தோள்புறம் திலவல்லி நாச்சியார் வீற்றிருக்கச் சேவை சாதிக்கிறார். பெருமானின் திருப்பெயர் நித்ய கல்யாணர்; தாயார் கோமளவல்லி நாச்சியார். கல்யாண விமானம் அமைந்துள்ளது; கல்யாண தீர்த்தம் புகழ் பெற்றது; கிழக்கே திருமுகங்காட்டி, நின்ற திருக்கோலத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமான் மார்க்கண்டனுக்குத் திருக்கோலம் காட்டினார் என்பது புராண நம்பிக்கை. காலவ முனிவரின் பெண்கள் 360 பேரையும் நாளுக்கொருவராக மணம் புரிந்ததால் நித்திய கல்யாணர் ஆயினர் என்பர்.

திருமங்கையாழ்வாரால் மங்களா சாசனம் செய்யப்பட்ட திருத்தலம் இது. 13 திருப்பாசுரங்களைப் பாடி மகிழ்ந்துள்ளார் ஆழ்வார். 'ஏத்துவார் மனத்துள்ளான்இட வெந்தை மேவிய வெம்பிரான்' என்று பரவும் திருமங்கையாழ்வார். 'திவளும் வெண்மதி' என்று தொடங்கும் பாசுரத்தில் 'திருவிடவெந்தை எந்தை பிரானே' என அவன் குணங்களில் ஈடுபட்டுப் பாடி மகிழ்கின்றார். இப் பாசுரம் அகத்துறை மரபில் பாடப்பெற்றது. நாயகன் நாயகி பாவத்தில் தாமான தன்மையிழந்து பிராட்டி நிலையை ஏறிட்.டுக் கொண்டவராய்த் திருவிடவெந்தை எம்பெருமான் தாள் நயந்துகிடக்கின்றார். அவள் நிலை கண்டு அவளை அவன் திருவடிகளிலே கிடத்தி, 'இவள் திறத்து நீ செய்ய நினைத்திருக்கிறது என்?' என்கிற திருத்தாயார் பாசுரத்தினாலே தமக்குப் பிறந்த தசையைப் பேசுகிறார் திருமங்கையாழ்வார். தி.லீ.

திருவிடைச்சுரம்: இது தேவாரப்பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று 'எரிவளர் இனமணி புனமணி சாரல் இடைச்சுரம்' 'ஏனமும் பிணையலும் எழில் திகழ் சாரல் இடைச்சுரம்' எனத் திருஞான சம்பந்தரால் பாடப்பெற்ற தலம் திருவிடைச்சுரம்.

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் செங்கற்பட்டி லிருந்து திருப்போரூர்க்குப் போகும் வழியில் எட்டுக் கி.மீ. சென்று அங்கிருந்து வடக்கே ஒரு கி.மீ.சென் றால் இவ்வூரினைஅடையலாம்.

இது மலைகளுக்கிடையே கல்சுரத்தில் அமைந் திருத்தலின் இப்பெயர் பெற்றது.சனத்குமார முனிவரும் கௌதமரும் வழிபட்ட தலம் இது. மூலலிங்கம் பிரதி பலிக்கக் கூடிய மரகதலிங்கம். இறைவன்-இடைச்சுர நாதர், ஞானபுரீசுரர்; இறைவி-இமய மடக்கொடி யம்மை. தீர்த்தம்-மதுர தீர்த்தம், இது இந்திர தீர்த் தம் எனப்படும்.

கல்வெட்டில் சயங்கொண்ட சோழ மண்டலத் தில் களத்தூர்க் கோட்டத்திலுள்ள திருவிடைச்சுரம் என்று இத்தலம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இங்குச் சனனபுரீசுரர் கோயில் ஒன்று உள்ளது. கோவர்த்தன அம்பாள் திருக்காமக் கோட்டமுடைய பெரியநாச்சியார் உருவம் நிறுவப் பெருந்தண்டிலத்தி லுள்ள கருப்பக்கிருகம் கட்டப்பட்டதையும் கல் வெட்டுக் கூறுகிறது. மகாமண்டலேசுவர குமார சலகராச திருமலைய தேவ மகாராயரால் விளக்குக் காகவும் படையலுக்காகவும் நிலம்கொடுக்கப்பட்டது.

ச.ச.

திருவிடைமருதூர்: இன்று தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கும்பகோணத்துக்கும் ஆடுதுறைக்கும் இடையில் திருவிடைமருதூர் இரயில் நிலையம் உளது. இவ்வூர் காவிரியின் தென்கரையில் உள்ளது; சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் மூவராலும் பாடப்பெற்ற தலம் இது. இது மருதமரங்கள் காரணமாகப் பெயர் பெற்ற ஊராகும்.

இத்தலம் மத்தியார்ச்சுனம் எனவும் வழங்கப் பெறும். வடக்கே சிரீபருப்பதமாகிய மல்லிகார்ச்சுன மும், தெற்கே அம்பாசமுத்திரத்திற்கு அருகிலுள்ள திருப்புடைமருதூராகிய புடார்ச்சுனமும் விளங்க இவற்றின் இடையில் இது விளங்குதலின் இப்பெயர் பெற்றது (அர்ச்சுனம்-மருது). இத்தலத்தை வழி பட்டோர் உமாதேவியார், விநாயகர், முருகன், விட்டுணு, காளி, இலக்குமி, சரசுவதி, வேதங்கள், மூன்று கோடி உருத்திரர்கள், பன்னிரு சூரியர், வசிட்டர், அயிராவணமென்னும் யானை, சிவவாக்கி யர், கபிலர், அகத்தியர், வரகுணதேவர், பட்டினத் தடிகள் முதலியோர். வரகுணதேவ பாண்டிய மன்ன னுக்குப் பிரமகத்தி நீங்கிய தலம். இப்பிரமகத்தி இரண்டாம் கீழ்க்கோபுரத்து வாயிலில் வலப் பக்கத் தில் இருக்கின்றது. கிழக்கு வாயிலில் பட்டினத்தடி களும், மேற்கு வாயிலில் பத்திரகிரியாரும் எழுந்தருளி யிருந்தனர்.

அம்மை மௌனமாயிருந்து தவம் செய்த மூகாம்பிகை சந்நிதி, அம்பாள் கோயில் வாசலில் தனியே இருக்கின்றது.

தைப்பூச விழா இங்கு மிகச் சிறப்பாக நடை பெறும். இத்தலத்திற்கு மருதவனம் என்ற பெயரு முண்டு. இங்கு 149 கல்வெட்டுகள் உள்ளன. இவை பராந்தகன் 1 (கி.பி.905–947), குலோத்துங்கன் 3 வரையிலுள்ள சோழர் காலத்திலும், வரகுணன், சுந்தரபாண்டியன் முதலிய பாண்டிய மன்னர்கள் காலத்திலும் வெட்டப்பட்டவை. அரசியல் நிலையில் இவ்வூருக்கு வீரசோழபுரம் என்ற பெயர் வழங்கி யிருந்தது. பட்டினத்தார் திருவிடைமருதூர் மும் மணிக்கோவை என்ற ஒரு சிற்றிலக்கியம் பாடியுள் ளார்; கருவூர்த் தேவர் பாடலும் உண்டு. பல சிற்றி லக்கியங்கள் இக்கோயில் தொடர்பாக எழுந்துள்ளன.

ச.ச.

திருவிண்ணகர்: திருமால் உவப்புடன் எழுந் தருளியுள்ள திருத்தலங்கள் 108-இல் 48-ஆம் திருப்பதி யாகத் திகழ்வது, குடந்தையிலிருந்து கிழக்கே $6\frac{1}{2}$கி.மீ. தொலைவில் திருநாகேச்சுரம் புகைவண்டி நிலை யத்திற்கு அருகில் உள்ள ஒப்பிலியப்பன் கோயில் அல்லதுஉப்பிலியப்பன் கோயில் என மருவி வழங்கும் திருவிண்ணகர் ஆகும். ஆழ்வார்கள் மங்களாசாசனம் செய்த பகுதிகளை விண்ணகரம் என்று வழங்குகின்ற வழக்குண்டு. மண்ணகரம், விண்ணகரம் என முறையே இவ்வுலகத் திருத்தலங்களையும், வைகுந்தத்தையும் குறிப்பிடுவர். இப்பதி விண்ணகரம் அன்று; திரு விண்ணகர் ஆகும். தஞ்சை மாவட்டத் திருவேங்கடம் என்றே அடியார் இதனை வழிபடுவர்.

தனக்கு ஒப்பு இல்லா அப்பன் என்று பாராட்டும் படி ஒப்பிலியப்பன் திருவீற்றிருக்கும் இப்பதி காலப் போக்கில் உப்பிலியப்பன் என மருவ பெருமாளுக்கு உப்பு இல்லாத நிவேதனம் படைக்கும் மரபையும் உருவாக்கி விட்டனர். பெருமாள் திருநாமம் உப்பிலி யப்பன். தாயார் திருநாமம் பூமிதேவி நாச்சியார். விமானம் விட்டுணு விமானமாகும். ஆர்த்தி புட்கரணி திருக்குளப் பெயர். கிழக்கு நோக்கிய திருமுகமுடன் நின்ற திருக்கோலத்து வீற்றிருக்கும் பெருமாள், மார்க்கண்டருக்கும், பெரிய திருவடிக்கும் காவேரிக் கும், தரும தேவதைக்கும் திருநலம் காட்டியருளி னார் என்பது மரபுவழி நம்பிக்கை.

அப்பன் ஒப்பார் இல்லாத அப்பனாய் ஓங்கி உயர்ந்து கம்பீரமாய்த் தோற்றமளிக்கிறார். இடை யில் பொன்னாடை; சங்கு, சக்கரம்; ஒரு திருக்கரம் அரையில் பொருந்த மற்றொரு திருக்கரம் மார்க் கண்டேயர் திருமகளைக் கன்னிகாதானம் செய்து

கொடுக்க ஏற்றருளும் முறையில் விளங்குகிறது. மூல வர் கிழக்கு நோக்கப் பூதேவியார் வடக்கு நோக்கு வார். தாயாருக்குத் தனிச்சந்நிதி இல்லை, இங்கு முடிப் பிரார்த்தனை செய்வோர் மிகப்பலர். ஒப்பிலி யப்பர் வேண்ட முழுதும் தரும் அருளாளர்.

திருமங்கையாழ்வார், நம்மாழ்வார், பேயாழ் வார், பொய்கையாழ்வார் ஆகியோர் மங்களாசாச னம் செய்த 47 திருப்பாசுரங்களைப் பெற்ற திருத் தலம் இது. தி.லீ.

திருவித்துவக் கோடு: பாலக்காட்டிலிருந்து சோரனூர் சென்று அதன் அருகிலிருக்கும் பட்டாம் பிப் புகைவண்டி நிலையத்தில் இறங்கித் தெற்குத் திசையில் 1½கி மீ. தொலைவு சென்றால் திருவித் துவக் கோட்டினை அடையலாம். மலைநாட்டுத் திருத்தலம். பாரதப்புழை ஆற்றங்கரை மேல் திருக் கோயில் அமைந்துள்ளது. கோயிலுக்குள் நுழைந் தால் சிவன் கோயில் எதிர்ப்படும். அதற்குப் பின் புறம் விட்டுணு சந்நிதி இருக்கின்றது.

பெருமான் திருநாமம் உய்ய வந்த பெருமாள். தாயார் வித்துவக் கோட்டு வல்லி. தத்துவ காஞ்சன விமானம் அமைந்துள்ளது. சக்கர தீர்த்தம் திருக் குளப் பெயராம். தெற்கு நோக்கிய திருமுகமுடன் நின்ற கோலத்தில் பெருமாள் காட்சி தருகின்றார். அம்பரீடருக்கு அருள் புரிந்தவர் என்பது புராண வரலாறு. குலசேகராழ்வார் வித்துவக்கோட்டு அம் மான் மீது பாடிய 'தருதுயரம் தடாயேல்' எனத் தொடங்கும் 5ஆம் திருமொழி நாலாயிரத்தில் மிகச் சிறப்பானது என்பது தெளிவு. அழகிய உவமைகளால் பெருமாளுக்கும் தனக்குமுள்ள அன்புறவை நிலை நாட்டுவது படித்து இன்புறத் தக்கதாம். 'அரிசினத்தா லீன்றதா யகற்றிடினும் மற்றவள்தன், அருள் நினைந்தே யழும்குழவி யதுவேபோன் றிருந்தேனே' எனத் தாய் சேய் உறவிலும், 'கண்டா ரிகழ்வனவே காதலன்றான் செய்திடினும் கொண்டானை யல்லா லறியாக் குலமகள் போல்' எனக் கணவன் மனைவி உறவிலும், 'தான் நோக்கா தெத்துயரம் செய்திடி னும் தார்வேந்தன் கோல்நோக்கி வாழும் குடிபோன் றிருந்தேனே' என அரசன் குடிமக்கள் உறவிலும், 'எங்கும் போய்க் கரைகாணா தெறிகடல்வாய் மீண் டேயும் வங்கத்தின் கூம்பேறும் மாப்பறவை போன் றேனே' எனப் பறவை, கூடு அடைதல் நிலையிலும், வான்முகம் நோக்கும் பயிர் போல் பெருமான் முகம் நோக்கும் தன்னிலையை அழகாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுவார். தி.லீ.

திருவிதாங்கூர்: காண்க: கேரளம், திருவனந்த புரம்.

திருவிந்தளூர்: மயிலாடுதுறைப் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து வடகிழக்கே 5 கி.மீ. தொலை வில் உள்ள திருத்தலம் திருவிந்தளூர். திருவழுந்தூர் எனவும் வழங்கி வருகின்றனர். காவிரி, கோயிலுக்கு அருகில் பாய்ந்து செல்கிறது. இந்து புட்கரணி என் பது திருக்குளப் பெயராகும். இந்தளூர்ப் பெருமான் திருநாமம் சுகந்தவன நாதன். இவர் பரிமளரங்கர், மருவினிய மைந்தன் எனவும் பரவப் பெறுவார். தாயார் திருநாமம் சந்திரசாப விமோசன வல்லி. சுகந்தாரண்ய சேத்திரம் எனவும் வழங்கப் பெறும் இப்பதி பற்றிய புராண வழக்கு நினைக்கத்தக்கது. அரக்கர்களால் தீமையுற்ற வேதங்கள் பரமனை நோக்கித் தவமிருந்து காவிரியில் புனித நீராடிப் பரி மளம் வீசப் பெற்றதால் சுகந்தாரண்யம் என இத் திருத்தலம் பெயர் பெற்றதென்பர். தாயாருக்குப் பரிமளரங்கநாயகி என்ற திருநாமமும் உண்டு. இங் குள்ள திருக்குளத்தில் இந்து (சந்திரன்) நீராடிச் சாப நீக்கம் பெற்றதால் திருக்குளம் இந்து புட்கரணி யாயிற்று. ஊர் இந்தளூர் என வழங்கப் பெற்றது. தாயாரும் சந்திர சாப விமோசன வல்லி என வழங் கப் பெற்றார்.

திருக்கோயில் மூன்று திருச்சுற்றுகளுடனும் வான ளாவிய கோபுரம், மண்டபங்களுடனும் திகழ்கின்றது. சிற்ப வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த பெரிய கோயிலாய இது வேத சக்கர விமானத்தைக் கொண்டது. கிழக்கு நோக்கிய திருமுகத்துடன் பரிமளரங்கர் வீர சயனமாகப் பள்ளி கொண்டுள்ளார். தாயார் தனிக் கோயிலில் இருந்து திருவருள் புரிகின்றார். திருமங்கை யாழ்வார் பதினொரு திருப்பாசுரங்களால் இப்பெரு மானைப் பாடிப் பரவித் திருத்தலத்தை மங்களா சாசனம் செய்துள்ளார்.

'நும்மைத் தொழுதோம் நுந்தம் பணிசெய் திருக்கும் நும்மடியோம்' என இந்தளூர்ப் பிரானுக்கு ஆட் செய்யும் அருள் பெற்ற நிலை கண்டு உருகும் திருமங்கையாழ்வார் திருப்பாசுரங்கள் எண்ணி இன் புறத் தக்கன. தி.லீ.

திருவியலூர் என்னும் திருவூர் இப்பொழுது திருவிசலூர், திருவிச நல்லூர் எனவும் வழங்கப்படு கின்றது. திருவிடைமருதூர்ப் புகைவண்டி நிலையத் திலிருந்து வடமேற்கே வேப்பத்தூர் வழியில் ஐந்து கிலோமீட்டரில் உள்ளது. காவிரியின் வடகரை யிலமைந்த பூம்புகார் கல்லணைச் சாலையில் திரு புவனத்துக்கு நேர் வடக்கே உள்ளது. கும்பகோணத் திலிருந்தும் மாயூரத்திலிருந்தும் பேருந்து வசதி யுள்ளது.

இது சித்தாந்த சாத்திரம் பதினான்கினுள் ஒன்றாகிய 'திருவுந்தியாரை' இயற்றி அருளிய 'திருவியலூர் உய்ய வந்த தேவ நாயனார்' அவதரித்த சிறப்புடையது; தேவாரப் பாடற்றிருத்தலங்களுள் ஒன்றாக விளங்குவது; சதாசிவப் பிரமேந்திரரைத் தந்த திருவூர். மேலும் சிரீதர ஐயாவாள் என்னும் பெரியார் பசியால் வாடிய அரிசனர் ஒருவருக்குச் சிரார்த்த தினத்தன்று அன்னமளித்தது குற்றம்; அதற்குப் பரிகாரமாகக் கங்கையில் நீராடி வரவேண்டுமென்று அங்குள்ளோர் கூற, இறையருளால் அவரது வீட்டுக் கிணற்றிலேயே கங்கைப் பிரவாகம் வரப்பெற்று அது குற்றமன்றுஎன்று மெய்ப்பிக்கப்பெற்ற திருவூர். அந்நக் கிணறு, அவர் வாழ்ந்த வீடு முதலியவற்றை இப்பொழுதும் காணலாம். கார்த்திகை மாதம் அமாவாசை நாளன்று இவ்விழா சிறந்த முறையில் கொண்டாடப் பெறும் ஊர்.

இங்குள்ள யோகானந்தேசுரர் திருக்கோவில் தேவகோட்டை அ.இராம.அ.லெ.அ., அவர்களாலும், கரு.மெ.க.தி., அவர்களாலும் திருப்பணி செய்யப் பெற்றது. இறைவர் திருப்பெயர் யோகானந்தேசுரர், வில்வாரணியேசுரர். இறைவி திருப்பெயர்கள் சாந்த நாயகி, சௌந்தரநாயகி. அம்பாள் சந்நிதிக்கு எதிரேயுள்ள வெளித்திருச்சுற்றுச் சுவரில் சூரியனது ஒளி நிழலைக் கொண்டு மணி அறியும் நிழற்கடிகாரம் ஒன்று வரையப்பட்டுள்ளது. இக்கடிகாரம் பகலில் மிகத் துல்லியமாக மணி காட்டுகிறது.

பிரமன் அந்தண குலத்தில் பிறந்து ஏழு தம்பியருடன் இவ்விலிங்கத்தில் ஒடுங்கியதால் எண்மர் சடைகள் இலிங்கத்தில் உள்ளன என்று சில அடையாளங்களைக் காட்டுகின்றார்கள். கேரள மன்னன் கணபதி, ஒழுக்கம் தவறிய அந்தணர் முதலியோர் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றார்கள். மற்றும் இயமன் முதலியோர்களும் வழிபட்டுள்ளனர். நந்தி தீர்த்த முதலிய எட்டுத் தீர்த்தங்களின் கரைகளில் வன்னி, வில்வம் முதலியஎட்டு மரங்கள் உள்ளன. இங்கு அரசியலார்படி எடுத்த கல்வெட்டுக்கள் தொண்ணூற்று நான்கு. சோழமன்னர் பன்னிருவர், பாண்டியர் ஒருவர் விசயகிருட்டிணதேவராயர் ஆகியோர்தம் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் இக்கல்வெட்டுகளால் அறியக் கிடக்கின்றன. பழையாறையில் வாழ்ந்த குந்தவை தேவியார் பற்றிய செய்திகளும் அறியக் கிடத்கின்றன. இக்கோவிலின் கருவறையை அமைத்த ஆனந்த சிவன் வடிவமும் இருக்கின்றது. சு.சு.

திருவீரும் பூளை என்னும் திருவூர் இப்பொழுது ஆலங்குடி என வழங்கப்படுகிறது. பூளை என்னும் செடிமிக்கிருந்த ஊராதலால் திருவிரும் பூளை எனப் பெயர் பெற்றது. நீடாமங்கலம் புகைவண்டி நிலையத்தில் இறங்கி வடக்கே 6 கி.மீ. பேருந்து வழியாகச் சென்று இத்திருவூரை அடையலாம். கும்பகோணம் – நீடாமங்கலம் செல்லும் பேருந்து வழியில் கும்பகோணத்திலிருந்து 15.கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது.

தேவர்கள் பாற்கடல் கடையும்போது ஆலகால விடம் தோன்றிட, அதுகண்டு அவர்கள் திருவிரும் பூளையை அடைந்து பிரதோட காலத்தில் வேண்ட இறைவன் ஆலந்தானுகந்து அமுது செய்தான். இக்காரணத்தால் இத்திருவூர் ஆலங்குடி எனப் பெயர் பெறலாயிற்று.

காளமேகப் புலவரும் 'ஆலங்குடியானை ஆலால முண்டானை' என்று தமக்கே உரிய சிலேடை நயந் தோன்றப் பாடுவார். இது திருஞான சம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் போற்றிய திருவூராகும்.

திருவிடைமருதூர் தென்முகக் கடவுள் ஊராகக் கூறப்படும் சிறப்பினையுடையது. இவ்வூரில் தென்முகக் கடவுளின் திருவுருவம் மிகச் சிறப்பாக அமைந்திருப்பதுடன் எழுந்தருளும் திருவடிவம் அமைந்திருப்பதும், அப்பெருமான் திருத்தேரில் வருவதும் இவ்வூருக்கே உரிய தனிச் சிறப்பாகும். அம்மை தவம் செய்து திருமணக் கோலங் கொண்ட திருவூர்களுள் இவ்வூரும் ஒன்றாகப் பேசப்படுகிறது.

இத்திருப்பணிக்கு முன் படி எடுக்கப்பெற்ற இவ்வூர்க் கல்வெட்டுகள் வரலாற்று ஆய்வுக்கு மிகவும் பயன்படுவனவாகும். முதற் குலோத்துங்கன் வடகலிங்கத்தில் அனந்தபத்மநாபனை வென்ற செய்தியும், இரண்டாம் இராசராசன் காலத்தில் நிலத் தீர்வை விதித்ததும், வறட்சிக் காலத்தில் நிலத்தைப் பாதுகாக்கத் திட்டம் வகுத்தமை, திருக்குளத்தைச் சுற்றி மாடவீதி அமைக்கத் திட்டம் வகுத்தமை பற்றிய செய்திகளும் கூறப்பெறுகின்றன. இறைவர் ஆபத்சகாயர். இறைவி ஏலவார் குழலி. சு.சு.

திருவிலம்பையங்கோட்டூர்: இதுதொண்டை நாட்டுத் தலங்கள் முப்பத்திரண்டுள் பதின் மூன்றாவதாகும். இத்தலத்திற்குச் சம்பந்தர் பதிகம் மாத்திரம் முதல் திருமுறையில் குறிஞ்சிப் பண்ணிலுள்ளது. சென்னையிலிருந்து கூவம் சென்றால் (திருவிற்கோலம்) அங்கிருந்து 3 கி.மீ. தொலைவில் தென் மேற்கேயுள்ளது. நடுவில் ஒரு ஏரி இருக்கிறது. மழைக் காலத்தில் அவ்வேரியைச் சுற்றிக் கூடுதலாச 2 கி.மீ செல்ல வேண்டியிருக்கும். இறைவன் பெயர் சந்திரசேகரர், அறம்பேசுவர், தெய்வநாயகர். இறைவி பெயர் கோடேந்து முலையம்மை, கனககுசாம்பாள். சுவாமி உயரமான இலிங்கத் திருமேனி.

கோயிலைச் சுற்றிக் குடிமக்கள் பலரில்லை; இருக்கிற சிலரும் கிறித்தவர்களாயுள்ளனர். சைவக் குடும்பங்கள் சில தாம் கோயிலைப் பாதுகாத்து வருகின்றன. பூசகர் அருகிலுள்ள கூவத்திலிருந்து நாள்தோறும் வந்து வழிபாடாற்றிச் செல்கிறார். மிகப் பழைய கோயில். நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டியார் ஒருவரால் இப்போது புதுப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது. தீர்த்தம் சந்திர தீர்த்தம். அரம்பையர் பூசித்ததால் இதற்கு அரம்பையங் கோட்டூர் என்பது பழையபெயர். பிற்காலத்து இலம்பையங் கோட்டூர் எனமாறியுள்ளது. இக்கோயிலில் 6 கல்வெட்டுகளிருந்தன. மூன்று சோழர் காலத்தவை; ஒன்று பாண்டியன், காலத்தது; இரண்டு வீர கண்ட கோபாலன் காலத்தவை. இவ்வூர் செயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்து மணவிற் கோட்டத்துக் கான்றூர் நாட்டுச் சோழ விச்சாதரச் சதுர்வேதி மங்கலம் என்ற கோட்டூர் எனக் குறிப்பிடப் பெறுகிறது. இலம்பையங் கோட்டூருடையார் எனச்சுவாமி குறிப்பிடப் பெறுகிறார். இவ்வூர்ப் பதிகம் மிகச் சிறந்தது. இப்பதிகத்தில் சம்பந்தர் இறைவன் தம்முள்ளிருந்து உணர்த்த அவன் திருவருளால் பாடுகிறேனே யொழியத் தாமாக ஒன்றும் பாடவில்லை என்ற உண்மையைப் புலப்படுத்துகிறார். அதனை ஒவ்வொரு பாடலிலும் காணலாம். சான்றாக ‘அண்ணாமலையண்ணல் விளம்புவான் எனதுரை தனதுரையாக... இலம்பையங் கோட்டூரிருக்கையாப் பேணி என் எழில் கொள்வதியல்பே’ என்று அருளியிருக்கிறார். இது போக்குவரத்து வசதியற்ற நிலையில் உள்ள ஒரு பதி. எனினும் பழம்பெருமை வாய்ந்த திருத்தலம் ஆகும். இரா.ச.

திருவிளையாடற்புராணம்: சிவபெருமானது திருவிளையாடல்களைக் கூறுவது திருவிளையாடற்புராணம். தமிழில் நான்கு நூல்கள் சிவபெருமானது திருவிளையாடல்களை நிரல்படத் தருகின்றன. அவை:

1. பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பி எழுதிய திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்.

2. தொண்டைநாட்டு இலம்பூர் வீமநாதபண்டிதர் எழுதிய கடம்பவன புராணம்.

3. தொண்டைநாட்டு வாயற்பதி அனதாரியப்பன் எழுதிய சுந்தர பாண்டியம்.

4. பரஞ்சோதியார் எழுதிய திருவிளையாடற் புராணம்.

மேற்கண்டவற்றுள் முதலாவது கூறப்பட்ட புராணமும், இறுதியாகக் கூறப்பட்ட புராணமுமே குறிப்பிடத்தக்கவை. கல்லாடம், சிலப்பதிகாரம், தேவாரம், திருவாசகம் ஆகியனவும் சில திருவிளையாடல்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளன. மிகவும் சிறப்புப் பெற்றுத் திகழ்வது பரஞ்சோதியார் எழுதிய திருவிளையாடற்புராணம். பரஞ்சோதியார் திருவிளையாடற்புராணம், திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாற்புராணத்தை விட இருமடங்கு பெரியது. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணமே பரஞ்சோதியார் திருவிளையாடற்புராணத்தைவிடக் காலத்தால் முந்தியது.

அ. பரஞ்சோதி திருவிளையாடற் புராணம்: சோழநாட்டில் திருமறைக் காட்டில் பிறந்த பரஞ்சோதி எழுதியது பரஞ்சோதி திருவிளையாடற் புராணம். அங்கயற்கண்ணியார் இவரது கனவில் தோன்றி ‘இறைவன் திருவிளையாடலை இன்னே பாடுக’ என ஆணையிட்டதாகக் கூறுவர். வடமொழி நூலான ஆலாசியமான்மியம் இதனுடைய முதல் நூல் என்பார்கள். சொல்நோக்கம், பொருள்நோக்கம், சாமுத்திரிகாலட்சணம், அசுவ லட்சணம், இரத்தினப் பரிட்சை, பரதம் முதலியவற்றிற்கு இந்நூல் இலக்கியமாகத் திகழ்கிறது என்று குறிப்பிடுவார்கள். வடமொழி நூல் முதல் நூல் ஆயினும் சொற்சுவை, பொருட்சுவை, அருமை, பெருமை, தொன்மை, மென்மை, நன்மை, வனப்பு ஆகிய தன்மைகள் இதில் அமைந்துள்ளன. இதில் இடம் பெற்றுள்ள 3360 விருத்தப் பாக்களும் இனிமையும் தெளிவும் உடையவை.

மதுரையில் சிவபெருமான் நடத்திய 64 திருவிளையாடல்களை இந்நூல் கூறுகிறது; மதுரைக் காண்டம், கூடற்காண்டம், திருவாலவாய்க் காண்டம் என மூன்று காண்டங்களை உடையது. கடவுள் வாழ்த்து, பாயிரம், அவையடக்கம், நாட்டுப்படலம், நகரப்படலம், கைலாய வருகை, புராண வரலாறு ஆகிய பகுதிகள் முதலில் இடம்பெற்றுள்ளன. தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி ஆகியவற்றின் சிறப்புக்கூறிப் பின் திருவிளையாடல் அறுபத்து நான்கினையும் தொகுத்துரைத்து அதற்குப் பதிகப்படலம் என்று பெயர் கொடுக்கும் முறை உள்ளது.

இந்திரன் பழி தீர்த்தது முதல் வருணன் விட்ட கடலை வற்றச் செய்தது வரை 18 திருவிளையாடல்கள் மதுரைக் காண்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. நான்மாடக் கூடலானது முதல் நாரைக்கு முத்தி கொடுத்தது வரை 30 திருவிளையாடல்கள் கூடற் காண்டத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. திருவாலவாயானது முதல் வன்னியும் கிணறும் இலிங்கமும் அழைத்த படலம் வரை 16 திருவிளையாடல்கள் திருவாலவாய்க் காண்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. மதுரை என்று பெயர் பெற்றது முதல் நடந்தவை மதுரைக் காண்டத்தி

லும், நான்மாடக் கூடல் என்று பெயர் பெற்றது முதல் நடந்தவை கூடற் காண்டத்திலும் திருவால வாய்க் காண்டத்திலும் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஆ. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம்: இந்நூலும் மதுரையில் சிவபிரான் நிகழ்த்திய 64 திருவிளையாடல்களைப் பாடுகிறது. பாண்டி நாட்டுச் செல்லிநகரைச் சேர்ந்த பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பியால் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டில் பாடப் பெற்றது. வேம்பத்தூர், நிம்பை, குலசேகர சதுர் வேதி மங்கலம் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்ட செல்லிநகர் இப்பொழுது பனையூர் என்று சொல்லப் படுகிறது. குலசேகர பாண்டியன் வேண்டிக்கொள்ள அதன்படி பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பி இந்நூலைப் பாடினார் என்பர். இந்நூலை அரங்கேற்றிய பின்னர் பாண்டியன் புலியூர் நம்பிக்குப் பல்லக்கு முதலான பரிசுகளையும் விருதுகளையும் வழங்கினான்; செல்லி நாட்டை முற்றூட்டாகக் கொடுத்தான். வடமொழி நூலான உத்தரமகாபுராணத்தின் ஒரு பகுதியான 'சார சமுச்சியம்' இந்நூலின் முதனூல் என்பார்கள். ஆயினும், வடமொழி மரபுகளைத் தழுவி அமையா மல், தமிழ் மரபுகளைத் தழுவி இது அமைந்துள்ளது. இந்திரன் பழிதீர்த்த திருவிளையாடல் முதல் வேதம் உணர்த்திய திருவிளையாடல் வரை 64 திருவிளை யாடல்கள் கூறப்பெற்றுள்ளன. 1753 விருத்தப்பாக் கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இனிய ஓசையுடன் அமைந்த சந்தப் பாடல்களும் உண்டு. துதிப் பாடல்கள் மிகுதி. எதுகை, மோனைகள் பாடல்களில் சிறப்பாக அமைந் துள்ளன. பக்திச்சுவை மிக்க பாடல்களும் உண்டு. பாயிரம், கடவுள்வாழ்த்து, அவையடக்கம், பதிகம், நூல்வரலாறு, திருநகரச் சிறப்பு, நூற்பயன் என்ற பகுதிகளின் பின்னர் 64 திருவிளையாடல்களும் கூறப் பெற்றுள்ளன.பாயிரப் பகுதியில் பாண்டிய நாட்டுக்கு வணக்கம் பாடப் பெற்றுள்ளது. மதுரை, மதுரைத் திருச்சிற்றம்பலம், கூடல், ஆலவாய், பெரும்பற்றப் புலியூர் ஆகிய இடங்களுக்கும் வணக்கம் கூறப்பெற் றுள்ளது. நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப் படை பாடியது, மாணிக்கவாசகர் திருக்கோவையார் பாடியது போன்ற குறிப்புகளும் இடம் பெறுகின்றன. மயில், கோகிலம், ஓதிமம், பூவை, மான் ஆகிய ஐந்து வித மாக அம்மையை உருவகிப்பது நயமானது. மதுரை இறைவனைத் 'திருவளர் செந்தமிழ்ச் சொக்கன்' என்று இந்நூல் குறிப்பிடுகிறது. சம்பந்தரை மறை ஞானசம்பந்தர், மறைஞானி, சத்திமான் என்று கூறுகிறது.

பழைய திருவிளையாடல், திருவாலவாயுடை யார் திருவிளையாடல், நம்பி திருவிளையாடல், வேம் பத்தூரார் திருவிளையாடல், மதுரைப்புராணம் என வும் இந்நூல் சொல்லப்படும். பரஞ்சோதி தனது திரு விளையாடலை எழுதும் முன் இந்நூலே பெரிதும் பயிலப்பட்டது. திருப்போரூர்ச் சிதம்பரசுவாமிகள் (கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டு) தமது உரையில் இந்நூற் பாடல்களை எடுத்தாள்கிறார்.

திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புரா ணமும், பரஞ்சாதியார் திருவிளையாடற் புரா ணமும் பல வேறுபாடுகளை உடையவை. படல எண் ணிக்கையில் இரண்டும் ஒன்று படுகின்றன. ஆனால் நிகழ்ச்சிகளில் வேறுபாடு உண்டு. திருவாலவாயுடை யார் புராணத்தில் காண்டம் என்ற அமைப்பும், அறு பத்து நான்கு திருவிளையாடல்களுக்கு இறுதியில் அருச்சனைப் படலமும் இல்லை. ஆனால் பரஞ்சோதி யார் புராணத்தில் உண்டு. பரஞ்சோதி இன்ன பாண்டியன் காலத்தில் இன்ன திருவிளையாடல் நடந் தது என்று தெளிவாகப் பாண்டியர் பரம்பரையி னைக் கூறுவார். ஆனால் பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பி மலயத்துவசன், சுந்தரமாறன், உக்கிரன், வடிவலம்ப நின்றான், வீரமாறன், வரகுணன் முதலான ஒரு சிலரையே குறிப்பிடுகிறார். பரஞ்சோதி ஒவ்வொரு படலத்தின் தொடக்கத்திலும் முதல் செய்யுளில் முந் திய படலத் திருவிளையாடலைக் குறிப்பிட்டு அடுத்து வரும் திருவிளையாடல் இது என்று குறிப்பிட்டுள் ளார். ஆனால், பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பி இவ்வாறு குறிப்பிடவில்லை. சிவன் பெருமை, சைவத்தின் சிறப்பு ஆகியவற்றை இரு புராணங்களும் பாடுகின் றன.

அ.பா.

திருவிற்குடி என்னும் திருவூர் அட்டவீரட்டங் களில் ஒன்றாக விளங்குகின்றது. மயிலாடுதுறை காரைக்குடி இருப்புப்பாதையிலுள்ள 'விற்குடி' புகை வண்டி நிலையத்திலிருந்து கிழக்கு நோக்கிச் செல்லும் பெருவழியில் ஒன்றரைக் கிலோமீட்டர் சென்று 'கல் யாணி இருப்பு' என்ற இடத்திலிருந்து ஒன்றரைக் கிலோ மீட்டரில் இத்திருவூரை அடையலாம். திரு வாரூரிலிருந்தும் பேருந்து வசதிகள் உண்டு.

இவ்வூர் விளப்பாறு பில்லாலி ஆறு என்ற இரண் டாற்றுக்கிடையே மேட்டுப் பகுதியில் விளங்குவதால் 'திட்டை', 'கோத்திட்டை' எனவும் பெயர் பெறுவ துடன், சலந்தரன் வதையுண்டபோது திருமாலி னுடைய வில் விழுந்த இடமாதலால், விற்குடி என்ற பெயரும் கூறப்பெறுகின்றது. பள்ளத்தூர் சொ.மு.அ. குடும்பத்தாரின் சீரிய கருங்கல் திருப்பணி பெற்றது இவ்வூர்த் திருக்கோவில்.

அட்டவீரட்டத் தலங்கள் எட்டனுள் திருவழுவூர், திருக்கடவூர் என்ற இரண்டு ஊரில் மட்டுமே கிழக்கு நோக்கிய திருவாயில் உண்டு. மற்றைய திருவிற்குடி, திருக்கண்டியூர், திருக்கோவலூர், திருவதிகை, திருப்

பறியலூர், திருக்குறுக்கை ஆகிய திருவூர்களில் திரு வாயில் மேற்கு நோக்கியே அமைந்திருக்கின்றது. வெளித் திருச்சுற்றில் திருமாலுக்காகப் பெருமான் பிருந்தையைத் துளசியாக எழுப்பிய இடமும் திரு மால் வழிபட்ட சிவாலயமும் உள்ளன. இறைவர் திருப்பெயர் வீரட்டானேசுவரர்; இறைவி ஏலவார் குழலி, பரிமளநாயகி. தீர்த்தங்கள் சங்கு சக்கரதீர்த் தங்கள். இங்குச் சலந்தரனைச் சங்கரித்த சங்கார மூர்த்தி இடக் கரங்களில் மானும், அபயமுத்திரையும் வலக்கரங்களில் சக்கரமும் மழுவுமுடையராக விளங்கு கின்றார்.இப்பெருமானை வேண்டி நினைந்த பயனை இப்பகுதி மக்கள் அடைகின்றார்கள். சலந்தரன் வர லாறு இத்தல புராணத்திலும் கந்தபுராணம் காஞ்சிப் புராணம் ஆகிய நூல்களிலும் கூறப்பெறுகின்றது. சலந்தரன் பிருந்தை என்பாளை மணந்து தவச்சிறப் பால் தேவர்களைத் துன்புறுத்தினான். இறுதியில் திருக்கயிலாயத்தையே தாக்க வந்தான். இறைவன் மாற்றுருக் கொண்டு எதிரே வந்து காலால் கீறி ஒரு சக்கரத்தை உண்டாக்கிச் சிரசின் மேல் தாக்குவாயா எனக் கேட்க அவ்வாறே சலந்தரன் தூக்க முயலும் போது சக்கரத்தால் பிளவுபட்டான். சக்கரம் இறை வனிடம் மீண்டது. சு.சு.

திருவிற்கோலம் என்னும் திருவூர் இப் பொழுது 'கூவம்' எனச் சொல்லப்பெறுகின்றது. சென்னை அரக்கோணம் இருப்புப்பாதையில் திரு வள்ளூரை அடுத்த கடம்பத்தூர் என்னும் புகை வண்டி நிலையத்தினின்றும் தெற்கே எட்டுக் கிலோ மீட்டர் தொலைவில் இது அமைந்துள்ளது. சென் னைக்கருகிலுள்ள அரக்கோணம் வழியாகப் பேருந் தில் சேரலாம். பத்துச் சேரிகளின் நடுவில் கூவம் உள்ளது. இலம்பையங்கோட்டூர் இதற்கு அண்மை யில் உள்ளது. சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் இத்திருவூருக் குத் தலபுராணம் பாடியுள்ளார். திரிபுரம் எரித்த காலத்தில் வில்லை ஏந்திய திருக் கோலத்தோடு வீற்றிருந்தமையால் விற்கோலம் எனப் பெயர்பெற் றது. திரிபுரதகனம் செய்த மூர்த்தியைத் தேவர்கள் பூசித்த திருவூர். ஊர்ப் பெயர்–கூவம். கோவில் பெயர் விற்கோலம். இறைவரது திருப்பெயர் திரிபுர சுந்தரேசுரர், திருவிற்கோலநாதர். இறைவி திருப் பெயர்கள் திருவிற்கோல நாயகி, புராந்தகியம்மை, திரி புராந்த நாயகி என்பனவாம்.

மிகுதியாக மழைபெய்வதாக இருந்தால் இங் குள்ள இறைவன் திருமேனியில் வெண்ணிறம் தோன்றுவதும், அமர் ஏற்படுவதாக இருந்தால் சிவப்பு நிறம் படர்வதும் ஆகிய அற்புதம் பொருந் திய இப்பெருமான் தீண்டாத் திருமேனியாக விளங்கு கின்றார். சுவாமிக்குத் திருக்கோவிலிலிருந்து பறிக் கும் மலரைத் தவிரப்பிறிதொரு மலரைச் சாத்துவ தில்லை என்று கூறப்பெறுகின்றது. இங்குள்ள மக்கள் பெருமானை 'அய்யன் நல்லதிசயன்' என்று கூறுகின் றார்கள். 'அய்யன் நல்லதிசயன்' என்றே திருஞான சம்பந்தர் பாடி அருளுகின்றார்.

தருமசீலர் என்னும் மறையவர் அடியார்களுக்கு அன்னம் வழங்கி மகிழ்பவர். வறுமை அவரை வாட் டத் தொடங்கியது. தம் குடும்பத்திற்கே உணவில்லா நிலையில் அடியார்கள் வர, மனைவியார் நெல் யாசகம் எடுத்து அதனை உணவு செய்து தர, அடி யாருக்கு அளித்து மீத உணவைத் தாமுண்ணத் தொடங்குகையில் இறைவன் ஓர் அடியாராக வர, அந்த உணவையும் அவருக்கு அளித்துவிட இறைவன் மகிழ்ந்து அவருக்குத் தம் திருக்கோவிலில் செந்நெல் குடம் வைத்து அருள்புரிந்தார். காளி, தாம் நாய கனை எதிர்த்த குற்றம் தீர இங்குத் தவமிருந்தார். இங்குள்ள பிடாரி அம்மை தருக்கமாதா எனப்படும் பெரிய துர்க்கைவடிவம் பெற்றவர். திருக்கோவிலின் முன் 'அச்சிறுகேணி' என்னும் தீர்த்தம் உள்ளது. சு.சு.

திருவின்னம்பர் என்னும் ஊர் இன்னம்பூர் என்று இன்று வழங்கப் பெறுகின்றது; கும்பகோணத் திலிருந்து சுவாமிமலைக்குச் செல்லும் பேருந்து வழி யில் இரண்டு கி.மீ.தூரத்தில் இருக்கின்றது. கும்ப கோணத்திலிருந்து நகரப் பேருந்து வண்டிகள் உள் ளன. அம்பர் என்பது ஊர்ப் பெயர். இதன் அடை மொழி இன் என்பது.

இங்குள்ள திருக்கோவிலின் இறைவர் திருப் பெயர் எழுத்தறிநாதேசுவரர்; மிகப் பெரிய திருவுரு வம்; கருப்பக்கிரக வாயிலும் பெரியது, தொழுது தூமலர் தூவித்தொழுது அழுதுகாமுற்று அரற்று கின்றவர்களையும் பொழுது போக்கிப் புறக்கணிக் கின்றவர்களையும் கீழ்க்கணக்கு முறையில் எழுது வாராம் இங்குள்ள பெருமான். மற்றும் திருநாவுக் கரசர் 'என்னிலும் இனியான் ஒருவன் உளன்' என் பர். தான் தோன்றி ஈசர் என்ற திருப்பெயரும் இவ் வூர்ப் பெருமானுக்குண்டு. இங்குக் கொந்தார் குழ லம்மை, நித்திய கல்யாணி அம்மை என இரு அம்மன் சந்நிதிகள் உள்ளன.

அகத்தியருக்கு இறைவன் இலக்கணம்உபதேசித்த தலங்களுள் இதுவும் ஒன்று. இது சிவபெருமான் கணக்கராய்த் தோன்றிக் கணக்கை அரசனிடம் ஒப்புவித்த திருவூர்; ஐராவதம் என்னும் யானை பூசித்த தலம்.

இத் திருக்கோவில் கருப்பக்கிரக விமானம் யானை யின் உருவம்போல் செய்யப்பெற்று ஐந்து வரிசை

யான கலசங்களோடு திகழ்கின்றது. பிரகாரச் சுற்றிலுள்ள நடராசர் சிலை வடிவம் காணத்தக்கதாகும். இத்தலத்திற்குத் திருநாவுக்கரசர் பதிகம் நான்கும் திருஞானசம்பந்தர் பதிகம் ஒன்றும் உள்ளன. இங்கு நந்தி சற்றே விலகியுள்ளது. சோழமன்னரில் இராசகேசரி வர்மன் நான்காம் ஆண்டிலும், விசயநகர வேந்தர் வீர கம்பண்ண உடையார் காலத்திலும் பொறிக்கப் பெற்ற இரண்டு கல்வெட்டுகள் உள்ளன. இக் கல்வெட்டுகளால் அரிஞ்சிகை விண்ணகரம் என்னும் திருமால் கோவில் இங்கு விளங்குவதையும், தென்னவன்விழுப்பரையன் மனைவி அரிஞ்சிகையால் அன்னமளிக்கக்கொடை அளிக்கப்பட்டமையையும், இவ்வூர்வடகரை இன்னம்பர் நாட்டு இன்னம்பர் எனப்படும் என்பதனையும் அறியலாம். சு.சு.

திருவீங்கோய்மலை: காண்க: ஈங்கோய் மலை.

திருவீழிமிழலை: காவிரிக்குத் தென்கரையிலுள்ள சோழநாட்டுச் சைவத் திருத்தலங்களுள் அறுபத்து ஒன்றாம் தலம் திருவீழிமிழலை. கும்பகோணத்திலிருந்து பூந்தோட்டம் செல்லும் பேருந்து வழியில் இத்தலம் உள்ளது. ஆடுதுறை,பூந்தோட்டம் ஆகிய புகைவண்டி நிலையங்கலிளிருந்தும் செல்லலாம். அரசிலாற்றங்கரையில் இது அமைந்துள்ளது. திருக் கோயிலில் வீழிச்செடிகள் நிறைந்திருப்பதால் இவ்வூர் இப்பெயர் பெற்றது என்ப.

இது மூவர் பாடிய சிறப்பினைப் பெற்ற தலம். திருஞான சம்பந்தர் 15 பதிகங்களும் திருநாவுக்கரசர் 8 பதிகங்களும் சுந்தரர் ஒரு பதிகமும் பாடியுள்ளனர்.இறைவன் பெயர்நேத்திரார்ப்பணேசர், வீழியழகீசர்; இறைவி பெயர் சுந்தரகுசாம்பிகை/அழகுமுலை அம்மை. இறைவன் வீற்றிருக்கும் இடத்திற்கு மேலுள்ளது விண்ணிழி விமானம் என்று சொல்லபடுகிறது. ‘மிழலை விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே’ என்று வருதல் இதனைக் குறிப்பிடும்.

இறைவன் திருமணக் கோலத்தில் காட்சி தருகின்றார்.அதனால், இறைவனை மாப்பிள்ளைச் சாமி என்று சொல்கின்றனர். இது திருமால் பூசித்த சிறப்புடையது.திருமால்தன் கண்ணைப் பறித்து மலராகப் படைத்த குறி இருக்கின்றது. உற்சவமூர்த்தியின் வலப் பாதத்தின் மேலே திருமாலுடைய கண்ணும் கீழே சக்கரமும் காணப்படுகின்றன.

திருஞான சம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் ஒருங்கிருந்த பொழுது,பஞ்சமுண்டாக,இறைவன் இருவருக்கும் படிக்காசு வழங்கிய அருந்தலம். அப் படிக்காசு பெற்று மக்களுடைய துன்பத்தை நீக்கினர் இருவரும். ‘இருந்து நீர்தமிழோடிசைகேட்கும் இச்சையாற்காசு நித்தல் நல்கினீர்’ என்று சுந்தரர் பாடுவர். இருவருக்கும் கோயில்கள் உள்ளன. வடக்கு வீதியில் அப்பர் சம்பந்தர் மடங்கள் தனித்தனியே இருக்கின்றன. இக்கோயிலில் பல மன்னர்களுடைய 68 கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. அ.வி.

திருவுசாத்தானம்: காவிரிக்குத் தென்கரையிலுள்ள சோழநாட்டுச் சிவத்தலங்களுள் நூற்று ஏழாம் தலம் திருவுசாத்தானம். காரைக்குடி- திருத்துறைப்பூண்டி புகைவண்டிப் பாதையில் முத்துப்பேட்டைப் புகைவண்டி நிலையத்துக்கு வடக்கே 3 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது; திருஞான சம்பந்தர் பாடிய சிறப்பினை உடையது. இறைவன் பெயர் மந்திரபுரீசுவரர்; இறைவி பெயர் பெரிய நாயகி அம்மை.

தில்லைக்கூத்தனே இவ்வூரினை விரும்பி, எழுந்தருளிய காரணத்தால் கோயிலூர் என்ற வேறு பெயரும் உண்டு. இத்தலத்தினை ‘நறைகமழ் தில்லையான் உறைவிடம் திருவுசாத்தானமே’ என்று திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் குறிப்பிடுவர். இராமன் இலங்கைக்குச் செல்லும் முன்னர் இத்தலத்தில் மந்திர உபதேசம் பெற்றனன் என்பர்.

இராமன், இலக்குவன், சாம்பவான், சுக்கிரீவன், அனுமன் முதலியோர் வழிபட்டுப் பேறுபெற்ற தலம் இது. ‘நீரிடைத்துயின்றவன் தம்பி நீள் சாம்புவான்’ எனத் தொடங்கும் முதலடியால் இது அறியத்தகும். சோழ மன்னர்களின் கல்வெட்டுகள் பல இக்கோயிலில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அ.வி.

திருவுந்தியார்: மெய்கண்ட சாத்திரம் பதினான்கனுள் முதற்கண் வைத்து எண்ணப்பெறுவது திருவுந்தியார். இது சிவஞான போதத்திற்கு முன் தோன்றியது. இந்நூலாசிரியர் திருவியலூர் உய்யவந்த தேவநாயனார், கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் (கி.பி.1147) வாழ்ந்தவர்.

திருவுந்தியார் ‘உந்தி பறத்தல்’ என்ற மகளிர் விளையாட்டுப் பாடல் வாயிலாகச் சிவாகம ஞான பாதப் பொருளை உபதேச முறையில் சுருங்கச் சொல்லுகிறது. பறவை பறக்கும்போது தன் சிறகுகளை அடித்துக் கொண்டு பறக்கும். அதுபோலச் சிறுமியர், கால்களை ஒன்றாக அசையாது வைத்துக் கொண்டு கைகளை இருபக்கமும் நேராக நீட்டி ஆட்டிக் கொண்டு விளையாடுவர். இங்குப் பறப்பது இல்லை;பாடுவது உண்டு.அதுபோலத் திருவுந்தியாரை மகளிர் பாடி விளையாடுவர். இதனைப் பல்வரிக் கூத்துள் ஒன்றாக அடியார்க்கு நல்லார் குறிப்பர்.

'உந்தீபற' என்ற மகளிர் விளையாட்டை இலக்கிய வடிவில் புகுத்தியவர், பெரியாழ்வாரும் மாணிக்கவாசகரும் ஆவர். அவற்றைப் பின்பற்றி உய்ய வந்த தேவ நாயனார் 'திருவுந்தியார்' எனத் தனி நூல் இயற்றினார். இந்நூல் நாற்பத்தைந்து கலித்தாழிசைகளாலானது. முதலிரு அடிகளை ஒருத்தி சொல்ல மூன்றாம் அடியை மற்றொருத்தி சொல்லுவதாகத் தாழிசைகள் அமைந்திருக்கின்றன. 'என் பெண்ணே' என்ற ஆட்சி ஈரிடங்களில் இந்நூலில் காணப்படுகிறது.

இந்நூல் தாழிசைகளில் 'உந்தீபற' என்பது மகுடமாகும். இதற்கும் நூல் கூறும் பொருளுக்கும் தொடர்பில்லை. இது பாடல்களில் புறத்துறுப்பாய் நின்று நூற் பெயருக்குக் காரணமாய் விளங்குகிறது.

திருவுந்தியார், உலக மக்களின் பாசத்தை நீக்க வல்ல சிவபரம்பொருளே ஞானாசிரியனாய் வெளிப்பட்டு மெய்யுணர்வை நல்குவன் என்று கூறுகிறது. மெய்யுணர்வால் ஆணவம் நீங்கி எழும் பேரன்பு ஒன்றாலேயே, சிவமாந்தன்மையை முதல்வன் வழங்கப்பெற்று இன்புறு நிலையையெய்துதல் கூடும். இதுவே திருவுந்தியார் உணர்த்தும் மெய்ப்பொருள்.

திருமந்திரம்போலத் திருவுந்தியார் குழூஉக் குறிகளைக் கொண்ட அரிய தொடர்களால் கருத்துகளை உணர்த்துகிறது. உவமை, உருவக அணிகளும் உண்டு. இந்நூலின் வழிநூலே திருக்களிற்றுப்படியார். திருவுந்தியார்க்குப் பழைய வுரை ஒன்றும், சிற்றம்பலவர் உரையும், இக்காலத்திய உரை நான்கும் உள்ளன. தெ.சொ.

திருவூரகம்: திருவூரகம் பெரிய காஞ்சீபுரத்தில் உள்ள திருக்கோயில். இக்கோயிலுக்குள்ளேயே நீரகம், காரகம், கார்வானம் என்னும் மூன்று சிறிய சன்னிதிகளும் உள்ளன. இங்கு ஓங்கி உலகளந்த பெருமானின் நின்ற திருக்கோலத்தைக் கண்டு மகிழலாம். பெருமான் திருவிக்கிரமனாய் நின்றான். மேற்கு நோக்கிய திருமுகத்துடன் ஊரகம் என்னும் ஆதிசேடனுக்கு அருள்பாலித்தார் என்பது மரபுவழி நம்பிக்கை. தாயார் திருநாமம் அமுதவல்லி நாச்சியார். சார சீகர விமானம் கொண்டது இத்திருக்கோயில். நாகதீர்த்தம் திருக்குளத்தின் திருப்பெயர்.

இது திருமழிசையாழ்வாரும் திருமங்கையாழ்வாரும் மங்களாசாசனம் செய்த திருக்கோயில் ஆகும்.

திருமழிசையாழ்வார் தம் திருச்சந்தவிருத்தத்தில் 63, 64-ஆம் பாசுரங்களில் ஊரகப் பெருமானை உள்ளத்திருத்தி உருகுகின்றார். யோகநீதி நண்ணுகின்ற ஞானிகள் சிந்தனையில் இருந்து தீவினைகளைத் தீர்க்கின்ற தேவதேவன், 'குன்றிருந்து மாடநீடு பாடகத்து மூரகத்தும் நின்றிருந்து வெஃகணைக் கிடந்த தென்ன நீர்மையோ?' என்று பெருமானின் எளிவந்தமையாகிய சௌலப்பியத்தைப் பரவுவார். மேலும், 'நின்ற தெந்தை ஊரகத்து' என்றும், இருந்தது பாடகத்து என்றும், கிடந்தது திருவெஃகாவில் என்றும் பாடுகின்றார்.

திருமங்கையாழ்வார் சிறிய திருமடலில் தலைவி நிலையில் பேசுவாராய் 'காரார் திருமேனி காணுமளவும் போய்ச் சீரார் திருவேங் கடமே திருக்கோவலூரே மதிட்கச்சி யூரகமே பேரகமே' என ஊரூர் திரிந்து தேடும் நிலையில் ஊரகம் பற்றிக் குறிப்பார். தி.வீ.

திருவூறல்: தக்கோலம் எனப்படும் இது, தொண்டை நாட்டுத் திருத்தலங்கள் முப்பத்திரண்டனுள் எட்டாம் தலமாகும். அரக்கோணம் புகைவண்டி நிலையத்தினின்றும் தென்கிழக்கே 11 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள தக்கோல நிலையத்தினின்றும் கிழக்கே $1\frac{1}{2}$ கி.மீ. தொலைவில் கோயில் உள்ளது. திருநந்திதேவரது வாயினின்றும் பாதாள கங்கை எப்போதும் பொங்கி வழிந்துகொண்டே இருப்பதால் இதற்குத் 'திருவூறல்' எனப் பெயர் வந்தது. இத்தலத்தின் இறைவருடைய திருவடியினின்றும் பாதாள கங்கை எப்போதும் பொங்கி வந்துகொண்டிருப்பதாலும் இப்பெயர் வந்தது என்பர். கிழக்கே உள்ள மதிலோரத்தில் கங்காதரர் சந்நிதி இருக்கிறது. அதன் மேற்குத் திருச்சுற்றில் எழுந்தருளியிருக்கிறார், வாய்வழியாக நீர் சுரக்கும் திருநந்திதேவர். இதுவே இத்தலத்தின் சிறப்பாகும்.

இறைவன் பெயர் உமாபதீசுவரர், சலநாதேசுவரர்; இறைவி பெயர் உமையம்மை. தீர்த்தம் பார்வதி தீர்த்தம்; நந்தி தீர்த்தம் எனவும் வழங்கும். இது கோயிலுக்கு வடக்கே உள்ளது. இதற்குக் கிழக்கே 'கல்லாறு', என்றும், 'விருத்தச்சீர நதி' என்றும், 'குசசுத்தலநதி' என்றும் கூறப்படும் ஆறு ஓடுகின்றது. உமாதேவியார், சுர குருவுக்கு இளையவரான சம்வர்த்த முனிவர் ஆகியோர் பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலம். ஊர் இக்கோயிலின் மேற்கே உள்ளது. 'மாறில் அவுணர் அரணம்' எனத் தொடங்கித் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் இத்தலத்திற்குத் திருக்கடைக்காப்பு அருளிச் செய்துள்ளார்.

சலநந்தீசுவரர் எனக் கல்வெட்டில் குறிக்கப்படும் இவ்விறைவர்க்குக் கங்கமன்னன் பிரிதிவிபதி என்பான், திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி குலோத்துங்கன் இராசகேசரிவர்மன் காலத்தில் வெள்ளிப்பாத்திரம் கொடுத்த கல்வெட்டும் அருள்மொழி நங்கை எனப்படும்

இவன் துணைவியாரால் கோதானம் செய்யப்பட்ட கல்வெட்டும், துர்க்கைக்குப் பார்த்திவேந்திர வர்மன் விளக்குகள் அளித்த கல்வெட்டும், இக்கோயிலுககுத் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி குலோத்துங்கன் காலத்தில், யாதவ மரபில் வந்த திருக்காளத்திதேவன் நிலம் வழங்கிய கல்வெட்டும், நிலம், பொன், பணம் முதலானவைகளை விளக்கெரிப்பதற்கும், பிற செலவுகளுக்குமாகக் கொடுத்த கல்வெட்டுகளும் இங்குக்காணப்படுகின்றன. வீ.சொ

திருவெஃகா: இது ஒரு வைணவத் திருப்பதி; செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ளது. காஞ்சிபுரத்தி லிருந்து 3கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமாள் சொன்னவண்ணம் செய்த பெருமாள்; தாயார் கோமளவல்லி. புட்கரணி என்ற குளம் இங்குள்ளது. பெருமாள் பாம்புப் படுக்கையில் பள்ளி கொண்டுள்ளார். ஆழ்வார்களால் இத்தலம் மங்களாசாசனம் செய்யப்பட்டுள்ளது. திருமங்கையாழ்வார் இத்தலத்தையும் பெருமாளையும் 'ஊரகத்தாய் ஒண்துறைநீர் வெஃகா உள்ளாய் உள்ளுவார் உள்ளத்தாய்' என்று பாடி மகிழ்ந்துள்ளார். ஒரு காலத்தில் பிரமன் இங்கு ஒரு வேள்வி செய்தான். வேகவதி என்ற ஆறு பெருக்கெடுத்து வேள்வியை அழிக்க முற்பட்டது. அப்போது பெருமாள் ஆற்றின் நடுவே பள்ளிகொண்டு அணையாக நின்றார் என்பது புராணச் செய்தி. வேகவதி என்ற தொடரே தமிழில் வெஃகா என்று மருவியது என்பர். சா.உ.

திருவெட்டெழுத்து: பன்னிரு ஆழ்வார்களுள் முதல் ஆழ்வாரான பொய்கையாழ்வார் முதல் திருமழிசையாழ்வார், பெரியாழ்வார், நம்மாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார் போன்ற ஆழ்வார்கள் திருவெட்டெழுத்தின் பெருமையினைத் தங்கள் பாசுரங்களில் பாடியுள்ளனர். வைணவ ஆச்சாரியர்களின் ஒளி விளக்கான இராமானுசர் தாம் எழுதிய நித்தியகிரந்தம் என்ற நூலில் திருவெட்டெழுத்தை மூல மந்திரம் என்று குறிப்பிடுகிறார். இராமானுசரின் தலைமை மாணாக்கரான குரேசரின் புதல்வர் பராசர பட்டரால் எழுதப்பட்ட நூல் 'அட்டசுலோகி' என்பதாகும். திருவெட்டெழுத்தின் தத்துவார்த்தப் பொருளை மரபு வழுவாமல் விளக்க எழுந்த முதல் நூல் இதுவேயாகும். பட்டருக்குப் பிறகு வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை தாம் எழுதிய 'ஈடு' என்ற திருவாய்மொழியின் முப்பத்து ஆறாயிரப்படி வியாக்கியான நூலில் திருவெட்டெழுத்தின் பொருளை மணிப்பிரவாளத்தில் பரக்க எழுதியுள்ளார். இவருடைய புதல்வரான பிள்ளை உலோகாச் சாரியார் 'முமுட்சுப்படி' என்ற நூலில் வைணவத்தின் மூன்று இரகசியங்களையும் பற்றி எழுதியுள்ளார். இவருக்குப் பிறகு வடகலையைத் தோற்றுவித்த வேதாந்த தேசிகர் வைணவத்தின் மூன்று இரகசியங்களான திருவெட்டெழுத்து, துவயம், சரமசுலோகம் ஆகியமூன்றையும் விளக்கி 'இரகசியத்திரயசாரம்' என்ற அரிய நூலை எழுதியுள்ளார்.

வைணவ சம்பிரதாயத்தில் திருவெட்டெழுத்திற்குத் திருமந்திரம் என்று பெயர். மேற்கூறிய மூன்று இரகசியங்களில் திருவெட்டெழுத்துமுதன்மையும் முக்கியத்துவமும் வாய்ந்தது ஆகும். 'எவ்வாறு நாராயணனை விட உயர்ந்த தெய்வம் வேறொன்று இல்லையோ அவ்வாறே திருவெட்டெழுத்தை விட உயர்ந்த மந்திரம் வேறொன்றும் இல்லை. மந்திரங்களிலேயே உயர்ந்தமந்திரம் மூல மந்திரமே என்று நாரதீயம் என்னும் நூல் கூறகின்றது.

'ஓம் நமோ நாராயணாய' என்பது திருவெட்டெழுத்தாகும். இதில் மூன்று சொற்கள் உள்ளன. முதற் சொல்லாகிய 'ஓம்' என்ற பிரணவம் நெடுங்கணக்கின்படி ஓர் எழுத்துத் தான். இது 'அ' 'உ' 'ம்' என்ற மூன்று எழுத்துகளின் சேர்க்கையாகும். 'அ' என்ற உயிரெழுத்து அனைத்து எழுத்துகளுக்கும் ஒலிகளுக்கும் தோற்றுவாய் ஆகும். அனைத்து உயிர்களுக்கும் பிரபஞ்சத்திற்கும் ஆதிமூலமாக விளங்கும் பரம் பொருளை 'அ' என்ற உயிரெழுத்துக் குறிக்கிறது. கடவுளின் குறிக்கோளை நிறைவேற்றுவதற்காக அவனால் இயக்குவிக்கப்படும் உயிர்களை 'உ' என்ற உயிரெழுத்துக் குறிக்கிறது. உயிர்கள் காரண நிலையிலும் காரிய நிலையிலும் கடவுளைச் சார்ந்தே உள்ளன. அவற்றால் தனித்து இயங்க இயலாது. அவை ஒன்றை ஒன்று சார்ந்து நிற்கவும் இயலாதவை. கடவுளுக்கும் உயிருக்கும் இடையேயுள்ள உறவை அதாவது 'சேச–சேசி–சம்பந்தத்தை' 'ம்' என்ற மெய்யெழுத்துக்காட்டுகின்றது. இந்தக் கடவுள்-உயிர்-உறவு வேறு எந்த இரு பொருள்களுக்கு இடையேயும் இருக்க முடியாது. எனவே, 'ஓம்' என்ற எழுத்து உயிர்களின் சார்வான தன்மையைக் குறிக்கிறது. இதைத்தான் திருமங்கையாழ்வார் 'கண்ணபுரம் ஒன்று உடையானுக்கு அடியேன் ஒருவர்க்கு உரியேனோ?' என்று பெரிய திருமொழியிற் குறிப்பிடுகிறார்.

இரண்டாவதாக இருப்பது 'நமோ' என்ற சொல். மூன்றாவதாக இருக்கக் கூடிய நாராயணனை அனுபவிக்க வேண்டுமென்றால் உயிர் 'யான்' 'எனது' என்ற முனைப்புகளை அழிக்க வேண்டும். இதன் முக்கியத்துவத்தைத்தான் 'நமோ' என்ற சொல் காட்டுகிறது. இது 'ந' 'ம': என்ற எழுத்துகளின் சேர்க்கையாகும். 'ம' என்றால் 'ஒன்று அதனைச் சார்ந்தது

என்று பொருள். 'ந' என்றால் 'அவ்வாறில்லை' என்று பொருள். எனவே, 'நமோ' என்ற சொல் உயிர்களின் முனைப்புகளை அகற்றி, அவை தங் களைச் சார்ந்து நிற்க இயலாதவை என்ற 'பரதந் திரியக்' கோட்பாட்டைக் காட்டுகிறது. இறைவனை அடையும் முன் பகையானவற்றை அகற்ற வேண்டும். இறைவனது உண்மைத் தன்மையை அறிவதற்குத் தடையாக உள்ள பகை, உயிர் தனது உண்மைத் தன்மையை அறிவதற்குத் தடையாக உள்ள பகை, உபாயங்களைச் செய்வதற்குத் தடையாக உள்ள பகை, இலக்கினை அடைவதற்குத் தடையாகவுள்ள பகை எனப் பகை பலவகைப்படும். இந்தப் பகைகளை அகற்றி உயிர், என்னுடைய எந்தச் செயல்களும் என்னைச் சார்ந்தவையல்ல, என்னால் ஆள்விக்கப் படுவனவும் அல்ல, எல்லாம் பகவானாகிய சேசியைச் சார்ந்து நிற்பனவாகும் என்ற பக்குவ நிலையைக் காட்டுவது தான் 'நமோ' என்ற சொல்.

மூன்றாவதாக வருவது 'நாராயணாய' என்ற சொல். 'நாராயண' 'ஆய' என்ற சொற்கள் சேர்ந்து 'நாராயணாய' என்று வரு கிறது. 'நாரா' 'அயனா' என்ற சொற்கள் சேர்ந்து 'நாராயணா' என்று வருகிறது. 'நாரா' என்பது நித்தியமான உணர்வுள்ள அசடப் பொருள்களையும், உணர்வற்ற சடப் பொருள்களையும் குறிக்கின்றது. இவற்றிற்கெல்லாம் உள்ளாற்றலாய் நிற்கும் கட வுளை இது குறிக்கவில்லை 'அயனா' என்றால் உறை யுள் என்று பொருள். எனவே, 'நாராயணா' என் றால் சகல உயிர்களுக்கும் உள்ளாற்றலாகவும் உபாய மாகவும் உபேயமாகவும் அனைத்துச் சடப்பொருள் களையும் கொள்ளும் ஆதாரமாகவும் நியந்தராகவும் இருப்பவன் என்பது பொருள். நாராயணா என்ற சொல்லுக்கு அப்பால் எதுவுமில்லை என்ற அளவில் உயர்வற உயர்நலம் உடையவனாய் நல்லது, தீயது, உயர்ந்தது, தாழ்ந்தது போன்ற எதிர்நிலைக் குணங் களுக்கும் கருத்தாவாய் விளங்கும் பரம்பொருளை 'நாராயணா' என்ற சொல் குறிக்கிறது.

'ஆய' என்ற விகுதிச் சொல் திருவெட்டெழுத் தின் இறுதிப் பயனைக் காட்டுகின்றது.இதற்குச்'சம்பிர தானம்' என்று பெயர். தனக்குக் கருத்தாவாய் விளங் கும் பகவானுக்குத் தொண்டு புரிய வேண்டும். அதா வது பகவத் கைங்கரியத்தில் ஈடுபட வேண்டும் என்ற ஆசை உயிர்களுக்கு வேண்டும் என்பதை இது காட்டு கிறது. அவனுக்குச் சொந்தமான ஒன்று அவனுக்கே அளிக்கப்படுகிறது. உடையவனது உடைமையாகிய உயிர் உடையவனிடத்தே சரணமடைந்து பாசநீக்கம் பெற்றுப் பகவத் கைங்கரியத்திற்கு ஆயத்தமான நிலையடைகிறது.

எனவே, திருவெட்டெழுத்திலுள்ள பிரணவம் கடவுளுக்கும் உயிர்களுக்கும் இடையேயுள்ள உறவை யும், கடவுள் மற்றும் உயிர்களின் தன்மையினையும்; இரண்டாம் சொல் உயிர்களின் ஆன்மிகப் பயிற்சியின் போது உண்டாகும் தடைகளின் அதாவது பகைகளின் தன்மையினையும், அவற்றை நீக்க வேண்டியதன் இன்றியமையாமையினையும்; கடைசிச் சொல் இறுதி இலக்கின் தன்மையையும் அதனை அடைவதற்கான வழியையும் குறிப்பிடுகின்றன. 'எனக்குத் தனித்து இயங்கும்.தகுநிலையில்லை.நான் கடவுளைச் சார்ந்தே யுள்ளேன். உயிர்களுக்கும் சடப்பொருள்களுக்கும் கருத்தாவாய் விளங்கும் அவனுக்குப் பகவத் கைங்கரி யம் செய்யும் பேற்றை நான் பெற வேண்டும்' என் பன திருவெட்டெழுத்தின் பொருள்களாம். எல்.மு.

திருவெண்காட்டு நங்கை: சோழநாட்டுப் பதியாகிய திருச்செங்காட்டங் குடியில் தோன்றிய பரஞ்சோதியாரின் இல்லக்கிழத்தியாகும் பேறு பெற்ற வர் திருவெண்காட்டு நங்கை. இவர் குற்றமற்ற நற்குடியில் பிறந்தவர். அடியார்களுக்குத் திரு அமுது படைத்தபின்னரே உண்ணும்அறத்தை மேற்கொண்ட பரஞ்சோதியாரின் தொண்டிற்கு இடையூறு வாராத படி நடந்தொழுகிய பெருமைக்குரியவர் திருவெண் காட்டு நங்கை. மனையறத்தின் வேராக விளங்கிய இவரது மணிவயிற்றில் சீராளதேவர் என்னும் திருமக னார் உதித்தார். அவரது குழந்தைப் பருவத்தில் பரஞ் சோதியாரும் திருவெண்காட்டு நங்கையும் அணிமணி கள் பூட்டி அழகு பார்த்து மகிழ்ந்தனர்.

அடியார் வேடங்கொண்ட சிவபெருமான் பரஞ் சோதியாரின் இல்லத்தில் வினவும்காலை சந்தனத் தாதியார் அவரை வரவேற்றார். 'பெண்கள் இருக்கு மிடம் நாம் தனியே புகோம்' என்ற அடியாரைப் பணிந்து தம் கணவனாரின் நியமங்களைக் கூறி விண்ணப்பம் செய்தவர் திருவெண்காட்டு நங்கையே. அடியார்களைக் காணாது வருந்திவந்த தம் கணவ னாரிடம் உலகம் அன்புகூரும் அருள்வடிவுடன் வந்த வரைப் பற்றிக் கூறியவரும் இந் நங்கையே.

அன்பிலுங் கற்பிலும் சிறந்த அம்மையார் பிள்ளைக்கறி பற்றிய தமது கணவனாரின் உரை கேட்டு 'ஒரு குடிக்கு ஒரு மகனாகப் பிறந்த சிறுவனை எங்ஙனம் பெறுவது' எனக் கேட்கின்றார். தம் மகனை அங்ஙனம் தரும் எண்ணம் அவரது தாயுள் ளத்தில் எழவில்லை. 'நீ பெற்ற மகனையே அழைப் போம்'என்று கணவனார் கூறியபோது அச்சொல்லை மறுக்காது உடன்பட்ட கற்பின் பெருமை வியக்கத் தக்கது.

பள்ளியிலிருந்து வந்த மகனை அம்மையார் குஞ்சி திருத்தி, முகம் துடைத்துத் துகள் நீக்கி மஞ்சனம்

ஆட்டுவித்துக் குறைவில்லாக் கோலம் செய்து கொடுத்தார். கணவனாரின் தொண்டிற்கு உடன் பட்டு ஒழுகும் சிறப்பு இதனால் வெளிப்படுகின்றது. இருவரும் திருமகனை இறைவனுக்கான உணவாக்கும் கால் அம்மையார் உள்ளம் 'இப் புதல்வன் என் கணவனாரது அரிய உயிரை எனக்கு அளித்தான்' என்று கூறியிருப்பது பிள்ளைப்பாசத்தையும் கடந்த பதிபத்தி நிலையை உணர்த்துகிறது.

மேலும் உணவு படைக்கும்கால் திரு அமுது படைக்கும் வகையைக் கூறுமாறு பயிரவரிடம் பணிந்து கேட்பது அம்மையாரின் விருந்தோம்பும் பண்பின் சிறப்புநிலையை விளக்கும். 'தலையிறைச்சி உண்பது வழக்கம்' என்ற பயிரவர் சொற்கேட்டுத் திகைத்த அம்மையார் மனம் களிக்கச் சந்தனத் தாதியார் அதனையும் அமுதாக்கிப் படைத்தார்.

'உமக்கு மகன் உண்டேல் அழையும்' என்ற போது சிறுத்தொண்டர் அங்ஙனமே வாயிலில் நின்று அழைத்தார். அப்போதும் அம்மையார், 'செய்ய மணியே! சீராளா! சிவனார் அடியார் யாம் உய்யும் வகையால் உடனுண்ண அழைக்கின்றார்' என்று ஓல மிட்டார். அடியார் அமுது செய்ய எதனையும் துணிந்து செய்யும் இயல்பும், கணவன் நெறிப்பட்டு ஒழுகும் கடப்பாடும் இவரிடம் சிறந்து திகழ்ந்தன.

மகன்மைப் பாசத்தை வென்ற நிலையில் கணவன் நெறிப்பட்டு ஒழுகிச் சிவனடியாரை உண் பிக்கும் எண்ணத்தை முற்றுப்பெறச் செய்த அம்மை யார் பலவகையிலும் பாராட்டுக்குரியவராக விளங்கு கின்றார். ஜி.ஆர்.கி.

திருவெண்காடு: காவிரியின்வடகரையிலுள்ள சோழநாட்டுச் சிவத்தலங்களுள் பதினொன்றாம் தலம் திருவெண்காடு; சீகாழிக்குத் தென்கிழக்கே 11கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. மயிலாடுதுறையி லிருந்து நேரடியாகப் பேருந்து வழியே செல்லலாம்.

இத்தலம் மூவர் பாடிய சிறப்பினை உடையது. திருஞான சம்பந்தர் மூன்று பதிகங்களும், திருநாவுக் கரசர் இரண்டு பதிகங்களும், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமி கள் ஒரு பதிகமும் பாடியுள்ளனர். இறைவன் பெயர் வெண்காட்டுநாதர்/சுவேதாரணியேசுரர், இறைவி பெயர் பிரமவித்தியநாயகி.

கோயில் பெரியது. நடராசர் சன்னதி சிதம்பரத் திற் போலவே அமைந்து சிறப்புடையதாக விளங்கு கிறது. உள் திருச்சுற்றில் அகோரமூர்த்தி சூலத்துடன் தெற்குமுகமாகப் பெரிய வடிவமாக இருக்கின்றது. ஐந்து திருச்சுற்றுகள் உள்ளன. வெளிச்சுற்றில் அக்கினி

அர்த்தநாரீசுவரர் செப்புமேனி – திருவெண்காடு

மூலையில் அக்கினி தீர்த்தமும், தெற்குத் திருச்சுற்றில் சூரிய தீர்த்தமும் வடக்குத் திருச்சுற்றில் சந்திர தீர்த்தமும் உள்ளன. இவற்றை 'வெண்காட்டு முக் குளநீர்' என்று ஞானசம்பந்தர் குறிப்பிடுவர். இக் குளங்களில் நீராடி வழிபட்டால் பிள்ளைப் பேற்றை அடைவார்கள் என்பது ஐதிகம். அவர்களைத் தீவி னைகள் அடையா என்ற கருத்தும் நிலவுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் குறிக்கப்படும்'சோமகுண்டம் சூரிய குண்டம்' இவை என்பர். இத்தலத்தில் வெள்ளானை பூசித்துப் பேறு பெற்றதை 'வெள்ளானை வேண்டும் வரம் கொடுப்பர்' என்பர் அப்பர் சுவாமிகள். அ.வி.

திருவெண்டுறை காவிரிக்குத் தென்கரையி லுள்ள சோழநாட்டுச் சிவத்தலங்களுள் நூற்றுப்பன்னி ரண்டாம் தலம் திருவெண்டுறை; மன்னார்குடிப்புகை வண்டி நிலையத்துக்குக் கிழக்கே 9½கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. திருஞானசம்பந்தர் பாடிய சிறப்பினை உடையது இத்தலம். இறைவன் பெயர் வெண்டுறை நாதர்; இறைவி பெயர் வேனெடுங்கண்ணி அம்மை. பிருங்கி முனிவர் வண்டு உருவெடுத்து இறைவன் இறைவி ஆகியோர் கால்களுக்கு இடையே துளைத்துச் சென்று இறைவனை மாத்திரம் வழிபட்ட பதி இது வென்றும், கருவறையின் உள்ளே வண்டின் ஒலி இன்

றும், கேட்கின்றது என்றும் கூறுவர். சிவபெருமானுக்குரிய நாண்மீன் திருவாதிரை. முதற்பாடல் அதனைக் குறிக்கும் வகையில் 'ஆதியன் ஆதிரையன்' என்று தொடங்குகின்றது. அ.வி.

திருவெண்ணி: காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள சிவத்தலங்களுள் நூற்றிரண்டாம் தலம் திருவெண்ணி. தஞ்சாவூர்–திருவாரூர் இருப்புப் பாதையில் கோயில்வெண்ணி என்னும் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து 2½கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது கோயில்.

திருஞான சம்பந்தர் ஒரு பதிகமும், திருநாவுக்கரசர் இரு பதிகங்களும் பாடிய சிறப்பினையுடையது இத்தலம். இறைவன் பெயர் வெண்ணிக் கரும்பர்; இறைவி பெயர் அழகியநாயகி. இறைவன் திருமேனி கரும்புக் கழிகளை ஒன்று சேர்த்து வைத்தாற்போல் இருக்கின்றது. 'நேற்றுக் கண்ட இறைவனது திருக்காட்சியை நினைந்திருந்த தமக்கு நாவில் அமுதூறுகின்றது' என்பர் அப்பர்சுவாமிகள். 'வெண்ணியானையல்லது உள்காது என் உள்ளம்' என்று கூறுவர் திருஞான சம்பந்தர். இக்கோயிலில் சோழ மன்னர்களின் கல்வெட்டுகள் பல உள்ளன. கல்வெட்டில் இறைவன் பெயர் திருவெண்ணி உடையார் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அ.வி.

திருவெண்ணெய்நல்லூர்: நடுநாட்டுத் திருத்தலங்களுள் பத்தாம் சைவத் திருத்தலம் திருவெண்ணெய் நல்லூர்; திருச்சிராப்பள்ளி-விழுப்புரம் புகைவண்டிப் பாதையில் திருவெண்ணெய் நல்லூர் நிலையத்திலிருந்து 6½கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது; பண்ணுருட்டிக்கு மேற்கே 24கி.மீ. தொலைவிலுள்ளது.

இது சுந்தரர் பாடிய சிறப்பினைப் பெற்றது. ஒரு பதிகம் பாடியுள்ளார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் 'பித்தா பிறைசூடி பெருமானே' என்னும் முதல் தேவாரப் பதிகம் எழுந்தது இத்தலத்திலாகும். இறைவன் பெயர் தடுத்தாட்கொண்டநாதர், அருட்டுறைநாதர்; இறைவி பெயர் வேற்கண்ணியம்மை. இத்தலத்திலுள்ள கோவிலுக்குத் திருவருட்டுறை என்பது பெயர். இறைவன் சுந்தரரைத் தடுத்தாட்கொண்ட ஊர் இது. சுந்தரர் 'வெண்ணெய் நல்லூரில் அற்புதப் பழ ஆவணங்காட்டி அடியனாய் என்னை ஆண்டு கொண்ட நற்பதத்தை' என்று பாடுவர். சைவ சமய சந்தனாச் சாரியராகிய மெய்கண்டதேவர் தோன்றிய தலமும் இதுவேயாகும்.

இக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனின் பெயர் திருவருட்டுறை ஆன்டார் என்று முதலாம் இராசராசன் கல்வெட்டில் காணப்பெறுகின்றது.

பிட்சாடன மூர்த்தி – திருவெண்ணெய் நல்லூர்

பின்னையோர் கல்வெட்டுகளில் ஆட்கொண்ட தேவர், தடுத்தாட்கொண்ட தேவர் என்று காணப்படுகின்றது. மணம் தவிர்ந்த புத்தூர், தடுத்தாட்கொண்டவூர் – என்ற ஊர்கள் இரண்டும் அருகில் உள்ளன. அ.வி.

திருவெண்பாக்கம்: தொண்டைநாட்டுத் திருத்தலங்களுள் பதினேழாம் சைவத் திருத்தலம் திருவெண்பாக்கம்; சென்னைக்கு அருகிலுள்ள திருவெள்ளூர்ப்புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து 11கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. கோயில் இருந்த இடம் பூண்டி நீர்த்தேக்கத்தின் ஒரு பகுதியாக உள்ளது. கோயிலை அடியோடு பெயர்த்து வேறு இடத்தில் வைத்துள்ளனர்.

இது சுந்தரர் பாடிய சிறப்பினை உடையது. ஒரு பதிகம் பாடியுள்ளார். இறைவன் பெயர் ஊன்றீசுரர், வெண்பாக்கநாதர்; இறைவி பெயர் மின்னல் ஒளியம்மை, கனிவாய்மொழி அம்மை. இவ்வூரிலுள்ள கோயிலின் பெயர் வெண்பாக்கம் என்பதாகும். 'வெண்கோயில் இங்கிருந்தாயோ என்ன' என்று வருதல் காண்க. திருவொற்றியூரில் சங்கிலியாரை மணப்பதற்காகச் செய்த சபதமொழியைக் கடந்ததனால் சுந்தரருக்குக் கண்பார்வை போயிற்று. திருவொற்றியூரில் கண்பார்வை இழந்த சுந்தரர் ஊன்றுகோல்

அருளுமாறு வேண்டினார். இறைவன் இத்தலத்தில் தான் ஊன்றுகோல் கொடுத்தருளினார். 'ஊன்றுவ தோர் கோல் அருளி, உளோம் போகீர் என்றானே' என்று சுந்தரர் பாடுவர்.

இங்குள்ள நந்தியின் வலக்கொம்பு சிறிதளவு ஒடிந்து காணப்படுகின்றது. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமி யின் ஊன்றுகோல் பட்டு, அது ஒடிந்துவிட்டது என்பர். நந்தியின் சிலைக்கு அருகில் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடைய சிலையொன்று ஊன்றுகோலுடன் எழுந்தருளுவிக்கப்பட்டுள்ளது. அ.வி.

திருவெதிர்கொள்பாடி, சோழநாட்டில் காவிரியின் வடகரையிலுள்ள சைவத் திருப்பதி. இவ்வூர் திருவேள்விக் குடிக்கு வடக்கே $2\frac{1}{2}$ கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது.

திருவேள்விக்குடியில் திருமணம் செய்துகொண்டு மணக்கோலத்துடன் வந்த மன்னன் மகனைச் சிவ பிரான் மாமனாய் எதிர்கொண்டழைத்தமையால் இவ்வூர் 'எதிர்கொள்பாடி' என்று பெயர் பெற்றது. இப்பெயர் சுந்தரர் தேவாரத்திலும் திருத்தொண்டர் புராணத்திலும் பயிலுகிறது. திருவெதிர்கொள் பாடிக்குக் கிழக்கே உள்ள திருமணஞ்சேரியைக் கீழைத் திருமணஞ்சேரி என்பர். அதனொடு தொடர்புடைய எதிர்கொள்பாடியை மேலைத்திருமணஞ்சேரி என்பது மரபு. திருவேள்விக்குடியிலுள்ள கல்வெட்டால், இவ்வூர் 'திருவெருதுபாடி' என்று திரிந்து வழங்கியமை அறியப்பெறும்.

இங்குள்ள திருக்கோயில் சிவபெருமான் ஐராவ தேசுவரர் என்றும் வெள்ளை யானை நாதர் என்றும், அம்மை 'மலர்க்குழல் மாது' என்றும் பெயர் பெறுவர். இக்கற் கோயிலைக் கட்டியவன் கீரனூர் கிழவன் அரசுக் குடியான் திருநீலகண்டன் சேரமான் தோழன் ஆவன்.

இது ஐராவதம் வழிபட்ட தலம். 'எப்பொருளும் தரும் ஈசர் எதிர்கொள்பாடிப் பதி எய்தி'த் திருஞான சம்பந்தர் பதிகம் பாடினார் என்று சேக்கிழார் குறிப்பர். ஆனால், சம்பந்தர் பாடிய பதிகம் கிடைக்க வில்லை. சுந்தரர் இத்தலத்திறைவனை இந்தளப் பண்ணில் பாடிய பதிகம், இவ்வூர்க்கு வரும் வழியில் பாடியது. ஊரிலுள்ள கோயிலுக்கு வந்து இறைவன் முன் பாடிய பதிகம் கிடைக்க வில்லை என்று சி.கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் கருதுகிறார். தெ.சொ.

திருவெம்பாவை: தனி நூல் போல வழங்கும் திருவெம்பாவை, எட்டாந் திருமுறையான திருவாசகத்தின் ஏழாம் பகுதி. திருவெம்பாவைப் பாடல்கள் 'எம்பாவாய்' எனறு முடிவதால் இதனைத் திருவெம்பர்வை என்பர். இதனை கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்த மாணிக்கவாசகர் திருவண்ணாமலையில் பாடினார். இதில் இருபது பாடல்கள் உள்ளன. இதன் உள்ளுறைப் பொருள் 'சக்தியை வியந்தது'.

திருவெம்பாவை உலகம் நலம் பெற மழை வளம் வேண்டுவதுடன் மகளிர் நலம் பெற நற்கணவனையும் பெறவேண்டுகிறது. மார்கழி நீராடலை மேற்கொள்ளும் கன்னிப் பெண்கள் பேச்சாகத் திருவெம்பாவை விளங்குகிறது. சங்க காலத்திய தைந் நீராடலும் அம்பாவாடலுமே பிற்காலத்தில் மார்கழி நீராடலாயின. மார்கழி நீராடல், பாவையர் நோன்பாய்ச் சமயச் சடங்காயிற்று. பாண்டிய நாட்டுச் சங்கப் புலவர்கள் 'அம்பாவாடல்' என்று மக்கள் கொண்டாடியதை இலக்கிய வழக்கு ஆக்கினர். பின் அப் பகுதியில் வாழ்ந்த ஆண்டாளும் மாணிக்கவாசகரும் அதனைத் தம் படைப்புத் திறனால் பாவை இலக்கியமாகப் படைத்தனர். பாண்டிய நாட்டு மகளிர் விளையாட்டும் நோன்பும் நீராடலும் பாவை எனத் தனி இலக்கிய வகை பிறக்க வழி வகுத்தன.

பாவைப் பாடல்கள் நான்கடிக்கு மேற்பட்டு எட்டடியால் இயன்ற கொச்சக ஒரு போகு என்றோ வெண்டளையான் வந்த இயற்றரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா என்றோ வழங்கும். இவை 'ஏலோரெம் பாவாய்' என்று முடிகின்றன. ஏலும் ஒரும் அசைச் சொற்கள்; பாவை என்பதன் விளி 'பாவாய்'.

ஐந்து வயது முதல் பன்னிரண்டு வயது நிறைந்த கன்னிப்பெண்கள் அனைவரும் பாவை நோன்பு நோற்றற்குரியவர். திருவெம்பாவையின் முற்பகுதியில், கன்னிப் பெண்கள் ஒருவரையொருவர் துயில் எழுப்புகின்றனர்; சிவனடி மறவாச் சீரியோன் கணவனாக வேண்டிப் பாடுகின்றனர்; பின் சிவபெருமான் பெருமையைப் பேசி நீராடுகின்றனர்; மகளிர் நல்ல மழை பெய்யவேண்டுமெனப் பரவுகின்றனர்; இறைவன் அடியார்க்கு அருளுந் திறம் உரைக்கின்றனர்; அண்ணாமலையான் அடிக் கமலம் சென்றிறைஞ்சும் பெருமை சொல்லிக் கன்னியர் நீராடுகின்றனர்; சிவனடியாரே எங்கணவராகுக என்று அவர்கள் வேண்டினர். இறுதிப் பாட்டில், 'இறைவன் தங்களைக் காத்தருள்க' என்று கன்னியர் போற்றுகின்றனர். திருவெம்பாவை, நோன்பு முறைகளை விவரிக்காது நீராடலையே பாடுகிறது.

பராசக்தி வழிவந்த பல சக்திகள் ஒருங்கு கூடித் தம்முள் ஒருவரை ஒருவர் எழுப்பிக் கொண்டு இறைவன் புகழையும் பராசக்தியின் புகழையும் பாடிக் கொண்டு பொய்கைக்கு நீராடப் போனதாகத் திரு

வெம்பாவைக்கு உட்பொருள் கூறுவர். ஆனால் 'சக்தியை வியந்தது' என்பதில் ஒருமையே உள்ளது. இங்கு நவசக்தியைக் குறிக்காது, பராசக்தியை வியந்து பாராட்டுதல் என்பதே உட்கருத்து.

ஆணவமலாகிய இருளில் வீழ்ந்து உறங்கும் உயிர்களை அத்துயில் விட்டு எழுப்பிப் பிறவிப் பிணி நீங்க இறைவன் கருணை வெள்ளத்தில் ஆழ்ந்து இன்புற வருக என்பது மற்றோர் உட்பொருள். இது திருப்பெருந்துறைப் புராணம் கூறுவது. சிவஞான போதத்துக்கு ஊற்றுக்கண், திருவெம்பாவை.

இன்று தமிழகக் கோயில்களில் பாவைப் பாடல்களை, மார்கழித் திங்கள் முழுமையும் ஓதும் மரபுண்டு. இது பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் ஏற்பட்ட வழக்கம். அதனால் திருவெம்பாவை கீழை நாடுகளுக்கும் பரவியது. திருவெம்பாவை, திருப்பாவை இரண்டும் தாய்லாந்தில் (சயாம்) மன்னர் முடிசூட்டு விழாவிலும் லே.சின்.சா என்ற திருவிழாவிலும் தமிழ் மந்திரமாக ஓதப்பெறுகிறது. அதனை 'லோரிபாவாய்' என்பர். திருவெம்பாவை, மார்கழி மாதம் மக்களால் பாடப்பெறுகிறது. எனவே, பல பதிப்புகள் உரையுடன் வெளி வந்துள்ளன. தெ.சொ.

திருவெருக்கத்தம்புலியூர், தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று. இது நடு நாட்டிலுள்ள சைவத் திருத்தலம் என்று கொள்ளப்படும்; திருமுதுகுன்றத்திற்குத் (விருத்தாசலம்) தெற்கே 10 கிலோ மீட்டர் தொலைவிலுள்ளது. இன்று இவ்வூரை இராசேந்திர பட்டணம் என்று வழங்குவர்.

திருக்கோயிலுக்குள் வெள்ளெருக்கஞ்செடி ஒன்றுள்ளது. அதுவே திருத்தலத்துக்குரிய மரம். அதனால் இவ்வூர் எருக்கத்தம்புலியூர் என்று பெயர் பெற்றது. அறுபத்து மூன்று நாயன்மாருள் ஒருவரான திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் பிறந்த ஊர் இந்த ஊரேயாம்.

எருக்கத்தம்புலியூர்ச் சிவபெருமான் நீலகண்டேசுவரர்; இறைவி நீலமலர்க் கண்ணம்மை. இத்திருக்கோயிலுக்குத் தீர்த்தம், மணிமுத்தாறு. இது நாகராசன் பூசித்த சிறப்புடையதலமாகும்.

திரு எருக்கத்தம்புலியூர் இறைவனை வழிபட வினைமேவா என்று திருஞான சம்பந்தர் ஒரு பதிகம் பாடியுள்ளார். நம்பியாண்டார் நம்பி 'தனை ஒப்பரும் எருக்கத்தம்புலியூர்' என்று இவ்வூரைச் சிறப்பித்துள்ளார். தெ.சொ.

திருவெவ்வுளூர்: இது இன்று திருவள்ளூர் என வழங்குகிறது; செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு வட்டம். இவ்வூரில் புகைவண்டி நிலையம் உண்டு. இது ஒரு வைணவத் தலம். திருமங்கையாழ்வாரும் திருமழிசையாழ்வாரும் இத்தலத்தின் சிறப்புக்களைப் பாடியுள்ளனர். இறைவன் பெயர் வீரராகவப் பெருமாள்; தாயார் பெயர்கனகவல்லி. இங்குள்ள தீர்த்தத்திற்கு அர்த்த பாபநாசம் என்பது பெயர். இங்குத் திருமால் அரவணையில் கிடந்த கோலத்தில் உள்ளார். சா.உ.

திருவெள்ளக்குளம்: இது ஒரு வைணவத் திருப்பதி; தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் சீர்காழிக்குத் தென்கிழக்கே $6\frac{1}{2}$ கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இங்குக் கோயில் கொண்டுள்ள இறைவன் கண்ணன் எனவும் நாராயணன் எனவும் குறிக்கப்படுகின்றார். பூவார் திருமகள் என்பது தாயாரின் பெயர். இங்குள்ள தீர்த்தமும் வெள்ளக்குளம் எனப்படும். திருமங்கையாழ்வார் திருநாங்கூரையும் திருவெள்ளக் குளத்தையும் இணைத்தே பாடியுள்ளார். 'நல்லார் பலர் வேதியர் மன்னிய நாங்கூர்ச் செல்வா, திரு வெள்ளக்குளத்து உறைவானே' என வரும் பாசுர அடிகள் மனங்கொள்ளத் தகும். சா.உ.

திருவெள்ளறை தமிழ்நாட்டில் திருச்சிமாவட்டம், இலால்குடி வட்டம், கரியமாணிக்கம் பகுதியில் உள்ள பாடல்பெற்ற திருத்தலம். திருச்சி–துறையூர் சாலையில் 19 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள இத்தலத்தின்கண் வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற சுவத்திக வடிவக் கிணறு அமைந்துள்ளது. திருவெள்ளறை வடமொழியில் 'சுவேதகிரி' என்று சொல்லப்படுகிறது.

முத்தரையக் குறுநில வேந்தரின் ஆட்சி மையங்களுள் ஒன்றாகத் திகழ்ந்த திருவெள்ளறை பல்லவர், பிற்காலச் சோழர், பிற்காலப் பாண்டியர், போசளர் (கி.பி. 12-13ஆம் நூற்றாண்டு), விசயநகரத்தார், மதுரை நாயக்கர் முதலானோரின் ஆதிக்கத்திற்கும் உட்பட்டிருந்தது என்பதனை இங்குக் காணப்படும் அவர்கள் கல்வெட்டுகளால் அறியலாம். இங்கு ஓலைச் சுவடிகள் சிலவும் கிடைத்துள்ளன.

வைணவ வரலாற்றில் திருவெள்ளறை தனித்ததோர் இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. நாதமுனிகளின் சீடரான உய்யக்கொண்டார் பிறந்ததும், விசிட்டாத்துவதத்தைத் தோற்றுவித்தவரும், கி.பி.11-ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டில் வைணவ சமயத்தை நிறுவியவருமான இராமாநுசர் சிலகாலம் (2 ஆண்டுகள்) வாழ்ந்து சமயப் பணியாற்றியதும் திருவெள்ளறையில்தான். திருமங்கையாழ்வார் வெள்ளறைப் பெருமானைப் பாடி நின்ற இடமும் இதுவே. ஆழ்வார்களால் மங்களாசாசனம் செய்யப்பட்ட 108 திருமால் திருப்பதிகளுள் ஒன்றான திருவெள்ளறை, இராமா

நுசரின் சிரீபாடியத்திற்குச் சிறப்பான உரை எழுதிய விட்டுணு சித்தாரியர் பிறப்பிடமும் ஆகும். தமிழகத்தின் மிகத் தொன்மைவாய்ந்த கிருட்டிணன் உருக்குமணிக் கோயிலும் இங்குத்தான் உள்ளது. பெரியாழ்வாரின் பாடல்பெற்ற சிறப்பும் இத்தலத்திற்கு உண்டு,

கோயில்கள்: திருவெள்ளறையில் முத்தரையர் காலத்ததாகக் கருதப்படும் குடைவரைக்கோயில் ஒன்றும் (திருமால்கோயில்), புண்டரீகாட்சப் பெருமாள் கோயில், செங்கமலவல்லி நாச்சியார்கோயில், முத்தரையர் கலைப்பாணியில் அமைந்த வடசம்புநாதர் கோயில் ஆகியனவும், கன்னிமார்கோயில், செல்லாண்டியம்மன் கோயில், அங்காளம்மன் கோயில் முதலான கிராம தெய்வங்களுக்கான கோயில்களும் காணப்படுகின்றன. புண்டரீகாட்சர் கோயிலில் நாழிகேட்டான் வாசல், ஆரியப்பட்டாள் வாசல், சிங்கர் சந்நிதி, சக்கரத்தாழ்வார் சந்நிதி, மணவாள முனிகள் சந்நிதி ஆகியனவும் காணப்படுகின்றன.

மாற்பிடுகுப் பெருங்கிணறு: ஆலம்பாக்கத்து விசயநல்லூழான் தம்பி கம்பன் அரையன் என்னும் முத்தரையன் எடுப்பித்த மாற்பிடுகுப் பெருங்கிணறு. (சுவசுதிக உருவக் குளம்) திருவெள்ளறைக்குத் தனிப் பெருமையைத் தேடித் தந்துள்ளது. வியத்தகு அமைப்புக் கொண்ட இக்கிணற்றில் தந்திவர்மனின் உருவமும், கம்பன் அரையன் உருவமும் (பலரால் கருதப்படும்) வடிக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கிணற்றில் பல்லவர் கல்வெட்டும் உள்ளது. திருவெள்ளறைச் சாக்கைக் கூத்து தமிழகத்தில் புகழ்பெற்றுள்ளது. திருவெள்ளறைக்கல், திருவெள்ளறைக்காணம், திருவெள்ளறைக் கோல் முதலான நிறுத்தல், முகத்தல், நீட்டல் அளவைகள் முன்பு தமிழகத்தின் பல பகுதிகளில் வழக்கில் இருந்தமை திருவெள்ளறையின் சிறப்பினை உணர்த்தும். திருவெள்ளறையின் மக்கள் தொகை ஏறத்தாழ 3,500 ஆகும். ம.இ.

திருவெள்ளியங்குடி: இது தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருவிடைமருதூருக்கு வடக்கே 8கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. சோழநாட்டு வைணவத் திருப்பதிகளுள் இதுவும் ஒன்றாகும். இங்குள்ள திருமாலின் பெயர் கோலவில்லி இராமன். மரகதவல்லி நாச்சியார் என்பது தாயாரின் பெயர். பாம்பணையில் கிடந்த திருக்கோலம். இத்தலத்தைத் திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாசனம் செய்துள்ளார். 'சேற்றிடைக் கயல்கள் உகள் திகழ் வயல்சூழ் திருவெள்ளியங்குடியதுவே' என்ற பாசுரம் இத்தலத்தின் வளத்தினைப் புகழ்ந்துள்ளது. சா.உ.

திருவெறும்பியூர்: இது, காவிரியாற்றின் தென்கரையிலுள்ள சோழநாட்டுச் சைவத் திருத்தலங்களுள் ஒன்று. இவ்வூர்க் கோயிலிலுள்ள கல்வெட்டுகளிலும் கி.பி.7-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருநாவுக்கரசர்பாடிய திருத்தாண்டகத்திலும் திருவெறும்பியூர் என்ற ஊர்ப்பெயர் காணப்படுகிறது. இவற்றால் இப்பெயரின் பழமை அறியப்பெறும். தேவர்கள் எறும்பு உருவம் எடுத்து இறைவனை வழிபட்டதனால் ஊருக்கு இப்பெயர் வந்தது என்பது புராண வரலாறு. ஆனால், இவ்வூரை இன்று 'திருவெறும்பூர்' என்று கூறுகின்றனர்.

திருவெறும்பியூரிலுள்ள 'மணிகூடம்' என்னும் குன்றின்மேல் சிவன்கோயில் அமைந்திருக்கிறது. இத்தலத்தில் திருமாலும் பிரமனும் நைமிச முனிவர்களும் கரதூடணர்களும் வழிபட்டுப் பேறுபெற்றனர்.

திருவெறும்பியூர் மலைமீதுள்ள சிவபெருமான் எறும்பீசர் என்றும், மாணிக்க வண்ணர் என்றும் பெயர் பெறுவர். இக்கோயிலிலுள்ள பிற்காலச் சோழர் கல்வெட்டுகள் திருவெறும்பியூர் ஆழ்வார் என்றும், திருமலை மேல் மகாதேவர் என்றும் இறைவனைச் சுட்டுகின்றன. இறைவி பெயர் நறுங்குழல் நாயகி. மாணிக்கவண்ணரைத் திருநாவுக்கரசர் வழிபட்டு இரண்டு பதிகங்கள் பாடியுள்ளார். அவை ஐந்தாம், ஆறாம் திருமுறைகளில் உள்ளன. ஆறாந்திருமுறைத் திருப்பதிகம் 'தென்னெறும்பியூர் மலைமேல் மாணிக்கத்தைச் செழுஞ்சுடரைச் சென்றடையப் பெற்றேன் நானே' என்ற மகுடத்தைப் பெற்றுள்ளது. தெ.சொ.

திருவேகம்பம்: காஞ்சிபுரம் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் தலைநகராகும். இந்நகர் சென்னை மாநகருக்குத் தென்மேற்கில் 80 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இங்கு 108 சிவன் கோயில்களும் 18 வைணவக் கோயில்களும் உள்ளன. சிவன் கோயில்கள் அமைந்துள்ள நகர்ப் பகுதி பெரிய காஞ்சிபுரம் அல்லது, சிவகாஞ்சி எனப்படும். வைணவக் கோயில்கள் உள்ள பகுதி சின்ன காஞ்சிபுரம் அல்லது அத்திகிரி எனப்படும்.

திருவேகம்பம் என்பது சைவக்கோயில்களுள் முதன்மையானது. இது திருக்கச்சியேகம்பம் எனவும் கூறப்பெறும். ஒற்றை மாமரம் என்னும் பொருள் கொண்ட 'ஏகாம்பரம்' என்னும் வடசொல்லின் திரிந்த வடிவமே 'ஏகம்பம்' என்பது. இக்கோயிலில் சிவன் ஒற்றை மாமர நிழலில் இலிங்க வடிவில் எழுந்தருளியுள்ளார். இறைவன் ஏகாம்பர நாதர் அல்லது ஏகம்பர் எனவும், இறைவி ஏலவார்குழலி

அல்லது காமாட்சி எனவும் வழங்கப்பெறுவர். சைவ ஆகம முறைப்படி சிவனை வழிபட விரும்பிய உமா தேவி காஞ்சிபுரம் வந்து, கம்பையாற்றங்கரையில் மண்ணால் இலிங்கம் செய்து வழிபட்டாள்; ஆறு பெருக்கெடுத்து வரவே, அஞ்சிய உமாதேவி இலிங் கத்தைத் தழுவிக் கொண்டாள்; இலிங்கம் குழை வுற்றது. அதனால் இறைவனுக்குத் தழுவக் குழைந்த நாதர் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. இறைவனுக்கு நிழல்தரும் மாமரம் ஞானத்தின் அடையாளமாகும். ஞானத்தைப் பெற வழிபாடு செய்த இறைவி, யோக நெறி கூறும் மூலாதாரமாகக் கருதப்பெறுகின்றாள். மூலாதாரம் கண்களுக்கு ஒளி ஊட்டும் ஆற்றலு டைமை பற்றி, அவள் காமாட்சி என வழங்கப் பெறுகின்றாள்.

இது வீடுபேறு வழங்கும் ஏழு சைவத் தலங் களுள் ஒன்று; பஞ்ச பூதத் தலங்களுள் நிலத்தின் தத்துவம் பொருந்தியது. இக்கோயிலில் கம்பை நதி, சிவகங்கை என்னும் இரு தீர்த்தங்கள் உள்ளன. இங்கு ஏகம்பத்தோடு கச்சி மேற்றளி, கச்சி ஓணகாந்தன் தளி, கச்சிநெறிக் காரைக்காடு, கச்சியநேகதங்கா வதம் என்னும் தேவாரப்பாடப்பெற்ற கோயில்களும் கச்சிமயானம் என்னும் வைப்புத் தலக் கோயிலும் உள்ளன. ஏகம்பத்தினுள் கொடிமரத்தின்முன் கச்சி மயானம் உளது. இக்கோயில் வெளிமதிலில் புத்தர் வீடுபேறு அடைதல் முதலிய காட்சிகள் சிலைகளாகச் செதுக்கப்பெற்றுள்ளன. அச்சிலைகளின் சில பகுதி களில் மகேந்திரன் காலத்து எழுத்துகளும் வேறுசில பகுதிகளில் விசயநகரச் சின்னங்களான வராகமும் கட்கமும் காணப்படுகின்றன. முன்மண்டபத்தில் கரி காலன் சிலை உளது, சுவாமி சன்னிதி கிழக்கிலும் கோபுர வாயில் தெற்கிலும் உள்ளன. கோயிற் சுவர் களில் காகதீய கணபதி, உத்தம சோழன், இராச ராசன், இராசாதிராசன், குலோத்துங்கன், இரண் டாம் இராசராசன் முதலிய மன்னர்கள் காலத்துக் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் கோயிற் பூசை முறை, திருவிளக்கு, அமுதுபடைத் தல் முதலியவற்றின் விளக்கங்களும் அவை நிகழ்த்துவ தற்காக மன்னர்கள் வழங்கிய தானங்கள் பற்றிய செய்திகளும் உள்ளன.

ஐயடிகள் காடவர்கோன், திருக்குறிப்புத் தொண்டர், சாக்கிய நாயனார் போன்றோர் இக் கோயிலை வழிபட்டு நற்கதி பெற்றனர். சுந்தரர் இதனை வழிபட்டதால் தம் இடக்கண் பார்வை கிடைக்கப்பெற்றார். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக் கரசர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரும் இக்கோயில் இறை வனைப் புகழ்ந்து தேவாரம் பாடியுள்ளனர். பட்டி னத்தார் திருவேகம்ப முடையார் திருவந்தாதி பாடி இக்கோயிலைச் சிறப்பித்துள்ளார். இரட்டைப் புல வர்கள் ஏகாம்பர நாதர் உலா பாடியுள்ளனர். காஞ் சிப் புராணம், கச்சி ஆனந்தருத்திரேசர்பதிகம், திரு வேகம்பர் ஆனந்தக் களிப்பு, திருவேகம்பர் அந்தாதி ஆகிய சிவஞான முனிவரின் நூல்களும் காஞ்சிப்புரா ணம், கச்சி ஆனந்தருத்திரேசர் வண்டுவிடுதூது ஆகிய கச்சியப்ப முனிவரின் நூல்களும் திருவேகம்பத்தின், பெருமையைப் பாடும் நூல்களாகும். பெ.சு.

திருவேங்கடநாதர், மாதை: திருவேங்கட நாதர் சோழ நாட்டில் காவிரி நதிக்கு அருகிலுள்ள மாதை யென்ற மாத்தூரிலே வாழ்ந்த ஓர் இசுமார்த் தப் பிராமண குடும்பத்தில் பிறந்தவர். இவரது தந்தையார் பெயர் பெருமாளையர். பெருமாளையர் பொறை வாய்மை, நல்லறிவு முதலிய சீரிய குணங் கள் வாய்ந்தவர். திருவேங்கடநாதரும் தந்தை யாரைப் போல் உயர்ந்த குணங்களைப் பெற்றிருந் தார் என்பதனை இலக்கண விளக்கச் சிறப்புப் பாயிரம், மெய்ஞ்ஞான விளக்கப் பாயிரம் முதலிய வற்றால் அறிய முடிகிறது.

மாதை என்பது திருவாமாத்தூர் எனவும், சிலர் ஆமாத்தூர் எனவும், மாயூரத்தருகிலுள்ள மாந்தை எனவும் கூறுவர்.

இவர்தம் கல்வி, கேள்வி முதலிய நற்குணங்களை அறிந்த நாயக்க மன்னர்கள் இவரைத் தம் காரிய கருத்தராக்கி ஒரு மண்டலத்தை ஆட்சிபுரியச் செய்தனர். இது, 'திருவேங்கடநாத மண்டலிகன்' என்று பணவிடு தூதும், 'திருவேங்கட மாயன்-வளர் செங்கோல் நடத்துந் திருநாட்டில்' என்று சாத்தூர் நொண்டி நாடகமும் கூறுவதனால் விளங்கும். இவர் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள கயத்தாற்றுச் சீமையைப் பரிபாலித்து வந்தார். அச்சீமையிலே மந்தித் தோப்பு என்றொரு கிராமமுண்டு. அதனில் சங்கர பாரதித் தம்பிரான் என்று ஒரு பெரியார் இருந்தார். அவருடைய மடத்தின் செலவுக்காகச் சகம் 1466-ல் (கி.பி. 1544)விசுவநாத நாயக்கராட்சி யில் காரிய கருத்தராயிருந்த திருவேங்கட நாயக்கர், விசுவநாத நாயக்கர் ஆணையின்படி சில கிராமங் களை மானியமாக விட்டிருந்தார். ஆயினும், இந்த மானியக் கிராமத்துக்காக 20 பொன் பொறுப்புக் கட்டும்படி ஏற்பாடிருந்தது. அதனைத் திருவேங்கட நாதர் நீக்கினதாக ஒரு கல்வெட்டுக்காணப்படுகிறது.

பிற்காலத்தில்(கி.பி.17. நூற்றாண்டளவில்)வாழ்ந்த வர்களுள் பலர் அரசர்களாயிராவிடினும் மாபெருந் தலைவர்களாக இருந்து அரசாட்சியோடு கல்வியிலும் மேம்பாடுடையவராக இருந்திருக்கின்றனர். அவர்

களுள்ளே சிறந்தோராகமாதைத்திருவேங்கடநாதரை யும் கூறல் தகும்.

திருவேங்கடநாதர் வைத்தியநாத நாவலரை ஆதரித்ததோடு அவரையே தம் மக்களுக்குத் தமிழ் கற்பிக்கும்படி செய்திருக்க வேண்டுமென்பது தெரி கிறது. அவ்வாறு, வைத்தியநாத தேசிகர் ஆசிரியராக விருந்தமையே இலக்கண விளக்கம் மூலமும் உரையு மாக இயற்ற இடந்தந்ததாகும் என்று வைத்தியநாத தேசிகர் புதல்வர் தம் புரவலரைப் பெரிதும் போற்று வார்.

இவர் அரசாட்சியிலே தம் காலத்தைக் கழித்து வந்தாலும் ஈசனிணையடி மறவா மாண்பினராயிருந் துள்ளார். இச்செய்தியை மெய்ஞ்ஞான விளக்கச் செய்யுட்கள் நன்கு விளக்கும். இவருக்கு ஞானோ பதேசஞ் செய்த குரவர் இராகவானந்தர் எனப்படு வர். மேலும், அவர் முதலில் வடமொழியிலேயே இந்நூலைச் செய்துள்ளாரென்று தமிழ் நூற்பாயிரம் கூறும். ஞானசோபனம் என்றொரு நூலை இவர் இயற்றினாரெனவும், அதைப் பிறரொருவர் இயற்றி இவர் பெயரால் வெளியிட்டிருக்கலாம் என்றும் கூறு கின்றனர். இப்பெரியார் புலவர் பலரை ஆதரித்தார். அந்தகக் கவி வீரராகவ முதலியாரை இவர் ஆத ரித்தார். அவர் இப்புரவலர் மீது கயத்தாற்று அரசர் உலா ஒன்று பாடியுள்ளார். நெல்லையப்பராலயத் திற்கு அரங்க கிருட்டிண முத்துவீரப்ப நாயக்கர் திரு வேங்கட நாதையர் பூதானஞ் செய்ததைச் செப்பே டொன்று குறிக்கிறது. எம்.சீ.

திருவேங்கட பாரதி: தென்கடம்பை நகரின ராகிய திருவேங்கட பாரதி அந்தணர் மரபில் தோன்றியவர். இவர் ஒரு துறவி. இவரைப் பரமா னந்த பாரதியென்றும் குறிப்பர். இவர் காலம் 18-ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியாக இருக்கலாம் என்றும்,17-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியென்றும் கூறு கின்றனர். இவர் பாரதி தீபம் என்ற நிகண்டு நூலை கட்டளைக் கலித்துறையால் பாடியுள்ளார். எம்.சீ.

திருவேங்களநாதர் (தாள்ளபாக) (கி.பி. 1498–1561): தமிழக வைணவம் ஆந்திர நாட்டில் பரவுதற்குத் துணை நின்றவர்கள் தாள்ளபாக மரபி னர்கள். ஆந்திர நாட்டில் கடப்பை மாவட்டத்தில் உள்ள தாள்ளபாக என்னும் கிராமத்தில் பிறந்த அன்னமாச்சாரியார் கருநாடக சங்கீதத்தின் பிதாம கர் ஆவார். இவர் அகோபிலம் ஆதிவண்சடகோப ரின் சீடர். புரந்தர தாசரின் சமகாலத்தினர். இவர் ஆயிரக்கணக்கான அகத்துறையிலும் ஆன்மீகத் துறை யிலும் கீர்த்தனைகள் இயற்றித் திருவேங்கடவனுக்குப் படைத்தார்; திருப்பதியிலேயே வாழ்ந்தார். இவர் குமாரரும் மிகப் பெரும் கவிஞரே.பெத்த திருமலாச் சாரியர் என்னும் இவரும் கீர்த்தனைகள், காவியங்கள் இயற்றிய தத்துவ ஞானியாவார். திருமலாச்சாரி யரின் ஐந்து புதல்வர்களும் கவிஞர்களே. நான்காம் புதல்வரே சின்னண்ணா என்றழைக்கப்பட்ட திருவேங் கள நாதராவார். இவர் கி.பி. 1490-இல் பிறந்தவர். கவிஞர் மரபில் உதித்த இவர் பல மொழிகளிலும் புலமை பெற்றவர்; தமிழிலும் பெரும்புலமை எய்தி யவர்; யோக நெறியின் இரகசியங்களை உணர்ந்தவ ராகவும் சிறந்த வைணவப் பற்றாளராகவும் திகழ்ந் தார்.

இவர், சதாசிவராயரிடம் ‘கொரிசவோலு’ என் னும் கிராமத்தை கி.பி. 1546-இல் மானியமாகப் பெற்ற மாண்புடையவர். இவரே திருப்பதி வேங்க டேசுவரருக்கு கி.பி. 1546-இல் கொண்ட வீடு பகுதி யில் செந்தலூரு, மல்லவரம் எனும் கிராமங்களை அளித்துள்ளார்; இந்த அறக்கொடை மூலம் பல விழாக்கள் நடத்த ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். நெய் யும் குலத்தொழிலுடைய சாலியர்கட்கு உய்யும் நெறியுரைக்கும் உத்தம குருவாகத் திகழ்ந்திருந்தவர் திருவேங்கள நாதர். அக்குலத்தினர் ஆண்டு தோறும் பத்தாயிரம் வராகன் பாத காணிக்கை செலுத்தி வந்தனர் என ஒரு செப்புப் பட்டய வரலாறு கூறுகி றது. திருவேங்கள நாதர் (சின்னண்ண) இயற்றிய நூல்கள் நான்கு. அவை ‘துவிபத’ எனும் ஈரடிச் செய்யுள் யாப்பில் ஆசிரியப்பா வடிவில் அமைந்துள் ளன.

‘அன்னமாச் சாரிய சரிதம்’ என்னும் நூலில் தம் பாட்டனார் அன்னமாச்சாரியார் வரலாற்றைக் கூறி யிருக்கிறார். அவ்வரலாறு புனைந்துரைகளின்றி வர லாற்று நோக்கில் சமகாலத்தவரால் எழுதப்பட்டி ருப்பது தனிச் சிறப்புடையதாகும். அட்டமகிசி கல் யாணமு-என்னும் காப்பியத்தில் கண்ணபெருமான் எட்டு மனைவியரை மணந்த கதைகளைப் பாகவதத் தைத் தழுவி அமைத்துள்ளார். உசாபரிணயம்-என் னும் காவியத்தில் கண்ணனின் மகன் அனிருத்தன்-உசயினை மணந்த கதை கூறப்பட்டுள்ளது. பரம யோகி விலாசமு-என்னும் நூல் இவரது சிறந்த படைப்பாகும். இந்நூலில் தமிழக வைணவ ஆழ்வார் கள், ஆசாரியர்களின் வரலாறுகளைக் காப்பிய நடை யில் படைத்தளித்துள்ளார். தமிழில் மணிப் பிரவாள நடையில் அமைந்துள்ள ஆறாயிரப்படி குருபரம்பரா பிரபாவம் என்னும் பின்பழகிய பெருமாள் சீயரின் நூலைப் பின்பற்றியே இவ்வரலாறுகள் அமைந்துள் ளன. மேலும், திவ்வியப் பிரபந்தப் பாடல்களையும்

கற்றுப் பலகருத்துகள் தெலுங்காக்கம் செய்திருப்பதைக் காணலாம். இந்நூல் தமிழ், தெலுங்கு உறவுகட்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகவும் அமைந்துள்ளது. பன்னிரண்டுஆழ்வார்கள், நாதமுனிகள்,இராமானுசர் நஞ்சீயர் முதலிய ஆசாரியர்கள் வரலாறுகளைச்சுவை மிகுந்த அழகிய தெலுங்குச் சொற்களைப் பயன்படுத்தி இனிய காப்பிமாகச் செய்திருக்கிறார். தாள்ளபாக மரபினர் இயல்துறைக்கும் பக்திஇயக்கத்துக்கு மட்டுமேயன்றி இசைத் துறைக்கும்அளப்பரிய சேவை செய்த முன்னோடிகளாவார்கள். திருவேங்கள நாதரும் இசைப்பாடல்கள் பல புனைந்தவராகவே தெரிகிறது. எனினும் இவர்தம் இசைப்பாடல்கள் இப்போது கிடைக்கவில்லை.

திருவேங்களநாதர் தம் மரபுக்கேற்ப மிகச்சிறந்த கவிஞராகவும் வைணவ பக்தராகவும் இசை மேதையாகவும் அறிஞராகவும் திகழ்ந்து கி.பி. 1561–இல் காலமானார். மு.க.ஜ.

திருவேட்களம்: இவ்வூர் தேவாரப் பாடல் பெற்ற சோழநாட்டுச் சைவத்திருத்தலங்களுள் ஒன்று. இப்போது இது அண்ணாமலைநகர் என வழங்கப் பெறுகின்றது. தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தைச் சார்ந்த இவ்வூர், சிதம்பரம் நகருக்குக் கிழக்கில் 3 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. கௌரவர்களை வெல்லும் பொருட்டுப் பாசுபத அம்பு பெறுதற்காகச் சிவபிரானை நோக்கித் தவம் இருந்த அருச்சுனனோடு சிவபிரான் வேடன் உருவில் தோன்றிப் போரிட்டு, பின் தம்மை வெளிப்படுத்திப் பாசுபதம் அருளிய இதிகாச நிகழ்ச்சியோடு இவ்வூர் தொடர்புபடுத்திப் பேசப்படுகின்றது. அருச்சுனனுக்குச் சிவபிரான் பாசுபதம் வழங்கிய நிகழ்ச்சி ஒவ்வோர் ஆண்டும் வைகாசி விசாக நாளன்று திருவிழாவாக இவ்வூர்க் கோயிலில் கொண்டாடப்படுகின்றது. இறைவன் பெயர் பாசுபதேசுவரர் ; இறைவி பெயர் நல்லநாயகி. இவ்வூர்க் கோயிலும் நெல்வாயில் (சிவபுரி) கோயிலும் ஒரே அமைப்பும் அளவும் உடையன. திருஞான சம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் இக்கோயில் இறைவனைப் போற்றிப் பாடிய பாடல்கள் தேவாரத்தில் உள்ளன. இவ்வூரில் புகழ்மிக்க அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் இயங்கி வருகின்றது. பெ.சு.

திருவேட்டக்குடி: இது தேவாரப் பாடல் பெற்ற சோழநாட்டுச் சைவத் திருத்தலங்களுள் ஒன்று. இவ்வூர் காரைக்காலுக்கு வடகிழக்கில் 9 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. பாசுபத அம்பு பெறும் பொருட்டுத் தவம் இருந்த அருச்சுனனுக்குச் சிவபிரான் வேடன் உருவில் வெளிப்பட்டு அருளிய இடமாகையால், இவ்வூர் 'வேட்டக்குடி' என வழங்கப் பெறுகின்றது. இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவன் பெயர் திருமேனியழகன்; இறைவி பெயர் சாந்த நாயகி. திருஞான சம்பந்தர் இவ்வூர் இறைவனைப் போற்றிப் பாடிய பாடல்கள் தேவாரத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. பெ.சு.

திருவேடகம்: இது தேவாரப் பாடல்பெற்ற பாண்டி நாட்டுச் சைவத் தலங்களுள் ஒன்று. மதுரை மாநகருக்கு வடமேற்கில் உள்ள சோழவந்தான் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து 5 கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் உள்ளது. சைவ அறிஞர் திருஞான சம்பந்தர் சமண சமயத்தவர்களைப் பாண்டி நாட்டிலிருந்து விரட்டும் நோக்கில் அவர்களுடன் அனல்வாதம், புனல்வாதம் போன்ற போட்டிகளில் ஈடுபட்டார் என இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. புனல்வாதப் போட்டியின்போது சமணர்கள் பாடல்கள் எழுதிவிட்ட ஏடுகள் வைகையில் அடித்துச்செல்லப்பட்டன. ஆனால், சம்பந்தர் எழுதிவிட்ட ஏடு வைகையில் நீரை எதிர்த்துச் சென்று, ஓரிடத்தில் தங்கிநின்றது. ஏடு தங்கி நின்ற இடமே ஏடகம் என வழங்கப்பெறுகின்றது. அவ்விடத்தில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவன் பெயர் ஏடகநாதேசுவரர்; இறைவி பெயர் ஏலவார் குழலி. கோயிலுக்குப் பின்புறம் வைகை ஆறு உள்ளது. சம்பந்தர் புனல்வாதத்தின்போது பாடிய 'வன்னியும் மத்தமும்' என்னும் பதிகம் தேவாரத்தில் உள்ளது. இவ்வூர் இறைவனைத் திருமால், கருடன் போன்ற கடவுளர்களும் வழிபட்டு நற்கதி பெற்றுள்ளனர். இவ்வூர்ப் பெருமை கூறும் வகையில் இயற்றப்பெற்ற தலபுராணம் ஒன்று உள்ளது. திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி சுந்தர பாண்டியன், சடாவர்மன்,பராக்கிரம பாண்டியன், சடாவர்மன் விக்கிரம பாண்டியன், சீவல்லபதேவன் முதலிய பாண்டிய மன்னர் காலக் கல்வெட்டுகளும், கிருட்டிண தேவராயர் என்னும் விசயநகர மன்னன் காலக் கல்வெட்டுகளும் இவ்வூர்க் கோயிலில் காணப்படுகின்றன. இராம கிருட்டிண தபோவனத்தார் நடத்திவரும் ஆசிரமும், மேனிலைப் பள்ளியும் விவேகானந்தர் கல்லூரியும் இவ்வூரில் உள்ளன. பெ.சு.

திருவேதி குடி: சோழநாட்டிலுள்ள தேவாரப் பாடல்பெற்ற சிவத்தலங்களுள் இது பதினான்காம் தலமாகும். இதுதிருவையாற்றிலிருந்து தொடங்கும் ஏழூர் (சப்தத் தலங்)களில் நான்காவது. இது,தஞ்சையிலிருந்து திருவையாறு செல்லும் பெருவழியில் கண்டியூரினின்றும் கிழக்கில் 2½ கி.மீ. தொலைவிலும், குடமுருட்டியாற்றுக்கும் திருச்சோற்றுத் துறைக்கும் தெற்கிலும் உள்ளது.

இறைவன் பெயர் வேதபுரீசுவரர், (இவர், வாழை மடுவில் தோன்றியதால்) வாழைமடுநாதர்.

இறைவி திருநாமம்: மங்கையர்க்கரசியார். தீர்த்தம்: சுந்தர தீர்த்தம். இத்தலத்திலுள்ள பிள்ளையாருக்கும் வேதப்பிள்ளையார் என்ற பெயர் வழங்குகின்றது. பிரமன், வேதம் பூசித்த தலமாதலின் 'வேதிகுடி' என்றாயிற்று. மற்றும் சூரியன், குபேரன், திருமால் சைதன்ய மாமுனி முதலானோர் பூசித்த தலம். ஆண்டுதோறும் பங்குனித் திங்கள் 13-ஆம் நாள் முதல் 15-ஆம் நாள் முடிய மூன்று நாட்கள், சூரிய ஒளிக்கதிர்கள் இவ்விறைவன் மீது படுவதால் இந்நாட்களில் இங்குச் சூரிய பூசை நிகழும். இத்தலத்து இறைவனைப் போற்றித் திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் 'நீறுவரி யாடரவொடாமை' என்பது முதலாகத் தொடங்கும் பாடல்களைத் திருவாய் மலர்ந்தருளியுள்ளார். இத்தலம் வளம் நிறைந்தது என்பதனை, 'தாறுவிரி பூகமலி வாழைவிரை நாறவிணை வாளை மடுவில் வேறுபிரி யாதுவிளை யாடவள மாரும்வயல் வேதிகுடியே!' என்ற வரிகளால் குறிப்பிடுகின்றார். திருநாவுக்கரசு நாயனார், 'கையது காலெரி நாகங் கனல்விடு சூலமது' எனத் தொடங்கும் தேவாரத் தினைப் பாடியுள்ளார்.

கல்வெட்டுகள்: கோஇராசகேசரி பன்மாதும், கோப்பரகேசரி பன்மாதும் ஆகிய காலங்களில் வெட்டப்பட்ட கல்வெட்டுகளில் நந்தாவிளக்குக்கு நிவந்தங்கள் அளித்த செய்தியும், திருப்பள்ளித் தாமம் பறித்துத் தொடுக்க இருவர், திரு வலகிட்டு மெழுக்கிடுவார் நால்வர், எக்காளம், ஊதுவார் நால்வர், நந்தவனக் குடிகள் மூவர், ஆகியோர் நியமிக்கப்பட்ட செய்தியும் காணக் கிடைக்கின்றன. மேலும், ஒரு சிதைந்த கல்வெட்டில் இக்கோயிலுக்கு இரண்டாயிரத்தைந்நூறு குழி நிலத்தை வழங்கியுள்ளமை, கோராசகேசரி பன்மரின் இருபத்தைந்தாம் ஆட்சியாண்டினதாகத் தெரிகின்றது.

மூன்றாம் திருமுறையில் இடம்பெற்றுள்ள, இத்தலப் பதிகத்தின் ஏழாம் பாடலினை நாள்தோறும் 3 முறை 48 நாள்கள் உள்ளன்போடு ஓதி இறைவனை வழிபட்டு வந்தால், திருமணம் ஆகாமல் காலம் கடந்து வரும் கன்னியர்க்கும், காளையர்க்கும், உறுதியாகத் திருமணமாகும் என்ற நம்பிக்கை இருந்து வருகின்றது.

வி.சொ.

திருவேரகம்: காண்க: சுவாமிமலை.

திருவேள்விக்குடி: இதுதேவாரப்பாடல்பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று இத்தலம் மாயவரம்கும்பகோணம் இருப்புப் பாதையின் இடையே அமைந்த குற்றாலம் இருப்புப் பதை நிலையத்திலிருந்து வடகிழக்கில் இரண்டு கல் தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இதனைக் காவிரியின் வடகரைத் தலங்களுள் இருபத்து மூன்றாவதாக எண்ணிப்போற்றுவர்.

உத்தம சோழனின் தாய் செம்பியன் மாதேவியால் இக்கோயில் கட்டப்பட்டது. இறைவன் பெயர் கல்யாண சுந்தரர்; இறைவியின் பெயர் பரிமள சுகந்த நாயகி. திருக்கேள்விக்குடி ஆழ்வார், மங்கல நக்கர் சிரீகோயில் தேவர், திருவேள்விக்குடி உடையார் என்று இறைவனின் பெயர்களைக் கல்வெட்டுகள் சுட்டுகின்றன. மேலும் அவை பெரிய நாச்சியார், நாறுசாந்து இளமுலைநாயகி என்று இறைவியின் பெயரைச் சுட்டுகின்றன. சிவபெருமானின் திருக்கல்யாண வேள்விநடைபெற்றதால் இத்தலம் திருவேள்விக்குடி என்னும் பெயர் பெற்றது எனக் கூறப்படுகிறது.

திருஞான சம்பந்தர் திருவேள்விக்குடியைப் பாடும்போது திருத்துருத்தியையும் இணைத்தே பதிகம் பாடியுள்ளார். காலைப் பொழுதில் இறைவன் வேள்விக்குடியிலும், இரவில் திருத்துருத்தியிலும் உள்ளார் என்னும் மரபு வழிச் செய்தியை உணர்ந்த திருஞான சம்பந்தர் இரு தலத்தையும் இணைத்துப் பாடியது பொருத்தமானதாகும்.

ஓர் அரசகுமாரனுக்கு மணம்புரியும்பொருட்டு உறுதி செய்யப்பட்ட பெண்ணின் பெற்றோர் இறந்துவிட, அதனால் அரச குமாரனின் உறவினர்கள் அப்பெண்ணைத் திருமணம் செய்துகொள்ளச் சம்மதிக்கவில்லை. உறுதி செய்யப்பட்ட பெண்ணையே திருமணம் செய்துகொள்ள விருப்பம் கொண்ட அரச குமாரன் சிவனை எண்ணித், தவம்புரிந்தான். அரச

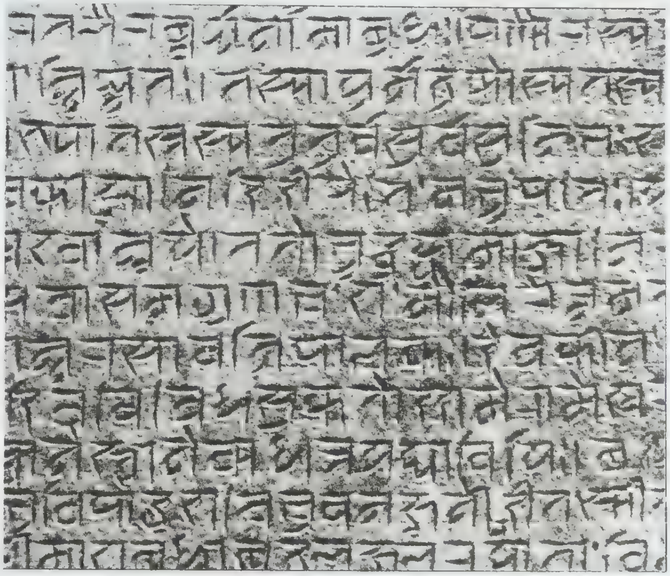

திருவேள்விக்குடி நந்தி நாகரி கல்வெட்டு
(விசயநகரக்காலம்)

குமாரனின் உள்ளத்தை உணர்ந்த இறைவன் பூத கணத்தை ஏவி அப்பெண்ணைத் தூக்கிவரச் செய்து, தானே திருமண கேள்வி செய்வித்து மணம் முடித்து வைத்ததால் இத்தலத்திற்கு, திருவேள்விக்குடி என்ற பெயர் ஏற்பட்டது என்று இத்தலத்தின் பழமரபு வரலாறு கூறுகிறது.

சோழ அரசன் முதல் பராந்தகன் தொடங்கி 75 கல்வெட்டுகள் இக்கோயில் சுவரில் உள்ளன. இக்கோயில் உத்தமசோழன் காலத்தில் கற்கோயிலாக் கப்பட்டது. இது பலர் எடுத்த ஒரு கோயில். கோயி லின் ஒவ்வொரு உறுப்பும் கால்படை, தாடிப்படை, கற்கள், தளவரிசை, அரிக்கால், துவாரபாலகர் சிலை முதலியன உத்தம சோழன் காலத்தில் கொடையாக அளிக்கப்பட்ட செய்தியைப் பல கல்வெட்டுகள் உரைக்கின்றன. பராந்தகன் மாதேவடிகளான செம்பி யன் மாதேவியார் 142 கழஞ்சு எடையில் வெள்ளிக் கலசம் வழங்க இக்கோயில் திருப்பணி முற்றுப்பெறு கிறது.

கருவறையின் புறச்சுவரில் கி.பி.9-ஆம் நூற்றாண் டைச் சேர்ந்த தட்சிணாமூர்த்தி, இலிங்கோத்பவர், பிரமன் சிலைகளும் அருத்தமண்டபத்தில் அசுத்தியர் நடராசர், கணபதி, துர்க்கை சிலைகளும் உள்ளன இக்கோயில் ஊரின் நடுவே கிழக்குநோக்கிக் கரு வறை, அருத்த மண்டபம், மகா மண்டபம் போன்ற உறுப்புகளுடன் இரண்டு பிரகார மதில்களுடன் விளங்குகின்றது. இரா.குரு.அ.இரா.

திருவேற்காடு: தேவாரப்பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று. இந்தச் சைவத்தலம் சென்னைக்கு மேற்கே பதிமூன்று கல் தொலைவில் அமைந் துள்ள ஆவடி என்னும் ஊரிலிறங்கி, தெற்கே பூவி ருந்த வல்லிக்குப்போகும் வழியில் மூன்றே முக்கால் கல் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. காடுவெட்டியாறு என்று இப்பொழுது வழங்கப்படும் பழைய பாலாற் றின் கரையில் இத்தலம் அமைந்துள்ளது. சென்னை யிலிருந்து பேருந்து வழியாக இந்தத்தலத்திற்குச் செல்லலாம்.

இத்தலத்து இறைவனுக்கு, வேதபுரீசர், வேற் காட்டீசர், ஆகிய பெயர்களும், இறைவிக்கு, வேற் கண்ணியம்மை, பாலாம்பிகை ஆகிய பெயர்களும் கூறப்படுகின்றன. காளத்தி இறைவனை வழிபட்டு வந்த திருஞான சம்பந்தர் திருவேற்காட்டு இறை வனைக் கண்டு பதிகம் பாடியுள்ளார். சிவபெருமான் தனது திருமண கோலத்தை அகத்தியருக்குக் காட்டி யருளிய தலம் என்று கூறப்படுகிறது. அந்தத் திருக் கோலத்தை இக்கோவிலில் அமைத்துள்ளனர்.

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவரான மூர்க்க நாயனார் அவதாரம் செய்த தலம் இது வாகும். இவரது சிலை துவார பாலகருக்கு வடக்குப் பக்கம் அமைந்துள்ளது.

வேத வித்தகரான வேற்காட்டீசருக்கு, பூவும், புகையும் கொண்டு வழிபட்டவருக்குத் துன்பம் உண்டாகாது என்பது மரபாகக் கூறப்படுகிறது.

திருவேற்காட்டில் கோயில் கொண்டுள்ள கரு மாரியம்மன் புகழ்மிக்க ஒரு தெய்வமாகக் கொண் டாடப்படுகின்றது. செவ்வாய், வெள்ளிக்கிழமைகளில் சென்னை பதியினின்றும் சிறப்புப் பேருந்துகள் இத் தலத்திற்கு விடப்படுகின்றன. அம்மனின் சிறப்பால் இது ஒரு சுற்றுலாத்தலமாக விளங்குவதை யாவரும் அறிவர். இரா.குரு.

திருவைகாவூர் என்னும் சிவத்தலம் கும்ப கோணத்திற்கு வடமேற்கில் 9கி.மீ. தொலை வில் அமைந்துள்ள திருப்புறம்பயத்தின் மேற்கே 5 கி.மீ. தொலைவில் கொள்ளிடத்தின் தென் கரையில் அமைந்துள்ளது.

இத்தலத்தின் இறைவன் பெயர் வில்வவனே சுவரர், இறைவியின் பெயர் வளைக்கை நாயகி யம்மை இறைவிக்குப் பூவை வல்லியம்மை, சர்வசா ரட்சகி என்ற சிறப்புப் பெயர்களும் கூறப்படுகின்றன. வில்வ மரம் இத்தல மரமாகும். இத்தலத் தீர்த்தத் தடாகத்திற்கு 'எமதீர்த்தம்' என்பது பெயர்.

இங்குள்ள கோவிலில் துவாரபாலகர் சிலைகள் இல்லை. எமனை அழிப்பதற்காக நந்தி திரும்பி இருப் பதுபோல் வடிவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கோவி லில் அமைந்துள்ள நந்திச் சிலைகள் அனைத்தும் திரும்பிய வண்ணமே காட்சி தருகின்றன. அழகிய கலைநுட்பத்தோடு அமைந்த சிலைகள் கண்ணைக் கவரும் வண்ணம் அமைந்துள்ளன. முருகனுக்குத் தனியாகக் கோயில் அமைந்துள்ளது. இத்தலத்தில் மகா சிவராத்திரியின் பொழுது சிறப்புத் திருவிழா நடைபெறும்.

இரவில் புலியால் விரட்டப்பட்ட வேடன் ஒருவன் இத்தலத்திலிருந்த வில்வ மரத்தின் மீது ஏறி வில்வ இலைகளைப் பறித்துப் புலிமீது இட்டு அதனை விரட்ட நினைத்தான். அவ்வாறு வேடன் இரவு முழு வதும் அயராது இட்ட வில்வ இலைகள் அனைத்தும் புலிமீது படாமல், அருகிருந்த சிவலிங்கத்தின்மீது விழுந்துகொண்டிருந்தன. விடியர்காலைப் பொழுதில் வில்வத்தால் அர்ச்சனை செய்ததாகக் கொண்டு

இறைவன் சிவலிங்கத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு வேடனுக்குக் காட்சி நல்கி முத்தியின்பம் அளித்தார் என்பது இத்தலத்தின் புராண வரலாறு. இச்செயலால் இத்தலம், 'சிவராத்திரித் தலம்' என்றும் கூறுப்படுகின்றது.

இத்தலத்தில் அமைந்துள்ள எமதீர்த்ததில் நீராடி இறைவனை வழிபட்டால், எமபயம் நீங்கப்பெற்றுச் சிவப்பேறு அடைவர். சம்புவராய மன்னர்களில், 'சகலபுவன சர்க்கரவர்த்தி' இராசநாராயண சம்புவராயரின் கல்வெட்டு இங்குள்ள கோயிற்சுவரில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இரா.குரு.

திருவைகுந்த விண்ணகரம்: இது தஞ்சை மாவட்டத்தில் சீர்காழிக்குக் கிழக்கே 8.கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள ஒரு வைணவத் திருத்தலம். வைகுந்தநாதன் வைகுந்தவல்லித் தாயாரொடு இத்திருத்தலத்தில் கோயில் கொண்டுள்ளார். இலக்குமி புட்கரணி என்பது இங்குள்ள திருக்குளத்தின் பெயர். இதனைத் திருமங்கையாழ்வார் பாடியுள்ளார். 'வலங்கொண்டு கயலோடி விளையாடும் நாங்கூர் வைகுந்த விண்ணகரம் வணங்கு மட நெஞ்சே' என்ற பாசுர அடிகள் படித்து மகிழத்தக்கவை. சா.உ.

திருவையாறு, தமிழ்நாட்டில் தஞ்சாவூருக்கு வடமேற்கே 11 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள ஊர். இதன் வடபுறம் கொள்ளிடமும் தென்புறம் காவிரியும் ஓடுகின்றன. நீர்வளமும் நிலவளமும் நிறைந்த இப்பகுதி வடமொழிப் புராணங்களில் 'பஞ்சநதம் எனவும், ஆங்கிலேயரது ஆட்சிக்காலத்தில் 'திருவாதி' எனவும் வழங்கப்பட்டது. இங்கு ஐந்துஆறுகள் பாய்வதால் இது ஐயாறு (திரு ஐயாறு) எனக்குறிக்கப்பட்டது. ஐயாறன், ஐயாறப்பன் என்னும் இறைவனது பெயரையே இவ்வூரும் பெற்றது எனக் கருதுவோரும் உண்டு.

வரலாற்றுச் சிறப்பும் இலக்கியச் சிறப்பும் கொண்ட இவ்வூர் ஒரு பேரூராட்சி ஆகும். கோயிலை மையமாகக் கொண்ட இவ்வூரில் நான்கு பெரும் வழிகள் தஞ்சை, கும்பகோணம், கல்லணை, அரியலூர் ஆகிய ஊர்களுக்குச் செல்கின்றன. இவ்வூரில் பெரிய தினசரி சந்தையும், நீதி மன்றங்களும், மருத்துவ நிலையமும், அரசர் கல்லூரி என்னும் தமிழ்க் கல்லூரியும், வேத பாடசாலைகளும் ஊரைச் சுற்றிலும் திங்களூர், திருமழபாடி, திருநெய்த்தானம், திருப்பூந்துருத்தி, திருக்கண்டியூர் முதலான திருத்தலங்களும் உள்ளன.

இப் பேரூராட்சியின் பரப்பு 3.30 சதுர .கி.மீ. ஆகும். திருவையாறு தியாகராசர் இசைக்குப் புகழ் பெற்றது. தஞ்சை வேந்தன் துளசிங்க மகாராசாவால் ஆதரிக்கப்பெற்ற இவர், இவ்வூர்த் திருமஞ்சன வீதியில் வாழ்ந்துவந்தார். பலருக்கு இசை கற்பித்து வந்த இவர் 6.1.1847-இல் சமாதி கொண்டார். தியாகையர் உற்சவம் ஐந்து நாள் இசைக் கச்சேரியுடன் மார்கழி மாதத்தில் இங்கு ஒவ்வோராண்டும் நடைபெறுகிறது.

திருவையாற்றிறுள்ள ஐயாறப்பர் கோயில் (பஞ்சநதீசுவர சுவாமி கோயில்) முதன்மையானது. இக்கோயிலின் வளாகத்தினுள் மூன்று கோயில்கள் தனித்தனியாகக் கட்டப்பட்டுள்ளன. அவை முறையே ஐயாறப்பர் கோயில், தென் கயிலாயம், வட கயிலாயம் ஆகியனவாகும். ஐயாறப்பர் கோயிலிலுள்ள அம்மன், அறம் வளர்த்த நாயகி எனப்படுகிறார். இன்று வட கயிலாயம் என வழங்கப்பெறும் கோயில் முதலாம் இராசராசனின் தலைமைத் தேவியான உலோகமாதேவியாரால் கட்டப்பெற்று 'ஒலோகமாதேவீச்சுரம்' என்று கல்வெட்டில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. தென் கயிலாயம், முதலாம் இராசேந்திரசோழனது பட்டத்தரசியாம் பஞ்சமாதேவியால் எடுக்கப்பட்டது. இங்கு நுளம்பர் கலைப்பாணியைக் கொண்ட 46 கற்றூண்கள் உள்ளன. இம் மூன்று கோயில்களிலும் பல கவின்மிகு சிற்பங்களும் செப்புத் திருமேனிகளும், நாயக்கர் கால ஓவியங்களும் உள்ளன. திருவையாற்றில் அட்டமாதர் சிற்பத் தொகுதியும் உள்ளது.

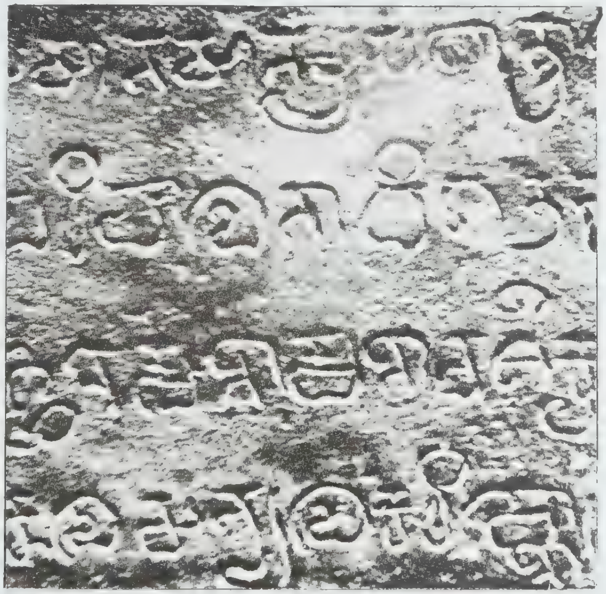

கோபுரத்திலுள்ள கன்னடக் கல்வெட்டு-திருவையாறு
(கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கம்)

இங்குப் பல்லவர், பாண்டியர், சோழர், விசயநகரத்தார், தஞ்சை நாயக்கர், தஞ்சை மராட்டியர் முதனான அரச மரபினரின் காலத்துக் கல்வெட்டுகள் உள்ளன. பண்டு, பெண் அதிகாரிகள் இருந்ததனை இவ்வூர்க் கல்வெட்டுகள் தெரிவிக்கின்றன.

இவ்வூரில் சத்திரங்கள் மிகுந்த அளவிலுள்ளன. அவற்றுள் பல இன்று குடியிருப்புக்கும் வாடகைக்கும் விடப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் வேங்கடம்மாள் சத்திரம், அம்மணிபாய் சத்திரம், வரதப்ப ஐயர் சத்திரம், சீதா சத்திரம், அறுபத்து மூவர் மடம் முதலியன குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். திருவையாற்றில் பழைமைச் சிறப்புமிக்க கட்டடங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் பல தஞ்சை மராத்தியர் காலத்தனவாகும். காவிரி கரையிலுள்ள கலியாண மகால் சத்திரம் அவற்றுள் மிகப்பெரியது. இங்குள்ள காவிரிப்பாலம் கி.பி. 1846–47-இல் தஞ்சை மராத்திய வேந்தன் சிவாசியால் கட்டப்பட்டது. ஆற்றின் கரையில் உள்ள புறாக்கூண்டும் அதனையொட்டியுள்ள அரண்மனையும். தஞ்சை மன்னர்களுடையன.

விழாக்கள்: இங்கு நடைபெறும் திருவிழாக்களுள் முதன்மைமிக்கது ஏழூர் விழா (சப்ததானம்) ஆகும். பங்குனி மாதத்தில் திருமழபாடியில் நடைபெறும் நந்திதேவர் திருமண விழாவின் தொடர்பாக இங்கு ஊர்வலம் நடைபெறும். இது சித்திரை மாதப் பௌர்ணமியை அடுத்து வருகிற விசாக நட்சத்திரத்தில் சித்திரைத் திருவிழாவின் 12-ஆம் நாள் விழாவாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. திருவையாற்றை அடுத்தும் சூழ்ந்துமுள்ள திருப்பழனம், திருச்சோற்றுத்துறை, திருவேதிக்குடி, திருக்கண்டியூர், திருப்பூந்துருத்தி, திருநெய்த்தானம் முதலான ஏழூர்களுக்கும் சாமியும் அம்மனும் ஊர்வலம் செல்வர். காலையில் தொடங்கும் ஊர்வலம், இரவில் திருநெய்த்தானத்தில் காவிரி மணலில் முடிவுறும். காவிரி மணலில் (கரையில்) ஏழூர்த் தெய்வங்களும் (பல்லக்குகள்) ஒன்றாக எழுந்தருளி பல்லாயிரக்கணக்கான பக்தர்களுக்குக் காட்சி நல்கும். சிறப்பான வாண வேடிக்கைகள் நடைபெறும்.

திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரர், மணிவாசகர், ஐயடிகள், காடவர்கோன், அருணகிரியார், பட்டினத்தடிகள் ஆகியோர் திருவையாறு பற்றிய பதிகங்கள் தந்துள்ளனர். திருவையாற்றுப் பதிற்றுப்பத்து அந்தாதி, திருவையாற்றுப் புராணம் ஆகியன இத்தலப் பெருமையைக் கூறுகின்றன. தியாகராசர் கீர்த்தனைகள் திருவையாற்றிற்குப் பெருமை சேர்த்துள்ளன. இவ்வூரின் மக்கள்தொகை 14,000 (1981). ம.இ.

திருவொற்றியூர்: இது தேவாரப் பாடல் பெற்ற தொண்டை நாட்டுத் தலங்களுள் ஒன்றாகும்; இப்போது சென்னையின் ஒருபகுதியாக உள்ளது. திருக்கோயில் திருவொற்றியூர் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து கிழக்கே சிறிது தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. கடற்கரையில் அமைந்துள்ள தலம் இதுவாகும்.

ஒற்றியூர் என்ற பெயருக்குப் பலவாறாகக் காரணம் கூறப்படுகிறது. மாதந்தா என்னும் அரசன் சிவநேசச் செல்வனாக வாழ்ந்து சைவப் பணிகள் நிரம்பச் செய்துவந்தான். உடல் தளர்ச்சியுற்ற காலத்தில் இறக்க விரும்பிச் சில தீயோர்களிடம் ஆலோசனை கேட்க, அவர்கள் 'தாங்கள் கோவில்களுக்கு அளித்து வரும் கொடைப் பெருள்களை நிறுத்தி விட்டால் தங்களைத் தீவினை சூழும்; மரணம் விரைவில் நிகழும்' என்றனர். அரசன் அதற்கு உடன்பட்டு, கணக்கரை அழைத்துக் கோவில்களுக்கு வழங்குவனவற்றைக் குறைத்து எழுதுமாறு கட்டளையிட்டான். எழுதப்பட்ட அக்கட்டளையைப் படிக்கும்போது 'ஒற்றியூர் நீங்கலாக' என்ற வரிகள் இருக்கக் கண்டு கணக்கரை வெகுண்டான். கணக்கர் அது தம் கையெழுத்து இல்லை என்பதனை விளக்க, அச்செயல் இறைவனின் திருவிளையாடல் என்றுணர்ந்து வணங்கினான். திருவொற்றியூர் வந்து நீராடி இளமைபெற்றான். அங்கு 'இளமை தந்த நாயனார்' என்னும் சிவலிங்கத்தைத் தோற்றுவித்தான். இச்செய்தி பிறவாறும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஓர் அரசன் தெய்வத் தலங்கள் உட்பட அனைத்து ஊர்களுக்கும் வரி விதித்துச் சுற்றோலை அனுப்பினான். அச்சுற்றோலையில் திருமந்திர ஓலை நாயகத்திற்கும் மன்னனுக்கும் தெரியாமல் 'இது ஒற்றியூர் நீங்கலாக' என்று வரி பிளந்து எழுதப்பட்டமை கண்டு, அது இறைவன் செயலென்று உணர்ந்தான். அதனால் இவ்வூர் இறைவற்கு 'எழுத்தறியும் பெருமாள்' என்ற பெயர் உண்டாயிற்று. இக் குறிப்பினை, 'ஏட்டு வரியில் ஒற்றியூர் நீங்கல் என்ன எழுத்தறியும் நாட்ட மலரும் திருநுதலார்' எனச் சேக்கிழாரும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பிரளயம் ஏற்பட்ட காலத்து மாலும் அயனும் புதிய உலகம் படைக்க அனுமதி கோட்டபோது சிவபெருமான் தன் சக்தியால் வெப்பம் உண்டாக்கி அவ்வெப்பத்தால் பிரளய நீரை ஒற்றி எடுத்தார். வெப்பம் ஒன்று கூடிச் சிறு கோள வடிவமானது. அக்கோள வடிவத்திலிருந்து மகிழ மரத்தோடு சிவலிங்கம் தோன்றியது. பிரளய வெள்ளத்தை நெருப்பினால் ஒற்றி எடுத்ததால் இத்தலத்திற்கு ஒற்றியூர் என்ற பெயர் நிலைக்கலாயிற்று என்று தலபுராணம் கூறுகிறது.

நின்று ஆடும் ஆட்டம் கண்டு மகிழ்ந்த அகத்தியர், இறைவனின் இருந்து ஆடும் ஆட்டம் காணும் வேட்கையைச் சிவனிடம் தெரிவிக்க, இறைவன், 'பாலாறு பாயும் தொண்டை நாட்டில், யாம் சுயமாகத் தோன்றிய திருவொற்றியூர் தலம் ஒன்று உண்டு. அங்குச் சென்று தவம் இயற்றினால் உன் ஆவல் நிறைவுறும்' என்றார். அகத்தியரும் திருவொற்றியூர் வந்தடைந்து நந்தி தீர்த்தம் உண்டாக்கி, யோகம் புரிந்து தனது வேட்கையை நிறைவுசெய்தார். நாள்தோறும் சிவபெருமானின் நடனம் கண்ட திருமால், அந்நடனக் காட்சி மனத்தில் தோன்றாது வருந்தி நிற்க, 'மாசித் திங்கள் ஞாயிறன்று மக நட்சத்திரத்தில் ஒற்றியூர் வந்தால் எமது நடனக் காட்சி கிடைக்கும்' என்ற ஒலி கேட்டு மகிழ்ந்தார். திருமகளோடு ஒற்றியூர் அடைந்து திருமால் தவம் புரிந்தார். பிரமனும் இத்தலத்தினை வழிபட்டுப் பயன்பெற்றுள்ளார். காசி மன்னன் இறைவனின் நடனம் காண ஆவலுடன் ஒற்றியூர் வருவதற்கு முன் திருநடனம் முடிய, மனம் வருந்திய மன்னனை அமைதியுரச் செய்து மீண்டும் அவன் அன்பு உள்ளத்திற்காக நடனம் ஆடி அருள் செய்தார். திருநடனம் முடிந்ததும் தானிருக்குமிடத்தில் கங்கையும் இருக்க வேண்டும் என்று வேண்ட, இறைவனும் அவ்வாறே அருள் செய்தார். இங்குள்ள தீர்த்தத்திற்குக் 'காசி தீர்த்தம்' என்ற பெயருமுண்டு. இவ்வாறு இத்தலத்தின் பெருமைகள் தலபுராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன.

இத்தலத்திற்குச் சிவபுரி, பதுமபுரி, அவசபுரி, பிரமபுரி, நிரந்தரபுரி, பூலோகச் சிவலோகம் என்ற சிறப்புப் பெயர்களுமுண்டு. இத்தல இறைவன் மகாதேவ பட்டாரர்,திருவொற்றியூர் மகாதேவர்,ஒற்றியூர் ஆழ்வார் திருஒற்றியூருடைய நாயனார், ஆதிபுரீசுவரர், புற்றிடங்கொண்டார், காரணிவிடங்சர், எழுத்தறியும் இறைவன், படம்பக்க நாயனார், மாணிக்கத் தியாகர் போன்ற பல சிறப்புப் பெயர்களால் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளார். இத்தல இறைவிக்கு வடிவுடையம்மை, திரிபுரசுந்தரி ஆகிய பெயர்கள் உண்டு.

இத்தலத்தில் அமைந்த பிள்ளையார் அனுக்கிரக பிள்ளையார் என்றும், முருகன், குமாரசாமித் தேவர் என்றும், துர்க்கை வட்டபாறை நாச்சியார் என்றும் பெயர் பெறுவர். இங்குப் பைரவருக்குத் தனிப் படிமம் உண்டு. உயிர்ப்பலிப் பூசைகள் முன்பு நடைபெற்றன என்றும், அவை புறச் சமயங்களான பௌத்த, சமண மதங்களை எதிர்க்கும் பொருட்டு நடத்தப்பெற்றன என்றும் பின்னர் ஆதிசங்கராசாரியார் இத்தலம் வந்து உயிர்ப்பலிப் பூசையை நிறுத்தி விட்டார் என்றும்கூறப்படுகிறது.

இது எளிதில் முத்தி தரும் தலமாகும்; இத்தலத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்று நினைத்தாலே எமபயம் நீங்கும்; இதன் எல்லையை மிதிக்கக் கருவினைத் துன்பம் நீங்கும்; இத்தலத்தில் இறந்தால் பிரமனுக்கும் எட்டாதபதம் கிடைக்கும்; இத்தலத்தில் அன்னமிட்டால் இந்திரபதம் கிட்டும்; இங்குள்ள கல்லெல்லாம் சிவலிங்கம், நீரெல்லாம் கங்கை, உணவெல்லாம் அமிர்தம் என்றிவ்வாறு தலபுராணம் இத்தலப் பெருமையினைப் பேசுகிறது.

இத்தலத்தில் அமாவாசைதோறும் சிறப்பு வழிபாடு நடைபெறும். நந்தி, உரோமரிசி, திருமால், பிரமன், வான்மீகி, சந்திரன், அகத்தியர், வடலூர் இராமலிங்க அடிகளார், பட்டினத்தடிகள், அருணகிரி, கலிய நாயனார் ஆகியோர்கள் இத்தலத்தை வழிபட்டுப் பேறுபெற்றுள்ளனர்.

சம்பந்தர் ஒரு பதிகமும், திருநாவுக்கரசர் 'ஐந்து பதிகங்களும், சுந்தரர் இருபதிகங்களும் இத்தலம் பற்றிப் பாடியுள்ளனர்.

இத்தலத்தில் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தம் மனைவியாகிய சங்கிலி நாச்சியாருக்குச் செய்து கொடுத்த உறுதிமொழியினை மீறியதால் கண்களை இழந்தார். பின் இறைவனை வழிபட்டு அவற்றைப் பெற்றார். அதன் நினைவாக ஆண்டுதோறும் மகிழ மரத்தடியில் திருவிழா நடைபெறுகின்றது.

இங்குப் பல மண்டபங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இங்குள்ள குலோத்துங்கன் மண்டபத்தில் நாள்தோறும் ஐம்பது அடியவர்களுக்கு அன்னம் அளிக்கப் பட்ட செய்தியைக் கல்வெட்டு உரைக்கின்றது.

பங்குனி உத்திரவிழாவும், ஆனித் திருவிழாவும், மாசி மக விழாவும் இங்குச் சிறப்புற நடைபெற்று வருகின்றன. பங்குனி உத்திரத் திருவிழாவின் ஏழாம் நாள் மகிழ மரத்தடியில் இறைவனை எழுந்தருளச் செய்து ஆளுடைய நம்பியின் புராணம் படிப்பர்.

இரா.குரு.

திருவோணகாந்தன் தளி: தொண்டை நாட்டுத் தேவாரப் பாடல் பெற்ற சிவத் தலங்களுள் இது நான்காவதாகும். செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் கச்சியேகம்பம் எனும் காஞ்சிபுரத்திற்கு மேற்கிலிருப்பது சருவதீர்த்தம். இதன் வடமேற்கே 1 கி.மீ. தொலைவிலுள்ளது. இத்தளி ஓணன், காந்தன் என்னும் இரண்டு அசுரர்கள் வழிபட்டதால் இப்பெயர் பெற்றது. ஓணன் வழிபட்ட இறைவன் ஓணேச்சுரர் என்றும். காந்தன் வழிபட்ட இறைவன் காந்தேச்சுரர் என்றும் திருச்சுற்றுக்களோடு இரண்டு திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ளார்கள். இறைவி காமாட்சியம்மை,

சலந்தரன் வழிபட்டது தென்பால் கோயில் என்றும், வடபால் உள்ளது ஓணன், காந்தன் ஆகிய இருவரும் வழிபட்ட கோயில் என்றும், முறையே, சலந்தரேசுரர் என்றும், ஓணகாந்தேசுரர் என்றும் கூறுவர். இவை யாவும் ஒரே திருச்சுற்று மதிலின் உள்ளடங்கியுள்ளன. தேவர்களும் இத்தலத்தினை வழிபட்டுள்ளனர். தீர்த்தம்: விட்டுணு தீர்த்தம்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இத்தலத்தில் எழுந்தருளி, இறைவனோடு தோழமை பேசி நகையாடி, அடிமைத்திறம் சொல்லி, 'நெய்யும் பாலும் தயிரும் கொண்டு' எனத் தொடங்கும் பதிகம் பாடிப் பொன் பெற்றார். இப்பாடலில், 'உங்களுக்கு ஆட்செய்ய மாட்டோம்', என்றும், 'உம்மை ஒற்றி வைத்து உண்ணலாமோ' என்றும், 'வல்லதெல்லாம் சொல்லி உம்மை வாழ்த்தினாலும் வாய்திறந்து ஒன்று இல்லை என்னீர், உண்டும் என்னீர், எம்மை ஆள்வான் இருப்பது என்?, என்றும்' 'காமகோட்டம் இருக்க நீர் பிச்சை அடியார்கள் பெறுவது என்னே' என்றும் கடுமையாகப் பாடியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வீ.சொ.

திருவோணம்: இருபத்தியேழு நட்சத்திரங்களையும் அசுவினி முதலாக எண்ணிவரும்போது திருவோணம் இருபத்திரண்டாவது நட்சத்திரமாக அமையும். இது மகர இராசியில் இடம்பெறும். திருவோணத்தின் அதிபதி சந்திரன். எனவே, திருவோணத்தில் பிறந்தவர்களின் திசை ஆரம்பம் சந்திர திசையில் இருந்து தொடங்கும். ஓணம் என்பதே பெயர்; எனினும் திருமாலின் நட்சத்திரம் என்னும் முறையில் பெருமை பெற்றுத் திருவோணம் ஆயிற்று என்றும் கூறுவர். ஓணப்பண்டிகை மலையாள நாட்டில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. திருமால் வாமன அவதாரம் எடுத்து மாபலியிடம் மூன்றடி மண்கேட்டார். அவன் கொடுக்க முன் வந்தபோது பேருருவம் எடுத்து உலகை அளக்கத் தொடங்கினார். மூன்றாவது அடிக்கு இடமில்லாதபோது மாபலியின் தலைமீது திருவடியை வைத்தார் என்று புராணங்கள் குறிப்பிடும். சிலப்பதிகாரமும் மூவடியால் உலகளந்த செய்தியை எடுத்துரைக்கும். அக்கதை நிகழ்ச்சியை நினைவு கூரும் நெறியில் திருவோணம் கொண்டாடப்படுகிறது. பழங்காலத்தில் மதுரையிலும் ஓணத் திருவிழா நடைபெற்றதை மதுரைக்காஞ்சியால் அறியலாம். ஞானசம்பந்தர் ஐப்பசி ஓணம் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறார். 'ஐப்பசி ஓணவிழாவும் அருந்தவர்கள், துய்ப்பனவும்காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்' என்று பாடுவதறியலாம். சிறவோணம், திருவோணம் என்னும் சொற்களைப் பற்றி ஆராய்வோர் பின்வரும் கருத்தைக் கூறுகின்றனர். தனுசு இராசியில் நின்ற வேடன்அம்பு எய்கின்ற நிலையில் காணப்படுகிறான். மகர இராசியில் பறந்து கொண்டிருந்த கருடனின் சிறகு, அற்று விழுவதுபோல் ஓணம் நட்சத்திரம் காணப்படுவதால் அதனைச் சிறவோணம் என்றனர். எனவே, சிராவணம் என்ற பெயரும் வழக்கில் வந்து விட்டது என்பர். தே.ஆ.

திருவோத்தூர்: தொண்டை நாட்டிலுள்ள, தேவாரப் பாடல் பெற்ற சிவத்தலங்களுள் இது எட்டாவதாகும். திருவத்திபுரம் என்றும், திருவத்தூர் என்றும், அனகாவூர் என்றும் வழங்கப்படும். காஞ்சிபுரம் எனும் கச்சியேகம்பத்தினின்றும் மேற்கில் பதினெட்டு கல் தொலைவிலும், அச்சிறு பாக்கம் புகைவண்டி நிலையத்தினின்றும் வடமேற்கே பதினெட்டுக்கல் தொலைவிலும் உள்ளது. திருமாகறலினின்றும் தென்மேற்கிலும், சேயாற்றிற்கு வடக்கிலும் இருப்பது இத்தலம்.

சிவபெருமான் தேவர்கட்கும் முனிவர்கட்கும் வேதத்தினையும், வேதப் பொருளையும் அருளிச் செய்ததால் இத்தலத்திற்கு இப்பெயர் உண்டாயிற்று. ஒத்து (வேதம்)+ஊர் ஒத்தூராயிற்று. திரு – அடைமொழி.

இறைவர்: வேத நாதேசுவரர், வேதநாதர். இறைவி: இளமுலை நாயகி. தீர்த்தம்: சேயாறு, வேத தீர்த்தம். இவ்வூர்த் தலபுராணம், கருணாகரக் கவிராயரால் பாடப்பட்டது; அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இத்தலத்தில் ஆதிகேசவப் பெருமாள் எனும் திருமால் சந்நிதியும் இருக்கிறது.

இத்திருக்கோயிலுக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் இறைவனுக்காகச் சிவனடியார்கள் பனைமரங்களை வைத்து வளர்த்தனர். அவையாவும் காய்க்காத ஆண்பனைகளாயிருந்தமை கண்டு சமணர்கள் எள்ளி நகையாடினர். அதுகாலை, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அங்குத் தலயாத்திரையாக வந்தார். சிவனடியார்கள், சமணர்கள் குறை கூறுதலைச் சொல்லி முறையிடவே, 'பூத்தேர்ந் தாயன கொண்டு நின் பொன்னடி' எனத் தொடங்கி, 'குரும்பை யாண்பனை யீன்குலை யோத்தூர்' என்று அருளித் திருக்கடைக்காப்பு அருளினார். அவை பெண்பனையாகித் காய்க்கத் தொடங்கின. பின்னர் இப்பனைகள் சிவகதியடைந்தன. தற்போது பனை உண்டாக்கப்பட்டு வழிபாட்டில் உள்ளது.

இத்தலத்தில் இராசாதிராசன், குலோத்துங்கன், இராசேந்திரன், பொத்தப்பிச்சோழன், முதலாம் இராசராசன், மூன்றாம் ராசராசன், விக்கிரம சோழன், சுந்தர பாண்டியன், வீரபாண்டியன், கோப்பெருஞ்சிங்கன், இராட்டிரகூட கன்னரதேவன் ஆகி

யோரதுமாக 29 கல்வெட்டுகள் உள்ளன. இவற்றுள், கோயில் நித்திய வழிபாட்டிற்கும், அர்ச்சகர்கட்கும் நலமளித்தமையும், விளக்கெரிக்கப்பசுக்கள் கொடுத்தமையும், அம்பெய்து விளையாடியதில் ஒருவன் இறந்துபட அக்குற்றத்திற்காகத் தண்டமாக 16 பசுக்களைக் கோயிலுக்குக் கொடுத்தமையும், பொன்னணிகலன் அளித்தமையும் பிறவும் கூறப்படுகின்றன. மேலும் முன்னொரு காலத்தில் இக்கோயிலினுள்ளேயே, சிதம்பரேசுரர் கோயில் என்று ஒரு கோயில் இருந்ததாகவும் தெரிகிறது. சைவமும் தமிழும் தழைத்தினிதோங்க இருந்து வாழ்ந்த பானுகவி இவ்வூரவர். கேதாரிநாதமடம் ஒன்று இங்கிருந்த செய்தியும் கிடைக்கிறது. வீ.சொ.

திருவோமாம்புலியூர்: தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களுள் ஒன்று. இது காவிரியாற்றின் வடகரையில் அமைந்துள்ள தேவாரத்தலங்களுள் முப்பத்து ஒன்றாவதாக எண்ணப்படும். சிதம்பரத்திற்குத் தென் மேற்கில் உள்ள காட்டுமன்னார்குடிக்குத் தெற்கே கொள்ளிடத்தின் வடகரையில் இத்தலம் அமைந்துள்ளது. இதற்கு அருகில் திருமண்ணிப்படிக்கரை என்னும் தலம் உள்ளது.

இத்தல இறைவனின் பெயர் துயர் தீர்த்த நாதர் என்பதாகும்; இறைவியின் பெயர் பூங்கொடிநாயகியாகும். புலிக்கால் முனிவரால் (வியாக்கிரபாதர்) பூசிக்கப்பெற்றதாலும், வேள்விச் சிறப்புற்றதாலும் இத்தலம் ஓமமாம்புலியூர் என்று வழங்கப்பட்டது. அப்பர் அடிகள் இத்தலத்தை ஓமாம்புலியூர் என்றும் சம்பந்தர் ஓமமாம்புலியூர் என்றும் தம்பதிகங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இத்தலத்திற்குக் கீழ்ப்புறம் அமைந்துள்ள சிறுகோவில் வடதளி என்ற பெயருடன் விளங்குகின்றது. இதனை அப்பரும் சம்பந்தரும் தம் பதிகங்களில் சுட்டியுள்ளனர்.

சோழர் காலக் கல்வெட்டு இத்தல இறைவனை வடதளி உடையார் என்றும், பல்லவர் காலக் கல்வெட்டு வடதளி உடைய நாயனார் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளன.

இரவில் புலியால் விரட்டப்பட்ட வேடன் ஒருவன் வில்வமரமேறித் தன்னுயிரைக் காக்க முயன்றான். இரவு முழுதும் புலியின் மீது வில்வ இலைகளை எறிந்து புலியினைத் துரத்த முற்பட்டான். வேடன் எறிந்த வில்வ இலைகள் புலியின்மீது படாது, அருகிருந்த சிவலிங்கத்தின் மீதே விழுந்துகொண்டிருந்தன. விடியற்காலைப் பொழுதில் சிவலிங்கத்திலிருந்து சிவபெருமான் வெளிப்பட்டு, வேடனுக்குக் காட்சி கொடுத்து முத்தியளித்துத் துயரம் தீர்த்ததால், இறைவனுக்குத் துயர் தீர்த்த நாதர் என்னும் பெயர் அமைந்தது.

இத்தலத்துள் மூன்றாம் குலோத்துங்கனது கல்வெட்டு ஒன்றும், பல்லவ மன்னன், சகலபுவன சக்கரவர்த்தி கோப்பெருஞ்சிங்கதேவரின் கல்வெட்டு ஐந்தும் காணப்படுகின்றன. இரா.கு.

திரெண்டு ஆறு இங்கிலாந்து நாட்டின் நடுப்பகுதியில் ஓடும் ஆறு. இது இந்நாட்டின்மூன்றாம் மிகப்பெரிய ஆறு ஆகும். வடக்கு இசுடாபோர்டுசயரில் (Staffordshire) உள்ள பித்துல்ப்பு மூரில் (Biddulph Moor) உற்பத்தியாகிறது. அங்கிருந்து தென்கிழக்காகச் சென்று, பின்பு வடகிழக்குத் திசையில் 274 கி.மீ. ஓடி, அம்பர்க் (Humber) கழிமுகத்தில் நுழைகிறது. அவ் இடம் கடலிலிருந்து 64 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. திரெண்டு (Trent) ஆறு10,000 ச.கி.மீ. நிலப்பரப்பிற்கு வடிகாலாக அமைந்துள்ளது. அந்நதியின் முற்பகுதி போட்டரி (Potteries) ஓரமாகவும், இசுடோன் (Stone) வழியாகவும், உருகிலியை (Rugeley) அடைகிறது.

அல்ரெவாசு (Alrewas) என்னுமிடத்தில் இரு மருங்கிலும் உள்ள நிலம் சரிவாக இருக்கிறது. அங்குத் திரெண்டு ஆறு அகன்று வெள்ளச் சமவெளி போல் தோற்றம் தந்து, தெற்கு தெர்பிசயர் (Derbyshire), நாட்டிங்காம்சயர் (Nottinghamshire) வழியாகச் செல்கிறது. பின்பு நாட்டிங்காம்சயர்–இலிங்கன்சயர் எல்லையோரமாகவும், அக்சூஓம்(Axholme) தீவின் ஓரமாகவும் செல்கிறது. நெவார்க்கு (Newark) என்னுமிடத்திற்குக் கீழே அவ் ஆற்றின் வேகம் குறைவாக உள்ளது.

திரெண்டு ஆற்றின் தொடக்கப்பகுதி ஒரு சிறிய நீரோடையாகும். பீக் மாவட்டத்தில் சுர்னெட்டு (Churnet), தோவ் (Dove), தெர்வெண்டு (Derwent) முதலிய துணை நதிகள் திரெண்டுடன் கலக்கின்றன. இந்தத் துணை நதிகள் நீரோட்டம் மிகுந்தவை. அதனால் மிகுதியாகத் தண்ணீர் திரெண்டு ஆற்றில் வந்து சேருகிறது. வட பகுதியில் எர்வாசு (Erewash) என்ற துணை நதி கலக்கிறது. அது தொழில் மையமான நாட்டிங்காம்சயரிலிருந்தும், தெர்பிசயர் நிலக்கரிச் சுரங்கங்களிலிருந்தும் தண்ணீரைக் கொண்டுவருகிறது. தெற்கிலுள்ள துணை நதிகளான பெங்கு (Penk), தேம் (Tame), சோர் (Soar) முதலியவை ஓரளவு தண்ணீரைக் கொண்டுவந்து சேர்க்கின்றன.

திரெண்டு ஆற்றில் கிராம்வெல் அடைப்பு வரை சுமார் 70 கி.மீ. தொலைவிற்கு அலைகள் உள்ளன.

கிராம்வெல் அடைப்பு நெவார்க்கு என்னுமிடத்திலிருந்து 5சி.மீ.தொலைவில் உள்ளது. சில நேரங்களில் 1மீ. முதல் 1.2மீ. உயரம் வரை அலைகள் எழுகின்றன. அப்பகுதியில் விசைப்படகுகள் செல்வதற்கான ஏற்பாடுகள் புதிய முறையில் செய்யப்பட்டுள்ளன. இதனால் கெயுன்சுபரோ, நெவார்க்கு, நாட்டிங்காம் முதலிய இடங்களில் வாணிகம் சிறப்புற்றிருக்கிறது. முன்பு நெவார்க்கிற்கும் நாட்டிங்காமிற்கும் இடையில் போக்குவரத்து மிகவும் கடினமாக இருந்தது. ஆற்றின் குறுக்கே அணைகளும், தண்ணீரைத் தேக்கவும் வெளியேற்றவுமான கதவுகளும் அமைக்கப்பட்ட பிறகு இவ்விரு இடங்களுக்கிடையே ஆற்றில் 1.8மீ. ஆழத்திற்குத் தண்ணீர் வைத்துக்கொள்ள முடிந்தது. அதனால் நீர்வழிப் போக்குவரத்துச் சிறப்புற்றிருக்கிறது. அல் (Hull) என்ற இடத்திலிருந்து ஆற்றின் நீரோட்டத்திற்கு எதிராகப் பெரிய அளவில் எண்ணெய், வாயுப் பொருள்கள் (Gasoline) முதலியவை எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன.

திரெண்டு ஆற்றில்ருந்து பிரிந்து செல்லும் சில கால்வாய்கள் போக்குவரத்துக்குப் பயன்படுகின்றன. அவற்றில் ஈடுபட்டுள்ள முக்கிய நிறுவனங்கள் ‘தெற்குயார்க் சயர் படகுப் போக்குவரத்து நிறுவனம்’, ‘பாசு டைக்கு’(Foss Dyke) முதலியனவாகும். முன்பு புகழ் பெற்றிருந்த ‘திரெண்டு-மெர்சி காடிவாயில்’ சிற்சில இடங்களில் மட்டும் படகுப் போக்குவரத்து இப்போது நடைபெறுகிறது. திரெண்டுக் கால்வாயில் பர்ட்டனுக்குக் கீழே மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யும் எட்டு நிலையங்கள் உள்ளன. இம்மின் நிலையங்களுக்குத் தேவையான நிலக்கரி அருகிலுள்ள நாட்டிங்காம் நிலக்கரிச் சுரங்கங்களிலிருந்து கிடைக்கிறது. குளிரூட்டுவதற்குத் தேவையான நீர் திரெண்டு ஆற்றிலிருந்து கிடைக்கிறது. அ.சி.

திரேக்கோ என்பவர் கி.மு. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் கிரேக்க நாட்டில் ஏதென்சு நகரரசில் வாழ்ந்த ஒரு சட்டத் தொகுப்பாளர் (Codifier). திரேக்கோ (Draco) குற்றஇயல் சட்டங்களை வரைந்து, அவற்றைத் தொகுத்தார். அவர் வகுத்த குற்ற இயல் சட்டங்களில் மிகச் சிறிய குற்றங்களுக்குக்கூட மரண தண்டனை போன்ற மிகக் கடுமையான தண்டனைகள் விதிக்கப்பட்டிருந்தன. ஆகையால் திரேக்கோவின் சட்டங்கள் மிகவும் கடுமையான இயல்புடையவை என்று தொன்றுதொட்டே வரலாற்றாசிரியர்கள் கருதியதோடு, இக்காலத்திலும் குடிகளின் உரிமைகளை ஒடுக்குகின்ற சட்டதிட்டங்களையெல்லாம் ‘திரேக்கோவின் சட்டங்கள்’ (Draconian Laws) என்றும் குறுப்பிடுவர்.

சட்டங்களின் இயல்பு: ஏதென்சில் கி.மு. 683-இல் ஆறு துணை நீதிபதிகள்(Arehons)சட்டங்களை எழுதித் தொகுப்பதற்காக அமர்த்தப்பட்டனரென்று அறிஞர் அரிசுட்டாட்டில் கூறுகிறார். பின்னர் கி.மு. 621-இல் சட்டம் வரைபவராகப் பணியாற்ற வந்தவரே திரேக்கோ ஆவர்; ஏதென்சில் குடிகளுக்குத் தம் சட்டங்கள் யாவை என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டபோது, அத்தகைய சட்டங்களையெல்லாம் ஒன்றாகத் திரட்டித் தொகுத்து வைத்தற்காகத் திரேக்கோ அமர்த்தப்பட்டார். இவர் வகுத்த சட்டத் தொகுப்பு தாங்கொணாக் கடுமையான தண்டனை முறைகளை உடையது. எனவே, இவருடைய சட்டங்கள் மையினால் எழுதப்படாமல், மனிதக் குருதியினால் எழுதப்பட்டவை என்று வரலாற்றாசிரியர் குறிப்பிடுதல் வழக்கம். சிறிய குற்றங்களுக்கும், பெரிய குற்றங்களுக்கும் ஒரே தன்மையான கொலைத் தண்டனைகள் இவருடைய தொகுப்பில் விதிக்கப்பட்டிருந்தன.

சட்டங்கள் நீக்கப்படுதல்: திரேக்கோவின் சட்டத்தில் விதிக்கப்பட்ட கடுந் தண்டனையின் காரணமாக அவற்றை மாற்றுதல் வேண்டுமென்று யாவரும் உணர்ந்தனர். அதனை முதன்மைப் பணிகளுள் ஒன்றாக கி.மு. 594-இல் நீதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சொலோன் கருதினார். திரேக்கோ வகுத்த சட்டங்களுள், மரணதண்டனைக்குரிய பெரிய குற்றச் சட்டங்களைமட்டும் சொலோன் வைத்துக் கொண்டு, திரேக்கோ வகுத்த மற்றக் குற்றச் சட்டங்களையெல்லாம் நீக்கிவிட்டார். (காண்க: சொலோன்) சொலோன் புதிய சட்டங்களை வரைந்து வெளியிட்டார். குற்றங்களுக்காக விதிக்கப்படும் தண்டனை குற்றவாளியைப் பழிவாங்கும்படி கடுமையாக இல்லாமல், அவர் குற்றமனப்பான்மையைத் திருத்துவதற்காகவே இருத்தல் வேண்டும் என்ற அறிவியலான இக்காலவிதியை திரேக்கோ கையாளவில்லை, சொலோன் இவ்விதியைப் பின்பற்றினார். திரேக்கோ ஏதென்சுக்காக ஓர் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை வரைந்தாரென்ற அரிசுட்டாட்டிலின் கூற்றுக்கு சான்று ஏதும் இல்லை என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறுகின்றனர். பா.சு.

திரேசு பால்கன், முந்நீரகத்தில் உள்ள ஒரு நிலப்பகுதியாகும். அதன் பரப்பளவு பல்வேறு காலங்களில் விரிந்தும் சுருங்கியும் இருந்திருக்கிறது. முற்காலக் கிரேக்கர்களுக்குத் திரேசு (Thrace) கிழக்குப் பகுதியாக இருந்தது. இது தான்யூபு (Danube) ஆற்றுக்கும், ஈசியன் கடலுக்கும் (Aegean Sea) இடையிலுள்ளது. சுட்ரைமன் (Strmon) பகுதிக்கு மேற்கே

யுள்ள திரேசு நிலப்பரப்பு கி.மு. 480-க்குப் பிறகு மாசிடோனியாவுடன் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது. எஞ்சியுள்ள பகுதி திரேசு எனக்குறிக்கப்பட்டது.

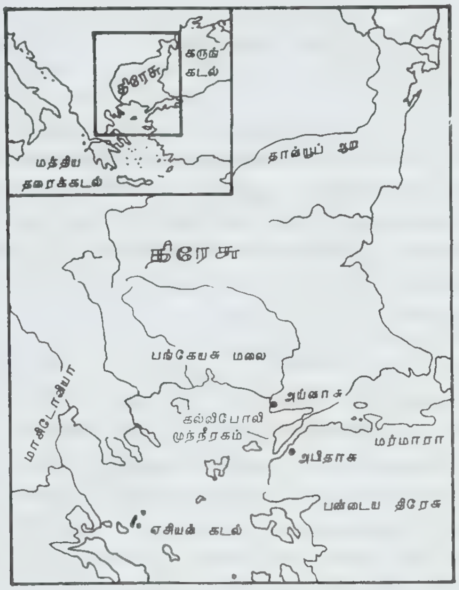

திரேசு அமைவிடம்

திரேசில் ஏமசு (Haemus), உரோடோப்பு (Rhodope) ஆகிய மலைகள் உள்ளன. இம்மலைகள் சந்திக்குமிடத்திற்கு அருகில் ஈப்ரசு (Hebrus) ஆறு உற்பத்தியாகிறது. முன்னாளில் திரேசுப்பகுதியில் ஓட்ரிசே (Odrysae), பெசி (Bessi), தென்தெலெடே (Dentheletae), எடோனசு, சாபெய் (Sapaei) போன்ற பழங்குடியினர் வாழ்ந்தனர்.

திரேசியர்கள் இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழி ஒன்றைப் பேசி வந்தனர். தொடக்கக்காலத்தில் நல்ல பண்பாட்டோடு வாழ்ந்ததோடு அல்லாமல் செய்யுள் இயற்றும் கலையிலும், இசையிலும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர். கிரேக்க நாட்டினர் கி.மு. 5-ஆம் நூற்றாண்டில் திரேசியர்களை நாகரிகமற்றவர்களாகக் கருதினர். அவர்கள் சண்டையிடும் முறைகள் காட்டுவாசிகள் சண்டையிடும் முறைகளைப் போல இருந்தன. அவர்களிடம் பச்சை குத்திக்கொள்ளும் வழக்கம் இருந்தது. அரசியலில் ஒற்றுமையாகச் செயற்படவில்லை. கூலிக்கு வேலை செய்யக்கூடியவர்களாக இருந்தனர்.

திரேசின் பெரும்பான்மை மக்கள் பாரசீகத்தின் குடிமக்களாயிருந்தனர். பாரசீக நாட்டின் செர்க்சீசு (Xerxes) மன்னர் கி.மு. 480-இல் கிரேக்க நாட்டின்மீது படையெடுத்தபோது அவருடன் திரேசின் பழங்குடியினர் சிலரும் சேர்ந்துகொண்டனர். திரேசியர்கள் பலர் பேரரசர் அலெக்சாந்தரின் சிறு படைக்கருவிகள் தாங்கிப் போரிடும் பிரிவில் பணியாற்றினர். கால்சு (Gauls) இனத்தவர் கி.மு. 281-க்குப் பிறகுபடையெடுத்துத்திரேசின் உட்பகுதியில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தனர். மாசிடோனியாவின் அரசர் ஐந்தாம் பிலிப்பு கி.மு. 200-இல் திரேசின் வடபகுதியிலுள்ள பழங்குடியினர் சிலரை வென்றார். பின்பு உரோம் நாட்டின் ஆளுநர்கள் திரெசின் பல பழங்குடியினர்களை வெற்றிகொண்டு அப்பகுதியில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தனர்.

செபை (Sapaei)நாட்டு அரசர் கோட்டிசு (Cotys), பரந்த திரேசு அரசை நிறுவி உரோமப் பேரரசிற்குக் கீழ்ப்படிந்தஅரசராக இருந்தார். அவருடைய மகனுக்குப் பின் வந்தவர்கள் நாட்டைப் பிரித்துத் தங்களுக்குள்ளேயே சண்டையிட்டுக் கொண்டனர். அதனால் உரோமப் பேரரசர் கிளாடியசு கி.பி. 46-இல் அந்த அரசைத் தமது பேரரசுடன் இணைத்துக் கொண்டார்.

காத்துகள் (Goths) இனத்தவர்களும், மற்றப் படையெடுப்பாளர்களும் கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டின் இடையில் திரேசை அழித்துப் பலரைக் கொன்றனர். கூனர்களின்(Huns) அட்டிலா(Attila) கி.பி. 447-இல் தலைவரான திரேசைத் தாக்கினர். சிலாவ் (Slav) இனத்தவர் கி.பி. 6,7-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இங்குக் குடியேறினர்.

பல்கேரிய நாட்டினர் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு திரேசின்மீது படையெடுத்துத் தங்கள் செல்வாக்கை ஏற்படுத்தினர். பிராங்கு (Franks) இனத்தவர் கி.பி. 1204-ஆம் ஆண்டில் கான்சுடாண்டிநோபிளைப் பிடித்தவுடன், திரேசின் தென்பகுதி இலத்தீன் பேரரசர் பால்டுவினின் மேலாண்மையின் கீழ் வந்தது. வடபகுதி பல்கேரியாவின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது.

துருக்கி கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் திரேசைத் தாக்கிக் கைப்பற்றிக்கொண்டது. ஆட்டோமன் பேரரசில் இருந்த கிறித்தவர்களைக் காக்கும் உரிமை கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் உருசியாவிற்குக் கிடைத்தது. அதன் விளைவாக உருசியாவிற்கும் துருக்கிக்கும் திரேசில் போர்கள் நடந்தன. பின்பு ஏற்பட்ட பால்கன் போர்களின் விளைவாகத் திரேசின் ஒரு பகுதி துருக்கியருக்கும் மற்றொரு பகுதி பல்கேரியருக்கும் கிடைத்தது. முதல் உலகப்போரின் முடிவில் திரேசின் பெரும்பகுதி கிரீசிற்குக் கிடைத்தது. வரலாற்றில் புகழ்பெற்ற திரேசு பிரிக்கப்பட்டு துருக்கி, கிரீசு, பல்கேரியா ஆகிய மூன்று நாடுகளிடமிருந்தது.

திரேசில் 1960-ஆம் ஆண்டில் துருக்கி நாட்டுப் பகுதியில் 792,00 மக்களும், கிரேக்க நாட்டுப் பகுதியில் 357,000 மக்களும், பல்கேரிய நாட்டுப் பகுதியில் 372,000 மக்களும் இருந்தனர். அ.சி.

திரைடன், சான்: சான் திரைடன் (Dryden John)கி.பி. 1631-ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்தில் நார்தாம் டன்சயர் (Northamptonshire) பகுதியில் உள்ள ஆல்ட்விங்கிள் (Aldwinkle) என்னுமிடத்தில் பிறந்தார். இவர் தந்தை ஒரு பாதிரியார். இவர் ஒரு கவிஞராகவும், நாடக ஆசிரியராகவும், இலக்கிய வாதியாகவும் திகழ்ந்தார். இவர் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்த கவிஞர்களுள் சிறந்த கவிஞராகத் திகழ்ந்தார். இவருடைய காலத்தைத்திரைடன் காலம் (Dryden Age) என்று கூறுகின்றனர்.

திரைடன், சான்

திரைடன் (Dryden John) தம் தொடக்க நிலைக் கல்வியை வெசுட்டு மினிசுட்டர் (West Minister) பள்ளியில் தொடங்கினார். பின்னர்க் கேம்பிரிட்சு பல்கலைக் கழகத்தில் உள்ள (Cambridge University) திரினிட்டி கல்லூரியில் படித்தார் (Trinity College). கேம்பிரிசு பல்கலைக் கழகத்தில் கி.பி. 1654-ஆம் ஆண்டு இளங்கலை பட்டம் பெற்றார்.

இவர் முதன் முதல் ஏசுடிங்சு பிரபு நினைவாக செய்யுட்களை எழுதினார். ஆலிவர் கிராம்வெல் (Oliver Cromwell) நினைவாக கி.பி. 1649-ஆம் ஆண்டு தம் முதல் காவியத்தை வெளியிட்டார். இக் கவிதை மூலமாகவே திரைடன் வெளி உலகிற்கு அறிமுகமானார். இரண்டாம் சார்லசு மன்னர் அரியணையேறிய போது கி.பி. 1660-ஆம் ஆண்டு அவரைப் புகழ்ந்து பாடினார். அதன் மூலம் ஆசுத்திரிய இரீடக்சு (Astraea Redux) என்னும் கவிதையை வெளியிட்டார்.

பெர்க்சயர் பிரபுவின் மகளான எலிசபெத் ஓவார்டு என்பவரை (Elizabeth Howard) கி.பி. 1663-இல் மணந்தார்.

திரைடன் கவிதைகளில் குறிப்பிடத்தக்கது 'அனுசு மிராபிலிசு' (Annus Mirabilis) என்பதாகும். இது கி.பி. 1667-ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இது இவருடைய நீண்ட கவிதையாகும். இது தச்சு-ஆங்கில வெற்றியைக் குறிப்பிடுகிறது. இப்படைப் பிற்குப் பின்னரே திரைடன் அரசவைக் கவிஞராக நியமிக்கப்பட்டார்.

திரைடன் வெளியிட்ட முதல் நாடகம் 'முரட்டு வீரம்' (The Wild Gallant) என்பது. இந்நாடகம் எதிர்பார்த்த வெற்றியைத் தரவில்லை. இருப்பினும் கி.பி. 1664ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசி (The Indian Queen), இந்திய மாமன்னர் (The Indian Emperor) என்னும் நாடகங்களை வெளியிட்டார். இவர்தம் நாடகப் படைப்பில் சிறப்பானது கன்னி அரசி (The Maiden Queen). இந்நாடக வெளியிடு பெரும் செல்வாக்கைப் பெற்றுத்தந்தது. சிறந்த நாடகம் 'அனைத்தும் காதலுக்காக' (All for Love). என்பதாம். இந்நாடகம் சேக்சுபியர் எழுதிய அண்டோனி, கிளியோபத்ராவைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்டதாகும். 'கிரெனடா வெற்றி (Conquest of Granada) பிறிதொரு சிறந்த நாடகமாகும்; பக்கிங்காம் பிரபு இவருடைய நாடகங்களைக் கேலி செய்யும் வகையில் கி.பி. 1671-ஆம் ஆண்டு ஒத்திகை (The Rehearsal) என்னும் நாடகத்தை வெளியிட்டார்; தம் பாவங்களை எள்ளி நகையாடும் வகையில் பல எள்ளல் கவிதைகளை வெளியிட்டார்.

சமயக் கொள்கையில் தீவிர ஆர்வமுடையவராக இருந்தார்; எனவேதான் சமயப்பரப்பு உத்தியாக ஒரு கவிதையை வெளியிட்டார்; தொடக்கத்தில் சீர் திருத்தக் கிறித்தவப் பிரிவைச் சார்ந்தவராக இருந்தார்; பின்னர் உரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தைத் தழுவியது மட்டுமல்லாமல் அச்சமயத்தை ஆதரித்துக் காவியம் எழுதினார்; உரோமன் கத்தோலிக்க சமயத்தில் கொண்டிருந்த ஆர்வம் காரணமாகச் சீர்திருத்தக் கிறித்தவரான அரசர் வில்லியமும், மேரியும் அரசு கட்டில் ஏறிய போது 'நம்பிக்கை உறுதிமொழி' அளிக்க மறுத்தார். எனவே, அதன் பயனாக அரசவைக் கவிஞர் பதவியை இழக்க நேர்ந்தது.

திரைடன் தம் நாடகங்களுக்கு எழுதிய பெரும்பாலான முன்னுரைகள் இலக்கிய மதிப்புரைகளாக

உள்ளன. இலக்கிய மதிப்புப் பற்றி 'நாடகக் கவிதை பற்றிய கட்டுரை' என்னும் தனி நூல் எழுதியுள்ளார்.

இவர் தம் வாழ்க்கையின் இறுதிக் கட்டத்தில் பல இன்னல்களுக்கு ஆளானார்; வறுமையில் வாடி வதங்கினார்; வறுமையின் காரணமாகக் கிரேக்க, இலத்தீன் கவிதைகளை மொழியாக்கம் செய்யும் வேலையை மேற்கொண்டார். அவ்வாறு மொழி பெயர்ப்புச் செய்த நூல்களில் வர்கில் (Virgil), அலெக்சாண்டரின் விருந்து (Alexander's Feast) ஆகியன தலைசிறந்தனவாகக் கருதப்படுகின்றன. இலக்கிய அவைகளையும் நடத்தினார். காங்கிரிவ், (Congreve), அடிசன் (Addison), போப்பு (Pope) போன்ற கவிஞர் பலர் இவரைப் பெரிதும் புகழ்வர். இவர் கி.பி. 1700-ஆம் ஆண்டு காலமானார்.

சு.ஆ.

திரைப்படக் கலை: அறிவியலின் வியக்கத்தகு ஆக்கங்களில் ஒன்று திரைப்படக் கலை. மனிதன் தன் அழகியல் உணர்வுக்கு விருந்தாக இதனைக் கண்டு பிடித்தான். இன்று காணும் திரைப்படம் இந்நிலை எய்த அறிவியல் அறிஞர் பலர், அவ்வப்போது பாடுபட்டுச் செழுமையுறச் செய்தனர். திரைப்படம், முதலில் ஒலியின்றி ஊமைப் படமாகத்தான் இருந்தது. பின்னர் ஒலி சேர்க்கப்பட்டுப் பேசும் படமாகியது. பிறகு வண்ணங்கள் சேர்க்கப்பட்டன. அதற்கும் அப்பால் திரைப்படம் அகன்ற திரைக்கு வந்து பேருருக் கொண்டது. பலர் அமர்ந்து அரங்கம் ஒன்றில் திரைப்படம் காண்கின்ற நிலையிலிருந்து இல்லங்களுக்குள் குடும்பத்தினர் மட்டுமே கூடிக் கண்டு மகிழ்ந்திட இப்போது, சிறிய பெட்டிக்குள் சிறிய திரையில் இக்கலையை அறிவியல் சாதனையாளர்கள் கொண்டு வந்துள்ளனர்.

இந்திய நாட்டின் திரைப்படக் கலை தொடங்கி 75 ஆண்டுகளாகின்றன.

ஊமைப்படம்: 'புகைப்படம்', 'நிழற்படம்' என்றெல்லாம் குறிப்பிடப்படும் நிலையான படத்தைப் பிடித்துக் கொடுக்கும் நிழற்படக்கருவியை (Camera) கி.பி.1822-ஆம் ஆண்டு பிரான்சு நாட்டைச் சேர்ந்த சோசப் நீப்சே என்பார் கண்டுபிடித்தார். இக்கருவி மெய்யான தோற்றத்தைப் படம் பிடித்துச் கொடுக்கிறது.

'ஓவியத்தையோ புகைப்படத்தையோ அசைய வைக்க முடியுமா? இந்தக்கேள்வியோடு அறிவியல் அறிஞர்கள் பலர் ஆராயத் தொடங்கினர். வட்ட வடிவமான தட்டு ஒன்றின் நடுவே துளையிட்டு, துளையை ஓர் ஆணியில் பொருத்தி, தட்டில் ஓர் உருவத்தின் சலன நிலைகளைப் பல சித்திரங்களாக வரைந்து, அந்தத் தட்டைச் சுழலச் செய்து பார்த்தனர். அந்த உருவம், கை, கால்களை அசைத்தது. பின்னர், சித்திரத்துக்குப் பதிலாக, புகைப்படம் பிடித்து வட்டத் தட்டில் ஒட்டி உருட்டினர். அந்தப் புகைப்பட மனிதன் நகர்ந்தான்; நடந்தான்.

'இசைத் தட்டு' எனச் சொல்லப்படும் ஒலிப்பதிவுத் தட்டை, முன்னரே கண்டு பிடித்திருந்த அறிஞர் தாமசு ஆல்வா எடிசன் மேலும் கீழுமாக இரு உருளைகளைப் பொருத்தி, ஆடியில் பதிவுறச் செய்திருந்த புகைப்படங்களைக் கீழிருந்து மேல்நோக்கிச் சுழலச் செய்தார். இன்று மக்களால் காணப்படும் திரைப்படத்தின் அடிப்படை, தாமசு ஆல்வா எடிசனின் அந்தக் கண்டுபிடிப்பேயாகும்; அது, 'கினிட்டோசுகோப்பு'(Kinetoscope)எனச் சொல்லப்பட்டது.

எடிசனின் கருவி விற்பனைக்கு வந்த 1894-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பே, ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் எட்வர்ட் முப்ரிச்சு (Edward Mupbridge) 'சூப்ராக்சோ சுகோப்' என்னும் அசியப் பெட்டியை அறிமுகம் செய்திருந்தார்.

ஆடியில் புகைப்படங்களைப் பதிவு செய்வதற்குப் பதிலாக கி.பி. 1870-ஆம் ஆண்டில், அமெரிக்காவில் கியாட்டு என்னும் அறிஞர் நிழற்படச் சுருளில் (Celluloid Film) பதிவுசெய்யும் புதுமையைக் கண்டு பிடித்திருந்தார்.

அதே முறைமையில், சலனப் படங்களை நிழற்படச் சுருளில் பதிவு செய்வதை, இங்கிலாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த வில்லியம் பிரீச்கிரீன் என்பார் கி.பி.1889-ஆம் ஆண்டு கண்டுபிடித்தார். அவரது கண்டுபிடிப்புக்குத் திரைப்படக் கருவி (Cinematograph)என்னும் பெயர் சூட்டப்பட்டது.

ஓடும் படங்களை, அதன் அருகேயிருந்த உருப்பெருக்கி ஆடியின் வழியாக ஒவ்வொருவராகத் தான் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

பின்னர் கி.பி.1895-ஆம் ஆண்டில், ஓடும் படத்தின் ஒளி ஓர் திரையின் மீது பாய்ச்சப்பட்டு, ஒரே சமயத்தில் பலர் அமர்ந்து பார்த்திடும் முறையையும் அதற்கான கருவியையும் பிரான்சு நாட்டின் உலூமியர் சகோதரர்கள் (Lumiers) கண்டுபிடித்தனர். அதுதான் இப்போதுள்ள திரைப்படத்தின் வடிவமாகும். இந்த முறை திரைப்படக்கலை (Cinematography) என்று பெயர் பெற்றது. அது வரையில் 15 மீட்டர் உள்ள நிழற்படச்சுருள்தான் தயாரிக்கப்பட்டு வந்

தது. பின்னர் ஆயிரம் ஆடி நீளத்தில் நிழற்படச் சுருள் தயாரிக்கப்படலாயிற்று.

உரையாடலும் பாடலும் இசையும் இல்லாமல் கதைப் படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. அவை 'ஊமைப் படங்கள்' என்று குறிப்பிடப்படலாயின.

அனைத்து, அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளுக்கும் ஏற்படுகின்ற பழைமையாளர்களின் எதிர்ப்பும் தொல்லையும் திரைப்படக் கலைக்கும் விளைந்தன. 'பில்லி சூன்யம் போன்று கொடுமையானது இது' என்று திரைப்படக் கலையைப் பிற்போக்காளர் வருணித்தனர். திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்களும் அதனோடு தொடர்பு உடையவர்களும் கொடுமைப் படுத்தப் பட்டனர்; ஊருக்கு வெளியே துரத்தப்பட்டனர்.

இந்தியாவில் திரைப்படக் கலையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்: இந்தியாவில், திரைப்படக் கலையின் அறிமுகம் குறித்து, முன்னோடியாகத் திரைப்படத் தயாரிப்பில் விளங்கிய சர்தார் சந்துலால் சா பின் வருமாறு எழுதியுள்ளார்: 'கி.பி.1896-ஆம் ஆண்டு பிரான்சு நாட்டின் உலூமியர் உடன்பிறப்புகள் முதல் திரைப்படம் காட்டும் கருவியுடன், பம்பாய் நகரத்துக்கு வந்து சேர்ந்து, உணவு விடுதியொன்றில், இருநூறு பார்வையாளர்களிடம் தலைக்கு இரண்டு உரூபா கட்டணத்திற்கு (அந்த நாளில் இது மிக அதிகமான விலை) ஒரு காட்சியை நடத்தினார்கள். வரைபடங்களையும் தொடர்பில்லாப் புகைப் படங்களையும் கொண்டதாக அந்தக் காட்சி இருந்தது. அதன் பின்னர், அதே மாதிரியான ஒரு கருவியுடன், தன் எச்பிளனேடு மாளிகையில் தனியார் காட்சிகளைச் சாம்செட்சி-என் டாட்டா நடத்தத் தொடங்கினார். தொடர்ந்து பலர் காட்சிகளை அதே போன்று நடத்தலாயினர். தொடர்ச்சியில்லா படங்களில் மக்கள் பொழுது போக்கைக் கண்டனர். சர்தார் சந்துலால் சா குறிப்பிட்டுள்ள அந்தக்காட்சி நடைபெற்றது கி.பி.1896-ஆம் ஆண்டாகும்.

அமெரிக்க நாட்டின் இலாசு ஏஞ்செல்சு(Los Angels) நகரில், உலகின் முதலாம் திரையரங்கம் 1902-ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்டது.

பொதுமக்களுக்கான முதலாம் திரைப்படக் காட்சியை மானெக் டி. சேத்னா என்பார்,1904-ஆம் ஆண்டில், பம்பாய் நகரில் காண்பித்தார். அது ஏசுவின்வாழ்க்கை' என்னும் இரு சுருள் படம் அப்படம் அங்கே, கையினால் சுழலச் செய்யும் படம் காட்டும் கருவியின் மூலம் திரையிடப்பட்டது. இந்திய நாட்டின் முதலாம் திரையரங்கம் 1907-ஆம் ஆண்டில், பம்பாய் நகரில் நிறுவப்பட்டது. திரைப்படத் தயாரிப்பிலும் இந்திய நாட்டினர் ஈடுபடத் தொடங்கினர்.

தாதா சாகேப் பால்கே (Dada Sakeb Phalke) என்பார் இந்தியாவின் முதல் முழு நீளக் கதைத் திரைப்படத்தைத் தயாரித்து 1913-ஆம் ஆண்டு திரையிட்டார். அந்தப் படத்தின் பெயர்-'இராசா அரிச்சந்திரா' என்பதாகும்.

இந்தப் படத்தின் நீளம் 1110 மீ. அளவில் இருந்தது. இதனைத் தயாரித்த தாதா சாகேப் பால்கே, 'இது முழுக்க முழுக்க இந்தியர் சாதனை' என்றும், அந்த நாளின் தேசபக்த உணர்வினைக் கொண்டது' என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் இந்தியத்திரைப் படத் தொழிலின் தந்தை என்று போற்றப்படுகிறார்.

அவர்தம் நினைவைப் போற்றும் வண்ணம் மத்திய அரசினர், ஆண்டுதோறும் 'தாதா சாகேப் பால்கே விருது' என்ற பெயரில், சிறந்த திரைப்படத் தயாரிப்பாளர் ஒருவருக்குப் பரிசளித்து வருகின்றனர்.

பேசும்படம்: 'ஊமைப் படம்' என்று குறிப்பிடப் பட்ட இயங்கு படக் காலத்தில், பார்வையாளர்களின் செவிச்சுவைக்காகத் திரையின் அருகில் (அல்லது-பின்புறத்தில்) கலைஞர்கள் நின்று கொண்டு பேசுவார்கள்; கதை சொல்லுவார்கள்; பாடுவார்கள்.

அறிவியலின் வியத்தகு சாதனையாக, நிழற்படச்சுருளில் ஒலியைச் சேர்க்கும் முறையும் 1927-ஆம் ஆண்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அமெரிக்க நாட்டின் வார்னர் சகோதரர்களே அந்தச் சாதனையாளர்கள்.

அதுவரையில் நடிப்பு, நாட்டியம், ஓவியம் ஆகிய கலைகளை மட்டுமே உள்ளடக்கியதாக விளங்கி வந்த திரைப்படக் கலை, அதன் பின்னர் இசைக் கலையையும் தன்னுள் ஐக்கியப் படுத்திக்கொண்டு நுண்கலைகள் அனைத்தின் சங்கமமாகப் பேருருக் கொண்டது.

திரைப்படம் பேசும்-பாடும் படமாக மாறியது. தொடக்கத்தில் மேற்கு நாடுகளிலிருந்துதான் பேசும் படங்கள் இந்தியாவிற்குக் கொண்டுவரப்பெற்றன.

முதன் முதலாக இந்தியாவுக்கு 1929-ஆம் ஆண்டில் காதல் கீதம் (Melody of Love)என்னும் ஆங்கில மொழிப் பேசும் படம், வந்தது. இந்த படம் இந்தியாவுக்குள் வந்தவுடன், இந்நாட்டின் திரைப்படக் கலைஞர்களும் படைப்பாளிகளும், தாங்கள் ஏற்கெனவே முப்பதாண்டுக் காலமாகப் பக்குவப்பட்ட

திரைப்படத்துறையின் 'நூற்றாண்டின் அதிசயத்தை' நோக்கி ஒருங்கிணைந்து எழுந்தனர் என்று திறனாய்வாளர் பி.டி.கார்கா கூறியுள்ளார்.

அர்தேசிர் இரானி என்பாரின் பேரரசு நிழற்படச் சுருள் நிறுவனம் (Imperial Film Company) என்ற அமைப்புத்தான் 'ஆலம் ஆரா' (Alam Ara) என்னும் திரைப்படத்தை 1931-ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டது. இந்தி மொழியில் தயாரிக்கப்பட்ட இதுவே, இந்தியாவின் முதல் முழுநீளப்பேசும் படமாகும்.

தமிழகத்தில் திரைபடக் கலை: 'ஏசுவின் வாழ்க்கை' என்னும் சலனப்படத்தை இந்திய நாட்டுக்குக் கொண்டு வந்து ஊர் ஊராக முகாமிட்டுத் திரையிட்டுக் கொண்டிருந்த துபான்ட்டு என்ற பிரஞ்சுக்காரர் உடல்நலக் குறைவினால் தாயகம் திரும்ப நேரிட்டது.

அப்போது, அவரது படச்சுருளையும் படங் காட்டும் கருவியையும் சாமிக்கண்ணு வின்செண்டு என்னும் தமிழர் ஒருவர் விலை கொடுத்து வாங்கிக் கொண்டார்; ஊர் ஊராகச் சென்று அப்படத்தைத் திரையிட்டார்.

அவர் தம் சொந்த ஊரான கோயமுத்தூர் நகரில், 1914-ஆம் ஆண்டில், பல்சுவை கேளிக்கை மன்றம் (Variety Hall) என்னும் திரையரங்கத்தைக் கட்டினார்; தென்னகத்தில் தோன்றிய நிரந்தரமான முதல் திரையரங்கம் இது தான். இதனைத் தொடர்ந்து, சென்னையிலும் தமிழகத்தின் பிற நகரங்களிலும் திரையரங்குகள் பல தோன்றின. ஊமைப் படங்களின் காலத்திலேயே, தமிழ் நாட்டிலும் திரைப்படத் தயாரிப்புப் பணி நிகழ்ந்திருக்கிறது. தமிழகத்தின் முதல் திரைப்படத்தைத் தயாரித்தவர் என்னும் பெருமை ஆர்.நடராச முதலியார் என்பாரையே சாரும். இவர் 1916-ஆம் ஆண்டு 'கீசக வதம்' என்கிற பெயரில் ஒரு பேசாப் படத்தைத் தயாரித்து வெளியிட்டார்.

சென்னையில்,நடராச முதலியாரைத்தொடர்ந்து ஆர் வெங்கையா, அவர் மகன் பிரகாசா, நிலக்கிழார் மோதி நாராயணராவ், சிவகங்கை நகரைச் சேர்ந்த ஏ.நாராயணன் ஆகியோர் திரைப்படத் தொழிலில் ஈடுபட்டனர்.

இவர்களில், சிவகங்கை ஏ. நாராயணன் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர். வங்கியொன்றின் கிளையில் பணியாற்றி வந்த இவர் 1922-ஆம் ஆண்டு திரைப்படத் தொழிலில் இறங்கினார். முதலில் பம்பாய் நகரத்துக்குச் சென்று, தங்கியிருந்து, திரைப்படத் தொழிலில் பயிற்சி பெற்ற ஏ.நாராயணன்1929-ஆம் ஆண்டு சென்னைக்குத்திரும்பினார். சொந்த முயற்சியில் திரைப்படங்களைத் தயாரிக்கத் தொடங்கினார்.

இந்தியாவின் முதல் பேசும்படமான 'ஆலம் ஆரா' 1931-ஆம் ஆண்டு சென்னைக்கு வந்து சேர்ந்தது. 'ஆலம் ஆரா' வை உருவாக்கிய அர்தேசிரி இரானி என்பார்தான் முதல் தமிழ்ப் பேசும் படத்தையும் தயாரித்தார்.

'காளிதாசு' என்னும் பெயர் கொண்ட அந்தப் படம் சோதனை முறையில் படைக்கப்பட்டது. தமிழ், தெலுங்கு இரு மொழிகளைச்சேர்ந்த கலைஞர்களும் இப்படத்தில் நடித்தனர். தமிழ்க் கலைஞர்கள்தமிழில் பேசினார்கள்; பாடினார்கள். தெலுங்குக்கலைஞர்கள் அவர்கள் மொழியில் பேசினார்கள்; பாடினார்கள்.

இந்தப் படம் 1931-ம் ஆண்டு திரையிடப் பட்டது. தமிழகத்தின் பேசும் படங்கள் தொடக்கத்தில் பம்பாய், புனே, கல்கத்தா போன்ற வட இந்திய நகரங்களின் படப் பிடிப்புக் கூடங்களில் தயாரிக்கப்பட்டன.

சிவகங்கை ஏ. நாராயணன் 1934-ஆம் ஆண்டில் சென்னை நகரில் தமிழகத்தின் முதலாம் படப்பிடிப்புக் கூடத்தை நிறுவினார். 'சவுண்ட் சிட்டி-சீனிவாச சினிடோன்' என்ற பெயரில் அந்தக் கூடம் உருவாகியது. ஏ. நாராயணன் தமிழ்த் திரைப்படத் துறையின் வழி காட்டி என்ற சிறப்பைப் பெற்றார்.

திரைப்படம் உருவாகும் முறை: நன்கு திட்டமிட்டுத் தயாரிக்கப்படும் திரைப்படத்திற்குக் கதை,திரைக்கதை, உரையாடல்கள் தயாரிப்பதற்கே மிகுந்த காலம் தேவைப்படும். இதனை ஒருவர், அல்லது பலர் கவனிப்பர். முதலில் 'கதை விவாதம்' நடைபெறும். அது முடிந்த பின்னர் 'திரைக்கதை' எழுதப் பெறும். திரைக்கதை எழுதும் போதே காட்சிகளுக்கான வரிசைகள் முடிவு செய்யப்பெற்று; 'உரையாடல்கள்' பற்றி முடிவு செய்யப்படும். அந்த நிலையிலேயே எடுக்கப்பட வேண்டிய காட்சிகளில் 'தூரக் காட்சி' 'மைய நிலைக் காட்சி' 'அண்மைக் காட்சி' பற்றித் தீர்மானித்துக் குறிப்பெடுத்துக் கொள்ளப்படும். இவை அனைத்தும் 'திரைக் கதை தயாரித்தல்' என்னும் தலைப்பில் அடங்கும்.

திரைப்படத் தொழிலில், 'தயாரிப்பாளர்' என்னும்சொல் முதலீடு செய்தோ, பிறரிடமிருந்து முதலீட்டைப் பெற்றோ, படத்தை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபடுபவரைக் குறிக்கும்.இவர் தம் படத்திற்குத் தேவைப்படும் இயக்குநர், கதையாசிரியர், பாடலா

சிரியர், இசையமைப்பாளர், நடிகர்-நடிகையர் போன்றோருடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்கிறார்.

'தொழில் நுட்பக் கலைஞர்கள்' படப்பிடிப்புக் கூடங்களைச் சேர்ந்தவர்களாகவே இருப்பார்கள். (இப்போது ஒளிப்பதிவாளர் பலர் தனித்தும் இயங்குகிறார்கள்). காட்சியின் தன்மைக்கு ஏற்ப, 'ஓவியர்கள்', 'சிற்பிகள்', 'தச்சுத் தொழிலாளர்கள்' துணையோடு 'கலை இயக்குநர்' அரங்கத்தை நிருமாணிக்கிறார். பாடல்களுக்கு மெட்டமைத்து, 'இசைக்கருவிகளின் கலைஞர்களின்' குழுவுக்குத் தலைமைஏற்றுப் பாடல் பதிவு' செய்தல், படம் தயாரித்து முடிந்து தொகுக்கப்பட்ட பின்னர்ப் பின்னணி இசை' சேர்த்துக் கொடுத்தல் ஆகியவற்றைச் செய்பவர் இசையமைப்பாளர் ஆவார். இந்தப் பணி 'மறு பதிவு செய்தல்' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. நடனங்களை நெறிப்படுத்துபவர் 'நடன இயக்குநர்' என்றும், வீர தீர சாகசக் காட்சிகளில் நடிகர்களைப் பயிற்றுவிப்பவர் 'சண்டைக் காட்சி இயக்குநர்' என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். நடிப்புக் கலைஞர்களுக்குக் 'கதை மாந்தர்கள்' தன்மைக்கு ஏற்பத் தோற்றத்தை வண்ணங்களால் 'ஒப்பனையாளர்' உருவாக்குகிறார்; உடைகளைத் தயாரித்து 'உடையலங்காரக்கலைஞர் உடுத்திவிடுகிறார். படப்பிடிப்பின் போது, அரங்கத்தில் படத்தைப் பிடிக்கும் ஒளிப்பதிவாளர் கட்டளைகளுக்கு ஏற்ப 'ஒளி உதவியாளர்கள்' பலர் விளக்குகளை இயக்குவிக்கிறார்கள். பாடல்களையும் உரையாடல்களையும் பின்னணி இசையையும் ஒலிப்பதிவாளர் பதிவு செய்கிறார். ஒளிப்பதிவாளரும் ஒலிப்பதிவாளரும் பதிவு செய்து தருகின்ற 'நிழற்பட எதிர் படிவச் சுருளை'ச் செய்முறைச் சாலையில் 'நிழற்பட நேர்படிவமாக மாற்றுகிறார்கள். எடுத்துக் கொடுக்கப்படும் படத்'தில் தேவையையும் நயத்தையும் கருதி வேண்டாத பகுதிகளை வெட்டி எடுத்துவிட்டுப் படத்தொகுப்பாளர் இணைத்துக் கொடுப்பார். இந்தப் பணிகள் முடிந்தபின், முழுமையான படத்திற்குப்பின்னணி இசை இணைக்கப்படும். மேலே சொல்லப்பட்ட அனைத்துப் பணிகளையும் அறிந்தவராக இருக்கின்ற இயக்குநர், அனைத்துப் பணிகளையும் மேற்பார்வையிட்டு, வழிநடத்தி, படைப்பில் முழுமையாகப் பங்கேற்பார். தயாரான படம், அரசின் தணிக்கைக்கு அனுப்பப்படுகிறது. தணிக்கை முடிந்தபின் மாவட்டங்களில் உள்ள வெளியீட்டாளர் தேவைக்கு ஏற்ப, செய்முறைச் சாலையில் படத்திற்குப் பிரதிகள் எடுக்கப்பெறும்.வெளியீட்டாளர்கள் (விநியோகசுத்தர்கள்) படத்தைத்திரை அரங்குகளுக்கு அனுப்புகின்றனர். வெளியீட்டாளர்கள், திரையரங்க உரிமையாளர்கள் ஆகியோரைக் கடந்து தான் படைப்பாளியின் படம் பார்வையாளனுக்கு வந்து சேருகிறது.

கதைகள்: புராணங்கள், வழி வழியாகச் சொல்லப்பட்டு வந்த இராசாராணிக் கற்பனைக் கதைகள் போன்றவையே 1947-ம் ஆண்டு வரை தமிழ்த் திரைப் படங்களாக வெளிவந்தன அவற்றில் பல, மேடையில், நாடகங்களாக நடிக்கப்பட்டு வந்த கதைகளாகவும் இருந்தன. முதன் முதலாக 1935-ஆம் ஆண்டில் இக்காலக் கற்பனைக் கதைகள் திரைப்படங்களாகத் தயாரிக்கப்பட்டன.

செய்தித்தாள்களில் வெளிவந்த இக்காலக் கற்பனைக் கதைகளைத் திரைக்கு ஏற்றவாறு திருத்தி, திரைப்படங்களாக உருவாக்கும் முயற்சி 1937-ஆம் ஆண்டில் தொடங்கியது. எண்ணிக்கையில் இந்த வகையிலான திரைப்படங்கள் குறைந்த அளவிலானவை என்றாலும் தமிழ்த் திரைப்படக் கலையின் வளர்ச்சிப் போக்கில் புதிய நம்பிக்கையைத் தோற்றுவித்தன.

'வளரும் நாடுகளில்-சினிமா' என்ற தலைப்பில், புதுதில்லியில் 9.11.1979-இல் ஏழாம் உலகப் பட விழாவின்போது ஒரு கருத்தரங்கம் நடைபெற்றது. அதில் 'சமூக, பொருளாதாரச் சூழல்' என்னும் பொருளில் என்,வி.கே. மூர்த்தி என்பார் இந்தியத் திரைப்படங்களின் உள்ளடக்கம் குறித்து ஒரு கட்டுரை படித்தார். அதில், 'விடுதலைப் போராட்டக் காலத்தின் திரைப்படப் படைப்பாளிகளிடம் நாட்டுப் பற்றுணர்வின் தாக்கம் ஏற்பட்டிருந்ததால் அவர்கள் படைப்புக்களில் அது பிரதிபலித்தது. பொழுது போக்குக்கான ஓர் கருவி எனத் திரைப்படக் கலை கருதப்பட்டிருப்பினும் தொடக்கக்காலப் படங்களில் மக்களின் நாட்டுப் பற்றுணர்வு எதிரொலிக்கவே செய்தது. நாட்டு விடுதலைக்குப் பின்னர், திரைப்படத் துறையில் ஏற்பட்ட மாற்றம் அதிர்ச்சி தரத்தக்கது. இந்திய சினிமாவில் 'பகட்டு' நுழைந்த பின்னர் இந்தத் துறையானது 'கட்டண வசூல் இலாபப் பொருளாதாரத்தையே' அடிப்படையாகக் கொண்டது என்ற அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது' என்று அவர் கூறியுள்ளார்.

இந்தியத் திரைப்படங்களின் உள்ளடக்கம் குறித்த இந்தக்கருத்து தமிழ்ப் படங்களுக்கும் ஏற்புடையதேயாகும்.

அறுபதாம் ஆண்டுகளிலிருந்து, தமிழ்த் திரைப் படத் துறையில் ஒரு புதிய போக்குப் புகுந்தது. தமிழ்நாடு, தமிழர் பண்பாடு சார்ந்த புதிய புதிய கதைகளைத் திரைக் கதைகளாக்குவதற்குப் பதில் பிறமொழிகளில் வசூலில் வெற்றிகரமாக ஓடிய படங்களின் கதைகளை விலை கொடுத்து வாங்கி, தமிழ்ப் படங்களாகத் தயாரிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

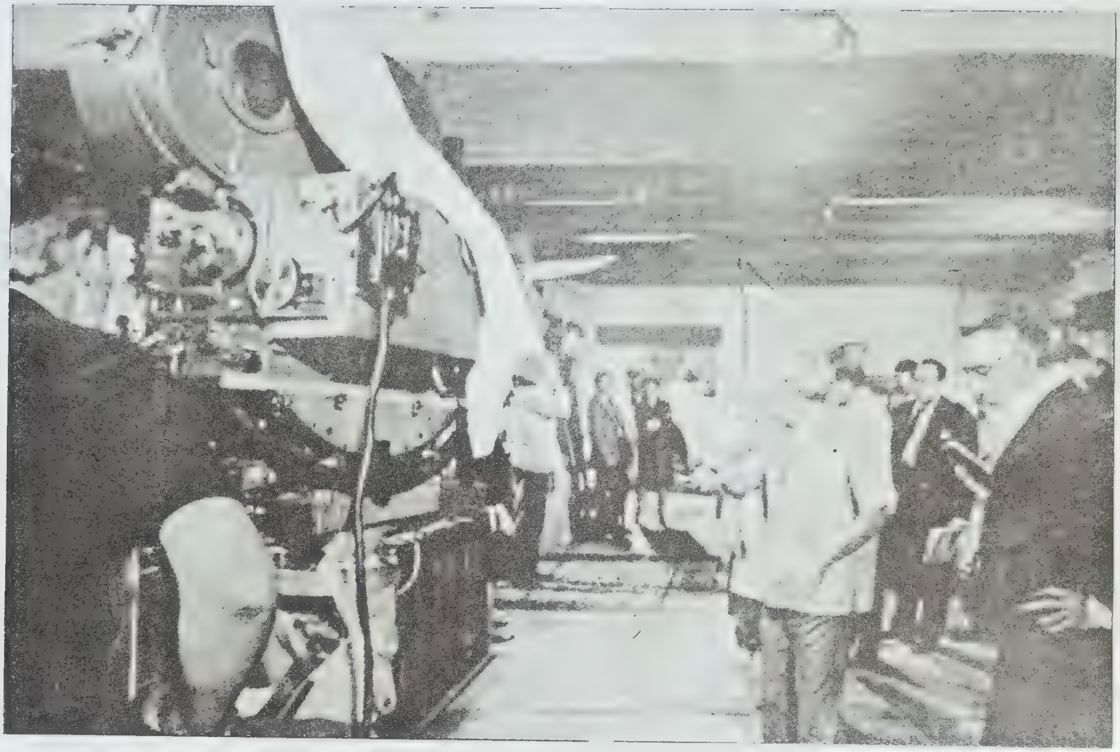

திரைப்படம் எடுத்தல்

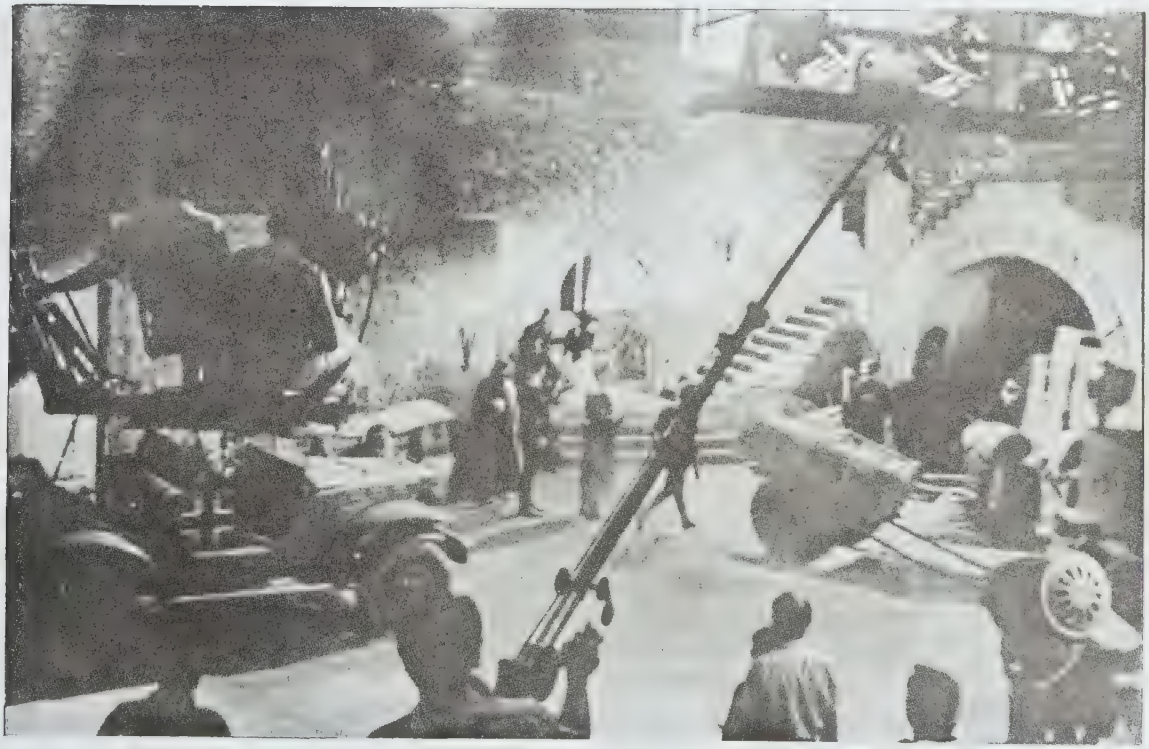

காட்சியமைத்து எடுத்தல்

சார்லி சாப்ளின்

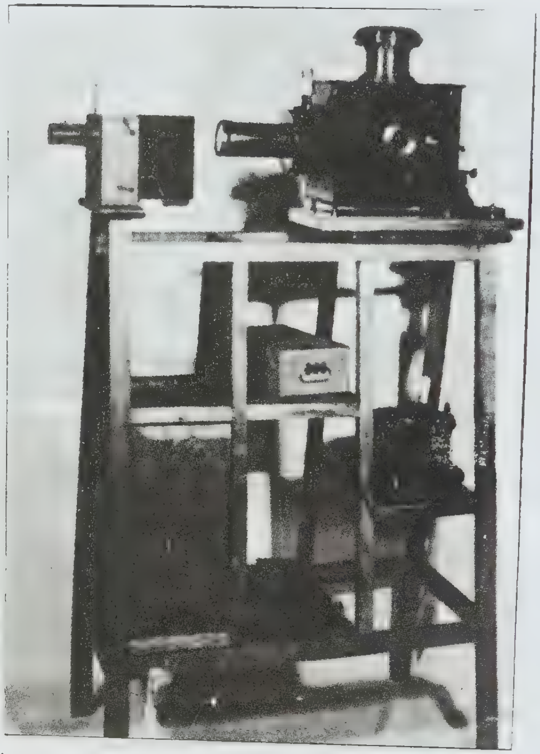

பழங்கால ஒளிப்படக்கருவி

படத்தொகுப்பு

வண்ணந் தீட்டுதல்

காட்சியமைத்துப் படம் எடுத்தல்

இத்தகைய படங்களின் கதைகளை 'நிலைநாட்டிய கதைகள்' என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். பிற மொழித் திரைக்கதை தயாரிப்பை 'மறு தயாரிப்பு' என்று கூறுகிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் 1960-ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர்த் தயாரிக்கப்பட்ட தமிழ்ப் படங்களில் ஏறத்தாழ 70 விழுக்காடு மறு தயாரிப்புப் படங்களேயாகும்.

கலைஞர்கள்: ஊமைப் படக்காலத்தில், நடிப்பதற்குக் கலைஞர்கள் முனைந்து முன் வந்ததில்லை. பேசவும் பாடவும் வாய்ப்பு இல்லாததால் தமிழ்க் கலைஞர்கள் திரைப்படத் துறையைப் புறக்கணித்தனர். அத்துடன் மிகவும் சக்தி வாய்ந்த மின்விளக்குகளின் முன்பாக நின்று நடிப்பதால் தங்கள் முக அழகும் உடல்நலமும் பாதிப்புக்குள்ளாகும் என்ற அச்சமும் கலைஞர்களிடம் இருந்தது. பேசாப் படக்காலத்தில், அதில் பேச்சும் பாட்டும் இல்லாததால் சண்டையும் நடனமும் பெரிதும் இடம்பெற வேண்டியிருந்தது. இதன் காரணமாக அந்நாளின் திரைப்படங்களில் குத்துச்சண்டை, கத்திச் சண்டை வீரர்களும் நாட்டிய நடிகைகளும் சிறந்த நடிகர்களாக விளங்கினர்.

படம் பேசத் தொடங்கியதும் நிலைமை முற்றாக மாறியது. கதை, உரையாடல், பாடல்கள் போன்றவற்றைத் திரைப்படத்துக்கெனத் திட்டமிட்டு எழுதிக் காலத்தை வீணாக்க விரும்பாத தயாரிப்பாளர்கள், மேடைகளில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த நாடகங்களையே ஒப்பந்தம் செய்தார்கள். ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்ட நாடகத்தில், நடித்துக் கொண்டிருந்த அனைத்து நடிகர்களையும் திரைப் படத்தில் நடிப்பதற்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். அந்த நாள்களில், தமிழகத்தில் எண்ணற்ற நாடகக் குழுக்கள் இருந்தன. 'சிறார் நாடகக் குழுக்கள்' 'தொழில் முறை'யாக இயங்கி வந்தன. இந்த நிறுவனங்கள் நடத்தி வந்த நாடகங்களில் பல, தொடக்கக் காலத்தில் திரைப்படங்களாகத் தயாரிக்கப்பட்டதால் அவற்றின் நடிகர்களும் திரைப்படத்துறை நுழைவு பெற்றார்கள்.

தொழில்முறை நாடகக் குழுக்களின் படிப்படியான மறைவுக்குப் பின் தமிழகத்தில் 'பயில்முறை' நாடகக்குழுக்கள் தோன்றி, அவை நடத்திய வெற்றிகரமான நாடகங்கள் பல திரைப்பட வடிவம் பெற்றன.

தமிழ்த் திரைப்படத்துறை காலூன்றிக் கொண்டதையும், அது மக்கள் மீது பெற்றுள்ள மாபெரும் செல்வாக்கையும் கண்ட பின்னர் இலக்கியம், பத்திரிகை, அரசியல், அரசுப்பணி போன்ற பல் வேறு துறைகளில் பங்கேற்றிருந்தோர் திரைப்படத் துறைக்கு வந்தனர்.

'திரைப்படக் கலையின் பல்வேறு பிரிவுகளைப் பயிற்றுவிக்கக் கல்விக் கூடங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும்' என்று தமிழ்நாட்டவர், ஆங்கிலேயர் ஆட்சி செலுத்தியபோதே பல தடவைகள் கோரிக்கைகளை எழுப்பினார்கள்; ஆனால் பயன் விளையவில்லை.

உருவமும் உள்ளடக்கமும் சிறப்புற அரசு முயற்சிகள்: திரைப்படம் என்பது தொடர்ந்து வளருகின்ற துறை. இத்துறைகுறித்து உலகப் புகழ் பெற்றிட்ட, இந்தியாவின் திரைப்படப் படைப்பாளியான மிருணாள் சென் கூறுகிறார்: 'புதிய திரைப்படமானது பார்ப்பதற்கு எந்த அளவிற்கு முக்கியமான கலையாகிறதோ அதே போலக்கேட்பதற்கும் உரிய கலையாகும் என்ற உண்மை மட்டும் மாறாமல் இருக்கிறது. வளர்ந்து வரும் இத்துறையில் இதன் வளர்ச்சி அதற்கே உரிய வழிமுறைகளாலும் தொழில் நுட்ப முறைகளாலும் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. இதன் வழி முறைகள், தொழில் முறைகள் எல்லாம் அறிவியல், தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியையே சார்ந்திருப்பதால் நாளுக்கு நாள் தோற்றத்திலும் முறையிலும் மிக்க வேகத்தில் மாறி வருகிறது. இத்துறையினுடைய பல்வேறு விதப் போக்குகளால் இன்றுவரை பிரமிக்கத்தக்கதொரு சரித்திரத்தைப் படைத்ததோடு மட்டுமல்லாமல், நம்ப முடியாத வேகத்தில் இதன் செயற்பரப்பிற்கான களமும் விரிவடைந்து வருகிறது.

பெரும்பான்மையான திரைப்படங்களின் கதைகளும் கலைஞர்களும் நாடக மேடைகளில் இருந்து திரைப்படத் துறைக்கு வந்ததால் நீண்ட காலம் வரை படங்கள் புகைப்படம் பிடிக்கப்பட்ட நாடகங்களாகவே அமைந்திருந்தன.

திரைப்படம் என்பது 'பார்ப்பதற்குரிய கலை' என்கிற நோக்கில் படங்களின் 'உருவம்' வளராமல் தேங்கியிருந்தது,

நாடு விடுதலை பெற்றபின்னர், திரைப்படக் கலையின் வளர்ச்சிக்கு, அதன் உருவமும் உள்ளடக்கமும் வளர, பல்வேறு முயற்சிகளை மைய அரசு மேற்கொண்டது.

பிறநாடுகளின் திரைப்படக்கலை வளர்ச்சியை இந்தியாவிலுள்ள படைப்பாளிகள் கண்டுணரும் வாய்ப்புக்காக 1952-ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்தியாவில் உலகப் படவிழாக்களை மைய அரசு நடத்தத் தொடங்கியது.

திரைப்படக்கலை வளர்ச்சியில் 'உலகப் படவிழா'வுக்கு மிக உயர்ந்த இடமுண்டு. கி.பி.1920-ஆம் ஆண்டு

களில் திரைப்பட ஆர்வலர்களால், பிரான்சு நாட்டில் 'படவிழா' முதன்முதலாகத் தொடங்கப் பெற்றது. பின்னர்தான் பல்வேறு நாடுகளின் அரசுகள் அதிகார பூர்வமாக உலகப் பட விழாக்களை நடத்தத் தொடங்கின.

பட விழாவின் பயன்குறித்து, இந்தியாவின் முதல் படவிழாவில் பார்வையாளராக இருந்த மிருணாள் சென் சொல்லுகிறார்; 'பண்டித நேரு காலத்தில் முதன் முதலில், இந்தியாவில் உலகப் பட விழாவை 1952-இல் நடத்தியபோது பல்வேறு திரையரங்குகளில் காட்டப்பட்ட உலகின் பலபாகத்துத் திரைப்படங்களைத்தேடித்தேடி ஓடிச் சென்று பசியோடு பார்த்த இந்திய இளைஞர்களில் நானும் ஒருவன். உலகப் பட விழாக்கள் தான் இந்தியத் திரைப் படத்திற்கு புதிய பார்வையை, புதிய படைப்புக் கொள்கையை, புதிய வெளிச்சத்தை அளித்தன.'

சிறந்த படைப்புகளை ஊக்குவிக்கும் தன்மையில், சிறந்த படங்களுக்குப் பரிசளிக்கும் திட்டத்தை 1954-ஆம் ஆண்டு மைய அரசு மேற்கொண்டது.

திரைப்படக்கலையை, அறிவியல் கல்வியாகக் கற்றுத்தர, புனே நகரில் திரைப்படக் கல்லூரியை மைய அரசு நடத்தி வருகின்றது. தமிழ்நாடு அரசும் அத்தகையதோர் கல்விக் கூடத்தை, சென்னை நகரின் அடையாறு பகுதியில் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இத்தகைய கல்விக் கூடங்களில் திரைக் கலையை ஓர் அறிவியலாகக் கற்றுத் தேறி ஆண்டுதோறும் இளைஞர்கள் வெளிவருகிறார்கள்.

இவர்களது வருகையால், தமிழ்த்திரைப்படங்களின் தோற்றத்தில் வியத்தகு வளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது.

தரமான படங்களின் தயாரிப்பை மிகுதிப்படுத்துவதற்காக, மைய அரசு 'தேசிய திரைப்பட நிதி உதவிக் கழகம்' என்னும் அமைப்பை நிறுவியுள்ளது. மாநில அரசும் 1968-ஆம் ஆண்டு முதல் சிறந்த படங்களுக்குப் பரிசளிக்கும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி வருகின்றது.

திரைப்படத் தொழில் வணிக நோக்கில் சிறந்தது என்னும் எண்ணத்தில் போட்டி மிகுந்த துறையாக விளங்குகின்றது.

வணிக நோக்கிலான ஒரு திரைப்படத்தைத் தயாரிக்க ஏற்படும் செலவினங்கள் பின்வருமாறு கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

வணிக நோக்கிலான ஒரு படத்தை உருவாக்க, அதன் தயாரிப்பாளர், தயாரிப்புச் செலவில் 5 விழுக்காட்டை மூலதனமாகப் போடுகிறார்; 55 விழுக்காட்டை வட்டிக்கு கடனாக நிதி உதவியாளர்களிடமிருந்து பெறுகிறார்; 40 விழுக்காடு தொகையை வெளியீட்டாளர்களிடமிருந்து தயாரிப்பில் உள்ள படத்திற்கு முன் பணமாகப் பெறுகிறார்.

இந்திய நாட்டில் ஆண்டுதோறும் ஏறத்தாழ 73 திரைப்படங்கள் (1981) நாட்டின் பதினான்கு மொழிகளில் தயாரிக்கப்படுகின்றன; இத்தொழில் ஏறத்தாழ உரூபாய் 20 ஆயிரம் கோடி மூலதனமாக இடப்பட்டுள்ளது; இத்தொழில் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் 20 லட்சம் மக்கள் வேலை வாய்ப்பைப் பெறுகின்றனர்.

இந்திய நாடு முழுதுமுள்ள பதினோராயிரம் நிரந்தரத் திரையரங்குகளில் நாள்தோறும் 75 லட்சம் மக்கள் திரைப்படங்களைப் பார்க்கின்றனர்.

தமிழ்நாட்டில் 1982 மார்ச்சு மாதத்தில் 972 நிரந்தரத் திரை அரங்குகளும் 800 நிரந்தரமற்ற திரை அரங்குகளும் இருந்தன.

தமிழில், ஆண்டு தோறும் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட திரைப்படங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. 1984-ஆம் ஆண்டில் 102 படங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

மிகுந்த வருவாய் தரும் தொழில் என்று கருதும் வணிகச் சிந்தையுடைய தயாரிப்பாளர்களின் வருகையால் நாட்டு விடுதலைக்குப் பின் வெறும் பொழுது போக்குப் படங்களே மிகுதியாகத் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

உலக நாடுகளின் படங்களுக்குச் சமமாக உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் சிறந்த படங்களைத் தயாரிக்கவேண்டும் என்கிற அவா அவ்வப்போது புதிய இளம் சிந்தனையாளர்களுக்குத் தோன்றுவதன் காரணமாக அவ்வப்போது, தமிழிலும், தரத்தில் சிறந்த கலைப்படங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

எழுபத்தைந்தாம் ஆண்டு விழா: இந்தியத் திரைப்படைத்துறையின் எழுபத்தைந்தாம் ஆண்டு விழாக் காலமாக 1988-ஆம் ஆண்டு அமைந்தது.

தொடக்கக் காலங்களில் தாதா சாகேப் பால்கே, 'வில்லியம்சன்' என்னும் பெயருடைய படப்பிடிப்புக் கருவியுடனும் சிறிது மூலப்படச்சுருளுடனும், துளையிடுவதற்கான கருவியொன்றுடனும் இங்கிலாந்து நாட்டிலிருந்து திரும்ப வந்து சேர்ந்தார். தனது இராசாஅரிச்சந்திரா' படத்தின் மூலம் இந்தியத் திரைப்படத் தொழிலைத் தொடங்கி வைத்தார்.

தாதா சாகேப் பால்கே, 1917–ஆம் ஆண்டில் 'இந்திய நாட்டு மக்கள் திரையில் இந்திய உருவங்களைப் பார்க்கத்தான் செய்வார்கள் என்ற உறுதியில், நிதி உதவி கிடைக்காத நிலை ஏற்பட்டும் கூட, திரைப்படத் தொழிலைப் பாதுகாக்கும் கடமையில் எனது வாழ்வையே விலையாகக் கொடுக்கத் தீர்மானித்து விட்டேன்' என எழுதினார்.

இந்தியா விடுதலை பெற்றது.மூலப் படச்சுருள் முதல், திரைப்படத் தயாரிப்புக்கான கருவிகள் வரை உள்நாட்டிலேயே இப்போது உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. திரைப்படக் கலை வளர்ந்தது; மக்களின் அன்பிற்கும் போற்றுதலுக்கும் உரிய துறையாக அது பேருருக் கொண்டுள்ளது. அறிவியலின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப திரையும் வளர்ந்தது; 'அகன்ற திரை', 'சினிமாசுகோப்', '70 எம்.எம்.' என்று வளர்ந்தது. கறுப்பு வெள்ளையில் பிறந்த திரைப்படம் இப்போது வண்ணங்களில் ஒளி விடுகின்றது. ஆனால், அதே அறிவியலின் வளர்ச்சியால் திரைப்படத் தொழிலுக்குப் புதிய புதிய சிக்கல்களும் தோன்றியுள்ளன. 'தொலைக்காட்சியாலும் 'வீடியோப் படங்களாலும் திரைப்படத் தொழில் பெருத்த இழப்புகளுக்குள்ளாகியுள்ளது' என்று இத்துறையில் உள்ளோர் கூறுகின்றனர்.

'தொலைக்காட்சியின் விளம்பரதாரர் நிகழ்ச்சிகளில் பொழுதுபோக்கு நாடகங்கள் ஒளிபரப்பப் படுவதாலும் தொலைக்காட்சி நிலையமே வாரத்தில் மூன்றுக்கு மேற்பட்ட திரைப்படங்களை ஒளிபரப்புவதாலும் திரையரங்குகளுக்குப் படம் பார்க்க வருகின்ற மக்கள் தொகை நாளுக்கு நாள் குறைந்து வருகிறது. பலஇலட்சம்ரூபாய்செலவு செய்து தயாரிக்கப்படும் திரைப்படத்தை வீடியோவில் திருட்டுத்தனமாகப் பதிவு செய்து விற்பனை செய்கிறார்கள். இதனாலும் திரைப்படத்தொழில் பெரும் இழப்புக்குள்ளாகிறது' என்று திரைப்படத் துறையினர் கூறுகின்றனர். உலக நாடுகள் அனைத்திலும் இந்தப் பிரச்சினை உருவாகியுள்ளது; தீர்வு காண்பதற்கு அரசுகளும் திரைப்படத்துறையும் முயன்று வருகின்றன.

அ.நா.

திரையன்: கரிகால் சோழனின் மகன். தாய் நாக நாட்டினள். உரிய பருவம் வந்ததும் மகனுக்கு அரசு கொடுப்பேன் என்று கரிகாலன் வாக்களித்திருந்தான். எனவே தன் மகனுக்கு ஆதொண்டை மாலை அணிவித்து கடலில் விட்டனள். கடல் அவனைக் கரையில் சேர்த்தது. ஆதலால் திரையன் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. கரிகாலன் காஞ்சி மண்டலத்தைத் தன் காதலியின் மகனுக்கு அளித்து ஆதொண்டைச் சக்கரவர்த்தி என்று பெயரிட்டான். அதுமுதல் அவன் ஆண்ட நாடு தொண்டை நாடு என்று வழங்கப்பட்டது. இவன் புழற்கோட்டத்துக் குறும்பர்களை வென்றவன். திருமுல்லைவாயில் இவன் சிவனை வழிபட்ட இடம். தொண்டை நாட்டை ஆண்டவர்கள் சோழரின் ஒரு பிரிவினர் என்றே கருதப்பட்டனர். பெரும் பாணாற்றில் 'திரைதரு மரபின் உரவோர் உம்பல்' என்று குறிக்கப்படுகிறது. வெண்பா ஒன்றில் 'கான்பயந்த கண்ணிக் கடுமான் திரையனை யான் பயந்தேன் என்னும் செருக்கு' என்று வருவதால், இளந்திரையன் வீரம் செறிந்தவன் என்று அறிகிறோம். திரையன் பாடிய கவிதைகள் சங்கஇலக்கியத்தில் உண்டு. இத்திரையனும் தொண்டைமான் இளந்திரையனும் ஒருவனா என்பது ஆராயத்தகும். காஞ்சிமா நகரில் செங்கோல் செலுத்தி வந்த தொண்டைமான் இளந்திரையனைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பெரும்பாணாற்றுப் படையில் பாராட்டுகிறார். அது திரையனின் சிறப்புரைக்கும் குறுங்காவியம். சதகர்ணி மரபில் தோன்றிய காலா என்னும் மன்னன் கதையிலும் நாக கன்னிகையைக் காதலித்த செய்தி வருகிறது. இது ஒருகால் கரிகாலனைக் குறிக்குமோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. கரிகாலன் மகன் இளந்திரையன்; நல்லாட்சி புரிந்தவன்.

தே.ஆ.

திரையன்சு: கிரீசில் ஆர்கோலிசு(Argolis)என்னுமிடத்தில் உள்ள வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட கால ஊர். திரையன்சு (Tiryns)வில் தொன்மையான கட்டடங்களின் எச்சங்கள் உள்ளன. இவை ஓமர் (Homer) காலத்தினைச் சார்ந்தவை. இங்கு அகழாய்வுகள் நடத்தப் பட்டதில் இவ்வூர் புதிய கற்காலத்தில் இருந்தே மக்களின் வசிப்பிடமாக இருந்தமை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. கிரேக்கர்களுக்கும் முற்பட்ட வேளாண் மக்கள் இங்கு மேற்கு அனடோலியாவிலிருந்து குடியேறி வசித்தனர். செப்புக் காலத்தின் இடைப்பகுதியில் இங்கு வடக்கிலிருந்து மக்கள் குடியேறி வசித்தனர். இவர்கள் தொன்மையான கிரேக்க மொழியைப்பேசினர். பிறபகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்களிடம் போரிட்டு இறுதியில் இம்மக்கள் திரையன்சில் குடியேறினர். திரையன்சில் கி.மு. 1400–ஆம் ஆண்டைச் சார்ந்த கருங்கல்லால் கட்டப்பட்ட அரண்மனைப் பகுதி ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

திரையன்சில் குடியேறிய மக்கள் திரையன்சை மைசீனிய நாகரிகத்தின் ஒரு மையமாக உருவாக்கினர். மினான் பண்பாட்டுக் கூறுகள் இம்மக்களிடம் பெரிதும் காணப்பட்டன. இந்நகரம் பண்டைக் காலத்தில் மைசீனேவிற்கும் நௌபிலியா (Nouplia) விற்கும் இடையில் அமைந்திருந்தது. இந்நகரத்தை

அரண்மனையின் ஒரு பகுதி

ஆர்கோசு (Argos) மக்கள் கி.மு. 468-இல் அழித்தனர். இங்குள்ள உயர்ந்த கோட்டைச் சுவர்ப் பகுதியை சைக்லோப்சு (Cyclopes) என்னும் மக்கள் கட்டினர் எனச் சொல்லப்படுகிறது. சு.இரா.

திரோபிரியாண்டுத் தீவினர்: புதிய குடியரசு நாடாக மாறியுள்ள பாப்புவா நியூகினித் தீவுக் கூட்டத்தில் திரோபிரியாண்டுத் தீவுக் கூட்டமும் ஒன்றாகும். இங்கு வாழும் பழங்குடிகள் மிகத் தொன்மையானவர்கள்; வெளி உலகத்தைப் பற்றி அறியாதவர்கள். இவர்களின் எண்ணிக்கை ஏறக்குறைய 20,000 ஆகும்.

திரோபிரியாண்டுத் தீவினரைப் பற்றி முதன்முதலில் கி.பி. 1793-இல் அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. தி என்றிகாசுதாக்சு (D' Entrecasteaux) என்னும் பிரஞ்சுப் புத்தாய்வியலார் முதன்முதலில் திரோபிரியாண்டு (Trobriand) என்னும் அலுவலர் குறிப்பிட்ட பெயராலேயே அம் மக்களையும் குறிப்பிட்டார். அதன்பிறகு 90 ஆண்டுகளுக்கு அம் மக்களைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள ஆய்வாளர்கள் முயலவில்லை. அவர்களைப் பற்றிப் பெருமளவில் அறிய முற்பட்டது கி.பி. 1894-க்குப் பிறகேயாகும்.

திரோபிரியாண்டு ஆடவன்

திரோபிரியாண்டுத் தீவினரின் கிராமங்கள் ஏறக்குறைய வட்ட வடிவில் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் 150 முதல் 200 மக்கள் வாழ்கின்றனர். ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் சிறிய அளவிலான தனி வீடுகளைக் கட்டி வாழ்கின்றனர். முக்கியமான ஒரு சிலரின் வீடுகளுக்கு முன்பு திரோபிரியாண்டுத் தீவினர் விளைவிக்கும் ஒருவகை வள்ளிக்கிழங்கைச்(Yam) சேகரித்து வைக்கும் பாதுகாப்பான வீட்டையும் கட்டிக்கொள்வர். இவ்வகை வீடுகள் அவரவரின் மருமகன்களால் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. வள்ளிக்கிழங்கு சேகரிக்கும் வீடுகள் ஒருவரின் தகுதியைக் காட்டுவனவாகும்.

இவர்களின் பொருளாதாரம் வள்ளிக்கிழங்கு பயிரிடுவதை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இது ஒரு தோட்டப் பயிராகும். ஒவ்வொரு குடும்பத்தவரும் பெரிய அளவிலோ சிறிய அளவிலோ தோட்டங்களை அமைத்து ஆண்டுமுழுதும் வள்ளிக்கிழங்கைப் பயிரிடுகின்றனர். விளைந்த கிழங்கினை நன்கு காயவைத்

துப் பல மாதங்கள் வரை பயன்படுமளவிற்குச் சேமித்து வைக்கின்றனர்.

சேமிப்பு வீடுகள்

வள்ளிக்கிழங்கைத் தவிர இனிப்புவகை வள்ளிக் கிழங்கு, உருளைக்கிழங்கு, வாழை, தென்னை, மக் காச்சோளம் முதலானவற்றைக் குறைந்த அளவில் பயிரிடுகின்றனர். மீன்பிடித்தல் இவர்களது துணைத் தொழில். இவர்கள் மீனை விரும்பி உண்பார்கள். சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளின்போது பன்றி இறைச்சியை உண்பர். வெற்றிலை பாக்கு போட்டுக்கொள்வது இவர்களின் விருப்பமான பொழுதுபோக்கு.

திரோபிரியாண்டுத் தீவினரின் சமுதாய, பொரு ளாதார வாழ்வில் பரிமாற்ற முறை மிக்க சிறப்புப் பெற்றது. இதனை அம் மக்கள் 'குலா' (Kula) எனக் குறிப்பிடுவர். இம் முறையைக் கண்டறிந்தவர் ஆங்கி லேய மானிடவியலாரான மாலினோசுக்கி (Malinowski) என்பவராவார். இவ்வகையான பரிமாற்ற முறை உலகில் வேறு எந்தப் பகுதியிலும் நடைபெற வில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. திரோபிரியாண்டு தீவுக் கூட்டங்களில் வாழும் பழங்குடியினர் கை வளையங்கள், விலைமதிப்புள்ள பரிசுப் பொருள் கள், அன்றாட தேவைக்கான பொருள்கள் முத லானவற்றைப் பரிமாறிக்கொள்வர். ஒரு தீவில் உள்ளவர்கள் சில பொருள்களை வலப்பக்கத் தீவின ருக்கும் ஒருசில பொருள்களை இடப்பக்கத் தீவினருக் கும் கொடுப்பர். கொடுத்த பொருள்களுக்கு ஈடாக அவர்களிடமிருந்து மற்றப் பொருள்களைப் பெற்றுக் கொள்வதில்லை. பொருளைப் பெற்றவர் அவருக்கு அடுத்தத் தீவினரிடம் வேறு பொருள்களைக் கொடுப் பர். இவ்வாறு பொருள்கள் அனைத்துத் தீவுகளை யும் கடந்து இறுதியாக முதலில் பொருள் கொடுத்த வருக்கு வந்துசேரும். ஒருவர் கொடுத்த பொருளுக் குச் சம மதிப்பான பொருள் கிடைக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதில்லை. பொருள் உடனே கிடைக்கவேண்டும் என்றும் எதிர்பார்ப்பதில்லை. சிலவேளைகளில் பொருள் கொடுத்தவருக்கு மீண்டும் பொருள் கிடைக்கப் பல மாதங்கள் ஆகும். இதைப் பற்றி விரிவாக அறிய 'தோபு' என்னும் கட்டுரை யைக் காண்க.

திரோபிரியாண்டுத் தீவினர் தாய்வழிச் சமு தாயத்தினர் (Matrilineal Society). சொத்து, மர புரிமை முதலானவை மூத்த பெண்வழி வரும். இறந் தவர்களின் ஆவி ஒவ்வொரு கால்வழியைச் சேர்ந்த மூத்த பெண்களிடம் மட்டுமே தோன்றும் என்னும் நம்பிக்கை குறிப்பிடத்தக்கதாய் உள்ளது. மரபுவழிச்

சமய நம்பிக்கைகள் இவர்களிடையே நன்கு வேரூன்றி இருந்தாலும் கிறித்தவ சமய நெறிகள் இவர்களிடையே பரவி வருகின்றன. இன்றும் இவர்கள் சமயச் சடங்குகளின்போது மரபுவழியிலான ஆட்டங்களை ஆடுகின்றனர்.

திரோபிரியாண்டு ஆட்டம்

திரோபிரியாண்டுத் தீவுகளில் 1962-க்குப் பிறகு சுற்றுலா பெருகிவருகின்றது. பழங்குடிகளின் கலைப் பொருள்களுக்குச் சுற்றுலாப் பயணிகளிடையே மிகுந்த வரவேற்புள்ளதால் இவர்களின் பொருளாதாரம் மேம்பட்டு வருகிறது. இன்றைய இளைஞர்களுள் பலர் கல்வி பெற்று வருகின்றனர். சீ.ப.

திரௌபதி: பாஞ்சால நாட்டரசன் யாகசேனனின் மகள் பாஞ்சாலியெனவும் குறிக்கப் படுவாள். பஞ்ச கன்னியரில் ஒருத்தி என்று கூறுவர். அகலிகை, திரௌபதி, சீதை, தாரை, மண்டோதரி என்பவர்கள் பஞ்ச கன்னியர்கள் ஆவார்கள். யாகசேனன் வளர்த்த வேள்வித் தீயினில் தோன்றியவள்.

முற்பிறப்பில் நளாயினி என்னும் பெயர் உடையவளாக இருந்து மௌத்கல்ய முனிவரைக் கணவராகப் பெற்றிருந்தாள். அவர் நளாயினியின் கற்புடைமையைச் சோதித்தறிய விருப்பங்கொண்டார். குட்டவியாதி கொண்டவர் போல் நடந்தும், நளாயினி அவரிடம் வெறுப்புக் காட்டாமல் அவர் உண்ட மிச்சிலை மனமகிழ்ந்து உண்டாள். நளாயினியின் கற்புடைமையைக் கண்ட முனிவர் மனம் மகிழ்ந்து 'உனக்கு வேண்டியது என்ன?' என்று கேட்க, அவள் நின் நீங்காத அன்பே வேண்டுமென்று கேட்டாள்.

நளாயினி இப்பிறப்பு முடிந்து இறந்தாள். பின், இந்திரசேனை என்னும் பெயருடன் மறு பிறப்பை அடைந்து மௌத்கல்ய முனிவரையே சார்ந்தாள். அவர் இல்வாழ்வைத் துறந்து தவ வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருந்தார். எனவே, இந்திரசேனையின் கருத்திற்கு இணங்காமல் சிவபெருமானை நோக்கித் தவஞ் செய்யும்படி கூறினார். சிவபெருமான் இவள் முன் தோன்றி அருள் செய்தபோது, 'எனக்குக் கணவனைத் தருவீராக' என்று ஐந்து முறை வேண்டினாள். முற்பிறப்பில் இவள் தன் கணவனின் ஐந்து வடிவங்களோடு இன்பம் நுகர்ந்தமையைக் கருத்தில் கொண்டு 'அவ்வாறே ஆகுக' என்றார். சிவபெருமானால் பிலத்தில் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த இந்திரர்கள் ஐவரையும் பார்த்து 'நீவிர் இந்திரசேனைக்குக் கணவர் ஆகுங்கள்' என்றார். அவ்வாறே அந்த ஐவரும் நிலவுலகத்தில் பாண்டவர்களாகப் பிறந்து திரௌபதியைத் திருமணம் செய்தார்கள். இக்கதை முற்பிறப்புடன் தொடர்புபடுத்திக் கூறப் படுவதாகும்.

யாகசேனன் நடத்திய சுயம்வரத்தில் அர்ச்சுனனால் வெற்றிபெற்றுக் கொண்டுவரப்பட்ட திரௌபதி குந்தியின் கட்டளைப்படி ஐவரையும் மணக்க வேண்டியவளானாள். அப்போது வியாசர் திரௌபதியின் முற்பிறப்பை யாகசேனனிடம் எடுத்துச் சொல்லி இத்திருமணத்தை நடத்துக என்றார். தௌமிய முனிவர் தருமனுக்கு முறைப்படி திருமணச் சடங்குகளை நடத்திப் பின் முறைப்படி மற்றைய நால்வருக்கும் திருமணம் நடந்தது.

பாண்டவர்கள் செய்த இராசசூய வேள்விக்கு வந்திருந்த துரியோதனனை இவள் இகழ்ந்து நகைத்தற்காக அவன் சினங்கொண்டான். பாண்டவர்களைச் சூதாட்டத்திற்கு அழைத்து அவர்களின் நாடு, நகரங்களை இழக்கச் செய்து அடிமைப் படுத்தினான் துரியோதனன். திரௌபதியைத் தன்தொடையின் மீது அமரச் சொல்லியும் தன்னைக் கணவராக ஏற்றுக்கொள்ளும்படியும் துன்புறுத்தினான்; திரௌபதி மறுத்தாள். துச்சாதனனை ஏவி, அவளது துகிலை உரியச் சொன்னான் துரியோதனன். கிருட்டிணன் அருள்பெற்றுத் துகில் வளரப் பெற்றாள். மறுபடியும் சூதாடி அடிமையிலிருந்து விடுபட்டுச் சபதங்கள் பல செய்து பாண்டவருடன் வனவாசம் சென்றாள்.

வனவாசத்தின் இறுதியாண்டில் மறைந்து வாழ்வதற்காக விராடநாட்டினைப்பாண்டவர்கள் அடைந்தனர். விராடன் மனைவி சுதேட்டிணைக்கு வண்ணமகளாக விரதசாரிணி என்ற பெயரில் திரௌபதி மறைந்து வாழ்ந்தாள். கீசகன் என்பான் இவளை அடைய முற்பட்டபோது வீமன் அவனை வதம் செய்து கொன்றான். பாண்டவர்கள் வெளிப்பட்டுத்

தங்கள் உரிமைகளுக்காகப் பாரதப் போரில் ஈடு பட்டுத் துரியோதனனை அழித்தனர். அவன் அழி விற்குப் பின்னரே தன்னுடைய அவிழ்ந்த கூந்தலைத் திரௌபதி முடிந்து கொண்டாள்.

திரௌபதிக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் தோன்றிய குழந்தைகள் உபபாண்டவர்கள் என குறிக்கப்பட் டனர். தருமனுக்குப் பிரதிவிந்தனும், பீமனுக்குச் சுருதசோமனும், அர்ச்சுனனுக்குச் சுருதகீர்த்தியும் நகுலனுக்குச் சதாநீகனும் சகாதேவனுக்கு சுருத சேனனும் பிறந்தனர். பாரதப் போரின் முடிவில் உபபாண்டவர்களைப் பாண்டவர்கள் எனத் தவறு தலாகக் கருதி அசுவத்தமா கொன்றான்.

திரௌபதியைத் திரௌபதியம்மன் என்ற பெய ரில் கருநாடகத்திலும் தமிழ் நாட்டிலும் தெய்வ மாக வணங்கி வருகின்றனர். கும்பகோணத்திலுள்ள திரௌபதியம்பன் கோயிலில் அர்ச்சுனன் சிலையும் அரவான் சிலையும் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் விழாவின் போது தீமிதித்தல் முக்கிய நிகழ்ச்சியாக இடம் பெறுகிறது. இரா.பா.

தில்சிட்டு உடன்படிக்கை; நெப்போலி யனுக்கும் சில ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் இடையே கி.பி. 1803–ஆம் ஆண்டு தொடங்கி 1815–ஆம் ஆண்டு வரை நடைபெற்ற போரின்போது மேற்கொள்ளப் பட்ட பல உடன்படிக்கைகளுள் தில்சிட்டு (Tilsit) உடன்படிக்கை ஒன்றாகும். இது கி.பி. 1807–ஆம் ஆண் டில் நிறைவேற்றப்பட்டது.

ஐரோப்பிய நாடுகளுள் இங்கிலாந்து நாடே தம்மை எதிர்த்த பெரிய எதிரியாக நெப்போலியன் கருதினார். ஆகவே அதன் மீது படையெடுக்க ஒரு திட்டம் வகுத்தார். அத்திட்டம் தோல்வி அடையவே இங்கிலாந்துடன் நட்பு கொள்ளச் செய்தால் இங்கி லாந்து தானாக அடிபணிந்து விடும் என்று எண்ணி னார். அதனால் முதலில் ஆசுதிரியாமீது படை நடத் திச் சென்று அதனைத் தன்னுடன் நட்புறவு கொள்ளு மாறுச் செய்தார். இவ்வெற்றி செருமனியைத் திருத்தி அமைக்க வழிகுத்தது. இரைன் கூட்டமைப்பு உருவாக் கப் பெற்றது அதனுடைய தலைமைப் பொறுப்பு நெப் போலியனுக்கு வழங்கப்பட்டது. இவ்வெற்றிகள் இங்கி லாந்தையொடுக்க மற்றொரு திட்டம் உருவாக்கப் படுவதற்குத் துணைநின்றன. ஐரோப்பாவின் பெரும் பகுதி தமது ஆதிக்கத்தின் கீழ் வரவே, ஆங்கில வணிகத்தை ஐரோப்பாவிலிருந்து அகற்றிவிட இயலும் என்றும், அதனால் வணிகத்தையே நம்பி யிருந்த இங்கிலாந்து மக்கள் அல்லல்படுவர் என்றும் இன்னல்களுக்கு எதிர்நிற்க மாட்டாது ஆங்கில மக்கள் தங்களது அரசை நெப்போலியனுடன் சமா தானம் செய்துகொள்ளும்படி வற்புறுத்துவர் என்றும் அவர் எண்ணினார். அத் திட்டத்துக்குப் பிரசியாவின் ஒத்துழைப்பைப் பெற முற்பட்டார். அம்முயற்சி இறுதியில் இவ்விரு நாடுகளுக்கும் இடையே போர் ஏற்படுவதில் முடிந்தது. போரில் பிரசியா படுதேல்வி யடைந்தது ஒரே நாளில் பிரசியப் படையை நெப் போலியன் சீனா (Jena), அவர்சுடாடு (Auerstadt) ஆகிய இடங்களில் தோற்கடித்தார். அதையடுத்து நெப்போலியன் பெர்லின் நகரைக் கைப்பற்றினார். இரசியாவுடன் பிரசியா கொண்டிருந்த நட்புறவை விலக்கிக் கொள்ளுமாறு நெப்போலியன் கட்டளை யிட்டார். பிரசியா அதற்கிணங்க மறுத்துவிடவே இரசியாவிற்கு எதிராக நெப்போலியன் படைநடத் திச் சென்றார். ஐலொ (Eylau)போரில்கி.பி.1807–இல் நெப்போலியன் வெற்றி பெற்றார். அதையடுத்து பிரீடுலாண்டுப் (Friedland) போரிலும் வெற்றி கண் டார். இரசிய மன்னர் சமாதானம் நாடினார். இரு பேரரசர்களும் தில்சிட்டு நகருக்கருகே ஓடுகின்ற மெமெல் ஆற்றின் நடுவில் அமைக்கப்பட்ட தெப்பத் தில் கூடிச்சமாதான நிபந்தனைகளைப்பற்றிய தொடக்கநிலைப் பேச்சை நடத்தினார்கள். அடுத்த கூட்டங்கள் தில்சிட்டு நகரிலேயே நடத்தப்பட்டன. அக்கூட்டத்திற்குப் பிரசிய மன்னர் மூன்றாம் பிர டெரிக்கும் இராணிஉலூவிசும்(Louise) வந்திருந்தனர். எதிர்பார்த்ததற்கு மேலாக இரசியப் பேரரசர் நெப் போலியனுடைய கண்டத்திட்டத்திற்கு நிரம்ப ஒத்துழைப்பு நல்கினார். அதற்குச் சில காரணங்கள் உண்டு. சீனப் போருக்குப் பிறகு இரசியப் பேரரசரே நெப்போலியனுடைய தாக்குதலை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ள நேர்ந்தது. அவர் கேட்ட கடன் தொகையை பிரிட்டன் மறுத்துவிட்டது. நெப்போலி யனுடைய கவனத்தைத் திசை திருப்பும் வகையில் பிரிட்டன் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவில்லை. பேச்சு வார்த்தைகளின்போது பிரசிய மன்னரையும் அவர் மனைவியையும் அவமதித்துப் பேசுவதில் நெப்போலியன் மிக்க மகிழ்ச்சி கொண்டார்.

தில்சிட்டு உடன்படிக்கை இரு பிரிவாக அமைந் திருந்தது. அனைவருக்கும் அறிவிக்கப்பட்ட நிபந்தனை கள், அதற்குமேல் இரகசிய நிபந்தனைகள். பிரசியா வைப் பற்றிய நிபந்தனைகள் இரசியப் பேரரசருடன் ஏற்படுத்தப்பட்ட நட்புறவைத் திடமான அடித் தளத்தில் அமைக்கும் எண்ணத்துடன் ஏற்படுத்தப்பட் டன என்று நெப்போலியன் அறிவித்தார். அதாவது இரசியாவின் தலையீடு இல்லையெனில் பிரசியாவின் மீது சுமத்தப்படவிருந்த நிபந்தனைகள் இதைவிட மிகக் கடுமையாக இருந்திருக்கும் என்பதை அவர் உணர்த்தினார். பிரசியா தனது ஆட்சிப்பகுதிகளின்

பெரும்பகுதியை இழக்க நேர்ந்தது. பிரசியாவிற்குச் சொந்தமான மேற்கு மாகாணங்களில் இருந்து பெற்றுக்கொள்ளப் பட்ட பகுதிகள், ஆனோவர் (Hanover) தவிரச் சில சிறு செருமானிய நாடுகள் ஆகியவை ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டு வெசுடுபாலியா (Westphalia) அரசாக அமைக்கப்பட்டது. அதற்கு நெப்போலியனுடைய சகோதரர் ஆன செரோம் போனபார்ட்டு (Jerome Bonaparte) அரசராக நியமிக்கப்பட்டார். இங்கு பிரெஞ்சு மக்களாட்சி முறையைச் சோதனை முறையில் நடைமுறைப்படுத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. கிழக்கு மாகாணங்கள், குறிப்பாக பிரசியப் போலந்துப் பகுதியை ஆசுதிரியாவின் கீழிருந்த காலீசியா (Galicia) வுடன் இணைத்து வார்சா பெரும்கோமகனாட்சிப் பகுதியாக (Grand Duchy of Warsaw) அமைக்கப்பட்டது. அதனை நெப்போலியனுடைய நண்பரான சாக்சனி அரசரிடம் ஒப்படைத்தார். போலந்தைச் சுதந்திர நாடாக மாற்றியமைப்பதாகத் தாம் முன்னர்க் கூறிவந்த உறுதிமொழியைக் காக்கத் தவறி விட்டார். அதுபோன்று பிரசியா நாட்டைக் கூறுபடுத்துவதற்கு இணங்க மாட்டேன் என்று இராணி லூவிசுக்கு முன்னர் அளித்த வாக்குறுதியை இரசியப் பேரரசர் அலெக்சாந்தர் மறுத்துவிட்டார். இந்த ஏற்பாட்டின் காரணமாகப் பிரசியா தனது ஆட்சிப் பகுதியில் ஏறத்தாழ பாதி அளவை இழந்து விட்டது. அதனுடைய மக்கள் தொகை 10 மில்லியனில் இருந்து ஐந்து மில்லியன்களாகக் குறைந்து விட்டது.

இரசியாவிற்கு இத்தகைய அவநிலை ஏற்படவில்லை. மாறாக அதனுடைய ஆட்சிப் பகுதி விரிவாக்கப்பட்டது. பின்லாந்துடன் பிரசியப் போலந்தின் ஒரு பகுதி இரசியாவிற்கு அளிக்கப்பட்டது. இவற்றிற்குப் பதிலாக நடு ஐரோப்பாவில் நெப்போலியன் செய்து வைத்த அரசியல் ஏற்பாட்டினை இரசியா ஏற்றுக் கொண்டது.

இரகசிய நிபந்தனைகள் பின்வருமாறு: இங்கிலாந்துடன் நெப்போலியன் தொடங்கியிருந்த பொருளாதாரப் போரில் நெப்போலியனுக்கு இரசியா ஆதரவு அளிக்க வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக பிரான்சு மேலும் நாடுகளை வெல்லும்போது அவற்றினுக்கு ஈடாக இரசியாவானது சுவீடன் மற்றும் துருக்கியில் நிலப்பகுதிகளைப் பெறவேண்டும். ஆயினும் கான்சுடான்டிநோபிளை இரசியா கைப்பற்ற பிரான்சு ஒருபோதும் சம்மதிக்காது என்பதையும் நெப்போலியன் தெளிவுபடுத்தினார். ஏனெனில் அந்நகரைக் கைப்பற்ற நெப்போலியன் திட்டமிடலானார். உலகத்தைத் தன் கீழ்க் கொண்டு வர வேண்டுமெனில் கான்சுடாண்டிநோபிள் சமாதானத்தில் தாம் கையொப்பமிட வேண்டும் என்று கூறினார். அந்நகரைக் கைப்பற்றிவிட்டால் அங்கிருந்து ஆசியாவிற்குச் சென்று விட இயலும் என்றும், ஆசியாவிலுள்ள பிரிட்டிசுப் பேரரசை வீழ்த்திவிட்டால் இங்கிலாந்து ஐரோப்பாவின் காலடியில் வீழ்ந்துவிடும் என்றும் எண்ணினார். 35 கி.மீ. அகலமுள்ள ஆங்கிலக் கால்வாயைக் கடந்து செல்வதை விட, பாரிசியிலிருந்து பல ஆயிரம் கி.மீ தொலைவிலுள்ள தில்லிக்குச் செல்வது அவருக்கு எளிதாகப் புலப்பட்டதென்றால் அது ஆங்கிலக் கடலாதிக்கத்தின் பெருமையை உணர்த்துகிறது எனலாம். மேலும் இரசியா தனது அரசியல் திறத்தைப் பயன்படுத்திப் பிரிட்டன் பிரான்சுடன் சமாதானம் செய்துகொள்ளும்படி வற்புறுத்த வேண்டும் என்றும், அதற்குப் பிரிட்டன் இசையவில்லை என்றால் தென்மார்க்கு, சுவீடன், போர்ச்சுக்கல் ஆகிய நாடுகளைத் தங்களுடைய துறைமுகங்களிலிருந்து ஆங்கில வணிகப் பொருட்களை விலக்க வேண்டும் என்றும், பிரான்சுடன் சேர்ந்து பிரிட்டனுடன் போரிட வேண்டும் என்றும் அதில் கூறப்பட்டிருந்தது. இவ்விரகசிய நிபந்தனைகள் எப்படியோ இங்கிலாந்துக்கு எட்டிவிட்டன. அச்செய்தியை அறிந்து தென்மார்க்கு தனது கப்பற்படையை இங்கிலாந்திடம் ஒப்படைத்து விட வேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. தென்மார்க்கு அதற்கிசையாது போகவே அதன்மீது தனது கப்பற்படை இராணுவம் கொண்டு தாக்குதல் நடத்தியது. இவ்வுடன்படிக்கை நெப்போலியனுடைய அதிகாரம் உச்சகட்டத்தை அடைய உதவியது. இந் நேரத்தில் அவர் இறந்திருப்பின் ஐரோப்பிய இராணுவ வரலாற்றிலே ஏன் உலக வரலாற்றிலேயே அவரது சாதனை இயற்கைக்கு மீறிய சாதனையாக அமைந்துவிட்டிருக்கும்.

தி.ஆர்.இரா.

***தில்லானா*:** தில்லானா விறுவிறுப்பானதொரு இசை வடிவம். இதன் விறுவிறுப்பு கருதியே இசை நிகழ்ச்சிகளில் இதனை முடிவில் பாடுவதைக் கலைஞர்கள் ஒரு மரபாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். தில்லானா இசை நிகழ்ச்சிகளை விடப் பரத நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளிலேயே சிறந்த இடத்தைப் பெறுகிறது. நாட்டிய நிகழ்ச்சிகட்கு என்றே இது ஏற்பட்டது எனவும் கூறலாம்.

இது கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டு வாக்கேயக்காரர்களால் உருவாக்கப்பட்டு வழக்கத்திற்கு வந்திருக்கிறது. இசை நிகழ்ச்சிகளில் நீண்ட பல்லவி ஆலாபனைக்குப் பிறகு இதனைப் பாடுவது வழக்கம். அதற்கு ஒரு காரணம் உண்டு. பொதுவாக ஆலாபனை இசை நுட்பம் தெரிந்தவர்களைத் தவிர மற்ற

வர்கட்குச் சுவைக்காது. அப்போது அவையில் ஒரு வகைச் சோர்வு தோன்றும். அந்தச் சோர்வை அகற்ற தில்லானா பாடுவதை ஓர் உத்தியாகக் கலைஞர்கள் கையாளுகின்றனர். இசைச் சொற்பொழிவு (கதா காலட்சேபம்) களிலும் இதே காரணத்திற்காக இதனைப் பாகவதர்கள் பயன் படுத்துகின்றனர். இசைச் சொற்பொழிவுகளில் நீண்ட பூர்வ பீடிகை கட்குப் பின் பாகவதர்கள் தில்லானா பாடுவதன் இரகசியம் இதுவே.

தில்லானாக்களில் சொற்கட்டு சிறப்பான அம்சமாகும். தில்லானாக்களை இசை நிகழ்ச்சிகட்கு உரியன எனவும், நாட்டிய நிகழ்ச்சிகட்கு உரியன எனவும் இரண்டாக வகைப்படுத்தலாம். இசை நிகழ்ச்சிகளுக்கென உருவாக்கப்படும் தில்லானாக்களில் இராக பாவத்திற்கு முதலிடம் தரப்பட்டிருக்கும். பல்லவி சேசய்யர் இயற்றிய வசந்தாராகத் தில்லானா இதற்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு எனலாம். நாட்டியத்திற்குரிய தில்லானாக்கள் பொதுவாக மத்தியம காலத்தில் அமைந்திருக்கும். ஆடுபவர் அடவுகளில் தம் திறமைகளைப் புலப்படுத்தச் சதிகள் உதவியாக இருக்கும் வகையில் இத்தகைய தில்லானாக்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

மகா வைத்தியநாதையர் என்ற தென்னிந்திய இசை மேதை இயற்றியதும், கானடாஇராகத்தில்சிம்ம நந்தன தாளத்தில் அமைந்ததும், கவுரி நாயகா எனத் தொடங்குவதுமாகிய தில்லானா புகழ் பெற்றதாகும். சிம்ம நந்தன தாளத்தில் அமைந்த தில்லானா இது ஒன்றேயாகும். குன்றக்குடி கிருட்டிணய்யர் இயற்றிய கம்பராமாயண தில்லானா நுட்பமான தில்லானாவுக்குச் சிறந்ததோர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

இந்துசுத்தானி இசையிலும் தில்லானா உண்டு. அதற்குத்தரானா எனப் பெயர். சிறிய இசை வடிவங்கட்குத் தில்லானாக்களும், சாவளிகளும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகள். இவற்றைப் பாடி முடிக்க ஆறு நிமிடங்களுக்குமேல் தேவையில்லை. ஆனால், பரத நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளில் தில்லானா நீண்ட நேரம் நிகழ்த்திக் காட்டப்படும்.

தில்லானாக்களை இயற்றியவர்களில் வீரபத்திரய்யா, சுவாதித் திருநாள் மாமன்னர், பொன்னையா பிள்ளை, பல்லவி சேசய்யர், மைசூர் சதாசிவ ராவு, பட்டணம் சுப்பிரமணிய அய்யர், மைசூர் வீணை சேசண்ணா, இராமநாதபுரம் சீனிவாசய்யங்கார் முதலியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர் களாவர். சொ.ச.

தில்லி இந்தியாவின் தலைநகரம். யமுனை நதியின் மேற்குப் பகுதியில் உள்ள இந்நகரம் புதுதில்லி, பழைய தில்லி என இரு பிரிவுகளை உடையது. வரலாற்றில் அவ்வப்போது பலமுறை இது தலைநகராக இருந்து வந்துள்ளது. தில்லியும் (Delhi) அதன் சுற்றுப்புறப் பகுதிகளும் (1500 சதுர கிலோ மீட்டர்)இந்திய அரசின் நேரடி நிருவாகத்தில் உள்ளன. நாட்டின் பல பாகங்களோடு இருப்புப்பாதை மூலமும், தேசிய நெடுஞ்சாலை மூலமும், ஆகாயவழி மூலமும் இந்நகரம் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

இதிகாச காலத்தில் சிறப்புற்று விளங்கிய இந்திரபிரசுதம் என்ற நகர் தில்லிப் பகுதியில் இருந்தது. கி.மு. முதல் நூற்றாண்டில் 'தில்லு' என்ற அரசர் இந்திரபிரசுதத்திற்குத் தென்மேற்கே ஒரு நகரை உருவாக்கித் தில்லி என்று பெயரிட்டதாகக் கருதப் படுகிறது. இராசபுத்திர அரசர் அனங்கபாலர் தில்லிக்கு அருகில் ஒரு நகரை உருவாக்கினார். பிருதிவி ராசர் தில்லி நகரை விரிவுபடுத்தி அழகிய கோயில்களைக் கட்டிக் கோட்டைச் சுவரையும் எழுப்பினார். குத்துபுதீன் ஐபக்கு அரசாண்டபோது அங்கிருந்த 27 இந்துக் கோவில்கள் அழிக்கப்பட்டன. அலாவுதீன் கில்சி, கியாசுதீன் துக்ளக், உமாயூன், சாசகான் போன்ற அரசர்கள் தில்லிக்கருகில் நகர்களை உருவாக்கினர். தைமூர் இந்தியாவின்மீது படையெடுத்து, தில்லியைக் கைப்பற்றி, ஆயிரக்கணக்கான இந்துக்களைக் கொன்றார். பாரசீக அரசர் நாதிர்சா தில்லியைக் கொள்ளையிட்டுப் புகழ்பெற்ற மயிலாசனம், கோகினூர் வைரம் ஆகியவை அடங்கிய பெரும் செல்வத்துடன் இந்நாட்டிலிருந்து சென்றார். ஆப்கானிய அரசர் ஆமது சா அப்தாலி கி.பி. 1757-ஆம் ஆண்டில் தில்லியைக் கொள்ளையிட்டார். மராத்தியரும் தில்லியைத் தாக்கினர். பின்னர் தில்லியும் அதைச் சூழ்ந்த பகுதிகளும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் கீழ் வந்தன.

ஆங்கிலேயரால் நன்கு திட்டமிடப்பட்டுப் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட பகுதி புதுதில்லியாகும். இது 1912-ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவின் தலைநகராயிற்று. குடியரசுத்தலைவர் மாளிகை, வட்ட வடிவில் அமைந்துள்ள நாடாளுமன்றக் கட்டடம், அரசாங்கத் தலைமைச் செயலகங்கள் முதலியன இங்குதான் அமைந்துள்ளன. தில்லி பல்கலைக்கழகம் 1922-ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பெற்றுப் பல கலைகளை கற்பிக்கும் பீடமாக இருந்து வருகிறது.

சுமார் 5 இலட்சம் அகதிகள் 1947-ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட நாட்டுப் பிரிவினையால் தில்லிக்கு வர நேர்ந்தது. அவர்கள் மறுவாழ்விற்காகத் தில்லியிலும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் பல குடியிருப்புகள் ஏற்பட்டன. நடுவண் அரசின் அலுவல்கள் பெரு

ஜநதய நாடாளுமன்றம்

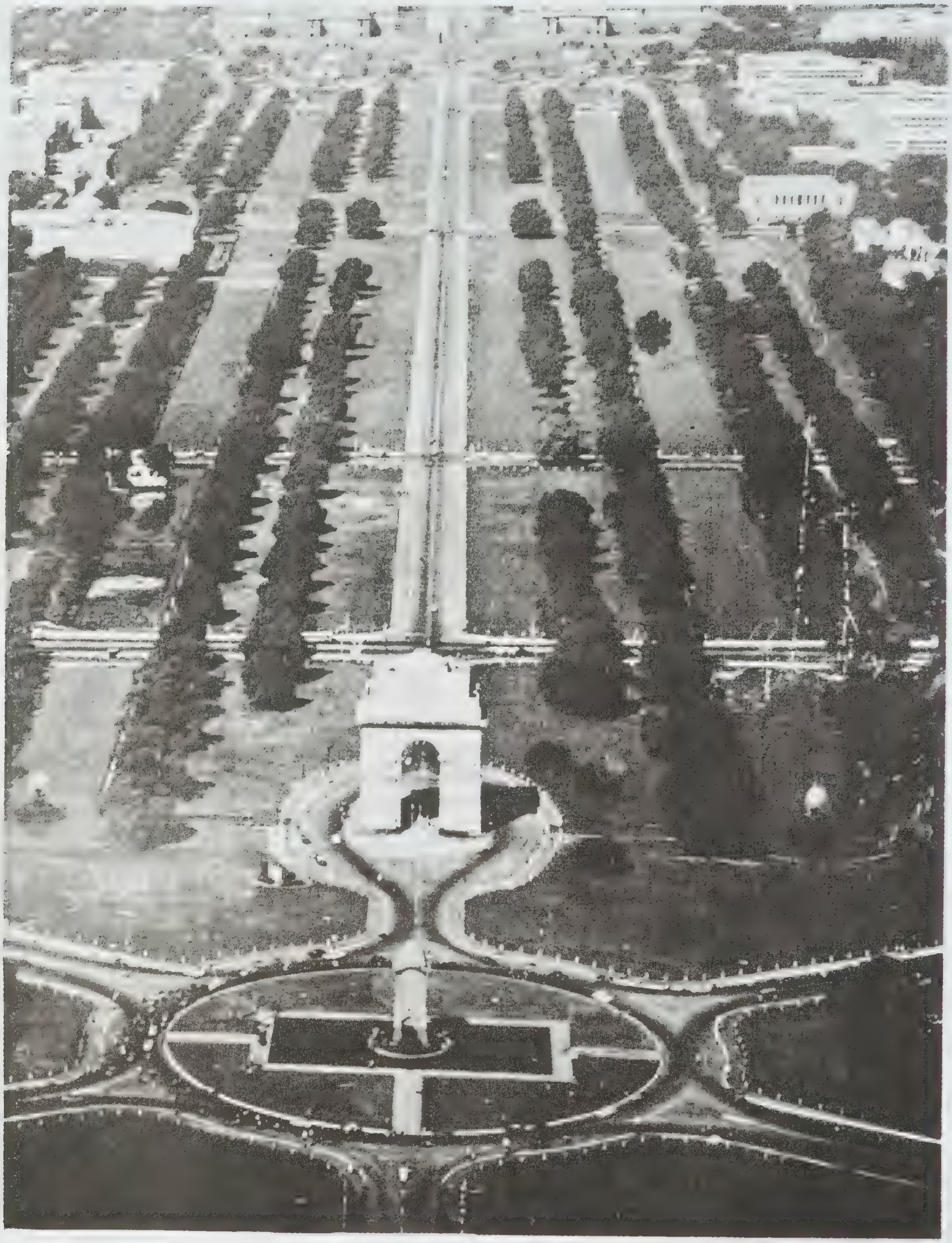

தில்லி - இந்திய வாயில்

கியதால் பல புதிய அலுவலகக் கட்டடங்களும், மாளிகைகளும், வீடுகளும் கட்டப்பட்டன. யமுனை ஆற்றின் மேற்குக் கரையில் தேசத்தந்தை மகாத்மா காந்தியடிகளின் சமாதி உள்ளது. இந்திய அரசு அயல் நாட்டுத் தூதர்களுக்குரிய அலுவலகங்களையும் மாளிகைகளையும் ஏற்படுத்தி, அப்பகுதிக்குச் சாணக் கியபுரி எனப் பெயரிட்டுள்ளது. இங்குப் பன்னாட்டுக் கட்டடக் கலைகளையும் காணலாம்.

தில்லியில் மிக அழகான கட்டடங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் சாசகானுடைய அரண்மனையான செங் கோட்டை, உலகப்புகழ்பெற்ற முத்துமசூதி, சும்மா மசூதி முக்கியமானவையாகும். செங்கோட்டையை எதிர்நோக்கியுள்ள 'சாந்தினிசவுக்கு' என்ற வீதி ஒரு காலத்தில் உலகிலேயே செல்வமிக்க வீதியாகப் புகழ் பெற்றிருந்தது. இங்கு கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட குதுபுமினார் கோபுரம், உலகப்புகழ்பெற் றது. இதனருகே கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டில் வைக்கப் பட்ட இரும்புத்தூண் ஒன்றும் உள்ளது. அத்தூண் இன்றும் துருப் பிடிக்காமல் அக்கால இந்தியர்களின் உலோக வேலைத்திறனுக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. புதுதில்லியில்கி.பி.18ஆம் நூற்றாண்டில் செய்ப்பூர் மன்னர் செயகிசுகினால் கட்டப்பட்ட சுந்தர்மந்தர் என்ற வானவியல் ஆராய்ச்சி மண்டபம் உள்ளது.

புதுதில்லி பெரிய தொழிற்சாலைப் பட்டணமாக வும், வணிக மையமாகவும் விளங்குகிறது. இங்கு கலை நுட்பமும், கை வேலைப்பாடும் கொண்ட தங்க, வெள்ளி நகைகளும், தந்தப் பொருள்களும், செப்பு, பித்தளைப் பாத்திரங்களும், சரிகை இழைத்த ஆடை அணிகலன்களும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. அ.சி.

தில்லிசுல்தானியம்: தில்லியைத் தலைநக ராகக் கொண்டு இந்தியாவை கி.பி. 1206 முதல் 1526 வரை ஆண்டு வந்த சுல்தான்களுடைய ஆட்சி யைத் தில்லி சுல்தானியம் என்று கூறுவர். இச் சுல்தான்கள் ஐந்து அரச குலங்களாகப் பிரிக்கப் பட்டுள்ளனர். இவற்றுள் முதலாவது அடிமை அரச குலம். இவர்கள் கி.பி. 1290 வரை ஆண்டனர். இத னைத் தோற்றுவித்தவர் குத்புத்தீன் அய்பெக்கு(கி.பி. 1206-1210). இவர் முகமது கோரியின் அடிமைகளுள் ஒருவர். இவரும் இவரைத் தொடர்ந்து ஆட்சி செய்த ஒன்பது பேரும் அடிமை அரச குலத்தவர்கள் என்று கூறப்படுகின்றனர். குத்புத்தீனும் அக்குலத்தைச் சார்ந்த இல்தூத்மிசு, பால்பன் ஆகியோர் மட்டுமே அடிமைகளாக ஒரு சமயம் இருந்தனர். அவர்கள் சுல் தான்களாகப் பொறுப்பேற்பதற்கு முன்பே அடிமைத் தனத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு விட்டனர். மேலும் இச்சுல்தான்கள் உண்மையில் மூன்று பிரிவுகளாக இருந்தனர். குத்புத்தீனுடைய குடும்பம் இவருடைய மகன் எனக்கருதப்பெறும் ஆராம் சாவுடன் (கி.பி. 1210-1211) அழிவுற்றது. இல்தூத்மிசினுடைய குடும்பத்தினர் கி.பி. 1211 முதல் 1266 வரை ஆண்ட னர். அதன் பின்னர் அரசு செலுத்திய பால்பன், இல்தூத்மிசினுடைய அடிமைகளுள் ஒருவரேயன்றி அவருடைய வழித்தோன்றல் அல்லர். ஆகவே கி.பி. 1290 வரை ஆண்ட சுல்தான்களை அடிமை வமிசத் தினர் எனக் கூறுவது பொருந்தாது. அவர்கள் யாவரும் துருக்கியர்கள் என்பதால் அவர்களை முந் திய துருக்கியர் எனலாம். இவர்களுள் தலை சிறந்த வர் இல்தூத்மிசு (கி.பி. 1211-1236). இந்தியாவை மங்கோலியருடைய தாக்குதலிலிருந்து காப்பாற்றிய வர். தில்லி சுல்தானிய அரசியலமைப்பிற்கு அடிகோலி யவர் இவரேயாவர். இது வரை தில்லியும் லாகூரும் என நாட்டிற்கு இரு தலைநகர்கள் இருந்து வந்தன. இவர் காலம் தொடங்கி தில்லி மட்டுமே தலைநகராகச் செயற்பட்டது. ஆகவே அதை நாடிப் பல அறிஞர்கள் வந்தனர். அதன்விளைவாக அது ஒரு சிறந்த பண்பாட்டு மையமாக மாறியது. இரண் டாவது பாக்தாது எனச் சிலர் அதைக் குறிப்பிட்ட னர். நாட்டிற்கு ஓர் ஆளும்வருக்கத்தை உண்டாக்கிய வரும் இவரே. நாற்பதின்மர் (Forty) என இக் குழு பெயர்பெற்றது. இதில் அடிமைகளே இடம் பெற்றிருந்தனர். அவரையடுத்து உருக்னுத்தீன் பிரூசு (கி.பி. 1236) அரசாண்டார். அவருக்குப் பின் இரசியா (கி.பி. 1236-1240) பட்டம் எய்தினார். இவர் இல்தூத்மிசின் மகளாவார். இவர்தம் பெண்மையே இவருடைய முக்கிய எதிரியாகும். மேலும் இவர் தமக்கு ஆதரவு தேடப் பிரபுக்களை விட்டுவிட்டு மக்களை நாடினார். பிரபுக்களின் கைப் பாவையாக இயங்காமல் தாமே ஆட்சி செலுத்த முற்பட்டார். அல்லாமலும் இவர் ஓர் அபிசினிய அடிமையிடம் காதல் கொண்டு வரம்புமீறிய செய்கை யில் வெளிப்படையாக ஈடுபட்டார். ஆகவே பிரபுக்கள் கலகம் செய்து இவரைக் கொன்று விட்டனர். இவரை யடுத்து பராம்சா (கி.பி. 1240-42), அலாவுத்தீன் மாசூத் சா(கி.பி. 1242-46), நாசின் உத்தீன் மாமூத்து (கி.பி. 1246-66) ஆகியோர் ஆட்சி செலுத்தினார்கள். பால்பன் கி.பி. 1266-இல் சுல்தானாகப் பதவியேற் றார். இவர்கி.பி.1286வரைஅரசாண்டார்மங்கோலியப் படையெடுப்பிலிருந்து நாட்டைக் காக்கப் பல முயற்சி கள் இவர் மேற்கொண்டார். ஆயினும் இராவி ஆற்றுக்கப்பால் அவரால் தம் ஆதிக்கத்தை மீண்டும் நிலைநாட்ட இயலவில்லை. அரசனுடைய அதிகார வளர்ச்சிக்கு இடையூறாக இருந்த நாற்பதின்மரை முற்றிலும் ஒழித்தார். பிரபுக்களுள் ஒருவராக அர சரைக் கருத இயலாது என்றும் அவர் கடவுளுடைய நிழலாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்றும் அவர் கூறி

னார். அரசவையில் எவரும் சிரிப்பதற்கு அனுமதிக்கப் படவில்லை. இவருக்குப் பின்னர்க்கைக்குபாத்து(கி.பி. 1286–90) அரசப் பொறுப்பேற்றிருந்தார். கி.பி. 1290 -இல் இவர் நோய்வாய்ப்பட்டபோது பிரபுக்கள் கையு மார்சு என்பவரை அரியணையில் அமர்த்தினார்கள். இவரை அகற்றிவிட்டுச் சலாலுத்தின் பிரூசு அரசரா னார் (கி.பி. 1290-96). இவரைப் பின் தொடர்ந்து கி.பி.1320 வரைஆட்சிசெலுத்தியவர்களைக்கில்சிக்கள் என்பர்.

கில்சிக்கள் சாதாரண வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள். அரசுரிமை பிரபுக்களுக்கு மட்டுமே உரியது என்ற கோட்பாட்டை முதன் முதலில் இந்தியாவில் தகர்த் தெறிந்த முசுலீம் அரசர்கள் இவர்களேயாவார்கள். பீசுருவினுடைய சகோதரனின் மகனும் மருமகனும் ஆன அலாவுத்தீன் கில்சி அரசுரிமையைக் கைப்பற்று தற்குத் தம்மைவளர்த்து ஆளாக்கிய பிரூசைக் கொல்ல வும் தயங்கினாரில்லை. இவர் காலத்தில் (கி.பி. 1296 -1316) மங்கோலியப் படையெடுப்பு முறியடிக்கப்பட் டது. வட இந்தியாவில் குசராத்து, மேவார் போன்ற நாடுகளை அவர் வென்றார். முதன்முதலில் முசுலீம் கள் இவர்காலத்தில்தான் விந்தியமலையைக் கடந்து தெற்கே படையெடுத்துச் சென்றனர். இவருடைய தளபதியான மாலிக்காபூர் இராமேசுவரம் வரைச் சென்றதாகக் கூறப்படுகிறது. இவராட்சியின்போது விலைக் கட்டுப்பாட்டு முறையை அரசு கொண்டு வந் தது. இவருடைய மகனான முபாரக் சா (கி.பி. 1316 -20) குசுரூ சாவின் கையில் கொலையுண்டார். குசுரூ சா தில்லியை ஆண்ட முதல் இந்திய முசுலீம் ஆவார். குசுரூ இந்து மதத்தை விட்டு இசுலாமிய மதத்தைத் தழுவிய ஓர் இந்திய முசுலீம் என்பதால் துருக்கிய முசுலீம் பிரபுக்கள் இவரை வெறுத்தனர். அதனால் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியின் பயனாக வேறொரு அரச குலத்தவர் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினர். இவர் களைக் துக்ளக்குகள் என்பர். இவர்களும் கில்சி களைப் போலவே துருக்கிய இனத்தைச் சார்ந்தவர் கள் எனக் கூறப்படுகிறது.

துக்ளக்கின் அரச குலத்தைத் தோற்றுவித்தவர் கியாசுத்தீன் துக்ளக்கு ஆவார் (கி.பி. 1320-1325). முகம்மது பின் துக்ளக்கு கி.பி.1325 முதல் 1351 வரை ஆண்டார். இவரைச் சிலர் பைத்தியக்காரன் என்றும் வேறு சிலர் அறிவாளி என்றும் கூறுகின்றனர். இவர் காலத்தில் தலைநகரை மங்கோலியப் படையெடுப் பாளர்கள் எளிதில் நெருங்கா வண்ணம் அமைக்கும் பொருட்டும் பேரரசின் பரப்பெல்லை தெற்கே பரவிய தால் தலைநகர் பேரரசின் மையத்தில் அமைந்திருக்க வேண்டியதன் இன்றியமையாமை கருதியும் தில்லியி லிருந்து தலைநகரைத் தேவகிரி(தௌலதாபாத்திற்கு) மாற்றினார். அப்போது தில்லி மக்களிடையே தோன் றிய சலசலப்பின் காரணமாக அலுவலர்களை மட்டும் தேவகிரிக்கு அனுப்பி வைத்தால் போதுமென்றிருந்த சுல்தான் மக்கள் அனைவரையும் அங்குப் போகச் செய் தார். தில்லி பாழாகியது. வழியில் பலர் இறந் ார். தேவகிரி தலைநகராக இருப்பதற்கு தகுந் ாது என்று உணர்ந்தவுடன் தலைநகரைத் தில்லிக்கு மாற்றிவிட்டார். பொருளாதார நிலையைச் சீர் படுத்த அடையாள நாணயங்களை வெளியிட்டார். மக்கள் அந்நாணயங்களை அச்சிடுவதைத் தடுக்க இவர் முற்படவில்லை. எனவே ஒவ்வோர் இந்து வீடும் நாணயச் சாலையாக மாறியது என்று சிலர் கூறியுள்ளனர். இவ்விரு திட்டங்களும் நல்ல நோக்கு டன் கொண்டு வரப்பட்டபோதிலும் முகமதுவின் பொறுமையின்மை காரணமாக அவை தோல்வியுற் றன. அவருக்குப்பின் ஆட்சி செலுத்திய பிரூசு துக் ளக்கு (கி.பி. 1351-88) வேளாண்மையைப் பெருக்கப் பல கால்வாய்களை வெட்டினார். எழில்மிகு தோட் டங்களை உருவாக்கினார். ஏழை எளியோர்களின் நலன்கருதிக் குறைந்த மதிப்புள்ள நாணயங்களை வெளியிட்டார். ஏழை முசுலீம் பெண்களுக்கு மணம் செய்விக்கப் பல உதவிகளைச் செய்தார். மருத்துவ மனைகள் கட்டினார். ஆயினும் இவர் ஆட்சியில் சில குறைகள் காணப்பட்டன. அடிமைத் தனத்தை இவர் ஆதரித்தார். அடிமைகளுடைய எண்ணிக்கை பெரு கியது. நிருவாகம் கண்டிப்புடன் நடத்தப் பெற வில்லை. இலஞ்ச ஊழலை இவரே ஆதரித்தார். அர சாங்கப் பணியில் சமய குருமார்கள் செல்வாக்கு மேலிட்டது. துக்ளக்குடைய ஆட்சிக் காலத்தில்தான் தைமூர் இந்தியாவின் மீது படையெடுத்து வந்து தில்லியைச் சீரழித்தார்.

துக்ளக்குகளுக்குப் பின்னர்த் தில்லியிலிருந்து கி.பி. 1414 முதல் 1451 வரை சையத்துகள் ஆட்சி செலுத்தி வந்தனர். இவ்வரச குலத்தினர் ஆட்சியைத் தொடங்கியவர் கிசிர்கான். இவ்வரச குலத்தைச் சார்ந்த கடைசி அரசனான ஆலம் சா (கி.பி. 1444 -51) பகுலுல் லோடி (Bahlul Lodi) (கி.பி. 1451 -56) என்ற ஆப்கானியரிடம் ஆட்சிப் பொறுப்பை விட்டுவிட்டு பதோனுக்குச் சென்றுவிட்டார். இவர் அரியணையில் அமர்வதற்குப் பதிலாக தமது ஆப் கானியப் பிரபுக்களோடு தரைவிரிப்பில் அமர்ந்து கொள்வது வழக்கம்.இவருக்குப் பின்னர் பட்டமேறிய சிக்கந்தர் சா (கி.பி. 1489-1517) காலத்தில்தான் ஆக்ரா நகரம் அமைக்கப்பட்டது. இவரே உலோடி அரசர்களுள் சிறந்தவர். இவருக்குப் பின்னர் பதவி யேற்ற இப்ராகீம் உலோடி (கி.பி. 1517-26) தமது பிரபுக்களைத் தாழ்வாக நடத்தினார். ஆப்கானியப் பிரபுக்கள் தங்களை அரசருக்குச் சமமானவர்கள்

என்று கருதினார்கள். எனவே இப்ராகிமினுடைய செயல்கள் அவர்களுக்கு எரிச்சலை ஊட்டின. எனவே அவர்களுள் சிலர் காபூலை ஆண்டு வந்த பாபரின் உதவியை நாடினர். பாபர் அவர்களுடைய வேண்டு கோளை ஏற்று இந்தியாவின் மீது படையெடுத்து வந்து பானிப்பட்டு என்னுமிடத்தில் சுல்தானைத் தோற்கடித்து தில்லி சுல்தானியத்தை அழித்தார்.

சுல்தான்களுடைய ஆட்சி சமயச் சார்புடைய தாக இருந்தது. சுல்தான் அரசியல் தலைவராக மட்டு மன்றிச் சமயத் தலைவராகவும் இருந்தார். இசுலாமே நாட்டின் அங்கீகாரம் பெற்ற சமயம். நாட்டின் வளங்கள் அனைத்தும் இசுலாமின் நலனுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. இவர்களுடைய ஆட்சி ஓர் இராணுவ ஆட்சியாகும். துருக்கிய பாரசீக அரசியல் நிறுவனங்கள் இந்தியாவில் ஏற்படுத்தப் பட்டன. ஆயினும் கிராமங்களுடைய ஆட்சி இந்து அதிகாரிகளிடம் விட்டுவைக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு பஞ்சாயத்து சபை இயங்கி வந் தது.

சுல்தான்களுடைய ஆட்சியின்போது சமுதாய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. முசுலீம் சமுதாயம் வேரூன் றியது. சிறுபான்மையினர்களாக இருப்பினும் ஆட்சிப் பொறுப்பு அவர்களிடமேயிருந்தது. முசுலீம்கள் இன அடிப்படையில் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிந்திருந்தனர். அந்நிய முசுலீம்கள் சமயக் கோட்பாட்டின் அடிப் படையில் சுன்னிகள் என்றும் சியாக்கள் (Shias) என் றும் பிரிந்திருந்தனர். இந்துக்கள் கொடுமைக்குள்ளா யினர். கோயில்கள் அழிக்கப்பட்டன. அவர்கள் மீது செசியா எனப்படும் தலைவரி விதிக்கப்பட்டது. இந் துக்கள் பல சாதிகளாகப் பிரிந்திருந்தனர். பிரா மணர்கள் மிக்க செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தனர். சுல் தான்கள் ஆட்சியில் நாடு செல்வச் சிறப்புடன் இருந் தது, ஆனால் நாட்டின் செல்வம் உயர்குடியாளரிடம் குவிக்கப்பட்டிருந்தது. பணக்காரருக்கும் ஏழைக்கும் இடையே பெரியதோர் இடைவெளி ஏற்பட்டது.

தில்லி சுல்தான்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் பக்தி இயக்கம் தோன்றியது. பக்தி இயக்கத்தைத் தொடங்கிய பெரியார்கள் இக்காலத்தில் வாழ்ந் தனர். இராமானுசர் கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டிலும் இராமானந்தர் கி.பி.14-ஆம் நூற்றாண்டிலும், வல்லபா சார்யாவும் சைதன்யரும் கி.பி.15-ஆம் நூற்றாண்டி லும் வாழ்ந்தனர். இராமானந்தருடைய சீடருள் ஒரு வர் கபீர். சீக்கிய மதத்தைத் தோற்றுவித்த குரு நானக்கும் கி.பி.15-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவ ரேயாவார். பக்திமார்க்கத்தைப் பரப்பிய சமயத் தலைவர்கள் கடவுள் ஒருவரே என்ற கோட்பாட்டை யும் சாதிப் பாகுபாட்டையும் எதிர்த்தனர்.

தில்லி சுல்தான்களுடைய ஆட்சியின்போது இலக் கியம் வளர்ந்தது. இந்துத்தானத்தின் கிளி எனக்கரு தப்படும் அமீர்குசுரூ இக்காலத்தவரேயாவார். நான்கு இலட்சம் கவிதைகளை இவர் இயற்றியதாகக் கூறப் படுகின்றது. பலவரலாற்று நூலாசிரியர்கள் இக்காலத் தில் வாழ்ந்திருந்தனர். அவர்களுள் குறிப்பிடத் தக்கவர் சியா உத்தீன் பரணி யாவார். பாரசீக மொழி, வடமொழிகளிலன்றி இந்தி மொழியிலும் பல நூல்கள் இயற்றப்பட்டன. செயதேவருடைய கீதகோவிந்தம், கல்கணருடைய இராசதரங்கிணி போன்ற நூல்கள் இக்காலத்தில் இயற்றப்பட்ட னவேயாகும்.

கட்டடக் கலையும் இக்காலத்தில் வளர்ச்சியுற் றது. அயல்நாட்டுப் பாணியும், இந்துப் பாணியும் கலந்த கட்டடங்கள் பல எழுந்தன. இக்காலக் கட்ட டங்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவை குதுப்மினார், அலாயி தர்வாசா, துக்ளகாபாது நகரம் ஆகியவையாகும்.

தி.ஆர்.இரா.

தில்லித் தமிழ்ச் சங்கம்: தமிழகத்திலிருந்து வாழ்வு தேடித் தில்லிக்கு வந்த தமிழ் மக்க ளுக்கு வயிற்றுப்பசி தணிந்தபோதிலும், அவர்களது அறிவுப் பசி தணியவில்லை. தில்லியில் எந்தப்பக்கம் திரும்பினாலும் இந்தி, பஞ்சாபி, உருது போன்ற மொழிகளே கேட்கக் கூடியனவாக இருந்தன. செந் தமிழ் என்ற இன்பத்தேன் காதில் கேட்காதா என்ற ஏக்கமும், சங்கப்புலவர்களும், வள்ளுவரும், இளங் கோவும், பாரதியும் கட்டிக்காத்த தமிழ் இலக்கியங் களைச் சுவைத்து மகிழவேண்டும் என்ற ஆர்வமும், தமிழ் இலக்கியங்களின் சிறப்பை மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக்கூறவேண்டும் என்ற வேட்கையும் தில்லி வாழ் தமிழர்பால் மிக்கன. வயிற்றுப்பசியைக் காட் டிலும் கொடிய பசியாக இவ்விலக்கியப்பசி ஒவ் வொரு தமிழனிடம் எழுந்தது. இப்பசிக்கு அருமருந் தாக தில்லியிலிருந்த ஒரு தென்னிந்திய உணவு விடுதி யில் 1946-ஆம் ஆண்டு 'சங்கம் நிறுவிய துங்கர்கள்' எனச் செல்லமாக குறிக்கப்படும் ஒன்பது உறுப் பினர்களால் தில்லித் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவப்பட்டது. தலைநகரில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் தமிழின் சுவை யைப் பருகி மகிழ்வதும், தமிழ்மொழியைத் தில்லியில் வளர்ப்பதும் தமிழ் இலக்கியத்தை மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக்கூறுவதும் சங்கத்தின் தொடக்ககால நோக் கங்களாக இருந்தன.

வளர்ச்சி: இவ்வாறு சிறிய அறையில் சங்கம் நிறுவப்பட்டாலும், அதன் நோக்கங்கள் உயர்ந்தன வாக இருந்தமையால் அதன் தேவைகள் வளர்ச்சி அடைந்தன. அந்தத் தேவைகளை நிறைவு செய்

யும் வகையில் சங்கம் நிறுவியவர்களில் ஒருவர் தம் வீட்டின் ஓர் அறையைச் சங்கப் பணிகளுக்காகக் கொடுத்துதவினார். அந்த அறையில் சிறு நூலகம் ஒன்று நிறுவப்பட்டது. தில்லிவாழ் தமிழ் மக்களின் இலக்கியப் பசியை அந்நூலகம் ஓரளவு தணித்த தோடு, தில்லிக்கு வருகை தந்த தமிழர்களையும் சங்கம் கவர்ந்தது. தமிழர்கள் பலரும் சங்கத்தில் ஈடு பாடு கொள்ளவே அதன் சிறிய அறைகள் போதியன வாக அமையவில்லை. ஆகவே புதுதில்லியின் மத்திய பகுதியான 'கனாட்டு பிளேசு' என்னும் இடத்தில் சிறிய கட்டடம் ஒன்று ஒரு உருபாய் வாடகையில் அமர்த்தப்பட்டது. அக்கட்டடத்தில் இருந்த மூன்று அறைகளிலும் சங்க அலுவலகம், நூலகம், சத்திய மூர்த்தி நினைவுப் படிப்பகம் போன்றவை இயங்கி வந்தன.

வசதியான இடம் கிடைத்த நிலையில், தமிழ்ச் சங்கத்தின் பணிகள் பல்துறைகளிலும் விரிவடைந்தன. இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள், கவியரங்கங்கள், பட்டி மன்றங்கள், கலந்துரையாடல்கள், வரவேற்பு-வழி யனுப்பு விழாக்கள் போன்ற பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டன. இவை தவிர, தமிழ்ச் சான்றோர் களின் நினைவு விழாக்கள், தமிழ்ப் புத்தாண்டு விழா, பொங்கல் விழா, சுதந்திர தினவிழா, குடி யரசு தினவிழா போன்ற விழாக்களும் ஆண்டு தோறும் தமிழ்ச் சங்கத்தால் கொண்டாடப்பட்டன.

மேலும், தமிழ்மொழியின் சிறப்பையும், தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் பண்பாட்டையும் தமிழரல்லாத மக்க ளுக்கு உணர்த்தும் வகையில் தமிழ் வகுப்புகள் இல வசமாக நடத்தப்பட்டன. அவ்வாறே, தமிழ் மக்கள் வடநாட்டு மக்களோடு நெருங்கிப் பழகும் வகையில் தமிழ் மக்களுக்கு இந்திவகுப்புகளும் நடத்தப்பட்டன. மேலும், தமிழ் இலக்கியம், தமிழ்ப் பண்பாடு ஆகி யவை குறித்துப் பற்பல நூல்களும் ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்பட்டன. இவைதவிர, இலக்கியக் கூட்டம் ஒன்றும் வாரந்தோறும் நடத்தப்பட்டு, அதில் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் படிக்கப்பட்டு, தமிழ் மக்களிடையே இலக்கிய உணர்வைத் தமிழ்ச் சங்கம் வளர்த்தும் வந்தது.

தனிக் கட்டடம்: பெருகி வந்த சங்கத்தின் இலக் கியப் பணிகளுக்கு, 'கனாட்டு பிளேசில்' இருந்த கட்டடம் நாளடைவில் வசதியற்றதாகிவிட்டது. இந் நிலையில், சங்கக்கட்டட நிதிக்காகப் பலர் கொடுத்த நன்கொடையாலும், தமிழக அரசு கொடுத்த உதவிப் பணத்தாலும், பற்பல கலைநிகழ்ச்சிகள் நடத்தித் திரட்டிய பணத்தாலும், சிண்டிகேட் வங்கி யின் கடனுதவியாலும் தில்லி மாநகரத்தின் தென் பகுதியில் உள்ள இராமகிருட்டிணபுரத்தில் புதிய தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவப்பட்டது. இப்புதிய சங்கம் அமைந்திருக்கும் சாலைக்கு 'தமிழ்ச் சங்கம் மார்க்' எனவும் பெயரிடப்பட்டது. இப்புதிய கட்டடத்தில் சங்க அலுவலகம், தமிழ்-இந்தி வகுப்புகள், இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள், சங்கத்தின் நூலகம், படிப்பகம் போன்றவை இயங்கி வருகின்றன.

நூலகமும் படிப்பகமும்: தமிழ்ச் சங்கத்தின் நூல கத்தில் ஏறத்தாழ பத்தாயிரம் தமிழ்-ஆங்கில நூல் கள் உள்ளன. தமிழகத்தில் கிடைத்தற்கரிய சிற்சில தமிழ்நூல்களும் இந்நூலகத்தை அலங்கரிக்கின்றன. இந்நூலகத்தைத் தவிர, தமிழர்கள் அதிகமாக வாழும் கரோல் பாக்கு என்ற பகுதியிலும் ஒரு கிளை நூல கம் இயங்கிவருகிறது. இராமகிருட்டிணபுரத்தில் உள்ள தமிழ்ச் சங்கத்தில் இலவசப் படிப்பகம் ஒன்றும் உள்ளது. அதில் தமிழ், இந்தி, ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளில் வெளிவரும் நாளிதழ்களும், வார மாத இதழ்களும் வாசகர்களுக்கு இலவசமாக வழங்கப்படு கின்றன.

விழாக்களும் பரிசுகளும்: தமிழ்ச் சங்கம் கொண் டாடும் விழாக்களில் பாரதிவிழா சிறப்பிடம் பெற்று விளங்குகின்றது. இவ்விழாவையொட்டி நினைவுத் திறனாய்வுப் போட்டி, பேச்சுப்போட்டி, கட்டுரைப் போட்டி, இசைப் போட்டி போன்ற போட்டிகள் நடத்தப்படுகின்றன. இப்போட்டிகளில் பற்பல பள்ளி கல்லூரி மாணவ மாணவியர் கலந்துகொள்கின்றனர். மேலும் தில்லிவாழ் தமிழ் மாணவர்களிடையே தமிழார்வத்தையும், தமிழ்மொழியில் பேச்சாற்றலை யும் வளர்க்கும் வகையில் அனைத்துக் கல்லூரிகளுச் கான பேச்சுப் போட்டியினை நடத்துவதற்காகத் திரு வேங்கடவன் கல்லூரிக்குச் சத்தியமூர்த்தி நினைவுச் சுழற்கோப்பையையும், சீமாட்டி சீராம் கல்லூரிக் குத் திருவள்ளுவர் நினைவுச் சுழற்கோப்பையையும் தமிழ்ச் சங்கம் வழங்கியுள்ளது. இவைதவிர, அனைத் துத் தமிழ்ப் பள்ளி மாணவர்களிடமும் பேச் சாற்றலை வளர்க்கும் வகையில் 'மகாகவி சுப்பிர மணிய பாரதியார் நினைவுச் சுழற்கோப்பை'க்கான பேச்சுப் போட்டியைத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்தி வரு கின்றது. மேலும், ஆண்டுதோறும் பள்ளி இறுதித் தேர்வில் தமிழ்மொழியில் அதிக மதிப்பெண்கள் - பெறும் மாணவர்களுக்கு அன்பளிப்பாக நூறு உருபா யும், சான்றிதழும் வழங்கி அவர்களைப் பெருமைப் படுத்துகின்றது.

நூல் வெளீடுகள்: தமிழ்ச் சங்கம் வாய்ப்பும் வச தியும் கிடைக்கும்போது பற்பல நூல்களையும் வெளி யிட்டு வருகின்றது. திரு. வ.வே.சு. ஐயர் எழுதிய

'கம்பராமாயணம் ஓர் ஆய்வு'(Kambaramayanam-A-Study) 'திருவள்ளுவர் கொள்கை' (Maxims of Thiru valluvar) போன்ற ஆங்கில நூல்களையும், வான்மீகநாதனின். 'கம்பனின் சீதை'(Kamban's Sita) 'திருவாசகத்தின் வழி இறைவனை எய்தும் வழி' (pathway to God Through Literature Thiruvachakam) போன்ற ஆங்கில நூல்களையும்தில்லித் தமிழ்ச் சங்கம் இதுவரையில் வெளியிட்டுள்ளது. இவைதவிர இராசாசி, பாரதி, உ.வே.சா, திரு.வி.க., கவிமணி, பாரதிதாசன், திருவள்ளுவர், மகாத்மா காந்தியடிகள், அறிஞர் அண்ணா போன்ற பெரியோர்களின் பெயரில் ஆண்டு மலர்களையும் தமிழ்ச்சங்கம் வெளியிட்டுள்ளது.

கலையரங்கம்: தில்லித் தமிழ்ச் சங்கத்திற்கெனத் தனியான தொரு கட்டடம் அமைந்துள்ளதைப் போல், சங்கம் நடத்தும் கலை நிகழ்ச்சிகளுக்கும் விழாக்களுக்கும் ஒரு கலையரங்கம் ஏறத்தாழ எண்பது இலட்ச உரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்டு வருகின்றது. இக்கட்டடப் பணிக்குப் பற்பல அறிஞர்களும் வள்ளல்களும் தம்மாலியன்ற கொடையினை வழங்கி வருகின்றனர். சு.மா.

தில்லிப் பல்கலைக் கழகம், இந்தியத் தலைநகரில் 1922-ஆம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டது.நாட்டின் உயர் கல்விக்காகவும், பல புதிய துறைகளில் மாணவர்கள் பயிலவும் எண்ணிக் கல்கத்தாப் பல்கலைக் கழகக் குழுவின் பரிந்துரை அடிப்படையில் இப் பல்கலைக் கழகம் வடக்கு தில்லியில் 443 ஏக்கர் பரப்பில் அமைக்கப்பட்டது. இன்று இப் பல்கலைக் கழகத்தில் பல புதிய துறைகள் பெருகியுள்ளமையால் தெற்குத் தில்லியில் 1973-இல் புதிய வளாகம் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. இங்கு முதுநிலைக் கல்வி வழங்கப்படுகிறது. அதனோடு தெற்குத் தில்லிப் பகுதியிலுள்ள கல்லூரிகளைக் கவனிக்கும் நிருவாகத் துறையும் இங்கு உள்ளது. வடக்கு தில்லி வளாகத்தில் நிருவாகம், நூலகம், புலங்கள், மாணவர் விடுதி முதலானவை செயற்படுகின்றன. இப் பல்கலைக் கழகத்தின் பார்வையாளராகக் குடியரசுத் தலைவர் உள்ளார்.

தில்லிப் பல்கலைக் கழகத்தின் நோக்கங்களுள் கற்பித்தல், இணைப்புரிமை (Affiliation) தருதல், உறுப்புக் கல்லூரிகளைக் (Constitunt Colleges) கவனித்தல், ஆராய்ச்சி முதலானவை அடங்கும். இப்பல்கலைக் கழகத்தில் இரண்டு இணைப்புரிமை பெற்ற கல்லூரிகளும், 38 உறுப்புக் கல்லூரிகளும் உள்ளன. இதன் நேரடி நிருவாகத்தின் கண் இயங்கும் 8 நிறுவனங்களும் உள்ளன. அரசு நிருவகிக்கும் 8 கல்வி நிறுவனங்களும் தில்லிப் பல்கலைக் கழகத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. இங்குப் பல்வேறு புலங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் கலை, கல்வியியல்,மேலாண்மையியல்,சமுதாய அறிவியல், சட்டவியல், இசை மற்றும் கவின் கலைகள், ஆயுர்வேதம் மற்றும் இசுலாமிய மருத்துவம் (Unani), மருத்துவ அறிவியல், கணிதவியல், அறிவியல், தொழில்நுட்பவியல் முதலியவை அடங்கும்.

இப்பல்கலைக் கழகத்தில் புகுமுகப் படிப்பு இல்லை. பட்டப்படிப்பு முதல் ஆராய்ச்சிப் பட்டங்கள் வரை பயில வாய்ப்புண்டு. இங்கு ஆப்பிரிக்கவியல் (African Studies), மானிடவியல், அராபிய மொழி, சீன, சப்பானிய மொழிகள், புதிய ஐரோப்பிய மொழிகள் (Modern European Languages), இந்திய மொழிகள், புத்தவியல் (Buddhist Studies), மேலாண்மையியல், கல்வியியல், வணிகவியல், பொருளியல்,புவியியல், வரலாற்றியல், சட்டவியல், மொழியியல், தத்துவவியல், அரசியல்,சமூகவியல், உளவியல், நூலகவியல் முதலான கலைத் துறைகளும் தாவரவியல், வேதியியல், கணிப்பொறி அறிவியல், மண்ணியல், கணக்கியல், இயற்பியலும் வாணியலும், விலங்கியல் முதலான துறைகளும் உள்ளன.

இணைப்புரிமைக் கல்லூரிகளில் இளம்நிலைப் பட்டப்படிப்பு மட்டுமே படிக்கமுடியும். உறுப்புக் கல்லூரிகளிலும் பல்கலைக் கழகத் துறைகளிலும் உயர் பட்டப் படிப்பு வழங்கப்படுகிறது.

முதுநிலைப் பட்டங்கள், ஆராய்ச்சி முதலானவை அனைத்துத் துறைகளில் வழங்கப்பட்டாலும் இங்கு விலங்கியல், தாவரவியல், வேதியியல், பொருளியல், இயற்பியல், சமுதாயவியல் ஆகிய துறைகளில் சில உட்பிரிவுகள் உயராய்வு மையங்களாகச் (Centres of Advanced Studies) செயற்படுகின்றன. இது தவிர்த்துத் தில்லிப் பல்கலைக் கழகத்தில் வேளாண்மைப் பொருளியல் ஆய்வு மையம் ஒன்று இயங்குகிறது. இம்மையம் 1954-இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டு நாட்டின் 10 பல்கலைக் கழகங்களில் இயங்கும் மையங்களுள் ஒன்றாக விளங்குகிறது. வேளாண் பொருளியல் சார்ந்த பல்வேறு நடைமுறை ஆய்வுகளை இம்மையம் மேற்கொள்கிறது.

தில்லிப் பல்கலைக்கழகத்தில் அஞ்சல்வழிக் கல்வியும் வழங்கப்படுகிறது. இளங்கலை, முதுகலை முதலான பட்டங்களைச் சில பாடங்களில் மட்டும் பெறமுடியும். தனிப்பட்ட முறையில் பயிலவும் இங்கு அயல்வழி மாணவராகப் (External Candidates) பதிவு செய்துகொள்ளப்படுகிறார்கள். இவ்வகைக் கல்வியில் பி.ஏ.,பி.காம்.,எம்.ஏ.,எம்.காம். முதலான

பட்டங்களைப் பெறலாம். இப் பல்கலைக் கழகத்தில் டிசி.எல். (Dc.L), டி.லிட்., டி.எசுசி (D.Sc.) முதலான சிறப்புப் பட்டங்கள் பெற வழியுண்டு.

பட்டயப் படிப்புகள் (Diploma), சான்றிதழ் படிப்புகள் (Certificate Course) முதலான குறுகிய காலக் கல்வி, பெரும் எண்ணிக்கையிலான பாடங்களில் வழங்கப்படுகிறது. குறிப்பாக, இந்திய, ஐரோப்பிய, ஆசிய மொழிகள், சட்டவியல், மருந்தியல், மேலாண்மையியல், மொழிபெயர்ப்பியல் முதலான துறைகளில் இவ்வகைக் கல்வியைப் பெறலாம். தில்லிப் பல்கலைக் கழக நூலகத்தில் 9 இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் உள்ளன. சற்றேறக்குறைய 3,400 காலமுறை இதழ்கள் பெறப்படுகின்றன.

மாணவர்கள் பகுதி நேரத்தில் விளையாட்டு, தேசிய மாணவர் படை முதலான துறைகளில் ஈடுபாடு கொள்வதற்குச் சிறந்த வசதிகளை இப் பல்கலைக்கழகம் ஏற்படுத்தியுள்ளது. சீ.ப.

தில்லை: காண்க: சிதம்பரம்.

தில்லை உலா: தமிழ்ச் சிற்றிலக்கியவகைகளுள் ஒன்று உலா. இத்தில்லை உலா இறைவன் மேல் பாடப்பட்டதாகும். தில்லை உலா, 'தில்லை வளாகம் வீர கோதண்ட ராமசாமி உலா' என்பதன் சுருக்கமாகும். இவ்வுலாவைப் பாடியவர் பெரும்புலவர் பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் என்பார். இவ்வுலா நூல் 1902-இல் வெளிவந்ததாக இலக்கிய அகராதி வழியே அறிய முடிகின்றது. கோதண்டராமர் மேல் பாடப்பட்டதால் 'வைணவ'ச் சார்புடையது என்பது விளங்கும்.

தில்லை வளாகம் 'தென்றில்லை' எனவும் வழங்கும். அதனால், இவ்வுலா 'தென்றில்லை உலா' என்றும் சொல்லப்படும். இவ்வாசிரியரே இயற்றிய மற்றொரு நூல் 'தென்றில்லைக் கலம்பகம்' என்பதாம்.

இறையனார் ஆற்றுப்படை, நீலகண்டேச்சரக் கோவை, சிவபுராணம், சிவகீதை முதலிய நூல்களை இயற்றிய இவ்வாசிரியர், இவ்வுலாவும் கலம்பகமும் இயற்றியமையால், சைவ வைணவப் பொதுமை போற்றிய பெருந்தகை என்பது விளங்கும்.

'பழையது விடு தூது', 'செருப்பு விடு தூது' என இவர் இயற்றிய தூது நூல்கள் இவர்தம் புதிய பார்வையை விளக்கும். இவர் எழுதிய நற்றிணை உரை சிறப்பு வாய்ந்தது. சிறந்த உரைவல்லார் இவர் என்பதை நிலைநாட்டுவது. இரா.இ.

தில்லை நாயக முதலியார்: இவர் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள சிதம்பரத்தில் கி.பி. 1876–ஆம் ஆண்டு பிறந்தவர். சிதம்பரத்தில் 'செந்தமிழ்ச் சங்கம்' நிறுவித் தமிழ்ப் பணிபுரிந்தவரிவர். ஈசானிய மடம் இராமலிங்கத் தம்பிரானிடம் இவர் கல்வி கற்றார். சிதம்பரம் நாவலர் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையில் ஊதியம் பெறாமல் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்து வந்தார். தமிழ்நாடு அரசு ஏற்படுத்திய தமிழ் அகராதித் தொகுப்புக் குழுவில் இவர் மதிப்புறு உறுப்பினராக இருந்துள்ளார். இவர் 'முருகவேள் மும்மணிக் கோவை' என்னும் நூலை எழுதியுள்ளார். சைவசித்தாந்தக் கருத்துகள் நிரம்பிய அந்நூல் புகழ்வாய்ந்தது. இவர் 1917–ஆம் ஆண்டு மறைந்தார். சா.உ.

தில்லை வாழந்தணர்: 'தில்லை' என வழங்கப்படும் சிதம்பரத்தில் வாழ்ந்து நடராசரைப் பூசித்து வரும் அந்தணர்கள் 'தில்லை வாழ் அந்தணர்' என இலக்கியங்களில் குறிக்கப் பெற்றனர். இவர்கள் தொகையடியார் ஆவர்.

'தில்லை வாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கு மடியேன்' எனச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளால் போற்றப் பட்ட பெருமைக்குரியவர்கள்.

தீட்சிதர்கள் அந்தண மரபில் வந்தவர்கள். இல்லற மாண்பு உடையவர்கள். நான்கு வேதங்களையும் ஆறு வேதாங்கங்களையும் ஓதியுணர்ந்தவர்கள். ஆகவனீயம், தட்சிணாக்கினி, காருகபத்தியம் என்னும் முத்தீயையும் முறைப்படி வளர்த்து ஓம்புபவர்கள். திருநீறும் உருத்திர மணியும் பொலியும் உடலினர்; சிவபெருமானுடைய திருவடிகளில் இடையறாது பதிந்த பேரன்பே தெய்வமெனக் கொண்டவர்கள்.

எந்தத் தீட்சிதரும் திருமணம் செய்துகொண்ட பின்னரே நடராச மூர்த்தியை அருச்சிக்கும் உரிமையையும் கோயில் நிருவாகப் பொறுப்பின் உரிமையையும் பெறுகின்றார். இவ்வாறு பங்கு பெறும் தீட்சிதர் வயது, கல்வி, திறமை, செல்வம் போன்றவற்றால் எந்த வேறுபாடும் உடையவராகக் கருதப்பட மாட்டார்.

தீட்சிதர்களின் பொதுக்குழு 'பொது தீட்சிதர்' என வழங்கப்படுகிறது. இச்சபை பேரம்பலத்தில் கூடும். இச்சபையினரே தில்லைக் கோயிலை வழிவழியாகப் பாதுகாத்துவரும் அறங்காவலர் ஆவர்.

கோயிலுக்கெனத் தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு காணி நிலம் கூட இல்லை. பொது மக்களிடமிருந்து கிடைக்கும் வருவாயைக் கொண்டே கோயில் செலவுகளும் நித்திய நைமித்திக பூசைகளும் நடந்து வருகின்றன.

தில்லைப் பெருங்கோயிலில் பூசை செய்யும் உரிமை தீட்சிதர்களுக்கு மட்டுமே உண்டு. இக்கோயில் இவர்களது சொந்தக் கோயிலென இவர்கள் வெளியில் எங்கும் அலுவல்களில் அமர்வதில்லை. தில்லை கோயிலின் முன்னர் உள்ள கோவிந்தராசப் பெருமானுக்கும் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் இவர்களே பூசை செய்து வந்தனர் என்பர்.

வறுமையில் வாழ்ந்த போதிலும் இவர்கள் செம்மையில் தவறுவதில்லை. தமிழ் நாட்டுச் செல்வர்களும், மன்னர்களும் வழங்கிய விலை மதிப்பற்ற அணிகலன்கள் கோயிலில் உள்ளன. இவை அனைத்தும் 4 நாள்களுக்கு ஒருமுறையும், 20 நாள்களுக்கு ஒரு முறையும், 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறையும் எவ்வெவ்வாறு சரிபார்க்கப்பட வேண்டும் என்ற வரையறை வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இன்றுவரை இக்கணக்குகள் எவ்விதக் கையாடலும் இன்றிச் செம்மையாகவே இருந்து வருகின்றன. சித்தாந்த நூல்கள் பலவற்றை இயற்றிய உமாபதி சிவனார் இத்தில்லை வாழந்தணர்களுள் ஒருவர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. அ.ஆ.

தில்லை விடங்கன் மாரிமுத்தா பிள்ளை: இவர் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தமிழ்ப் புலவர். இவர் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் சிதம்பரத்திற்கு அருகேயுள்ள தில்லை விடங்கன் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்தவர். தெய்வங்கள் பெருமாள் பிள்ளை இவர் தந்தையாராவார். சிதம்பரேசர் விறலிவிடு தூது, புலியூர் வெண்பா, அம்பலப்பள்ளி, வருணாபுரி ஆதிமூலேசர் குறவஞ்சி, ஆதி மூலேசர் நொண்டி நாடகம், நடராசர் கீர்த்தனை முதலிய நூல்களின் ஆசிரியரிவர். இவருடைய மூத்த மகன் பெயர் தெய்வங்கள் பெருமாள் பிள்ளை. அவரது மன மயக்கந் தீர்க்க இறைவன் அருளியவாறு 'புலியூர் வெண்பா' பாடினார் என்பர். இவர்தம் நூல்கள் பொருள் வளமும் சிலேடை நயமும் கொண்டவை. சா.உ.

திலகர், பாலகங்காதர(உலோகமானிய) இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்ட மிகச்சிறந்த விடுதலை வீரர்களுள் ஒருவர். இவர் கி.பி. 1856-ஆம் ஆண்டு சூலைத் திங்கள் 23-ஆம் நாள் மகாராட்டிரத்திலுள்ள இரத்தினகிரியில் பிறந்தார். இவர் வைதிக சித்துபாவன பிராமணக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். இவருடைய முன்னோர்கள் கோட்டுகள் (Khots) ஆவார்கள். சிறு நிலக்கிழார்களைக் கோட்டுகள் என்பர். இவர்தம் முப்பாட்டனார் பெயர் கேசவராவு. குதிரைச் சவாரியில் மிகத் திறமையானவர். இலக்காண்மை மிக்கவர். பீசுவாக்

பாலகங்காதர திலகர்

களின் (Pheshwa) கீழ் உயர் பதவி வகித்தவர். இவர் கி.பி. 1818-ஆம் ஆண்டில் நிருவாகம் ஆங்கிலேயர் கைக்கு மாறிய போது தம் பதவியைத் துறந்தார். திலகரின் பாட்டனார் பெயர் இராமச்சந்திர பந்து; திறமையானவர்; துறவறம் மேற்கொண்டு வாரணாசியில் உயிர் நீத்தார். திலகரின் தந்தையின் பெயர் கங்காதர சாசுதிரி (Sastri). இவர் ஒரு சிறந்த வடமொழிப் புலவர். திலகரின் அன்னையின் பெயர் பார்வதிபாய். கங்காதர சாசுதிரி இரத்தனகிரியில் ஒரு பள்ளி ஆசிரியராக வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். பூனாவில் கி.பி.1886-இல் தொடக்கப் பள்ளித் துணை ஆய்வாளருக்கு உதவியாளராகப் பொறுப்பேற்றார். திலகர் கி.பி. 1871-இல் திருமணம் செய்துகொண்டார். இவரது மனைவியின் பெயர் தாபிபாய் (Tapibai). திருமணத்திற்குப் பிறகு இவருக்கு சத்தியபாமா என்பது பெயராயிற்று. இவர் இரத்தினகிரி மாவட்டத்திலுள்ள தபோலிக்கு அருகேயுள்ள இலட்கார் (Ladghar)என்னும் கிராமத்தைச் சார்ந்த பல்லால் பால் சித்துபாவனக் (Ballal Bal Chitpavan) குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்.

திலகர் தமது கல்வியைப் பெரும்பாலும் பூனாவிலேயே பெற்றார். படிப்பில் திறமைசாலியாகத் திகழ்ந்தார். இவர் கி.பி. 1876-இல் இளங்கலைப் பட்டப்படிப்பில் முதல் வகுப்பில் தேறினார். கணிதமும், வடமொழியும் இவருடைய சிறப்புப் பாடங்கள். பின் கி.பி.1879-இல் சட்டப்படிப்பில்தேர்ச்சிபெற்றார். குழந்தைப் பருவம் முதற்கொண்டே இவர் சுயமரியாதை உணர்ச்சிக்குப் பெயர்பெற்றவர். உண்மை பேசுவதை விரும்பினார். அநியாயத்தைப் பார்த்துவாளாயிருக்கமாட்டார். கல்லூரியில் படிக்கும்போது

ஆங்கிலக் கருத்துகளை மிகவும் போற்றினார். அதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் இவருடைய ஆங்கிலப் பேராசிரியர் வேர்ட்சு வொர்த்தும், வரலாறு, பொருளியல் ஆசிரியர் சூட்டு (Shoot) என்பவரும் ஆவர். எகல் (Hegel), கான்ட்டு (Kant), இசுபென்சர் (Spencer), மில் (Mill), பெந்தம் (Bentham), வால்டேர் (Voltaire), உரூசோ (Rousseau) ஆகியவர்களுடைய நூல்களைப் படிப்பதில் ஆர்வம் காட்டினார். அவர்களுடைய அரசியல் மற்றும் அகப்பொருள் கருத்துகள் இவரைக் கவர்ந்தன.

தமது படிப்பை முடித்துக்கொண்டபிறகு இவர் மிக்க ஊதியம் தருகின்ற அரசுப்பணியில் சேர விரும்பவில்லை. நாட்டு மக்களிடத்தில் தேசிய உணர்ச்சியைத் தட்டியெழுப்புவதற்குத் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். ஆளுவோர், ஆளப்படுவோர் என்ற பாகுபாடு மறைந்து நாட்டு மக்களின் நிலை உயர வேண்டுமெனில் இந்நாளைய கல்வியைப் பாமர மக்களுக்குக் கொண்டுசெல்ல வேண்டும் என்று எண்ணினார். எனவே அகார்கர் (Agarkar), சிப்ளூன்கர் (Chiplunkar), நம்சோசி (Namjoshi) ஆகியோருடன் சேர்ந்து புதிய ஆங்கிலப் பள்ளியைத் தொடங்கினார். பின்னர்த் தக்காணக் கல்விக் கழகத்தையும் பெர்கூசன் கல்லூரியையும் கி.பி. 1885-இல் தோற்றுவித்தார். இவருக்கும் மற்ற மூவருக்கும் இடையே கி.பி. 1890-இல் கருத்து வேறுபாடுகள் தோன்றவே இவர் கழகத்திலிருந்து வெளியேறினார். அதன்பிறகுதான் இவருடைய உண்மையான பொதுவாழ்வு தொடங்கியது.அதற்குள்ளாககி.பி.1881–ஆம் ஆண்டில் தக்காணக் கல்விக் கழகம் தொடங்கிய 'கேசரி', 'மராட்டா' பத்திரிகைகளை இவர் கட்டுக்குள், கொண்டுவந்து விட்டிருந்தார். அவற்றின் வாயிலாகத் தமது கவர்ச்சிமிக்க தனி மனிதப் பண்புகளை வெளிப்படுத்தி வந்தார்.

அரசியற் கருத்துகளைப் பொறுத்த அளவில் இவர் ஒரு முற்போக்குவாதி. தமது எழுத்துகள், சொற்பொழிவுகள் வாயிலாக ஆங்கில நிருவாகப் போக்கு, மக்களுடைய இன்னல்கள் போக்குவதில் அவர்கள் காட்டிய அக்கறையின்மை, ஆங்கில அதிகாரிகளின் கைகளில் இந்தியர்கள் அடைந்த அவமானம் ஆகியவற்றிற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும்வகையில் மக்களைத் தட்டியெழுப்பினார். இவர் கி.பி. 1896–இல் பம்பாய் மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சம், பிளேக்கு நோய் ஆகியவற்றை ஆங்கில நிருவாகம் தக்க முறையில் எதிர்கொள்ளவில்லை என்பதனால் அதனுடன் இவர் நேரடியாகப் போரிட நேர்ந்தது. மக்களுக்குச் சேர வேண்டியதை மக்கள் உரிமையுடன் வேண்டிப் பெற வேண்டும் என்று கூறி அந்நிய ஆட்சிக்கு எதிராக மக்கள் எதிர்ப்பைத் தூண்டிவிட்டார். பூனாவில் கி.பி. 1897–இல் இராண்டு (Rand) என்பவர் கொல்லப்பட்டதற்கு இவரே காரணம் என்று கூறி 18 மாதங்கள் இவரைச் சிறையிலடைத்தனர்.

காங்கிரசுக் கட்சியின் மேலிடத்தில் நீண்டகாலமாக இவர் இடம் பெறவில்லை. அதற்குக் காரணம் இவர் அரசியல் கட்சி பற்றிக் கொண்டிருந்த கருத்து ஏனைய தலைவர்களுடைய கருத்திலிருந்து மாறுபட்டு இருந்ததேயாகும். காங்கிரசுக் கட்சி எல்லா மக்களும், எல்லா வகுப்பினர்களும் ஒன்றுதிரண்டு செயலாற்றக் கூடிய மையமாக விளங்கவேண்டும் என்பது திலகர் கருத்து. அரசியல் நோக்கங்களுக்காக வன்முறையில் ஈடுபடவும் தயங்காத மக்கள் இயக்கம் ஒன்றை உருவாக்குவது இவர் நோக்கமாகும். பண்பாடு பற்றிய இவருடைய கருத்துகளை 1906–ஆம் ஆண்டு காங்கிரசுக் கட்சியின் கல்கத்தாக் கூட்டத்தில் முன்வைத்தார். தேசியக் கல்வித் திட்டம், சுதேசி, கூட்டு மறுப்புச் செய்தல் ஆகியவை அவற்றுள் அடங்கும். அவை யாவும் அப்போது புரட்சிகரமானதாகத் தோன்றின. மக்களுடைய எதிர்காலம் மக்கள் கைகளில்தான் இருக்கிறது என்றும், மக்கள் சுதந்திரமாக வாழ விரும்பினால் அவர்கள் சுதந்திரம் அடையமுடியும் என்றும் கூறினார். ஆங்கில ஆதிக்கத்தை எதிர்க்கக்கூடிய படைவலிமையை மக்கள் பெற்றிருக்கவில்லை எனினும், அந்நியர்கள் அவர்களை ஆட்சி செய்வதற்கு உதவி செய்யாத வகையில் தங்களுக்குத் தாமே சில வசதிகளை மறுத்துவிடக்கூடிய அதிகாரம் அவர்களிடம் இருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார். அதையே அவர் கூட்டுமறுப்பு (Boycott)என்று கூறினார். வரி வசூலிக்க உதவி செய்யக்கூடாது; ஆங்கிலப் படையில் சேரக் கூடாது; வரிகள் செலுத்தக்கூடாது; அமைதியைக் காத்தல், நியாயம் வழங்குதல் போன்ற நிருவாகப் பணிகளில் ஆங்கிலேயருக்கு உதவக்கூடாது என்று கூறினார். தன்னாட்சியே குறிக்கோளாக இருத்தல் வேண்டும் என்றார். அதனை வேண்டுவது பிறப்புரிமை என்று முழங்கினார். வங்காளப் பிரிவினையினால் தோன்றிய புரட்சியாளர்களுடன் இவர் தொடர்பு கொண்டார். இந்தியா முழுமையிலும் கலவரம் உண்டாக்கும்வகையில் பேசினார்; எழுதினார். காங்கிரசார் 1907-இல் சூரத்துக் காங்கிரசு மாநாட்டில் தீவிரவாதிகள், மிதவாதிகள் எனப் பிளவுபட்டனர். திலகர் தீவிரவாதத் தலைவரானார். இவர் 1908-இல் ஆங்கில ஆட்சிக்கெதிராக மக்களைத் தூண்டினாரென்பதற்காக ஆறு ஆண்டுகள் நாடு கடத்தப்பட்டு மாண்டலே சிறையிலிடப்பட்டார். இவர்1914-இல் விடுவிக்கப்பட்டார்.அன்னிபெசண்ட்டு அம்மையாருடன் சேர்ந்து தன்னாட்சி இயக்கத்தைத் தொடங்கினார். மீண்டும் 1916–இல் காங்கிரசில்சேர்ந்தார். இவருடைய தன்னாட்சிப் போராட்டத்தின்

காரணமாக இந்தியாவிற்குப் பொறுப்பாட்சி வழங்குவதே தனது நோக்கம் என ஆங்கில அரசு அறிவிக்க வேண்டியதாயிற்று. அவர் 1919-ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசாங்கச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டபோது மக்களைத் தேர்தலில் ஈடுபடுமாறு அழைப்பு விடுத்துக் காங்கிரசு மக்கள் கட்சியைத் தொடங்கினார். இவர் 1920, ஆகசுட்டு முதல் தேதியில் இறந்தார்.

திலகர் ஓர் உண்மையான தேசியவாதி. எல்லா சிக்கல்களும் சுயராச்சியத்தையே சார்ந்திருப்பதாக எண்ணினார். நாட்டுப்பற்றைவிட வேறு சமயம் இருப்பதாக இவர் அறியவில்லை என்பது காந்தியின் கூற்று. பாமர மக்களிடம் அரசியல் உணர்வை எழுப்பி அவர்களை விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபடுத்திய முதல் தலைவர் இவரேயாவார். அதற்காக சிவாசி செயந்தி (Jayanthi), கணேசபூசை போன்ற திட்டங்களை உருவாக்கினார். அவர் இட்ட அடித்தளத்தின் மீதுதான் காந்தி தமது விடுதலைப் போராட்டத்தை அமைத்தார்.

சமுதாயச் சீர்திருத்தங்கள் பற்றி இவர் பழைய கருத்துகளை உடையவராகக் கருதப்படுகிறார். தமது திட்டத்தில் சமூக சீர்திருத்தங்களுக்கு உயரிய இடத்தை அளிக்கவில்லை. 'ஒப்புதல் தெரிவிக்கும் வயது' மசோதாவை (Age of Consent Bill) இவர் எதிர்த்தார். ஒரு கிறித்தவப் பள்ளியில் தேனீர் பருகியதற்காகக் கழுவாய் செய்தார். அகில உலகத் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மாநாட்டில் தீண்டாமை ஒழிப்புப் பற்றிப் பேசிய போதிலும் தமது சொந்த வாழ்க்கையில் தீண்டாமையைக் கையாளுவதில்லை என்ற அறிவிப்புப் பத்திரத்தில் கையெழுத்திட மறுத்தார். பழையவற்றின் அடித்தளத்தின்மீதுதான் தேசிய விருப்புகளை எழுப்பவேண்டும் என்றார். ஆகவேதான் தமது நண்பர்களால் உலோகமானியர் என்று கூறப்பட்ட இவரை இவரது பகைவர்கள் சமூகப்பிற்போக்காளர் என்று குறை கூறினர். இந்து சமயத்தைச் சார்ந்தவரென்றாலும் இவர் மதச் சார்பின்மைக் கொள்கையில் நம்பிக்கை வைத்திருந்தார். அரசியலுக்கும்,சமயத்திற்கும் தொடர்பு இருக்கக்கூடாதுஎன்பது இவர் கருத்து. இந்து, முசுலீம் ஒற்றுமையிலும் இவர் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். எல்லா வகுப்பினரும் ஒன்றுசேர்ந்தால்தான் விடுதலை பெறமுடியும் என்று கூறினார்.

இவர் பல நூல்களை ஆக்கியுள்ளார். மாண்டலே சிறையில் இருக்கும்போது 'கீதா இரகசியம்' என்ற விளக்க நூலை எழுதினார். வடமொழி, கணக்கியல் ஆகியவற்றில் இவருக்கிருந்த பற்றின் காரணமாக வேதப் பாடங்களில் ஆய்வு செய்தார். இந்து தத்துவத்தைக் கற்றுணர்ந்தார். அவர் கி.பி.1893-இல் 'ஓரையன்' (Orion) என்ற தலைப்பில் நூல் வெளியிட்டார். பின் 1903-இல் 'வேதங்களின் ஆர்டிக் பிறப்பிடம்' (Artic Home in the Vedas) என்ற நூலை வெளியிட்டார்.

தி.அர.இரா.

திலகவதியார்: ஔவையார் என்னும் புலமைச் செவ்வியாரால் வள்ளல் அதியமான் சிறப்புற்றான்; சீசிபாய் என்னும் தாயால் மகன் சிவாசி பெருமை பெற்றான்; திலகவதி என்னும் தமக்கையால் திருநாவுக்கரசர் என்னும் சைவசமயச் சான்றோரை உலகம் பெற்றது.

திலகவதியார் 4,5,6 தேவாரத் திருமுறைகள் பாடியருளிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளின் தமக்கையார்; திருமுனைப்பாடி நாட்டுத் திருவாமூரில் வாழ்ந்த புகழனார், மாதினியார் என்னும் இருவருக்கும் மகளாய் வாய்த்தவர்.

தக்க பருவம் உற்றபோது கலிப்பகையார் என்னும் வீரரை மணக்கப் பெற்றோரால் உறுதிசெய்யப் பெற்றார். அந்த வீரர் திருமணத்தை இடையில் நிறுத்திவிட்டு மன்னனுக்காக வடநாடு நோக்கிப் போர்க்குப் போயினார். நாள் சில ஆயின. தந்தை புகழனார் இயற்கை எய்தினார். கணவனை இழந்த மனைவி மாதினியாரும் உடன் உயிர்விட்டனர். தாயையும் தந்தையும் இழந்து திலகவதியாரும், திருநாவுக்கரசரும் தனிமையராய் ஏங்கலாயினர். இதற்கு இடையே போர்க்குச் சென்ற கலிப்பகையார் மன்னர்க்காகப் போரிட்டு வடபுலத்தில் மாண்டுபோயினார். பெற்றோர் செய்த மண உறுதியை மனத்தில் கொண்டு கலிப்பகையாரையே தம் கணவராக வரித்தமையால் அவர் இறந்தமை கேட்டுத் திலகவதியார் தானும் உயிர்விடத் துணிந்தார். அப்போது சிறுவனாக ஆதரவின்றி இருந்த திருநாவுக்கரசு அழுது புலம்பித் தன்னைக் காத்தருளுமாறு வேண்டினான். வேறு யாரும் இல்லாமையால் தம் தம்பிக்காக உயிர்வாழத் துணிந்தார். இவ்வாறு தம்பியின்பால் இவர் வைத்த தயவால் உயிர் தாங்கி இல்லத்திலேயே தவ வாழ்வு வாழ்ந்து இறைவன் சிவபெருமானை வழிபட்டுத் தம் தம்பியை வளர்த்து வரலானார்.

தந்தை, தாய், தன் தமக்கைக்குத் தேர்ந்த தலைவன் கலிப்பகை அனைவரும் ஒருவர்பின் ஒருவராக மாய்ந்தது கண்ட இளைஞர் திருநாவுக்கரசு மனம் மிகவும் நொந்துபோயிற்று. இந்த உலகின் நிலையாமை அவர் நெஞ்சை மிகவும் ஈர்த்தது. இத்தகு கலங்கிய நிலையில் சமண சமயத்தைச் சார்ந்து அங்குக் கற்பன எல்லாம் கற்றுத் தலைவரானார்.

'தம்பியார் உளராக வேண்டும்' என்பதற்காக உயிர் தாங்கிய திலகவதியார் தம் குடிக்கும் கொள்

கைக்கும் உரிய சைவ சமய நெறியினின்றும் பிறழ்ந்த தம்பியர் நிலைகண்டு ஏங்கினார். திருவதிகைத் திரு வீரட்டானத் திருக்கோயிலை அடைந்து தம் தம்பியை மீட்டுத் தருமாறு சிவபெருமானை வேண்டிய வராகக் கோயிலைத் தூய்மைசெய்து தொழுது வர லாயினார். நாள்தோறும் திருவலகிடல், மெழுகல், மலர் கொய்து மாலை தொடுத்தல் முதலிய கோயில் திருப்பணிகள் பல செய்து வரலானார். திலகவதியா ரின் திருவுள்ளடக்கிடக்கைக்கு ஏற்ப இறைவன் திரு வருளால் திருநாவுக்கரசர் திருவதிகை வீரட்டானம் அடைந்து சிவபெருமான் திருவருளுக்கு உரியவரா னார். தமக்கையாரின் இந்த அருட்செயல் திருநாவுக் கரசர் நெஞ்சில் நிலைபெற்றிருந்ததால் பிற்காலத்தில் சிவபெருமான் குறித்துத் தாம் பாடிய தேவாரப் பாடலில் அதனைக் குறித்துள்ளார்.

தம் தமக்கையார் திலகவதியார் காட்டிய வழியி லேயே உழவாரத் தொண்டினைத் தலையாய பணி யாகக் கொண்டு தேவாரப் பாடல் பல பாடிப் 'பணி செய்து கிடக்கும்' வழிபாட்டு நெறியை உலகிற்கு உணர்த்தி இறைவன் திருவடிப்பேறு எய்தினார்.

இவ்வாறு பக்தி இயக்கத் தோற்றத்திற்கு முதல் வராகவாய்த்த சைவசமயச் சான்றோருள் ஒருவரும் தேவார மூவருள் மூத்தவராகவும் விளங்கிய திரு நாவுக்கரசரை உருவாக்கி உலகிற்கு அளித்த தவச் செல்வி திலகவதியார் ஆவர். பொன்.சௌ.

திலீபு சிங்கு: பஞ்சாபில் சீக்கியப்பேரரசை நிறுவியவரும் பஞ்சாபின் சிங்கம் என்ற பெயரால் அறியப்பட்ட வருமான மாமன்னர் இரஞ்சித் சிங் கின் மக்களுள் ஒருவர் திலீபுசிங்கு(Dilip Singh).இரஞ் சித் சிங்கின் மனைவிகளுள் இளையவரான இராணி சிண்டான் என்றழைக்கப்பட்ட இராணி சிண்டுகௌர் என்பவருக்கு கி.பி.1837-ஆம் ஆண்டு திலீபுசிங்குபிறந் தார்.

மாமன்னர் இரஞ்சித்சிங்குகி.பி.1839-இல் இறந்த பின் அவர் தம் மக்களுள் ஒருவரான கரக்குசிங்குஎன்ப வர் பதவிக்கு வந்தார். இவர் கி.பி.1840-இல் இறந்த பின் மற்றொரு மகனான செர்சிங்கு மாமன்னரானார். இவர் கி.பி.1843 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர்த் திங்கள் 15-ஆம் நாள் கொலை செய்யப்பட்ட பின்னர்த் திலீபு சிங்கு மாமன்னரானார்.

திலீபு சிங்கு ஆட்சிக்கு வந்த பொழுது ஏழு வயதுச் சிறுவனாக இருந்ததால் இவரது தாயான இராணி சிண்டுகௌர் பகராளுநராக (Regent) நிய மிக்கப்பட்டார். இராணி சூழ்ச்சிமிக்கப் பெண்மணி. மாமன்னரின் சார்பில் எல்லா அதிகாரங்களையும் செலுத்தி வந்தார். இந்தியாவில் ஆங்கிலேயரின் மேலாண்மை வலுப் பெற்றது. அவர்கள் பஞ்சாபைத் தங்கள் பேரரசுடன் இணைத்துக் கொள்ள விரும்பினர். மேலும் இராணி சிண்டானின் நடவடிக்கைகளால் ஆங்கிலேயர் மிக வும் வெறுப்புற்றனர்.

ஆங்கிலேயருக்கும் சீக்கியருக்குமிடையே இரண்டு போர்கள் நடந்தன. முதல்போர் கி.பி. 1845-46-இல் நடைபெற்றது.இப்போரில் சீக்கியர்கள் தோற்கடிக்கப் பட்டனர். இப்போரின் இறுதியில் திலீபு சிங்கிற்கும் ஆங்கியருக்குமிடையே உடன்படிக்கை ஏற்பட்டது. அதன்படி மாமன்னர் தாமும் தம் வாரிசுகளும் சட்லசு ஆற்றுக்குத் தெற்கே உள்ள பகுதிகளின்மேல் உரிமை கொண்டாட மாட்டோம் என உறுதி அளித்தார். திலீபு சிங்கு தம்முடைய படைகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்துக் கொள்ளவும் ஒப்புக் கொண்டார்.

ஆங்கிலேயர் மாமன்னர் திலீபுசிங்கை எவ்வகை யிலேனும் இராணி சிண்டாவிடமிருந்து பிரித்துவிட எண்ணினர். தலைமை ஆளுநர் எட்ரிஞ்சு அச்சிறு வனின் நலனுக்காகவே தாங்கள் அதைச் செய்ய விரும்புவதாகக் கூறினார். கி.பி. 1847-ஆம் ஆண்டு ஆகசுட்டு 17-ஆம் நாள் திலீபு சிங்கிற்கு விலை யுயர்ந்த பொம்மை ஒன்றைக் கொடுத்து குழந் தையைத் தாயிடமிருந்து பிரித்துச் சாலி மார் தோட்டத்திற்குக் கூட்டிச் சென்றுவிட்டனர். தன் மகனைத் தன்னிடமிருந்து பிரித்துச் சென்றது பெருத்த அநீதி என்று அழுது கதறினார் இராணி சிண்டான். இராணி இலாகூரிலிருந்து வெளியேற்றப் பட்டு செய்க்குபுரா என்ற கோட்டைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். அங்கிருந்து தப்பிச் சென்று அவர் நேபாளத்தில் வாழ்ந்தார்.

தாயை விட்டுப் பிரிந்த திலீபுசிங்கு அதற்காக வருத்தப்படவில்லை. ஆங்கிலேயர் அவருக்கு நல்ல கல்வி புகட்டி நல்லமுறையில் வளர்த்தனர்.

பஞ்சாபில் ஒரு பகுதியின் ஆளுநரான முல்ராசு ஆங்கிலேயருக்கு எதிராகக் கி.பி. 1848-இல் கிளர்ச்சி செய்தார். ஆங்கிலேய அதிகாரிகள் பலர் கொல்லப் பட்டனர். பஞ்சாபின் மக்கள் முல்ராசின் தலைமை யில் கிளர்ந்தெழுந்தனர். இதனால் ஆங்கிலேயர் இனி மேலும் பஞ்சாபைச் சுதந்திரமாக விடக்கூடாது என்று நினைத்து சீக்கியர் மீது இரண்டாம் முறை யாகப் போர் தொடுத்தனர்.

இரண்டாம் சீக்கியப்போர் கி.பி. 1848-இல் நடைபெற்றது. இப்போரில் ஆங்கிலேயர்கள் சீக்கி யர்களை இராம்நகர், சில்லியன்வாலா போன்ற இடங் களில் தோற்கடித்தனர்.பஞ்சாப் மாநிலம் கி.பி. 1849

மார்ச்சுத் திங்கள் 29-ஆம் நாள் ஆங்கிலேயப் பேரரசுடன் இணைக்கப்பட்டது. மாமன்னர் திலீபுசிங்கு பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டு, பாத்திகர் கோட்டைக்கு அனுப்பப்பட்டார். திலீபுசிங்கிற்கு ஆங்கிலேயர்கள் ஓய்வூதியம் வழங்கினர். அவர் கி.பி. 1851-இல் இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பப்பட்டார்.

இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்த திலீபுசிங்கு கிறித்துவ மதத்திற்கு மாறினார். அபிசீனிய மாது ஒருவரை கி.பி. 1846-இல் திருமணம் செய்து கொண்டார். இறுதி வரை இங்கிலாந்திலேயே வாழ்ந்து கி.பி. 1893-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 22-ஆம் நாள் தம்முடைய 56-ஆம் வயதில் உயிர் நீத்தார். ஆ.செ.

திவ்விய சூரிகள்: திவ்விய சூரிகள் என்றால் தெய்வத் தன்மையுள்ள அவதார புருடர்கள் என்பது பொருள். அறியாமையில் மூழ்கிக் கிடந்த உலகினை உய்விப்பான் வேண்டி, நாராயணனுடைய திருவருளால் கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 8-ஆம் நூற்றாண்டு வரை தென்னிந்தியாவின் பல பகுதிகளில் பல்வேறு நூற்றாண்டுகளில் தோன்றிச் சமத்துவத்தையும் பக்தி மணத்தையும் பரப்பி, இமயம் முதல் குமரி வரை யாத்திரை செய்து, ஆங்காங்குக் கோயில் கொண்டுள்ள அர்ச்சா மூர்த்திகளை வழிபட்டு, மங்களாசாசனம் செய்து, தங்களது அநுபூதியில் கண்ட பேருண்மைகளைப் பாசுரங்களாக வடித்துத் தந்த பெரியோர்கள் திவ்விய சூரிகள் எனப்படுவர். இவர்கள் சிறந்த அநுபூதிமான்களாகவும், பக்திமான்களாகவும், புலமையாளர்களாகவும் இருந்ததால் தங்கள் அனுபவத்தைத்தெளிவாக வடித்துத் தந்துள்ளனர். தெய்விக உணர்வாகிய பேரானந்தப் பெருவெள்ளத்தில் ஆழ்ந்திருந்ததினால் இவர்களுக்கு ஆழ்வார்கள் என்றும் பெயர். சமணமும் பௌத்தமும் மேலாண்மை பெற்றிருந்த அந்தக் காலத்தில்ஆழ்வார்கள் போதித்த கருத்துகளும், அவர்களுடைய அருளிச் செயல்களும், உருவ வழிபாட்டிற்கு அவர்கள் அளித்த சிறப்பும் மக்களை வைணவ சமயத்தின்பால் ஈர்த்தன. பாமர மக்களும் புரிந்து கொள்ளும் விதத்தில் அவர்கள் உலக வாழ்க்கையின் நிலையாமையையும், பக்தி மார்க்கத்தின் மேன்மையையும் எளிய தமிழில் எழுதி மக்களை நெறிப்படுத்தினர்.

ஆழ்வார்களின் காலத்திற்குப் பிறகு வாழ்ந்த ஆச்சாரியர்கள் ஆழ்வார்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளைச் செவி வழிச் செய்திகளைக் கொண்டும், அவர்களுக்கு அப்போது கிடைத்த மற்ற சான்றுகளைக் கொண்டும் குரு பரம்பரை நூல்களை எழுதியுள்ளனர். அவற்றில் சில செய்திகள் கற்பனையாக இருந்தாலும், சில உண்மைச் செய்திகளும் கிடைக்கின்றன. ஆழ்வார்களின் பாசுரங்களில் பரந்து கிடைக்கும் அகச் சான்றுகளைக் கொண்டும், மற்ற வரலாற்றுச் சான்றுகளைக் கொண்டும் குருபரம்பரைச் செய்திகளுள் சில உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றன. கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டில் பின்பழகிய பெருமாள் சீயர் எழுதிய ஆராயிரப் படிகுரு பரம்பரை பிரபாவம், கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் பிள்ளை லோகாச் சாரியர் எழுதிய யதீந்திர பிரவண பிரபாவம், அடுத்த தலைமுறையைச் சார்ந்த வேதாந்த தேசிகர் எழுதிய தேசிக பிரபந்தம், கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் கருடவாகனப் பண்டிதர் எழுதிய திவ்வியசூரி சரிதம், கி.பி 17-ஆம் நூற்றாண்டில் அனந்தாச்சாரியார் எழுதிய பிரபன்னாம்ருதம், பிற்காலத்தில் பிரம்மதந்திர சுதந்திர சீயர் எழுதிய மூவாயிரப்படி குருபரம்பரை பிரபாவம் போன்ற நூல்கள் திவ்விய சூரிகளின் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கூற எழுந்தவையாகும். இவர்களுடைய வரிசையை வெவ்வேறு ஆச்சாரியர்கள் வெவ்வேறு விதமாகக் கூறுகின்றனர். சம்பிரதாயத்தில் திருமங்கையாழ்வாரைக் கடைசி ஆழ்வாராகக் கருத்தில் கொள்ளுகின்றனர். பெரியாழ்வார் பிராமண குலத்திலும், நம்மாழ்வார் வேளாளர் மரபிலும், குலசேகர ஆழ்வார் சத்திரிய மரபிலும், திருமங்கையாழ்வார் கள்ளர் மரபிலும், திருப்பாணாழ்வார் ஐந்தாம் வருணத்திலும் தோன்றியது இறைவன் முன்பு சாதி வேறுபாடு கிடையாது என்ற உயர்ந்த தத்துவத்தைக் காட்டுகிறது.

மணவாள மாமுனிகள், பிள்ளான் போன்ற ஆச்சாரியர்கள் ஆழ்வார்களைப் பதின்மர் என்று கூறினாலும், வைணவ சம்பிரதாயத்தில் ஆண்டாளையும், மதுர கவிகளையும் சேர்த்து மொத்த ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர் என்று கொள்ளப்படுகிறது. அவர்கள் பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார், பெரியாழ்வார், ஆண்டாள், நம்மாழ்வார், மதுரகவிகள், குலசேகர ஆழ்வார், தொண்டரடிப் பொடி ஆழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார் முதலியோர் ஆவர். இதில் பதினொருவர் ஆண்கள். ஆண்டாள் மட்டும்பெண். பகவத் கைங்கரியத்திற்கு ஆண், பெண் என்ற பாகுபாடு கிடையாது என்பதை இது காட்டுகிறது. இப் பன்னிரு ஆழ்வார்களும் நாராயணனையே பரம்பொருளாக ஏற்றுக் கொண்டவர்கள்.

பன்னிரு ஆழ்வார்களும் இருபத்து நான்கு நூல்களை எழுதியுள்ளனர். ஆழ்வார்களுக்குப் பிறகு தென்னார்க்காடு மாவட்டம் காட்டுமன்னார் கோயிலைச் சேர்ந்த நாதமுனிகள் என்பார் இந்த நூல்களைச் சேர்த்துத் தொகுத்து வெளியிட்டார். இந்தத் தொகுப்புக்கு நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம் என்று பெயர். பொய்கை, பூதம், பேய் என்ற முதலாழ்வார்கள் எழுதிய நூல்கள் முறையே முதல் திருவந்தாதி,

இரண்டாம் திருவந்தாதி, மூன்றாம் திருவந்தாதி எனப்படும். திருமழிசையாழ்வார் நான்முகன் திருவந்தாதி, திருச் சந்தவிருத்தம் என்ற இரு நூல்களையும், பெரியாழ்வார் திருப்பல்லாண்டு, பெரியாழ்வார் திருமொழி என்ற இரு நூல்களையும், ஆண்டாள் திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி என்ற இரு நூல்களையும், தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் திருமாலை, திருப்பள்ளியெழுச்சி என்ற இருநூல்களையும், குலசேகரர் பெருமாள் திருமொழியையும், திருப்பாணாழ்வார் அமலனாதி பிரான் என்ற நூலையும், மதுரகவிகள் கண்ணி நுண் சிறுத்தாம்பு என்ற நூலையும் எழுதியுள்ளனர். ஆழ்வார்களிலேயே மிகுதியான பாசுரங்களைப் பாடியவர்கள் நம்மாழ்வாரும், திருமங்கையாழ்வாரும் ஆவர். நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம் முதலாயிரம், திருமொழி ஆயிரம், திருவாய்மொழி ஆயிரம், இயற்பா ஆயிரம் என்று நான்கு ஆயிரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. திருமொழி ஆயிரம் முழுவதும் திருமங்கை யாழ்வாராலும், திருவாய்மொழி ஆயிரம் முழுவதும் நம்மாழ்வாராலும்பாடப்பட்டவை. இவையன்றி இயற்பா ஆயிரத்தில் திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதி என்ற நம்மாழ்வார் எழுதிய நூல்கள் மூன்றும், திருவெழு கூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் என்ற திருமங்கை யாழ்வார் எழுதியநூல்கள் மூன்றும் இடம் பெற்றுள்ளன. பெரிய திருமொழி, திருக்குறுந் தாண்டகம் திருநெடுந்தாண்டகம் என்ற மூன்று நூல்களும் சேர்ந்துதிருமொழி ஆயிரம் எனப்படும். இவற்றிற்கு ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்கள் என்றும் பெயர்.

வைணவத் திருப்பதிகளிலேயே ஆழ்வார்களால் மங்களாசாசனம் செய்யப்பட்ட நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளும் மிகவும் உயர்ந்த நிலையில் வைத்து எண்ணப்படுகின்றன. பிற்காலத்தில் தோன்றிய இராமானுசர் போன்ற ஆச்சாரியர்கள் வைணவ சமயத்தை நெறிமுறைப் படுத்துவதற்கு ஆழ்வார்களின் பாசுரக் கருத்துகள் பெரிதும் துணை புரிந்தன. புலன்களால் உணர முடியாத பரம் பொருளைத் தேடி அலைய வேண்டாம், அவன் நமக்கு அருள் புரிவதற்காகத் திருக்கோயில்களில் விளங்கும் அர்ச்சை (சிலை) களில்வந்து காத்திருக்கிறான். ‘ஏரார் முயல் விட்டுக்காக்கைப்பின்போவதே!’(சிறிய திருமடல்–16) என்றுதெளிவாக எடுத்துக் கூறி அவர்கள் உருவ வழிபாட்டைச் சிறப்புறச் செய்தனர்.

‘அடங்கெழில் சம்பத்து-அடங்கக் கண்டு ஈசன்
அடங்கெழில் அஃதென்று அடங்குக வுள்ளே’

(திருவாய்மொழி1.2.7) உலக வாழ்க்கை வெறும் மாயை என்பது அவர்தம் கருத்து. தனிநிலையிழந்த இறை உணர்வாளர்களாக இருந்தமையால் ஆழ்வார்கள் இறைவனுடைய பல்வேறு அவதார நிலைகளைத் தங்களது அகக் கண்ணால் கண்டு அந்த அறிவு கடந்த மெய்யுணர்வைப் பாசுரங்களாக வடித்துத் தந்துள்ளனர். பரமாத்மாவாகிய இறைவன் முன் அனைத்துஉயிர்களும் பெண்களேஎன்பதை உணர்ந்த ஆழ்வார்கள், அவனை விட்டுப் பிரிந்து உலக வாழ்வில் உழலும் உயிர்களின் சோகமான நிலையை எண்ணி, நாயகனைப் பிரிந்து வாடும் நாயகியின் நிலையில் நின்று அனுபவித்துப் பாடிய பாசுரங்கள் நெஞ்சை நெகிழ்விப்பனவாகும். எல்.மு.

திவ்விய தேசங்கள்: வைணவ சமயத்தில் கோயில் வழிபாடு சிறப்பை அடைந்துள்ளது. பாரதத்தில் முக்கியமாகத் தமிழ்நாட்டில் கணக்கற்ற கோயில்கள் உள்ளன. திருக்கோயில்கள் உள்ள இடங்களைத் திருப்பதிகள் என்று சொல்லுவர். நாலாயிரத் திவ்விய பிரபந்தம் என்ற தமிழ் மறை ஆழ்வார்கள் பதின்மரால் இயற்றப்பட்டது. திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமான்களை இவர்கள் போற்றியுள்ளனர். எல்லா எம்பெருமான்களையும் எல்லா ஆழ்வார்களும் பாடவில்லை. சில எம்பெருமான்களை ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஆழ்வார்கள் பாடியுள்ளனர். திருவரங்கத்தெம்பெருமானை எல்லா ஆழ்வார்களும் பாடியுள்ளனர். திருமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் வேங்கடவனை, ஒன்பது ஆழ்வார்கள் பாடியுள்ளனர். இவ்விதம் திருமாலிருஞ்சோலை, திருநறையூர், திருவிண்ணகரம் போன்ற தலங்கள் பல ஆழ்வார்களால் போற்றப்பட்டுள்ளன. ஆழ்வார்களின் பாடலைத் திருக்கச்சியில் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமான் பெறவில்லை என்று சிலரும், பெற்றுள்ளார் என்று சிலரும் கூறுகின்றனர். மன்னார்குடி, காட்டுமன்னார்குடி, சிரீமுட்டம், மதுராந்தகம், திருநாராயணபுரம் போன்ற தலங்களில் எழுந்தருளியுள்ள எம்பெருமான்களை ஆழ்வார்கள் பாடவில்லை. ஆயினும் அவற்றிற்குக் கூட்டுத் திவ்விய தேசம் என்ற பெயர் உண்டு. வி.வ.

திவ்வியப் பிரபந்தம்: உலகில் நிலவும் ஒவ்வொரு மொழிக்கும், அதன் இலக்கியத்திற்கும் தனிச் சிறப்பு ஒன்றுண்டு. தமிழ் இலக்கியத்தின் தனிச்சிறப்பு அதன்கண் அமைந்துள்ள பக்தி இலக்கியங்களே என்பர் அறிஞர். சைவசமயம் சார்ந்த பக்திஇலக்கியங்கள் பன்னிரு திருமுறைகளாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்ற ஆழ்வார்கள் பன்னிருவரால்இயற்றப்பெற்றபாசுரங்களின் தொகுப்பு, ‘நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம்’ எனப்படும்.

ஆழ்வார்களுள், பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் என்னும் மூவரும் முதலாழ்வார்கள் எனச் சிறப்பிக்கப்படுவர். இவர்களால் இயற்றப்

பெற்றவை முதல்திருவந்தாதி (100), இரண்டாம் திருவந்தாதி (100), மூன்றாம் திருவந்தாதி (100) என்னும் மூன்று அந்தாதிப் பிரபந்தங்கள் ஆகும். திருமழிசையாழ்வாரால் இயற்றப்பெற்றவை திருச்சந் விருத்தம் (120), நான்முகன் திருவந்தாதி(96)என்னும் இரண்டு பிரபந்தங்கள். நம்மாழ்வாரால் அருளப் பெற்றவை திருவாய்மொழி (1102), திருவிருத்தம் (100), திருவாசிரியம்(7), பெரியதிருவந்தாதி (87) என்னும் நான்கு பிரபந்தங்கள் மதுரகவியாழ் வாரால் இயற்றப்பட்டது கண்ணிநுன்சிறுத்தாம்பு (11) என்னும் பிரபந்தம். குலசேகராழ்வார் இயற்றியது பெருமாள் திருமொழி (105). திருப்பல்லாண்டு (12), பெரியாழ்வார் திருமொழி (461) என்னும் இரண்டும் பெரியாழ்வாரால்இயற்றப் பெற்றவை. திருப்பாவை (30), நாச்சியார் திருமொழி (143) ஆகிய இரண்டு பிரபந்தங்கள் ஆண்டாளால் பாடப்பெற்றவை தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் பாடியவை திரு மாலை (45), திருப்பள்ளியெழுச்சி (10) என்னும் இரண்டுபிரபந்தங்கள். திருப்பாணாழ்வாரால்அருளிச் செய்யப்பட்டது அமலனாதிப்பிரான்(10). திருமங்கை யாழ்வார் இயற்றியவை பெரிய திருமொழி (1084) திருக்குறுந்தாண்டகம் (20), திருநெடுந்தாண்டகம் (30), திருவெழுக்கூற்றிருக்கை (1), சிறிய திருமடல் ($77\frac{1}{2}$), பெரிய திருமடல்($48\frac{1}{2}$) ஆகிய ஆறுபிரபந்தங் கள்.

இப்பிரபந்தங்கள், ‘தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொல் மாலைகள்’ ‘பாலேய் தமிழர் இசைகாரர் பத் தர் பரவும் ஆயிரம்’ எனப்புகழ்ந்துரைக்கப்படும்.வட மொழி வேதங்களில் தோன்றும் ஐயங்களை இவற்றை ஓதித்தெளியலாம் என்பது பேரறிஞர்கள் தம் துணிபு.

பிறருக்குத் தெரியாமல் ஆழ்ந்து மறைந்து கிடக் கும் எல்லாப் பொருளையும் ஆழ்ந்து அறிவதாலும், இறைவனின் மங்கல குணங்களில் ஆழங்காற்படுவதால் இப்பெரியார்கள் ஆழ்வார்கள் எனப்பட்டனர். ஆழ் வார்கள் வாழ்ந்த காலம் கி.பி.3-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு வரை என்பர் வரலாற்றுணர்வோடு இவர்களைக் குறித்து ஆராய்ச்சி புரிந்த அறிஞர்.

சிதம்பரத்திற்கு மேற்கே 22 கி.மீ. தொலைவி லுள்ள வீரநாராயணபுரம் என வழங்கப்படும் காட்டு மன்னார் கோவிலில்தோன்றிய நாதமுனிகள், நம்மாழ் வாரின் புகழ்பரப்புவதையே தம் வாழ்நாளின் குறிக் கோளாகக் கொண்டு வாழ்ந்த மதுரகவியாழ்வாரின் பரம்பரையில் தோன்றிய பராங்குசதாசர் என்னும் பெரியாரின் உதவியால் நாலாயிரத்தையும் பெற்றுத் தொகுத்தளித்தனர் என்பது வரலாறு. முதலாயிரம், பெரியதிருமொழி, திருவாய்மொழி, இயற்பா என நான்கு பெரும்பிரிவுகளாக இவற்றை அமைத்து இயற்பா நீங்கலாக ஏனைய இசைப்பாடல்களுக்கு, இசைவகுத்து அடைவுசெய்தவர் இப்பெரியாரே.

முதலாயிரத்தில் 947 செய்யுட்களும், இரண்டாம் ஆயிரத்தில் 1184 செய்யுட்களும் அடங்கியுள்ளன. திருவாய்மொழியை மூன்றாம் ஆயிரமாகக் கொள்ளும் முறையும் உண்டு. திருவாய்மொழியில் 1102 செய் யுட்கள் உள்ளன. இயற்பாவில் அடங்கும் பெரியதிரு மடல், சிறிய திருமடல் ஆகிய இரண்டு பிரபந்தங் களிலும் காணப்படும் கண்ணிகளைக் கணக்கிட்டு இவ் விரு நூல்களுள் 266 செய்யுட்கள் உள்ளனவாகக் கூறும் மரபு உண்டு. இவற்றுடன் இராமானுச நூற்றந்தாதியில் உள்ள 108 செய்யுட்களைக்கூட்டிக் கணக்கிட்டு 4000 பாடல்கள் திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் உள்ளனவெனக் கூறுவர் ஒரு சாரார். இராமானுச நூற்றந்தாதியைக் கணக்கில் சேர்க்காமலும், இரு மடல்களையும் இரண்டு செய்யுட்களாகக் கணக் கிட்டும் நாலாயிரத்தைத் தொகுத்துக் காட்டும் வேறு சில மரபுகளும் உண்டு.

முதலாழ்வார்கள் மூவரும் திருக்கோவலூரில் ஓர் இடைகழியில் ஒன்று கூடிய பொழுது ‘வையம்தளியா’ என்றும், ‘அன்பே தகளியா’ என்றும் ‘திருக்கண்டேன்’ என்றும் தொடங்கி முதல் மூன்று திருவந்தாதிகளை அருளிச் செய்தனர் என்பது ஒரு வரலாறு. பாரதநாடு முழுவதும் திரிந்து பல சமயங்களின் உண்மைகளைக் கேட்டறிந்து,இறுதியில் பொய்கையாழ்வாரால் திருத் திப் பணி கொள்ளப்பட்டு வைணவ சமயத்தை மேற் கொண்டவர் திருமழிசை யாழ்வார். இவரது திருச் சந்தவிருத்தம், தமிழின் சந்த நயங்களை வெளியிடும் அரிய பிரபந்தம் ஆகும். நான்முகன் திருவந்தாதி முதற்குறிப்பால் பெயர்பெற்றது. ஆழ்வார்கள் பன் னிருவரில் தலைவர் நம்மாழ்வார். இவரை அவய வியாகவும்,மற்றுமுள்ள ஆழ்வார்களை அவயவமாகவும் கொள்ளுதல் வைணவ சமயமரபாகும். இவர் இளம் பருவத்திலேயே இறைவனால் ‘மயர்வற மதிநலம் அருளப் பெற்றவர்’. ‘தேவு மற்றறியேன்’ என்று நம் மாழ்வாரைக் குருவாகவும், தெய்வமாகவும் போற்றி வாழ்ந்தவர் மதுரகவியாழ்வார். மதுரகவியாழ்வார் தம் குருவாகிய நம்மாழ்வாரின் புகழையே பாடிய ‘கண்ணி நுண் சிறுத்தாம்பு’ இறைவன் புகழ்பாடும் பாசுரங்கள் அடங்கிய நாலாயிரப் பிரபந்தத்துள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சேரர் குலத்தோன்றலாகிய குலசேகராழ்வார் ‘அவன் அடிசூடும் அரசையல்லால் அரசாக எண் ணேன் மற்றரசு தானே’ எனவும், ‘மெய்யில் வாழ்க் கையை மெய்யெனக் கொள்ளும் இவ்வையம் தன் னொடும் கூடுவதில்லையான்’ எனவும் கூறி நெஞ்சு

நெக்குருகிப் பாடிய பாசுரங்களின் தொகுப்பே பெருமாள் திருமொழி. சீவில்லிபுத்தூரில் இறைவனுக்குத் திருநந்தவனம் அமைத்துப் பூமாலை தொடுத்துப் பணிபுரிந்து வந்த விட்டுணுசித்தரே, 'சோராத காதற் பெருஞ்சுழிப்பால் தொல்லைமாலையென்னும் பாராத வனைப் பல்லாண்டு என்று காப்பிடும்' பெருஞ்செயலால் பெரியாழ்வார் எனச் சிறப்பிக்கப் படுவர். பெரியாழ்வாரின் திருமகளாய் வளர்ந்து, 'சூடிக் கொடுத்த சுடர்க் கொடியாய்' விளங்கியவர் ஆண்டாள். 'மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன்' என்று திருவரங்கப் பெருமானையே மணவாளனாக அடையப் பெருவேட்கை கொண்டவர் இக்கோதை நாச்சியார்.

தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் விப்பிரநாராயணன் எனவும் வழங்கப்படுவார். திருமாலின் நாம சங்கீர்த்தனத்தில் கிட்டும் பேரானந்தம் இந்திரலோக வாழ்க்கையிலும் இல்லை என்னும் கருத்துடையவர் இப்பெரியார். திருப்பாணாழ்வார், இறைவர் திருமுன்னர் யாழிசைத்து, பெருமானை உகப்பித்து வாழ்ந்தவர். 'திருவரங்கப் பெருமா' னின் திருமேனி எழிலில் ஈடுபட்டு,-'என் அமுதினைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே' எனப் பாடியவர். 'மாறன் பணித்த தமிழ் மறைக்கு மங்கையார்கோன் ஆறங்கம் கூற அவதரித்தார்' என்பது திருமங்கையாழ்வாரைப் பற்றிய புகழ்மாலை. குறுநில மன்னராகத் தோன்றி, இறைவனால் திருமந்திர உபதேசம் பெற்று, அர்ச்சாவதாரங்களில் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டு, வைணவத் திவ்விய தேசங்களில் பெரும்பாலானவற்றைக் கண்டு மகிழ்ந்து மங்களாசாசனம் செய்தவர் இப்பெரியார்.

ஆழ்வார்கள் சாதிகுல வேற்றுமை பாராது, அன்பு நெறியினை மேற்கொண்டு தமிழகத்தின் வாழ்வில் ஒரு புதிய நெறியை உருவாக்கிய உத்தமர்கள்.

பிள்ளைத்தமிழ், எழுகூற்றிருக்கை, தாலாட்டு, பாதாதி கேசம், மடல், தாண்டகம், தூது, பாவைப் பாட்டு, பல்லாண்டு, குழமணிதூரம், தடம் பொங்கத்தாம் பொங்கோ, உந்தி பறத்தல், கோத்தும்பி, அந்தாதி முதலியபிரபந்த வகைகளைத் தமிழுக்கு அருங்கொடையாக வழங்கியவர்கள் ஆழ்வார்கள்.

பிற்காலப் பிரபந்த இலக்கணப்படி அமைந்த பிள்ளைத் தமிழ் நூல்கள் பலவற்றுள்ளும் காணப் படாத பல அரிய செய்திகள் பெரியாழ்வாரும், திருமங்கையாழ்வாரும் பாடிய பிள்ளைத்தமிழ்ப் பாசுரங்களில் காணப்படுகின்றன. தளர்நடைப் பருவம், அச்சோப் பருவம், புறம்புல்கல், பூச்சிகாட்டுதல், முலையுண்ணல், காதுகுத்துதல், நீராட்டம், குழல்வாரக் காக்கையை வாவெனல், கோல்கொண்டு வாவெனல், பூச்சூட்டல் முதலியவை பெரியாழ்வார் பாடிய பிள்ளைத்தமிழ்ச் செய்யுள்களில் காணப்படும் சிறப்புச் செய்திகளாகும்.

திருவெழுகூற்றிருக்கை என்னும் அரிய சித்திரகவி வகையைச் சேர்ந்த பிரபந்தம் நக்கீரராலும், சம்பந்தப் பெருமானாலும் பாடப்பட்டுள்ளன. வைணவ மரபில் திருமங்கையாழ்வார், திருக்குடந்தைத் தலத்தைக் குறித்து ஒரு திருவெழுகூற்றிருக்கை இயற்றியுள்ளார்.

சைவத்தில் மாணிக்கவாசகர் திருவெம்பாவை அருளியது போன்று, வைணவ சமய மரபில் ஆண்டாள் திருப்பாவை அருளியுள்ளார். இத்திருப்பாவையை அவர் 'சங்கத் தமிழ் மாலை முப்பது' எனச் சிறப்பித்துக் கூறுவார். 'குழமணிதூரம்' 'தடம் பொங்கத்தாம் பொங்கோ' என்பன இலங்கைப் போரில் தோற்ற அரக்கர் அஞ்சிப் பாடிய பாவனையில் திருமங்கையாழ்வாரால் பாடப்பெற்ற புதுவகைப் பாடல்கள் ஆகும். பெரியாழ்வார் பாதாதி கேசம், திருத்தாலாட்டு ஆகிய பொருள்களின் மேல் பாசுரங்களைப் பாடியுள்ளார்.

உலகம் முழுவதும் காணப்படும் மெய்யுணர்வாளர்களுள் சிலர் நாயகநாயகி பாவத்தை மேற்கொண்டுள்ளனர். தம் அனுபவங்களைச் சொற்களில் வடித்துக் கொடுத்துள்ளனர். எனினும், உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் உருக்கம் மிகுந்த கவிதைகளாக வெளியிட்டவர்கள் சிலரே. ஆழ்வார்கள் இறையன்பில் ஆழங்காற்பட்டவர்களாதலால் நாயக நாயகி பாவத்தைச் செஞ்சொற்கவிகளாக வெளியிடுவதில் தலைசிறந்து விளங்குகின்றார்கள்.

பள்ளத்தை நோக்கிப் பாயும் வெள்ளத்தைப் போல் ஆண்டாளின் அளவற்ற பக்தி, அகப்பொருட் பாடல் மரபில் நாச்சியார் திருமொழியில் வெளியிடப் படுகின்றது.

இறைவனைத் தலைவனாகவும், தம்மைத் தலைவியராகவும் பாவித்து ஆழ்வார்கள் நாயக, நாயகி பாவத்தில் பாடிய அகப்பொருட் பாசுரங்கள் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தவை. சங்க காலத்தில், மானுடக் காதலின் வெளியீடாகத் திணைதுறைப் பாகுபாடுகளோடு பாடப்பட்ட செய்திகள் ஆழ்வார்களின் காலத்தில் தெய்விகக் காதல் பெருக்கெடுக்கும் செந்தமிழ்ப் பனுவல்களாக உருமாற்றம் பெற்றன. உலகில் வேறெந்த மொழியின் இலக்கியத்திலும் இத்துணை நயத்துடன் காணப்பெறாத இவ்வரிய பாசுரங்களுக்கு 'சுவாபதேசம்' என்னும் முறையில் தத்

துவப் பொருள விரித்துரைப்பர் வைணவப் பெரியோர். இம்மரபின் விரிவு 'ஆசாரியஇருதயம்'என்னும் நூலிற் காணப்படும்.

நான்முகன் திருவந்தாதியில் (39) கூடல் இழைத் தலைக் கூறும் முறையில் இந்நெறிக்குத் தோற்றுவாய் செய்கிறார் திருமழிசை யாழ்வார். பெரியாழ்வார், குலசேகரர், திருமங்கையாழ்வார், நம்மாழ்வார், ஆண்டாள் ஆகியோர் அகப்பொருண் மரபில் சிறப்பான பாசுரங்கள் பாடியுள்ளனர். திருமங்கையாழ்வார் சங்க காலத்தில் தனிப் பாடல்களில் இடம் பெறும் மடலேறும் செய்தியைப் பெருக்கிச் 'சிறிய திருமடல்', 'பெரியதிருமடல்' என்னும் இரு புது வகைப் பிரபந்தங்களை அருளிச் செய்துள்ளார். சங்க காலத்தில், ஆண்கள் மடலேறுவதாகக் கூறுவரேயன்றிப் பெண்டிர் மடலேறுவதாகக் கூறுதல் புலனெறி வழக்கில் காணப்படவில்லை. ஆனால், திருமங்கை யாழ்வார் நாயகி நிலையில் பாடிய இம்மடல்களில் தலைவி மடலேறத் துணிந்ததாகக் கூறிப் புதுமரபு படைத்துள்ளார். இவரை, வைணவ உலகில் பரகால நாயகி எனப் போற்றுவர். நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியிலும், திருவிருத்தத்திலும் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் அகப்பொருட் பாசுரங்கள் பலவற்றைப் பாடியுள்ளார். இவரைப் பராங்குச நாயகி எனப் போற்றுவர். ஆண்டாள், பெண்ணாகையால், நாயகிபாவம் இவருக்குச் செயற்கையாக வரவழைக்க வேண்டாது இயற்கையாகவே அமைந்தது. 'வாரணமாயிரம்' என்னும் பத்தில் மது சூதனனாகிய கண்ணபிரான் தம்மைக் கைத்தலம் பற்றி மணம் புரிந்த செய்தியைக் கனவில் கண்டதாகப் பாடியுள்ள பகுதி தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெறத்தக்கது.

இராமானுசப் பெருந்தகையைக் குறித்து திருவரங்கத்தமுதனாரால் இயற்றப்பெற்ற இராமனுச நூற்றந்தாதி நாலாயிரத்தின் இறுதியில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. தென்னக வைணவத்தைச் சீர்பெறச் செய்தவரும், அனைத்துயிர்களும் உய்திபெறவேண்டும் என்னும் பெரு நோக்குடன் திருக்கோட்டியூர்நம்பியின்பால் தாம் அரிதில் முயன்று பெற்ற திருமந்திர மறைபொருளை 'ஆசையுடையோர்க்கெல்லாம்' அருளிய வள்ளலுமாகிய எதிராசர் என்னும் இராமானுசப் பெருந்தகையின் ஏற்றங்களை இனிதியம்பும் இவ்வந்தாதி, இதன் சிறப்பும் சீர்மையும் நோக்கி நாலாயிரத்தின் இறுதியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இறைவனைப் பரத்துவம், வியூகம், விபவம், அந்தரியாமித்துவம், அர்ச்சாவதாரம் என்னும் ஐந்து நிலைகளில் காண்பது விசிட்டாத்துவைதமாகிய வைணவத் தத்துவம். இவ்வைந்து நிலைகளிலும் அர்ச்சாவதாரமே ஆழ்வார்களின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது. திவ்விய தலங்களிலே மக்கள் எளிதில் கண்டு சேவை புரியத் தக்க வகையிலே எழுந்தருளிக் காட்சி வழங்கும் அர்ச்சாவதாரங்களில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டு ஆடிப் பாடிக் களித்தும் பணிபுரிந்தவர்கள் ஆழ்வார்கள். இத்தகைய திருத்தலங்களில் திருவரங்கம் 'கோயில்', எனச் சிறப்பித்துப் பேசப்படுவது. திருவேங்கடம் 'திருமலை' எனப் புகழ்ந்து பேசப்படும். இவற்றைப் போன்று, நூற்றெட்டுத் திருத்தலங்கள் ஆழ்வார்களால் மங்களாசாசனம் செய்யப்பட்டன. இமய மலையின்கண் அமைந்த திருப்பிருதி, வதரியாச்சிரமம் ஆகியவற்றில் தொடங்கித் தென்கோடியில் அமைந்துள்ள திருவண்பரிசாரம், திருவனந்தபுரம் வரை இத்திவ்வியதலங்கள் அமைந்துள்ளன. இவற்றுள் வைகுந்தமும் திருப்பாற்கடலும் அடங்கும்.

ஞானம், பக்தி, கரும மார்க்கங்களைக் காட்டிலும் இறைவனைச் சரண் புகுதலாகிய பிரபத்தி மார்க்கமே மேலானது என்பது விசிட்டாத்துவைதமாகிய வைணவத்தின் முடிபு. எனவே, இறைநிலை, உயிர்களின் நிலை, உயிர்கள் தடையாகி நிற்பவற்றின் இயல்புகள், உயிர்கள் இறுதியில் அடையும் பேறு என்பவையே ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்களின் வாயிலாகக் கூறப்படுபவை எனலாம்.

வைணவத் திருத்தலங்களில் விழாக் காலங்களில் நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்தைச் சாற்று முறையாகப் பாடுதல் இன்றும் பின்பற்றப்படுகின்றது.

நாதமுனிகளின் காலத்திலேயே இவை அரையர்களால் பாடி அபிநயிக்கப்படும் முறை தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இன்றும் திருவரங்கம், சீவில்லிபுத்தூர், ஆழ்வார் திருநகரி ஆகிய வைணவத் திருத்தலங்களில் அரையர்கள் இவ்வாறு திவ்வியப் பாசுரங்களைப் பாடி, நடித்து உரைகூறி மக்களை மகிழ்விப்பதோடு நல்லறிவும் பெறச்செய்து வருகின்றனர். திருக்குறுங்குடி, திருநரையூர் முதலிய பிற தலங்களிலும் முன்னர் அரையர்கள் வாழ்ந்து இத்தொண்டு புரிந்து வந்தனர் என்பர் அறிஞர்.

நாலாயிரத்தைக் கோவில்களிலும், தத்தம் இல்லங்களிலும் ஓதுவதற்குச் சில முறைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை பின்வருமாறு: கார்த்திகை மாதம் கார்த்திகை நட்சத்திரம் முதல் தை மாதம் அத்த நட்சத்திரம் வரை எங்கும் திவ்வியப் பிரபந்தம் ஓதுதல் இல்லை. இதற்கிடையில் மார்கழி மாதத்தில் மட்டும் திருப்பள்ளி யெழுச்சியும், திருப்பாவையும் பாடப்படுதல் உண்டு. வைகுண்ட ஏகாதசிக்கு முன் பத்து நாளும், பின் பத்து நாளும் அத்தியயன விழா

வாகக் கொண்டாடப்படும். கோவில்களில் மட்டும் முன்பத்து நாள் விழாவில் முதலாயிரம், பெரிய திருமொழி, திருக்குறுந் தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம் ஆகியவற்றை நாள் ஒன்றுக்கு இருநூறு பாசுரங்களாக ஓதுவர். ஏகாதசி தொடங்கிப் பத்து நாட்களுக்குத் திருவாய் மொழி ஆயிரமும் ஓதப்படும். இருபத்தோராம் நாளில் இயற்பா முழுவதும் ஓதுவர். இவ்வேற்பாடு திருமங்கை மன்னரால் செய்யப்பட்டது என்பது கூறப்படுகின்றது.

திருவாய்மொழிக்கு இராமானுசரின் மாணாக்கராகிய திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் முதன்முதலில் ஆறாயிரப்படி என்னும் விரிவுரையை இயற்றினார். நஞ்சீயர் ஒன்பதினாயிரப்படியும், பெரிய வாச்சான் பிள்ளை இருபத்துநாலாயிரப்படியும், வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் விரிவுரையும் இயற்றினர். இவற்றையடுத்து, வாரி கேசரி அழகிய மணவாளசீயர் பன்னீராயிரப்படி என்னும் விரிவுரையைச் செய்தனர். இவ்வாறு திருவாய் மொழிக்கே ஆறு விரிவுரைகள் அமைந்துள்ளன.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை என்னும் பேரருளாளர் நாலாயிரம் முழுவதற்கும் விரிவுரை செய்துள்ளார். ஆனால், பெரியாழ்வார் திருமொழியின் முதல் நான்கு பத்திற்கு இவ்விரிவுரை கிடைக்கவில்லை. அந்நான்கு பத்திற்கு மட்டும் மணவாள மாமுனிகள் விரிவுரை செய்துள்ளார். மேலும், நஞ்சீயர், அழகிய மணவாளசீயர், அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் என்னும் பெரியார்கள் திருப்பாவை, அமலனாதிப்பிரான், கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு ஆகியவற்றிற்கு விரிவுரை செய்துள்ளனர். அப்பிள்ளை என்பார் இயற்பாவுக்கு இயற்றிய விரிவுரை ஒன்றும் உண்டு. மணவாள மாமுனிகளும், பிள்ளைலோகாசாரிய சீயரும் இராமானுச நூற்றந்தாதிக்கு விரிவுரை செய்துள்ளனர். ஜி.ச.

திவாகரம்: காண்க: சேந்தன் திவாகரம்

திவுப் பழங்குடி, நைசீரியாவில் வாழும் தொன்மையான பழங்குடியினர். ஆப்பிரிக்காவின் வடமேற்குப் பகுதியிலுள்ள இவர்களைப் புரோப்பினியசு (Frobenius) கி.பி.1800–ஆம் ஆண்டளவில் கண்டறிந்தார். இவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது இவர் கண்ட ஆப்பிரிக்கப் பழங்குடிகளுள் இவர்கள் உழைப்பாளிகள் எனவும், மூட நம்பிக்கையற்றவர்கள் என்றும் குறிப்பிடுவார். முதன்முதலில், வெளியார், பழங்குடிகளுடன் தொடர்பு கொள்வது என்பது நினைத்துப் பார்க்க முடியாதது. ஆனால் இவர்களோ மிகவும் பண்புடன் நடந்துகொண்டனர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆங்கிலேயர்கள் இப்பகுதியில் குடியேற்ற ஆட்சியை ஏற்படுத்தியபோது இம்மக்களுடன் பெருத்த மோதல் ஏற்படவில்லை எனலாம். இவர்கள் அமைதியானவர்கள் என்பதே அடிப்படையான காரணம். நைசீரிய மக்களிடமிருந்தும் வெள்ளையர்களிடமிருந்தும் இவர்கள் மிகவும் தனித்து வாழ்ந்து வந்தனர். திவுப் (Tiv) பழங்குடியினர் ஒரேயொரு மூதாதையரிடமிருந்து தோன்றி நூற்றுக்கணக்கான கால்வழிக் (Lineage) குழுக்களாகப் பிரிந்துள்ளனர். இவர்களில் 17முதல் 25 தலைமுறைகளுக்கு முன்னர்த் தோன்றிய மூதாதையர், அனைவருக்கும் பொதுவானவர். இருந்தாலும் இந்நூற்றுக்கணக்கான கால்வழிக் குழுவினர் அரசியல், போர் முதலான நடவடிக்கைகளில் இரு பெருங் குழுக்களாகப் பிரிந்து செயற்படுகின்றனர்.

திவுப் பழங்குடியினர்

திவு மக்களின் பொருளாதாரம் வேளாண்மையைச் சார்ந்தது. பயிரிடும் முறை இவர்களிடையே சற்றுப் புதுமையாக உள்ளது. ஒவ்வொரு கால்வழியினரும் ஆண்வழி மரபில் நிலத்தை அவரவருக்கென்று உரிமையாக்கிக் கொண்டுள்ளனர். இந் நிலங்களில் பயிர் சுழற்சி முறையில் பல்வேறு பயிர்களை விளைவிக்கின்றனர். இச் சுழற்சி முறை இரண்டு அல்லது மூன்றாண்டுகளைக் கொண்டது. முதல் ஆண்டில் நிலம் உழப்பட்டு ஆங்காங்கு மண் மேடுகளை

அமைத்து அதில் வள்ளிக் கிழங்குகளை நடுகின்றனர். இதில் ஊடு பயிராகக் காய்கறிகளைப் பயிரிடுகின்றனர். இப் பயிரினை விளைவிப்பதில் இவர்களிடையே தொழிற்பகுப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆண்களும் சிறுவர்களும் நிலத்தை உழுதல், மண் மேடுகளை அமைத்தல், வள்ளிக் கிழங்குகளை நடுதல் முதலானவற்றைச் செய்யவேண்டும். பெண்கள் களையெடுத்தல், அறுவடை செய்தல் முதலானவற்றைக் கவனிக்க வேண்டும்.

இரண்டாம் ஆண்டில் நிலத்தைச் சமன்செய்து உழுது தினைவகைகள், சோள வகைகள் முதலானவற்றைப் பயிரிடுகின்றனர். மூன்றாமாண்டு இவர்களின் பணப் பயிர்களுள் ஒன்றான எள் விளைவிக்கப்படுகிறது. இதிலிருந்து எண்ணெயையும், கால்நடைத் தீவனமாகப் பயன்படும் புண்ணாக்கையும் பெறுகின்றனர். இம் மூன்றாண்டுச் சுழற்சிக்குப் பின் நிலத்தைத் தரிசாக விட்டு மீண்டும் அதேமுறையில் பயிர்களை விளைவிக்கின்றனர்.

திவுப் பழங்குடிகளின் குடும்பம் கூட்டுக் குடும்ப அமைப்புடையது. மிகவும் நெருக்கமான உறவினர்கள் அனைவரும் ஒரே வேலிக்குள் அமைக்கப்பட்டுள்ள நீண்ட வீட்டிற்குள் வாழ்கின்றனர். குடும்ப அதிகாரம்,

திவு முதியவர்

சொத்துரிமை அனைத்தும் தந்தைவழி வருவதாகும். ஆண்களைக் காட்டிலும் பெண்களே முதலில் திருமணம் செய்துகொள்கின்றனர். 14 அல்லது 15 வயதடையும்போதே பெண்கள் திருமணம் செய்துகொள்கின்றனர். குறிப்பாக 1927 க்கு முன் இவர்களிடையே தமக்கைப் பரிமாற்ற முறை இருந்துவந்தது. ஒரு கால்வழியைச் சேர்ந்தவர்கள் பிற கால்வழியிலிருந்து தமக்கைகளைப் பரிமாறிக்கொள்கின்றனர். இப்போது இம்முறையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

இவர்களிடையே உள்ள உறவுமுறை (Kinship) மிகவும் விரிந்ததாகும். ஒருவர் அவருடைய குடிவழிப் பட்டியலைச் சற்றேறக்குறைய 20 தலைமுறையினர் வரை தொடர்புபடுத்திக் கூறுவர். இதனடிப்படையிலேயே இவர்களின் நில உரிமை, குடும்ப அமைப்பு, சமயச் சடங்குகள், அதிகார அமைப்பு அனைத்தும் செயற்படுத்தப்படுகின்றன.

ஒவ்வொரு கால்வழிக்கும் ஒரு தலைவன் உள்ளான். அவர்கள் அனைவருக்கும் பொதுவான ஒரு தலைவரும் நியமிக்கப்படுவார். வயதில் மூத்தவராகவும் அனுபவம் மிக்கவராகவும் அனைவராலும் விரும்பப்படுபவராகவும் உள்ள ஒருவர் நியமிக்கப்படுகிறார்.

இவர்கள் முன்னோர் வழிபாட்டையும், ஆவிகள் வழிபாட்டையும் கொண்டுள்ளனர். வாழ்வின் முக்கியமான சடங்குகளுக்குத் தனித்தனி ஆவிகளை வழிபடுகின்றனர்.

இவர்களிடையே அறிமுகமாகியுள்ள பணப்பயிர் முறை இவர்களிடையே நிலவிய சமூக சமத்துவத்தையும் (Egalitarianism) வகுப்பற்ற முறையையும் பெரிதும் மாற்றிவிட்டது எனலாம். பணப் பயிரை விளைவிப்பதில் செல்வம் மிக்கோர் செல்வமற்றோருக்குக் கடன் கொடுத்து வருவதால் இவர்களிடையே வகுப்பு முறை ஏற்பட்டுள்ளது. இதனடிப்படையில் செல்வத் தகுதியிலும் நில உரிமைத் தகுதியிலும் வேறுபாடுகள் வளர்ந்துவருகின்றன. இவ்வகையான வேறுபாடுகள் கடந்தகாலத்தில் இல்லாததால் இன்றைய நிலையை ஓரளவு வெறுக்கின்றனர். நைசீரிய அரசும் இவர்களின் நலனிற்குப் பெருமளவு உதவி வருகிறது. சீ.ப.

திறந்த பள்ளி: முறையாக அமைக்கப்பட்டு நிறுவகிக்கப்படும் பள்ளிக் கல்வி முறைக்கு இணைந்தும், அதன் குறைபாடுகளை ஈடு செய்யும் வகையிலும் இன்று திறந்த கல்வி அமைப்பும், இதனைச் செயற்படுத்துவதற்கான திறந்த பள்ளிகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பள்ளிக் கல்வியைத் தொடரவியலாத சிறுவர், சிறுமியர்க்கும், பள்ளிப் படிப்பினை

பல்வேறு காரணங்களினால் நடுவில் விட்டு விலகும் குழந்தைகளுக்கும் தங்களது கல்வியை மீண்டும் தொடர வாய்ப்பளிப்பதுடன், முறையான பள்ளிக் கல்வி வாய்ப்பினைப் பெறவியலாத சமுதாயத்தின் இளம் தலைமுறையினர்க்கும் கல்வி கற்க வாய்ப்பினை அளிப்பதாகவும், திறந்த பள்ளிகள் அமைகின்றன. வறுமை போன்ற பொருளாதாரக் காரணங்கள், பள்ளி வசதிகளைப்பெறவியலாத அல்லது பெற்றிராத மலைகள், காடுகள், தொலை தூரங்களிலுள்ள சிற்றூர்கள் போன்றவற்றில் வசிக்கும் குழந்தைகளின் நிலைமையினின்று தோன்றும் காரணங்கள் போன்றன குழந்தைகளிடையே குறிப்பிடத் தக்க விகிதத்தினர், முறைப்படி பள்ளிக் கல்வி பெறுவதற்குத் தடைகளாக உள்ளன. பள்ளிகள் உள்ள இடங்களிலும் குழந்தைகளின் பணியும் உதவியும் அவர்களின் பெற்றோர்களது அன்றாடத் தொழிலுக்குத் தேவையென்பதாலும், முக்கியமாகச் சிறுமியர் இல்லங்களில் தங்கள் தாய்மார்களுக்குத் துணையாகவிருக்கும் கட்டாயம் எழுவதாலும் பல குழந்தைகள் முறைப்படி கல்வி கற்க இயலுவதில்லை. ஓரளவு வயது வந்த இளைஞர்களும் தமது கல்வித் தகுதியை மேலும் உயர்த்திக் கொள்ள ஆர்வமிருப்பினும் மீண்டும் பள்ளிகளிலோ கல்லூரிகளிலோ சேர்ந்து பயில காலமும் நிதி வசதியும் இல்லாமலிருக்கக் கூடும். இத்தகைய பலதிறப்பட்ட கற்போர் குழுக்களைக் கருத்தில் கொண்டு திறந்த பள்ளிகளும் அவற்றுக்கு ஆதாரமான திறந்த கல்வி அமைப்பும் உருவாக்கப் பெற்றுள்ளன.

திறந்த பள்ளிகள் எனப்படுவன பல தமது நோக்கங்களுக்கு ஏற்ற கற்றல் அணுகுமுறைகளைக் கையாளுகின்றன. சேய்மைக் கல்வி முறைகள், பகுதி நேரக் கல்வி, அஞ்சல் வழிக் கல்வி ஆகியன யாவும் திறந்த பள்ளிக் கல்வியில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சமுதாயத்தில் கல்வி நிலையில் காணப்பெறும் ஏற்றத் தாழ்வுகளை அகற்றி, கல்வி வாய்ப்பினைத் தொடக்கத்தில் இழந்தோருக்கு மற்றொரு மாற்றுக் கல்விப் பாதையினை ஏற்படுத்தித் தருவதாகத் திறந்த கல்வி அமைப்பு விளங்குவதாகும். திறந்த பள்ளிக் கல்வி என்பது மிகப் பரந்த ஒரு சமூகத்தினைக் குறிப்பதாக அமைவதினால் அது பற்றிய திட்டமான விளக்கத்தினை ஒருசில சொற்களால் அளிக்கவியலாது என்று குறிப்பிடும் கல்வி வல்லுநர்களும் உள்ளனர். சமூக மாற்றத்தின் ஒரு கூறாகத் திறந்த பள்ளிக்கல்வி உள்ளது. முறையான பள்ளிக் கல்வி பெற இயலாதோர்க்கும் முழுமை நேரக் கல்வி கற்க இயலாதோர்க்கும் இது கல்வி வாய்ப்பினை உருவாக்கித் தருகிறது. இக் கல்வி அமைப்பில் கற்பித்தல் முறைகளிலும் புதிய உத்திகள் கையாளப்பெற்றுக் கற்பித்தல் மையத்திற்கு மிகத் தொலைவில் வசிப்போர்களுடன் தொடர்பு கொள்ள இன்றைய தொழில் நுட்பச் சாதனங்களின் உதவி பயன்படுத்தப்படுகிறது. மற்றும் கல்வியின் குறிக்கோள்கள், ஆதாரக் கோட்பாடுகள், கல்வி ஏற்பாடு, மதிப்பீட்டு முறைகள் போன்றவற்றிலும் திறந்த பள்ளிக் கல்வியில் ஓரளவு தனித்தன்மை காணப்படுகிறது. கற்போருக்கு இதில் கற்றலில் சுதந்திரம் மிகுதி. மாணாக்கர் இக்கல்வி அமைப்பின் எந்தக் கட்டத்திலும் (சில அடிப்படைத் தகுதிகளுக்குட்பட்டு) எப்போதும் நுழையலாம். ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் அடுத்தடுத்து முன்னேற வேண்டிய கட்டாயம் இல்லை. இக்கல்விக்கான பள்ளி அல்லது கல்லூரிகளில் நாடோறும் கட்டாயமாக வருகை தரத் தேவையில்லை. பாடத் திட்டங்களும் சமுதாய வாழ்க்கைத் தேவைகளுடன் பெருமளவு இணைந்திருப்பதுடன், பல்வேறு பாடங்களை மாணாக்கன் தம் நிலைமைக்கேற்ப வரிசைப்படுத்திக் கற்றுத் தேர்ச்சி பெறலாம்.இந்திய நாட்டின் ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கல்விக்கு உயர் இடம் அளிக்கப்பட்டிருத்தலுடன் அதற்கெனக் கணிசமான நிதியும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. புதிய கல்வித் திட்டம் பற்றிய கொள்கை அறிக்கையில், மரபு வழிபட்ட முறையான பள்ளி மற்றும் கல்லூரிக் கல்வி அமைப்புகளுக்கு இணையாகத் திறந்த கல்வி அமைப்புகள் இயங்குவதன் இன்றியமையாமை ஏற்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விரண்டு அமைப்புகளுக்குமிடையே ஒரு தொடர்பு இருக்கவேண்டுமென்பதனையும், பள்ளிக் கல்வியைச் சில ஆண்டுகள் பயின்றோர் திறந்த கல்வி வாய்ப்புகள் வழியே தங்களது கல்வியை மேற்கொண்டு தொடருவது போன்றே, திறந்த பள்ளிகளில் கற்றுத் தேறியவர்கள் தேவைப்பட்டால் பின்னர் ஒரு கட்டத்தில் முறைப்படி பள்ளிகள் அல்லது கல்லூரிகளில் சேர்ந்து பயில வாய்ப்புகள் அமைக்கப் பெற வேண்டியதன் அவசியத்தையும் புதிய தேசிய கல்விக்கொள்கை வலியுறுத்துகிறது. இந்தக் கல்வி நெகிழ்ச்சிக்கு (Flexibility) ஏற்ற முறையில் பாடத்திட்டங்களின் கரு அமைய வேண்டும். மற்றும், நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு இன்றியமையாத புதிய தொழிற் கருத்துகள், செயல் முறைகள் ஆகியவற்றை உழவர்கள், தொழிலாளர்கள் ஆகியோரிடம் பரப்பும் சாதனமாகத் திறந்த கல்வி அமைப்புகள் திகழ வேண்டும் என்பதனையும் புதிய கல்விக் கொள்கை சுட்டிக் காட்டியுள்ளது.

திறந்த பள்ளிக் கல்வி, மேலை நாடுகளில் வானொலியின் துணை கொண்டு செயற்பட்ட 'ஆகாயப் பல்கலைக் கழகங்கள்' எனப்பட்ட அமைப்புகளைப் பின்பற்றிப் பிற நாடுகளில் பரவியது. திறந்த பள்ளி, கல்வி கற்போனை மையமாகக் கொண்டது.

செய்மைக் கல்வி, அஞ்சல் வழிக் கல்வி ஆகியன இதன் அடித்தளங்களாகும். கற்றலுக்கான பாடப்பொருள் முழுமைபெற்ற சிறு பகுதிகளாக (Modules) தயாரிக்கப்பட்டு, பலபோது இப்பாடப் பகுதி தானே கற்றலுக்கு உதவும்படி படிப்படியாக நிரல்படுத்தப்படுவதும் (Programming) உண்டு. பாடப் பொருளுடன் கற்றபின் முடித்தனுப்ப வேண்டிய ஒப்படைப்புகள் (Arrangements), விடைத் தாள்கள் (Response sheets) போன்றன இணைக்கப் பெறும். இவற்றை மதிப்பிட்டுக் கற்போனது முன்னேற்றம் பற்றித் திறந்த பள்ளிக் கல்வி மையத்தினர் அறிய முடியும். கற்போர் தாமே தங்களது முன்னேற்றத்தினை உணர உதவும் வினாக்கள் பாட விளக்கத்துடன் ஆங்காங்கே இணைக்கப் பெற்றிருக்கும். அவ்வப் போது, திறந்த பள்ளியில் பயில்வோர் நேர்முகமாக ஆசிரியர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு (Contact programme) ஏற்படுத்தப்பட்டு அதில் மேலும் விளக்கங்கள், செய்முறைப் பரிசோதனைகள் போன்றன இடம் பெறும். வானொலி, தொலைக்காட்சி ஆகியன பயன்படுத்தப்படுதலை இன்று காணமுடிகிறது. திறந்த கல்வி மையங்கள் ஆங்காங்கே நிறுவப்பட்டு அவற்றில் தேவையான நாடாப் பதிவுப் பாடங்கள், திரைப்படங்கள், மேற்கோள் நூல்கள் போன்றன மாணாக்கர் வசதிக்கென இடம் பெற்றிருக்கும். 1979சூலையில் இடைநிலைக்கல்விக்கான மையவாரியம்(CBSC) திறந்த முறைக் கல்வி அமைப்பினைத் தோற்றுவித்தது. தமிழ் நாட்டிலும் மாநில அரசு, மாநிலக் கல்வி ஆராய்ச்சி, மற்றும் பயிற்சி நிறுவனத்தின் (SCERT) துணைக் கொண்டு குறிப்பிட்ட வயதுவந்தோர் பள்ளிகளில் சேராமல் திறந்த கல்வி வசதிகளைப் பயன்படுத்தி, உயர் நிலைப் பள்ளி, அரசுத் தேர்வுகளை எழுத வாய்ப்பளித்துள்ளது. இன்று பல்கலைக் கழகங்களிலும் திறந்த கல்வி வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பட்டப் படிப்புக்கான நுழைவுத் தேர்வில் அடிப்படைப் பாடங்களில் தேர்ச்சி பெற்றுப் பட்டம் பெறவியலும். இதிலும் ஒரு பட்டப் படிப்புக்குள் அடங்கியுள்ள பாடங்களில் தமக்கு விருப்பமான வரிசையில் ஒவ்வொன்றாகப் படித்துத் தேறி, ஒவ்வொரு பாடத் தேர்ச்சிக்கும் அதற்கான தேர்ச்சி எண்களை (Credits) சேர்த்து, இறுதியில் பட்டம் பெறுதலும் இயலும். முக்கியமாக, இளம் பிராயத்தில் கல்வி வாய்ப்பினை இழந்தோர்க்குத் திறந்த பள்ளிகள், மீண்டும் கல்வி வாய்ப்பினை அளிப்பனவாகவுள்ளன. 'இந்திரா காந்தி தேசிய திறந்த பல்கலைக் கழகம் (1985) இதற்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

எஸ்.ச.

திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வி: ஆசிரியர் கல்வியானது படிப்படியாக வளர்ந்து தனக்கென ஒரு தனித் தன்மையினையும் வடிவத்தையும் பெற்று வருகிறது. ஆசிரியர் கல்வியின் அண்மைக்கால முன்னேற்றங்களுள் குறிப்பிடத் தக்கதாகத்'திறன்சார் ஆசிரியர் கல்வியை' எடுத்துக் காட்டலாம்.

திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வி ஒரு சோதனை முயற்சியாக அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் 1960க்குப் பின்தோன்றி விரைவிலேயே ஓர் இயக்கமாகப் பெருகி விட்டது. அதற்கு ஆதரவான சூழ்நிலைகள் அப்போது காணப்பட்டன. தொழில் நுட்பத் துறையில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்களின் பிரதிபலிப்பு கல்வியிலும் காணப்பட்டுக் கல்வியின் வெளியீடுகள், அளவிடற்குரியனவாக இருக்கவேண்டும் என வலியுறுத்தப்பட்டது. ஆசிரியர் தங்கள் பணிகளுக்கு முழு அளவு கணக்குக் கூறும் பொறுப்புடையவர்களாக்கப்பட வேண்டுமென வரி செலுத்துவோர் சார்பில் கூறப்பட்டது. பொதுவாக ஆசிரியர் பெருக்கமும் தரக் குறைவும் காணப்பட்டன. ஆசிரியர்களை உருவாக்கும் பணியில் ஆசிரியர்களும் கலந்து கொள்ளப்பட வேண்டுமெனவும், ஆசிரியர் தொழிலுக்குத் தேவையான திறன்களை ஆசிரியர்களே பரிசீலித்து வரையறுக்க வேண்டுமெனவும் ஆசிரியர்கள் சார்பில் வேண்டப்பட்டது.

இவ்வியக்கத்தின் வழிகாட்டிகளாக விளங்கியோருள் காரல் மசனார் (Karl Massanari), சுமீடர் (Scumeider), ஈலாம்(Elam) போன்றோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்களாவர்.

திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வியின் சிறப்பியல்புகளாவன: அ) குறிக்கோள்களின் மீது ஊன்றிய பார்வை, ஆ) கற்றலுக்கான பொறுப்பு தனி மாணவருக்களிக்கப்படல், இ) தனியாள் வேற்றுமைக்கு மிகுந்த கவனம், ஈ) தனித்தனியாக மதிப்பிடுதலும் விளைவு கூறலும் (Feedback), உ) கோட்பாடுகளும் நடைமுறைகளும் திறம்பட ஒருங்கிணைக்கப்படல், ஊ) கற்போர் எதை அறிந்துள்ளார் என்பது மட்டுமன்றி அவர் உண்மைச் சூழ்நிலைகளில் எவ்வாறு செயலாற்றுகிறார் என்பதை மதிப்பிடல், எ) பயிற்றுநர் என்ற சாதாரண நிலையிலிருந்து அறிவு பெறத் தூண்டுபவர் என்ற மேம்பட்ட நிலைக்கு ஆசிரியர் உயர்த்தப்படல், ஏ) இறுதிநிலைச் சோதனை திட்டவட்டமான குறிக்கோள்களைச் சோதிப்பதாக (Criterion Referenced) அமைதல்.

திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வியின் நடைமுறைகளைச் சுமீடர் விளக்கியுள்ளார். இம்முறையில் கல்விக் குறிக்கோள்கள் திட்டவட்டமாக வரையறுக்கப் பெற்ற நடத்தை மாற்றத்தைக்(Behaviour Outcomes) குறிக்கும் சொற்களால் குறிக்கப்படுகின்றன. எதிர் பார்க்கும் திறன்கள் மாணவ ஆசிரியர்களிடம் முன் கூட்டியே வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்கப்படுகின்றன,

அவர்களின் உண்மையான சிக்கல்களை உணர்ந்து அவற்றில் மாற்றங்கள் செய்து கொள்ள இடமுண்டு. இத்திறன்களைப் பெறுவது மாணவாசிரியர்கள் பொறுப்பாக்கப்படும். பயிற்சித் தேவைகள் இத்திறன்களை முற்றிலுமாகக் கைவரப் பெற உதவும் வகையில் உருவாக்கப்படுகின்றன. ஆசிரியக் கல்வியாளர்கள் பயிற்சித் தேவைகளை வடிவமைக்கின்றனர். இம்முறையில் சாதனை மட்டம் நிலையானதாக இருக்கும்; அதை அடைய எடுத்துக் கொள்ளும் கால அளவு நெகிழ்ச்சியுடையதாக இருக்கும். ஆசிரியர் கல்விக்கான நுழைவுத் தகுதிகளில் சலுகைகள் இருக்கலாம் ஆனால் இறுதிநிலைத் திறன் அளவில் தரக்குறைவு அனுமதிக்கப்பட மாட்டாது.

திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வி பயில்வோர் தமது சொந்த வேகத்தில் கற்பதற்கேற்ற கற்றல் பொருள்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இவை தன்னிறைவுடைய கற்றல் குமிழிகளாக (Modules) அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. இவர்களின் தன் ஊக்கத்தில் கற்பதற்கு உதவும் வகையில் கற்றல் மூலக மையங்கள் (Learning Resource Centres) ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டம் வெற்றி பெற ஆசிரியர்களின் ஒத்துழைப்பும் கூட்டு முயற்சியும் இன்றியமையாதன.

திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வி, சிற்சில மாறுதல்களோடு அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களில் செயற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. போர்தாம் (Fordham) பல்கலைக் கழகத்தில் இளங்கலை, இளம் அறிவியல் கற்பித்தலில் முது அறிவியல் பட்டம், கல்வியில் முது அறிவியல் பட்டம் ஆகியவை திறன் சார்ந்தவையாகும். அங்குப் பல்கலைக் கழகத்துடன் பல பொதுப் பள்ளிகளும் ஒத்துழைக்கின்றன. பணியாற்றல்–படித்தல் என்ற அணுகுமுறை பின்பற்றப்படுகிறது. கற்பித்தல் தனி மாணவரளவுக்கு இறங்கி வருகிறது. செய்து கற்றல் மூலம் ஒவ்வொரு திறனும் கைவர வாய்ப்புள்ளது. கோட்பாட்டிற்கும் செயல் முறைக்குமிடையே உள்ள தொடர்பு வகுப்பறைச் சூழ்நிலைகளில் செயல் விளக்கமாகக் கற்பிக்கப் படுகிறது. அறிவுப் பகுதியும், உணர்வுப் பகுதியும் ஒரே அளவு கவனத்தைப் பெறுகின்றன. கற்றல் சமூகச் செயலாக மட்டுமின்றித் தனி ஒருவர் நிகழ்வாகவும் கருதப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மாணவ ஆசிரியரும் தமது தனித்தன்மைகளுக்கேற்பத் தம் கற்றல்பாணி, வேகம் ஆகியவற்றை வகுத்துக் கொண்டு திறன்கள், அறிவு, மனப்பான்மை ஆகியவற்றை வளர்த்துக் கொள்ள இயலும். கல்வி ஏற்பாட்டில் மக்கள், பொருள்கள், காலம், இடம், பாடப் பொருளும் கருத்துகளும், கற்பித்தல்/கற்றல் பாணிகள், ஆசிரியர் தொழிலின் தனித்தன்மை, வல்லமை, தலைமை போன்றவற்றில் ஆசிரியர்களின் பங்கு பணிகள் ஆகிய கூறுகள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆசிரியர்களிடம் எதிர்பார்க்கும் நடத்தைகள் முன் கூட்டியே கவனமாக முடிவு செய்யப்பட்டு அவை ஆதாரத் திறன் (Generic Competencies)பட்டியலில் வகைப்படுத்தவும் பெற்றுள்ளன. இவை ஆசிரியர் கல்விக்கு மாணாக்கரைத் தேர்ந்தெடுப்பது முதல் இறுதி நிலைத் திறன் ஈறாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

இந்தியாவில் திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வியின் முன்னோடியாகப் பல்வேறு பாடங்களுக்கான கற்பித்தல் திறன்கள் குறித்து ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் கல்வித்துறை திறமைசார் கல்வி பற்றிய முதல் இந்தியப் பரிசோதனையை 1978-இல் மேற்கொண்டது.

சா.ந.

துணை நூல்கள்:

Elam, Stanley, Performance Based Teacher Education: What is the State of the Art? American Association of Colleges for Teacher Education, Washington, 1971.

Hall and Jones, Competency Based Education: A Process for the improvement of Education, Prentice Hall Inc., New Jersey, 1976.

Natarajan, S., A Competency Based Programme in Teacher Education Curriculum, Unpublished Ph.D. Thesis, University of Madras, 1983.

Schmeder, Competency Based Education, The State of the Science American Association of colleges for Teacher Education, Washington, 1973.

திறன் வேகச் சோதனைகள்: பள்ளிக் கல்வியின் விளைவாக மாணாக்கர் எத்தகைய பயன்களை, எந்த அளவுக்குப் பெறுகின்றனர் என்பதனைத் தொடர்ந்து மதிப்பீடு செய்வது ஆசிரியர் தம் வகுப்பறைச் செயல்களுள் முக்கியமான ஒன்றாகும். இவ்வாறு மதிப்பிடுவது, ஒவ்வொரு மாணாக்கனின் கல்வி வளர்ச்சி நிலையினைத் தெளிவாக்குவதுடன் அவ்வளர்ச்சி எதிர்பார்த்த அளவு நிகழ்ந்திராவிடில் அதற்கான காரணங்களை அறிந்து அவற்றைக் களையத் தகுந்த குறைதீர்க்கும் முன்னேற்பாடுகள், நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றை ஆசிரியர்கள் மேற்கொள்வதற்கும் உதவுவதாகும். மற்றும் இத்தகைய மதிப்பீடு ஆசிரியர்களின் கற்பித்தல் திறனை எதிரொளிக்கும் ஓர் ஆடியாகவும் அமைந்து, அத்திறன் வளர்ச்சிக்கான ஒரு தூண்டுகோலாகவும் விளங்கும். கல்வி மதிப்பீடு (Educational Evaluation) எனப்படு

வதில், மாணாக்கர்களின் கல்வி முன்னேற்றத்தில் பல்வேறு கூறுகளை ஏற்ற சோதனைகளின் துணைக் கொண்டு அளவிடுதலுடன் இம்முடிவுகளைக் கற்பித்தலுக்கான திட்டவட்டமான இலக்குகள், மற்றும் தனி மாணாக்கனது நுழைவு நடத்தை நிலைமை, கற்றல் திறன் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்படும் எதிர்பார்ப்புகள் ஆகியவற்றுடன் ஒப்பிட்டு, மாணாக்கர்களின் கல்வி வளர்ச்சியினை ஆசிரியர்கள் ஆக்கமுறையில் மேலும் ஊக்குவிக்கத் திட்டமிடுதலும் அடங்குவதாகும். கல்விச் சோதனைகளை உருவாக்கிச் செயற்படுத்துதலில் உளவியற் கருத்துகள் ஆசிரியர்களுக்கு உதவுகின்றன. அவை மாணாக்கர்களின் கற்றல்திறனுக்கு ஆதாரங்களான நுண்ணறிவுத் திட்டங்கள் (Aptitudes), மனப்பான்மைகள், பல்வேறு ஆளுமைப் பண்புகள் போன்றவற்றைப் பற்றிய திட்டவட்டமான அறிவை ஆசிரியர்களுக்கு அளித்தலிலும் துணை செய்கின்றன.

இன்று பள்ளிகளில் ஆசிரியர்கள், மாணாக்கர்களின் பாடப்பொருளறிவினைச் சோதிக்க உதவும் தேர்வுக்கான அளவீட்டு முறைகளுடன் இணைந்து பல்வேறு வகைப்பட்ட பிற சோதனைகளையும் பயன்படுத்துகின்றனர். கல்வியின் நோக்கங்கள் விரிவடைந்துள்ளதன் விளைவாகப் பல்வகை ஆற்றல்கள், திறன்கள், பண்புகள் ஆகியவற்றை ஆசிரியர்கள் சோதித்துணர வேண்டிய தேவை எழுந்துள்ளது. இந் நோக்கங்களும் கற்பித்தல் இலக்குகளும் புளூம் போன்ற கல்வியாளர்கள் கருத்துப்படி அறிவுசார்ந்தவை, மனவெழுச்சிகளையும் உணர்ச்சிகளையும் சார்ந்தவை, உள இயக்கங்களைச் சார்ந்தவை மற்றும் இவை யாவும் இணைந்த நிலைமைகளைச் சார்ந்தவை ஆகிய தலைப்புகளில் பாகுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. எத்தகைய சோதனையை ஓர் ஆசிரியர் பயன்படுத்துகிறார் என்பது மேற்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இலக்குகளில் எதனை அவர் மதிப்பிட முற்படுகிறார் என்பதனைப் பொறுத்தமையும். கல்விச் சோதனைகள், அவற்றின் நோக்கங்கள், அமைப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பல வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. பள்ளிப் பாடப் பொருளறிவு மட்டுமன்றி, மாணாக்கனது நுண்ணறிவு, நாட்டங்கள், கவர்ச்சிகள், மனப்பான்மைகள், முக்கிய ஆளுமைப் பண்புகள் போன்றவற்றையும் அளவிட அவற்றுக்கான தனிப்பட்ட சோதனைகள் உள்ளன. தமக்குத் தேவைப்படும் சோதனையை ஆசிரியர் தாமே உருவாக்கிக்கொள்ளலாம்; அல்லது தரப்படுத்தப்பட்ட (Standardized) சோதனைகளைப் பயன்படுத்தி மேலும் நம்பகமானவையும் பரவலாகப் பயனுள்ளவையுமான முடிவுகளைப் பெறலாம். சோதனைகள் எவற்றை மதிப்பிட உதவுகின்றன என்பதுடன் எவ்வாறு மதிப்பிட உருவாக்கப்பட்டன என்பதன் அடிப்படையிலும் அவை பாகுபடுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறு நோக்கும்போது சோதனைகள், தனியாள் சோதனைகளாகவோ தொகுதிச்சோதனைகளாகவோ இருக்கக்கூடும். எடுத்துக்காட்டாக நுண்ணறிவுச் சோதனைகள் தனியாள் சோதனைகளாக அல்லது ஒரே சமயத்தில் பலரைச் சோதித்து முடிவுகளெடுக்க உதவும் தொகுதிச் சோதனைகளாக அமையக்கூடும். இம்மாதிரியே சோதனைகளுள் சொற் சோதனைகளும் செயற் சோதனைகளும் உள்ளன. சில சோதனைகள் குறைகளை அறிவதற்குதவும் வகையிலும், வேறுசில எதிர்காலத்தில் குறிப்பிட்ட ஒரு துறையில் பயிற்சியின் வழியே எத்தகைய முன்னேற்றம் ஒருவனிடம் எழக்கூடும் என்பதனை முன்கூட்டியே ஓரளவு குறிப்பிடுவதற்கு உதவும் வகையிலும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும். இம்மாதிரியே சில, வலுச் சோதனைகளாகவும் சில வேகச் சோதனைகளாகவும் இருக்கக்கூடும்.

சோதிக்கப்படும் திறன் பல்வேறு அளவுகளில் இருக்கும். சிறு குழந்தைகளை விடக் குமரப் பருவத்தினரின் நுண்ணறிவு மிகுதியாக இருத்தல் எதிர்பார்க்கக்கூடியதே. ஒரு குறிப்பிட்டவனை எடுத்துக் கொண்டாலும், அவனது வயது உயர உயர, அவனது நுண்ணறிவும் குறிப்பிட்ட ஒரு எல்லை வரை, அவனது வளர்ச்சித் தன்மைக்கேற்ப மிகுந்து செல்லும். வலுச் சோதனைகளில், சோதிக்கப்படும் திறன் அல்லது ஆற்றலின் உயர் எல்லை மதிப்பிடப்படும் வகையில் உருப்படிகள் உருவாக்கப்பட்டு வரிசைப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். இவற்றின் உருப்படிகள் எளியனவாகத் தொடங்கி அடுத்தடுத்து மேலும் கடினமும் சிக்கலும் உடையவையாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும். தொடர்ந்து இத்தகைய சோதனை உருப்படிகளுக்கான சரியான விடைகளையளிக்க ஆற்றல் அல்லது திறன் மிகுதியாகத் தேவைப்படும். இசுடான்போர்ட்-பினே நுண்ணறிவு அளவுகோல் போன்ற ஒரு சோதனையை ஆராய்ந்தால் இது புலனாகும். உயர் வயதுக்கான சோதனை உருப்படிகள் கடினமானவையாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும். எந்த உயர்நிலை வரையிலான உருப்படிகள் வரை ஒருவன் சரியாக விடையளிக்கிறானோ அதன் அடிப்படையில் அவனது சோதிக்கப்படும் திறன் எத்துணை வலுவுடன் செயற்படுகிறது என்பது பற்றி முடிவு எடுக்கப்படும். ஆனால், வேகச் சோதனைகளில் சோதிக்கப்படும் திறனை ஒருவன் எவ்வளவு வேகமாகப் பயன்படுத்துகிறான் என்பது மதிப்பிடப்படும். குறிப்பிட்ட ஒரு கால அளவுக்குள் ஒரே நிலையான கடின அமைப்பைக் கொண்ட எத்தனை உருப்படிகளுக்குச் சரியாக விடையளிக்க முடிகிறது அல்லது ஒரேமாதிரியான செயல்கள் எத்தனை சரியாகச் செய்யப்படுகின்றன என்பதனை வேகச் சோதனைகள்

மதிப்பிடுகின்றன. சில தொழில்களில் வெற்றிகாண வேகமாகச் செயற்படுவது தேவைப்படும். இவை போன்ற துறைகளுக்கான நாட்டச் சோதனைகளில் வேகச் சோதனைப் பகுதிகள் இடம்பெறும். எடுத்துக் காட்டுகளாகக் கையியக்க வேகத்தை மதிப்பிட உதவும் பொருள்களைக் கையாளும் வேகம் (Rate of Manipulation) பற்றிய சோதனை, எழுத்தர் தொழில் நாட்டச் சோதனையின் சில பகுதிகள், தட்டெழுத்துத் திறமையினைச் சோதித்தல் ஆகிய பலவற்றில் வேகச் சோதனைப் பகுதிகள் இடம்பெறுகின்றன. வேகம் என்னும்போது துல்லியமும் (Accuracy) அதில் இடம்பெறும். படித்தல் வேகச் சோதனையில் வேகமாக ஆனால் தவறாகப் படித்தல் ஏற்கப்படாது. வலுச் சோதனைக்கும் வேகச் சோதனைக்குமிடையேயுள்ள முக்கிய வேறுபாடு, பிந்திய வகையில் எல்லாச்சோதனை உருப்படிகளும் செயல்களும் ஒரே அளவு கடின அமைப்பைக் (Level of Difficulty) கொண்டவையாக இருக்கும். இங்கு ஒன்று குறிப்பிடப்பட வேண்டும். திறன்மிக்கோர் பொதுவாக வேகமாகவும் செயற்படுவர். வேகமும் திறனின் ஒரு பண்பாகக்கருதப்படுவதால், நுண்ணறிவுச்சோதனைகள் போன்ற வலுச் சோதனைகளுக்கும் கால அளவு நிருணயிக்கப்படுகிறது. எனவே, ஒரு திறனின் உயர் எல்லை அல்லது அத்திறனின் துணைக்கொண்டு வேகமாகச் செயலாற்றுதல் ஆகிய இரண்டினுள் எது சோதனையின் முக்கிய நோக்கமாக வலியுறுத்தப்படுகிறது என்பதன் அடிப்படையில் அது வலுச் சோதனையா, வேகச் சோதனையா என வகைப்படுத்தலாம். வேகமாகச் செயற்படும் பண்பு சமூகச் சூழ்நிலைச் செல்வாக்கினின்றும் எழுவதாகும். போட்டி மனப்பான்மை குறைந்து காணப்படும் சமுதாய மக்கள் வேகமாகச் செயற்படுதலில் ஆர்வம் காட்டுவதில்லை எனச் சமூகவியலறிஞர் குறிப்பிடுகின்றனர். அதனால்தான் சில சமுதாய உறுப்பினர்கள், கால எல்லைக்குட்பட்ட நுண்ணறிவுச் சோதனைகளில் அவர்களின் ஆற்றலுக்கேற்ற நிலையில் செயற்படுவதில்லை எனக் கூறப்படுகிறது. எஸ்.ச.

தின்னனூர்: காண்க: திருநின்றவூர்.

தினகரவெண்பா: பிற்காலத்தில், திருக்குறளின் சிறப்பினை உணர்ந்து போற்றும் வகையில் சில நீதி இலக்கியங்கள் உருவாயின. அவற்றுள், யாதானும் ஒரு குறளை ஈற்றிரண்டு அடிகளாகக் கொண்டும், முதலிரு அடிகளில் அக்குறட்கருத்தை விளக்கும் வகையில், வரலாறு, புராணம், இலக்கியம் போன்றவற்றில் இடம்பெற்ற ஒரு கருத்தைப் பொருளாக அமைத்தும் வெண்பாவை நிறைவு செய்து அவ்வகையில் நூலினை அமைப்பது ஒரு வகையாகும். இவ்வகை நூல்கள் ஒரு வள்ளலைச் சிறப்பித்தமைதலும் உண்டு. அந்நிலையில், அமையும் நூல், அவ்வள்ளல் பெயரால் வழங்கப்படுவதுமுண்டு. தினகரன், வீரையன் என்பாரின் புதல்வர்; சைவ சமயத்தவர். தினகர வெண்பா தினகரன் என்னும் வள்ளல் பெயரால் அமைந்ததாகும். தினகரன் என்பார், தொண்டைநாட்டிலுள்ள கோலூரில், அமைச்சர் நிலையில்வாழ்ந்த செல்வரும் வள்ளலுமாவார். அவர் பெயரால் இந்நூல் தினகர வெண்பா எனப்பட்டது. பாடல் தோறும் 'தினகரா' என்று அத்தலைவரை விளித்துக் கூறும் போக்கு அமைந்துள்ளது.

இவ்வகை நூல்கள் திருக்குறளின் ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலிருந்தும் ஒரு குறளைத் தேர்ந்து நாலடி வெண்பா அமைத்து உருவாக்கப்படுவது பொதுவான இயல்பாகும். இந்நூல் காப்புச் செய்யுளொடு 137 வெண்பாக்களைக் கொண்டுள்ளது. புதல்வர் பெறுதல் (7), புகழ் (24), நட்பு (79)ஆகிய அதிகாரங்களிலிருந்து இரண்டிரண்டு குறள்கள் தேர்ந்து எடுத்துப் பாடப்பட்டுள்ளன. இந்நூலின் பாடல் ஒன்றில் (118) இடம்பெற்ற குறிப்பினைக் கொண்டு இந்நூலாசிரியர் பெயர் 'நாகராசன்' என்பதாகும் என்று ஆய்வாளர் கருதுகின்றனர். இந்நூல் தோன்றிய காலம் இதில் இடம்பெற்ற குன்றை அச்சுதேந்திரன் என்னும் அரசன் பெயர்கொண்டு கி.பி.16-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி (கி.பி.1575-1600) என்று கூறப்படுகிறது. அ.மா.ப.

தீ நாக்கு மேலண்ணத்தை (நுனியை) மெதுவாக அழுத்தி ஒலிக்கும் ஒலியோடு வாயை இளித்துப்பின் எடுத்த நிலையில் இவ்வொலி வெளிப்படுகின்றது. தகரத்திற்கும் ஈகாரத்திற்கும் கொடுக்கப்பட்ட குறிப்புகளைப் பார்க்க.

பொருள்: நெருப்பு என்ற ஒரு பொருள் இதற்கு உண்டு. அதையே தொடர்ந்து அதன் சார்பாக எந்தப் பொருளுக்கும் நெருப்பினால் ஏற்படும் விகாரங்களை ஏற்றிச் சொல்லும் சொல்லாக இதனைக் கொள்ளலாம். ஒரு பொருளை எரிப்பது, கருகவைப்பது, சுடுவது, காந்தும்படி செய்வது, தீய்ந்துபோகச் செய்வது, ஒரு மனிதனின் தன்மையை மாற்றிச் சீறச் செய்வது ஆகிய பல பொருளையும் உணர்த்தும். மேலும் நஞ்சு, நரகம் என்ற பொருளும் உண்டு. அறியாமையை அழிப்பதால் அறிவு அல்லது ஞானம் என்ற பொருளும் உண்டு. நிலநீர் தீவளி விசும்பு என்ற ஐந்து இயற்கைப் பொருள்களில் ஒன்றாகத் தீயை நினைத்தனர்.

வடிவம்: தி, தீ இரண்டிற்கும் அதிக வேற்றுமை பழைய கல்வெட்டுகளில் காணப்படவில்லை. ... ...

குகைக் கல்வெட்டுகளில் கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மீனாட்சிபுரம் கல்வெட்டுகளில் ... ...

கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டில் புகழூர்க் கல்வெட்டுக்களிலிருந்து ...

கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டில் (ஏறத்தாழ) அம்மன்கோயில் பட்டிச்சுனைக் கல் வெட்டில் ... ...

கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் திருவதிகை இரண்டாம் பல்லவ பரமேசுவரனின் கல்வெட்டில் ... ...

கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டில் இராசேந்திர சோழனின் திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடுகளில் ... ...

கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் வட்டெழுத்தில் ... ...

ஏறத்தாழ கி.பி. 5-ஆம், 6-ஆம் நூற்றாண்டில் இருளப்பட்டிக் கல்வெட்டில் ...

மற்றொரு இருளப்பட்டிக் கல்வெட்டிலும் திருநாதர் குன்றுக் கல்வெட்டிலும்

கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் பாண்டியன் முதல் வரகுண பாண்டியனின் வேள்விக்குடிச் செப்பேட்டில் ... ...

கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டில் பராந்தகன் வீரநாராயணனின் செப்பேடுகளில் ...

கி.பி 11-ஆம் நூற்றாண்டில் சோழ பாண்டியர் கல்வெட்டில் ...

பிறகு வட்டெழுத்து தமிழ்நாட்டை விட்டொழிந்தது. கேரளத்தில் அது தொடர்ந்து பிற எழுத்துகளோடு வேறுபாடின்றி அமைந்து அங்கும் வழக்கொழிந்தது.

கே.ஜி.கி.

தீ[2]: இப் பெயரில் பிரிட்டானியத் தீவுகளில் (British Islands) மூன்று ஆறுகள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று இங்கிலாந்து, வேல்சு முதலிய பகுதிகளில் பாய்கிறது. இரண்டாம் ஆறு வடகிழக்கு இசுகாட்லாந்திலும் (Scotland) மூன்றாம் ஆறு தென்மேற்கு இசு காட்லாந்திலும் பாய்கின்றன.

இங்கிலாந்திலும் வேல்சிலும்: தீ என்னும் ஆறு மேற்கு இங்கிலாந்திலும் வடக்கு வேல்சிலும் ஒடுகிறது. இது வேல்சில் (Wales) மெரியோனத்து சயர் (Merioneth shire)என்னுமிடத்தில் உள்ள பாலா ஏரியில் உற்பத்தியாகின்றது. இவ்வாற்றின் வடகரையில் தான் செசுடர் (Chester) நகரம் உள்ளது. அந்நகர் வரையில் இவ்வாறு வடகிழக்காகப் பாய்ந்து,பின்னர் வடமேற்கில் ஓடி, ஐரிசுக் கடலில்(Irish Sea)கலக்கிறது. செசுடர் நகரிலிருந்து இவ்வாறு கடலோடு கலக்குமிடத்திற்கு இடையே 11 கி.மீ. நீளத்திற்கு ஒரு கால்வாய் உள்ளது. இக்கால்வாய் போக்குவரத்திற்குப் பயன்படுகின்றது. இவ்வாற்றின் நீளம் 112 கி.மீ. இது மத்திய இங்கிலாந்துடன் கால்வாய்களால் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

வடகிழக்கு இசுகாட்லாந்தில்:வடகிழக்கு இசுகாட்லாந்திலுள்ள 'தீ' ஆறு கிராம்பியன் பகுதியிலுள்ள (Grampian Region) மலைகளில் தோன்றிக் கிழக்கு நோக்கி ஓடி, அபர்தீன் (Aberdeen) என்னுமிடத்தில் வடகடலில் கலக்கின்றது. இங்குத்தான் பால்மொரால் (Balmoral)அரண்மனை உள்ளது. இவ்வாற்றின் நீளம் 140 கி.மீ. இதில் புகழ்பெற்ற சாலமன் மீன்கள் மிகுதியாகக் கிடைக்கின்றன. இதிலுள்ள தீ சைடு (Deeside) என்னும் பள்ளத்தாக்கு கால்நடை வளர்ப்பிற்குப் பெயர் பெற்றது.

தென்மேற்கு இசுகாட்லாந்தில்: தீ என்னும் பெயரில் தென்மேற்கு இசுகாட்லாந்தில் ஓடும் ஆற்றின் நீளம் 80 கி.மீ. இது மலைப்பாங்கான வடக்கு தம்பிரைசு (Dumfries), கேலோவே பகுதிகள் (Galloway Region) ஆகியவற்றில் உற்பத்தியாகித் தெற்கு நோக்கிப் பாய்ந்து, சால்வே பிருத்தை (Solway Firth) அடைகிறது. இதன் கீழ்ப் பகுதியில் 11 கி.மீ. நீளம் போக்குவரத்திற்குப் பயன்படுகிறது.

சி.இரெ.

தீக் காப்பீட்டு ஒப்பந்தம்: ஒரு குறிப்பிட்ட சந்தாத் தொகையை ஏற்றுக்கொண்டுதீ விபத்தினால் ஏற்படும் இழப்பைக் காப்பீட்டு நிறுவனம் ஈடுகட்டச் செய்திடும் ஒப்பந்தந்தான் தீக் காப்பீட்டு ஒப்பந்தம் (Contract of Fire Insurance) எனப்படும். இது தீயினால் ஏற்படும் இழப்பு அல்லது சேதத்தைப் பாதுகாத்து இழப்பீடு வழங்குகிறது. இது ஒரு இழப்பீட்டு ஒப்பந்தமாகும். இதற்கு முழு நன்னம்பிக்கை வேண்டும். இது ஓர் ஆண்டு ஒப்பந்தமாகும். தீயினால் ஏற்படும் இழப்பைத்தான் இது ஈடுகட்டும். இதன் ஒப்பந்த இதழுக்கு விடுமதிப்பும், செலுத்தப்பட்ட மதிப்பும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. காப்பீடு செய்தவர் சொத்துமீது மிகுந்த அக்கறை அல்லது பற்றுடையவராக இருக்கவேண்டும்.

காப்பீட்டுச் சட்டம் 1938 (The Insurance Act, 1938), பொதுக் காப்பீட்டுத் தொழில் (தேசியமயமாக்கப்படல்) சட்டம், 1972 (The General Insurance Business (Nationalisation) Act, 1972) இந்தியா-இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளின் நீதிமன்றங்கள் வழங்கிய தீர்ப்புகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தோன்றியது தீக் காப்பீட்டு ஒப்பந்தம் ஆகும். தீக் காப்பீட்டுத் தொழில் 1979-இல்தேசியமயமாக்கப்பட்டது. தீக் காப்பீடு 1974-ஆம் ஆண்டு சனவரி முதல் தேதியிலிருந்து இந்தியப் பொதுக் காப்பீட்டுக் கழகத்தால் (AICI) நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

தீக் காப்பீடு ஒப்பந்த இதழ் வகைகள்: குறிப்பிட்ட ஒப்பந்த இதழ்: சொத்தின் மதிப்பிற்குக் குறைவான மதிப்பிற்கு எப்பொழுதும் எடுக்கப்படும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையுள்ளது இவ்வொப்பந்த இதழ். இக் குறிப்பிட்ட தொகை உண்மையான இழப்பையும் அல்லது வேண்டும் பணத்தையும் தீர்மானிக்கப் பயன்படாது. ஆனால், இழப்பீட்டில் அதிக அளவு வரையறையை நிருணயிக்க இது பயன்படும். காப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ள பொருளின் உண்மையான மதிப்பு வேண்டும் பணத்தின் அல்லது இழப்பீட்டின் மதிப்பினைப் பாதிக்காது. குறிப்பிட்ட ஒப்பந்த இதழில் (Specific policy) கண்ட தொகையளவிற்கு ஏற்படும் இழப்பிற்குக் காப்பீட்டு நிறுவனம் பொறுப்பாகும். சராசரிக் கணக்கீட்டிற்கு இவ்வொப்பந்தம் உட்பட்டதன்று.

மதிப்பிட்ட ஒப்பந்த இதழ்: காப்பீட்டு ஒப்பந்தம் ஏற்படும்போதே காப்பீட்டுக் குழுமத்தின் பொறுப்பு மதிப்பிடப்பட்டு நிலையாக உள்ளது. இத்தகையமதிப்பிட்ட ஒப்பந்த இதழில் (Valued policy) காப்பீட்டு நிறுவனம், குறிப்பிடப்பட்ட தொகையை உண்மையான இழப்பு எவ்வளவுஇருந்தாலும் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் அளிக்கிறது. இங்குத் தீக் காப்பீட்டுஒப்பந்தம் ஓர் ஈட்டுறுதி ஒப்பந்தத்திலிருந்து ஒரு நிகழ்வடைவான ஒப்பந்தமாக மாற்றப்படுகிறது. நடைமுறையில் இத்தகைய ஒப்பந்தங்கள் வெளியிடுவது மிகவும் அரிது.

சராசரி ஒப்பந்த இதழ்: இதில் சராசரி சரத்து ஒன்று சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இக்காலத்தில் அளிக்கப்படும் ஒப்பந்த இதழ்கள் பெரும்பாலும் இச் சராசரி சரத்திற்கு உட்பட்டு வழங்கப்படுகின்றன,

ஒருசொத்தின் உண்மையான மதிப்பிற்குக் குறைவாகக் காப்பீடு செய்திருந்தால், இழப்பேற்படும் போது மொத்த இழப்பில் சொத்தின் மதிப்பில் காப்பீடு செய்யப்பட்ட தொகை முன்னைவிட அதிகமாக இருந்தால் காப்பீட்டு நிறுவனம் ஒரு விகிதாசார இழப்பீட்டை ஏற்கவேண்டும்.

தீக் காப்பீட்டு ஒப்பந்தத்தில் உள்ள சராசரி சரத்து என்பது பொதுவாக எல்லா நிறுவனங்களும் குறைந்த மதிப்புக் காப்பீட்டைத் தவிர்க்கும் பொருட்டுத் தங்கள் ஒப்பந்தத்தின் சரத்துகளில் இதைச் சிறப்பான சரத்தாகச் சேர்க்கின்றன இதைச் சராசரி சரத்து (Average Clause) என்பர். சொத்தின் உண்மையான மதிப்பின் விகிதத்திற்கு இழப்பீடு தரும் காப்பீட்டு நிறுவனத்தின் பொறுப்புகளை வரையறுக்கவே இச் சரத்து ஒப்பந்தத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. எவ்வளவிற்குக் குறைத்துக் காப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளதோ அவ் வளவிற்குக் காப்பீடு பெறுபவர் தாமே காப்பீடு அளிப்பவராக மாறியுள்ளார். எனவே, மொத்த இழப்பிற்குத் தகுந்த விகிதத்தில் அவரே பொறுப்பாளியாகிறார்.

பதிலமர்த்திடும் ஒப்பந்த இதழ்: காப்பீட்டு நிறுவனம் பதிலமர்த்திடும் அல்லது பழைய நிலைக்குக் கொணரும் ஒப்பந்த இதழ்களில் (placement or Reinstatement Policy) சேதமடைந்த சொத்தின் மதிப்பைத் தருவதோடல்லாமல், அதேபோல் உள்ளபுதிய சொத்தைப் பதிலமர்த்திடும் செலவையும் தருகிறது. பணம் தாராமல் மீண்டும் பழையபடி அதேபொருளை வாங்கிக் காப்பீடு பெறுபவருக்குப் பழைய நிலையில் வைத்துத் தருகிறது.

பின் தொடர் ஒப்பந்த இதழ்: இதை இலாபமிழக்கும் ஒப்பந்த இதழ் என்றும் சொல்லலாம். தீ விபத்து ஏற்பட்டால் நிறுவனத்தின் சொத்து மட்டும் அழியவில்லை. அதனுடைய வருவாய் அல்லது ஈட்டும் திறனும் அப்பொருள்கள் பழைய நிலைக்கு வரும் வரை பாதிக்கப்படுகிறது. எனவே, தீ விபத்து நேராவிடில் அது சம்பாதித்திருக்கக்கூடிய இலாபமும் இழக்க நேரிடுகிறது. மேலும், வாணிகத்தில் நிலையான கட்டணங்களை வசூலிக்க முடியாததால் அந்த இழப்பு இன்னும் கூடுகிறது. எனவே, கட்டணங்கள் வசூலாகாததால் ஏற்படும் இழப்பு, சம்பாதித்திருக்க வேண்டிய இலாப இழப்பு போன்ற நட்டங்களைச் சரிக்கட்டப் பின் தொடர் விளைவால் இழப்பு ஒப்பந்த இதழ் (Consequential Loss Policy) வெளியிடப்படுகிறது.

சென்ற காலத்தையும் சேர்க்கும் ஒப்பந்த இதழ்: காப்பீடு பெறுபவர்களுக்குக் காப்பீட்டு நிறுவனம் கடந்த காலத்திற்கும் செல்லக்கூடிய தன்மைவாய்ந்த ஒப்பந்த இதழ் (Retrospective Policy) வெளியிடும்.

உரிமை மாற்றம்: ஆங்கிலச் சட்டத்தில் காப்பீட்டு நிறுவனத்தின் ஒப்புதல் பெற்று இதை உரிமை மாற்றம் செய்யலாம். ஏனெனில், தீ, களவு, விபத்து இவற்றிற்காக ஏற்படும் காப்பீட்டு ஒப்பந்தம், காப்பீடு செய்யப்படும் பொருளிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒரு தனிப்பட்ட தன்மைவாய்ந்த ஒப்பந்தமாகும். எனவே, காப்பீடு செய்யப்பட்ட சொத்து அல்லது பொருள்களின் உரிமை மாற்றம் தானாகவே ஒப்பந்த இதழ் உரிமை மாற்றத்திற்குள் (Assignment of Fire Insurance Policy) போய்விடாது. இந்தியாவிலும் இதே முறைதான் கையாளப்படுகிறது. ஆனால், உரிமை மாற்றம் செய்யும் அறிக்கை ஒன்று காப்பீட்டு நிறுவனத்திற்குத் தரவேண்டும். எனவே, நிறுவனத்தின் ஒப்புதல் தேவையில்லை. ஆனால், சொத்துரிமை மாற்றச் சட்டத்தின் 135-ஆம் பிரிவின்படி காப்பீடு செய்துள்ள சொத்துரிமை மாற்றம் செய்யாமல் ஒப்பந்த இதழ் உரிமை மாற்றம் செய்ய முடியாது. எனினும், உரிமை மாற்றம் பெறுபவர் ஒப்பந்த இதழிலுள்ள எல்லாக் குறைபாடுகளுக்கும் உட்பட்டு உரிமை மாற்றம் செய்பவரிடமிருந்து பெறுகிறார். மேற்கூறிய சட்டத்தின் 49-ஆம் பிரிவின்படி இவ்வாறு உரிமை மாற்றம் பெறுபவர் உரிமை மாற்றம் செய்தவரை இந்த ஒப்பந்தத்தின்கீழ் அவர் பெற்ற பணத்தைக் கொண்டு பொருளை அல்லது சொத்தைப் பழைய நிலையில் இருக்கும்படி கேட்கும் உரிமையுண்டு.

இழப்பீடு: தீ விபத்து ஒப்பந்தத்தின்கீழ் இழப்பீடு வேண்டுவதற்குச் சில கடமைகளைச் செய்யவேண்டும். அவை: 1) தீ விபத்து ஏற்பட்டவுடனே அவர் அல்லது அவர் சார்பாக ஒருவர் காப்பீடு அளிப்பவருக்கு எழுத்து மூலம் அறிக்கை விடவேண்டும், அதற்கென்று அளவிற்கதிகமான விழிப்பும் கவனமும் தேவையில்லை. 2) ஒப்பந்த இதழில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள காலத்திற்குள் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஏற்பட்ட இழப்பை அல்லது சேதத்தைத் தோராயமதிப்புடன் எழுதிய பட்டியல் ஒன்றைக் காப்பீட்டு நிறுவனத்திற்கு அனுப்பவேண்டும். 3) காப்பீட்டு நிறுவனம் கேட்டால் இழப்பீட்டை நிறுவும் சான்று ஒன்றையும் அனுப்பவேண்டும.

மேற்கூறிய கடமைகளைச் செய்யத் தவறினால் இழப்பீடு தரப்பட மாட்டாது. காப்பீடு பெறுவோர் இழப்பீடு முழுவதையும் இழக்க நேரிடும். மோசடி செய்யும் நோக்கத்துடன் இழப்பீடு வேண்டினால் அவர் ஒப்பந்த இதழால் ஏற்படும் எல்லா நன்மைகளையும் இழப்பார். அதுபோலவே அவரோ அவர்தம்

முகவரோ வேண்டுமென்றே தவறான நடத்தையுடன் இழப்பீடு வேண்டினால் இழப்பீடு கிடைக்காது.

கே.என்.இரா.

துணை நூல்கள்:

Kuchhal M.C., Mercantile Law, vikas Publishing House, Pvt. Ltd., New Delhi, 1981.

Shukla M.C., A Manual of Mercantile Law, S. Chand & Co., Ltd, New Delhi, 1982.

தீக்காப்பீடு: தீக்காப்பீட்டு ஒப்பந்தம் என்பது காப்பீட்டு நிறுவனம் பாதுகாப்புப் பெறுபவருக்குத் தீ மூலம் ஏற்படும் இழப்பை ஈடுகட்ட நியாயமான கட்டணத்தை மறுபயனாகப் பெறச் செய்யும் ஓர் ஒப்பந்தம். இவ்வொப்பந்தத்தில் தீ என்பது பெருமள விற்குப் பரவிக் கட்டுக்கடங்காமலிருக்கும் தீயைக் குறிக்கும். காப்பீடு செய்யப்பட்டபொருள் தீப்பற்றி எரிந்து அதனால் ஏற்படும் இழப்பையும் அல்லது ஒரு கட்டடத்தின் ஒரு பகுதியில் அப்பொருள் இருந்து தீயினால் அடைந்த இழப்பையும் தீயினால் ஏற்பட்ட இழப்பு என்று சொல்லலாம். தீயணைப்பு ஏற்பாடு செய்தும் ஏற்படும் இழப்புகளையும் தீயைத் தடுத்து ஏற்படும் இழப்புகளையும் தீக்காப்பீடு ஒப்பந்த இதழ் ஏற்றுக் கொள்ளும். அவ்விழப்புகளுக்கு ஈட்டுத் தொகையும் தரப்படும். நியாயமாக நடக்கக்கூடிய, தீயினால் இயற்கையாக ஏற்படும் இழப்புகள் தீ விபத்தால் ஏற்பட்ட இழப்புகளாக ஏற்றுக் கொள்ளப் படும்.

எடுத்துக்காட்டாக 'ஏ' என்பவரின் உந்துவண்டி தீ விபத்துக்கெதிராகக் காப்பீடு செய்யபட்டது. ஆனால் மோதலுக்காகக் காப்பீடு செய்யப்படவில்லை. அவர் காரைச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கும்போது மின் இணைப்பில் ஏற்பட்ட குறுக்குப் பாய்ச்சலால் கருவிப் பலகையில்(Dash Board) தீப்பிடிக்கத் தொடங் கியது. அதை அணைத்திட முயலும் போது 'ஏ' என்பவர் உந்துவண்டியைக் கட்டுப்படுத்தும் திறனை இழந்ததால் அது மரத்தில் மோதியது. மோதிய பின் தீ பரவி அது முழுவதும் சேதமடைந்து விட்டது. மோதலால் உரூ.8000 இழப்பும் அதன்பின் பற்றிய தீயினால் உரூ.2000 இழப்பும் என மதிப்பிடப்பட்டது. 'ஏ'க்கு எவ்வளவு இழப்பீடு தரப்படும் என்று வினா எழுந்தது. 'ஏ' என்பவர் உரூ.10,000க்கும் இழப்பீடு பெறலாம். தீயினால் ஏற்பட்ட இழப்பு உரூ.2000மும் அதை அணைக்க முயற்சி செய்த போது ஏற்பட்ட இழப்பு உரூ.8000மும் நேர்ந்து, உரூ.10,000 மும் அவர் பெறலாம். கருவிப் பலகையில் ஏற்பட்ட தீயை அணைக்க முயலும் போதுதான் விபத்து ஏற் பட்டது.மோசடி செய்யப்பட்டாலன்றித் தீ விபத்தால் ஏற்படும் இழப்பிற்குத் தீ ஏற்பட்ட காரணம் முக்கிய மில்லை. எனவே, காப்பீட்டு நிறுவனத்திடமிருந்து 'ஏ' இரண்டு இழப்புகளுக்கும் ஈட்டுத் தொகை பெற லாம்.

வெறும் சூடானதால் ஏற்படும் இழப்பிற்கு நிறு வனம் பொறுப்பாளியன்று. காப்பீட்டின் கருப் பொருள் அல்லது காப்பீடு செய்யப்பட்ட பொருள் முழுதும் எரிந்து இழப்பு ஏற்பட வேண்டும். எரிதல் இல்லாமல் தீ இருக்க முடியாது. எனவே இத் தகைய இழப்புகளுக்கு நிறுவனம் ஈட்டுத் தொகை தரவேண்டும். தீ பரவின காரணத்தை மட்டும் கேட்டுவிட்டுப் பொறுப்பிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ள முடியாது ஆனால் காப்பீடு பெறுபவர் அல்லது அவரின் வேலையாள்கள் பொறுப்பின்றி இருந்து அதனால் இழப்பு ஏற்பட்டாலும், அவரே வேண்டுமென்று தீ வைத்து விட்டு இழப்பீடு வேண்டினாலும் நிறுவனம் தராது. மேலும் காப்பீடு பெறுபவர் வேண்டுமென்றே செய்யாமல் நல் லெண்ணத்துடன் இருந்து தீப் பிடித்து இழப்பு ஏற்பட்டால் அதற்கு நிறுவனம் பொறுப்பாகும்.

எடுத்துக்காட்டாக 'எச்' என்பவர் தன் நகை களுக்குத் தீக்காப்பீடு செய்திருந்தார். அவைகளைக் கரி அடுப்பிலுள்ள கரிக்கடியில் மறைத்து வைத்திருந் தார். அதை மறந்து நெருப்பை மூட்டி விட்டார். நகைகள் சேதமடைந்தன. தீவிபத்து ஒப்பந்தத்தின் கீழ் அவர் இழப்பீடு பெற முடியுமா என்பது வினா. நல்லெண்ணத்துடன் நடந்த தீ விபத்தால் ஏற்பட்ட இழப்பாதலால் நிறுவனம் அவருக்கு நட்ட ஈடு தர வேண்டும். இங்கு நெருப்பை விருப்பத்துடன் பற்ற வைத்தாலும் கம்பெனியை ஏமாற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கமில்லை.

வெளிச்சம், மின்சாரம், வெடிபொருள் என்பவை நெருப்பல்ல என்றாலும், அவைகளால் தீ விபத்து ஏற்பட்டால் அது விபத்தாகக் கருதப்படும். வெடிப் பொருள்கள் பொதுவாக இவ்வகையில் வாராவிட்டா லும் தீயினால் வெடித்து இழப்பேற்பட்டால் இவ் வகையைச் சாரும். ஒளியினால் தீ ஏற்பட்டுக் காப்பீடு செய்யப்பட்ட பொருள் இழக்கப்பட்டால்தான் இவ் வகையைச் சேரும். மின்சாரம் என்பது தீ அன்று. அதே போல் அதனால் ஏற்படும் சேதம் எரிந்துதான் ஏற்பட வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. தீ இல்லாத வெப்பத்தால் ஏற்பட்ட இழப்பு இக் காப்பீட்டில் சேராது. தீ பரவுவதைத் தடுப்பதற்காகப் பிடுங்கி எறியப்பட்ட கூரை வீடுகள் காப்பீடு பொறுப்பிற்குத் தகுதியானவை. காப்பீடு பெறுபவர் அல்லது அவரு டைய வேலையாள் போன்றவரின் புறக்கணிப்பால் ஏற்படும் விபத்து தீ விபத்தின் பாற்பட்டதாகும்.

தீக்காப்பீட்டிற்கும் ஆயுள் காப்பீட்டிற்கும் உள்ள வேறுபாடுகள்:1. தீக்காப்பீட்டில் சொத்துகளுக்கு ஏற்படும் இழப்பு ஈடுகட்டப்படுகிறது. ஆனால், ஆயுள் காப்பீட்டில் மனித ஆயுள் பற்றிய காப்பீடு திகழ்கிறது. 2. தீக்காப்பீட்டு ஒப்பந்தம் ஓர் ஈட்டுறுதி ஒப்பந்தமாகும். ஆனால் ஆயுள் காப்பீட்டு ஒப்பந்தம் அவ்வாறில்லை. அது ஒரு நிகழ்வடைவான ஒப்பந்தம். மேலும், தீக்காப்பீட்டில் இழப்பு ஏற்படும் காலம் முழுதும் நிலை இல்லாதது. எப்பொழுது நிகழும் என்று சொல்லமுடியாது. இழப்பீடு வேண்டுதல் நேரலாம் அல்லது நேராமலிருக்கலாம். ஆயுள் காப்பீட்டில் பணம் வேண்டுதல் அவசியம் நிகழும். பணம் வேண்டுதல் எப்பொழுது நிகழும் என்பதுதான் நிலையில்லா வினாவாகக் காணப்படுகிறது. ஒப்பந்தம் முதிர்வடைந்தாலும் ஒப்பந்தக்காரர் இறந்தாலும், ஒப்பந்தம் முதிர்வடைந்து அவர் உயிருடன் இருந்தாலும் இது நிகழும். மேலும் ஆயுள் காப்பீட்டில் வேண்டும் பணத்தின் அளவு நிலையானது. ஆனால், தீக்காப்பீட்டில் நேர்ந்த இழப்பிற்கு மட்டும் தான் பணம் பெறப்படும். காப்பீடு செய்யப்பட்ட தொகையை விட இழப்பீடு குறைவாக இருந்தால் அத்தொகையைத் தான்பெற முடியுமேயொழிய ஒப்பந்தத்தின் முழுத் தொகையையும் பெற முடியாது. இழப்பே ஏற்படவில்லை என்றால் ஒன்றும் பெற முடியாது. 3) தீக்காப்பீடு ஒப்பந்தம் அதிக அளவாக ஓர் ஆண்டிற்குத் தான் செய்ய முடியும். ஆனால், ஆயுள் காப்பீடு பல ஆண்டுகளுக்கு எடுக்கலாம். 4) தீக்காப்பீட்டில் ஒப்பந்தம் ஏற்படும் பொழுதும் இழப்பேற்படும் பொழுதும் காப்பீடு செய்யப்பட்ட பொருளின் மீது காப்பீடு செய்யத் தக்க நலன் இருக்க வேண்டும். ஆனால், ஆயுள் காப்பீட்டில் ஒப்பந்தம் ஏற்கும்போது அதாவது ஒப்பந்தம் முடியும்போது இருந்தால் மட்டும் போதும். 5) தீக்காப்பீட்டில் காப்பீட்டு நிறுவனத்தின் ஒப்புதல் இன்றி உரிமை மாற்றம் செய்ய இயலாது. ஆனால் ஆயுள் காப்பீட்டில் அவ்வாறு செய்யலாம். 6) தீக்காப்பீட்டு ஒப்பந்த இதழுக்கு விடுப்பு மதிப்பு ஒன்றுமில்லை. ஆனால், ஆயுள் காப்பீட்டு ஒப்பந்தத்திற்கு அது உண்டு. தீக்காப்பீட்டில் செலுத்தப்பட்ட ஒப்பந்தத்தொகை போன்றவை இல்லை. கே.என்.இரா.

துணை நூல்கள்:

Ahmad,M.M.,and Khan,M.A., Theory and Practice of Insurance in India, Educational Book House, Aligarh, 1983.

Murthy,K.S.N., Modern Law of Insurance in India, N.M. Tirupathi Pvt., Ltd,, Bombay, 1982.

தீசிபைனி பண்டைய ஊர்தார்த்திய(Urtartian) நகரம். அர்மீனிய சோவியத்துக் குடியரசில் எரிவான் (Yerevan) நகருக்கு அருகில் உள்ள கார்மீர்புலூர் (Karmirblur) மலைப்பகுதியில் தீசிபைனி (Teishebaini) அமைந்துள்ளது. இந்நகரம் முற்காலத்தில் அரண்கள் சூழ்ந்து காணப்பட்டது. இங்குச் சோவியத்துத் தொல்லியல் அறிஞர்கள் அகழாய்வுகள் மேற்கொண்டனர். அகழாய்வுகள் இங்குள்ள குன்றின் மீது மேற்கொள்ளப்பட்டன. அகழாய்வுகளில் கோட்டைப் பகுதி ஒன்று வெளிப்பட்டது. இதில் 150 அறைகள் காணப்பட்டன.

செம்பால் செய்யப்பட்ட குதிரை-தீசிபைனி

மரத்தால் ஆன இருக்கைகளும்தீசிபா (Teisheba) என்ற கடவுளின் சிலையும் அகழாய்வில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. தீசிபா கடவுளின் நினைவாக இந்நகரத்திற்குப் பெயர் வைக்கப்பட்டது. மேலும் பொன், வெள்ளி அணிகலன்களும், செம்பால் ஆன படைக் கருவிகளும், தலைக்கவசங்களும், இடுப்புக் கச்சுகளும் இங்குக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. கல்லால் ஆன முத்திரைகளும், மணிவகைகளும், குடையப்பட்ட தந்தப் பொருள்களும் மட்கலன்களும் இங்குக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பிற பொருள்களாகும். இங்கிருந்த கோட்டை கி.மு.600-இல் அழிக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். சு.இரா.

தீண்டாமை: பறவைகளிடத்திலோ மிருகங்களிடத்திலோ சாதி வேறுபாடுகள் இல்லை; தீண்டாமை கிடையாது. அவை தங்களைச் சேர்ந்தவைகளை விலக்கி வைப்பதும் இல்லை. ஆனால், ஆறறிவு படைத்த மனிதனோ மேல் சாதி என்கிறான்; கீழ்ச் சாதி என்கிறான். ஒருவனைத் தொட்டுப் பழகலாம் என்கிறான்; மற்றொருவனைத் தீண்டக்கூடாது என்

கிறான்; தீண்டாமையை வளர்க்கிறான்; வேறுபாடுகளையும் பிளவுகளையும் உருவாக்குகிறான். நாட்டின் ஒற்றுமையையும் வலிவையும் குறைக்கிறான். இத் தீண்டாமைப் பேயினால் விளையும் தீமைகளும் கொடுமைகளும் அளவற்றன. அவற்றை நன்கு அறிந்ததால்தான் தீண்டாமை ஒழியப் பல தலைவர்கள் தொன்றுதொட்டுப் போராடி வருகிறார்கள்.

இந்து சமூகத்தில் சில சாதியினர் மற்றவர்களால் தீண்டத் தகாதவர்களாகவும், நெருங்கத்தகாதவர்களாகவும் கருதப்பட்டும் நடத்தப்பட்டும் வரும் வழக்கம் தீண்டாமை (Untouchability) எனப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, இந்து சமூகப் படிநிலை அமைப்பில் மிகத்தாழ்ந்த நிலையில் வைக்கப்பட்டுள்ள சூத்திரர்கள் (Sudras) தீண்டத்தகாதவர்கள் என்றும், மற்றவர்கள் சாதி இந்துக்கள்(Caste Hindus) என்றும் சொல்லப்படுகின்றனர். தீண்டாமையெனும் இக் கொடிய வழக்கம் எப்பொழுது ஏற்பட்டது, எவ்வாறு நிலைத்தது என்பது அறியப்படவில்லை. இருப்பினும், இந்தியச் சமூக அமைப்பில் சாதிப் பிரிவுகளும், உயர்வு-தாழ்வு என்னும் எண்ணமும் தோன்றிய காலத்தில் தீண்டாமை வழக்கமும் தோன்றியிருக்கலாம் என அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

வேத காலத்தில் சாதிப் பிரிவுகள் இல்லை. எந்த வித பொதுத் தடைகளும் இல்லை. ஆரியர்கள் வரும் முன்னர் வட இந்தியாவிலும் தென் இந்தியாவிலும் தீண்டாமை இருந்ததில்லை. ஆரியர்கள் இந்தியாவின் வடக்குப் பகுதியில் குடிபெயர்ந்த பின்னரே அங்கு வருணங்கள் என்றஅமைப்பு முறை உருவாயிற்று. பார்ப்பனர்கள், சத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் என நான்கு வகையான வருணங்கள் தோன்றின. வருண முறை பிறப்பின் அடிப்படையில் தொடர்ந்து வரக்கூடியது என்று இந்து மதம் கூறுகிறது. அதாவது, பார்ப்பனனுக்குப் பிறக்கக்கூடியவன் பார்ப்பனனாகவும்,சத்திரியனுக்குப்பிறக்கக்கூடியவன் சத்திரியனாகவும், வைசியனுக்குப் பிறக்கக்கூடியவன் வைசியனாகவும், சூத்திரனுக்குப் பிறக்கக்கூடியவன் சூத்திரனாகவுமே கருதப்பட்டு வந்தனர். மதத்தின் பெயரால், கடவுளின் பெயரால்,சாத்திரங்களின் பெயரால் சூத்திரர்கள் தாழ்ந்தவகுப்பினரெனக் கருதி மீள முடியாத ஆழமான அடிமைப் படுகுழிக்குள் தள்ளப்பட்டனர்; தீண்டத்தகாதவர்களாகக் கருதப்பட்டனர். அதற்குச் சூத்திரர்களின் அறியாமையும் அச்சமும் ஒற்றுமையின்மையும் ஒருவகையில் காரணமாக இருந்தபோதிலும் மேல் வருணத்தாரின் தன்னலமும், ஆதிக்க மனோபாவமும் மற்றொரு வகையில் காரணமாக இருந்தன. எனவேதான் • தீண்டாமையை ஒழிக்கப் பல சமூக இயக்கங்களும் அரசாங்கங்களும், பல போராட்டங்களையும் திட்டங்களையும் கொண்டு வந்தாலும், இப்பொழுதும் இது ஒரு மிகப்பெரிய சமூகச் சிக்கலாகவே திகழுகிறது.

தீண்டத்தகாதவர்கள் என்னும் வகுப்பினர் ஏதேனும் ஒரு பெயரில் வேத காலத்திற்கு முன்பிருந்தே இருந்து வந்துள்ளனர். இருக்கு வேதத்தில் அடிமைகளைப் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. பிற்காலத்திய இலக்கியத்திலும் அடிமை என்ற சொல்லுக்கு இணையான தாசன் (Dasa) என்ற சொல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. புருசசுக்தா (Purushasukta) என்ற நூலில் சூத்திரர் என்ற சொல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வேத காலத்தில் சண்டாளர்கள் (Chandalas) என்ற சொல் காணப்படுகிறது. இடைக் காலத்தில் அச்சுட்டா (Achhuta) என்றும், ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் புறச் சாதியினர் (Exterior Caste) என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளனர். இந்திய அரசியல் சட்டப்படி இவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் (Scheduled Castes) எனப்படுகின்றனர்.

தீண்டாமை வரலாறு: பஞ்சாபில் குடியேறிய ஆரியர்கள் மேலும் குடி பெயர்ந்தபோது அவர்களுக்குத் தசுயூசு (Dasyus) என்னும் பழங்குடிகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டது. ஆரியர்கள் வெளியிலிருந்து குடியேறியவர்களாதலால் அவர்களுடைய பெண்ணினத்தின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தது. எனவே சிலர் தசுயூசுப் பழங்குடியினரைத் திருமணம் செய்து கொண்டனர். இவ்வாறு பழங்குடிப் பெண்களைத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்கள் ஆரியச் சமூகத்திலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டனர். மேலும் ஆரியர்கள் அப்பழங்குடிகளின் வீடுகளில் உணவு உண்ணுவதற்கும், தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளுவதற்கும் தடை விதிக்கப்பட்டது. அவர்களுடைய மதச் சடங்குகளிலும், முக்கிய நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குகொள்ள அனுமதிப்பதும் இல்லை. இப் பழக்கவழக்கமே பின்னர் ஒரு நிலையான வடிவத்தைப் பெற்றது. அவர்களே இப்பொழுது தீண்டத் தகாதவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர் என அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

தீண்டாமை பற்றிய கோட்பாடுகள்: தீண்டாமை தோன்றியமைக்கான கோட்பாடுகள் பலவற்றை அறிஞர்கள் கூறியுள்ளனர். அவற்றுள் முக்கியமானவை பின்வருவன:

பரம்பரைக் கோட்பாடு: மனு (Manu), கீழ்க்குடி மணமே (Pratiloma) தீண்டாமை தோன்றியதற்குக் காரணமாக அமைந்தது என்கிறார். அவ்வாறான திருமணத்தின்மூலம் பிறந்த குழந்தைகள் வருண-சங்கரா (Varna-Sankara) எனச் சொல்லப்படுகின்றனர். அக் குழந்தைகள் தம் பெற்றோரின் ஏதேனும் ஒரு சாதியைச் சாராதவராகிவிடுவதால் இந்துக்

களிடையே ஒதுக்கப்படுகின்றனர். தீண்டத்தகாதவர்கள் எனப்படுவோர் அவ்வாறான திருமணத்தின்மூலம் பிறந்தவர்களே என மனு கூறுகிறார்.

மனுவின் கோட்பாடு: மனுவின் சமூகத் தடைகள் பற்றிய கோட்பாட்டை அடியொற்றி அட்டன் (Hutton) என்ற அறிஞர் தீண்டாமையை விளக்குகிறார். இவர் புறச் சாதிகளில் ஒரு பகுதியினர், இன அடிப்படையிலும், ஒரு பகுதியினர் மத அடிப்படையிலும், பிறர் சமூக வழக்கங்களின் அடிப்படையிலும் தோன்றியிருக்கலாம் எனக் கூறுகிறார்.

இனக் கோட்பாடு: மசும்தார் (Majumdar), குரே (Ghurye) போன்ற அறிஞர்கள் இன அடிப்படையிலேயே தீண்டாமை தோன்றியதாகக் கூறுகின்றனர். குறிப்பிட்ட சாதியின் தொழில் அல்லது பொருளாதார அடிப்படையே தீண்டாமை தோன்றுவதற்குக் காரணமாக அமைகின்றதெனக் குரே கூறுகிறார். மேலும், ஆரியர்கள் இன அடிப்படையில் இந்தியப் பழங்குடிகளை மிகத் தாழ்வான உயிரினமாகக் கருதினர்; சமூகத் தகுநிலையில் தாழ்வான நிலையில் அவர்களை வைத்ததுடன் அனைத்துச் சமூக, சமயச் சடங்குகளில் பங்குகொள்ளவும் அனுமதிக்கவில்லை என இவர் கூறுகிறார்.

தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினருக்கு மதச் சடங்குமுறைகளே இல்லை என்றும், அவர்கள் இனம், பண்பாடு ஆகியவற்றின் வேறுபாடுகளின் அடிப்படையிலேயே பார்க்கப்படுகின்றனர் என்றும் மசும்தார் கூறுகிறார். மேலும், அதனால் உயர் சாதியினரிடையே ஓர் அன்னிய உணர்வு ஏற்பட்டுத் தாழ்ந்த சாதியினரைத் தொடுவதுகூடத் தவறு என்ற உணர்வைப் பெறுகின்றனர் எனவும் கூறுகிறார்.

தொழில் கோட்பாடு: நெசுபீல்டு (Nesfield) என்ற அறிஞர் தாழ்வான தொழிலைச் செய்வதன் அடிப்படையில் தீண்டாமை உணர்வு ஏற்படுவதாகக் கூறுகிறார். செருப்புத்தைத்தல், சாய்க்கடை அல்லது கழிவறையைச் சுத்தம் செய்தல் போன்ற குறிப்பிட்ட, தூய்மையற்ற அல்லது கைகளையும் துணிகளையும் அழுக்காக்கும் பணிகள் பொதுவாக அனைத்து மக்களாலும் வெறுக்கப்படுவதால், அவை போன்ற தொழிலைச் செய்பவர்கள் தீண்டத்தகாதவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர்.

இவ்வாறு தீண்டாமை உருவாகுவதற்குப் பல காரணங்கள் கூறப்படினும் சாதி அமைப்பு முறையே தீண்டாமை எண்ணம் மக்கள் மனத்தில் உருவாக அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்தது என்பதை அனைத்து அறிஞர்களும் ஒப்புக்கொள்கின்றனர். மேலும் சமயம், இனம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலேயே இச் சாதி அமைப்பு முறை தோன்றியதாகவும் கூறுகின்றனர்.

தீண்டாமையின் விளைவுகள்: அரிசன மக்களிடையே தீண்டாமை நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதால் இந்து சமூகம் பெரும் அளவு சீர்கேடுற்றுள்ளது. இது சமூகத்தில் ஒற்றுமையின்மை பெருகக் காரணமாக அமைந்தது. சாதி இந்துக்கள் அரிசனங்களைத் தீண்டத்தகாதவர்களென விலக்கி வைப்பதால் அவர்களுள் சிலர் முசுலிம் மதத்திலும், கிறித்தவ மதத்திலும் போய்ச் சேர்ந்து விடுகின்றனர். மேலும் அதனால் அரிசனங்களின் மனத்தில் ஒரு பிரிவுணர்வு தானாக ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அவர்கள் இந்து சமூகத்தின் ஒரு பகுதியாகக்கூட மதிக்கப்படாததால் அரசியல், தேசியம் ஆகியவற்றில் ஒற்றுமையின்மை மிகுந்துள்ளது.

இந்தியப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தேவையான முக்கிய பணிகளில் தீண்டத்தகாதவர்கள் அனுமதிக்கப்படாததால் பொருளாதர வளர்ச்சி குன்றியது. இந்தியாவின் முழு வளர்ச்சியும் குறைகிற வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. மேலும், இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த பின்னரும் தீண்டாமையின் அடிப்படையில் ஏற்பட்ட பரம்பரையான வேலைப்பகிர்வு நீக்கப்பட்டு அறிவியல் அடிப்படையிலான வேலைப்பகிர்வு (Division of Labour) ஏற்படுவது கடினமாக உள்ளது.

தீண்டாமை ஒழிப்பு நடவடிக்கைகள்: காலத்திற்குக் காலம் பழைய வழக்கமான தீண்டாமைக்கு எதிரான கிளர்ச்சியோ எதிர்ப்பு மனப்பான்மையோ மிகுந்து கொண்டேதான் வருகிறது. புத்தர், இராமானுசர், கபீர், ஏக்நாத்து (Eknath), துக்காராம் (Tukaram) ஆகியோர் முதல் இராசாராம் மோகன் ராய், இரானடே (Rauade), காந்தியடிகள், அம்பேத்கார், பெரியார் போன்றவர்கள் வரை பலர் பல வழிகளில் தீண்டாமையை எதிர்த்துள்ளனர்.

இசுலாமிய மதமும் கிறித்தவ மதமும் தீண்டாமைக்கு எதிரானதாக இருப்பினும் இந்தியாவில் இசுலாமியர் அரசாட்சி நடந்தபோதும், ஆங்கிலேயர் அரசாட்சி நடந்தபோதும் தீண்டாமை ஒழிய எந்த வித நடிவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஆனால், ஆங்கிலேயரின் அரசாட்சியின்போது ஏற்பட்ட சமூகப்-பொருளாதார மாற்றங்கள் தீண்டாமை ஒழிப்பு இயக்கங்களை ஊக்குவித்தன.

இங்கிலாந்து அரசின் மதச் சார்பற்ற கொள்கையினால் (Secular Policy) மக்கள் அனைவரும் சாதி, மத வேறுபாடின்றி, உயர்வு-தாழ்வின்றிப் பேருந்துகளிலும், புகை வண்டிகளிலும் பயணம் செய்ய நேரிட்டது. நகரமயமாதல் ஏற்பட்டதால் மக்கள் வேறு

பாடின்றிப் பழகுகிற சூழ்நிலை உருவாகியது. மேலை நாட்டுக் கல்வி அமைப்பு முறை, தீண்டாமை உணர்வினைக் குறைத்தது. மேலும் மேலைநாட்டுப் பண்பாடும் சம உரிமையும் ஏற்படுவதால் தீண்டாமை நீங்க வழி ஏற்பட்டது. தொழில்மயமாதற் காரணத்தால் வேறுபட்ட பல சாதியினர் ஓரிடத்தில் பணியாற்றும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டமையால், தீண்டாமை குறைவதற்கான வாய்ப்புகள் மிகுந்தன.

இவைதவிர்த்துச் சுதந்திரத்திற்கு முன்னரும் பின்னரும் தாழ்த்தப்பட்டோர் முன்னேற்றத்திற்காகவும், தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கும் பல சமூகச் சீர்திருத்தவாதிகளும், பல்வேறு சமூக, அரசியல் அமைப்புகளும், அரசும் முயற்சிகள் மேற்கொண்டு வருகின்றன. சுதந்திரத்திற்கு முன்னர்க் காங்கிரசுப் பேரியக்கம் உருவாக்கிய ‘அரிசன சேவா சங்கம்’ அரிசனங்களின் நலனுக்காகப் பல பயன்மிகு திட்டங்களைத் தீட்டிச் செயற்படுத்தியது. மேலும் இராம கிருட்டிணா சேவை நிறுவனம் (Ramakrishna Mission), பிரம்ம சமாசம் (Brahma Samaj), ஆரிய சமாசம் (Arya Samaj) போன்ற சமூக அமைப்புகளும் சமூக, பொருளாதார முன்னேற்றங்கள் ஏற்படப் பணி புரிந்தன.

காந்தியடிகள், பெரியார் போன்ற சமூகச் சீர்திருத்தவாதிகள் ‘மக்கள் என்ற வகையில் எல்லோருடைய அடிப்படை உரிமைகளும் ஒன்றே; அவை பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவை’ என்று போராடினர். காந்தியடிகள் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினருக்கு ‘இறைவனின் குழந்தைகள்’ என்ற பொருளில் அரிசனங்கள் (Harijans) என்று பெயர் சூட்டினார். இவர்களின் அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதும் விடுதலைப் போராட்டக் குறிக்கோள்களுள் ஒன்று எனக் கூறினார்.

இந்தியா விடுதலை பெறும் முன்னரே இவர்கள் கோயில்களில் சென்று வழிபட வகைசெய்யும் ‘ஆலயம் நுழைதல்’ என்ற போராட்டத்தைக் கேரளாவிலுள்ள வைக்கத்தில் பெரியார் தலைமையேற்று நடத்தி அதில் வெற்றியும் கண்டார். விடுதலை இந்தியாவில் இவர்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாத்து, மற்றவர்களுக்கு இணையாகப் போட்டியிடவியலாது என்பதால் சிறப்புச் சலுகைகள் பலவற்றை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் இடம்பெறச் செய்த பெருமை அம்பேத்காரையே சாரும்.

அரசு முயற்சிகள்: நாடு சுதந்திரம் அடைந்தபின்னர் அரிசன சமுதாயத்தின் நிலையில் மிகப்பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. சட்டத்தில் இருந்த தடைகள் முதன்மையாக நீக்கப்பட்டன. தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டதால் சமூகக் கொடுமைகள் பெரும் அளவில் ஒழிக்கப்பட்டன. இப்பொழுது அரிசனங்களும், பிற சாதியினருக்குரிய சமூக, பொருளாதார உரிமைகளைப் பெறுகின்றனர்.

இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 15,16,17,38,46 ஆகிய பிரிவுகளின்படி எந்த மனிதனையும் மதம், சாதி, பிறப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வேறுபடுத்த இயலாது. பொதுக் கிணறுகள், குளங்கள், கடைகள், கோயில்கள், சாலைகள் ஆகிய பொதுவிடங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கு எவருக்கும் தடையில்லை. அரசுப் பணியிடங்களில் ஆட்களைப் பணியமர்த்துவதில் எந்தவித வேறுபாடுகளும் பார்க்கக் கூடாது. மேலும் மாநில அரசும், மத்திய அரசும் இச்சட்டத்தின் அடிப்படையில் தாழ்த்தப்பட்டோரின் சமூக, பொருளாதார நிலைகளை உயர்த்துவதில் மிக்க கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 330, 332 ஆகிய பிரிவுகளின்படி சட்டமன்றத்திற்கும், நாடாளுமன்றத்திற்கும் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு அவர்கள் மக்கள் தொகைக்கேற்ப இடங்கள் ஒதுக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இச்சலுகை தொடக்கக் காலத்தில் 10 ஆண்டுக் காலமே நீடித்தது; பின்னர் அரசியல் சட்டத் திருத்தம் ஒன்றின்படி இது 1990-ஆம் ஆண்டு சனவரி 25-ஆம் நாள்வரை நீடிக்கப்பட்டது. தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் 1955-ஆம் ஆண்டு அரசாங்கத்தால் இயற்றப்பட்டது. அதன்படி தீண்டாமையை நடைமுறைப்படுத்துபவர்கள்மீது சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அனைத்துச் சமய, சமூக நிகழ்ச்சிகளிலும் எவரும் கலந்துகொள்வதற்கு இச்சட்டம் உரிமை அளிக்கிறது.

இச்சட்டம் பின்னர்ச் சில திருத்தங்களுடன் கடுமையாக்கப்பட்டு 1976 நவம்பர் மாதம் முதல் செயற்பாட்டிற்கு வந்தது. இது ‘1955-ஆம் ஆண்டு மக்கள் உரிமைகள் பாதுகாப்புச் சட்டம்’ என்று சொல்லப்பட்டது. அதன்படி தீண்டாமை அகற்றப்பட்டதால் ஏற்பட்ட உரிமைகளை அனுபவிக்க முயலும் ஒருவரைத் தீண்டாமை என்ற காரணத்தால் அவற்றை அனுபவிப்பதிலிருந்து தடுப்பதற்குக் கடுமையான தண்டனை வழங்கப்படும். அடுத்தடுத்துக் குற்றம் புரிவோருக்குக்கூடுதல் தண்டனை வழங்கவும் வழி செய்யப்பட்டுள்ளது.

இந்த மக்கள் உரிமைப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை மாநில அரசுகள் அவ்வப்போது செயற்படுத்தி வருகின்றன. அதற்காக மத்திய அரசு, மாநில அரசிற்கும் மத்திய நிருவாகப் பகுதி அரசுகளுக்கும் நிதியுதவி அளிக்கிறது. மக்கள் உரிமைப் பாதுகாப்புச் சட்ட வழக்குகளில் பாதிக்கப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்

பினருக்கு இலவசச் சட்ட உதவி கிடைக்க வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் உரிமைப் பாதுகாப்புச் சட்ட விதிகளை மீறித் தாழ்த்தப்பட்டோரைத் துன்பப்படுத்துவோரைத் தண்டித்து நடவடிக்கை எடுக்கச் சிறப்புப் பிரிவு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தாழ்த்தப்பட்டோரின் சமூக, பொருளாதார நிலை உயரும்போது அங்குத் தீண்டாமை தானாக மறைந்துவிடும் என்ற நோக்கில் அரசு, தாழ்த்தப்பட்டோருக்குக் கல்வி, வேலைவாய்ப்புகள் ஆகியவற்றில் முன்னுரிமை அளிக்கிறது. இத்துடன் பணிகளில் பதவி உயர்வின்போதும் தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்படுகின்றன. மேலும் தாழ்த்தப்பட்டோரைப் பாதுகாக்கவும், பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றமடையச் செய்யவும், அனைவருக்கும் சமமான வாழ்க்கை முறை அமையவும் பல திட்டங்களைத் தீட்டி அரசு செயற்படுத்தி வருகிறது.

இருப்பினும் இவ்வாறான பல திட்டங்களுடன் அரசு அலுவலகங்களில் தாழ்த்தப்பட்டோர் பணியமர்த்தப்படுவதால் மட்டுமே தீண்டாமை ஒழியாது. சாதி அமைப்பு முறை அறவே ஒழிக்கப்பட வேண்டும். கோயில்களில் தாழ்த்தப்பட்டோர் பூசைசெய்பவர்களாகவும், அறங்காவலர்களாகவும் வந்தால்தான் இந்துக்களிடையே தோன்றும் நன்மதிப்பால் அவர்களின் சாதி இழிவு நீங்கும். மேலும் இந்து மதம் உயர்ந்த மெய்ப்பொருள் சிந்தனைகளைத் தேக்கி வைத்திருப்பினும் மக்களை மக்களாக நடத்தாததனால் சாதிப் பிரிவுகளுக்கு இடமளிக்கிறது என்ற கெட்ட பெயரும் அகலும். பூ.த.

துணை நூல்கள்:

Ghurye, G.S., Caste and Class in India, Philosophical Library-New York & Associated Advertisers and Printers, Bombay 1950.

Panikkar, K.M., Hindu Society at Cross Roads, Asia Publishing House, Bombay, 1961.

தீப்சு பண்டைய எகிப்து நகரம். எகிப்து அரசர்களின் தலைநகராகவும் விளங்கிவந்தது. நோவி (Nowe) என்றும் வோசு (Wose) என்றும் இந்நகரம் முன்பு கூறப்பட்டது. இந்நகரம் நைல் நதிக்கரையின் இருமருங்கிலும் இன்றைய உலூக்சர் நகருக்கருகில் 26 பாகை வடக்கிலும், கெய்ரோவிலிருந்து தெற்காக 672 கி.மீ. தொலைவிலும் அமைந்துள்ளது. தீப்சு (Thebes) நகரம் முற்காலத்தில் 10 ச.கி.மீ. சுற்றளவைக் கொண்டு விளங்கியது. நகரின் முக்கியப் பகுதி நைல் நதியின் கிழக்குக் கரையில் அமைந்திருந்தது. மேற்குக் கரைப்பகுதி இறந்தவர் நகரம் (The

தீப்சு நகரம்

City of the Dead) எனக் கூறப்பட்டது. இங்கு அரசர்களின் கல்லறைகளும், கோயில்களும், வீரர்கள், சமயக் குருமார்கள், கலைஞர்கள், தொழிலாளர்கள் ஆகியோரின் வீடுகளும் இருந்தமை அகழாய்வுகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

வரலாறு: தீப்சு நகரத்தின் தொன்மையான பெயர் வேசு (Wase) அல்லது வோசு (Wose) ஆகும். எகிப்திய 4-ஆம் அரச மரபினர் காலத்தில் இந்நகரம் தோன்றியது. இங்குக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அழிபாடுகளில் மிகத் தொன்மையானது 11-ஆம் அரச மரபினரின் காலத்தைச் சார்ந்தது (கி.மு. 2133-கி.மு. 1991). இக்காலத்தில் எகிப்தின் ஆளுநர்கள் எகிப்தை ஒருமைப்படுத்தினர். ஒன்றுபட்ட எகிப்தின் தலைநகரமாகத் தீப்சு விளங்கிவந்தது. இது நோவி எனவும் அதுமுதற்கொண்டு கூறப்பட்டது. ஆமோன் கடவுளின் நகரமாகவும் இது திகழ்கிறது. தீப்சு என்னும் கிரேக்கச் சொல் தா-ஆபி (Ta-Ope) என்னும் எகிப்தியப் பெயரையுடைய உலுக்சரின் பெயரிலிருந்து மருவியது ஆகும்.

பன்னிரண்டாம் மரபினர் காலத்தில்(கி.மு. 1991-கி.மு. 1786) அரசர்களின் குடியிருப்புகள் இங்கிருந்து அல்-பய்யூம் (Al-Fyyum) என்ற இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. இருப்பினும் எகிப்திய அரசர்கள் தங்களின் குலக் கடவுளான ஆமோன் கடவுளைச் சிறப்பிக்கும் வகையில் தீப்சில் ஆமோனுக்குக் கோயில்கள் எழுப்பினர். அந்நியர்கள் இந்நகரைத் திடீரென்று படை

யெடுத்துத் தாக்கினர். எனினும் தீப்சு அரசர்கள் அவர்களின் படையெடுப்பை கி.மு. 1560-இல் முறியடித்தனர். இக்காலத்திற்குப் பின் தீப்சின் புகழ் பெருகியது. 18-ஆம் மரபு அரசர்கள் இந்நகரைப் புதுப்பித்துப் பல மாளிகைகளை நைல் நதிக்கரையின் இரு மருங்கும் கட்டித் தங்களின் தலைநகரமாக்கிக் கொண்டனர். இந்நகரில் கி.மு.15-ஆம் நூற்றாண்டளவில் அழகான அரண்மனைகளும் அவற்றைச் சுற்றித் தோட்டங்களும் அமைக்கப்பட்டன. பிரபுக்கள் இவ்வூரைச்சுற்றிப் பெரும் நிலப்பரப்புகளில் வசித்து வந்தனர். இந்நகரம் இக்காலத்தில் வணிகர்களால் பெரிதும் சூழப்பட்டிருந்தது. தெருக்களில் வணிகர்களின் கூட்டம் நாள்தோறும் மிகுந்தது. எகிப்திய அரசர்கள் நைல் நதியின் கிழக்குக் கரையில் பல கோயில்களை எழுப்பியதுடன் மேற்குக் கரையில் பிணக் கோயில்களையும்கட்டுவித்தனர். இந்நகரம் மூன்றாம் ஆமென் கோடெப்பு காலத்தில் புகழின் உச்சநிலையை எய்தியது. இவர் படையெடுப்பில் பெற்ற அளவிறந்த செல்வங்களை ஆமென் கோயிலுக்கு அளித்தார். இவர்தம் மகன் அக்னதான் காலத்திற்குப் பின் இந்நகரின் புகழ் மங்கியது. மீண்டும் துதங்கமன் (Tutankaman) என்னும் அரசர் காலத்தில் புத்துயிர் பெற்று, முதலாம் செடி (Seti I), இரண்டாம் இராமசெசு ஆகிய மன்னர்களின் பேராதரவினைப் பெற்றுத் திகழ்ந்தது. இங்கிருந்த ஆமென் கோயில்களுக்கு மூன்றாம் இராமசெசு மன்னர் 86,486 அடிமைகளைத் தானமாக அளித்தார். இவருக்குப் பின்வந்த அரசர்கள் காலத்தின்போது இந்நகரத்தின் புகழ் மங்கத் தொடங்கியது. அதனால் பொருள்நிலை நலிவுற்றது. ஒன்பதாம் இராமசெசு காலத்தில் (கி.மு. 1121) இந்நகரில் இருந்த கல்லறைகள் பல கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. இருப்பினும் அக் கல்லறைச் செல்வங்களைப் பாதுகாக்க அவை இரண்டாம் ஆமென்கோடெப்பின் கல்லறையில் புதைத்து வைக்கப்பட்டன. இங்கு அகழாய்வில் கிடைத்த பொருள்கள் விலை மதிப்பற்றவை.

நூபிய அரசர்கள் காலத்தில் தீப்சு நகரம் தலைநகரமாக மாறியது. ஓமர் தமது நூலில் தீப்சு நகரத்தின் செல்வ வளத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தீப்சு நகரம் 100 நுழைவாயில்களைக் கொண்டு விளங்கியது என்றும் குறிப்பிடுகிறார். ஆசுர்பனிபால் என்னும் அசிரிய அரசர் இந்நகரை கி.மு. 661-இல் படையெடுத்துத் தாக்கினார். மீண்டும் இந்நகரம் புதுப்பிக்கப்பட்டது. இசுட்ராபோ (Strabo) காலத்தில் தீப்சு ஒரு சிறிய சிற்றூராகக் காட்சியளித்தது. இந்நகரின் பண்டைய சின்னங்களைக் காணச் சுற்றுலாப் பயணிகள் இவரது காலத்தில் இந்நகருக்கு வந்தனர்.

தொல்லியல்: தீப்சு நகரம் பல சிறு ஊர்ப்பகுதிகளை ஒருங்கே கொண்டு விளங்கியது. இப்பகுதியில் பல இடிபாடுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இக் கல்லறைகள் யாவும் மிக உயரமாகப் பெரும்பரப்பளவில் கட்டப்பட்டவை.

இக்கோயில் மிக வனப்புடையது. இதன் அருகில் கூம்புக் கோபுர வடிவில் கோயில் ஒன்று உள்ளது. இதனை கி.மு. 1490-இல் அரசியின் சிற்பி செனின் மூட்டு(Senenmut)என்றகட்டடக்கலைஞர் கட்டினார். இவரே இங்கு வரிசையான பல பெரும் தூண்களை வடிவமைத்தார். இப்பகுதியில் பல தோட்டங்களும், நுழைமாடங்களும்(Gallery)உள்ளன. இதன் கூரையை இரு வரிசையில் அமைந்த தூண்கள் தாங்குகின்றன. இங்குக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தூண்களிலுள்ள உருவமைப்புகள் மிகவும் வனப்புவாய்ந்தவை. இச் சிற்பங்கள் பண்டைய வாணிகம், கடல் வாணிகம், திருமண விழா ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடும் வகையில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

மூன்றாம் ஆமென்கோடெப்பின் கல்லறைக் கோயில் தீப்சிலுள்ள பிற கோயில்களைவிட மிகப் பெரியதாக விளங்கியது. இக்கோயில் பிற்காலத்தில் வந்த அரசர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இப்போது இதன் அடித்தளம் மட்டுமே கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்குள்ள கல்லறைச் சிலை 9 .மீ. உயரமுடையது. இதனருகில் மெம்னான் பேருருவச் சிலைகள் இரண்டு உள்ளன. இவையிரண்டும் முன்பு கோயிலின் கோபுர நுழைவாயிலின் இரு பக்கங்களிலும் இருந்தன.

பண்டைய எகிப்திய நகரங்களுள் தீப்சில் கிடைத்த பல சான்றுகளே எகிப்திய நாகரிகத்தைப் பெரிதும் அறியப் பயன்படுகின்றன. இங்குக்கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கோயில்கள், கல்வெட்டுகள், கல்லறைகள், வரலாற்றுச் சிற்பங்கள் போன்றவை பெரிதும் ஆராய்ச்சிக்கு உகந்தவையாக உள்ளன. அக்காலத்திய மக்களின் சமூக, பொருளாதார வாழ்க்கைத் திறத்தையும் தீப்சு அகழாய்வுகளின் மூலம் அறியமுடிகிறது. தீப்சில் கிடைத்த பல பொருள்கள் பல்வேறு அருங்காட்சியகங்களிலும் தனியார் சேகரிப்பிலும் உள்ளன.

சு.இரா.

தீபகற்பப் போர்: போர்ச்சுகலையும், இசுபெயினையும் உள்ளடக்கியுள்ள ஐபீரியத் தீபகற்பத்தில் நடைபெற்ற போர் நடவடிக்கைகளைத் தீபகற்பப் போர் என்பர். இப்போரில் பிரஞ்சுப் பேரரசர் நெப்போலியன் ஒரு புறமும் போர்ச்சுகல், இசுபெயின், இங்கிலாந்து நாட்டினர் மற்றொரு புறமும் இருந்து போரிட்டனர். ஐரோப்பாவின் பெரும் பகுதியைத் தமது ஆதிக்கத்தின்கீழ் கொண்டுவந்த பிறகும் தமது பெரும் எதிரியான இங்கிலாந்து அடிபணியவில்லை என்பதைக் கண்டு நெப்போலியன்

கண்டத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார். அதாவது ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் இங்கிலாந்து வாணிகம் செய்வதைத் தடுத்துவிட்டால் வாணிகத்தையே நம்பி வாழும் இங்கிலாந்து மக்கள் மிகுந்த இன்னலுக்கு உட்படுவார்களென்றும், ஆகவே அவர்கள் தங்கள் அரசை நெப்போலியனிடம் சமாதானம் செய்து கொள்ளும்படி வற்புறுத்துவார்கள் என்றும் நெப் போலியன் கருதினார். ஆனால் கண்டத்திட்டம் எதிர்பார்த்த பலனை அளிக்கவில்லை. அதற்குக் காரணம் ஐரோப்பியக் கடற்கரைப் பகுதிகள் சில நெப்போலியனுடைய கட்டுக்குள் இருக்கவில்லை யாதலின் அவற்றின்வழியே ஆங்கில வாணிகப் பொருள்கள் ஐரோப்பாவிற்குள் நுழைந்தன. ஆங்கில வாணிகம் தொடர்ந்து நடைபெற்றமையால் கண்டத் திட்டம் தோல்வியுறும் நிலையிலிருந்தது. எனவே, ஐரோப்பியக் கடற்கரை நாடுகள் அனைத்தையும் தம் ஆட்சியின்கீழ்க் கொண்டுவர முற்பட்டார். இவர் கி.பி.1807-இல் போர்ச்சுகலைத் தாக்கினார் இசு பானிய அரசரையும் அவருடைய வாரிசையும் இசு பானிய அரியணையைவிட்டுச் செல்லுமாறு கி.பி.1808 -இல் வற்புறுத்தி அவ்வரியணையைத் தமது சகோதரன் சோசப்புக்கு அளித்தார். போர்ச்சுகல் ஆங்கிலேயர் களின் பழைய நட்பு நாடாகும். ஆகவே இங்கிலாந்து தனது படையொன்றை ஆர்தர் வெல்லெசுலியின் தலைமையின்கீழ்ப் போர்ச்சுகலுக்கு உதவிசெய்யும் பொருட்டு அனுப்பிவைத்தது. வெல்லெசுலி, பிரஞ்சுப் படையை விமீரோ (Vimiero) என்னுமிடத்தில் தோற் கடித்தார். பிரெஞ்சுப் படையுடன் சின்ட்ரா உடன் படிக்கையைச் (Convention of Cintra) செய்து கொண்டார். பிரெஞ்சுக்காரர்கள் போர்ச்சுகலிலிருந்து வெளியேற ஒப்புக்கொண்டனர். அதுமட்டுமன்றி அவர்களைப் போர்க் கைதிகளாக இங்கிலாந்துக்கு அனுப்புவதை விடுத்து ஆங்கிலக் கப்பல்களில் ஏறிக் கொண்டு பிரான்சுக்குச் செல்ல அனுமதி அளித்தார். இந்நிகழ்ச்சி இங்கிலாந்து மக்களின் எரிச்சலை மூட்டி விட்டது. ஆகவே வெல்லெசுலி திருப்பி அழைத்துக் கொள்ளப்பட்டார்.

இதற்கிடையே இசுபானிய மக்கள் தேசிய உணர்ச்சியால் உந்தப்பட்டு சோசப்புக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்தனர். மேலும் 18,000 பிரெஞ்சு வீரர் களைப் பேய்லன் (Baylen) என்னுமிடத்தில்சரணடை யச் செய்தனர். இது மாபெரும் சாதனையாகக் கரு தப்பட்டது. நெப்போலியன் உடனடியாக இசுபெயி னுக்குச் செல்ல முடிவு செய்தார். பெரியதொரு படையைத் திரட்டிக்கொண்டு மாட்ரிடு (Madrid) நோக்கிப் புறப்பட்டார். அங்கிருந்து இலிசுபன் (Lisbon) செல்லத் திட்டமிட்டார். அப்போது போர்ச் சுகலில் ஆங்கிலப் படைக்குத் தலைமை தாங்கி நடத்துவதற்கு அனுப்பப்பட்ட சர் சான் மூர் (Sir John Moore) ஒரு சிறு படையுடன் வடக்கிலிருந்து இசுபெயினுக்குள் நுழைந்து நெப்போலியனுக்கும் பிரான்சுக்கும் இடையேயிருந்த போக்குவரத்துத் தொடர்பைத் துண்டிக்க முற்பட்டார். இவ் வாபத் திலிருந்து தம்மை விடுவித்துக்கொள்ளவேண்டி நெப் போலியன் தமது பெரும் படையைச் சர் சான் மூரை நோக்கி நடத்தினார். இறுதியில் இப்பணியைச்சூல்ட்டு (Soult) என்பவரிடம் ஒப்படைத்தார். மூர் உடனே பின்வாங்கினார். வேகமாகப் படையை நடத்திச் சென்று கொரன்னாவை(Corunna) அடைந்துபிரெஞ் சுக்காரர்கள் பிடியில் சிக்காமல் அங்குத் தயாராக இருந்த கப்பல்களில் தமது படைவீரர்களை ஏற்றிப் பத்திரமாக அனுப்பிவிட்டார். ஆனால் அங்கு நடந்த போரில் மூர் கொல்லப்பட்டார். பிரிட்டானியப் படை கள் வெளியேறியதும் இசுபானியக் கிளர்ச்சி முடிவ டைந்துவிட்டதாக நெப்போலியன்கருதினார். ஆனால் அவர் விரைவில் ஏமாற்றம் அடைந்தார். ஏனெனில் கி.பி.1809-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் வெல்லெ சுலி, தீபகற்பத்திற்கு மீண்டும் வந்து போர் ஏற்பாடு களைச் செய்தார். அதனுடன் தீபகற்பப் போர் தொடங்கியதெனலாம்.

வெல்லெசுலி பல இன்னல்களை எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது. அவர்கீழ்ப் பணியாற்றிய தலைவர்கள் அனுபவமற்றவர்கள். போர் வீரர்களுக்கு ஆறு மாத கால ஊதியம் நிலுவையில் இருந்தது. போதிய கூடாரங்கள் இல்லை. போர்ச்சுகீசியர்கள் நம்பிக் கைக்குரியவர்களாக இருக்கவில்லை. இசுபானியர்கள் கொரில்லாப் போரில் வல்லவர்களாக இருந்தபோதி லும் முறையான போர்களுக்கு அவர்கள் தகுதி பெற்றிருக்கவில்லை. மலைப்பாங்கான இடமாக இருந்ததால் போக்குவரத்துக் கடினமாக இருந்தது. உணவு கொண்டுசெல்வதும், படைகளை ஓரிடத்திலி ருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதும் கடினமாக இருந்தன. ஆனால், வெல்லெசுலிக்குச் சில வசதிகள் இருந்தன. கடலாதிக்கத்தை ஆங்கிலே யர்கள் பெற்றிருந்தமையால் கடல்வழியே போக்கு வரத்து எளிதாக இருந்தது. மேலும் பிரெஞ்சுக்காரர் கள் தங்களை எதிர்த்து நிற்கும் மக்கள் கூட்டங்கள் ஊடே தங்களுடைய தொடர்புகளை வைத்துக் கொள்ளவேண்டிய இக்கட்டான நிலையிலிருந்தனர். அவ்வகையான சிரமம் வெல்லெசுலிக்கு இல்லை,

வெல்லெசுலி கி.பி. 1809-இல் பிரெஞ்சுக்காரர் களைப் போர்ச்சுகலை விட்டு வெளியேற்றினார்; பிறகு இசுபெயினுக்குள் நுழைந்தார். தலவீரா (Tala-veera) என்னுமிடத்தில் பிரெஞ்சுக்காரர்களைத் தோற் கடித்து மாட்ரிடுக்கு அருகே வந்தார். இசுபானியர் கள் அவருக்குப் போதிய உதவி அளிக்காததாலும் மசீனா (Massena) தலைமையில் பெரியதொரு பிரெஞ்

சுப் படையை இசுபெயினுக்கு நெப்போலியன் அனுப்பியதாலும் வெல்லெசுலி பின்வாங்கினார். பிரெஞ்சுக்காரர்கள் அவரைப் போர்ச்சுகலுக்குள் துரத்திச் சென்றார்கள். வெல்லெசுலி நேராக இலிசுபனுக்குச் சென்று தாம் ஏற்கெனவே அமைந்திருந்த தாரசு வெட்ராசு (Torres Vedras) அரண்களுக்குப் பின்னால் பாதுகாப்பாகத் தமது படைகளை நிறுத்தினார். அவ்வரண்களை அழிக்கப் பிரெஞ்சுக்காரர்களால் இயலவில்லை. அவற்றிற்கருகே இருந்த பகுதி முன்னரே அழிக்கப்பட்டமையால் போதிய உணவு பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஐந்து மாத முற்றுகைக்குப் பிறகு மசீரா தம் படைகளை இசுபெயினுக்குத் திருப்பி அழைத்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டார். வெல்லெசுலியின் வீரத்தைப் பாராட்டும்வகையில் ஆங்கிலஅரசுஅவருக்குப் பிரபு பட்டத்தை வழங்கியது.

நெப்போலியன் கி.பி. 1812-இல் உருசிய மீது படையெடுத்துப் பெரும் தோல்வி கண்டார். அவ் வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திகொண்டு வெல்லெசுலி (வெல்லிங்டன் பிரபு) இசுபெயினுக்குள் நுழைந்தார். சலமான்கா(Salamanca) போரில் பிரெஞ்சுப் படையைத் தோற்கடித்தார். சோசப்பு, மாட்ரிடிலிருந்து ஓடினார். பின்வாங்கிச் சென்ற பிரெஞ்சுப் படைகளை விட்டோரியா (Vittoria), போரில் தோற்கடித்தார். பிரனீசு (Pyrenees) மலையைக் கடந்து பிரான்சுக்குள் நுழைந்த வெல்லெசுலி ஆர்வெசு (Orthez), தூலூசு (Toulouse) ஆகிய இடங்களில் பிரெஞ்சுக்காரர்களைத் தோற்கடித்தார். அதற்கிடையில் நெப்போலியன் தமது பதவியைத் துறந்துவிட்டமையால் போர் நிறுத்தப்பட்டது.

தீபகற்பப் போர் மிகவும் முக்கியமான போர் ஆகும். இப்போரில் நெப்போலியனுக்குப் பேரிழப்பு ஏற்பட்டது. 5,00,000 வீரர்களை நெப்போலியன் இழந்தார். பெருத்த பொருள் இழப்பும் ஏற்பட்டது. ஆங்கிலப் படையின் பெருமை உயர்ந்தது. தேசிய உணர்வால் உந்தப்பட்ட மக்களை எவ் வல்லாட்சியாளராலும் வெல்லமுடியாது என்பதை இப்போர் திட்டவட்டமாக அறிவித்தது. இசுபானியர் காட்டிய வழியை ஏனைய ஐரோப்பிய மக்களும் கடைப்பிடிக்கலானார்கள். நெப்போலியனுடைய வீழ்ச்சிக்கு இது முக்கிய காரணமாகும். ஆகவேதான் இசுபானியப் புண் (Ulcer) நெப்போலியனை அழித்தது என்று கூறுகின்றனர். தி.அர.இரா.

தீபாவளி: தீபாவளி, சைவ, வைணவ வேறுபாடின்றி இந்து மக்கள் அனைவரும் கொண்டாடும் பண்டிகை யாகும். சமணர்கள் இதனைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுகின்றனர். தீபாவளி என்பது தீபங்களின் வரிசை எனப்படும். பண்டிகையின் போது தீப வரிசைகளும், மத்தாப்பூ முதலியனவும் இடம் பெறுவதால் இது ஒளித்திருநாள் என்று கூறும் சிறப்புடையது. பொதுவாக இந்து சமயப் பண்டிகைகள் நிறைமதி நாளை ஒட்டி அமையும்; தீபாவளி அமாவாசை நாளை ஒட்டி அமையும். ஆண்டு தோறும் ஐப்பசித் திங்கள் சதுர்த்தசி நாளில் இது கொண்டாடப்படும்.

இந்து சமயத்தில் நரகாசுரன் கதை இந்தப் பண்டிகைக்கு அடிப்படையாகக் கூறப்படுகிறது. அக்கதையின்படி பிராக்சோதிசம் என்னும் நகரில் வாழ்ந்த நரகாசுரன் மக்களுக்கும் சாதுக்களுக்கும் பெருந்துயர் கொடுத்து வந்தான். அவர்கள் திருமாலிடம் வேண்டியதிற் கிணங்க அவர் கண்ணனாக அவதாரம் செய்து அந்த அசுரனை அழித்தார். நரகாசுரனின் தாயாகிய பூமிதேவி தன் மகன் இறந்ததை எண்ணாமல் அவன் இறைவன் கரத்தால் கொல்லப் பெற்று முத்தி எய்தினான் என்பது குறித்து மகிழ்ந்தாள். அன்றியும் இறைவனைப் பற்றிய எண்ணமில்லாதவன் முன் இறைவன் தோன்றியது குறித்து மகிழ்வு கொண்டு என் பிள்ளை இறந்து போன துன்பம் என்னொடு போகட்டும், இவன் இறந்த நாளை மக்கள் எண்ணெய்த் தேய்த்து நீராடி விருந்துண்டு மகிழ்வாகக் கொண்டாடுமாறு அருள்செய்ய வேண்டுமென வேண்டிக் கொண்டாள். இறக்கும் தறுவாயில் நல்ஞானம் பெற்ற நரகாசுரன் தான் இறந்த நாளில் எண்ணெய்த் தேய்த்து நீராடுவோர் கங்கையில் ஆடிய புண்ணியமும், திருமகள் அருளும் பெற வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டான். இறைவன் இந்த இருவர் தம் வேண்டுகோளையும் நிறைவேற வரமளித்தார்.

தீபாவளி அன்று மக்கள் விடியற்காலையில் எழுந்து எண்ணெய் தேய்த்து நீராடி, இறைவன்முன் வழிபாட்டுப் பொருள்களோடு வைத்துப் படைக்கப்பட்ட புத்தாடைகளை அணிந்து விருந்துண்டு, மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்த வெடிகளை வெடித்து இன்புறுவர். அன்புடன் உறவினர்களுக்குப் பலகாரங்களைக் கொடுத்து மகிழ்வர். பணியாட்களுக்கு அவரவர்களின் வசதிக்கேற்ப பரிசுப் பொருளும், புத்தாடைகளும் வழங்குவர்.

புது மண மக்களுக்கு முதலில் வரும் தீபாவளி சிறப்பானதொரு விழாவாகும். இதனைத் தலைத் தீபாவளி என்று குறிப்பர். புத்தாடைகள் அணிந்தவர்கள் தம் வீட்டில் உள்ள பெரியோர்களை வணங்கிப் பரிசுப் பொருள்களும், வாழ்த்தும் பெறுவர். பரிசுப்பொருள்கள், காசு, பணமாகவே இருக்கும். இதனைத் தீபாவளிக் காசு என்பர். தீப ஒளியால் இருள் நீங்குவது போல இறையருளால் துன்பங்கள் நீங்கி இன்பம் பெருகும் என்பது பண்டிகையின் கருத்

தாகும். இறப்புப் போன்ற துக்கம் நிகழ்ந்த வீட்டினர் ஓராண்டு கழியும் வரை இதுபோன்ற பண்டிகைகளைக் கொண்டாட மாட்டார்கள்.

சமணர்கள் ஒளித்திருநாளாக விளங்கும் இத்தீபாவளித் திருநாளினை, தம் சமய குரவருள் இருபத்து நான்காம் தீர்த்தங்கரராக விளங்கிய வர்த்தமான மகாவீரர் முத்தி எய்திய நாளாகக் கொண்டாடுகின்றனர். அவர் பீகார் மாநிலத்திலுள்ள பாவபுரி என்னுமிடத்தில் முத்தி எய்தினார் என்று கூறப்படுவதால், தீபாவளித் திருநாளில் அங்குச் சென்று வழிபடுவோர் பாவம் நீங்கப் பெறுவர் என்று நம்புகின்றனர். தீபாவளித் திருநாளுக்கு முன்னிரவில் வீடுமுழுதும் பல விளக்குகளை ஏற்றிவைத்து அவை அணையாமல் பேணிக் காப்பர். விடியற்காலையில் நீராடித் தம் கோவிலுக்குச் சென்று இருபத்து நான்கு தீர்த்தங்கரர்களையும் நினைவுகூரும் வகையில் வண்ண மாவினால் இருபத்துநான்கு விளக்குகள் செய்து தீபமேற்றி வழிபடுவர். அன்று மதிய உணவு மட்டுமே உண்டு நோன்பிருப்பர். தொடக்கக்காலத்து இந்நாளில் புத்தாடை அணிவது இச்சமயத்தவருக்கு வழக்கமில்லை. நாளடைவில் இந்நாளில் புத்தாடைகள் அணியத்தொடங்கினர். சமண சமயத்தைச் சார்ந்த மார்வாடி மக்கள் தீபாவளி நாளன்று தங்கள் வணிக நிறுவனங்களில் புதிய கணக்குத்தொடங்குவர். அம்மரபினை ஒட்டி வேறு சிலரும் புதுக்கணக்கு தொடங்கும் மரபினைக் கொண்டுள்ளனர்.

குசராத்து மாநிலத்தில் இந்நாளில் சாரதா பூசை, குபேர பூசை, இலக்குமி பூசை ஆகியவற்றைச் செய்வர். நடு இரவில் பெண்கள் முறத்தினால் மூதேவியை விரட்டுவது போன்று முறத்தைத் தட்டுவர். மராட்டிய மாநிலத்தில் இந்நாளை மாபலிச் சக்கரவர்த்தி பட்டம் சூட்டிய நாளாகக் கருதி அவனது உருவம் செய்து வழிபடுவர். இந்நாளை இராமன் இராவணனைக் கொன்று மீண்டு வந்த நாள் என்பர். இந்நாளில் வங்காள மக்கள் காளிபூசை செய்வர். சீக்கியர்களும் இவ்விழாவைக் கொண்டாடுவர்.

விடியற்காலையில் வரும் சதுர்த்தசியை நரக சதுர்த்தி என்று கூறுவதால், நரகாசுரன் கதை கூறப்பட்டது. இந்நாளில் இறந்தவர்கள் இறையருளால் பூமி நோக்கி வருவர் என மக்கள் நம்புகின்றனர். அவர்களுக்காகவே உணவுப் பொருள்கள் படைக்கப்படுகின்றன. அருணோதய காலத்தில் நீராடுவது உடலுக்கு நல்லது என்பதால் விடியற்காலையில் நீராடினர். அக்பர் காலத்தில் இந்நாளில் அரண்மனை அலங்கரிக்கப்பட்டது. சாசகான் மகன் தாராசூக்கோ பெரும் புலவனாவான். அவன் தீபாவளிப் பண்டிகையைக் கொண்டாடினான். வங்காள நவாபு, சிராசுஉத்தௌலா இவ்விழாவைக் கொண்டாடினார். வடநாட்டில் நரகாசுரனின் உருவத்தை எரித்துப் பிறகு கண்ணன் உருவத்தை வழிபடுவர். இந்தியாவெங்கும்பிற்காலத்தில் ஒவ்வொரு காரணத்திற்காகத் தீபாவளி கொண்டாடப் படுகிறது. இரா.குரு.

தீமைக் கோட்பாடு: தீமை உண்மையாக இருக்கிறதா? பொய்த் தோற்றமா? இறைவனுக்கும் தீமைக்குமுள்ள தொடர்பு யாது? என்பனவற்றை ஆராய்தல் இன்றியமையாதது. இராமகிருட்டிணர் பாம்பினிடத்து விடம் உள்ளதைப்போல இறைவனிடம் தீமை (Evil) உள்ளது என்று கூறுகிறார். பாம்பினது விடம் மனிதனுக்கு விடமேயன்றி, பாம்பிற்கு விடமாகாது. அதுபாம்பினிடத்துச் சுரப்பதாகும். அந்தச் சுரப்பு இல்லாவிட்டால் பாம்பு நலமாக இருக்க முடியாது. அந்தவிடம் பாம்பைக் கொல்லாது. ஆதலால் தீமை மனித நோக்கில் அமைவது. மனிதனை ஆன்மிக நெறியில் உயர்த்தத் தீமை தேவை என்கிறார் இராமகிருட்டிணர்.

இறைவனிடத்துத் தீமை இல்லை. ஏனென்றால் அவன் நிறைவுடையவன்; எல்லையற்றவன்; இன்பமயமானவன். உண்மை அவன் வடிவம். மனிதன் எல்லைக்குட்பட்டு இருப்பதால், நிறைவில்லாதிருப்பதால், தீமையால் வாடுகிறான். மனித வாழ்க்கையில் காணும் தீமைகள் வறுமை, நோய், மூப்பு, இறப்பு முதலியனவாம். முடிவாக நோக்குமிடத்துத் தீமை என்பதற்கு இருப்பு இல்லை. தீமை உள்பொருளின் அமைப்பில் இடம்பெறுவதில்லை. ஆன்மாவிற்குள்ள தடைகள், அறியாமை ஆகியவை நீங்குகின்றபொழுது அந்த ஆன்மா இன்பம் அடைகிறது. ஆன்மா இறைவனோடு சேருகின்றபொழுது தீமை விலகுகிறது. ஆதலால் தீமை, தொடக்கத்திலுமில்லை; முடிவிலும் இல்லை. நிறைவில்லாத மனிதர்களிடையே தீமை இருக்கிறது. மரணத்தைப் பெரிய தீமை என்று கருதுகிறார்கள்மனிதர்கள். ஆன்மா ஒருபிறவியினின்று மறுபிறவிக்குத் தொடர்ந்து பயணம் செய்கிறது. ஆன்மாவிற்கு அழிவு கிடையாது. உடல் நலிவுறுகின்றபோது, அவ்வுடலை நீக்கி வேறு உடலை ஆன்மா எடுக்கிறது. மரணம் என்பது தீமையன்று. மரணம் நிகழும்போது விடுதலையடைகின்றது ஆன்மா என்று கூறுகின்றனர்.

மனிதனது பரிணாமத்தில் மரணம் என்பது ஒரு படிநிலையாகும். மனித ஆன்மா பல பிறவிகள் எடுத்து அன்பின் பிணைப்பை அறிதல் வேண்டும்.

மனிதனுடைய அறவாழ்விற்குத் தீமை தேவை. தீமையை எதிர்த்துப் போராடும் பொழுதுதான், நன்மை வலுப்பெறுகிறது என்று கூறுவாரும் உளர்.

வேதாந்தத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அங்குத் தீமைக்கு இடமில்லை. 'பரம்பொருள் ஒன்றே உள்ளது. தீமையும் பிறவும் அன்றாட வாழ்வு என்ற நடைமுறை அளவில் உண்மையே. என்றாலும், முடிந்த முடிபான உண்மையை நோக்க, அது உண்மையில்லை' என்று வேதாந்தம் கூறுகின்றது. சுயநலங்களையே மனிதன் அளவுகோலாகக் கொள்கிறான். இந்தச் சுயநலங்கள் மனிதனைச் சிறைப்படுத்துகின்றன. மனிதன் ஆசைகளால் கட்டுறுகின்றான். தாகூர் துறவை மனிதன் ஒரு கலையாகப் பயில வேண்டுமென்கிறார். இந்த உலக வாழ்க்கையையே பேரின்பம் பயப்பதாக ஆக்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்று தாகூர் கூறுகிறார். செயலுரிமையோடும் அன்போடும் இல்வாழ்க்கையைச் சிறப்பாகச் செய்ய எளிமையை மேற்கொள்ளவேண்டும். ஆன்மிக வளர்ச்சிக்கு ஓரளவு தீமை தேவை. அது உலகுண்மைகளை நன்கு அறியச் செய்கிறது.

தீமையின் தோற்றம் எளிதில் விளங்காது. சைவ சித்தாந்தம் தீமையை மலம் என்று கூறுகிறது. மலம் என்பதும் தீமையைப் போல் அனாதி என்று கருதப் படுகிறது. அது இறையருளைப் பெறுவதால் நீங்குகிறது. இரா.கோ.

துணை நூல்கள்:

Heinrich Zimmer, Philosophies of India, Princeton University Press, **U.S.A.** , 1969.

Srinivasachari, P.N., The Philosophy of Visistadvaita, The Theosophical Society, Adyar, Madras, 1970.

தீயர்: இவர்கள் கேரளத்தில் பமலார், கொச்சின், திருவாங்கூர் முதலான பகுதிகளில் பெருமளவு வாழும் ஒரு குடியினர். இவர்கள் பலகாலமாகக் கள் இறக்குந் தொழிலையும் பனைப் பொருள்கள் செய்வதையும் முதன்மையாகக் கொண்டுள்ளனர். இத்தொழிலைத் தவிரப் பயிரிடுதல், வேளாண் கூலியாகப் பணிபுரிதல் முதலான தொழில்களையும் செய்து வருகின்றனர். இவர்கள் தமிழகத்திலும் கருநாடகத்திலும் குறைந்த எண்ணிக்கையில் வாழ்கின்றனர்.

தீயர் (Tiyar) மக்களும் இவர்கள் பகுதிகளில் வாழும் ஈழவர் (Izhuvan) மக்களும் கிறித்தவ ஆண்டுத் தொடக்ககாலத்தில் இலங்கையிலிருந்து இந்தியாவிற்குக் குடிபெயர்ந்தனர் என்று கருதப்படுகின்றனர். கிறித்தவ ஆண்டுத் தொடக்கத்திற்கு

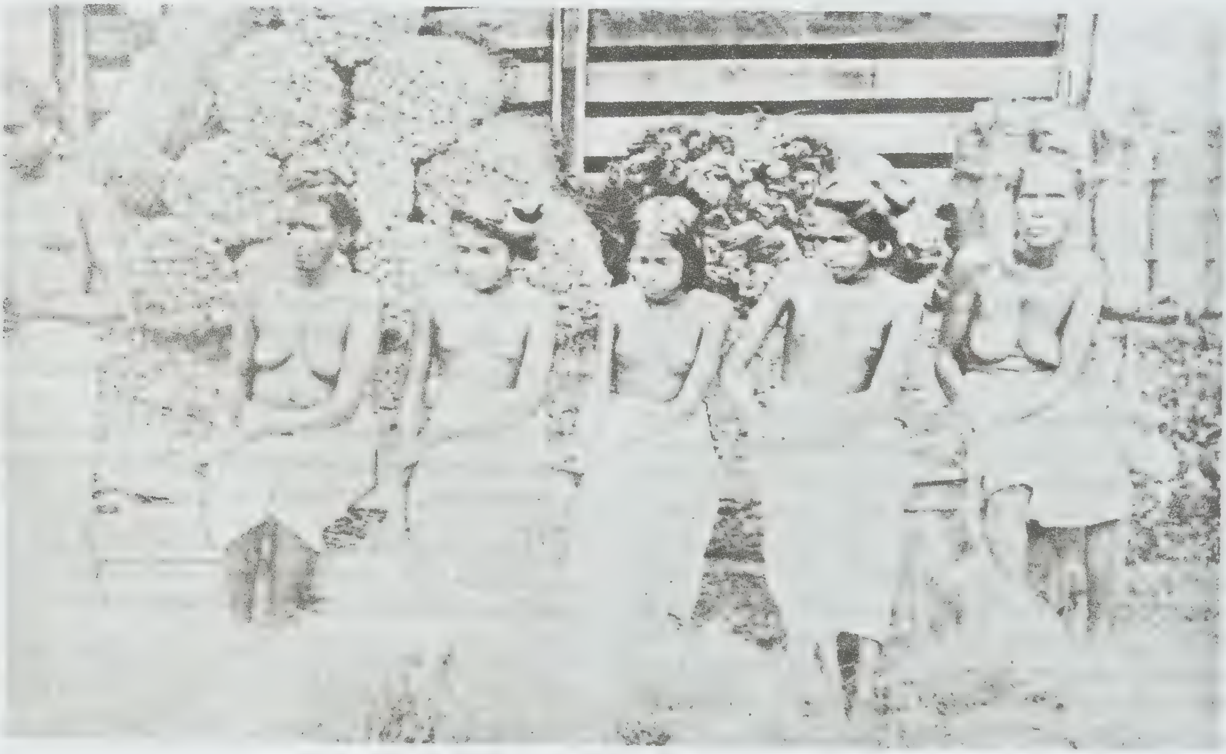

தீயர்

முன்னும் அதற்குப் பின்னும் இந்தியாவின் தென் பகுதிகளிலிருந்து இலங்கைத் தீவிற்கு மக்கள் குடி பெயர்ந்துள்ளனர். பின்னர் அங்கிருந்து மீண்டும் இந்தியாவின் மேற்குக் கடற்கரைப் பகுதிகளுக்கு மக்கள் குடியேறினர். அவ்வாறு குடியேறியவர்களுள் ஒரு குழுவினரே தீயர் மக்கள். தீவுப் பகுதியிலிருந்து வந்ததால் இவர்கள் தீவர்கள் (Tivars) என்று வழங்கப் பெற்று நாளடைவில் தீயர்கள் எனச் சொல்லப்படலாயினர். இம் மக்களே இலங்கையிலிருந்து தென்னைப் பயிரைக் கொண்டு வந்தனர் எனக் கூறுவர்.

தீயர் சமூகத்தினர் பல உட்பிரிவினர்களாகப் பிரிந்து காணப்படுகின்றனர். ஒவ்வொரு உட்பிரிவும் 'இல்லம்' எனக் கூறப்படுகிறது. இதனடிப்படையிலேயே திருமண உறவு அமைகிறது. ஓர் இல்லத்தைச் சேர்ந்த அனைவரும் இரத்த உறவு உடையவர்கள் என்பதால் வேற்று இல்லத்தவருடன் மட்டுமே திருமணம் செய்து கொள்கின்றனர். ஆகவே, ஒவ்வொரு இல்லமும் புறமணக் குழுவாகச் (Exogamous group) செயற்படுகிறது.

திருமணத்தின்போது கொடுக்கப்படும் அன்பளிப்புகள் இடத்திற்கு இடம் மாறுபடுகிறது. வடக்கு மலபார்ப் பகுதிக்கும் தெற்கு மலபார்ப் பகுதிக்கும் இடையே பெரும் வேறுபாடுகள் உள்ளன. இவ்வேறுபாடுகளுக்கு அந்தந்தப் பகுதிகளில் உள்ள குடும்பச் சொத்துரிமை முறை அடிப்படையாக உள்ளது. ஒரு சில பகுதிகளில் மணப்பெண் பணம் கொடுக்கும் முறை இல்லை. பொதுவாக ஒரு மனைவியுடன் மட்டுமே வாழ வேண்டும் என்றிருந்தாலும்பல துணை மணமுறை இவர்களிடையே உள்ளது. தீயன் மக்களின் திருமணச் சடங்கின்போது இந்துக்களைப் போன்று தாலி கட்டும் சடங்கே இன்றியமையாதது. பொதுவாக இச்சடங்கு பெண் பருவம் அடையுமுன் நடைபெறுகிறது. குறிப்பாகத்தெற்கு மலபார்ப் பகுதிகளில் பெண் பருவமடையுமுன் திருமணம் செய்து கொள்வது மரபுவழியில் வரும் வழக்கத்தைக் கடைப் பிடிப்பதாகக் கருதப்படுகிறது. மணவிலக்கு இவர்களிடம் மிக எளிமையானது. இருப்பினும் மண மக்களின் குறைகளைத் தீர்த்து இருவரையும் சேர்த்து வைப்பதற்குப் பல முயற்சிகள் எடுத்த பின்னரே இறுதியாக மணவிலக்கு அனுமதிக்கப்படுகிறது. மணமகன் வீட்டார் மணவிலக்கை விரும்பினால் மணமகள் கொண்டு வந்த நகைகளைத் திருப்பித்தர வேண்டும். அதோடு திருமணச் செலவினையும் திருப்பித்தர வேண்டும். அவ்வாறே மணமகள் வீட்டார் மண விலக்கை விரும்பினால் மேற்கூறிய திருமணச் செலவுகளை மணமகன் வீட்டாருக்குத் திருப்பித் தர வேண்டும்.

தீயர் மக்களின் பொருளாதாரம் பனைத் தொழிலைமையமாகக் கொண்டுள்ளது. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இவர்கள் நாயர்களுக்கும் நம்பூதிரிகளுக்கும் ஓரளவு அடிமைகளாகவே இருந்து வந்தனர். பனை மரங்களிலிருந்து கள் இறக்குதல், நாட்டு மதுவகைகளைத் தயாரித்தல், அவற்றைவிற்றல்,வெல்லம் தயாரித்தல் முதலான தொழில்களைச் செய்து வந்தனர். இன்று இத்தொழிலில் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளனர். பனைப் பொருள்களுக்குப் பெயர் பெற்ற கேரளத்தில் இவர்கள் பனை நாரை உற்பத்தி செய்வதில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றனர்.இன்று பெரும் பகுதியினர் வேளாண் நிலங்களை உரிமையாக்கிக் கொண்டு பயிர்த் தொழிலை மேற் கொண்டுள்ளனர். வேளாண் நிலங்களில் நாள்கூலிகளாகவும் இவர்கள் வேலை செய்கின்றனர். பண்டைக் காலம் முதலே இவர்கள் நாட்டு மருந்து கொண்டு எலும்பு முறிவுகளைச் சரி செய்யும் மருத்துவத் தொழிலையும், சோதிடம் கூறுதலையும், குறி கூறுதலையும், மந்திரச் சடங்குகள் நடத்துதலையும் துணைத் தொழில்களாகச் செய்து வருகின்றனர். தெற்கு மலபார்ப் பகுதிகளில் குடும்பத்தின் சொத்துரிமை மூத்த ஆண் வழிச் செல்கிறது. வடக்கு மலபார்ப் பகுதிகளில் 'மருமக்கள் தாய' முறை உள்ளது.

தீயர் மக்களின் சமய நம்பிக்கை பலதெய்வ வழிபாட்டைச் சார்ந்துள்ளது. கோட்டியூர்ப் பெருமாள் ஈசுவரன், கொடுங்காலூர் பகவதி போன்ற தெய்வங்களை முதன்மையாக வழிபடுகின்றனர். பழநியிலுள்ள முருகன் கோயிலுக்கும் மேற்கூறிய இரு கோயில்களுக்கும் புனிதயாத்திரை செய்வதன் மூலம் வாழ்வின் பயனை முழுமையாகப் பெறமுடியும் என்று கருதுகின்றனர். இத்தெய்வங்களைத் தவிர ஒவ்வொரு தனிப் பயன்கருதி வெவ்வேறு கடவுள்களையும் வணங்குகின்றனர்.

தீயர் மக்கள் இறந்தவர்களை எரிக்கின்றனர். எரிப்பதற்கு மாமரத்தின் கட்டைகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இறந்த பின்பு வெட்டப்படும் மரங்களை மட்டுமே எரிப்பதற்குப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையைக் கொண்டுள்ளனர். சீ.ப.

தீர்த்தங்கரர்: சமண சமயக் கொள்கைகளை உலகத்தில் பரவச் செய்வதற்காக அவ்வப்போது தீர்த்தங்கரர்கள் என்னும் பெரியார்கள் தோன்றுகின்றார்கள் என்பது சமண சமயக் கொள்கை. தீர்த்தங்கரர் என்னும் வடசொல்லுக்கு 'பிறவிப் பெருங்கடலில் உழன்று தத்தளிக்கும் ஆன்மாக்களைக் கரையேற்றுபவர்' என்பது பொருள். தீர்த்தம் என்பது நீர்நிலையினையும் கரர் என்பது கரையேற்றுபவரையும் குறிக்கும். 'தீர்த்தம் கரோதி இதி தீர்த்தங்கரகா!' என்று

சாகடாயன வியாகரணம் கூறுகிறது. தீர்த்தத்தை எவன் செய்தானோ அவன் தீர்த்தங்கரன். இங்கு தீர்த்தம் என்பது ஆகமம் என்ற பொருளில் வருகிறது. இதே நூல் மேலும், 'தீர்யதே சம்சார சாகரோ ஏனா தது தீர்த்தம்' என்று கூறுகிறது. 'சம்சார சாகரத்தை நீந்திக் கரைசேர வைப்பது எதுவோ அது தீர்த்தம்' என்பது இதன் பொருள். தீர்யதே என்றால் நீந்துதல்; ஏனா தது என்றால் கரை சேர வைத்தல்.

சமண சமய சாத்திரங்கள், இறந்த காலத்தில் 24 தீர்த்தங்கரர்கள் இருந்தனர் என்றும் நிகழ்காலத்தில் 24 தீர்த்தங்கரர்கள் உள்ளனர் என்றும், எதிர் காலத்தில் 24 தீர்த்தங்கரர்கள் தோன்றுவார்கள் என்றும் கூறுகின்றன.

இறந்த காலத் தீர்த்தங்கரர்கள்: 1) நிர்வாண, 2) சாகர, 3) மகா சாது, 4) விமலப்பிரப, 5) சிரீதர, 6) சுதத்த, 7) அமலப்பிரப, 8) உத்தர, 9) அங்கீர, 10) சன்மதி, 11) சிந்து, 12) குசுமாஞ்சலி, 13) சிவகணா,14) உத்சாக, 15) ஞானேசுவர, 16) பரமேசுவர, 17) விமரேசுவர, 18) யசோதர, 19) கிருட்டிண, 20) ஞானமதி, 21) சுத்தமதி, 22) சிரீபத்ர, 23) அதிக்கிராந்த, 24) சாந்தா.

நிகழ் காலத் தீர்த்தங்கரர்கள்: 1) விருடப, 2) அசித 3) சம்பவ, 4) அபிநந்தன, 5) சுமதி, 6) பத்மப்பிரப, 7) சுபார்சுவ, 8) சந்திரப்பிரப, 9) புட்பதந்த, 10) சீதள, 11) சிரேயாம்ச, 12) வாசு பூசிய, 13) விமல, 14) அநந்த, 15) தரும, 16) சாந்தி, 17) குந்து, 18) அர, 19) மல்லி, 20) முனிசூவிரத, 21) நமி, 22) நேமி, 23) பார்சுவ, 24) வர்த்தமான மகாவீர.

எதிர்காலத் தீர்த்தங்கரர்கள்: 1) மகாபத்ம, 2) சுரதேவ, 3) சுபார்சுவ, 4) சுயம்பிரப, 5) சர்வார்த்மபூத, 6) தேவபுத்திர, 7) குலபுத்திர, 8) உதங்க, 9) புரோட்டீல, 10) செயகீர்த்தி, 11) முனிசூவிரத, 12) அர,13) நிட்பாப, 14) நிட்கசாய, 15) விபுல, 16) நிர்மல,17) சித்திர குப்த, 18) சமாதி குப்த, 19) சுயம்பூ, 20)அனிவிருத்தக, 21) சயகுப்த, 22) விமல, 23) தேவபால, 24) அநந்த வீர்ய.

ஐஞ்சிறு காப்பியங்களுள் ஒன்றான சூளாமணி, பிறவாமைக்கு ஏதுவாகிய துறவறத்தில் தலை நின்ற சிறப்பை எய்தியவரே தீர்த்தங்கரர் ஆவார் என்று கூறுகிறது. தீர்த்தங்கரர்கள் மெய்யுணர்வு பெற்றவர்கள். உலகப் பற்றை அறவே நீத்தவர்கள். ஐம்புலன்களை அடக்கி வென்றவர்கள். ஆன்ம ஆற்றலால் எதையும் ஊடுருவிக் காணும் திறன் பெற்றவர்கள். அகிம்சையே உருவானவர்கள். தீர்த்தங்கரராய உயர் நிலையை எய்துவது எளிதன்று. பிறவிதோறும் சேர்ந்து வரும் கர்மங்களை முழுமையாக அகற்றிய வர்களே தீர்த்தங்கரர்கள் ஆக முடியும்.

சமண சமயத்தில் குறிப்பிடப் பெற்ற தீர்த்தங்கரர்கள் சாதாரண ஆண்டிகள் அல்லர். மண்டலத்தை ஆண்ட மன்னர்கள். அவர்களில் பலர் இளவரசுப் பட்டம் பெற்றுப் பின்னர் மன்னராக முடிசூட்டப் பெற்றுச் சிறிது காலம் கழித்துத் துறவு நாடி வந்தவர்கள். எனவே தான், தீர்த்தங்கரர் சிலைகளில் மன்னர்களுக்குரிய சில சிறப்பம்சங்களைக் காணலாம். அவர்களுடைய பீடங்கள் அரியாசனம் போல் அமைக்கப்பெற்றிருப்பதையும் காணலாம்.

சமணர் ஆலயங்களில் உள்ள தீர்த்தங்கரர் உருவச் சிலைகளின் மீது மலர்கள் அல்லது மாலைகள் அணிவிப்பதில்லை. அவர்கள் அனைவரும் உலகத்தையும், உலக இன்பங்களையும் துறந்த துறவிகள் என்பதனால் அவர்களுடைய திருமேனிகளில் மலர்களைத் தூவாமல் திருவடிகளில் படைக்கின்றனர். பொதுவாகப் பால், தயிர்,இளநீர், பழங்கள், சந்தனம் ஆகியவற்றால் திருமுழுக்கு நடை பெறும். இந்தப் பணிக்குத் தேன் சேர்க்கப்படுவதில்லை. தேனீக்களைக் கொன்று தேன் எடுக்கப் படுவதால் கொல்லாமையை வற்புறுத்தும் சமணர் தேனை நீக்கி விட்டனர். சு.சு.

தீர்ப்பாயம்: நீதித்துறையல்லாத தனி ஒருவரோ ஒரு குழுவோ நீதிமுறையான அல்லது நீதி முறை போன்ற அலுவல்களை ஆற்றும் அமைப்பே தீர்ப்பாயம் (Tribunal) எனப்படும். இது ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கம் குறித்துச் சட்டத்தினால் தோற்றுவிக்கப்படுவதாகும். இது நிலையானதாகவோ அப்போதைக்கேற்பட்டதாகவோ இருக்கும். நீதிபதிகள் அல்லது நீதிபதிகளாக நியமனம் செய்யப்படக்கூடிய தகுதிகளைப் பெற்றவர்கள் இதன் நடுவர்களாக இருப்பர். சில தீர்ப்பாயங்கள் வழக்குகளை நடத்துகையில் உரிமை வழக்கு நீதிமன்றத்திற்குரிய அனைத்து அதிகாரங்களையும் உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டத் தொகுப்பின்படி (Civil Procedure code) கீழ்க்காணும் பொருள்களைப் பெற்று விளங்கும். 1) எவரையும் தீர்ப்பாயத்தின் முன் தோன்றுமாறு அழைத்தல், அவருடைய வருகையைக் கட்டாயப் படுத்துதல் மற்றும் சத்தியப் பிரமாணத்தின் மீது விசாரணை செய்தல். 2) எந்த ஆவணத்தையும் (Document) கண்டுபிடித்துத் தாக்கல் செய்ய வேண்டுமென்று கோருதல். 3) சத்தியப் பிரமாணப் பத்திரம் (Affidavit) மீது சான்று பெறுதல் 4) அரசாங்க அலுவலகப் பதிவுக் கட்டையோ (Public Record) அதாவது பொது ஆவணத்தையோ, அதன் நகலையோ நீதிமன்றத்திடமிருந்து வேண்டுகோள் விடுத்துப் பெறுதல் மற்றும் 5) சான்று கூறுபவரை, அல்லது ஆவணங்களைப்

பற்றி விசாரிக்க ஆணைக்குழு (Commission) அனுப்புதல்.

மேலும், தீர்ப்பாயங்களின் நடவடிக்கைகள் யாவும், இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 193 மற்றும் 22-இன் படியும், அதே சட்டத்தின் பிரிவு 196-இல் கண்டுள்ள நோக்கப்படியும் நீதிமுறை நடவடிக்கைகளாகும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும் குற்ற வழக்கு விசாரணை முறைச் சட்டம் பிரிவுகள் 480, 482 ஆகியவற்றில் கண்டுள்ள நோக்கத்தின்படி தீர்ப்பாயங்கள் உரிமை வழக்கு நீதிமன்றங்களாகக் கருதப்படும்.

தீர்ப்பாயங்கள், மரபின் (Convention) அடிப்படையில்தான் நீதிபதிகளின் தலைமையில் இயங்கும். பொதுவாக, விசாரணை முறைச் சட்டங்கள் தீர்ப்பாயங்களுக்குப் பொருந்தி வாரா. நீதிமன்றத்தின் முன் நடைபெறும் நடவடிக்கைகளுக்குச் சிறப்புரிமைகள் (Privileges) ஒவ்வொரு தீர்ப்பாயத்தையும் தோற்றுவித்த சட்டத்தைப் பொறுத்தே அமையும். தீர்ப்பாயத்தின் நடவடிக்கைகள் நீதித் தன்மை வாய்ந்த நடவடிக்கைகளே யன்றி, (Quasi-Judicial Proceedings) அவை நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள் ஆகா. ஆகவே, முன் தீர்ப்புத் தடை, முன் தீர்ப்பு முறை ஏற்பு (Stare Decisis), முரண் தடைக் கோட்பாடு (Doctrine of Estoppel) போன்ற சட்டப் பொதுக் கோட்பாடுகள் தீர்ப்பாயங்களின் தீர்ப்புகளுக்குப் பொதுவாகப் பொருந்துவதில்லை.

இத்தீர்ப்பாயங்கள் யாவும் இந்தியாவின் உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர்நீதிமன்றங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவை. இந்நீதிமன்றங்கள் தீர்ப்பாயங்களின் தீர்ப்பை நீதிமுறை மறு ஆய்வு (Judicial Review) செய்யும் அதிகாரங்கள் பெற்றுள்ளன. எனினும்இவை சட்டம் பற்றிய சிக்கலை (Question of Law) மட்டுமே மறு ஆய்வு செய்யும். செய்திகள் பற்றித் தீர்ப்பாயங்களின் தீர்ப்புகளில் நீதிமன்றங்கள் குறுக்கிடுவதில்லை.

தீர்ப்பாயங்கள் இந்தியச் சான்றுச் சட்டத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள நடைமுறைகளுக்கு ஏற்பச் செயற்பட வேண்டுமென்பதில்லை; அவற்றை நிறுவிய சட்டங்களில் குறிக்கப் பட்டிருக்கும் தனிச் சிறப்பு நடைமுறைகளைப் பின் பற்றினால் போதுமானதாகும்.

நிருவாகத்துறை முகவர் நிலைகள் (Administrative Agencies) சில நடைமுறைகளை ஏற்று அவற்றின்படி இயங்கிப் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் உரிமைகள் பற்றியும், நலன்கள் பற்றியும் தீர்மானிக்கின்றன. நிருவாக முறைத் தீர்ப்பாயங்கள் அரசுத் துறைகளின் நீதித் தீர்ப்புக் கூறும் பணியினைப் பெரும் அளவில் மேற்கொள்கின்றன. சான்றாக வருமானவரி மறு ஆய்வுத் தீர்ப்பாயம் (Income Tax Appellate Tribunal), இரயில்வே விகிதத் தீர்ப்பாயம் (Railway Rate Tribunal), தொழில் தீர்ப்பாயங்கள் (Industrial Tribunals), விற்பனை வரித் தீர்ப்பாயங்கள் (Sales Tax Tribunals) போன்றவை, அவை ஏற்படுத்தப் பட்ட தன்மைகள் குறித்த தகராறுகளை மட்டுமே ஏற்றுக் கொண்டு நீதித்தீர்ப்பு வழங்குகின்றன.

நீதிமன்றங்களின் தீர்ப்பு சட்ட நுணுக்கம் சேர்ந்த (Technical) ஒன்றாகத் தானிருக்குமேயின்றி, சமுதாய வளர்ச்சிக்கேற்ப வளைந்து ஈடு கொடுக்கும் வகையில் அமையாது. காலதாமதம் ஏற்பட்டு, வளர்ச்சிப் பணிகள் தடை படக்கூடாது என்ற நோக்கத்திற்காகவே அவ்வத் துறை சார்ந்த வல்லுநர்களைத் தலைவராகக்கொண்ட தீர்ப்பாயங்கள் சட்டத்தின் மூலம் நிறுவப் படுகின்றன.

தீர்ப்பாயங்களின் நடைமுறைகளை ஒழுங்கு படுத்த அமெரிக்காவில் இருப்பது போன்று நிருவாகவியல் நடைமுறைச் சட்டமோ (The Administrative Procedure Act) இங்கிலாந்தில்இருப்பதுபோன்று தீர்ப்பாயங்கள் மற்றும் விசாரணைகள் சட்டமோ (The Tribunals and Inquiries Act) இந்தியாவில் இல்லை. அல்லது பிரான்சு நாட்டுக் கோன்சில் தெட்டா (Conseil d'etat) போன்று தீர்ப்பாயங்களின் நடைமுறையை ஒழுங்குப்படுத்த ஒரு சீரிய தலைமைத் தீர்ப்பாயும் இந்தியாவில் இல்லை. இந்தியச் சட்ட ஆணையம் (Indian Law Commission) கான்சில் தெட்டா போன்ற ஒரு தலைமைத் தீர்ப்பாயம் இங்கு அமைக்கப்படலாமென முதலில் கருதியது. ஆனால், இந்திய உச்ச நீதிமன்றமும், உயர் நீதிமன்றங்களும் அவைகளுடைய அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்ட இடங்களில் இயங்கும் தீர்ப்பாயங்களின் தீர்ப்புகள் மீது நீதிமுறை மறு ஆய்வு செய்யும் அதிகாரத்தைப் பெற்றுள்ளதால், கான்சில் தெட்டா போன்று தலைமைத் தீர்ப்பாயம் அமைக்கும் எண்ணம் பின்னர்க் கைவிடப்பட்டது.

ஒவ்வொரு தீர்ப்பாயமும் ஒவ்வொரு நோக்கத்தோடு (Purpose) தோற்றுவிக்கப்படுவதால், அது சிறப்பாக இயங்க நோக்கத்திற்கேற்பச் சில தனிச் சிறப்பு நடைமுறைகள் தேவைப்படுகின்றன. இந்தச் சிறப்பு நடைமுறைகள் தீர்ப்பாயங்களைத் தோற்றுவித்த சட்டத்திலேயே கொடுக்கப்படுகின்றன. மற்றப் பொது நடை முறைகள் உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பு வழிச் சட்டம் (Case law) மூலமாகத் தெளிவாக்கப் படுகின்றன. அவை யாவும் ஏறத்தாழ இங்கிலாந்து

நாட்டில் நிலவி வரும் நடைமுறைகளுக்கேற்ப உள்ளன.

தீர்ப்பாயங்களின் பொதுவான இயல்புகள் கீழ்க் காணுமாறு இருக்கும் 1). தீர்ப்பாயங்கள் இயற்றப் பட்ட சட்டங்களால் தோற்றுவிக்கப்படுவதால், சட் டத்தின் தோற்றம் கொண்டு விளங்கும். 2). நீதிமன் றத்தின் சில தன்மைகளை மட்டும் கொண்டு விளங் கும். ஆனால் முழுக்க முழுக்க நீதிமன்றமாகாது. 3). நிருவாக முறைத் தீர்ப்பாயங்களிடம் அரசின் நீதி செலுத்தும் அதிகாரங்கள் அளிக்கப்பட்டுள்ளபடியால், அவை நீதித் தீர்ப்புகள் மற்றும் நீதித் தீர்ப்பு போன்ற பணிகளைச் செய்கின்றன. அப்பணிகள் நிருவாகத் துறை அல்லது செயலாட்சிப் பணியிலிருந்து முற்றிலு மாக வேறுபடுவதால், தீர்ப்பாயங்கள் நீதிமுறைப்படி செயற் படக் கடமைப்பட்டுள்ளன. 4) நடைமுறை களிலும் தீர்ப்பாயங்கள் நீதிமன்றத்தில் செலுத்தும் அதிகாரங்களாகிய சாட்சிகளை வரவழைத்தல், சத் தியப் பிரமாணம் செய்தல், ஆவணங்களை முன் னிலைப்படுத்தச் சொல்லி தரப்பினர்களைக் கட் டாயப்படுத்துதல் போன்ற அதிகாரங்களைச் செயற் படுத்துகின்றன. 5)சான்றுச் சட்டத்தின் விதிகள், நடை முறைகள் ஆகியவற்றைக் கண்டிப்பாக அப்படியே பின் பற்றவேண்டியதில்லை. 6) பெரும்பாலான தீர்ப்பாயங் களின் தீர்ப்புகள் உண்மையில் நீதித்தன்மை கொண் டனவேயன்றி நிருவாக முறையானவையல்ல. பிரச் சனையில் பொருண்மைகளைக் கண்டறிந்து, நிரு வாகக் கொள்கைகளைக் கணக்கில் கொள்ளாமல் சட்டத்தின் பிரிவுகளுக் கேற்பத் தீர்ப்பளிக்கும். இவற் றிற்கு நிலைமைக்கேற்பச் செயற்படும் (Discretion) தன்மை அளிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவை நீதி முறைப்படியாக நடக்கக் கடமைப் பட்டவையாகும். 7) அனைத்துத் தீர்ப்பாயவழக்குகளிலும் அரசே ஒரு தரப்பினராக இருப்பதில்லை. தனிப்பட்ட இரண்டு பேர்களுக்கிடையே எழும் சிக்கல்களை யும் இவை தீர்க்கின்றன. எடுத்துக் காட்டாகத் தேர் தல் தீர்ப்பாயம் (Election Tribunal),வாடகைத் தீர்ப் பாயம் (Rent Tribunal), தொழில் தகராறுத் தீர்ப் பாயம் (Industrial Tribunal) போன்றவற்றைக் கூற லாம். மாறாக வருமானவரி மேல்முறையீட்டுத் தீர்ப் பாயம் (Income Tax Appellate Tribunal) அரசுக்கும் வரி செலுத்துவோருக்கு மிடையே எழும் தகராறு களை மட்டுமே விசாரிக்கும். 8) நிருவாக முறைத் தீர்ப்பாயங்கள் தனித்தே இயங்குவதால், நிருவா கத்தினரின் தலையீடு இல்லாமல் நீதிமுறையாகத் தீர்ப்புகளை வழங்குகின்றன. 9) நிருவாகமுறைத் தீர்ப்பாயங்களின் தீர்ப்புக்கு எதிராக நெறிமுறை உறுத்தும் நீதிப்பேராணை(Writ of certiorari) மற்றும் தடையுறுத்தும் நீதிப் பேராணை(Writ of prohibition) ஆகியவற்றை இடலாம்.

தீர்ப்பாயங்களின் தன்மைகள் குறித்து 1957-இல் பரிந்துரை செய்த பிராங்குழு (Franks committee England) நிருவாக முறைத் தீர்ப்பாயங்கள் கீழ்க் காணும் 3 குறிக்கோள்களைக் கடைப்பிடித்துத் திறம் படச் செயற்படக் கேட்டுக்கொண்டது. அவை 1) வெளிப்படைத் தன்மை (Open-mess) 2) நீதிமுறை நழு வாமை(Fairn-ess) 3). நடுநிலைமை தவறாமை (Impartiality) ஆகியவை. மேற்கூறிய பரிந்துரைகள் இந்தியாவிலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. சட்ட ஆணையம் தன்னுடைய 14-ஆம் அறிக்கையில் (1958), நிருவாக முறைத் தீர்ப்பாயங்கள் நீதித்தன்மை வாய்ந்த தீர்ப்புகளைத் தருவதால் அவை இயற்கை நீதியைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று கூறியுள்ளது. சட்டத்தேவைக்கு உட்பட்டு, அவற்றின் நடைமுறை களை ஒழுங்கு படுத்திக் கொள்ளத் தீர்ப்பாயங்கள் பொதிந்துள்ள அதிகாரங்களைப் (Inherent powers) பெற்றுள்ளன.

உள்ளுறைவுத் தீர்ப்பாயம்: (Domestic Tribunal) சட்டம் குறிப்பிடுகின்ற முறைக்கேற்ப நிருவாகத் துறை முகவர் நிலை, தீர்ப்பாயங்களைத் தன் னுள்ளே நிறுவி அவற்றின் மூலம் நீதித் தீர்ப்பு வழங்குகிறது. இவ்வாறு நிருவாகத் துறை முகவர் நிலை தன்னுள்ளேயே நிறுவும் தீர்ப்பாயங்கள் உள் ளுறைவுத் தீர்ப்பாயம் எனப்படும். எடுத்துக்காட்டாக, வருமான வரிச் சட்டம் வரி விதிக்கப்பட்டவர் களுக்கு (assessee) ஒவ்வொரு நிலையிலும் முறையிட வும், விசாரணை செய்யப்பெறவும் வாய்ப்பளிக்கின் றது. வருமான வரித்துறை அதிகாரிகள் முதலில் வழக்கை விசாரிப்பார்கள். பின்னர், அவசியம் ஏற்ப டின் நீதித் தன்மை வாய்ந்த தீர்ப்பாய (Quasi-Judicial Tribunal) முன்னிலையில் வழக்குச் செல்லும். இவ்வாறாக, நிருவாகத் துறை முகவர் நிலையின் தீர்ப்பினைப் பெறப் படிப்படியான நிலைகள் உள் ளன.

இவ்வாறே 1961 ஆம் ஆண்டைய வழக்குரைஞர் கள் சட்டம் (The Advocates Act, 1961), 1947-ஆம் ஆண்டைய தொழில் தகராறுகள் சட்டம் (The Industrial Disputes Act, 1947) போன்றவைகளிலும் முறையே வழக்கறிஞர், தொழிலாளி - முதலாளி களிடையே எழும் சிக்கல்களைக் களைய உள்ளு றைவுத் தீர்ப்பாயங்கள் உண்டாக்கப்பட்டுள்ளன.

சட்டத்தினால் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரத்திற் கேற்ப, உள்ளுறைவுத் தீர்ப்பாயங்களின் அதிகாரங் களும் தன்மைகளும் வேறுபடும்.சட்டத்தில் உள்ளுறை

வுத் தீர்ப்பாயம் ஏற்படுத்த அதிகாரம்வழங்கவில்லை யானாலும் ஒழுங்குமுறைகள்பற்றி விசாரித்து நிருவாகத்துறைமுகவர் நிலைக்கு அறிவிக்க நிருவாகத் துறை முகவர்நிலை உள்ளுறைவுத் தீர்ப்பாயங்களை ஏற்படுத்தலாம். அவை, இயற்கை நீதி விதிகளைப் பின்பற்றவேண்டும்.

உள்ளுறைவுத் தீர்ப்பாயங்களின் தீர்ப்புகளில் சட்டம் பற்றிய சிக்கல் (Question of law) எழுமானால் தான் நீதிமன்றங்கள் நீதிமுறை மறு ஆய்வு (Judicial Review) செய்யக் குறுக்கிடும். உள்ளுறைவுத் தீர்ப்பாயங்கள் அறுதியிட்டுக் கூறிய செய்திகளைப் பற்றி நீதிமன்றம் எந்தவிதமான சிக்கலையும் எழுப்பாது; குறுக்கிடவும் செய்யாது. ஆனால், சான்றுகளின்றிச் செய்திகள் அறுதியிடப் பட்டிருக்குமானால், நீதிமன்றம் குறுக்கிட்டு நீதிமுறை மறு ஆய்வு செய்யும்.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் தீர்ப்பாயம்: 1976-ஆம் ஆண்டைய 42-ஆம் திருத்தச் சட்டத்தின் மூலமாக 32-ஆம் பாகமாக 323-ஏ, மற்றும் 323-பி ஆகிய இரு பிரிவுகள் சேர்க்கப்பட்டன. பிரிவு 323-ஏ, மத்திய மற்றும் மாநில அரசுப் பணியில் இருப்போரின் பணிச்சேர்ப்பு (Recruitment) மற்றும் பணித்தன்மை (Condition of service) ஆகியவை குறித்து எழும் சிக்கல்களைத் தீர்க்க நாடாளுமன்றச் சட்டத்தினால் நிருவாக முறைத் தீர்ப்பாயங்களை நிறுவ வழிவகை செய்கிறது. பிரிவு 323-பி யானது வரித் தொடர்பான புகார்கள், ஏற்றுமதி, இறக்குமதி, தொழிற்சாலை சார்ந்த தகராறுகள், அவற்றின் அலுவலர் பணி குறித்த சிக்கல்கள், இன்றியமையாப் பொருள்கள் வழங்கப்படுவதுகுறித்த முறையீடுகள், மாநிலச்சட்டசபை, நாடாளுமன்றம் ஆகியவற்றிற்கான தேர்தல் பற்றிய வழக்குகள் ஆகியவற்றைமேற்கொண்டு தீர்ப்பு நல்கிட அதிகார எல்லை பெற்றுள்ளது.

மேற்கண்ட இரு பிரிவுகளினாலும் ஏற்படுத்தப்படும் தீர்ப்பாயங்களின் தீர்ப்பு, அனைத்துநீதிமன்றங்களின் நீதிமுறைமறு ஆய்வு(Judicial Review) செய்யப்படும் அதிகாரத்திற்கு உட்படாது. இத் தீர்ப்பாயங்களின் தீர்ப்பை எதிர்த்து மேல்முறையீடு செய்ய விரும்பின் அரசியலைமைப்புச் சட்டப் பிரிவு 136-இன் கீழ் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு மட்டுமே மேல்முறையீடு செய்துகொள்ள முடியும். உச்ச மற்றும் உயர்நீதிமன்றங்களின் நீதிப் பேராணை(Writs)யின் பிரிவுகளான 32 அல்லது 226-க்கு இத் தீர்ப்பாயங்களின் தீர்ப்பு உட்படாது. பிரிவு 323-ஏ மற்றும் 323-பியின் நோக்கங்களாவன, சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில் நிலவும் தடைகளை அகற்றிச் சமூகப் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு வழி வகுப்பதாகும். அரசியல் சட்டத் திருத்தம் குறித்த சுவரன்சிங்கு பணிக்குழு, நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளைத் தாமதப் படுத்துவதோடு, தரப்பினர்களுக்குப் பெருஞ் செலவையும் ஏற்படுத்தும் நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளைக் கலைத்து, விரைவில் நிவாரணம் கிடைத்திட வழி வகை செய்வதே இதன் நோக்கம் என்று தெரிவித்துள்ளது. தீர்ப்பாயங்களின் தீர்ப்புகளை எதிர்த்து உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு பிரிவு 136-இன் கீழ்மேல்முறையீடு செய்வதற்கான வழிமுறைகளை முன்னரே உச்ச நீதிமன்றம் வரையறை செய்துள்ளது.

தீர்ப்பின் புறஉரை: எந்த ஒரு வழக்கிலும் வழக்கின் முடிவு அந்த வழக்கின் தீர்ப்புரையில் Obiter dictum) அடங்கியிருக்கும். இந்தத் தீர்ப்புகள் வழக்கின் தரப்பாருக்கு மட்டும் பொருந்தக் கூடிய முடிவினையோ பொதுவாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கொள்கையினையோ தாங்கி நிற்கும்.

ஒரு தீர்ப்புரையை இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். அவை தீர்ப்பின் அகவுரை, தீர்ப்பின் புறவுரை என்பனவாகும். இதில் தீர்ப்பின் அகவுரை என்பது எந்த ஒரு விதியைப் (rule) பின்பற்றுவதன் வாயிலாகத் தீர்வு எட்டப்பட்டதோ அந்த விதியினைக் காட்டுவதாக அமைகிறது. ஏனெனில் அந்த விதியைத் தவிர வேறு ஏதாவது ஒரு விதியினை நீதிமன்றம் பின்பற்றியிருக்குமேயானால் அந்த வழக்கின் முடிவு வேறுவிதமாக அமைந்திருக்கும். எனவே, ஒரு தீர்ப்பின் அகவுரை என்பது அந்தத் தீர்ப்பின் உயிர்த்துடிப்புப் போன்றதாகும்.

இந்தியாவில் உச்ச நீதிமன்ற மற்றும் உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் இவ்வகை நீதிமன்றங்களின் கீழ் அமைந்திருக்கும் அத்தனை நீதிமன்றங்களாலும் பின்பற்ற வேண்டிய ஒன்றாக அமைந்திருக்கிறது. ஏனெனில் மேற்கண்ட தீர்ப்புகள் இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தினால் அவ்வாறு அதிகாரம் மிகுந்ததாகக் காட்டப்படுகின்றன. இவ்வாறு பின்பற்றத் தகுந்த தீர்ப்புகளில்கூடத்தீர்ப்பின் அகவுரை மட்டுமே பின்பற்றப்பட்டால் போதுமானது. தீர்ப்பின் புறவுரையைப் பின்பற்ற வேண்டிய தேவையில்லை.

தீர்ப்பின் புறவுரையானது, ஒருதீர்ப்பு அமைவதற்கு எந்த விதிகள் உயிர்த்துடிப்பாக விளங்கியனவோ அவை தவிரத் தீர்ப்புரையில் குறிப்பிடப்பட்ட ஏனைய செய்திகளைச் சுட்டி நிற்கிறது. தீர்ப்பின் புறவுரையை நீதிமன்றங்கள் பின்பற்ற வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை. இருந்தபோதிலும், இதைப் பயன்படுத்துவதும் பயன்படுத்தாமையும் நீதிபதிகளின் விருப்பத்திற்கு விடப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு வழக்கில் தீர்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்ட பொருண்மைகள் பலவாக இருந்தும் அவற்றுள் ஒரே ஒரு பொருண்மையை மட்டும் ஆராய்வதின் மூலம் தீர்வு எட்டப்பட்டிருந்தால் ஏனைய பொருண்மைகளைக் குறித்துத் தீர்ப்புரையில் காட்டப் பட்ட செய்திகள் அனைத்தும் தீர்ப்பின் புறவுரையாக மட்டுமே அமையும்.

தீர்ப்பின் புறஉரையினைச் சுட்டிக்காட்டி வழக் கில் தன் கட்சிக்காரருக்குச் சாதகமான ஒரு போக் கினை உருவாக்க வழக்குரைஞர்கள் முயல்வது உண்டு. சில தீர்ப்பின் புறஉரைகள் பிற்காலத்தில் சில தீர்ப்புகளில் அகவுரையாகவும் மாற வாய்ப் புண்டு. ம.கா,

தீர்ப்புவழிச் சட்டம்: தீர்ப்பு வழிச்சட்டம் (Precedent) என்பது சட்ட மூலங்களுள் ஒன்றாக விளங்குகிறது. இந்தியச் சட்ட அமைப்பு ஆங்கிலச் சட்ட அமைப்பினை ஒத்து விளங்குவதால், ஆங்கிலச் சட்டவியலில் கூறப்பட்டுள்ள அனைத்துச் சட்ட மூலங்களும் இந்தியருக்கும் சட்டமூலங்களாகத் திகழ் கின்றன.

இங்கிலாந்தில் தொன்றுதொட்டே நீதிபதி களின் தீர்ப்புகள் இயற்றப்பட்ட சட்டங்களுக்கு நிக ரான அதிகாரம் கொண்டதாகக் கருதப்பட்டன. இன்றைய இங்கிலாந்தின் இயற்றப்படாத சட்டம் (Common Law of England) அரச நீதிமன்றங்களில் வீற்றிருந்த நீதிபதிகளின் தீர்ப்பையே கருப்பொரு ளாகக் கொண்டு இலங்குகிறது.

வேறுநாடுகளில் கூட நீதிமன்றங்களின் பழைய தீர்ப்புகள் முன்மாதிரியாகக் காட்டப்பட்டு வழக்காடு கின்ற முறை இருந்து வருகிறது. இருப்பினும் அவை ஆங்கில நீதிமன்றங்களில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதைப் போல சிலநாட்டு நீதிமன்றங்களில் மட்டுமே ஏற்றுக் கொள்ளப் படுகின்றன. இவ்வாறு வெவ்வேறு நாடு களில் தீர்ப்புவழிச் சட்டம் வெவ்வேறு அதிகாரங் களைப் பெற்றுத் திகழ்வதால், தீர்ப்புவழிச் சட்டம் என்ற சொல் அது பெற்றிருக்கும் அதிகாரத்தின் அடிப்படையில் இரண்டு பொருளை உணர்த்துவதாக அமைகிறது என்பார் சட்டவியல் வல்லுநர் சால் மண்டு.

முதலில், தீர்ப்புவழிச் சட்டம் என்ற சொல் உயர் நீதிமன்றங்களால் தரப்பட்ட பழைய தீர்ப்பு களைக் குறிக்கிறது. எனவே, இத்தீர்ப்புகள் நடை பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு வழக்கின் முடிவைத் தீர்வு செய்வதற்கு உதவுகின்ற மேற்கோளாக நீதி மன்றத்தில் காட்டத் தக்கனவாக அமைகின்றன. சில நாட்டு நீதிமன்றங்களில் இவ்வாறு மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்ட வழக்கினைப் பின்பற்றித் தீர்ப்புகள் தருவதும் பின்பற்றாது விடுவதும் அந்நீதிமன்றத்தின் உளத்தேர்வுக்கு விட்டு விடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், சில நாட்டுச் சட்ட அமைப்புகளில் நீதிமன் றத்தால் தரப்பட்ட தீர்ப்புவழிச் சட்டமானது சட்ட மூலங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது.எனவே, உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளும் உயர்நீதிமன்றத் தீர்ப்பு களும் அவற்றிற்கு கீழ் அமைந்திருக்கும் நீதிமன்றங் களால் சட்டமாகக் கருதப்பட்டு அவற்றின் அடிப் படையில் நீதி வழங்கப்படுகிறது.

ஆங்கில மற்றும் இந்தியச் சட்ட அமைப்புகள் மேற்கூறியவற்றுள் இரண்டாம் வகையைச் சார்ந்து நிற்பதால், இங்கு உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் தீர்ப்பு வழிச் சட்டமாகக் கொள்ளப்பட்டு அவ்வடிப்படை யில் நீதி வழங்கப்படுகிறது. இதனால் கீழ் நீதி மன்றங்களில் பணிபுரியும் நீதிபதிகளும், நடுவர்களும் உச்ச நீதிமன்ற மற்றும் உயர் நீதிமன்றத் தீர்ப்புவழிச் சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள் என்பது நன்கு புலனாகும். ம.கா.

தீர்ப்புவழிப் பிரிந்துறைதல்: திருமணத் தீர்வழிகள், கலந்துறை உரிமை மீட்டடைவிப்பு (Restitution of Conjugal rights) தீர்ப்பு வழிப் பிரிந் துறைதல் (Judicial separation) இல்லா நிலையாக் கும் ஒரு தீர்ப்பாணை வழியாகத் திருமணத்தைச் செல்லாமலாக்குதல் (Annulment by a decree of nullity) மணமுறிவு (Divorce) எனப் பலவகைகள் உண்டு. திருமணத் தீர்வழியின் (Matrimonial remedy) தலையாய பணி குற்றமற்ற தரப்பினருக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தல் ஆகும். இந்த ஒவ்வொரு தீர் வழியும் ஒவ்வொரு பண்பு கொண்டது. கலந்துறை உரிமை மீட்டடைவிப்பு திருமணத்தைப் பேணுதலை யும் தரப்பினரை ஒருங்கிணைத்தலையும் நோக்க மாகக் கொண்டது. தீர்ப்புவழிப் பிரிவுறைவு தீர்வழி யில் சட்டப்படி, வாழ்க்கைத் துணைவர் (spouses) தனியே வாழ அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். அவர்களது உரிமைகளும் கடப்பாடுகளும் நிறுத்தி வைக்கப்படு கின்றன. மணமுறிவில் திருமணம் கலைக்கப்படுகிறது. அவர்களது பிரிவு முழுமையாகவும் இறுதியாகவும் முடிகிறது. மறுமணம் செய்து கொள்ளவும் உரிமை யுண்டு. திருமணத்தின் தரப்பினர் தம் விருப்பப்படி இதில் ஏதாவது ஒரு தீர்வழியைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளலாம்.

திருமணத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒவ்வொரு வரும் தமது இனமுறைச் சட்டத்தினால் (Personal laws) ஆளப்படுவர். இந்துக்கள், 1955-ஆம் ஆண்டு இந்து திருமணச் சட்டத்தினாலும், பார்சிகள்

1936–ஆம் ஆண்டு பார்சிகள் திருமண மற்றும் மண முறிவுச் சட்டத்தினாலும், முசுலீம்கள் இசுலாமிய சட்டத்தினாலும், கிறித்துவர், 1869–ஆம் ஆண்டு கிறித்துவத் திருமணச் சட்டத்தினாலும் ஆளப்படுவர்.

முதலில் தீர்ப்புவழிப் பிரிந்துறைதல் பற்றிய 1955-ஆம் ஆண்டு இந்து திருமணச் சட்ட வாசகங்களைக் கவனித்தால் அச்சட்டத்தின் 10-ஆம் பிரிவு தீர்ப்புவழிப் பிரிந்துறைதல் தீர்வழியைக் குறித்த சட்டவிதியினை எடுத்துரைப்பது புலனாகும். தீர்ப்புவழிப்பிரிவுறைவு என்பது திருமணத்தை முறிக்காமல் ஒருவனும் ஒருத்தியும் கணவனும் மனைவியும் போன்று உடனுறைந்து வாழாமல் பிரிந்து வாழ வகை செய்யும்நீதிமன்ற உத்தரவாகும். இதன்படி திருமணத் தரப்பினர் தனியே பிரிந்து வாழ உரிமையுண்டு. இயல்பான திருமண வாழ்வையும், மனுதாரர் மற்றவருடன் சேர்ந்து வாழவேண்டும் என்ற கடப்பாட்டினையும் அது நிறுத்தி வைக்கிறது. ஆனால் திருமணத்தை அது கலைப்பதில்லை. அதற்கான தீர்ப்பாணைக்குப் பிறகும் அது (திருமணம்) தொடர்ந்து செயலிலேயே இருக்கும். தரப்பினரிடையேயான வேற்றுமையைக்களையவும், மீண்டும் அவர்கள் ஒன்று சேரவும் வாய்ப்பளிக்க இது வகை செய்கிறது. இதனிடையில் மற்றொரு திருமணத்தைச் செய்யத் தரப்பினர் அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள். இக்கால கட்டத்தில் தரப்பினருள் ஒருவர் பிறர்மனை புணர்தல் குற்றத்தினைப் புரிந்தால், அதுவே மற்றத் தரப்பினர் மணமுறிவு பெற நல்லதொரு காரணமாகும். தீர்ப்புவழிப் பிரிந்துறைதல் தீர்ப்பாணையின்படி தனித்தனியே பிரிந்து வாழும் கணவனும் மனைவியும் ஒன்று சேர விரும்பினால் அதற்குத் தடையேதும் இல்லை. 10–ஆம் பிரிவின் உட்பிரிவு (2) இன்படி இதற்காகக் கொடுக்கப்படும் மனுவில் கண்டுள்ள வாசகங்களின் உண்மையினை அறிந்து மனநிறைவு கொண்ட பிறகு நீதிமன்றம் தனது முந்தைய தீர்ப்பாணையை நீக்குதல் செய்து, இதற்கு வழிவகுக்கும். இதற்குப் பின்னர்த் திருமணத்திற்கான சடங்குகள் ஏதுமின்றி மீண்டும் தங்களது இயல்பான மண வாழ்வினைக் கணவனும் மனைவியும் தொடரலாம். ஆனால் பிரிந்துறைதல் தீர்ப்பாணை நிறைவேற்றப்பட்டு ஓராண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட காலத்திற்கு அவர்களிடையே ஒன்றுபடுதலோ மீண்டும் உடனுறைதலோ இல்லையெனில் பிரிவு 13 (IA) (i) இன்படி தரப்பினருள் எவரும் திருமணக் கலைப்பிற்கான (Dissolution of marriage) மனுவினைத் தாக்கல் செய்யலாம்.

தீர்ப்புவழிப் பிரிந்துறைதலுக்கான மனுவினைத் திருமணத் தரப்பினருள் எவரேனும் தாக்கல் செய்யலாம். இத்தீர்ப்பாணையைப் பெறுவதற்கான காரணங்கள், திருமண முறிவுக்குள்ளவை போன்றவையே. பிரிவு 13 உட்பிரிவு 2-இன்படி மனைவிக்கு மேலும் சில காரணங்கள் உண்டு. திருமணமானது இந்து திருமணச் சட்டம் இயற்றப்படுவதற்கு முன்னதாகவோ பின்னரோ நடைபெற்றதாக இருக்கலாம். மனுதாரர் தமது சொந்தத் தவற்றின் மேல் ஆதாயம் பெற்றதாக இருக்கக்கூடாது.

இந்து திருமணச் சட்டத்தின் 10–ஆம் பிரிவு, 1976-ஆம் ஆண்டில் திருத்தப்பட்டது. பழைய பிரிவின்கீழ்ப் பொறுப்பு விட்டேகுதல், கொடுமைப்படுத்துதல், ஓராண்டுக்கு மேற்பட்ட கொடிய தொழுநோய், மூன்றாண்டுக் காலத்திற்கு மேற்பட்ட மேகநோய், இரண்டாண்டிற்கும் மேற்பட்டுத் திடசித்தம் இல்லாமை, எதிர்மனுதாரர் பிறர்மனை புணர்தல் போன்ற ஆறு காரணங்கள் கூறப்பட்டிருந்தன. 1976-ஆம் ஆண்டில் திருத்தச் சட்டம் 10ஆம் பிரிவின் உட்பிரிவு ஒன்றினைப் பெரும்பாலும் நீக்கிவிட்டு, பிரிவு 13இல் மணமுறிவுக்குக் கூறப்பட்டுள்ள காரணங்களை (Grounds) ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது என்றே கூறலாம். இத்திருத்தத்திற்குப் பிறகு தீர்ப்பாணை பெறுவதற்கான காரணங்கள் மணமுறிவிற்கும் தீர்ப்புவழிப் பிரிந்துறைதலுக்கும் ஒன்றாக இருப்பதால், இவ்விரண்டு பிரிவுகளுக்கும் உள்ள வேற்றுமை ஒன்றேதான். மணமுறிவுக்கு மனுச் செய்வோர் திருமணத்திற்குப் பிறகு ஓராண்டுக்காலம் காத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் தீர்ப்புவழிப் பிரிந்துறைதலுக்கான மனுவை உடனே தாக்கல் செய்யலாம். திருமணக் கலைப்பை வேண்டாதோர் 10ஆம் பிரிவின் கீழ்த் தீர்ப்புவழிப் பிரிந்துறைதலுக்கும் திருமணக் கலைப்பை வேண்டுவோர் 13ஆம் பிரிவின்கீழ் மணமுறிவிற்கும் வழக்குத் தொடுக்கலாம்.

தீர்ப்பு வழிப் பிரிந்துறைதலுக்கான காரணங்கள்: 1) திருமணத்திற்கு அப்பாற்பட்ட உடலுறவு (பிறர்மனை புணர்தல்), 2) குறைந்தது இரண்டாண்டிற்கு மேற்பட்ட பொறுப்பு விட்டேகுதல் (Desertion), 3) கொடுமைப்படுத்தல் (Cruelty), 4) மதமாற்றம், 5) திடசித்தம் இல்லாமை, 6) பரவும் தன்மை கொண்ட மேகநோய், 7) கொடிய தீர்க்கமுடியாத தொழுநோய், 8) துறவறம் மேற்கொள்ளுதல், 9) குறைந்தது 7 ஆண்டுகளாக உயிரோடு இருக்கிறார் என்று கேள்விப்படா நிலை. மனைவிக்கு மட்டும் கீழ்க்காணும்காரணங்களும் பொருந்தும். 10) கணவன், கற்பழிப்புப் போன்ற குற்றங்களுக்குக் குற்றம் சாட்டப்படல், 11) இந்துத் திருமணச் சட்டம் செயலுக்கு வருமுன் நடைபெற்ற திருமணத்தில், மனு தாக்கல் செய்யப்படும் போது கணவன் வேறொரு மனைவியைக் கொண்டிருத்தல், 12) இந்து தத்

தெடுப்பு மற்றும் மகவேற்பு சட்டத்தின் அல்லது குற்ற விசாரணை நடைமுறைச் சட்டத்தின்கீழ்ப் பெறப்பட்ட வாழ்க்கைப் பொருளுதவிக்கான தீர்ப் பாணை பெற்றுக் குறைந்தது ஓராண்டுக்கு மேற் பட்டு உடனுறைவு இல்லாமை, 13) குழந்தைத் திரு மணத்தை மறுதளித்தல் என்பன.

கிறித்தவர்களைப் பொறுத்தமட்டில், கி.பி. 1869 ஆம் ஆண்டு இந்திய மணமுறிவுச் சட்டத்தின் 22ஆம் பிரிவுதீர்ப்புவழிப் பிரிந்துறைதலை எடுத்துரைக்கிறது. பிறன்மனை புணர்தல், கொடுமைப்படுத்தல், தக்க காரணமின்றி இரண்டாண்டு அல்லது அதற்கு மேற் பட்டுப் பொறுப்பு விட்டேகுதல் ஆகியவற்றைக் கார ணம் காட்டி, கணவனோ மனைவியோ தீர்ப்புவழிப் பிரிந்துரைதலுக்கு மனு தாக்கல் செய்யலாம். இச்சட் டம் தீர்ப்பாணையின்கீழ்த் தனியே பிரிந்துவாழும் மனைவிக்கு ஒரு சிறப்பு உரிமையை அளிக்கிறது. தீர்ப் பாணைக்குப்பிறகு அவர் பெறும் எந்தச்சொத்தைப் பொறுத்தமட்டிலும் மணமாகா மாதுபோல் கருதப்படுவார். அச்சொத்தின் மேல் கணவனுக்கு எவ்வித உரிமையோ, அதிகாரமோ கிடையாது. மனைவி அதனைத் தனது சொந்தச் சொத்துபோல் பாவிக்கலாம். மேலும், ஒப்பந்தங்கள், உரிமையியல் உரிமைகளுக்கு தனியே உரிமை உண்டு. அவர் தனி யாக மற்றவர் மீது வழக்கிடவோ, அவர்மீது மற்ற வர் வழக்கிடவோ உரிமையுண்டு. கணவர் பொறுப் பாகார், தீர்ப்புவழிப் பிரிந்துறைதல் தீர்ப்பாணையை இரத்து செய்ய மனைவியோ கணவரோ வழக்கிட லாம்.

மேலும், 1936–ஆம் ஆண்டின் பார்சிகள் திரு மணம் மற்றும் மணமுறிவுச் சட்டமும் தீர்ப்புவழிப் பிரிந்துறைதலுக்கு 34ஆம் பிரிவின்கீழ் வகை செய்துள் ளது. மணமுறிவு பெறுவதற்கான காரணங்களுள் ஏதாவது ஒன்றின்பேரில் கணவனோ, மனைவியோ வழக்கிடலாம். மணமுறிவுக்கான காரணங்கள் இச் சட்டத்தின் 32ஆம் பிரிவில் கூறப்பட்டுள்ளன. இது மட்டுமன்றி, கணவனோ மனைவியோ கொடுமைப் படுத்துதல் அல்லது தனிப்பட்ட வன்முறையைக் காரணங்காட்டியும் மனுத்தாக்கல் செய்யலாம்.

பல்வேறு சமயங்களைப்பின்பற்றுவோர் 1954 ஆம் ஆண்டு சிறப்புத் திருமணச் சட்டத்தின் (The Special Marriage Act, 1954)கீழ்த் திருமணம் செய்து கொள்ள லாம். இது மதச் சார்பற்ற திருமணமாகும். இச்சட் டத்தின்கீழ் மணம் புரிந்துகொண்டோர் இச்சட்டத் தின் 23ஆம் பிரிவின்கீழ்த் தீர்ப்புவழி பிரிந்துறைதல் தீர்ப்பாணை பெற மனுச் செய்யலாம். தீர்ப்புவழிப் பிரிந்துறைதல் குறித்த இச்சட்ட விதிகள் ஏறத்தாழ 1955 ஆம் ஆண்டின் இந்து திருமணச் சட்டத்தின் வாசகங்களைப்போன்றன. மணமுறிவுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய காரணங்கள் ஏதேனும் ஒன்றின்கீழ்த் தீர்ப்பு வழிப் பிரிந்துறைதலுக்கு மனுச் செய்யலாம். மண முறிவுக்கான காரணங்கள் 27ஆம் பிரிவில் கூறப்பட் டுள்ளன. மதமாற்றம், மணமுறிவுக்குக் காரணம் ஆகாது. இந்து திருமணச் சட்ட விதிகள் இதனைக் குறித்தும் அப்படியே பொருந்தும். ஆ.ச.

தீர்மானம்: தீர்மானம் என்பது ஒரு நிறுமக் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ளும் உறுப்பினர்களின் ஒரு மனதான அல்லது அவர்களில் பெரும்பான்மையோர் களின் ஒன்றுபட்ட முடிவாகும். கூட்டத்தில் கலந்து கொள்வோர் ஒரு குறிப்பிட்ட பொருள் பற்றி வெளி யிட அதைப் பெரும்பாலோர் ஏற்றுக் கொண்டால் அது தீர்மானமாக நிறைவேற்றப்படுகிறது. நிறுமத் தின் பல்வகைக் கூட்டங்களில் விவாதிக்கும் பொருள் கள் பெரும்பாலோருக்கு ஏற்கும் வகையில் இருந்தால் அம்முடிவுகள் தீர்மானங்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப் படும்;நிறைவேற்றப்படும். பங்குதாரர்களின் பொதுக் கூட்டங்களில் நிறைவேற்றப்படும் தீர்மானங் களைத் தவிர, ஏனையக் கூட்டங்களில் நிறைவேற் றப்படும் தீர்மானங்கள் பாகுபாடு செய்யப்படுவ தில்லை. பங்குதாரர்களின் பொதுக்கூட்டங்களில் நிறைவேற்றப்படும் தீர்மானம் (Resolution), சாதாரணத் தீர்மானம் (Ordinary Resolution) சிறப்புத் தீர்மானம் (Special Resolution), சிறப்பு அறிக்கை வேண்டும் தீர்மானம் (Resolution Riquiring Special Notice)என்று மூன்றுவகைப்படும். குறிப்பிட்ட பொருள்பற்றி எந்த வகையான தீர்மா னங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று நிறுமக் கட்டமும், அதன் செயல்முறை விதிகளும் கூறுகின் றன.

சாதாரணத் தீர்மானம்: பொதுவாகச் சாதா ரணப் பொருள்கள் பற்றி இத்தீர்மானம் நிறைவேற் றப்படுகிறது. அதாவது தணிக்கை செய்யப்பட்ட ஆண்டுக் கணக்குகளை ஏற்றல், இயக்குநர் அறிக்கை ஏற்றல், தணிக்கையாளர் அறிக்கை ஏற்றல், ஓய்வு பெறும் இயக்குநர்களுக்குப் பதிலாக இயக்குநர்களை அமர்த்தல்,இலாப ஈவு(Dividend)அளித்தல், தணிக்கை யாளர்களை அமர்த்தல் - அவர்களின் ஊதியம் நிருண யம் செய்தல் போன்ற பொருள்களுக்குச் சாதாரணத் தீர்மானங்கள் தேவை. ஆண்டுப் பொதுக் கூட்டத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் ஏனைய பொருள்கள் சிறப்புப் பொருள்களாகக் கருதப்படும். சிறப்புப் பொதுக் கூட்டத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் பொருள்களும் சிறப்புப் பொருள்களாகும். எனவே சிறப்புப் பொருள்கள் பற்றி நிறைவேற்றப்படும் தீர் மானங்கள் சாதாரணத் தீர்மானங்களாகவோ, சிறப்

புத் தீர்மானங்களாகவோ இருக்கலாம். இவற்றில் எப்பொருளுக்கு எத்தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பதை நிறுமச் செயல்முறை விதிகள் விளக்குகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக நிறுமம் அனுமதித்த முதலை மிகைப்படுத்துதல், பங்குகளை வட்டத்தில் அல்லது தள்ளுபடி விலையில் (Discount) வெளியிடல், இலாபத்தை முதலில் சேர்த்தல் (Capitalisation of Profits) மேலூதியப் பங்குகளை வெளியிடல் போன்றவை அனைத்தும் சிறப்புப் பொருள்களே, என்றாலும் இவற்றைப் பற்றிய தீர்மானங்கள் சாதாரணத் தீர்மானங்களாக, இருந்தால் போதும் என்று நிறுமச்சட்டம் கூறுகிறது.

முறையாகக் கட்டப்பட்ட நிறுமப் பொதுக்கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு வாக்களிக்கும் உரிமையுள்ள உறுப்பினர்களின் சிறு அளவுப் பெரும்பான்மை ஆதரவோடு நிறைவேற்றப்படும் தீர்மானங்கள் சாதாரணத் தீர்மானங்கள் எனப்படும். சிறு அளவுப் பெரும்பான்மை ஆதரவு என்பது ஒரு தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக அளிக்கப்படும் வாக்குகள் அதற்கு எதிராக அளிக்கப்படும் வாக்குகளைக் காட்டிலும் ஒரு வாக்கு மிகுதியாக இருந்தாலே போதும். தலைமை தாங்குபவரின் அறுதி வாக்கும் (Casting Vote) இதிலடங்கும். ஆதரவாகவோ, எதிராகவோ வாக்களிக்காதவர்கள் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட மாட்டார்கள். கூட்டத்திற்கு நேரில் வந்தும் வாக்களிக்கலாம் அல்லது பதிலாள் (Proxy) மூலமும் வாக்களிக்கலாம். வாக்களிப்பு கைதூக்கும் முறையிலோ வாக்குப் பதிவு முறையிலோ நடைபெறலாம். கைதூக்கும் முறையில் பதிலாள் மூலம் வாக்களிக்க முடியாது செயல்முறை விதிகள் அனுமதித்தால் வாக்களிக்கலாம். பங்கு முதலை மாற்றியமைக்கும் சாதாரணத் தீர்மானம் தவிர மற்றவற்றைப் பதிவாளரிடம் தாக்கல் செய்ய வேண்டிய தேவையில்லை.

சிறப்புத் தீர்மானம்: இத்தகைய தீர்மானம் நிறைவேற்ற கீழ்க்காணும் நிபந்தனைகள் தேவைப்படுகின்றன. 1) இத் தீர்மானங்கள் கொண்டு வரப்படும் பொதுக்கூட்டம் பற்றிய அறிக்கை 21 நாள்களுக்கு முன்னதாக உறுப்பினர் அனைவருக்கும் அனுப்பப்பட வேண்டும். 2) அவ்வறிக்கையில் இவை சிறப்புத் தீர்மானங்களாக முன் மொழியப்படவிருக்கின்றன என்பது தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்க வேண்டும். 3) இத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக அளிக்கப்படும் வாக்குகள் அதற்கெதிராக அளிக்கப்படும் வாக்குகளைப் போல் மூன்று மடங்கு இருக்க வேண்டும்.அதாவது நான்கில் மூன்று பகுதி வாக்குகள் அத்தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக இருக்க வேண்டும்.வாக்களிக்காமல்நடுநிலைவகிப்போர்களைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. மற்றபடி சாதாரணத் தீர்மானத்திற்குரிய நிபந்தனைகள் இதற்கும் பொருந்தும்.

நிறும அமைப்பு முறையேட்டின் விதிகளை மாற்ற, முதலைக் குறைக்க, செயல்முறை விதிகளைத் திருத்த, இயக்குநரின் பொறுப்பை வரையறுப் பொறுப்பாக மாற்றச் சிறப்புத் தீர்மானம் தேவை. இவற்றின் ஒவ்வொரு படியையும் அவை இயற்றப் பட்ட 30 நாள்களுக்குள் நிறுமப் பதிவாளரிடம் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.

சிறப்பு அறிக்கை வேண்டும் தீர்மானம் இத் தீர்மானங்கள் சாதாரணத் தீர்மானங்களாகவோ, சிறப்புத் தீர்மானங்களாகவோ இருக்கலாம். இத் தகைய தீர்மானத்தை 1956-ஆம் ஆண்டு நிறுமச் சட்டம்தான் புகுத்தியுள்ளது. சில குறிப்பிட்ட பொருள்களைப் பற்றிய தீர்மானங்கள் இவ்வாறு தான் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என அது இயம்புகிறது. இதனை முன் மொழிய விரும்புவோர் இது பற்றிய சிறப்பு அறிக்கையைக் கூட்டம் நடப்பதற்கு 14 நாள்களுக்கு முன்னதாக நிறுமத்திற்கு அனுப்ப வேண்டும். ஆனால், இவ்வறிக்கையை நிறுமத்திற்குக் கொடுக்கும் நாளும் கூட்டம் நடக்கவிருக்கும் நாளும் நீங்கலாக 14 நாள்கள் இருக்க வேண்டும். நிறுமம் இச்சிறப்பு அறிக்கையைப் பங்குதாரர் அனைவருக்கும் அனுப்ப வேண்டும். அவ்வாறு அனுப்ப முடியாத நிலையில் செய்தித்தாள் விளம்பரம் மூலம் அல்லது செயல்முறை விதிகள் கூறிய பிறவழி மூலம் கூட்டம் நடக்கவிருக்கும் 7 நாள்களுக்கு முன்னர் பங்குதாரர்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். ஓய்வு பெறும் தணிக்கையாளரை மறுபடியும் நியமிக்கக் கூடாது எனக் கூறும் தீர்மானம், ஓய்வு பெறும் தணிக்கையாளரை அல்லது வேறு தணிக்கையாளரை நியமிக்க வேண்டும் எனக் கூறும் தீர்மானம், பதவிக்காலம் முடியுமுன் குறிப்பிட்ட இயக்குநரை விலக்க வேண்டும் எனக்கோரும் தீர்மானம், விலக்கப்படும் இயக்குநருக்கு மாறாக வேறொருவரை இயக்குநராக அமர்த்த வேண்டும் எனக்கூறும் தீர்மானம் போன்ற தீர்மானங்களை நிறைவேற்றிட இத்தகைய சிறப்பு அறிக்கை தேவையென நிறுமச் சட்டம் கூறுகிறது. கே.என்.இரா.

துணைநூல்கள்:

Ashok, **Bagrial K** , Company Law, Vikas Publishing House Pvt. Ltd,, New Delhi, 1982.

Kapoor, Mercantile Law, S. Chand & Co., New Delhi, 1985.

தீர்வகம்: ஒரு வங்கி தன் வாடிக்கையாளர்களுக்காகப் பிற வங்கிகளின்மீது எழுதப்பட்ட

காசோலைகளுக்குப் பணத்தைப் பெறும்வகையில் கணக்கைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் இடம் வங்கிகளின் தீர்வகம் (Banker's Clearing House) எனப்படும். வணிகர்களும் மற்றையோரும் தாங்கள் தரவேண்டிய பணத்திற்குக் காசோலை எழுதி அதை அஞ்சல் மூலம் அனுப்பி வைக்கிறார்கள். அதைப் பெறுபவர்கள் அப்பணத்தை வசூலிப்பதற்காக அதை வங்கியில் தங்கள் கணக்கில் செலுத்துகின்றனர். இவ்வாறாக ஒவ்வொரு வங்கியின் கிளையும், நாட்டின் எல்லாப் பாகங்களிலிருந்தும் மற்ற வங்கிகளின்மேல் எழுதப்பட்ட காசோலைகளைப் பெறுகின்றன. அவ்வாறே ஒவ்வொரு வங்கியின் கிளையும் தங்களின் வாடிக்கையாளர்களால் எழுதப்பட்டு மற்ற வங்கிகளின் மூலம் வசூலிக்கப்படும் காசோலைகளுக்குப் பணம் தரவேண்டியிருக்கும். இவ்வாறே ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு வங்கியின் கிளையும் ஆயிரக்கணக்கான காசோலைகளுக்குப் பணத்தைச் செலுத்தியும், அவ்வாறே தங்களிடம் வந்துள்ள ஆயிரக்கணக்கான காசோலைகளுக்குப் பணத்தைப் பெற்று வாடிக்கையாளர் கணக்கில் வரவு வைத்தும் தங்கள் பொறுப்பை நிறைவேற்றுதல் வேண்டும். இப்பணியை வங்கிகளின் தீர்வகம் எளிதாக்குகிறது. தீர்வகங்கள் இல்லையெனில் வங்கிகளுக்குத் தங்கள் வாடிக்கையாளர்களால் தரப்படும் காசோலைகளை வசூலிப்பது எளிய செயலன்று. ஒவ்வொரு வங்கியும் தனிப்பட்ட காசோலைகளுடன் பணியாளர்களை அனுப்பி அவற்றிற்குரிய மதிப்பைப் பணமாக ஒவ்வொரு வங்கியிடமிருந்தும் பெற்றுவர வேண்டும். அவ்வாறே மற்ற எல்லா வங்கிகளுக்கும் அவற்றிற்குச் சேரவேண்டிய, வசூலிக்கக்கூடிய காசோலைகளைப் பணமாகத் தரவேண்டியிருக்கும். இதனால் ஒவ்வொரு வங்கியும் பணத்தை ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குக் கொண்டுசெல்லவேண்டிய அவசியத்திற்கும், மிகக் கூடுதலான அளவிற்குப் பணத்தை வைத்திருக்கவேண்டிய அவசியத்திற்கும் ஆளாகின்றன.

ஆனால் தீர்வக வசதி இருக்கும் இடத்தில் வங்கிக்கு இத்தகைய தொல்லைகள் குறைகின்றன. தீர்வகம் செயற்படும் முறையை விளக்குவதன்மூலம் இதை நன்கு அறியலாம். இருப்பு வங்கி (Reserve Bank) நாட்டின் மைய வங்கியாக நிறுவப்பட்டபின் அது தீர்வகங்களை மேற்பார்வையிடும் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறது. தீர்வக வசதியைப் பெறுவதற்கு அதன் உறுப்பினர்களான வங்கிகள் மைய வங்கியுடன் தாங்கள் வைத்திருக்கும் கணக்கைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். மைய வங்கியின் கிளைகள் இல்லாத இடங்களில் பாரத வங்கி (State Bank of India) தீர்வகத்தின் பணிகளைச் செய்து தருகிறது.

தீர்வகத்தின் மூலமாக வங்கிகள் தாங்கள் மொத்தமாகத் தரவேண்டிய தொகையில் தங்களுக்கு வரவேண்டியதைக் கழித்துவிட்டு நிகர தொகைக்குத் தாங்கள் வைத்திருக்கும் மைய வங்கியின் கணக்கில் சரிசெய்து கொள்கின்றன. இதற்காக ஒரு நகரிலுள்ள எல்லா வங்கிகளும் தங்களிடம் வசூலிப்பதற்கு வந்து சேர்ந்துள்ள காசோலைகளுடன் தங்கள் பணியாளர் ஒருவரை ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அனுப்பி வைக்கின்றன. அவ்வாறு அவர்கள் கூடும் இடம்தான் தீர்வகம் எனப்படும். அது மையவங்கியின் அலுவலகக் கட்டடமாகவோ, மாநில வங்கியின் அலுவலகக் கட்டடமாகவோ இருக்கும். அங்கு ஒவ்வொரு வங்கியும் தாங்கள் வசூலிக்க வேண்டிய காசோலைகளைச் செலுத்தும்; அவ்வாறே தங்களிடமிருந்து மற்ற வங்கிகள் வசூலிக்கவேண்டிய காசோலைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும். அவற்றில் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதாக இல்லாத காசோலைகளும், பணம் தர மறுக்க வேண்டிய காசோலைகளும் உடனே திருப்பித் தரப்பட்டுவிடும். இவ்வாறு தீர்வகத்தில் கூடியுள்ள ஒவ்வொரு வங்கிக்கும் தாங்கள் மொத்தத்தில் தரவேண்டிய தொகை, அவ்வாறே மற்ற வங்கிகளிடமிருந்து மொத்தத்தில்பெறவேண்டிய தொகை எவ்வளவு என்பது தெரியும். இவ்விரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று சரி செய்யப்படும்போது நிகரமாக ஒவ்வொரு வங்கியும்மொத்தத்தில் ஒரு தொகையைத் தரவேண்டியோ பெறவேண்டியோ வரும். பெறவேண்டியிருப்பின் அது மைய வங்கியில வைத்திருக்கும் கணக்கில் அத்தொகை கூட்டப்படும். தரவேண்டியிருப்பின் மைய வங்கியின் கணக்கில் அத்தொகை கழிக்கப்படும்.

இம்முறையின் மூலமாக வங்கிகள் ஒவ்வொரு வங்கிக்கும் சென்று தாங்கள் வசூலிக்கவேண்டிய பெரும் தொகையைப் பணமாகப் பெற்றுத் தங்கள் அலுவலகத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டிய ஆபத்திற்குரிய பணி தவிர்க்கப்படுகிறது. மேலும் வங்கிகள் தாங்கள் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அல்லது தரவேண்டிய தொகையை மைய வங்கியில் வைத்திருக்கும் கணக்கின்மூலம் சரி செய்து கொள்கின்றன. மற்றும் தீர்வகங்கள் இல்லையெனில் ஒவ்வொரு நாளும் வங்கிகள் தங்கள்மேல் எழுதப்பட்டு மற்ற வங்கிகளால் வசூலிக்கச் செலுத்தப்படும் காசோலைகளுக்காகப் பெரும் தொகையை வைத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் தீர்வகங்கள் செயற்படுவதால் அங்கு ஒவ்வொரு வங்கிக்கும் தான் பெறவேண்டிய தொகையைக் கழித்து நிகரத் தொகைக்குக் கணக்குகள் சரி செய்யப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் மட்டும் கூடிக் கணக்குகள் சரிசெய்யப்படுவதால் வங்கிகளின் பணிப்பளுவும் இதனால் குறைகிறது. இவ்வாறு தீர்வகங்கள் வங்கிகளின் செயல் முறையின் இன்றியமையாத உறுப்புகளாக

அமைந்திருக்கின்றன. வணிக நிறுவனங்கள் பேரளவிற்குத் தங்கள் வரவு செலவுகளைக் காசோலைகள் மூலமாக நிகழ்த்திவரும் இக்காலத்தில் தீர்வகங்கள் ஏதேனும் ஒரு நாளுக்குச் செயற்படத் தவறினாலும் கூட வங்கிகளின் இயக்கம் தடைபட்டு வணிக நிறுவனங்கள் பெரும் தொல்லைகளுக்கு உள்ளாக நேரிடும்.

ஆனால், தீர்வகங்கள் இந்தியாவில் பெரிய நகரங்களில் மட்டுமே செயற்படுகின்றன. இப்போது நாட்டின் 500 க்கும் மேற்பட்ட நகரங்களில் தீர்வகங்கள் உள்ளன. கல்கத்தாவில் மட்டும் இரண்டு தீர்வகங்கள் செயற்படுகின்றன. மற்ற நகரங்களில் மைய வங்கி அல்லது மாநில வங்கியின் மேற்பார்வையில் நகரத்திற்கு ஒன்றாகத் தீர்வகங்கள் செயற்படுகின்றன. தீர்வகத்தின் வசதிகளை அதில் உறுப்பினராகும் தகுதியை உடைய பெரிய வங்கிகளே பெறமுடியும். அவை தீர்வக வசதிபெற்ற வங்கிகள் (Clearing Banks) எனக் கூறப்படுகின்றன. சிறிய வங்கிகள் உறுப்பினராக உள்ள வங்கிகள் மூலம் தீர்வகங்கள் அளிக்கும் வசதிகளைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மக்கள் வங்கிகளில் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளும் பழக்கம் பெருகி வருகிறது. இதன் மூலம் மிகுந்த அளவில் காசோலைகள் புழக்கத்திற்கு வந்து அவற்றின் மூலம் தீர்வகங்களின் தேவை பெருகியுள்ளது. மேலும் இதுவரை வசதிபெறாத புது நகரங்களிலும் கிராமப்புறங்களிலும் வங்கிகளின் கிளைகள் பெருகிவருகின்றன. எனவே, தீர்வகங்கள் மேலும் பெருக வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. மிகக் கூடுதலாகக் காசோலைகளைக் கையாளவேண்டிய நிலையில் தீர்வகங்கள் திறம்படச் செயற்பட வேண்டும். எனவே, அவை நவீன இயந்திரங்களையும், கணக்கிடும் பொறிகளையும் (Computer) பயன்படுத்தத் தலைப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் மூலம் தீர்வகங்களின் பணிகள் செம்மையுற விளங்கும் என எதிர்பார்க்கலாம். கோ.கோ.

துணை நூல்கள்:

Radhaswamy M., and **Vasudevan** S.V., A Text Book on Banking, S. Chand & Co., New Delhi, 1984.

Reserve Bank of India Functions and Working, Publication Division, Reserve Bank of India, Bombay, 1984.

Saravanavel P., Banking Theory Law & Practice, Margam publications, Madras, 1987.

தீல்கார்டு **(கி.பி. 1881-1955),** பிரெஞ்சு நாட்டுத் தொல்லுயிரியல் அறிஞர்; மனிதப் படிமலர்ச்சி பற்றிய கோட்பாட்டிற்குப் பல விளக்கங்கள் கண்டவர். இவர் தத்துவவியல் அறிஞருமாவார். தீல்கார்டு (Pierre Teilhard De Chardin), பிரான்சில் சார்சனாட்டு (Sarcenat) என்னுமிடத்தில் கி.பி. 1881-இல் பிறந்தார். வேளாண் குடும்பத்தில் பிறந்த இவர் இளம் வயது முதலே நிலவியலில் (Geology) ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். கல்லூரிப் படிப்பிற்குப் பின் கெய்ரோவில் உள்ள சேசுசபைக் கல்லூரியில் (Jesuit College) 24-ஆம் வயதில் பேராசிரியர் பதவி பெற்றார்.

தீல்கார்டு

மனிதப் படிமலர்ச்சி பற்றித் தீல்கார்டின் கருத்துகள் கிறித்தவ சமயக் கோட்பாட்டினையும் அறிவியல் கருத்துகளையும் இணைத்துக் கூறப்பட்டவையாகும். இவர் கருத்துப்படி மனிதன் ஆன்மிக நிலையை அடையும் பொருட்டு மன அளவிலும் சமுதாய அளவிலும் தொடர்ந்து படிமலர்ச்சி அடைந்து வருகிறான். இவர்தம் கருத்துகளுக்கு உரோமக் கத்தோலிக்கப் பிரிவினரிடமிருந்தும், சேசுசபை மரபினைப் (Jesuit Order) பின்பற்றுவோரிடமிருந்தும் எதிர்ப்புகள் வந்தன. இவரது மறைவிற்குப் பின் 1962-இல் திருச்சபையின் உயரிய ஆணைப்படி, இவர் கருத்துகளை ஏற்றுப் பேசி வந்தவர்களுக்கு எச்சரிக்கை விடுக்கப் பட்டது. இருப்பினும் தீல்கார்டின் ஆன்மிக நெறிகளுக்கு மறுப்புத் தெரிவிக்கப்படவில்லை.

தீல்கார்டு முதல் உலகப்போரில் வீரத்துடன் செயற் பட்டதற்காகத் தங்கப் பரிசினைப் பெற்றார். இதற்குப் பின் 1923-இல் பாரிசில் கத்தோலிக்க நிறுவனத்தில் சிலகாலம் கல்வி பயிற்றுவித்தார். அங்குப் பணியாற்றிய போது சீனாவிற்குச் சென்று தொல்லுயிரியல் (Palaeontology) ஆய்வுகளையும் நிலவியல் ஆய்வுகளையும் மேற்கொண்டார். இரண்டாம்

உலகப் போரின் போது சீனாவில் ஆய்வு செய்து வந்ததால் அங்கேயே தங்கிவிட்டார்.

சீனாவில் ஆய்வு செய்த போது இவர் மனிதப் படிமலர்ச்சியை (Evolution) விவரிக்கும் புதை படிவங்களைக் (Fossils) கண்டெடுப்பதில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டார். இன்று பீக்கிங் மனிதன் (Peking Man) எனப் படிமலர்ச்சியியலாரால் சிறப்பாகக் கூறப்படும் அக்கால மனிதனின் மண்டையோடு அங்குக் கிடைத்தது அதனையடுத்து ஆசியப் பகுதியின் மண்ணடுக்கியல் (Stratigraphy) அமைப்பையும் மனித எலும்புக் கூடுகளையும் இணைத்துத் தொல் மனிதனின் காலத்தை வரையறுத்தார்.இவர் எழுதிய ஆய்வினை இவரது மறைவிற்குப் பின்ஆங்கிலத்தில் மனிதனின் தன்மை (The Phenomenon of Man, 1959) என்ற நூலாக வெளியிட்டனர். இந்நூலில் மனிதப் படிமலர்ச்சி முடிவுறாதது என்றும் தொடர்ந்து செயற்பட்டிருப்பது என்றும் மதிப்பிடுகிறார்.

தீல்கார்டு 1946-இல் பிரான்சிற்குத் திரும்பித் தத்துவவியலில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டார். பின்னர் வாழ்வின் இறுதியாண்டுகளை அமெரிக்காவில் கழித்தார். அப்போதும் இவர் தென் ஆப்பிரிக்காவில் இரண்டுமுறை தொல்லுயிரியல் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளச் சென்றுவந்தார். இவர் நியூயார்க்கில் 1955-ஆம் ஆண்டு காலமானார். சீ.ப.

தீலாசு ஏசியன் கடலிலுள்ள (Aegean Sea) சைக்லேடேசு (Cyclades) தீவுகளின் நடுவே உள்ளது. பழங்கதையின் படி பொசெய்டன் (Poseidon) இதனைக் கடலிலிருந்து உயர்த்தினார். அப்போலோவும் (Appollo), ஆர்டிமிசும் (Artemis) பிறப்பதற்காக ஒரு பாதுகாப்பான இடத்தைக் கொடுப்பதற்குச் சீயசு (Zeus) நங்கூரம் பாய்ச்சி நிறுத்தியவரை தீலாசு (Delos) மிதந்தது. கிரேக்கர்களுக்குத் தீலாசு ஒரு புனிதத் தீவாகும். அங்கே அவர்கள் பல ஆலயங்களைக் கட்டினார்கள். அப்போலோவுக்குக் கட்டிய ஓர் ஆலயம் சிறப்பானதாகும். பாரசீகர்களுக்கு எதிராகக் கி.மு. 476-இலிருந்து 454 வரை தீலியன் சங்கத்தின் கருவூலம் இத்தீவில் இருந்தது. பிறகு இக் கருவூலம் ஏதென்சு (Athens)க்கு மாற்றப்பட்டது. மிகக் குறிப்பிடத்தக்க பழைய அடிமை அங்காடிகளுள் ஒன்று தீலாசு ஆகும்.கொரிந்து (Corinth) நகரம் அழிந்த பிறகு இத்தீவு வாணிக முக்கியத்துவம் அடைந்தது. மித்ரடேடிக்குப் போர்களால் (Mithridatic Wars) இத்தீவு அழிக்கப்பட்டது. அ.கே.

தீன் இலாகி: இது அக்பர் தோற்றுவித்த ஒரு சமயம். அக்பருடைய தந்தை ஒரு சன்னியாவார் (Sunni); தாய் சியா (Shia) பிரிவைச்சார்ந்தவர். அக்பர் இளமையிலேயே சமயப் பற்றுள்ளவராகவும் உண்மைப் பொருளைக் கண்டறிய ஆழ்ந்த ஆர்வமுள்ளவராகவும் இருந்தார். இளம்வயதில் சுபி (Sufi) கருத்துகளில் செலுத்திய சிந்தனைகளாலும் நாட்டு மக்களிடையே பரவியிருந்த வேறுபட்ட சமயங்களினாலும் அக்பரின் சமயக் கருத்துகளில் படிப்படியாக மாறுதல்கள் தோன்றின.

அக்பர், மெய்யறிவே சமயத்தின் அடிப்படையாகும் என்றார். குறுகிய மனப்பான்மை கொண்ட சமய வெறியாளர்கள் ஒருவர் மற்றவர்மீது அவதூறு சொல்வதைக் கண்டு வருந்தினார். இதை ஒழிக்க ஆர்வங்கொண்டு தமக்குத் தெரிந்த எல்லா மதங்களின் சிறந்த கோட்பாடுகளையும் ஒன்றாக இணைத்தார். அக் கூட்டிணைப்பிற்குத் 'தீன் இலாகி' (Din Ilahi) அல்லது 'தெய்வீக ஒரு கடவுட் கோட்பாடு' என்று பெயரிட்டார். இதில் இந்து, சமண, பாரசீகத் தத்துவங்கள் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றிருந்தன.

தீன் இலாகி என்ற இப்புதிய சமய ஏற்பாட்டில் ஒருவர் உறுப்பினராக விரும்பினால் அபுல் பாசல் என்ற அரசவை அறிஞர் அவரை அறிமுகப்படுத்துவார். பிறகு அம்மனிதர் கையில் தலைப்பாகையுடன் அக்பரின் காலில் விழுவார். பேரரசர் அவரைப் பிடித்து நிறுத்தித் தலைப்பாகையை அவரது தலையில் அணிவித்துத் தம்முடைய உருவப்படத்தை அவருக்கு வழங்குவார். 'தீன் இலாகி' என்ற அக்குழு தனிப்பட்ட வணக்கமுறைகளைக் கொண்டிருந்தது.

தீன் இலாகி தருமம் செய்தல், உயிர்வதை செய்யாதிருத்தல், விதவைத் திருமணத்தை ஆதரித்தல், இளம்வயது திருமணத்தை விலக்கல், உடன்கட்டை ஏறுதலைத் தடைசெய்தல், மது அருந்தாதிருத்தல் போன்ற உயர்நெறிகளை வலியுறுத்தியது. உறுப்பினர்கள் சொத்து, உயிர், பெருமை, சமயம் ஆகியவற்றையெல்லாம் பேரரசருக்குத் தியாகம் செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இதில் ஒன்றைத்தியாகம் செய்தவர் ஒரு தரத்தைப் பெற்றவராவார். நான்கையும் தியாகம் செய்தவர் நான்கு தரத்தையும்பெற்று உயர்ந்திருந்தார்.

'தீன் இலாகி' இந்துக்களுக்கோ முகமதியர்களுக்கோ கவர்ச்சியளிக்கவில்லை. அக்பர் தீன் இலாகியில் சேருவதற்கு ஒருவரையும் கட்டாயப்படுத்தவில்லை. பேரரசின் பிரமுகர்கள் இதில் உறுப்பினராகவில்லை. இதில் சேர்ந்துகொண்ட ஒரே இந்து உறுப்பினர் பீர்பால் ஆவார். சில ஆயிரம் உறுப்பினர்களே இதில் சேர்ந்திருந்தனர். இதனால் அக்பரின் இறப்பிற்குப் பிறகு தீன் இலாகியும் மடிந்தது. ஆகையால் வரலாற்றறிஞர் இசுமித்து (Smith) 'தீன் இலாகி

அக்பரின் முட்டாள் தனத்திற்கு ஒரு மிகச்சிறந்த நினைவுச்சின்னம்' என்கிறார்.

இந்து மதத்தையும் இசுலாமையும் இணைப்பதும், பேரரசில் அரசியல் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்துவதும் அக்பரின் உயர்ந்த அரசியல் நோக்கமாகும். மத வெறியர்களாலும், அவரது உயர்ந்த நோக்கத்தைச் சரியாகப் புரிந்துகொண்டு ஒத்துழைப்பு தராத மற்றோர்களாலும் விரைவிலேயே தீன் இலாகியும் மறைந்தது. அ.சி.

தீன்சின்: மக்கள் சீனக் குடியரசிலுள்ள மூன்றாவது மிகப்பெரிய நகரம் தீன்சின் (Tientsin). வடசீன சமவெளியின் வடகிழக்கு மூலையிலுள்ள ஒபே (Hopeh) மாநிலத்தில் இது உள்ளது; பீகிங்குக்குத் தென்கிழக்கில் ஏறக்குறைய 97கி.மீ. தூரத்தில் அமைந்துள்ளது; மஞ்சள் கடலிலுள்ள சிகிலி (Chihili) வளைகுடாவிலிருந்து ஏறக்குறைய 56 கி.மீ. தூரத்தில் உள்நாட்டில் அமைந்துள்ளது. தீன்சின் என்பதற்கு வீட்டுலகக் கடவு (Heavenly Ford) என்று பொருள். இது வட சீனாவிலுள்ள சிறந்த துறைமுகம்; சீனாவின் இரண்டாம் பெரிய செய்தொழில் மையம்.

வரலாறு: இப்போதுள்ள நகரைச் சுற்றியுள்ள சதுப்புநிலத்தில் கி.பி.10–ஆம் நூற்றாண்டு வரை மக்கள் மிகுதியாக வாழ்ந்து வரவில்லை. சுங்குகள் ஆட்சிக்காலத்தில் கை கோ (Hai Ho)நதியின் மேற்குக் கரையில் சியூ சன் கான் கோ (Chiu-San-Han kou) அமைக்கப்பட்டது. பின்னர் இதனுடன் சிகூ (Chi-ku)இணைக்கப்பட்டது. சிகூ ஒரு துறைமுகமாக வளர்ந்தது. யுவான் ஆட்சியின்போது கப்பல் போக்குவரத்தை ஒழுங்குபடுத்த அரசு அலுவலகங்கள் நிறுவப்பட்டன. தற்கால தீன்சின், மிங்குகள் ஆட்சியின்போது வளர்ச்சியுறத் தொடங்கியது. அதற்குக் காரணம் தலைநரகம் நான்கிங்கிலிருந்து பீகிங்குக்குமாற்றப்பட்டதேயாகும். இக்குடியேற்றம் கி.பி.1368-இல் காவல் படை நிறுத்தப்பட்ட நகரமாக மாறியது. அப்போது அதற்குத் தீன்சின் வெய் (Tien- Chin wei) எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டது. வீட்டுலகக் கடவு பாதுகாப்பு என்று அதற்குப் பொருள். அது முதல் பீகிங்கு செல்லுவதற்கு முதன்மை வாயிலாக மாறியது. சுற்றியிருந்த மாநிலங்களிலிருந்து மக்கள் இந்நகர் நோக்கி வந்தனர். மஞ்சுக்கள் ஆட்சியின்போது வட சீனாவின் தலையாயப் பொருளாதார மையமாக விளங்கியது.

ஐரோப்பியர்களுடைய நடவடிக்கைகளால் 19-ஆம் நூற்றாண்டில் இதனுடைய பொருளாதாரம் பாதிக்கப்பட்டது. அவர்கள் பல வாணிகச் சலுகைகளைக் கட்டாயப்படுத்திப் பெற்றனர். பொருளாதார வீழ்ச்சியின்காரணமாக ஐரோப்பியர்களுக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சிகள் தோன்றின. அவற்றை ஐரோப்பியர்கள் எளிதில் அடக்கிவிட்டனர். அதனைத் தொடர்ந்து தீன்சின் தடையின்றி வாணிகம் செய்வதற்குரிய துறைமுகமாயிற்று. மீண்டும் கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டன. ஐரோப்பிய நாடுகள் நகரைக் கைப்பற்றி நகரின் பழைய மதில்களை அழித்தனர். சீனாவில் குடியரசு அமைக்கப்பட்டபோது இங்குத் தனிமுறையான நகராட்சி நிறுவப்பட்டது. தேசிய அரசின் நேரடி ஆட்சியின்கீழ் இது நிருவகிக்கப்பட்டு வந்தது. சீனா–சப்பானியப் போரின்போது சப்பான் இதைக் கைப்பற்றியது. கம்யூனிசுட்டுப் புரட்சியின்போது இது முதலில் கோமின்டாங்கு ஆட்சியின் கீழ் இருந்தது. கம்யூனிசுட்டுகள் 1949–இல் இதனைக் கைப்பற்றினார்.

இக்காலத் தீன்சின் நகரம் யூங்டிங்கு (Yung-ting), தா சிங்கு(Ta-Ch'ing), சு-யா (Tsu-Ya), நான்-யூன் (Nan-Yun), பெய்-யூன் (Pei-Yun) ஆகிய நதிகள் ஒன்றாகக் கூடுமிடத்தில் அமைந்துள்ளது; கடல் மட்டத்திலிருந்து 4½ மீட்டருக்குக் குறைவான உயரத்தில் சமமான வண்டல்மண் பூமியில் அமைந்துள்ளது. நகரின் கிழக்கிலுள்ள தாழ்மட்டத்திலுள்ள சில பகுதிகள் கடல் மட்டத்திருந்து ஏறக்குறைய 2 மீ. உயரத்தில் உள்ளன. கட்டப்பட்ட பகுதியின் 80 விழுக்காடு கடல்மட்டத்திலிருந்து 3½மீ. உயரம் உள்ளது. நகரும் அதன் புறநகர்ப்பகுதியும் 1750 ச.கி.மீ. பரவியுள்ளன. தீன்சின் நகராட்சியின் எல்லை 4,000 ச.கி.மீ. கடற்கரைஅருகிலிருந்தாலும் அதனுடைய வெப்பநிலை உள் நாட்டு வெப்ப நிலையைக் கொண்டுள்ளது. நாள்தோறும் மற்றும் பருவகால வெப்பநிலையில் பெருமளவு வேறுபாடு காணப்படுகிறது. குளிர் காலத்தில் குளிரும் கோடையில் வெப்பமும் மிகுதி. கோடையில் மழை பொழியும், குளிர்காலத்தில் வறண்டிருக்கும். ஆண்டில் 80 நாள்கள் பனி உறையும்.

இதன் மக்கள்தொகை 4,300,000 ஆகும். மக்கள் நெருக்கம் ச.கி.மீ.க்கு 15,000 முதல் 75,000 வரை மாறுபடுகிறது. சிறுபான்மை மக்களின் எண்ணிக்கை மொத்தத்தில் 3 விழுக்காடு ஆகும். அவர்களுள் துங்கன்கள் (Tungans), கொரியர்கள், மஞ்சுகள் முதன்மையானவர்கள். மக்கள் தொகையில் பாதி பேர் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். 17 விழுக்காடு மக்கள் வாணிகத்திலும், 7 விழுக்காடு மக்கள் கட்டத் தொழிலிலும்,8 விழுக்காடு போக்குவரத்துத் துறையிலும், 7 விழுக்காடு மக்கள் நிருவாகப் பணியிலும், 10 விழுக்காடு மக்கள் கல்வித் துறையிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

இங்குக் கனரகத் தொழில்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. வேதியியல் தொழிலும், இரும்பு எஃகுத்

தொழிலும், கப்பற்கட்டும் தொழிலும் நடைபெறுகின்றன. தீன்சின் கனரக இயந்திர உற்பத்தித் தொழிற்சாலை மிகச் சிறந்த தொழில் நிறுவனமாகும். இதில் 5,000 பேர் பணிபுரிகின்றனர். சிறு தொழில்களுள் ஆடை தயாரித்தல் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பல வங்கிகள் இயங்கி வருகின்றன. அவற்றுள் சீன மக்களுடைய வங்கி, கூட்டுப் பங்கு தனியார் வங்கி, சீன வேளாண்மை வங்கி குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். வாணிகத்தை வாணிகக் கழகங்கள் நடத்திவருகின்றன. அவை தேசிய மற்றும் நகராட்சி அதிகாரிகளுக்குப் பொறுப்புள்ளவையாக இருக்கின்றன. சீனாவின் அயல்நாட்டு வாணிகத்தின் கால் பகுதி இதன் துறைமுகத்தின் வழியாகவே நடைபெறுகிறது.

தீன்சின் தலையாயப் போக்குவரத்து மையமாகும். சிங்கு பூ (Ching Pu) இருப்புப்பாதை இங்கிருந்து தெற்குநோக்கி சாங்காய் வரை செல்கிறது. சிங் சான் (Ching Chan) இருப்புப்பாதை பீகிங்கிலிருந்து இந்த நகரம் வழியாக முக்டனுக்குச் செல்கிறது. உள்நாட்டு நீர்வழிகள் இங்கிருந்து தெற்காகவும்,தென்மேற்காகவும்கிராண்ட்டு கால்வாய் வழியாகவும் சூ-யா மற்றும் தாசிங் ஆறுகள் வழியாகவும் செல்கின்றன. பெருவழிகளுள் மிகச் சிறந்த வழி சிங் தாங்கு (Ching tang) வழியாகும். இது பீகிங்கிலிருந்து இந்நகர் வழியாக தாங் கூ (Tang Ku) விற்குச் செல்கிறது.

இந்நகரை ஆளும் பொறுப்பு தீன்சின் நகரப் புரட்சிக் குழுவிடம் உள்ளது. இந்நகரம் கடலுக்கருகே இருப்பதாலும் கடல் மட்டத்திற்குச் சிறிதளவு உயரத்தில் இருப்பதாலும் குடிநீர்ச் சிக்கல் மிகுதியாக உள்ளது. நகருக்கு வேண்டிய மின்சாரத்தின் பெரும் பகுதி பீகிங்கு போன்ற இடங்களிலிருந்து கொண்டு வரப்படுகிறது.

இங்கு 40க்கும் மேலான மருத்துவமனைகள் உள்ளன. சில மருத்துவமனைகள் மேலைநாட்டுப் பாணியில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. குழந்தைகள், தொழிலாளிகள், சிறுபான்மையினர் ஆகியோருக்குச் சிறப்பான வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

கல்வி நிறுவனங்கள் பல உண்டு. ஆறில் ஒரு பங்கு மக்கள் இவற்றில் சேர்ந்துள்ளனர். ஏட்டுக் கல்வியுடன் தொழில் கல்வியும் அளிக்கப்படுகிறது. தொழிற்சாலைகளில் வேலைசெய்துகொண்டு கல்வி பயில ஏற்பாடு செய்துள்ளனர். மூன்று பொது பல் கலைக்கழகங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் தீன்சென் பல் கலைக்கழகம் ஒன்றாகும். தொழிற்கல்வி நிறுவனம், கலை மற்றும் இசைக்கல்லூரி, மருத்துவப் பள்ளி, ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி ஆகியவை நிறுவப்பட்டுள்ளன. பல நூலகங்கள் உண்டு. அவற்றுள் மிகப் பெரியது நகராட்சி நூலகமாகும். இதில் 8,40,000 புத்தகங்கள் உள்ளன.

அருங்காட்சியகங்களும் இங்கு உள்ளன. நுண்கலை அருங்காட்சியகத்தில் யுவான், மிங், மஞ்சு ஆகியோர் ஆட்சிக்காலச் சித்திரங்கள் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நகரின் குறிப்பிடத்தக்க செய்தித்தாள் தீன்சிங் சீ பயோ (Tienching Jih-Pao) என்பதாகும். தொலைக்காட்சி நிலையமும் இங்குள்ளது.

இங்கு 30க்கும் மேற்பட்ட பூங்காக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வெற்றிப் பூங்கா, சிறுவர் பூங்கா, சூ-சாங்கு குங்கு யுவான் (Shu-Shang Kung Yuan) ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். சூ சாங்கு குங்கு யுவான் என்பதற்கு நீர் மேல் பூங்கா என்று பொருள்.

தி.அர.இரா.

தீன்மிதி நாகனார்: சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் பெயர் தீமிதி நாகனார், தீன்மிதி நாகனார் எனப் பலவாறாக ஏடுகளில் காணப்படுகின்றது. இவர் பாடிய பாடலொன்று குறுந்தொகையில் (111) இடம்பெற்றுள்ளது. தோழி கூற்றாக அமைந்த அப்பாடல் தலைவியை மணந்து கொள்ளாது கால நீட்டிப்புச் செய்யும் தலைவன் சிறைப்புறமாக இருக்க அதனை அறியாதாள் போலத் தலைவியிடம் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. தலைவன் தலைவியை மணம் செய்யாது காலம் நீட்டிக்கிறான். அதனால் தலைவி வருத்தமடைந்து உடல் மெலிந்து காணப்பட்டாள். அவள் தாய் இவளது உண்மையான நிலையை உணராது வேலனால் ஏற்பட்டது என்று வெறியாட்டெடுக்க முற்பட்டாள். நகைப்பிற்கிடமான இச்செய்கையைக் காணும் பொருட்டு தலைவன் வரவேண்டும் என்று கூறுவதன் வாயிலாக இத்தகைய இடர்ப்பாடான நிலையிலுள்ள தலைவியை விரைந்து மணந்துகொள்க என்று தலைவனுக்குணர்த்தும் வகையில் தோழி கூறுவது சிறப்பாக உள்ளது. வீ.சே.

து நாக்கு மேலண்ணத்தை (நுனியை) மெதுவாக அழுத்தி ஒலிக்கும் ஒலியொடு வாயைக் குவித்துப்பின் வெளிவரும் ஒலி து ஆகும். தகர–உகரங்களின் குறிப்புகளைப் பார்க்கவும்.

பொருள்: உணவு, அனுபவம், பிரிவு என்கிற பொருள் உண்டு; உண்ணுதல் என்ற பொருளிலும் வரும். சொற்களுக்கு விகுதியாகப் பயன்படும் இவ்வெழுத்து வருது என்பதில் போல தன்மை ஒருமை முற்று விகுதியாகவும் அது வந்தது என்பதைப் போல ஒன்றன் பால் விகுதியாகவும் புதுச் சொல்லாக்கத்துக்கு உதவும் வகையில் பகுதிப் பொருள் விகுதியாகவும் வரும். எடுத்துக்காட்டு- மருந்து.

வடிவம்: தமிழ் எழுத்தில் குகைக் கல்வெட்டு களில் கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டு அளவில்... ... ...

கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டின் இடையில் அரச்சலூர்க் கல்வெட்டில் ...

கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் பல்லவ மகேந்திரனின் வல்லம் கல்வெட்டில் ...

கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் பல்லவ நந்திவர்மனின் செப்பேட்டில் ...

கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டில் சோழராசேந்திரனின் திருவாலங்காட்டுக் கல் வெட்டில்... ... ...

கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் சோழன் குலோத்துங்கனின் திருக்கழுக்குன்றக் கல்வெட்டில்... ... ...

கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் உகரக்குறி பெறும் கோடாகக் கீழே இழுக்கப் பட்டது. பிறகு வளைத்து எழுதப்பட்டது. அடுத்த நிலையில் நேராக இழுக்கப் பட்ட கோடு மேல் நோக்கிச் சென்றது. பிற்காலத்தில் தகரத்தின் கீழ்நோக்கி வருங் கோடு அடியில் சென்று வளைந்து, மீண்டும் திரும்பி நேர்கோடாகச் சென்று, வளைந்து மேல்நோக்கியது.... ... ...

வட்டெழுத்தில் தகரத்தின் உருவத்தில் ஏற்பட்ட மாறுதல் ஒழிய உகரத்தில் தமிழ் எழுத்தில் காட்டப்பட்ட முறைபிலேயே வளர்ந்தது. கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டி லிருந்து ஏறக்குறைய ஒரே முறையில் எழுதப்பட்டு வந்தது. கீழ்வளைவைச் சற்று நிறுத்தி நீளமாகவும் அல்லது சற்று வளைத்தே மேல்நோக்கியும் எழுதப்பட்டது. ...

கே.ஜி.கி.

துக்காராம்: இந்தியாவில் மகாராட்டிரத்தில் கி.பி. 17–ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஓர் அருட்கவி. பக்தி இயக்கத்தைப் பரப்பிய பெரியார்களுள் இவரும் ஒருவர். இவர், பூனாவிற்கு அருகில் இந்திராயணி ஆற்றங்கரையில் உள்ள தேகு என்னும் சிற்றூரில் கி.பி. 1607-இல் பிறந்தார். இவர் தந்தை பெயர் போல்கோபா; தாய்-கனகாயி. இவர்கள் குடும்பம் 'வார்க்கரி' என்னும் மரபைச் சேர்ந்தது. பாண்டுரங்கனே இவர்கள் குலதெய்வம். துக்காராம், தொடக்கத்தில் தமது குடும்பத் தொழிலான வாணிகத்தை நடத்தினார். ஆனால், அவர் மனம் அதில் மிகுந்த நாட்டம் கொள்ளவில்லை. தமக்குக் கிடைக்கும் சிறு இலாபத்தையும் அவர் ஏழைகளுக்கு வழங்கிவிடுவது வழக்கம். இவர் மணம்புரிந்துகொண்டு வாழ்க்கை நடத்தியபோதிலும் இல்லற வாழ்க்கையில் இவருக்கு வெறுப்பு ஏற்பட்டுவிட்டது. சைதன்னிய குருவிடம்

சென்று அறிவுரை பெற்றார். பிறகு பக்திப் பாடல்கள் பல இயற்றலானார். நாலாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட பக்திப் பாடல்கள் இவரால் இயற்றப்பெற்றன. சிவாசி மன்னன், இவர்தம் மாணாக்கர்களுள் ஒருவன் என்றும், இவருடைய பாடல்களைக் கேட்டு இன்புற இவரிடம் அடிக்கடி வருவது வழக்கம் என்றும் சில வரலாற்றறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இவர் மறைந்ததைப் பற்றிப் பல கூற்றுகள் உள. பக்திப் பரவசத்தில் இவர் இந்திராயணி ஆற்றில் குதித்து இறந்ததாக ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. இவர் மறைந்த ஆண்டு கி.பி. 1649. மகாராட்டிரத்தில் இவருடைய பாடல்கள் மிகவும் போற்றப்படுகின்றன. தெ.பா.

துகளறு போதம்: தமிழ்ச் சமயமாகிய சைவ சமயத்தின் முடிந்த முடிபாகவுள்ள சைவ சித்தாந்தத்தின் முடிந்த முடிபு யாது என்பதனைப் பற்றி மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் எடுத்தியம்புகின்றன. சித்தாந்தச் சாத்திரங்களின் முதனூல்களான இப்பதினான்கு நூல்களின் நடுநாயகமாகத் திகழும் சிவஞானபோதத்தையாத்த மெய்கண்டாருக்குப் பின் சாத்திர நூல்கள் விரிவாக வளர்ந்து செழித்துச் சிறப்புற்றன. எனினும், பின்வந்த சாத்திர நூல்களுள் மிகச் சிறப்பாக எண்ணத் தக்க நூல்கள் சிலவே. அச்சிலவற்றுள் துகளறுபோதம் ஒன்றாகும். இதன் ஆசிரியர் மெய்கண்டாரின் பரம்பரையில் ஏறத்தாழ நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின் தோன்றிய சீகாழிச் சிற்றம்பலநாடிகள் ஆவர். இவர் காழி பழுதைகட்டி சிற்றம்பலநாடிகள் என்றும் சொல்லப்படுவார்.

துகளறுபோதம் என்பது துகள் அறுவதற்குரிய காரணமாகிய போதம் எனப்பொருள்படும். துகள் என்றால் குற்றம். அதாவது உயிர்க்குற்றம் எனப்படும் ஆணவமலத்தினை அறுத்து நீக்குதற்குரிய நூலாகும் என்பதனால் இப்பெயர் இந்நூலுக்கு அமைந்தது. தொல்லைமலமாம் ஆணவமலம் அறுதற்கு ஏதுவாகிய சிவஞானத்தை விளைவிக்கும் நூல் என்பதே இதன் திரண்ட கருத்தாகும். இங்குச் சிவஞானத்தைப் பய்ப்பிக்கும் நூலுக்கு ஆயினமையின் இது காரியவாகு பெயர். துகளறுபோதம் அடையடுத்த ஆகுபெயர்; திருவாசகம் என்பதுபோல.

இந்நூலின் ஆசிரியரான சீகாழிச் சிற்றம்பலநாடிகள், திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருநந்திமரபு மெய்கண்டாரின் சந்தானத்திலே உபதேச பரம்பரையிலே வந்தவராவர். இவர் காழி-கங்கை மெய்கண்டாருடைய திருவருளுபதேசம் பெற்றவர். இவ்வாசிரியர் பெருஞானியாய்ப் பல மாணவர்களுக்கு ஆசிரியராய் விளங்கியும், பலநூல்கள் செய்தும் சைவத்திற்குத் திருத்தொண்டு ஆற்றியவர். சிற்றம்பலநாடிகள் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், அதாவது கி.பி. 1325-1350 ஆண்டுக் காலத்தில் தஞ்சை மாவட்டம், சீர்காழியில் வாழ்ந்தவர். சிற்றம்பலநாடிகள் தம் மாணாக்கர் அறுபத்துமூவருக்குச் சாம்பதீட்சை செய்து, அவர்கள் அனைவரையும் மயிலாடுதுறையினையடுத்த சித்தர்காடு என்ற இடத்தில் ஒரே காலத்தில் சமாதி கொள்ளச் செய்தவர். இச்செய்தியினை இந்நூலின் சிறப்புப்பாயிரப் பாடலும் உணர்த்தும். சிற்றம்பலநாடிகளின் மாணவர்களுள் ஒருவரான தத்துவப்பிரகாசர் இவரைச் சந்தான ஆசாரியரோடு ஒப்பிட்டுக் கருதுவதனாலும் இந்நூலாசிரியரின் சிறப்பு விளங்கும்.

துகளறுபோதம் என்னும் இச்சிறிய சித்தாந்தச் சாத்திரத்தினில் காப்புச் செய்யுளுடன் நூற்றொன்று திருவெண்பாக்கள் உள்ளன. இவையாவும் எளிய நிலையிலே அமைந்து இனிமையாகவும் ஆற்றொழுக்கான நடையினை உடையவனவாகவும் இருக்கின்றன. சிவஞானபோதம் முதலிய சித்தாந்த நூல்களில் தொகுத்துக் கூறியிருக்கின்ற சைவ சித்தாந்தத்தின் முப்பொருளாம் பாசம், பசு, பதி ஆகியவற்றின் விளக்கமாகிய-தத்துவரூபம், தத்துவ தரிசனம், தத்துவ சுத்தி, ஆன்மரூபம், ஆன்மதரிசனம், ஆன்மசுத்தி, சிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவயோகம், சிவபோகம் என்பனவற்றை முதன்முதல் முப்பது அவதரமாக வகுத்துக் கூறியது இத்துகளறுபோதமேயாகும். முப்பதவதரம் என்பது 'சீவன்முத்தி நிலையிலிருந்த ஆன்மா, அந்த நிலையிலிருந்த வழுவிய காலத்து, மீண்டும் அந்நிலைக்குச் செல்லத் தலைப்படுங்கால் முப்பொருள்களின் உண்மை நிலையை உணர்ந்து மேல்நோக்கிச் செல்லும் நெறியில் அமைந்த படிகளேயாகும்'.

துகளறுபோதத்தில் முதல் 3 பாடல்கள் பாயிரப் பாடல்களாகும். அதன் பின் நான்காம் பாடலிலிருந்து எழுபத்தெட்டாம் பாடல் வரையுள்ளவை யாவும் முப்பதவரத்தினை விளக்கும் பாடல்களேயாகும். முப்பது அவதரம் எவையெனில், பஞ்சப் பூதப் பழிப்பு, பொறியற உணர்தல், அந்தக்கரணசுத்தி, கலாதிஞானநிராகரணம், சுத்ததத்துவ தூடணம், தத்துவரூபம், தத்துவ தரிசனம், தத்துவ சுத்தி, கேவலம், கேவல தரிசனம், கேவலாதீதம். ஆண்மரூபம், ஆண்ம தரிசனம், ஞானதரிசனம், ஞானாதீதம், பரைதரிசனம், பரையோகம், பரைபோகம், பராதீதம், 'சாக்கிராதீதம், சுத்தவத்தை, சுகசொரூபம். சுகாதீதம், சிவரூபம், பரமானந்த தரிசனம், பரமானந்தயோகம், பரமானந்தபோகம், ஆண்மலாபம், பரமானந்த மேலீடு, உலகப்பழிப்பு ஆகியனவாம். இந்த முப்பதவதரங்களின் முறைவைப்பில் சிலவேறுபாடுகள்

இருக்கலாம் எனவும் எண்ணப்படுகின்றது. இந்நிலையில் துகளறுபோதத்தில் அவதரங்கள் இருபத்தெட்டு தான் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. மேலும், இம் முப்பதவரம் என்கிற நெறியானது சைவாகமங்களிலே சொல்லப்பட்டவைதான் எனவும் நூலாசிரியர் சிற்றம்பலநாடிகள் கூறுகின்றார். சைவ சித்தாந்த உலகிற்கு இத்துகளறுபோதம் அளித்த பங்குப் பணி இந்நூல் விளக்கும் முப்பதவதரமே என உறுதியுடன் கூறலாம்.

இதனையடுத்து, எழுபத்தொன்பதாம் பாடலிலிருந்து தொன்னூற்றொன்பதாம் பாடல்வரையுள்ள பாடல்கள் யாவும் பஞ்சாக்கரமந்திரம், குருத்துதி, சீடரிலக்கணம் முதலியவைகள் குறித்தும் யோகம், கிரியை, சரியை என்கிற மார்க்கங்களைப் பற்றியும் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் எடுத்தியம்புகின்றன. கடைசிப் பாடலில், ஆணவமலத்தைப் போக்கி, ஆன்மாவுக்குக் குடத்துள் விளக்குப்போன்று மறைக்கப்பட்டிருந்த அறிவுச்சுடரினை ஏற்றி, அவ்வறிவையும் அதற்கு அறிவித்துப்பின் பசுவறிவையும் மாற்றிச் சிவபேறு என்னும் பேரின்பவெள்ளத்தின்கண் திளைப்பித்து நுகர்வித்தலே இந்நூலின் பயன் எனக் குறிப்பிட்டு முடிக்கிறார்.

சிற்றம்பல நாடிகளின் மாணவர் தத்துவப்பிரகாசர் இந்நூலின் வழியே விரிந்தநூலாகத் தத்துவப் பிரகாசம் என்ற நூலினயும் சுருங்கிய அளவிலே துகளறு போதக் கட்டளை என்ற சிறு வசன நூலையும் எழுதி, துகளறுபோதத்தின் சிறப்புகளை விளக்கியுள்ளார். மாபாடிய ஆசிரியரான மாதவச் சிவஞான யோகிகள் தம் உரையில் துகளறுபோதத்தினை மேற்கோளாகக் கையாண்டு இந்நூலைப் பரமப் பிரமாணமாக எடுத்தாண்டிருப்பதிலிருந்தே துகளறு போதத்தின் பெருமையும், பெருஞ்சிறப்பும் தெளிவாக விளங்கும். சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார் போன்ற சைவசித்தாந்தச் சாத்திரங்களை எளிதில் அறியப் பெரிதும் உதவும் சிறிய ஞான நூலே துகளறுபோதம் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

ஜி.பா.

துங்கபத்திரை (ஆறு): தென்னிந்தியாவில் ஓடும் கிருட்டிணா ஆற்றின் துணையாறாகிய துங்கபத்திரை, துங்க, பத்திரை என்ற இரண்டு ஆறுகள் ஒன்று சேர்ந்து அமையப் பெற்றது. இந்த இரண்டு ஆறுகளும் கருநாடக மாவட்டத்தில் மேற்கு மலைத் தொடரில் கங்கைமூலம் என்னுமிடத்தில் ஒன்றாகத் தோன்றி, வேறு திசைகளில் ஓடி, பின்னர் சிமோகா (Shimoga) மாவட்டத்தில் கூடலி என்னுமிடத்தில் ஒன்று சேர்ந்து துங்கபத்திரை எனப் பெயர் பெறுகிறது. ஏறத்தாழ 640 கி.மீ. நீளமுள்ள இந்த ஆறு கிருட்டிணா ஆற்றுடன் இரெய்ச்சூர் அருகில் கலப்பதற்கு முன்னதாக, பெல்லாரி (கருநாடகம்) கர்நூல் (ஆந்திரா) மாவட்டங்கள் வழியாக ஓடுகிறது. இந்த ஆற்றின் வலக்கரையில் வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற விசயநகரம் தோன்றி அரிய சாதனைகளைப் புரிந்து, பின் மறைந்தது. அந்த அழிபாடுகள் இன்றும் காணக் கிடக்கின்றன. இந்த ஆற்றில் ஆண்டு முழுவதும் நீர் ஓடுவதால் அடிக்கடி வெள்ளப் பெருக்கு ஏற்படுவதுண்டு. இந்த ஆற்றுப் பகுதியைக் கைப்பற்றுவதற்காக, இந்து அரசாகிய விசயநகரமும், முகமதிய நாடான பாமினியும் கி.பி.16-ஆம் நூற்றாண்டில் அடிக்கடி போரிட்டன.

திட்டம்: துங்கபத்திரை ஆற்றின் நீரைத்தேக்கி, நீர்மின் திறன் உற்பத்திக்கும் நீர்ப்பாசன வசதிப் பெருக்கத்திற்கும் 1945-இல் ஒரு திட்டம் தொடங்கப் பெற்றது. இதற்குத் துங்கபத்திரைத்திட்டம் (Tungabadra Project) என்பது பெயர். தென்னிந்தியாவின் சிறப்புமிக்க நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் இதுவும் ஒன்று. இப்பலநோக்குத் திட்டம் கற்கட்டட அணைக் கட்டைக் கொண்டது. ஆந்திராவில் கிடைக்கும் தாதுப் பொருள்களைத் தோண்டி எடுப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பாகவும், கைத்தொழில்கள் பல தோன்றுவதற்கு உதவியாகவும், முன்னேற்றமடையாத பலபகுதிகளை வளமடையச் செய்யவும் இத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்திற்குத் தேவைப்பட்ட மதகுக் கதவுகள் முதலியன திட்டத்தைச் சேர்ந்த தொழிற்சாலையிலேயே தயாரிக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். ஆந்திரா, கருநாடகம் ஆகிய இரு மாநிலங்களின் கூட்டு முயற்சியே இத்திட்டம். ஏறத்தாழ 345ச. கி.மீ. நீர் ஏந்து நிலப்பரப்பைக் கொண்ட துங்கபத்திரை அணையின் நீளம் 2441 மீ. உயரம் 43.30 மீ. துங்கபத்திரையின் குறுக்கே மல்லாபுரம் என்னுமிடத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள இந்த அணையின் இருமருங்கிலுமுள்ள கால்வாய்கள் மூலம் 7 இலட்சம் ஏக்கர் நிலம் பயன்பெறுகிறது. பல மின்திறனாக்க நிலையங்களும் இயங்கிவருகின்றன.

தெ.பா.

துச்சாதனன்: மகாபாரதக் கதையில் பாண்டவர்களின் எதிர்த் தலைவனாக விளங்கும் துரியோதனனுடைய இளவல் துச்சாதனன் எனப்படுவான். இவன் துடிப்பு மிக்கவன். தன் தமையனுக்கு அவன் தீய செயல்களில் துணைநின்றவன். பாண்டவர்களுக்கும், கௌரவர்களுக்கும் இடையே நிகழ்ந்த சூது போரில் பாண்டவர்கள் தம் நாட்டையும், பொருள்களையும் இழந்து இறுதியாகத் தம்மையே பணயம் வைத்துத் தோற்றனர். அந்நிலையில் துரியோதனனுடைய தாய் மாமனாகிய சகுனி அவர்கள் பணயமாக வைப்பதற்கு வேறொரு பொருளும் இல்லாமை

கண்டு அவர்களுடைய மனைவியாகிய திரௌபதி யையே வைக்குமாறு கேட்டான். பாண்டவர் தலை வராகிய தருமபுத்திரர் அதற்கிணங்கித் தம் மனைவி யைப் பணயம் வைத்துத் தோற்றார். உடனே சகுனி, துரியன் முதலானோர் மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரம் செய்து கை கொட்டினர். பிறகு துரியன் திரௌ பதியை அரசவைக்கு அழைத்து வருமாறு துச்சா தனனைப் பணித்தான். அப்பணியைத் தலைமேற் கொண்ட கொடியவனாகிய துச்சாதனன் மிக்க மகிழ்ச்சியோடு திரௌபதியிடம் சென்று அவளை உடனே வருமாறு அழைத்தான். அவன் அவளை நோக்கி 'நீ இப்போது எங்களுக்கு உரியவளாகிவிட் டாய். வெட்கப்படாதே. என் பின்னே வா. நாங்கள் உன்னைச் சூதில் வென்று பெற்றுவிட்டோம்' என் றான். அதுகேட்ட திரௌபதி நடுநடுங்கி அவனிட மிருந்து தப்ப முயன்று அந்தப்புரத்திற்குள் நுழைய லானாள். துச்சாதனனோ அவளைப் பின்தொடர்ந்து சென்று அவளது கூந்தலைப் பற்றி அரசவைக்கு இழுத் துச் சென்றான். அவளைத் தாசி, ஐவருக்கு வேசி என்று பலவாறு ஏசினான்.

அரசவைக்கு இழுத்துவரப்பட்ட திரௌபதியை அனைவரது முன்னிலையிலும் அவமானப்படுத்த எண்ணிய துரியனின் நண்பன் கர்ணன் அவளது துகிலை உரியுமாறு துச்சாதனனுக்குக் கட்டளையிட் டான். அவ்வாறே அவன் அவளருகில் சென்று துகி லைப் பற்றியிழுக்க இறைவன் அருளால் அவளது வேண்டுதலின்படி அது வளர்ந்துகொண்டே வந்தது. துச்சாதனன் தன்னால் ஆனமட்டும் முயன்றும் துகில் குறைந்தபாடில்லை. அதனால் அவனது உடலும், மனமும் சோர்ந்து அவன் மயங்கி விழுந்துவிட்டான். அதுகண்ட வீமன் துச்சாதனனை வெகுண்டுஅவனைக் கொன்று அவனது குருதியைக் குடிப்பதாகச் சபதம் செய்தான். திரௌபதியும் அவனது குருதியில் தன் கூந்தலைத் தோய்த்து முடிப்பதாகச் சூளுரைத்தாள்.

சூது போரில் நாட்டையும் தம் உரிமையையும் தோற்ற பாண்டவர்கள் திரௌபதியுடன் 12 ஆண்டு வனவாசமும் ஓராண்டு அஞ்ஞாத வாசமும் முடித்த பிறகு பாண்டவர்களுக்கும் துரியோதனாதியருக்கும் நடந்த பாரதப் போரில் துச்சாதனன் வீமனை நேருக்குநேராய்ச் சந்தித்து அவன்மீது கணைகளை வீசினான். அதுகண்ட வீமன் அவன்மீது பாய்ந்து அவனைக் கீழே வீழ்த்திக் கைகளையும், கால்களை யும் முறித்துக் கீழே வீசினான்; பிறகு அவனது குரு தியைக் குடித்து அவன் உடல்மீதுஏறி நின்று வெறிக் கூத்தாடினான். திரௌபதியும் அக்குருதியில் தன் கூந் தலைத் தோய்த்து முடித்துக்கொண்டாள். ரா.கி.

துசியந்தன் சந்திர வமிசத்துப் பேரரசன். மகாபாரதம் ஆதி பருவத்தில் இவன் கதை கூறப் படுகிறது. ஒருகால் இவன் வேட்டையாடும் பொருட் டுக் காட்டிற்குச் சென்றபோது அங்கே கண்ணுவ முனிவரின் ஆசிரமத்தில் தனியே இருந்த சகுந்தலை என்னும் பேரழகியைக் கண்டு அவளைக் காதலித்துக் கந்தருவ மணம் செய்துகொண்டான். பின்னர், அவ ளைத்தன்னிடம்அழைத்துக்கொள்வதாகவாக்களித்து விட்டுத் தன் நகருக்குச் சென்றுவிட்டான்.

ஆசிரமத்தில் தனியே இருந்த சகுந்தலை துசியந் தனையே எண்ணியபடி சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்த போது துருவாச முனிவர் அங்கு வர, அவரை அவள் கண்டுகொள்ளாமல்இருந்தாள். அதனால், வெகுண்ட முனிவர் அவளது நெஞ்சில் நிறைந்தவன் அவளை மறந்துவிடுவானாக என்று சபித்தார். தன்நினைவு வரப்பெற்ற சகுந்தலை துணுக்குற்று முனிவரிடம் சாப விடை வேண்ட, துசியந்தன் தன் நினைவாக அவளிடம் கொடுத்துச்சென்ற ஏதேனும் ஒரு பொருளை அவன் காணும்பொழுது அவள் நினைவு அவனுக்கு வருமென்று அருளினார்.

துசியந்தன் தன் அரண்மனைக்குச் சென்றதும் முனிவர் இட்டசாபத்தின்படி தன் அரச காரியங் களில் தன்னை மறந்து சகுந்தலையை அறவே கைவிட்டுவிட்டான். அவன் வரவுக்காக ஏங்கிக் காத் திருந்த சகுந்தலை ஆராத் துயரத்தில் ஆழ்ந்திருந் ததைக் கண்ட கண்ணுவ முனிவர் அவளைச் சில சீடர்களுடன் துசியந்தன் அரண்மனைக்கு அனுப் பிவைத்தார். துசியந்தன் அவளை இன்னாள் என இனங் கண்டுகொள்ளாமல் கடுஞ்சொற்களைக் கூறி, அவளை ஏற்க மறுத்துவிட்டான். அதனால் மன முடைந்த சகுந்தலை கண்ணுவ முனிவரது ஆசிரமத் திற்கே திரும்பிவந்து வாழலானாள். சிறிது காலத் திற்குப் பின்னர்க் காந்தருவ மணத்தால் கருவுற்றி ருந்த அவள் பரதன் என்னும் ஓர் ஆண்மகவைப் பெற்று அவனைப் போற்றி வளர்த்து வரலானாள். அம்மகன் மிக இளவயதிலேயே அறிவும், ஆற்றலும் மிக்கவனாய், அஞ்சாநெஞ்சனாய் விளங்கினான்.

இதற்கிடையில் துசியந்தன் தன் நினைவாகச் சகுந்தலையிடம் கொடுத்திருந்த முத்திரை பொறித்த மோதிரம் காணாமல் போய்விட்டது. அவள் நீராடிக் கொண்டிருந்த நீர்நிலையில் அது நழுவி விழுந்து விட்டதை அறியாமல் அதைப்பற்றி மறந்த நிலை யில் அவள் இருந்தாள். அதனை மீனவர் சிலர் கண் டெடுத்து அரசனிடம் சேர்ப்பிக்க அரசன் திடீ ரென்று சகுந்தலையின் நினைவு வரப்பெற்றான். தான் அவளை மணந்தது அவன் நினைவுக்கு வந் தது; அவளைப் புறக்கணித்த தன் செயலுக்கு வருந் தினான். பிறகு ஒருநாள் அவன் காட்டில் வேட்டை

யாடச் சென்றபோது பரதன் கொடிய விலங்குகளு டன் அஞ்சாமல் விளையாடிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டு அவன் யார் என வினவி அறிந்துகொண்டு அவனுடன் சகுந்தலை இருந்த இடத்தையடைந்தான். பின்னர் மூவரும் மகிழ்ந்து வாழ்ந்திருந்தனர்.

துசியந்தன் மகனாகிய பரதன் பெயரால்தான் இந்திய நாடு பாரத நாடு என்று பெயர்பெற்றது. அப் பரதன் சிறந்து விளங்கிய பேரரசனாகையால் அவன் நினைவாக இந்தியநாடு அப்பெயர் பெற்றது. மகாகவி காளிதாசரால் இயற்றப்பெற்ற வடமொழி நாடகம் 'சாகுந்தலம்' என்பது சகுந்தலை–துசியந்தன் ஆகி யோரைப் பற்றியதே ஆகும். ரா.கி.

துணைவினை: வினைச் சொற்களை அவற் றின் பொருண்மை, வருகைமுறை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் முதன்மை வினைகள் (Primar Verbs) எனவும், துணைவினைகள் (Auxiliary Verbs) எனவும் இரண்டாகப் பகுக்கலாம். முதன்மை வினைகள் அகராதிப் பொருளைச் (Lexical Meaning) சுட்டத் துணைவினைகளோ இலக்கணப்பொருளைச் (Grammatical Meaning) சுட்டும்.

துணைவினைகள் பெரும்பான்மையான மொழி களில் காணப் பெற்றாலும் ஒவ்வொரு மொழிக் கேற்ப இவ்வினைகள் சில தனிப்பண்புகளைக் கொண் டுள்ளன. காலப்போக்கில் தம் அகராதிப்பொருளை இழந்து இலக்கணப்பொருளைச் சுட்டும் வினை வடி வங்களே தமிழில் பெரிதும் துணை வினைகளாகச் செயற்படுகின்றன. தமிழ் மொழியில் துணைவினை எப்பொழுதும் முதன்மை வினையின்பின்னிடத்ததாக அமைந்து முதன்மை வினைக்கு இலக்கணப் பொருள் சேர்க்கத் துணைபுரியும்.

'வந்துவிட்டார்' என்பதில் 'வருதல்' என்னும் அகராதிப் பொருளைச் சுட்டும் 'வந்து' என்னும் முதன்மை வினையினைத் தொடர்ந்து வரப்பெறும் 'விடு' என்பது துணைவினையாகும். ஈண்டு 'விடு' என்னும் வினை வடிவம் 'விடுதல்' என்னும் அகராதிப் பொருளை இழந்து 'உறுதிப்பாடு' என்னும் வினைமை யாகிய (Aspect) இலக்கணப்பொருளைச் சுட்டு கின்றமையால் இவ்வடிவம் துணைவினையாகக் கருதப் படுகின்றது.

முதன்மை வினையும் துணைவினையும்இணைந்த கூட்டு வினையமைப்பினை அகராதிப் பொருள் தரும் இரண்டு வடிவங்களாகப் பிரித்தால்கூட்டு வினையமைப்பு உணர்த்தும் பொருளைப் பெற இயலாது. சான்றாகப் 'படித்துப் பார்த்தார்' என்ப தனைப் 'படித்து' எனவும் 'பார்த்தார்' எனவும் பகுத்து இவ்விரண்டையும் அகராதிப்பொருள் தரும் வடிவங்களாகக் கருதினால் 'படித்துப் பார்த்தார்' என்னும் கூட்டு வினையமைப்பு சுட்டும் பொருளைப் பெறமுடிவதில்லை. ஈண்டுப் 'பார்' என்னும்வினைவடி வம் 'முயற்சி' என்னும் வினைமையாகிய இலக்கணப் பொருளைச் சுட்டித் துணைவினையாகச் செயற்படு கின்றது. இந்நிலையில் முதல்வினைக்கும், துணை வினைக்கும் இடையே அகராதிப் பொருள் தரும் பிற சொற்கள் வருதல் இல்லை.

துணைவினைகள் பெரும்பான்மையும் காலம், எதிர்மறை, இடம், எண், பால் ஆகியவற்றைச் சுட்டும். உருபுகளை (பாடி(ப்) பார்-த்-ஆ-ர்; வர முடி-ஆ-து) ஏற்றுவரும். சில வினைச்சொற்கள் குறிப்பிட்ட சூழ லில் முதன்மை வினையாகும்(மதுரைக்குப் போனார்). ஏனைச் சூழலில் துணைவினையாகவும் (ஒழிந்து போனார்) செயற்படுவதுண்டு.

தமிழில் துணைவினைகள் முற்று வடிவிலும் (வந்து-இருந்தார்), செய்து வாய்பாட்டு வினையெச்ச வடிவிலும் (விழுந்து-அடித்து), செயவெனெச்ச வடிவிலும் (கேட்டுப் பார்த்தால்), பெயரெச்ச வடி விலும் (ஓடி-விட்ட), தொழிற்பெயர் வடிவிலும் (வாழத்-தெரிதல்), வினையாலணையும் பெயர் வடி விலும் (வேண்டிக்-கொண்டது) அமைந்துள்ளன. வேறுபட்ட இலக்கணப் பொருளைச் சுட்டுவதன் பொருட்டுச் சில துணைவினைகள் அடுக்கி வருவதும் உண்டு.

தமிழ் இலக்கண நூல்களில் துணைவினைகள் பல, மொழியின் கண் கையாளப்பட்டபோதிலும் துணைவினை என்னும் பாகுபாடு அமையப் பெற வில்லை. தமிழில் காணப்பெறும் துணைவினைகளை அவை உணர்த்தும் இலக்கணப் பொருளை அடிப்படை யாகக் கொண்டு வினைமைத் துணை வினைகள் (Aspectual Auxiliary Verbs) எனவும் வினைப் பொருள் துணைவினைகள் (Model Auxiliary Verbs) எனவும் வினைச் செய்கைத் துணைவினைகள் (Voice Auxiliary Verbs) எனவும் மூன்றாக வகைப் படுத்துதல் இயலும்.

செயல் முழுமை (Perfect), செயல் தொடர்ச்சி (Proressive), முயற்சி (Trial), வழக்கம் (Habitual) போன்ற வினையின் வேறுபட்ட செயல்நிலைகளைக் குறிக்கும் துணைவினைகள் வினைமைத் துணைவினை கள் எனப்படும்.

பார்த்துக்-கொண்டிருக்கிறார்-செயல்தொடர்ச்சி; செய்து–பார்த்தார்-முயற்சி.

பேசுவோரின் மனநிலையின் அடிப்படையில் வேண்டுதல் அனுமதி, எதிர்மறை உண்மைநிலை(Fact),

வாய்ப்பு (Probability) போன்ற பல்வேறு வினைப் பொருள்களைச் (Moods) சுட்டும் துணைவினைகள் வினைப்பொருள் துணைவினைகள் எனப்படும்.

வர-வேண்டும்-வேண்டுதல்
கொடுக்க-மாட்டார்-எதிர்மறை
பெய்யக்-கூடும்-வாய்ப்பு

தமிழில் காணப்பெறும் பெரும்பான்மையான வினைப்பொருள் துணைவினைகள் இலக்கண அறிஞர் களால் குறிப்புவினைகளாகக் கருதப்படுகின்றன. வினைப்பொருள் துணைவினைகளாகக் குறிக்கப்பெறு பவை பல, முதன்மை வினைகளாகச் செயல்படும் போதும் (எனக்கு உணவு வேண்டும்) துணைவினை களாகச் செயல்படும்போதும் (எனக்குப் படிக்க வேண்டும்) அவற்றிடையே பொருண்மை நிலையில் வேறுபாடு இல்லை.

செயப்பாட்டு வினைச் செய்கை (Passive Voice), இயக்குவினைச் செய்கை (Causative Voice), பிரதி பலிப்பு வினைச்செய்கை (Reflexive Voice) போன்ற வினையின் வெவ்வேறு செயல்வகைகளைச் சுட்டும் துணைவினைகள் வினைச்செய்கைத் துணைவினைகள் எனப்படும்.

செய்யப்-பட்டது-செயப்பாட்டு வினைச்செய்கை
பாடச் - செய்தார்- இயக்குவினைச் செய்கை.

ஏ.ஆ.

துணை நூல்கள்:

Agesthialingam, S. & **Srinivasavarma**, **G.**, (Edrs.) Auxiliaries in Dravidian, Annamalai University, Annamalainagar, 1980.

Andronov, N., A Standard Grammar of Modern and Classical Tamil, Madras, 1969.

துந்திரவெளி: வடதுருவத்திலிருந்து ஏறத்தாழ 23½ பாகையிலுள்ள சிறு வட்டத்தை அடுத்துள்ள வடஅமெரிக்காவின் வடக்குப் பகுதியும் யூரேசியாவின் வடக்குப் பகுதியும் மரங்களற்ற சமவெளி நிலங்களா கும். இப்பகுதிகள் துந்திர (Tundra) வெளி எனப் பெயர் பெறுகின்றன. ஆர்ட்டிக்கு மாக்கடலின் தீவுகளும் இந்த வெளியில் அடங்கும். காராக் கடலை (Kara Sea) அடுத்துள்ள வடக்கு சைபீரியாவில் துந் திர வெளி மிகப் பரந்து உள்ளது. தெற்கில் காமச் சட்கா முந்நீரகத்தின் வடபுறம் வரை அது பரந்துள் ளது. தெற்கில் இசுகாண்டிநேவியா (Scandinavia), திமான் (Timan), ஊரல் (Ural) மலைப் பகுதிகளி லும் துந்திர வெளி பரவியுள்ளதைக் காணலாம். இங்கு மக்கள் மிகுதியாக வாழ்வதில்லை. நாடோடிக் கூட்டத்தினர் காணப்படுகின்றனர். கலைமான் வளர்த்தல், மீன்பிடித்தல், வேட்டையாடுதல் முதலி யன மக்களின் தொழில்களாகும். இப்பகுதிகளில் வடி கால் வசதியில்லாததால் தட்டை நிலம் பெரும் பாலும் சதுப்பு நிலமாகி வருகிறது. வெப்பமான காலங்களில், காளான், பாசி சிலவகைப் பூச்செடிகள் இங்கு முளைக்கின்றன. இங்கு மரங்கள் வளராமைக் குக் காரணம் 1) குளிர் காலத்தில் கடுமையான குளிர் காற்று வீசிக்கொண்டே இருக்கும். 2) பகல் நேரத் திலும், மரங்களுக்குப் போதுமான வெப்பம் இருப்ப தில்லை. 3) அடிமண் எப்பொழுதும் உறைந்து கிடக் கும். மிக வெப்பமான சூலை மாதத்திலும், சராசரி வெப்பம் 50 பாகைக்கு மேல் உயர்வதில்லை. பெரும் பாலும் சராசரி வெப்பம் உறைநிலைக்குக் கீழாகவே இருக்கும். குளிர் காலம் மிக நீண்டதாக இருக்கும்; கோடைக்காலம் குறுகியது. தென்கோளத்தில் துந்திர வெளி கிடையாது.

தெ.பா.

தும்பிசேர் கீரனார் சங்கப் புலவருள் ஒருவர். இவர் பெயர்க்குத் தும்பிசோ கீரனார் என்னும் வேறு பாடமும் காணப்படுகிறது. கீரனார் இவரது இயற் பெயர். தும்பியை விளித்துத் தோழியும் தலைவியும் கூறுவதாகக் குறுந்தொகை 392, நற்றிணை 277 ஆகிய இருபாடல்களை இவர் பாடியிருத்தலின் தும்பிசேர் கீரனார் ஆயினார் போலும் என்பர் உ.வே.சா. நற் றிணை உரையாசிரியர் நாராயணசாமி ஐயரும் இக் கருத்தினரே. இவர் பாடியனவாகப் புறநானூற்றில் ஒன்றும் (249), நற்றிணையில் ஒன்றும் (277), குறுந் தொகையில் ஐந்தும் (61, 315, 316, 320, 392) ஆக 7 பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. புறம் 249 பாடியவர் தும்பி சொகினனார் என்னும் வேறு புலவராவர் என்று மர்ரே பதிப்புக் கூறும்.

'தும்பியே, அருஞ்சுரம் பிரிந்த தலைவர்க்கு என் பிரிவை உரைப்பாயாக எனக் கொடுமையுடைய நின் னிடம் கூறியதனால் யான் இறப்பேனாக; அறனி லோய், நின்மெய் கருமையன்றியும் நின் அறிவும் கரிதோ? நீ நீடுவாழ்க' எனத் தும்பியை விளித்துத் தலைவி நெஞ்சழிந்து கூறுவதாக நற்றிணைப் பாடல் (277) உள்ளது. தலைவனுடன் மெய்யுற்று இன்புறா விடினும் தலைவி அவனிடம் நட்புச் செய்து இன்புறு தலுக்குச் சிறுவர் சிறுதேரை ஊர்ந்து இன்புறாது ஈர்த்து இன்புறுதலையும் (குறுந். 61) தலைவனுள்ள இடத்தையே தலைவியின் தோள் விழைந்து நோக்கு தலுக்குக் கதிரவனிருக்குமிடத்தை எதிர்நோக்கும் நெருஞ்சி மலரையும்(குறுந். 315)மலையில் தேனிறால் வரிசையாகத் தொங்குதற்கு அணிவகுத்துச் செல்லும் கேடகங்களையும் (குறுந். 392) உவமை கூறியிருத்தல் சிறப்பாகும். ஓரை மகளிர் அலவனை ஆட்டி அலக் கழித்து விளையாட, அதன் துன்பங் கண்டு கடலலை

அதனை நீருக்குள் அடித்துச் சென்று இடர் நீக்கும் நெய்தனில இயல்பை உள்ளுறை தோன்ற இப்புலவர் கூறியுள்ளார் (குறுந். 316). நெய்தற் பரதவர் வெண் மணற் பரப்பில் தாம் வலையிற் மீன் உணங்கலையும் கொண்ட இறாவின் வாடலையும் இட்டு மணம் வீசச் செய்தலைக் குறுந்தொகை 320 கூறும். நன்மொழிக்கு அச்சம் இல்லை என்ற அறத்தை (குறுந். 392) இப் புலவர் புலப்படுத்துவர். இரா.சா.

தும்பி சொகினனார்: இப்புலவர் புறநானூறு 249-ஆம் பாடலை மட்டும் பாடியவர் என மர்ரே பதிப்புக் கூறும். உ.வே.சா. இவர் பெயர்க்குத் தும்பிசேர் கீரனார் என்று பாட வேறுபாடு இருத்தலைச் சுட்டியுள்ளார். ஔவை. துரைசாமிப் பிள்ளை இவர் பெயர்க்குத் தும்பைச் சொகினனார் என்று வேறு பாடம் இருப்பக் கண்டு தம் பதிப்பில் தும்பி சொகினனார் என்பதற்குப் பதிலாகத் தும்பைச் சொகினனார் என்றே பதிப்பித்துள்ளார். தும்பை என்பது இவரது ஊர் எனவும் சொகினன் என்பது இவரது பெயரெனவுங் கொள்க; சொகினன் - சொகினம் (நிமித்தம்) கூறுபவன்; சொகினம் பிற்காலத்தே சகுனமென மாறியது என அவர் விளக்கந் தந்துள்ளார். மேலும் அவர் தும்பி சோகீரனார் என வேறு பாடமுண்மையையும் சுட்டியுள்ளார். தும்பி சோகீரனார் என்னும் பெயர் பொருள் விளக்கமின்மையின் தும்பிசேர் கீரனார் என அதனைக் கொள்வதே பொருத்தமெனக் கொண்டுள்ளார் நற்றிணை உரையாசிரியர் நாராயணசாமி ஐயர். ஆகவே பலரும் கொண்ட பாடவேறுபாடுகளை நோக்கின் தும்பிசேர் கீரனார், தும்பி சோகீரனார், தும்பி சொகினனார் என்னும் மூவரும் ஒருவரே எனக் கருதலாம் போலும். கதிர்மூக்கு ஆரல் என்றும், கணைக்கோட்டு வாளை என்றும், அரிக்குரல் தடாரியின் யாமை என்றும், பனை நுகும்பன்ன சினைமுதிர்வரால் என்றும், உறழ் வேல் அன்ன ஒண்கயல் என்றும் மீன்வகைகளையும் யாமையையும் தக்க உவமையடைகளோடு கூறியிருத்தல் இவரது புலமை நலம் காட்டுவதாகும் (புறம். 249). இப்புறப்பாடல் கணவனையிழந்த ஒருத்தியின் கைம்மை நோன்பினைச் சித்திரிக்கிறது. இரா.சா.

தும்பி சோகீரனார்: 'கீரன் என்பது இவர் தம் இயற்பெயர். சோ – அடைமொழி. இதன் பொருள் விளங்காமையால் இவர் பெயரைச் சேர்கீரனார் என்று பதிப்பிக்கலாயிற்று' என்பர் பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர். மேலும் அவர், தும்பியை – வண்டை – நோக்கிக் 'கொடியை வாழி தும்பி' (நற்றிணை 277) எனவும், 'அம்ம வாழியோ, மணிச் சிறைத் தும்பி' (குறுந்தொகை 392) எனவும் விளித்து அதனைப் பலவாகப் பாராட்டிக் கூறலின் இவர் தும்பிசேர் கீரனார் எனப்பட்டார் என விளக்கந்தருவர். சங்கப் புலவருள் தும்பி சோகீரனார் என ஒருவர் இருந்தார் என மர்ரே பதிப்பும் வையாபுரிப் பிள்ளைப் பதிப்பும் கொள்ளவில்லை. தும்பிசேர் கீரனார் என்னும் பெயரே தும்பி சோகீரனார் எனத் தவறாகக் கருதப்பட்டுவிட்டது. தும்பி சொகினனாரையும் (புறம். 249 பாடியவர்) தும்பிசேர் கீரனாராகவே வையாபுரிப் பிள்ளைகருதுவர். இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ஒன்றும் (277) குறுந்தொகையில் ஐந்தும் (61, 315, 316, 320, 392) ஆக 6 பாடல்கள் உள்ளன. குறுந்தொகை 320-ஆம் பாடலைத் தும்பி மோசிகீரன் பாடியதாக ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார் குறித்துள்ளார் (அபி.சி. பக். 870). நக்கீரனார், மோசிகீரனார், தும்பி மோசிகீரன், இம்மென் கீரனார், உவர்க்கண்ணூர்ப் புல்லங்கீரனார், காசிபன் கீரன், மூலங்கீரனார், கழார்க்கீரன், எயிற்றியனார், கிடங்கில் காவிதிக் கீரங் கண்ணனார், கீரங்கீரனார் இளங்கீரனார், பொருந்திலிளங்கீரனார், மடல் பாடிய மாதங்கீரனார் முதலிய பெயர்களால் கீரன் என்னும் பெயரின் செல்வாக்கு அறியலாம். இதனால்தான் கீரனூர், கீரப்பாளையம் முதலிய ஊர்ப்பெயர்கள் தமிழகத்தே வழங்கலாயின. இரா.சா.

துயில்நடை: சில குழந்தைகள், சிறுவர்கள் ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் திடீரென்று எழுந்து நடப்பதையும், அதுசமயம் வீட்டின் கதவுகள் திறந்திருந்தால் தம் நினைவு இன்றி வெகு தூரம் வீட்டை விட்டுச் செல்வதையும் பலரும் கேள்விப் பட்டிருக்கலாம். இச் செயலே துயில்நடை (Somnambulism) எனப்படும். இது சாதாரணமாக ஆண்களிடையே குறிப்பாகச் சிறுவர்கள், விடலைப் பருவத்தினரிடையே மிகுதியாகக் காணப்படும் ஓர் அறிகுறியாகும். இதற்கு அடிப்படைக் காரணமாக மூர்ச்சைநோய் (Hysteria) எனப்படும் மனநோயோ மூளையின் ஒரு பகுதியைப் பாதிக்கும் கைகால் வலிப்புநோயோ (Temporal lobe epilepy) உளச் சிதைவு நோயோ (Schizoperenia) ஒரு காரணமாக அமையலாம். சில சிறுவயது பருவத்தினருக்குத் தூக்கத்தின் ஒரு பகுதியாகத் துயில்நடை தோன்றிப் பின்னர் மறைவதும் உண்டு. துயில் நடை ஏற்படும் போதுகனவுகள் இராது. துயில்நடைக்கான உளநோய்க் காரணங்கள் இரா. மேலும், துயில் நடையே சீராக இல்லாமல் தாறுமாறாக அமையும் வாய்ப்பு உள்ளது. மனப்பக்குவம் அடையும் வயதில் துயில் நடை தானாகவே மறையும். மேற்கூறிய சில உள நோய்களில், துயில்நடை, சாதாரண தூக்கத்தைப் போல அமையாமல், வசிய முறையில் ஈடுபட்ட தூக்கத்தை (Hypnotic Sleep) ஒட்டி அமையும். இது போன்று துயில் நடை கொள்வோர் காலையில் விழித்ததும் அந்நிலையை அடியோடு மறந்திருப்பார்கள்.

சில சமயம் தூக்கத்திலேயே சில அதிர்ச்சி தரக்கூடிய சாதாரணமாக ஒருவரது ஆளுமைக்கு ஒவ்வாத செயல்களிலும் ஈடுபடுவது இயல்பே. ஆனால், சில திரைப்படங்களில் காண்பிப்பது போல, இந்நிலையில் கொலை கூடச் செய்யலாம் என்று எண்ணுவது அளவுக்கு மீறிய கற்பனையாகும். துயில்நடை கொண்டுள்ளவரை அத்தருணம் அவர் மூளை உயிரணுக்கள் (Brain Cells) எவ்வாறு வேலை செய்கின்றன என்று பார்க்கும்போது, கண் அசைவுடன் கூடிய தூக்கத்திற்கு ஒப்பான மாறுதல்களைக் காண நேரிடும். துயில் நடை கொள்வோர் பலரும் மிகவும் பதட்ட நிலைமையிலும், பயங்கர கனவுகளால் பாதிக்கப்பட்டும் இருக்கலாம். அதற்கான சமன்படுத்தும் மருந்துகள் (Anxiolytics), அவர்கள் உள்மனத்தை அரித்துக் கொண்டிருக்கும் விவரங்களை வெளிக் கொணர்ந்து வலிமையூட்டுதல் (Analytical Supportive Psycho Therapy) ஆகியவை மூலமாக இப்பிணியாளர்களுக்கு நன்மை உண்டாக்கலாம். தொடர்ந்து துயில் நடை கொள்வோர் ஒரு மனநல நிபுணரைச் சந்தித்து அவர் சொல் வழி நடப்பதால் குணமடையும் வாய்ப்பும் உண்டு. என்.மா.

துர்க்கை பூசை: துர்க்கை சக்தியின் ஓர் கூறாகக் கொள்ளப்படுகிறது. தமிழ் இலக்கியங்களில், கொற்றவை, காளி என்னும் பெயரால் இத்தெய்வம் குறிக்கப்படுகிறது. சாக்த நெறியில் சக்தி வழிபாடு செல்வாக்குப் பெற்ற நிலையில் துர்க்கை பூசை இந்துக்களின் ஒரு பகுதியினரால் சிறப்பாகப் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. அதனால், துர்க்கை பூசையும் பல்வேறு வகையாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. சைவ உணவு வைத்துப் படைத்து வழிபடுவது ஒரு முறையாகும். அசைவ உணவு படைத்து வழிபடுவது மற்றொரு முறையாகும். துர்க்கை அதன் இயல்புகளுக்கேற்பப் பதினாறு வகையாகக் கூறப்படுகிறது.

துர்க்கை

கல்வியறிவு பழக்க வழக்கங்கள் பண்பாட்டு நிலை முதலியவற்றால் சமுதாயத்தின் மேல்தளத்தில் உள்ளவர்கள் புலால் முதலியவை படைக்காத சைவ பூசையாகவும், அங்ஙனமன்றிச் சமுதாயத்தின் கீழ்த்தளத்தில் வாழ்பவர்கள் மது, மாமிசம் படைத்து வழிபடும் அசைவ முறை பூசையாகவும் மேற்கொள்கின்றனர். அட்டமி நாளில் ஒரு வேண்டுகோளை முன்னிட்டுத் தொடங்கிப் பதினாறு வாரம் விரதம் இருந்து இப்பூசையை மேற்கொள்வர். துர்க்கை பூசை செய்வோரைத் தீய ஆவிகள் தீண்டாவென்று கூறுகின்றனர். புரட்டாசி மாதத்தில் கொண்டாடப் பெறும் நவராத்திரி விழாவின் முதல் மூன்று நாள்கள் துர்க்கை பூசைக்குரிய நாள்களாகும். இந்நாளில் கொண்டாடப்பெறும் பூசை முறை சாத்விகமாக கள், கொலை, புலை தவிர்த்த ஒன்றாக நிகழும். அதில் பூவும், பொங்கலும் சிறப்புப் பொருளாக வைக்கப் படும்.

திருக்கோவில்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ள துர்க்கை திருமேனிகளுக்கு வெள்ளி, செவ்வாய் ஆகிய கிழமைகளில் எலுமிச்சை மாலையிட்டுக் குங்குமத்தால் அருச்சனை செய்வர். சிலை வடிவாக இருக்கும் துர்க்கா தேவிக்குப் பெரும்பாலும் செந்நிற ஆடையை உடுத்துவது மரபாகும். கன்னிப் பெண்கள் இராகுகால நேரங்களில் குறிப்பாக, வெள்ளியன்று காலைப் பொழுதில் துர்க்கை சன்னதியில் எலுமிச்சம் பழத் தோலில் எண்ணெயிட்டு விளக்கேற்றிப் பூசை செய்வர்.

நகர்ப் புறங்களில் அல்லது காடுகளில் உள்ள துர்க்கை கோவிலில் காணப்படும் பூசை முறைகள் காண்போரை மெய்சிலிர்க்க வைப்பனவாகவும் அச்சமுறச் செய்வனவாகவும் அமையும். ஆடு, எருமை, கோழி போன்ற உயிர்கள் பலியிடப்படும். நடுப்பகல் அல்லது நள்ளிரவு நேரத்தில் இப்பூசை செய்வது வழக்கில் உண்டு. ஒன்பது கன்னிப்பெண்களைப் பலகையில் அமர வைத்து அவர்களையே துர்க்கையாகக் கருதி வழிபடுவதும் உண்டு.

துர்க்கையைத் தீவிரமாக வழிபடுவோர் நீலம் அல்லது செந்நிற ஆடை அணிவர். நாற்பத்தெட்டு நாள்கள் விரதமிருப்பர். ஆடி, தை மாதங்களில் மூன்றாம் வெள்ளி, சித்திரை மாதப் பௌர்ணமி ஆகிய நாள்களில் துர்க்கை பூசை சிறப்பாக நடைபெறும்.

துர்க்கையினை நினைந்து இருப்பவர் மருளுற்ற நிலையில் இறைச்சிப் பொருளை உண்பர்; வாக்கும் கூறுவர். தொடர்ந்து செய்யும் துர்க்கை பூசையினால் அத்தேவியின் அருள் பெற்றவர்களின் வாக்கை, துர்க்கையின் வாக்காகவே மக்கள் கருதிப் போற்றுவர்.

மகிடாசுரனை அழிப்பதற்காக விட்ணு முகத்திலிருந்தும், தேவர்களின் முகத்திலிருந்தும் வெளி வந்தத் தீப்பிழம்பால் உருவான துர்க்கையை வழி பட்ட பின்பே இராமன் இராவணனை அழிக்கச் சென்றான் எனக் கூறுவர். சுவர்களின்மேல் துர்க்கை படம் வரைந்து மஞ்சள் கிழங்கு,பால் சோறு வைத்து வழிபடுவர். துர்க்கை பூசைக்குரிய நூற்றெட்டு நாமாவளி நூல் உள்ளது. உச்சயினி நகரில் உள்ள துர்க்கைக்குக் குறிப்பிடத்தக்க முறையில் பூசை செய்யப்படும். மாவால் துர்க்கை வடிவம் செய்து வழிபாடு முடிந்ததும் ஆற்றில் விடும் மரபும் காணப்படுகின்றது.

இமவான், மேனை ஆகியோருக்கு மகளாய்ப் பிறந்து சிவபெருமானை மணந்த பார்வதி, தன் தாயின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி நிலவுலகு வந்து மூன்று நாள் தங்கியிருந்தாள். அந்த மூன்று நாளும் பார்வதியை வழிபட்டு அருள் பெற்றனர். சிங்க வாகனம் பெற்ற துர்க்கை வழிபாடு நெடுங்காலமாக இருந்து வந்துள்ளது. துர்க்கையை இளவேனிற் காலத்தில் பூசை செய்தால் மிக்க பலன் கிட்டும் என்பர்.

தேவி பாகவதம், மார்க்கண்ட புராணம், அருணை மான்மியம், தேவி மகாத்மியம், இலளிதம் ஆகிய நூல்கள் துர்க்கை பூசையைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. துர்க்கை பூசை அதனை மேற்கொள்வோருக்குத் தீமையை அகற்றி வலிமை தரும் என்பது பொதுவான நம்பிக்கையாகும். இரா.குரு.

துர்காபாய் தேசுமுக்கு (1909–1981): சிறந்த சமூகத் தொண்டரும், இந்திய சுதந்திரத்திற்காகப் போரிட்டவரும் கல்வித் துறை வல்லுநருமான துர்காபாய் தேசுமுக்கு (Mrs. Durgabai Deshmuk) ஆந்திர மாநிலத்தில் ஒரு பண்பாடுள்ள குடும்பத்தில் 1909-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். அவரது பனிரெண்டாம் வயதிலேயே, மகாத்மாகாந்தியின் காந்தசக்தி அவரை ஈர்த்தது. அவருடைய ஆக்கப்பணி திட்டங்களில் தம்மைஈடுபடுத்திக்கொள்ள, துர்காபாய் தமது பள்ளிப் படிப்பை விட்டுவிட்டார்.தமதுபதி மூன்றாம் வயதில், இந்தி கற்பிக்கவும் நூல்நூற்றல், நெசவு ஆகியனவற்றைப் போதிக்கவும், தாமே ஒரு பள்ளியைத் தொடங்கினார். இதுமுதல் அவருடைய தன் உதவித் தொழிற் பணி தொடங்கியது.

துர்காபாய் தேசுமுக்கு

இவர் 1930-இல் நாட்டுச் சேவையிலும் பல பொதுப் பணிகளிலும் தம்மை முழுமையாக ஒப்படைத்துக்கொண்டார். உப்புச் சத்தியாக்கிரகத்திலும், விடுதலைப்போராட்டத்திலும் பங்கு கொண்டார். இதன் விளைவாக இவருக்குச் சிறைவாசம் கிடைத்தது. சிறையிலிருந்து 1933-இல் விடுதலை பெற்றவுடன், முறையாகக் கல்வி கற்கத் தொடங்கினார். ஆந்திரா பல்கலைக் கழகத்தில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றார். அத்தேர்வில் இவர் முதன்மை நிலையில் மதிப்பெண்கள் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது. அரசியல் பாடப்பகுதியிலும், அரசியல் அமைப்பு வரலாற்றுப் பகுதியிலும் இவர் அடைந்திருந்த பேரறிவின் காரணமாக இவருக்குப் பாராட்டுப் பதக்கங்கள் கிடைத்தன. சென்னை வழக்கறிஞர் சங்கம் இவரை வழக்குரைஞராகப் பணியாற்ற வரவேற்றது.

துர்காபாய் 1946-இல் அரசியல் நிருணயசபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றார். அச்சபையின் குழுக்கள் பலவற்றில் உறுப்பினராகவும் பணியாற்றினார். இடைக்கால நாடாளுமன்றத்தில் இவர் உறுப்பினராக இருந்து கொண்டே உச்சநீதிமன்றத்தில் வழக்குரைஞராகப் பணியாற்றினார்.

இந்திய சமூக சேவைக் குழுவிலும் திட்டக்குழுவிலும் 1952-இல் இவர் நியமனம் பெற்ற பிறகு, 1953 முதல் 1962 வரை மத்திய சமூக நல நிறுவனத்தின் தலைவராகவும் தொண்டாற்றினார். இவருடைய தலைமையின்கீழ், இந்திய கிராமப்புறங்களிலும் நகர்ப்புறங்களிலும், மக்கள் நலத்திட்டங்கள் பல செயல்முறைக்கு வந்தன. அதுகாறும் தனி மனிதர்களின் பொறுப்பின் கீழ் இருந்த சமூக நலத்திட்டங்

கள், விரைவில் நன்கு வரையறுக்கப்பெற்ற அரசுத் திட்டங்களாக உருவெடுக்கத் துர்காபாய் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் போற்றத்தக்கவை. புதிதாக உருவாகிய திட்டங்களில் அரசியல் அதிகாரிகளும், தாமாக இயங்கும் அமைப்புகளும் ஒன்றிணைந்து செயலாற்றலாயின.

இந்தியாவில் பெண்டிர் நிலையையும், அவர்கள் தொடர்பான சிக்கல்களையும் தெளிவாக உணர்ந்த துர்காபாய், விரைவில் அவற்றைத் தீர்க்க வழிவகுத்தார். இவரது கருணை உள்ளம் கண்ணீர் விடுவதுடன் மட்டும் நின்றுவிடாமல் கேடுகளைக் களைவதிலேயே முனைந்து நின்றது. சிக்கல்களுக்கு விடை காண்பதில் இவர் காட்டிய தெள்ளறிவும் துணிவும் நம்பிக்கையும் பாராட்டுதலுக்குரியன. எதிலும் இவர் தொலை நோக்குடன் செயற்பட்டார்.

துர்காபாய் ஒரு சிறந்த மேடைப் பேச்சாளர். எங்கு இவர் பேசினாலும் மக்களின் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் இவருக்குக் கிடைக்கத் தவறியதே இல்லை. இவருடைய அரிய செயல்களில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று, இவர் 1937-இல் சென்னையில் ஆந்திர மகிள சபை நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தியதாகும். பிறகு ஐதராபாத்திலும் இவை நிறுவப்பெற்றன. இச்சபையின் தொடக்ககாலகுறிக்கோள், வருந்தத்தக்க நிலையில் இருந்த பெண்டிர்களுக்கு உதவி செய்வதாகும். பிறகு சிறிது சிறிதாக இது வளர்ச்சியடைந்து பெண்டிரின் நலத்திற்கான அனைத்துச் செயல்களையும் நிறைவேற்ற முற்பட்டது. இந்த நிறுவனம், பல செல்வந்தர்களிடமிருந்தும், அரசிடமிருந்தும், உலக நாடுகளிலிருந்தும் நன்கொடைகளை நிரம்பப் பெற்றது. பல நிலங்கள் இந்த நிறுவனத்திற்காகக் கிடைத்தன. நலந்தரும் பல திட்டங்களை ஆந்திர மகிள சபை நிறைவேற்றியது.

துர்காபாயின் அரிய சேவைகளைப் பாராட்டி இவர் கல்வி பயின்ற ஆந்திரா, வாரணாசி பல்கலைக் கழகங்கள், சிறப்புப்பட்டங்களை இவருக்கு வழங்கின. நேரு இலக்கியச் சிறப்புப் பரிசும் இவருக்குக் கிடைத்தது (Nehru Literacy Award). கண்ணில்லாதவர் தேசிய சங்கம் 1974-இல் இரசுத்தம் மெர்வாஞ்சி ஆல்பைவாலா நினைவுப் பரிசை (Rustom Merwanji Alpaiwallah Memorial Award) அளித்து மகிழ்ந்தது.

இவருடைய இனிய கணவர் சிந்தாமணி தேசுமுக்கு (காண்க: தனிக் கட்டுரை). இவ்விருவருக்கும் 1975-இல் இந்திய அரசு பத்மவிபூசன் பட்டத்தை வழங்கி இவர்களைப் பெருமைப்படுத்தியது.

துர்காபாய் தோற்றுவித்தப் பணிகள் யாவும் இவருடைய நிறுவனங்கள் மூலமாகவும் இவர் தலைமை தாங்கிய பல கிளை நிறுவனங்கள் மூலமாகவும் இன்றும் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றன. இவர் 1981-இல் காலமானார். தி.சு.

துர்காபூர் மேற்கு வங்காள மாநிலத்தில் பருதுவான் (Burdwan) மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு தொழில் நகரம். இதற்கு அருகில் தாமோதர் ஆறு ஓடுகிறது. துர்காபூர் (Durgapur) நகரம் சாலைகள் மூலமாகவும் இருப்புப்பாதைகள் மூலமாகவும் கல்கத்தா, பருதுவான், அசனால் (Asanol) ஆகிய நகரங்களுடன் இணைக்கப்படுகிறது. இந்தியாவின் சிறந்த இரும்பு-எஃகுத் தொழிற்சாலை நகரங்களில் இதுவும் ஒன்று. ஆங்கிலேயரின் உதவியுடன் இங்கு 1962-இல் ஓர் எஃகுத் தொழிற்சாலை செயல்முறைக்கு வந்தது. இங்கு உற்பத்தியாகும் சுட்டநிலக்கரி வாயு (Coke-gas) குழாய்கள் மூலம் கல்கத்தாவுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. இரண்டு பெரிய அனல்மின் நிலையங்கள் (Thermal Power Stations) இங்கே இயங்கி வருகின்றன. மேலும், நிலக்கரிக் கழுவு நீர்மம் (Coal Washery), செங்கல் தொழிற்சாலைகள், உலை அடுப்புகள் செய்யும் தொழிற்சாலைகள், உரத் தொழில் நிறுவனங்கள், கண்ணாடிகள் செய்யும் நிலையங்கள் முதலியனவும் துர்காபூரில் உள்ளன. தாமோதர் ஆற்றின் கால்வாய் மூலம் நீர்ப்பாசன வசதிகள் பெருகியுள்ளன. பருதுவான் பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்ட ஒரு பெரிய பொறியியல் கல்லூரியும், கல்கத்தா இரவீந்திர பாரதி பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைக்கப்பெற்ற ஓர் இசைக்கல்லூரியும் துர்காபூரில் உள்ளன. மக்கள்தொகை 1981-இல் 306,000. தெ.பா.

துர்காவதி இராணி, மொகலாயப் பேரரசரான அக்பருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் வாழ்ந்தவர். இவர் கர்க-கடங்கா (Garha-Katanga) என்ற கோண்டுக்களின் நாட்டரசி ஆவார். கர்க நாடு இக்கால மத்தியப் பிரதேச மாநிலத்தின் வடக்கு மாவட்டங்களை உள்ளடக்கியிருந்தது. அது கிழக்கே இரத்தன்பூர் முதல் மேற்கே இரெய்சின் (Raisin) வரையிலும், வடக்கே இரேவா (Rewa) முதல் தெற்கே தக்கின் (Dakhin) எல்லை வரையிலும் பரவியிருந்தது. மகோபாவைச் (Mahoba) சார்ந்த சந்தேலர் (Chandel) அரச குலத்தைச் சார்ந்தவர் துர்காவதி. அப்போதைக்கு 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சந்தேலர்கள் வலிமை பொருந்திய இந்திய அரசப் பரம்பரைகளுள் ஒருவராக இருந்தனர். துர்காவதியின் தந்தை பொருளிழந்த நிலைமையில் இருந்த காரணத்தால் தமது மகளைச் சமுதாயத்தில் தம்மைவிடத் தாழ்ந்த நிலையில் இருந்தகோண்டு அரசருக்கு மணமுடித்துக் கொடுத்தார். கோண்டு அரசர் பணம் படைத்தவராக இருந்ததால்தான் தம்

மகளை அவருக்குத்திருமணம் செய்து கொடுத்தார். தம் கணவர்இறந்தபிறகுவயது நிரம்பாததம் மகனான வீரநாராயணுக்குக் (Bir Narayan) காப்பாளராக இருந்து ஆட்சி செலுத்தி வந்தார். தனது மகன் உற்ற வயதை அடைந்துவிட்டபோதிலும் தொடர்ந்து ஆட்சிப் பொறுப்பைத் தம் கைகளிலேயே வைத்திருந் தார். தம்முடைய உயர்ந்த மரபிற்கேற்ப அனைவரும் போற்றத்தக்க வகையில் ஆட்சி நடத்தி வந்தார். தொலை நோக்கு உடையவர் என்பதனால் பெரிய பெரிய செயல்களை எளிதில் செய்து முடித்தார்.மிக்க துணிபு உடையவர்; ஆற்றல் மிக்கவர். மாளவ அரச ரான பாசு பகதூருடன் (Baz Bahadur) போரிட்டு வெற்றி வாகை சூடியவர். போர்க்களத்தில் அவர் 20,000 குதிரை வீரர்களையும் 1,000 யானைகளை யும் கொண்டு போரிட்டு வந்தார். குறிபார்த்துச் சுடு வதிலும் அம்பு எய்வதிலும் வல்லவர். அவரது வாழ்நாளில் பெரும்பகுதியை வேட்டையாடுவதில் செலவிட்டார். ஒரு புலியை யாரேனும் பார்த்துவிட் டேன் என்று கூறிவிட்டால் அதனைச் சுட்டுச் கொல் லும் வரைத் தண்ணீர்கூட அருந்தமாட்டார் என்று கூறுவர். மக்கள் அவரிடம் பேரன்புடன் நடந்து வந்தனர். அயலவருடன் போரிட்டு அவர்களை வென்று தமது கருவூலத்தில் நிறையப் பொருள் சேர்த்து வைத்திருந்தார்.

உயரிய குணநலன்களைக்கொண்ட இந்த அரசி யார்மீது அக்பர் போர் தொடுத்தார். அவரது நாட் டைச் சூறையாடுவதும், அவருடன் காரணமின்றிப் போரிட்டு அவரது நாட்டை வலுத்காக்குதல் செய்வ தும் அக்பருடைய படையெடுப்புக்குக் காரணங்களா கும். அப்படையெடுப்பை எவ்வகையிலும் நியாயமான தென்று கூற இயலாது. இப் படையெடுப்பை நடத் தும் பொறுப்பு ஆசப்கானுக்கு அளிக்கப்பட்டது. அவர் அடிக்கடி கர்கா நாட்டிற்குள் தம்முடைய ஆட் களை ஏதேனும் காரணம்கூறி அனுப்பி வைத்தார். அவர்கள் வாயிலாக அந்நாட்டில் நிலவிய சூழ்நிலை களையும், அதன் தனித் தன்மைகளையும், அரசியாரின் நிலைமையையும், அவரிடமிருந்த செல்வத்தையும். பற்றி அறிந்துகொண்டார். அவற்றிற்கேற்ற வகையில் பெரும் படையொன்றைத் திரட்டினார். அரசியாரும் 500 யானைகள், 20,000 குதிரைகள் கொண்ட படை யைத் திரட்டினார். இரு படைகளும் வீரத்துடன் போரிட்டன. அதுசமயம் குதிரைப்படைக்கு முன்னால் நின்று போரிட்டுவந்த அரசியார்மீது அம்பு ஒன்று பாய்ந்தது. அதனால் அவர் சிறைப்படுவது உறுதி என்று உணர்ந்தபோது தமது யானையை ஓட்டிச் சென்றவரிடமிருந்த உடைவாளை உருவித் தமது வயிற்றில் அதைப் பாயச்சி இறந்து விட்டார். அவரது மறைவினால் ஆசப்கான் வெற்றி உறுதியாயிற்று. அரசியாரின் மகன் சௌரகார் (Chauragarh) கோட் டைக்குள் புகுந்து கோட்டைக்கதவை மூடினார். ஆனால் அதே நாளில் கோட்டை கைப்பற்றப்பட் டது. அரசரைக் குதிரைக் கால்களால் மிதிக்கச் செய்து கொன்றனர். அரசக் கருவூலம் சூறையாடப் பட்டது. அவர் கொண்டுசென்ற செல்வத்தில் பத்தில் ஒரு பங்கினைக்கூடக் கணக்கிட இயலவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. தி.அர.இரா.

துரியோதனன் மகாபாரதக் கதையின் எதிர்த் தலைவன்; தன் பங்காளிகளாகிய பாண்டவர் (பாண்டுபுத்திரர்) ஐவர்மீது தீராப் பகைமையும், பொறாமையும் கொண்டு அவர்களைப் பல்லாற்றா னும் அழிக்க முற்பட்டு இறுதியில் பாண்டவருள் ஒருவனாகிய வீமனால் கொல்லப்பட்டவன். இவனு டன் பிறந்தவர்கள் நூற்றுவருள் இவன் மூத்தவன். இவர்களின் முன்னோருள் ஒருவனாகிய குரு என்ப வர் வழித்தோன்றல்களாதலின் இவர்கள் கௌரவர் எனப்பட்டனர். பாண்டவர்களுக்கும், கௌரவர்களுக் கும் இடையே நிகழ்ந்த போராட்ட வரலாற்றைக் கூறுவதே மகாபாரதக் கதையாகும். துரியோதனின் தந்தை திருதராட்டிரன் பிறவிக் குருடன். கதை தொடங்கும்போது பாண்டு (அவன் இளவல்) இறந்து பட்டதால் இவனே அவன் சார்பாக நாட்டை ஆண்டு வந்தான்.

பாண்டவர் பல கலைகளிலும் (குறிப்பாகப் போர்க் கலையில்) சிறந்து விளங்கியதால் துரியோ தனன் அவர்கள்மீது பொறாமை கொண்டான். பாண்டவருள் வீமன் மிக்க வலிமையும், ஆற்றலும் கொண்டு விளங்கினான். அவன் துரியோதனனை விளையாட்டாகச் சில சமயங்களில் துன்புறுத்துவதும் உண்டு. ஆதலால் துரியன் அவன்மீது அளவிலாப் பகைமை கொண்டு அவனைப் பல்லாற்றானும் கொல்ல முற்பட்டான். துரியோதனன் ஒருகால் அரக்கினால் ஒரு மாளிகை செய்து அதனுள் பாண்ட வர்களையும் அவர்கள் தாயாராகிய குந்திதேவியை யும் புகவிட்டு வஞ்சனையாக அம்மாளிகைக்குத் தீ யிட்டு அவர்களை அழிக்க முயன்றான். அவனது சூழ்ச்சியை முன்னரே அறிந்திருந்த வீமன் எல்லாரை யும் அம்மாளிகையிலிருந்து தப்புவித்துக் காப்பாற்றி னான். வீமனை அவன் பலவாறாகக் கொல்ல முயன் றும் முடியாமல் போயிற்று. எனினும் வீமன்மீது துரி யனுக்கிருந்த பகை மட்டும் வளர்ந்துகொண்டேயிருந் தது.

பாண்டவர்கள் பல மன்னர்களை வென்று பேர ரசராகத் தம்மை அறிவித்துக்கொண்டு இராசசூயம் என்னும் பெருவேள்வியை இயற்றினர். அதனால் துரி

யனுக்குப் பொறாமைத் தீ மேலும் கொழுந்து விட்டெரிந்தது. அவர்களுடைய நாட்டையும், செல்வத்தையும் பறிக்க அவன் ஒரு சூழ்ச்சி செய்தான். வஞ்சனையிலும், சூதிலும் மிக்க சகுனி என்னும் தன் தாய் மாமனுடைய சூழ்ச்சியால் பாண்டவர்களைச் சூது போருக்கு அழைத்து அப்போரில் அவர்கள் தம் நாட்டையும், உரிமையையும் இழக்குமாறு செய்தான். அதன் விளைவாக அவர்கள் 12 ஆண்டு வனவாசமும், பிறகு ஓராண்டு உருக்கரந்துறைதலும் (அஞ்ஞாத வாசம்) செய்ய நேர்ந்தது. இக்காலக் கெடு முடிந்ததும் அவர்களுக்குத் தங்கள் நாட்டைத் திருப்பித் தருவதாகக் கூறிய துரியன் தன் சொற்படி நடக்க மறுத்ததால் இறுதியாக இருதிறத்தாருக்கும் பெரும் போர் மூண்டது. பதினெட்டு நாள்கள் நடந்த அப் போரின் இறுதியில் வீமன் துரியனைத் தன் தண்டினால் தொடையின்மீது தாக்கிக் கொன்றான். அவர் உடன்பிறந்தவர்களும் துணைவரும் அப்போரில் முன்னரே மாண்டனர்.

துரியன் பொறாமைத் தீயினால் அழிந்தது உலகிற்கு ஒரு பாடமாகும். பொறாமையை 'அழுக்காறு என்னும் பாவி' என்றே தெய்வப் புலவர் குறிப்பிடுவர். இதற்கு மாறாகப் பாண்டவர் தலைவராகிய தருமபுத்திரர் பொறுமைக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகக் கருதப்படுகிறார். ரா.கி.

துருக்கி: மத்தியக் கிழக்கு நாடுகளில் ஒன்று. இதன் ஒரு பகுதி ஐரோப்பாவிலும், மற்றொரு பகுதி ஆசியாவிலும் இருக்கின்றன. ஐரோப்பிய துருக்கியைத் திரக்கியா (Turukiah Trakya) என்பர். ஆசியப் பகுதியைத் துருக்கிய அனடோலு (அனடோலியா) (Turukiah Anadolu, Anatolia) என்பர். இவ்விரு

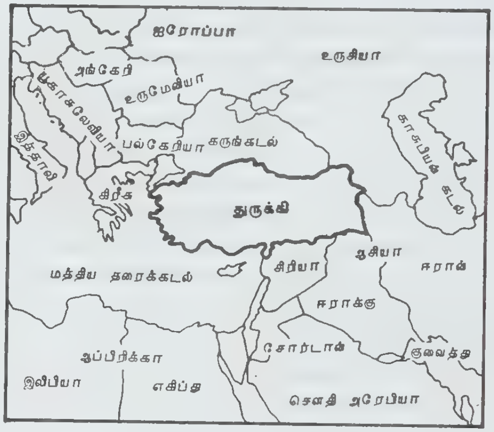

துருக்கி–அமைவிடம்

பகுதிகளும் பாசுபோரசு (Bosporus), மார்மரா கடல் (Marmara), தார்டெனல்சு (Dardenelus) நீர்இணைப்பு ஆகியவற்றால் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவையன்றி ஈசியக் கடலிலுள்ள இம்ரோசு (Imroz) மற்றும் போசுகா (Bosca) தீவுகளும் இந்நாட்டில் உள்ளன. துருக்கி (Turkey) மேலை நாட்டையும், கீழை நாட்டை

துருக்கி – பழைய அரண்மனை

யும் இணைக்கும் பாலம் என்று பொதுவாகக் கூறப் பட்டு வருகிறது.

எல்லைகள்: மேற்கே ஈசியக் கடலும், வடக்கே பல்கேரியாவும் கருங்கடலும், கிழக்கேசோவியத் உரு சியாவும் ஈரானும், தெற்கே ஈராக்கும், சிரியாவும், மத்தியத் தரைக்கடலும் எல்லைகளாக அமைந் துள்ளன.

புவியியல் அமைப்பு: இது பால்கன் முந்நீரகம் தொடங்கி ஈரான் நாடு வரை பரவி இருக்கும் மலைத் தொடர்களின் ஒரு பகுதியாக அமைந்துள் ளது. இதன் சராசரி உயரம் 1080 மீட்டர். கிழக்கு நோக்கிச் செல்லச்செல்ல இதன் உயரம் 2000 மீட்ட ருக்கும் மேலே உள்ளது. இந்நாட்டின் மொத்தப்பரப் பில் 9 விழுக்காடு மட்டுமே சமவெளி அல்லது சரி வான நிலங்களாக உள்ளது. தாழ் நிலங்கள் கடற் கரை ஓரங்களில் மட்டுமே இருக்கின்றன. மைய அன டோலியா பீடபூமியைச் சுற்றியுள்ள 3000 மீட்டருக் கும் மேலாக உள்ள மலைத்தொடர்கள் வடக்கிலும் தெற்கிலும் முனைப்பாக அமைந்துள்ளன. அம்மலைத் தொடர்கள் அப்பீடபூமிப் பகுதியைக் குறுகலான கடற்கரைப் பகுதிகளிலிருந்து பிரிக்கின்றன. இவற் றுள் வடபகுதியில் உள்ள பாண்டிக்கு(Pontic) மலை கள் கருங்கடலின் தென்கரையின் எல்லைக் கோட்டை (contour) ஒட்டிச் செல்கின்றன. தெற்கிலுள்ள தாரசு (Taurus) மலைகள் பல மலைத்தொடர்களாகப் பிரிந்துள்ளன. அவை மத்திய தரைக்கடற்கரையை ஒட்டியும், சிரியாவின் வட எல்லையை ஒட்டியும், பரந்துள்ளன. இம்மலைகள் சுண்ணாம்புக் கற்களால் ஆனவை. எனவே இங்கு பூமிக்கடியில் ஓடும் ஓடை கள் பலவும், குகைகளும் உள்ளன. பான்டிக்குமலை களின் உயரமான சிகரம் 3937 மீட்டர் உயரமுள்ள காக்கர் தகி (Kackar Dagi) ஆகும். தாரசு மலை களில் உள்ள உயரமான சிகரங்கள் 3734 மீட்டர் உயரமுள்ள அலா தாகியும் (Ala dagi), 4168 மீட் டர் உயரமுள்ள சிலோதகியும் (Cilo dagi) ஆகும்.

மத்திய அன்டாலியா பாதியளவு வறண்ட பகுதியாகும். அது பல வடிநிலங்கள், ஆழமற்ற உப்பு ஏரிகள் ஆகியவற்றை உட்கொண்டுள்ளது. அவ் வேரிகளில் ஒன்று துசு கோலு (Tuz Golu). கிழக்கு அனடோலியாவில் உயரமான மலைத்தொடர்கள் உண்டு. அவற்றில் புதிதான எரிமலைக் கூம்புகள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று அக்ரி தகி (Agri Dagi) என்பதாகும். 5165 மீட்டர் உயரமுள்ள இச்சிகரம் துருக்கியில் உள்ள மிக உயரமான சிகரமாகும். இச் சிகரங்கள் யாவும் எரிமலைக் குழம்புகளால் மூடப் பட்ட உயரமான மேட்டு நிலங்களில் இருந்து உயரக் கிளம்பியுள்ளன. இம்மேட்டு நிலங்களில் பல வடிகால் கள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒரு வடிகாலை வான் (Van) ஏரி தன்வயப் படுத்திக்கொண்டு உள்ளது. மேற்கு அன்டாலியா நீண்ட குறுகலான உயரமான பாறை அருகுகளைக் (ridges) கொண்டுள்ளது. இவை பள்ளமான தலைகளிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

வடகிழக்குத் துருக்கியில் மார்மராகக் கடலைச் சுற்றியுள்ள நில அமைப்புகள் சாதாரணமானவை யாக இருக்கின்றன. திரேசு பெரியதொரு வடிகால் நிலமாகும். அதைச் சுற்றிலும் வடக்கிலும் தெற்கி லும் நடுத்தர உயரமுள்ள மலைகள் உள்ளன. திரேசின் கிழக்கில் பாசுபோரசைச் சுற்றி 91 முதல் 150 மீட்டர் உயரமுள்ள தாழ்வான மேட்டு நிலங்கள் உள்ளன. திரேசின் மையப்பகுதி பாதியளவு வறண்ட நிலமாகும். இசுதான்புல்லுக்குச் சுற்றியுள்ள மேட்டுநிலங்கள் ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்குகளால் அறுக்கப்பட்டுள்ளன.

துருக்கியின் ஆறுகள் பொதுவாக ஒழுங்கான முறையில் பாய்வதில்லை. அவற்றின் படுகைகள் ஆழ மற்றவை. அவற்றின் ஆழம் பருவங்களையொட்டி மாறுபடும் தன்மையது. ஆகவே போக்குவரத்துக்குப் பயன் படுவதில்லை. கோக்சு (Goksu), செய்யன் (Seyhan), கெய்யன் (Ceyhan), ஒரோன்டெசு (Orantes) ஆகிய ஆறுகள் மத்தியத தரைக்கடலில் கலக் கின்றன. தைக்ரீசு, யூப்ரடீசு நதிகள் இந்நாட்டி லிருந்து தோன்றி பாரசீகக் கடலின் வாயிலாக இந்தியப் பெருங்கடலில் கலந்துவிடுகின்றன. குருக்கே (Kurucay), ஆரா்சு(Aras) போன்ற ஆறுகள் காசுபியன் கடலில் கலக்கின்றன. கிசில் (Kizil), இர்மக்கு அல்லது ஆலிசு (Irmak or Halys), சகாரியா (Sayarka), யெசில் இர்மக் (Yesil Irmak) ஆகிய ஆறுகள் கருங் கடலில் கலக்கின்றன. மேற்குப் பகுதிகளின் மழைநீர் சுசுர்லுக்கு (Susurluk) ஆற்று வழியாக மார்மராக்கட லிலும், கெடிசு அல்லது எர்மூசு (Gediz or Herums), பியூக்மெனடர்சு (Buyukmenders) ஆறுகள் வழியாக ஈசியன் கடலிலும் கலக்கின்றன. துருக்கியின் ஏழில் ஒரு பகுதியில் நீர் வெளியேயுள்ள நீர்ப்பகுதிகளில் கலக்கும் வாய்ப்பு இல்லை.

துருக்கியில் பல ஏரிகள் உண்டு. வான் ஏரி 2323 சதுர கிலோமீட்டர் பரப்புள்ளது. 101 மீட்டர் ஆழ முள்ளது. இது ஓர் உப்புநீர் ஏரி. இது கிழக்கு அன் டாலியாவில் உள்ளது. துசு கோலு 1022 சதுர மீட்டர் பரப்புள்ளது. இதனுடைய ஆழம் 1 மீட்ட ருக்கும் குறைவாக உள்ளது. இதுவும் ஓர் உப்பு நீர் ஏரி. நல்ல நீர் ஏரிகளும் உண்டு. இவற்றுள் பெயசி எர் (Beysehir), எக்ரிடிர் (Egridir), புர்தூர் (Burdur) குறிப்பிடத் தக்கனவாகும்.

துருக்கியில் பலதிற மண் வகைகள் உள்ளன. வடக்கு, தெற்கு ஓரங்களில் சிவப்பு மண் கொண்ட

பகுதியுள்ளது. கிழக்குக் கருங்கடல் ஓரத்தில் அமிலம் கலந்த சிவப்புமண் உள்ளது. மத்திய தரைக்கடற் பகுதியில் வளம் குறைந்த சிவப்பு மண் பூமி உள்ளது. உள்நாட்டின் பெரும்பகுதி பழுப்புநிறப் புல்வெளித் தரை உடையது. மத்திய அனடோலியாவின் மிக வறண்ட பகுதியில் சாம்பல்நிற மண் உள்ளது. உப்பு மண் அப்பகுதியின் பெரும்பகுதியில் காணப்படுகிறது. வறண்ட உட்பகுதியும் ஈரமான ஓரப்பகுதிகளும் கலக்குமிடத்தில் பழுப்பு நிற மண் உள்ளது. துருக்கியின் ஒரு முக்கியமான சிக்கல் காட்டு மண் அரிப்பு ஆகும். அதற்குக் காரணம் கிரேக்கர்களும் உரோமானியர்களும் அங்கிருந்த காடுகளை அழித்ததேயாகும்.

வெப்பநிலை: கோடைக்காலத்தில் கருங்கடல் ஓரத்திலுள்ள வடக்கு மலைச் சரிவுகளில் மழை பொழிகிறது. கடற்கரைப் பகுதிகளில் 65 செ.மீ. மழை பதிவாகிறது. கிழக்குக் கருங்கடற் கரைப் பகுதியில் 240 செ.மீ. மழை பெய்கிறது. மத்திய அனடோலியாவில் 25 செ.மீ. முதல் 35 செ.மீ. வரை மழை பெய்கிறது. மார்மரா, ஈசியப் பகுதிகளிலும், தென்கிழக்கு மற்றும் கிழக்கு அனடோலியாவிலும் 35 செ.மீ. முதல் 60 செ.மீ. வரை மழை பெய்கிறது.

தாழ்வான கடற்கரைப் பகுதிகளில் மிகுந்த அளவு வெப்பம் நிலவுகிறது. குளிர்காலத்திலும் மிதவெப்ப நிலை ஏற்படுகிறது. மத்தியதரைக்கடற் பகுதிகளில் பனி பெய்வது இல்லை என்று கூறலாம். உள்நாட்டுப் பகுதியில் குளிர்காலத்தில் உறைநிலைக்குக் குறைவாக வெப்பநிலை இருக்கும். வடகிழக்கு மேட்டு நிலங்களில் கடுமையான குளிர் ஏற்படும். 20 முதல் 40 நாள்கள் வரை மைய அனடோலியாவில் பனி மூடிக் கிடக்கும். வடகிழக்குப் பகுதியில் 120 நாள்கள் பனி உறைந்து கிடக்கும். வெப்பநிலையை ஒட்டித் துருக்கியை நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். 1) மத்தியதரைக்கடல் வெப்பநிலை: இது தெற்கிலும் மேற்கிலும் உள்ள கடற்கரைப்பகுதிகளில் நிலவுகிறது. கோடைக்காலம் வறண்டும் வெப்பமாகவும் இருக்கும். குளிர்காலத்தில் மித வெப்பமாகவும் மழையுடன் கூடியதாகவும் இருக்கும். சராசரி வெப்பம் 20° செல்சியசு வரை மாறுபடும். 2)கருங்கடற் பகுதி: கோடைக்காலம் வெப்பமாகவும் குளிர்காலம் வெப்பம் குறைவாகவும் இருக்கும். இங்குச் சராசரி வெப்ப அளவு14° செல்சியசாகும். வெப்பநிலை 7° செல்சியசு முதல் 23° செல்சியசு வரை மாறும். ஆண்டு முழுவதும் இங்கு மழை பெய்யும். 3) உயரமான வடகிழக்கு மேட்டுநிலங்கள்: இங்குக் கோடையில் வெப்பமும் குளிர்காலத்தில் கடுங்குளிரும் நிலவும். இங்குச் சராசரி வெப்பநிலை 4° செல்சியசாகும். இங்கு வெப்ப அளவு-12° செல்சியசு முதல் 18° செல்சியசு வரை மாறும். கோடையில் நிறைய மழை பொழியும். 4) பாதியளவு வறண்ட உள்நாட்டுப் பகுதியும், தென் கிழக்குப் பகுதியும்: இங்கு மழைக்காலத்தில் ஈரமான குளிரும் கோடையில் மிகுந்த வெப்பமும் நிலவும். இங்குச் சராசரி வெப்ப அளவு 12° செல்சியசு இங்கு வெப்பம் 0° செல்சியசு முதல் 23° செல்சியசு வரை மாறும்.

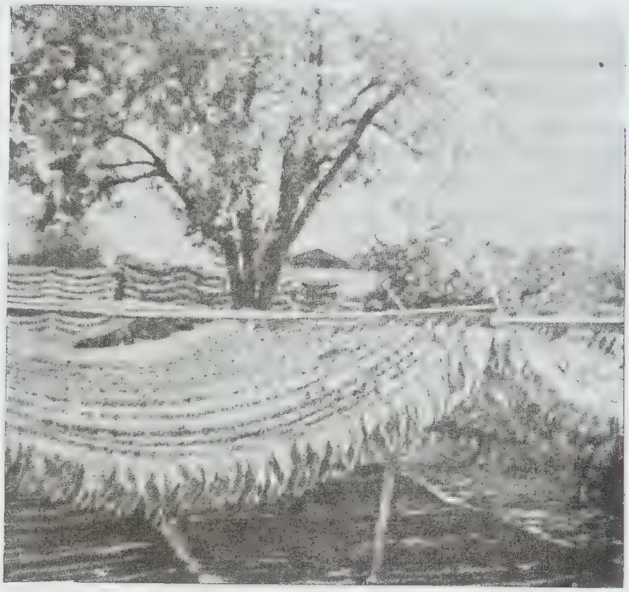

புகையிலை உலர வைத்தல்

புவியியல் பற்றிய பிரிவுகள்: புவியியலை ஒட்டித் துருக்கியைப் பல மண்டலங்களாகப் பிரிக்கலாம். 1) கிழக்கே எல்லை தொடங்கி மேற்கில் காகாரிய ஆற்றின் கீழ்ப் பகுதிவரை கருங்கடல் கரையோரமாக இருக்கும் வடபகுதி. இது மலைப் பாங்கானது. எல்லாப் பருவங்களிலும் இங்கு மழை பெய்கிறது. அடர்த்தியான காடுகள் இங்கு உண்டு. துருக்கியின் கால் பகுதி காட்டு நிலங்கள் இங்கு இருக்கின்றன. கிராம மக்கள் இங்கு மிகுதியாக வாழ்கின்றனர். வேளாண்மை இங்குள்ள மக்களின் முக்கிய தொழிலாகும். சோளம் முக்கிய பயிராகும்.அதுவே இங்குள்ள மக்களின் அடிப்படை உணவாகும். கிழக்குக் கரையோரங்களில் தேயிலை பயிரிடப்படுகிறது. புகையிலை சாம்சன் (Samsun), திரபசான் (Trabezon) ஆகிய இடங்களில் பயிராகிறது. இங்குச் செம்பும் நிலக்கரியும் கிடைக்கின்றன. திரபசான், சாம்சன்,சோங்குல் தக்கு(Zonguldak) ஆகியவை முக்கியநகரங்களாகவும் துறைமுகங்களாகவும் விளங்குகின்றன. 2) மார்மரா பகுதி: இது மார்மராக் கடலை யொட்டி உள்ளது. திரேசும் இதில் அடங்கும். இங்கு

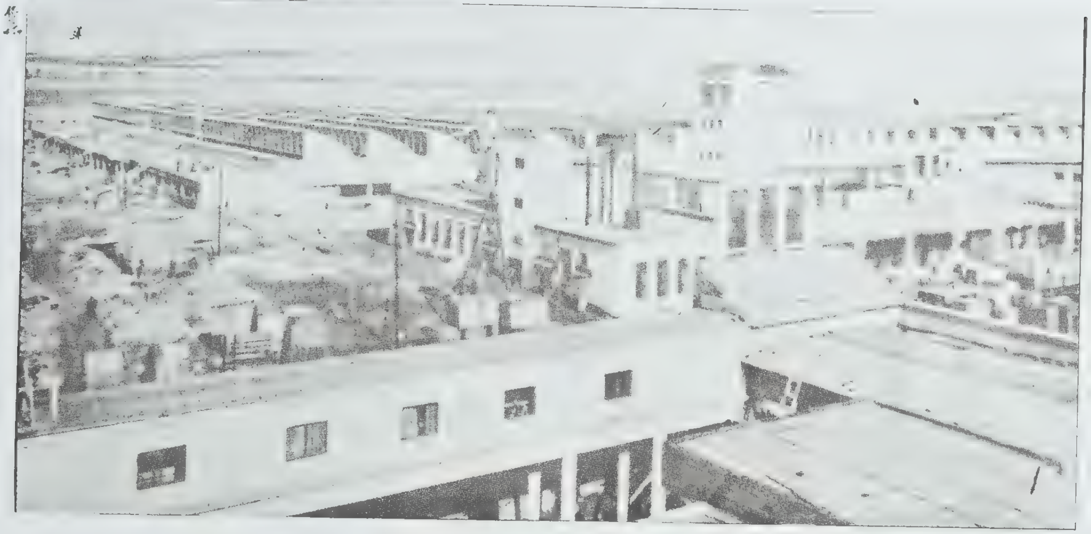

பருத்தி ஆலை-தென்கிழக்கு அங்காரா

நகர வாழ்க்கை பெரும் அளவில் ஏற்பட்டுள்ளது. இசுதான்புல், புர்சா (Bursa), இசுமித்து (Izmit), அடப சாரி (Adapazari), எதிர்னே (Edirne) ஆகியவை இங் குள்ள முக்கியமான தொழில், வாணிகம் மற்றும் பண்பாட்டு மையங்களாகும். பொருளாதாரத் துறை யில் இதுதான் துருக்கியின் வளர்ச்சிமிக்க பகுதியாகும். இங்குப் புகையிலை, கோதுமை, நெல், ஆலிவு, திராட்சை ஆகியவை பயிரிடப்படுகின்றன. பட்டுப்புழு இங்கு வளர்க்கப்படுகிறது. கரையோரங்களில் மீன் பிடிப்புத் தொழில் நடைபெறுகிறது. 3) ஈசியப் (Aegean) பகுதி: தார்டனல்சு நீர் இணைப்புத் தொடங்கி உரோட்சு (Rhodes) வரையிலுள்ள கடற்கரைப் பகுதி. பொருளாதாரத் துறையில் மிகவும் முன்னேற் றமடைந்துள்ள பகுதிகளில் இது ஒன்று. மக்கள் நெருக்கம் மிக்குள்ள இடங்களில் இதுவும் ஒன்று. ஏற்றுமதிக்குரிய பணப் பயிர்கள் இங்கு விளைவிக்கப் படுகின்றன. துருக்கியின் புகையிலை உற்பத்தியில் பாதி அளவு இங்குத்தான் உற்பத்தியாகிறது. அதே அளவு அத்திப்பழமும் இங்கு உற்பத்தியாகிறது. நாட் டின் பருத்திஉற்பத்தியில் 30 விழுக்காடு அளவு இங்குப் பயிராகிறது. இசுமிர் (Izmir) ஏற்றுமதித் துறைமுக மாகும். மனிசாவும் (Manisa), அய்துன்னும் (Aydun) முக்கிய நகரங்களாகும். இங்கு வரலாற்றுச் சின்னங் கள் கிடைக்கும் இடங்களும் உண்டு. 4) மத்திய தரைக்கடல் பகுதி: இது உரோட்சு முதல் சிரியா எல்லை வரை பரவியுள்ளது. இதன் பெரும் பகுதி யைத் தாரசு மலை தனதாக்கிக் கொண்டுள்ளது. பல கணவாய்கள் இங்கு உண்டு. அவை இப்பகுதியை வடபகுதியுடன் இணைக்கின்றன. பேலன் கணவாய் (Balen Pass), குலக் போகாசிக் (Kulek Bogazi) கண

பருத்தி உற்பத்தி-துருக்கி

வாய், செருதாவுல் (Sertavul) கணவாய் ஆகியவை முக்கிய மானவையாகும். இது மேலும் பல உட்பிரிவு களைக் கொண்டுள்ளது. மையத்தில் உள்ள தசேலி (Taseli) மேட்டுநிலங்களில் மக்கள் நெருக்கம் குறைவு. மேற்கில் உள்ள ஏரி மாவட்டத்தில், கண்டத்திலுள்ள வெப்பநிலை (Continental climate) நிலவுகிறது. இங்குத் தானியம் பயிரிடப்படுகிறது. கரையோரங் களில் மக்கள் நெருக்கம் மிகுதி. இங்குப் பயிர்த் தொழில்மிகுதியாக நடைபெறுகிறது. இங்கு அதானா

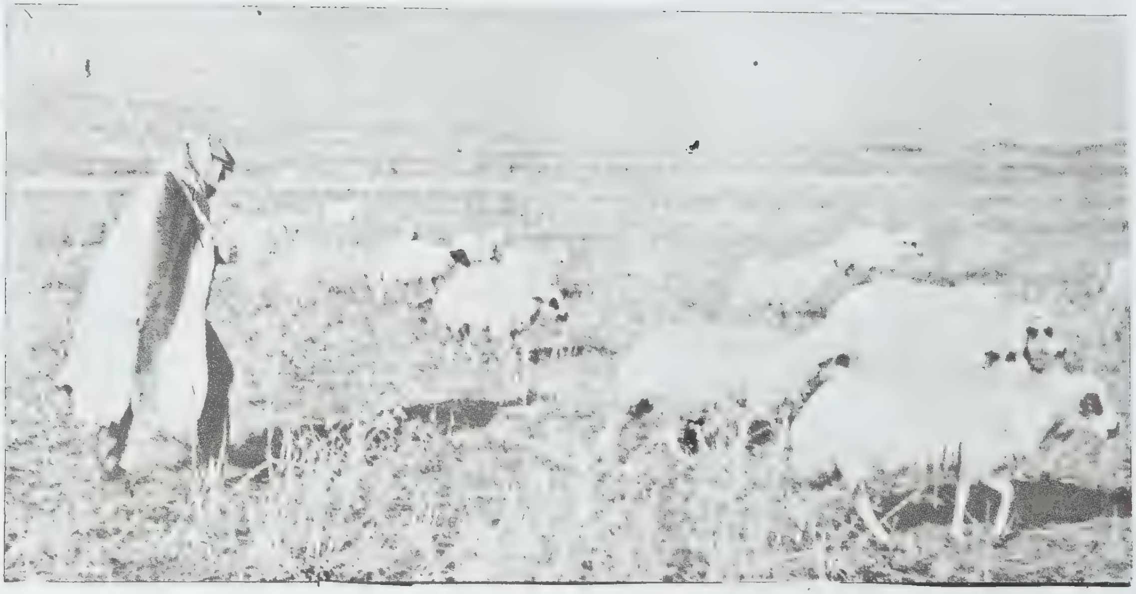

பேரன் சமவெளி-மத்திய அன்டாலியா

(Adana), காசியன்டெப்பு (Gaziantep), இசுகென்டருன் (Iskenderun), அன்டாலியா (Antalya), மெருசின் (Mersin) ஆகிய நகரங்கள் உள்ளன. நாட்டின் பருத்தி உற்பத்தியில் 60 விழுக்காடும், புளிப்பான பழங்கள் உற்பத்தியில் 90 விழுக்காடும் இங்குப் பயிராகின்றன. மேட்டுப் பகுதிகளில் மண் அரிப்புக் காரணமாக வேளாண்மைக்குரிய மா நிலங்கள் இல்லை. இங்கு ஆடு மாடுகள் வளர்க்கப்படுகின்றன.

5) **மத்திய அன்டாலியா:** இதன் நடுப்பகுதிச் சமவெளி நிலமாகும். இங்கு மழை குறைவு. கண்டத்திற்குரிய புல்வெளி வெப்பநிலை இங்கு நிலவுகிறது. இங்குக் கோதுமை பயிரிடப்படுகிறது. நாட்டின் கோதுமை உற்பத்தியில் 40 விழுக்காடு அளவுஇங்குப் பயிராகிறது. ஆடுகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. நாட்டின் ஆடு வளர்ப்பில் மூன்றில் ஒரு பங்கு அளவு இங்கு மட்டுமே வளர்க்கப்படுகின்றது. நாட்டின் தலைநகரமான அங்காரா (Ankara) இங்கு அமைந்துள்ளது. இது ஒரு பெரிய தொழில், வாணிக மையமாகத் திகழ்கிறது. சிவாசு (Sivas), எசுகிசெகிர் (Eski-sehir), கோனியா (Konya), காய்சென் (Kaysen) ஆகியன முக்கிய நகரங்கள்.

6) **கிழக்கு அன்டாலியா:** இது உயரமான பகுதியாகும், கரடு முருடானது. ஊசியிலைக் காடுகள் இங்கு மிகுதி. வடகிழக்கில் மலை மேய்ச்சல் நிலமும், தெற்கில் காடுகள் நிறைந்த புல்வெளியும் உள்ளன. மக்கள் நெருக்கம் மிகக் குறைவு. ஒரு சதுரக் கிலோ மீட்டரில் 9 பேர் வாழ்கின்றனர். மண் அரிப்புக் காரணமாகப் பயிர்த்தொழில் செய்வது மிகக் கடினம். கோதுமையும் பார்லியும் விளைகின்றன. வடகிழக்குப் பகுதியில் மாடுகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. தெற்கில் ஆடுகளை வளர்க்கிறார்கள். இது தாதுப் பொருள்வளம் நிறைந்த பகுதியாகும். திவிரிகியில் (Divirigi) இரும்பும், எர்கனியில் (Ergani) செம்பும், குலிமனில் (Guleman) குருமமும்(Chromium)

அங்காரா நகரம்

கிடைக்கின்றன. இங்குள்ள முக்கிய நகரங்கள் எர்சுரும் (Erzurum), மலாதியா (Malatya), எலாசிங்கு (Elazing), வான் (van) என்பனவாம்.

அன்டாலியா மலைப்பகுதி

7) **தென்கிழக்கு அன்டாலியா:** தாரசு மலையின் அடிவாரத்தில் வறட்சியான மேட்டுநிலம் உள்ளது. இங்குத்தைக்ரிசு, யூப்ரட்டிசு ஆறுகள் மழை நீரைவெளியேற்றுகின்றன. ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்குகளிலும் வடிநிலங்களிலும் உழவுத்தொழில் நடைபெறுகிறது. கோதுமை, நெல், காய்கறிகள், திராட்சை ஆகியவை பயிராகின்றன. மக்களுள் பெரும்பாலோர் ஏறத்தாழ நாடோடி வாழ்க்கையை மேற்கொண்டுள்ளனர். துருக்கியின் எண்ணெய்க் கிணறுகள் இராமன் (Raman) கருசன் (Garzan), ஆகிய இடங்களில் இருக்கின்றன. இங்குள்ள எண்ணெய், குழாய்வழியாகஇசுகென்டெரூனுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. இங்குள்ள முக்கிய நகரங்கள் உர்பா (Urfa), தியார் பகிர் (Diyarbakir), காசியன்டெப்பு (Gaziantep) என்பனவாம்.

பரப்பளவு: துருக்கியின் மொத்தப் பரப்பளவு 779452 சதுர கி.மீ. (1984) ஆகும். அதில் திரகியாவின் பரப்பளவு 23764 சதுர கி.மீ.; ஆசியத் துருக்கியின் பரப்பளவு 755855 சதுர கி.மீ.

மக்கள்தொகை: துருக்கியின் மக்கள்தொகை 1984-ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி 48 மிலியன்களாகும். இதில் 60 விழுக்காட்டினர் நாட்டுப்புறப் பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர். 35,000 நாட்டுப்புறக் குடியிருப்புகள் உள்ளன. எஞ்சியிருப்பவர்கள் 10,000 பேருக்கு மேலாகஉள்ள நகரங்களில் வாழ்கின்றனர். வடமேற்கு மற்றும் மேற்குப் பகுதிகளிலும் வடமேற்கு மத்திய அன்டாலியாவிலும் இசுக்கென்டூரன் குடாப் பகுதியிலும் மிகுதியான அளவில் மக்கள் நகரங்களில் வாழ்கின்றனர். நகரங்கள் பலவற்றில் 25,000 பேர்களுக்கும் குறைவான மக்களே வாழ்கின்றனர்.

குர்து மொழி பேசுபவர்கள்

1970-ஆம் ஆண்டுக் கணக்கின்படி 20 நகரங்களில் மட்டுமே 100,000 பேர்களுக்கு மேல் வாழ்ந்தனர். நகரங்களுள் பல வாணிக மையங்களாக விளங்குகின்றன. ஏனையவை தொழில் மையங்களாகவும், நிருவாக மையங்களாகவும், அஞ்சல் மையங்களாகவும் உள்ளன. இங்கு இனக்கலப்பு பேரளவு ஏற்பட்டிருப்பதால் ஒருவனைப் பார்த்து இவன் இன்ன இனத்தவன் என்று உறுதியாகக் கூற இயலாது. இங்குள்ள மக்களுள் 90 விழுக்காட்டினர் துருக்கி மொழியைத் தாய்மொழியாகக்கொண்டுள்ளனர். இலத்தீன் எழுத்து முறையைக் கையாளுகின்றனர்; குர்து மொழி பேசுபவர்கள் மொத்த மக்கள் தொகையில் 7 விழுக்காட்டினரும், அரபு மொழி பேசுபவர்கள் 1.2 விழுக்காட்டினரும் கிரேக்கம், அருமீனியம், இத்திசு (Yiddish) ஆகிய மொழிகளைப் பேசுபவர்கள் சிறிதளவினரும் ஆவர். குர்துக்கள் கிழக்கு மற்றும் தென் கிழக்குப் பகுதிகளிலும், அரபு மக்கள் தென்கிழக்கு அன்டாலியாவிலும் மற்றவர்கள் இசுதான் புல்லிலும் வாழ்கின்றனர். மக்கள் நெருக்கம் இங்கு மிகுதியாக இல்லை. சதுர கி.மீ-க்கு 80 பேர் வீதம் உள்ளனர்.

இசுலாமியச்சடங்கு

சமயம்: துருக்கியர்களுள் 99 விழுக்காடு மக்கள் இசுலாம் சமயத்தைப் பின்பற்றி வருகின்றனர். அவர்களுள் சுன்னிப் பிரிவினர் பெரும்பாலோர்; உசியா மதத்தைப் பின்பற்றி வருபவர்கள் எண்ணிக்கையில் அவர்களுக்கு அடுத்த நிலையில் உள்ளனர். கிறித்தவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவு. அவர்கள் பல பிரிவினர்களாக உள்ளனர். 74,000 பேர் கிரேக்கக் கிறித்துவத்தையும், 70,000பேர் கிரிகோரியக் கிறித்துவத்தையும், 26,000 பேர் உரோமன் கத்தோலிக்கச் சமயத்தையும் கடைப்பிடித்து வருகின்றனர். 18,000 யூதர்களும் இங்கு வாழ்கின்றனர். கிறித்தவர்களும் யூதர்களும் பெரும்பாலும் இசுத்தான்புல்லில் வாழ்கின்றனர். நெசுடோரிய இனத்தவர்கள் 22,000 பேர்கள் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் தென்கிழக்கு அன்டாலியாவில் வசிக்கின்றனர். துருக்கியில் சமயச் சார்பற்ற அரசு இயங்கி வருகிறது. சமயத்துக்கும் அரசியலுக்கும் யாதொரு தொடர்பும் இல்லை.

துருக்கிப் பெண்கள்

பொருளாதார நிலை: வேளாண்மை இங்கு முக்கிய தொழிலாகும். 15 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுள் 10,482,856 பேர் இதில் ஈடுபட்டுள்ளனர். (1980 கணக்குப்படி) 27,281,000 எக்டேர்கள் பயிரிடப்படுகின்றன. அவற்றுள் 2,892,000 எக்டேர்களில் திராட்சையும், ஆலிவு மரங்களும் பயிர் செய்யப்படுகின்றன. ஏனையவற்றில் பருத்தி, புகையிலை, அத்தி ஆகியவை பயிராகின்றன. 513,516 இழுவை இயந்திரங்கள் (tractors) பயன்படுத்தப்படுகின்றன. 20, 199,000 எக்டேரில் காடுகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. 68,000,000 ஆடுகளும், 12 மிலியன் மாடுகளும் 1 மிலியன் கழுதைகளும், 770,000 குதிரைகளும், 8,08,000 எருமைகளும் வளர்க்கப்படுகின்றன. 33 மிலியன் மெட்ரிக் கண்டி (Ton) எடை அளவு உரோமம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. 547,000 மெட்ரிக் கண்டி எடையளவு ஆடு, மாட்டுக் கறி பதன் செய்யப்படுகிறது. மீன்பிடித்தல் ஒரு முக்கிய தொழிலாகும். இத்தொழில் துருக்கிக் கடற்கரையில் இருந்து 12 கடல் கல் தொலைவு பரவியுள்ளது. 557,228 மெட்ரிக் கண்டி எடை மீன் பிடிக்கப்படுகிறது. 7263 படகுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன (1983ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி). துருக்கியைத்

தொழில் மயமாக்கும் பணி வேகமாக நடைபெற்று வருகிறது. நிலக்கரி, பழுப்பு நிலக்கரி, செம்பு, இரும்பு, குருமம், சலவைக்கல் ஆகியவை இங்குக் கிடைக் கின்றன. நிலக்கரி உற்பத்தியைத் துருக்கி அரசு நிலக் கரிக் கழகம் மேற்பார்த்து வருகிறது. எட்டிபேங்கு (Etibank) செப்புச் சுரங்கங்களைக் கண்காணித்து வருகிறது. 30,000 தொழிற் கூடங்கள் உள்ளன. சிமெண்டு, காகிதம், இரும்பு எஃகுத் தொழில் ஆகியவை சிறந்து விளங்குகின்றன. 13,595,000 மெட்ரிக் கண்டி சிமெண்டும் 392921 கண்டி காகிதமும், 4,203,000 கண்டி இரும்பும் எஃகும் உற்பத்தியாகின்றன. இது நீர்மின்சக்தி உற்பத்தி செய்யும் ஆற்றலைப் பெற்றுள்ளது. 24,900 மிலியன் மெகாவாட்டு அளவு மின்சார உற்பத்தி 1981-இல் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது. நாட்டிலுள்ள இரண்டு எண்ணெய்க் கிணறுகளைத் துருக்கியப் பெட்ரோலியக் குழுமம் நடத்தி வருகிறது. மூன்று எண்ணெய்ச் சுத்திகரிப்புத் தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. இவற்றின் மொத்த உற்பத்தித் திறன் 24 மிலியன் கண்டிகளாகும். வெளி நாட்டிலிருந்து இங்கு எண்ணெய் இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது.

துருக்கியின் ஏற்றுமதி வருவாய் 1960 முதல் 1970 வரை 139 விழுக்காடு உயர்ந்துவிட்டது. பருத்தி, புகையிலை, உலர்ந்த பழம், கொட்டைகள் ஆகியவை ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. முக்கியமான ஏற்றுமதிப் பொருள்களுள் 40 விழுக்காடு அளவும் ஐரோப்பியத் தடையிலா வாணிகச் சங்கம் 18 விழுக்காடு அளவையும் அமெரிக்கா, சப்பான், கனடா, யுகோசுலாவியா, எகிப்து ஆகிய நாடுகள் எஞ்சிய பகுதியையும் வாங்குகின்றன. இறக்குமதிப் பொருள்களின் மதிப்பும் வளர்ந்துள்ளது. மேற்குச் செருமனி, அமெரிக்கா, பிரிட்டன், இத்தாலி, பிரான்சு, உருசியா ஆகியவை துருக்கிக்குப் பொருள்களை அனுப்பி வருகின்றன.

நாட்டின் பொருளாதார வளங்களுள் பாதிப்பகுதியை அரசு கட்டுப்படுத்தி வருகிறது. மற்றவை தனியார் வசமுள்ளன. எவ்வெத் துறையில் மிகுதியான முதலீடு தேவையோ அவற்றிலும், எவ்வெவற்றில் தனியார் முதலீடு செய்ய அஞ்சுகிறார்களோ அவற்றிலும் அரசு முதலீடு செய்து வருகிறது. நாட்டுப் பொருளாதார வளர்ச்சியை முன்னிட்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு வருகின்றன. அன்றியும் ஆண்டுதோறும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய திட்டமும் நிறைவேற்றப்படுகிறது.

போக்குவரத்தும், செய்தித் தொடர்பும்: 1970-ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப் படி 9600 கிலோமீட்டர் நீளம் இருப்புப் பாதை அமைக்கப்பட்டிருந்தது. முக்கிய பெருவழிகள் அங்காராவிலிருந்தும், இசுத்தான்புல்லிருந்தும், அடானாவிலிருந்தும், எர்சூருமிலிருந்தும் பல இடங்களுக்குப் பிரிந்து செல்கின்றன. மத்திய அன்டாலிய மேட்டு நிலத்தைச் சுற்றிச் செல்லும் இருப்புப்பாதை சுற்றியுள்ள பகுதிகளுக்கு ஆங்காங்கே பிரிந்து செல்கிறது. அவற்றுள் இரண்டு கோங்குல்தக்கு மற்றும் சம்சனுக்கும், மூன்று இசுத்தான்புல், இசுமிர், பண்டிர் நா ஆகிய இடங்களுக்கும், மூன்று கிழக்குப் பகுதிக்கும் ஒன்று தெற்குநோக்கி ஈராக்கு, சிரியா ஆகிய நாடுகளுக்கும் செல்கின்றன. சரக்குகளையும் பயணிகளையும் ஏற்றிச் செல்லக் கப்பல்கள் உள்ளன. அவை பெரும்பாலும் எண்ணெய்க் கப்பல்களும், சரக்குக் கப்பல்களும் ஆகும். நாட்டின் கப்பல் போக்குவரத்தின் பாதியளவு இசுத்தான்புல் வழியாக நடைபெறுகிறது. உள்நாட்டு விமானப்போக்குவரத்துக்கு முக்கிய இடமாக விளங்குவது அங்காராவாகும். இசுத்தான்புல் பன்னாட்டு விமானப் பயணிகள் இறங்கி ஏறும் இடமாகச் செயற்பட்டு வருகிறது. நாளிதழ்கள் பல வெளியாகின்றன. இசுத்தான் புல்லில் 24 நாளிதழ்கள் வெளியாகின்றன. அங்காராவில் வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சி நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

துருக்கி நாட்டில் கல்வி

கல்வி: மக்கள்தொகையில் 10 விழுக்காட்டினருக்கே 1924-இல் எழுதப்படிக்கத் தெரியும். 1970க்குள் அது 55 விழுக்காட்டிற்கு உயர்த்தப்பட்டது. 7முதல் 12 வயது வரையிலானவர்களுக்கு கட்டாயத் தொடக்கக் கல்வி வழங்கப்படுகிறது. ஆயினும், இன்னும் பல

உழவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைக் கல்விக் கூடங்களுக்கு அனுப்ப விரும்பவில்லை. 5,000,000 பிள்ளைகள் தொடக்கக்கல்வி பெறுகிறார்கள். 1,100,000 பேர் உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் படிக்கின்றனர். 155,000 பேர் உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் படிக்கின்றனர். பண்பாட்டு அமைச்சர் நாட்டின் கலை, அறிவியல், வளர்ச்சியைக் கண்காணித்து வருகின்றார்.

அங்காராவிலுள்ள பல்கலைக் கழகம்

அரசு: துருக்கி ஒரு குடியரசாகும். பெரிய தேசிய அவை (Grand National Assembly) என்ற நிறுவனம் நாட்டின் அரசியல் அதிகாரத்தின் ஊற்றிடமாகும். அது இரு அவைகளைக் கொண்டுள்ளது. ஒன்று தேசிய சபை. அதில் 450 தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் உள்ளனர். 21 வயது நிரம்பிய அனைவருக்கும் வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது. இச்சபை உறுப்பினர்கள் இரகசிய முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப் படுகின்றனர். இதில் ஒரு கட்சியைச் சார்ந்தவர்களே 1946 வரை இடம் பெற்றிருந்தனர். 8 கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் 1971-இல் இடம் பெற்றிருந்தனர். மற்றது ஆட்சிப்பேரவை (Senate) ஆகும். இதில் 165 பேர் இருக்கின்றனர். 150 பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர்; 15 பேர்கள் நியமிக்கப் படுகின்றனர். குடியரசுத் தலைவர் பெரிய தேசிய அவையால் 7 ஆண்டுகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப் படுகிறார். மறுபடியும் அவர் போட்டியிட முடியாது. பிரதம மந்திரியை அவரே நியமிக்கிறார். அதற்குத் தேசிய அவையின் ஒப்புதல் இன்றியமையாதது.

நாடு 63 மாநிலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. மாநிலம், விளையாத்து(Vilayet) அல்லது இல் (Il) என்று சொல்லப்படுகிறது. அதன் தலைவர் வாலி (Vali). அவர் நாட்டு அமைச்சரின் பரிந்துரையின் பேரில் குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுவார். போர், நீதி வழங்குதல் நீங்கலாக ஏனைய துறைகள் அனைத்தையும் அவரே மாநிலத்தில் நடத்தி வருகிறார். அவருக்கு ஆலோசகர்கள் உண்டு. அவர்கள் நிருவாக அவையாகச் செயற்படுகிறார்கள். அவ்வவைக்கு வாலியே தலைவர். மாநிலங்கள் மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் நிருவாகம் மாநிலத்தின் நிருவாகத்தைச் சிறிய அளவில் ஒத்துள்ளது. மாவட்டங்களை வட்டங்களாகப் பிரித்துள்ளார்கள். அதில் பல கிராமங்கள் சேர்ந்திருந்தன. கிராமமே ஆட்சி முறையின் மிகச் சிறிய நிருவாக அமைப்பாகும். கிராமத் தலைவரும், மூத்தோர் அவையும் கிராமங்களில் செயற்பட்டு வந்தன. ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் தலைமையிடமும் நகராட்சியாக அமைக்கப்பட்டது. 2000 பேர்களுக்கு மேலாக வசித்துவரும் பகுதிகளும் நகராட்சிகளாக அமைக்கப் பட்டன. அதன் தலைவர் மேயர் ஆவார். அவருக்கு உதவிபுரியத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அவையொன்றும், அதிகாரிகள் குழு ஒன்றும் இருந்தன. மாநிலங்களில் நான்கு ஆண்டுகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பேராளர் அவைகள் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

சட்டமும் நியாயமும்: நாட்டின் சட்டம் மேலை நாட்டுச் சட்டங்களைத் தழுவியதாக உள்ளது. சுவிட்சர்லாந்து உரிமையியல் சட்டமும், இத்தாலியின் தண்டனைச் சட்டமும், செருமனியின் வாணிகச் சட்டமும் கடைப் பிடிக்கப்பட்டுவருகின்றன. நாட்டின் உச்ச நீதி மன்றம், அரசியலமைப்புப் பற்றிய நீதி மன்றமாகும். அதில் 15 நீதிபதிகள் உள்ளனர். அடுத்தது அரசு ஆய்வுரை மன்றம்(Council of State). அது நிருவாகம் பற்றிய உச்ச நீதிமன்றமாகும். அதில் 31 நீதிபதிகள் உள்ளனர். பொதுவான உரிமை வழக்குகளும் குற்ற வழக்குகளும் நீதி அமைச்சர் பொறுப்பில் விசாரிக்கப்பெற்று வந்தன.

காலாட்படை, கப்பற்படை, விமானப்படை ஆகியவை நாட்டின் பாதுகாப்புக் கென்று நிறுவப் பட்டுள்ளன. தேசிய பாதுகாப்பு அமைச்சர் அவற்றைக் கவனித்து வருகிறார். மேலும் பிரதம அமைச்சரின் கீழ்ப்பட்ட. தேசிய பாதுகாப்புப் பற்றிய உயர் அவை (Supreme Council of National Security) போர்க் காலத்தில் நாட்டின் பாதுகாப்புக்குரிய நடவடிக்கைகளையும் வாய்ப்பு வளங்களையும் ஒன்று படுத்தி இயக்குவதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

வரலாறு: கி.மு. 1350 – ஆம் ஆண்டு அளவில் இன்றைய துருக்கியின், ஒரு பகுதியில் இட்டைடுகள் (Hittites) ஆட்சி செலுத்தி வந்தனர். பலதிறப்பட்ட இனத்தவர்கள் அப்பகுதியைக் கைப்பற்றினர். அவர்

களுள் பெர்சியர்களும் ஒருவர். கடற்கரை ஓரங்களில் கிரேக்கர்கள் குடியேற்றம் அமைத்தனர். கிரேக்கர்களுக்கும் பெர்சியர்களுக்கும் இடையேபோர் ஏற்பட்டது. முடிவில் அலெக்சாந்தர் வெற்றி பெற்றுத் தம் ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டு வந்தார். அவர் இறந்த பிறகு அவருடைய படைத்தலைவர்களுள் ஒருவராகச் செலுயீகசு அப்பகுதிக்குத் தலைவரானார். பின்னர் அது உரோமின் ஆட்சிக்குட்பட்டது. உரோமப் பேரரசு பிளவுபட்டபோது பைசான்டியத்தைத் தலைநகராகக் கொண்ட கிழக்கு உரோமானியப் பேரரசர்கள் அப்பகுதியை ஆண்டுவந்தனர். செல்சுக்குத்துருக்கியர்கள் கி.பி. 1059-ஆம் ஆண்டு முதல் பேரரசின் கிழக்கு எல்லைகளைத்தாக்கி வந்தனர். தலைநகரான கான்சுடாண்டிநோபிள்(பைசான்டியம்)கி.பி.1453-இல் துருக்கியர் வசமாயிற்று. துருக்கியர்கள் பால்கன் தீபகற்பத்தின் பெரும் பகுதியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். பால்கன் தீபகற்பத்திலுள்ள துருக்கியக் குடிமக்கள் 19-ஆம் நூற்றாண்டில் விடுதலைப் போராட்டத்தைத் தொடங்கி ஒருவர் பின் ஒருவராக விடுதலை பெற்றனர். முதலாம் உலகப் போரின்போது கான்சுடாண்டிநோபிளைச் சுற்றியுள்ள சில ஐரோப்பியப் பகுதிகள் நீங்கலாக ஏனைய ஐரோப்பிய மாநிலங்கள் விடுதலை பெற்றுவிட்டன. இதற்கிடையில் துருக்கியர்களிடம் தேசிய உணர்ச்சி வளரலாயிற்று. இளம் துருக்கியர் சங்கம் (Young Turks) இவ்வியக்கத்தை முன்னின்று நடத்தியது. உலகப் போரில் துருக்கி செருமனியுடன் சேர்ந்து கொண்டு போரிட்டது; போரில் தோல்வியடைந்தது. பாரிசு மாநாடு துருக்கி மீது செவ்ரே (Sevres) உடன்படிக்கையைச் சுமத்தியது. நாட்டின் தேசியத்திற்கு அது ஊறு விளைவிக்கும் வகையில் அமைந்ததால் இளம் துருக்கியர் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதனால் நேச நாடுகளுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் வகையில் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. அவ்வெதிர்ப்புக்குக் கமால் பாட்சா தலைமை தாங்கினார். இறுதியில் அவர் வெற்றிபெற்றார். அவர் வேண்டியபடிநாட்டின் எல்லைகள் திருத்தியமைக்கப்பட்டன. சுல்தானிய ஆட்சி1923-இல் வீழ்த்தப்பட்டுக் குடியரசு ஏற்படுத்தப்பட்டது. புதிய அரசியலமைப்பு 1981-ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்டது. தி.அர.இரா.

துருக்கி மொழியும் இலக்கியமும்: துவா, நெகய், உகுர், குமென் போன்ற பதினேழுக்கும் மேற்பட்ட மொழிகளைத் துருக்கிய மொழிகள் என்று குறிப்பிடுவர். இம்மொழிகள் கருங்கடல் முதல் கிழக்குச் சைபீரியா வரையிலும் பேசப்படுகின்றன. இவை அல்டய்க்கு மொழி (Altaic language) இனத்தைச் சார்ந்தவை. இம்மொழிகள் துர்க்கோ-தாத்தர் (Turco-Tatar) என்றும் வழங்கப் பெறும். இவற்றை வடகிழக்கு மொழிகள், வடமேற்கு மொழிகள், தென்கிழக்கு மொழிகள், தென்மேற்கு மொழிகள் என வகைப்படுத்துவர். ஆனால் இன்று துருக்கி மொழி என்பது துருக்கி நாட்டில் பேசப்பட்டு வரும் ஓட்டமன் (Ottaman) துருக்கி மொழியை மட்டுமே குறிக்கிறது. துருக்கியில் வாழும் மூன்று கோடிக்கும் மேற்பட்ட மக்கள் இம்மொழியைப் பேசி வருகின்றனர்.

மொழி வரலாறு: துருக்கி மொழியில் கிடைக்கும் மிகப் பழமையான எழுத்துச் சான்றுகள் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த கல்வெட்டுகள் மூலம் கிடைக்கின்றன. அவை ஒருவகை புதிய வடிவான எழுத்துகளால் எழுதப் பெற்றவை. அதன் பின்னர்த் தோன்றிய கல்வெட்டுகள் உகுர் எழுத்துகளால் ஆனவை. துருக்கிய மக்களில் ஒரு பிரிவினர் சோகுடியன் (Sogudian) மக்களின் மதத்தைத் தழுவியபோது அவர்கள் மணி செயின் எழுத்து முறையினைக் கைக்கொண்டனர். மைய ஆசியாவில் வாழ்ந்த துருக்கியர்கள் இசுலாம் மதத்தைத் தழுவிய போது மீண்டும் அவர்களின் எழுத்து முறையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. ஒட்டமன் மொழியிலிருந்து இன்றைய துருக்கிமொழி உருவாகிய போது உரோமன் எழுத்துகள் புகுத்தப்பட்டன. இன்று துருக்கி மொழி இவ்வெழுத்துகளாலேயே எழுதப்படுகிறது.

இம்மொழி தெளிவான அமைப்புடன் கூடிய ஓர் ஒட்டு மொழியாகும். இம்மொழியில் இலக்கணப் பால் பகுப்பு இல்லை. அரபிக்கிலிருந்து கடன் வாங்கிய பெயர்ச்சொற்களில் மட்டும் இப்பகுப்பைக் காண முடிகிறது. தமிழில் 'என்னுடைய தாய்' என்று கூறுவதை இம்மொழியில் 'அனம்' (ana-m) என்ற ஒரே சொல்லில் கூற முடியும். தமிழைப் போன்று துருக்கி மொழியிலும் வினை மாற்றங்கள் பல்வேறு பின்னொட்டுகளினால் உணர்த்தப் படுகின்றன. தமிழைப் போலவே எழுவாய் பயனிலைகளைச் சேர்ப்பதற்குத் தனிச் சொல் தேவையில்லை. இம்மொழியில் மிகுதியாக வினையெச்சங்களைப் பயன்படுத்தி மிக நீளமான சொற்றொடர்களை அமைப்பது ஒரு சிறப்புப் பண்பாகும். சில தொடர்கள் ஒரு பத்தியாகவே இருக்கின்றன. வினையிலிருந்து பெயரும் பெயரிலிருந்து வினையும் மிக எளிதாக இம் மொழியில் உருவாக்கப்படுகின்றன. இம்மொழியில் இன்னுமொரு குறிப்பிடத் தக்க சிறப்பு அதிலுள்ள எட்டு உயிரெழுத்துகளும் இசையொற்றுமை கொண்டிருத்தலாகும். இம்மொழியின்கண் அரபு, பாரசீக மொழிகளின் செல்வாக்கைக் காணலாம். பழந்துருக்கி மொழியை அறிய கி.பி. 1073-இல் முகம்மது காசுகரி (Mahamud Kashgari) என்பார் இயற்றிய அகராதி பெருந்துணை புரிகிறது.

இலக்கிய வரலாறு: துருக்கிய மொழிகளில் முதன் முதலாக இலக்கிய மொழியாக உருவானது உகுர் மொழியாகும்.மைய ஆசியாவில் கி.பி.10,11-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் உகுர் இலக்கியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு கரகனித்து இலக்கியம் வளர்ந்தது என்பர். துருக்கிய மொழிகளில்கி.பி.15-ஆம் நூற்றாண்டுவரை தோன்றிய இலக்கியங்கள் மொழியமைப்பால் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்பு கொண்டனவாகக் காணப்பட்டன. அதற்குப் பின்னரே ஒட்டமன் துருக்கி மொழி தனித்தியங்கத் தொடங்கியது எனலாம்.

துருக்கி அரசர்களின் வீரச் செயல்களைப் புகழ்ந்துரைக்கும் கி.பி. 732-ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்த கல்வெட்டுகளே துருக்கி இலக்கியத்தின் பழமையான இலக்கியமாகப் போற்றப்படுகின்றன. யூசுப் ஆசு ஆசிப்பு (Yusuf Has Hajb) என்பார் கி.பி. 1070-இல் இயற்றிய 'ஆளுநரின் அறிவியல்' (The Science of the Governor) என்ற நெடுங்காவியம் சிறப்பு வாய்ந்தது. இக்கால எல்லையில் தோன்றிய 'பகித்தியார் இளவரசர் கதை' 'பத்துத் தலைமையமைச்சர்கள் கதை', 'முகம்மது நபி வீடுபேறு புக்க காதை' என்பன குறிப்பிடத் தக்கன. துருக்கியரின் பழம் பெருமைகளைத் 'துருக்கியரின் குடிவழி' என்னும் நூல் தொகுத்துரைக்கின்றது.

பாரசீக இலக்கியங்களைப் பின்பற்றி கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டுப் புலவர்கள் இலக்கியங்கள் படைத்தனர். செலாலுதின் உரூமீ என்பார் பாரசீக மொழியிலேயே 'மெசுணவி' (Mesnevi) என்ற இலக்கியத்தைப் படைத்தார். சுலைமான் செலவி என்பார் முகமது நபியைப் போற்றி எழுதிய பக்திப் பாடல்கள் இறந்தவர்களின் உயிர் அமைதியடையப் பாடப்பெற்று வருகின்றன.

பாத்தி முகமது (Fatin Mehmad) என்பார் கான் சுடான்டிநோபிள் நகரத்தை கி.பி. 1453-இல் கைப்பற்றியபின் துருக்கி இலக்கிய வளர்ச்சியில் பாரசீக, அரபு இலக்கியங்களின் செல்வாக்கு மிகுதியாயிற்று. இந்நிலை நானூறு ஆண்டுகள் துருக்கி இலக்கியத்தில் நீடித்திருந்ததாகக் கூறுவர். இந்த நான்கு நூற்றாண்டுகளில் தோன்றிய கவிஞர்களுள் புசூலி (Fuzuli), பாக்கி (Baki), நெபி (Nefi), நதீம்(Nedim) என்பவர்கள் புகழ்வாய்ந்தவர்கள். 'அழகும் காதலும்' என்ற தலைசிறந்த காவியம் சாயிகாலிபு என்பவரால் படைக்கப்பெற்றது. 'அழகே காதல்; காதலே அழகு' என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இக்காவியம் அமைந்து சிறக்கிறது.

பிரெஞ்சு இலக்கியச் செல்வாக்கு கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் துருக்கி இலக்கியத்தில் தொடங்கியது. புதிய அரசியல் போக்குகளுக்கு ஏற்ப விடுதலை வேட்கை நிறைந்த இலக்கியங்கள் தோன்றத் தொடங்கின. அந்நூற்றாண்டின் தலைசிறந்த கவிஞரான நாமிக்கு கெமால் (Namik Kemal) 'தந்தை நாடு' என்ற எழுச்சி மிகு நாடகம் எழுதியமைக்காக நாடு கடத்தப்பட்டார். மக்கள் அவருடைய பாடல்களைப் பெரிதும் போற்றினர். இக்காலத்தில்தான் நாவல், நாடகம், கட்டுரை முதலிய இலக்கிய வகைகள் துருக்கி இலக்கியத்தில் தோற்றம் பெற்றன. அப்துல் அக்கு அகமது தமது மனைவியின் நினைவாக எழுதிய 'கல்லறை' என்னும் காவியம் துருக்கி இலக்கியத்தில் உன்னத இலக்கியமாக இன்று வரை நிலவி வருகிறது. இதே நூற்றாண்டில்தான் இதழியல் வரலாறும் துருக்கி இலக்கியத்தில் தொடங்கியது.

துருக்கி இலக்கியம் 20-ஆம் நூற்றாண்டில் புதிய வளமும் பொலிவும் பெறத் தொடங்கியது. துருக்கி நாட்டின் முதல் குடியரசுத் தலைவர் கெமால் ஆட்டட்டர்கு துருக்கியப் புலவர்களின் பழைய வரலாற்றை ஆராய்ந்து வெளியிட ஆணையிட்டார். அதன் விளைவாகப் பழைய மொழிகளுக்கும் நாகரிகங்களுக்கும் துருக்கியே மூலம் என்ற கோட்பாடு உருவாயிற்று. இக்காலத் துருக்கி இலக்கியங்கள் பெரும்பான்மையும் உருசிய நாட்டைச் சார்ந்தவை. இன்று புதினமே சிறந்த இலக்கிய வகையாக மக்களால் போற்றப்பட்டு வருகின்றது. இக்காலத்தில் தோன்றியுள்ள கவிதைகளும் நாடகங்களும் உலகப் புகழ் பெறத் தொடங்கியுள்ளன.

செ.வா.

துருக்பா பழங்குடி: இக்குடியினர் பூட்டான் மலைப்பகுதிகளில் வாழும் ஒரு தொன்மையான பழங்குடியினர். தெற்கே கங்கைச் சமவெளியையும் வடக்கே திபெத்தையும் எல்லைகளாகக் கொண்ட பூட்டான் பகுதி, மலைகளையும் பள்ளத்தாக்குகளையும் கொண்டுள்ளது. இங்கு வாழும் துருக்பா (Drukpa) பழங்குடியினர் பூட்டானின் மூன்று இனத்தவர்களுள் ஓரினத்தவராவர்.

துருக்பா பழங்குடியினர்பூட்டானின் மையப் பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் மொழியாலும், பண்பாட்டாலும் மற்ற இருகுழுவினரிடமிருந்துவேறுபட்டுள்ளனர். இரண்டாம் இனத்தவர்கள் நேப்பாளப் பகுதியிலிருந்தும், நேப்பாள மொழி பேசும் அசாம் பகுதியிலிருந்தும் அண்மைக்காலத்தில் வந்து குடியேறியவர்கள். மூன்றாம் இனத்தவர் துருக்பா இனத்தவர்களால் மொன்பா (Monpa) என்று கூறப்படுகின்றனர். இவர்கள் தக்பா (Dakpa) என்றும்

சிலரால் சொல்லப்படுகின்றனர். இவர்கள் வளர்ச்சி பெறாத மக்களாவர். பெரும்பாலும் காட்டுப் பகுதிகளில் வாழ்வதால் காட்டெரிப்பு வேளாண்மையைச் **(Slash and Burn Cultivation)** செய்கின்றனர்.

இம் மூன்று இனத்தவர்களைத் தவிர்த்துக் குறைந்த எண்ணிக்கையில் வாழும் இரு இனத்தவர்களும் உள்ளனர். ஓர் இனத்தவர் 1959-இல் திபெத்திற்கு வந்த அகதிகள். மற்றோர் இனத்தவர் திபெத்து நாட்டிற்கே உரிய எருது வகையினை (Yak) வளர்க்கும் நாடோடிகள். இவர்கள் திபெத்தின் வடகோடியில் வாழ்கின்றனர்.

துருக்பா ஆடவன்

துருக்பாபழங்குடியினர் மங்கோலிய இனத்தவர்கள். குள்ளமாகவும் பருமனாகவும் காணப்படும் இவர்கள் சொறசொறப்பான தலைமயிரையும் செம்பழுப்புக் கலந்த மஞ்சள் நிறத் தோலையும், அகன்று குறுகிய மூக்கையும், மங்கோலியக் கண்ணையும் (Mongoloid Eye)கொண்டுள்ளனர். இவ்வகைக் கண்ணில் இரப்பை அடிமடிப்பு (Epicanthic Fold) இருக்கும். அதாவது மேல் இரப்பை தெளிவாக வெளியே தெரியாமல் உட்புறமாக மடிந்து காணப்படும். ஆண்கள் தோள் பட்டையிலிருந்து முழங்கால் வரை நீண்டுள்ள ஒரேயொரு ஆடையை மட்டும் அணிகின்றனர். பெண்கள் இவ்வகையான ஆடையை அடிக்கால் வரை அணிகின்றனர்.

துருக்பாபழங்குடியினர் சிறு குடிசைகளை மட்டுமே கட்டிக் கொள்கின்றனர். ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான குடிசைகள் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. அதற்குக் காரணம் அவரவரின் விளைநிலங்களுக்கு நடுவில் குடிசைகளை அமைத்துக் கொள்வதேயாகும். பெரும்பாலும் ஒரு கால்வழியைச் சேர்ந்த இரத்த உறவினர்கள் மட்டுமே ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் வாழ்கின்றனர்.

இவர்கள் விளைவிக்கும் பயிர்களுள் முக்கியமானது நெற்பயிரேயாகும். இவர்களின் விளைநிலங்கள் பள்ளத்தாக்குகளிலும் மலைச் சரிவுகளிலும் உள்ளமையால் மிகுதியான மழை சேதத்தை விளைவிக்கிறது. பெரும்பாலும் ஆண்டில் ஒரு முறையே நெற்பயிரைப் பயிரிடுகின்றனர். இவர்கள் பயிரிடும் ஒருவகைச் சிவப்பு நெல் உலகிலேயே ஊட்டச்சத்து மிகுந்த அரிசி வகைகளுள் ஒன்று எனக் கருதப்படுகிறது. இந்நெல்லை உமி நீக்காமலேயே உண்கின்றனர். ஒருசில ஆண்டுகளில் இரண்டாம் முறையும் பயிரிடுவர். அரிசி உணவு அடிப்படையாக இருந்தாலும் காய்கறிகளும் பன்றி இறைச்சியும் மிகுதியாக உண்கின்றனர். காடுகளில் கிடைக்கும் பலவகையான கனி வகைகளையும், கீரை வகைகளையும் சேகரித்து உண்கின்றனர். கால்நடைகளை மிகுதியாக இவர்கள் வளர்ப்பதில்லை. உணவிற்காகப் பன்றிகளை விரும்பி வளர்க்கின்றனர். இவர்கள் வளர்க்கும் எருதுகளை மிகுதியாகக் கொல்வதில்லை. பன்றி, எருது இறைச்சி

மலைச்சரிவு நிலங்கள்

களை மிகுதியான அளவுபெற்று அதனை உப்பிட்டுப் பதப்படுத்தி ஆண்டுமுழுவதும் பயன்படுத்துகின்றனர்.

கைத்தொழிலில் ஆண்களும் பெண்களும் சிறந்து விளங்குகின்றனர். பெண்கள் உடைகளைக் கையால் நெய்கின்றனர். ஆண்கள் வீட்டுப் பொருள்களையும், சடங்கு நிகழ்ச்சிகளில் பயன்படுத்தும் அலங்காரப் பொருள்களையும் செய்கின்றனர். திபெத்துப் பகுதியின் பண்பாட்டுத் தாக்கம் இவர்கள் பண்பாட்டில் ஓரளவு உள்ளது.

இவர்கள் பொதுவாக ஒருதுணை மணமுறையைக் கொண்டுள்ளனர். தகுதியுடையவர்கள் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட மனைவியை மணந்துகொள்கின்றனர். அரை நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் துருக்பா சமுதாயத்தில் பல உட்பிரிவுகள் இருந்தன. அப் பிரிவுகளுள் சண்டையில் பிடிபட்ட இந்திய வம்சாவழியினர் தாழ்ந்த நிலையிலிருந்தனர். இப்போது உட்பிரிவுகள் வேற்றுமை பெரிதும் குறைந்துவிட்டது. சமுதாய அமைப்பில் குல அமைப்போ(Clan System), கால்வழி அமைப்போ (Lineage System) இல்லை. இரத்த உறவுடைய நெருங்கிய குடும்பங்களே அனைத்துச் சமுதாயச் செயல்களிலும் முக்கியமாகக் கருதப்படுகின்றன.

ஆண்களின் வீர விளையாட்டு, வில் வித்தையாகும் (Archery). விழாக்காலங்களில் பெருமளவில் பந்தயப் பணம் கட்டி நெடுநேரம் வில் வித்தை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. விழாக் காலங்களில் ஒரு வகை மதுவைத் தயாரித்து அனைவரும் உண்டு மகிழ்கின்றனர். சடங்கு நிகழ்ச்சிகளில் பெண்கள் முகமூடியிட்டு ஆடும் பறவை நடனம் இவர்களிடம் சிறப்புப் பெற்றது. இந்த முகமூடியில் மனித மண்டையோடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு ஆடுவதை முன்னோர்களை நினைவு கொள்ளுதற் பொருட்டு என்று கூறுகின்றனர். சீ.ப.

அலங்கரிக்கப்பட்ட முகமூடி

துருபதன்: பாஞ்சால தேசத்துப் பிரசிதன் குமரன். இவனும் துரோணாச்சாரியரும் ஒரு சாலை மாணாக்கராயிருக்கையில் இவன் தனக்கு நாட்டாட்சி வருங்கால்பாதி நாடு கொடுப்பதாகக் கூறினான். இவன் அரசேற்று ஆண்டு கொண்டிருக்கையில் துரோணர் இவனிடம் வறுமையால் ஒரு பசு வேண்டி வந்த போது, இவன் அவரை யறியாதது போலிருந்து அவமதித்தனன். அதனால், துரோணர் கோபித்து 'உன்னை என் மாணாக்கனால் அவமதிக்கிறேன்' என்று கூறிச் சென்றார். வீடுமரிடம் வந்து பாண்டு மக்களுக்கு வில் வித்தை கற்பித்து அருச்சுனனால் துருபதனைக் கொண்டுவரச் செய்து அவமதித்தார். அதனால் உட்பகை கொண்ட துருபதன் துரோணரைக் கொல்ல ஒரு குமாரனும் தன்னை வென்ற அருச்சுனனுக்கு ஒருபெண்ணும் பெறத் தவமியற்றி யாகத்தில் திட்டத்துய்ம்மனையும் திரௌபதியையும் பெற்றுப் பகை தீர்ந்தனன். வீடுமரைக் கொல்லப் பிறந்த சிகண்டியும் இவன் மகனே. சுமித்திரன், பிரியதரிசநன், சித்திரகேது, சுகேது, துவசசேநன் ஆகியோரும் இவனுடைய புதல்வர்களாவர். எம்.சீ.

துருவங்கள்: நிலவுலக முனைக் கோடிகள் அல்லது துருவங்கள் (Poles) இரண்டு. அவை: 1) நிலவுலக வடமுனைக் கோடி அல்லது வடதுருவம். 2) நிலவுலக தென்முனைக் கோடி அல்லது தென் துருவம் (North Pole and South Pole) என்பனவாகும்.

வட துருவம்: கோளம் சுற்றி வருவதாகக் கொள்ளப்படும் கற்பனையான நடு ஊடு வரையின் வட கோடி(Northern End of the Earth's Axis)வட துருவமாகும். இதன் குறுக்கை அளவு (Latitude)90°; நிரைகோடு (Longitude) 0° (நீளப்பாங்கு அல்லது தீர்க்காம்ச ரேகை). இது காந்த விசைத் துருவத்தினின்று (Magnetic Pole) வேறுபடும். நிலவுலக வடமுனைக் கோடியை முதலில் (1909-ஆம் ஆண்டில்) சென்றடைந்தவர் அமெரிக்க ஆய்வுப் பயணி இராபர்ட்டு இ. பியரி (Robert E. Peary) என்பவராவார்.

தென் துருவம்: பூமியின் தென்கோடியில் இருக்கும் இடத்திற்குத் தென்துருவம் அல்லது தென்முனை

என்பது பெயர். இதைச் சுற்றிப் பனிபடர்ந்த அட்லாண்டிக்கு, பசிபிக்கு, இந்தியப் பெருங்கடல் ஆகியவை இருக்கின்றன. இது மக்களால் நெருங்க முடியாத, வாழ முடியாத, இடமாகும். இது ஆண்டு முழுவதும் பெரிய பனிப் பாறைகளாலும், கட்டிகளாலும் மூடப்பட்டிருக்கும். பனிப் பாறைகளின் உயரம் 3962.4 மீட்டர். இவ்விடம் கடல் மட்டத்திற்கு மேலுள்ளது. சில பகுதிகளில் இப்பனிப் பாறைகளுக்குக் கீழ் மலைத்தொடர்கள் இருக்கின்றன. மலைச் சிகரங்களும் தென்படுகின்றன. இங்குள்ள பனிக்கட்டிகள் கடலிலும் நிலத்திலும் பரவிக் கிடக்கின்றன. தென் முனையின் மொத்த நிலப்பரப்பில் ஒரு விழுக்காடு தான் பனியில்லாமல் இருக்கிறது. அதுவும் மலைச் சிகரமாகவும், மடிப்பு மலையாகவும், உருமாறும் மலைகளாகவும் இருக்கிறது.

தென்கோடியில் மக்கிய தாவரமும், நிலக்கரியும் இருப்பதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதனால் இப்பகுதி எப்பொழுதும் வெதுவெதுப்பாக இருக்கும் கோடைக்காலத்தின் வெப்பநிலை பனியுறையும் நிலைக்குக் குறைவு. குளிர்காலத்தின் வெப்பநிலையும் 75° F உருகுநிலைக்குக் குறைவு. அதனால் இப்பகுதியில் பனிப்புயல் அடிக்கடி வரும். ஆனால் மழை என்பதில்லை. தென் முனையைச் சுற்றியுள்ள கடலில் உவர்ப்புத் தன்மை குறைவு. கடல் அங்கு மிகவும் ஆவியாவது இல்லை.

தென்முனையில் இருக்கும் மலைச் சிகரங்களில் இலைக்கின்கள், பாசி, காளான் போன்றவைகள் காணப்படுகின்றன. உயிரினங்கள் இங்கு வாழ்வதில்லை. பூந்தாவரங்களும் புல்லும் இல்லை. சில பகுதிகளில் கடலுக்கு அடியில் தாவர உயிரினங்கள் இருக்கின்றன. எல்லா உயிரினங்களும் பிளாங்டன் என்ற உணவிலிருந்து உயிர் வாழ்கின்றன. சீல்சு, வால்ரசு என்ற பாலூட்டும் கடல் விலங்குகள்தாம் இங்கு நிறையக் காணப்படுகின்றன. பெட்ரல்சு, சேக்கு இசுகூல் போன்ற பறவைகள் வாழ்கின்றன. பலவகையான மீன் இனங்களை இங்குக் காணலாம். இலைக்கின் என்ற ஒருவிதமான பாசி பான்ற தாவரத்தைத் தவிர வேறு எந்தவிதமான உயிர்களும் தரையில் வாழவில்லை.

தென்முனையை ஆராயக் கேப்டன் சேம்சு குக்கு என்ற ஆங்கிலேயர் கி.பி. 1772-இல் புறப்பட்டார். இவர் பயணத்தின்போது தரை எதுவும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. பிறகு பல ஆராய்ச்சியாளர்கள் இப்பகுதிக்குச் சென்றனர். பிறகு உரோல்டு அமுன்சென் **(Amundsen Roald)** என்னும் நார்வே நாட்டு ஆய்வுப் பயணி கி.பி. 1911-இல் முதன்முதலில் தென்முனையை அடைந்தார். தம் தாய்நாட்டு நார்வேக் கொடியை அங்கு நட்டார். மாவ்சன் என்பவர் 1914-இல் இப்பகுதிக்குச் சென்றார். இங்கு அறிவியல் ஆராய்ச்சிகள் நடத்திப் பல புதிய செய்திகளைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்தார். விமானங்கள் மூலமாக அமெரிக்கர்கள் தென்முனையில் கி.பி. 1963-இல் இறங்கினர். இந்தியாவிலிருந்து ஏழாம் முறையாக இப்பகுதிக்கு இப்பொழுது பயணம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தென் துருவத்தின் குறுக்கை அளவு 90° (தெற்கு). நிரைகோடு 0°. பொ.க.

துருவன்: துருவன் உத்தானபாதனுக்குச் சுநீதியிடம் உதித்தவன். இவன் ஒருமுறை மாற்றாந் தாயாகிய சுருசியுடன் கூடியிருந்த தன் பிதாவையணையத் தந்தை இவனைக் கண்டு களிக்காதிருந்ததையறிந்து, சுருசி இவனை நோக்கி 'நீ என் வயிற்றில் பிறவாமல் சுநீதியிடம் உதித்ததால் உனக்குத் தந்தையிடம் இருக்கும் உரிமையில்லை' என்றனள். அதைக்கேட்டு அரசனும் வாளாவிருந்தனன். அதனால் துருவன் தன் தாயை அடைந்து நடந்தவை கூறி முனிவர்களையடைந்து நாரதரால் உபதேசம் பெற்றுத் தவமியற்றுகையில் பேயொன்று பயமுறுத்த அஞ்சாது பெருந்தவமியற்றித் துருவபதம் என்னும் ஒருபதம் பெற்றனன். இவனது பதம் சப்தரிசி மண்டலத்திற்கு மேல் பதின்மூன்று இலட்சம் யோசனை தூரத்திலிருப்பது. வடதிசையறியத் துருவ நட்சத்திரமே ஆதாரமாக இருக்கிறது. இவன் தவநிலை நீங்கித் தாய்தந்தையரைக் கண்டு பல ஆண்டுகள் அரசாண்டு உத்தமனைக் கொன்ற இயக்கருடன் போரிட்டு மனுவாலுபதேசிக்கப் பெற்றான். இவன் எட்டு வசுக்களுள் ஒருவன், அழிவில்லாதவன். முயற்சியினால் எதையும் சாதிக்கமுடியும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது துருவனின் கதை. எம்.சீ.

துருவாசர்: துருவாச முனிவரைப் பற்றி இதிகாசங்களிலும் புராணங்களிலும் பலகதைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. இவர் அத்திரி முனிவருக்கும் அனுசூயைக்கும் பிறந்தவர். சிறந்த தவச்சிறப்புடையவர். இவர் எளிதிற் கோபங் கொள்பவரெனப் பேர் பெற்றவர். சிவபெருமான் திரிபுரமெரித்தபோது அவருடைய சீற்றத்தீ குழந்தையுருக் கொண்டு நிற்க அதனை அனுசூயை வளர்த்தனள். அக்குழந்தையே துருவாசர் என்பர். துவாரகையிலிருந்த கோபாலர்கள் இவர் ஆசிரமஞ் சென்று தங்களுள் ஒருவனைக் கர்ப்பிணியாக வேடமிட்டு இவன் வயிற்றில் பிறப்பது ஆணோ பெண்ணோவெனப் பரிகசிக்க, முனிவர் சினந்து இவன் வயிற்றிலே உங்கள் வமிசத்தை நாசமாக்கும் ஓர் இருப்புலக்கை பிறக்குமெனச் சாபமிட்டார். கைலாயத்தில் சிவபெருமானை வணங்கி, அவர்

அளித்த மலர்மாலையுடன் திரும்பும்போது தேவருலகத்தில் இந்திரனைச் சந்தித்தார். இந்திரனுக்கு அந்த மாலையை அன்பாக அளித்தார். இந்திரன் அதைப் பெற்று அலட்சியமாகத் தன் ஐராவதத்தின் தலை மீது வைத்து விட்டான். ஐராவதம் அந்த மாலையைத் தன் துதிக்கையாலெடுத்துக் காலிலிட்டு மிதித்து விட்டது. ஆகவே, இந்திரனுக்கும் வெள்ளாணைக்கும் இவர் சாபம் கொடுத்தார். இவர் கண்ணனையும் உருக்குமணியையும் பலவாறு துன்புறுத்திச் சோதனை செய்தும் இவரது மனங் கோணாமல் நடந்து கொண்டதனால் மகிழ்ந்தார். இவருக்கும் அசமுகிக்கும் பிறந்தவர்களான வாதாபியும் வில்வலனும் துருவாசரை நோக்கி அதுவரையில் செய்த தவத்தைக் கேட்க, மறுத்ததுகண்டு கொல்ல வந்த போது முனிவர் கோபித்து 'நீங்கள் அகத்தியரால் இறக்க' வெனச் சபித்து மறைந்தார். துரியோதனன் ஏவலால் பாண்டவரிடத்துப் பதினைந்து நாழிகைக்கு மேல் சென்று அன்னம் வேண்டிக் கண்ணனால் பசி நீங்கினார். வபுசு என்னும் காந்தருவப் பெண்ணைப் பறவையாகச் சபித்தார். குந்திக்கு மந்திரமுபதேசித்தார். இராம மூர்த்தி காலமுனியுடன் ஏகாந்தத்தில் பேசுகையில், துருவாசர் வரக்கண்டு, இவர் கோபத்திற் கஞ்சி வாயிலில் இருந்த இலக்குமணர் விட, இவர் சென்று இராமமூர்த்தியைநோக்கி, 'நான் ஆயிரம் ஆண்டு தவம்புரிந்து மிகப் பசித்தேன் அன்னம் வேண்டும்'எனக் கேட்டு உண்டார். இப்படிப் பல கதைகள் இவரைப்பற்றிச் சொல்லப்படுகின்றன. எம்.சீ.

துருமன்: அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் புகழ் பெற்ற குடியரசுத் தலைவர்களுள் ஆரி துருமனும் (Harry Truman) ஒருவராவார். இவர் கி.பி.1884-இல் மிசௌரி மாநிலத்தில் இலாமார் (Lamar) என்ற இடத்திற் பிறந்தார். இவர் தம் முன்னோர்களாம் ஆங்கிலேயர்கள் கி.பி.1666-இல் இங்கிலாந்திலிருந்து அமெரிக்காவில் குடியேறினர். இவர் பள்ளிப் படிப்பை 1901-இல் இண்டிபெண்டன்சு (Independence) என்ற இடத்திற் முடித்தார். குடும்பச் சூழ்நிலை காரணமாகத் தொடர்ந்து இவரால் கல்லூரியில் படிக்க இயலவில்லை. இவர் கான்சாசு(Kansas) என்ற இடத்தில் ஒரு வங்கியில் சிறிது காலம் எழுத்தராகப் பணியாற்றினார்; பிறகு வணிகத் துறையில் ஈடுபட்டுத் தோல்வியே கண்டார்.இவர் முதல் உலகப்போரில் பல வீரச் செயல்கள் புரிந்து ஒரு தலைவனுக்குரிய பண்புகளை வெளிப்படுத்தினார். எலிசபெத்து பெசுவாலாசு என்ற பெண்ணை 1919-இல் திருமணம் செய்துகொண்டார்.

அரசியல் ஈடுபாடு: மக்களாட்சிக் கட்சியின் (Democratic) தலைவரான தாமசு பந்தர்காசுட்டு என்பவரின் உதவியால் அரசியலில் ஈடுபட்டார். நீதிபதிப் பதவி 1922-இல் இவருக்குக் கிடைத்தது. தலைமை நீதிபதிப் பதவியை 1926-இல் பெற்றார். அப் பதவியில் 8 ஆண்டுகள் நீடித்தார். இவர்தம் நேர்மையும், திறமையான மேற்பார்வையும் குடியரசுக் கட்சியினரது (Republican Party) உதவியைக் கிடைக்கச் செய்தன. துருமன் அமெரிக்க ஆளவை மன்றத்திற்கு (Senate)1935-இல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இவர் கடமையுணர்ச்சியும் நட்பு மனப்பான்மையும் சக ஊழியர்களின் பேராதரவைத்தேடித் தந்தன. தேசியப் பாதுகாப்பு விசாரணைக் குழுவிற்குத் துருமன் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். அதனால் பொது மக்களிடமும் புகழ்பெற்றார். அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவராக இருந்த உரூசுவெல்ட்டு (1944) இவரை உதவிக் குடியரசுத் தலைவராக நியமித்தார். இவர் 82 நாள்களே அப்பதவியில் இருந்தார். தலைவர் உரூசுவெட்டு 1945-இல் இறந்ததும் துருமன் அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவரானார்.

துருமன் ஆரி

ஒன்றுபட்ட நாட்டவை (United Nations) அமைப்பது தொடர்பாக இவர் சான்பிரான்சிசுகோச் சாசனம் எழுதுவதற்கான இறுதி ஏற்பாடுகளை விரைவாகச் செய்தார். இரண்டாம் உலகப்போரின் முடிவில் செருமனி கட்டுப்பாடின்றிக் கீழ்ப்படிவதற்கான உதவிகளையும் மற்ற நட்பு நாடுகளுக்குச் செய்து கொடுத்தார். போருக்குப் பின் ஏற்பட்ட சிக்கல்களை ஆராய 1945-இல் துருமன், இட்சுடாலின் (Stalin), அட்லி ஆகிய மூவரும் போட்சுடாம் (Potsdam) என்னுமிடத்தில் மாநாடு ஒன்றில் சந்தித்தனர். தோற்கடிக்கப்பட்ட செருமனியின் நிருவாகத்தைக் கூட்டுக் கட்டுப்பாட்டுக் குழுவிடம் ஒப்படைக்கவும், தோல்விகண்ட பிற நாடுகளோடு சமாதான உடன்பாடுகளைச் செய்துகொள்ளவும் அவர்கள் தீர்மானித்தனர். பசுபிக்குப் பெருங் கடலில் சப்பான் இரண்டாம் உலகப்போரைத் தொடர்ந்து நடத்திக்கொண்

டிருந்ததை முடிவுக்குக் கொண்டுவரச் சப்பானைச் சேர்ந்த உரோசிமா, நாகசாகி என்ற இரு நகரங்களிலும் அணுக்குண்டு வீச 1945 செப்டம்பரில் துருமன் ஆணையிட்டார். போர் முடிவுற்றது. சப்பான்மீது படையெடுத்தால் 5,00,000 அமெரிக்க வீரர்கள் கொல்லப்படுவார்கள் என்று துருமனின் ஆலோசகர்கள் (Advisors) கூறியதால், போரை முடிவுக்குக் கொண்டுவர அணுக்குண்டு வீசக் கட்டளையிட்டது நியாயமானதுதான் எனத் துருமன் கூறியுள்ளார்.

பின்னர் 1948-இல் நடந்த குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் தம்மை எதிர்த்து நின்ற இ.டியூபி (E.Dewey) என்ற குடியரசுக் கட்சியாளரைத் தோற்கடித்துத் துருமன் வெற்றி பெற்றார். உள்நாட்டு நிருவாகத்தில் 24 கூறுகள் கொண்ட தாராளக் கொள்கையை நடை முறைக்குக் கொண்டுவர முயன்றார். ஆனால் அவற்றுள் ஒன்றே ஒன்றுதான் சட்டமாகியது. மிகக் குறைந்த செலவில் பொது மக்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் கொள்கை அமெரிக்கக் காங்கிரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுச் சட்டமாகியது. ஆனால், வெளிநாட்டுக் கொள்கையில் துருமனது ஆற்றல் புகழ்பெற்று விளங்கியது. உலக அமைதிக்கு உருசியா ஒரு முட்டுக்கட்டை எனத் துருமன் கருதினார். உருசியாவின் பொதுவுடைமைக் கொள்கையும், அதன் உலகப் புரட்சிக் கோட்பாடும் அமெரிக்காவின் விரிவடைதல் மற்றும் அதன் முதலாளித்துவக் கொள்கை ஆகியவற்றிற்குப் பெரும் அறைகூவலாக அமைந்திருந்ததைத் துருமன் உணர்ந்தார்.

துருமன் கோட்பாடு: துருக்கியும், கிரேக்க நாடும் பொதுவுடைமைக் கொள்கைக்கு இரையாகிவிடும் என்றும், உருசியா தன் செல்வாக்கை மத்திய தரைக் கடற் பகுதியில் விரிவடையச் செய்துவிடும் என்றும் துருமன் எண்ணினார். எனவே, அமெரிக்கக் காங்கிரசிற்கு விடுத்த உரையில் உள்நாட்டிலிருந்து அல்லது வெளிநாட்டிலிருந்து அச்சுறுத்தப்படும் ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து எந்நாட்டின் சுதந்திரத்தையும் காக்க அமெரிக்கா அந்நாட்டிற்கு உதவ வேண்டுமெனத் துருமன் வேண்டுகோள் விடுத்தார். இவ்வறிக்கை துருமன் கோட்பாட்டை வெளிப்படுத்தியது. இதனை ஏற்றுக்கொண்ட அமெரிக்கக் காங்கிரசு துருக்கி மற்றும் கிரேக்க நாடுகளுக்கு இராணுவக் கடற்படைத் தளபதிகளை அனுப்பிப் படைக்கலங்களைப் பெறவும் பிற தேவைகளை நிறைவு செய்யவும் 40 கோடி தாலர்களை (Dollrs) ஒதுக்கியது. அமெரிக்க உதவிபெற்றுக் கிரேக்க நாடும் துருக்கியும் பொதுவுடைமைத் திட்டங்களை முறியடித்தன.

இதனைத் தொடர்ந்து மார்சல் திட்டம் அல்லது ஐரோப்பிய மீட்சித் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. புத்தமைப்பிற்கான தேவைகள் குறித்து ஐரோப்பிய நாடுகள் ஓர் உடன்பாட்டிற்கு வந்தால் அமெரிக்கா மார்சல் திட்டத்தின்கீழ் உதவி அளிக்கும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. ஐரோப்பிய நாடுகள் இதனை ஏற்றுக்கொண்டன.

நட்பு நாடுகளின் ஒத்துழைப்போடு 1948-இல் கூட்டுப் பாதுகாப்பு முயற்சியை வளரச்செய்யத் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க அமெரிக்கக் காங்கிரசு துருமனுக்கு அதிகாரம் வழங்கியது. பொதுவுடைமைக் கொள்கைகளுக்கு எதிரான நாடுகளோடு தலைவர் துருமன் பேச்சுவார்த்தைகளைத் தொடங்கினார். அதன் விளைவாக 1949-இல் வட அட்லாண்டிக்கு உடன் படிக்கையும், 1950-இல் வட அட்லாண்டிக்கு உடன்பாட்டு அமைப்பும் ஏற்பட்டன.

பொதுவுடைமை வட கொரியா, 1950-இல் தென் கொரியாவைத் தாக்கியபோது துருமன், தளபதி மெக் ஆர்தரின்கீழ் ஒரு படையைத் தென் கொரியாவிற்கு உதவ அனுப்பினார். தென் கொரியா மீட்கப்பட்டது. வட கொரியாவையும் தாக்கும்படி மெக் ஆர்தர் உத்தரவிடப்பட்டார். மஞ்சள் ஆற்று எல்லைவரை முன்னேறிய மெக் ஆர்தர்சீனப் பொதுவுடைமைப் படைகளை எதிர்க்க வேண்டியதாயிற்று. இந்நிலையில் சீனாவைத் தாக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திய மெக் ஆர்தரைத் துருமன் பதவியிலிருந்து நீக்கினார். கொரியப்போர் யாருக்கும் வெற்றியின்றி முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. கொரியப் போரினாலும் சில கூட்டரசு அலுவலர்களின் ஊழல்களாலும் துருமனின் செல்வாக்குக் குறைந்தது.

ஐசனோவார் 1953-இல் அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவரானார். துருமன் இண்டிபெண்டன்சு நகருக்குத் திரும்பினார். இவரது அயல்நாட்டுக் கொள்கை வெற்றிகரமாக இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. துருமன் 1972-இல் மிசௌரி மாநிலத்தில் கான்சாசு நகரில் காலமானார். இவரது உடல் 'துருமன் நூல் நிலைய' வளாகத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. கி.பி.

துரைசாமிக் கவிராயர்: இவர் கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் தோன்றிய இசைத் தமிழ்ப் புலவர். வள்ளல் பம்மல் விசயரங்க முதலியார் இவரை ஆதரித்துப் போற்றினார். இவர் பழநியாண்டவர் இசைப்பாட்டு, திருப்போரூர் ஆண்டவர் இசைப்பாட்டு, பழநியாண்டவர் வெண்பாவந்தாதி, பழநியாண்டவர் கலித்துறையந்தாதி, பழநியாண்டவர் பதிகம்,பழநியாண்டவர் தோத்திரப் பாமாலை, பழநியாண்டவர் மாலை, பழநியாண்டவர் போற்றிக் கலிவிருத்தம், சொர்ணாம்பிகை தோத்திரம் முதலிய நூல்களைஇயற்றியுள்ளார். சென்னையில் சங்கிலி நாச்

சியார் பிறந்த ஞாயிறு என்னும் தலத்தைப்பற்றி இரு பதிகங்கள் பாடியுள்ளார். இவருடைய நூல்களைப் பாராட்டித் திருத்தணிகை விசாகப் பெருமாளையர், காஞ்சிபுரம் வித்துவான் சபாபதி முதலியார், அ.வீராசாமிச் செட்டியார் ஆகியோர் சிறப்புப் பாயிரம் பாடியுள்ளனர். 'இன்னம் பராமுக மேனோ' (பியாகடை) 'சாமி ஏழை நானையா' (கனடா) போன்ற இவர்தம் கீர்த்தனங்கள் புகழ் பெற்றவை. தாம் பாடிய இசைப்பாடல் அனைத்திலும் தம் பெயரை முத்திரையாகச் சரணத்தில் அமைத்துப் பாடியுள்ளார். சில இசைப்பாக்களை அவற்றின் பல்லவிகளில், இராகத்தின் பெயர் வருமாறு இயற்றியுள்ளார். இசையறிஞர்களுக்கு இவர்தம் இசைப்பாடல்கள் பெருவிருந்து அளிப்பன. சா.உ.

துரைசாமிப் பிள்ளை, சு. ஔவை (1902-1983): இவர் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் ஔவையார்குப்பம் என்னும் சிற்றூரில் 1902-இல் பிறந்தார். இவர் தந்தையார் சுந்தரம்பிள்ளை; தாயார் சந்திரமதி அம்மையார். இவர் கருணீகர் மரபினர். இவர் உடன்பிறந்த ஆடவர் மூவர்; பெண்பாலார் ஒருவர். இளமையில் பெற்றோரை இழந்த இவர், தம் தமையனார் அரவணைப்பில் வளர்ந்து வந்தார். இவர் திண்டிவனத்தில் தமது பள்ளிக் கல்வியை முடித்தார். இவருக்குத் தமிழ் அறிவுறுத்தியவர் சீர்காழி கோவிந்தசாமி ரெட்டியார் என்ற தமிழாசிரியர்.

துரைசாமிப் பிள்ளை, சு. ஔவை

இவர், முதன் முதல் உடல்நலத் தூய்மைக் கண்காணிப்பாளர் (Sanitary Inspector) பணியை மேற்கொண்டார். தமிழ்மொழி ஆர்வத்தால் உந்தப்பட்ட இவர், அரசுப் பணியினின்று விலகித் தமிழ் இலக்கிய-இலக்கணங்களை முறையாகக் கற்கத் தொடங்கினார். நாவலர் ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார், கரந்தைக் கவியரசு இரா. வேங்கடாசலம்பிள்ளை ஆகிய பேரறிஞர்களிடம் தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கண நூல்களையும், சங்க இலக்கியங்களையும் கற்கும் சிறப்பினைப் பெற்றார். இளமையிலேயே கூர்த்த மதிநலம் வாய்ந்த இவர், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழில் வித்துவான் பட்டம் பெற்றார்.

தமிழ்ப்பட்டம் பெற்ற துரைசாமிப்பிள்ளை வட ஆர்க்காடு மாவட்டக் கழக உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பணி மேற்கொண்டார். இவர் உலோகாம்பாள் என்னும் அம்மையாரைத் தம் வாழ்க்கைத் துணைவியாக ஏற்றார். இவரது தமிழ்ப் பணி தடையின்றி நிறைவெய்த அவ் வம்மையாரே பெரிதும் காரணமாக இருந்தார்.

இவர் சங்க இலக்கிய-இலக்கணப் பயிற்சி பெற்ற தோடன்றிச் சைவத் திருமுறைகளிலும், சித்தாந்த சாத்திரங்களிலும் உயரிய பயிற்சி பெற்றார். 'சித்தாந்தக் கலாநிதி' என்ற சிறப்புப் பட்டம் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

இவர் இளமைமுதல் எழுத்துப் பயிற்சியை வளர்த்துவந்தார். படிப்பும் எழுத்தும் இவருக்கு இரு கண்கள் போன்றவை. பிற்காலத்தில் இவர் 'உரை வேந்தர்' என்ற சிறப்புப் பட்டம் பெறுவதற்கு இளமைப் பயிற்சியே காரணமாக அமைந்தது. இவர் திருப்பதி திருவேங்கடவன் கீழ்த்திசைக் கல்லூரியிலும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் ஆராய்ச்சிப் பேராசிரியராகப் பல்லாண்டுகள் தொண்டாற்றினார். புதுவன காண்பதில் பேரார்வமும், வரலாற்றுப் புலமையும் மிக்கவர். பழஞ் சுவடிகளைத் தேடிப் பெறுவதும், பெற்ற சுவடிகளை ஒப்புநோக்குவதும் இவரது இயல்பு. புறநானூற்றுக்கு இவர் எழுதிய உரை இவரது பரந்த நூற் பயிற்சியையும், வரலாற்றறிவையும், நுண்மாண் நுழைபுலத்தையும் எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப் பத்து, நற்றிணை ஆகிய சங்க நூல்களுக்குச் சிறந்த உரை கண்டுள்ளார். பல்வேறு ஆராய்ச்சி நூல்களும் இவர் எழுதியுள்ளார். மணிமேகலை ஆராய்ச்சி, சீவக சிந்தாமணி ஆராய்ச்சி, சூளாமணி ஆராய்ச்சி ஆகிய நூல்களையும் இவர் எழுதியுள்ளார். மணிமேகலைக் காப்பியத்தின் பிற்பகுதிக்கு இவர் எழுதிய உரை, இவரது பரந்த சமயப்புலமையை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இவர்தம் வாழ்க்கையின் பிற்பகுதியில் 1951 முதல் 1968 வரை மதுரைத் தியாகராசர் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் தலைவராகவும் விளங்கி

னார். அங்குப் பணியாற்றியபோதுதான் இவர் நற்றிணைக்கு உரை எழுதி முடித்தார். ஓய்வு பெற்றபின் தள்ளாத வயதிலும் திருவருட்பா முழுமைக்கும் உரையெழுதி முடித்தார். அவ்வுரை அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் சார்பில் இப்போது வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது.

இவருக்கு ஆண்மக்கள் ஐவர்; பெண்மக்கள் நால்வர். தமிழ் உலகத்தில் தமக்கெனச் சீரிய இடம்பெற்று வாழ்ந்த இப்பேராசிரியர் 1981-இல் மதுரையில் காலமானார்.

பா.வி.

துரோசன்: திராய் நகர மக்களைப் பொதுவாகத் துரோசன் என்று கூறுவர். திராய் நகரம் திரோசா (Troja) என அக்காலத்தில் கூறப்பட்டதால் அங்கு வசித்த மக்களைத் துரோசன் எனக் கூறினர். துரோசன்கள் (Trojans) கடின உழைப்பிற்குப் பெயர் பெற்றவர்கள். ஆசியா மைனரின் வடமேற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள திராய் நகரத்தை அகழாய்வுகள் செய்து அதன் பழமையையும் அரசியல் வலிமையையும் அறிஞர்கள் வெளிப்படுத்தினர்.

வாணிகத் தொடர்பு, நில வள ஆற்றல் முதலியவற்றால் மேம்பட்டு விளங்கிய திராய் நகரம் பல்வேறு படையெடுப்புகளைச் சந்தித்தது. அவற்றுள் ஒன்றுதான் துரோசன் போர் (The Trojan War). இப்போர் கி.மு. 1194-இல் நடந்ததாக அலெக்சாண்டரின் புவியியல்-வரலாற்றியலாராகிய எரடோசுதனசு (Ertosthenes) குறிப்பிடுகிறார். அரசியல், பொருளாதாரக் காரணங்களுக்காகவே இப்போர் நடைபெற்றிருக்க வேண்டும். ஆனால், ஓமர் தமது காவியமான இலியடில் பேரழகி எலன் (Helen) தான் காரணம் என்கிறார். துரோசன்களின் இளவரசரான பாரிசு (Paris), கிரேக்க மன்னன் மெனலெசின் (Menelaus) மனைவி எலனைத் திராய் நகருக்குக் கடத்திக் கொண்டு செல்கின்றான். அவளை மீட்கப் பெரும் கடற்படையோடு திராய் நகரைக் கிரேக்கர்கள் முற்றுகையிடுகின்றனர். பத்தாண்டு முற்றுகை பயனற்றுப்போகவே தந்திரத்தால் திராய் நகரினுள் நுழைகின்றனர். பெரிய மரக்குதிரையைச் செய்து அதனுள் கிரேக்கர்களை மறைத்து வைத்து அதனைத் திராய் நகர வாசலில் வைத்துவிட்டுக் கிரேக்கர்கள் திராய் நகரைவிட்டுச் சினான் (Sinon) என்னுமிடத்திற்குச் சென்றுவிடுகின்றனர். இம்மரக்குதிரை துரோசன் குதிரை எனக் கூறப்படுகிறது. இதனை எபியசு (Epeius) என்பவர் செய்தார். அதினா (Athena) என்ற பெண் தெய்வத்திற்குக் காணிக்கையாக அது வைக்கப்பட்டதாகக் கிரேக்கர்கள் கூறிச் சென்றனர். அக்குதிரையைத் துரோசன்கள் நகரினுள் கொண்டு சென்று மகிழ்ச்சிக் கூத்தாடிக் களைத்து அயர்ந்துவிடுகின்றனர். அச்சமயம் மரக்குதிரையினுள் மறைந்திருந்தோர் திராய் நகர வாயிலைத் திறந்துவிடக் கிரேக்கப் படையினர் துரோசன்களை வீழ்த்தி அழகி எலனை மீட்டுச் செல்கின்றனர்.

துரோசன்களின் பெயரால் சூரியனைச் சுற்றி வரும் இரு குறுங்கோள் கூட்டம் (asteroids) துரோசன் கோள்கள் (Trojans planets)எனக்கூறப்படுகிறது. இக்குறுங்கோள்கள் ஏறக்குறைய 40 உள்ளன. இவற்றுள் முதன்மையானது அக்கிலீசு.இக்கோளை மாக்சு உல்பு (Max Wolf) என்பவர் முதன்முதலில் 1906-ஆம் ஆண்டு கண்டுபிடித்தார். பிற குறுங்கோள்களின் பெயர்களில் குறிப்பிடத்தக்கன சில உள. அவை எக்டர், நீசுட்டர் (Nestor), அகமெம்னான் எனப்படும்.

எச்.சா.

துணை நூல்கள்:

Couch, Sir A.T.O., The Story of the Iliad, J.M. Dent & Sons Ltd., London, 1951.

Will Durant, The Story of Civilization, Part II., The Life of Greece, Newyork, Simi, and Schuster, 1939.

துரோணர்: துரோணர் என்பவர் குருகுலத்து அரசர்கட்குக் குருவானவர். துரோணம் என்பது ஒரு முகத்தலளவையைக் குறிக்கும் கருவி. பாரத்துவாசர் செய்த தவத்தை அழிக்க இந்திரன் ஏவலால் சென்ற மேனகை அவருக்கு மோகமுண்டாக்கினாள். அப்பொழுது முனிவர் தமது வீரியத்தை ஒரு துரோணத்திலிட்டார். அதனின்றும் பிறந்த காரணத்தால் துரோணர் என இவர் பெயர் பெற்றார்.

இவர் அசுர குருவாகிய சுக்கிரனின் அமிசமாவார். இவர் தவம் முதலிய ஆற்றல்களில் வசிட்ட முனிவனை ஒப்பார். இவர் தம் தந்தை பாரத்துவாச முனிவனிடம் பதினான்கு வித்தைகளையும் கற்றவர். பார் ஏழிற்கும் படைபலம் படைத்த பரசுராமனிடம் ஏழாண்டுகள் வில்வித்தை பயின்றவர். தருமன் முதலியோர் இளமையிலேயே வலியடைந்தது கண்டு துரியோதனன் பரசுராமனிடம் வில்வித்தை பயின்ற கன்னனை நட்பாகக் கொண்டு வலிமை பெற்றிருந்தான். வீடுமன், பாண்டவரும் கௌரவரும் துரோணனிடம் வில்வித்தை பயில வேண்டுமென்று கருதியதால் கிருபாச்சாரியாருக்குப் பிறகு வில்வித்தை கற்பிக்க வேண்டி, ஆசானாக நியமிக்கப் பெற்றவர்.

துரோணர் துருபதன் என்னும் பெயர் கொண்ட மன்னனிடம் இளமையில் நல்ல நட்புக் கொண்டிருந்தார்.இருவரும் அங்கிவேசன் என்ற முனிவனிடம் வில்வித்தை பயின்றதால் இருவரும் ஒருவராகி வாழ்ந்து வந்தனர். அந்த நட்பின் பெருக்கால் துருபதன்

துரோணரை நோக்கித் தன் தந்தை இறந்தால் தான் பெறும் நாட்டு உரிமையில் பாதி கொடுத்து ஆள வைப்பதாக உறுதி கூறினான்.

பின் துரோணர் தவம் செய்யச் சென்றார். பல ஆண்டுகளுக்குப் பின் துருபதன் தந்தை இறந்த பின் அரசனாக வாழ்வதறிந்து தம் மகவிற்குப் பால் தரும் பசு வொன்றினைக் கேட்டுப் பெறப் போந்தார். அப்பொழுது துரோணரை 'நீ யார்' என்று அறியான் போல் கேட்டதோடு முனிவர்கட்கும் அரசர்கட்கும் மரபுத் தொடர் இல்லை என்று பழமை மறந்து பேசியும் புறக்கணித்தான். அப்பொழுது துரோணர் 'வாய்முறைமை தப்பிய உன் இராச்சியத்தில் பாதி கொள்வதோடு உன்னைத் தேரொடு போர்க்களத்தில் கவர்வேன்' என்று சூளிட்டுப் போந்தார். அத்தகைய சூள் நிறைவேறுதற்கு வாய்ப்பளிக்கும் எனக் கருதி வீடுமன் பாண்டவ கௌரவர்ஆகியோர்க்குப்படைப் பயிற்சி அளிப்பதை மனமுவந்து ஏற்றார். வீடுமனால் தம்மில் ஒருவராக வாழுமாறு வேண்டிக் குடை முதலிய அரசச் சின்னங்கள் அளித்துப் போற்றப் பெற்றார்.

வில்வித்தையைப் பயிற்றுவிக்கும்போது அருச்சுனன் எல்லோரினும் மேம்பட்டு விளங்கக் கண்டு துரோணர் அவனிடம் பெருவிருப்பம் வைத்தார். அவன் மேம்பாட்டினைப் பிறர் அறியும் வண்ணம் கிணற்றில் தன் மோதிரத்தை இட்டு எடுக்கச் சொன்னார். விசயன் தன் வில்லாற்றலால் எடுத்துத் தந்தான். ஓர் ஆலின் இலைகள் முழுமையும் துளைக்குமாறு கட்டளையிடப் பிறர் மலைத்து நிற்க, விசயன் தன் வில்லாற்றலால் துளைத்துக் காட்ட அவர் பிறர்க்கு அவன் ஆற்றலைப் புலப்படுத்திக் காட்டினார். முதலையினின்றும் தம்மை விடுவித்த விசயனுக்கு எல்லா முறையிலும் வலிமையுண்டாகப் பகழியொன்றையும் அளித்தார். வில்வித்தை அரங்கேற்ற முடிவில் துரோணர் தம் பகைவன் யாகசேனனை வலியிழக்கச்செய்யும் ஆற்றல் படைத்தவர் பாண்டவர்களே என்ற துணிவோடு குருதட்சினை தர நின்ற பாண்டவர்களிடம் தம் பகைவன் யாகசேனனை வலியொடுக்குதலே தாம் விரும்பும் தட்சிணை என்று கூறி, அவர்களை அவனிடம் போருக்கனுப்பினார். விசயன் யாகசேனனை வலியழித்துத் தேரில் பிணைத்துக் குருவின் முன் கொணர்ந்து காட்ட, அவர் யாகசேனனைப் பார்த்து 'நீ அன்று என்னை அறியானைப் போலப் பேசிப் புன்சொல் கூறியதை அறியாயோ? அன்று நீ தரமறுத்த அவனியில் பாதியை யான் தரக் கொள்' என்று கொடுத்துத் தம் வஞ்சினம் முடித்தவர்.

மானமிழந்த யாகசேனன் தன்னைச் சிறுமை செய்த துரோணரைக் கொல்ல ஒரு மைந்தனையும் தன்னைத் தேரிடைப்பிணித்த வீரனை மணக்க ஒரு மகளையும் பெற வேள்வி செய்து அவர்களைப் பெற்றான். அதனால் துரோணர் தம் சாவிற்குரியானைத் தாமே உருவாக்கிக் கொண்டார்.

திட்டத்துய்மன் துரோணரிடம் போந்து தமக்கு வில் வித்தை கற்றுத் தருமாறு வேண்ட, அவரும் அவனால் தனக்கு இறப்புண்டென்று அறிந்தும் விற்பயிற்சி உவந்தளித்தார்.

தருமன் சூதாடி நாடிழந்த பின் திருதராட்டிரன் கருதியவண்ணம் பாண்டவர்கள் அவர்கள் சூதாட்ட நிபந்தனைக்கியையப் பதின்மூன்றாண்டுகள் கழிந்த பின் போந்து, ஒரு ஞான்று நாட்டுரிமையைப் பெறலாம் என்றும், ஒருஞான்று இராமனே காடுறைந்தான் என்றும் கூறி, அவ்வாறு செய்தலே அவர்கட்கு நல்லது என்று கூறியவர்.

விராடதேயத்து மறைந்து வாழ்ந்ததை அறிந்த துரியோதனன் விராடனின் நிரைகவர்ந்ததால் அது வழிப்பெருகியபோரில் பலரோடு கலந்து விசயனைப் போருக்குக்கழைத்தவர். போரில் விசயனால் குருவெனக் கொண்டு வணங்கப் பெற்றவர் துரோணர். துரியோதனன் ஏவல் வழி ஒழுகிப்போருக்கு வந்த அர்ச்சுனனோடு பொருதவர். பொரும்போது அவன் வில்லாற்றலைக் கண்டு தாம் ஆசானாகிக் கற்றுக் கொடுத்ததைவிடப் பன்மடங்கு கலைநயம் தோன்றக் கண்டு தாமே அவனைக் குருவாகக் கொண்டு வில் வித்தை அறிய விரும்பியதோடு புறமுதுகுமிட்டவர்.

பன்னிரண்டாம் நாள் போரில் துரியோதனன் வேண்டுகோளால் தருமனை அகப்படுத்த மகர வியூகத்தில் சேனை அமைத்துத் தருமனோடு பெரும் போர் செய்து தருமனால் தேர் முதலியவற்றை இழந்து புறங்கொடுத்தவர். பகதத்தன் இறந்தபின்னர்க் கன்னன், புறங்கொடுத்தவன் என்று இகழ்ந்த போது பாண்டவர் தம் வீரம் பேசி இடித்துரைத்தவர்.

பதின்மூன்றாம் நாள் போரில் சக்கர வியூகம் வகுத்துச் சேனையோடு போர்க்களத்து நின்று திட்டத் துய்மனைப் புறக்கொடுக்கச் செய்தவர். அபிமன்னுவினால் பலமுறை தோற்கடிக்கப்பெற்றும் மீண்டும் போந்து அவன் தேரொன்றைத் துணித்தவர்.

பதினான்காம் நாள்போரில் விசயன் மகன் அபிமன்னுவை இழந்ததால் வஞ்சினம் பூண்டு அனைவரையும் ஒழித்து வருங்கால் துரியோதனன் முறையிட, அவனுக்கு விதிவயங் கூறி, அரிய கவசம் தந்தவர். விசயனுக்கு ஏதம் சூழ்ந்த நிலையில் கண்ணன் வலம்புரி முழங்கிச்சாத்தகியை அழைத்தபோது அவனைப் போர்க்களம் புகாவகைத் தன்னோடு பொருமாறு அழைத்துத் தடுத்தவர்.

வீமனால் துரியோதனன் தம்பியர் பலர் மடியக் கண்டு வீமனைப் போரில் எதிர்த்துத் தடுத்த போது தேரோடு அவனால் தூக்கி எறியப் பெற்று எலும் பொடியப் பெற்றவர். துரியோதனன் ஏவலால் படை கொண்டு சென்று விராடனையும் துருபனையும் கொன்றவர். பதினைந்தாம் நாட் போரில் துருபதன் மைந்தன் துரோணரைக் கொல்ல வஞ்சின முரைத்துப் போந்து பொருதபோது, மரீசி, அகத்தியன் முதலிய முனிவர்கள் போந்து மறையோதலும் தவமியற்றலும் உறுதி பயப்பன என்றும் தேறாது வாளும் தேரும் போரும் பூண்டது கூடாதென்றும், மனஒருமை கொண்டு மேலுலகம் புகத்தகுவன செய்யவேண்டு மென்றும் கூறக்கேட்டுச் சாந்த முற்றவர். அசுவத் தாமன் இறக்கும் புத்திரசோகத்தாலன்றி இறப்புறா அவரைக் கொல்லக் கண்ணன் தருமன் வாயிலாக அசுவத்தாமன் இறந்தானெனக் கூறக் கேட்டுப் படை நழுவ நின்று திட்டத்துய்மன் விட்ட அம்பால் உயிர் துறந்தவர். வரத்தால் மடிந்தவரேயன்றிப் பிறர் வீரத்தால் மாய்ந்தவர் அல்லர் என வியாசனால் புகழ்ப் பெற்றவர். கு.தி.

துலாம்: துலாம், துலை, தராசு என்பன ஒரே பொருள் உடைய சொற்கள். கோள்கள் சூரியனைச் சுற்றிவரும் பாதையை மேடம் முதல் மீனம் ஈறாகப் பன்னிரண்டு வீடுகளாகப் பகுத்துள்ளனர். சித்திரை மாதம் சூரியன் சஞ்சாரம் செய்வதுபோல் தோன் றும் வீடு மேடம். அப்போது சூரியன் உச்சத்தில் உள்ளான் எனக் கூறுவர். ஐப்பசி மாதம் சூரியன் சஞ்சரிக்கும் வீடு துலாம் என்று சொல்லப்படும். அந்நேரம் சூரியன் நீசம் என்பார்கள். வான்வெளியில் காணப்படும் இருபத்தேழு நட்சத்திரக் கூட்டத் தைப் பன்னிரண்டு வீடுகளுக்கும் பகுத்தளிக்கும்போது துலாம் வீட்டிற்கும் 2¼ நட்சத்திரங்கள் அமைகின்றன.

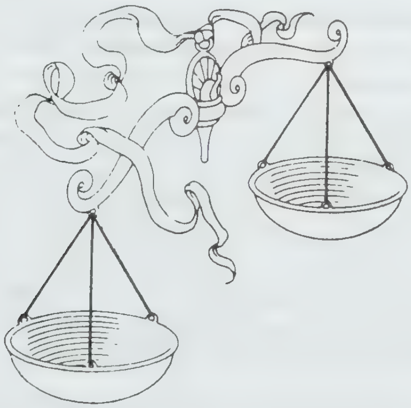

துலாம்

அவை அனைத்தும் துலாக்கோல் போன்ற தோற்றம் தருவதால் துலா வீடு என்றனர். ஒரு நட்சத்திரத்தை நான்கு கால்களாகப் பிரித்தால் துலா இராசியில் சித்திரையில் பின்னிரண்டு கால்களும் சுவாதி முழுமை யும் விசாகத்தின் மூன்று கால்களும் அமைந்து கிடக் கும். ஒருவர் மேற்குறித்த நட்சத்திரத்தில் பிறந்தால் துலா இராசியில் பிறந்தவர் என்று கூறலாம். சூரியன் நிற்கும் இராசியில் நின்றும் பிறந்த நேரத்தைக் கணக்கிட்டுப் பிறந்த இலக்கினத்தை எடுத்துரைப்ப துண்டு. பிறந்த இலக்கினம் துலா வீட்டில் அமையு மானால் துலா இலக்கினத்தில் பிறந்தவர் என்பார் கள். துலா வீட்டிற்கு அதிபதி சுக்கிரன். அவ்வீட்டில் சனி உச்சம் ஆகும். சூரியன் நீசம் அடைகிறான். சந்திரனுக்குத் துலாம் பகைவீடு. புதன், செவ்வாய், வியாழன் ஆகிய மூவருக்கும் துலாம் நட்பு வீடு. இவ் வாறு சோதிட நூல்கள் ஒவ்வொருவீட்டிற்கும் அதிபதி யார்? உச்ச நீசம் பெறும் கோள்கள் எவை? பகை நட்பு என்ன? முதலியவற்றைக் குறிப்பிடும். துலா இலக்கினத்தில் பிறந்தவர்களுக்கு வியாழன், செவ் வாய், சூரியன் என்பவை பாவிகள். சனி, சுக்கிரன் புதன் மூவரும் நல்லவர். புதனும் சந்திரனும் கூடி யிருப்பின் அல்லது ஒருவரையொருவர் பார்த்திடில், அரச யோகங்களைக் கொடுப்பதுண்டு. செவ்வாய் இரண்டாம் இடத்திற்கு உரிமை பெற்று நிற்பதால் கொல்லான் என்பது சோதிடக் குறிப்பு. ஐப்பசி மாதத் தைக் துலாம் மாதம் என்றும் குறிப்பிடுவர். தே.ஆ.

துவரை: காண்க: துவாரகை.

துவைதம்: காண்க: இருமைக்கொள்கை

துவைது தாவீது ஐசனோவர் (கி.பி.1890 -1969): அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் முப்பத்து நான் காம் குடியரசுத் தலைவரான ஐசனோவர் (Dwight David Eisenhower) கி.பி. 1890-ஆம் ஆண்டு தெக் சாசு மாநிலத்திலுள்ள தெனிசன் என்னும் இடத்தில் பிறந்தார். இவருடைய தந்தை தாவீது யாக்கோபு ஐசனோவரும்(David Jacob)தாய் இடா எலிசபெத்து ஐசனோவரும் முறையே பேவரியா, சுவிட்சர்லாந்து நாடுகளிலிருந்து குடியேறிய பரம்பரையைச் சேர்ந்த வர்கள். இரண்டு குடும்பங்களும் கி.பி. 1750க்கு முன்பேவந்து குடியேறிவிட்டன. பிறகு அவர்களுடைய குடும்பம் கன்சாசு மாநிலத்திலுள்ள அபிலீனி என்னு மிடத்தில் குடியேறியது. ஐசனோவர், எழுவருள் மூன் றாம் மகனாகப் பிறந்தார். அவர்களில் ஒருவர் குழந் தைப் பருவத்திலேயே இறந்து விட்டார். மற்றவர் களுள் ஆர்தர் என்பார் வங்கித் தொழிலராகவும் (Money Lender), எட்கர் என்பார் வழக்கறிஞராக வும், இராய் என்பார் மருந்தாளுநராகவும், ஏர்ல்

என்பார் மின்பொறியாளராகவும், மில்டன் என்பார் சான்சு ஆப்கின்சு பல்கலைக் கழகத்தின் தலைவராக வும் இருந்தனர். ஐசனோவர் மில்டனுக்கு ஆலோ சனை வழங்குபவராக இருந்தார்.

ஐசனோவர், துவைது தாவீது

அபிலீனியாவில் குடியேறியபிறகு ஐசனோவர் மதப்பழக்க வழக்கங்களை அறிந்துகொள்ளவும் விவிலிய நூலைப் (Bible) படிப்பதிலும் ஈடுபட்டார். பிற்காலத்தில் இவை இவருடைய வாழ்க்கையிலும், பல செயல்களிலும் செல்வாக்குப் பெற்றுவிட்டன. இதைப்பற்றிப் பின்னால் 1952-இல் 'கடவுளைப் பற்றிய அச்சம் ஏற்படும்பொழுதுதான் அறிவு வளரத் தொடங்குகிறது' என்று கூறுகிறார். அந்த அளவிற்கு மதத்தின்மீதும், விவிலிய நூலின் மீதும் நம்பிக்கை வைத்திருந்தார். இவருடைய குடும்பம் ஏழ்மையில் இருந்ததால் இவருடைய பெற்றோர் இவரிடம் 'வாய்ப்பு என்பது உன்னிடம்தான் உள்ளது. நீ அதை அடைய முயற்சி செய்யவேண்டும்' என்று இவரை ஊக்கப்படுத்தினர். அவருடைய தாய் இவருக்கு நேர்மை என்பது ஆபிரகாம் லிங்கன் தனது வாடிக்கையாளரிடம் மூன்று செண்ட்டுகள் மிகுதியாகப் பெற்றதை மழையிலும் நனைந்து இவரிடம் திருப்பிக் கொடுத்ததைப் போலிருக்க வேண்டுமென இவரிடம் அடிக்கடிக் கூறுவாராம். இந்நிகழ்ச்சி இவருடைய உள்ளத்தில் மிகவும் ஆழமாகப் பதிந்துவிட்டது. இதுவே இவரை நேர்மையின் சின்னமாக்கியது.

ஐசனோவர், எட்டாம் படிவம் வரை இலிங்கன் இலக்கணப் பள்ளியிலும், கல்லூரிப்படிப்பை 1909-இல் அபிலீனியிலும் முடித்தார். பிறகு 1910-இல் அன்னபோலீசில் நடந்த கடற்படைத் தேர்வும், மேலை மையத்தில் நடந்த இராணுவத் தேர்வும் எழுதினார். பிகுற 1911-இல் மேலை மையத்திலுள்ள இராணுவ மையத்தில் சேர்ந்தார். இங்கு இவர் சிறந்த கால் பந்தாட்டக்காரராக விளங்கினார். ஆனால் கால் முட்டிகளில் ஏற்பட்ட வலியினால் கால்பந்து ஆடுவதை நிறுத்தினார். பிறகு 1915-இல் இரண்டாம் நிலை இராணுவ அதிகாரியாக உயர்வு பெற்றார். இராணுவப் பள்ளியில் படிப்பில் 164 பேரில் 61-ஆம் மாணவராகவும், ஒழுக்கத்தில் 125-ஆம் மாணவராகவும் விளங்கினார்.

இராணுவப் பணி: தெக்சாசில் உள்ள சாம் அசுடன் கோட்டையில் 19-ஆம் பிரிவில் இரண்டாம் நிலை இராணுவ அதிகாரியாகப்பதவியைத் தொடர்ந்தார். இங்கு இருக்கும் பொழுது மம்மீ செனீவா தவுடு என்னும் பெண்மணியைக் காதலித்து 1916-ஆம் ஆண்டு திருமணம் செய்துகொண்டார். அதே நாளில் ஐசனோவர் முதல்நிலை இராணுவ அதிகாரியாகப் (First Lieutenant) பதவி உயர்வு பெற்றார். இவர்களுக்கு இரு ஆண் குழந்தைகள் பிறந்தன. ஒன்று சிறு வயதிலேயே இறந்துவிட்டது. மற்றொரு மகன் தந்தையைப் போலவே இராணுவத்தில் பணியாற்றினார். ஐசனோவர், முதல் உலகப் போரின்போது பென்சில்வேனியாவில் உள்ள கேம்ப்புகோல்டின் பீரங்கிப் படைக்குத் தலைமையேற்றார். அதனால் முதல் உலகப்போரில் பிரான்சுக்குச் சென்று இராணுவப் பயிற்சியளித்தார். அதைப் பாராட்டி இவருக்குச் சிறப்புப் பரிசு வழங்கப்பட்டது.

முதல் உலகப்போருக்குப்பின் ஐசனோவர், நிரந்தரப் படைத்தலைவராக ஒரு பிரிவுக்கு நியமிக்கப்பட்டார். பிறகு 1922-இல் பனாமாக் கால்வாய்ப் பகுதியிலுள்ள இருபதாம் இராணுவப் பிரிவிற்குத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றார்.

பனாமாவிலிருந்து திரும்பியபிறகு அமெரிக்காவிலுள்ள இராணுவப் பள்ளியில் சேர்ந்து பட்டம் பெற்றார். பின்பு போர்நினைவுச் சின்னக் குழுவில் (Battle Movement Commission) பணியாற்றினார். பின்னர் இருமுறை பிரான்சு நாட்டிற்குச் சென்றுவந்தார். உதவிப் போர்ச் செயலாளராக 1929-ஆம் ஆண்டு இவர் பதவியேற்றார். மூன்றாண்டுக் காலம் பதவியிலிருந்தபின் இராணுவத் தளபதி மெக் ஆர்தருக்கு உதவியாளராக நியமிக்கப்பட்டார். ஆனால் போர் முறைகளிலும், வெளிநாட்டு உறவுகளிலும் மெக் ஆர்தரின் கொள்கைகளுக்கு மாறுபட்டு நின்றார்.

மெக் ஆர்தருடன் 1935-ஆம் ஆண்டு பிலிப்பைன்சுக்கு உதவியாளராகச் சென்றார். அங்கு இராணுவத்தைச் சீர்படுத்துவதில், குறிப்பாக விமானப்படை

யில் மிகவும் நாட்டங்கொண்டார். அமெரிக்கா வந்த பிறகு 1940-இல் மூன்றாம் படைப் பிரிவிற்குத் தளபதியானார். அதனால் உலூரசியானாப் போரில் பங்கேற்றுப் பெரும் மதிப்புப் பெற்றார். பிறகு பிரிகேடியர் பதவி உயர்வு பெற்றார்.

இரண்டாம் உலகப்போர்: தளபதி மார்சலின் (Marshall)கவனத்திற்கு ஆளாகிய ஐசனோவர்,இரண்டாம் உலகப்போரின்போது அமெரிக்கப் படைகளின் தளபதியாக அனுப்பப்பட்டார். இரண்டாம் உலகப் போரில் 1942-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 8-இல் அமெரிக்கப் படைகள் பிரான்சுப்படைகளுடன் சேர்ந்து வடக்கு ஆப்பிரிக்கப் பகுதியைத் தாக்கின. பிறகு ஐசனோவர் கூட்டுப் படைகளுடன் 1943 சூலை 16-இல் சிசிலியையும் 1943 செப்டம்பர் 3-இல் இத்தாலியையும் கைப்பற்றினார்.

இவர் தம் போர்த்திறமையின் காரணமாக 1943 திசம்பர் மாதம் கூட்டுப்படைகளின் தளபதியானார். பிறகு பிரான்சு, இங்கிலாந்து, அமெரிக்கப் படைகளுடன் 1944 சூனில் செயிண்ட்டுலூ என்னுமிடத்தில் செர்மனியை வெற்றி கண்டார். அதே ஆண்டில் பாரிசு, செர்மனியிடமிருந்து விடுபட்டது. ஆனால் செர்மனியின் விமானப்போர் மூலமாக 76,890 அமெரிக்க வீரர்கள் மாண்டனர். இரண்டாம் உலகப்போர் 1945-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் வரை நீண்டு பின்னர் முடிவுக்கு வந்தது. பிறகு செர்மனியை நிருவகிக்கும் குழுவில் இடம்பெற்றுப் பணியாற்றினார்.

குடியரசுத் தலைவராதல்: இரண்டாம் உலகப் போர் முடிந்து திரும்பிய ஐசனோவருக்கு அமெரிக்காவில்சிறப்பான வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. பிறகு இவர் அமெரிக்க இராணுவத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றார்; மேலும் இரண்டாம் உலகப்போரில் ஏற்பட்ட அனுபவங்களை நூலாக எழுதி வெளியிட்டார்.

இவர் கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்தின் தலைவராக 1948-இல் பொறுப்பேற்றார். முதலில் குடியரசுத் தலைவர் பதவிக்குப்போட்டியிட இருகட்சிகளிலிருந்தும் வந்த அழைப்புகளை மறுத்தார். பிறகு அதிபர் ஆரி எசு. துரூமன் (Truman) இவரை வட அட்லாண்டிக்கு நாடுகளின் நிறுவனத்திற்குப் (Nato) படைத்தளபதியாக நியமித்தார். இவருடைய திறமையின் காரணமாக நாட்டோ (Nato) ஒப்பந்தம் சீராகச் செயற்பட்டது.

நியூயார்க்குக் குடியரசுக் கட்சியின் செயலாளர் தாமசு இ. திவே என்பவரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க ஐசனோவர் அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் போட்டியிட இசைவு தெரிவித்தார். அதனால் திவேயின் குழுவினர் தமது அரசியல் எதிரியான, இராபர்ட் எ. தாப்ட்டை ஐசனோவர் மூலமாக ஒழித்தனர்.

இராணுவப் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றபிறகு சிகாகோவில் நடந்த கட்சிக் கூட்டத்தில் குடியரசுக் கட்சியின் வேட்பாளராகக் குடியரசுத் தலைவர் பதவிக்குப் போட்டியிட்டார். இவருடன் இரிச்சர்டு நிக்சன் துணைக் குடியரசுத் தலைவர் பதவிக்குப் போட்டியிட்டார். ஐசனோவர், இரண்டாம் உலகப்போரில் சிறந்தமுறையில் பணியாற்றியமையால் அமெரிக்க மக்களிடையே நன்குபுகழ்பெற்றிருந்தார். அதனால் இவர் குடியரசுத் தலைவராக வெற்றிபெற்று சனநாயகக் கட்சியின் இருபதாண்டு மேலாண்மையை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தார். அதுவரை பெற்றிராத அளவுக்கு ஐசனோவரும், நிக்சனும் 33,000,000 வாக்குகள் பெற்றுத் தேர்தலில் வெற்றிபெற்றனர். மேலும் காங்கிரசில் 422 வாக்குகள் பெற்றுச் சனநாயகக் கட்சியின் வேட்பாளர் இசுடீவன்சனைத் தோல்வியுறச் செய்தார்.

வெள்ளை மாளிகையில்: மக்களுக்குக்கொடுத்த வாக்குறுதிகளின்படி ஐசனோவர், கொரிய நாட்டிற்குச் சென்று அங்குள்ள உண்மை நிலைகளை அறிந்தார். உருசிய அதிபர் இசுட்டாலின் மரணம் அடைந்த பிறகு போர்க் கைதிகளை மாற்றும் ஒப்பந்தம் 1953-ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்டது.

ஐசனோவர் உலக அணுச்சக்திக் குழுவினருடன் அணு ஆயுதம் பரவாமல் தடுக்கவும், அணுச்சக்தியை ஆக்கப்பணியில் பயன்படுத்தவும் 1953-ஆம் ஆண்டு திசம்பர் மாதம் ஆலோசனை கூறினார். இங்கிலாந்து, பிரான்சு, மற்றும் உருசியத் தலைவர்களுடன் 1955-இல் செனீவாவில் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். இந்தப் பேச்சுவார்த்தையில் ஆயுதக் குறைப்புக்காக ஓர் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. ஆனால் அமெரிக்காவிற்கும் உருசியாவிற்கும் உள்ள பகையுணர்வால் இந்த ஒப்பந்தம் பயனற்றுப் போயிற்று.

தென்கிழக்காசியாவில் பொதுவுடைமைக் கோட்பாடு பரவாமல் இருக்க இவர் தம்முடைய அயல் நாட்டு அமைச்சர் மூலமாகத் தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் கூட்டு ஒப்பந்தத்தை (Seato) ஏற்படுத்தினார். இந்த ஒப்பந்தம் நாட்டோவின் மறுபதிப்பாகும். ஐசனோவர் பொதுவுடைமை நாடுகளை எதிர்த்ததோடு மட்டுமல்லாமல் இலெபனானுக்கு அமெரிக்கப் படைகளையும் அனுப்பினார். ஆனால் போர் ஏதுமின்றி சிக்கல் தீர்ந்தது.

உள்நாட்டு விவகாரங்கள்: ஐசனோவர் உள்நாட்டுக் கொள்கையில், மக்கள் உரிமைகளில் பெருந்தன்மையுடனும்,பொருளாதாரக் கொள்கையில் பழைமைவாதியாகவும் காணப்பட்டார். இவர் அரசின் நிதிநிலை அறிக்கையில் பற்றாக்குறை ஏற்படாமலும் அதேநேரத்தில் வரியைக் குறைக்கவும் சில அதிகாரங்களை மாநிலங்களுக்கும் கொடுத்தார். புதிய உலக அரசியல், சமூக, பொருளாதார வளர்ச்சிகளினால் இவரது அரசாங்கம் செலவைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. எனவே 1954-இல் புதிய வரிவிதிப்பு முறையைக் கொண்டுவந்தார்.

‘செனட்டர்’ மேக்கர்த்தி 1954-இல் இவருடைய அயல்நாட்டுக் கொள்கைகளை எதிர்த்தார். ஆனால் இவர் தம்முடைய அயல்நாட்டுக் கொள்கையிலிருந்து சற்றும் விலகவில்லை. மேலும் சனநாயகக் கட்சி, 1954-இல் நடந்த காங்கிரசு அவைத் தேர்தலில் குறைந்த விகிதத்தில் வெற்றிபெற்றதால் அவர்களின் கீழ் காங்கிரசு அவை வந்தது.

உடல் நலமும், மறு தேர்தலும்: கொலம்பியா மாநிலத்தில் 1955-ஆம் ஆண்டு தென்வர் என்னுமிடத்தில் சுற்றுப்பயணம் செய்யும் போது மாரடைப்பால் மிகவும் வேதனையுற்றார். ஆனால் அரசாங்க வேலைகளைத் தடைகளின்றிக் கவனித்து வந்தார். மேலும் இரண்டாம் முறையாக அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலுக்குப் போட்டியிட ஆயத்தமானார். பிறகு குடல்வீக்கம் ஏற்பட்டதால் அறுவை சிகிச்சை செய்து கொண்டார். பிறகு குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் சனநாயகக்கட்சி வேட்பாளர்கள் இசுடீவன்சன் மற்றும் ஈசுடர் ஆகியோரைவிடக் காங்கிரசில் 457 வாக்குகள் பெற்று வெற்றிபெற்றார். மீண்டும் குடியரசுத் தலைவராக ஐசனோவரும், துணைக் குடியரசுத் தலைவராக நிக்சனும் பதவியேற்றனர். ஆனால் சனநாயகக் கட்சி காங்கிரசில் மிகுந்த இடங்கள் பெற்று பலம் பொருந்தியிருந்தது.

முதல் முறையில் புகழுடன் விளங்கிய ஐசனோவர் இரண்டாம் முறை பதவியேற்ற ஓராண்டில் புகழ் மங்கப்பெற்றார். அதற்குக் காரணம் 1957-58-ஆம் ஆண்டுகளின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளும், இவருடைய உதவியாளர் செர்மன் ஆதம்சு என்பவரின் ஊழலும் ஆகும். அர்கன்சாசு மாநிலத்திலுள்ள இராக்டு என்னுமிடத்தில் 1957-ஆம் ஆண்டு நடந்த இனக் கலவரத்திற்கு ஐக்கியப் படைகளை அனுப்பினார். அதனால் மேலும் புகழ் மங்கத் தொடங்கியது. குடியரசுக் கட்சி 1958-ஆம் ஆண்டு நடந்த காங்கிரசு சபைத் தேர்தலில் பெரிய தோல்வியைக் கண்டது. பாராளுமன்றத்தில் (செனட்டில்) 13 இடங்களையும், மக்களவையில் 41 இடங்களையும் அது இழந்தது மேலும் 9 மாநிலங்களிலும் ஆளுநர் பதவியை இழந்தது.

ஐக்கிய அரசாங்கம் 1958-59-ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட பொருளாதார நிறைவுகளினால் செலவுகளை விடுத்துச் சனநாயகக் கட்சித் தலைவர்களின் ஆலோசனையை ஏற்றுக் கொண்டது. ஆனால், குடியரசுத் தலைவர் ஐசனோவர் தம் வழிப்படியே நடந்து கொண்டார். சனநாயகக் கட்சித் தலைவர்களின் ஒற்றுமையுடன் இவர், அலாசுகாவை 49-ஆம் மாநிலமாகவும் அவாயை 50-ஆம் மாநிலமாகவும் ஐக்கிய அரசுடன் இணைத்தார். சனநாயகக் கட்சியினருடன் ஏற்பட்ட கொள்கை வேறுபாட்டினால் இவர் நியமித்த வணிக அமைச்சர் இசுடாரசு என்பவரைக் காங்கிரசு புறக்கணித்தது. இந்நிகழ்ச்சி இவருக்குத் தனிப்பட்ட முறையிலும் அரசியலிலும் ஏற்பட்ட பேரிடியாகும்.

இவர் 1960-ஆம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையில் சரிசமமாக இருக்கவும், மிகுந்த பணவீக்கம் ஏற்படாமல் இருக்கவும் கவனம் செலுத்தினார். மேலும் வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை விட மிகுதியாகச் செலவாகாமல் பார்த்துக் கொண்டதால் நாட்டில் பணவீக்கம் ஏற்படாமல் தடுக்கப்பட்டது.

இரண்டு முறைக்கு மேல் குடியரசுத் தலைவர் பதவிக்குப் போட்டியிடக் கூடாது என்ற 22-ஆம் சட்டத்திருத்தத்திற்கு முதன் முதல் ஆளானவர் ஐசனோவர் ஆவார். பெர்லினில் உருசியர்களுக்கு மேலாண்மை மிகுந்ததால் இரு வல்லரசுகளுக்கிடையே கெடுபிடிப் போர் (Cold war) மூண்டது. வெளியுறவு அமைச்சர் தல்லசு 1959-இல் புற்றுநோயால் பாதிக்கப்பட்டதால் ஐசனோவர், ஆர்பர் என்பவரை அப்பதவிக்கு நியமித்தார். தல்லசு இறந்த பிறகு ஐசனோவர் வெளிநாட்டு உறவுகளில் சரியாக ஈடுபடமுடியவில்லை. அது இவருக்குப் பேரிழப்பாகும்.

செனீவாவில் 1959-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் இங்கிலாந்து, பிரான்சு, உருசியா, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளின் வெளியுறவு மந்திரிகளின் கூட்டம் தொடங்கியது. இதில் பெர்லின்சிக்கலுக்குத் தீர்வுகாணமுயற்சி நடந்தது.ஆனால் அமெரிக்காவிற்கும் உருசியாவிற்கும் இடையேயுள்ள பகையினால் பெர்லினைப் பிளவுபடுத்தும் எண்ணம்வெளிப்பட்டது. பின்னர் 1959-இல் சூலையில் நிக்சன் உருசியாவில் பயணம் மேற்கொண்டார். அதனால் அமெரிக்க, உருசிய உறவில் ஒரு பெரும் மாறுதல்ஏற்பட்டது.

இந்தத் தொடர்புகளினால் சோவியத்து நாட்டின் அதிபர் குருசேவும் அமெரிக்க அதிபர் ஐசனோவரும் உறவுமுறைப் பயணம் மேற்கொள்ள வேண்டுமெனக் கூறப்பட்டது. அதன்படி சோவியத்துத் தலைவர்கள் 1959-செப்டம்பரில் அமெரிக்காவிற்கு வருகைதந்தனர்.

பிறகு ஐசனோவர் ஐரோப்பா, ஆசியா ஆகிய கண்டங்களில் உள்ள நாடுகளுக்குப் பயணங்கள் மேற்கொண்டார். இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுக்கு 1960 பிப்பிரவரி மாதத்தில் சென்றுவந்தார். உருசிய அதிபர் குருசேவைச் சந்திக்க 1960, மே மாதத்தில் பாரிசுக்குச் சென்றார். ஆனால் அமெரிக்கா தன் விமானங்களை உருசியா மீது செலுத்தி உளவு பார்த்ததால் உருசிய அதிபர் குருசேவு, இவரைப் பாரிசில் சந்திக்க வரவில்லை.

ஐசனோவரின்பதவிக்காலம் 1961-ஆம் ஆண்டு சனவரி19-ஆம் தேதியுடன் முடிவடைந்தது. பிறகுசனநாயகக் கட்சியின் சார்பில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்ற கென்னடி 1961-ஆம் ஆண்டு சனவரி 20-ஆம் தேதி குடியரசுத் தலைவராகப் பதவியேற்றார். கடைசி நாள்களை ஐசனோவர், கெட்டிசுபர்க்கிலுள்ள தம் பண்ணையில் கழிக்கலானார். மீண்டும் மாரடைப்பு ஏற்பட்டதால் வாசிங்டனில் உள்ள இரீட் பொது மருத்துவ மனையில் 1969-ஆம் ஆண்டு தமது எண்பதாம் வயதில் இயற்கை எய்தினார். இவர் பெயரில் கன்சாசு மாநிலத்திலுள்ள அபிலீனியில் ஒரு நூலகம் நிறுவப்பட்டது. சை.வே.சி.

துவைன், மார்க்கு: மார்க்கு துவைன் என்பவர் அமெரிக்க நாட்டின் சிறந்த நகைச்சுவை எழுத்தாளர் ஆவார். மார்க்கு துவைன் (Mark Twain) என்பது இவருடைய புனைபெயர். இவருடைய இயற்பெயர் சாமுவேல் லேங்கான் கிளமென்சு என்பதாகும். கிளமென்சு கி.பி. 1835-ஆம் ஆண்டு நவம்பர்த்திங்கள் 30-ஆம் நாள், மிசௌரி நகரில், சான் மார்சல், சானே லேம்ப்ட்டன் கிளமென்சு ஆகிய இருவருக்கும் ஆறாம் மகனாகப் பிறந்தார். கிளமென்சின் நான்காம் வயதில் அவர் குடும்பம் கானிபெல் என்னும் ஊருக்குச் சென்றது. அங்கு இவர் தந்தையார் வழக்குரைஞராகப் பணியாற்றியதோடு சிறு மளிகைக் கடையும் வைத்திருந்தார். கானிபெல்லின் இயற்கை அழகில் தம் இளமைப் பருவத்தைக் கழித்தார். இலேங்கான் கிளமென்சு, கானிபெல்லில் இருக்கும் போதே, தமது பதினோராம் வயதில், தந்தையை இழந்தார். பிறகு கிளமென்சு குடும்பத்திற்காக உழைக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அதனால் வீடுவீடாகச் சென்று பொருள்களை ஒப்படைக்கும் பணிச் சிறுவராகவும் மளிகைக் கடையில் உதவியாளராகவும் கொல்லருக்கு உதவியாளனாகவும் பணியாற்றித் தமது பதின்மூன்றாம் வயதில் தொழில் கற்கும் நோக்கத்தோடு ஓர் அச்சகப் பணியில் சேர்ந்தார். பிறகு இவருடைய அண்ணன் தொடங்கிய 'கானிபெல் மலர்' என்னும் இதழில் அச்சுக் கோப்பவராகப் பணியாற்றினார். 'குள்ளனைப் பயத்துக்குள்ளாக்கிய சொகுசுக்காரன்' (The Dandy Frightening the Squatter) என்ற இவருடைய முதல் நகைச்சுவைக் கதை 'கார்ப்பெட்டு பேகு' (Carpet Bag) என்ற இதழில் வெளியானது.

துவைன், மார்க்கு

பதினெட்டாம் வயதில் தம்மை ஒரு பயண விரும்பியாக அறிவித்துக் கொண்ட கிளமென்சு பல நகரங்களுக்குச் சென்றார். அதனால் தாம் பெற்ற அனுபவங்களைக் கடிதங்கள் வடிவில் பல இதழ்களில் எழுதினார். பின் வெர்சினா நகரிலிருந்து வெளிவரும் 'டெரிடோரியல் எண்டர்பிரைசு', (Teritorial Enterprise) என்னும் இதழில் 'சோசு' என்னும் தலைப்பில் எழுதினார். பிறகு 'இராணுவ நகரப் படுகொலை' (The Empire City Massacre)என்னும் கதையை நம்பத் தகுந்த முறையில் எழுதி மக்களைக் கவர்ந்தார்.

மார்க்கு துவைன் வெர்சினா நகரில் கி.பி. 1863-ஆம் ஆண்டு பிப்பிரவரித் திங்கள் மூன்றாம் நாள் முதல் புனைபெயரில் எழுதத் தொடங்கினார். 'சேக்ரமெண்டோ யூனியன்'(Sacramento Union)என்னும் இதழின் சார்பில், கி.பி. 1866-ஆம் ஆண்டு சான்பிரான்சிசுகோவிற்கும், கொனலுலுவிற்கும் பயணம் செய்தார். அதைத் தொடர்ந்து கலிபோர்னியாவிலும் நிவேடாவிலும் அளித்த விரிவுரைகள் மக்களைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. 'அட்லா கலிபோர்னியா' (Atla California)

என்னும் இதழின் நிருபராக இருந்தபோது அவ்வித ழின் சார்பில் ஐரோப்பா, நியூயார்க்கு ஆகிய இடங் களுக்கு இவர் சென்று வந்தார். தம் பயணங்களைப் பற்றி நகைச்சுவையாகப் பேசுவதிலும் எழுதுவதிலும் வல்லராகத்திகழ்ந்தார்;வெளிநாட்டிலிருந்து திரும்பிய மார்க்கு துவைன்' அயல்நாட்டில் அப்பாவிகள்' (The Innocents Abroad) என்ற தம் பயண அனு பவத்தை எப்பொழுதும் போல் கடிதங்கள் வாயிலாக எழுதினார். இப்பயணக் கட்டுரைகள் மக்களை மிகவும் ஈர்த்ததால் அவற்றை இதழ்கள் பலமுறை வெளியிட்டன.

மார்க்கு துவைன், கி.பி. 1870-ஆம் ஆண்டு பிப்பிரவரி மாதம் 2-ஆம் நாள் ஒலிவியா லேங்குடன் என்னும் மங்கையை மணந்தார். மணமுடித்த பின் நகைச்சுவையாக விரிவுரையாற்றுவதில் இவர் ஆர்வம் காட்டினார். இவருடைய பேச்சைக் கேட்க மக்கள் கூடினர். தொடர்ந்து விரிவுரையாற்றிய மார்க்கு துவைன்கி.பி.1872,73-ஆம் ஆண்டுகளில் இங்கிலாந்தில் விரிவுரையாற்றி இங்கிலாந்து மக்களைக் கவர்ந்தார். இவர் கி.பி.1876-ஆம் ஆண்டு எழுதிய 'தாம் சாயரின் துணிவார்ந்த செயல்கள்' (The Adventures of Tom Sawyer) என்ற புதினம் மிகவும் புகழ் பெற்றது. பல பதிப்பகங்களும், இதழ்களும் இவர் கதைகள், கட்டு ரைகள், புதினங்கள், நகைச்சுவைத் துணுக்குகள் ஆகிய வற்றை வெளியிட்டுப் பயன்பெற்றன. இவர் கி.பி.1894-ஆம் ஆண்டு எழுதிய 'அயல்நாட்டில் தாம்சாயர்' (Tom Sawyer Abroad) என்ற புதினமும் புகழ்பெற்ற தாகும்.மார்க்கு துவைனின் படைப்புகளைப் பாராட்டி 1901-ஆம் ஆண்டு ஏல் பல்கலைக்கழகமும் 1902-ஆம் ஆண்டு மிசௌரி பல்கலைக் கழகமும் 1907-ஆம் ஆண்டு ஆக்சுபோர்டு பல்கலைக் கழகமும் மதிப் புப் பட்டம் (honorary degree) அளித்தன. மார்க்கு துவைன் 1906-ஆம் ஆண்டு 'தன் வரலாறு' எழுதத் தொடங்கினார். பல பட்டங்களும் புகழும் பெற்ற மார்க்கு துவைன் 1910-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் 21-ஆம் நாள் சுடார்ம்பீல்டு என்னும் நகரில் இறந் தார்.

பா.அ.

துளசிதாசர்: இவர் இந்தி மொழி இலக்கிய வரலாற்றில் சிறப்பிடம்பெற்ற கவிஞர்; இராமபக்தி செழித்த காலத்தில் வாழ்ந்த சிறப்புடையவர். சுவாமி இராமானந்தரின் வழிவந்த இவர் வட இந்தி யாவில் உத்தரப் பிரதேசத்தில் பாந்தா மாவட்டத் தைச் சேர்ந்த இராசாப்பூர் என்னும் சிற்றூரில் பிறந் தார் என்பர். இவர் பார்ப்பனக் குலத்தைச் சார்ந்த வர். இவருடைய பெற்றோர் ஆத்மாராம் துபே, கூல்சி என்போராவர். இவர் மூல நாளில் பிறந்தார் என்பதால் இவருடைய பெற்றோர் இவரை இளமை யிலேயே வெறுத்தொதுக்கிக் கைவிட்டனர் என்று கூறுகின்றனர்.

இளமையை வறுமையில் கழித்த துளசிதாசருக் குப் பாபா நரகரிதாசு என்பவரின் ஆதரவு கிடைத் தது. அவரைத் தம் குருவாக ஏற்றுக்கொண்ட துளசி தாசர் அவரிடமே இராம கதையைக் கேட்டறிந்தார். பின்னர்த் தம் குருவுடன் காசிநகரம் அடைந்து இராமானந்தரின் ஆசிரமத்தில் தங்கினார். அங்கு மகாத்மா சிரீசேசு சனாதன் என்பாரிடம் வேதசாத் திரங்கள், புராண இதிகாசங்கள், தத்துவங்கள் போன்றவற்றைப் பதினைந்து ஆண்டுகள் கற்றுத் தேர்ந்தார். பின்னர்ப் பல இடங்கட்கும் பயணம் செய்து, கல்வியறிவுடன் உலகியல் அறிவையும் பெற் றார்.

துளசிதாசர் இரத்தினாவளி என்னும் ஓர் அழகிய பெண்ணை மணந்தார். கல்வியிற் சிறந்த இரத்தினா வளியிடம் இவர் அளவு கடந்த அன்பு வைத்திருந் தார். ஒருநாள் இரத்தினாவளி தன் கணவரிடம் சொல்லிக் கொள்ளாமல் தன் பிறந்தகம் சென்று விட்டாள். செய்தியறிந்த துளசிதாசர் இரவோடு இரவாக யமுனை ஆற்றைக் கடந்து தம் மனை வியைச் சென்றடைந்தார்.அதனை யறிந்த இரத்தினா வளி தன்கணவரைக் கடிந்துகொண்டு இம் மனித உடலில் பற்றுதல் வைப்பதற்கு மாறாக இறைவன் மீது பற்று வைக்குமாறு அறிவுரை கூறினாள். துளசி தாசர் இல்வாழ்வைத் துறந்து துறவு வாழ்வை மேற் கொண்டமைக்கு இந்நிகழ்ச்சி அடிப்படைக் காரண மாக அமைந்தது என்பர்.

துளசிதாசர் சிறந்த இராமபக்தர். இராமபக்தி யையே பெரும்பாலான தம் காவியங்களின் பெரும் பொருளாகக் கொண்டார். துளசிதாசர் இராமபிரா னையே நச்சிப்பாடி வாழ்வில் இன்பங் கண்டார். இவர் 12 நூல்கள் இயற்றியுள்ளார். அவற்றுள் ஐந்து பெரியவை; ஏழு சிறியவை. அவற்றுள்ளும் இராம சரிதமானசு, வினயபத்திரிகா என்னும் இரு நூல் களே துளசிதாசரின் பெரும் புகழுக்குக் காரணங் களாக அமைந்தன.

இராமசரிதமானசு 'துளசிதாசர் இராமாயணம்' எனப் பெயர் பெறும் பெருநூலாகும். இந்நூலுள் இராமபிரானின் வரலாறு விரித்துக் கூறப்படுகிறது. கவிஞர் அயோத்தியாவில் தங்கியிருந்தபோது இந் நூல் எழுதி முடிக்கப்பட்டது. தோகா, சௌபாயீ, சோரட்டா என்னும் யாப்புகளில் இந்நூல் எழுதப் பட்டுள்ளது. இந்தக் காவியம் வடமொழி கலந்த

அவதீ மொழியில் அமைந்துள்ளது. இந்நூலுள் பக்தர் என்னும் நிலையினும் மிகுதியாக உலகுக்கு அறங் கூறும் ஆசானாகக் கவிஞரைக் காணமுடிகிறது.

வினயபத்திரிகா 'முக்தக்கு' நடையில் அமைந்த இலக்கியமாகும். இந்நூல் ஏறத்தாழ 300 பதங்களைக் கொண்டது. பல்வேறுபட்ட இராகங்களில் அமைந் துள்ள அப்பதங்கள் அழகும், சொல் நயமும் மிக்கவை. பண்ணிசைத்துப் பாடத் தகும் இன்னிசைப் பாடல் களாக இப்பதங்கள் அமைந்துள்ளன. இந்நூலுள் இராமபிரான் மீது கவிஞர் கொண்டுள்ள பக்தி வருணனை மிகுதியாக இடம்பெறுகிறது. இந்நூல் வடமொழி கலந்த தூய விரச மொழியில் அமைந் துள்ளது.

துளசிதாசர் வடமொழி, இந்தி, விரச, அவதீ போன்ற மொழிகளில் பெரும் புலமை பெற்றிருந் தார். அக்காலத்திய எல்லாக் கவிதை நடைகளையும் விரச, அவதீ ஆகிய இரு மொழிகளிலும் கையாண்டு தம் காவியங்களைப் படைத்தமையே இந்தி மொழி இலக்கிய உலகில் இவர் பெரும்புகழ் பெற்றமைக்குக் காரணமாகக் கருதப்படுகிறது. மொழி நடை, அணி நலன், பாத்திரப் படைப்புகள் போன்றன இவர் தம் படைப்புகளில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. சாந்தரசத் தையும், சிருங்காரரசத்தையும் இவர் இலக்கியங் களில் மிகுதியாகக் காணமுடிகிறது. 'பயன் கருதாப் பக்தி' என்பது கவிஞரின் காவியக் கொள்கையாத லின் அப்பக்திதனை எடுத்துரைப்பதற்குச் சாந்த ரசம் இவர்க்குப் பெரிதும் துணை செய்கிறது. இராமன் காடு செல்லுதல், தயரதன் மரணம், கோசலை மண்டோதரி துன்பம் போன்றவை குறித்து இராமாயணத்தில் பேசும்போது கருணைரசத்தைப் பயன்படுத்துகிறார். இராம-இராவணப் போரில் வீர ரசத்துடன்கோபம்(ரௌத்திரம்), அச்சம்(பயானசம்), அருவருப்பு (பீபத்சயம்) போன்ற இரசங்களும் இடம் பெறுகின்றன. இராமசரிதமானசு, கவிதாவளி போன்ற நூல்களில் இடம் பெறும் பாலகாண்டப் பகுதி வாத்சல்யரசத்துடன் காணப்படுகிறது. இவ் வாறு காவியஇரசக்கோட்பாடு துளசிதாசரால் இவர் தம் காவியங்களில் முழுமையாகக் கையாளப்படு வதைக் காணமுடிகிறது.

துளசிதாசர் வைணவபக்தர். இருப்பினும் பிற சமயக் காழ்ப்பற்றவர். கிருட்டிண பகவான் புகழ் பாடும் இவர்தம் 'கிருட்டிண கீதாவளி' இக்கொள் கைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். கவிஞரின் இயல்பு மற்றும் விரிந்த பார்வை முதலியவற்றால் இவர் காலத்து நிலவிய சைவ வைணவ கருத்து வேறுபாடுகள் குறைந்தன. சமய ஒற்றுமை ஓங்கி வளர்ந்தது. துறவி நிலையிலும் கவிஞர் இல்லறத்தின் சிறப்பையும், இல்லறக் கடமைகளையும் தம் படைப்பு களில் ஆங்காங்கே வலியுறுத்திச் செல்கின்றார். துளசிதாசர் நூறு ஆண்டுகட்கும் மேல் வாழ்ந்தவர். இவர் காலம் கி.பி. 16,17-ஆம் நூற்றாண்டுகள் என்பர். இரா.செ.

துளு: காண்க: திராவிட மொழிகள்.

துறைக்குறுமாவிற் பாலங்கொற்றனார்: இவர் சங்ககாலப் புலவருள் ஒருவர். இவரைப் பற்றிய செய்தி யாதொன்றும் தெரிய வில்லை என முன்னைய உரையாசிரியர் குறிப்பிடுவர். பாலங்கொற்றனார் என்னுந் தொடரை நோக்குழி இவர் பாலன் என்பாருடைய மகனாகலாம் எனக் கருத இடமுண்டு. இவர் பாடியதாக ஒரு பாடலே (நற்றிணை. 286)கிடைத்துள்ளது.அது பாலைத்திணை யில் பிரிவிடை மெலிந்த தலைவியைத் தோழி வற் புறுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. அப்பாடல் வணி கனைக் கிளவித் தலைவனாகக் கொண்டுள்ளதால் இப்புலவர் வணிக மரபினரோ எனக் கருதுவர் பி. நாராயணசாமி ஐயர். பாலைவழியிலுள்ள பொலி வற்ற குன்றத்தைக் குமிழ மலர் வீழ்ந்து பரந்து அழ குறுத்தும் என்பது கொண்டு, பொருள் காரணமாகப் பிரிந்து சென்ற தலைவர் அரிய அணிகலன்கள் பல வற்றைக் கொணர்ந்து நின்னை அணிசெய்வர் எனக் குறிப்பினால் தோழி தலைவிக்கு உணர்த்துகின்றாள். குமிழின் ஆயிதழ் அலரிக்கு ஊசல் ஒண்குழையை உவமம் செய்துள்ளது ஆசிரியரின் நுண்ணறிவுக்கு நல்ல சான்றாகும். வீட்டு நலம் கருதியும் நாட்டு நலம் கருதியும் தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிந்துள் ளான் என்பதைப் பாலங்கொற்றனார், 'நட்டோர் ஆக்கம் வேண்டியும் ஒட்டிய நின்தோள் அணிபெற வரற்கும், அன்றோ தோழியவர் சென்ற திறமே' எனக் கூறிய பகுதி சிறந்தாகும். இரா.சா.

துறைமுகச் சீட்டு: இறக்குமதியாளர், கப்பல் சீட்டினைக் காண்பித்துக் கப்பலிலிருந்து சரக்குகளைப் பெற்றுக் கொள்வது வழக்கம். இச் சரக்குகளை துறைமுகத்திலுள்ள காப்பகத்தில் இடைக்கால ஏற்பாடாக வைக்கும்போது, காப்பகத்தினரால் வழங்கப்படுவது துறைமுகச் சீட்டாகும்.

துறைமுகச் சீட்டில் சரக்குகளின் தன்மை, அளவு மதிப்புப் போன்ற விவரங்கள் குறிப்பிடப்பட்டு,காப்ப கப் பொறுப்பு அலுவலரின் கையொப்பம் இடப் பட்டிருக்கும். சரக்குச் சிப்பங்களின் குறியீடுகள், எண் போன்ற விவரங்களும் இச்சீட்டில் இடம் பெறும். யாரிடம் சரக்குகள் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும்;

மேலும் எந்நாளிலிருந்து காப்பக வாடகை கணக்கிடப்படும் என்பன போன்ற விவரங்களும் துறைமுகச் சீட்டில் குறிப்பிடப்படும்.

இச் சீட்டின் உரிமையாளர் அல்லது அவரால் புறக் குறிப்பிடப்பட்டுத் தரப்பட்டால் அவரது முகவர் சீட்டினை ஒப்படைத்துக் காப்பகத்திலிருந்து சரக்குகளைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இச் சீட்டு சரக்குரிமைப் பத்திரம் என ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளதால், அதன் அடிப்படையில் வங்கியர் கடன் வழங்கலாம்.

துறைமுகச் சீட்டினைப் பிணையாக ஏற்றுக் கடன் வழங்கும் போது வங்கியர் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவை கீழே தரப்பட்டுள்ளன:

1. துறைமுகக் காப்பகத்தில் உள்ள சரக்குகளை நேரடியாகப் பார்வையிட்டு அதன் எண்ணிக்கையைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். கட்டுமானம் செய்யப்பட்ட சரக்குகளாக இருப்பின், சிப்பங்கள் பிரிக்கப்பட்டோ உடைக்கப்பட்டோ உள்ளனவா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். கட்டுமானம் செய்யப்பட்ட சரக்குகளாயிருப்பின், சரக்குகள் பற்றிய விவரமறியக் கட்டுமானம் செய்தவர்களின் சான்றிதழ் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

2. கடனுக்கு ஆதாரமான காப்பகத்திலுள்ள சரக்குகள் முழுமையாகக் காப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளனவா என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டியது வங்கியின் கடமையாகும்.

3. காப்பகத்திலுள்ள சரக்குகள் எத்தகைய வில்லங்க்ங்களுக்கும் உட்படாதனவாகஇருத்தல் வேண்டும். அதாவது கடன் வழங்கிய வங்கியர் தவிர வேறு யாரும் அச்சரக்குகள் மீது உரிமை கொள்ள வாய்ப்பிருக்கக் கூடாது.

4. துறைமுகச் சீட்டை உரிய முறையில் வங்கியர் பெயருக்கு மாற்ற வேண்டும். கடன் வழங்கும் முன், கடன் வழங்கப் போகும் விவரத்தை வங்கி, காப்பக நிருவாகத்திற்கு எழுத்து மூலம் அறிவிப்பது நல்லது. அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், காப்பகத்தினர் வங்கியர் அனுமதியின்றி வேறு யாருக்கும் சரக்குகளை விடுவிக்க மாட்டார்கள்.

துறைமுகச் சீட்டைப் போன்று, கப்பல் சீட்டு, தொடர்வண்டிச் சீட்டு, சரக்குந்துச் சீட்டு, காப்பகச் சான்றிதழ், சேர்ப்பாணை போன்றனவும் சரக்குரிமைப் பத்திரங்களாகும். இராம.சி.

துணை நூல்கள்:

Kapoor,N.D., Elements of Mercantile Law, Sultan Chand and Sons, Delhi, 1985.

Sinha,J.C., and **Mugali, V.N.**, A Text Book of Commerce,-R. Chand & Co., Delhi, 1980.

துறைமுகம்: நிலப்பரப்பையும், கடலையும் இணைக்கும் பாலமே துறைமுகமாகும். கடற் பரப்பை ஒட்டியுள்ள பல நாடுகளிலிருந்து பயணிகளையும், சரக்குகளையும் சுமந்து வரும் கப்பல்கள் துறைமுகத்தை வந்தடையும். அதே போல், பல நாடுகளுக்குக் கடல் வழியாகச் செல்ல விரும்பும் பயணிகளும். சரக்குகளும் துறைமுகத்தை வந்தடைய வேண்டும். எனவே, பயணிகள் தங்குவதற்கும், சரக்குகளைப் பாதுகாக்கவும் தக்க வசதிகளைத் துறைமுகம் கொண்டிருக்க வேண்டும். மேலும், மோசமான வானிலை காரணமாகக் கப்பலைக் கடலில் செலுத்த இயலாமற் போகலாம். துறைமுகத்தில் சரச்குகளை ஏற்றி இறக்கும் பணி பல நாள்களுக்குத் தொடர்ந்து நடைபெறலாம். இக் காரணங்களால் கப்பலைத் துறைமுகத்தில் நங்கூரம் பாய்ச்சி நிறுத்தி வைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படலாம். சில சமயங்களில், பல கப்பல்கள் ஒரே துறைமுகத்தில் நிறுத்தி வைக்கப்படுவதுமுண்டு. இவ்வாறு கப்பல்களை நிறுத்தி வைக்கத் துறைமுக நிருவாகம் தேவையான வசதிகளைச் செய்து தரும். துறைமுகமொன்று செம்மையாகச் செயற்படக் கீழ்க் காணும் வசதிகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

1. துறைமுகங்கள் பயணிப் போக்குவரத்துக்குப் பயன்படுவதோடு, ஏற்றுமதி இறக்குமதி வணிகத்திலும் முனைந்து செயற்படுகின்றன. துறைமுகத்தைச் சார்ந்துள்ள நிலப்பரப்பு இவ்வகை வணிகத்திற்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். அதாவது துறைமுகத்தை அடுத்துள்ள நிலப்பரப்பு வேளாண்மைக் கேற்றவளத்தையும், எண்ணற்ற தொழிற் கூடங்கள் உருவாவதற்கான வாய்ப்பினையும், மிகப்பல மனித வளத்தையும் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

2. துறைமுகங்கள் கடற் பரப்பை ஒட்டியே அமையும். எனவே, இத்துறைமுகங்களுக்குப் பயணிகளையும் சரக்குகளையும் ஏற்றிவர அல்லது இத்துறைமுகங்களிலிருந்து பயணிகளையும், சரக்குகளையும் பக்கத்திலுள்ள ஊர்களுக்கு ஏற்றிச் செல்ல மற்றப் போக்குவரத்துச் சாதனங்களையே நம்பியிருக்க வேண்டும். கடல் வழிப் போக்கு வரத்துச் செம்மையாகச் செயற்படத் துறைமுகத்தை ஒட்டி நிலவழிப்

துறைமுகம்

போக்குவரத்து, தொடர்வண்டிப் போக்குவரத்து, உள்நாட்டு நீர்வழிப் போக்குவரத்து முதலியன வளர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டும்

3. கப்பல்களை நிறுத்துவதற்கேற்ற வசதிகளைத் துறைமுகம் கொண்டிருக்க வேண்டும். கப்பலை நிறுத்தத் தக்க ஆழத்தினையும், விரிந்த பரப்பினையும்கொண்ட துறைமுகம்வசதியான துறைமுகமெனக் கருதப்படும். துறைமுகத்தையொட்டி மணல் சேருவதால் ஆழம் குறைய வாய்ப்புண்டு. மணல் குவிவதைத் தடுக்கத் துறைமுக நிருவாகம் மணல்வாரிக் கப்பல்களைப் பயன்படுத்துவது வழக்கம்.

4. துறைமுகத்தை ஒட்டிய நிலப்பரப்பு கடுமையாக அமையுமேயானால் மணல் அரிப்புக்கு வாய்ப்பிருக்காது. மணல் அரிப்பைக் கட்டுப்படுத்துவதில் துறைமுக நிருவாகம் மிக்க கவனம் எடுத்துக் கொள்ளும்.

5. ஏற்றுமதிக்கான சரக்குகளையும் இறக்குமதியாகும் சரக்குகளையும், இடைப்பட்ட காலத்தில் முறையாகப் பாதுகாக்கத் தேவையான வசதிகளைத் துறைமுகம் கொண்டிக்க வேண்டும்.

6. கப்பலிலிருந்து சரக்குகளைச் சிரமமின்றி விரைவாக ஏற்றியிறக்கத்துறைமுக அமைப்பு, தேவையான சாதனங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

7. கப்பல்களை விரைவாகவும் செம்மையாகவும் பழுது நீக்கித் தரத்துறைமுகம் தேவையான வசதிகளுடன் கூடிய பணிமனையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

8. துறைமுகத்துக்கு வரும் நிலவழிச் சாதனங்களை நிறுத்திச் சரக்குகளை ஏற்றி இறக்கத் தேவையான இடவசதி துறைமுகத்தை ஒட்டி அமைய வேண்டும்.

9. பயணிகளுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் தேவையான வசதிகளையும், பாதுகாப்பு வசதிகளையும் செய்து தருவதில் துறைமுக நிருவாகம் முனைப்பாகச் செயற்பட வேண்டும்.

துறைமுக நிருவாக முறை நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகின்றது. உலகெங்கிலுமுள்ள துறைமுகங்களின் நிருவாக முறையைப் பின்வருமாறு ஐந்து வகையாகப் பகுக்கலாம்: 1) அரசு ஆளுகை, 2) தன்னாட்சி முறை, 3) இருப்புப் பாதை நிருவாகம், 4) உள்ளாட்சிக் கட்டுப்பாடு, 5. தனியார் நிருவாகம்.

இந்தியத் துறைமுகங்கள் அனைத்தும் தன்னாட்சி முறையில் செயற்படுகின்றன. பம்பாய், கல்கத்தா, சென்னை, விசாகப் பட்டினம், கொச்சி, கான்ட்லா, மொர்முகா, புதிய மங்களூர், ஆல்டியா, பாராதீப்பு போன்றவை இந்தியாவிலுள்ள பெரிய துறைமுகங்களாகும். இராம.சி.

துணை நூல்கள்:

Jain, J.K., Transport Economics, Chaitanya Publishing House, Allahabad, 1983.

Srivastava, S.K. Economics of Transport.. with Special reference to Transport Development in India, S, Chand & Co., Ramnagar, New Delhi, 1981.

துறையூர் ஓடைகிழார்: இவர் பெயரால் துறையூரைச் சேர்ந்தவர் என்பதும் வேளாண் குலத்தி

னர் என்பதும் பெறப்படும். இப்பெயர்க்குத் துறையூர் அரிசில் கிழார் என்னும் பாடவேறுபாடும் ஏட்டில் காணப்படுகிறது. இவர் பாடியதாகப் புறநானூற்று 136-ஆம் பாடல் ஒன்றே உள்ளது. கடையெழு வள்ளல் களுள் ஒருவனாய ஆய் அண்டிரனைப் பற்றி இப்புல வர் பாடியுள்ளார். இப்பாடல் பாடாண் திணையில் பரிசில் கடா நிலை என்னும் துறையில் அமைந்துள்ளது. 'என் வறிய நிலையை யான் உரைத்தேன்; நீ நினக்கு ஒத்ததை நாடி எனக்குப் பரிசில் நல்குவாயாக' எனப் பாடியுள்ளார். இப்புலவர் துறையூரினராதலின் ஆய் அண்டிரனைத் 'தண்புனல் வாயில் துறையூர் முன்றுறை நுண்பல மணலினும் வாழ்க' என வாழ்த்தி யுள்ளார். தாம் மிகவும் வறியராதலின், தமக்கு ஈதலே சிறந்த ஈகை; பிறர்க்கு ஈவது பயன்கருதிச் செய்வதாகும்; ஈகையாகாது என்னும் கருத்தில் இப் புலவர், 'எமக் கீவோர் பிறர்க்கீவோர்; பிறர்க்கீவோர் தமக்கீவர்' என்று கூறியிருப்பது நயமாக உள்ளது. பல இழைகள் கொண்டு தைக்கப் பெற்ற ஆடையின் புரை களைப் பற்றிக் கிடக்கும் ஈரின் திரளோடு தங்கிய பேன்பகையை ஒருபகை என்பேனா? உண்ணாமையின் ஊன் வாடிக் கண்ணீர் மல்கி வருந்தும் சுற்றத்தோடு பசியலைக்கும் பகையை ஒரு பகை என்பேனா? எங் கள் வறுமை நிலை யறியாது நும் கைப்பொருளைத் தா எனக்கூறி மரஞ் செறிந்த மலையில் குரங்கு போலப் பறித்துக்கொள்ளும் இயல்புடைய ஆறலை கள்வரின் அலைக்கும் பகையை ஒரு பகை என் பேனா? என்று முப்பகையை ஆய்வள்ளலிடம் கூறும் வாயிலாகத் தம் வறுமையைச் சித்திரித்துக் காட்டு வது இப்புலவரின் புலமைத் திறனைப் புலப்படுத்தும்.

இரா.சா.

துறையூர் சிவப்பிரகாச சாமிகள்: காண்க: சிவப்பிரகாச அடிகள், துறைமங்கலம்.

துன்பியல் வாதம்: வாழ்வு, பலருக்கு ஒளி மயமானதாகத் தெரிகிறது; சிலருக்கு எதிலும் தவ றானவை, ஆபத்தானவை, விரும்பத்தகாதவை போன்றவற்றால் வெறுப்பாகத் தென்படுகிறது. இதற்கு முதற்காரணம் அவர்கள் தம்முள் துன் பியல்வாதத்தை வளர்த்துக் கொண்டதே ஆகும். சிறு வயது முதலே சாதனை புரிந்தாலும் கண்டிப்பை உணர்ந்தே வளர்ந்தவர்களும் எப்பொருளிலும் இருட் டின் பாதிப்பையே (Darker Side) கேட்டு, கண்டு வளர்ந்தவர்களும் இவ்வாறு துன்பியல்வாதத்தால் தொடர்ந்து அவதிப்படுவதுண்டு. தன்னம்பிக்கை இழந்து, எதிர்பாராதவகையில் வாழ்வில் வெற்றி களைவிடத் தோல்விகளை மிகுதியாக எதிர்கொண்டு தாழ்வு மனப்பான்மை (Inferiority Complex) ஏற் படுவதால் துன்பியல்வாதம் வளர வழி உண்டாகும். ஒரு வீட்டில் குடும்பத்தலைவனோ தலைவியோ துன்பியல்வாதத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும்போது அது குடும்பத்து மற்ற உறுப்பினர்களையும் பாதிக் கும். வீட்டை விட்டுப் பையன் வாகனத்தில் சென் றால் இப்படிப்பட்ட குடும்பத் தலைவி, பையனுக்கு விபத்து ஏற்படும் என்றுதான் மிகுதியாக எண்ணு வாள். இவ்வாறாகத் துன்பியல்வாதம் என்பது தனது நிம்மதியையும் கெடுத்து மற்றவரது நிம்மதியையும் கெடுக்கும். துன்பியல்வாதத்தை விடுத்து இன்பியல் வாதத்தை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்போது தான் சிக்கல்களும் எளிதாகத் தோன்றும். அதை எதிர்நோக்கும் பக்குவமும் வலிமையும் ஏற்படும்; வாழ்வும் வளமாகத் தோன்றும். அதைவிடுத்துத் துன்பியல்வாதம் ஒன்றையே கொண்டிருந்தால் நாள டைவில் வாழ்வில் வெறுப்புஏற்பட்டு எல்லாமே வெறு மையாகத் தெரியும். சிலர் துன்பியல்வாத மிகுதி யால் தற்கொலை செய்து கொள்ளவும் துணிவதுண்டு. வாழ்வைக் கசப்பாக நினைத்து அதை எதிர்கொள் ளும் திறமையின்றி வாழ்வே ஒரு மாயை என நினைப்பதும் தவறானதாகும். ஏனெனில், மன முதிர்ச்சியால் ஏற்படும் விவேகம், வேதாந்தம் போன்றவை வாழ்வின் தத்துவத்தை உணர்ந்தவ னாக ஒருவனை மற்றவர் கண்முன் நிறுத்தும். அதை விடுத்து விரக்தியால் ஏற்படும் விவேகம் விப ரீத விளைவுகளைத்தான் ஏற்படுத்தும். சில சமயம் துன்பியல்வாதம் என்பதே மிகுந்த மனச்சோர்வு (Depression) என்ற மனநோயின் ஒரு அறிகுறியாக இருக்கலாம். தானாகத் துன்பியல்வாதத்திலிருந்து மீளமுடியாவிட்டால் மனநல நிபுணரின் அறிவுரைப் படி மனத்தை இன்பியல்வாதத்தை நோக்கிச் செலுத்த முற்படலாம்.

ந.மா.

துனீசியா, வடக்கு ஆப்பிரிக்காவில் அல்சீரி யாவிற்கு வடகிழக்கிலும், லிபியாவிற்கு வடமேற் கிலும் அமைந்துள்ள குடியாட்சிப் பகுதியாகும். வடக் கிலும் கிழக்கிலும் இந்நாடு மத்திய தரைக்கடலால் சூழப்பட்டுள்ளது. பிரான்சின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த துனீசியா (Tunisa) 1956-இல் விடுதலை பெற்றது.

இதன் பரப்பு 164,150 சதுர கி.மீ. இந்நாட்டின் பெரும்பகுதி மலைப்பாங்கானது. தென்பகுதி எவ் விதமான விளைச்சலுமில்லாத பாலைவனப் பாங் கானது. வடக்கிலுள்ள பள்ளத்தாக்குப் பகுதிகள் விளைநிலங்களைக் கொண்டுள்ளன. மெட்சர்டா என்னும் ஆறு நைசீரியாவில் தோன்றித் துனீசியா வழியாக ஓடித் துனீசு குடாவில் கலக்கின்றது. தானி யங்கள், ஆரஞ்சு, அத்தி, திராட்சை, பேரீச்சை, ஆலிவ் ஆகியன இங்குப் பெருமளவில் பயிராகின்றன. வேளாண்மையுடன் இப்பகுதி மக்கள் கம்பளி, சமுக் காள நெசவு, மீன்பிடித்தல், தோல் பொருள்கள் செய்தல், பானைகள் மற்றும் வெண்கலப் பாத்திரங்

துனீசியா அமைவிடம்

களை உற்பத்தி செய்தல் ஆகிய தொழில்களிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். தகரம், ஈயம், இரும்பு, மங்கனீம் ஆகிய உலோகங்கள் இங்கு நிறையக்கிடைக்கின்றன.

துனீசு அதன் தலைநகரமாகும். சுபாக்சு பிசெர்ட்டா, மற்றும் சுசா முதலியன முக்கிய துறை முகப் பட்டினங்களாகும். உள்நாட்டில் கைர்வான் என்னும் முக்கியபட்டினம் முகமதியர்களுக்கோர் புனித தலமாகும்.

துனீசியாவின் முக்கிய மக்களினத்தவர் அராபிய முகமதியராவர். யூதர்கள், இத்தாலியர் மற்றும் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் குறைந்த அளவில் வாழ்கின்றனர். மலைப்பகுதிகளில் வாழும் காபிலெசு இனத்தவர்கள் அந்நாட்டுப் பழங்குடியினர். அவர்கள் வேளாண்மையிலும் ஆடு மாடு மேய்ப்பதிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். பழங்குடியினருள் பெரும்பான்மையினர் நாடோடி வாழ்க்கையையே மேற்கொண்டுள்ளனர்.

துனீசியா, வரலாற்றுப் பின்னணியுடைய ஒரு நாடாகும். தொடக்கக் காலத்தில் எகிப்தின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த துனீசியா பின்பு பொனீசியர் வசமாயிற்று. அவர்கள் கி.மு. 7-ஆம் நூற்றாண்டளவில் இன்றைய துனீசுக்கு அருகில் கார்த்தேசு என்ற சிறப்புமிக்க வரலாற்றுப் புகழுடைய நகரினைத் தோற்றுவித்தனர். அந்நகரம் கி.மு. 146-இல் உரோமானியரால் வீழ்த்தப்பட்டது. அதன்பின்னர்த் துனீசியா உரோமானியரின் கட்டுக்குள் வந்தது. இன்றும் உரோமானியச் சின்னங்கள் பலவற்றைத் துனீசியாவில்

துனீசு நகரம்

காணலாம். துனீசியா கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப் பகுதியில் அராபியர் வசமானது. பின் கி.பி. 1575-இல் துருக்கியக் கட்டுப்பாட்டில் வந்தது. தன்னாட்சி உரிமையுடைய பகுதியாக கி.பி. 1705 முதல் விளங்கியபோதிலும் கி.பி. 1881-இல் பிரெஞ்சுக் கட்டுப்பாட்டில் வந்தது. பிரான்சின் காப்புரிமையின் கீழ் 1942 வரை இருந்தது. பின்னர் 1942-இல் செருமனியினால் கைப்பற்றப்பட்டு, 1943-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் இது நேச நாடுகளால் மீட்கப்பட்டது. இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின் 1945 முதல் 1956 வரை பிரான்சு நாடு, துனீசியாவின் காப்பரசாகச் செயற்பட்டது. பின்பு இது விடுதலையடைந்து மக்களாட்சி அரசினைப் பெற்றது. இதன் மக்கள் தொகை 6,966,173 (1984 மார்ச்சு) இதில் 3,547,487 பேர்கள் ஆடவர்; 3,419,026 பேர்கள் பெண்டிர்.

மா.கா.

தூ நாக்கு மேலண்ணத்தை (நுனியை) மெதுவாக அழுத்தி ஒலிக்கும் ஒலியோடு வாயைக் குவித்து நீட்டி ஒலிக்கும்போது வெளிப்படும் ஒலியாகும். தகர ஊகாரங்களுக்குரிய குறிப்பைப் பார்க்க.

பொருள்: தூய்மை, வெண்மை, வன்மை, பற்றுக்கோடு, பகை, தசை, பறவையின் இறகு முதலிய பொருள்களைக் கொடுக்கும்; இகழ்ச்சிக் குறிப்பாகவும் பயன்படும். ... ...

வடிவம்: கல்வெட்டில் இவ்வெழுத்தின் பயன்பாடு மிகக் குறைவு.

குகையெழுத்துக்களில் இதன் வடிவம் பயன்படுத்தப்படவில்லை. எனினும், இது போன்ற எழுத்துக்கு 'து' வினுடைய உருவத்தோடு மற்றொரு கோடு இட்டிருப்பார்கள். ... ...

அதன்பிறகு தகரத்தின் வளர்ச்சியை ஒட்டி ஊ என்ற உயிரை அதனொடு சேர்க்கும் முறையிலும் மாறுதல் காணப்படுகின்றது. ... ...

செந்தலை முத்தரையரின் கி.பி. 9–ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டில் காணப்படும் ஓர் உருவம் வேறு எங்கும் காணப்படவில்லை. ... ...

வட்டெழுத்தில்: துகாரத்திற்கு உரிய உருவத்தோடு ஒரு கோடு வரையப்பட்டது. துகரக் குறிப்பைப் பார்க்க. முடிவில் நீட்டப்பட்ட கோடே தூ என்பதன் நெடிய ஊகாரத்தைக் குறிக்கும். .. ..

கே.ஜி.கி.

தூங்கலோரியார்: அகநானூறு 227-இல் நக்கீரனார், 'வருநர் வரையாப் பெருநாளிருக்கைத் தூங்கல் பாடிய ஓங்குபெரு நல்லிசைப், பிடிமிதி வழுதுணைப் பெரும்பெயர்த் தழும்பன், கடிமதில் வரைப்பின் ஊணூர்' என்று பாடிய பகுதி கொண்டு இப்புலவர் தூங்கல் எனச் சுருக்கமாகக் குறிக்கப்பட்டார் என்றும், இவர் தழும்பனைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார் என்றும், அவனது ஊர் ஊணூர் என்றும் உ.வே.சா. முதலியோர் உரைப்பர். ஆனால் அப்பாடல் கிடைத்திலது. இவர் பாடியனவாக நற்றிணையில் ஒன்றும் (60) குறுந்தொகையில் இரண்டும் (151, 295) ஆக மூன்று பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன.

விடியற்காலையில் வரால்மீன் துண்டத்தோடு அரிசிச் சோற்றை நிறைய உண்டு நாற்று நடும் மகளிரொடு உழவன் வயலுக்குச் செல்வதையும், பெண்டிர் கோரையை வளையமாக அணிதலையும், நெய்தலந் தழையை உடையாக அணிவதையும் நற்றிணை (60) சுட்டும். வங்காப் பறவையைப் பிரிந்த பெடை வல்லூறு தாக்கியதால் மாய்ந்த அதனைக் காணாது குழலிசை போன்ற தன் குரலால் பன்முறை அழைத்து வருந்துதற்குரிய குன்றுகெழு சிறுநெறி என்று பாலை வழி சிறப்பிக்கப்பெறுகிறது (குறு.151). தலைவனது பரத்தைமை வாழ்க்கையை 'உடுத்தும் தொடுத்தும் பூண்டும் செரீஇயும், தழையொடு பொலிந்த ஆய

மொடு துவன்றி விழவொடு வருதி' என்னும் அடிக ளால் சிறப்பித்துள்ளார். ஒரு பசுவைக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துதல் வறியதாகும் என்பதை 'ஓரான் வல்சிச் சீரில் வாழ்க்கை' என்று குறிப் பிட்டுத் தலைவனின் அத்தகு வறிய வாழ்க்கை தலைவி வந்ததும் விழாவாயிற்று என்று பானை பிடித்தவள் பேறு பெற்றவள் ஆயினமையைக் காட்டு வர் (குறுந்.295). இரா.சா.

தூங்கானை மாடம்: இது ஒருவகைக் கட்டட அமைப்பாகும். தொன்றுதொட்டு இந்தியா வெங்கும் கட்டப்பட்ட கட்டடங்களின் தரை அமைப்பு பெரும்பாலும் சதுரமாகவோ, நீண்ட சதுர மாகவோ, வட்ட வடிவமாகவோ உள்ளது. சில கட்டடங்கள் படத்தில் உள்ளதுபோல் ஒரு நீண்ட சதுரத்தில், ஒரு பக்கத்தில் ஓர் அரைவட்டம் இணைந்ததாயும் மறுபுறம் நுழைவாயில் கொண்ட தாயும் அமைக்கப்பட்டன. கி.மு. 200 முதல் பாசா (Baja), நாசிக்கு (Nasik), கார்லே, கன்னேரி ஆகிய இடங்களில் மலைகளில் குடையப் பட்டனவும், ஆந்தி ராவில் பெரும் செங்கற்களால் கட்டப்பட்டனவுமான புத்த சைத்தியங்கள் படத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது போன்ற தரை அமைப்பைக் கொண்டவை. இவற் றின் கூரை ஒரு வண்டிக்கூடு போல அமைக்கப்படும். இத்தகைய கட்டுமானக் கட்டடங்களின் பின்புறம், நிற்கும் ஒரு யானையின் பின்புறத்தைப் போல் இருப் பதால் இவற்றை வடமொழியில் 'அத்தி பிருட்டம் அல்லது 'கயப் பிருட்டம்' (யானையின் பின்பக்கம்) என்றும், தமிழில் 'தூங்கானை மாடம்' என்றும் கூறு வர். இத்தகைய வடிவக் கட்டடங்கள் கி.மு. 200 முதல் இந்தியாவெங்கும் நிலவின எனச் சிறப்புச் சான் றுகள் மூலம் அறியலாம். இதனை வடநாட்டில் பாரூத்து, சாஞ்சி தூபிகளைச் சுற்றியுள்ள கல் வேலி களில் செதுக்கப்பட்ட புடைப்புச் சிற்பங்கள் மூலமாக வும், ஆந்திரத்தில் அமராவதி, நாகார்ச்சுனகொண்டா

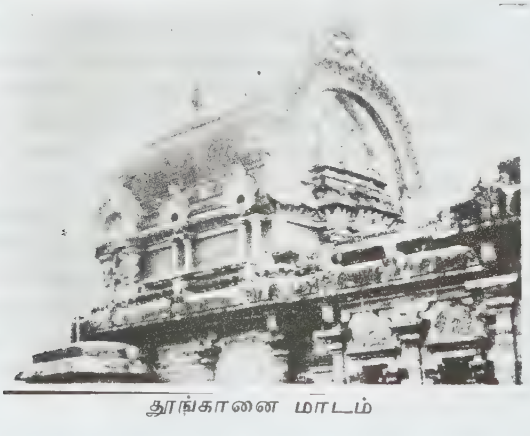

தூங்கானை மாடம்

தூபிகளின் புடைப்புச் சிற்பங்களின் மூலமாகவும் அறியலாம்.

ஆந்திரத்தில் இத்தகைய தூங்கானை மாடங் களைப் பௌத்த சமயத்தார் மட்டுமன்றி இந்துக் களும் கட்டினர். எடுத்துக்காட்டாக கி.பி. 3-4-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஆந்திரத்தில் ஆட்சிபுரிந்த இட்சு வாகு மரபினர் நாகார்ச்சுனகொண்டாவிலும் அத னைச் சுற்றிப் பல இடங்களிலும் சிவபெருமானுக் கும் திருமாலுக்கும் கந்தப் பெருமானுக்கும் தூங் கானை மாடக் கோயில்களை எழுப்பினர். இவை தவிர ஆந்திரத்திலுள்ள செசெர்லா (கிருட்டிணா மாவட்டம்)விலும், கருநாடகத்திலுள்ள தேர் என் னும் ஊரிலும் கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப் பட்ட தூங்கானை வடிவப்பௌத்த சைத்தியங்கள் பிற்காலத்தில் இந்து கோயில்களாக மாற்றப்பட் டன. செசெர்லா சைத்தியம் கபோதேசுவரர் (சிவன்) கோயிலாகவும், தேர் சைத்தியம் திரிவிக்கிரமர் (திரு மால்) கோயிலாகவும் மாறின.

மேலைச் சாளுக்கியர் கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டில் அய்கொளே என்னுமிடத்தில் கட்டிய துர்க்கைக் கோயில் தூங்கானை மாட வடிவான கட்டுமானக் கோயில். இதன் கூரை வண்டிக்கூடு போலன்றி தட்டையாயுளது. அதன்மீது வட இந்தியப் பாணி யிலான ஒரு சிகரம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக் கூரை பிற்காலத்தில் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். இக் கூரை இதன் உடற்பகுதியின் தன்மையோடு ஒத்துவராததால் கண்ணுக்கு இனியதாக இல்லை.

பல்லவர்கள் கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் மாமல்ல புரத்தில் வெட்டுவித்த ஒற்றைக் கல் கோயில்களுள் 'பாண்டவர் இரதங்கள்' எனப்படும் ஐந்து கோயில் கள் புகழ்மிக்கன. அவற்றுள் நான்கு ஒரே வரிசை யிலும், சகாதேவ ரதம் எனப்படும் ஒன்றுமட்டும் சற்றுத் தனித்து நிற்பதையும் காணலாம். இது தமிழ கத்தில் தூங்கானை மாடத்திற்கு ஒரு சிறந்த எடுத் துக்காட்டாகும். அய்கொளே துர்க்கைக் கோயிலைப் போலன்றி இதன் கூரையும் தூங்கானை வடிவிலேயே அமைக்கப்பட்டுள்ளமையால் இது மிக அழகாகவும் கண்ணுக்கினிமையாகவும் உள்ளது. இச் சகாதேவ இரதம் தூங்கானை வடிவாலானது என அறிவுறுத்து வதற்கெனவேதான் போலும் இதனருகேயுள்ள பாறையில் நிற்கும் வடிவில் ஒரு யானை செதுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

சோழர் காலக் கட்டுமானக் கோயில்களுள் நங்க வரம் (திருச்சி மாவட்டம்) சுந்தரேசுவரர் கோயிலி னுள் அமைந்த பிள்ளையார் கோயில் தூங்கானை மாட வடிவமைந்தது. இவ்வாறே அவர்கள் சோழ

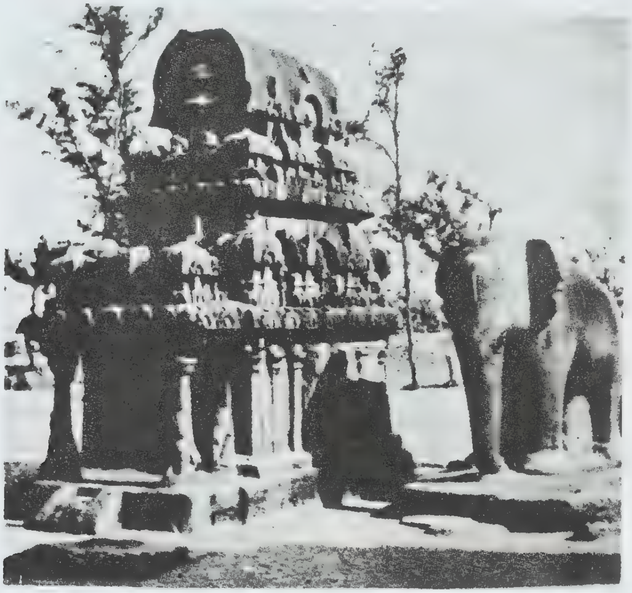

சகாதேவ ரதம்

மங்கலம், மணிமங்கலம் ஆகிய இடங்களிலும் இவ்வடிவக் கோயில்களைக் கட்டினர்.

பாண்டிய நாட்டில் மட்டும் இத்தகைய தூங்கானை மாடங்கள் காணப்படவில்லை.மதுரை அருகிலுள்ள அழகர்கோயில் கருவறை முழு வட்ட வடிவில் உள்ளபடியால் இதனைத் தூங்கானை மாடம் என்பதற்கில்லை.

இரா.வே.

தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன்: இம் மன்னனைப் பற்றிய கற்பனையான தொரு வரலாற்றுச் செய்தி காணப்பெறுகின்றது. முன்னொரு காலத்தில் ஓர் அசுரன்வானத்தில் இயங்குதலும் விதிதலும் உடைய மூன்று மதில்களமைந்த அரணைத் தெய்வத்திடம் வரமாகப் பெற்றான். அவன் அவ்வரணகத்தே உறைந்து தான் நினைத்த இடத்திற்கு வான் வழிச் சென்று அந்தணர், அறவோர் முதலிய நன்மக்களைப் பெரிதும் துன்புறுத்தி வந்தான். இச்சோழ மன்னன் அசுரர்களை எதிர்த்து, வென்று, அவர்களுடைய எயிலையும் அழித்து, மண்ணுலகிற்கு ஏற்பட்ட துன்பங்களைக் களைந்தான். அதனால், இம்மன்னன் 'தூங்கெயில் எறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன்' எனக்குறிக்கப் பெற்றான் என்பதாக வழங்கப்பெறுகின்றது. புறநானூறு 39-ஆம் பாடலில் மாறோக்கத்து நப்பசலையார் அசுரர்க்குப் பகைவராகிய தேவர்கள் தீண்டுதற்கு அஞ்சும், அணுகுதற்கு அரிய, மிக்க வலிமையுடைய ஆகாயத்துத் தூங்கெயிலை அழித்த மன்னனைக் குறிப்பிடுகின்றார். சிலப்பதிகாரம் வாழ்த்துக் காதையில் இம்மன்னன் சுட்டப்பெறுகின்றான். மணிமேகலையில் இந்திர விழாவின் வரலாறு கூறப்படும்போது அகத்திய முனிவர் பணிப்பத் தூங்கெயில் எறிந்த, வீரவளை களணிந்த மன்னன் ஒருவன் விண்ணவர் தலைவனை வணங்கி, அவன் முன்னிலையில் நின்று, நிலவுலகில் அமைந்த தன் தலைநகரில் தாங்கள் அவனுக்கு மேற்கொண்ட திருவிழாவில் இருபத்தெட்டு நாள்களிலும் இனிது வீற்றிருத்தல் வேண்டும் என வேண்டிய தாகக் கூறப்படுகிறது (1:4-8). தொல்காப்பியம் களவியல் பதினொன்றாம் சூத்திரத்திற்கு உரையெழுதும் நச்சினார்க்கினியர் சுட்டும் மேற்கோள் பாடலிலும் இவன் சுட்டப்பெறுகிறான். கலிங்கத்துப் பரணியிலும் (இராச.17) இம்மன்னனைப் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. சோழமன்னர்களின் பரம்பரையை விளக்கும் இடங்களில் கூடாதார் தூங்கெயில் எறிந்த சோழன் என விக்கிரம சோழன் உலாவும் (17-18). தூங்கெயில் கொண்ட சுடர் வாளோன் எனக் குலோத்துங்கச் சோழன் உலாவும் (26), வாங்குந் திருக்கொற்ற வாளொன்றி வாய் வாய்ப்பத் தூங்கு புரிசை துணித்தகோன் என இராசராச சோழன் உலாவும்(25-26)இம்மன்னனைக் குறிக்கின்றன. இவன் வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முற்பட்ட சோழன் ஆகலாம்.

தா.ஈ.

தூசிடைடிசு: இவர் ஒரு கிரேக்க வரலாற்று ஆசிரியர் (ஏறக்குறைய கி.மு.460-400). கிரேக்க நாட்டிலுள்ள ஏதன்சு நகரைச் சார்ந்தவர். இவரது பிறந்தநாளைச் சரியாகக் கணக்கிட்டுக் கூற இயலாதெனினும் கி.மு.460-ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு இவர் பிறந்திருக்க இயலாது என்று உறுதியாகக் கூறலாம். இவரது தந்தையின் பெயர் ஓலோரசு (Olorus). தாய் வழியில் ஓலோரசு திரேசியராகக் (Thrace) கருதப்படுகிறார். மில்டியாடிசு (Milteades) என்ற அதீனியருக்கு இவர் உறவினராவார். மில்டியாடிசு, திரேசிய அரசக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த பெண் ஒருவரை மணந்திருந்தார் என்பது ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது. திரேசில் தூசிடைடிசு (Thucydides) வினுடைய தந்தை சொத்துக்களை வைத்திருந்தார். தேசாசுத் (Thasos) தீவிற்கு எதிரில் அமைந்திருந்த தங்கச் சுரங்கங்களில் இவருக்கு உரிமைகள் இருந்தன. இவர் நல்ல செல்வாக்கும் பெற்றிருந்தார்.

தூசிடைடிசு கி.மு.430-29-ஆம் ஆண்டுகளில் ஏதன்சில் இருந்தார். அதுசமயம் கொள்ளை நோயினால் ஏதன்சு பீடிக்கப்பட்டிருந்தது. மக்கள் பட்ட இன்னல்களை இவர் நேரடியாகக் கண்டார்; தாமே அந்நோய்க்கு இரையாகி மிகவும் வேதனைப்பட்டார். இவர் கி.மு. 424-இல் இசுட்ராடகாசு (Strategos) பதவியைப் பெற்றார். தேசாசுவைத்தளமாகக் கொண்ட

திரேசுப் பகுதியின் கப்பற் படைக்குத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். இசுபார்ட்டாவின் (Sparta) படைத்தலைவரான பிராசிடாசு (Brasidas), ஆம்பி பாலிசுவைக் (Amphipolis) கைப்பற்றுவதைத் தடுக்கத் தவறியதால் இவர் திருப்பி அழைத்துக் கொள்ளப் பட்டார்; பின்னர் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு இருபது ஆண்டுகளுக்கு நாடு கடத்தப்பட்டார். தமது வரலாற்று நூலுக்குத் தேவையான செய்தி களைத் தடையின்றிக் கற்றுணரவும், பல நாடுகளில் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொள்ளவும் தமது தொடர்பு களைப் பரவலாக்கவும் அது உதவியது. அப்போது நடைபெற்றுவந்த பெலப்பனீசியப் போர் முடியும் வரை இவர் நாட்டின் வெளியே வாழ்ந்துவந்தார். இவரது தண்டனைக் காலம் முடியும்போது ஏதன்சு வீழ்ச்சியுற்றது. கி.மு.404-இல் சமாதானம் கையொப்பமாயிற்று. அதைத் தொடர்ந்து ஏதன்சில் குழப்பநிலை உருவாகியது. அதுபோது ஏற்பட்ட வன்முறையின் காரணமாக இவர் இறந்தார். இவரது கல்லறையும் இவரது நினைவாகத் தோற்றுவிக்கப் பட்ட கட்டடமும் ஏதன்சில் கி.பி.2-ஆம் நூற் றாண்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

'பெலப்பனீசியப் போரின் வரலாறு' என்ற தலைப்பில் தூசிடைடீசு வரலாற்று நூல் ஒன்றை ஆக்கியுள்ளார். இதை எழுதுவதற்குமுன் அரசு அதி காரம் மற்றும் அரசுக் கொள்கைகளை உருவாக்கு வதற்குக் கையாளப்பெறும் வழிகள் ஆகியவற்றை மிகப் பெரியஅளவில் ஆய்ந்துள்ளார். ஏதன்சுக்கும், இசுபார்ட்டாவிற்கும் இடையே நடைபெற்ற போரைப் பற்றிய இராணுவ, அரசியல் மற்றும் உளப் பாங்கு ஆகியவை பற்றிய விளக்கங்கள் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன. இப் போரினால் ஏற்பட்ட ஒழுக்கக் கேடுகள் பற்றியும் கூறியுள்ளார். போர் பற்றிய முழு மையான வரலாற்றை இந்நூல் அளிக்கவில்லை என்ற றிதல் வேண்டும். இலையுதிர் காலத்தில் கி.மு. 411-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற போர் நிகழ்ச்சிகளோடு பாதியிலேயே வரலாறு நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. இவர் எங்கு நிறுத்திவிட்டாரோ அங்கிருந்து போர் வர லாற்றைச் செனபன், கிராடிப்பசு (Cratippus), தியோ பாம்பசு (Theopompus) ஆகிய ஆசிரியர்கள் தங்க ளுடைய வரலாற்றுநூல்களில் தொடங்கியுள்ளனர். இந்நூல் பல படிநிலைகளில் எழுதப்பட்டது. முத லில் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும்போது அவற்றைக் குறிப்பெடுத்துக் கொண்டார். பின்னர் அவற்றை வரிசைப்படுத்தித் திருப்பி எழுதினார். அதன்பின்னர் அவற்றைக்கொண்டு விரிவான முறையில் செய்தி களைக் கூறினார். இந்நூல் எட்டுப் பகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டது.

தூசிடைடிசு அரசியல் காரணங்களுக்கு முதன்மை இடம் அளித்துள்ளார். இப்போரை இரண்டு மாறுபட்ட குணங்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட போராட்டமாகச் சித்திரித்துள்ளார். புரட்சிகரமான நோக்கும், சுறுசுறுப்பான இயல்பும் கொண்ட அதீனி யர்களுக்கும், மெதுவாகவும் மிக எச்சரிக்கையுடனும் நடந்துவந்த இசுபார்ட்டா மக்களுக்கும் இடையே இப்போர் நடைபெற்றது என்பதைக் காட்டியுள்ளார். தனிப்பட்டவர்களைப் பற்றி எழுதாமல் போர் நட வடிக்கைகள், மக்கள் படும் இன்னல்கள், நாடுகளின் பண்பியல்புகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார். தனி மனிதர்களுடைய ஆற்றலின் சிறப்பை இவர் உணரவில்லை என்பது ஒரு குறை. போர்த் துறைக் குரிய சிறப்புக் கூறுகளில் இவர் மிக்க கவனம் செலுத்தியுள்ளார்; முற்றுகைப் போர் பற்றிய தொழில் நுணுக்கங்களைக் கூர்ந்து படித்துள்ளார்; கப்பற்படை வலிமையின் தேவையையும் கடல் வாணிகத்தின் வளர்ச்சியையும் வலியுறுத்தியுள்ளார்; சொல்லவந்த செய்திகளைச் சுருக்கமாகவும் நேரடி யாகவும் கூறியுள்ளார். படிப்பதற்காக எழுதப்பட்ட தாக இது உள்ளது; வாய்வழியாகச் சொல்வதற் கேற்றவாறு இது அமைந்திருக்கவில்லை. செய்தி களை நடுநிலைமையோடு கூறியுள்ளார். சில இடங் களில் இவர் தெளிவுபட நிகழ்ச்சிகளைக் கூறவில்லை. பேச்சுகள் வாயிலாகச் செய்திகளை விளக்கும் முறையை இவர் பயன்படுத்தியுள்ளார். ஆனால் பேச்சுகளில் காணப்பெறும் சொற்கள் இவருடைய தாக உள்ளன. ஆயினும் இவர் பேசியவர்களுடைய உட் கருத்து மாறாதிருக்கும்படி பார்த்துக்கொண்டார்; அப் பேச்சுகளின் வாயிலாக அக்காலத்தில் வாழ்ந்த பெருந்தலைவர்கள் மற்றும் நாடுகள் ஆகியவற்றின் நோக்கங்களை, ஆசைகளை விளக்கினார். கதை கூறுவதை இவர் தவிர்த்தார். ஆகவேதான் இவரது வரலாறு கவர்ச்சியாக அமையவில்லை. கால வரி சைக்குச் சிறப்பான இடமளித்துள்ளார். தமது நூற் பொருள் பற்றிய செய்திகள் தவிர ஏனையவற்றைக் கூற முற்படவில்லை. உண்மைக்கு உயர்ந்த இடமளித் துள்ளார். தாம் கண்டவற்றை அப்படியே கூறியுள் ளார். பகைவர் என்ற காரணத்தால் அவர்களிடம் வெறுப்புடன் நடக்கவில்லை. விவரங்கள் சரியாகவும் ஒழுங்காகவும் கூறப்பட்டுள்ளன. தாம் தலைமை தாங்கி நடத்தியதற்காகப்போர் ஏற்பாட்டின் சிறப்பு களை மிகைப்படுத்திக் கூறவில்லை. தாம் தோற்று விட்டார் என்பதற்காக நொண்டிச் சாக்குகள் கூறித் தம்மைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முனையவில்லை. இவ ரது நூலில் காணப்பெறும் ஒரு பெருங்குறை, சமுதாய வரலாற்றைப் பற்றிய விவரங்கள் இன்மையேயாகும். மற்றொரு குறை, வரலாற்றில் புவியியல் பற்றிய கூறுகளின் மேன்மையை உணராமையாகும்.

தி.அர.இரா.

தூசிமா: சப்பான் கடலையும் கிழக்குச் சீனக் கடலையும் இணைக்கின்ற நீரிணைப்பும், சப்பான் கொரியா நாடுகளைப் பிரிக்கும் இந்நீரிணைப்பில் அமைந்துள்ள தீவுக்கூட்டங்களும், 'தூசிமா' (Tsushima) என்ற பெயர் பெற்றுள்ளன. சப்பானிய புராணக் கதைகளின் படி இறைவனால் முதன்முதலில் படைக்கப்பட்ட சப்பான் தீவுகளுள் தூசிமாவும் ஒன்றாகும். சப்பானிய நாட்டு வரலாற்றிலும், கொரியா வரலாற்றிலும் தூசிமா சிறந்த பங்கு வகித்தது. சப்பானிய, கொரிய கடற்கொள்ளையர்கள் இதனைப் பலமுறை தாக்கியுள்ளனர். மங்கோலியர்கள் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டில் சப்பானைத் தாக்கியபொழுது தூசிமா மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். 19–ஆம்நூற்றாண்டு வரை 'உலோ' எனப்பட்ட வமிசத்தின் கீழ் நிலமானியம் செலுத்தும் தகுதி பெற்று விளங்கியது தூசிமா. இதே நூற்றாண்டில் இவ்விடத்தில் சலுகைகள் பல பெறுவதற்கு உருசியா முயன்று தோல்வியடைந்தது.

புதிய காலத்தில் தூசிமா நீரிணைப்பின் சிறப்பு: இக்காலச்சப்பானிய வரலாற்றில் தூசிமா நீரிணைப்பு மிகச் சிறப்புப் பெற்ற இடமாகும். உருசிய சப்பானியப்போரில் 1905-இல் ஐரோப்பிய வல்லரசான உருசியாவை, சிறிய ஆசிய நாடாகிய சப்பான் தூசிமாக் கடற்போரில் பெருந்தோல்வியடையச் செய்தது. இப்போர் தொடங்கியதுமே கிழக்குச் சீனக்கடலில் ஆர்தர் துறைமுகத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த மிகப் பெரிய உருசிய இராணுவத் தளத்தைப் பத்தே மாத முற்றுகையால் பணிய வைத்தார் சப்பானியக் கப்பற்படைத் தளபதி தோகோ (Togo). சீற்றமுற்ற உருசியா 35 போர்க் கப்பல்கள் கொண்ட தன் மாபெரும் பால்டிக்குக் கப்பற்படையை அங்குஅனுப்பியது. அப்படை ஐரோப்பா, ஆப்பிரிக்கா ஆசியா ஆகிய முப்பெருங் கண்டங்களையும் வலம்வர வேண்டியிருந்ததால் மிகவும் பாழ்பட்ட நிலையில் தூசிமா நீரிணைப்பிற்குள் நுழைந்தது. அங்குத் தயாராகக் காத்துக் கொண்டிருந்த சப்பானியத் தளபதி தோகோ உருசியக் கப்பற்படையை வெகு எளிதாக அழித்தார். 33 உருசியப் போர்க்கப்பல்கள் அழிக்கப்பட்டன. இதுவே உருசிய சப்பானியப் போரை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்த குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சியாகும்.

முதலாம் நெப்போலியனது பிரெஞ்சுக் கப்பற்படையை ஆங்கிலேய தளபதி நெல்சன் தோற்கடித்துப் புகழ்பெற்ற திரபால்கர் (Trafalgar) கடற்போருக்குப்பின் இத்தகைய கடற்போர் ஏற்பட்டதில்லை எனக் கூறுகின்றனர். மேலும் தளபதி தோகோ கையாண்ட உத்திகளைப் பிற்காலத்தில் ஆங்கிலேய பிரெஞ்சுக் கப்பற்படைத் தளபதிகளும் பின்பற்றலாயினர். தூசிமாப்போருக்குப்பின் ஆசிய நாடாகிய சப்பானை ஐரோப்பிய நாடுகளை ஒத்த நிலையான தகுதிபெற்ற ஒரு நாடாக நோக்கலாயின.

கி.பி.

தூண்: கட்டடங்களின் முக்கியமான உறுப்பு தூண். தூண்கள் கட்டடங்களைத் தாங்கி நிற்கின்றன. பழங்காலம் தொட்டு மரங்களால் ஆக்கப்பட்ட தூண்கள் இன்று வரை பயன்பாட்டிலுள்ளன. முதலில் மரங்களால் தூண்கள் செய்யப்பட்டன. பிற்காலத்தில் இத்தூண்கள் கற்களால் எடுக்கப்பட்டன.

தொல்பழங்காலத்தில் வீடுகளைத் தாங்கிநிற்க மரத்தூண்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன என்பது அகழாய்விலிருந்து கண்டறியப்பட்டுள்ளது. பிற்காலத்தில் குடைவரைகளிலும் தூண்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தூண்கள் இந்தியாவில் பெரும்பாலான பகுதிகளில் கிடைக்கின்றன. வடஇந்தியாவில் அசோகன் காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட தூண்கள் வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்தவை. குடவரைகளில் மட்டுமன்றித்தனியாகவும் தூண்கள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. அசோகன் காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட இத்தகைய தூண்களின் மேல்பகுதியில் புத்தசின்னங்கள் இருக்கின்றன. இத்தூண்களில் கல்வெட்டுகளும் வெட்டப்பட்டுள்ளன. தூண் கல்வெட்டுகள் இன்றும் வரலாற்றை அறிய உதவுகின்றன. இத்தூண்களில் கிரேக்க நாட்டுத் தூண்களின் சாயல்கள் காணப்படுகின்றன. இதனுடன் பர்சியா, அசிரியா (Assyria) ஆகிய நாடுகளின் கலை நுணுக்கங்களும் சேர்ந்துள்ளன.

தூணில் கசலட்சுமி–பாருத்து

பாரூத்து (Bharut) என்ற இடத்தில் உள்ள தூண்கள் சதுரமாகவும், எண்பட்டை வடிவிலும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் இடைப் பகுதியில் பூவேலைப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. கார்லிக்குகைக் (Karli) கோயிலில் 15தூண்கள் வரிசையாகஅமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை எண்பட்டை வடிவில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அசந்தாவிலுள்ள தூண்கள் பெரிய அளவினவாகவும் நுணுக்கமான வேலைப்பாடுகளுடனும் காணப்படுகின்றன. மற்றொரு தூணின் அடிப்பகுதி சதுரமாகவும் அதற்கு மேல் எண்பட்டையாகவும், அதைத் தொடர்ந்து உருண்டையாகவும் அமைந்திருக்க, அதில் புல்லாங்குழல் போன்ற அமைப்புடைய வேலைப்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. அதற்கு மேல் பலகை, போதிகை போன்ற அமைப்புகள் காணப்படுகின்றன.

கார்லிக்குகை நுழைவாயில்

பல்லவர் காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட குகைக் கோயில் தூண்கள் மிகுந்த வேலைப்பாடுகள்இன்றிக் காணப்படுகின்றன. இவை மண்டபங்களைத் தாங்கி நிற்க மட்டும் பயன்படுத்தப்பட்டதுடன் குறைந்த பூவேலைப்பாடுகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. சோழர் காலத்தில் இத்தூண்களில் பேரளவில் பூவேலைப்பாடுகள் நிரம்பவும் செய்யப்பட்டன. அவற்றில் சிறிய புடைப்புச் சிற்பங்களும் அணிசெய்யும் வேலைப்பாடுகளும் நிறைய உள்ளன. விசயநகர நாயக்கர் காலங்களில் இந்தத் தூண்கள் பெரியனவாக மாற்றப்பட்டன. இத்தூண்களில் வீரன் சண்டை செய்வது, குதிரையில் செல்வது போன்றவைகளும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

தூணில் கீழ்க்காணும் பகுதிகள் உள்ளன போதிகை, பலகை, இதழ், குடம், தாடி, கலசம், பத்மபந்தம், கால் போன்றவை ஒன்றின் கீழ் ஒன்றாக அமைந்துள்ளன. இவை ஒரே கல்லாலும் எடுக்கப்படும். போதிகை எனப்படுகின்ற தூணின் தலைப்பாகம் சாதாரண அமைப்புடையது. பல்லவர்கள் அமைத்த போதிகை 'சாதா போதிகை' என்று கூறப்படுகின்றது. முற்காலச் சோழர் காலத்தில் போதிகையில் சில மாறுதல்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இக்காலத்தில் ஒரு பகுதி வெட்டப்பட்டுப்புல்லாங்குழல் போன்ற அமைப்பில் காட்சியளிக்கின்றது. இந்த அமைப்புடைய போதிகை இதற்குப்பின் பின்பற்றப்படவில்லை. மூன்றாம் போதிகை தரங்குபோதிகை என்று வழங்கப்படுகின்றது. இப்போதிகை பிற்காலச் சோழர்களால் உருவாக்கப்பெற்றது. இவ்வகைப் போதிகையில் சிறிய தாமரை மொட்டுப் போன்ற அமைப்புச்செதுக்கப்பட்டது. இவ்வமைப்பு போதிகையின் கீழ்ப்பகுதியில் வெட்டப்பட்டது. புல்லாங்குழல் போன்ற அமைப்புடைய போதிகையே வளர்ச்சியடைந்து இத்தகைய பூவேலைப்பாடாகப் பிற்காலச் சோழர்களின் காலத்தில் மாறியது. விசயநகர மன்னர்களின் காலத்தில் இப்போதிகை மேலும் வளர்ச்சியடைந்தது. வாழை மொட்டு சற்று வளைந்த நிலையில் இருப்பது போன்று செதுக்கி அலங்கரிக்கப்பட்டது. இப்போதிகை புட்பபோதிகை என்று குறிக்கப்படுகின்றது. இது வாழை மரப்பூவைத் தாங்கி நிற்கின்ற காரணத்தால் இப்பெயர் பெற்றது. இதனைத் தொடர்ந்து பிற்காலத்தில் பூ முனையாக மாறியது. இதில் மதலை, பூமுனை ஆகிய பகுதிகள் உள்ளன. வாழைப்பூ வளைந்துள்ளதால் இதற்கு நாணுதல் என்று பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இதழ் என்பது பலகையின் கீழ் உள்ளது. இவ்விதழ் பல்லவர் காலத்தில் எவ்விதமான அலங்காரமுமின்றி இருந்தது. பிற்காலச் சோழர்களின் காலத்தில் இதழ்கள் சற்று நீண்டு அவற்றின் முனைகளும் நீண்டு வளைந்துள்ளவாறு காட்டப்பட்டுள்ளன. இப்பகுதியே முனை என்று சொல்லப்படுகின்றது. நாகபந்தம் என்பது பிற்காலச் சோழர்களின் காலத்தில் உள்ள தூண்களில் காணப்படுவதாகக் கருதப்படுகின்றது. தாபி, கலசம் போன்றவைகள் முதலில் எளிய நிலையிலிருந்து பிற்காலத்தில் பூவேலைப்பாடுகளுடன் செதுக்கப்பட்டன.

வேலூர், பேரூர் ஆகிய கோயில்களில் உள்ள தூண்கள் இரண்டு பகுதிகள் ஒன்றாக இணைக்கப்

பட்டுள்ளன. அதாவது பெரிய தூண் ஒன்றும் அத னருகிலேயே சிறிய தூண் ஒன்றும் இணைந்து காணப் படுகின்றன. இத்தூண்கள் மிகுந்த அளவில் பூ வேலைப்பாடுகளும், அலங்காரங்களும், புடைப்புச் சிற்பங்களும் கொண்டுள்ளன. பெரிய சிற்பங்களும் இதில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. யாளியின் மேல் அமர்ந்து வீரன் ஒரு புலியைக் கொல்வது போன்றும், மற்றொரு வீரனுடன் சண்டை செய்வது போன்றும் பலவகையான சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

படும் உணவு தூண்டலாக அமைந்து உமிழ்நீர், சீரண நீர் சுரந்து சாப்பிடத் தூண்டுகிறது. தூண்டலை முன்னிட்டு ஏற்படும் விளைவே செயல் (Response) எனப்படும். பாவ்லோவு, இசுகின்னர் போன்ற அறிவியல் அறிஞர்கள் 'தூண்டல்-செயல்' ஏற்படுவதை வைத்தே மனிதனின் நடத்தையைக் (Behaviour) கணித்திருக்கிறார்கள். தூண்டல்-செயல் இரண்டையும் சீர்படுத்தித் தேவையானால் மாற்றி யமைத்து ஒருவரது செய்கையை மாற்றமுடியும்(Be-

திருமலை நாயக்கர் மகால் தூண்கள்

நாயக்கர் காலத்திய தூண்கள் அவர்களுடைய அரண்மனைப் பகுதிகளில் காணப்படுகின்றன. இத் தூண்கள் மிகுந்த பருமன் உடையனவாகவும் உயர மானவையாகவும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ் வமைப்பிற்குச்சான்றாக மதுரை திருமலை நாயக்கர் மகாலைக் கூறலாம். தூண்களின் உட்பகுதியில் கருங்கல், சுண்ணாம்பு ஆகியவற்றைக் கொண்டு தூண்கள் எழுப்பப்பட்டுள்ளன. அதன் மேல் சுண் ணாம்பு பூசப்பட்டுள்ளது. அதற்குமேல் தூண்கள் வழவழப்பாக இருக்கச் சுண்ணாம்பு, முட்டையின் வெள்ளைக்கரு ஆகியவற்றைக் கொண்ட ஒரு பூச்சு பூசப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு செய்யப்பட்டுள்ள படியால் அழகாகவும் வழவழப்பாகவும் ஆக்கப்பட் டுள்ளன. தி.சு.

தூண்டல்: மனிதன் நாள்தோறும் செயற்படு வது தூண்டலை (Stimulus) முன்னிட்டுத்தான். பொதுவாகப் பசியெடுக்கும்போது பரிமாறப்

haviour Modification) என்றும் இவர்கள் கண்டுபிடித் துள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாகப் பாவ்லோவு ஒரு நாயைக் கூண்டில் அடைத்து அதன்முன் உணவை வைத்து அதற்கு உமிழ் நீர், இரப்பை நீர் சுரப்ப தைக் கண்டார். பின்னர் உணவு வைப்பதற்கு முன் மணியை அடித்தபோதும் நாய் உமிழ்நீர் சுரந்தது. பின்பு மணி அடித்த உடனேயே உணவை எதிர் பார்த்து நாய்க்கு உமிழ்நீர் சுரந்தது. அதாவது உண விற்காகச் சுரக்கும் உமிழ்நீர், உணவு கொணரப்படும் என்பதை அறிவிக்கும் மணியோசைக்கே சுரந்தால் உமிழ்நீர் சுரப்பு-மணியோசை தூண்டலுக்கே உண வுத் தூண்டலுக்கு உண்டான விளைவை ஏற் படுத்தியது என்பதாகக் கொள்ளலாம். மனித னின் வாழ்வில் ஏற்படும் நடவடிக்கைகளைக் கூட இதே முறையில் கட்டுப்படுத்தலாம் அல்லது மாற்றியமைக்கலாம் என்ற கண்டுபிடிப்புக்குச் சான் றான இவரது சோதனைகளுக்காகவே இவருக்கு நோபல் பரிசு கிடைத்தது. சிலநேரங்களில் இன்னது

நடக்கும் என்பதால் தூண்டலுக்குப் பதிலாக ஒரு விளைவை ஏற்படுத்திச் செயற்படுவர். அதாவது ஒருவர் மற்றவரை அடித்துப் பதிலுக்கு அடி விழுந்தால் அந்த அடியைத் தவிர்க்க முதலில் அடித்தவரும் அமைதியாகப் போக வாய்ப்புண்டு. இதையே எலிகளை வைத்துச் சோதனை செய்து இசுகின்னர் நிறுவினார். உணவு பரிமாறப்படும் என்பதால் கூண்டில் உள்ள கொக்கியை இழுக்க எலிகள்கூடக்கற்றுக்கொள்கின்றன என்பதை அவர் கண்டறிந்தார். இதைவைத்தே தீங்கு, அச்சம் விளைவிக்கும் தூண்டல்களைக் கூட மனம், உடல் தளரும் (Relaxation) விளைவுகள் அளிப்பவையாக மாற்றமுடியும் என்பதையும் உளவியல் வல்லுநர்கள் கண்டறிந்தனர். எடுத்துக்காட்டாக நாயைக் கண்டு அச்சம் என்றால் முதலிலேயே செயல் அளவில் தளர்ச்சியை உண்டுபண்ண வேண்டும். அந்நிலையில் நாயின் படம், பொம்மை, குட்டிநாய், வளர்ந்த கடிக்கும் நாய் என்று படிப்படியாக ஒருவரின் அருகில் கொணர்ந்தால் அவருக்கு நாயின்மீது அச்சம் போக வாய்ப்புண்டு. இவ்வாறு செயலை மாற்றி அமைப்பதன்மூலம் தூண்டல்களின் விளைவை மாற்றியமைக்கும் மருத்துவ முறைக்கு நடத்தை-செயல்வழி மருத்துவ முறை (Behaviour Therapy) என்று பெயர். சிலசமயம் கட்டுப்படுத்தாமல் உள்ளபோது கறுப்பு நாயிடம் ஏற்பட்ட அச்சம் கறுப்பான எல்லாப் பொருள்கள்மீதும் ஏற்பட்டால் அதுவே தூண்டல்-பொதுப்பாதிப்பு(Stimulus-generalization)என்பதாகக் கொள்ளலாம். வாழ்வில் மனிதனுக்கு எப்படியேனும் தூண்டல் இன்றியமையாத் தேவையாகும். சூடாக ஒரு பொருளைத் தொட்டால் சூடு என்ற தூண்டல் நரம்புகளின் வழியே பரவிக் கையை எடுத்துக்கொள்ளத் தூண்டும் செயலில் (Response) முடிகிறது. ஆக மனிதனின் பாதுகாப்புக்கும் தூண்டல் தேவைப்படுகிறது. சிலருக்கு ஒரு பிரிவினரைப் பிடிக்கும்; மற்றவரைப் பிடிக்காது. இதற்கும் மற்றவரிடமிருந்து ஏற்படும் தூண்டலே காரணம். அழகு, அழகில்லாதது; நல்லது, கெட்டது என்று பிரிப்பதும் தூண்டல் மற்றும் அதன் பாதிப்பால் உண்டாகிறது என்றால் மிகையாகாது. தூண்டலே இல்லாமல் ஒளிபுகாத சுவாசிக்க மட்டும் கூடிய ஒரு தனியிடத்தில் ஒருவரைச் சிலநாள் வைத்திருந்தால்கூட அவருக்கு மனநிலை பாதிப்பு ஏற்படும் ஆபத்து உண்டு. ஆகவே ‘தூண்டல்-இல்லாமை’ (Stimulus deprivation) என்பதும் விரும்பத்தகுந்ததன்று. சுருக்கமாக வாழ்வு முழுதும் ‘தூண்டல்-விளைவின்’ தொடர்ச்சி என்று கூடக் கூறலாம். ந.மா.

தூத்துக்குடி: தூத்துக்குடி தமிழகத்திலுள்ள வ.உ. சிதம்பரனார் மாவட்டத்தின் தலைநகராக விளங்குகிறது. வங்காள விரிகுடாவிலுள்ள மன்னார் குடாவில் இது ஒரு துறைமுகப் பட்டினம். இந்தியாவிலுள்ள பத்துப் பெரிய துறைமுகங்களுள் இதுவும் ஒன்றாகும்.

இந்தியாவிற்கு வந்த ஐரோப்பியர்களுள் முதலில் இங்குக் குடியிருப்பு அமைத்தவர்கள் போர்ச்சுகீசியராவார். அவர்களிடமிருந்து இதைத் தச்சுக்காரர்கள் கி.பி.1658-இல் கைப்பற்றினர். ஆங்கிலேயர் தச்சுக்காரர்களிடமிருந்து (The Dutch) கி.பி. 1782- ஆம் ஆண்டில் இதைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். பிறகு கி.பி. 1785-ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட உடன்படிக்கை மூலம் இது தச்சுக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால், கி.பி.1795-இல் மீண்டும் ஆங்கிலேயரால் கைப்பற்றிக் கொள்ளப்பட்டது. தச்சுக்காரர்கள் ஆங்கிலேயரிடமிருந்து கி.பி. 1818-இல் இதைப் பெற்றுக் கொண்டு கி.பி. 1825- இல்ஆங்கிலேயரிடமே மீண்டும் கொடுத்துவிட்டனர்.

இப்பகுதியில் மழை மிகக் குறைவு. இந்நகருக்குக் குடிதண்ணீர் தாமிரபருணி ஆற்றிலிருந்து கிடைக்கிறது. இது கி.பி. 1868 ஆம் ஆண்டு ஒரு நகராட்சியாகியது. மீன்பிடித்தல், முத்துக் குளித்தல் ஆகியன சிறப்புத்தொழில்களாகும். தூத்துக்குடித் துறைமுகத்திலிருந்து பருத்தி, காப்பி, தேயிலை, பருத்தித் துணிகள், மிளகாய், புண்ணாக்கு, தோல் முதலியவை ஏற்றுமதியாகின்றன. பெட்ரோலியப் பொருள்கள், சிமெண்டு, இயந்திரங்கள், பாக்கு, நிலக்கரி முதலியவை இறக்குமதியாகின்றன.

தூத்துக்குடி பெரும்பாலும் புயலால் பாதிக்கப்படவில்லை. அருகில் உள்ள முயல்தீவு தூத்துக்குடிக்கு அரணாக அமைந்துள்ளது. இத்தீவில் ஒரு கலங்கரை விளக்கம் உள்ளது. தூத்துக்குடி துறைமுகம் எல்லாப் பருவ காலங்களுக்கும் ஏற்றது.ஆனால் பெரிய கப்பல்கள் 6 அல்லது 7 கி.மீ. தொலைவிலேயே நங்கூரம் பாய்ச்சப்படுகின்றன. பின்பு அக்கப்பல்களிலிருந்து பொருள்கள் எடுத்து வரப்படுகின்றன.

ஆங்கிலேய அரசு கி.பி. 1868- ஆம் ஆண்டு ஏறக்குறைய உரூ. 1200/- செலவு செய்து முதல் கப்பல் துறையை (Pier) ஏற்படுத்தியது. பிறகு சிறிது சிறிதாக இது வளர்ச்சியுற்றது. இந்திய விடுதலைப் போரில் வ.உ. சிதம்பரனார் ஆங்கிலேயருக்கு எதிராகச் சுதேசிக் கப்பல் நிறுவனம் ஒன்றை நிறுவினார். அந்நிறுவனம் வாங்கிய கப்பல் தூத்துக்குடியிலிருந்து கொழும்புத் துறைமுகத்திற்கு வாணிகத்திற்காகச் சென்று வந்தது. அதைக் கண்ட ஆங்கிலே

யர், சூழ்ச்சி செய்து அக்கப்பல் போக்குவரத்தை நிறுத்தும்படி செய்துவிட்டனர்.

தூத்துக்குடியில் நூற்பாலைகள் இருக்கின்றன. மேலும் அனல் மின் நிலையம், தூத்துக்குடி 'ஆல்கலி கெமிகல்சு அண்டு பெர்டிலைசர்' என்னும் தொழிற்சாலை ஆகியவற்றுக்கான மூலப் பொருள்கள் தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தில்தான் வந்து இறங்க வேண்டும். ஆனால் துறைமுகம் ஆழமில்லாமல் இருப்பதால் கப்பலின் கொள்ளளவில் ஏறக்குறைய அரை அல்லது முக்கால் பகுதி அளவுக்குத்தான் சரக்குகளை ஏற்றிக் கொண்டு வரமுடிகிறது. அதனால் காலமும் எரி பொருளும் வீணாகின்றன. தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தை ஆழப்படுத்துவதற்குக்கடலுக்குள் இருக்கும் பாறைகள் இடையூறாக இருக்கின்றன. அ.சி.

தூதங்கமோன் என்பார் பண்டைய எகிப்து நாட்டை ஆண்ட அரசர்களுள் ஒருவர். இவர் அந்நாட்டை அரசு செய்த அரச மரபுகளுள் பதினெட்டாம் வமிசத்தைச் சார்ந்தவர். அவ்வமிசம் கி.மு. 1358-ஆம் ஆண்டில் பதவி வகிக்கத் தொடங்கியது. தூதங்கமோன் (Tutankhamon) கி.மு.1366 முதல் 1357 வரை ஆட்சி செய்தார்.

தூதங்கமோன் மூன்றாம் அமெனோடெப்பு (Amenhotep III) என்பாரின் பேரராக இருக்கக்கூடும் எனச் சிலர் கூறுவர். இவர் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கவராக எண்ணப்படுகிறார். இவருடைய மாமனார் அக்நாட்டன் (Ikhnaton) சமய நிந்தனையாளர் எனத் தூற்றப்படுகிறார். அரசர்களான பாரோக்களை வழிபடும் முறையை இவர் மாற்றி அட்டன் (Aton) என்னும் ஒருருவக் கடவுள் வழிபாட்டை நிலைநாட்டினார் (Monotheistic Cult). மேலும் அக்நாட்டன் தம் தலைநகரைத் தீப்சு (Thebes) என்னும் நகரத்திலிருந்து அக்டாட்டன் (Akhetaton) என்னும் நகரத்திற்கு மாற்றியிருந்தார்.

தூதங்கமோன் பாரோவானவுடன் பழைய சமயத்தைத் திரும்ப நிலைநாட்டியதுடன், மீண்டும் தீப்சு நகரையே தலைநகராக்கினார். தூதங்கமோன் அரசரானபோது அவருக்கு வயது எட்டு அல்லது ஒன்பதாகும். இவர் தொடர்ந்து ஒன்பதாண்டுகள் ஆட்சி செய்தபோதிலும், இவருடைய ஆட்சி சிறப்பானதாகக் கருதப்படவில்லை. இவருடைய தலைமை அமைச்சராக (Vizier) ஐ (Eye) என்பார் பணி புரிந்தார். ஐ கூட்டுக் காவலராக இவருக்கு உதவிபுரிந்தார்.

தூதங்கமோனின் கல்லறையை அடையாளம் காட்டிக் கண்டுபிடித்தவர் ஓவர்டு கார்ட்டர் (Howard Carter)என்பவர். இக்கல்லறை 1922-ஆம் ஆண்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இக்கல்லறை, ஒரு சிறிதும் சிதையாமல் இருந்த எகிப்திய அரசர்களின் கல்லறைகளுள் ஒன்றாகும். இவருடைய கல்லறையில் காணப்படும் பல அறைகளில் இவர் பயன்படுத்திய எண்ணற்ற பொருள்கள் குவிக்கப்பட்டிருந்தன. இப்பொருள்களுக்குள் கட்டித் தங்கத்தினால் ஆன சவப் பெட்டியும் அடங்கும். இச்சவப்பெட்டி (Coffin) இப்போது கெய்ரோ அருங்காட்சியகத்தில் (Cairo Museum) காட்சிப் பொருளாக வைக்கப் பட்டுள்ளது. சவப் பெட்டியில் இருந்த தூதங்கமோனின் உடலும் இவருடைய கல்லறையில் பாதுகாக்கப்படுகிறது. இவர் இறந்தபோது ஐ இவருடைய இறுதிச் சடங்கை நடத்தி இவரை அரசர்கள் கல்லறைகள் வெளியில் (Valley of the Tombs of the Kings) அடக்கம் செய்தார். தூதங்கமோனின் மனைவி இட்டைட்டு அரசர் சுப்பில்லுலியுமா (Shuppiluliuma) என்பவரிடம் தனக்குக் கணவராக இட்டைட்டு அரசரின் குமாரர்களுள் ஒருவரை அனுப்பினால் அவரைத் திருமணம் செய்து கொண்டு அரியணையைப் பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என்று தூது அனுப்பினாள். சிறிது காலம் தாமதப்படுத்திய பின் இட்டைட்டு அரசர் (Hittie இளவரசர் சனன்சா(Zannanza) என்பானை அனுப்பி வைத்தார். ஆனால் அதனை விரும்பாத எகிப்தியர்கள் இளவரசனை வழிமறித்துக் கொன்றுவிட்டனர். அதன் விளைவாகப் புதிய வமிசம் அரசு கட்டில் ஏறியது. இரா.அ.

தூதர்கள்: இன்றைய உலகில் ஒவ்வொரு நாடும் தன் பிரதிநிதிகளின் வாயிலாகத் தனது தொடர்பை மற்றொரு நாட்டுடன் நடத்தி வருகிறது. இதற்காகச் சிறந்த தகுதி படைத்த தூதர் ஒருவரையும் அவரின்கீழ்ப் பணி செய்கின்ற பணி ஆட்களையும் தான் உறவு வைத்திருக்கின்ற ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் அனுப்புகிறது.

இது போன்ற தூதர்களின் உரிமைகள், கடமைகள், தனி உரிமைகள் போன்றவை பெரும்பான்மையும் சட்ட வழக்காறாக மாறிவிட்டன. இது தவிர 1961-ஆம் ஆண்டு வியன்னா இராசதந்திர உறவுக்கான ஏற்பு விதிகள், தூது பற்றியும் தூதாண்மை பற்றியும் நிலவுகின்ற பன்னாட்டுச் சட்ட விதிகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றன.

ஐரோப்பாவில்கி.பி.18,19-ஆம் நூற்றாண்டுகளில், நிலவிவந்த தூதர்களின் உரிமை, கடமை போன்றவைகளே பிற்காலத்தில் பன்னாட்டுச் சட்ட விதிகளாக உருவெடுத்தன என்றாலும் கிழக்குத் தேசங்களான இந்தியா, சைனா போன்ற நாடுகளில் தொன்மை வாய்ந்த தூதாண்மை விதிகள் நிலவியிருந்தன என்று வரலாற்று ஆசிரியர்கள் விவரிக்கின்ற

னர். திருக்குறளில் உள்ள தூதாண்மை அதிகாரமும் இராமாயணத்தில் வருகின்ற தூது குறித்த செய்திகளும் தூதர்கள் பின்பற்ற வேண்டிய விதிகளையும் அவர்கள் அரசவைகளில் எவ்வாறு நடத்தப்பட்டனர் என்பதையும் காட்டுகின்றன.

வியன்னா ஏற்பு விதிகளின் (1961) படி தூதர்களை மூன்று வகையில் பிரிக்கலாம். அவையாவன: அ) இராச தூதுவர்கள் (Ambassadors) மற்றும் ஒரு நாட்டின். தலைமைத் தூதர்கள் ஆ) தனித் தூதுவர்கள் (Envoys). இ) அயல் உறவுப் பொறுப்பு அதிகாரிகள்.

இதில் (அ) மற்றும் (ஆ) பிரிவில் வருகின்ற தூதர்கள் ஓர் அரசின் தலைவராலும் (இ) பிரிவில் அடங்குகின்ற அதிகாரிகள் வெளி உறவு அமைச்சரிடமும் தங்களது பணிகுறித்த அரசின் ஆவணங்களைச் சேர்ப்பதின் மூலமாகத் தமது பணியில் அமருகிறார்கள். தனித் தூதுவர்கள் என்போர் ஒரு குறித்த பணியை நிறைவேற்ற வேண்டி ஒரு நாட்டினால் மற்ற நாட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டவர்களைக் குறிக்கும். இராச தூதர்கள் அல்லது தலைமைத் தூதர் மட்டுமே சிறப்பு மிகுந்த உரிமைகளைப் பெற்று இலங்குகின்றனர்.

உரிமைகள், விலக்குரிமைகள்: ஒரு நாட்டின் தூதர்கள் அமர்ந்து பணி செய்கின்ற தூதரகங்கள் எந்நாடு தூதரை அனுப்பியதோ அந்நாட்டின் நிலப் பரப்பாகக் கருதப்படுகிறது. இவ்விதி இப்போது முற்றிலும் ஏற்புடையது அன்று என்றாலும் இந்த விதியினைப் பெரும்பாலும் நாடுகள் மதித்தே நடக்கின்றன.

ஒரு நாட்டின் தூதர்கள் அவர்கள் எந்த நாட்டில் தமது பணியைச் செய்கிறார்களோ அங்குள்ள எந் நீதிமன்றத்தின் ஆள்வரைக்கும் உட்பட்டவர் அல்லர். எனவே ஓர் அயல் நாட்டுத் தூதர் எவர் மேலும் உரிமையியல் வழக்குகளோ அல்லது குற்றவியல் வழக்குகளோ தொடுக்க இயலாது. அவர்கள் பன்னாட்டுச் சட்டத்தின் கீழ்ப் பாதுகாக்கப்பட்ட நபர்கள் ஆகையால் எந்நாட்டில் அவர்கள் பணி செய்கிறார்களோ அந்நாடு அவருக்கு முழுப் பாதுகாப்பையும் அளிக்க வேண்டியது கடமையாகும். அவருக்கு வருகின்ற அஞ்சல்கள் கூடப்பிரிக்கப்படாத நிலையிலேயே அவருக்குத் தரப்படுகின்றன. எங்கு அவர்கள் பணி செய்கின்றார்களோ அந்நாடுகளில் அவர்களுக்கு வரி விலக்கும் தரப்படுகிறது.

அவர்கள் பணிபுரிகின்ற தூதரகமும், அவர்கள் ஆவணங்களை வைத்திருக்கின்ற பகுதியும் எந்நாட்டில் அவர்கள் பணிபுரிகின்றார்களோ அந்நாட்டு அதிகாரிகளினால் சோதனைக்கு உட்படுத்தத் தக்க இடமல்ல. அவர்கள் தாங்கள் பணிபுரிகின்ற நாட்டில் சில அனுமதிக்கப்படாத இடங்கள் தவிர அனைத்து இடங்களையும் சுற்றிப் பார்ப்பதற்கான உரிமை உடையவர்கள். ம.கா.

தூது: 'தூது' என்பது ஒருவகைச் சிற்றிலக்கியம்; இருவரிடையே சந்து செய்வித்தல், கூழாங்கல், செய்தி, பகை, தானாதிபதி எனப் பல பொருள் தரும். உண்ணும் தானியங்கள் செரித்தற்காகச் சிறு கற்களை உண்ணும் ஒரு வகைப் புறா 'தூதுணம் புறவு' எனப்பட்டது. 'ஓதல் பகையே தூதிவை பிரிவே' என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பாவில் தூது சந்து செய்வித்தலைக் குறித்தது. இதனால் அரசர் முதலானோர்க்குக்கூறப்பட்ட பிரிவுகளில் தூதிற் பிரிதலும் ஒன்று என்பது பெறப்படுகின்றது. 'தூது' என்ற அதிகாரத்தில் திருவள்ளுவர் தூதுவர்க்கான இலக்கணங்களை விரித்துக் கூறியுள்ளார்.

இருவகைத் தூதுகள்: ஒருவர் தம்முடைய உள்ளக் கருத்தைத் தமது காதலர், நண்பர், பகைவர் முதலியவர்களில் யாரேனும் ஒருவருக்குத் தக்க ஒருவர் வாயிலாகக் கூறிவிடுப்பது தூது ஆகும். இத்தூது அகத்திணைத் தூது, புறத்திணைத் தூது என இரு வகைப்படும்.

புறத்தூதுகள்: பிசிராந்தையார் கோப்பெருஞ் சோழனிடம் அன்னச் சேவலைத் தூதுவிட்டது, அதியமான் ஔவையாரைத் தொண்டைமானிடம் தூது விட்டது, பாண்டவர் துரியோதனனிடம் கண்ணனைத் தூது விட்டது, இராமபிரான் தூதுவனாக அங்கதன் இராவணனிடம் சென்றது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் புறத் தூதுகள்.

காதலர்கள் தம் உள்ளக் கிளர்ச்சியைக் கூறி ஒருவர் மற்றவர்க்கு அனுப்பும் தூது அகத்திணைத் தூது எனப்படும். மனநிலையை அறிந்து கூறும் மக்களைத் தூதாக விடுப்பதே யன்றி, அங்ஙனம் கூறும் ஆற்றல் இல்லாத அஃறிணைப் பொருள்களையும் தூது விடுப்பதாகக் கூறுதல் அகத்திணைச் செய்யுள் வழக்கு. இதனைக் 'காமமிக்க கழிபடர் கிளவி' என அக இலக்கண நூல்கள் குறிக்கின்றன. 'சொல்லா மரபின் அவற்றொடு கெழீஇச் செய்யா மரபின் தொழிற்படுத் தடக்கியும்' என்று தொல்காப்பிய நூற்பா வரிகள் இதனை விளக்குகின்றன. 'செய்யா மரபாவன-தூதாச்சேறலும், வருதலும்உளபோலக்கூறும் அவை போல்வன பிறவும்' என இதனை இளம்பூரணார் தெளிவுறுப்பர். இக்காம மிக்க கழிபடர் கிளவியே தூதுப் பொருண்மைக்கு வித்தாக அமைந்துள்ளது.

தூது செல்லுதற்குரிய பொருள்கள்: தூது விடுதல் மிகத் தொன்மையான பழக்கம். தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே தூதுவிடும் மரபு பரவலாக இருந்தது. அதற்கு முன்னரே கி.மு. 2 ஆம் நூற்றாண்டில் பாண்டிய மன்னன் ஒருவன் அகசுடசு என்னும் உரோமப் பேரரசனுக்குத் தூதுக்குழு வொன்றை அனுப்பினான் என ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர். சங்க நூல்களில் புறத் தூது பற்றிய பாடல்கள் காணக் கிடக்கின்றன.

அரசர், அந்தணர், புலவர் போன்றோர் புறப்பொருள் தூதுக்குரியர். அன்னம், மயில், கிள்ளை, மேகம், பூவை, பாங்கி, குயில், நெஞ்சம், தென்றல், வண்டு முதலியன அகத் தூதுக்குரியன என்பர். 'இயம்புகின்ற காலத்து எகினம், மயில், கிள்ளை' எனவரும் இரத்தினச் சுருக்க வெண்பாவால் இதனை அறியலாம். ஆராய்ந்து நோக்கும்போது தூது விடுதற்குரிய பொருள்கள் முப்பத்தைந்து என்பது புலனாகின்றது.

தூது-இலக்கியம்: பிற்காலத்தில் தோன்றிய சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் 'தூது' என்பதும் ஒன்று. இது பெரும்பாலும் அகப்பொருள் பற்றி அமைவது. தலைவன் பால் காதல் கொண்ட தலைவி தனது காதல் நிலையை அன்னம், மேகம் போன்ற அஃறிணைப் பொருள்களிடம் கூறி அவற்றைத் தலைவனிடம் தூது சென்று மாலை வாங்கி வருமாறு கலி வெண்பாவால் பாடுவது இத்தூதிலக்கியத்திற்குரிய இலக்கணமாகும்.

தமிழில், அழகர் கிள்ளை விடுதூது, தமிழ் விடுதூது, தென்றல் விடுதூது, கச்சி ஆனந்தருத்திரேசர் வண்டு விடுதூது ஆகியவை புகழ் பெற்றவை. இவற்றுள் முதன்முதலில் தோன்றியது கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாச்சாரியாரின் நெஞ்சுவிடு தூது என்பர் அறிஞர். தமிழில் இதுகாறும் எண்பத்தைந்து தூது நூல்கள் பெயரளவில் கிடைத்துள்ளன. அ.ஆ.

தூபி: பௌத்தர்களும் சமணர்களும் தங்கள் மதப் பெரியார்களின் ஈமச் சின்னங்களைப் புதைத்த விடங்களில் கட்டும் புனித நினைவுச் சின்னமே தூபி எனப்படும். இது ஒரு வட்டவடிவமான மேடை மீது அமைக்கப்படும் அரை உருண்டை வடிவமானது. இத்தகைய தூபிகள் வடநாட்டிலும் பின் தென் இந்தியாவிலும் (ஆந்திரா), இலங்கையிலும், சாவா, கம்போடியா, சீனா, சப்பான் ஆகிய தூரக் கிழக்கு நாடுகளிலும் கட்டப்பட்டன. இவற்றின் அமைப்பு பல்வேறு நாடுகளிலும் சிற்சில மாறுதல்களுடன் காணப்படுகின்றன. மேற்கூறிய சமயப் பெரியார்களின் எலும்பு, சாம்பல் முதலியன புதைக்கப்பட்டு அவற்றின் மீது கட்டப்படும் தூபி 'சாரீரகத் தூபி' என்றும், அவர்கள் பயன்படுத்திய பொருள்களைப் புதைத்து அவற்றின்மீது எழுப்பப்படும் தூபி 'பாரிபோகிகத் தூபி' என்றும் வழங்கப்பெற்றன. பிற்காலத்தில் வணக்கத்திற்குரிய பிட்சுக்களைப் புதைத்த விடங்களிலும் தூபிகள் கட்டப்பட்டன.

இத்தூபிகள் வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட காலத்தில் இறந்தோரைப் புதைத்த விடங்களில் எழுப்பப்படும் 'பெருங்கற்கள்' (Magaliths) எனப்படும் ஈமச் சின்னங்களின் தொடர்ச்சியேயாகும். இத்தகைய பெருங்கற் சின்னங்கள் தக்காணத்திலும், தமிழகத்திலும் பல இடங்களில் அகழ்ந்தாயப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் நடுவே பெரிய பாறையும், அதனைச் சுற்றி வட்டவடிவத்தில் பெருங்கற்களும் அடுக்கப்படும். சில இடங்களில் நடுவிலுள்ள பெரும்பாறையைச் சுற்றி இரண்டு வட்டங்களாகக் கற்கள் அடுக்கப்படுவதுண்டு. இவ்விரு வட்டங்களுக்கிடையேயான பகுதி திருச்சுற்றாகப் பயன்பட்டிருக்கலாம். அதாவது இப் 'பெருங்கற்கள்' வழிபடப்பட்டன.

பெருங்கற்களைப் போன்றே தூபிகளும் வழிபடப்பட்டன. கி.மு. 487-இல் புத்தர் பரிநிர்வாணம் அடைந்ததும் (மரணமுற்றதும்) அவரது ஈமச் சின்னங்களை எட்டு வெவ்வேறு இடங்களில் புதைத்து அவற்றின்மீது 'எட்டுப் பெருந் தூபிகளை' நிறுவியதாகப் பௌத்த நூல்கள் கூறுகின்றன. இவை செங்கற்களாலும் மணலாலும் கட்டப்பட்டமையால் காலப்போக்கில் பெரிதும் சிதைந்துபோயின. பின்பு அசோகன் (கி.மு. 273-232) அவற்றை விரிவுபடுத்திப் புதுப்பித்தான். இவன் தானே இத் தூபிகளை நேரில் சென்று வணங்கித் தூப வழிபாட்டு மரபிற்கு ஊக்கமளித்தான்.

ஈனயான மரபில் புத்தரை மானுட உருவில் வணங்குவதில்லை. எனவே புத்தரின் வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கும் போது அவரை மட்டும் சில குறியீடுகள் மூலம் காட்டினர். இவ்வாறு புத்தரின் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த ஐந்து சிறந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பின்வரும் குறியீடுகளால் சுட்டினர். அவை: புத்தரின் பிறப்பு -யானைச் சின்னம்; அவர் இல்லறத்தைத் துறந்து கானகம் ஏகுதல்-அவரது பாதுகைகள் அல்லது குதிரைச் சின்னம்; அவர் தவமியற்றி ஞானம் பெற்றது-போதிமரச் சின்னம்; தாம் பெற்ற ஞானத்தைப் பிறருக்குப் போதித்தல்-தர்மசக்கரம்; அவரது பரிநிர்வாணம்-தூபி. இங்ஙனம் தூபி பௌத்தர்களின் புனிதச் சின்னமாகவும் வழிபடு பொருளாகவுமாயிற்று. பிற்காலத்தில் ஒரு பெருந் தூபியைச் சுற்றிச் சிறு சிறு தூபிகளைக் கட்டுவது பௌத்தர்களிடையே புண்ணிய கைங்கரியமாகக் கருதப்பட்டது. மேலும்

சைத்தியங்கள் என்னும் பௌத்த வழிபாட்டு மன்றங்களில் சிறிய தூபி ஒன்று நிறுவப்பட்டது.

தூபி தரை அமைப்பு-நாகர்சுண கொண்டா

தூபிகளின் அமைப்பு: அண்டம் என்ற திண்மையான அரைப் பந்து வடிவமே ஒரு தூபியின் சிறப்பான பகுதி. இது மேதி எனப்படும் வட்ட அல்லது சதுர வடிவ மேடைமீது அமைக்கப்படும். அண்டத்தின் மேற்பகுதி தட்டையாகவும், அதில் சதுரமான அருமிகம் என்னும் மேடையும் அதன் நடுவில் சத்திராவளி எனும் குடையும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். மேதியை ஒரு திருச் சுற்றாகக் கொண்டு இதற்கு வேதிகை எனும் கைப்பிடிச் சுவரும், மேதிக்கு ஏறிச் செல்லத் தரையிலிருந்து சோபானம் என்னும் படிக் கட்டுகளும் அமைக்கப்படும்.

மேற்கூறிய மொத்த அமைப்பையும் சுற்றி மற்றொரு திருச்சுற்றும் அதனையடுத்து மற்றொரு வேலி (வேதிகை)யும் அமைப்பர். இப் புறவேலியின் நான்கு திசைகளிலும் திசைக்கு ஒன்றாக நான்கு தோரண வாயில்கள் உண்டு. இவ் வேலியும், தோரணங்களும் தொடக்ககாலத்தில் மரத்தால் அமைக்கப்பட்டன. பிற்காலத்தில் அவற்றைக் கற்களால் அமைத்தனர்.

தூபியின் அண்டத்தைச் செங்கற்களால் கட்டி சுண்ணாம்புச் சாந்தினால் பூசி மேற்பரப்பில் அழகிய வண்ணச் சித்திரங்களை வரைவர். அண்டத்தில் குறிப்பிட்ட உயரத்தின்மேல் வரிசையாக முளை அடிப்பதுண்டு. இதிலிருந்து விழாக் காலங்களில் அழகிய மலர்ச்சரங்களையும், கொடிகளையும், தோரணங்களையும் தொங்கவிட்டு அழகுபடுத்துவர்.

இந்தியாவில் மத்தியபிரதேசத்திலுள்ள சாஞ்சி, பார்கூத்து தூபிகளும் ஆந்திரத்து அமராவதி தூபியும் உலகப் புகழ்பெற்றவை. அசோகன் புதுப்பித்த தூபிகள் காலப்போக்கில் பழுதுபடவே சுங்க மன்னர்களின் காலத்தில் (கி.மு.-185-கி.பி. 150) இவை விரிவுபடுத்தப்பட்டன. இவர்கள் காலத்தில் அண்டங்களுக்கும் கருங்கற் பலகைகள் வேயப்பட்டன. அசோகன் காலத்து மரவேலியும், தோரணங்களும் கல்வேலிகளாயும், கல் தோரணங்களாயும் மாற்றப்பட்டு அவற்றின்மீது மிக அழகிய சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டன. இச் சிற்பங்கள் புத்தரின் வாழ்க்கையையும் சாதகக் கதைகளையும் சித்திரிக்கின்றன. இச் சிற்பங்களில் காட்டப்பட்ட வீடுகள், மனிதர்களைக் கொண்டு அக்கால மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும், ஆடை ஆபரணங்களைப்பற்றியும் அறியமுடிகிறது. பார்கூத் சிற்பங்கள் தட்டையாகவும் அழகில் குறைந்தும் உள்ளன. இவற்றில் மனித உடல்கள் விறைப்பாகவும், குட்டையாகவும் உள்ளன. சாஞ்சி சிற்பங்களில் உருவங்கள் உயரமாகவும், வளைவுகளுடன் கூடியவையாகவும் உள்ளன. எனவே அழகு மிக்கன.

தென்னாட்டில் ஆந்திரத்தில் கோதாவரி- கிருட்டிணா ஆறுகளுக்கு இடையேயுள்ள எல்லூரு என்னுமிடத்திலிருந்து 120 கி.மீ. ஆரமுள்ள வட்டத்திற்குள் ஒன்பது இடங்களில் கிட்டத்தட்ட பதினோரு பௌத்தத் தூபிகளின் இடிபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இவை யாவும் அழகுமிக்கன; ஒரே கலைப் பாணியைச் சார்ந்தன. இவற்றை அமராவதிப் பாணி என்பர். இவ் ஒன்பது ஊர்களாவன: அமராவதி, கண்டசாலா, கரிகபாது (Garikapad), குடிவாடா, சக்கய்யபேட்டை, பட்டிப்ரோலு, பெத்தகஞ்சம் (மூன்று தூபிகள்); பெத்தமாத்தூர், நாகார்ச்சுன கொண்டா ஆகியவை. இவற்றில் பெரும்பாலான தூபிகளின் மீது வெண்மையான சலவைக்கற்களைப் பரப்பி அதில் பல சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டிருந்தன. எனவே இவை வட இந்தியத் தூபிகளைவிட எடுப்பானதோற்றம் மிக்கவையாகவும், அழகுடையவையாகவும் இருந்தன. அவ்வாறே இவற்றில் செதுக்கப்பட்ட புடைப்புச் சிற்பங்களில் காணும் மாந்தர் வட இந்தியச் சிற்பங்களில் காணும் மாந்தரைவிட உயரமாயும், அழகு மிக்கவராயும் உள்ளனர். இதனால் 'அமராவதிச் சிற்பம்' இந்தியக் கலை வரலாற்றில் தனிச்சிறப்புப் பெறுகிறது.

அசோகர் தனது மகன் மூலம் இலங்கையில் பௌத்த மதத்தைப் பரப்பினார். இந் நிகழ்ச்சியின்

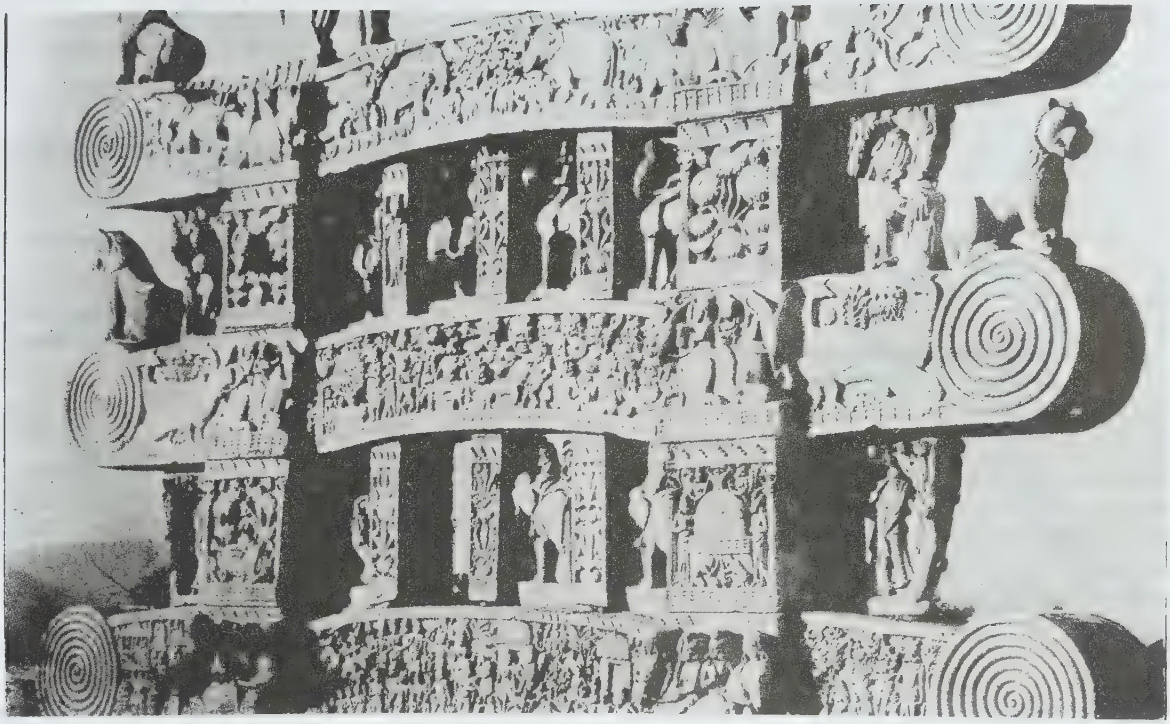

சாஞ்சி தூபி

நினைவுச் சின்னமாக 'மிகிந்தலே' என்னும் இடத்தில் ஒரு தூபி கட்டப்பட்டது. இதையடுத்து இலங்கையில் பல தூபிகள் கட்டப்பட்டன. இலங்கையில் தூபிகளைத் தகபா என்பர். இலங்கையில் அனுராத புரத்திலும் அதைச் சுற்றியும் நான்கு சிறந்த தூபிகள் கட்டப்பட்டன. அவை 1) சேதவனாராமா (கி.மு. 320;விட்டம் 325′), 2)அபயகிரிய (கி.மு.300; விட்டம் 327′); 3) தூபாராமா (கி.மு.250; விட்டம் 165′); 4) உருவன்வேலி (கி.மு. 200; விட்டம் 254′) என்பனவாகும்.

இந்தியத் தூபிகள் அளவில் சிறியன; மிகப் பெரியது அமராவதித் தூபியே (விட்டம்162′) யாகும். இவற்றைக் காணும்போது இலங்கைத் தூபிகள் (தகபாக்கள்) பிரம்மாண்டமானவை. இலங்கைக் கலைஞர்கள் பேருருவங்களே ஆன்மிகச் சின்னமாகத் தகுந்தன எனக் கருதினர்போலும். மேலும் இலங்கைத் தூபிகளின் அண்டத்திற்கு (இங்கு 'கேபா' என்பர்) நான்கு புறமும் வகல்கதா எனப்படும் சிறு கோயில்கள் கட்டப்பட்டன. இவை இத் தூபிகளின் அழகை உயர்த்துகின்றன. வகல்கதா இலங்கைத் தூபிகளுக்கேயுரிய தனிச் சிறப்பாகும். இவற்றில்தான் சிற்பிகள் தங்கள் திறமை முழுதையும் காட்டிப் பல சிலைகளைச் செதுக்கியுள்ளனர். குறிப்பாக இவற்றின் அதிட்டானங்களில் வரிசையாகப் பல யானைச் சிலைகள் அழகுற அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

மத்திய சாவகத்தில் போரோபுதூர் என்னுமிடத்திலுள்ள பௌத்தத் தூபியே (கி.பி.850) உலகப் புகழ்மிக்கது. சாவக பௌத்தர்கள் தங்கள் கவனம் முழுதையும் இந்த ஒரு தூபியைக் கட்டவே பயன்படுத்தினர். இதனை முடிக்க 75 ஆண்டுகளாயின. இதில் ஆயிரக்கணக்கான கலைஞர்கள் ஈடுபட்டனர். 'போரோபுதூர்' என்பதற்குப் 'பல புத்தர்கள்' என்பது பொருள். இத் தூபியைச் சுற்றிப் புத்தரது எண்ணற்ற சிலைகள் இருப்பதே இப் பெயர்க்குக் காரணமாகும். இது ஒரு மேடான குன்றின்மீது கட்டப்பட்டுள்ளபடியால் கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கிறது. இரா.வே.

தூம்சுடே புத்தகம்: இங்கிலாந்தில் கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சிபுரிந்த மன்னர் முதலாம் வில்லியம் தயாரித்த ஒரு சிறந்த புள்ளி விவர நூல். அக்கால இங்கிலாந்து நாட்டைப் பற்றிய குறிப்பிடத்தக்க செய்திகளை இதில் காணலாம். இதில் குறிப்பிடப்பட்ட செய்திகள் மறுக்க முடியாத உண்மை என்று அக்காலத்தில் கருதப்பட்டன. நாட்டின் நிலைமையை சிறு விவரங்கள் உட்படத் தூம்சுடே புத்தகம் (Domes-

day Book) விளக்கியுள்ளது. மிகக் குறுகிய காலத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட இப்பெரிய நூல், மக்களுக்கு ஒரு வியப்பை அளித்தது. நாட்டின் ஒவ்வொரு துறையின் நிலைமையைப் புள்ளி விவரங்களுடன் சேகரிப்பதற்காக கி.பி. 1086-இல் பல குழுக்கள் நியமிக்கப் பெற்றன. உண்மை விவரங்களைச் சேகரிக்கும் இந்தப் பணிக்கு, மிகுந்த எதிர்ப்பு இருந்தது. எனினும், மன்னன் விடாமுயற்சியுடன் தன் செயலை நிறைவேற்றினான். இங்கிலாந்து நாட்டின் வட்டங்கள் (Counties) பலவற்றிலும் செய்திச் சேகரிப்புக் குழுக்கள் ஓயாது உழைத்தன.

இந்நூல், பொதுவாக, புத்தகம் என்று ஒருமையில் கூறப்பட்ட போதிலும் உண்மையில் இது இரண்டு தொகுதிகளாக உள்ளது. நிலமானிய முறை நிலவிய அக்காலத்தில் அரசன் முதல் அடித்தளமக்கள் வரை சொத்துக்கள் விவரம் வழங்கும் இந்நூல், ஆட்சியாளருக்கும் வரலாற்றறிஞர்களுக்கும் மிக்க பயனுள்ள ஒன்றாகும். பல வட்டங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் இந்நூலில் இலண்டன் மாநகரைப் பற்றியும் வின்செசுட்டர் (Winchester) பற்றியும் குறிப்புக்கள் கிடைத்தில. பல ஆங்கில வட்டங்களின் உண்மை வரலாறு இப்புத்தகக் குறிப்புக்களிலிருந்தே தொடங்குகிறது எனலாம்.

இலண்டன் மாநகரில், பொது ஆவண நிலையத்தில் இப்புத்தகம், மக்கள் பார்வைக்காக இன்றும் வைக்கப் பெற்றுள்ளது. தெ.பா.

தூரன்: காண்க: பெரியசாமித் தூரன்.

தூவி, சான் (கி.பி. 1859-1952), சிறந்த அமெரிக்கக் கல்வியியலாரும் தத்துவவியலாருமாவார்.

தூவி, சான்

இவர் மரபு வழியில் பின்பற்றப்படும் கல்விமுறையில் பெரும் மாறுதல்கள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்தியவர்; பயனீட்டு வாத (Pragmatism) இயக்கத்தை வளர்ப்பதில் பங்கு பெற்றவர்.

சான் தூவி (John Dewey) பர்லிங்டனில்(Burlington) கி.பி. 1859-இல் பிறந்தார். பல்கலைக்கழகப் படிப்பிற்குப்பின் இவர் பல பல்கலைக் கழகங்களில் பணியாற்றினார். இவரது தொடக்ககாலச் சிந்தனை தார்வினின் படிமலர்ச்சிக் கொள்கை (Evolutionism), அப்போது புதுத் துறையாகத் திகழ்ந்த உளவியல் துறைக் கொள்கைகள் ஆகியவற்றின் தாக்கம் பெற்றது. மனிதர்களையும் நுண்ணறிவுத் திறனையும் (Intelligence) பற்றி ஆராய்வதில் நீண்டகாலம் செலவிட்டார் தூவி. இவரது கருத்துப்படி ஏதாவது சிக்கல்கள் தோன்றும்போதும், அறைகூவல்கள் ஏற்படும் போதும் மக்கள் நுண்ணறிவினை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். மக்கள் அவரவர் பண்பாட்டு நெறிமுறைகளை ஒட்டி வாழவேண்டியுள்ளதால் நுண்ணறிவுத் திறனானது அந்தந்தப் பண்பாட்டு நெறிமுறைகளோடு ஒன்றிச் செயற்பட வேண்டியுள்ளது. அதனால் மரபுவழியை மீறி ஒரு புதிய முறையில் செயற்படுவதற்கு ஏதோ ஒருவகையான தடையிருப்பதாக மக்கள் உணர்கின்றனர். அதனை மக்கள் கைவிட வேண்டுமென்பார் தூவி. சிக்கல் ஏற்படும் போது அதனை நுண்ணறிவு மூலம் தீர்ப்பதில் மரபு வழியிலான நெறிமுறைகள் தடையாக இருக்குமானால் அவற்றை அகற்றித் தீர்வு காணவேண்டுமென்பார். இவரது இத் தத்துவம் பயன்படுத்தற் கொள்கை (Instrumentalism) எனப்பெருவழக்காகக் கூறப்பட்டது.

மனிதன் சுற்றுச் சூழலைத் தன் வாழ்க்கை நலனிற்கேற்பக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்போது அவனது நுண்ணறிவு ஒரு கருவியாகப் பயன் படுத்தப்படுகிறது எனத் தூவி நம்பினார். இதைப் பற்றியும் கலை, குடியாட்சி, கல்வி, தத்துவம், அறிவியல் முதலானவற்றைப் பற்றியும் இவர் சிந்தித்துப் பல நூல்களை இயற்றினார். இந்த அனைத்து நூல்களிலும் தூவியின் மையக் கருத்து சிந்தனைக்கும் செயலுக்கும் உள்ள இடைவெளியைக் குறைக்கும் முறை பற்றியதாக இருந்தது. இந்த இடைவெளியைக் குறைக்கும் போது மட்டுமே மனிதன் அவனது நுண்ணறிவினை மிகுதியான அளவு பயன்படுத்தமுடியுமெனக் கூறினார். தூவி அறிவியலை ஓர் ஒருங்கிணைந்த துறையெனக் குறிப்பிடுவார். ஏனெனில், அறிவியல் முறை மூலம் மனித நடத்தை முறைகளை நன்கு வெளிப்படுத்திக் காட்டமுடியும் எனக் கருதியதே அதற்குக் காரணம். இவர் காலத்திய உளவியல் துறையானது

மிகப் புதிய துறையாக ஏற்பட்டு வளர்ச்சியடையத் தொடங்கிய நிலையில் இருந்ததால் இவரது கருத்துகள் அறிவியல் முறையைப் பெரிதும் பாராட்டுமளவிற்கு இருந்தன.

மனிதச் செயல்களை அறிவதற்கான சோதனையில் தூவி, செயல்களைத் தனி நிலையிலும் அதன் அடிப்படையாக மனிதச் சிந்தனையை மற்றொரு நிலையிலும் வைத்து ஆராய்ந்தார்.

தூவி வாழ்வின் அனைத்து நிலைகளிலும் கல்வியின் பயனை ஆராய்ந்தார். ஒரு கல்வியியலார் என்னும் நிலையில், இவர் மரபு வழியிலான கல்வி முறையை எதிர்த்தார். மரபுவழியில் மாணவர்கள் தங்கள் ஆசிரியர்களிடம் பயின்ற அனைத்தையும் மனத்தில் பதிய வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்னும் நிலை, கல்வியையும் வாழ்வையும் தனிமைப்படுத்தி விடுகிறது என்றார். கல்வி என்பது மனத்தோடு மட்டும் தொடர்புடையது அன்று; உடல்சார்ந்த திறனோடும் தொடர்புடையது. ஆகவே, மாணவர்கள் கருவிசார்ந்த பயிற்சியிலும், அன்றாடச் சிக்கல்களில் ஈடுபாடு கொண்டு அதனைத் தீர்க்கும் முறைகளிலும் ஈடுபட வேண்டுமென்றார். இதன்மூலமே மனம் சார்ந்ததும் உடல்சார்ந்ததும் நுண்ணறிவு சார்ந்ததும் ஆகிய மூன்று நிலைகளில் ஒருங்கிணைந்து அறிவு பெறமுடியும் என இவர் உறுதியாக நம்பினார்.

தூவி கல்விப்பணியில் பலகாலம் செலவிட்டவர். இவர் பல பல்கலைக்கழகங்களில் ஆசிரியர் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தார். இவர் கொலம்பியா பல்கலைக் கழகத்தில் 1930-ஆம் ஆண்டுவரை மாணவர்களுக்குப் பயிற்றுவித்தார்.

தூவியின் முதன்மையான நூல்களுள் சில: கலைமூலம் பட்டறிவு (Art As Experience, 1934), குடியாட்சியும் கல்வியும் (Democracy and Education, 1916), பட்டறிவும் இயற்கையும் (Experience and Nature, 1925). தூவி 1952-இல் காலமானார். சீ.ப.

தெ நாக்கு மேலண்ணத்தை (நுனியை) ஒட்டியபடி மெதுவாக அழுத்த ஒலிக்கும் ஒலியோடு இளித்துப் பின் சிறிதளவு எடுத்து ஒலித்தால் இந்த எழுத்துக்குரிய ஒலி பிறக்கும். தகர எகரங்களுக்குரிய குறிப்பைப் பார்க்கவும். ...

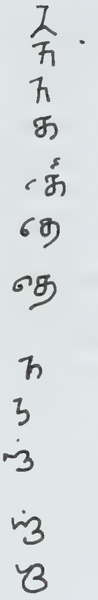

வடிவம்: **தமிழ் எழுத்து**: பழந்தமிழ்க் குகைக் கல்வெட்டுகளில் கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டு வரை. 2-ஆம் நூற்றாண்டில் அரச்சலூர்க் கல்வெட்டில் அம்மன்கோயில் பட்டடிக்கல்வெட்டில் (5-ஆம் நூற்றாண்டு). கையை எடுக்காமல் ஒரே கையாக எழுதப்படுவது. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் செந்தலை முத்தரையர் கல்வெட்டில் புள்ளியை ஒரு சிறு அழகுக் கோடாக காட்டப்பட்டது, 11-ஆம் நூற்றாண்டில் சோழ இராசேந்திரனின் திருவாலங்காட்டுச் செப்பேட்டில், 16-ஆம் நூற்றாண்டில் விசய நகரத்து அச்சுததேவராயனின் கல்வெட்டில் காணலாம். ... ...

வட்டெழுத்து: 5-ஆம் நூற்றாண்டில் இருளப்பட்டி முதல் கல்வெட்டில், 6-ஆம் நூற்றாண்டில் இருளப்பட்டி இரண்டாம் கல்வெட்டில் 7-ஆம் நூற்றாண்டில் பல்லவ மகேந்திரனின் செங்கம் எடத்தனூர்க் கல்வெட்டில் புள்ளி இடப்பட்டது. 9-ஆம் நூற்றாண்டில் பாண்டியன் இரண்டாம் வரகுணன் கல்வெட்டில், 11-ஆம் நூற்றாண்டில் சோழ பாண்டியரின் பாண்டிநாட்டுக் கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகிறது. ... ...

எகர ஒகரத்தியற்கையுமற்றே என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தின்படி தெ என்பதன் எகரக் குறிலுக்கும் சில கல்வெட்டுகளில் உதாரணமாகக் கூரம் செப்பேட்டுத் தமிழ் கல்வெட்டு, மதுரை சேந்தன் வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு வேள்விக்குடி பாண்டியன் முதல் வரகுணனின் கல்வெட்டு. முதலியவைகளில் எகர உயிர்க்கும் எ உயிர்மெய்க்கும் புள்ளி இடப்பட்டது.

கே.ஜி.கி.

தெக்சாசு: அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் மாநிலங்களுள் ஒன்றாக விளங்கும் தெக்சாசு மாநிலம் 692,379 ச.கி.மீ. பரப்பைக் கொண்டுள்ளது. இங்கு கி.பி.-1528 ஆம் ஆண்டில்தான் முதல் வெள்ளையர் காலடி எடுத்து வைத்தார். இசுபெயின் நாட்டவர் முப்பது தடவைகள் இப்பகுதிக்கு கி.பி. 1730- ஆம் ஆண்டு வாக்கில் ஆய்வுப் பயணங்களை மேற்கொண்டனர். இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள் கி.பி. 1821-இல் விடுதலை பெற்றபொழுது, சாம்கவுசுடன் என்பவரை அதிபராகவும், இசுடீபன் அசுடின் என்பவரை உள்துறைச் செயலாளராகவும் கொண்டு தெக்சாசுக் (Texas) குடியரசு நாடு அமைக்கப்பட்டது. இந்நாட்டின் தலைநகராக ஊசுடன் (Houston) என்னும் நகர் கி.பி. 1839 வரை இருந்து வந்தது. அதன்பின் ஆசுடின் என்னும் நகர், இதன் நிலையான தலைநகராக மாற்றப்பட்டது. தெக்சாசு அரசும், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடும் கி.பி. 1845-ஆம் ஆண்டு இணைந்து மேற்கொண்ட முடிவின் பயனாக, கி.பி. 1845-ஆம் ஆண்டு தெக்சாசு அரசு, அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டோடு ஒரு மாநிலமாக இணைக்கப்பட்டது.

அமெரிக்க நாட்டில், அடிமை முறையை வெறுத்த வட மாநிலங்கள், அடிமை முறையை ஆதரித்த தென் மாநிலங்கள் ஆகியவற்றிற்கு இடையே கி.பி. 1861-65 ஆண்டுகளுக்கிடையே உள்நாட்டுப் போர் மூண்டது. தெகசாசு தென் மாநிலங்களுள் ஒன்றாக இருந்து,

சான் அண்டாய்னியோ நகரம்

இப்போரில் முனைப்புக் காட்டியது. அது சமயம் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டிலிருந்து விலகிய தெக்சாசு, உள்நாட்டுப் போரில் மைய அரசின் படைகள் வென்ற பிறகு, மீண்டும் ஒரு மாநிலமாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது. அதற்கென்று கி.பி.1869-இல் ஒரு புதிய சட்ட வரைவும் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

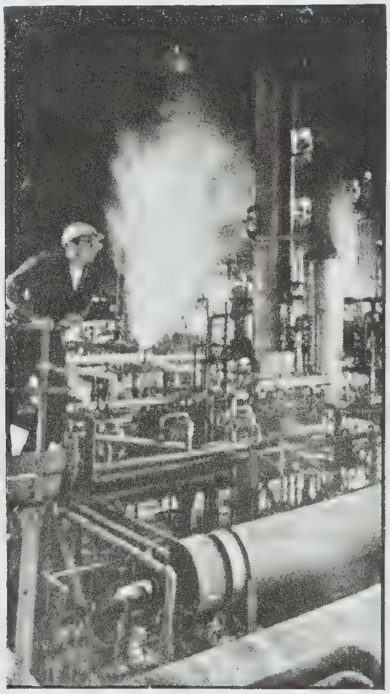

எண்ணெய் எடுத்தல்-தெக்சாசு

தெக்சாசு மாநிலத்தில் எண்ணெய் வளம் 1901 -ஆம் ஆண்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டதிலிருந்து, அதன் பொருளாதார வளர்ச்சி வாய்ப்புகள் பெருகின. அமெரிக்காவின் எண்ணெய் வளத்தை மிகுதியாகப் பெற்றுத்தரும் மாநிலமாக 1970-ஆம் ஆண்டு வாக்கில் தெக்சாசு மாறியது. ஊசுட்டன், போர்ட்டு வொர்த்து, தல்லாசு (Dallas), வாகோ, ஆசுட்டின், சான் அண்டோனியோ ஆகிய நகரங்களைக் கொண்ட இம் மாநிலம், கடல் மட்டத்திலிருந்து 230 முதல் 760 மீட்டர்வரை உயரமுள்ள நிலப்பகுதியைக் கொண்டிருக்கிறது. வேளாண்மைப் பண்ணைகளும், கால் நடை வளர்ப்புகளும் இம் மாநிலத்தின் அடிப்படைப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளாக இருந்து வருகின்றன.

தெக்சாசு மாநிலம், பல்வேறு இனத்தவர்களையும் பண்பாடுகளையும் கொண்டு விளங்குகிறது. ஐரோப்பியர்கள் முதன்முதலில் இங்கு வரும்பொழுது 20 வகையான பழங்குடி இனத்தவர்கள் மிகுந்த அளவில் வாழ்ந்து வந்தார்கள். இப்போதைய மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி, பழங்குடி மக்களின் எண்ணிக்கை 18,000 ஆகக் குறைந்துள்ளது. ஒரு சிறு தொகைக்கு ஒரு குடும்பத்திற்கு 4000 ஏக்கர் நிலம் அளிக்கப்படும் என்ற உறுதிமொழிப்படி கி.பி.1821 முதல் கி.பி.1836 வரையுள்ள கால கட்டத்தில் 38,000 அமெரிக்கர்கள் இங்குக் குடி பெயர்ந்தார்கள். உள்நாட்டுப் போர் தொடங்குவதற்கு முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் முன்பாக செருமனி, போலந்து, செக்கோசுலேவியா, சுவீடன், நார்வே, அயர்லாந்து ஆகிய நாடுகளிலிருந்து மக்கள்கூட்டங் கூட்டமாக வந்து இங்கு குடியமர்ந்தார்கள். ஏறத்தாழ 33,000 செருமானியர்கள் கி.பி. 1850-ஆம் ஆண்டிற்குள் இம்மாநிலத்தில் குடியமர்ந்தார்கள். இந்தத் தொகை தெக்சாசு மாநில மக்கள் தொகையில் ஐந்தில் ஒரு பங்காக அப்போது இருந்தது. ஐரோப்பிய நாடுகளில் நிலவுடைமை பெறுவது மிகவும் அரிதாக இருந்த நிலை, இத்தகு குடியமர்வுகளை ஊக்கப்படுத்தின. கிழக்குத் தெக்சாசுப்பகுதியின் வளமான நிலப்பகுதி, பருத்தி உற்பத்திக்கு மிகவும் உகந்ததாக இருந்தது. வேளாண்மைத் துறையில் இயந்திரங்களும், புதிய முறைகளும் புகுத்தப்பட்ட பிறகு, மேட்டுப் பகுதிகளைக் கொண்ட மேற்குத் தெக்சாசுப் பகுதியிலும் வேளாண்மை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இம்மாநிலத்திலுள்ள அங்கோரா வகை ஆடுகளிலிருந்து உலகக் கம்பளி உற்பத்தியில் 60 விழுக்காடும், அமெரிக்காவின் உற்பத்தியில் 95 விழுக்காடும் கிடைத்து வருகின்றன. மாமிச உணவிற்காக மாடுகளையும் ஆடுகளையும் வளர்ப்பதில் நாட்டிலேயே இம்மாநிலம் முதலிடம் பெற்றுள்ளது. அதனுடன் எண்ணெய் வளம், இயற்கை வாயு உற்பத்தி, எண்ணெய்ச் சுத்தகரிப்புத் தொழில் ஆகியவற்

றிலும் இம்மாநிலம் முதலிடம் வகிக்கிறது. இம் மாநிலத்தில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு இடங்களில் எண்ணெய் வளங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. நாட்டின் கந்தக உற்பத்தியில் 60 விழுக்காடு இம்மாநிலத்திலிருந்து கிடைக்கிறது. அமெரிக்க நாட்டின் உலகப் புகழ்பெற்ற தேசிய வான-விண்வெளி ஆய்வு மையம் (TheNational Aeronautics and Space Administration-NASA) இம்மாநிலத்தில் ஊசுடன் நகரில்செயற்பட்டு வருகிறது. சுற்றுலா இம்மாநிலத்தில் ஒரு நல்ல வாணிகமாக விளங்குகிறது. தல்லாசு நகர் உலகப் புகழ்பெற்ற நாகரிக அணிகலன்களின் மையமாக விளங்குகிறது. ஆழ்கடல் ஆய்வு, மருந்தியல், அறுவைச் சிகிச்சை ஆய்வு இவற்றில் தெக்சாசு மாநிலம் சிறந்து விளங்குகிறது.

இம் மாநிலத்தின் புதிய அரசியல் சட்டம் கி.பி. 1876-இல் இயற்றப்பட்டது. இரண்டாண்டிற்கு ஒரு முறை தேர்ந்தெடுக்கப்படும் மாநில ஆளுநர், சட்ட சபையைக் கூட்டும் அதிகாரம்,மசோதா விலக்கு அதிகாரம், ஆணையர்களை நியமிக்கும் அதிகாரம் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்கிறார். மாநிலச் சட்டசபை, 31 உறுப்பினர்களைக் கொண்டு நான்காண்டுகளுக்குச் செயற்படும் ஆளவைமன்றம் (Senate) என்ற மேல் சபையையும், 150 உறுப்பினர்களைக் கொண்டு இரண்டாண்டுகளுக்குச் செயற்படும் மக்கள் சபையையும் கொண்டிருக்கிறது.

தெக்சாசுப்பல்கலைக்கழகம்

இம் மாநிலத்தில் மூன்று பல்கலைக்கழகங்கள் கல்விப் பணியாற்றுகின்றன. தெக்சாசுப்பல்கலைக்கழகம் தென் மாநிலங்களில் நிறைந்த அளவு பிஎச்.டி ஆய்வுப் படங்களை அளிக்கிறது. நாடு முழுவதும் படைக்கப்பட்ட முதன்மைத் தகுதி வாய்ந்த இருபது பிஎச்.டி ஆய்வுப் பட்டங்களில் பதிமூன்று ஆய்வுகள் தெக்சாசுப்பல்கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்தவை. ஊசுட்டன் நகரிலிருக்கும் இரைசுப் பல்கலைக்கழகம் அதன் கல்வித் தரத்திற்குப் பெயர் பெற்றது. வாகோ நகரில் செயற்படும் பேலார்ப் பல்கலைக்கழகம் கி.பி. 1854-ஆம் ஆண்டிலேயே தொடங்கப்பட்ட பெருமையுடையது. இம் மாநிலத்தில் தனியார் அல்லது திருச்சபையால் நிருவகிக்கப்படும் ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட கல்லூரிகளும் உண்டு. இங்குள்ள மக்கள் வரலாற்றுச் சிந்தனையுடையவர்கள்; பாரம்பரியக் கோட்பாடுகளில் நம்பிக்கையுடையவர்கள். கலை, இசை, இலக்கியம் ஆகியவை மக்கள் வாழ்வில் முதன்மை இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. ஏராளமான செய்தித்தாள்கள் இம்மாநிலத்தில் வெளியாகின்றன.

தெகரான் ஈரான் நாட்டின் தலைநகர். எல்பர்சு மலைத் தொடரின் தென்சரிவில், காசுபியன் கடலிலிருந்து வடக்கே, 100 கி.மீ. தொலைவில் சாசுருட்டு, கரசு என்னும் இரண்டு ஆறுகளுக்கிடையே தெகரான் (Teheram) அமைந்துள்ளது. இப்பெயர் பழைய பாரசீகச் சொல்லிலிருந்து வந்துள்ளது. 'தெ' (teh) என்ற சொல்லிற்கு 'கதகதப்பான' என்ற பொருளும், 'ரான்' (ran) என்ற சொல்லிற்கு 'இடம்' என்ற பொருளும் உண்டு. இந்நகர் 282 ச.கி.மீ. பரப்பையும் 3,000,000 மக்கள் தொகையையும் (1970) கொண்டிருக்கிறது.

தெகரான் நகரம்

ஈரான் நாட்டின் பழைய தலைநகர் இரே (Rey) என்னும் ஊர் கி.பி.1220-இல் மங்கோலியர் படையெடுப்பால் அழிக்கப்பட்டதிலிருந்து, தெகரான் தலைநகராக இருந்து வருகிறது.தெகரான் நகரைப் பற்றிமுதன் முதலில் வெளியுலகிற்குஎடுத்துச் சொன்

னவர் தான் ரூய் கோன்சேல்சுகிளாவிசோ (Don Ruy Gonzales de Clavijo) என்ற ஐரோப்பியர் ஆவார். அவர் தைமூர் அவைக்களத்தில் காசுட்டைல் (Castile) என்ற நாட்டு மன்னரின் பிரதிநிதி யாகஇருந்தவர். பாரசீக நாட்டில் சபாவித்து (Safavid dynasty) என்ற அரச வமிசத்து மன்னர் முதலாம் சா தேமாசுப்பு (Shah Tahmasp) என்பவர் கி.பி.1553–54 ஆம் ஆண்டுகளில் இந்நகரில் ஒரு கடை வீதியையும், 144 கோபுரங்களையும், நான்கு வாயில் கள் உள்ள ஒரு சுற்றுச் சுவரையும் கட்டினார். 'பாரசீகப் பயணங்கள்' (Travels of Persia) என்ற நூலின் ஆங்கில நாட்டு எழுத்தாளர் தாமசு எர்பர்ட்டு என்பவர் கி.பி.1628-29 ஆம் ஆண்டுகளில் இந்நகரைச் சுற்றிப் பார்த்து, அங்குள்ள அழகிய பெண்கள், கண்ணைக் கவரும் தோட்டங்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றி எழுதியுள்ளார். அதுசமயம் அங்கு 3000 வீடுகள் இருந்ததாகவும் இவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். குவாசார் அரசு வமிசத்தை (Qajar Dynasty)ஏற்படுத்திய அகா மொகமது கான் என்பவர், இந்நகரை கி.பி.1785–இல் கைப்பற்றித் தலைநகராக்கியதிலிருந்து இந்நகர் உலகப்புகழ் பெற்றதாகி விட்டது. இந்நகர் 1925 முதல் 1941 வரையுள்ள காலத்தில் இரேசா சா பல்லவி (Reza Shah Pahlavi) என்பவரால் பலமடங்கு விரிவாக்கப்பட்டது.1943-இல் 'தெகரான் மாநாடு' இங்குக் கூட்டப்பட்டது. இதில் இரண்டாம் உலகப் பெரும் போரில் கலந்திருந்த அமெரிக்கா, பிரிட்டன், உருசியா ஆகிய நாட்டுத் தலைவர்கள் கூடிப் பேசினார்கள். ஈரான் நாட்டிற்கு விடுதலை நல்க இத்தலைவர்கள் உறுதி கூறியது இம்மாநாட்டின் குறிப்பிடத்தக்க விளைவாகும்.

கடும் வெப்பமும், கடும் குளிரும் கொண்ட கால மாறுபாட்டை இந்நகர் கொண்டிருக்கிறது. ஆண்டிற்குச் சராசரி 20செ.மீ. மழை இங்குப் பெய்கிறது. திசம்பர் முதல் பிப்பிரவரி வரை இங்குப் பனி பெய்கிறது. இங்குள்ள எண்ணெய் வளமே மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்திற்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளது. அதனால் தொழில், வாணிகம், வங்கித்தொழில் ஆகியன இங்குப் பெருகியுள்ளன. சாலை வசதிகளோடு, துருக்கி வழியாக ஐரோப்பாவை இணைக்கும் பெரிய புகைவண்டிப் பாதையும் இங்குண்டு. இதனுடன் உலகின் பலநாடுகளை இணைக்கும் விமான வசதிகளும் இந்நகர்க்குண்டு.

இந்நகரில் இசுலாமிய சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்களே பெரும்பான்மையாக இருக்கிறார்கள். சிறுபான்மையினராக இருப்பவர்களில் கிறித்துவர்கள், ஆர்மினியன்கள், யூதர்கள், சொராசுத்திரியர்கள் ஆகியோர் அடங்குவர். இங்குப் பாரசீக மொழி பொது மொழியாக இருந்துவருகிறது. இந்நகரில் 40 விழுக்காடு மக்கள் ஓர் அறை கொண்ட வீட்டிலும், 30 விழுக்காட்டினர் இரண்டு அறை வீட்டிலும், எஞ்சிய 30 விழுக்காட்டினர் மூன்று அல்லது நான்கு அறைகள் கொண்ட வீட்டிலும் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். 85% மக்களுக்கு மின்சாரமும்,பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீரும் கிடைக்கின்றன.1950-ஆம் ஆண்டிலிருந்து பத்துமுதல் பதினெட்டு அடுக்குகள் கொண்ட வீடுகளும் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. இங்குள்ள சிறப்பு வாய்ந்த கட்டடங்களில், சேபா-சாலார் மசூதி,பகர்சுதான் மாளிகை, கெலெசுத்தான் மாளிகை, நியவரன் மாளிகை, மசுசெட்-இ-சா மசூதி, சடாபாத் மாளிகை, இரேசா சா அருங்காட்சியகம் ஆகியவைகளும், அனைத்திலும் சிறப்பாக மருமர் என்ற பளிங்குக்கல் மாளிகையும்குறிப்பிடத் தகுந்தவை.

இங்குள்ள மக்களின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் துணி, சிமெண்டு, சருக்கரை, புகையிலை தோல் காலணி, சீனப் பீங்கான்கள், மட்பாண்டங்கள், கண்ணாடிச் சாமான்கள், மின்சாதனங்கள், மருந்துப் பொருள்கள் ஆகியவற்றின் உற்பத்தியும் அடங்கும். ஈரான் நாட்டின் மொத்த உற்பத்திப் பொருள்களில், இந்நகரில் மட்டும் 51 விழுக்காடும் நாட்டின் மொத்த முதலீட்டில் 33 விழுக்காடும், நாட்டின் மொத்த ஊதியம், கூலி பட்டுவாடாவில் 60 விழுக்காடும் உள்ளன.

தெகரானின் நகராட்சியை 30 பேர்களைக் கொண்ட உள்ளாட்சி அமைப்பு நடத்தி வருகிறது. இதற்கு நான்காண்டிற்கு ஒரு முறை தேர்தல் நடைபெறுகிறது. இதில் 18 வயது நிரம்பியவர்களுக்கு வாக்குரிமை நல்கப்பட்டுள்ளது. இந்த உள்ளாட்சியின் தலைவர் நகரத்தந்தை (Mayon) என்று குறிக்கப்படுகிறார். ஆசியாவிலேயே உயர்தர நலவாழ்வு வசதி கொண்ட இந்நகரில் 100 மருத்துவமனைகளில் 1700 மருத்துவர்களும், 800 பல் வைத்தியர்களும் பணியாற்றி வருகிறார்கள். கல்விப் பணியில், 185 மழலையர் பள்ளிகளும், 1200 இடைநிலைப் பள்ளிகளும், 500 உயர்நிலைப்பள்ளிகளும், 25,000 மாணவர்களையும், 30 துறைகளையும் கொண்ட மூன்று பல்கலைக்கழகங்களும் இந்நகரில் பணியாற்றி வருகின்றன. 100க்கு மேற்பட்ட திரையரங்குகள், 11 அருங்காட்சியகங்கள், பத்திற்கு மேற்பட்ட நூலகங்கள், 30 விளையாட்டு மையங்கள், மூன்று வானொலி நிலையங்கள், நான்கு வழித் தொலைக்காட்சி அஞ்சல் நிலையங்கள் ஆகியன இந்நகரில் மக்களுக்குப் பயன்பட்டு வருகின்றன. அ.க.

தெகால்பு: இது அமெரிக்க நாட்டில் இலினாய் (Illinois) மாநிலத்திலுள்ள ஒரு நகராகும். இந்நகர் சிகாகோ நகரத்திலிருந்து மேற்கே 96கி.மீ

தொலைவில் உள்ளது. திரைச்சீலைக் கம்பிகள், பாதுகாப்பான மின்சாரக் கம்பிகள், இரும்புப் படுக்கைகள், மகளிர் ஆடைகள், பதப்படுத்தப்பட்ட உணவு வகைகள், மோட்டார் வாகன உறுப்புகள், மின்சார உந்து வண்டிகள், குளிர்சாதனப் பெட்டிகள், வீட்டிற்குத் தேவையான இருக்கைப் பொருள்கள் முதலியன தெகால்பு நகரில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இந் நகர், மேயர் மற்றும் மாநகராட்சி ஆட்சிக்குழு இவற்றால் நிருவாகம் செய்யப்படுகிறது. குடிதண்ணீர் வழங்கு முறை இந்நகராட்சியின் பொறுப்பில் இருந்து வருகிறது. இந்த நகராட்சிக்குச் சொந்தமான நூலகமும், மருத்துவமனையும் செயற்பட்டு வருகின்றன. இலினாய் மாநில ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி இந்நகரில் இயங்கி வருகிறது. இந்நகரில் மக்கள் தொகை 14,000 (1950). அ.க.

தெசலி: பண்டைய காலத்திய கிரேக்க நாட்டின் வடகிழக்குப் பகுதி தெசலி (Thessaly) என்று குறிப்பிடப்பட்டது. இதன் வடக்கு எல்லையாகக் 'கம்பூனின்' மலைத் தொடர் இருந்தது. இம்மலைக்கும் அப்பால் மாசிடோனியாப் பகுதி இருந்தது. மேற்குப் பகுதியில் பின்டுசு மலைப்பகுதியும், தெற்குப் பகுதியில் சீதா மலைப்பகுதியும், கிழக்குப்பகுதியில் ஏசியன் கடல் பகுதியும் இருந்தன. மலைப் பகுதிகளால் சூழப்பட்ட வளமான மண்ணைப் பெற்ற இப்பகுதியில், பெனியொசு (Peneios) என்னும் ஆறு மேற்கிலிருந்து கிழக்கு நோக்கி ஓடி இப்பகுதியை வளமைப் படுத்துகிறது. சிறந்த குதிரை இனங்களுக்கும், ஆற்றல் மிக்க குதிரையேற்ற வீரர்களுக்கும் இப்பகுதி பெயர் பெற்றது. தெசலி என்ற பெயர் 'தெசல்' என்ற ஒரு வகைக்கிரேக்க இனத்தவர் பெயரிலிருந்து வந்ததாகும். இந்தக் கிரேக்க இனத்தவர் ஒருகாலத்தில் மேற்குப் பகுதியிலிருந்து இந்தப் பகுதிக்குக் குடிபெயர்ந்து வந்து, இந்தப் பகுதியை ஆட்சி செய்பவர்களாக மாறியவர்கள். ஒரு சமயத்தில் இந்தத் தெசலிப் பகுதி பலசிறு அரசுகளாகச் சிதறுண்டு, கிரேக்க நாட்டுப் பொதுவாழ்வில் எந்தவித செல்வாக்கும் இல்லாமல் இருந்து வந்தது. ஆனால், கி.மு.375-ஆம் ஆண்டளவில் பெரேவின் சேசன்(Jason of Pherae)என்பவர் மக்களால் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின், தெசலிப் பகுதி முழுவதையும் தம் அதிகாரத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து, அதை ஒரு வலிமை மிக்க பகுதியாக மாற்றினார். அதனோடு கிரேக்க நாட்டின் பிறபகுதிகளையும் இவர் அச்சுறுத்தத் தொடங்கினார். என்றாலும் கி.மு.370-ஆம் ஆண்டு இவர் கொலை செய்யப்பட்டபிறகு, தெசலிப் பகுதி தனது வலுவை இழக்கலாயிற்று. அதன்பின், இப்பகுதி மாசிடோனியாவைச் சார்ந்து இருக்க வேண்டியதாயிற்று. இறுதியில் இப்பகுதி உரோமானியப் பேரரசோடு இணைக்கப்பட்டது. கிழக்கு உரோமானியப் பேரரசு என்னும்பைசாண்டியப் பேரரசு கி.பி.1393இல் வீழ்ந்த பிறகு, ஏனைய உரோமானியப் பேரரசுப் பகுதிகளோடு தெசலிப் பகுதியும் துருக்கியர்களால் கைப்பற்றப்பட்டது. பின்னர்த் தெசலியின் பெரும்பகுதி கி.பி.1881-இல் இக்காலத்திய கிரேக்க நாட்டோடு இணைக்கப்பட்டது. எஞ்சிய பகுதியும் 1919-இல் அந்நாட்டோடு இணைக்கப்பட்டது. அ.க.

தெட்சல்: இவர் செருமன் நாட்டைச் சேர்ந்த கத்தோலிக்கக் கிறித்தவ சமயப் பாதிரியார் ஆவார். இவர் கி.பி. 1465-ஆம் ஆண்டு செருமனியிலுள்ள இலெய்ப்சிக்கு (Leipzig) நகரில் பிறந்து, அங்கேயே கி.பி. 1519-ஆம் ஆண்டு சூலை நாலாம் தேதி மரணமடைந்தார். தெட்சல் (Tetzel) கி.பி. 1487-ஆம் ஆண்டு இலெய்ப்சிகு (Leipzig) பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டக் கல்வி பெற்று, இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்துக் கிறித்துவ மடாலயப் பணியில் சேர்ந்தார். அங்கு இவர் படிப்படியாக முன்னேறி உயர்நிலையைப் பெற்றார். கத்தோலிக்கச் சமயத் தலைவர் போப்புபத்தாம்இலியோ (Leo) என்பவர் கி.பி. 1561இல் இவரைச்சாக்சனிப் பகுதியில் பாவமன்னிப்புக்

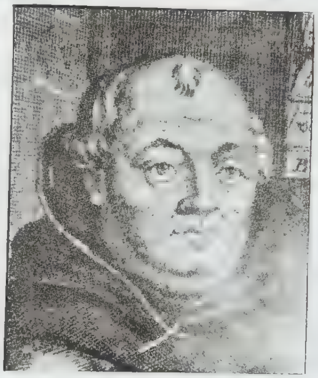

தெட்சல்

கோட்பாடுகளின் மாண்புகளை மக்களிடையே பரப்பும் பணி புரியப் பணித்தார். அதனோடு, உரோம் நகரில் புதிதாகக் கட்டப்படும் புனித பீட்டர் தேவாலயத்திற்குத் தேவைப்படும் நிதியைத் திரட்டும் பணியும் இவரிடம் நல்கப்பட்டது. அச்சமயம், கிறித்தவ சமயத்திற்குப் பெரும் நெருக்கடியும், சோதனைகளும் ஏற்பட்ட காலமாகக் கருதப்படுகிறது. கிறித்து சமயத்தின் உன்னதக் கோட்பாடாகிய பாவமன்னிப்புக் கோட்பாடு, பணம் திரட்டுவதற்காக முறை தவறிப் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று சமயப் பேராசிரியரான மார்ட்டின் லூதர் என்பவர் கடுமையாக எதிர்த்தார். கி.பி. 1517-ஆம் ஆண்டு, பாவமன்னிப்புச் சீட்டு விற்பனையை எதிர்த்து மார்ட்டின்

லூதர் 95 கட்டுரைகளை விட்டன்பெர்க்கு நகரில் வெளியிட்டார். அதனால் அவர் சமயவிலக்குச் செய்யப்பட்டார். அதன் பயனாகக் கிறித்தவசமயம், கத்தோலிக்கச் சமயம் எனவும் சீர்திருத்தக் கிறித்தவ சமயம் எனவும் இரண்டாகப்பிளவு பட்டது. மார்டின்லூதருக்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் தெட்சல் பாதிரியார், 106 கட்டுரைகளை வெளியிட்டு, திருச்சபையின் நடவடிக்கைகளை நியாயப் படுத்த முனைந்தார். என்றாலும், தெட்சல் பாதிரியாரின் வாதங்களிலுள்ள சில கருத்துகளை உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையினர் ஏற்க மறுத்து எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். அதனால் தெட்சல் பாதிரியாரின் ஆர்வம் குன்றியது மட்டுமன்றி, அவரது உடல் நலமும் பாதிக்கப்பட்டு விரைவில் மரண மடைந்தார். அ.க.

தெந்தேரா, எகிப்து நாட்டிலுள்ள ஒரு கிராமமாகும். இக் கிராமம் பண்டைக் கிரேக்க மொழியில் 'தேன்தைரா' எனவும் வழங்கப்பட்டது. இப் பெயரும் பண்டை எகிப்திய மொழியின் திரிபேயாகும். நைல் நதியின் மேற்குக் கரையில் கேனாவுக்கு எதிர்ப்புறத்தில் இது அமைந்துள்ளது. இக் கிராமம் பழங். காலத்தில் ஒரு நகரமாகவும் தலைநகராகவும் விளங்கியது.

எகிப்திய கூர்ங்கோபுரக்காலத்திலிருந்து, பசுத் தெய்வ வழிபாட்டின் மையமாக தெந்தேரா (Dendera) விளங்கிவருகிறது. இப் பசுத் தெய்வம் அங்கே 'ஆதார்' எனக் கூறப்படுகிறது. 'கிறித்துவுக்குமுன் முதல் இரண்டு நூற்றாண்டுகளில் எகிப்தை ஆட்சி செய்த தாலமி மரபு மன்னர்கள் ஆதார் தெய்வத்திற்கு ஒரு கோயிலைக் கட்டினார்கள். உரோம் நாட்டுப் பேரரசர் அகசுடசு சீசர் இக்கோயிலைமுழுமையாகக் கட்டி அழகுபடுத்தினார். ஆனால், வரலாற்றுச் செய்திக்கும் அப்பால் செவிவழிச் செய்தியாக ஆதார் தெய்வத்திற்கு வேண்டிய கோயிலை முதன்முதலாக கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கூபு என்ற மன்னன் கட்டினான் என்றும், கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த முதலாம் பெப்பி மன்னனும், கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த முதலாம் அமெனேமெட்டு அரசனும், கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சிபுரிந்த மூன்றாம் துட்மோசு என்ற மன்னனும் இக்கோயிலை மாற்றீடு செய்தனர் என்றும் செய்திகள் உள்ளன.

பாதுகாக்கப்பட்டு நல்ல நிலையிலே மிகப் பொலிவுடன் அமைந்துள்ள இக்கோயிலை விஞ்சும் அளவுக்கு வேறு எக்கோயிலும் சிறப்பாக இல்லை. அத்தகைய கலை நுணுக்கத்துடன், திட்டமிடப்பட்டுக் கட்டிய சிறப்பு மாளிகை போன்று இது அமைந்துவிட்டது. இக்கோயிலில் நிறைய நிலவறைகளும், நடைவழிகளும், சிறிய அறைகளும் வேறெந்தக் கோயிலிலும் காணமுடியாத அளவுக்குப் பெருஞ்சுவர்களில் மறைத்துக் கட்டப்பட்டு அழகுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. சூரியக் கடவுளோடு ஒன்றுபடும் பொருட்டுத் தனிச் சமயச்சடங்கு செய்ய ஓர் அறையும், பண்டை உரோம் நாட்டு மக்களின் மறைவினை முறைகளை வெளிப்படுத்தும் சமயச் சடங்குகளுக்கான அறைகளும் அமைந்துள்ளன. இத்தகைய சடங்குகள் பெரும்பாலும் எகிப்திய ஆண்டின் நான்காம் திங்களில் நடைபெறும்.

இக்கோயிலின் கூரையிலுள்ள வழிபாட்டு அறைகளில் மிகவும் முதன்மை வாய்ந்தது 'வட்ட வடிவ இராசி' மண்டலமாகும். தூண் தாங்கிப் பெரும் அறைகளில் செவ்வக வடிவ இராசி மண்டலங்களும் உள்ளன. கூரையில் வரையப்பட்டுள்ள நண்டு ஒன்று வண்டு போலவும் காட்டப்பட்டுள்ளது. இப் பெரிய கோயிலுக்கு அடுத்தாற்போல் 'பிறப்பு இல்லங்கள், என்ற சிறு கோயில்களும் அமைந்துள்ளன. பிறப்பு இல்லங்களில் ஒன்றினை அகசுடசு கட்டினார். பின்னர் வேறு சில கோயில்களும் கட்டப்பட்டுப் 'புண்ணிய பூமி' என வழங்கலாயிற்று. பின்னர் அதே இடத்தில் பண்டையஎகிப்தியத் திருச்சபை ஒன்றும் கட்டப்பட்டுள்ளது. இதன் மக்கள் தொகை 1962-ஆம் ஆண்டு குடிமதிப்புக் கணக்குப்படி 16,320 ஆகும்.

பொன்.சு.

தெப்ரீசன் அங்கேரி நாட்டிலுள்ள ஒரு நகரமாகும். இது அங்கேரியின் (Hungary) கிழக்குப் பகுதியில் புடாபெசுட்டு (Budapest) நகருக்குக் கிழக்கே ஏறக்குறைய 2 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இதன் அருகில் ஒரிட்டோபாசி என்ற புல்வெளிப் பகுதி உள்ளது. அதனால் அதன் எழில்வண்ணம் மிகுதியாகக் காட்சி தருகின்றது. இதன் பரப்பு 446,000 ச.கி.மீ. இந்நகரின் மக்கள்தொகை 205,000(1984). இது பல பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் மையமாக அமைந்துள்ளது. அப் பொருள்கள் மக்களின் வாழ்விற்கும் வளத்திற்கும் மிகவும் பயன்படுகின்றன. இங்கு உற்பத்தியாகும் பொருள்களில் மிகக் குறிப்பிடத்தக்கது இயந்திரப்பொருள்கள், மருந்துவகைகள், உணவுப் பொருள்கள், அழகுமிக்க மர, இரும்புச் சாமான்கள் முதலியனவாகும். இப் பொருள்களை உருவாக்குவதில் தெப்ரீசன் மும்முரமாக ஈடுபட்டுள்ளது. வீட்டுக்கும், அலுவலகங்களுக்கும் தேவையான தளவாடச் சாமான்கள் நன்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

தெப்ரீசன் இடைக்காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட நகரமாகும். தான்யூபுப் பள்ளத்தாக்கு முதல்

திரான்சில்வேனியா வரையிலான பகுதிகளில் வாழும் கால்நடைகளுக்கு உகந்த இடமாக அமைந்திருந்தது. அத்துடன் தானியங்களை விற்கும் மையமாகவும் இது விளங்கி வந்தது. இந்நகரம் கி.பி.16-ஆம் நூற்றாண்டில் துருக்கியர்களால் கைப்பற்றப்பட்டது. அதன் பின் அவர்கள் நிலை தளரவே கால்வினியக் கோட்பாடு காலூன்றியது. அம் மதம் நன்கு வளர்ந்து நாளடைவில் அதன் போக்கையே மாற்றிவிட்டது எனலாம். சுருங்கக்கூறின் கால்வினிய சமயத்தின் மையமாகவே அது காட்சியளித்தது. வேளாண்மையில் அம்மக்கள் பெரிதும் ஈடுபட்டிருந்தனர். இப்போதும் அங்கு வேளாண்மையே முக்கிய தொழிலாகும். அதன் விளைவாகப் பிற தொழில்கள் குறைந்து காணப்படுகின்றன. இருப்பினும் கைவினைப் பொருள்கள் உற்பத்தி தங்குதடையின்றி நன்கு நடைபெற்றுவருகிறது. இங்குக் காணப்படும் பல தொழிற்சாலைகள் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்டவை. அவை மெல்ல மெல்ல வளர்ந்து இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்பு நன்னிலை எய்தியுள்ளன. பல முன்னேற்றங்களையும், பல தொழிற்சாலைகளையும் கொண்டிருந்தாலும்கூட இந்நகர மக்கள் கிராம மக்களைப் போன்றே அன்றும் இன்றும் காணப்படுகிறார்கள். இம் மக்கள் கடின உழைப்பாளிகள். இவர்கள் எப்போதும் தங்கள் வாழ்வு வளர, வளமடையப் பாடுபட்டு வருகிறார்கள் என்பது உண்மையேயாகும். இந்நகருக்கு எழில் கூட்டுவது பண்டைய பாணியில் எழுப்பப்பட்ட சீர்திருத்தக்கிறித்தவத் திருச்சபையே என்றால் அது மிகையாகாது. இங்கு ஒரு பல்கலைக்கழகம் உள்ளது. அது 1912-ஆம் ஆண்டில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. நா.ஜெ.

தெபோரா என்பது பழைய ஏற்பாட்டில் (Old Testament) காணப்படும் பெயராகும். தெபோரா (Deborah) ஈப்ரு (Hebrew) இனத்தைச் சார்ந்த பெண் தீர்க்கதரிசி அல்லது நீதிபதி ஆவார். அவர் பெயர் பழைய ஏற்பாட்டில் பலவிடங்களில் இசுரேலின் தாய் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கனானைட்டு அரசன் சாபின் என்பவருடன் ஏற்பட்ட போரில் ‘இசுரேல் மக்கள்’ வெற்றிபெற்றதைக் குறிப்பிடும்போது அவரால் தான்வெற்றிஏற்பட்டது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அம் மக்களின் வெற்றிக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் தந்தவர் அவ் வம்மையாரே எனலாம். அவரது தூண்டுதலினால்தான் இசுரேல் மக்கள் பெருவெற்றி பெற்றார்கள் என்றால் அது மிகையாகாது. அதன் விளைவாகவே வடக்கேயிருந்த இனத்தவர்களும், தெற்கே இருந்த இனத்தவர்களும் ஒன்றாக இணையமுடிந்தது.

தெபோரா என்ற பெயர் புகழ்பெற்று விளங்கக் காரணமாக அமைந்தது அவரைப் பற்றிய பாடலே ஆகும். அப்பாடல் ஈபுரு மொழியின் புகழ் பெற்ற, ஏற்றம் மிக்க பாடலாகும். அப்பாடல் வெற்றியின் வீரகாவியம் மட்டுமன்று; இசுரேல் மக்களின் கடவுளே தேவலோகத்திலிருந்து இறங்கிவந்து பகைவர்களுடன் போரிட்டு மக்களுக்கு வெற்றிக் கனியினைத் தந்தார் என்பதை விளக்கும் வீர ஏடும் ஆகும்; அதுமட்டுமல்லாமல் அக்கால மக்களின் சமுதாய, பொருளாதார அரசியல் நிலைகளையும் நன்கு படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது.

இசுரேல் படைகளின் தலைமைத் தளபதியான பாராக்கு என்பவரின் ஒத்துழைப்புடன் தெபோரா எழுதினர் என்பது கருதப்படுகிறது. அவர் அந்த அம்மையாரைச் சந்தித்து அப்போரில் வெற்றி பெறுவதற்குரிய வழியினையும் அறிவுரைகளையும் கேட்டறிந்தார். எனவே, தெபோரா என்ற அம்மையார் இசுரேல் நாட்டு இனத்தவர்களை இணைந்து போரில் ஈடுபடும்படி கேட்டுக்கொண்டார். கடவுள்மீது நம்பிக்கை வைத்து எல்லோரும் இணைந்து செயற்பட்டால் வெற்றிபெறுவது உறுதி என்று கூறினார். ‘கடவுளிடம் வணங்கி, வேண்டி வெற்றியடைய நான் பாடுபடுவேன்’ என்று கூறினார். அவரது ஆக்கமும் ஊக்கமும் போற்றுதற்குரியன. எனவே, இசுரேல் மக்கள் அவரை வாழவைத்த தெய்வமாகப் போற்றுகின்றனர், ஏத்துகின்றனர். இசுரேலின் தாய் என்று பாராட்டுகின்றனர். விவிலிய நூல் அவரைப் பற்றிப் பல இடங்களில் பலபடப் பாராட்டியுள்ளது. ‘இசுரேல்’ என்ற புண்ணிய பூமி அவரால் ஏறக்குறைய 40 ஆண்டுகள் அமைதியான வாழ்வில் நடைபோட்டது என்று கூறுகிறார்கள். அவரது வாழ்வால் இசுரேல் மக்கள் வாழ்வு வளம் பெற்றது; அவரது வரவால் இசுரேல் பெருவெற்றி கண்டது. அவரது வழிகாட்டுதலினால் அம் மக்கள் அமைதி வழி காண நேர்ந்தது என்றால் மிகையாகாது. நா.ஜெ.

தெமாசுதனீசு கிரீசு நாட்டிலுள்ள ஏதென்சு நகரத்தில் கி.மு. 384-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர் தம் தந்தை போர்த் தளவாடங்கள் உற்பத்தி செய்யும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த செல்வர். அவர் தெமாசுதனீசு ஏழு வயதுச் சிறுவனாக இருந்த பொழுது தம் சொத்துகளையும், தம் மகனையும் பாதுகாவலர்கள் பொறுப்பில் விட்டுவிட்டு உயிர்நீத்தார். சொத்துகளின் பெரும்பகுதியைப் பாதுகாவலர்கள் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். தம் சொத்துக்களை மீட்கத் தெமாசுதனீசு வழக்குத் தொடுத்தார். அதன் விளைவாகச் சட்ட நுணுக்கங்களைக் கற்றறிந்தார்.

தெமாசுதனீசு தெற்றுவாயர். முதலில் பேச்சாளர்களுக்குச் சொற்பொழிவுகளைத் தயாரித்துக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். பின்னர்த் தாமும்

ஏன் சொற்பொழிவாற்றக்கூடாது என்ற எண்ணம் எழுந்தது. தம் குறையைப் போக்க வாயில் கூழாங் கற்களைப் போட்டுக்கொண்டு பேசிப் பழகியதாகக் கூறப்படுகிறது. தாம் சிறந்த பேச்சாளராக வேண் டும் என்ற ஆர்வம் அளவுக்கு மீறி இருந்ததால் வெளியில் செல்வதைத் தவிர்க்கத் தலையின் ஒரு பகுதியை மழித்துக்கொண்டு நிலவறை ஒன்றில் இருந்து பேசிப்பேசிப் பயிற்சி செய்தார். இவரது விடாமுயற்சியும் அளவில்லாத ஆர்வமுமே இவரை உலகின் தலைசிறந்த பேச்சாளர்களுள் முக்கியமான வராக்கியது.

தெமாசுதனீசு கி.மு. 355-இல் பொது வாழ்வில் ஈடுபடத் தொடங்கினார். ஏதென்சில் பல சீர்திருத் தங்கள் கொண்டு வருவதற்காகப் பாடுபட்டார். அண்டை நாடான மாசிடோனியாவின் அரசர்பிலிப்பு என்பவர் கி.மு. 340-இல் கிரீசைக் கைப்பற்றும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். இதையறிந்த தெமாசுதனீசு தம் வாழ்நாளின் இறுதிவரை தம்முடைய பேச் சாற்றலின் மூலம் ஏதென்சு மக்களை மாசிடோனி யாவுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழச் செய்வதில் ஈடு பட்டார்.

தெமாசுதனீசுக்கும் மற்றொரு பேச்சாளரான அச்சின்சு (Aeschines) என்பவருக்குமிடையே கடும் பகை ஏற்பட்டது. அச்சமயம் தெமாசுதனீசு 'கிரீடத் தின் மீது' (On the Crown) என்ற மிக உயர்ந்த சொற்பொழிவை ஆற்றினார். நாட்டின் நலனுக்காகத் தம் வாழ்நாளை அர்ப்பணித்த தெமாசுதனீசுக்கு மரண தண்டனை வழங்கப்பட்டது. மனம்வருந்திய தெமாசுதனீசு தண்டனை நிறைவேற்றப்படும்முன் கி.மு. 322-இல் நஞ்சருந்தித் தற்கொலை செய்து கொண்டார்.

தெமாசுதனீசின் சொற்பொழிவுகள் என நம்பப் படும் 61 உரைகள் கிடைத்திருக்கின்றன. இவர் மறைந்துவிட்டாலும் இவரது சொற்பொழிவுகள் அத்தீனிய நாகரிகத்தின் பெருமைகளுள் ஒன்றாக அழியாப் புகழ்பெற்றுத் திகழ்கின்றன. ஆ.செ.

தெமிசுடாகிளிசு (கி.மு. 6-கி.மு. 5 -**ஆம் நூ.**): இவர் ஏதென்சு (Athens) நகரத்தின் சிறந்த அரச தந்திரியும், தளபதியுமாவார். கிரேக்க நாட்டைப் பாரசீகரிடமிருந்து காத்த பெருமை இவரையே சாரும்.

இவர் தம் தந்தை, இலிகோமிடே (Lycomidae) என்னும் பெருமை பொருந்திய பழைய கிரேக்கக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்; நிறைந்த புகழ் பெறாத வர். தாய் ஏதென்சைச் சேர்ந்தவரல்லர். பிரபுக் களின் செல்வாக்கை மிகவும் நம்பியிராமல், மக்கள் ஆதரவையே நம்பி வாழ்ந்த தெமிசுடாகிளிசின் (Themistocles) இளமை வாழ்க்கையைப் பற்றிய செய்திகள் மிகுதியாகக் கிடைக்கவில்லை.

பாரசீகர்களின் வலிமையை நன்குணர்ந்திருந்த தெமிசுடாகிளிசு, அவர்களை வெல்லும் வாய்ப்பை எதிர்நோக்கியிருந்தார். இலாரியம் (Laurium) என் னும் சுரங்கத்திலிருந்து தோண்டி எடுத்த வெள்ளி யைக் கொண்டு ஏதென்சின் கடற்படையை நவீனப் படுத்தத் தூண்டினார். ஏதீனியர்களின் தலைவரான பிறகு, இசுபார்டாவின் (Sparta) தலைமையை ஏற்கு மாறும், கடல் வலிமையை மிகுந்த அளவில் பெருக்கு மாறும் அவர்களிடம் வேண்டினார்.

சலாமிசு (Salamis) என்னுமிடத்தில் கிரேக்கத் தளபதிகளை ஆர்வத்துடன் போரிட ஊக்குவித்தார். இவர் வடிவமைத்த புதிய ஏதீனியக் கப்பல்களும், போரில் இவர் ஆற்றிய வீர உரையும் சலாமிசு வெற்றிக்கு வழி வகுத்தன. இசுபார்டாவிலும் இவ ருக்கு மாபெரும் வரவேற்புக் கிடைத்தது.

அடுத்த இலையுதிர் காலத்தில் இவர் ஏதீனியக் கடற்படையை ஏசியன் தீவுகளுக்கு (Aegean Islands) இட்டுச் சென்றார். நிலத்திலும் நீரிலும் முழுவது மாகப் பாரசீகர்களை வென்ற இவர், ஒரு சதியின் காரணமாகத் தலைமையை இழக்க நேரிட்டது. பார சீகத்திற்கெதிரான தலைமைப் பதவி கி.மு. 478-இல் இசுபார்டாவிலிருந்து ஏதென்சுக்கு மாறியது.

அடுத்த ஆறு ஆண்டுகளுக்கு இவரைப் பற்றிய செய்திகள் சரிவரத் தெரியவில்லை. ஏதென்சை வலிமை குன்றச்செய்த இசுபார்டாவினர் (Spartans) மேற்கொண்ட முயற்சிகளை இவர் தீவிரமாக முறி யடித்தார் என்பது மாத்திரமே தெரிய வருகிறது.

'பொனீசிய மகளிர்கள்' (The Phoenician Women) என்ற துன்பியல் நாடகம் கி.மு. 479-இல் வெளிவரப் பெரிதும் பண உதவி செய்தார். ஆர்கசு (Argos) என்னுமிடம் சென்று இசுபார்டாவிற்கு எதி ரான முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்.

'பசானியசு' (Pausanius) என்னும் இசுபார்டா வின் ஒற்றரை எதிர்த்துத் துரோகம் புரிந்ததாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட இவர், ஆர்கசை விட்டுக் கார்சி ராவிற்கு (Corcyra) ஓடி, பிறகு மலாசியர்களின் (Molossians) அரசரிடம் அடைக்கலம் நாடினார். பின்பு மாசிடோனியாவைக் (Macedonia) கடந்து ஏசியன் தீவுகளுக்கும், அங்கிருந்து தோனியா (Tonia) என்னுமிடத்திற்கும் தப்பி ஓடினார். அங்குச் 'செர்க்சசு (Xerxes) என்னும் அரசரின் மகன் 'ஆர்ட்டா செர்க்

சசு' (Arta Xerxes), என்பவர் பதவி ஏற்றிருந்தார். அவரிடம் தெமிசுடாகிளிசு சரண் புகுந்தார். பிறகு பாரசீகர்களால் சிறப்பிக்கப்பட்டு, மக்னீசியாவை (Magnesia) ஆள்வதற்கும் அனுமதிக்கப்பட்டார். மற்றும் சில நகரங்களும் இவரது பாதுகாப்புக்காக அளிக்கப்பட்டன. பிறகு சில நாட்களிலேயே இவர் இயற்கை எய்தினார்.

தூசிடைடிசு (Thucydides) என்னும் கிரேக்க ஆசிரியர், தெமிசுடாகிளிசின் கூர்ந்த அறிவையும், பின் வருவனவற்றை முன் கூட்டியே அறியும் திறமையையும் பாராட்டுகிறார். அரசியலில் அதிக ஆர்வம் காட்டினார் இவர். இசுபார்ட்டாவிற்கு அடங்கியிருக்கும் வரை ஏதென்சால் முன்னேற இயலாது என்பதனை இவர் உணர்ந்தார். இவரது கடற்படைக் கொள்கை ஏதென்சின் வெற்றிற்கு வழிகோலியது. ஆனால், தனி வாழ்க்கையில் இவர் நேர்மைக்கு எடுத்துக்காட்டாகார் என்பது தெரிய வருகிறது. ஆசுடியா(Ostia)என்னுமிடத்தில் இவரது ஓவியம் ஒன்று கி.பி.1939-இல் கிடைத்திருக்கிறது. சௌ.ல.

தெமிட்ரியசு, முதலாம்: மாசிடோனியாவை ஆண்ட செலுகசு அரசர்களின் மரபு வழியைச் சேர்ந்த முதலாம் தெமிட்ரியசு (Demetrius I) கி.மு.160-இலிருந்து அரசராக ஆட்சி புரிந்துவந்தார். இவருடைய தந்தை நான்காம் செலுகசு என்பவரின் ஆட்சிக்காலத்தில் இவர் உரோமாபுரிக்குப் பிணையமாக அனுப்பி வைக்கப்பட்டார். அங்கே இவருக்கும் கிரேக்க அரசியல் மேதையும் வரலாற்றறிஞருமான போலிபியசுக்கும் (Polybius) இடையே மிக நெருங்கிய நட்பு ஏற்பட்டது. இவரின் உறவினரான ஆண்டியோகசு நான்காம் எபிபானசு (Antiochus Ephephanus) கி.மு.163-இல் காலமானார். சிரியாவுக்குத் திரும்பி அரியணைக்கு உரிமை பாராட்டுவதற்காக உரோமானிய செனட்டின் அனுமதியைத் தெமிட்ரியசு நாடினார். அனுமதி மறுக்கப்பட்டதும் போலிபியசின் உதவியைக் கொண்டு இவர் சிரியாவிற்குத் தப்பிச் சென்றுவிட்டார்.

சிரியாவிற்குத் திரும்பிய தெமிட்ரியசை உண்மை அரசராகப் படை வரவேற்றது. ஆனால் பாபிலோனியாவிலும் மீடியா (Media) விலும் திமார்கசு (Timarchus) என்ற ஆளுநர் தம்மை அரசராக விளம்பரப் படுத்திக்கொண்டு உரோமாபுரி ஆட்சிப் பேரவையின் அங்கீகாரத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார். திமார்கசுக்கெதிராக கி.மு.161-160-இல் தெமிட்ரியசு நடத்திய படையெடுப்பில் மாபெரும் வெற்றிபெற்று அதற்காக 'இரட்சகர்' (Soter) என்றபட்டப்பெயரையும் புனைந்துகொண்டார். இந்நிலையில் ஆட்சிப் பேரவையும் இவரை அரசராக ஏற்றது. பின்னர் கி.மு.160-இல் நடைபெற்ற யூதர்களின் கிளர்ச்சியும் ஒடுக்கப்பட்டது. எனினும் எஞ்சியிருந்த மக்காபியர்களின் வசப்பட்டிருந்த எல்லை மாவட்டங்களில் எதிர்ப்பு அவ்வப்பொழுது தலைகாட்டிக் கொண்டிருந்தது. பின்னாளில் சுடையாவில் தங்கியிருந்த பிளவுக் கூறுகள் மீண்டும் தலைதூக்கின. ஆகவே, செலூசியர்கள் உடன்படிக்கை செய்து கொள்ள நேரிட்டது. அதன்படி செலூசியர்கள் சுடையாவில் தங்கள் படைகளை நிறுத்தி வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் அங்கிருக்கும் மக்களுக்கு சமய உரிமை வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும்முடிவாகியது.

தெமிட்ரியசின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரை பெர்காமம், எகிப்து ஆகியவற்றின் பகைமையை இவர் பெற நேரிட்டது. அவ் விரு நாடுகளும் உரோமானிய ஆட்சிப் பேரவையின் இரகசிய ஆதரவுடன் அலெக்சாண்டர் பலாசு (Alexander Balasu) என்ற போலி உரிமையாளருக்கு ஆதரவு காட்டின. அவற்றின் உதவியுடன் அலெக்சாண்டர் தெமிட்ரியசைப் பதவிநீக்கம் செய்துவிட்டார். அவ் விருவருக்குமிடையே நடைபெற்ற போரில் தெமிட்ரியசு வீர மரணமுற்றார்.

தெமிட்ரியசு இரண்டாம்: இவர் நிகேடார் அல்லது மாபெரும் வெற்றியாளர் என்று அழைக்கப்பட்டவர் (கி.மு.161-126). இவர் முற்குறிப்பிட்டவரின் மகனாவார். இவர் கி.மு.145-139-இலும் மீண்டும் கி.மு. 129-இலிருந்தும் அரசராக விளங்கினார். சிரியா திரும்பிய இவர் (கி.மு.147) அலெக்சாண்டர் பலாசை எதிர்த்தார். எகிப்தின் நான்காம் தாலமியின் உதவியுடன் கி.மு.145-இல் வெற்றி பெற்று அரசரானார். அதே ஆண்டில் ஒனோபோரசு போரில்(Battle of Onuoporus) பலாசும் தாலமியும் கொல்லப்பட்டதும் இவர் அரசப் பதவியேற்றார். எனினும், இவருடைய நாட்டுப்பகுதிகள் முழுவதிலும் பற்பல தொல்லைகள் ஏற்பட்டன. இளம் வயதினராக இருந்ததனால் இவரால் நிலைமையைச் சமாளிக்க இயலவில்லை. சிரியாவில் கி.மு.140-இல் கடுமையான உள்நாட்டுப் போர் ஒன்று நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்ததையும் இவர் பொருட்படுத்தாது பார்த்தியப் படையெடுப்பாளர்களின் மீது பாய்ந்து அவர்களைப் பாபிலோனியாவிலிருந்து விரட்டியடித்தார். இவரை அவர்கள் கி.மு. 139-இல் முறியடித்துச் சிறைபிடித்தனர். இவர் கி.மு.129-இல் விடுதலைபெற்றுச் சிரியா திரும்பினார். இவருடைய குறுகிய கால இரண்டாம் முறையான ஆட்சியின்பொழுது இவர் தம் நாட்டின் ஒருசில பகுதிகளின் மீதுதான் ஆதிக்கம் செலுத்தமுடிந்தது. இறுதியில் இவர் கொல்லப்பட்டார்.

தெமிட்ரியசு மூன்றாம்: சிறிது காலமே ஆட்சி புரிந்த இவர் (கி.மு.95-88) செலூசியா அரசின் இறு

திக்காலச் சிரியாவில் நிலவியிருந்த குழப்பங்களைச் சமாளிக்க இயலவில்லை. இறுதியில் பார்த்தியர்களால் சிறை பிடிக்கப்பட்டு உயிர்நீத்தார். அ.உ.

தெமியார், மலேசியாவில் வாழும் முதுகுடிகளுள் ஓரினத்தவர். இவர்கள் மலேசியாவின் உட்பகுதிகளில் கரடுமுரடான நிலப்பகுதிகளிற் பாயும் ஆற்றுப் பக்கங்களில் வாழ்கின்றனர். ஏனெனில், மலேசிய மக்களின் அருகில் வாழ்வதற்கு இவர்கள் பயப்படுகின்றனர். சுமத்திரர்களும்(**Sumatrans**),மலேசிய மக்களும் சேர்ந்து தெமியார்களை (**Temiars**) அடிமைகளாகப் பிடித்துக் கொடுமைப்படுத்தியது முதல் இவர்கள் மக்கள் எளிதில் அடையமுடியாத இடங்களுக்குச் சென்று வாழ முற்பட்டனர். ஆனால் இப்போது சீமாங்கு(**Semang**)மக்களால் ஓரளவு இவர்கள் காப்பாற்றப்பட்டனர். தாழ்நிலங்களில் வாழ்ந்த தெமியார்களுள் சில குழுவினர் மலேசியர்களை மணந்துகொண்டு கலப்படைந்துவிட்டனர்.

மலேசியர்கள் தெமியர்களைச் 'சக்காய்' என்றே குறிப்பிடுவர். மலேசிய மொழியில் இச்சொல்லிற்கு அடிமை என்பது பொருள். இன்றைய தெமியார்களை அவர்கள் வாழும் இடத்திற்கேற்பச் சக்காய்புக்கித்து (**Sakait Bukit**) என்றும், சக்காய் தாரட்டு (**Sakai Darat**) என்றும் மலேசியர்கள் கூறுகின்றனர். இவை முறையே மேட்டுநிலத் தெமியார்கள், தாழ்நிலத் தெமியார்கள் எனப் பொருள்படும்.

தெமியார் பழங்குடியினர் நீக்கிரோ இனத்தவருடன் கலப்படைந்தவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். குட்டையான உயரம், தடித்த உதடுகள், முக அமைப்பு, தலைமயிரின் தோற்றம் அனைத்தும் மலேசிய மக்களிடமிருந்து பிரித்துக் காட்டுவதுடன் நீக்கிரோ இனத்தவரின் சில பண்புகளையும் காட்டுவதால் இவர்களுக்கும் நீக்கிரோ இனத்தாருக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்று எண்ணவேண்டியுள்ளது.

மிகவும் நெருங்கிய உறவுடைய குடும்பத்தினர் ஒன்றுசேர்ந்து காட்டுப் பகுதிகளில் நிலங்களைத் தேர்ந்தெடுத்துச் சொந்தமாக்கிக் கொள்கின்றனர். இவர்கள் காட்டை அழித்து வேளாண்மை செய்யும் முறையைக் கொண்டுள்ளனர். குறிப்பிட்ட காலம் பயிரிட்டபின் அடுத்துள்ள காட்டை அழித்து அங்குப் பயிரிடுகின்றனர். இவர்களிடையே மக்கள் பெருக்கம் மிகுதியாக இல்லாததால் நெடுந்தொலைவிற்கு இடம் விட்டு இடம் மாறிப் பயிரிடவேண்டிய தேவை ஏற்படவில்லை. இவர்களின் முக்கிய பயிர் தினை வகை

தெமியார் பெண்களும் சிறுவர்களும்

களாகும். ஆனால், இன்றைய தெமியார் மக்கள் மர வள்ளிக் கிழங்கு, நெல், மக்காச்சோளம், பூசணி, வாழை, பிற கிழங்கு வகைகள் முதலானவற்றைப் பயிரிடுகின்றனர்.

உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்படும்போதும் மீன்பிடிப் புக் குறையும்போதும் காட்டு விலங்குகளை வேட்டை யாடி உண்கின்றனர். இவர்களுள் குழந்தைகள்,உடல் நலமற்றோர், தெய்வத்தன்மையுற்றவன் (Shaman) முதலானோர் இறைச்சியை உண்பதில்லை. காட்டுப் பொருள்களை மிகுதியாகச் சேகரிக்கின்றனர். மூங் கில்கள் இவர்களின் துணைத் தொழில்களுக்கு மிகுந்த பயனுடையதாய் உள்ளன. இவற்றைக் கொண்டு ஊதுகுழல், கைவினைப் பொருள்கள், வீட்டுப் பொருள்கள் முதலானவற்றைச் செய்து சீனர்களிட மும் மலேசியர்களிடமும் கொடுத்து அவர்களுக்கு வேண்டிய இரும்பு, உடைகள், புகையிலை, உப்பு முதலானவற்றைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். அதனோடு மூங்கிலைக் கொண்டே வீடு கட்டுகின் றனர்; வில், அம்புகளைச் செய்கின்றனர்.

மலைப் பகுதிகளில் வாழும் தெமியார்களின் வீடுகள் 120 அடி நீளமும் 60 அடி அகலமும் தரை யிலிருந்து 20 அடி உயரமும் கொண்டு கட்டப்படு கின்றன. இதில் பல குடும்பங்கள் வாழ்கின்றன. மூங்கிலால் வீடுகளைக் கட்டுகின்றனர். வீட்டின் அடித் தளமும் மூங்கில் பட்டைகளே. கூரை, ஒருவகைப் பனை ஓலைகளால் வேயப்படுகின்றது. வீடு கட்டுவ தற்குப் பெரும் பொருள் செலவு ஆவதால் இடம் விட்டு இடம் மாறும் வேளாண் நிலங்களைப் பெரும் பாலும் வீட்டிற்கு மிகத் தொலைவில் அமைத்துக் கொள்வதில்லை.

இவர்களது அரசியல் அமைப்பில் பெரும் மாறு தல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. தொடக்கக் காலத்தில் இப் பழங்குடிகளுக்கும் பிற மலேசிய மக்களுக்குமிடையே நிகழ்ந்த பல்வேறு நடவடிக்கைகளைக் கவனிப்பதற்கு மிக்காங்சு (Mikongs), பாங்குசு(Pangkus) என்ற மரபு வழி அமைப்புகள் இருந்தன. ஆனால், இன்று இவ்வ மைப்புகள் நீக்கப்பட்டுவிட்டன. மலேசிய அரசின் பழங்குடிகள் நலத்துறை இந்தப் பொறுப்பைப் பழங் குடித் தலைவனிடமே விட்டுவிட்டது.இவர் தலைமை யில் இயங்கும் பழங்குடி அரசியல் அவை (Tribal Council) அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் கவனித் துக்கொள்கிறது.

மலைப் பகுதிகளில் வாழும் தெமியார் பழங்குடி கள் வெளி உலகுடன் தொடர்பு கொண்டிருக்க வில்லை என்றாலும் மலேசியாவில் அவசர நிலைக் காலம் (Emergency) இருந்தபோது (1948-1960)

தெமியார் வீடு

பொதுவுடைமைக் கட்சியைச் சேர்ந்த கொரில்லாக்களிடமிருந்து பாதுகாப்பாக இருக்க வெவ்வேறு இடங்களுக்குக் குடிபெயர்ந்தனர். இப்போது அரசு இவர்களை வெளியாருடன் தொடர்புபடுத்தி இவர்களின் வாழ்க்கையை உயர்த்தப் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது. தாழ்நிலத் தெமியார் மக்களைப் பின்பற்றி இவர்களும் மலேசியப் பண்பாட்டைச் சிறிது சிறிதாக ஏற்றுக்கொண்டு வருகின்றனர்.

சீ.ப.

தெமோகிரிடசு (ஏறத்தாழ கி.மு. 460 முதல் கி.மு. 370 வரை): இவர் ஒரு சிறந்த கிரேக்கத் தத்துவ ஞானி. அணுக் கொள்கையை (Atomism) உலகிற்கு உணர்த்தியவர்களுள் ஒருவர். வெட்டவெளியில் (Void) சுழல்கின்ற நுண்ணிய அணுக்களால் ஆனதே உலகம் என்று உலகைப் பற்றி விளக்கம் தருகிறார். தெமோகிரிடசு (Democritus) திரேசு என்னுமிடத்திலுள்ள அப்தேராவில் கி.மு. 460-இல் பிறந்தார். சாக்ரடீசிக்குப் (Socrates) பத்து வருடங்கள் இளையவரிவர். இருப்பினும் சாக்ரடீசுக்கு முன்காலத்திய அண்டவியல் (Cosmology) அறிஞர்களுள் இவரே இறுதியானவராகக் கருதப்படுகிறார். இவரால் விளக்கப்பட்ட அணுக்கொள்கை, இவருக்கு முன்னரே இவர் தம் ஆசிரியர் உலூசிபசு (Leucippus) என்பவரால் உணரப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விருவருள் யார், எந்த அளவுக்கு அணுக் கொள்கையை உலகிற்கு உணர்த்தியுள்ளார் எனத் தீர்மானித்தல் சற்றுக் கடினம்.

இவர் ஒரு சிறந்த எழுத்தாளருமாவார். ஆனால், இவர்தம் நூல்களுள் மிகச் சிலவே காக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அண்டவியல், நீதி, வானவியல், புவியியல், மருத்துவம், கணிதம், மொழியியல், இசைக் கோட்பாட்டியல் மற்றும் பல செய்திகளைப் பற்றி அறுபதுக்கும் மேலான நூல்களைப் படைத்திருக்கிறார். இவர்தம் நீதி நூல்கள் இவருடைய அமைதி, ஊக்கம் போன்ற நல்லியல்புகளைப் பறைசாற்றுகின்றன.

பார்மினிடிசு (Parmenides), சீனோ (Zeno) மற்றும் மெலிசசு (Melissus) போன்ற அறிஞர்கள் இவ்வுலகின் நிலைத்தன்மையை மறுக்கின்றனர். இவ்வுலகம் மாயை என வலியுறுத்துகின்றனர். ஆனால், உலூசிபசு மற்றும் தெமோகிரிடசு போன்ற அணுவியல் வல்லுநர்கள் வெற்றிடத்தில் சுழல்கின்ற எண்ணிறந்த நுண்ணிய அணுக்களைக் கொண்டதே இவ்வுலகம் என்கின்றனர். இவ்வணுக்கள் உணர்வுக்கெட்டாதவை, நிலைத்திருப்பவை; மற்றும் பிரிக்க முடியாதவை; வடிவம், உருவம், இருப்பிடம், அமைவு, வேகம் இவற்றில் இவை மாறுபடுகின்றன. ஒவ்வொரு பொருளும் நுண்ணிய அணுக்களின் தொகுதியே என்பது அணுவியல் அறிஞர்களின் கொள்கை.

அணுக்களின் அசைவில் ஏற்படும் விளைவுகளே எண்ணம், உணர்வு முதலியவை. புலனுணர்வினால் ஏற்படும் அறிவானது அவ்வளவு சிறந்த அறிவன்று. அணுக்கொள்கையைச் (Atomic Theory) சரியானபடி புரிந்துகொள்ளுதலே உயர்ந்த அறிவாகும்.

எபிகுரசு (Epicurus) என்பவரும் இவ்வணுக் கொள்கையைப் பின்பற்றியிருக்கிறார். அவருக்குப் பின்வந்த உலூக்ரிசியசு (Lucretius) என்பவர் தம் பாடல்களிலொன்றில் இதைப் பற்றி விளக்கியிருக்கிறார். அணுவைப் பற்றிய அவரது விளக்கம் இன்றைய அறிவியல் மற்றும் தத்துவ முன்னேற்றத்தில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

சௌ.ல.

தெய்லர் ஆல்பிரடு எட்வர்டு (கி.பி. 1869–1945) ஒரு ஐரோப்பியத் தத்துவ ஞானி. இவர் நார்த்தாம்ப்டன்சயரிலுள்ள (Northamptonshire) உன்டேல் (Oundale) என்னுமிடத்தில் பிறந்தார். இவர் ஆச்சுபோர்டிலுள்ள புதிய கல்லூரியில் (New College) படித்தார். இவர் மான்செசுட்டெரிலுள்ள ஒயன்சு (Ounes) கல்லூரியில் விரிவுரையாளராக கி.பி. 1891 முதல் 1898 வரை இருந்தார். பிறகு மாண்டிரீலிலுள்ள மெக்கில் (McGill) பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராக 1903 முதல் 1908 வரை இருந்தார். பிறகு அற இயல் பேராசிரியராகப் புனித ஆண்டுருசு (Andrews) பல்கலைக்கழகத்தில் 1908 முதல் 1924 வரையும், பேராசிரியராக எடின்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் 1924 முதல் 1941 வரையும் பணியாற்றினார். இவர் கிரேக்கத்தத்துவத்தில் வல்லுநராகவிளங்கியதோடு அற இயலிலும், புலன் கடந்த மெய்ப்பொருளியலிலும், சமய தத்துவத்திலும் கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கிறார். கிரேக்கத்தத்துவத்தில் பிளேட்டோவைப் பற்றி இவர் சிறந்த நூல் எழுதியிருக்கிறார். தெய்லரின் தத்துவம் ஒழுக்கத்தில் ஏற்பட்ட சிக்கல் (Problem of Conduct) என்ற நூலிலும், புலன் கடந்த மெய்ப்பொருளின் கருப்பொருள் (Elements of Metaphysics) என்ற நூலிலும் முதலாவதாக வெளிப்பட்டது. எப்.எச். பிராட்லியின் மீது இவர் ஈடுபாடு கொண்டார். ஆன்மா என்னும் உணர்வை முதன்மையாகவும் மையமாகவும்கொண்டு ஆன்மாவே உண்மை எனவும் அதன் செயல்களே உண்மை எனவும் விளக்கும் கொள்கையினைக் கருத்துக்கொள்கை (Idealism) என்பர். தெய்லர் கூறும் அறஇயல் அனுபவங்களை ஆராய்ந்து பார்த்தால், அது சமயத்தில் சென்றடைவது மட்டுமல்லாமல், கடவுள் உண்டு என்ற கோட்பாட்டில் மனிதர்களைக் கொண்டு சேர்க்கும் என்று கூறுகிறார். உலக அனுபவத்தில் மதிப்பீடுகளும், உண்மை நிகழ்ச்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்தே காணப்படும்.

ஒழுக்கமான அனுபவத்திலிருந்து, புலன் கடந்த சமயநிலைக்குச் செல்வதில் இரண்டு நிலைகள் அமைந் திருக்கின்றன. ஒன்று ஒழுக்கமான வாழ்க்கையின் குறிக்கோளான நல்லவற்றின் தன்மையில் அடங்கி யிருக்கிறது. அதாவது அது இடைக்கால நன்மையா நிலையான நன்மையா என்று அறிவது. இடைக்கால நன்மை மனிதனின் குறிக்கோளை நிறைவுசெய்யாது. மனிதனுடைய விருப்பங்களெல்லாம் சில நேரங்களில் ஏமாற்றத்தை விளைவிக்கும் என்ற கருத்தினைத் தெய்லர் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. இரண்டாம் கருத் தென்னவெனில், அறவாழ்க்கையில் குற்றங்களும் பாவங்களும் நிறைந்து காணப்பட்டு மனிதனை, அவ னது குறிக்கோளை அடையமுடியாமல் தடுக்கின்றது என்பதாகும். மேலும் இத்தகைய நிலை நிலையான தன்று. மனிதன் முயற்சியினால் நன்மையை அடைய லாம். இறைவன் அருளினால் மனிதன் உயர்நிலை அடைகிறான். மனிதன் இறைவனருளினால் உயர் நிலை அடைவதோடு தெய்விக நிலையையும் அடை கிறான் என்பது தெய்லரின் கருத்தாகும். இரா.கோ.

தெய்வச் சிலையார்: தொல்காப்பியச் சொல் லதிகாரத்திற்கு உரை வரைந்த சான்றோர்களுள் தெய்வச் சிலையார் குறிப்பிடத் தக்கவர். இவர் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் 13-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படுகிறார். திருமங்கையாழ்வார், திருப்புல் லாணி பற்றிய திருமொழியில், 'தெய்வச் சிலை யார்க்கு என் சிந்தைநோய் செப்புமினே' என்று மங் களாசாசனம் செய்திருத்தலின் இப்பெயர் திருமாலுக் குரியது என்பது தெளிவு. தெய்வச்சிலையார் பெயரி னால் திருமால் சார்பினர் எனினும், தம் உரைப் பகுதியில் சைவ சித்தாந்தத்தில் சுட்டப்பெறும் பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருள் உண்மையைக் குறித்திருப்பதாலும், திருவைந்தெழுத்தைச் சுட்டுவ தாலும் சிவநெறிக்குரியவர் என்று தெளியலாம். இவர் இலக்கியம், இலக்கணம், மெய்ப்பொருளியல், அளவை இயல் ஆகிய பல துறைகளிலும் நிறைந்த புலமை படைத்தவர். வடமொழி இலக்கணத்திலும் இவருக்கு நல்ல பயிற்சி உண்டு. இவர் சொல்லதி காரத்துக்கு மட்டுமே உரை எழுதியிருப்பினும் எழுத் ததிகாரம், பொருளதிகாரம் ஆகியவற்றையும் நன் றாகப் பயின்றவர் என்பதற்கு அகச்சான்றுகள் கிடைக்கின்றன.

இலக்கண நெறியில் புதுமை காணும் ஆய்வுத் துணிபும், மொழியியல் உணர்வும் இவர் உரைக்குச் சிறப்பியல்புகளாகக் கூறத்தக்கன. திணைவழு, இட வழு, காலவழு முதலியவற்றை வண்ணனை மொழி யியல் மரபுப்படி இவர் பட்டியலிட்டுக் கொடுத்திருப் பது பாராட்டத்தக்கது. பல பொருள் குறிக்கும் உரு பன்களை இவர் இடையியலில் சுட்டிக் கூறியிருத்தல் காணலாம். சான்றாக, ஆய் என்னும் முன்னிலை வினை விகுதி (தொல். சொல். 217) தெரிநிலை வினையிலும் (உண்டாய்), ஏவல் வினையிலும் (உண் ணாய்), எதிர்மறை வினையிலும் (பாலும் உண்ணாய்) வழங்குதலை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். உண்டு என்ற வினைச்சொல் உண்டது என்னும் பொருளில் வினை முற்றாக வருதலைஇவர் சுட்டியுள்ளார். (தொல். சொல். 211). எச்சமே முற்றாக வரும் என்ற மொழியியலார் கருத்திற்கு இவ்வுரைப் பகுதி சான்றாக அமைகிறது. சாரியை பொருள் குறித்து வரும் என்ற விழுமிய கருத்தினை, 'பொருள் நிலைக்கு உதவுதலாவது அல்வழிப் பொருட்கு இவை, வேற்று மைப் பொருட்கு உரியன இவை என வருதல்' என்று எழுதியிருத்தல் (தொல்.சொல்.247) இவர்தம் மொழி யியல் உணர்விற்கு மற்றுமொரு சான்றாகும்.

இவர் வடமொழி இலக்கண அறிவு வாய்த்தவ ரெனினும் தமிழ் மரபினை அறிந்து உரை கூறுவதில் வல்லவர். சான்றாக, 'ஒன்று, இரண்டு பல' என வட மொழிப்புலவர் கூறியவாறு போலப் பாகுபடும் வழக்கின்மையின், ஒன்று, பல எனத்தமிழ் நடை இரண்டு பாலாம்' (தொல்.சொல். 2) என்றும், 'ஒரு மையும் பன்மையும் எனத் தமிழ் நடை இருவகைப் படுதலின்' (தொல்.சொல்.243) என்றும் எழுதியிருத் தலைச் சுட்டலாம். எவ்வகைத் தொழில் நிகழ்ச்சிக் கும் காரணமாக உள்ளனவற்றை முதல் என்று குறித்தல் தமிழ் மரபு. இதனை வடநூலார் காரகம் என்பர் எனச் சொல்லி, 'அதாவது தொழிலை உண் டாக்குவது' என்ற விளக்கமும் வழங்கியுள்ளார். இவ் வுரைப்பகுதி 'கிரியாம் நிர்வர்த்தயதி காரகம்' என்ற பதஞ்சலியின் பாடியத்தில் இடம்பெறும் கருத்தினை எதிரொலிக்கக் காணலாம். குறைச்சொற்களாகிய உரிச்சொற்களை வடநூலாசிரியர் கூறும் தாதுக்கள் என்று இவர் கருதினர். தொல்காப்பியர் சுட்டும் இசை, குறிப்பு, பண்பு ஆகிய மூன்றினாலும் உரிச் சொற்கள் பொருளைப் புலப்படுத்தும். இவற்றை வடநூலார் முறையே முக்கியம், இலக்கணம் கௌ ணம் என்று வழங்குவர் என்று ஒப்பீடு செய்துள்ளார். வேற்றுமை மயங்கியலில் ஒரு வினை ஒடுச்சொல் சிற வாத பொருட்கண் வரும் என்று புதியதொரு உரை செய்து அதற்கு ஆதாரமாக, 'இப்பொருள் பாணினி யாருக்கும் ஒக்கும்' என்று எடுத்துரைத்தல் எண்ணத் தக்கது. வேற்றுமைத் தொகை முதலியவற்றை ஒரு புடை ஒப்புமைகருதிப் பாணினியார் தற்புருடசமாசம் என்று குறியிட்டார் என்பர். மூன்றாம் வேற்றுமைக் குரிய சொல்லுருபுகளைச் சுட்டும் பகுதியில், 'புகை ஏதுவாக நெருப்புண்மை அறிக' என்று எழுதுவதி லிருந்து இவர்தம் தருக்கவியல் அறிவு புலனாகும்.

இவர் உரையில் திராவிடம், கருநாடகம், திரிலிங்கம் (ஆந்திரம்) குசராட்டம், மகாராட்டிரம் ஆகிய ஐந்தையும் இணைத்துப் பஞ்சத்திராவிடம் எனக்கூறும் மரபு காணப்படுகிறது (தொல் சொல்.366). செப்பும் வினாவும் பற்றிய நூற்பாவின் உரையில் துணிந்து கூறல், கூறிட்டு மொழிதல், வினாவின் விடுத்தல், வாய் வாளாமை என்ற நால்வகை வினா விடைகளை இவர் குறித்திருத்தல் ஒரு புதுமையாகும். இக்கருத்து ஏனைய உரைகளில் காணப்படவில்லை. மணிமேகலையில் இவற்றைச் சாத்தனார் குறித்துள்ளார் (30.235-49).

மேலும், இலக்கணக் குறியீடுகள் சிலவற்றிற்கும் சொற்களுக்கும் இவர் வழங்கியிருக்கிற விளக்கம் சிந்தனைக்கு விருந்தாக உள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக வேற்றுமை என்பது பொருள்களை வேறுபடுத்தினமையாற் பெற்ற பெயர் (தொல்.சொல்.61) என்றும், 'பெயரும் வினையும் இடமாக நின்று பொருள் உணர்த்துதலின் இடைச் சொல்லாயிற்று' என்றும் (நூ.246) இயம்புதல் எண்ணத்தக்கது. காலம் என்பது முன்னும் பின்னும் நடுவுமாகி என்றும் உள்ளதோர் பொருள் என்றும்; உலகம் என்பது மேலும், கீழும் நடுவுமாகி எல்லாவுயிரும் தோற்றுதற்கு இடமாகிய பொருள் என்றும்; ஞாயிறு என்பது தீத்திரளாய் உலகினை விளக்குவது என்றும்; திங்கள் என்பது நீர்த்திரளாய் உலகிற்கு அருள் செய்வது என்றும் சொற்பொருள் விளக்கம் தருதல் பாராட்டற்பாலது. இவர் உரை எளிமையும், தெளிவும் விளக்கமும் மொழியியல் உணர்வும் வாய்ந்து பயில்வார்க்கு இன்பம் பயத்தல் காணலாம். சோ.ந.க.

தெய்வச் செயல்: மனிதனால் எதிர்க்கவோ தடுக்கவோ இயலாமல், இயற்கைச் சக்திகளின் சீற்றத்தால் விளையும் ஊறுகளுக்குத் தெய்வச் செயல் (Act of God) என்பது பெயர். இது திடீரென ஏற்படுவதால், இதுகுறித்து முன்கூட்டியே அறிந்து, தக்க தற்காப்பு நடவடிக்கை எடுத்து, இதனால் ஏற்படும் அழிவைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாத இயல்பைக் கொண்டிருக்கும். இது தீங்கியல் சட்டத்தில் சிறந்த எதிர்வாதமாகப் (Defence) பயன்படுகிறது. அளவுக்கு மிஞ்சிய மழை, சூறாவளிக் காற்று, வழக்கத்திற்கு மாறான அலை எழுச்சி, நில அதிர்ச்சி, புயல், மின்னல், இடி விழுதல் ஆகியவை தெய்வச் செயல்களாகக் கருதப்படுகின்றன. ஒரு செயல் தெய்வச் செயல் என்று கருதப்பட வேண்டுமானால், அது இயற்கையின் சீற்றத்தால், மனிதனின் குறுக்கீடு எதுவுமில்லாமல் நேரடியாக ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும்.

தெய்வச் செயல் எனும் எதிர்வாதம் தவிர்க்க முடியாத விபத்து (Inevitable accident) என்ற எதிர்வாதத்திற்கு ஒப்பானது ஆயினும் இரைலாண்டுசு எதிர் பிளட்சர் (Rylands Vs Fletcher) வழக்கின் தீர்ப்புப்படி கடும்பொறுப்பு (Strict liability) எனும் விதிக்கு, தவிர்க்க முடியாத விபத்து ஓர் எதிர்வாதம் ஆகாது. ஆனால் தெய்வச் செயல் மேற்படி விதிக்கு சிறந்த ஓர் எதிர் வாதமாகும். மேற்படி வழக்கில், எதிர்வாதி கவனமின்றி இருந்திரா விட்டாலும் வாதிக்கு விளைந்த சேதத்திற்குப் பொறுப்பாளியாவான் என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. நீதிபதி பிளாக்குபான், கடும்பொறுப்பு என்னும் விதியை இவ்வழக்கில் நிறுவினார். 'சட்டம் கூறும் உண்மையான விதி, ஒருவன் தன் சொந்தக் காரியங்களுக்காகத் தன்னுடைய நிலத்தில் வெளியேறிச் சென்று இடர் விளைவிக்கத் தக்க எந்தப் பொருளையாவது சேகரித்து வைத்திருந்தால், அதைத் தன்னுடைய பொறுப்பிலேயே வைத்திருக்க வேண்டும்; அவ்வாறு அவன் செய்யத்தவறினால், அப் பொருள் மேற்படி நிலத்திலிருந்து வெளியேறிச் செல்வதால் ஏற்படும் இயல்பான விளைவுகள் அனைத்திற்கும் பொறுப்பாளியாவான். அவன் அங்கு அதைக் கொண்டு வந்ததில் கவனமின்றி இருந்திரா விட்டாலும் பொறுப்பாளியாவான்,' என்று தீர்ப்பளித்தார். இரைலாண்டுசு எதிர் பிளட்சர் வழக்கில் இவ்வாறு கொண்டு வந்து வைக்கப்பட்டிருந்த பொருள் தண்ணீராகும். ஆயினும், இவ் வழக்கில் சொல்லப்பட்ட விதி தீ, வாயு, மின்சாரம், வெடி, எண்ணெய், நச்சுப்புகை, இற்றுப்போன வேலியிலிருந்து வரும் துருப்பிடித்த கம்பி போன்றவற்றிற்கும் பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

எனினும், வெற்றிகரமாகத் தெய்வச்செயல் என்ற எதிர்வாதம் பயன் படுத்தப்பட்ட வழக்கு நிக்கல்சு எதிர் மார்சுலேண்டு (Nichols Vs Marsland) ஆகும். இவ்வழக்கில் எதிர்வாதி பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நீரோட்டை யொன்றில் அணையிட்டுத் தம் நிலத்தில் சில செயற்கைக் குளங்களைக் கட்டியிருந்தார். தடுப்புச் சுவர்களையும் தகுந்த கவனத்தோடு நல்ல முறையில் கட்டியிருந்தார். ஆயினும் வழக்கத்திற்கு மீறிப் பெய்த பெருமழையின் காரணமாகப் பெருவெள்ளம் புகுந்து, தடுப்புச்சுவர்களை உடைத்துக் கொண்டு கரைபுரண்டோடி வெளியேறிச் சில பாலங்களை அடித்துச் சென்று விட்டதாக அவர் மீது வழக்கிடப்பட்டது. இவ்வழக்கில் சாட்சி சொன்னவர்கள், தாங்கள் நினைவறிந்த நாள் தொட்டு, இவ்வளவு கடுமையான பெருமழையைக் கண்டதில்லை என்று சொன்னார்கள். இவ்வழக்கில் எதிர்வாதி, இரைலாண்டுசு எதிர் பிளட்சர் வழக்கில் சொல்லப்பட்ட கடும் பொறுப்பு உள்ளவர் என வாதிக்கப்பட்டதை நீதிமன்றம் ஏற்காமல், வாதியின் வாதத்தைத் தள்ளுபடி செய்து, இழப்பீடு பெறமுடியாது என்றும் கூறி விட்டது.

ஆயினும் இசுகாட்லாந்தில் ஏற்பட்ட கீழ்க்கண்ட வழக்கில், மேற்கூறப்பட்ட கோட்பாடு ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. கிரினாக்கு மாநகராட்சி எதிர் கலிடோனியன் தொடர்வண்டிக் குழுமம் (Greenock Corporation Vs Caledonian Railway Co.) என்ற இவ் வழக்கில் மாநகராட்சி ஒரு பூங்கா அமைக்கும் போது, நீரோடையின் படுகையில் குழந்தைகள் பட கோட்டி மகிழ நீர்க்குளம் ஒன்றை அமைத்தது. அதன் வினைவாக நீரின் இயல்பான ஓட்டம் தடுக்கப் பட்டது. ஒரு சமயம் பெய்திட்ட பெரு மழையால், வெள்ளம் நீர்க்குளத்தில் நிரம்பி வழிந்து சாலை வழியே ஓடி வாதியின் இருப்புப் பாதை நிறுவனத் திற்குச் சொந்தமான சொத்தில் புகுந்து, அதை வெள்ளக் காடாக்கிப் பெரிய சேதத்தை விளைவித்து விட்டது. எதிர்வாதி அதாவது மாநகராட்சி, நீரோட் டத்தின் இயல்பான திசையை மாற்றியமைக்காமல் இருந்திருந்தால், வெள்ளம் தன் இயல்பான வழியி லேயே நீரோடையில் சென்றிருக்கும். சேதம் விளைந் திராது; எனவே, எதிர்வாதிகள் பொறுப்பாளியா வார்கள் என்று பெருமக்கள் மன்றம் (House of Lords) தீர்ப்பு வழங்கியது. வழக்கமாகவே நல்ல மழை பெறும் நிலப்பகுதியில், பெருமழை பெய்ததால் வாதிகளுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டது எனும் வாதம் ஏற் கத்தக்கதன்று. மழையே பெய்யாத பகுதியில் வழக் கத்திற்கு மாறாக பிரமிக்கத்தக்க அளவிற்கு மழை பொழிந்து, அதனால் இழப்பு ஏற்படின், மேற்பட்ட செயல் தெய்வச் செயல் என்று கருதப்படும்.

பெருமழையைத் தெய்வச் செயல் என்று கருதி விட முடியுமா என்பது ஐயத்திற்குரியது. அது, வழக் கில் உள்ள சூழ்நிலைகளைக் கருதிப் பார்த்தே தெய் வச் செயலா, இல்லையா என்று முடிவு செய்ய வேண்டும்.

தெய்வச் செயலும், தவிர்க்க முடியாத விபத்தும் ஒன்றல்ல. இரண்டிற்குமிடையே வேறுபாடுள்ளது. தவிர்க்க முடியாத விபத்து தெய்வச் செயலாக வேண்டுமெனில், அது இயற்கையின் சீற்றத்தால் மனிதனின் குறுக்கீடு எதுவுமில்லாமல் நேரடி யாக ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். நூசெண்டு, எதிர் சுமித்து (Nugent Vs. Smith) என்ற வழக்கில் நீதிபதி காக்பருன் என்பார் ‘தவிர்க்க முடியாத விபத்தின் காரணங்களை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று மனிதனின் குறுக்கீடு ஏதுமின்றி இயற்கையின் மூலதாரமான சக்தியினால் ஏற்படுவது, மற்றொன்று முழுமையோ அல்லது ஒரு பகுதியோ மனிதனின் செயலால் ஏற்படுவது என்று கூறியுள்ளார். இவற் றுள் முதல் வகைச் செயல் தெய்வச் செயலின் பாற் படும். பின்னது தவிர்க்க முடியாத விபத்தாகும். எடுத்துக் காட்டாக பெரும் புயல் காரண மாகக் கப்பல் அலைக்கழிக்கப்பட்டு தரைகட்டினால் அது தெய்வச் செயலாகும். ஆனால், பனி மூட்டத்தின் காரணமாகக் திசையறிய முடியா மல் கப்பலின் தலைவனின் தவறுதல் காரணமாகக் கப்பல் கரையில் ஒதுக்கப்படுமாயின், அது எவ் வளவு தவிர்க்க முடியாததாயினும் மனிதனின் செயலேயாகும். இதைப் போலவே மின்னல், இடி ஆகியவற்றின் காரணமாக ஒரு வீடு தீப்பற்றி எரிந்தால் அது தெய்வச் செயலாகும். ஆனால் வீட்டில் உள்ள ஒரு விளக்கை ஒருவர் உறங் கும் போது தவறுதலாகத் தட்டி விடுவதின் விளை வாகத் தீ விபத்து ஏற்படுமானால் அது மனிதனின் செயலேயாகும். மாறாக, அது தெய்வச் செயல் ஆகாது.

பொதுவாக இயற்கைச் சக்தியும் மனிதனும் சேர்ந்தே ஒரு விளைவை ஏற்படுத்தினால் அது தெய் வச் செயலா? அல்லது மனிதனின்செயலா? என்ப தில் ஐயப்பாடு எழவாய்ப்புண்டு. விபத்து ஏற்பட உடனடியான, நேரடியான காரணம் என்ன வென்றுகண்டால் தான்அது எத்தகையது என்பதைத் தீர்மானிக்க முடியும் புயலின் காரணமாகத் தரை தட்டிய கப்பல் அதன் சொந்தக் கடற் பயணத் திற்குப் பயன்படுத்தியிராவிட்டால், விபத்து ஏற் பட்டிராது என்பது உண்மையாயினும், அத னால் ஏற்படும் இழப்பைத் தெய்வச் செயலாகவே கருதவேண்டும். மனிதனின் முன்னறியும் திறமை யால் அது நிகழக்கூடும் என்று உய்த்துணர முடியா ததே தெய்வச் செயல்.

மைசூர் மாநிலம் எதிர் இராமச்சந்திரா (73 Bom.L.R. 723) என்ற வழக்கின் விபரமாவது: நியானி கிராமத்திற்குக் குடிதண்ணீர் அளிப்பதற் சுாக மைசூர் மாநில அரசு ஒரு அணையொன்றைக் கட்டியது. அணையிலிருந்து வழிந்தோடும் தண்ணீரை முறைப்படுத்த ஒரு கால்வாய் வெட்டப்பட்டது. பாதி நிறைவேற்றப்பட்டும், மீதி நிறைவேற்றப்படா மலும்அக்கால்வாய்இருந்தது. 4 மணி நேரத்தில்பெய் திட்ட 60 மி.மீ பெரு மழையின்காரணமாக வெள்ளம் பெருக்கெடுத்ததோடு, வாதியின் நிலத்திற்கும், பயிர் களுக்குச் சேதமும் விளைவித்தது. எனவே, ஏற்பட்ட சேதத்திற்கு இழப்பீடு கோரி மாநில அரசின் மீது வாதி வழக்கிட்டார். மைசூர் மாநில அரசோ கீழ்க் காணும் இரண்டு எதிர்வாதங்களை வைத்தது.

1). பெரு வெள்ளத்தால் ஏற்பட்ட இழப்பு தெய்வச் செயல். 2). அரசியின் இறைமை நிலைச் செயல் (Act -of Stae in its Sovereign capacity)

நீதிமன்றம் மேற்கண்ட இரண்டு எதிர் வாதங் களையும் ஏற்கவில்லை. வழக்கத்திற்கு மாறாகப் பெரு வெள்ளம் உண்டாகும் நிலையானது தெய்வச்

செயல் தான் என்று வாதத்திற்காக ஒத்துக் கொண்டாலும், அதனால் ஏற்படும் இழப்பானது தெய்வச் செயல் என்பதாகக் கூற முடியாது. தெய்வச் செயலால் ஏற்படும் பெரு வெள்ளத்தை முறைப்படுத்திக் கடத்தும் கால்வாய் முழுமையாகக் கட்டாமல் போனது மனித செயல்தான். ஆகவே, தெய்வச் செயலால் ஏற்படும் மனிதச் செயலுக்கு இழப்பீடு வழங்கப்பட வேண்டும் எனத் தீர்ப்பு வழங்கப் பட்டது.

ஓர் அரசு தன் குடிமக்கள் மீது செலுத்தும் அதிகாரம் இறைமை நிலைச் செயலாகாது. இந்திய அரசாங்க அலுவலர் ஒருவர் சட்டத்திற்கு முரணான செயல் ஒன்றைச் செய்து இந்தியக் குடிமகனுக்குத் தீங்கு விளைவித்து, தான் அரசாங்க உத்தரவின் பேரில் தான் அதைச் செய்ததாகக் கூறித்தப்ப முடியாது. பம்பாய் உயர்நீதிமன்றம் ஒரு வழக்கில் அரசியின் அணைகட்டும் செயலானது அரசின் இறைமைநிலைச் செயல் என்ற வாதத்தைப் புறக்கணித்தது. இறைமை நிலைச்செயலின் விளைவாக அரசு அணைகட்டும் செயலானது சமூக மேம்பாட்டுச் செயலேயன்றி, அரசு முறைச் செயலாகாது என்று மேலும் கருத்துத் தெரிவித்தது. சட்டம்-ஒழுங்கு குறித்த ஓர் அரசின் இறைமை நிலைச் செயலானது, சமூக மேம்பாட்டுத் திட்டம் குறித்த அரசின் இறைமைச் செயலிலிருந்து மாறுபட்டதாகும். எவ்வாறாயினும், அரசின் இறைமை நிலைச் செயலானது, தெய்வச் செயலாகாது. அ.மா.அ.

தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர், வே.ரா. இவர் பெரியார் மாவட்டம் ஈரோடு வட்டம் வேலம் பாளையம் என்ற சிற்றூரில் 1903-இல் இராமசாமிக் கவுண்டர், அங்கம்மாள் ஆகியோருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த அக்குடும்பம் சைவம், தமிழ் ஆகியவற்றில் பற்றுக் கொண்டிருந்தது.

இளமையில் திண்ணைப் பள்ளியில் பயின்ற இவர் அவினாசிலிங்க உபாத்தியாயர், ஈரோடு திருமலை சாமிஐயங்கார், சிவபாத இருதயம் பிள்ளை ஆகியோரிடமும் முறையாகத் தமிழ் நூல்களைக் கற்றார். தமிழிலும் சைவ சித்தாந்தத்திலும், வடமொழியிலும் ஆழ்ந்த புலமை பெற்றார். இவர் மனைவி பெயர் இலக்குமி. தமிழாசிரியராக வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய இவர் மாணவர்கள் போற்றும் வகையில் நல்லாசிரியராக விளங்கினார்; ஆரவாரம் இல்லாத எளிய வாழ்க்கை வாழ்ந்தார்; தமிழகமெங்கும் சுற்றி ஓலைச்சுவடிகள் பல தேடினார்; தேடிய சுவடிகளைப் பாதுகாத்து அவற்றைப் பெயர்த்து எழுதிவைத்தார். வாலசுந்தரக் கவிராயாரின் கொங்குமண்டல சதகம், மேழி விளக்கம், கருணையந்தாதி, மல்லைக்கோவை, கபிலமலைக் கோவை, முனிமொழி முப்பது, சென்னிமலையாண்டவர் காதல், தேவிமான்மியம், சிவஞான போதத் திருவிருத்தம், திங்களூர் நொண்டி, கொன்றை வேந்தன் வெண்பா, தாயுமானவர் மடல் போன்றவற்றைப்பதிப்பித்தார்.

இவர் கி.பி.17-ஆம் நூற்றாண்டில் அறம் வளர்த்தான் என்ற கொங்குநாட்டு நாட்டியப் புலவர் தொகுத்த பரத சங்கிரகம் என்னும் நூலை 1954-ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வாயிலாக வெளியிட்டார். அடியார்க்கு நல்லாரால் சிலப்பதிகார உரை எழுத உதவிய நூல் என்று பாராட்டப்பெற்றதும், சங்க கால இசை நூலுமான அறிவனார் இயற்றிய பஞ்சமரபு என்னும் அரிய நூலின் முதல் தொகுதியை 1973-ஆம் ஆண்டும், இரண்டாம் தொகுதியை 1975-ஆம் ஆண்டும் வெளியிட்டார். மிகச்சிறந்த சங்க கால இசை நூலைக் கண்டுபிடித்து வெளியிட்ட இப்பணிக்காக அரசர் அண்ணாமலைச் செட்டியார் விருது பெற்றார்.

தாம் பதிப்பித்த பல நூல்களுக்குக் குறிப்புரையும், விளக்கவுரையும் புலமை தோன்ற எழுதிய இவர் மிகச் சிறந்த கவிஞராகவும் திகழ்ந்தார். அறச்சலூர், ஈரோடு, சென்னிமலை, எழுமாத்தூர் போன்ற தலங்கள் பற்றிப் பல சிற்றிலக்கியங்கள் இயற்றியுள்ளார். பல்வேறு இதழ்களில் சைவ சித்தாந்தம், இலக்கியம், இலக்கணம், பண்டைய உரை, கொங்கு நாட்டு வரலாறு பற்றிய பல கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். தமிழகப் புலவர் குழு உறுப்பினராகவும் திகழ்ந்தார்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் கம்பராமாயண ஆராய்ச்சிப் பதிப்புக்கு 5 முழுமையான ஏடுகள் அளித்தார். திருப்பனந்தாள் காசி மடத்தின் திருமுருகாற்றுப்படை உரைக் கொத்திற்குக்கவிப் பெருமாள், பரிதியார் உரை ஏடுகளையும், தருமபுர ஆதீனத்தின் திருக்குறள் உரைவளத்திற்குக் காலிங்கர், பரிதியார் உரை ஏடுகளையும் பெயர்த்து எழுதி அளித்தார். வாழ்நாளையே ஏடுகள் தேடச் செலவிட்ட தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர் 1976-இல் காலமானார். செ.இரா.

தெய்வ யானை என்ற பெயருடன் இரண்டு பெண்கள் புராண இதிகாச இலக்கியங்களில் பேசப்படுகின்றார்கள். இவ்விருவரையும் குறித்துக் கந்தபுராணம், உபதேசகாண்டம், திருப்பரங்குன்றப் புராணம், பிரமனக வர்த்தம், தேவிபாகவதம, பாகவதம், பாரதம் ஆகிய நூல்களில் கூறப் பெற்றுள்ளன.

கந்தபுராணத்தில்: இந்நூலிற் கூறப்பெறும் தெய்வயானை திருமாலின் திருக்கண்களில்தோன்றிய அமிர்தவல்லி. இவ்வம்மை சரவணப் பொய்கையில் முருகனை மணக்கத் தவமியற்றினபொழுது முருகன் காட்சி தந்து நீ இந்திரனிடம் மகளாக வளர்க என அருள் செய்தார். அக்கட்டளைப்படி தவத்திலிருந்து நீங்கி இந்திரனுடைய யானையால் குழந்தையாக வளர்க்கப் பெற்றார். இந்திரனின் குழந்தையாகக் கொண்டு தெய்வ யானையால் வளர்க்கப் பெற்றமையால் தெய்வ யானை எனப் பெயர் பெற்றார். சூரபன்மாதியர் போரில் வெற்றி பெறச் செய்த முருகப் பெருமானுக்குத் தன் அன்புக் காணிக்கையாக இந்திரன் திருப்பரங்குன்றத்தில் தெய்வ யானையைத் திருமணம் செய்வித்தான்.

தேவிபாகவதம், பிரமனகவர்த்தம் ஆகிய நூல்களில்: இவர் பிரமனால் மானதமாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டுக் கந்தமூர்த்திக்குத் தேவியாக ஆக்கப்பட்ட பெருமை உடையவர். தைத்தியர்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட தேவர்களின் பொருட்டுச் சேனை ஆகிய காரணத்தால் தேவசேனை எனப் பெயர்பெற்றார்; சிசுக்களை இரட்சிப்பவர். பிரகிருதியின் ஆறாம் அமிசமாகையால் சசுட்டிதேவி எனப்பெயர்பெற்றார். இவ்வம்மை சிசுக்களின் பொருட்டுப் பிரசவ இடத்தில் ஆறாம் நாளிலும் இருபத்தோராம் நாளிலும் பூசிக்கத்தகுந்தவர்.

பாரதம், பாகவதம் ஆகிய நூல்களில்: தேவயானை சுக்கிராச்சாரியராகிய அசுர குருவின் மகள். மிருத சஞ்சிவினி மந்திரம் அறிந்துகொள்ளுதற் பொருட்டுத் தன் தந்தையிடம் வந்த தேவகுருவின் மகனான கசனிடம் அன்பு கொண்டவள். கசனை அசுரர் பலவிதத்திலும் கொன்றதைக் கண்டு, தன் தந்தையால் அவன் உயிர் பெறச் செய்தவள். கடைசியில் தன் எண்ணத்தைக் குறிப்பிக்க அவன் உடன் படாததனால் மிருத சஞ்சிவினி மந்திரம் கசனுக்குப் பலியாதிருக்குமாறு சாபமிட்டவள். இவளும் சன்மிட்டையும் நீர் விளையாடச் சென்று, முடிவில் அறியாது இவளது ஆடையைச் சன்மிட்டை அணிந்து கொள்ளக் கோபித்தாள் தேவயானை. அதனைக் கண்டு சன்மிட்டை கிணற்றில் இவளை வீழ்த்திவிட, யயாதி மன்னனால் காக்கப்பெற்றுத் திருமணம் செய்துகொள்ளப் பெற்றாள். சன்மிட்டையை அடிமையாக்கினாள். இவளுடைய குமாரர்கள் எது, துருவசு என்பவர்கள். சு.சு.

தெய்விக உரிமை என்பது அரசர்கள் தெய்வத்தாலமர்த்தப்பட்டவர்களென்றும், ஆகையால் அவர்களை எதிர்த்தல் ஒரு தீவினைச் செயலே ஆகுமென்றும் கூறுகிற ஓர் அரசியற் கோட்பாடாகும். தெய்விக உரிமைக் கோட்பாடு (Theory of Divine Right) என்பது, வரலாற்றுக்கு முற்பட்டகாலத்தில் அரசு என்பது தெய்வ ஆணையின் விளைவாகத் தோன்றிற்று என்ற அரசின் தெய்விகத் தோற்றக் கோட்பாட்டிலிருந்து (Theory of Divine Origin) தோன்றியதாகும்.

தோற்றம்: அரசை இறைவரே தோற்றுவித்து ஆட்சி செய்கிறார். ஆகையால் நாட்டை ஆளும் அரசர் இறைவருடைய முகவர் (Agent) ஆவர். அவருக்குக் கீழ்ப்படிய மறுத்தல் இறைவருக்குக் கீழ்ப்படிய மறுக்கும் தீய செயலே ஆகும். இந்தத் தெய்விகத் தோற்றக் கோட்பாட்டின் கூறுகள் விவிலிய நூலின் பழைய ஏற்பாட்டிலும், கிறித்தவத் திருச்சபையை நிறுவிய பெரியோர்களுடைய விளக்கங்களிலும், புனித பால் உரோமானியர்களுக்கு விடுத்த வேண்டுகோளிலும், கிறித்தவச் சீர்திருத்த இயக்கத்தை நடத்திய மார்ட்டின் லூதர், கால்வின் முதலியோர் வகுத்த எதிர்ப்பின்றிக் கீழ்ப்படிதல் என்ற கோட்பாட்டிலும் காணப்படுகின்றன. இந்தக் கொள்கையிலிருந்து இங்கிலாந்தை ஆண்ட இசுடூவர்ட்டு அரசர் முதலாம் சேம்சும், சர் இராபர்ட்டு பில்மர் (Sir Robert Pilmar) என்ற ஆசிரியரும், பிரான்சில், பொசே (Bousset) என்ற ஆசிரியரும் தெய்விக உரிமைக் கொள்கையை வகுத்தனர்.

பொருள்: அரசர் முதலாம் சேம்சு தாம் எழுதிய 'சுதந்திர முடியாட்சிகளைப்பற்றிய சட்டம்' (The Law of Free Monarchies) என்ற நூலில், அரசர் தம் அதிகாரத்தைக் கடவுளிடமிருந்தே பெற்றுள்ளபடியால், அவர் குடிமக்களுக்கும் சட்டத்துக்கும் அப்பாற்பட்டவரென்றும், அவர் கடவுளுக்குத்தான் பொறுப்புடையவரென்றும், மக்களுக்குப் பொறுப்புடையவரல்லர் என்றும் கூறினார். மக்களை நல்லமுறையில் ஆளுதல் வேண்டும் என்ற ஓர் ஒழுக்க இயலான கடமையையே அவர் கடவுளுக்குச் செய்தல் வேண்டும். அரசர்கள்தாம் சட்டங்களைச் செய்கின்றனரே தவிரச் சட்டங்கள் அரசர்களைத் தோற்றுவிக்கவில்லை. ஆகையால், ஒரு சுதந்திர முடியாட்சியில் அரசர் தாம் விரும்பியதைச் செய்தற்குச் சுதந்திரம் இருத்தல் வேண்டும். ஓரரசர் கொடியவராக இருந்தாலும், அவரைக் குடிமக்கள் தங்களுடைய தீவினைகளுக்காகக் கடவுளால் விடுக்கப்பட்ட ஒரு தண்டனையாகக் கருதிக் கீழ்ப்படிதல் வேண்டுமே தவிர அவரை எதிர்த்துக் கலகம் செய்தற்குக் குடிகளுக்கு உரிமை இல்லை. சுருங்கச் சொல்லின், முடியாட்சி இறையருளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒன்று என்பதும் அதன் பரம்பரை உரிமையை மறுக்க இயலாது என்பதும் அரசர்கள் கடவுளுக்கு மட்டுமே பொறுப்புடையவர்கள் என்பதும் ஒரு சட்டப்படியான அரசரை எதிர்த்தல் தீய செயலாகும் என்பதும் இக்கொள்கையின் சாரம் ஆகும்.

செயற்படுதல்: இடைக்காலத்தில் (Middle Ages) (கி.பி. 1000 முதல் கி.பி. 1500 வரை) அரசருக்கும் போப்புக்கும் இடையே எவர் உயர்ந்தவர் என்ற கேள்வியின்மீது நடந்த மோதலில், போப்புக்கும் கிறித்தவத் திருச்சபைக்கும் எதிராக, அரச அதிகாரத்தையும் அரசையும் ஆதரிக்கும் பொருட்டு இக்கொள்கை கையாளப்பட்டது. ஆயினும், இந்தக் கொள்கை அரசரின் கொடிய சருவாதிகார ஆட்சிக்கும் ஆதரவாக அமைந்ததை மக்கள் மெல்ல மெல்லத்தான் உணரலாயினர். மக்களுடைய குடியாட்சிக் கருத்துகளை அழிக்கும் ஒரு கருவியாக இது கி.பி. 17, 18-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் விளங்கியமையால் இதற்கு எதிராகக் குடியாட்சிக் கோட்பாடுகள் வளர்ந்தன. பிரான்சுப் புரட்சிக்குப் பின்னர் முடியாட்சிக் காலம் முடிவுற்றுக் குடியாட்சிக் காலம் தொடங்கிற்று. இக்கொள்கை மறைந்ததற்குக் காரணங்கள், இது ஆதரித்த வல்லாட்சி முறையை (Absolute Government) குடியாட்சி அரசாங்கக் கோட்பாடு வலுவாக மறுத்ததும், உலகியலதிகாரமாகிய அரசியலதிகாரம் ஆன்மிக அதிகாரத்தினின்றும் தனியாகப் பிரிந்து தலைமை நிலையை அடைந்ததும், அரசின் தோற்றத்தையும் இயல்பையும் விளக்குதற்குச் சமூக ஒப்பந்தக் கோட்பாடு கையாளப்பட்டதும் ஆகும்.

இப்பொழுது இக்கொள்கையை எந்த அரசியற் சிந்தனையாளரும் ஒப்புக்கொள்ளுவதில்லை. ஆயினும், நாகரிக வளர்ச்சி ஏற்படாத காலத்தில் வாழ்ந்த மக்கட் சமூகங்களிலே, ஓர் உலகியலதிகாரிக்கோ தாமே வகுத்துக்கொண்ட சட்டத்துக்கோ மக்கள் கட்டுப்பட்டு, கீழ்ப்படிந்து நடக்கும் பழக்கம் ஏற்படாத காலத்தில், இந்த இறை உரிமைக்கோட்பாடு ஒழுங்கை நிலைநிறுத்தி, மக்களைக் குழப்பத்தினின்றும் (Anarchy) பாதுகாத்தற்கு ஒரு வலுவான கருவியாகப் பயன்பட்டது. பழங்காலத்தில் மனிதனுடைய உயிர், உடைமை, அரசாங்க முறை முதலியவற்றைப் பாதுகாத்தற்கு இக்கொள்கை உதவி செய்தது. மேலும் கட்டுப்பாடு என்பதும், ஒழுங்கு என்பதும் மனிதனிடத்தில் இயல்பாக உள்ள ஓர் உணர்ச்சி என்ற உண்மை, அரசியலமைப்பு வடிவத்தில் வெளிப்படுவதை இக்கொள்கை எடுத்துக் காட்டுகிறது. வல்லந்த ஆட்சி செய்யும் அரசரும் ஒழுக்க இயல்பிலே கடவுளுக்குப் பொறுப்புடையவராவரென்று இக்கொள்கை கூறுவதன் வாயிலாக, இது அரசாங்கம் மக்களுடைய நன்மைக்காகவே இருக்கிறதென்ற அரசியலமைப்பின் ஒழுக்க இயலான ஆதாரத்தை வலியுறுத்துகிறது. பா.சூ.

துணை நூல்கள்:

Sidgwick, H., The Development of European Polity, Macmillan, 1920.

Vereker, C., The Development of Political Theory, Hutchinson University Library, 1957.

Willoughby, W.W., The Ethical Basis of Political Authority, Macmillan, 1930.

தெய்விகவியல்: மத நம்பிக்கையை அறிவு முறையில் விளக்க முற்படும் துறையைத் தெய்விகவியல் (Theology) எனலாம். தெய்விகவியலை ஓர் அறிவியல் என்று கூறுவாருமுளர். அறிவியலுக்கும் தெய்விகவியலுக்கும் வேறுபாடு உள்ளது. அறிவியல் அறிய முற்படும் பொருள்களை ஒருவர் தொட்டு, நுகர்ந்து, கண்டு கேட்டு, அறிந்து, கொள்ளமுடியும். ஆனால், தெய்விகவியலில் ஒருவர் கடவுளை மேற்கண்டவாறு அறிந்துகொள்ள முடியாது. மக்கள் தமக்குள் ஏற்படும் இறையுணர்வைக் கொண்டு ஒரு வகையான இறையறிவைச் சித்திரிக்கின்றனர். ஆனால், அறிவியலறிவு புலன்களின்மூலம் பெறப்படுகிறது. வில்கெல்ம் தில்தே (Wilhelm Dilthey, கி.பி.1833-1911) என்ற செருமானியத் தத்துவஞானி 'மனித அறிவியல்' (Human Sciences) என்பதில் வரலாற்றையும் சேர்க்கிறார். தெய்விகவியல் இயற்கை அறிவியலை விட மனித அறிவியலுடன் மிகுந்த தொடர்புள்ளதெனினும் தெய்விகவியலை மனித அறிவியல் என்பதை விடத் தெய்விக அறிவியல் என்பதே சரி. பலதரப்பட்ட அறிவியல்கள் இருப்பது போல பல்வேறு அறிவியல்களுக்கும் தகுந்தாற்போல் வழிமுறைகளும் பொருளடக்கங்களும் உள்ளன.

தெய்விகவியலுக்கு மிகவும் ஆதாரமானது நம்பிக்கை (Faith) யாகும். உலகத்தையும் மனித வாழ்க்கையையும் முற்றிலும் ஒரு புதிய கண்ணோட்டத்துடன் நோக்கும் நிலைக்கு ஒரு மனிதன் வரும்போது அவனிடம் தானாகவே நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலையை வெளிப்பாடு (Revelation) என்று கூறலாம். இந்நிலையை ஆன்மாபரம்பொருளுடன் இணைய விழையும் முயற்சியினால் கிடைக்கும் அனுபவத்தின்மூலமும் அடையலாம். இத்தகைய அனுபவத்தை அருச்சுனன் கண்ணனின் கீதோபதேசத்தால் அடைந்ததாகப் பகவத்கீதை கூறுகிறது. இத்தகைய அனுபவத்தை இந்துமதம், புத்தமதம், யூதமதம், இசுலாம், கிறித்தவ மதம் ஆகியவை வெவ்வேறு முறைகளில் விளக்குகின்றன. எனினும், எல்லா மதங்களுக்கும் அடிப்படையானது நம்பிக்கையாகும். பல்வேறு மதங்களும் தங்கள் மதம் கூறும் விளக்கங்களே ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கவை என்று கூற முற்படும்போதுதான் விவாதங்களும் சச்சரவுகளும் ஏற்படுகின்றன.

தெய்விகவியலுக்கு ஆதாரங்கள்: 1. **பழமையான புனித நூல்கள்**: முன்னோர்களின் இறையுணர்வுகள்

அவர்கள் விட்டுச் சென்ற புனித நூல்கள் மூலம் அறியப்படுகின்றன. பகவத்கீதை, விவிலியநூல், குரான், ஆதிகிரந்தம் போன்றவை அத்தகைய நூல்களாகும். இப்புனித நூல்களைத் தவிர மதத் தொடர்பான வாழ்க்கைநெறிகளும் தொன்றுதொட்டுத் தொடர்ச்சியாக முன்னோர்களால் பின்வரும் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வழிமுறைகள் (Tradition) புனித நூல்களுக்கு (Scriptures) முரண்பட்டவையல்ல.

2. **அனுபவம்**: மிகப் பழைமையான நூல்களைத் தவிர அவ்வப்போது தோன்றும் மகான்களின் அனுபவங்களும் தெய்விகவியலுக்கு ஆதாரமாகும். வில்லியம் சேம்சு (William James) என்பார் தம் 'பல்வகைப்பட்ட சமய அனுபவங்கள்' (The Varieties of Religious Experiences) என்னும் நூலில், எவ்வாறு வெவ்வேறு விதமான மத உணர்வுகள் தெய்விகவியலுக்கு ஆதாரமாகின்றன என்பதனை விளக்குகிறார். அதனால் பழைய விளக்கங்களும் வழிமுறைகளும் மாறுதலடையலாம். எனினும், தெய்விகவியல் புதிய விளக்கங்களுடன் காலத்திற்கேற்ற வகையிலும் புதிய அனுபவங்களின் அடிப்படையிலும் உறுதிப்படுத்தப் படுகிறது.

பண்பாடு: தெய்விகவியலுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் பேசப்படும் மொழி, வரலாற்றுப் பின்னணி, நம்பிக்கைகள் ஆகியவை ஆதாரமாகின்றன. எனவே, கால வெள்ளத்தில் மொழி, பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள் போன்றவை மாறும் போது தெய்விகவியலின் விளக்கங்களும் மாறுகின்றன. தெய்விகவியல் நம்பிக்கையடிப்படையில் செயற்படினும் மனிதனின் பகுத்தறிவும் மனச்சாட்சியும் அதனைப் பெரிதும் பாதிக்கின்றன. ஏனெனில், வளர்ந்து வரும் அறிவியல், நம்பிக்கையடிப்படையிலான தெய்விகவியலுக்கு அறைகூவலாக இருப்பதோடல்லாமல் தெய்விகவியல் விதிக்கும் நெறிமுறைகளையும் சாடுகிறது.

தெய்விகவியலின் வழிகள்: வெவ்வேறு விதமான ஆதாரங்கள் (Sources) தெய்விகவியலுக்கு இருப்பது போன்று, பலதரப்பட்ட வழிமுறைகளும் (Methods) தெய்விகவியலுக்கு உண்டு. வரலாற்றுப் பின்னணியில் தெய்விகவியலை நோக்குவோமாயின் ஓர் உண்மை விளங்கும். அதாவது நம்பிக்கைக்கும் (Faith) பகுத்தறிவுக்கும் (Reason) எப்போதுமே முரண்பாடு இருந்திருக்கிறது.

பகுத்தறிவு வழி: இயற்கைத் தெய்விகவியல் (Natural Theology) கடவுள், மனிதனின் முடிவு போன்றவற்றைப் பகுத்தறிவால் (Reason) அறிய முற்படவேண்டும் என்கிறது. நம்பிக்கையடிப்படையிலான தெய்விகவியல் (Revealed Theogloy), இயற்கைத் தெய்விகவியலின் அடிப்படையில் அமையவேண்டும் என்கிறது. மேலும் கடவுள் இருக்கிறார் என்பதையும் மெய்ப்பித்துக் காட்டுகிறது. (Ontological Proofs for the Existence of God). மேற்கண்ட நிரூபணங்களை வழங்கியவர் புனித ஆன்செல்ம் (St. Anselm) ஆவர். கடவுள் இருக்கிறார் என்பதை மனத்தில் கடவுளைப் பற்றியுள்ள எண்ணத்தின்மூலம் அறியலாம். (From Idea to reality). எனினும், ஆன்செல்ம் என்பாரின் வாதங்களைப் பலர் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. ஒருவர் மனத்தில் ஒரு எண்ணம் (கடவுளைப் பற்றி) இருப்பதினாலேயே கடவுள் இருக்கவேண்டும் என்பதை ஒத்துக்கொள்ளமுடியாது என்று செருமானிய அறிஞர் 'காண்ட்டு' (Kant) என்பாரும் கூறினார். புனித தாமசு அக்கினாசு (St. Thomas Aquinas) என்பாரும் ஆன்செல்மின் வாதத்தை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. அவர் ஐந்து வழிகளின் மூலம் கடவுள் இருப்பதை அறியலாம் என்றார். அவையாவன: 1) மக்கள் காணும் நகர்ச்சிக்கு (Motion) ஆதாரமாக ஒன்று இருக்கவேண்டும் (Prime Moves). 2) காரண காரிய இயக்கங்களுக்கு முதன்மைக் காரணம் ஒன்று இருக்கவேண்டும். 3) அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமான இயற்கை நிகழ்ச்சிகளின் பின்னணியில் ஆதாரமாக ஒன்று இருக்கவேண்டும் (From Contingent beings to necessary Being). 4) பல்வேறு தரப்பட்ட முழுமைத் தன்மை பெறாத பொருள்களின் பின்னணியில் முழுமைத் தன்மை பெற்ற ஒன்று (Perfect Being).இருக்கவேண்டும். 5) நேர்த்தியாகவும் இயற்கை விதிகளின் படியும் இயங்கும் பேரண்டத்திற்குப் (Supreme Intelligence) பின்னணி ஒன்று இருக்கவேண்டும். தாவீது கியூம் (David Hume) என்பார், இயற்கைத் தெய்விகவியல் மனித வாழ்விற்கும் பகுத்தறிவிற்கும் சிறிதும் ஒவ்வாதது என்கிறார்.

நம்பிக்கை வழி: இயற்கைத் தெய்விக இயல் பகுத்தறிவின் மூலம் கடவுளைப் பற்றி விளக்க முற்பட்டாலும் அவ்விளக்கங்கள் கடவுளைப் பற்றிச் சரியான விளக்கங்களை எப்போதும் தரவியலா என்றனர் நம்பிக்கை வழியினர். ஏனெனில், மனிதனின் அறிவானது கடவுளைப் பற்றிய எல்லாத் தன்மைகளையும் விளக்கமுடியாது. மனிதன் அழியக் கூடியவன்; நிலையற்றவன். எனவே, நம்பிக்கை வழியில் (Revelation)சுய உணர்வுகள் மூலம் கடவுளை அறிய முற்படவேண்டும். நம்பிக்கை வாதிகள் இயற்கை வாதிகளைச் சாடினாலும் தங்களின் நிலையையும் அவர்களால் காத்துக்கொள்ள இயலவில்லை. ஏனெனில், மனித வாழ்க்கைக்கு அப்பாற்பட்ட இயற்கைத் தெய்விகவியலாரின் கோட்பாடுகளின் அடிப்படை

யற்ற கொள்கைகள் யாவும் வாழ்க்கைக்குத் தொடர்பற்றவையாகவே இருக்கும். 20-ஆம் நூற்றாண்டில் நம்பிக்கை வழித்தெய்விகவியலில் குறிப்பிடத்தக்கவர் காரல் பார்த்து (Karl Barth) ஆவர்.

மானிட வழி: இயற்கைத் தெய்விகவியலுக்கும் நம்பிக்கை வழித் தெய்விகவியலுக்கும் இடையே 'பால் தில்லிச்சு' (Paul Tillich) என்பாரின் மானிடவழித் தெய்விக இயல் அமைந்துள்ளது. இவர் கடவுளை மனிதனோடு தொடர்பு படுத்தித் தம் கொள்கைகளை விளக்குகிறார். மனிதனற்ற கடவுட் கொள்கையும் கடவுளற்ற மனிதக் கொள்கையும் தேவையற்றன என்கிறார். மனிதனின் அன்றாடச் சிக்கல்களாகிய குற்றம், மரணம், அமைதியின்மை ஆகியவை மனிதனை நம்பிக்கை வழித் (Revelation) தெய்விகவியலுக்கு இட்டுச் செல்கிறது. எனினும், பால் தில்லிச்சு போலன்றிக் காரல் ரேனர் (Karl Rahner) என்பார் மனிதனின் எதிர்மறை வாழ்க்கை நிலைகளோடு (Negative Life Situations) நேரடி நிலைகளையும் குறிப்பிட்டுத் தம் கொள்கைகளை விளக்குகிறார். இத்தகைய தெய்விகவியல் கோட்பாடுகள் யாவும் இப்போது நிகழ்வியல் கொள்கைகளில் (Phenomenology) முக்கிய அங்கம் வகிக்கின்றன.

மேற்கண்ட மூன்று வகையான தெய்விகவியற் கொள்கைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட வரலாற்றுக் கட்டத்தில் போற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இயற்கைத் தெய்விகவியல் (Natural Theology) கிரேக்கர் காலத்திலும், நம்பிக்கை வழித் தெய்விகவியல் (Revelational Theology) கிறித்தவ மதம் பரவத் தொடங்கிய இடைக் காலத்திலும், மானிட வழித் தெய்விகவியல் இக்காலத்திலும் போற்றப்படுகின்றன.

தெய்விகவியலும் தத்துவமும்: கிரேக்கர் காலத்தில் தெய்விக இயலுக்கும் தத்துவத்திற்கும் வேறுபாடு இல்லை என்றே கூறலாம். ஆனால் பின்னர்த் தெய்விக இயல் என்பது கடவுளைப் பற்றியும் கடவுள், உலகம் மற்றும் மனிதனோடு கொண்டுள்ள தொடர்பு பற்றியும் விளக்கும் ஓர் இயலாகக் கருதப்பட்டது. தத்துவம் உண்மையை அறிய விழைகிறது உண்மையை அறிய உதவும் வழிகளுள் கடவுள் நம்பிக்கை வழியும் ஒன்றாகும். தெய்விக இயலுக்கும் இருத்தற் கொள்கை என்னும் கோட்பாட்டுக்கும் (Existentialism) நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பதைச் சோரன் கீர்க்ககார்டு (Soren Kierkegaard) என்னும் அறிஞரின் கொள்கைகளின் மூலம் அறியலாம். இவரும் சார்த்ரே (Sartre), எய்டெக்கர் (Heidegger) போன்றவர்களும் மனிதன் அடிப்படையிலும் மத நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலுமான பல கொள்கைகளை வெளியிட்டுள்ளனர்.

தருக்க நேர்காட்சிக் கொள்கை (Logical Positivism) என்னும் ஒரு கொள்கை, அனுபவத்தின்மூலம் சரிபார்க்க முடியாத எந்த ஒரு கொள்கையையும் தவறானது என்கிறது. அதன்படி தெய்விக இயலில் கூறப்படும் கடவுள் மற்றும் கடவுள் பற்றிய கருத்துகள் யாவும் பொருளற்றவையாகின்றன. மேலும் இப்போது வளர்ந்து வரும் இயற்கை அறிவியல் தெய்விகவியலுக்கு ஓர் அறை கூவலாகும். ஏனெனில் அறிவியலில் கூறப்படும் உண்மைகளை மெய்ப்பிக்க முடிகிறது. தெய்விகவியலின் கூற்றுகளை மெய்ப்பிக்க முடியவில்லை. தெய்விகவியல், மானிட அறிவியல்களான உளவியல் (Psychology), சமூகவியல் (Sociology) மற்றும் மானிடவியலுடன் (Anthropology) தொடர்புள்ளது. தெய்விகவியலிற் கூறப்படும் மத சம்பந்தமான மனித அனுபவங்களை உளவியல் அறிஞர்கள் அறிவியல் முறையில் விளக்க முற்பட்டுள்ளனர். உளவியலின் பகுத்தாய்வு முறையும் (Psycho Analysis) அடிமன ஆய்வும் (Depth Psychology) தெய்விக இயலின் ஆன்மிகச் சார்பான அனுபவத்துடன் (Mystical Experience) ஒப்புநோக்கப்பட்டு ஆராயப்படுகின்றன. எனினும், உளவியலாரின் விளக்கங்களைத் தெய்விகவியலார் ஏற்பார்களா என்பது ஐயமே. ஏனெனில், உளவியல், ஆராய்ந்து அறியப்பட்ட உண்மைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட வரையறைக்குட்பட்டன என்கிறது. தெய்விக இயல் அவ்வறையரைக்கு அப்பாற் செல்லவிழைகிறது. இதுபோன்றே சமூகவியல் சமூகத்தில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளை அறிவியல் முறையில் விளக்க முற்படும் போது, தெய்விகவியல், சமூக நிகழ்வுகளையும் கடவுளோடு தொடர்பு படுத்துகிறது. அ.அ.இரா.

துணை நூல்கள்:

Buber, Martin, The Prophetic Faith Magnolia, Mass, 1955.

Niebuhr, Rainhold, The Nature and Destiny of Man, 2 Vols. New York, 1949.

Robinson, John A.T., Exploration into God, Stanford, California, 1967.

Rust, Eric.C., Science and Faith, New York, 1967.

தெர்பி: இங்கிலாந்து நாட்டில் இலண்டன் நகருக்கு 200 கி.மீ. தொலைவில் தெர்வண்ட்டு (Derwent) ஆற்றங்கரையில் தெர்பி (Derby) நகரம் அமைந்துள்ளது. இது கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தொழில் நகரமாக மாறியது. சான் உலாம்பே (John Lombe) என்பவர் கி.பி. 1717-இல், இங்கிலாந்தின் முதல் பட்டாடைகள் உற்பத்தி செய்யும் ஆலையைத் (Silk mill) தெர்வண்ட்டு ஆற்றங்

கரையில் நிறுவினார். இங்கு கி.பி. 1836-இல் திறக்கப்பட்ட தெர்வண்ட்டுக் கால்வாயும் (Derwent Canal) நாட்டிங்காம் (Nottingham) தெர்பி இருப்புப் பாதையும் தொழில் முன்னேற்றத்திற்குப் பெரிதும் உதவியாக இருந்தன. பர்மிங்காம் (Birmingham) கிளவுசுடர் (Gloucester) தெர்பி ஆகிய மூன்றையும் இணைக்கும் இருப்புப் பாதை நிலையமும் விரைவில் (Junction Railway) திறக்கப்பட்டது. பின்னர் கி.பி. 1841-இல் இலீட்சுடன் (Leeds) இருப்புப்பாதைத் தொடர்பு ஏற்பட்டது. தனித்தனியாக இயங்கி வந்த இவ் விருப்புப்பாதைக் குழுக்கள் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டு மிட்லாந்து இருப்புப்பாதைக் குழுமம்(Midland Railway Company)தெர்பியைத் தலைமை இடமாகக் கொண்டு செயற்படத் தொடங்கியது.

தெர்பியில் சிறப்பு வாய்ந்த கட்டடங்கள் உள்ளன. இங்கிலாந்தின் இரண்டாம் உயரமுள்ள திருச்சபைக் கட்டடம் இங்கு உள்ளது இவை கோதிக்குக் கட்டடக் கலை (Gothic architecture) முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இக்காலத்தில் தெர்பி மிகப்பெரிய தொழில் நிறுவனமாக வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. இங்கு உரோல்சு-ராய்சு (Rolls-Royce) தொழிற்சாலை 1906-இல் நிறுவப்பட்டது. வானவூர்திக்குத் தேவையான இயந்திரங்களையும் பிற உறுப்புகளையும் தயாரிக்கும் நிறுவனங்கள் (Aero-engines, air-craft Components), இரும்பு வார்ப்புத் தொழில் (Iron Castings), செயற்கைப் பட்டாடைதயாரிப்புத்தொழில் (Artificial Silk),நெகிழித் தொழிற்சாலை (Plastics). சர்க்கரைச் சுத்திகரிப்பு (Sugar refining) ஆலைகள், மின்சார இயந்திரங்கள் (Electric Motors), காப்புறை மின்கம்பிகள் (Cables) சுரங்கத் தொழிலுக்குத் தேவையான துணைக்கருவிகள்(Mining equipment), சரிகை (Hosiery), இரயான் நூலிழை (rayon), பீங்கான் சாமான்கள் (Royal Crown Derby Porcelain), வர்ணப்பூச்சு (Paint) இரசாயனப் பொருள்கள்,(Chemicals) ஆகியவற்றைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகளைக் கொண்ட நகரமாகத் தெர்பி உள்ளது.

இந்நகரத்தின் நிருவாகப் பொறுப்பு 64 உறுப்பினர்கள் கொண்ட நிருவாகக் குழுவின் மேற்பார்வையில் உள்ளது. இதில் 16 உறுப்பினர்கள் நகர மூப்பர் (Aldermen) எனக் கூறப்பட்டனர். தெர்பி பிரபுவினால் கி.பி.1780-இல் மிகச் சிறப்பாகக் கூறப்படும் தெர்பி குதிரைப் பந்தயம் இங்குத்தொடங்கி வைக்கப்பட்டது.
எஸ்.அ.

தெர்மாபிலே கிரீசு நாட்டின் மத்திய கிழக்குப் பகுதியில் உள்ள ஒரு கணவாய். இது இலாமியாப் (Lamia) பகுதியின் தென்கிழக்கில் உள்ளது. இதன் இருமருங்கிலும் ஓயிட்டா (Oeta) மலையின் செங்குத்தான பாறைப் பகுதிகளும், மாலிக்கு (Malic) வளைகுடாவும் விளங்குகின்றன. வண்டல்கள் சேர்ந்ததன் காரணமாகத் தெர்மாபிலே (Thermopylae) காலப் போக்கில் விரிவுபடுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. பண்டைக் காலத்தில் இப்பகுதி, கிரீசுக்கு நுழையும் வாயிலாகப் பயன்பட்டு வந்தது. ஆதலால்பல போர்கள் இங்கே நிகழ்ந்துள்ளன. பாரசீகத்திற்கும் கிரீசிற்குமிடையே கி.மு.5-ஆம் நூற்றாண்டில் நடைபெற்ற பாரசீகப் போர் இங்கேயும் நடந்தது.
தெ.பா.

தெர்மாபோலிசு அமெரிக்காவில் வியோமிங்கு (Wyoming) மாநிலத்தின் மத்திய வடக்குப் பகுதியில் உள்ள ஒரு நகரம். இது பிக்ஆரன் (Bighorn) ஆற்றங்கரையில் உள்ளது. தெர்மா போலிசு (Thermopolis) கி.பி.1897-இல் உருவாயிற்று. வேளாண் பொருள்களுக்கும், கால்நடைகள் வாணிகத்திற்கும் இந்த இடம் மிகவும் புகழ் பெற்றது. மேலும், எண்ணெய், நிலக்கரி முதலியனவும் மிகுதியாக இங்குக் கிடைக்கின்றன. எண்ணெய்ச் சுத்திகரிப்பு ஆலையும் இங்குச்செயற்பட்டு வருகிறது. இதற்கு அண்மையில் உள்ள பூங்காக்களும் ஊற்றுகளும் மக்களை இங்கு வந்து தங்குமாறு தூண்டுகின்றன.
தெ.பா.

தெரசா, புனித (கி.பி.1873-97): புனித பால்(St. Paul) தொடக்க காலத்தில் கிறித்தவர்கள் அடங்கிய கூட்டத்தைப்(Christian Congregations)'புனித' என்று பொருள்படும் 'ககாய்' (hagioi) எனக் கூறினார். இக்காலத்தில் கிறித்துவ மடாலயத் துறவிகள் புனிதர் (Saint) என்று கூறப்படுகின்றனர். இத்

புனித தெரசா

தகைய புனித துறவிகள் இறந்தவுடன் அவர்கள் அடக்கம் செய்யப்படுகின்ற இடம் மிகவும் புனிதத்திற் குரியதாகக் கருதி மக்கள் அதனை வழிபடுகின்றனர்.

இத்தகையபுனித துறவிகளுள் ஒருவராகத் திகழ்ந் தவர் புனித தெரசா (St. Theresa). இவர் கி.பி.1873 முதல் 1897 வரை வாழ்ந்தவர்; உலூயி (Louis), செலி மார்ட்டின் (Zelie Martin) என்ற தம்பதியருக்கு ஒன் பதாம் குழந்தையாகப் பிறந்தவர். இலிசிக்சு (Lisieux) என்ற ஊரில் வசித்தபோது 15-ஆம் வயதில் மடால யத் துறவியாகிச் சகோதரி தெரசா (Sister Theresa) என்று அழைக்கப்பட்டார்; இறக்கும் வரை இலிசிக்சில் வசித்தார். இவருடைய வாழ்க்கைவரலாறு கி.பி.1894-இல் வெளியிடப்பட்டது. இவர் இறந்த பிறகும் பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தியுள்ளதாக நம் பப்படுகிறது. புனித தெரசா என்று அழைக்கப்பட்ட இவர் மக்களின் மனத்தில் நீங்கா இடம் பெற்ற புனி தராக விளங்குகின்றார். எஸ்.அ.

தெரிநிலை வினை: மரபிலக்கண நூலார் தமிழ்வினைச்சொற்களைத் தெரிநிலைவினைஎனவும் குறிப்பு வினை எனவும் இரண்டு வகையாகப் பகுத் துள்ளனர். தொழில் நிகழ்வுப் பொருண்மையையும், காலப் பொருண்மையையும் வெளிப்படையாகச் சுட் டும் வினையே தெரிநிலை வினை எனப்படும். 'வந் தான்' என்னும் வினையில் 'வருதல்' என்னும் தொழில் நிகழ்வுப் பொருண்மையும் இறந்தகாலப் பொருண் மையும் அமையப்பெற்றுள்ளமையால் இதனைத் தெரிநிலை வினையாகக் கொள்ளலாம்.

அமைப்பு நிலையில் தெரிநிலை வினையின் அடி எப்பொழுதும் தொழில் நிகழ்வினைச்சுட்டும் வகை யில் வினையடியாக அமையப் பெறும். இவ்வினையடி கள் காலப் பொருண்மையினைச் சுட்டும் குறியீடு களை ஏற்கும் தகுதி பெற்றனவாக அமையும். மேலும் பெரும் பான்மையான தெரிநிலை வினையடிகள் ஏவலாகச் (நீ பார்; நீ நட) செயற்படவல்லன.

தெரிநிலை வினையடியிலிருந்து முற்றுக்களும் எச்சங்களும் சில பெயர்களும் அமையப்பெறும். தெரி நிலை வினைமுற்றுக்களின் அமைப்பு வினையடி + பிற வினைவிகுதி + காலவிகுதி + இடவிகுதி + எண்-பால் விகுதி (செய்-வி-(த்)-த்-அன்-அ-ன்) என்ற முறையில் அமையும். ஈண்டுக் குறியிடப் பெற்றுள்ள விகுதிகள் அனைத்தும் எல்லா வினைமுற்றுக்களின் அமைப்பி லும் காணப்பெறுவதில்லை. பெரும்பாலும் தெரி நிலை வினைமுற்றுக்களின் அமைப்பில் வினையடி, காலவிகுதி, எண்-பால், இடவிகுதி அமையப்பெற்றிருக் கும். தெரிநிலை வினைமுற்று எதிர்மறைப் பொருண்மையினைச் சுட்டும் நிலையில் காலவிகுதிக் குப் பதிலாக எதிர்மறை விகுதியினைப் பெற்று(வார்-ஆ-து) அமையும். தெரிநிலை வினைமுற்றுகள் ஐம். பால் மூவிடங்களிலும்வரப்பெறும்.

தெரிநிலை வினையடியிலிருந்துபெயரெச்சங்களும் வினையெச்சங்களும் அமையும். தெரிநிலைப் பெய ரெச்சங்களின்அமைப்புவினையடி + காலவிகுதி + பெய ரெச்ச விகுதி என்ற முறையில் (செய்-த்-அ, செய் -கின்ற-அ, செய்-உம்) அமையும். தெரிநிலை வினை யெச்ச அமைப்பும் பெரும்பாலும் வினையடி + கால விகுதி + வினையெச்சவிகுதி என்ற முறையில் (செய்-த்-உ) அமையப் பெறும். தெரிநிலை வினையடி யிலிருந்து தொழிற் பெயர்களும் (வருதல், செய்தல்) வினையாலணையும் பெயர்களும் (வந்தவன், செய் பவன்) அமையப் பெறுவதுண்டு. தெரிநிலை வினை கள் வினைச்செய்கை (voice), வினைமை (aspect) ஆகியவற்றைச் சுட்டும் விகுதிகளைப் பெற்று வருதலும் உண்டு.

தொடரியல் நிலையில் தெரிநிலை வினைகள்வினை யெச்சம், வினையடை ஆகியவற்றால் (ஓடி வந்தான்; நன்கு உண்டான்) தழுவப்பெறும். தெரிநிலை வினை முற்றாக அமையும் நிலையில் பயனிலையாகவும், வினையெச்சமாக அமையும் நிலையில் பிறிதோர் வினையின் அண்மையுறுப்பாகவும் பெயரெச்சமாக அமையும் நிலையில் ஒரு பெயர்ச்சொல்லின் அண்மை யுறுப்பாகவும் செயற்படும். பொருண்மை நிலையில் தெரிநிலை வினை தொழில்நிகழ்வுப் பொருண்மையை யும் அத்தொழில் நிகழ்வின் காலப்பொருண்மையை யும் சுட்டும் வகையில் அமையும். ஏ.ஆ.

தெல் அவீவ்: இசுரேல் நாட்டில் எருசலத்தி லிருந்து 77 கி.மீ. தொலைவில் இந்நகரம் அமைந்துள் ளது. இது 1948-ஆம் ஆண்டு முதல் 1950-ஆம் ஆண்டு வரையில் இசுரேல் நாட்டின் தலைநகரமாகவும் இருந்தது. மக்கள்தொகை அடிப்படையில் இதுவே இசுரேலின் மிகப்பெரிய நகரமாகும். இரண்டாம் உலகப்போர்க் காலத்தில் இசுரேலிய அரசு தெல் அவீவின் (Tel-Aviv) எல்லைகளை 10,000 ஏக்கர் பரப்புள்ள அளவிற்கு விரிவாக்கியது. அதாவது 1930-ஆம் ஆண்டில் இருந்ததைவிட 4 மடங்கு விரி வாக்கியது. இதன் மக்கள்தொகை 1950-ஆம் ஆண் டில் 5,00,000மாக இருந்தது. இலவச மருத்துவ வசதி கள், கல்வி வசதிகள், சமூகநலத் திட்டங்கள், நக ராட்சி நிருவாகத் திறன் ஆகியவை மக்களைக் கவர்ந்ததால் 1970-ஆம் ஆண்டிற்குள் இந்நகரம் நாட்டின் தலையாய பொருளாதார மையமாக மாறியது. இந் நகரம் சர்க்கரைத் தொழிற்சாலை களுக்கும், இரசாயனத்தொழிற்சாலைகளுக்கும் புகழ்

பெற்றது. பல வங்கிகளும் இந்நகரில் உள்ளன. வாணிக, பொருளாதாரத் தொடர்பான பத்திரிகைகளின் அலுவலகங்கள் இங்குள்ளன. இது ஒரு பண்பாட்டு மையம். ஈப்ரு மொழிப் பத்திரிகைகள் இங்கிருந்துவெளியிடப்படுகின்றன. இரண்டு திரையரங்குகள்இங்குள்ளன. நகராட்சிக்கட்டடத்திற்குள் ஓர் அருங்காட்சியகமும், கலைக்கூடமும் உள்ளன. சாபாவின் கீழ்த்திசைப் பண்பாட்டிற்கு நேர்மாறான நவீன ஐரோப்பியப் பண்பாட்டின் தோற்றத்துடன் தெல் அவீவ் இருக்கிறது. பாலத்தீனத்தின் 1/3 பங்கு மக்கள் தொகையினர் தெல்அவீவில் வாழ்ந்தனர். சாபாவிலிருந்து இந்நகருக்கு யூதர்கள் இடைவிடாது குடிபுகும் எண்ணிக்கை மிகுந்து கொண்டேயிருக்கிறது. இந்நகரம் தன்னாட்சி அரசு ஒன்றை நிறுவிக்கொள்ள 1921-ஆம் ஆண்டு அனுமதிக்கப்பட்டது. தொடக்கத்தில் 60 வீடுகள் மட்டுமே கொண்ட அமைதியான நகரம் இன்று மிகவும் நடமாட்டமுள்ள அகன்ற சாலைகளைப் பெற்றுள்ளது. இங்கு 1955-இல் பர்கன் பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பெற்றது. கே.பா.

தெல்பி: தெல்பி என்பது கிரீசு (Greece) நாட்டில் போசிசுப்(Phocis)பகுதியில் இருந்த பண்டையநகரம். கிரேக்கக் கவிஞர் ஓமர் (Homer) அந்நகரத்தைத் தமதுகாவியத்தில் பைத்தோ என்று குறிப்பிடுகின்றார் அந்த நகரத்தின் அருகில் உள்ள மலையில் அப்போலோஎன்னும் கிரேக்கதேவதையின் குறி கூறுமிடம் இருந்தது. அப்போலோவின் மகள் தெல்பியசு என்பதிலிருந்து அவ்விடத்திற்குத் தெல்பி (Delphi) என்ற

அப்போலோ குறி கூறுமிடம்

பெயரிடப்பட்டது. இவ்விடத்தில் அப்போலோ குழந்தையாய் இருந்தபோது ஒரு மலைப் பாம்பைக் கொன்றதால் இவ்விடம் பைத்தோ என்றும் சொல்லப்பட்டது. மேலும் தெல்பி தான் பூமியின் மையம் என்று கிரேக்கர்கள் நம்பினர்.

ஒரு காலத்தில் ஓர் இடையன் அந்தமலையோரம் ஆடு மேய்த்துக்கொண்டு இருந்தான். அப்போது ஒரு வெடிப்பிலிருந்து மஞ்சள் நிறப் புகை வருவதைக் கண்டான். அப்புகையை அவன் சுவாசித்ததும் குடிவெறியன் போல் ஆனான். அவ்வெறியில் அவன் கூறியவை அப்போலோ கடவுள் அவனுக்குக் கூறியவை என்று மக்கள் நம்பினர். அவ்விடத்தில் ஒரு கோயிலைக் கட்டி, ஒரு பெண் புரோகிதரை நியமித்தனர். அவள் இப்புகையைச் சுவாதித்து எதிர் காலத்தில் நிகழப்போவதைக் கூறினாள். அவளைப் பித்தியா என்று கூறினர். அவள் செய்யுளாகக் கூறுவதை மற்றப் புரோகிதர்கள் கேட்டு அதன் பொருளை மக்களுக்கு விளக்குவர். கோவிலுக்காக வரும் மக்கள் கோவிலுக்குப் பொன்னும் பொருளும் வழங்கினர்.

பொதுவாக அவள் கூறும் மொழிகள் எளிதில் விளங்குவனவாக இருக்கும்; ஆயினும் சில வேளைகளில் விளங்கா அல்லது பலவகையில் பொருள் கூறக் கூடியனவாக இருக்கும். ஒரு சமயம் கிரீசசு (Croesus) அரசர், சைரசு அரசர் மீது (பாரசீகப் பேரரசர்) போர் தொடுக்கலாமா என்று கேட்டார். போர் தொடுத்தால் ஒரு பெரிய பேரரசு அழியும் என்று விடை வந்தது. அதைக்கேட்டும் கிரீசசு போர் தொடுத்தார். ஆதலின் அவர் பேரரசு அழிந்தது.

உரோமாபுரியிலும், ஆசியாவிலும் இருந்த அரசர்கள் குறி கேட்பதற்குத் தெல்பிக்கு வந்தார்கள். தெல்பி கிரீசு நாட்டில் மிகப்பெரிய சமயமையமாக விளங்கியது. தெல்பிகோயில் உட்புறம் அயோனிய முறையிலும் வெளிப்புறம், தாரிக்கு முறையிலும் அமைந்திருந்தன. நாளடைவில் அங்கிருந்த புரோகிதர்களிடம் சூதும் வாதும் நிரம்பியதால் அதன் புகழ் மறைந்தது. உரோமானியஅரசர் நீரோவும், அதன் பின் மகா கான்சுடன்டைனும் (Constantine) அக் கோயிலைக் கொள்ளை அடித்தனர்.

கோயிலுக்குத் தென் மேற்கே அமைந்த திறந்த வெளி நாடக அரங்கு இன்றும் சிதைவுறாமல் இருக்கிறது. இவ்வரங்கில் பண்டைக்காலப் புகழ்பெற்ற பித்தியன் விளையாட்டுகள் நடந்தன. தெல்பி கி.மு. 5-ஆம் மற்றும் 4-ஆம் நூற்றாண்டிலே புகழ் வாய்ந்ததாக இருந்தது. இப்போது கசுத்திரி என்னும் சிற்றூராக இருந்து வருகிறது. தி.கை.

தெல்மார்வா முந்நீரகம்: தெல்மார்வா முந்நீரகம் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் உள்ளது. இது

அட்லாண்டிக்குப் பெருங்கடலின் ஒரு பகுதியாக விளங்குகிறது. தெல்மார்வா முந்நீரகம், மேற்கில் சீசுபிக்கு(Chesapake)வளைகுடாவாலும், கிழக்கில்தெலாவர் வளைகுடாவாலும், அட்லாண்டிக்கு மாக்கடலாலும் சூழப்பட்டுள்ளது. தெலாவர், மேரிலாந்து, வெர்சீனியா ஆகிய மாநிலங்களின் முதல் எழுத்துக்களைக் கொண்டு தெல்மார்வா (Delmarva) முந்நீரகம் பெயர் பெற்றுள்ளது. இம் முந்நீரகத்தின் நிலப்பரப்பை மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று மாநிலங்களும் பிரித்துக் கொள்கின்றன. இது ஏறத்தாழ 285கி.மீ. நீளமும் 112 கி.மீ. அகலமும் உள்ளது. இதனுடைய கடற்கரையில் சுற்றுலாப் பயணிகள் தங்கி ஓய்வெடுக்க்கூடிய தங்கும் விடுதிகள் பல உள்ளன. மேற்கே அமைந்துள்ள சீசாபிக்கு வளைகுடாக் கடற்கரையில் எண்ணற்ற மீன்பிடி துறைமுகங்கள் அமைந்துள்ளன. இங்கே செங்குத்தான மலைச் சரிவுகளையும், அழகிய செழிப்பான பள்ளத்தாக்குகளையும் காணலாம்.

நியூயார்க்கு, பாசுடன் (Boston), பிலடெல்பியா ஆகிய நகரங்கள் இதைச் சுற்றியுள்ள முக்கிய நகரங்களாகும். இதன் கிழக்கே உள்ள அட்லாண்டிக்குச் சமவெளியில் சிறு சிறு தீவுகள் உள்ளன. நீளத்தீவு, மார்தா, வினியார்டு மற்றும் நான்டக்கெட்டு ஆகியவை முக்கிய தீவுகளாகும். இந்தத் தீவுகளிலுள்ள மக்கள் விவசாயப் பொருள்களை மிக அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்கின்றனர்.

கோழி வளர்ப்பு, ஆடு மாடு மேய்த்தல், காய்கறிகள் பயிரிடுதல் ஆகியவை முக்கியமான கிராமப்புறத் தொழில்களாகும். ஆப்பிள்பழம், தக்காளி, பட்டாணி பீன்சு, சிவப்புப்பழவகை, உருளைக்கிழங்கு ஆகிய தாவரப் பொருள்களும், இரும்பு, எஃகு, கருங்கல் ஆகிய கனிமப் பொருள்களும் இங்கே மிகுதியாகக் கிடைக்கின்றன. இம்முந்நீரகத்தைச் சுற்றியுள்ள தெலாவர், மேரிலாந்து, வர்சீனியா ஆகிய மாநிலங்களில் தோல் பொருள்கள், உணவுப் பொருள்களைத் தகரப்பெட்டிகளில் அடைத்தல், மீன் உரம் தயாரித்தல் முதலானவை முக்கிய தொழில்களாகும்.

இங்கு உற்பத்தியாகும் பொருள்கள் சீசாபிக்கு வளைகுடாவிற்குக் கொண்டு வந்து நார்போல்க்குத் துறைமுகத்திற்கு ஆம்ப்டன் சாலை வழியாக ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. ஏற்றுமதிக் கப்பல்கள் மேற்கு வெர்சீனியா வழியாகச் செல்லுகின்றன. புகையிலை, பருத்தி மற்றும் மரக்கட்டைகள் இம்முந்நீரகத்திலிருந்து ஏற்றுமதியாகும் பிற பொருள்களாகும். நியூபோர்ட்டு நியூசு என்ற துறைமுகம் கப்பற்படைத் தளமாகச் செயற்படுகிறது. நார்போல்க்கு நகரம், உந்து வண்டிகள் உற்பத்திக்கும், பட்டாணிப் பருப்பு வணிகத்திற்கும் பெயர் பெற்றது. சாலிசுபரி நகரம் இம்முந்நீரகத்தின் மிக முக்கியமான வாணிக மையமாகும். தெல்மார்வா முந்நீரகத்தின் தெற்குப் பகுதியையும், நார்போல்க்குத் துறைமுக நகரத்தினையும் இணைக்கும் சாலைப் போக்குவரத்துப் பாலம் 28 கி.மீ. நீளம் கொண்டது. இது 1964-ஆம் ஆண்டு திறந்து வைக்கப்பட்டது.

தீ.கை.

துணை நூல்கள்:

Guide to the U.S.A. Vol. VII., XXI, XXIII., Dell Publishing Company, New York, 1965.

Hudson. F.S., Geography Series- North America London, 1968.

தெல்ரியோ (நகரம்): இது தெக்சாசு மாநிலத்தில் தென்மேற்காகப் பாயும் மிக நீளமுள்ள நதியான இரியோ கிரேண்டின் (Rio-Grande) கரையில் அமைந்துள்ளது. மிகச் சிறந்த வாணிகத் தலமான தெல்ரியோவில் (Del-Rio) ஆட்டு உரோமம் முக்கியமான வாணிகப்பொருளாகும்.

பிரான்சைச் சார்ந்த இராபர்ட்டு கேவிலியர் சிவியர் திலா சாலி என்பவர் கி.பி. 1685-ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவிலுள்ள தெக்சாசு கடற்கரையில் வந்திறங்கினார். இசுபானியர்கள் மெக்சிகோவுக்கு வடபகுதிலியிலிருந்து தங்களுடைய நிலைகளை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய தேவைக்கு உள்ளானார்கள்.ஆகையால், கிழக்குத் தெக்சாசுப் பகுதிகளில் பல மரக்கோட்டைகளைக் கட்டினர். ஆனால், சிறிது காலத்திற்குள்ளேயே இலாசாலியை அவருடைய சொந்த ஆட்களே கொன்று விட்டதால் இந்த மரக்கோட்டைகள் தேவையில்லாமற் போயின. பின்னர் உலூசியானாவிலிருந்து பிரெஞ்சு வணிகர்கள் வாணிகத்திற்காகக் கிழக்குத் தெக்சாசுப் பகுதியிலும், கிழக்குத் தெக்சாசு ஒக்லகாமா பகுதியிலும் தங்கள் நிலையங்களை ஏற்படுத்துவதைக் கண்டு இசுபானியர்கள் மீண்டும் எச்சரிக்கையுடன் இருந்தனர். இசுபெயின் நாட்டினர் கி.பி. 1727-இல் இக்காலத்திய தெக்சாசியிலுள்ள தெல்ரியோவில் தங்களுடைய எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளை முன்மாதிரியாகச் செயற்படுத்தத் தொடங்கினர். அவர்கள் தங்கள் சேன் அண்டோனியோ, நகோக்டோசெசு,இலாபாசியா ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் தங்கள் பண்பாட்டு மையங்களை அமைத்தனர்.

இசுபெயின் கி.பி. 1762-ஆம் ஆண்டு வரை உலூசியானாவிலிருந்து பிரெஞ்சுக்காரர்களைக் கவனமாகக் கண்காணித்து வந்தது. இந்நாடு, கி.பி. 1762 ஆம் ஆண்டில் பிரான்சு நாட்டோடு செய்துகொண்ட

உடன்படிக்கையின்படி இசுபெயின் நாட்டவருக்கு மிசிசிப்பி ஆற்றின் மேற்குப் பகுதி வரை முழு உரிமை அளிக்கப்பட்டது. ஆனால், இசுபெயின் நாட்டவரின் சிக்கல் இதனோடு தீர்ந்து விடவில்லை.ஏனெனில் முதலில் அவர்களுக்குப் போர்க் குணமிக்க தெக்சாசு, புதிய மெக்சிகோ, அரிசோனா ஆகிய பகுதியைச் சார்ந்த கோமான்சி, அப்பாச்சி நாடோடி மக்களையும், மெக்சிகோவைச் சார்ந்த அசுடெக்சு, பெருவைச் சார்ந்த இன்காசு மக்களையும் தங்கள் வழிக்குக் கொண்டு வருவது கடினமாக இருந்தது. இரண்டாவதாக, ஐரோப்பியர்களுக்குத் தென்மேற்குப் பகுதிச் சூழ்நிலை மிகவும் பாதகமாகஇருந்ததால் அங்குஅவர்கள் குடியேறுவதற்கு பெரும் இடையூறாக இருந்தது. மெக்சிகோவிலிருந்து அவர்கள் கி.பி.1836–ஆம் ஆண்டு விடுதலை பெற்றனர். தெக்சாசு, குடியரசின் சிறந்த நகரமாக கி.பி. 1845 வரை விளங்கியது. பிறகு தெக்சாசு மாநிலம் ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளுடன் இணைந்ததிலிருந்து, தெல்ரியோ நகரம் தொடர்ந்து சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. தி.கை.

தெல், வில்லியம் சுவிட்சர்லாந்து தேசிய வீரராகப் போற்றப்படுபவர். இவரைப் பற்றிய வரலாறு வெறுங்கற்பனையே என ஒரு சிலரும், மெய்யான வரலாறே என வேறு சிலரும் கருதுகின்றனர். இவருடைய வரலாறு சுவிட்சர்லாந்தின் சுதந்திர எழுச்சிக்கு உயிர்நாடியாக இருந்தது. வில்லியம் தெல் (William Tell), சுவிட்சர்லாந்து நாட்டின் தெல்கான் மாவட்டத்தில் ஊரி என்ற மண்டலத்திலுள்ள பர்க்லன் கிராமத்தில் கி.பி. 13–ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பிறந்தார். இவருடைய நாடு ஆசுத்திரியாவின் அடக்குமுறைக்கு உட்பட்டிருந்தது. ஆசுத்திரிய ஆளுநர் கெசுலர்,ஆல்ட்டார்ப்பில்(என்ற சந்தை கூடுமிடத்தில்) கி.பி. 1307-ஆம் ஆண்டில் தம்முடைய கொடுங்கோல் ஆட்சியைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில், கொம்பு ஒன்றை நட்டு அதன் உச்சியில் குல்லா ஒன்றைக் கட்டி, அவ்வழியாகச் செல்லுகிறவர்கள் அதை வணங்கிச் செல்லவேண்டும் என ஆணையிட்டிருந்தார்.ஒருநாள் அவ்வழியாகத் தம் மகனுடன் சென்ற தெல் வில்லியம் அக் குல்லாவை வேண்டுமென்றே வணங்காமல் சென்று விட்டார். உடனே ஆளுநர் அவரைச் சிறைப்படுத்தினார். பின்னர்த் தெல் வில்லியம் தம் மகனின் தலையில் ஓர் ஆப்பிள் பழத்தை வைத்து அதைத் தொலைவிலிருந்து அம்பால் எய்ய வேண்டும்; அதைச் சரியாகச் செய்தால் மன்னிப்பு வழங்கி, விடுதலை செய்யப்படும் என்றார். அதனைத் தம் திறமைக்குவிட்ட ஒரு சவாலாக ஏற்றுக்கொண்டு மிகக்கச்சிதமாக முதல் அம்பிலேயே வெற்றி கண்டார். ஒருவேளை முதல் அம்பு மட்டும் தவறியிருக்குமேயானால் இரண்டாம் அம்பு ஆளுநரின் இதயத்தைத் துளைத்திருக்கும் என வெளிப்படையாகவே கூறிவிட்டார். எனவே ஆளுநர் மீண்டும் தெல் வில்லியத்தைச் சிறைப்படுத்திக் கெசுலரின் காவற்கோட்டைக்கு உலூசிரினி ஏரியைக் கடந்து ஒரு படகு மூலமாக அழைத்துச் செல்லுமாறு பணித்தார்.படகுப் பயணத்தின்போது புயல் கடுமையாக வீசியது. படகை இயக்குவதில் தெல் வில்லியம் திறமையானவர். எனவே, படகோட்டி, புயலில் படகு ஓட்டுகிற வேலையை இவரிடம் அளித்தான். மறுகரையை நெருங்கிய நேரத்தில் தெல் வில்லியம் கரையை நோக்கிக் குதித்துத் தப்பிச் சென்று கெசுலரைக் கொன்றார். இச்செய்தி காட்டுத் தீப்போல் பரவி மக்களின் சுதந்திர வேட்கையைத் தூண்டியது;மக்கள் ஆசுத்திரிய ஆதிக்கத்திற்கு எதிராகத் திரும்பிக் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர்.

தெல் வில்லியம், கெசுலர்ஆகியோரின் வாழ்க்கை வரலாறு தேனியர்களின் செய்திப் பட்டியலிலும் இடம் பெற்றுள்ளது. இவரின் வீரச்செயல் கி.பி. 1307 –இல் வெளிவந்ததைத் தொடர்ந்து 1308 முதல் ஒரு விடுதலைக் கிளர்ச்சி தொடங்கப் பெற்றது. சோசப்பு கோப்பு கி.பி.1835–இல் எழுதிய திறனாய்விற்குப் பிறகு வரலாற்றறிஞர்கள் இது புராணக் கதை என்பதை மறுத்தனர். இவருடைய வரலாற்றை முழுமையாக அறிதற்குரிய ஆவணச் சான்றுகளைத் தேடுவதில் 1930–ஆம் ஆண்டிலிருந்து பெருமுயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பொன்.சு.

தெலவேர்: அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் 13 பழைய நாடுகளுள் தெலவேரும் (Delaware) ஒன்று. இதனுடைய பழைய தலைநகரம் நியூகேசல்; புதிய தலைநகரம் தோவர் (Dover); துறைமுகம் வில்மிங்டன் (Wilmington). இதன் வடக்கிலும் வடமேற்கிலும் பென்சில்வேனியாவும், கிழக்கில் தெலவேர் ஆறும் அட்லாண்டிக்குப் பெருங் கடலும், தெற்கிலும் மேற்கிலும் மேரிலாந்தும் எல்லைகளாக உள்ளன. தெலவேர் (Delaware) நாட்டின் பரப்பளவு 5328 சதுர கி.மீ.; மக்கள்தொகை 594,338(1980). ஒரு சதுர கி.மீ.க்கு 90பேர் உள்ளனர். இவர்களில் நகர்ப்புறங்களில் 63 விழுக்காட்டினரும், கிராமப்புறங்களில் 37 விழுக்காட்டினரும் வாழ்கின்றனர். அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் கூட்டாட்சி அரசியலமைப்பை முதலில் இது ஏற்றுக்கொண்டு ‘முதல் நாடு’ எனப் பெயர் பெற்றது. கூட்டாட்சியில் மிகச் சிறிய நாடாக இருந்தபோதிலும் நிறைய வளத்தைப் பெற்றிருப்பதால் ‘வைர நாடு’ என வழங்கப்படுகிறது. வெளிறிய செந்நிறப் பூங்கொத்து இந்நாட்டின் பூச்சின்னம்; அடையாளப் பறவை நீலப் பெட்டைக் கோழிக் குஞ்சு; மரச் சின்னம் பசிய மலர், முள், செந்நிறப் பழங்கள் ஆகியவற்றையுடைய அமெரிக்க மரம் ஆகும்.

தெலவேர் அட்லாண்டிக்குக் கடற்கரைச் சமவெளியில் உள்ள ஒரு பள்ளத்தாக்குப் பகுதி. இது கடல் மட்டத்திலிருந்து சராசரி 20மீ. உயரத்தில் உள்ளது. ஆங்காங்கே நெடுங் குன்றுகளும், ஆழ்ந்த பள்ளத்தாக்குகளும், விரைந்தோடும் நீரோடைகளும் உள்ளன. ஆண்டின் தட்பவெப்ப நிலை 55(பாரன்ஐடு) பாகையிலிருந்து 56 வரை உள்ளது. மிகக்கூடிய அளவு 110 பாகையும், மிகக் குறைந்த அளவு 17 பாகையுமாகும். ஈரத்தன்மை 60 விழுக்காட்டிலிருந்து 65 விழுக்காடு வரை ஆகும். ஆண்டின் சராசரி மழையளவு 110 செ.மீ.இலிருந்து 119செ.மீ.வரை உள்ளது. இங்குத் தெலவேர், பிராண்டிபைன் ஆகிய முக்கிய ஆறுகள் பாய்கின்றன.

இந்நாட்டில் செவ்வகில், சைப்பிரசு, தேவதாரு, அமெரிக்க ஆல்லி போன்ற மரவகைகளும், கரடி, ஓநாய், நீர்நாய்,மான், நரி, அமெரிக்கக்கரடி முதலிய விலங்கு வகைகளும் காணப்படுகின்றன. இங்கே கோதுமை, காய்கறி, பழவகை ஆகியவை விளைகின்றன. இந்நாட்டு மக்கள் இரசாயனப் பொருள் உற்பத்தி, பஞ்சாலைத் தொழில், உணவுப் பதப்படுத்துதல், இரும்பு எஃகுத் தொழில், தோல் பதனிடுதல், கப்பல் கட்டுதல், வேட்டையாடுதல், மீன் பிடித்தல், பால்பண்ணை மற்றும் கோழிப் பண்ணை நடத்துதல், சுரங்கத் தொழில் முதலியவைகளை முக்கிய தொழில்களாகப் பெற்றுள்ளனர்.

இந்நாட்டில் வெள்ளையரின் முதல் குடியேற்றப் பகுதியான இலீவிசு, சுவீடன் நாட்டவரின் முதல் குடியேற்றமான வில்மிங்டன், தச்சுக்காரர்களின் பழம்பெரும் குடியேற்றப் பகுதியான நியூகேசல், தோவரிலுள்ள ஆளுநர் மாளிகையான 'இல்லியார்டு இல்லம்', அமெரிக்கரின் பழைய மரச் சாமான்களைக் கொண்ட விண்டர்தூரிலுள்ள பொது அருங்காட்சியகம், வில்மிங்டனிலுள்ள சுவீடன் நாட்டவரின் பழைய திருச்சபை, தெலவேர் ஆறு, தேசியப் பூங்கா, பிராண்டிபைன் அருவி, எல்லண்டேல், ஓவன்சு போன்ற தேசிய காடுகள் ஆகியவை பயணிகளின் கவனத்தைக் கவரக்கூடியவை.

தெலவேர் நாடு நியூகேசல், கெண்ட்டு, சசக்சு ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களைக் கொண்டது. நேவார்சி நகரில் ஒரு தெலவேர் கல்லூரியும் தோவரில் ஒரு வெசுலி கல்லூரியும், தெலவேரில் ஒரு மகளிர் கல்லூரியும், ஓகியோவில் ஓர் இறைமையியல் கல்லூரியும் உள்ளன.

நீர்வழிப் போக்குவரத்து வசதிகளைக் கொண்ட இந்நாட்டில் சுமார் 6240 கி.மீ. நீளப் பெருஞ்சாலைகளும் 500 கி.மீ. நீள இருப்புப்பாதைகளும் அமைந்துள்ளன.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் கூட்டாட்சியில் ஒரு நகரமாக விளங்குகிற இது சட்டப் பேரவைக்கு 17 பேர்களையும் பேராளராக 35 பேர்களையும் தேர்ந்தெடுக்கிறது. பொன்.சு.

துணை நூல்:

Hoffecker, C.E., Delaware, A Bicentennial History, Newyork, 1977.

தெலாகோவா வளைகுடா இந்தியப் பெருங்கடலின் ஒரு நீள்குடா (Inlet), இது தென்னாப்பிரிக்கக் குடியரசுக்கும், மொசாம்பிக்குத் தேசத்திற்கும்அருகில் ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தின் தென் கிழக்குக் கடற்கரையில் அமைந்துள்ளது. இது கோவா கடற்கரையிலிருந்து கூப்பிடும் தூரத்தில் உள்ளதால் இப்பெயர் ஏற்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால், உண்மையில் பை திலாகோவா (உப்பங்கழி வளைகுடா, என்ற சொல்லிலிருந்து தெலாகோவா வளைகுடா (Delagoa Bay) என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது இலாரன்கோ மார்கிசு (Loarenco Marques) என்னும் போர்ச்சுக்கீசிய வணிகரால் முதலில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

இந்த வளைகுடா 90 கி.மீ. நீளமும், 32 கி.மீ. அகலமும் உள்ளது. வளைகுடாவின் உட்பகுதியில் இலாரன்கோ மார்கிசு (Loarenco Marques) என்ற துறைமுக நகரம் உள்ளது. இப்பொழுது இதன் பெயர் மப்புத்தோ (Maputo) என்பதாகும். இது மொசாம்பிக்கின் தலைநகரமாகும். ஆப்பிரிக்காவின் கிழக்குக் கடற்கரையிலுள்ள மிக முக்கியமான நகரமுமாகும். மாட்டா, தென்பி, உம்பெல்கி ஆகிய நதிகள்இந்த வளைகுடாவின் உட்பகுதியில் சேர்கின்றன. மபுட்டோ, கோமட்டி ஆகிய நதிகள் வளைகுடாவின் வெளிப்புறம் பாய்கின்றன.

தெலாகோவா வளைகுடா கி.பி. 1520-இல் அன்டானியோ து கேம்பா (Antonio Do Campo) என்ற போர்ச்சுகீசியரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இவர் வாசுகோடகாமாவின் கப்பல்களில் ஒன்றுக்குத் தலைமையேற்று நடத்தியவர். முதன்முதலாகப் போர்ச்சுகீசியர்கள் கி.பி.1544-இல் ஒரு கோட்டையைக் கட்டினார்கள். பிறகு வணிகர்கள், அடிமைகள், தந்தம் முதலியவற்றைக் கொண்டு வாணிகம் செய்யலானார்கள். தச்சுக்காரர்கள் கி.பி.1721-1730 வரை இவ் வளைகுடாவில் மேலாண்மை செலுத்தினர். ஆனால் அவர்கள் நிலையாகக் குடியேற முடியவில்லை. உள்நாட்டு மக்களும், கடற் கொள்ளையர்களும் அடிக்கடி ஐரோப்பியர்களைத் தாக்கியதால் ஐரோப்பிய மேலாண்மை இங்குத் தொடர்ந்து இருக்க முடியவில்லை. ஆசுத்திரேலிய வணிகக் குழு

கி.பி.1771-இல் தன் மேலாண்மையை ஏற்படுத்தச் செய்த முயற்சி போர்ச்சுகீசியர்களால் முறியடிக் கப்பட்டது, அவர்கள் கி.பி. 1787-இல் எசுபிரிட்டோ சாண்டோ கரையில் கட்டிய கோட்டை இலாரன்சு மார்க்கிசு நகரமாக வளர்ந்தது.

ஆங்கிலேயர்களும் போர்ச்சுகீசியர்களும் தெலாகோவா வளைகுடாவைச் சேர்ந்த தலைவர் களுடன் கி.பி. 1823,1824-இல் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார்கள். மொசாம்பிக்கில் உள்ள போர்ச்சு கீசியர்களின் கோட்டைகள் சாங்கான் என்பவர் களால் அழிக்கப்பட்டன. ஆனாலும் போர்ச்சுகீசி யர்கள் மெதுவாகக் கோட்டைகளைப் புதுப்பித்தார் கள். ஆங்கிலேயர்கள் கி.பி.1861-இல் மறுபடியும் முயற்சி செய்து தங்கள் நாட்டுக் கொடியை இன் காகா தீவில் ஏற்றினார்கள். இவ் வளைகுடாவில் கி.பி.1867-இல் தங்கம், வைரம் மற்றும் பல கனிமங் கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

எனவே, ஆங்கிலேயேரும், போர்ச்சுகீசியரும் இவ்வளைகுடாவைச் சொந்தம் கொண்டாடினார்கள். இரு நாடுகளும் போட்டியிட்டு கி.பி.1872-இல் இந்த வழக்கைப் பிரான்சு அதிபரிடம் விட, அவர் கி.பி. 1875-இல் போர்ச்சுகீசியர்களுக்குச் சொந்தமென அறிவித்தார். ஆகையால், போர்ச்சுகீசியர் இவ் வளைகுடாவில் இருப்புப்பாதை ஒன்றை விட்வாட்ட ராண்டு என்னுமிடம் வரை அமைத்தனர். இத் திட்டம் கி.பி.1889-இல் தோல்வியுற்றது. தி.கை

தெலுங்கு: காண்க: திராவிட மொழிகள்.

தெலுங்குச் சோழர்கள் ஆந்திரநாட்டின் சில பகுதிகளை ஆண்டுவந்த தமிழ்நாட்டுச் சோழரின் ஒரு பிரிவினர். இவர்கள் சோடர்கள் எனவும் குறிக் கப்பெறுகின்றனர். இவர்கள் கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண் டில் தமது ஆட்சியை ஆந்திரப் பகுதியில் தொடங்கி னர். இரேணாடு (ரேநாண்டு), பொத்தப்பி, நெல்லூர் வெலநாடு முதலான பகுதிகளில் இவர்களது ஆட்சி, நிலவியது. கரிகாற் சோழனின் கால்வழியினர் என்று தங்களைக் கூறிக்கொண்ட இவர்கள் கலை, இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தொண்டு புரிந்துள்ளனர்.

சோழரின் தலைநகரமான காவிரிப்பூம்பட்டினம் கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டளவில் களப்பிரர் வசமான போது, சோழரின் ஒரு பிரிவினர் தெலுங்கு நாட்டிற் குச் சென்று குடியேறினர். தொடக்க காலத்தில் இவர்கள் பல்லவரின்கீழ்ச் சிற்றரசர்களாக ஆட்சி புரிந்தனர்.

இரேணாட்டுச்சோழர்: ஆந்திரப் பிரதேசத்திலுள்ள கடப்பா மாவட்டத்தின் பெரும்பகுதியும், சித்தூர் மாவட்டத்தின் சில பகுதிகளும் இரேணாடு பகுதியில் அடங்கியிருந்தன. நரசிம்மவர்மன் (ஏறத்தாழ கி.பி. 540-565), விட்டுணு (கி.பி. 565-575), தனஞ்செய வர்மன் (கி.பி. 585-595), மகேந்திரவர்மன் (கி.பி. 595 -620), கனமுடிதன் (கி.பி. 620-625) புண்ணியகுமரன் (கி.பி. 625-655) முதலான மன்னர்கள் இரேணாடு பகுதியை ஆட்சி புரிந்தனர். இவ்வேந்தருள் மகேந்திர வர்மன் என்பான் 'சோழ மகாராசா' என்னும் விரு தினைப் பூண்டிருந்தான். இம்மரபின் புகழ்பூத்த மன்னன் புண்ணியகுமரனே ஆவான். பல்லவச் சிற்ற ரசனாக ஆட்சியைத் தொடங்கிய இவன் பிற்பகுதி யில் மேலைச் சாளுக்கியரின் மேலாண்மையை ஏற் றுக்கொண்டான். பாணரது நாட்டினைத் தன்னடிப் படுத்திய இவன் 'பிருதிவி வல்லவன்' முதலான விரு துப் பெயர்களையும் பூண்டிருந்தான். இவனும் இவன் தன் பின்னோரும் மேலைச் சாளுக்கியரது மேலாண் மைக்கு உட்பட்டதால் பல்லவ அரசு வீழ்ச்சிபெறத் தொடங்கியது. இறைபக்தி மிக்க இரேணாட்டுச் சோழர்கள் தெலுங்கு, சமசுகிருதம் ஆகிய இரு மொழிகளின் வளர்ச்சிக்கும் பாடுபட்டனர். இவர் களைப் பற்றிக் கல்வெட்டுக்களின் மூலம் அறி யலாம்.

பொத்தப்பி, நெல்லூர், வெலநாட்டுச்சோழர்கள்: பிற் காலச் சோழரின் சிற்றரசர்களுள் தெலுங்குச் சோழ ரும் ஒருவராவர். இவர்கள் பொத்தப்பி, நெல்லூர் வெலநாட்டுப் பகுதிகளை ஆண்டுவந்தனர். சோழர் களின் ஆட்சியை வலுப்படுத்தினர். இவர்களது ஆட்சி பற்றிய செய்திகளை கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டு முதற்கொண்டு கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கப் பகுதி வரையில் சோழரது கல்வெட்டு களால் அறியலாம். பின்னர் இவர்கள் காகதீயரால் வெல்லப்பட்டனர். பொத்தப்பியைத் தலைநகராகக் கொண்டு அதனைச் சூழ்ந்த பகுதிகளைப் பொத்தப் பிச் சோழர் ஆண்டுவந்தனர். நெல்லூர் அரசு கடப்பா, நெல்லூர் மாவட்டங்களையும், செங்கற் பட்டு மாவட்டத்தின் சில பகுதிகளையும் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தது. இதன் தலைநகர் நெல்லூர் ஆகும். வெலநாடு இக்காலத்திய குண்டூர் மாவட்டத்தின் இரெபல்லே வட்டத்தைத் (Repalle) தன்னகத்தே கொண்ட அரசாகும். சந்தவோலு (Sandvolu) இதன் தலைநகரம் ஆகும்.

பொத்தப்பித் தெலுங்குச் சோழ வமிசத் தினரின் கிளை வழியினரே நெல்லூர்த் தெலுங் குச் சோழர். இவர்கள் கி.பி. 1160க்கு முன்பே நெல் லூரில் ஆட்சியைத் தொடங்கினர். இவர்கள் பொத் தப்பிச் சோழருடன் பகைமை பூண்டிருந்ததால் மத்திய அரசு வலிமை குன்றியது. சோழப் பெருமன் னன் முதலாம் இராசராசனின் (கி.பி. 985-1012)

காலத்திலிருந்துதான் சோழர்-தெலுங்குச் சோழர் தொடர்பு தொடங்குகிறது. அடுத்து முதலாம் குலோத்துங்க சோழனின் ஆட்சிக்காலத்தில் (1070-1122) பொத்தப்பி, வெலநாடு அரசர்கள் வேங்கிப் பகுதியை நிருவகிப்பதில் சோழருக்கு உதவினர். பொத்தப்பி காமதேவ சோட மகாராசா, மகாமண்டலேசுவரன் கரிகால சோட மகாராசா, பிரகோட்டாவின் மகாமண்டலேசுவரன் சூரப்பராசன், வெலநாடு சோடன் ஆகியோர் இவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் ஆவர்.

விக்கிரம சோழனது ஆட்சிக்காலத்தில் பொத்தப்பிச் சோழர்கள் மேலைச் சாளுக்கிய ஆறாம் விக்கிரமாதித்தனிடமிருந்து வேங்கி மண்டலத்தைக் கைப்பற்றுவதில் பேருதவி புரிந்தனர். இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனது ஆட்சிக்காலத்தில் (கி.பி. 1133-1150) நெல்லூரின் மகாமண்டலேசுவரன் புசபலவீர நல்ல சித்தராச தேவசோட மகாராசா, வெளிநாட்டு மகாமண்டலேசுவரன் கொங்கயனான குலோத்துங்க சோழ கொங்கராயன் முதலான சிற்றசர் அறுவர் நற்பணி ஆற்றினர். இரண்டாம் இராசராச சோழனது ஆட்சிக்காலத்தில் (கி.பி. 1146-1163) வெலநாட்டுத் தலைவனான இரண்டாம் கொங்கன், கோண மண்டலத்தின் அதிபதியான இராசேந்திர கோடராசா முதலானோர் சோழரின் ஆட்சியை வலுப்படுத்தினர். இரண்டாம் குலோத்துங்க இராசேந்திர சோடனே வெலநாட்டின் கடைசிப் பெருமன்னன். இவனது இறப்பிற்குப்பின் இப்பகுதி காகதீயர்களால் கைக்கொள்ளப்பட்டது. பொத்தப்பிச் சோழரும் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கப்பகுதியில் காகதீயரால் வெல்லப்பட்டனர்.

இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனின் ஆட்சிக்காலத்திலும் இரண்டாம் இராசாதிராச சோழனின் ஆட்சிக்காலத்திலும் நெல்லூர் தெலுங்குச் சோழர் வலிமை பெற்றனர். நெல்லூர் அரசன் எற்றசிதராசா (கி.பி. 1154-1181) யாதவராயருடன் நட்புக் கொண்டான். மூன்றாம் இராசராசன் ஆட்சிக்காலத்தில் முதலாம் திக்கன், சோழருக்கு ஆதரவாகப் போரிட்டுப் போசள (Hoysala) சோமேசுவரனை வென்று 'சோழ அரசை நிறுவியவன்' எனும் பட்டம் பெற்றான். இவன் மூன்றாம் இராசேந்திரனின் காலத்திலும் சம்புவராயர், பாண்டியர் ஆகியோரை வெல்லச் சோழருடன் ஒத்துழைத்தான். வட தொண்டை மண்டலம் திக்கனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. காஞ்சியின் புகழ்மிகு மன்னனாக இவன் தனது பெயரில் சாசனம் வெளியிட்டான். இவன் காகதீயருடனும், யாதவராயருடனும் நட்புப் பூண்டு கி.பி. 1258 வரை ஆட்சிபுரிந்தான்.

ஆட்சி, கலை: தெலுங்குச் சோழரின் ஆட்சிமுறை பற்றி மிகுதியாகத் தெரியவில்லை. இவர்கள் மூன்று வகையான பொற்காசுகளை வெளியிட்டுள்ளனர். சமயப்பொறையுடன் சைவ, வைணவத் திருக்கோயில்கள் கட்டி, அவற்றைப் பழுது பார்த்து, அறக்கொடைகள் அளித்துள்ளனர். இவர்களது ஆட்சிக்காலத்தில் கல்வியும் கலையும் மேன்மையுற்றன. மதுராந்தக பொத்தப்பிச் சோழ புதோலி அரசன், வீரராசேந்திர சோழன் ஆகியோர் தமிழ் மொழியைப் பெரிதும் போற்றினர். அமைச்சர் பாசுகரன் இராமாயணப் பாடல்களை இயற்றினார். திக்கணா சோமயாசி என்னும் புலவர் 'நிர்வசனோத்தர இராமாயணமு' என்னும் நூலையும் ஆந்திர மகாபாரதத்தையும் எழுதினார். இப்புலவர் இரண்டாம் மனுமசித்தியால் ஆதரிக்கப்பட்டவர். தெலுங்குச் சோழர்கள் சோழர்களைப் போன்று சமயம், கலை, கல்வி வளரப் பாடுபட்டனர். ம.இ.

தெற்குக் கரோலினா அமெரிக்காவில் அமைந்துள்ள ஒரு மாநிலமாகும். இது பழைய 13 குடியேற்றங்களுள் ஒன்றாகும். இதன் நில அமைப்பு மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக இது நில அமைப்பில் முக்கோண வடிவில் உள்ளது. தெற்குக் கரோலினா (South Carolina) வடக்கு-தெற்காக 346 கி.மீ., கிழக்கு-மேற்காக 400 கி.மீ. வரையிலும் பரந்து காணப்படுகிறது.

தெற்குக் கரோலினா அமைவிடம்

இம்மாநிலத்தின் வடக்குப் பகுதியில் வடக்குக் கரோலினாவும் (North Carolina), கிழக்கு, தென்கிழக்குப் பகுதியில் அட்லாண்டிக்கு மாக் கடலும் (Atlantic), மேற்கு, தென்மேற்குப் பகுதியில் சார்சியாவும் (Georgia) எல்லைகளாக அமைந்துள்ளன.

இம்மாநில அரசியலமைப்பு கி.பி. 1895-ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட சட்டத்தின்படி எவ்வித மாற்றமும் இன்றி நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இம்மாநிலத்தின் பொதுப் பேரவை இரு அவைகள் உடையது. முதல் அவை ஆளவை மன்றம் (Senate) எனப்படும். இது 46 உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. இவ்வுறுப்பினர்கள் 4 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இரண்டாம் அவை பிரதிநிதிகள் அவை (House of Representatives) எனப்படும். இந்த அவை 124 அங்கத்தினர்களைக் கொண்டது. இவ்வங்கத்தினர்களின் பதவிக்காலம் இரண்டு ஆண்டுகள். மாநில ஆளுநர், துணை ஆளுநர் ஆகியோர் 4 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். பதிவு செய்யப்பட்ட மக்களே வாக்கு அளிக்க முடியும். இம்மாநிலத்தின் சார்பாக 2 ஆளவை மன்ற உறுப்பினர்களும், 6 பிரதிநிதிகள் அவை உறுப்பினர்களும் காங்கிரசின் பிரதிநிதியாவர்.

இம்மாநிலத்தின் பரப்பளவு 80,432 ச.கி. மீ. மக்கள் தொகை 2,590,516. தலைநகரம் கொலம்பியா (Columbia). முக்கிய நகரங்கள் சார்லெசுடன் (Charleston), கிரின்வில்லி (Greenville), பார்டன்பர்க்கு (Spartanburg) முதலியனவாகும்.

இம்மாநிலம் தொடக்க காலத்தில் கரோலானா (Carolana) என முதலாம் சார்லசு நினைவாகப் பெயர்பெற்றது. பின்னர் இரண்டாம் சார்லசு கி.பி. 1663-ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட சாசனத்தின்படி (Charter) கரோலினா என வழங்கப்படுகிறது. இம்மாநிலம் மிதமான குளிர்காலமும், நெடிய ஈரக் கசிவான கோடைக்காலமும், மிகுதியான மழைக்காலமும் கொண்டுள்ளது. சுற்றுலாத் தொழில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. இம்மாநில இருப்புப்பாதை சுமார் 5,000 மீ. நீளமுடையதாக உள்ளது. இங்கு 72 விமானத் தளங்களும், 1700 க்கும் மேற்பட்ட விமானங்களும் உள்ளன.

தொடக்கப்பள்ளிகளும், நடுநிலைப்பள்ளிகளும் இம்மாநிலத்தில் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. உயர்நிலைக் கல்விக்காக இம்மாநிலத்தில் மூன்று புகழ்மிக்க பல்கலைக் கழகங்கள் உள்ளன. அவை தெற்குக் கரோலினாப் பல்கலைக் கழகம்(University of South Carolina), கிளிம்சன் பல்கலைக் கழகம் (Clemson University), தெற்குக் கரோலினா மருத்துவப் பல்கலைக் கழகம் ஆகும். இவை தவிரத் தனியார் கல்லூரிகளும் உள்ளன.

மாநில மக்கள் நலன் கருதி 181 மருத்துவமனைகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இம்மாநிலத்தைக் 'கூழைப் பனை' மாநிலம் (Palmetto State) எனவும் கூறுவர். இம்மாநிலத்தின் தேசிய பறவை பாடும் பறவை (Wren) ஆகும். இம் மாநில மலர் மஞ்சள் மல்லிகை (Yellow Jasamine). சு.ஆ.

தெற்குச் சார்லெசுடன் அமெரிக்காவில் உள்ள மேற்கு வெர்சீனியா (West Virginia) மாநிலத்தின் மையப் பகுதியில் அமைந்துள்ள ஒரு சிறிய நகரம் ஆகும். இந்நகரிலிருந்து சுமார் 6 கி.மீ. தொலைவில் ஓடும் கானாவா (Kanawha) நதி இந்நகரை வளங்கொழிக்கச் செய்கிறது. இந்நகரின் சுற்றுப்புறங்களில் பெருமளவில் நிலக்கரி,இயற்கை வாயு, உப்புப் போன்ற படிவங்கள் காணப்படுகின்றன. தெற்குச் சார்லெசுடன் நகரம் (South Charleston) இயைபுப் பொருள்களின் உற்பத்தி மையமாகத் திகழ்கிறது. முதல் குடியேற்றம் கி.பி. 1782-ஆம் ஆண்டு தொடங்கியது. இருப்பினும் கி.பி. 1917-ஆம் ஆண்டுதான் இந்நகர் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது. கடற்படைத் தளவாட உற்பத்தி மையம் ஏற்படுத்தப்பட்ட பின்னரே இந்நகரின் மக்கள் தொகை பெருகியது. முதல் உலகப் போருக்குப் பின்னர்த் தளவாட உற்பத்தி நிலையம் சிறுவர்களின் பயிற்சிப் பள்ளியாக மாறியது. மக்கள் தொகை 63,968 (1980). சு.ஆ.

தென் அமெரிக்கா: தென்அமெரிக்கா என்பது அட்லாண்டிக்கு, பசிபிக்குப் பெருங்கடல்களுக்கு இடையே சற்றேறக்குறைய முக்கோண வடிவில் அமைந்துள்ள முந்நீரகமாகும். வடக்கே பனாமா நிலச் சந்திப்பிலிருந்து காரன் முனை (Cape Horn) வரை இதன் நீளம் 7650 கி.மீ. கிழக்கு மேற்கில் இதன் அதிக அளவு அகலம் 5250 கி.மீ. இக்கண்டத்தின் மொத்தப்பரப்பு 17,819,000 சதுர கி.மீ. உலகில் நான்காவதாக உள்ள பெரியகண்டம் இது. இக்கண்டத்தில் அர்செண்டினா, பொலீவியா, பிரேசில், சிலி, கொலம்பியா, ஈக்குவெடார், பாக்லாந்துத் தீவுகள் பிரெஞ்சு கயானா, கயானா, பராகுவே, பெரு, சூரிநாம், (தச்சு கயானா), உருகுவே, வெனிசூலா ஆகிய 14 நாடுகள் உள்ளன. இந்நாடுகளுடன் மெக்சிகோ, மத்திய அமெரிக்கா, கரிபியன் தீவுகள் ஆகியவற்றையும் சேர்த்து இலத்தீன் அமெரிக்கா என்று கூறுவர்.

புவியியல் அமைப்பு: தட்பவெப்பம்: இக்கண்டத்தில் உயர்ந்த மலைகள், ஆழ்ந்த பள்ளத்தாக்குகள், நீண்ட கடற்கரைகள்,அடர்ந்த காடுகள் ஆகியவை உள்ளதால் எல்லாவித தட்பவெப்ப நிலைகளும் நிலவுகின்றன. மழை நிறைந்த வெப்பமண்டலக் காடுகளும், மிக வறண்ட அடகாமா(Atacama) பாலைவனமும் இங்கு உள்ளன. இதன் பெரும்பகுதி ஆண்டு முழுவதும் வெப்பமாக இருக்கும். ஆண்டீசு மலைத்தொடரில் மட்டும் குளிர் மிகுதி. வடகோடி கோடைக்காலத்

தென் அமெரிக்கா அமைவிடம்

தில் குளிர்ச்சியாகவும், மழைக்காலத்தில் மித வெப்பமாகவும் உள்ளது. இங்குத் திசம்பர் முதல் மார்ச்சு வரை கோடைக்காலம் ஆகும். சூன் முதல் செப்டம்பர் வரை குளிர்காலம் ஆகும். அமேசான் பள்ளத்தாக்கின் வெப்பநிலை 21°-32°C வரை உள்ளது;சில சமயங்களில் மட்டும் 38°C வரை செல்லும். அர்செண்டீனாவில் (Argentina Gran Chaco) ஆண்டில் ஒரு முறை 43°C வரை வெப்பம் இருக்கும்.

மழை: அட்லாண்டிக்கு, பசிபிக்குப் பெருங்கடல்களிலிருந்து வரும் மழை மேகங்கள் இப்பகுதிக்கு நல்ல மழையைக் கொடுக்கின்றன. கீழ்க்காணும் நான்கு வட்டாரங்களிலும் ஆண்டில் ஏறத்தாழ 150 செ.மீ. மழை பெய்கிறது. அவை (1) அமேசான் ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கு, (2) கயானா, பிரெஞ்சுக் கயானா, சூரிநாம் ஆகியவற்றின் கடற்கரைப் பகுதிகள், (3) கொலம்பியா, ஈக்குவெடார், (4) தென் மேற்குச் சிலி.

ஆறுகள்: இக்கண்டத்தை 5 ஆற்றுத் தொகுதிகள் வளமடையச் செய்கின்றன. அவை யாவன:

1. மிகப்பெரிய அமேசான் ஆறு நூற்றுக்கணக்கான கிளை ஆறுகளைக் கொண்டு 6,220,000 ச.கி.மீ. பரப்பளவு நிலப்பகுதியில்பாய்கிறது. இது மத்திய பெரு

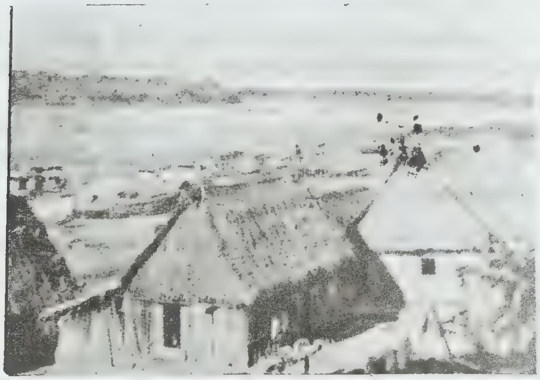
அமேசான் ஆறு

விலுள்ள ஆண்டீசு மலையில் தோன்றி 6275 கி.மீ. நீளம் ஓடி, அட்லாண்டிக்குக் கடலில் கலக்கின்றது. நைல் நதிக்கு அடுத்து இது மிகப்பெரிய ஆறாகும்.

2. இரியோ டி லா பிளாடா(The Rio da la Flata) நதித் தொகுதியில் பரானா (Parana), பராகுவே (Paraquay), உருகுவே (Uruguay) ஆகிய ஆறுகள் அடங்கும். இவை அர்செண்டீனா, பொலீவியா, பிரேசில், பராகுவே, உருகுவே ஆகிய நாடுகளில் பரந்து பாய்கின்றன. இது உள்நாட்டுப் போக்குவரத்திற்கு மிகவும் பயன்படுகின்றது.

3. மக்டலீனா-காகா ஆறுகள் (Magdalena-Cauca) கொலம்பியாவில் இரு ஆண்டியன் பள்ளத்தாக்குகள் வழியே பாய்ந்து கரீபியன் கடலில் கலக்கின்றன.

ஏஞ்சல் நீர்வீழ்ச்சி

4. ஓரினாகோ (Orinoco) ஆறு 400 துணை ஆறு களைக் கொண்டுள்ளதால் மிக்க நீரை அளிக்கிறது; 2700 கி.மீ. நீளமுள்ளது. இதில் பெருங் கப்பல்கள் செல்லலாம். இது கொலம்பியா, வெனிசூலா எல்லை யில் ஓடி, வெனிசூலாவின் மத்திய பகுதியில் பாய்ந்து, அட்லாண்டிக்குக் கடலில் கலக்கின்றது.

5. சா பிரான்சிசுகோ (Sao Franscisco) ஆறு கிழக்குப் பிரேசிலின் மேட்டுநிலப் பகுதியை வளமாக்கு கின்றது. இதன் நீளம் 3199 கி.மீ.

நீர்வீழ்ச்சிகள்: இங்குப் பல நீர்வீழ்ச்சிகள் உண்டு. அவற்றுள்இரண்டு உலகிலேயே மிகவும் உயரமானவை. தென்கிழக்கு வெனிசூலாவில் கரோனி (Caroni) ஆற் றில்உள்ள ஏஞ்சல் நீர்வீழ்ச்சி(Angel Falls) 979 மீ.உய ரத்திலிருந்து விழுகின்றது. வெனிசூலாவிலுள்ள குகி நாம் (Kukenaam) நீர்வீழ்ச்சியின் உயரம் 610 மீ.

ஏரிகள்: மிகப்பெரிய ஏரிகள் பல இங்கு உள்ளன. வெனிசூலாவின் வடமேற்கில் உள்ள மரகைபோ (Maracaibo)ஏரியின் பரப்பளவு 16,300ச.கி.மீ. பொலீ வியா-பெரு எல்லையில் ஆண்டீசு மலையில் அமைந் துள்ள திடிகாகா (Titicaca) ஏரி உலகிலேயே மிகப் பெரியதும், மிக உயரத்தில் உள்ளதுமாகும். இது கடல்மட்டத்திலிருந்து 3812 மீ. உயரத்தில் உள்ளது. இதன் நீளம் 16 கி.மீ. பரப்பளவு 8,446 ச.கி.மீ. இதில் நீராவிக் கப்பல் செல்லக்கூடும். இதன் அண்மை யிலுள்ள பூபோ (Poupo) ஏரி, 3700 மீ. உயரத்தில் உள்ளது.

இயற்கைப் பிரிவுகள்: இயற்கை அமைப்பின்படி இதனை(1) பசிபிக்குக் கடற்கரைப் பகுதி, (2)ஆண் டீசு மலைகள்,(3) மத்திய சமவெளி,(4) கிழக்கிலுள்ள உயர்ந்த நிலப்பகுதி என்ற நான்கு பெரும் பிரிவு களாகப் பிரிக்கலாம்.

பசிபிக்குக் கடற்கரைப்பகுதி

பசிபிக்குக் கடற்கரைப் பகுதி: இது ஆண்டீசு மலைகளுக்கு மேற்கே பசிபிக்குப் பெருங்கடலை ஒட்டி யுள்ள பகுதியாகும், இக்கடற்கரைப் பகுதி பெரும் பாலும் 80 கி.மீ.க்குக் குறைவான அகலமுள்ளது. சில இடங்களில் இதன் அகலம் 8 கி.மீ. வடக்கில் கொலம்பியா, ஈக்குவெடார் நாடுகளின் கடற்கரை சதுப்பு நிலமாகவும் வெப்பமண்டலக் காடுகள் நிறைந்ததாகவும் காணப்படுகிறது. பெருவிலும், வடக்குச் சிலியிலும் இப்பகுதிபாலைநிலமாகஉள்ளது, மத்தியசிலியில் வளமிக்க பண்ணைகளும் புல் வெளிகளும் காடுகளும் நிறைந்துள்ளன. அதற்கும் தெற்கில் கடலானது பள்ளத்தாக்குகளில் சென்று சில தீவுக்கூட்டங்களை உண்டாக்கியுள்ளது. அதிக மழை பெய்யும், குளிர்ச்சிமிக்க இத்தீவுகள் 1600 கி.மீ. நீளம் உள்ளன.

ஆண்டீசு மலைகள்

ஆண்டீசு மலைகள்: தென் அமெரிக்காவின் மேற்குக் கடற்கரை முழுவதிலும் அரண்போல் நிற் கும் ஆண்டீசு மலைகள் (Andes Mountains) உலகி லேயே நீண்ட மலைத்தொடராகும். உயரத்தில் இது இமயமலைக்கு அடுத்து உள்ளது. இதில் உள்ள 50 மலை முடிகள் 6100 மீ. உயரத்திற்கு மேல் உள்ளவை. இம்மலைத்தொடரில் சில இடங்களில் நிலநடுக்கம் ஏற்படுவதுண்டு; சில இடங்களில் எரிமலைகள் உள் ளன. இதன் அகலம் பெரும்பான்மையான இடங் களில் 320 கி.மீ.க்கு மேல் இல்லை; பொலீவியாவில் மிக அதிக அளவு அகலம் 724 கி.மீ; சிலியில் மிகக் குறைந்த அளவு 32 கி.மீ. இங்குப் பனி மூடிய முடி களும், அடர்ந்த காடுகளும், புல்வெளிகளும், பள்ளத் தாக்குகளும் உள்ளன. கொலம்பியா, வெனிசூலா நாடுகளில் இம்மலைப் பள்ளத்தாக்குகள் மிகுதி. பொலீவியாவில் மேட்டு நிலப்பகுதி கடல் மட்டத்தி லிருந்து 3810 மீ. உயரத்தில் 640 கி.மீ. நீளமுடைய தாய் அமைந்துள்ளது.

மத்திய சமவெளி: ஆண்டீசு மலைகளுக்குக் கிழக் கில் உள்ள இச்சமவெளி தென் அமெரிக்காவின் பரப் பளவில் ஐந்தில் மூன்று பங்காகும். இதனை நான்கு முக்கிய வட்டாரங்களாகப் பிரிக்கலாம். அவையாவன:

1. இலானாசு (Llanos) எனப்படும் புல்வெளி. கொலம்பியாவில் ஓரினாகோ ஆற்றுப்படுகையும் வெனிசூலாவும் புல்வெளிப் பகுதிகளே.
2. செல்வாசு (Selvas) எனப்படும் வெப்பமண்டல மழைக் காடுகள். பிரேசிலிலுள்ள அமேசான் ஆற்றுப்படுகை இதில் அடங்கும்.
3. காடுகளும், புதர்களும் நிறைந்த பகுதி. இதில் அர்செண்டீனா, பராகுவே ஆகியவற்றின் பகுதிகள் சேரும்.
4. பாம்பாப் (Pampa) புல்வெளிகள்ளும்; மேய்ச்சல் நிலங்களும். அர்செண்டீனா தவிர மற்ற இடங்களில் மண் வளம் வேளாண்மைக்கு ஏற்றதாக இல்லை.

வெனிசூலாவிலுள்ள எண்ணெய்க் கிணறுகள்

கிழக்கு உயர்நிலப்பகுதி: இங்குள்ள மலைகள் ஆண்டீசு மலைகளைவிட உயரம் குறைந்தவை. இதனை (1) கயானா உயர்நிலப்பகுதி (2) பிரசிலியன் உயர்நிலப்பகுதி (3) பெட்டகோனியன் மேட்டு நிலப்பகுதி என மூன்று பிரிவுகளாகப் பகுக்கலாம்.

1. கயானா உயர்நிலப்பகுதி (Highlands): இது பிரேசிலின் வடக்கு எல்லையிலிருந்து தொடங்குகிறது. வெப்ப மண்டலக்காடுகள் நிறைந்த இப்பகுதி 1500 கி.மீ. உயரத்திற்குக்குறைவாகவே உள்ளது.
2. பிரேசிலின் உயர்நிலப்பகுதி: கிழக்குப் பிரேசிலில் உள்ள இப்பகுதி மற்ற இரண்டையும் விட நீண்டது. இங்குச் சுரங்கங்கள், காப்பித் தோட்டங்கள், கால்நடைப் பண்ணைகள், மேய்ச்சல் நிலங்கள் ஆகியவை உள்ளன. தென்அமெரிக்காவின் இரு பெரும் தொழில் மையங்கள் ஆன இரி யோ டி செனீரோவும் சா பவுலாயும் (Sao Paulo) இங்கு உள்ளன.
3. பெட்டகோனியன் மேட்டுநிலம் (The Patagonian Plateau): உலகிலேயே ஆடுகள் மேயும் சிறந்த புல்வெளிகளுள் ஒன்றான இது தெற்கு அர்செண்டீனாவில் உள்ளது.

பரப்பளவு: இக்கண்டத்தின் பரப்பளவு 17,829,000 கி.மீ. மக்கள்தொகை 215,000,000 (1975). இங்குள்ள ஒவ்வொரு நாட்டின் பரப்பளவு, மக்கள்தொகை தலைநகர் முதலியன வருமாறு:

நாடு	பரப்பளவு (ச.கி.மீ.)	மக்கள்தொகை	தலைநகர்
1. அர்செண்டீனா	2,776,889	27,950,000(1980)	பூனசுஏரசு
2. பொலீவியா	1,098,581	6,250,000(1984)	இலாபாசு, சுகர்
3. பிரேசில்	8,511,965	136,000,000(1985)	பிரேசிலியா
4. சிலி	756,945	11,900,000(1984)	சாண்டியாகோ
5. கொலம்பியா	1,138,914	26,500,000(1985)	பொகோடா
6. ஈக்குவெடார்	283,561	……	குயூடோ
7. பாக்லாந்துத் தீவுகள்	11,961	1,813(1980)	சுடேன்லி
8. பிரெஞ்சு கயானா	91,000	73,022(1982)	கைமன்
9. கயானா	214,970	621,390(1964)	சியார்சுடவுன்
10. பராகுவே	406,752	3,480,000(1983)	அசுன்சியன்
11. பெரு	1,285,216	19,700,000(1985)	இலிமா
12. சூரிநாம்	163,265	370,000(1984)	பாரமாரிபோ
13. உருக்குவே	177,508	2,990,000(1983)	மாண்டிவீடியோ
14. வெனிசூலா	912,050	16,050,000(1985)	காரகாசு

எல்லைகள்: தென் அமெரிக்கா மூன்று பக்கங்களிலும் கடலாற் சூழப்பட்டு, அதன் வடமேற்கு மூலையில் மட்டும் மிகக் குறுகிய பனாமா நிலச்சந்திப்பினால் மத்திய அமெரிக்காவுடன் இணைந்துள்ளது. இதன் மேற்குக் கடற்கரையைப் பசிபிக்குப் பெருங்கடலின் அலைகள் தழுவியுள்ளன. கிழக்கில் அட்லாண்டிக்குப் பெருங்கடல் இதன் எல்லையாக அமைந்துள்ளது. வடக்கில் கரீபியன் கடலாற் சூழப்பட்டுள்ள இதன் தென்பகுதியை அண்டார்டிக்காவிலிருந்து திரேக்குப் பாதை (Drake Passage) பிரிக்கின்றது.

மக்கள்: இங்குள்ள மக்களை இந்தியர், வெள்ளையர், நீக்கிரோக்கள், ஆசியர் எனப் பிரிக்கலாம். இவர்கள் அனைவரும் எவ்வித இனவேற்றுமையும் இன்றி வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

பழங்கால இந்தியர்

இந்நாட்டின் பழங் குடிகளான இந்தியர் பல இடங்களில் இன்றும் தங்களுடைய மொழிகளைப் பேசிக்கொண்டு, பண்பாட்டைப் பின்பற்றி வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஈக்குவெடார், பெரு, பொலீவியா ஆகிய நாடுகளில் 50 விழுக்காட்டினருக்குமேல் கலப்பற்ற இந்தியராவர்.

இசுபானியரும் போர்ச்சுகீசியரும் கி.பி.1500க்குப் பின்னர் இங்குக் குடியேறலாயினர். செருமானியர், பிரெஞ்சுக்காரர், போலந்து நாட்டினர், இத்தாலியர் ஆகியோரும் 150 ஆண்டுகளுக்குள் இங்குக் குடியேறியுள்ளனர். அவர்கள் இந்தியருடன் திருமண உறவு கொண்டதால் ஏற்பட்ட கலப்பு இனத்தவருக்கு மெசுட்டிசோக்கள் (Mestizos) என்பது பெயர். இந்நாட்டின் மக்கள் தொகையில் 40 விழுக்காட்டினரான மெசுட்டிசோக்கள் ஒரு தனிப் பெரும் இனமாக வாழ்கின்றனர். இவர்கள் ஆண்டியன் நாடுகள் எனப்படும் சிலி, பொலீவியா, பெரு, ஈக்குவெடார், கொலம்பியா, வெனிசூலா ஆகியவற்றிலும், அமேசான் பள்ளத்தாக்கிலும் பெரும்பான்மையினராக உள்ளனர். ஐரோப்பியர் தெற்குப் பிரேசில், உருக்குவே, அர்செண்டீனா, மத்திய சிலி ஆகிய நாடுகளில் பெரும்பான்மையினராக வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

ஐரோப்பியர் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து நீக்ரோக்களைக் கொண்டு வந்து இக்கண்டத்தில் குடியேற்றினர். நீக்கிரோக்களும், வெள்ளையரும் கலப்புற்று அவர்கள் வழிவந்தோர் கொலம்பியன் கடற்கரை, கயானாக்கள், வடகிழக்குப் பிரேசில் ஆகியவற்றில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

ஆசியர்களுள் பெரும்பாலும் இந்தியரும், பாகிசுத்தானியரும் உள்ளனர். இந்தியர் 19-ஆம், 20-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இங்குள்ள தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்கெனக் கொண்டு வரப்பட்ட ஒப்பந்தக் கூலிகளாவர். மேலும், கயானாக்களில் இந்தோனேசியர்களும், பசிபிக்குக்கடற்கரைப் பகுதியில் சீனர்களும், பொலீவியா, பெரு, பிரேசில் ஆகிய நாடுகளில் சப்பானியரும், சில இடங்களில் சிரியாக்காரர்களும், இலெபனான்காரர்களும் (Lebanese) வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

மொழிகள்: இக்கண்டத்தின் மக்கள் தொகையில் பாதிப்பேர் பிரேசிலில் வாழ்கின்றனர். அவர்கள் போர்ச்சுகீசிய மொழியையே பேசுகின்றனர். இங்குள்ள 13 நாடுகளுள் 9 நாடுகளில் இசுபானிய மொழி முக்கிய மொழியாகும். இந்தியர்கள் தங்கள் மொழியைப் பேசுகின்றனர். அம் மொழி பல வகையானது. 400 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இப்பகுதியை இசுபானியர் ஆண்டபோதிலும் ஆண்டீசு மலைப்பகுதியிலுள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான இந்தியருக்கு இசுபானிய மொழி தெரியாது. பராகுவேயில் இந்திய மொழி (Gurani Indian Language) அரசு மொழியாகும். கயானாவில் ஆங்கிலமும், பிரெஞ்சு கயானாவில் பிரெஞ்சு மொழியும், சூரிநாமில் தச்சுமொழியும் அரசு மொழிகளாக உள்ளன.

சமயம்: இக்கண்டத்திலுள்ள மக்களுள் 90 விழுக்காட்டினர் உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையைச் சேர்ந்தவர்கள். சீர்திருத்தக் கிறித்தவ திருச்சபையை 11 மிலியன் மக்கள் பின்பற்றுகின்றனர். இவர்கள்

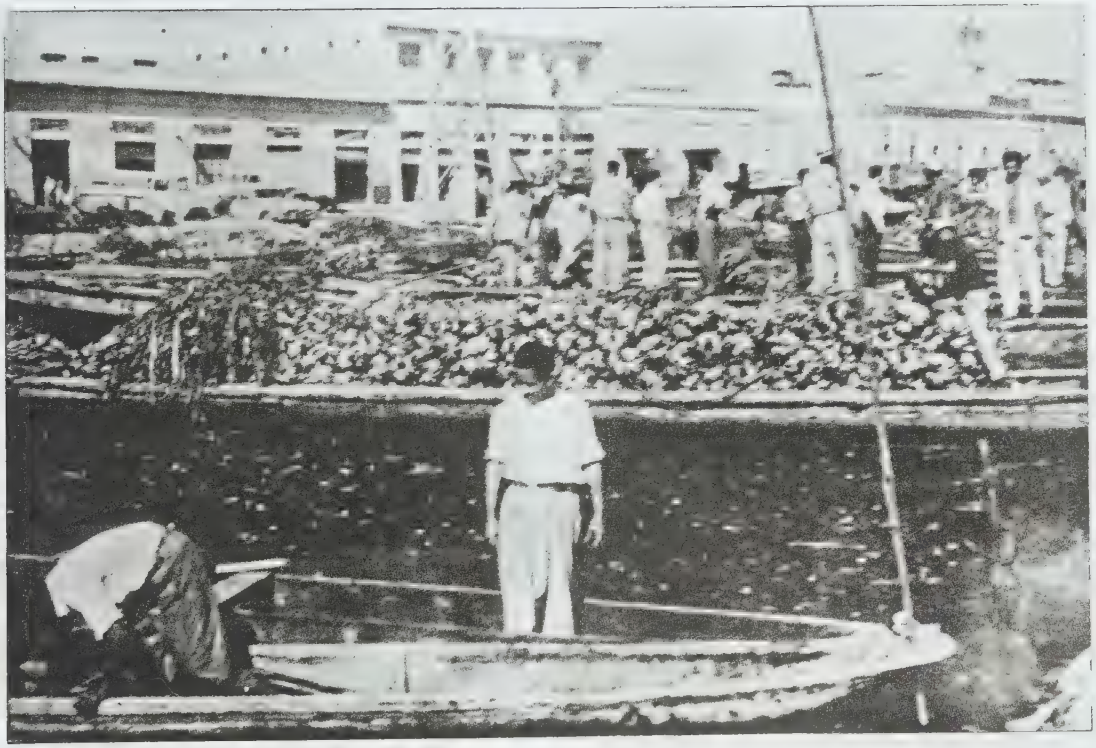

வாழை விளைச்சல்

குறிப்பாகப் பிரேசிலிலும், சிலியிலும் மிகுதியாக உள்ளனர். ஐரோப்பாவிலிருந்து குடியேறியவர்களும், ஐக்கிய நாடுகளிலிருந்து வந்த பாதிரி மார்களும் இது பரவியதற்குக் காரணமாவர். வடக்குப் பிரேசிலில் ஆப்பிரிக்கர்கள் தங்களுடைய சமயம் பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவற்றைப் பின்பற்றி வருகின்றனர். அர்செண்டீனா, பிரேசில், மற்ற இடங்கள் ஆகியவற்றில் பரவலாக, 750,000 யூதர்கள் உள்ளனர். மேலும் இக்கண்டத்தில் இந்துக்கள் 550,000; முகமதியர் 400,000; புத்தசமயத்தவர் 375,000 பேர் இருக்கின்றனர்.

பொருளாதாரம்: வேளாண்மை: இம்மக்களுள் 40 விழுக்காட்டினர் வேளாண்மையிலும், கால்நடை வளர்ப்பிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். சிறு உழவர்கள் குறைந்த அளவு நிலத்தில் எருதுகளைக் கொண்டு உழுது, உழவுத் தொழில் செய்கின்றனர். அவர்கள் விளைவிக்கும் சோளம், பீன்சு முதலியன அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அளவே உள்ளன. பெருஞ்செல்வர்கள் மிகப்பெரிய பண்ணைகளையும், தோட்டங்களையும் வைத்துள்ளனர். அவர்கள் ஏற்றுமதிக்காகக் கோதுமை, காப்பி, கோகோ, கரும்பு, வாழை, அவுரி (Indigo), பருத்தி ஆகியவற்றைப் பயிரிடுகின்றனர். பிரேசிலும் கொலம்பியாவும் காப்பிக்கொட்டை உற்பத்திக்குப் பெயர் பெற்றவை. சில பகுதிகளில் கால்நடை வளர்ப்பு, குறிப்பாக ஆடுகள், மிகச் சிறப்பானதாகும். மத்திய அர்செண்டீனாவிலுள்ள பாம்பாசில் 40,000 எக்டேர் நிலத்திலும், தெற்கு அர்செண்டீனாவிலுள்ள படகோனியாப் பகுதியில் 40,000 எக்டேர் நிலத்திலும் மற்றும் சில பகுதிகளிலும் ஆடுகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. எனவே, இங்குக் கம்பள உற்பத்தி மிகுதி. மாட்டு இறைச்சியும், கம்பளமும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன.

கனிமங்கள்: இக்கண்டத்தில் தங்கம், வைரம் இரும்பு, வெள்ளி, தகரம், ஈயம், மாங்கனீயம், செம்பு, துத்தநாகம் முதலிய தாதுக்கள் கிடைக்கின்றன. வெனிசூலா, ஈக்குவெடார், பெரு ஆகிய நாடுகளில் பாறை எண்ணெய் (Petroleum) மிகுதியாகக் கிடைப்பதால், அது வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. வெனிசூலா உலகிலேயே இவ்வுற்பத்தியில் முன்னணியில் உள்ள நாடுகளில் ஒன்றாகும். சிலி, பொலீவியா, பெரு ஆகிய நாடுகளில் செம்பு வெட்டியெடுக்கப்படுகிறது. இவ்வுலோக ஏற்றுமதியில் சிலி உலகிலேயே முதலிடம் பெற்றுள்ளது. மேலும், இந்நாட்டிலிருந்து இரும்புத்தாது ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. பிரேசிலிலும், வெனிசூலாவிலும் இரும்புத்தாது மிகுதியாக உள்ளது. பிரேசிலிலுள்ள சுரங்கங்களில்

தென்அமெரிக்கக் கனிவளங்கள்

பொலீவியாவில் தகரம் எடுத்தல்

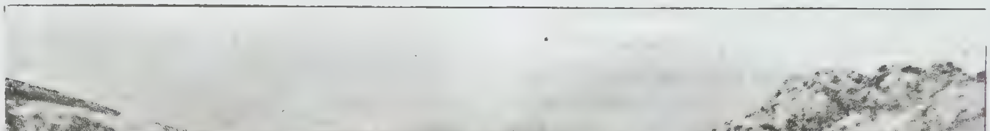

இரும்பு உருக்கு ஆலை, சிலி

மிகுந்த அளவு மாங்கனீயம் கிடைக்கின்றது. பொலிவியா தகரம், வெள்ளி, துத்தநாகம் ஆகியவற்றை ஏற்றுமதி செய்கின்றது. வெள்ளி உற்பத்தியில் பெரு முதலிடம் பெற்றுள்ளது. நிலக்கரி மிகுதியாகக் கிடைக்காமையால் இங்குள்ள பெரும்பாலான நாடுகள் தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவையான நிலக்கரியை இறக்குமதி செய்கின்றன. எனவே, அர்செண்டீனா, பிரேசில், சிலி முதலிய நாடுகள் எண்ணெய் உற்பத்தியைப் பெருக்கி வருகின்றன. மேலும், அவை நீர்மின் விசைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகின்றன.

தொழிற்சாலைகள்: இந்நாட்டில் 1920க்குப் பின்னர்த் தொழிற்சாலைகள் வளரத்தொடங்கின. இரண்டாம் உலகப் போரின்பொழுது தொழில் துறையில் வேகமான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. தொழிற்சாலைகள் அமைப்பதில் அமெரிக்க, ஐரோப்பிய நிறுவனங்களின் உதவியைப் பெற்றன. துணிவகைகள், உணவைப் பக்குவப்படுத்துதல், மாவு, சர்க்கரை ஆகியவை குறித்த தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட்டன. பேருந்துகள், சீமைக்காரை (Cement), வேதியல் பொருள்கள், மருந்துகள், மின்சாரக் கருவிகள், அறைகலன்கள், கண்ணாடிப் பொருள்கள், இயந்திரங்கள், காகிதம் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்யத் தொழிற்சாலைகள் தொடங்கப்பட்டன.

அயல்நாட்டு வாணிகம்: இதன் அயல்நாட்டு வாணிகத்தில் 40 விழுக்காடு அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுடனும், 30 விழுக்காடு மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளுடனும், 14 விழுக்காடு பிற இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுடனும் நடைபெறுகிறது. இந்நாடுகளின் ஏற்றுமதியில் 50 விழுக்காடு காப்பி, கோக்கோ, சர்க்கரை, வாழை, புகையிலை, கோதுமை, மாட்டு இறைச்சி முதலிய உணவுப்பொருள்களாகும். மற்றும் பருத்தி, கம்பளம், தோல், மீன், செம்பு, தகரம், இரும்புத் தாது, ஈயம் முதலியவை ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன.

இங்கு இறக்குமதியாகும் பொருள்களில் 70 விழுக்காடு இயந்திரங்களாகும். மேலும் ஊர்திகள், அவற்றின் பாகங்கள், வேதியியல் பொருள்கள், மருந்துகள், துணிவகைகள் ஆகியவையும் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன.

போக்குவரத்து: பெரு நகரங்களில் மட்டுமே இருப்புப்பாதைகளையும், நல்ல சாலைகளையும் காண முடியும். கிராமங்களில் குதிரைகள் அல்லது எருதுகள் பூட்டிய வண்டிகளே பயணத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இப்பகுதிகளில் வாழும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் மோட்டார் வண்டிகளில் சென்றதோ புகைவண்டியைக் கண்டதோ இல்லை. அடர்ந்த காடுகள் நிறைந்த பகுதிகளில் சாலைகள் இல்லையாதலால் மக்கள் பெரும்பாலும் கால்நடையாகவே பொருள்களை முதுகில் சுமந்து கொண்டு பயணம் செய்கின்றனர். மலைப்பகுதிகளில் பொருள்களைச் சுமந்து செல்லக் கோவேறு கழுதைகளுடன் இலாமாக்களும் (Llamas) பயன்படுத்தப்படுகின்றனர். ஆறுகள் உள்ள இடங்களில் சிறு படகுகள் மூலம் பொருள்கள் கொண்டு செல்லப்படுகின்றன. உள்நாட்டுக் கப்பல் போக்குவரத்தும் உள்ளது.

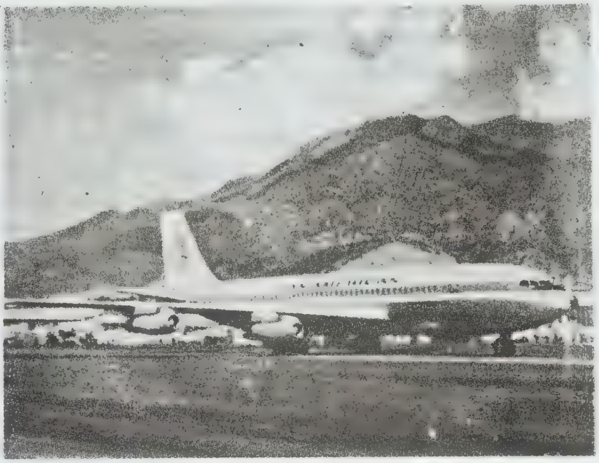

விமானப் போக்குவரத்து

ஆகாய விமானம்: நெடுந்தூரப் பயணத்திற்குச் சாலைகள் அமைக்க இயலாத மிக உயர்ந்த மலைகளையும், அடர்ந்த காடுகளையும், ஆழ்ந்த பள்ளத்தாக்குகளையும் கடந்து செல்ல, விமானப் போக்குவரத்து மிகவும் பயன்படுகிறது. இங்கு 50க்கும் மேற்பட்ட பன்னாட்டு விமானப் போக்குவரத்துகளும், பல உள்நாட்டு விமானக் குழுமங்களும் உள்ளன.

புகை வண்டி: இப்பகுதியின் பெரும்பான்மையான இருப்புப் பாதைகள் மக்கள் நெருக்கமாக வாழும் பகுதிகளான அர்செண்டீனாவிலும், தென்கிழக்குப் பிரேசிலிலும் இருக்கின்றன. அர்செண்டீனாவில் 40,000 கி.மீ. நீளத்திற்கும், பிரேசிலில் 32,000 கி.மீ. நீளத்திற்கும் இருப்புப்பாதைகள் உள்ளன. உலகில் நீண்ட இருப்பாதைகளைக் கொண்ட 10 நாடுகளுள் இதுவும் ஒன்றாகும். சிலி, கொலம்பியா, உருகுவே ஆகியவற்றின் முக்கிய நகரங்களை அந்நாடுகளின் இருப்புப்பாதைகள் இணைக்கின்றன.

சாலைகள்: இந்நாடுகளில் ஊர்திகளின் (automobiles) உற்பத்தி பெருகி வருவதால் புதிய நெடுஞ்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இக்கண்டத்

தில் 800,000 கி.மீ. நீளத்திற்கு உள்ள சாலைகளில் 48,000 கி.மீ.நீளச் சாலைகள் நல்லமுறையில் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. இங்குள்ள அனைத்து அமெரிக்க நெடுஞ் சாலை (The Pan American Highway) எல்லா நாடுகளையும் இணைக்கின்றது.

கப்பல்: இங்குள்ள நாடுகளுக்கு இடையே யும் வெளிநாடுகளுடனும் சிறந்த போக்குவரத்துச் சாதனமாகக் கப்பல் பயன்பட்டு வருகின்றது. பெரு நாட்டில் 675, பிரேசிலில் 450, அர்செண்டீனா வில் 335 வணிகக் கப்பல்கள் இருக்கின்றன. சிலி, கொலம்பியா,ஈக்குவெடார், பெரு, வெனிசூலா ஆகிய நாடுகள் கடலோர வாணிகத்திற்காகப் பல கப்பல் களை வைத்துள்ளன.

செய்தித் தொடர்பு: இக்கண்டத்தில் செய்திப் போக்குவரத்து மிகவும் கடினமாக உள்ளது. ஏனெ னில், இங்குள்ள மக்களுள் பாதிபேருக்குமேல் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள்; ஏழைகள். தொலைபேசி, வானொலிப்பெட்டி, தொலைக்காட்சிப் பெட்டி ஆகிய வற்றை வைத்துக் கொள்ளப் பொருளாதார வசதி அற்றவர்கள். நகரங்களில் வாழும் சில பணக்காரர் களே இவற்றைப் பெற்றுள்ளனர்.இக்கண்டத்திலுள்ள எல்லா நாடுகளையும்விட மிகுதியான நூல்களையும், இதழ்களையும் அர்செண்டீனா, பிரேசில் ஆகிய இரு நாடுகளும் வெளியிடுகின்றன. பல நாடுகளில் இவை இசுபானிய மொழியிலும், பிரேசிலில் போர்ச்சுகீசிய மொழியிலும் வெளியிடப்படுகின்றன. எல்லா நாடு களிலும் வானொலி நிலையங்கள் இருப்பினும் 100க்கு 8 பேர்களே வானொலிப் பெட்டிகள் வைத் துள்ளனர். அர்செண்டீனா, பிரேசில், சிலி, கொலம் பியா, பெரு, உருகுவே, வெனிசூலா ஆகிய நாடு களில் தொலைக்காட்சி நிலையங்கள் இருப்பினும் 100க்கு ஒருவரே அப்பெட்டியைப் பெற்றுள்ளனர்.

கல்வி: இங்குள்ள எல்லா நாடுகளிலும் தொடக் கக் கல்வி கட்டணமின்றி அளிக்கப்படுகிறது. அரசுப் பள்ளிகளேயன்றித் தனியார் பள்ளிகளும், கத்தோ லிக்கத் திருச்சபைப் பள்ளிகளும் உள்ளன. ஆயினும் சில நாடுகளில் எழுத்தறிவின்மை மிக்க அளவில் உள்ளது. அதற்குக் காரணம் பல நாடுகளில் போதிய பள்ளி களோ ஆசிரியர்களோ இல்லை என்பதுடன், சிறுவர் கள் தங்கள் குடும்பத்தினருடன் வயல்களில் வேலை செய்யச் சென்று விடுகின்றனர். ஒவ்வோர் அரசும் மக்களுக்குக் கல்வியளிக்கப் பெரிதும் முயன்று வரு கின்றது. பல நாடுகளில் வயதுவந்தோர் கல்வி நிலை யங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பொலீவியாவில் எழுத்தறிவற்ற 15 வயது முதல் 50 வயது வரையுள்ள அனைவரும் இப்பள்ளிகளுக்குச் செல்ல வேண்டும். இப்பணியில் நவீன சாதனங்கள் பல பயன்படுத்தப் பட்டு, நீண்ட தூரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு வானொலி வகுப்புகள் மூலம் கல்வி அளிக்கப்படுகிறது. ஒவ் வொரு நாட்டிலும் பல பல்கலைக் கழகங்கள் ஏற் படுத்தப்பட்டு உயர் கல்வி கற்பிக்கப்படுகின்றது.பெரு நாட்டில் இலிமா நகரிலுள்ள பல்கலைக் கழகம் (The University of San Marcos) கி.பி. 1551-இல் தொடங்கப்பட்டது. கொலம்பியாவிலுள்ள பொகோட்டாப் பல்கலைக் கழகம் கி.பி. 1572-இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

முக்கிய நகரங்கள்: இலிமா: இலிமா (Lima) இரி மக்கு (Rimac) ஆற்றங்கரையில் அமைந்துள்ளது. கி.பி. 1535 சனவரியில் ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்நகருக்கு பிசாரோ (Francis Pizarro) 'அரசர்களின் நகரம்' என்னும் பொருளில் இசுபானியப் பெயரை(Ciudal de los Reyes - The City of Kings) இட்டார். இன்றும் இந்நகரில்இசுபானியக்கட்டடக்கலையையும், பழக்க வழக்கங்களையும் காணலாம். தொழில்மையமான இந்நகரில் பேருந்து சக்கரப்பட்டைகள்(Tyres), நூல்கள், துணிகள், வேதியியல் பொருள்கள், மருந்துகள், அறைகலன்கள், சிமெண்டு ஆகியவை உற்பத்தி செய் யப்படுகின்றன. இந்நகரிலுள்ள சதுக்கத்தில் (Plaza de Arms) மாநில அரசின் அரண்மனைகளும், பேரா யர் அரண்மனையும் (Archbishop's Palace), மாதா கோயில், அரும்பொருட்காட்சியகம், தேசிய ஆவணக் காப்பகம், காளைமாட்டுச் சண்டைகள் நடக்கும் வளையங்கள், குதிரைப் பந்தயத் திடல்கள் ஆகியவை யும் உள்ளன. மக்கள்தொகை 1,920,745 (1961).

பொகோடா: கொலம்பியாவின் தலைநகரான பொகோடா (Bogota) 400 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஏற் படுத்தப்பட்டதாகும். கி.பி. 1538 ஆகசுட்டு 6-இல் இதனை ஏற்படுத்திய கொசாடா(Jimenez de Quesada) என்பவர் இந்நாட்டு இந்தியத் தலைவரான பகாடா வின் (Bacata) நினைவாக இதற்குப் பொகோட்டா (Santa Fe de Bogota)எனப் பெயரிட்டார் இங்குள்ள சமவெளி, கடல் மட்டத்திலிருந்து 2640மீ. உயரத்தில் பழத்தோட்டங்களும், கோதுமை வயல்களும் நிறைந் தது. இதனைச் சுற்றிலும் காப்பித் தோட்டங்களும் மிகுதியாக உள்ளன.பழைய கிறித்தவக் கோயில்களும், அரண்மனைகளும், குறுகலான சுற்றிச் சுற்றி செல் லும் தெருக்களும் பண்டைய நாகரிகத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. பல புதிய உயர்ந்த கட்டடங்களும், மக்கள் வாழும் பகுதிகளும் இந்நகரின் தோற்றத்தைப் பெரிதும் மாற்றியுள்ளன. மக்கள்தொகை 1,256,640 (1961).

சாண்டியாகோ: சிலியின் (Chile) தலைநகரான சாண்டியாகோ (Santiago) பிற தென் அமெரிக்க நக ரங்களைப் போலவே சதுர வடிவில் அமைக்கப்பட் டுள்ளது. இது கி.பி. 1541 பிப்பிரவரி 21-இல் ஏற்படுத்

தப் பட்டது. இங்குள்ள சிலிப் பல்கலைக் கழகம் இந் நாட்டின் கலை மற்றும் பண்பாட்டு மையமாக விளங்குகின்றது. இதனைச் சுற்றிலுமுள்ள மலைகள் ஆண்டு முழுவதிலும் பனியால் மூடப்பட்டிருப்பது இந்நகருக்கு அழகிய தோற்றத்தை அளிக்கிறது. மக்கள்தொகை 1,169,481 (1960).

மாண்டிவீடியோ: பிளாடா ஆற்றின் வடகரையில் அமைந்துள்ள மாண்டிவீடியோ (Montevideo) உருகு வேயின் தலைநகராகும். இந்நாட்டின் மக்கள்தொகை யில் பாதிப்பேர் இந்நகரில் வாழ்வதால் இது தென் அமெரிக்காவிலேயே மக்கள் நெருக்கம் மிகுதியுள்ள நகரமாகும். இது கி.பி. 1726-இல் ஏற்படுத்தப்பட் டது. இதனைக் கண்ட போர்ச்சுகீசிய மாலுமி ஒரு வர் 'நான் ஒரு மலையைக் காண்கிறேன்' என்னும் பொருளில் மாண்டிவீடியோ (Monte video) எனக் கூறியதால் இது இப்பெயர் பெற்றது. இது உருகுவே நாட்டின் வாணிக, பொருளாதார, பண்பாட்டு அர சியல் வாழ்க்கையின் மையமாக விளங்குகிறது. இங் குள்ள துறைமுகத்தின் வழியாக இந்நாட்டின் 90 விழுக்காடு பொருள்கள் அனுப்பப்படுகின்றன. இந்நக ரில் ஒரு பல்கலைக் கழகம், பிற உயர்கல்வி நிலையங் கள், தேசிய நூலகம், பல சிறந்த பழம் பொருட் காட்சி நிலையங்கள், கலைக் கூடங்கள் ஆகியவை உள்ளன. மக்கள்தொகை 1,202,890 (1963).

பூனசு ஐரசு: தென் அமெரிக்காவின் பாரிசு எனப் படும் பூனசு ஐரசு (Buneos Aires) அட்லாண்டிக்குப் பெருங்கடலிலிருந்து 240 கி.மீ. தொலைவில் பிளாடா (Rio de la Plata) ஆற்றின் கழிமுகப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. அர்செண்டினா நாட்டின் மக்கள் தொகையில் மூன்றில் ஒரு பங்கினர் இந்நகரில் வாழ் கின்றனர். இந்நகரின் மையத்தில் உள்ள அழகிய பலர்மோ பூங்காவில்(Palermo Park) விலங்குக்காட்சிச் சாலை, படகு செலுத்தக்கூடிய குளம், ஒருவகைப் பந்தாட்ட (Golf), விளையாட்டுத் திடல், பலவகை ஓய்வு விடுதிகள் ஆகியவை உள்ளன. இந்நகரில் பல அரசுக்கட்டடங்கள், கலைக்கூடங்கள் அரும்பொருட் காட்சி நிலையங்கள், திரைப்பட, நடன அரங்குகள் ஆகியவை இருக்கின்றன.

இரியோ டி செனிரோ: பிரேசில் நாட்டிலுள்ள துறைமுகப் பட்டினமான இரியோ டி செனிரோ (Rio de Jeniero) மலைகளும் கடலும் சூழ்ந்து பார்ப்பதற்கு மிகவும் அழகாக உள்ளது. போர்ச்சு கீசிய மாலுமி ஆந்திரே கான்கிலேவுசு என்பவர் (Andre Gonclaves) கி.பி.1502-இல் புத்தாண்டு நாளன்று இந்த வளைகுடாவை அடைந்ததால் 'சனவரி ஆறு' என்னும் பொருளில் இப்பெயரைத் தந்தார். இந்நகரம் கி.பி. 1763 வரை பிரே சிலின் தலைநகராக இருந்து வந்தது. இன்று இது பிரேசிலின் சிறந்த வாணிகம் மற்றும் பண் பாட்டு மையமாக விளங்குகிறது. குடியேற்றக் காலப் பழைய கட்டடங்களையும், இக்காலப் பல அடுக்கு மாளிகைகளையும் இங்குக் காணலாம். மக்கள் தொகை 3, 223,408 (1960).

சாபவுளோ: பிரேசிலின் மற்றொரு நகரமான சாபவுளோ (Saopaulo)இந்நாட்டின் தொழில், வாணிக மையமாகத் திகழ்கின்றது.உலகிலேயே மிக வேகமாக வளர்ந்துவரும் நகரங்களுள் ஒன்றான இதில் எங்கு

சாபவுளோ நகரம்

நோக்கினும் வானளாவிய கட்டங்களையும், மக்கள் கூட்டத்தையும் காணலாம். இங்குப் போர்ச்சுகீசியர், இத்தாலியர், இசுபானியர், இலபனானியர்கள், சப்பானியர் ஆகிய பலவகை மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். பேருந்துகள். துணிவகைகள், பொம்மைகள் ஆகியவற்றைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகள் பல இருக்கின்றன. தென் அமெரிக்காவிலேயே மிகப் பெரிய அணு ஆராய்ச்சி நிலையம் இங்கு உள்ளது. மக்கள் தொகை 3,300,218 (1960).

அரசு: இப்பொழுது தென் அமெரிக்க நாடுகளில் பாக்லாந்துத் தீவுகள், பிரெஞ்சு கயானா, சூரிநாம் ஆகிய மூன்றும் நீங்கலாகப் பிற அனைத்தும் குடியரசுகளாகும். இங்கிலாந்தின் குடியேற்ற நாடான பாக்லாந்துத் தீவுகளுக்கு 1985 அக்டோபர் 3-இல் புதிய அரசியல் அமைப்பு ஒன்று அளிக்கப்பட்டது. அதன் படி இங்கிலாந்து அரசால் நியமிக்கப்பட்ட ஆளுநர், நிருவாக அவை (Executive Council) ஒன்றின் உதவியுடன் ஆட்சி செய்ய வழிவகுக்கப்பட்டுள்ளது. படை, உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு (காவல் துறை நீங்கலாக) ஆகியவற்றில் இங்கிலாந்தின்தளபதியை அவர் ஆலோசனை கேட்க வேண்டும். பத்து உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு சட்டசபை இருக்கும். அதில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர் எட்டுப் பேர்களும், அதிகார நிலையிலுள்ள இருவரும், தலைமை நிருவாகியும், நிதிச்செயலரும் இடம் பெற்றுள்ளனர்.

பிரெஞ்சு கயானா 1974-இலிருந்து பிரெஞ்சு நிர்வாகத்தின் ஒரு பகுதியாக ஆக்கப்பட்டது. இந்நாட்டில் 16 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஓர் அவையும் 31 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட வட்டார அவையும், (Regional Council) ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை இரண்டின் உறுப்பினர்களும் 6 ஆண்டுகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இந்நாடு பிரான்சின் தேசிய பேரவைக்கு (Assemply)ஓர் உறுப்பினரையும்(Deputy) ஆளவைக்கு ஓர் உறுப்பினரையும் (Senator) அனுப்ப வேண்டும். தல நிருவாகத்தின் பொருட்டு இந்நாடு இரு பெரும் பிரிவுகளாகவும் 20 சிறுபிரிவுகளாகவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

சூரிநாம் (பழைய தச்சு கயானா) தேசிய படை அவையின் (National Military Council) நிருவாகத்தின் கீழ் உள்ளது. அதன் தலைவரே நாட்டின் தலைவராவார். தலைமை அமைச்சரும் அவரது அமைச்சரவையும் நிருவாகத்தை நடத்த வேண்டும். நாட்டில் பல இராணுவப் புரட்சிகள் ஏற்பட்டமையால்அரசியலமைப்புக் கைவிடப்பட்டு 39 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட சட்டசபைக்குப் பதிலாக ஆலோசனைக் குழு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்நாட்டில் அறிவிக்கப்பட்டிருந்த நெருக்கடிக்கால நிலை1986 பிப்பிரவரியில் முடிவடைந்தது.

ஐரோப்பியரின் ஆதிக்கம்: இசுபெயின் நாட்டைச் சேர்ந்த பிசாரோ (Franscisco Pizarro) என்பவர் கி.பி.1531-இல் இன்காப் (Inca) பேரரசின் மீது படையெடுத்துச் சென்று 5ஆண்டுகளில் முழுவதையும் கைப்பற்றினார். எனவே பெரு, சிலி, பொலிவியா ஆகிய மூன்று இசுபானியரின் குடியேற்றங்கள் தோன்றின. போர்ச்சுகீசியர் பிரேசிலில் குடியேறினர். இங்கிலாந்து, பிரான்சு, நெதர்லாந்து ஆகிய நாடுகள் கயானாவைப் பங்கிட்டுக் கொண்டு பிரிட்டானியக் கயானா, பிரெஞ்சுக் கயானா, தச்சுக் கயானா(சூரிநாம்) ஆகிய குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்தின.இசுபானிசுக்குடியேற்றங்களுக்கு இசுபெயினிலிருந்து அனுப்பப்பட்ட அலுவலர்களுக்கும், இவற்றில் வாழ்ந்து வந்த கிரியோல்கள் (Creoles எனப்பட்ட இசுபானியருக்குமிடையே சமூக, பொருளாதார வேறுபாடு காரணமாகப் பகைமை நிலவியது. கிரியோல்களுக்கு அரசப் பதவிகளும், மதகுருவாகும் வாய்ப்பும் மறுக்கப்பட்டதால் கலகங்கள் ஏற்பட்டன. ஆனால் அவை எளிதில் அடக்கப்பட்டன.

விடுதலை அடைதல்: அமெரிக்க விடுதலைப் போரும், பிரெஞ்சுப் புரட்சியும் இவற்றின் கண்களை மீண்டும் திறந்தன. மிராண்டா (Franscisco Miranda) கி.பி.1806-இல் வெனிசூலாவைக் கைப்பற்றி, இக்கண்டத்தில் விடுதலை இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்தார். அதில் அவர் தோல்வி கண்டாலும், கி பி 1811-இல்அந்நாட்டை ஒரு குடியரசாக்கினார். மார்ட்டின் (Jose de san Martin) என்பார் கி.பி.1817-இல் சிலி மீது படையெடுத்துச் சென்று, ஆண்டீசு மலைத் தொடரைக் கடந்து,சாண்டியாகோ நகருக்கு அருகில் சகபூகோ (Chacabuco) என்னுமிடத்தில் இசுபானியப் படையை வென்று, சிலிக்கு விடுதலை வழங்கினார். ஆனால், இசுபானியர் அதனைக் கைப்பற்றிக் கொண்டதால் கி.பி.1818-இல் மீண்டும் விடுதலை அடையச் செய்தார். பின் கி.பி.1820-இல் பெருவைக் கைப்பற்றி 1821-இல் அதை ஒரு குடியரசாக அறிவித்தார். சைமன் பொலிவர் (Simon Bolivar) நியூகிரனாடா, வெனிசூலா இரண்டிற்கும் விடுதலை பெற்றுத் தந்தார். அவருடைய தளபதியான சுக்ரே (Sucre)கி.பி.1825-இல் மேற்குப் பெருவைக் கைப்பற்றி விடுதலை வழங்கி, அதற்குச் சைமன் பொலிவரின் நினைவாகப் 'பொலீவியா' எனப்பெயரிட்டார்.பிரேசில் போர்ச்சுகீசியரிடமிருந்துகி.பி.1822-இல் விடுதலை பெற்றது. எனினும் கி.பி.1889 வரை அங்கு முடியாட்சி நிலவி, அதன் பின்னரே அது ஒரு குடியரசாக ஆனது, கயானா, பாக்லாந்துத் தீவுகள், நீங்கலாகப் பிற தென் அமெரிக்க நாடுகள் அனைத்தும் விடுதலை பெற்றுக் குடியாட்சி நாடுகளாக ஆயின.

கூட்டுறவு: விடுதலை பெற்ற இத்தென் அமெரிக்க நாடுகளில் மீண்டும் தங்கள் ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்த

ஐரோப்பிய நாடுகள் முயன்றன. எனவே, கி.பி. 1823-இல் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் குடியரசுத் தலைவர் தாமசு மன்றோ தம்முடைய புகழ்மிக்க கொள்கையை அறிவித்தார். அதன்படி கி.பி.1890 ஏப்பிரல் 14-இல் 'அனைத்து அமெரிக்க ஐக்கிய அமைப்பு' (Pan American Union) ஏற்படுத்தப்பட்டது. இரு உலகப் போர்களின் போதும் இந்நாடுகள் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுக்குத் தங்களுடைய முழு ஒத்துழைப்பைத் தந்தன. குடியரசுத் தலைவர் உரூசுவெல்ட்டு (F.D.Roosevelt) 1933-இல் 'நல்ல அயலார்' கொள்கையை இந்நாடுகளுடன் பின்பற்றினார். குடியரசுத் தலைவர் கென்னடி (John F.Kennedy) இந்நாடுகளுக்குப் பொருளாதார உதவி வழங்கினார். இந்நாடுகளிடையே ஒற்றுமையை வளர்க்க 'அமெரிக்க நாடுகளின் நிறுவனம்' (Organisation of American States) 1948-இல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதில் அமெரிக்காவும் மத்திய அமெரிக்க, தென் அமெரிக்க, கரிபிய நாடுகளும் உறுப்பு நாடுகள். இந்நாடுகளிடையே அமைதியையும் பாதுகாப்பையும் ஏற்படுத்துவதும், பூசல்களை அமைதியான முறையில் தீர்ப்பதும், பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டுக் கூட்டுறவை வளர்ப்பதும் அதன் நோக்கங்களாம். அதன் பொருட்டு அனைத்து அமெரிக்க மாநாடுகள் (Pan-American Conferences) பல கூட்டப்பட்டன.

இன்று தென் அமெரிக்க நாடுகள் தொழிற்றுறையிலும் கல்வியிலும் மிகுந்த முன்னேற்றம் அடைந்து வருகின்றன. அமெரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளின் உதவியுடன் பல தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதால் ஏற்றுமதி பெருகிப் பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. சி.இரெ.

துணை நூல்கள்:

Burgin,M. (ed.) Hand book of Latin American Studies (Gainesnille, Florida) 1935.

Hirschman, Albert,O, Latin American Issues (11) Essays and Comments, New York, 1961.

Plaza,G. The Organsation of American States: Instrument for Hemispheric Development, Washington, 1969.

Plaza,G. Latin America to-day and tomorrow, Washington. 1971.

தென் ஆசுத்திரேலியா ஆசுத்திரேலியாவின் ஒரு மாநிலம். ஆசுத்திரேலியாவில் இது உட்பட 6 பெரும் மாநிலங்கள் உள்ளன. இவை ஆறும் சேர்ந்து ஆசுத்திரேலியன் கூட்டாட்சி மையம் அமைந்திருக்கிறது. கூட்டாட்சித் தலைநகரம் கான்பெர்ரா (Canberra).

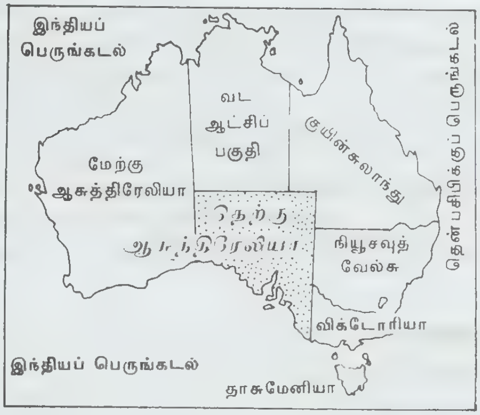

தென் ஆசுத்திரேலியா அமைவிடம்

எல்லைகளும் பரப்பும்: 141 கிழக்கு நெடுக்குக்கோடு இதன் கிழக்கு எல்லையாகும். வடக்கே 26 தென் குறுக்குக்கோடும், மேற்கே 139 கிழக்கு நிலநேர்க் கோடும், தெற்கே தென்கடற் பகுதியும் எல்லையாக உள்ளன. இதன் கிழக்கே குவின்சுலாந்து, நியூசௌத் வேல்சு, விக்டோரியா மாநிலங்கள் உள்ளன. மேற்கில் மேற்கு ஆசுத்திரேலியா உள்ளது. முன்பு 26 தென் கிடப்புக்கோட்டிற்கும் இந்தியப் பெருங்கடற் பகுதிக்கும் 129 நிலநேர் கோட்டிற்கும் 138 கிழக்கு நிலநேர் கோட்டிற்கும் உட்பட்டுள்ள பகுதி அனைத்திற்கும் தென் ஆசுத்திரேலியா என்றபெயர் 1911-ஆம் ஆண்டு வரையில் குறிப்பிடப்பட்டது. பின்னர் இப்பகுதி வடபகுதி என்று குறிக்கப்பட்டது. இன்றுதென் ஆசுத்திரேலியாவின் நிலப்பரப்பு 984,377 கி.மீ.

இயற்கையமைப்பு: கிங்சுட்டன், போர்ட்விக்டர், முரேபிரிட்சு, காங்கருத் தீவு போன்ற ஏனைய இடங்களும் கருங்கற் பாறைகளால் ஆனவை. எரிமலைப் பாறைகளும் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. மௌலர் ரேசு மௌண்ட் காம்பலர் மாவட்டம், மௌண்ட பர்ரேசு, காங்கருத் தீவு போன்ற இடங்களில் மிகக் கீழ்மட்டத்தில் அமைந்துள்ள பாறைகளில் உலோகத் தாதுப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. செம்பு, தங்கம், வெள்ளி, ஈயம், மங்கனம், கோபால்டு, நிக்கல், இரும்பு முதலியவை கிடைக்கின்றன. புர்ரா, வாலரூ ஆகிய இடங்களில் செம்புச் சுரங்கங்கள் உள்ளன. வெள்ளி, வெள்ளீயம் ஆகியவையும் கிடைக்கின்றன. மங்கனம், நிமிளை, கோபால்டு, இச்சுங்கா ஆகியவை பர்ரேசுவில் எடுக்கப்படுகின்றன. பொன்மவகை,ரேடியம் இல்என்ற இடத்தில் கிடைக்கின்றன. சிப்சம், உப்பு, சுண்ணாம்

புக் கற்கள், நிலக்கரி, தங்கம் போன்றவை ஆண்டொன்றுக்கு 20 மிலியன் பவுன் மதிப்புடையனவாக இருக்கின்றன. தெரிடைரி பாறைகள் தென் ஆசுத்திரேலியாவின் பெரும்பகுதியில் காணப்படுகின்றன. தென் ஆசுத்திரேலியா, விக்டோரியா மாநிலத்தின் எல்லையிலிருந்து காம்பியர் மலைகளின் மேற்குப் பகுதி முதல், மேற்கு ஆசுத்திரேலியாவின் எல்லை வரை இப்பாறைகளால் ஆனது.

வல்லபார் சமவெளி: இது பௌலர் (Fouler) விரிகுடாவிற்கும் யூசியாவிற்கும் இடையில் அமைந்துள்ள சுண்ணாம்புப் பாறைகள் நிறைந்த பகுதியாகும்.

மலைகள்: மௌண்ட்டு லாபட்டி, செர்பிசு முனையிலிருந்து வடக்குநோக்கி வின்சென்ட்டு விரிகுடாவில் கலக்கும் ஆறுகளையும் முர்மா, ஏரிப்பகுதிகளில் கலக்கும் ஆறுகளையும் பிரிக்கின்ற வகையில் அமைந்துள்ளது. இசுபென்சர் விரிகுடாவின் கரைகளிலிருந்து 16கி.மீட்டருக்கு அப்பால் வடகிழக்கில் பிளின்டர் சுரேசு, பிளாஞ்சு ஏரி வரையில் பல நூற்றுக்கணக்கான மைல்களுக்குப் பரவியுள்ளது. இசுபென்சர் விரிகுடாவிற்கு இணையாக வடக்குநோக்கி ஆமக்சு மலைகள் அமைந்துள்ளன. போர்ட்டு வின்ங்கன் தீபகற்பப் பகுதியில் குவாலர் மலைகள் உள்ளன. இவை காரிட்னர் ஏரியின் தெற்குத் திசையில் உள்ளன. போர்ட்டு அகசுடசு பகுதியிலும் இசுடிரீக்கி விரிகுடா வரையிலும் இம்மலைகள் பரவியுள்ளன. தென் ஆசுத்திரேலியாவின் தென்பகுதியில் விக்டோரியாவிற்கு அருகில் முன்பு எரிமலைகளாக இருந்த பல்வேறு மலைகள் தனித்தனிக் குன்றுகளாக இருக்கின்றன. மௌண்ட்டு காம்பிலர், இசுகானக்கு மெல்ன்டையர், மௌண்ட்டு சோப்பு முதலியன அவை.

தென் ஆசுத்திரேலியாவின் முக்கிய ஆறு முர்ரெ. நியூசௌத்து வேல்சிலுள்ள ஆல்பிரி முதல் நீண்ட தூரம் நீர்வழிப் போக்குவரத்திற்குப் பயன்படக்கூடியதாக இது உள்ளது. இது அலெக்சாண்டிரினா ஏரியில் கலந்து என்கவுண்டர் விரிகுடாவில் ஓர் குறுகிய கழிமுகப் பகுதி அமைத்துக் கொண்டு கலக்கிறது. கூப்பர்சு கிரிக்குஆறு குயின்சுலாந்திலிருந்து மேற்கு நோக்கிப் பாய்கிறது. வின்சென்ட்டு வளைகுடாவை நோக்கி மேற்காக வாட்டர்பீல்டு ஆறு பாய்கிறது. என்கவுண்டர் விரிகுடாவில் கலக்கின்ற இந்துமார்சு என்னும் ஆறு, வின்செண்ட் வளைகுடாவில் கலக்கும் உவரக்கு, தாரன்சு ஆறு மௌண்ட் பிளசண்டில் தொடங்கி முதலில் மேற்கு நோக்கியும், பின் தென் மேற்காகப் பாய்ந்தும் ஒரு சதுப்பு நிலத்தில் மறைகிறது. அடிலைடு ஆறும் பாய்கிறது.

ஏரிகளில் மிகப் பெரியதான தாரன்சு ஏரி, ஓர் உவர்நீர் ஏரி. இது இசுபென்சர் (Spencer) வளைகுடாவிலிருந்து வடக்கே 48 கி.மீ. முதல் 272 கி.மீ. வரை பரவியிருக்கிறது. இது கடல் மட்டத்திலிருந்து 24மீட்டர் உயரத்தில் உள்ளது. ஐயர் ஏரி தாரன்சு ஏரிக்கு வடக்கில் அமைந்த ஓர் உப்புநீர் ஏரி ஆகும். குறுக்கே அமைந்துள்ள மலைத்தொடர்கள் இரு ஏரிகளையும் பிரிக்கின்றன. பெயிர்டணர் ஏரி கெதலர் தொடருக்கு வடக்கே உள்ளது. கிரிகிரி ஏரி, பினாஞ்சு ஏரி, பிரோம் ஏரி முதலியன ஐயர் ஏரிக்குக் கிழக்கே அமைந்துள்ளன. அலெக்சாண்டிரிக்கு, ஆல்பர்ட்டு ஏரிகள் நன்னீர் ஏரிகளாகும்.

வெப்பமும் மழையும்: இங்கு மித வெப்பநிலை நிலவுகிறது. மே முதல் அக்டோபர் மாதம் வரை மழைப்பொழிவு உள்ளது. அடிலைடில் ஆண்டுக்கு 21 அங்குலம் மழை பெய்கிறது. ஏனைய பகுதிகளில் 16 முதல் 42 அங்குலம் வரை மழைப்பொழிவு உள்ளது. சராசரி வெப்பநிலை 63 மிக்க வெப்பநிலை 33 முதல் 111 வரையிலுள்ளது.

இங்கு 1952-53-ஆம் ஆண்டுப் புள்ளிவிவரப்படி 3,58,000 ஏக்கர்கள் வேளாண்மைக்குரிய நிலங்களாக இருந்தன. 1,54,300 ஏக்கரில் கோதுமை பயிரிடப்பட்டது. ஆப்பிள், ஆப்பிரிகட்சு, பீச்சு, ஆரஞ்சு முதலிய பழங்கள் பயிரிடப்படுகின்றன. உலர்ந்த பழங்கள் மிகுதியாக ஏற்றுமதியாகின்றன. உருளைக்கிழங்கு, வெங்காயம், காரட்டு, பூசணி, தக்காளி, தர்னிப்பு முதலியன இங்குப் பயிரிடப்படுகின்றன. மேலும் புகையிலை, சிக்கிரி, ஆலிவ் எண்ணெய், யூகலிப்டசு தைலம் முதலியவையும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

தொழில்கள்: இங்குக் கால்நடை பராமரிப்பு ஒரு முக்கிய தொழிலாகும். 12,000,000 ஆடுகள், 4,80,000 மாடுகள் வளர்க்கப்பட்டன (1952-53). 14,40,00,000 பவுண்டு எடையுள்ள ஆட்டு உரோமம் கிடைத்தது. அதன் மதிப்பு 42,000,000 பவுன்கள் ஆகும். ஐரோப்பாவிற்கு வெண்ணெய், பதப்படுத்தப்பட்ட கறி, பன்றிஇறைச்சி, தோல் முதலியவை ஏற்றுமதியாகின்றன. வாட்டில் மரப்பட்டையைத் தோல் பதனிடப் பயன்படுத்துகின்றார்கள்.

இங்கு உலோகத் தொழிற்சாலைகள், இயந்திரங்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகள், உந்துவண்டிகள், கம்பள நெசவு ஆலைகள், மாவு அரைக்கும் ஆலைகள், மரம் அறுக்கும் ஆலைகள், ஏட்டுப்பலகை தயாரிக்கும் ஆலைகள், மின் உற்பத்தி நிறுவனங்கள், உரத் தொழிற்சாலைகள் ஆகியவை நிறைந்துள்ளன. மேலும் முக்கிய ஏற்றுமதிகள் ஆட்டு உரோமம், மாவு வகைகள், கோதுமை, இரும்புக்கனி, தோல்கள், திராட்சை

ர்சம் முதலியவையாகும். ஐக்கிய நாடுகள் 39 விழுக்காடு ஆசுத்திரேலியப் பொருள்களை வாங்குகின்றன.

கல்வி: பதினான்கு வயது வரையில் எவ்விதச் சார்புமின்றிக் கட்டாய இலவசக்கல்வி வழங்கப்படுகிறது. நூற்று ஐம்பது தனியார் பள்ளிகள், ஏழு உயர்நிலைப் பள்ளிகள் (1952-53-ஆம் ஆண்டு புள்ளி விவரப்படி) இருந்தன. அடிலைடு பல்கலைக்கழகம் 1874-ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது. இது தனியாரின் நன்கொடையால் நிறுவப்பட்டது. இதற்கு அரசு ஆண்டுதோறும் மானியம் அளிக்கிறது. சுரங்கத் தொழிலுக்கும் பல்வேறு ஏனைய தொழில்களுக்கும் சேர்த்து 1889-ஆம் ஆண்டு ஒரு பள்ளி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இங்குப்பள்ளிக் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. மக்களவையும் இதற்கு ஆகும் செலவை ஓரளவு ஏற்கிறது. இங்கு வேளாண்மைக் கல்லூரியும், தொழில்நுட்பப் பள்ளிகளும் உண்டு.

போக்குவரத்து: மாநிலத்திலுள்ள இருப்புப்பாதைகள் அரசுக்குச் சொந்த மானவை இங்கு அகல இருப்புப் பாதையும் குறுகிய இருப்புப்பாதையும் உண்டு. வடக்கிலும், தென்கிழக்கிலும் குறுகிய இருப்புப் பாதைகள் உள்ளன. குறுகிய இருப்புப்பாதை 1707 கி.மீ. க்கும், அகல இருப்புப்பாதை 2368 கி.மீ. க்கும், போடப்பட்டுள்ளன. 83200 கி.மீ.க்குச் சாலைகளும் பல்வேறு துறைமுகங்களும் உள்ளன. அடிலைடு, பெர்த்து, மற்றும் ஏனைய மாநிலங்களின் தலைநகர்களை இணைக்கும் வானவழிகள் உண்டு. முர்ரே ஆற்றில் 400 கி.மீ. நீர்வழிப் போக்குவரத்து உண்டு.

அரசு: தென் ஆசுத்திரேலியாவின் மக்களவை இரு பிரிவுகள் உடையது. மேலவை கீழவை என்பன அவை. மேல் அவைக்கு 18 உறுப்பினர்களும், கீழ் அவைக்கு 36 உறுப்பினர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். மேல் அவைக்கு 1881-ஆம் ஆண்டில் 6 உறுப்பினர்கள் அதிகப்படுத்தப்பட்டனர். மீண்டும் 1901-ஆம் ஆண்டு பழைய எண்ணிக்கைக்குக் குறைக்கப்பட்டனர். இப்பொழுது 3 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை ஓய்வுபெறும் உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கை பாதியாக உள்ள 20 பேர் கொண்ட மேலவை உள்ளது. மூன்று ஆண்டுக்கு ஒருமுறை ஆளுநரால் கலைக்கப்பட்டு மீண்டும் தேர்வு செய்யப்படும் 39 உறுப்பினர்கள் கொண்ட கீழ் அவை உள்ளது. இந்நாட்டில் பிறந்த அல்லது இந்நாட்டைத் தாய்நாடாகக் கொண்ட, ஆறு மாதத்திற்குக் குறையாமல் தேர்தல் பட்டியலில் இடம்பெற்ற 21 வயது உடையவர்களே வாக்களிக்கும் உரிமை பெறுவர். மேலவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கச் சொத்துரிமையும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. பெண்களுக்கு இங்கு வாக்குரிமை அளிக்கப்பட்டது. மேற்கண்ட முறையில் 1856-ஆம் ஆண்டுமுதல் மாநில அரசு இயங்கிவருகிறது. 8 பேர் கொண்ட அமைச்சரவையும் உண்டு.

வரலாறு: டச்சு மக்கள் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் தென் ஆசுத்திரேலியாவை அறிந்தனர். தாசுமன் 1649-இல் இப்பகுதியை ஆய்ந்தார். பிலிண்டர்சு 1862 – இல் இப்பகுதியை சாசனப்படுத்தினார். இசுடுவர்ட்டு என்பவர் கி.பி. 1828-ஆம் ஆண்டில் முர்ரே ஆற்றைச் சுற்றி ஆய்ந்தார். கிப்பன் வேகிப்பீல்டு வரையறுத்த முறைப்படிக் குடியேற்றம் அமைந்தது. காங்கரு தீவுகளில் முதன்முதலில் குடியேற்றம் ஏற்பட்டது. காப்பௌண்டாவில் செம்பு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. நாடுமுழுதும் செம்பு கிடைக்கிறது. இந்நாடு 1901-ஆம் ஆண்டு பொதுநல அமைப்பில் (Common wealth) சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது. 52,2000 மக்கள்தொகை உடைய அடிலைடு இந்நாட்டின் தலைநகரமாக விளங்குகிறது. கே.பா.

தென் ஆப்பிரிக்கக் குடியரசு: ஆப்பிரிக்காக் கண்டத்தின் தென்முனையில் தென்ஆப்பிரிக்கக் குடியரசு (Republic of South Africa)அமைந்துள்ளது. ஆங்கிலேய ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டிருந்த குடியேற்றங்களான கேப்புக் குடியேற்றம், நேட்டால் (Natal) திரான்சுவால் (Transval), ஆரஞ்சு சுதந்திர நாடு (Orange Free State or Orange River Colong) ஆகிய நான்கும் 1909-இல் இணைக்கப்பட்டு தென் ஆப்பிரிக்க ஒன்றியம் (Union of South Africa) ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது இங்கிலாந்தின் ஆட்சியின்கீழ் பொது நலக்கூட்டமைப்பின் (Commonwealth) ஓர் உறுப்பாக இருந்துவந்தது. இங்கிலாந்தின் ஆதிக்கத்திலிருந்து 1961-இல் விடுபட்டு, பொது நல நாடுகளிலிருந்து விலகித் தென் ஆப்பிரிக்கக் குடியரசு ஏற்படுத்தப்பட்டது. குடியேற்ற நாடுகள் நான்கும் இக்குடியரசின் நான்கு மாநிலங்களாக ஆயின. இதன் நிருவாகத் தலைநகர் பிரிடோரியா (Pretoria); சட்டமன்றம் கேப்பு நகரில் (Cape Town) உள்ளது; உச்ச நீதிமன்றம் புளோம் பாண்டீன்(Bloemfontein) நகரில் இருக்கின்றது. காந்தியடிகள் இந்நாட்டில் வெள்ளையர் அல்லாதாரின் உரிமைக்காகப் போராடத் தொடங்கியதும் இது உலகின் கவனத்தை ஈர்த்தது. இந்நாட்டில் பின்பற்றப்பட்டு வரும் இன ஒதுக்கல் கொள்கையை அன்றுமுதல் இன்றுவரை உலகநாடுகள் எதிர்த்து வருகின்றன. இந்நாடு இதன் அண்மையிலுள்ள நமிபியா (Namiblia or South West Africa) மீது ஆதிக்கம் செலுத்தி வருவதை ஐக்கிய நாட்டவையும், உலக நாடுகளும் கண்டித்து வருகின்றன.

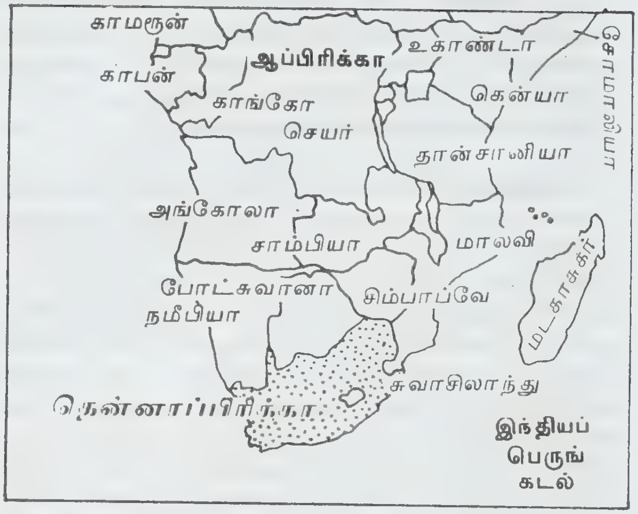

தென் ஆப்பிரிக்கா அமைவிடம்

புவியல் அமைப்பு:தட்ப வெப்பம்: மூன்று பக்கங்களிலும் கடலால் சூழப்பட்டு மேட்டு நிலப்பகுதியாகத் தென் ஆப்பிரிக்கா உள்ளதால், இந்நாடு முழுவதிலும் தட்ப வெப்ப நிலை ஒரே சீராக அமைந்துள்ளது. வெயில் நிறைந்தும், மழை குறைந்துமுள்ள இந்நாடு உடல்நலத்திற்கும், கடும் உழைப்பிற்கும் ஏற்றதாக இருக்கின்றது.குளிர்காலமான சூன், சூலை ஆகசுட்டு மாதங்களில் குளிர் அதிகமாகவும் பகல் நேரத்தில் வெப்பம் அதிகமாகவும் உள்ளது. சில சமயங்களில் இரவில் குளிரானது நீர் உறையும் அளவிற்குச் செல்லும்.கோடைக்காலத்தில் வெப்பம் அதிகமாக இருந்தாலும் இப்பருவத்தில்தான் பெரும்பாலும் மழை பெய்கிறது.முனைப்பகுதியில் (Cape Area) மத்தியதரைக்கடல் தட்பவெப்ப நிலை நிலவுகிறது. கிழக்குக் கடற்கரைப் பகுதி இந்தியப் பெருங்கடல் வட்டாரத்தில் இருப்பதால் வெப்பமண்டலப் பருவ நிலை இங்கு ஏற்பட்டு உள்ளது. கோடைக்காலத்தில் வெப்பம் மிதமாகவும், குளிர் காலத்தில் குளிர் குறைந்தும் இருக்கிறது.

ஆறுகள்: தென் ஆப்பிரிக்க மேட்டு நிலப் பகுதியில் பாயும் இரு ஆறுகள் ஆரஞ்சு (Orange), இலிம்போபோ (Limpopo) ஆகியவையாகும். அவற்றுள் பெரியதான ஆரஞ்சு திராகன்சுபர்க்கில்(Drakensbnrg உற்பத்தியாகி வடக்கு நோக்கி 2090 கி.மீ. ஓடி அட்லாண்டிக்கு கடலில் கலக்கிறது. மேற்குத் திரான்சுவாவில் தோன்றும் இலிம்போபோ ஆறு 1600 கி.மீ. நீளமுள்ளது. போட்சுவானா (Botswana) எல்லையில் ஓடும்போது இதற்கு முதலை ஆறு என்ற பெயருண்டு. ஆரஞ்சு ஆற்றின் துணை ஆறான வால்(Vaal) 1210 கி.மீ. நீளமுள்ளது; திரான்சுவாலுக்கும் ஆரஞ்சு சுதந்திர நாட்டிற்கும் எல்லையாக ஓடுகிறது. இவ்வாறுகளில் நீர் தொடர்ந்து ஓடாததுடன் சில சமயங்களில் வற்றிவிடும். மேலும் இவை ஆழமின்றியும் உள்ளதால் மின்சாரம் தயாரிக்கவோ போக்குவரத்திற்கோ பயனற்றவை. இருப்பினும் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுகின்றன.

இயற்கையமைப்பு: இந்நாட்டை இயற்கையமைப்பின் அடிப்படையில் மேட்டுநிலப் பகுதி,மலைப்பகுதி, கடற்கரைப்பகுதி என மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்.

மேட்டுநிலப் பகுதி: இந்நாட்டில் பெரும்பகுதி 900 முதல் 1800 மீ. வரை உயரமுள்ள மேட்டுநிலப் பகுதியாகும். பெரும்பாலும் இங்குக்குட்டையான புல் இடம்விட்டு இடம் வளர்ந்துள்ளது. சில இடங்களில் மட்டும் 30 மீ. வரை உயரமுள்ள சிறு குன்றுகள் உள்ளன. இம் மேட்டுநிலமானது வடகிழக்கு நோக்கி உயர்ந்துகொண்டே செல்கின்றது. இப்பகுதியை ஐவெல்டு (High Veld) எனக்கூறுவர். சோகனசுபர்க்கைச் சுற்றியுள்ள இராண்டு அல்லது விட்வாட்டர் சுரேண்டு (Rand or Witwatersrand) பகுதி தங்க உற்பத்தியில் உலகிலேயே முதல் இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இம்மேட்டுநிலப் பகுதி வடக்குத் திரான்சுவாலில் இலிம்போபோ ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கு நோக்கிச் சரிந்துள்ளது.

மலைப்பகுதி: இம்மேட்டுநிலப் பகுதிக்கும், கடற்கரைப் பகுதிக்கும் இடையே ஒரு தடுப்புச்சுவர்

நகரம்	சனவரியில் வெப்ப நிலை	சூலையில் வெப்ப நிலை	ஆண்டில் சராசரி மழை
பிரிட்டே	21.1°C	11.1°C	785மி.மீ.
கேப்பு நகரம்	20.6°C	12.2°C	508மி.மீ.
தர்பன்	23.9°C	16.7°C	1008மி.மீ.
சோகனசுபர்கு	20°C	10.6°C	709மி.மீ.

சமவெளியும் மலைப்பகுதியும்- தென்ஆப்பிரிக்கா

போன்ற ஒரு மலைப்பகுதி (Great Escarpment) உள்ளது. திராகன்சுபர்க்குக்கு (Drakensburg or Dragons Mountains) கிழக்கே இம்மலைத் தொடர் மிகவும் உயர்ந்து காணப்படுகிறது. இங்குள்ள மலைமுடிகள் 3000மீ. வரை உயரமுள்ளவை. அவற்றுள் குறிப்பிடத் தக்கதான சயண்டு கேசில் (Giant's Castle) 5,960 மீட்டர் உயரம்; மாண்ட்டு ஆக்சு சோர்சசு (Mont-Aux-Sources) 3246 மீட்டர் உயரம்; கத் கின் பீக் (Cath Kin Peak) 3230 மீட்டர் உடையதாக இருக்கின்றது.

கடற்கரைப்பகுதி: தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்கா (நமீபியா) விலுள்ள நபீப்பு பாலைவனம் தென் ஆப்பிரிக்காவில் அட்லாண்டிக்குக் கடற்கரை வரை நீண்டுள்ளது. அதற்குத் தெற்கில் நன்னம்பிக்கை முனைக்கு அருகில் நீண்ட, குறுகலான மலைத் தொடர் கடலுக்கும் மலைப்பகுதிக்கும் இடையே அமைந்துள்ளது. இம்மலைத் தொடர்களுக்கு இடையிலுள்ள பள்ளத் தாக்குகளில் வேளாண்மை நடைபெறுகிறது. அதற்குக் கிழக்கில் உயர்ந்த மலைகளும், குறுகலான கடற்கரையும் இருக்கின்றது. வடகிழக்குக் கடற்கரைப் பகுதியில் மட்டும் அதிகமான தாழ்ந்த சமவெளி உள்ளது.

பரப்பளவு: 1983-இல் இதன் பரப்பளவு 1,123,226 சதுர கி.மீ. ஆகும்.

பரப்பளவு மாநில வாரியாக

மாநிலம்	ச.கி.மீ.
கேப்பு மாநிலம்	645,767
நேட்டால்	86,967
திரான்சுவால்	262,499
ஆரஞ்சு சுதந்திர மாநிலம்	127,993
மொத்தப் பரப்பளவு	1,123,226

எல்லைகள்: இக் குடியரசின் வடக்கில் நமீபியா (தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்கா), போத்துசுவானா (Botswana), சிம்பாப்வே (Zimbabwe) ஆகிய நாடுகளும், வடகிழக்கே மொசாம்பிக்கும் (Mozambique), சுவாசிலாந்தும்(Swaziland); கிழக்கே இந்தியப்பெருங் கடலும், தெற்கிலும் மேற்கிலும் தெற்கு அட்லாண்டிக்கு பெருங்கடலும் எல்லைகளாக அமைந்துள்ளன.

மக்கள்தொகை: 1985-இல் இந்நாட்டின் மக்கள் தொகை 23,438,590 ஆகும். இதில் வெள்ளையர் 4,576,690; பிறர் 18,861,900. மக்கள் தொகையில் ஆப்பிரிக்கர்கள் 15.2 மில்லியன்; கலப்பு இனத்தவர் 2.8 மில்லியன்.

ஆப்பிரிக்கர்கள்: ஆப்பிரிக்கர்கள் பண்டு (Bandu) எனப் பெறுவர். ஆப்பிரிக்க மொழியில் 'பண்டு' என்பதற்கு மக்கள் என்பது பொருள்: இவர்கள் சோதோ (Sotho), நுகுனி (Nguni), வெண்டா (Venda), சங்கன் டோங்கா (Shangan-Tonga) என்ற நான்கு பிரிவுகளாக உள்ளனர். இக்கூட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் பல உட்பிரிவுகள் உண்டு.

பண்டு இனத்தவர் மத்திய ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து வந்தவர்கள். அப்போது அங்கு வசித்து வந்த புசுமன் (Bushmen) காட்டன்டாட்டுகள் (Hottentots) ஆகியவர்களை முனைப் பகுதிக்கும், கலகாரிப் (Kalahari) பாலைவனத்திற்கும் விரட்டியடித்தனர். ஐரோப்பியர் கேப்புப் பகுதியில் குடியேறத் தொடங்கிய கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் புசுமன், காட்டன்டாட்டுகள் இவ்விரு வலிமைமிக்க பகைவர்களிடையே சிக்கிக்கொண்டனர். காட்டன்டாட்டுகள் மற்ற இனத்தவர்களுடன் கலப்புத் திருமண உறவுகொண்டு இன்று மறைந்துவிட்டனர். புசுமன் இனத்தவர் நமீபியாவிலும், போத்துசுவானாவிலும் வாழ்கின்றனர்.

நுகுனி இனத்தில் சோசா (Xhosa), சூலு (Zulu), சுவாசி (Swazi), போண்டோ (Pondo), தெம்பு (Tembu), என்னும் பலவகைக் கூட்டத்தினர் உள்ளனர். இவர்கள் கி.பி. 1500-இலிருந்து தென் ஆப்பிரிக்காவில் குடியேறி வாழத் தொடங்கினர். இன்று இவர்கள் கிழக்குக் கடற்கரையில் திராகன்சுபர்க்கிலிருந்து இந்தியப் பெருங்கடல் வரையிலுள்ள பகுதியில் இவர்களுக்காகத் தென் ஆப்பிரிக்க அரசால் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள இடங்களில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். வேளாண்மையும், கால்நடை வளர்ப்பும் இவர்களுடைய முக்கியதொழில். வேளாண்மை பெண்களாலேயே செய்யப்படுகிறது. ஆண்கள் காடுகளைக் களைந்து பெரும் பண்ணைகளை அமைத்துள்ளனர். கால்நடை வைத்திருப்பது அவர்களுடைய தகுதியின் சின்னமாகக் கருதப்படுவதால் அவற்றை அவர்கள் விற்பதோ கொல்வதோ கிடையாது. கால்நடைகள் மணமகளுக்குப் பரிசாக (Lobolo) அளிக்கப்படுகின்றன. இவர்களுள் 48 விழுக்காட்டினர் தங்களுடைய முன்னோரின் இடங்களில் வாழ்ந்தாலும் மற்றவர் நகரங்களுக்குச் சென்று வெள்ளையரின் பண்ணைகளிலும் சுரங்கங்களிலும் வேலை செய்கின்றனர். இவர்கள் கூரை வேயப்பட்ட, வட்டமான வீடுகளில் வசிக்கின்றனர். பல வண்ண ஆடைகளை அணிகின்றனர். மிக அழகாகப் பலவகை முடி ஒப்பனை செய்து கொள்கின்றனர். ஐரோப்பியருடன் கொண்டுள்ள தொடர்பால் அவர்களுடைய பழக்க, வழக்கங்களையே பின்பற்றுகின்றனர்.

ஐரோப்பியர்: இந்நாட்டிலுள்ள ஐரோப்பியர் அல்லது வெள்ளையரை ஆப்பிரிகானர்கள் (Afrikaners), ஆங்கிலேயர் எனஇரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். ஆப்பிரிகானர்கள் என்பவர் 1652-இல் தச்சுக்கிழக்கிந்தியக் குழு (Dutch East India Company)மூலமாக இந்நாட்டில் குடியேறிய தச்சுக்காரர்களின் வழித் தோன்றல்கள். இவர்கள் முதலில் போயர்கள் (Boers) என்றுகூறப்பட்டனர். பின்னர் இவர்களுடன்ஐரோப்பாவிலிருந்து சமய ஒறுப்பின் காரணமாக வெளியேறி வந்து இங்குக் குடியேறிய புராட்டசுடண்டுகளும், பிரெஞ்சு கியூகோனோக்களும் (Huouenats) சேர்ந்துகொண்டனர். இவர்களுள் பெரும்பான்மையினர் தச்சு சீர்திருத்தத் திருச்சபையைச் (The Dutch Reformed Church) சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள்பேசும் ஆப்பிரிகான்சு (Afrikaans) மொழி கி.பி. 17-ஆம்நூற்றாண்டில் இங்குக் குடியேறிய தச்சுக்காரர்கள் பேசிய மொழியிலிருந்து தோன்றியது. இப்பொழுது இம்மொழியில் செருமானிய, பிரெஞ்சு, ஆங்கில, ஆப்பிரிக்க மொழிச் சொற்கள் கலந்து இது ஒரு புதிய மொழியாக உருவாகியுள்ளது. தங்களுடைய இனம்தான் உயர்ந்தது எனக் கருதும் இவர்கள் ஆப்பிரிக்கர்களை மிகத் தாழ்ந்த இனமாகக் கருதுகின்றனர். இவர்களுடைய முக்கிய தொழில் வேளாண்மை. அரசுப் பணிகளிலும் இவர்கள் மிகுதியாக ஈடுபட்டு உள்ளனர்.

இங்கிலாந்து கி.பி. 1814-இல் தென் ஆப்பிரிக்காவைக் கைப்பற்றியதால் இந்நாட்டில் ஆங்கிலேயர் குடியேறத் தொடங்கினாலும் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் பொன்னும், வைரமும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பின்னரே அவர்கள் பெருமளவில் குடியேறலாயினர். இவர்களுள் 85 விழுக்காட்டினர் நகரங்களில், குறிப்பாக கேப்பு நகரம், தர்பன், பிரிடோரியா, சொகானசுபர்க்கு ஆகிய நகரங்களில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். பெரும்பாலும் இவர்கள் சுரங்கத் தொழிலிலும், தொழிற்சாலை வேலையிலும், வாணிபத்திலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். இவர்களுள் பெரும்பாலோர் ஆங்கிலிகன் திருச்சபையைச் (Anglican Church) சேர்ந்தவர்கள். மற்றவர்கள் பிற புராட்டசுடாண்டு பிரிவுகளையும், உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையையும் சேர்ந்தவர்கள்.

ஆப்பிரிக்கானர்களும், ஆங்கிலேயரும் வெள்ளையர்களாக இருப்பினும் தனித்தனியே வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களுக்குத் தனித்தனிப் பள்ளிகளும், செய்தித்தாள்களும் உள்ளன. பண்பாட்டில் வேறுபட்டுள்ளனர். இவர்கள் வெள்ளையர் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட இன ஒதுக்கல் கொள்கையைக் கடுமையாக ஆதரித்தாலும் பரந்த உள்ளம்கொண்ட ஆங்கி

லேயர் பலர் இனவெறிக் கொள்கையை எதிர்த்து வருகின்றனர்.

கலப்பு இனத்தவர்: கலப்பு இன மக்கள்(Coloured People) என்போர் ஆப்பிரிக்கர், மலாய் (Malay) அடிமைகள், புசுமன்கள், கோட்டன்டண்டுகள், ஐரோப்பியர், ஆசியர் ஆகியோரின் கலப்பால் தோன்றியவர்கள், தச்சுக்காரர், மலேசியாவிலிருந்து அடிமைகளாகக் கொண்டுவந்தவர்களின் வழிவந்த வர்கள் ஆகியோராவர். பெரும் சமுதாயமாக உள்ள இவர்களுள் பெரும்பாலோர் முகமதியர் ஆவர். இவர் கள் ஆப்பிரிகான்சு (Afrikaans) மொழியைப் பேசிக் கொண்டு தச்சு சீர்திருத்த திருச்சபையைப் (Dutch Reformed Church) பின்பற்றுகின்றனர். இவர்களுள் 75 விழுக்காட்டினர் நகரங்களிலும், பெரும்பாலோர் கேப்பு நகர் தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர் களாகவும், வெள்ளையரின் வீடுகளில் பணியாளர் களாகவும், கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் திராட்சைத் தோட்டங்களிலும், பழத் தோட்டங்களிலும் பணி புரிந்தும் வருகின்றனர். நீண்டகாலமாக இவர்கள் ஆங்கிலேயரின் வீடுகளில் பணிபுரிந்து வருவதால் அவர்களது நாகரிகத்தையே பின்பற்றி வருகின்றனர்.

ஆசியர்: இந்நாட்டிலுள்ள 793,978 ஆசிரியர்களுள் 85 விழுக்காட்டினர் நகரங்களில் உள்ளனர். அவர் களுள் பெரும்பாலோர் நேட்டாலில் வாழ்கின்றனர். ஆசியர்களுள் பெரும்பான்மையினர் இந்தியர் எனி னும், சில சீனர்களும் உள்ளனர். இந்தியருள் பெரும் பாலோர் இந்துக்கள், பிறர் முகமதியர். இந்துக்கள் தங்களுடைய சமயப் பழக்க வழக்கங்களை அப் படியே பின்பற்றி வருகின்றனர். இந்தியர்கள் கி.பி. 1800-இல் நேட்டாலில் உள்ள கரும்புத் தோட்டங் களில் வேலை செய்வதற்காகக் கொண்டு செல்லப் பட்ட ஒப்பந்தக் கூலிகள். இப்பொழுது இவர்கள் நகரங்களில் வாணிபம் செய்துவருவதுடன் மருத்து வர்களாகவும், தொழிலதிபர்களாகவும், வழக்குரை ஞர்களாகவும் உள்ளனர். இந்நாட்டிற்கு கி.பி. 1893 –இல் வழக்குரைஞராகச் சென்ற காந்தியடிகள் இன வேற்றுமையின் காரணமாக இந்தியர் கீழ்த்தரமாக நடத்தப்படுவதைக் கண்டு கொதித்தெழுந்து மக்கள் அனைவரையும் ஒன்றுதிரட்டி அமைதிப் போராட்டத் தைத் தொடங்கினார். அதிலிருந்து அப் போராட் டம் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டே இருக்கிறது. பெரும்பாலான இந்தியர் தொழிற்சாலைகளில் கூலி களாக வேலை செய்து வறுமையில் வாடுகின்றனர்.

சமயம்: இங்குள்ள மக்களுள் ஐந்தில் நான்கு பங்கினர் கிறித்தவர்கள்; அவர்களுள் பெரும்பாலோர் புராட்டசுடண்டுகள். ஆங்கிலேயரும், கருப்பர்களும் உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையைப் பின்பற்று கின்றனர். புராட்டசுடண்டு சமய உட்பிரிவுகளான ஆங்கிலிகன் திருச்சபை, மெதாடிசு திருச்சபை, பிரசுபிட்டிரியன் (Presbyterian) பிரிவு, அப்போசுதலர் கள் திருச்சபை (Apostolic Church), உலூதரன் திருச் சபை ஆகியவற்றில் பலர் சேர்ந்துள்ளனர். மேலும் இந்நாட்டில் 512,360 இந்துக்களும், 318,000 இசு லாமியரும், 119,220 யூதர்களும் உள்ளனர்.

மொழி: இந்நாட்டின் ஆட்சி மொழிகளாக ஆங் கிலமும், ஆப்பிரிகான்சும் உள்ளன. இவ்விரு மொழி களும் நாட்டின் நிருவாகத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின் றன. வெள்ளையர் பள்ளிகளில் இவையிரண்டும் கற் பிக்கப்படுகின்றன. தென் ஆப்பிரிக்க ஆங்கிலமானது பல ஆப்பிரிகான்சு சொற்கள் கலந்து தரமான ஆங் கிலமாக உள்ளது. தச்சு மொழியிலிருந்து பிறந்த ஆப்பிரிகான்சு மொழியில் ஐரோப்பிய, ஆசிய, ஆப் பிரிக்க மொழிச் சொற்கள் கலந்துள்ளன. ஆசியருக் குப் பெரும்பாலும் ஆங்கிலம் தெரிந்திருந்தாலும் பல் வேறு இந்திய மொழிகளைப் பேசுகின்றனர். ஆப் பிரிக்கர்கள் பலவகைப் பண்டு மொழிகளைப் பேசி னாலும் சிலர் ஆப்பிரிகான்சு அல்லது ஆங்கில மொழியையும் அறிந்துள்ளனர்.

பொருளாதாரம்: இது ஆப்பிரிக்க நாடுகளிடையே தொழிற்றுறையில் வளர்ச்சியடைந்து செல்வமிக்க நாடாகத் திகழ்கின்றது. அதற்குக் காரணம் இந் நாடு பலவகைக் கனிமங்களையும் பெற்றுள்ளமையே யாகும். ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களில் ஐந்தில் இரண்டு பங்கை இது உற்பத்தி செய்கிறது.

வேளாண்மை: வைரமும், பொன்னும் கண்டு பிடிக்கப்படுவதற்கு முன்னர் இங்கு வேளாண்மை முக்கிய தொழிலாக இருந்தது. மழை மிகக் குறை வாகவும், மண்வளமற்றும் இருப்பதால் வேளாண்மை சிறப்பாக அமையவில்லை. இங்கு மக்காச்சோளம், பார்லி, கோதுமை, நிலக்கடலை, சூரியகாந்தி விதை, கரும்பு, எலுமிச்சை, உருளைக்கிழங்கு, புகையிலை, பருத்தி, காய்கறிகள், திராட்சை ஆகியவை விளை விக்கப்படுகின்றன. வறண்ட பகுதிகளில் பருத்தி விளைகிறது. நேட்டாலில் கரும்புத் தோட்டங்கள் மிகுந்துள்ளன. தென்மேற்குக் கடற்கரைப் பகுதியில் (Hex River Valley near Cape Town) திராட்சைத் தோட்டங்கள் நிறைய இருப்பதால் மது (ஒயின்)த் தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. இங்கிருந்து திராட்சைப் பழம் கடல் வழியாகவும், விமானம் மூலமாகவும் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறது.

மழை குறைந்துள்ள மேட்டுநிலப் பகுதிகளில் கால்நடைகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. உரோமம் அதிக மாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டு ஏற்றுமதி செய்யப்படு கிறது. இந்நாட்டிலிருந்த கால்நடைகள் 1984-ஆம்

ஆண்டுக் கணக்கின்படி மாடுகள் 12,895,000; ஆடுகள் 31,265,000;வெள்ளாடுகள்575000;பன்றிகள் 1,472,000. இவற்றின் மூலம் பெறப்பட்ட இறைச்சி 9,570,000 கண்டிகள்; கோழிக்கறி 457,00 கண்டிகள்; உரோமம் 119,000 கண்டிகள்; முட்டைகள் 272 மில்லியன் கண்டிகள்; பால் 2,065 மில்லியன் லிட்டர்கள்.

காடுகள்: இங்கு 1.62 மில்லியன் எக்டேர் நிலத்தில் காடுகள் உள்ளன. இவற்றிலிருந்து பலவகைப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்பெற்று அவற்றில் 90 விழுக்காடு உள்நாட்டிலேயே செலவிடப்படுகிறது. இத்தொழிலில் 100,000 பேர் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

கனிமங்கள்: இந்நாட்டில், பொன், வெள்ளி, வைரம், நிலக்கரி, இரும்புத்தாது, செம்பு, மாங்கனீசு நிக்கல், தகரம், சுண்ணாம்பு, சுண்ணாம்புக்கல், யுரேனியம் முதலியன வெட்டியெடுக்கப்படுகின்றன.

தொழிற் சாலைகள்: இந்நாட்டில் பலவிதக் கனிமங்களும் கிடைப்பதால் 19-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தொழிற்சாலைகள் பெருகின. தர்பன், கேப்பு நகரம், சோகனசுபர்க்கு ஆகிய நகரங்களைச் சுற்றித்தொழிற்சாலைகள் தோன்றியுள்ளன. இரும்பு, எஃகு, இயந்திரங்கள், துணி நெய்தல், வேதியல் பொருள்கள், உணவைப் பதப்படுத்துதல் ஆகியவற்றிற்குரிய தொழிற்சாலைகள் உள்ளன.

மின் அணுத் தொழிற்சாலை

வைரச் சுரங்கங்கள்: தென் ஆப்பிரிக்காவில் கிம்பர்லி (Kimberly), பெரியபள்ளம் (Great Hole)ஆகிய இடங்களில் வைரம் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. உரோடசு (Cecil John Rhodes) என்பவர் இங்கிலாந்திலிருந்து நேட்டாலுக்குப் பருத்தி விளைப்பதற்குச் சென்றவர் இங்குள்ள சுரங்கங்களின் நிருவாகத்தை உலகிலேயே மிகச் சிறந்தமுறையில் மாற்றியமைத்தார். பின்னர் இவர் கேப்புக் குடியேற்றத்தின் தலைமை அமைச்சராகவும் ஆனார். இவருடைய நிறுவனம் இன்றும் தென் ஆப்பிரிக்காவின் பெரும்பாலான வைர உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்தி வருகிறது.

தங்கச் சுரங்கங்கள்: இன்று உலகில் கிடைக்கும் தங்கத்தில் ஐந்தில் மூன்று பங்கு ஆப்பிரிக்காவில் கிடைக்கிறது. இங்குள்ள 55 சுரங்கங்களிலிருந்து ஆண்டுதோறும் 1 மில்லியன் தாலர் மதிப்புள்ள தங்கம் வெட்டியெடுக்கப்படுகிறது. அதில் 80 விழுக்காடு தென் ஆப்பிரிக்காவில் உற்பத்தியாகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. முதலில் இந்நாட்டில் தங்கம் நிறைந்த பாறைகள் சொகானசுபர்க்கின் கிழக்கே 40கி.மீ. தொலைவிலிருந்து இசுபிரிங்குநகர் (Springs Town) வரையிலும், மேற்கில் 40கி.மீ. தொலைவிலிருந்து குருகர்சுடிராப்பு (Krugersdrop) வரையிலும் உள்ளன. விட்வாட்டர்சுராண்டு அல்லது இராண்டு (Witwatersrand or Rand) எனப்படும் இப்பகுதி உலகிலேயே அதிகமாகத் தங்கத்தை உற்பத்தி செய்யும் பகுதியாகும். இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்னர் ஆரஞ்சு மாநிலத்திலுள்ள வால் ஆற்றின் (Vaal

தங்கச் சுரங்கத் தொழிலாளர்கள்

River) பகுதியில் தங்கம் இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது,இங்குள்ளசுரங்கங்கள் சொகானசுப்பர்க்கைச் சுற்றியுள்ள சுரங்கங்களைவிட நிரம்பத் தங்கத்தை உற்பத்தி செய்கின்றன. இச்சுரங்கங்களில் பல்வேறு வேலைகளையும் செய்ய ஆப்பிரிக்கர்கள் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு 430,000 பேர் வேலை செய்கின்றனர். பொறுப்புள்ள உயர் பதவிகளில் 50,000 ஆப்பிரிக்கர் அல்லாதவர் (பெரும்பாலும் ஆங்கிலேயரும், ஆப்பிரிகானர்களும்) இருக்கின்றனர்.

பிறதொழில்கள்: இராண்டிற்குக் (Rand) கிழக்கிலுள்ள விட்பாங்கு (Witbank) என்னுமிடம் ஆப்பிரிக்காக் கண்டத்திலேயே நிறைய நிலக்கரி உள்ள இடமாகும். இங்கு 1930-இலிருந்து நிலக்கரி வெட்டி

யெடுக்கப்பட்டு, பிரிடோரியா கொண்டுசெல்லப்பட்டு, அங்குள்ள ஊது உலைகளில் எரிப்பொருளாகப் பயன் படுத்தப்பட்டு, ஆண்டுதோறும் பல்லாயிரக்கணக்கான கண்டி எஃகு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. கேப்பிலும், திரான்சுவாலிலும் இரும்புத்தாது வெட்டி யெடுக்கப் படுகிறது. அது பிரிடோரியாவிலுள்ள இரும்பு ஆலை களுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. நிலக்கரியானது இங் குள்ள தொழிற்சாலைகளிலும், சுரங்கங்களிலும் மின் சாரம் உற்பத்தி செய்யப் பயன்படுகிறது.

அயல்நாட்டு வாணிபம்: இங்கிலாந்து, அமெ ரிக்கா, மேற்கு செருமனி, சப்பான், சுவிட்சர்லாந்து ஆகிய நாடுகளுடன் தென் ஆப்பிரிக்கா வாணிபத்தில் ஈடுபட்டுள்ளது. இந்நாடு தங்கத்தை அதிகமாக ஏற்று மதி செய்கிறது. 1980-இலிருந்து இறக்குமதியைவிட ஏற்றுமதி மிகுதியாக உள்ளது.

இறக்குமதி: கோதுமை, உலோகங்கள், வேதியல் பொருள்கள், இயந்திரங்கள், அவற்றிற்கான உறுப்பு கள், துணி வகைகள், ஊர்திகள், விமானங்கள், போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் ஆகியவற்றை இந்நாடு இறக்குமதி செய்கிறது.

ஏற்றுமதி: இங்கிருந்து தங்கம், விலையுயர்ந்த வைரக் கற்கள், உலோகங்கள், இரும்பு, எஃகு, முத்து, உணவு வகைகள், புகையிலை, மது ஆகியவை ஏற்று மதி செய்யப்படுகின்றன. அவ்வாறு ஏற்றுமதி செய் யப்படும் பொருள்களின் மதிப்பில் பாதிக்குமேல் தங்கமாகும்.

விமானப் போக்குவரத்து: தென் ஆப்பிரிக்க விமானப் போக்குவரத்து (South African Airways) உள்நாட்டிலும், ஐரோப்பா, தென் அமெரிக்கா, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள், தூரக் கிழக்கு நாடுகள், ஆசுத்திரேலியா ஆகிய நாடுகளுடனும் விமானப் போக்குவரத்தை நடத்திவருகிறது. மேலும் இருபத்து மூன்றுநாடுகளின் பன்னாட்டுவிமானப்போக்குவரத்து களும் இயங்கிவருகின்றன. இவற்றின்மூலம் 1982-இல் 3,937,217 பயணிகளும்,77,548 கண்டி பொருள்களும், 46,871 கடிதங்களும் கொண்டு செல்லப்பட்டன.

கப்பல் போக்குவரத்து: இந்நாட்டிலுள்ள முக்கிய துறைமுகங்கள் தர்பன், தேபிள் வளைகுடா (Table Bay), சல்தங்கா (Saldanha), இரிச்சர்டு வளைகுடா (Richards Bay), எலிசபெத்துத் துறை முகம் (Port Elizabeth), கிழக்கு இலண்டன் (East London) ஆகியவைகளாகும். இவை 1982-83-ஆம் ஆண்டுகளில் 73 .7 மில்லியன் கண்டி பொருள்களைக் (பெட்ரோலியப் பொருள்கள் நீங்கலாக) கையாண் டன. அதில் இரிச்சர்டு வளைகுடா 31 0 மில்லியன் கண்டி, தர்பன் 18.2 மில்லியன் கண்டி பொருள் களைக் கையாண்டன. மோசல் வளைகுடா (Mossel Bay), நல்லாத்துத் துறைமுகம் (Port Nolloth), வல் விசு வளைகுடா (Walvis Bay) முதலியன இங்குள்ள சிறிய துறைமுகங்கள் ஆகும்.

கல்வி: இந்நாட்டில் இன ஒதுக்கல் கொள்கையின் விளைவாகக் கல்வியானது எல்லா வகையிலும் இனத் திற்கேற்பப் பெரிதும் மாறுபட்டுள்ளது. இங்கு 1967-

கேப்புநகரப் பல்கலைக்கழகம்

இல் பிறப்பிக்கப்பட்ட தேசியக் கல்விக் கொள்கைச் சட்டத்தின்படி தொடக்கப்பள்ளிகளும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் கல்வி, கலைகள்' அறிவியல் அமைச்சகத்தின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ளன. கறுப்பர்களுக்கான கல்வியை அதற்கான துறையும் (Department of Black Education Training) கலப்பு இனத்தவர், இந்தியர் ஆகியோருக்கான கல்வியை உள்நாட்டு விவகாரத் துறையும்(Department of Internal Affairs) கவனித்துக்கொள்கின்றன. அரசுப்பள்ளிகளே அன்றித் தனியார் பள்ளிகளும் உள்ளன. வெள்ளையருக்கு 7 வயது முதல் 16 வயதுவரை இலவசக் கட்டாயக் கல்வி வழங்கப்படுகிறது. கறுப்பர்களுக்குக் குடியரசோ மாநில அரசுகளோ கட்டாயக் கல்வி கொண்டு வரவில்லை. கலப்பு இனத்தவருக்கு நேட்டால் தவிரப் பிற மாநிலங்களில் கட்டாயமில்லை; ஆனால் கட்டணம் கிடையாது. நேட்டாலில் அவர்களுக்கு 15 வயதுவரை அல்லது எட்டாம் வகுப்புவரை இலவசக் கல்வி அளிக்கப்படுகிறது. இந்தியருக்குத் தொடக்க, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் கல்விக்குக் கட்டணமில்லை. ஆயினும் கட்டாயமுமில்லை.

குழந்தைகள் பள்ளி (Kindergarten), தொடக்கப் பள்ளி, ஆயத்தப்பள்ளி (Preparatory), உயர்நிலைப் பள்ளி, வணிகக் கல்வி நிலையங்கள் ஆகியவற்றைத் தனியாரும் நடத்தி வருகின்றனர். இவற்றின் நடவடிக்கைகள் அரசாங்கத்தால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு மாணவர்களுக்கான அரசாங்கத் தேர்வை அரசாங்கமே நடத்துகின்றது.

இங்குள்ள 17 பல்கலைக் கழகங்களுள் ஒன்றைத் தவிர மற்றவை மாணவர்கள் தங்கிப் படிப்பதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்டவை. அவை வெள்ளையருக்கு 11, கறுப்பர்களுக்கு 3, கலப்பு இனத்தவருக்கு 1, இந்தியருக்கு 1 என இருக்கின்றன.

முக்கிய நகரங்கள்: இந்நாட்டில் ஓர் இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்களைக் கொண்ட 11 நகரங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் கீழ்க்கண்டவை சிறப்பு வாய்ந்தவை.

சொகானசுபர்கு: இக் குடியரசிலேயே மிகப் பெரிய நகரமான இது 1,150,000 மக்களைக் கொண்டது. தென் ஆப்பிரிக்காவின் வாணிப, சுரங்கத் தொழில், மையமாக சொகானசுபர்கு (Johannes-barg) விளங்குகிறது. இந்நகரில் தென் ஆப்பிரிக்கப் பங்கு அங்காடி, வானொலி நிலையம், பல்கலைக் கழகம் (The University of witwatersrand) ஆகியவை உள்ளன.

கேப்பு நகரம்: இது தென் ஆப்பிரிக்காவிலேயே மிகப் பழைய நகரமாகும். கேப்பு நகரம் (Cape

சொகானசுபர்கு

Town) அட்லாண்டிக்குக் கடற்கரையிலுள்ள தேபில் வளைகுடாவிற்கும் (Table Bay), தேபில் மலைக்கும் இடையே அமைந்துள்ளது. இம் மலைச்சரிவுகளில் உள்ள சிறந்த கட்டடங்கள் (Groote Sehur Estate) இந்நாட்டின் பிரதமராகவிருந்த செசில் ரோடசும் ஆங்கிலேயக்குடியேற்றக்காரர்களும் அளித்த நன்கொடையாகும். இங்குத்தலைமை அமைச்சரின் இல்லம் (பாராளுமன்றம் கூடும்பொழுது), பல்கலைக் கழகம் (The University of Cape Town), மருத்துவமனை ஆகியவை உள்ளன. இம்மருத்துவமனையில் தான் உலகில் முதலாவது மனித இதய மாற்று அறுவை மருத்துவம் நடைபெற்றது. இந்நகரின் மையத்தில் தாவரவியல் பூங்காவை நோக்கி இந்நாட்டின் பாராளுமன்றம் அமைந்துள்ளது. இத் துறைமுகத்தைக் காப்பதற்காக கி.பி.17-ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட கோட்டை ஒன்று உள்ளது. ஐந்து முனைகளைக் கொண்ட ஒரு விண்மீன் உருவில் அமைக்கப்பட்டுள்ள இக் கோட்டையில் இப்பொழுது இந்நாட்டுப் பாதுகாப்பு அமைச்சகம் உள்ளது.

பிரிடோரியா: இந்நகரம் சோகானசுபர்க்கிலிருந்து 58கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இது திரான்சுவால் மாநிலத்தின் தலைநகரும், தென் ஆப்பிரிக்கக்குடியரசின் நிருவாக மையமும் ஆகும். இங்குள்ள சகராந்தா (Sacaranda) என்ற ஒருவகை மரத்தில் அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில் மலர்கள் பூத்துக் குலுங்குவது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். இந்நகரில் மலைமீது அமைந்துள்ள ஒன்றியக் கட்டடத்தில் (Union Buil-

கேப்பு நகரம்

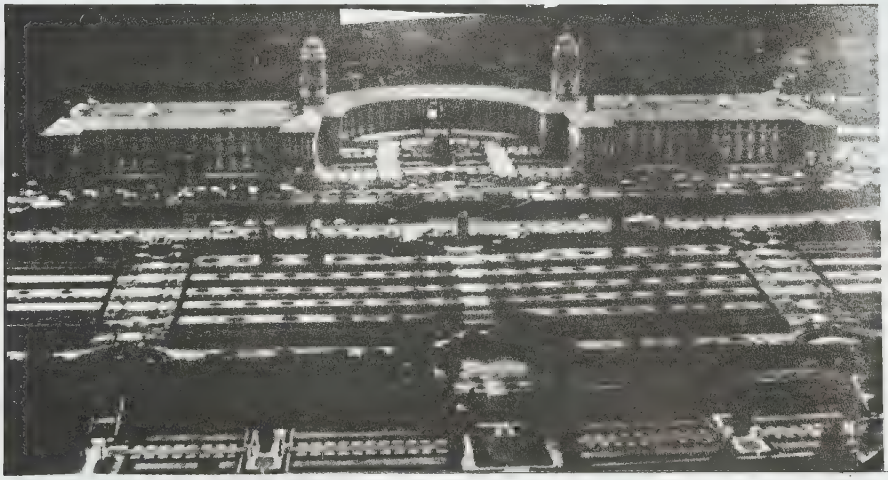

பிரிடோரியா நகரம்

ding) அரசு அலுவலகங்கள் உள்ளன. இக் கட்டடம் 1910-ஆம் ஆண்டு நான்கு மாநிலங்களும் இணைக்கப்பட்டு தென் ஆப்பிரிக்க ஒன்றியம் ஏற்படுத்தப்பட்டபொழுது கட்டப்பட்டதாகும்.

தர்பன்: மிகப்பெரிய நகரமான தர்பன் (Durban) தொழிற்சாலைகளின், பொருள் உற்பத்தியின் முக்கிய மையமாக விளங்குகிறது. இங்குள்ள இத்தியப் பெருங்கடல் கடற்கரை விடுமுறை காலப்பொழுது போக்கிற்குச் சிறந்த இடமாக விளங்குகிறது. இந்நகரின் மேற்கிலுள்ள பள்ளத்தாக்கு (Valley of the Thousand Hills) தென் ஆப்பிரிக்காவிலேயே மிக அழகிய இடங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது.

புளோம்பாண்டீன்: தென் ஆப்பிரிகாவின் நடுப் பகுதியில் அமைந்துள்ள புளோம்பாண்டீன் (Bloemfontein) ஆரஞ்சு சுதந்திர மாநிலத்தின் தலைநகராகும். இங்குத்தான்தென் ஆப்பிரிக்கக் குடியரசின் உச்ச நீதிமன்றம் உள்ளது. இந்நகர் ஒரு சிறந்த தொழில், வாணிக மையமாகத் திகழ்கிறது.

அரசு: மைய அரசு: ஒன்றுபட்ட தென் ஆப்பிரிக்கா ஏற்படும்வரை (1910) கேப்புக் குடியேற்

றம், நேட்டால், திரான்சுவால், ஆரஞ்சு சுதந்திர நாடு ஆகிய நான்கும் தனித்தனிக் குடியேற்ற நாடுகளாக இருந்துவந்தன. ஐக்கியம் ஏற்பட்டதும் அவை நான்கும் அந்நாட்டின் நான்கு மாநிலங்களாக ஆக்கப்பட்டு இங்கிலாந்து அரசியலமைப்பைப்பின்பற்றி அரசியல் அமைப்பு இங்கு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இங்கிலாந்து அரசி நாட்டின் தலைவராகவும், அவரால் நியமிக்கப்பட்ட அரசப் பிரதிநிதி (Viceroy) அரசின் தலைவராகவும் இருந்தனர். இந்நாடு 1961 - இல் இங்கிலாந்திடமிருந்து விடுதலை பெற்று ஒரு குடியரசாக மாறியதும் பொதுநல நாடுகள் அமைப்பிலிருந்து விலகிக் கொண்டது. புதிய அரசியல் அமைப்பு 1984 செப்டம்பர் 4-இல் கொண்டுவரப்பட்டது. அதன்விளைவாக நாட்டின் தலைவர் 'குடியரசுத் தலைவர்' எனப்பட்டார். இந்நாட்டில் மூன்று அவைகளைக் கொண்ட பாராளுமன்றம் ஏற்பட்டது.

குடியரசுத் தலைவர்: மூன்று அவைகளிலும் உள்ள பெரும்பான்மைக் கட்சியினரால்தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 50 வெள்ளையர், 25 கலப்பு இனத்தவர், 13 இந்தியர், கொண்ட ஒரு குழு (Electoral College) குடியரசுத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். அவருடைய பதவிக்காலம் 7 ஆண்டுகள். சட்டங்களை இயற்றுதல், மூன்று அவைகளுக்கும் இடையிலான சிக்கல்களைத் தீர்த்தல் அவருடைய பணிகளாகும்.

சட்டமன்றம்: 178 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட சட்டமன்றத்தில் (The House of Assembly)166 பேர் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். 8 பேர் வெள்ளை வாக்காளர்களால் மறைமுகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இதன் உறுப்பினர்கள் காலம் 5 ஆண்டுகள். அவர்கள் ஐரோப்பியரின் வழிவந்தவராக மட்டும் இருக்கவேண்டும். பதினெட்டு வயதிற்கு மேற்பட்ட வெள்ளையருக்கு மட்டுமே வாக்குரிமை உண்டு.

பிரதிநிதிகள் அவை: பிரதிநிதிகள் அவையின் (The House of Representatives) உறுப்பினர் எண்ணிக்கை 85 ஆகும். இதில் 80 பேர் நேரடியாகக் கலப்பு இனத்தவரால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இதன் காலம் 5 ஆண்டுகள்.

சார்பாளர் அவை: இதில் உள்ள 45 உறுப்பினர்களுள் 40 பேர் இந்திய வாக்காளர்களால் நேரடியாக 5 ஆண்டுகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர்.

குடியரசுத்தலைவர் அவை: குடியரசுத் தலைவருக்கு ஆட்சியில் ஆலோசனை கூற 50 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு பேராளர் அவை (House of Delegates) உள்ளது. அவர்களுள் 20 பேர் சட்டமன்றத்திலிருந்தும், 10 பேர் பிரதிநிதிகள் அவையிலிருந்தும், 5 பேர் சார்பாளர் அவையிலிருந்தும் அனுப்பப்படுகின்றனர். பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுள் 15 பேர் குடியரசுத் தலைவராலும், 10 பேர் எதிர்க்கட்சிகளாலும் நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

அமைச்சர்கள் அவை: குடியரசுத் தலைவர் ஒவ்வோர் அவைக்கும் 5 உறுப்பினர்கள் கொண்ட ஓர் அமைச்சர் அவையை(President's Council)ஏற்படுத்துவார். அவர்கள் பெரும்பான்மைக் கட்சியிலிருந்து குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுவர். அவ்வாறு நியமிக்கப்படும் உறுப்பினர் அந்த அவையின் அங்கத்தினராக இல்லாவிட்டால் அவ்வாறு நியமிக்கப்பட்ட ஒரு ஆண்டிற்குள் அதன் உறுப்பினராகிப் பெரும்பான்மைக் கட்சியின் ஆதரவைப் பெறவேண்டும். ஒவ்வோர் அவையும் தத்தம் இனத்திற்கான விவகாரங்களையும், அதற்கான துறைகளின் நிருவாகத்தையும் கவனிக்க வேண்டும்.

மாநில அரசு: ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் குடியரசுத் தலைவரும், அவரது அவையும் நிருவாகி (Administrator) ஒருவரை 5 ஆண்டுகளுக்கு நியமிக்க வேண்டும். மாநில அவைகளுக்கான உறுப்பினர்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்குள்ள முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். அதன் ஆயுட்காலம் 5 ஆண்டுகள். ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் 4 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட நிருவாகக் குழு (Executive Committee) ஒன்றிருக்கும். மாநில நிருவாகி அதன் தலைவராக (Chairman) இருப்பார். மாநில அவையும், நிருவாகக் குழுவும் அவ்வம் மாநிலப் பொருளாதார நிலைக்கேற்பக் கல்வி(தொடக்க, உயர்நிலை, மேல்நிலை, தொழில் நுணுக்கக்கல்வி), மருத்துவமனைகள், சாலைகள், பாலங்கள், நகரியங்கள், குதிரை மற்றும் பிற பந்தயங்கள், விளையாட்டுகள் ஆகிய துறைகளை நிருவாகம் செய்யவேண்டும். மாநில அவைகளால் பிறப்பிக்கப்படும் சட்டங்கள் குடியரசுத் தலைவர், அவரது அவையின் தடுப்பு ஆணைக்கு (Veto) உட்பட்டவை.

கறுப்பர்களுக்கான நிருவாகம்: கறுப்பர்களுக்காக 1951-இல் பிறப்பிக்கப்பட்ட சட்டப்படி (The Bantu Authorities Act) அவர்களுக்குக் குடும்பம் வட்டம், நிலப்பகுதி அளவில் வரையறுக்கப்பட்ட அளவு ஆட்சி செய்ய, சட்டமியற்ற,நீதிவழங்க அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவர்களுக்கான 10 வாழ்விடங்களில் 1986-இல் 4 சுதந்திரமானவைகளாகவும், 6 ஓரளவு தல சுயாட்சி பெற்ற, ஆனால் குடியரசுக்கு உட்பட்டவைகளாகவும் உள்ளன. அவர்களுக்கென ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒரு சட்டமன்றமும், 6 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட நிருவாகக் குழுவும் உள்ளன.

இங்கிலாந்து கி.பி. 1815-இல் ஆலந்திடமிருந்து (Holland) கேப்புக் குடியேற்றத்தை 69 இலட்சம்

பவுன்களுக்கு விலைக்கு வாங்கியது. ஆங்கிலேய மேலாண்மையை விரும்பாத 10,000 போயர்கள் வடக்கு நோக்கிப் பயணம் (The Great Trek) செய்து நேட்டால் (Natal), ஆரஞ்சு சுதந்திரக் குடியேற்றம் (Orange Free Colony), திரான்சுவால் (Transval) என்னும் மூன்று புதிய குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். அப்பொழுது திரான்சுவாலில் வாழ்ந்து வந்த ஆப்பிரிக்கர்களான சூலுக்கள் (Zulus) அப் பகுதியில் குடியேறிய போயர்களை எதிர்க்கலாயினர். எனவே போயர்கள் ஆங்கிலேயரின் உதவிபெற்று கி.பி. 1879-இல் சூலுக்களைத் தோற்கடித்து விரட்டினர்.ஆனால் ஆங்கிலேயர் திரான்சுவால் மீது உரிமை கொண்டாடினர். அதன்விளைவாக முதலாவது போயர் போர் ஏற்பட்டு அதில் ஆங்கிலேயர் தோற் கடிக்கப்பட்டு கி.பி. 1881-இல் ஏற்பட்ட பிரிடோரியா உடன்படிக்கையின்படி திரான்சுவாலின் சுதந்திரத்தை இங்கிலாந்து ஏற்றுக்கொண்டது.

ஆரஞ்சு, வால் ஆறுகளின் பகுதிகளில் கி.பி.1869 -இலும், கிம்பர்லியில் கி.பி. 1870-இலும் வைரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. விட்சுவாட்டர்சுராலந்தில் தங்கம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. எனவே திரான்சுவாலில் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆங்கிலேயர் குடியேறலாயினர். அவர்களின் எண்ணிக்கை போயர்களின் எண்ணிக்கையைவிடக் கூடிவிடுமென அச்சம்கொண்ட திரான்சுவால் அரசு அவர்களுக்குக் குடியுரிமை வழங்க மறுத்துவிட்டது. அப்பொழுது கேப்புக் குடியேற்றத்தின் முதலமைச்சராகவிருந்த செசில் உரோடசு (Cecil Rhodes) திரான்சுவாலைக் கைப்பற்ற ஒரு திட்டம் தீட்டினார். அதனையறிந்த திரான்சுவாலின் தலைவரான பால் குருகர் (Paul Kruger) அதனை முறியடித்து யேம்சன் (Jamson) என்பவரின் தலைமையிலான ஆங்கிலேயப் படையைக் கைப்பற்றினார். அதன் விளைவாக கி.பி. 1898-இல் இரண்டாவது போயர் போர் தொடங்கியது. திரான்சுவால், ஆரஞ்சுச் சுதந்திரக் குடியேற்றம் ஆகியவற்றிலிருந்த போயர்கள் கேப்புக் குடியேற்றத்தைத் தாக்கினர். ஆங்கிலேயர் நேட்டாலைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். இப்போரின் முடிவில் ஏற்பட்ட வெரினீகிங்கு உடன்படிக்கையின்படி (The Treaty of Vereeniging) ஆரஞ்சு சுதந்திர நாட்டையும், திரான்சுவாலையும் ஆங்கிலேயர் பெற்றனர்.

கேப்பு, நேட்டால், திரான்சுவால், ஆரஞ்சு சுதந்திர நாடு ஆகிய நான்கும் 1909-இல் இணைக்கப்பட்டு தென் ஆப்பிரிக்க ஒன்றியம் (Union of South Africa) ஏற்படுத்தப்பட்டது. அந் நான்கு குடியேற்றங்களும் இவ் ஒன்றியத்தின் நான்கு மாநிலங்களாயின. ஒன்று பட்ட தென் ஆப்பிரிக்கா ஏற்படுவதற்கு முன்னரே காந்தியடிகள் திரான்சுவாலில் இனவெறிக் கொள்கையை எதிர்த்து அறவழியில் போராடலானார் தென் ஆப்பிரிக்காவின் இன வெறியை எதிர்த்துப் போராட 1912-இல் ஆப்பிரிக்கத் தேசிய காங்கிரசு (African National Congress) ஏற்படுத்தப்பட்டது. போயர்களின் தலைவரான கெர்ட்சாக் (J.B.M. Hertzog) தென் ஆப்பிரிக்காவிற்கு இங்கிலாந்தின் ஆட்சியிலிருந்தும், வெள்ளையருக்கு ஆப்பிரிக்கர் களிடமிருந்தும் விடுதலை வேண்டுமெனக் கூறினார். இவரோடு இன ஒதுக்கல் கொள்கையினரான சுமட்சும் 1933-இல் இணைந்து நின்றார். அதன் விளைவாக 1961-ஆம் ஆண்டு தென்னாப்பிரிக்கா ஒரு குடியரசாக ஆனது. அதையடுத்து அது பொதுநல நாடுகள் அமைப்பில் இருந்து விலகிக் கொண்டது. வெர்வோர்டு 1966-இல் கொலை செய்யப்பட்டதும் வொர்சுடர் தலைமை அமைச்சரானார். இன ஒதுக்கல் கொள்கை 1973-74-இல் சிறிது தளர்த்தப்பட்டது. தலைமை அமைச்சருக்கும் உள்நாட்டுத் தலைவர்களுக்கும் இடையே நல்லுறவு ஏற்பட்டது. சொகானசு பர்க்குக்கு அருகிலுள்ள சொவெடோ (Soweto) பள்ளியில் 1976-இல் குழந்தைகள் ஆங்கில மொழியுடன் ஆப்பிரிகான்சு மொழியும் கற்க வேண்டுமென வலியுறுத்தப்பட்ட பொழுது பெரும் கிளர்ச்சி தோன்றியதால் அது கைவிடப்பட்டது. எனினும் கறுப்பர்கள் கலகங்களிலும் அரசுக்கு எதிரான செயல்களிலும், கொலைகளிலும் ஈடுபட்டனர். எனவே 1976-77-இல் சில சலுகைகள் வழங்கப்பட்டன. 1978-இல் வொர்சுடர் பதவி விலகியதும் பீடர். வில்லியம் போதா (Peter William Botha) தலைமை அமைச்சரானார். தொடக்கத்தில் அவர் சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்தாலும் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை உலக நாடுகளின் எதிர்ப்பிற்கிடையே இன ஒதுக்கல் கொள்கையானது இந்நாட்டில் கடுமையாகப் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது.

தென் ஆப்பிரிக்காவும், நமீபியாவும்: இன்று நமீபியா (Namibia) என்று குறிக்கப்படும் தென் மேற்கு ஆப்பிரிக்கா கி.பி. 1884-இல் செருமனியின் பாதுகாப்பு நாடென அறிவிக்கப்பட்டது. முதல் உலகப் போரின் போது நட்பு நாடுகளின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க 1915-இல் தென் ஆப்பிரிக்கா இந் நாட்டைக் கைப்பற்றிக் கொண்டது. பன்னாட்டுக் கழகம் 1920-இல் அதன் நிருவாகத்தைத் தென் ஆப்பிரிக்காவிடம் ஒப்படைத்தது. அது தென் ஆப்பிரிக்காவின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்துவந்தது. இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின் ஐக்கிய நாடுகள் அந்நாட்டைத் தன்னுடைய நிருவாகத்தின் கீழ் (U.N.Trusteeship Council) கொண்டுவர விரும்பியதைத் தென் ஆப்பிரிக்க அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஐக்கிய நாட்டவை தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்காவை நிருவாகம் செய்ய ஓர் அவையை (U.N. Council for

South West Africa) ஏற்படுத்தியது. ஐ.நா. 1968 சூன் திங்களில் இந்நாட்டின் பெயரை நமீபியா என மாற்றியது. நமீபியா 1978-இல் தனி நாடாக ஆக வேண்டுமென்றும், அதற்கு ஐ.நா. மேற்பார்வையில் தேர்தல் நடத்தவேண்டுமென்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் தென் ஆப்பிரிக்க அரசு தானாகவே 1978 திசம்பர் 4 முதல் 8 வரை ஒரு தேர்தலை நடத்தியது. அதில் தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்க மக்கள் இயக்கம் (South West Africa Peoples Organisation-SWAPO) பங்கு கொள்ள மறுத்து விட்டது. பின்னர் 1983-இல் பல கட்சிகளின் இயக்கம் (Multi-Party Conference- M.P.C.) உருவானது. இவ்விரு இயக்கங்களுக்கும் இடையே 1984-இல் பேச்சு வார்த்தை நடைபெற்றது. அதனால் எவ்விதப்பயனும் ஏற்படவில்லை. இந்நாட்டு மக்கள் எவ்வளவோ போராடியும் இந்திய அரசும், பிற நாடுகளும், ஐ.நா.வும் வலியுறுத்தியும் தென் ஆப்பிரிக்க அரசு நமீபியாவிற்கு விடுதலை அளிக்க மறுத்து வருகின்றது. சி.இரெ.

துணை நூல்கள்:

Bissell, R.E and Grocker, C.A., South Africa in the 1980's Boulder, 1979.

De Vilbers,L., South Africa: A Shunk Among Nations, London, 1975.

Lacour-Gayet,R , A History of South Africa, London, 1977.

Lands and Peoples, Vol.I. Grolker Inc., New York, 1976.

தென் ஆல்ப்சு மலை நியூசிலாந்தின் தென் தீவில் உள்ளது. இம்மலை ஆதர்சு என்ற கணவாயின் தெற்கில்320 கி.மீ. நீளமுடையது. 16 மலைகளைக் கொண்ட ஆல்ப்சு மலையின் உயரம் 3048 மீட்டருக்கும்மேலாகும். இதிலுள்ள மலைகள்மால்டிபுரூன், இலிடி பியூ, பிளாரெட்டு, தெளகிளாசு, ஐடிங்கர், இலென்டென்பெல்டு, ஆசுட்டு, தோரிசு, தாசுமேன், கில்பர்கார்ன், கூல், தேம்பியா, தேவிட்டும், செர்ப்டன் முதலியனவாகும். இங்கு ஐரோப்பிய ஆல்ப்சு மலைத்தொடர்களைவிட மிகுதியாகப் பனி உறைந்துள்ளது. தாசுமேன் என்ற 29 கி.மீ. நீளமுள்ள பனியுறைந்தமலை குக் மலையின் கிழக்கிலும், பிரான்சு சோசப்பு மலைத்தொடரின் மேற்குப் பக்கத்திலும் உள்ளது.

தெற்குஆல்ப்சு (Southern Alps) மலைகளிலிருந்து கடல் 189 மீ. தூரத்திலுள்ளது. மலையிலுள்ள பனிக்கட்டிகள் உருகிக் கடலில் கலக்கின்றன. கோப்லாண்டு கணவாய், கிரகாம் சேடில் கணவாய், பயணியர் கணவாய் ஆகியன இங்குள்ளன. இவை போக்குவரத்துக்கு எளிதானவை அல்ல.

தெற்கு ஆல்ப்சு மலையின் காலநிலை நிரந்தரமற்றது. இங்கு வடமேற்குப் பருவக்காற்றால் காலநிலை பாதிக்கப்படுகிறது. தென் பகுதியிலிருந்து குளிர்ந்த காற்று வீசுவதால் பனிக்கட்டிகள் இம்மலையில் உறைகின்றன. இப்பகுதியில் நவம்பர் மாதத்திலிருந்து ஏப்பிரல் வரை கோடைக்காலம். கோடைக்காலத்தைவிடக் குளிர் காலம் மக்களுக்கு ஏற்றவாறு உள்ளது. பனிச்சறுக்கு விளையாட்டு இங்குள்ள மக்களின் பொழுது போக்காகும்.

தெற்கு ஆல்ப்சு மலைதொடரிலுள்ள குக் என்ற பனிபடர்ந்த மலையில் கி.பி. 1882-ஆம் ஆண்டு கிரினும், இரண்டு சுவிட்சர்லாந்து வழிகாட்டிகளும் ஏறினார்கள். பெட் செரால்டு என்பவர் 1895-இல் தாசுமேன், கில்பர்கார்ன், செப்டன்,ஐடின்சர் மலைச்சிகரங்களின் மீது ஏறி வெற்றிகண்டார். ஆல்ப்சு மலைகளைப் பற்றி கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் பல ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டன. ஒட்டாகோ, அசுபைரிங், துகோடோ, இசுடார்காகியர், இரெட்டீர் போன்ற மலைகளில் ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஏறி ஆய்வுகள் நடத்தியுள்ளனர். இப்பொழுது நியூசிலாந்திலுள்ள மலையேறுபவர்கள் இம்மலைகளில்ஏறுவதில் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றனர். அல்பைன் என்ற மலையேறும் சங்கம் கி.பி. 1891-ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. இச்சங்கத்தின்மூலம் மலையேறும் மக்களுக்கு வேண்டிய பயிற்சியும், வசதியும் கொடுக்கப்பட்டன. மலைவளங்கள்,பாறைகளின் வகைகள் போன்ற அனைத்து விவரங்களையும் இச்சங்கம், சேகரித்து நாட்டுக்கு நல்கியது. பொ.க.

தென்கடல்: உலகிலேயே மிகப் பெரியதும், ஆழமானதுமான பசுபிக்குப்பெருங்கடலுக்குத் தென் கடல் (South Sea) என்னும் பெயரும் உண்டு. இது வடக்கு, தெற்கு அமெரிக்கக் கண்டங்களுக்கு மேற்கிலும், ஆசியா, ஆசுதிரேலியா கண்டங்களுக்கு கிழக்கிலும் அமைந்துள்ளது. முதன் முதலில் இக்கடலைக் கண்ட ஐரோப்பியரான இசுபெயின் (Spani) நாட்டு மாலுமி வாசுகோ நூனெசு தெ பால்போவா (Vasco Vunez de Balboa ,கி.பி. 1475-1519),இதற்குத் தென்கடல் எனப் பெயரிட்டார். தேரியன் (Darien) நாட்டின் ஆளுநராகவிருந்தஇவர் கி.பி.1513செப்டெம்பர்-இல் மத்திய அமெரிக்காவிலுள்ளபனாமாவில் ஒரு குன்றின் மீது ஏறித்தெற்கே பார்த்தபொழுது இப்பரந்த கடலைக்கண்டதால் இதனை ‘தென்கடல்’ என வழங்கினார். அவர் நான்கு நாள்கள் அக்கடலில் பயணம் செய்து 29-ஆம் நாள் அப்பகுதி முழுவதும் இசுபெயின் நாட்டிற்கு உரிமையானதென அறிவித்தார்.

பின்னர் உலகைச் சுற்றிவந்த பெர்டினான்டு மெகல்லன் (Ferdnand Magellan) கி.பி. 1480-1521) இசுபெயின் நாட்டிலிருந்து புறப்பட்டு, மேற்கு நோக்கிப் பயணம் செய்து, உலகச் சுற்றிக் கொண்டு தன் னாட்டை அடைந்து, உலகம் உருண்டையானது என் பதை எடுத்துக் காட்டினார். அப்பயணத்தின் பொழுது கி.பி.1520-இல் தென் அமெரிக்காவைச் சுற்றிக் கொண்டு இப்பெருங்கடலை, அடைந்தபொழுது இது மிகவும் அமைதியாக இருந்ததால் 'அமைதிப் பெருங் கடல்' என்னும் பொருளில் இதற்குப் பசிபிக்குப் பெருங்கடல் (Pacifico Ocean) எனப் பெயர் சூட்டி னார்.

கிழக்கில் வடக்கு, தெற்கு அமெரிக்கக் கண்டங் களும், மேற்கில் ஆசியா, ஆசுதிரேலியா கண்டங் களும், மலேயாத் தீவுக் கூட்டங்களும், வடக்கில் பெர்ரிங்கு நீர் சந்தியும் (Bering Strait), தெற்கில் அண்டார்டிகாவும் இதன் எல்லைகளாம். இதைச்சுற்றி யுள்ள நிலப்பகுதி உலகிலுள்ள நீர்ப்பகுதியைவிடவும், நிலப்பகுதியை விடவும்அதிகம். இதன் அகலம்கிழக்கே பனாமாவிலிருந்து மேற்கே மலேயா வரையில் 17,700 கி.மீ. நீளம் வடக்கில் பெர்ரிங்கு நீர்சந்திப்பிலிருந்தும் தெற்கே அண்டார்டிக்கா வரையில் 15,500 கி.மீ; பரப்பளவுமில்லியன் சதுர கி.மீ; சராசரி ஆழம் 4282 மீட்டர்; உயர்ந்த அளவு ஆழம் 11.033 மீட்டர் இக் கடலில் 30,000 தீவுகள் உள்ளன. நிலநடுக்கோட்டிற்கு வடக்கில் உள்ளது வடக்கு பசிபிக்கு என்றும், தெற்கில் உள்ளது தெற்கு பசிபிக்கு என்றும் குறிப்பிடப்படு கிறது. சி,இரெ.

தென் கடல் குமிழி: நிரம்ப இலாபம் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்த்து மிகுதியான அளவு முதலீடு செய்து ஆனால் பெரும் நட்டமே கண்ட ஆங்கிலேயரது துணிகர வணிக நோக்கத்திற்கு தென் கடல் குமிழி (South Sea Bubble) என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்நிகழ்ச்சி கி.பி.18-ஆம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்து நாட்டில் நடந்தது.

இசுபானிய அமெரிக்காவில் (Spanish America) அடிமைகளை வணிகம் செய்யத் தென் கடல் குழுமம் இங்கிலாந்தில் கி.பி. 1711 இல் நிறுவப்பட்டது. அப் பொழுது நடந்து கொண்டிருந்த இசுபெயின் நாட்டு வாரிசுரிமைப் போரை முடிவுக்குக் கொண்டு வர விருந்த உடன்படிக்கை அடிமை வியாபாரத்திற்குப் பெரும் சாதகமாக இருக்குமென வணிகர்கள் எதிர் பார்த்திருந்தனர். ஆனால் கி.பி. 1713 இல் ஏற்பட்ட உட்ரெக்ட்டு (Utrecht) உடன்படிக்கை தென் கடல் குழுமத்திற்குச் சாதகமாக இருக்கவில்லை. மாறாக இக்குழுமம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரே ஒரு கப்பல் அடிமைகளைத்தான் இசுபானிய அமெரிக்காவிற்கு அனுப்பலாமென்றும், இறக்குமதி செய்யும் அடிமை கள் மீது ஆண்டு வரிவிதிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் இவ்வுடன்படிக்கையின்படி தீர்மானிக்கப்பட்டது. முதல் அடிமை வணிகக் கப்பல் பயணம் ஓரளவு வெற்றி கரமாகவிருந்தது. ஆனால் கி.பி. 1718-இல் முதலாம் சார்சு மன்னர் குழுமத்தின் ஆளுநரானவுடன் துணிச்சல்மிக்க வாணிக முயற்சிக்காரர்களுக்கு நம் பிக்கை ஏற்படவே, குழுமம் 100 விழுக்காடு வட்டி கொடுக்கலாயிற்று. நம்பமுடியாத அளவு திடீர் விலை ஏற்றத்தால் கி.பி. 1720 இல் குழுமத்தின் வாணிப முதலீடு பெருகித் தேசியக் கடனைக்கூட அது ஏற்கத் தயாராயிற்று.

குழுமப்பங்கின் விலை ஏறும் என்று எதிர்பார்க்கப் பட்டது. அதன்படியே கி.பி. 1720 சனவரியில் $128\frac{1}{2}$ ஆக இருந்த பங்கின் விலை ஆகசுட்டு மாதம் 1000 ஆக ஏறியது. தென்கடல் குழுமத்தின் பங்குகள் கிடைக்கப் பெறாத பல ஆயிரம் மக்களிடம் குழும இயகுக்நர் சிலரும், இதர மோசடிகாரர்களும் ஏமாற்றுவேலை செய்யத் தொடங்கினர். செப்டம்பர் மாதத்திற்குள் பங்குச்சந்தை சரிந்துவிட்டது.

தென்கடல் குழுமப் பங்கின் மதிப்பு திசம்பர் மாதத்திற்குள் 124 ஆகக் குறைந்துவிட்டது. முதலீடு செய்த பலர் பெரும் இழப்புக்குள்ளாயினர். இங்கிலாந்து நாட்டு மக்கள்அவை விசாரணைக்கு ஏற்பாடுகள் செய்தது. இதன் விளைவாக மூன்று அமைச்சர்கள் கையூட்டு வாங்கியது புலனாயிற்று. குழும இயக்குநர் சிலர் இழிவு செய்யப்பட்டனர். ஆனால் தென்கடல் குழுமம் கி.பி. 1853 வரைச் செயற்பட்டு வந்தது. கி.பி.

தென்கிழக்கு ஆசியா: ஆசியாக் கண்டத்தில் இந்தியாவிற்குக் கிழக்கே, சீனாவிற்கு தெற்கே அமைந்துள்ள முந்நீரகத்தின் ஒரு பகுதியும், சில தீவுக் கூட்டங்களும் சேர்ந்த பகுதி தென்கிழக்கு ஆசியா என உரைக்கப் படுகின்றது. இப்பகுதியில் பர்மா, முன்னர் சயாம் எனப் பெயர்பெற்ற தாய்லாந்து, வியட்நாம், இலாவோசு (Laos), கம்பூசியா (Kampuchea) கம்போடியா (Combodia), மலேசியா இந்தோனேசியா, பிலிப்பைன்சு, சிங்கப்பூர், புருனி ஆகிய நாடுகள் அடங்கியுள்ளன. போர்னியோவின் ஒரு பகுதியான புருனி இங்கிலாந்தின் காப்பில் உள்ள நாடு. மத்தியக் கிழக்கிற்கும் தூரக் கிழக்கிற்கும் இடையே இப்பகுதி அமைந்துள்ளதால் சிறப்பான தாக விளங்குகின்றது. இரண்டாம் உலகப் போரில் இப்பகுதி முக்கியமானதோர் இடத்தைப் பெற்றிருந் தது.

புவியியல் அமைப்பு: தட்பவெப்பம்: இப்பகுதியின் தெற்கில் நிலநடுக்கோடு செல்வதால் இங்குள்ள தாழ்

தென்கிழக்கு ஆசியா அமைவிடம்

நிலங்களில் ஆண்டு முழுவதும் வெப்பம் மிகுதியாக உள்ளது. ஆண்டின் சராசரி வெப்பநிலை 80° செல்சியசு. மேட்டுநிலப்பகுதிகள், மலைப்பகுதிகள் ஆகியவற்றில் இரவு வெப்பம் குறைவு.

மழை: இப்பகுதியில் ஆண்டில் சராசரி 100 செ.மீ. மழை பெய்கிறது. சில சமயங்களில் பருவ மழை மிகுதல் உண்டு. புயல் காற்றாலும் மழையின் அளவு கூடுதலாக இருக்கும். ஆண்டிற்கு 500 செ.மீ. வரை மழை சில ஆண்டுகளில் பொழியும். அப்பொழுது வெள்ளம் ஏற்படும்.

இயற்கை அமைப்பு: இதன் பெரும்பகுதிகளில் மலைகளும் அடர்ந்த காடுகளும் இருக்கின்றன. மலைகள், மேட்டுநிலப்பகுதிகள், சமவெளிகள் ஆகியவற்றில் புல்வெளிகள் உள்ளன. இந்தோனேசியாவில் எரிமலைகள் அடிக்கடி வெடித்து நெருப்பைக் கக்கும். அவற்றுள் ஒன்றான கிரகடன் (Krakatan) கி.பி.1883-இல் மிக வேகமாக வெடித்த பொழுது சுற்றியிருந்த பல சிறு தீவுகள் வெடித்துச் சிதறிவிட்டன. இங்குள்ள கடற்கரைப் பகுதிகளில் உள்ளே செல்ல முடியாத அளவிற்குச் சதுப்புநிலங்கள் உள்ளன. மலைப்பகுதிகளில் மக்கள் பெரிதும் குடியிருப்பதில்லை. உள்நாட்டுப் பகுதியிலும், கடற்கரைச் சமவெளிகளிலும் பல நூற்றாண்டுகளாக மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஆறுகளில் கழிமுகப் பகுதிகளிலும், பள்ளத்தாக்குகளிலும் மக்கள் நெருக்கம் குறைவு. பெரும் நகரங்களான கனாய், சைகோன், மணிலா, பாங்காக்குஇரங்கூன் முதலியன பெரிய ஆறுகள் கடலுடன் கலக்குமிடத்தில் அமைந்துள்ளன. பர்மாவிலுள்ள ஐராவதி, சல்வீன், சிட்டாங்கு, தாய்லாந்திலுள்ள மீனம், மீகாங்கு வடக்கு வியட்நாமிலுள்ள சிகப்பு ஆறு ஆகியவை அப்பகுதியிலுள்ள குறிப்பிடத்தக்க ஆறுகளாகும். இவ்வாறுகள் போக்குவரத்திற்குப் பயன்படுகின்றன.

பரப்பளவும் மக்கள் தொகையும்: இதன் பரப்பளவு அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் பரப்பளவில் பாதியாகும். வடக்கு, தெற்காக 3,200 கி.மீ. நீளமும், கிழக்கு மேற்காக 5600 கி.மீ. அகலமுமுள்ள இப்பகுதியின் பரப்பளவு 4,600,00 ச.கி.மீ. இப்பகுதியின் மக்கள் தொகை 300,000,000. (1971-ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி)

எல்லைகள்: வடக்கில் சீனாவும், வடமேற்கில் பங்களாதேசமும், மேற்கில் வங்காளக்குடாக்கடலும், இந்தியப் பெருங்கடலும், தெற்கில் ஆசுதிரேலியாவும், இந்தியப் பெருங்கடலும், கிழக்கில் பசிபிக் பெருங்கடலும் இதன் எல்லைகளாகும்.

இப்பகுதியிலுள்ள ஒவ்வொரு நாட்டின் மக்கள்தொகை-பரப்பளவு

நாடு	ச.கி.மீ.	மக்கள் தொகை	தலைநகர்
1) புருணை	5,765	221,000(85)	பர்தர்சேரி
2) பர்மா	678,033	35,310,000(83)	இரங்கூன்
3) கம்பூசியா	181,035	6,230,000(85)	நாம்பென்
4) இந்தோனேசியா	1,919,445	173,000,000(85)	சகர்த்தா
5) இலாவோசு	236,800	3,520,000(79)	வியன்டீன்
6) மலேசியா	332,633	15,270,000(84)	கோலாலம்பூர்

பரப்பளவு, தலைநகர் ஆகியன.

நாடு	ச.கி.மீ.	மக்கள் தொகை	தலைநகர்
7) பிலிப்பைன்சு	299,407	54,450,000(85)	மணிலா
8) சிங்கப்பூர்	581	2,560,000(85)	சிங்கப்பூர்
9) தாய்லாந்து	514,000	50,600,000	பாங்காக்கு
10) வியட்நாம்	329,656	58,300,000(86)	அனோய்

மக்கள்: இங்குள்ள மக்கள் பல்வேறு இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இங்குள்ள பெரும்பாலான மக்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக இப்பகுதியில் வாழ்ந்தவர்களின் வழித் தோன்றல்களாக இருக்கின்றனர். உள்நாட்டுப் பகுதியில் வாழ்பவர் மங்கோலியரின் வழித் தோன்றல்களாகவும், தீவுகளில் வாழ்பவர் மலாய் இனத்தின் வழிவந்தோராகவும் உள்ளனர். பல இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாய் இவர்கள் உள்ளனராகையால் குறிப்பிட்ட ஓர் உடல் அமைப்பைக் கூற இயலவில்லை. இவர்கள் பொதுவாகக் குட்டையாகவும், ஒல்லியாகவும் பல நிறத்தினவராயும் உள்ளனர். முடி நீளமாகவும் கருப்பாகவும் இருக்கின்றது. கண்களின் நிறம் கருப்பு அல்லது பழுப்பு. பொதுவாகக் கூறுமிடத்து இப்பகுதியின் ஆண்களும் பெண்களும் அந்நியரை ஈர்க்கக்கூடிய உருவ அமைப்புக் கொண்டவர்கள். இங்குள்ள மக்கள் தொகையில் பெரும்பான்மையினர் சீனர்கள். இவர்கள் கடந்த 500 ஆண்டுகளாக இப்பகுதியில் குடியேறி, இந்நாடுகளைத் தங்கள் சொந்த நாடாகக் கொண்டு வாழ்கின்றனர். சிங்கப்பூரின் மக்கள் தொகையில் 75 விழுக்காட்டினர் சீனர்கள். இந்தியாவிலிருந்தும்,ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்தும் குடியேறியவர்களும் இங்கு வாழ்கின்றனர்.

மொழிகள்: இங்கு நூற்றுக்கணக்கான மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. பர்மாவில் மட்டும் 125-இலிருந்து 140 வரையிலான மொழிகள் உள்ளன. இந்தோனேசியத் தீவுக் கூட்டங்களில் 200 மொழிகள் வரை இருக்கின்றன. உள்நாட்டின் வடபகுதியில் உள்ள மக்கள் பேசும் மொழிகள் சீன மொழியுடன் தொடர்புடையவை. இனிமையான தாய் (சியாமீசு), பர்மிய, இலாவோசிய மொழிகள் இவ்வினத்தைச் சேர்ந்தவை. வியட்நாம் மக்கள் பேசும் மொழி மற்றொரு மொழித் தொகுதியைச் சார்ந்தது. உள்நாட்டின் தென்பகுதியிலும் தீவுக்கூட்டங்களிலும் வாழும் மக்கள் மலாய்க் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளைப் பேசுகின்றனர். மலாய், இந்தோனேசிய தகலோக்கு (Tagalog) பிலிப்பைன்சில் பேசப்படும் மொழி மொழிகள் இவ்வினத்தைச் சேர்ந்தவை. தென்கிழக்கு ஆசியாவின் பல பகுதிகளிலும் பரவலாக மலாய் மொழி பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

ஐரோப்பிய நாடுகளின் குடியேற்ற நாடுகளாக இவை இருந்தனவாதலால் ஐரோப்பிய மொழிகள் பலவும் வழக்கில் உள்ளன. பிலிப்பைன்சு, பர்மா, மலேசியா ஆகியவற்றில் ஆங்கிலம் பேசப்படுகிறது வியட்நாம், கம்பூசியா, இலாவோசு முதலிய நாடுகளில் பிரெஞ்சு மொழி பேசப்படுகிறது. ஒரு காலத்

தில் இந்தோனேசியாவில் உயர்குடி மக்கள் தச்சு மொழி (Dutch) பேசி வந்தனர். இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின் அம்மொழியைப் பேசுபவர் எண்ணிக்கை குறைந்துவிட்டது. பிலிப்பைன்சு மக்கள் இசுபானிசு மொழியை அறிந்துள்ளனர். மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகியவற்றில் தமிழ் முக்கிய மொழியாகும்.

இப்பகுதி மொழிகளுக்கு எழுத்து அவ்வளவாக வளரவில்லை. கடந்த 1000 ஆண்டுகளாக இம்மக்கள் பயன்படுத்தும் எழுத்துகள் பிற நாகரிகங்களிலிருந்து கடன் வாங்கப்பட்டவையே. அராபியுடன் தென்னிந்திய மொழிகளின் எழுத்துகள் இங்குள்ள எல்லா மொழிகளாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இந்தோசீனா தீவக்குறைவத்தில் உள்ள பல நாடுகள் சீன எழுத்துகளைப் பயன்படுத்துகின்றன. ஐரோப்பியர் கி.பி. 16–ஆம் நூற்றாண்டில் இப்பகுதியில் குடியேறிய பின்னர் இலத்தீன் எழுத்துகளும் சில வேளை பயன்படுத்தப்பட்டன.

சமயம்: உலகப் பெரும் சமயங்கள் அனைத்தும் இங்குள்ள மக்களால் பின்பற்றப்படுகின்றன. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்ச் சீனாவிலிருந்து கன்பூசிய சமயம் வியட்நாமில் பரவியது. இப்பொழுது அதன் செல்வாக்கு குறைந்துவிட்டது. இந்து சமயமும் புத்த சமயமும் இங்குப் பரவின. இந்து சமயமானது இந்தோ

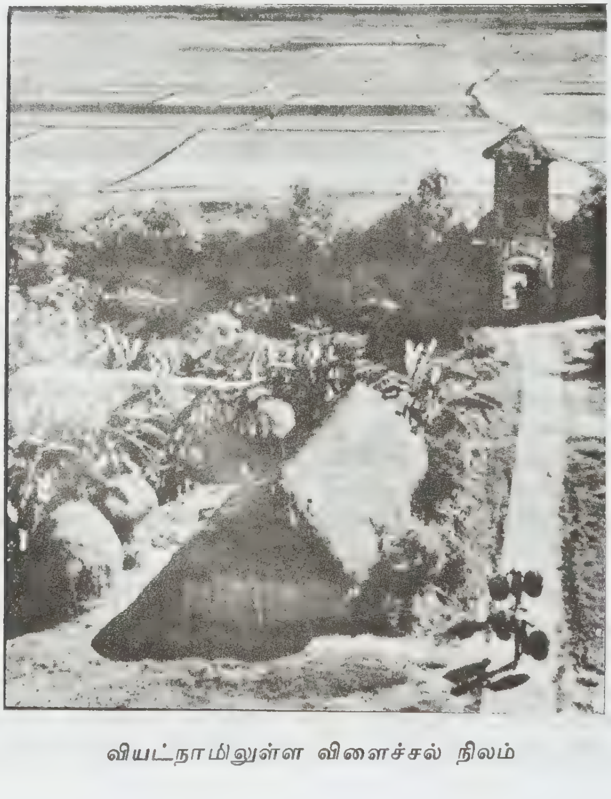

வியட்நாமிலுள்ள விளைச்சல் நிலம்

னேசியாவிலுள்ள பாலித்தீவு நீங்கலாகப் பிற இடங்களில் மறைந்துவிட்டது. புத்தசமயம் நன்கு வேரூன்றி இன்று பர்மா, தாய்லாந்து, இலாவோசு, கம்பூசியா, வியட்நாம் முதலிய நாடுகளின் முதன்மைச்சமயமாக உள்ளது. இங்குள்ள மக்களின் கலைகள், இலக்கியம் ஆகியவற்றில் இச்சமயங்களின் தாக்கத்தை நாம் காணலாம்.

பின்னர் இசுலாமிய, கிறித்தவ சமயங்கள் இப்பகுதியில் பரவின. இந்தியாவிலிருந்தும், மத்திய கிழக்கிலிருந்தும் வந்த வணிகர்களும் சமயவாதிகளும் கி.பி. 14–ஆம் நூற்றாண்டில் இசுலாமிய சமயத்தைப் பரப்பினர். இது இந்தோனேசியா, மலேயா, தெற்குப் பிலிப்பைன்சு ஆகியவற்றின் முக்கிய சமயமாக ஆனது. பிலிப்பைன்சில் கிறித்தவ சமயம் பரவியது, அங்குள்ள மக்களுள் 80விழுக்காட்டினர் இச்சமயத்தைப் பின்பற்றுகின்றனர். இந்தோசீனாவில் பிரெஞ்சு மேலாண்மை ஏற்பட்ட பின்னர் அங்குப் பலர் கிறித்தவர்களாக மாறினர். தெற்கு வியட்நாமிலும் இச்சமயத்தவர் உள்ளனர்.

பொருளாதாரம்: **வேளாண்மை**: இப்பகுதி மக்களின் முக்கிய தொழில் வேளாண்மை யாகையால் இவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் மிகவும் தாழ்ந்துள்ளது. இவர்கள் சிறுசிறு துண்டு நிலங்களில், பழைய கருவிகளைக்கொண்டு, பழைய முறைகளைப் பின்பற்றி உழவு செய்வதால் விளைச்சல் மிகக்குறைவு. இப்பகுதியின் குறிப்பிடத்தக்க விளைபொருள்கள் நெல், தேயிலை, கொப்பரை, நறுமணப் பொருள்கள்(Spices)முதலியனவாகும். இம்மக்களின் முதன்மை உணவு அரிசியாகையால் எல்லாவிடங்களிலும், சிறப்பாக, பர்மா, தாய்லாந்து, வியட்நாம், கம்பூசியா ஆகிய நாடுகளில் நெல் பயிரிடப்படுகிறது. இந்தோனேசியா உலகில் நிறையத் தேயிலை உற்பத்தி செய்யும் நாடுகளில் ஒன்றாக உள்ளது. மலேசியாவிலும் இந்தோனேசியாவின் சில பகுதிகளிலும் நறுமணப் பொருள்களின் (Spices) உற்பத்தி மிகுதி. இப்பகுதியில் விளையும் பிற பொருள்கள் கொப்பரை, கரும்பு, காபி, மக்காச்சோளம், புகையிலை, எண்ணெய்வித்துக்கள் முதலியன. இப்பொழுது இப்பகுதியில் பனை எண்ணெய் (பாமாயில்)மிகுந்த அளவு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது.

மிகப் பரந்த கடலபகுதியில், இடம்விட்டு இடம் பலதீவுக் கூட்டங்களாக இந்நாடுகள் அமைந்துள்ளதால் இங்கு பல வகை மீன்கள் கிடைக்கின்றன. எனவே மீனும், பிற கடல் உணவுப் பொருள்களும் மக்களின் முக்கிய உணவாகும்.

இவ்வட்டாரத்தில் காடுகள் நிறைந்து, மரங்கள் அடர்ந்து உள்ளமையால் இம்மக்களின் பொருள்

வளத்தில் காடுகள் குறிபிடத்தக்க பங்குபெற்றுள்ளன. உலகிலேயே மிகுதியான இயற்கை இரப்பர் இப்பகுதியில்தான் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. மலேசியா, இந்தோனேசியா, பிலிப்பைன்சு, தாய்லந்து முதலிய நாடுகள் இரப்பர் உற்பத்திக்குப் பெயர் பெற்றவை. குனைன் உற்பத்தியிலும் இப்பகுதி சிறந்து விளங்குகின்றது. உலகில் கிடைக்கும் தேக்கு மரத்தில் பெரும் பகுதி இங்கு விளைகின்றது. மேலும் இக்காடுகளில் சந்தன மரம், மூங்கில், இன்னும் பல வகை மரங்கள் (Cedor, elony, mahogany முதலியன) உள்ளன. இங்குள்ள காடுகளிலும், மலைகளிலும் புல்வெளிகள் நிறைய இருப்பதால் கால்நடை வளர்ப்பதும் இம்மக்களின் முதன்மைத்தொழில்.

கனிமங்கள்: இங்குப் பெட்ரோலியம், தகரம், விலையுயர்ந்த கற்கள், செம்பு, இரும்பு, ஈயம், மங்கனீசு, வெள்ளி, துத்தநாகம், குரோமைட்டு, தங்கம் சிறிதளவு நிலக்கரி ஆகியவை கிடைக்கின்றன. மலேசியா, இந்தோனேசியா, தாய்லாந்து ஆகிய நாடுகள் உலகிலேயே மிகுந்த தகரத்தை உற்பத்திசெய்கின்றன. பர்மா, வடக்கு போர்னியோ, சுமத்திரா ஆகியவிடங்களில் பெட்ரோலியம் கிடைக்கிறது. உலகில் கிடைக்கும் நீலக்கற்களில் (Sapphire) பாதி தாய்லாந்திலிருந்து வருகிறது. மலேசியா வைரக்கற்களுக்குப் பெயர் பெற்றது. பர்மாவில் பலவித விலை உயர்ந்த கற்கள் கிடைக்கின்றன. பிலிப்பைன்சில் இரும்பு, குரோமைட்டு, மாங்கனீசு, தங்கம், செம்பு ஆகியவை வெட்டியெடுக்கப்படுகின்றன. வியட்நாமின் வடபகுதியில் சிறிதளவு நிலக்கரி கிடைத்தாலும், இப்பகுதியில் நல்ல நிலக்கரி இல்லாதது ஒரு பெரிய குறையாகும்.

தொழிற்சாலைகள்: பலவித கனிமங்கள் இப்பகுதியில் கிடைத்தாலும் தொழிற்சாலைகள் நன்கு வளர்ச்சியடையவில்லை. அண்மைக்காலம் வரை குடியேற்றங்களாக இருந்துவந்ததாலும், இயந்திரங்களை இயக்கத் தேவையான நல்ல நிலக்கரி கிடைக்காததாலும் இப்பகுதியில் தொழிற்சாலைகள் பெருகவில்லை. மேலும் முன்னேறிய நாடுகள் தங்களுடைய உற்பத்திப் பொருட்களை மிகக் குறைந்தவிலையில் இந்நாடுகளில் விற்பனை செய்துவருகின்றன. எனவே இரும்பு எஃகு, வேதியியல் பொருட்கள், குனைன், மின்சாதனங்கள், துணிகள் போன்ற நுகர்வோர் பொருட்கள் ஆகியவற்றை உற்பத்திசெய்யும் தொழிற்சாலைகள் ஒருசிலவே உள்ளன. பெருந்தொழிற்சாலைகளைத் தொடங்க நிறைய முதலீடு, நல்ல சாலைகள், பொறியியல், தொழில் நுணுக்க வல்லுநர்களைப் பயிற்றுவித்தல் ஆகியவை தேவைப்படுகின்றன.

போக்குவரத்தும் செய்தித் தொடர்பும்: **போக்குவரத்து:** இங்குள்ள நாடுகளிடையே போக்குவரத்து கடல்வழியாகவும், ஆகாயவிமானம் மூலமும் நடைபெறுகின்றது. மலைகளும், காடுகளும் மிகுதியாக உள்ளமையால் உள்நாட்டில் சாலைப் போக்குவரத்து எளிதாக இல்லை, ஆறுகள் உள்நாட்டுப் போக்குவரத்திற்குப் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. துறைமுகங்கள் நிறைந்திருப்பதால் இந்நாடுகளுக்கிடையே கடலோரக் கப்பல் போக்குவரத்து முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது. தாய்லந்திலும், பிலிப்பைன்சிலும் நெடுஞ்சாலைகளும், புகைவண்டிகளும் போக்குவரத்திற்குப் பெரிதும் பயன்படுகின்றன.

சாலைகள்: உள்நாட்டுப் போக்குவரத்திற்குச் சாலைகள் பயன்படுகின்றன. பர்மாவில் 14,279கி.மீ. நீளத்திற்குச் சாலைகள் உள்ளன. இந்தோனேசியாவில் சாவா, சுமத்திரா, சுலவெசி (Sulawes) பாலி (Bali) ஆகியவற்றை நெடுஞ்சாலைகள் இணைக்கின்றன. மலேசியாவில் 1982-இல் 29,934 கி.மீ. நீளச் சாலைகளை அந்நாட்டு பொதுப்பணித்துறை நிருவாகம் செய்துவந்தது. பிலிப்பைன்சில் 155,467கி.மீ., சிங்கப்பூரில் 2597 கி.மீ. 'தாய்லந்தில் 44,200கி.மீ. (1982) வடக்கு வியட்நாமில் 95)0 கி.மீ.(1973)தெற்கு வியட்நாமில் 20,905 கி.மீ. நீளச்சாலைகள் இருந்தன.

இருப்புப்பாதைகள்: பர்மாவில் இரயில்வே தேசியமயமாக்கப்பட்டுள்ளது. கம்போடியாவிலுள்ள. காமரூன் இரயில்வேயின் நீளம் 1168 கி.மீ. இந்தோனேசியாவில் 1985-இல் 6877 கி.மீ.நீள இருப்புப் பாதை போடப்பட்டிருந்தது, இலாவோசில் அந்நாட்டு இருப்புப்பதை இல்லை எனினும், தாய்லந்து இரயில்கள் நான்கை (Nongkhai) வரைச் செல்லுகின்றன மலேசியாவிலுள்ள மலேயன் இருப்புப்பாதை (The Malayan Railway)யின் நீளம் 1639 கி.மீ. (1982) தேசியமாக்கப்பட்ட பிலிப்பைன்சின் இருப்புப்பாதை 1027 கி.மீ. நீளமுள்ளது. சிங்கப்பூரில் இருப்புப்பாதை சிங்கப்பூர் நகர் வழியே சென்று மலேசிய நாடுகளை இணைக்கிறது. இங்கு 1986-இல் தொடங்கப்பெற்ற புதிய இருப்புப்பாதை (The mass Rapid Transit system) 1992-இல் முடிவடைய வேண்டும். தாய்லந்தில் 1982-இல் 3735 கி.மீ. நீள இருப்புப்பாதை அமைக்கப்பட்டு இருந்தது.

விமானம்: பர்மா தனி விமானப் போக்குவரத்தை (Burma Airways Corporation) வைத்துள்ளது. கம்போடியாவில் தலவா (Dowla) முக்கியமான பன்னாட்டு விமான நிலையமாகும். இந்தோனேசியாவில் பெரிய விமான நிலையங்கள் 14 உள்ளன. இந்நாட்டு அரசும், தனியார் நிறுவனமும் (K.L.M.) 1949-இல் 'கருடா இந்தோனேசியன்விமானப்போக்கு

வரத்தைத்' (Garuda Indonesian Airways) தொடங்கின. அது 1954-இல் தேசியமாக்கப்பட்டது. இலாவோசில் உள்நாட்டு, பன்னாட்டு விமானப் போக்குவரத்தை ஒரு விமானப்போக்குவரத்து (Laonviation) நடத்துகின்றது. மலேசியாவில் 1972-இல் ஏற்படுத்தப்பட்ட மலேசிய விமானப் போக்குவரத்து (MAS – Malaysian Airlines System) உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு விமானப் போக்குவரத்தை நடத்துகின்றது. பிலிப்பைன்சில் ஒரு நிறுவனம் (The Philippine Airlines Inc.) விமானப் போக்குவரத்தைப் பார்த்துக் கொள்கின்றது. தாய்லந்தில் 1947-இல் ஒரு விமானப் போக்குவரத்து (TAC-Thai irways Co. Ltd.,) ஏற்படுத்தப்பட்டது. அது 11 உள்நாட்டுத் தடங்களிலும், 3 பன்னாட்டுத் தடங்களிலும் செயல்படுகின்றது.

கப்பல் : நீண்ட கடற்கரையும், நிறையத் தீவுகளும், மிகுதியான துறைமுகங்களும், ஆறுகளும், கால்வாய்களும் இருப்பதால் உள்நாட்டு, அயல்நாட்டு, கடலோர வாணிகத்திற்கும், மக்கள் போக்குவரத்திற்கும் கப்பல்கள் மிகவும் பயன்படுகின்றன.

கல்வி: இப்பகுதியிலுள்ள நாடுகள் குடியேற்றங்களாக இருந்து வந்ததால் ஐரோப்பியர் இம்மக்களுக்குப் போதிய கல்வி வசதிகளை அளிக்கவில்லை. நாட்டின் நிருவாகத்திற்காக ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே கல்வி வழங்கப்பட்டது. முதலில் மதகுருமார்களைத் தயாரிப்பதற்காக பிலிப்பைன்சில் உரோமன் கத்தோலிக்கக் கல்வி நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. குறிப்பிட்ட ஒரு சில செல்வருக்கே பொறியியல், சட்டம், மருத்துவம் ஆகியவற்றில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. பல கட்டுப்பாடுகள் காரணமாக மாணவர் எண்ணிக்கையும் குறைவாகவே இருந்தது. இருப்பினும் இக்கல்வி நிலையங்கள் புரட்சியின் மையங்களாக மாறின. இவற்றிலிருந்து நாட்டின் தலைவர்கள் பலர் தோன்றி, ஐக்கியத்திற்கும், விடுதலைக்கும் வித்திட்டனர். அந்நியரிடமிருந்து விடுதலை பெற்ற பின்னர் கல்வியின் நோக்கம் மாறியது. அனைவருக்கும் கல்வி அளிக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாக ஆனது. பல்கலைக் கழகங்களின் அளவு, நோக்கம், நிருவாகம், மாணவர்களின் எண்ணிக்கை ஆகியவற்றில் பெரும் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. ஒவ்வொரு நாட்டிலும், பிற நாடுகளின் உதவியுடன் பல புதிய துறைகள் தொடங்கப்பெற்று, பல பேராசிரியர்கள் பயிற்றுவிக்கப்பட்டனர். பழைய பல்கலைக் கழகங்கள் தேசியக் கல்வி மையங்களாக மாறி, மாணவர் எண்ணிக்கைப் பெருகி, புதிய கற்பிக்கும் முறைகள் பின்பற்றப்பட்டு கல்வியில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது.

இந்தோனேசியாவில் 41 அரசு பல்கலைக் கழகங்களும், 200 தனியார் பல்கலைக் கழகங்களும், ஆசிரியப் பயிற்சி நிலையங்களும் உள்ளன. கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தப் புதிய பல்கலைக் கழகங்கள் இந்நாட்டில் திறக்கப்படவில்லை. பிலிப்பைன்சில் அமெரிக்காவினால் நல்ல கல்வி நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தன. இப்பொழுது எல்லோருக்கும் கல்வி வழங்கப்படுவதால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பெருகியுள்ளது. மலேசியாவில் 5 அரசு பல்கலைக் கழகங்கள் உள்ளன. சிங்கப்பூரில் சீனம், தமிழ், மலாய், ஆங்கிலம் இவை நான்கும் அரசு மொழிகளாகும். தாய்லாந்தில் 'தாய்' தேசிய மொழி ஆங்கிலம் இரண்டாவது மொழி. இந்நாட்டில் 7 வயது முதல் 15 வயது வரை அனைவருக்கும் கட்டாயக் கல்வி அளிக்கப்படுகிறது. பின்னர் அவர்கள் இந்நாட்டிலுள்ள 23 பல்கலைக் கழகங்களில் ஏதேனும் ஒன்றில் சேர்ந்து படிக்கலாம். எனவே வயதுவந்தோரில் 82 விழுக்காட்டினர் கல்வி கற்றவராய், உள்ளனர். மலேசியாவில் 9 ஆண்டுகளுக்குக் கட்டாயக் கல்வி கட்டணமின்றி வழங்கப்படுகிறது. கோலாலம்பூரிலுள்ள மலேசியா பல்கலைக் கழகம் மிகப்பெரிய பல்கலைக்கழகமாகும்.

முக்கிய நகரங்கள்: சிங்கப்பூர்: சிங்கப்பூர் நகரம் சிங்கப்பூர் தீவின் தென் கோடியில் உள்ளது. இதன் பரப்பளவு 581 சதுர கி.மீ. மக்கள் தொகை 2.5 மிலியன் (1984 கணக்குப்படி). ஒரு சிறந்த துறைமுகப் பட்டணமான இது இராபில்சு (Sir Thomas Stamford Raffles) என்பவரால் திட்டமிட்டுக் கட்டப்பட்டது. பழைய நகரைச் சுற்றி அரசு கட்டடங்களும், முக்கிய அலுவலகங்களும் உள்ளன. விக்டோரியா அரங்கம், உச்ச நீதிமன்றம், நகர அரங்கம் குறிப்பிடத்தக்கவை. சிறிது தூரத்தில் தேசிய அரும்பொருட்காட்சி அகமும், தேசிய நூலகமும் உள்ளன. நகரத்திற்கு வெளியே வடமேற்குத் திசையில் தாவரவியல் பூங்காவும், சிங்கப்பூர் பல்கலைக் கழகமும் இருக்கின்றன.

பாங்காக்கு: பாங்காக்கு (Bangkok), சாவோ பிரையா (Chao Phraya) ஆற்றங்கரையில் அமைந்துள்ளது. இங்கு 1,299,528 (1960) பேர் வாழ்கின்றனர். 'கீழ்த்திசையின் வெனீசு' என குறிக்கப்படும் பாங்காக்கு மிக அழகிய நகரம். நூற்றுக்கணக்கான புத்த கோயில்களைக் கொண்ட இது உல்லாசப் பயணிகளால் மிகவும் விரும்பப்படுகிறது. பலதிரையரங்குகள், உணவு விடுதிகள், இரவு விடுதிகள் இருக்கின்றன. இங்குள்ள மூன்று பெரிய பூங்காக்களில் தேசியக் கண்காட்சிகளும், விழாக்களும் நடத்தப்படுகின்றன.

சாபர்தா: சாகர்த்தா (Jakarta) வடமேற்கு சாவாவில் உள்ளது. இதன் மக்கள்தொகை 3,000,000. இந்நாட்டின் பெரிய நகரமும், முக்கிய துறைமுகமு

மான இது சிறந்த வாணிக, போக்குவரத்து மைய மாகவும் விளங்குகின்றது. தச்சுக்காரர்களின் ஆட்சி யின் பொழுது இது 'பட்டேவியா' (Batavia) என குறிக்கப்பட்டது. இந்நகரின் பல பகுதிகளிலும் கால்வாய்கள் ஊடுருவிச் செல்கின்றன. அகன்ற தெருக்களையும், பல புதிய அமைப்புள்ள கட்டடங் களையும் கொண்ட இந்நகரில் மக்கள் நெருக்கம் மிகுதி.

சூரபயா: சாகர்த்தாவிற்கு அடுத்த பெரிய நகர மான சூரபயா (Surabaya)வடகிழக்கு சாவாவிலுள்ள ஒரு துறைமுகப் பட்டினமும், கடற்படைத்தளமு மாகும். தச்சுக்காரர்கள் சூரபசா (Surabaja) என இதனைக் கூறினர். சிறு தொழில்களின் மைய மாக விளங்கும், இதன் மக்கள்தொகை 989,734 (1961 மதிப்பீடு).

பாண்டுங்கு: இந்தோனேசியாவின் மூன்றாம் பெரிய நகரமான பாண்டுங்கு (Bandung) சாவா தீவில் 738 மீட்டர் உயரத்தில் உள்ள ஒரு நவீன நகரம். இந்நகரில் 1955-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் ஆசியா-ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் மாநாடு நடைபெற்ற தால் இது புகழ்பெற்றது. இங்கு கி.பி. 1810-இல் தலைமை ஆளுநராகவிருந்த தேன்டெல்சு (Marshal H.W. Daendels) என்பவரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட இது இன்றுஅழகிய மலைகளால் சூழப்பட்ட ஒரு நவீன நகரமாகத் திகழ்கின்றது. பல அருவிகள் நிறைந்துள் ளன.அகன்ற, தெருக்களைக்கொண்டுள்ளது.கடைகள், வங்கிகள், வீடுகள் ஆகியவை ஐரோப்பிய முறையில் கட்டப்பட்டுள்ளன. இங்குப் பல திரைப்பட அரங்கு களும், ஒரு நாடக அரங்கும், ஒரு குதிரைப் பந்தயத் திடலும், மூன்று அழகிய பூங்காக்களும் இருக்கின்றன. இரண்டாம் உலகப் போருக்கு முன் இங்குள்ள குனைன் தொழிற்சாலை உலக உற்பத்தியில் 80 விழுக் காட்டைத் தயாரித்தது. இதன் மக்கள் தொகை 797,566 (1961 கணக்குப்படி).

இரங்கூன்: பர்மாவின் தலைநகரான இரங்கூன் இந்நாட்டின் சிறந்த துறைமுகமாகும். இரங்கூன் ஆற்றங்கரையில் இந்நகரம் அமைந்துள்ளது. இந்நாட் டின் தொழில், வாணிகம், போக்குவரத்து, செய்தித் தொடர்பு ஆகியவற்றின் மையமாக இது விளங்குகின் றது. இங்கு மிகப் பெரிய அழகியகட்டடங்களும், வர லாற்று நினைவுச் சின்னங்களும் இருக்கின்றன. இங் குள்ள மிகப்பெரிய பொன்வேயப்பட்ட புத்தகோயில் (Shwe Dagon Pagodo) 112 மீ. உயரம் உள்ளது. இங் குள்ள பல கல்வி நிலையங்களுள் இரங்கூன் பல்கலைக் கழகம் குறிப்பிடத்தக்கது.

மணிலா: இது ஆசியாவிலேயே மிகப்பெரிய நக ரங்களுள் ஒன்று. பிலிப்பைன் நாட்டின் சிறந்த துறை முகம் ஆகவும், சிறந்த வாணிக மையமாகவும் இது விளங்குகின்றது.பிலிப்பைன்சின் சிறந்தவீரராகவிருந்த இராசா சுலைமானால் இது நிறுவப்பட்டது. இதனை கி.பி. 1571-இல் இசுபானியர் கைப்பற்றி, புதுப்பித்து, கிறித்தவ நகரமாக மாற்றினர். இங்குள்ள பல பல் கலைக் கழகங்களுள் கி.பி. 1611-இல் இசுபானியரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட தாமசு பல்கலைக் கழகம் (University of Santo Thomas) மிகப் பழமையானது. இரண் டாம் உலகப் போரில் இந்நகரம் அழிக்கப்பட்டு, புதுப் பிக்கப்பட்டது. இதன் மக்கள் தொகை 1,500,000.

கூசன் நகரம்: பிலிப்பைன்சின் மற்றொரு தலை நகரமாக விளங்கியது கூசன் நகரமாகும் (Quezon City). இது மணிலாவிற்கு வட கிழக்கில் 16 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. பின் 1948-லிருந்து தான் மணிலா தலைநகரமாக ஆயிற்று. இந்நாட்டின் நிரு வாகம் மணிலாவிலிருந்து நடத்தப்பட்டாலும், அரசு அலுவலங்கள் கூசன் நகரிலேயே உள்ளன.இதன் பரப் பளவு 72 ச.கி.மீ. மக்கள்தொகை 397,990(1960 கணக்குப்படி).

கோ சி மின் நகரம்: தெற்கு வியட்நாமின் தலை நகரம் சைகோனின் புதிய பெயர் கோ சி மின் நகரம் (Ho Chi Min City) ஆகும். இப்பெயர் மாற்றம் 1975-இல் வடக்கு வியட்நாம் தெற்கு வியட்நாமைக் கைப்பற்றியதும் ஏற்பட்டது. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் பிரெஞ்சு மேலாண்மையின் கீழ் வந்தபொழுது இந் நகரம்வளரத் தொடங்கியது. போரின் காரணமாகக் கிராமத்திலிருந்து மக்கள் இந்நகரில் குடியேறியதும் மக்கள்தொகை 1,500,000 லிருந்து 2,500,000 ஆகப் பெருகியது. அகன்ற, இருமருங்கும் மரங்கள் உள்ள தெருக்களைக் கொண்ட இந்நகர் மிகவும் அழகியது. ஐரோப்பிய நாகரிகத்தைப் பின்பற்றிக் கட்டடங்கள் பல கட்டப்பட்டுள்ளன. இந்நகரில் நகரமன்றம், கலைக் கண்காட்சி, தாவரவியல் பூங்கா, விலங்குகள் காட்சிசாலை ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

வரலாறு: பண்டைக்காலம்: இப்பகுதியில் வரலாற் றுக்கு முந்திய காலத்திலிருந்தே மக்கள் வாழ்ந்து வந் தனர். இந்தோனேசியாவில் 40,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சாவா மனிதன் (Java man) வாழ்ந்ததற் கான சான்றுகள் கி.பி. 1891-இல் கண்டுபிடிக்கப்பட் டன. இப்பகுதியில் வரலாற்றுக் காலம் தொடங்கு வதற்கு முன்னரே இந்தியா, சீனா, மத்திய கிழக்குப் பகுதிகளில் நாகரிகம் மிகவும் உயர்நிலையை அடைந் திருந்தது. இந்தியாவிலிருந்து கி.பி. 6,7-ஆம் நூற் றாண்டுகளில் இந்து, புத்த சமயத்தவர் குடியேறிய பின்னர்த் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் கலைகளும், பண்பாடும் வளரத் தொடங்கின. இவர்களுடைய அறிவு, திறமை ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி இங்கி

ருந்த சிற்றரசர்கள் பேரரசுகளை ஏற்படுத்த முயன்றனர். இன்றைய வியட்நாம் பகுதியில் 1300 ஆண்டுகள் (கி.பி. 150-1471) இந்து அரசர்கள் சம்பா (Champa) பேரரசை ஆண்டுவந்தனர். கம்போச (Kambuja) நாடும் 900 ஆண்டுகள் இந்து அரசர்களின் ஆட்சியில் இருந்தது. இது வலிமைமிக்க பேரரசாகத் திகழ்ந்த பொழுது இதில் கம்பூசியா, இந்தோ-சீனா, இலாவோசு, சயாம், பர்மாவின் ஒரு பகுதி, மலாய் தீவக் குறைவம் ஆகியவை அடங்கியிருந்தன. இங்குள்ள அங்கர் வாட்டு (Angkor Vat), அங்கர் தாம் (Angkor Thom) முதலிய பல கோயில்கள் அக்காலக் கலையின் சிறப்பினை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. மலாய்த் தீவக் குறைவத்திலும் இரு இந்துப் பேரரசுகள் தோன்றி, வளர்ந்து, மறைந்தன. இப்பகுதியில் சற்றேறக்குறைய 1500 ஆண்டுகளுக்கு இந்தியரின் ஆட்சியும், அவர்களின் சமயம், இலக்கியம், கலைகள் ஆகியவற்றின் மேலாண்மையும் இருந்து வந்தது. இவற்றின் தாக்கத்தை இன்றும் பல இடங்களில் காணலாம்.

ஐரோப்பியரின் மேலாண்மை: ஐரோப்பியர் கி.பி.1500-இல் தென்கிழக்கு ஆசியாவிற்குள் நுழைந்ததிலிருந்து அவர்களுடைய மேலாண்மை தோன்றலாயிற்று. போர்த்துக்கீசியர் கி.பி.1511-இல் மலேசியாவிடமிருந்து மலாக்காவைக் (Malacca) கைப்பற்றினர். மெக்சிகோவிலிருந்த இசுபானியர் பிலிப்பைன்சின் மீது மேலாண்மை செலுத்தத் தொடங்கி கிறித்தவ சமயத்தைப் பரப்பினர். அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் கி.பி. 1898-இல் இசுபெயினிடமிருந்த பிலிப்பைன்சைப் பெற்றது. இங்கிலாந்து அரசு பர்மா, சிங்கப்பூர், மலேசியா, வடக்குபோர்னியோ ஆகியவற்றைத் தன்னுடைய மேலாண்மையின் கீழ்க் கொண்டு வந்தது. பிரெஞ்சு இந்தோசீனா எனப்படும் கம்பூசியா, இலாசோபு, வியட்நாம் ஆகியவற்றைப் பிரான்சு கைப்பற்றிக் கொண்டது. தச்சுக்காரர்கள் இந்தோனேசியா மீதும், போர்த்துக்கீசியர் இந்தோனேசியத் தீவான திமர் (Timor) மீதும் மேலாண்மை செலுத்தினர்.

விடுதலை: இக்குடியேற்றங்களில் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு எதிராகத் தேசிய எழுச்சி தோன்றியது. தாய்நாட்டின் மேலாண்மையை எதிர்த்து ஏற்பட்ட முதலாவது புரட்சி கி.பி. 1896-97-இல் பிலிப்பைன்சு மக்கள் இசுபெயினை எதிர்த்துச் செய்த கிளர்ச்சியாகும். அது தோல்வியில் முடிந்தது. இசுபெயினுக்கும், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுக்குமிடையே கி.பி. 1898-இல் போர் மூண்ட பொழுது பிலிப்பைன்சு மக்கள் கிளர்ச்சி செயது அதை ஒரு குடியரசு நாடாக அறிவித்தனர். ஆனால் அது 1902 இல் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளால் அடக்கப்பட்டது. 20-ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதியில் இந்நாடுகளில் மீண்டும் தேசிய உணர்ச்சியும், குடியேற்ற எதிர்ப்பு உணர்ச்சியும் தலை தூக்கின. அதற்குக் காரணங்கள் பல. ஒன்று சப்பான் ஒரு வலிமைமிக்க சக்தியாகத் தோன்றியதாகும். இரண்டாவது, சீனாவில் 1911-இல் புரட்சிக் கருத்துகள் மேலோங்கின. இந்தியாவில் தேசியம் வளர்ந்தது. இந்நாட்டு இளைஞர்களிடையே மேலைநாட்டுச் சிந்தனைகளும், இலெனினுடைய புரட்சிக் கருத்துக்களும் பரவின. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் குடியேற்றக் கருத்துக்கு எதிராக உலகக் கருத்தானது இயங்கலாயிற்று.

பிலிப்பைன்சு 1946-லும், பர்மா 1948-லும் இந்தோனேசியா 1949-லும் மலேயா 1957-லும் விடுதலை பெற்றன. வடக்கு வியட்நாமில் 1946-இல் பொதுவுடைமையாளர்களுக்கும், பிரெஞ்சுக் குடியேற்றப் படைக்கும் இடையே போர்மூண்டது. அதன் முடிவில் 1954-இல் கம்போடியா, இலாவோசு இரண்டும் விடுதலை பெற்றன. வியட்நாம் வடக்கு வியட்நாம், தெற்கு வியட்நாம் என இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது. இங்கிலாந்து சராவக்கு (Sarawak), சாபா (Sabah-North Borneo), சிங்கப்பூர் ஆகியவற்றிற்கு 1963-இல் விடுதலை அளித்தது. இவை மூன்றும் மலேயாவுடன் சேர்ந்து மலேசியாவாயின. ஆனால் 1965-இல் சிங்கப்பூர் தனி நாடாக ஆனது.

இன்றைய நிலை: விடுதலைக்குப் பின்னர் இந்நாடுகளில் பல சிக்கல்கள் தோன்றின. பொருளாதார வளர்ச்சி, கல்வி, நிர்வாகத் திறமை ஆகியவை இல்லாததன் விளைவாகப் பூசல்கள் தோன்றின. மக்களுடைய வறுமையின் காரணமாகப் பொதுவுடைமைக் கொள்கை பரவி புரட்சிகள் ஏற்பட்டன. இன வேறுபாடுகள், சமூகப் பிளவுகள், நிருவாகத் திறமையின்மை ஆகியவற்றின் காரணமாக இந்நாடுகளில் நிலையான ஆட்சி ஏற்படவில்லை. வியட்நாம் போர், கம்பூசியப் போர் ஆகியவை தோன்றின. பொதுவுடைமையாளர்களின் போராட்டங்கள் வியட்நாமில் மட்டு மன்றி பர்மா, மலேசியா, பிலிப்பைன்சு, தாய்லாந்து ஆகிய நாடுகளிலும் ஏற்பட்டன. இந்நாடுகளில் தொழில் வளர்ச்சியின்றி, ஏழ்மை நிலை நிலவிவருவதால் பொதுவுடமைக் கொள்கை பரவி, பல போராட்டங்கள் தோன்றி, நிலையான அமைதியான அரசு நீடித்திருக்க முடியவில்லை. சி.இரெ.

துணைநூல்கள்:

Hall. D.G.E., A history of South-East Isia, Macmillan, New York, 1968.

Majumdar R.C. & others, An advanced History of India, Macmillan, London, 1970.

தென் குசராத்துப் பல்கலைக் கழகம்,

சூரத்து நகரில் 1967-ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது.

தென் குசராத்துப் பகுதியின் உயர் கல்வியின் தேவையை நிறைவு செய்யும் முறையில் இப் பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்பட்டது. இலால்பாய் ஆர்.தேசாய் (Lalbhai R. Desai) என்பவரின் தலைமையிலான குழு இப் பல்கலைக் கழகக் குறிக்கோள், நெறிமுறைகள் முதலானவற்றை உருவாக்கிக் கொடுத்தது.

தென் குசராத்துப் பல்கலைக் கழகம் (South Gurjarath University) கற்பித்தல், இணைப்புரிமை வழங்குதல் முதலான பணிகளை முதன்மையாகக் கொண்டுள்ளது. இப்பல்கலைக் கழகம் சற்றேறக் குறைய 40 கல்லூரிகளை இணைப்புரிமைக் (Affilia- tion) கல்லூரிகளாகக் கொண்டுள்ளது. அனைத்துக் கல்லூரியிலும் புகுமுகப் படிப்பு இல்லை. பெரும்பாலான கல்லூரிகள் இளநிலைப்பட்டப்படிப்பு வழங்குபவையாகச் செயற்படுகின்றன. சில கல்லூரிகளில் மட்டும் முதுநிலைப் பட்டப்படிப்பு வழங்கப்படுகிறது.

இப் பல்கலைக் கழகத்தில் கலை, வணிகவியல், கல்வியியல், பொறியியல், சட்டவியல், மருத்துவவியல், ஊரக ஆய்வுகள் முதலான புலங்கள் உள்ளன. இதன்கண் பல துறைகள் செயற்படுகின்றன. அவை ஆங்கிலம், மொழியியல், கல்வியியல், வணிகவியலும் தொழில் மேலாண்மையியலும், பொதுத் துறை மேலாண்மையியல் (Pulbic Administration), ஊரகவியல் (Rural Studies), சமூகவியல், சட்டவியல், பொருளியல், உயிர் அறிவியல்கள் (Bio-Sciences), வேதியியல், கணிதவியல், பொறியியல், இயற்பியல், புள்ளியியல், மருத்துவம் முதலானவை. இந்த அனைத்துத் துறைகளிலும் முதுகலைப் படிப்பிற்குப் பின் எம்பில் (M.Phil), பிஎச்.டி. முதலான ஆராய்ச்சிப் பட்டங்களைப் பெற வசதியுண்டு.

தென் குசராத்துப் பல்கலைக் கழகம் தனிப்பட்ட முறையில் மாணவர்கள் பயிலவும் வழி செய்துள்ளது. இவ்வாறான மாணவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் பயின்று தேர்வுகள் எழுதிப் பட்டங்கள் பெறலாம். எம்.ஏ., எம்.காம். முதலான பாடங்களில் இவ்வகை வசதியுண்டு. மேலாண்மையியலின் பிரிவுகள், மருத்துவப் பிரிவுகள் முதலானவற்றில் பட்டயத் தகுதி (Diploma) பெறும் வசதியையும் இப்பல்கலைக் கழகம் வழங்குகிறது. அவ்வாறே உருசிய மொழியில் ஓராண்டு படித்துச் சான்றிதழ்த் (Certificate) தகுதியையும் பெறலாம். இப்பல்கலைக் கழகம் மதிப்புறு பட்டமாக டி.லிட். (D.Litt.) பட்டத்தை வழங்குகிறது. மருத்துவவியல், பொறியியல் முதலிய துறைகளுக்கான ஆய்வுக்கூடங்கள் இங்குச் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சிறந்த நூலகம் இப் பல்கலைக் கழகத்தில் செயற்படுகிறது. மாணவர்கள் விளையாட்டுத் துறை, நாட்டு நலப் பணித் திட்டம் முதலானவற்றில் ஈடுபடவும் ஊக்குவிக்கப்படுகிறார்கள்.

சீ.ப.

தென்சிங்கு நார்கே: இவர் மலையேறுங் கலையில் வல்லுநர்; உலக மலைச் சிகரங்களில் எல்லாம் மிக உயரமான எவரெசுட்டில் (Everest) முதன் முதலாக ஏறிப் புகழ்பெற்றவர்.

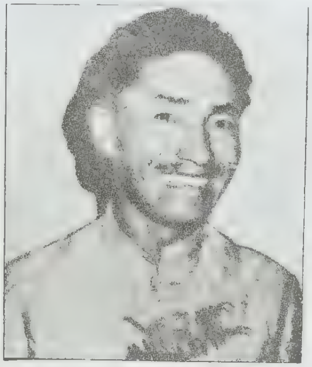

தென்சிங்கு நார்கே

தென்சிங்கு நார்கே (Tenzing Norkay) நேபாளத்தில் 1914-ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். தமது18-ஆம் வயதில் இந்தியாவில் உள்ள தார்சிலிங்கு(Darjeeling) பகுதிக்குக் குடிபெயர்ந்தார். எவரசுட்டு மலையின்மீது 1935-இல் இவர் முதன்முதலாக ஒரு சுமைகாரராக (Porter) ஏறினார்; உச்சிக்குப் போகவில்லை. பிறகு ஒவ்வோர் ஆண்டும் இமயமலை மீது ஏறுபவர்களுடன் சென்று வந்தார். இவருக்கு 1947-இல் சிர்தார் (Sirdor) அல்லது தலைமைச் சுமைகாரர் என்ற நிலை கிடைத்தது. மலையேறும் ஒரு பிரெஞ்சுக் குழுவுடன் 1951-இல் தென்சிங்கு, நந்ததேவிக்குன்றின் கிழக்குப் பக்கத்தில்ஏறிச் சாதனை புரிந்தார். அடுத்த ஆண்டில் சுவிட்சர்லாந்து நாட்டிலிருந்து வந்த இரண்டு மலையேறுங் குழுக்களுடன் இவரும் இணைந்து கொண்டார். பிறகு நியூசிலாந்துநாட்டிலிருந்து போந்த சர் எட்மண்டு இலாரி (Sir Edmund Hillary) என்பவருடன் சேர்ந்து 1953-இல் எவரசுட்டின் உச்சிக்குச் சென்று தமது புகழை நிலைநிறுத்தினார். தார்சிலிங்கில் உள்ள இமாலய மலையேறும் பயிற்சி நிறுவனத்தின் இயக்குநராக இவர் 1964-இல் அமர்த்தப்பட்டார்.

இவர் தமது சுயசரிதையைப் பனிகளின் புலி (Tiger of tne Snows) என்ற தலைப்பில் ஒரு நூலாக ஆக்கினார். சேம்சு உல்மன் (James Ullman) என்பவருடன் இணைந்து எழுதப்பட்ட இந்நூல் 1955-இல் வெளியாயிற்று.

தெ.பா.

தென் தகோடா அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் வடக்கு மத்திய பகுதியில் உள்ள ஒரு மாநிலம். இது கி.பி.1889-ஆம் ஆண்டில் ஒரு மாநிலமாயிற்று. இதன் தலைநகர் பியரி (Pierre). தென் தகோடாவுக்கு (South Dakota) வடக்கில் வடக்குத் தகோடாவும் கிழக்கில் மின்னசோட்டா, அயோவா மாநிலங்களும், தெற்கில் நெப்ராசுகாவும், மேற்கில் வயோமிங்கு, மொண்டானா மாநிலங்களும் எல்லைகளாக

இராண்டால் அணை

உள்ளன. இம்மாநிலம் 67 வட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. மாநிலத்தின் மொத்தப் பரப்பு 199,552 சதுர கி.மீ. மக்கள்தொகை 690.178 (1980).

மாநில அரசியலமைப்பு,ஒரு ஆளவை மன்றத்தையும் (Senate) ஒரு பேராளர் மன்றத்தையும் (House of Represeutations) ஒரு ஆளுநரையும் (Governor) கொண்டுள்ளது. ஆளவை மன்றத்தில் 35 உறுப்பினர்களும் பேராளர் மன்றத்தில் 70 உறுப்பினர்களும் இரண்டு ஆண்டுகட்கு ஒருமுறை தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். ஆளுநர் நான்கு ஆண்டுகட்கு ஒரு முறை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். நடுவண் அரசு சட்டசபைக்கு (Congress) இம்மாநிலம் இரண்டு ஆளவை உறுப்பினர்களையும் ஒரு பேராளரையும் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புகிறது.

கம்பு உற்பத்தியில் இம்மாநிலம் அமெரிக்காவிலேயே முதலிடம் பெற்றுள்ளது. சணல் உற்பத்தியிலும் பயறு வகைகள் உற்பத்தியிலும் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. மரச்சாமான்கள் தயாரித்தல், அச்சு இயந்திரம் தயாரித்தல், மின்சார இயந்திர உற்பத்தி முதலிய தொழில்களும் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன.

வரலாறு: வெள்ளையர்கள் முதன் முதல் கி.பி.18-ஆம் நூற்றாண்டில் தெற்குத் தகோடாப் பகுதிக்கு வந்தபொழுது, இங்கு நாடோடிகளான சியோ (Sioux) இந்தியர்களும், வேளாண் மக்களான அரிகரா (Arikara) மக்களும் காணப்பெற்றனர். அமெரிக்க அரசு, உலூசியானாப் பகுதியைப் (Louisiana) பிரான்சிடமிருந்து விலைக்கு வாங்கியபொழுது, தென் தகோடா நிலப்பகுதியும் அதற்கு உட்பட்டிருந்தது. மிகக் குறுகிய காலத்தில் அமெரிக்க மக்கள் தம் உழைப்பினால் இப்பகுதியைச் செழிப்புறச் செய்தனர். இங்குள்ள கருங்குன்றுகள் (Black Hills)பகுதியில் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டுப் பிற்பகுதியில் தங்கச் சுரங்கம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால், மக்கள் கூட்டங் கூட்டமாக இங்கு வரலாயினர். மாநில உயர்வுக்குத் தேவையான மக்கள்தொகையைத் தென் தகோடா பெற்றிருந்ததால் கி.பி.1889-இல் நாடாளு மன்றம் இயற்றிய சட்டத்தின்படி, புதிய அரசியல் அமைப்பு உருவாகியது. தெ.பா.

தென் தீவு, நியூசிலாந்திலுள்ளது. இதன் பரப்பளவு 153,318 சதுர கி.மீ. ஆகும். இதன் மக்கள்தொகை 1956-ஆம் ஆண்டில் 6,77,098 ஆகும். இத்தொகை1961-இல் 7,30,199 ஆக உயர்ந்தது. இப்பொழுது 10இலட்சம் மக்களுக்கும் மேலாக இத்தீவில் வாழ்கின்றனர்.

தென் தீவின் (South Island) மூன்றில் ஒரு பகுதி மலைத்தொடர்களால் ஆனது. தெற்குஆல்ப்சு மலைத்தொடர் இத்தீவின் மத்தியில் அமைந்துள்ளது. இம்மலை எப்பொழுதும் பனியால் மூடப்பட்டிருக்கும். கூல் என்ற மலைச்சிகரம் சிறப்பு வாய்ந்தது. இத்தீவின் வடக்குப் பகுதி முழுவதும் மலைத்தொடர்களால் ஆனது. கைகௌரா என்ற மலைத்தொடரும், இசபென்சன் மலைத்தொடரும் இப்பகுதியில் இணையாக அமைந்துள்ளன. இங்குள்ள அர்னாடு மலையில் பள்ளத்தாக்குகளும், பெரிய அருவிகளும் உள்ளன. எல்லா மலைகளும் கல் மண்ணால் ஆன களிமமாகும். ஒருசில இடங்களில் காலத்தால் முந்தைய பாறைகள் தென்படுகின்றன. இப்பகுதிகள் பீடபூமியாகும். கடல் மட்டத்திற்கு மேல் 1500முதல் 2100மீட்டர் வரை உயரமுள்ளவையாக இப்பீடபூமிகள் இருக்கின்றன. பொதுவாகப் பனிபடர்ந்த இடங்கள், ஆழமான பள்ளத்தாக்குகள், உயரமான பாறைகள் ஆகியவை இத்தீவின் வட பகுதியில் உள்ளன.

தென் தீவின் தென்பகுதி நிலம் சரிவாகவும் பழமையான பாறைகளால் அமைந்தும் உள்ளது திரைசிக்கு, சுராசிங்கு பாறைகள் இப்பகுதிகளில்நிரப்பிக் காணப்படுகின்றன. மேலும் ஓகோனைய மலையில் 914.4மீ. உயரத்திற்குப் பல படுக்கைகளாக இட பாறைகள் இருக்கின்றன. இத்தீவின் மேற்குப் பகுதி கடலால் அரிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்குள்ள அல்பன்

மலை முக்கிய மலையாகும். இம்மலை பழமையான பாறைகளால் ஆனது; வடக்கு நோக்கி 144கி.மீ. நீள முள்ளது. இம்மலையை அடுத்து வண்டல் மண்ணால் ஆன சமவெளி ஒன்றுள்ளது. இதையடுத்துப்பனி படர்ந்த குறுகிய கடற்கரை இருக்கிறது.

கிழக்கிலுள்ள மலைகள் மால்பரோ கடற் கரையை நோக்கிச் சரிவாக இருக்கின்றன. சில இடங் களில் சமவெளியும், சிறிய குன்றுகளும்,பள்ளத்தாக்கு களும் இருக்கின்றன.கேன்டர்பரி என்ற பகுதி சரிவான பள்ளத்தாக்குப் பகுதியாகும். இப்பகுதியில் மலை களுக்கு இடையிலும், கடற்கரை ஓரத்திலும் வண்டல் மண் மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது.மெரைன், டீ அனா, மனபௌரி, மோனோவா, ஓரோகா போன்ற ஏரி கள் இங்குள்ளன.

வைரா என்ற ஆறு 160 கி.மீ. நீளமுள்ள முக்கிய ஆறாகும். குளுதா ஆறு 336 கி.மீ. நீளமும், வைதகி ஆறு 216 கி.மீ. நீளமும் உடையவை. இன்னும் பல ஆறுகளும் ஓடுகின்றன. மலைத்தொடர்களிலிருந்து பனியுருகி ஆண்டு முழுவதும் ஆற்றில் நீர் வருகின் றது. வைகாடே என்ற ஆற்றில் பென்மோர் என்ற நீர் மின்நிலையம் கட்டப்பட்டுள்ளது.இதில் 5,40,000 கிலோவாட்டு மின்சாரம் தயாரிக்கப்படுகிறது. நாட்டின் தொழில், வேளாண்மை முன்னேற்றத்திற்கு இச்சக்தி பயன்படுத்தப்படுகிறது. தங்கம், நிலக்கரி போன்ற கனிவளங்களும், பல தாதுப் பொருள்களும் இத்தீவில் எடுக்கப்படுகின்றன. இயற்கை வளத்தை யும், நீர் மின்சக்தியையும் பயன்படுத்திப் பல தொழிற்கூடங்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. தொழில் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது. தானியங்கள், பழங் கள், மரவகைகள், ஆடுகள் கம்பளி ஆடைகள் ஆகி யவை ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. தங்கம், நிலக் கரி, எண்ணெய் ஆகியவை இங்குக் கிடைக்கின்றன. இத்தீவைச் சுற்றியுள்ள கடலில் 310 வகையான மீன் கள் கிடைக்கின்றன. பெர்ன் என்ற 120 வகையான பூக்காத, நிழலில் வாழும் தாவரங்கள் உள்ளன.

இங்குள்ள மக்களுள் பெரும்பாலோர் சீர்திருத்தக் கிறித்தவ வகுப்பினர். இவர்களைத்தவிர ஆங்கிலேய தேவாலயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் இங்கு வாழ்கின்ற னர்.

பொ.க.

தென்மார்க்கு: அமைவிடம்: ஐரோப்பாக் கண்டத்தில், கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தொடர்ந்து வெற்றியுடன் செயற்பட்டு வருகிற முடி யாட்சிகளுள் தென்மார்க்கும் ஒன்றாகும். வடக்கு மத்திய ஐரோப்பாவில் அமைந்துள்ள அரசியலமைப் பினைக் கொண்ட இம்முடியாட்சியில் சட்லாந்தின் (Jutland) வடக்குத் தீபகற்பப் பகுதியும், நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட தீவுகளும் அடங்கியுள்ளன. அத்தீவுகளுள்

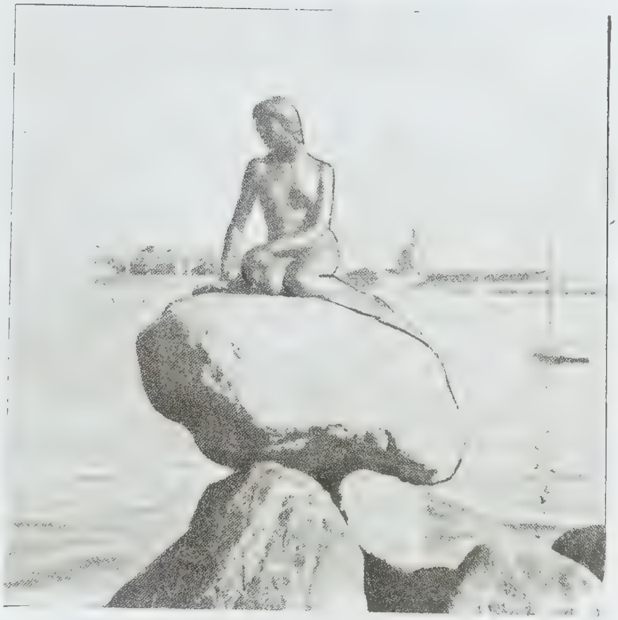

கோபன்கேகன் துறைமுகச்சிலை

சீலாந்து (Sjaelland), பின் (Fyn), கிரீன்லாந்து, இலா லாந்து, பால்சுடர், ஆல்சென், பார்ன்ஆம், பிரிசான் ஆகியவை மிக முக்கியமானவை. அத்தீவுகளுள் பரப் பளவில் முதன்மையான இடத்தைப் பெறுவது சீலாந்து; இரண்டாம் இடத்தைப் பெறுவது பின். தென்மார்க்கு (Denmark) செருமெனிக்கு வடக்கே யுள்ள வடகடல், பால்டிக்குக்கடல் ஆகியவைகளி னுள்ளே நீண்டு நிற்கும் நிலப்பகுதியாகும். இது சட் லாந்து, செருமனி,சுவீடன் ஆகிய நாடுகளுக்கிடையே அமையப் பெற்றுள்ளது.

நிலவியல் அமைப்பும் தட்பவெப்பமும்: இசுகாந்தி னேவிய (Scandinavia) இராச்சியங்களுள் மூன்றினைக் கொண்ட. தென்மார்க்கின் பரப்பளவு ஏறக்குறைய 43,069 ச.கி.மீ. மூன்று பக்கங்களிலும் நீராலும், ஒரு பக்கத்தில் மட்டும் நிலத்தாலும் (செருமனி) சூழப் பட்டது. கடலிலிருந்து இந்த நாட்டின் எந்தப் பகுதி யும் 80 கி.மீ. தூரத்திற்கு மேலில்லை. இந்நாட்டின் கடற்கரையின் மொத்த நீளம் 7,438 கி.மீ. கரடுமுர டான குன்றுகள் ஆங்காங்கே நிறைந்துள்ளன. நாடு முழுவதும் தாழ்வான நிலவெளியாகவே இந்நாடுள் ளது. கடல் மட்டத்திலிருந்து மிகுந்த உயரம் 173 மீ. மிகத் தாழ்வான பகுதி 2 மீ. ஆழமான உட்குடாக் கள் பல தீபகற்பத்தைத் துளைத்து உள்ளே சென் றுள்ளன. அவைகளில் இலீம் உட்குடா மிகப் பெரிய தாகும். இது சட்லாந்துத் தீபகற்பத்தின் வடக்கு முனையை இரண்டாகத் துண்டித்துச் செல்லுகிறது. இது கால்வாய் ஒன்றினால் வடகடலுடன் இணைக் கப்பட்டுள்ளது. இந்நாடு சிறிய ஏரிகளையும் ஆறு

களையும் உடையது. ஆறுகளுள் ஏறக் குறைய 160 கி.மீ. நீளத்தில் ஓடுகிற கூடன் என்பதே மிக முக்கிய மானதாகும்.

கிழக்கு-மத்திய குன்றுகள், தென்மார்க்கு

இந்நாட்டின் தட்பவெப்பம் மிதமானது; ஈரமானது; கடலோரத்துக்குரியது; அடிக்கடி மழையும் பனியும் பெய்யும் நிலையில் உள்ளது. ஆனால் ஆண்டுச் சராசரி மழை 45 செ.மீ. முதல் 60 செ.மீ. வரை அளவே ஆகும். பொதுவாகத் தென்மேற்கு, மற்றும் மேற்குக் காற்றுகள், சனவரி திங்களிலும் கிழக்குக் காற்றுகள் ஏப்பிரல் திங்களிலும், மேற்கு மற்றும் வட மேற்குக் காற்றுகள் சூலைத் திங்களிலும் வீசுவதுண்டு.

முக்கிய நகரங்கள்: தென்மார்க்கின் தலைநகரம் கோபனேகன் என்பதாகும். இது மிகப் பழமை வாய்ந்த ஒரு நகரமாகவும், புதிய கட்டடங்கள், கடைகள், பெருமைமிகு திவோலித் தோட்டங்கள் ஆகியவைகளைக் கொண்ட ஒரு புதுமை நகரமாகவும் விளங்குகிறது. இது பன்னாட்டுப் பயணிகளைக்கவரக் கூடிய தனிச் சிறப்பைப் பெற்றுள்ளது. இந்நகருக்கு அடுத்தாற்போல் ஒதென்சே, ஆரசு, ஆர்சென்சு, வெசுலி, வைபோர்க்கு முதலிய நகரங்கள் மிக முக்கியத்துவம் பெற்றவைகளாகும். இந்நகரங்கள் அனைத்தும் கல்வி நிலையங்கள், பல்வேறு தொழிற் கூடங்கள், வணிக நிலையங்கள் ஆகியவற்றின் மையங்களாகும்.

மக்கள் தொகை: இந்நாட்டின் மக்கள் நெருக்கம் ஒரு ச.கி.மீ. க்கு 118 ஆகும் (1980). மொத்த மக்கள் தொகையில் நகர்ப் புறங்களில் 8) விழுக்காடு எனவும், கிராமப் புறங்களில் 20 விழுக்காடு எனவும் கணக்கிடப்படுகிறது. மக்கள் தொகை 5,101,000 (1980).

கிறிசுடியன் போர்கு அரண்மனை, கோபனேகன்

கோபனேகன் நகரம்

நிலவளம்: பனிப்பாளம் பரவிய களிமண்ணும் மணற் பகுதிகளும் இந்நாட்டில் மிகுதியாகக் காணப் படுகின்றன. எனவே பயிரிடக்கூடிய வளத்தை இந்நாடு பெற்றிருக்கவில்லை. எனினும், மத்திய சட்லாந்தின் கிழக்குப் பகுதியில் களிச் சேற்று வண்டல் நிலங்கள் இந்நாட்டின் வளத்தை மேம்படுத்துகின்றன. மேற்குக் கடற்கரையோரமாக அமைந்துள்ள இயற்கை நீர்க் கால்வாயின் இரு புறங்களும் பயிரிடக்கூடிய நிலங் களாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நாட்டின் பத்தில் ஒரு பங்கு நிலப்பகுதி காடு களைக் கொண்டது. காடுகள் அனைத்தும் சிறி யவை. காடுகளில் புன்க மரம் (Peach), தேவ தாருமரம் (Pine), சிந்தூர மரம் (Oak), அசோக மரம், செந்நிற உயர்வெட்டு மரம், பூவரசுமரம் இரட்டை அரம்பப்பல் விளிம்புடைய இலைகளும், சிறுமலர்க் கொத்துகளும் உள்ள மரம், நெட்டிலிங்க மரம், சர்க்கரை தரும், அழகுடைய நிழல் தரும் மரம் ஆகியவை நிறைந்துள்ளன. இந்நாட்டில் நான் கில் மூன்று பகுதிகள் பயிரிடக்கூடிய நிலங்களாகப் பண்படுத்தப்பட்டுப் பயிரிடப்பட்டு வருகின்றன. விளைநிலங்களில் பார்லி, புல்லரிசி, கோதுமை, கம்பு, தர்னிப்பு என்கிற கிழங்கு வகை, சர்க்கரைவள்ளிக் கிழங்கு, உருளைக்கிழங்கு, காரட்டு, வெங்காயம், பூண்டு, ஆப்பிள் ஆகியவை பயிரிடப்படுகின்றன. இந்நாட்டில் விலங்கினங்கள் ஏனைய நாடுகளைப் போன்று மிகுதியாக இல்லை. ஆனால் ஆங்காங்கே மான், முயல், நரி, அணில், ஆடு, பன்றி, காட்டுக்

தென்மார்க்கிலுள்ள பண்ணைகள்

குள்ள வாத்து, நெடுவால் பகட்டு, வண்ணக்கோழி, கௌதாரி, சாதாரண கோழி ஆகியவை வாழ்கின்றன.

தொழிலும் பொருளாதாரமும்: இந்நாட்டின் நிலப் பரப்பில் 80 விழுக்காட்டுப் பகுதியில் இன்று வேளாண்மை நடைபெறுகிறது. தானிய விளைச்சலே கி.பி.1880-ஆம் ஆண்டு வரை முக்கியமாக இருந்து வந்தது. தானிய விலை சரிந்ததும், இந்நாட்டு மக்கள் பால் பண்ணைத் தொழிலை மேற்கொண்டனர். இன்று தென்மார்க்கு 'ஐரோப்பாவின் பால்பண்ணை' என்று போற்றப்படும் அளவுக்கு அத்தொழிலில் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. இத்தொழிலின் மூலம், பால், வெண்ணெய், பாலாடைக் கட்டி, இறைச்சி, முட்டை, பன்றியிறைச்சி முதலியன மிகுதியாகவே கிடைக்கின்றன. பால்பண்ணைத் தொழில் பெரும்பாலும் கூட்டுறவு முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. அடுத்த மிக முக்கியமான தொழில் மீன் பிடித்தலாகும். இந்நாட்டு மக்கள் கடல், ஏரி, குளம் ஆகிய நீர்நிலைகளில் மீன் பிடிப்பது வழக்கம்.

மாட்டுப் பண்ணை, தென்மார்க்கு

வேளாண்மையிலும் கால்நடைப் பராமரிப்பிலும் கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் அறிவியல் புகுத்தப்பட்டதால் மிகுதியான பயனை மக்கள் பெற ஏதுவாயிற்று. அறுவடையில் நிறைவு பெற்றதோடு, கால்நடைகளுக்குத் தேவையான தீவனத்தையும் மக்கள் பெற்றனர்.

கால்நடைத் தீவனத்தின் அளவு ஆண்டுதோறும் குன்றியது. கால்நடைப் பராமரிப்பும் அதனால் குன்றியது. அதுபோலவே வேளாண்மையும் குன்றத் தொடங்கியது. எனவே வேளாண்மை செய்வோருக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்க வேண்டித் 'தென்மார்க்கு வேளாண்மைச் கூட்டுறவுச் சங்கம்', 'தென்மார்க்குக் குடியானவர் சங்கங்களின் கூட்டமைப்பு', 'தென்மார்க்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் கூட்டமைப்பு' ஆகியவை தொடங்கப்பட்டன. இருப்பினும் உலகப்போர்களின் விளைவாகப் பொருள்கள் விலை ஏற்றம் கண்டதால் மக்களுக்கு வேளாண்மையில் நாட்டம் இல்லாமற் போயிற்று. அதன் விளைவாக வேளாண்மையில் 1953-இல் 20 விழுக்காடும், 1978-இல் 7 விழுக்காடும்தான் வருவாய் கிடைத்தது. எனவே, நாட்டைத் தொழில் மயமாக்க வேண்டிய நிலையும் அங்கே உண்டாயிற்று.

வேளாண்மைச் சமவெளி

இன்று உலகிலேயே தொழில் வளத்தில் உன்னதமான இடத்தைத் தென்மார்க்கு பெற்றுள்ளது. உலகத்திலேயே தனி மனிதனின் ஆண்டுச் சராசரி வருவாயும் தென்மார்க்கில் தான் மிகுதி. ஆனால் தனியார் நிறுவனங்களிலே நாட்டின் வருவாய் முழுவதும் முடங்கிக் கிடக்கின்றது.

பார்ன்ஆமில் நிலக்கரிச் சுரங்கங்களும், கருங்கற் சுரங்கங்களும், சட்லாந்தில் பழுப்பு நிலக்கரிச் சுரங்கங்களும், மேற்குச் சட்லாந்தில் உப்பளங்களும் உள்ளன. மீன்பிடிப்புத் தொழிலுக்கு வேண்டிய இயந்திர இயக்கி செய்தல், எண்ணெய் எடுத்தல், வலை பின்னுதல், படகு கட்டுதல், இயந்திரங்கள் செய்தல் ஆகியவை தென்மார்க்கிலேயே நடைபெறுகின்றன. அங்குள்ள இயந்திரத் தொழிற்சாலைகளைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், நகராட்சிக் கழகங்களும் நடத்துகின்றன. மிகப் பெரிய நீர்மின் இயந்திரத் தொழிற்சாலை சட்லாந்தில் செயற்படுகிறது. பற்றாக் குறைக்குச் சுவீடன் நாட்டிலிருந்து இந்நாடு நீர்மின் ஆற்ற

மீன்பிடித்தல், தென்மார்க்கு

லைப் பெறுகிறது. இரண்டு உலகப் பெரும் போர் களுக்கிடையே மிக வேகமாகத் தொழில் துறையில் வளர்ச்சி பெற்ற இந்நாடு 1960-ஆம் ஆண்டளவில் வேளாண்மையை விடத் தொழில் துறையிலேதான் மிக்க வருமானத்தைப் பெற்றது. மின்சாரக் கருவிகள் செய்தல், உணவுப் பதனஞ் செய்தல், கப்பல் கட்டுதல் கட்டடம்கட்டுதல், மரச்சாமான்கள் செய்தல், சிமிண்டு உற்பத்திசெய்தல், செங்கல் உற்பத்திசெய்தல் ஆகியன இந்நாட்டின் தொழில்களாகும். பீர், காகிதம், சைக் கிள், மோட்டார், துணி, மட்பாண்டம், வெள்ளி ஆகியவை சம்பந்தப்பட்ட வேலைகளும் இந்நாட்டில் நடைபெறுகின்றன.

இந்நாடு இன்று வாணிகத்தை நம்பியே உள் ளது. கடல் போக்குவரத்து வசதி மிகுதியாக இருப் பதால் ஆக்கப் பொருள்களுக்குத் தேவையான மூலப் பொருள்களான பஞ்சு, தானியவகைகள், இரும்புச் சாமான்கள், நிலக்கரி, பெட்ரோலியம், எஃகு முதலி யன இறக்குமதியாகின்றன. தன்னிடம் மிஞ்சியுள்ள வெண்ணெய், முட்டை, பன்றி இறைச்சி, இயந்திர சாமான்கள் முதலியன ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன.

அயல்நாட்டுச் செலாவணியில் முதலில் இலாபம் மிகுந்த அளவில் இல்லையென்றாலும், நாள டைவில் தென்மார்க்கின் வெண்ணெய், முட்டை, பதனப்படுத்தப்பட்ட பன்றி இறைச்சி ஆகியவை நெதர்லாந்து, பிரிட்டன், மேற்குச் செருமனி, சுவீடன் அமெரிக்கா, நார்வே போன்ற நாடுகளில் மிகுந்த விலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதால், எதிர்பார்க் கப்பட்ட வருவாய் கிடைத்தது. தென்மார்க்கின் தொழில்களுக்கும் வாணிகத்திற்கும் மையங்களாகக் கோப்பனேகன், ஆல்பார்க்கு, ஆரசு, எசுப்செர்க்கு, ஒதென்சே, இராண்டர்சு ஆகிய நகரங்களைக் குறிப் பிடலாம்.

தென்மார்க்கு 1960 முதல் 1972 முடிய 'ஐரோப் பியத் தடையில்லா வாணிகச் சங்கத்தில்' உறுப்பு நாடாகவும், 1973-ஆம் ஆண்டில் 'ஐரோப்பியப் பொருளாதாரச் சமுதாயத்தில்' உறுப்பு நாடாகவும் விளங்கியது.

தென்மார்க்கு நாட்டில் 'குரோன்' எனப்படும் வெள்ளி நாணயம் 100 கலப்பு உலோக நாணயங் களுக்குச் சமமானது. இந்த நாணயங்களைத் தென் மார்க்குத் தேசிய வங்கியே வெளியிடும். நாணயங் களைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரத்தையும் இந்த வங் கியே பெற்றுள்ளது. இந்த வங்கிக்குத் துணையாகக் கோபனேகன் தனியார் வங்கி, கோபனேகன் வாணிக வங்கி, உழவர்களின் கடன் மற்றும் வாணிக வங்கி ஆகிய மூன்று வங்கிகளும் செயற்படு கின்றன.

இந்நாட்டின் வருவாய், சொத்து, வருமானம் ஆகியவைகளிலிருந்து 40 விழுக்காடும், விற்பனைவரி, உள்நாட்டுப் பொருள் வரி ஆகியவைகளிலிருந்து 47 விழுக்காடும், பிற சில்லறைத் துறைகளிலிருந்து எஞ்சிய 13 விழுக்காடும் கிடைக்கின்றன. மொத்த வருவாயில் பொதுநலத் தொண்டுக்கு 37 விழுக்காடும், கல்வித் துறைக்கு 9 விழுக்காடும், பாதுகாப்புக்காக 6 விழுக்காடும் செலவிடப்படுகின்றன.

போக்குவரத்து, செய்தித் தொடர்பு வசதிகள்: உந்துவண்டி (Motor cars) வசதிகள் இங்கு மிகுதி. இந் நாட்டின் முதன்மைச் சாலையின் மொத்த நீளம் 8552 கி.மீ. அதில் முக்கிய பெருஞ்சாலைகளின் நீளம் 2328 கி.மீ. குறுக்குச் சாலைகளின் நீளம் 47,379 கி.மீ. ஆகியவையும் அடங்கும். தென்மார்க்கு நாட்டி லுள்ள இருப்புப்பாதைகளின் மொத்த நீளம் 3900 கி.மீ. இதில் 2449 கி.மீ. நீளமுள்ள இருப்புப் பாதை தேசிய அரசின் வசமுள்ளது; 1451 கி.மீ. நீளமுள்ள இருப்புப் பாதை நிறுவனங்களில் அரசும் பங்குகொண்டு செயற்படுகிறது. இருப்புப் பாதைகளுக்கிடையே அமைக்கப்பட்டுள்ள பாலங்களுள் ஒன்று பின்னுக்கும் சட்லாந்துக்கும் இடையே 800 மீ. நீளமுள்ளது; மற் றொன்று சுசேலாந்துக்கும் பால்சுடருக்கும் இடையே கட்டப்பட்டுள்ள 3200 மீ. நீளமுள்ள பாலமாகும். முதன்மையான இருப்புப் பாதையும், பெருஞ்சாலை யும் கோபனேகனுக்கும் எசுப்செர்க்குக்கும் இடையே

உள்ளன. அப்பகுதியிலிருந்து பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் குறிப்பாக இங்கிலாந்துக்கும் செல்லும் பிரிடெரிசியா அனைத்துப் பாதைகளுக்கும் ஒரு பெரிய சந்திப்பாக விளங்குகிறது. அங்கிருந்து ஆம்பர்க்கு, மேற்குச் செருமனி, நார்வே, சுவீடன் ஆகிய நாடுகளுக்கும் செல்லலாம்.

தென்மார்க்கு நாட்டில் நிறைய துறைமுகப் பட்டினங்களும், துறைமுகங்களும், ஓடத்துறைகளும் உண்டு. வாணிகத்தை விரைவுபடுத்தும் வகைகளில் இயந்திரப் படகுகளும் உள்ளன. தென்மார்க்குக் கப்பல்கள் ஐந்தில் ஒரு பங்கு வாணிகத்தைச் செயற்படுத்துகின்றன.

கோபனேகன், உள்நாட்டு, அயல்நாட்டு விமான தளமாகப் பயன்படுகிறது. சட்லாந்து, பார்ன்ஆம் ஆகிய பகுதிகள் உள்நாட்டு விமானத் தொடர்பைப் பெற்றுள்ளன.

தென்மார்க்கு நாடு அஞ்சல், தந்தி, கடலடித் தந்தி, வானொலி, தொலைக்காட்சி முதலிய துறைகளையும் நடத்துகிறது. தொலைப்பேசித் துறையை மட்டும் தென்மார்க்கு அரசும், நகராட்சிகளும் இணைந்தே நடத்துகின்றன.

கல்வியும் கலைகளும்: இந்நாட்டில் எல்லோரும் கல்வியறிவு பெற்றவர்களே. இங்கே குழந்தைகள் அனைவரும் 7 வயது முதல் 14 வயது வரை தொடக்கப்பள்ளிகளில் கட்டாயக் கல்வியைப் பெறவேண்டும். குழந்தைகள் 14 வயது முதல் 19 வயது வரையுள்ளவர்கள் மேனிலைக் கல்வியைத் தொடரலாம். தொடக்கக் கல்வியும் மேனிலைக் கல்வியும் அரசினால் இலவசமாக அளிக்கப்படுகின்றன. இந்நாட்டில் 1960-ஆம் ஆண்டின் இடைப்பகுதியில் 2800 உள்ளாட்சிப் பள்ளிகளும், 350 தனியார் பள்ளிகளும், 40 அரசு நிறுவனங்களும், 30 ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளும் இருந்தன. அரசு உதவியுடன் 60 பெரியவர்களுக்கான பள்ளிகளும் 200 வணிகப் பாடப் பள்ளிகளும் 150 தொழில் நுணுக்கப் பள்ளிகளும் இருந்தன. தனிப் பயிற்சியை அளிக்கவல்ல வேளாண்மைக் கல்லூரிகளும் அறிவியற் கல்லூரிகளும் செயற்படுகின்றன. கோபனேகன் பல்கலைக் கழகம் கி.பி. 1479-ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டு இன்றைக்குச் சுமார் 15,000 மாணவர்களைப் பெற்றுள்ளது. கோபனேகனில் உள்ள அரசுப் பல்கலைக் கழகம் 1928-ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டு 5000 மாணவர்களையும், தொழில்நுட்பப் பல்கலைக் கழகம் 3000 மாணவர்களையும், கால்நடைப் பல்கலைக்கழகம், 1000 மாணவர்களையும் கொண்டுள்ளன. ஒதென்சே பல்கலைக் கழகமும் செயற்படுகிறது. பொது நூலகங்கள் 1400 உள்ளன.

முதியோர் பள்ளி தென்மார்க்கு

தென்மார்க்கு இலக்கியத் துறையில் பேராசிரியர் ஆண்டர்கன் நெக்கோ, என்றிக் பான்டோபிடன் ஆகியோர் 1917-ஆம் ஆண்டிலும், ஆன்சு கிறித்திலன் ஆண்டாகன், செ.வி. சென்சென் போன்றவர்கள் 1944-ஆம் ஆண்டிலும், நோபல் பரிசு பெற்றார்கள். காசு முன்கு, செல்டு ஆபேல், காரல் சோயா போன்றோர் சிறந்த இலக்கிய வல்லுநர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். புதிய கட்டிடக் கலைகளுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் கே பிசுகர் வேலைப்பாடுகளும், ஆக் காம்ப்பானன், ஆகே இராபின், ஆர்னி சாக்கோப்சன் போன்றவர்களின் கலை நுணுக்கங்களும் சிறப்புப் பெற்றவை. மிகச் சிறந்த இசைவாணர்களாகக் காரல் நெல்சன், எப்பே, ஆமரிக்கு, நீல்சு விக்கோ பென்ட்சன் முதலியோர் திகழ்ந்தனர். அறிவியல் ஆய்வுகளுக்கெனத் தேசிய கலை இலக்கியக் கழகமும் ஆவணக் காப்பகமும் தேசிய அருங்காட்சியகமும் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

சமுதாயமும் சமயமும்: தென்மார்க்கின் மக்கள் அனைவரும் ஓரினத் தன்மையைப் பெற்றவர்கள்; தானிசு என வழங்கும் மொழியைப் பேசுபவர்கள்; பொதுவான மரபுரிமையை உடையவர்கள்; காலத்திற்கேற்றவாறு இயங்குபவர்கள்; தங்களுக்கிடையே உள்ள சிக்கல்களை மிகச் சுலபமாகத் தீர்க்கும் குணவியல்பு பெற்றவர்கள்; எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியாகவும் கலகலப்பாகவும் உள்ளவர்கள்; நகைத்திறத்திற்குப் பெயர் பெற்றவர்கள்; தேசிய உடைகளை விரும்பி அணிபவர்கள்; தேசிய கொடியையும், நாட்டு மொழியையும் தெய்வமெனக் கருதுபவர்கள்; பெரிய வெள்ளிக் கிழமையில் கொடிகளை அரைக்கம்பத்தில் கட்டித் துக்கத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள்; இராணியார் பிறந்த ஏப்ரல் 16ஐத்

தேசிய விடுமுறை நாளாகக் கொண்டாடுபவர்கள்; 'இதுவே இனிய பூமி' எனத் தொடங்கும் நாட்டுப் பண்ணைப் பாடுபவர்கள்.இவர்கள் செருமனிப் பிடியி லிருந்து விடுதலை பெற்ற மே 5-ஆம் நாளையும், புதிய ஆண்டின் முதல் நாளையும் விடுமுறை நாள்க ளாகப் பெற்றவர்கள்.

தென்மார்க்கு அரசியலமைப்பு மக்களுக்கு வழி பாட்டு உரிமையை அளித்துள்ளது. இருப்பினும் பெருவாரியான மக்கள் சீர்திருத்தக் கிறித்தவ சமயம் (Protestant) அல்லது உலூத்தரன் பிரிவையே ஏற்றுக் கொண்டதால், அச்சமயமே நாட்டுச் சமயமாக விளங்குகிறது. உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை களும் முழுச் சுதந்திரமாக விளங்குகின்றன. பழைய மூடப்'பழக்க வழக்கங்களை ஒழிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தபோதிலும், இயேசு பிறந்த நாள், இயேசு உயிர்த்தெழுந்த நாள், இயேசு மீட்டுயிர்ப்பு வாரங்கடந்த நாள் ஆகிய திருவிழாக்கள் பழைய முறையிலேயே கொண்டாடப்படுகின்றன. திருச்சபை களுக்குச் செலுத்தவேண்டிய வரி மிகுதியாக உள்ள தால், மக்கள், அரசு சமயத்தை விட்டு எதிர்ச்சமயத் திலே சேருகிறார்கள். எதிர்ச் சமயத்திலே கத்தோலிக் கர்களும், யூதர்களும், திருமறைப் பரப்பு ஊழியப் பிரிவினரும், கிறித்தவச் சமய கிளைக்குழுவினருமாக ஏறக்குறைய 8000 பேர் உள்ளனர்.

ஆட்சிமுறையும் அரசியலும்: தென்மார்க்கு அரசு அரசியற் சட்டத்திற்குட்பட்ட மரபுரிமை பெற்ற ஒரு முடியாட்சி ஆகும். அரசர் கி.பி. 1848-ஆம் ஆண்டு வரை முழு அதிகாரம் உடையவராக இருந் தார். அவர் கி.பி. 1849-ஆம் ஆண்டிலிருந்து அரசிய லமைப்பின் வரம்புக்கு உட்பட்டவரானார்.அரசருக்கு உதவியாக ஆட்சிமன்றம், அமைச்சரவை, இரிக் சுடாக்கு என்ற நாடாளுமன்றம் ஆகியவை செயற் படுகின்றன. நாடாளுமன்றத்தில் போல்கேடிங்கு என்ற கீழ்ச்சபையும், இலான்சுடிங்கு என்ற மேல் சபையும் இருந்தன. மேல்சபை 1953-ஆம் ஆண்டி லிருந்து நீக்கப்பட்டது. நடைமுறையிலுள்ள கீழ்ச் சபையில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 179 உறுப் பினர்கள் உள்ளனர். பதவிக் காலம் 4 ஆண்டுகளாகும். தேர்தலில் போட்டியிடத் தென்மார்க்கின் நிலையான குடியாகவும், 23 வயது நிரம்பப் பெற்றவராகவும் இருக்க வேண்டும். நாடாளுமன்றம் சாதாரணமாக அக்டோபர் திங்கள் முதல் செவ்வாயிலிருந்து கூடும். வாக்களிக்க 21 வயது முடிந்திருக்க வேண்டும். நாடாளுமன்றத்தின் இசைவின்றி அரசரால் போர் தொடுக்கவோ சமாதானம் செய்துகொள்ளவோ இய லாது. ஆனால், நாடாளுமன்றத்தைக் கூட்டவும் கலைக்கவும் அரசருக்கு அதிகாரம் உண்டு. தென் மார்க்கு அமைச்சரவையில் 18 பேர் உள்ளனர். அவர் களின் தலைவர் 'முதலமைச்சர்' ஆவார். அமைச்சர்கள் தம் செயல் முறைகளுக்குத் தனித்தனியாகவும், கூட் டாகவும் பொறுப்புடையவர் ஆவார்கள். தனிக்கட்சி ஆட்சி இங்கே இல்லை; கூட்டாட்சியே நடைபெறு கிறது.

தென்மார்க்கில் 90 கீழ் நீதிமன்றங்களும், 2 உயர் நீதி மன்றங்களும், ஒரு உச்ச நீதி மன்றமும் உண்டு. தவறு செய்கிற நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களை விசாரணை செய்து தீர்ப்பளிக்கத் 'தீர்ப்புரிமைப் பீடமும் செயற்படுகிறது. தண்டனைக்குரிய வழக்கு களை விசாரிக்க 'முறைகாண்ஆயம்' ஒன்றும் உண்டு.

தென்மார்க்கின் ஆட்சிமுறை 1970-ஆம் ஆண்டில் சீரமைக்கப்பட்டதால், 25-இலிருந்து 14 மாவட்டப் பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு மாவட்டச் சபையும், மாவட்டப் பெருந்தலைவர் அல்லது மாவட்டத் தந்தை என்ற பதவியும் அளிக்கப் பட்டுள்ளன.

'சமுதாய மக்களாட்சிக் கட்சியே' தென்மார்க் கில் பெரும்பான்மை பெற்றுள்ளது. இது உழைப் பாளர்களின் நலனுக்காகப் பாடுபடுகிறது. அடுத்து நிற்பது 'மிதவாத வேளாண்மைக் கட்சி'; இது குடி யானவர் நலனிலே நாட்டம் உடையது. எஞ்சியவை 'சமுதாய முற்போக்குக் கட்சியும் பொதுநல மக்கள் கட்சியும்', 'சுலெசுவிக் கட்சியும்', 'முன்னேற்றக் கட்சி யும்' ஆகும்.

பாதுகாப்புத் துறை: வட அட்லாண்டிக்கு உடன்படிக்கை அமைப்பில் அங்கம் பெற்ற தற்பாது காப்பைத் தென்மார்க்கு தேடிக் கொண்டது. இராணு வத்திலே 9 மாதங்கள் வரை பயிற்சி பெறுகிற எவ ரும் குறைந்தது 14 மாதங்கள் பணியாற்ற வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இங்கே உள்ளது. 1979-ஆம் ஆண்டு புள்ளிவிவரப்படி, விமானப் படையில் 7100 பேரும், கப்பற்படையில் 6100 பேரும், தரைப்படையில் 21400 பேரும் இருந்தனர். விமானப் படையில் 120 வான் கலங்களும், 18 இயந்திரக் கருவிக்கலங்களும், கடற் படைப் பிரிவில் 7 பீரங்கி நேர்தளப் போர்க் கப்பல் களும், 7 கடற்கண்ணிக் கப்பல்களும், 2 வழித்துணைக் கப்பல்களும் 6 நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களும், 8 கடற்கண்ணி வாரிக்கப்பல்களும், 16 மின்திற வெடிக்கண்ணிப் படகுகளும் உள்ளன. இவையன்றித் தென்மார்க்கில் ஆடவரும் பெண்டிரும் ஏறக்குறைய 56000 பேர்களைக் கொண்ட 'எச்சரிக்கை நிலைப்படை' ஒன்றும் செயற் படுகிறது.

பிற சிறப்புகள்: தென்மார்க்கு மக்கள் தம் திறமை களை அச்சிட்டு வெளியிடுவதில் விருப்பம் உடையவர் கள். தொலைக்காட்சி, நாடக அரங்குகள் ஆகிய வைகளில் இன்பம் காணுபவர்கள்; கால்பந்து, நீச்சல்

வரிப்பந்து (Tennis), சைக்கிள் ஓட்டுதல், இன்ப உலா, இரக்பி கால்பந்தாட்டம் ஆகியவைகளில் மிகுந்த விருப்பம் கொண்டவர்கள்.

நாட்டின் வரலாறு: கி.மு. 1000-ஆம் ஆண்டிலேயே தேனியர்கள் (Danes) தம் தொன்மையான இசுகாண்டிநேவியாவிலிருந்து சட்லாந்திலும் அதனையடுத்த தீவுகளிலும் குடியேறினார்கள். கி.மு.1500-400-ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில் திகழ்ந்த 'வெண்கலக் காலத்'தைக் காட்டிலும் இவர்களின் நாகரிகமும் பண்பாடும் மிக உன்னதமாக விளங்கின.

இவர்கள் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் முடியாட்சி முறையைப் பெற்று, இங்கிலாந்து, பிரான்சு, இசுபெயின் ஆகிய நாடுகளின்மீது படை வலிமையைக் காட்டினர். இந்தப் படையெடுப்புகளைப் பயன்படுத்தித் தென்மார்க்கு,இசுகாண்டிநேவியா போன்ற இடங்களிலிருந்து பல சுயநல வீரர்கள் பிற நாடுகளுக்குச் சென்று கொள்ளையடித்து வந்தனர்.இவர்களுக்கு 'வைக்கிங்குகள்' என்று பெயர். புதிய கார்ம் என்பவர் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டில் நிறுவிய நிலையான அரசு ஒரு நூற்றாண்டுகூட நிலைக்கவில்லை. முதலாம் வால்டமார் (Weldemar, கி.பி. 1157-82) காலத்தில் தென்மார்க்கு மீண்டும் ஒரு வல்லரசாயிற்று. இவருடைய காலத்தில் எல்லா நலனும் வளமும் பெற்று இந்நாடு விளங்கியதென்றாலும்,உள்நாட்டுப் போரும், போப்பாண்டவருடன் சச்சரவுகளும் பிரபுக்களுடன் ஆதிக்கப்போரும் மூண்டன. ஆனால் நான்காம் வால்டமார்(கி.பி.1340-1375) காலத்தில் மீண்டும் நாடு வல்லரசாகியது.

இவருடைய மகள் மார்கரெட்டின் ஆட்சியில் தென்மார்க்கு. நார்வே, சுவீடன் ஆகியமூன்றும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரே ஆட்சியின்கீழ் வந்தன. இந்த ஐக்கியமும் பிறகு சீர்குலைந்தது. இரண்டாம் கிளித்தியன் காலத்தில் மீண்டும் தேசிய இயக்கம் வலுத்தது. இவரைப் பிரபுக்கள் கி.பி.1523-இல் நாட்டைவிட்டுத் துரத்தி, சிலெசுவிக்கு ஓல்சுடீசின் பிரபுவான பிரடெரிக்கை (கி.பி.1523-33) அரசனாக்கினர். இவர் மகன் மூன்றாம் கிளித்தியன் (கி.பி.1535-59) உலுத்தரன் சபையைத் தென்மார்க்கு நாட்டுத் திருச்சபையாக உயர்த்தினார். நான்காம் கிளித்தியன் (கி.பி. 1559-1648) சுவீடனுடனும் செருமெனியுடனும் போர் செய்து நாட்டை வலுவிழக்கச் செய்தார்.

இந்நாட்டிலும் கி.பி.18-ஆம் நூற்றாண்டில் நிலமானிய முறை ஒழிக்கப்பட்டதால் சொந்த நிலம் பெற்றுக் குடியானவர் செம்மை அடைந்தனர். இந்நாடு கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டில் நெப்போலியப் போர்களில் இங்கிலாந்துக்கு ஆதரவாக இல்லாததால் பேரிழப்பு உண்டாயிற்று. மக்கள் முடியாட்சியை வெறுத்தனர்; மக்களாட்சியை விரும்பினர். ஏழாம் பிரெடரிக்கு (கி.பி. 1848-63) தம் வரம்பிலா முடியாட்சியை விட்டுக்கொடுத்து, வரம்புக்குட்பட்ட பொறுப்பாட்சியைத் தந்தார்.

முதலாம் உலகப் பெரும்போரின்போது இந்நாடு நடுநிலைக் கொள்கையைப் பின்பற்றியதால் பல துன்பங்களுக்குள்ளாயிற்று. இந்நாடு 1920-இல் சர்வதேச சங்கத்தில் உறுப்பு நாடாகியது. இரண்டாம் உலகப் பெரும்போரின்போது நடுநிலையை வகித்த போதிலும், 1940–ஏப்பிரல் 9-ஆம் நாளன்று செருமனி இந்நாட்டைக் கைப்பற்றியது. போரின் முடிவில் (1945) செருமனி தோல்விகண்ட பின்னரே தென்மார்க்கு விடுதலை பெற்றது. இந்நாடு 1945-ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் உறுப்பு வகிக்கின்றது. அரசியலமைப்பினை ஏற்றுக்கொண்ட வரம்புக்குட்பட்ட முடியாட்சியை உடைய இந்நாட்டில் 1979-ஆம் ஆண்டில் 'சமுதாய மக்களாட்சிக் கட்சியே' பெரும்பான்மை பெற்று நாடாளுமன்றத்தைக் கைப்பற்றியது. பொன்.சு.

தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்கா

தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்கா தெற்கு ஆப்பிரிக்காவின் ஒரு பகுதியான இது வெர்சே உடன்படிக்கையின்படி ஐக்கிய ஆப்பிரிக்காவின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டது. இன்றும் இப்பகுதி தென் ஆப்பிரிக்கக் குடியரசின்கீழ் இருந்துவருகிறது. இப்பகுதி தெற்கில் ஆரஞ்சு ஆற்றிலிருந்து வடக்கில்

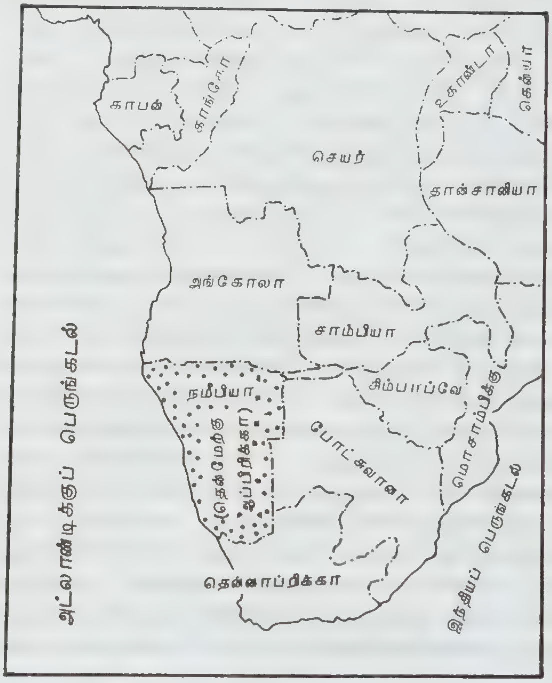

தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்கா அமைவிடம்

குனேனே, ஒகேவாங்கோ ஆறுகள் வரையிலும் வடக்கில் பாத்சுவானாப் பகுதியிலிருந்து தென்கிழக்கு அங்கோலா வரையிலும் பரவியுள்ளது.

தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்காவின் பரப்பளவு 824,269 ச.கி.மீ. இப்பகுதியில் நான்கு பெரும்பகுதிகள் அடங்கியுள்ளன. அவை யாவன: பீடபூமிப் பகுதிகள், மலைகள், பள்ளத்தாக்குகள், கனிவளங்கள் நிறைந்த பகுதிகள். இங்குக் கலகாரிப்பாலைவனம் உள்ளது. இப்பகுதி முழுவதும் மணலும் சிறுசிறு கற்களும் நிறைந்துள்ளன. பீடபூமிப் பகுதியில் மிக உயர்ந்த இடம் கோமாசு மேல்நிலமாகும். அது விந்தூக்கு நகரம் வரையில் பரவியுள்ளது. அதுமட்டுமல்லாமல் கிளீன், காராசு போன்ற மலைகளும், புரூக்காரோசு மலைப் பகுதியும் இங்குள்ளன.

புவியியல் அடிப்படையில் இதனை 5 பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். அவை ஓவம்போலாந்திலுள்ள எடோசாச் சமவெளி, விந்தூக்கு பகுதிக்குத் தெற்கிலுள்ள தாமராலாந்து, அவாய் மலைகளுக்கும் ஆரஞ்சு ஆற்றுக்கும் இடையிலுள்ள நாமாலாந்து, கலகாரிப் பாலைவனம், நமீ பகுதி ஆகியவைகளாகும். ஆரஞ்சு ஆறு வனப்புமிக்க ஆறாகும். குறிப்பாகவும் சிறப்பாகவும் விளங்கும் அங்குள்ள மீன் ஆறு கண்கொள்ளாக் காட்சியினைக் கொண்டது. நமீப் பகுதி மிதமான தட்பவெப்ப நிலையைக் கொண்டுள்ளது. அதற்குக் காரணம் தென் அட்லாண்டிக்கிலிருந்து வீசும் காற்றேயாம். வால்விசு குடா ஆகசுட்டு மாதத்தில் குறைந்த வெப்பநிலையினைப் பெற்றுள்ளது. விந்தூக்கு நகரம் கோடை, குளிர் காலங்களில் நல்ல தட்பவெப்ப நிலையினைப் பெற்றுள்ளது. பீடபூமிப் பகுதியிலும் நல்ல மழை பெய்வதுண்டு. புல்வெளிகள், பிற பயிரினங்கள் முக்கியமாக அகேசியா போன்றவை அங்கு நிறையக் காணப்படுகின்றன. குரங்குகள், சிறுத்தை, புலி ஆகிய விலங்குகள் அப்பகுதியில் வாழ்ந்து வருகின்றன. கடலோரப் பகுதிகளில் பல்வேறு மீன்வகைகளும், நத்தைகளும் காணப்படுகின்றன. கௌகேரிவெல்ட்டு, கப்ரிவி, ஒகேபாங்கோ பகுதிகளில் யானைகள், ஒட்டைச்சிவிங்கிகள், நீர் யானைகள் போன்ற விலங்குகளும் காணப்படுகின்றன. வால்விசுக் குடா, கிராங்கு முனை, கடல் முனை ஆகிய பகுதிகளில் உரோமமுள்ள கீல் விலங்குகள் வாழ்கின்றன.

தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள வெள்ளையர் அல்லாதோர் இரு வகையினராவர். அவர்கள் முறையே தென்மேற்கு பாண்ட்டு, கொய்சான் பிரிவினர்கள், வெள்ளையர்கள் உட்பட இதன் மக்கள் தொகை கி.பி. 1960-ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி 526,004 ஆகும். இதில் வெள்ளையர் 73,464 பேர்; பிறர் 452,540 பேர். விந்தூக்கு நகர மக்கள்தொகை 36,051 ஆகும். இதில் வெள்ளையர் 19,000 பேர் உள்ளனர்.

விண்ட்காக்கிலுள்ள அரசுக்கட்டடம்

கறுப்பர் இனத்தவர், தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்கா

தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்கப் பகுதியில் முதலில் காலடி எடுத்து வைத்த ஐரோப்பியர் போர்ச்சுகீசியர் ஆவர். தயகோ காம் என்பவர் கி.பி. 1485–86 -ஆம் ஆண்டில் இங்கு வந்து கிராங்கு முனையில் தூண் ஒன்றை நாட்டினார். அதன்பின் தச்சுக்காரர், ஆங்கிலேயர் போன்றோர் அலைஅலையாக இங்கு வரத் தொடங்கினர். தாமசு அலெக்சாண்டர் கி.பி. 1795-ஆம் ஆண்டு இங்கு வந்து பிரித்தானியக் கொடியினை ஏற்றினார். பின்னர்க் கிறித்தவ சங்கங்கள் இங்கு வரத் தொடங்கின. என்ரிச்சு போசல்சங்கு என்பவர் கி.பி. 1883-இல் இதைச்செருமன் பகுதியாக மாற்றினார். பிசுமார்க்கு தம் செல்வாக்கை நிலைநாட்டி கி.பி. 1885-இல் எச்.இ. கோரிங்கு என்ற பிரதிநிதியினை அனுப்பி வைத்தார். முதல் உலகப்போரின் போது இப்பகுதி பிரித்தானியரின் உதவியினை நாடியது. வெர்சே உடன்படிக்கையின்படி செர்மனி இப்பகுதியினை நேசநாடுகளிடம் ஒப்படைத்தது. பிரிட்டனின் ஆதிக்கத்தின்கீழ் இது கொண்டுவரப்பட்டது. பிறகு இரண்டாம் உலகப்போரின்போது இது பாதிக்கப்பட்டு விடுவிக்கப்பட்டது. ஐக்கிய நாட்டு அவையில் இதைப் பிரிக்கவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளும் எழுந்தது. ஓடன்டால் குழு அறிக்கையின்படி இதன் இனக்கொள்கை, பிற கொள்கைகளுக்கு வழி கண்டது. இப்பகுதி பொருளாதார வளத்திலும், பிற துறைகளிலும் சீரிய முறையில் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது.

தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்காவின் நிருவாகப் பொறுப்பு கி.பி. 1961-ஆம் ஆண்டு தென்னாப்பிரிக்கக் குடியரசின்கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டது. நால்வர் கொண்ட செயற்குழு இதன் நிருவாகப் பொறுப்பினை ஏற்று நல்லமுறையில் செய்துவந்தது. அங்கு 18 பேர் அடங்கிய ஒரு சட்டமன்றமும் நடைபெற்று வந்தது. மேலும் அங்கு ஆறு தேர்வாளர் தொகுதிகள் அமைக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு தொகுதியிலிருந்தும் ஒரு பிரதிநிதி தென்னாப்பிரிக்கச் சட்டமன்றத்துக்குத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பப்பட்டார். ஆட்சிப்பேரவைக்கு நால்வர் அனுப்பப்பட்டனர். அவருள் இருவர் நியமன உறுப்பினர்களாவர். இருவரில் ஒருவர் வெள்ளையர் சார்பாக அனுப்பப்பட்டார்.

தல நிருவாகம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நகரசபை உறுப்பினர்களால் நிருவகிக்கப்பட்டு வருகின்றது. கிராம நிருவாகம் கிராமப்புற வாரியங்களால் நிருவாகம் செய்யப்பட்டு வருகின்றது. நிருவாகத்தின் அடித்தளமாக விளங்குவது விந்தூக்காகும். அப்பகுதிகளில் வரிவிதிப்பில் முக்கிய கூறான வருமான வரி 1942 -ஆம் ஆண்டில்தான் விதிக்கப்பட்டது. தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்கப்பகுதியின் முக்கிய வருவாய் வருமான வரி, சுங்க வரி, சுரங்க வரி, கலால் வரி ஆகியவற்றின் மூலம் கிடைக்கிறது இப்பகுதிவாழ் தொழிலாளர்கள் வாழ்வு வளமடையப் பலதிட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. ஆப்பிரிக்காவின் தொழிலாளர்களைப் பிறகுடியேற்ற நாட்டினர் சுரண்டுவதாக ஐக்கிய நாட்டவையில் முறையிடப்பட்டு, நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டது. தென்னாப்பிரிக்காவில் சுகாதாரம், மருத்துவ வசதிகள் எவ்வாறுள்ளனவோ அவ்வாறே தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்காவிலும் உள்ளன. வெள்ளையர்களுக்கான மருத்துவமனைகள் அரசு உதவியுடன் இயங்கி வருகின்றன. அவற்றை வாரியங்கள் கவனித்து வருகின்றன. மருத்துவத் துறையின் இயக்குநருக்கு அவை பொறுப்புள்ளனவாக நடந்துவருகின்றன. ஆப்பிரிக்கர்களுக்கான மருத்துவ மனைகள் நேரடி நிருவாகத்தின்கீழ் இயங்கிவருகின்றன. தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்காவில் நீதி நிருவாகம் செவ்வனே நடைபெற்று வருகிறது. உயர்நீதிமன்றம் ஒன்றும், சுற்றுநீதிமன்றங்கள் பலவும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. காவல்துறையும் பாதுகாப்புத் துறையும் தென்னாப்பிரிக்காவுடன் இணைந்து செயற்பட்டு வருகின்றன. மேலும் அவை பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை நன்கு கவனித்து வருகின்றன.

நமிபுப் பாலைவனம்

தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள வெள்ளைக்காரச் சிறுவர்கள், சிறுமிகள் (ஏழு முதல் பதினாறு வயது வரையில் உள்ளவர்) எல்லோரும் கட்டாயமாகத் தொடக்கக்கல்வி, இடைநிலைக் கல்வி ஆகியவற்றைப் பெறுதல் வேண்டும். சில பள்ளிகளில் செருமன் பாடமொழியாக உள்ளது.

மழை பெறும் பகுதியில் மட்டும் வேளாண்மை சிறிதளவு நடை பெறுகின்றது. மக்காச்சோளம் அங்கு விளையும் முக்கிய பயிராகும். ஆற்றுப் பகுதியில் கோதுமையும் பயிராகிறது. இப்பகுதி பெரும்பாலும் மேய்ச்சல் நிலங்களைக் கொண்டது. இங்குள்ள கால் நடைகளின் எண்ணிக்கை 2,400,000 ஆகும். இவற்றுள் வெள்ளாடுகள், செம்மறி ஆடுகள்தான் மிகுதி வெளிநாடுகளுக்கு ஆடுகள் ஏற்றுமதி செய்யப்படு கின்றன. மீன் பிடிக்கும் தொழிலும் மற்றொரு முக் கிய தொழிலாகும். ஆண்டுக்கு 600,000 முதல் 700,000 கண்டி வரையிலான மீன்கள் பிடிக்கப்பட்டு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. வைரச் சுரங்கங்கள் இப்பகுதியில் உள்ளன. இங்கிருந்து வைரங்கள், கனிப் பொருள்கள் மிகுதியாக ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு மட்டும் ஆண்டுதோறும் 200,000 கண்டி முதல் 300,000 கண்டி வரையிலான தாதுப் பொருள்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. அவற்றுடன் தகரக் குவளைகளில் அடைக்கப்பட்ட மீன்களும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன.

தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து தென் ஆப் பிரிக்கக் குடியரசுக்கு வெண்ணெய், பாலடைக்கட்டி முதலிய பால் பொருள்கள் பெரும் அளவில் அனுப்பப் படுகின்றன. கட்டுமானப் பொருள்கள், இயந்திரப் பொருள்கள், எண்ணெய் வகைகள், உற்பத்திப்பொருள் கள் ஆகியவை பல நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய் யப்படுகின்றன. அவற்றுள் மூங்கில், சிமெண்டு, நிலக் கரி முதலியவை முக்கியமானவை. நா.ஜெ.

தென்னசி: ஐக்கிய அமெரிக்காவின் மையத் தெற்குப் பகுதியில் உள்ள ஒரு மாநிலம். இதன் தலைநகர் நாசுவில் (Nashville); பரப்பளவு 109,412 ச.கி.மீ. இம்மாநிலத்தின் மிகப்பெரிய நகரம் மெம்பிசு (Memphis). தென்னசியின் வடக்கில் கெண்டகி, வர் சீனியா மாநிலங்களும், கிழக்கில் வடகரோலினாவும், தெற்கில் சார்சியா (Georgia), அலபாமா, மிசிசிப்பி மாநிலங்களும், மேற்கில் மிசிசிப்பி ஆறும் எல்லை களாக உள்ளன. இந்த ஆறு இம்மாநிலத்தை மிசா வுரியினின்றும், அர்கண்சாசு மாநிலத்தினின்றும் பிரிக் கின்றது.

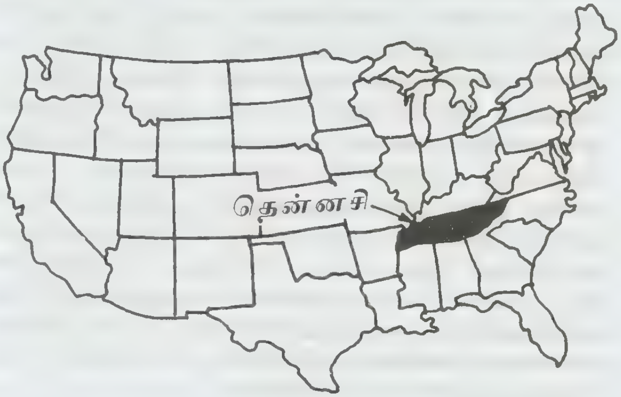

தென்னசி அமைவிடம்

இசுமோகி மலைகள்

இம்மாநிலம் இப்பொழுது ஒரு தொழில் வளம் மிக்க பகுதியாக விளங்குகிறது. 54 விழுக்காட்டினர் நகரங்களில் வாழ்கின்றனர். எனினும், இதன் வேளாண்மைச் சிறப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. கிழக்குத் தென்னசியில் பெரும் இசுமோகி (Smoky) மலைகளும் கம்பர்லாந்து பீடபூமியும் உள்ளன. குறுகிய பல ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்குகளும் காடுகளும் இங்கு உண்டு. சட்டநூகா (Chattanooga), நாக்சுவில் (Knoxville) என்ற இரு பெரும் தொழில் நகரங்கள் இங்கு உள்ளன. மையத் தென்னசியைத் தென்னசி ஆறு வளப்படுத்துகிறது. கால்நடை வளர்ப்பும், பால்பண்ணைத் தொழிலும் இப்பகுதியில் மிகுதியாக நடைபெறுகின்றன. மேற்குத் தென்னசியில் பருத்தி விளைச்சல் மிகுதி. பொதுவாகத் தென்னசி மாநிலத்தில் தட்பவெப்ப நிலை மிதமாக உள்ளது. இங்குப் பெய்யும் மழையின் சராசரி அளவு 101.6 முதல் 127 செ.மீ. வரையாகும். தென்னசிப் பள்ளத்தாக்குத் திட்டத்தின் கீழ்(காண்க: தென்னசிப் பள்ளத்தாக்குத் திட்டம்)பல ஏரிகள் இங்கு வெட்டப்பட்டுள்ளன. பொதுமக்களுக்குச் சொந்தமான பெரிய ஏரிகள் 26 இங்கு உள்ளன. ஏரிகளுக்கு இடைப்பட்ட நிலப்பகுதி, மேற்கூறிய திட்டத்தால் பெரிதும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. இம் மாநிலத்தில் 23 அரசுப் பூங்காக்கள் 53,420 எக்டேர் (hectares) நிலத்தில் பரவியுள்ளன. வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற இடங்கள் பல இங்குண்டு.

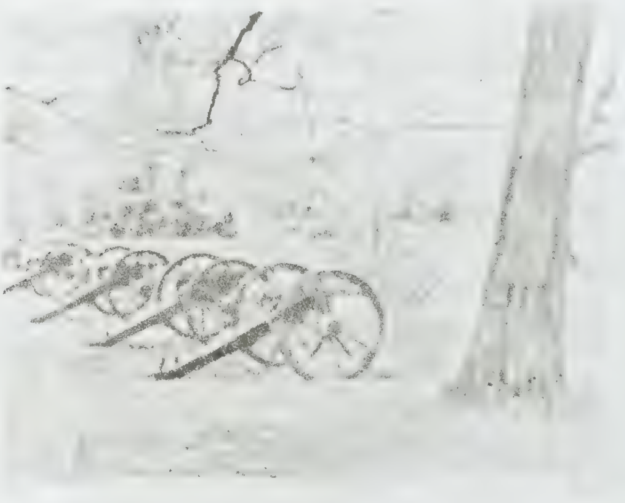

தென்னசி 95 வட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. மாநில உற்பத்தியில் தலையாய இடத்தைப் புகையிலை, சோயாஅவரை, வைக்கோல், பருத்தி ஆகியன பெறுகின்றன. இங்குக் கிடைக்கும் தாதுப் பொருள்களில், விலையுயர்ந்த கற்கள்,நிலக்கரி, துத்தநாகம் முதலியன குறிப்பிடத்தக்கவை. நிமிளை அலது கந்தகக் கல்லும் (Pyrites), எரியகிப் பாறையும் (Phosphaterock), இங்கு உள்ளன. இம்மாநிலத்தில் வேதிமப் பொருள்கள், துணி வகைகள், உணவு வகைகள், மின்சார இயந்திரங்கள், கண்ணாடிக் களிமண், கல், உலோகப் பொருள்கள், அலுமினியப் பொருள்கள் ஆகியவை உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. பிரிசுடல் (Bristol)நகரில் ஏவுகணைத் தொழிற்சாலை உள்ளது.

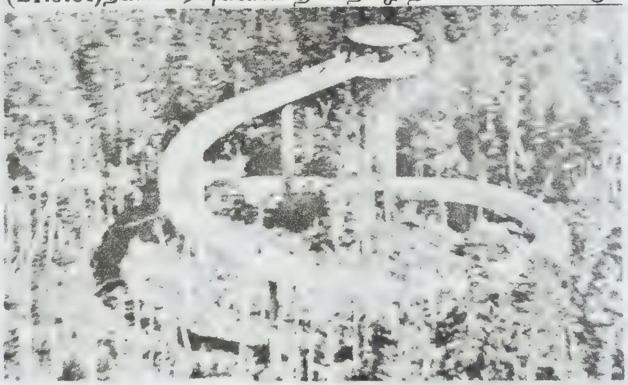

சுற்றுலா இடம்

வரலாறு: ஐரோப்பியர், தென்னசிப் பகுதிக்கு கி.பி. 1540-இல் முதன்முதலாக வந்தபொழுது இங்கு செவ்விந்தியர்கள் பலர் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் செரோக்கு (Cherokee), சிக்கசா (Chickasaw), சானீ (Shawnee), கிரீக்கு Creek) என்னும் பிரிவினராவர். முதலில் பிரெஞ்சுக்காரரும், பிறகு ஆங்கிலேயரும் இங்கு வந்து வாணிகத்தலங்களை அமைத்தனர். அமெரிக்கச் சுதந்திரப் போருக்குப் பிறகு கி.பி. 1790-இல் அமெரிக்க நடுவண் அரசு, தென்னசி நிலப்பகுதியை (Territory) அமைத்தது. இது 1796-இல் ஒரு மாநிலமாக வளர்ச்சியுற்றது. பிறகு அமெரிக்க மாநிலங்களில் ஒன்றாக அனுமதிக்கப்பட்டது. மேற்குத் தென்னசியில் நீக்கிரோக்கள் மிகுதியாக இருந்தபோதிலும், இந்த மாநிலம் தொடக்கத்தில், இலிங்கனின் மைய அரசை ஆதரித்தது. ஆனால் சில மாதங்களில், மக்கள் மனம்மாறி, மாநிலம் பிரிந்து செல்லவேண்டுமென்ற கொள்கையை வற்புறுத்தத் தொடங்கினர். அதனால் இங்குக் கடுமையான போர் நிகழ்ந்தது. உள்நாட்டுப் போருக்குப் பிறகு கி.பி. 1866-இல் மீண்டும் இம் மாநிலம் அமெரிக்க ஒன்றியத்திற்குள் அனுமதிக்கப் பெற்றது. வெள்ளையரின் ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்தத் தென்னசியில் தீவிரமான முயற்சிகள் நடந்தன. காலப் போக்கில் அவை கைவிடப்பட்டன.

அரசாங்கம்: தென்னசியில் கி.பி. 1870-இல் ஏற்பட்ட மாநில அரசு முறை தொடர்ந்து வருகிறது. நிருவாக அதிகாரியான ஆளுநர், நான்கு ஆண்டுகட்கு ஒருமுறை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். ஒருவர் மறுமுறையும் தேர்தலுக்கு நிற்க இயலாது.

33 உறுப்பினர் அடங்கிய ஓர் ஆளவை மன்றமும் (Senate) 99 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட பேராளர் அவையும் சட்டமியற்றி வருகின்றன. இச்சட்டசபை 2 ஆண்டுக்கு ஒரு முறை தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது.

தென்னசிப் பல்கலைக் கழகம்

இம்மாநிலத்தின் கல்வி நிலையங்களில் நாக்சுவில் நகரில் உள்ள தென்னசிப்பல்கலைக்கழகமும், சான்சன் (Johnson) நகரில் உள்ள கிழக்குத் தென்னசி மாநிலப் பல்கலைக் கழகமும், நாசுவிலில்(Nashville) உள்ளஇரு பல்கலைக் கழகங்களும், மெம்பிசு நகரில் உள்ள மாநிலப் பல்கலைக் கழகமும் சிறப்பானவை. மாநிலத்தின் மக்கள்தொகை 4,591,120 (1980). தெ.பா.

தென்னசிப் பள்ளத்தாக்கு அதிகாரக் குழு: அமெரிக்காவில் ஆற்று வளம் மிகுந்த தென்னசிப் பள்ளத்தாக்கு வேளாண்மையில் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாய் இருந்தது. அங்கு அணைகளையும், மின் உற்பத்தி நிலையங்களையும் அரசு கட்டவேண்டும் என்ற திட்டம் முதல் உலகப்போர் நடைபெறுவதற்கு முன்னரே விவாதிக்கப்பட்டது. ஆனால் மின் உற்பத்தி நிலையங்களை ஏற்கெனவே அப்பகுதியில் நிறுவியிருந்த தனியார் குழுமங்கள் இத் திட்டத்தை எதிர்த்தன. மேலும் தனியார் குழுமங்கள் பொது மக்களிடம் மின்சாரத்திற்குக் கூடுதற் கட்டணம் பெற்றன.காலப்போக்கில் தனியார் குழுமங்கள் நிருவாகச் சீர்குலைவு காரணமாகத் தொடர்ந்து செயற்பட முடியாத நிலையிலிருந்தன. அமெரிக்கச் சட்டசபை தென்னசிப் பகுதி முன்னேற்றத்திற்காக இரண்டு முறை சட்டமுன் வரைவுகளை நிறைவேற்றியபோதிலும் குடியரசுத் தலைவர்களான கால்வின் கூலிட்சும் (Calvin Collidge, 1925-28), ஊவரும் (Hoover 1929-33) இச் சட்டமுன் வரைவுகளை மறுத்தனர்.

தென்னசி ஆற்றுநீர் பயன்படாமல் வீணாக ஓடுவதைக் கட்டுப்படுத்தி, மண்வளப் பாதுகாப்புப் பணியினை மேற்கொண்டு, குறைந்த செலவில் மக்களுக்கு மின்சாரம் வழங்க அரசு திட்டமிடவேண்டும் என்ற வேண்டுகோள் வலிமையாக எழுந்தது. தேர்தல் வெற்றிக்குப் பின்னர் 1933-இல் பதவியேற்ற குடியாட்சித் தலைவர் பிராங்க்ளின் உரூசுவெல்ட்டு (Franklin D. Roosevelt, 1933-45) தென்னசிப் பள்ளத்தாக்கை வல்லுநர்களுடன் சென்று பார்வையிட்டார். அதன் விளைவாக அமெரிக்கப் பாராளுமன்றம் 1933-ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் தென்னசிப் பள்ளத்தாக்கு அதிகாரக் குழு (Tennessee Valley Authority) ஒன்றினை நியமித்தது. அமெரிக்க வரலாற்றில் ஏற்பட்ட முதலாம் வட்டாரத் திட்டம் இதுவேயாகும். இக் குழுவில் மூன்று இயக்குநர்கள்,அமெரிக்க மேல்சபையான ஆளவைமன்ற இசைவுடன் அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்பட்டனர். அதன் தலைமையிடம் தென்னசியிலுள்ள நாக்சுவில் (Knoxecille) ஆகும்.

தென்னசி ஆற்றின் குறுக்கே அணைகள் கட்டவும், மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யவும், விற்கவும் இக் குழுவுக்கு உரிமை தரப்பட்டது. நில அரிப்பைத் தடுத்து, மண்வளப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவும், வேளாண்மைக்கு வேண்டிய செயற்கை உரங்களைத் தயாரிக்கவும், வெள்ளக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டங்களை மேற்கொள்ளவும், புதிய வேளாண்மை முறைகளைப் புகுத்தவும், மலேரியா நோய் ஒழிப்புத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவும், தென்னசிப் பள்ளத்தாக்கில் வாழும் மக்களின் பொருளாதார, சமூகநலனைப் பாதுகாக்கவும் தென்னசிப் பள்ளத்தாக்கு அதிகாரக் குழுவுக்கு எல்லாவகையான அதிகாரங்களும் அளிக்கப்பட்டன. அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் வறுமையின் பிடியில் சிக்கித் துயருற்ற அப்பகுதியைச் சார்ந்த ஏழு மாநிலங்களான தென்னசி, கெண்டகி (Kentucky), மிசிசிப்பி (Mississippi), அலபாமா (Alabama), வடகரோலினா (North Carolina) சார்சியா (Georgia), வர்சீனியா (Virginia) ஆகியவற்றைச் சார்ந்த இரண்டு மிலியன் மக்கள் இத் திட்டத்தால் பயனடைந்தனர்.

தென்னசிப் பள்ளத்தாக்குச் சீரமைப்புத் திட்டத்தினால் புதிதாக இருபது அணைகள் 1953க்குள் கட்டப்பட்டு, வெள்ளப் பெருக்குத் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது. போக்குவரத்திற்கு ஏற்ற 650 மைல் நீளக் கால்வாய்கள் வெட்டப்பட்டன. குறைந்த விலையில் மக்களுக்கு உரங்கள் அளிக்கப்பட்டன. பரந்த நிலப்பகுதியில் காடுகள் அமைக்கப்பட்டு மண் அரிப்புத் தடுக்கப்பட்டது. மிகப்பெரும் அளவில் மின் உற்பத்தி செய்யும் நிலையங்கள் தோன்றின.அலுமினியம், புளூட்டோனியம், வெடிமருந்துகள், குண்டுகள் ஆகியன தயாரிப்ப

தற்கு வேண்டிய தொழிற்சாலைகள் பிற பகுதிகளில் தோன்றுவதற்கு மின் உற்பத்தி உதவியது; இப்பகுதிக் குடியானவர்கள் வாழ்க்கைத்தரம் உயரக் காரணமாக இருந்தது

அண்மைக்காலத்தில் தென்னசிப் பள்ளத்தாக்குக் குழு, மின் உற்பத்தியில் நிரம்பக் கருத்தைச் செலுத்தி வருகிறது. ஏறக்குறைய 2.9 கோடி மக்களுக்குப் பயன் படக்கூடிய மின்சாரத்தை 160 உள்துறை விநியோக நிலையங்கள் (Local Distribution System) மூலம் அளிக்கிறது தென்னசிப் பள்ளத்தாக்குக் குழு 1983 -ஆம் ஆண்டு அறிக்கையின்படி 114,331 கிலோவாட்டு மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்துள்ளது.

இன்றைய உலகில் ஆற்றல் (Energy) பெருமளவில் தேவைப்படுவதால் ஆற்றல்முறைக்கு மாற்றாகப் புதிய முறைகள் கண்டுபிடிக்க ஆராய்ச்சிகளைத் தொடர்ந்து செய்துவருகிறது. உயர் கந்தகம், கரி இவற்றை எரித்து அதிலிருந்து கிடைக்கும் ஆற்றலைப்பற்றி ஆராயும் புதிய வளிமண்டலப் பாய்பொருள் எரி பொருள் அடுக்கு (Atmospheric Fluidized bed Combustion A & BC) என்ற முறையில் ஆராய்ச்சிகளைச் செய்து வருகிறது. சூரிய சக்தியை வணிக முறையிலும், வீடுகளுக்கு நலம்பயக்கும் முறையிலும், பயன் படுத்த ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளது. சுற்றுப் புறச் சூழல் மாசுபடாதவாறு பாதுகாக்கும் முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டுள்ளது. எஸ்.அ.

தென்னார்க்காடு மாவட்டம்: காண்க: தமிழ்நாட்டு ஆட்சிப்பிரிவுகள்.

தெனாலிராமன் தமிழ்நாட்டில் தெனாலி என்னும் ஊரில் பிறந்தவன்; இயற்பெயர் இராமன் அல்லது இராமகிருட்டிணன் அல்லது இராமலிங்கம் என்பது. இவன் ஊர்பெயருடன் இயற்பெயரும் சேர்ந்து சுருக்கமாகத் தெனாலிராமன் எனப்பட்டான். இவன் தந்தைபெயர் இராமையா. இவனுடைய காலம் கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டு. விசயநகரப் பேரரசரா கிய கிருட்டிணதேவராயர் அரண்மனையில் இருந்த 'அட்ட திக்கசங்கள்' (எண்டிசையானைகள்) எனப் பட்ட அவையோருள் ஒருவனாக இவன் திகழ்ந்தவன். இவன் மிகப்பெரும் கவிஞனாகவும், சொல் திறமை மிக்கவனாகவும், அந்தந்த நேரத்திற்குகந்த கூர்த்த அறிவுடையவனாகவும் நகைச்சுவைப்படப் பேசுபவனாகவும் விளங்கினான்; 'விகடகவி' என யாவராலும் போற்றப்பட்டான். இவன் இயற்றிய நூல்கள் கடிகாசல மான்மியம், இலிங்கபுராணம், பாண்டுரங்க மகாத்மியம் அல்லது பாண்டுரங்க விசயம் ஆகியவையாம். பாண்டுரங்கவிசயம் என்பது பாரத, இராமாயண இதிகாசங்களை இணைத்துப் பாடப்பட்ட சிலேடை நூலாகும். பாண்டு என்பது பாண்டவரையும், இரங்க என்பது இராமரையும் குறிக்கும். இவ்விருவருக்கும் பொருந்துமாறு சிலேடையாக (இருபொருள் படுமாறு) இந்நூல் எழுதப்பட்டது. இவை யாவும் தம் தாய் மொழியாகிய தெலுங்கில் இவனால் இயற்றப் பட்டன.

இவனைப் பற்றிப் பல நகைச்சுவைமிக்க கதைகள் வழங்கிவருகின்றன. அவை தெனாலிராமன் கதைகள் என்ற பெயரால் பல மொழிகளிலும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவன் காளியை வழிபடுபவன். ஒருகால் இவனது பக்திக்கு இரங்கிக் காளி தேவி ஆயிரம் தலைகளுடன் இவன்முன் தோன்றினாள். அதைக்கண்டு இவன் சிறிதும் அஞ்சாமல் காளிதேவியை நோக்கி 'அம்மா! ஆயிரம் தலைகளுள்ள நீ உனக்கு சலதோசம் வரும்போது என்ன பாடுபடுவாயோ? எனக்கு ஒரே ஒரு தலை இருந்தும் அப்போது என்னால் அதனைப் பொறுக்க முடியாமல் படும் அவத்தை சிறிதன்று' என்று நகைச்சுவை தோன்றக் கூறினானாம். அதனைக் கேட்ட காளிதேவி இவனுடைய நகைச்சுவையைக் கண்டு மகிழ்ந்து இனி இவன் நகைச்சுவை மன்னனாக விளங்குக என்று அருளினாள் என்பர்.

ஒருமுறை கிருட்டிணதேவராயர் இவனைக் கடிந்து கொண்டு 'இனிமேல் நீ என்முன் தலைகாட்டாதே, போ' என்று கூற இவன் மறுநாள் தன் தலையில் ஒரு பானையைக் கவிழ்த்துக்கொண்டு அரசவைக்கு வந்தான். அதுகண்ட மன்னர் 'இவன் யார்? என்ன இது? என வியப்புடன் கேட்க இவன் நீர்தான் என்னைக் கடிந்துகொண்டு இனி என்முன் தலைகாட்டாதே என்று கூறினீர்; அதனால்நான் தலையைமறைத்துக் கொண்டுவந்தேன்' என்றானாம். அதுகேட்டு யாவரும் சிரித்தனர் என்பர்.

தமிழ்நாட்டில் இவனைத் 'திருவாழித்தான்' அல்லது 'திருவாழத்தான்' என்று வழங்குவர். ஏறுக்கு மாறாகப் பேசுபவரையும், நடப்பவரையும் இவ்வாறு குறிப்பிடுவது வழக்கம். ரா.கி.

தெனிசன் கோமகன் ஆல்பிரடு: (கி.பி. 1809-1892): விக்டோரியாப் பேரரசியாரின் காலத்தில், அக்காலத்தில் மேலோங்கி நின்ற மனப்பான்மைகளைப் பிரதிபலிக்கும் கவிஞன், மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றுத் தன்னிகரற்று விளங்கிய தெனிசன் கோமகன், ஆல்பிரடு (Tennyson, Alfred Lord) ஆவான். வேர்டுசுவொர்த்து, பைரன், கீட்சு போன்ற தனக்கு முற்பட்ட புனைவியற்பாங்குக் (Romantic) கவிஞர்களால் உருவாக்கப்பட்ட மரபுகளைச் சீர் செய்து கட்டுறுதியாக்கிமெருகேற்றிய முழு முதிர்ச்சி பெற்ற கவிதைக் கலைஞன் எனத் தன் காலத்தோரால்

தெனிசன் கோமகன் ஆல்பிரடு

மதிக்கப்பெற்றவன் தெனிசன். கல்வி கற்ற, அந் நாளைய நடுத்தர வகுப்பு ஆங்கிலேயனின் உறுதி வாய்ந்த ஒழுக்க, சமய நோக்குகள், அரசியல் சமுதாய உணர்வுகள், சுவைகள்,உணர்ச்சிக் கொப்பளிப்புகள் ஆகியவற்றை ஒரு சோகமனப்பான்மை இழையோடப் பாடியவன். தன் வாழ்க்கையின் முற்கூற்றில் உலகியலிலிருந்து விலகி, ஒரு தனி மனிதனின் தனிப்பட்ட நெருக்கமான சிக்கலை அவன் பாடுகிறான். பின்னாளில் சமய ஒப்புதல் பெற்ற பழைய நடைமுறைகள், மனித இயற்கை, விதி பற்றிய வழி வழி மரபுக் கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றின் மீது ஐயம், விக்டோரியா காலத்து மாற்றமற்ற தேக்கநிலை, அளவிறந்த தூய்மைப்பாடு ஆகியவற்றை எதிர்த்துப் புரட்சி செய்யும் மனப்பான்மை, அன்றைய அறிவியலால்,வெளிப்படுத்தப்பெற்ற மெய்ம்மைகளின் வழியே அகிலத்தில் மனிதனின் இடம் பற்றிய புத்தோவியம் என்பன போன்றவை இவன் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன.இவனுடையசிறந்தபடைப்புகளில் விரிவுடைமையும்விழுப்பமும் கொண்ட கவிதையாண்மையினைக் காணலாம். பரிவு கொண்ட தன் வாசகர்க்கு உள்ளமைந்த நம்பிக்கையூட்டுதல், வீறார்ந்த அமைதி அளித்தல் ஆகியவை இவன் கவிதைகளில் உண்டு. இவனது எல்லையற்ற கற்பனை விரிவு கவிதைக் கலைக்கு ஓர் ஆழமும் ஒத்திசையும் உண்டாக்கியது. இவன் கலைக்குத் தந்த அருட்கொடை அது.

வாழ்க்கை: இங்கிலாந்தின் இலங்காசயரில் உள்ள சாமர்சுபி (Somersby) என்ற சிற்றூரில், அவ்வட்டகைக்கு மத குருவாய் இருந்த சியார்சு கிளேட்டன் தெனிசன் (George Clayton Tennyson) என்பாரின் பன்னிரு பிள்ளைகளுள் நாலாமவன் ஆல்பிரடு தெனிசன். இவன் கி.பி.1809-ஆம் ஆண்டு பிறந்தான். உலவுத்து இலக்கணப் பள்ளியில் (The Grammar School of Louth) பயின்றதை விடத் தந்தையின் துணையோடு வீட்டில் நூலகத்திலிருந்து இவன் படித்ததே மிகுதி.

கேம்பிரிட்சிலுள்ள திரினிட்டிக் கல்லூரியில் சேர்ந்தான். (Trinity College, Cambridge) அங்கு ஆர்தர் என்றி ஆலம் (Arthur Henry Hallam) என்பவரின் இனிய நட்புக் கிடைத்தது. கல்லூரியிலுள்ள 'திருத்தூதர்' (Apostles)என்னும் இலக்கியக் கழகத்தில் பிற உறுப்பினர்கள் மதித்துப் போற்ற உறுப்பினனாக இருந்ததுடன் 'திம்பக்தூ' (Timbuctoo) என்ற கவிதைக்கு 1829-இல் பல்கலைக் கழக வேந்தரின் விருதும் பெற்றான். ஆனால், இரு சகோதரர்களின் கவிதை (1827), பெரிதும் தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்கள் (1830) (Poems, chiefly lyrical) ஆகிய நூல்கள் நல்ல வரவேற்புப் பெறவில்லை.

இவன் தன் தந்தை நோய்வாய்ப்பட்டு 1831-இல் இறந்தார். அடுத்து இவன் வெளியிட்ட கவிதைத் தொகுதியும் கடும் திறனாய்வின் தாக்குதலுக்குள்ளாகியது. மேலும் தன் கூடப் பிறந்தவளைக் காதலித்த உயிர் நண்பன் ஆர்தர் ஆலமும் 1833-இல் எதிர்பாராமல் இறந்துவிட்டான். துன்பத்தால் துவண்ட தெனிசன் எழுதிக்கொண்டிருந்தான்; வாழ்க்கையைப் பற்றி நன்கு சிந்திக்கவும் செய்தான்.

பழைய கவிதைகளைத் திருத்திப் புதியன புனைந்து இவன்தன் கவிதையின் நாலாம் தொகுதியை 1842-இல் வெளியிட்டான். மக்களும் திறனாய்வாளரும் ஒருமித்துப் புகழ்ந்தனர். இவன் திடீரென்று உயிர் வாழும் கவிஞர்களுள் மிக உயர்ந்தவனென மதிக்கப் பெற்றான்.

இவனுடைய வாழ்வின் திருப்புமுனை கி.பி.1850-ஆம் ஆண்டு எனலாம். நண்பனைப் பிரிந்த துயரத்தால் இவன் இரங்கிப் பாடிய 'நினைவினிலே' (InMemorium) இவனுக்கு ஈடில்லாப் புகழை ஈட்டித் தந்தது. அரசியார் இவனை அரசவைக் கவிஞராக்கினார். இவன் கி.பி. 1836 முதல் காதலித்த எமிலி செல்வுடு (Emily Selwood) இவனுக்கு மனைவியானாள். புது மணமக்கள் வைட்டுத் தீவில் (Isle of Wight) குடியேறினர். தெனிசன் வாழ்க்கையிலேயே இங்கு வாழ்ந்த மூன்றாண்டுக் காலம் இன்பம் நிறைந்த காலம். இத்தீவில் கி.பி. 1870 வரை வாழ்ந்த இவன் சர்ரேயிலுள்ள ஆல்டுசுவொர்த்தில் (Aldsworth in Surrey) வீடொன்று கட்டிக் குடியேறினான். வாழ்நாள் முழுதும் அங்கேயே வாழ்ந்தான். புகழ்பெற்ற விருந்தினர்களை அங்கு வரவேற்றுக் கோடை மாதங்களில் பயணம் மேற்கொண்டான் தெனிசன்.

எழுதுவதில் ஓயாத கவிஞன் கி.பி.1859-இல் ஆர்தர் மன்னனைப் பற்றிய முல்லைப் பாடல்கள் எழுதினான் (Idylls of the King). அதன் மூலம் நாடு முழுவதும் இவன் பெயர் பரவியது. நாடகத் தனிமொழிகள் (1875-84) பலவற்றை இவன் எழுதினான். பொது வாழ்வில் ஈடுபாடு கொண்டு வாழ்த்துப்பாவும், வரவேற்பு மடல்களும் வரைந்தான். விக்டோரியாப் பேரரசி இவனை 1884-இல் பாரிங்போர்டு ஆல்டுசுவொர்த்துக் கோமகன் என்ற பட்டம் அளித்துப் பாராட்டினார். இலக்கிய ஆசிரியன் என்ற முறையில் இவ்வளவு உயர்ந்த நிலையைப் பெற்றவர் பிறர் எவரும் இல்லை.. பின்னாளில் இவன் வாழ்க்கை, நிகழ்ச்சிகள் நிரம்பி இருக்கவில்லையென்றாலும் எழுதிக் குவிக்கும் எழுத்தாற்றல் இவனை விட்டு நீங்கவில்லை. இங்கிலாந்து முழுதும் மதித்துப் போற்றிய இக்கவிஞன் கி.பி.1892-இல் காலமானான். வெசுடுமினிசுட்டர் மடத்தில் (West Minster Abbey) கவிஞர்கள் மூலைப் பகுதியில் இவன் அடக்கம் செய்யப்பெற்றான்.

இலக்கியப் படைப்புகள்: தெனிசனின் தொடக்க காலக் கவிதைத் தொகுதிகள் திறனாய்வாளரின் கடுந் தாக்குதலுக்கு ஆளாயின. அவற்றுள் உள்ள மரியானா (Mariana) போன்ற கவிதைகளும் பின்னைய தொகுதியிலுள்ள சேலாட்டு சீமாட்டி(Lady of Shallot), ஓய்னோன் (Oenone), தாமரை புசிப்போர் (Lotus eaters), கலை மாளிகை(The Palace of Arts) யூலிசசு (Ulysses), இலாக்குசுலிக் கூடம் (Locksley Hall) முதலிய கவிதைகள் கீட்சைத் தவிரப் பிறர் எட்ட முடியாத அளவு மேம்பட்ட புலனுணர்வு சார்ந்த, ஒலிநயம் மிக்க தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்கள். இவனுக்குப் புகழ் ஈட்டித் தந்த 'நினைவினிலே' (In Memorium), ஆர்தர் மன்னனின் வீரச் செயல்கள் கூறும் முல்லைப் பாடல்கள் (Idylls of King) என்னும் இரண்டும் சிறப்புடையவை. முன்னது தனிப்பட்ட இழப்புத் துயரத்தை உலகப் பொதுவான துயர அனுபவமாகப் பாடுகிறது. எதிர்காலத்தில் நம்பிக்கையையும் வெளிப்படுத்துகிறது. பின்னது, உண்மை, ஒழுங்கு, உயர்குறிக்கோள் ஆகியவற்றுடன் இசைந்து வாழாத உலகம் பற்றிப் பேசுவது. நிகழ்கால உலகை எதிர் கொள்ளாமல் தப்பித்துக் கொள்ளும் தெனிசனின் மனப்பான்மையைக் காட்டுவது எனச் சிலர் கூறுவர். இவனுடைய தனி இலக்கிய வகையான மேரி அரசி (Queen Mary) பெக்கட்டு (Becket) முதலான நாடகத் தனிமொழிகள் வெற்றி பெறவில்லை. இவன் தன் பிற்காலப் படைப்புகள் தெய்வ நம்பிக்கை, இறப்பிற்குப் பின் உள்ள வாழ்க்கை, மீட்பு ஆகியவற்றைப் பற்றிய இவன்தன் சிந்தனைகளை வெளியிடும்.

மதிப்பீடு: விக்டோரியா காலத்தின் பிரதிநிதியாக விளங்கிய கவிஞன் தெனிசனாவான். இவனது ஒலிநயம் மிக்க சிறிய தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்கள் இணையற்றவை; வழுவற்ற யாப்பமைதி உடையவை. இவன் காலத்தவர் இவனுடைய சிந்தனைகளைப் பெரிதாக நினைக்கவில்லை. இந்நாளில் இவனது இயற்கையாகப் பாடும் திறம், நகைச்சுவை முதலியனவும் சுவைக்கத் தக்கவை எனக் கருதுகின்றனர். நாட்டுப்புற இயற்கை எழிலை ஒலி வண்ணமும் எழில் வண்ணமும் மிளிரும்படி பாடும் அழகு இவன் பாடல்களின் தனிச் சிறப்பு. ம.சி.இரா.

தே நாக்கு மேலண்ணத்தை (நுனியை) ஒட்டியபடி மெதுவாக அழுத்தி ஒலிக்கும் ஒலியோடு இளித்துப்பின் பெருமளவு எடுத்து ஒலித்தால் இந்த எழுத்துக்குரிய ஒலி பிறக்கும். தகர ஏகாரங்களுக்குரிய குறிப்புக்களைப் பார்க்க.

பொருள்: தெய்வம், தலைவன் என்ற இரு பொருள்களைக் கொடுக்கும் ஒரெழுத்தொரு மொழி ஆகும். கொள்ளுதல் என்ற பொருளில் தெவ்வு என்ற சொல் தே என்று நீண்டது. தொண்டை மண்டலத்தின் வடபகுதியில் பழைய மரபில் கணவன் மனைவியர் ஒருவரை ஒருவர் தே என்று அழைப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

தே என்பதன் அடியாகப் பல்வேறு பொருளைக் கொடுக்கும் சொற்கள் இருக்கின்றன.

வடிவம்: மேல் தெ என்ற எழுத்தின் உருவமே இதற்கும். ஆனால் புள்ளி குத்துதல் இதற்கு இல்லை.... ... ...

கே.ஜி.கி.

தேசிக விநாயகம் பிள்ளை, கவிமணி: கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை கி.பி.1876-ஆம் ஆண்டில் தேரூரிலுள்ள சிவதாணுப்பிள்ளை, ஆதி லெட்சுமி அம்மையார் ஆகியோருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். தொடக்கக்கல்வி மலையாள மொழியைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்ட பள்ளியில் தொடர்ந் தது. இவர் வாணன்திட்டு என்ற ஊரில் அமைந்த திரு வாவடுதுறை ஆதீன மடத்தின் தலைவராகிய சாந்த லிங்கத் தம்பிரானிடம் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங் களைக் கற்றுத் தமிழில் நல்ல புலமை பெற்றார். கோட்டாறு ஆங்கிலப் பள்ளியிலும் பின்னர்க் கல் லூரியிலும் படித்தார். குடும்பச் சூழ்நிலையினால் கல்வியைத் தொடர இயலவில்லை. கோட்டாற்றிற்கு வருகை தந்த திருநெல்வேலி மடத்தைச் சார்ந்த உமையொருபாகக் குருக்களிடம் சிவதீட்சை பெற் றார். இவர் தம் 25-ஆம் வயதில் புத்தேரியிலுள்ள உமையம்மையாரைத் திருமணம் செய்துகொண்டார். கவிமணி பழம்பெருந்தமிழ் நூல்களோடு ஆங்கில நூல் களையும் கற்றுத் தமது ஆங்கில மொழிப் புலமை யைப் பெருக்கிக் கொண்டதனால் பல ஆங்கில ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளைப் படைக்க வாய்ப்பு ஏற் பட்டது.

இவர் 25-ஆம் வயதில் கோட்டாற்றுத் தொடக் கப் பள்ளியில் ஆசிரியராகப் பணியேற்றார். அடுத்து

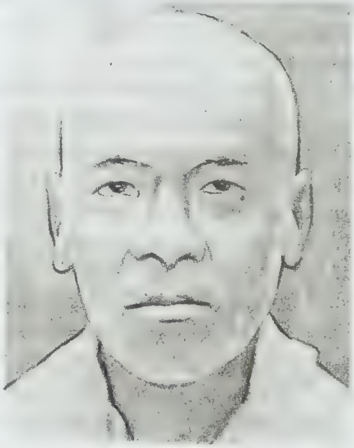

தேசிக விநாயகம் பிள்ளை, கவிமணி

ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் ஆசிரியராகவும், அதன்பின் திருவனந்தபுரத்தில் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார். பின் னர்த் திருவனந்தபுரம் மகாராசா பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் முதலில் அறிவியல் ஆசிரிய ராகவும், அடுத்துத் தமிழாசிரியராகவும் பணியாற்றி, அங்கேயே பெண்கள் கல்லூரியில் தமிழ் விரிவுரை

யாளராகவும் இருந்து 1931-ஆம் ஆண்டு தம் 53-ஆம் வயதில் தாமாகவே ஓய்வை வேண்டிப்பெற்றார்.

தம் இளம் வயதிலேயே கவிமணி கவிபாடும் ஆற்றல் பெற்றவர். புனைபெயர் கொண்டு கவிபாடுவார். இவர் படைத்த படைப்புகள் மலரும் மாலையும், ஆசியசோதி,உமார்கய்யாம் பாடல்கள், நாஞ்சில் நாட்டு மருமக்கள் வழி மான்மியம், கவிமணியின் கீர்த்தனைகள், கவிமணியின் உரைமணிகள், காந்தளூர்ச்சாலை (ஆங்கிலம்), சில ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் முதவியனவாகும். ஆசியசோதியும் உமர்காய்யாம் பாடல்களும் முதற்கண் மலரும் மாலையும் என்ற தொகுப்போடு இணைக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டன. பிற்காலப் பதிப்பில் அவை தனித்தனி நூல்களாக வந்தன. இவை தவிர அழகம்மை விருத்தம் என்ற நூலும் உண்டு. தமிழ் இதழ்களில் புனைபெயரால் வெளிவந்தவற்றின் தொகுப்பே மலரும் மாலையும் என்ற நூல் ஆகும். ஆசியசோதி, உமார்கய்யாம் பாடல்கள் ஆகிய இரண்டு நூல்களும் மொழிபெயர்ப்பின் வழியே அமைந்தனவாகும். அவை முதல் நூலின் கருத்துகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழிலே எழுதப்பட்டவை.

நாஞ்சில் நாட்டு மருமக்கள் தாய வேளாளருள் முற்போக்குச் சிந்தனையாளர் அவகாசக் கிரமம் பற்றிய சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கருதினர். முற்போக்கில் ஈடுபடாத ஒருசிலர் அதனை மறைமுகமாக எதிர்க்கத் தலைப்பட்டனர். நாஞ்சில் நாடு இருபிளவு பட்டது. ஆனால், முற்போக்காளரே முடிவில் வென்றனர். கவிமணி முற்போக்காளருள் முதன்மை பெற்றவர். மருமக்கள் வழித் தாயத்தின் தீங்குகள் பற்றிய தம் கருத்துகளைக் கவிமணி, திருவனந்தபுரத்திலிருந்து வெளிவந்த 'தமிழன்' என்ற இதழில் 1917-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் தொடங்கி 1918-ஆம் ஆண்டு பிப்பிரவரித் திங்கள் வரை 'மருமக்கள் வழி மான்மியம்' என்ற பெயரில் தொடர் கவிதையாக வெயிட்டார். அந்தத் தொடர் கவிதை பழைய ஏட்டுச் சுவடியில் இருந்த நூலை அச்சிற் பதிப்பிக்கிற பாவனையில் வெளிவந்தது. தமிழ் மக்களோடு வேளாள இளைஞர்களும் அதனைப் படித்து உள்ளங் கொதித்தார்கள். முதியோர்கள் அதனைப் படித்து அதில் பொதிந்து கிடைக்கும் உண்மையையும் சீர்திருத்தத்தின் தேவையினையும் உணர்ந்தனர். இவரது மருமக்கள் வழி மான்மியம் என்னும் கவிதை நூல் ஒரு சமுதாயச் சீர்திருத்தத்தை விளைவித்தது. அதன் பயனாக வேளாளர் குடும்பம் அடைவதற்குரிய சீர்திருத்த மசோதா 1926-ஆம் ஆண்டு சட்டமன்றத்தில் நிறைவேறி அடுத்த ஆண்டே நடைமுறைக்கு வந்தது. 'மருமக்கள் வழி மான்மியம்' என்னும் தொடர்கவிதை அச்சட்டம் நிறைவேறக் காரணமாயிருந்தது.

தமிழகத்தில் 1943-ஆம் ஆண்டு முதல் பொங்கியெழுந்த தமிழிசை இயக்கத்தின் அலைகள் கவிமணியின் உள்ளத்திலும் மோதின. கவிமணியின் ஆன்மா இகவாழ்வு பற்றிய தளைகளையெல்லாம் முற்றத் தகர்த்தெறிந்த நிலையில் தெய்வத் தொடர்பான கீர்த்தனைகளைப் பாட முற்பட்டது. பக்திச் சுவை மிக்க தெய்வத் தமிழ்க் கீர்த்தனைகள் பலவற்றை கவிமணி இயற்றியுள்ளார்.

கவிதை நடையில் ஒரு செம்மைநெறியைக் கையாண்ட கவிமணி உரைநடை எழுதுவதிலும் சிறந்து விளங்கினார். இவரது உரைநடைப் படைப்பில் அமைந்த கட்டுரைகள் யாவும் வரலாறு, சாசன ஆராய்ச்சி போன்ற தலைப்பில் அடங்கின. 'காந்தளூர்ச் சாலை' என்னும் நூல் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டது.

சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கச் சார்பில் 1940-ஆம் ஆண்டில் சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் நடந்த பாராட்டுவிழாவில் தலைவர் உமாமகேசுவரனார் 'கவிமணி' என்ற சிறப்புப் பட்டத்தை இவருக்கு வழங்கினார். கவிமணி அவர்களுக்கு இராசா சர். அண்ணாமலைச் செட்டியார் பெரிய விருந்து நடத்திப் பொன்னாடையும் போர்த்தி, 1000 வெண்பொற்காசுகளைப் பரிசாக வழங்கினார். இவர் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேரகராதி அமைப்பின் சிறப்பு ஆலோசகராக நியமிக்கப்பட்டார். பல துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கிய தமிழ்ச் சான்றோர், இவருக்குப் பல்வேறு பதவிகளும் பட்டங்களும் வழங்கிச் சிறப்பித்தனர். அவ்வாறே நிறுவனங்கள் பலவும் சிறப்பித்தன.

ஓய்வுபெற்ற பின் கவிமணி புத்தேரி என்ற ஊரில் தங்கினார். கவிமணி 1952-ஆம் ஆண்டு முதல் எழுந்து நடமாட முடியாத நிலையினை அடைந்தார். நோய்கள் பல அவரைத் துன்புறுத்தின. அந்நிலையிலும் தம்மைக் காணவரும் நண்பர்களை வரவேற்று உபசரித்து வேண்டியவற்றைச் செய்து அனுப்பினார். இவர் 1954-ஆம் ஆண்டு தம் 78-ஆம் வயதில் திருவாசகம் கேட்ட நிலையிலேயே உயிர்துறந்தார்.

அ.அ.

தேசிங்குராசன் கதை: இது நாட்டுப்பாடல் இலக்கிய வகையைச் சேர்ந்த ஒரு நூல். இது செஞ்சியை ஆண்ட மன்னனான தேசிங்குராசனைத் தலைவனாகக் கொண்டு பாடப்பட்டது. அம்மன்னன் வரலாறு வீரமிக்க ஒன்றாதலின் அதனைப்போற்றிப் பயன்கொள்ளும் வகையில் தேசிங்குராசன் கதை, வில்லுப்பாட்டாக நடத்தப் பெறும். இந்த நாட்டுப்

பாடல் இலக்கியத்தை இயற்றியவர் பெயர் தெரிய வில்லை எனினும் அல்லி அரசாணி மாலை, சித்திர புத்திரன் கதை போன்ற இத்தகைய நூல்களின் ஆசிரியர் எனக் கூறப்படும் புகழேந்திப் புலவரே, இந் நூலினை இயற்றியவராகக் கூறப் பெற்றுள் ளார். வீரச் சுவை மிக்க இக்கதைபொதி பாடல் விழாக்காலங்களில் பாடிக் காட்டப்பெறும். தேசிங்கு ராசனின் பெயர் தேசு சிங்கு என்பதாகும். இவன் தேரணி,இராம்பாயி ஆகிய பெற்றோருக்கு மகனாகப் பிறந்தான். மேரு மலையில் கொங்குப் பக்கிரிஎன்னும் யோகி தவம் செய்கையில் வானுலகத்திலிருந்து வந்த குதிரை கனைத்து ஒலி எழுப்ப, அதனைத்தம் மந்திர ஆற்றலால் அடக்கி, தில்லி மன்னனுக்குப் பரிசாகக் கொடுத்தார் அம்முனிவர். தில்லி மன்னன் இக் குதிரையை அடக்கும், போட்டி வைத்து அதில் தோற்றவரைச் சிறையிலடைத்தான். தேசிங்கு இராசன் தாய்வயிற்றில் இருந்தபோது குதிரையை அடக்கச் சென்ற தேரணிராசன், தோற்றதும் சிறை யிலடைக்கப் பட்டான். அம்மன்னன் சிறைப்பட்ட ஏழாம் நாள் தேசிங்கு பிறந்தான். இளமையில் யாவரும் வியக்கும்வண்ணம் வீரமுடன் விளங்கினான். மாவுத்துக்காரன் என்னும் இசுலாமியன் தேசிங்கின் உயிர் நண்பனானான். தாயின் துயரத்திற்குக் காரணம் கேட்டறிந்து தான் ஐந்தாம் வயதிலேயே தன் நண்பனுடன் தில்லி சென்று குதிரையோடு ஐந்து நாள்கள் போராடி அடக்கினான். பொதுவாக விட்டுணு பக்தனான தேசிங்கு குதிரையின் வலிமை யைக் குறைக்க, திருமாலிடம் வேண்டினான். திருமால் குதிரையில் வந்து அதன் முகத்தில் அறைந்து நிறுத்தினார். 'மேலும் சில நாள்கள் நடைபெற இருக்கும் சண்டையில் அவன் இறந்து மேலுலகம் அடைவான் என்றும், அப்பொழுது அம் மன்னனுக்கு அடங்கிப் போகவேண்டும்' என்றும் கூறி அருளினார். பாராசாரி என்ற வானுலகக் குதிரையை அடக்கிய தேசிங்குராசனைப் பாராட்டிய தில்லி மன்னன் தன் மகள் இராணி அம்மாளைக் கொடுக்க இசைந்தான். தந்தையைச் சிறைமீட்டுச் செஞ்சி வந்து தாயை மகிழ்வித்தான். தில்லி மன்னன் கொடுத்த வாக்குறுதி யின்படி அவன்தன் மகளைக் கொடுக்கத் தேசிங்கு ராசன் அவளை மணந்து கொண்டான்.

பத்து மாத காலமே ஆட்சி செய்த தேசிங்கு ராசன் அனைவராலும் வீரன் என்று புகழப் பெற்றான். கப்பம் கட்ட வேண்டும் என்று கூறிய நவாபை எதிர்த்துப் போரிட்டான். முந்நூறு குதிரை வீரர்களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு ஒரு இலட்சம் வீரர்களைக் கொண்ட நவாபை எதிர்த்தான். தன் நன்பனுக்கு ஆபத்து என்பதை உணர்ந்த மாவுத்துக் காரன், திருமணக்கங்கணம் கட்டிய கோலத்தோடு போர்க்களம் சென்று சண்டையிட்டு மாண்டான்: நவாபைஎதிர்த்த தேசிங்குராசனின் குதிரை நவாபால் வெட்டப்பட்டது. போரில் தன்னைத் தவிர மற்ற அனைவரும் இறக்கக் கண்ட தேசிங்குராசன், தனது வீர வாளை உயரேவீசி தரையில் மல்லாந்து படுத்துத் தன் மார்பில் பாய்ந்த அந்த வாளால் தன்னுயிரை மாய்த்துக் கொண்டான். தேசிங்கு மறைந்ததும் அவன் மனைவி இராணியம்மாள் உடன் கட்டை ஏறினாள். தேசிங்கு மன்னனின் பகைவனான நவாபு தேசிங்கின் வீரவுணர்வைப் பாராட்டினான். கிராமப்புறங்களில் இரவு முழுவதும் தேசிங்கு மன்னனின் வரலாறு நாட்டுப்புறப் பாடலாகப் பாடப்படும். தேசிங்குராசன் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் செஞ்சியை ஆட்சி செய்த குறுநில மன்னன். இரா.குரு.

தேசிய அருங்காட்சியகம் இந்தியாவின் மிகச் சிறந்த அருங்காட்சியகங்களுள் ஒன்று. இது புதுதில்லியில் 'இராச பாத்து'(Raj path),'சன் பாத்து' (Jan path) ஆகிய இடங்கள் சேருமிடத்திலுள்ள கவர்ச்சிமிகு சிவப்புக் கட்டடத்தில் அமைந்துள்ளது. இலண்டனில் 1947–48–ஆம் ஆண்டுகளில் நடந்த இந் தியக் கலைவிழாவில் இடம்பெற்ற பெரும் எண் ணிக்கையிலான பொருள்களைக் கொண்டு இவ்வருங் காட்சியகம் தொடங்கப்பட்டது. முதன் முதலில் 1949–ஆம் ஆண்டு குடியரசுத் தலைவர் மாளிகையில் தொடங்கப்பட்ட இவ்வருங்காட்சியகம் பின்னர் 18.12.1960-இல் இப்போதுள்ள கட்டடத்திற்கு மாற் றப்பட்டது.

தேசிய அருங்காட்சியகத்திலுள்ள பொருள்கள் அனைத்தும் இந்தியப் பண்பாட்டின் மரபினைச் சிறப் பிப்பனவாக உள்ளன. அதோடு மத்திய ஆசியப் பகுதி யைச் சேர்ந்த கலைப் பொருள்களும், கொலம்பசுக்கு முந்தைய கால அமெரிக்கக் கலைப் பொருள்களும் மேற்கத்தியக் கலைப் பொருள்களும் இங்குச் சேகரிக் கப்பட்டுக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இங்குள்ள பொருள்கள் பல்வேறு துறைகளைச் சேர்ந்தவையாக உள்ளன. அவற்றுள் முதன்மையானவை முன் வரலாற் றுக்காலத் தொல்லியல், சிற்பங்கள், இசைக் கருவிகள், ஓவியங்கள், கையெழுத்துப் படிகள் (Manuscripts), வண்ணக் கலைகள் (Decorative Arts),நெசவுத் துணி வகைகள், கல்வெட்டியல், நாணயங்கள், மானிட வியல், போர்க் கருவிகள் முதலானவையாகும். இத் துறைகளைச் சேர்ந்த பொருள்கள் அனைத்தும் நவீன முறையில் ஒளி வசதிகளுடன் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள் ளன.

தேசிய அருங்காட்சியகத்தின் கட்டடம் மிகச் சிறந்த முறையில் திட்டமிடப்பட்டுக் கட்டப்பட்டுள் ளது.கட்டடத்தின் நடுவில் வட்ட வடிவிலான திறந்த

வெளியகம் ஒன்று உள்ளது. இதைச் சுற்றி எண் கோண வடிவில் காட்சிக் கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டுள் ளன. அனைவரையும் வரவேற்கும் முகப்புக் கூடத் தில் பல்வேறு வகையிலான கற்சிற்பங்கள் காட்சிப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதற்கெதிரே எழல்மிகு பல்ல வர் காலச் சிற்பமொன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது. இது கி.பி. 6 அல்லது 7-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது எனக் கருதப்படுகிறது. தரைப்பகுதியில் உள்ள சிற்பக் கூடத்திற்கு நுழையும் அனைவரையும் இச்சிற்பம் வர வேற்கிறது.

இங்குள்ள காட்சிக் கூடங்கள், மிகச் சிறந்து விளங்கிய கலை வகைகளான மயூர்யா, சுங்கா (Sunga), காந்தாரம், இக்சுவாகு (Ikshcyaku)முதலான வற்றை விளக்குகின்றன. இவை தவிர இடைக் காலத் திற்கு முந்திய (Premedieval) கலைப்பாணியை விளக் கும் காட்சிக்கூடமும், இடைக்கால (medieval) கலைப் பாணியை விளக்கும் காட்சிக் கூடமும், இடைக்காலத் திற்குப் பிந்திய (Post Medieval) கலைப்பாணியை விளக்கும் காட்சிக்கூடமும் உள்ளன.

தேசிய அருங்காட்சியகத்தின் சிறந்த காட்சிக் கூடங்களுள் தொல் வரலாற்றுக் கூடம், சிந்து சம வெளிக் கூடம், வெண்கலப் பொருள்கள் கூடம் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை. இவை அனைவரின் கவனத்தையும் ஈர்க்கக்கூடியவை. சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தைச் சேர்ந்த வெண்கலத்தாலான பெரும் பெண் உருவமொன்று இவ்வருங்காட்சியகத்தில் காட் சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது.

சிந்து சமவெளி நாகரிகத்தைச் சேர்ந்த ஏராள மான பொருள்கள் இங்குள்ளன. கற்சிற்பங்கள், சுடு மண் பொம்மைகள், உருவம் பொறிக்கப்பட்ட முத் திரைகள், விளையாட்டுப் பொருள்கள், போர்க் கருவி கள் முதலானவை இவற்றுள் குறிப்பிடத் தக்கவை. நடனமாடும் நிலையிலுள்ள மிகப்பெரும் பெண் உரு வம் இங்கு உள்ளது. இது சிந்து சமவெளி நாகரிகத் தைச் சேர்ந்தது. இதைத் தவிர இந்நாகரிகத்தைச் சேர்ந்த கற்சிற்பங்கள் இங்கு ஏராளமாக உள்ளன. இவற்றுள் கி.பி. முதல் நூற்றாண்டு முதல் 3-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலத்தைச் சேர்ந்த இயட் சன் (Yaksha), இயட்சி (Yakshi) சிற்பங்கள் சிறப்பா னவை. இவை மத்துராவிலிருந்து (Mathura) பெறப் பட்டவை. இவை தவிர நாகார்ச்சுன கொண்டா விலிருந்து பெறப்பட்ட சிற்பமும் (கி.பி. 2-3-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது), குப்தர் கால விட்ணுவும் (கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு), அகிச்சத்ராவிலிருந்து (Ahichhatra) பெறப்பட்ட கங்கா, இயமுனா ஆகி யோரின் முழுநீள சுடுமண் பொம்மைகளும் (கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு), கிரேக்கக் கலைப்பாணியைச் சேர்ந்த போதி சத்துவர் (Bodhi sattuva) உருவமும் (கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டு) இக்கூடத்தில் காட்சிப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை போன்ற சிறப்புமிக்க எண்ணற்ற கற்சிற்பங்கள் இங்கு உள்ளன.

இந்திய ஓவியங்கள், கையெழுத்துப் படிகள் (Manuscripts), மத்திய ஆசிய தொல்பொருள்கள் போன்றவை முதல் தளத்தில் காட்சிக்கு வைக்கப் பட்டுள்ளன. இந்திய ஓவியங்களுள் முகலாய ஓவியங் கள், இராசசுத்தானி, தக்காண ஓவியங்கள், மால்வா, பகாரி ஓவியங்கள் முதலானவை காலவரிசைப்படி காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கையெழுத்துப்படி களுள் புத்த, சைன, சமயத்தைச் சேர்ந்த பழங் காலக் கையெழுத்துப் படிகளும் முகலாயர்களின் கையெழுத்துப் படியும் இங்குப் பாதுகாக்கப்பட்டுக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அக்பர் எழுதிய பாபர் நாமா நூலின் ஒரு படியும் இங்குள்ளது. மத்திய ஆசிய தொல்பொருள் கூடத்தில் சர் ஆவ்ரல் இசுடீன் (Sir Aurel Stein) மேற்கொண்ட புத்தாய்வில் கிடைத்த பொருள்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பொருள்கள் கி.பி.1900 முதல் 1916 வரை காலத் தில் சேகரிக்கப்பட்டவையாகும்.

தேசிய அருங்காட்சியகத்திலுள்ள மற்றுமொரு முதன்மையான கூடம் மானிடவியல் கூடமாகும். இங்கு இந்தியமனித இனத்தின் படிமலர்ச்சியை (Evolution) விளக்கும் காட்சிப் பெட்டகங்களும் இந்திய நிலப் பகுதியில் வாழும் பல்வேறு இனத்த வர்களை விளக்கும் காட்சிப் பெட்டகங்களும் உள் ளன. அதோடு இம்மக்கள் பயன்படுத்தும் பொருள்கள், ஆடை அணிகலன்கள் முதலானவையும் காட்சிப் படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இந்திய அழகுப் பொருள்கள் காட்சிக்கூடம் மிகப் பெரும் வகையிலான பொருள்களைக் கொண்டுள்ளது. இவற்றுள் நெசவு வகை கள், இரும்புப் பொருள்கள், சாடிகள், தந்தப் பொருள்கள், கிளிஞ்சலால் செய்யப்பட்ட பொருள் கள், அணிகலன்கள், மரவேலைப்பாடுகள்முதலானவை ஒருசில. குறிப்பாக நெசவுத் தொழில் கூடத்தைச் சுற்றிப் பார்க்கும் ஒருவர் இந்திய நெசவாளர்கள் எவ்வாறு நெசவு நுணுக்கங்களையும், கைப்பின்னல் நிறையையும், சாயம் போடுவதையும் வளர்த்துக் கொண்டுள்ளனர் என்பதை உணர முடியும். இவ் வாறே மரவேலைப்பாடுகள் கூடத்தைச் சுற்றிவரும் ஒருவர் இந்தியக் கைவினைஞர்களின் திறமையைக் காணமுடியும்.

இவ்வருங்காட்சியகத்தின் பல்வேறு இந்திய மொழிகளின் நெடுங்கணக்கு வளர்ச்சி பெற்ற முறை அழகிய முறையில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நாணயவியல் பற்றிய கூடமொன்றும் இங்குள்ளது.

இக்கூடத்தில், குப்தர் காலம் முதல் பல்வேறுகாலத்தில் தோன்றிய எண்ணற்ற நாணயங்கள் உள்ளன. குறிப்பாக கி.மு.5- ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான நாணயங்கள் சேகரிக்கப்பட்டுக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

போர்க்கருவிகள் கூடத்தில் இராசபுத்திரர்கள் முகலாயர்கள் ஆகியோரின் போர்க் கருவிகள் பெருமளவில் உள்ளன. இவற்றில் விலைமதிக்க முடியாத கருவிகள் பல உள்ளன. சகாங்கீர், அவுரங்கசீபு, திப்பு சுல்தான் ஆகியோரின் போர்க்கருவிகளில் எழுத்துகள் பொறிக்கப்பட்ட நிலையில் பல ஆயுதங்கள் உள்ளன.

தேசிய அருங்காட்சியகம் இந்தியப் பண்பாட்டின் மரபினைக் காப்பதில் பல பணிகளை மேற்கொண்டுள்ளது. பள்ளிகளுக்கும் கிராமங்களுக்கும் சென்று அருங்காட்சியகத்தின் ஒரு சில கூடங்களை விளக்கும் வகையில் அருங்காட்சியகப் பேருந்து ஒன்றை இவ்வருங்காட்சியகம் நடத்தி வருகிறது; இந்தியக் கலை பற்றிப் பல நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. ஒளிப் படங்களை இலாப நோக்கமின்றி விற்கின்றனர். காட்சிப் பொருள்களைப் பாதுகாக்கும் பாதுகாப்புக் கூடமொன்று (Conservation Laboratory) இங்குள்ளது. இவ்வருங் காட்சியகம் திங்கள் தவிர ஏனைய நாள்களில் 10 மணி முதல் 5 மணி வரை திறந்திருக்கும். பார்வையாளர்களிடம் குறைந்த கட்டணமே வசூலிக்கப்படுகிறது. என்.அ.

தேசிய ஆசிரியர் கல்விக்கழகம்: ஆசிரியக் கல்வியாளர்களின் இந்தியச் சங்கம் 1905-ஆம் ஆண்டிலேயே தோற்றம் பெற்றது. இது இந்நாட்டின் பல்வகை ஆசிரியக் கல்வியாளர்களின் ஒரே அமைப்பாகும். இவ்வமைப்பின் கோரிக்கையை ஏற்று 1966-இல் கல்விக்குழு மாநில ஆசிரியக்கல்வி வாரியங்களை அமைத்து, ஆசிரியக் கல்வியின் மேம்பாட்டிற்காக மாநிலங்கள் பாடுபட வேண்டுமென வற்புறுத்தியது. அதன்படி 1967–இல் மத்திய பிரதேசத்திலும் பின்னர் 1973 வரை குசராத்து, மராட்டியம், மைசூர், இராசசுத்தான், தமிழ்நாடு, சம்மு-காசுமீர், மணிப்பூர் ஆகிய மாநிலங்களிலும் ஆசிரியக் கல்வி வாரியங்கள் வெவ்வேறு ஆண்டுகளில் அமைக்கப்பட்டன. பல்கலைக் கழக நல்கைக் குழு, தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சிக் குழு, கல்வி அமைச்சகம் ஆகியவற்றின் கல்வியாளர்கள், அலுவலர்கள் ஆகியோரிடையே நிகழ்ந்த நீண்ட விவாதங்களுக்குப் பின்னர், 1973-இல் இந்திய அரசு தேசிய ஆசிரியர் கல்விக் குழுவை அமைத்து, இந்நாட்டு ஆசிரியக் கல்விக்குப் புத்துணர்ச்சியையும் விரைந்த வளர்ச்சியையும் அளிக்க முன்வந்தது.

அமைப்புக் குறிக்கோள்கள்: அ) ஆசிரியர் கல்விப் பாடத்திட்ட மதிப்பீடு, பாடத்திட்டத் திருத்தக் கணிப்பு, பணி முன், பணியிடைப் பயிற்சிகள் உட்பட்ட ஆசிரியர் கல்வி ஆகியவை பற்றிய எல்லாக் கருத்துகளிலும் இந்திய அரசுக்கு அறிவுரைத்தல். ஆ) மாநில அரசுகளால் இக்குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்ட பொருள்கள் பற்றி அவ்வவ் வரசுகளுக்கு அறிவுரைத்தல். இ) ஆசிரியர் கல்வி பற்றிய மாநில, மையத் திட்டச் செயல்களை மதிப்பிடுதல். ஈ) ஆசிரியர் கல்வியின் தரத்தினை உறுதிப்படுத்துவது பற்றி அரசுக்கு அறிவுரைத்தல். உ) இந்திய அரசினால் இக்குழுவுக்கு அனுப்பப்படும் எல்லாப் பொருள்களையும் பற்றிக் கருத்துரைத்தல்.

உறுப்பினர்கள்; உட்குழுக்கள்; செயலகம்: 42 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட தேசிய ஆசிரியர் கல்விக்குழு மாநிலப் பிரதிநிதிகள், பல்கலைக்கழக நல்கைக் குழு, தொழில் நுட்பக் கல்வி பற்றிய அனைத்திந்தியக் குழு, கல்வி பற்றிய மையப் பரிந்துரை வாரியம், திட்டக் குழு, தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சிக் குழு, இவற்றின் பிரதிநிதிகள், குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்பட்ட 12 வல்லுநர்கள் ஆகியோர்களைக் கொண்டதாகும். மனித ஆற்றல் வளர்ச்சி அமைச்சரைத் தலைவராகவும் கல்விக்கான இணை அமைச்சரைத் துணைத் தலைவராகவும், தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி-பயிற்சிக் குழு இயக்குநரை உறுப்பினர்-செயலாளராகவும் அலுவல் முறையில் கொண்ட இக்குழு நான்கு உட்குழுக்கள் வழிச் செயற்படுகின்றது. அவையாவன: அ) இயக்கக்குழு ஆ) தொடக்க, முன்தொடக்க ஆசிரியர் கல்விக் குழு இ) உயர் நிலை, கல்லூரி ஆசிரியர் கல்விக்குழு, ஈ). சிறப்புப் பள்ளி ஆசிரியர் கல்விக்குழு. இந்த நான்கு உட்குழுக்களும் ஆண்டிற்கொரு முறையாவது கூடி ஆசிரியர் கல்வியின் நிலைபற்றிக் கருத்துரையாடி, ஆண்டிற்கொரு முறை மட்டுமே கூடும் தேசிய குழுவிற்குத் தங்கள் பரிந்துரைகளை அனுப்பி வைக்கின்றன. தேசிய குழு, கொள்கையடிப்படையிலான வழிமுறைகளை வகுக்கும். உட்குழுக்களின் பரிந்துரைகளுக்கு வடிவமைத்துச் செயற்படுத்தும் பொருட்டுப் பல்வேறு குழுக்களை அமைக்கவோ, மாநாடுகள், கருத்தரங்குகள், பணிமனைகள் ஆகியவற்றை அமைக்கவோ தேசிய குழு ஏற்பாடுகளைச் செய்யும். அதிகார வரம்பிற்குட்படுத்தப் படாத இக்குழுவினால் தன் பரிந்துரைகளைச் செயற்படுத்த, வேண்டுகோளாகவே விடுக்க முடியும்.

இக்குழுவின் நிருவாக, அறிவு நிலைச் செயலகமாகத் தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி-பயிற்சிக் குழுவின் ஆசிரியர் கல்வித் துறை பணியாற்றுகிறது. இத்துறையின் மூன்று ஆசிரியர்கள் தங்கள் துறைப் பணிகளுடன்

தேசிய ஆசிரியர் கல்விக் குழுவின் பணிகளையும் ஆற்றி வருகின்றனர். இத்துறைத் தலைவரின் கருத்துரைப்படி ஒரு பேராசிரியர் இப்பொறுப்பில் இருக்கிறார். மற்றுமுள்ள ஆசிரியர்கள் உட்குழுக்களின் கூட்டங்களுக்கான நிகழ்ச்சி நிரல்களையும் கூட்ட நடவடிக்கைகளையும் தயாரிக்கின்றனர். இத்துடன் அவற்றைச் செயற்படுத்தி அது பற்றிய விவரங்களை மீண்டும் குழுக்களுக்கு அளிக்கின்றனர்.

தேசிய ஆசிரியர் கல்விக்குழு இந்நாட்டிலுள்ள கீழ்க்காணும் கல்வித் துணையமைப்புகளுடன் இணைந்து பணியாற்றுகிறது. அவ்வமைப்புகள்: 1) இந்திய அரசின் கல்வி அமைச்சகம், 2) மாநில அரசுகள், 3) இந்தியத் திட்டக் குழு, 4) பல்கலைக் கழக நல்கைக் குழு, 5) தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி-பயிற்சிக் குழு, 6) இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்கள், 7) மாநிலக் கல்வித் துறைகள், 8) மாநிலக் கல்வி நிறுவனங்கள்/ மாநிலக் கல்வி ஆராய்ச்சி-பயிற்சிக் குழுக்கள், 9) மாநில ஆசிரியர் கல்வி வாரியங்கள், 10) மண்டலக் கல்வியியல் கல்லூரிகள், 11) மாநிலத் தலைநகர்களிலுள்ள தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி-பயிற்சிக் குழுவின் கள அறிவுரையாளர்கள், 12) பல்கலைக்கழகக் கல்வித் துறைகளும் மாநிலத்திலுள்ள கல்வியியல் கல்லூரிகளும், 13) ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்கள் ஆகியனவாம்.

குறிப்பிடத்தக்க பணிகள்: சென்ற 14 ஆண்டுகளில் இக்குழு பல்வேறு பணிகள் ஆற்றியுள்ளது. தேசிய ஆசிரியர் கல்விக்குழுவின் முதற் கூட்டத்தில் 20 மாநிலச் செயற் சிறுகுழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு ஆசிரியர் கல்வி பற்றியபின்வரும் சிக்கல்களைக் கண்டறிந்தது.

க) மனித ஆற்றல் திட்டமின்மை.

ங) நுழைவுச் செயல்முறை வரையறுக்கப்படாமை.

ச) அண்மைக்கால ஆய்வு முடிவுகளுக்கொப்ப ஆசிரியர் கல்விப் பாடத் திட்டங்களைப் புதுமைப் படுத்தாமை.

ஞ) மாணவ ஆசிரியர்களுக்கு நல்ல பாடப் புத்தகங்களும், ஆசிரியக்கல்வியாளர்களுக்கு வழிகாட்டு நூல்களும் இல்லாமல் அயல்நாட்டு ஆசிரியர்களின் நூல்களையே சார்ந்திருத்தல்.

ட) மாணவர் எண்ணிக்கை, ஆசிரியர் நியமனம் பற்றிய வரையறையின்மை.

ண) இடவசதி, நூல்நிலையம், ஆய்வுக்கூடம், பணிமனை, மாணவர் விடுதி, விளையாட்டு நிலம் ஆகியவை ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்களில் போதுமான அளவு இல்லாமை.

த) பாடத்திட்டம், பயிற்றல் முறைகள், மதிப்பிடுதல் ஆகியவற்றில் போதிய ஆராய்ச்சி இல்லாமை.

ந) பல்வேறு ஆசிரியர்கள், ஆசிரியக்கல்வியாளர் ஆகியோர்க்கான தொழிற்கல்வி தொடங்கவும் பல்வேறு பாடங்களுக்கிடையேயுள்ள உறவு வலுவடையவும் பல்கலைக்கழகங்களில் கல்வியியல் கல்லூரிகள் தொடங்கும் முயற்சியின்மை.

ப) தொடக்க, உயர்நிலை ஆசிரியர் கல்விகளுக்கான ஒருங்கிணைந்த கல்வியியல் கல்லூரிகளின்மை.

ம) தொடக்க ஆசிரியர் கல்விக்கும்கூட அஞ்சல் வழிப் பயிற்சிகள் தோன்றாமை.

ய) தொடக்க ஆசிரியர் கல்விக்கான கல்வியாளர்களுக்கெனத் தனிப் பயிற்சிகளின்மை.

ர) ஆசிரியர் கல்வியில் தர வேறுபாடு உள்ளமை.

ல) ஆசிரியக் கல்வியாளர்களுக்கான பணியிடைப் பயிற்சிக்குப் போதிய வசதிகளின்மை.

வ) கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கான பயிற்றுநிலை வழிநடத்தலுக்கான தேவை.

மேற்கூறியவற்றில் க,ங,ண,ப,ம எனக் குறிப்பிடப்பட்டவை 14 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும் தீராத சிக்கல்களாகும். நான்கு மண்டலக் கருத்தாய்வு அணிகள் 1978-இல் அமைக்கப்பட்டு, அவை 1979-இல் உயர்நிலை ஆசிரியர் கல்வி நிறுவனங்களுக்கான வரன்முறைகளைப் பரிந்துரைத்தன.

பிற பணிகள்: தேசிய கருத்தரங்கு:'ஆசிரியர் கல்விப் பாடத்திட்டம்-ஓர் உருவமைப்பு'என்ற கொள்கையளவிலான பாடத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்த இயலாமை பற்றி 1984 நவம்பர்த் திங்களிறுதியில் நடைபெற்ற தேசிய கருத்தரங்கில் ஆராயப்பட்டது. மேலும் பல்வேறு நிலையிலுள்ள ஆசிரியர் கல்வியை முன்னேற்றுவது பற்றிய வழிகளும் வகுக்கப்பட்டன.

ஒலி, ஒளி வடிவங்கள்: ஆசிரியர் கல்வி பற்றிய வானொலிப் பாடங்களும் ஒளிப் படங்களும் அமைக்கப்பட்டன.

வருங்காலத்தை நோக்கி ஆசிரியர் கல்வி: கல்வியில் முதுநிலைப் பட்டப் படிப்பில் ஒரு விருப்பப்பாடமாகக் கல்வித் திட்டமிடல் என்பதையும் அதில் வருங்காலக் கணிப்பு என்ற பகுதியையும் சேர்க்க முடிவு செய்யப்பட்டது.

கல்லூரி ஆசிரியர் கல்வித்திட்டம்: பல்கலைக் கழக நல்கைக் குழுத் தலைவர் தலைமையில் 1978-இல் அமைக்கப்பட்ட குழுவினால் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கும் திட்டம் வடிவமைக்கப்பட்

டது. இப்பொழுது நாடு முழுவதிலும் 40 பல்கலைக் கழகங்களில் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குத் தக்க பயிற்சி நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன.

பணியிடைப் பயிற்சி: பல்வேறு முறையில் ஆசிரியர்கள் தங்கள் நிலைகளை உயர்த்திக்கொள்ளத் தக்க பணியிடைப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

ஒழுக்கவழி ஆசிரியர் கல்வி: ஆசிரியர் கல்வியில் ஒழுக்கநிலையை உட்படுத்துவது பற்றி 1977 முதல் மேற்கண்ட முயற்சிகளின் பலனாக ஆசிரியர்களுக்கான ஒழுக்கநெறிக் கோட்பாடு உருவாக்கப்பட்டு வருகிறது.

முன்தொடக்க, தொடக்கநிலை ஆசிரியர் கல்வி நிலைகளை இணைத்தல்: தொடக்க ஆசிரியர் கல்வியில் முன்தொடக்க ஆசிரியர் கல்வியை இணைத்து இரு நிலைகளுக்குமுள்ள இயற்கையான தொடர்பை வலுப்படுத்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தொடக்கநிலை ஆசிரியர் கல்வி: தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் 12-ஆம் வகுப்புத்தேறியவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்றும் ஆசிரியர் கல்வி இரு ஆண்டுகளாயிருக்க வேண்டுமென்றும் முடிவுரைக்கப்பட்டுள்ளது.

கல்வி இளநிலைப் பயிற்சி அஞ்சல்வழிப்பாடங்கள்: பயிற்சி பெறாத ஆசிரியர்களைப் பகுதிநேர அல்லது மாலை/காலை வகுப்புகள் அல்லது விடுமுறைக் கால வகுப்புகளின் மூலம் பயிற்சி பெற்றவர்களாக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே பயிற்சிபெற்றுப் பணியில் அமர்த்தப்படாத ஆசிரியர்களுக்குப் பணி கிடைக்கும்வகையில் அஞ்சல்வழிப் பாடங்கள் நிறுத்தப்படவுள்ளன.

ஆசிரியர் கல்வித் தகுதிகள், பணியளவு: உயர்நிலை, கல்லூரி ஆசிரியர் கல்விக் குழுவின் பரிந்துரைகளைப் பல்கலைக்கழகங்கள், மாநில அரசுகள், பல்கலைக்கழக நல்கைக் குழு ஆகியவற்றிற்கு அனுப்பி, மேற்கண்ட ஆசிரியர்களின் கல்வித் தகுதிகள், பணியளவு ஆகியவை பற்றி உரியமுறையில் ஆணையிட வேண்டிக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

சிறப்புக் கல்வி: ஊனமுற்றோர் கல்விக்கான ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு வேண்டிய நூல்களையும் பிற ஏடுகளையும் பல்வேறு மொழிகளில் மொழிபெயர்த்து வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது.

இவ்வாறாகப் பல்வேறு நிலைகளிலுள்ள ஆசிரியர் கல்வி, தேசிய அளவில் வடிவுதரப் பெற்றுச் சீராக்கப்படவேண்டும். ஆசிரியர் பாடத் திட்டங்கள் நாட்டு வளர்ச்சிக்கு ஏற்றவாறு அமையவேண்டும். தேசிய ஆசிரியர் கல்விக் குழுவின் புதிதாக வழங்கப்படவுள்ள சான்றுநிலை, ஆசிரியர்களுக்குச் சமூகத்தில் தக்கநிலையை வழங்குமெனவும், நாடு முழுவதிலும் ஆசிரியர் பணியை ஒப்புதல் பெற்ற பொறியியல், மருத்துவம், வழக்குரைத்தல், கணக்காளர்கள் ஆகிய பணிகளுக்கொப்ப உயர்நிலைப் பணியாக மாற்றும் பெருமுயற்சியில் வெற்றிபெறும் எனவும் நம்புவதற்கிடமுண்டு. எஸ.சு.

தேசிய ஆவணக்காப்பகம்: இக்கால இந்திய வரலாற்றுக்கு உதவும் ஆவணங்களைப் பாதுகாத்து வரும் பணியினைத் தேசிய ஆவணக் காப்பகம் (National Archives) மேற்கொண்டுள்ளது. இந்தியாவிலுள்ள மாநிலங்கள் பலவும் ஆவணக் காப்பகங்களைக் கொண்டிருந்தாலும், தேசிய நிறுவனம் முதன்மையான ஒன்றாக விளங்குகிறது.

ஆவணக் காப்பகம் என்னும் பொருளைத் தரும் ஆர்க்கிவ்சு (Archives) என்னும் ஆங்கிலச் சொல் ஆர்க்கே, ஆர்க்கியான் (Arche, Archeon) என்னும் கிரேக்கச் சொல்லிலிருந்து தோன்றியதாகும். நன்கு அமைக்கப் பெற்ற பதிவுகளின் தொகுப்பு அரசின் முகவர், நிறுவனம் அல்லது அமைப்பினால் உருவாக்கப் பெற்றமையை இச்சொல் குறிக்கிறது.

இந்திய அரசினால் கி.பி. 1891-ஆம் ஆண்டு பேரரசுப் பதிவுகள் அலுவலகம் (Imperial Record Office) தொடங்கப்பட்டது. இதன் முதல் தலைவராகப் பாரசுடர் என்பவர் நியமிக்கப் பெற்றார். பேரரசுப் பதிவுகள் அலுவலகம் கல்கத்தாவில் இந்திய அரசின் தலைமைச் செயல் மாளிகையின் மேற்குப் பகுதியில் அமைக்கப்பெற்று இந்திய அரசின் பதிவுகள் பாதுகாக்கப்படும் பணி தொடங்கியது. இந்தியாவிலிருந்த ஆங்கிலேயே அரசின் தலைநகர் 1911-ஆம் ஆண்டில் கல்கத்தாவிலிருந்து தில்லிக்கு மாறியது. எனவே இந்தப் பதிவுகளையும் தில்லிக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாயிற்று. தலைமை ஆளுநர் ஆர்டிஞ்சு பிரபு 1912 இல் ஆவணக் காப்பகத்திற்கெனத் தனிக் கட்டடம் கட்ட வேண்டி அதனைத் தொடங்கிட ஆணை பிறப்பித்தார்.

ஆவணக் காப்பகக் கட்டடம் 1926-இல் தில்லியில் இராசுபாத்தும், சனபத்தும் கூடும் சாலையில் உருவாயிற்று. ஆசியாவிலேயே பெரிய ஆவணக் காப்பகங்களுள் ஒன்றாக இது விளங்குகிறது. கல்கத்தாவிலிருந்து 1926-இலும், 1937-இலும் பதிவுகள் இரண்டு தவணைகளில் தில்லிக்கு மாற்றப்பட்டன. இந்திய ஆவணக் காப்பகத் தலைவராகத் தில்லியிலும் பாரசுட்டு நீடித்தார்.

இங்கு கி.பி. 1858-வரையிலான இங்கிலாந்து வணிகக் குழுமப் பதிவுகளும் (English Company's

Records), கி.பி. 1858-க்குப் பிற்பட்ட பேரரசுப் பதிவுகளும் (Crown Records) தனித்தனியே பிரித்து வைத்துப் பாதுகாக்கப் பெற்றன. வணிகக் குழுமப் பதிவுகள், பேரரசுப் பதிவுகள் எனக் குறிக்கப் பெற்றவை பின்னர்‘சிப்பாய்க் கலகத்திற்கு முந்திய பதிவுகள்’ (Pre-Mutiny Records) எனவும், ‘சிப்பாய்க் கலகத்திற்குப் பிற்பட்ட பதிவுகள்’ (Post-Mutiny Records) எனவும் பெயர் மாற்றம் பெற்றன. தேசிய ஆவணக் காப்பகத்தில் சிப்பாய்க் கலகத்திற்கு முந்திய பதிவுகள் உணவுத் துறை, உள்துறை, சட்டத் துறை, அயல் உறவுத் துறை, பொதுப் பணித்துறை முதலான தலைப்புகளிலும், சிப்பாய்க் கலகத்திற்குப் பிந்திய பதிவுகள் வேளாண்மை, வணிகம், தகவல் தொடர்பு, பாதுகாப்பு, கல்வி முதலான தலைப்புகளிலும் பகுக்கப் பெற்றுள்ளன. ஆங்கிலேய வணிகக் குழுமப் பதிவுகள், ஆங்கிலேய இந்திய அரசின் பதிவுகள் மட்டுமல்லாது, 1947-இல் ஆங்கிலேயரின் நிலையங்கள் (Residents), முகவர்கள் (Agencies) ஆட்சியும் முடிவிற்கு வந்ததால் அவர்களின் பதிவுகளும் இங்கே பாதுகாக்கப் பெற்றன. விடுதலைக்குப் பின் இந்திய அரசின் துறைகளின் கடிதங்கள், பதிவுகள் ஆகியன இங்கே பாதுகாக்கப் பெற்று வருகின்றன. இந்திய விடுதலை இயக்கத் தலைவர்கள், சமூகச் சீர்திருத்தவாதிகள் முதலானோரின் தனிப்பட்ட கடிதங்கள், ஆவணங்களும் இங்கே பாதுகாக்கப் பெற்றுள்ளன. இவற்றைத் தனியார் ஆவணங்கள் (Private Papers or Records) என்று கூறுகின்றனர்.

பதிவுகள் அறிவியல் முறையில் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. இங்குக் கைக் கொள்ளப் பெறும் முறைகள் இந்தியாவிலேயே சிறந்தவை என்று கூறப்பெறுகிறது. பறவைகள், பூச்சிகள் உட்புகுந்து ஆவணங்களுக்குச் சேதம் விளைத்திடா வகையில் சன்னல்கள் வலையினால் மூடப் பெற்றுச் சூரிய வெளிச்சம் பதிவுகளின் மேல் பட்டுக் கேடு விளைந்து விடாமல் அவற்றின் மேல் திரைகளும் போடப் பெற்றுள்ளன.

தொடக்கக் காலங்களில் சிபான் துணி கொண்டு, சப்பானியத் தாள் கொண்டு கையால் பதிவுகளைச் செப்பனிட்டுப் பழுது பார்த்தனர். அறிவியல் வளர்ச்சியினால் உருவாகியுள்ள பாதுகாப்பு முறைகள் அனைத்தும் இங்குப் பின்பற்றப் பெறுகின்றன.

காற்றுத் துடைப்பான் கொண்டுப் பதிவுகளின் மீது படிந்துள்ள தூசு துடைக்கப்படுகின்றது. மின் கருவி வாயிலாக மடிப்புகள் நேராக்கப்படுகின்றன. காற்று நீக்கப் பெற்ற அறையுள் பதிவுகளை வைத்து, வேதியியல் பொருள்களைக் கொண்டு பதிவுகளுக்குச் சேதம் விளைத்திடாது பூச்சிகள் முதலான தாள்களைச் சேதப்படுத்தும் உயிரினங்கள் அழிக்கப் பெறுகின்றன. கண்ணாடி இழை போன்ற செல்லுலசுத் தாள் ஒட்டும் இலாமினேசன் முறையும் இப் பாதுகாப்பு முறையில் அடங்கும்.

ஆவணக் காப்புப் பயிற்சியும் இங்கே அளிக்கப்படுகிறது. ஆவணங்களைப் பாதுகாப்பது பற்றிய பயிற்சி அளித்துச் சான்றிதழ்கள் வழங்கலும் நடைபெறுகின்றது. இதன் வாயிலாகப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் இந்திய மாநிலங்களில் உள்ள ஆவணக் காப்பகங்களில், தனியார் ஆவணக் காப்பகங்களில் ஆவணங்களைத் தக்க முறையில் பாதுகாக்கும் பணியினை மேற்கொள்ளலாம்.

இந்திய விடுதலைக்குப் பின் 1947-இல் ‘இந்தியப் பதிவுகள் அலுவலகம்’ என்ற பெயர் மாற்றப்பட்டு, தேசிய ஆவணக் காப்பகம் (National Archives) எனக் கூறப்படுகிறது.

ந.க.ம.

தேசியக் கொடிகள்: கொடி அது துணியாயினும் பொதுவாக பயன்பாட்டில் உள்ள துணியை விட மிகுந்த மதிப்பையும் மரியாதையையும் பெறுகிறது. எந்தக் கொடியாக இருந்தாலும் அது ஓர் அடையாளச் சின்னமாகவும், ஓர் எண்ணத்தை எதிரொலிப்பதாகவும், குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக உண்டாக்கப்பட்டதாகவும், உறுப்பினர்களின் ஒற்றுமையை நிலை நாட்டுவதாகவும், இருக்கும்.

இத்தகைய கொடிகள் இன்று ஒவ்வொரு நாடுகளுக்கும் உண்டு. அத்தகைய கொடிகள் அந்தந்த நாட்டின் ‘தேசியக் கொடிகள்’ என்று கூறப்படும். தேசியக் கொடி அந்நாட்டின் பண்புகளையும், கொள்கைகளையும், கோட்பாடுகளையும், நிலவளங்களையும், மணவளங்களையும், அரசியல் நோக்கங்களையும் தெரிவிக்கும் வண்ணம் அமைக்கப்படும் தேசியக் கொடி ஒரு நாட்டு மக்களின் ஒற்றுமையைக் காட்டும்; நாட்டின் விடுதலைக்காகப் பாடுபட்ட தலைவர்களின் வரலாற்றை நினைவுப்படுத்தும்; நாடு உயர்ந்தாலும் அல்லது தாழ்ந்தாலும், துன்பத்திலும் அல்லது இன்பத்திலும் பங்கு கொள்ளும். எனவே தான் மக்களிடையே எப்பொழுதும் தேசிய எண்ணத்தை நினைவுப்படுத்த வேண்டி,அரசுக் கோட்டையிலும், அரசு அலுவலகங்களிலும், கல்விக்கூடங்களிலும், அரசு ஊர்திகளிலும், அரசு சார்புள்ள மாநாடு போன்ற கூட்டங்களிலும் தேசியக் கொடியினைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

கொடிகளைச் சமுதாய வாழ்வின் சிறப்புச் சின்னமாகக் கருதினர் எனச் சான்றுகள் கூறுகின்றன. விலிலிய நூலின் பழைய ஏற்பாட்டிலும் கொடிகள் பயன்படுத்தப்பட்டதைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

ஒருசில நாடுகள் வலிமையையும், அஞ்சாமை யையும் காட்டுவதற்காகச் சிங்கத்தையும், சக்தியை யும், வேகத்தையும் வெளிப்படுத்துவதற்காகக்கழுகை யையும், உண்மையையும் தூய்மையையும் காட்டுவ தற்காக அன்னத்தையும், அழகையும் வளத்தையும் காட்டுவதற்காக மயிலையும் தங்கள் சின்னங்களா கப் பயன்படுத்தின. உரோம் நாடு, குதிரை வரையப் பட்ட சதுரக் கொடியையும், இங்கிலாந்து, மூன்று தங்கச் சிங்கங்கள் அடங்கிய கொடியையும் உபயோ கித்தன. இந்த மூன்று சிங்கங்களும் முறையே இங்கி லாந்து, இசுகாட்லாந்து, அயர்லாந்து ஆகிய நாடு களின் கூட்டமைப்பான ஆங்கிலத் தீவுகளைக் குறிக் கும். பின்னர், அவை 'ஐக்கியப் பேரரசாக' மாறுதல் அடைந்த போது, அம்மூன்று நாடுகளில் கூட்டமைப்பு மூன்று சிலுவைகளைச் சின்னமாகப் பெற்றது. இசு லாம் சமயத்தினர் பிறைச் சந்திரனைச் சின்னமாக ஏற்றுக்கொண்டனர்.

தேசியக்கொடி வகைகள்: கொடிகள் பொதுவாக அரசர் கொடி, இராணுவக் கொடி, தேசியக்கொடி என மூன்றாகப் பிரிக்கப்பட்டன. அரசன் அல்லது அரசனின் மேலாளர் ஒருவன் வீற்றிருக்கும்போது பறக்கவிடுவது அரசர் கொடியாகவும், படைவீரர் களால் உயர்த்தப்படுவது இராணுவக் கொடியாக வும், அரசனின் ஆணைச் செல்லத்தக்க வகையில் வேண்டும் இடங்களில் ஏற்றப்படுவது தேசியக் கொடி யாகவும் அமைந்தன. இம்முறையை இன்றும் சில நாடுகள் பின்பற்றுகின்றன. மற்றும் சில நாடுகள் தேசியக்கொடி, கப்பல் படைக்கொடி, வாணிகக் கப் பல் கொடி, இராணுவப் போர்க் கொடி ஆகிய நான் கையும் தேசியக் கொடி வரிசையிலேயே பெற்றுள் ளன.

இடைக் காலத்தில் முடியாட்சியும், சமயாட்சியும் உச்சநிலையில் இருந்தபோது, அவை தேசியக்கொடி களைத் தனித் தனியாகவே பெற்றிருந்தன. இடைக் காலத்துப் போர்வீரர்கள் தேசியக் கொடிச் சின்னங் களை அணிந்துதான் போர்க்களம் புகுவார்கள். பட்டி மன்றம், வழக்காடு மன்றம், விளையாட்டு அரங்கம் ஆகிய இடங்களில் கூட கொடிகளைப் பறக்கவிடு வார்கள். நிலவியல் பகுதிகளை ஆராயச் சென்ற பன்னாட்டு மாலுமிகளும் தத்தம் கப்பல்களில் அவர் தம் நாட்டின் தேசியக் கொடியைப் பறக்கவிட்டே சென்றார்கள். வேறுசில நாடுகளில் தேசியக் கொடி கள் அரசர்களுக்கும், அரசியர்களுக்கும், அலுவலக அதிகாரிகளுக்கும், நாட்டின் பெருந்தலைவர்களுக் கும், ஐக்கிய அமைப்புகளுக்கும் திருச்சபைகளுக்கும் தனித்தனியாக அமைந்துள்ளன. கப்பல்களில் பொது வாக அனைத்து நாடுகளும் மஞ்சள்கொடி, சிவப்புக் கொடி, வெள்ளைக்கொடி ஆகியவற்றை நேரத்திற்கு ஏற்றவாறு பயன்படுத்துகின்றன. பயன்படுத்தும் இடத்திற்கும், பயன்படுத்துவோரின் தகுதிக்கும் ஏற்ற வாறு தேசியக் கொடிகளின் அளவுகளும் மாறுபடுகின் றன. எடுத்துக்காட்டாக ஓர் எளிய சிப்பாய் முதற் கொண்டு, படைத்தளபதி வரை கால்நடையாக எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமானால் அக்கொடி 4′4″×5′6″அளவில் இருக்கவேண்டும்; இயந்திர வாக னங்களில் பொறுத்திச் செல்ல அக்கொடி அளவில் இருக்கலாம். அனைத்து நாடுகளுக்கும் வெள்ளைக் கொடி என்பது சமாதானத்தைக் குறிக்கும்.

தேசியக்கொடியின் பயன்கள்: தேசியக் கொடியே நாட்டின் சின்னமாகும். நாட்டின் குடிமக்களும் அண்டை நாட்டு மக்களும் அக்கொடிக்கு வேண்டிய மரியாதையை இயல்பாகவே அளிப்பார்கள். ஒரு தேசியக் கொடியை அவமதித்தால் அந்நாட்டையே அவமதித்தது போலாகும். தேசியக் கொடி மக்க ளிடையே ஒற்றுமையையும், பற்றையும் வளர்க் கும். போர்க்களத்தில் பயன்படுத்தப்படும் தேசியக் கொடி இராணுவ வீரர்களுக்கும் வேண்டிய மன வலி மையையும், பாதுகாப்பையும் தரும். அக்கொடிகளில் தீட்டியிருக்கும் வண்ணங்களும், எண்ணங்களும் வீரர் களின் உடல் வலிமையையும் மன வலிமையையும் ஒரு முனைப்படுத்தும். அரசு அலுவலகங்களிலும், கல்லூரி களிலும், பல்கலைக் கழகக் கட்டடம், மருத்துவ மனைகள் ஆகியவற்றிலும், தேசியக் கொடியைப் பறக்கவிட்டால் மக்களிடையே நாட்டின் மீது அன் பும் மரியாதையும் தாமாகவே எழும். அதை விடுத்து வியாபார விளம்பரங்களில் எக்காரணம் கொண்டும் தேசியக் கொடியைப் பயன்படுத்தக் கூடாது. போரின் போது எந்த நாட்டின் கொடி நாட்டப்படுகிறதோ அந்த நாடு அந்தப்பகுதியைக் கைப்பற்றிவிட்டதாகப் பொருள்படும். போர்புரிந்து கொண்டிருக்கிற ஏனைய வீரர்களுக்கு இது சரியான அடையாளமாகப் பயன் படுகிறது. ஒரு கப்பலில் பறக்கின்ற கொடியைத் தொலைவிலிருந்தே பார்த்து, அது இன்ன நாட்டைச் சேர்ந்தது எனச்சொல்லிவிட முடியும். வாணிகக் கப் பல்கள் இரண்டு நடுக்கடலிலே சந்திக்க நேர்ந்தால், உடனே அக்கப்பல்கள் தத்தம் நாட்டுத் தேசியக் கொடியை மேலே உயர்த்தி மரியாதையைச் செலுத் தும். ஒரு கப்பலின் கம்பத்தில் எந்த நிலையில் ஒரு தேசியக் கொடியைப்பறக்கவிட்டாலும், அண்டைக் கப்பல் மாலுமிகளோ அல்லது அருகில் உள்ள துறை முக அதிகாரிகளோ உடனே அக்கப்பலின் நிலைமை யைப் புரிந்து கொண்டு, அருகிற் சென்று காப்பாற்ற முற்படுவர்.

தேசியக்கொடியைப் பயன்படுத்தும் முறை: தேசியக் கொடியை மழை பெய்யும்போதோ பனி பெய்யும் போதோ பலத்தக்காற்று வீசும்போதோ பறக்கவிடக் கூடாது. பொதுவாக இரவு நேரங்களிலும் பறக்க

இந்தியத் தேசியக் கொடி

ஐ.நா.கட்டடத்தில் பன்னாட்டு தேசியக்கொடிகள்

விடக்கூடாது. மாறாகப் பொதுக் கூட்டங்கள், விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகள், சிறப்பு மரியாதைக்குரியவர்கள் கலந்து கொள்ளுகிற அவைகள் ஆகியன பாதுகாப்பான கட்டடங்களுக்குள் மின் விளக்குகளுடன் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்குமேயானால் தேசியக் கொடிகளை எல்லா தட்பவெப்ப நிலையிலும் பறக்கவிடலாம். போர்க் காலங்களில் கோட்டைகளிலும், போர்க் கப்பல்களிலும், போர்ப்பாசறைகளிலும் இரவில் கூட பறக்க விடலாம்.

கொடியைப் பறக்கவிடும்போது அந்நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்ளுகிற அனைவரும் எழுந்து கால் சேர நின்று தேசியக் கொடியின் பக்கமாக முகங்காட்டி, வணக்கத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டும். சீருடையில் உள்ளவர்கள் இராணுவ முறையில் வணங்க வேண்டும்; மற்றவர்கள் தலையில் குல்லாய் போன்றவற்றை அணிந்திருந்தால் அதைத் தம் வலது கையால் எடுத்து, இடதுகையில் பிடித்துக்கொண்டு, வலக் கையை இதயத்திற்கு மேலே கொண்டுவந்து வணங்க வேண்டும்; தேசியக் கொடி அரைக் கம்பத்தில் பறந்தால் அது நாட்டு மக்களுக்கு ஏற்பட்டுவிட்ட ஓர் இழப்பை அறிவிக்கும். கொடியைக் கீழே தொங்க விட்டால் தம்மை எதிர்த்தவரிடம் சரண் அடைந்து விட்டதாகப் பொருள்.

வாணிக விளம்பரங்களுக்காகத் தேசியக் கொடியைத் தயாரிக்கக்கூடாது; கைத்துண்டு, பனியன், பெட்டி போன்ற பயன்படு பொருள்களில் கொடியை வரையக்கூடாது; ஒரு தேசியக் கொடி பயன்படாத வகையில் பழுதடைந்திருந்தால் அதைத் தனிபட்ட முறையில் கொளுத்திவிட வேண்டும். அமங்கல நிகழ்ச்சிகளின் அடையாளமாகக் கொடிகளைப் பறக்க விடும் போது, முதலில் கொடிக் கம்பத்தின் உச்சி வரைக் கொடியை ஏற்றிப் பின்னர் அரைக்கம்பத்தில் இறக்கிக் கட்டிப் பறக்கவிட வேண்டும். மீண்டும் மாலையில் கொடியை இறக்கும்போது கூட அதை உச்சியில் ஏற்றிப் பின்னரே இறக்க வேண்டும்.

கம்பளி, பட்டு போன்ற பொருள்களே தேசிய கொடிகளை அமைக்கப் பயன்படுகின்றன. மலிவாகக் கிடைப்பதால் பருத்தியும் பல நாடுகளில் பயன்படுகிறது. உறுதியாகவும், நேர்த்திமிகு வண்ணத்தைக் கொடுப்பதற்காகவும் நைலான் நூலையும் பயன்படுத்துகின்றனர். தேசியக் கொடிகள் பெரும்பாலும் செவ்வக வடிவத்தில் பளபளப்பான வண்ணங்களில், சின்னங்களும் பொறிக்கப்பட்டிருப்பதோடு, அவ்வண்ணங்களுக்கும் சின்னங்களுக்கும் பொருள் விளக்கங்களும் தரப்பட்டிருக்கும். தேசியக் கொடிகளைத் தயாரிக்கும் முறை அவற்றை வணங்கும் முறை முதலியவற்றைப் பற்றி ஒவ்வோர் அரசும் விரிவான விதிகளை வகுத்துள்ளன.

கொடிக்கான விதிமுறைகள்: ஒவ்வொரு நாடும் தனித்தனியாகத் தேசியக் கொடிக்கான விதிகளை வகுத்துள்ளன. எனினும் பொதுவான விதிகளைக் கீழே காணலாம்.

1. ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டில் அந்நாட்டின் தேசியக் கொடியுடன் பிற நாட்டுக்கொடிகளையும் பறக்கவிட்டால், அக்கொடிகளை அந்நாட்டுக் கொடியின் இடப்புறத்திலேயே பறக்கவிட வேண்டும்.

2. ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டில் அந்நாட்டின் தேசியக் கொடியைப் பிற நாட்டுக் கொடிகளுடன் ஏற்றினால் முதலில் அந்த நாட்டின் தேசியக் கொடியை உயர்த்திக் கடைசியில் இறக்கவேண்டும். பிற நாட்டுக் கொடிகள் பறக்கும்போது அந்த நாட்டுக் கொடியை எக்காரணத்தைக் கொண்டும் இறக்கக் கூடாது.

3. ஊர்வலத்தின்போது ஊர்வலத்தின் முன்னால் தேசியக் கொடியை வலத் தோளில் உயர்த்திப் பிடித்துச் செல்ல வேண்டும்.

4. பொதுக்கூட்டம், கருத்தரங்கு, விழாக் காலம் போன்றவற்றில் தலைவர் அல்லது பேச்சாளருக்குப் பின்னால் அவருடைய தலைக்கு மேல் மற்ற அலங்காரங்களுக்கும் மேலாக தேசியக் கொடியைத் தொங்கவிட வேண்டும்.

5. தேசியக் கொடியில் எதையும் எழுதக் கூடாது.

6. கிழிந்துபோன தேசியக் கொடியைக் குப்பைத் தொட்டியில் போடவோ, அழுக்குத் துடைக்கும் கந்தையாகப் பயன்படுத்தவோ கூடாது.

7. புடவையின் கரை, மேசை விரிப்பு, சாளரத்திரை, வாணிகப் பொருட்களின் விளம்பரக் குறி போன்ற வகைகளில் தேசியக் கொடியைப் பயன்படுத்தக் கூடாது.

8. தலைமைச் செயலகம், உயர்நீதி மன்றம், மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகம், காவல் துறை அலுவலகம், மாநாகராட்சி மற்றும் நகராட்சி அலுவலகங்கள், ஊராட்சி ஒற்றிய மற்றும் வட்டாட்சியர் அலுவலகங்கள், சிறைச் சாலைகள், மத்திய மாநில அரசுக் கட்டடங்கள் ஆகியவற்றில் தேசியக் கொடியைப் பறக்கவிட வேண்டும்.

9. எல்லைப் புறங்களில் குறிப்பிட்ட இடங்களில் தேசியக் கொடியைப் பறக்கவிட வேண்டும்.

10. மத்திய மாநில அமைச்சர்கள், துணை அமைச்சர்கள், நாடாளுமன்றம், சட்ட மன்றம் ஆகிய அவைகளின் தலைவர்கள் குடியரசுத் தலைவர், முதலமைச்சர், அல்லது முடியாட்சியாக இருக்குமேயானால் அரசர் ஆகியோருடைய வீடுகளிலும் அவர்கள் பயன்படுத்தும் வாகனங்களிலும் தேசியக் கொடியைப் பறக்கவிட வேண்டும்.

11. அயல் நாடுகளிலுள்ள தூதுவர்களின் அலுவலகங்களிலும் அவர்களுடைய வீடுகளிலும் அவர்கள் செல்லும் வாகனங்களிலும் கொடியைப் பறக்க விட வேண்டும்.

12. மக்களாட்சியைப் பின்பற்றுகிற நாடாக இருக்குமேயானால் அந்நாட்டின் விடுதலை நாள், குடியரசு நாள், தேசிய வாரம், நாட்டின் தந்தை பிறந்த நாள் போன்ற தேசியத் திருவிழா நாள்களிலும் எல்லோரும் அவரவர்களுடைய இல்லங்களிலும், அரசு பொது நிறுவனங்களிலும் தேசியக்கொடியைப் பறக்க விடலாம்.

13. சூரிய உதய முதல் அது மறையும் வரையில் தான் தேசியக் கொடியைப் பறக்க விட வேண்டும்.

14. தேசியக் கொடியைப் பறக்க விடும்போது, அக்கொடியின் அமர்வு நிலைப்படியே பறக்க விட வேண்டும். அமர்வு நிலையை மாற்றிப் பறக்க விட்டால் நாட்டை இழிவுப் படுத்துவதாகும்.

15. நாட்டுப் பெருந்தலைவரின் மறைவு போன்ற தேசிய துக்க நாள்களில் அந்நாட்டு மக்களின் கவனத்தில் அவரின் சேவைகளையும் தியாகத்தையும் நினைவுப் படுத்தவும், துக்கத்தை அறிவிக்கவும் கொடிமரத்தின் பாதியில் தேசியக் கொடியைப் பறக்க விடுதல் வேண்டும். பொன்.சு.

தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சி நிறுவனம், 1961-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் முதல் தேதி மத்திய அரசினால் நிறுவப்பட்டது. இது மத்திய அரசின் நிதிகொண்டு தன்னுரிமை பெற்றுச் செயற்படுகிறது. மனித வள மேம்பாட்டுத் துறை (Ministry of Human Resource Development), பள்ளிக் கல்வி மேலும் தொடக்க நிலையிலுள்ள ஆசிரியர் கல்வி ஆகிய துறைகளுக்குத் தேவைப்படும் ஆலோசனையை இந்நிறுவனம் வழங்கிவருகிறது. மனித வள மேம்பாட்டுத் துறை அமைச்சர் இதன் தலைவராவார்.

முதன்மைப் பணிகள்: தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி, பயிற்சி நிறுவத்தின் முதன்மைப் பணிகளுள் சில பின்வருவன: 1) கலைத்திட்டம், கற்பித்தலுக்கான துணைக் கருவிகள், கற்றல் கருவிகள், கற்றல் பொருள்கள் ஆகியனவற்றைப் படைத்தலும் நெறிப்படுத்துதலும், 2) ஆசிரியர்களுக்கும் ஆசிரிய-பயிற்சியாளர்களுக்கும் மேலும் பிற பணியாளர்களுக்கும் தேவைப்படும் பணி முன் பயிற்சியையும் பணியிடைப் பயிற்சியையும் வழங்குதல், 3) கல்வி ஆராய்ச்சியை நடத்துவதும் ஊக்குவித்தலும், 4) செம்மைப்படுத்தப்பட்ட கல்வி நடைமுறைகளையும் யுக்திகளையும் கல்வி ஆராய்ச்சி முடிவுகளையும் பரப்புதல், 5) பள்ளிக் கல்வி சார்ந்த அனைத்துக் கருத்துகளுக்கும் செய்திகளுக்கும் ஒரு மைய இல்லமாகச் செயற்படுதல்.

வடிவமைப்பு: கிளை அமைப்புகள்: இதில் ஆறு கிளை அமைப்புகள் உள்ளன. அவையாவன: 1) தேசிய கல்வி நிலையம் (National Institute of Education), 2) மத்திய கல்வி தொழில்நுட்ப நிறுவனம் (Central Institute of Educational Technology), 3) ஆசுமீர் போபால், புவனேசுவரர், மைசூர் ஆகிய இடங்களில் அமைந்துள்ள நான்கு வட்டாரக் கல்வியியல் கல்லூரிகள்.

தேசிய கல்வி நிலையம்: இதன் குறிப்பிடத்தக்க துறைகள்: 1) அறிவியல் மற்றும் கணிதக் கல்வித்துறை (Department of Science and Mathematics Education), 2) கல்வியைத் தொழில் மையமாக்கும் துறை (Vocationalisation of Education Unit), 3) கல்வி உளவியல், வழிகாட்டுதல் மற்றும் அறிவுரை வழங்கும் துறை (Educational Psychology, Guidance and Counselling), 4) சமூகவியல் கல்வி மற்றும் உயர் மனிதப் பண்புப் பயிற்சித் துறைகள் (Department of Social Science and Humanities), 5) அளவீடு, மதிப்பீடு மற்றும் புள்ளிவிவர ஆய்வுத்துறை (Department of Measurement, Evaluation and Data Processing), 6) ஆசிரியர் கல்வி, சமூகக் கல்வி மற்றும் விரிவுப் பணித்துறை (Department of Teacher Education, Social Education and Extension Services), 7) முன் தொடக்கக் கல்வி மற்றும் தொடக்கக் கல்வித்துறை (Department of Pre-school and Elementary Education), 8) நூலகம், ஆயக்கட்டு மற்றும் செய்தித் துறை (Library and Department of Documentation and Information), 9) களப்பணிகள் மற்றும் இணைப்புத்துறை (Department of Field Services and Coordination), 10) கருத்துப்பட்டறைப் பிரிவு (Workshop Section), 11) பத்திரிகைத்துறை (Journal Cell).

வட்டாரக் கல்லூரிகள்: மேற்கூறப்பட்ட நான்கு வட்டாரக் கல்வியியல் கல்லூரிகள் நான்கு ஆண்டு ஆசிரியர் பயிற்சியை வழங்குவதோடு ஓராண்டு இளநிலை மற்றும் முதுநிலை கல்வியியல் பட்டங்களுக்கான கல்வியையும் வழங்குகின்றன. புவனேசுவரிலும் மைசூரிலுமுள்ள கல்லூரிகள் இரண்டும் எம்.எசுசி.எட். (M.Sc.Ed.) பட்டக் கல்வியையும் வழங்கி வருகின்றன. மேலும் டாக்டர் பட்டத்திற்கான ஆராய்ச்சிவழி அமைந்த பயிற்சிக்கும் வாய்ப்புகள் உள்ளன. பல்லாண்டுகளாகப் பயிற்சி பெறாத ஆசிரியர்களின் பெரும் தேக்கத்தைப் போக்குவதற்காகக் கோடைப்பள்ளியும் அஞ்சல்வழிப் பயிற்சியும் (Summer cum Correspondence Course) நடத்தப்படுகிறது. இக் கல்லூரிகள், தாம் அமைந்துள்ள வட்டாரங்களிலுள்ள மாநில அரசுகளோடு இணைந்து மேம்பாட்டிற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுகின்றன.

கல்வித் தொழில் நுட்பவியல்: தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி-பயிற்சி நிறுவனத்தின் கல்வி தொழில்நுட்ப மையமானது (Centre for Educational Technology) 1973-ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் இம் மையமானது கற்பித்தலுக்கான துணைக் கருவிகளின் துறையோடு இணைந்து, கல்வித் தொழில் நுட்பத்திற்கான மைய நிறுவனம் (Central Institute of Educational Technology) என்ற அமைப்பாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந் நிறுவனம் விரைவாக வளர்ந்து வருகிறது. இது சுவையாகக் கற்பதற்குத் தேவையான ஒளிப்பதிவு செய்யப்பட்ட நாடாக்கள், ஒளியும் ஒலியும் பதிவு செய்யப்பட்ட நாடாக்கள்,பலகேள்விகாட்சிப்பொருள்கள் ஆகியவற்றைத் தயாரித்து வருகிறது. மத்திய திரைப்பட நூலகத்தில் மட்டும் 8,000, 16 எம்.எம். திரைப்படங்கள் பள்ளிகளுக்குக் கடனாக வழங்குவதற்காக இருக்கின்றன. உள்வரை அமைப்பைப் (Insat) பயன்படுத்திப் பள்ளிகளுக்கான தொலைக்காட்சிக் கல்வி ஏற்பாடு செய்த பாங்கிலிருந்து இதனுடைய சாதனைத்திறன் தெரிகிறது.

மாநிலங்களோடு பிணைகள்: தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி-பயிற்சி நிறுவனம் மாநிலக் கல்வித் துறைகளோடும் பல்கலைக் கழகங்களோடும் பள்ளிக் கல்வி மேம்பாட்டிற்காக இணைந்து செயற்படுகிறது. இந்நிறுவனத்தின் கள ஆலோசகர்கள்(Field Advisers) 18 மாநிலங்களில் பணிபுரிந்துவருகிறார்கள். மாநிலப் பேராளர்கள் இந்நிறுவனத்தின் பல குழுக்களிலும் கள ஆலோசகர்களின் அலுவலகங்களைச் சார்ந்த பல்வேறு ஆலோசனைக் குழுக்களிலும் பங்கேற்று இணைந்து பணிபுரிகிறார்கள். பள்ளி ஆசிரியர்கள் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரிய-பயிற்சியாளர்கள் ஆகியோரின் பணியிடைப்பயிற்சிக்காகத் தொடர்கல்வி மையங்களை (Centres for Continuing Education)நாடு முழுவதும் இந் நிறுவனம் மாநிலக் கல்வித்துறைகளின் துணைக்கொண்டு நடத்திவருகிறது. இந்நிறுவனம் மாநிலங்களிலுள்ள கல்வி ஆராய்ச்சி-பயிற்சி நிறுவனங்களுடன் நெருக்கமான உறவுகொண்டு தன் பணியைச் செய்து முடிக்கிறது.

கல்வியியல் ஆராய்ச்சி: தேசிய அளவில் இது மிகப் பெரிய கல்வி ஆராய்ச்சி நிறுவனமாகும். இதனுடைய கிளை நிறுவனங்களும் இதனுடைய எல்லாத் துறைகளும் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ளன. நாட்டினுடைய இரண்டாம், மூன்றாம், நான்காம் தேசிய கல்வி அளவாய்வுகளை(National Educational Surveys) நடத்தி அவற்றிற்குரிய அறிக்கைகளை வெளியிட்டுள்ளது.இந்நிறுவனம் கல்வி உளவியல் அளவீடுகள் துறையில் சில பல ஆராய்ச்சிக் கருவிகளையும் உளவியல் சோதனைகளையும் தயாரித்துள்ளது. மேலும் கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் புதிய பரிசோதனைகள் குழு(Educational Research and Innovations Committee) ஒன்றினைக் கொண்டு ஆராய்ச்சியாளர்களின் புதிய திட்டங்களுக்கும் பரிசோதனை முயற்சிகளுக்கும் நிதி வழங்கி வருவதோடு கல்வி ஆராய்ச்சிகளுக்காகப் பருவ மாநாடுகளையும் கூட்டுகிறது. கல்விக் கழகங்களும் தொழிற் கழகங்களும் தம்முடைய ஆண்டு மாநாடுகளையும் இதழ்களையும் நடத்தப் பொருளுதவி அளித்து இந்நிறுவனம் ஆதரிக்கிறது. கடந்த காலங்களில் நாட்டினுடைய கல்விக் கொள்கை உருவாக்குவதற்குத் தேவையான ஆராய்ச்சிகளைச் செய்யும் பொறுப்பினை இந்நிறுவனம் ஏற்றுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியக் கல்விக் குழுவின் (Indian Education Commission) 1964-66 அறிக்கைக்குத் தேவையான ஆராய்ச்சிகளை இந்நிறுவனமே செய்து முடித்தது. இந்நிறுவனம் 1975-ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடங்கி நாடு முழுவதும் 10+2+3 என்ற ஒரே அமைப்பு வருவதற்கு வேண்டிய ஆராய்ச்சி முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுப் பல நல்ல அறிக்கைகளைத் தந்துள்ளது. அதுபோலவே 1986-ஆம் ஆண்டின் புதிய தேசிய கல்விக் கொள்கையை உருவாக்குவதற்குத் தேவையான சிறந்த ஆராய்ச்சிகளை முடித்து நாட்டின் கல்வியாளர்களையும் ஆயத்தப்படுத்தியுள்ளது.

வளர்ச்சிக்கான கல்வி: பாங்காக்கிலுள்ள ஐக்கிய நாட்டுக்கல்வி சமூகப் பண்பாட்டு (UNESCO) நிறுவனத்தின் வளர்ச்சிக்கான புதிய கல்விப் பரிசோதக ஆசிய திட்டத்தில் (Asian Programme of Educational Innovations and Development) இந்நிறுவனமானது ஒரு துணை மையமாக (Associate Centre) ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்நாட்டில் கல்விப் பரிசோதனைகளுக்கான தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவாக (National Development Group for Educational Innovations) இந்நிறுவனம் இயங்கி வருகிறது. பிறநாட்டின் கல்வியாளர்கள் பயிற்சிக்காகவும், சில சிறப்பு அனுபவங்கள் பெறுவதற்காகவும் இதனுடன் தொடர்பு கொள்கிறார்கள்.

பரிசோதகத் திட்டங்கள்: யூனிசெப்பு (UNICEF) நினவனத்தின் ஆதரவு பெற்றுக் கீழ்க்காணும் பல்வேறு பரிசோதகத் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறது. அத்திட்டங்களாவன: 1) முன் குழந்தைப் பருவக்கல்வி(Early Childhood Education), 2) தொடக்கக்கல்விக் கலைத்திட்டத்தைப் புதுப்பித்தல் (Primary Education Curriculum Renewal), 3) சத்துணவும் உடல்நலக் கல்வியும் சுற்றுப்புறத் துப்புரவும் (Nutrition, Health Education and Environmental Sanitation), 4) சமூகக் கல்வியும் பங்கேற்பிற்குமான வளர்ச்சி நடவடிக்கை (Developmental Action For Community Education and Participation),5)தொடக்

கக் கல்விக்கான பரவலான நுழைவுரிமை (Comprehensive Access for Primary Education).

மக்கள் தொகைக் கல்வி: ஐக்கிய நாடுகளின் குடும்ப நல நிறுவனத்தின் (UNIFPA) ஆதரவுடன் செயற்படும் மக்கள்தொகைக் கல்வித் திட்டத்தை (Population Education Programme) இந்தியா முழுவதும் நடைமுறைப்படுத்த வழிகாட்டுவதோடு மேலாண்மையும் செய்து வருகிறது.

வெளியீடுகள்: இந் நிறுவனமானது ஆண்டிற்கு ஏறக்குறைய 250 வெளியீடுகளை வெளியிடுகிறது. இவற்றுள் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டியவை மாணாக்கர்களுக்காகத் தயாரிக்கப்படும் பாடப் புத்தகங்கள், துணைப் புத்தகங்கள், பயிற்சி ஏடுகள் ஆகியவையாகும். ஆசிரியர்களுக்காகவும் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்காகவும் வழிகாட்டிப் புத்தகங்களையும், மூலப் புத்தகங்களையும் ஒரு பொருள் பற்றிய தனிக் கட்டுரை நூல்களையும் பத்திரிகைகளையும் வெளியிடுகிறது. இந்தியக் கல்விமீள் பார்வை (Indian Educational Review) (காலாண்டு), இந்தியக் கல்விப் பத்திரிகை (இரு மாதத்திற்கு ஒருமுறை), பள்ளி அறிவியல் (காலாண்டு), தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர் (காலாண்டு) ஆகியவை இவற்றின் ஒழுங்கான பருவ வெளியீடுகளாகும். மாதந்தோறும் செய்திமலர் ஒன்றினையும் இந் நிறுவனம் இல்லப் பத்திரிகையாக வெளியிடுகிறது. வட்டாரக் கல்வியியல் கல்லூரிகளும் தம்முடைய இதழ்களை வெளியிடுகின்றன.

உதவிச் சம்பளம்: ஆண்டிற்கு ஏறக்குறைய 750 மாணவர் படிப்பிற்கான உதவிச் சம்பளத்தை வழங்கத் தேசிய அளவில் திறமையைச் சோதித்துப் பார்க்கும் போட்டித் தேர்வுகள் (National Talent Test) இடைநிலை மாணவர்களுக்காக நடத்தப்படுகின்றன. இவ்வுதவிச்சம்பளம் பெறும் மாணவர்கள் அறிவியல், சமூக அறிவியல் அல்லது தொழிற்கல்வித் துறைகளில் டாக்டர் பட்டம் பெறுமளவிற்கு இவ்வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

அறிவியல் மனப்பாங்கு: அறிவியல் மனப்பாங்கை வளர்க்கும் முகத்தான் மாவட்ட, மாநில, தேசிய அளவில் அறிவியல் கண்காட்சிகளை ஏற்பாடு செய்கிறது. அறிவியல் பாடத்தைச் சுவைபட அமையத் தயாரித்துள்ளது. தொடக்க நிலைக்காகத் தயாரித்த பெட்டியில் 79 உருப்படிகள் உள்ளன. இவற்றைக் கொண்டு 180 நடவடிக்கைகளை நடத்தலாம். இடைநிலைக்கான பெட்டியிலுள்ள 132 உருப்படிகள் கொண்டு 150 செயல்முறைகளை முடிக்கலாம். நாட்டில் அறிவியல் வளர பத்தாண்டுப் பள்ளிப் பாடத்திட்டத்தில் அறிவியல் எல்லோருக்கும் கட்டாயப் பாடமாக்கப்பட்டுள்ளது.

தேசிய ஒருமைப்பாடு: தேசிய ஒருமைப்பாட்டுணர்வை வளர்க்கவேண்டி ஆண்டுதோறும் 12 மாணவ ஆசிரிய முகாம்களை ஏற்பாடு செய்கிறது. பல மொழி பேசும் பல மாநில உறுப்பினர்களிடையே பட்டி வாழ்க்கையின் விளைவாகத் தேசிய ஒருமைப்பாடு கூடுகிறது. கூடிப் பாடும் நிகழ்ச்சிகளை (Community Singing) ஆதரித்து, 15 இந்திய மொழிகளில் பாடல்கள் பதிவு செய்யப்பட்ட நாடாக்களைப் பள்ளிகளுக்கு வழங்கித் தேசிய உணர்வை வளர்த்து வருகிறது. இந்தியச் சுதந்திரப்போராட்டம் பள்ளிகளில் ஒழுங்காகக் கற்பிப்பதற்குப் பயன்படும்வகையில் சிறந்த நிகழ்ச்சிகளைச் சித்திரிக்கும் 89 படங்கள் கொண்ட பெரிய புத்தகம் ஒன்றினை (India's Struggle for Independence–Visuals and Documents) ஐந்தாண்டு ஆராய்ச்சியின் முடிவாக வெளியிட்டிருக்கிறது. தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக் கண்ணோட்டத்தில் வரலாறு மற்றும் மொழிப் பாடப் புத்தகங்கள் மதிப்பீட்டாய்வு செய்யப்பட்டு ஒவ்வாத பகுதிகளும் புத்தகங்களும் திருத்தி எழுதப்பட்டுள்ளன.

பள்ளிகளில் கணிப்பொறி: இந்நிறுவனம் மத்திய அரசின் மின் அணுவியல் துறை (Dept. of Electronics), புதுதில்லியிலுள்ள இந்தியத் தொழில் நுட்ப நிறுவனம் ஆகியவற்றின் நெருக்கமான கூட்டுறவுடன் 'பள்ளிகளில் கணிப்பொறி' பற்றிய எழுத்தறிவு மற்றும் பிற பயிற்சி (Computer Literacy And Studies in School) என்ற முன்னோடித் திட்டத்தை 1984–85-இல் தொடங்கியது. இப்போது 750 மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் இது நடைமுறையில் உள்ளது.

புதிய மதிப்பீட்டு முறைகள்: கல்வி மதிப்பீட்டுத் துறையில் முற்போக்கான சில திருத்தங்கள் வலியுறுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றுள் புறவய மதிப்பீட்டுப் போக்குகள், அக மதிப்பீட்டு முறைகள், வினா வங்கிகள், பொதுத்தேர்வுகளில் சில மாற்றங்கள், தேர்வு மையத்திலேயே மத்திய மதிப்பீடு, கணிப்பொறி கொண்டு தேர்வு முடிவுகளை விரைவுபடுத்தி வெளியிடுதல், திறந்த புத்தகத் தேர்வு முறைகள் (Open-book Examinations), வாய்மொழித் தேர்வு முறைகள், செயல் முறைத்தேர்வுகள் ஆகியவை குறிப்பிடத் தக்கவை.

ஆசிரியர்களுக்கான போட்டிகள்: ஆண்டுதோறும் ஆசிரியர்களின் பரிசோதக ஆற்றல், படைப்பு ஆற்றல் ஆகியவைகளைத் தூண்டும் நோக்கோடு கட்டுரைப் போட்டிகளைத் தொடக்கப்பள்ளி, இடைநிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் தொடக்கநிலை, இடைநிலை ஆசிரியப் பயிற்சியாளர்களுக்கும் போட்டிகளை நடத்தி வருகிறது. சிறந்த கட்டுரைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவ்வாசிரியர்களுக்குத் தலைக்கு உரு. 1000 பரிசும் சான்றிதழும் வழங்குவ

தோடு அவர்கள் அனைவரையும் இந்நிறுவனத்திற்கு அழைத்து நல்ல கருத்தரங்கினை ஏற்பாடு செய்வதால், முற்போக்கான ஆசிரியர்கள் கூடுவதோடு அவர்தம் கட்டுரைகளையும் இந்நிறுவன வல்லுநர்களோடு கலந்து பேசி ஆராய்கிறார்கள். இக்கட்டுரைகளைத்தொகுப்பாகப்புத்தகவடிவிலும்வெளியிடுகிறது.

ஆண்டுதோறும் முன்தொடக்க, பால்வாடி, தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கான தேசிய, மாநில அளவிலான விளையாட்டுப் பொம்மைகள் படைக்கும் போட்டியை 1979-80 முதல் நடத்தி வருகிறது. பொம்மைகள் கற்பனையையும் பண்பாட்டையும் படைப்பாற்றலையும் வளமிக்க கருத்துகளையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இத்தகைய சிறப்புமிக்க பொம்மைகள் படைக்கும் ஆற்றலை ஆசிரியர்களிடம் வளர்த்துக் கற்றலுக்கும் கற்பித்தலுக்கும் துணை செய்யும் வகையில் இந்தச் சிறப்புப் போட்டியை இந்நிறுவனம் நடத்திவருகிறது. கற்றல் ஆர்வத்தைத் தூண்டி, கற்றல் அனுபவத்தைப் பெருக்கும் இப்படைப்புகள் காலந்தோறும் நின்று நிலவும் இவற்றின் கண்காட்சியையும் ஏற்பாடு செய்து, ஆசிரியப் பெருமக்களையும் குழந்தைச் செல்வங்களையும் உற்சாகப்படுத்தி வருகிறது.

அனைவருக்கும் தொடக்கக் கல்வி: பதினான்கு வயதிற்குட்பட்ட அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் கட்டாய இலவசக் கல்வி என்ற கொள்கையைச் செயற்படுத்துவதில் மத்திய அரசிற்கு உறுதுணையாகப் பல திட்டங்களைத் தீட்டித் தந்துள்ளது. எல்லாக் குழந்தைகளும் பள்ளியில் சேரவேண்டும். சேர்ந்தவர் அனைவரும் தொடர்ந்து பயிலவேண்டும். பயின்றவர் அனைவரும் நல்ல தேர்ச்சி பெறவேண்டும் என்ற குறிக்கோளோடு செயற்பட்டு வருகிறது. தொடக்கக் கல்வியில் தேக்கம் வேண்டாம் எனக் கருதி ஆண்டுதோறும் அனைத்துக் குழந்தைகளும் உயர்வகுப்பிற்கு அனுப்பப்பட வேண்டுமென்ற திட்டத்தை உருவாக்கியது. தொடக்கப்பள்ளிக் குழந்தைகள் குறைந்த அளவு கற்றல் இலக்குகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற (Minimum Learning Continuum) பொதுமைக் கருத்தைக் கொண்டுவந்தது. வகுப்புவாரியாகப் பாடமுறையாக எட்டவேண்டிய கற்றல் நிலைகளும் திறமைகளும் வரையறை செய்யப்பட்டன.

பள்ளிக் கல்வியில்பணிஅனுபவம்: பொதுக்கல்வியில் பணி அனுபவம்(Work Experience) எத்துணை சிறந்த இடத்தைப் பெற வேண்டும் என்பதனை இந்நிறுவனந்தான் தெளிவுபடுத்தியது. இதனையொட்டி ஏட்டுக்கல்வி மட்டும் வழங்கப்பட்ட பள்ளிச் சூழ்நிலையில் பணி அனுபவம் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இந்நிறுவனமானது 1986-ஆம் ஆண்டின் தேசியக் கல்விக் கொள்கையையொட்டித் தீட்டிய கலைத் திட்டக் கட்டமைப்பில் பணி அனுபவக் கல்விக்குச் சிறப்பான இடத்தை அளித்துள்ளது. அதனால் குழந்தைகள் பணி செய்யும் பாங்கினையும் பணியின் பெருமையையும் தெரிந்துகொள்ளக்கூடும்.

மேல்நிலையில் தொழில்சார் கல்வி: மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் தொழில்சார் கல்வி (Vocationalized Education) பரவலாக ஏட்டுக் கல்விக்கு இணையாக் வழங்கப்படவேண்டும் என வற்புறுத்தி வருகிறது. கொள்கையளவில் மாநிலங்கள் இக்கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டாலும் நடைமுறையில் எதிர்பார்த்த அளவு முன்னேறவில்லை. ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் மேல்நிலையிலுள்ள மாணவர்களில் நான்கில் ஒரு பங்காவது தொழில்சார் கல்வியைப் பெறவேண்டும் என்பதுதான் நாட்டினுடைய இத்துறைக்கான இலக்காக உள்ளது. இன்றைய நிலை என்னவென்றால் மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் மொத்தத்தில் 72,000 மாணாக்கர்கள் தொழிற்கல்விப் பிரிவில் பயிற்சி பெறுகின்றனர். இது மேல்நிலையிலுள்ள மொத்த மாணாக்கர் தொகையோடு ஒப்பிடும்போது 2.5 விழுக்காடாகும்.

மாபெரும் பணியிடை ஆசிரியர் பயிற்சி: புதிய தேசிய கல்விக்கொள்கையைப் பள்ளிகளில் சரிவர நடைமுறைப்படுத்துவதற்குத் தேவையான பணியிடை ஆசிரியர் பயிற்சித் திட்டத்தைப் பெருமளவில் தீட்டி 1985-86 கல்வியாண்டில் ஐந்து இலட்சம் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு 10 நாள்கள் பயிற்சியளிக்க மாபெரும் ஏற்பாட்டினைச் செய்தது. மீண்டும் 1986-87 கல்வியாண்டில் இச்சாதனையை நிகழ்த்தியுள்ளது. இதனுடைய சிறப்புக் காரணி என்னவென்றால் இப்பயிற்சிக் காலத்தில், ஆசிரியர்களுக்காகத் தொலைக்காட்சி நிறுவனத்தின் துணைக்கொண்டு நாடோறும் கல்வி நிகழ்ச்சிகளைத் தொலைக்காட்சி மூலம் ஆங்கிலத்திலும் 13 இந்திய மொழிகளிலும் வழங்கியதாகும். ஆசிய நாடுகளின் கல்வி வரலாற்றில் இது ஒரு சிறப்பு நிகழ்ச்சியாகும்.

புதிய தேசிய பாடத்திட்டம்: பாடத்திட்டத்தின் கட்டமைப்பு: தேசியக் கல்விக் கொள்கையின் அடிப்படை கொண்டு ஒரு தேசியபாடத் திட்டத்தின் கட்டமைப்பைத்(National Curricular Framework) தீட்டித் தந்துள்ளது இந்நிறுவனம். காசுமீரிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரையில் இனி ஒரே தேசிய கலைத்திட்டம் பள்ளிகளில் நடைமுறையில் இருக்கும். இதனுடைய சிறப்புக்கூறுகள் பின் வருவன: 1) அனைத்துக் குழந்தைகளும் கணிதம், அறிவியல், பணி அனுபவம், நன்னெறிக்கல்வி (Value Education), உடற்கல்வி ஆகியவற்றைப் பெறவேண்டும் என்பதாகும். 2) மாணாக்கர் அனைவருக்கும் ஆண், பெண் என்று பால் அடிப்படையில் வேறுபாட்டு உணர்வுகள்

இன்றிச் சமமான கல்வி வாய்ப்புகள் வழங்கவேண்டும். 3) புதிய மதிப்பீடு முறைகளைக் கையாண்டு, குழந்தைகளின் முழுமையான வளர்ச்சியைப் பலதுறைகளிலும் தூண்டும் வகையில் பள்ளிக் கல்வியிலுள்ள கற்பித்தல்-கற்றல் சூழ்நிலைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும். 4) பாடத்திட்டத்தில் மையக்கலைத் திட்டம் (Core Curriculum) ஒன்றினை அறிமுகப் படுத்தியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

மையக் கலைத்திட்டம்: தேசியக் கலைத்திட்டத்தில் கீழ்க்காணும் முக்கிய மையக்கூறுகள் (Core Elements) இடம்பெறுகின்றன. 1) இந்தியாவின் விடுதலை இயக்க வரலாறு, 2) அரசியல் சாசனத்தின் அடிப்படையில் குடிமகன் ஆற்றவேண்டிய கடமைகள், 3) தேசிய உணர்வை வளர்ப்பதற்கான மிகத் தேவையான பாடப்பகுதிகள், 4) இந்தியப் பண்பாட்டின் பொதுவான மரபு, 5) சமத்துவம், குடியரசு, சமயச்சார்பின்மை, 6) ஆண், பெண் சமத்துவம்,7) சுற்றுப்புறச் சூழல் பாதுகாப்பு, 8) சமூகத் தடைகளை அகற்றுதல்,9) சிறு குடும்பக் குறியீட்டை மேற்கொள்ளல், 10)அறிவியல் நோக்கு ஊட்டுதல். நல்ல நாட்டுப்பற்று வளர்வதற்கு மேற்கூறியவை தேவையாகக் கருதப்படுகின்றன. இவற்றைப் பள்ளிச் சூழ்நிலையில் எவ்வாறு கற்பிப்பது என்ற சிக்கலை அணுகிக் கற்றல் எடுத்துக்காட்டுப் பொருள்களை (Examplar Materials) இந்நிறுவனம் தயாரித்துள்ளது. இதனைப் பின்பற்றி மாநிலங்கள் தம்முடைய சிறப்புத் தேவைகளுக்கு ஏற்ப இவற்றை மாதிரிப் பொருள்களாக எடுத்துக் கொள்வதோடு போதிய அளவு மாற்றியும் அமைத்துக்கொள்ளலாம்.

நவோதயா வித்யாலயா: புதிய கல்விக்கொள்கையையொட்டிக் கிராமப் பகுதியிலிருந்து வரும் சிறப்புத் திறன்மிக்க குழந்தைகளுக்காக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் சராசரி ஒரு நவோதயா வித்யாலயா நிறுவப்பட இருக்கிறது. 1988-இல் 59 பள்ளிகளில் சேர்வதற்காக சுமார் ஐந்து இலட்சம் குழந்தைகள் 19 மையங்களில் இதற்கான நுழைவுச் சோதனைகளை எழுதியுள்ளனர். இச்சோதனையானது மொழி மற்றும் பண்பாடு சார்பற்றது (Non Verbal and Culture Free Test). மேலும் இது போட்டித் தேர்வாகும். இதற்கான எல்லாப் பொறுப்புகளையும் இந்நிறுவனமே ஏற்றுள்ளது. இப்பள்ளிகளுக்கான ஆசிரியர்களையும் கவனத்தோடு தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்குப் புத்துணர்ச்சிப் பயிற்சியையும் வழங்குகிறது.

கல்வியில் திருப்பமும் நாட்டின் வளர்ச்சிப் பணியும்: நாட்டின் பள்ளிக் கல்வியில் 1986-ஆம் ஆண்டின் தேசிய கல்விக் கொள்கையையொட்டி ஒரு திருப்பம் ஏற்பட்டது எனலாம். இத்துறையில் மத்திய அரசும் மாநில அரசுகளும் இணைந்து இயங்கத் தொடங்கியுள்ளன. பள்ளிக்கல்வியைத் தேசிய அளவில் இணைப்பதற்காக இந்நிறுவனம் அண்மைக்காலத்தில் பெரு முயற்சி செய்து வருகிறது. கல்விப் பணியானது நாட்டின் வளர்ச்சிப்பணி என்ற கொள்கை நிலை நாடு முழுவதும் தெளிவாகி வந்துகொண்டிருக்கிறது. தேசிய கல்விக் கொள்கையைக் 'கேந்திர வித்யாலயா' பள்ளிகளிலும், 'நவோதயா வித்யாலயா' பள்ளிகளிலும், மேலும் மைய உயர்நிலைக் கல்வி நிறுவனத்துடன் (Central Board of Secondary Education) இணைக்கப்பட்ட பள்ளிகளிலும் 1988-ஆம் ஆண்டு நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு ஆவன அனைத்தையும் இந்நிறுவனம் செய்துவருகிறது; மாநிலங்களில் இக்கொள்கை அடுத்த கல்வியாண்டில் பள்ளிகளில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதற்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளையும் வழங்கி வருகிறது. இந்நிறுவனமானது 1986, செப்டம்பர் மாதம் தனது வெள்ளிவிழாவை நாடு முழுவதும் கொண்டாடி இப்போது நாட்டின் கல்விப்பணியில் வீரநடை போடுகிறது. ம.இரகு.

தேசியகல்வித் திட்டமிடல், நிருவாக நிறுவனம் 1962-ஆம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இந்திய அரசு, ஐக்கிய நாட்டுக் கல்வி, அறிவியல், பண்பாடு ஆகிய துறைகளுடன் இணைந்து 'பத்தாண்டு ஒப்பந்தம்' ஒன்றை மேற்கொண்டது. அதன்படி ஆசிய நாட்டுப் பகுதியில் கல்வித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாகம் ஆகியவற்றில் முதிர்ந்த அனுபவமுள்ளவர்களைப் பயிற்றுவிப்பதற்கென'ஆசிய நாட்டுக் கல்வித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாக நிறுவனம்' ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அச்சமயம் உருவானதே 'தேசிய கல்வித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாக நிறுவனம்' ஆகும். ஐக்கிய நாட்டுடன் செய்து கொண்ட பத்தாண்டு ஒப்பந்தக் கால எல்லை முடிந்தவுடன் மேற்குறிப்பிடப்பட்ட நிறுவனம், கல்வித் திட்டம் மற்றும் நிருவாகப் பொறுப்பு வகிப்பவர்களை உருவாக்கும் தேசிய பயிற்சிக் கல்லூரியாக மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இந்நிறுவனம் 1979-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் முதல் இப்போதுள்ள 'தேசிய கல்வித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாக நிறுவனம்' என்னும் பெயரைப் பெற்றது. இது சுய ஆட்சி உரிமை பெற்றதாய் இருப்பதுடன் கல்வித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாகத்துறையில் இந்திய அரசு உருவாக்கியுள்ள நிறுவனங்களுள் தலைசிறந்ததாகவும் விளங்குகிறது.

சிறந்த, பொறுப்பான பணிகள்:1) கல்வித் தொடர்பாகச் செயலாற்றும் பல்வேறு தொகுதியினருக்கும், பலதரப்பட்ட கல்வி நிலையிலுள்ளவர்களுக்கும் தேவையான பயிற்சித் திட்டங்கள் அமைப்பது; அவற்றின் வாயிலாகக் கல்வி அமைப்பு முறைகளும்

நிருவாகமும் சிறந்திருக்கும் பகுதிகளில் உள்ளோரின் திறமைகளைச் செம்மையாக்குவது. 2) தேசிய ஆதரவு அல்லது முக்கியத்துவம் குறைந்திருக்கும் இடங்களிலுள்ளவர்களது திறமைகளை ஊக்குவித்து அவர்களுக்கும் கல்வியமைப்பு மற்றும் நிருவாகத் துறைப் பயிற்சி அளித்து அத்துறையில் ஆராய்ச்சி செய்யுமளவு பக்குவப்படுத்துவது. 3) அறிவைப் புகட்டுவதற்கும் அறிவை விரிவடையச் செய்வதற்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பை உருவாக்குவது. இத்தகைய நோக்குடன் செயற்படுத்தப்படும் அடிப்படை ஆய்வினைக் கல்வித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாக வட்டாரங்களில் சேர்ப்படுத்துவது. 4) மாநில, மத்திய அரசு நிறுவனங்கள், பல்கலைக் கழகங்கள், பல்வேறு சங்கங்கள் அல்லது இவற்றையொத்த பல்வேறு கழகங்கள், பல்வேறு வகைப்பட்ட அரசு நிறுவனங்கள், அயல் நாடுகளில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் அகில உலக நிறுவனங்கள் ஆகியவைகளுக்குக் கல்வித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாகத்துறைத் தொடர்பான அறிவுரை வழங்குதலான பணிகளைச் செய்தல். 5) கல்வித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாகத்துறையில் புதிய முன்னேற்றங்கள், புதிய அனுபவங்கள் ஆகியவை பற்றிய புதுமைக் கருத்துகளைப் பரவச் செய்தல்; 6) தேசிய முக்கியத்துவம் நிறைந்த கல்வியமைப்பின் விளைவுகள் பற்றி எழும் கலந்துரையாடல்களைத் தொடங்கி ஊக்குவித்தலாகிய பணியினைச் செய்தல். 7) இந்திய நாட்டில் உடன் பணிபுரியும் நிறுவனங்கள், அயல் நாட்டுக் கல்விச் சாலைகள் ஆகியவைகளுடன் குறிப்பாக முன்னேற்றமடையாத நாடுகளிலுள்ள நிறுவனங்களுடன் கல்வித்தொடர்பான முன்னேற்றத்திற்கு ஏதுவான ஒத்துழைப்பையும் தொடர்பையும் நிலை நிறுத்துதல்.

நிருவாவகம் செம்மையாக அமையவேண்டுமென்று கருதிக் கல்வித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாக நிறுவனம், தான் செயலாற்றும் முறைகளையும் பணிகளையும் நான்கு பெரும் பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தியுள்ளது. அவை பின்வருவன:1)கல்வித் திட்டமிடல் குறித்துச் செயற்படும் அமைப்பாளர்களையும், நிருவாகிகளையும் பயிற்றுவிப்பது. 2) ஆய்வுசெய்தல் (ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளுதல்). 3) புதுமையான செயல்முறைகளைப் பரவச்செய்தல்.4) கல்வித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாகத் தொடர்பாக அறிவுரை வழங்கும் பணிகளைச் செய்தல்.

கல்வித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாக நிறுவனம் பெருமளவில் ஒவ்வொருபயிற்சித் திட்டத்தையும்குறிப்பிடப்பட்ட தொகுதியினருக்குப் பயனளிக்கும் வகையில் திட்டமிட்டுச் செயற்படுத்துகிறது. 1983-88-ஆம் ஆண்டுகளில் பல்வேறு நாடுகளிலும், இந்திய அரசாங்கத்துடன் இணைந்துள்ள நாடுகளிலும் கல்வித் துறையில் பணிபுரியும் 4,000 க்கும் மேற்பட்ட உயர் அலுவலர்களுக்குப் பயிற்சியளித்துள்ளது. உயர் கல்வி நிருவாகிகளுக்கும் மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகளுக்கும், பள்ளித் தொகுப்பியல் துறை அதிகாரிகளுக்கும், ஊனமுற்றோர், ஆதரவற்றோர் ஆகியோரைக் கண்காணிக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் இத்தகைய பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. அயல்நாட்டிலிருந்து வந்து கலந்து கொள்பவர்களுக்கும் பல்வேறு பொருத்தமான நிகழ்ச்சிகளை அமைத்துக் கொடுத்துச் செயற்பட்டுள்ளது.

இந் நிறுவனம் ஆண்டுதோறும் கல்வித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாகப் படிப்பில் நற்சான்றிதழ் பெறும் பட்டப்படிப்புக்கென மூன்று வேறுபட்ட நீடித்த பயிற்சியளிக்கிறது. அயல்நாட்டு உயர் அதிகாரிகளுக்கென ஒரு நீடித்த பயிற்சியும், புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்ட உயர் பொறுப்பு வகிக்கும் அல்லது உயர் பொறுப்பு ஏற்கவிருக்கும் இந்திய நாட்டு மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகளுக்கென இரு வேறுபட்ட நீடித்த பயிற்சியும் அளிக்கிறது. ஆறு மாத காலம் நடத்தப்படும் நீடித்த நற்சான்றிதழ்ப் பயிற்சியின் போது பயிற்சி பெறுவோர் மூன்று மாத காலத்தைக் கல்வித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாகம் பற்றிய அடிப்படைப் பாடத் திட்டங்களை நுணுக்கமாக ஆராய்வதில் செலவிடுகின்றனர். எஞ்சிய மூன்று மாத காலம், மேற்கொண்ட திட்டம் செயற்படும் வகை செய்வதிலும், அதனை மேற்பார்வையிடுவதிலும் செலவிடப்படுகிறது. கல்வித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாகம் பற்றிய பட்டப் படிப்பு, தொலைவிலுள்ளவர்களும் கற்றுக்கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் அஞ்சல் வழிக் கல்வி முறையிலும் பயிற்றுவிக்கப் படுதல் வேண்டும் என்கிற திட்டம் ஒன்றும் உருவாகி வருகிறது.

ஆய்வு அல்லது திறனாய்வு நிகழ்ச்சிகள், கல்வித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாகத்துறையில் புதிதாகப் புகுத்தப்பட்டிருப்பனவற்றுள் சிறப்பானவையாகும். இத் திறனாய்வின்நோக்கம், பயிற்சியையும் ஆராய்ச்சியையும் இணைப்பதாகும். இதனால் ஆராய்ச்சியின் விளைவு, பல்வேறுபட்ட பயிற்சித் திட்டங்களைமேம்படுத்தக் கூடுமென்று கருதப்படுகிறது. மேலும் இது தீர்மானங்களை உருவாக்கும் செயலில் செயல்திட்டங்கள் உருவாக்கும் அதிகாரிகள், திட்டங்களுக்கு முன்னேற்பாடு செய்கிறவர்கள், கல்வி நிருவாகிகள் ஆகியோருக்குத் துணைபுரியும் என்று கருதப்படுகிறது. இவ்வாறு நிகழ்த்தப்படும் ஆய்வுகள் பலதரப்பட்டவையாகும். அவை சுறுசுறுப்பான ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகள், மேற்போக்கான விவரங்களைப் பார்வையிடல், பகுத்து ஆய்வுசெய்து பயன் கண்டுகொள்ளல், கல்வித்துறையின் பல பகுதிகளுக்கான செயல் திட்டங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள் வகுத்தல் எனப் பலவாறு செயற்படுகின்

றன. கல்வித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாகத் துறையில் இவ்வாறு செயலாற்றப்பட்டு வரும் ஆய்வுகளில் சில சிறப்புடையனவாகவும் இன்றியமையாதனவாகவும் விளங்குகின்றன. மற்றும் சில மேலும் வளர்ச்சி பெற வேண்டியனவாகவோ சுருக்கமான கண்டுபிடிப்புகளாகவோ அமைந்துள்ளன.

இந்தியாவிலிருந்தும் அயல் நாடுகளிலிருந்தும் புலமைபெற்ற அறிஞர்கள் புலமைத் தேர்வுக்குப் பின்னும் (டாக்டர் பட்டம் பெற்ற பின்னும்) மேற்கொண்டு கல்வித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாகத் துறையில் 'கல்வித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாக நிறுவனத்தில்' தங்கள் ஆய்வினைத் தொடர்ந்து ஓராண்டு காலம் படிப்பதற்கென இந்நிறுவனம் ஓர் இணைப்பு அமைப்பினை உருவாக்கியுள்ளது.

கல்வித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாகத் துறையில் பல்வேறு நாடுகளும் புதுமையைப் புகுத்தவும், பரவச் செய்யவும் முயற்சி செய்கையில், தான் எவ்வித மாற்றங்களுக்கும் உட்படாமல், ஆனால்பிற நாடுகளின் வேறுபட்ட போக்குகளுக்குத் துணைபுரியும் வகையில், கல்வித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாக நிறுவனம் சில பகுதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, அங்குப் புதுமையான நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவதற்குச் சிறந்த பயிற்சியளிக்கிறது. சான்றாக, மகாராட்டிர மாநிலப் பள்ளி வளாகங்களில் நடத்தும் நிகழ்ச்சிகளும், தமிழ்நாட்டுப் பகுதிகளில் நடத்தப்படும் தொழிற்பயிற்சி நிகழ்ச்சிகளும் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

தமிழ்நாட்டிலும் தமிழ்நாட்டுடன் இணைந்த பகுதிகளிலும் அமைந்துள்ள கல்வித் துறையினைப் புதுமையாக மாற்றியமைத்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளையும், அறிவுரைகளையும் வழங்கும் பணியினையும் இந்நிறுவனம் செய்துவருகின்றது. கல்வித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாகம் பற்றிய எண்ணற்ற நூல்களையும் இதழ்களையும் செய்தித் தாள்களையும், வார, மாத இதழ்களையும், அவ்வப்போது வெளிவரும் திறனாய்வுக் கட்டுரைகளையும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் இந்நிறுவனம் வெளியிடுகிறது.

செயற்பட முற்படும் முயற்சிகளையும் திட்டங்களையும் சிறப்பாகச் செய்தல் வேண்டும் என்பதற்காகக் கல்வித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாக நிறுவனம் பல பிரிவுகளாகப் பிரிந்து பணியாற்றுகின்றது. அவையாவன: கல்வி நிருவாகத் துறை, கல்வித்திட்டமிடல் துறை, கல்வி நிதிப்பிரிவு, பள்ளிகள் மற்றும் மாறுபட்ட கல்விமுறைகளைப் பார்வையிடும் துறை, உயர் கல்வித் துறை, உள்நாட்டுக் கல்வித் திட்டத் துறை, அயல்நாட்டு நிகழ்ச்சிகளை அமைக்கும் துறை முதலியன.

கல்வித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாக அமைப்பு, தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி-பயிற்சி நிறுவனம் (NCERT) அருகே அமைந்த கியூதாப்பு விடுதியினருகே அமைந்துள்ளது. இந் நிறுவனத்திற்கெனவே சிறப்பான வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளதும், தேவையான நூல்கள் நிறைந்ததுமான ஒரு நூலகமும் ஆங்கு உள்ளது. அதில் கல்வித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாகம் மற்றும் இதன் தொடர்பான செய்திகளைத் தரும் நூல்கள் ஏறத்தாழ 3,900 இருக்கின்றன. 250 இந்திய மாத இதழ்களும், அயல்நாட்டு இதழ்களும் இங்கு வரவழைக்கப்படுகின்றன. மாவட்ட, மாநில, கல்வித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாகம் பற்றிய ஆவணங்களும், பத்திரங்களும், ஆய்வுரைகளும் மற்றும் கட்டுரைகளும் நிறைந்த ஆவணக்களரி ஒன்றும் ஈண்டு அமைந்துள்ளது. கணிப்பொறியின் துணையுடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அமிசங்களை அல்லது செயல் முறைகளை ஒழுங்குபடுத்தும் துறையும் இங்குள்ளது. தேசிய செய்தித் துறையுடன் இணைந்து பணியாற்றும் செயல் முறைகளைச் சேகரித்து வைத்திருக்கும் சேமிப்புக் கூடம் ஒன்றும் இங்கு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஈ.ஞா.வே.

தேசிய சிறு தொழில் கழகம்: தொழில்களைக் குடிசைத் தொழில், சிறுதொழில், நடுத்தரத் தொழில், கனரகத் தொழில் எனப் பல வகைப்படுத்துவர். பெரியதாக இருந்தாலும் சிறியதாக இருந்தாலும் தேவையான அளவுக்கு நிதி மூல வளங்கள் இருந்தால்தான் அத்தொழில் வளர்ச்சியடைய வாய்ப்புண்டு. மூலதனப் பற்றாக் குறை மிகுதியாக இருந்தால் இந்திய நாட்டில்விரைவான தொழில் வளர்ச்சியைக் காண இயலாத சூழ்நிலைகள் இருந்தன. இச்சூழ்நிலையை மாற்றித்தொழில் வளர்ச்சிக்கான பல வகையான நிதிக் கழகங்களை இந்தியப் பேரரசும் மாநில அரசுகளும் தோற்றுவித்திருக்கின்றன. அவற்றுள் ஒன்றே தேசிய சிறு தொழில் கழகம் (National Small Industries Corporation).

சிறுதொழில்களுக்கு வாணிக வங்கிகள் கடன் உதவிகளை அளிக்காமல் இருந்த நிலை மாறி குறிப்பிடத் தக்க அளவில் நிதி உதவியை இக்காலத்தில் அளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. சிறு தொழில்களின் வளர்ச்சிக்கென நிதி உதவி தரும் வங்கிகளுக்கு இவ் உதவியினால் நிதி நெருக்கடியை எதிர் நோக்கும் நிலை வந்தால், வங்கிகளுக்குத் தேவையான நிதிப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காக 1960-ஆம் ஆண்டு சூலைத் திங்களில் சிறு தொழில்களுக்கான கடன் உத்திரவாதத் திட்டம் (Credit Guarantee Scheme for Small Industries) புகுத்தப்பட்டது. ஆனால், 1982-ஆம் ஆண்டு சூன் திங்களில் இவ்வமைப்பு நீக்கப்பட்டு, வைப்புக் காப்பீடு, கடன் உத்திரவாதக் கழகம் (Deposit in Insurance and Credit Guarantee

Corporation -DICGC)என்ற அமைப்பிடம் இப் பணி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தியாவில் உள்ள சிறுதொழில்களுக்கு உதவி செய்தல், நிதி அளித்தல், பாதுகாப்பு அளித்தல் போன்றபணிகளை ஆற்றி இத்தொழில்களைவளர்ச்சி யுறச் செய்யும் நோக்கத்துடன் 1955-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்களில் தேசிய சிறுதொழில் கழகம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

(1) சிறு தொழில் தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தியாகும் பண்டங்களை அரசாங்கம் வாங்கிக் கொள்ளும் வகையில் இப்பண்டங்களுக்கு அரசாங்கத்திடமிருந்து ஆணைகளைப் (Orders) பெறுதல், (2) அத்தகைய அரசு ஆணைகளை நிறைவேற்றுமளவிற்குத் தேவையான நிதி உதவி, பொறி நுட்ப உதவிமற்றும் பலவகையான உதவிகளைச் சிறு தொழில்களுக்குத் தருதல், (3)சிறு தொழில்களையும் பெருந்தொழில்களையும் இணைக்கும் பாலம் போலச் செயற்பட்டுப் பெருந்தொழில்களுக்குத் தேவைப்படும் துணைப் பொருள்களைச் சிறு தொழில்கள் செய்யத் துணை நிற்றல், (4) சிறு தொழில்களுக்கு வங்கிகளும் பிற நிதி நிறுவனங்களும் கொடுக்கும் கடன்களுக்கு உத்திரவாதமளித்தல் ஆகிய உயர் நோக்கங்களைத் கொண்டதாகத்தேசிய சிறுதொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் அமைக்கப்பட்டது.

சிறு தொழில்களின் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான இயந்திரங்களையும், பல்வேறு கருவிகளையும் எளிய முறையில் அமைந்த இலகுவான தவணை முறைக் கடன்கள் மூலம் பெறுவதற்கான நிலைகளைஇச் சிறு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் அமைத்துத் தந்தது. இக் கழகம் தோற்றுவிக்கப்பட்ட 1955-ஆம் ஆண்டு முதல் 1982 சூன் திங்கள் முடிய சிறு தொழில்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த ரூ.3000 கோடி மதிப்புள்ள கடன்களுக்கு உத்திரவாதத்தை இக் கழகம் அளித்திருக்கிறது. பிளாசுடிக்கு (Plastic), தோல், அச்சிடுதல், ஆயத்த ஆடைகள் (Readymade garments), பேருந்து, மகிழுந்து மற்றும் பலவகையான உந்து வாகனங்களுக்கான உதிரிப்பாகங்கள் (Spares), மின் பொறி சாதனங்கள் (Electronicequipments) போன்ற பல வகையான பொருள்களை உற்பத்தி செய்த பல தொழிற் சாலைகளுக்கு 1983-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் முடிய ஏறத்தாழ ரூ.146 கோடிக்கு இயந்திரங்களையும், இயந்திர சாதனங்களையும் தவணைக் கடன் முறை மூலம் இக் கழகம் அளித்திருக்கிறது.

இக்கழகம் நாட்டின் குறைவளர்ச்சிப் பகுதிகளிலும், மிகவும் பின் தங்கிய பகுதிகளிலும் தொடர்புடையது. பல அரசுத்துறைகளோடும், தனியார், துறைகளோடும் நிலையங்களோடும் தொடர்பு கொண்டு தீவிரமான தொழில் ஆய்வுகளை (Industrial Suveys) இக்கழகம் நடத்திஅந்த ஆய்வுகளின் முடிவுகளின் அடிப்படையில் அந்தப்பகுதிகளில் எந்தெந்தச் சிறு தொழில்களைத் தொடங்க வாய்ப்புகளும் வசதிகளும் இருக்கின்றன என்பனவற்றைத் தொழில் முயல்வோருக்குக் கூறி வருவதன் மூலம் நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் இன்றியமையாத பங்கை இக்கழகம் ஆற்றி வருகிறது. மைய அரசுக்குத் தேவையான பண்டங்களைப் பெற்றுத் தரும் பதிலாண்மைகளுடன் (Agencies) இக்கழகம் பல ஒப்பந்தங்களையும் மேற்கொண்டு சிறுதொழில்களில் உற்பத்தியாகும் பண்டங்களுக்கு நல்ல அங்காடியையும் அமைத்துத் தருகிறது. இத்தகைய, ஆணைகளின் அளவு 1960-61இல் உரூ.107 கோடியாக இருந்தது. 1982 மார்ச்சுத் திங்களில் உரூ. 931 கோடியாக உயர்ந்தது. என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

Dhingara,I.C., The Indian Economy: Resources, Planning Development and Problems, Sultan Chand and Sons, New Delhi, 1986.

Misra,S.K. and Puri, V.K., Indian Economy: Its Development Experience, Himalaya Publishing House, Bombay, 1983.

தேசிய திட்டமிடுதல்: திட்டமிடும் நிலப் பரப்பின் அடிப்படையில் வட்டாரத் திட்டமிடுதல் (Regional Planning), தேசிய திட்டமிடுதல், பன்னாட்டுத் திட்டமிடுதல் (International Planning) என்று திட்டமிடுதலை வகைப்படுத்தலாம்.

தேசிய திட்டமிடுதல், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான திட்டமிடுதல் என்று குறிப்பிடும் போது தேசிய அளவில் திட்டமிடுவதைத் தான் பொதுவாகக் குறிப்பிடுவர். நாட்டில் கிடைக்கும் மூலவளங்களையெல்லாம் ஒன்றுதிரட்டிச் சீரிய முறையில் பகிர்ந்தளித்துப் பலசெயல்களை நிறைவேற்றி விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெறுவதே தேசிய திட்டமிடுதலின் அடிப்படை நோக்கமாகும். திட்டத்தை வரைதல், ஏற்றுக் கொள்ளுதல், நிறைவேற்றுதல், மேற்பார்வையிடுதல், மதிப்பிடுதல் ஆகிய எல்லாம் தேசிய அளவில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

இத்தகைய திட்டமிடுதலில் இரு கருத்துகள் உள்ளார்ந்திருக்கின்றன. முதலாவதாக, திட்டத்தின் அளவு நாட்டின் நிலப் பரப்பைப் பொறுத்து அமைகிறது. நாட்டின் அளவு சிறியதாக இருப்பின் பேரளவுத் தொழில்களைத் தொடங்கி வளர்ச்சி பெறச் செய்வதற்கும், வேலைப் பகுப்பு, சிறப்புத் தேர்ச்சி போன்றவற்றைப் புகுத்துவதற்கும் மற்றும் இவைபோன்ற பிறவற்றிற்குமான வாய்ப்புகள்குறை

வர்க இருப்பது இயல்பு. இரண்டாவதாக, ஒரு நாட்டின் பொருளாதார் இயக்கத்தில் அயல் வாணி கத்தின் அளவு பேரளவில் பன்னாட்டு அளவில் தோன்றும் எதிர்பாராத மாற்றங்களால் உள்நாட்டுப் பொருளாதாரமும் கேடுறலாம். எனவே, அயல் வாணிகத்தைப் பேரளவில் நம்பியிருக்கும் நாடுகளில் தேசிய திட்டமிடுதல் வரையறைக்குட்பட்டதாகவே இருக்கிறது. என்.எஸ்.பா.

தேசிய நூலகம்: இந்தியாவின் தேசிய நூல கம் மேற்கு வங்கத் தலைநகராகிய கல்கத்தாப் பெரு நகரில் உள்ளது. இது இந்தியாவிலுள்ள நூலகங்கள் எல்லாவற்றிலும் மிகப் பெரியது. இந்நூலகம் சுதந் திரம் பெற்ற அடுத்த ஆண்டிலேயே (1948) தொடங் கப்பெற்றது. நாட்டின் பல மொழிகளில் வெளி வரும் நூல்களும் ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, செர்மன், போன்ற உலகளாவிய மொழிகளில் உள்ள நூல்களும் தமிழ் தெலுங்குபோன்ற தேசிய மொழி நூல்களும் இங்கு இடம்பெற்றுள்ளன. பொது நூலகச் சட்டம் 1954-இன்படி இந்தியாவில் அச்சிடப்பெறும் எந்த நூலுக்கும் உரிய ஒரு படி (copy) இந்த நூலகத் திற்கு அனுப்பிவைக்கப்பட வேண்டும். ஆதலால் நாட்டிலுள்ள எல்லாமொழி நூல்களும் நாள் தோறும் இங்குவந்து குவிந்தவண்ணமாயுள்ளன. இவற்றை எல்லாம் முறைப்படுத்தித் தொகுத்து இந்திய தேசிய நூற்றொகையினை (National Bibliography) உரோ மன் எழுத்தில் பருவம்தோறும், ஆண்டு தோறும் வெளியிட்டு வருகிறார்கள்.

இந்த நூலகம் தொடங்கிய காலத்தில் தமிழ் நூல்கள் மிகவும் குறைவாகவே இருந்தன. அப் போது தமிழ்ப் பகுதியின் பொறுப்பாளராய் இருந்த பி.நா. வேங்கடாச்சாரியார் தமிழ்ப் பகுதியை விரிவாக்குவதற்கு அயராது பாடுபட்டுத் தமிழ கத்தில் நூல்களைச் சேர்த்து வைத்திருந்த அன் பர்கள் பலரிடம் கேட்டுப் பழம் பதிப்புகளை விலை கொடுத்துப் பெற்றுத் தேசிய நூலகத் தில் வைத்தார். தேசிய நூலகத்தில் நிகண்டு கள், அகராதிகள், இலக்கணம், சங்க நூல்கள், திருக்குறள், தேவாரம், திவ்விய பிரபந்தம், திருவாச கம், திருவிசைப்பா, பெரியபுராணம், மிகவும் பழமை யான ஓலைச்சுவடிகள் ஆகியவைகள் தமிழ்ப்பகுதியை அழகு செய்கின்றன. கல்கத்தா தேசிய நூலகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பம்பாய், சென்னை, தில்லி ஆகிய நகரங்களில் தேசிய நூலகம் இன்று செயற்படுகிறது. அரசு அனுமதி பெற்ற தேசிய நூல கமாகப் இந்திய நாட்டில் மொத்தம் நான்கு நூலங் கள் இயங்குகின்றன. நாட்டில் வெளியாகும் அனைத்து மொழி நூல்களையும் இந்த நான்கு நூலகங்களுக்கும் ஒரு படி வீதம் அனுப்பிவைத்தே ஆகவேண்டும்.

இந்திய தேசிய நூலகத்திற்கு வருகின்ற நூல்கள் அனைத்தையும் ஒழுங்குபடுத்தி, வரிசைப்படுத்தி நூற்றொகையாகப் பருவம்தோறும், ஆண்டுதோறும் வெளியிட்டு வருகின்றனர். இந்நூலைக் கொண்டு இந்தியாவில் எவ்வளவு நூல்கள், எந்தெந்த மொழி யில் வெளியாகியிருக்கின்றன என்று எளிதில் தெரிந்து கொள்ள இயலும். இந்நூலகத்தில் வாசகருக்குச் சிறப்பு வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. தேசிய நூலகத்திலிருந்து நாட்டின் எந்தப் பகுதியிலிருந்தும் வெளியாகும் நூல்களை நூலக வங்கியின் (Inter Library Loan) மூலமாகக் கடனாகப் பெற்று படிப்ப தற்கான வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. வாசகர் எளிதில் படிப்பதற்கும் புரிந்துகொள்வதற்கும் ஏது வாக இது அமைந்துள்ளது. மு.இரா.

துணை நூல்கள்:

Sharma, C.D., Use of Libraries, Metropolitan Book Co., New Delhi, 1978.

Mukherjee, A.K., The Indian National Bibliography, Annual Volume 1974-Central Reference Library, Calcutta, 1978.

தேசியம்: தேசியம் அல்லது தேசிய உணர்வு என் பது, ஒவ்வொரு மனித சமுதாயமும் தனது நாகரிகத் தின்சிறப்பியல்புகளை வெளிப்படுத்துதற்கு ஏற்றவகை யில் தனக்கென்றே தனியான சட்டமுறைகளையும், அரசாங்க நிறுவனங்களையும் அமைத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டுமென்ற கொள்கையை அல்லது உரிமையை எடுத்துக்காட்டும் உணர்வே ஆகும். உலகில் எல்லா இனமக்களும் ஒரே வகையான எண்ணங்களையோ நாகரிகங்களையோ பெற்றிருக்கவில்லை. ஒவ்வோர் இன மக்கட் சமுதாயத்திற்கும் சில தனிப்பட்ட, சிறப் பான பண்புகள் இருக்கின்றன. இப்பண்புகள் பாது காக்கப்படுதலும் வளர்த்தலும் யாவருக்கும் பயன்படு தலும் வேண்டுமாயின், அப்பண்புகளையுடைய இனம் ஒவ்வொன்றும் தனக்குத் தனியாக, வேறு இனத்தைச் சாராமல், சுதந்திரமாகச் சட்டங்களையும், அரசாங்க நிறுவனங்களையும் அமைத்துக் கொள்ளுதல்வேண்டும். எல்லா இனமக்களும் ஒரேவகையான நாகரிகக் கூறு களை ஏற்றிருக்குமாறு அவர்கள் யாவரையும், ஒரே பெரிய அளவிலான அரசில் அமைத்து, ஒரே அரசாங் கத்தின்கீழும், ஒரே வகையான சட்டங்களின்கீழும் வாழுமாறு செய்தால், பல்வேறுபட்ட சுவையான வளர்ச்சிக்கு இடமில்லாமல், ஒரே அமைப்பில் சலிப் பும், மக்களுக்கு ஈடுபாடில்லாத போக்கும் தோன்றும். தேசிய உணர்வை வளர்க்கும் காரணிகள்: ஒரு குறிப் பிட்ட மக்கட் சமுதாயத்தார் ஒரு பொதுவான நில அமைப்பில் வாழும் முறையை ஏற்றுக்கொள்ளும் போது, தாம் யாவரும் அதில் வாழ்தல் வேண்டு

மென்ற விருப்பத்தினால் அவர்கள் ஒற்றுமை உணர்வை வளர்ப்பார்கள். இந்த ஒற்றுமை உணர்வை வளர்க்கும் வேறு பல காரணிகள், அவர்கள் ஒரே மொழியைப் பேசுதல், ஒரே சமய நெறியைப் பின்பற்றுதல், ஒரே பண்பாட்டினைப் போற்றுதல், ஒரே பண்டைய வரலாற்றைப் பெற்றிருத்தல், பொதுவான போர் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருத்தல், பொதுவான பொருளாதார நோக்கங்களைக் கொண்டிருத்தல் முதலியவற்றாலும் ஏற்படுதல் கூடும். தமக்கெனத் தனியாக அரசையும், சட்டங்களையும் பெறுதல் வேண்டும் என்ற அரசியல் உணர்வை (Political Consciousness) அவர்கள் கொண்டிருந்தால் அதுவே அவர்களை ஒரு தேசியமாக இணைக்கும் வலுவான காரணி ஆகும். சிந்தனையாளர் அரிசுட்டாட்டில் கூறுவதுபோல அரசியல் உணர்வுதான் மக்கட் சமுதாயத்தை வலுவாக ஓர் அரசாக இணைத்து, அரசு தோன்றுதற்கு வழி செய்கிறது.

தேசிய நாடுகள் தோன்றுதல்: வரலாற்றிலே இடைக்காலத்தில் (கி.பி.1000 முதல் கி.பி.1500 வரை) ஒரே பேரரசு முறையில் (Universal Empire) பல்வேறு பழக்க வழக்கங்களையுடைய ஐரோப்பிய நாடுகள் சேர்ந்திருந்தன. கி.பி.14,15-ஆம் நூற்றாண்டுகளிலேற்பட்ட மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் விளைவாகப் பொதுவாக மக்களிடையே ஆய்வு மனப்பான்மையும், தனியார் சுதந்திர உணர்வும், உலகியல் வாழ்வில் ஈடுபாடும் பெருகின. அமெரிக்கா போன்றபுதிய நாடுகளும், இந்தியாவுக்கு நேர்கடல்வழியும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. பண்டைய நிலமானிய முறையை ஒட்டிய சமுதாய அமைப்பும், அரசியலமைப்பும் மறைந்து, ஒவ்வொரு நாடும் அதனதன் அரசருடைய ஆட்சியில் இணைந்து அவருடைய ஒரே அரசாங்க முறையையும், சட்டங்களையும் ஏற்று வாழும் நிலையில் வந்தது. இங்கிலாந்து கி.பி.14-ஆம் நூற்றாண்டிலும், பிரான்சு, இசுபெயின், போர்ச்சுகல் அதற்கடுத்த நூற்றாண்டிலும், தேனிய, சுவீடிய மக்கட் சமுதாயங்கள் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டிலும் தேசிய உணர்வின் அடிப்படையில் தனித்தனியான சுதந்திர நாடுகளாயின. தேசிய உணர்வு மிக விரைவாக வளர்ந்ததன் விளைவாக கி.பி.18, 19, 20-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பல தேசிய சுதந்திர அரசுகள் தோன்றின. போலந்து நாட்டை கி.பி.18-ஆம் நூற்றாண்டில் பிரசியா, உருசியா, ஆசுத்திரியா முதலிய வல்லரசுகள் தம்முள் பங்குபோட்டு எடுத்துக்கொண்டதனால் போலந்து மக்கள் தேசிய சுதந்திர உணர்வினால் ஒற்றுமைப் படுத்தப்பட்டு மீண்டும் தங்களுடைய சுதந்திர நாட்டை நிறுவ முயன்றனர். உருசியா, செருமனி, இத்தாலி, இசுபெயின் முதலிய நாடுகளிலுள்ள ஐரோப்பியரிடையே தேசிய உணர்வைத் தூண்டிவிட்ட நிகழ்ச்சி கி.பி.1789 முதல் கி.பி.1815 வரை நடைபெற்ற பிரஞ்சுப் புரட்சியும், நெப்போலியப் போர்களும் ஆகும். இதனால் கி.பி.1820 க்கும் கி.பி. 1878 க்கும் இடையே இத்தாலி, செருமனி என்ற இரு பெரிய சுதந்திர தேசிய அரசுகள் நடு ஐரோப்பாவிலும், கிழக்கு ஐரோப்பாவில் கிரீசு, செர்பியா, உருமேனியா, மாணடிநீக்கிரோ என்னும் 4 சிறிய சுதந்திர தேசிய அரசுகளும் மேற்கு ஐரோப்பாவில் பெல்சியம், ஆலந்து என்னும் இரு சுதந்திர நாடுகளும் தோன்றின. கவூர், கரிபால்டி, மாசினி முதலியோரின் முயற்சிகளால் தனித்தனியாக நடு ஐரோப்பாவில் சிதறிக் கிடந்த இத்தாலிய அரசுகள் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டு இத்தாலி நாடு உருவாயிற்று. அதுபோலவே தனியாக இயங்கிய பல சிறிய செருமனிய அரசுகள், பிசுமார்க்கு (Bismark) என்னும் செருமானிய அரசியல் சூழ்வலியாளருடைய வெற்றியான போர்ச் செயல்களால், பிரசியாவின் தலைமையில் ஒரே செருமானிய தேசிய அரசாக இணைக்கப்பட்டன. கிழக்கு ஐரோப்பாவில் பல்வேறு தேசிய இன மக்கட் சமுதாயங்களைஒரே பேரரசில் அடக்கியிருந்த மூன்று பேரரசுகள் பல சிறிய தேசிய அரசுகளாக உடைக்கப்பட்டதன் வாயிலாகத் தேசிய உணர்வு செயற்பட்டது. உருசியா, ஆசுத்திரியா, துருக்கி முதலிய பேரரசுகள் ஒவ்வொன்றிலும் பல்வேறு தேசிய இனங்களைச் சேர்ந்த மக்கட் சமுதாயங்கள் தத்தம் விருப்பத்துக்கு மாறாகப் பிணைத்து வைக்கப்பட்டிருந்தனர். முதலில் கிரீசும் பின்னர் உருமேனியா, செர்பியா, மான்டி நீக்கிரோ முதலியனவும் சுதந்திர நோக்கத்தால் தங்களைச் சுதந்திர நாடுகளாக ஆக்கிக்கொள்ளும் பொருட்டுத் தங்களை ஆண்ட துருக்கிய சுல்த்தானுக்கெதிராகக் கலகங்கள் செய்து சுதந்திரம் பெற்றன. பல்கேரியா 1908-இல் துருக்கியிடமிருந்து சுதந்திரம் பெற்றது. நார்வேயும், சுவீடனும் 1905-இல் இரு தேசிய அரசுகளாகப் பிரிந்தன. முதலாம் உலகப்போருக்குப் பின்னர் (1914-1918) செருமெனி, உருசியா, ஆசுத்திரியா-அங்கேரி முதலிய 3 பேரரசுகளும் உடைபட்டதன் விளைவாகப் போலந்து,இலிதுவேனியாமுதலிய புதிய தேசிய அரசுகள் தோன்றின. இவ்வாறு 1920-இல் ஐரோப்பாவிலிருந்த எல்லா 27 நாடுகளும் தேசிய அரசுகளே ஆகும். இரண்டாம் உலகப் போரின் விளைவாக (1939-1945) ஆசியா, ஆப்பிரிக்காக் கண்டங்களில் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு இருந்த குடியேற்ற நாடுகளின் மக்களிடையே, போருக்கு முன்பே தோன்றிய தேசியஉணர்வு வலுவாகவும் விரைவாகவும் வளரவே, அவையெல்லாம் சுதந்திர அரசுகளாயின. இந்தியா, இலங்கை, பர்மா, மலாயா, பாகிசுத்தான், இந்தோனேசியா முதலிய ஆசியநாடுகளும், சூடான், சோமாலிலாந்து, அல்சீரியா, கானா, நைசீரியா, கென்யா, சிம்பாப்வே, தான்சானியா, உரொடீசியா முதலிய ஆப்பிரிக்க நாடுகளும் புதிதாகத் தோன்றிய தேசிய சுதந்திரநாடுகளாகும்.

தேசிய உணர்வின் நிறைகுறைகள்: மனிதர் ஒவ்வொருவருக்கும் இயற்கையாக இருக்கும் சுதந்திர விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தும் தேசிய உணர்வையே ஆதாரமாகக் கொண்டு அரசுகளும், அரசாங்கங்களும் அமைதல் வேண்டுமென்ற அளவில் பார்க்கும்போது தேசிய உணர்வு என்பது நல்லதொரு கருத்தே ஆகும். ஆசிரியர் திலைல் பர்ன்சு (Burns) கூறுவதுபோல் தேசிய உணர்வும் சுதந்திர அரசியலமைப்பும், ஒவ்வொரு மக்கட் சமூகத்தின் சிறப்பான நாகரிகக் கூறுகள் பாதுகாக்கப்படவும் வளரவும் உலகத்தாருக்குப் பயன்படவும் உதவி செய்கின்றன. மேலும், ஓரின மக்கட் சமுதாயத்தையுடைய அரசுதான் பல தேசிய இனங்களைத் தன்னுள் அடங்கிய பேரரசைவிட மிகவும் நிலையானதாக (Stability) இருக்கும் என்பதும் ஓரளவு உண்மையே. ஓரின அரசில் உள்ள மக்கள் அவ்வின அரசாங்கத்தின் சட்டங்களுக்கு மிகவும் ஆர்வத்தோடு மதிப்புக் கொடுத்துக் கீழ்ப்படியும் நிலையில் இருப்பார்கள். 'அரசின் இறைமை அதிகாரத்துக்கும், தனியாளின் சுதந்திர விருப்பத்துக்குமிடையேயுள்ள வேறுபாட்டைத் தேசிய அரசு (Nation State) என்னும் அமைப்பு பெருமளவில் நீக்குகிறது' என்று ஆசிரியர் பர்கசு (Burgess) கூறுகிறார்.

ஆனால் ஒற்றுமை உணர்வினால் தோன்றிய தேசிய உணர்வு அளவுக்கு மீறி மிகைப்படுத்தப்பட்டு, ஆணவமாக மாறியதன் விளைவாகத் தேசிய அரசுகள் ஒன்றையொன்று வீழ்த்த முயன்று அழிவுப் பாதையில் இறங்கின என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையே. காலப்போக்கில் தேசிய உணர்வை அழித்தற்கு அதனுள்ளேயே அடங்கியுள்ள காரணிகள் வெளிப்பட்டதைக் கடந்த கால வரலாறு காட்டுகிறது. ஆக்ட்டன் பிரபு (Lord Acton) தேசிய உணர்வு ஒரு குற்றவியல் மனப்பான்மையை உண்டாக்கும் எனவும், ஆசிரியர் சிம்மர்ன் என்பவர் (Zimmern) தேசிய உணர்வு என்பது, நாளடைவில் அரசர் எட்டாம் என்றியும், மார்ட்டின் லூதரும் வகுத்த தேசிய திருச்சபை என்ற திட்டம் வலுவற்றுப் போனதைப் போல வலுவிழந்து விடுமெனவும் கூறுகின்றார். ஒவ்வொரு தேசிய அரசும் தனது சிறப்பான நாகரிகப் பண்புகளை வெளிப்படுத்தியதோடுகூட, தனது நாட்டெல்லைக்கு அப்பாலுள்ள தேசிய இனங்களின் நாகரிகக் கூறுகளைத் தாழ்ந்தவை எனக் கருதி வெறுக்கவும், தன்னைத் தனியாகவும், மற்றவனின்றும் உயர்வாகக் கருதவும் தொடங்கிற்று. இது பொருளாதாரத் துறையில் விரும்பத்தகாத விளைவுகளை உண்டாக்கிற்று. தொழிற் புரட்சிக்குப் பிற்பட்ட காலத்திலே, பொருளாதாரத் துறையில், மூலதனம், கச்சாப் பொருள்கள், தொழில் திறன், சந்தைகள் முதலியவற்றைப் பொறுத்த வரையில் உலக நாடுகளெல்லாம் ஒன்றையொன்று சார்ந்தே இருக்க வேண்டிய கட்டாயமான நிலை தோன்றியுள்ளது; எந்த ஒரு நாடும் பொருளாதாரத் துறையில் முழுவதும் தனித்து இருத்தல் இயலாது. ஆனால் குறுகிய தேசிய உணர்வின் காரணமாக அரசுகள் வாணிகத் தடைகளையும் (Economic sanction) சுங்கவரிகளையும், வரையறுக்கப்பட்ட இறக்குமதி அளவுகளையும் நடைமுறையில் செயற்படுத்துவதால், உலகப் பொருளாதார மூலவளங்களை முழுமையும் பயன்படுத்த இயலாமற் போகிறது. அரசியல் துறையிலே மட்டுக்குமிஞ்சிய தேசிய உணர்வின் காரணமாகப் பல அழிவைத் தரும் போர்கள் நடந்துள்ளன. அளவிற் பெரிய தேசிய இனம் தனது ஒற்றுமையைப் பயன்படுத்தித் தன் படைவலிமையைப் பெருக்கி, வலுவற்ற அண்டை தேசிய அரசுகளைத் தன் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவந்து, தனது மொழி, பழக்க, வழக்கங்கள் ஆகியவற்றை அவற்றின்மீது வலுக்கட்டாயமாக திணித்ததும் உண்டு. ஆகையால் ஆசிரியர் இலாசுகி (Laski) கூறுவதுபோல, தேசியம் என்பது அச்சமில்லாத உரிமையின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தால் தான், தேசிய உணர்வின் விரும்பத்தகாத விளைவுகள் தோன்றாதவாறு தடுத்தல் இயலும். பா.சு.

துணை நூல்கள்:

Burns, C.D., Political Ideals, Oxford, 1929.

Zimmern, A., Modern Political Doctrines, Oxford, 1939.

தேசிய மாணவர் படை

தேசிய மாணவர் படை: மனத் துணிவும், ஒழுக்கமும் உடையவர்களாக இளைஞர்களை உருவாக்க இந்தியாவில் அமைக்கப்பட்ட ஓர் அமைப்பு தேசிய மாணவர் படை (National Cadet Corps) ஆகும். இது இந்தியாவில் முதன்மையாகத் தோன்றிய மிகப்பெரிய இளைஞர் அமைப்பாகும். இது தேசிய இராணுவப் பயிற்சிப் படை என்றும் சொல்லப்படுவதுண்டு. இந்த அமைப்பு, பல்கலைக்கழகங்கள், கல்லூரிகள், பள்ளிகள் ஆகியவற்றில் பயிலும் மாணவர்களுக்குப் படைப்பயிற்சி அளித்து வருகிறது.

மாணவர்களுக்கு ஒழுக்கத்திலும் தலைமை ஏற்பதிலும் தக்க பயிற்சி அளிப்பதற்காக 1925-இல் பல்கலைக்கழகப் பயிற்சிப் படை (University Training Corps) என்ற ஓர் அமைப்பு நிறுவப்பட்டது. இது பின்னர்ப் பல்கலைக்கழக அதிகாரிகள் பயிற்சிப் படை என மாற்றப்பட்டது. ஆனால் இப் படையில் பயிற்சி பெற மாணவர்களுக்குப் போதிய வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. எனவே, மாணவர்களுக்குப் படைப்பயிற்சி அளிப்பதற்கு ஒரு தனிஅமைப்புத் தேவை என 1946-இல் இந்திய அரசு நியமித்த குழு ஒன்று கருத்துத் தெரிவித்தது. அதற்கிணங்க 1948-இல் சட்டம்

தேசிய மாணவர்படை (பெண்கள்)

இயற்றப்பட்டுத் தேசிய மாணவர் படை இந்தியா விலுள்ள எல்லா மாநிலங்களிலும் தொடங்கப்பட்டது. இன்று இந்தியாவிலுள்ள 10,000 கல்வி நிறுவனங் களில் 11 இலட்சம் மாணவர்கள் (ஆண்களும் பெண் களுமாக) இதில் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர்.

இளைஞர்களிடையே நல்லொழுக்கத்தையும், தோழமை உணர்வையும், தொண்டு மனப்பான்மை யையும், தலைமை ஏற்கும் திறனையும் வளர்த்தல் இந்த அமைப்பின் முக்கிய நோக்கமாகும். மேலும், இளைஞர்களுக்கு இராணுவப் பயிற்சி அளித்து, நாட்டுப் பாதுகாப்புப் பணியில்அவர்களை நாட்டம் கொள்ளுமாறு செய்தலும், நாட்டில் நெருக்கடி ஏற் படும்போது நாட்டின் முப்படைகளின் வலிமையை விரைவாகப் பெருக்குவதற்கு ஏற்றவாறு பயிற்சி பெற்ற இளைஞர் அணியை உருவாக்குதலும் இதன் நோக்கங்களாகும்.

தேசிய மாணவர் படை ஒரு துணைத் தளபதி (Lieutenant General)யாகிய தகுதியுள்ள அதிகாரியின் தலைமையில் இயங்கி வருகிறது. இது மாநில அளவில் 16 தேசிய மாணவர் படை இயக்குநரகங்களாகப் பிரிக் கப்பட்டுச் செயற்படுகிறது. ஒவ்வோர் இயக்குநரக மும் ஒரு படைப்பகுதித் தலைவரின் (Brigadier) தகுதி யிலுள்ள அதிகாரியால் நடத்தப்படுகிறது. தமிழ்நாட் டில் பல்வேறு இடங்களில் தேசிய மாணவர் படைக் கான தொகுதித் தலைமையிடங்கள் ஆறும், தேசிய மாணவர் படைப்பிரிவு ஐம்பதும் உள்ளன.

தேசிய மாணவர் படையின் நிருவாகம், மத்திய-மாநில அரசுகளின் பொறுப்பின்கீழ் உள்ளது. மாநில அரசைப் பொறுத்தவரையில் தேசிய மாணவர் படை இயக்கத்திற்குக் கல்வித்துறைதான் நிருவாகத் துறை யாகும். மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில் தில்லி யிலுள்ள தேசிய மாணவர் படையின் மேலாண்மை இயக்கம், இதன் நிருவாகத்துறையாகச் செயற்படு கிறது. தேசிய மாணவர் படைக்கான செலவை மத்திய-மாநில அரசுகள் ஏற்கின்றன.

தேசிய மாணவர் படையில் மூன்று பிரிவுகள் உள்ளன. அவை கல்லூரி மாணவர்களுக்கான முது நிலைப் பிரிவு, பள்ளி மாணவர்களுக்கான இளநிலைப் பிரிவு, பெண்கள் பிரிவு என்பன. முதுநிலை, இள நிலை ஆகிய பிரிவுகள் ஒவ்வொன்றிலும் தரைப்படை, கடற்படை, விமானப் படை என மூன்று துறைகள் உள்ளன. இப்பொழுதுள்ள முதுநிலைப் பிரிவில் 4.2 இலட்சம் மாணவர்களும் (தரைப்படையில் 3,33,800 பேர்; கடற்படையில் 12,600 பேர்; விமானப்படை யில் 11,600 பேர் ;பெண்கள் பிரிவில் 62,000 பேர்) இளநிலைப் பிரிவில் 7 இலட்சம் மாணவர்களும் (தரைப்படையில் 5,31,900 பேர்; கடற்படை யில் 49,100 பேர்; விமானப்படையில் 52,000 பேர்; பெண்கள் பிரிவில் 67,000 பேர்) பயிற்சி பெறுகின்றனர். தரைப்படையில் காலாட்படை, கவ சப்படை, பீரங்கிப்படை, பொறியியற் படை, மருத் துவப் படை, செய்திப் படை எனப் பல பகுதிகள் உள்ளன. எல்லாப் பிரிவினருக்கும் உடற்பயிற்சி, ஆயுதப் பயிற்சி, போர்க்களப் பயிற்சி, படை விளக்கப் பயிற்சி ஆகியன பற்றிய அடிப்படைப் பயிற்சி அளிக் கப்படுகிறது. இதுதவிரத் தொழில் நுட்பப் பிரிவிலுள் ளோருக்கு அந்தந்தப் பிரிவில் தனிப்பயிற்சியும் அளிக்கப் படுகிறது. பெண்களுக்கு அடிப்படைப் பயிற்சியுடன் முதலுதவி, செய்தித் தொடர்பு, தாதிப் பணி, பாது காப்புப் பணி ஆகியவற்றில் தனிப்பயிற்சியும் அளிக் கப்படுகிறது.

மாணவர்களுக்கான இப் பயிற்சித் திட்டம் அவர் களுக்கு ஒரு தன்னம்பிக்கையையும் கடமையுணர்வை யும் ஏற்படுத்துவதுடன் தற்காப்புப் பயிற்சியையும் அளிக்கிறது. இதில் மலையேறுதல், மிதிவண்டி ஓட்டு தல், படகு விடுதல், பனிச்சறுக்கு, விமானத்திலிருந்து வான்குடை மிதவையின் (Parachute) மூலம் குதித் தல் போன்ற வீரப் பயிற்சிகளுடன் நில்லாது, கடந்த சில ஆண்டுகளாக இளைஞர் பரிமாற்றத் திட்டத்தின் கீழ்ச்சில மாணவர்கள் கனடா (Canada) நாட்டிற்கு அனுப்பப்படுகின்றனர். சிங்கப்பூர், 'இங்கிலாந்து, வங் காள தேசம்போன்ற நாடுகளில் நடைபெறும் பயிற்சி முகாம்களுக்கும் சிறந்த மாணவர் படையினர் அனுப் பப்படுகின்றனர்.

இந்தியாவிலுள்ள அனைத்து மாநில மக்களுக் கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்பும் பழக்கமும் ஏற்படுவதற்காக 1983-ஆம் ஆண்டு புதிய தேசிய ஒருங்கிணைப்புத் திட்டம் (National Integration Programme) ஒன்றும் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. மாண வர் படையைச் சேர்ந்த பல மாநில இளைஞர்களி டையே நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்படுவதன் மூலம் அவர்கள் ஒருவரையொருவர் அறிந்துகொள்ளச் செய்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். தேசிய மாணவர் படையினர் பல சமூகப் பணிகளிலும் ஈடு படுகின்றனர். எடுத்துகாட்டாக, இரத்த தானம் செய்தல், மரம் வளர்த்தல், குடிசைப் பகுதி மாற்றம் செய்தல், தொழுநோய் எதிர்ப்பு இயக்கம் நடத்து தல், முதியோர் கல்வி கற்பித்தல் போன்ற பல பணி களைச் செய்கின்றனர். மேலும் இவர்கள் வெள்ளம், புயல் போன்ற பேரிடர்க் காலங்களில் பல தொண் டுப் பணிகளையும் ஆற்றுகின்றனர். பூ.த.

தேசிய மாதிரிக் கணக்கெடுப்பு: இந்தியா விடுதலைக்குப் பின் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறை வேற்றிப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்புகளை உரு

வாக்கி, உறுதிப்படுத்தி மக்களின் அடிப்படைச் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்குப் பல சீரிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளது. மத்திய அரசில் திட்ட அமைச்சகம் (Ministry of Planning)1950-ஆம் ஆண்டில் உருவாகியது. முதல் ஐந்தாண்டுத்திட்டக் குழுவின் தலைவராகப் பண்டித சவகர்லால் நேரு அவர்கள் பொறுப்பேற்றார். திட்டத்திற்கு அடிப்படையான பல அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. எந்த நாட்டிலும் திட்டமிடப்பட்ட பொருளாதார அமைப்பிற்கு அடிப்படையாகத் தேவைப்படுவது பல துறைகளைப் பற்றிய புள்ளி விவரங்களாகும். பொருளியல் கண்ணோட்டத்தோடு அடிப்படைப் பொருளாதாரப் (Data Base) புள்ளி விவரங்கள் இல்லாமல் வளர்ச்சியையோ வளர்ச்சி விகிதத்தையோ கணக்கிட முடியாது. தேசிய மாதிரிக் கணக்கெடுப்புக்காக (National Sample Survey) தேசிய மாதிரி ஆய்வு நிறுவனம் 1950-ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டது. மத்திய திட்ட அமைச்சகத்தின் கீழ் இயங்கும் புள்ளி விவரத் துறையின் கீழ் தேசிய மாதிரி ஆய்வு நிறுவனம் இயங்குகிறது. உலகில் புள்ளி விவரங்களைச் சேகரிக்கும் மிகப்பெரிய நிறுவனங்களில் இவ்வமைப்பு ஒன்றாகும். இந்தியா முழுவதிலும் 170க்கு மேற்பட்ட அலுவலகங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இத்துறையில் 5000க்கு மேற்பட்டவர்கள் பணியாற்றுகின்றனர். இந்நிறுவனத்தில், தலைமைச்செயற்பாட்டு உயர் அலுவலரின்(Chief Executive Officer) கீழ்த்தலைமை அமைப்பாகச் செயற்பாட்டுக்குழு ஒன்றும்(Governing Council) இயங்கி வருகிறது. பொருளாதார அறிஞர்களும், புள்ளி விவரம் சேகரிப்போர்களும் பல்வேறு ஆய்வு மையங்களைச் சேர்ந்தவர்களாகவும், மத்திய, மாநில அரசுத் துறையில் பணியாற்றுபவர்களாகவும் உள்ளனர். அவர்களின் வழிகாட்டுதலுடன் நேரடிப் பார்வையில் பல்வேறு திட்டங்களுக்காக இந்நிறுவனம் ஆலோசனைகளை வழங்குகிறது.

மாதிரிக் கணக்கெடுப்பில் உள்ள களப்பணி ஆய்வு (Field Work), புள்ளியியல் ஆய்வு (Data Processing) போன்ற ஆய்வு மையங்கள் பொருளாதார ஆய்வு மேற்கொள்வதற்குப் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. இந்த ஆய்வு நிறுவனத்தின் தகவல் அறிக்கையின் அடிப்படையில்தான் திடமான திட்டமும், வளர்ச்சியும், உருவாக்க முடியுமென்பது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசின் கீழ் இயங்கும் இந்நிறுவனம் சமூக பொருளாதாரப்புள்ளி விவரங்களைப் பல நிலைகளில் தயாரிக்கின்றது. மக்கள் தொகை, பிறப்பு, இறப்பு, வேலை வாய்ப்பு, வேலை வாய்ப்பின்மை, நுகர்வோர் செலவு, சொத்து, கடன், முதலீடு, வேளாண்மைச் சொத்துகள், கால்நடைகள் ஆகியவற்றோடு குறிப்புகள் திரட்டப்படாத வேளாண்மைத் துறை சாராத துறைகளைப் பற்றிய சமூக, பொருளாதாரக் கணக்கெடுப்புகளையும் இந்நிறுவனம் மேற்கொள்கிறது. தொழிற்றுறையில் ஆண்டுக் கணக்கெடுப்பையும் (Annual Survey of Industries)இது மேற்கொள்கிறது.

இந்தியா முழுமைக்கும் மாதிரிக் கணக்கெடுப்பின் மூலம் வேளாண்மை உற்பத்திப் புள்ளி விவரங்களைச் சரி செய்வதற்கும், புள்ளி விவரத்தின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் இந்நிறுவனம் முயற்சி மேற்கொள்கிறது. சமூக, பொருளாதார மாதிரிக் கணக்கெடுப்புகள் தொடர் ஆண்டுச் சுற்றுகளில்(Successive Annual Rounds) எடுக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு சுற்றிலும் இரண்டு இலட்சம் குடும்ப அமைப்புகளைப் பற்றிக் கணக்கெடுக்கப்படுகிறது. ஒன்பது ஆயிரம் கிராமங்களும் ஐந்து ஆயிரம் நகர அமைப்புகளும் இக்கணக்கெடுப்பில் அடங்கும். இக் கணக்கெடுப்பில் சில துறையினருக்குப் பத்துஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறையும், மற்றத் துறையினருக்கு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறையும் எடுக்கப்படுகிறது. இக் கணக்கெடுப்புகள் தேசிய திட்டத்தின் தேவைக்காகவும் வளர்ச்சிக்காகவும் எடுக்கப்படுகின்றன. சேகரிக்கப்பட்ட இந்தப்புள்ளி விவரங்கள் கால அளவுப்பட்டியல் (Time Series data) தயாரிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. கால அளவுப் புள்ளி விவரங்களின் மூலம் வளர்ச்சி பற்றி அளவீடு கணிக்கப்படுகிறது.

வேளாண்மைச் சொத்தைப் பற்றியும், நலப் பயன்பாடுகளைப் பற்றியும் தேசிய மாதிரி ஆய்வுநிறுவனம் பல சுற்றுகளில் கணக்கெடுப்புச் செய்திருக்கிறது. வேளாண்மைத்துறைகளைப் பற்றி 1954-55-ஆம் ஆண்டில் எட்டாம் சுற்றின் போது (Eighth Round) விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டன. அவையாவன: வேளாண்மைக்குரிய நிலத்தின் அளவு, குடும்பங்களின்அளவு, நிலப்பிரிவினை, குத்தகை, நீர்ப்பாசனம் செய்யப்பட்ட அளவு, நிலம் சொந்தமாக வைத்திருப்போர் பட்டியல், பயிர் வைக்கப்பட்ட நிலங்களின் அளவு, உழவுக் கருவிகள், உற்பத்தி அளவு போன்றவை. நிலச் சொத்துரிமை பெற்றிருப்பவர்களின் அமைப்புப் பற்றியும், குத்தகை விடப்பட்டிருக்கும் அளவு பற்றியும் புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டன. எழுபத்தைந்தாயிரம் குடும்ப அமைப்புகளைப் பற்றிய விவரங்களும் நான்காயிரம் கிராமங்களும் இந்தப் புள்ளி விவரக் கணக்கெடுப்பில் அடங்கின. நில்ப்பாகுபாடு, அறுவடையின் விளைவு, முக்கிய பயிர்கள், விளைச்சல் பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் மாதிரிக் கணக்கெடுப்பு முறையைப் பின்பற்றி 1956-57-ஆம் ஆண்டு பதினோராம் கணக்கெடுப்பில் சேகரிக்கப்பட்டன.

இதே அடிப்படையில் பல சுற்றுகளில் கணக்கெடுப்புப்புள்ளி விவரங்கள் சேகரிப்பதுடன்1951, 52,

53-ஆம் ஆண்டுகளில் 5,6,7 சுற்றுகளில் வேளாண்மை உற்பத்திச் செலவைப் பற்றிய ஆய்வுகளும் மேற் கொள்ளப்பட்டன. அரிசி, கோதுமை, சோளம் (Jowar), கம்பு (Bajra), பார்லி (Barlee), மக்காச் சோளம் (Maize), கேழ்வரகு (Ragi) போன்ற பயிர் களுக்கு ஆகும் உற்பத்திச் செலவையும் நிலக்கடலை, பருத்தி,சணல் போன்ற வணிகப் பயிர்களைப் பற்றிய உற்பத்திச் செலவையும், கூலி, விதை, இயற்கை மற்றும் செயற்கை உரங்கள் போன்ற காரணிகளையும் பற்றிய செய்திகள் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன.

தொழில்களைப் பற்றிய ஆய்வுகளில் 1949-50-ஆம் ஆண்டில் முதல் சுற்றில் 61 தொழில்கள் மாதிரிக் கணக்கெடுப்பின் மூலம் புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டன. இந்நிறுவனங்கள் 1985-இல் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு மூலதனம், தொழிலாளர் எண்ணிக்கை ஊதியம், கூலி, உள்ளீடு, வெளியீடு மதிப்பு ஆகியவை கணக்கிடப்பட்டன. அதன்பின் ஆண்டுதோறும் மாதிரிக் கணக்கெடுப்பு எடுக்கப்படுகிறது. இப்போது ஐம்பதாயிரம் பதிவு செய்யப்பட்ட தொழிற் கூடங்களில் இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

தேசிய மாதிரி ஆய்வு நிறுவனம் குடும்ப அமைப்பு தொழில்களைப் பற்றியும் ஆய்வு செய்துள்ளது. போக்குவரத்து (Transport), சில்லறை வாணிகம் (Retail trade) பற்றிய ஆய்வுகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஏழாம் சுற்றில் 2742 கிராமக் குடும்ப அமைப்புகளிலிருந்தும், 1652 நகரக் குடும்ப அமைப்புகளிலிருந்தும் போக்குவரத்துப் பற்றிய ஆய்வுகள்மேற் கொள்ளப்பட்டன. இந்தக் கணக்கெடுப்பு 15 சுற்றுக்கு மேல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. 15-ஆம் சுற்றின்போது 1589 கிராமக் குடும்ப அமைப்புகளைப் பற்றியும், 2218 கணக்கெடுப்பு மூலம் புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டன. வேளாண்மைக் கடன் பற்றியும், கடன் பாக்கியைப் பற்றியும், வட்டி விகிதத்தைப் பற்றியும் திரும்பச் செலுத்திய தொகையைப் பற்றியும் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

மூலதன ஆக்கத்தைப் பற்றிப் (Capital formation) பல புள்ளி விவரங்கள் 1959-60 ஆம் ஆண்டில் 15-ஆம் சுற்றில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. நகர்ப்புறக் குடும்ப அமைப்பைப் பற்றி 17-ஆம் சுற்றில் ஆய்வு மேற் கொள்ளப்பட்டது. குடும்ப அமைப்பு, குடும்பச் செலவு, வாங்கபபட்ட சொத்து, நிலம், கட்டடங்கள் மற்றும் வாங்கப்பட்ட பொருள்கள் பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டன. வேலை வாய்ப்பைப் பற்றியும் வேலை வாய்ப்பின்மையைப் பற்றியும் 1953-ஆம் ஆண்டு முதல் பல சுற்றுகளில் புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. தீவிர விசாரணையின் மூலம் கல்வித் தகுதி, திருமணநிலை, தொழில், வேலை வாய்ப்பு, இலாபத் தொழிலில் ஈடுபடுபவர்கள், அவர்களுடைய இலாபம், வேலை நேரம் போன்ற விவரங்களும், சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. 1985-86-ஆம் ஆண்டில் பொருளாதாரத்தில் திரட்டப்படாத, ஒருங்கிணையாத (Unorganized) பகுதிகளைப் பற்றிய ஆய்வும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதே ஆண்டில் மொத்த சில்லறை வாணிகம் பற்றிய நாடு தழுவிய கணக்கெடுப்பும் செய்யப்பட்டது. மூன்றாண்டுகள் நடைபெற்ற இந்தப் பொருளாதாரக் கணக்கெடுப்பு பல்வேறு துறைகளைப் பற்றிய விவரங்களைச் சேகரித்தது. உணவகங்கள், உணவு விடுதிகள், போக்குவரத்து, சேமித்தல், கிடங்குகளின் பணிகள் பற்றிய விவரங்கள் ஆகியவை 1983-84-ஆம் ஆண்டில் சேகரிக்கப்பட்டன. தொழிலகங்கள் அல்லாத உற்பத்தியைப் பற்றிப் (Non factory manufacture) புள்ளி விவரங்கள் 1984-85-ஆம் ஆண்டில் சேகரிக்கப்பட்டன. இந்தப் புள்ளி விவரங்களைச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஒவ்வொரு மொழியிலும் சேகரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தேசிய ஆய்வு நிறுவனம் துண்டறிக்கைகளை அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளது. சமூக நுகர்வு, வயதான முன்னாள் இராணுவத்தினர் ஆகியவற்றைப் பற்றிய ஆய்வு 1986-இல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. சமூகப் பணிகள் எத்தன்மையில் எந்த அளவில் குடும்பங்களால் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பது பற்றிய தகவல்களைச் சமூக நுகர்வு ஆய்வில் சேகரிக்கப்படும் என்றும், அவற்றுள் தொடக்க நிலை, இடைநிலை, மேல்நிலைக் கல்வி, பொது மருத்துவம், மற்றும் பொதுப் பங்கீட்டுப் பணிகளைப் பயன்படுத்தல், மகபேறு, குழந்தைகள் நலம், குடும்பக் கட்டுப்பாடு மற்றும் நோய், காயங்களுக்கான மருத்துவப் பணிகளைப்பயன்படுத்தல் முதலியன முக்கியத்துவம் பெறும் என்றும் தேசிய மாதிரி ஆய்வுக் கழகம் அறிவித்துள்ளது. 60 வயதிற்கு மேற்பட்டோர், முன்னாள் இராணுவ அலுவலர்கள் ஆகியோரிடமிருந்து, அவர்களுடைய சமூக, பொருளாதார, சுகாதார, எண்ணங்களின் பங்குகளைப்பற்றியதகவல்களும் திரட்டப்படுகின்றன. இப்புள்ளி விவரங்கள் இப்போதைய அமைப்புகளில் உள்ள குறைபாடுகளைக் கண்டுபிடிக்கவும், நீக்கவும், பயன்படும் என்று தேசிய மாதிரி ஆய்வு நிறுவனத்தின் அறிக்கையில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

தேசிய மாதிரி ஆய்வு நிறுவனத்தின் புள்ளி விவரங்கள் பல்வேறு அமைப்புகளால் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மத்திய புள்ளி விவர அமைப்பு (Central Statistical Organization) இதன் புள்ளி விவரங்களைப் பயன்படுத்துகின்றது. இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டாலும் ஒரு மிகக் குறுகிய எண்ணிக்கையினர்தான் ஆய்வுகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றனர் என்பது உண்மை. தேசிய மாதிரி ஆய்வு நிறு

வனம் இந்தியப் பொருளாதாரத்தைப் பற்றிப் பல வேறு ஆய்வுகள் செய்திருப்பினும் சேகரிக்கப்பட்ட பெரும் புள்ளி விவரங்களைத் திறனாய்வு செய்வதில் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. சில பொருளியல் அறிஞர்கள் இப்புள்ளி விவரங்கள் எடுக்கப்பட்ட அணுகு முறையையும், விளக்கத்தையும், ஆய்வுக் காலத்தையும், ஆய்வு முறைமையையும் திறனாய்வு செய்துள்ளனர். மின்னணு மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப்படும் 7-ஆம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் இந்த ஆய்வுப்புள்ளி விவரங்களைச் சிறப்பான முறையில் பயன்படுத்த முடியுமென்ற நம்பிக்கையும் உள்ளது. மு.நா.

துணை நூல்கள்:

Kurien, C.T., (Ed) A Guide to Research in Economics, Sangam Publishers, Madras, 1973.

Nationwide Survey on Unorganised manufacture, Pamphlet, Issued by Department of Statistics, Ministry of Planning, Government of India, 1985.

The National Sample Survey, Pamphlet Issued by Department of Statistics Ministry of Planning, Government of India, 1982.

தேசிய வருமானமும் செலவும்: ஒரு நாட்டிலுள்ள மக்கள் அனைவரும் சேர்ந்து ஓராண்டுக் கால அளவில் உற்பத்தி செய்த பண்டங்கள், பணிகள் ஆகியவற்றின் மொத்த நிகர மதிப்பைத் தேசிய வருமானம் (National Income) என்பர். பண்டங்கள், பணிகள் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்ததற்காக நாட்டிலுள்ள மக்கள் அனைவரும் ஓராண்டுக் கால அளவில் பெற்ற ஊதியம், நாட்டிலுள்ள மக்கள் அனைவரும் தாங்கள் பெற்ற வருமானத்தைக் கொண்டு ஓராண்டுக் கால அளவில் நுகர்ந்த பண்டங்கள், பணிகள் ஆகியவற்றின் மதிப்பு, உற்பத்தியாளர்கள் நுகர்வோர்கள் என்ற அடிப்படையில் நாட்டிலுள்ள மக்கள் அனைவரும் ஓராண்டுக் கால அளவில் அனுபவித்தவற்றின் நிகர மொத்தம் என்று பலர் பலவிதமாகத் தேசிய வருமானத்திற்கு விளக்கம் தருகின்றனர்.

ஒரு நாட்டிலுள்ள இயற்கை மூலவளங்களைப் பயன்படுத்தி அந்த நாட்டிலுள்ள உழைப்பும் மூலதனமும் ஆண்டுதோறும் குறிப்பிட்ட அளவு பருப்பொருள் சார்ந்த, சாராத பண்டங்களையும், பணிகளையும் உற்பத்தி செய்கின்றன. அவற்றின் மொத்த நிகர உற்பத்தியே தேசிய வருமானம். 'நிகரம்' என்ற சொல் இவண் சிறப்பாகக் கவனிக்கத் தக்கது. இத்துடன் அந்நிய முதலீடுகளிலிருந்து பெறப்படும் நிகர வருமானத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இது ஆல்பிரடு மார்சல் (Alfred Marshall) என்பாரின் விளக்கம்.

நுகர்வை அடிப்படையாகக் கொண்டு தேசிய வருமானத்தைக் கணக்கிடுகிறார் இர்விங்கு பிசர் (Irving Fisher). ஓர் ஆண்டின் இறுதிநிலையில் நுகர்வோர் எவ்வளவு பண்டங்களையும், பணிகளையும் பெறுகின்றார்களோ அதுவே அந்நாட்டின் தேசிய வருமானம் என்று பிசர் குறிப்பிடுகிறார்.

பணத்தின் அடிப்படையில் தேசிய வருமானத்தைப் பிகு (Pigou) குறிப்பிடுகிறார். வெளிநாடுகளிலிருந்து பெறும் வருமானத்தையும் உள்ளடக்கிய சமுதாயத்தின் உண்மையான வருமானத்தின் ஒரு பகுதியையும் தேசிய வருமானம் எனலாம். இதைப் பணத்தால் அளவிடலாம்.

சமுதாய நடவடிக்கைகளின் நிகர விளைவைத் தேசிய வருமானம் எனலாம் என்பது குசுநட்சின் (Kuznets) கருத்து.

பொதுவான அடிப்படையில் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படும் பண்டங்கள், பணிகள் ஆகியவற்றின் மொத்தமே தேசிய வருமானம் என்பது இக்சின் (Hicks) கருத்து.

ஓர் ஆண்டில் ஒரு நாட்டில் தோன்றும் பண்டங்கள், பணிகள் ஆகியவற்றின் பண அளவைத் தேசிய விளைவு அல்லது நிகர தேசிய விளைவு (Net National Product) என்று சுருக்கமாகக் குறிப்பிடலாம் என்று சாமுவேல்சன் (Samuelson) குறிப்பிடுகிறார்.

குறிப்பிட்டதொரு ஆண்டுக் கால அளவில் உற்பத்தியாகும் பண்டங்கள், பணிகள் ஆகியவற்றின் மதிப்பைத்தேசியவருமானம் எனலாம் என்றும், கணக்கெடுப்பில் ஒன்றுக்கு இரு முறையாகக் கூட்டுதலைக் கவனமாகத் தவிர்க்கவேண்டும் என்றும் இந்தியத் தேசிய வருமானக் குழு (1951) குறிப்பிட்டது.

வேலை, வருமானத்தைப் பற்றிய பேரியல் பகுத்தாய்வைச் (Macro Economic Analysis) கீன்சு (Keynes) பயன்படுத்தினார். அதன்படி, வருமானம் என்ற கருத்திற்கு மூன்று அணுகு முறைகளை அவர் குறிப்பிட்டார். அவை: 1) வருமான-செலவு அணுகுமுறை (Income Expenditure Approach) (நுகர்வுப் பண்டங்கள், முதலீட்டுப் பண்டங்கள் ஆகியவற்றிற்கான மொத்தச் செலவு), 2) காரணி-வருமான அணுகுமுறை (Factor Income Approach) (பலவிதமான உற்பத்திக் காரணிகளின் வருமானங்களின் மொத்தம்), 3) மொத்த விற்பனைத் தொகையிலிருந்து செலவைக் கழித்துப் பார்க்கும் அணுகுமுறை (Sales Proceeds Minus-Cost App-

roach) (மொத்த விற்பனையிலிருந்து மொத்தச் செல வைக் கழித்துப் பெறும் கணக்கீடு).

தேசிய வருமானத்தின் பகுதிகள்: எந்தெந்தப் பகுதிகளிலிருந்து தேசிய வருமானம் பெறப்படுகிறது என்பது நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகிறது. இந்தியாவில் 1) பிராணிகளை வளர்த்தல், காடுகள், மீன்வளர்ப்பு போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய வேளாண்மைத்துறை, 2) சுரங்கத்தொழில் மற்றும்குடிசைத் தொழிலிலிருந்து பெருந்தொழில்கள் வரையுள்ள பலவிதமான தொழில் களையும் உள்ளடக்கிய தொழிற்றுறை, 3) வாணிகம், செய்தித்தொடர்பு, போக்குவரத்து, வங்கிகள், காப் பீடுகள் ஆகிய பலவற்றையும் உள்ளடக்கிய மூன்றாம் துறை, 4) அரசுப் பணிகள், பலவிதமான உள்நாட்டுப் பணிகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய பிற பணிகள் துறை போன்ற பகுதிகளிலிருந்து தேசிய வருமானம் பெறப்படுகிறது.

தேசிய வருமானக் கணிப்பு: தேசிய வருமானத்தை 1) உற்பத்தி முறை (Output Method), 2) அடைந்த வருமான முறை (Income Received Method), 3) நுகர்வு, சேமிப்பு முறை (Consumption Plus Saving Method) என்ற மூன்று அடிப்படைகளில் ஏதாவது ஒன்று அல்லது பல அடிப்படைகளில் கணக்கிடுவர். ஓராண்டுக் கால அளவில் நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப் பட்ட பண்டங்கள், பணிகள் ஆகியவற்றின் பண மதிப்பைத் தேசிய வருமானம் எனலாம் என்பதால் நாட்டில் உற்பத்தியான பண்டங்கள், பணிகள் ஆகிய வற்றின் அளவுகளைக் கணக்கிட்டு அவற்றின் பண மதிப்பைக் கணிப்பதை உற்பத்தி முறை அல்லது உற் பத்திக் கணக்கெடுப்பு முறை என்பர். ஒவ்வொரு உற்பத்திக் காரணியும் எவ்வளவு ஊதியம் பெற்ற தென்று கணக்கிட்டு அவ்வூதியங்களையெல்லாம் கூட்டி, அதிலிருந்து மறைமுக வரிகள் முழுவதையும் கழித்து மீதியைக் கணக்கிடுவது, அடைந்த வருமான முறை எனப்படுகிறது. இவ்வகைக் கணிப்பில் பண மதிப்பில் ஏற்பட்டிருக்கும் ஏற்றத்தாழ்வுகளைச் சமன் செய்தல் வேண்டும். மேலும், அமைப்பாளரின் மொத்த உற்பத்திக் காரணிகளுக்காகச் செலுத்த வேண்டிய கொடுக்கப்படாத வரவுகளையும் சேர்த்துக் கணக்கிடவேண்டும். ஆனால், மாற்று வரவுகள், ஓய் வுக் கால வரவுகள், நிவாரண வரவுகள், சேமிப்புநிதி போன்றவற்றைக் கழித்துக் கணக்கிட வேண்டும். நாட்டில் ஓராண்டுக் கால அளவில் நுகர்வுக்காகச் செலவிடப்பட்டது எவ்வளவு என்பதையும், சேமிக்கப் பட்டது எவ்வளவு என்பதையும் கணக்கிட்டு அவற் றைக் கூட்டிப்பார்த்துத் தேசிய வருமானத்தைக் கணக்கிடுவதை நுகர்வு சேமிப்பு முறை எனலாம்.

'நாடு'என்ற சொல்லின் விளக்கத்திலுள்ள சிக்கல் கள்,சரியான முறையைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் உள்ளசிக் கல்கள்,பொருளாதார நடவடிக்கை நிலையை நிருண யிப்பதில் உள்ள சிக்கல்கள், எந்தெந்த இனங்களைச் சேர்க்கவேண்டும் என்பதில் தோன்றத்தக்க சிக்கல்கள், இருமுறை கணக்கிடுதல் என்றதொரு சிக்கல், போது மான அளவிற்கும் நம்பிக்கையான அளவிற்கும் புள்ளி விவரங்களைப் பெறுவதிலுள்ள சிக்கல்கள், மக்கள் தொகை போன்றவற்றில் ஏற்படும் மாற்றங்களால் தோன்றும் சிக்கல்கள்,மாற்றல் வருமானத்தைக்(Trans fer Income) கணக்கிடுவதில் தோன்றும் சிக்கல்கள, சொந்தப் பணிகளுக்குப் பண மதிப்புக் கொடுப்பதில் உள்ள சிக்கல்கள் என்ற பல்வேறு சிக்கல்கள்தேசிய வருமானக் கணிப்பில் தோன்றுவது இயல்பு. இருப் பினும், இக்கணிப்பு நாட்டைப்பற்றி அறிந்துகொள்ள உதவுகிறது; நாடுகளின் பொருளாதார நிலைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க உதவுகிறது; பணத்தின் உறுதித் தன்மையைத் தெரிந்துகொள்ள உதவுகிறது; நிதியியல் கொள்கையில் (Fiscal Policy) பயன்படுகிறது; பொருளாதார அங்கங்களின்சிறப்பை உணர்த்துகிறது; நிதிநிலையைத் தெரிந்து மேம்பாட்டு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள உதவுகிறது; திட்டமிடுவதில் சிறப்பான இடத்தை வகிக்கிறது; இடுமான-விளைவுப் பகுத் தாய்வில் (Input-Output Analysis) பயன்படுகிறது.

தேசிய வருமானமும் செலவும்: தேசிய வருமான அதிகரிப்பு பொருளாதார முன்னேற்றத்தைச் சுட்டிக் காட்டும் மாறிகளில் ஒன்றாக இருப்பதால், தேசிய வருமானத்தை அதிகரிக்கத் தேவையான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எல்லா நாடுகளும் மேற் கொண்டு வருகின்றன.

பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் தனியார் சுதந் திரத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதையும், அர சின் தலையீடு கூடாது என்பதையும் வலியுறுத்திய தொன்மைப் பொருளாதார அறிஞர்கள், மூலதனத் தின் தோற்றுவாயான சேமிப்பு மிகுதியாக இருக்க வேண்டுமானால் நுகர்வுச் செலவைக் குறைக்கவேண் டும் என்பதை வலியுறுத்தினர். நுகர்வுச் செலவுகள் குறைவாக இருந்தால் சேமிப்பின் அளவு மிகுதியாகி, முதலீடுகள் பெருகி, மொத்த தேசிய வருமானம் அதி கரித்துச்செல்லும் என்றும் குறிப்பிட்டனர். சேமிப்பும் முதலீடும் சமமாக இருக்கும் என்றும் இவர்கள் கருதி னர்.

வருமானத்தை நுகர்வுச் செலவு, சேமிப்பு ($Y=C+S$) என்று வகைப்படுத்தலாம். அதேபோன்று வருமானத்தை நுகர்வுச் செலவு, முதலீட்டுச் செலவு ($Y=C+I$) என்றும் வகைப்படுத்தலாம். அதாவது சேமிப்பும், முதலீட்டுச் செலவும் சமம் என்பது கருத்து ($S=I$). தொன்மைப் பொருளியல் அறிஞர் களுள் ஒருவரான பிரான்சு நாட்டின் சே.பி.சே (J.B. Say) என்பார் ஒவ்வோர் அளிப்பும் அதனதன்

தேவையைத் தோற்றுவித்துக்கொள்ளும் (Every Supply Creates its Own Demand) என்ற தனது அங்காடி விதியை விளக்கினார். இவ் விதி செயற்பட்டால் முழு வேலைநிலை (Full Employment Stage) பொருளாதாரத்தில் காணப்படும்; சேமிப்பும் முதலீடும் சமமாக இருக்கும். ஆனால், பேராசிரியர் கீன்சு முழு வேலைநிலையைக் காட்டிலும் குறை வேலை நிலையே (Under Employment Stage) பொதுவாகக் காணப்படும் நிலை என்பதை விளக்கினார். மக்கள் தம் வருமானம் மிகுதியாகின்றபோது நுகர்வுச் செலவு, சேமிப்பு ஆகிய இரண்டின் அளவுகளையுமே மிகுதியாக்குவர் என்பதைத் தமது நுகர்வின் உளவியல் விதி (Psychological Law of Consumption) மூலமாக விளக்கினார். சேமிப்பவர்களும், முதலீடு செய்பவர்களும் வெவ்வேறு பிரிவினர்களாக இருப்பதாலும், அவரவர் மனநிலைகள் வேறுபட்டிருப்பதாலும், சேமிப்பும் முதலீடும் ஒரே அளவில் இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான வாய்ப்புகள் இல்லை என்பது கருத்து. முதலீட்டுச் செலவை மாறும் வட்டி விகிதங்கள் நிருணயிக்கின்றன என்ற தொன்மைப் பொருளாதார அறிஞர்களின் கருத்தையும் கீன்சு திருத்திக் குறிப்பிட்டார். முதலீட்டுச் செலவை வட்டி விகிதங்கள் ஓரளவுக்கு நிருணயிக்கின்றன. ஆனால், வட்டி விகிதங்களைக் காட்டிலும் மூலதனத்தின் இறுதிநிலைத் திறனே (Marginal Efficiency of Capial) முதலீட்டுச் செலவை நிருணயிப்பதில் மிகவும் சிறப்பான பங்கை ஆற்றுகிறது என்பதைக் கீன்சு விளக்கினார்.

தேசிய வருமானம் அதிகரித்துச்செல்ல வேண்டுமானால் நுகர்வுச் செலவும், முதலீட்டுச் செலவும் அதிகரித்துச் செல்லவேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்திய கீன்சு, பொருளாதார மந்தக் காலத்தில் முதலீடு செய்யும் ஆர்வம் முதலீடு செய்பவர்களிடையே இருக்க வாய்ப்புகள் இரா என்பதால், முன்னரே உற்பத்தி செய்யப்பட்டவை தேவைக் குறைவினால் நுகரப்படாமல் இருந்து தேக்கம் ஏற்பட்டு, இலாபமும் வருமானமும் முதலீடு செய்யும் ஆர்வமும் குறைந்து வேலையின்மை மிகுந்துசெல்லும் நிலை தோன்றும். என்றும், அதனைத் தவிர்க்க அரசு அதன் செலவுத் திட்டங்களைப் புகுத்தவேண்டும் என்றும், அரசு இலாபத்தைக் கருதாமல் முதலீடுகளை மேற்கொள்ள முடியும் என்பதால் ,பொருளாதார மந்த நிலையைத் தவிர்க்க அரசு முதலீட்டுச் செலவுகளை மிகுதிப்படுத்த வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தினார். பொதுப்பணிகளின் மீதான செலவுகளை அரசு மிகுதிப்படுத்துகிறபோது மக்களின் வேலைநிலையும் வருமானமும் அதிகரிக்கின்றன. அக்காரணத்தினால் மக்கள் தங்கள் வருமானத்தைப் பண்டங்களையும், பணிகளையும் மிகுதியாக வாங்குவதற்குப் பயன்படுத்துவர். எனவே நுகர்வுத் தேவை மிகுதியாகி அதன் வழியாக மூலதனப் பண்டங்களுக்கான தேவையும் மிகுதியாகித் தனியார் முதலீடும் பெருகி, வேலைவாய்ப்பும்,வருமானமும் பெருகும் நிலைதோன்றும். ஆனால், இது குறைந்து செல் வேகத்தில் அதிகரித்துச் செல்லும். எடுத்துக்காட்டாகத் தொடக்க நிலையில் முதலீட்டுச் செலவு உரூ.10கோடி என்றும், மக்களின் நுகர்வுநாட்டம் 75 விழுக்காடு என்றும் கருதிக்கொண்டால், தொடக்கநிலையில் வருமானம் உரூ.10கோடி அளவுக்கும் அதற்கடுத்த நிலையில் உரூ. 7.5 கோடிஅளவுக்கும் $\left(\frac{10\times75}{100}\right)$ அதற்கும் அடுத்த நிலையில் உரூ.5.625 கோடிஅளவுக்குமாக $\left(\frac{7.5\times75}{100}\right)$ அடுத்தடுத்த நிலைகளில் வருமானப் பெருக்கம் குறைந்துகொண்டே செல்லும். தொடக்கநிலை முதலீட்டுச் செலவு உரூ.10 கோடி என்றும், அதனால் பல நிலைகளில் தோன்றிய வருமானப் பெருக்கங்களின் மொத்தம் உரூ. 30கோடி என்றும் இருப்பின், வருமான அல்லது முதலீட்டுப் பெருக்கியை $\left(\frac{\Delta Y}{\Delta I}\right.$ ஐ$\left.\right)$ 3 என்று குறிப்பிடலாம். மேலும் அரசுச் செலவினால் தோன்றும் வருமானப் பெருக்கம் நுகர்வுச் செலவை அதிகரித்து அதன்வழியாக முதலீட்டுச் செலவைத் தோற்றுவிக்கலாம். இதனை ஊக்கி $\left(\frac{\Delta I}{\Delta Y}\right)$ என்பர். இவ்வாறாக அரசு மேற்கொள்ளும் தொடக்கநிலை முதலீட்டுச்செலவு பெருகி, ஊக்கி விளைவுகளாற் பன்மடங்கு தேசிய வருமானத்தைப் பெருக்குகிறது.

மொத்த தேவைப் பற்றாக்குறையினால் பொருளாதார மந்த நிலையைப் பெற்றிருக்கும் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுக்கு மட்டுமே இக்கருத்து பொருந்தும் என்றும், இந்நிலையில்லாத குறைவளர்ச்சியுடைய நாடுகளுக்குக் கீன்சின் கருத்துகள் பொருந்தா என்றும் கூறுவோர் உளர். எனினும், சமுதாயக்கட்டுமானங்களிலும், சமச்சீரான வளர்சிக்கான முயற்சிகளிலும், வேளாண்மை, தொழில் திட்டங்களின் முன்னேற்றத்திற்கான முயற்சிகளிலும், இயற்கை வளங்களைக் கண்டுபிடித்துப் பயன்படுத்தும் முயற்சிகளிலும் அரசு பல்வேறு செலவுகளை மேற்கொள்ளும்போது அவற்றின் பயனாகத் தேசிய வருமானம் பெருகுவதற்கான வாய்ப்புகள் உள்ளன.

என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

Balasubramanian, N.S., Macro Economics (Tamil), Uma Publications, Madurai, 1986.

Gupta, R.D., Kayues and Post Keynesian Economics, Kalyani Publishers, Ludhiana, 1977.

தேசியவாதிகள்: நாட்டு ஒற்றுமையைக் கருதி வட்டார வேறுபாடுகளுக்கு அளவுக்கதிகமான சிறப்புக் கொடுக்காமல் தேச நலனில் அக்கறை கொண்டு தேசத்தின் மொத்த முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபட வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டவர்களைத் தேசியவாதிகள் (The Nationalists) என்று குறிப்பிடுவர். ஒருசில நாடுகள் அந்நியர் மேலாண்மையிலிருக்கும் போது,தேச விடுதலை பெறுவதற்காக மக்களிடையே விழிப்புணர்ச்சியையும், தேச உணர்வையும் தூண்டப் பாடுபடும் மக்களையும் தேசியவாதிகள் என்பர்

தேசியவாதிகளின் வரலாற்றுப் பின்னணி: இந்நிலையில் வாணிகவாதிகள் (Mercantalists), இயற்கை வாதிகள் (Physiocrats) ஆகியோரைத் தொடர்ந்து பொருளாதாரச் சிந்தனை வளர்ச்சி வரலாற்றில் மிகவும் சிறப்புவாய்ந்த தொன்மைப் பொருளாதார அறிஞர்களின் மேலாண்மை தோன்றியது.

இங்கிலாந்து நாட்டிற்குப் புறத்தே உள்ள பல நாடுகளிலும் குறிப்பாக செருமனியிலும் கி.பி. 19 -ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதிப்பகுதியில் தொன்மைப் பொருளாதார அறிஞர்களின் கருத்துகளுக்கு வலுவான எதிர்ப்புகள் தோன்றின. அவ்வித எதிர்ப்புத் தெரிவித்தவர்களுள் தேசியவாதிகள் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றனர். தனி மனிதருக்கு எல்லா உரிமைகளையும் கொடுத்தல், எல்லாம் ஒன்று என்று எண்ணப்படும் பெரும் நோக்கு, தலையிடாக் கொள்கை, தடையற்ற வாணிகக் கொள்கை போன்ற பல கொள்கைகளைத் தேசியவாதிகள் எதிர்த்தனர். தனி மனிதர்களின் செல்வங்களின் மொத்தமே நாட்டின் செல்வம் என்று கருதும் போக்கை இவர்கள் ஏற்க மறுத்து நாட்டுச் செல்வத்தின் அளவையும், பொது நலனின் அளவையும் பொறுத்தே தனி நபர்களின் செல்வமும், வாழ்க்கை நிலைகளும் அமைகின்றன என்னும் அணுகுமுறையை ஆதரித்தார்கள். நாட்டின் செல்வ உற்பத்தி ஆற்றலை மிகுதிப்படுத்துவது மிகவும் இன்றியமையாதது என்பதை வலியுறுத்தித் தனி மனிதர்களுக்குச் சிறப்பிடம் கொடுப்பதைத் தவிர்த்து நாட்டிற்குச் சிறப்பிடம் தந்தனர். இவற்றின் காரணமாக இப்பிரிவினர் தேசிய வாதிகள் என்றும் வழங்கப்பட்டனர்.

தொன்மைப் பொருளாதார அறிஞர்களின் பொருளாதாரக் கருத்துகளைப் பல நாடுகள் கடைப்பிடித்ததன் விளைவாக கி.பி.19-ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதிப் பகுதியில் பல நாடுகளில் வறுமையும், ஏழ்மையும், போர் நிலைகளும் தோன்றின. தனி மனிதர்களிடையே செல்வ வருமான ஆற்றலில் காணப்பட்ட பேரளவிலான ஏற்றத்தாழ்வுகளைப் போல நாடுகளின் தொழில் வள முன்னேற்றத்திலும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் காணப்பட்டன. இவையே தேசிய வாதிகளின் தேச நலன் பற்றிய சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமாக அமைந்தன.

அக்காலகட்டத்தில் செருமனி, தொழில்வளத்தில் பின்தங்கிய நாடாகவும், பல்வேறு வேறுபாடுகளுடன் ஒன்றையொன்று எதிர்த்துக்கொண்டு செயற்பட்ட வலிமையற்ற சிறு சிறு நிலப்பகுதிகளைக் கொண்ட நாடாகவும் விளங்கியது. இந்நிலையில் செருமனியில் தோன்றிய தேசியவாதிகள், செருமனியை ஒன்றிணைத்து வலுவானதொரு நாடாக மாற்றிவிடவேண்டும் என்ற முனைப்பான எண்ணத்துடன் செயற்பட்டார்கள்.

தேசியவாதிகளில், ஆதம் முல்லர் (Adam Muller) என்பவரைத் தலைவராகக் கொண்ட தத்துவத் தேசியவாதிகள் (Philosophic Nationalists) என்ற ஒரு பிரிவினரும், பிரடரிக்கு இலிசுடு (Frederick List) என்பவரைத் தலைவராகக் கொண்ட பாதுகாப்புத் தேசியவாதிகள் (Protectionists) என்ற ஒரு பிரிவினரும் சிறப்பானவர்களாகக் கருதப்பட்டனர். தொன்மைப் பொருளாதாரக் கருத்தினரின் கருத்துகளுக்கு மாறாகத் தேசிய கருத்துகளை விரித்து விளக்கி வலியுறுத்திய இவ்வறிஞர்களின் பொருளாதாரக் கருத்துகளின் விளக்கம் பின்வருவனவாகும்.

ஆதம் முல்லர் (கி.பி. 1779-1829): இவர் கி.பி. 1779-இல் செருமனியில் பெர்லினில் (Berlin) பிறந்து பெர்லினிலும், காட்டிங்கனிலும் (Cottingen) கல்வி கற்று, சட்டம் பயின்று அரசு அலுவலராகப் பணியாற்றினார். ஆதம் சுமித்தின் 'நாடுகளின் செல்வம்' என்பதற்குப் பதிலாகத் 'தனது நாட்டின் செல்வம்' என்பதை முல்லர் வலியுறுத்தினார். செருமனியின் செல்வத்தைப் பெருக்குவதற்குத் தடையற்ற வாணிகக் கொள்கையைத் தவிர்த்துப் பாதுகாப்புக் கொள்கையை (Protectionist Policy) வலிமையாக ஆதரித்தார். அரசே, எல்லாவற்றிற்கும் அச்சாணி போல இருப்பதால் உற்பத்தி, பகிர்வு போன்ற பொருளாதார நடவடிக்கைகளை அரசின் வலிமை என்ற அடிப்படையிலேயே மேற்கொள்ள வேண்டும். தேச உணர்வைத் தூண்டுவதற்காகவும், தேசத்திற்குச் சிறப்பிடம் கொடுப்பதற்காகவும் தேசியப் பணத்தை (National Currency) வெளியிட்டுப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும் முல்லர் வலியுறுத்தினார். தேச முன்னேற்றத்திற்காக நாடுகள் போர் புரிவதையும் இவர் ஆதரித்தார். பணத்திற்கும், தொழிற்சாலைகளுக்கும் சிறப்பிடம் கொடுத்து வறுமையை ஒழிப்பதிலும், செல்வ வருமானப் பங்கீட்டிலும், ஆற்றலிலும் கடுமையான வேறுபாடு போன்ற பல விரும்பத்தகாத நிலைகளைத் தவிர்ப்பதற்காக

இடைக்காலத்திய (Middle Ages) வாழ்க்கை முறையையும், பண்ணையாள் முறையையும் (Feuddal System) கூட ஆதரிக்கலாம் என்ற கருத்தையும் முல்லர் கொண்டிருந்தார்.

பிரடரிக்கு இலிசுடு, (கி.பி. 1789-1846): தேசிய முன்னேற்றத்திற்குத் தொழில் பாதுகாப்புக் கொள்கையே மிக மிக இன்றியமையாத ஒன்றாகும் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்த தேசியவாதிகள் பிரிவினரின் தலைவரெனப் புகழ்ப் பெற்றவர் பிரடரிக்கு இலிசுடு என்பவர் ஆவார். வரலாற்றுப் பள்ளியினருக்கு (Historical School) முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர் என்ற பெருமையும் இவருக்குண்டு. இவர் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் புகழ்ப் பெற்றிருந்த ஆதம் சுமித்தின், தடையற்ற பன்னாட்டு வாணிகக் கொள்கையை எதிர்த்து கி.பி.1840-ஆம் ஆண்டில் 'அரசியல் பொருளாதாரத்தின் தேச முறை' (The National System of Political Economy) என்ற தன் நூலில் நாடுகளின் முன்னேற்றத்திற்குத் தொழிற்பாதுகாப்புக் கொள்கையே மிகச் சிறந்ததென இலிசுடு விவாதித்தார்.

வர்டெம்பர்க்கு (Wurtemberg) என்னுமிடத்தில் கி.பி. 1789-ஆம் ஆண்டில் பிறந்த பிரடரிக்கு இலிசுடு, பள்ளியிலோ கல்லூரியிலோ முறையாகக் கல்வி பயிலவில்லை. சிறு வயதிலேயே அரசுப்பணியில் சேர்ந்து தம் விடாமுயற்சியாலும், கடுமையான உழைப்பினாலும் மரியாதைக்குரியதொரு சிறந்த இடத்தைப் பெற்றார். பின்னர் இவருடைய வளர்ச்சிக் காலத்தில் இவர்தம் புரட்சிகரமான பொருளாதாரக் கருத்துகளால் செருமனிய அரசால் நாடு கடத்தப்பட்டு அமெரிக்காவில் குடியேறினார்,

அங்கும் இவர் கி.பி.1825-ஆம் ஆண்டு முதல் 1832-ஆம் ஆண்டுவரை தனது பொருளாதாரக் கொள்கைகளைப் பரப்பும் பணியினைச் செய்தார். இவரது தொழில் பாதுகாப்புக் கொள்கைக்குச் செருமானிய நாட்டில் இருந்த வரவேற்பைக் காட்டிலும் மிகுதியான அளவில் அமெரிக்காவில் வரவேற்பு இருந்தது. பின்னர் கி.பி. 1832-இல் மீண்டும் செருமானிய நாட்டிற்குத் திரும்பிய இவர் கி.பி. 1846-இல் காலமானார்.

இலிசுடுவின் பொருளியல் கருத்துகள்: பெரும்பாலும் வேளாண்மைத் தொழிலையே இன்றியமையாத தொழிலாகக் கொண்டிருந்த செருமனியில் பிரசியா (Brussia) நீங்கலான பிற மாநிலப்பகுதிகள் பொருளாதார அடிப்படையில் மிகவும் வலிமையற்றதாகவும் அரசியல் அடிப்படையிலும், பொருளாதார அடிப்படையிலும் பிளவுபட்டவையாகவும் இருந்தன. இச்சூழ்நிலையால் வலிமைமிக்க நல்லதொரு செருமனி உருவாக வேண்டுமானால் முதலில் எல்லா மாநிலங்களும் ஒற்றுமையுடன் ஒன்றிணைக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தை இலிசுடு வலியுறுத்தினார்; இங்கிலாந்து, இசுகாட்டுலாந்து (Scotland) போன்ற நாடுகளில் காணப்பட்ட ஒற்றுமையே அவற்றின் முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்று உணர்த்திச் செருமனியின் ஒற்றுமைக்கு வலிந்து பாடுபட்டார். செருமனி நாட்டின் பல்வேறு நிலப்பகுதிகளுக்கிடையே நடைமுறையில் இருந்துவந்த சுங்கக் கட்டுப்பாடுகள் அனைத்தையும் அறவே ஒழித்துவிட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார். இலிசுடுவின் கொள்கைகளுக்கு அடிப்படையாக அமைந்த கருத்துகள் இரண்டாகும். அவை:

1) உலகம் முழுவதும் ஒன்றே என்ற பேரளவிலான எண்ணப் போக்கிற்கு மாறாகத் தேசம் (நாடு) என்ற எண்ணப்போக்குடன் இணைந்த கருத்து. 'நாடுகளின் செல்வங்கள்' (Welth of Nations), 'மொத்த மனித சமுதாயம்' என்ற ஆதம் சுமித்தின் கருத்துகளிலான அணுகுமுறை தவறென்றும், தேசம், தேச முன்னேற்றம் என்பவையே எல்லாவற்றிற்கும் மையமாக இருக்கத் தக்கதொரு அணுகுமுறையே சிறந்த அணுகுமுறை என்றும், அரசியல் பொருளாதாரம் தேசப் பொருளாதாரமாகவே இருக்கவேண்டும் என்றும் இலிசுடு வலியுறுத்தினார்.

ஒவ்வொரு நாட்டினுடைய பொருளாதார வளர்ச்சி நிலைகளையும் விளக்கும்போது பொதுவாக ஐந்துவகையான பொருளாதார வளர்ச்சி நிலைகளை இலிசுடு குறிப்பிட்டார். முதலாவதாகக் காட்டுமிராண்டித்தனமான நிலை (Savage Stage), இரண்டாவதாக மேய்ச்சல் நிலை (Pastoral Stage), மூன்றாவதாக வேளாண்மை நிலை (Agricultural Stage), நான்காவதாக வேளாண்மையும் பொறிசெய் தொழில்களும் சேர்ந்ததொரு நிலை (Agricultural and Manufacturing Stage), ஐந்தாவதாக வேளாண்மையும் பொறிசெய் தொழில்களும் வாணிகமும் சேர்ந்ததொரு நிலை (Agricultural, Manufacturing and Commercial Stage) என்பவை அந்நிலைகளாகும்.

ஒவ்வொரு நாடும் அதன் பொருளாதார வளர்ச்சியில் முதல் நிலையில் தொடங்கி ஐந்தாம் நிலையில் முழுமை பெறுவதாக இலிசுடு குறிப்பிட்டார். இந்நிலையில்தான் ஒரு நாடு, அதன் கலைகளையும் அறிவியல்களையும் வளர்த்து, பேணிப் பாதுகாத்து, பெருகிவரும் மக்கள் பெருக்கத்திற்கு நிறைவான வாழ்க்கைத் தரத்தை அமைத்துத் தருதல் இயலும் என்றும், இந்நிலையை எந்த ஒரு நாடும் எளிதில் பெற்றுவிடுதல் இயலாதென்றும் ஆனால் எல்லா நாடுகளும் இந்த நல்ல நிலையை நோக்கித்தான் சென்று கொண்டிருக்கின்றன; இதை அடைவதை நோக்க

மாகக் கொண்டுதான் செயற்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன என்றும் இலிசுடு குறிப்பிட்டார். அமெரிக்க நாடு, செருமனி போன்ற நாடுகளில் இந்நன்னிலையை அடைவதற்கான சமுதாயப் பொருளாதார அடிப்படைகள் காணப்படுவதால் அவை விரைவில் தம் முயற்சியில் வெற்றி பெறுவது இயலும் என்று குறிப்பிட்ட இலிசுடு, இந்நிலையை எந்த ஒரு நாடும் முயன்றுதான் பெறமுடியுமே தவிர தன்னியல்பாகப் பெறுவது இயலாது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டினார். இந்நிலையைப், பெறுவதற்கு அரசு தீவிரமாகத்தலையிடும் கொள்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் இலிசுடு வலியுறுத்தினார்.

2) பரிமாற்ற மதிப்புகள் என்ற கருத்துகளுக்கு மாறாக, உற்பத்தித் திறன் என்ற அடிப்படையிலான கருத்து அமையும். ஒவ்வொரு நாடும் எவ்வளவு செல்வத்தைப் பெற்றிருக்கிறது என்று பார்ப்பதை விட எந்த அளவுக்கு உற்பத்தித் திறனைப் பெற்றிருக்கிறது என்பதே மிகவும் இன்றியமையாததொன்று என்று இலிசுடு குறிப்பிட்டார். எவ்வளவு நுகரப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கு அல்லது அதற்கு மிகுதியான அளவில் பண்டங்களும், பணிகளும் உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாதது என்று விளக்கினார். செல்வத்தைப் பெற்றிருத்தல் என்பதைக் காட்டிலும் செல்வத்தைப் பெருக்கும் ஆற்றல் என்பதே சிறப்பானது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டினார். ஒருசில நேரங்களில் எதிர்காலத்தில் பெற வேண்டிய நன்மைகளுக்காக நிகழ்கால நன்மைகளையும் விட்டுக் கொடுக்கவேண்டிய தேவை ஏற்படலாம் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டினார்.

நாடுகளின் செல்வம் என்ற அடிப்படையில் நாடுகளின் பரிமாற்ற மதிப்பிற்கே (Exchange Values) ஆதம் சுமித்து சிறப்பு தந்தார். ஆனால், ஒரு நாட்டின் உற்பத்தித் திறன் அதன் நீதி கூறும் நிலையங்கள், அரசியல் நிலையங்கள், சுதந்திரம், மக்களாட்சி முறையில் அரசுகளைக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருத்தல் போன்ற பல காரணிகளைப் பொறுத்து அமைந்திருக்கும் என்று இலிசுடு குறிப்பிட்டார். பொறிசெய் பண்டங்கள், தொழில் உற்பத்தியையும், ஒரு நாட்டின் உற்பத்தித் திறனையும் நிருணயிக்கும் காரணிகளில் ஒன்றாகக் குறிப்பிட்டு வேளாண்மையிலும், பொறிசெய் தொழிலிலும் ஒவ்வொரு நாடும் சமநிலையைப் பெறுவது தேவை என்பதையும் வலியுறுத்தினார். வேளாண்மைத் துறை வளர்ச்சியும், பொறிசெய் பண்டங்களின் தொழில்களின் வளர்ச்சியும் ஒன்றுக்கொன்று துணையானவை என்று விளக்கி இதனையே உண்மையான 'வேலைப் பகுப்புக் கோட்பாடு' என்று தெளிவுபடுத்தினார். ஆதம் சுமித்து குறிப்பிட்ட வேலைப் பகுப்புக் கோட்பாடு, வேளாண்மைத் துறைக்குப் பொருத்தமானதன்று என்பதால், அதனை ஒருதலைக் கோட்பாடு என்று குறிப்பிட்டு வேளாண்மை தொழில் வளர்ச்சிக்குப் பொருத்தமான வேலைப் பகுப்பே உண்மையான வேலைப் பகுப்பு என்று இலிசுடு வலியுறுத்துகிறார். இந்த அடிப்படையில் ஒரு நாட்டின் உற்பத்தித் திறன் பெருக்கத்திற்குத் தொழில் வளர்ச்சி தேவை என்றும், அத் தொழில் வளர்ச்சிக்குத் தொழில் பாதுகாப்புக் கொள்கை மிகவும் அவசியமானதென்றும் இலிசுடு விளக்கினார்.

இலிசுடு கீழ்வரும் கருத்துகளைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுத் தொழில் பாதுகாப்புக் கொள்கையினால்தான் வலிமையான முழு செருமனியை உருவாக்க முடியுமென்று விவாதித்தார்.

1) **குழந்தைப் பருவத்தொழில் வளர்ச்சி**: தொடக்க நிலைகளில் உள்ள தொழில்கள் அந்நிய நாடுகளின் பெருந் தொழில்களின் போட்டியினால் அழிவுற்று விடாதபடி பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியம். இங்கிலாந்திலுள்ள பெருந் தொழில்களில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பேரளவிலான பண்டங்களை மலிவான விலையில் செருமனியில் குவிப்பதால் செருமனியின் குழந்தைப் பருவத் தொழில் நசிந்துச் செருமனியின் எதிர்கால முன்னேற்றம் கேடுறும்.

2) **ஆர்வத்திற்குத் துணையாகஇருத்தல்**: தொழில் வளர்ச்சிக்கேற்ற தாதுப்பொருள்களோ, தொழில்களை வளர்ச்சிபெறச் செய்தல் வேண்டும் என்ற பேரார்வமோ இல்லாத நாடுகளில் தொழில் பாதுகாப்புக் கொள்கையைக் கையாளவேண்டிய தேவையில்லை. ஆனால், தொழில் வளர்ச்சிக்கான தாதுப் பொருள்கள், இயற்கை வளங்கள், பேரார்வம் எல்லாம் இருக்கும் நாடுகளில் தொழில் பாதுகாப்புக் கொள்கையும், அதுபற்றிய விரிவான கல்வியைப் பரப்பும் கொள்கையும் மிகவும் விரும்பத்தக்கவையாகும்.

3) **இடைக்காலப் பாதுகாப்பு**: தொழில் பாதுகாப்புத் தேவைப்படக்கூடிய தொழில்களுக்கு அவற்றின் தொடக்க நிலைகளில் மட்டும் பாதுகாப்பு அளித்தால் போதுமானது. அத்தொழில்கள் நன்கு வளர்ச்சி பெற்று வேரூன்றி விடுகின்றபோது அவற்றிற்குப் பாதுகாப்பு எதுவும் தேவைப்படாது. எனவே, குறிப்பிட்ட காலங்கள் வரை, தொழில்களின் குறிப்பிட்ட நிலைகள் வரை தொழில்பாதுகாப்புக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியது மிகவும் தேவையாகும்.

4) **வேளாண்மைக்குப் பாதுகாப்பு தேவையில்லை**: குறிப்பிட்ட நோக்கங்களை அடைவதற்காகக் குறிப்பிட்ட கால அளவுகளில், குறிப்பிட்ட நிலைகளில் மட்டும் தொழில் பாதுகாப்புக் கொள்கையைக் கையாளுதல் வேண்டும் என்றும், பாதுகாப்பு என்ற

கொள்கை வேளாண்மைத் துறைக்குத் தேவையற்ற தென்றும் இலிசுடு குறிப்பிட்டார்.

பொருளாதார வளர்ச்சி நிலைகள் பலவற்றைக் குறிப்பிட்டு, வரலாற்றுப் பள்ளியினர் (Historical School) என்றதொரு தனிப் பிரிவினர்களின் தோற்றத்திற்கு வித்திட்ட பெருமை இலிசுடு அவர்களையே சாரும்.

தேனியல் ரேமாண்டு, (கி.பி. 1786-1849): அமெரிக்காவில் கனைக்டிக்கட்டு (Conneticut) என்னுமிடத்தில் கி.பி. 1781-இல் பிறந்து, வளர்ந்து, சட்டம் பயின்று பால்டிமோரில் (Baltimore) சட்ட நிபுணராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் ஆதம் சுமித்து, தேவிடு இரிக்கார்டோ இலாடர்டேல்(Landerdale),சே (Say), மால்தசு போன்ற தொன்மைப் பொருளியல் அறிஞர்களின் நூல்களை ஆர்வத்துடன் பயின்று அவற்றின் குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டித் தேசமுன்னேற்றமே சிறப்பானது என்று விளக்கிய பெருமை தேனியல் ரேமாண்டிற்கு உண்டு. தனியார் செல்வத்திற்கும் தேசிய செல்வத்திற்கும் உள்ள வேறுபாட்டைச் சுமித்து விளக்கத்தவறியதைச் சுட்டிக்காட்டித் தேசிய செல்வத்தின் சிறப்பையும், அதனை நிருணயிக்கும் காரணிகளையும் விளக்கிக் குறிப்பிட்டார் இரேமாண்டு. ஆதம்சுமித்தின் நூலில் அவர் குறிப்பிட்ட சிறப்பான குறிப்புகள் பின்வருவன:

1) அரசியல் பொருளாதாரம் என்பது அரசுகள் எவ்விதம் சட்டங்களை இயற்றவேண்டும் என்பதையும், அரசுகளின் செயல்முறைகளையும் பற்றியதாக இருத்தல் வேண்டும். ஆனால் சுமித்து, அரசியல் பொருளாதாரம் என்று குறிப்பிட்டுவிட்டுத் தனியார் பொருளாதாரத்தை (Private Economy) விளக்கியது ஒரு பெரும் குறையாகும்.

2) உழைப்பை, உற்பத்தியுள்ள உழைப்பு (Productive Labour) என்றும், உற்பத்தியற்ற உழைப்பு (Unproductive Labour) என்றும் சுமித்து இருவகைப் படுத்தியுள்ளது தவறாகும். உண்மையில் உழைப்பை உற்பத்தியுள்ள உழைப்பு என்றும், நிரந்தரமான உழைப்பு (Permanent Labour) என்றும்தான் வகைப்படுத்த வேண்டும். நேரடி நுகர்வுத் தேவையான பண்டங்களையும், பணிகளையும் உற்பத்தி செய்யும் உழைப்பை உற்பத்தியுள்ள உழைப்பு என்றும், வாழ்க்கைக்குத் தேவையான இன்றியமையாத, வசதி விருப்பங்களை அதிகப்படுத்துவதையும், அறிவு எல்லை, யைப் (Boundaries of Knowledge) பெருக்குவதையும் நிரந்தர உழைப்பு என்றும் வகைப்படுத்தலாம்.

3) வேளாண்மை, பொறிசெய் தொழில், வாணிகம் ஆகிய பல துறைகளுக்கும் பலவிதமான சிறப்புகளைச் சுமித்து கொடுத்திருப்பது தவறு. இவை எல்லாமே தேசத்தின் முன்னேற்றத்திற்குச் சமமான அளவில் பங்காற்றத் தக்கவையே.

4) சுமித்தின் தடையற்ற வாணிகக் கொள்கை தவறானது. உள்நாட்டுத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகளைப் பெருக்குவதற்கும், உள்நாட்டுப் பண்டங்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும், உள்நாட்டின் கலை, அறிவியல் வளர்ச்சிக்கும், உளநாட்டு மக்களின் ஒருமித்த வாழ்க்கைத்தர முன்னேற்றத்தைப் பெறுவதற்கும், அயல்நாடுகளின் 'குவித்தல்' (Dumping) நடவடிக்கைகளைத் தவிர்ப்பதற்கும் தொழில் பாதுகாப்புக் கொள்கை மிகவும் இன்றியமையானது. என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

Hajela, T.N., History of Economic Thought, Shiva Lal Agarwala and Co, Delhi, 1982.

Lewis H. Haney, History of Economic Thought, Surijee Publications, New Delhi, 1979.

Schumpeter, J.A., History of Economic Analysis, Oxford University Press, NewYork, 1954.

தேசிய விரிவுத் திட்டம்: இந்தியாவில் சமுதாய முன்னேற்றத் திட்டம் 1952-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 2-ஆம் நாள் சில தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில் தொடங்கப்பட்டது. இதன் முக்கிய நோக்கம், தனிமனிதன் தன்னையே சார்ந்து வாழப் பழக வேண்டும்; சமுதாயத்தினர் பொது வாழ்வில் முன்னேற்றம் கொண்டுவரத் தூண்டுகோலாக அமைய வேண்டும் என்பதே. இதில் விவசாய உற்பத்தியை மேம்படுத்துவது முதன்மை பெறுகிறது. இம் மாபெரும் பொருளாதார. சமுதாய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தத் தேசிய விரிவுத் திட்டம் முக்கிய கருவியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

இந்தியக் கிராமங்களில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்தக் கூடிய திட்டமாகத் தேசிய விரிவுத் திட்டம் கருதப்பட்டது. கிராமத்தில் முன்னேற்றம் கொண்டு வர முயலும் பல் நோக்குத் திட்டம் என்று இதனைக் கூறலாம். இத் திட்டத்தில் கிராம மக்களை ஒன்று சேர்த்து, அவர்களின் சொந்த முயற்சியைக் கொண்டு சாலை அமைத்தல், கிணறு வெட்டுதல், பள்ளிகள் கட்டுதல், சுகாதார நிறுவனங்களை அமைத்தல் போன்றவற்றை நிறைவு செய்வதே முக்கிய நோக்கமாகும். கிராம மக்களின் சக்தியைப் பயன்படுத்தி விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்வதும் இத் திட்ட நோக்கங்களில் சிறப்பிடம் பெறுகிறது. சமுதாய முன்னேற்றத் திட்டத்தின் அடிப்படைக்கருத்து, விவசாய உற்பத்தி அதிகரிக்க வேண்டுமானால், முழு

மையான முன்னேற்றமடைவதற்கான சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான்.

இத்திட்டத்தின் கீழ்ப் பஞ்சாயத்தை ஆளும் நிருவாக அமைப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, அவை ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றன. இதன் முக்கிய நோக்கம் மேல்மட்ட நிலையிலே குவிந்து காணப்படும் நிருவாகம், மாவட்ட அளவு வரை பரவலாக்கப்பட வேண்டும் என்பதே.

முதல் ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தின் கீழ் 25 விழுக்காடு கிராமங்கள் தேசிய விரிவுத் திட்டத்தின்கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டன. பின்னர், 1960-61-ஆம் ஆண்டில் சுமார் 60 விழுக்காடு கிராமங்கள் தேசிய விரிவுத் திட்டத்தின் கீழ் வந்தன. 1963-64-ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டம் மேலும்விரிவடைந்து 100 விழுக்காடு கிராமங்களை உள்ளடக்கியது.

மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் சமுதாய முன்னேற்றத் திட்டத்தில் வேளாண்மையைப் பரவலாக்குதல், கிராம அளவில் சுதந்திரமாகச் செயற்படக் கூடிய பஞ்சாயத்து இராச்சிய அமைப்புகளை ஏற்படுத்துதல், சுகாதாரம்மற்றும் கல்விக்கான கிராமத் திட்டங்களை வகுத்தல், எல்லா வகையான செயல் திட்டங்களையும் கீழ் மட்ட நிலையிலேயே ஒருங்கிணைத்தல் போன்ற அனைத்தும் செயற்படுத்தப்பட்டன. இத்திட்டம் செயற்படுவதற்காகக் கிராம அளவிலே உள்ள அலுவலர் அந்தக் கிராமத்து மக்கள் அனைவரோடும் நேரிடையான தொடர்பு கொள்வதோடு, தம் 'வட்டத்தில்' உள்ள 10 கிராமங்களில் பல்நோக்குத் திட்டம் செயற்படுகிறதா என்பதைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பை மேற்கொண்டும் செயற்படுவார்.

சமுதாய முன்னேற்றத் திட்டத்திலே குறைந்த அளவுசாதனங்களை விரிந்த பரப்பளவுக்குப்பயன்படுத்துவதால், எதிர்பார்க்கும் விளைவுகள் (அ) பயன்கள் கிடைக்காது என உணரப்பட்டது. எனவே 'செறிந்த வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டம்' (The Intensive Agricultural District Programme-IADP) சில தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாவட்டங்களிலே தொடங்கப்பட்டது. அதிலும் வெற்றி காணத் தேவையான அடிப்படை வசதிகள் உள்ள மாவட்டங்களில் மட்டும் இத்திட்டம் முதலில் தொடங்கப்பட்டது. தொடக்க நிலையில் ஏழு மாவட்டங்களில் இத்திட்டம் தொடங்கப்பட்டுப் பின் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் ஒரு மாவட்டமாவது இத்திட்டத்தின் கீழ் வரும்படி மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது.

இதே உத்தியைக் கையாண்டு 'செறிந்த விவசாயப் பரப்பளவுத் திட்டம்' (The Itensive Agricultural Area Programme-IAAP) புகுத்தப்பட்டது அத்திட்டத்தின் கீழ் 1984-ஆம் ஆண்டு 114 மாவட்டங்களைச் சார்ந்த 1084 பகுதிகள் கொண்டு வரப்பட்டன. அத்திட்டம் செறிந்த விவசாயத் திட்டத்தைக் காட்டிலும் இரண்டு விதங்களில் மாறுபட்டது. இது உற்பத்திப் பொருளைச் சார்ந்த திட்டம். இதற்கு அமர்த்தப்படும்கூடுதல் நிருவாகிகள் குறைவு.

செறிந்த விவசாய மாவட்டத் திட்டத்தின் பலனாக வேளாண்மை உற்பத்தி பெருகியது. கிராமச் சேவகர்கள், எவ்வாறு புதிய உற்பத்தி முறைகளைக் கடைப்பிடிப்பதால், அதே முதலீட்டுப் பொருள்களிலிருந்து அதிக உற்பத்தியை அடையலாம் என்பதைப் பரிசோதனை மூலம் பெருமளவில் கிராம மக்களுக்குப் புரிய வைத்தார்கள். அதைத் தவிர, இரசாயன உரங்கள், சத்தான விதைகள், பசுந்தழை உரங்கள், கூடுதல் நீர்ப்பாசன வசதிகள் ஆகியவற்றை அதிக அளவில் பயன்படுத்தியதால் மேலும் வேளாண்மை உற்பத்தியை அதிகரிக்க வழிவகை ஏற்பட்டது.

தேசிய விரிவுத் திட்டத்திற்குச் செறிந்த வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டம் பெரிதும் உதவியது. 'செறிந்த வேளாண்மைத் திட்டம்' என்பது பல முன்னேற்றத் திட்டங்களின் 'தொகுப்பு' என்றும் கூறலாம். இத்திட்டத்தின் கீழ் உற்பத்திக் கடன், உற்பத்தி மூலப் பொருள்கள் வழங்குதல், வீரியமுள்ள விதைகள், இரசாயன உரம், பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் அளித்தல், நீர்ப்பாசன வசதிகளை அதிகரித்தல், விவசாயப் பொருள்களின் விலை நிருணயம் செய்தல், இயந்திரங்கள் கொடுத்து உதவுதல் முதலிய அனைத்தும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பொருள்களை விற்பனை செய்ய வழிவகை செய்யப்பட்டது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மாவட்ட அளவில் வேளாண்மைக் கல்விக்கு முதன்மை அளிக்கப்பட்டது. பண்ணை வேலையில் உற்சாகமுள்ள விவசாயிகளை அதிகமாகப் பங்கேற்க வைத்தல், கிராம மக்களே தலைமைப் பொறுப்பேற்றல், ஊராட்சிப் பொதுப் பணித்திட்டம் வகுத்தல், ஆகியவற்றோடு வேளாண்மைச் சுற்றுலாவும் இத்திட்டத்தின் கீழ் வலியுறுத்தப்பட்டது.

வேளாண்மை முன்னேற்றத் திட்டம் முக்கிய நோக்கமாகச் சமுதாய முன்னேற்றத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டதால் இரண்டிற்கும் ஒருங்கிணைந்த திட்ட ஒதுக்கீடு கொடுக்கப்படுகிறது.

கிராம முன்னேற்றத் திட்டத்திற்காக 1987-88-ஆம் ஆண்டுவரவு செலவுத் திட்டத்தின் கீழ் உரூ.2050 கோடி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது 1986-87-ஆம் ஆண்டிற்கான ஒதுக்கீட்டைக்காட்டிலும் உரூ.200 கோடி அதிகமாகும்.

சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கும், வேளாண்மைத் துறைக்கும் இவ்வளவு செலவு மேற்கொண்ட காரணத்

தால், தேசிய விரிவுத் திட்டம் பெருமளவு வெற்றி அடைய அதனால் இன்று இந்தியாவிலே பசுமைப் புரட்சி உண்டாகி, மக்களின் நலன் மேம்பட்டலாயிற்று.

முற்காலத்தில் கிராமங்களில் வரி விதித்தல், நீதி வழங்குதல், பஞ்ச கால நிவாரணம் அளித்தல் ஆகிய வற்றில் மட்டுமே அரசாங்கத் தலையீடு இருந்தது. ஆனால், இக்காலத்தில் சமுதாய முன்னேற்றத்திட்டம், தேசிய முன்னேற்றத் திட்டம் ஆகியவற்றின் மூலம் அர சாங்கம் கிராம மக்களின் தேவைகள் அனைத்தையும் நிறைவு செய்ய முன் வந்துள்ளது. அது மட்டு மன்றி இத்திட்டம், கிராம மக்களின் நலனை அரசாங் கம் கருத்தில் கொண்டுள்ளது என்பதைக் கிராம மக்கள் முதல் முறையாக உணரும் வகையில் அமைந் துள்ள திட்டமுமாகும். ச.கி.

துணை நூல்கள்:

Agarwal, A.N., Indian Economy, Wiley Eastern Ltd., New Delhi, 1986.

Jhingan, M.L., The Economics of Development and Planning, Vikas Publishing House Pvt. Ltd., New Delhi, 1981.

Patel, A.R. & Dr. Khankhaje, D.D., Rural Economics, Sultan Chand & Sons, New Delhi, 1985.

Ruddar Datt & Sundaram, K.P.M., Indian Economy, S. Chand & Co., Ltd, New Delhi, 1985.

தேபர், யு. என். (1905-1977): தேபர், உச்ரங் கிரை நாவல்சங்கர் (Dhebar, Uchrangrai Navalshankar) குசராத்து மாநிலத்தைச் சேர்ந்த தேச பக்தரும், சுதந்திர இந்தியாவின் பல்வேறு பொறுப்பு களில் இருந்த முக்கியத் தலைவரும் ஆவார்.

தேபர் 1905-ஆம் ஆண்டு இராசகோட்டில் பிறந்தார். இராசகோட்டு, பம்பாய் ஆகிய நகரங் களில் கல்வி பயின்றார். இராசகோட்டில் (Rajkot) மேற்கு இந்திய சமசுத்தானங்கள் செயலான்மை நிலைய நீதிமன்றத்தில் (The Court of Western India States Agency) 1929-ஆம் ஆண்டிலிருந்து வழக் கறிஞராகப் பணிபுரிந்தார். காங்கிரசுக் கட்சியில் மும்முரமாகப் பணியாற்றுவதற்காக 1936-இல் வழக் கறிஞர் பதவியைத் துறந்தார்.

சௌராட்டிராவில் (கத்தியவார்) உள்ள இராச கோட்டுச் சமசுத்தானத்தில் மக்கள் இயக்கம் ஒன்றை 1938-ஆம் ஆண்டில் நடத்தினார். 'சன்மாசுடமி சந்தை' (Janmshtami Fair) யில் நடைபெறும் சூதாட்டங் களை, அதிலும் கிருட்டிணபகவானின் பிறந்தநாளான அப் புனித நாளில் நடைபெறுவதைத் தடுக்க அனைத் துச் சூதாட்டக் கடைகளையும் மூடவேண்டும் என இராசகோட்டுச் சமசுத்தான அரசை வற்புறுத்தி இயக்கத்தைத் தொடங்கினார். அரசாங்கம் இதை மறுக்கவே போராட்டம் தொடங்கி நாட்டில் 'பொறுப் புள்ள அரசு' (Responsible Government) வேண்டி நடைபெறும் போராட்டமாக மாறியது. இப் போராட்டத்திற்குத் 'தீப்பெட்டிச் சத்தியாக்கிரகம்' (Match-box Satyagraha) என்பது பெயர். இராச கோட்டுச் சமசுத்தான அரசர் இதைத் தடுக்க நான்கு மாதங்கள் முயன்று தோற்றபின் பொறுப்புள்ள அரசு வழங்க உறுதியளித்தார். அதற்கான உடன்பாட்டை மகாத்மா காந்தி தயாரித்தார். ஆனால், ஆங்கிலேய அரசின் அரசியல் துறை (Political Department) அத் தகைய போராட்டம் நாடு முழுவதும் பரவிப் பின் விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என அஞ்சி, இராச கோட்டு அரசை அவ்வுடன்பாட்டைச் செயற்படுத் தாமல் விடும்படி வலியுறுத்தியது. ஆனால், மகாத்மா காந்தி உண்ணாநோன்பினை மேற்கொண்டு அவ் வுடன்பாட்டைச் செயற்படுத்தச் செய்தார். தேபரின் இந்த வெற்றி விடுதலைப் போரை ஊக்குவித்தது.

கத்தியவார் அரசியல் கூட்டச் செயலராக (Secretary of Kathiawar Political Conference) 1937 முதல் 1948 வரையிலும், குசராத்து மாநிலக் காங் கிரசுக் குழுச் செயலராக 1947-இலும் இருந்தார். இராசகோட்டில் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டமைக்காக மூன்று முறை சிறையில் அடைக் கப்பட்டார். இவர் 1938-39 ஆகிய ஆண்டுகளில் 5 மாதங்களும், 1941-ஆம் ஆண்டு தனிநபர் சத்தியாக் கிரகப் போராட்டத்தில் (Individual Satyagraha) பங்கேற்றமைக்காக 6 மாதங்களும் சிறையிலடைக் கப்பட்டார். 'வெள்ளையனே வெளியேறு' இயக் கத்தில் (Quit India Movement) 1942-45 இல் மும் முரமாகப் பங்கேற்றார்.

இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றபின் சௌராட்டிரா வின் முதலமைச்சராக 1948 முதல் 1954 வரைப் பொறுப்பேற்றார். இந்தியத் தேசிய காங்கிரசின் தலை வராக இவர் ஐந்து முறை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் (1955, 1956, 1957, 1958, 1959). இந்திய தேசிய காங்கிரசின் செயற்குழுவிலும் (Working Committee) 1955 முதல் 1962 வரை உறுப்பினராக இருந்தார். பிற்படுத்தப்பட்ட பகுதிகளுக்கும், பழங்குடியினருக்கு மான ஆணையத்தின் (Scheduled Areas and Scheduled Tribes Commission) தலைவராக நியமிக்கப்பட் டார். கதர், கிராமத் தொழில்கள் வாரியத்தின் (Khadi Village Industries Commission) தலைவராக 1960-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதத்தில் பொறுப் பேற்றார்.

சிறந்த காந்தியவாதியும், நேர்மையான அரசியல் தலைவராகவும் இருந்த தேபர் 1977-இல் மூளைநோய் காரணமாக உயிர்நீத்தார். திசெ.

தேம்சு: இங்கிலாந்தின் முதன்மையான ஆறு இது. கிளௌசெசுடர் சயரில் (Gloucester Shire) மலைகளுக்கிடையே பல தலையாய அருவிகளாக இது தொடங்குகின்றது. தேம்சு எட் (Thames Head) பல்லாண்டுகளாக இதன் மூலமாக விளங்குகிறது. இவ்வாறு கிழக்கில் வளைந்தோடிக் கிளௌசெசுடர் சயர், வில்ட்டுசயர், ஆக்சுபோர்டுசயர், பெர்க்சயர், பக்கிங்காம்சயர், சர்ரே, கெண்ட்டு மற்றும் எசுசக்சு ஆகிய இடங்களைச் சுற்றிச் செல்கிறது. இலண்டன் மாநகரை இரண்டாகப் பிரிக்கும் இது தேம்சுஎட்டி லிருந்து நோரே என்ற இடத்தில் வட கடலுக்குள் கலக்கும் வரை 338 கி.மீ. நீளமும், ஆக்சுபோர்டுக்கு அருகில் 38 மீ. அகலமும் உள்ளது.

இது கிழக்குத் திசையில் அகன்ற எழில் சூழ் சம வெளியில் மெதுவாக வளைந்து வளைந்து செல்கின்றது. இதன் தலையாய கிளைகள், காட்சுவொல்ட்சிலிருந்தும், சர்னிபிலிருந்தும், கல்சிபிலிருந்தும், விண்ட்ரசிபிலிருந்தும், கிழக்குக் கரையில் நுழைகின்றன. அவ்விடத்தில் தேம்சு நதி, தெற்கில் ஆக்சுபோர்டிலுள்ள செர் வெல்லில்(Cherwell) கூடுவதற்கு முன்பு வடபுறத்தில் வைதாம்சில் வனத்தைச் சுற்றி வளைந்தோடிச் சுண்ணாம்புக் கற்பாறைகளிடையிலிருந்து பாய்ந்து களிமண் நிறைந்த கீழ்ப் பகுதிக்குச் செல்கின்றது. இது தெற்கில் ஓடுகையில் கோரிசுக் கருகில் ஆழமாகவும் சரிவானதாகவும் உள்ள இதன் சமவெளி, சுண்ணாம்புக் கற்கள் அடங்கிய மேல் நிலப்பகுதியைப் பிளந்துகொண்டுபெர்க்குசயர் உளன்சைச் சில்டெர்ன்சிடமிருந்து (Chilterns) பிரிக்கின்றது. பங்குபோர்னே என்ற இடத்தில் இவ்வாறு கிழக்கு நோக்கித் திடீரென்று திரும்பிச் சில்டெர்ன்சின் தெற்கு முனையில் எழில்மிக்க அடர்த்தியான வனத்துக்குள் வளைந்து வளைந்து பாய்கின்றது. இதன் கென்னத்து என்ற கிளை நீடிங்கு என்ற இடத்தில் புகுகையில் மற்றும் ஒரு கிளையான உலோட்டன் சிப்லேக்குக்கு அருகில் நுழைகின்றது.

வரலாற்று முறையில் நோக்குங்கால் இவ்வாற்றைச் சூலியசு சீசர் தெமெசிசு (Themesis) என்று குறிப்பிடுகின்றார். ஆங்கில வரலாற்றாசிரியர்கள் இதனைத் தேமிசு (Thamis), தமிசா (Tamisa), தமென்சிம் (Tha-mensim) எனப்பலவாறாகக் குறிப்பிடுகிறார்கள். இதனை நிருவகிப்பதற்கான பொறுப்பு 1908-இல் இலண்டன் துறைமுகக் குழுவினிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டது. இது கி.பி.1624-ஆம் ஆண்டுதொட்டுப் போக்குவரத்துக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. ஆக்சுபோர்டுக்கும், அதற்கப்பாலும் கப்பல்கள் செல்லத் தொடங்கின. எனினும் கி.பி.1771 வரை அப்போக்குவரத்து சற்று மிக்க இடர் நிறைந்ததாகவே இருந்தது. அவ்வாண்டில் தேம்சு ஆணையர்கள் இசுடெய்ன்சுக்கு மேலே அடைப்பமைப்புக்களைக் கட்டினர். இலண்டன் மாநகராட்சி கி.பி.1810-லிருந்து 1815 வரையிலும் அது போன்ற கட்டமைப்புகளை இசுடெய்ன்சுக்கும் தெட்டிங்குக்கும் இடையே கட்டியது. பின்னாளில் மேலும் பல முன்னேற்றங்களின் விளைவாகப் போக்குவரத்து மேலும் மிகுந்தது. நீராவிக் கப்பல் போக்குவரத்து ஆக்சுபோர்ட்டுக்கும் கிங்சுடனுக்கும் இடையே நாள்தோறும் நடைபெற்று வருகின்றது. நீர்ப் பேருந்துகளும், புட்னேவுக்கும் கிரீன்வீச்சுக்குமிடையே ஓடுகின்றன. சுற்றுலாப் படகுகள் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன. தேம்சுடன் இணைந்துள்ள பல கால்வாய்கள் ஆற்றில் நீர் மட்டம் உயரும்வரைப் பெருமளவும் செயலற்றே இருக்கும். ஆனால் நீர்மட்டம் உயர்ந்தவுடன் வாணிகத்திற்கான போக்குவரத்து மிகவும் விரைவாக நடைபெறும். மிட்லாந்துக்குச் செல்லும் 'கிராண்டு யூனியன் கால்வாய்' (GrandUnion Canal) எக்காலமும் விரைவாகவே செயலாற்றி வருகின்றது. தேம்சுப் போக்குவரத்து நிறுவனம் கப்பல் போக்குவரத்துப் பொறுப்பை மேற்பார்வையிட்டு வருகிறது. அ.உ.

தேம்பாவணி: தேம்பாவணி என்பதுகிறித்தவ சமயத்தை நிறுவிய இயேசு நாதரின் தந்தையாராகிய வளனின் (சூசையின்) வரலாற்றைக் கூறும் தமிழ்க் காப்பியம். தமிழ்க் காப்பியங்கள் பெரும்பாலும் சமய அடிப்படையிலேயே அமைந்திருப்பது போன்று தேம்பாவணியும் அமைந்திருக்கிறது. இதனை இயற்றியவர் இத்தாலிய நாட்டுத் துறவியாகிய வீரமாமுனிவர் என்று குறிக்கப்படும் பெசுகி அடிகளாவர். அவர் தம் முப்பதாம் வயதைக் கடந்து தமிழகம் போந்து, மொழி பயிலத் தொடங்கி அதிலே திறன் பெற்றுக் காப்பியம் படைத்திருக்கிறார். தமிழராய்ப் பிறவாத பிறநாட்டார் ஒருவரால் எழுதப்பட்ட பெருமைதேம்பாவணிக்கு உண்டு. புலமையைத் தொழிலாகக் கொள்ளாத ஒருவரால் எழுதப்பட்ட சிறப்பும் இதற்கு உண்டு.

இக்காப்பியம் பாயிரமும், முப்பத்தாறு படலங்களும் கொண்டது. பாடல்களின் எண்ணிக்கை 3,615. பதின்மூன்று படலங்களில் நூல் வரலாறு கூறப்படுகிறது. கடவுளை அடைதல், அறம், பொருள், இன்பம் ஈங்காலே நுகர்தல், திறம்பாது வீடு நல்கதி எய்தல் ஆகிய பயன்கள் தேம்பாவணியால் விளையும் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தேம்பாவணி கிறித்தவத் திருமறையின்கோட்பாடுகளும், வரலாறுகளும், தத்துவங்களும், நீதிகளும், வழி

பாட்டு முறைகளும் அடங்கிய பெருங்களஞ்சியம். கிறித்தவ சமயத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்கள், விவிலியத்தின் விளக்கம், கிறித்தவ வாழ்வு நெறி, படைப்புக் கோட்பாடு, இறைமையின் இலக்கணமும் விளக்கமும், இறைவன் ஈந்த பத்துக் கட்டளைகள், மரியாளின் மாண்பு ஆகியவற்றைத் தேம்பாவணி விளக்கமாகக் கூறுகிறது.

இயேசு, மரியாளின் மகனாகப் பிறந்தார். இயேசுவை மரியாள் கன்னிமையழியாது பெற்றாள். நாயகன் இன்றி ஒரு மகனைப் பெற்றெடுத்த பெண் என்று உலகம் தூற்றாதிருக்கும்படி காப்பியத்தைப் படைத்திருக்கிறார். ஆசிரியர் தூயவர்க்கு வணக்கமும், வளனுக்குச் சிறந்த வணக்கமும், மரியாளுக்கு மேலான வணக்கமும் இறைவனுக்கு வழிபாடும் செய்ய வேண்டும் என்பதை ஆசிரியர் நன்கு விளக்குகின்றார்.

சூசை வாலாறும், அன்னை இறைமகன் பங்கும், பழைய புதிய ஏற்பாட்டு வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் ஆகிய மூன்றுமே தேம்பாவணியின் அடிப்படைப் பொருள்களாகின்றன.

காப்பிய இலக்கணத்தைக் கூறும் தண்டியலங் காரம் கிளைக் கதைகளைப் பற்றி ஒன்றும் கூற வில்லை. ஆயினும் காப்பியங்களில் கிளைக்கதைகள் ஒரு மரபாகப் பின்பற்றப் பட்டு வந்திருக்கின்றன. தேம்பாவணியும் இதற்கு விதிவிலக்கில்லை. ஏறத் தாழ நாற்பது கிளைக்கதைகள் தேம்பாவணியில் அமைந்துள்ளன. விவிலிய வரலாற்றுச் சுருக்கமாகக் காப்பியம் அமைய வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தால் கிளைக் கதைகளை நிரப்பியிருக்கலாம் என்பது அறி ஞர் கால்டுவெலின் கருத்து.

தேம்பாவணி அறிவுறுத்தும் அறநெறிகள் பல. 'அறமுதல் விளங்கச் சொல்வாம்' எனப் பாயிரத்தில் கூறிக் காப்பியத்தைத் தொடங்கும் ஆசிரியர் அறன் வலியுறுத்தலையும் தம் படைப்பின் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளார். அந்த அறன் நிலைபெறுதற்குரிய களன்களாக இல்லறம் துறவறத்தைக் காட்டித் துற வறமே சிறந்தது என்னும் கருத்தைக் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றார். துறவுக்கு அடிப்படை ஐம்புலப்பகை என்னும் கருத்தை ஆசிரியர் அழுத்தமாகக் கூறுகின் றார். ஐம்புலன் ஒருவனைக் கெடுத்து அழிக்கும் ஆற் றலைச் சொல்லும் பொழுது அது, பாம்பின் நஞ்சை விடக்கொடியது என்கிறார். துறவேற்பது இரு பாலரு க்கும் உரியது எனினும் ஆடவர் துறவே மிகுதியாம். ஆயின் சிறப்புமிக்கது பெண்துறவே என்பது ஆசிரியரின் கருத்து.

சில சொற்றொடர்களும் பொருட்போக்கும் பல்கிப் பயிலாதனவாக ஆங்காங்கே காணப்பட்டுக் கற்போரைத் திகைக்க வைக்கும் தன்மையில் அமைந் துள்ளன. உயர்வு நவிற்சியணியை ஆங்காங்கே கையாண்டுள்ளார். காதற் சுவையை விலக்கித் தன்மையணியில் காப்பியம் இயற்றியிருப்பது குறிப் பிடத்தக்கது.

இதனுடைய முதற்பதிப்பு தூபே அடிகளால் கி.பி. 1851-ஆம் ஆண்டு பாண்டிச்சேரியிலிருந்து வெளி யிடப் பட்டுள்ளது. இதுகாறும் ஏழு பதிப்புகள் வந் துள்ளன. தூபே அடிகளார் ஒவ்வொரு காண்டத்தின் சுருக்கத்தையும் பிரெஞ்சு மொழியில் எழுதி வெளி யிட்டுள்ளார். எல்லீசு என்பாரும், பாபிங்கடன் என் பாரும் சில பாடல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளனர். இந்நூல் சந்த வேறுபாடுகளின் எண்ணிக்கை மிகுதியாக அமையுமாறு அமைக்கப் பட்டிருக்கும் சிறப்பிற்குரியது.

'காப்பியக் கூறுகளுள் தூதும் ஒன்றாயினும் அத் தூது செல்பவராகக் காப்பியத் தலைவரையே காட்டியிருப்பது பிற காப்பியங்களில் காணப்படா ஒன்றாகும்'. 'காப்பியத் தலைவர்கட்கு மண்ணுலகில் முடிசூட்டு நிகழ்வது இயல்பு. தேம்பாவணித் தலை வனுக்கு விண்ணுலகில் முடிசூட்டிய பின்னர், மண் ணுலகிலும் மன்னனொருவன் முடிசூட்டி விழா வெடுக்குமாறு படைத்திருப்பது தனிச் சிறப்பாகும்'. மேனாட்டாராக இருந்தும் தமிழ்க் காப்பியம் எழு துங்கால் தமிழ் மரபையே பின்பற்றி எழுதியிருக்கி றார். கிறித்தவர்கள் இறைவனின் முழு உருவத்தை யும் கண்டு வணங்குவர். இவர் 'வேரிய கமலபாதம் வினையறப் பணிந்து போற்றி' என வாழ்த்துகிறார். இறைவனுக்குச் செலுத்தும் வணக்க முறையிலும் 'கைகூப்பிக் கூறலுற்றாள்' எனத் தமிழ் மரபே கூறப் படுகிறது. முழந்தாளிட்டு வணங்குதல் கிறித்தவர் களின் மரபு. மேலும் ஆலகால நஞ்சை அமுதாக மாற்றிய சிவபெருமான் பற்றிய புராணக் குறிப்பும் (குழவிகள் வதைப் படலம்) காணப்படுகிறது. இவை தமிழ் மரபையொட்டிக் காப்பியம் எழுத முயன்றதன் பயனே எனலாம். சு.சு.தே.

தேமர்லாந்து: இப்பகுதி, நமீபியா (Namibia) என்று இப்பொழுது கூறப்படுகின்ற தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்காவில் உள்ளது. தேமர்லாந்தில் (Damer-land) முன்னாளில் கோமாச்சா (கால்நடை வளர்ப் போர்) தேமா என்று, நேமா (Nama-அதாவது ஆட்டென்டாட்டுகள் - Hottentots) என்பவர்களால் அழைக்கப்பட்ட எரேரோ (Herero) மக்கள் வசித்து வந்தனர். 'தேமர் ரா' என்ற சொல் அம்மக்கள் அனைவரையும் குறிக்கும். பெண்பால் பன்மை வடிவ மாகும். நேமா மொழியில் தேமா என்பதற்குக் 'கருத்த மக்கள்' என்பது பொருளாகும். ஆகவே அது ஓர் இகழ்ச்சிக்குரிய பெயராகும். இப்பகுதியை எரேரோ

லாந்து என்று வழங்க வேண்டும்; தேமர்லாந்து என்று அழைக்கலாகாது என்று பலர் வற்புறுத்துவர்.

தேமர்லாந்து என்ற பகுதி இப்போதைய நிருவாகப் பகுதி எதையும் ஒத்திராது. இது செர்மானியர் வந்து வசிப்பதற்கு முன்பு எரேரோ மக்கள் அலைந்து திரிந்து கொண்டிருந்த பகுதியையே குறிப்பிடுகின்றது. ஏறக்குறைய இது வடக்கில் எதோசாபனிலிருந்து (Etoshapan) தெற்கில் கோமா (Khoma) மேட்டு நிலங்கள் வரையிலும், கிழக்கில் கலகாரி மணற்பகுதியிலிருந்து மேற்கில் நமீபுப் பாலைவனம் வரையிலும் பரவியுள்ளது. தேமர்லாந்து அடர்த்தியான புல் புதர்கள் மிக்க ஒரு நிலமாகும். இங்கே 40 செ.மீ யிலிருந்து 60 செ.மீ.வரை ஆண்டுதோறும் மழை பொழிகின்றது. அப்பகுதியில் இது மிகப் பெரிய மேய்ச்சல் நிலமாகும். இங்கு வெள்ளையர்கள் ஏராளமானவர் வசிக்கின்றனர். எரேரோ மக்களுக்கு எனத் தனிப்பகுதிகள் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன. அ.உ.

தேய்புரிப் பழங்கயிற்றினார்: இயற்பெயர் அறியப்பெறாமல் தாம் கையாண்ட உவமைச் சிறப்பால் சங்கப்புலவர் சிலர் பெயர் பெற்றுள்ளனர். அணிலாடு முன்றிலார், ஓரேருழவர், கல்பொரு சிறு நுரையார், குப்பைக் கோழியார், செம்புலப் பெயனீரார், மீனெறி தூண்டிலார், விட்ட குதிரையார் என்னும் புலவர்கள் போலத் தேய்புரிப் பழங்கயிற்றினாரும் உவமையாற் பெயர் பெற்றவராவர். இவர் பாடிய ஒரே பாடல் நற்றிணையில் 284-ஆம் பாடலாக அமைந்துள்ளது. அது பாலைத் திணையில் பொருள் வயிற்பிரிந்த தலைவன் ஆற்றானாய் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது என்னும் துறையில் பாடப்பெற்றது. தலைவன் பொருளீட்டச் சென்றபோது, அவனைக் கவர்ந்த காரிகைபாற் சென்று கவலை நீங்கலாம்; செல்க என அவனிடம் நெஞ்சம் கூறியது. ஆனால், அவன் அறிவோ செய்வினையை முடிக்காமல் இடையில் மடங்குதல் அறியாமையுடன் இகழ்ச்சியைத் தரும் என்று கூறியது. நெஞ்சமும் அறிவும் கூறிய எண்ணப் போராட்டத்துக்கிடையே சிக்குண்டு இரு யானைகள் பற்றி ஈர்க்கும் தேய்புரிப் பழங்கயிறு போலத் தலைவனின் வருந்திய உடம்பு இற்றொழிய வேண்டுவதுதானோ எனத் தலைவன் கூற்றில்வைத்து அவன் இரங்கிக் கூறுவதாக இப்புலவர் பாடியுள்ளார். 'ஒளி றேந்து மருப்பிற் களிறுமாறு பற்றிய தேய்புரிப் பழங்கயிறு போல் வீவது கொல்என் வருந்திய உடம்பே' எனப் பாடிய சிறப்பால் இப்புலவர் தேய்புரிப் பழங்கயிற்றினார் ஆயினார். இரா.சா.

தேய்மானம் என்பது அளவில், தன்மையில், நிலையாகத் தொடர்ச்சியாக ஒரு குறிப்பிட்ட சொத்தில் ஏற்படுகின்ற மதிப்புக் குறைவாகும். இயந்திரம், கட்டடம் போன்ற நிலையான சொத்துகள், குறைவான ஆயுளுடைய மதிப்புரிமை, குத்தகை நாணயங்கள் போன்றவை தேய்மானம் (Depreciation) பெறுவதற்குரியவையாகும். பொருளாதார அமைப்பில் மாற்றம் ஏற்படும்பொழுது அதற்கு வரிச்சலுகைகள் அளிக்கப்படுகின்றன. அதாவது, ஒரு சொத்திற்கான விலையைக் கொடுக்கும்பொழுது பின்னர் ஏற்படுகின்ற செலவினை முன்னரே கொடுத்துத் தீர்ப்பது. எடுத்துக்காட்டாகக் கட்டடங்கள் வாங்கும்போது பணத்தை முன்பணமாக அதன் விலைக்கு ஈடாகக் கொடுத்து அதன்மூலம் பிற்காலத்தில் கொடுக்கவேண்டிய வாடகையை வாங்குவோர் தவிர்க்கின்றனர். ஆனால், நாளடைவில் அந்தக் கட்டடம் மதிப்பிழந்துபோகிறது. அதனை வாங்குவதற்குச் செலவிடும்மதிப்பு முன்கூட்டியே பல வருடங்களுக்குச் செலுத்தும் வாடகைப்பணம் ஆகும்.

சொத்துகள் நாளடைவில் தேய்மானம் அடைவதற்கு இயற்கை ஏற்படுத்தும் மாற்றங்கள் காரணமாகக் கூறப்படுகின்றன. நாட்பட்ட அல்லது தேய்வடைந்த காரணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு கணிக்கப்பட்ட பிற எண்ணிறந்த காரணிகள் சீரற்ற தேய்மான அளவின் நிலைப்பாட்டை (Incidence) மாற்றியமைக்கின்றன. தேய்மானப் பண அளவு அவ்வப்பொழுது மாறும் தன்மையுள்ளது.

தேய்மானம் ஏற்படுவதற்கு அநேக காரணங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் சொத்தில் தேய்வு, நீர்ப்பொருள்கள் (Liquid) ஆவியாக மாறுதல், நீர்ப்பொருள்களின் வீரியம் குறைதல், அரிப்பு, ஈரத் தன்மையில் மாற்றம், நாகரிகம், புதிய கண்டுபிடிப்புகள் போன்றவை ஏற்படுத்தும் பழமை, அங்காடியில் விலைச் சரிவு, காலப்போக்கில் ஏற்படும் மாறுதல் ஆகியவை அடங்கும்.

உண்மை இலாபத்தைக் கழிப்பதற்கு முன்னர்ச் சேர்க்கப்படக்கூடிய முதன்மை வருவாய், செலவினங்கள் போன்றவை கணக்கிடப்பட்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட செலவினம், கூலி, பழுதுபார்த்தல் அல்லது தேய்மானம் போன்றவற்றில், சொத்தின் சரியான அல்லது ஏறக்குறைய சொத்தின் ஒரு பகுதி பயன் அல்லது நுகர்வு ஆகியவற்றிற்கு ஒதுக்கும் பகுதியும் தொழிலை ஏற்று நடத்தும் செலவினங்களோடு சேர்க்கப்படவேண்டும். இவ்வாறு கணக்கிடுவது தேய்மானங்கள் கணக்கிடுவதற்குப் பயனாக இருக்குமென்று கருதப்படுகிறது.

தேய்மானத்திற்காக ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம் அந்நிறுவனம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தேவையான கடன் தொகை என்றோ குறிக்கப்பட்ட ஒரு பங்கு எனக் கருதாமல் கணக்கில் எடுத்துள்ள காலத்திற்கு இலாபத்திலிருந்து சுமத்த வேண்டிய பகுதி என்றோ குறிப்பிடப்படுகிறது. இயந்திரத்தைப் பாது

காப்பதற்கும், தேய்மானத்திற்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாட்டைத் தெரிந்துகொள்வது இன்றியமையாதது. இயந்திரத்தின் தேய்ந்துபோன பாகங்களை அவ்வப்பொழுது மாற்றிச் சோதனை செய்து அதை ஓர் உயர்ந்த நிலையில் வைக்கமுடியும் என்று கூறப்படுகிறது. பொதுவாக ஓர் ஆண்டு காலத்தில் அந்த நிறுவனத்தின் பொறியியல் வல்லுநர்கள் எவ்வளவு தான் கவனத்தோடு இயந்திரத்தின் திறனைப் பாது காத்து வந்தாலும், அதைக் கணக்கிடுவது அரிதாக இருந்தாலும் அதற்கான செலவை (குறிப்பிட்ட காலத்தில்) அந்த நிறுவனத்தின் இலாபத்தில் குறிப்பிட வேண்டும். இதன்படி நாளடைவில் இயந்திரங்களுக்கான தேய்மானம் இயந்திரம் ஒன்றுக்கும் உதவாத நிலையில் அதனை முதலில் வாங்குவதற்கு ஏற்பட்ட செலவுக்கு ஒத்ததாகும். தேய்மானக் கணக்கு, பொதுவாக ஒரே தன்மை செயற்படுங்காலம் போன்றவற்றைக் கணக்கிட்டு அதில் சராசரி தேய்மானம் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

தேய்மானச் செலவைக் கணக்கிடும் பொழுது பின்வரும் அடிப்படை விதிமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும். அவை: 1) சிலவகைச் சொத்துகளில் எடுத்துக்காட்டாக நிலம், தொல் பொருள்கள் போன்றவற்றில் தேய்மானம் காணப்பட்டாலும், அது கண்ணுக்குப் புலப்படாத அளவில் காணப்பட்டாலும், அதனைத் தவிர்க்க இயலாது; 2) இலாபத்திலிருந்து தேய்மானம் கணக்கிடப்படுகிறது; 3) சொத்துகளின் தன்மைக்கேற்பப் பாதுகாப்புச் செலவும் இலாபத்தில் குறைக்கப்படும் தேய்மானமும் ஒன்றல்ல, ஈடல்ல; 4) சிறப்பு வைப்பு நிதி ஒன்றை ஏற்படுத்தி அதனைச் சிறப்பு வங்கி வைப்புக் கணக்கில் ஆயுள் காப்பீட்டு முறை அல்லது வேறெந்த மூலதனத்திலோ வைப்பதன்மூலம் தேய்மானத்திற்கான செலவை மேற்கொள்ள இயலாது. அதற்கு மாறாக அதனைப் பதிலீடு செய்யும் பணி முறையாக அது அமைகிறது 5) சொத்தைப் பதிலீடு செய்வது முதன்மையானது ஆனால், அது தேய்மானத்திற்கேற்ற அடிப்படைக் கொள்கையாகாது.

தேய்மானம் பல முறைகளில் கணக்கிடப்படுகிறது. அவை: நேர் கோடு முறை (Straight Line Method), குறைவுச் சரியீட்டு முறை (Diminishing Balance Method). வருடாந்திர வரி முறை (Annuity Method), கடன்கழிவு நிதி முறை (Sinking Fund Method), மறுபதிப்பு முறை (Revaluation Method), பழுதுபார்த்தல், பராமரித்தல், தேய்மான வைப்பு நிதி (Depreciation Method), புதுப்பித்தல்(Renewals) போன்றவையாகும்.

இயந்திரங்கள், சொத்துகள் தேய்மானம் அடைவது அன்றி நாட்டு நாணயம் தேய்வடைவதற்கும் வாய்ப்புள்ளது. இதனை நாணயத் தேய்மானம் என்று கூறுவர், ஒரு நாணயத்தின் மாற்றுவீதம் (Rate of exchange)அயல்நாட்டு மாற்றுச் சந்தையில் எவ்வாறு விரும்பப்படுகிறது என்பதனைப் பொறுத்து அந்நாணயத் தேய்மானம் அமைகிறது. இவ்வகையான செயல் ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்குட்படுகின்றது. ஒரு குறிப்பிட்ட நாணயத்திற்கான தேவை அந்தநாட்டின் ஏற்றுமதித் தேவையைப் பொறுத்து அமைகிறது. அந்நாணயத்தின் அளிப்பு, கண்ணுக்குப் புலனாகும் (Visible), புலனாகாத (Invisible) இறக்குமதிப் பண்டங்களின் தேவையைப் பற்றியதாகும். அந்நிய மாற்றுவீதச் சந்தையில் ஒரு நாட்டின் நாணயத்திற்கான தேவை அதன் அளிப்பைவிட அதிகமாக இருக்குமானால் பிற நாணயங்களோடு ஒப்பிடும்போது அதன் மதிப்பு உயர்வாகவும், இதற்குமாறாக நாணயத்தின் அளிப்பு தேவையைவிட அதிகமாக இருந்தால் அந்நாணயத்தின் மதிப்பு தேய்வடைந்தும் காணப்படுகின்றது. இங்கிலாந்து நாட்டு பவுண்டின் மாற்றுவீதம் 1972-ஆண்டில் இவ்வாறு அமைந்தபொழுது அதன் மதிப்பு மாற்றுவீத அங்காடியில் (Exchange Market) உடனடியாகத் தேய்வடைந்தது.

நாளடைவில் நாணயமும் இயந்திரம், பதிப்புரிமை போலவே தேய்வடைந்து அவற்றிற்கு மாறாக ஈடு செய்யப்பட வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்படுகின்றது. ஒருசில மூலதனம் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் நீடித்திருந்தாலும் அவ்வகை மூலதனமும் நவீன அளவில் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறு செய்வதற்கு ஆண்டு உற்பத்தியின் ஒரு பகுதி பழமையான, தேய்வடைந்த மூலதனப் பதிலீடு செய்யப்பட வேண்டியுள்ளது. இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட பொருளாதாரச் சரிவில் பணவீக்கத்தின் தலையீட்டினால் விலைகள் விடம்போல் அதிகரித்துப் பலவாறான விபரீத விளைவுகளை ஏற்படுத்தின. தேய்மானம் வரிப்பளுவை ஏற்பதற்கும், பெறுவதற்கும், கணக்குப் பரிசோதனை செய்வதற்கும் பயன்படுகிறது. க.சொ.

துணை நூல்கள்:

Hanson, A Dictionary of Economics and Commerce, The English Language Book Society and Macdonald and Evans Ltd., London, 1975.

Pickles, William Laffert yand James L., Accountancy Pitman Book Ltd., London, 1982.

தேய்வு வீத வரி முறை: பொது அமைப்புகளின் (அரசுகளின்) செலவுகளை ஈடுசெய்வதற்காக இப்பொழுது எவ்விதமான நேரிடைப் பலனையும் எதிர்பாராமல் மக்களால் செலுத்தப்படுவது வரி. இவ்வரி

முறைகள் பல வகைப்படும். அவற்றுள் ஒன்று தேய்வு வீத வரி முறை (Regressive taxation).

இறுதிநிலை வரி அடிப்படை (Tax base) அதிகரிக்க அதிகரிக்க இறுதி நிலை வரி விகிதம் குறைந்து செல்லத் தக்க வகையிலான வரி முறையைத் தேய்வு வீத வரி முறை என்பர். கீழ்வரும் அட்டவணையும் வரைபடமும் இதனை எளிதில் விளக்கும்.

வரி அடிப்படை	வரி விகிதம்	வரித் தொகை
உரு. 1,000/-	10 விழுக்காடு	உரு.100/-
உரு. 5,000/-	9.5 விழுக்காடு	உரு.475/-
உரு.10,000/-	8.0 விழுக்காடு	உரு.800/-
உரு.50,000/-	6.0 விழுக்காடு	உரு.3,000/-
உரு.1,00,000/-	4.0 விழுக்காடு	உரு.4,000/-

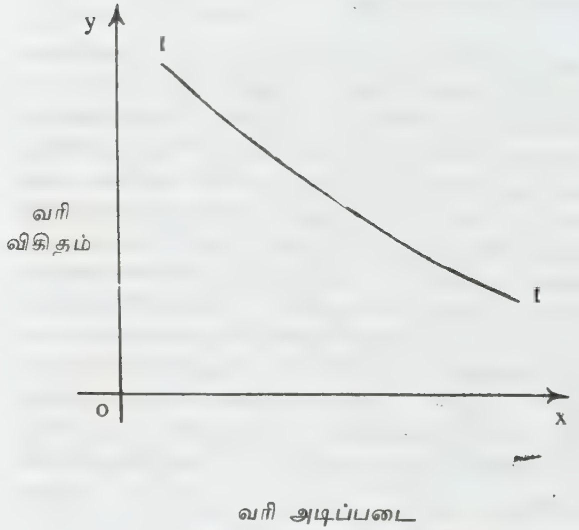

tt-குறைந்து செல்லும் வரி விகிதக் கோடு

வளர் விகித வரிமுறை (Progressive taxation) விகித வரி முறை (Proportional taxation) போன்று பெரு வழக்கில் இம்முறை இல்லை. மித வளர் விகித வரி முறை (Degressive Taxation)போன்று ஓரளவுக்கு இம்முறை வழக்கில் இருக்கிறது.

மொத்த வரிப் பொறுப்பை (Total Tax liability) மொத்த வரி அடிப்படையால் (Total tax base) வகுத்துப் பெறுவது சராசரி வரி விகிதம். இதற்கு மாறாக, மொத்த வரிப் பொறுப்பில் தோன்றும் அதிகரிப்பை, மொத்த வரி அடிப்படையில் தோன்றும் அதிகரிப்பால் வகுத்துப் பெறுவது இறுதிநிலை வரி விகிதம் (Marginal rate of taxation). எடுத்துக் காட்டாக,வருமானம்உரு.10,000/-என்றும்அதற்குரிய வரிப் பொறுப்பு உரு.1000/-என்றும்இருக்குமானால் சராசரி வரி விகிதம் $\frac{1000}{10,000} \times 100 = 10\%$,இவ்வரிஅடிப்படை உரு.12,000/-ஆகவும் வரிப் பொறுப்புஉரு.1560-/ ஆகவும் மாறினால் சராசரி வரி விகிதம் $\frac{1560}{12,000} \times 100 = 13\%$, இறுதிநிலை வரி விகிதம் $\frac{560}{2000} \times 100 = 28\%$,

விகித அடிப்படை வரி முறையில் சராசரி, இறுதி நிலை வரி விகிதங்கள் ஒன்றுக்கொன்று சமமானவையாக இருக்கும். வளர்விகித வரி முறையில் வரி அடிப்படை அதிகரிக்கும் போது, சராசரி வரி விகிதத்தை விட இறுதிநிலை வரி விகிதம் அதிகரித்துச் செல்லும். இதற்கு மாறாக, தேய்வு வீத வரி முறையில் வரி அடிப்படை அதிகரிக்கும் போது, சராசரி வரி விகிதத்தை விட இறுதிநிலை வரி விகிதம் குறைந்து செல்லும்.

மறைமுக வரிகளில் (Indirect taxes) பல இவ்வகையைச் சார்ந்தனவே என்றும் ஒரு சிலர் குறிப்பிடுகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, விற்பனை வரி ஒரு மறைமுக வரி. ஒருவர் எந்த அளவுக்குப் பண்டங்களை வாங்கினாலும், அவர் செலுத்தும் வரி விகிதம் மாறாதிருக்கும். அதிக வருமானமுடைய ஒருவர் தம் வருமானத்தில் செலுத்தும் விற்பனை வரிப் பளு வோடு ஒப்பிடுகையில் குறைந்த வருமானமுடைய ஒருவர் தம் வருமானத்தில் செலுத்தும் விற்பனை வரிப்பளு மிகுதியாக இருக்கும் என்பதைச் சுட்டிக்

காட்டி இவ்வறிஞர்கள் தம் கருத்தை வலியுறுத்து கின்றனர். என். எஸ்.பா

துணை நூல்கள்:

பாலசுப்பிரமணியன், என்.எஸ். பொது நிதி, உமா பப்ளிகேஷன்ஸ், மதுரை, 1985.

Bhatia,H.L., Public Finance, Vikas Publishing House, New Delhi, 1976.

Tyagi,P.T., Public Finance, Jai Prakash Nath Publications, Meerut, 1985.

தேர்: 'தேர்' என்ற சொல் தேர்ந்தெடுத்த என்றும், 'இரதம்' என்ற சொல் உயர்ந்த அமைப் புடையது என்றும் பொருள்படும். தொடக்கக் காலத் தில் போர்களுக்கும், மன்னர்கள், மக்களின் போக்கு வரத்திற்கும் பயன்படத் தொடங்கிய தேர், பின்னர்க் கடவுளின் ஊர்தியாக உருவெடுத்து'நகரும் கோயில்' என்ற சிறப்புப்பெயருடன், தேர் என்றாலே கோயில் தேரை மட்டும் குறிக்கும் அளவில் மாறி உள்ளது.

தேர்

வேத காலத்தில் தேர்கள் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சக்கரங்களையுடைய போர்க் கருவியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இருக்கு வேதத்தில் கயிறு களால் இழுக்கப்படும் தேர்கள் பற்றியும், இந்திரன், வருணன், அக்கினி, சூரியன் போன்ற கடவுளர்களுக்கு ஊர்தியாகத் தேர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டமை பற்றியும் குறிப்புகள் காணக் கிடக்கின்றன.

அருத்தசாத்திரத்தில் (கி.மு. 4-ஆம் நூற்றாண்டு) தேர்கள் நாள்தோறும் போக்குவரத்துக்குப் பயன் படும் தேர்கள், போருக்குப் பயன்படும் தேர்கள், கடவுளரின் தேர்கள் (கடவுளர்களின் வாகனங்கள்) என்று மூன்றாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும், கிருனார் கல்வெட்டுகளிலும் தேர்கள் பற்றிய குறிப்பு கள் கிடைக்கின்றன. காரவேலன் காலத்திய தேர்த் திருவிழாப் பற்றிய குறிப்புகளில் சமண சமயக் கடவுள் களுக்குத் தேர்த்திருவிழா நடத்தப் பெற்ற செய்தி கள் கிடைக்கின்றன.

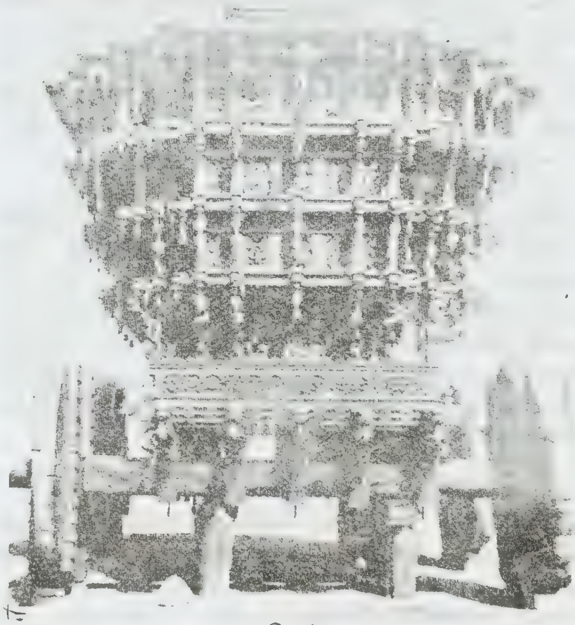

தேர்

தமிழகத்தில் சிலப்பதிகாரத்திலும், மணிமேகலை யிலும் தேர் பற்றிய செய்திகள் நிரம்ப உள்ளன. அதுபோன்றே சங்க இலக்கியங்களிலும் தேர்கள் பற்றிய செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன. மேலும் பன் னிரு திருமுறைகள், புராணங்கள் போன்றவற்றில் தேர்கள் பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன.

தமிழக வரலாற்றில் பல்லவர் காலத்திற்கு முன்பே (கி.பி. 4-5-ஆம் நூற்றாண்டுகள்) தேர்த் திரு விழா தொடங்கலாயிற்று. தேர்கள் பற்றிய கல் வெட்டுக் குறிப்புகள் திருவில்லிபுத்தூர், திருவரங்கம், நல்லூர், மதுரை மற்றும் பல இடங்களில் உள்ள கோயில் கல்வெட்டுகளில் உள்ளன. அச்செய்திகள் தேர் பற்றிய கூற்றினை உறுதி செய்கின்றன (South Indian Inscriptions III, IV, V, VII, XII, XXIV). சோழ-

பாண்டிய மன்னர்களின் கோயில் கட்டும் பணியின் ஓர் உறுப்பாகத் தேரின் வளர்ச்சி தொடங்கியது. அவ்வளர்ச்சிக் கட்டத்தில் விசய நகரப் பேரரசின் காலம் தேர்களின் பொற்காலம் என்றே கூறலாம். தேர்கள் வடிவமைப்பும், படிமங்களும் அழகுற அமைக்கப்பட்டதோடு மரச் சிற்பங்களின் வளர்ச்சி ஓர் முழுமை அடைந்த காலமாகவும் அது அமைந்தது.

தேர்கள் அமைப்பதைக் கலைஞனின் கருத்தில் தோன்றியவாறு அமைக்காமல் இருக்கச் சிற்ப நூல் விதிமுறையில் கைவண்ணத்துக்கு வளமூட்டி, கருத்துக்கு வரையறை வகுத்துள்ளது. விட்டுணு தத்துவ சம்கிதை எனும் ஆகமத்தில் 'இரத நிர்மாணப் படலம்' என்ற படலம் முழுமையும் தேர் அமைப்பு விதிமுறைகளைக் கூறுகின்றது. அப்படலமே 'தேர்-இந்து தெய்வங்களின் உறைவிடம்' என்ற வரியுடனே தொடங்குகிறது. அதுபோன்றே 'மானசாரம்' என்ற சிற்பசாத்திரம் தேரின் அமைப்பு முறையையும், அதில் படிமங்கள் அமைய வேண்டிய இடங்களையும் தெளிவுபடுத்துகிறது.

கோயில்களில் நாகரம், திராவிடம், வேசிரம் என்ற கோட்பாட்டில் (அதாவது சதுரம் அல்லது அறுகோணம் மற்றும் எண்கோணம், வட்டம் போன்ற அமைப்பில்)கருவறை அமைக்கப்படும்.அதுபோல் தேர்களின் அமைப்பும் நாகர, வேசிர, திராவுட போன்ற வகையில் அமைய வேண்டும் என்று மானசாரம் கூறுவதன்மூலம் தேரும், கோயிலும் அமைப்பில் ஒரு தன்மையின என்பதை உணர்த்துகிறது.

சங்ககாலத் தேர்கள் பொற்றேர், கொடித்தேர், நெடுந்தேர், இயல்தேர் எனப் பல்வகையில் இருந்ததுபோல் இன்றையத் தேர்களும் 1) சகடை (மாடுகளால் இழுக்கப்படுவது-மிகச் சிறிய அடிப்பாகம் கொண்டு விமானம் எனும் அமைப்பு இல்லாத ஒன்று), 2) சட்டத்தேர் (உறுதியான நான்கு சக்கரங்களுடன் கூடிய அடிப்பாகம், மேல்பகுதி முழுவதும் சட்டங்கள் கட்டப்பட்டு விழா நிறைவு பெற்றபின் பிரிக்கப்படுவது.) 3) வைரத்தேர் (உறுதியான சக்கரங்களும்,உறுதியான பெரிய அடிப்பாகமும் அதன் மேல் சிற்பங்களும் விமானத்துடன் கூடிய மேல் பகுதியும் உள்ள இக்காலத்தேர்) என்று மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன.

தேர், கோயிலின் கருவறை அமைப்புப்போன்று, உபபீடம், அதிட்டானம், பாதம், விமானம் போன்ற உறுப்புகளால் அமைக்கப்பட்டிருப்பதால் இது கோயிலின் மறு உரு என்று சொல்லப்படுகிறது. கோயில் திருவிழா நிறைவின்போது இழுக்கப்படும் தேர்கள் ஒவ்வொரு கோயிலிலும் ஐந்து வகை(சுவாமி,அம்மன், முருகன், கணபதி, சண்டிகேசுவரர் ஆகியோர் தேர்கள்) உள்ளன.

ஒவ்வொரு தேரிலும் ஏறக்குறைய 250 முதல் 300 வரை சிற்பங்கள் இருக்கும். இதில் இந்துக் கடவுளர்கள் சிற்பங்களும், புராண, தல புராண சிற்பங்களுடன் இராமாயண, மகாபாரத சிற்பங்களின் தொடர்கள் அணிசெய்யும். யானை, யானைவீரர்கள், குதிரை வீரர்கள், சங்கநிதி, பதும நிதி போன்ற சிற்பங்களும் உண்டு. பெரும்பாலான தேர்கள் உறுதியுடைய இலுப்பை மரத்தினால் செய்யப்படுகின்றன. சக்கரம் வாகை மரத்தினால் அல்லது வேங்கை மரத்தினால் செய்யப்படுகிறது. தேர்கள் ஒரு கலைப் பெட்டகமாக இருப்பதோடு மட்டுமன்றி ஒரு சமுதாய ஒருமைப்பாட்டுச் சாதனமாகவும் அமைகின்றன. கி.க.

தேர்ச்சி நிலை: ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும் சமுதாயத்தின் மேம்பாட்டிற்கும் ஈடிணையற்ற கருவியாகக் கல்வி விளங்குகிறது. இத்தகைய கல்விக்கெனத் திட்டமிடும்போது வரையறுக்கப்பட்ட இலக்குகள் எந்த அளவுக்கு அடையப்பட்டன என்பதை மதிப்பிட்டால்தான் கல்வியில் தேவையான மாறுதல்களைச் செய்யமுடியும். மதிப்பீட்டின் மூலமே பொதுவான அடைவுகளையும் (Achievements), கற்போரின் தேர்ச்சி நிலையையும் (Attainment Level) அறிய இயலும். இக்கட்டுரை தேர்ச்சிநிலை என்றால் என்ன, தேர்ச்சிநிலையைக் கண்டறிதலின் பயன்கள், தேர்ச்சிநிலையை மதிப்பிடுதல், தேர்ச்சிநிலையைப் பாதிக்கும் காரணிகள், மேம்படுத்த வழிமுறைகள் ஆகியவை பற்றி விளக்குகிறது.

ஒரு பாடத்திட்டம் அல்லது பயிற்சியில் கற்பவர் எந்த அளவுக்கு அறிவாற்றல், கருத்துகள், தேவையான மனப்பான்மைகள், ஆர்வம், திறன்கள் ஆகியவற்றை வளர்த்துக்கொண்டுள்ளனரோ அதுவே அவரது தேர்ச்சிநிலை எனப்படுகிறது. தேர்ச்சிநிலை தேர்வுகளின்மூலம் அறியப்படுகிறது. வகுப்பறைகளில் மட்டுமல்லாமல் பல்வேறு தொழில்கள், அரசாங்கப் பணிகள், பாதுகாப்புப் படைகள் ஆகியவற்றிலும் குறிப்பிட்ட பயிற்சிக்கும் அனுபவத்திற்கும் பிறகு பயிற்சியாளரின் தேர்ச்சிநிலையைக் கண்டறியத் தேர்வுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

தேர்ச்சிநிலையைக் கண்டறிதலின் பயன்கள்: தேர்ச்சி நிலையைக் கண்டறிவதன் மூலம் கற்றல்-கற்பித்தல் முறைகளை மேலும் செம்மையாக்க முடிகிறது. கற்றல் அனுபவங்கள், பாடங்கள், பயிற்சிகள் ஆகியவை சரியான அணுகுமுறைப்படி தரப்பட்டனவா என்பதை அறிந்து குறைகள் இருப்பின் சரிசெய்துகொள்ள முடிகிறது. ஒரு பள்ளியில் ஒரு வகுப்

பில் ஒரே பாடத்தைப் பல பிரிவுகளில் (Sections)பல ஆசிரியர்கள் நடத்தும்போது அவர்களுடைய மாண வர்களின் தேர்ச்சி நிலையோடு ஓர் ஆசிரியர் தன் னுடைய மாணவர்களின் தேர்ச்சி நிலையை ஒப்பிட் டுப் பார்த்து, அதற்கேற்றபடி தன் பயிற்று முறை களை மாற்றி அமைத்துக்கொள்ள முடியும்.

தேர்ச்சி நிலையைக் கண்டறிவதால் கற்பவர் ஒருவருக்கு எந்தெந்தப் பாடங்களில் எதிர் பார்த்துள்ள திறமை ஏற்பட்டுள்ளது என்பதும், இன்னும் எந்தெந்தப் பாடங்களில் தனிக் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்பதும் தெரியவரும். ஒவ்வொரு பாடத்திலும் மாணவரின் தேர்ச்சி நிலையை அறிந்து அவருக்குச் சரியான கற்றல் முறை களைப் பற்றியும், வருங்காலத்தில் புதிய பாடங் களைத் தேர்ந்தெடுத்தல் பற்றியும் வழிகாட்ட முடி கிறது. பாடங்களைக் கற்பதில் தம் நிலை என்ன என்பது தெரிந்தால்தான் கற்பவருக்கு மேலும் படிப் பதில் தொடர்ந்து ஆர்வம் இருக்கும்.

பலதரப்பட்ட பணிகள், மேற்படிப்பு, தொழிற் கல்வி ஆகியவற்றுக்குத் தேர்ச்சி நிலையின் அடிப் படையிலேயே அவற்றில் ஈடுபடுபவர்கள் தேர்வு செய்யப்படுகின்றனர்.

சமூகக் காரணங்களுக்காகவும் தேர்ச்சி நிலையை அறிவது தேவையாகிறது. கல்விக்காகவும், பல பயிற்சி களுக்காகவும் அரசாங்கம் கோடிக்கணக்கில் பணம் செலவு செய்வதால் இந்தத் தொகை சரிவரப்பயன் படுத்தப்படுகிறதா என்பதை அறிய வேண்டியுள் ளது. ஒரு பள்ளியில் மாணவரின் தேர்ச்சி நிலை, அந்தந்த மாவட்டம், மாநிலம் ஆகியவற்றிலுள்ள மாணவர்களின் பொதுவான தேர்ச்சி நிலை ஆகிய வற்றைச் சமுதாயத்திற்கு அறிவிக்கவேண்டிய கடமை கல்வி நிறுவனங்களுக்கும் பிற பயிற்சி நிலையங் களுக்கும் உள்ளது.

தேர்ச்சி நிலையை மதிப்பிடுதல்: பொதுவாகத் தேர்ச்சி நிலையானது நூற்றுக்கு இத்தனை என்று மதிப்பெண்கள் (Marks) மூலம் அறிவிக்கப்படுவது வழக்கமென்றாலும், துல்லியத் தன்மைக் (Accuracy) குறைவினாலும், பாடத்துக்குப் பாடம் உயர்ந்தஅளவு குறைந்த அளவு மதிப்பெண்கள் வழங்கப்படுவது வேறுபடுவதாலும் தேர்ச்சி நிலையைத் தரத்தின் (Grade) மூலம் குறிப்பிடுவது சிறந்ததாகும். இதனை O,A,B,C,D,E,F, என்ற ஆங்கில எழுத்துகளின்மூலம் குறிப்பிடலாம். ஒருவரது தேர்ச்சி நிலையைத்தரத் தின் வாயிலாகக் குறிப்பிடும்போது பலவிதங்களில் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடிகிறது. தண்டேகர் என்பவர் மதிப்பெண்களைத் தரமாக மாற்றுவதற்குப் பின் வரும் எளிய முறையைத் தந்துள்ளார்.

வரிசை எண்	மதிப்பெண்களின் வரிசை	தரம்	விவரம்
1.	79-உம் அதற்கு மேலும்	O	மிகச் சிறந்தது
2.	73-78	A	மிக நன்று
3.	65-72	B	நன்று
4.	53-64	C	சராசரி
5.	40-52	D	சராசரிக்குக் கீழ்
6.	32-39	E	மோசம்
7.	30-ம் அதற்குக் கீழும்	F	மிக மோசம்

தேர்ச்சி நிலையைப் பாதிக்கும் காரணிகள்: இவற் றுள் பல காரணிகள் அடங்கும். அவை, சமூகக் காரணிகள், திறமை, ஆளுமை, ஊக்கம், தற்கருத்து (Self-Concept) முதலியன.

கற்போரின் தேர்ச்சி நிலைக்கும் சில சமூகக் காரணிகளுக்கும் இடையே தொடர்பு இருப்பதாகப் பல ஆராய்ச்சிகள் உறுதிப்படுத்தியுள்ளன. தக்லசு என்னும் உளவியல் அறிஞரும் அவருடன் பணியாற்றி யவர்களும் இங்கிலாந்தில் நடத்திய 'ஆரோக்கியமும் வளர்ச்சியும்' என்னும் நாடு தழுவிய மதிப்பீட்டில் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே ஒரு மாணவனது தேர்ச் சிக்கும், குடும்ப அளவு, தந்தையின் தொழில் ஆகிய வற்றுக்கும் தொடர்பு இருப்பதாகக் கண்டறிந்தனர்.

நுண்ணறிவிற்கும் (Intelligence) தேர்ச்சிநிலைக் கும் நேரடித் தொடர்பு இருப்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும். நுண்ணறிவுச் சோதனைகளில் ஒரு வர் பெறும் மதிப்பெண்களை வைத்து அவரது வருங் காலத் தேர்ச்சிநிலையினை ஓரளவு கணித்துக்கூற இயலும்.

ஆளுமைக் குணநலன்களுக்கும் தேர்ச்சி நிலைக்கு மிடையே உள்ள தொடர்பு அவ்வளவு தெளிவான தாக இல்லை. பொதுவாகக் கலகலப்பாகப் பழகும் இயல்பிற்கும் தேர்ச்சி நிலைக்கும் தொடர்பு இருப் பதை ஆராய்ச்சிகள் தெரியப்படுத்துகின்றன. 14வய தில் கலகலப்பாகப் பழகும் தன்மையுடையவர்கள் நல்ல தேர்ச்சி பெறுகின்றாரெனவும் அதற்குப்பிறகு ஒதுங்கிப்போகும் இயல்புள்ளவர்கள் நன்கு தேர்ச்சி பெறுகின்றாரெனவும் ஆராய்ச்சிகள் கூறுகின்றன.

எதையும் சாதிக்கவேண்டும் என்ற ஊக்கம் மக்க ளிடையே மாறுபட்ட அளவில் உள்ளது. சாதனை உணர்வு மிகுதியாக உள்ளவர்களுக்குத் தோல்வியைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தைவிட வெற்றியை

அடைய வேண்டுமென்ற எண்ணமே மேலோங்கி இருப்பதாக ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகிறார்கள்.

ஒருவர் தம் வாழ்க்கையில் முக்கியமாகக் கருதுபவர்கள் பலரிடம் பழகி அப்பழக்கத்தின் விளைவாகத் தம்மைப்பற்றிக் கொண்டுள்ள ஓர் எண்ணத்தையே தற் கருத்து எனலாம். ஒருவருடைய மனப்பான்மைகள், திறமைகள், அனுமானங்கள், தம்மைப் பற்றிய எண்ணங்கள் ஆகிய யாவும் இந்தத் தற்கருத்தில் அடங்கும். இவற்றில் ஒருவருடைய திறமையைப் பற்றி அவர் கொண்டுள்ள கருத்து நேரடியாக அவரது தேர்ச்சியினைப் பாதிக்கிறது.

வகுப்பறைக் காரணிகள்: வகுப்பறைகள் கற்போரின் படைப்பாற்றல் திறனையும்,சுயமாகச் சிந்திக்கும் திறனையும் வளர்க்காமல் ஏதோ 'அறிவுக் கடைகள்' போல் அமைந்துள்ளன. இருக்கை வசதி, கரும்பலகை வசதி, காற்றோட்டமான அறைகள், நல்ல வெளிச்சம்,சுகாதாரச் சூழ்நிலை ஆகியவை பல வகுப்புகளில் இருப்பதில்லை. இந்நிலைமை மாணவர் தேர்ச்சியினைப் பெரிதும் பாதிக்கிறது.

மாணவரின் தேர்ச்சி நிலை பெரும்பாலும் ஆசிரியரின் பயிற்று முறைகளைப் பொறுத்தே அமைகிறது.

பள்ளிக் காரணிகள்: ஒரு நல்ல பள்ளியில் படிக்கும் மந்த புத்தியுடைய மாணவர்களின் சராசரி மதிப்பெண்களும், ஒரு மட்டமான பள்ளியில் படிக்கின்ற திறமைவாய்ந்த மாணவர்களின் மதிப்பெண்களும் ஒன்றாக உள்ளனவென ஆராய்ச்சிகள் தெளிவாக்கியுள்ளன. பள்ளிக் கட்டடம், நூலகம், ஆய்வக வசதிகள், பயிற்று முறைகள், ஆசிரியர்-மாணவர் தொடர்பு, தலைமையாசிரியர்-பிற ஆசிரியர் தொடர்பு போன்ற பள்ளிச் சூழ்நிலைகள் தேர்ச்சியினைப் பாதிக்கின்றன.

தேர்ச்சிநிலையை மேம்படுத்துவதற்கான வழிகள்: ஆசிரியரைப் பொறுத்தவரை தெளிவாகக் கற்பித்தல், மாணவரைப் பாராட்டி முன்னேற்றம் பற்றி அறிவித்து ஊக்குவித்தல், தாமே சிந்திக்கும் திறனை வளர்த்தல், கற்பிக்கும் பாடங்கள் பிற பாடங்களுடனும் வாழ்க்கையுடனும் எவ்வாறு தொடர்புடையன என்பதைப் புரியவைத்தல், காட்சி கேள்விக் கருவிகளைப் பயன்படுத்திப் பயிற்றுவித்தல், ஆரோக்கியமான போட்டி, வெற்றி தரும் அனுபவங்கள் ஆகியவற்றிற்கு வழிவகுத்தல் போன்றவற்றின்மூலம் தேர்ச்சி நிலையை மேம்படுத்த இயலும். மாணவர்கள் பாடங்களை ஒட்டுமொத்தமாகப் படிக்காமல் இடைவெளி விட்டுக் கற்றல், திரும்பத்திரும்பக் கற்றல், பொருளுணர்ந்து படித்தல், செய்துபார்த்துக் கற்றல், சிறந்த படிப்புப் பழக்கங்கள் ஆகியவற்றைக் கடைப்பிடித்தால் தம்முடைய தேர்ச்சி நிலையினை மேம்படுத்த இயலும். பி.பி.

துணை நூல்கள்:

Cohen, Louis and Manion, Lawrence, Perspective on Classrooms and Schools, Holt, Rineharts and Winstion, London, 1981.

Nunnally, Jumc., Educational Measurement and Evaluation, McGraw-Hill Book Company, Newyork, 1972.

தேர்தல்கள்: பொதுப்பணி செய்தற்குரிய ஏதேனுமொரு பதவிக்கு அல்லது நிறுவனத்துக்கு வேட்பாளராக நிற்பவர் பலருள் ஒருவரை அப்பதவிக்கு அல்லது நிறுவன உறுப்பினர் பதவிக்குத் தகுதி உடையவரென்று வாக்காளர்கள் இரகசியமுறையில் தெரிவு செய்தலே தேர்தல் (Election) எனப்படும். எனவே, இது குடிமக்களுடைய சுதந்திரமான விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தும் ஒரு செயல் ஆகும்.

வரலாறு: கடந்த இரு நூறாண்டுகளாக ஒவ்வொரு நாட்டிலும் குடிமக்களே தலைமையான அதிகாரமுடையவர்களென்ற கொள்கை உலக நாடுகளில் பின்பற்றப்படுகிறது. மக்களாட்சிக் கொள்கையாகிய இக்கொள்கை, குடிமக்களுக்கு அரசியலில் பங்கு அளிப்பதற்கான வாய்ப்புகளை நல்கும். (1) குறிப்பிட்ட வயது வந்த குடிமக்கள் யாவருக்கும் தேர்தல்களில் தமக்கு விருப்பமான வேட்பாளரை வாக்கெடுப்பின் வாயிலாகத் தெரிவு செய்தற்கும், தாங்களே வேட்பாளர்களாகத் தேர்தலுக்கு நிற்பதற்கும் உரிமை இருத்தல்(2) அவ்வப்போது தேர்தல்களை நடத்துதல் (3) நிருவாக, நீதித் துறைப் பதவிகளின் பணிகளைச் செய்தற்குரிய படிப்புத் தகுதிகளை உடையோருக்கெல்லாம் அவ்வலுவல்களைப் பெறுதற்குச் சம உரிமை இருத்தல் (4) கருத்துகளை எடுத்துப் பேசுதற்கும், வெளியிடுதற்கும், அதற்காகக் கழகங்களை அமைத்தற்கும் உரிமை இருத்தல் முதலியவை ஆகும். இத்தகைய அடிப்படையான அரசியலுரிமைகளின் இன்றியமையாமையைப் பண்டைய கிரேக்க நாட்டில் அரிசுட்டாட்டில் வலியுறுத்தினார். பண்டைய கிரேக்க நாட்டில் இசுபார்ட்டா நகரரசில் இருந்த முதியோர் மன்றத்தின் (Council of Elders) 28 உறுப்பினர்கள்,பிரபுக்கள் வகுப்பில் 60 வயதுக்கு மேற்பட்ட வரிடையேயிருந்து வாழ்நாள் முழுமைக்கும் மக்கள் மன்றத்தால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். மக்கள் மன்றமே (Apella) முக்கிய அதிகாரிகளைத் தேர்ந்தெடுத்தது. நேர்முக மக்களாட்சி நடைபெற்ற ஆதென்சு நகரரசில் பெரும்பாலான பதவிகளுக்கும், நிறுவனங்களுக்கும் திருவுளச்சீட்டு முறையில் (System of choice by lot) பணியாளர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்ட போதிலும், தொழில்நுட்பத்திறன் தேவைப்படும் போர்த் தளபதி வேலை, நீரூற்றுக் கண்காணிப்பாளர் வேலை முதலியவற்றுக்கு, அத்தொழில்களுக்குரிய

தகுதியுடையோரிடமிருந்தே பணியாட்கள் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டனர். உரோமானியக் குடியரசில் நூற்றுவர் மன்றம் (Comitia Centuriata) உயர்தர நிருவாக, நீதி அதிகாரிகளையும், திறைசெலுத்துவோர் மன்றம் (Comitia Tributa) சில அதிகாரிகளையும், மக்கள் மன்றம் (Concilium Pebis) சில உயர்தர அதிகாரிகளையும் தேர்ந்தெடுத்தன. பண்டைய இந்திய அரசுகளில் செயற்பட்ட சில மன்றங்களுக்கு உறுப்பினர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இடைக் காலத்தில் கிறித்தவத் திருச்சபைகளில் ஆயர்கள், (Bishops), பேராயர்கள் (Arch Bishops), போப்பு (Pope) முதலிய உயர்தர அதிகாரிகளைத் தகுதியுள்ள வாக்காளர்கள் தேர்ந்தெடுத்துப் பதவியிலமர்த்தும் முறை கொண்டு வரப்பட்டது. இடைக்கால இங்கிலாந்தில் வாணிகமும் தொழிலும் நகரங்களில் வளரவே, ஒவ்வொரு நகரமும் அரசருக்குச் செலுத்த வேண்டிய வரியைத் தீர்மானித்தற்கும், வரியைப் பிரித்துக் கொடுப்பதற்கும் ஒரு நகரத் தலைவரையும் (Mayor) ஒரு நகரமன்றத்தையும் (Council) நகரமக்கள் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும் உரிமைகளைப் பட்டயங்களின் வாயிலாக அரசரிடமிருந்து பெற்றிருந்தது. இங்கிலாந்தில் கி.பி. 1265-இல் முதன் முதலாக சைமன் டி மான்ட்பர்ட்டு என்பவரால் கூட்டப்பட்ட பாராளுமன்றத்தில் ஒவ்வொரு மாவட்ட நீதி மன்றத்திலிருந்தும் இரண்டு நிலமானிய வீரர்களும் (Knights), ஒவ்வொரு பட்டணத்திலிருந்தும் இரண்டு நகர மக்களும் (Burgesses) தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இப்பாராளுமன்றத்தில் நாடு முழுவதற்கும் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்படவில்லையாயினும், சைமனுக்கு ஆதரவளித்த மாவட்டங்களிலிருந்தும் (Shires), பட்டணங்களிலிருந்தும் (Towns) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிலமானிய வீரர்களும், பட்டணப் பிரதிநிதிகளும் கலந்து கொண்டார்களாகையால்,இவ்விருவகைப்பட்ட பிரதிநிதிகளால் நாளாவட்டத்தில் இங்கிலாந்தின் பொது மக்கள் மன்றம் (House of Commons) அமைவதற்கு வழி உண்டாயிற்று. 'பொது மக்கள் யாவருக்கும் தொடர்புள்ள செயல்களெல்லாம் பொது மக்களுடைய ஒப்புதலைப் பெறுதல் வேண்டும்' என்ற மக்களாட்சிக் கொள்கையினடிப்படையில் ஆங்கில அரசர்கள், குடிகளிடமிருந்து வரி வாங்கும் பொருட்டுக் குடிகளின் இத்தகைய பிரதிநிதிகளை அவ்வப்போது பாராளுமன்றமாகக் கூட்டும் ஒரு நல்ல பழக்கத்தை வளர்த்தனர். இங்கிலாந்தில் இவ்வாறு குடிகளுக்கு ஆட்சியில் பங்கு அளிக்கவல்ல முறையாகத் தேர்தல் முறையும், பாராளுமன்றமும் தோன்றின. அந்த முறையை முன் மாதிரியாக வைத்து மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளிலும், அமெரிக்காவிலும், இந்தியாவில் ஆங்கில ஆட்சிக் காலத்திலும் தேர்தல் முறைகள் கையாளப்பட்டு வந்தன.

தேர்தல் பற்றிய செயல்கள்: தேர்தலில் போட்டியிடும் வேட்பாளர்களுடைய தகுதிகள், வாக்காளர்களுடைய தகுதிகள், வேட்பாளர்கள் வைப்பு அல்லது காப்புத் தொகை (Deposit) கட்டுதல், வேட்பு மனுக்களைத் தாக்கல் செய்தல், அவற்றைத் தேர்தல் அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்தல், வேட்பாளர் சார்பாக அவர்களுடைய ஆதரவாளர்கள் பிரச்சாரம் செய்தல், தேர்லில் போட்டியிடுவோர் தேர்தல் செலவு பற்றிய கணக்குக் கொடுத்தல், தேர்தலில் வாக்கு அளிக்கும் முறை, தேர்தல் பற்றிய வழக்குகளைத் தீர்த்தல் முதலியவையெல்லாம் ஒவ்வொரு நாட்டின் சட்டத்திலும் வரையறை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்திய நாட்டில் அரசியலமைப்புச் சட்டமும், மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டமும் இவற்றை வரையறை செய்துள்ளன.

தேர்தல் முறைகள்: தேர்தல்கள் நேர்முகத் தேர்தல் எனவும், மறைமுகத் தேர்தல் எனவும், வெளிப்படையான வாக்குப்பதிவு எனவும், இரகசிய வாக்கெடுப்பு எனவும் பலவகைப்படும். பிரஞ்சுக் குடியரசின் மேலவை உறுப்பினர்களும் (Council), ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டின் குடியரசுத் தலைவரும் (President), இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரும் மறைமுகத் தேர்வின் வாயிலாகத் (Indirect Election) தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். மறைமுகத் தேர்வில் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பிரிதிநிதிக்கும் (அல்லது தலைவருக்கும்) தொடக்க வாக்காளருக்கும் (Primary voter), நடுவே இடைத் தேர்வாளர் (Intermediate Elector) இருக்கிறார். இதில் உறுப்பினர்களை அல்லது குடியரசுத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் இடைத் தேர்வாளர்களின் எண்ணிக்கை சிறிதாக இருப்பதால், இவர்கள் குறிப்பிட்ட வயதுவந்த எல்லாச் சாதாரண வாக்காளர்களையும் விட வெறும் உணர்ச்சி வயப்படாமல், பொறுப்புத் தகுதிகளைக் கவனமாக ஆய்ந்து தக்கவர்களைத் தேர்வு செய்தல் இயலும். இதுவே மறைமுகத் தேர்தலிலுள்ள ஒரு நிறைஆகும். ஆனால் நடைமுறையிலேயே இடைத் தேர்வாளர்கள் பொறுப்புத் தகுதியை ஆய்தற்குரிய சுதந்திரத்தோடு இல்லாமல், இன்ன வேட்பாளரையே அவர்கள் இறுதியில் தேர்ந்தெடுத்தல் வேண்டும் என்ற வாக்குறுதியின் பேரில்தான் (Pledge) நடைமுறையில் தொடக்க வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். ஆகையால், ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டுக் குடியரசுத் தலைவருடைய மறைமுகத் தேர்தலில் நடப்பது போல, மறைமுகத் தேர்தலானது நடைமுறையிலேயே நேர்முகத் தேர்தலாகவே ஆகிவிட வழி ஏற்படுகிறது. மேலும், மறைமுகத் தேர்தலில் இடைத் தேர்வாளர்கள் எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருப்பதால், அவர்களை வேட்பாளர் சார்பாகக் கையூட்டு முதலிய ஊழல் முறைகளுக்கு உட்படுத்து

தற்கு வாய்ப்புகள் பெருமளவு தோன்றுகின்றன. எனவே மறைமுகத் தேர்தல் முறையில் பொதுநல உணர்வு புறக்கணிக்கப்பட வழி உண்டு. நேர்முகத் தேர்தலில் எண்ணிக்கையில் பெருமளவு வாக்காளர்கள் பங்கெடுத்துக் கொண்டாலும், அவர்களுக்கு அரசியலில் ஈடுபாடும், பொதுநல உணர்விலீடுபாடும் தோன்ற வாய்ப்பு இருக்கிறது.

இரகசிய வாக்குப்பதிவு முறையே (Vote by Secret ballot) இப்பொழுது எல்லா நாடுகளிலும் கையாளப்படுகிறது. முன்பு வெளிப்படையான வாக்குப் பதிவு (Public voting) கையாளப்பட்டது. இது தென்மார்க்கு நாட்டில் 1901 வரையிலும், பிரசியாவில் 1920 வரையிலும், உருசியா நாட்டில் 1936 வரையிலும் பின்பற்றப்பட்டது. வாக்குப்பதிவு செய்தல் என்பது பொதுமக்கள் சார்பான ஓர் அரசியற் பணி ஆகையால் அது வெளிப்படையாகவே இருத்தல் வேண்டுமென்று **மில்** என்பவர் கருதினார். மேலும் இரகசிய வாக்குப் பதிவில் வாக்காளர் தம் பொறுப்புணர்வுக்கு மாறாக, தமது அல்லது ஒரு வகுப்பாரின் நலனுக்காகத் தம் வாக்கைப் பதிவு செய்தற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனினும் வெளிப்படை வாக்குப் பதிவிலுள்ள ஒரு பெருந்தீங்கே அது மறைதற்குக் காரணமாக இருந்தது; இந்த முறையில் வேட்பாளரின் சார்பாக வாக்காளர் வலிய கட்டாயத்துக்கு உட்படுத்தப்படலாம். பிரசியாவில் 1920-ஆம் ஆண்டு வரை இந்த முறையின் விளைவாக அரசாங்கம் தனது வேட்பாளர்களுக்கு வாக்கு அளிக்குமாறு வாக்காளர்களை வன்செயலின் வாயிலாக அச்சுறுத்திற்று; அதனால் பல வேட்பாளர்கள் வாக்குப்பதிவு செய்தலினின்றும் ஒதுங்கி விட்டனர்.

பொதுவுடைமை நாட்டில் தேர்தல் முறைகள்: பொதுவுடைமைநாடாகிய உருசியாவில் அந்நாட்டின் சமநிலைக் கோட்பாட்டின்படியே அதன் சமூகப் பொருளாதார, அரசியலமைப்பும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன (காண்க: சமநிலைக் கோட்பாடு). அந்நாட்டின் இரு உயர்தரச் சட்டமன்றங்களுக்கும் நடைபெறும் தேர்தல்களின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட பொதுவுடைமைக் கட்சி ஒன்று தான் (Communist Party) பங்கு கொள்ள உரிமை பெற்றுள்ளது. வேறு அரசியற்கட்சிகள் அங்கு அமைக்கப்பட இயலாது. வாக்குரிமை பெற்ற இருபத்து மூன்று வயது நிரம்பிய இருபாலார் எவரும், உழைப்பாளர் கழகங்களாலோ, பொதுவுடைமைக் கட்சி அமைப்புகளாலோ, தொழிற்சங்கங்களாலோ, கூட்டுறவுக் கழகங்களாலோ, பொதுவுடைமை இளைஞர் பண்பாட்டு-நிறுவனங்களாலோ தேர்தலுக்கு வேட்பாளராக நிறுத்தப்படுதற்குத் தகுதி உடையவர் ஆவர். உருசிய தேசிய இனத்தைச் சோர்ந்த 18 வயதடைந்த ஆண், பெண் அனைத்துக் குடிமக்களுக்கும் வாக்குரிமை இருக்கிறது. இனம், சமயம், கல்வி, ஊர், சொத்து, சமூகநிலை முதலிய வற்றினபடிப்படையில் மக்களுக்கிடையே எந்த வேறுபாடுமின்றி இவ்வுரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் ஒரு வாக்கு உண்டு; தேர்தல்களில் இரகசிய வாக்கெடுப்பு முறையே கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. உருசியாவில் பல்வேறு நிலைகளிலுள்ள பொதுவுடைமைக் கட்சி அமைப்புகளுக்கும் குடியாட்சி இயல்பான அதிகாரக் குவிப்பு (Democratic Centralism) என்ற கொள்கையின்படி உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர்.

மக்கள் ஆட்சியில் தேர்தல் முறை: இந்தியா தாராள, இயல்பான மக்களாட்சி நாடு ஆகும். மக்களாட்சியில் குடிமக்களே இறைமை அல்லது தலைமையான அதிகாரம் உடையவர்கள் என்ற கொள்கையை (Principle of Popular Sovereignty) அதன் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 326 எடுத்துக் காட்டுகிறது; இந்தியமக்கள் சபைக்கும் (House of the People) ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்துக்கும் தேர்தல்கள் 21 வயதுடையோர்க்கு வாக்குரிமை (Adult Suffrage) என்ற அடிப்படையில் நடைபெறுதல் வேண்டும்; அவர் இந்திய நாட்டில் வாழ்பவராகவும், சித்தசுவாதீனமிழந்து விடாமலும், பெருங்குற்றமோ ஊழலோ சட்டத்துக்கு மாறான செயலோ செய்யாதவராகவும் இருத்தல் வேண்டும். இரகசியவாக்குப் பதிவு முறையே கையாளப்படுகிறது. பாராளுமன்றத்துக்கும், மாநிலச் சட்டமன்றத்துக்கும் குடியரசுத் தலைவர், துணைக் குடியரசுத் தலைவர் பதவிகளுக்கும் நடைபெறும் தேர்தலுகளுக்கான வாக்காளர்பட்டியல்கள் வரைதலைமேற்பார்வை செய்து இயக்கிக் கட்டுப்படுத்தலை ஒரு தேர்தல் ஆணையம் (Election Commssion) செய்யும் (பிரிவு 324). இதில் ஒரு தலைமைத் தேர்தல் ஆணையாளரும், மாநிலத் தேர்தல்ஆணையாளர்களும் இருக்கின்றனர். இவ்வலுவலர்களின் பணிக்கட்டுப்பாடுகள் தலைமைநீதிமன்ற நீதிபதிகளின் பதவியைப் போன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

சமுதாயத்தில் தேர்தல்பெறும் இடம்: மக்களாட்சியில் சுதந்திரமான தேர்தல்முறையும், உரிமைகளும், குறிப்பிட்ட காலங்களில் தேர்தல்கள் நடத்தப்படுதலும் மிக முக்கியமானவையாகும். பல அரசியற் கட்சிகளும் பங்கு பெறுதற்கு அரசியலமைப்பில் இடம் இருத்தல் வேண்டும்; குடியாட்சி அமைப்புகளை வைத்துக் கொண்டு ஒரே அரசியற் கட்சியே ஆளுதல் உண்மையான மக்களாட்சி ஆகாது. அரசியலில் சுதந்திரமாகப் பங்கு கொள்ளுதற்கு இருக்கும் ஒரே

உரிமை, தேர்தலில் வாக்கு அளிப்பதற்கு இருக்கும் உரிமையேயாகும். பா.சு.

துணைநூல்கள்:

Mill, J.S., Representative government, Worlds Classics, No.170, Oxford. 1940.

The Constitution of India, 1950.

தேர்தல் பொறுப்பதிகாரி: மக்கள் பிரதிநிதித்துவச் சட்டம் 21- ஆம் பிரிவின்படி மாநிலச் சட்டமன்ற மேலவையில் (Counil of States) ஓர் இடத்தையோ, மேற்பட்ட இடங்களையோ நிரப்புவதற்காக ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் நடத்தப்படும் தேர்தலுக்காவும், மாநிலச் சட்டமன்ற மக்களவையின் (Legislative Assembly) உறுப்பினர்களால் மாநிலச் சட்டமன்ற மேலவையின் (Legislative Coun-cil) ஓர் இடத்தையோ மேற்பட்ட இடங்களையோ நிரப்புவதற்காக நடத்தப்படும் தேர்தலுக்காகவும் தேர்தல் குழு, அரசுடன் ஆலோசித்து, ஓர் அரசு அதிகாரியையோ உள்ளாட்சித் துறை (Locaatuho-rity) அதிகாரியையோ, தேர்தல் பொறுப்பதிகாரியாக நியமிக்கிறது. தேர்தலுக்கான அனைத்துக் காரியங்களையும் இவர் கவனித்துக் கொள்வார்.

தேர்தல் குழு, மாநில அரசுடன் கலந்து ஆலோசித்து, ஓர் அரசு அதிகாரியையோ உள்ளாட்சி அதிகாரியையோ தேர்தல் பொறுப்பதிகாரியாக நியமிக்கிறது. மாநிலச் சட்டமன்ற இடங்களை நிரப்புவதற்காக நடத்தப்படும் தேர்தலுக்காகவும், மாநிலச் சட்டமன்ற மக்களவையின் உறுப்பினர்களால், மாநிலச் சட்டமன்ற மேலவையின் இடங்களை நிரப்புவதற்காக நடத்தப்படும் தேர்தலுக்காகவும் தேர்தல் பொறுப்பதிகாரி நியமிக்கப்படுகிறார். ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும், அத்தகைய ஒவ்வொரு தேர்தலுக்கும் அவர் நியமிக்கப்படுகிறார். தேர்தல் குழு, ஓர் அதிகாரியை, ஒன்றிற்கும் மேற்பட்ட தொகுதிகளுக்குத் தேர்தல்பொறுப்பதிகாரியாக நியமிக்கலாம். இத்தேர்தல் அதிகாரி, சட்டம் கூறியபடி, தேர்தலைத் தகுந்த முறையில் நடத்துவதற்கான எல்லாச் செயல்களையும் செய்கிறார்.

தேர்தல் குழு, அரசு அதிகாரி அல்லது உள்ளாட்சி அதிகாரி ஒருவரை உதவித்தேர்தல் பொறுப்பதிகாரியாக நியமிக்கலாம். அவர் தேர்தல்பொறுப்பதிகாரியின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருப்பார். தேர்தல் பெறுப்பதிகாரி செய்யும் செயல்களைச் செய்யத் தகுதியுடையவராக அவர் இருக்க வேண்டும். ஆனால், அவர் வேட்பு மனுக்களை ஆராயும் செயலோடு தொடர்புடைய, தேர்தல் பொறுப்பதிகாரியின் செயல்களைச் செய்யக்கூடாது.

விழிப்புணர்வு கொண்ட, அனுபவமிக்க, நன்னடத்தை கொண்ட, நாணயமிக்க தம் கடமைகளுக்கான சட்டத்தைப் பற்றி நன்கு அறிந்த அதிகாரிகள் தேர்தல் பொறுப்பதிகாரிகளாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். சட்டத்தின்படி தேர்தலை நேர்மையாகவும், கண்டிப்பான முறையிலும் நடத்த வேண்டியது மிக முக்கியமானது என்பதைத் தேர்தல் பொறுப்பதிகாரி நன்கு உணர வேண்டும்.

தேர்தல் பொறுப்பதிகாரியின் செயல்கள் பாதியளவு நீதித் தன்மை (Quasi-judicial) வாய்ந்தது. தங்களது கடமைகளுக்கான சட்டத் தலைமையினை (Legal position) அவர்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும்.

வாக்கு அட்டையைத் தேர்தல் பொறுப்பதிகாரி ஒப்புக் கொள்ள மறுத்துப் பின்பு திரும்பப் பார்க்கும் போது, தாம் ஒப்புக் கொள்ள மறுத்தது தவறு என்று கண்டால், தாம் மறுத்த அவ் வாக்கட்டையை ஏற்றுக் கொள்வதற்குத் தேர்தல் பொறுப்பதிகாரிக்கு அதிகாரம் உள்ளது.

தேர்தல் பொறுப்பதிகாரி, ஒவ்வொரு ஓட்டுச் சாவடிக்கும் தலைமை அதிகாரிகளையும் (Presiding Officers) ஓட்டு அதிகாரிகளையும் (Polling Officers) நியமிக்கிறார். வேட்பாளரைச் சார்ந்தோரைத் தலைமை அதிகாரியாகவோ ஓட்டு அதிகாரியாகவோ நியமிக்கக் கூடாது.

தேர்தல் குழு, தேர்தலைப் பற்றிய அறிக்கையை வெளியிட்டவுடன், தேர்தல் பொறுப்பதிகாரி (பிரிவு 31) வேட்பாளர்கள் வேட்பு மனுக்களை, குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு அனுப்பும்படி குறிப்பிட்ட முறையிலும் குறிப்பிட்ட படிவத்திலும் ஒரு பொது அறிக்கை (Public Notice) கொடுப்பார். அந்த அறிக்கையில் வேட்பு மனு தாக்கல் செய்யப்படும் இடம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

36-ஆம் பிரிவின்படி, வேட்பு மனு தாக்கல் செய்யப்பட வேண்டிய நாளில் தேர்தல் பொறுப்பதிகாரி வேட்பாளர்களையும், அவரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர்களையும் உள்ளழைத்து, அனைத்து வேட்பாளர்களின் மனுக்களையும் ஆராய வாய்ப்புகளை அளிப்பார். அதன்பின்பு தேர்தல் பொறுப்பதிகாரியே, வேட்பு மனுக்களை ஆய்வு செய்வார். தேர்தல் அதிகாரிக்குத் தகுந்த, குறிப்பிட்ட காரணங்களால், வேட்பு மனுக்களை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் தள்ளிவிட அதிகாரம் உள்ளது. வேட்பு மனு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதா, தள்ளப்பட்டு விட்டதா என்பதனை மனுவிலேயே தேர்தல் பொறுப்பதிகாரி குறிப்பிடுவார். வேட்பு மனு தள்ளப்பட்டு விட்டால் அதற்கான காரணங்களைச் சுருக்கமாக அவர் கூற

வேண்டும். அதற்குப் பின்பு, ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்ட வேட்பாளரின் பட்டியல் ஒன்றை அவர் தயாரித்துத் தம் அறிக்கைப் பலகையில் ஒட்டிவிடுவார். அதன் பின்பு தேர்தல் பொறுப்பதிகாரியால் குறிப்பிட்ட நாளன்று பிற்பகல் மூன்று மணிக்கு முன்பு, வேட்பாளர்கள் வேண்டுமானால் தங்களது மனுக்களைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் (Withdrawal). வேட்பு மனுக்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டபின், போட்டியிடும் வேட்பாளர் பட்டியலைத் தயாரித்து வெளியிடுவார்.

பின்பு தேர்தல் குழுவால் குறிப்பிடப்பட்ட நாளன்று வாக்குப் பதிவு செய்தல் நிகழ்ந்த பின்பு, தேர்தல் பொறுப்பதிகாரியின் கண்காணிப்பின்கீழும் ஆணையின் பேரிலும் வாக்குச் சீட்டுகள் எண்ணப் படும். எண்ணப்பட்ட பின்பு, தேர்தல் பொறுப்பதிகாரி தகுந்த அதிகாரியிடமும் தேர்தல் குழுவிடமும் தேர்தல் முடிவை அறிவிப்பார். அம்முடிவு அரசிதழில் வெளியிடப்படும்.

இவ்வாறு தேர்தல் அதிகாரி தேர்தல் நடத்தி முடியும் வரையிலுமான அனைத்துப் பொறுப்புகளையும் ஏற்றுத் தம் கடமைகளைச் செம்மையுறச் செவ்வனே நடத்தி முடிக்கிறார். தேர்தல் குழுவால் நியமிக்கப்பட்ட தேர்தல் பொறுப்பதிகாரி, தேர்தலை நடத்தி முடித்த பின்பு, முடிவைத் தேர்தல் குழுவிடம் கூறிவிட்டுக் கடமையை முடிக்கிறார்.

அ.பி.பொ.

தேர்ந்துகொளல் கோட்பாடு: தேர்ந்து கொளல் கோட்பாடு (Doctrine of Election) சொத்துரிமை மாற்றுச் சட்டத்தின் 35-ஆம் பிரிவின் கீழ் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கோட்பாடானது, எவரும் தாம் பெற்றிருக்கும் உரிமை அல்லது நலன்களைவிட மேலானவற்றை மற்றவருக்கு மாற்ற முடியாது (Nemo Dat Quid non habet-no man Can give that which he has not) என்ற முதுமொழிக்கு ஒரு விதி விலக்காகும்.

ஓர் ஆவணத்தின் மூலமோ உயிலின் மூலமோ ஒருவருக்கு ஒரு நலனை அளித்து அவருக்குள்ள மற்றோர் உரிமையை விட்டுவிட வேண்டுமென்று கூறப் பட்டிருக்கும்போது, அவ்விரண்டு உரிமைகளையும் அனுபவிக்கக்கூடாது. அவ்விரண்டில் ஒன்றையே தேர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும். அவ்வாறு தேர்ந்து கொள்ளுதல் 'தேர்ந்து கொளல்' என்னும் கோட்பாடாகும்.

மூன்று கொள்கைகளின் அடிப்படையில் இக் கோட்பாடு அமைந்துள்ளது. முதலாவதாக, முறையாவணம் ஒன்றினை இயற்றியவர், அதில் கண்டிருக்கும் எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றக் கருதினார் என்று கருதி எல்லா வாசகங்களையும் செயற்படுத்த வேண்டும். இரண்டாவதாக ஓர் உரிமை மாற்றத்தின் நலன்களைப் பெறுபவர் அதன் சுமைகளையும் ஏற்க வேண்டும். மூன்றாவதாக ஒரே ஆவணத்தின் கீழாகவும் அதற்கு எதிராகவும் ஒருவர் உரிமையொன்றினைப் பெறக்கூடாது. தேர்ந்துகொளல் வரைவுக் கோட்பாட்டினைப் பின்வருமாறு உரைக்கலாம்: 'ஓர் ஆவணம், அல்லது உயில் அல்லது மற்ற ஆவணத்தின் கீழ் ஒரு நலனை ஒப்புக் கொள்பவர் ஆவணத்தில் கண்டுள்ள எல்லாவற்றையும் ஏற்க வேண்டும். அதன் எல்லா வாசகங்களுக்கும் ஏற்ப அது இருக்க வேண்டும்' (மெயிடுலாண்டு). தேர்ந்து கொளல் வரைவுக் கோட்பாடு, தகைமை நெறியில் ஒரு நடைமுறை விதியாகும். இது இந்துக்களுக்கும் மற்றும் இனமுறைச் சட்டத்தினால் ஆளப்படுபவருக்கும் பொருந்தும். இது ஆங்கிலச் சட்டத்திற்கு மட்டும் உரியதன்று. எல்லாச் சட்டங்களுக்கும் பொதுவானது. இது அசைவியல் மற்றும் அசையாச் சொத்துகளுக்கு ஒருங்கே பொருந்தக்கூடியது (கூப்பர், எதிர் கூப்பர், 1874, 7 H.L. 53, 71).

இந்தியச் சட்டத்தினில் தேர்ந்துகொளல் வரைவுக்கோட்பாடு, சொத்துரிமைச் சட்டத்தின் 35-ஆம் பிரிவில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதன்படி ஒருவர், தமக்குரிமையில்லாச் சொத்தொன்றினை உரிமை மாற்றம் செய்கிறார். அதே சமயத்தில் அந்தச் சொத்துக்குரியவருக்குத் தமக்குரிமையுள்ள வேறு நலன்களை அளிக்கிறார். அச்சொத்துக்குரியவர் அத்தகைய உரிமை மாற்றத்தினை ஏற்கவோ, அதனைத் துறக்கவோ தெரிந்து கொள்ள விடப்படுகிறார். அதனைத் துறப்பதாயின், அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட நலன்களை அவர் விட்டுவிட வேண்டும். இதைப் போன்ற விதி, இந்திய இறங்குரிமைச் சட்டத்தின் 180 முதல் 190 ஆவது வரையிலான பிரிவுகளில் கூறப்பட்டுள்ளது. கீழ்க்காணும் எடுத்துக்காட்டு இக்கோட்பாட்டினை நன்கு விளக்கும்.

சுல்தான்பூர் பண்ணை, C க்குஉரிய சொத்து; உரூ. 800 மதிப்புக் கொண்டது. A, ஒரு கொடையாவணம் மூலம் அதனை B க்கு உரிமை மாற்றம் செய்கிறார். அதே ஆவணத்தின் கீழ் உரூ. 1000 ஐ C க்கு அளிக்கிறார். C, பண்ணையையே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கிறார். அவர் உரூ. 1000-க்கான கொடையை இழப்பார்.

தேர்ந்து கொளல் வரைவுக் கோட்பாட்டினைச் செயற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய நிபந்தனைகள்: 1) உரிமை மாற்றம் செய்பவர், தமக்கு உரிமையில்லாத சொத்தினை மாற்ற வேண்டும், 2) உரிமை

மாற்றம் செய்பவர், சொத்துக்குரியவருக்கு ஒரு நலனை அளிக்க வேண்டும். சொத்துக்குரியவருக்கு அளிக்கப்படும் நலனானது, நேரடியாக அளிக்கப்படுவதாக இருக்க வேண்டும். ஒரு நலனை நேரடியாக அவ்வாவணத்தின் கீழன்றி, மறைமுகமாகப் பெறுபவர் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியதில்லை. 3) சொத்தின் மாற்றமும், அச்சொத்திற்குரியவருக்கு அளிக்கப்படும் நலனும் ஒரே (உரிமை) மாற்றத்தின் பாகங்களாக இருக்க வேண்டும். பெறுகின்ற நலனும் சுமத்தப்படுகின்ற பொறுப்பும் நேரடியாக ஒரே உரிமைமாற்றத்தின் வழியாக வந்தாலன்றி, 35-ஆம் பிரிவினைப் பயன்படுத்த முடியாது. 4) நலன் ஒன்றினைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும் சொத்துக்குரியவருக்கு, மாற்றப்பட்ட சொத்தில் தனிப்பட்ட முறையில் உரிமை இருக்க வேண்டும். மேற்கூறிய நிபந்தனைகள் நிறைவேற்றப்பட்டாலொழிய தேர்ந்துகொளல் வரைவுக் கோட்பாட்டினைச் செயற்படுத்த முடியாது. அவர் நலனைத் தேர்ந்தெடுப்பின், ஆவணத்தின் மற்ற வாசகங்களையும் நிறைவேற்ற வேண்டும். அதாவது, வேறு ஒருவருக்கு ஆதரவாக உரிமை மாற்றம் செய்பவர், தம் சொத்தினைப் பொறுத்துக் கொடுக்கப்பட்ட எல்லா உரிமைகளையும் துறக்க வேண்டும்.

உரிமை மாற்றம் செய்பவர், ஒரே ஆவணத்தின் கீழ், சொத்துக்குரியவருக்கு இரண்டுவகை நலன்களை அளிக்கும்போது, அதாவது வேறொருவருக்கு மாற்றப்படும் சொத்திற்குப் பதிலாக ஒன்றும், பரிசாக மறுபயன் ஏதுமின்றி வேறொன்றும் அளிக்கும்போது சொத்துக்குரியவர், தமது சொத்தினை வைத்துக் கொள்ளத் (அதாவது ஆவணத்திற்கு எதிராக)தேர்வு செய்தாலும், ஆவணம் செயற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று உரிமை மாற்றம் செய்தவர் கருதினார் என்று கொள்ளப்படும். சொத்துக்குரியவர் தம் சொத்தினை வைத்துக்கொண்டு, மற்றொரு நலனையும் பெற்றுக் கொள்ளலாம். ஏனெனில், இரு நலன்களும் தனித்தனியானவை. இதுபோன்ற விதிவிலக்கு இந்திய இறங்குரிமைச் சட்டத்தின் 186-ஆம் பிரிவிலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

அடுத்து, எப்போது ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்கிற வினா எழுகிறது. இதுபற்றி 35-ஆம் பிரிவின் 5 முதல் 9 வரையிலான வாசகங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. தேர்ந்தெடுப்பது என்பது, நலனைப் பெறும் ஒருவரின் எண்ணத்தைப் பொறுத்தது. அதனை வெளிப்படையாக உணர்த்தலாம்; அல்லது செயல்கள், நடத்தைகள் மூலம் வெளிப்படுத்தலாம். தேர்ந்தெடுப்பதை வெளிப்படையாக வார்த்தைகள் மூலம் வெளிப்படுத்தும் போது, அவை முடிவானவையாகும். மற்றவற்றை அனுமானிக்க வேண்டியது இல்லை.

இரண்டாண்டு நுகர்வும் மீண்டும் பழைய நிலைக்கே கொண்டு வரமுடியா நிலையும்: 1) தேர்ந்தெடுப்பவர் இரண்டாண்டுக் காலங்களுக்கு வெளிப்படையாக மாறுதலளிக்காமல் நலனை அனுபவித்து வந்தாலும், 2) மீண்டும் பழைய நிலைக்குக் கொண்டு வர முடியாமல் சொத்தில் ஏதாவது ஒரு செயலைத் தேர்ந்தெடுப்பவருக்குத் தேர்வு பற்றிய தகவல் இருந்ததாக யூகிக்கப்படும்.

தேர்ந்தெடுப்பதற்கான காலம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும்போது தம் விருப்புரிமையைத் தெரிவிக்காமலிருப்பது ஆங்கிலச் சட்டத்தில் ஆவணத்திற்கு எதிரான தேர்வாகவும், இந்தியச் சட்டத்தில் ஆவணத்தில் கண்டுள்ளவற்றை ஒப்பும் தேர்வாகவும் கருதப்படுகின்றன.

தேர்வினைத் தள்ளிப்போடுதல்: கொடையைப் பெறுபவர், ஏதாவது ஓர் இயலாமையால், அல்லது தகுதிக் குறைவால் அதாவது, உரிமை வயது அடையாத நிலைமை (மைனாரிடி) போன்றவற்றால் பாதிக்கப்படும்போது, அத்தகைய இயலாமை அல்லது தகுதியின்மை நீங்கும்வரை அல்லது தக்கோரால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும்வரை தேர்ந்தெடுப்பது தள்ளி வைக்கப்படும் என்று 35 ஆவது பிரிவின் இறுதிப் பத்தி கூறுகிறது. ஆ.ச.

தேர்வண்-மலையன்:

கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவனான மலையமான் திருமுடிக்காரிக்குத் தேர்வன் மலையன் என்ற பெயரும் உண்டு. இரவலர்களுக்கு மிகுதியாகத் தேர்களை வழங்கியமையின் 'தேர்வண் மலையன்' எனச் சிறப்பிக்கப் பெற்றான். 'மலையன் மகிழாது ஈத்த இழையணி நெடுந்தேர், பயன்கெழு முள்ளூர் மீமிசைப், பட்டமாரி உழையினும் பலவே' (புறம்.123) என்பது அவனது தேர்க்கொடைக்குச் சான்றாகும். இவன் வேந்தருக்குத் துணையாகப் பொருது வெற்றி தேடித் தருவான். சேரமான் மாந்தரஞ் சேரலிரும் பொறையும் சோழன் இராச சூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியும் பொருத வழிச் சோழற்குத் துப்பாகித் தேர்வண் மலையன் பொருது வாகை சூடினான். இதனை வடம வண்ணக்கண் பெருஞ்சாத்தனார் புறம் 125-இல் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். போரில் வெற்றி பெற்றவரும் நம்மை வெல்வித்தோன் இவனென மலையனைப் பாராட்டுவர்; மலையன் பொர வரவில்லை எனின் போரில் வெல்லுதல் நமக்கு எளிது எனத் தோற்றவரும் தொலைவித்தோன் இவனெனப் பாராட்டுவர். ஆதலால், மலையனைப் பகையாகவும் நட்பாகவும் பெற்றார்க்கு அவன் முருகனைப் போல்வான் என்று அப்பாடல்குறிப்பிடுகிறது. 'வல்வேல் மலையன்' என்று

பெருஞ்சத்தானார் அடை கொடுத்து இவன் மறச் சிறப்பை உணர்த்துவர். பெருஞ்சித்திரனார் இவனது கொடையையும் வீரத்தையும் 'காரியூர்ந்து பேரமர்க் கடந்த, மாரியீகை மறப்போர் மலையன்' (புறம்.158) என்னும் அடிகளால் புலப்படுத்துவர். கபிலர் இவனது கொடைச் சிறப்பைப் பாராட்டி 'வரிசையறிந்து நல்குக' என அறிவுரை கூறியுள்ளார் (புறம் 121, 122). இவனைப் பாடிய வேறுபுலவர்கள் பரணர், மாறோக்கத்து நப்பசலையார் ஆவர்.

இவன் மலையமானாட்டிற்குரியவன். கோவலூர் அதன் தலைநகர். முள்ளூர் மலை இவனுக்குரியது. இவன் ஓரியைக் கொன்று கொல்லி மலையைச் சேரனுக்கு ஈந்தான். இறுதியில் அதியமான் கோவலூரை அழித்து மலையனைத் தோல்வியுறச் செய்தான்.

இரா.சா.

தேரதரனார் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் பெயர் தேரதரன், தாமோதரன் எனப் பலவாறாக ஏடுகளில் காணப்படுகின்றது. இப்பெயர்களில் எது உண்மையான பெயர் என்பது அறிய இயலவில்லை. இவர் பாடிய ஒரே பாடல் குறுந்தொகையில் 195-ஆம் பாடலாக இடம்பெற்றுள்ளது. தலைவி கூற்றாக அமைந்த அப்பாடல் தலைவன் வினைமுடித்து வருவதாகக் கூறிய பருவம் வந்தும் அவன் வாராமையால் தலைவி வருந்திக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. அப்பாடலில் திரும்பி வருவதாகக் குறித்த பருவத்தில் தலைவனைக் காணாமையால், அரக்கினால் செய்த பாவை வெப்பத்தால் உருகுமாறு போலப் பிரிவுத் தீயால் தாம் உருகுவதனையும், மாலைப்பொழுது வந்து மிகுந்த துன்பத்தைத் தருதலினால் தாம் மிகவும் துன்பப்படுவதையும் உணராத தலைவர் எங்குள்ளாரோ எனத் தல்லவி ஏக்கத்துடன் கூறியுள்ளது நயமிக்கதாகும். வீ.சே.

தேராடூன்: இந்நகரம் இந்தியாவில் உத்திர பிரதேச மாநிலத்தில் உள்ளது. இமய மலைத்தொடரின் அடிவாரத்தில் ஒரு பள்ளத்தாக்கில் தேராடூன் (Deharadun) அமைந்துள்ளது. இந் நகரத்தில் உள்ளவன ஆய்வகமும், தேசியப் பாதுகாப்புக் கல்வி நிலையமும் இந்நகரத்திற்குப் புகழ் சேர்க்கின்றன. இங்கு மித வெப்பநிலை நிலவுகின்றது. இது ஓர் இயற்கை எழிலுடைய நகரமாக அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள இந்தியப் படைக் கல்லூரி 1949-ஆம் ஆண்டில் திருத்தியமைக்கப்பட்டது. மேலும், மூன்று படை அலுவலர்களுக்கும் கூட்டு ஆதாரப் பயிற்சி கொடுக்கக் கூட்டுப் படைக்கிளை ஒன்றும் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இக் கிளையில் இரண்டு ஆண்டுகள் பயின்ற கடற்படைப் பயிற்சி மாணவர்கள் மீண்டும் 4 முதல் 6 ஆண்டுகள் பயிற்சி பெறுவதற்காக இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பப்பட்டு வந்தனர். இதன் மக்கள்தொகை 294000 (1981). கே.பா.

தேரியசு: பண்டைய பாரசீக மன்னர்களுள் தேரியசு (Darius) என்ற பெயர்பெற்ற மூவர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்கள் அகிமீனிய குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களில் முதலாம் தேரியசு கீழை மன்னர்களிலேயே தலைசிறந்தவர். இவர் கி.மு. 558-இல் பிறந்தார். இவர் சாதனைகளைப் பற்றி குயுனிபாரம் (Cuneiform) அல்லது ஆப்பெழுத்தில் மேலைப் பாரசீகத்திலுள்ள பாறையின் உச்சியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இவர் கி.மு.521-இல் பாரசீக மன்னரானார்; பல கிளர்ச்சிகளை ஒடுக்கினார். பிறகு வடமேற்கு இந்தியாவையும், மத்திய ஆசியாவின் சில பகுதிகளையும் தென்கிழக்கு ஐரோப்பாவையும் தமது பேரரசுடன் இணைத்துக் கொண்டார். இவர் தமது பேரரசைச் சாத்ரபிகள் (Satrapes) என்றுரைக்கப்படுகின்ற மாநிலங்களாகப் பிரித்தார். வடமேற்கு இந்தியா இவரது 20-ஆம் மாநிலமாக இருந்தது. இவர் வரி வசூலிப்பதை முறைப்படுத்தினார். அண்டை நாடுகளுடன் வாணிகத் தொடர்பை ஏற்படுத்தினார். ஆசியாமைனரிலிருந்த கிரேக்கர்களுடன் போரிட்ட பிறகு தமது படையைக் கிரேக்க நாட்டிற்குள்ளும் அனுப்பினார். பிறகு ஐரோப்பாவிலிருந்த சித்தியர்களையும் வெல்லத் திட்டமிட்டிருந்தார். ஆனால் கி.மு. 490-இல் மாராதான் என்ற இடத்தில் கிரேக்கர்கள் இவரை முறியடித்தனர். மீண்டும் கிரேக்க நாட்டின்மீது படையெடுக்கத் திட்டமிட்டிருந்தார். ஆனால் கி.மு.486-இல் இறந்தார். இவருக்குப் பிறகு இவர்மகன் செர்சசு (Xerxes) பாரசீக மன்னரானார்.

இரண்டாம் தேரியசு: இவர் பாரசீகப் பேரரசை கி.மு. 424 முதல் 404 வரை ஆட்சிசெய்தார். இவரது ஆட்சியின்போது அவைக்கள சதிகள் பல ஏற்பட்டுப் பேரரசின் வலிமை மிகுதியாகக் குறைந்தது.

மூன்றாம் தேரியசு: இவர் பாரசீக மன்னர்களில் இறுதியானவர். இவர் கி.மு. 336 முதல் 330 வரை ஆட்சிபீடத்தில் இருந்தார். இவரது ஆட்சியின் போது நாட்டில் ஊழல் பெருகியது. பேரரசு தன் வீழ்ச்சியை நோக்கிச் சென்றது. கிரீசில் கி.மு. 336-இல் மாசியோடனியாவின் மன்னராக முடிசூட்டிக்கொண்ட அலெச்சாந்தர் மேலை ஆசியா முழுவதையும் தமது பேரரசுக்குள் அடக்கினார். அர்பேளா போரில் கி.மு. 331-இல் அலெச்சாந்தர் மூன்றாம் தேரியசை வென்றதன் காரணமாகப் பாரசீகப் பேரரசர் கீழை மாநிலங்களுக்கு ஓடினார். பிறகு தம் மக்களாலேயே கொல்லப்பட்டார். கே.சே.

தேரியன் தென் அமெரிக்காவில் கொலம்பியாவுக்கு அருகில் அமைந்துள்ள பனாமா குடியாட்சிப்

பகுதியில் உள்ள ஒரு மாநிலம். உராபா வளைகுடாப் பகுதியிலுள்ள நிலங்களையும் இது தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. பனாமா பூசந்தியின் கிழக்குப் பகுதியில் இந்நிலப்பரப்பு அமைந்துள்ளது. மிகக் கடுமையான வெப்ப இலைக்காடுகள் இங்கு மிகுதி. தேரியன் (Darien) மாநிலத்தின் மக்கள் தொகை 26,497 (1980). கொலம்பியாவினை ஒட்டி அமைந்துள்ள தர்கோபா என்ற துறைமுகப் பகுதியை உள்ளிட்ட நிலப்பரப்பே இங்குள்ள மிகப் பெரிய குடியேற்றப் பகுதியாகும். இதன் தலைநகர் இலாபால்மா (Lapalma).

இப்பகுதியை கி.பி. 1501-இல் முதலில் கண்டு பிடித்தவர் உரோட்ரிகோ டி-பாசுடிடாசு என்பவரா வார். கொலம்பசு 1503-இல் தம்முடைய இறுதியான கண்டுபிடிப்புப் பயணத்தின்போது இங்குச் சென்றார். இங்குத்தான் தென்அமெரிக்காவின் முதற்குடியேற்றப் பகுதி தோற்றுவிக்கப்பட்டது. உராபா வளைகுடாவின் வடக்கில் ஏற்பட்ட இக்குடியேற்றமானது கி.பி. 1510-இல் மேலும் விரிவடைந்தது. இங்கிருந்துதான் நூனசு-டி-பால்போவா (Nunez-de-Balboa) என்னும் பயணி தமது ஆய்வுப் பயணத்தைத் தொடங்கி, பசுபிக்குப் பெருங்கடல் பகுதியில் உள்ள சான் மிகுயெல் (San Miguel) குடாவைச் சென்றடைந்தார். அங்கிருந்து தொடர்ந்து பயணம் செய்த ஒரு சாரார் கி.பி. 1519-இல் பனாமா என்ற நகரை உருவாக்கினர். அதன்பின்னர்த்தட்பவெப்ப நிலை காரணமாகத் தேரியன் குடியேற்றம் படிப்படியாகச் செல்வாக்கிழந்தது. இறுதியில் மக்களற்ற பகுதியாகவும் மாறியது. பின்பு கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் இசுகாட்லாந்தைச் சேர்ந்தவர்கள், குறிப்பாக வில்லியம் பேட்டர்சன் என்பவர், தமது வர்த்தக நிறுவனத்திற்கென அங்கு ஒரு குடியமைப்பினை நிறுவினார். ஆனால், அது விரைவில் அழிந்துவிட்டது.

தேரியன் வளைகுடா: கரீபியன் கடலுக்குத் தெற்கில் பனாமாவிற்கும் கொலம்பியாவுக்குமிடைப்பட்ட பகுதியில் உள்ள நீர்ப்பகுதிக்குத்தேரியன் வளைகுடா என்பது பெயர். இதன் உட்பகுதி உராபாகுடா என்று குறிக்கப்படுகிறது. இதற்கு மேற்கில் தேரியன் மாநிலம் இருக்கிறது. நூனசு-டி-பால்போவா என்ற போர்த்துகீசிய ஆய்வுப் பயணி கி.பி. 1513-இல் இவ்வளைகுடாவைக் கடந்து சென்றான்.

தேரியன் நகரங்கள்: அமெரிக்காவில் தேரியன் என்ற பெயரையுடைய நகரங்கள் இரண்டு உள்ளன. முதலாவது, கனெக்டிகட்டு மாநிலத்தின் தென்மேற்கில் உள்ளது. ஏறத்தாழ கி.பி. 1641-இல் இங்கு ஐரோப்பியக் குடியேற்றம் ஏற்பட்டது. இதன் மக்கள் தொகை 1975-இல் 20,229. இரண்டாவது, சார்சியா (Georgia) மாநிலத்தின் தென்கிழக்கில் உள்ளது. இது கி.பி. 1736-இல் இசுகாட்லாந்து (Scotland) மக்களால் குடியேற்றமாக அமைக்கப்பட்டது. மீன்பிடித்தல் தொழில் இங்கு முக்கியமாக நடைபெற்றது. இதன் மக்கள்தொகை 1970இல்-1826. இப்பொழுது இது மிகவும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. தெ.பா.

தேரையர்: தமிழகத்தில் நீண்ட நெடுங்காலமாகத் தோன்றி வளர்ந்து வரும் சித்த மருத்துவத் துறைக்கு ஆக்கம் சேர்த்தவர்கள் பலர். அவர்களுள் தேரையர் என்பவர் சிறப்புமிக்கவர். இவர் எழுதிய மருத்துவ நூல்கள் இருபத்தொன்று என்பர். அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை சிகாமணி வெண்பா, நிகண்டு, சேகரப்பா, வண்ணம், யமக வெண்பா, கரிசல், நீர்நிறக்குறி, நீர்நெய்க்குறி, தயில வருக்க சுருக்கம், சிகிச்சைக்கிரமம், நோய்மருந்தளவை, வாகடம், வைத்தியப் பள்ளு நடனம் என்பனவாகும். இவர் இலக்கியம், இலக்கணம், மருத்துவம் சோதிடம் முதலிய பல துறைகளிலும் வல்லவர் என்பது இந்நூல்களினால் அறியப்படுகிறது. மேலும், வடமொழியிலும், தெலுங்கு, கன்னடம் ஆகிய திராவிட மொழிகளிலும் புலமை படைத்தவர் என்பது இவர் நூல்களில் இடம்பெறும் பாடல்களினால் உறுதிப்படுகிறது. இவருடைய பிறப்பிடம், பெற்றோர் பற்றிய வரலாறு அறியப்படவில்லை. இவர் கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தெலுங்குக் கவிஞர் வேமனரைப் பற்றி 'உத்தம மஞ்சி வாரு சுவாமி நீ வெனவேமனர் வடுகில் உரைத்தல் போல்' என்று இசைத்திருப்பதால், அவர்க்குப் பின்னர் வாழ்ந்தவராதல் வேண்டும். மேலும், தேரையர் யமக வெண்பா என்ற தம் நூலில் உருளைக்கிழங்கு கற்பம் என்னும் மருந்துவகையினைக் குறித்துள்ளார். ஐரோப்பியர் தென்னிந்தியாவிற்கு வந்த பிறகுதான் உருளைக்கிழங்கு அறிமுகமாயிற்று. ஆதலின், இவர் கி.பி. 16 அல்லது 17-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவராதல் கூடும். இவரைப் பற்றி ஒரு வரலாறு செவி வழியாக வழங்கி வருகிறது. அரசன் ஒருவனுக்கு ஏற்பட்ட மண்டைபிடி என்னும் கொடிய தலைவலியைத் தேர்ச்சி பெற்ற மருத்துவர் ஒருவராலும் போக்க முடியவில்லை. அப்பொழுது மயக்க மருந்து கொடுத்து அவன் கபாலத்தைத் திறந்து அதிலிருந்து ஒரு தேரையை நீர்க் கிண்ணத்தில் பாயவைத்துப் பின்பு அதனை முன்புபோல் பொருத்தி அவ்வலியினை அகற்றிய காரணத்தினால் இவருக்குத் தேரையர் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது என்பர். வடமொழியில் 'போசப் பிரபந்தம்' என்ற நூலிலும் இப்படி ஒரு கதை வழங்குகின்றது. தேரை என்பதை வடமொழி வாணர் மண்டூகம் என வழங்குவர். மண்டூக மகரிசி என்ற வடமொழி வாணரின் பெயரிலிருந்து தமிழில் தேரையர் என்ற பெயர் வந்திருக்கலாம் என்பர் சிலர். ஆயினும், தம் நூலில் தேரன் என்ற

பெயராலேயே தம்மைக் குறித்துள்ளார். இவர் பாடிய மருந்து பாரதம் என்னும் நூலின் சிறப்புப் பாயிரத்தில், 'கருத்துக்கேற்றிடச்செய்தனன் தேரன்', 'செந்தமிழ்த் துறைத் தேரச் சிகாமணி', 'மொழிந்த தேரப் பெருமானும்', என்று குறிக்கப் பெறுதலின், இவரது இயற்பெயர் தேரன் என்றிருந்த பின்னர்த் தேரையர் என்று வழங்கப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும் என்பது புலனாகும். பௌத்தராகிய மகா தேரர்கள் மருத்துவத் துறையில் வல்லவராக விளங்கியுள் ளனர் என்பதும் இங்கு எண்ணத்தக்கது. இவர் எழுதியுள்ள தேரையர் மகாகரிசல், தேரையர் வெண்பா, தேரையர் யமக வெண்பா, தேரையர் வாகடம் என்ற நூல்கள் இப்பொழுது உரையுடன் கிடைக்கின்றன. இந்நூல்களில் வாத, பித்த, கபத்தி னுடைய தொழில், நோய்களின் குறிக்குணங்கள், தீர்க்கும் முறைகள், சூரணம், குழம்பு இலேகியம், மாத்திரை, பற்பம், செந்தூரம் முதலியவற்றைப் பற் றிய செய்திகளும் நோய் வராமல் தற்காத்தற்குரிய வழிமுறைகளும் நீண்டகாலம் வாழ்வதற்குரிய நெறி முறைகளும் விரிவாக விளக்கப் பெற்றுள்ளன. மருத்து வக் கருத்துகளையும் இலக்கணம் பிழையாது பலவகை யாப்புகளில் சுவையுடன் பாடியிருக்கும் தேரையரின் கவித்திறன் பாராட்டற்பாலது. சோ.ந.க.

தேல்,சர், தாமசு, கி.பி.17-ஆம் நூற்றாண் டில் வாழ்ந்த ஆங்கில அரசியல்வாதி. இங்கிலாந்தில் கி.பி.1603 முதல் 1625 வரை அரசோச்சிய முதலாம் சேம்சு மன்னரின் சமகாலத்தவர், நெதர்லாந்தில் ஆங்கிலப்பணியாளராகச் செயற்பட்ட சர் தாமசு தேலின் (Sir Thomas Dale) திறமை காரணமாக அவருக்கு 'வீரத்திருத்தகை' (Knight) பட்டம் வழங் கப்பட்டது. அமெரிக்காவிலுள்ள வெர்சீனியாவுக்கு கி.பி.1611-இல் அனுப்பப்பட்டு அதன் பாதுகாப்பிற் கான வழிகளை மேற்கொள்ளப் பணிக்கப்பட்டார். பிறகு கி.பி.1614-இல் அதன் பொறுப்பு ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார். அவ்வமயம் வெர்சீனியக் குடி யேற்றத்தின் வளர்ச்சிக்கெனத் 'தேலின் சட்டங்கள்' என்ற தனிப்பட்ட சட்டத்தொகுப்புகளை உருவாக் கினார். அவை அக்குடியேற்றத்திற்கென உருவாக்கப் பட்ட முதற் சட்டங்களாகும். அச்சட்டங்கள் மிகக் கடுமையானவையாயிருந்தமையால் அவற்றை 'ஐந் தாண்டு அடிமை வாழ்வு' என அப்பகுதியினர் குறிப் பிட்டனர். தொடர்ந்து ஆங்கிலேயக் குடியேற்றங்கள் விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டன. செவ்விந்தியர் பலர் கட்டுப்படுத்தப்பட்டார்கள். இவர், கி.பி.1616-இல் இங்கிலாந்திற்குத் திரும்ப அழைத்துக்கொள்ளப்பட் டார். தச்சுக்காரர்களுக்கு எதிராக ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் சார்பில் ஆங்கிலத் தூதுக் குழு உறுப்பினருள் ஒருவராக இவர் 1618-இல் கிழக் கிந்தியத்தீவுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டார். கிழக்கிந்தியத் தீவுப்பகுதியில் கி.பி.1618 திசம்பரில் தச்சுக்காரர் களைத் தோற்கடித்தார். பின்னர் அங்கிருந்து இந்தி யாவுக்கு வந்து கி.பி.1619-ஆம் ஆண்டு ஆகசுட்டு ஒன்பதாம் நாள் பண்டார் என்னுமிடத்தில் கால மானார். மா.கா.

தேவகுலத்தார்: இவர் சங்கப்புலவருள் ஒருவர் 'ஊரானோர் தேவகுலம்' என்றவிடத்துப் போல இங்குத் தேவகுலம் என்பது கோயிலைக் குறிக்கும். ஆகவே தேவகுலத்தார் என்பதற்குத் தேவாலயத் தினர் எனப் பொருள் கூறுவர் உ.வே.சா. (குறு.பாடி னோர் வரலாறு). தேவ குலத்தார் என்னும் பெயர் கொண்டு இவரை அந்தணராகலாம் என்பர் ஆ.சிங்காரவேலு முதலியார் (அபிதான சிந்தாமணி, பக்.892). இவர் பாடியதாகக் குறுந்தொகை 3-ஆம் பாடல் ஒன்றே காணப்படுகிறது. தலைவன்சிறைப்புற மாகத் தோழி இயற் பழித்த வழித் தலைவி இயற் பட மொழிந்தது என்னும் துறையில் இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. இதன்கண் தலைவனது நட்பின் சிறப்பை நிலத்தினும் பெரிது; வானினும் உயர்ந்தது; கடலினும் ஆழமுடையது என்று வியந்து தலைவி பாராட்டுகிறாள். 'கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக் கொண்டு பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடன்' எனத் தலைவனைக் கூறும் குறிப்பினால் அவன் நட்புத் தேன் போன்று இனியது என்பதும் பெறப்படும். ஆகவே உயர்ந்த நட்பின் இலக்கணத்தை இப்பாடல் சுட்டுவதறியலாம். இப்பாடற் சிறப்பினால் இதனை இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், பேராசிரியர் முத லியோர் தம் தொல்காப்பிய உரைக்கு மேற்கோள் காட்டியுள்ளனர். இரா.சா.

தேவதைகள்: பழைய காலத்தில் மக்கள் இயற் கைச் சக்திகளை வணங்கியதற்குக் காரணம், அவற் றால் நன்மையடைந்தமையேயாகும். சூரியன் மரஞ் செடிகளுக்குத் துணை புரிந்தான். சந்திரன் இருளில் ஒளி கொடுத்தான். மழை தண்ணீர் கொடுத்தது. தென்றல் இன்பத்தை அளித்தது. தேவதைகளை எட்டுவகையாகப் பிரித்தார்கள். 1.சூரியன், சந்திரன், இந்திரன், வருணன் முதலானோர் இயற்கைத் தேவ தைகள் 2. குத்துவிளக்கு, வாயிற்படி முதலியவைகள் குடும்பத் தேவதைகள் 3. கல்வி, செல்வம், காதல் முதலியவைகள் பண்புத் தேவதைகள், 4. மூதாதையர், வீரர்கள் முதலானோர் மனிதத் தேவதைகள், 5. நில மகள் வளந்தரும் தேவதை. 6) பிரமன் படைப்புத் தேவதை. 7) சிவன், விட்டுணு ஆகியோர் உருவ முடைய இறைமைத் தேவதைகள். 8) பரப்பிரமமும் உலோகாசும் (Logos) உருவமில்லாத இறைமைத் தேவதைகள்.

கிராமதேவதைகளும் இவ்வகையைச் சேர்ந்தவை. எ-டு. ஐயனார், கேரள நாட்டில் விட்டுணு, சிவன்,

தேவி கோயில்களில், தென்மேற்கு மூலையில் ஐயனாருக்குச் சந்நிதி உண்டு. ஐயனார் சாத்தா எனவும் சொல்லப்படுவர்.

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் சாத்தாவிற்கு எட்டுக்கோயில்கள் உள்ளன. இவைகளுள் மிகச்சிறப்பு வாய்ந்தது சபரிமலை. விட்டுணு மோகினியாகிச் சிவனைக் கூடியபோது சாத்தா தோன்றினார். இவரை அரிகரபுத்திரன் எனக் கூறுவர். இவருக்குப் பூரணை, புட்கலை என்ற இரண்டு தேவிகள் உள்ளனர். இவருக்கு வாகனம் யானை; கொடி சேவல். இவரை மக்கள் தருமசாத்தா என்று கூறுவர். ஏனென்றால் இவர் தருமத்தைக் காப்பவர். யானை மேல் அமர்ந்திருக்கும் கோலத்திலும், யோகாசனத்தில் அமர்ந்திருக்கும் கோலத்திலும் இவரைக் காணலாம். அபயமுத்திரையுடன், கத்தி, கேடயம், தடி ஆகியவைகளை இவர் வைத்திருப்பார். கோயிலின் முன் செங்கல், மண் முதலியவற்றால் செய்யப்பட்ட யானை, குதிரை உருவங்கள் வரிசையாக வைக்கப் பட்டிருக்கும்.

சேத்திரபாலர்: இவர் கிராமங்களுக்கு வடகிழக்கில் நிறுவப்படுவர். இவர் ஆடையில்லாமலும் முக்கண்களுடனும் விரிந்த சடாமகுடத்துடனும் இரண்டு, நான்கு, ஆறு அல்லது எட்டுக் கைகளுடனும் காட்சியளிப்பார். இவருடைய படைக் கலங்கள் சூலம், கபாலம், மணி, பாசம் முதலியவை. இவர் பைரவரின் அமிசம் என்று கருதப்படுவர்.

நாகதேவதைகள்: இவர்கள் கத்துருவுக்கும் காசிபருக்கும் பிறந்தவர்கள். இவர்கள். வாசுகி, தக்கன், கார்க்கோடகன், பத்மன், மகாபத்மன், சங்கபாலன், குலிகன் என்னும் எழுவராவர். இவர்களின் சந்ததிகளே பாம்புகள். தமிழ் நாட்டில் மகப்பேறு விரும்புவோர் ஆறு, குளங்களுக்கு அருகில் அரச மரத்தடியில் நாக உருவம் பதித்த கற்களை நட்டு வழிபடுவது வழக்கம். நாகர் கோயில் என்னும் ஊரில் நாகமூர்த்தம் உள்ள பெரிய கோவில் உள்ளது. சிரவண மாதம் பஞ்சமியன்று ஆந்திரர், கன்னடியர் முதலியோர் நாக பஞ்சமி விரதம் இருப்பார்கள். நாகம் திருமாலுக்குப் படுக்கையும் ஆசனமும் குடையும் ஆகும்; சிவன், விநாயகர், காளி முதலியோருக்கு அணிகலன் ஆகும்.

வேறு தேவதைகளும் உளர். தோட்டங்களையும் துரவுகளையும் காப்பவர் காத்தவராயர். இவரைப் பற்றிய கதைகளை நாட்டுப் பாடலில் கேட்கலாம். மன்னார்குடியிலுள்ள திருமாலுடன் தொடர்பு கொண்டவர் மன்னார்சாமி. இவர் திருமால் அமிசமுள்ளவர், கறுப்பர். அழகர் கோயிலிலுள்ள கறுப்பர் பதினெட்டாம்படிக் கறுப்பர் என்று கூறுப்படுவர். கறுப்பர் உள்ள கோயில்களில் இரும்புச் சங்கிலிகள் தொங்குவதுண்டு. ஆதலால் இவரைச் சங்கிலிக் கறுப்பர் என்றும் கூறுவர்.

பொம்ம நாயக்கருக்குக் காவலாளியாக இருந்த வீரன் என்பவன் மதுரைநாயக்க வமிசத்திலுள்ள அரச குமாரியைக் காதலித்துப் பல துன்பங்கள் அடைந்தான். அவனுடைய ஆவியே மதுரை வீரன். மாடுகளைத் திருடப் போகுமுன் பண்டைய கள்ள வீரர்கள் வீரனை வழிபடுவது வழக்கம். துர்மரணம் அடைந்த பண்டைய வீரர்களின் ஆவிகளே, மாடன், சாம்பன், சின்னன், மழிக்கன் முதலியோராக உள்ளன. சுடுகாட்டில் வசிக்கும் மாடன் சுடலை மாடன்.

பெண் தேவதைகள்: பண்டைய தமிழ்மக்கள் பராசக்திக்குக் கொற்றவை என்று பெயரிட்டு வணங்கினர். எயினர் முதலியோரும் கொற்றவையை வணங்கினர். அம்மனின் பூசை செய்பவர் வேட்டுவ வரி என்ற கூத்தை ஆடி, நாட்டுக்கு நேரும் தீங்குகளைப் பற்றிக் குறி சொல்வர். கொற்றவையின் அமிசமாகிய சில தெய்வங்கள் இப்போது பத்திரகாளி, செல்லியம்மன், ஏகாத்தாள், பொன்னியம்மன், காளியம்மன், பிடாரியம்மன் என்ற பெயர்களால் கிராமதேவதைகளாகக் கொண்டாடப்படுகின்றனர். மாரியம்மன் வேப்பமரத்தடியில் வசிப்பவள், அவள் கையில் கபாலம், சூலம், கத்தி, அரவம், தீச்சுடர் முதலியவை காணப்படும். கோபம் வந்தால் இவள் பல நோய்களைக் கொண்டு வருவாள் என்றும், இவளைத் துதித்தால் வைசூரி முதலிய கொடிய நோய்களைத் தடுத்து, வருந்தும் மக்களுக்குக் குணம் அளிப்பாள் என்றும் மக்கள் கருதுகின்றனர். இவள் வேலையாள் பேச்சியும், பாவாடைராயனும் ஆவர். இவளுக்குப் பெரியம்மா, மாரிமுத்து, மகமாயி, நல்லமுத்து, முத்தியாளம்மன் முதலிய பல பெயர்கள் உண்டு. வடநாட்டில் இவளைச் சீதளா என்பர். பாண்டவர்களின் மனைவியான திரௌபதி சிறப்பான தெய்வம். எல்லம்மன் மிகுந்த பலமுடன் எல்லைகளைக் காப்பவள். இவளை இரேணுகாதேவி என்று பலர் சொல்லுவர். இவளுடன் அமர்ந்திருக்கின்ற தெய்வங்கள் இவள் கணவர் சமதக்கினியும்; மகன் பரசுராமன். தக்கனுடைய யாகத்தை அழிக்க வீரபத்திரனுக்கு உதவி செய்யச் சிவபெருமானால் தோற்றுவிக்கப்பட்டவள் அங்காளம்மன் என்று கூறுவர். இவள் எரியும் நெருப்புப் போன்றவள். காட்டேரி, ஒரு கிராமதேவதை. இவள் கணவன் இருளன். தீராப் பசியையுடைய எச்சிப்பேய், தீயைப்பார்து காக்கும் கொள்ளிவாய்ப் பேய், மோகினிப் பேய் முதலானவைகளும் சிறு தெய்வங்களே. மாரியம்மன், திரௌபதி, அங்காளம்மன் முதலியோர்களின்கோவில்களுக்கு வணக்கம் செலுத்துபவர் பலவித விரதங்களைக் கடைப்பிடிப்பர்.உயரமான கம்பத்திலிருந்து தொங்கும்

வளையத்தில் தொங்குவது, கூர்மையான ஆணிகளை யுடைய கால் கட்டைகளில் நடப்பது, அங்கப்பிரதட்சிணம், அடிப்பிரதட்சிணம், வாய்ப்பூட்டு அணிந்து கொள்வது முதலிய கடுமையான செயல்களை மேற்கொள்வர். பால், சர்க்கரை முதலியவைகளைக் கொண்டகாவடி எடுத்துச் செல்வதுசிறப்பான பிரார்த்தனை. வெள்ளியால் செய்த கால், கை, கண் போன்ற தகடுகள் ஆகியவற்றைக் காணிக்கையாகச் செலுத்துவர். விரதம் இருந்து நீராடி, மஞ்சள் ஆடையும், மாலையும் அணிந்து, பல அடி நீளமுள்ள கொதிக்கின்ற தணல்மீது நடந்து செல்வர். இது தீமிதி எனப்படும். கிராமத்தில் வறுமை, தொற்று நோய் முதலியவை ஏற்படுமாயின் கரகம் எடுப்பர். தண்ணீர் நிறைந்த குடத்துக்கு வேப்பிலைகளையும், பல மலர்களையும் சூட்டி, அதில் தேவதையை வந்திருக்கும்படி வேண்டிப் பூசை செய்து, பிறகு குடத்தைத் தலையில் சுமந்து கொண்டு வாத்தியங்கள் முழங்க ஆடிக்கொண்டு செல்வர். கிராமக் கோயில்களில் கூத்துகளும், மஞ்சு விரட்டு, ஆட்டுச்சண்டை, சேவற்சண்டை முதலியவைகளும் நடைபெறும்.

கிராம தேவதைகட்கு ஆடு, எருமை, கோழி முதலியவற்றைப் பலி கொடுப்பார்கள். கள், சாராயம், புகையிலை முதலிய பொருள்களையும் வைத்துப் படைப்பார்கள். இப்பழக்கம் இப்பொழுது மாறித் தேங்காய், பழம், பொங்கல் முதலியவை வைத்துப் படைக்கின்றனர். தன்னால் அறியமுடியாத சக்தியைக் கொண்ட தெய்வங்களைப் பலி முதலிய சடங்குகளால் வணங்காவிட்டால், அவைகளால் தீமை ஏற்படும் என்று நம்புகின்றனர். எல்லாவித சக்தியையுமுடைய கடவுள் அருள் வடிவானவர் என்ற உறுதி தோன்றினால் அதற்கேற்ப வழிபாட்டு முறைகளும் மாறுதலடையும். இரா.கோ.

தேவநேயப் பாவாணர்: சொற்பிறப்பியல் என்னும்வேர்ச்சொல் ஆராய்ச்சிஇயலில்தோராயமாக அரை நூற்றாண்டுக்கால அளவுக்கு முழுக்க முற்றத் தம்மை ஈடுபடுத்தித்தோய்த்துக்கொண்டு,பன்னூற்றுக் கணக்கான புதிய மொழியியல் அடிப்படைகளைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலுமாக வெளிப்படுத்தித் தூய தமிழ் இயக்க வளர்ச்சி-நிலைப்பு ஆகியனவற்றுக்கு வழியும் வகையும் கண்டு-அதற்குரிய வினைப்பாடுகளே தம் வாழ்க்கை நெறியாகவுங் கொண்டு வாழ்ந்துயிர்த்து வாகை சூடிய பெருமகனாரே, 'தேவநேயன் என்னும் இப் பாவாணர் ஆவார்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள சங்கரன் கோவில் என்னும் ஊருக்கு அருகிலுள்ள பெரும்புத் தூரில் ஆசிரியர்-ஞானமுத்து-பரிபூரணம் அம்மையார் ஆகியோருக்கு 7.2.1902-இல் இவர் மகனாகப்

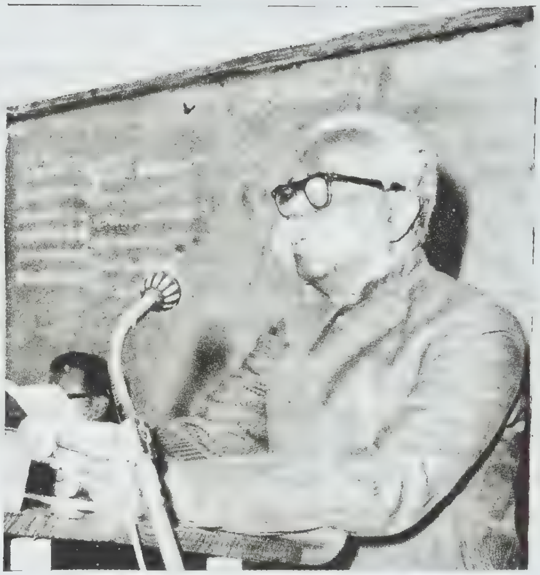

தேவநேயப் பாவாணர்

பிறந்தார், இவருடன் பிறந்தோர் ஐவர். மூவர் தமையன்மார். இருவர் தமக்கையர்.

தம் 22-ஆம் அகவையில் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதர் தேர்வில் தனியொருவராக இவர் மட்டுமே (1924-ஆம் ஆண்டில்) தேர்வுற்றார். பின்னர், 'வித்துவான்' பட்டமும், அதனையடுத்து நெல்லைத்தமிழ்ச் சங்கப் புலவர் பட்டமும் இவர் பெற்றார்; 1942-இல் கீ.மொ.இ.(பி.ஓ.எல்.)பட்டமும், பின்னர்ச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகக் கலைமுதுவர் (எம்.ஏ.) பட்டமும் பெற்றார்.

தமிழ் மொழியானது,'உலக முதன் மொழி' என்பதும், 'திரவிட மொழிகளின் தாய்' என்பதும், சமசுகிருதத்திற்குமூலமொழி என்பதும் இவரின்மூலக் கொள்கைகளாக விளங்கின. இக் கொள்கைகளை மெய்ப்பிப்பதற்கு வாழ்நாள் முழுமையும் முயன்றார். இம் மூலக் கொள்கைகளைத் தாங்கியவாறு- 'உலக முதல் இலக்கிய உயர்தனிச் செம்மொழி'- என்னும் பொருள் தலைப்புடைய ('The Primary Classical language of the world') ஆங்கில நூல் (1966), திரவிடத்தாய் (1944), முதல் தாய் மொழி (1953), தமிழ் வரலாறு (1967), வடமொழி வரலாறு (1967), தமிழர் வரலாறு (1967)-ஆகியவை வெளிவந்தன.

இயற்றமிழ் இலக்கணம் (1934), கட்டுரை வரைவியல் என்னும் உரைநடை இலக்கணம் (1936), ஒப்

பியன் மொழிநூல் (1940), சொல்லாராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் (1949), உயர்தரக் கட்டுரை இலக்கணம் (முதற்பாகம்) (1950), உயர்தரக் கட்டுரை இலக்கணம் (இரண்டாம் பாகம்) (1951), பழந்தமிழாட்சி (1952), தமிழ்நாட்டு விளையாட்டுகள் (1954), தமிழர் திருமணம் (1956), இசைத்தமிழ்க் கலம்பகம் (முதற்பாகம்) (1966), பண்டைத்தமிழ் நாகரிகமும் பண்பாடும் (1966), வண்ணனை மொழி நூலின் வழுவியல் (1968), தமிழ் கடன்கொண்டு தழைக்குமா? (1969), இசையரங்கு: இன்னிசைக்கோவை (1969), திருக்குறள் தமிழ் மரபுரை (1969), வேர்ச்சொற் கட்டுரைகள் (1973), தமிழர் மதம் (1972), மண்ணில் விண் அல்லது வள்ளுவர் கட்டுடைமை (1978), தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (1979),- என்னும் தலைப்புப்பெயர்களில் வெளிவந்துள்ள மேற்கண்ட பத்தொன்பது செந்தமிழ் நூல்களினுள்ளும் தமிழ்மொழி-இன-நாட்டு மேம்பாட்டுக் கூறுகளைத் தெளிவுறுத்தும் இவர்தம் ஆராய்ச்சித் திறத் தெறிப்புகளை ஆங்காங்கும் பரவலாகக் காணலாம்.

1937-இல் தமிழ்நாட்டில் இந்தியெதிர்ப்புத் தலைப்பட்டபோது-எதிர்ப்புப் போராட்ட மறவர்கள் பாடிப் பயன்படுத்துவதற்கென்று கட்டாய இந்திக் கல்விக்கண்டனம் என்னும் பெயரில் ‘செந்தமிழ்க் காஞ்சி’ என்னும் பாடல் தொகுப்பொன்றை வெளியிட்டுத் தம்மையும் எதிர்ப்பாளரின் முன்வரிசையில் நிறுத்திக் கொண்டார்.

1965-சனவரி 25-இல் தொடங்கிய இந்தியெதிர்ப்பின் விளைவழுத்தங்களை ஆராய்ந்து தம் கருத்துகளைத் தீர்வுற வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்ற உந்துணர்வால்,-‘தமிழ்நாட்டின் மொழிச்சிக்கலும் அதனின் ஏரணத் தீர்வும்’ என்னும் பொருள் ,தலைப்பிலமைந்த (The language problem of Tamilnad and its logial solution) ஆங்கில நூலையும், (1967) இந்தியால் தமிழ் எல்வாறு கெடும்? (1968) என்னும் தமிழ் நூலையும் வெளியிட்டார்.

27 ஆண்டுகள் (1913 முதல் 1939-வரை) செலவழித்து உருவாக்கப்பெற்ற சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழகராதியில் நாற்பத்தொன்று என்னும் எண்ணிக்கையளவுக்குக் குற்றங்குறை வகைகள் உள்ளன என்று எடுத்துக்காட்டி அவற்றைத் திருத்த வேண்டிய தேவைகளையுஞ் சுட்டிச் ‘சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழகராதியின் சீர்கேடு (The manifold defects of the Madras University Tamil Lexicon) (1961) என்னும் தலைப்பில் நூலாக வெளியிட்டார்.

தேவநேயப் பாவாணர் ஓராண்டு நடுநிலைப் பள்ளி யொன்றிலும், 22 ஆண்டுகள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும். 12 ஆண்டுகள் கல்லூரியிலும் (சேலம் நகராட்சிக் கல்லூரி), 5 ஆண்டுகள் பல்கலைக் கழகத்திலும் (அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்) 7 ஆண்டுகள் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்திலும் பணியாற்றினார்.

உலகத் தமிழ்க் கழகம் என்னும் பெயரில் தனித் தமிழியக்கம் ஒன்றை 1968-இல் உருவாக்கினார். இதற்கு இவர் காலத்தில் 140 கிளைகள் பெருகி நின்றமையின், இவருக்குத் தமிழ் நாட்டிலிருந்த மதிப்பை உணரலாம். செந்தமிழ்ச் செல்வர் (தமிழக அரசு-(1980), செந்தமிழ் ஞாயிறு (பறம்புமலை-பாரிவிழா-(1977), மொழிஞாயிறு (தென்மொழி-1970) எனப் பல்வேறு சிறப்படைகள். இவர் பெயருக்கு முன்னர் தக்காரால் அணிவிக்கப் பெற்றன.

‘மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணரின் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி உருவாக்க வெளியீட்டுத் திட்டம்’ என்னும் பெயரில் அருமையான திட்டமொன்று ‘தென்மொழி’ ஆசிரியர் பாவலரேறு-பெருஞ்சித்திரனாரால் 1970-திசம்பர் மாதத்தில் தொடங்கப் பெற்று-அதில் இருநூற்றுவர் உறுப்பினர்களாகச் சேர்க்கப் பெற்றனர். இவரின் அகரமுதலிப் பணி அக்காலந் தொடங்கியது.

தமிழக அரசு 1974-இல் செ.சொ.பி. அகரமுதலி இயக்ககம் ஒன்றைத் தொடங்கி இவரை இயக்குநராக்கியது. அகரமுதலியைப் பதின்மூன்று மடலங்களில் முடிக்கத் திட்டமிட்டிருந்தார். பாவாணர், ‘அகரம்’ தொடங்கி ‘ஆசைமொழி’ என்னும் சொல் வரைதான் முடித்தார். இடையில் 1981-இல் திடீரெனக் காலமானார். ப.அ.

தேவபூதி என்பவன் வடஇந்தியாவில் மோரியப் பேரரசின் சிதைவுக்குப்பின் தோன்றிய சுங்க (Sungas) குல ஆட்சியின் இறுதி மன்னன். சுங்க வமிசம் மகத நாட்டில் சுமார் கி.மு.185 முதல் கி.மு.73வரை ஆட்சி புரிந்தது. அதன் கடைசி அரசனான தேவபூதி (Devabhuti) சுமார் கி.மு.82-இல் பட்டமேற்றான். இவன் ஒரு சிற்றின்பப் பிரியன். இவன் மனைவி போல வேடந்தரித்து வந்த அடிமைப் பெண் ஒருத்தியால் கொல்லப்பட்டான் என்று அர்சப் (Harsha) பேரரசனின் அவைக்களப் புலவர் பாணர் என்பவர் தமது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்கொலைக்கு முக்கிய காரணமாக இருந்தவர் தேவபூதியின் அமைச்சராக இருந்த வாசுதேவர். இக்கொலைக்குப்பின் வாசுதேவர் நிறுவிய கண்ணுவ குலம் ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்தது. தெ.பா.

தேவர்கள்: ‘தே’ என்ற சொல் தெய்வத் தன்மை; தெய்வம் எனப் பொருள்படும். ‘ஈனமில்

அணங்கு புத்தேள் ஏற்ற சூர் கடவுள் தேவே' என்பர் மண்டல புருடர். மனிதரின் மிக்குயர்ந்த புண்ணியப் பேறு பெற்றவர் தேவர்கள் ஆவர். இவர்கள் நிட்டோமம் முதலிய யாகங்களைச் செய்தவராவர். மகாவிரதம் புரிந்தோர் தேவராகச் சென்று போகம் நுகர்வர்.

தேவருலகின் கண் உள்ள தேவர்கள் முப்பத்து மூன்று கோடி பேர் எனப் புராணங்கள் கூறும். ஆதித்தர் பன்னிருவர். ஏகாதச உருத்திரர் பதினொருவர், வசுக்கள் எண்மர், அச்சுவினி தேவர் எனப்படும் தேவ மருத்துவர் இருவர் ஆக முப்பத்துமூவர்க்கும் வகைக்கு ஒரு கோடியாகக் கணக்கிட்டுக் கொள்ள வேண்டும். 'மருத்துவர் வசுக்கதிர் உருத்திரர் எனப் பொலியும் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள்' எனக் குறிப்பர் குமர குருபரர்.

ஆதித்தர் பன்னிருவராவார்: அவர்கள் வைகத்தன், விவச்சுதன், வாசன் மார்த்தாண்டன், பாற்கரன், இரவி, உலோகப்பிரகாசன், உலோக சாட்சி, திரிவிக்கிரமன், ஆதித்தன், திவாகரன், அங்கிசமாலி எனப்படுவர். அவர்கள் மாதம் ஒருவராக இருளைப் போக்குவர்.

உருத்திரர் பதினொருவர் ஆவார். அவர்கள் மாதேவன், அரன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன், விசயன், வீமதேவன், பவோற்பவன், காபாலி, செமியன் எனப்படுவர். அவர்கள் பிரமன் நெற்றியில் தோன்றிப் படைப்புத் தொழிலைச் செய்பவராவர். அவ்வுருத்திரர் ஒவ்வொருவரும், கோடி உருத்திரரைப் படைத்தனர். அவர்களைப் பிரமன் கண்டு, 'வினைக் கீடாகப் படைக்காமல் முடியாச் சிருட்டி செய்தல் கூடாது' என வேண்டி நிற்கச் சிவ சாரூபந் தாங்கித் தேவர் கூட்டமானவர்கள்.

வசுக்கள் எண்மராவார். அவர்கள் அனலன், அனிலன், ஆபத்னசவன், சோமன், தரன், துருவன், பிரத்தியூசன், பிரபாசன் எனப்படுபவர். அச்சுவிளி தேவர்இருவர். நாசத்யன், தசரன் எனப்படும் அவர்கள் தேவ மருத்துவராவார்.

தேவருலகு: தேவர்கள் சுவர்க்கபூமி எனப்படும் தேவருலகில் வசிப்பவர்கள் என்பது தொன்மம் கூறும் செய்தி. தேவருலகு பூலோகத்திற்கு மேல் அமைந்துள்ளது; எண்பத்தைந்து நூறாயிரம் யோசனைப் பரப்புள்ளது; தலைநகர் அமராவதி தேவர்கள் இன்பமே நுகர்வர். துன்பம்என்பது தேவருலகில் சிறிதளவும் இல்லை; இரவு பகல் என்ற வேறுபாம்டு இலல்லை; எப்போதும் ஒளி நிறைந்திருக்கும்.

தேவர்களுக்கு 365-நாள் கொண்ட மக்கள் யாண்டு ஒரு நாள் ஆகும். இவர்கள் உண்ணும் உணவு அமுதம் என்பர். தேவர்களின் தலைவன் இந்திரன். இவன் முப்பத்து முக்கோடி தேவரும் முனிவரும் வணங்கத் தேவருலகை ஆளுபவன். இவன் மனைவி புலோமசை எனப்படும் இந்திராணி. நவநிதியம் சிந்தாமணி, சூளாமணி என்பனவும் தேவருலகச் செல்வங்கள். கற்பகம், சந்தானம், அரிசந்தானம், பாரிசாதம், மந்தாரம் என்பன வாடாத மலர் தரும் தெய்வதருக்கள். இந்திரன் மகன் சயந்தன். பட்டத்து வெள்ளை யானை அயிராவதம். தெய்வப்பசு காமதேனு. தெய்வ குரு வியாழன். குதிரை உச்சைச்சிரவம். இந்திரன் ஆட்சி செய்யும் தெய்வ சபை சுதன்மா. ஆயுதம் வச்சிராயுதம், கொடி இடி. நடன மாதர் அரம்பை, ஊர்வசி, மேனகை, திலோத்தமை என்னும் நால்வர்.

மக்களில் நூறு அசுவமேத வேள்வி செய்தவரே இந்திரப் பதவியை அடைய முடியும். தேவர்கள் எத்துணைச் சிறப்புடையவராயினும் நேராகத் தவஞ் செய்து முத்தி பெற இயலாது. மண்ணுலகில் பிறந்தே அதனை அடைய முடியும். இதனை, 'வானிடத் தவரும் மண்மேல் வந்தரன் தனை அர்ச்சிப்பர், ஊனெடுத் துழலும் ஊமர் ஒன்றையும் உணராரந்தோ' என்னும் பாடற் பகுதியால் அறியலாம்.

அ.ஆ.

தேவராச பிள்ளை: இவர் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் கி.பி. 1837-ஆம் ஆண்டு செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள வல்லூர் என்னும் சிற்றூரில், கருணீகர் குலத்தில் வீராச்சாமி பிள்ளை என்பவருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். வல்லூரில் பிறந்த காரணமாக வல்லூர்த் தேவராச பிள்ளை என்று சொல்லப்பட்டார்.

இவர் வேலை நிமித்தமாகப் பெங்களூர் சென்று வாழ்ந்தார். திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையிடம் ஈடுபாடு கொண்டவராய், அவரைத் தம் இருப்பிடத்திற்கு அழைத்துப் பொன்னும் பொருளும் கொடுத்துத் தமிழ் கற்றார். மகாவித்துவானிடம் தமிழ் கற்றுத் தனியே நூல் எழுதும் ஆற்றல் பெற்றார்.

இவர் 'சூத சங்கிதை' என்னும் வடமொழி நூலைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்துத் தந்தார். இந்நூல் மூவாயிரம் பாடல்களைக் கொண்டதாகும். தணிகாசல மாலை, சேடமலைமாலை, பஞ்சாக்கர தேசிகர் பதிகம், பஞ்ச ரத்தினம் ஆகிய நூல்களையும் இவர் இயற்றியுள்ளார்.

பாகவதத்தில் இடம்பெறும் குசேலர் வரலாற்றினைக் 'குசேலோ பாக்கியானம்' என்ற பெயரில் 726 பாடல்களால் இவர் இயற்றியுள்ளார்.

இந்நூல் மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையால் இயற்றப்பெற்று இவர் பெயரால் வெளியிடப்பட்டது என்று கூறுவர். தேவராச பிள்ளை எழுதியதை மகாவித்துவான் பிள்ளையவர்கள் செப்பஞ் செய்து கொடுத்தார் என்பதே பொருத்தமானதாகும்.

இவர் தம் ஆசிரியரான மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை மீது அளவிலாப் பற்றுடையவராக விளங்கினார். தம் ஆசிரியரை முருகனுக்கு ஒப்பாகச் சித்திர சத்திரப் புகழ்ச்சி மாலையில் அமைத்திருப்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இரா.குரு.,

தேவன் திருவரன் குளமுடையான்: இவர் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த புலவர்களுள் ஒருவர். இவரது ஊர் திருவரன்குளம் என்பதாகும். அவ்வூர், புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலுள்ளது. இப்புலவர் பற்றிய செய்தி, அவ்வூரிலுள்ள திருமால் கோயிலின் சுவர் ஒன்றில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள கல்வெட்டினால் அறியப்படுகிறது. இப்புலவர் பொன்னமராவதிப் பகுதியில் வாழ்ந்து மறமாணிக்கர் என வழங்கப் பெற்ற வீரர்கள் மீது பெரிய வஞ்சி எனப் பொருள்படும் 'பேர் வஞ்சி' என்னும் சிற்றிலக்கியத்தைப் பாடியுள்ளார். பெருவஞ்சி என்னும் புறத்துறை, தம்மை வந்தடையாத பகை மன்னர் நாட்டை வென்றவேந்தன் தீயிட்டழிக்கும் செய்திபற்றிக் கூறுவதாகும். மறமாணிக்கர்கள் மீது இப்பிரபந்தம் பாடப்பட்டிருப்பதால் அவர்கள், தம் மன்னர் பொருட்டு நாட்டை எரித்தழிக்கும் செயலில் ஈடுபட்டிருத்தல் கூடும். பொன்னமராவதி அக்காலத்தே, ஆட்சிபுரிந்த சுந்தர பாண்டியனின் தலைநகரங்களுள் ஒன்றாக விளங்கியது. அதனால் பணியர்த சோழமன்னன் நாட்டை எரியூட்டியழித்த மறமாணிக்கர்கள் சுந்தர பாண்டிய மன்னனின் வீரர்களாகக் கருதப்படுவது கொண்டு, அவர்களைப் பாடிய தேவன் திருவரன் குளமுடையானும் அவர் காலத்தவராவர் என்பது புலனாகிறது. இப்புலவர் பாடிய 'பேர்வஞ்சி' என்னும் சிற்றிலக்கியம் இன்று கிடைக்கவில்லை. திருவரன்குளக்கோயிற்கல்வெட்டு, 'பாண்டி மண்டலத்துப்பொன்னமராவதிமுதலிய நாடுகளில்வாழும் பெரு வீரர்களான மறமாணிக்கர்கள் மேல் தேவன் திருவரன் குளமுடையான் என்ற புலவர் பாடிய பேர் வஞ்சி என்ற பிரபந்தத்தை அவ்வீரர்கள் கேட்டு மகிழ்ந்து அப்புலவர்க்கு மறச்சக்கரவர்த்திப் பிள்ளை என்ற பட்டப் பெயர் தந்தும், தூத்திக்குடி என்ற கிராமத்திற் பாதி இறையிலியாகக் கொடுத்தும் பெருஞ் சிறப்புச் செய்தனர்' என்று இப்புலவர் பற்றிய செய்தியைக் கூறுவதாக மு.இராகவையங்கார் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். அ.மா.ப.

தேவனார் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் பெயர் பூதன் தேவனார் என்றும் ஏடுகளில் காணப்படுகின்றது. இவர் பாடிய பாடல் ஒன்று நற்றிணையில் 227-ஆம் பாடலாக இடம்பெற்றுள்ளது. நெய்தல் திணையிலமைந்த அப்பாடல் விரைவில் மணந்துகொள்ளாது காலநீட்டிப்புச் செய்யும் தலைவனைத் தோழி தலைவியின் நிலையை எடுத்துக் கூறி விரைவில் மணந்துகொள்க என்று கூறுவதாக உள்ளது. அப்பாடலில் தலைவன் மணந்துகொள்ளாமல் செல்வதால் வீதியின்கண் இடையறாது செல்லும் தேரின் ஓசையைப் போலத் தலைவியைப் பற்றி ஊரில் பேசும் அலர் மிகுதியாக உள்ளது. எனவே, அவள் இறந்தபின்னும் அக்குடிக்கு உண்டாகும் இழுக்கினை எண்ணி விரைவாக வந்து மணந்துகொள்வாயாக எனத் தோழி தலைவனிடம் கூறுவது நயமிக்கதாகும். வீ.சே.

தேவாரம்: சைவத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டெனத் வகுக்கப்பெற்றன. அவற்றுள் முதல் ஏழு திருமுறைகளும் தேவாரம் என்று வழங்கப்பெறுகின்றன. திருஞானசம்பந்தர் பாடல்கள் முதல் மூன்று திருமுறைகளாகவும், திருநாவுக்கரசர் பாடல்கள் நாலாம், ஐந்தாம், ஆறாம் திருமுறைகளாகவும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடல்கள் ஏழாம் திருமுறையாகவும் பகுக்கப்பெற்றுள்ளன. இப்பாடல்கள் சிவபெருமானைப் போற்றிப் பாடியவை ஆகும்.

மூவர் திருப்பதிகங்களைத் தேவாரம் என வழங்கும் வழக்கம் இரட்டைப் புலவர்கள் பாடிய ஏகாம்பர நாதருலாவில்தான் முதன் முதற் காணப்படுகின்றது. 'மூவாத பேரன்பின் மூவர் முதலிகளும் தேவாரஞ் செய்த திருப்பாட்டும்'—என்பது அவ்வுலாத் தொடர். மூவர் திருப்பதிகங்களையும் தேவாரம் என்ற பெயரால் முதன் முதல் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டு வழங்கியவர் சைவ எல்லப்ப நாவலராவர்.

தேவபாணியென்றாற்போலத் தெய்வத்தைப் பரவும் இசைப் பாட்டல் என்ற பொருளில் வழங்கியதே தேவாரமென்னும் பெயரென்பதும்; இறைவனைப் பண்ணார்ந்த இசையாற் பாடிப் போற்றுதற்கேற்ப அமைந்தவை மூவர் திருப்பதிகங்களாதலின் இவை தேவாரம் என வழங்கப்பெற்றனவென்பதும், தெய்வ இசைப்பாடல்களாகிய இவை இறைவழிபாட்டிற்கு இன்றியமையாச் சாதனமாக அமைந்தமை கருதி இவற்றுக்கு வழங்கிய தேவாரமென்ற சொல் வழிபாடு என்னும் பொருளிலும் வழங்கப்படுவதாயிற்று என்பதும் நன்கு புலனாகும்.

முதல் ஏழு திருமுறைகளும் அடங்கன் முறை எனப்படும். தேவாரம் என வழங்கப்படுவனவும் அவையே. எனினும் திருஞான சம்பந்தர் பாடல்களைத் திருக்கடைக்காப்பு எனவும், சுந்தரமூர்த்தி

களின் பாடல்களைத் திருப்பாட்டு எனவும், திருநாவுக்கரசர் பாடல்களையே தேவாரம் எனவும் வழங்குதல் பண்டை மரபாம்.

தேவாரம் என்ற சொற்குப்பலவகையான பொருள் விளக்கங்கள் தரப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணத்து வண்ணைநகர் சுவாமிநாதபண்டிதர் தரும் விளக்கங்கள் வருமாறு:

1. தே வாரம் : தேவனிடத்து வாரத்தை விளைவிப்பது. அதாவது சிவபிரானிடத்து அன்பை உண்டு பண்ணுவது. 2. தேவாரம்: சிவபிரானுக்கு இன்பை விளைவிப்பது. 3. தே ஆரம் : சிவபிரானை ஆரம் போல அலங்கரிப்பது. 4. தே ஆரம் : தெய்வத் தன்மை பொருந்திய மாலை. 5. தே வாரம்: சிவ பெருமானுக்கே உரிமையுடையது. 6. தே வாரம் : தெய்வத்தன்மை பொருந்திய வாரமாயுள்ளது.

மூவர் தேவாரப் பாடல்களின் எண்ணிக்கை: திருஞானசம்பந்தர்பாடிய திருப்பதிகங்கள் பதினாறாயிரம் எனவும், திருநாவுக்கரசர் பாடியவை நாற்பத்தொன்பதினாயிரமெனவும், சுந்தரர் பாடியவை முப்பத்தெண்ணாயிரமெனவும் திருமுறை கண்ட புராணம் கூறுவதாகக் கருதுவர் சிலர்.

திருநாவுக்கரசர் 'கூற்றாயின' என்ற பாடல் முதல் 'ஒருவரையுமல்லாது' என்ற பாடல் ஈறாக நாற்பத்தொன்பதினாயிரம் பாடலாகப் (நாலாயிரத்துத் தொளாயிரம் பதிகம்) பாடினார் எனத் திருமுறை கண்ட புராணத் தொடர்க்குப் பொருள் கொள்ளுதலே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், நம்பியாண்டார் நம்பியென்னும் இவ்விரு பெருமக்கள் கருத்துக்கும் ஏற்புடையதாகும்.

திருஞான சம்பந்தர் 1600 பதிகங்களும், திருநாவுக்கரசர் 4900 பதிகங்களும், சுந்தரர் 3800 பதிகங்களும் பாடியருளினார்கள் எனவும், அம்மூவரும் அருளிச்செய்த திருப்பதிகங்களின் தொகை 10300 எனவும், பாடற்றொகை 1,03,000 எனவும் கூறுதல் ஏற்புடையதாகும். எல்லாத் திருப்பதிகங்களும் கிடைக்கவில்லை. திருஞானசம்பந்தர் தேவாரப் பதிகங்கள் 384உம், திருநாவுக்கரசர் பதிகங்கள் 310உம், சுந்தரர் பதிகங்கள் 100உம், நம்பியாண்டார் நம்பிகளால் தொகுக்கப்பட்டனவென்பது தெரியவருகின்றது. இப்பொழுது வழங்கிவரும் மூவர் தேவாரப் பதிப்புக்களில் 796 திருப்பதிகங்கள் அடங்கியுள்ளன. ஏழு திருமுறைகளாக விளங்கும் இத்திருப்பதிகங்களிலுள்ள திருப்பாடல்களின் தொகை 8250 ஆகும்.

மூவர் தேவாரப் பதிகங்களை நம்பியாண்டார் நம்பி தேடிக் கொணர்ந்து திருமுறைகளாகத் தொகுத்த பின்னர் அப்பதிகங்கள் அழிந்துபோகாதவாறு தில்லைப் பெருங்கோயிலில் முதற் குலோத்துங்கன் காலத்தில் அவனுடைய படைத்தலைவன் காளிங்கராயனது நன்முயற்சியால் செப்பேடுகளில் எழுதிவைக்கப்பட்டன என்றறியப்படுகிறது. தருமபுர மகாசந்நிதானம் அவர்களின் திருவருளாணையின் வண்ணம் ஏழு திருமுறைகட்கும் தனித்தனியாகச் சிறந்ததொரு பதிப்பு உரையுடன் வந்து விளங்குகிறது.

தேவாரத்தின் பெருமை: தேவாரம் தமிழ் வேதமெனப் போற்றப்படும். அதனாலேயே விழாக்காலங்களில் வேதத்துடன் தேவாரம் ஓதுவதும் வழக்கமாய் இருந்துவருகிறது. சைவசித்தாந்தம் ஓதும் பதிபசுபாச இலக்கணத்திற்குத் தேவாரம் இலக்கியமாகும். தேவாரப் பதிகங்கள் இசைத் தமிழாயும், அவ்விசைகள் தமிழுக்குரிய பண்களாயும் அமைந்திருத்தல் அவற்றிற்குரிய தனிச்சிறப்பு. சம்பந்தர், அப்பர் திருப்பதிகங்கள் பெரும்பாலும் ஒரு காலத்தில் தோன்றியன. சுந்தரர் திருப்பதிகங்கள் ஏறக்குறைய ஒரு நூற்றாண்டு பின்னர்த் தோன்றியவை.

இறைவன் திருநாவுக்கரசரை அடியாராகவும், திருஞான சம்பந்தரை மகனாராகவும், சுந்தரரைத் தோழராகவும் கொண்டு திருவருள் புரிந்தான். இந்த மூவகை உறவுமுறைத் திறப்பாடுகள் அவர்கள் திருப்பதிகங்களில் வெளிப்படக் கிடக்கின்றன. இறைவனை அகத்திலும் புறத்திலும் வழிபடும் வழிபாட்டு முறையைத் தேவாரப் பாடல்கள் வலியுறுத்தும். இறைவனது திருவருளில் நம்பிக்கையும் உறுதிப்பாடும் வைத்து விட்டால், 'அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை: அஞ்சவருவதுமில்லை' எனவும், 'நாமார்க்குங்குடியல்லோம்: நமனை அஞ்சோம்' எனவும், அறைகூவும் துணிவும் ஆற்றலும் தோன்றும் எனத் தேவாரப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. ச.ச.

தேவிசு செபர்சன், (கி.பி. 1808-1889) அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டு அரசியல் தலைவர். இவர் தென்மாநிலங்களை ஆதரித்து, அடிமை முறை ஒழிக்கப்படுவதை எதிர்த்தவர். உள்நாட்டுப் போரின் பொழுது (கி.பி. 1861-1865) கூட்டரசு நாடுகளின் (Confederate States) குடியரசுத் தலைவராக இருந்து அப்போரைத் திறமையாக நடத்தினார். சிறந்த வீரமும், நல்ல நிருவாகத் திறமையும் கொண்ட செபர்சன் தேவிசு (Jetteron Davis) தென் மாநிலங்களுக்காக ஓயாது போராடினார்.

இளமை: இப்பொழுது தாது (Todd) என்றுசொல்லப்படும் கிறிசுதியன் (Christian) மாவட்டத்தில் கி.பி. 1808 சூன் 3-இல் சாமுவல் எமரி தேவிசு (Samuel Emory Davis), சேன் குக்கு தேவிசு(Iane Cook Davis) ஆகியோரின் மகனாய்ப் பிறந்தார். கெண்டகியி

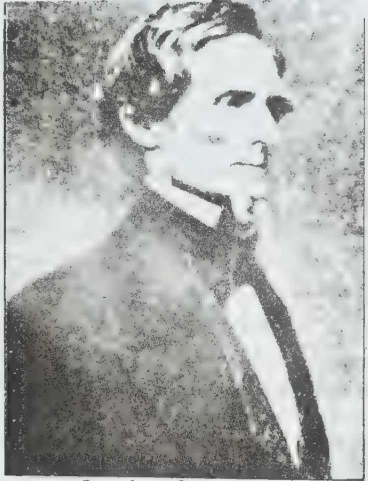

தேவிசு செபர்சன்

லிருந்த தாமினிகன் பள்ளியில் இவர் சில காலம் கல்வி பயின்றார்; பின்னர்த் தம் ஊருக்கு அருகில் இருந்த கல்வி நிலையங்களில் கற்றார்; தமது 13-ஆம் வயதில் கெண்டகியிலிருந்த திரான்சில்வேனியா கல்லூரியில் சேர்ந்தார்; அமெரிக்கப் போர்ப் பயிற்சிப் பள்ளியில் (U.S. Military Academy) பயிற்சி பெற்ற பின்னர் கி.பி. 1828-இல் பட்டம் பெற்று வடமேற்கு எல்லையில் ஓர் அதிகாரியாக இருந்தார்.அப்பொழுது இவர்தம் மேலதிகாரியின் மகள் சாரா நாக்சு (Sarah Knox) என்பவரைக் காதலித்து, அதற்காகப் பதவியைத் துறந்து, திருமணம் செய்து கொண்டார். ஆனால் மூன்றே மாதங்களில் இவருடைய மனைவி, மலேரியாக் காய்ச்சலுக்குப் பலியானார். எனவே, இவர் மிசிசிப்பி சென்று, தம்முடைய தமையன் கொடுத்த 400 எக்டேர் (hectare) பண்ணையில் பருத்தி வேளாண்மையில் ஈடுபட்டார். அப்பொழுது இவர் நீக்கிரோக்களை நல்ல முறையில் நடத்தினாலும், வெள்ளையர்களைவிட அவர்கள் தாழ்ந்தவர்களே எனவும், அவர்களுக்கு நல்ல வாழ்க்கையை அளிக்க முடியாதெனவும் கருதினார்.

அரசியலில் ஈடுபாடு: மிசிசிப்பி மாநில அவைக்கு கி.பி. 1843-இல் நடந்த தேர்தலில் குடியரசுக் கட்சியின் (Democratic Party) சார்பாக இவர் போட்டியிட்டுத் தோற்றார். குடியரசுத் தலைவராகப் போட்டியிட்ட சேம்சு போக்கை (James Polk) இவர் கி.பி. 1844-இல் ஆதரித்துச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தித் தம்முடைய திறமையைக் காட்டினார்; வெரினா கோவெல் (Varina Howell)என்னும் 19 வயது மங்கையை கி.பி.1845-இல் திருமணம் செய்துகொண்டார். பேராளர் அவைக்கு இவர் (House of Representative) குடியரசுக் கட்சியின் சார்பில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார். எனினும் கி.பி. 1846-இல்பதவியைத் துறந்து மெக்சிகோ போரில் மிசிசிப்பித் துப்பாக்கிப் படைத்தளபதியாக (Command of the Mississippi Rifles)இருந்து பெயரும் புகழும் பெற்றார். மிசிசிப்பி ஆளுநர் கி.பி. 1847-இல் இவரை அமெரிக்க ஆளவை மன்றத்திற்கு (Senate) நியமனம் செய்தார். பிராங்கிலின் பியர்சு (Franklin Pierce) குடியரசுத் தலைவராக இருந்தபொழுது இவர் போர் அமைச்சராக (Secretary of War, கி.பி. 1853-57) நியமிக்கப்பெற்றுப் படையை விரிவுபடுத்திப் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்தார். பின்னர் கி.பி. 1857-இல் ஆளவை மன்றத்திற்கு இவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு கி.பி. 1861 வரையில் பணிபுரிந்தார்.அப்பொழுது தென் மாநிலங்களுக்கு ஆதரவாக இவர் குரல் எழுப்பி வந்தார். ஆப்ரகாம் இலிங்கன் குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதும் தென் மாநிலங்கள் பிரிய வேண்டியதன் தேவையை வலியுறுத்தலானார்.

உள்நாட்டுப் போரில்: அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போர் தொடங்கியதும் கி.பி. 1861 பிப்பிரவரியில் கூட்டரசின் (Confederacy) தலைவராக இவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்; மிகவிரைவிலேயே 900,000 பேர் கொண்ட ஒரு படையையும், போருக்குத் தேவையான அனைத்துப் பொருள்களையும் திரட்டினார். இறுதியில் இப்போரில் இவர் தோல்வியடைந்தார். இர்வின் வில்லி (Irwinville) என்னுமிடத்தில் கி.பி. 1865மே 10-இல் இவர் கைது செய்யப்பட்டார். தேசத்துரோகக் குற்றமும், குடியரசுத் தலைவர் இலிங்கனைக் கொலை செய்ய முய்ன்றதாகக் குற்றமும் சாட்டப்பட்டார். இவர் மன்றோ கோட்டையில் கி.பி. 1865-67-இல் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்தார்;விசாரணை எதுவும் செய்யப்படாமலேயே இவர் கி.பி. 1863 மே 13-இல் விடுதலை செய்யப்பட்டார். பின்னர் கி.பி. 1868 திசம்பர் 25-இல் இவர் மீதான வழக்கு கைவிடப்பட்டது.

இறுதிக்காலம்: 'கூட்டரசின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும்'(The Rise and Fall of the Confederate Govern-ment) என்னும் நூலை கி.பி. 1881-இல் இவர் எழுதினார்;பல இடங்களுக்கும் சுற்றுப் பயணங்களை மேற்கொண்டு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். இவர் கி.பி.1889 நவம்பரில் உடல் நலம் கெட்டுத் திசம்பர் 6-இல் தம்முடைய 81-ஆம் வயதில் காலமானார். மிசிசிப்பியில் இவருக்குச் சிலை வைக்கப்பட்டது. இவருடைய பிறந்தநாள் கெண்டகியிலும், உலூசியானாவிலும் கூட்டரசின் நினைவு நாளாகக் (Confederate Memorial Day) கொண்டாடப்படுகிறது.

சி.இரெ.

துணை நூல்கள்:

Allan Nevins and Henry Steele Commanger, A Short History of the United States, Scientific Book Agency, Calcutta, 1966.

Henry Bamford Barkes, The United States of America-A History, Scientific Book Agency, Calcutta, 1976.

Randall, J.G. and Donald David, The Civil War and Reconstruction, D.C. Heath and Company, Boston, 1966.

தேவிசு செபர்சன் கொலம்பசு (கி.பி.1828 –1879): அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போரில் ஐக்கியப் படையின் (Union army) தளபதியாக இருந்தவர் தேவிசு செபர்சன்.

கொலம்பசு (Davis Jefferson Columbus) இந்தியானா மாநிலத்தில் கிளார்க்கு வட்டத்தில் (Clark-county) கி.பி.1828-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர் உள்நாட்டுப் போர் தொடங்கியபொழுது திரட்டப்பட்ட படையில் சேர்ந்து, கி.பி.1862-இல் கெண்டகியிலுள்ள உலூயிவில்லியில் (Loui ville) இரானுவ அதிகாரியாகப் பணிபுரிந்தார். அப்பொழுது இவர் பணியில் கடமை தவறியதற்காக இவருடைய உயர் அதிகாரியான வில்லியம் நெல்சன் (Maj. Gen. William Nelson) இவரைக் கடிந்து கொண்டார். எனவே இவர் தம்முடைய நண்பன் மார்ட்டனுடன்(Mortion) செம்டம்பர் 29 ஆம் நாள் உலுயிவில்லியில் வில்லியம்நெல்சன் தங்கியிருந்த உணவு விடுதிக்குச் சென்று, நெல்சனைத் தாக்கித் துப்பாக்கியால் சுட்டார். அதன்விளைவாகப் படுகாயமடைந்த நெல்சன் மரணமடைந்தார். அதற்காகத் தேவிசு சிறை செய்யப்பட்டார். என்றாலும் இவருடைய திறமையின் காரணமாகவும், மார்ட்டனின் செல்வாக்கின் விளைவாகவும் இவர் விசாரணை செய்யப்படவில்லை. உள்நாட்டுப் போரில் சிறப்பாகப் பணியாற்றிய இவர், 'கலிபோர்னியாவிலும், அலாசுகாவிலும் (Alaska) நடந்தபோர்களில் சேவை செய்தார். இவர் கி.பி.1879ஆம் ஆண்டில் சிகாகோ நகரில் மரணமடைந்தார். சி.இரெ.

தேவிசு பெஞ்சமின் ஆலிவர் (கி.பி. 1877 –1970) அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் படையில் பல்வேறு பதவிகளை வகித்த முதல் நீக்கிரோ தளபதி ஆவார். தேவிசு பெஞ்சமின் ஆலிவர் (Davis-Bengamin Oliver), கி.பி. 1877–ஆம் ஆண்டில் வாசிங்டனில் பிறந்தார். இசுபானிய-அமெரிக்கப் போரில் (Spanish-Ameriban War)சிறப்பாகப் பணிபுரிந்து1901 -இல் காலாட்படையில் இரண்டாம் அணுக்க முதன்மையராகப் (Second lieutenat) பதவி உயர்வு பெற்றார். பின்னர், 1940-இல்இவர் படைப்பகுதித்தளபதிப் (Brigadier general) பதவியை அடைந்தார். இவர் 1911-12-இல் இலைபீரியாவிலுள்ள (Liberia) மொன்ரோவியாவில் (Monrovia) படைத் தூதுவராகப் (Military attache) பணிபுரிந்தார். முதல் உலகப் போரின்பொழுது மெச்சிகோவின் எல்லையிலும், பிலிப்பைன்சுத் தீவுகளிலும் காவல் புரிந்த நீக்கிரோ குதிரைப்படையின் அதிகாரியாக இருந்தார். பின்னர் 1905–38 ஆண்டுகளில் இவர் நான்கு முறை வில்லியம் வில்பர் போர்சு பல்கலைக் கழகத்திற்கும், தசுகிகீப் பயிற்சி நிலையத்திற்கும் (Tuskegee Institute)போர்க் கலை பற்றிய (Military Science and Tactics) பேராசிரியராகச் சென்று உரை நிகழ்த்தினார். இரண்டாம் உலகப்பேரின் போது இவர் நீக்கிரோ சிக்கல் பற்றிச் சிறப்பு ஆலோசகராகப் பணிபுரிந்தார்; அதுவரை அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் படையில் நீக்கிரோ வீரர்கள் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த முறையில் பெரும் மாற்றத்தை உண்டாக்கினார். அந்நாட்டிற்கு 1944-45-இல் காலாட்படையினர் தேவைப் பட்ட பொழுது 5000நீக்கிரோக்கள் முன்வந்து சேர்ந்தனர். அவர்கள் அதற்கு முன்னர் வெள்ளையர் மட்டுமே பணிபுரிந்துவந்த படைப்பிரிவில் சிறப்பாகப் பணியாற்றினர். போர் முடிந்ததும் இவர் வாசிங்டன் சென்று படைத்தலைமை ஆய்வாளராகப் (Inspector general of the army) பதவியேற்றார். இவர் 1948-இல் பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்று, வட சிகாகோவில் 1970-இல் காலமானார்.

இவருடைய ஒரே மகனான தேவிசு பெஞ்சமின் ஆலிவர் (இளையவர்) (Davis Benjamin (Junior) அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் விமானப் படையில் முதலாம் நீக்கிரோ தளபதியாகப் (General) பணி புரிந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சி.இரெ.

தேவிப்பட்டினம் தென்னிந்தியத் திருத்தலங்களுள் ஒன்று. இது தமிழ் நாட்டில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு கடற்கரைப் பட்டினம். திலகேசுவரர் என்ற பெயரை உடைய சிவபெருமானின் கோயில் ஒன்று இங்கு உண்டு. இங்குப் பாண்டியர் காலக் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன சடையவர்மபாண்டியன்,மாறவர்ம பாண்டியன், குலசேகர தேவ பாண்டியன் முதலியோரின் கல்வெட்டுகள் குறிப்பிடத் தக்கவை. கல்வெட்டுகளில் திலகேசுவரரின் பெயர் போகீசுவரமுடைய நாயனார் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. விட்டுணுவுக்குரிய கோயில் ஒன்றும் இங்கு உள்ளது. அக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவனின் பெயர் கடலடைத்த பெருமான். கடற்கரை நீரில் பிரதிட்டை செய்யப்பெற்ற நவக்கிரகங்கள் இவ்வூரில் உள்ளதால் இதற்குத் தலச் சிறப்பு மிகுதி. பல பயணிகள் இங்கு வந்து வழிபாடு செய்வது வழக்கம். தெ.பா.

தேவேந்திரநாத தாகூர், மகரிசி: இவர் புகழ்பெற்ற வங்கக் கவி; இரவீந்திர நாத தாகூரின்

தந்தை ஆவார். நன்கு கற்றுணர்ந்தவரும், ஆழ்ந்த சமய நம்பிக்கை உடையவருமான தேவேந்திர நாத்து, வங்காளத்தில் புதிய சமய நெறியைத் தோற்றுவித்த இராசா ராம் மோகன் ராயின் நெருங்கிய நண்பரான துவாரகா நாத தாகூரின் மூத்த மகன் ஆவார். பிரம்ம சமாசம் (Brahamma Samaj) என்ற சமயச் சீர்திருத்த இயக்கத்தை உருவாக்கியவர்களுள் தேவேந்திரநாதர் ஒருவராவார். இவர் கி.பி.1817-இல் பிறந்து 1905-இல் கல்கத்தாவில் உள்ள தமது இல்லத்தில் இயற்கை எய்தினார்.

தேவேந்திர நாதர் மிகச் செல்வ வளமுள்ள குடும்பத்தில் பிறந்தார். இவர் தந்தை துவாரகா நாதர் பண முதலீட்டாளர் (Financier). இன்று தனி நாடாக விளங்கும் வங்காள தேசத்தில் அவருக்குச் சொத்தாக அளவற்ற நிலம் இருந்தது. பிராமண வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் என்றாலும் இவருடைய குடும்பம் சமய ஆசாரத் 'தூய்மை' (Pure) உடையதாகக் கருதப்படவில்லை. இவருடைய தந்தை அளவற்ற செல்வத்தின் காரணமாகப் போக வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டார். அதனால் தேவேந்திர நாதர் இளம் வயதிலிருந்தே உல்லாச வாழ்க்கையை வெறுத்தார்; ஆன்மிக வழியில் நாட்டங் கொண்டு 'மெய்ப்பொருளைக்' காணப்பல சமயங்களைப் பற்றியும் நன்கு கற்று ஆய்வு செய்தார்; அதற்காகத் 'தத்துவ போதினி' (Tattuva Bodhini) என்ற சபையை நிறுவினார்; அதன்மூலம் வேதங்களிலும் உபநிடதங்களிலும் (Upanishads) சொல்லப்பட்டிருக்கும் கருத்துக்களை மக்கள் மத்தியில் பரப்பினார். இராசா ராம் மோகன் ராய் 1828-இல் தொடங்கிய பிரம்ம சமாசம் (Brahamma Samaj) அவர் 1833-இல் இங்கிலாந்திலேயே இறந்துவிட்டதால் வழி நடத்துவோரின்றித் தடைபட்டது. தேவேந்திரநாதர் கிபி.1842-ஆம்ஆண்டு அதனை வழிநடத்த முன்வந்தார். பழைய வைதிகக் கொள்கைகளிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட கருத்துகளை இவ்வமைப்புக் கொண்டிருந்தது. 'பிரம்ம தருமம்' என்ற நூலை இவர் 1850-இல் தொகுத்து வெளியிட்டார். உருவ வழிபாடு இன்றி இறைவனை நிர்குணமாகக் (Nirguna) கண்டு வழிபடுதல் பற்றியும் 'மெய்ஞ்ஞானம்' பற்றியும் இவர் அதில் விளக்கியுள்ளார்.

அவ்வியக்கத்தை இவர் 1854-இலிருந்து முறையாக வழி நடத்தலானார்; பிணைப்பு இல்லாதிருந்த இவ்வியக்க உறுப்பினர்களிடையே பிணைப்பினை ஏற்படுத்தி, ஒரு சமயக் கூட்டமாக மாற்றினார்; தமது கொள்கைகளையும், புதிய தத்துவத்தையும் 'தத்துவ போதினி பத்திரிகா, (Tattva Bodhini Patrika) என்னும் செய்தித்தாள் மூலம் பரப்பினார்; அதைத்தவிரச் சமயப் பரப்புநர் பலரை நியமித்து நாடு முழுவதும் பரப்பினார். புதிய சமயத்தில் சேருவோர் செய்கிற முதற் சடங்கு, 'மகா நிர்வாண தந்திரம்' (Mahanirvana Tantra) என்னும் தந்திர நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டது. வேதங்கள் என்பவை தெய்வத்தன்மையுள்ள 'இறைவழி வெளிப்பாடு' (Divine Revelation) எனவும் 'புதிய சமயத்தின் நம்பிக்கைகளுக்கு ஒரே அடிப்படை வேதங்களே எனவும் இவ்வியக்கத்தின் உறுப்பான 'தத்துவ் போதினி பத்திரிகா' அறிவித்தது.

தேவேந்திரநாதர் தலைமையில் இருந்த இப்புதிய சமயத்தில் இளைஞர்களின் தலைவராக மாறிய கேசவ சந்திர சென் என்பவர் இம்மதத்தின் 'அறிவு முதற் கொள்கை'களை (Rationalistic Principles) தீவிரப்படுத்திப் 'புதிய பிரம்ம இயக்கம்' (New Brahmanism) என்பதை உண்டாக்கினார். முதலில் கேசவ சந்திர சென்னின் தொண்டைப் புகழ்ந்து அவரைச் சமய குருவாகவும், சமாசத்தின் செயலராகவும் தேவேந்திரநாதர் நியமித்தார். ஆனால் கி.பி.1865-இல் அவருடைய முன்னேற்றக் கருத்துகளை வெறுத்து அவரை இயக்கத்திலிருந்து தேவேந்திரநாதர் விலக்கினார். இந்நிலையில் பிரம்ம சமாசம் பழமை விரும்பிகள், முற்போக்காளர்கள் என்று இரு பிரிவுகளாகப் பிரிந்தது. 'இந்தியாவின் பிரம்ம சமாசம்' எனவும் தேவேந்திர நாத தாகூரின் நிறுவனம் 'ஆதி பிரம்ம சமாசம்'எனவும் பெயர் பெற்றன. உருவ வழிபாடு, சாதிப் பிரிவினை ஆகிய இந்துசமயக் கொள்கைகள் சிலவற்றை மறுத்தமையும், கேசவ சந்திர சென் இயக்கத்தில் இருக்கும்போது கிறித்தவ சமயக்கூறுகளை எடுத்துக்கொண்டமையும் தேவேந்திர நாதரின் இயக்கத்தை இந்து சமுதாயத்திலிருந்து விலகி நிற்குமாறு செய்தன. ஆனால் உபநிடதங்களை அடிப்படையாக ஒப்புக்கொள்ளுதல், மதச் சகிப்பு, கடவுள் சிந்தனை ஆகியவை இந்து சமுதாயத்துடன் இணைத்து வைத்தன. இராசாராம் மோகன்ராயின் 'பகுத்தறிவுடன் கூடிய கடவுள் நம்பிக்கை' என்ற கொள்கையுடன், தேவேந்திரநாதர் 'உணர்ச்சிப் பெருக்கை'யும் ஒருங்கிணைத்தார். தேவேந்திரநாதர் இயக்கம் சமுதாயச் சீர்திருத்தங்களையும், எல்லாவிதமான சமயப்பாப்புதல்களையும் எதிர்த்ததால் விரைவில் மறைந்து விட்டது.

தேவேந்திரநாதர் தம் தந்தையாரின் இறப்பிற்குப் பிறகு பெரிதும் துன்பமுற்றார். அவர் நிருவகித்த 'யூனியன் வங்கி'யும், பிற வணிக நிலைகளும் சீர்குலைந்தன. கோடிக்கணக்கில் கடன் சுமை தேவேந்திரநாதர் மீது விழவே, தம் சொத்துக்களை விற்றுக் கடனை அடைத்தார். இவர் பிரித்தானிய இந்தியக் கழகத்தின் கௌரவச் செயலராகவும் இருந்தார். அச்சமயம் கி.பி.1851-இல் சென்னையிலுள்ள முக்கிய பெரியோர்களுக்குக் கடிதம் எழுதி இந்தியர்கள்

அனைவரையும் ஒருங்குதிரட்ட ஒருபொது அமைப்புத் தேவை என வலியுறுத்தினார்.

தேவேந்திரநாதர் ஆன்மிக வாழ்க்கையில் மிக்க ஈடுபாடு காட்டியமையாலும், தூய்மையான வாழ்க்கை முறைகளைப் பின்பற்றியமையாலும், முனிவர்களைப் போலவே தனிமையை நாடி அடிக்கடி இமயமலைச் சாரலுக்குச் சென்றமையாலும், வங்க மக்களால் 'மகரிசி' என்று கூறப்பட்டார். இவர் தமது சுயசரிதையை 'ஆத்ம சீவனி' என்ற பெயருடன் நூலாக எழுதியுள்ளார். பிரம்ம தருமம் பற்றிய இவரது சொற்பொழிவுகள் தொகுக்கப் பட்டுள்ளன.

தேவேந்திரநாத தாகூரின் மனைவியார் சாரதா தேவியார். தேவேந்திரநாத தாகூருக்குப் பதினான்கு குழந்தைகள் பிறந்தனர். இவருடைய ஒன்பதாம் குழந்தையாகிய இரவீந்திரநாத தாகூர் 1861-இல் பிறந்தார். தேவேந்திரநாத தாகூரின் குழந்தைகளுள் எழுத்தாளர்-தத்துவ மேதை எனப் புகழப்படும் திவிசேந்திர நாதர் (Dvijendra Nath), இசை வல்லுநரான சுயோதிரிந்தர நாதர் (Jyotirindra Nath), வங்காளத்தின் முதல் பெண் புதின எழுத்தாளர் (Novelist) எனப் புகழப்படும் சுவர்ணகுமாரி தேவி (Suvarna Kumari Devi) ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்.

தி.செ.

தேவை: நடைமுறையில் ஆசை, விருப்பம் வேட்கை, தேவை, ஆவல் போன்ற சொற்கள் ஏறத்தாழ ஒரே பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால், பொருளாதார இயலில் வாங்குந் திறனோடு கூடிய ஆவலைத் தேவை (Demand) என்ற சொல் குறிப்பிடுகிறது. பண்டம் அல்லது பணியைப் பெறுவதற்கான ஆவல், அதைப் பெறுவதற்குரிய வாங்கும் திறன், தன்னிடம் உள்ளதைக் கொடுத்துவிட்டுப் பண்டம் அல்லது பணியைப் பெறச் சம்மதம் ஆகிய மூன்று இயல்புகளை உறுதித் தேவை (Effective Demand) அல்லது தேவை (Demand) கொண்டிருக்கிறது. தேவைச் சார்பு, தேவையின் வகைகள், தேவை விதி, அசாதாரணத் தேவை, தேவைக் கோட்பாடு என்ற பகுதிகளைத் தேவை விளக்கும்.

தேவைச் சார்பு: விலைகள், நுகர்வோரின் வருமானம், பதிலிப் பண்டங்கள், பணிகள் விலைகள், வாங்குபவரின் விருப்பு வெறுப்புகள் மற்றும் இவைபோன்ற பல காரணிகள் தேவையின் அளவை நிருணயிக்கின்றன. தேவைக்கும் இக்காரணிகளுக்குமுள்ள தொடர்பைத் தேவைச்சார்பு (Demand Function). என்பர்

தேவையை ஒரு குறிப்பிட்ட விலையின் அடிப்படையில்தான் குறிப்பிடுவர். குறிப்பிட்ட கால அளவில் குறிப்பிட்டபல விலைகளில் நுகர்வோர் எவ்வளவு பண்டங்களை நுகர விரும்புகிறாரென்றுதான் குறிப்பிடுவது இயல்பு.

விற்பனையாளரைப் பொறுத்தமட்டிலும் தேவை விலை என்பது பண்டத்தின் சராசரி வருவாயாகும் (Average Revenue).

தேவையின் வகைகள்: தேவையை விலைத் தேவை (Price Demand), வருமானத் தேவை (Income Demand), குறுக்குத் தேவை (Cross Demand) என மூவகைப்படுத்தி விளக்குவது மரபு. விலை மாற்றத்தின் விளைவாகத் தேவை மாறுவதை விலைத் தேவை என்றும், வருமான மாற்றம் காரணமாகத் தேவை மாறுவதை வருமானத்தேவை என்றும், ஒரு பண்டத்தின் விலை மாறுவதால் அப் பண்டத்தின் பதிலிப் பண்டத்தின் தேவையில் மாற்றம் ஏற்படுமானால் அதைக் குறுக்குத் தேவை என்றும் குறிப்பிடலாம். இவற்றை முறையே படம் 1,2,3 விளக்குகின்றன.

படம் 1-இல் விலை OP யிலிருந்து OP_1 ஆக அதிகரிக்கும்போது தேவையின் அளவு OQ இலிருந்து OQ_1 ஆகச் சுருங்குகிறது. விலை OP_2 ஆகக் குறையும் போது தேவையின் அளவு OQ_2 ஆக விரிவடைகிறது. விலை மாற்றமும் வருமான மாற்றமும் தலைகீழ்த் தொடர்பு உடையவை.

படம் 2-இல் வருமானம் OY இலிருந்து OY_1ஆக அதிகரிக்கும்போது தேவையின் அளவு OQ இலிருந்து OQ_2ஆக அதிகரிக்கிறது. வருமானம் OY_2 ஆகக் குறையும்போது தேவையின் அளவு OQ_1 ஆகக் குறைகிறது. வருமான மாற்றமும் தேவை மாற்றமும் நேர் உடன் தொடர்பு உடையவை.

படம் 3-இல் Y பண்டத்தின் விலை OPஇலிருந்து OP_1 ஆக அதிகரிக்கும்போது X பண்டத்தின் தேவை OQ_1 இலிருந்து OQ_2 ஆக அதிகரிக்கிறது; OP2 ஆகக் குறையும்போது X பண்டத்தின் தேவை OQ_1 ஆகக் குறைகிறது. பதிலிப் பண்டங்களின் விலைமாற்றமும் தேவைமாற்றமும் நேர்உடன் தொடர்பு உடையவை.

விலைத் தேவை: பொதுவாகத் தேவை என்னும் சொல் விலையோடு தொடர்புபடுத்தத்தக்கது. குறிப்பிட்ட காலத்தில் குறிப்பிட்ட விலையில் எந்த அளவுப் பண்டங்கள் வாங்கப்படுகின்றனவோ அந்த அளவே தேவை என்பது பேராசிரியர் பென்கமின் (Prof:Benham) கருத்து.

தேவை விதி (Law of Demand): மற்றவை மாறாதிருக்கும்போது விலை குறைந்தால் தேவை விரிவடை

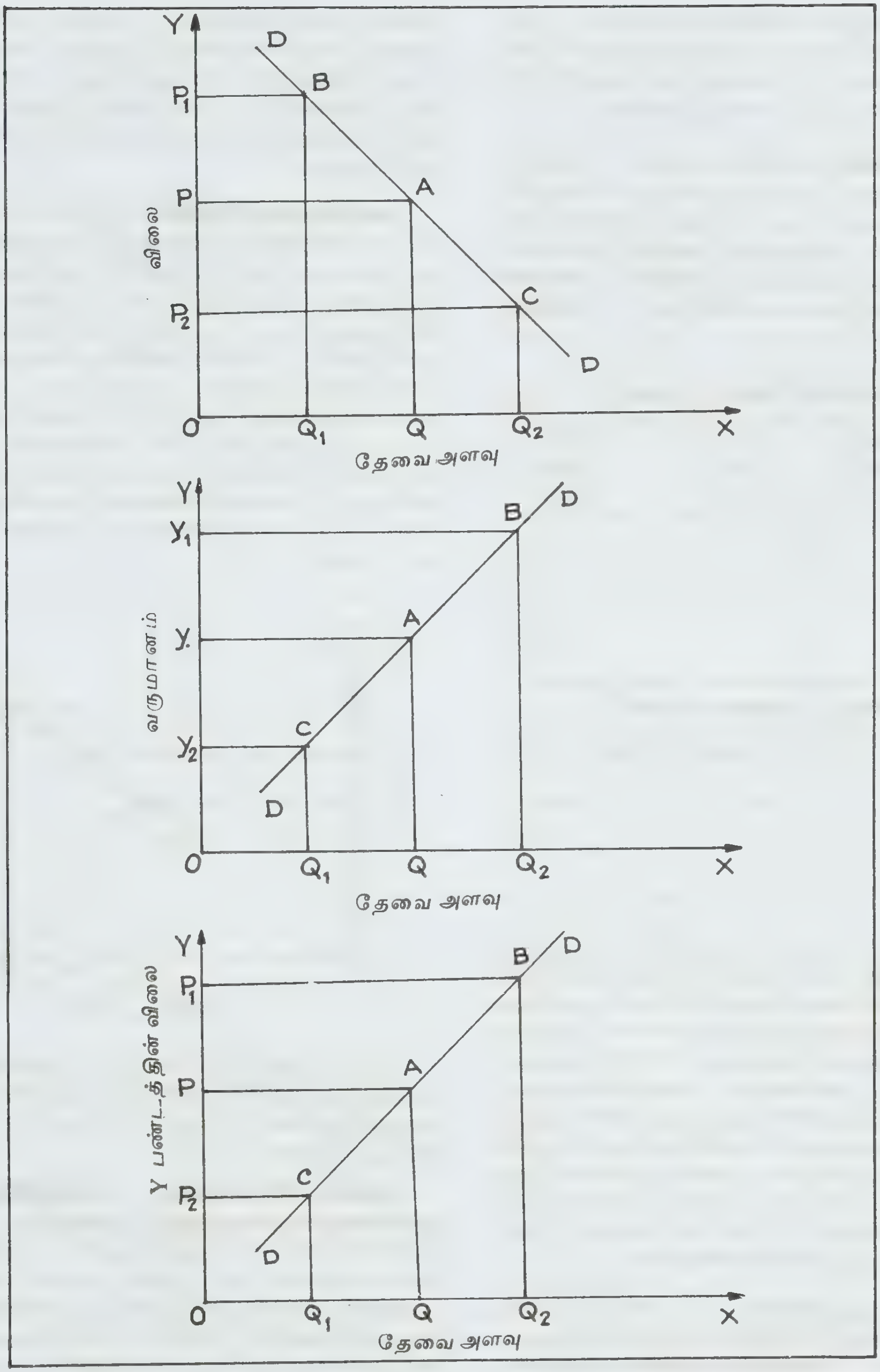
Y
D
B
P_1
A
P
விலை
P_2
C
D
O
Q_1
Q
Q_2
X
தேவை அளவு
Y
B
D
Y_1
A
வருமானம்
Y
C
Y_2
D
O
Q_1
Q
Q_2
X
தேவை அளவு
Y
B
D
P_1
Y பண்டத்தின் விலை
A
P
C
P_2
D
O
Q_1
Q
Q_2
X
தேவை அளவு

யும்; விலை அதிகரித்தால் தேவை சுருங்கும். நுகர்வோரின் வருமானம், விருப்பு, வெறுப்பு, பதிலிப் பண்டங்களின் விலைகள் போன்ற பிற காரணிகளில் மாற்றம் இருக்கக்கூடாது என்பது கருத்து.

தேவைப்பட்டியல்: குறிப்பிட்டதொரு நேரத்தில் பல விலைகளில் நுகரப்படும் அளவுகளைக் காட்டும் பட்டியல் தேவைப்பட்டியல். இது தனி ஒருவர் தேவைப் பட்டியல் (Individual Demand Schedule), அங்காடித் தேவைப்பட்டியல் (Market Demand Schedule) என இருவகைப்படுகிறது. கீழ்வரும் பட்டியல்களைக் காண்க.

தனிப்பட்டோர் தேவைப்பட்டியல்

விலை (உரூ.)	'அ'வின் தேவை அளவு	'ஆ'வின் தேவை அளவு	'இ'யின் தேவை அளவு
10	2	–	-
8	3	1	1
5	4	2	2
3	5	5	6

அங்காடித் தேவைப்பட்டியல்

விலை (உரூபாயில்)	அங்காடித்தேவை
10	2
8	5
5	8
3	16

தேவைக்கோடு: படம் 1-இல் விலை அதிகரிக்கும் போது தேவை விரிவடைவதையும் விலை குறையும் போது தேவைசுருங்குவதையும் காணலாம். சமநிலைகளானA,B,Cபுள்ளிகளை இணைக்கும் கோடு தேவைக் கோடு எனப்படும். அங்காடித் தேவைக்கோட்டை அமைக்கும்போது (அ) விலைமாற்றமும் தேவைமாற்றமும் தொடர்ச்சியாக நடைபெறுகின்றன;(ஆ) தேவை அளவு மிகச்சிறிய அளவிலும் அளவிடத்தக்கது; (இ) தனி நுகர்வோர் யாரும் தம் தனிச் செல்வாக்கினால் சிறிதளவுகூட விலையை மாற்ற முடியாது என்ற பல எடுகோள்கள் அமைத்துக் கொள்ளப்படும்.

குறைந்துசெல் இறுதிநிலைப் பயன்பாட்டு விதி (Law of Diminishing Utility) செயற்படுவதாலும், பதிலீட்டு விளைவு (Substitution Effect), வருமான விளைவு(Income Effect),புதிய நுகர்வோர்களின் எண்ணிக்கைப் பெருக்கம் போன்ற பல காரணங்களால் விலை குறையும்போதும் தேவை விரிவடைகிறது. எனவே, தேவைக்கோடு இடமிருந்து வலமாக, மேலிருந்து கீழ்நோக்கிச் சரிந்துசெல்லும் கோடாக இருக்கும். தேவைக்கோட்டின் சரிவின் தன்மை X,Y அச்சுகளில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் அளவுகளைப்பொறுத்தும் அமையும்.

அசாதாரணத் தேவை: பொதுவாகத்தேவை விதி செயற்படும் ஒருசில நேரங்களில் தேவைவிதி செயற்படாமல் விலை அதிகரிக்கும்போது தேவை விரிவடையும்; விலை குறையும்போது தேவை சுருங்கும். பொதுவாக, ஆடம்பர நுகர்வுப் பண்டங்கள், கிப்பன் பண்டங்கள் (Giffen Goods) ஆகியவைகள் தேவை விதிக்கு விலக்கானவை. பற்றாக்குறை பற்றிய நுகர்வோரின் அச்சத்தாலும்,எதிர்காலத்தில் விலைகுறையலாம் என்ற நுகர்வோரின் நம்பிக்கை, நுகர்வோர் அறியாமை போன்ற பல காரணங்களாலும் தேவை விதிக்குப் புறம்பான விளைவுகள் தோன்றலாம். கீழே உள்ள படம் அசாதாரணத் தேவைக்கோட்டைக் காட்டுகிறது.

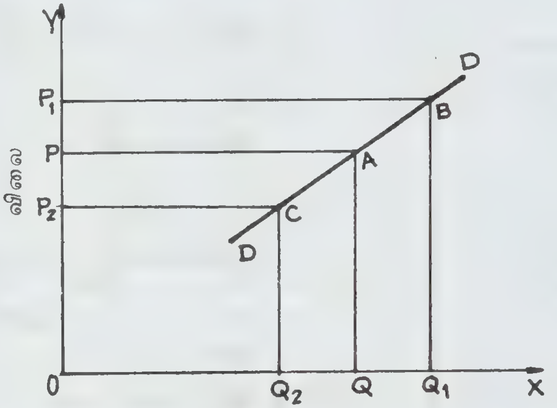

விலை OPயிலிருந்து OP_1 ஆக அதிகரிக்கும்போது தேவையின் அளவும் OQ இலிருந்து OQ_1 ஆக அதிகரிக்கிறது;விலை OP_2 ஆகக் குறையும்போது தேவை OQ_2 ஆகக் குறைகிறது.

தேவை விரிவடைதலும் சுருங்குதலும், தேவை அதிகரிப்பதும் குறைவதும்: தேவையின் அளவு பல காரணங்களால் மாற்றமடையலாம். விலை தவிரப் பிற காரணங்களால் தேவை மாறும். மாறும்போது அதனைத் தேவை அதிகரிக்கிறது (increases), குறைகிறது (decreases) என்று குறிப்பிடுவது இயல்பு. அதற்கு மாறாகப் பிற காரணிகளில் மாற்றமில்லாதிருக்கும்போது, விலை மாற்றத்தின் காரணமாகத் தேவையில் மாற்றம் நிகழும்போது,அதனைத் தேவை

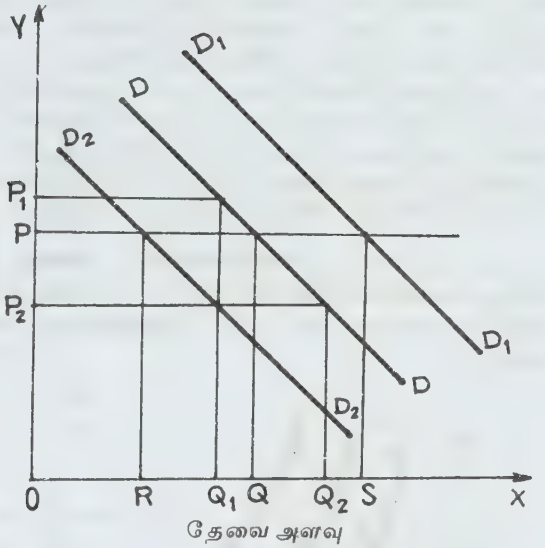

விரிவடைகிறது (expands) என்றும், தேவை சுருங்கு கிறது (contracts) என்றும் குறிப்பிடுவது மரபு. கீழ் வரும் வரைபடம் மூலம் இதனை எளிதில் அறிய லாம்.

விலை OP யாக இருக்கும்போது DD தேவைக் கோட்டில் தேவையின் அளவு OQ. விலை மாறாமல் OP ஆக இருக்கும்போது, D_1D_1 கோட்டில் தேவை அளவு OS அளவாக மாறுவதைத் தேவை அதிகரிப்பு என்றும், D_2D_2 தேவைக்கோட்டில் OR ஆக மாறு வதைத் தேவைக் குறைப்பு என்றும் குறிப்பிடலாம். விலை OP_1 ஆக அதிகரிப்பதால் DD கோட்டில் தேவையின் அளவு OQ_1 ஆக மாறுவதைத் தேவைச் சுருக்கம் என்றும், விலை OP_2 ஆகக் குறைவதால் DD கோட்டில் தேவையின் அளவு OQ_2 ஆக மாறுவ தைத் தேவை விரிவடைதல் என்றும் குறிப்பிடலாம்.

விலை தவிரப் பல்வேறு காரணங்களால் தேவை யின் அளவு மாற்றமடையலாம். தட்பவெப்ப நிலை களில் மாற்றங்கள், மக்களின் மனநிலை, சமுதாயப் பழக்கவழக்கங்கள், பண்பாட்டு நிலை ஆகியவற்றில் மாற்றங்கள், வருமானப் பங்கீட்டில் மாற்றங்கள், உற்பத்தி முறைகளில் தோன்றும் மாற்றங்கள், மக்கள் தொகை அளவில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், மக்களின் வருமான நிலைகளில் மாற்றங்கள், பதிலிப் பண்டங் களின் இருப்பிலும் விலைகளிலும் மாற்றங்கள், நுகர் வோரின் எதிர்கால நோக்கில் மாற்றங்கள், நாட்டின் வாணிக நிலையில் மாற்றங்கள், நாட்டின் மொத்தப் பண அளிப்பில் மாற்றங்கள், வரிவிதிப்பில் மாற்றங் கள் போன்றவை இவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை.
காண்க: தேவைக்கோட்பாடு. என்.எஸ்.பா.

தேவைக் கோட்பாடு: பண்டத்தின் அல்லது பணியின் விலைக்கும் அதன் தேவைக்குமுள்ள தொடர்புகளையும், தேவை மாற்றங்களுக்கான காரணங்களையும் விளக்குவது தேவைக் கோட்பாடு (Theory of Demand). இக்கோட்பாட்டை 1) அளவிடத்தக்க பயன்பாடு (Cardinal Utility), 2) மதிப்பிடத்தக்க பயன்பாடு (Ordinal Utility), 3) நடத்தியியல் மதிப்பிடத்தக்க பயன்பாடு (behaviourist Ordinal Utility) என்ற மூன்று அடிப்படைகளில் அறிஞர்கள் விளக்கியுள்ளனர். தொன்மை அறிஞர்களில் பலரும், பேராசிரியர் ஆல்பிரடு மார்சல் (Prof. Alfred Marshall)அவர்தம் மாணவர்கள் போன்றோரும் அளவிடத்தக்க பயன்பாட்டுப் பகுத்தாய்வைப் பயன்படுத்தினர். எப்.ஒய். எட்சுவொர்த்து (F.Y. Edgeworth), சி.பி. அண்டோனெலி (G.B. Antoneli), இர்விங் பிசர் (Irving Fisher), வில்பிரடோ பாரிட்டோ (Vilfredo Pareto) போன்றோரும், சே.ஆர். இக்சு (J.R. Hicks), ஆலன் (Allen) ஆகியோரும் மதிப்பிடத்தக்க, பயன்பாட்டுப் பகுத்தாய்வைப் பயன்படுத்தினர். பேராசிரியர் சாமுவேல்சன் (Prof. Samuelson) நடத்தியல் மதிப்பிடத்தக்க பயன்பாட்டுப் பகுத்தாய்வைப் பயன்படுத்தினார்.

அளவிடத்தக்க பயன்பாட்டுப் பகுத்தாய்வு: பண்டம் அல்லது பணியை நுகரும்போது மனிதன் மன நிறைவு பெறுகிறான். மனநிறைவைத் தரும் பண்டத்தின் அல்லது பணியின் ஆற்றலைப் பயன்பாடு (Utility) என்பர். இப் பயன்பாடு மனிதனின் மன நிலையே. எனவே, இதனைத் துல்லியமாக அளவிட முடியாது. ஆனால், பயன்பாட்டைப் பணத்தின் அடிப் படையில் அளவிடமுடியும் என்பது பொருளியல் அறிஞர்கள் பலர்தம் கருத்து. எடுத்துக்காட்டாக உரூ. 300/–, ஒரு வானொலிப் பெட்டி, ஒரு மின் விசிறி ஆகிய இரண்டில் எதை வைத்திருந்தாலும் ஒருவர் ஒரே மாதிரியான மனநிலை உடையவராக இருந்தால் வானொலிப் பெட்டியின் பயன்பாடு உரூ.300/-க்குச் சமம்; மின் விசிறியின்பயன்பாடும்உரூ.300/-க்குச் சமம் என்று கணக்கிடலாம். அளவிடத்தக்க பயன்பாட்டு அடிப்படையில் இன்னும் பல எடுகோள்களையும் சேர்த்துத் தேவைக்கும் விலைக்கும் உள்ள தொடர்பு விளக்கப்படுகிறது.

இக்கோட்பாட்டில் விலைமாற்றமும் தேவை மாற்றமும் தலைகீழ்த் தொடர்புடையன என்பது விளக்கப்படுகிறது.

AA_1 விலையில் தேவையின் அளவு$O\,A_1$. விலை BB_1 ஆகக் குறையும்போது தேவையின் அளவு OB_1 ஆக விரிவடைகிறது. விலை CC_1 ஆகக் குறையும்போது தேவை OC_1 ஆக இன்னும் விரிவடைகிறது. A,B,C

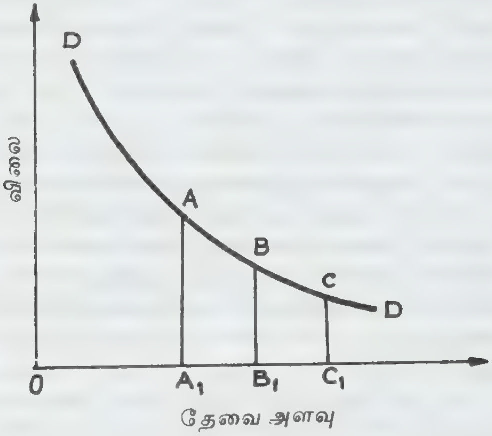

புள்ளிகளை இணைத்துப் பெறுவது தேவைக்கோடு (DD).

இக்கோட்பாடு பல குறைகளை உடையதென்றும், பயன்பாடு அளவிடத்தக்கது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள இயலாதென்றும், பணத்தின் பயன்பாடு மாறாதிருக்கிறது என்ற எடுகோள் உண்மைக்குப் புறம்பானதென்றும் பல அறிஞர்கள் சுட்டிக்காட்டு கின்றனர்.

மதிப்பிடத்தக்க பயன்பாட்டுப் பகுத்தாய்வு: இதனைச் சமநோக்கு வளை கோட்டுப் பகுத்தாய்வு என்று குறிப்பிடலாம். நுகர்வோராகிய பகுத்தறிந்து செயற்படுபவர், ஒன்றுக்கு அதிகமான பண்டங்களை நுகருகிறார்; பண்டங்களின் பல கலவைகளையும் (Combinations) சம நோக்குடன் கருதுகிறார்; வருமானம் முழுவதையும் செலவிட்டுவிட விரும்புகிறார் என்ற பல எடுகோள்களின் அடிப்படையில் நுகர்வோர் சமன்பாட்டை விளக்கி அச்சமன்பாடுகளின் மூலம் தேவைக்கோட்பாட்டை விளக்குகின்றனர்.

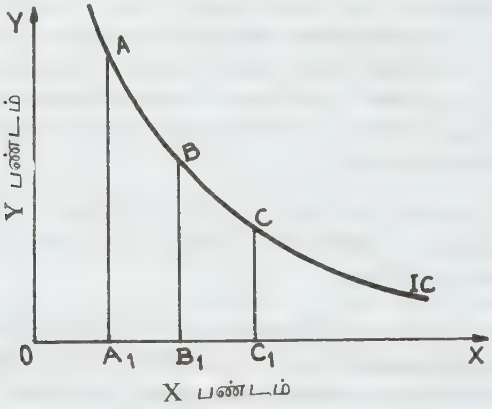

X,Y என்ற இரு பண்டங்களை நுகரும்போது A என்ற புள்ளியில் AA_1 அளவு Yஐயும், OA_1 அளவு X-ஐயும் நுகருகிறார். அதுபோல B என்ற புள்ளியில் BB_1 அளவு Yஐயும் OB_1 அளவு X-ஐயும் நுகருகிறார். இவ்வாறு அவர் நுகரும் பல கலவைகளிலும் சம அளவு மனநிறைவைப் பெறுவாரானால் அத்தகைய புள்ளிகளை (படத்தில் A,B,C புள்ளிகளை) இணைத்துப் பெறும் கோட்டிற்குச் சமநோக்கு வளை கோடு (Indifference Curve) என்பது பெயராகும்.

நுகர்வோரின் மனநிலைகளைக் காட்டும் சம நோக்கு வளைகோடுகள் கொண்ட படத்தைச் சம நோக்கு வளைகோட்டுப் படம் (Indifference Map) என்பர்.

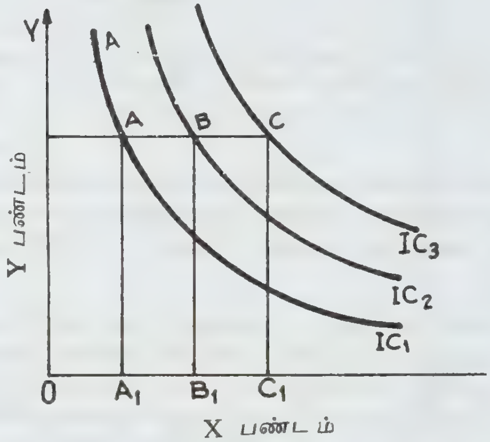

தொடக்கநிலைச் சமநோக்கு வளைகோட்டுக்கு வலப்புறமாக உள்ள சமநோக்கு வளைகோடு உயர்ந்த நுகர்வுநிலையைக் காட்டுகிறது. IC_1 A என்ற புள்ளியில் AA_1 அளவு Y பண்டத்தையும் OA_1 அளவு X பண்டத்தையும் நுகருவர். B என்ற புள்ளியில் BB_1 அளவு Y பண்டத்தையும் OB_1 அளவு X பண்டத்தையும் நுகருவர். எப்போதும் நுகர்வோர் மிகுந்த பயன்பாட்டைத் தரத்தக்க சமநோக்கு வளைகோட்டையே (படத்தில் IC_3 ஐ) விரும்புவர்.

குறிப்பிட்ட வருமானமுடைய நுகர்வோர் தம் வருமானம் முழுவதையும் Y பண்டத்தை மட்டும் நுகருவதற்காகப் பயன்படுத்தினால் OA அளவு Yபண்டத்தையும், X பண்ட்த்தை மட்டும் நுகருவதற்காகப் பயன்படுத்தினால் OA_1 அளவு X பண்டத்தையும் நுகரலாம். ஆனால் X,Y என்ற இரு பண்டங்களையும் நுகர விரும்புவதால் AA_1 கோட்டில் ஏதாவது ஒரு புள்ளியில் இருப்பார். நுகர்வோரின் வாங்குந் திறனைக் குறிக்கும் புள்ளிகளின் இணைப்பை AA_1 கோடு காட்டுவதால், இதனை வரவு செலவுக்

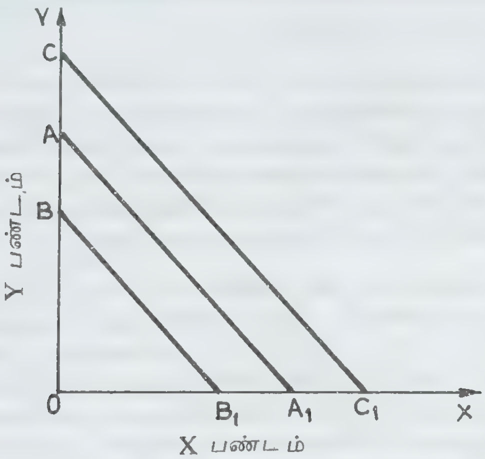

கோடு (Budget Line) என்றும், விலைக்கோடு (Price Line) என்றும் குறிப்பிடுவர். BB_1 குறைந்த அளவு வருமான நிலையையும், CC_1 அதிகமான அளவு வருமான நிலையையும் குறிக்கின்றன.

குறிப்பிட்ட வருமானம் இருக்கும்போது X பண்டத்தின் விலை குறைந்தால் Yஐ அதிகமாக நுகரலாம்; Y பண்டத்தின் விலை குறைந்தால் Xஐ அதிகமாக நுகரலாம்; X,Y ஆகிய இரண்டு பண்டங்களின் விலைகளும் குறைந்தால் X ஐயும், Y ஐயும் மிகுதியாக நுகரலாம். விலை அதிகரித்தால் நுகர்வின் அளவு குறையும். இக்கருத்தைக் கீழ்வரும் படங்கள் காட்டுகின்றன.

நுகர்வோர் சமன்பாடு: உச்ச அளவு மொத்தப் பயன்பாட்டைப் பெறுவதையே நோக்கமாகக் கொண்டு நுகர்வோர் செயற்படுகின்ற காரணத்தால் படத்தில் எடுத்துக்காட்டாகக் காட்டியுள்ளபடி, C

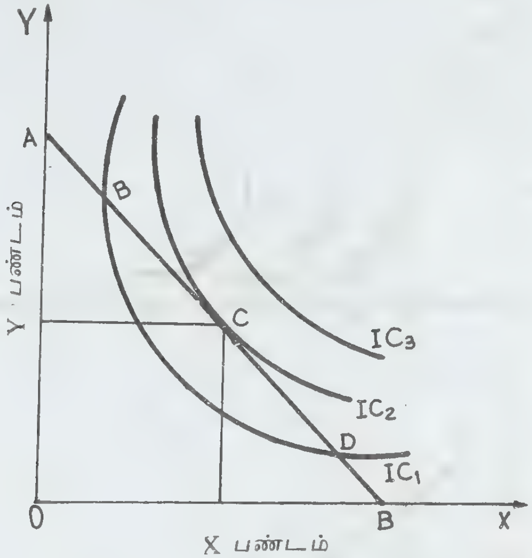

என்ற புள்ளியில் சமநிலையில் இருப்பார். இத்தகைய சமன்பாடுகளின் அடிப்படையில் தேவைக்கோட்டைக் கீழ்வருமாறு வரையலாம். வரைபடத்தில் X பண்டத்தின் விலை மட்டும் குறைந்து செல்கிறது. விலை அதிகமாக இருந்தபோது E என்ற புள்ளியில் சமநிலையில் இருந்த நுகர்வோர், விலை குறைந்து

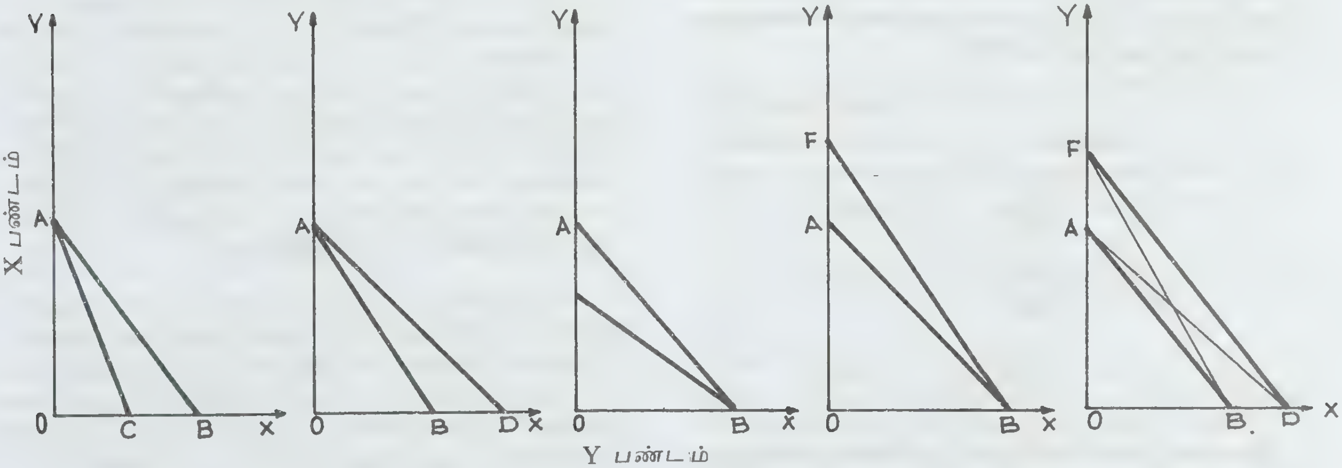

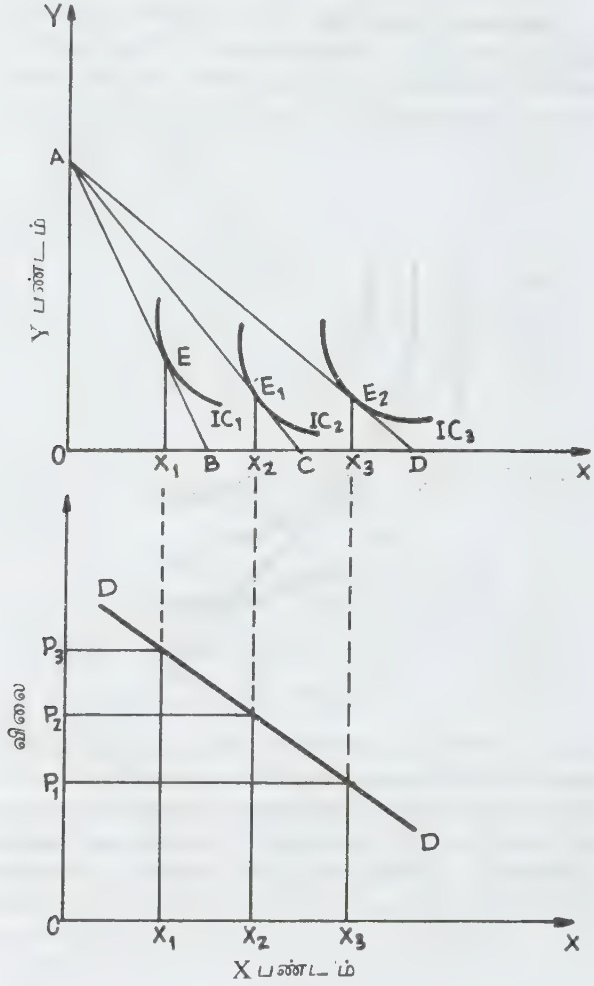

செல்லும்போது E_1, E_2 என்ற சம நிலைகளை அடைகிறார். கீழ்வரும் அட்டவணையில் விலைகளும் தேவை அளவுகளும் உள்ளன.

விலைகள்	பண்டத்தின் நுகர்வின் அளவு
$(P_3 = \frac{OA}{OB}$	OX_1
$(P_2 = \frac{OA}{OC}$	OX_2
$(p_1 = \frac{OA}{OD}$	OX_3

அதிகமான விலையில் (P_3இல்) நுகர்வின் அளவு குறைவாக (OX_1) இருப்பதையும் விலை குறையும்போது தேவையின் அளவு விரிவடைவதையும் வரைபடத்தின் கீழ்ப்பகுதி காட்டுகிறது.

தேவைக்கோட்பாட்டைப் பற்றி விரிவான விளக்கத்தைச் சமநோக்குப் பயன்பாட்டுப் பகுத்தாய்வு தருகிறது. இதில் இயல்பான பண்டங்கள் (Normal Goods), தாழ்வான பண்டங்கள் (Inferior Goods), கிப்பன் பண்டங்கள்(Giffen Goods)ஆகியவற்றிற்கான தேவைக்கோடுகளை வரையமுடிகிறது.

இயல்பான பண்டங்களின் வருமான விளைவும் (Income Effect), பதிலீட்டு விளைவும் (Substitution Effect) ஒரே நோக்கில் செல்வதால், விலை குறையும்போது தேவை விரிவடைகிறது. விலை அதிகமாகும்போது தேவை சுருங்குகிறது. கிப்பன் பண்டங்களின் வருமான விளைவு எதிர்மறையில் செல்வதோடு பதிலீட்டு விளைவைக் காட்டிலும் மிகவும் வலுவானதாகவும் இருப்பதால், விலை குறையும்போது தேவையும் குறைகிறது. இவ்விளக்கம் மார்சலின் (Marshall) பயன்பாட்டுப் பகுத்தாய்வில் இல்லை.

இக்கோட்பாட்டிலுள்ள குறைகளையும் பலர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். கற்பனை மிகுதி, உண்மைக்குப் புறம்பான அடிப்படைகள், மிகுதியான அளவிலான தற்சோதனை (Introspection), புதிய வடிவில் பழைய கருத்து, ஒரு பண்ட நுகர்வுக்குப் பொருந்தாமை, எளிமையற்ற விளக்கங்கள் என்பன போன்ற பல குறைகள் கூறப்படுகின்றன.

வெளிப்படுத்தும் விருப்ப அணுகுமுறை (Revealed Preference Approach):பேராசிரியர் சாமுவேல்சன் (Prof. Samuelson) இவ்வணுகுமுறையை விளக்கிப் புகழடையச் செய்திருக்கிறார். இக்கோட்பாட்டை நடத்தியல் மதிப்பிடத்தக்க பயன்பாட்டுப்பகுத்தாய்வு (Behaviourist Ordinal Utility Analysis) என்று குறிப்பிடுவர். பயன்பாடு அளவிடத்தக்கது என்ற மார்சலின் கருத்தும், மதிப்பிடத்தக்கதுஎன்ற ஆலன், இக்சு (Allen, Hicks) ஆகியோர் கருத்தும் தற்சோதனையின் பாற்பட்டது. ஆனால், சாமுவேல்சன் இவற்றினின்றும் வேறுபட்டுப் பரிசோதனைக்கு உட்படுத்திப் பார்க்கத்தக்க வகையிலான கருத்துகளைப் (Testable Hypotheses) பயன்படுத்துகிறார்.

பகுத்தறிந்து செயற்படுபவராக நுகர்வோர் இருக்கிறாரென்றும், நேர் கணிய வருமானத் தேவை நெகிழ்ச்சி (Positive Income Elasticity) இருப்பதாகவும், நுகர்வோரின் தேர்வுகள் (Choices) உறுதியானவைகளாக (Consistent) இருப்பதாகவும் பல எடுகோள்களை அமைத்துக்கொண்டு தேவைக்கோட்பாட்டைச் சாமுவேல்சன் விளக்குகிறார்.

சாமுவேல்சன் கூற்றுப்படி வருமானம் மட்டும் அதிகரிக்கும்போது தேவையும் அதிகரிக்கத்தக்க வகையிலான எப் பண்டமும், அதன் விலை மட்டும் குறையும்போது அதன் தேவையும் சுருங்கும் தன்மையைப் பெற்றிருக்கும். அதாவது, வருமானம் மட்டும் அதிகரிக்கும்போது ஒரு பண்டத்தின் தேவை மட்டும் அதிகரிக்குமானால், அத்தகைய பண்டத்தின் விலை மட்டும் அதிமாகும்போது அதன் தேவை சுருங்கும். இதனைக் கீழ்வரும் வரைபடங்கள் மூலம் எளிமையாக அறியலாம்.

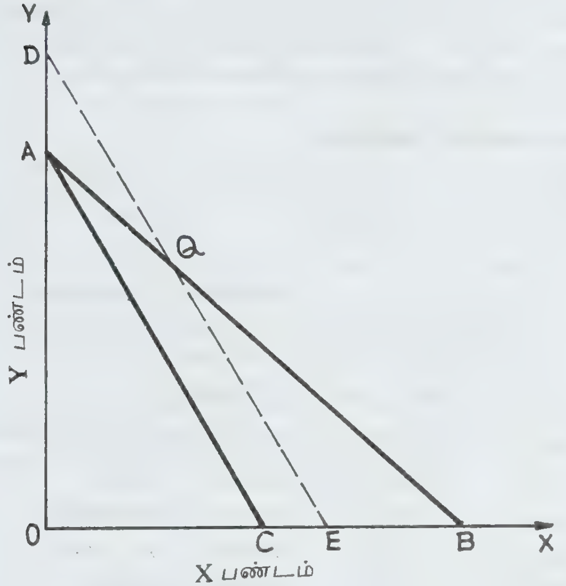

நுகர்வோரின் வருமானத்தை Y பண்டத்தின் அடிப்படையில் குறிப்பிட்டால் OA ஆகவும், X பண்டத்தின் அடிப்படையில் குறிப்பிட்டால் OB ஆகவும் கருதிக்கொள்ளலாம். மேலும், நுகர்வோர் தம் வருமானம் முழுவதையும் X, Y பண்டங்களின் நுகர்வுக்காகப் பயன்படுத்தி, உச்சநிலை மொத்தப் பயன்பாட்டைப் பெற விரும்புகிறார். இந்நிலையில் AB விலைக்கோட்டில் Qஇல் சமநிலையில் இருக்கிறார் என்றும் கருதிக்கொள்ளலாம்.

Xஇன் விலை கூடினால் AB விலைக்கோடு AC விலைக்கோடாக மாறும். வருமானம் எல்லைக்குட்பட்டிருப்பதால் நுகர்வோர் இப்போது Qஇல் இருக்க இயலாது; Qஇல் இருக்கச்செய்ய அவருக்கு விலை உயர்வின் இழப்பு ஈடுசெய்ய ஓரளவு அதிகப்படியாகப் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது என்ற எடுகோளை அமைத்துக்கொண்டால், Qஇன் வழியாக AC கோட்டிற்கு இணையாக DE என்ற புதிய விலைக்கோடு அமைகிறது. இப்போது நுகர்வோர் Qஇல் அல்லது DE கோட்டில் DQ பகுதியில், ஏதாவதொரு புள்ளியில் இருப்பார். அதிகப்படியாகக் கொடுக்கப்படும் இப்பணத்தை அமித இழப்பீட்டு விளைவு (Over Compensation Effect) என்று சாமுவேல்சனும், செலவு வேறுபாடு (Cost Difference) என்று இக்சும்(Hicks) குறிப்பிடுகிறார்கள். அதாவது விலை அதிகமாகும்போது, Dஇன் நுகர்வின் அளவு பழைய அளவிலேயோ அதற்குக் குறைவாகவோ இருக்கும். இழப்பு ஈட்டு நிதி கொடுக்கப்படாவிட்டால், Xஇன் நுகர்வு உறுதியாக முன்பிருந்ததைக் காட்டிலும் குறைவாக இருக்கும்.

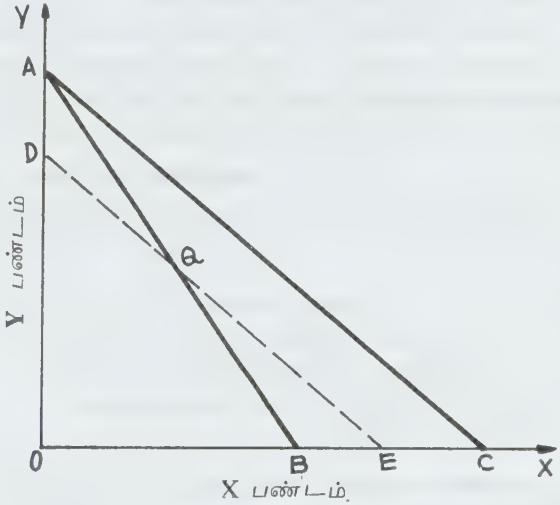

Xஇன் விலை குறைந்தால், AB விலைக்கோடு AC விலைக்கோடாக மாறும். உண்மை வருமானம் அதிகரிப்பதால் Q என்ற பழைய நிலையே நுகர்வின் அளவு இருக்கவேண்டுமானால், அவரிடம் உள்ள அதிகமான வாங்கும் திறன் அகற்றப்பட வேண்டும். அவ்வாறு அகற்றப்பட்டால் DE என்ற புதியவிலைக்கோட்டில், Qஇல் அல்லது QE பகுதியில் ஏதாவதொரு புள்ளியில் இருப்பார். அதாவது, விலை குறைந்தால் பழைய நுகர்வு நிலையில் அல்லது அதிகமான நுகர்வு நிலையை நுகர்வோர் அடைவார். அவரிடம் உள்ள அதிகப்படியான வாங்கும் திறன் குறைக்கப்படாவிட்டால் அவர் Xஐ அதிகமான அளவில் நுகர்வார். அதாவது, விலை குறைந்தால் தேவை விரிவடையும்.

இக்கோட்பாட்டிலும் பல குறைகள் காணப்படுகின்றன. என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

Balasubramanian, N.S., Micro Economics (Tamil) Uma Publications, Madurai, 1987.

Koutsoyiannis, A., Modern Micro Sconomics, Macmillan Press Ltd., London, 1979.

தேவைகள் மதிப்பீடு: தேவை என்பது ஓர் இலக்கை நோக்கமாகக் கொண்டு செலுத்தும் எந்த ஒரு பயனுள்ள செயலையும் குறிக்கும். மனித வளர்ச்சியில் தேவைகளின் பங்கு மகத்தானது. தேவைகள் கோட்பாடு சமூகத் தன்மையுடையது. எச்.ஏ.முர்ரே என்பார் மூவகைத் தேவைகளைக் காட்டுகிறார். அவை 1)உடைமைகளையும் செல்வத்தையும் பெறுதல், 2)பாதுகாப்பு மற்றும் ஆபத்திலிருந்து காத்துக் கொள்ளல், 3)உடைமைப் பொருள்களைத் தங்க வைத்துக் கொள்ளல் முதலியனவாகும்.

மனிதன் மகிழ்வுடன் வாழவும் பயனுறச் செயலாற்றவும் வேண்டித் தமது தேவைகளை நிறைவாக்க முயலுகிறான். ஆனால், இத்தேவைகள் முற்றிலுமாக நிறைவுபெறுதல் என்பது இயலாததாகும். ஏனெனில் பல்வேறு தடைகளும் இடையூறுகளும் ஏற்படுகின்றன. இத்தடைகள் வாழ்வில் ஏமாற்றத்தைத் தோற்றுவித்து மனத்தாங்கலையும் உண்டாக்கிவிடுகின்றன. ஒருவருடைய அடிப்படைத் தேவைகள் பற்றிய தொடர்ந்த ஏமாற்றங்கள் மனநலக் குறைவுக்கும் இட்டுச் செல்கின்றன.

மிக வெளிப்படையான மனிதத் தேவைகள் உடலியல், வாழ்வு, சுகநலப் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றில் அடங்குகின்றன. மனிதன் உயிர் வாழ்வதற்கு மட்டுமன்றித் தனது ஆற்றல்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவும் தேவைகள் அமைகின்றன. ஒருவர்தம் உணர்வுகள் அவர்தம் தேவைகளாலும் செயல் தகவுகளாலும் ஓரளவுக்குத் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன.

மனிதனின் அடிப்படை உடலியல், உளவியல் தேவைகள்

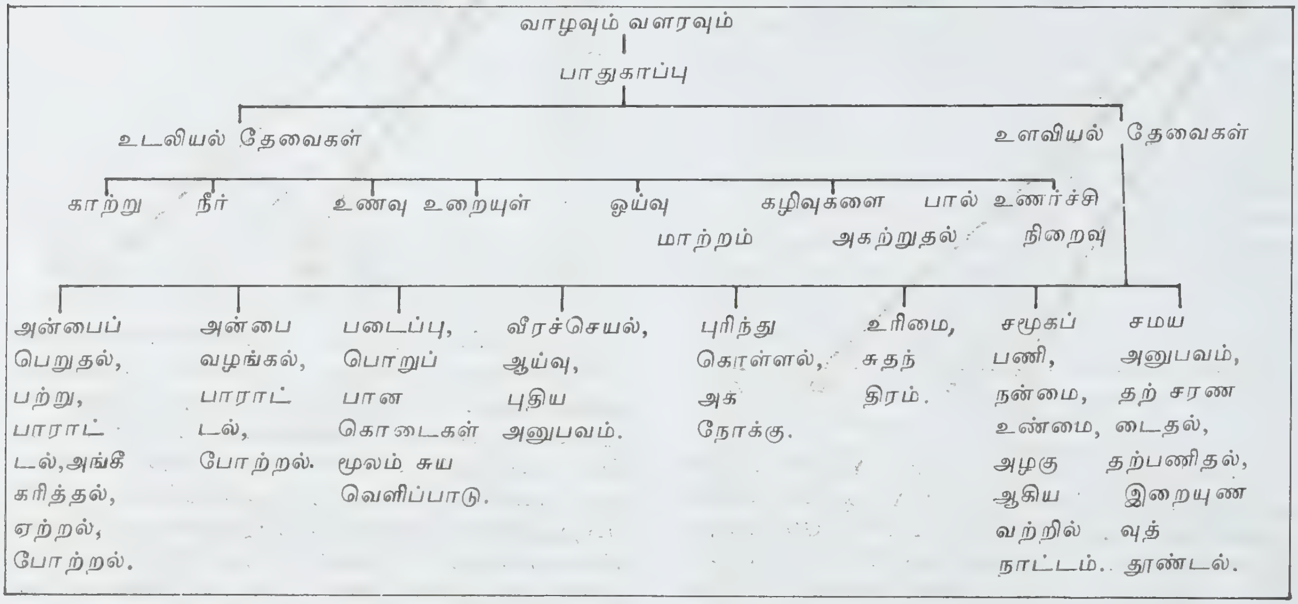

ஆபிரகாம் மாசுலோ என்பார் மனிதத் தேவைகளைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தியுள்ளார்.

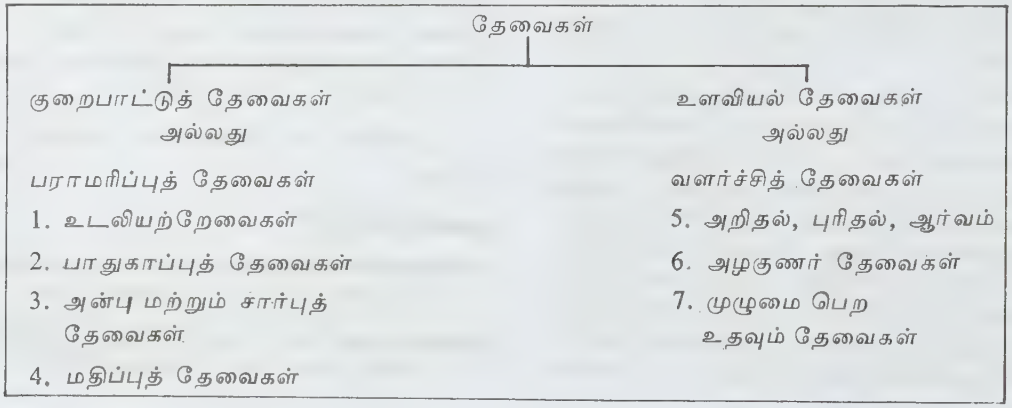

1. **உடலியல் தேவைகள்**: உணவு, நீர், காற்று, ஓய்வு, உறக்கம், புலனுணர்ச்சி, இனப்பெருக்கம் முதலியன.

2. **பாதுகாப்புத் தேவைகள்**: நேரப்படி செயலாற்றல், பாதுகாப்பு, முறைமை போன்றன. நெறிப்படி இயங்கும் உலகில் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் அளவில் நெறிப்பட்ட ஒழுங்கை விரும்புகின்றனர்.

3. **அன்பு மற்றும் சார்புத்தேவைகள்**: அன்புடையார் எல்லாம் உடையார். அன்பு பெறாத குழந்தை குறைந்த சாதனையைப் பெறுகிறது. குழுவைச் சார்தலும், அதனால் விரும்பப்படுதலும் உடையவனாக இருக்கவே மனிதன் விழைகிறான்.

4. **மதிப்புத் தேவைகள்**: தன்னம்பிக்கை, சுதந்திர உணர்வு, பிறரால் ஏற்கப்படுதல், மதிக்கப்படுதல், பாராட்டப்பெறுதல், கவனிக்கப்படுதல் முதலியன.

5. **அறிதல் புரிதல் தேவைகள்**: உயர் கருத்துகளையும் சிக்கலான உண்மைகளையும் அறிந்துகொள்ளும் நாட்டமும் தத்துவ சிந்தனையும் இவற்றிலடங்கும்.

6. **அழகுணர் தேவைகள்**: இயற்கையுலகின் அழகு, நுண்கலைகள், இலக்கியச் சுவை உணர்தல்.

7. **முழுமை பெற உதவும் தேவைகள்**: உண்மை உலகோடு ஒட்டி ஒழுகுதல், தனது முழுத் திறனும் வளர்ச்சியடைய வாய்ப்புகளைப் பெறுதல்.

வாழ்வின் ஊக்கிகளை 1) உடலியல் தேவைகளை ஒட்டியவை, 2) உளவியல் தேவைகளை ஒட்டியவை, 3) பிறரோடு பழகுதல் தொடர்பானவை, 4) உயர்திறம் மற்றும் தன்னைப் பற்றிய தேவைகள் எனப் பிரிக்கலாம்.

பசி, தூக்கம், ஓய்வு, கழிவுகளை அகற்றுதல், துன்பநீக்கம், பால்பற்றிய தேவைகள் ஆகியவற்றை முதனிலை ஊக்கிகளாகக் கூறுவர். உளவியல், சமூகத் தேவை ஆகியவற்றை இடைநிலை ஊக்கிகள் என்பர். பாதுகாப்புத் தேவை, சமூகப் பாராட்டினைப் பெற முயலுதல், அதிகார வேட்கை, அடைவு ஊக்கம் போன்றவை கடைநிலை ஊக்கிகளாகும். சே.தா.

துணை நூல்கள்:

Hilgard E.R. and **Atkinson R.C.**, Introduction to Psychology, Harcourt Brace & World Introduction, NewYork, 1967.

Maslow A.H., Toward a Psychology of Being, Princeton, 1962.

Murray H.A., Explorations in Personality, U.U.P. NewYork, 1938.

தேவை நெகிழ்ச்சி: விலை மாற்றத்திற்கும் தேவை மாற்றத்திற்கும் தலைகீழ்த் தொடர்புண்டு என்பதைத் தேவை விதி விளக்குகிறது. ஆனால், விலையில் ஏற்படும் மாற்றத்தினால் தேவையில் எந்த அளவுக்கு மாற்றம் ஏற்படும் என்பதைத் தேவை விதி விளக்கவில்லை. விலைமாற்ற விழுக்காட்டிற்கும் தேவை மாற்ற விழுக்காட்டிற்கும்

தேவை நெகிழ்ச்சி அளவைகள் அட்டவணை

வ. எண்	தேவை மாற்ற விழுக்காட்டு அளவு	விலை மாற்ற விழுக்காட்டு அளவு	தேவை நெகிழ்ச்சியின் அளவை
1.	10	0	$\frac{10}{0} = \infty$ எல்லையற்ற தேவை நெகிழ்ச்சி (∞)
2.	10	5	$\frac{10}{5} = 2$ ஒன்றுக்கு அதிகமான தேவை நெகிழ்ச்சி (>1)
3.	10	10	$\frac{10}{10} = 1$ ஒருமைத் தேவை நெகிழ்ச்சி (=1)
4.	10	20	$\frac{10}{20} = .5$ ஒன்றுக்குக் குறைவான தேவை நெகிழ்ச்சி (<1)
5.	0	10	$\frac{0}{10} = 0$ முற்றிலும் நெகிழ்வற்றது (0)

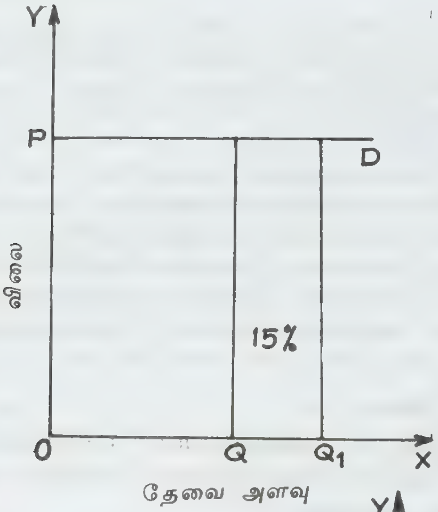

படம் 1

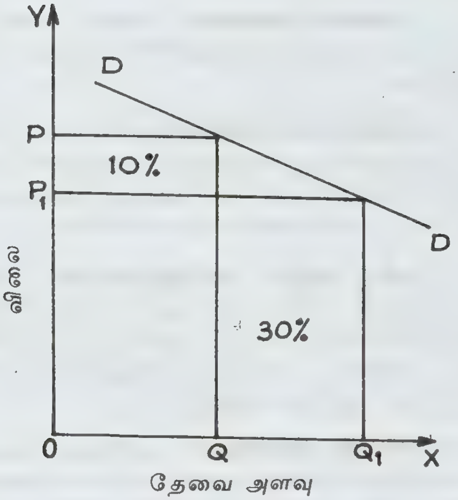

படம் 2

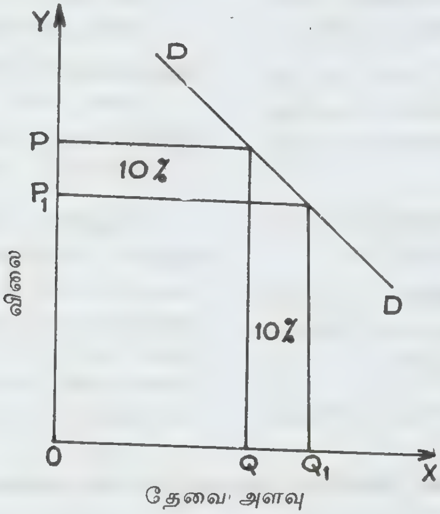

படம் 3

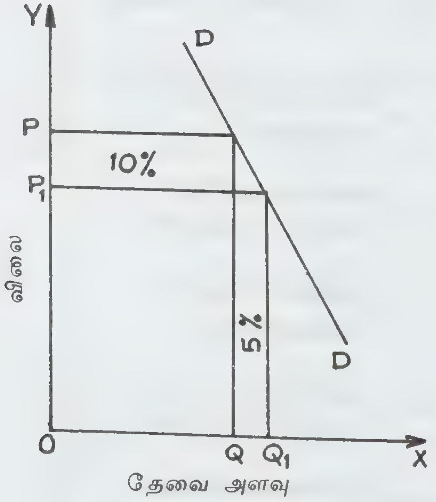

படம் 4

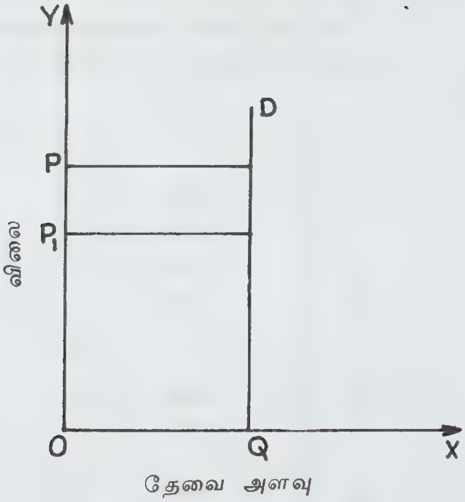

படம் 5

உள்ள தொடர்பை விளக்குவதைத்தேவை நெகிழ்ச்சி (Elasticity of demand) என்று கூறுகின்றனர். தேவை நெகிழ்ச்சியின் அளவைகள், வகைகள், பயன்கள், தேவை நெகிழ்ச்சியை அளவிடும் முறைகள் போன்றவை தேவை நெகிழ்ச்சியில் அடங்கும்.

குறிப்பிட்டதொரு தேவைக்கோட்டில் குறிப்பிட்டதொரு மாற்றத்தின் காரணமாகத் தேவையின் அளவில் தோன்றும் குறிப்பிட்டதொரு விழுக்காட்டு அளவே தேவைநெகிழ்ச்சி என்னும் பொருள் பட மேயர்சு (Meyers) குறிப்பிடுகிறார். தேவையில் ஏற்படும் விகித மாற்றத்தை விலையில் ஏற்படும் விகித மாற்றத்தால் வகுத்துப் பெறுவது தேவை நெகிழ்ச்சி என்னும் பொருள்படத் திருமதி. சோன் ராபின்சன் அம்மையார் (Mrs. Joan Robinson) குறிப்பிடுகிறார்.

தேவைநெகிழ்ச்சியின் அளவைகள்: தேவை நெகிழ்ச்சியின் அளவைகளைப் பொதுவாக 1) முற்றிலும் நெகிழ்வுள்ள தேவை (Perfectly elastic demand), 2) மிகுந்த நெகிழ்வுள்ள தேவை (Highly elastic demand), 3) ஒருமை நெகிழ்ச்சித் தேவை (Unitary elasticity of demand), 4) குறைந்த நெகிழ்ச்சியுள்ள தேவை (Less elastic demand), 5) முற்றிலும் நெகிழ்வற்ற தேவை (Perfectly inelastic demand) என்ற ஐந்து அளவைகளில் குறிப்பிடுவது வழக்கம். அவற்றைக் கீழ்வரும் அட்டவணையும் வரைபடங்களும் காட்டுகின்றன.

படம் 1- விலைமாற்றம் எதுவுமில்லை என்று சொல்லத்தக்க அளவில் மிகமிகச் சிறிய மாற்றத்தைக் காட்டுகிறது. தேவை OQ-இலிருந்து OQ_1 ஆக மாறுகிறது. எனவே, இதனை முற்றிலும் நெகிழ்வுள்ள தேவை நெகிழ்ச்சி ($ep \propto$) எனலாம். படம் 2-இல் தேவை மாற்ற விழுக்காடு மிகுதியாகவும் விலைமாற்ற விழுக்காடு குறைவாகவும் இருப்பதால் ஒன்றுக்கு அதிகமான தேவைநெகிழ்ச்சி($ep > 1$)அல்லது தராதரமாக அதிகமான தேவை நெகிழ்ச்சி (Relatively highly elastic demand). படம் 3-இல் தேவை மாற்ற விழுக்காடும் விலைமாற்ற விழுக்காடும் சமமான அளவுகளில் இருப்பதால் ஒருமைத் தேவை நெகிழ்ச்சி ($ep = 1$) அல்லது ஒன்றுக்குச் சமமான தேவை நெகிழ்ச்சி. படம் 4-இல் தேவை மாற்ற விழுக்காடு குறைவு, விலை மாற்ற விழுக்காடு மிகுதி என்பதால் தேவைநெகிழ்ச்சி ஒன்றுக்குக் குறைவு ($ep < 1$) அல்லது தராதரமாகக் குறைவான தேவைநெகிழ்ச்சி. படம் 5-இல் விலையில் எவ்வளவு மாற்றம் ஏற்பட்டாலும் தேவையின் அளவில் மாற்றம் எதுவுமில்லை என்பதால் முற்றிலும் நெகிழ்வற்ற தேவை அல்லது பூச்சியத் தேவை நெகிழ்ச்சி ($ep = 0$).

தேவை நெகிழ்ச்சியின் வகைகள்: தேவை நெகிழ்ச்சியை விலைத் தேவை நெகிழ்ச்சி (Price Elasticity of demand), வருமானத் தேவைநெகிழ்ச்சி (Income elasticity of demand), குறுக்குத் தேவை நெகிழ்ச்சி (Cross elasticity of demand), என மூவகைப்படுத்தலாம்.

விலை மாற்ற விகிதம், தேவை மாற்ற விகிதம் ஆகியவற்றின் தொடர்பு பற்றிக் குறிப்பிடுவது விலைத் தேவை நெகிழ்ச்சி.வருமான மாற்ற விகிதம், தேவை மாற்ற விகிதம் ஆகியவற்றின் தொடர்பு பற்றிக் குறிப்பிடுவது வருமானத் தேவை நெகிழ்ச்சி. ஒரு பண்டத்தின் விலை மாற்ற விகிதம், அப்பண்டத்தின் பதிலிப் பண்டத்தின் தேவைமாற்ற விகிதம் ஆகியவற்றின் தொடர்பு பற்றிக் குறிப்பிடுவது குறுக்குத்தேவை நெகிழ்ச்சி அல்லது பின்னிய தேவை நெகிழ்ச்சி.

$$\text{வருமானத் தேவைநெகிழ்ச்சி} = \frac{\dfrac{\text{தேவை மாற்றத்தின் அளவு}}{\text{தொடக்கநிலைத் தேவையின் அளவு}}}{\dfrac{\text{விலை மாற்றத்தின் அளவு}}{\text{தொடக்கநிலை விலை அளவு}}} = \frac{\dfrac{\triangle Q}{Q}}{\dfrac{\triangle P}{P}}$$

$$= \frac{\text{தேவை மாற்ற விகித அளவு}}{\text{விலைமாற்ற விகித அளவு}} = \frac{\%\triangle Q}{\%\triangle P}$$

$$\text{வருமானத் தேவை நெகிழ்ச்சி} = \frac{\text{தேவைமாற்ற விகித அளவு}}{\text{வருமான மாற்ற விகித அளவு}} = \frac{\%\triangle Q}{\%\triangle Y}$$

$$\text{குறுக்குத் தேவை நெகிழ்ச்சி} = \frac{\text{Yபண்டத்தின் தேவைமாற்ற விகித அளவு}}{\text{Xபண்டத்தின் விலைமாற்ற விகித அளவு}} = \frac{\%Qy}{\%Px}$$

விலைத் தேவை நெகிழ்ச்சியை அளவிடுதல்: விலைத் தேவை நெகிழ்ச்சியை 1) விகிதமுறை அல்லது விழுக்காட்டு முறை (Percentage Method), 2) மொத்தச்செலவு முறை (Total Outlay Method), 3) புள்ளி முறை (Point Method), 4) வில் முறை (Arc Method) ஆகிய பல முறைகளைப் பயன்படுத்தி அளவிடலாம்.

விகித முறை: பண்டத்தின் தேவைமாற்ற விகிதத்தை விலைமாற்ற விகிதத்தால் வகுத்துப் பெறும் ஈவு எல்லையற்றதாக (∝) இருந்தால் முற்றிலும் நெகிழ்வுள்ள தேவை நெகிழ்ச்சி என்றும், ஒன்றுக்கு மிகுதியாக இருந்தால் ஒன்றுக்கு மிகுதியான தேவை நெகிழ்ச்சி என்றும், ஒன்றுக்குச் சமமாக இருந்தால் ஒருமைத் தேவை நெகிழ்ச்சி என்றும், ஒன்றுக்குக் குறைவாக இருந்தால் ஒன்றுக்குக் குறைவான தேவை நெகிழ்ச்சி என்றும், பூச்சியமாக இருந்தால் முற்றிலும் நெகிழ்வற்ற தேவை என்றும் அளவிடலாம்.

மொத்தச் செலவுமுறை: ஒரு பொருளின் விலை உரூ. 5/- என்றும் தேவையின் அளவு 10 என்றும் கருதிக்கொண்டால், மொத்தச்செலவு உரூ. 50/- ஆகிறது. விலை மாறும்போது தேவை மாறி மொத்தச் செலவும் மாறும். குறிப்பிட்டதொரு அளவு விலை மாற்றத்தினால் மொத்தச் செலவில் ஏற்படும் மாற்றத்தைக் கொண்டு தேவை நெகிழ்ச்சியை அட்டவணையில் குறிப்பிட்டுள்ள வண்ணம் அளவிடலாம்.

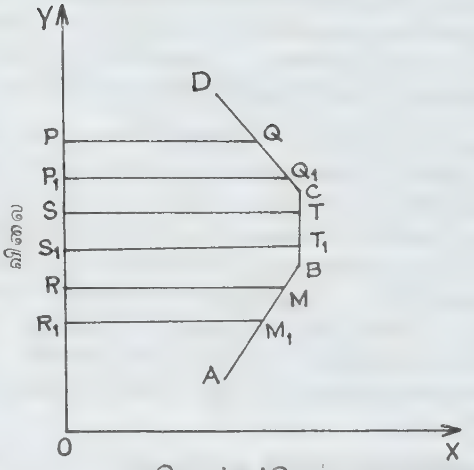

மொத்தச்செலவு

...ளது. DC பகுதியில் விலைக்குறைவினால் மொத்தச் செலவு மிகுதியாவதால் தேவை நெகிழ்ச்சி>1;CB பகுதியில் விலைக் குறைவினால் மொத்தச்செலவு மாறாதிருப்பதால் தேவை நெகிழ்ச்சி=1; BA பகுதியில் விலைக்குறைவினால் மொத்தச்செலவும் குறைவதால் தேவை நெகிழ்ச்சி<1.

மாதிரி	விலை	தேவையின் அளவு	மொத்தச்செலவு (மொத்தவருமானம்)	தேவை நெகிழ்ச்சி
1.	உரூ.10/-	150	உரூ.1500/-	ஒன்றுக்கு அதிகமானது (>1)
	உரூ. 5/-	500	,, 2500/-	
2.	உரூ.10/-	150	உரூ.1500/-	ஒன்றுக்குச் சமமானது (=1)
	உரூ. 5/-	300	,, 1500/-	
3.	உரூ.10/-	150	உரூ.1500/-	ஒன்றுக்குக் குறைவானது (<1)
	உரூ. 5/-	200	,, 1000/-	

மூன்று மாதிரிகளிலும் விலை குறைந்து தேவை விரிவடைந்திருக்கிறது. ஆனால், முதல் மாதிரியில் மொத்தச்செலவு அதிகரித்திருக்கிறது; இரண்டாம் மாதிரியில் மாறாதிருக்கிறது; மூன்றாம் மாதிரியில் குறைந்திருக்கிறது. இதனை வரைபடம் மூலமும் விளக்கலாம்.

விலை குறைந்து மொத்தச் செலவு மாறுவது, மூன்று மாதிரிகளாகப் படத்தில் காட்டப்பட்டுள்...

புள்ளிமுறை: தேவைக்கோட்டின் ஏதாவது ஒரு புள்ளியில் தேவை நெகிழ்ச்சியை அளவிடும் முறையைக் கீழ்வரும் படங்கள் மூலம் எளிதாக அறியலாம். முதல் படத்தில் BA என்ற நேர்கோடாகத் தேவைக்கோடு அமைந்துள்ளது. தேவை நெகிழ்ச்சியை எந்தப் புள்ளியில் அளவிட வேண்டுமோ அப்பகுதியிலிருந்து பெறப்படும் கீழ்ப்பகுதியை மேல்பகுதியால் வகுக்கவேண்டும்.

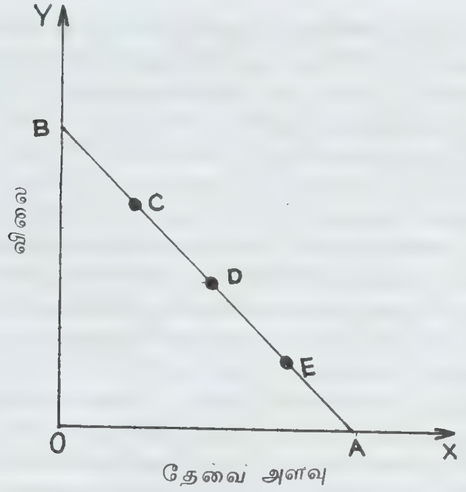

$$C^{யில்} \quad e_p = \frac{CA}{CB}$$

$$D^{யில்} \quad e_p = \frac{DB}{DA}$$

$$E^{யில்} \quad e_p = \frac{EA}{EB}$$

இரண்டாம் படத்தில் (வரைபடம்8) தேவைக்கோடு வளைகோடாக (DD) அமைந்துள்ளது. எப்புள்ளியில் தேவை நெகிழ்ச்சியை அளவிட வேண்டுமோ அப் புள்ளியின் வழியாகத் தேவை வளைகோட்டுக்கு ஒரு தொடுகோடு வரைந்து தேவை நெகிழ்ச்சியை அளவிடவேண்டும். DD தேவைக் கோட்டில் Rபுள் ளிக்கு BA கோடு தொடுகோடு.

$$e_p = \frac{RA}{RB}$$

வில்முறை: புள்ளி முறையைப் பயன்படுத்தினால் ஒருசில முரண்பாடுடைய முடிவுகள் தோன்ற வாய்ப் புண்டு. இம் முரண்பாடுகளைக் களைய வில் முறை யைப் பயன்படுத்துவர். வில் முறையில்

தேவை நெகழ்ச்சி

$$= \frac{\Delta Q}{Q_1 + Q_2} \div \frac{\Delta P}{P_1 + P_2}$$

Q_1 தொடக்கநிலைத் தேவை	P_1 தொடக்கநிலை விலை
Q_2 புதிய தேவை	P_2 புதிய விலை
ΔQதேவை மாற்ற அளவு	ΔP விலை மாற்ற அளவு.

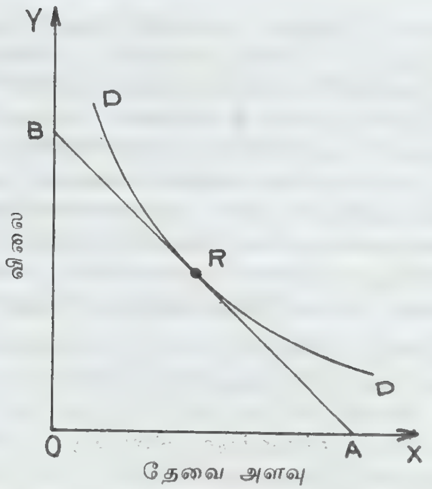

விலைத்தேவை நெகிழ்ச்சியைநிருணயிக்கும்காரணி கள்: பண்டத்தின் தன்மை (ஆடம்பரப் பண்டங் கள் மிகுதியான தேவை நெகிழ்ச்சியையும், இன்றிய மையாத பண்டங்கள் குறைவான தேவை நெகிழ்ச் சியையும் பெற்றிருக்கும்), பதிலீட்டுப் பண்டங்களின் இருப்பு (இருப்பு அதிகமானால் அதிகமான தேவை நெகிழ்ச்சி இருக்கும்), பண்டங்களின் பயன்களின் தன்மை (பல வழிகளில் பயன்படத்தக்கவை மிகுதி யான தேவைநெகிழ்ச்சியுடையவனாக இருக்கும்), கூட்டுத் தேவைப் பண்டங்கள் (குறைவான தேவை நெகிழ்ச்சி) பயன்படுவதைத் தள்ளிப் போடத்தக்க தன்மை (மிகுதியான தேவை நெகிழ்ச்சி), விலைநிலை (மிகமிகக் குறைந்த, மிகமிக அதிகமான விலைகளில் குறைவான தேவைநெகிழ்ச்சி), செலவிடப்படும் தொகையின் அளவு (வருமானத்தில் மிகச் சிறிய தொரு பகுதி செலவிடப்படும்போது குறைவான தேவை நெகிழ்ச்சி), பண்டங்கள் பயன்படுத்தப்படும் நோக்கம் (மிகவும் அவசியமானால் குறைந்த தேவை நெகிழ்ச்சி), நுகர்வோர் உபரியின் (Consumer's Surplus) அளவு (மிகுதியான அளவில் குறைந்த தேவை நெகிழ்ச்சி) ஆகிய பல காரணிகள் தேவை நெகிழ்ச்சியை நிருணயிக்கின்றன.

தேவை நெகிழ்ச்சி என்ற கருத்தின் பயன்கள்: தேவை நெகிழ்ச்சி குறைவாக இருந்தால் சருவாதீன அங்காடியில் உற்பத்தியாளர் விலை அதிகரிப்பதால் உச்ச அளவு இலாபத்தைப் பெற முயல்வார்; அதிக மாக இருந்தால் விலையைக் குறைத்து விற்பனையைப் பெருக்கி அதிக அளவு இலாபத்தைப் பெற முயல் வார். இவ்வாறு சருவாதீன அங்காடியில் விலை நிரு ணயத்தில் இக்கருத்துப் பயன்படுகிறது.

எப்பண்டங்களின் தேவை நெகிழ்ச்சி குறைவாக உள்ளதோ அவற்றின் மீது வரிவிதித்தால் அரசுக்கு

வருமானம் மிகுதியாக இருக்குமென்று சுட்டிக்காட்டு வதன் மூலம் வரிக்கொள்கையில் பயன்படுகிறது. உலகச் சந்தையில் தேவைநெகிழ்ச்சி குறைவாக உள்ள பண்டங்களை ஏற்றுமதி செய்தால் ஏற்றுமதி பெருகு மென்பதால் பன்னாட்டு வாணிகத்தில் பயன்படு கிறது. கூட்டுப் பண்டங்களின் விலைகள் அவற்றின் தேவை நெகிழ்ச்சிக்கேற்ப நிருணயிக்கப்படுகின்றன. துணை அங்காடிகளில் வேறுபட்ட தேவை நெகிழ்ச்சி கள் இருந்தால்தான் சருவாதீன விலைபேதம் காட்டுதல் (Price Discrimination) இயலும்.

மிகவும் இன்றியமையாத பொருள்களாகவும், தேவை நெகிழ்ச்சி குறைவானதாகவும் உள்ள ஒரு சில பண்டங்களின் பகிர்வை அரசே ஏற்று நடத்தினால் தான் பொதுமக்களுக்குக் கிடைக்கும் நன்மைகள் உச்சஅளவில் இருக்கும் என்பதை உணர வைப்பதன் மூலம் பொதுக் கொள்கைகளை வகுப்பதில் இக்கருத்துப் பயன்படுகிறது. தேவைநெகிழ்ச்சி மிகவும் குறைவாக உள்ள பண்டங்களின் மீது விலைக் கட்டுப்பாடு கொண்டுவருவது பொதுமக்களுக்குப் பயன்தரு மென்றும் இதன்மூலம் அறிய வாய்ப்புகள் தோன்று கின்றன. என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

Balasubramanian,N.S., Micro Economics (Tamil), Uma Publications, Madurai, 1987.

Koutsoyiannis,A., Modern Micro Economics, Macmillan, London, 1979.

தேன் லா: இங்கிலாந்தின் வட கிழக்குப் பகுதி யில் தேனியர்கள் (Danes) கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டில் குடியேற்றங்களை அமைத்தனர். அப்பகுதியில் நடை முறைப்படுத்தப்பட்ட சட்டங்களை ஒட்டுமொத்த மாக தேன் லா (Danelaw) என்று கூறினர். தேன்லா நடைமுறையில் இருந்த நிலப்பகுதியும்தேன்லா எனச் சொல்லப்பட்டது. தேனியர் என்று இங்குக் குறிப் பிடும்போது தென்மார்க்கிலிருந்து (Denmark) வந்த வர்களை மட்டுமே குறிப்பதாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது, வடக்குச்செருமனி, இசுகாண்டிநேவியா, மற்றும் வடகடலின் கரையோரப் பகுதிகளில் இருந்து வந்தவர்களையும் குறிக்க இச்சொல் பயன்படுத்தப் பட்டது. இவர்களை வடவர் (Northmen) என்று கூறுவது பொருத்தமாகும். இவர்களுக்கு முன்னர் இங்கிலாந்தில் குடியேறி அரசுகளை நிறுவிய ஆங்கிலோ-சாக்சனியர்களும் (Anglo Saxon) இவர்களும் ஒரே இனத்தைச் சார்ந்தவர்ளாவர். இவர்களுடையமொழியும் ஆங்கிலோ-சாக்சானியர் பேசிவந்த மொழியும் ஒரே வகையைச் சார்ந்தன வாகும். இவர்களுடைய அரசியல் நிறுவனங்களும் சமூக நிறுவனங்களும் ஆங்கிலோ சாக்சானிய நிறுவனங்களை ஒத்திருந்தன.

எக் காரணத்தால் ஆங்கிலோ சாக்சானியர் தங் கள் இல்லத்தைவிட்டு இங்கிலாந்துக்கு வந்து குடியேறி னார்களோ அதே காரணத்தினால்தான் இவர்களும் இங்கிலாந்துக்கு வந்தனர். மேற்குநோக்கிக் குடி பெயர்ந்து வந்தமுரட்டு இனத்தவர்களின் தாக்குதல் களை எதிர்கொள்ள இயலாது இவர்கள் புதிய இடங்களைத்தேடி இங்கிலாந்துக்குவந்தனர். கி.பி.793 -இல் முதன்முதலில் தேனியக் கடற்கொள்ளைக்கரர் கள் தார்செட்டு (Dorset) கடற்கரைக்கருகே தோன் றினர். பிறகு இவர்கள் வெசக்சு (Wessex) மீது தாக்கு தல் நடத்தினர். நாள்கள் ஆகஆக இவர்கள் மிகுந்த மனவுறுதி பெறாலயினர். உள்நாட்டில் புகுந்து கொள்ளையிட்டனர். பின்னர் நிலமுனை களில் அரண்கள் அமைத்துக் குளிர்காலத்தைக் கழித் தனர். இறுதியில் கி.பி.9-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப் பகுதியில் கூட்டம்கூட்டமாக வந்துநாடுகளை வென்று இங்கிலாந்தின் வடகிழக்குப் பகுதியில் குடியேறினார் கள். பின்னர் நார்த்தம்பிரியா, மெர்சியா, மற்றும் வெசக்சு அரசுகளைத் தாக்கினார்கள். தெற்கு இங் கிலாந்திலுள்ள தானெட்டில் (Thanet) முதன்முறை யாக கி.பி.854-இல் குளிர்காலத்தைக் கழித்தனர். அச்சமயத்தில்தான் இவர்கள் இங்கிலாந்தை வென்று இங்கிலாந்திலேயே குடியேற முடிவு செய்திருக்க வேண்டும்.

யார்க்சயரை கி.பி. 867-இல் வென்று அங்குத் தேனிய அரசை அமைத்தனர். பின் கி.பி.870-இல் கிழக்கு ஆங்கிலியாவை வென்றனர். மீண்டும் இவர் கள் வெசக்சை தாக்கினார்கள். அப்போது ஒன்பது சண்டைகள் நடந்தன. பெரும்பாலும் வெசக்சுப் படைகள் தோற்றுப் போயின. எனினும் தேனியப் படையெடுப்பை வெசக்சு முறியடித்துவிட்டது. தேனியர்கள் கி.பி. 872-இல் பின்வாங்கினர். 877-இல் தேனியர்கள் மீண்டும் படையெடுத்து வந்தனர். அப்போது ஆல்பிரடு வெசக்சின் அரசராக இருந் தார். தேனியர்கள் படைக்குக் கூத்ரம் (Guthrum) தலைமை தாங்கினார். எதிர் பாராத தாக்குதலைச் சமாளிக்க இயலாமல் ஆல்பிரடு, அதெல்னி(Athelney) தீவில் புகலிடம் தேடினார். சிறிது காலத்திற்குள் அவர் தமது படையைத் திரட்டிக் கொண்டு தேனி யர்களை ஈதண்டன் (Ethandun) என்னுமிடத்தில் தோற்கடித்தார். ஆல்பிரடு அரசியல் நிபுணர். தேனி யர்களை முழுமையாகத் தோற்கடித்து இங்கிலாந்தை விட்டு வெளியேற்ற இயலாது என உணர்ந்தார். வடக்கு மற்றும் கிழக்கு இங்கிலாந்தில் மட்டும் தங் களுடைய ஆட்சியை அமைத்துக்கொண்டு வெசக்சு நாட்டின் அமைதியான அக்கம்பக்கத்தார்களாகத் தேனியர்கள் வாழ இசைந்தால் அவர்களுடன் சமா தானம் செய்து கொள்வது உசிதமானது என்று அவர் எண்ணினார். மேலும் தேனியர்கள் கொள்ளை

யிலும் அழிப்பதிலும் ஈடுபட்டமையால் அவர்களை ஆல்பிரடு வெறுத்தாரேயன்றி அவர்கள் தேனியர்கள் என்பதால் வெறுக்கவில்லை. அதன் விளைவாக கி.பி. 879-இல் கூத்ரமுடன்வெட்மோர்(Wedmore)உடன்படிக் கையைச் செய்து கொண்டார் தேனியர்கள் கிறித்தவ சமயத்தை ஏற்றனர்; எக்காலத்திலும் வெசக்சுடன் போர் புரிவதில்லை என்று உறுதி கூறினர்.

இங்கிலாந்து நாட்டைத் தேனியர்கள் வெசக்சு அரசுடன் பங்கு போட்டுக் கொண்டனர். தேம்சு நதிக் குத் தெற்கேயுள்ள பகுதி அனைத்தையும் வாட்லிங்கு சாலைக்கு மேற்கேயுள்ள மெர்சியாவின் ஒரு பகுதி யையும் ஆல்பிரடு பெற்றார். எட்டு ஆண்டுகளுக் குப் பிறகு இவ்வெல்லை ஆல்பிரடுக்குச் சாதகமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டது. அதன் விளைவாக மிடில் செசக்சும், லீ (Lea) ஆற்றுக்கு மேற்கேயுள்ள நிலங் களும் ஆல்பிரடுக்கு வழங்கப்பட்டது. வெசக்சுக்கும் ஆங்கில மெர்சியாவிற்கும் வெளியே வடக்கு நார்த்தம் பியா மட்டுமே ஆங்கிலேயரிடம் இருந்தது. ஏனைய பகுதிகள் தேனியர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டு இங்கிலாந் தின் பாதிப் பகுதிக்குமேல் தேனியர் வசமாயிற்று. இப்பகுதி தேன்லா எனப்பட்டது. தேனியர்கள் தமது புதிய இல்லங்களில் விரைவில் அமர்ந்து கொண்டனர். அங்குத் தமது தேனியச் சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தினர். இங்கிலாந்தில் மூன்றுவிதச் சட்டமுறைகள் கி.பி.11-ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து வந்தன. அவை 1) வெசக்சுச் சட்டம் 2)ஆங்கில மெர் சியாச் சட்டம் 3) தேன்லா என்பனவாம் நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தேன்லா பகுதிக்கும், ஏனைய இங்கிலாந்து நாட்டிற்கும் பெருத்த வேறு பாடுகள் நிலைத்திருந்தன.

ஆல்பிரடின் மறைவிற்குப் பிறகு ஆங்கில அரசர் கள் தேன்லாவைச் சிறிது சிறிதாக வெல்லத் தொடங் கினர். மூத்த எட்வர்டு (கி.பி.900-924)தேனிய மெர்சி யாவையும் கிழக்கு ஆங்கிலியாவையும் வென்றார். நார்த்தம்பிரியாவிலிருந்த தேனியர்கள் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்தனர். அதெல்சுடன் (கி.பி. 924-939) யார்க் சயரையும், இலங்காசயரையும் தம் நேரடி ஆட் சிக்கு உட்படுத்தினார். அவருக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்த தேனியர்களைப் புருனான்பர்கு (Brunan- burh) என்ற இடத்தில் தோற்கடித்தார்.

புதியதொரு தேனியப் படையெடுப்பு கி.பி.980 -இல் நிகழ்ந்தது. அச்சமயத்தில் தேன்லாவில் குடியேறியிருந்த தேனியர்கள் ஆங்கிலேயருடன் சேர்ந்து புதிய தேனியர் படையெடுப்பாளர்களை எதிர்த்தனர். இறுதியில் இங்கிலாந்து தேனியராட் சிக்கு உட்படுத்தப்பட்டது.கான்யூட்டு என்ற தேனியர் இங்கிலாந்தின் அரசரானார். அவருடைய மறைவிற் குப் பிறகு ஆல்பிரடின் வழிவந்தவர்கள் மீண்டும்இங்கி இலாந்தின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றனர். இதற் கிடையில் ஆங்கிலேயர்களும் இங்கிலாந்தில் குடி யேறிய தேனியர்களும் ஒன்றாகக் கலந்துவிட்டனர்.

தி.ஆர்.இரா.

தேனிகெல்டு: இது இங்கிலாந்தில் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டில் விதிக்கப்பட்ட ஒரு வரி. அரசு முறையான முதல் வரி இது எனலாம். இங்கிலாந்தை கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் தேனிய கடற்கொள் ளைக்காரர்கள் தாக்கத் தொடங்கினர். நாளடை வில் இங்கிலாந்தின் உட்பகுதியைத் தாக்கிக் கொள்ளையிட்டனர். பின்னர் நிலமுனைகளில் அரண் கள் அமைத்துக்கொண்டு குளிர்காலத்தைக் கழிக்க லாயினர். அதைத்தொடர்ந்து இங்கிலாந்தை முழு மையாக வென்று அங்கு நிலையாகக் குடியேற முற் பட்டனர். அதனால் அவர்களுக்கும் இங்கிலாந்தில் ஏற்கெனவே ஆட்சியை அமைத்திருந்த ஆங்கிலேயர் களுக்கும் இடையே போர் நடைபெற்றது. இறுதி யில் இங்கிலாந்தில் ஒரு பகுதியில் தேனியர்கள் நிலை யாகக் குடியேறி ஆட்சியை அமைத்துத் தங்களு டைய சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்திக்கொள்ள ஆங்கிலேயர்கள் இசைந்தனர். அப்பகுதி 'தேன்லா' என்றுசொல்லப்பட்டது.நாளடைவில் ஆங்கில மன்னர் கள் தேன்லாவைத் தங்களுடைய நேரடி ஆட்சிக்கு உட்படுத்தினர். புதியதொரு தேனியப் படையெடுப்பு கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்டது. அப்போதைய ஆங்கில அரசர் எதெல்ரெடு போருக்கு ஆயத்தமாக இல்லை. அங்குமிங்குமாக உள்ளூர்ப் படைகள் சேகரிக் கப்பட்டன. அவற்றைப் பிரபுக்கள் நடத்திவந்தனர். ஆயினும் தேனியர்களை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு வேண்டிய பெரும்படையைத் திரட்ட இயலவில்லை. அப்போது அரசருக்கு ஒரே வழிதான் தோன்றியது. அதாவது தேனியப் படையெடுப்பாளர்களுக்குப் பொருள் கொடுத்து நாட்டைவிட்டுப் போகச் சொல் வதாகும். அதற்குப் பெரிய தொகை தேவைப்பட்டது. அத்தொகையைத் திரட்டத் தலைமைக்குரு சிகெரிக்கு (Sigeric) என்பாருடைய அறிவுரையின்பேரில் நிலத் தின்மீது விடான் என்ற மூத்தோர் சபையின் ஒப்பு தலுடன் நேர்முக வரியை விதித்தார். அதுவே தேனி கெல்டு (Danegeld) ஆகும். ஒவ்வொரு 'ஐடு' (Hide) நிலத்தின்மீது இரண்டு சில்லிங்கு வீதம் வரி விதிக் கப்பட்டது. ஒரு ஐடு என்பது 60 முதல் 120 ஏக்கர் பரப்புள்ள நிலத்தைக் குறித்தது.

பக்தசீலர் எட்வர்டின் (Edward the Confessor) ஆட்சிக்காலத்திற்கு முன்புவரை அவ்வப்போது இவ்வரி வசூலிக்கப்பட்டு வந்தது.பக்தசீல எட்வர்டு பட்டமெய் தியவுடன் அவர் இவ்வரியை ஒழித்தார். முதலாம் வில்லியம் கி.பி. 1084-இல் இவ்வரியைப் புதுப்பித் தார். அதுமுதல் ஏறத்தாழ 80 ஆண்டுகள் வரை இவ்வரி அடிக்கடி விதிக்கப்பட்டு வந்தது. வில்லியம் இவ்வரியை எல்லாக் காலத்திலும் விதிக்கப்படும்

வரியாக மாற்றி இதனுடைய பொருளை அழித்து விட்டார். அதுமட்டுமன்றி இவ்வரியை இரண்டு சில்லிங்கிலிருந்து ஆறு சில்லிங்காக உயர்த்தினார். சுதந்திரமாகச் செயற்பட்டு வந்த சிறு உழவர்களுக்கு இது மிக்க இன்னலை விளைவித்தது. வில்லியத்தின் ஆட்சிக்கு முன்னர் சுதந்திரமாக இருந்த உழவர்கள் அவர்காலத்தில் பண்ணை வேலையாட்கள் (Villains) நிலைக்குத் தாழ்த்தப்பட்டனர். இவ்வரியைச் செலுத்த வேண்டும் என்று நகர் மக்களுக்கும் அரசு ஆணையிட்டது.

தி. அர.இரா.

தை

தகர ஐகாரக் குறிப்புகளைப் பார்க்க. நாக்கு மேலண்ணத்தின் நுனியை ஒட்டியபடி மெதுவாக அழுத்தி ஒலிக்கும் ஒலியோடு மேலண்ணத்தைக் கீழ்நோக்கி இளித்தபடியே ஒலித்தால் இவ்வொலி தோன்றும்.

பொருள்: தை என்று தொடங்கும் சொற்கள் 99 இருப்பதாக அறியக் கிடக்கின்றது. ஓரெழுத்து ஒரு மொழியாக இது ஒப்பனை, தையல், நாட்டியத்தில் அடைவு, ஒரு மாதத்தின் பெயர் (10-ஆம் மாதம்), வானத்தில் மகரம் என்ற பிரிவு, மரக்கன்று ஆகிய பொருள்களைத் தருகிறது. வினைப்பெயராக ஒரு பொருளோடு வேறு ஒரு பொருளைப் பொருத்துதல், ஒப்பனை செய்தல், மனத்தில் உறைத்தல் முதலிய பொருள்களையும் கொடுக்கும்.

வடிவம்: பழந்தமிழ் எழுத்தாக கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டில் குகைக்கல் வெட்டுகளில் தலைக் கட்டிலிருந்து இடப்புறம் ஒரு கோடாகக் காட்டப் படுகின்றது. ... ...

இந்த இரண்டு கோடுகளும் வளைந்து ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக வாராமல் அடுத் தடுத்து எழுதப்பெறும். இது கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றி இருக்கக்கூடும். இரண்டு கொம்புகளும் இணைந்தால் வரும் இன்றைய உருவம் கி.பி.16-ஆம் நூற் றாண்டில் கிடைக்கிறது. ... ...

வட்டெழுத்து: பழந்தமிழ்க் குகைக் கல்வெட்டுகளில் (கி.மு. 3-ஆம் நூற் றாண்டு) ... ... தை

கி.பி. 5 முதல் 8-ஆம் நூற்றாண்டுவரை செங்கம் நடுகற்களில் கீழ் நோக்கிய வளைவாக அதுவே கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டு வரை வழங்கிற்று. ... ...

கே.ஜி.கி.

தைகோ: (**கி.பி. 1288-1339**) 'கோதைக்கோ' என்று சொல்லப்படுகிற இவர் சப்பான் நாட்டின் 96-ஆம் அரசராவார். ஒருசிலர் இவரைச் சப்பான் நாட்டின் மிகப்பெரிய மன்னர் எனவும், மற்றும் சிலர் இவரை வரம்புக்குட்பட்ட திறமைகளைக் கொண்ட மன்னர் எனவும் மதிப்பிடுகின்றனர். சுமார் ஒன்றரை நூற்றாண்டுக் காலமாக இராணுவ அரசின் நிழலாக உழன்ற முடியாட்சிக்குத் தம் தைரியத்தாலும், ஐக் கியப் போக்காலும் மீண்டும் புத்துயிர் அளித்து அதி காரத்தைத் திரட்டித் தந்தார். ஆனால், சப்பான் நாட்டில் உள்நாட்டுப் போர் ஏற்பட்டு அரசவர்க் கமே இரண்டு பகைமை முகாம்களாகப் பிளவுண் டது.

தைகோ (Daigo) கி.பி. 1288-ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். இவர் கி.பி. 1318-ஆம் ஆண்டில் ஆட்சி முறை தெளிவில்லாமல் கட்டுக்கடங்காத நிலையி லிருந்தபோது அரியணை ஏறினார். கியோடோவை மையமாகக் கொண்டு சட்டப்பூர்வமான ஒரு முடி யாட்சியும், கிழக்குச் சப்பானில் காமகுராவைத் தலை மைப் பீடமாகக் கொண்டு படைத்தலைவரின் உண் மையான ஓர் இராணுவ ஆட்சியும் ஒரேகாலத்தில்

தைகோ

நடைபெற்று வந்தன. இவ்விரண்டு ஆட்சிகளும் நிலைப்பாடின்றி அதிகாரமிகு ஓசோ, பூசிவாரா, நாகசாகி மற்றும் அரச குடும்பங்களின் கைப்பாவைகளாகச் செயற்பட்டன.

தைகோ அரியணையில் அமருவதற்கு முன்னரே இராணுவ ஆட்சியை அடியோடு ஒழித்து முடியாட்சியை வலுப்படுத்த எண்ணினார். ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றதும் அதற்கான முயற்சிகளை இரகசியமாக மேற்கொண்டார். ஆனால் கி.பி. 1331–ஆம் ஆண்டில் அவருடைய எண்ணம் வெளிப்படையாகத் தெரிந்ததால் இராணுவப் படையினர் அவரைச் சிறைப்படுத்திச் சப்பானின் கடலிலுள்ள ஓகித் தீவுகளுக்கு நாடு கடத்தினர். இருப்பினும், தைகோவின் ஆதரவாளர்களுக்கும், இராணுவப்படைகளுக்கும் இடையே கி.பி. 1333–ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற இறுதிச் சண்டையில் இராணுவப் படையினர் திடீரெனத் தம் படைகளையே அழித்து முடியாட்சிக்குச் சாதகமாகப் போரிட்டதின் விளைவாகச் சப்பானின் முதல் இராணுவ ஆட்சி முடிவுற்றது. தைகோவும் ஓகித் தீவுகளிலிருந்து தப்பி வந்துவிட்டார். போரின்போது முடியாட்சிக்கு வித்திட்ட ஓசோ வமிசத்தாருக்கு நன்றியுள்ளவராக இவர் இருக்கவில்லை; அன்பளிப்பேதும் அளிக்கவில்லை; உயர் பதவிகளேதும் தரவில்லை. மாறாகத் தாகௌசி என்பவருக்கு மட்டும் சிறு நிலப் பகுதிகளையும், மிகக் கீழான வரிசையில் ஆலோசகர் பதவியையும் தந்தார்.

தாகௌசி கி.பி. 1335–இல் தம்மை ஓர் இராணுவத் தலைவர் என அறிவித்ததையொட்டி தைகோ அவரை ஒரு பகைவர் என அறிக்கை விட்டார். எனவே, போர் இருவருக்குமிடையே தவிர்க்க முடியாததாயிற்று. தாகௌசியின் படைகள் வென்றன. தைகோ கி.பி. 1336-இல் தலைநகரைவிட்டு ஓடிவிட்டார். தாகௌசி நாட்டின் மன்னராக முடிசூட்டிக் கொண்டார். கியோடோவின் தெற்கிலுள்ள ஓசினோ மலைச்சரிவில் தம் அரசவையை அமைத்துக்கொண்டு மூன்றாண்டுக்காலம்வரை வாழ்ந்த தைகோ கி.பி. 1339–இல் காலமானார். அவர் அமைத்த தெற்கு அரசவை கி.பி. 1392-ஆம் ஆண்டுவரை நீடித்துப் பின் அழிந்துவிட்டது. இவருக்குமுன் தைகோ என்ற பெயரைக் கொண்ட ஒரு மன்னன் இருந்தபடியால் இவரை இரண்டாம் தைகோ எனக் கூறுவர். பொன்.சு.

தைப்பிங்குக் கிளர்ச்சி: கடந்த நூற்றாண்டிலிருந்து இன்றைய சீனா பொதுவுடைமை அரசாக மாறிய வரையில் நிகழ்ந்த புரட்சிகளுக்கும், மக்கள் கிளர்ச்சிகளுக்கும் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தது கி.பி. 1850-ஆம் ஆண்டில் சீனாவில் நிகழ்ந்த தைப்பிங்கு (Taiping)என்னும் கிளர்ச்சியாகும்.

சீனாவில் மஞ்சு வமிச ஆட்சியைச் சீனர்கள் அயலாராட்சி எனக் கருதினார்கள். பேரரசர் தாவ்குங்கு (Tao–Kung) அவர்தம் வாரிசான சியேன்பேங்கு (Hsien -Feng-1850-61)ஆகியோர் ஆட்சியில் நிருவாக ஒழுங்கீனங்களும், எதேச்சாதிகாரமும் தலைவிரித்தாடின, சீனர்கள் வறுமையில் வாடினர். பஞ்சம், பட்டினி, வெள்ளம், கொள்ளைக்காரர்களினால் ஆபத்து ஆகியவற்றைச் சீனர்கள் என்றும் எதிர்கொண்டனர். ஆளுநர்களும் அமைச்சர்களும் அதிகாரிகளும் மாறி மாறி மக்களிடமிருந்து வரிகள், சுங்கங்கள், தண்டங்கள் ஆகியவற்றைக் கட்டுப்பாடின்றி வசூலித்து வந்தனர். அபினிப் போர்களின் விளைவாகத் தக்கர்களும் கொள்ளையர்களும் சீனாவில் ஊவாங்கு, ஊபே மாகாணங்களில் மக்களைத் துன்புறுத்தலாயினர். இம்மாதிரிச் சூழ்நிலையில் 'சிறு அமைதிக் குழு (Small Pax Chu). 'முப்பிரிவினர்கள்' (Triads) 'வெண்தாமரைச் சங்கம்' (White Lotus Society) போன்ற பல்வேறு குழுக்கள் தோன்றலாயின. மேற்கூறிய காரணங்கள் மட்டுமன்றிக் கூலியாட்படைகளைக் கொண்ட இராணுவம், அபினிப் போர்களின் இழப்புகள், பொருளாதாரச் சீர்கேடுகள், வாணிகத்தில் அயல் நாடுகளின் மேலாண்மை ஆகியவைகளும் தைப்பிங்குக் கிளர்ச்சி கிளர்ந்தெழ மேலும் ஊக்குவித்தன.

'ஊங்கு சூ சுவான்' (Hung Hsiu Chuan)என்பவர் தைப்பிங்குப் புரட்சியின் மூல காரணர் என்று கூறலாம். இவர் அக்கா (Hakka) என்னும் இனத்தைச் சார்ந்தவர். இவ் வினத்தவர்கள் வட சீனாவிலிருந்து தென் சீனாவிற்குக் குடியேறி வாழ்ந்தவர்கள். ஊங்கு, கி.பி. 1814–இல் பிறந்தார். இவர்பள்ளித் தேர்வுகளில் தோல்வி கண்டார்; பின்னர்க் கிறித்தவ மதக் கருத்துகளால் ஈர்க்கப்பட்டார். சீனாவில் பின்பற்றப்பட்ட

உருவ வழிபாடு, கன்பூசியசு மதச் சடங்குகள் ஆகியவற்றை வெறுத்தார். ஐசாச்சர் ராபர்ட்சு (Rev. Isachar Roberts) என்னும் அமெரிக்கக் கிறித்தவ மத போதகரின் தத்துவக் கோட்பாடுகள் ஊங்கு சூ சுவானைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. அதன் விளைவாக கி.பி. 1844-ஆம் ஆண்டில் குவாங்துங்குகுவாங்ட்சீ (Kwangtung and Kwangtse) மாநிலங்களில் 'இறை வணக்கத்தார்களின் சங்கம்' (Society of God Worshippers) என்ற ஓர் அமைப்பினை நிறுவினார். ஊங்கு சூ சுவான் தம்மைத் 'தெய்விக அரசர்' என்று அறிவித்துக் கொண்டார். சங்க வணக்க முறைகளுக்காகவும் மற்றும் நாட்டின் சீர்திருத்தங்களுக்காகவும் மற்றோர் அமைப்பையும் நிறுவினார். அவ்வமைப்பின் பெயர்தான் தைப்பிங்கு' என்பதாகும். தைப்பிங்கு என்றால் 'சம்பூர்ண சமாதானம்' (Ta'-Ping = Perfect Peace) என்பது பொருள்.

தைப்பிங்கு அமைப்பிற்கு ஏழு குறிக்கோள்கள் இருந்தன. அவை: 1) எல்லா மக்களிடையே சமத்துவம்-இனத்தவர்கள், மொழியினர், இரு பாலினர், எல்லோரிடமும் முழு சமத்துவம், 2) சொத்துகளில் பொதுவுடைமையும் கூட்டுறவும்(Common Ownership and Community Owning),3) நிலவேளாண்மை உரிமைகளில் கூட்டுத் தன்மையும் பொதுவுடைமையும், 4) செல்வம்-அனைவருக்கும் சம பங்கீடு, 5) பொருளாதாரத் தன்னிறைவும் ஆதிக்க வருக்கத்தாரின் தலையீட்டைக் களைதலும், 6) ஆண், பெண் சமத்துவம்; கல்வி வேலைவாய்ப்புகள் அனைத்திலும் சமத்துவம்; பெண்ணடிமை ஒழிக்கப்படுதல், 7) இறையருளும் தேசியமும் வலியுறுத்தல்; உணவு, உடை, உறையுள், வாழ்வு அனைத்துக்கும் இறையருளே காரணம்; மஞ்சுப் பேரரசர்கள் காரணமல்லர்; தேசிய உணர்வு வேண்டும்; அயல் மஞ்சுப் பேரரசு அகற்றப்பட வேண்டும் என்பன.

ஊங்கு சூ சுவானின் கருத்துகள் பரவத் தொடங்கின; அவரின் சீடர்களும் குவாங்துங்கு, குவாங்ட்சீ, ஊனான், ஊபே (Hunan and Hupeh) மாநிலங்களில் பெருகினார்கள். தைப்பிங்குப் புரட்சியாளர்கள் மிக விரைவிலேயே பல்வேறு இடங்களிலிருந்து சீன அரசை எதிர்த்து ஆயுதங்களைத் திரட்டினார்கள். நான்கிங்கு (Nanking)நகரம் கி.பி.1853-ஆம் ஆண்டில் தைப்பிங்கினர் வசமாயிற்று. சீன அரசாங்கம் சேங்குவாபேன் (Tseng-Kua-Fan), இலீ ஊங் சாங்கு (Li Hung Chang) ஆகிய இரு தளகர்த்தர்களை அனுப்பிப் புரட்சியாளர்களை ஒடுக்க முயன்றது. தைப்பிங்குப் புரட்சியாளர்களின் ஆதிக்கம் நான்கிங்கு நகரிலும் சீனாவின் தென்பகுதியிலும் 11 ஆண்டுகளுக்கு நீடித்தது.

தொடக்க காலத்தில் அயல் சக்திகளான இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, பிரான்சு, செர்மனி ஆகியவை மஞ்சு அரசை ஆதரிக்காமல் புரட்சிக் கருத்துகளை வரவேற்றன. ஆனால், அவ்வரசுகளின் வாணிக நலன்கள் பாதிக்கப்படவும் ஆதிக்கத்தின் பிடி நழுவவும் அந்நியர்களைத் தைப்பிங்கினர்கள் தாக்கின அளவில் அவை தைப்பிங்கினர்களுக்குக் கொடுத்த ஆதரவைக் கைவிட்டுவிட்டுச் சீன அரசுக்கு உதவத் தொடங்கின. அமெரிக்கத் தளகர்த்தர் பிரடரிக்கு தவுன் செண்டவார்டு(Frederick Tounshendward)சீனப்படைகளுக்குப் பயிற்சியளித்துச் சீரமைத்துக் கொடுத்தார். இவர் அடிச்சுவட்டையொட்டி 'மேசர் சார்லசு கார்டன்' (Major Charles Gordon) என்பாரும் தைப்பிங்குப் புரட்சியாளர்களை ஒடுக்கினார். நூற்றுக்கணக்கானோர் மாண்டனர். சீன உதவியுடன் கி.பி. 1863-ஆம் ஆண்டில் வெளிநாட்டுப் படைகளுக்குச் சூசோவ் (Soochow) நகரம் சரண் அடைந்தது. தைப்பிங்கினர் பலர் கொல்லப்பட்டனர்; ஊங்கு சூசுவான் (தைப்பிங்குத் தலைவர்) தற்கொலை செய்துகொண்டார்; தைப்பிங்குப் புரட்சியும் ஓய்ந்தது. இது பெர்லின் நகரமும், செருமனியும் இரண்டாம் உலகப்போரில் எதிரிப் படைகளுக்குச் சரண் அடைவதை அறிந்த இட்லர் இறுதியில் தற்கொலை செய்துகொண்ட நிகழ்ச்சிக்கு ஒப்பானதாகும்.

தைப்பிங்குத்தோல்விக்குப் பல காரணங்கள் இருந்தன. அவை: 1) மஞ்சு அரசைக் குறைகூறிய இவர்களே அத்தவறுகளைச் செய்யத் துணிந்தனர். 2) இவர்களே நிலத்திலும் மற்றும் அனைத்திலும் பொதுவுடைமையை மறுத்தனர். 3) ஆயுதப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். 4) வெளிநாட்டவர்களின், உள்நாட்டினர்களின் வணிகத்தைக் கெடுத்தனர். 5) சீனர்கள் மரபுமதமான கன்பூசியசு மதத்தைக் கைவிட விரும்பவில்லை; கிறித்தவ மதக் கோட்பாடுகள் மீது சீனர்களுக்கு வெறுப்பு ஏற்பட்டது. 6) அயல் அரசுகளின் படைவலிமையும், மஞ்சு அரசுக்கு அவை நல்கிய ஆதரவும் மிக முக்கியமான காரணமாகும்.

எவ்வாறாயினும் பழம்பெரும் சீனநாட்டை ஆழ்ந்த தூக்கத்திலிருந்து சீர்திருத்தப் பாதையில் தட்டியெழுப்பிய பெருமை தைப்பிங்குப் புரட்சியினரைச் சாரும். தைப்பிங்கினர் 20 மிலியன் மக்கள் கொல்லப்பட்டாலும் இப்புரட்சியால் மஞ்சு அரசு ஆட்டம் காணலாயிற்று. ஐரோப்பியர்களின் சீர்திருத்தங்களால் முறையின்றிச் சீனாவை முன்னேற்றமுடியாது என்பது உறுதியாயிற்று. அதனால் சீனாவில்'100 நாள்கள் சீர்திருத்தங்கள்' என்னும் சகாப்தம் தொடங்கியது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக 1911-ஆம் ஆண்டில் ஏற்படுத்தப்பட்ட 'குடியரசுக்கும்' டாக்டர் சன்யாட்செனின் 1) மக்களாட்சி, 2) தேசியம், 3) சமத்துவ்வாழ்வு ஆகிய அரசியல் கோட்பாடுகளுக்கும் ஊங்கு சூ சுவானும், அவர் கோட்பாடுகளும், தைப்பிங்குப்

புரட்சியும் முன்னோடியாக அமைந்தன என்று உறுதியாகக் கூறலாம். எச்.அ.

‘**தைப்பூசம்** காணாது போதியோ பூம்பாவாய்’ எனத் திருஞானசம்பந்தர் என்பைப் பெண்ணாக்கிய ‘பூம்பாவைப் பதிகத்தில் மயிலாப்பூரில் அருளிச் செய்வார். இவ்வாறு திருமுறைகளிலும் திருவிடைமருதூர்ப் புராணம், பழனித்தலபுராணம் முதலியவற்றிலும் தைப்பூச விழா சிறப்பித்துக் கூறப் பெறுகின்றது. இருபத்தேழு நாண்மீன்களுள் எட்டாவதாகக் கூறப் பெறுவது பூச நாண்மீனாகும். இப்பூசம் முழு நிலவு நாளில் கூடிவரும் திங்கள் தை ஆகும். தேவர்களின் குருவாகிய வியாழன் பூசநாண்மீனின் அதிதேவதை. வியாழன் அறிவினை உண்டாக்கும் வல்லபம் உடையவன் எனச் சோதிட நூலார் கூறுவதால் பூச நாண்மீனில் வழிபட்டால் வியாழனின் அருள் கிடைக்கும். கல்வியில் வல்லமை பெற ஏதுவாக இருக்கும் எனக் கருதி வழிபடுகின்றார்கள்.

இப்பூச விழாவைச் சிவன் கோவில்களிலும் முருகன் கோவில்களிலும் பத்து நாட்கள் சிறப்பாகக் கொண்டாடிப் பூச நன்னாளில் புண்ணிய ஆறுகளில் நீராடல் விழாச் செய்து நிறைவு செய்வார்கள். இத்தகைய பூச நீராட்டுத் தலங்களில் தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள திருவிடைமருதூர் குறிப்பிடத்தக்க தலமாகும். திருஞானசம்பந்தர் இங்குப் பூச நீராடலைச் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றார். திருநெல்வேலியில் தாமிரபருணியில் தைப்பூசத்தன்று நீராடி மகிழ்கின்றார்கள். அம்பாசமுத்திரத்திற்கருகிலுள்ள திருப்புடைமருதூரிலும் இவ்விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பெறுகின்றது. தைப்பூச விழா பழனியில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பெறுகின்றது. சேலம், இடப்பாடி, கும்பகோணம், தேவகோட்டை முதலிய இடங்களிலிருந்து ஆயிரக் கணக்கான அடியார்கள் பாதயாத்திரையாகப் பழனிக்குச் சென்று இறைவனை வழிபட்டு உய்தி அடைகின்றார்கள். மதுரையில் தைப்பூச விழாச் சிறப்புடன் கொண்டாடப் பெற்று வண்டியூர் மாரியம்மன் தெப்பக் குளத்தில் தெப்ப விழா திருமலை நாயக்கர் கால முதல் சிறப்புடன் நடைபெறுகின்றது.

வடலூர் வள்ளலாரது சத்தியமெய்ஞ்ஞான சபையில் தைப்பூசத்தன்று ஏழுதிரைகள் நீக்கப் பெற்றுச் சோதி தரிசனம் காட்டும் விழா தைப்பூசத்தில் சிறப்புடன் நடைபெறுகிறது. சன்மார்க்கப் பேரன்பர்கள் அனைவரும் அங்குக் கூடிச் சோதி தரிசனம் கண்டு அன்னதானம் செய்து மறுநாள் மேட்டுக்குப்பத்தில் வழிபட்டு மகிழ்வார்கள். சு.சு.

தைபர் ஆறு: தைபர் ஆறு (Tiber River) இத்தாலி நாட்டின் மிகச்சிறந்த ஆறாகும். இத்தாலியில் ‘போ’(Po) என்னும் ஆற்றுக்கு அடுத்து மக்களின் தேவைகளுக்கு நிரம்பப்பயன்படும் ஆறாக இது கருதப் படுகிறது. இந்த ஆறு ஐரோப்பாவின் ஆறுகளுள்ளும் மிகச் சிறந்த ஒன்றாகும். இது உரோமானியப் பேரரசின் நாகரிகக் காலம் முதற்கொண்டு வரலாற்றுத் தொடர்புடைய முக்கிய ஆறாகும். இவ்வாற்றுக் கரையின் மீதுதான் உரோம் நகரமே அமைந்துள்ளது.

இவ்வாற்றின் மொத்த நீளம் 405 கி.மீ. புணையாலோ (Funaiolo) என்னும் 1400 மீ. உயரத்திலிருக்கும் மலையடிவாரத்திலிருந்து இவ்வாற்றுக்கு நீர் வருகிறது. இம்மலைக்கு ‘அசுசெனினோ எனிலியானோ’ (Assenino Eniliano) என்பது பெயர். எனிலியானோ மலையில் தோன்றும் தைபர் ஆறு இத்தாலியின் கிழக்கே திர்ரேனியன் (Tyrrheian) கடலில் கலக்கிறது. தைபீரியசு எனச் சொல்லப்படும் இந்த ஆறு தெற்கு, கிழக்கு நோக்கிப் பாயும்பொழுது நிறைந்த வண்டல் மண்ணை அடித்துக்கொண்டு வருகிறது. இந்த ஆறு இலால்டைரினோ எனும் அகன்றவெளியை அடைகிறது. இடப்புறத்திலிருந்து சியாசியோ (Chiacio), தொபினோ (Topino) ஆறுகளும் வலப்புறத்திலிருந்து நெசுடோர்(Nestor) ஆறும் தைபர் ஆற்றுடன் கலக்கின்றன. மீண்டும் தோடி என்னும் இடத்திற்கருகில் மேற்கு நோக்கிச் சென்று பின்னர்த் தென் கிழக்குத் திசையில் செல்லும்போது இதன் துணையாறான நீரா (Nera) என்னும் ஆறு இவ்வாற்றுடன் கலக்கின்றது.அகன்ற உரோம் நகருக்கு நெருக்கமாகப் பாய்ந்து வரும்போது ‘அனியன்’ (Anion) என்னும் மற்றோர் ஆறும் தைபருடன் இணைகிறது.

தைபர் ஆற்றின் வடபுற ஓட்டத்தில் மத்திய தரைக்கடல் காலநிலை காரணமாக இவ்வாற்றில் மிகுந்த நீர் வருவதில்லை. ஆனால் தென்புறத்தில் துணைநதிகள் காரணமாக நீர்ப்பெருக்கம் மிகுதியாக உள்ளது. மழைக் காலங்களிலும் மிகக் கூடுதலான நீர்ப்பெருக்கம் இல்லாததால் இத் தைபர் ஆறு மலைகளையும் குன்றுகளையும் சுற்றிச் சுற்றி வட்டமிட்டபடியே ஓடிக் கடலில் கலப்பதால் இந்த ஆற்றுக்கரையின்மீது துறைமுகங்களே கி.பி. 1692 1703, 1844 ஆகிய ஆண்டுகளில்தான் கட்டப்பட்டன. இவ்வாற்றின் மூலம் தேவையான வாணிகப் பெருக்கம் காரணமாகத் தைபர் ஆற்றிலிருந்து மண்ணெடுத்துத் தூர்வாரி ஆழப்படுத்தினார்கள். மண் சேற்றுப் படிவு என்பது இவ்வாற்றின் தீராத தலைவலி கொடுக்கும் மிக முக்கிய சிக்கலாகும். ஏனெனில், இவ்வாற்றினால் உரோம் நகரில் மட்டும் வாணிகப் போக்குவரத்துக்குப் பயன்படும் அளவிற்கு நீர் உள்ளது. பிற இடங்களில் சேற்றுப் படிவு மிகுதி; பிற இடங்களில் ஏறத்தாழ $2\frac{1}{2}$ மீ. முதல் 7 மீ. வரைதான் ஆழம் உள்ளது. இவ்வாறு கடலில் கலக்கும் இடத்திற்கு

அருகிலேயே இரண்டு கல் தொலைவு வண்டல்மண் சேற்றுப்படிவு காரணமாகக் கடல் உள்ளே பின்வாங்கி யுள்ளது.

எவ்வாறாயினும் தைபர் ஆற்றின் ஓட்டம் மலையைச் சுற்றி உரோம் நகரை அடைந்து இறுதியாகத் திர்ரெனியன் கடலில் கலக்கும்போதும் அழகுக்கு அழகூட்டுவதாகவே உள்ளது. இந்த ஆறு அதன் துணையாற்றுடன் மிகுதியான அளவிற்கு மின்சார உற்பத்தி செய்கின்றது. ஹ.அ.

தைபுட்சு: சப்பானிய மொழியில் தைபுட்சு (Daibutsu) என்பது மகா புத்தர் அல்லது புனித புத்தர் எனப் பொருள்படும்.சீனாவிலுள்ள மிகப்பெரிய புத்தர் சிலைகளைப் போன்று சப்பானில் செய்யப்பட்ட சிலைகளுக்கு இப்பெயர் வழங்கலாயிற்று. இச் சிலைகள் அனைத்தும் ஆப்கானிசுத்தான் நாட்டிலுள்ள பனியன் என்னுமிடத்திலுள்ள இராட்சத சிலையிலிருந்து அமைக்கப்பட்டவை.

சப்பான் நாட்டில் கற்சிலை செய்வதற்கு வேண்டிய பாறைத் திண்பகுதி கிடைக்காததால் மரத்தாலும், வெண்கலத்தாலும் சிலைகள் செய்யப்பட்டுப் புத்த சமயக் கோயில்களில் வைக்கப்பட்டன. முதன் முதலில் சப்பான் நாட்டில் கி.பி. 6–ஆம் நூற்றாண்டில் தோடைசி என்ற இடத்தில் வெண்கலத்தினால் செய்யப்பட்ட தைபுட்சு என்ற சிலை, கியோடோ என்ற மாநிலத்தில் நாரா என வழங்கும் நகரிலுள்ள அருங்காட்சியகத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. இச்சிலையின் உயரம் 16 மீ.; எடை 452 கண்டிகள். இச்சிலை சோனு என்ற பேரரசின் கட்டளைக்கிணங்க கி.பி. 745–ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டு கி.பி. 749-ஆம் ஆண்டில் முடிக்கப்பட்டது. இது கி.பி. 752–ஆம் ஆண்டில் பேரரசர், பேரரசியார், அரசவை உயர் பதவியாளர்கள், உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து அழைக்கப்பட்ட 10,000 புத்த சமயத் துறவிகள் ஆகியோர் முன்னிலையில் ஒப்படைப்புச் செய்யப்பட்டது. இச்சிலையின் தலையும் வலக்கையும் கி.பி. 1880–ஆம் ஆண்டில் பழுதடைந்து மீண்டும் புதுப்பிக்கப்பட்டது.

தைபுட்சு என்ற சிலைகளுள் காமகுராவிலுள்ள கோடேகாயின் கோயிலிலுள்ள சிலை சிறப்புப் பெற்றதாகும். இச்சிலை நாராவிலுள்ள சிலையின் அமைப்பினை உடையதாகும். இது உருவத்தில் சிறியது. இதன் உயரம் 13 மீ.; முகத்தின் நீளம் 2.5 மீ.; கண்கள் 3.25 மீ; எடை 103 கண்டிகள்; உள்ளீடற்றது; சிலையின் மேல்மட்டத்திற்குச் செல்லச் சுழற்படிக் கட்டுகளைக் கொண்டது. இது கி.பி. 1252–ஆம் ஆண்டில் செய்யப்பட்டது. இச்சிலை கொரோமான் என்ற கீர்த்திமிகு சிற்பியால் சப்பானிய அரசின் உதவிகொண்டு செய்யப்பட்டதாகும். கோயிலின் உட்புறத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த இச்சிலை புயலால் அழிக்கப்பட்டு, மீண்டும் கி.பி. 1495–ஆம் ஆண்டில் கடலலையால் உடைக்கப்பட்டுப் பின் மீண்டும் புதுப்பிக்கப்பட்டு, இன்று கோயிலின் வெளிப்புறத்திலே நிறுவப்பட்டுள்ளது. இது சப்பானிய நாட்டின் பண்பாட்டுக்கு உரிய ஒரு சொத்தாக மதிப்பிடப்படுகிறது.

பண்டைக்காலத்தில் உலோகத்தால் செய்யப்பட்ட இச் சிலைகள் கோயில்களை மேன்மைப்படுத்துவதற்காகவே அமைந்தன. ஆனால், பிற்காலத்தில் வாணிகப் பொருள்களாகவே அவை ஆக்கப்பட்டன. எனவேதான் கி.பி. 16–ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து, புத்த சமய வண்ணத்தை உள்ளபடியே படைக்க வேண்டித் தங்கத்தாலும், இரச கந்தகத்தாலும் இச் சிலைகள் செய்யப்படுகின்றன.

இச் சிலைகள் அனைத்தும் திறந்த தாமரைப் பூவைப் போன்ற பீடத்தில் புத்தர் அமர்ந்து தியானத்தில் உள்ள நிலையிலேயே உள்ளன. இந்நிலை புத்தர் ஒரு முடிவில்லாத ஒளிவிளக்கு என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. புத்தர் உருவத்தை மரக்கட்டையில் மிக நுணுக்கமாகத் தைபுட்சு பாணியிலேயே செதுக்குவதில் சப்பான் நாட்டுத் தச்சர்கள் மிகவும் புகழ் பெற்றவர்கள். அந்நாட்டுப் பெண்கள் அணியும் மெருகிடப்பட்ட குமிழ்மாட்டி அணிகள், ஆடவர்களின் மணிக்கயிறு, புகையிலைப் பை ஆகியவற்றில் பொருந்தும் அளவிற்கு மிகச்சிறிய வேலைப்பாடு மிகுந்த தைபுட்சு மாதிரிகளைச் செய்கிறார்கள். பொன்.சு.

தைமிர் முந்நீரகம்: இது சோவியத்து நாட்டைச் சேர்ந்த சைபீரியாவின் வடக்கில் உள்ள ஒரு முந்நீரகம் தைமிர் (Taimyr) பகுதி ஏனிசெய் (Yenisei), கடங்கா (Khatanga) என்னும் இரு ஆற்றுக் கழிமுகங்களுக்கிடையே ஆர்ட்டிக்கு மாக்கடல் வரை ஊடுருவிச் செல்கிறது. ஆசியாக் கண்டத்தின் வடக்கு மூலையில் உள்ள செல்யூசுகின் முனை (Cape Cheylyuskin) தைமிர் முந்நீரகத்தின் ஓரத்தில் உள்ளது. இம் முந்நீரகம் பெரும்பாலும் துந்திரப் பகுதியாக (Tundra) இருக்கிறது. தெ.பா.

தைமூர்: பார்லாசு துருக்கியர் (Barlas Turks) இனத்தின் தலைவராக விளங்கிய அமிர் துருக்காயின் (Amir Turghay) மகனாக கி.பி.1336–ஆம் ஆண்டில் 'திரான்சாக்கியானா' (Transociana) மாநிலத்தில் உள்ள கேசு (Kesh) என்னும் ஊரில் 'அமிர் தைமூர்' (Amir Timur) பிறந்தார். இவர் கி.பி.1369-இல் சாமர்கண்டைக் (Samargand) கைப்பற்றி அந்நாட்டின் அரசராக முடிசூட்டிக் கொண்டார். பின்னர் பாரசீகம், மெசபடோமியா, ஆப்கானித்தானம் ஆகிய நாடுகளின் மீது கொள்ளையடிக்கும் நோக்கத்துடன் படையெடுத்தார். இப்போரின்போது இந்திய நாட்டின் செல்வச் செழிப்பையும் வளத்தையும் கேட்

டறிந்தார். இந்தியாவின்மீது படையெடுப்பதன்மூலம் பெருஞ் செல்வத்தினைத் திரட்டலாமென எண்ணங் கொண்டு அதற்கான முயற்சிகளில் இறங்கினார். இவரது முயற்சிக்கு ஆதரவாக இந்தியாவில்முகலாயப் பேரரசு வலிவற்று, நலிந்த நிலையில் இருந்தது. இசுலாமிய மதத்தின் காவலராகமுகலாய பிரபுக்களிடம் தம்மைக்கூறிக்கொண்டு அவரகளின், நன்மதிப்பைப் பெறும் நோக்கத்தைக் காரணம் காட்டி இந்தியாவின் மீது படையெடுத்தார்.

தைமூர்

தைமூரின் பேரனான பீர்முகமது (Pir Muhammad) கி.பி.1398-இல் முல்டான் மாநிலத்தின்மீது படையெடுத்து ஆறு மாதம் போரிட்டு அதைக் கைப்பற்றினார். தைமூர் கி.பி.1398-ஆம் ஆண்டு பெரும் படையொன்றைத் திரட்டிச்சாமர்கண்டை விட்டுப் புறப்பட்டார். அவர் சிந்து நதியையும் அதன் கிளை நதிகளான 'சீலம்' (Jhelum), இராவி (Ravi) நதிகளையும் கடந்து முல்டானுக்கு 112கி.மீ. தொலைவில் உள்ள 'தாலம்பா' (Talamba) என்னுமிடத்தை வந்தடைந்தார். தாலம்பா நகரை அழித்து அங்கிருந்த மக்களைக் கொன்று குவித்தார்; பெரும்பாலோர் கைது செய்யப்பட்டனர். பல நகரங்களைக் கைப்பற்றி, பலரைக் கொன்று குவித்தபின்னர் தில்லி மாநகர் வந்தடைந்தார். இப்படையெடுப்பின் போது ஒரு இலட்சம் ஆண் கைதிகளைக் கொன்று குவித்தார் என வரலாற்றுச் சான்றுகள் கூறுகின்றன.

தில்லியை ஆண்டுவந்த சுல்தான் மகமது (Sultan Mahmud) மிகப்பெரிய படை ஒன்றைத் திரட்டித் தைமூரை எதிர்த்து நின்றார். அவரது சேனையில் 10,000 குதிரைப்படை வீரர்களும், 40,000 காலாட்படைகளும், 120 போர் யானைகளும் போர்க்கவசங்கள் பூட்டி வலிமைபெற்றதாக இருந்தன. ஆயினும் தைமூரின் படையோ இதைவிட வலிமை வாய்ந்ததாக இருந்ததால் இப்பெரிய சேனை தைமூரின் படை வலிமைக்கு முன் வலிவற்றதாக விளங்கியது. சுல்தான் தோற்கடிக்கப்பட்டு அவரும் அவரது படை வீரர்களும் போர்க் களத்திலிருந்து ஓட்டம் பிடித்தனர். சுல்தான் குசராத்துக்கு ஓடினார். அடுத்த நாள் தைமூர் தில்லி மாநகருக்குள் நுழைந்து நகரைச் சூறையாடினார். நகரமக்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் கொலை செய்யப்பட்டனர். வீடுகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. நகரில் கைது செய்யப்பட்ட கட்டடக் கலைஞர்களையும் தொழில் விற்பன்னர்களையும் தமது தலைநகரான சாமர்கண்டில் புகழ்பெற்ற 'வெள்ளிக்கிழமை மசூதி' கட்டுவதற்காக அனுப்பி வைத்தார்.

துக்ளக்கு மரபுத்தில்லிச்சுல்தான்களின் ஆட்சிக்குத் தைமூரின் படையெடுப்பு ஒரு பேரிடியாக விளங்கியது. தில்லியில் தங்கி 15 நாள்கள் கொள்ளையடித்த பொருள்களைத் திரட்டியபின் தைமூர் கி.பி.1399-ஆம் ஆண்டு தாய்நாடுதிரும்பினார். மேலும் வடக்குநோக்கி செல்லும்வழியில் அரித்துவார் (Hardwar) அருகே இரண்டுபேரரசுகளைத்தோற்கடித்தார் எனக்கூறப்படுகிறது. இவர் சிவாலிக்கு மலைகளைத் தாண்டும்போது காங்கராவைக் கைப்பற்றிச் சம்மு நகரில் கொள்ளையடித்தார். அங்குப் பெரும் எண்ணிக்கையில் மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். தம் தளபதிகளில் ஒருவரான காசிர் கான் சையது (Khazir Khan Sayyid) என்பவரை முல்டான், இலாகூர், திபால்பூர் அரசுகளை நிருவகிக்கும் பொறுப்பில் அமர்த்தியபின், சிந்து நதியைக் கடந்து தலைநகர் போய்ச் சேர்ந்தார். 'இவருக்கு முன்னால் எவரும் இத்துணை இன்னல்களை இந்திய நாட்டுக்கு இழைத்ததில்லை' என வரலாற்றுப் பேரறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். ஒரே படையெடுப்பில் இவ்வளவு வெற்றிகளை எவரும் கண்டிலர் என்பதும் உண்மை. இவரது வெற்றிக்குப் பல காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. பஞ்சம், பட்டினியில் மக்கள் அவதியுற்ற நிலை, இந்திய அரசுகளின் வலிவற்றநிலை, தைமூரின் சிறந்த பயிற்சி பெற்ற சேனை ஆகியவை தைமூருக்கு நல்ல வாய்ப்பாக இருந்தன என வரலாற்று வல்லுநர்கள் கூறுகின்றனர். பி.சி.

தையசு, பார்த்தலோமு (1405-1500): போர்ச்சுகீசிய நாட்டைச் சேர்ந்த இவர்கி.பி.15-ஆம் நூற்றாண்டில் பல புத்தாய்வுகளை (Exploration) மேற்கொண்டவர். இதன் மூலம் பல புதிய நிலப் பரப்புகளையும் மக்களினத்தவர்களையும் வெளி

உலகம் அறியுமாறு செய்தவர். ஆப்பிரிக்காவைச் சுற்றிச் செல்லும் கடல்வழியை இவர் கண்டறிந்த தன் மூலம் ஐரோப்பாவிற்கும் ஆசியாவிற்கும் கடல் வழித் தொடர்பு ஏற்பட்டது.

தையசுவின் (Bartolomeu Dias) தொடக்க கால வாழ்க்கையைப் பற்றிச் செய்திகள் கிடைக்க வில்லை. இவர் கி.பி.1481–82இல்ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள தங்கக் கடற்கரையைக் கண்டுபிடிக்கும் பொருட்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட புத்தாய்வுப் பயணத்தில் ஒரு கப்பலுக்குத் தலைமை தாங்கிச் சென்றார். இவர்கள் செல்ல விரும்பிய அப்பகுதி இப்போதைய கானா நாட்டுப் பகுதியாகும்.

போர்ச்சுகலின் பேரரசர் இரண்டாம் சான் (John II) கி.பி.1487–இல் ஆப்பிரிக்காவின் தென் முனையைக் கண்டறிந்து வருமாறு தையசுவிற்குக் கட்டளையிட்டார். அதோடு பேரரசர் சான் ஆசியப் பகுதியினைத் தரைவழி மூலமும் கடல்வழி மூலமும் கண்டறிய வேண்டுமென விரும்பிப் புத்தாய்வுகளை மேற்கொள்ள உதவிகள் செய்தார். ஆனால் அப்பய ணங்கள் தோல்வியடைந்தன.

தையசு கி.பி.1487-இல் மேற்கொண்ட புத்தாய் வுப் பயணம் வரலாற்றில் முக்கிய இடம் பெற்று விட்டது. இந்த ஆண்டில் இவரும் இவர்தம் குழுவின ரும் 3 கப்பல்களில் ஆப்பிரிக்காவின் தெற்கு முனை நோக்கிப் பயணம் செய்தனர். ஆப்பிரிக்காவின் தெற்குப் பகுதியில் கடலில் கலக்கும் ஆரஞ்சு ஆற் றின் (Orange River) முகத்துவாரத்திற்கு அருகில் பெரும் புயல் அடித்ததால் 13 நாள்கள் கடற்கரை யைப் பார்க்காமலேயே கடலில் தவித்தனர். கப்பல் தெற்கு முனைக்கு அடித்துச் செல்லப்பட்டிருக்கும் என நம்பினர். தொடர்ந்து தெற்குக் கரையோர மாகவே சென்று கொண்டிருந்ததால் இந்தியாவைக் கண்டுவிட முடியும் என நம்பினர். அப்போது அவர் களிடமிருந்த உணவு தீரும் நிலையிலிருந்தது. அனை வரும் நெடும் பயணத்தால் சலிப்படைந்துவிட்டனர். போர்ச்சுகலுக்கு மீண்டும் திரும்பிவிடுவது என முடிவு செய்யும் போது ஒரு நிலப்பகுதியைக் கண்டனர். அதுவே இப்போது நன்னம்பிக்கை முனை (Cape of Good Hope) எனக் கூறப்படும் பகுதியாகும். தையசு அப்பகுதியைப் புயல்களின் முனை (Cape of Storms) எனப் பெயரிட்டுத் திரும்பினார். இருப்பினும் இந்தி யாவை அடைவதற்கு ஒரு வழி புலப்பட்டது என்ற நம்பிக்கையில் பேரரசர் இரண்டாம் சான் அதனை ‘நன்னம்பிக்கை முனை’ என மறுபெயரிட்டார். கி.பி.1487-இல் தொடங்கிய பயணம் கி.பி.1488-இல் முடிவுற்றது.

இதற்குப் பின்னர்த் தையசு கி.பி.1494–இல் ஆய்வுப் பணத்திற்கு ஏற்ற இரண்டு கப்பல்கள் கட்டு வதற்கு ஆலோசனை கூறினார். அதன் மூலமே வாசு கோடகாமா (Vasco da Gama) என்ற மற்றுமொரு போர்ச்சுகீசியர் கி.பி.1497–இல் ஆப்பிரிக்காவைச் சுற்றி இந்தியாவைக் கண்டறிந்தார். மீண்டும் கி.பி. 1500-இல் தையசு, கேப்ரல் (Pedro Al Vares Cabrel) தலைமையில் வாசுகோடகாமா சென்ற பாதை யிலேயே இந்தியாவைச் சென்றடைய வேண்டுமெனக் கிளம்பினார். இப்பயணத்தில் 13 கப்பல்கள் இடம் பெற்றன. பயண வழி திசை தெரியாமல் மாறிய தால் இப்போதைய பிரேசில் உள்ள பகுதிக்குச் சென்றுவிட்டனர். பிரேசிலிலிருந்து திரும்பி வரும் போது புயலின் கொடுமையினால் தையசுவின் கப்பல் மூழ்கியதால் அவரும் இறந்து விட்டார். சீ.ப.

தையர் ஆடால்பு: உலூயி ஆடால்பு தையர் என முழுப்பெயரைக் கொண்ட இவர் பிரான்சு நாட்டின் மூன்றாம் குடியரசின் முதல் தலைவரா வார். இவர் ஒரு சிறந்த வரலாற்றாசிரியராகவும், எழுத்தாளராகவும், அரசியல் வல்லுநராகவும், மக்க ளின் உண்மையான பிரதிநிதியாகவும், புரட்சித்தலை வராகவும் விளங்கினார்.

தையர் ஆடால்பு

உலூயி ஆடால்பு தையர் (Louis Adolphe Thiers) மார்சேல் நகரில் கி.பி.1797–ஆம் ஆண்டு ஒரு கடற் படைத் தளபதியின் மகனாகப் பிறந்தார். மார்சேல் நகரில் கல்வியைத் தொடங்கி ஐயன்புரோவெசிப்பு பல்கலைக்கழகத்தில் கி.பி.1822–ஆம் ஆண்டில் சட்டக் கல்விப்பட்டம் பெற்றார். இருப்பினும் சட்டத்துறை யில் பணியாற்ற விரும்பாமல் எழுத்தாளராக விளங்க எண்ணி ‘அரசியலமைப்பு’ என்ற இதழின் அலுவலகத் தில் பணிபுரிந்தார். பீலிக்சு போடின் என்பவருடன் சேர்ந்து ‘பிரான்சுப் புரட்சி’யின் வரலாற்றை கி.பி. 1827–ஆம் ஆண்டில் எழுதிமுடித்து பத்துத் தொகுதி

களாக வெளியிட்டார். இவர் கி.பி.1830-ஆம் ஆண்டில் 'தேசியம்' என்ற நாளிதழைப் பத்தாம் சார்லசுக்கு எதிராகத் தொடங்கினார். இவருடைய எழுத்துகள் பிரான்சு நாட்டு மக்களின் அவ்வாண்டுப் புரட்சிக்கு வித்துக்களாகஅமைந்து விட்டன. புரட்சியின் முடிவில் ஆர்லியன்சு நாட்டுப் பெருமகனார் புதிய மன்னராகப் பதவியேற்றவுடன் இவர் பல உயர்ந்த பதவிகளைப் பெற்றார். இவர் கி.பி. 1830-இல் மன்னரின் நேருதவிச் செயலராகவும் கி.பி. 1832-இல் உள்நாட்டு அமைச்சராகவும், கி.பி.1833-இல் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராகவும், கி.பி. 1836-இல் வெளியுறவு அமைச்சராகவும், கி.பி.1840-இல் முதலமைச்சராகவும், கி.பி.1848-இலிருந்து நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகவும் பணியாற்றினார். குடியரசுக் கொள்கைகளை மக்களிடையே பரப்பிய காரணத்தால் கி.பி.1851-இல் லூயி நெப்போலியன் காலத்தில் நாடு கடத்தப்பட்டார். பின் கி.பி.1853-இல் தண்டனை நீக்கப்பட்டுத் தாய்நாடு திரும்பி சில ஆண்டுகள்வரை அரசியலில் ஈடுபடாமல் ஒதுங்கியே இருந்தார். இவருடைய அறிவையும், பட்டறிவையும் பயன்படுத்தும்பொருட்டு கி.பி.1863-இல் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அச்சமயத்தில் இவர் அகப்படுத்தல் கொள்கைகளை அடியோடு வெறுத்தார்.

இவர் கி.பி.1870-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற பிரெஞ்சு-பிரசியப் போரின்போது ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கிடையே தம் அரசியல் தந்திரத்தால் பிரசிய ஆட்டோவான் பிசுமார்க்குடன் அமைதி உடன்படிக்கையில் வெற்றி கண்டார். போரின்போது ஏற்பட்ட நட்ட ஈட்டையும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து நாட்டின் நிலையை உயர்த்தினார். இவர் கி.பி.1871-ஆம் ஆண்டு பிப்பிரவரித்திங்களில் நிறுவப்பட்ட 'மூன்றாம் பிரெஞ்சுக் குடியரசில்' தேசிய சட்டப்பேரவையில் ஆட்சிக்குழுவின் தலைவரானார்; ஆகசுட்டுத் திங்களில் குடியரசின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்; பிரான்சின் சீர்கெட்டுவிட்ட அரசியல் நிலைகளைச் சரிப்படுத்த எண்ணங்கொண்டார். இவர் கி.பி.1872-இல் தனி இராணுவச்சட்டத்தையும் வெளியிட்டார். இவரின் முயற்சிகள் தோல்வியடைந்தன. இவர் பிரான்சு நாட்டின் விடுதலை வீரராவார்; விவசாயிகளின் நல்லெண்ணத்தைப் பெற்றவர்; உழைப்பாளர்களின் நலனிலே அக்கறைகொண்டவர்; நாட்டில் வருமான வரியை எதிர்த்தவர்; தேசிய இராணுவப் பராமரிப்பை விரும்பாதவர்; மக்களாட்சியில் தளராத நம்பிக்கை உடையவர்; அனைத்து நாடுகளுக்கிடையே பிரான்சின் தரத்தையும் செல்வாக்கையும் உயர்த்தி அந்நாடும் ஒரு வல்லரசே என நிறுவத் தம் எழுத்துகளையும் அரசியல்தந்திரத்தையும் பயன்படுத்தியவர்; நாட்டிற்கு ஆற்றிய தொண்டுகளை விளம்பரம் செய்ய விரும்பாதவர்; பிரான்சு நாட்டின்மீது பக்தியையும் பற்றையும் மக்களிடையே பரப்பியவர். இவர் கி.பி.1877-ஆம் ஆண்டு பாரிசில் காலமானார். பொன்.சு.

தைர்-அல்-மதீனா நைல் நதிக்கரையில் மேலை எகிப்தில் தீப்சில் அமைந்துள்ள தொன்மையான பகுதி. இப்பகுதியில் பண்டைக் காலத்தில் கைவினைஞர்கள் குடியிருந்தனர். இவர்கள் எகிப்திய அரசக் கல்லறைகளை அழகு செய்வதில் வல்லவர்களாக விளங்கினர். அக்காலத்தில் வாழ்ந்த கைவினைஞர்களைப் பற்றி அறிஞர்கள் அறிந்துகொள்ள இப்பகுதி ஆய்வு செய்யப்பட்டது. இங்குப் பெருமளவில் எழுத்துப் பொறிப்புகள் கொண்ட சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. இவை கைவினைஞர்களின் வாழ்க்கைத் திறத்தைக் கூறும் எழுத்துச் சான்றுகளாக விளங்குகின்றன. இவை கி.மு. 1200-க்கும் கி.மு. 1085-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தவை. இங்குப் பல கல்லறைகளும் காணப்படுகின்றன. இக்கல்லறைகள் கலைஞர்களுக்குரியவை. இங்குப்பணியாளர்களின் வழிபாட்டிற்காக மூன்று கோயில்கள் கட்டப்பட்டன. சு.இரா.

தைர அல்-பாகிரி எகிப்தில் உள்ள தொல்லியல் சிறப்புப்பெற்ற ஊர். தீப்சுப்பகுதியில் உள்ள நெக்ரோபோலிசு (Necropolis) பகுதியில் தைர அல்-பாக்ரி (Dayral-Bahri) அமைந்துள்ளது. கிங்சு பள்ளத்தாக்கிற்குத்தெற்கிலும் நைல் நதியின் மேற்குக் கரையிலும் அமைந்துள்ள செங்குத்து மலைச் சரிவுப் பகுதியில் அமைந்துள்ள தைரஅல் பாக்ரி, வடக்கு

தைர அல் பாகிரி கோயில்கள்

மடாலயம் என்னும் பொருளால் பெயர் பெற்றுத் திகழ்கிறது. இங்குள்ள மடாலயம் கி.பி.7-ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டது. இங்குள்ள 3 பழமைச் சின்னங்கள் எகிப்தியக் கட்டடக் கலைக்குச் சான்று பகர்வன. இவற்றுள் கி.மு.2050-இல் கட்டப்பட்ட அரசர் இரண்டாம் மெண்டுகோடெப்பின் சடங்குக் கோயில் ஒன்றாகும். இது இப்பொழுது பெருமளவில் அழிந்துள்ளது. இரண்டாவதாக விளங்குவது அரசி ஆட்சீப்சுட்டு (Hatshepsut) கி.மு. 1500 இல் கட்டிய மேடை போன்று அமைப்புடைய கோயிலாகும். இக் கோயில் அகழாய்வு செய்து வெளிக் கொணரப் பட்டது. இதன்மேல் பிற்காலத்தில் மடாலயம் கட்டப்பட்டது. மூன்றாவது பழமை ஆலயத்தை 1968-ஆம் ஆண்டு போலந்து தொல்லியல் அறிஞர்களின் குழு ஒன்று கண்டுபிடித்தது. மிகுந்த அழிபாட்டுக்குள்ளான இக்கட்டடம் கி.மு.1460-ஆம் ஆண்டு மூன்றாம் துட்மோசு (Thutmose III) என்னும் அரசால் இரண்டு பழைமையான கோயில்களுக்கு இடையில் கட்டப்பட்டது. இக்கோயில் கி.மு.1160-ஆம் ஆண்டு மலையிலிருந்து உருண்ட பாறையால் அழிந்துபட்டது. இம்மூன்று கோயில்களையும் ஒருசிறிய வழிஒன்றுடன் ஒன்று இணைத்து பள்ளத்தாக்குப் பகுதியில் உள்ள கோயில்களுக்கும் இணைத்துள்ளது. பள்ளத்தாக்குப் பகுதியில் படகுத் துறை ஒன்று உள்ளது. இதன் எதிரில் செங்குத்து மலை உள்ளது. சு.இரா.

தைலப்பா: தென்னிந்தியாவின் மேற்கு பகுதியில் புதிய சாளுக்கிய அரசை நிறுவியவர் இரண்டாம் தைலப்பா ஆவார். இவர் நிறுவிய அரசு இராட்டிரகூடர்களின் வீழ்ச்சிக்குப்பின் தோன்றியது. இவர் கல்யாணியைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தார். இவர் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து மேலை சாளுக்கியரின் ஆட்சி தொடங்கியது. இவ்வரசு கி.பி.11, 12-ஆம் நூற்றாண்டில் சோழ அரசை எதிர்த்தும், வேங்கி (அ) கீழை சாளுக்கியரை எதிர்த்தும் விளங்கியது. மேலை சாளுக்கிய அரசர்களில் மூவருக்கு தைலப்பா என்ற பெயர் உள்ளது. இதில் முதலாம் தைலப்பா சாளுக்கிய அரசர் இரண்டாம் கீர்த்திவர்மனின், மாமனான பீமா என்பவரின் வழியில் தோன்றியவர் எனக் கருதப்படுகிறது. இவர் வமிச வழியில் வந்த நான்காம் விக்கிரமத்தியா காலசூரி இலட்சுமணனின் மகளான போந்தா தேவியை மணந்தார். இவர்களுக்குப் பிறந்தவர்தான் இரண்டாம் தைலப்பா ஆவார்.

இரண்டாம் தைலப்பா (கி.பி.973-997): இவரை தைலப்பா (Tailapa), தைல அப்பா (Tailappa), தைலப்பய்யா (Tailappaya) என்றும் குறிப்பிடுவர். இரண்டாம் தைலப்பாவைப் பற்றி அறிய கி.பி. 957,965-இல் எழுதப்பட்ட இரண்டு கல்வெட்டுகள் உதவியாக உள்ளன. இதன் மூலம் அவரது இளமை காலத்தில்இராட்டிரகூட அரசர்இரண்டாம்கிருட்டிணனின் சிற்றரசர் ஆக தாரவாடியை ஆண்டதாக தெரிகிறது. தற்பொழுது தாரவாடி, பீசப்பூர் மாவட்டத்தில் சிற்றூராக உள்ளது. இக்கல்வெட்டு மூலம் இரண்டாம் தைலப்பாவின் முன்னோர்களும் இராட்டிர கூடர்களின் சிற்றரசர்களாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்று தெரிகிறது. ஆனால் இவர்களுக்கும் வாதாபி சாளுக்கியர்களுக்குமிடையே இருந்த உறவு -தொடர்புபற்றி தெரியவில்லை. கோதாவரி மாவட்டத்தில் உள்ள பிமாவரத்தில் உள்ள முற்றுப் பெறாத கோயில் கல்வெட்டு மூலம் தைலப்பா முதல் திரிபுவண மல்லா வரை உள்ள வம்சவழிப் பற்றி அறிய முடிகிறது. கல்வெட்டுகள் மூலம் இரண்டாம் தைலப்பாவைப் பற்றி கி.பி.996 வரை அறிய முடிகிறது. இவர் இருபத்திநான்கு ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தார். அவரை அடுத்து அவர் மகன் சத்தியசரயா முடி சூட்டிக்கொண்டார்.

இரண்டாம்தைலப்பா ஆகவமல்லா (Ahavamalla) பூவனமல்லா (Chavana Malla) என்ற பட்டப் பெயர்கள் சூட்டிக் கொண்டார். இரண்டாம் தைலப்பாவைப் பற்றி அவருக்குப் பின்னர் எழுதப்பட்ட வழிமுறைச் செய்திகள் அவரை இறைவன் கிருட்டிணனின் அவதாரம் என்றும், 108 போர்களை, அரக்கர்களை எதிர்த்து வென்றார். என்றும், 88 அரண்களைக் கைப்பற்றினார் எனவும் கூறுகிறது. ஏறத்தாழ கி.பி.965-இல் இராட்டிரகூட அரசர் மூன்றாம் கிருட்டிணர் தமது இராணுவத் தளபதிகளுக்கு பல நிலங்களை வழங்கினர். அதில் தாரவாடி (Taradavadi) என்ற முக்கிய பகுதியை ஆகவமல்லா தயிலப் பராசா என்ற சத்யசாயா குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு வழங்கினர். அன்றிலிருந்து தயிலபரசரா இராட்டிர கூடர்களைவீழ்த்த காத்திருந்த மூன்றாம் கிருட்டிணனுக்குப் பின் அரியணை ஏறிய இரண்டாம் கர்காவை கி.பி.973-இல் சில இராட்டிரகூட சிற்றரசர்களின் துணைக் கொண்டும், தமது தாய் வழியான காலசூரிகளின் உதவியுடனும் வீழ்த்திச் சாளுக்கியர்களின் ஆட்சியை மீண்டும் தக்காணத்தில் நிறுவினர். அவர் மணியகட்டகோ(Maniyakatto)என்னும் நகரை தமது ஆட்சிப் பீடமாக வைத்துக் கொண்டார். இந்நகர் கி.பி.993 வரை தலைநகராக விளங்கியது. பின்னர்க் கல்யாணி தலைநகராக மாறியது. இரண்டாம் கர்க்காவை வீழ்த்தி அரியணை ஏறிய தைலப்பா தமது ஆட்சியை நிலைநிறுத்த முயன்றார். முதலில் அவர் மாராசிம்மாவை எதிர்த்தார். ஏனெனில், மாராசிம்மா,இராட்டிரகூட அரசர் மூன்றாம் கிருட்டிணனின் சகோதரியரின் மகனான நான்காம் இந்திராவை அரியணை ஏற்ற முயற்சிசெய்தார். அம்முயற்சியில் தோல்வியுற்று உண்ணா

நோன்பு பூண்டு உயிர் நீத்தார். பின்னர் நான்காம் இந்திராவும் அவ்வாறே உயிர் நீத்தார்.

கங்காபஞ்சலதேவா தமது எதிரியாக விளங்குவதை கண்ட தைலப்பா கங்க பூதங்கதேவா (Ganga Buhdhangadeva) மற்றும் சில சிற்றரசர்கள் துணைக்கொண்டு பஞ்சலதேவாவைத் தாக்கினார். பின்னர்ப் பூதங்கதேவா பஞ்சல தேவாவைப் போரில் வென்றார். இவ்வெற்றிக்குத் தைலப்பா, ஆகவமல்லா என்ற பட்டத்தைப் பூதாங்கதேவருக்குச் சூட்டினார். மேலும் இவ்வெற்றி தைலப்பாவின் ஆட்சியை நிலைநாட்ட உதவியது. இவர் கி.பி.980க்கு முன்னர் சோழ அரசர் உத்தம சோழரையும் வெற்றியடைந்திருக்க வேண்டும். இவ்வாறு தமது ஆட்சியை நிலைநாட்டிய பின், தெற்கு பகுதியில் வெற்றியடைந்தபின், தமது கவனத்தை மேற்குப் பகுதியில் செலுத்தினர். அங்கும் தமது மேலாண்மையை நிலை நிறுத்தியபின் வடக்கே மல்வா நாட்டை ஆண்ட பர்முரா மூலா ராசாவை வெல்ல ஆறு முறை படையெடுத்தார். ஆறு முறைகளும் தோல்வியடைந்தார். இப்படையெடுப்பிற்கு முதன்மைக் காரணம் மால்வாநாடு, முன்னர் இராட்டிரகூடர்களின் ஆட்சியின்கீழ் இருந்ததே ஆகும். இவ்வெற்றிகள் அடைந்த மால்வா நாட்டு அரசர் மூலாராசவைக் காத்துக் கொள்ளும் முயற்சியாக தைலப்பாவை எதிர்த்து சாளுக்கியர்களை அடக்க கோதாவரி வரை படையெடுத்தார். அப்போது மூலாராசாவைத் தைலப்பா சிறைசெய்தார். சிறையில் தைலப்பாவின் சகோதரி மிருலைவதிக்கும் மூலா ராசாவுக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டது. இதற்கிடையே மூலாராசாவின் அமைச்சரின் முயற்சி மூலம், மூலாராசா தப்பும் எண்ணம் கொண்டுள்ளதை மிருணலவதி தைலப்பாவிற்குத் தெரிவித்தால், தைலப்பா மூலாராசாவைத் துன்புறுத்திக் கொன்றார். இப்போர்களில் தைலப்பாவின் தளகர்த்தர் நாகதேவ உதவியாகவிளங்கினார். தைலப்பா செய்த எல்லா போர்களிலும் அவரது மகன் சத்யசாரயா உதவினார். தைலப்பாவின் ஆட்சி சிமோகா, சித்தல் தூர்க், பெல்லாரி முதலிய பகுதிகளையும் தெற்கு கொங்கன் பகுதியையும், கோதாவரி அல்லது நர்மதா வரை பரவியிருந்தது. தைலப்பாவின் வாரிசுகள் தங்களைக் கன்னட அரசர்கள் எனக் கூறிக்கொண்டனர். தைலப்பா, இரத்னாபம்மகா (Ratta Bhammata) என்பவரின் மகளான சக்கம்மாவை (Jakabba) மணந்தார். அவளுக்கு இரண்டு புதல்வர்கள் சத்தியசாராயா, தசாவர்மன் என்பவர்கள். தசாவர்மன் தைலப்பாவின் காலத்தே ஆளுநராக விளங்கினார். தைலப்பாவும் அவரது குமாரர்களும் கன்னட கவி இரன்னாவை ஆதரித்தனர். இரன்னா தைலப்பாவின் அரசவை கவியாகவும் விளங்கினார். கவிஞருக்குப் பல சிறப்புகள் செய்யப்பட்டன. அவர் எழுதிய அசித்த புராணம் (Ajrta Purna) சமணத் தீர்த்தங்களை பற்றி கூறுகிறது.

மூன்றாம் தைலப்பா 1149/50-63: கல்யாணி சாளுக்கியர் வமிச அரசர்களில் மூன்றாம் சோமசுவராவின் புதல்வர் மூன்றாம் தைலப்பா ஆவார். இவர் ஒய்சாளர் அரசர் விசுணுவர்த்தனுவின் சமகாலத்தவர். இவர் ஆட்சிக் காலத்தே சாளுக்கியர்களின் வீழ்ச்சி தொடங்கியது எனலாம். விசுணுவர்த்தனு பன்பாபுரா என்னுமிடத்தில் தங்கியிருந்ததால் அவர் செல்வாக்கு வளரத் தொடங்கியது. மேலும் தாரவாடி காலசூரிகளிடம் இருந்தது. காகத்தியா அரசர் இரண்டாம் புரலா மூன்றாம் தைலப்பாவுடன் போர் செய்து அவரைச் சிறை செய்தார். பின்னர் ஓர் அனுமானம் கொண்டு மூனறாம் தைலப்பாவை விடுதலை செய்தார். பூரலாவின் குமரார் உருத்ரன் பற்றிஅஞ்சி தைலப்பா வயிற்றுப்போக்கு நோய்க்கு ஆட்பட்டு உயிர்நீத்தார். பு.எ.மோ.

துணை நூல்:

Nilakanta Sastri, K.N. A History of South India, Oxford University, Second Edition, Madras, 1958.

தைலர், சர் எட்வர்டு பர்னட்டு (கி.பி. **1832-1917**): இவர் தலைசிறந்த ஆங்கிலேய மானிடவியலறிஞர்; சமுதாய மானிடவியலைத் தோற்றுவித்தவர் எனக் கருதப்படுபவர்; புகழ்மிக்க நூலான 'தொன்மைப்பண்பாடு' (Primitive Culture) என்னும் நூலை எழுதியவர். தைலர் (Sir Edward Burnett Tylor) இங்கிலாந்தில் சொமர்செட் மாகாணத்தில் வெலிங்டனில் கி.பி. 1832-இல் பிறந்தார். பதினாறு வயது வரை கல்வி பயின்ற பின்னர்க் குடும்பத்தாருடன் சேர்ந்து சிறிதுகாலம் வாணிகம் செய்யத் தொடங்கினார்.

தைலர்

தைலரின் தொடக்ககாலம் சுற்றுப்பயணங்களில் கழிந்தது. இளம் வயதிலேயே காசநோயால் பாதிக்கப்பட்டதால் இவரது செல்வக் குடும்பம் இவரை அமெரிக்காவிற்கு அனுப்பி மருத்துவம் பெறச்செய்தது. அக்காலத்தில் இவர் தொல்லியலாரும் இனக்குழு ஒப்பாய்வியலாருமான (Ethnologist) கிரிசுடி (Christy) என்பாருடன் தொடர்புகொண்டு இத்துறையில் ஆர்வங்கொண்டார். கிரிசுடியின் துணையுடன் தைலர் தொல்லியல், மானிடவியல் முதலான துறைகளில் களப்பணி அனுபவங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்தார். இவருடன் இணைந்து மேற்கொண்ட மெக்சிகோ புத்தாய்வுப் பயணத்தின் இறுதியில் தைலர் இத்துறையில் நன்கு காலூன்றிவிட்டார்.

தைலர் கி.பி. 1861-இல் மெக்சிகோ பயண அனுபவங்களைத் 'தொன்மை மற்றும் இக்கால மெக்சிகோவும் மெக்சிக்கர்களும்'(Mexico and the Mexicans: Ancient and Modern) என்னும் நூலாக வெளியிட்டார். இந்நூலின் மூலம் பண்பாட்டுக் கூறுகளைத் திறம்படக் கவனித்து அவற்றை முறைப்படுத்தி எழுதும் தைலரின் திறமையைக் காண முடிந்தது. இதனையடுத்து இவர் எழுதிய மனித குலத்தின் தொடக்கக் கால வரலாறும் நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியும் பற்றிய ஆய்வுகள் (Researches into the Early History of Mankind and the Development of Civilization, 1865) என்னும் நூல் இவருக்கு மானிடவியலில் சிறப்பிடத்தைத் தேடித் தந்தது. இந்நூலில் மனிதப் பண்பாட்டின் வளர்ச்சி பற்றி விவரித்துள்ளார். இந்நூலின் மையக் கருத்தாக அமைவது, கடந்தகாலப் பண்பாடுகளும் இக்காலப்பண்பாடுகளும், நாகரிகமுற்றவர்களும் ஆதிகுடிகளும் மனிதச் சிந்தனையின்வரலாற்றில் ஒரு பகுதியாகக் கொண்டு ஆராயப்படவேண்டுமென்பதே.

தைலருக்குப் பெரும் புகழைத் தேடித் தந்தது அவரது தொன்மைப் பண்பாடு (Primitive Culture) என்னும் நூலாகும். அந்நூல் கி.பி. 1875-இல் இரண்டு தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டது. அந்நூலில் இவர் தொன்மைச் சமயத்தின் தோற்றம் பற்றிய ஆவியுலகக் கோட்பாட்டைப் (Animism) பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். ஆவிகளின்பால் நம்பிக்கைகொண்ட நிலையே சமயம் தோன்றியதற்குக் காரணமாக அமைந்தது எனக் குறிப்பிடுகிறார். காண்க: ஆவியுலகக் கோட்பாடு.

இன்று வழக்கில் உள்ள 'பண்பாடு' என்னும் சொல்லோடு மிகவும் தொடர்புடையவர் தைலர். பண்பாடு பற்றிய இவரது வரையறையே இன்று சமுதாய அறிவியல்களில் பெருவழக்காகக் கையாளப்படுகிறது. இவர் பண்பாட்டை 'அறிவு, நம்பிக்கை, கலை, ஒழுக்க நெறிகள் (Morals), சட்டம், வழக்கம் முதலானவையும் மனிதன் சமுதாயத்தில் ஓர் உறுப்பினராக இருந்து கற்கும் பிற திறமைகளும் பழக்கங்களுமாகும்' என வரையறை செய்வார்.

தொன்மைப் பண்பாடு என்னும் நூலில் தைலர் பண்பாட்டின் படிமலர்ச்சியைப் பற்றி விளக்குகிறார். தைலரின் படிமலர்ச்சித் திட்டத்தில் பண்பாடு பல நிலைகளில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது என்றும் அதனை விலங்குத் தன்மை (Barbraism), காட்டுமிராண்டித் தன்மை (Savagery), நாகரிகம் ஆகிய மூன்று நிலைகளாகப் பாகுபடுத்தலாம் என்பார். அனைத்துப் பண்பாடுகளும் இம்மூன்று நிலைகளைக் கடந்தே சென்றுள்ளன என்பார் தைலர்.

பண்பாட்டைப் பற்றித் தைலர் ஆய்வு செய்ததைக் காட்டிலும் வேறு எவரும் விரிவாக ஆய்வு செய்யவில்லை எனலாம். தைலரின் கருத்துப்படி, பண்பாடு என்பதை அதன் ஒழுக்க நெறிகளோடும் கலை வளர்ச்சியோடும் மட்டும் ஒப்பிட்டு அறியக் கூடாது; அதன் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியோடும் பண்பாட்டின் பிற நிறுவனங்களின் வளர்ச்சியோடும் தொடர்புபடுத்தி அறிய வேண்டும். பண்பாடு காலப் போக்கில் வளரும்போது அதன் பழைய பண்புகள் சில செயலிழந்து எஞ்சிநிலைத்தவையாக (Survivals) அப் பண்பாட்டில் தொடர்ந்து காணப்படும் என்பார். இவரது 'எஞ்சி நிலைத்தவை, கோட்பாட்டைச் சார்லசு தார்வின் (Charles Darwin) பாராட்டியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

தைலர் இறுதியாக எழுதிய நூல் மானிடவியல்; மனிதனையும் நாகரிகத்தையும் பற்றிய ஓர் அறிமுகம் (Anthropology: An Introduction to the Study of Man and Civiilzation 1881). இது இவர் காலத்திய அனைத்து மானிடவியல் அறிவையும் தொகுத்துக் கூறப்பட்டதாகும்.

தைலர், பேரரசுச் சங்கத்தில் (Royal Society) கி.பி. 1871-இல் தகைமை உறுப்பினராக்கப்பட்டார்; ஆக்சுபோர்டு பல்கலைக் கழகம் கி.பி. 1875-இல் குடிமைச் சட்டத்தில் (Civil Law) டாக்டர் பட்டம் கொடுத்துச் சிறப்பித்தது. இதன்பின்னர் 8 ஆண்டுகள் கழித்து அப் பல்கலைக் கழகத்தின் அருங்காட்சியகத்தின் பொறுப்பையும் அங்கு விரிவுரையாற்றும் பொறுப்பையும் பெற்றார். பின்னர் கி.பி. 1884-இல் இணைப்பேராசிரியராகவும், 1896-இல் முதல் மானிடவியல் பேராசிரியராகவும் பொறுப்பேற்றார். நீண்டகாலமாக மானிடவியல் துறையின் வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டிருந்த இவர் 1909-இல் பணி ஓய்வு பெற்றார். மானிடவியல் இவரது பணியைப் பாராட்டி இங்கிலாந்து அரசு ஆண்தகை (Knight) என்னும் விருதினை 1912-இல் வழங்கியது. இவர் 1917-இல் காலமானார்.

சீ.ப.

தைலர் மதிப்பீடு மாதிரி: மதிப்பீடு, வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதது. வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கும் மிகச்சிறந்த கருவியான கல்வி, நோக்கங்களைக் கருத்திற் கொண்டு, திறம்பட அதன் நோக்கங்களை அடையும் வகையில் பயன்படுத்தப்பட்டாலன்றி வளர்ச்சி ஏற்படாது. இதை உணர்ந்த தைலர் கல்வித்திட்டங்களின் மதிப்பீடு என்ற கருத்தை 1930-ஆம் ஆண்டில் தொடங்கி 1950-ஆம் ஆண்டிலே இம்மதிப்பீடு குறித்து விரிவாக எடுத்துரைத்துள்ளார்.

தைலர் மதிப்பீடு மாதிரி, கல்வித்திட்டத்தை உருவாக்குவதிலும் கற்பிக்கும் முறைகளைத் தீர்மானித்து மதிப்பிடுவதிலும், பயன்படக்கூடிய ஒரு முறை. இம்முறை நான்கு வினாக்களுக்கு விடை கண்டுபிடிக்கும் வகையிலே அமைந்துள்ளது.

1. பள்ளி எந்தக் கல்விக் குறிக்கோள்களை அடைய விரும்புகிறது?
2. இந்தக் குறிக்கோள்களை அடைய எந்தக் கல்வி அனுபவங்களை வழங்குதல் வேண்டும்?
3. இந்தக் கல்வி அனுபவங்களை எவ்வாறு திறம்பட அமைக்கலாம்?
4. குறிக்கோள்கள் நிறைவேறுதலை எவ்வாறு கணிப்பது?

தைலா மேற்கொண்டு இவ்வினாக்களை ஆராயும் முறைகளை விளக்குகிறார். மேலே குறிப்பிட்டுள்ள வினாக்களுக்கு விடை கூறுவது முடியா விட்டாலும் (ஏனெனில், நிறுவனங்களைப் பொறுத்தும் கல்விநிலை பொறுத்தும் அவை மாறக் கூடியன) தைலர் அக்கேள்விகளுக்கு விடைகாண ஓர் அமைப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளார். அந்த அமைப்பிலுள்ள மூன்று முக்கிய கூறுகள் பின்வருவன; அ. குறிக்கோள்கள், ஆ. கற்றல் அனுபவங்கள், இ. மதிப்பீடு.

ஒவ்வொரு கூறும் பிற கூறுகளுடன் எவ்வாறு தொடர்பு கொண்டுள்ளது என்பதன் அடிப்படையிலே தான் விளக்கம் பெறுகிறது. பின்வரும் படம் இந்த மூன்று கூறுகளின் நிலையை விளக்குவதாக அமைகிறது.

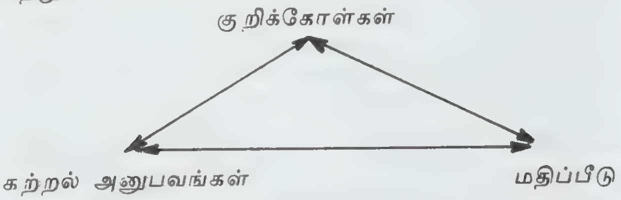

குறிக்கோள்கள், கற்றல் முயற்சிகளில ஒருவரது கருத்துகளைக் குறிக்கின்றன. அவை ஒரு கல்வித் திட்டம், நடைமுறையில் மாணவரிடம் இயங்கக்கூடிய நடத்தை முறைகள், மற்ற அடைவுகள் ஆகியவற்றைப்பற்றிய எதிர்பார்ப்புகளை உணர்த்துகின்றன. குறிக்கோள்கள் குறிப்பிட்ட செயல் திறனைப் பெறுவதிலிருந்து, புதுவகையான உணர்வுகள், எண்ணங்கள் வரையில் பரவலாக அமைய முடியும். கற்றல் அனுபவம் என்பது, விரும்பும் நடத்தைகளையும் அடைவுகளையும் எய்தக் கற்பவர் பெறும் அனுபவங்கள் எனக் கொள்ளலாம். கற்றல் அனுபவங்கள், தனிப்பட்ட அல்லது குழுவின், வகுப்பறையிலும் வெளியிடங்களிலும் குறிக்கோள்களை அடைவதற்கான முயற்சிகள் அனைத்தையும் தம் மகத்தே கொண்டவை. மதிப்பீடு என்பது எந்த அளவிற்குக் குறிக்கோள்கள் அடையப் பெற்றன என்பதைக் கணிப்பதாகும்.

படத்தில் அம்புகள் இருமுனைகளையுடையனவாகவுள்ளன. அதன் விளக்கம் எடுத்துக்காட்டாகக் குறிக்கோள்களை எடுத்துக்கொண்டால், கற்றல் அனுபவங்களை உருவாக்குவதிலும்தேர்தலிலும் குறிக்கோள்கள் வழிகாட்டுகின்றன என்பதைக் குறிக்கிறது. மேற்கொண்டு கூறப்போனால், கற்றல் அனுபவங்களைச் செயல் முறைப்படுத்தும் முயற்சிகளை நிருணயிப்பன குறிக்கோள்கள் எனக் கொள்ளலாம். அவ்வாறே மதிப்பீட்டை நோக்கியுள்ள அம்புக்குறி மதிப்பீட்டு முறைகளின் சிறப்புக் கூறுகளை உருவாக்குவதாக அமைகிறது. மதிப்பீட்டுப்பலன்களின் தரத்தைக் கொண்டு குறிக்கோள்கள் சில சமயம் மாற்றப்படலாம் அல்லது நீக்கப்படலாம்.

மதிப்பீட்டிலிருந்து கற்றல் அனுபவங்களை நோக்கியுள்ள அம்புக்குறி இரண்டு முதன்மைக் காரியங்களைக் குறிப்பதாக அமைந்துள்ளது. முதலாவதாக மதிப்பீட்டுச் செயல்கள், எந்த அளவிற்குக் குறிக்கோள்கள் அடையப்படுகின்றன என்பதையும் மேலும் கற்றல் அனுபவங்களில் எவை திறம்பட நடைபெறுகின்றன; எவை பயனற்றவை என்பனவற்றையும் அறிவதற்கு ஏதுவாக உள்ளன. உருவாக்க மதிப்பீடு (Formative Evaluation) என்ற கருத்தை இவ்வகையில் தைலர் புகுத்தியுள்ளார். இரண்டாவதாக நல்ல வகையான மதிப்பீட்டுச் செயல்களும் முறைகளும் நல்ல கற்றல் அனுபவங்களுக்கு வகை செய்கின்றன என்ற கருத்தையும் உட்கொண்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் கற்றல் சிறந்த முறையில் நிகழ ஏதுவாகிறது.

கற்றல் அனுபவங்களிலிருந்து குறிக்கோள்களை நோக்கியுள்ள அம்புக்குறி, ஆசிரியர் மாணவர் கற்றலுக்குப் பயன்படும் ஏதுக்களும், இவற்றினிடையே ஏற்படும் அனுபவங்களும் புதுக் குறிக்கோள்களை அமைத்துக் கொடுக்க வல்லன என்பதைக் குறிப்பதாகவுள்ளது. இவ்வாறு வாய்ப்பு அனுபவங்களை வலுவுள்ள கற்றல் அனுபவங்களாக நல் ஆசிரியர்களால் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும்.

இவ்வாறாகத் தைலர் மதிப்பீடு மாதிரி, வாத முறையிலும் ஆராய்ச்சி முறையிலும் நல்லதொரு நிகழ்ச்சி அமைப்பிற்கு வழிகோலியுள்ளது. சிறந்த பாடத்திட்ட அமைப்பிற்கு இவரது மாதிரி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட போதிலும், அதில் குறைகள் உள்ளன. கிளிபார்ட்டு (1970) பின்வரும் குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

1. குறிக்கோள்கள் அமைக்கப்படும் முறைகள் மிகக்குறுகிய கண்ணோட்டத்தில் உருவாகின்றன.
2. இதனால் மதிப்பீட்டு முறைகளும் குறுகி மிகுதியான பயன்களைத் தடைசெய்வனவாக அமைகின்றன. குறிக்கோள்களில் வலுவற்றன முதன்மை பெறக்கூடிய வாய்ப்பையும் இம்மாதிரி ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதாகவுள்ளது.

இருப்பினும் மதிப்பீட்டு முறையைக் கல்வித்திட்ட வளர்ச்சியிலே ஒரு முக்கிய உறுப்பாக அமைத்துக் கொடுத்த பெருமை தைலரைச் சார்ந்தது என்பது ஒரு மறுக்க முடியாத உண்மை. இவரது கருத்தின் அடிப்படையிலே அண்மையில் மதிப்பீட்டுமுறைகள் மிகுதியாக வளர்ந்துள்ளன. இசுகிரிவன் (1967), போப்பம் (1975), குக் காம்ப்பெல் (1979), உல்பு (1979) கால்வினும், கீரினும் (1980) முதலிய பல கல்வியாளர்கள் கல்வியின் வளர்ச்சியிலே மதிப்பீட்டின் சிறப்பினை உணர்ந்து அதனுடைய வடிவமைப்பை மேலும் மேலும் முன்னேற்றியிருக்கிறார்கள். ஒரு நல்லாசிரியர் தொடர்ந்து கற்றுக் கொண்டிருந்தாலொழிய நல்ல கல்வி முறைகளைப் பின்பற்றிக் கல்வியின் மூலம் திறமையான மனித வளத்தை அமைத்துக் கொடுக்கும் பொறுப்பை நிறைவேற்ற இயலாது. மனித வளமேம்பாட்டில் கல்வி ஒரு சக்திவாய்ந்த கருவி என்பதையும், அக்கருவியை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திப் பயனைப் பெறுவதற்காக வழிவகைகளை அமைக்கும் பொறுப்பு நிருவாகிகளையேயன்றி ஆசிரியர்களையும் சார்ந்தது என்பதையும் உணர்ந்து செயற்படப்பொறுப்புடைய அனைவரும் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

இவ்வாறு மதிப்பிடுதல், கற்பிப்பவர்கள் குறிக்கோள்களைச்சிந்திக்கவும் முன்னேற்றவும் உதவுகிறது. இம்மதிப்பிடுதல் மாணவர் குழுக்களிடம், குறிக்கோள்களை அடைவதற்கான வழியை வகுக்கிறது. இம்மதிப்பிடுதல், குறிக்கோள்களை அடைவதற்கான சாதனங்களை வரையறுக்கிறது.

மதிப்பிடுதல் கற்பவருக்கும் கற்பிப்பவர்க்கும், கற்க வேண்டியவற்றிற்கும் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் குறிக்கோள்களை அடைய உதவும், அது கற்பனை மிகுந்த ஆர்வமிக்க ஆசிரியர்களை மாறுபட்ட பதுமையான குறிக்கோள்களை அமைப்பதற்கும் அவற்றை அடைவதற்குக் கையாளக்கூடிய புதியவழி முறைகளை உருவாக்குதற்கும் உரிய சிற்பியாக மாற்றுகிறது.

மே ஜோ. லூ.

தைவான்: தைவான் தீவு தென் சீனக் கடலில் உள்ளது. இத்தீவு சுமார் 36,000 ச.கி.மீ. பரப்பளவைக் கொண்டது. இதன் கிழக்குப் பகுதி மலைப்பாங்கானது. இத்தீவின் கிழக்குப் பகுதியில் வடக்கு தெற்காக உயரமான மலைகள் நீண்டு காணப்படுகின்றன. இம்மலைகளுக்கு மேற்கில் அமைந்துள்ள சமவெளிகள் வண்டல் மண் படிந்து செழிப்பாக உள்ளன. இத்தீவின் மக்கள் தொகையில் பெரும் பகுதி இங்குத்தான் உள்ளது. இத்தீவின் முக்கிய விளை பொருள்கள் நெல், கரும்பு, வள்ளிக்கிழங்கு, தேயிலை, பழங்கள் முதலியன. நெல் சாகுபடி இங்கு மிகுதி. அதனால் இங்கிருந்து அரிசி மிகுதியாக ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது.

தரோக்கோ மலை

இத்தீவின் தலைநகரம் தைப்பே (Taipeh) ஆகும். இந்நகரம் வடகோடியில் கடற்கரையில் அமைந்துள்ளது. இது மிகுதியான மக்கள்தொகை கொண்ட நகரமாக விளங்குகிறது. இந்நகருக்கு மேற்கே 24கி.மீ. தொலைவில் உள்ள கீலங்கு (Keelung) சிறந்த துறைமுகம். இத்தீவின் இரண்டாம் பெரிய நகரமாக விளங்குவது கவோசியுங்கு (Kaohsiung). இந் நகரம் தெற்குச் சமவெளியின் கோடியில் அமைந்துள்ளது. இது இத்தீவின் மிகப் பெரிய துறைமுகமாகவும் சிறப்புப் பெற்ற தொழில் நகரமாகவும் விளங்குகிறது. இத்தீவின் கடற்கரையில் வாழும் மக்களின் முதன்மைத் தொழில் மீன் பிடித்தலாகும்.

இத்தீவில் வாழும் மக்களுள் பெரும்பாலோர் சீனர்கள். இது சீனாவின் மாநிலமாக விளங்கியது. இத்தீவு கி.பி. 1683-ஆம் ஆண்டு முதல் புகியமாநிலத்தின் பகுதியாக விளங்கியது. மேலை நாட்டுமக்களும் சப்பானியரும் 19-ஆம் நூற்றாண்டில் இத்தீவில் மேலாண்மை செலுத்த முயன்றனர். அதனால் கி.பி. 1887-இல் இலியூ-மிங்சுவான் (Liu Ming Chuan) என்பவரை இத்தீவின் ஆளுநராகச் சீனப் பேரரசர் நியமித்தார். அவர் இங்கு ஒழுங்கை நிலைநாட்டப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வழியமைத்தார். கீலங்கு-கிஞ்சு இருப்புப்பாதை அமைப்பை ஏற்படுத்திப் போக்குவரத்தை விரிவாக்கினார். சீன-சப்பானியப் போரின் விளைவாக இத்தீவினைச் 'சமோனோசெகி' உடன் படிக்கையின்படி (கி.பி. 1895) சப்பான் கவர்ந்து கொண்டது. அன்று முதல் இத்தீவு சப்பானியர் குடியேற்றமாகவும், சப்பானியப் பொருள்கள் விற்பனைச் சந்தையாகவும் விளங்குகிறது. சப்பானின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு இத்தீவிலிருந்து கச்சாப் பொருள்கள் பெறப்பட்டன.

இத்தீவில் சீனர்கள் மிகுந்த எண்ணிக்கையில் இருந்ததால் அவர்கள் சப்பானியர் மேலாண்மையை எதிர்த்துப் போராடினர். கி.பி. 1898-ஆம் ஆண்டு வரை இத்தீவில் சப்பானியரின் இராணுவ ஆட்சியே நடந்தது. அவ்வாண்டில் முதலாவது சப்பானிய ஆளுநராக சிம்பீ கோட்டி (Shimpei Gote) நியமிக்கப்பட்டார். அவர் கி.பி. 1906-ஆம் ஆண்டு வரை எட்டு ஆண்டுகள் இத்தீவில் சப்பானியரின் ஆட்சி முறைகளை நிறுவினார். தைவான் வங்கி (Bank of Taiwan) ஒன்று நிறுவப்பட்டு சப்பானிய முதலாளிகளின் சுரண்டல் இத்தீவில் மும்முரமாக்கப்பட்டது. சப்பானியர் வணிக வளர்ச்சிக்காக இத்தீவில் மேற்குச் சமவெளிகளில் சாலைகள், புகைவண்டிப் பாதைகள் மற்றும் தந்தி இணைப்புகள் அமைத்தனர். பாசனத் திட்டங்கள் விரிவாக்கப்பட்டு நெல், கரும்பு சாகுபடிகள் பெருக்கப்பட்டன. இத்தீவின் தலைநகராகிய தைப்பேயில் விவசாய ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்று நிறுவப்பட்டது. சப்பானியர் ஆட்சியின் போது தைவானின் மக்கட்தொகை பெருகியது. இத்தீவில் கி.பி. 1905-ஆம் ஆண்டின் மக்கள் தொகை 30 இலட்சமாக இருந்தது. 1945-இல் 65 இலட்சமாக உயர்ந்தது. பின் 1949-இல் சியாங்சின் படைகளும் சீன அகதிகளும் இத்தீவில் குடியேறினர்.

இத்தீவில் வணிகம் வளர்ச்சிபெறச் சப்பானியர் சருக்கரை ஆலைகள், பழங்களைப் பக்குவப்படுத்தும்

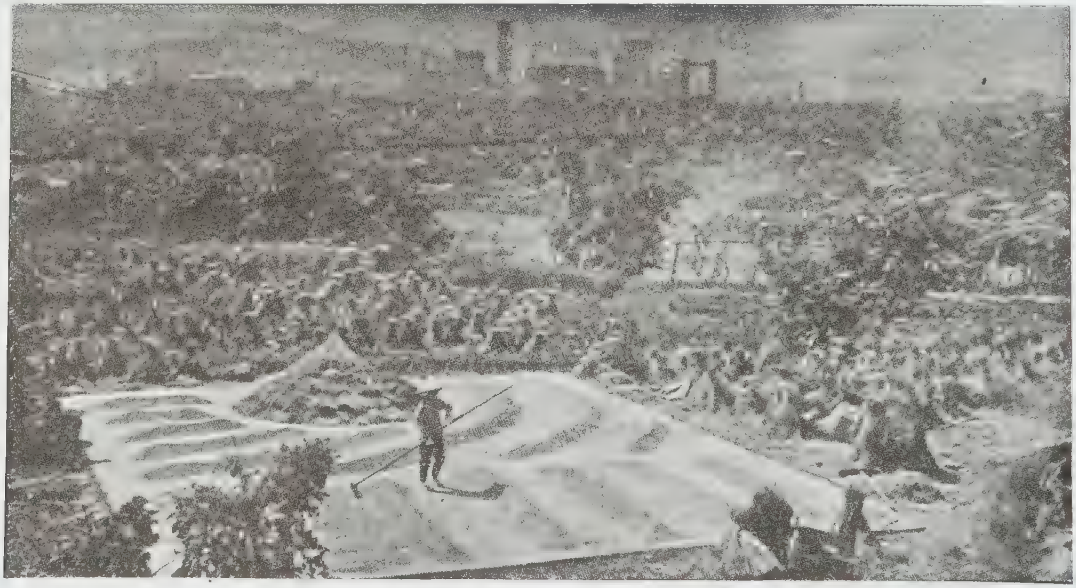

நெல் காயவைத்தல், தைவானியர்

ஆலைகள் செங்கற் சூளைகள், நெல்அரைக்கும் ஆலைகள் போன்றவற்றை நிறுவினர். மையத் தைவானில் 1930-ஆம் ஆண்டில் புதிய நீர்மின் நிலையம் நிறுவப்பட்டது. கவேசியுங்கு நகரைச் சுற்றிப் பல முக்கிய தொழில்கள் நிறுவப்பட்டன. இந்நகரம் சப்பானியர் கடற்படையின் முக்கிய தென் தளமாக விளங்கியது. இந்நகரில் கப்பல்கட்டும் தொழிற்சாலை, எண்ணெய்ச்சுத்திகரிப்பு நிலையங்கள், இரசாயனத் தொழில்கள், சிமெண்டுத் தொழிற்சாலைகள் ஆகியவை நிறுவப்பட்டன. சப்பானியர் இத்தீவின் பண்பாட்டையும் மாற்றியமைத்தனர். சப்பானிய மொழி ஆட்சி மொழியாகவும், கல்வி மொழியாகவும் ஆக்கப்பட்டது. தைவான் மக்கள் சப்பானிய நாட்டின் இரண்டாந்தரக் குடிமக்களாக நடத்தப்பட்டனர். அரசாங்கத்தின் உயர் பதவிகள் சப்பானியருக்கு அளிக்கப்பட்டுத் தைவான் மக்களுக்குக் கீழான தொழில்களும் குறைந்த சம்பளமுள்ள அரசுப் பணிகளும் அளிக்கப்பட்டன.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப்பின் இத்தீவு சப்பானியரிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டுச் சீனாவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இத்தீவு 1945-இல் சீனாவின் 35-ஆம் மாநிலமாக விளங்கியது. 3 இலட்சத்துக்கும் மேலான சப்பானியப் படைவீரர்கள், அதிகாரிகள் சப்பானுக்குத் திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர். இத்தீவில் 1947-க்குப் பின் குடியாட்சியமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டு அமெரிக்க நாட்டின் உதவியினால் இங்குப் பொது உடைமை ஆட்சி ஏற்படாமல் தடுக்கப்பட்டது. 1952-முதல் நான்காண்டுப் பொருளாதார மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் சில இங்கு நிறைவேற்றப்பட்டன. அமெரிக்க மூலதனம் பெருமளவில் வந்தது.

அமெரிக்கா 1979-இல் பீக்கிங்கு அரசுடன் அரசியல் உறவு ஏற்படுத்திக்கொண்டு, தைவானுடன் இருந்த உறவைத் துண்டித்துக்கொண்டது. எனினும் இருநாடுகளுக்கிடையே நல்லுறவு தொடர்ந்து வருகிறது. தைவான் ஒருதனி அரசியலமைப்பைப்பெற்று விளங்குகிறது. ஒரு தேசிய பேரவை 1947 முதல் செயற்பட்டு வருகிறது. அதில் 1984-ஆம் ஆண்டுத் தேர்தல்படி 1080 பேராளர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தனர். இச்சபை ஐந்து ஆலோசனை சபைகள் மூலம் செயற்படுகிறது. இந்நாட்டில் மூன்று அரசியல் கட்சிகள் உள்ளன.அவையாவன: 1)ஆட்சிபுரியும்கோமின்டாங்கு (Kuomintang) - 1982 கணக்குப்படி 2 மிலியன் உறுப்பினர்கள். 2)இளஞ்சீனக்கட்சி, 3) சீனமக்களாட்சிச் சமஉடைமைக் கட்சி. இந்நாட்டில் எதிர்க்கட்சியினர் தேர்தலுக்குத் தகுதியுடையவர்கள் அல்லர்; மாநிலப் பேரவை ஒன்று 77 உறுப்பினர்களுடன் செயற்பட்டு வருகிறது. தலைமை அமைச்சர் ஒருவரும் உதவித்தலைவர் ஒருவரும் பணிபுரிகின்றனர்.

தைவான் இப்பொழுது சீனக் குடியரசின் ஒரு பகுதி அன்று; அமெரிக்காவை நம்பித் தனி அரசுடையதாக விளங்குகிறது. சீனா, தைவான் தனது அரசுக்கு உட்பட வேண்டுமென்று விரும்பி, அத்தகைய உரிமையைக் கைவிட்டு விடாமல் காத்து வருகிறது.

பி.சி.

தொ நாக்கு மேலண்ணத்தின் நுனியை ஒட்டியபடி வரும் ஒலியோடு வாயைக் குவித்து வரும் ஒலியும் கலந்துவந்தால் தொ என்ற ஒலி பிறக்கும். தகர ஒகரங்களின் குறிப்பைப் பார்க்க.

பொருள்: தனி ஒரு மொழியாக இதற்கு ஒரு பொருளும் இல்லை. ஆனால் இவ்வோர் எழுத்தைத் தொடக்க எழுத்தாகக் கொண்டுவரும் சொற்கள் 600க்கும் மேற்பட்டன என்று சொல்லப்படுகிறது.

வடிவம்: பழந்தமிழ்க் குகைக் கல்வெட்டுகளில் (கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டு) இதன் உருவம் முறையாகவே தோன்றுகிறது. இருபுறமும் கோடுகள் இழுக்கப் பட்டன. ... ...

இக்கோடுகள் இடப்புறம் கொம்பாகவும் வலப்புறம் காலாகவும் மாறி வந்தன. கி.பி.7-ஆம் நூற்றாண்டில் பல்லவ பரமேச்சுரவர்மனின் கூரம் செப்பேட்டில் இது காணப்படுகின்றது. குறிலாக வரும்பொழுது சில கல்வெட்டுகளில் புள்ளி குத்தப் பெற்றது. இதுவே இன்றளவும் நிலை பெற்றது. ... ...

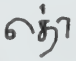

கே.ஜி.கி.

தொகுகாவாச் சோகன்கள்: சப்பானில் சோகன்கள் (Shogunate) ஆட்சி கி.பி.1192-ஆம் ஆண்டில் தொடங்கியது. இவ்வாட்சியைப் படையாட்சி அல்லது இராணுவ ஆட்சி என்று குறித்தனர். இவ்வாட்சி தோன்றியபிறகு தொகுகாவாச் சோகன்கள் (Togugava–Shogonate) கி.பி 1603 முதல் 1867 வரை அரசாட்சி செய்தனர். தொகுகாவா இயேயாசு உள்நாட்டுப் போரில் வெற்றிபெற்று கி.பி.1603-ஆம் ஆண்டில் சோகனானார். இவர் தம் குடும்பத்தினரே 'தொகுகாவாச்சோகன்கள்' என்ற பெயரில் சப்பானை கி.பி.1867-ஆம் ஆண்டு வரை அரசாட்சி செய்தனர். இவர்கள் எதோ (Yedo) என்ற நகரைத் தலைநகராகக் கொண்டனர். பழைய எதோ நகரமே இன்றைய 'தோக்கியோ' நகரமாகும். இவர்கள் ஏறத்தாழ 265 ஆண்டுகள் ஆண்டனர். இவர்கள் சப்பானிய வரலாற்றையே மாற்றியமைத்துச் சமூக, பொருளாதார அரசியல் அமைப்புகளில் சீரமைப்புச்செய்து, புதிய வலுவான ஆட்சியை ஏற்படுத்தினர்.

தொகுகாவா சோகன் குடும்பத்தை ஏற்படுத்தியவர் இயேயாசு என்பவராவார். இவர் கி.பி.1542-இல் மிகாவா என்னும் மாநிலத்துச் சிற்றூரில் பிறந்தார். இவர்தம் முன்னோர்கள் மினாகமாத்தோக்களின் மரபு வழியில் வந்தவர்கள். அவர்கள் தொகுகாவா என்னும் ஊரில் வாழ்ந்தவர்கள் ஆதலின் தங்கள் பெயர்களுக்குமுன் 'தொகுகாவா' என்னும் அடைமொழியைச் சேர்த்துக் கொண்டனர். அதனால், இயேயாசும் தம்மைத் 'தொகுகாவா இயேயாசு'எனக் குறிப்பிட்டுக் கொண்டார். இவரைத் தொடர்ந்து 'சோகன்களாக' விளங்கிய இவர் குடும்பத்தினர் தங்களைத் 'தொகுகாவாச்சோகன்கள்' என்று கூறிக் கொண்டனர். இவர்கள் படைவீரக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள்.

இவர்கள் மாமன்னர் வசித்த கோநகருக்கப்பாலிருந்த படை வீட்டுத் தலைமையலுவலகமாகிய 'எதோ' நகரிலிருந்து ஆண்டனர். மாமன்னர்கள் தங்களுக்கென ஓர் அவையை நிலையாக வைத்துக் கொண்டு அதிலிருந்து தங்கள் உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்தனர். ஆனால், படைவீரர் குடும்பங்கள் 'சோகன்' பதவியைப் பரம்பரையாகப் பெற்று ஆண்டன. அவர்கள் தங்கள் தலைநகரிலிருந்து

உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்துச் சப்பானை ஆண்டனர். இவ்வாறு 'மீகாடோ' எனக் குறிக்கப்பட்ட மாமன்னர் ஒருபுறமும்,சோகன்கள்ஒருபுறமும் 676 ஆண்டுகள் சப்பானை ஆண்டனர். இவ்வித ஆட்சி சப்பானிய இரட்டையாட்சிமுறை' என்று கூறப்படுகிறது. தெய்விகப் பேரரசர்கள் கியோத்தோவில் வாழ்ந்தும், அவர்கள் ஆட்சி அதிகாரங்களைச் சோகன்கள் கைப்பற்றி ஆண்டதால் மாமன்னர்கள் இருந்தும் இல்லாதவர்களாகவே காணப்பட்டனர். தொகுகாவாச் சோகன்கள் குடும்பமே கடைசிச் சோகன் குடும்பம். கெய்கி (Keiki) என்று கூறப்பட்ட யோசிநோபு(Yoseinobu) என்பவர் கி.பி. 1865-இல் தொகுகாவாக்குலத்தின் கடைசிச் சோகனாக விளங்கினார். சோகன்களுக்கு எதிரான புரட்சியின் விளைவாக மாமன்னர், தொகுகாவா யோசிநோபுவை கி.பி. 1867-ஆம் ஆண்டு பதவி விலகும்படி ஆணையிட்டார். மக்களின் கிளர்ச்சிக்குமதிப்பளித்துகி.பி. 1867-ஆம் ஆண்டுயோசிநோபு தமது பதவியைத் துறந்தார். அங்கு 676 ஆண்டுகள் இருந்துவந்த இரட்டை ஆட்சி ஒழிந்து, அதிகாரங்கள் அனைத்தும் பேரரசர் கையில் வந்தன.

தொகுகாவாக்களின் காலத்தில் நிலக்கிழமை உச்சநிலை யடைந்தது. இயேயாசு சிறந்த கட்டடங்களைக் கட்டினார். எதோ நகருக்குப் பல அறிஞர்களை வரவழைத்துப் பல பள்ளிகளை அமைத்துச்சீன இலக்கியங்களையும் மற்றும் பல கலைகளையும் பயிற்றுவிக்கச் செய்தார். அச்சுப்பொறி அமைத்துப் பல நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டார். நிலக்கிழார்களை ஊக்கப்படுத்தி அவர்கள் நன்மதிப்பைப் பெற்றார். இவர்கள் காலத்தில் சப்பானிய நாட்டில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. ஐரோப்பியர் சப்பானில் நுழைந்தனர். தச்சுக்காரர்கள் கி.பி. 611-இல் அங்கு வணிகம் செய்யும் உரிமைபெற்றனர்.

இவர்கள் காலத்தின் சிறப்பான கூறுபாடுகள் நகரங்களின் தோற்றமும், நகர வாழ்க்கை முறையின் வளர்ச்சியுமாகும். எதோ என்ற அவர்களது தலைநகரம் புகழ்பெற்று விளங்கி இன்று முதன்மை நகரமாகிய தோக்கியோவாகத் திகழ்கிறது. அரசவைக் கிழார்களும், அரசுப் பெரும் பணியாளர்களும் நாட்டுப் பணிகளில் ஈடுபட்டுப் பல பகுதிகளில் செயலாற்றினாலும் அவர்கள் குடும்பங்கள் எதோவிலேயே தங்கியிருந்ததால் அந்நகர மக்கள் தொகையும், நாகரிகமும் உலகப் பெரு நகரங்களில் ஒன்றாக மதிக்கத் தக்கவாறு வளர்ந்தன.இவர்கள் காலத்தில் புத்தமதம் சீருடன் வளர்ந்தது. பல விலையுயர்ந்த சிலைகளும், கோயில்களும் அமைக்கப்பட்டன. கன்பூசிய மதம் தொகுகாவாக்குலத்தவரால் பின்பற்றப்பட்டதால் அம்மதமும் சிறப்புடன் வளர்ந்தது. இவர்கள் கலையழகு மிஞ்சும் கவின்மிகு அரண்மனைகளைக் கட்டினர். நுண்கலைகளும்,வீரப்பண்பும்வளர்ச்சிபெற்றன.

சென் புத்த சமயப் பிரிவினர் கலை நுணுக்கமுள்ளஅணியழகு கொண்ட பல்கலைகளையும் தங்கள் கோயில்களில் வளர்த்தனர். வண்ணக் குழம்புகளைக் கொண்டு ஓவியங்கள் தீட்டுதல், அச்சடித்தல் ஆகியவை இக்காலத்தில் புதியமெருகுடன்வளர்ந்தன. பலர் கூடிப் பல்வகை இன்னிசைகளுடன் நடத்தும் நோ (NO) எனப்படும் நாடகக் கலை இக்காலத்தில் தான் வளர்ந்தது.

போர்ச்சுகீசியர் கி.பி. 1642-இல் சப்பானில் இறங்கியபின் கிறித்தவ மதம் இங்குப் பரவியது. இங்கு கி.பி. 1603-ஆம் ஆண்டிலிருந்து கி.பி.1868-ஆம் ஆண்டு வரை 15 தொகுகாவாக்கள் ஆண்டனர்.அவர்கள் காலத்தில் கடல்வழிப் போக்குவரத்து மிகவும் சிறப்புற்று விளங்கியது. உறகா, நாகசாகி ஆகிய துறை முகங்களில் மேல்நாட்டு முறையில் கப்பல் தளங்கள் அமைக்கப்பட்டன. முதன்முதலில் கி.பி. 1852 -ஆம் ஆண்டு அமெரிக்கத் தளபதி மேத்தியூ-சி-பெரி (Commodore Matheoo-C-Perry) சப்பானில் இறங்கி கி.பி. 1854-ஆம் ஆண்டில் அங்கு வணிகம் செய்யும் உரிமையைப் பெற்றார். தொகுகாவாக்களின் ஆட்சி சப்பானிய வரலாற்றில் முக்கிய இடம் பெற்ற ஒன்றாகும். பெ.சி.

தொகுதிக் கொடைகள்: சொத்துரிமை மாற்றுச் சட்டத்தின் 15-ஆம் பிரிவு தொகுதிக் கொடையை (Class Gift) விளக்கிக் கூறுகிறது. இப்பிரிவின்படி, சொத்துரிமை மாற்றம் நிகழுங் காலத்தில் ஒரு தொகுதியினர் நன்மைக்காக நலன் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டு அவர்களில் சிலரின் நலன்கள் சொத்துரிமை மாற்றுச் சட்டத்தின் 13-ஆம், 14-ஆம் பிரிவுகளில் கூறப்பட்ட விதிகளினால் பாதிக்கப்படுமானால், அவர்களின் நலன்கள் மட்டுமே பாதிக்கப்படும். மற்றவர்களின் நலன்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டா. 13-ஆம் பிரிவு பிறக்கவிருக்கும் மக்களின் பேரில் ஏற்படுத்தப்படும் சொத்துரிமை மாற்றத்தைப் பற்றியும், 14-ஆம் பிரிவு வரையிலா நிலைக்கு எதிரான விதியைப் (Rule against perpetuity) பற்றியும் கூறுகின்றன.

இவ்வமயத்தில் தொகுதிக் கொடை என்னும் சொற்றொடரின் முழுப் பொருளை அறிவது பயனுடையது. ஒரு தொகுதியினர் என்பவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்திற்குள் அல்லது பொதுவான விளக்கத்தின் கீழ் வருபவர்கள் ஆவர். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கொடை, தொகுதிக் கொடை எனப்படும். கொடையளிக்கப்படும் காலத்தில் அவர்களின் எண்ணிக்கை உறுதி செய்யப்படாமல், பின்னர் எதிர் காலத்தில் உறுதி செய்யப்படக் கூடியவருக்கு ஒட்டு மொத்தமாகக் கொடையொன்று அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் எல்லாரும் சமமாக

அல்லது திட்டவட்டமான வீதப்படி பங்கினைப் பெறுவர். அவர்களின் ஒவ்வொரு பங்கும் இறுதியாகவுள்ள மக்களைப் பொறுத்து அமைந்திருக்கும். இவ்வாறாக ஓர் உரிமை மாற்றத்தில் கொடையொன்று மாற்றம் செய்பவருடைய 'மகனுடைய மகன்களுக்கு' அல்லது 'மகன்களின் மகள்களுக்கு' என்று கூறப்பட்டிருந்தால் அது தொகுதிக் கொடையாகும்.

இதைப் போன்ற சட்டவிதி 1925-ஆம் ஆண்டு இந்திய இறங்குரிமைச் சட்டத்தின் 115-ஆம் பிரிவின் கீழ்க் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த இரு பிரிவுகளும் 1929-ஆம் ஆண்டில் திருத்தப்பட்டன. அச் சட்டத் திருத்தத்திற்கு முன்பிருந்த சட்டவிதி இப்போதுள்ள சட்டவிதிக்கு நேர்மாறானது.இலீக்குஎதிர் இராபின்சன் என்ற ஆங்கில வழக்கின் தீர்ப்புரையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இந்தப் பழைய விதியின்படி ஒரு தொகுதி மக்கள் மீது நலன் ஒன்று கொடுக்கப்பட்டு அதில் சிலரின் நலன்களாவது 13, 14-ஆம் பிரிவுகளில் கூறப்பட்ட விதிகளினால் பாதிக்கப்பட்டால், முழுத்தொகுதி மக்களின் நலன்களும் பாதிக்கப்படும்.

இப் பிரிவின் செயல் தன்மை குறித்து நீதிபதி முகர்சி அவர்கள் இராசு பாசரசு பகதார்சிங்கு எதிர் தாகுராயன் பத்த இராசு குயூர் (AIR 1953 SC 7) என்ற வழக்கில் தீர்ப்புரை வழங்கும்போது பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்: பிறக்கவிருக்கும் குழந்தைமீது எந்த உரிமையையும் ஏற்படுத்த முடியாது என்பது உண்மை. ஆனால் ஒரு தொகுதி அல்லது குழுவினர்களுக்குக் கொடை ஏற்படுத்தும்போது சிலர் உயிரோடு இருக்கலாம். சிலர் அவ்வாறு இல்லாமலுமிருக்கலாம். இது முழுவதுமாக அழிவுறுவதில்லை. உயில் இயற்றுபவர் இறக்கும்போது உயிரோடு இருந்தவர்களைப் பொறுத்து அது செல்லும், மீதியுள்ளவர்களைப் பொறுத்துச் செல்லாது. ஆ.ச.

தொகுதி மாற்றி அமைத்தல்: வாக்காளர் தொகுதிகளிலே, ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியற் கட்சிக்கு அடுத்து நடைபெற இருக்கும் தேர்தலிலே சில நற்பயன்கள் கிடைக்கும் பொருட்டு, அத்தொகுதிகளின் எல்லைகளைச்சிறிது மாற்றி அமைக்கும் செயலுக்குத் தொகுதி மாற்றி அமைத்தல் (Gerrymandering) என்பது பெயர்.

ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டில் மசாசுசெட்சு மாநிலத்தின் ஆளுநராக எல்பிரிட்சு செரி (Elbridge Gerry) என்பவர் கி.பி. 1812-இல் இருந்தபோது, அந்த மாநிலச் சட்டமன்றம், எசக்சு வட்டத்தை (Essex County) இரு மாவட்டங்களாகப் பிரித்து அம்மாவட்டங்களின் எல்லைகளை மாற்றி வரைந்தது. அப்போதிருந்த குடியரசுக் கட்சிக்கு மிகுதியான வாக்குகள் கிடைத்தற்காக இவ்வாறு செய்யப்பட்டது. இவ்விரு மாவட்டங்களைக் காட்டும் வரைபடத்தில் ஒரு மாவட்டத்தோடு சேர்க்கப்பட்ட பகுதிகள் எழுதுகோலினால் (Pencil) காட்டப்பட்டிருந்தன. அவ்வாறு காட்டப்பட்ட நிலப்பகுதிகள் ஓர் உடும்புபோல் காணப்பட்டன. உடும்பு என்பதைக் குறிப்பிடும் ஆங்கிலச் சொல்லாகிய 'சலமாண்டர்' (Salamander) என்பதிலிருந்து, இவ்வாறு தொகுதி மாற்றி அமைக்கும் செயலைக் குறிப்பிடுதற்குச் 'செரிமாண்டரிங்' (Gerrymandering) என்ற புதிய சொல் புனையப்பட்டது.

தொகுதிமாற்றி அமைத்தல் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியற் கட்சிக்கு வாக்குகள் கூடுதலாகக் கிடைத்தல் வேண்டுமென்பதற்காகத் தொகுதிகளின் எல்லைகளைச் சிறிது மாற்றி அமைத்தலைக் குறிப்பிடுகிறது. இது சம இடப் பங்கீட்டு முறையினின்றும் (Redistribution system) வேறுபட்டதாகும். ஒவ்வொரு பாராளுமன்ற உறுப்பினரும்ஏறக்குறையச்சம எண்ணிக்கையுள்ள வாக்காளர்களின் பேராளராக இருத்தல் வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு தொகுதிகளின் எல்லைகளை மாற்றி அமைத்தலே சம இடப் பங்கீட்டு முறை ஆகும்.

ஆளும்கட்சி தன் நிலையை அடுத்துவரும் தேர்தலில் வலுப்படுத்திக் கொள்ளும் பொருட்டுக் கையாளும் பல வழிகளுள் தொகுதிமாற்றி அமைத்தலும் ஒன்றாகும். பா.சு.

தொகுதி வரையறை செய்தல்: ஒரு சட்டமன்றப் பேரவையின் பிரதிநிதித்துவம் (Representation), பல தேர்தல் தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படும் செய்முறையே 'தொகுதி வரையறை செய்தல்' (Delimitation of Constituency) எனப்படும்.

தொகுதி வரையறை செய்தல் என்பது மிகத் தொன்மையானது. பண்டைய பேரவைகளிலும், ஏதென்சு நகரப் பேரவையிலும் மரபுக் குழுக்களின் (Tribal) தலைவர்கள், போர்வீரர்கள், அடிமையல்லாத குடிமக்கள் முதலியவர்கள் நேரடியாகப் பிரதிநிதித்துவம் பெற்றனர். அதன்பிறகு ஆண்ட அரசர்களின் அரசவைகளில், சமுதாயத்தின் சிலவகுப்புகள், அரசியலில் உரிமையுள்ள வகுப்பினர் (Estates), பெருமக்கள் குடி (Nobility), சமயக் குருமார்கள் (Clergy), வாணிகக் குழு (Guild), கல்வியாளர்கள் ஆகியோர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது.

குடியாட்சி (Democracy) வழக்கத்திற்கு வந்த பிறகு, பல அரசியல் கட்சிகள் தோன்றின. வாக்குரிமையும் (Suffrage) விரிவுபடுத்தப்பட்டது. அதனால், இக்காலத்தில் தொகுதி வரையறை செய்தல் ஒரு

சிக்கலான செயலாகும். எனவே, சட்டமன்ற இடங்கள் வாக்காளர்களின் விருப்பத்தை மிகச் சரியாக வெளிப்படுத்த அவற்றைப் பகிர்வு செய்யும் முறை, முன்பைவிட இக்காலத்தில் மிகுந்த கவனத்தோடும் முறையோடும் கணிதவியல் துணை கொண்டும் செய்யப்படுகிறது.

இவ்வாறு தொகுதி வரையறை செய்யும் முறையில் ஐந்து வகைகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு வகையும் ஒரு குறிப்பிட்ட தேர்தல் தொகுதிக்கு ஏற்புடையதாகும். அவை பின்வருவன: 1) மக்கள் தொகையை (Population) ஆதாரமாகக் கொண்டு தொகுதி வரையறை செய்தல். ஒவ்வொரு தொகுதியும் குறிப்பிட்ட நில எல்லைகளைக் கொண்டதாகவும், குறிப்பிட்ட வாக்காளர் எண்ணிக்கையைக் கொண்டதாகவும் இருக்கும். இதுவே பெரும்பாலான நாடுகளில் கடைப்பிடிக்கப்படும் முறையாகும். எடுத்துக்காட்டாக, இந்திய நாடாளு மன்றத்தின் மக்களவை, மாநிலங்களின் சட்டமன்றம், இவைகளின் பிரதிநிதித்துவம் ஆகியவை இம்முறையில் வரையறை செய்யப்படுகின்றன. 2) அரசாங்கம் அல்லது நிலப் பகுதியை (Governmental or geographical units) ஆதாரமாகக் கொண்டு வரையறை செய்தல். எடுத்துக்காட்டாக, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் ஆட்சிப் பேரவை (Senate), ஒவ்வொரு மாநிலத்திலிருந்தும், தேர்ந்தெடுத்த இரண்டு உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. 3) இனம், தொழில், பல்வேறு சமூகக் குழுக்கள் (Social groups), நாட்டினம் (Nationality) சார்ந்த குழுக்கள் ஆகியவற்றிற்குப் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கித் தொகுதி வரையறை செய்தல். 4) செல்வத்தின் (Wealth) அடிப்படையில் வரையறை செய்தல். தொடக்க காலத்தில், ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளின் மாநிலங்களில் சொத்துடையவர்களே (Property) வாக்குரிமை பெற்றிருந்தார்கள். 5) அரசியல் கட்சிகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு தொகுதி வரையறை செய்யலாம். இம்முறை விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ (Proportional Representation) முறைத் தேர்தலில் பின்பற்றப்படுகின்றது.

தொகுதிகளுக்கிடையே அளவுகள் வேறுபடுவது என்பது ஒரு முக்கிய சிக்கலாக இருப்பதால், அவ்வப்போது தொகுதிகளின் நில எல்லைப் பகுதிகளை (Territorial boundaries) அந்தந்தத் தொகுதி மக்கள் தொகைக்கேற்ப மாற்றியமைத்தல் இன்றியமையாததாகும். கி.வி.

தொகுப்புச் சமநிலை: நிலம், உழைப்பு, மூலதனம், அமைப்பு ஆகிய காரணிகளைப் பயன்படுத்திப் பயன்பாட்டைப் படைக்கும் (ஏதேனும் ஒரு பண்டத்தை அல்லது பணியை உற்பத்தி செய்யும்) அமைப்பை நிறுவனம் (Firm) என்பர். நிறைவுப் போட்டி நிலவும் அங்காடியில் நிறுவனங்களின் பொதுப் பெயர் தொழில் (Industry). நிறைகுறைப் போட்டி நிலவும் அங்காடியில் விற்பனையாளர்கள் அல்லது உற்பத்தியாளர்களின் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் முற்றுரிமை (Monopoly), இருவர் முற்றுரிமை (Duopoly), ஒருசிலர் முற்றுரிமை அல்லது சில்லோர் முற்றுரிமை (Oligopoly), முற்றுரிமைப் போட்டி (Monopolistic Competition) போன்ற பல அங்காடிகளாக வகைப்படுத்துவது இயல்பு. முற்றுரிமைப் போட்டி அங்காடியில் நிறுவனங்களின் பொதுப் பெயர் தொகுப்பு (Group).

(அ) மற்றவர்களைச் சார்ந்திராமல் தனித்தியங்கும் பல விற்பனையாளர்கள் அல்லது உற்பத்தியாளர்கள் செயற்படுதல், (ஆ) மற்ற நிறுவனங்களின் பண்டங்களை ஒத்த பண்டங்களை உற்பத்தி செய்தல், (இ) முற்றிலும் நெகிழ்வுத் தன்மையுடைய உற்பத்திப் பணிகள் இருத்தல், (ஈ) ஏராளமான நுகர்வோர் இருத்தல், (உ) நிறுவனங்களிடையே முற்றிலும் நிறைவான போட்டி இருத்தல் போன்ற பல இயல்புகளை முற்றுரிமைப் போட்டி அங்காடி பெற்றிருக்கும்.

தொகுப்பில் உள்ள நிறுவனங்களுள் ஒவ்வொன்றும் பிற நிறுவனத்தின் அல்லது நிறுவனங்களின் பண்டங்களுக்கு அல்லது பணிகளுக்கு நிறைவான பதிலிகளாக இல்லாமலும் (noperfect substitute) அதே நேரத்தில் ஒத்ததாகவும் (Similar) உள்ள பண்டத்தை அல்லது பணியை உற்பத்தி செய்கின்றன. எனவே, ஒவ்வொரு நிறுவனமும் அதனதன் விலைக் கொள்கைகளின்படி செயற்பட வாய்ப்பு உண்டு. அதாவது விலையைக் குறைத்து உற்பத்தி அல்லது விற்பனை அளவைப் பெருக்கவும், அல்லது விலையை அதிகரித்து குறைவான விற்பனை அல்லது உற்பத்தி அளவை ஏற்றுக் கொள்ளவும் நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. அதன் விளைவாக, ஒவ்வொரு நிறுவனத்தின் இறுதிநிலை, சராசரி வருவாய்க் கோடுகள் படம் 1இல் காட்டப்பட்டுள்ள வண்ணம் மேலிருந்து கீழ் நோக்கிச் சரிந்து செல்லத் தக்கவையாக அமையும்.

எல்லா நிறுவனங்களும் அதனதன் உற்பத்திச் சிக்கனங்கள் (Economies of Production), உற்பத்தி எதிர்ச் சிக்கனங்கள் (Diseconomies of Production) அடிப்படையில் நிறுவனங்களின் சராசரி, இறுதிநிலைச் செலவுக் கோடுகள் படம் 2 இல் காட்டப்பட்டுள்ளமைபோல அமையும்.

சமநிலை நிறுவனம், உச்ச அளவு மொத்த இலாபத்தைப் பெறத் தக்க உற்பத்தி அளவை உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கும்போது சமநிலையில் (equilibrium) இருக்கிறது என்பர். அதாவது, அந்த

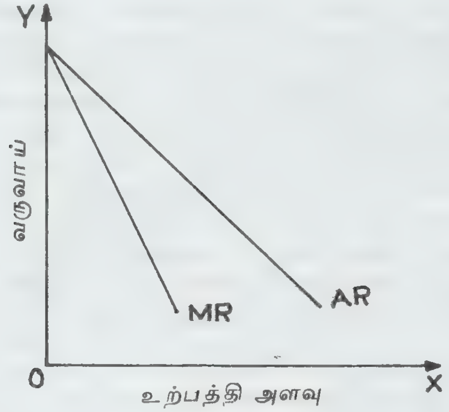

படம் 1

உற்பத்தி அளவிற்கு அதிகமாகவோ குறைவாகவோ உற்பத்தி அளவை மாற்றியமைக்கும்போது மொத்த இலாபம் உச்ச அளவைக் காட்டிலும் குறைந்து விடு கிறது. எந்த உற்பத்தி அளவில் நிறுவனத்தின் இறுதி

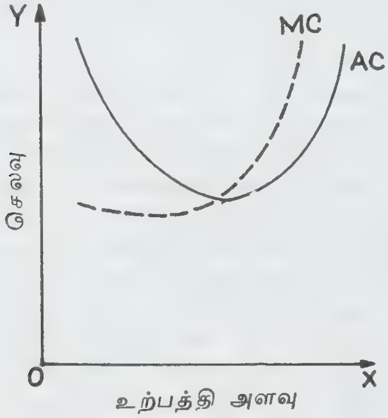

படம் 2

நிலை வருவாயும், இறுதி நிலைச் செலவும் சமமாக அமைகிறதோ அந்த உற்பத்தி அளவே சமநிலை உற்பத்தி அளவு. இதைப் படம் 3 காட்டுகிறது. படம் 3 இல் E என்ற புள்ளி சமநிலைப் புள்ளி; OQ சமநிலை உற்பத்தி அளவு. E என்ற புள்ளியில் MRக்குச் சமமாக இருக்கிறது என்பதோடு, MC கோடு MR கோட்டைக் கீழிருந்து மேல் நோக்கி வெட்டிக் கொண்டு செல்கிறது.

தொகுப்பில் உள்ள எல்லா நிறுவனங்களும் சம நிலையில் இருக்கும் நிலையைத் தொகுப்புச் சமநிலை (group equilibrium) என்பர்.

தொகுப்பில் உள்ள ஒவ்வொரு நிறுவனத்தின் சராசரி, இறுதிநிலை வருவாய்க் கோடுகளும் மாறு பட்டிருப்பதால் எல்லா நிறுவனங்களும் ஒரே நேரத்

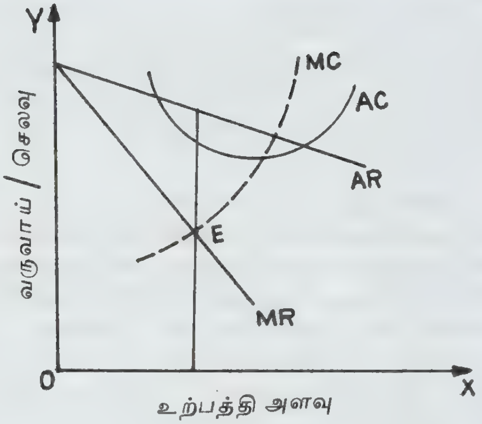

படம் 3

தில் சமநிலையில் இருக்கத் தக்கதொரு நிலையைக் காண்பது அரிது. எனவே, கோட்பாட்டளவில் தொகுப்பின் சமநிலையை விளக்குவதற்காகப் பேரா

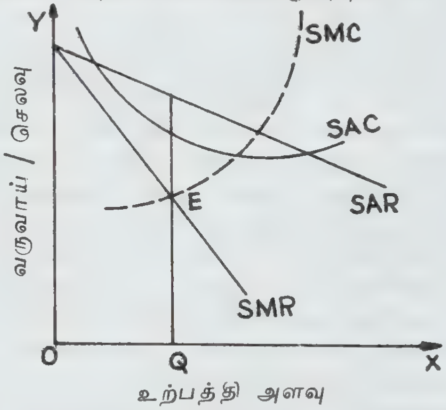

படம் 4 குறுங்காலச் சமநிலை

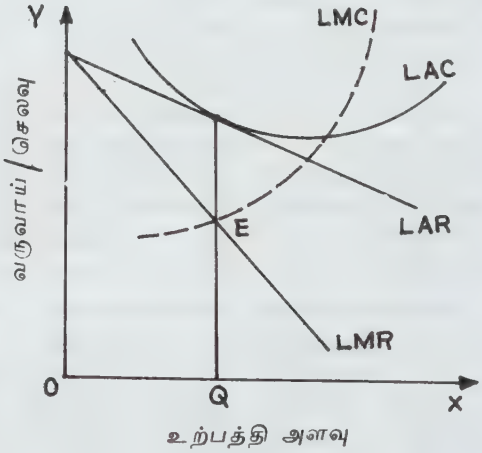

படம் 5 நீண்டகாலச் சமநிலை

சிரியர் சேம்பர்லின் (Prof. Chamberlin) விலை, உற்பத்தி அளவுகளில் உள்ள பலதரப்பட்ட நிலைகளைத் (Hetrogeneous condition) தவிர்ப்பதற்காக இரு பெரும் எடுகோள்களை அமைத்துத் தொகுப்புச் சம நிலையை விளக்குகிறார்.

பண்ட வேறுபாடு இருந்தாலும் தொகுப்பில் உள்ள எல்லா நிறுவனங்களின் சராசரி, இறுதிநிலை வருவாய்க் கோடுகளும், சராசரி, இறுதி நிலைச் செலவுக் கோடுகளும் ஒரேமாதிரியாக இருக்கின்றன என்ற 'ஒரு மாதிரி எடுகோளையும்' (Uniformity assumption), விலையைப் பற்றியும் உற்பத்தி அளவைப் பற்றியும் தனியொரு நிறுவனம் மேற்கொள்ளும் முடிவுகள் மொத்த நிலையை மாற்றியமைக்கும் அளவிற்கு வலுவற்று மிக மிகச் சிறியவைகளாக இருக்கின்றன என்ற 'இருபுற ஒரே மாதிரி எடுகோளையும்' (Simmetry assumption) பேராசிரியர் சேம்பர்லின் அமைத்துக்கொண்டு, குறுங்கால, நீண்டகாலத் தொகுப்புச் சமநிலையைவிளக்குகிறார்.

தொகுப்பில் உள்ள எல்லா நிறுவனங்களும் குறுங்காலத்தில் E என்ற சமநிலையில் இருப்பதால் எல்லா நிறுவனங்களும் இயல்புக்குமேல் அதிக இலாபத்தைப் (abnormal profit) பெறும் நிலையைப் படம் 4-உம், தொகுப்பில் உள்ள எல்லா நிறுவனங்களும் நீண்ட காலத்தில் E என்ற சமநிலையில் இருந்து இயல்பு இலாபத்தை மட்டுமே பெறும் நிலையைப் படம் 5-உம் விளக்குகின்றன. தொகுப்பில் உள்ள நிறுவனங்களுக்கிடையே உள்ள போட்டியின் விளைவாக நீண்ட காலத்தில் எல்லா நிறுவனங்களும் இயல்பு இலாபத்தை மட்டுமே பெறுகின்றன.

என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

Chamberlin, E.H., Theory of Monopolistic Competition (5th ed), Harvard University Press, 1947.

Dervett, K.K., Modern Economic Theory, S. Chand & Co., New Delhi, 1983.

Ryan, W.J.L., Price Theory, Macmillan & Co, London, 1964.

தொகுப்புத் தேவை: பண்ட அங்காடியை நிறைவுப் போட்டி நிலவும் அங்காடி, நிறைகுறைப் போட்டி நிலவும் அங்காடி என இருவகையாகப் பொருளியலில் பிரித்துக் குறிப்பிடுவர். நிறைகுறைப் போட்டி அங்காடியை முற்றுரிமை அங்காடி, இருவர் முற்றுரிமை அங்காடி (Duopoly), ஒருசிலர் முற்றுரிமை அங்காடி, சில்லோர் முற்றுரிமை (Oligopoly), முற்றுரிமைப் போட்டி அங்காடி (Monopolistic Competition) எனப் பலவகைப்படுத்துவர். முற்றுரிமைப் போட்டி அங்காடியில் நிறுவனங்களின் பொதுப் பெயர் தொகுப்பு (Group) எனப்படுகிறது.

1) நிறைவுப் போட்டியில் இருப்பதைப் போன்று ஏராளமான நிறுவனங்கள் இல்லாவிட்டாலும், ஒன்றோடொன்று போட்டியிடும் முற்றுரிமைத் தன்மையுடைய அதிகமான நிறுவனங்கள் இருத்தல், 2) வேறுபடுத்தப்பட்ட (Differentiated) பண்டங்கள் ஒன்றுக்கொன்று நெருக்கமான பதிலிகளாகப் பயன்படுதல் 3) விலையின் மீது நிறுவனங்களுக்குக் கட்டுப்பாடு இருத்தல், 4) முற்றுரிமை தோன்றி விடுமோ என்ற அச்சத்தில் நிறுவனங்களுக்கிடையே கடுமையான போட்டி இருத்தல், 5) புதிய நிறுவனங்கள் தொகுப்பில் சேருவதற்கும் ஏற்கெனவே இருக்கும் நிறுவனங்கள் தொகுப்பை விட்டு வெளியேறுவதற்கும் வாய்ப்புகள் இருத்தல், 6) விளம்பரம், பண்ட வேறுபாடு ஆகிய அடிப்படைகளில் விலை தவிர உள்ள பிற வடிவங்களில் (Non-price forms) நிறுவனங்களிடையே போட்டி நிகழ்தல், 7) உற்பத்திச் செலவும் விற்பனைச் செலவும் சேர்ந்தனவாக உற்பத்திச் செலவு இருத்தல், 8) நிறுவனம் அதன் முழுத் திறனையும் பயன்படுத்தாமல் எச்சத் திறனைப் பெற்றிருத்தல் ஆகிய பல இயல்புகளை முற்றுரிமைப் போட்டி அங்காடி பெற்றிருக்கும். இவ்வியல்புடைய முற்றுரிமைப் போட்டி அங்காடியில் நிறுவனத்தின் தேவைக் கோடு மேலிருந்துகீழ் நோக்கிச் செல்லத் தக்கதாகப் படத்தில் காட்டியுள்ளபடி அமையும். அதாவது விலையை அதிகரித்தால் தேவையின் அளவை அங்காடிநிருணயிக்கும். குறிப்பிட்ட அளவுக்குப் பண்டங்களை விற்க வேண்டுமென்று விரும்பினால் விலையின் அளவை அங்காடி நிருணயிக்கும்.

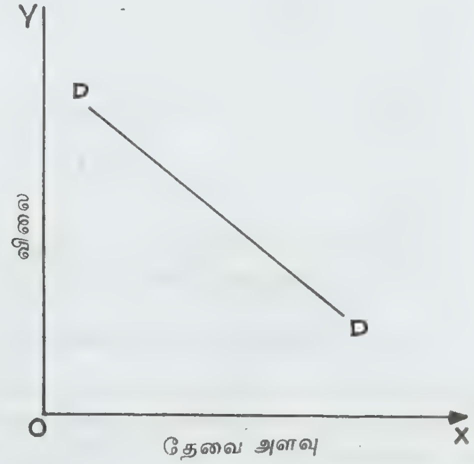

படம் 1 DD- நிறுவனத்தின் தேவைக்கோடு

தொகுப்பில் பல நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிடையே கடுமையான போட்டி நிலவுகிறது. தொகுப்பில் உள்ள நிறுவனம் ஒவ்வொன்றும் அது உற்பத்தி செய்யும் பண்டத்தில் முற்றுரிமைத் தன்மையைப் பெற்றிருக்கும். அதே நேரத்தில் இந் நிறுவனங்கள் உற்பத்தி செய்யும் பண்டங்கள் ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கிய பதிலிகளாக இருப்பதால் அவற்றிடையே போட்டியும் நிலவுகிறது. நிறுவனம் ஒவ்வொன்றும் உற்பத்தி செய்யும் பண்டத்தில் முற்றுரிமைத் தன்மை பெற்றிருப்பதால் ஒவ்வொரு நிறுவனத்தின் சராசரி, இறுதிநிலை வருவாய்க் கோடுகள் பலவிதமான நிலைகளில் இருக்கும். எனவே, தொகுப்பிற்கென்த் தனித் தேவைக் கோட்டை அமைத்தல் எளிதன்று. தொகுப்பின் தேவைக் கோட்டை அதன் வழியாகத் தொகுப்புச் சமநிலையையும் (காண்க: தொகுப்புச் சமநிலை) விளக்குவதற்காகப் பேராசிரியர் சேம்பர்லின் (Prof. Clamberlin) கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இன்றியமையாத சில எடுகோள்களை (Assumptions) அமைத்துக் கொள்கிறார். 1) நீண்ட காலம், 2) பண்டத்தின் தரம் நிலையானதாக இருக்கிறது, 3) விற்பனை முயற்சி எதுவும் இல்லை,4) நிறுவனங்களின் தேவைக் கோடுகள் எல்லாம் ஒரே மாதிரியாக உள்ளன (Symmetry assumption), 5) போட்டியிடும் நிறுவனங்களுக்கிடையே போட்டி மனப்பான்மையுடன் ஆன எதிர் நடவடிக்கைகள் இல்லை.(Uniformity assumption). இவ்வெடு கோள்களின் அடிப்படையில்

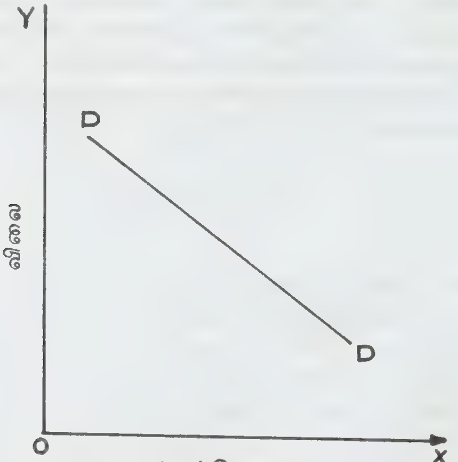

படம் 2 தொகுப்பின் தேவைக்கோடு

தொகுப்பின் தேவைக்கோடு மேலிருந்து கீழ் நோக்கிச் செல்லத் தக்கதாகவும்,விலைக்கும் உற்பத்தி அளவுக்கும் தலைகீழ்த் தொடர்பு உடையதை விளக்குவதாகவும் அமைகிறது (படம் 2 இல் காண்க).

என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

பாலசுப்பிரமணியன், என்.எஸ். நுண்ணியல் பொருளாதாரம். உமா பப்ளிகேஷன்ஸ், மதுரை, 1986.

Richard G. Lipsey, An Introduction to Positive Economics, ELPS, London, 1975.

Ryan, W.J.L. Price Theory, Macmillan & Co., London, 1964.

தொகுப்பு வங்கி முறை:

பலவிதமான வைப்புகளின் வடிவங்களின் குறைந்த வட்டி விகிதத்தில் பணத்தைப் பெற்று, அதிகமான வட்டி விகிதங்களில் கடன்களை அளித்தும், உண்டியல்களைக் கழிவு செய்தும், பிற வங்கிப் பணிகளையும் ஆற்றிச் செயற்படும் நிதி அமைப்பை வங்கி (Bank) என்பர். வங்கிகளில் மைய வங்கி (Central Bank), வணிக வங்கி (Commercial Bank), பரிமாற்ற வங்கி(ExchangeBank) தொழில் வங்கி (Industrial Bank), கூட்டுறவு வங்கி (Cooperative Bank), சேமிப்பு வங்கி (Savings Bank) எனப் பலவகை உண்டு. அமைப்பின் அடிப்படையில் வங்கிகளைத் தனி வங்கி முறை(Unit Banking),கிளை வங்கி முறை (Branch Banking) தொகுப்பு வங்கி முறை (Group Banking) தொடர் வங்கி முறை (Chain Banking) என வகைப்படுத்துவர்.

தனிப்பட்ட ஒரு சில வங்கிகள் தன்னிச்சையாக ஒரு பிடிப்புக் கம்பெனியின்(Holding Company)கட்டுப்பாட்டுக்குள் அடங்கி, அவைதம்முள் ஒருசில விதிமுறைகளைக் கடைப்பிடித்துக்கொண்டு செயற்படும் வங்கி அமைப்பைத் தொகுப்பு வங்கி முறை(group Banking -System) என்பர். இம்முறையில் உள்ள வங்கிகள் ஒவ்வொன்றும் மற்ற வங்கிகளின் கிளைகள் போலச் செயற்படுகின்றன.

பொதுவாக, ஒரு பிடிப்புக் கம்பெனியினால் கட்டுப்படுத்தப்படும் ஒரு இன்றியமையாத வங்கியைச்('Key' Bank) சார்ந்திருக்கும் பல வங்கிகள் இம்முறையில் தொகுப்பெனப்படுகின்றன. ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டில் இம் முறை 1926ஐச் சேர்ந்த ஆண்டுகளில் மிக விரைவாக மக்களால் ஏற்கப்பட்டுச் சொல்வாக்கு மிக்கதாகச் செயற்பட்டது. ஏறத்தாழ 2000 தனி வங்கிகளைக் கொண்ட 300 தொகுப்புக்கள் 1929-ஆம்ஆண்டளவில் திகழ்ந்தன. பொதுவாக ஒரு தொகுப்பில் ஏறத்தாழ 10 வங்கிகள் இருக்கும் என்றநிலை இருந்தாலும் 3 முதல் 108 உறுப்பினர் வங்கிகளைக் கொண்டுள்ளவையாகப்பல தொகுப்புகள் அமெரிக்காவில் காணப்பட்டன. ஆனால், 1929-ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு இம் முறையின் புகழ் மங்கத் தொடங்கி, தொகுப்புகளின் எண்ணிக்கை படிப்படியாகக் குறைந்து 1945-ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் அமெரிக்காவில் 33 மாநிலங்களி

லும் சேர்த்து மொத்தம் 387உறுப்பினர் வங்கிகளைக் கொண்ட 33 தொகுப்புகளே காணப்பட்டன.

தொகுப்பு வங்கி அமைப்பில் தனி வங்கி முறை, கிளை வங்கி முறை ஆகிய இரு வங்கி முறைகளின் நன்மைகளையும் பெறும் வாய்ப்புகள் உள்ளன. ஒவ்வோர் உறுப்பினர் வங்கியும் தனித்தனி அமைப்பாகச் செயற்படும் அதே நேரத்தில், மைய அமைப்பிற்குக் கட்டுப்பட்டுச் செயற்படுவதனால் அந் நன்மையைப் பெறுகின்றது.விளம்பரம், வாணிகப் பெருக்கம், சீரான கணக்கு முறை,வங்கி ஆலோசனைகள் போன்றவை எல்லாம் மைய அமைப்பின் மூலம் உறுப்பினர் வங்கிகள் ஏற்றுக் கொள்வதால் பலப்பல நன்மைகள் கிடைக்கின்றன.

மைய அமைப்பின் கட்டுப்பாடுகள் யாவும் பெயராளவுக்குத்தான் இருக்குமே யொழியத் தரமானவையாகவும் வலுவானவையாகவும் இருக்கும் வாய்ப்புகள் இவ் வங்கி முறையில் இல்லை. உறுப்பினர் வங்கிகளை, ஊரக வாணிகத்திற்கும் மற்றும் பல விதமான துணையான நிலைகளுக்குமான சாதனங்கள் போலவே மைய அமைபினைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் வாய்ப்புகள் இம் முறையில் மிகுதியாக உண்டு. உறுப்பினர் வங்கிகளில் ஏதாவதொன்று தோல்வியடையநேரிட்டால் அத்தோல்வி மற்ற வங்கிகளையும் கேடுறச் செய்யும். எல்லா உறுப்பினர் வங்கிகளையும் ஒரே நேரத்தில் ஆய்வு செய்வது இயலாது என்பன போன்ற கருத்துகளைத் தொகுப்பு வங்கி முறையின் குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டுபவர்கள் குறிப்பிட்டு விளக்குகிறார்கள். என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

பாலசுப்பிரமணியன், என். எஸ்., பணம், பாங்கு, பன்னாட்டு வாணிகம், உமா பப்ளிகேஷன்ஸ், மதுரை, 1987.

Vaisn, M.C., Monetay Th:ory, Ratan Prakash Mandi, Agra, 1975.

தொகை நூல்கள்: தொகுக்கப்பட்ட பாடல்களையுடைய நூல்கள் தொகை நூல்கள் எனப்படும். அவ்வகையில் பழமையானவை எட்டுத் தொகை நூல்கள் என்பன.

நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறு நூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு என்பவை எட்டுத்தொகை நூல்கள். பதிற்றுப்பத்தும் புறநானூறும் புறப்பொருள் நூல்கள். பரிபாடல், பரிபாடல் என்னும் யாப்பு வகையால் அமைந்தது. கலிப்பாவால் அமைந்தது கலித்தொகை.இவையெல்லாம் அகப்பொருள் பற்றியவை. பரிபாடலில் மட்டும் கடவுள் வாழ்த்துப் பொருளமைந்த பாடல்களும் உண்டு. நான்கு முதல் எட்டடிகளையுடைய பாடல்களால் ஆயது குறுந்தொகை. ஒன்பது முதல் பன்னிரண்டடிகளையுடைய பாடல்களால் ஆயது நற்றிணை. பதின்மூன்றடி முதல் முப்பத்தோரடிகளால் ஆயது நெடுந்தொகை எனப்படும் அகநானூறு. இவ்வாறு அடியளவால் பாடல்களைப் பிரித்து அகப்பொருள் பற்றிய ஆயிரத்து இருநூறு பாடல்களை மூன்று நூல்களாக்கிக் கொண்டனர்.

நூல்வகையுள் ஒன்று 'தொகை' என்பதைத் தொல்காப்பியம் கூறுகின்றது. அந்நூலே, பரந்துபட்ட தமிழ் இலக்கணங்களையெல்லாம் தொகுத்து ஆராய்ந்து செய்யப்பட்ட நூலேயாகும். அவ்வாறே வாழ்வியல் கூறுகளையும், அறநெறிக் கூறுகளையும் ஆய்ந்து தொகுக்கப்பட்ட நூலே திருக்குறளாகும். பின்னாளில் தோன்றிய பெரியபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம் என்பனவும் ஒருவகையால் தொகைநூல்கள் எனலாம். ஆங்காங்குக் கிடைத்த வரலாற்றுக் குறிப்புகளையும், பேசப்பட்ட செய்திகளையும் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட நூல்களே அவை என்பதால் இக்கருத்து விளங்கும்.

மும்மூன்று செய்திகளால் அமைந்த பாடல்களையுடையநூல் திரிகடுகம். நன்னான்கு செய்திகளால் அமைந்த பாடல்களையுடைய நூல், நான்மணிக்கடிகை. ஐந்தைந்து செய்திகளால் அமைந்த பாடல்களையுடைய நூல் சிறுபஞ்சமூலம். பெரும்பாலும் ஆறாறு செய்திகளால் அமைந்த பாடல்களையுடைய நூல் ஏலாதி. இவை ஒவ்வொருவரால் செய்யப்பட்ட தொகைநூல்கள். இனி ஒவ்வொருவரால் செய்யப்பட்ட பல நூல்களைத் தொகையாக்குதலும் தொகை நூலே; குமரகுருபரர் பிரபந்தத் திரட்டு, சிவஞான முனிவர் பிரபந்தத் திரட்டு என்பன போன்றவை இவ்வகை சார்ந்தவை.

நாலடியார் பல புலவர்கள்பாடிய பாடல்களைத் திரட்டியது என்பர். அவ்வாறே மிகப்பலர் பலப்பல காலத்துப் பாடிய பாடல்களைத் திரட்டிய தனிப்பாடல் திரட்டு, தனிச் செய்யுட் சிந்தாமணி என்பனவும் தொகை நூல்களே. பொருள் வகையால் தொகுக்கப்பட்ட தொகைநூல்களில் தனிச் சிறப்புடையது புறத்திரட்டு, பன்னூற்றிரட்டு, சைவ மஞ்சரி என்பன. இவ்வகையில் பின் வந்த நூல்கள் பன்னூல் பாடற்றிரட்டு, சிவநெறிச் செய்யுள் திரட்டு என்பன. பரந்து கிடக்கும் பாடல்களுள் சுவையானவற்றையும் பொருட் சிறப்புடையனவற்றையும் தொகுத்தாக்கிய தொகை நூல்களும் பல. அவை தேவாரத் திரட்டு, திருவருட்பாத்திரட்டு, கம்பராமாயண இன்கவித் திரட்டு முதலியன. இசை

வகையாலும் பாவகையாலும் திரட்டப்பட்ட தொகை நூல்களும் உள்ளன. வண்ணத்திரட்டு, சித்திர கவித்திரட்டு என்பவை அதற்குச் சான்றாவன.

கார்காலம் பற்றிய செய்திகளைக் கூறும் கார் நாற்பது, போர்க்கள நிகழ்ச்சி பற்றிய செய்திகளைக் கூறும் களவழி நாற்பது, இனியவை இன்னாதவை பற்றிய செய்திகளைக் கூறும் இனியவை நாற்பது இன்னா நாற்பது ஆகியவையும் தொகை நூல்கள் வகையைச் சாரும். ஐந்திணை ஒழுக்கங்களைப் பற்றிக் கூறும் ஐந்திணை ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழி ஐம்பது, திணைமாலை நூற்றைம்பது என்பனவும், ஆசார (ஒழுக்க) வகை இவையெனத் தொகுத்துரைக்கப்பட்ட ஆசாரக் கோவை என்பதும் தொகை நூல்களுள் அடங்கும்.

ஒரு திருக்கோயில் பற்றிய நூல்கள், பாடல்கள் ஆகிய எல்லாவற்றையும், ஒரு வள்ளல் பற்றிய நூல்கள், பாடல்கள் ஆகிய எல்லாவற்றையும் தொகுத்து வைக்கப்பட்ட தொகை நூல்களும் பலவுள. தொகை நூல்களின் வரலாறு மிக நீண்டது; விரிந்தது; தனி நூலாகும் அளவு பெரியது. இரா.இ.

தொகைப் பெயர் விளக்கம்: தொகைப் பெயர் விளக்கம் என்பது ஒரு நிகண்டு நூல். இது வேதகிரி முதலியார் என்பவரால் கி.பி.1849-இல் இயற்றப்பட்டது. அவர் தொண்டை நாட்டுக் களத்தூர் என்னும் ஊரினர். அவர் காலம் கி.பி.1795-1852 ஆகும்.

நிகண்டு நூல்கள் தெய்வப் பெயர்த் தொகுதி, மக்கட்பெயர்த் தொகுதி, விலங்கின்பெயர்த் தொகுதி முதலிய தலைப்புகளில் செய்திகளைக் கூறும். பின்னர், அத் தொகுதிகளுள் வந்த ஒரு சொல் பல்பொருட் பெயர்களைத் தனியே தொகுத்து நூலிறுதிக்கண் கூறும். அத்தொகுதிக்குப் பெயர் 'பல்பொருட் கூட்டத்து ஒரு பெயர்த் தொகுதி' என்பது (திவாகரம்). இதனைப் 'பல்பெயர்க் கூட்டத்து ஒரு பெயர்த் தொகுதி' என்பதும் உண்டு (சூடாமணி).

'முன்னே கூறப்பட்டவற்றுள் சிலவற்றை மீண்டும் தொகுத்துக் கூறுதல் 'கூறியது கூறல்' என்னும் குற்றம் ஆகுமோ?' எனின், முன்னர்ப் பொது வகையால் கூறப்பட்டவற்றுள் சிலவற்றைச் சிறப்பு வகையால் தொகுத்துக் கூறுவதால் 'கூறியது கூறல்' ஆகாது. ஆனால், வேதகிரியார் செய்த 'தொகைப்பெயர் விளக்கம்' பல்பொருட் கூட்டத்து ஒருபெயர்த் தொகுதியை மட்டுமே சொல்வது. இரா.இ.

தொஙகர் தென் பசிபிக்குப் பெருங்கடலில் தொங்காத்தீவுகளில் வாழும் தொன்மைக்குடியினர். தொங்காத்(Tonga) தீவுக் கூட்டங்கள் ஆசுத்திரேலியாவிற்குக் கிழக்கிலும் நியூசிலாந்திற்கு வடக்கிலும் பிசித் (Fiji) தீவுகளுக்கு அண்மையிலும் உள்ளன. இத்தீவுகளின் எண்ணிக்கை சற்றேறக்குறைய 150 ஆகும். இதன் பரப்பளவு 69. ச.கி.மீ. ஆக இருந்தாலும் 150 தீவுக் கூட்டங்களாக இருப்பதால் பசிபிக்குக் கடலில் 52,000 ச.கி.மீ. பரப்பில் பரவியுள்ளன.

தொங்காத்தீவுகள் 1970-ஆம் ஆண்டுவரை ஆங்கில அரசின் பாதுகாப்பில் தனி நாடாகச் செயற்பட்டு வந்தன. இத்தீவுகளின் அயலுறவுக் கொள்கைகள் அனைத்தும் ஆங்கிலேய அரசால் கவனிக்கப்பட்டு வந்தன. உள்நாட்டு நிருவாகம், பிற அரசியல் அலுவல்கள் அனைத்தையும் தொங்காத்தீவு மக்களே கவனித்துக் கொள்ளும் முழுப்பொறுப்பினையும், அதிகாரத்தையும் பெற்றிருந்தனர். தனி நாடாக 1970-இல் மாறிப் பொதுநல அமைப்பிலும் உறுப்பு நாடாகியது.

தொங்கர்கள் பாலினீசியர்களாவர். கி.மு. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் கிழக்கு மெலனீசியாவிலிருந்து (Melanesia) பாலினீசியர்கள் இத்தீவுகளுக்குக் குடியேறினர். அப்போது அவர்கள் கொண்டுவந்த சில மட்பாண்ட வகைகள் அவர்களின் குடியேற்றத்தைக் கண்டுபிடிக்கத் துணை செய்கின்றன. இவர்களுள் ஒரு பகுதியினர் பிசித் தீவு மக்களுடன் கலப்புற்று வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். பொதுவாக இவர்கள் நடுத்தர உயரத்தையும் எடுப்பான நெற்றியையும் அலை அலையான தலைமயிரையும் நீண்ட முகத்தையும் கரும்பழுப்பு நிறத்தையும் உடையவர்களாக உள்ளனர்.

தொங்கர்

தொங்கர்கள் எளிமையான குடிசைகளில் வாழ்ந்து வந்தனர். தென்னங்கீற்றுகளையும், கருப்பஞ் சோலைகளையும் பரப்பிக் கூரை அமைப்பதே இவர்களின் பண்டைய முறை. இன்று இவர்கள் இரும்பு, மரங்கள் முதலானவற்றைக் கொண்டு வலிமையான வீடுகளைக் கட்ட முற்பட்டுள்ளனர்.

இவர்களின் சமூக அமைப்பில் ஒருவருடன் ஒருவர் பழகுவதில் அடுக்கமைப்புகள் (Stratification) உள்ளன. இவை பெரும்பாலும் வயதையும் பாலையும் (Sex) அடிப்படையாகக் கொண்டவை. ஒரு பெண், தன் உடன்பிறந்தவனைக் காட்டிலும் மிகுந்த தகுதியைப் பெற்றுள்ளாள். ஆனால், குடும்பத்தலைமை தந்தைவழி (Patriliny) வருவதாகும். மரபுரிமையும் (Inheritance) ஆண்வழியே அமைந்துள்ளது. நெருக்கமான உறவினர்கள் அடுத்தடுத்துச் சேர்ந்து வாழ்கின்றனர். பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளிலும் உறவுக் குழுவினரே நெருக்கமாக ஒருவருடனொருவர் இணைந்து செயற்படுகின்றனர்.

தொங்கர்கள் வாழும் பகுதி பவழத் தீவுகளாகவும், எரிமலை வெடித்த மண்ணைக் கொண்டதாகவும் உள்ளது. ஆனால், பெரும்பகுதி வேளாண்மை செய்வதற்கு ஏற்றதாக மாறிவிட்டது. இவர்களின் முக்கிய தொழில் வேளாண்மை. ஆண்களே வேளாண்மையில் முழுமூச்சாக ஈடுபடுகின்றனர். ஆண்களுள் பெரும்பாலானோர் பணப்பயிர்களைக் கவனிப்பதிலேயே ஆண்டில் பெரும்பகுதியைச் செலவிடுகின்றனர். தென்னை, வாழை ஆகிய இரண்டும் இவர்களின் முக்கிய பணப்பயிர்கள். தென்னையிலிருந்து கொப்பரைத் தேங்காயை மிகுதியாகப் பெற்றுச் சந்தைகளில் விற்கின்றனர். வாழையையும் விற்றுப் பொருள் ஈட்டுகின்றனர்.

இவர்களின் முதன்மையான உணவுப்பயிர்கள் வள்ளிக்கிழங்கு, மரவள்ளி, மேற்கிந்தியத் தீவுகளிலுள்ள ஒருவகைக் கிழங்குச் செடி (Manioc) முதலானவை. இவர்கள் பெருமளவு பழவகைகளையும் பயிரிடுகின்றனர். மா, அன்னாசிப்பழம், ஆரஞ்சு முதலானவை உணவாகவும் பண்டமாற்றல் பொருள்களாகவும் பயன்படுகின்றன.

தொங்கர்கள் பலவகையான கைத்தொழில்களில் ஈடுபடுகின்றனர். தென்னையிலிருந்து கிடைக்கும் பல்வேறு பொருள்களையும் வீணாக்காமல் அவற்றைக் கொண்டு அன்றாடப் பயன்பாட்டிற்குத் தேவையான பல பொருள்களைச் செய்கின்றனர். இப்பகுதிகளில் கிடைக்கும் ஒருவகைக் கோரைப் புற்களைக் கொண்டு கூடைகள், பாய்கள், இருக்கைகள் முதலானவற்றைச் செய்கின்றனர். இங்குக் கிடைக்கும் ஒரு

தொங்கர் குடும்பம்

வகைக் கிளிஞ்சல்களைக் கொண்டு அழகான மாலைகளைச் செய்கின்றனர். தொங்கர் தீவுகளுக்குச் சுற்றுலாப் பயணிகள் பெருகிவருவதால் இவர்களின் கைவினைப் பொருள்களுக்கு நல்ல வருவாய் கிடைக்கிறது.

இவர்களின் திருமண முறை பல மனைவி மண முறையைச் சேர்ந்தது. வயதுவந்த ஆண்கள் விரும்பிய பெண்களைத் தேர்ந்தெடுத்து உறவினர்கள் முன்னிலையில் மணந்துகொள்கின்றனர். ஒரு மனைவி உயிருடன் உள்ளபோதே வேறொரு பெண்ணையும் மணக்கும் முறை இவர்களுக்குப் புதியதன்று. அனைத்து மனைவிகளுக்கும் மக்களுக்கும் உரிய பொருளை ஈட்டித் தரவேண்டும் என்ற முறையை மீறுபவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டுத் தண்டம் கட்டவேண்டும். மணவிலக்கும் இவர்களிடம் எளிமையானது.

தொங்கர்கள் சமூகச் சிக்கல்களைக் குடித்தலைவன் மூலம் தீர்த்துக்கொள்கின்றனர். இவருக்கு உதவியாக ஒவ்வொரு கால்வழியிலும் ஓர் உறுப்பினர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். இவர்கள் அனைவருமே அறிவிலும் சிறந்து தன்னலப் போக்கு அற்றவர்களாகவும் மூத்தவர்களாகவும் இருத்தல்வேண்டும்.

இன்று இவர்களுள் பெரும்பாலோர் கிறித்தவ சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்; ஆனால், பல பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். பிறப்பு, இறப்பு முதலான பல்வேறு சடங்குகளில் பாலினீசியப் பண்பாட்டின் தாக்கம் இவர்களிடமிருந்து அழியவில்லை எனலாம். கிறித்தவ நெறிகளை ஏற்றுள்ள அதேவேளையில் பழைய வழக்கங்களை விடுவித்துக் கொள்வதில் தயக்கம் காட்டுகின்றனர். சீ.ப.

தொட்டபெட்டாச்சிகரம்: தென்னிந்தியாவில் குறிப்பாகத் தமிழகத்தின் மேற்றிசையில் நீலகிரி மாவட்டத்தில் காணப்படும் மலைகள் நீலகிரி மலைகளாகும். இம்மலைகள் சமவெளிகளிலிருந்து மேலெழுந்தவைகளாகும். இம்மலைகள் கிழக்குத்தொடர்ச்சி மலையையும் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையையும் இணைக்கின்றன. நீலகிரிமலைகளில் காணப்படும் மிக உயரமான சிகரம் தொட்டபெட்டா (Dodda-betta) சிகரம். இது 2677மீ. உயரமுள்ளது. தென்னிந்தியாவின் முக்கிய கோடைவாழ் தலமாகவும் இது விளங்குகின்றது. மலைவாழ் இடங்களின் அரசி எனச் சொல்லப்படும் உதகமண்டலம் இம்மலை வெளியில்தான் இருக்கின்றது.

தென்னிந்தியாவின் மிக உயர்ந்த சிகரமாகக் கருதப்படும் தொட்டபெட்டாவின் உச்சியில் அழகிய பயணிகள் தங்குமிடம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் உச்சிக்குச் செல்ல உதகமண்டலத்திலிருந்து நெடுஞ்சாலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வெளிநாடுகளிலிருந்து உதகமண்டலத்தைப் பார்க்க வருபவர்களும் உள்நாட்டுப் பயணிகளும் இதற்கருகிலுள்ள தொட்டபெட்டாவைக் கண்டுகளிக்கத் தவறமாட்டார்கள். உந்து வண்டியின் மூலமும் குதிரையின் மூலமும் தொட்டபெட்டாவின் உச்சியினை அடையலாம்.

இயற்கையின் எழிலைக் கண்டுகளிக்கவும், மலைகள், குன்றுகள், ஆறுகள் போன்றவற்றைக் கண்டு மகிழவும் ஏற்றதோர் எழில் மிக்க சிகரமாக விளங்குவது தொட்டபெட்டாச்சிகரமேயாகும். க.பூ.சி.

தொடக்கநிலைச் சான்றிதழ்: பொது நிறுமங்களை உருவாக்குவதிலுள்ள நான்காம் கட்டமும் இறுதிக் கட்டமும் தொழில் தொடக்கச் சான்றிதழைப் பெறுவதேயாகும். தனி நிறுமங்கள் கூட்டுருவாக்கச் சான்றிதழைப் பெற்றவுடன் தொழிலைத் தொடங்கலாம். ஆனால், பொது நிறுமங்கள் தொழில் தொடக்க நிலைச் சான்றிதழையும் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

தகவலறிக்கையைப் பார்த்த மக்கள் நிறுமங்களில் பங்குகளைப் பெற விரும்பி நிறுமங்களுக்கு விண்ணப்பம் செய்வார்கள். அவ்விண்ணப்பத்தில் அவர்கள் வாங்க விரும்பும்எண்ணிக்கையைக்குறித்து விண்ணப்பத்தோடு செலுத்த வேண்டிய தொகையையும் சேர்த்து அனுப்புவார்கள். மொத்தம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பங்குகளின் அளவு, குறைந்த அளவு பங்கெடுப்பிற்குள் இருந்தால், பதிவாளர் தொழில் தொடக்கச் சான்றிதழ் வழங்குவார். தகவலறிக்கை, நிறுமத்தின் பதிவு அலுவலகம் இருக்குமிடம் பற்றிய அறிக்கை, பங்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட தொகை முதலிய எல்லாச் சடங்குகளும் நிறைவேற்றப்பட்டன என்ற மற்றொரு சான்றைப் பதிவாளரிடம் தாக்கல் செய்ய வேண்டும். அவர் குறைந்த அளவு பங்கெடுப்பு எடுக்கப்பட்டுள்ளதா, இயக்குநர்கள் தத்தம் தகுதிப் பங்குகளின் மீது பணம் செலுத்தி விட்டனரா என்று சரிபார்த்து நிறைவு அடைந்த உடனே தொழில் தொடக்கச் சான்றிதழை (Certificate of Commencement) வழங்குகிறார். சுருங்கச் சொன்னால் இச் சான்றிதழைப் பெற நிறுமங்கள் பின்வரும் சில நிபந்தனைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

1. குறுமப் பங்கு-எடுப்பு என்ற திட்ட அறிவிப்பு நிருணயித்திருக்கிற அளவுக்குப் பங்குகள் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

2. ஏற்பிசைவு பங்கு மாற்று நிலையத்தில் தன் பங்குகள், கடனீட்டுப் பத்திரங்களை வாங்கவும் விற்கவுமான வசதி வேண்டி அந்நிறுமம் மனுச் செய்

யவோ மனுச் செய்தும் அந்நிலையத்தின் அனுமதி பெறவோ தவறிய நிலையில், பங்குகள் அல்லது கடனீட்டுப் பத்திரங்களுக்கு விண்ணப்பித்தவர்களுக்குப் பணம் திருப்பிச் செலுத்தும் பொறுப்பு ஏதும் இல்லாது இருக்க வேண்டும்.

3. பொது மக்கள் தாங்கள் எடுக்கும் பங்கு ஒவ்வொன்றின் மீதும் மனுத்தொகை, ஒதுக்கீட்டுத் தொகை என்ற வகையில் அதன் முகமதிப்பில் என்ன விகிதம் செலுத்த வேண்டுமோ, அதே விகிதத்தில் இயக்குநர்கள் தாம் எடுக்க எண்ணிய பங்குகள் மீது பணம் செலுத்தியிருக்க வேண்டும்.

4. 'பிற நோக்கங்கள்' என நிறுமங்கள் தம் அமைப்பு முறை ஏட்டில் சொல்லியிருக்கிற தொழில்கள் எதையாவது ஒன்றைத் தொடங்க எண்ணினால் அது குறித்துச் சிறப்புத் தீர்மானம் இயற்றிப் பங்காளர்களின் ஏற்பிசைவைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

5. இயக்குநரோ செயலாளரோ மேற்கூறிய நிபந்தனைகளைச் சரிபார்த்துத் தரும் அறிவிப்புத் தாளைப் பதிவாளரிடம் தாக்கல் செய்ய வேண்டும்.

தகவலறிக்கையை வெளியிடாத நிறுமங்கள் மேற்கூறிய முதலிரண்டு நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றத் தேவையில்லை. ஆனால், அவை பதிவாளரிடம் தகவலறிக்கைக்குப் பதிலான அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்ய வேண்டும். கே.என்.இரா.

துணை நூல்:

Ashok K. Bagrial, Company Law, Vikas Publishing House Pvt., Ltd., Madras, 1982.

தொடர்கல்வி: இன்றைய சிக்கலான அறிவியல்-தொழில் நுட்பச் சமுதாயத்தில் புதிய புதிய சிக்கல்கள் எழுந்த வண்ணம் உள்ளன. அவற்றுக்கு விடை காண்பது வாழ்க்கையின் பொருத்தப்பாட்டினைப் பெற அடிப்படையாகும். பள்ளிக் கல்வியின் முக்கிய நோக்கம்சூழ்நிலையுடன் உயர் நிலைப்பட்ட பொருத்தப்பாட்டினைப் பெறுதலில் மாணாக்கர்களுக்குத் தேவைப்படும் அறிவு, செயல்திறன்கள், மனப்பான்மைகள் ஆகியவற்றை அவர்கள் பெற உதவுதலாகும். ஆனால் இன்றைய நிலைமைகளில் பள்ளிகளில் பெறப்படும் இளம் பருவக் கற்றல் அனுபவங்கள் மட்டும் பிற்கால வாழ்க்கைத் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்குப் போதுமானவையாக இருப்பதில்லை. கல்வி எனப்படும் செயல்முறை, வாழ்க்கை முழுமையும் தொடர்ந்து நீடிக்கும் ஒன்றாக இன்று கருதப்படுகிறது. பிற்கால வாழ்க்கைக்குத் தேவைப்படும் எல்லா அடிப்படைத் திறன்களையும் அறிவினையும்ஒருவனுக்குப் பள்ளிகளால் அளித்து விடமுடியாது என்பது இன்று உணரப்பட்டுள்ளது. சமுதாயத்தில் எழும் துரித மாற்றம் 'வாழ்க்கைக் கற்றல்' என்னும் கோட்பாட்டின் இன்றியமையாமையை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. எனவே தொடர் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தைக் கல்வி யாளர்கள் யாவரும்வலியுறுத்துகின்றனர். இத்தொடர் கல்விவாய்ப்பு பள்ளி அல்லது கல்லூரிக் கல்வியினை முடித்துத் தேர்ச்சி பெற்றோர்க்கு எவ்வளவு இன்றியமையாததோ அதைவிடப் பள்ளிக் கல்வி பெற வாய்ப்பற்றோர் அல்லது அக் கல்வியில் முழுமை பெறாதோர் போன்றோர்க்கு முக்கியமானதாகிறது. ஓர் அறிவுத் துறையில் தேர்ச்சி பெற்றோர் அத்துறையில் எழும் புதுக் கருத்துகளை அறிவதற்கும், இணைந்த துறைகளின் பயனுள்ள புதுக் கருத்துகளைப் பெறுவதற்கும் தொடர் கல்வி உதவுகிறது. ஏட்டுக் கல்வி பெற்றோர் தொழில் திறன் பயிற்சி பெறுவதற்கும் தொடர் கல்வி துணை செய்கிறது. மருத்துவம், பொறியியல், வேளாண்மை போன்றவற்றிலும், தொழில் துறையின் பல்வேறு பிரிவுகளிலும் புதிய உத்திகளை அறிந்திராதோர் தேக்க நிலையில் தங்கிப் பின்னடைவர். அந்நிலையை அகற்றுதலிலும் தொடர்கல்வி தேவைப்படுவதாகும்.

ஆசிரியர் பயிற்சியில் பணியிடைப் பயிற்சியில் (Inservice Training) ஒரு முக்கிய சாதனமாகவும் தொடர்கல்வி விளங்குகிறது. தொடர் கல்வியில் பள்ளிப் பாடங்களின் புதிய கருத்துகள் மட்டுமே கற்பிக்க வேண்டுமென்பதில்லை. பல தொழில்சார் பயிற்சியளித்துத் தேர்ச்சிச் சான்றிதழ் வழங்கும் அமைப்பாகவும் தொடர்கல்வி உள்ளது. தொடர் கல்விக்கான வசதிகளைப் பள்ளிகள், கல்லூரிகள், பல்கலைக் கழகங்கள் போன்றன உருவாக்கி உதவலாம். 'பகுதி நேர வகுப்புகள்', 'மாலை நேர வகுப்புகள்', கோடை வகுப்புகள்' போன்றன கல்வி நிலையங்களின் கற்பித்தல் அடித்தளங்களைத் தொடர் கல்விக்குப் பயன்படுத்துகின்றன. திறந்த பள்ளிக் கல்வி அமைப்பும், இதனுடன் ஓரளவு இணைந்த சேய்மைக் கல்விச் சாதனங்களும் தொடர் கல்விக்கு வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித் தருகின்றன. அச்சுக் கலை, வானொலி, தொலைக் காட்சி நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவை தொடர் கல்வியினைப் பரவலாக்குவதில் மையக் கருவிகளாகச் செயற்படுத்தப்படுகின்றன. தொடர் கல்விக்காக அரசு, மற்றும் தனிப்பட்டோர் அமைப்புகள் பல உள்ளன. மைய, மாநில அரசுகளின் தொழிலாளர் நலப் பிரிவு, சமூக நலப் பிரிவு போன்றவையும் தமது பொறுப்புகளின் ஒரு கூறாக அவ்வப்போது குறிப்பிட்ட பகுதியினருக்குத் தொடர்கல்வி வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித் தருகின்றன.

தொடர் கல்வியின் முக்கிய நோக்கம், புதிய கருத்துகளையும் செயல் முறைகளையும் சமுதாய உறுப்பினர்களுக்குக் கற்பித்து அவர்களின்

தொழில் திறனையும் சமூக உணர்வினையும் மேலும் வளர்த்து நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு உதவு தலாகும். அஞ்சல் வழிக் கல்வியின் துணைக்கொண்டு இன்று பலர் விட்ட கல்வியைத் தொடர்கின்றனர். பலர் புதிய பாடங்களைப் பயில முற்படுகின்றனர். தொழில் துறையில் புதிய உத்திகள் புகுத்தப்படும் போது, பணியிடைப் பயிற்சி வழியே தொடர் கல்வி அளித்தல் தேவைப்படுகிறது. பாடத் திட்டத்தில் மாற்றங்கள், கற்பித்தல் முறைகளில் புதுமைகள் என ஏற்படும் போதும் இவை பற்றிய புதுப் பயிற்சி வகுப்புகள், கருத்தரங்குகள், செயலரங்குகள் போன்றன ஏற்பாடுசெய்தல் தொடர் கல்விக்கான வழியாக அமைகின்றது. நிருவாகத் துறையில் எழுந்துள்ள புதிய கருத்துகள், நிருவாகத்தினர் – தொழிலாளர் தொடர்பினைச் சீர்படுத்தி, உற்பத்தியினைப் பெருக்க உதவுவதால், தொடர் கல்வி வழியே நிருவாகத்தினருக்குப் புதுப் பயிற்சி அளிக்கப்படுவது இன்று நாட்டில் பரவலாக நடைபெறுகிறது. தொடர் கல்வி திறந்த பள்ளிகள், சேய்மைக் கல்வி ஆகிய கோட்பாடுகளிடையே அடிப்படையில் தொடர்பு உண்டு. இவை யாவும் கல்வி வாய்ப்புகளில் ஏற்படக்கூடிய ஏற்றத் தாழ்வுகளை அகற்றுவதிலும், கல்வியினை நடைமுறைப் பயனுள்ளதாக ஆக்குவதிலும் இணைந்து தேவைப்படுவனவாம். இவற்றின் வளர்ச்சிக்கு மின்னணுத் தொழில் நுட்பம் பெருமளவு உதவியுள்ளது.

எம்.ச.

தொடர்தகு பாத்தியங்கள்: தொடர்தகு பாத்தியத்தைப் பற்றிச் சொத்துரிமை மாற்றுச் சட்டத்தின் 3-ஆம் பிரிவு வரையறுத்துக் கூறுகிறது. இதன்படி தொடர்தகு பாத்தியம் என்பது, உரிமையியல் நீதிமன்றங்கள் ஏற்கும் வகையில் நடவடிக்கை எடுத்து நிலை நாட்டத் தக்கவையான அடகு, அடைமானம், இவையல்லாத கடன், நேரடியான அல்லது கொள்நிலை உரிமையற்ற அசை பொருள் பற்றிய நலன் ஆகியன குறித்த பாத்தியதை ஆகும். இவ்வகையான பாத்தியதை நடப்பில் உள்ளதாகவோ, இனிச் சேரவிருப்பதாகவோ, நிபந்தனையுடையதாகவோ, வருநிகழ்வு சார்ந்ததாவோ இருக்கலாம்.

ஆங்கிலச் சட்டத்தில், அசைவியல் பொருள் ஒன்று, ஒருவரின் உடைமையுரிமையில் மட்டுமன்றிச் சுவாதீனத்திலும் இருக்கும்போது, அப்பொருள் 'கையுரிமைப் பொருள்' (Chose-in-Possession) ஆகும். ஆனால், அப்பொருள் அவரது சுவாதீனத்தில் இன்றி வழக்கிட்டுப் பெறுவதாக இருப்பின், வழக்குரிமைப் பொருள்' (Chose-in-action) ஆகும். இரண்டாவதைப் பொறுத்தமட்டில் வழக்கிட்டுத்தான் பெற முடியும். நேரடியாகச் சென்று சுவாதீனத்தைப் பெற முடியாது. இவ்வார்த்தையானது, சுவாதீனத்தில் அல்லது அனுபோகத்தில் இல்லாதவற்றைப் பெறுவதற்கான உரிமையை மட்டுமன்றி, சிலவகைத் தனிப்பட்ட பருப்பொருள் சொத்துகளையும் உள்ளடக்குமாறு பல வகைகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

எனவே, ஆங்கிலச் சட்டத்தில் 'வழக்குரிமைப் பொருள்' என்பது, பின்காணுபவற்றையெல்லாம் உள்ளடக்குகிறது: 1. கடன்கள்; 2. ஒப்பந்தத்தின் நலன்கள்; 3. ஒப்பந்த முடிவிற்கான அல்லது தீங்கிற்கான இழப்பீடுகள். மற்றும், 4. இருப்புச் சரக்குப் (Stock) பங்குகள், கடனீட்டுப் பத்திரங்கள், (debent -ures), ஆக்குப்பொருள் உரிமைகள் (Patent rights) பதிப்புரிமைகள் (Copy rights), வாணிகக் குறிகள் (trade marks).

சொத்துரிமை மாற்றுச் சட்டத்தின் 3-ஆம் பிரிவின்படி, தொடர்தகு பாத்தியம் என்பது பின்கண்டவற்றையெல்லாம் உள்ளடக்குகிறது. 1. கடன்கள், (i) ஆனால், அசையாப் பொருள் அடைமானம் வைக்கப்படுவதன் மூலம் பெறப்படும் கடன்கள், (ii) அசைவியல் பொருள் அடகு அல்லது அடைமானம் வைக்கப்படுவதன் மூலம் பெறப்படும் கடன்கள் ஆகியவற்றை இவை உள்ளடக்கா. 2. உரிமையியல் நீதிமன்றங்கள் ஏற்கும் வகையில் நடவடிக்கை எடுத்து நிலைநாட்டத் தக்கவான நேரடியான அல்லது கொள்நிலை உடைமையற்ற (சுவாதீனமற்ற) அசையும் பொருள் பற்றிய நலன்கள்.

இத்தகைய கடன் அல்லது பயன்பெறும் பாத்தியதை (Beneficial Interest) நடப்பில் உள்ளதாகவோ, இனிச்சேர விருப்பதாவோ, நிபந்தனையுடையதாகவோ, வருநிகழ்வு சார்ந்ததாகவோ இருக்கலாம். ஆனால், வழக்கிடுவதற்கு மட்டுமான உரிமை (mere right to Sue) 6ஆம் பிரிவின் உட்பிரிவு (e) ஆல் மாற்றப்பட முடியாது என்று கூறப்பட்டிருப்பதால் தொடர்தகு பாத்தியம் ஆவதில்லை.

ஆங்கிலச் சட்டத்தில் கூறப்படும் 'வழக்குரிமைப் பொருளைக் காட்டிலும், இந்தியச் சட்டத்தில் கூறப்படும் 'தொடர்தகு பாத்தியம்' குறுகியது. கடனீட்டுப் பத்திரங்கள் அடைமானக் கடன்கள் ஆகியன ஆங்கிலச் சட்டத்தின்படி வழக்குரிமைப் பொருள்களாகும். இந்தியச் சட்டத்தில் ஈட்டுறுதியின் மேல் பெறப்படும் கடன்கள் தொடர்தகு பாத்தியங்களின் இனங்களிலிருந்து விலக்கப்பட்டுள்ளமையால், 3ஆம் பிரிவின்படி இவை தொடர்தகு பாத்தியங்கள் ஆவதில்லை. மேலும் தொடர்தகு பாத்தியம் பற்றிய விளக்கம், 'கையுரிமைப் பொருளை' யும் விளக்குகிறது. எனவே, அசையாப் பொருள்களின் அடைமானம், அசைவியல் பொருள்களின் அடகு, மற்றும் ஒப்பந்த முறிவு அல்லது தீங்கிற்கான இழப்பீடு, மற்றும் வெறும் வழக்கிடுவதற்குமட்டுமான எளிமை

ஆகியன இவற்றின் உரிமையின் கீழ் வருவதில்லை. மேலும், 137 ஆம் பிரிவின்படி, மாற்றும் முறை ஆவணங்கள் (Negotiable instrument) வாணிக ஆவணங்கள் (Mercantile document) இருப்புச் சரக்குகள், கடனீட்டுப் பத்திரங்கள் போன்றவை தொடர்தகு பாத்தியம் ஆவதில்லை. தொடர்தகு பாத்தியமாக ஒன்று இருக்க வேண்டுமெனில், அது பின் காணுமாறு இருக்க வேண்டும்.

1) கடன் ஒன்றினைக் குறிந்த பாத்தியதையாக அது இருக்க வேண்டும்; அசையாப் பொருளின்மீது பெறப்படும் அடைமானக் கடனாகவோ, அசைவியல் பொருளின்மீது பெறப்படும் அடகாகவோ (Pledge of movable Property)அக்கடன் இருக்கக்கூடாது. அல்லது. 2)அசைவியல் பொருள் பற்றிய நலனைப் பெறும் பாத்தியதையாக அது இருக்க வேண்டும்; ஆனால், அந்த அசைவியல் பொருளை வேண்டுபவரின் நேரடி அல்லது கொள்நிலை உடைமையில் (சுவாதீனத்தில்) இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். 3. உரிமையியல் நீதிமன்றங்கள் (Civil Courts) ஏற்கும் வகையில் நடவடிக்கை எடுத்து நிலை நாட்டத்தக்க பாத்தியதையாக அது இருக்க வேண்டும்.

தொடர்தகு பாத்தியத்தை எவ்வாறு ஏற்படுத்துவது? 130–ஆம் பிரிவு, மாற்றளிக்கும் முறையைப் (mode of assignment) பற்றிக் கூறுகிறது. இப்பிரிவின் படி, மறுபயனுடன் கூடிய அல்லது மறுபயன் இல்லாத தொடர்தகு பாத்தியத்தை முறையாவணம் வாயிலாகவே மாற்ற வேண்டும். இது எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். உரிமை மாற்றம் செய்தவரால், அல்லது அவரது அதிகாரம் பெற்ற முகவரால் அது கையெழுத்து இடப்பட்டிருக்க வேண்டும். இவ்வாறு நிறைவேற்றப்படுவதன் மூலமே அது முழுமை பெற்றுச் செயலுக்கு வரும். இவ்வாறு 130–ஆம் பிரிவில் எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கும் முறையானது, ஆங்கிலச் சட்டத்தின் கீழ் உள்ள தகைமை நெறி மாற்றளிப்பு முறையின் சிறப்பியல்புகளையும் செய் சட்டத்தின் மாற்றளிப்பு முறையின் சிறப்பியல்புகளையும் ஒருங்கே கொண்டிருக்கிறது. செய் சட்டத்தின் மாற்றளிப்பு முறையின்படி, இது எழுத்து மூலமாகவே மாற்றப்படக் கூடியது. மாற்றளிப்புப் பெறுபவர், தமது பெயரிலேயே வழக்குத் தொடரலாம். மாற்றப்படுவதற்கு மறுபயன் வேண்டியதில்லை. தகைமை நெறி மாற்றளிப்பு முறையின்படி, பொருட்பிணைப் பொறுப்புப் போலவோ, முழுமையான மாற்றளிப்புப் போலவோ மாற்றளிக்கலாம். மாற்றப்பட்ட தேதியிலிருந்தே இது செயலுக்கு வரக்கூடியது.

மாற்றளிப்பின் விளைவுகள்: 130ஆம் பிரிவின் முதலாம் பத்தியின் இரண்டாம் பாகமும், 132 ஆம் பிரிவும் மாற்றளிப்பின் விளைவுகளை எடுத்துரைக்கின்றன. மாற்றளிப்பானது, எழுதப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்ட தேதியிலிருந்தே செயலுக்கு வரும். இதன் மூலம் உரிமை மாற்றம் செய்தவருக்கு இருந்த எல்லா உரிமைகளும் பரிகாரங்களும் உரிமை மாற்றம் பெற்றவருக்குச் சேர்ந்தமையும், தொடர்தகு பாத்தியத்தைப் பெற்ற உரிமை மாற்றம் பெற்றவர் அதனைக் குறித்துத் தமது பெயரிலேயே வழக்குத் தொடுக்கவோ நடவடிக்கை எடுக்கவோ செய்யலாம். அதற்காக உரிமை மாற்றம் செய்தவரின் இசைவைப் பெற வேண்டியதில்லை. வழக்கில் அவரைத் தரப்பினராகச் சேர்க்க வேண்டியதில்லை. மாற்றளிப்பிற்குப் பின்னர், உரிமை மாற்றம் பெற்றவர் மட்டும்தான் பாத்தியத்தைப் பெற உரிமையுள்ளவர் (முத்துக்கிருஷ்ணய்யர் எதிர் வீரராகவன் 38, சென்னை, 296 F B) இவை, இப்பிரிவில் 132ஆம் பிரிவின் படி, உரிமை மாற்றம் செய்தவர் கொண்டிருந்த பொறுப்புகளுக்கும் கடப்பாடுகளுக்கும் உட்பட்டே உரிமை மாற்றம் பெற்றவர் மாற்றளிப்பினைப் பெற முடியும். அவரைவிட உயர்ந்த உரிமை மூலத்தை உரிமை மாற்றம் பெற்றவர் பெற முடியாது. எடுத்துக்காட்டாக, எதிரிடைக் கோரிக்கை அதாவது எதிரீடு ஒன்றுக்கு உட்பட்டுக் கடன் ஒன்று மாற்றப்படுமானால், இந்த பொறுப்பிற்கு உட்பட்டே கடனை உரிமை மாற்றம் பெற்றவர் பெறுவார்.

மாற்றளிப்புப் பற்றிய அறிவிக்கை; அறிவிக்கை ஒன்று தரப்படாமலேயே முறையாவணம் நிறைவேற்றப்படுவதன் மூலம் தொடர்தகு பாத்தியதையின் உரிமை மாற்றம் முழுமை பெறும். இருப்பினும், உரிமை மாற்றம் பெற்றவரின் உரிமைகள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க அறிவிக்கை தருவது இன்றியமையாததாக இருக்கிறது. தேவையான அறிவிக்கை கொடுக்கப்படாதவரை, உரிமை மாற்றம் பெற்றவரின் நிலை பாதுகாப்பற்று இருக்கிறது. கடன் பெற்றவர் அறிவிக்கையைப் பெறாமலோ உரிமை மாற்றத்தில் தரப்பினராகச் சேர்க்கப்படாமலோ இருக்கும் போது, கடனை உரிமை மாற்றம் செய்தவரிடம் செலுத்தியிருந்தால், உரிமை மாற்றம் பெற்றவரின் நடவடிக்கையை நன்கு தடுத்து நிறுத்த முடியும் (இராமசாமி எதிர் சின்னான், 24 சென்னை, 449). அறிக்கை இல்லாமை அவருக்குப் பாதுகாப்பை அளிக்கும்.

முறையான அறிவிக்கையைக் கடன் பெற்றவர் பெறாதவரை, அவர் உரிமை மாற்றம் பெற்றவருக்கு நேரடியாகக் கடமைப் பட்டவரல்லர். ஆனால், உரிமை மாற்றத்தின் அதாவது, மாற்றளிப்பின் தரப்பினராக இருக்கும்போது. நேரடியான அறிவிக்கை இல்லையெனினும் கடன் பெற்றவர் உரிமைமாற்றம் பெற்றவருக்குக் கடனைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டவராவார்.

ஆ.ச.

தொடர் திட்டம்: திட்டமிடுவதில் உள்ள பல வகைகளில் தொடர்திட்டமும் ஒன்று. பின் தங்கிய நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான நல்லதொரு முறையாகத் தொடர் திட்டம் (**Rolling Plan**) அமையும் என்று பேராசிரியர் குன்னார் மிர்தல் (**Prof. Gunnar Myrdal**) குறிப்பிட்டார். இம்முறையில் ஒவ்வோர் ஆண்டிற்கும் மூன்று திட்டங்கள் அமைக்கப்பெறும். முதலாவதாக, நிகழும் ஆண்டிற்கு அடுத்த ஆண்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான இலக்குகள், நிதித்தோற்றுவாய்கள், செயல்கள் பற்றிய ஓராண்டுத்திட்டம். இரண்டாவதாக, அடுத்த ஒருசில ஆண்டுகளில் எதிர்பார்க்கப்படும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான திட்டம். ஒருசில ஆண்டுகள் என்பது 3அல்லது 4அல்லது 5அல்லது அதற்கும் மேற்பட்ட ஆண்டுகளாகக் கூட இருக்கலாம். இத்திட்டத்தில் நிகழும் ஆண்டிற்கு முந்திய ஆண்டுத் திட்டங்களைத் தவிர்த்துப் புதியதொரு எதிர்கால ஆண்டிற்கான திட்டங்களைச் சேர்த்துக் கொள்வர். எடுத்துக்காட்டாக, 1986, 1987, 1988-ஆம் ஆண்டுகளுக்கான குறுகிய காலத் திட்டம் 1986-இல் பயன்பட்டிருக்குமானால், 1987-இல் 1987, 1988, 1989 ஆகிய ஆண்டுகளுக்கான குறுகியகாலத் திட்டமாக அது மாற்றியமைக்கப்படும். மூன்றாவதாக 15 முதல் 20 ஆண்டுகள் கால அளவிற்கான தொலை நோக்குத் திட்டம்.

முந்திய ஆண்டின் அனுபவங்களையும் சாதனைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளுக்கான இலக்குகளையும் நிதி நிலைகளையும் மாற்றியமைத்துக் கொண்டு, எவ்வித இடைவெளியுமின்றித் தொடர்ந்து திட்டமிட்ட வளர்ச்சிப் பாதையை நாடு அடைந்து பயன் பெற வேண்டும் என்பதே இத் தொடர் திட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கம். தீவிரமான சிந்தனையாளர்களுள் ஒருசிலர் ஆறுமாதங்களுக்கு ஒருமுறைகூடத் திட்டங்களை மாற்றியமைத்துப் பயன்பெறலாம் என்றும் குறிப்பிடுவர். கால அளவு எவ்வாறு இருந்தாலும் அடிப்படை நோக்கம் ஒன்றே.

திட்டம் என்பது தொடர்ந்து நிகழும் போக்குடையது. அதனை நிறைவேற்றும்போது பல இடர்களும், எதிர்பாராத நிலைகளும், நன்மைகளும் தோன்றலாம். எனவே, தொடர் திட்ட முறையில், தவறுகளையும் குறைகளையும் பலன்களையும் ஆண்டுதோறும் ஆராய்ந்து குறைகளைக் களைந்து, நன்மைகளைப் பெருக்கப் புதிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள முடிகிறது. மேலும் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வரும்போது பல புதிய தகவல்கள், புதிய உற்பத்தி முறைகள், புதிய அணுகுமுறைகள், புதிய அறிவியல், தொழில் நுட்ப மாற்றங்கள் போன்றவை தோன்றலாம். இவைகளுக்கெல்லாம் ஏற்பத் திட்ட இலக்குகளையும் முயற்சிகளையும் தொடர்திட்டத்தில் மாற்றியமைத்துப் பயன் பெறலாம்.

வணிக நிறுவனங்கள், உள்ளூர் அரசுகளான (**Local Governments**) மாநகராட்சிகள் போன்றவை அவைதம் வரவு செலவுத் திட்டங்களை அவ்வப்போது மாற்றி அமைத்துச் செயற்படுவதிலிருந்து தொடர் திட்டம் என்ற கருத்துத் தோன்றியது என்பர். ஆறாண்டு நிதித் திட்டங்களில் (**Six year Financial Programmes**) இத் தொடர் திட்டத்தைப் பயன்படுத்தி மற்றவர்களுக்குப் பியூர்ட்டோ ரிக்கோ(**Pureto Rico**) நாடு வழிகாட்டியாக விளங்கியது. பிலிப்பைன்சு (**Phillipines**) சோவியத்து உருசியா (**Soviet Russia**) இந்தியா போன்ற நாடுகளும் இத் தொடர் திட்டத்தை ஓரளவுக்குப் பயன்படுத்தின.

தொடர் திட்டத்தில் நெகிழ்ச்சித் தன்மை இருப்பதனாலும், வளர்ச்சியைப் பற்றிய சரியான நோக்கு இருப்பதனாலும் வளரும் நாடுகள் இத்திட்ட முறையை விரும்பி வரவேற்று ஏற்றுக் கொண்டாலும் நடைமுறையில் திட்ட முறையைக் கையாளுவது மிகவும் இடர் மிக்கதாகக் கருதப்படுகிறது.

பர்மா (Burma), மெக்சிகோ (Mexico) போன்ற நாடுகள் இம் முறையைக் கையாளும் முயற்சியில் தோல்வியடைந்துவிட்டன. இத் தொடர் திட்டத்தின் இயல்புகளை எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியாமை, புரிந்து கொண்டாலும் திறம்படச் செயலாற்றும் அளவுக்குத் திட்ட அமைப்புகளில் திறமையின்மை, அடிக்கடி மேற்கொள்ளப்படும் மாற்றங்களால் தோன்றத் தக்க உறுதி யின்மை என்ற நிலைமை, அரசியல்வாதிகள் அவர்தம் புதுமைக் கருத்துகளையும் திட்டங்களையும் புகுத்திப் புகழ் பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள் இன்மை போன்றவை இத்திட்ட முறையின் தோல்விக்கான காரணங்களாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

இந்திய நாட்டிலும் தொடர்திட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று 1977-இல் திட்டக்குழு உறுப்பினராகயிருந்த பேராசிரியர் இரா.சீ. கிருட்டிணா வலியுறுத்தினார். ஆனால் நடைமுறைப் படுத்தபடவில்லை. என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

Misro S.K. and Puri, V.K., Development and Planning, Theory and Practice, Himalaya Publishing House, Bombay, 1986.

Seth, M.L., Theory and Practice of Planning, S. Chand & Co., Ltd., New Delhi, 1977.

தொடர் பதிவேடுகள்: மாணவனின் தரம், ஆர்வ நிலை, தேர்ச்சி போன்றவற்றை அறிந்து கொள்ளப் பொதுத் தேர்வுகளின் வாயிலாகப் பெறப் பட்ட மதிப்பெண்களே மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. வகுப்பறைச் சோதனைகள் அவ்வள வாகப் பயன்படா. பெற்றோர்களின் தவறான நம் பிக்கைகளைத் தெளிவுபடுத்தத் தரப்படுத்தப்பட்ட தேர்வுத்தாள்களிலிருந்து பெறப்பட்ட மதிப்பெண் களைச் சீராகப் பதிவு செய்திருந்தால்தான் அவை பயன்படும்.

ஒரே ஒரு சோதனையினால் அல்லது தேர்வி னால் பெற்ற மதிப்பெண்கள் எதையும் தெளிவுற விளக்குவதில்லை. பல தேர்வுகளிலிருந்தும் பல்வேறு வகையான சோதனைகளிலிருந்தும் மதிப்பெண்கள் கிடைக்கப் பெற்றிருந்தால்தான் மாணவனின் தரத்தை ஒப்பிடுதல் என்பது முடியும். அதோடு மதிப்பெண்களைத் தவிர வேறு வழியாகக் கிடைத்த ஆதாரங்களும் தேவை. இத்தகைய தகவல்கள் சேக ரிக்கப்படுவதோடு சீராக அமைக்கப்படுவதுதான் மிக மிக முக்கியமானது. இவ்வாறு செயற்படுவதற்குப் பயன்படுவனவே தொடர் பதிவேடுகள் எனப்படும். ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் ஒரு தனி தொடர் பதி வேடு இருக்கவேண்டும். சாதாரணக் குறிப்புகளைக் கொண்ட நீண்ட பதிவேட்டைவிட மிகமிகத் தேவை யான செய்திகளை அண்மைக்காலம் வரை பதிவாக் கப்பட்ட பதிவேடுகளே பெரும் பயனைத் தருபவை யாகும்.

இந்திய நாட்டில் பல பள்ளிகளில் ஏதாவதொரு முறையில் மாணவனைப்பற்றிய செய்திகளைப் பதியச் செய்கின்றனர். அண்மைக்காலத்திலிருந்து தொடர் பதிவேடுகளை வைக்கத்தொடங்கியுள்ளனர். சிலர் இதனைத் தகைமைத் தொகுப்பேடு என்ற பெயரால் குறிப்பிடுகின்றனர். சில பள்ளிகளில் அட்டைகளில் விவ ரங்களைப் பதிக்கின்றனர். சில பள்ளிகளில் மடிப்பு அட்டைகளையும் காணலாம். ஏடுகளாக இருந்து நிறைய வெவ்வேறு தலைப்புகளில் தனி இடம்விட்டு இருக்கும் தொடர்பதிவேடுகளே சிறந்தவை. தொடர் பதிவேடுகள் எந்த உருவில் இருந்தாலும் வெவ்வேறு துறைகளில் மாணவனின் வளர்ச்சியைச் சீராகக் காட்டுவனவாக இருத்தல் வேண்டும். அவ்வப்போது இந்த வளர்ச்சியையோ வளர்ச்சியின்மையையோ ஆதார அடிப்படையில் கவனித்துச் சுருக்கமான தெளிவான தொகுப்பறிக்கையை எழுதுவதற்கும் இடம் விடப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

தொடர் பதிவேடுகளில் எல்லாவித செய்திகளும் தொகுக்கப்படுகின்றன. பெற்றோர்களின் சம்பளம், பிற வருமானம், தொழில், குலம், குடும்பத்தின் அளவு, இதற்குமுன்னர் படித்த பள்ளியை விட்டதன் கார ணம், உடல்நிலைக் குறிப்புகள், கையெழுத்தின் தரம், ஆற்றல்களும் ஆர்வங்களும், ஆளுமைப் பண்பு, சமூ கப் பொருளாதார நிலையும் பண்பாடும், பின்பற்றும் சமயம், உடல்நலம், மன வளம் போன்றவை குறிப் பிடப்படும். தீய பழக்கங்களை நீக்கத் தந்த பரிந் துரைகளும் அவற்றால் ஏற்பட்ட பண்புமாறுதல்களும் குறிக்கப்படுவதும் உண்டு. சுருங்கச்சொன்னால் ஒரு மாணாக்கனின் கல்வி, தொழில் பற்றிய சரியான உணர்வுகளையும், வளர்ச்சியையும் சுட்டிக்காட்டப் பயன்படும் அனைத்து விவரங்களையும் தொடர்ந்து பதிவாக்கிவரும் ஏடுதான் தொடர் பதிவேடு எனப்படு வது. ஓரிரண்டு தேர்வுகள் வெளிப்படுத்துவதைவிடச் சரியான, முழுமையான தகைமையை வெளிப்படுத்து வன தொடர் பதிவேடுகளே. இவ் வேடுகள் எந்த அமைப்பில் இருந்தாலும் சில ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை யாவது திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டும்.

ஏறக்குறைய ஒரு மாணவனைப் பற்றி எல்லா விவரங்களும் முழுமையாகப் பதிவாக்கப்பட வேண் டும். சோதனைகளின் வாயிலாகப் பெற்றதைத் தவிர வேறுவகையில் சேகரிக்கப்பட்ட விவரங்களும் இடம் பெறுதல் வேண்டும். இவை பள்ளிக்கு மாணவனின் வருகை, அவனைப் பற்றிய தேர்ச்சி, நுண்ணறிவு ஈவு, வளர்ச்சி, நடத்தை, தனித் தேவைகள், நடத் தைக் குறைகள், சிக்கல்கள், உடல்நலம், வீட்டு நிலை, கற்கும் ஆற்றல் ஆகியவற்றைத் தருவனவாக இருக்க லாம்.

கல்வி தொடங்கப்படும்போதே தொடர் பதிவேடு களும் தொடங்கப்பட வேண்டும். மேல் வகுப்பு களுக்குச் செல்லும்போது முந்தைய ஆண்டின் தொகுப் பாவது புதிய ஏட்டில் இடம்பெற வேண்டும். மாண வர்களின் வளர்ச்சியும் (Growth), முன்னேற்றமும் (Development) தெரியவேண்டும். மதிப்பெண்கள் மட்டுமல்லாது மற்ற விவரங்களும் பதிவாக வேண் டும். பதிவு செய்வது சிரமமாக இருந்துவிடக் கூடாது. பதிவேட்டை உருவாக்கும்போது அதைப்பற்றி மிக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும். பெற்றோர்களுடன் மாணவனைப் பற்றிப் பேசப்பட்டதன் சுருக்கமும் இடம்பெறுவது நன்மை பயக்கும். சில குறிப்புகள் குறி யீடுகளினாலும் விளக்கப்படலாம். மாணவனைப் பற் றிய எல்லாச் செய்திகளும் காக்கப்பட வேண்டும். எவருக்கும் தெரிந்துவிடுவதுபோலவும் இருக்கக் கூடாது. ஆதாரமற்ற யூகங்களும் பதிவாகக் கூடாது. பழைய தொடர் பதிவேட்டிலிருந்து புதிய ஏட்டிற்குச் செய்திகளை மாற்றும்போது பொருந்தாதனவற்றை அவ்வப்போது நீக்கிவிடுதல் அந்தத் தொடர் பதிவேட் டின் பயனைப் பெருக்கும் (ஆதம்சு-1966).

ஆளுமையைப் பற்றியும், நடத்தையைப் பற்றி யும், சண்டை சச்சரவு, பிறர்க்குதவுதல், விருப்பு

வெறுப்புகள் ஆகியவற்றுடன் குடும்பத் தொடர்பான நிகழ்வுகளைப் பற்றியும் பதிவுகள் இருக்கவேண்டும். இத்தகைய விவரங்கள் தொகுப்பேட்டின் அளவைப் பெரிதாகும்படி அமைந்துவிடக் கூடாது. ஆகவே முதலில் தனித்தாளில் எழுதியபிறகு அதன் சுருக்கத்தைப் பொருள் சிதறாதவாறு தொகுக்கவேண்டும். செய்திகளைப் பதிவு செய்தவர் ஒருவராக இருந்தாலும் வேறு ஆசிரியர் அதைப் படிக்கும்போது முழு நிகழ்ச்சியையும் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியவேண்டும். தொடர் பதிவேடுகள் சில ஆண்டுகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுவதனால் உறுதியான அட்டைகளுடன் தைக்கப்பட வேண்டும். தொகுத்து எழுதுவதற்கு எளிமையான பதிவுமுறைகள் கையாளப்பட்டால் பின்னர் மாணவர்களை நெறிப்படுத்துவதற்குச் சரியான முறையில் பயன்படும்.

பயன்கள்: தொடர் பதிவேடுகள், மாணவர்களுக்கு மட்டும் உதவுவதோடல்லாமல் ஒரு வகுப்பின் பொதுவான தேவையை அறிவதற்கும் வகுப்பின் ஏற்றத்தாழ்வுகள், தனிக்கவனம் செலுத்த வேண்டிய துறைகள், குழு என்ற முறையில் வளர்ச்சி, மீக்கற்றலுக்குத் தேவைப்படும் பாடங்கள் ஆகியவற்றை அறிவதற்கும், பொருத்தமான குழுக்களை அமைப்பதற்கும், பொதுமக்கள் தொடர்பை அளிக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கும் ஆசிரியர்களுக்குப் பயன்படுகின்றன.

தொடர் பதிவேட்டை ஆதாரமாகக் கொண்டு மாணவர்களை நெறிப்படுத்த முயலும்போது மாணவர்கள் தத்தம் ஆற்றல்களைத் தாமாகவே சீர்தூக்கிப் பார்த்துக்கொள்ள முடியவேண்டும். ஆசிரியரின் பங்கு, ஒரு பொருளை மாணவன் புரிந்து கொள்ளுவதற்குத் துணைநிற்பதோடு நின்றுவிட வேண்டும். நல்லதோர் தொடர் பதிவேடு இத்தன்மையைப் பெற்றிருக்கும். அதோடு பெற்றோர்களுக்கு அழுத்தந்திருத்தமான, தெளிவான விளக்கங்களைத் தரவும் முடியும். இவ்வாறு பெற்றோர்களுக்கு அவர்கள் மக்களின் வளர்ச்சியையும் தளர்ச்சியையும் சரியான ஆதாரங்களுடன் விளக்கியபோதெல்லாம் பெரும்பாலும் நன்மைதான் ஏற்பட்டுள்ளது. பதிவேடுகள் எவ்வாறிருப்பினும் ஆசிரியர்கள் தரும் பொதுக் குறிப்புரையானது குறிப்பிட்ட மாணவனைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவது போல் அமைதல் வேண்டும். ம.பெ.

துணை நூல்கள்:

Adams, G.S., Measurement and Evaluation in Education, Psychology and Guidance, Holt, Rinchart & Winston, New York, 1966.

Frieson, C.D., Results of Homework Versas No-Homework Research Studies, University of Gowa, Gowa City, 1979.

தொடர்பறுநிலை: ஒருவர் தம்மிடமிருந்தும் சமுதாயத்திடமிருந்தும் விடுபட்டுத் தனித்து நிற்பது போல் உணருகின்ற நிலை தொடர்பறு நிலை (Alienation) எனப்படும். இந்நிலையில் உள்ளவர்கள், உணர்வு பூர்வமான அனுபவங்களிலிருந்தும் (Emotional Experiences), சில சமயம் தம்முடைய சுயமான உணர்ச்சிகளிலிருந்தும் (Feeling) கூட விடுபட்டு நிற்பதும் உண்டு. மனத்தில் ஏற்படும் கருத்து அல்லது நினைவுகளுடன் சாதாரணமாக மனிதன் சில உணர்வுகளால் உந்தப்படுவதுண்டு. ஆனால், தொடர்பறுநிலையில் உள்ளவர்கள் கருத்து வேறு, உணர்வு வேறு, நினைவு வேறு, உணர்ச்சி வேறு என்று பிரிந்து நிற்பதிலேயே மனத்தைச் செலுத்துவர். தம்மைப் பற்றியோ மற்றவர்களைப் பற்றியோ கவலைப்படுதல், மற்றவர்களின் நிலை உணருதல் ஆகியவையும் இவர்களுக்குக் கடினமாகவே தோன்றும். தம்மைச்சுற்றி இன்பமான அல்லது துன்பமான நிகழ்வுகள் எவை நடந்தாலும் அதில் தமக்கு ஈடுபாடு இல்லை எனக்காட்டிக்கொள்வதும் இவர்களது மனம் எந்த வகையில் செயற்படுகிறது என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டும். காரன்ஆர்னி (Karen Horney) என்ற மனநலவல்லுநர் இதைப்பற்றி நிறையக் கருத்துகளைக் கூறியுள்ளார். மனத்தில் ஏற்படும் கொந்தளிப்பை அடக்கும் பல முறைகளில் தொடர்பறுநிலைக்குச் செல்வதும் ஒன்று என அவர் கூறியிருக்கிறார். அப்போதைக்கு ஒருவரது அச்சத்தையும் வருத்தத்தையும் இது குறைக்குமென்றாலும், இந்த மனோபாவத்தின் காரணமாகக் கடைசியில் நிம்மதி இழக்கும் நிலைக்கும் ஒருவர் செல்வதுண்டு. தான் என்ற தன்னம்பிக்கையுடன் நடமாடும் ஒருவர் சிக்கல்களை நேர்கொண்டு தீர்க்காமல், இவ்வழியைக் கையாளுவதன் மூலம் தம் மனவலிமையை நாளடைவில் இழப்பார். ஆகவே, இதுபோன்று எண்ணுவது சரியாக ஆகாது. ஒவ்வொரு மனிதனின் மனத்திலும் ஆசாபாச, ஆவேச உணர்ச்சிகள் நிறைய இருக்கும். அவற்றை உணர்ந்து அவைகளைச் சமய சந்தர்ப்பம் பார்த்து வெளிக்காட்டித் தம் மனநிறைவை அடைவதுதான் அறிவுடைமையாகும். ஆனால் தொடர்பறுநிலைக்குத் தம்மைத் தள்ளிக் கொள்ளுபவர்கள், தம் உண்மையான உணர்வுகளை அளவுக்கு மீறித் தம்மை அறியாமலேயே அடக்கி அமைதியை நாட்செல்லச் செல்ல இழப்பது திண்ணம். இது தொடர்ந்தால், ஒருவர் தம் தேவை என்ன, தாம் யார்? தம் தகுதி, கடமை என்ன என்பதைக் கூட மறக்க நேரிடலாம். ஏதோ ஒரு குறிக்கோள் அற்றுத் தனியாக ஒரு பாதையில் செல்வது போலவும்

வாழ்க்கையை ஒருபிடிப்பில்லாமல் நடத்துவது போல வும் இவர்கள் நாளடைவில் உணர்வது நிச்சயம். அதையும் மீறித் தொடர்பறு நிலை உணர்வு ஒரு வரைப் பாதித்தால் அவர் வாழ்வில் தம் அன்றாட நடவடிக்கைகளில் ஒரு பெருமையையே உணர்வார் என்பதும் உண்மை. ஏனெனில் ஒரு மனிதனுக்கு ஒத்து வரவில்லை, பிடிக்கவில்லை என்பதற்காக அவன் அவனையே மறுத்தால் என்ன ஆகும்? மனக்குழப்ப மும் அமைதியின்மையுமே கிட்டும், அவன் அவனாக இருந்தால்தான் அதில் ஓர் உண்மை புலப்படும். அதை விடுத்து ஒருவன் தன்னைத்தானே வெறுக்க வேண்டிவந்தால் நடைமுறைக்கு ஒவ்வாதவன் என்றே பெயரெடுக்க நேரிடும்.

தொடர்பறு நிலை என்பது மயக்கத்திற்குட் பட்ட மனத்திற்குச் (Psychological Anaesthesia) சம மாகும். இந்நிலையில் ஒரு மனிதனுடைய உணர்வு கள், குழப்பங்கள் ஆகியவை மனத்தளவில் செய லற்று மறைந்து போக வாய்ப்பு உண்டு. வாழ்வில் வளம்பெற இம்மனப் போக்கை மாற்றி உண்மை யான குறைகளுள்ள வாழ்க்கையை வாழ எதிர் நோக்க மனிதன் அவனைத் தயார் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

பலகாலம் நோய்வாய்ப் பட்டிருக்கும்போதும், சாவை எதிர்நோக்கி இருக்கும்போதும் சிலர் இந் நிலைக்குத் தள்ளப்படுவதுண்டு. மனத்தில் வேதனை மிகுந்து அதற்கு வடிகால் கிடைக்காததால் தன் னையே நொந்து கொள்ளும் நிலைக்குச் சிலசமயம் மனிதன் தள்ளப்படுகிறான். அப்போது அவன் மற்ற வர்களிடமிருந்து தனித்து நிற்பதாக உணர்கிறான்; எல்லோராலும் கைவிடப்பட்டவனாக நினைக்கிறான்; அனைவரிடமிருந்தும் தொடர்பு துண்டிக்கப்பட்டது என்றும் அவன் எண்ணுகிறான். வெளி உலகம் அவ னுக்கு உண்மையற்றதாகத் தோன்றுகிறது. மற்ற மனிதர்கள் உலவும் இயந்திரங்களாக மட்டும் தெரி கின்றனர். தன் குறையைச் சொல்வதற்கு யாரும் தெரிவதில்லை. குறை சொல்வதற்கு ஒன்று இருப்ப தாகவும் தெரிவதில்லை. மற்றவர்கள் ஊக்குவித் தாலும் இவனால் உறவை வளர்க்க முடிவதில்லை. இவ்வுலகிற்கும் தனக்கும் தொடர்பில்லை என்றும் தனக்கும் தன் உடலுக்கும் தொடர்பில்லை என்றும் எண்ணத்தொடங்குகிறான். இவ்வுலகைவிட்டுப்பிரிய மனமில்லாமல், தான் எப்போதுமே இவ்வுலகைச் சார்ந்தவன் அல்லன் என்ற ஒரு தவறான எண்ணமும் கொள்கிறான். தன்னையே நொந்து கொள்ளும் மன நிலையும் அப்போது மிகுதியாகும். மற்றவர்கள் சொல்வது ஒரு பொருட்டாகவும் தெரியாது. இவர் கள் சிகிச்சைக்கும் ஒத்துழைக்க மாட்டார்கள். ஏனென்றால் எல்லாமே வீண் பொருளற்றது எனத் தோன்றும்.

சில ஞானிகள், மனமுதிர்ச்சி பெற்ற ஆன்றோர் கள், பெரியோர்கள் ஆகியோர் மனப்பக்குவம் மேலிட்டு இந்நிலையை அடைவதுண்டு. சாக்ரட்டீசு சொன்னது போல 'உன்னையே நீ அறிவாய்' என்ப தற்கேற்பத் தன்னை நன்றாக உணர்ந்தவர்கள் இவர் கள். ஆபிரகாம் மாசுலோ (Abraharm Maslow) என்ற உளநல வல்லுநரும் இவர்களைத் தன்னிலை உணர்ந்த வர்கள் எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

சாதாரணமாக இருந்த ஒருவர் இந்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டால் நல்லநிலையிலிருப்பவர்கள் அவரை உற்சாகப்படுத்தி, அவர்தம் பெருமைகளைச் சொல்லி, அவருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, இந்நிலையி லிருந்து அவரை விடுவிக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு செய்யாவிட்டால் இந்நிலையையும் தாண்டி மேலும்சமூகத்தை விட்டு இவர்கள் ஒதுங்கிச் செயற்பட அல்லது பிரிய நேரிடும். என்.மா.

தொடர் வங்கி முறை: பணத்தைக் கடன் கொடுக்க அல்லது முதலீடு செய்ய மக்களிடமிருந்து வைப்புகளாகப் பெற்றுக்கொண்டும் அதேநேரத்தில் வைப்பாளர்கள் விடுக்கும் காசோலைகள், உறுதிக் காசோலைகள் (Drafts), ஆணைகள் மற்றும் பிற வகைகளின்மூலம் திருப்பிச் செலுத்திக்கொண்டும் செயற்படும் நிறுவனம் வங்கி (Bank) எனப்படுகிறது. வங்கிகளை அவற்றின் செயற்பாட்டின் அடிப்படை யிலும் அமைப்பின் அடிப்படையிலும் வகைப்படுத்த லாம். செயற்பாடு என்ற நிலையில் ஆதாயம், உறுப் பினர்களுக்கு உச்ச நன்மை பெற்றுத் தருவது, பொரு ளாதார மேம்பாடு போன்றவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு செயற்படும் வங்கிகளாக வணிக வங்கிகள், கூட்டுறவு வங்கிகள், மைய வங்கி ஆகியவை விளங்கு கின்றன. வங்கிகள் அமைப்பின் அடிப்படையிலும் பல வகைப்படும். அவ்வகையில் தொடர் வங்கிமுறையும் (Chain Banking) ஒன்றாகும்.

தொடர் வங்கி முறையைச் சங்கிலி வங்கி முறை என்றும் குறிப்பிடுவர். பிடிப்புக் குழுமங்களை (Hold-ing Companies) தவிர்த்து ஒருவர் அல்லது ஒருசிலர் கூட்டாகச் சேர்ந்து பல வங்கிகளை நிறுவிச் செயற்படும் முறை தொடர் வங்கி முறையாகும். இதில் ஒவ்வொரு வங்கியும் தனித்தனி வங்கியாகச் செயற்படும் திறன் இருப்பினும் ஒரே நிருவாகத்தின் கீழ் இயங்குவதால் ஒரு வங்கிக்கு மற்றொரு வங்கி கிளை போலச் செயற்படும். இம்முறை ஐக்கிய அமெ ரிக்க நாட்டில் புகழ் பெற்று விளங்கியது. ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டில் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் மையப் பகுதியில் இம்முறை தோன்றி வலுப்பெற்று 1920-ஆம் ஆண்டை ஒட்டிய ஆண்டுகளில் புகழேணி யின் உச்சியில் இருந்து மக்களால் பெரிதும் போற்றப் பட்டது. ஆனால், 1920-ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு பல

தொடர்கள் (Chains)தோல்வியுற்றதைத்தொடர்ந்து இவ்வங்கி முறையின் பயன் குறையத் தலைப்பட்டது. அமெரிக்க நாட்டில் 1925-ஆம் ஆண்டில் 933 வங்கி களைக் கொண்ட 133 தொடர்கள் இருந்தன. கலி போர்னியா (California) வாசிங்டன் (Washington) இடாகோ (Idaho), உட்டா (Utah), நியூயார்க்கு (New York), சார்சியா (Georgia), மினெசோட்டா (Minesota) ஆகிய பகுதிகளில் இவ்வங்கி முறை செல்வாக்குப் பெற்றுத் திகழ்ந்தது. ஏறத்தாழ 175 வங்கிகளைக் கொண்டிருந்த சார்சியா மற்றும் பிளா ரிடாவின் வித்தாம் முறை (Witham System of Georgia and Florida) நாட்டிலேயே மிகப் பெரிய தொடராகத் திகழ்ந்தது. இந்தத் தொடரும், அர்க் கான்சாசில் இருந்த ஏ.பி. வங்கித் தொடரும் (A.B. Banks Chain in Arkansas) மற்றும் பல தொடர் களும் தோல்வியடைந்ததைத் தொடர்ந்து இம் முறையில் செல்வாக்கு மங்கியது. ஏறத்தாழ 522 வங்கிகளைக் கொண்ட 115 தொடர்களே 1945-ஆம் ஆண்டில் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. இல்லி னாய் (Illinois), கான்சாசு (Kansas), இலோவா (Lowa),மினெசோட்டா (Minesota), மிசூரி (Missouri) நெப்ராசுகா (Nebraska), தெக்சாசு (Texas) போன்ற மாநிலங்களில், நாட்டில் இருந்த தொடர் வங்கிகளில் 50 விழுக்காடு அளவுத்தொடர் வங்கிகள் செயற் பட்டுக் கொண்டிருந்தன. என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

பாலசுப்பிரமணியன், என்.எஸ். பணம், பாங்கு, பன் னாட்டு வாணிகம், உமா பப்ளிகேஷன்ஸ், மதுரை, 1987.

Vaish, M.C. Monetary Theory, Ratan Prakash Man dir, Agra, 1975.

தொடர் வெளியீடுகள்: இது ஒரு குறிப் பிட்ட காலவரையறையின்றித் தொடர்ந்து வரும் வெளியீடு (Serial) ஆகும். பல்வேறு நிறுவனங் களில் இருந்து அந் நிறுவனங்களைப் பற்றிய செய்திகளைத் தாங்கி வெளிவரும் செய்தித் தாள்களும் தொடர் வெளியீடுகளைச்சாரும். மற் றும் ஒரு நீண்ட கதை பல பகுதிகளாக ஒரு குறிப்பிட்ட பெயருள்ள வெளியீட்டில் வருமாயி னும், அல்லது ஒரே நூலில் உள்ள பகுதிகள் மற்றும் பல தொகுதிகள் அவ்வப்போது தனியாக வெளி வரு மாயினும் அதுவும் தொடர் வெளியீட்டைச் சாரும். மற்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட நிறுவனத்தினுடைய ஆண் டறிக்கை, ஆண்டுநூல், கருத்தரங்குகள் பற்றிய கட்டு ரைகள், மாநாட்டுச் சொற்பொழிவுகள், ஆண்டு மலர், ஒருவரது சுருக்கமான வாழ்க்கைச் சரித்திரம், ஆராய்ச்சி உரைகள், நாணய மாற்றுச் சான்று வெளியீடு, நூல்விவரத் தொகுப்பு (Bibliography), செய்தி நாளேடு (News Bulletin) போன்ற அனைத்து வெளியீடுகளும் தொடர் வெளியீடுகளைச் சாரும். இந்த வெளியீடுகள் எந்தெந்தக் காலத்தில் வெளி வரும் என்று குறிப்பிட முடியாது. மு.இரா.

துணை நூல்கள்:

Leonark Montague Harrod,The Librarians Glossory, Clarion Books Indian Book Co., Andre Deutsch, 1977.

Thomas (Diana M) and Others, The Effective Reference Librarian, Academic Press, New York, 1981.

தொடரியல்: ஒரு மொழிக்கு எழுதப்படுகின்ற இலக்கணத்தின் உட்பிரிவுகளுள் தொடரியலும் (Syntax) ஒன்று. இது ஒரு மொழியிலுள்ள பொருள் பொதிந்த வாக்கிய அமைப்புகள் அனைத்திலுமுள்ள சொற்கள், எச்சத்தொடர், முற்றுத்தொடர் போன்ற வற்றின் நிலை,ஒழுங்கு முறை, பயனாக்கம்(Function) ஆகியவற்றை எழுவாய், பயனிலை, செயப்படு பொருள் எனும் அமைப்பு அடிப்படையில் விளக்கு கிறது. இத்தகைய விரிவான தொடரியல் விளக்கம் முழுமையும் எம்மொழிக்கும் இன்றுவரை எழுதப்பட வில்லை. தமிழுக்கு முழுமுதல் இலக்கணம் வகுத்த தொல்காப்பியர் கூடத் தமிழ்மொழியின் தொடரியல் கொள்கைகளைக் கிளவியாக்கம், வேற்றுமையியல் போன்ற அதிகாரங்களுள் ஆங்காங்கே விளக்கிச் செல்கின்றாரேயொழியத் தொடரியலுக்கெனத் தனி யொரு இயல் அமைத்தாரில்லை.

சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்புவரை தோன்றிய இலக்கணங்கள் ஒருமொழியின் எழுத்ததி காரம் (Phonology), சொல்லதிகாரம் (Morphology), அண்மை உறுப்பு (Immediate constituent), தொடர மைப்பு (Phrase structure) போன்றனவற்றை மட் டுமே விரிவாக விளக்கின. இதனை அமைப்பு மொழி யியலாளர்கள் (Structural Linguists) செய்து வந்த னர். ஆனால், ஒருவாக்கியத்தில் அமைந்துள்ள சொற் களின் தன்மைகளையும் அவற்றிற்கிடையேயுள்ள உற வினையும் கூறித் தொடரியல் விளக்கம் கொடுக்க இயலவில்லை. அதனால் சுமார் 35 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே பல்வேறு அணுகுமுறைகள் வெவ்வேறு அறிஞர்களால் கையாளப்பட்டன. ஆரிசு (Harris, 1958) இடமாற்று முறை (Transformational method) என்ற கொள்கையின் மூலம் தொடரியலை ஆராய்ந் தார். அதே முறையைச் சோம்சுக்கி (Chomsky, 1957) என்ற அறிஞரும் கையாண்டார். ஆனால் இரண்டிற் கும் மிகுந்த வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. தொடரி யல் ஆய்வில் அண்மை உறுப்பாய்வு (Immediate

constituent analysis), பதிலீடு முறை (Substitution method), உறுப்பமைப்புக் கொள்கை (Tagmemic theory) போன்ற பல்வேறு முறைகளை அமைப்பு மொழியியலாளர்கள் மேற்கொண்டாரகளேயானாலும், சோம்சுக்கியின் மாற்றிலக்கண முறையே சிறப்பானதாகக் கருதப்பட்டது. தொடரியல் அமைப்புகள் (Syntactic Structures) என்ற நூலை 1957-ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட சோம்சுக்கி அமைப்பு மொழியியலின் மூலம் தொடரியலை விளக்கும்போது ஏற்படும் இயலாமையையும் இடர்ப்பாடுகளையும் சுட்டிக் காட்டி, மாற்றிலக்கண முறை தொடரியலை விளக்க எத்துணை இன்றியமையாததாக உள்ளது என்பதையும் நிலைநாட்டினார். இவரது கொள்கைகள் தொடரியல் ஆய்வில் ஒரு திருப்புமையமாக அமைந்தன. மாற்றிலக்கண முறையால், ஒருமொழியில் உள்ள எண்ணற்ற வாக்கியங்களை விளக்கலாம் என்று நம்பப்பட்டது.

சோம்சுக்கி ஒரு குறிப்பிட்ட மொழியிலுள்ள பொருளுடை வாக்கியங்களனைத்தும் எவ்வெவ்வாறு? எப்படியெப்படி? எவ்வெம் முறைகளில் தோன்றுகின்றன, தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன என்பதை உய்த்துணர்ந்து புதியதொரு கொள்கையினை வகுத்தார். அதன்படி தொடரியல் முறையே,

1. தொடரமைப்பு விதிகள் (Phrase structure rules)
2. மாற்று விதிகள் (Transformational rules)
3. உருபொலியனியல் விதிகள் (Morphophonemic rules)

என்ற விதிகளால் விளக்கப்படும் என்றார். வாக்கியங்களின் புற அமைப்பை விளக்கிக் காட்டுவது தொடரமைப்பு விதிகள். அதாவது, ஒரு வாக்கியம் தொடர்களின் கூட்டமைப்பால் ஆனது என்றும், தொடர்கள் பெயர்த்தொடர், வினைத்தொடர் எனப்படுமென்றும், பெயர்த்தொடர், பெயரடை-பெயர் எனும் அண்மை உறுப்புகளால் ஆனது என்றும், வினைத்தொடர், செயப்படுபொருள் பயனிலை எனும் அண்மை உறுப்புகளால் ஆனது என்றும் படிப்படியாக விளக்குவது தொடரமைப்பு விதிகளின் வேலை. இவ்வாறு தொடரமைப்பால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட வாக்கியங்கள் நிலைபேறுடையனவாக இல்லாமல் மாறியமையும் பாங்கினவாகையால், மாறும் பாங்கினை விளக்குவன மாற்று விதிகள் என்று சொல்லப்பட்டன.

எ-டு. 'நான் பாடம் படித்தேன்' என்ற நேர் வாக்கியம், 'நானா பாடம் படித்தேன்?' 'நான் பாடமா படித்தேன்?' 'நான் பாடம் படித்தேனா?' என்றவினா வாக்கியங்களாகவும், 'நான் பாடம் படிக்கவில்லை' என்ற எதிர்மறை வாக்கியமாகவும் மாற்றம் பெறுகிறது. இம்மாற்றங்களை முறையே வினாவாக்கிய மாற்றம், எதிர்மறை வாக்கிய மாற்றம் எனும் விதிகளைப் பயன்படுத்தி விளக்கலாம். இவ்வாறு ஓர் எல்லைக்குள் நின்று கொண்டே வெவ்வேறு விதிகளைப் பயன்படுத்திப் பல்வேறு வாக்கியவகைகள் அனைத்தையும் விளக்கிவிடலாம். இத்தகைய வாக்கியங்கள் அடிப்படைச் சொற்களாலானவை, சொற்கள் உருபன்களாலானவை. உருபன்களும் சொற்களும் ஒன்றோடொன்று இணையும் போது புணர்ச்சி ஏற்படும். அதனால் சந்தி மாற்றங்கள் தோன்றும், அவை உருபொலியன் விதிகள்மூலம் விளக்கப்படும்.

இவ்வாறு காட்டப்பட்ட தொடரியல் கோட்பாடு வாக்கியங்களின் புற அமைப்பை (Surface structure) மட்டுமே காட்டவல்லது என்ற உண்மையினைப் படிப்படியாக உணர்ந்த அறிஞர்கள் (Katz, 1964, Fodor, 1964) புற அமைப்புக்கும் மேலாகப்பிறிதொரு அமைப்பும் உள்ளது என்ற கருத்தினை வலுவுறச் செய்தனர். அது தொடரியல் கோட்பாட்டின் பிறிதொரு எல்லைக்கல்லாக அமைந்தது. அதனால், 'தொடரியல் கொள்கைகளின் கூறுகள்' (Aspects of the theory of Syntax) என்ற நூலை 1965-ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டுத் தொடரியல் கோட்பாட்டினை விளக்க நிலைக் கொள்கை(Standard Theory)என்ற ஒன்றைச் சோம்சுக்கி உருவாக்கினார். அதன்படி புற அமைப்பு வாக்கியங்கள் அனைத்தும் குறிப்பிட்ட சில அக அமைப்பு (Deep structure) வாக்கியங்களிலிருந்து உருவாகும் என்ற கோட்பாடு நிலை பெறுவதாயிற்று. எனவே, பழைய கோட்பாட்டினை மாற்றி-அதாவது, தொடரியல் விதியையும் மாற்று விதியையும் தொடரியல் பகுதி (Syntactic component) எனவும், உருபொலியன் விதியை ஒலியனியற் பகுதி (Phonological component) எனவும் இருபகுதிகளாக்கிப் புதியதொரு பகுதியாகிய பொருளியல் பகுதி (semantic component) மூன்றாவதாக இணைக்கப்பட்டது. பொருள் அடிப்படையே (semantic basis) ஒரு வாக்கியத்தின் அக அமைப்பைக் காட்டவல்லது எனக் கொண்டதால் தொடரியல் மாற்றிலக்கணக் கோட்பாடு மிகப்பெரியதொரு நிலையைப் பெறுவதாயிற்று.

இந்நிலையில், பொருண்மையியலை (samantics), ஆழமாக ஆராய்ந்துகொண்டிருந்த அறிஞர்கள் (McCawley, 1968, Lakoff, 1971) அக அமைப்பு வாக்கியங்களுக்கும் ஆழமாக ஓர் அமைப்பு இருத்தல் வேண்டுமென்ற கொள்கையின் அடிப்படையில், தொடரியல் விளக்கத்திற்கு உருவாக்கப்பொருண்மையியல் (generative semantics) என்ற ஒரு கொள்கையினைத் தோற்றுவித்தனர். இதனடிப்படையில் எடுத்துரை பொருண்மை இயல் (Interpretive semantics)

என்ற முறையும் வலுப்பெறுவதாயிற்று. ஆனால், இக் கருத்துகளும் கடுமையாகத் திறனாய்வு செய்யப் பட்டு1975-ஆம் ஆண்டுக்குப்பின் வலுவிழந்துபோயின.

இவ்வாறு தொடரியல் கொள்கை நிலைபேறு அடையாமல் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கும் போக்கினை உணர்ந்த சோம்சுக்கி மொழியை, மொழியின் இலக்கணத்தை, தொடரியலை ஒரு புதுக் கோணத்தில் ஆராய முற்பட்டார். இப்பொழுது வழக்கிலுள்ள மொழிகள் வழக்கில் இருக்க வேண்டிய பல்லாயிரக் கணக்கான மொழிகளின் ஒரு கூறுதான் என்றும், அதனால், அவற்றின் உள்ளீட்டு இலக்கணம் (Core grammar)கண்டு, பொது இலக்கணம் (Universal grammar) ஒன்றை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்றும் கூறலானார். அதற்காக வளம்பெற்ற சிறப்பு வாய்ந்த மொழிகளை வெவ்வேறு கோணத்தில் ஆராய்ந்து, புதுக் கோட்பாடுகளை நிலைநாட்ட வெவ்வேறு சோதனைகளைச் செய்து, கட்டுக்கோப்பான வழிகாட்டிக் கொள்கைகளை உருவாக்கித் தனியொரு மொழியின் இலக்கணம் பொது இலக்கணத்துடன் ஒப்பிடப்படும் பொழுது. நிலையற்றதாகிவிடுதலை உணரவேண்டும் என்றார். அதனடிப்படையில் 1980 முதல் மேற்கொண்ட முயற்சியின் பலனாகக் கட்டுறுப்புக் கொள்கை (On binding theory) என்ற ஒரு கருத்தை முன் மொழிந்து முழுமுதற் கொள்கை (Government Binding theory) என்ற கோட்பாட்டினை நிலைபெறச் செய்தார். அதனால் முன்பிருந்த தொடரியல் கோட்பாடுகளிலெல்லாம் பெரும் மாற்றமும் வீழ்ச்சியும் ஏற்பட்டன.

இக்கோட்பாட்டின்படி ஒரு மொழியிலுள்ள அடிப்படை வாக்கியங்களெல்லாம் ஒலியியல் உருவம் (Phonetic form), தருக்க உருவம் (logical form) என்ற இரண்டை மட்டுமே பெற்றிருக்கும். எனவே, ஒரே விதியின் மூலம் அனைத்துவகை வாக்கியங்களையும் உருவாக்கலாம் என்ற கருத்தினை முன்மொழிந்தார். பொதுவாக ஒரு வாக்கியத்தின் புற அமைப்பிலுள்ள அருவக்கூறு(Empty category)அடிச்சுவடுகள் (Trace)என்றும், அவை பெயர்த்தொடர் மாற்று(Move-NP),வினா மாற்று (Move-Wh) எனும் விதிகளால் பெறப்படும் என்றும் அறுதியிட்டு இறுதியில் இயக்குவிதி (Move-rule) என்னும் ஒரே விதியின் கீழ் அடக்கலாம் என்று பரிந்துரைத்தார். சோம்சுக்கியின் இக்கோட்பாடு பலரால் விவாதிக்கப்பட்டாலும் முழுமையாக இன்னும் பயனாக்கம் பெறவில்லை. ஒரு மொழியில் வரையறுக்கப்பட்ட வாக்கிய அமைப்புகளினின்று எல்லா வாக்கியங்களையும் இவ் இயக்குவிதியால் உருவாக்கி, இலக்கணவாக்கியங்களை ஏற்கவும் அல்லாதவற்றைத் தள்ளவும் வேண்டும் என்பது சோம்சுக்கியின் இன்றைய வாதம். இங்கு மாற்றிலக்கணக் கோட்பாட்டிற்கோ பொருளியல் கோட்பாட்டிற்கோ இடமில்லை.

இவ்வாறு, தொடரியல் ஆய்வாளர்களின் அணுகுமுறை நிலையானதொன்றாக இல்லாமல், ஆங்கிலத்தில் கிடைக்கின்ற இலக்கண வாக்கியங்களின் அடிப்படையில், தொடரியலின் தொடராய்வு முடிவுறாமல் இன்று நிற்கிறது.

ஆங்கில மொழியினை மையமாக வைத்து எழுந்துள்ள தொடரியல் கோட்பாடுகள் அனைத்துலக மொழிகளுக்கெல்லாம் பொதுவானதாக அமையுமா என்பது நீண்டதொரு ஆய்வுக்குரியது. அதனால்தான் பொது இலக்கணம் என்ற கொள்கையினைச் சோம்சுக்கி வலியுறுத்துகிறார் எனலாம். அதனால், 'ஒரு மொழியை எப்படியும் பேசலாம்- பொருள் விளங்கினால் போதும்; எப்படியும் எழுதலாம் - மாற்றியமைக்கலாம் - பொருள் புரிந்தால் போதும்' என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் தொடரியலின் கொள்கை விளக்கம் செல்லுகிறதோ என்ற ஐயம் எழுகிறது. இரா.பா.

துணை நூல்கள்:

Chomsky, Noam, Syntactic Structures, Mouton and Company, The Hague, 1957.

Katz, Jerrald J; The Philosophy of Language. Harper and Row, New York, 1966.

Lakaff, George, The nature of Syntactic Irregularity. Cambridge, 1965.

தொடித்தலை விழுத்தண்டினார்: சங்க காலப் புலவருள் ஒருவராய இவர் தம் இயற்பெயர் தெரிந்திலது. முதுமைக் காலத்தில் ஊன்றுகோலாகப் பற்றி நடந்த பூண்கட்டிய கம்பினைத் 'தொடித் தலை விழுத்தண்டு' என்று கூறிய சொல்லாட்சிச் சிறப்பான் இப்புலவர் தொடித்தலை விழுத்தண்டினார் எனப்பெயர் பெற்றார். இவர் பாடிய ஒரே பாடல் புறநானூற்றில் 243ஆம் பாடல் ஆக இடம் பெற்றுள்ளது. இவர் ஒல்லையூர்கிழான் மகன் பெருஞ் சாத்தனைப் பாடியுள்ளார். தொடித்தலை விழுத் தண்டூன்றி, நடுக்குற்று, இருமலிடையே சில சொற்கூறும் முதிய நிலையில் இப்புலவர் வண்டற் பாவைக்குப் பூவைச் சூடிப் பொய்கையில் விளையாடும் மகளிரொடு கைகோத்து விளையாடி, இளைஞருடன் மருத மரத்திலேறிக் கரையிடத்தில் உள்ளோர் திகைக்க நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து குளித்து மணற் கொண்ட இளமை சென்று மாய்ந்ததே என இப்பாடலில் முதுமை நினைந்து இரங்கிப் பாடியுள்ளார். இப்பாடலைப் பேராசிரியர் மூப்புப் பொருளாக

இளிவரல் பிறந்ததற்கும் நச்சினார்க்கினியர் 'கழிந்தோர் ஒழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமை'க்கும் மேற்கோளாகக் காட்டியுள்ளனர். இரா.சா.

தொண்டரடிப் பொடி ஆழ்வார்: ஆழ்வார்கள் பன்னிருவருள் ஒருவர் இவர். ஆழ்வார்களின் காலவரிசையில், இவர் பத்தாம் இடத்தைப் பெறுகிறார். சோழ நாட்டில் உள்ள திருமண்டங்குடி என்னும் ஊரில், முன்குடுமிச் சோழியர் குலத்தில், கி.பி.8-ஆம் நூற்றாண்டில் இந்த ஆழ்வார் பிறந்தார்; 'விப்ர நாராயணன்' என்று பெற்றோர்களால் பெயரிடப்பட்டார்.

இவர் பிரமசரிய நிலையில் இருந்துகொண்டு, திருவரங்கத்தில் நந்தவனம் அமைத்து, மலர் பறித்துத் திருமாலை கட்டி, அரங்கநாதனுக்கு அணிவித்து மகிழும் தொண்டு வாழ்க்கையில் நிலை பெற்றிருந்தார். சூழ்நிலையின் காரணமாக, மன உறுதி தளர்ந்து, 'தேவதேவி' என்னும் அழகு மங்கையின் ஆசைவலைக் குட்பட்டு. 'ஆவி திகைக்க ஐவர் குமைக்கும் சிற்றின்பப் பாவி' யாகி விட்டார். ஆனாலும், அரங்கநாதனால், உரிய காலத்தில் சூழ்நிலையை மாற்றுவித்து, ஆட்கொள்ளப்பட்டார். அதற்குப் பிறகு, 'அரங்கவோ! என்று அழைக்கும் தொண்டர் அடிப் பொடி ஆகும்' வேட்கையராய், திரு அரங்க நாதனை விட்டுப் பிரியாதவரானார். அரங்கநாதனை அன்றி வேறு எந்தத் திருத்தலத்து எம்பெருமானையும் இவர் பாடாதவரானார்.

இவர் 'திருப்பள்ளி எழுச்சி' என்ற பிரபந்தம் பாடியுள்ளார். இது 10 பாசுரங்களைக் கொண்டது. மற்றொன்று 'திருமாலை' என்றபிரபந்தம். இது 45 பாசுரங்களைக் கொண்டது.

திருப்பள்ளி எழுச்சி, அரங்கநாதனைத் துயில் எழுப்புவதாக அமைந்த சிறு பிரபந்தம். சங்க காலத்தில், அரசனைத் துயில் எழுப்புவதாக அமைந்த 'துயில் எடை நிலை' என்ற அமைப்பை ஒத்தது இது. இப்பிரபந்தம் காலை நேரத்திற்குரிய இயற்கைச் சூழலை நன்கு வருணிக்கிறது.

'திருமாலை அறியாதார் திருமாலை அறியாதாரே' என்ற வைணவச் சான்றோர்களது கூற்றே திருமாலை என்னும் இவரது பிரபந்தத்தின் பெருமையைத் தெரிவிக்கும். 45 பாசுரங்களும், பக்தர்களைப் பகவானோடு இணைத்து வைக்கும் அன்பு தவழும் அற்புதச் சங்கிலி என்னலாம். இதற்குப் பெரியவாச்சான் பிள்ளை அவர்கள் கொடுத்துள்ள விரிவுரை மேலும் இப்பிரபந்தத்துள் பக்தர்களை ஈடுபடச் செய்யும். 'குடதிசை முடியை வைத்துக் குணதிசை பாதம் நீட்டி, வடதிசைப் பின்புகாட்டித் தென்திசை இலங்கை நோக்கி, கடல் நிறக் கடவுள் எந்தை அரவணைத் துயிலும் ஆ கண்டு உடல் எனக்கு உருகுமாலோ என்செய்வேன் உலகத்தீரே' என்னும் 17ஆம் பாசுரம் ஆழ்வாரது பக்திஉணர்வை வெளிப்படுத்துகிறது. அரங்கனின் பக்தர்கள், சாதி வேறுபாடு கருதாது ஒன்றி வாழ வேண்டும். என்ற உயர்ந்த சாதி ஒழிப்புக் கருத்தை, 'பழுதிலா ஒழுகலாற்றுப் பல சதுப்பேதிமார்கள். இழிகுலத்தவர்களேனும் எம் அடியார்கள் ஆகில் தொழுமின்! நீர் கொடுமின்! கொண்மின்! என்ற பாசுரத்தில் தெளிவு படுத்துகிறார் ஆழ்வார். மு.இரா.

தொண்டி, இராமநாதபுரம் மாவட்டம், திருவாடானை வட்டத்தில்திருவாடானைக்குக் கிழக்கே 13 கி.மீ. தொலைவில் கிழக்குக் கடற்கரையில் அமைந்துள்ள ஊர். தமிழ்நாட்டில் பாண்டிய நாட்டின் புகழ்பெற்ற துறைமுகங்களுள் ஒன்றாக இது விளங்கியது. சங்க காலத்தில் இங்கு வாணிகம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. தமிழகத்திற்குத் தேவையான சில பொருள்கள் இத்துறைமுக மூலமாகப் பிற நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டன.

பன்னெடுங்காலமாகப் புகழ்பெற்றிருந்த இத்துறைமுகப் பட்டினம் அயல்நாட்டு வணிகர்களுக்கு நன்கு அறிமுகமாகி இருந்தது. தாலமி, அபுல்பிடா, இபின் பதூதா, மார்க்கோபோலோ முதலான அயல் நாட்டுப் பயணியர் தொண்டியைக் குறிப்பிடுகின்றனர். தாலமி 'தியாதிசு' (Tyadis) எனவும், அபுல்பிடா 'தண்டியூர்' (Thandiyur) எனவும், 'திமிசுகி' (Dimishqi) 'தண்டா' (Thanda) எனவும், பெரிபுளூசின் எரித்திரியக்கடல் என்னும் நூலின் ஆசிரியர் 'தொண்டி' எனவும் இதனைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். மேலைக் கடற்கரையிலுள்ள சேரரது தொண்டியினின்றும் இதனை வேறுபடுத்திக்காட்ட இதனைச் 'சோழன்-தொண்டி' எனவும் சுட்டினர். இங்கிருந்து மலாயா, சீனா, இலங்கை முதலான நாடுகளுக்குப் பண்டங்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. மத்தியகிழக்கு நாடுகளைச் சேர்ந்த (Middle Eastern Countries) வணிகர்கள் தொண்டித் துறைமுகப் பகுதிகளில் முத்துக்குளித்தல், சங்கறுத்தல், மீன்பிடித்தல் முதலான தொழில்களில் ஈடுபட்டனர். தொண்டிக்கு கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் வருகைபுரிந்த வெளிநாட்டுப் பயணியான மார்க்கோபோலோ இங்கு முத்துக்குளிக்கும் தொழில் மிகச் சிறப்புடன் நடைபெற்றதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்தியாவின் பருத்தி (Raw Cotton) மிகுந்த அளவில் தொண்டி, தேவிப் பட்டினம் ஆகிய துறைமுகங்களின் மூலம் இலங்காசயர் தொழிற்சாலைகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு இத் துறைமுகங்களின் மூலம் துணியாக இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. கிழக்கிந்தியக் குழுமம் இராமநாதபுரத்

தில் ஆதிக்கம்பெற்ற பின்பு இத்துறைமுகத்தின்மூலம் தானியங்கள், பருப்பு, அரிசி, தவிடு ஆகியன ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. பர்மாவிலிருந்து விசைப்படகுகள் (Steamers and Sailing Craft) கி.பி. 1940 வரை இத்துறைமுகத்திற்கு பெரும் அளவில் வந்துகொண்டிருந்தன. தொடக்க காலத்திலிருந்து இங்கிருந்து இலங்கைக்குக் கப்பல்கள் சென்றுகொண்டிருந்தன. இராமநாதபுரத்தின்மீது கி.பி. 1170-இல் படையெடுத்து வந்த இலங்கைப் படைத்தலைவனான இலங்காபுர தண்டநாயகன் என்பான் தொண்டியைக் கைப்பற்றி, அதனைச் சிலகாலம் தனது ஆதிக்கத்திற்கு உட்படுத்தினான்.

அக்காலத்தில் தொண்டித் துறைமுகத்தின் முக்கியத்துவம் குறைந்து சிறுமையுற்றுள்ளது. அப்போது தனசுகோடியும் பாம்பனும் முக்கியத்துவம் பெற்றுவிட்டன. ஒருகாலத்தில் சிறந்த கப்பல் கட்டும் துறைமுகமாகத் திகழ்ந்த தொண்டி இன்று பெருமை குன்றி நிற்கின்றது. இங்குள்ள விரிகுடா (Bay) குறுகிவிட்டதால் கப்பல்கள் கடற்கரையிலிருந்து $4\frac{1}{2}$ கி.மீ. முதல் 7 கி.மீ. தொலைவில் நங்கூரம் பாய்ச்ச வேண்டியுள்ளன.இப்போது இங்குப்பயணிகள் போக்குவரத்து இல்லை; பண்டக் கப்பல்கள் மட்டும் செல்கின்றன. உலகப்போருக்கு முன்பு பர்மாவிலிருந்து மரங்கள் இத்துறைமுகத்தின்மூலம் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. மதுரை-தனசுகோடி இரயில் போக்குவரத்து கி.பி. 1914-இல் தொடங்கியதால் இதன் பயன்பாடு குறைந்துவிட்டது. இப்போது இங்கு மீன் பிடித்தலே முக்கிய தொழில். இதன் கரையில் 16 கி.மீ. தொலைவு மட்டுமே வெளிச்சம் தெரியும் மண்ணெண்ணெயில் எரியும் கலங்கரை விளக்கம் ஒன்றும், இரண்டாம் பிரிவு வான ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றும் செயற்படுகின்றன. இதன் மக்கள்தொகை 16,164 (1981). ம.இ.

தொண்டி ஆமூர்ச் சாத்தனார் சங்க காலப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவரது இயற்பெயர் சாத்தன் என்பதாகும். இவர் தொண்டி ஆமூரைச் சேர்ந்தவராதலின் இவ்வாறு பெயர்பெற்றார். தொண்டியைச் சேர்ந்த ஆமூராகையால் தொண்டியாமூர் என வழங்கப்பெற்றது. இந்த ஆமூர் சேர நாட்டில் குறும்பறை மலைக்குக் கீழ்ப்பால் அமைந்துள்ள ஊராகும். இவர் பாடியதாக அகநானூற்றில் (169) ஒரு பாடலே இடம் பெற்றுள்ளது. பாலைத் திணையிலமைந்த அப்பாடல் தலைவியைப் பிரிந்து செல்லும் தலைவன் தன் நெஞ்சிற்குக் கூறுவதாக உள்ளது. அப்பாடலில் தனிமைத் துன்பத்தை மிகுவிக்கும் மாலைப்பொழுதில் கண்களில் நீர் மல்கத் தோள்கள் மெலிந்து வருத்தமுடையவளாகத் தலைவி இருப்பாள்; அவள் மிகவும் இரங்கத்தவள் என்று தலைவன் தன் நெஞ்சிற்குக் கூறுவது சிறப்பாக உள்ளது. வீ.சே.

தொண்டு நிறுவனங்கள்: மனித வாழ்வின் தரத்தையும், மக்களின் உற்பத்தித் திறனையும் அதிகரிக்க வேண்டுமென்றால் நலிவுற்றோர்க்கான சேவைத் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதைச் சமூகவியல் அறிஞர்கள் பலரும் ஒருமனமாக ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர். இந்தியாவில் ஏறக்குறைய 20 முதல் 25 விழுக்காடு வரையிலான நகர மக்கள் சேரிப் பகுதிகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். மொத்த மக்கள்தொகையில் ஏறக்குறைய 40 விழுக்காட்டினர் வறுமைக்கோட்டின்கீழ் வாழ்ந்து வருகின்றனர். உண்ண உணவு, நல்ல குடிநீர், உடுக்க உடை, இருக்க இடம், உடல்நலம் முதலியன கூட இம்மக்களுக்குக் கனவாகவே இருந்துவருகின்றன. குறிப்பாக, குழந்தைகள், பெண்கள், உடல் ஊனமுற்றோர், மனநோயாளிகள் முதியோர் முதலானோருக்குத் தனிப்பட்ட கவனம் தேவைப்படுகிறது. இவ்வாறு உதவி தேவைப்படும் நிலையில் இருப்பவர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்ற மனப்பாங்கு எல்லாக் காலகட்டத்திலும் இருந்து வந்திருப்பதை வரலாறு உணர்த்துகிறது.

உடல் ஊனமுற்றோர், மனநலம் குன்றியோர், அனாதைகள், விதவைகள், சமுதாயத்தில் பின்தங்கிய நிலையிலுள்ளோர், பிச்சை யேற்றுண்பவர், முதியோர் ஆகியோர் அடங்கியசமூகத்திற்கான நலப் பணிகளை மேற்கொள்ளும் நிறுவனங்கள் தொண்டு நிறுவனங்கள் (Service Organisations) என்று சொல்லப்படுகின்றன.

தொண்டு நிறுவனங்களின் வரலாறு: குறிப்பாக இந்தியாவில் சமயம், சமூகம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இப்பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தினைச் சேர்ந்தவர்கள் அச் 'சமூக நிதி'க்குப் பணமாகவோ பொருளாகவோ உடல் உழைப்பாகவோ உதவுவதால், அதன் மூலம் அச் சமூகத்தில் பாதிக்கப்பட்டோரும், நலிந்த பிரிவினரும் பயன் பெறுகின்ற நிலை இருந்து வந்திருக்கிறது. உடல் ஊனமுற்றோரின் பராமரிப்பும் அச் சமூகத்தினைச் சார்ந்ததாகவே இருந்துவந்திருக்கிறது. பல சமூகங்கள் தங்களுக்கெனக் கல்வி நிலையங்களையும், அறக்கட்டளைகளையும் (Trusts) ஏற்படுத்தியுள்ளன. எதிர்பாராத இயற்கைப் பாதிப்புகள் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் இச் சமூகம், சமயம் ஆகியவற்றின் தடைகளையும் மீறிக் கிராம மக்கள் அனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து பாதிக்கப்பட்டோருக்கு உதவி வந்திருக்கின்றனர். இதைத்தவிர தனிப்பட்டவர்களின் ஈகைக் குணங்களும் சமய அடிப்படையில் வளர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அசோகர் போன்ற அரசர்கள் காலத்தில் தருமசாலைகளும் அதற்கும் பிற்காலத்தில் சமய ஆதீனங்

களும் இன்றைய சமூக சேவை நிறுவனங்களுக்கு அடிப்படை முன்னோடிகளாகத் திகழ்ந்திருக்கின்றன. இவைகள் தொண்டு செய்யும் நல்ல அமைப்புகளாக அமையவில்லை. அதாவது, இவை பாதிக்கப்பட்டோருக்கு உதவவுமில்லை; அவர்கள் மறுவாழ்வு பெறுவதற்கான உதவிகளைச் செய்யும் அமைப்புகளாக இயங்கவுமில்லை.

கி.பி. 16,17,18, ஆகிய மூன்று நூற்றாண்டுகளில் சமூகச் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்குத் தனிப்பட்டோர் உதவியும் மத அடிப்படையிலான உதவியும் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. சிக்கல்களைத் தவிர்ப்பதற்கோ அவற்றைக் குறைப்பதற்கோ அரசு குறிப்பிடத்தக்க முயற்சிகள் எவையும் எடுக்கவில்லை. அனாதைகள், விதவைகள், வயது வந்தோர் ஆகியோருக்கான தங்குமிட வசதியுடன்கூடிய நிறுவனங்கள் எவையும் அமைக்கப்படவில்லை. நிவாரணப் பணிகளுக்கென்ற தனிப்பட்ட நிறுவனங்கள் எவையும் இல்லை.

இவ்விதமாக முறையான தொண்டு நிறுவனங்கள் பழங்கால இந்தியாவில் இல்லாமைக்குக் குறிப்பாக இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. முதற்காரணம், தொண்டு நிறுவனங்களின் இன்றியமையாத் தன்மை அப்போது உணரப்படாமையேயாகும். இரண்டாம் காரணம், இப்பணிகளைச் சமய அடிப்படையிலான நிறுவனங்களே நிறைவேற்றி வந்ததால் தனியான தொண்டு நிறுவனங்கள் அப்போது ஏற்படுத்தப்படவில்லை. அதோடு மட்டுமல்லாமல் சாதி அமைப்பும், கூட்டுக் குடும்ப முறையும் சமூகத்தில் நலிவுற்ற பிரிவினரின் தேவைகளை நன்முறையில் நிறைவேற்றி வந்தன. 'இந்தியச் சமுதாயத்தில் நன்முறையில் கட்டமைக்கப்பட்ட சமுதாய அமைப்புகளான கூட்டுக் குடும்பம், சாதி, சமூகம் முதலியன சமூகநலப் பணிகளைக் கவனித்துவந்தன.

கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் சமூகம், சமயம் ஆகியவற்றில் சீர்திருத்தங்கள் பல ஏற்பட்டன. இராசாராம் மோகன்ராய் போன்றவர்கள் சமூகச் சீர்திருத்தவாதிகளாக மட்டுமல்லாமல் தாமாக முன்வந்து சேவை செய்யும் இயல்பை மக்களிடம் தூண்டுபவர்களாகவும் திகழ்ந்தனர். இராசாராம் மோகன்ராயின் ஆத்மிக சபை, பிரம்ம சமாசம் ஆகியவை தன் விருப்பத் தொண்டினை (Voluntary Service) அடிப்படையாகக் கொண்டு திகழ்ந்தன. அந்தக் காலகட்டத்திலேயே இலவசக் கல்விச்சாலைகள் பல தொடங்கப்பட்டன. அவற்றின் ஆசிரியர்கள் ஊதியம் பெறாமலேயே பணிபுரிந்து வந்தனர்.

பல்வேறு சமூக நலப் பணிகளைப் புரிதலோடு தங்குமிட வசதியுடனும் கூடிய தொண்டு நிறுவனங்கள் (Institutionalised Services) ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்கு முற்பட்ட காலத்தில் இந்தியாவில் இல்லை.... இவ்வகையான சமூகநலப் பணிகள் குறிப்பாக கடந்த நூற்றாண்டுக் காலத்தில்தான் வளர்ச்சியுற்றன.

சில நல்ல திருப்பங்கள் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் மேலை நாடுகளின் பண்பாட்டுத் தாக்கத்தின் விளைவாக நிகழ்ந்தன. அக்கால கட்டத்தில் அமைக்கப்பட்ட ஆரிய சமாசம், இராமகிருட்டிண மடம், பிரம்மஞான இயக்கம் ஆகிய மூன்றும் சமூகச் சேவையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டன.

பின்னர்க் கிறித்துவ சபைகளினால் நிறுவப்பட்ட அனாதை இல்லங்களும், கல்வி நிறுவனங்களும், மருத்துவ மனைகளும் பிற்காலத்திய சமூக சேவைப் பணிகளின் வழிகாட்டிகள் எனக் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் மிகச் சிறப்பாகப் பணிபுரிந்தன. கிறித்துவ சபைகள் மட்டுமே கி.பி. 1895 வரை அனாதை இல்லங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தன. காந்தியடிகள் போன்ற தலைவர்களின் பணிகளால் 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தன் விருப்பச் சேவையின் முக்கியத்துவம் மிகுந்தது.

இன்றைய சமூக அமைப்பில், இத்தகைய சமூக அமைப்புகளின் பணிகளில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதன் காரணமாகத் தொண்டு நிறுவனங்களின் தேவை உணரப்பட்டது. தொடக்கத்தில் தனிப்பட்ட நன்கொடையாளர்கள் சில தொண்டு நிறுவனங்களை ஏற்று நடத்தினார்கள். பின்னர்ச் சில தனிப்பட்டோர் ஒருங்கிணைந்து சில தொண்டு நிறுவனங்களைத் தொடங்கினார்கள். இந்தியா சுதந்திரமடைந்ததற்குப் பின்னர் இப்பணிகள் விரைவுபடுத்தப்பட்டன. இந்தியச் சமூகத்தில் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர்ப் புரட்சியமைந்த மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. விரைவான மாறுதல்களுக்கான இந்தக்காலத்தில் சமூகச் சீர்திருத்தம், சமூகப் பணி ஆகியன புதுப் பொலிவுடன் நாளுக்கு நாள் விரிவடைந்து வருகின்றன.

இந்தியா போன்று வளர்ந்துவரும் நாடுகளால் சமூக நலப் பணிகளுக்குப் பெரும் அளவு நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய இயலாது. அதன் காரணமாகச் சேவைப் பணிகளில் மக்கள் ஈடுபாடு மிகுதியாதல் வேண்டுமென்ற கருத்துத் தோன்றலாயிற்று.

சுதந்திரத்திற்குப் பின்: இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பின் 1957-ஆம் ஆண்டைய பல்வந்திரி மேத்தா குழு, 'இன்றய சமூக வளர்ச்சித் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதில், அரசு அல்லாத நிறுவனங்களின் பணியில் தனிக்கவனம் செலுத்தப்படுதல் வேண்டும்; எல்லாப் பணிகளையும் மக்களின் நிறுவ

வனங்களே ஏற்று நடத்தவேண்டும்' என்று கூறியது. பின்னர் 1966-ஆம் ஆண்டுக் குழுவும், பஞ்சாயத்து அரசு பற்றிய அசோக்மேத்தா குழுவும் இக் கருத்தையே வலியுறுத்தின.

ஒருங்கிணைந்த சமூகப் பாதுகாப்புக் கருதி 1964-ஆம் ஆண்டு சூன் மாதம் 14-ஆம் நாள் சமூகப் பாதுகாப்புத் துறை (Dept. of Social Security) ஏற்படுத்தப்பட்டது. பின்னர் 1966, சனவரி 24-ஆம் நாள் இத்துறை சமூகநலத் துறை (Dept. of Social Welfare) எனப் பெயர்மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இத்துறை 1979-ஆம் ஆண்டில் தனி அமைச்சக(Ministry) நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டது. இந்த அமைச்சகம் இந்தியாவில் சமூகநலப் பணிகளை ஒருங்கிணைக்கிறது. அதோடல்லாமல் தன் விருப்பப் பணிகளுக்குப் பண உதவியும் செய்கிறது. இப்பணியில் மக்களின ஈடுபாட்டினை மிகச் செய்வது போன்ற பணிகளிலும் இந்த அமைச்சகம் கவனம் செலுத்துகிறது. இந்த அமைச்சகத்தின்கீழ் மத்திய சமூகநலத் துறை (Central Social Welfare Board), சமூகப் பாதுகாப்பிற்கான தேசிய நிலையம் (National Institute of Social Defence), மக்கள் ஒத்துழைப்பு மற்றும் குழந்தைகள் நலத்திற்கான தேசிய நிலையம் (National Institute of Public Co-operation & Child Development) ஆகிய துறைகள் இயங்குகின்றன. இத்துறைகள் நாடு முழுவதும் உள்ள தொண்டு நிறுவனங்களுக்குப் பண உதவி செய்து வருகின்றன. பலர் இணைந்து ஒரு தொண்டு நிறுவனத்தை ஏற்படுத்தலாம். இந்நிறுவனங்களின் நிருவாகம் முறையான அமைப்பின் கீழ் இயங்க வேண்டும். இந்நிறுவனங்களில் சமூகத் தகுதி பெற்ற உறுப்பினர்கள் பலர் நிருவாகக் குழு உறுப்பினர்களாயிருக்கின்றனர். இந்தக் குழுவின் கீழ் அத்தொண்டு நிறுவனத்தின் பணிகளுக்கேற்றவாறு ஊழியர்கள் நியமிக்கப்படுகின்றனர். சில நிறுவனங்களில் பலர் பகுதிநேர இலவசப் பணியாளர்களாகத் தாமாகவே முன்வந்து பணி ஆற்றுகின்றனர். செல்வர்களும், சமூகத்தில் முக்கிய பொறுப்பில் உள்ளவர்களும், குடும்பப் பெண்களும் இப்போது தொண்டு நிறுவனங்களில் மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டி வருகின்றனர்.

இப்போது இந்திய நாட்டில் 10,000 க்கும் மிகுதியான தொண்டு நிறுவனங்கள் இயங்கி வருகின்றன. இவற்றில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நிறுவனங்கள் கண் பார்வையற்றோருக்கு உதவும் நிறுவனங்கள் ஆகும். காது கேளாதோருக்காக 68 தொண்டு நிறுவனங்கள் இயங்கி வருகின்றன. அவற்றோடு சுழற்கழகம் (Rotary Club), அரிமா சங்கம் (Lions Club போன்ற நிறுவனங்களும் தொண்டு நிறுவனங்களாக இயங்கி வருகின்றன.

'அரசாங்கம் தன்னால் இயன்ற அளவுக்கு வேலைக்கான உரிமையையும் கல்விக்கான உரிமையையும் அளிப்பதோடு வேலையின்மை, உடல் நலமின்மை, முதுமை, உடல் ஊனம் மற்றும் இது போன்ற குறைபாடுற்றோருக்கு உதவியும் அளிக்க வேண்டும்' என்று இந்திய அரசியல் சட்டம் 41-ஆம் பிரிவு கூறுகிறது. பொதுவாகத் தொண்டு நிறுவனங்களைக் கீழ்க் காணுமாறு வகைப்படுத்தலாம்

அ) குழந்தைகளுக்கான நிறுவனங்கள்: 16 வயது வரையுள்ளவர்கள் குழந்தைகள் என வரையறுக்கப்படுகிறார்கள். இந்திய மக்கள் தொகையில் 42 விழுக்காட்டினர் குழந்தைகளே. நாளைய சமுதாய அமைப்பின் பலம் இன்றைய குழந்தைகளின் நலனைப் பொறுத்தே அமையும். எனவே, குழந்தைகள் நலப் பணிகள் முன்னுரிமை பெறுகின்றன. குழந்தைகளுக்கான தொண்டு நிறுவனங்களை இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். அவை 1) தங்குமிட வசதியுடன் கூடிய நிறுவனங்கள் (Institutionalized Services), 2) தங்குமிட வசதியில்லாத நிறுவனங்கள் (Non-Institutionalized Services) என்பனவாகும்.

முதற் பிரிவில் அனாதை மற்றும் கைவிடப்பட்ட குழந்தைகளுக்கான இல்லங்கள், திருமணமாகாத தாய்மார்களின் குழந்தைகள் பராமரிப்பு நிறுவனங்கள், இளங் குற்றவாளிகளுக்கான நிறுவனங்கள், உடல் மற்றும் மன ஊனமுற்ற குழந்தைகளின் காப்பு இல்லங்கள் ஆகியவை அடங்கும்.

இரண்டாம் பிரிவில் பால்வாடிகள், அங்கன்வாடிகள், விடுமுறை இல்லங்கள், குழந்தைகள் வழிகாட்டு நிலையங்கள் (Child Guidance Centres), தத்து எடுக்கும் நிறுவனங்கள் (Adoption Centres) ஆகியவை அடங்கும்.

ஆ) உடல் ஊனமுற்றோருக்கான நிறுவனங்கள்: கண் பார்வையற்றோர், காது கேளாதோர், பேசும் சக்தி இழந்தோர், கை கால்களை இழந்தோர், மன நோயாளிகள் போன்றோர் இப்பிரிவில் அடங்குவர். அவர்களது குறைபாடுகளைக் கருத்திற் கொண்டு அதற்கேற்றவாறு தொழிற் பயிற்சி அளிக்கும் வகையில் தொண்டு நிறுவனங்கள் ஈடுபட்டு வருகின்றன. ஊனமுற்ற குழந்தைகள் கல்வி கற்கச் சிறப்புப் பள்ளிகளையும் இவை ஏற்படுத்தியுள்ளன. ஊனமுற்றோருக்கான வேலைவாய்ப்பு வசதிகள் சமுதாயத்தில் மிகுதியும் இல்லாத காரணத்தினால் இவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு வசதிகளையும் இந்நிறுவனங்களே வழங்கிவருகின்றன. எனினும், இப்பணிகளுக்குச் சமுதாய ஆதரவு (Community support) பெருமளவில் தேவைப்படுகிறது. உடல் ஊனமுற்றோர் சிறப்பாகச் செய்யக் கூடிய பணிகளை எடுத்துக்கூறி அவர்களுக்கு

வேலை பெற்றுத் தருவதற்கான வேலைவாய்ப்பு அலுவலர்களை (Placement Officers) பல நிறுவனங்கள் நியமித்துள்ளன.

இ) பெண்களுக்கான நிறுவனங்கள்: நாட்டின் மக்கள் தொகையில் 30 விழுக்காட்டிற்கும் மிகுதியானவர்கள் பெண்கள். நாட்டில் பெண்களின் பெரும்பாலான சிக்கல்கள் சில குறிப்பிடத்தக்க காரணங்களினால் ஏற்படுகின்றன. கல்வி அறிவின்மை, பொருளாதார உரிமையின்மை, சம உரிமை இல்லாத சமூக நிலை ஆகியவை அவற்றில் முக்கியமானவை. பெண்களுக்கான தொண்டு நிறுவனங்களின் முதற் பணி பெண்களுக்குப் பொருளாதாரத் தற்சார்பு ஏற்படுத்தித் தருவதேயாகும். அதற்காகப் பல நிறுவனங்கள் பெண்களுக்குத் தொழிற்பயிற்சி அளித்து வருகின்றன. தொழிற் பயிற்சி பெற்ற பெண்களின் வேலைவாய்ப்புக்கான ஏற்பாடுகளையும் இந்நிறுவனங்களே கவனிக்கின்றன. அதோடு பெண்களிடையே சமூக விழிப்புணர்வைத் தோற்றுவிக்கும் வகையில் சமுதாயத்தில் பெண்கள் நிலை, சமுதாயத்தில் பெண்களின் பங்கு, பெண்கள் உரிமைகளைப் பற்றிய அறிவு ஆகியவை அவர்களுக்குப் போதிக்கப்படுகின்றன.

வேலை பார்க்கும் பெண்களுக்கான விடுதிகளும் (Working Women's Hostel) பெண்கள் நலப் பணிகளின் ஒரு முக்கிய பிரிவாகும். இளைஞர் கிறித்தவ சங்கம் (Y.M.C.A.) நாடெங்கிலும் பல, வேலை பார்க்கும் பெண்களுக்கான விடுதிகளை ஏற்படுத்தி அப்பணியில் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் ஈடுபட்டு வருகிறது. திருமணமாகாத தாய்மார்கள், விபசாரத்திலிருந்து மீட்கப்பட்ட பெண்கள் ஆகியோர்க்கான மறுவாழ்வு நிலையங்கள் பெண்கள் தொண்டு நிறுவனங்களின்கீழ் அடங்கும். கருவுற்ற மகளிர் நல நிறுவனங்களும் மருத்துவ வசதியுடன் தொண்டு புரிந்து வருகின்றன. அதோடு கிராமப்புறப் பெண்களின் நிலை முன்னேறுவதற்காகப் பணிபுரியும் நிறுவனங்களும் நாடெங்கிலும் இயங்கி வருகின்றன.

ஈ) முதியோருக்கான நிறுவனங்கள்: 65 வயதிற்கும் மேற்பட்டவர்கள் முதியோர் எனப்படுவர். இந்தியாவின் மக்கள் தொகையில் 6.1 விழுக்காட்டினர் முதியோர்களே. மருத்துவத் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்களினால் மக்களின் வாழ்நாள் நீண்டிருப்பதால் முதியோர்களின் எண்ணிக்கையும் மிகுந்துள்ளது. அதேநேரத்தில் முதியோர்களுக்குச் சமூகப் பாதுகாப்பு அளித்துவந்த கூட்டுக் குடும்ப முறை மெல்ல மெல்ல மாறி வருவதால் அவர்களின் பராமரிப்புச் சிக்கலுக்குரிய ஒன்றாக மாறிவிட்டது. பொதுவாக முதியோர்கள், பொருளாதாரச்சிக்கல், உடலியல் சிக்கல் ஆகியவற்றால் பெரிதும் இன்னலுறுகின்றனர். முதியோர் நலத் தொண்டு நிறுவனங்களின் முக்கிய பணி, முதியோர் இல்லங்களை ஏற்படுத்துவதே. இங்கு முதியோருக்கான பொழுதுபோக்கு வசதிகள் இருப்பதோடு அவர்கள் செய்ய இயன்ற வேலைகளைச் செய்யவும் வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. இதுதவிர வேலை செய்ய இயலாதோர் (Infirm), உடல் நலக் குறைவால் பாதிக்கப்பட்டோர் ஆகியோருக்கான மருத்துவ வசதிகளையும் இந்நிறுவனங்கள் ஏற்படுத்தித் தருகின்றன.

உ) கிராம, நகரத் தொண்டு நிறுவனங்கள்: இந்தியாவின் மக்கள்தொகையில் பெரும்பான்மை இடம் வகிக்கும் கிராம சமுதாயத்தின் (Rural Community) முன்னேற்றப் பணிகள் முழுவதையும் அரசே ஏற்று நடத்த இயலாது. எனவே, இப்பணியில் தொண்டு நிறுவனங்கள் அரசுக்கு முழு ஒத்துழைப்பையும் அளித்து வருகின்றன. கிராம சமுதாயத்தின் தேவைகளைக் கண்டறிந்து அவற்றை அரசுக்குத் தெரியப் படுத்தும் பணியினைப் பெரும்பாலான சமுதாயத் தொண்டு நிறுவனங்கள் செய்து வருகின்றன. இது தவிரச் சமூக விழிப்புணர்வினை (Social Awakening) ஏற்படுத்தும் நிறுவனங்களும் சமுதாயத் தொண்டு நிறுவனங்களின்கீழ் அடங்கும்.

தொண்டு நிறுவனங்களும் நிருவாகச் சிக்கல்களும்: தொண்டு நிறுவனங்கள் பல சிக்கல்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றன. அவை 1) சமுதாயத்தின் பின் தங்கிய நிலை, 2) பொதுச் சேவைகளில் மக்களின் ஈடுபாடின்மை, 3) சேவைக்கென்றே தம்மை உரிமைப்படுத்திக் கொண்ட தொண்டர்களின் குறைவான எண்ணிக்கை, 4) அரசியல் தலையீடு, 5) தொண்டு நிறுவனங்களின் குறையான, திட்டமில்லாத செயற்பாடுகள், 6) சில தொண்டு நிறுவனங்கள் மீதான மக்களின் நம்பிக்கையின்மை என்பனவாகும்

இவை தவிர வேறுசில குறிப்பிடத்தக்க குறைபாடுகளும் தொண்டு நிறுவனங்களின் பணிகளில் உள்ளன.

பல நிருவாகிகள் பெயரளவில்தான் உறுப்பினராயிருக்கின்றனர். அவர்கள் தங்கள் சொந்த அலுவல்களையே கவனிக்க நேரமில்லாத அளவு பணிகளைக் கொண்டிருப்பதனால் தொண்டு நிறுவனத்தின் பணிகளில் அவர்களால் ஈடுபட இயலுவதில்லை.

ஒரே ஆள் பல தொண்டு நிறுவனங்களில், பல வேறுபட்ட பொறுப்பான பணியிலிருப்பதும் ஒரு குறையாகும். இது பணிக்காக அன்றிப் புகழ் கருதிச் செய்யும் செயலாகவும், முக்கிய பதவிகளில் இருப்பவர்களின் அன்றாடப் பணிகளில் ஒன்றாகவும் மாறி விடுகிறது. மாநிலங்களில் மக்கள்தொகைக்குப்

பொருந்தாத விகிதங்களில் தொண்டு நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை அமைந்துள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக மக்கள்தொகை மிகுந்த உத்தரப்பிரதேசம், மத்தியபிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்களில் மிகக் குறைவான தொண்டு நிறுவனங்களே அமைந்துள்ளன.

தொண்டு நிறுவனங்கள் அரசு நிதியினை மிக்க அளவில் சார்ந்திருக்கத்தொடங்கிவிட்டன. இந்நிலை வரவேற்கக் கூடியதன்று. மக்களிடமிருந்து நன்கொடை சேகரிக்கும் திட்டங்களைத் தொண்டு நிறுவனங்கள் முறையாகச் செயற்படுத்தவில்லை. இவை பெரும்பாலும் அரசு நிதி நிறுவனங்களையும் வெளிநாட்டு நிதி நிறுவனங்களையுமே பெரும் அளவில் சார்ந்திருக்கின்றன. பல்வேறு திட்டப் பணிகளை நிறைவேற்றப் போதுமான நிதி வசதி பல நிறுவனங்களிடம் இல்லை. தொண்டு புரிய விருப்பமுள்ளவர்களின் எண்ணிக்கையும் தேவைக்குக் குறைவாகவே உள்ளது.

தொண்டு நிறுவனங்களுக்கிடையேயும் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. பல நிறுவனங்களில் தொண்டுப் பணிகளில் ஒருங்கிணைந்த அணுகுமுறை இல்லாததால் ஒரே பணியைப் பல நிறுவனங்கள் செய்யும் நிலை உள்ளது. அதனால் பொருள் இழப்பு ஏற்படுவதோடு தேவையான பணிகள் பல நிறைவேற்றப் படாமலும்போகின்றன. சாதி, சமயம் போன்ற காரணங்களினாலும் பல நிறுவனங்களுக்கிடையே மோதல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஒரே நிறுவனத்திலும் கூட அதன் ஊழியர்கள், நிருவாகிகள் ஆகியோருக்கிடையில் பல கருத்து வேறுபாடுகள் தோன்றுகின்றன.

தொண்டு நிறுவனங்களின் நிருவாக அமைப்பிலும் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாகப் பல நிறுவனங்களின் தலைமை நிறுவனங்கள் தொலைதூரத்தில் அமைந்துள்ளன. கிளை நிறுவனங்கள் தங்கள்அன்றாடப்பணிகளுக்கான ஒப்புதல்களைத் தலைமை நிறுவனத்திடமிருந்தே பெறவேண்டியுள்ளது. இதில் கால தாமதம் ஏற்புடுகிறது. பல நேரங்களில் அரசியல் தலையீடும் உள்ளது. தொண்டு நிறுவனங்களின் நிருவாகக் குழுவில் இடம் பெற்றிருப்பது தங்கள் சமுதாய நிலை உயர ஒரு வழி எனப் பலர் நினைக்கின்றனர். எனவே, பதவி ஆசை பிடித்தவர்களின் கையில் தொண்டு நிறுவனங்கள் சிக்கிவிடுகின்றன.

தொண்டு நிறுவனங்களின் தலைமைப் பொறுப்புகளில் ஒருவரே பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்து நீடிக்கும் நிலையும் நிலவி வருகிறது. தொண்டு நிறுவனங்களின் நிருவாகிகள் தகுதி அடிப்படையில் அல்லாமல் அவர்களது சமூக நிலை அடிப்படையிலேயே நியமிக்கப்படுகின்றனர். அதன் காரணமாக அத்துறையில் நன்கு பயிற்சிபெற்ற பலரின் பணியினைத் தொண்டு நிறுவனங்கள் இழக்கவேண்டி வருகின்றன. பல நிறுவனங்களில் பயிற்சிபெற்ற சமூகப் பணியாளர்களுக்கும், பயிற்சி பெறாத தன் விருப்பப் பணியாளர்களுக்கும் இடையில் நல்ல உறவு நிலவுவதில்லை. தொண்டு நிறுவனங்கள் இன்னும் சிறப்பாகப் பணிபுரியச் சில மாறுதல்கள் தேவைப்படுகின்றன. தொண்டு நிறுவனங்களின் சேவை பற்றி மக்களுக்குச் சரியான முறையில் அறிவுறுத்த வேண்டும். அதற்குத் தொண்டு நிறுவனங்கள், தங்கள் மக்கள் தொடர்பு பணிகளை மிகுத்தல் வேண்டும். அதன் வாயிலாக இந்நிறுவனங்களுக்கு மக்கள் ஒத்துழைப்பு மிகுதியும் கிடைக்கும்.

சொந்த நலன் கருதாதவர்கள் இந் நிறுவனங்களில் தலைமைப் பொறுப்பேற்க விழைய வேண்டும். ஒருவரே பல நிறுவனங்களின் தலைமைப் பதவிகளில் இருப்பது குறித்து மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். தொண்டு நிறுவனங்களின் பணி தேர்ந்தெடுக்கும் முறையில் இன்னும் மிகுந்த கவனம் தேவை. மக்களின் சிக்கல்களைச் சரியாகப் புரிந்துகொண்டு 'அதன் அடிப்படையில் பணிகள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும்.

தொண்டு நிறுவனங்களின் நிருவாக அமைப்பில மாறுதல் தேவை. அதிகாரம் ஒரே மையத்தில் இருக்கும் நிலை மாறி அதிகாரப் பரவல் ஏற்படுதல் வேண்டும். அப்போதுதான் தொண்டு நிறுவனங்கள் சிறப்பாகப் பணிபுரிய இயலும். இறுதியாகத் தொண்டு நிறுவனங்களின் மீதான அரசியல் தலையீடு குறைதல் வேண்டும். பட்டறிவு, திறமை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் நிருவாகிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். பொ.இரா.

துணை நூல்கள்:

Paul Chowdry D., A Hand Book of Social Welfare, Atma Ram and Sons, New Delhi, 1981.

Waltair A. Friedlander&Robert Z.Apte., Introduction to Social Welfare, Prentice Hall of India Pvt. Ltd. New Delhi, 1982.

தொண்டை மண்டல சதகம்: இது, படிக்காசுப் புலவரால் இயற்றப்பட்ட நூல். தொண்ணூற்றாறு வகைச் சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்று சதகம். இது நூறு பாடல்கள் அமையப் பாடப்படுவது. சோழ மண்டலசதகம், பாண்டி மண்டல சதகம், கொங்கு மண்டல சதகம் என்பன போல, இத்தொண்டை மண்டல சதகத்துள் கடவுள் வணக்கம் ஒன்றும், நூல் நூறும், வாழ்த்து ஒன்றும் ஆக நூற்றிரண்டு கட்டளைக் கலித்துறைப் பாடல்கள் உள்ளன.

இது தொண்டை மண்டலத்திலுள்ள அடியார்கள், வேளாளர்கள், வணிகர்கள், அரசர்கள், அந்தணர்கள், புலவர்கள், வள்ளல்கள், பெருஞ்செல்வர் முதலானோர் புகழினைக் கூறுவது.

இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய முந்நூற்று நாற்பது ஆண்டுகட்கு முன்னர், அதாவது கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பட்ட காலத்தில், களத்தூர், பொற்களந்தை, தென்களத்தூர் என்று பேசப்படும் பொன்விளைந்த களத்தூரில், சைவ சமயத்தில் தோன்றியவர் படிக்காசுப்புலவர். இவர், தவத்திரு சுப்பிரமணியரின் வழித்தோன்றல். ஆயினும் இவரது பிள்ளைத் திருநாமம் அறியக் கூடவில்லை. தமது வறுமை காரணமாகத் தில்லைக்குச் சென்று, பொன்னம்பலக் கூத்தனாகிய ஆடல்வல்லானையும், சிவகாமசுந்தரியையும் வணங்கி, பஞ்சாக்கரப்படியில் ஐந்து பொற்காசுகள், அன்றாடச் செலவுக்கு நாடோறும் பெற்று வந்தமையால், இவருக்குப் படிக்காசுத் தம்பிரான், படிக்காசுப் புலவர் என்றெல்லாம் (காரணப்) பெயருண்டாயிற்று.

இவர் காலத்துச் சீரும் சிறப்பும் பெற்றுப் பெருஞ் செல்வராக விளங்கிய கத்தூரிரங்க முதலியாரின் தவப்புதல்வர் கருப்ப முதலியார், மாவண்டூரில் வாழ்ந் தார். அவரது வேண்டுகோளுக்கிணங்கப் படிக்காசர் இதனைப் பாடினார். அதற்காகக் கருப்ப முதலியார் இவருக்குப் பல பரிசுகளையும்விருதுகளையும் அளித்த தோடன்றி, ஒரு பல்லக்கும் தந்து, அதில் புலவரை எழுந்தருளச் செய்து, அதனைத் தம் தம்பியர்களுடன் தாமும் சுமந்து சென்று போற்றினார்.

தமிழ்நாட்டை கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டில், ஆண்டுவந்த கரிகால் பெருவளத்தான், கல்வி, ஒழுக்கம், அன்புள்ளம், இரக்கம், இறைப்பற்று முதலான வற்றால் மேம்பட்டு விளங்கிய வேளாளர் பெருமக்களைத் தொண்டை நாட்டில் குடியேற்றினான். இவ் வேளாண் பெருமக்களையே, முதலியாரெனவும், வைசியரெனவும் (செட்டியார்), கங்கா குலத்தோர் எனவும் இச்சதகத்துள் கூறியுள்ளார் ஆசிரியர்.

இவ்வாசிரியர், தம் ஆசிரியரையும் அவர்தம் முன்னோர்களையும் பலபடியாகப் புகழ்ந்து கூறியுள்ளதால் இவர்தம் குருபக்தி நன்கு விளங்கும். வேளாண் மக்கள் மகட்கொடைக் குரியார் என்பது 92-98 வரை உள்ள செய்யுள்களால் விளங்குகின்றது வேளாளர் எழுபதின்மர் பழையனூரில் வாழ்ந்தவர்கள்; ஒரு வணிகனுடைய உயிரைக் காத்தற்பொருட்டு, நெருப்பில் வீழ்ந்து, உயிர் நீத்துத் தங்கள் பழிதுடைத்துக் கொண்டது 8-ஆம் பாடலில் கூறப்படுகிறது.

திருவாலங்காட்டில் அருளிய திருஞான சம்பந்தரின் திருக்கடைக் காப்புச் செய்யுளும் இதற்கு மேற்கோள். மேலும், கரிகாற்சோழனுடைய புகழ் இவரது புகழாக இதில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. ‘சோழவளநாடு சோறுடைத்து’ என்பதனைத் தொண்டை நாட்டுக்கும் ஏற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. வேளாளர்கள் சாதிபேதமற்றவர்கள் என்று கூறியிருப்பதும் சிறப்பு.

இதன்கண், திருவாரூர்ச் சிறப்பும், சுந்தரர் வரலாறும், இறைவன் சுந்தரருக்காகப் பரவை நாச்சியாரிடம் தூதுபோனது முதலான சைவ சமயச் செய்திகளும் கூறப்பட்டிருப்பினும், வைணவம் முதலான பிற மத நிந்தனையில்லாச் சைவச் செந்நெறி நூலாகுமிது. இது தொண்டை நாட்டுக் குன்றத்தூர்ச் சேக்கிழார் வரலாறு, கணிகண்ணன் வரலாறு முதலான வரலாற்றுக் கருவூலமாகும். இந்நூல், மூலம் மட்டும் கி.பி. 1880 -இல் அச்சேறியது. பின்னர், கி.பி.1887-இல் மேலும், உரைப்பதிப்பு வெளிவந்தது. பின்னர், மூலமும் ஈரோடு உலக இரகசியம் பத்திராதிபர், கோயமுத்தூர் சி.கு. நாராயணசாமி முதலியார் எழுதிய பொழிப்புரையும், மேற்கோள் செய்யுள்களும், அதற்கான விளக்கங்களும், சரிதவிளக்கங்களும் கொண்ட விரிவான பதிப்பு 1924-இல் காளத்தி முதலியாரால் வெளிவந்தது .

இந்நூலாசிரியர் இயற்றிய வேறுநூல்கள்: சிவந் தெழுந்த பல்லவனுலா, சிவந்தெழுந்த பல்லவன் பிள்ளைத்தமிழ், உமைபாகர் பதிகம், பாம்பலங்காரர் வருக்கக்கோவை, புள்ளிருக்கு வேளூர்க் கலம்பகம், பல தனிப்பாடல்கள் ஆகியவையாகும். வீ.சொ.

தொண்டை மண்டலம்: ‘தொண்டை நன்னாடு சான்றோருடைத்து’ என்ற பெரும்புகழ் படைத்த இது, இப்போதைய சித்தூர், செங்கற்பட்டு, வடார்க்காடு, தென்னார்க்காடு உள்ளிட்ட, வட்டமான நிலப்பரப்பினை உடையது. இம்மண்டலம் ஒரு காலத்தில் தமிழகத்தின் வடபகுதியாக இருந்தது. இது, அப்போது கிழக்கே கடலையும், தெற்கே தென்பெண்ணையாற்றையும், மேற்கே பவளமலையையும், வடக்கே திருவேங்கட மலையையும் எல்லையாகக் கொண்டிருந்தது. அதுகாலைத் தமிழகம், தொண்டைமண்டலம், சோழமண்டலம், பாண்டி மண்டலம், மலை மண்டலம், கொங்கு மண்டலம் என்றெல்லாம் பேசப்பட்டது.

அவற்றுள், தொண்டை மண்டலமென்பது, இருபதின் காதவட்ட எல்லையினையுடையது; 24 கோட்டங்களையும், 79 உட் கோட்டங்களையும், 1900 நத்தங்களையும், 64 அக்கிரகாரம் எனப்படும் அந்தணர்வாழ் பகுதிகளையும், 3600 குடிகளையும், மகரிசி

களால் பிரிக்கப்பட்ட 12000 கோத்திரங்களையும் கொண்டது.

சோழ மன்னர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவனான கரிகாற் பெருவளத்தானின் வழியினனான தொண்டைமானிளந்திரையன், இந்நாட்டைக் காஞ்சிபுரத்தைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தான். இவன் பெயரிலுள்ள தொண்டை என்னும் சொற் கொண்டு தொண்டைமண்டலம் ஆயிற்று என்பர்.

'கச்சிப்பேடு' என்றிருந்த காஞ்சிபுரம், திருஞானசம்பந்தரின் திருக்கடைக்காப்பிலும், திருநாவுக்கரசரின் தேவாரத்திலும், 'கச்சி' என்றும், 'காஞ்சி' என்றும் பாடப்பட்டுள்ளது. இது கி.பி.7-ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் நூல்களிலும் காணக் கிடைக்கிறது.

இது, பல நூற்றாண்டுகளாகச் 'செயங்கொண்ட சோழமண்டலம்' என்று வழங்கப்பட்டது. இம்மண்டலத்தில் இருந்த 24 கோட்டங்களுள் ஒன்று 'எயிற் கோட்டம்'. அதில் இருந்தது எயில்நாடு. இது செயங்கொண்ட சோழமண்டலத்து, எயிற் கோட்டத்து, எயில்நாட்டுத் திருவத்தியூர் என்று S.I.I 1-187-இல் குறிக்கப்பட்டுள்ளதால் விளங்கும். முதலாம் இராசராசனது புகழ்ப் பெயரால் 'செயங்கொண்ட 'சோழ மண்டலம்' எனமுன்பு வழங்கிவந்தது. 'காஞ்சிபுரம்' எயிற்கோட்டத்து முக்கிய தலைநகரம். இது சைவர்கட்கும் வைணவர்கட்கும் சமணர்கட்கும், பௌத்தர்கட்கும் அவ்வப்போது கோட்டைபோல் விளங்கியது.

பின்னர் விசயநகர மன்னர்கள் காஞ்சிபுரத்தைக் கைப்பற்றி ஆண்டுவந்தனர். இதில் 283க்கும் மேலான கல்வெட்டுகள் உள்ளன. 'வையம் பெறினும் பொய்சொல்ல மாட்டார். தொண்டை நாட்டாரே! என்ற புகழ் படைத்தவர்கள் தொண்டை நாட்டு மக்கள். ஒருகாலத்தில் ஒரு வணிகனுடைய உயிரைக் காப்பதற்காக, இம்மண்டலத்திலுள்ள பழையனூர் வாழ் வேளாண் குடிமக்கள் எழுபதின்மர், தம் உயிரைக் கொடுத்தனர் என்றொரு பழைய வரலாறு கூறுகின்றது. பலவேறுபட்ட குடிமக்கள் சிறப்போடு பெருகிவந்திருந்த போதிலும், மேற்கூறியபடி உயிரையும் தரவல்ல வேளாளர்கள், அக்காலத்தில், அன்பு, அடக்கம், பண்பு, ஒழுக்கம், இரக்கம், வாய்மை, தூய்மை, கொடை, பொறை முதலான எல்லாக் குணநலன்களும் பெற்றிருந்த காரணத்தால்தான் கரிகாற் பெருவளத்தான், இவர்களைத் தொண்டை மண்டலத்தில் குடியேறச் செய்து சிறப்புச் செய்தான்.

தேவாரப் பாடல் பெற்ற சிவத்தலங்கள் 32 - ம் இன்றும் தொண்டைநாட்டுத் திருத்தலங்கள் என்ற பெயராலேயே வழங்குகின்றன. மலைகள்: திருவேங்கடம், திருத்தணி, காளத்தி, கழுக்குன்றம் முதலியன சிறந்தவை. ஆறுகள்: பாலாறு, செய்யாறு, பெண்ணையாறு, ஆரணியாறு, நிவா, கூவம், அடையாறு முதலியன. நீர்த்தேக்கங்கள்: பூண்டி நீர்த்தேக்கம். புழலேரி, பழவேற்காட்டு ஏரி, செம்பரப் பாக்கம் ஏரி முதலியன.

இத்தொண்டை மண்டலத்தில் பல புகழ்பெற்ற நூலாசிரியர்கள் வாழ்ந்தனர்.

திண்ணன் என்னும் கண்ணப்பர் பிறந்த பொத்தப்பி நாடு, நேமிநாதம் இயற்றிய குணவீர பண்டிதரும் நளவெண்பா இயற்றிய புகழேந்திப் புலவரும் பிறந்த பொன் விளைந்த களத்தூர், நன்னூலியற்றிய பவணந்தி முனிவரின் சனகாபுரம், சங்கிலி நாச்சியாரைச் சுந்தரர் மணந்ததும் பட்டினத்தார் சமாதியுற்றதுமான திருவொற்றியூர், பெரியபுராணம் இயற்றிய சேக்கிழார் பிறந்த குன்றத்தூர், திருக்குறளுக்கு உரை எழுதிய பரிமேலழகர் பிறந்த காஞ்சிபுரம், ஞானசம்பந்தரால் என்பு பூம் பாவையானதும் வள்ளுவர் வாழ்ந்ததுமான மயிலாப்பூர், இன்றைய தலைநகரான சென்னை, நின்றியூர், நெற்குன்றவாணரது வேலூர், கோட்டையாற் சிறப்புற்ற செஞ்சி, மிகப் பெரிய மாடமாளிகையும் கூடகோபுரமும் கொண்ட மலைப்பகுதிகள், கல் தேர்களும் கடற்கரைக் கோயில்களுங் கொண்ட மாமல்லபுரம் முதலியவற்றாலும் மற்றும் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியர், இராமானுசர், குகனேரியப்பன், காளியப்பன், கறுப்பன், மணிகண்டார் முதலானோர் வாழ்ந்தமையாலும் சிறப்புப் பெற்ற நாடு தொண்டை நாடு. காஞ்சி ஏகாம்பரநாதர், காமாட்சி, வரதராசப் பெருமாள், உலகளந்த பெருமாள் ஆகியோர்க்கமைந்த கோயில்களாலும், பிறவற்றாலும் சிறப்புப் பெற்றது தொண்டை மண்டலம். வீ.சொ.

தொண்டைமான்கள்: தொண்டைமான்கள் மிகமிகத் தொன்மைமிக்க குடியினராவர். தொண்டைமான் கோட்டைப்பகுதி, கி.பி. 2, 3-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழ்நாட்டின் வடக்கு எல்லையாகவும் காடுகள் அடர்ந்த பகுதியாகவும் தொண்டை மண்டலத்தின் ஒரு நாடாகவும் பிரிந்திருந்தது. இது பெரும்பாலும் கள்ளர் மரபினர் வாழ்ந்த பகுதியாகவே விளங்கி வந்தது. தொண்டைமான் கோட்டை என்ற பகுதியில் வாழ்ந்த கள்ளர் மரபினரே தொண்டைமான்கள் ஆவர்.

தொண்டைமான் கோட்டைப் பகுதியில் வாழ்ந்து வந்த கள்ளர் மரபினர் உழவுத் தொழிலோடு யானைகளைப் பிடிப்பதிலும், அவற்றைப் பழக்குவதிலும் சிறந்து விளங்கினர். இவர்களது

திறமையைப் பல்லவ மன்னர்களும் மற்றத் தமிழக மன்னர்களும் நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டனர். இவர்களுள் சிறந்தவர்களைத் தங்களது யானைப் படைக்குத் தலைவர்களாகவும் அமர்த்திக் கொண்டனர். இவர்களுள் சிலர், பிற்காலத்தில் அதாவது சோழர்கள் தலையெடுத்த கி.பி. 10, 11-ஆம் நூற்றாண்டுகளில், தெற்கு நோக்கிச் சென்று தமிழகத்தின் பல பகுதிகளில் குடியேறினர்.

காஞ்சியிலிருந்து அன்பிலுக்கு வந்து இம்மரபினர் அங்குச்சில காலம் இருந்து பிறகு புதுக்கோட்டையில் இப்பொழுது ஆலங்குடி வட்டப்பிரிவாக விளங்குகின்ற பல பகுதிகளில் குடியேறினர். முன்பு அன்பில் என்ற இடத்தில் தங்கியிருந்தனர் என்றும். தஞ்சைக்குத் தெற்கில் உள்ள அம்புகோவில் நாடானது பன்னிரண்டு தன்னரசு நாடாக ஏற்பட்டதென்றும் தெரிகிறது. தொண்டைமான்களோடு ஒன்பது குடிகள் அம்பு நாட்டில் குடியேறினரென்று ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.

அவர்கள்: 1) மாணிக்காரன், 2) பன்றிகொன்றான், 3) பிற்பன்றிகொன்றான், 4) காடுவெட்டி, 5) மேனத்தரையன், 6) பல்லவராயன், 7) தொண்டைமான், 8) இராங்கியன், 9) போர்ப்பன்றிகொண்டான், 10) கலியிரான்.

அவர்கள் பத்து வீட்டினரும் அரசு என்றும் சொல்லப்படுகின்றனர். அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து நாலா பக்கங்களிலும் சென்று பிலாவிடுதி, கரம்பக்குடி, வடக்கலூர், நெய்வேலி, கல்லாக்கோட்டை, நரங்கியன்பட்டி, அம்மணிப்பட்டி, பந்துவாக்கோட்டை, மங்கல வெள்ளாளவிடுதி என்னும் ஒன்பது இடங்களில் குடியேறினர்.

தொண்டைமானால் குறிக்கப்பட்டுள்ள பல தாமிர, சிலாசாசனங்களில், அவர்கள் தற்காலூரில் (அம்பு நாட்டில்) நிலங்களையுடைய இந்திரகுல அரையர் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் சிவன், பிள்ளையார், மாரியம்மன், வீரமாகாளி என்ற தெய்வங்களை வழிபட்டனர்.

புதுக்கோட்டை அரசில் கி.பி. 1750-ஆம் ஆண்டு அளவில் அரசவைக் கவிஞராயிருந்த வைங்கண்ணா என்பவர் தொண்டைமான் வம்சாவளி என்கின்ற ஒரு தெலுங்குக்காவியத்தை இயற்றியிருக்கிறார். அதில் கீழ்க்காணுமாறு ஒரு கதையைக் கூறுகின்றார். சிரீரங்கராயர் என்ற விசயநகர அரசன் கரம்பக்குடி வழியாக இராமேசுவரத்திற்குப் பயணம் சென்றபோது அவ்வரசனுடைய யானை மதங்கொண்டு பல சேதங்களை உண்டுபண்ண, அதனையறிந்த ஆவடைரகுநாத தொண்டைமான் அந்த யானையைப் பிடித்து அடக்கி இராயரிடம் கொண்டு வந்தான் என்றும் அப்பொழுது தொண்டைமானுக்கு 'ராயராகுத்த ராயவசுரீடு ராயமன்னீடுராய' என்னும் பட்டமும், பல நிலங்களும், யானையும், சிங்கமுகப் பல்லக்கும், பிறவும் வரிசையாக அளிக்கப்பட்டன என்றும், அதிலிருந்து 'தொண்டைராய தொண்டைமான்' என அவன் வழங்கப்பட்டனன் என்றும் தெரிகிறது. அக்காலத்திருந்தே (கி.பி. 1639) புதுக்கோட்டை தொண்டைமானால் ஆளப்பட்டு வந்தது.

'தோட்டி முதல் தொண்டைமான் வரையில்' என்று வழங்குகிற பழமொழி மூவேந்தருக்குப் பின் தொண்டைமானே தமிழ்நாட்டு மக்களின் தலைவர் என்பதனைப் புலப்படுத்துவதாகும். தொண்டைமண்டலமாகிய பல்லவ நாட்டினின்றும் குடியேறிய பல்லவராயர் அல்லது தொண்டைமான் என்னும் பட்டமுடைய அரசர் பலர் குளத்தூர், அறந்தாங்கி முதலிய இடங்களில் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே ஆட்சி புரிந்துள்ளார்கள். அம்புகோவிலில் தங்கி ஆண்டு கொண்டிருந்த தொண்டைமான் வழியினர் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து புதுக்கோட்டை அரசராயினர்.

இரகுநாதராய தொண்டைமான் (கி.பி.1686-1730): புதுக்கோட்டை மன்னர்களுள் முதல்வர் இவரே; குழப்பமும் கலவரமும் மிகுந்த இந்தக் காலப் பகுதியில்தான் புதுக்கோட்டைத் தொண்டைமான்களின் அரசு தோன்றியது எனலாம். இரகுநாதத் தொண்டைமான் சிங்கமங்கலம், கலசமங்கலம் என்னும் நகரங்கள் அழிந்த பின்னர் அவை இருந்தவிடத்தில் ஒரு புதிய நகரையுண்டாக்கி, அதற்குப் புதுக்கோட்டை என்று பெயர் கொடுத்தார். ஒரு பெரிய கோட்டையும் கட்டினார். மதுரையை ஆண்ட நாயக்கருக்காகத் திருவாங்கூர், மைசூர், தஞ்சாவூர் ஆகிய இடங்களை ஆண்ட அரசர்கள் மேல் படையெடுத்துச் சென்று அவர்களை வென்றார். தொண்டைமானின் வலிமை அதிகமானது கண்டு சொக்கநாதநாயக்கரின் மந்திரியாய் இருந்த கோவிந்தப்ப ஐயர் சூழ்ச்சியால் இவரது வலிமையைக் குறைத்தார். பின்பு, இவர் இராமநாதபுரம், தஞ்சை முதலிய அரசர்களிடமிருந்து திருமயம், பட்டுக்கோட்டை முதலிய நகரங்களைக் கைப்பற்றினார். நாயக்கராலும், அவர்தம் முதல் அமைச்சர் நாரணப்ப ஐயராலும் கி.பி. 1717-1727 ஆகிய ஆண்டுகளில் மிகுந்த தொல்லைகளுக்குள்ளான கிறித்தவர்களும், கிறித்தவப் பாதிரிமார்களும் புதுக்கோட்டையில் அடைக்கலம் புகுந்து அன்புடன் ஆதரிக்கப்பட்டு நலமுற வாழ்ந்து வந்தனர். இந்த மன்னரது நடுநிலைமை கிறித்தவர்களை நடத்தின முறையிலிருந்து தெரிகிறது. இவர் வீரத்திலும், உடல் வலுவிலும், மனவுறுதியிலும், நடுநிலைமையிலும் மிகவும் புகழ்வாய்ந்தவராக இருந்தார். இவர்காலத்திலேயே இவருடைய மக்கள்

இறந்து விட்டதால் இவர் தம் பேரர்களுள் மூத்தவராகிய விசயரகுநாதராய தொண்டைமானுக்கு முடிசூட்டிவிட்டு கி.பி. 1730-இல் இறந்தார்.

விசயரகுநாதராய தொண்டைமான் (கி.பி. 1730–1769): தொண்டைமான் அரச பரம்பரையில் இரண்டாம் மன்னராக விசயரகுநாதராய தொண்டைமானின் ஆட்சி அமைந்தது. இவருக்குச் சிவஞானபுரத் துரை தொண்டைமான் என்றும் பெயருண்டு. இவர் பட்டத்துக்கு வந்தவுடன் தம் சகோதரர்களாகிய இராசகோபால் தொண்டைமான், திருமலைத் தொண்டைமான் என்னும் இருவருக்கும் இரண்டு பாளையப்பட்டுகளை அளித்துத் தமக்கு உதவியாக வைத்துக்கொண்டார். அப்போது தென்னிந்தியாவில் நடந்த கருநாடகப் போரின்போது சந்தாசாகிபு படையெடுப்பினால் நாயக்கர் அரசாட்சி ஒழிந்தது. புதுக்கோட்டையிலுள்ள அரண்மனையும் பகைவருடைய பீரங்கிக் குண்டுகளால் அழிந்துவிட்டது. ஆதலின் இவர் புதுக்கோட்டைக்குத் தென்கிழக்கே சிவஞானபுரம் என்னும் ஒரு புதிய அரண்மனையைக் கட்டிக் கொண்டு அங்கிருந்து சமயப்பணியிலும் ஈடுபட்டார். சதாசிவப்பிரமம் என்று கூறப்படும் பெரியார் ஆசிரியராக வந்து அருள் புரியும் பேற்றினையும் இவர் பெற்றார்.

தஞ்சை அரசரின் படைத்தலைவனாகிய ஆனந்தராவ் கி.பி. 1733-இல் ஒரு பெரியசேனையுடன் வந்து போர் புரியாமலேசூழ்ச்சியால் பெரும்பகுதியை பற்றிக் கொண்டான். நெடுநாள் வரை திருமயம் கோட்டையைப் பிடிக்க முடியாமையால் முடிவில் புதுக்கோட்டையைக் கைவிட்டு ஓடிவிட்டான்.

ஐதராபாது நிசாம் திருச்சிராப்பள்ளியை முற்றுகையிட்ட போது புதுகோட்டை மீதும் படையெடுக்க முயன்றார். அதனையறிந்த கூனம்பட்டித் தலைவர்கள் நிசாமின் படையைத் தடுத்து நிறுத்தி, ஒன்றும் செய்ய முடியாமற் றடுத்துத் திருப்பியனுப்பினார்கள்.

முகமதலிக்கும் சந்தாசாகிபுக்கும் நடந்த கருநாடகப் போரில் புதுக்கோட்டை மன்னர் ஆங்கிலேயருடன் முகமதலிக்குத் துணையாய் நின்று சந்தாசாகிபையும் பிரெஞ்சுக்காரரையும் எதிர்த்தார். பிரெஞ்சுக் காரருக்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் தென்னாட்டில் இடைவிடாது நடந்த போராட்டங்களிலெல்லாம் இத்தொண்டைமான் ஆங்கிலேயரைப் பிரியாமல் அவர்கட்கே உதவி செய்து வந்தார். இவர் தமது நுண்ணிய அறிவினாலே ஆங்கிலேயரே வெற்றி பெறுவர் என்பதனைத் தெளிவாக உணர்ந்ததால்தான் புதுக்கோட்டை அரசு மேன்மையடைந்தது. ஆங்கிலப் படைத்தலைவராகப் பணிபுரிந்த இலாரன்சு ஆங்கில நாட்டுக்குப் புறப்பட்டுச் செல்லுமுன் தொண்டைமானுக்கு ஓர் கடிதம் எழுதிச் சென்றார். அந்தக்கடிதம்,

'எங்கள் வெற்றிக்குக் காரணமான தங்கள் உதவியை நான் ஆங்கில அரசர் திருமுன்பு தெரிவிப்பேன். என்னிடம் தாங்கள் காட்டிய உண்மையான நட்புக்குணத்தை நான் என்றும் மறவேன். நான் தூர தேசத்திற்குச் சென்றுவிட்டாலும் எனக்குத் தாங்கள் புரிந்த நன்மைகளும் உதவிகளும் என் மனத்தில் நின்று கொண்டேயிருக்கும்' என்பதாகும்.

இவர் சமயத்திலும் வழிபாட்டிலும் ஈடுபட்டிருந்தாலும் அரசின் எல்லாச் செய்திகளையும் இடைவிடாது கவனித்து வந்திருக்கிறார். புதுக்கோட்டை அரசை நிறுவினவர் இராயரகுநாத தொண்டைமான் எனின், அதை வலிமையுறச் செய்தவர் இம்மன்னரேயாவர். ஏறக்குறைய 40 ஆண்டுகள் வரையில் இடைவிடாது போரில் காலங்கழித்து வந்த இவ்வரசர் கி.பி. 1769-இல் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார். இவருக்குப் பின்பு இவருடைய மகன் இராயரகுநாத தொண்டைமான் ஆட்சிக்கு வந்தார்.

இராயரகுநாத தொண்டைமான் (கி.பி. 1769-1789): இவர்,கி.பி.1738-இல் பிறந்தார்;தம் 31-ஆம் ஆண்டில் பட்டத்திற்கு வந்தார். தம் முன்னோரைப் போன்றே ஆங்கிலேயரிடத்தில் நட்புப் பூண்டிருந்தார். ஐதரலி கி.பி. 1780-இல் கருநாடகத்தின்மீது பெரும்படையுடன் வந்து தாக்கியபோது ஆங்கிலேயர் இந்தத் தாக்குதலைச் சந்திக்க முடியாமல் தடுமாறினர். தென்னாட்டு அரசர்கள் அனைவரும் ஐதரலியுடன் சேர்ந்து கொண்டனர். இராயரகுநாத தொண்டைமான் மட்டிலுமே ஆங்கிலேயருக்கும் நவாபிற்கும் உதவியாய் நின்றார். ஐதரின் படை ஆதனக் கோட்டைக்கு அருகில் புதுக்கோட்டையைத் தாக்கியபொழுது தொண்டைமானின் படைகள் சோத்துப்பாளை என்றவிடத்தில் அதனை சந்தித்து முறியடித்தன. இவ்வெற்றியைக் கேள்வியுற்ற ஆங்கிலப்படைத் தலைவர் சர் அயர்கூட்டு தொண்டைமானுக்குக் கீழ்க்காணும் கடிதம் எழுதினார். 'நாடு முழுவதும் போர் புரிந்து வந்த என் கட்சியார் எல்லாரிடமும் இருந்து கிடைத்த செய்திகளுள் ஒன்றுதான் எனக்கு வெற்றியைத் தெரிவித்தது.அதாவது,தாங்கள் மிக்க ஆண்மையுடன் உங்கள் நாட்டை அழித்து வந்த பகைவரைத் தண்டித்து நூற்றுக் கணக்கான குதிரைப் படை வீரரைச் சிறை கொண்ட செய்தியாகும். தாங்கள் இன்னும் சிறந்த வீரச் செயல்களைச் செய்வீர்கள் என்று எனக்கு மிகுந்த உறுதியுண்டு.'

இந்த மாபெரும் வெற்றியினால் புதுக்கோட்டை மன்னரின் பெயர் தென்னிந்திய வரலாற்றில் புகழி

டத்தைப் பெற்றது. ஐதர் தான் படையெடுத்துச் சென்ற இடங்களில் ஊர்களைத் தீயிட்டும், மரங்களை வெட்டியும்,பயிர்களையழித்தும்,பல கொடுமைகள் செய்து வந்தான். மேலும் பெண்களும் குழந்தைகளும் பலவகையான துன்பத்திற்கு உள்ளானார்கள். இக்கொடியவனை முற்றிலும் முறியடிப்பதற்குத் தொண்டைமானே காரணமாய் இருந்தார். ஐதரலியின் மகனாகிய திப்புவுக்கு எதிராகவும் இவர் ஆங்கிலேயருக்கு உதவி செய்தார்.ஆர்க்காட்டு நவாப்பிற்கு இவர் செய்த உதவியின் பயனாகப் பட்டுக்கோட்டைத் தாலுக்காவின் ஒரு பகுதி இவருடைய ஆட்சியின் கீழ் வந்தது. இவருக்கு ஆண் பிள்ளை இல்லை. இவர் கி.பி. 1789-இல் இறந்தார்.

விசயரகுநாத தொண்டைமான் (கி.பி. 1789-1807): இவர், இராயரகுநாத தொண்டைமானின் சிறிய தந்தையாகிய திருமலைத் தொண்டைமானின் மூத்த புதல்வராவார். இவர் தம் 30-ஆம் வயதில் பட்டத்திற்கு வந்தார். இவர் கி.பி. 1790-இல் திப்புசுல்தான் திருச்சிராப்பள்ளி மேல் படையெடுத்து வந்த போது ஆங்கிலேயருக்குத் துணையாக நின்று திப்புசுல்தானைப் பல இடங்களில் தோற்கடித்தார்.

ஆர்க்காட்டு நவாபாகிய முகமதலி கி.பி. 1795-இல் இராசா பகதூர் என்னும் பட்டத்தை அளித்தார். அதனால், 1500 குதிரைகள் கொண்ட படையும் கொடியும் முரசும் முடியும் பட்டத்து யானையும் வைத்துக்கொள்ள உரிமை பெற்றார். இவரது பிள்ளைகளான விசயரகுநாதராய தொண்டைமானும், இரகுநாத தொண்டைமானும் முறையே கி.பி.1807-இலும் கி.பி. 1825-இலும் மன்னராயினர். விசயரகுநாத தொண்டைமான் 1807-இல் காலமானார். இவர் மனைவி ஆயிஅம்மாள் உடன் கட்டை ஏறினார்.

விசயரகுநாதராய தொண்டைமான் (கி.பி. 1807-1825): இவர் புதுக்கோட்டை அரசின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டபொழுது பத்து வயதுள்ள சிறுவராய் இருந்தார். ஆதலால், இவருடைய கிளையைச் சேர்ந்த விசயரகுநாத தொண்டைமான் அரசின் நிருவாகத்தைக் கவனித்து வந்தார். அப்பொழுது புதுக்கோட்டையில் நவாபுக்குள்ள உரிமை மாறி ஆங்கிலேயரைச் சார்ந்தது. ஆங்கில அரசாங்க ஆட்சியின்போது விசயரகுநாத தொண்டைமானின் முடிசூட்டுவிழா புதுக்கோட்டை நகரில் மிக்க சிறப்புடன் நடைபெற்றது. இவர் காலத்தில் புகழ்பெற்ற நிருவாகியும், ஆங்கில அரசின் பிரதிநிதியுமான படைத்தலைவர் (Major) பிளாக்பர்ன் புதுகோட்டை அரசின் நிருவாகத்தைச் சீர்திருத்தி மிகவும் உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டு வந்தார்.குழந்தைகளாக இருந்த விசயரகுநாதராய தொண்டைமான், இரகுநாத தொண்டைமான் இருவருக்கும் பிளாக்பர்ன் தந்தையைப் போன்று எல்லாவற்றையும் கவனித்து வந்தார். இருவரும் வடமொழி, மராத்தி, ஆங்கிலம், முதலான மொழிகளும், குதிரையேற்றம், நிருவாகம், போர்ப்பயிற்சி ஆகியவற்றிலும் பயிற்றுவிக்கப்பெற்றனர்.

இந்த அரசரின் காலத்தில்தான் புதுக்கோட்டை 5 வட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. நீதிமன்றங்கள் நிறுவப்பட்டன. வரிவாங்கும் துறை சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டது. அரசாங்கத்திற்கு வேண்டிய எல்லாக் காரியங்களும் செய்யப்பெற்றன.

புதுக்கோட்டை நகர் கி.பி. 1812-இல் தீக்கிரையாயிற்று. படைத்தலைவர் பிளாக்பர்னின் திட்டப்படி இப்பொழுதுள்ள அழகிய புதுநகரம் உருவாக்கப்பட்டது. அதற்கு மத்தியில் ஒரு புதிய கோட்டை கட்டும் பணியும் தொடங்கப்பட்டது. இக்கோட்டை கி.பி. 1818-இல் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. இம்மன்னருக்கும் இவர் தம்பிக்கும் கி.பி. 1812-இல் திருமணம் நடைபெற்றது. இவருடைய காலத்தில் புதுக்கோட்டை அரசு சிறப்புற விளங்கியது. புதுக்கோட்டை மன்னரான விசயரகுநாதராய தொண்டைமான் கி.பி. 1825-இல் இயற்கை எய்தியதால், அவருக்குப்பின் அவர் தம்பியான இரகுநாத தொண்டைமான் அரசரானார்.

இரகுநாத தொண்டைமான் (கி.பி. 1825-1839): இவர் கி.பி. 1825-இல் மன்னரானார். இவர் மிகச் சிறந்த நீதிமன்னர். ஆங்கில அரசாங்கத்திடம் மிக மிக இணக்கமாகவே நடந்து கொண்டார். இரகுநாத தொண்டைமானுக்கு கி.பி. 1830-இல் 'மேன்மைபொருந்திய' (His Excellency)என்ற விருது ஆங்கில வணிகக் குழுவினரால் அளிக்கப்பட்டது. இவருடைய காலத்தில் சாயத் தொழிற்சாலைகள் கரம்பக்குடியிலும் காரைத்தோப்பிலும் இலாபகரமாக இயங்கி வந்தன. சுங்கச்சாவடி வரியும் மாற்றி அமைக்கப்பட்டது.

இவரது காலம் போர் எதுவுமில்லாமல் அமைதி மிகுந்த காலம். இவர்காலத்தில் புதுக்கோட்டையில் இசை வளர்ச்சி பெரிதும் செழித்தது. பல அரசவை இசைக்கலைஞர்கள் இருந்தனர்.

புதுக்கோட்டையில் கி.பி. 1838-ஆம் ஆண்டு முதல் அஞ்சல் நிலையம் தொடங்கப்பட்டது. இது அஞ்சல் போக்குவரத்தை நன்கு செயற்படுத்தியது. இம்மன்னர் கி.பி. 1839-இல் காலமானார். இரண்டு பிள்ளைகளுள் மூத்தவரான இராமசந்திர தொண்டைமான் அரசரானார்.

இராமச்சந்திர தொண்டையான் (கி.பி. 1839-1886): இராமச்சந்திர தொண்டைமான் பட்டத்திற்கு வந்த போது ஒன்பது வயதுள்ள சிறுவராயிருந்தார். அரசு நிருவாகம் கி.பி. 1844 வரை ஒருகுழுவால் நிருவகிக்கப்பட்டது. அதன்பின் தாமே அரசாட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தி வந்தார். இவருடைய திருமணத்தின்போது ஆங்கிலக் குழுவினர் வெண்சாமரங்கள் பரிசாக அளித்துக் கௌரவித்தனர். இராசா இராமச்சந்திர தொண்டைமான் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கி.பி. 1854-இல் அரசுக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி தோன்றியது. ஆங்கிலேயர் படையொன்று புதுக்கோட்டைக்கு வந்து அமைதியை ஏற்படுத்தியது. ஆங்கில அரசு அரசியல் முகவர் ஒருவரை நியமித்துத் தொடர்ந்து உள்நிருவாகத்தைத் தன் நேரடிப்பார்வையில் வைத்துக் கொண்டது. மராத்தி கணக்கு முறைகளை கி.பி. 1858-இல் ஒழித்து ஆங்கிலக் கணக்குமுறை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. மன்னரின் அதிகாரம் பெருமளவிற்குக் குறைக்கப்பட்டது. ஆனால், இராமச்சந்திர தொண்டைமான் தம் வாழ்நாள் இறுதிவரை, தம் அதிகாரம், சலுகைகள், கண்ணியம் ஆகியவற்றை நிலைநாட்டிக்கொள்வதில் மிகுந்த கவனம் கொண்டிருந்தார். சென்னை அரசு–ஆங்கில அரசு-புதுக்கோட்டை அரசின் நிர்வாக இயந்திர அமைப்பை கி.பி. 1867-இல் மாற்றி அமைத்தது. ஐந்து வட்டங்கள் மூன்று வட்டங்களாகக் குறைக்கப்பட்டன. இம்மன்னர் பெரிய செலவாளி; அதனால் கடனாளியாகிவிட்டார். இதைக் காரணமாகக் காட்டித் தொண்டைமான் மன்னர்கள் அனுபவித்துவந்த ‘மேன்மைபொருந்திய’ என்ற விருதைச் சென்னை அரசு கி.பி. 1859-இல் பறித்துக் கொண்டது. இவ்விருது கி.பி. 1870-இல் எடின்பரோ கோமகனின் இந்தியச் சுற்றுப் பயணத்தின்போது திரும்ப அளிக்கப்பட்டது. இராசா இராமச்சந்திர தொண்டைமானுக்கு இருந்த ஒரே வாரிசும் இறந்துவிடவே வாரிசுக்கு ஒரு பிள்ளையை தத்துஎடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய இன்றியமையாமை தொண்டைமானுக்கு ஏற்பட்டது. மூத்தமகள் பிரகதாம்பாள் அம்மணியின் மூன்றாம் பிள்ளை மார்த்தாண்ட பைரவ தொண்டைமானைத் தமக்கு வாரிசாகத் தத்து எடுத்துக் கொண்டார். இராமச்சந்திர தொண்டைமான், தமக்குப் பிறகு வாரிசு உரிமை சச்சரவுகள் ஏற்படுவதைத் தவிர்த்திடும் வகையில் மார்த்தாண்ட பைரவ தொண்டைமானைத் தத்து எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாகவும் அதை அங்கீகரிக்குமாறும் ஆங்கில அரசைக் கேட்டுக்கொண்டார். அவ்விண்ணப்பம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, கி.பி. 1878 சனவரி 23-ஆம் தேதி அங்கீகாரம் அளிக்கப்பெற்றது.

தொண்டைமான் அரச பரம்பரையின் உயர்வுக்கும் புதுக்கோட்டையின் நலன்களுக்கும் வில்லியம் பிளாக்பர்ன் எவ்வாறு அக்கறை காட்டினாரோ, அதற்கு ஈடாகச் செயலாற்றிய திவான் சேசய்யா சாத்திரிகளைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிடுவது தகும். இவர் திருவாங்கூரின் திவானாக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர். இந்தச் சமயத்தில்தான் சேசய்ய சாத்திரி கி.பி. 1878 ஆகசுட்டில் புதுக்கோட்டையில் வட்டக் காவல் தலைவர் (circle)ஆகப் பதவி ஏற்றார். இவர் 16 ஆண்டுகள் இந்தப் பதவியை வகித்துப் புதுக்கோட்டையை பல வகைகளிலும் நல்ல முன்னேற்றம் காணவைத்தார். புதுக்கோட்டை நகரின் புது அமைப்பிற்கும், நேர்த்தியான கட்டடங்களுக்கும், நலமிக்க நகர் அமைப்பிற்கும் இவரே காரணமாவார். இவரைப் புதியபுதுக்கோட்டையின் சிற்பி எனலாம்.

மார்த்தாண்ட பைரவ தொண்டைமான்: மார்த்தாண்ட பைரவத் தொண்டைமானுக்கு முடிசூட்டப்பட்டபோது அவருக்கு வயது 11. அரசு நிருவாகத்தைசேசய்யசாத்திரி அப்போது திவானாக இருந்து நடத்தினார். இம்மன்னர் திறமை மிக்கவராக விளங்கத் தகுந்த முறையில் கல்வி போதிக்கப்பட்டது. மன்னர் மார்த்தாண்ட பைரவ தொண்டைமானுக்கு கி.பி.1894-இல் 19 வயது நிறைவு பெறவே அரசின் நிருவாகப் பொறுப்பை இவரிடம் ஆங்கில அரசு ஒப்படைத்தது. இவரது காலத்தில் கம்பீரமான கட்டடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டன. திருச்சி, தஞ்சை, மதுரை ஆகிய பெருநகர்களுக்குச் செல்லும் பாதைகளும் சீராக அமைக்கப்பட்டன. நிலத்தீர்வையில் பல மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. ஆங்கில அரசு புதுக்கோட்டையில் மண்ணுப்பு காய்ச்சும் முறையைத் தடைசெய்தது. ஆண்டு ஒன்றிற்கு உரூ.38,000 நட்ட ஈடு தருவதென்று ஒப்பந்தமாயிற்று.

மன்னர் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு அடிக்கடி பயணம் செய்தார். மன்னர் வெளிநாட்டில் இருக்கும்போது நிருவாகத்தைக் கவனித்துக்கொள்ள ஒரு ஆட்சிக்குழு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இவர் இங்கிலாந்துக்குச் சென்றபோது வேல்சு இளவரசரான ஏழாம் எட்வர்டு, விக்டோரியா மகாராணி ஆகியோரைச் சந்தித்தார்.

புதுக்கோட்டை மக்களை மக்களாட்சிக்குத் தகுதியானவர்களாக ஆக்கப்பேராளர் சபை ஒன்று 1902-ஆம் ஆண்டு நியமிக்கப்பட்டது. முன்னரே இந்தியத்தேசிய இயக்கத்தில் பங்கு கொண்டிருந்த காங்கிரசுக் கட்சியினர் இந்தவாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பேராளர் சபைக் கூட்டங்களில் தேசிய விடுதலை உணர்ச்சிகளை எதிரொலிக்கும் கருத்துகளை வெளிப்படுத்தினர். தேசிய உணர்ச்சி மிக்க பேராளர் சபை உறுப்பினர் பலர் ஒன்று கூடி ஆலங்குடி தாலுகா பூவரசங்குடியில் 27.4.1920-இல் புதுக்கோட்டை மக்கள் மாநாடுஒன்றினைக்கூட்டினர்.

மார்த்தாண்ட தொண்டைமானுக்கு 1913-ஆம் ஆண்டு சனவரி முதல் தேதி இங்கிலாந்து மன்னரால் ஒரு விருது (G.C.I.E. Grand Commander of the order of the Indian Empire) அளிக்கப்பட்டது. இம் மன்னரின் 25-ஆம்ஆட்சி ஆண்டுவிழா 1913-ஆம் ஆண் டில் மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அதனை ஒட்டிப் பல சலுகைகள் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டன.

மார்த்தாண்ட தொண்டைமான் ஆசுத்திரேலிய வழக்குரைஞரின் மகளான மோலி பிங்கு(Miss Molly Fink) என்பவரை 1915-ஆம் ஆண்டு ஆசுத்திரேலியா வின் தலைநகராகிய சிட்னியில் மணந்து கொண்டார். மார்த்தாண்ட தொண்டைமான் 1922-ஆம் ஆண் டளவில் ஐரோப்பாவிலேயே தம் குடும்பத்தோடு நிலையாகத் தங்கிவிட முடிவுசெய்தார். எனவே நாட்டின் ஆட்சிப்பொறுப்பையும் அரசரின் எல்லா அதிகாரங்களையும் நிருவகிக்கும் பொறுப்பைப் பகர ஆளுநருக்கு (Regent)அளித்தார். பகர ஆளுநர்களாக மன்னரின் மூத்த தமையனாரும்,ஏற்கெனவே அரசின் திவான் பதவியை வகித்தவருமான இராசகுமார் விசயரகுநாததொண்டைமானும் நியமிக்கப்பட்டனர். ஆங்கிலப் பேரரசின் ஒப்புதலோடும் ஆணையோடும் புதுக்கோட்டை அரசின் வைப்பு நிதியில் இருந்து ரூபாய் 20 இலட்சமும் அரசர் திருமண நிதியில் இருந்து உரூ,1,60,000-மும் ஆக 21 லட்சத்து 60ஆயிரம் உரூபாய் தொண்டைமானுக்குத் தரப்பட்டது.இதற்கு மாறாக மாதந்தோறும் மன்னருக்குத் தரும் படித் தொகை உரூ. 2500 நிறுத்தப்பட்டது. இவ்வேற்பாட் டுடன் மன்னர் புதுக்கோட்டையைவிட்டு வெளியேறி னார்.

புதுக்கோட்டை அரசு 1923-ஆம் ஆண்டு ஆங்கில அரசின் நேரடிப் பார்வைக்கு வந்தது. திருச்சி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் முகவராக நியமிக்கப் பட்டார். சட்டசபை ஒன்று (Legislative Council) -1924) பகரஆளுநர் (Regent) ஆட்சியில் தொடங்கப் பட்டது. இதில் 35 பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப் பினர்கள், மீதி 15பேர் நியமன உறுப்பினர்கள் ஆவர். இதில் அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவரையும். பெண் உறுப்பினர் ஒருவரையும் உறுப்பினர்களாக நியமிக்கும் முறை மேற்கொள்ளப்பட்டது. மன்னர் மார்த்தாண்ட பைரவ தொண்டைமான் 1928-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 28-ஆம் தேதி பாரிசு நகரில் கால மானார்.

மார்த்தாண்ட தொண்டைமானுக்குப் பிறகு அவர் மகன் சிட்னி மார்த்தாண்டன் மன்னராவ தற்குச் சமசுத்தானத்தில் பெரும் எதிர்ப்பு உருவாக் கப்பட்டது. இந்திய அரசு 1928 நவம்பரில் வெளி யிட்ட செய்தி இந்த வாரிசுரிமைச் சிக்கலுக்கு முடிவு கட்டியது. புதுக்கோட்டை மன்னர் பட்டத்திற்கு இராசா இராசகோபாலத் தொண்டைமானைத் தேர்ந்தெடுத்து இந்திய அரசு அறிவித்தது. இவர் மன்னர் மார்த்தாண்ட பைரவ தொண்டைமானின் இளைய சகோதரி மீனாம்பாளின் பேரர் ஆவார்.

இராசகோபால தொண்டைமான்: இராசகோபால தொண்டைமான் பட்டத்திற்கு வந்தபோது அவருக்கு எட்டு வயதுதான். இவர் புதுக்கோட்டை தொண்டைமான் பரம்பரையில் ஒன்பதாம் மன்ன ராகவும் கடைசி மன்னராகவும் திகழ்ந்தார்.

மன்னர் இராசகோபால தொண்டைமான் சிறு வயதினராய் இருந்ததால், ஆட்சிக்குழு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. இத்தொண்டைமானின் ஆட்சிக் காலத்தில் பல சீர்திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. புதிய அரண்மனையும் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. புதுக் கோட்டை வழியாக மானாமதுரை வரை தொடர் வண்டிப் போக்குவரத்து 1929-ஆம் ஆண்டு தொடங் கப்பட்டது. இந்திய வைசிராய் மார்க்கியுசு வெல்லிங் டனும் அவர் துணைவியாரும் 1933-ஆம் ஆண்டு புதுக்கோட்டைக்குச் சுற்றுப்பயணம் செய்தது புதுக் கோட்டை வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அலெக்சாண்டர் தாட்டன்காம் 1934 முதல் புதுக் கோட்டை சமசுதான ஆட்சியாளராகப் பதவி ஏற் றார். வில்லியம் பிளாக்பர்ன், சேசய்யா சாத்திரி ஆகியோருக்குப் பிறகு புதுக்கோட்டைக்குக் கிடைத்த ஒப்பற்ற சிறந்த நிருவாகியிவராவார். தாட்டன் காமின் நிருவாகச் சீர்திருத்தங்கள் பெரும்புகழ் பெற்றவை.இவர் பல துறைகளில்சீர்திருத்தங்களைச் செய்தார்; புதுக்கோட்டை ஒரு புதிய அரசாவதற்கு வேண்டிய அடிப்படைச் செயல்களைச் செய்தார்.

மன்னர் இராசகோபால தொண்டைமான் தம் 22-ஆம் வயதில் ஆட்சி உரிமை பெற்றார். 1944 -ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் 17-ஆம் தேதி புதுக் கோட்டை மக்களுக்கு அது ஒரு திருவிழாவாக அமைந் தது.

அப்பொழுதுதான் இந்தியத் தேசிய காங்கிரசுக்கட்சி யின் செல்வாக்கு, தமிழ்நாட்டில் உயர் நிலை அடைந் ததை ஒட்டிப் புதுக்கோட்டைத் தனியரசு இந்திய ஒன் றியத்துடன்சேர்க்கப்படவேண்டுமென்கிறவேண்டுகோ ளும் வலுப்படத் தொடங்கியது. இந்தியா 1947-இல் விடுதலைஅடைந்ததைத் தொடர்ந்து புதுக்கோட்டை சமசுதானம் சென்னை மாகாணத்துடன் இணைக்கப் படவேண்டுமென்றவேண்டுகோள் மிகவும் தீவிரமடைந் தது. இந்தியாவின் உள்துறை மந்திரியாக, 1948-ஆம் ஆண்டில் விளங்கிய சர்தார் வல்லபாய் பட்டேலின் அழைப்பின் பேரில் மன்னர் இராசகோபாலத்

தொண்டைமான் புதுதில்லி சென்றார். புதுக்கோட்டைச் சமசுதானத்தை இந்திய ஒன்றியத்துடன் இணைத்துக்கொள்ள மனநிறைவோடு இசைவு தெரிவித்து அதற்கான ஆவணங்களில் கையெழுத்திட்டுத் திரும்பினார். முடிதுறந்த மன்னரான இராசா இராசகோபால தொண்டைமான் திருமணம் கூடச் செய்துகொள்ளாமல் தன்னந்தனியாக போற்றத்தக்க ஒரு அரச துறவியாக இப்போது திருச்சியில் உள்ள தம் அரண்மனையில் ஆடம்பரமற்ற எளிய வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருக்கிறார். அ.சு.

துணை நூல்கள்:

Aiyan, Kameswara B.V. Sir A Seshiah Sastri, Indian Statesman, Madras, Srinivasa Varadachari & Co., 1902.

Aiyar, Radhakrishna, S., A General History of the Pudukkottai State, Pudukkottai, Darbar, 1916.

Ayyar, Venkatarama K.R., (Ed) A manual of the Pudukkottai State, Vol.I & II, Pudukkottai, Pudukkottai Darbar, 1940.

தொண்டைமானிளந்திரையன்: இவன், பெரும்பாணாற்றுப் படையின் பாட்டுடைத் தலைவன். காஞ்சிபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு தொண்டை நாட்டைச் சங்ககாலத்தில் ஆண்டுவந்தவன். இவனைத் தொண்டைமான், இளந்திரையன், திரையன் என்றெல்லாம் கூறுவர். 24 கோட்டங்களையும், 79 உட்கோட்டங்களையும் கொண்ட தமிழகத்தின் வடபகுதி, இவனது பெயராலேயே, 'தொண்டை மண்டலம்' என வழங்குவதாயிற்று.

நாகப்பட்டினத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு சோழமண்டலத்தை ஆண்ட 'வென்வேற்கிள்ளி' என்னும் சோழமன்னன், ஒருநாள் தன் நந்தவனத்தில் உலாவருங்கால்,பேரழகியாகிய பீலிவளை என்பாளை அப்பொழிலிடைக்கண்டு காமுற்றுக் கலந்திருந்தான். கலவி மயக்கந் தீர்ந்து எழுந்தபோது அவள் காணப் படாமையால் வருந்தியிருந்தான். சிலநாள்கள், சென்றதும், ஒரு முனிவர் இவனது நகரத்திற்கு வரவே, அவரிடம், தனது துயரத்தைக் கூறினான். அம்முனிவர், 'அவள் பெயர் பீலிவளை. இனி அவள் வரமாட்டாள். அவளோடு கூடியதால் உண்டான உனது மகன் மட்டும் உன்னை வந்தடைவான்' என்று கூறிச் சென்றார். சிலநாட்கள் கடந்ததும், கடல் வாணிகம் செய்யும் செட்டியார்கள் மரக்கலம் கொண்டு சென்று மீண்டு வருங்கால், கம்பளச் செட்டியாரிடம், பீலிவளை தோன்றித் தன்மகனை ஆதொண்டை கொடியைச் சுற்றித்தந்து, அவனை, வென்வேற்கிள்ளிச் சோழனிடம் ஒப்படைக்குமாறு கூறவே, அச்செட்டியார், அவனைச் சோழனிடம் சேர்க்கக் கொண்டுவரும்போது மரக்கலம் கவிழ்ந்து போகவே, குழந்தை, கடலலை (திரை) யாலொதுக்கப்பட்டு நாகைக் கடற்கரையை யடைந்தது. அதனைச் சோழ னெடுத்து, தொண்டைக் கொடியால் சுற்றப்பட்டமையால் 'தொண்டைமான்' என்றும், திரையால் ஒதுக்கப் பட்டுக் கிடைத்தமையால், 'இளந்திரையன்' என்றும் பெயரிட்டான்.

இதனை, வேறுவிதமாகவும் கூறுவர். வென்வேற்கிள்ளி, தன் வலிமையால் பிலத்துவாரத்தின் வழியே நாகருலகு சென்றான். அங்கு நாக கன்னியாகிய பீலிவளை என்பாளை விரும்பினான். அவள், 'உன்னைக் கலந்து மகப்பெற்றால், மகனை என் செய்வேன்' என்றாள். அதற்குச் சோழன், 'நீ பெற்ற மகனைத் தொண்டைக் கொடியைச் சுற்றிக் கடலில் விட்டுவிடு. அவன் வந்து என்னிடம் சேர்ந்தால், அவனுக்கு யான் இளவரசுப் பட்டம்கட்டி, அரசுரிமை நல்குவேன்' எனக் கூறிக் கூடினான். அவ்வாறே, தொண்டைக் கொடியால் சுற்றப்பட்டு, திரையால் உந்தப்பட்டுக் கரை சேர்ந்து, அரசனை அடைந்ததால், அவனுக்குத் தொண்டைமானிளந்திரையன் என்று பெயர் சூட்டினான். இவனது வரலாற்றினை மணிமேகலையானும் அறியலாம்.

ஆதொண்டைச் சக்கரவர்த்தி என்று வடதிருமுல்லைவாயிற் புராணம் இவனைக் கூறுகின்றது. வடதிருமுல்லை வாயிலிறைவனை வழிபட்டுப் பேறு பெற்றவன் இம்மன்னன். ஒருகால், இவன், போரிட நேர்ந்தபோது இவ்விறைவன் இவனுக்குத் துணையாகத் தன் நந்தியம்பெருமானை அனுப்பியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

இவனது சிறப்புகள், அகநானூற்றிலும், யாப்பருங்கல விருத்தி மேற்கோளிலும் பிறவற்றிலும் கூறப்படுகின்றன. இவன், புறநானூற்றில் 185-ஆம் பாடலையும், நற்றிணையில் 94, 99, 106-ஆம் பாடல்களையும் பாடியுள்ளான். நன்னூல் மயிலைநாதருரையாலும், இறையனார் அகப்பொருள் உரையாலும், இவன் 'இளந்திரையம்' என்ற ஒரு நூல் இயற்றியுள்ளான் எனத் தெரிகின்றது. இவனது வீரமரபு அகநானூற்றில் அழகாக வருணிக்கப்படுகின்றது.

இவ்வளவு சீரும் சிறப்பும் வாய்ந்த இவனது பெயராலேயே திரையனூர் என்றொரு ஊர் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது. வீ.சொ.

தொபாகோ: கரீபியன் கடலுக்குத் தெற்கே கிறித்தபர் கொலம்பசு என்பவரால் கண்டு பிடிக்கப்

பட்ட தீவுகளுக்கு மேற்கிந்தியத் தீவுகள் எனப் பெயர். இம் மேற்கிந்தியத் தீவுகளுள் ஒன்று தான் தொபாகோ (Tobago). இது திரினிடாடுக்கு(Trinidad) வடகிழக்கே 29 கி.மீ. தொலைவில் காணப்படும் ஒரு சிறிய தீவாகும். தொபாகோ ஏறத்தாழ 51 கி.மீ. நீளமும் 17 கி.மீ. அகலமும் கொண்ட தீவாகும். இது 301 ச.கி.மீ. பரப்புடையது. தொபாகோவின் மக்கள் தொகை 39,529 (1980).

பொது நல அரசு நாடுகளில் இடம் பெற்றிருந்த திரினிடாடு, தொபாகோ ஆகிய இருநாடுகளும் 1962 -ஆம் ஆண்டு ஆகசுட்டு 13-ஆம் நாள் விடுதலை அடைந்தன.

எவ்வாறு திரினிடாடு கொலம்பசால் கி.பி. 1498 -இல் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதோ அதே போன்று தொபாகோவும் அதே ஆண்டில்கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. தொபாகோவில் முதன்முதல் தச்சுக்காரர்கள் குடியேறினர். அவர்கள் இதற்கு வால்ச்சரன் (Walcheran) எனப் பெயரிட்டனர். போரின் வலிமையால் இங்கிலாந்து, பிரான்சு, நெதர்லாந்து போன்ற நாடுகள் தொபாகோவைத் துன்புறுத்தி வந்தன. முடிவில் கி.பி. 1814 இல் தொபாகோ பிரிட்டனுக்கு அளிக்கப் பெற்றது. தொபாகோவின் பொருளாதார நிலை பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டதன் விளைவாக மிகத் தாழ்ந்த நிலைக்கு அது தள்ளப்பட்டதுடன் திரினிடாடின் காப்பு நாடாகவும் ஆக்கப்பட்டது.

திரினிடாடும் தொபாகோவும் சேர்ந்து 1962-இல் ஓர் அரசியலமைப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டன. இவ்வரசியலமைப்பின்படி ஒரு தலைமை ஆளுநர் பிரிட்டானிய அரசியாரால் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். நாட்டை நடத்திச்செல்லும் தலைவர் இவரே. இங்கு நாடாளுமன்றம் ஒன்று நிலவுகிறது. இது இரு மன்றங்களைக் கொண்டதாகும். மேலவை ஆளவை (Senate) என்றும், கீழவை மக்கள் பிரதிநிதிகள் அவை என்றும் சொல்லப்படுகின்றன. ஆளவையில் 24 உறுப்பினர்கள் இடம் பெற்றுள்ளனர்.

இங்கு நீக்கிரோ இனத்தவரும் கிழக்கிந்திய சந்ததியினரும் இன்னும் பிற கலப்பினத்தாரும் காணப்படுகின்றனர். உரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தினரும் ஆங்கிலிக்கன் பிரிவினரும் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றனர். இவர்களின் மொழி ஆங்கிலம்.

வேளாண்மை முதன்மைத் தொழிலாகும். கரும்பு, கோகோ போன்றவைகள் பயிர் செய்யப்படுகின்றன. தேங்காயும், நாரத்தைப் பழங்களும் எண்ணெயும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. தொபாகோவின் சிறந்த நகரம் இசுகார்பரோ (Scarbarough) என்பதாகும். திரினிடாடும் தொபாகோவும் இணைந்துள்ளதால், இக்கூட்டு நாட்டின் தலைநகர் போர்ட்டு-ஆப் இசுபெயின் (Port-of-Spain) ஆகும். இரண்டிலும் உள்ள மக்கள் தொகை 1.16 மிலியன் (1984).

தட்ப வெப்பம்: தொபாகோ, வெப்ப மண்டலம் சார்ந்த பகுதியாக இருப்பதால், ஏப்பிரல், மே, அக்டோபர் மாதங்களில் 25 முதல் 30 செல்சியசு வரையும், சனவரி, பிப்பிரவரி மாதங்களில் 20 செல்சியசும் இருக்கும். க.பூ.சி. & ஆ.செ.

தொம்மரர்: இந்தியாவில் வாழும் நாடோடி இனங்களுள் தொம்மரர் இனத்தவரும் ஒரு வகையினராவர். இவர்கள் ஊர் ஊராகச் சென்று கயிற்று நடனம், கழைக் கூத்தாட்டம் போன்ற வித்தைகளை நடத்தி வாழ்கின்றனர். இவர்கள் ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் மிகுதியான எண்ணிக்கையிலும் தமிழ்நாடு, கருநாடகம், மகாராட்டிரம் ஆகிய மாநிலங்களில் குறைந்த எண்ணிக்கையிலும் வாழ்கின்றனர். தொம்மரர்களுள் (Dommara) ஆரே தொம்மரர், ஆட்ட அல்லது கத தொம்மரர், இரெட்டி தொம்மரர் என மூன்று பிரிவினர் உள்ளனர். ஆரே, ஆட்ட தொம்மரர்

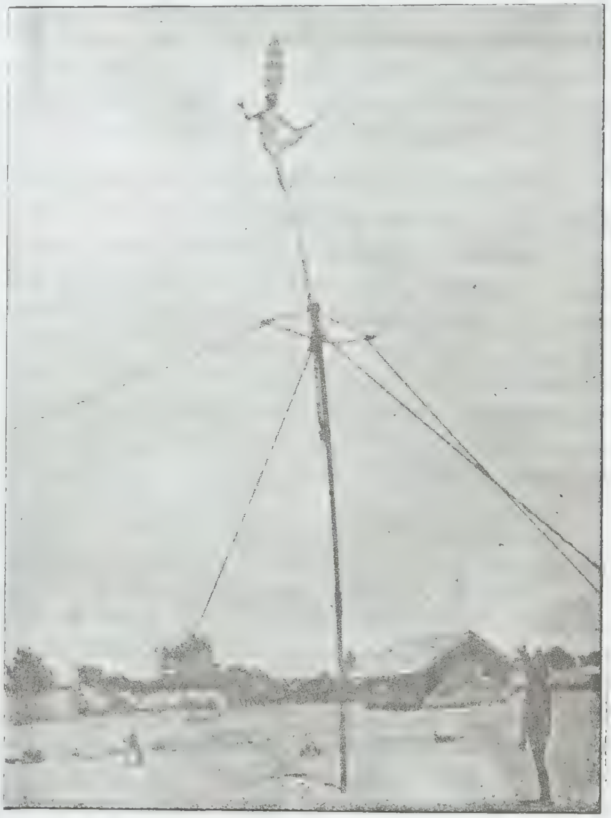

கழைக் கூத்தாட்டம், தொம்மரர்

வித்தைகள் காட்டுவதில் வல்லவர்கள். இரெட்டி தொம்மரர் பெரும்பாலும் உழவர்களாக உள்ளனர். சென்னை மாநில 1901-ஆம் ஆண்டுக்கான மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்புக் குறிப்பில் இவர்களுக்குத் தொம்பன், கழைக்கூத்தாடி, ஆரியக் கூத்தாடி போன்ற பெயர்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அதே ஆண்டுக்கான மைசூர் மாநிலக் கணக்கெடுப்பில் வித்தை காட்டுதல், கோமாளியாட்டம் ஆடுதல், பாம்பாட்டுதல் ஆகிய தொழில்கள் மூலம் சம்பாதித்து நாடோடிகளாக வாழ்பவர்கள் எனக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. மேற்குவங்காளம், பீகார், கஞ்சம், பசுதர் (Bastar) சிரீகாகுளம், விசாகப்பட்டினம் ஆகிய பகுதிகளில் வாழும் தோம் (Dome) இனத்தவருடன் தொம்மரர்கள் இனத்தளவில் ஒப்பிடத்தக்கவர்கள் என்று பாசெட்டு (Fawcett) கூறுவார்.

நாடோடிகள் எனப் பொருள்படும் திரிம்மாரா (Drimmara) என்னும் வடமொழிச் சொல்லிலிருந்து தொம்மாரா (தொம்மரர்) என்னும் பெயர் வந்திருக் கலாம் என்பது கருதப்படுகிறது. இவர்கள் ஒரிசா மாநிலத்திலிருந்து குடிபெயர்ந்தவர்கள் என்று ஆய் வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

தொம்மரர்கள் அவர்களுக்கே உரிய ஒரு கிளை மொழியைப்(Dialect)பேசுகின்றனர். இது முண்டாரி மொழிக் குடும்பத்தை மிகுதியாகச் சார்ந்துள்ளது. இம் மொழியில் தெலுங்கு, மராத்தி, உருது ஆகிய மொழிச் சொற்கள் கலந்து காணப்படுகின்றன.

ஊர் ஊராக இடம்பெயர்ந்து செல்வதால் இவர் களின் கூடாரங்களையும் அன்றாடப் பொருள்களை யும் எளிதில் எடுத்துச் செல்வதற்கேற்றவாறு கொண்டுள்ளனர்.இவர்களது குடிசைகள் மூங்கில் கழி களாலும் பனை ஓலைகளாலும் அமைக்கப்படுகின்றன. வேறு சில தட்டுமுட்டுச் சாமான்கள், குறைந்த எண்ணிக்கையிலான பானைகள், சில கிழிந்த பாய் கள், வித்தை, விளையாட்டுகள் முதலானவற்றிற்குப் பயன்படும் பொருள்கள் போன்றவையே இவர்கள் வீடுகளில் காணப்படுகின்றன.

இம்மக்களின் பொருளாதாரம் எளிமையாகவும், நிலைத் தன்மையற்றதாகவும் உள்ளது. இரெட்டி தொம்மரர்கள் பெரும்பாலும் உழுதொழில் கூலிகளா கப்பணி புரிகின்றனர். இவர்கள் கிராமத்தில் வாழும் பிற மக்களுடன் நிலையான சிறு வீடுகளில் வாழ் கின்றனர். மற்ற நாடோடித் தொம்மரர்களின் வரு மானம் கிராமங்களில் வித்தை காட்டி மக்களை மகிழ் விப்பதன்மூலம் கிடைக்கும் தானியங்கள், பழைய துணிகள், பணம் ஆகியவையே. இவர்கள் பன்றிகளை யும் கோழிகளையும் குறைந்த அளவில் வளர்க் கின்றனர். பொருள்களை இடம் விட்டு இடம் எடுத் துச் செல்வதற்காகக் கழுதைகளையும் வளர்க்கின்ற னர்.

மரம், கொம்பு ஆகிய பொருள்களால் சீப்பு, நெசவுக் கருவிகள் போன்ற பொருள்களைச் செய்வ திலும் இம்மக்கள் திறமை பெற்றவர்கள். சில தொம் மரர்கள் பாம்புக் கடி, தேள் கொட்டுதல் போன்ற வற்றிற்கும், சில நோய்களுக்கும் மருந்து தயாரித் தளிப்பர் எனவும், நரிக்கொம்பு போன்றவற்றை விற் பர் எனவும் தர்சுடன் குறிப்பிட்டுள்ளார். முல்லே (F.S. Mullay),இசுடுவர்ட்டு(Stuart) ஆகியோர், தொம் மரர்களைக் குற்றப் பரம்பரையினர் எனக் குறிப் பிட்டுள்ளனர். அவர்கள் கருத்துப்படி இவர்கள் திருடுதல், வழிப்பறி, கொள்ளை, கால்நடைகளைக் கடத்திச்செல்லுதல் போன்ற பழக்கங்களுக்கு எளிதில் அடிமையாகும் தன்மை உடையவர்கள்.

இவர்கள் பூனை, எலி, கீரி, அணில், பன்றி, கோழி, குருவி போன்ற பலவகையான விலங்குகளை உண்கின்றனர். இருப்பினும் மாட்டிறைச்சியை இவர் கள் உண்பதில்லை. இவர்கள் வண்ணான், தாழ்த்தப் பட்ட இனத்தவர்கள் முதலானவர்களிடமிருந்து உணவுப் பொருள்களைப் பெறுவதில்லை.

இம்மக்கள் குழந்தைகளைக் கடத்திச்சென்று அவர்களுடன் சேர்த்துக் கொள்வதாகப் பலர் கூறு கின்றனர். பிற இனத்தைச் சேர்ந்த குழந்தை களைக் குறிப்பாகப் பெண் குழந்தைகளைத் தங்களுடன் தயக்கமின்றிச் சேர்த்துக் கொள்கின்றனர். இவ்வாறு சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட குழந்தைகளுக்குக் கடுமை யான கழைக் கூத்துப் பயிற்சி கொடுத்துச் சம்பாதிக் கும் உறுப்பினராக மாற்றுகின்றனர். இதற்காக இவர் கள் அழகிய ஏழைக் குழந்தைகளை விலை கொடுத்து வாங்குவதும் உண்டு.

இவர்களின் திருமணக் கட்டுப்பாடுகள் திருமணத் திற்குமுன்பும் திருமணமான பின்பும் வலுவற்றனவாக உள்ளன.திருமணத்திற்கு முன்பு பெண்கள் அவர்கள் விரும்பும் ஆடவருடன் பழக அனுமதிக்கப்படுகின்ற னர். ஆனால், இதுபோன்ற பழக்கத்தால் ஒரு பெண் கருத்தரித்து விட்டால் அதற்குக் காரணமான ஆடவன் அவளை மணந்து கொள்ளுமாறு வற்புறுத்தப்படு கிறான். மறுப்பவரிடமிருந்து கடுமையான தண்டம் வசூலிக்கப்படுகிறது. முறையாக மணம் செய்பவர்கள் மாமன் மகளையேமணம்புரிகின்றனர். அக்காள் மகள் இரத்த உறவுடையவள் எனக் கருதுவதால் அவளை மணப்பதில்லை. தொம்மரர்களின் திரு மணம் இந்து முறைப்படி நடைபெறுகிறது.இரெட்டி தொம்மரர்களின் தாலிக் கயிறு 101 இழைகளைக் தொண்டதாக உள்ளது. வசதியானவர்கள் தாலி யைத் தங்கத்தால் செய்துகொள்கின்றனர்.மற்ற

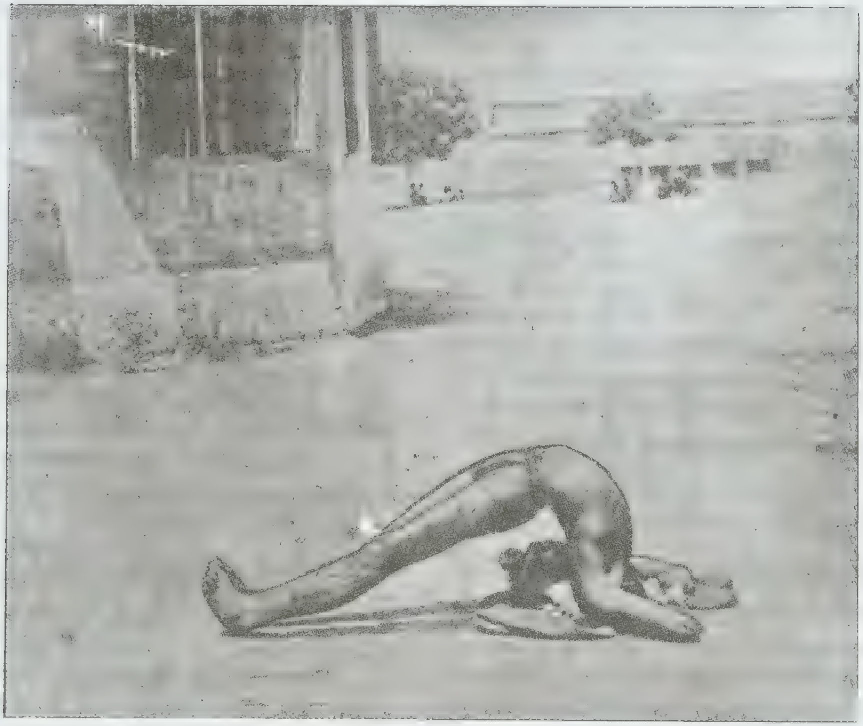

உடல் வித்தை செய்தல் - தொம்மரர்

வர்கள் கருகமணி, பொட்டு மணியுடன் மஞ்சளைச் சேர்த்துத் தாலியாக அணிகின்றனர். பெண்களைக் கோயில்களுக்கு அர்ப்பணித்தல்,வித்தை காட்டும் வாளுக்கு மணமுடித்தல் போன்றபழக்கங்களும் ஆட்டத் தொம்மரர்களிடம் உண்டு. கோயில்களுக்கு அர்ப்பணிக்கப்படும் பெண்கள் 'குடமெய்சம்மா' என்னும் குல தெய்வத்தின் சிலையின் முன்பாக அமர்த்தப்பட்டு அவர்களின் கழுத்தில் தாலி கட்டப்படுகிறது. வித்தை காட்டப் பயன்படும் வாளை நிறுத்தி அதனருகில் அமர வைத்துத் தாலிகட்டப்படும் பெண் அவ்வாளுக்கு மணமுடித்துக் கொடுக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறாள். இவ்வாறு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பெண்கள் 'பாசவி' அல்லது'நாயக்குரலு' என்று சொல்லப்படுகின்றனர். இப்பெண்கள் சமுதாயத்தில் கணிகையர்களாக மதிக்கப்படுகின்றனர். வேண்டுதலுக்காக இவ்வாறு மணஞ் செய்யப்பட்ட பெண்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகள் தொம்மரர் சாதிக்குரிய முழுத் தகுதியும் பெறுகின்றனர். தொம்மரர்களின் திருமணங்களைப் பெரும்பாலும் பாசவிப் பெண்களே முன்னின்று நடத்துகின்றனர்.

பல பகுதிகளில் வாழும் தொம்மரர்களுக்குப் பொதுவான பெருந் தலைவனை 'முத்திலி குரு' Mutli Guru) என்று கூறுகின்றனர். இத் தலைவனின் இருப்பிடம் ஆந்திர மாநிலத்தின் கடப்பை மாவட்டத்தில் உள்ள சித்வேல் என்னுமிடத்தில் உள்ளது. முத்திலி குருவின் நியமனம் பற்றிய கதை ஒன்று இம்மக்களிடையே வழங்கி வருகிறது. முன்னொரு காலத்தில் சித்வேல் பகுதியை ஆண்ட மன்னன் ஒருவன் பல பகுதிகளிலும் உள்ள தொம்மரர்களை அழைத்து அவர்களின் வித்தை விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகளை நடத்தினான். போலேரிகாடு (Polerigadu)என்னும் இரெட்டித் தொம்மரர் ஒருவனின் நிகழ்ச்சியைக் கண்டு மகிழ்ந்து அவனுக்கு அம் மன்னன் ஒரு மோதிரத்தைப் பரிசளித்து அம் மோதிரத்தை வைத்திருப்பவனும் அவன் சந்ததியினரும் எல்லாத் தொம்மரர்களுக்கும் தலைவனாக இருப்பார்கள் என அறிவித்தான். அன்றுமுதல் வழிவழியாக அம் மோதிரத்தை அணிந்து வருபவர்கள் முத்திலி குருக்களாக இருந்து வருகின்றனர். முத்திலி குரு அணியும் மோதிரத்தில் அதனை அணிபவன் எல்லாத் தொம்மாராக்களுக்கும் தலைவன் ஆவான் எனத் தெலுங்கில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இவர்கள் 'குதா' 'குடமெய்சம்மா' போன்ற குல தெய்வங்களையும் இந்துக்களின் தெய்வங்களையும் வழிபடுகின்றனர். இவர்கள் தங்களை இந்துக்கள் என்றே கூறிக் கொள்கின்றனர். பெரும்பாலான

பழங்குடிகளைப் போல் இவர்களும் பச்சை குத்திக் கொள்கின்றனர்.

இறந்தவர்கள் பெரும்பாலும் புதைக்கப்படுகின்றனர். தமிழ் நாட்டிலுள்ள இவர்களிடையே மணமாகாதவர் இறந்தால் எரிக்கும் வழக்கமும் உள்ளது. இறுதிச் சடங்கன்று பசுக்களுக்கு அரிசிச் சோறு படைக்கப்படுகிறது. தந்தை இறந்தால் இளைய மகனும் தாய் இறந்தால் தலை மகனும் மொட்டை அடித்துக் கொள்கின்றனர். ஆண் வாரிசு இல்லையென்றால் மூத்த பெண் மொட்டை அடித்துக் கொள்வாள்.

தொம்மரர்கள் அவரவர்கள் வாழும் இடங்களிலுள்ள மொழியையும் மக்களின் பழக்கவழக்கங்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் இயல்பினைக் கொண்டுள்ளதால் இவர்களிடையே வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. ப.இரா.

துணை நூல்கள்:

Raghaviah V., Nomads, Bharateeya Adimajati Sevak Sangh, Bombay, 1968.

Thurston, E., Castes and Tribes of Southern India, Vol. 2, Madras Government Press, Madras, 1909.

தொராண்டோ: கனடா நாட்டின் ஒண்டாரியோ (Ontario) மாநிலத்தின் தலைநகரம். கனடாவின் தலைநகரான ஒட்டாவா (Ottawa) நகருக்கு அடுத்தபடியாகத் தொராண்டோ (Toronto) இரண்டாம் சிறப்பான நகரமாகக் கருதப்படுகிறது. இந்நகரம் தொராண்டோ வளைகுடாப் பகுதியில் ஒண்டாரியோ ஏரியில் அமைந்துள்ளது. அதாவது வளைகுடா முகப்பில் அமைந்துள்ளது. இது ஒரு ஏரி நகரம் மட்டுமன்று. வணிகம், நிதி, தொழில், கல்வி, பண்பாடு ஆகிய அனைத்தின் உறைவிடமாகவும் திகழ்கிறது இந்நகரம்.

இந்நகரை மையமாகக் கொண்டு இதனைச் சுற்றிச் சில மாவட்டங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் யார்க்கு, வட யார்க்கு, கிழக்கு யார்க்கு, இசுகார்பரோ ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கன. இந்நகரின் மேற்கிலிருந்தோ கிழக்கிலிருந்தோ இந்நகரைச் சுற்றிப் பார்வையிட விரும்பும் எவரும் தொராண்டோ நகரம் முழுவதுமே காடுகளுக்கு நடுவே வானளாவிய கட்டிடங்களுடன் எழுவது போன்ற தோற்றம் காணப்படுவதை உணர்வர். அந்த அளவுக்கு ஒவ்வோர் வீட்டிலும் வளர்க்கப்படும் மரங்களும் செடி கொடிகளும், நகரின் மையத்திலும் சுற்றியும் அமைந்துள்ள இயற்கை சூழல்களும் காரணங்களாக உள்ளன. முன்பெல்லாம் தொராண்டோ நகரில் மக்கள் தனித்தனிக் குடும்பங்களுடன் பெரும் வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தனர். ஆனால், இப்பொழுதோ பெரும் அடுக்கு மாளிகைகளின் குடியிருப்புப் பகுதிகளில் சிறு சிறு குடும்பங்களாகவே வாழ்கின்றனர். இந்நகரையொட்டிக் கிழக்கே தோன் (Don) நதியும், மேற்கே அம்பர் (Humber) நதியும் ஓடுகின்றன.

தொராண்டோ நகரம் கிழக்கில் 32 கி.மீ. நீளமும் மேற்கில் 64 கி.மீ. நீளமும் உடையது. இந்நகரில் யாங்குத் தெரு (Yonge Street) என்பது வரலாற்றுப் புகழ்மிக்கதொரு தெருவாகும். ஏனெனில் கனடாவின் தொடக்ககால வரலாற்றுக் காலத்திலிருந்தே இந்தத் தெரு பலவற்றிற்கு மையமாக இருந்துள்ளது. தொராண்டோ நகரில் விரிகுடாத் தெரு (Bay Street) என்று மற்றொரு தெரு உள்ளது. இதனை இந்நகரின் வணிக உலகத்தின் இதயம் என்று கருதலாம். ஏனெனில் இங்குள்ள முக்கிய நிறுவனங்களில் கனடாவின் பெரும் செல்வர்கள் கூடிச் சுரங்கம், காகிதம், மரம், மரக்கூழ் ஆகிய தொழில்களைப் பற்றி வணிக முடிவுகளைமேற்கொள்கின்றனர். அதுமட்டுமன்றித் தொராண்டோ நகரில் பணம், பத்திரங்கள் மாற்றும் வங்கி நிறுவனம் (Stock Exchange) ஒன்றுள்ளது. இதன் மூலம் நாட்டின் பணம், பத்திரங்கள் இருப்பு மாற்றுதலில் 75 விழுக்காடு வாணிகம் நடப்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. கனடாவின் மொத்தம் 11 தேசிய வங்கிகளின் தலைமைப் பீடமும் இதுவேயாகும். இறைச்சி பதனிடுதல், மின்சாரச் சாமான்கள், இயந்திரங்கள், தளவாடங்கள், வேதியியல் பொருள்கள், இரப்பர்ப் பொருள்கள், துணி, பஞ்சாலைகள், தாள் தயாரிக்கும் ஆலைகள், அச்சுத் தயாரிக்கும் ஆலைகள் ஆகிய தொழிற்சாலைகள் பற்பலவும் நிறைந்துள்ள நகரம் தொராண்டோ நகரமாகும்.

வளைகுடாப் பகுதியின் முகத்துவாரத்தில் புனித இலாரென்சு நதி (St. Lawrence River) இணைகிறது. இந்த நதியின் கரைமீதுதான் தொராண்டோ நகர் அமைந்துள்ளது. மற்றொரு பகுதிதான் ஒண்டாரியோ ஏரியாகும். இந்நகரின் கிழக்குப் பகுதியில் அமைந்திருக்கும் துறைமுகத்தில் பற்பல வெளிநாட்டு, உள்நாட்டுக் கப்பல்கள் நங்கூரம் பாய்ச்சி நிற்பதைக் காணமுடியும். ஏறத்தாழ 70 கப்பல்களுக்கு மேல் ஒரேநேரத்தில் நிற்பதற்கு வசதிகள் கொண்டது தொரண்டோ துறைமுகம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அதுபோன்றே 60 நாடுகளின் கப்பல்களும் இத்துறைமுகம் மூலம் ஒரேநேரத்தில் சரக்குகளை இறக்கவும் ஏற்றவும் முடியுமென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் கனடாவின் தொன்மைவாய்ந்த பல்கலைக்கழகமும், மிகப்பெரிய

பல்கலைக்கழகமும் ஆன தொராண்டோ பல்கலைக் கழகம் இந்நகரில்தான் உள்ளது. இப் பல்கலைக்கழகம் கி.பி.1800-இல் ஒரு சிறு கல்லூரியாக நிறுவப்பட்டு படிப்படியாகப் பல்கலைக்கழகமாக இன்று வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. 'யார்க்கு', 'வட யார்க்கு' பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் பல்வேறு ஆய்வுகளுக்காகத் தனியே சில பல்கலைக்கழகங்களும் இந்நகரில் உள்ளன.

தொராண்டோவின் நூலகம் மிகப் பெரியதொன்றாகும். ஏனெனில் இதற்கு 65 கிளை நூலகங்கள் உள்ளன. கனடாவில் அரும்பொருட் காட்சியகம் (National Museum) இங்குதான் நிறுவப்பட்டுள்ளது கனடா நாட்டிற்கே உறைவிடமாகக் கருதப்படும் அளவிற்கு இசை, பாடல், நாடகம் ஆகியவற்றிற்குத் தொரண்டோ நகரில் பல்வேறு இடங்களில் கழகங்கள் அமைக்கப்பட்டுச் செயல்பட்டு வருகின்றன.

தொராண்டோ நகரிலிருந்து மூன்று குறிப்பிடத்தக்க செய்தித்தாள்கள் பதிப்பிக்கப்படுகின்றன. அவை தந்தி, நட்சத்திரம், உலகச் செய்தி ஆகியவையாகும் (Telegraph, Star. Globe Mail). கனடாவின் ஒலிபரப்பும் கழகத்தின் தலைமைப் பீடமும் இந்நகரிலிருந்து தான் செயல்பட்டு வருகின்றது.

பிரஞ்சு மாலுமியான 'எசுதியன் புரூலே' என்பவர் கி.பி.1615-ஆம் ஆண்டில் தொராண்டோ நகருக்கு அடிக்கோல் நாட்டினார். பிரெஞ்சுக்காரர்கள் கி.பி. 1720-ஆம் ஆண்டிலிருந்து இங்கு வணிகத் தலங்களை ஏற்படுத்தத் தொடங்கினார்கள். ஹ.அ.

தொல்கபிலர்: இவர் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் பாடியனவாக அகநானூற்றில் ஒன்றும் (282), குறுந்தொகையில் ஒன்றும் (14), நற்றிணையில் நான்கும் (114,276,328,399) ஆக ஆறு பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. அகநானூற்றின் பன்னிரண்டாம் பாடலும் இவர் பாடலென்பார் உ.வே. சாமிநாதர் (குறுந். பாடினோர் வரலாறு). இவர் பாடல்கள் எல்லாமும் அகத்திணை பற்றியவை ஆதலால், இவர் அகத்திணை பாடுதலில் வல்லார் என்பது விளங்கும்.

குறிஞ்சி பாடுதலில் வல்ல கபிலர் 'குறிஞ்சிக் கபிலர்' எனப்பட்டார். இக்கபிலரும் குறிஞ்சித் திணை பாடுதலிலே மிகு திறம் காட்டியுள்ளார். அவரின் இவரை வேறுபடுத்திக் காட்டுதற்குத் 'தொல்கபிலர்' எனப்பட்டார். இனிக் கபிலர்க்குக் காலத்தால் முந்தியவராதல் கூடும் என்பர். மற்றும் தம் பாடலொன்றில் (நற்.114) 'புள்ளித் தொல்கரை' என்று சொல்லியுள்ள சிறப்பால் இப்பெயர் பெற்றார் என்றும் கூறுவர் (தமிழ்ப் புலவர் அகராதி). தலைவன் உயர்குடிப் பிறப்பு, அன்புப் பெருக்கு சொல்தவறாமை, நலம்பல செய்தல் ஆகியவற்றை உள்ளுறையாகக் கூறுகிறார் (குறுந்.328). யானையின் கொம்பினைக் கொண்டு மணியும் பொன்னும் தோண்டும் கானவன், அக்கொம்பு ஒடிதலால் உதிர்ந்த முத்தும் கொண்டு வருதலைக் குறிப்பிடுகிறார் (அகம்.282).

பன்றி கிளைத்தலால் வெளிப்பட்ட மணியின் வெளிச்சத்தில் கன்று ஈன்ற பெண்யானையை ஆண் யானை காவல் காக்கும் அருமையை நயமாகப் பாடுகிறார் (நற்.399). இதனால் 'தலைவியை மணந்து இல்லறம் நடத்த, அவள் மக்களைப் பெற்றுத் தலைவன் பாதுகாப்பில் மகிழ்ந்து வாழ்வாள்' என்னும் உள்ளுறைப் பொருளைப் பொதிந்து வைத்துள்ளார். மடலேறுதல், ஆற்றூறஞ்சல் என்பனவும் இவரால் நயமாகப் பாடப்பட்டுள்ளன. இரா.இ.

தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி: இந்நூலை எழுதியவர் சிவஞான முனிவர். இவர் கி.பி.18-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். பாண்டிய நாட்டில் பாபநாசத்தை அடுத்த விக்கிரமசிங்கபுரத்தில் வேளாண் குடியில் ஆனந்தக் கூத்தர், மயிலம்மையாருக்குப் பிறந்தவர். இவருடைய பெற்றோர் இவருக்கு வைத்த பெயர் முக்களாலிங்கர். துறவறத்தில் ஈடுபாடு கொண்டு திருவாவடுதுறை ஆதீன முதல்வர் தவத்திரு வேலப்ப தேசிகரிடம் சமய அறிவும், தமிழ்ப் புலமையும் பெற்றுத் தீக்கைப் பெயராக சிவஞான முனிவர் என்னும் பெயரைப் பெற்றார்.

தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி, பாயிர விருத்தி, முதற்சூத்திர விருத்தி என்னும் இரு பகுதிகளை உடையது. முதற் சூத்திர விருத்தி சூத்திரப் பொருள் நிலை எனவும், சொன்முடிவு எனவும் இருவகையாகப் பிரித்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.

தொல்காப்பியத்திற்கு இளம்பூரணர், பேராசிரியர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர், கல்லாடர், தெய்வச் சிலையார் என்ற அறுவரின் உரைகள் உள்ளன. இவர்களுடைய உரைகளில் முரண்பாடான கருத்துகள் எனத் தமக்குத் தோன்றியவற்றை உரிய ஏதுக்கள் காட்டி மறுக்கிறார்.

பாயிரத்தையும், சூத்திரத்தையும் அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு விருத்தியுரை எழுதுமுகத்தான் இடையிடையே இன்றியமையாத நூற்பாக்களை எடுத்தாண்டு பிறன்கோளை மறுத்தத் தம் கோளை நிறுவியிருக்கிறார். இந்நூல் சிவஞான முனிவரின் ஆராய்ச்சித் திறனுக்கும், இலக்கணப் புலமைக்கும் சான்று பகர்கிறது.

அதிகாரம் என்பதன் பொருளை வட நூலார் வழி நின்று விளக்குகிறார். நூன் மரபு என்பதற்கு உரை

யாசிரியர்கள், எழுத்ததிகாரத்தால் சொல்லப்படும் எழுத்திலக்கணத்தைத் தொகுத்துணர்த்துதலின் நூன் மரபு என்ற பெயர் பெற்றது எனக் கூறியுள்ள னர். அங்ஙனமாயின் அதிகார மரபு என்று பெயர் கூறவேண்டுமேயொழிய நூன் மரபு என்று கூறுதல் கூடாது எனச் சிவஞான முனிவர் உரையாசிரியர் களின் கருத்தை மறுத்துள்ளார்.

மேலும் பொருளை முன்னர்க் காட்டிப் பெயரைப் பின்னர்க் கூறல் என்னும் மரபுப்படி கூறாமல், 'எழுத் தெனப்படுப அகர முதல் னகர இறுவாய்' என மாறிக் கூறியதற்குரிய காரணங்களை எடுத்துக் காட்டுகின்றார். உயிரெழுத்துகள், மெய்யெழுத்துகள் முறைவைப்பை நன்கு விளக்கி, இடையெழுத்துகளுக் குப் பிறர் கூறும் முறைவைப்பை மறுக்கிறார். இந்த இடத்தில் நன்னூலாரையும் மயிலைநாதரையும் மறுக்கிறார். உயிரளபெடையும்சந்தியக்கரமும் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளன. 'அகர இகரம் ஐகாரமாகும்' என்று நூற்பாவின் பொருளைத் தெளிவு செய்யு மிடத்துச் சிவஞான முனிவர் 'ஐந்திரம் நிறைந்த தொல்காப்பியன்' என்ற தொடரை எடுத்துக் காட்டி யுள்ளார். அதற்கு விளக்கம் தரும்போது 'வடநூல் உணர்ந்தார்க்கன்றித் தமிழ் இயல்பு விளங்காது' என்று கூறியுள்ளார். குற்றிகரம், குற்றுகரம், குற்றிய லிகரம், குற்றியலுகரம் என்னும் பெயர்களில் அமைந்த நுண்ணிய பொருள் வேறுபாட்டைச் சிவ ஞான முனிவர் எடுத்துக் காட்டியிருப்பது அவரு டைய சிறப்பைப் புலப்படுத்துகிறது.

'செய்யாய்' என்னும் வாய்பாட்டு முன்னிலை ஏவல் ஒருமை எதிர்கால வினைமுற்றுச்சொல் 'ஆய்' விகுதி குன்றிச் 'செய்' என்னும் வாய்பாட்டுச் சொல் லாக நிற்குமிடனும் உண்டு என்பது முனிவரின் கருத்து. நடவாய், நட என்னும் இரண்டு சொல்லும் ஒரு பொருளையே தரும் என்று விளக்குகிறார். ஆனால், உரையாசிரியர்கள் 'நடவாய்' என்னும் ஒரு சொல்லே எதிர்மறை, உடன்பாடு என்னும் இரு பொருள் தரும் என்பது தொல்காப்பியர்க்குக் கருத் தாயின் 'செய்யாய் என்னும் எதிர்மறை வினைச் சொல், செய்யென் பொருளும் தருமிடனுடைத்தே' என்று நூற்பாச் செய்திருக்க வேண்டும் என்று கூறி யுள்ளார். மேலும் சில சொற்கள் விகுதியொடு புணர்ந்து கெட்ட பிறகுதான் பிறபொருள் தருகின் றன என்று சான்றுகளுடன் நிறுவியிருக்கிறார். 'திரை, நுரை, அலை, தளிர், பூ,காய், கனி முதலிய முதனிலைகள் வினைமுதற்பொருண்மையை உணர்த் தும் இகர விகுதி புணர்ந்து கெட்டுத் திரைவது, நுரைப்பது, அலைவது முதலாகிய பொருள் தருகின் றன'.

சிவஞான முனிவர் முல்லையை முதலாக வைத்து எண்ணப்பட்டது முதற்பொருள் முறை பற்றியே என்று வலியுறுத்தியிருக்கிறார். எற்பாடு என்பது பிற் பகலன்று, முற்பகலே என விளக்கியிருக்கிறார். சிறு பொழுது ஆறன்று ஐந்தே என்று கூறியிருக்கிறார். இவர் வைகுறு விடியல் என்பதை வைகுறு, விடியல் என்று பிரிக்காமல் வைகுறுவிடியல் ஒரு பொழுதே என்று கூறிச் சிறுபொழுது ஐந்து எனக் கூறுகின் றார். மேலும் குற்றியலுகரம், உடம்படுமெய், 'எனப் படும்' என்னும் சொல்லின் இலக்கணம், ஆகுபெயருக் கும் அன்மொழித் தொகைக்குள் உள்ள வேறுபாடு கள் ஆகியவற்றை நன்கு ஆராய்ந்திருக்கிறார்.

சேனாவரையர் மயங்கிக் கூறிய கருத்துகளை மறுக்கிறார். ஆனாலும், அவரை இகழாமல் பாராட்டு கின்றார். இளம்பூரணரைத் தமிழ் நூல் ஒன்றே அறிந்தவர் எனக் கூறுகின்றார், நச்சினார்க்கினியரை 'யாம் பிடித்ததே சாதிப்பேம்' என்னும் செருக்கால் மயங்குபவர் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

தமக்கு முன் வாழ்ந்த சான்றோர் உரைகளைப் பின்பற்றியும் இவர் உரை எழுதிஇருக்கிறார். தொல் காப்பியத்தையும், நன்னூலையும் ஒப்பிட்டு ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை ஆராய்கிறார். வடமொழிக்கின்றித் தமிழிற்கே உரியனவெனச் சில பகுதிகளைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். தமிழ் நூலுக்கும், வடநூலுக்கும் ஒத்த பகுதிகளையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். சிவஞான முனிவர் வடமொழிப் புலமையும், வடமொழிப் பற் றும் உடையவர் என்பது இவ்விருத்தியுரையால் தெளிவாகிறது. 'எழுத் தெனப்படுப அகரமுத னகர விறுவாய், முப்பஃ தென்ப' (நூன் மரபு 1) என்னும் முதற்சூத்திரத்தில் 'என்ப' என நிகழ் காலத்தேனும், இறந்த காலத்தேனும் கூறாமல் எதிர்காலத்தில் கூறியதற்கான காரணங்களைக் காட்டும் திறம் சிறப் பாக அமைந்திருக்கிறது. சு.சு.

தொல்காப்பியப் பாயிர விருத்தி: தொல் காப்பியச் சூத்திர விருத்தி என்னும் நூல் சிவஞான முனிவரால் இயற்றப்பட்டது. இந்நூல் பாயிர விருத்தி எனவும், முதற் சூத்திர விருத்தி எனவும் இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டது.

சிவஞான முனிவர் பாயிர விருத்தியில் தொல் காப்பியம் என்னும் நூலுக்கு அப்பெயர் ஏற்பட்ட தன் காரணத்தைக் கூறியிருக்கிறார். அது வருமாறு: 'தொல்காப்பியம் உடையான் என்னும் பொருட்கண் 'அம்' முக்கெட்டு 'அன்' விகுதி புணர்ந்து 'தொல் காப்பியன்' என நின்று பின்னர்த் தொல்காப்பிய னால் செய்யப்பட்ட நூல் என்னும் பொருட்கண் 'அன்' விகுதி கெட்டு 'அம்' விகுதி புணர்ந்து 'தொல்

காப்பியம் 'என முடிந்தது'. மேலும் தொல்காப்பியம் என்பது ஆகுபெயரன்று என்றும் கூறியிருக்கிறார்.

'தொல்காப்பியம் என்பது ஊர்ப் பெயர் என்றும், அவ்வூரினராதலின் தொல்காப்பியன் எனப் பட்டார் என்றும், அத் தொல்காப்பியனால் செய்யப்பட்டது தொல்காப்பியம்' என்று விளக்குகிறார்.

மேலும் சிவஞான முனிவர் தொல்காப்பியத்திற்கு முந்துநூல் அகத்தியமே என்று நிறுவியிருக்கிறார். அங்ஙனமாயின் பாயிரத்தில் அகத்தியம் நிறைந்த தொல்காப்பியன் என்னாது ஐந்திரம் நிறைந்த தொல்காப்பியன் என்பது என்னையெனின் அகத்தியம் நிறைந்தமை எல்லாரானும் தெளியப்பட்டமையின் வட மொழியினும் வல்லவர் என்பதை விளக்குதற்காக அங்ஙனம் கூறப்பட்டது என்றுகூறுகிறார். பன்னிருபடலத்துள் வெட்சிப் படலம் தொல்காப்பியர் கூறியதன்று என்பார் கூற்றைச் சிவஞான முனிவர் நன்கு மறுத்துரைக்கிறார். இந்த மறுப்புரையில் தொல்காப்பியத்துக்கும் நன்னூலுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் சுட்டிக் காட்ட்ப்படுகின்றன.

கேட்பாரும் கேட்பிப்பாரும் பொதுப் பாயிரத்தால் பெறப்படுமாகலின் சிறப்புப் பாயிரத்துள்ளும் கூறப்படுவதற்கான காரணங்களை நன்கு விளக்கிச் செல்கிறார். பொதுப்பாயிரத்துள் பொதுவகையான் ஆசிரியர்க்கும் மாணாக்கர்க்கும் இலக்கணம் பெறப் பட்டதல்லது இன்ன நூற்கு இன்னார் என்னும் சிறப்புவகை பெறப்படாமையின் அச்சிறப்புவகை சிறப்புப் பாயிரத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று விளக்குகிறார். கேட்போர் யாப்பு என்பனவற்றுக்கு உரையாசிரியரை உள்ளிட்டோர் கூறும்விளக்கத்திற்கு ஆசிரியர் மறுப்புரை நல்கியிருக்கிறார். ஆக்கியோன் பெயர், நுதலிய பொருள் என்பன போல இறந்த காலத்தால் கூறாமல் கேட்போர் என எதிர்காலத்தால் கூறியதே அது உரையன்மைக்குச் சான்றாம். அவைக்களத்துக் கேட்டோர் பெயர் காலம், களம் என்பனவற்றில் அடங்குதலின் வேறு கூற வேண்டா என்று காரணம் காட்டுகிறார். வடநூலார் கருத்தையும் தம் விளக்கத்திற்குச் சான்று காட்டுகிறார்.

தொல்காப்பியப்பாயிரத்திலிருந்து ஆக்கியோன் பெயர் முதலிய பதினொன்றும் பெறப்பட்டவற்றை எடுத்துக் காட்டுகிறார். 'தொல்காப்பியன் எனவே ஆக்கியோன் பெயரும், அப்பெயரால் பெறப்பட்ட நூற்பெயரும், முந்து நூல் கண்டெனவே வழியும், வட வேங்கடம் தென்குமரி எனவே எல்லையும், 'வழக்கும் செய்யுளும் ஆயிரு முதலின்' எனவே இவை ஆய்ந்த பின்னர் இது கேட்கற் பாற்று என்னும் யாப்பும், இவை ஆய்ந்தோர் இது கேட்டற்குரியார் என்னும் கேட்போரும், எழுத்து முறைகாட்டி எனவே நுதலிய பொருளும், செந்தமிழ் இயற்கை சிவணி எனவே பயனும், நிலந்தரு திருவின் பாண்டியன் அவையத்து அதங்கோட்டாசாற்கு அரில்தபத் தெரிந்து எனவே காலமும், களனும், முறைப்படி எண்ணி எனவே மாணாக்கர் மாட்டு இரக்கமாகிய காரணமும் பெறப்பட்டன என்று விளக்கியிருத்தல் அவருடைய சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

மேலும் ஆயிடை என்னும் சொல்லுக்கும், சிவணிய என்னும் சொல்லுக்கும் இவர் கூறும் பொருள்கள் இவருடைய நுண்மாண் நுழைபுலத்தைப் புலப் படுத்துகின்றன.

சிவஞான முனிவர் கூறும் முடிவுகள் எல்லோருக்கும் உடன்பாடு அன்று எனினும் இவர் எழுப்பும் ஐயம், தடை விடைகள், மறுக்கும் முறை, தம் கருத்தை நிலை நாட்டும் வன்மைஆகியன இவருடைய புலமை முதிர்ச்சியையும், ஆராய்ச்சி அறிவையும், கல்வியின் ஆழத்தையும், வடநூற் புலமையையும் நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. சு.சு.

தொல்காப்பியம்: தமிழுலகில் இலக்கணம், இலக்கியம், தத்துவம், இசை, அறிவியல் போன்ற பல துறைகளில் நூல்கள் தோன்றின. அவற்றுள் இங்கு முழுமையாகக் கிடைக்கும் இலக்கண நூல்களுள் காலத்தால் மிகவும் முற்பட்டது தொல்காப்பியம் ஆகும். இது தொல்காப்பியர் என்பவரால் இயற்றப் பட்டது. இந்நூல் ஓர் ஐந்திலக்கண நூலாகும்.

எழுத்தும் சொல்லும் உணர்த்தும் நூல்; பொருள் உணர்த்தும் நூல்; அணி உணர்த்தும் நூல்; யாப்பு உணர்த்தும் நூல் என இலக்கணம் உணர்த்தும் நூல்கள் பலவகைப்படும். தொல்காப்பியம் இவ்வைந்தையுமே உணர்த்தி நிற்கின்றது. தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரம் நூன்மரபு, மொழி மரபு, பிறப்பியல், புணரியல், தொகை மரபு, உருபியல், உயிர் மயங்கியல், புள்ளி மயங்கியல், குற்றியலுகரப் புணரியல் என்ற ஒன்பது இயல்களாக அமைந்துள்ளது. இதில் எழுத்துகளின் இயல்பு, பிறப்பு, புணர்ச்சி, மயக்கம் போன்ற பலவாறான செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன. பிறப்பியலில் தொல்காப்பியர் கூறியுள்ள கருத்துகளை இன்றைய மொழியியலறிஞர்கள் பெரிதும் உடன்பட்டுச் செல்கின்றனர் என்பது ஒரு தனிச் சிறப்பாகும்.

சொல்லதிகாரம் கிளவியாக்கம், வேற்றுமையியல், வேற்றுமை மயங்கியல், விளிமரபு, பெயரியல், வினையியல், இடையியல், உரியியல், எச்சவியல் என்ற ஒன்பது இயல்களால் ஆனது. இதில் சொல்லாக்க முறைகள், வேற்றுமைகள், அகராதியியலின் அடிப்படையாக அமைந்துள்ள இடையியல், உரியியல்

போன்ற சொல் பற்றிய செய்திகள் பேசப்பட்டுள்ளன.

பொருளதிகாரம் அகத்திணையியல், புறத்திணையியல், களவியல், கற்பியல், பொருளியல், மெய்ப்பாட்டியல், உவமவியல், செய்யுளியல், மரபியல் என்ற ஒன்பது இயல்களையுடையது. இலக்கியத்தின் பாடுபொருள்களாக அமைந்துள்ள காதலையும், வீரம், புகழ் பற்றிய செய்திகளையும் அகத்திணையியல், புறத்திணையியல், களவியல், கற்பியல், பொருளியல் ஆகிய இயல்களிலும், இலக்கிய இன்பத்தின் பயனை மெய்ப்பாட்டியலிலும், இலக்கியத்தை அழகுதோன்ற எழுதும் பாங்கை உவமவியலிலும், இலக்கிய வடிவத்தினைச் செய்யுளியியலிலும், இலக்கியத்தில் அமைகின்ற உயிர் வகைகள் குறித்தும், இலக்கியத்தின் தன்மை குறித்தும் மரபியலிலும் தொல்காப்பியர் விளக்கியுள்ளார். பொருளதிகாரம் சிறந்த இலக்கிய ஆராய்ச்சிப் பகுதியாக விளங்கி நிற்பது தனிச் சிறப்பாகும்.

செய்யுளியலில் யாப்பிலக்கணம் பற்றி விரிவாக விளக்கிச் செல்கின்றார் தொல்காப்பியர். புறத்திணையியலில் அவர் கூறியுள்ள பல நூற்பாக்கள் பிற்காலச் சிற்றிலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தோற்றுவாயாக அமைந்தன. உவமவியல் உவமைகளை விளக்கி நிற்கின்றது. இவ்வாறாகப் பொருளதிகாரம் அகம், புறம் ஆகிய பொருள் பற்றிய செய்திகளையும், யாப்பிலக்கணத்தையும், அணியிலக்கணத்தையும் விளக்கி மூவிலக்கணப் பகுதியாக விளங்குகின்றது.

தொல்காப்பியத்தில் அமைந்துள்ள நூற்பாக்களின் எண்ணிக்கை குறித்து மூன்று வெண்பாக்கள் வழங்கி வருகின்றன. உரையாசிரியர்கள் ஒரே எண்ணிக்கை அமைப்பினை மேற்கொள்ளாததால் நூற்பாக்கள் 1612, 1610 என்று இருவேறுபட்ட கருத்துகள் நிலவுகின்றன.

தொல்காப்பியம் என்பது மூன்றுறுப்பு அடங்கிய பிண்டம் என்பார் நச்சினார்க்கினியர். ‘சூத்திரம் ஒத்து, படலம் என்னும் மூன்றும் அடங்கிய பிண்டம், தொல்காப்பியம்’ என்பார் பேராசிரியர். இந்நூல் நூற்பாக்கள் ஆசிரியப் பாவால் ஆனவை.

தொல்காப்பியத்தின் சிறப்பு: தொல்காப்பியத்தின் சிறப்பும் சீர்மையும் தனிச்சிறப்புக் கொண்டவையாகும். தொல்காப்பியம் தமிழகத்தின் பழம் வரலாற்று நூலாக விளங்குகின்றது.

தொல்காப்பிய நூற்பாக்கள் மிக எளிமையுடையன. படிப்போர், இலக்கண நூற்பாக்களைப் படிக்கின்றோம் என எண்ணாமல், இலக்கியச் சோலைக்குள் புகுகின்றோம் என்று எண்ணுமாறு செய்கின்றன.

தொல்காப்பியம் விரிந்துபட்ட இலக்கணம். சுருங்கச் சொல்வதனால் கற்போரின் அறிவை ஈர்க்கலாம். ஆனால் விரிவில் ஏற்படும் விளக்கமும் தெளிவும் சுருங்கச் சொல்வதில் ஏற்படுவதில்லை. அதனால் தொல்காப்பிய விரிவு படிப்போர் மனத்தை மருட்டாமல் மலர்ச்சியே தருகின்றது.

தொல்காப்பியம் தலைமைச் சிறப்புடைது; தொல்காப்பியத்தின் வழித் தோன்றியனவே பின்வந்த இலக்கியங்கள் எல்லாம். சங்க இலக்கியங்களில் தொல்காப்பிய ஆட்சி உயர்ந்து நிற்கின்றது. திருக்குறளில் காமத்துப்பாலும், பொருட்பாலிலுள்ள பல அதிகாரங்களும் தொல்காப்பியப் பற்றுக்கோடு உடையன. ‘தொல்காப்பியம் கற்றபின் திருக்குறளைக் கற்பார் பெறும் அறிவு வேறு; அதனைக் கல்லாது திருக்குறளைக் கற்பார் அறிவு பிறிது என நாம் உணர வேண்டும்’ என்பார் முதுமுனைவர் வ.சுப. மாணிக்கம். தொல்காப்பியப் புறத்திணையியல் வஞ்சிக் காண்டமாகவடிவெடுத்து நிற்கக் காணலாம். தொல்காப்பியத் தாய்மை ஊற்றே தமிழ் இலக்கியங்களில் பரவி நிற்கின்றது என்பது இலக்கிய வளர்ச்சியினை ஆராய்வார்க்கு நன்கு விளங்கும்.

தொல்காப்பியம் மொழிக்கலையின் மூலங்கள் நிறைந்த நூல். பேச்சு வழக்கும் செய்யுள் வழக்கும் ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்திய முதல் நூல். மொழி வளரும்; மாறும் என்பதனை அறிந்து ‘கடிசொல் இல்லைக் காலத்துப் படினே’ எனக் கூறிய முன்னூல். தொல்காப்பியர் ஒரு மொழி நூலறிஞர். இவ்வுண்மை இவரது உயர்வுக்கும் காலம் கடந்த புலமைக்கும் எடுத்துக்காட்டாகும்.

பின்தோன்றிய இலக்கண நூல்களின் செம்மைக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது தொல்காப்பியமாகும். நன்னூலின் அழகிய அமைப்பும், அருமை பெருமையும் தொல்காப்பியத்தால் விளைந்தனவேயாகும். நன்னூலார், தாம் புதிதாகப் படைத்துக் கொண்ட பதவியல் ஏனைப் பகுதிகள்போல் அமையாமல் நெகிழ்ச்சி கண்டுள்ளது என்பர். இதற்குக் காரணம் தொல்காப்பியர் முன்னோடியாக நின்று பதவியல் பாதையைத் தெளிவாக வகுத்துக் காட்டியமையேயாகும்.

தொல்காப்பியம் ஒழுங்குபெற்ற இலக்கண நூலாகும். தொல்காப்பியருக்கு முன்னிருந்தோர் விரவிச் செய்த இலக்கணங்களை வகுத்தும் தொகுத்தும் வகைப்படுத்தியவர் தொல்காப்பியனார் ஆவார். ‘மயங்கா மரபின் எழுத்துமுறை காட்டி’ என்னும் பாயிரத் தொடர் இதனை உணர்த்தும். அதிகாரப் பகுப்பும் இயல் வகுப்பும் செம்மையைக் காட்டும்.

திருக்குறள் மக்கட்கு உயிர் நூலாவது போலத் தொல்காப்பியம் தமிழுக்கு உயிர் நூலாகும் என்பர்.

தமிழின் பழமை, செம்மை முதலியன காட்டுதற்கும் தமிழனின் நாகரிகப் பெருமை உரைப்பதற்கும் தொல்காப்பியமே சான்று தருகின்றது. தமிழின் உயிர்நாடி தொல்காப்பியம் எனில் மிகையன்று.

தொல்காப்பியம் இலக்கண நூல் மட்டுமன்று; இலக்கிய நூலும் கூட. இந்நூலில் இலக்கியச் சாயல் காணப்படுகின்றது. இலக்கணம் தத்துவத்தோடு, அளவியலோடு இணைந்துவளராமல்இலக்கியத்தோடு ஒன்றி வளர்ந்த காலத்தில் தொல்காப்பியம் எழுந்தது. ஆதலால் இலக்கியச் சாயல் அங்கே ஒளிவிடுகின்றது. 'தந்தையர் ஒப்பர் மக்கள் என்பதால், அந்தமில் சிறப்பின் மகப்பழித்து நெருங்கினும்', 'காதல் எங்கையர் காணின் நன்றென மாதர் சான்ற வகையின் கண்ணும்' என்பன போன்ற அடிகள் சிறந்த இலக்கியப்போக்குடைய நூல் என்பதற்குச் சான்றாக விளங்குகின்றன. தலைவி தன் மகவைப் பழித்துத் தலைவனை நெருங்குவாள் என்று சொன்னால் அது இலக்கணம். அவ்வாறு கூறாமல், தந்தையர் போல இருப்பர் மக்கள் என்று பழித்துத் தலைவி நெருங்குவாள் என்று சொன்னால் அதுவே இலக்கியம். இவ்விலக்கிய இயல்புகளைத் தொல்காப்பியத்தில் பல இடங்களில் காணலாம்.

தொல்காப்பியச் சிறப்புக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு உரையாசிரியர்களின் தோற்றம். தொல்காப்பியமும் திருக்குறளும் பலர் உரைபெற்ற பாங்குடையன. இன்றைய அளவில்கூட இந்நூல்களுக்குப் புதுப்புது உரைகள் தோன்றுவது அவற்றின் வளத்தை விளம்புவதாக அமைந்துள்ளது.

தொல்காப்பியத்தின் காலம் குறித்து அறிஞர்களிடைய பல்வேறுபட்ட கருத்துகள் நிலவுகின்றன. கி.மு. 5320-இலிருந்து கி.பி.6-ஆம் நூற்றாண்டு வரை பலவகையாகத் தொல்காப்பியத்தின் காலத்தை உரைக்கின்றனர். தகுந்த சான்றுகள் கிடைக்கும்வரை உறுதியான முடிவுக்கு வர இயலாத நிலையிலேயே இருக்க வேண்டியுளது. அவ்வாறே இந்நூலை இயற்றிய ஆசிரியர் பற்றியும், அவரது வரலாறு பற்றியும் அறிஞர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவி வருகின்றன. எவ்வாறாயினும் தொல்காப்பியம் தமிழின் –மொழியின் உயிர்நூலாக விளங்கிச் செம்மையுடனும் சீரோடும் விளங்கி வருகின்றது. சி.பா.

தொல்காப்பியர்: காலப் பழமையாலும், புலவர் பாராட்டும் சீர்மையாலும் ஒப்புயர்வற்று விளங்குவது தொல்காப்பியம் என்னும் பெரு நூலாகும். இந்நூல் தமிழரின் நாகரிகச் சிறப்பிற்கும் தமிழின் பெருமைக்கும் எடுத்துக்காட்டாய் இலங்குகின்றது. தொல்காப்பியம் என்னும் இந்நூலை இயற்றியவர் தொல்காப்பியர் என்பவராவார்.

தொல்காப்பியர் என்பது இவரது இயற்பெயர் என்பர். உரையாசிரியர்கள் தொல்காப்பியன் என்பதற்குப் 'பழமையான காப்பியக் குடியில் பிறந்தவன்' எனப் பொருள் கூறியுள்ளனர். தொல்காப்பியர் காப்பியக்குடியில் பிறந்தவராதலால் அடைமொழியுடன் தொல்காப்பியர் எனப் பெயர்பெற்றார் என்றும், காவ்ய குலத்தில் பிறந்தவராதலால் தொல்காப்பியர் என்று பெயர் பெற்றார் என்றும் கூறுவர். 'தொல் காப்பியன் எனத் தன் பெயர் தோற்றி' என்பதனால், அவர் குலப் பெயரே தன் பெயராகப் பெற்றார் என்பர். இக்கருத்துகள் ஏற்கத்தக்கனவல்ல என்பதை க. வெள்ளைவாரணன் (தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, பக்.19-21) விளக்கிக் காட்டியுள்ளார். தொல்காப்பியரைப் பற்றிய கதையொன்றினைத் தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரப் பாயிர உரையில் நச்சினார்க்கினியர் குறித்துள்ளார். இக்கதையில் தொல்காப்பியரது இயற்பெயர் திரண தூமாக்கினி என்றும், அவர் தந்தையார் பெயர் சமதக்கினி என்றும் காணப்படுகின்றன. இக்கதையில் பல ஐயங்கள் இருப்பதால் இக்கதையினை ஆராய்ச்சியாளர் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. தொன்மையானவற்றைக் காப்பதற்காகத் தொல்-காப்பு-இயம்-எனப் பொருள்படும் தொல்காப்பியத்தை இயற்றினார் என்றும் அதனால் இவ்வாசிரியர் இப்பெயர் பெற்றார் என்றும் கூறுவாருமுளர்.

பிறப்பிடம்: தொல்காப்பியப் பாயிரத்தில் பனம்பாரனார்ால்'அதங்கோட்டாசான்' என ஓர் ஆசிரியர் குறிக்கப்படுகின்றார். அதங்கோட்டாசான் என்னும் இப்பெயரை நோக்கும்போது அவர் திருவிதாங்கோட்டைச் சேர்ந்தவர் என்று தெரிகின்றது. தொல்காப்பியர் பனி, வெயில், மழை ஆகியவற்றிற்குக் கூறும் இலக்கண விதிகள் தமிழ்நாட்டில் ஓரிடத்திலும் காணப்பெறவில்லை. ஆனால் மலையாள மொழியில் இவ்விதிகளுக்கு வழக்குகள் காணப்பெறுகின்றன. ஆதலால் அகத்தியர் மாணாக்கர் பன்னிருவருள் ஒருவராகவும், தொல்காப்பியரோடு ஒருங்கு பயின்ற மாணவராகவும் விளங்கிய அதங்கோட்டாசிரியர் வாழ்ந்த திருவிதாங்கூர்ப் பகுதியே தொல்காப்பியன் பிறப்பிடம் என்பர்.

தொல்காப்பியர், தொல்காப்பியம் செய்தது மட்டுமன்றிப் பன்னிரு படலத்துள் உள்ள வெட்சிப் படலத்தையும் செய்தார் என்பர். இளம்பூரணர் இதைத் தொல்காப்பியர் செய்யவில்லை என்பதைப் புறத்திணையில் இரண்டாம் நூற்பா உரையில் காரணங்களுடன் மறுத்துள்ளார். ஆனால், சிவஞான முனிவர் வெட்சிப்படலம் தொல்காப்பியர் செய்ததே எனத் தம் தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தியில் (பக்.9) கூறியுள்ளார்.

காலம்: ஆய்வாளர்கள்'ஐந்திரம் நிறைந்த தொல் காப்பியன்' என்ற பனம்பாரனாரின் தொடர், தொல்காப்பியத்தின் இலக்கண விதிகள் இலக்கியங் களில் பயின்றுவந்துள்ள முறைமை போன்ற பல கார ணங்களின் அடிப்படையில் தொல்காப்பியர் காலத் தைப் பற்றிப் பலவாறாகக் கூறுவர். அவர்கள் கருத்துகள் கீழ்வருமாறு:

1.	க. வெள்ளைவாரணன் :	கி.மு. 5320 –	தமிழ் இலக்கிய வரலாறு ப. 127
2.	மறைமலையடிகள் :	கி.மு. 3500க்கு முற்பட்டவர் –	மாணிக்கவாசகர் வரலாறும் காலமும் கருத்தும் ப. 595
3.	கா.சு. பிள்ளை :	கி.மு. 2000க்கு முற்பட்டவர் –	இலக்கிய வரலாறு ப. 67
4.	ச. சோமசுந்தர பாரதியார் :	கி.மு. 1000க்கு முற்பட்டவர் –	கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி-6 ப. 217
5.	ஞா. தேவநேயப் பாவாணர் :	கி.மு. 7–ஆம் நூற்றாண்டு –	தென்மொழி-இசை 1.
6.	வி.ஆர்.ஆர். தீட்சிதர் :	கி.மு. 5–ஆம் நூற்றாண்டு	
7.	முனைவர் மு. வரதராசனார் :	கி.மு. 5–ஆம் நூற்றாண்டு –	கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 5 ப. 479.
8.	எம். சீனிவாசையங்கார் :	கி.மு. 4-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டவர் –	'தமிழ் ஆய்வுகள்' பக். 117. (Tamil Studies)
9.	கே.சி. சங்கரையர் :	கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டு –	செந்தமிழ்-தொகுதி 15 ப. 648
10.	இரா. இராகவையங்கார் :	கி.மு. 145க்குச் சிறிது முற்பட்டவர் –	தமிழ் வரலாறு ப. 261
11.	பி.டி. சீனிவாச ஐயங்கார் :	கி.பி.முதலிரண்டு நூற்றாண்டு –	'தமிழ் வரலாறு' ப. 70. (History of Tamils)
12.	தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் :	கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டை ஒட்டிய சங்க நூல்களுக்கு முற்பட்டவர்	சமணத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு ப. 28.
13.	பெரிடேல் கீத்து :	கி.பி.4–ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்டவர் –	தமிழ்ச் சுடர்மணிகள் ப.39.
14.	எசு.வையாபுரிப்பிள்ளை :	கி.பி.4 அல்லது 5–ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர் –	தமிழ்ச் சுடர்மணிகள் ப.39.
15.	கே.ஏ.நீலகண்ட சாத்திரி :	கி.பி.5–ஆம் நூற்றாண்டு	
16.	கே.என்.சிவராசபிள்ளை :	கி.பி.6-ஆம் நூற்றாண்டு.	

இவ்வாறாகப் பல கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவுவதால் தொல்காப்பியரின் காலத்தை அறுதியிட்டு உரைக்க இயலவில்லை. எவ்வாறாயினும் சிறந்த இலக்கிய, இலக்கண வளம் நிறைந்த காலத்தில் தொல்காப்பியர் தோன்றி வாழ்ந்தார் என்பது அறியக் கிடக்கின்றது.

சமயம்: தொல்காப்பியரின் சமயத்தைப் பற்றி ஆய்வறிஞர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு உள்ளது. சிதம்பரம் இராமலிங்கம்பிள்ளை இயற்றிய 'தொல்காப்பியர் சரித ஆராய்ச்சி' என்னும் நூலில் தொல்காப்பியர், சித்தாந்த சைவத்தைச் சார்ந்தவர் எனக் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. முனைவர் பர்ணல் என்பார் தாம் எழுதிய 'ஐந்திரம் என்ற வடமொழி வியாகரணம்' என்னும் நூலில் தொல்காப்பியர் பௌத்தராகவோ சைனராகவோ இருத்தல்வேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பேராசிரியர் எசு.வையாபுரிப்பிள்ளை தொல்காப்பியர், சமண சமயத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதைக் தமிழ்ச்சுடர் மணிகள் (ப.25) என்ற நூலில் விரிவாக விளக்கியுள்ளார். தொல்காப்பியர் சைனர் என்றோ சைனரல்லர் என்றோ உறுதி கூறமுடியாது என்பார் பேராசிரியர் மொழி நூலறிஞர் தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் (சமணத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு,ப.19). இரா.இராகவையங்கார் 'வேத வழக்கொடுபட்ட நெறியினர்' என்று கூறிச் செல்கின்றார் (தமிழ் வரலாறு,ப.283).

'உலகம் உயிர் என்பவற்றிற்கு வேறாகக் கடவுள் என்னும் பேரறிவுப் பொருள் ஒன்றுண்டு என்பதும், கடவுளை வழிபடும் வாயிலாகப் பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறக்கும் நல்வாழ்வினை மக்கள் பெறலாம் என்பதும், தெய்வ வழிபாட்டினால் வினைப் பயன்களை வென்று மேன்மேல் சிறத்தல் கூடும் என்பதும் தொல்காப்பியனார் கொண்டொழுகிய கடவுள் கொள்கை' என்று க.வெள்ளைவாரணன் விளக்கிச் செல்கின்றார் (தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப.171). மேற்கூறிய செய்திகளை நோக்கும்போது தொல்காப்பியர் திருவள்ளுவர், இளங்கோ போலச் சமயப் பொதுமையாளர் எனச் சொல்லலாம்.

இலக்கணம் கூறும் முறை: முதலில் பொதுவிதி கூறியபின்னர் சிறப்பு விதியைக் கூறி, அதில் விடுபட்ட இலக்கணங்களைப் புறநடை விதி என்று அடக்கிக் கூறுதல் தொல்காப்பியனார் மரபு. பிற்கால இலக்கணங்கள் எல்லாம் இவர் கூறும் முறையையே பின்பற்றிச் செல்கின்றன. தொல்காப்பியரின் இலக்கணச் செம்மை 'தொல்காப்பியன் ஆணை' என்று போற்றப்பட்டது. தொல்காப்பியருக்குப் பின் வந்த தமிழறிஞர்கள், தொல்காப்பியன் ஆணை பெருமையுடையது; வலிமை வாய்ந்தது எனக் கருதினர். 'கூறிய குன்றினும் முதனூல் கூட்டித் தோமின் றுணர்தல் தொல்காப் பியன்தன் ஆணையில் தமிழறிந் தோர்க்குக் கடனே' என்பார் பல்காப்பியனார்.

தொல்காப்பியருக்கு முன்னிருந்தோர் விரவிச் செய்த இலக்கணங்களை வகுத்தும் தொகுத்தும் வகைப்படுத்தியவர் தொல்காப்பியரேயாவார். அதனால் தொல்காப்பியம் ஒழுங்குபெற்ற இலக்கண நூலாக அமையமுடிந்தது. இதனை 'மயங்கா மரபின் எழுத்துமுறை காட்டி' என்னும் பாயிரத்தொடர் உணர்த்தும். தொல்காப்பியர் தலைசிறந்த ஆராய்ச்சி நோக்குடன் தமது நூலை இயற்றியுள்ளார். அதிகாரம், இயல் என்ற பகுப்பு வகை, தொகை என்ற வகைப்பாடு போன்ற ஆய்வேட்டின் இன்றியமையாத பண்புகளையடியொற்றி நூல் செய்து தமிழாராய்ச்சிக்கு வழிவகுத்துள்ளார் தொல்காப்பியர். அவர் கூறியுள்ள பல கருத்துகள் இன்றைய ஆய்வுக்கு அடித்தளமாக அமைந்து விளங்குகின்றன.

இலக்கண நூலுள் இலக்கியப் பண்பைக் கலந்து இனிய, எளிய, செம்மையான நூலைப் படைத்த பெருமை தொல்காப்பியருக்குண்டு. தொல்காப்பியர் புறத்திணையியலில் கூறியுள்ள பல நூற்பாக்கள் பிற்காலத்தில் சிற்றிலக்கியங்களாக உருவெடுத்து இலக்கிய வளம் சேர்த்தன.

தொல்காப்பியர் சிறந்த மொழியியலறிஞராக விளங்கியுள்ளார். இன்றைய மொழியியலறிஞர்கள் கூறும் ஒலியியல், உருபனியல், தொடரியல், பொருண்மையியல் போன்ற பல செய்திகளைத் தொல்காப்பியர் திறம்படவும், அறிவியலடிப்படையிலும் திறம்படக் கூறியுள்ளார். தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியல் அவரை உளவியல் அறிஞராக விளக்கிக் காட்டுகின்றது. கலைச் சொல்லாக்கத்திற்கும், மொழி பெயர்ப்புக்கும் அவர் கூறியுள்ள கருத்துகள் துணைபுரிவன. தொல்காப்பியர் வடமொழியறிவும் பெற்றிருந்தார் என்பதைத் தொல்காப்பியத்தின்வழி நன்கறியலாம். இருமொழி ஒப்பிலக்கிய ஆய்வுக்குத் தொல்காப்பியர் முன்னோடியாகத் திகழ்கின்றார். ஐந்திலக்கண வல்லுநராகத் திகழும் தொல்காப்பியர் தமிழ்த்தாயின் தலைமகன் எனல் மிகையாகாது. சி.பா.

தொல்காப்பியனார் பாட்டியல்: பாட்டியல் நூல்களுள் பழமையது பன்னிருபாட்டியல். அப்பாட்டியலில் அகத்தியனார் முதலிய பாட்டியற் புலவர் பதினைவர் நூற்பாக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் தொல்காப்பியனார் பாட்டியற் குறிப்பு இல்லை. கலித்துறைப் பாட்டியல் எனப்படும் நவநீதப் பாட்டியலில் தொல்காப்பியனார் பாட்டியல் நூற்பா

ஒன்று இடம் பெற்றுள்ளது. அதனால் தொல்காப்பியனார் பாட்டியல் என ஒரு நூல் இருந்தமை அறியப்படும்.

கதிப் பொருத்த வகைகளுள் விலங்கின் கதி, நரக கதி ஆகியவற்றை நவநீதப் பாட்டியல் கூறும் இடத்தில் (21) அக்கதிகளுக்குத் தொல்காப்பியனார் பாட்டியல் நூற்பா ஒன்று மேற்கோளாக இடம் பெற்றுள்ளது. 'மேவிய செய்யுளின் முதற்சீர்க் கண்ணே, விலங்கின் கதியும் நரக கதியும், பாவியல் பாடப் பழியது முடியும்' என்பது அது.

ஒ,ஓ என்னும் உயிர்களும், ய,ர,ல,ழ,ற என்னும் மெய்களும் ஆகிய ஏழு எழுத்துகளும் விலங்கின் கதி எழுத்துகள். ஐ,ஔ,ஃ,வ,ள,ன என்னும் ஆறும் நரக கதி எழுத்துகள். இவ்வெழுத்துகளைச் சொல்லின் முதலெழுத்தாகக் கொண்டு நூல் செய்தல் ஆகாது என்பது இதன் கருத்து.

'விலங்கின் கதி எழுத்தும் நரக கதி எழுத்தும் பிரபந்தச் சாயையில் முதற்சீர்க்கண் வைத்தலாகாது; வைப்பின் குற்றமாம்' என்பது நவநீதப் பாட்டியலின் உரையாகும். (II) இரா.இ.

தொல்பொருள் பாதுகாப்பு: பண்டைய சின்னங்களையும் பொருள்களையும் பாதுகாக்கும் முறை தொல்பொருள் பாதுகாப்பு எனப்படும். பண்டைய பொருள்களான மட்கலன்கள், உலோகங்கள் போன்றவை தொல்லியல் அகழாய்வுகளில் பெருவாரியாகக் கிடைக்கின்றன. இவற்றைப் பாதுகாக்கத் தொல்லியல் அறிஞர்கள் பல வேதியியல் முறைகளைக் கையாண்டு வருகின்றனர். பண்டைக் காலத்தில் கட்டப்பட்ட கோயில்களைப் பாதுகாக்கும் திட்டத்தைத் தொல்லியல் துறை சிறப்பாகச் செய்து வருகின்றது. இதற்கான சட்டங்களும் இயற்றப் பட்டுள்ளன. உலக அளவில் ஐக்கிய நாட்டு அவையின் கல்வி, சமூக, கலாச்சார நிறுவனம் (UNESCO) உலகத் தொன்மைப் பொருள்களைப் பாதுகாப்பதில் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றது.

பொதுவாக அகழாய்வுகளில் உடைந்த மட்கலங்கள் கிடைக்கும். இவற்றைச் சீராகக் கண்டுபிடித்து, ஒட்டி, முழுமையானதாக ஆக்கி, மனித வரலாற்றை ஆயத் தொல்லியல் அறிஞர்கள் பயன்படுத்துவர். ஒவ்வொரு பொருளையும் பாதுகாக்கத் தனிக்கவனம் செலுத்துவர். காற்றிலுள்ள உயிர்க் காற்றும்(Oxygen) கரியமில வாயுவும் உலோகங்களை எளிதல் தாக்கும் திறன் பெற்றவை. அதனால், உலோகச் சிலைகளில் ஒருவித பாதிப்பு ஏற்படும். உவர் நீர் பட்டால் உலோகச் சிலைகளின் பகுதிகள் தடித்தும், உப்புப் படிந்தும், பசுமை நிறம் பெற்றும் விளங்கும். இதனால் உலோகச் சிலைகளின் அழகு கெட்டுவிடும். அவற்றைப் பாதுகாக்கப் பல்வேறு முறைகள் கையாளப்படுகின்றன.

இரும்புப் பொருள்களுக்கு மிகுதியாகக் கேடு விளைவதில்லை. அவற்றின் புறப்பகுதிகளில் படிந்திருக்கும் மண், சுண்ணாம்பு முதலிய பொருள்களைத் தக்க அமிலங்கள் கொண்டு நீக்க வேண்டும். அதன் பின்னர்த் துத்தநாகப் பொடி கொண்டு அவற்றின் மீது தூவி உவர்க்காரக் (Soda) கரைசலைக் காய்ச்சித் துருப்பிடித்த இடங்களில் விட்டு துருவை நீக்க வேண்டும். பெரிய இரும்புப் பொருள்களை ஒருவகை வேதியியல் பொருளைத் தடவித் தேய்த்து உலர்த்த வேண்டும்.

செம்பு, வெண்கலம், பித்தளை போன்ற பொருள்களைப் புளி கொண்டு எளிதாகத் தேய்க்கலாம்; அன்றி, நான்கு மணி நேரம் உவர்க்காரக் கரைசலில் அவற்றை ஊற வைத்துப் பின்பு நீரில் கழுவ வேண்டும்.

கல்லால் ஆன பண்டைக்காலச் சிற்பங்கள் நெடுங்காலம் ஆனபின் நிலத்தின் உப்புநீராலும், காற்றாலும் உப்புப் படர்ந்து, அவற்றில் உள்ள நுண்ணிய துளைகளின் உள்ளே சென்று, கற்பகுதிகளைச் சிறிது சிறிதாக அழிக்கும். அதனால், கல்லின் வலிமை குறைந்து கொண்டே வரும். உப்புகள் கொண்ட கற்களை ஓடும் தண்ணீரில் வைத்தால் உப்புகள் நீங்கும். ஊறவைத்து மசித்த காகிதக் கூழைக் கல்லின் மீது தடவி, ஈரப்படுத்தியும் உப்புகளை எடுக்கலாம். இதே போன்று தந்தப் பொருகள், கண்ணாடி, மனித எலும்புகள் போன்றவையும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

இந்தியாவில் நடுவணரசின் தொல்லியல் பரப்பாய்வுத் துறை 3,500-க்கும் மேற்பட்ட புராதன இந்தியச் சின்னங்களைப் பாதுகாத்து வருகின்றது. ஒவ்வோர் ஆண்டும் புனரமைப்புகளும், இடிந்த பகுதிகளைக் கட்டும் பணிகளும், பிற பொருள்களைப் பாதுகாக்கும் பணிகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இத்துறையில், வேதியலில் புனரமைப்பு மையம் ஒன்று தேராடூனிலும் (Dehradun) ஐதராபாலும் இயங்கி வருகின்றது. இம்மையத்தின் துணை அலுவலகங்கள் தேராடூன், புவனேசுவரம், சென்னை, அவுரங்காபாது ஆகிய இடங்களில் உள்ளன. இதேபோன்று தோட்டங்களைப் பாதுகாக்கவும் இத்துறை தனி மையங்களை நிறுவியுள்ளது. மாநிலங்களின் தொல்லியல் துறைகளும் பண்டைய கலைச் சின்னங்களைப் பாதுகாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளன. சு.இரா.

தொல்லாவணம்: இந்தியச் சாட்சியல் சட்டத்தின் 90-ஆம் பிரிவின்படி, ஓர் ஆவணம் எழுதப்

பட்டு முப்பதாண்டுகள் கடந்து விட்டதெனில், அந்த ஆவணத்தின் உண்மைத் தன்மையினை (Genuineness) அதை ஆக்கியோனைக் கொண்டோ அதில் சாட்சிக் கையெழுத்திட்ட வரைக் கொண்டோ மெய்ப்பிக்க வேண்டும் என்ற தேவையில்லை. அத்தகைய ஆவணங்கள் சரியான, முறையான பாதுகாப்பிலிருந்து நீதிமன்றத்தில் கொடுக்கப்படுமானால், அவை உண்மையானவை என்று கொள்ளப்படும். இவ்வகை ஆவணங்களையே தொல்லாவணம் என்பர்.

ஓர் ஆவணத்தைத் தானாக மெய்ப்பிக்கப்படும் தொல்லாவணம் என்று கொள்வதற்கு இருக்க வேண்டிய கட்டுப்பாடுகள் பின்வருவன: 1. அவ்வாவணம் எழுதப்பட்டு முப்பதாண்டுகளோ அதற்கு மேற்பட்டோ காலம் கடந்திருக்க வேண்டும் 2. அவ்வாவணம் முறையான பாதுகாப்பிலிருந்து (Proper Custody) நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும் 3. தோற்றத்தில், அவ்வாவணம் ஐயத்திற்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்க வேண்டும்.

ஓர் ஆவணம் முப்பதாண்டுக் காலத்தினதா என்பதை அவ்வாவணத்தில் காணப்படும் நாளைக் கொண்டு அறிந்து கொள்ளலாம். ஓர் ஆவணத்தில் நாள் குறிப்பிடப்படவில்லையென்றால், சாட்சிகளைக் கொண்டு அது முப்பதாண்டுகட்கு முன்பு எழுதப்பட்டது என்று மெய்ப்பிக்க வேண்டும். அவ்வாறு மெய்ப்பிக்கப்பட்ட ஆவணம், முறையான பாதுகாப்பிலிருந்து நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்படுமானால், அது மெய்யான ஆவணம் என நீதிமன்றம் கொள்ளும் (The Court Resumes).

முறையான பாதுகாப்பு என்பது, சாதாரணமாக அந்த ஆவணம் எந்த இடத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறதோ அந்த இடமாகும்.

முப்பதாண்டுகட்கு முன்பு எழுதப்பட்ட ஆவணம் உண்மையானது என்று கொள்ளுமுன் அவ்வாவணம் பொய்யாகப் புனையப்பட்டதா என்ற ஐயம் ஏதும் இல்லாதிருக்க வேண்டும். பொய்யாகப் புனையப்பட்ட ஆவணமாக இருக்குமோ என்ற ஐயமிருப்பின், அவ்வாவணம் முப்பதாண்டுக் காலத்தினதாக இருந்தாலும், முறையான பாதுகாப்பிலிருந்து நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருப்பினும், அதை உண்மையானது என்று கொள்ள முடியாது.

முப்பதாண்டுகட்கு முன்பு எழுதப்பட்ட ஆவணம் காணாமல் போய்விட்டால், அதன் படி (Copy) தாக்கல் செய்வதற்கு முப்பதாண்டுகட்கு முன்பே தயாரிக்கப்பட்டிருப்பினும், படி உண்மையானது என்று சான்றளித்தவரின் கையொப்பம் உண்மையானது என்று கொள்ளப்படுமேயன்றி, அதன் அசல் ஆவணம் உண்மையானது என்று கொள்ளப்பட மாட்டாது.

முப்பதாண்டுக் காலத்திற்கு முற்பட்ட, முறையான பாதுகாப்பிலிருந்து தாக்கல் செய்யப்பட்ட ஆவணத்தை உண்மையானது என்று கொள்ள வேண்டிய தேவை இல்லை. நீதிமன்றம் அத்தகைய ஆவணத்தை உண்மையானது என்றும் கொள்ளலாம். அது நீதிமன்றத்தின் விருப்பத்தைப் பொறுத்தது. அவ்விருப்பம் நீதியின், சட்டத்தின் அடிப்படையில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.

ஆகவே, தொல்லாவணம் அல்லது பழைமை ஆவணம் எனப்படுவது, முப்பதாண்டுகட்கு முற்பட்டு எழுதப்பட்டு, முறையான பாதுகாப்பிலிருந்து நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டு, அவ்வாவணம் உண்மையானது, கையொப்பங்கள் உண்மையானவை என்று நீதிமன்றத்தால் கொள்ளப்படக் கூடிய ஆவணம் ஆகும் என்று இந்தியச் சாட்சியச் சட்டம் 90-ஆம் பிரிவு விளக்கிக் கூறுகிறது. அ.பி.பொ.

தொல்லியல்: பண்டைக் காலத்தில் மனிதன் விட்டுச் சென்ற பொருள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அம்மனிதனின் வரலாற்றைக் கூறும் இயல் தொல்லியல் எனப்படும். மனித வரலாற்றை, இலக்கியச் சான்றுகளின் மூலமும் எழுத்துச் சான்றுகளின் மூலமும் அறிவதை வரலாறு என்று குறிக்கின்றனர். மனிதன் எழுதும் கலையை அறிவதற்கு முன் அவனது நடவடிக்கைகளை, பண்பாட்டை அறிவதற்குப் பெரிதும் உதவி புரிவன அவன் விட்டுச் சென்றுள்ள பொருள்களின் எச்சங்களே. அப்பொருள்களை அறிவியலின் துணை கொண்டு கண்டாய்ந்து அவற்றின் மூலம் தொன்மை வரலாற்றை வெளிப்படுத்துவதே தொல்லியல் ஆகும். தொன்மைப் பொருள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ்வியல் அமைவதால் 'தொல்பொருளியல்' என்றும் இது கூறப்படும். வரலாற்றின் கூறாகத் தொல்லியல் இன்றளவும் விளங்கிவருகின்றது. இவ்வியலின் மூலம் உலகின் தொன்மையான மனித நாகரிகங்கள் வெளிக்கொணரப்பட்டன. மனித வரலாறு முழுமை பெற்ற நிலையில், இன்று தொல்லியல் அறிஞர்கள் பண்டை நகரங்களைக் கண்டுபிடித்து உலகிற்கு உணர்த்தியுள்ளனர்.

தொல்லியலாளர் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட கால வரலாற்றை ஆய்வதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர். அதன் பின்னரே வரலாற்றின் இருண்ட காலப் பகுதிகளையும், விடுபட்ட காலப் பகுதிகளையும் ஆய்ந்து, அவற்றை நிறைவு செய்வதில் வெற்றி அடைந்து வருகின்றனர். காலத்தின் விரைவான வளர்ச்சியாலும், இயற்கையின் சீற்றத்தாலும், எதிரிகளின் படையெடுப்பாலும்,

மேற்பரப்பாய்வு

அகழாய்வு செய்த இடம்

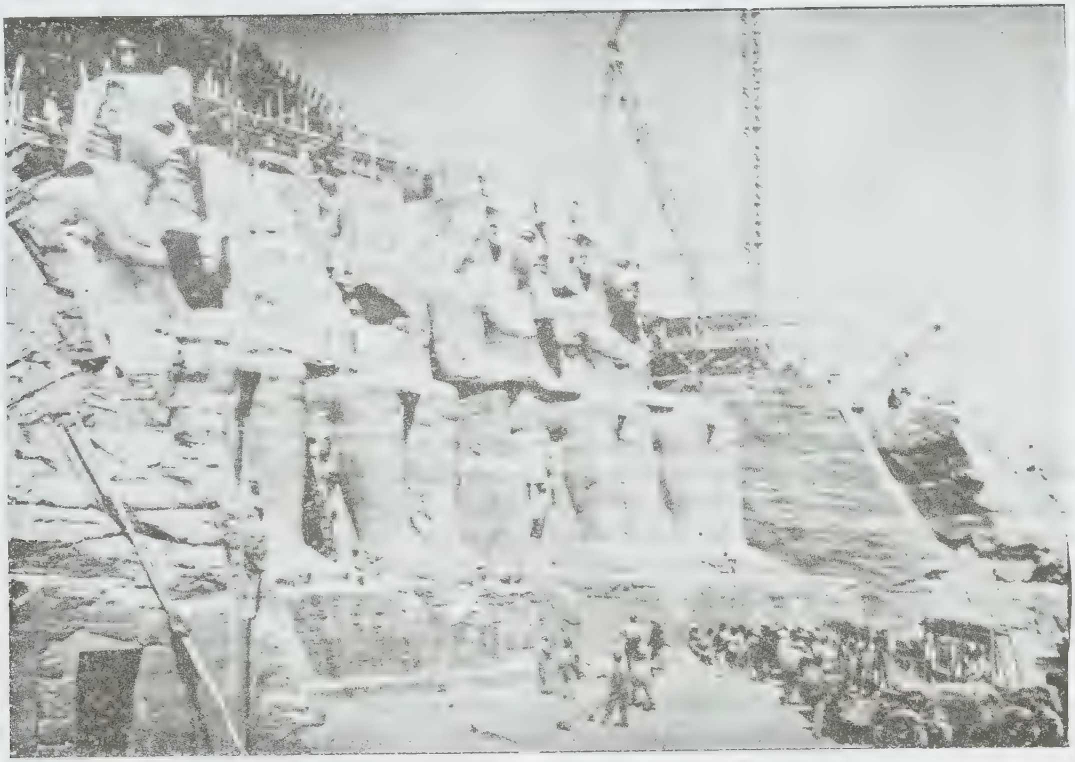

அகழாய்வுச் சின்னங்களை இடம்மாற்றுதல்

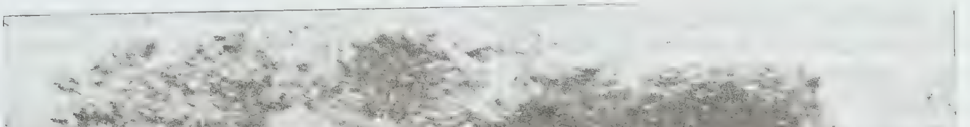

அகழாய்வுப் பொருள்கள்

பல்வேறு பண்பாட்டுக் கூறுகளின் கலப்பாலும் பண்டைய மனிதன் வாழ்ந்த பகுதிகள் இன்று மண்ணுக் கடியிலும் கடலுக்கடியிலும் மறைந்துள்ளன. அவற்றைத் தொல்லியலார் அகழாய்வுகளின் மூலம் வெளிப்படுத்தி, அப்பண்பாடுகளை வரலாற்று அடிப்படையில் வெளியிடுகின்றனர். இம் முயற்சிகளுக்கு அறிவியல் பெரிதும் துணை நிற்கின்றது. அதன் மூலம் பண்டைய மனிதன் பயன்படுத்திய பொருள்கள், வாழ்ந்த வீடுகள், பொருளாதார நிலைமை, சமூக அமைப்பு, சமயம், வாணிகம் முதலியவற்றை அறிய முடிகிறது. தொல்லியல் ஆய்வின் மூலம் உலகின் முக்கிய நாகரிகங்கள் பலவற்றை இன்று அறிய முடிகின்றது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் கிரேக்கத்தின் வரலாற்றை அறியப் பெரிதும் உதவியது இவ்வியலே ஆகும். கிரேக்கத் தத்துவ ஞானி அரிசுடாட்டில் எழுதிய 'ஏதன்சு நகரத்தின் அரசியலமைப்பு' என்னும் நூல் அகழாய்வின் மூலமே வெளிப்பட்டது. இந்திய வரலாற்றில் உலகின் சிறந்த நாகரிகங்களுள் ஒன்றான சிந்துவெளி நாகரிகத்தை அளித்தது தொல்லியலே. அதனால், இந்திய வரலாற்றின் தொடக்க காலம் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என்பது புலனாகிறது.

தொல்லியல் பல்வேறு கூறுகளை உள்ளடக்கியது. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை கள ஆய்வு (Exploration), அகழாய்வு (Excavation), நாணயவியல்(Numismatics), கல்வெட்டியல் (Epigraphy), தொன்மைக் கட்டடக் கலை (Ancient Architecture), உருவவியல் (Iconography), கலை (Art), சிற்பக்கலை (Sculpture) ஆகியவை ஆகும். இவையாவும் எழுத்துச் சான்றுகள் இல்லாத காலத்தின் தொன்மை வரலாற்றை அறிய உதவும் சான்றுகளாக விளங்குபவை. எனவே, தொல்லியலார் இக்கூறுகளை ஆய்வதில் பெரிதும் ஆர்வம் காட்டுகின்றனர்.

தொல்லியலின் ஆய்வு சிறப்பாக அமைய பல்வேறு துறை அறிஞர்களின் ஒத்துழைப்பும் தேவை. இவ்வியல், வரலாறு, மானிடவியல், வேதியியல், சமூகவியல், தாவரவியல், உயிரியல், நிலவியல், இயற்பியல் முதலிய பல்வேறு அறிவியல்களுடன் தொடர்புடையது. கண்டுபிடிக்கப்படும் பொருள்களுக்குக் காலத்தைக் கண்டுபிடிக்கவும், பொருள்களைப் பதப்படுத்தவும் அகழாய்வு முறைகளுக்கு அறிவியல் பெரிதும் துணை நிற்கின்றது.

தொல்லியலின் வரலாறு ஐரோப்பாவில் மறுமலர்ச்சிக் காலத்தில்தான் தொடங்கியது.மறுமலர்ச்சியின் விளைவாகப் பண்டைய நாகரிகத்தின் எச்சங்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் ஐரோப்பியர்கள் பெரிதும் ஆர்வம் காட்டினர். கிரேக்க நாகரிகத்தைச் செவிவழி அறிந்த அம்மக்கள் அதனை முழுவதும் அறிய முயன்றனர். அக்காலத்தில் அறிவியல் அடிப்படை அல்லாத முறையிலே இம்முயற்சி நடைபெற்றது. பண்டைய பொருள்களைச் சேகரிக்கும் எண்ணமும் புதையல்களைத் தேடும் ஆர்வமும் மறுமலர்ச்சிக் கால மக்களிடம் பெரிதும் எழுந்தன. அவரவர் தங்களின் விருப்பம் போல் பண்டைய சின்னங்களின் மேற்பரப்புகளை ஆய்ந்தனர். பண்டைய சின்னங்கள் புதைந்திருந்த பகுதிகளில் குழிகளை வெட்டி, செங்கற்களை எடுத்துப் புதிய கட்டடங்கள் கட்டுவதிலும் பலர் முனைந்தனர். இவர்கள் செங்கற் கொள்ளையர் (Brick Robber) என்றே குறிக்கப்பட்டனர். வரலாற்றை அறிய இவர்கள் முனையவில்லை. எனினும், இம்முயற்சிகள் தொல்லியல் வளருவதற்கு அடிகோலின. பாம்பி (Pompey) நகரம் கி.பி. 1748-ஆம் ஆண்டு அகழாய்வு செய்யப்பட்டது. இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த எல்சின் பிரபு தம் நாட்டிற்குத் தொன்மையான சிற்பங்கள் பலவற்றை ஐரோப்பாவிலிருந்து கொண்டு சென்று கலைக் கூடம் ஒன்றை அமைத்தார்.

பல்வேறு தொல்லியல் அறிஞர்கள் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றினர். அறிஞர் தாம்சென் (Thomsen) என்பவர் கி.பி. 1832–இல் மூன்று காலங்களாகப் பண்டைய வரலாற்றை மண்ணடுக்காய்வு அடிப்படையிலும், பொருள்களின் அடிப்படையிலும் பிரித்து, அவை கற்காலம், செப்புக்காலம், இரும்புக் காலம் எனக் குறிப்பிட்டார். பிரான்சு நாட்டுத் தொல்லியல் அறிஞர் ஒருவர் பல்வேறு நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவர் பனிக் காலத்தில் (Ice Age) மனிதன் தோன்றி வாழ்ந்தான் எனக் கூறினார். வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட தொல்லியலுக்கு தார்வினின் (Darwin)நூல் பெரிதும் பயன்பட்டது.

தொல்லியலில் புதிய கண்டுபிடிப்புகள் பல இன்றளவும் உலகெங்கலும் நடைபெற்று வருகின்றன. நெப்போலியன் எகிப்து மீது படையெடுத்த பொழுது கி.பி. 1799-இல் உரோசெட்டா கல்வெட்டைக் கண்டுபிடித்தான். அதன் மூலம் தொல்லெழுத்தியலிலும் ஐரோப்பியர்க்கு ஆர்வம் ஏற்பட்டது. இக்கல்வெட்டைச் சம்போலியன் என்று பிரெஞ்சுக்காரர் கி.பி. 1822-இல் படித்தறிந்தார். ஆகசுட்டு மரீதி (Augauste marite) என்பவர் எகிப்தில் 30-க்கும் மேற்பட்ட அகழாய்வுகளை மேற்கொண்டார். இங்கிலாந்தினைச் சார்ந்த சர் பிளிண்டர் பெட்ரீ (Sir Flinders petre) என்பவர் அறிவியல் முறையிலான தொல்லியலுக்கு ஊக்கம் அளித்தார்.

ஆப்பு வடிவ எழுத்து முறை கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டளவில் கண்டறியப்பட்டது. அசிரிய நாகரிகத்தைப் பால் எமில் போட்டா (Paul Emile Botta) என்பவர் உலகிற்கு வெளிப்படுத்தினார். ஆசுட்டின்

இலயார்டு (Austen Layard) என்பவர் நிமுரத்து என்னும் இடத்தில் அகழாய்வுகளை மேற்கொண்டார். சுமேரிய நாகரிகத்தைப் பற்றிப் பிரான்சுத் தொல்லியல் அறிஞர்கள் அறிந்திருந்தனர்.

தொல்லியலின் வளர்ச்சி கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் விரிவடைந்தது. உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் தொல்லியல் ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டன. தொல்லியல் அறிஞர்கள், இந்தியா, ஐரோப்பா, உருசியா, தென் அமெரிக்கா, சீனா, சப்பான், தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகள் முதலிய பகுதிகளில் கள அகழாய்வுகளும் அகழாய்வுகளும் மேற்கொண்டனர். இன்று உலகெங்கினும் வாழும் பழங்குடி மக்களின் பழக்க வழக்கங்களைப் பண்டைய வரலாற்றுடன் ஒப்பு நோக்கும் பணியில் அவர்கள் ஈடுபட்டு, வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தை ஆய்ந்து வருகின்றனர். இப்பொழுது தொல்லியலின் ஒரு பிரிவான கடலகழாய்வும் வளர்ச்சி பெற்று வருகின்றது. இதனால் கடலுக்கடியில் மறைந்துபோன நகரங்கள் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. ஐரோப்பாவில் தொழிற்சாலைத் தொல்லியல் (Industrial Archaeology) என்னும் புதிய ஆய்வும் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. இது கி.பி. 17, 18-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இருந்த ஐரோப்பியத் தொழிற்சாலைகளைப் பற்றியும், கால்வாய்கள், ஆலைகள், கட்டடங்கள் பற்றியும் ஆய்வு செய்வதுடன், தொழிற்புரட்சியின் பொழுது தொழிலாளர்கள் எவ்வாறு வாழ்ந்தனர்? எங்ஙனம் தொழிற்சாலைகள் வளர்ச்சியடைந்தன? என்பனவற்றையும் ஆய்வு செய்கின்றது.

இந்தியாவில் ஐரோப்பியர்களின் வருகையால் தொல்லியல் வளர்ச்சியடைந்தது. அவர்கள் இந்தியத் தொல்லியலுக்கு ஊக்கம் அளித்ததுடன், பல்வேறு நகரங்களை அகழாய்வுகள், கள ஆய்வுகள் செய்தனர். வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலப் பகுதிகளையும் கல்வெட்டுகளையும் தொன்மைச் சின்னங்களையும் அவர்கள் கண்டுபிடித்தனர். இந்தியத் தொல்லியலின் தந்தை என மார்டிமர் வீலர் (Mordimer Wheeler) கருதப்படுகிறார். இவருக்கு முன் வில்லியம் சோன்சு, கூல்புருக்கு, எர்சுகின் (Erskine), மெக்கன்சி, அலெக்சாந்தர் கன்னிங்காம், கோல் (Cole), சர் சான் மார்சல் (Sir John Marshall) போன்ற ஐரோப்பியர்கள் இந்தியாவின் தொன்மை வரலாற்றை ஆய்வு செய்வதில் பெரிதும் ஈடுபட்டு வெற்றி கண்டனர். இந்தியாவில் இந்தியத் தொல்லியல் பரப்பாய்வுத் துறையும், மாநிலங்களின் தொல்லியல் துறைகளும், பல்கலைக்கழகங்களும் இந்தியத் தொல்லியலில் பெரிதும் ஈடுபட்டு வருகின்றன. அறிவியல் சார்ந்த தொல்லியலை மார்டிமர் வீலர் இந்தியாவில் புகுத்தினார். பெட்டர்சன் (Patterson) போன்றோர் கற்காலத்தில் ஆர்வம் கொண்டு விளங்கினர்.

இந்தியாவில் சிந்துவெளி நாகரிக நகரங்களும் கல்-செப்புக்கால கங்கைப் பகுதி நகரங்களும், சங்க கால நகரங்களும், பழங்கற்காலப் பகுதிகளும், பெருங்கற்காலப் பகுதிகளும் பெருவாரியாக இந்நூற்றாண்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. கடலகழாய்வுகளிலும் இந்தியா முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. அரப்பா, மொகஞ்சதாரோ (பாகிசுத்தான்), பாடலிபுத்திரம், சாலிகுண்டம், தட்சசீலம், நாகர்ச்சுன கொண்டா, குன்னத்தூர், காவிரிப்பூம்பட்டினம், காஞ்சிபுரம், அரிக்கமேடு, உறையூர், ஆதிச்சநல்லூர், கொற்கை, கொடுமணல் போன்ற ஊர்கள் இந்தியாவில் அகழாய்வு செய்யப்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க ஊர்களாகும்.

இன்று பல்கலைக் கழகங்களில் தொல்லியல் ஒரு பாடப் பிரிவாகப் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறது. வரலாற்றை இளங்கலையில் பயின்ற மாணவர்களும், பிற இயல்களைப் படித்தவர்களும் இத்துறையில் சேர்க்கப்படுகின்றனர். இவர்களுக்கு பல்வேறு பயிற்சிகளும் அளிக்கப்படுகின்றன. சு.இரா.

தொல்லெழுத்தியல்: ‘எழு’ என்ற அடியினின்றும் தோன்றிய எழுத்து என்ற சொல் வெளியில் கிளம்புவது என்ற பொருளைத்தான் குறித்திருக்க வேண்டும். அதாவது, எழுப்பப்படுகின்ற ஒலியே ஆகும். எழுதப்படுவதால் எழுத்து என்ற கருத்து பிற்பட்ட ஒன்றாகும். எழுத்தின் ஒலிவடிவம் முதலில் தோன்றிற்று; வரிவடிவம் பின்னர்த் தோன்றிற்று.

ஆதிமனிதன் முதலில் பேசக்கற்றுக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அப்படி அவன் பேசி, எழுப்பிய ஒலிகளைச் சொற்களாகக் கொண்டு தன் கருத்துகளைப் பிறருக்குத் தெரிவித்திருக்கிறான். அவற்றை எப்படி எழுதித் தெரிவித்தான் என்பதை ஆராய்வதே தொல்லெழுத்தியலின் நோக்கம். முதன் முதல் அவன் அதைப்படம் வரைந்தே தெரிவித்திருக்க வேண்டும். மானின் படத்தை எழுதி, அம்பு குத்துவதைப் போல் காட்டினால், வேட்டை ஆடியதைக் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். மான் அருகில் சில புள்ளிகளை இட்டால், அத்தனை மான்கள்வேட்டையாடியதாகக்கொள்ளலாம். சூரியன் படத்தைப் போட்டால் சூரியனைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வாறாகப் படம் வரைந்து தெரிவித்தல் அதனைச் சித்திர எழுத்து (Pictograph) என்று தொல்லியல் வல்லுநர் குறிப்பிடுகின்றனர். இதற்கடுத்த நிலையில் அச்சித்திரங்களை அவை குறிக்கும் பொருள்களோடு தொடர்ந்து வேறு கருத்துகளையும் குறிப்பிடக் குறியீடாகக் கொண்டார்கள். (எ.கா.) சூரியன் படத்தை எழுதினால் சூரியனை மட்டுமல்லாமல் பகல், வெப்பம் முதலிய கருத்துகளையும் அது உணர்த்தலாம். அதைக் கருத்தெழுத்து (ideogram) என்பர். அதற்கு அடுத்ததாக அப்படங்களின் பெயர்களில் முதலெழுத்தை மட்டும் குறிக்க அப்படங்களையே பயன்படுத்தலாம்.

சூரியன் படத்தை எழுதி சூ என்ற முதலெழுத்தைக் குறிக்கச் செய்யலாம். இந்நிலையில் அப்படத்திற்கும் அவ்வொலிக்கும் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். இது கருத்துக்கு மட்டும் அல்லாமல் ஒலிக்கும் பயன்பட்டது. இப்படியே அவரவர் பேசும் மொழிக்கேற்ப ஒலி எழுத்துகள் தோன்றலாயின. அந்த நிலையில் சித்திர வடிவின் கருத்துக்கும் ஒலிக்கும் யாதொரு தொடர்பும் இல்லாமல் போயிற்று. ஆயினும், எல்லா எழுத்துகளும் சித்திரக் குறிகளிலிருந்துதான் தோன்றின என்று சொல்ல இயலாது.

மேலே குறிப்பிட்டபடி சில எழுத்து முறைகளில் அகர முறையும், மற்றும் சிலவற்றில் உயிர்மெய்வகை முறையும் தோன்றின. மெய் வேறாகவும் உயிர் வேறாகவும் எழுதப்படுவதும், இரண்டும் ஒரே உருவத்தில் தோன்ற எழுதப்படுவதும் இவ்விருமுறைகளைப் பின்பற்றுவன. இரண்டாம் முறைப்படி உயிர்மெய் எழுத்துகளே முதலில் தோன்றியவை என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். அசீரியா, சீனம், சப்பான் ஆகிய நாடுகளில் தொல்லெழுத்துகள் இந்த முறையில்தான் தோன்றின. எழுத்துகளின் உருவத்தில் வேறுபாடு தோன்றாமல் ஓர் ஒலிக்கு ஓர் எழுத்து முறையில் தோன்றியது அகர முறை எழுத்து. ஈபுரு, கிரேக்க, உரோமானிய, அராபிய எழுத்துகள் இந்த வகைப்பட்டன. முதலில் எதை எவர் உருவாக்கினர் என்பதில் கருத்து வேற்றுமை இருக்கிறது. வடசெமித்திக்கு மக்கள் 'உஉ' குறியீடுகளைக் கொண்டு மெய்களாகவே எழுதி வந்தவர். சில நேரங்களில் அவற்றில் சிலவற்றை உயிராகவே எழுதிவந்தார்கள். சிரியா, பாலசுதீனத்தில் வாழ்ந்தவர் அகர எழுத்துகளை (alphabet) தோற்றுவித்தனர் என்று கருத இடமுண்டு. இவை எல்லாமே ஒன்றற்கு ஒன்று தொடர்புடையன என்று அறிய முடியாவிட்டாலும், அதனை மறுக்க இயலவில்லை. வடசெமித்திக்கு மொழியினர் ஏறக்குறைய கி.மு.1500-இல் மெய்யெழுத்துகளைத் தோற்றுவித்த பின், மற்ற மொழியினர் தங்கள் எழுத்துகளை உருவாக்கிக் கொண்டதாகக் கருதப்படுகின்றது.

கி.மு.3000-க்கு முன் இந்தியாவில் (இன்று பாகிசுத்தான்) மொகஞ்சதாரோ, அரப்பா, பகுதிகளில் எழுத்துகள் வழங்கி வந்தன. அரப்பாவில் சித்திரங்களாகவும் இரண்டு இடங்களிலும் சித்திர எழுத்து, ஒலி எழுத்து என்ற இருவகைகளும் காணப்படுகின்றன. இன்னும் உறுதியாகவும், அறுதியாகவும் அறியப்பட முடியாத இவ்வெழுத்துகள் பல உலக அறிஞர்களின் ஆராய்ச்சிக்கு உட்பட்டிருக்கின்றன. முழுமையாக ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய நிலையில் முடிவு வெளிப்படவில்லை. மேலும் அரப்பா எழுத்துகளின் எழுத்துமுறைக்கும் கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டில் வழங்கிய திருந்திய எழுத்துகளின் எழுத்து முறைக்கும் இடையில் என்ன நிலை இருந்தது? எப்படி வளர்ந்து வந்தது? என்பதை அறிய இயலவில்லை. இந்தியாவின் வட பகுதியில் வழங்கி வந்த கரோசுட்டி, பிராம்மி என்ற இருவகை எழுத்துகளும் வடசெமிட்டிக் எழுத்து முறையோடு தொடர்புடையன என்று கருத இடமிருக்கிறது.

வடமேற்குப் பகுதியில் கி.மு. 4-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்றிய அரசு அலுவலுக்கு என்று தோன்றிய கரோசுட்டி எழுத்து கி.பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டில் வழக்கொழிந்தது. கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டில் அசோகனின் கல்வெட்டுகள் இந்தியாவில் பிராம்மி எழுத்திலும் வடமேற்குப் பகுதிகளில் கரோசுட்டியிலும் எழுதப்பட்டன. இந்தப் பிராம்மி எழுத்து தமிழ்நாடு தவிர மற்ற இடங்களில் வழங்கி வந்தது. அதே எழுத்து தமிழ்நாட்டில் குறிப்பாக பாண்டிய நாட்டுக் குகைகளில் சமணர்க்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட படுக்கைகளின் அருகிலும் குகைகளின் கூரை விளிம்புகளிலும் தமிழி (அதாவது) தமிழ் என்ற பெயரால் எழுதப்பட்டது. கி.மு. முதல் நூற்றாண்டிற்கு முன் தோன்றிய சமபாயாங்கன சுத்த என்ற சமண நூலில் இந்தியாவில் வழங்கிய எழுத்துகளில் பிராம்மி, தாமிழி ஆகிய இரண்டின் பெயர்களும் காணப்படுகின்றன. எனவே இந்தியா முழுவதும் பொதுவான சில எழுத்துகள் வழங்கி வந்தன என்பதும் அவ்வப் பகுதிக்கு ஏற்ப உருமாற்றிக் கொள்ளப்பட்ட எழுத்துகள் வளர்ச்சி அடைந்து வடக்கே நாகரியும், தெற்கே கன்னடம், தெலுங்கு, தமிழ் எனவும் தனித்து வழங்கின என்பதும் அறியக் கிடக்கிறது. வடமொழியை எழுதப் பயன்பட்ட கிரந்த எழுத்தினின்றும் மலையாள எழுத்து கி.பி. 13,14-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றத் தொடங்கிற்று. ஏறத்தாழ கி.பி. 250-லிருந்து பாண்டி நாட்டில் வழங்கிய எழுத்துகளிலிருந்து தோன்றிய வட்டெழுத்து என்ற எழுத்தும் தமிழ் மொழிக் கல்வெட்டுகளை எழுதப் பயன்பட்டது. தமிழ்நாட்டின் கிழக்குப் பகுதியில் வழங்கிய தமிழ் எழுத்து தழைத்தோங்கி வளரவே, வட்டெழுத்து வடார்க்காடு, கொங்கு நாடுகளில் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து மறையலாயிற்று. பிறகு பாண்டி நாட்டில் கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டு வரை வழங்கி வந்த வட்டெழுத்து சோழர் மேலாண்மையால்வந்த தமிழின் தாக்கத்தால் மறைந்தது. இதற்குப் பின் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டு வரை கேரளத்தில் வட்டெழுத்து வழக்கிலிருந்தது. கடைசியாக எழுத்துகளில் வேறுபாடு காட்டாமல் ஒரே மாதிரி எழுதிக் குழப்பமடைந்த காரணத்தால் கோலெழுத்து என்று சொல்லப்பட்டு அதுவும் வழக்கொழிந்தது.

கே.ஜி.கி.

தொல்லை தரும் குழந்தை: இயல்பிலிருந்து மிகுதியும் விலகிய குழந்தைகள் பலராலும் பலவகை

யில் விளக்கப்படுகின்றனர். பிறவியிலிருந்து அக் குழந்தைகளைக் காணும் வாய்ப்புப்பெற்ற பலரும், எடுத்துக்காட்டாகக் குடும்ப மருத்துவர், குழந்தை சூழ்நிலைக்குத் தன்னை ஈடுகொடுத்துச் சரிப்படுத்திக் கொள்ள முடியாததுடன் எளிதில் ஆபத்துக்காளாகும் நிலையில் உள்ளது' என்று கூறலாம். 'தாயார் குழந்தையைக் கவனித்துக்கொள்ள முடியாத நிலை' என்று மகப்பேறு உதவியாளர் கூறலாம். 'மற்றவர் களைவிட மிகவும் தொல்லைதரும் குழந்தை' என்று பெற்றோர் கூறலாம். 'பள்ளியில் மற்றக்குழந்தை களைப் போல் அறிவுக்கூர்மையுடன் இக்குழந்தை இல்லை' என்று ஆசிரியர்கள் கருதலாம். நீதிமன்றம் இளங்குற்றவாளியாகக்கருதி.கவனிப்பும் கட்டுப்பாடும் தேவை என்று முடிவு செய்யலாம். உளநோய் மருத்து வர்கள் அக்குழந்தையைச் சிக்கலான குணநலனுள்ள தென்றும், இணக்கமானதல்ல என்றும் கருதுவர். சமூகப் பணியாளர்கள் தொல்லை தருவதாக அக் குழந்தையைப் பற்றிக் கூறலாம். மருத்துவ நிலையம். தொல்லைதரும் குழந்தையாகவும்,மருத்துவத்துக்குப் பயன் தெரியவில்லை என்றும் கருதலாம். இந்த எல்லா முடிவுகளும் தொல்லைதரும் குழந்தையைப் பிறரிடமிருந்து தனிமைப்படுத்துவனவாகவே அமை கின்றன.

தொல்லைதரும் குழந்தையைப் பொறுத்தமட் டில் தொல்லைதரும் குணநலம் என்பது 'ஏற்றுக் கொள்ளத்தகா நிலை' என்று கூறலாம். அதாவது 'ஏற்றுக்கொள்ளத்தகாதது' சில சூழ்நிலைகளில், அதாவது சில நேரங்களில், அல்லது சில இடங் களில் 'விரும்பத்தகாதது' என்றபொருள் தரு கிறது. எனவே, ஒரு நேரத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளத் தகாததாக மற்றும் 'விரும்பத் தகாததாக உள்ளது மற்றொரு நேரத்தில் அப்படியே இருக்கும் என்றும் எதிர்பார்க்க முடியாது.

தொல்லைதரும் குழந்தைகளின் கோளாறுகள் பொதுவாகக் கீழ்க்காணுமாறு பகுத்துணரப்படும்.

உடற்கூறு: இதில் குழந்தையின் உடலமைப்பில் உள்ள கோளாறுகள், செயலற்ற தன்மைக் குறை பாடுகள் முதலியன அடங்கும். இது பரம்பரை யாகவோ பின்னர் வந்ததாகவோ இருக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக வலிப்பு நோய், இறங்காத விதை கள், மனக் கோளாறுகள் முதலியவற்றைக் குறிப்பிட லாம்.

உணர்வுக் கூறு: இது குழந்தையின் அன்றாட வாழ்வின் அறிவுக்கூர்மை அல்லது அறிவாற்றல் தேவைகளை ஈடு செய்வதற்கான திறமைதொடர் புள்ளது.

குடும்பக் கூறு: பெற்றோரின் பின்னணித்தொடர் புடைய சிக்கல்கள் (எடுத்துக்காட்டாக, குற்றவாளி களான பெற்றோர்),சமூகப் பொருளாதார நிலை (எடுத்துக்காட்டாக, வேலையற்ற தொழிலாளர்), சுற்றுப்புறம் (எடுத்துக்காட்டாக, குடிசைப்பகுதி),வீடு (எடுத்துக்காட்டாக, நெருக்கடி மிக்கது),குழந்தையின் தனிக்குணநலன் (எடுத்துக்காட்டாக, பிடிவாதம், அதி காரத்துக்குப் பணியாமை), பெற்றோர் ஒருவருட னொருவர் முரண்படுதல் (எடுத்துக்காட்டாக, பணி வின்மை) பெற்றோருக்கு, குழந்தைகளுக்கு முரண்பாடு (எடுத்துக்காட்டாக, அன்பின்மை), குழந்தை வளர்ப்பு மற்றும் கண்காணிப்பு (எடுத்துக்காட்டாக, அடித்தல், மாறுபடுதல்) முதலியன.

சமூக உறவு: சமூக உணர்வு ஏற்படுத்தும் புலனு ணர்வு, தொடர்புள்ள மாறுபடும் திறன், கூட்டுறவு நடவடிக்கையில் ஈடுபாடு முதலியன தொடர்புள்ளது.

சமூக நடத்தை: இதில் சட்டமீறல்கள் அனைத்தும் அடங்கும். முக்கியமாக மனிதர், சொத்து, போதை மருந்து உட்கொள்ளுதல், விபசாரம் தொடர்பான எல்லாக் குற்றங்களும், சட்ட மீறல்களும் இதி லடங்கும். மேலும் குற்றம்சாரா, தன்னை அழித்துக் கொள்ளும் செயல்களும் (தற்கொலை முதலியன) இதிலடங்கும்.

தனிக்குணம்: குணநலனில் மாறுபாடு (எடுத்துக் காட்டாக, கடுமையான தன்ஆய்வு), உணர்வு மாறு பாடு (எடுத்துக்காட்டாக, உணர்வு முதிரா நிலை) முதலியன.

மேலே குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு தன்மையும் மிக வும் பொதுவான நிலையிலிருந்து மிகவும் சிறப்பான நிலைவரை பல்வேறு நிலைகளிலும் விரிவாகப் பகுப் பாய்வு செய்யப்படுகிறது.

இந்த அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட புதிய மருத்துவ முறையில் சிக்கல்கள் மூன்று நிலைகளில் விரிவாக ஆராயப்படுகின்றன. அவை:1)தன்மை (எடுத்துக்காட்டாக,உடற்கூறு),2)நோய் (எடுத்துக் காட்டாக, சிறுநீர் கட்டுப்படுத்தமுடியாமை),3) நடத்தை(எடுத்துக்காட்டாக, தவறுகளை மறைத்தல். அல்லது 1) தன்மை (எடுத்துக்காட்டாக, சமூக நடத்தை), 2)நோய் அல்லது சிக்கல் (எடுத்துக்காட் டாக, தற்கொலை எண்ணங்கள்), 3) நடத்தை (எடுத்துக்காட்டாக தனக்குத்தானே காயப்படுத்திக் கொள்ளுதல்) முதலியன.

ஒவ்வொரு நடத்தைக்கும் ஒரு மருத்துவத் தொடர் அமைந்துள்ளது. வே.ந.

தொலைக்காட்சிவழிக் கல்வி: இன்றைய கல்வி அமைப்பில் ஆசிரியரின் பங்கு கல்வி கற்பித்தல்

என்பதில் இருந்து கல்வி கற்றிடப் பேணல் என்னும் அமைப்பை நோக்கிச் செல்வதாக உள்ளது. கல்வித் தொழில் நுட்பம், இம்முறையை எளிதாக்கும்வகையில் பலவித கருவிகளைக் (MultiMedia) கொண்டு பயனளிக்கின்றது. இப் பல்வேறு கருவிகளைக் கையாள்வதன்மூலம் கற்றல் அணுகுமுறைகளை எளிதாக்கவும், பயனுடையதாக்கவும் இயலும். இம்முறைகளின் மூலம் செய்தித் தொடர்புத் திறனை வளர்க்கவும், கற்றலை மனத்தில் இருத்திக்கொள்ளவும் இயலும்.

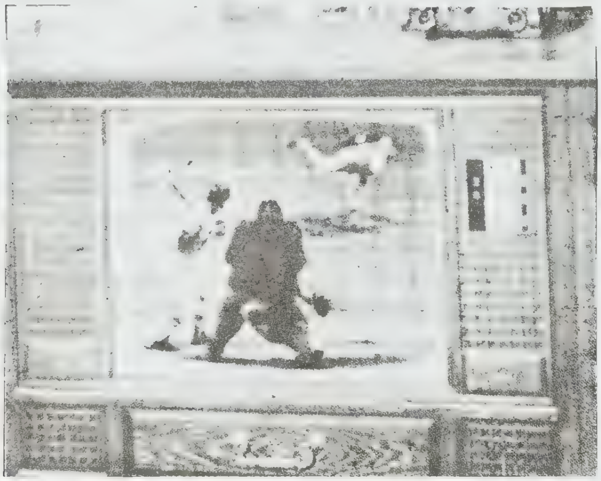

தொலைக்காட்சி

இரண்டாம் தொழிற்புரட்சியான செய்திப் பரிமாற்றம், தொடர்புகள் மூலம் கற்றல் வழிகளான அணுகுமுறைகள், பின்தொடர்பு, செவி மற்றும் கட்புலக் கருவிகள் (Audio Visual) ஆகியவை பெருமாறுதல் பெற்றுள்ளன. இத்தகு செவி கட்புலக் கருவிகள் கற்றலை உறுதிப்படுத்த வல்லனவாக உள்ளன.

இத்தகு கருவிகள் மாணாக்கர்கள் கற்றல் அனுபவங்கள் பெறப் பல்புலன் அணுகுமுறைகளை (Multi Sensory Approach) மேம்படுத்துகின்றன. மேலும், கற்றபின் மொத்த அனுபவங்களை ஒட்டு மொத்தமாகப் பெறத் துணை செய்கின்றன.

கட் செவிப்புலக் கருவிகளில் எல்லாம் தலையாயதாகக் கருதப்படுவது தொலைக்காட்சி(Television) யாகும். ஒளியையும் ஒலியையும் ஒருசேரத் தரும் கருவி தொலைக்காட்சிப் பெட்டியாகும். பொதுச் செய்திவழித் தொடர்பில் இது மிக உயர்ந்த இடத்தைப் பெறுகிறது. தேசிய அளவில் கல்வி அறிவியல் நுட்பத் திறனுடன் கிராமப் புறங்கள் எல்லாம் கல்வி மேம்பாடு அடையச்செய்வது தேசிய வளர்ச்சிப் பணியின் இன்றியமையாத அங்கமாகும்.

கல்வி அரங்கில் ஓர் ஆசிரியருக்குக் கட்செவிப் புலன்கள் வழிக் கற்றல் அனுபவங்களைத் தரத் திட்டமிடுதற்குத் தொலைக்காட்சி வழி மிகவும் இன்றியமையாததாகும். சலனப் படங்கள் (Motion Pictures) வழிக் கற்பித்தல் அனுபவங்கள் பெற விழையும் முயற்சிகள் இவண் தேவையில்லை. எடுத்துக்காட்டாக எவ்வகையான படச்சுருள்கள் உள்ளன, எவை சிறந்தவை, எவற்றை வரிசைப்படி அமைக்க வேண்டும், எவ்வெவற்றிற்கு எங்கெங்கு எழுத வேண்டும், முன் ஆயத்தங்கள், படச்சுருளைப் பயன்படுத்த வேண்டிய கருவிகளை இயக்கும் முயற்சி, திட்டமிடல் போன்றவற்றில் எல்லாம் ஈடுபட வேண்டியதில்லை. இம் முயற்சிகளுக்கெல்லாம் இடமின்றி நிறைந்த அனுபவங்களை எளிய அணுகுமுறையில் நிறைவாகத் தருவது தொலைக்காட்சி வழிக்கல்வியாகும்.

இத்தகு தொலைக்காட்சிவழியே தேவையான விளக்கங்களைச் சேகரித்துத் தொகுத்துத் தேவைப்பட்டபோது அளிக்கவும், தொலைவுகளைக் கடந்து கிராமப்புற மாணாக்கர்களும் அறியும்வண்ணம் வெளியிடவும், மாணாக்கர்கள் விரும்பும்வண்ணம் பலவித அணுகுமுறைகளில் அளிக்கவும்இயலும். எனவே சிறந்த, தேர்ந்த முறையில் திறன்களை வளர்க்கும் வகையில் திறன்மிகு கற்றல், தொலைக்காட்சி வழி மூலம் நிகழ ஏதுவாகின்றது. எனவே, தொலை தூரங்களில் உள்ள கிராமப்புறங்களில் உள்ள மாணாக்கர்களும் கற்கும் வண்ணம் (SITE) கோள் வழித் தொலைக்காட்சி கற்றல் சோதனை (Satellite Instructional Television Experiment) 1976-ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆறுமாநிலங்களில் மட்டும் ஆந்திரா, பஞ்சாபு, பீகார், காசுமீர், மத்தியபிரதேசம், ஒரிசா, இராசசுத்தான் மாநிலப் பள்ளிகளில், பள்ளிக்கூட நேரங்களில், காலையும் மாலையும் கல்வி நிகழ்ச்சிகள் தொடக்கப் பள்ளி மாணாக்கர்களுக்கெனத் தொலைக்காட்சி வழி நடத்தப்பட்டன. இத்தகு நிகழ்ச்சிகள், நிறைந்தபயனைத் தந்தமையால் உள்வரை (Insat IB) மூலம் உயர்கல்விக்கென நிகழ்ச்சிகள் இப்பொழுது நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

இத்தகு நிகழ்ச்சிகளுக்கென வழிமையமாகிய (Media Centre) சாமியா மிலியா பல்கலைக்கழகத்திலும் தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சிக் (N.C.E.R.T.)குழுவிலும்(Software)நிகழ்ச்சிகள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவை எந்த அளவிற்கு மாணாக்கர்கள் மனத்தில் தாக்கம் விளைவிக்கின்றன என்பது பற்றியும் ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டு, அவற்றின் பின்னணியாக நிகழ்ச்சிகளுக்குப் புது வடிவமும் கொடுக்கப்படுகின்றன.

எந்த ஒரு தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியின் வெற்றியும் எவ்வாறு அதற்கு வடிவம் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைப் பொறுத்ததாகும். ஏனெனில் ஒரு கருவின் பின்னணியில் நிகழ்ச்சியாக்கப்பட்டு, ஒலியும் ஒளியும் ஏற்றப்பெற்று, உயிர் கொடுக்கப்பட்டு, நிகழ்ச்சிகளைக் காண்போரின் மனநிலைக்கு ஏற்றவாறு வடிவம் கொடுக்கப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியும் ஒரு கல்விக் குறிக்கோளின் பின்னணியில் எழுப்பப்பட்டதாகும். எந்த ஒரு பொழுதுபோக்கு நிகழ்ச்சியும் ஒரு குறிக்கோளின் அடிப்படையிலேயே அமைக்கப்பட்டதாகும். ஏனெனில், ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியும் அறிவின்பாற்பட்டதாகவோ உணர்வின்பாற் பட்டதாகவோ செயலின் பாற்பட்டதாகவோ அமையும்.

பொதுவாகக் கற்றல் என்பது மூன்று களங்களில் அமையும் என்னும் புளூம் (Bloom), அறிவுசார் நிலைக்களம் (Cognitive Domain), உணர்வுசார் நிலைக்களம் (Affective Domain). செயல்சார் நிலைக்களம் (Psycho Motor Domain), எனக் கற்றல் நிகழும் நிலைகளைக் குறிப்பிடுவர். ஒன்றன்பால் பெற்ற அறிவின்மூலம் அறிதல், தெளிதல், பகுத்தல், தொகுத்தல் பயன்படுத்தல், மதிப்பிடுதல் போன்ற பண்புகள் அறிவுசார் நிலைக்களத்திலும், ஒன்றன்பாற் பெற்ற உணர்வுகளின் கொள்கலனாக விளங்குவது உணர்வு சார் நிலைக்களத்திலும், ஒரு செயலைக் கண்ணுற்று அவ்வாறே அச்செயலைச் செய்யப்பயிற்சிபெற்றதிறன்கள் செயல்சார் நிலைக்களத்திலும் வெளிப்படுகின்றன என்பார் கல்வியியலார். இவ்வாறே இம்மூன்று நிலைகளிலும் தொலைக்காட்சி வழிக் கல்வி, நிறைந்த கற்றல் அனுபவங்களைத் தரவல்லதாக அமைந்துள்ளது. மேலும் நிறைந்த கருத்துகள் மூலம் அறிவைப் பரப்பவல்லதாகவும் அமைகின்றது. கற்ற செய்திகளை நினைவில் இருத்தி வைத்துக்கொள்வதற்கு ஏதுவாக ஆர்வம் ஊட்டவல்லதாகவும் அமைகிறது. உலக நிகழ்ச்சிகளையும் நாட்டுநிகழ்ச்சிகளையும் பன்னாட்டு நிகழ்ச்சிகளையும் கல்வித் தொடர்பான அனைத்துச் செய்திகளையும் உடனுக்குடன் தரும் வழிகளைப் பெற்றுள்ளது. உலகைச் சுற்றி அனுபவங்கள் பெறுதலைவிட, இருந்த இடத்திலேயே உலகைச் சுற்றி வரும் அனுபவம் பெறும் அளவிற்கு, உடனுக்குடன் நிகழ்ச்சிகளைத் தருகின்றது, ஏறக்குறைய ஒரே நேரத்தில் காசுமீரத்தில் இருந்து கன்னியாகுமரி வரையிலும், பம்பாயில் இருந்து திசுபூர் வரையிலும் மாணாக்கர்கள் கல்வி நிகழ்ச்சிகளைக் காணமுடிகின்றது. கண்ணுக்குப் புலப்படாத மிகச்சிறிய பொருள்களைப்பெரிதாக்கிக் காணவும், அரிய பொருள்களைக் காணவும் இயலுகின்றது. இத்துணைச் சிறப்புப் பெற்றிருந்தாலும் சிற்சில குறைபாடுகளும் உள்ளன என்பார் திறனாய்வாளர். ஒரேவழிப்போக்கு (One Way Medium) கொண்டது என்றும், பெருஞ் செலவினம் கொண்டது என்றும், பார்வையாளர் செயலின்றி இருக்கின்றனர் என்றும், தனியாள் வேறுபாடுகளைக் கருத்திற் கொண்டு அமைக்கப்படுவதில்லை என்றும் சுட்டுவர். குறைகள் ஒருசில இருப்பினும் அவற்றை ஓரளவு சரியான திட்டமிடல் மூலம் போக்க இயலுமென்றும் கூறுவர்.

தொலைக்காட்சி வழி மூலம் எவ்வகையான கற்றல் அனுபவங்களைப் பெறமுடியும்? அனைத்து வகைக் கற்றல் முறைகளுக்கும் தொலைக்காட்சியைப் பயன்படுத்த வேண்டுமா?, தனியாள் முன்னேற்றத்திற்கு அடிகோலுமா?, எளிதாக வகுப்பறை கொடுக்க இயலும் அனுபவங்களைத் தொலைக்காட்சி வழி மூலம் தருதல் தேவையா?, ஆசிரியர் இடத்தைத் தொலைக்காட்சி நிரப்ப இயலுமா?, எந்த அளவிற்குச் சிறந்த நிறைந்த அனுபவங்களைத் தர இயலும்? என்பனவற்றையெல்லாம் திட்டமிட்டுத் தொலைக்காட்சி வழி தருதல் கல்வியின் பயன்களை நிறைவேற்ற வல்லதாக்கும். எஸ்.மோ.

தொலை நோக்குத் திட்டமிடுதல்: உள்நாட்டில் கிடைக்கத்தக்க மூலவளங்களையும் வெளிநாடுகளிலிருந்து பெறத் தக்க மூலவளங்களையும் தகுதியானதொரு மைய அமைப்பின் மூலம் ஒன்று திரட்டி, நாட்டின் தேவைகளுக்கேற்ப முன்னுரிமைகளையும் இலக்குகளையும் அமைத்துக் கொண்டு,மூலவளங்களைப் பகிர்ந்தளித்துத் திட்டமிட்டுப் பொருளாதார முன்னேற்ற முயற்சிகளைப் பல நாடுகளும் மேற்கொள்கின்றன. திட்டமிடுவதில் உள்ள பல வகைகளில் கால அளவின் அடிப்படையில் குறுகிய காலத் திட்டமிடுதல் (Short term Planning), நீண்ட காலத் திட்டமிடுதல்(Long term Planning) என்று வகைப்படுத்துவது இயல்பு.

குறுகிய கால அளவு ஓராண்டாகவோ, அதற்கு மிகுதியாகவோ, குறைவாகவோ இருக்கலாம். குறுகிய காலத் திட்டம் என்பது நீண்ட காலத் திட்டத்தின் ஓர் அங்கமாகவோ, தனித் திட்டமாகவோ இருக்கலாம்.

பொதுவாக 15முதல் 20 அல்லது 25 ஆண்டுகளுக்கென அமைக்கப்படும் திட்டத்தை நீண்ட காலத் திட்டம் அல்லது தொலை நோக்குத் திட்டம் என்பர். இந்த நீண்ட கால அளவில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய பல நோக்கங்களையும் திட்ட இலக்குகளையும் பொதுவாகக் குறிப்பிட்டு, மேலெழுந்தவாரியாக அமைக்கப்படுவது இத்தகைய தொலை நோக்குத் திட்டம் (Perspective Planning)

சோவியத்து உருசியாவை (Soviet Russia) மின்மயமாக்குவதற்கு அமைக்கப் பெற்ற புகழ் மிக்க

'கோயல்ரோ' (Goelro) எனப்படும் திட்டத்தை அமைத்தபின் இம்முறைமிகவும்புகழடையத் தொடங்கியது. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை 1958-ஆம் ஆண்டு வரை வரைந்து நிறைவேற்றிய உருசியா 1959 முதல் 1979 வரையிலான 20 ஆண்டுகளுக்கான திட்டத்தை விரைந்து செயற்படுத்தத் தொடங்கியது. தொலை நோக்குத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் குறுங்காலத் திட்டங்களும் ஓராண்டுத் திட்டங்களும் அமைக்கப் பெற்றுச் செயற்படுத்தப்பட்டன.

இயல்புகள்: விரிவானதாகவும் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கியதாகவும் இத்திட்டம் இருக்கும். நீண்ட கால அளவில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய பல செயல்களையெல்லாம் பகுதிபகுதியாகக் குறுகிய காலத் திட்டத்தில் மேற்கொள்ளத் தக்க வண்ணம் அமையப் பெறுவதால், குறுங் காலத்திட்டங்களுக் கானதொரு அடிப்படையாகத் தொலை நோக்குத் திட்டம் அமையும்.

இன்றியமையாமை: நீண்ட கால அளவிலான பல தொழில் திட்டங்களை விரைவாக நிறைவேற்றவும், பல துறைகளுக்கிடையேயும் பல வட்டாரங்களுக் கிடையேயும் சமச் சீரான வளர்ச்சியைப் (Balanced growth) பெறவும், அறிவியல் முறைகளையும் திறன் மிகுந்த தொழில் நுட்பங்களையும் புதுப்புது உற்பத்தி முறைகளையும் பயன்படுத்தவும், எதிர் காலத்தில் மக்கள் பெருக்கத்தையும், அதன் தொடர்பான முதலீட்டு, நுகர்வுத் தேவைகளை மதிப்பிட்டு பேரளவில் உற்பத்தியைப் பெருக்கவும், பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தேவையான சமுதாயப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்புகளின் (Social and economic infrastructure) பெருக்கத்திற்கு , மக்கட் பெருக்கக் கட்டுப்பாட்டு முறைகளைத் தகுந்த முறையில்பயன் படுத்தவும், குறுங்காலத் திட்டங்களுக்கான நல்லதொரு அடிப்படையாக விளங்கவும் தொலைநோக்குத் திட்டமிடுதல் மிகவும் இன்றியமையாதது.

இடர்கள்: சரியான தொலை நோக்குத் திட்டத்தை அமைப்பது எளிதன்று. நெகிழ்ச்சித் தன்மையின்மை, எதிர்பாராமல் தோன்றத் தக்க மாற்றங்களை மதிப்பிட இயலாமை, எதிர்பாராமல் தோன்றும் மாற்றங்களுக்கேற்பத் திட்டங்களை மாற்றியமைக்கும்போது மக்களிடையே மதிப்பை இழந்து விடத் தக்க வாய்ப்புகள் போன்ற பல இன்றியமையாத இடர்கள் தொலை நோக்குத் திட்டத்தில் உள்ளன.

என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

பாலசுப்பிரமணியன், என்.எஸ். திட்டமும் வளர்ச்சியும், உமா பப்ளிகேஷன்ஸ், மதுரை, 1987.

Thingau, M.L. The Economics of Develoment and Planning, Vikas Publishing House, New Delhi, 1973.

Seth, M.L. Theory and Practice of Planning, S. Chand and Co., New Delhi, 1977.

தொலை வில்லிமங்கலம்: தென்பாண்டி நாட்டில் அமைந்த வைணவத் தலங்களுள் ஒன்று. திருநெல்வேலியில் இருந்து வடக்கே இருபத்தைந்து கல் தொலைவில் உள்ளது. வைகுண்ட ஏகாதசியன்று நவத்திருப்பதிக்கும் மக்கள் சென்று இறைவனை வழிபடுவதுண்டு. நவத்திருப்பதியில் தொலைவில்லிமங்கலம் என்ற இரட்டைத் திருப்பதி, தாமிரவருணி ஆற்றின் வடகரையில் உள்ளது. ஆழ்வார் திருநகரியின் எதிர்ப்புறம் அமைந்துள்ளது என்றும்குறிப்பிடலாம். இங்கே திருமால் நின்ற திருக்கோலத்திலும், வீற்றிருக்கும் திருக்கோலத்திலும் காணப்படுகிறார். இங்கே இரண்டு சந்நிதிகள் இருப்பதால் இரட்டைத் திருப்பதி என்று வழங்கினர். இது நம்மாழ்வாரின் பாடல் பெற்ற தலம். திருவாய்மொழி ஆறாம் பத்தில் இவ்வூரின் வளம் பேசப்படுகிறது. நோக்கும் பக்கம் எல்லாம் கரும்பொடு செந்நெல், ஓங்கு செந்தாமரை வாய்க்கும். தண்பொருநல் வடகரை வண் தொலைவில்லி மங்கலம் நோக்கினால், அத்திசையன்றி மறு நோக்கில்லை, நாடொறும் மணிவண்ணன் நாமமே வாய்க்குள் முனகியவாறு காணப்படுகிறாள் என்ற கருத்தைப் பாட்டில் பார்க்கமுடியும். திருந்து வேதமும் வேள்வியும் திருமாமகளிரும் தாம் மலிந்து இருந்துவாழ்பொருநல் வடகரை வண் தொலைவில்லி மங்கலம் என்று பாராட்டப் பெற்ற இவ்வூர் வெறும் கோயில் மாத்திரம் உடைய இடமாக விளங்குகிறது. ஊர் என்ற அமைப்பே இல்லை. வைகுண்ட ஏகாதசிக்கு மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாகச் செல்வதால், புகழ் குன்றாமல் இருக்கிறது. சடகோபன் முந்தை ஆயிரத்துள் இவை தொலைவில்லி மங்கலத்தைச் சொன்ன செந்தமிழ் பத்தும் நமக்கு அவ்வூரை நினைவு படுத்தும் வேத ஒலியும் விழா ஒலியும் மிகுந்திருந்தன.

மா.வ.

தொழில் அமைப்பும் அமைதியின்மையும்: வேளாண்மைத் துறை, காடுகள், சுரங்கம், மீன் வளம் போன்றவை உள்ளிட்ட முதன்மைத் துறை (Primary Sector), பெருந் தொழில்கள், சிறு தொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள், நடுத்தரத் தொழில்கள், பாதுகாப்பிற்கு மிகவும் இன்றியமையாத தொழில்கள் (Strategic Industries) என்ற பல வகைத் தொழில்களைக் கொண்ட இரண்டாம் துறை (Secondary Sector), இவ்விரண்டிலும்வாராத செய்தித் தொடர்பு, போக்குவரத்து, வணிகம், வங்கி

போன்ற மற்றெல்லாம் அடங்கிய மூன்றாம் துறை (Tertiary Sector) என்ற மூன்று துறைகள் செயற்படுவது இயல்பு. இம்மூன்று துறைகளிலும் ஒரே நேரத்தில் தொடர்ச்சியாகத் தோன்றும் வளர்ச்சியே பொருளாதார வளர்ச்சி எனப்படும். ஒரு நாடு பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெறுவதற்கு முன்னால் உள்ள நிலையிலும், வளர்ச்சிக் காலத்திலும் வளர்ந்த நிலையிலும் இத்துறைகளின் அமைப்புகளில் (Structure) பேரளவு மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன. இவண் இரண்டாம் துறையான தொழில் அமைபில் தோன்றும் மாற்றங்களைக் காணலாம்.

பலவகைத் தொழில்களுள் ஒருசிலவகைத் தொழில்கள் சிறப்புப் பெற்றும், சிலவகைத் தொழில்கள் சிறப்புப் பெறாமலும், ஒருசிலவகைத் தொழில்கள் இல்லாமல் இருப்பதும் ஒருவகைத் தொழில் அமைப்பு. பொருளாதார வளர்ச்சி நிலைகளில் இவ்வமைப்பில் பலவித மாற்றங்கள் நிகழுவது இயல்பு.

நாட்டின் நிலப்பரப்பில் ஒருசில நிலப்பகுதிகளில் தொழில்கள் செறிந்தும், பிற பகுதிகளில் சிறிதளவாகவும், சில பகுதிகளில் தொழில்களே இல்லாமலும் இருப்பது ஒருவகைத் தொழில் அமைப்பு. பொருளாதார வளர்ச்சி நிலைகளில் இவ்வமைப்பிலும் மாற்றங்கள் நிகழ்வது இயல்பு.

தொழிலைத் தொடங்குதல், நிருவகித்தல் ஆகியவற்றில் நாட்டில் நிலவும் பொருளாதார அமைப்பிற்கு (Economic System) ஏற்பத் தனியார் துறையோ, பொதுத் துறையோ, தனியார் துறையும் பொதுத்துறையும் சேர்ந்த கூட்டுத் துறையோ மிகுதியான பங்கேற்கலாம். இந் நிலையையும் தொழில் அமைப்பு(Industrial Structure) எனக் குறிப்பிடலாம் என்பர் சிலர். நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி நிலைகளில் இவ்வமைப்பிலும் பல மாற்றங்கள் நிகழ வாய்ப்புகள் உண்டு.

தொழிலில் பயன்படுத்தப்படும் நிலம், உழைப்பு மூலதனம், அமைப்பு என்ற நான்கு வகை உற்பத்திக் காரணிகளின் அளவின் அடிப்படையில் தொழில்களை மூலதனச்செறிவுள்ள, தொழிலாளர் செறிவுள்ள, நிலப்பரப்புச் செறிவுள்ள, நிருவாகத் திறன் செறிவுள்ள தொழில் அமைப்புகள் என வகைப்படுத்தலாம் என்பர் சிலர். ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சி நிலைகளில் இவ்வமைப்பிலும் பலவகை மாறுதல்கள் தோன்ற வாய்ப்புகள் உண்டு.

தொழில்கள் உற்பத்தி செய்யும் பண்டங்கள் பெரும்பாலும் நுகர்வோர் பண்டங்களாகவோ, மூலதனப் பண்டங்களாகவோ இருக்கலாம். இந்த அடிப்படையிலும் தொழில் அமைப்பு, பொருளாதார நிலைகளால் மாற்றம் அடையலாம்.

இந்தியத் தொழில் அமைப்பு: இந்தியா 1947-ஆம் ஆண்டில் அரசியலில் தன்னாட்சி பெற்ற காலத்தில் தொழில் வளர்ச்சியில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலிருந்தது. இந்தியத் தொழில் அமைப்பில் 1951-ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப் பெற்ற திட்டமிட்ட பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான முயற்சிகளின் விளைவினால் பற்பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன.

நுகர்வுப் பொருள்களை ஓரளவுக்கு மட்டுமே உற்பத்தி செய்து வந்த இந்தியத் தொழில், இன்று நுகர்வுப் பண்டங்களையும், மூலதனப் பண்டங்களையும் பெருமளவில் உற்பத்தி செய்யும் ஆற்றலைப் பெற்றிருக்கிறது. ஒருசில வகைக் கச்சாப் பொருள்களைத் தவிர ஏறத்தாழ எல்லாவிதமான கச்சாப் பொருள்களும் இந்தியாவிலேயே கிடைக்கின்றன. ஒருசில வகைப் பண்டங்களைத் தவிர ஏறத்தாழ எல்லாவகைப் பண்டங்களையும் இந்தியத் தொழில்களே உற்பத்தி செய்கின்றன. குறிப்பாகச் சிறிய வகைப் பொறியியல் பொருள்கள் (Engineering goods) இந்தியத் தொழில் ஏற்றுமதியில் மிகவும் உயர்நிலையை அடைந்திருக்கின்றன. சுருங்கக்கூறின் பேரளவில் தொழில் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்யும் பத்து நாடுகளில் இந்தியாவும் ஒன்று என்ற நிலைக்கு இந்தியா உயர்ந்திருக்கிறது.

பொதுத்துறையின் பங்கு: இந்தியத் தொழில் அமைப்பில் பொதுத்துறையின் (Public Sector) பங்கு பன்மடங்கு பெருகியிருக்கிறது. பொதுத் துறை நிறுவனங்களின் முதலீட்டு அளவு கடந்த 40 ஆண்டுகளில் உரூ. 25,000 கோடிக்கும் மிகுதியாகிவிட்டதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. அதாவது இந்தியத் தொழில் அமைப்பில் தனியார் துறைக்குச் சமமாக அல்லது தனியார் துறையையும் மிஞ்சிச் செல்லும் வகையில் பொதுத்துறையின் பங்கு பெருகியிருக்கிறது.

சிறுதொழில் துறையின் பங்கு: சிறு தொழில்கள், நடுத்தரத் தொழில்கள், பெருந்தொழில்கள், பாதுகாப்புக்கு இன்றியமையாத தொழில்கள் என்று தொழில் அமைப்பை வகைப்படுத்தி மொத்த உற்பத்தியில் அவற்றின் பங்கைக் கணித்துப் பார்க்கும் போது சிறு தொழிற்றுறையின் பங்கு சிறிது சிறிதாகக் குறைந்துகொண்டே செல்கிறது. அதாவது, இந்தியத் தொழில் அமைப்பில் சிறு தொழிலின் பங்கு மையப் புள்ளியியல் கழகத்தின் (Central Statistical Organization) கணிப்பின்படி 1960-61-இல் இது 42 விழுக்காடாக இருந்தது. ஆனால் 1976-77-இல் 36 விழுக்காடாகக் குறைந்துவிட்டது.

பெரும் தொழில் குடும்பங்கள்: தொழில்கள் பரவலாகவும், செறிந்தும் வளர்ச்சியடைவது இயல்பு. இந்தியத் தொழில் அமைப்பில் தொழில்செறிவு

(Industrial Concentration) மிகுந்து வருகிறது (காண்க: தொழில் செறிவு). முற்றுரிமை, கட்டுப் படுத்தப்படத்தக்க வாணிக நடவடிக்கைகள் (Monopolies and Restrictive Trade Practices) சட்டத்தின் அடிப்படையில் பல முயற்சிகளையும், உரிமம் வழங்கு தலில் பல கொள்கைகளையும், கோட்பாடுகளையும் இந்தியப் பேரரசு கடைப்பிடித்தாலும்கூட நாட்டில் பொதுவாக நிலவும் மூலதனப் பற்றாக்குறையாலும், பொதுவாக மக்களால் விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் மூலதனச் செறிவுள்ள தொழில்களின் வளர்ச்சியாலும் இந்தியத் தொழில் அமைப்பில் தொழில் செறிவு மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது.

தொழில் வளர்ச்சியில் நிலப்பரப்பின் அடிப்படையில் வேறுபாடுகள்: ஒரு நாட்டிலுள்ள எல்லா மாநிலப் பகுதிகளிலும் தொழில்கள் தொடங்கப் பெற்று வளர்ச்சியடைந்து வருவது ஒருவகைத் தொழில் அமைப்பு. இவ்வமைப்பு மிகவும் விரும்பத் தக்கது என்பதைப் பலரும் வலியுறுத்தியுள்ளனர். ஆனால், பல காரணங்களால் இவ்வமைப்பைப் பெற முடியாமலும் போகலாம். இந்தியாவின் தொழில் கொள்கை இவ்வமைப்புக்கு ஆதரவாக இருக்கின்றது. ஆனால், எவ்வளவுதான் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டாலும் பல காரணங்களால் பீகார், மத்திய பிரதேசம், ஒரிசா போன்ற பல மாநிலப் பகுதிகளில் தொழில்கள் மிகுதியான அளவில் தோற்றுவிக்கப்பட வில்லை. எனவே, இந்தியாவில் தொழில் வளர்ச்சி யில் மாநிலப் பரப்பின் அடிப்படையில் பல வேறு பாடுகளைக் காணமுடிகிறது.

மிகுந்த செலவு அமைப்பு: தொழில்களைத் தொடங்கவும், தொழில் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்யவும் ஆகும் செலவின் அடிப்படையிலும் தொழில் அமைப்பை வேறுபடுத்த இயலும். பல பன்னாட்டுத் தொழில் அமைப்புகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது இந்தியத் தொழில்களில் பல மிகுந்த செலவு அமைப்பைப் (High Cost Structure) பெற்றிருக்கின்றன. நாட்டில் நிலவும் உரிமம் வழங்கும் கொள்கையும் (Licencing Policy) இதற்கான காரணங்களுள் ஒன்றாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

குடிசைத் தொழில்களின் நசிவு: இந்தியாவின் தொடக்கக் கால வளர்ச்சி நிலையில் குடிசைத் தொழில்கள் மிகவும் புகழ்பெற்று விளங்கின. ஆனால், ஆலைத் தொழில்களின் பெருக்கத்தாலும், பல்வேறு புதியன புகுத்தும் முறைகளாலும் பெரும்பான்மை யான மக்களுக்குத் துணை ஊதியத்தை (Supplementary Income) நல்கிவந்த குடிசைத் தொழில்கள் நசிந்து விட்டன. குறிப்பாகத் துணித் தொழில்கள், எண்ணெய் எடுத்தல், சோப்பு உற்பத்தி, தீப்பெட்டிகள் உற்பத்தி, தோல் பொருள்கள் உற்பத்தி போன்ற பல துறைகளில் மிகவும் புகழ்பெற்றிருந்த குடிசைத் தொழில்கள் நசிந்துவிட்டன.

இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சியைப் பெருக்க 1983-ஆம் ஆண்டு இந்தியப் பேரரசின் தொழில் மந்திரியால் அறிவிக்கப்பட்ட 10 அம்சத் திட்டத்தில் (10 Point Programme) இந்தியத் தொழில் அமைப்பில் ஒருங்கிணைப்பு வலியுறுத்தப்பட்டது. அதாவது இந்தியா முழுவதிலும் பரவலாகப் பல்கிப் பெருகியுள்ள சிறுதொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் துறையும், பேரளவில் காணப்படும் சிறுதொழில்கள் துறையும் நன்கு அமைக்கப்பட்டு, விரைவான வளர்ச்சியைப் பெற்றுவரும் நன்கமைக்கப்பட்ட (Well Organised) பெருந் தொழில் துறையும் ஒருங்கிணைந்து செயற் படுவதன்மூலம், தொழில் உற்பத்தியின் மொத்த அளவு மிகுதியாக்கப்பட வேண்டும் என்றும், வேலை வாய்ப்புகள் பெருக்கப்பட வேண்டும் என்றும் வலி யுறுத்தப்பட்டது. நடப்புத் திட்டமான ஏழாம் ஐந் தாண்டுத் திட்டத்தில் (1985-90) கட்டமைப்பு வசதி களில் (Infrastructure Facilities) குறிப்பாக, ஆற்றல் (Power) வசதிகளில் முனைப்பான முன்னேற்றத்தைச் சாதித்தல், புதிய உற்பத்தி உத்திகளைக் கையாளு தல், பொறி நுட்பத் திறத்தை மேம்படுத்துதல், மூலதனத்தையும் பிற உற்பத்திக் காரணிகளையும் திறம்படப் பயன்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்குதல், உற்பத்திச் செலவைக் குறைத்துப் பன்னாட்டுத் தொழில் பண்டங்களோடு பன்னாட்டுச் சந்தையில் போட்டியிடத்தக்க துணையான நிலைகளைப் பெறு தல், புதிய புதிய பண்டங்களைப் புகுத்துதல், ஏற்று மதித் துறையில் தொழில் வளர்ச்சியை மிகுதியாக்கு தல் போன்ற பல உத்திகள் கையாளப்படுகின்றன.

மூலதனச் செறிவு, தொழிலாளர் செறிவு அமைப்புகள்: தொழில் அமைப்பில் மூலதனச் செறிவு அமைப் புக்கும் தொழிலாளர் செறிவு அமைப்புக்கும் சிறப்புக் கொடுப்பதில் பல கருத்து வேறுபாடுகள் உண்டு. தொழில் அமைப்பில் மூலதனச் செறிவுள்ள தொழில் களின் பங்கை மிகுதியாக்கினால் தொடக்க நிலையில் வேலையில் லாத் திண்டாட்டம் போன்ற நிலைகள் தோன்றினாலும் பொருள் உற்பத்தி மிகுதியாக இருப்பதன் விளைவாக நீண்ட காலத்தில் எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் வேலைவாய்ப்புகள் கிடைத்து விடும் என்று விவாதித்து, அதனடிப்படையில் தொழில் அமைப்பில் மூலதனச் செறிவுள்ள தொழில் களின் பங்கை மிகுதியாக்க வேண்டும் என்று ஒரு சிலர் குறிப்பிடுகின்றனர். இவர்கள் கருத்தின்படி விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சிபெற, இத்தகைய தொழில் அமைப்பே சிறந்ததாக இருக்கும். ஆனால், இதற்கு மாறான கருத்துகளை வலியுறுத்துவோரும்

உண்டு. ஒரு நாட்டில் உழைப்பாளர் எண்ணிக்கை மிகுதியாக இருந்தால் தொழிலாளர் செறிவுள்ள தொழில்களையே தோற்றுவிக்கவேண்டும் என்றும், தொழில் அமைப்பில் தொழிலாளர் செறிவுள்ள தொழில்களுக்கே சிறப்புத் தரவேண்டும் என்றும் இவர்கள் தம் கருத்தைக் குறிப்பிடுகின்றனர். வேலையின்மை நிலை இடைக்கால அளவில் தோன்றினாலும், நிலையாக இருந்தாலும், பகுதியளவில் இருந்தாலும் விரும்பத் தக்கதன்று என்பதை இவர்கள் வலியுறுத்துகிறார்கள். பொருள்களின் உற்பத்தி பெருகினாலும் வேலையின்மை நிலையால் வாங்கும் திறன் குறைந்து பொருளாதாரப் பின்னிறக்கம் தோன்றிவிடும். நாட்டில் காணப்படும் பொருளாதார இரட்டை நிலை (Dualism) இன்னும் முனைப்பாகிவிடும் என்பதோடு செல்வ வருமானப் பங்கீட்டில் உள்ள இடைவெளியும் மிகவும் அதிகமாகிவிடும் என்றும் இவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

கிராமப் பகுதிகள், நகர்ப் பகுதிகள் ஆகிய இரு பகுதிகளுக்கும் ஏற்றாற் போன்ற தொழில்கள் அவ்வப் பகுதிகளில் செறிந்து மேம்பாடு அடைதல், சிறு தொழில்கள், நடுத்தரத் தொழில்கள், கனரகத் தொழில்கள் ஆகிய மூலவகைத் தொழில்களிலும் சீரான வளர்ச்சியைப் பெறுதல், மூலதனச் செறிவுள்ள தொழில்கள், தொழிலாளர் செறிவுள்ள தொழில்கள் ஆகிய இருவகைத் தொழில்களுக்கும் சிறப்பான பங்கைத் தருவதன் மூலம் வேலையின்மை நிலையைத் தவிர்த்தும், கிடைத்தற்கரிய மூலதனத்தைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தியும் தொழில் வளர்ச்சியைப் பெறுதல், கூட்டரசு அமைப்பிற் செயற்படும் இந்தியா போன்ற நாடுகளில் எல்லா மாநிலப் பகுதிகளிலும் ஏறத்தாழ ஒரே சீரான தொழில் வளர்ச்சி நிலையைப் பெறுதல் போன்றவை நல்ல தொழில் அமைப்பின் இயல்புகள் என்பது வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

Kuchhal, S.C., The Industrial Economy of India, Chaitanya Publishing House, Allahabad, 1987.

Sivayya, K.V. & **Das**, V.B.M., Indian Industrial Economy, S.Chand & Co., New Delhi, 1987.

தொழில் அமைதியின்மை: தொழிலதிபர்கள் ஆதாயம் பெறுவதைத் தலையாய நோக்கமாகக் கொண்டு தனியார் துறைப் பொருளாதாரத்தில் தொழில்களைத் தோற்றுவித்து நிருவகிக்கிறார்கள். பெரும்பாலான தொழில் முனைவோர்கள் ஆதாயம் பெறுதல் என்ற எண்ணம் முனைப்படைந்து உச்ச அளவு ஆதாயத்தைப் பெறுதல் என்பதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு செயற்படுவர். இம் முயற்சியில் வெற்றிபெற அவர்கள் பல வழிமுறைகளைக் கையாளுவர். குறிப்பாகச் செலவுமிக்க உற்பத்திக் காரணிகளுக்கு மாறாகச் செலவு குறைந்த உற்பத்திக் காரணிகளைப் பயன்படுத்துதல், நுகர்வோரைக் கவர்ந்திழுக்கும் விளம்பர உத்திகளைப் பயன்படுத்துதல் போன்ற பல வழிகளைக் கையாண்டு, தாம் பெறும் ஆதாயத்தின் அளவை மிகுதியாக்கிக் கொண்டே செல்வர்.

உற்பத்தியில் பயன்படும் பிற மூன்று உற்பத்திக் காரணிகளாகிய நிலம், உழைப்பு, மூலதனம் ஆகியவற்றில் சிறப்பான உற்பத்திக் காரணி உழைப்பு. இவ்வுழைப்பை நல்கும் உழைப்பாளர்களின் எண்ணிக்கை பெருமளவில் இருக்கின்ற காரணத்தால் உழைப்புக்கேற்ற ஊதியத்தைப் பெறும் வாய்ப்புகளை உழைப்பாளர்கள் பெரும்பாலும் பெற்றிருப்பதில்லை. அவர்களின் குறைவான பேர ஆற்றலைப் (Bargaining Power) பயன்படுத்தி அவர்களுக்கேற்ற கூலியைத் தொழில் முனைவோர் பெரும்பாலும் அளிப்பதில்லை. காரல் மார்க்சு (Karl Marx) குறிப்பிட்டதைப் போன்று உழைப்பின் ஒரு பகுதியைத் தொழில் முனைவோர் தம் ஆதாயமாகப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர்.

ஆதாயம் பெறுவதையும், உழைப்பாளர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைவான அளவில் வைத்திருப்பதையும் விரும்பி முனைப்பாகச் செயற்படுத்தும் தொழில் முனைவோர் ஒருபுறமும், உழைப்புக்கேற்ற ஊதியத்தைப் பெற முடியவில்லையே என்ற ஏக்கத்துடனும் பெருகிவரும் விலை உயர்வினால் உண்மை வருமானம் தொடர்ந்து குறைந்துசெல்லத்தக்க நிலையில் இருக்கும் துன்பத்துடனும் வாழும் உழைப்பாளர்கள் ஒருபுறமும் இருக்கும் நிலையில், தொழில் நல்லுறவுகள் நலிவுற்றுத் தொழில் அமைதியின்மை (Industrial Unrest) தோன்றுகிறது. தத்தம் நோக்கங்களை நிறைவேற்றவும் எதிர்த்தரப்பினரை அடக்கவும் இருசாராரும் பல வழிகளை மேற்கொள்கின்றனர். கதவடைப்பு, ஆட்குறைப்புப் போன்ற வழிகளைத் தொழில் முனைவோரும், ஆர்ப்பாட்டங்கள் வேலைநிறுத்தம், உள்ளிருப்புப் போராட்டம் போன்ற பல முறைகளைத் தொழிலாளர்களும் மேற்கொள்கின்றனர். இம்முறைகள் யாவும் தொழில் அமைதியின்மையை மேன்மேலும் முனைப்பாக்கத்தக்கவை.

தொழிலதிபர்கள் தங்களுக்குள் கட்டுப்பாடான அமைப்புகளை அமைத்துக்கொண்டு அரசின் ஆதரவுடன் தொழிற் சங்கங்களை அடக்க முற்படுவதும், தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்கங்கள் மூலமாகப் பல விரும்பத்தகாத நிலைகளை மேற்கொள்ளுவதும் தொழில் அமைதியின்மையை மேன்மேலும் வளர்த்துக் கொண்டு செல்கின்றன.

ஒருசில தொழில்கள் ஏதாவதொரு காரணத்தால் நலிவடையும்போதும், தொழில் முனைவோர்கள் அத்தொழிற்சாலையை மூடிவிட முயலும்போதும், வேலையின்மை நிலைக்குத் தொழிலாளர்கள் தள்ளப்படும்போதும் தொழில் அமைதியின்மை தோன்றுகிறது. வாணிகச் சுழலின் (Trade Cycle) போது தொழில் மந்த நிலையை அடைந்து வேலையின்மை தோன்றத் தொடங்கும்போதும் தொழில் அமைதியின்மை தோன்றுகிறது.

இவ்வமைதியின்மை நீங்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம். இதற்குத் தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர்கள், அரசு ஆகிய மூவகையினரும் முயன்று பாடுபடவேண்டும். இம்முயற்சியில் தொழில் நல்லுறவை ஏற்படுத்தப் பல வழிமுறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

வளரும் நாடுகளில் விரைவான பொருளாதார முன்னேற்றம் பெறத் தொழில் அமைதி மிகவும் இன்றியமையாத காரணிகளில் ஒன்றாகும்.

என்.எஸ்.பா.

தொழில் இடஅமைப்பு: நதிக் கரையோரங்களிலும், கடும் குளிரோ கடுமையான வெப்பமோ இல்லாத நிலப்பகுதிகளிலும், உடலையும் உள்ளத்தையும் பேணிப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் சூழ்நிலைகள் அமைந்திருக்கும் நிலப்பகுதிகளிலும், வாழ்க்கை வசதிகளை எளிதாகப் பெறத் தக்க இடங்களிலும், மக்கள் செறிந்து வாழ்வதைப் போன்று தொடக்க காலத்திலிருந்தே துணையான சூழ்நிலைகளைக் கொண்ட இடங்களிலும் தொழில்கள் பல தொடங்கப் பெற்றுச் செயற்பட்டு வருவதைக் காணலாம். இச் சூழ்நிலைகளே இட அமைப்பு (Location) எனப்படுகின்றன. இவ்வாறு தகுதி வாய்ந்த இடங்களில் தொடங்கப் பெறும் தொழில்களே சீராகச் செயற்படும்.

தொழில் இடஅமைப்பை விளக்க எளிய பல கோட்பாடுகள் உள. அவற்றில் ஆல்பிரடு வெபர் (Alfred Weber) என்பாரின் பகுத்தறி முறைக் கோட்பாடும், பிளாரென்சு (Florencc) என்பாரின் தொகுத்தறி முறைப் பகுத்தாய்வும் குறிப்பிடத் தக்கவை.

ஆல்பிரடு வெபரின் தொழில் இடஅமைப்புக் கோட்பாடு (Weber's Theory of Industrial location): வெபரின் கோட்பாடு கீழ்வரும் நான்கு அடிப்படை எடுகோள்களின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்கிறது.1. இரும்புத் தாதுக்கள் போன்ற பண்டங்கள் குறிப்பிட்ட இடங்களில் மட்டுமே கிடைக்கின்றன.

2. எல்லா இடங்களிலும் உள்ள இத்தகைய பண்டங்களின் இருப்புச் (deposits) சீராக இல்லை; ஆனால், இவற்றைப் பெறுவதற்காக ஆகும் செலவு சமமாக இருக்கிறது.

3. ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லுவதற்கான போக்குவரத்துச் செலவு ஒரே மாதிரியாக இருக்கிறது.

4. நுகர்வு நிகழும் இடங்களும், இப்பண்டங்களைப் பயன்படுத்தும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையும் அளவற்றதாக இருக்கின்றன என்பதோடு மாறாமலும் இருக்கின்றன.

பல தொழில்களின் செலவுகளைப் பகுத்தாராய்ந்த ஆல்பிரடு வெபர் பொறி செய் தொழிற்சாலைகள் (Manufacturing factories) குறிப்பிட்டதொரு இடத்தில் நிறுவப்படுவதற்குப் பொதுவான காரணிகளாகப் (1) போக்குவரத்துச் செலவுகளையும் (2) தொழிலாளர்களுக்கான செலவுகளையும் குறிப்பிடுகிறார். குறிப்பிட்டதொரு நிலப்பரப்பில் தொழில்கள் அமைவதற்கான இன்றியமையாத காரணிகளாக இருப்பதால் போக்குவரத்துச் செலவு, தொழிலாளர்களுக்கான செலவு ஆகிய இரு காரணிகளையும் வட்டாரக் காரணிகள் (Regional factors) என்று குறிப்பிட்டு, இவ்விரு காரணிகளில் போக்குவரத்துச் செலவே மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்று என்று கூறியுள்ளார்.

போக்குவரத்துச் செலவுகள்: (Transportation Costs) கச்சாப் பொருள்களை அவை கிடைக்குமிடங்களிலிருந்து உற்பத்தி நிகழும் இடங்களுக்குக் கொண்டு செல்வதற்கும், உற்பத்தியான பண்டங்களை நுகர்வு நடக்கும் இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்வதற்கும் ஆகும் செலவுகள் போக்குவரத்துச் செலவுகள் எனப்படும். பண்டங்களின் எடை, பண்டங்கள் இடம் மாற்றப்படும் இடங்களுக்கு இடையே உள்ள தூரம் ஆகிய இரண்டு காரணிகளைப் பொறுத்துப் போக்குவரத்துச் செலவின் அளவு அமைகிறது.

போக்குவரத்துச் செலவில் பண்டங்களின் எடை சிறப்பான இடத்தை வகிக்கிறது. இடங்களுக்கிடையே உள்ள தூரம் அதிகமான சிறப்பிடத்தை வகிக்கிறதா என்பதை (1) கச்சாப் பொருள்களின் தன்மையும், (2) கச்சாப் பொருள்களை முழுமையான பண்டங்களாக மாற்றும் முறையும் நிருணயிக்கின்றன.

கச்சாப் பொருள்களின் தன்மையைக் கருதும்போது அவற்றையும் இரு வகைகளாகப் பிரித்துக்காண இயலும். முதலாவது இடச்செறிவுள்ள பண்டங்கள். இவை பெரும்பாலும் குறிப்பிட்ட இடங்களில் செறிந்து காணப்படும். எடுத்துக்காட்டாக மரங்கள் காடுகளில் செறிந்து வளர்கின்றன. தாதுப் பொருள்

கள் குறிப்பிட்ட இடங்களில் செறிந்து காணப்படு கின்றன. இரண்டாவது பல இடங்களிலும் கிடைக் கும் பண்டங்கள். எடுத்துக்காட்டாகத் தண்ணீரைக் குறிப்பிடலாம்.

இடச் செறிவுள்ள பண்டங்களையும் (Localised Materials) (1) பேரளவில் எடை குறையத் தக்க பண்டங்கள் (Heavy Weight-losing materials), (2)சிறிதளவே எடை குறையத் தக்க தூயபண்டங்கள் (Pure goods) என இருவகைப்படுத்தலாம். நிலக்கரி, உற்பத்திப் பணியில் பயன்படுத்தப்படும்போது ஏறத் தாழ முழுவதுமாக அழிந்து விடுகிறது. இதனைப் பேரளவில் எடை குறையத் தக்க பண்டத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் குறிப்பிடலாம். பஞ்சை நூலாக மாற்றும் போது பஞ்சின் பெரும்பகுதி பயன்பட்டு மிகச் சிறிதளவே பயன்படாதொழிகிறது. இதனைத் தூய பண்டத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் குறிப்பிட லாம்.

இவ்வாறு ஆல்பிரடு வெபர் தமது பகுத்தறி முறைப் பகுத்தாய்வில் (Deductive analysis)பண்டக் குறியீட்டு எண் (Material index) என்றதொரு குறி யீட்டெண்ணைப் பயன்படுத்தித் தொழிலின் இட அமைப்பை விளக்க முற்படுகிறார். அதாவது, ஒரு தொழிலானது பண்டங்கள் கிடைக்குமிடத்திற்கு அரு கில் அமையுமா, நுகர்வோர்கள் வாழுமிடத் திற்கு (அங்காடிக்கு) அருகில் அமையுமா என் பதை விளக்கத் தமது பண்டக் குறியீட்டெண் ணைப் பயன்படுத்துகிறார். முழுமை பெற்ற பண்டத் தின் நிறைக்குச் செறிவுள்ள பண்டத்தின் விகிதமே பண்டக் குறியீட்டெண் எனப்படும். இக் குறியீட் டெண்ணின் அளவு மிகுதியாக இருந்தால் பண்டங் களின் இருப்பிடங்களுக்கு அருகில் தொழில்கள் அமையும்; மாறாக இக் குறியீட்டெண்ணின் அளவு குறைவாக இருந்தால் அங்காடிக்கு அருகில் தொழில் கள் அமையும் என்று ஆல்பிரடு வெபர் குறிப்பிடு கிறார்.

உழைப்புச் செலவு: தொழிலாளர்களின் இயற்கை யான திறன், தொழிலாளர்களின் திறன்களை வெளிக் கொணர்வதற்கு மேற்கொள்ளப்படும் முறை ஆகியவற்றைப்பொறுத்துத் தொழிலாளர்களுக்காகும் செலவின் (Labour Costs) அளவு அமையும். தொழி லாளர்களுக்கான செலவுகள் குறைவாக இருக்கு மிடங்களில் தொழில்கள் அமைவது இயல்பே. போக்குவரத்துச் செலவோடு ஒப்பிடும்போது தரா தரமான தொழிலாளர்களுக்கான செலவுகள் மிகவும் குறைவாக இருப்பின், தொழிலாளர்கள் செறிவாக உள்ள இடங்களில் தொழிற்சாலைகள் அமையும் வாய்ப்புகள் மிகுதியாக உண்டு.

தொழிலின் இடஅமைப்பில் இவ்விரு காரணிகள் நீங்களாக, பேரளவுச் சிக்கனங்கள் (Economies of scale) எனப்படும் தொழிலின் இடச் செறி வுக்குரிய (Localisation of industries) நன்மைகளான குவியல் காரணிகளும் (Agglomerating Factors), பேரளவுச் சிக்கன மின்மைகளால் (diseconomies of -scale) தோன்றும் தொழில் பரவல் காரணிகளும் (deglomerating factors) தொழிலின் இட அமைப்பை நிருணயிக்கும் இன்றியமையாத காரணிகளாகும்.

ஆல்பிரடு வெபரின் கோட்பாடு உண்மை நிலைக்குப் புறம்பான பல எடுகோள்களில் அமையப் பெற்றிருக்கிறது என்று அக்கோட்பாட்டில்கீழ்காணும் குறைகளைப் பலர் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். இக் கோட்பாடு மூலதனத்தின் சிறப்பையும், தொழில் முனைவின் (Enterprise) இன்றியமையாத தன்மையை யும் குறிப்பிடத் தவறிவிட்டது; அளவுக்கதிகமாக குறியீட்டெண்களையும் (indices), கெழுக்களையும் (Co-efficients) பயன்படுத்தியுள்ளது.

ஆல்பிரடு வெபரின் பகுத்தறிமுறைப் பகுத் தாய்வுக்குப் பதிலாகச் சார்செண்டு பிளாரென்சு (Sargant Florence) என்பார் தொகுத்தறி முறைப் பகுத்தாய்வைப் (Inductive analysis) பயன்படுத்தித் தமது கருத்தை விளக்கியுள்ளார். தமது பகுத்தாய் வில் இட அமைப்பு ஈவு (LocationCo-efficient), இடச் செறிவுக்கெழு (Co-efficient of localisation) இணைப்புக் கெழு (Co-efficient of linkage) என்ற மூன்று அளவைகளைப் (Measures) பயன்படுத்தித் தொழிலின் இடஅமைப்பை விளக்குகிறார்.

இடஅமைப்பு ஈவு ஒன்றுக்குச் சமமாக இருப்பின் குறிப்பிட்ட தொழில் ஏறத்தாழ எல்லா இடங்களி லும் சமமாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருக்கும்; ஈவு ஒன்றுக்கு அதிகமாக இருப்பின் குறிப்பிட்ட நிலப் பரப்பில் குறிப்பிட்டதொரு தொழில் செறிவாக இருக்கும்; ஈவு ஒன்றுக்குக் குறைவாக இருப்பின் குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்பில்குறிப்பிட்டதொரு தொழில் செறிந்திருக்கவில்லை என்று அறியலாம் என்பது சார்செண்டு பிளாரென்சு கருத்து. மேலும், அவர் இடச் செறிவுக் கெழு மிகுதியாக இருப்பின் தொழிற் செறிவும், குறைவாக இருப்பின்தொழில் பரவலும் இருக்கும் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

இணைப்பு விளைவுக் கெழு மிகுதியானதாக இருப்பின் இருதொழில்கள் அல்லது பல தொழில்கள் ஒன்றை யொன்று சார்ந்திருப்பவையாக அமைந்திருக் கும்;குறைவாக இருப்பின் சார்ந்திரா தவையாக இருக் கும். இக்கோட்பாட்டிலும் பல குறைகள் இருப்பதை அறிஞர்கள் பலர் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர்.

பொதுவாக (1) கச்சாப் பொருள்கள் கிடைத்தல், (2) உழைப்பாளர்கள் மிகுதியாகவும் மலிவாகவும் கிடைத்தல், (3) அங்காடிகளுக்கு அருகில் இருத்தல், (4) போக்குவரத்து வசதிகள் கிடைத்தல், (5) ஆற்றல் (Power) வசதிகள் கிடைத்தல், (6) இடங்களும் பணிகளும் கிடைத்தல், (7) நிதி வசதிகள் கிடைத்தல், (8) இயற்கைச் சூழ்நிலைகளும், தட்பவெப்ப நிலைகளும் துணையானவைகளாக இருத்தல், (9) தனிமனிதரின் விருப்பு வெறுப்புக்கள், (10) போர் நிலைகள் தோன்றின் பாதுகாப்புடன் இருக்கத்தக்க சூழ்நிலைகள் அமைந்திருத்தல், (11) பேரளவுச் சிக்கனங்கள் கிடைத்தல், (12) பிற பல காரணிகள் வசதியாக அமைதல் போன்ற பல காரணிகள் தொழிலின் இடஅமைப்பை நிருணயிக்கின்றன. இக்காரணிகளோடு இக்காலத்தில் 'அரசின் கொள்கை' தொழிலின் இட அமைப்பை நிருணயிக்கும் இன்றியமையாத காரணியாக விளங்குகிறது.

என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

Donald, A. Hay and Derek, J. Morris, Industrial Economics: Theory and Practice, Oxford University Press, London, 1979.

Sivayya, K.V. and Das, V.B.M., Indian Industrial Economy, S. Chand & Co., New Delhi, 1987.

Tulsi Ram Sharma and Singh Chauhan, S.D., Industrial Economics, Shiva Hal Agarwala Company, Agra, 1977.

தொழில் இடையூறுகள்: தொழிற்கூடங்களினால் முன்பைவிட இன்று சுற்றுச்சூழல் மிகுதியாகக் கெட்டதோடு தொழிற் சூழ்நிலையிலேயே நிறைய முறைகேடுகள் புகுந்து, அங்குப்பணியாற்றுவோர் சிறப்பாகவும் உடல்நலமாகவும் இயங்கவிடாமல் நிறைய இடையூறுகளும் மலிந்துவிட்டன. இவை தொழில் இடையூறுகள் (Occupational Hazards) எனப்படுகின்றன.

ஒரு தொழிலாளி சிறந்து பணியாற்றும் காலம் நடுத்தர வயது தான். நாற்பது வயதுக்கு முன்னரோ அறுபது வயதிற்குப் பின்னரோ தத்தம் தொழிலில் சிறந்து விளங்குவோர் மிகச்சிலரே. ஏறக்குறைய பதவி உயர்வின் உச்சக்கட்டமும் இந்தச் சமயத்தில் தான் நிகழ்கிறது. பலர் தமது தொழிலில் ஆர்வம் காட்டாமைக்குக் காரணம் தொழிலில் சில தொல்லைகளை உணர்வதாகும். பெண் தொழிலாளிகளுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைக்காதுபோவது அவர்களை மிகவும் பாதிக்கிறது. குறைந்த சம்பளம் பெண் தொழிலாளிகளின் இரண்டாம் முக்கிய சிக்கலாகும். ஆண்களுக்குரிய சிக்கற் பட்டியலில் இது எட்டாம் அல்லது ஒன்பதாம் சிக்கலாகும். ஓரேவகையான சலிப்பூட்டும் வேலை, வேலைப்பளு, மேற்பார்வையிடல், ஒத்துழைப்புத் தாராத மேலதிகாரி, குறைந்த ஊதியம், பணிப்படிகள் தெளிவாக்கப்படாமை போன்றவை பிற சிக்கல்களாகும்.

தொழிலில் மிக்க அளவில் இடையூகள் இருப்பதாக உணர்பவர்கள்பெரும்பாலும் கீழ்நிலை ஊழியர்களே, மருத்துவத் தொழிலில் மருத்துவருக்கு உதவியாக இருப்போர், தொலைபேசியைக் கவனிப்பவர், வரவேற்பாளர் போன்றோர்தாம் இவ்வாறிருக்கின்றனர். இவ்வுணர்விற்குக் குறைந்த சம்பளமும், பதவி உயர்வின்மையும் காரணமாக இருக்கலாம். வேலையின்மை, வேலை கிடைத்தாலும் நிலைத்திருக்க முடியாமை போன்றவை பெரும் இடையூறுகளே. எடுத்த எடுப்பிலேயே வருவாய் இல்லாத நிலை ஒருவனைப் பொருளாதாரச் சிச்கலில் சிக்க வைப்பதோடு அவனுக்குத் தன்னைப் பற்றிய கருத்தும் தாழ்ந்து விடுகிறது. இவ்வாறு தன் மதிப்புத் தாழ்ந்துவிடுவது ஆளுமையைச் சீர்குலையச் செய்துவிடும்.

புதுச் சிக்கல்கள்: புதிதாகப் புகுத்தப்படும் தொழில்நுட்பங்களை வேலை செய்துகொண்டே கற்கமுடியாத நிலை பல தொழிலாளிகளுக்கு ஏற்படுகிறது. தனியாகச் சிறப்புப் பயிற்சி பெறவேண்டியுள்ளது. இதற்குத் தனி அடிப்படைக்கல்வியும் தேவைப்படுவதனால் பட்டறிவு பெற்ற தொழிலாளிகளுக்குக்கூட இத்தகைய சூழ்நிலையானது தவிர்க்க முடியாத இடையூறாகவே அமைந்துவிடுகிறது.

தொழில் நிறைவும் தொழில் செயலும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புள்ளவை. உடன் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களின் ஏற்புத்தன்மை இருப்பின் தொழிலின் படைப்புச் சிறந்து விளங்கும். ஒரேவகையான சலிப்பூட்டும் செயல்கள்கூட நட்பு நிறைந்த தொழிலாளர்களுடன் இயங்கும்போது மகிழ்ச்சி தருவதாக இருக்கும். நட்புடைய தொழிலாளர்களின் ஊக்கமானது தொழிலில் ஊக்கத்தை ஏற்படுத்திவிடும். மனநிறைவுடன் செயற்படும் தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு வாராமலிருக்கும் நாள்கள் குறைந்துவிடும்.

பூச்சிக்கொல்லிகள், மருந்துகள், சிமெண்டு தயாரித்தல் போன்ற வேதியல் அடிப்படைத் தொழில்களில் இருக்கும் இடையூறுகள் உயிருக்கே ஆபத்தானவை. தொழிலாளியின் வாழ்நாள் குறைந்துவிடும் வாய்ப்பும் இத்தகைய பணிகளில் ஈடுபடும்போது ஏற்படுகிறது.

நிருவாகத் தொல்லைகள்: தொழிலின் குறிக்கோள்களும், என்னென்ன செய்யலாம், என்னென்ன செய்யக்கூடாது, பொறுப்புகள் இன்னின்னவைதாம் என்பனவும்தெளிவில்லாதபோது தொழிலின் இயக்கத்தில் இடையூறு ஏற்படும். ஒரே வேலைக்கு இரு மேற்பார்வையாளர்கள் இருந்தால் ஒருவர் விதிகளைப் பின்பற்றச் சொல்லியும் மற்றவர் தனியாக விதிகளைத் தளர்த்தச் சொல்லியும் அறிவுரை தரும் போது இடையூறாகத் தானிருக்கும். வரிவசூலிக்கும் அலுவலகத்தில் ஆற்றலுக்கு மீறியும் குறைந்தகால அளவிலும் வேலை செய்யும்படி பணிக்கப்பட்ட போது, கால வரையறை நெருங்க நெருங்க அவரவர்களுக்கிருந்த சிறு நோய்களும் பெரியனவாகிப் பெருந் தொல்லைகளைத் தந்தன.

பெண் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை பெருகி வருவது (25 விழுக்காடு) ஏற்கெனவே பணிபுரியும் ஆண் தொழிலாளர்களால் இடையூறாக உணரப்படுகிறது. முன்பு பள்ளிப் படிப்பிற்குப் பின்னர்த் திருமணமாகும்வரை பெண்கள் வேலைக்குச் சென்றனர். இப்பொழுது திருமணத்திற்குப் பின்னரும் பெண்கள் தொடர்ந்து வேலையிலிருப்பது ஆண்களின் இடையூறு மிகுதியாவதற்கான காரணமாக உள்ளது.

இங்கிலாந்தில் 1970-ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டே தொழில் இடையூறுகளைத் தவிர்க்கப் பெரும் முயற்சிகள் நடந்துவருகின்றன. தொழிலாளிகளுக்கும் சம உரிமை, கடமை, கட்டுப்பாடு ஆகியன வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளன. 'தம்மிடம் பணி செய்யும் எல்லாத் தொழிலாளிகளின் உடல்நலனும் பாதுகாப்பும் பேணுவது தொழிலதிபர்களின் கடமையாகும்' என்பது சட்டமாக்கப்பட்டது. தொழிற்சங்கங்களின் பேராளர்களுக்கு விபத்து நடந்த பகுதிகளைப் பார்வையிடவும், வேறு தொழிலாளர்களின் கருத்துகளின் அடிப்படையில் பரிந்துரைகளை அளிக்கவும் அதிகாரம் தரப்பட்டுள்ளது. மா.பெ.

துணை நூல்கள்:

Frutech, M.A., Issues in Occupation and Training, Orient Longman's Ltd., NewDelhi, 1970.

Rothlisberger, F.J. and **Dickson, W.J.,** Management and the Worker. Harvard University Press, Cambridge, 1939.

தொழில் இணைப்புகள்: ஒரேவிதமான பண்டங்களை உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்கள் அல்லது ஒன்றுக்கொன்று பயன்படத்தக்க பண்டங்களை உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்கள் ஏதாவது ஒன்று அல்லது பல நோக்கங்களுடன் ஒரே நிறுவனமாக இணைவதே தொழில் இணைப்பு (Industrial Combination) எனப்படும். தொழில் இணைப்பு என்றால் என்ன என்பதற்கான துல்லியமான இலக்கண வரையறை எதுவும் காணப்படவில்லை. எனவே, தனித்தனியாகத் தனி நிருவாகங்களிற் செயற்பட்டுவரும் நிறுவனங்கள் சிலபல நோக்கங்களுடன் இடைக்காலமாக அல்லது நிலையாக ஒரே நிறுவனமாக இணைந்துவிடுவதைத் தொழில் இணைப்பு என்பதற்கான விளக்கமாகக் கொள்ளலாம். இத்தகைய தொழில் இணைப்புகள் நாள்தோறும் பெருகி வருகின்றன. தொழில் இணைப்புகளின் பெருக்கத்திற்கான காரணங்களையும், தொழில் இணைப்பின் பல வகைகளையும் வடிவங்களையும் இந்தியாவில் தொழில் இணைப்புகளின் நிலைகளையும் காண்பது அவசியமாகும். தொழில் இணைப்பிற்கான காரணங்கள் பல. அவை:

1) **போட்டியிலிருந்து விடுபடுதல்:** அங்காடியில் பல காரணங்களால் கடுமையான போட்டி நிலவலாம். விற்பவர்களிடையே உள்ள போட்டியின் விளைவாக விலைகள் குறைந்து இலாபம் குறையலாம்; விலைகள் குறையாதிருந்தாலும் விற்பனை அளவு குறைந்து இலாபம் குறையலாம். ஒவ்வொரு நிறுவனமும் போட்டியின் கடுமையான விளைவுகளிலிருந்து விடுபட்டு மிகுதியான இலாபத்தைப் பெற முயல்வது இயல்பு. ஐரோப்பாவிலும், ஐக்கிய அமெரிக்காவிலும் போட்டியின் விளைவாகத் தொழில் இணைப்புகள் பெருகுகின்றன. இந்தியாவில் சிமெண்டுக் கூட்டுக்குழுமம் (Associated Cement Company), இந்தியச் சருக்கரைக் கூட்டு நிறுவனம் (Sugar Syndicate of India) ஆகியவை தொழில் இணைப்புக்கான சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

பெரிய தொழில்களின் நன்மைகள்: பெரிய இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்துவதால் பெறத்தக்க தொழில்நுட்பச் சிக்கனங்கள் (Technical economies), நிருவாகத்தில் புகுத்தப்படும் வேலைப்பகுப்பு (division of labour), சிறப்புத் தேர்ச்சி (Specialisation) ஆகியவற்றால் பெறத்தக்க நிருவாகச் சிக்கனங்கள் (Managerial Economies). மொத்தமாகக் கொள்முதல் செய்தல், விற்றல் ஆகியவைகளிலும் போக்குவரத்துச் செலவிலும் பெறத்தக்க வாணிகச் சிக்கனங்கள் (Commercial Economies), பெரும் தொகைகளை நீண்டகால அளவிற்கும், குறைந்த வட்டி விகிதத்திலும் பெறுவதற்கேற்ற துணையான நிலைகளைத் தரும் நிதிச் சிக்கனங்கள் (Financial Economies), இடர்களைப் பரவலாக்கிக் கொள்வதால் ஏற்படும் நன்மைகள் போன்ற அகச் சிக்கனங்கள் (Internal Economies), துணையான சூழ்நிலைகள், ஆய்வுக்கான நல்வாய்ப்புகள், திறமைப் பெருக்கம் போன்ற பல புறச் சிக்கனங்கள் (External Economies) ஆகியவற்றைப் பெறுவதற்காகத் தொழில்கள் இணையும் போக்குப் பெருகிவருகிறது. வங்காளத்தின் எஃகு நிறுமம் (Steel Corporation of Bengal) இந்திய இரும்புக்

குழுமத்தோடு (Iron & Steel Company of India) இணைந்தது இதற்கொரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

3. **சுங்கவரிகள்:** உள்நாட்டுத் தொழில்களின் வளர்ச்சியைக் கருதி அந்நியப் போட்டியிலிருந்து அவற்றைப் பாதுகாக்க விதிக்கப்பெறும் சுங்கவரி விதிப்பைத் தொழில் இணைப்பின் தாய் (Protective Tariff is the Mother of Combination) என்று குறிப்பிடுவர். இந்தியாவில் 1937-இல் இந்தியச் சருக்கரைக் கூட்டு நிறுவனம் (Sugar Syndicate of India) தோன்றியதற்குப் பாதுகாப்புக் கருதிய சுங்க வரி விதிப்பே மூல காரணமாக இருந்தது. உள்நாட்டுத் தொழில்களைப் பாதுகாப்பதற்காக மேற்கொள்ளும் முயற்சியில் உள்நாட்டுப் போட்டி கடுமையாகி அப் போட்டியின் விளைவுகளைத் தவிர்க்கத் தொழில் இணைப்புகள் தோன்றலாம்.

4) **தொழில் அமைப்பில் தோன்றியுள்ள மாறுதல்கள்:** இக்காலத் தொழில்களில் பெரும்பாலானவை கூட்டுப் பங்குக் குழுமத்தின் அமைப்பில் தோன்றத் தக்கவையாகவும், பேரளவில் மூலதனம் தேவைப் படத்தக்கவையாகவும் இருக்கின்றன. எனவே, சிறிய அளவிலான தொழில்கள் இணைந்துவிட வாய்ப்புகள் உண்டு.

5) **பெரிய நிறுவனங்களாகும் இயல்பும் விருப்பமும்:** ஒருசில நிறுவனங்கள் எப்பாடுபட்டாவது பெரிய நிறுவனங்களாக மாறிவிடவேண்டும் என்ற தணியாத விருப்பம் உடையனவாக இருக்கும். எனவே, வாய்ப்புகள் கிடைக்கும் போதெல்லாம் பிற நிறுவனங்களைத் தம்முடன் இணைத்துக்கொள்ளும் இயல்புடையவைகளாக இருக்கும். இவ்வியல்பும் விருப்பமும் தொழில் இணைப்புக்கு இன்றியமையாததொரு காரணமாகும்.

6) **தனி மனிதர்களின் தொழில்முயற்சி:** ஒருசிலரிடம் தொழில்முயற்சி (Enterprise) குறைந்தும் மற்றச் சிலரிடம் தொழில்முயற்சி மிகுந்தும் இருப்பது இயற்கை. தீவிரமான தொழில் முயற்சி உடையவர்கள் கிடைக்கும் எல்லா வாய்ப்புகளையும் பயன்படுத்தித் தொழில் இணைப்புகளுக்கு வழிவகுப்பர்.

7) **வாணிகச் சுழல்கள்:** பொருளாதார நிலைகளில் மலர்ச்சியும் மந்தமும் வீழ்ச்சியும் மறுமலர்ச்சியும் மாறிமாறித் தோன்றத்தக்கவை. இம்மாற்றக் காலங்களில் தொழில் நிறுவனங்கள் அவற்றிற்கேற்படும் இடர்களைத் தவிர்ப்பதற்காகத் தங்களுக்குள் இணைந்துகொள்வதுண்டு.

8) **அரசின் கொள்கைகள்:** ஒருசில நிறுவனங்கள் தனித்தனியாகச் செயற்படுவதைக் காட்டிலும் ஒன்றுபட்டுச் செயற்படுவது நல்லது என்றும், நிறுவனங்கள் நலிவடைவதைத் தவிர்ப்பதற்காகப் பல வீனமான நிறுவனங்கள் வலிமையான நிறுவனங்களுடன் இணைந்துவிடவேண்டும் என்றும் அரசுக் கொள்கை இருக்கும்போது தொழில் இணைப்புகள் எளிதாகத் தோன்றுகின்றன. நிறுவனங்களைப் புதிதுபடுத்தவேண்டும் என்ற கொள்கையை அரசு கொண்டிருந்தாலும் தொழில் இணைப்புகள் தோன்றலாம்.

தொழில் இணைப்புகளின் வகைகள்: தொழில் இணைப்புகளை 1) படுகிடையான இணைப்புகள் (Horizontal Combination), 2) செங்குத்தான இணைப்புகள் (Vertical Combinations), 3) சுழலான இணைப்புகள் (Circular Combinations), 4) மூலைவிட்ட இணைப்புகள் (Diagonal Combinations) என நான்கு வகைப்படுத்துவர்.

1) **படுகிடையான இணைப்புகள்:** ஒரே தன்மையான பண்டங்களை உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்கள் தங்களுக்குள் இணைந்து செயற்படும் நிலையில் கிடைக்கத்தக்க நன்மைகளைக் கருதி ஒருங்கிணையும்போது அவ்விணைப்பைப் படுகிடையான இணைப்பு என்பர். சருக்கரை உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்கள் ஒன்றாக இணைந்து 'இந்தியச் சருக்கரைக் கூட்டு நிறுவனம் என்ற அமைப்பைத் தோற்றுவித்ததும், சிமெண்டு உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்கள் ஒன்றுசேர்ந்து சிமெண்டுக் கூட்டுக் குழுமம் என மாறியதும் படுகிடையான இணைப்புகளுக்குரிய எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

2) **செங்குத்தான இணைப்புகள்:** பண்டங்களை உற்பத்தி செய்வதில் பல நிலைகள் உள்ளன. கச்சாப் பொருள்களைப் பெறுவதிலிருந்து முழுமைபெற்ற பண்டங்களை உற்பத்தி செய்வதுவரை உள்ள பல நிலைகளில் பண்டங்களை உற்பத்திசெய்யும் நிறுவனங்கள் பல ஒருங்கிணைந்து ஒன்றின் உற்பத்திப் பொருள் மற்றதன் கச்சாப் பொருள் போன்று பயன்படும் நிலையிலுள்ள இணைப்பைச் செங்குத்தான இணைப்பு என்பர். இதனால் நிறுவனங்களுக்கு அவற்றின் உற்பத்திக்குப் பண்டங்கள் கிடைப்பதும், உற்பத்தியான பண்டங்களை விற்பதும், உற்பத்திச் செலவைக் குறைப்பதும் எளிதாகின்றன. செங்குத்தான இணைப்பை முன்னோக்கிய செங்குத்தான இணைப்பு (Forward Vertical Combination) என்றும், பின்னோக்கிய செங்குத்தான இணைப்பு (Backward Vertical Combination) என்றும் இருவகைப்படுத்துவர். ஒரு நிறுவனம், அது உற்பத்தி செய்த பண்டங்களைப் பயன்படுத்தும் நிறுவனங்களோடு இணைவதை முன்னோக்கிய செங்குத்தான இணைப்பு என்றும், ஒரு நிறுவனம் அது உற்பத்தி செய்யும் பண்டத்திற்குத் தேவைப்படும் பண்டங்களைப்பெறும்முந்திய நிலைகளில் உள்ள நிறுவனங்களோடு இணைவதைப் பின்

னோக்கிய செங்குத்தான இணைப்பு என்றும் விளக்குவர்.

3) **சுழல் இணைப்புகள்:** நிறுவனங்கள் அவை உற்பத்தி செய்யும் பண்டங்களோடு மிகவும் தொடர்புடையனவாகவும் அதேநேரத்தில் வேறுபடுத்தப்பட்ட பண்டங்களாகவும் உள்ளவற்றை உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்களோடு இணைவதைச் சுழல் இணைப்பு என்பர். எடுத்துக்காட்டாக மின்விசிறிகள் மின் வெப்பம் தரும் கருவிகள், மின் அடுப்புக்கள் வானொலிப் பெட்டிகள், மின்சாரச் சலவை இயந்திரங்கள், இவை போன்ற பிற மின்சாரப் பொருள்கள் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்கள் தனித் தனிப் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்தாலும் அவை யாவும் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தும் கருவிகளைப் படைப்பதால் அத்தகைய நிறுவனங்களின் இணைப்பைச் சுழல் இணைப்பு எனலாம்.

4) **மூலைவிட்ட இணைப்புகள்:** பண்டங்களின் உற்பத்தி, பகிர்வு ஆகியவற்றில் பயன்படும் பழுது பார்த்தல், பகிர்தல், கட்டுமானப் பணிகள் (Packaging Services), விளம்பரப்படுத்துதல், உதிரிப் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்தல் போன்ற பலவற்றைச்செய்யும் நிறுவனங்களின் இணைப்பை மூலைவிட்ட இணைப்பு என்பர்.

தொழில் இணைப்புகளின் வடிவங்கள்: தொழில் இணைப்பின் வடிவங்கள் பற்றிப் பலரும் தத்தம் கருத்துகளைத் தெரிவித்துள்ளனர். இணைப்பு நேரும் காலத்தில் எவ்வளவு காலத்திற்கு இவ்விணைப்பு இருத்தல் வேண்டும் என்று விரும்பப்படும் கால அளவு; இணைந்தபின் இருக்கத்தக்க நிருவாக அமைப்பு; குறிப்பிட்ட தொழிலின் உற்பத்தியிலும், பகிர்விலும் இவ்விணைப்பு ஆற்றும் பங்கு ஆகிய அடிப்படைகளில் இணைப்பின் வடிவங்கள் அமையலாம் என்பது கார்ட்டர் (Carter) என்பவரின் கருத்து. குறுகிய கால வடிவங்கள் (Short Term Forms), இடைக்காலமான மாற்றுக் கால வடிவங்கள் (Transitional Forms), நெடுங்கால வடிவங்கள் (Long Term Forms) என்று இணைப்புகளை வகைப்படுத்தலாம் என்பது பேராசிரியர் ஈ.ஏ.சி. இராபின்சன் (Prof. E.A.G. Robinson) என்பவரின் கருத்து. பெரிய இணைப்புகள் (Simple Combinations), கூட்டு இணைப்புகள் (Compound Combinations), ஒன்றிணைப்புகள் (Consolidations) என்று தொழில் இணைப்புகளை வகைப்படுத்தலாம் என்பது உலூயிசு எச். கேனே (Lewis H. Haney) என்பவரின் கருத்து.

இந்தியாவில் தொழில் இணைப்புகள்: ஐக்கிய அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, செருமனி, சப்பான் போன்ற நாடுகளோடு ஒப்பிடுகையில் இந்தியாவில் தொழில் இணைப்புகள் மிகக் குறைவான வேகத்தில் மிகச் சிறிய அளவிலேயே நிகழ்ந்து வருகின்றன. தொழில் இணைப்புகளால் பெருந் தொழில்கள் ஏற்பட்டு அதன் மூலமாகப் பொருளாதார ஆற்றல் ஓரிடத்தில் செறிந்துவிடுவதைத் தவிர்க்கும்கொள்கைகளை அரசு கொண்டிருப்பது தொழில் இணைப்புகள் மெதுவாக நிகழ்வதற்கானதொரு காரணமாகும். இந்தியாவில் தனியார் துறையைவிடப் பொதுத் துறைக்குச் சிறப்பிடந் தருதல், இந்தியாவிலுள்ள தொழில் நிறுவனங்களிடையே பேரளவில் கூட்டுறவு மனப்பான்மை இல்லாதிருத்தல், பேரளவில் காணப்படும் நிருவாகப்பதிலாண்மை முறை (Managing Agency System) போன்றனவும் இந்தியாவில் பேரளவில் தொழில் இணைப்புகள் பெருகாமல் இருப்பதற்கான காரணங்களாகும். தொழில்இணைப்புகளுள் கலத்தல் (Amalgamation), ஒன்றுசேர்தல் (merger) போன்ற ஒருசில வகைகள் மட்டுமே ஓரளவுக்கு இந்தியாவில் காணப்படுகின்றன. பெருந்தன்மையாளர் ஒப்பந்தங்கள் (Gentlemen Agreements), எழுத்து மூலமான ஒப்பந்தங்களின் அடிப்படையில் அமையும் தொழில் இணைப்புகள் (Pools), இணையும் நிறுவனங்கள் அவை தம் உற்பத்தியளவைக் கட்டுப்படுத்தி மொத்த உற்பத்தியைக் குறைத்து விலைச் சரிவைத் தவிர்த்து இலாபத்தை மிகுதியான அளவில் பெறும் நோக்கத்தோடு செருமனியில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட வணிகக் கூட்டணி (Cartels), அறக்கட்டளைகள் (Trusts) போன்ற பலவகைத் தொழில் இணைப்புகள் இந்தியாவில் பரவவில்லை.

தொழில் அதிபர்களும், வாணிகர்களும் இணைந்து அமைக்கும் வாணிகக் கழகமாக இந்தியாவில் முதன் முதலாக கி.பி. 1834-இல் கல்கத்தாவில் வங்க வாணிகக் கழகம் (Chamber of Commerce of Bengal) தோன்றியது. அதைத்தொடர்ந்து கி.பி. 1836-இல் பம்பாயிலும் சென்னையிலும் வாணிகக் கழகங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. கொச்சியிலும் (கி.பி. 1857), காக்கிநாடாவிலும் (கி.பி. 1868) இத்தகைய கழகங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. இந்திய மேல் வாணிகக் கழகம் 1988 (The Upper Indian Chamber of Commerce), பஞ்சாபு வாணிகக் கழகம் 1905 (The Punjab Chamber of Commerce), கோயம்புத்தூர் வாணிகக் கழகம், 1922 (Coimbatore Chamber of Commerce) போன்றவையும் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. இந்தியாவின் வாணிக, தொழில் கழகங்களின் சங்கம் (The Federation of Indian Chamber of Commerce) 1926-இல் தில்லியைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு தொடங்கப்பட்டது. பின்னர்ப் பல வாணிகக் கழகங்கள் நாடு முழுவதிலும் தோன்றின.

பலவீனமான தொழில் நிறுவனங்கள் வலிமை யான தொழில் நிறுவனங்களுடன் இணைவதிலுள்ள சிக்கல்களை ஆராய்வதற்காக 1976-ஆம் ஆண்டின் தொடக்ககாலத்தில் மைய அரசின் நிதி அமைச்சகச் செயலாளராக இருந்த கெச்.என்.ரே.(H.N. Ray) என்பவரின் தலைமையில் நால்வர் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டு அதன் பரிந்துரைகள் செயற்படுத்தப்பட்டன.

என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

Kuchhal,S.C., The Industrial Economy of India, Chaitanya Publishing House, Allahabad,1987.

Mehta,M.M., Combination Movement in Indian Industry, Friend Book Depot, Allahabad, 1952.

Shields,B.E., The Evolution of Industrial Organisation, Sir Issac Pitman & Sons Ltd., London, 1930.

Sivayya, K.V. & Das, V.B.M., Indian Industrial Econmy, S. Chand & Co., New Delhi, 1987.

தொழில் உற்பத்தித் திறன்: பண்டங்கள், பணிகள் ஆகியவற்றின் தொடர்ச்சியான உற்பத்திப் பெருக்கம் பொருளாதார வளர்ச்சியின் இயல்புகளில் ஒன்று. உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு உறுதுணையாக இருப்பது உற்பத்திக் காரணிகளின் அளவும் திறனும் ஆகும். அளவு குறைவாக இருந்தாலும் திறன் மிகுதியாக இருந்தால் விளைவு மிகுதியாக இருக்கும் என்பதால் எல்லா நாடுகளிலும் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்க எல்லாவிதமான முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

பண்டங்கள், பணிகள் ஆகியவற்றின் உற்பத்தியில் பயன்படும் இடுமான அலகின் உற்பத்தி ஆற்றலையே உற்பத்தித் திறன்(Productivity) என்பர்.எடுத்துக் காட்டாக உரூ. 100/-ஐப் பயன்படுத்தி முதல் நிலையில் 10 பண்டங்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுவதாகவும், பிறகு இரண்டாம் நிலையில் 12 பண்டங்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுவதாகவும் குறிப்பிட்டால் உரூ. 100/-இன் உற்பத்தித் திறன் முதல்நிலையில் இருந்ததைக் காட்டிலும் இரண்டாம் நிலையில் மிகுதியாக இருக்கிறது என்பது பொருள். ஒரே அளவு உற்பத்திக் காரணிகளைப் பயன்படுத்தி ஒரு நிலையில் 10 தொழிலாளர்கள் 100 பண்டங்களையும், இரண்டாம் நிலையில் 150 பண்டங்களையும் உண்டாக்குகிறார்கள் என்றால் தொழிலாளர்களின் உற்பத்தித் திறன் இரண்டாம் நிலையில் மிகுதியாக இருக்கிறது என்பது பொருள். இன்றைய வளரும் நாடுகளில் உற்பத்திக் காரணிகளின் பற்றாக்குறை மிகுதியாக இருக்கிறது. ஒருசில வளரும் நாடுகளில் மக்களின் எண்ணிக்கை மிகுதியாக இருக்கிறது என்றாலும் பயிற்சியும் திறமையும் பெற்ற உழைப்பாளர் எண்ணிக்கை குறைவாகவே இருக்கிறது. இத்தகைய நிலையிலுள்ள வளரும் நாடுகள் தங்களின் தணியாத ஆசையாகிய விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெற எல்லாவிதமான உற்பத்திக் காரணிகளின் உற்பத்தித் திறனையும் மிகுதிப்படுத்த வேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாதது என்பது வலியுறுத்தப்படுகிறது.

தொழில் துறையிலுள்ள உற்பத்தித் திறனைத் தொழில் உற்பத்தித் திறன் (Industrial Productivity) என்பர். பொதுவாக மொத்தமாகத் தொழிற்றுறையில் தோன்றும் திறன் அதிகரிப்பைத் தொழில் உற்பத்தித் திறன் என்று இவான் கிளேக்கு(Evan Claugue) குறிப்பிடுகிறார். எண்ணிக்கையின் அடிப்படையிலான (Quantitative) அளவீடு எதையும் இவ்விளக்கம் உள்ளடக்கியிருக்கவில்லை என்று இவ்விளக்கத்தைப் பலர் குறை கூறுவர்.

1) உற்பத்தித் திறன் என்பது திறன் வடிவத்தில் அமைந்துள்ளது. 2) உற்பத்தித் திறன் மூல வளங்களைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்துவதைக் குறிப்பிடுவது. 3) உற்பத்தித் திறன் என்பது ஒரு விகிதம் (A ratio). 4) உற்பத்தித் திறன் என்பது ஒருவித அளவை (A measure of some kind). 5) உற்பத்தித் திறன் என்பது பணத்தின் அடிப்படையில் விளைவைக் குறிப்பிடுவது. என்ற ஐந்துவிதமாக இரசல் டபிள்யூ. பென்சுகி (Russel W. Fenske) குறிப்பிடுகிறார்.

சே.எம்.எசு. இரிசுக்கு (J.M.S. Risk) என்பாரும் தொழில் உற்பத்தித் திறனை ஒரு விகிதம் என்றே குறிப்பிடுகிறார். பலர் பலவிதமாகக் குறிப்பிட்டாலும் 'ஒரு குறிப்பிட்ட உற்பத்திக் காரணி இடுமான அலகிற்கு அதன் உற்பத்தியின் விகிதம்' என்ற பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் அலுவலகத்தின் (International Labour Office)விளக்கத்தைப் பெரும்பான்மையோர் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். ஐ.எல்.ஓ. வின் (I.L.O.) விளக்கத்தின்படி உற்பத்தித் திறன் என்பது பெரும்பாலும் உழைப்பின் உற்பத்தித் திறனையே குறிக்கும். இவ்விளக்கத்தை ஏறத்தாழ எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். இருப்பினும் உழைப்பு என்ற உற்பத்திக் காரணியை மட்டுமல்லாமல் பிற உற்பத்திக் காரணிகளையும் கருத்திற்கொண்டு அக் காரணிகளின் உற்பத்தித் திறனையும் பெருக்க முயலுவது அவசியம் என்பதையும் பலர் வலியுறுத்தியுள்ளனர்.

உற்பத்தித் திறனை அளவிடுதல்: உற்பத்தித் திறனைக் கீழ்வரும் சமன்பாடுகள் மூலம் எளிதில் அளவிட முயலலாம்.

$$\text{உற்பத்தித் திறன்} = \frac{\text{நிகர உற்பத்தி}}{\text{இடுமான அளவு}}$$

இந்த அடிப்படையில்,

$$\text{உழைப்பின் உற்பத்தித்திறன்} = \frac{\text{நிகர விளைவு}}{\text{உழைப்பாளர்களின் அளவு}}$$

(அல்லது)

உழைப்பாளரின் மணிகள் அளவு (Man-Hours)

இதைப்போல,

$$\text{மூலதனத்தின் உற்பத்தித்திறன்} = \frac{\text{நிகர விளைவு}}{\text{நிகர மூலதன இடுமான அளவு}}$$

பெரும்பாலும் தொழில் உற்பத்தித் திறன் என்ற அடிப்படையில் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கைக்கும், விளைவின் அளவுக்கும் உள்ள விகிதமே பயன்படுத்தப்படுகிறது.

தொழில் உற்பத்தித் திறனை அளவிடுவதில் சில இடர்களும் உண்டு என்பதைப் பலர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். முதலாவதாக, பணிகளின் அளவை எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் அளவிட முடியாது என்பதால் பணிகளை ஆற்றும் தொழிலாளர்களின் உற்பத்தித்திறனை அளவிடுதல் எளிதன்று. இரண்டாவதாக, முழுமைபெறும் உற்பத்திப் பண்ட அலகுகள் ஒரியல்பானவையாக இருப்பின் உற்பத்தித் திறனை அளவிடுதல் எளிது. ஆனால், நடைமுறை வழக்கில் உற்பத்திப் பண்ட அலகுகள் பல அடிப்படைகளில் வேறுபட்டனவாக இருப்பதால் உற்பத்தித் திறனை அளவிடுதல் எளிதன்று. மூன்றாவதாக, உற்பத்தி முழுமை பெற்ற பண்டங்களை எண்ணிக்கை அடிப்படையில் கணக்கிடும்போது உற்பத்தித் திறனை எளிதாக அளவிடலாம். ஆனால், பண்டங்கள் முற்றுப் பெறாமல் பல நிலைகளில் உற்பத்தி செய்யப்படும் போது தொழிலாளர்களின் உற்பத்தித் திறனைக் கணக்கிடுதல் எளிதன்று. நான்காவதாக, உற்பத்தி முற்றுப்பெறும் பண்டங்களை மட்டுமே கணக்கிட முடியும்; உற்பத்தியோடு இணைந்த பல முற்றுப்பெறாத் துணைப் பண்டங்கள், பணிகள் போன்றவற்றைக் கணக்கிடுதல் எளிதன்று. இதைப் போன்று தொழிலாளர் இடுமானத்தை எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் கணக்கிடுவதா, பணியாற்றிய பணிகளின் அடிப்படையில் கணக்கிடுவதா என்பது போன்ற பல சிக்கல்களும், பன்னாட்டு அளவுகளில் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்கான சீரான அளவைகள் இல்லாமலிருப்பது போன்ற பல சிக்கல்களும் தோன்றலாம். எவ்வளவு குறைகளும், இடர்ப்பாடுகளும் இருந்தாலும் உற்பத்தித் திறனைக் கணக்கிடுவதிலும், உற்பத்தித் திறனை மிகுதிப் படுத்துவதிலும் ஏறத்தாழ எல்லாத் தொழிலாளர்களும், தொழிற் சங்கங்களும் நாடுகளும் முனைப்பான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன.

இன்றைய உலகம் அறிவியல் உலகம். அறிவியல் அடிப்படையில் எதிர்கால மக்கள்தொகை எவ்வளவாக இருக்கும் என்பதையும், எதிர்காலத்தில் ஒவ்வொரு துறையிலும் தேவைகள் எவ்வாறெல்லாம் இருக்கும் என்பதையும், இத் தேவைகளை நிறைவேற்ற உற்பத்திக் காரணிகளின் அளவுகளையும், உற்பத்தித் திறனையும் எவ்வாறெல்லாம் மிகுதியாக்க முடியும் என்பதையும் கண்டறிய ஏறத்தாழ எல்லா நாடுகளும் மிகவும் முனைப்பாக முயலுகின்றன. அவை ஒவ்வொரு நாட்டின் தொழில் உற்பத்தித் திறனையும் பிற நாட்டின் அல்லது நாடுகளின் தொழில் உற்பத்தித் திறனோடு ஒப்பிட்டுத் தம் தம் முயற்சிகளை இன்னும் முனைப்பாக்க முயலுகின்றன.

தொழில் உற்பத்தித் திறனை மிகுதிப்படுத்தும் சாதனங்களாகக் கீழே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பவை பயன்படுகின்றன. அவை, 1) அறிவியல் அடிப்படையிலான நிருவாக முறையையும், பயிற்சியையும் பயன்படுத்துதல், 2) ஒரு பணியை விரைவாகவும், மிகநல்ல முறையிலும் செய்வதை நிருணயிக்கத்தக்க கால ஆய்வுகள் (Time Studies), பணி ஆய்வுகள் (Work Studies), இயக்க ஆய்வுகள் (Motion Studies) ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்துதல், 3) தொழில் முனைவோர், தொழிலாளர் ஆகியோரிடையே மிகவும் இணக்கமான தொழில் உறவுகளை ஏற்படுத்துதல், 4) கூலி, ஊக்கத்தொகை (Bonus) போன்றவற்றைத் தொழிலாளர்களுக்குத் தருதல், தொழிலாளர்களின் கூட்டுப் பேரத்தை (Collective Bargaining) ஆதரித்தல், நிருவாகிகளும் தொழிலாளர்களும் அவ்வப்போது தொழில் சிக்கல்களைப் பற்றிக் கலந்துரையாடிவேறுபாடுகளைக் களைந்துகொள்ளுதல், நிருவாகத்தில் தொழிலாளர்கள் பங்கேற்றல், தொழிலாளர்களுக்குப் பலவிதமான பயிற்சிகளை அளித்தல், தொழிலாளர் நலத்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துதல் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்துதல், 5) உற்பத்தி முறையில் ஒருநிலைப்படுத்தும் போக்கைத் தோற்றுவித்தல் (Adoption of standardisation), சிறப்புத் தேர்ச்சிக்கான வாய்ப்புகளைத் தோற்றுவித்தல், ஒவ்வொரு நிலையிலும் உற்பத்தித் தரக் கட்டுப்பாட்டுச் சோதனைகளை மேற்கொள்ளுதல் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்துதல், 6) செலவுக் கட்டுப்பாடு, தரக் கட்டுப்பாடு (QualityControl)என்பவற்றை ஒவ்வொரு நிலையிலும் கவனமாகப் பயன்படுத்துதல், 7) பணிநிலைகளை மேம்பாடு அடையச்செய்தல், 8) தொழிலாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தல் என்பனவாகும்.

உற்பத்தித் திறனை மிகுதிப்படுத்துதல் என்றால் தொழிலாளர்கள் நீண்ட நேரம் உழைக்க வேண்டும்

அல்லது முன்பைக்காட்டிலும் கடுமையாக உழைக்க வேண்டும் என்றதொரு கருத்தும் நிலவுகிறது. இக் கருத்து தவறானது என்பதைப் பலரும் சுட்டிக்காட்டி யுள்ளனர். தொடக்கநிலையில் புதிய முறைகளைக் கையாளும்போது பல இடர்கள் ஏற்படுவது இயல்பே. ஆனால், உழைப்பாளர்களை நீண்ட நேரம் உழைக்கச் செய்வதோ, கடுமையான உழைப்பை மேற்கொள்ளச் செய்வதோ தொழில் உற்பத்தித் திறன் அதிகரித்தல் என்பதின் உள் ளார்ந்த கருத்து அள்று. புதிய முறைகளையும், புதிய சாதனங்களையும், புதிய முயற்சியோடு திறம்படப் பயன்படுத்தி உற்பத்தியின் அளவை மிகுதிப்படுத்து வதையே உற்பத்தித் திறன் பெருக்கம் என்ற கருத்து குறிப்பிடுகிறது. உற்பத்தித் திறன் பெருக்கத்தின் அடிப்படை நோக்கம் உற்பத்தியின் அளவை அதி கரிப்பது மட்டுமல்லாமல், தொழிலாளர்களின் பணிக் காலத்தைக்குறைத்து, ஓய்வு நலத்தை மிகுதிப்படுத்து வதும் ஆகும்.

தொழில் உற்பத்தித் திறனைப் பல காரணிகள் நிருணயிக்கின்றன.

1) **தொழில்நுட்பம்**: தொழில் உற்பத்தி முறை களிலும், தொழில் நுட்பத்திலும் பல மாறுதல்கள் விரைந்து தோன்றுகின்றன. மனித ஆற்றலைப் பயன் படுத்திய இடத்தில் இயந்திர ஆற்றலைப் பயன்படுத்து வதை எடுத்துக்காட்டாகக் குறிப்பிடலாம். மிக மிக வேகமாக முன்னேறிவரும் அறிவியல் கண்டுபிடிப்பு களினால் தொழில் நுட்ப மாற்றங்கள் காற்றிலும் கடிய வேகத்தில் தோன்றுகின்றன. மின் ஆற்றல், அணு ஆற்றல், தானியங்கி இயந்திரங்கள் என்று புதுப்புது நுட்பங்கள் தோன்றுவதால் தொழிலாளர் கள் அவற்றைப் பயன்படுத்தித் தொழில் உற்பத்தித் திறனை எளிதில் மிகுதிப்படுத்தலாம்.

2) **தொழிலாளரின் திறன்**: மாறிவரும் நிலைகளுக் கேற்பத் தொழிலாளர்கள் தத்தம் திறமை, பயிற்சி, தகுதி, கடுமையாக உழைக்கும் இயல்பு போன்ற வற்றைப் பெருக்கிக்கொண்டு வருகின்றனர். வளர்ந்த நாடுகளிலுள்ள இத்தகைய தொழிலாளர்களைப் போலவே வளரும் நாடுகளில் உள்ள தொழிலாளர் களும் தங்களிடம் உள்ள வசதி வாய்ப்புகளைப் பயன் படுத்திக்கொண்டு திறனை மிகுதிப்படுத்துகின்றனர். இந்நிலையும் தொழில் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக் கத்தக்கதே.

3) **நிதி வசதிகள்**: தொழில் நுட்பத்தில் புதியன கண்டுபிடித்தல், புதியன புகுத்துதல், பல்வேறு வித மான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளுதல் போன்றவற் றிற்கு நிதி வசதிகள் மிகவும் அடிப்படையானவை. அதாவது, நிதி வசதிகள் பெருகியிருப்பதும் தொழில் உற்பத்தித் திறனுக்கு உதவும் துணையானதொரு நிலையாகும்.

4) **உற்பத்தி அமைப்பின் அளவு**: உற்பத்தி அமைப்பின் அளவு சிறியதாக இருந்தால் அகச் சிக்க னங்கள், புறச் சிக்கனங்கள் போன்ற பல நன்மை களைப் பெறுவதும் அதன்மூலம் உற்பத்தித் திறனை மிகுதிப்படுத்துவதும் இயலாமற் போகலாம். எனவே, தொழில்கள் பேரளவுத் தொழில்களாகவும், உற்பத்தி யின் அளவுகள் பேரளவிலும் இருப்பின் தொழில் உற்பத்தித் திறன் மிகுதியாக இருக்கும் வாய்ப்புகள் உண்டு.

5) **இயற்கை நிலைகள்**: தொழில் உற்பத்தித் திறனை நிலவியல் அமைப்பு, தட்ப வெப்ப நிலைகள் போன்ற இயற்கைக் காரணிகளும் ஓரளவுக்கு நிருண யிக்கின்றன. நிலமும், இயற்கைச் சூழ்நிலைகளும், தட்பவெப்ப நிலைகளும் துணையானவையாக இருப் பின் தொழில் உற்பத்தித் திறனும் மிகுதியாக இருக் கும் வாய்ப்புகள் உண்டு. ஆனால், அறிவியல் முன் னேற்றத்தின் விளைவாக இயற்கை இன்னல்களை யும் துணையான நிலைகளாக்கும் முயற்சிகளும் ஓரளவுக்கு வெற்றியடைந்து தொழில் உற்பத்தித் திறன் பெருக உதவியுள்ளது.

6) **நிருவாகம்**: தொழில் உற்பத்தித் திறனை நிருணயிக்கும் மிகச் சிறப்பான காரணி நிருவாகம். சிக்கனமாகவும், பயனுள்ளனவாகவும், விரைவானவை யாகவும் உள்ள பல முடிவுகளை நிருவாகம் செவ்வனே செய்தால் தொழில் மேம்பாடு அடைந்து தொழில் உற்பத்தித் திறன் பெருகும்.

7) **சமுதாய, பொருளாதாரக் காரணிகள்**: நாட்டில் நிலவும் சமுதாயப் பண்பாட்டு நிலைகளும், நிலையக் காரணிகளும் (Institutional Factors), பருப்பொருள் சார்ந்த வாழ்க்கை பற்றிய கருத்துகளும், உற்பத்திக் காரணிகள் கிடைத்தல், சொத்துரிமை, வாரிசு உரிமை, வாழ்க்கைத்தரம், வருமானம், சேமிப்பு, நுகர்வு, நாட்டம் போன்ற பல்வேறு சமுதாய பொருளாதாரக் காரணிகளும் தொழில் உற்பத்தித் திறனை நிருணயிக்கின்றன.

8) **அரசின் கொள்கைகள்**: காவல் அரசுகளாக இருந்த அரசுகள் இன்று மக்கள் நலம் நாடும் பொது நல அரசுகளாகவும், விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெறும் ஆர்வம் உடையவைகளாகவும் இருக்கின்றன. எனவே, துணையான பல கொள்கை களையும், கோட்பாடுகளையும் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் தொழில் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபடலாம்.

இந்தியாவில் தொழில் உற்பத்தித் திறன் இயக்கம்: வளரும் நாடுகளில் ஒன்றான இந்தியப் பெருநாடு

அதன் தொழில் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்குவதில் தொடக்கநிலை தொட்டு மிகுந்த ஆர்வம் காட்டி வருகிறது; பல சாதனைகளையும் சாதித்து வருகிறது. இந்தியா ஒரு வேளாண்மை நாடு. அது அரசியலில் தன்னாட்சி பெற்றபோது தொழில்துறையில் வளர்ச்சி யடையா நிலையில் இருந்தது. ஆனால், தொழில் உற்பத்திப் பெருக்க இயக்கத்தின் விளைவாக இப்பொழுது உயர்ந்த நிலையை நோக்கி விரைந்து சென்று கொண்டிருக்கிறது.

முதன்முதலாக 1952-ஆம் ஆண்டில் உற்பத்தித் திறன் பெருக்க இயக்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்டு வலு வடையத் தலைப்பட்டது. துணித் தொழிலிலும், பொறியியல் தொழிலிலும் இவ்வியக்கம் விரைந்து பயன்படுத்தப்பட்டுப் பலன் கிடைத்தது. இவ்வியக் கத்தின் சார்பாளர்கள் சப்பான் நாட்டுக்குச் சென்று வந்தபின் அதன் அறிக்கையை 1957-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்களில் அரசுக்கு அளித்தனர். அதன்பின் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கும் முயற்சி மேன் மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. டாக்டர் விக்ரம் சாராபாய் (Dr. Vikram Sarabai)தொழில் உற்பத்தித் திறன் பெருக்க வழிமுறைகளைப் பரிந்துரைக்கும் படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார். சப்பான் உற்பத்தித் திறன் மையம் (Japan Productivity Centre), ஐரோப் பிய உற்பத்தித் திறன் குழு (European Productvity Council) போன்றவற்றைப் போன்று இந்தியாவிலும் ஓர் அமைப்பை உருவாக்க நடவடிக்கைகள் மேற் கொள்ளப்பட்டன. உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கு தல், உள்நாட்டு, பன்னாட்டு நிதித் தோற்றுவாய் களை உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கப் பயன்படுத்தத் தக்க உத்திகளின்மூலம் தோற்றுவித்தல், திறம்பட்ட தொழிலநுட்ப உதவிகளைத் தருதல் போன்ற பல செயல் நோக்கங்களுடன் தேசிய உற்பத்தித் திறன் குழு (National Productivity Council) ஒன்றை நிறுவ வேண்டுமென டாக்டர் விக்ரம் சாராபாய் குழு பரிந்துரைத்தது. அக்குழுவில் நிருவாகிகள், தொழி லாளர்கள், வல்லுநர்கள், ஆய்வாளர்கள், அரசுச் சார் பாளர்கள் ஆகியோரும் மற்றும் பலரும் இடம் பெற்றி ருக்கவேண்டும் என்றும் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. அதன் அடிப்படையில் தேசிய உற்பத்தித் திறன் குழு 1958-ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்டது. அதைத்தொடர்ந்து உள்ளூர் உற்பத்தித் திறன் குழுக்களும் (Local Productivity Councils) நிறுவப்பட்டன. மேலும், 1958-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்களில் நாட்டில் தொழில் உற் பத்தித் திறனைப் பெருக்க ஓர் எட்டு அம்சத் திட் டம் வகுக்கப்பட்டுச் செயற்படத் தொடங்கியது. மேலும், 49 உள்ளூர் உற்பத்தித் திறன் குழுக்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டுச் செயற்படத் தொடங்கின.

இந்திய உற்பத்தித் திறன் ஆண்டாக (India productivity Year) 1966-ஆம் ஆண்டை அறிவித்துத் தொழில் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்க எல்லா முயற்சிகளையும் அரசு மேற்கொண்டது. கல்கத்தா வில் உள்ள இந்தியப் புள்ளியியல் கழகம் (Indian Statistical Institute, Calcutta), அகமதாபாதில் உள்ள துணித் தொழில் ஆராய்ச்சிக் கழகம் (Textile Research Association, Ahmedabad), கோயம்புத்தூரி லுள்ள தென் இந்தியத் துணித்தொழில் ஆராய்ச்சிக் கழகம் (South Indian Textile Research Association, Coimbatore), ஐதராபாதில் உள்ள நிருவாகப் பயிற்சிக் கல்லூரி (Administrative Staff College, Hyderabad), கரக்பூரியில் உள்ள இந்தியத் தொழில் நுட்பக் கழகம் (Indian Institute of Tecnology, Kharagpur), தில்லியில் உள்ள இந்தியத் தர நிறுவனம் (Indian Standards Institiion, Delhi), பம்பாயில் உள்ள தாட்டா சமூக இயல்கள் கழகம் (Tata Institute of Social Sciences, Bombay) போன்ற பல நிறுவனங் கள் தொழில் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்க முயன்று வருகின்றன.

இந்தியா 13 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஆசிய உற்பத்தித் திறன் அமைப்பின் (Asian Productivity Organisation) உறுப்பினர் என்ற முறையில் 1970-ஆம் ஆண்டை 'ஆசிய உற்பத்தித் திறன்' ஆண் டாகக் (Asian Productivity Year) கொண்டாடியது. 6,7-ஆம் திட்டக் காலங்களில் இந்தியாவின் தொழில் உற்பத்தித் திறனை மிகுதிப்படுத்தப்பல முயற்சிகளை இந்திய நாடு மிகவும் முனைப்புடன் மேற்கொண்டிருக் கிறது.

என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

Kuchhal S.C., The Industrial Economy of India, Chaitanya Publishing House, Allahabad, 1987.

Sivayya, K.V. & Das, V.B.M., Indian Industrial Economy, S. Chand & Co., New Delhi, 1987.

தொழில் உறவுகள்: தொழில்களில் நிருவா கத்தினர், தொழிலாளர்கள் என்ற இரு பிரிவினர் செயற்படுவர். இவ்விரு பிரிவினரிடையே நிலவும் உறவுகளைத் தொழில் உறவுகள் (Industrial Relaions) எனலாம். இவ்வுறவுகள் நல்லுறவாக அமையப் பெறின் தொழில் வளம் பெருகும்; அமையப் பெறா விடின் தொழில் நலிவுறும்.

நிருவாகத்தில் பங்குபெற முடியாத நிலையில் தொழிலாளர்கள் இருக்கின்றபோது இவ்விரு பிரி வினரின் எண்ணங்களும், செயல்களும் வெவ்வேறு விதமாக அமைந்துவிடலாம். தொழிலாளர் ஒன்று திரண்டு தங்கள் உரிமைகளுக்காகப் போராடுவதை யும், ஆதாயம் பெறுதல் என்பதையே முதன்மை யான குறிக்கோளாகக் கொண்டு தொழிலாளர்களுக் குரியதைக் கொடுக்காமல் ஏமாற்றிச் செல்வம்

சேகரித்துக்கொண்டு நிருவாகிகள் செயற்படுவதையும் பெருந்தொழில்களில் இயல்பாகக் காணமுடிகிறது. இந்நிலையில் நிருவாகிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு மிடையே நல்லுறவுகள் இருப்பதில்லை. தொழில் உறவுகள் சீராக இருந்தால் வேலைநிறுத்தம், கத வடைப்புப் போன்ற விரும்பத்தகாத நிலைகளைத் தவிர்த்துவிடலாம். கதவடைப்பு, வேலைநிறுத்தம் போன்ற நிகழ்ச்சிகளினால் தொழிலாளர் குடும்பங் களில் உறவுச் சிதைவுகளும் குழப்பங்களும் இழப்புக் களும் ஒருபுறம் தோன்ற, உற்பத்திக் குறைவு, பொரு ளாதாரச் சிக்கல்கள் போன்றவை மறுபுறம் தோன்ற மொத்தத்தில் யாவரும் விரும்பாத சூழ்நிலைகள் உருவாகின்றன.

பெரும்பாலான நாடுகள் இக்காலத்தில் திட்ட மிட்ட வகையில் விரைவான பொருளாதார முன் னேற்றம், சீரான செல்வ வருமானப் பங்கீடு, சமுதாய நீதியுடன் கூடிய பொதுநலம் போன்ற பலவற்றையும் பெறப் பாடுபட்டு வருகின்றன. இவற்றைப் பெறத் தொழில் உறவுகள் செம்மையாக இருக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பது அறிஞர்தம் கருத்து. இரு சாராரும் ஒருவரின் சிக்கல்களை மற்றவர்கள் புரிந்து கொண்டு மனம் திறந்து பேசி, மனிதாபிமானத் தன்மையுடன் நடந்துகொண்டால் இவ்வினிய உறவு களை எளிதில் பெறலாம்.

தொழில் உறவுகள் செம்மையாக இருந்தால் தொழில்துறை மட்டுமல்லாமல் நாடு முழுவதும் நல்ல வளர்ச்சியைப் பெற வாய்ப்புகள் தோன்றும். சமுதா யத்தின் ஒவ்வொரு பிரிவினரும் தத்தம் நலன்களை மட்டுமல்லாமல் எல்லாப் பிரிவு மக்களின் நலன்களை யும் மனத்திற் கொண்டு செயற்படும்போது தொழில் நல்லுறவு சமுதாயத்தின் நல்லுறவுக்கு வழிவகுக்கும் என்பதைப் பலரும் வலியுறுத்துகின்றனர். எனவே, தொழில் நல்லுறவுகளை ஏற்படுத்தவும், நிலை பேறு கொள்ளச்செய்யவும் அரசுகளும், தொழிலாளர் அமைப்புகளும் பலப்பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டு

அட்டவணை எண். 1.

கதவடைப்பு, வேலை நிறுத்தம் ஆகியவற்றால் ஏற்பட்ட மனிதநாள்கள் இழப்புகள் (Mandays Lost): **(எண்கள்: மிலியன் கணக்கில்)**

ஆண்டுகள்	இழப்புகளின் எண்ணிக்கை
1980	21.9
1981	36.6
1982	74.6
1983	46.9
1984	30.8

வருகின்றன. அண்மையில் ஒருசில ஆண்டுகளில் இம் முயற்சிகளின் பலனாக இழப்புகள் குறைந்திருப்பதை அட்டவணை எண் 1. காட்டுகிறது.

இருப்பினும் 1975-84-ஆம் ஆண்டுகளுக்கான கணக்கைப் பார்க்கும்போது, கதவடைப்புகளாலும் வேலை நிறுத்தங்களாலும் ஏற்பட்ட மனிதநாட்கள் இழப்புகளின் போக்கு (Trend in Mandays Lost) 1975, 1976, 1980, 1984 ஆகிய ஆண்டுகள் தவிரப் பிற ஆண்டுகளில் அதிகரித்துக்கொண்டே சென்றிருப் பது புலனாகிறது.

தொழில் உறவுகளைச் செம்மைப்படுத்துதல்: தொழில் உறவுகள் சீர்கெடும்போது அவற்றைச் சீராக்கப் பல வழிகள் கையாளப்படுகின்றன. இரண் டாம் உலகப் பெரும் போருக்கு முன்பு இந்தியாவில் இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் (Defence of India Rules) அடிப்படையில் கட்டாயமான தீர்ப்புகளை வழங்குவதன்மூலம் தொழில் தகராறுகள் தீர்க்கப்படுவதுமிகவும் இயல்பான முறையாக இருந்து வந்தது. இந்தியாவில் 1947-ஆம் ஆண்டில் 'தொழில் தகராறுகள் சட்டம்' இயற்றப்பட்டது. அதனடிப் படையில் நூற்றுக்கும் மிகுதியான தொழிலாளர்கள் உள்ள தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களின் சார்பாளர்களையும், நிருவாகத்தின் சார்பாளர் களையும் கொண்ட பணிக் குழுக்கள் (Works Committees) அமைக்கப்படவேண்டிய நிலை தோற்று விக்கப்பட்டது. இத்தகைய பணிக்குழுக்கள் மேற் கொள்ளத்தக்க, தலையிடத் தேவையற்ற பணிகள் 1960-ஆம் ஆண்டில் வரையறை செய்யப்பட்டன. ஆனால், இக் குழுக்களின் பரிந்துரைகளை நிருவாகம் கட்டாயம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டுமென்ற நியதி இல்லா திருந்ததால் தொழில் உறவுகள் சீர் கேட்டைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. எனவே, உறவு களைச் சீராக்கப் பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டன. அவற்றுள் சில பின்வருவன:

அமைதிப்படுத்துதல்: சமாதானப்படுத்துதல் அல் லது அமைதிப்படுத்துதல் (Conciliation) என்ற அடிப் படையில் தொழில் தகராறுகளைத் தீர்க்கப் பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இருசாராரின் கருத்துகளையும் பொறுமையுடன் முழுமையாகக் கேட்டறிந்து, கருத்து வேறுபாடுகளைச் சிறிது சிறி தாகக் குறைத்துக்கொண்டே வந்து, இறுதியில் இரு சாராரும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதொரு தீர்ப்பை நடு நிலைமையிலுள்ள ஒருவர் அல்லது ஓர் அமைப்பு தரு வதையே அமைதிப்படுத்துதல் என்பர்.

நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடுதல்: இருசாராரும் தங்கள் தங்கள் சார்பிலான விவாதங்களைத் தெரிவித்து விட்டு நடுவர் ஒருவரின் தீர்ப்புக்குக் கட்டுப்படுதல்

தொழில் உறவுகளைச் சீராக்கும் மற்றொரு முயற்சியாகும். நடுவர் தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்வதில் தன்னிச்சையாக ஏற்றுக்கொள்வது, கட்டாயமாக ஏற்றுக்கொள்வது என்ற இரு முறைகள் உள்ளன.

தீர்ப்பு வழங்கும் குழு: தேசிய அளவிலான நடுவர் தீர்ப்பு வழங்கும் குழுவை (National Arbitration Board) அமைப்பதுபற்றிய விவாதம் 1965-ஆம் ஆண்டில் முனைப்பாக இருந்தது. அதனடிப்படையில் 1966-ஆம் ஆண்டு பிப்பிரவரித் திங்களில் தேசிய அளவில் நடுவர் தீர்ப்பு முன்னேற்றக் குழுவை (Arbitration Promotion Board) அமைப்பதற்கான சூழ்நிலை உருவாகியது. பிறகு அரசினால் நியமிக்கப்படும் உறுப்பினர்கள், தொழிலாளர்களின் சார்பாளர்கள், நிருவாகிகளின் சார்பாளர்கள் ஆகியோரைக் கொண்ட ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது.

முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகள்: தொழில் உறவுகள் சீர்கெட்டபிறகு சீரமைப்பதைவிட முன்னெச்சரிக்கையாக உறவுகளை நன்கு பேணிக் காப்பது நன்று என்பதால் இவ்வழியிலும் பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதுண்டு.

ஒழுங்குமுறை விதிகள்: கதவடைப்போ வேலை நிறுத்தமோ நிகழக்கூடாது, தொழில் உறவுகளைப் பொறுத்தமட்டிலும் தொழிலாளர்களோ நிருவாகமோ எந்தவிதமான முடிவுகளையும் தன்னிச்சையாக மேற்கொள்ளக்கூடாது. மெதுவாகப் பணியாற்றுதல் (Go-slow Tactics) என்ற முறையைத் தொழிலாளர்கள் மேற்கொள்ளக்கூடாது. வேண்டுமென்றே தொழிற்சாலைச் சொத்துகளுக்குச் சேதம் விளைவிக்கக்கூடாது. பயமுறுத்துதல், கட்டாயப் படுத்துதல், துன்புறுத்துதல், தூண்டிவிடுதல் போன்ற விரும்பத்தகாத முறைகளை இருசாராருமே கையாளக்கூடாது. சிக்கல்களைத் தீர்த்துக்கொள்வதில் நடைமுறையில் உள்ள அமைப்புகளையும், முறைகளையும் நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். ஒப்பந்தங்களும் தீர்மானங்களும் மிக விரைவில் முடிக்கப் பெற்று நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். நல்லுறவுகளைக் கெடுக்கும் எத்தகைய நடவடிக்கைகளையும் தவிர்க்கவேண்டும் என்ற பல அடிப்படைக் கோட்பாடுகளைக் கருத்திற்கொண்டு தொழிலாளர்களும் நிருவாகிகளும் தங்களைத் தாங்களே பல ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளுக்குள் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பது 1957-இல் கூடிய இந்தியத் தொழிலாளர் மாநாட்டில் வலியுறுத்தப்பட்டது. இவ்வொழுங்கு நடவடிக்கைகளை நிறைவேற்றும் வகையில் பல நிலைகளில் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன.

கூட்டுப் பேரம்: வெப்சு (Webbs) என்பவர் 20-ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில், தொழிலாளர்கள் ஒன்றாக இணைந்து கூட்டாக நிருவாகத்தினருடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொண்டு செயற்படின் தொழில் உறவுகள் சீராக அமையும் என்ற கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார். தொழிலாளர்கள் ஒன்றுபட்டுத் தொழிற்சாலைகளை அமைத்து, அவற்றின்மூலம் உற்பத்தித் திறனையும் ஊதியத்தையும் உயர்த்திக்கொள்வதை நிருவாகிகளும் தொழிலாளர்களும் ஏற்றுக்கொள்வது சிறப்பானது என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்படுகிறது.

கூலி நிருணயக் குழுக்கள்: தொழில் உறவுகள் சீர்கெடுவதற்கான காரணங்களில் கூலியின் அளவுகளும், கூலியை நிருணயிக்கும் முறைகளும், அவற்றோடு தொடர்புடைய சிக்கல்களும் சிறப்பிடத்தைப் பெறுகின்றன. எனவே, தொழிலாளர்கள், நிருவாகிகள், அரசு ஆகிய மூன்று அமைப்புகளின் சார்பாளர்களும் ஒரு குழுவாகத் தங்களை அமைத்துக்கொண்டு சிக்கல்களுக்கான தீர்வுகளைக் காண முயலுவது நல்ல பலனைத் தரத்தக்கதாகும். குறிப்பாக வளர்ந்துவரும் இந்தியா போன்ற பொருளாதாரங்களில் விலைகள் முனைப்பாக அதிகரித்துக் கொண்டு செல்லும்போது பணத்தின் வாங்குந் திறன் குறைந்து உண்மைக்கூலி நிலை சரிந்து செல்லும்போது தொழிலாளர்களின் நல்வாழ்வைக் கருதி ஊதியங்களை அவ்வப்போது உயர்த்தவேண்டிய நிலைகள் தோன்றுகின்றன. இத்தகைய பணிகளை இந்தியாவில் நிறுவப்பெற்றுள்ள கூலி நிருணயக் குழுக்கள் (Wage Boards) பல நிறைவேற்றி வருகின்றன.

தீர்மானங்களையும் ஒப்பந்தங்களையும் முறையாகச் செயற்படுத்துதல்: ஒப்பந்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்ட பிறகு, அவற்றை நிருவாகமோ தொழிலாளர்களோ முறையாகச் செயற்படுத்தத் தவறினால் சிக்கல்கள் தோன்றி நல்லுறவுகள் முறியும். இந்நிலையைத் தவிர்க்க ஒப்பந்தங்கள் விரைந்தும், முழுமையாகவும் நிறைவேற்றப்படல் வேண்டுமென்று பலர் வலியுறுத்துகின்றனர்.

தொழிலாளர்களுக்கான தேசிய குழு: இது 1969-ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. தொழில் உறவுகளை மேம்படுத்தப் பல பரிந்துரைகளைத் தொழிலாளர்களுக்கான தேசிய குழு(The National Commission for Labour) தந்திருக்கிறது.

இந்தியப் பாராளுமன்றத்தில் 1926-ஆம் ஆண்டில் தொழிற் சங்கச் சட்டம்(The Trade Union Act, 1926), 1946-ஆம் ஆண்டின் தொழில் வேலை (நிலையான ஆணைகள்) சட்டம் (The Industrial Employment (Standing Orders) Act, 1946), 1947-ஆம் ஆண்

டின் தொழில் தகராறுகள் சட்டம் (The Indian Dispute Act, 1947) ஆகிய மூன்றையும் ஒருங்கிணைத்து 1978-ஆம் ஆண்டின் தொழில் உறவுச் சட்டம் (The Industrial Relations Bill, 1978) கொண்டு வரப்பட்டது. அதனடிப்படையில் பல்வேறு கருத்தரங்குகள், கலந்துரையாடல்கள் போன்றவை நிகழ்ந்தன. சமுதாயத்தின் பல பிரிவினரும் இச் சட்டத்தின் நிறை குறைகளைச் சுட்டிககாட்டினர்.

என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்:

Kuchhal S.C., The Industrial Economy of India, Chaitanya Publishing House, Allahabad, India, 1987.

தொழில் செறிவு: இக்காலத் தொழில்களைத் தொடங்கி நடத்துவதற்குப் பேரளவில் மூலதனம் தேவைப்படுவதால் தொழில் வளர்ச்சிக்குப் பொருளாதார ஆற்றல் சிறப்பான இன்றியமையாத ஒரு தகுதியாக இருக்கிறது. அதாவது, பொருளாதாரத் திறன் மிகுந்தோரே அல்லது பொருளாதாரத் திறன் மிகுந்த அமைப்பே இக்காலத் தொழில்களைத் தோற்றுவித்து வளர்ச்சியடையச் செய்ய இயலும் நிலை உள்ளது. எனவே, தொழில்களைத் தொடங்குதல், திறம்பட நிருவகித்தல், இடர்களைத் தாங்குதல், மேன்மேலுமான வளர்ச்சிக்குத் துணையாக இருத்தல் போன்ற பலவற்றிற்கும் துணையாக இருக்கும் செல்வ வருமான ஆற்றலையே தொழிற்செறிவு (Industrial Concentration) என்பர். அதன் காரணமாகச் செல்வமும் வருமானமும் ஓரிடத்தில் குவிவது ஓரளவுக்கு நன்மைதரத் தக்கதே. ஆனால், இது அளவுக்கு மீறிச் செல்லும்போது இச் செல்வ வருமானக் குவிப்பின் தீய விளைவுகளால் சமுதாயம் கேடுறும். ஆதலால், முற்றுரிமைப் பெருக்கம், தொழில் செறிவு ஆகியவற்றைக் கட்டுப்படுத்திச் சமுதாய நலன்களைக் காப்பது மிகவும் இன்றியமையாததொன்றாகிறது.

தொழிலுக்குத் தேவையான மூலதனத்தைப் பல பங்குகளாகப் பிரித்துப் பலரிடமும் பிரித்துக் கொடுத்தல், புதிய புதிய நிறுவனங்கள் பலவிதமான தொழில்களில் ஈடுபடுவதை ஆதரித்தல், நிறுவனங்கள் இணைந்து பெரும் நிறுவனங்களாக மாறி முற்றுரிமை அமைப்புகளாக உருமாறுவதைத் தவிர்த்தல், ஒவ்வொரு நிறுவனமும் ஆதாயம் பெறுவதை மட்டும் குறிக்கோளாகக் கொள்ளாமல் அதனதன் சமுதாயப்பொறுப்புகளையும்(social responsibilities)உணரும்படி செய்தல் போன்ற முயற்சிகள் தொழில்செறிவின் விரும்பத்தகாத விளைவுகளைக் குறைக்கத்தக்கவை.

அண்மைக்காலத்தில் இந்தியாவில் தனிப்பட்ட மனிதர்களிடமும், தனியார் துறை நிறுவனங்களிடமும் பொருளாதார ஆற்றல் குவிந்துவிடும் நிலையைத் தவிர்க்கும் நோக்கத்தோடும், பொருளாதார ஆற்றலைப் பரவலாக்கும் நோக்கோடும் அரசுத்துறையான பொதுத்துறை, பலவிதமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. ஆனால், தனியார் துறையிலும், தனியார் துறைச் செறிவுகள் குறைக்கப்படும் நோக்கத்தோடு செயற்பட்டு வரும் பொதுத் துறையிலும்தொழில் செறிவு பெருமளவுக்குப்பெருகிவிட்டது. அதன் விளைவாக அரசின் அமைச்சர்களிடமும், அதிகாரிகளிடமும் பொருளாதார ஆற்றல் செறிந்து காணப்படுகிறது. இந்நிலையும் விரும்பத்தக்கதன்று. தனியார் துறையாக இருந்தாலும், பொதுத் துறையாக இருந்தாலும் பொதுமக்களின் நலன்களுக்குக் கேடு விளைவிக்கும் வண்ணம் தொழில் செறிவைக் கொண்டிருப்பது நல்லதன்று என்பதையும், இந்நிலையை எப்படியாவது மாற்றியே தீரவேண்டும் என்பதையும் பலரும் வலியுறுத்துகின்றனர்.

இந்தியாவிலுள்ள உற்பத்தி மூல வளங்களின் உரிமையும் கட்டுப்பாடும் தனிப்பட்டவர்களிடம் செறிந்துவிடக்கூடாது என்பதையும், அவை மிகவும் பரவலாக எல்லா மக்களிடையேயும் சமமாகப் பிரிந்து அமைந்திருக்க வேண்டும் என்பதையும் இந்தியாவின் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது. மேலும், இந்தியாவில் நிறுவப்பெறும் பொருளாதார முறையினாலும் (Economic System), உற்பத்திச் சாதனங்களைப் பயன்படுத்தும் முறையினாலும் பெரும்பான்மையான மக்களின் நலன்களுக்கு எந்தவிதமான ஊறும் விளையாதவண்ணம் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை முறைப்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்தும், சமதரும அமைப்பிலான சமுதாயத்தின் (Socialistic Pattern of Society) எந்த நடவடிக்கையும் தனியார் நலன்களையும் ஆதாயத்தையும்விடப் பொது நலன்களையும், ஆதாயத்தையும் மிகுதிப்படுத்துவதாகவே அமைதல் வேண்டும் என்ற கருத்தும், பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கான முயற்சிகளினால் தேசிய வருமானமும், வேலைவாய்ப்பும் அதிகரிப்பதோடு செல்வமும் வருமானமும் பொருளாதார ஆற்றலும் மக்களிடையே சமமாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்படும் நிலையையும் தோற்றுவிக்கவேண்டும் என்ற கருத்தும், பொருளாதார முன்னேற்றத்தின் பெரும்பகுதிப் பலன்கள் சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்திலுள்ள மக்களுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்வதன் மூலம் செல்வ வருமான ஆற்றல் மேன்மேலும் பரவலாக்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்தும் அரசியல் சட்டத்தில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன. இக் கருத்துகளையே இந்தியாவின் 1956-ஆம் ஆண்டுத் தொழில்கொள்கைத் தீர்மானமும் (Industrial Policy Resolution, 1956) உறுதி செய்திருக்கிறது.

சுதந்திர இந்தியாவில் தொழில் செறிவு ஆதரிக்கப் பட்டு வந்துள்ளது. அதாவது திறமையும் உற்பத்தி ஆற்றலும் மிகுதியாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்ட போதும், அந்நிய உற்பத்தி அமைப்புகளோடும் வாணிகக் கழகங்களோடும் இணைந்து செயற்படும் போது உள்நாட்டுத் திறன் பெருக வாய்ப்புகள் ஏற் படுமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டபோதும் தொழில் களின் பலவிதமான இணைப்புகளை அரசு ஆதரித்து வந்திருக்கிறது. ஆனால், அத்தகைய ஆதரவினால் தோன்றும் தொழில் இணைப்புகள் சமுதாயத்தின் பொது நலனுக்குத் தீங்கு விளைவிப்பதாகத் தோன் றும் போது அதாவது சமுதாயத்தின் ஒட்டுமொத்த நன்மைக்குக் கேடு விளைவிக்கும்போது தொழில் இணைப்புகளை அரசு ஆதரிக்காமலும் தடைசெய் தும் கட்டுப்படுத்தியும் வந்திருக்கிறது.

இந்தியாவின் முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட் டங்களினால் (1951 முதல் 1961 முடிய) தோன்றிய தொழில் செறிவு எந்த அளவுக்குப் பொது நன்மை களைப் பெருக்கியிருக்கிறது என்பதை ஆய்ந்தறிய 'வருமானப் பகிர்வு, வாழ்க்கை நிலைக் குழு' (Distribution of Income and Level of Living Committee) ஒன்றை 1960-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் டாக்டர் பி.சி. மகலனோபிசு (Dr.P.C. Mahalanobis) தலைமையில் இந்தியப் பேரரசு நியமித்தது. நிலைமை களை நுணுகி ஆராய்ந்த இக்குழு முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலங்களில் தனியார் துறை யில் செல்வ வருமானச் செறிவு மிகுதியாக இருந்த தாகக் குறிப்பிட்டது. பிற நாடுகளில் நிலவிய அள வுக்கு இல்லாவிட்டாலும் இந்தியாவில் 1951-58-ஆம் ஆண்டுகளில் தனியார் துறையில் இத்தகைய செறிவு மிகுதியான அளவில் பெருகியிருந்ததைக்குழு சுட் டிக்காட்டியது.

இந்தியாவின் தலைமை நீதிமன்றத்தின் (Supreme Court of India) நீதிபதிகளில் ஒருவரான கே.சி. 'தாசு குப்தா (K.C. Das Gupta) தலைமையில் முற்றுரிமை விசாரணைக் குழு (Monopolies Enquiry Commission) ஒன்று 1964-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் திங்களில் அமைக் கப்பட்டது. வேளாண்மை தவிரப் பிற துறைகளிலான செறிவிற்கான காரணிகளையும், அவற்றின் சமுதாய, பொருளாதார விளைவுகளையும் கண்டறிதல், பொது மக்களுக்கு நன்மையளிக்கும் வகையில் எந்தெந்த வித மான சட்ட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படலாம் என்பதைப் பரிந்துரைத்தல் ஆகிய குறிக்கோள்களு டன் இக்குழு அமைக்கப்பட்டது. குழு அதன் அறிக் கையை 1965-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் இந்தியப் பேரரசுக்கு அளித்தது.

குழு அதன் அறிக்கையில் தொழில் செறிவிற்கான கீழ்வரும் பல காரணங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளது. அவை: 1) கூட்டுப் பங்கு நிறுமம் (Joint Stock Company) அமைப்பில் தொழில் நிறுவனங்கள் பேரளவில் தோன்றி வளர்ச்சியடைந்ததும், பேரள வில் உற்பத்தி நிகழும்போது தோன்றும் அகச்சிக் கனங்கள் (Internal Economies), புறச் சிக்கனங்கள் (External Eouomies) என்னும் நன்மைகளும் தொழில் செறிவிற்கான அடிப்படைக் காரணங்களில் ஒன்று. 2) நிருவாக மேலாண்மைப் பதிலாண்மை முறையின் (Mananging Agecuy System) பெருக்கம், 3) பல் வகைத் தொழில் இணைப்புகளின் (Industrial Combinations) பெருக்கம், 4) ஒரேமாதிரியான பண்டங் கள், பணிகள் ஆகியவற்றின் உற்பத்தி அமைப்புகளின் நிருவாகஇயக்குநர்கள் ஒருவரோடு ஒருவரை இணைத் துக்கொள்ளும் முறை, 5) திட்டமிட்ட வளர்ச்சியின் விளைவாகத் தோன்றிய துணையான நிலைகள்.

தொழில் செறிவின் அளவு: விசாரணைக் குழு அதன் ஆய்வுக்காக 100 விதமான பண்டங்களின் உற் பத்தி அமைப்புகளைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பயன்படுத் தியது. அவற்றில் ஏறத்தாழ 65-இல் தொழில் செறிவு ஏறத்தாழ 75 விழுக்காடு வரையில் இருப்பதைக் குழு சுட்டிக்காட்டியது.

விளைவு: தொழில் செறிவினால் அரசியலில் ஊழலும், மக்களிடையே மன நிறைவின்மையும் பெருகியிருந்தாலும் பொருளாதார விளைவுகள் பொதுவாக மனநிறைவு அளிக்கத்தக்க வகையிலேயே இருந்தனவாகக் குழு சுட்டிக்காட்டியது. இருப்பி னும் குறைகள் களையப்படவேண்டும் என்பதையும் குழு வலியுறுத்தியது.

குறைகளைக் களைதல்: தொழில் செறிவின் குறைகளைக் களைய நிலையான தொரு சட்டப் படியான அமைப்பை (Permanent Legal Body) ஏற் படுத்த வேண்டும் என்று குழு பரிந்துரைத்தது. அதோடு கீழ்க்காணும் கருத்துகளையும், குழு பரிந் துரைத்தது. அவை: 1) தேர்தல் செலவுகளுக்காகத் தொழில் அமைப்புகளை அரசியல் கட்சிகள் நாடு வதில் ஒழுக்க நெறிமுறைகள் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும். 2) இறக்குமதி, ஏற்றுமதி உரிமங்கள் வழங் குவதில் நுகர்வோர் நிலைகள் கேடுறாமல் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். 3) சிறு தொழிலதிபர்களும் பல உரிமங்களைப் பெறும்வகையில் உரிமங்கள் வழங்கல் எளிமையாக்கப்பட வேண்டும். 4) சிறு தொழில்களுக்கும், கூட்டுறவுத் துறையில் அமைக்கப் படும் தொழில்களுக்கும் ஆதரவு அளிக்கவேண்டும்.

குழுவின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் 1969-ஆம் ஆண்டு திசம்பர் திங்களில் முற்றுரிமை மற்றும் தடைசெய்யத்தக்க வாணிக நடவடிக்கைகள் சட்டம் (Monopolies and Restrictive Trade Practices Act,

1969) இந்தியப் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. இப்போது முழுமையானதொரு முற்றுரிமைக் குழு (Monopolies Commission) ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. முற்றுரிமை வளர்ச்சி, தொழில் செறிவு பற்றிய எல்லா இயல்புகளையும் இக்குழு ஆராய்ந்து அரசுக்குப் பல பரிந்துரைகளைத் தருகிறது. அரசு அவ்வப்போது பல குழுக்களை நியமித்து அவற்றின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டும், சட்டங்கள் பல இயற்றியும் தொழில் செறிவின் குறைகளைக் களைய முயன்று வருகிறது.

என்.எஸ்.பா.

துணை நூல்கள்:

Kuchhal S.C., The Industrial Economy of India, Chaitanya publishing House, Allahabad, 1989.

Sivayya K.V., Das, V.B.M., Indian Industrial Ecnoomy. S. Chand and Co., New Delhi, 1987.

தொழில் தகராறு: தொழில் தகராறு தொழிற்சாலைகள் தோன்றியவுடன் கூடவே பிறந்ததாகும். தொழில் தகராறு (Industrial dispute) முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறை வளர்ந்த காலத்திலிருந்து நிருவாகத்தினருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் உலகம் முழுமையும் தோன்றிய வேறுபாடாகும் என்பது பொருளியல் அறிஞர் இராதகமகு முகர்சியின் கருத்தாகும். மூலதனத்திற்கும் உழைப்பிற்கும் தோன்றிய இந்த முரண்பாடு பெரிய தொழிற்கூடங்களில் உலகம் முழுமையும் ஏற்பட்டதாகும். பேராசிரியர் ஏ.சி.பிகு (A.C.Pigou) என்பர் தொழில் தகராறுகள் ஏற்படும் பல காரணங்களுள் கூலி வேறுபாட்டால் ஏற்படுவது முதன்மையாகும் என்றார். தொழிலாளர்களின் உழைப்பிற்குத் தகுந்த கூலி கிடைக்கவில்லையென்றால் தொழில் தகராறு ஏற்படுகிறது. இது கூலியை ஒட்டிய வேறுபாடாகும். பல வகுப்பினராகக் கூலியைப் பிரிக்கும் பொழுது அங்குக் காட்டப்படும் சலுகைகளால் தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. வேலை விதிகளாலும் தொழில் தகராறு ஏற்படுகிறது. இவை தொழிற் பிரிவால் ஏற்படும் தகராறுகள் ஆகும். பொதுவாகப் பொருளாதாரக் காரணங்களுக்காகத்தான் தொழில் தகராறு ஏற்படுகிறது எனலாம்.

அரசியற் கொள்கை அடிப்படை, மனநிலை அடிப்படை ஆகியவற்றால் ஏற்படும் தகராறுகளைப் பொருளாதாரம் அல்லாத காரணங்களால் ஏற்படும் தகராறு எனலாம். பொருளியல் மேதை காரல் மார்க்சு, 'முதலாளித்துவத் தொழில்முறையில் உழைப்புச்சுரண்டப்பட உழைப்பின் மிகை மதிப்பை முதலாளி எடுத்துக் கொள்கிறான்; எனவே சுரண்டலுக்குப்பின் கிடைக்கும் கூலியைத் தான் தொழிலாளி பெறுகிறான் என்கிறார். காரல் மார்க்சின் மூலதனமும் பொதுவுடைமை அறிக்கையும் வெளிவந்த பின்னர் உலகத் தொழிலாளர்களிடத்தில் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டது. தொழிலாளர்களின் உரிமைப் போரட்டத்தின் வெளிப்பாடுகளில் தொழில் தகராறு ஏற்படுகிறது.

தொழில் தகராறு பல்வேறு கால கட்டங்களில் பல நிலைகளில் ஏற்படுள்ளது. தொழிலாளர்கள் பெரும்பாலும் அதிக கூலி உயர்விலும், நல்ல நிலையில் பணி அமைய வேண்டுமென்பதிலும், பணிகள் உயர்வதிலும், பணியில் அமைதி ஏற்படுவதிலும், தொழிற்கூடத்தில் தொழிலாளர்களுடைய கருத்துகளும் சிக்கல்களும் எதிரொலிக்க வேண்டும் என்பதிலும், கூலி நட்டம் ஏற்படாமல் பாதுகாக்கப்படுவதிலும், அதிக வேலை வாங்குவதைத் தடுப்பதிலும் ஆர்வம் காட்டுகின்றனர். நிருவாகத்தினர் இலாபத்தைப் பெருக்குவதிலும், அதன் காரணமாகத் தொழிலாளர்களுக்கு ஆகும் செலவினங்களைக் குறைப்பதிலும் ஆர்வம் காட்டுகின்றனர். இந்நிலையில், தொழிலாளர்கள் தங்களின் உரிமைகளை நிலைநாட்டவும், தங்களின் குறைகளைத் தெரிவிக்கவும் வேலை நிறுத்தத்தை ஓர் அணுகுமுறையாக மேற்கொள்கின்றனர்.

இங்கிலாந்து நாட்டில் பொருளாதாரக் காரணங்களுக்காகவும் தொழிலாளர்களின் மனநிலையைப் பொறுத்தும் தொழிற் தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. இங்கிலாந்தில், தொழிலாளர்களின் நிலை மற்ற நாடுகளைவிட நன்றாக இருப்பினும், தொழிலாளர்கள் பெற்ற கல்வியினாலும், விழிப்புணர்ச்சியினாலும் சமுதாயத்தில் தங்கள் பங்கினைப் பற்றி விவாதித்துத் தங்கள் உரிமைகளை நிலைநாட்ட முற்படுகின்றனர். மேலும், முதலாளி தொழிலாளி என்கிற ஆண்டான் அடிமை உறவை இங்கிலாந்துத் தொழிலாளர்கள் அறவே வெறுக்கின்றனர். இந்தியாவில் தொழில் தகராறு அரசியல் காரணங்களுக்காக ஏற்பட்டாலும் பெரும்பாலான தொழிற் தகராறுகள் பொருளாதாரக் காரணங்களுக்காக ஏற்படுகின்றன. விலைவாசி உயர்வுக்கிடையே கிடைக்கும் குறைந்த கூலி, சகிக்க முடியாத அளவிற்கு வேலையின் தன்மை போன்ற காரணங்கள் அதிக அளவில் வேலைநிறுத்தத்தை இந்தியாவில் தோற்றுவிக்கின்றன. தேவையற்ற சண்டைகள், வேலை நீக்கம், கூலியையும், வேலைப்பாதுகாப்பையும் நிருணயிப்பதில் கூட்டு முறையில் ஒப்பந்தம் ஏற்படும் முறை இல்லாதது, தொழிலாளர்களுக்கும் நிருவாகத்தினருக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இல்லாதது, சில நேரங்களில் மனிதத் தன்மை மிதிபடுதல் போன்ற காரணங்களினால் தொழில் தகராறுகள்

ஏற்படுகின்றன. இத் தொழில் தகராறுகள் வேலை நிறுத்தத்திலும், தொழிற்சாலை மூடுதலிலும் முடிவடைகின்றன. இதனால் நிருவாகத்தினர், தொழிலாளர்கள் மட்டுமன்றிப்பொது மக்களுடன், சமுதாயமும் பாதிப்புக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றது. மேலும், இவ் வேலை நிறுத்தம் ஒரு தொழிற்சாலையை மட்டுமல்லாமல் அதோடு இணைந்து உற்பத்தியில் ஈடுபடும் மற்றத் தொழில்களையும்பாதிக்கிறது.எடுத்துக்காட்டாக, நிலக்கரிச் சுரங்கத்தில் ஏற்படும் வேலை நிறுத்தம், நிலக்கரியை மூலப்பொருளாகப் பயன்படுத்தும் எல்லாத் தொழில்களையும் பாதிக்கிறது.

இத்தொழில் தகராறுகள் பொருளாதாரத்தின் நலத்திற்கு ஊறுவிளைக்கின்றன என்று ஏ.சி. பிகு குறிப்பிட்டார். இந்தியா போன்ற நாடுகளில் தொழில் தகராறுகள் தொழில் வளர்ச்சியை தடைப்படுத்துகின்றன. வேலை நிறுத்தத்திற்கும், தொழிற்சாலையை மூடுவதற்கும் சில சட்டங்கள் மூலம் உரிமைகள் தரப்பட்டுள்ளன. மேலும், 1947-ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட தொழில் தகராறு சட்டம் (Industrial Dispute Act of 1947), வேலை நிறுத்தம், தொழிற்சாலை மூடல் போன்ற விதிகளைப் பற்றிய விளக்கங்களை அளித்துள்ளது.

தொழிற்சங்கங்கள் தொழில் தகராறுகளைத் தீர்ப்பதில் பெரும் பங்கினை வகிக்கின்றன. ஒற்றுமையுள்ள தொழிற்சங்கங்கள் சிறந்த முறையில் கூலியை நிருணயிப்பதிலும், தொழிலாளர்களுக்கு வீடு, கல்வி, சுகாதாரம் போன்ற பல வசதிகளையும், பாதுகாப்பையும் பெற்றுத் தருவதிலும், சிறப்பாகச் செயற்பட முடியும். வருமுன் தடுத்தல் (Prevention of Industrial Dispute)என்ற கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிருவாகத்தினரும் தொழிலாளர் சட்டங்களைப் பயன்படுத்தித் தொழில் தகராற்றைத் தவிர்க்கலாம். ஆனால், இந்தியாவில் தொழில் தகராற்றை வருமுன் தவிர்க்கும் பாங்கு சிறப்பாக அமையவில்லை.

சில நாடுகளில் நிருவாகக் குழுவில் தொழிலாளர்களை இணைத்துத் தொழில் அமைதியை உருவாக்கியுள்ளனர். இவ்வமைப்பு முறையைக் கூட்டுப்பங்குதாரர் முறை (Co-partnership) என்றுகுறிப்பிடுகிறார்கள். பணிக்குழுக்களை (Works Committee) அமைத்துத் தொழில் தகராறுகளைத் தீர்க்கும் முறை அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது. இந்தப் பணிக்குழுக்கள் கூட்டுறவு முறையில் விரைந்து பணியாற்றுவதற்குத் தொழிலாளர் இயக்கங்களை ஊக்குவிப்பதுடன், அன்றாடப் பணிகளின் நிருவாகத்திற்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் நட்பு முறையை உருவாக்குவதைத் தலையாய கடமையாகக் கொண்டும் செயற்பட்டு வருகின்றன. தொழிற் தகராற்றைத் தீர்க்கும் முறைகளாக விசாரணை முறை, கட்டாய நடுவர் முறை(Compulsory mediation) தொழில் தகராற்றைப் பேசித் தீர்க்கும் முறை போன்றவை செயற்படுத்தப்படுகின்றன.

இந்தியாவில் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் பெரும் அளவில் வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெறவில்லை. முதல் வேலை நிறுத்தம் கி.பி. 1882-ஆம் ஆண்டில் பம்பாய்த் துணியாலையில் நடைபெற்றது. மற்றொரு மாபெரும் வேலைநிறுத்தம் மீண்டும் பம்பாயில் கி.பி. 1897-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்றது.கொள்ளை நோய் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நோய்க் காலத்தில் நாட்கூலி வழங்கப்பட்டது. ஆலை முதலாளிகள் இம்முறையை மாற்றிக் கொடுத்தமையால் இவ்வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றது. முதல் உலகப் போருக்குப் பின் இந்தியாவில் தொழில் தகராறுகளின் எண்ணிக்கை உயர்ந்தது. போருக்குப் பின் விலைவாசி உயர்வு ஏற்பட்டதனாலும், வாழ்க்கைதரம் உயர்ந்ததனாலும் இவ்வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெற்றன. 1918, 19, 20ஆம் ஆண்டுகளில் இரண்டு பெரிய வேலை நிறுத்தங்கள் 6 வாரம் நடைபெற்றன. சோலாப்பூரில் (Sholapur) 1920-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தத்தில் 16 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் பங்கேற்றனர். பின்பு, 1922-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தத்தில் அஞ்சல் தொழிலாளர்கள், தொடர்வண்டித் தொழிலாளர்கள் ஆகியோர் ஈடுபட்டனர். பம்பாயில் 1929-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தத்தில் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் பெருமளவில் ஈடுபட்டனர். பொதுவுடைமைக் கட்சி இந்த வேலை நிறுத்தத்திற்குப் பின்னால் இருந்து ஊக்குவித்தது. இவ் வேலை நிறுத்தங்களின் காரணமாகத்தான் 1929-ஆம் ஆண்டில் வணிகத் தகராறு சட்டம் (Trade Dispute Act of 1929) இயற்றப்பட்டது.

இரண்டாம் உலகப் போரின் போது (1940–45) தொழில் தகராறு மிகக் குறைவாக இருந்தது. காரணம் இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்படி தொழில் தகராறுகள் தீர்க்கப்பட்டன. இந்திய விடுதலைக்குப் பின் பல தொழிற்சாலைகள் தொடங்கப்பட்டன. தொழிற்சாலைகள் பெருகப் பெருக எண்ணிக்கைக்கு ஏற்றவாறு தொழில் தகராறுகளும் பெருகின. இந்திய அரசியல் சட்டம் நலக்கொள்கையை (Welfare Policy) ஏற்றுக் கொண்டதனால் மத்திய மாநில அரசுகள் பல தொழிற் பாதுகாப்புச் சட்டங்களை இயற்றின. இச்சட்டங்கள்.தொழில் தகராற்றைக்குறைபதற்குப்பயன்படுகின்றன. மேலும் பல்வேறு மாநில அவிலான தொழில் உறவுச் சட்டங்கள் உருவாயின.

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் இந்தியாவில் நிறைவேற்றப் பட்ட பொழுது தொழிலாளர் நலனுக்காகப் பல நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பொதுத் துறையில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்கள் கல்வி, சுகாதாரம், வீடு போன்ற வசதிகளைப் பெற்றனர். நிருவாகத்திற்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் ஏற்படும் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்குப் பல தீர்ப்பு மன்றங்கள் (Tribunal)உருவாக்கப்பட்டன. தொழில் தகராற்றைத் தீர்ப்பதற்கு 1948-ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட தொழிற்கூடச் சட்டத்தின்படி நல அதிகாரிகள் (Welfare Officers) நியமிக்கப்பட்டனர். இந்த நல அதிகாரிகள் 500க்கு மேற்பட்ட பணியாளர் பணிபுரியும் எல்லாத் தொழிற் கூடங்களிலும் உள்ளனர். மாநில அளவில் தொழிலாளர் ஆலோசனை வாரியங்களும் (State Labour Advisory Boards) உள்ளன. இவ்வாறாகப் பல்வேறு அமைப்புகளின் மூலம் தொழில் தகராறுகளைத் தீர்க்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. மு.நா.

துணை நூல்:

Bhagoliwal, T.N.,Economics of Labour and Social Welfare, Sahitya Bhawan, Agra, 1974.

தொழில் தகராறு பேசித் தீர்த்தல்: தொழில் தகராற்றினைத் தீர்ப்பதற்குப் பல அணுகுமுறைகள் உள்ளன. அந்த அணுகுமுறைகளுள் ஒன்றுதான் தொழில் தகராற்றினைப் பேசித் தீர்த்தல் (Arbitration) ஆகும். தொழில் தகராற்றினைப் பேசித் தீர்க்கும் முறையில் ஈடுபடும் நடுவர் தொழிலாளர் முதலாளி இருவருக்கும் நடுநிலையாக இருந்து நேர்மையான முறையில் சிக்கலைத் தீர்க்க வேண்டும். தொழில் தகராற்றினைப் பேசித் தீர்க்கும் முறையில் இரு வகைகள் உண்டு. தாமாக முன்வந்து பேசித் தீர்க்கும் முறை (Voluntary arbitration) முதல் முறையாகும். கட்டாயமாகப் பேசித் தீர்ப்பது மற்றொரு முறையாகும். பேசித் தீர்த்தலின் முக்கிய குறிக்கோள், எதிர்ப்பட்டு நிற்கும் இரண்டு குழுவினரையும் அழைத்து அவநம்பிக்கையைப் போக்கி, அவர்களின் சிக்கல்களை ஆராய்ந்து இருதரப்பினரும் ஒப்புக்கொள்ளும் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதாகும். எனவே, இத்தொழில் தகராற்றினைப் பேசும் நடுவர், இருதரப்பினருக்கும் நிலைமைகளை விளக்கி ஆலோசனைகள் வழங்கிப் பரிந்துரைகளைக் கூறித் தவிர்க்கக் கூடிய தகராறுகளைத் தவிர்ப்பார். தொழில் தகராற்றினைப் பேசித்தீர்த்த பின் இரு தரப்பினரும் ஏற்றுக் கொண்டு தொழில் அமைதிக்கு உறுதுணை புரிவர்.

தொழிலாளர் கழகங்கள் உறுதியாக அமைந்துள்ள நாடுகளில் பெரும்பாலும் தாமாகவே முன்வந்துபேசித் தீர்க்கும் முறை கையாளப்படுகிறது. இந்திய விடுதலைப் போரில் பெரும் தலைவராக விளங்கிய மகாத்மா காந்தி இம்முறையை வலியுறுத்தினார். அகமதாபாதில் ஆலைத் தொழிலாளர்களின்வேலை நிறுத்தத்தின் போது காந்தி தாமாக முன்வந்து தொழில் தகராற்றில் பேசித் தீர்க்கும் முறையைவலியுறுத்தியதனால் இம்முறை மிகவும் புகழ்பெற்றது. பல மாநிலங்கள் இம்முறையை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. தொழில் தகராறு சட்டத்தின் 10 (அ) பிரிவு 1947-ஆம் ஆண்டில் இம்முறையை மற்றத் தொழில் தகராற்றினைப் பேசித் தீர்க்கும் முறைகளோடு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. பின்பு, 1967-ஆம் ஆண்டு மைய அரசு தேசிய தொழில் தகராறு பேசித் தீர்க்கும்வாரியத்தை(National Arbitration Promotion Board) அமைத்தது. இருந்தும், தாமாகவே முன்வந்து தொழில் தகராற்றினைப் பேசித் தீர்க்கும் முறை இந்தியாவில்வெற்றி பெறவில்லை என்பதும் உண்மை. ஏனென்றால், பேசித் தீர்க்கும் முறையில் தோல்வி ஏற்பட்டால் சட்ட முறையாக இயங்கும் மற்ற அமைப்புகளின் மூலம் சிக்கல்களை அணுகும் வாய்ப்பு இருப்பதால் இம்முறை உரிய வெற்றிகளைப் பெற முடியவில்லை. மேலும், இருவருக்கும் நம்பிக்கையான நடுவர் எளிதாகக் கிடைக்காததும், எளிமையான விதிகள் இல்லாததும், மலிந்த சட்டச் சிக்கல்களும் இம்முறையின் குறைபாடுகளாகும்.

மற்றொரு முறையான கட்டாயமாகப் பேசித் தீர்க்கும் முறை சட்ட முறையிலானதாகும். தொழிலாளர் கழகங்கள் வலுப்பெறாமல் இருக்கும் நாடுகளில் இம்முறை கையாளப்படுகிறது. நியூசிலாந்து, ஆசுத்திரேலியா ஆகிய நாடுகளில் இம்முறை வெற்றிகரமாகக் கையாளப்படுகிறது. சட்டத்தின் மூலம் கட்டாயப்படுத்தும் இப்பேசித் தீர்த்தல் முறையில் பல சிக்கல்களும் உள்ளன. காரணம் இம்முடிவு துணையாகவோ கேடாகவோ அமைந்து விட்டாலும், இம்முறையின் மூலம் வெளிவரும் நன்மை தீமைகளைத் தொழிலாளரும் நிருவாகத்தினரும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இரு தரப்பினரும் பேசித் தீர்த்து ஒப்புக்கொள்ளும் (Collective Bargaining) கூட்டு முறையின் அடிப்படையில், தொழில் தகராறுகளைக் கட்டாயமாகப் பேசித் தீர்க்கும் முறையைப் பெரும்பாலான நாடுகள் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. மேலும் இம்முறை நீண்ட காலத் தொழில் தகராற்றிற்கும் வழி வகுக்கிறது. காண்க: தொழில் தகராறு. மு.நா.

துணை நூல்கள்:

Bhagoliwal, T.N., Economics of Labour and Social Welfare, Sahitya Bhawan, Agra, 1974.

David W.Pearce, The Dictionary of Modern Economics, ELBS, Macmillan, 1985.

தொழில் துறை: தொழில் என்பதற்கு மன நிறைவான இலக்கண வரையறை ஒன்றினை அளிப்பது எளிதன்று. மனிதன் ஈடுபடும் அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் தொழில் என்று கருதுவோர் உளர். ஆனால், பொருளாதார முறையில் தொழில் என்பதற்குத் தனிப் பொருள் உண்டு. ஒரே மாதிரியான பொருளை உருவாக்கும் பல நிறுவனங்களின் ஒரு தொகுதியைத்தான் தொழில் துறை (Industrial sector) என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் கருதுகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாகப் பருத்தித் தொழிலைக் குறிப்பிடலாம். பருத்தியைத் தயாரிக்கும் பல நிறுவனங்கள் நாட்டில் உள்ளன. அவைகள் ஒன்றாகத் தொகுத்துக் கூறப்படும்போது பருத்தித் தொழில் என்று கூறப்படும்.

ஒரு நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி, அந்நாட்டு மக்களின் தேவையையும், பொருளாதார வளர்ச்சியையும் சார்ந்துள்ளது. மனிதனின் தேவைகள் குறைந்த அளவு உள்ளபோது அடிப்படைத் தொழில்களான வேளாண்மை, மீன்பிடித்தல் ஆகியவை மனிதத் தேவைகளை நிறைவு செய்கின்றன. மற்றத் தொழில்கள் வளர்வதற்கு ஊக்கமோ வாய்ப்போ இருப்பதில்லை. ஆனால், மனிதத் தேவைகள் பெருகும் போது புதிய தொழில்களை வளர்ப்பதற்கு இன்றியமையாமை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலை தோன்றும் போது வேளாண்மையில் ஈடுபட்டிருக்கும் தேவைக்கு மேற்பட்ட உபரி உழவர்கள் புதிதாகத் தொடங்கப்படும் தொழில்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றனர். ஒரு தொழிலின் துரித வளர்ச்சி மற்றத் தொழில்களின் வளர்ச்சிக்கு வழிகோலுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, உந்துவண்டித் தொழிலின் வளர்ச்சி, உந்துவண்டிகளின் உபயோகத்தை மக்களிடையே பெருக்குகிறது. எனவே, வாகனங்களின் தேவை வளர்ந்து செல்கின்ற காரணத்தால் அவற்றின் உற்பத்தி பெருகுகின்றது. அதனால், வாகனங்களை உற்பத்தி செய்யத் தேவைப்படும் காரணிகளான இரும்பு, கச்சாப் பொருள்கள், பாறை எண்ணெய்ப் பொருள்கள் ஆகியவற்றின் தேவை உயர்கின்றது. அதன் விளைவாக, இரும்பு, பாறை எண்ணெய்ப் பொருள் தொடர்புடைய தொழில்களின் வளர்ச்சியும் மேம்படுகின்றது. இத்தொழில்களின் வளர்ச்சி. தொழில் நுட்ப (Technology) வளர்ச்சிக்கு வித்திடுகிறது. தொழில் நுட்பம் ஒரு தொழிலிலிருந்து மற்றத் தொழிலுக்குப் பரவுகின்றது. அதனால், தொழில் வளர்ச்சியின் வேகம் மிகுதிப்படுகின்றது. தொழில் வளர்ச்சியின் காரணமாக மக்களின் வேலை வாய்ப்பு, வருமானம், தேவை, நுகர்ச்சி, உற்பத்தி ஆகியவை மேலும் பெருகுகின்றன.

பெருகிவரும் தொழிலின் அமைப்பு நாட்டிற்கு நாடு வேறுபடுகிறது. 1. வேளாண்மை, வேட்டையாடுதல், காடு வளர்த்தல், மீன்பிடிக்கும் தொழில், 2. சுரங்கத் தொழில் (Mining), 3. உற்பத்தி செய் (Manufacturing) தொழில், 4. கட்டுமானத் தொழில் (Construction), 5. மின்சாரம், வாயு, தண்ணீர் உற்பத்தி செய்யும் தொழில், 6. போக்குவரத்து, செய்தித் தொடர்பு தொழில், 7. மொத்த விற்பனை, சில்லறை விற்பனை, உணவு விடுதித் தொழில், 8. நீதித் தொடர்பான தொழில், 9. சமுதாய, தனியார் தேவைத் தொழில்கள். இவற்றை 1. வேளாண்மைத் துறை (Agricultural sector), 2. தொழில் துறை (Industrial sector), 3. சேவைத் துறை (Serving sector) என்ற மூன்று முக்கிய பெருந் துறைகளாகப் (Sectors) பிரிக்கலாம்.

இத்துறைகளையும் தொழில்களையும் கீழே காட்டப்பட்டுள்ள படத்தின் மூலம் விளக்கலாம்.

தொழில் துறை: தொழில் துறையில் கீழ்க்காணும் தொழில்கள் அடங்குகின்றன. 1. சுரங்கம், 2. உற்பத்தி செய்தல், 3. கட்டுமானத் தொழில், 4. மின்சாரம், வாயு, தண்ணீர்.

சுரங்கத் தொழில்; சுரங்கத் தொழில் பூமியில் புதைந்து கிடக்கும் கனி வளங்களை வெளிக்

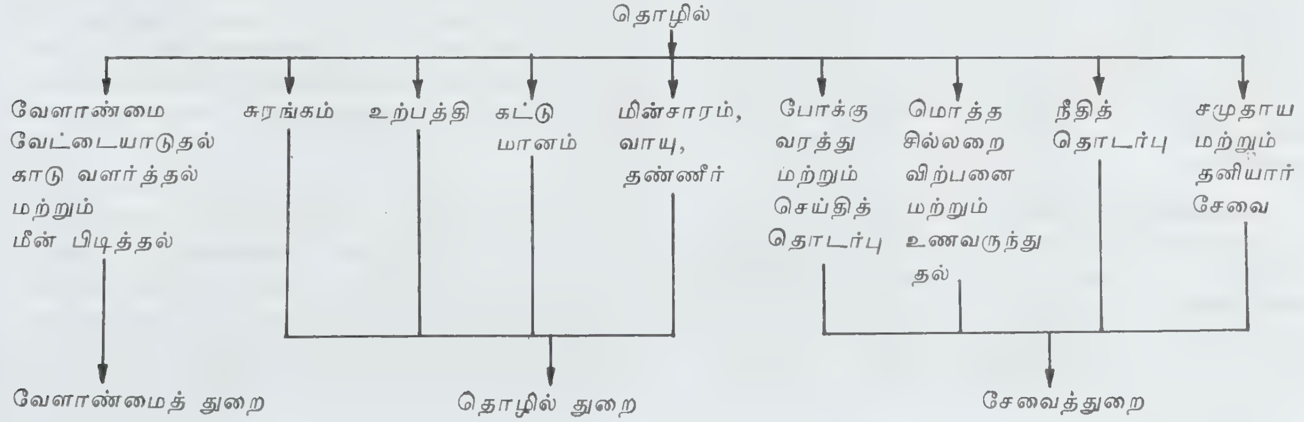

கொணர்ந்து மனிதனுக்குத் தேவைப்படும் வகையில் பணிபுரிகிறது. இத்தொழில் நாட்டின் மற்றந்தொழில் களுக்கெல்லாம் ஓர் அடிப்படைத் தொழிலாக அமை வதால், அரசாங்கம் பல சட்ட திட்டங்களால் இயற் கையின் வளங்களைப் பேணிக்காக்க முயற்சி செய் கிறது. சுரங்கத் தொழிலில் குறைவான தொழிலாளர் கள் வேலை செய்கின்றனர்.

பண்டங்கள் உற்பத்திப் பணிகள்: இத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிற்சாலைகள் கச்சாப் பொருள் களை, இயந்திர அல்லது இரசாயன மாற்றங்களி னால் முழுப்பொருள்களாக மாற்றும் பணியில் ஈடு பட்டுள்ளன. இத்தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வெளி வரும் முழுப் பொருள்கள் கச்சாப் பொருள்களின் பயன்பாட்டினை விட அதிகப் பயன்பாடு உள்ளன வாக இருக்கும். உற்பத்தி செய்யப்படும் முழுப் பொருள்கள் மனிதநுகர்வாகவோ மற்றத் தொழிற் சாலைகளுக்குத் தேவைப்படும் உட்பொருளாகவோ பயன்படும். இத்துறையின் கீழ் அடங்கும் முக்கிய தொழில்களாவன:

1. உணவு, பானங்கள், புகையிலை, பருத்தி, சணல், உடை, தோல் பொருள்கள், தட்டுமுட்டுப் போன்ற மரப் பொருள்கள்.

2. காகிதம், காகிதத்தால் செய்யப்படும் பொருள்கள், அச்சிடுதல், வெளியிடுதல், இரசாயனம், பாறை எண்ணெய்ப் பொருள்கள், நிலக்கரி, இரப்பர் நெகிழிப் பொருள்கள் (Plastic), ஆதார உலோகம், இயந்திரம், துணைக்கருவிகள் தயாரிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிற்சாலைகளும் இவ்வுற்பத்தித் தொழிலில் அடங்கும்.

மின்சாரம், வாயு, தண்ணீர்: இவை சமுதாயத் தேவைகளை (Social wants) ஒட்டு மொத்தமாக நிறைவு செய்ய உதவுகின்றன. எனவே, இந்த மூன்று தொழில்களும் ஒரு நாட்டின் சமூகப் பொருளாதார வளர்ச்சியில் பெரும்பங்குவகிக்கின்றன. பெரும்பாலும் இவையனைத்தும் அரசின் வசம் அல்லது அரசின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரப்படும். இவற் றின் விலையை முடிவு செய்வதில் அரசு மிக முக் கிய பங்கு வகிக்கின்றது. இவை அனைத்தும் மக்களின் இன்றியமையாத தேவைகளை நிறைவு செய்வதால், அரசு இவற்றின் உற்பத்திக்குச் சலுகை விலை கூட அளிக்கலாம்.

கட்டுமானத் தொழில்: இத்தொழில் வளர்ந்து வரும் நாட்டில் மிக முக்கிய பங்கினை வகிக்கிறது. கட்டுமானத் தொழிலை இரு வகையாகப் பிரிக்க லாம்.ஒன்று, கட்டடங்கள் கட்டுவது-வீடுகள், வணிகக் கட்டடங்கள் கட்டுவது இதில் அடங்கும். மற்றொன்று பெருங் கட்டுமானம்-நெடுஞ்சாலைகள் அணைகள் கட்டுவது, மின்சார வேலைகள் செய்வது ஆகியவை இரண்டாம் வகையில் அடங்கும்.

தொழில்துறையின் சிறப்பு: ஒரு நாட்டின் சமூக முன்னேற்றத்தில் அந்நாட்டின் தொழில்துறையும் அதன் வளர்ச்சியும் சிறப்பான பங்கு வகிக்கிறது. பின்தங்கிய, வளர்ந்துவரும் நாடுகளில் இதன் பங்கு இன்னும் மிகுதியாக உள்ளது.பெரும்பாலான வளரும் நாடுகளில் தொழில் வளர்ச்சி, பொருளாதார வளர்ச்சியின் ஓர் அடிப்படையான நோக்கமாகவே அமைந்துள்ளது. பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தொழில்துறை வளர்ச்சி பின்வரும் வகைகளில் உதவு கின்றது.

முதலாவதாக, நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை (Standard of living) உயர்த்தத் தொழில் துறை பயன்படுகிறது. வாழ்க்கைத்தரம், தனி ஆள் உண்மை வருமானத்தை (Per capita real income) அல்லது உற்பத்தி உயாவைப் பொறுத்துள்ளது. குறைந்த வளர்ச்சியுள்ள நாடுகளில் வேளாண்மைத் துறையை நம்பியே வாழ்க்கைத் தரமும், தனிமனிதர் வருமானமும் பெரும் அளவில் அமைந்துள்ளன. மக் களுக்கு மிகவும் இன்றியமையாத உணவுப் பொருளை அளிப்பதோடு, நாட்டின் தேசிய வருமானத்திற்கு வேளாண்மைத்துறை பெரும்பங்கினையும் அளிக்கிறது. எனவே, மக்களின் தனிமனிதர் வருமானம் உயர்வ தற்கான ஏற்பாடும் முயற்சியும் வேளாண்மை வளர்ச் சியின் மூலமாகத்தான் பெறப்பட வேண்டும். ஆனால், வேளாண்மைத் துறையோ தொழில் துறையின்வளர்ச் சியைச் சார்ந்து அமைந்துள்ளது ஏனெனில்,வேளாண் மை உற்பத்திக்குத் தேவையான இரசாயன உரங்கள், பூச்சி மருந்துகள், துணைக்கருவிகள், இயந்திரங்கள் ஆகியவற்றைத் தொழில் துறைதான் அளிக்க முடியும். மேலும், வேளாண்மைத் துறையில் தேங்கிக் கிடக்கும் மிகை உழைப்பாளர்களை அத்துறையிலிருந்து நீக்கி அவர்களுக்கு இலாபகரமான வேலை வாய்ப்பினைத் தொழில் துறை உருவாக்கித் தருகின்றது. அதனால், வேளாண்மைத் துறையில் எஞ்சியிருக்கும்தொழிலாளர் களின் உற்பத்தித் திறன் அதிகரிப்பதால் மொத்த உற் பத்தியும் பெருகுகின்றது. இவ்வகைகளில் தொழில் துறை வேளாண்மைத்துறைக்குப் பணிபுரிந்து மக்க ளின் தனிமனிதர் வருமானமும் வாழ்க்கைத் தரமும் மேலோங்க அடிகோலுகிறது

இரண்டாவதாக, மக்களிடையே காணப்படும் தொழில் பொருள்களுக்கானதேவையை நிறைவு செய் யத்தொழில் துறை வளர்ச்சி பயன்படுகிறது. வளரும் நாடுகளில், மக்கள் தங்கள் வருமானத்தின் பெரும் பகுதியை வேளாண்மை உணவுப் பொருள்களுக்குச் செலவிடுகின்றனர். ஆனால், அவர்கள் வருமானம் பெருகப் பெருகத் தொழில் துறைப்பொருள்களின்மீது

அவர்களின் நாட்டம் செல்கிறது. அதனால், வருமானத்தில் ஒரு பகுதியைத் தொழில் துறைப்பொருள்களுக்குச் செலவிட முற்படுகின்றனர். இந்தத் தேவையை நிறைவு செய்ய வேண்டுமானால் தொழில் துறை வளர்ந்து தொழில் உற்பத்தி பெருக வேண்டும்.

மூன்றாவதாக, ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சி வேகம் விரைவாக்கப் படவேண்டுமானால், அது தொழில் துறையின் வளர்ச்சியினால்தான் முடியும். தொழில், துறையில், மனிதன் தனது முயற்சியினாலும், மிகவும் வளர்ந்துவரும் தொழில் நுட்ப நுணுக்கத்தாலும் அதிக பொருளாதாரப் பொருள்களைக் குறைந்த நேரத்தில், குறிப்பிட்ட கால அளவில் உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது. எனவே, நாட்டின் தேசிய வருவாய் பெருகும் வாய்ப்புகள் தோன்றுகின்றன.

நான்காவதாக, தொழில் துறையின் மூலமாக மிக்க இலாபம் கிடைக்கிறது. அதன்மூலம் சேமிப்பும் மூலதனத் திரட்சியும் (Capital formation) உருவாகின்றன. இந்த மூலதனத் திரட்சி மேலும் பொருளாதார வளர்ச்சியை மிகுதிப்படுத்த உதவுகிறது.

இறுதியாகத் தொழில் துறை முன்னேறும்போது அந்நாட்டின் வாணிகம், செய்தித் தொடர்பு, நுகர்வு, நாகரிகம், ஆகியன வளர்ச்சியடைகின்றன. நகரங்கள் பெருகுகின்றன. அதனால், பல்வேறு சமூக பொருளாதார மாற்றங்கள் விரைவில் ஏற்படுகின்றன.

இந்தியத் தொழிற்றுறை: இந்தியா ஒரு வேளாண்மை நாடு. இருப்பினும் சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பிறகு இந்நாட்டினைத் தொழில் மயமாக்க அரசு பல நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டு வந்துள்ளது. அதனால், இந்தியத் தொழிற் றுறை இன்று உலக அரங்குகளிலே பீடு நடைபோடும் அளவிற்கு வளர்ந்துள்ளது. உலகத்தின் முதல் நிலையில் உள்ள தொழில் நாடுகளுள் ஒன்றாக இந்தியா விளங்குகிறது. இந்த வளர்ச்சிக்குப் பல காரணங்கள் துணையாக இருக்கின்றன. வேளாண்மைத் துறையில் ஏற்பட்டிருந்த கணிசமான வளர்ச்சி, தொழில் வளர்ச்சிக்குத் தேவைப்பட்ட கச்சாப் பொருள்களையும், தொழிற் பொருள்களின் தேவைகளையும் உருவாக்கியது. அடிப்படை வசதிகளான சாலைப் போக்குவரத்து, தொடர்வண்டிப் போக்குவரத்து, மின்சக்தி போன்றவை அளிக்கப்பட்டன. பலதிறன் கொண்ட தொழிலாளர் அளிப்பு, தொழில்நுட்பம், தொழில் முனைவோன் திறன், நன்றாக நிறுவப்பட்ட மூலதன் அங்காடி, அரசாங்க நிதி உதவி, சுமூகமான தொழிற் கொள்கை, ஏற்றுமதி இறக்குமதிக்கொள்கை, தொழில் அனுமதிக் கொள்கை ஆகியவை தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளித்தன. இந்திய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களும், அவற்றின் மூலம் மேற்கொள்ளப்பட்ட பணிகளும் இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளித்தன. ஒவ்வொரு திட்டத்திலும் தொழில் வளர்ச்சிக்கான பண ஒதுக்கீடு பின்வரும் அட்டவணையில் காட்டப்பட்டுள்ளது போலப் பெருகி வந்துள்ளது.

வரிசை எண்	ஐந்தாண்டுத் திட்டம்	திட்டச் செலவு (உரூ. கோடியில்)	தொழில் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை (உரூ. கோடியில்)	சதவீதம்
1.	முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (1951-56)	1960	78.4	4%
2.	இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத்திட்டம் (1956-61)	4600	920.0	20%
3.	மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (1961-66)	8577	1716.0	20%
4.	ஓராண்டுத் திட்டங்கள் (1966-69)	6526	1656.0	25%
5.	நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் (1969-1974)	15902	3657.0	23%

6.	ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத்திட்டம் (1974-79)	39322	10223.0	26%
7.	ஆறாம் ஐந்தாண்டுத்திட்டம் (1980-1985)	97500	15015.0	15%
8.	ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் (1985-1990)	180000	22460.83	13%

திட்ட முயற்சிகளின் காரணமாகக் கடந்த 35 ஆண்டுகளில், தொழில் துறை ஏறத்தாழப் பத்து விழுக்காடு வளர்ச்சியை அடைந்துள்ளது. இரும்பு, எஃகு உற்பத்தியில் உலகில் மூன்றாம் இடத்தையும், சருக்கரை உற்பத்தியில் நான்காம் இடத்தையும், சணல் உற்பத்தியில் இரண்டாம் இடத்தையும் இந்தியா பெற்றுள்ளது. மேலும், உரம்,தொடர் வண்டி இயந்திரம், தொடர்வண்டிப் பெட்டி, தொலைபேசி, பாறை எண்ணெய், கப்பல், விமானம், பெனிசிலின் மருந்து, இழுவண்டி, கொதிகலன்கள், செய்தித் தாள்கள், அச்சிடும் காகிதம், பல்வேறு கனரக எந்திரங்கள், மின்சார விசிறி, வானொலிப் பெட்டி, மிதிவண்டி,மின்சாதனப் பொருள்கள், இரசாயனப் பொருள்கள், மருந்துகள், சிமெண்டு, பெரும் எந்திரங்கள், இயந்திரக் கருவிகள்; சுத்தீகரிக்கப்படாத பாறை எண்ணெய், மின்னணு உலோகங்கள், மண்ணெண்ணெய், சமையல் எண்ணெய், பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள், நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்கள் போன்ற பொருள்களைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகளும் நன்கு வளர்ந்துள்ளன.

இந்தியத் தொழிற் றுறையைப் பலகோணங்களில் பல வகையாகப் பிரித்துப் பார்க்கலாம். முதலாவதாகத் தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களின் அடிப்படையில் தொழிற் றுறையை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

1. **நுகர்ச்சிப் பொருட்களைத் தயாரிக்கும் தொழில்கள்**: சருக்கரை, தேயிலை, பருத்தித் துணி, மிதிவண்டிகள் போன்றவை இதில் அடங்கும். திட்டம் தொடங்கியபோது நுகர்ச்சிப்பொருள்களின் உற்பத்தி மொத்தத் தொழில் உற்பத்தியில் 68 விழுக்காடாக இருந்தது. அதன் பங்கு இப்போது 25விழுக்காடாகக் குறைந்துள்ளது.

2. **நடுத்தரப் பொருள்களைத் தயாரிக்கும் தொழில்கள்**: சக்கரங் கட்டுகள், குழல்கள், வண்ணங்கள் மெருகிடு பொருள்கள் ஆகியவை இத்தொழிலில் அடங்கும். இதன் உற்பத்தி ஏறக்குறைய 40 விழுக்காடாக உள்ளது.

3. **மூலதனப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழில்கள்**: பேருந்துகள், இரு சக்கர வண்டிகள் சரக்கு வண்டிகள்,இயந்திரக் கருவிகள், துணைக்கருவிகள் ஆகியவை இத்தொழிலில் அடங்கும். இத்தொழிலின் உற்பத்தி ஏறக்குறையத்தொழில்உற்பத்தியில் 20 விழுக்காடாக அமைந்துள்ளது. பொதுவாகத் திட்டக் காலத்தில் நுகர்ச்சிப் பொருள்களின் பங்கு குறைந்தும், நடுத்தரப் பொருள்கள், மூலதனப் பொருள்கள் ஆகியவற்றின் பங்கு உயர்ந்தும் வருகின்றது.

இரண்டாவதாக, தொழிற்சாலையில் செலவிடப்பட்டுள்ள முதலீட்டின் அடிப்படையில் தொழிற்றுறையை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

1. **சிறுதொழில்கள்** (Small Scale Industries):இத்தொழில்களில் முதலீடு உரூ35 இலட்சத்திற்குக்குறைவாகத்தான் இருக்கும். இத்தொழில்கள் மொத்த உற்பத்தியில் 14.5 விழுக்காட்டையும், மூலதனத்தில் 4.9 விழுக்காட்டையும்,வேலை வாய்ப்பில் 32.1விழுக்காட்டையும் பெற்றுள்ளன. பெரும்பாலும் இத்தொழிற்சாலைகள் நுகர்ச்சிப் பொருள்களையே உற்பத்தி செய்கின்றன.

2. **மத்திய தரத் தொழில்கள்** (Medium Scal Industries): இவை நாட்டின் மொத்த உற்பத்தியில் 4.2 விழுக்காட்டையும் 5.8 விழுக்காடு வேலை வாய்ப்பினையும் அளிக்கின்றன.

3. **பெருந் தொழில்கள்** (Large Scale Industries)-இவற்றில் கோடிக்கணக்கான பணம் செலவிடப்பட்டுள்ளது. இப்போது பெரும்பாலான பெருந்தொழில்கள் அரசின்கீழ் இயங்கிவரும் பொதுத் துறையில் உள்ளன.

மூன்றாவதாக,தொழிற்சாலையின் நிறுவனஅமைப்பின் அடிப்படையில் இந்தியத் தொழிற்சாலைகளை எட்டுவகையாகப் பிரிக்கலாம். அவை: 1) தனிஒருவர் நிருவாகத் தொழிற்சாலைகள் (Industrial Proprietorship),2) பங்குடைமைத் தொழிற்சாலைகள் (Partnership), 3) பொது வரையறுக்கப்பட்ட நிறுவனங்கள் (Public Limited Companies), 4) தனியார் வரையறுக்கப்பட்ட நிறுவனங்கள் (Private Limited Companies),5)பொது நிறுவனங்கள்(Public Corporation),

6) நிறுவனத் தொழிற்றுறை (Corporate sector) 7) கூட்டுறவுத்துறை(Co-operative sector)8) மற்றவை.

நான்காவதாகத் தொழிற்சாலையின் நிருவாக முறை அடிப்படையில் தொழிற் றுறையை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

1. பொதுத்துறை (Public Sector): நாட்டு மக்களின் நல வாழ்வினைக் கருத்திற்கொண்டு அதன் மூலம் தேசிய வளர்ச்சிக்கு உதவும் தொழில்களும், தேசிய பாதுகாப்பு உற்பத்தித் தொழில்களும், பொதுத் துறையில் அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இயங்கும் இந்தியாவின் துரித தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஊன்று கோலாக இருப்பதும் இந்தியப் பொதுத் துறையே ஆகும்.

2. **தனியார் துறை**(Private Sector): பலகாலமாக இந்தியத் தொழிற்றுறை தனியார் வசமே இருந்து வந்தது. பருத்தி, சணல், சருக்கரை, காகிதம், இரும்பு எஃகு ஆகியவற்றின் தொழிற் சாலைகள் தனியார் துறையில் தான் முதலில் நிறுவப்பட்டன. கலப்புப் பொருளாதாரத் துறை அறிவிக்கப்பட்ட பின்பும், தனியார் துறையின் பங்கு மதிக்கப்பட்டது. ஆனால், அண்மைக் காலத்தில் பொதுத் துறையின் வளர்ச்சியைவிடத் தனியார் துறையின் வளர்ச்சி குறைந்து வருகிறது.

3. **கூட்டுறவுத் துறை** (Cooperative Sector): பொதுத் துறையிலும், தனியார் துறையிலும் காணப்படும் குறைபாடுகளை நீக்குவதற்காகக் கூட்டுறவுத் துறையை அரசு 1970-ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு தொடங்கியுள்ளது. மு.இரா.

துணை நூல்கள்:

Government of India, CSO, Annual Survey of Industries, Tables, 1978-79.

Hoffman, W.G., The Growth of Industrial Economics, Oxford University Press, London, 1958.

Mukherji, A.K., Economics of Indian Industry, S. Chand & Company (Pvt) Ltd, New Delhi, 1985.

Planning Commission, Seventh Five Year Plan, (1985-90) Vol.II.

Ruddar Datt & Sundaram, K.P.M., Indian Economy, S. Chand & Company, (Pvt) Ltd, New Delhi, 1987.

தொழில் நிதிக் கழகம்: நிதி ஆதாரங்கள் தாம் ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியின் தன்மையை நிருணயிக்கின்றன. மூலதன ஆக்கம் பொருளியல் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக அமைகிறது. நிதி இல்லாமல் பொருளாதாரத்தின் எந்தத் துறையும் வளர்ச்சி பெறாது. இந்தியாவின் தொழில் வளர்ச்சி பெருமளவில் ஏற்படாததற்குக் காரணம் போதிய நிதி வசதி இன்மையேயாகும். ஆங்கிலேய ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தியாவினுடைய தொழில் வளர்ச்சி ஏகாதிபத்தியக் கொள்கையால் முடக்கி வைக்கப்பட்டது. முதல் உலகப் போர்க் காலத்தில் ஐரோப்பாவில் நடந்த போர்க் காரணமாக இந்தியாவிற்கு வரவேண்டிய பொருள்கள் தடைபட்டன. எனவே, ஆங்கிலேய அரசு போர்க்கால நடவடிக்கைகளுக்கும், ஏகாதிபத்தியக் கொள்கைக்கும் உடன்படுகிற வகையில் தனியார் துறையில் சில தொழில்களை ஊக்குவித்தது.

இரண்டாம் உலகப்போரின் முடிவுக்குப்பின் நிதி உதவி பெருமளவில் தொழில்களுக்குத் தேவைப்பட்டது. போர்க்காலத் தொழில்களை நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு மாற்றுவதற்கும், தொழிற்கூடங்களிலுள்ள பல இயந்திரங்களை மாற்றுவதற்கும், பல தொழில்களைச் சீரமைப்பதற்கும், விரிவாக்கம் செய்வதற்கும நிதி உதவி தேவைப்பட்டது. அக் காரணங்களால் இந்தியத் தொழில் நிதி நிறுவனம் 1948-ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்டது. இந் நிதி நிறுவனம் பெரும் தொழில்களுக்கு நிதி உதவி செய்யும் நோக்குடன் உருவாக்கப்பட்டது. இந்தியத் தொழில் நிதிக் கழகம் (Industrial Finance Corporation) எந்தத் தொழில் நிறுவனத்திற்கு நிதியுதவி செய்யவேண்டும் என்ற வரையறையும் உருவாக்கப்பட்டது. இக்கழகத்தின் சட்டப்படி தொழில் நிறுவனம் என்பது பொதுத் துறையில் பணியாற்றும் நிறுவனங்களும், கூட்டுறவுக் கழகங்களும் ஆகும்.

இந்தியாவில் பதிவு செய்யப்பட்ட மேற்கூறிய நிறுவனங்கள்,பொருள் உற்பத்தியில் ஈடுபடும் நிறுவனங்களாகவோ கப்பல் போக்குவரத்து நிறுவனங்களாகவோ சுரங்கத் தொழிலில் ஈடுபடும் நிறுவனங்களாகவோ மின் உற்பத்திப் பங்கீட்டு நிறுவனங்களாகவோ இருக்கவேண்டுமெனக் குறிப்பிடப்பட்டது. இக் கழகத்தின் சட்டம் 1960-ஆம் ஆண்டு திருத்தப்பட்டு மேலும் பல நிறுவனங்கள் நிதியுதவி பெறத் தகுதி அளிக்கப்பட்டது. சிறு தொழில்களுக்கும், தனியார் நிறுவனங்களுக்கும் இந் நிதிக் கழகத்தில் நிதி அளிக்கப்படுவதில்லை. இந்தத் தொழில் நிதிக் கழகம் உரூ. 10 கோடி மூலதனத்துடன் தொடங்கப்பட்டது. பின்னர் மூலதனம் உரூ. 20 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டது. இந்தியத் தொழில் முன்னேற்ற வங்கி (Industrial Development Bank of India), காப்பீட்டுக் கழகங்கள் (Insurance Companies), முதலீட்டு நிதி நிறுவனங்கள் (Investment Trust), கூட்டுறவு வங்கிகள் (Co-operative Banks), குறிப்பிட்ட அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்ட வங்கிகள் (Schedule Banks) போன்ற

நிதி அமைப்புகள் இத் தொழில் நிதிக் கழகத்துடன் பங்குதாரர்களாக உள்ளன. மத்திய அரசு மூலதனத்தைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கும் வட்டியைத் திருப்பி அளிப்பதற்கும் உத்தரவாதம் தருகிறது. மேலும் இந் நிதிக் கழகம் வெளிச் சந்தையில் (Open Market) பத்திரங்கள், கடன் பத்திரங்கள் ஆகிவற்றை அளிப்பதற்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. வெளிநாட்டு நாணயங்களை உலக வங்கி, உலக நிதி நிறுவனங்களிடமிருந்து வாங்குவதற்கும் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டது. மைய வங்கியிலிருந்து உரூ 3 கோடி கடனாகப் பெறவும் அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. இக் கடனை 18-மாதக் கால அளவுவரை இந் நிதிக் கழகம் வைத்திருக்கலாம்.

மூன்று சிறப்பான பணிகளைச் செய்யவேண்டுமென்ற எதிர்பார்ப்புடன் இந் நிதிக்கழகம் தொடங்கப்பட்டது. அவை:– 1) தொழில் நிறுவனங்களுக்குக் கடன் வழங்குதல், 2) கடன் பத்திரங்களுக்கு உத்தரவாதம் அளித்தல், 3) மூலதனச் சந்தையில் தொழில் நிறுவனங்களுக்கு உத்தரவாதம் அளித்தல்.

தொழில் நிறுவனங்களுக்குக் கடன் வழங்கும் முன்கடன் மனுக்கள் பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன. கடன் வழங்குவதற்குச் சில அடிப்படைகள் நிருணயம் செய்யப்படுகின்றன. குறிப்பாகக் கடன் வழங்கப்படும் தொழில் நிறுவனம் இந்தியப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவியாக உள்ளதா, தொழில் நிறுவனத்தின் உற்பத்திச் செலவு, மேலாண்மைத் துறையின் சிறப்பு அம்சங்கள், கடனுக்குக் கொடுக்கப்படும் பிணையம், தொழில் நுட்பத் திறனாளர், மூலதனப் பொருள்களின் அளிப்புத்தன்மை, பொருளின் தரம், உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள் நாட்டிற்கு எவ்வகையில் பயன்படுகிறது என்பன போன்ற பல தன்மைகளும் ஆராயப்படுகின்றன.

கடந்த 40 ஆண்டுகளில் இந்தியத் தொழில் நிதி நிறுவனம் நீண்ட கால முதலீட்டு நடவடிக்கைகளுக்குப் பயன்பட்டு வந்திருக்கிறது. வணிக வங்கிகள் மற்றக் தொழில் நிதி நிறுவனங்கள் போன்ற நிதி அமைப்புகள், பாதுகாப்பான முறையில்தான் தொழில் நிறுவனங்களுக்கு நிதியுதவி அளித்து வந்திருக்கின்றன. எனவே, பெரும் தொழில் நிறுவனங்கள் எளிதான முறையில் நிதிச் சந்தையில் நிதியைப் பெற முடிவதில்லை. அக் காரணங்களால் இந்தியத் தொழில் நிதிக்கழகம் பெருந் தொழில் நிறுவனங்களுக்குப் பெருமளவில் நிதியுதவி அளித்துள்ளது. உரத் தொழிற்சாலைகள், சிமிண்டுத் தொழிற்சாலைகள், மின் உற்பத்தி நிறுவனங்கள், காகிதஆலைகள், தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான இயந்திரங்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழில்கள் ஆகியன நிதி உதவி பெறுவதில் முதலிடத்தைப் பெறுகின்றன. இந்தக் கடன்கள் உள்நாட்டுப் பணத்திலும், வெளிநாட்டுப் பணத்திலும் வழங்கப்பட்டன. சர்க்கரை ஆலை, சணல் ஆலைத் தொழில்களுக்கும் நிதி உதவி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு இந்தியத் தொழில் நிதிக்கழகம் இந்தியப் பொருளாதாரத்தை ஊக்குவிக்கும் அடிப்படைத் தொழில்களுக்குக் கடன் வழங்கியுள்ளது.

இந்நிதிக் கழகம் உள்நாட்டுப் பணத்தில் வழங்கும் கடன்களுக்கு 11.3 விழுக்காடு வட்டியையும், வெளிநாட்டுப் பணத்தில் வழங்கும் கடன்களுக்கு 11.5. விழுக்காடு வட்டியையும் பெறுகிறது. இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தைப் பற்றிய திறனாய்வுகளும் உள்ளன. வட்டி விகிதம் மிகுதி என்பதும், கடன் வழங்குவதில் தாமதம் என்பதும் கூறப்படுகின்றன. மொத்தத்தில் உரூ. 2000 கோடி அளவுக்கு 1983-ஆம் ஆண்டுவரை தொழில் வளர்ச்சிக்காக இக்கழகம் கடன் வழங்கியுள்ளது. மு.நா.

துணை நூல்கள்:

Kuchhal, S.C,. The Industrial Economy of India, Chaitanya Publishing House, Allahabad, 1982.

தொழில் நுட்பக்கல்வி: தொழிற்கல்வி மனித நாகரிக வளர்ச்சியோடு பொருந்தி வருவது; நாகரிக வளர்ச்சிக்குக் காரணமாவது. நாகரிக வளர்ச்சியில் மூன்று படிநிலைகளைக் காணலாம். அவை வேளாண்மை நாகரிகத் தொடக்கநிலை, தொழில்வளத்தின் இடைநிலை, உயர் தொழில் நுணுக்கவளர்ச்சி உயர்நிலை எனப்படும். இயற்கை வளம், பொருள் வளம், மனித வளம் எனப் பயன்படும் வளங்களையொட்டி இவ்வளர்ச்சி நிலைகள் மாறுபடும்.

அறிவு செயற்படும்போதே பொருளுடையதாகின்றது; பயனுடையதாகின்றது. பயன்படுத்தப் பெறும் அறிவை அது பயன்படும் பாங்கிலேயே பெறுதல் சிறப்பு. செயல்வழியில், தொழில் வழியில் பெறும் அறிவே பயன்படும் அறிவாகும். செயலோடு, தொழிலோடு படாத அறிவு வெற்றறிவே. அறிவு செயற்படும்போது பொருளாக்கம் கூடும்; பொருள்கட்குப் புதுப்பயன் அமையும். பொருளாக்கத்தாலும் புதுப்பயன்களாலும் அவற்றின் நுகர்வாலும் நாகரிகம் வளரும்.

தொழிலையொட்டியே கல்வி அமையவேண்டும் என்பது காந்தியடிகளார் கண்ட ஆதாரக்கல்வியின் முக்கிய கோட்பாடாகும். தொழிற்கல்வியே ஆதாரக் கல்வி. இப்போது கல்வி பொதுக்கல்வி, தொழிற்கல்வி எனப் பிரிந்து போகின்றது. தொடக்கப் பள்ளிகளில் வேலையனுபவம், சமுதாயத்திற்குப் பயன்படும் உற்

பத்தித்தொழில் என்னும் வடிவிலும், மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் தொழிற்கல்விப் பிரிவு என்னும் வடிவிலும் தொழிற்கல்வி இயங்கிவருகின்றது. பொதுக் கல்வியோடு இவ்வாறு இணையாகவன்றித் தொழிற்கல்வி தனியாகவும், தொழிற்பயிற்சிப் பள்ளிகள், தொழில் நுணுக்கப்பள்ளிகள், பொறியியற் கல்லூரிகள், பிற உயர் தொழிற்கல்வி நிறுவனங்கள், தொழில் நுணுக்கப் பலகலைக் கழகங்கள் எனப் பல நிலைகளிலும் வழங்கப்படுகின்றது.

நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குக் கல்வி ஒரு வழியாகவும் காரணமாகவும் அமைகின்றது. தொழிற் கல்விப் பெருக்கத்தின் மூலம் உண்டாகும் தொழில்வளத்தால் வழியாக அமைகின்றது. புது அறிவு, புதுப்பொருள். புதுப்பயன் காண்பதால் காரணமாக அமைகின்றது. எனவேதான், பொருளாதார வளம்பெறவும் நாகரிகத்தில் நனிசிறக்கவும் விழையும் நாடுகள் தொழிற்கல்வி வளர்ச்சியில் நாட்டம் கொள்கின்றன.

இந்தியா விடுதலை பெற்றபின் தொழிற்கல்வி வளர்ச்சியில் பல்வேறு நிலைகளிலும் பெரு முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. தொழிற் கல்வி தரும் கல்லூரிகள் 1947-48- ஆம் ஆண்டளவில் 38-ஆக இருந்தவை 1985-86-இல் 236-ஆகப் பெருகியுள்ளன. தொழில் நுணுக்கப் பள்ளிகள் 53-இலிருந்து 1982-83இல் 500-ஆக உயர்ந்தன. தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகள், இளையோர் தொழிற்பள்ளிகள் போன்ற அடிநிலைத் தொழில் திறன் வளர்க்கும் பள்ளிகளும் எண்ணிக்கையிற் பெருகின. முறையான முழுநேரத் தொழிற் கல்வி தரும் பள்ளிகள், தொழில் நுணுக்கப்பள்ளிகள், உயர்தொழிற் கல்லூரிகள், பல்கலைக் கழகங்கள் அல்லாதுமுறைசாராப் பகுதிநேரத் தொழிற்கல்வி தரும் நிலையங்களும் நிறுவனங்களும் பல உள்ளன. சமுதாயத் தொழில் நுணுக்கப் பள்ளிகள், உழவர் அறிவியல் மையங்கள் (கிருசி விஞ்ஞான கேந்திரங்கள்), நேரு இளைஞர் மையங்கள், சமூகநல நிறுவனங்கள், உழைப்புக் கல்வி நிலையங்கள் இசுதமிக் வித்யா பீடங்கள். (Shwtamik Vidyapet), கைத்தொழில் வாரியங்கள் போன்றன இப்பிரிவில் அடங்குவன. தொழில் நுணுக்கப் பள்ளிகளும், உயர் தொழிற் கல்லூரிகளும் பகுதிநேரத் தொடர்கல்வி அளித்துவருகின்றன.

பள்ளிநிலையில் தொழிற்கல்வி, உடல் உழைப்பில் பயிற்சி தருவதாயும், உழைப்பின் உயர்வறிந்து போற்றும் மனப்பாங்கை வளர்ப்பதாயும், ஒரு பொருளை உருவாக்குவதில் உண்டாகும் மனநிறைவையும் தன்னம்பிக்கையையும் வளர்த்து நல்ல ஆளுமை வளர்ச்சிக்கு உதவுவதாயும் அமையும். உயர்நிலைப் பள்ளியோடு கல்வியை முடித்துக் கொள்ளுவோருக்கு அது தொழிலுக்கு வேண்டிய அடிப்படைத் திறன்களை வளர்க்கக்கூடியதாய் இருத்தல் வேண்டும். மேனிலைப் பள்ளிகளில் தொழிற்பிரிவு தனியொரு தொழிலுக்கான திறனை வளர்த்து, தானாய்த் தொழில் தொடங்குவதற்கான தன்னம்பிக்கையை ஊட்டி, மாணவர் இயல்பாய்த் தொழில் உலகு புக உதவ வேண்டும். மேல் வரும் உயர் தொழில் கல்விக்கும் இது முன் தயாரிப்பாதல் வேண்டும். உயர் தொழில்கட்கான துணைத் தொழில்களிலும் (Para Professional-Courss) தொண்டுத் (Service) தொழில்களிலும் பயிற்சி பெறவும், வாய்ப்புகள் அமைய வேண்டும். தனித் தொழிலில் உயர்திறன் வளர்ச்சிக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் ஏற்ற தொழிற்கல்வி, உயர்கல்வி நிலையில் வழங்கப்படுகின்றது.

இந்திய நாட்டில் தொழிற்கல்வி பொருளாதார வளர்ச்சியின் மூன்று படிநிலைகளிலும் ஒரேகாலத்தில் செயற்பட வேண்டியுள்ளது. நாட்டின் மொத்தப்பொருளுற்பத்தியில் 37 விழுக்காடு இன்னமும் பயிர்த்தொழில் விளைபொருட் பயனேயாகும். உலகில் தொழிலில் சிறந்த 10 நாடுகளில் இந்திய நாடும் ஒன்று. உயர் தொழில் நுணுக்கத்திலும் இந்தியா பெரு முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. இந்திய நாட்டுப்பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் தொழிற்றுறை மேம்பாட்டினுக்கும் கட்டை வண்டியும் வேண்டும்; 'வலவன் ஏவா வான ஊர்தியும்' வேண்டும். எனவே, தொழிற் கல்வி, மரபுத் தொழில்களில் புதுச் செயல்முறைகளைப் புகுத்தி உற்பத்தித்திறனைப் பெருக்கவேண்டும்; புதுத் தொல்களையும் தேவைக்கேற்ப உண்டாக்குதல் வேண்டும்.

தொழிற்கல்வி, கல்வியும் தொழிலும் இணைய வருவது. இக்கல்விக்கான திட்டமிடுதலில் கல்வியாளரோடு தொழிற்றுறை வல்லாரும் பங்குபெறல் வேண்டும். தொழிற்கல்வியால் கல்வி உரம் பெறும்; தொழில் வளம் பெறும்.

கலை, அறிவியல் துறைகளில் பெறும் பட்டப் படிப்பு தொழில் திறனை வளர்ப்பதாயில்லை. தொழில் செய்யப் புகுவோருக்குப் பொதுக்கல்விப் பட்டம் வேண்டியதொன்றன்று. எனவே, தொழில் செய்யப் புகுவோர்க்கான தேவைகளிலிருந்து பட்டப் படிப்பை நீக்கிடல் வேண்டும் எனப் புதுக் கல்விக் கொள்கை கருதுகின்றது. பொருளாதார அடிப்படையில் இக்கருத்து ஏற்புடையதேனும் சமூக, பண்பாட்டு அடிப்படைகளில் பட்டப்படிப்பு பலரும், குறிப்பாய் முதல் தலைமுறையில் கற்போர் விரும்பிக் கொள்ளுவதாக அமைகின்றது. எனவே தொழிற்கல்வியைப் பள்ளிப் படிப்போடிருப்பது போன்று பட்டப் படிப்போடும் இணைவுபெறச் செய்தல், பட்டப்

படிப்பைத் தொழிலில் புகுவோர்க்கு நீக்குவதைக் காட்டிலும் சிறந்ததாய் அமையும். தொழிற் கல்வி கல்வியின் எல்லா நிலைகளிலும் பொதுக் கல்வியோடு இணைந்து செல்லவேண்டும். தனித் தொழில்திறன் வளர்ச்சிக்காகத் தனித் தொழிற் பள்ளிகளும், கல்லூரிகளும், பல்கலைக்கழகங்களும் ஏற்படுதல் வேண்டும். ப.சி.பா.

தொழில் பாதுகாப்பு: ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு அதன் அரசாங்கம் உறுதுணையாக இருந்து பல நல்ல பணிகளை ஆற்றுகிறது. அரசு நாட்டின் சட்டம், ஒழுங்கு ஆகியவற்றைப் பாதுகாப்பதோடு அந்நாட்டின் உற்பத்திச் சாதனங்களைச் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்தி நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தவும் பாடுபடுகிறது. நாட்டின் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான தொழில் துறை வளர்ச்சியை மேம்படுத்துகிறது. அரசே பல ஆதாரத் தொழில்களைத் (Basic Industries) தொடங்கி ஏற்று நடத்துகிறது. தனியார் துறையிலுள்ள தொழில்களுக்கும் ஆதரவு அளித்து அவற்றின் முன்னேற்றத்திற்கும் வழிகோலுகிறது. கடன் வசதிகள், முன்பணம் அளித்தல், தொழில் நுட்பக் கல்வியைப் பெருக்குதல், இயந்திரங்கள், கச்சாப்பொருள்கள், மின்வசதி ஆகியவற்றைத் தடையின்றி அளித்துத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு அரசு ஊக்கமளிக்கின்றது. இந்நிலையில் நியாயமற்ற முறையில் வெளிநாட்டுப் பொருள்கள், உள்நாட்டுப் பொருள்களோடு போட்டியிடும்போது அரசால் வளர்க்கப்பட்ட தொழில்துறை பாதிக்கப்படுகிறது. இந்த வெளிநாட்டுப் போட்டியிலிருந்து உள்நாட்டுத் தொழில்களைக் காக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றது. இதையே தொழில் பாதுகாப்பு (Iindustrial Protection) என்று கூறுவர். உள்நாட்டுத் தொழில்களைக் காப்பதற்காக அரசு மேற்கொள்ளும் முறைகளுக்குத் தொழிற் பாதுகாப்பு முறைகள் என்று பெயர்.

வளர்ச்சியுற்ற நாடுகளிலுள்ள தொழிற்சாலைகள் பல அனுகூலங்களைப் பெற்றுள்ளன. தொழில் நுட்பம், இயந்திரங்கள், முதலாக்கம், திறமையான தொழிலாளர், அறிவியல் வளர்ச்சி ஆகியவை மேலோங்கியிருப்பதால் அங்குள்ள தொழிற்சாலைகள் பொருள்களை மிகச் சுலபமாகவும், குறைந்த உற்பத்திச் செலவுடனும் தயாரிக்கமுடியும். ஆனால், வளர்ச்சி குன்றிய அல்லது வளர்ந்துவரும் நாடுகளில் இம்மாதிரியான சாதகமான சூழ்நிலை இல்லாததால் உற்பத்திப் பொருள்களின் செலவும் விலையும் உயர்ந்து காணப்படுகின்றன. எனவே, நுகர்வோர்கள், பொருள்களை வெளி நாட்டிலிருந்து குறைந்த விலையில் பெறுவதற்காக இறக்குமதி செய்ய விரும்புகின்றனர். வேறு காரணங்களுக்காகவும் வெளிநாட்டுப் பொருள்களின் இறக்குமதி, உள்நாட்டில் மலிந்து உள்நாட்டுப் பொருள்களுக்கு நியாயமற்ற போட்டியினை ஏற்படுத்துகின்றது. அதனால், உள்நாட்டுப் பொருள்களின் தேவை குறைந்து தொழில் உற்பத்தி சரிந்து மந்தம் ஏற்படுகிறது. அதன் விளைவாக வேலைவாய்ப்பு, வாங்கும் சக்தி, மற்றத் துறைகளில் வளர்ச்சிக் குறைவு ஆகியவை நிகழுகின்றன. இந்த மந்த நிலையைப் போக்கி, உள்நாட்டுத் தொழில்களை வெளிநாட்டுப் பொருள்களின் போட்டியிலிருந்து காப்பாற்ற அரசு இறக்குமதிக்குப் பல தடைகளை ஏற்படுத்தி வெளிநாட்டுப் பொருள்களின் விலையை உள்நாட்டுப் பொருள்களின் விலையோடு சமமாக உயர்த்துகிறது. அதனால் இரு நாட்டுப் பொருள்களின் விலையும் ஒரே அளவுக்குக் கொண்டு வருவதுடன் வெளிநாட்டுப் பொருள்களின் தேவை குறைந்து உள்நாட்டுப் பொருள்களின் தேவை அதிகரிக்கும்வாய்ப்பு ஏற்படுவதால் உள்நாட்டுத் தொழில் துறையின் வளர்ச்சி ஓங்குகிறது.

தொழிலுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் முறைகள்: தொழிலைப் பாதுகாக்க அரசு பின்வரும் முறைகளை மேற்கொள்கிறது. அவை: 1) தீர்வை விதிப்பு (Imposition of Tariff), 2) பங்களவு முறை (Quota System), 3) இறக்குமதியைத் தடை செய்வது, 4) மானியங்கள், கொடைகள் அளிப்பு (Subsidies and bounties), 5) வாணிக ஒப்பந்தங்கள், 6) அனுமதி முன்னுரிமை (Permit) அளித்தல் போன்றவையாகும்.

தீர்வை விதித்தல்: தீர்வை (Tariff) என்பது மற்ற நாட்டுப் பொருள்கள் உள்நாட்டில் நுழையும்போது அவற்றின் மீது விதிக்கப்படும் வரியாகும். இத் தீர்வை, விதிக்கப்படும் முறையைப் பொறுத்தும் தீர்வையின் நோக்கங்களைப் பொறுத்தும் பல வகையாகப் பிரிக்கப்படுகின்றது. அவற்றைப் பற்றிய விவரங்களைத் தவிர்த்து ஒரு தீர்வை விதிப்பு எவ்வாறு தொழிலுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது என்பதை மட்டும் எடுத்துக்காட்டின் மூலம் காணலாம். இந்தியாவில் 100 கிலோ கிராம் எடையுள்ள ஒரு சிமெண்டு' மூட்டையைத் தயார் செய்ய ஆகும் செலவு உரூ 150 என்று வைத்துக்கொண்டால் அதே அளவு சிமெண்டைக் கொரியா நாடு உரூ.100க்கு உற்பத்தி செய்யும். அந்தச்சிமெண்டு இந்தியாவில் இறக்குமதி செய்யப்பட்டால் இரண்டு நாட்டு சிமெண்டிற்கும் செலவு வேறுபாடு உரூ.50 ஆக இருப்பதால் இந்திய மக்கள் கொரியா சிமெண்டையே வாங்குவர். இந்த வேறுபாட்டைக் குறைப்பதற்காக அரசு முழுச்செலவு வேறுபாட்டு அளவிற்கு அல்லது அதற்குக் குறைவாகக் கொரியா சிமெண்டின்மீது தீர்வையை விதிக்கலாம். அதனால் இந்திய நாட்டின் சிமெண்டு உற்பத்தியும் விற்பனையும் பாதுகாக்கப்படும். எனவே, தீர்வை விதிப்பதனால் இரு நாட்டுப் பொருள்களுக்கு

மிடையே உள்ள விலை வேறுபாடு மறைந்து தேவை சீராகப் பராமரிக்கப்பட்டு உள்நாட்டுத் தொழில்கள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

பங்களவு முறை: இறக்குமதியின் மீது விதிக்கப் படும் அளவுக் கட்டுப்பாட்டுக்குப் (Quantity restriction) பங்களவு முறை (Quota system) என்பது பெய ராகும். இது ஒரு குறிப்பிட்ட கால்க்கெடுவிற்குள் எவ்வளவு பொருளை இறக்குமதி செய்யலாம் அல்லது எவ்வளவு மதிப்புள்ள பொருள்களை இறக்குமதி செய்யலாம் என்பதைக் குறிக்கிறது. இம்முறையின் கீழ் அரசாங்கம் வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் அளவினை நிருணயிக்கிறது. பின்னர் அப்பொருளை ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகள் ஒவ்வொன்றும் எவ்வளவு அளிக்க வேண்டுமென்ற பங்கீட்டினைத் தீர்மானிக்கும். மீதியுள்ள பங்கினை உள்நாட்டுத் தொழிற்சாலைகளுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யும். அதனால், ஓரளவு இறக்குமதி செய்யப்பட்டு மற்றொரு பகுதியை உள்நாட்டுத் தொழிற்சாலைகள் உற்பத்தி செய்ய வேண்டி இருப்பதால், இம்முறை உள்நாட்டுத் தொழில்களுக்கு ஓரளவு பாதுகாப்பை அளிக்கிறது.

இறக்குமதியைத் தடைசெய்தல்: ஒருசில சிக்கலான சூழ்நிலைகளில் அரசாங்கம் இறக்குமதியை முழுமையாகத் தடை செய்யும். அதனால் உள்நாட்டுத் தொழில்களுக்கு முழுமையான பாதுகாப்பு ஏற்படுகிறது. உள்நாட்டு மக்கள் அந்த நாட்டுப் பொருள்களையே நம்பியிருக்கவேண்டிய ஒரு கட்டாயச் சூழ்நிலை ஏற்படுத்தப்படுவதால் உள்நாட்டுப் பொருள்களுக்குத் தேவை மிகுந்து தொழில்கள் வளர்ச்சியடைய ஏதுவாகிறது.

மானியங்களும் கொடைகளும் அளித்தல்: இறக்குமதியைத் தடை செய்யாமல் அரசு வெளிநாட்டுப் பொருள்களின் போட்டியைத் தவிர்க்க உள்நாட்டு உற்பத்தியாளர்களுக்குச் சில மானியங்களை அளிக்கும். வெளிநாட்டுப் பொருள்களின் விலைக்கு ஈடான அளவு உள்நாட்டுப் பொருள்களின் செலவு குறையாத போது அரசு மானியம் அளிக்கலாம். எடுத்துக் காட்டாகக் கொரியா நாட்டுச் சிமெண்டின் செலவு உரு. 100-ஆக இருக்கும்போது இந்திய நாட்டுச் சிமெண்டின் செலவு உரு. 150-என இருப்பதாக வைத்துக்கொண்டால், அரசு கொரியா சிமெண்டின் இறக்குமதியைத் தடை செய்யாமல் முழுப் போட்டியை ஊக்குவிக்கும். ஆனால் சிமெண்டு உற்பத்தியாளர்களைக் கொரியா சிமெண்டின் விலையான உரு. 100க்கே விற்குமாறு இந்தியச் சிமெண்டு உற்பத்தியாளர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளும். அதனால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஏற்படும்இழப்பான உரு.50/ஐ அரசு மானியமாக அளிக்கும். இம்முறையினால் அரசு குறைந்த விலையுடைய வெளிநாட்டுப் பொருள்களின் நன்மையை மக்களுக்கு அளிப்பதோடு, உள்நாட்டு உற்பத்தியாளர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது. சில நேரங்களில் அரசு மொத்தமாகஒரு தொகையை உள்நாட்டு உற்பத்தியாளர்களுக்கு நிதிஉதவியாக அளிக்கும். அவற்றைத் தயாளக் கொடைகள் என்று சொல்கின்றனர். இக்கொடைகளும் உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஊக்கமளித்து உற்பத்தியைப் பெருக்கி வெளிநாட்டுப் போட்டியிலிருந்து தொழில்களைப் பாதுகாக்கின்றன.

வணிக ஒப்பந்தங்கள்:சில சூழ்நிலைகளில் தொழில் பாதுகாப்புத் தேவைப்படும் நாடுகள் மற்றநாடுகளோடு சலுகை பெறும் நோக்கத்தோடு சில வணிக ஒப்பந்தங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்ளும். அவற்றின் பயனாகப் பாதுகாப்பு வேண்டும் நாடுகள் அதிகம் சலுகை விரும்பும் நாடுகளாகப் (Most favoured nations) பிரிக்கப்பட்டு அவற்றுக்குப் பல சலுகைகள் அளிக்கப்படும்.

தொழில் பாதுகாப்பின் இன்றியமையாமை: ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சிக்குத் தொழில் பாதுகாப்பு அவசியம் தேவைப்படுகிறது. அமெரிக்க, செருமானிய பொருளாதார அறிஞர்கள் தொழிற் பாதுகாப்பின் இன்றியமையாமையை முதன்முதலாக வலியுறுத்தினர். தொழில் பாதுகாப்புக்கு ஆதரவாக அளிக்கப் படும் கருத்துகளைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம்.

1) **புதிதாகத் தொடங்கப்பட்ட தொழில்களின் வளர்ச்சி**: ஒரு நாட்டில் புதியதாகத் தொடங்கப் படும் தொழில்கள் தொடக்க காலத்தில் பல சிக்கல்களை எதிர்நோக்கியுள்ளன. பயிற்சியும் திறமையும் உள்ள தொழிலாளரைப் பெறுவதற்கும், மூலதன நுகர்ச்சியைப் பெறுவதற்கும், தொழில்நுட்பம் பெறுவதற்கும் சிறிதுகாலம் தேவைப்படுகிறது. இப்பருவக் காலம் வரும்வரை இந்தத் தொழிற்சாலைகளினால் நன்றாக நிறுவப்பட்ட வெளிநாட்டுத் தொழிற்சாலைகளோடு எந்தவிதத்திலும் போட்டியிட முடியாது. வெளிநாட்டுத் தொழிற்சாலைகள் நிதிவசதி போன்ற மற்ற வசதிகளைப் பெற்றுத் தங்கள் பொருள்களைக் குறைந்தவிலையில் அளிக்க முன்வருவதால் புதிதாகத் தொடங்கப்பட்ட தொழில்கள் நலிவடைகின்றன. எனவே, இத்தொழில்களைக் காக்க அரசு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டியுள்ளது.

2) **தொழில்கள் முன்னேற்றம்**: ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரச் செழிப்பு அதன் ஆதாரத் தொழில்களான ஊர்திகள், உழுவண்டிகள் மின்சார, பொறியியல் இயந்திரக் கருவிகள், கனரக இயந்திரங்கள், இரசாயனங்கள், சிமெண்டு, சர்க்கரை, பருத்தி, நெசவாலை, கப்பல், விமானப் போக்குவரத்துகள் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியைப் பொறுத்துள்ளது. இந்தத்

தொழில்களை முன்னேற்றாமல் வெளிநாட்டிலிருந்து இப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்து உள்நாட்டுச் சந்தையில் குவித்தால் ஒரு நாட்டின் அடிப்படையே வலுவற்று விடும். எனவே, இத்தொழில்களை வளர்க்கத் தொழில் பாதுகாப்புத் தேவைப்படுகிறது.

3) **பலவித தொழில்களை மேம்படுத்துதல்:** ஒரு நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி எந்த ஒரு தனிப்பட்ட தொழிலையும் சார்ந்திருக்க முடியாது. நாட்டில் முழுமையான தொழில் வளர்ச்சி அடையவேண்டுமானால் அரசாங்கம் பல தரப்பட்ட உற்பத்தியையும் பெருக்குவதற்குச் சிறு தொழில்கள், நடுத்தரத் தொழில்கள், பெரிய தொழில்கள், மூலதனப் பொருள்கள் தயாரிக்கும் தொழில்கள், நுகர்ச்சிப் பொருள்கள் தயாரிக்கும் தொழில்கள் ஆகியவற்றைப் பெருக்கல் வேண்டும். அதனால் மக்களின் திறமைக்குத் தகுந்தவாறு வேலைவாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தவும், நாடு தன்னிறைவு அடையவும் வாய்ப்பு இருக்கின்றது. இந்நிலையில் பலதரப்பட்ட தொழிற்சாலைகளையும் வெளிநாட்டுப் போட்டியிலிருந்து தடுக்கத் தொழில் பாதுகாப்பு இன்றியமையாததாகிறது.

4) **நாட்டின் பாதுகாப்பு:** ஒரு நாடு தன்னைச் சுதந்திரமாகப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டுமேயானால் அது தனக்குத் தேவைப்படும் பாதுகாப்புத் தொழில்களையும், தளவாடத் தொழில்களையும் பெருக்குதல் வேண்டும். தன் தேவைக்கு மற்ற நாடுகளை அண்டியிருந்தால் போர்க்காலங்களில் அந்நாடு பகையாளிகளிடம் சரணடைய வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும். எனவே, இத் தொழில்களை மேம்படுத்தப் பாதுகாப்பு அவசியம் தேவைப்படுகிறது.

5) **தன்னிறைவு பெறுதல்:** ஒரு நாடு தனது மக்களுக்குத் தேவையான நுகர்வுப் பொருள்கள், மூலதனப் பொருள்கள், அத்தியாவசியப் பொருள்கள் ஆகியவற்றைப் பிறநாட்டிடமிருந்து எதிர்பார்க்காமல் தானாகவே உற்பத்தி செய்து மக்களுக்கு அளிக்கும் நிலையில் அந்நாடு தனது உற்பத்தியில் தன்னிறைவு அடைகிறது. இந்நிலையை அடைவதற்குத் தொழில், வளர்ச்சியும், அத் தொழில் வளர்ச்சிக்குத் தொழில் பாதுகாப்பும் உதவுவதால் நாட்டில் வேலைவாய்ப்பு அதிகம் உருவாகிறது. இது இந்தியா போன்ற வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் மலிந்து காணப்படும் நாடுகளுக்கு ஒரு பெரிய நிவாரணத்தை அளிக்கிறது. வேலைவாய்ப்பு உயர்வினால் வாங்கும் சக்தி, மக்களின் தேவை, தொழில் உற்பத்தி, நாட்டின் செழிப்பு, மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் ஆகியவை உயருகின்றன. மேலும் தொழில் பாதுகாப்பிற்காக அரசு விதிக்கும் தீர்வைகள், அரசாங்கத்திற்கு வருமான வாயில்களாக இருப்பதால், அவ்வருமானத்தை வைத்து அரசு பல தேசிய வளர்ச்சித் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு உதவுகிறது.

தொழில் பாதுகாப்பினால் ஏற்படும் விளைவுகள்: ஒரு நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சியைக் கருதி மேற்கொள்ளப்படும் தொழில் பாதுகாப்பு முறைகளினால் நாடுகளுக்கிடையே பகைமையும் எதிர்ப்பும் உருவாகும் என்பதால் உலக நாடுகள் பல குழுக்களாகப் பிரியும் நிலை ஏற்படலாம். மேலும் ஒரு நாடு மற்ற நாட்டின் வளர்ச்சியின் பயனைப் பெறமுடியாமற் போகலாம். உள்நாட்டில் தொழில் பாதுகாப்பு, உற்பத்தியாளர்களுக்குச் சிறந்த நன்மையைப் பயக்கும். ஆனால், நுகர்வோருக்கு வெளிநாட்டிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய தரமான, விலைகுறைந்த பொருள்களைப் பெற்று அவற்றின் நுகர்வை அனுபவிக்க முடியாமல் இழப்பையும் தொல்லையையும் ஏற்படுத்தும். மேலும் அரசாங்கம் உற்பத்தியாளர்களுக்கு அளிக்கும் சலுகைகளினால் நாட்டின் வளம் உற்பத்தியாளர்கள் வசம் குவிகிறது. வறியவர் தியாகத்தில் செல்வந்தர் பலம் பெறும் நிலை ஏற்படுகிறது. பாதுகாப்பளிக்கப்பட்ட தொழில்கள் அதிக மூலதனம், வசதிகள் ஆகியவற்றைப் பெறுகின்றன. ஆனால், மற்றப் பாதுகாக்கப்படாத தொழில்கள் அவ்வசதிகளைப் பெற முடியாது. எனவே, நாட்டில் இயற்கையாக நிகழும் மூலதனப் பெயர்ச்சி நடைபெறாமல் தடைபடும். அடுத்துப் பாதுகாக்கப்பட்ட தொழில்களின் திறன் குறைந்து, வெளிநாட்டின் போட்டி இல்லாததால், இத் தொழில்கள் தங்கள் திறமையையும் உற்பத்தித் திறனையும் பெருக்கிக்கொள்ள முயலுவதில்லை. இது நீண்டகாலத்தில் வளங்களைத் திறமையான பயன்பாட்டிலிருந்து திறமையற்ற பயன்பாட்டிற்குக் கொண்டு செல்லும். இறுதியாக அரசின் தலையீடு பெரிதும் ஏற்படுவதனால் தொழில் பாதுகாப்புக் கொள்கை ஊழலுக்கு வழிவகுக்கும். இவ்வளவு விளைவுகள் இருந்தபோதிலும் தொழில் பாதுகாப்புப் பல முக்கிய நன்மைகளைப் பெற்றுள்ளதனால் அதனை வளர்ந்துவரும் நாடுகள் மேற்கொள்ளுகின்றன.

எம்.இராம.

துணை நூல்கள்

Kuchhal, S.C. The Industrial Economy of India, Chaitanya Publishing House, Allahabad, 1987.

Ruddar Dutt and Sundaram, K.P.M., Indian Economy S. Chand & Co. (Pvt). Ltd., New Delhi, 1987.

Srivastava S., International Economics, Kalyani Publishers, Ludhiana, 1985.

தொழில் பொருத்தப்பாடு: தொழிலில் ஈடுபடும் இளைஞர்களுக்குப் பலவிதபட்டறிவுகள்

உண்டாகின்றன. ஏறக்குறையப் பத்தாண்டுகள் (15 முதல் 25 வயதுவரை) வேலை தேடுவதில் கழிந்துவிடு கின்றன. கிடைக்கும் வேலையும் தமக்குப் பொருத்த மானதா என்பதும் தெரிவதில்லை. வேறு வேலை கிடைப்பதானால் உடனே அதற்கு மாறிவிடுகின்ற னர். இங்கிருந்து வேறு நிறுவனத்திற்கோ புதுத் தொழிலுக்கோ போகக்கூடும். இதற்கெல்லாம் காரணம் ஊதியம் மட்டுமன்று; கனவு, ஆசை, ஆர்வம் ஆகியனவுமாகும். ஆர்வமே(Interest) ஆற்றல்(Ability) ஆகிவிடாது. மெய்யான நாட்டமிருப்பின் (Aptitude) தனக்கேற்ற தொழில் எது என்பது உறுதியாகிவிடும். ஆர்வமும் ஆற்றலும் சேர்ந்ததுதான் நாட்டம். மெய் யான நாட்டமுள்ளோர் அத்துறையில் சிறு பயிற்சி கள் கிடைப்பினும் பின்னர்ச் சிறந்து விளங்குவர்.

அவ்வாறு நாட்டத்திற்கேற்ற பணியில் சேர்ந்து விட்டாலும் அத் தொழிலில் நிலைத்திருப்பதற்கான காலமும் நீளும். சிலருக்கு 10 முதல் 15 ஆண்டுகள்கூட ஆகிவிடும். ஏற்ற தொழில் இன்னதென்று உறுதியான பிறகு அத் தொழிலில் நுட்பம் பெறவேண்டும். அதற் கும் பத்து ஆண்டுகள் ஆகிவிடும். புதுப்புது தொழில் உயர் நுட்பங்களில் பயிற்சியும் பட்டறிவும் பெற்றாக வேண்டும். இவற்றைப் பெற்றவர்களே ஈடுபாடு கொண்டு செம்மையான வளர்ச்சியையும் காட்டு வார்கள்.

இந்நிலையில் பெரும்பாலோர் தொழிலின் உச்சக்கட்டத்தில் இயங்குவர். பணியில் மனநிறைவு இருக்காதெனினும் ஓய்வு பெறுங் காலம் நெருங்கு வதால் (பலர் இதற்குள் 50 வயதை எட்டிவிடுவர்) அதற்கான ஆயத்தங்களில் ஈடுபடவேண்டும். இல்லை யேல் வீட்டிற்குவந்தவுடன் வசதிகளையும் நலன்களை யும் பெற்றிருந்தும் ஓய்வுபெற்ற ஊழியர் ஒடுங்கிவிடு வார். திடீரென்று ஏற்பட்ட செயலற்ற நிலையும் பழக்கப்பட்ட நண்பர் குழு இல்லாமற் போவதும் அதற்குரிய காரணங்கள் ஆகும்.

வேலை மாற்றம்: இளம் வயது, சம்பளம் மட்டும் வேலை மாற்றத்திற்குக் காரணங்களாக அமைவ தில்லை. ஒரு தொழிலில் சிறந்த உயர்வைக் காணும் போதுகூட இளமையிலிருந்த நாட்டத்தைப் (Aptitude) பெறவே செய்கின்றனர். ஒரு நிறுவனத்தின் தலைவர் பல்லாயிரக்கணக்கில் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்தார். எனினும் தமது நாற்பதாம் வயதில் அவ் வேலையை விட்டுக் கட்டடக் கலையைக் கற்கக் கல்லூரியில் முழு நேர மாணவனாகச் சேர்ந்தார். பிறகு சொந்தத் திலேயே பெரும் நிறுவனத்தை ஏற்படுத்தி (தன் ஐம்பதாம் வயதில்) பல பொறியியல் வல்லுநர் களுக்கு வேலைவாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தினார். அவ் வாறே பல்வேறு சிறு சிறு தொழில்களில் பகுதிநேரத் தொழிலாளியாக இருந்த ஒரு பெண் தனது 50-ஆம் வயதில் தன் குழந்தைகள் எல்லாம் வேலைக்குப் போன நேரத்தில் தனியாகப் படித்துத் (முதுகலைப் பட்டம் பெற்றுத்) தமக்கு மிகவும் பிடித்த தொழிலை ஏற்றுச் சமூகத் தொண்டரானார். இவர் சமூகத் தொண்டில் தம் வட்டாரத்தில் பெரும்புகழ் பெற் றார். இவ்வாறு பல பேர் உண்டு. இளையவர்கள் வீட்டை விட்டுச் சென்று விடுவதனால் பெரியவர்கள் தம்முடைய முந்தைய நாட்டத்தைப் பட்டறிவாக மாற்ற விரும்புகின்றனர்(எல்ட்டு.1977).

சிலர் ஓய்வு பெறும்போது சரியான சேமிப்புக்காக மீண்டும் வேலைக்குப் போகின்றனர். நல்லநிலையில் இருந்துகொண்டே வேறு தொழிலுக்கு மாறுவோர் பொதுவாக 30-ஆம் வயதைக் கடந்தவர்களே. இவர் களுக்கு முந்தைய தொழிலில் சலிப்புத் தட்டி விட்டதே முக்கிய காரணம் ஆகும் என என்டைன் (Entine) கூறுகிறார்.

பொருத்தப்பாடின்மை: தொழிலாளிக்குத் தொழில் சூழ்நிலையில் மனித-தொழில் நுட்பத்திற்கிடையே ஏற்படும் பொருளாதார உறவு முக்கியமானது. பெற் றோரின் பிடிவாதத்தாலும் ஆற்றலேயில்லாமல் வெறும் பரிந்துரையாலும் பணியில் ஈடுபடுவோரி டையே தொழில் பொருத்தப்பாட்டைக் (**Occupational Adjustment**) காண முடியாது. தொழிற் கூடம் அல்லது அலுவலகத்தில் பாதுகாப்பின்மை, உழைப் பிற்கேற்ற ஊதியம் இன்மை, நீதி இல்லாத சூழ்நிலை, வளர்ச்சிக்கு வாய்ப்பின்மை, மிரட்டும் கண்காணிப்பு, படைப்புகள் மெச்சப்படாமை, தொழிலைத் தன் குடும்பத்தாரே வரவேற்காமை போன்றவை உழைப் பாளியின் அமைதியைக் கெடுத்து அவரது படைப்பாற் றலை ஒடுக்கிவிடுகிறது.

படிப்பு முடிந்ததும் வேலைக்குப் போவோரில் சிலருக்கு அங்கிருக்கும் வேலை நேரம், ஆசிரியரைப் போலச் சொல்லித் தருவோர் இல்லாமை போன்ற சூழ்நிலையானது ஆர்வத்தைக் கெடுத்துவிடுகின்றது என்று அர்னால்டு (Arnold) கூறுகிறார். தம்மைப் போன்றோரை விரும்புவது இயற்கை; இந்த ஒருமைப் பாடு வயது, சமூகப் பின்னணி, சமயம், தொழில், தோற்றம், ஆர்வம் போன்றவற்றுடன் இருக்கலாம்.

பொதுவாகத் தொழிலாளர்கள் வெற்றி, பதவி, ஊதிய உயர்வு பெறுவதைத்தான் குறிக்கோளாக எண்ணுகின்றனர். தொழிலில் வெற்றியுடன் இருப் பதை வலியுறுத்தினரே தவிர அதன் பொருத்தப்பாட் டைக் கவனியாது விட்டனர். உள் மகிழ்ச்சியையும் சமூக நடத்தையையும் ஒன்றாகக் கொண்டதுதான் தொழில் பொருத்தப்பாடு. வாழ்க்கை வேறு, தொழில் வேறு என்பதில்லை. தன்னுடைய ஆர்வங் கள், ஆற்றல்கள், தேவைகள் ஆகியவை வெளிப்படு

வதற்கு வாய்ப்பளித்துத் தன்னுடைய ஆளுமையை முழுமையாக வளர்த்துத் தானும் மகிழ்ந்து சமூகத்திற்கும் பயனுடையவராக இருப்பதற்கு வாய்ப்பளிக்கும் தொழில் அல்லது பணிதான் பொருத்தப் பாட்டை அளிக்கவல்லது, ம.பெ.

துணை நூல்கள்:

Arnold, H.J., and Feldman, D.C., Organisational Behaviour, McGraw-Hill Book Co., New York, 1986.

Davis, L.E., Learning from the Design of New Organisations, Praeger, New York, 1983,

Olds, S.W., and Papalia,E.E., Human Development, Mc-GrawHill Book Co., New Delhi, 1986.

பொருளடைவு

அக்கினி 234
அகத்திணை 254
அகத்திணை வகைகள் 255
அகமணம் 488
அகோபில மடம் 477
அங்காடித் தேவைப் பட்டியல் 862
அசாதாரணத் தேவை 862
அடுக்குமுறை வருமான வரி விதிப்பு 86
அண்ணாமலை தேசிகர் 463
அதிகார வருக்கத் தலைமை 32
அமெரிக்க இந்தியர் 752
அமேசான் ஆறு 749
அருணாசலக் கவிராயர் 13
அரைய் நாட்டார் பட்டயம் 397
அல்லசானி பெத்தண்ணா 309
அல்லாளன் இளையநாயக்கன் செப்பேடு 397
அழகுணர் தேவைகள் 869
அழைப்புப் பண அங்காடி 3
அறிதல் புரிதல் தேவைகள் 869
அன்னம்பட்டர் 14
ஆடம்சுமித்து 83
ஆண்டாள் 445
ஆண்டீசு மலைகள் 750
ஆதம் முல்லர் 828
ஆப்பிரிக்கக் கலப்பு இன்த்தவர்கள் 765
ஆப்பிரிக்கர்கள் 764
ஆரியர் 765
ஆல்பிரடு வெபர் 952
ஆல்பிரடு வெபரின் இட அமைப்புக் கோட்பாடு 952
ஆறுமுக தம்பிரான் 464
ஆறுமுக தேசிகர் 463
இக்காலத் தமிழ் 304
இசுகின்னர் டி.எப். 228
இசுடாலின் திரிபுவாதம் 346
இசுபென்சர், எர்பர்ட்டு 92
இசுலாமியத் தமிழ்த் தொண்டு 307
இசுலாமிய மணமுறிவு வகைகள் 27
இசுலாமியரிடையே திருமண முறிவு 496
இடுபள்ளிக் கவிஞர்கள் 315
இடாப் பழங்குடி 43
இடைக்காலத் தமிழ் 302
இடைத் தமிழ்க் காலம் 300
இந்தியத் தொழில் அமைப்பு 949
இந்தியத் தொழில் துறை 971
இப்தியாவில் தனிநபர் வருமான வரி 87
இந்தியாவில் திருமண முறிவு 494
இந்தியாவில் திரைப்படக் கலை 596
இந்தியாவில் தொழில் உற்பத்தித்திறன் இயக்கம் 961
இந்தியாவில் மொழிக் குடும்பங்கள் 292
இந்திரன் 234
இப்போகிரெட்டசு 108
இரகசியத் தற்பால் காமம் 65
இரகுநாதத் தொண்டைமான் 923
இரகுநாதராய தொண்டைமான் 921
இரங்கூன் 779
இரண்டாம் அருணாசல தேசிகர் 465
இரண்டாம் தாலமி 208
இரண்டாம் தியடோசியசு 268
இரண்டாம் தேரியசு 848
இரண்டாம் தைலப்பா 885
இராசகோபாலத் தொண்டைமான் 925
இராசராசேச்சுரம் 192
இராட்கிளிப் பிரௌன் 51
இராபர்ட் எச். உலோய் 486
இராமச்சந்திரத் தொண்டைமான் 924
இராமபுரத்து வாரியார் 314
இராமராயர் 29
இராமலிங்க சுவாமிகள் 530
இராமலிங்கத் தம்பிரான் 464
இராமானுசர் 12, 526
இராயரகுநாதத் தொண்டைமான் 922
இராவணன் 334, 335
இரிவர்சு, டபிள்யூ. எச். ஆர். 487
இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் 307
இருபால் காமம் 65
இரேனாண்டுச் சோழர் 746
இல்தூத்மிசி 613
இலாசா நகரம் 262
இலிசுடுவின் பொருளியல் கருத்துகள் 829
இலெபர் தீவினர் 50
இலெமூரியா 327
இலெனின் திரிபுவாதம் 346
இறந்தகாலத் தீர்த்தங்கரர்கள் 650
ஈசானர் 235
உடலியல் தேவைகள் 869
உயிர்ப் பொருள் கொள்கை 41
உலூமியர் சகோதரர்கள் 595
உலூவிசு என்றி மார்கன் 486
உள்நாட்டுத் தலையீடு 41
உள்ளுறைவுத் தீர்ப்பாயம் 652
உள எழுச்சி முதிர்ச்சி 53
ஊமைப்படம் 595
ஊருடையப்பர் கோயில் 440

ஊனமுற்றோர் தொண்டு நிறுவனங்கள் 916
எதிர்காலத் தீர்த்தங்கரர்கள் 650
எதிர்பிரிவு நரம்பு மண்டலம்
எமன் 234
எர்ரனா 308
எல்லுபட்டர் 14
எழுத்தச்சன் 314
ஏஞ்சல் நீர்வீழ்ச்சி 750
ஐதர் அலி 258
ஐதராபாது நிசாம் 258
ஒருதுணை மணம் 487
கட்டுமானத் தொழில் 970
கணாதர் 13
கதகளி இலக்கியம் 314
கருநாடக பாசா பூரணம் 306
கவர்ச்சித் தலைமை 33
கவிராச மார்க்கம் 306
கன்னட இலக்கணம் 306
கன்னட இலக்கிய வரலாறு 307
கன்னட மொழி 294, 305
கன்னட மொழியின் படிநிலைகள் 305
கன்னட மொழி வரலாறு 306
காங்கேயர் பட்டயம் 397
காஞ்சி சிரீ காமகோடி பீடம் 477
காட்சன் 325
காரன்வாலிசு 258
கால்டுவெல் 295, 325
காவிய லோகனம் 306
கிம்பர்லி 766
கியாசுத்தீன் துக்ளக்கு 614
கிராம, நகர தொண்டு நிறுவனங்கள் 916
கிரியர்சன் 325
கிருட்டிணராய உடையார் பட்டயம் 397
கிழக்கு அனடோலியா 678
கிளிப்பாட்டு 314
கிறித்தவர் தமிழ்த் தொண்டு 307
கிறித்தவரிடையே திருமண முறிவு 486
குஞ்சன் நம்பியார் 314
குத்புதீன் அய்பெக்கு 613
குபேரன் 235
குமார கம்பலம் 309
குமாரசாமி முனிவர் 464
குமாரன் ஆசான் 315
குரோ இந்தியர் 50
குழந்தைகள் தொண்டு நிறுவனங்கள் 916
குழுமணம் 488
குறுகிய காலத் திட்டம் 248
கூட்டுடைமைத் தத்துவம் 346
கூயி மொழி 294
கூலி நிருணயக் குழுக்கள் 963
கெல்லர் திட்டம்
கேப்பு நகரம் 768
கொழுந்தன் மணம் 489
கொழுந்தி மணம் 489
கோண்டு மொழி 294
கோனார் அணை 166
கௌமார மடாலயம் 475
சக்கினி தரு 13
சங்க இலக்கியம் 305
சங்கரகுருப், ஜி 315
சங்கரலிங்க முனிவர் 464
சந்தேச காவியங்கள் 314
சப்த மணி தருப்பணம் 306
சபாபதித் தம்பிரான் 464
சம்பு இலக்கியம் 314
சர் சான் மூர் 646
சலாம் தரு 13
சாங்கியம் 11
சாசகான் 125
சாஞ்சி தூபி 717
சாண்டியாகோ நகரம் 756
சாதாரண தீர்மானங்கள் 656
சாந்தலிங்க அடிகளார் மடம் (பேரூராதீனம்) 469
சார்சு பீட்டர் மர்டாக்கு 486
சார்புத் தேவைகள் 869
சான் இலாக்கு 98
சிந்துகூரி விரேசலிங்கம் 311
சிரீ இராமகிருட்டிண மடம் 471
சிரீ இராமகிருட்டிண விசயம் 472
சிரீ இராமகிருட்டிண-விவேகானந்தப் பேரவை 472
சிரீ கிருட்டிண தேவராயர் 309
சிரீநாதர் 309
சிருங்கேரி மடம் 474
சிற்றிலக்கியம் 307
சிறப்புத் தீர்மானங்கள் 657
சிறுதொழில்கள் 972
சிறுதொழில் துறையின் பங்கு 949
சின்னைய சூரி 311
சீதை 334,335
சுத்த சன்மார்க்க நெறி 533
சுரங்கத் தொழில் 970
சூரியனார் கோயிலாதீனம் 473
சூழ்நிலைத் தற்பால் காமம் 65
செகவீர பாண்டியனார் 375
சோகனசுபர்கு 768
ஞானப்பிரகாசர் 463
ஞானியார் மடாலயம் 468
தசை இயக்க முதிர்ச்சி 52
தண்டனை நோக்குடைய தலையீடு 41
தமிழ் 297

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு 305
தமிழ் மொழி வரலாறு 298
தமிழகத்தில் திரைப்படக் கலை 597
தயாக்குகள் 42
தர்க்கைம் 59
தர்பன் 769
தாகர்கள் 1
தரங்கம்பாடி 3
தரங்கம்பாடிக் காசுகள் 4
தரப்படுத்தப்பட்ட சோதனை 5
தராகுமாரர் 8
தரிசனங்கள் 10
தரு 13
தருக்க சங்கிரகம் 13
தருக்கவியல் 14
தருப்ப சயனம் 14
தருபன் 14
தரும சாத்திரம் 14
தரும நியாய நீதிமன்றம் 16
தரும நியாய முறை 15
தருமபுத்திரன் 17
தருமபுர ஆதீனத் தமிழ்ப் பணிகள் 461
தருமபுர ஆதீனத் திருக்கோயில்கள் 460
தருமபுர ஆதீனம் 17,460
தருமபுர ஆதீன வெளியீடுகள் 461
தருமபுரி 17
தருமபுரி மாவட்டம் 18
தரும பூதஞானம் 18
தருமம் 19
தருமன் 20
தருமி 22
தல்கௌசி 22
தல்கௌசி நகரம் 23
தல்லசு 23
தல்லசு, சான் பாசுடர் 25
தல புராணங்கள் 26
தலாக்கு 26
தலாக்கு அகசன் 27
தலாக்கு-உல்-பித்தது 27
தலாக்கு கசன் 27
தலாடியர் 28
தலாய்லாமா 28,263
தலைக்கோட்டைப் போர் 29
தலைக்கோலம் 30
தலைமை 30
தலைமைக் கோட்பாடுகள் 31
தலைமைப் பயிற்சி 33
தலைமையின் வகைகள் 32
தலைமை வங்கித் திட்டத்தின் கொள்கைகள் 35
தலைமை வங்கித்திட்டம் 34
தலைமை வங்கியின் குறைபாடுகள் 36
தலையமைப்பியல் 38
தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் 39
தலையாலங்கானம் 40
தலையிடாக் கொள்கை 40
தலையீடு 40
தலைவேட்டை 41
தவணை நீட்டிப்பு 44
தவணை முறை 45
தவம் 48
தவிர்த்தல் பயிற்சி 49
தவிர்ப்பு உறவின் விதிமுறைகள் 49
தவிர்ப்பு உறவுமுறை 49
தழும்பன் 51
தளர்ந்த முதுமை 51
தளர் நடைப் பருவம் 52
தளிச்சேரிப் பெண்டுகள் 53
தற்கருத்தேற்றம் 54
தற்காதல் 55
தற்காப்பு உரிமை 55
தற்காப்புக் கல்வி 57
தற்காப்புத் திட்டம் 58
தற்கொலை 59
தற்சுட்டுப் பெயர் 64
தற்பால் காமம் 64
தறுவாய்க் கொள்கை 66
தன் கருக்கு 67
தன் தூண்டுதல் 69
தன்மயமாதல் 69
தன்மாத்திரை 70
தன் முனைப்பு 71
தன் முனைப்பு வாதம் 71
தன்வார் 72
தன்விருப்பாற்றல் 73
தன்னாட்சி 76
தன்னிச்சை 77
தன்னுண்மைப் பொருள் 78
தன்னுணர்வு 78
தன்னுணர்வுக் கொள்கை 79
தன்னுறுதி இயல்பு 80
தன்னேமாற்றம் 81
தன்னைத்தானே வருத்தும் பிறழ்நிலை 81
தன்னைத்தானே வளர்த்துக் கொள்ளும் நிலை 83
தனி ஆள் வருமான வரி 85
தனி உரிமை அதிகாரங்கள் 87
தனிக்கூறு ஆய்வுமுறை 88
தனிச்செய்யுட் சிந்தாமணி 89
தனித்தமிழ் இயக்கம் 91
தனித்துவம் 92
தனிநபர் தேவைப்பட்டியல் 862

தனிநாயக அடிகள் 93
தனி நிறுமத்தைப்பொது நிறுமமாக மாற்றும்முறை 95
தனி நிறுமம் 94
தனிப்பாடற்றிரட்டு 96
தனிமகனார் 97
தனிமொழி 92
தனியார் உரிமைக் கொள்கை 98
தனியார் துறை 100
தனியாள் உளவியல் 101
தனியாள் கொள்கை 103
தனியாள் விபத்துக் காப்பீடு 107
தனியாளும் சமூகமும் 107
தனி வங்கி முறை 109
தனி வாக்கியம் 110
தனி விலக்குரிமை 111
தனுசு 112
தனுசு கோடி 112
தனைனா இந்தியர் 113
தா 115
தாக்க முனைதல் 116
தாக்கர்சே பல்கலைக்கழகம் 118
தாக்கரே வில்லியம் மேக்பீசு 119
தாக்கா 120
தாக்கும் நடத்தை 120
தாக்வில், அலெக்சி 122
தாகுபன் 122
தாகூர்கள் 123
தாசன் 123
தாசுகண்டு 124
தாசுமகால் 125
தாசுமேனியா 127
தாடகை 128
தாடைமானி 129
தாண்டகம் 130
தாண்டவங்கள் 130
தாண்டவராய சுவாமிகள் 138
தாண்டவராய தேசிகர் 463
தாண்டவராய நாவலர் 138
தாண்டவ வகைகள் 131-136
தாண்டன் 139
தாண்டைக்கு,இ.எல். 139
தாத்துவிகங்கள் 140
தாதாசி கொண்ட தேவ் 141
தாதாபாய் நௌரோசி 141
தாந்தே அலிகிரி 145
தாபரி 145
தாபுன் மண்டையோடு 146
தாம்சன் எட்வர்டு எர்பர்ட்டு 147
தாம்சன் சேம்சு 148
தாம்சன் பிரான்சிசு 149
தாம்சென், கிரிசுடியன் சூர்சென்சன் 149
தாம்பியர்லாந்து 150
தாம்பியர் வில்லியம் 150
தாம்ரலிப்தி 151
தாமசியசு, கிரிசுடியன் 152
தாமசு அக்யுனசு 153
தாமசு ஆல்வா எடிசன் 595
தாமசு பெக்கெட்டு 154
தாமசு, ரோ. சர் 155
தாமசு வில்லியம் ஐசக்கு 156
தாமதக் கட்டணம் 156
தாமப்பல் கண்ணனார் 157
தாமன் 158
தாமாரன்தோன்றிக்கோன் 159
தாமிரபருணி 159
தாமினிக்கன் குடியரசு 161
தாமினிக்கா 160
தாமோதர் பள்ளத்தாக்குக் கழகம் 163
தாமோதர் பள்ளத்தாக்குத் திட்டம் 165
தாமோதரம்பிள்ளை சி.வை. 166
தாமோதரன் ஜி.ஆர். 168
தாமோதரனார் 170
தாய்பே 170
தாய்மாமனாட்சி 171
தாய்மை இயல்பூக்கம் 172
தாய்மொழி 173
தாய்லாந்து 178
தாயங்கண்ணனார் 178
தாயங்கண்ணியார் 178
தாயாட்சிக் குடும்பம் 179
தாயின்பி அர்னால்டு 179
தாயின்பி ஆர்னால்டு சோசபு 180
தாயுமானவர் 181
தார்சிலிங்கு 181
தார்செட்டுப் பண்பாடு 182
தார்சே, சார்சு அமோசு 183
தார்சே சேம்சு ஓவன் 184
தார்ட்டு மூர் 184
தார்ட்டு மெனத்து 185
தார்த்தாரியர் 185
தார்தனல்சு 186
தார்பி 187
தார்பி வில்லியம் 187
தார்லிங்கு மலைத் தொடர் 187
தார்வார் 188
தார்வின் 189
தாரக மந்திரம் 189
தாரகன் 190
தாரகை மாலை 191
தாரமங்கலம் 191

தாராசந்து	192
தாராசுரம்	192
தாரா சூக்கோ	194
தாராப்பூர்	194
தாரா பாய்	195
தாராபுரம்	196
தாருபியர் அண்டாயின்	196
தாரை	197
தால் ஏரி	198
தால் கிரென்	198
தால்சுடாய்	199
தால்சுடாய், அலிக்சியே கான்சுடாண்டினோவிச்சு	200
தால்சுடாய், அலிக்சியே நிக்கோலையவிச்சு	201
தால்டன் கல்வித்திட்டம்	202
தால்டெக்கு இந்தியர்	204
தால்மன், பிரெடரிக் கிறித்தோபர்	204
தால்மேசியா	205
தாலமி	207
தாலாட்டு	209
தாவன்கரே	201
தாவோக் கொள்கை	210
தாழி	210
தாழிசை	211
தாளகுண்டாக் கல்வெட்டு	212
தாளசமுத்திரம்	212
தாளவகையோத்து	212
தான்சானியா	213
தான்சிகு	216
தான்சென்	217
தான்பரி	218
தான்பழங்குடி	219
தான்பி பிரபு, தாமசு ஆசுபோர்ன்	221
தான் முடிவுசெய்யும் உரிமை	221
தானியங்கு நரம்பு மண்டலம்	223
தானியர்	225
தானியல் பீட்டர் விவியன்	225
தானியேல் ஆர்னாட்டு	226
தானே கற்றல்	227
தானே முயன்று கற்றல்	228
தி	231
திக்கனகவி	231
திக்கனா	308
திக்காவா	232
திக்குதலும் தெற்றுதலும்	233
திக்குப் பாலர்கள்	233
திக்சன் உரோலண்டு பர்ரேசு	235
திக்பாய்	236
திகம்பரர்	236
தி-கால் சார்லசு	237
திங்கா	238
திசியூசு	240
திசுவான் பழங்குடி	241
திட்டக் காலம்	242
திட்டத்துய்மன்	242
திட்டமிட்ட பொருளாதாரம்	243
திட்டமிட்டுக் கற்றல்	244
திட்டமிடல்	245
திட்டமிடுதலின் வகைகள்	246
திடீர்ச் செலவின நிதி	249
திடீர்ப் புரட்சி	249
திண்டிவனம்	250
திண்ணைப் பள்ளி	250
திணை	252
திணை இலக்கியக் கலைச்சொல்	252
திணைமாலை நூற்றைம்பது	255
திணைமொழி ஐம்பது	256
தித்தன்	256
தித்தன் வெளியன்	256
திதியன்	257
திப்பு சுல்தான்	257
திப்புத்தோளார்	259
திப்ருகார் பல்கலைக் கழகம்	259
திப்ருகார் மாவட்டம்	260
திபெத்து	261
திம்மகவி கூசிமஞ்சி	264
திம்மபய்யா	265
திமாசாப் பழங்குடிகள்	265
தியடோசியசு, முதலாம்	268
தியாகராசச் செட்டியார் கருமுத்து	269
தியாகராசச் செட்டியார், சி.	270
தியாகராச சுவாமிகள்	271
தியாகராச பாகவதர் எம்.கே.	272
தியாகராச லீலை	273
தியாகராயர், பிட்டி	274
தியூடர்கள்	275
தியூப்ளே	276
தியூரின்	277
தியூவே	278
திரட்டு நூல்கள்	279
திரண்ட உடலமைப்பு	281
திரபால்கர்	281
திரமிள சங்கம்	283
திரவிலியான், சா சார்சு	283
திரவிலியான், சார்சு மெக்காலே	284
திரள் நிதி	284
திரள் நிதியின் வகைகள்	285
திரள் பெயர்	286
திராக்சாராமா	287
திராசுக்கி	287
திராடர் வில்பிரடு	288

திராய்	288
திராய்சுக்குகை	290
திராவிடப்பிரகாசிகை	291
திராவிட மொழிகள்	292
திராவிட மொழிகளின் அமைப்பு	323
திராவிடமொழிகளின் உருபனியல்	324
திராவிடமொழிகளின் ஒலியனியல்	323
திராவிடமொழிகளின்தொடரியல்	325
திராவிடமொழியியல்	323
திராவிடர்	326
திரான்சில்வேனியா	328
திரான்சுகாகேயா	329
திரான்சு சார்டன்	324
திரான்சுவால்	331
திரிகடுகம்	332
திரிகூடராசப்ப கவிராயர்	333
திரிகோணமலை	333
திரிசங்கு	334
திரிசடை	334
திரித்துக் கூறல்	335
திரிபிடகம்	337
திரிபுக் காட்சிகள்	339
திரிபுணர்வு	340
திரிபுரா	341
திரிபுராந்தக மூர்த்தி	342
திரிபுவாதம்	345
திரிபோலி	347
திரினிடாடு	348
திருக்கச்சி அனேகதங்காவதம்	349
திருக்கச்சி ஏகம்பம்	349
திருக்கச்சி நம்பி	351
திருக்கச்சி நெறிக் காரைக்காடு	351
திருக்கச்சி மேற்றளி	351
திருக்கச்சூர்	352
திருக்கச்சூர்-ஆலக்கோயில்	352
திருக்கஞ்சனூர்	352
திருக்கடம்பந்துறை	353
திருக்கடவூர்	353
திருக்கடவூர் மயானம்	354
திருக்கடிகுளம்	354
திருக்கடிகை	355
திருக்கடித்தானம்	355
திருக்கடைமுடி	355
திருக்கண்டங்கடி நகர்	356
திருக்கண்டியூர்	356
திருக்கண்ணங்குடி	356
திருக்கண்ணபுரம்	357
திருக்கண்ணமங்கை	357
திருக்கண்ணார் கோயில்	358
திருக்கயிலாய ஞான உலா	338
திருக்கரம்பனூர்	359
திருக்கரவீரம்	359
திருக்கருக்குடி	359
திருக்கருகாவூர்	359
திருக்கருப்பறியலூர்	360
திருக்கருவிலி	360
திருக்கலயநல்லூர்	360
திருக்கலிக்காமூர்	361
திருக்கழிப்பாலை	361
திருக்கழுக்குன்றம்	361
திருக்கள்வனூர்	362
திருக்கள்ளில்	363
திருக்களர்	363
திருக்கற்குடி	363
திருக்கன்றாப்பூர்	364
திருக்காட்கரை	364
திருக்காட்டுப்பள்ளி(கீழை)	364
திருக்காட்டுப்பள்ளி (மேலை)	365
திருக்காம்புலியூர்	365
திருக்கார்வானம்	366
திருக்காரகம்	366
திருக்காவளம்பாடி	366
திருக்காளத்தி	367
திருக்காறாயில்	367
திருக்கானப்பேர்	367
திருக்கானாட்டு முள்ளூர்	367
திருக்கானூர்	367
திருக்கீழ்வேளூர்	368
திருக்குடந்தைக் காரோணம்	368
திருக்குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டம்	369
திருக்குடமூக்கு	369
திருக்குரக்குக்கா	369
திருக்குரங்கணில்முட்டம்	369
திருக்குருகாவூர்	370
திருக்குருகூர்	370
திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான்	370
திருக்குருகைப் பெருமாள் கவிராயர்	374
திருக்குளந்தை	374
திருக்குற்றாலம்	374
திருக்குறட்குமரேசவெண்பா	374
திருக்குறள்	375
திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார்	377
திருக்குறுக்கை	378
திருக்குறுங்கடி	378
திருக்குறுங்குடி மடம்	377
திருக்கூடல்	379
திருக்கூடலையாற்றார்	379
திருக்கேதாரம்	380
திருக்கேதீச்சரம்	380
திருக்கைச் சினம்	381

திருக்கொட்டையூர் 381
திருக்கொடி மாடச் செங்குன்றூர் 381
திருக்கொடுங்குன்றம் 381
திருக்கொண்டீச்சரம் 382
திருக்கொள்ளம்பூதூர் 382
திருக்கொள்ளிக்காடு 383
திருக்கோட்டாறு 383
திருக்கோட்டியூர் 384
திருக்கோட்டியூர்நம்பி 384
திருக்கோட்டூர் 385
திருக்கோடி 385
திருக்கோடிகா 385
திருக்கோலக்கா 396
திருக்கோவலூர் 386
திருக்கோவையார் 387
திருக்கோழம்பம் 388
திருக்கோளிலி 388
திருக்கோளூர் 388
திருச்சக்கரப்பள்ளி 388
திருச்சத்திமுற்றம் 388
திருச்சாரமங்கை 389
திருச்சாதிக்காடு 389
திருச்சானூர் 389
திருச்சித்திரகூடம் 389
திருச்சிராப்பள்ளி 390
திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் 393
திருச்சிவபுரம் 393
திருச்சிற்றம்பலம் 394
திருச்சிற்றேமம் 394
திருச்சிறுகுடி 739
திருச்சீரலைவாய் 395
திருச்சுழியல் 395
திருச்சூர் 395
திருச்செங்காட்டங்குடி 396
திருச்செங்குன்றூர் 396
திருச்செங்கோடு 397
திருச்செந்தூர் 398
திருச்செம்பொன்செய்கோயில் 399
திருச்சேய்ஞலூர் 400
திருச்சேறை 400
திருச்சோபுரம் 401
திருச்சோற்றுத் துறை 401
திருஞானசம்பந்தர் 401
திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம் 404
திருட்டுக் குற்றம் 404
திருத்தக்க தேவர் 407
திருத்தண் கா 408
திருத்தண்கால் 408
திருத்தண்டலை நீள்நெறி 408
திருத்தணிகை 409
திருத்தலைச் செங்காடு 410
திருத்தாமனார் 411
திருத்திலதைப்பதி 411
திருத்தினை நகர் 411
திருத்துருத்தி 412
திருத்துறையூர் 412
திருத்தெங்கூர் 412
திருத்தெளிச்சேரி 413
திருத்தெற்றி அம்பலம் 413
திருத்தென்குடித்திட்டை 413
திருத்தென் குரங்காடுதுறை 414
திருத்தேவனார் தொகை 414
திருத்தேவூர் 414
திருத்தொண்டத்தொகை 414
திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி 415
திருத்தொண்டர் புராணம் 415
திருத்தொண்டர் மாலை 415
திருதராட்டிரன் 415
திருந்து தேவன்குடி 416
திருநணா 417
திருநல்லம் 417
திருநல்லூர் 418
திருநல்லூர்ப் புராணம் 418
திருநல்லூர்ப் பெருமணம் 418
திருநள்ளாறு 419
திருநறையூர் 419
திருநறையூர்ச் சித்தீச்சரம் 420
திருநன்னிலம் 420
திருநனிபள்ளி 420
திருநாகேச்சுரம் 421
திருநாகை 421
திருநாகைக் காரோணம் 422
திருநாட்டியத்தான்குடி 423
திருநாரணய்யங்கார் 423
திருநாராயணபுரம் 424
திருநாரையூர் 425
திருநாலூர் மயானம் 424
திருநாவலூர் 424
திருநாவாய் 425
திருநாவுக்கரசு நாயனார் 425
திருநாவுக்கரசு முதலியார் மணி 425
திருநாளைப் போவார் நாயனார் 426
திருநின்றவூர் 427
திருநின்றியூர் 427
திருநீடூர் 427
திருநீர்மலை 428
திருநீரகம் 428
திருநீலக்குடி 428
திருநீலகண்ட நாயனார் 429
திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் 429

திருநெடுங்களம் 430
திருநெய்த்தானம் 430
திருநெல்லிக்கா 431
திருநெல்வாயில் 431
திருநெல்வாயில் அறத்துறை 431
திருநெல்வெண்ணெய் 432
திருநெல்வேலி கட்டபொம்மன் மாவட்டம் 432
திருப்பட்டீச்சுரம் 432
திருப்பதி 433
திருப்பதி சுவாமிகள் 434
திருப்பந்தணை நல்லூர் 434
திருப்பயிற்றூர் 435
திருப்பரங்குன்றம் 435
திருப்பராய்த்துறை 437
திருப்பரிதி நியமம் 437
திருப்பருப்பதம் 438
திருப்பவள வண்ணம் 438
திருப்பழனம் 438
திருப்பழூவூர் 439
திருப்பழையாறை 439
திருப்பள்ளியின் முக்கூடல் 440
திருப்பறியலூர் 440
திருப்பனந்தாள் 440
திருப்பனந்தாள் காசிமடம் 467
திருப்பனையூர் 441
திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் 441
திருப்பாசூர் 441
திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி 442
திருப்பாணாழ்வார் 442
திருப்பாதாளீச்சுரம் 443
திருப்பாதிரிப்புலியூர் 443
திருப்பாம்புரம் 443
திருப்பார்த்தன் பள்ளி 444
திருப்பாலைத் துறை 444
திருப்பாவை 444
திருப்பாற்கடல் 445
திருப்பிருதி 446
திருப்புகலூர் 446
திருப்புகழ் 446
திருப்புட்குழி 447
திருப்புத்தூர் 448
திருப்புல்லாணி 448
திருப்புலியூர் 448
திருப்புள்ள மங்கை 449
திருப்புள்ளிருக்கு வேளூர் 449
திருப்புளிங்குடி 450
திருப்புறம்பியம் 450
திருப்புறவார் பனங்காட்டூர் 451
திருப்புன்கூர் 451
திருப்புனவாயில் 451
திருப்பூந்துருத்தி 451
திருப்பூர் 452
திருப்பூர்க்குமரன் 453
திருப்பூவணம் 453
திருப்பூவளூர் 454
திருப்பெண்ணாகடம் 454
திருப்பெருந்துறை 454
திருப்பெரும்புலியூர் 454
திருப்பெருவேளூர் 454
திருப்பேணு பெருந்துறை 455
திருப்பேர் நகர் 455
திருப்பேரெயில் 455
திருப்பேரை 455
திருபைஞ்ஞீலி 455
திருமகள் 456
திருமங்கலக்குடி 456
திருமங்கையாழ்வார் 456
திருமடங்கள் 457
திருமண் 480
திருமண்ணிப் படிக்கரை 480
திருமண அறிவுரை 480
திருமணச் சட்டங்கள் 490
திருமணஞ்சேரி 482
திருமணம் 483
திருமணமுறிவு 493
திருமண வயது 489
திருமணிக்கூடம் 497
திருமணி மாடக்கோயில் 498
திருமந்திரம் 498
திருமயிலாடுதுறை 500
திருமயேந்திரப்பள்ளி 500
திருமருகல் 501
திருமலாச்சாரியார் 501
திருமலை 502
திருமலை நாயக்கர் 502
திருமலை நாயக்கர் அரண்மனை 502
திருமலைபுரம் 504
திருமலையாண்டான் 505
திருமலை வெண்பா 505
திருமழபாடி 505
திருமழிசை 505
திருமழிசை ஆழ்வார் 506
திருமறைக்காடு 506
திருமாகறல் 507
திருமாணி குழி 507
திருமாந்துறை 507
திருமாலிருஞ்சோலை 508
திருமாவுண்ணி 508
திருமாளிகைத் தேவர் 508
திருமாற் பேறு 509
திருமீயச்சூர் 510

திருமுக்கீச்சுரம் 516
திருமுக்கூடல் 510
திருமுண்டிச்சரம் 510
திருமுதுகுன்றம் 510
திருமுருகன் பூண்டி 511
திருமுருகாற்றுப்படை 512
திருமுல்லைவாயில் 512
திருமுறை கண்ட சோழன் 513
திருமுறை கண்ட புராணம் 513
திருமுறைகள் 514
திருமுனைப்பாடி நாடு 515
திருமூலர் 516
திருமூழிக்களம் 518
திருமெய்யம் 518
திருமேனி ரத்தினக் கவிராயர் 519
திருமோகூர் 519
திருவகுப்பு 519
திருவஞ்சைக்களம் 520
திருவட்டபுயகரம் 520
திருவடகுரங்காடு துறை 521
திருவடி அரங்கசாமி முதலியார் 521
திருவண்ணாமலை ஆதீனம் 523, 462
திருவண் பரிசாரம் 523
திருவண் புருடோத்தமம் 524
திருவண் வண்டூர் 524
திருவதிகை 525
திருவயீந்திரபுரம் 525
திருவரங்கத்தமுதனார் 525
திருவரங்கம் 526
திருவரிமேய விண்ணகரம் 529
திருவருட்பயன் 529
திருவருட்பா 530
திருவல்லம் 535
திருவல்லிக்கேணி 536
திருவலஞ்சுழி 536
திருவலம்புரம் 537
திருவலிதாயம் 537
திருவழுந்தூர் 538
திருவள்ளுவமாலை 533
திருவள்ளுவர் 539
திருவன்பார்த்தான்பனங்காட்டூர் 540
திருவன்பில் 541
திருவன்னியூர் 541
திருவனந்தபுரம் 541
திருவாசகம் 542
திருவாஞ்சியம் 545
திருவாட்டாறு 546
திருவாடானை 546
திருவாதவூர் 547
திருவாதவூரர்புராணம் 547
திருவாதிரை 548
திருவாதிரை நோன்பு 549
திருவாப்பனூர் 549
திருவாமூர் 551
திருவாய்ப்பாடி 551
திருவாய்மூர் 551
திருவாய் மொழி 552
திருவாய்மொழிப் பிள்ளை 554
திருவாரூர் 555
திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடுகள் 559
திருவாலங்காடு 557
திருவாலம் பொழில் 559
திருவாலித் திருநகரி 560
திருவாலியமுதனார் 560
திருவாலீசுவரம் 561
திருவாவடு துறை 562
திருவாவடு துறை ஆதீனம் 562,457
திருவாவினன் குடி 562
திருவாவூர் 563
திருவாழி பரப்பினான் கூத்தன் 563
திருவாளொளி புற்றூர் 564
திருவாறன் விளை 564
திருவான்மியூர் 564
திருவிக்கிரமங்கலம் 565
திருவிசைப்பா 565
திருவிடவெந்தை 566
திருவிடைச்சுரம் 561
திருவிடைமருதூர் 567
திருவிண்ணகர் 567
திருவித்துவக்கோடு 568
திருவிதாங்கூர் 568
திருவிந்தளூர் 568
திருவியலூர் 568
திரு விரும் பூளை 569
திருவிலம்பையங் கோட்டூர் 569
திருவிளையாடற் புராணம் 570
திருவிற்குடி 571
திருவிற் கோலம் 572
திருவின்னம்பூர் 572
திருவீங் கோய்மலை 573
திருவீழிமிழலை 573
திருவுசாத்தானம் 573
திருவுந்தியார் 573
திருவூரகம் 574
திருவூறல் 574
திருவெஃகா 575
திருவெட்டெழுத்து 575
திருவெண்காட்டு நங்கை 576
திருவெண்காடு 577
திருவெண்டுறை 577

திருவெண்ணி 578
திருவெண்ணெய் நல்லூர் 578
திருவெண்பாக்கம் 578
திருவெதிர் கொள்பாடி 579
திருவெம்பாவை 579
திருவெருக்கத்தம்புலியூர் 580
திருவெவ்வுளூர் 580
திருவெள்ளக் குளம் 580
திருவெள்ளறை 580
திருவெள்ளியங்குடி 581
திருவெறும்பியூர் 581
திருவேகம்பம் 581
திருவேங்கட நாதர்,மாதை 582
திருவேங்கட பாரதி 583
திருவேங்கள நாதர் (தள்ளபாக) 583
திருவேட்களம் 584
திருவேட்டக் குடி 584
திருவேடகம் 584
திருவேதி குடி 584
திருவேரகம் 585
திருவேள்விக்குடி 585
திருவேற்காடு 586
திருவைகாவூர் 586
திருவைகுந்த விண்ணகரம் 587
திருவையாறு 587
திருவொற்றியூர் 588
திருவோணகாந்தன் தளி 589
திருவோணம் 590
திருவோத்தூர் 590
திருவோமாம்புலியூர் 591
திரெண்டுஆறு 591
திரேக்கா 592
திரேசியர்கள் 593
திரேசு 592
திரைடன் சான் 594
திரைப்படக் கலை 595
திரையன் 604
திரையன்சு 604
திரௌபதி 607
தில்சிட்டு உடன்படிக்கை 608
தில்லாரை 609
தில்லி 610
தில்லிச்சுல்தானியம் 613
தில்லித் தமிழ்ச் சங்கம் 615
தில்லிப் பல்கலைக் கழகம் 617
தில்லை 618
தில்லை உலா 618
தில்லை நாயக முதலியார் 618
தில்லைவாழந்தணர் 618
தில்லைவிடங்கன் மாரிமுத்தா பிள்ளை 619
திலகர், பாலகங்காதர (உலோகமானிய) 619
திலகவதியார் 621
திலிங்கித்துப் பழங்குடி 172
திலீபுசிங்கு 622
திவ்விய சூரிகள் 623
திவ்விய தேசங்கள் 624
தில்விய பிரபந்தம் 624
திவாகரம் 628
திவுப் பழங்குடி 628
திறந்த பள்ளி 629
திறமைசார் ஆசிரியர் கல்வி 631
திறன்வேகச் சோதனைகள் 632
தின்னனூர் 634
தினகர வெண்பா 634
தீ 635
தீக் காப்பீட்டு ஒப்பந்தம் 636
தீக் காப்பீடு 638
தீசிபைனி 639
தீண்டாமை 639
தீண்டாமை ஒழிப்பு நடவடிக்கைகள் 641
தீண்டாமை பற்றிய கோட்பாடுகள் 640
தீப்சு 643
தீபகற்பப் போர் 644
தீபாவளி 646
தீமைக்கோட்பாடு 647
தீர்த்தங்கரர் 649
தீர்ப்பாயம் 650
தீர்ப்பின் புறவுரை 653
தீர்ப்புவழிச் சட்டம் 654
தீர்ப்புவழிப் பிரிந்துறைதல் 654
தீர்மானங்கள் 656
தீர்வகம் 657
தீல்கார்டு 659
தீலாசு 660
தீன் இலாகி 660
தீன்சின் 661
தீன்மிதி நாகனார் 662
து 663
துக்காராம் 663
துகளறு போதம் 664
துங்கபத்திரை 665
துச்சாதனன் 665
துசியந்தன் 666
துணை வினை 667
துந்திரவெளி 668
தும்பிசேர் கீரனார் 668
தும்பி சொகினனார் 669
தும்பி சோகீரனார் 669
துயில் நடை 669
துர்க்கை பூசை 670

துர்காபாய் தேசுமுக்கு 671
துர்காபூர் 672
துர்காபூர் அணை 166
துர்காபூர் மின் உற்பத்தி நிலையம் 166
துர்காவதி இராணி 672
துரியோதனன் 673
துருக்கி 674
துருக்கி மொழியும் இலக்கியமும் 683
துருக்பா பழங்குடி 684
துருபதன் 686
துரூமன் 688
துருமன் கோட்பாடு 689
துருவங்கள் 686
துருவன் 687
துருவாசர் 687
துரைசாமி கவிராயர் 689
துரைசாமி பிள்ளை, ஔவை சு. 690
துரோசன் 691
துரோணர் 691
துலாம் 693
துவரை 693
துவைதம் 693
துவைது தாவிது ஐசனோவர் 693
துவைன்,மார்க்கு 697
துள்ளல் 314
துளசிதாசர் 698
துளு 699, 296
துளுமொழி 318
துறைக்குறுமாவிற் பாலங்கொற்றனார் 699
துறைமுகச் சீட்டு 699
துறைமுகம் 700
துறையூர் ஓடைகிழார் 701
துறையூர்ச்சிவப்பிரகாச சாமிகள் 702
துன்பியல் வாதம் 702
துனீசியா 702
தூ 705
தூங்கலோரியார் 705
தூங்கானை மாடம் 706
தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன் 707
தூசிடைடிசு 707
தூசிமா 709
தூண் 709
தூண்டல் 711
தூத்துக்குடி 712
தூதங்கமோன் 713
தூதர்கள் 713
தூதின் வகைகள் 714
தூது 714
தூது-இலக்கியம் 715
தூபி 715
தூபிகளின் அமைப்பு 716
தூம்சுடே புத்தகம் 717
தூரன் 718
தூவி, சான் 718
தெ 720
தெக்காசு 720
தெகரான் 722
தெகரி 724
தெகால்பு 723
தெட்சல் 724
தெங்தேரா 725
தெப்ரீசன் 725
தெபோரா 726
தெமாசுதனீசு 726
தெமிசுடாகிளிசு 727
தெமிட்ரியசு, முதலாம் 728
தெமிட்ரியசு, இரண்டாம் 728
தெமிட்ரியசு, மூன்றாம் 728
தெமியார் 729
தெமோகிரிடசு 731
தெய்லர், ஆல்பிரடு எட்வர்டு 731
தெய்வச்சிலையார் 732
தெய்வச்செயல் 733
தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டர் வே.ரா. 735
தெய்வ யானை 735
தெய்விக உரிமை 736
தெய்விகவியல் 737
தெய்விகவியலின் வழிகள் 738
தெர்பி 739
தெர்மாபிலே 740
தெர்மாபோலிசு 740
தெரசா, புனித 740
தெரிநிலை வினை 741
தெல் அவீவ் 741
தெல்பி 742
தெல்பியோ 743
தெல், வில்லியம் 744
தெலவேர் 744
தெலாகோவா வளைகுடா 745
தெலுங்கு 746
தெலுங்குச் சோழர்கள் 746
தெலுங்கு மொழி 294
தெலுங்கு மொழியும் இலக்கியமும் 307
தெற்குக்கரோலினா 747
தெற்குச் சால்லெசுடன் 748
தென் அமெரிக்க நாடுகள் 751
தென் அமெரிக்கா 748
தென் ஆசுத்திரேலியா 759
தென் ஆப்பிரிக்கக் குடியரசு 761
தென் ஆல்ப்சு மலை 772

தென் கடல் 772
தென்கடல் குமிழி 773
தென்கிழக்கு அனடோலியா 679
தென்கிழக்கு ஆசியா 773
தென் குசராத்துப் பல்கலைக்கழகம் 780
தென்சிங்கு நார்கே 781
தென் தகோடா 782
தென் திராவிட மொழி 295, 299
தென் துருவம் 686
தென்மார்க்கு 783
தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்கா 790
தென்னகத் தெலுங்கு இலக்கியம் 310
தென்னசி 793
தென்னசிப் பள்ளத்தாக்கு அதிகாரக் குழு 795
தென்னார்க்காடு மாவட்டம் 796
தெனாலிராமன் 796
தெனிசன் கோமகன் ஆல்பிரடு 796
தே 799
தேசிக விநாயகம்பிள்ளை, கவிமணி 799
தேசிங்குராசன் கதை 800
தேசிய அருங்காட்சியகம் 801
தேசிய ஆசிரியர் கல்விக் கழகம் 803
தேசிய ஆவணக்காப்பகம் 805
தேசிய கல்வி ஆராய்ச்சிப்பயிற்சி நிறுவனம் 810
தேசிய கல்வித் திட்டமிடல், நிருவாக நிறுவனம் 814
தேசிய கல்வி நிலையம் 81
தேசியக் கொடிகள் 806
தேசிய சிறுதொழில் கழகம் 816
தேசிய திட்டமிடுதல் 817, 249
தேசிய நூலகம் 818
தேசியம் 818
தேசிய மாணவர் படை 820
தேசிய மாதிரிக் கணக்கெடுப்பு 822
தேசிய வருமானக் கணிப்பு 826
தேசிய வருமானமும் செலவும் 825
தேசியவாதிகள் 828
தேசிய விரிவுத் திட்டம் 831
தேபர்,யு.என். 833
தேம்சு 834
தேம்பாவணி 834
தேமர்லாந்து 835
தேய்புரிப் பழங்கயிற்றினார் 836
தேய்மானம் 836
தேய்வு வீத வரி முறை 837
தேர் 833
தேர்ச்சி நிலை 840
தேர்தல்கள் 842
தேர்தல் பொறுப்பதிகாரி 845
தேர்தல் முறைகள் 843
தேர்ந்துகொளல் கோட்பாடு 846
தேர்வண்மலையன் 847
தேரதரனார் 848
தேராடுன் 848
தேரியசு 848
தேரியன் 848
தேரியன் நகரங்கள் 849
தேரியன் வளைகுடா 849
தேரையர் 849
தேல், சர் தாமசு 850
தேவகுலத்தார் 850
தேவதைகள் 850
தேவநேயப் பாவாணர் 852
தேவபூதி 853
தேவர்கள் 853
நேவராச பிள்ளை 854
தேவன் திருவரன் குளமுடையான் 855
தேவனார் 855
தேவாரம் 855
தேவிசு செபர்சன் 856
தேவிசு செபர்சன் கொலம்பசு 858
தேவிசு பெஞ்சமின் ஆலிவர் 858
தேவிப்பட்டினம் 858
தேவேந்திரநாத தாகூர் மகரிசி 858
தேவை 860
தேவைக் கோட்பாடு 863
தேவைகள் மதிப்பீடு 868
தேவைச் சார்பு 860
தேவை நெகிழ்ச்சி 869
தேவை நெகிச்சியின் அளவைகள் 871
தேவை நெகிச்சியின் வகைகள் 871
தேவை விதி 860
தேன் லா 874
தேனி கல்டு 875
தேனியல் ரேமாண்டு 831
தேனுகாட்டு அணை 166
தை 877
தை-அல்-மதீனா 884
தைர-அல்-பாகிரி 884
தைக்கோ 877
தைப்பிங்குக்கிளர்ச்சி 878
தைப்பூசம் 880
தைபர் ஆறு 880
தைபுட்சு 881
தைமிர் முங்நீரகம் 881
தைமூர் 881
தையசு, பார்த்தலோமு 882
தையர் ஆடால்பு 883
தைலப்பா 885
தைலர், சர் எட்வர்டு பர்னட்டு 886
தைலர் மதிப்பீடு மாதிரி 888

தைவான் 889
தொ 892
தொகுகாவா சோகன்கள் 892
தொகுதிக் கொடைகள் 893
தொகுதி மாற்றி அமைத்தல் 894
தொகுதி வரையறை செய்தல் 894
தொகுப்புச் சமநிலை 895
தொகுப்புத் தேவை 897
தொகுப்பு வங்கி முறை 898
தொகை நூல்கள் 899
தொகைப்பெயர் விளக்கம் 900
தொங்கர் 900
தொட்டபெட்டா சிகரம் 902
தொடக்கநிலைச் சான்றிதழ் 902
தொடர் கல்வி 903
தொடர்தகு பாத்தியங்கள் 904
தொடர் திட்டம் 906
தொடர் பதிவேடுகள் 907
தொடர்பறு நிலை 908
தொடர் வங்கி முறை 909
தொடர் வெளியீடுகள் 910
தொடரியல்
தொடித்தலை விழுத்தண்டினார் 912
தொண்டரடிப் பொடி ஆழ்வார் 913
தொண்டி 913
தொண்டி ஆமூர்ச் சாத்தனார் 914
தொண்டு நிறுவனங்கள் 914
தொண்டை மண்டல சதகம் 919
தொண்டை மண்டலம் 919
தொண்டைமான்கள் 920
தொண்டைமானிளந்திரையன் 926
தொபாகோ 926
தொம்மரர் 927
தொராண்டோ 930
தொல்கபிலர் 931
தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி 931
தொல்காப்பியப் பாயிரவிருத்தி 932
தொல்காப்பியம் 933
தொல்காப்பியர் 935
தொல்காப்பியனார் பாட்டியல் 937
தொல் திராவிட மொழி 296, 299
தொல்பொருள் பாதுகாப்பு 938
தொல்லாவணம் 938
தொல்லியல் 939
தொல்லெழுத்தியல் 943
தொல்லைதரும் குழந்தை 944
தொலைக்காட்சிவழிக் கல்வி 945
தொலைநோக்குத் திட்டமிடுதல் 947
தொலை வில்லி மங்கலம் 948
தொழில் அமைப்பு 948
தொழில் அமைப்பும் அமைதியின்மையும் 951
தொழில் இட அமைப்பு 952
தொழில் இடையூறுகள் 054
தொழில் இணைப்புகள் 955
தொழில் இணைப்புகளின் வகைகள் 956
தொழில் இணைப்புகளின் வடிவங்கள் 957
தொழில் உற்பத்தித் திறன் 958
தொழில் உறவுகள் 961
தொழில் தகராறு 966
தொழில் தகராறு பேசித் தீர்த்தல் 968
தொழில் துறை 969
தொழில் நிதிக் கழகம் 973
தொழில் நுட்பக் கல்வி 974
தொழில் பாதுகாப்பு 976
தொழில் பொருத்தப்பாடு 978
தொழிலாளர்களுக்கான தேசிய குழு 973
நடராச தேசிகர் 463
நடு இடைத்தமிழ் 302
நடு திராவிட மொழி 296, 299
நம்மாழ்வார் 552
நமீபியா 771
நரகாசுரன் 646
நவோதயா வித்யாலயா 814
நளாயினி 607
நன்னய்யா 308
நாக தேவதைகள் 851
நாகலிங்க தேசிகர் 462
நாயக்கி மொழி 294
நிகழ்காலத் தீர்த்தங்கரர்கள் 650
நிதிசார் திட்டமிடுதல் 248
நியதிவாத மறுப்புக் கோட்பாடு 76
நியாய தரிசனம் 13
நியாயம் 11
நிருபதுங்கன் 307
நிருதி 234
நீக்கிரோக்கள் 50
நீண்டகாலத் திட்டமிடுதல் 248
நீதிக்கட்சி 275
நீதி நூல்கள் 306
நுகர்வோர் சமன்பாடு 865
நையாயிகம் 11
பக்தி இலக்கியம் 306
பகோபன் 172
பசவண்ணா 307
பஞ்சட்டுக்குன்று அணை 166
பண்டு இனத்தவர் 764
பயன்முறைக் கோட்பாடு 92
பரவலாக்கப்பட்ட திட்டமிடுதல் 248
பருகான் நிசாம் சா 829
பருப்பொருள்சார் திட்டமிடுதல் 248

பல கணவர் மணம்	487
பலதுணை மணம்	487
பழந்தமிழ்	300
பழந்தமிழ்க் காலம்	300
பன்னாட்டுத் திட்டமிடுதல்	249
பாசா கௌடலீயம்	316
பாண்டவர்கள்	607
பாதுகாப்புத் தேவைகள்	869
பால்குரிகி சோமநாதர்	309
பிங்கிலி சூரன்னா	300
பிசுமார்க்கு	889
பிந்தியாசு	158
பிரடரிக்கு இலிசுடு	829
பிரவுன்,சி.பி.	319
பிராய்டு, சிக்மண்டு	51, 59
பிரிட்டோரியா	764
பிரெடெரிக்கு பி.பார்க்கர்	486
பிரேசர்,சர்சேம்சு	51
பின் இடைத்தமிழ்	303
பின் பழந்தமிழ்க் காலம்	301
புசுமன் இனத்தவர்	764
புதுத் தமிழ்க் காலம்	300
புலனுணர்வு வளர்ச்சி	52
புறத்திணை	254
புறத்திணை வகைகள்	255
புறத்தூ து	714
புறமணம்	488
பூளோம்பாண்டீன்	769
பெண்கள் தொண்டு நிறுவனங்கள்	916
பெண் தேவதைகள்	851
பெரிய ஆறுமுக தேசிகர்	463
பெருந் தொழில்கள்	972
பெரும் தொழில் குடும்பங்கள்	949
பென்தாம்	92
பெனிடிக்கு, உருத்து	108
பேசும் திறன் முயற்சி	52
பேசும்படம்	596
பொகாரோ நீர்மின் உற்பத்தி நிலையம்	166
பொகோடா நகரம்	756
பொத்தப்பி, நெல்லூர், வெலநாடு சோழர்கள்	746
பொதுச்சட்ட நீதிமன்றம்	16
பொதுத்துறையின் பங்கு	949
பொதுநிறுமத்தைத்தனி நிறுமமாக மாற்றும் முறை	95
பொன்டாக்குப் பழங்குடி	43
பொன்னம்பல தேசிகர்	463
போதனா	309
மக்களாட்சி முறைத் திட்டமிடுதல்	247
மசும்தார், டி. என்.	486
மணிப்பிரவாள இலக்கியம்	314
மணிலா	779
மணிவாசகர்	542
மத்திய அனடோலியா	678
மதன், டி.என்.	486
மதுரை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்	465
மருந்தீசுவரர் சந்நிதி	352
மலையாள இலக்கியம்	312
மலையாள மொழி	294
மா சே துங்கு	347
மாண்டிவீடியோ நகரம்	757
மாணிக்கவாசகர்	387
மாதவப் பணிக்கர்	313
மாதோட்ட நகர்	380
மார்கன்	172
மார்த்தாண்ட பைரவத் தொண்டைமான்	924
மாவட்டக் கடன் திட்டம்	35
மாவோரிப் பழங்குடி	43
மாற்பிடுகுப் பெருங்கிணறு	581
மாற்றளிப்பின் விளைவுகள்	905
மிகை வரி	86
மிதமான தற்பால் காமம்	65
மீமாம்சை	11,12
முக்கவிஞர் காலம்	308
முக்கு திம்மன்னா	309
முதலாம் இராசராசசோழன் செப்பேடுகள்	397
முதலாம் தாலமி	208
முதலாம் தியடோசியசு	268
முதியோர் தொண்டு நிறுவனங்கள்	916
முதுமக்கள் தாழி	210
மும்தாசுமகால்	125
முன் இடைத்தமிழ்	302
முன் பழந்தமிழ்க் காலம்	301
முன் வரி	86
மூன்றாம் தேரியசு	848
மைத்தான் அணை	166
மையப்படுத்தப்பட்ட திட்டமிடுதல்	247
யோகம்	11
வசுது கோகம்	306
வஞ்சிப்பாட்டு	314
வட்டாரக் கல்லூரிகள்	810
வட்டாரத் திட்டமிடுதல்	248
வட்டாராதனே	307
வட திராவிட மொழி	296.299
வட துருவம்	686
வருணன்	235
வருமானத்தை மதிப்பிடும் முறை	86
வருமானவரியைச் செலுத்தும் முறை	86
வள்ளுவர்	375
வாயு	235
வால்பிரெட்டு ஏ.ஆண்டர்சன்	486
வால்டர் பேசாட்டு	88

வாழ்க்கைத் துணைத் தேர்வு முறை	489
வானமாமலை மடம்	477
விசயரகுநாத தொண்டைமான்	923
விசயரகுநாதராய தொண்டைமான்	922,223
வியாசர்	607
விருந்தீசுவரர் சந்நிதி	352
வில்லியம் பிரீச்கிரீன்	5195
வில்லியம் மெக்டுகல்	172
வெசுடர்மார்க்கு	486
வெண்மணிக் கவிதைகள்	315
வெத்தர்	50
வெல்லெசுலி	645
வெளித் தலையீடு	41
வெறிமிகுந்த தற்பால் காமம்	65
வேதாந்தம்	12
வேமன்னா	310
வைசேடிக தரிசனம்	13
வைசேடிகம்	11
வைதிக தரிசனங்கள்	13

கலைச்சொற்பட்டியல்

தமிழ் — ஆங்கிலம்

அகமணம்	...	Endogamy
அகழாய்வு	...	Excavation
அண்டவியல்	...	Cosmology
அணுக் கொள்கை	...	Atomism
அளவிடத்தக்க பயன்பாடு	...	Cardinal Utility
ஆவியுலகக் கோட்பாடு	...	Animism
ஆளுமை	...	Personality
இடைப்படு நாடு	...	Buffer State
இணையியக் கொள்கை	...	Parallelism
இயல்பூக்கம்	...	Instinct
இருமை நிலை	...	Dualism
இருமை முற்றுரிமை	...	Duopoly
இளங்குற்ற நடத்தை	...	Juvenile Delinquency
இன்பக் கொள்கை	...	Hedonism
இனக்குழுவியல்	...	Ethnography
உச்ச அளவு தன்முனைப்பு	...	Super Ego
உடல்சார் மானிடவியல்	...	Physical Anthropology
உண்மையியல்	...	Ontology
உருபன்	...	Morpheme
உருவவியல்	...	Iconography
உறவு முறை	...	Kinship
எடுகோள்	...	Hypothesis
எதிர்பால் காமம்	...	Hetrosexuality
எதிரியக்கக் கொள்கை	...	Interactionism
எறி ஈட்டி	...	Harpoon
ஒருதுணை மணம்	...	Monogamy
ஒலியன்	...	Phoneme
கடனீட்டுப் பத்திரங்கள்	...	Debentures
கருத்துமுதற் கொள்கை	...	Idealism
கருத்தெழுத்து	...	Ideogram

கல்வெட்டியல்	...	Epigraphy
காலப் பொறுப்பு	...	Time Liability
குடிமையியல் சட்டம்	...	Civil Law
குலக்குறி	...	Totem
குலம்	...	Clan
கூட்டரசு முறை	...	Federal Government
கோணமானி	...	Protractor
சமய குருமார்கள்	...	Clergy
சமூக சமத்துவம்	...	Egalitarianism
சித்திர எழுத்து	...	Pictography
சில்லோர் முற்றுரிமை	...	Oligopoly
செழிப்புச் சடங்கு	...	Fertility Rite
தகாப்புணர்ச்சி	...	Incest
தடையாணை	...	Injunction
தரும நியாய நீதிமன்றம்	...	Equity Court
தவணை நீட்டிப்பு	...	Moratorium
தற்கருத்தேற்றம்	...	Auto-suggestion
தற்காதல்	...	Narcissism
தற்பால் காமம்	...	Homosexuality
தறுவாய்க் கொள்கை	...	Occasionalism
தன்முனைப்பு	...	Ego
தன்வயமாதல்	...	Assimilation
தன்னுணர்வுந்துதல்	...	Id
தனியரசு முறை	...	Unitary Government
தனிவிலக்குரிமை	...	Immunity
தாடைமானி	...	Goniometer
தாமதக் கட்டணம்	...	Demurrage
தாய்மாமனாட்சி	...	Avuncupotestality
தாய்மை இயல்பூக்கம்	...	Maternal Instinct
தாயாட்சிக் குடும்பம்	...	Matriarchal Family
திரிபுணர்வு	...	Delusion
திரைப்படக்கலை	...	Cinematography
தீர்ப்பு மன்றம்	...	Tribune
தீர்வகம்	...	Clearing House
தீர்வை	...	Tariff
தேவைக் கோட்பாடு	...	Theory of Demand
தேவைப் பொறுப்பு	...	Demand Liability

தொடரியல்	...	Syntax
தொல்லுயிரியல்	...	Palaeontology
தொழில் முனைவோர்	...	Entrepreneur
நடுவர் தீர்ப்பு	...	Arbitration
நாணயவியல்	...	Numismatics
நியதிவாதம்	...	Determinism
நிலமானிய முறை	...	Feudalism
நிறுமம்	...	Company
பங்களவு முறை	...	Quota system
படிமலர்ச்சி	...	Evolution
பணமதிப்புச்சரிவு	...	Monetary panic
பயன்முறைக் கோட்பாடு	...	Utilitarianism
பலதுணை மணம்	...	Polygamy
பிரதிவாதி	...	Defendant
புதைபடிவம்	...	Fossil
புலன்கடந்த மெய்ப்பொருளியல்	...	Metaphysics
புறமணக் குழு	...	Exogamous group
புறமணம்	...	Exogamy
பெருங்கூட்டம்	...	Moiety
பொது நேர்மைத் தனிமன்றம்	...	Chancery court
பொதுவுடைமை	...	Communism
பொருண்மையியல்	...	Semantics
மனிதநேயம்	...	Humanism
மாறி	...	Variable
மானிட உடலளவையியல்	...	Anthropometry
மிகை வரி	...	Surtax
மின்னணு	...	Electron
முகக்குறியியல்	...	Physiognomy
முற்றுரிமை	...	Monopoly
வணிகவியற் கொள்கை	...	Mercantilism
வாணிகக் குழு	...	Guild
விரயச் சடங்கு	...	Potlatch

ஆங்கிலம் — தமிழ்

Animism	...	ஆவியுலகக் கோட்பாடு
Anthropometry	...	மானிட உடலளவையியல்
Arbitration	...	நடுவர் தீர்ப்பு
Assimilation	...	தன்வயமாதல்
Atomism	...	அணுக்கொள்கை
Auto-suggestion	...	தற்கருத்தேற்றம்
Avuncupotestality	...	தாய்மாமனாட்சி
Buffer State	...	இடைப்படு நாடு
Chancery Court	...	பொது நேர்மைத் தனிமன்றம்
Cinematography	...	திரைப்படக் கலை
Civil Law	...	குடிமையியல் சட்டம்
Clan	...	குலம்
Clearing House	...	தீர்வகம்
Clergy	...	சமய குருமார்கள்
Communism	...	பொதுவுடைமை
Company	...	நிறுமம்
Cosmology	...	அண்டவியல்
Debentures	...	கடனீட்டுப் பத்திரங்கள்
Defendant	...	பிரதிவாதி
Delusion	...	திரிபுணர்வு
Demand Liability	...	தேவைப் பொறுப்பு
Demurrage	...	தாமதக் கட்டணம்
Determinism	..	நியதிவாதம்
Dualism	...	இருமை நிலை
Duopoly	...	இருமை முற்றுரிமை
Egalitarianism	...	சமூக சமத்துவம்
Ego	...	தன்முனைப்பு
Electron	...	மின்னணு
Endogamy	...	அகமணம்
Entrepreneur	...	தொழில் முனைவோர்
Epigraphy	...	கல்வெட்டியல்
Equity Court	...	தரும நியாய நீதிமன்றம்
Ethnography	...	இனக்குழுவியல்
Evolution	...	படிமலர்ச்சி

Excavation	...	அகழாய்வு
Exogamous group	...	புறமணக் குழு
Exogamy	...	புறமணம்
Federal Government	...	கூட்டரசு முறை
Fertility Rite	...	செழிப்புச் சடங்கு
Feudalism	...	நிலமானிய முறை
Fossil	...	புதைபடிவம்
Goniometer	...	தாடைமானி
Guild	...	வாணிகக் குழு
Harpoon	...	எறிஈட்டி
Hedonism	...	இன்பக் கொள்கை
Hetrosexuality	...	எதிர்பால் காமம்
Homosexuality	...	தற்பால் காமம்
Humanism	...	மனிதநேயம்
Hypothesis	...	எடுகோள்
Iconography	...	உருவவியல்
Id	...	தன்னுணர்வுந்துதல்
Idealism	...	கருத்துமுதற் கொள்கை
Ideogram	...	கருத்தெழுத்து
Immunity	...	தனிவிலக்குரிமை
Incest	...	தகாப்புணர்ச்சி
Injunction	...	தடையாணை
Instinct	...	இயல்பூக்கம்
Interactionism	...	எதிரியக்கக் கொள்கை
Juvenile Delinquency	...	இளங்குற்ற நடத்தை
Kinship	...	உறவு முறை
Maternal Instinct	...	தாய்மை இயல்பூக்கம்
Matriarchal Family	...	தாயாட்சிக் குடும்பம்
Mercantilism	...	வணிகவியற் கொள்கை
Metaphysics	...	புலன் கடந்த மெய்ப் பொருளியல்
Moiety	...	பெருங்கூட்டம்
Monetary panic	...	பணமதிப்பு சரிவு
Monogamy	...	ஒருதுணை மணம்
Monopoly	...	முற்றுரிமை
Moratorium	...	தவணை நீட்டிப்பு
Morpheme	...	உருபன்

Narcissism	...	தற்காதல்
Numismatics	...	நாணயவியல்
Occasionalism	...	தறுவாய்க் கொள்கை
Oligopoly	...	சில்லோர் முற்றுரிமை
Ontology	...	உண்மையியல்
Ordinal Utility	...	மதிப்பிடத்தக்க பயன்பாடு
Palaeontology	...	தொல்லுயிரியல்
Parallelsim	...	இணையியக் கொள்கை
Personality	...	ஆளுமை
Phoneme	...	ஒலியன்
Physical Anthropology	...	உடல்சார் மானிடவியல்
Physiognomy	...	முகக்குறியியல்
Pictography	...	சித்திர எழுத்து
Polygamy	...	பலதுணை மணம்
Potlatch	...	விரயச் சடங்கு
Protractor	...	கோணமானி
Quota system	...	பங்களவு முறை
Semantics	...	பொருண்மையியல்
Super Ego	...	உச்ச அளவு தன்முனைப்பு
Surtax	...	மிகை வரி
Syntax	...	தொடரியல்
Tariff	...	தீர்வை
Theory of Demand	...	தேவைக் கோட்பாடு
Time Liability	...	காலப் பொறுப்பு
Totem	...	குலக்குறி
Tribune	...	தீர்ப்பு மன்றம்
Unitary Government	...	தனியரசு முறை
Utilitarianism	...	பயன்முறைக் கோட்பாடு
Variable	...	மாறி